

LIBRARY OF CONGRESS

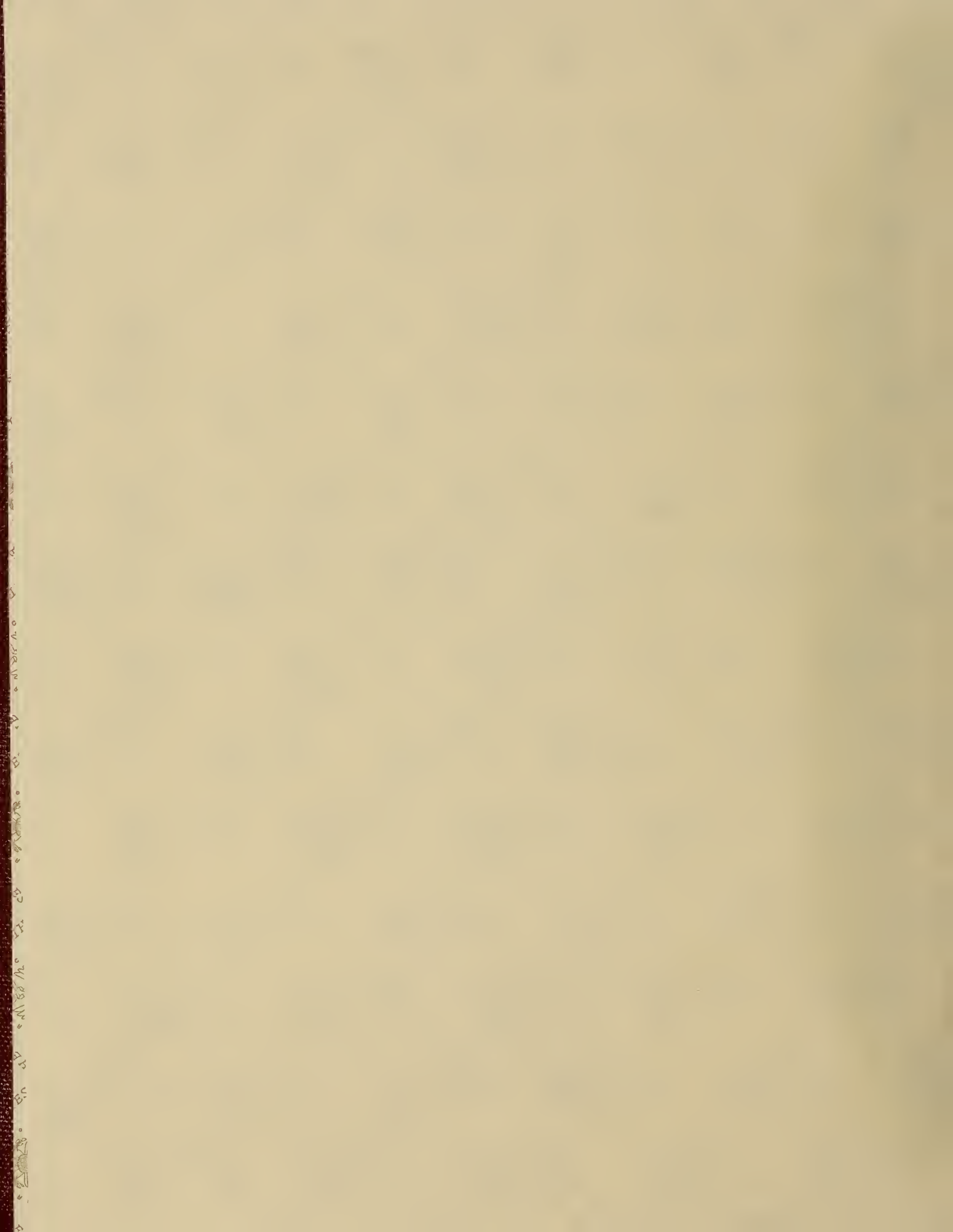

00006137623

GRÆCUM LEXICON

MANUALE

PRIMUM A

BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM

MOX ASSIDUO LABORE

SAM. PATRICII

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM

POSTREMO

INNUMERIS VITIIS REPURGATUM PLURIMISQUE NOVIS SIGNIFICATIBUS
VERBORUM LOCUPLETATUM

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI

ATQUE ITERUM

RECENSITUM ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE PARTE AUCTUM

A

T. MORELL S.T.P.

THESAURI GRÆCÆ POSSESS. AUTORE.

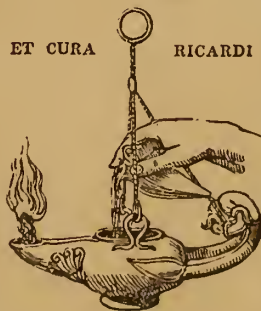
EDITIO NOVA

CUI ACCEDIT MAGNUS VERBORUM ET EXEMPLORUM NUMERUS EX SCHEDIS

PETRI HENR. LARCHERI

TYPIS ET CURA

RICARDI TAYLOR.

LONDINI

IMPENSIS C. ET J. RIVINGTON ; PAYNE ET FOSS ; J. SCATCHERD ; J. CUTHELL ; J. NUNN ; LONGMAN, HURST,
REES, ORME, ET SOC. ; T. CADELL ; W. GINGER ; R. SCHOLEY ; J. RICHARDSON ; J. MAWMAN ; BALDWIN, CRADOCK,
ET JOY ; E. WILLIAMS ; R. S. KIRBY ; W. BAYNES ET FILII ; J. BOOKER ; HARDING ET SOC. ; HAMILTON, ADAMS,
ET SOC. , G. B. WHITAKER ; J. DUNCAN ; T. TEGG ; J. COLLINGWOOD ; E. EDWARDS ; R. SAUNDERS ; SIMPKIN ET
MARSHALL ; HURST, ROBINSON, ET SOC. ; G. MACKIE ; W. MASON ; J. PARKER, OXON. ; J. DEIGHTON ET FILIORUM,
CANTAB. ; WILSON ET FILIORUM, EBORACI ; ET A. BLACK, ET J. FAIRBAIRN, EDINBURGI.

1825.

PA 442
.H 4
1825

M O N I T U M.

DE hac nova Lexici Hedericiani editione, L. B. paucis accipe. Quarto abhinc anno diem obiit Lutetiæ Parisiorum, senex fere nonagenarius, Petrus Henricus Larcherus, Divionæus, vir tum ob diffusam eruditionem, tum ob singularem ejus humanitatem et candorem, omni laude dignissimus; præsertim vero egregia Herodoti versione meritam per Europam celebritatem nactus. Is autem moriens suppellectilem librariam reliquit satis amplam, quæ paullo post, hæredum jussu, sub hasta venum data est. Inter alios, qui tum voci præconis subiciebantur, libros, exemplar erat hujus Lexici, editionis quæ A. 1755 prodierat, cujus quidem foliis chartæ scriptæ singulis interjectæ sunt, in quas magnum tum vocabulorum, tum exemplorum numerum senex venerabilis inter legendum conjecerat. Hunc vero librum, pretio satis magno comparatum, redemptores nostri, qui novam hujus vocabularii editionem, curis Larcherianis auctam, prelo subjicere cupiebant, in manus mihi tradiderunt, ut si quid in eo vel minus accurate scriptum, vel præter necessitatem adjectum fuisset, id omne transverso calamo notarem; ne lexici, tironum usibus destinati, moles inutiliter augetur. Hoc igitur effeci, et præterea nihil; quippe qui correctoris munus, molestum sane ac laboriosum, in me suscipere noluerim. Ipse vero Larcherus in thesauro suo locupletando quanta cum diligentia versatus sit, intelligere licet ex sequente notula, quam ad libri calcem reperi: “1682 *additions en Juillet* 1782.” In his autem additamentis, haud pauca reperies poetarum scenicorum loca recte explicata; multa etiam tum veterum historicorum, Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, tum recentiorum, Polybii scilicet, Appiani, Arriani, item Plutarchi et Eroticôn scriptorum, ino et medicorum, ne quid de poetis, Lycophrone, Apollonio, Nicandro, et Florilegii auctoribus, dicam.

Animadvertent tirones multa esse vocabula, quæ unius Oppiani vel Nonni auctoritate nituntur; non tamen idcirco Græca civitate donanda; quia Cynegetica, quæ sub Oppiani nomine circumferuntur,

feruntur, et Nonni poemata insulsissima, verbis ac locutionibus scatent, quas in probatis auctoribus frustra quæsiveris. Alia sunt haud pauca, quæ nullum, præter Heliodorum, fidejussorem habent; attamen episcopus ille Tricensis Græce longe melius sciebat, imo melior erat poeta, quam Nonnus iste, vel pseudonymus Cynegeticôn scriptor.

Porro in hac nova editione vocabula, quæ Morellii Appendicem occupabant, suo quodque loco interseruntur, cura ac diligentia Typographi. Idem vero eo nomine laudandus est, quod Larcheri additamenta, minuta manu et perplexo ordine scripta, magno cum labore enuclearit, et secundum litterarum seriem disposuerit.

Quod præterea dicam nihil fere habeo, nisi ut exoptem fore aliquando, qui Bastii τοῦ μακαρίτου egregios in librum Hederici labores publici juris faciat; quo nescio an quidquam ad Græcarum litterarum cognitionem utilius accidere possit.

C. J. B.

Scripsi Non. Jul. 1816.

IN hac nova editione Larcheriana, QUANTITATES, quas vocant, signandas, id quod, Tironum gratia, a se sæpius et impensius erat flagitatum, curârunt Redemptores:—cujus laboris in penso peragendo artificum in hoc genere probatissimorum vestigia curatissime legit Operarius.

H. P.

Kal. Jan. c1816cccxv.

M. BENJ.

M. BENJ. HEDERICI PRÆFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon est, *Lector benevole*, quod juventuti bonarum artium studiosæ commodare satégi. Græcum, ut vides, illud est, et, velut in priori disciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quæ Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus sum annexus; ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Græcas adjuvare studui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, præter rem necessitatemque suscepisse jure existimari potero. Etenim, quæ Linguæ Græcæ cum præstantia sit, tum utilitas, atque ad omne propemodum studiorum genus necessitas, ab aliis jam ostensum est pluribus: attamen Lexicon, quo illa contineatur, satisque idoneum Scholis, adhuc deesse experiuntur identidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exstant, vel mole sua usum sufflamant sui, vel jejunitate qua laborant, sæpius destituunt paulo serius literis Græcis operaturos, vel ordinis implicatione linguæ adhuc minus gnaros plus justo fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantisque difficultatibus præpediti non sine indignatione ac tædio in hoc studiorum genere versentur.

Singula igitur illa, quantum quidem fieri potuit, amoliturus, librum in tres Partes dispescui, Hermeneuticam scilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primæ, quæ ad intelligendos omnis generis scriptores, quos antiquiora tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam inserere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vastum satis, suffecturam omnino putavi. Certe, quæ ex ingenti Henrici Stephani Thesauro, volumine satis etiam grandi, Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam suppeditavi. Quinimmo ipsorum non solum numerum, sed in primis etiam, quas obtinent, significationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribusque similibus aliis, non parum earundem hinc inde adauxi. Hasce quoque pro ea, qua differunt varietate, suis fere distinxi numeris, et sic clarius ordinatiusque, spero, se oblaturas cuique; eodemque fere modo quo Voces potissimum ipsas ordine, quem vocamus, alphabetico disponere visum est. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatæ primigeniis, compositæ simplicibus subjiciuntur, non ignoro, neque me præterit etiam, quantopere eum in Stephano aliisque prædicent bene multi; sed non æque tamen intricatus hic alter est, longeque facilius linguæ nondum satis peritis Vocabula, quæ inquirent ipsi, suggerit. Et, si omnino ad indagandam genuinam Vocis potestatem momenti maximi est nosse originem ejusdem, singulis etiam Vocabulis hanc subjeci, ut adeo nec adminiculo isto, necessario certe ad feliciorum cujusvis Scriptoris interpretationem, destitutos Lexico hoc usuros conquiri possint, qui id ordinis naturalis laudem, atque virtutem ferme præcipuam, habere solent.

Quemadmodum autem hæc primæ Lexici hujus Partis ratio est; ita altera illa, cui Analyticæ, ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammaticæ, quomodo loqui consuevimus, resoluta complexus sum, quæ difficultatibus suis, sive a Dialecto aliqua, sive aliunde subortis, sollicitare tironum patientiam possunt. Est certe eadem hæc opera, quæ liberalius paulo a Schrevelio juventuti navata, ipsum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex sui ordinis Lexicographis in Scholis huc usque locum vindicaverit sibi. Ac tametsi non desint, qui eandem ignaviæ potius subsidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod hæc a penitiori Grammatices studio avocet, ad quod potissimum solidior linguæ cognitio redit: attamen, qui rectius justiusque rem expendunt, satius utique existimant, velificari nonnihil discentium a labore molestiore aversioni, quam quidem committere, ut miseri succumbant incitiæ suæ, vel etiam, quod sæpius usu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his absterriti linguæ pulcherrimæ studium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipsi suo quasi jure desiderare possint, hac etiam in re illis deesse nolui. Quin potius non solum Vocabula prope omnia, quæ Schrevelius ex appendice Scapulæ Lexico subnexa, Pasoris in Hesiodum Indice, aliisque id genus operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: sed locupletavi quoque passim ex Jo. Vorstii Veterum Poetarum Græcorum excerptis, Celebrerimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, in Hortulo Græco ex omnibus Plutarchi Operibus adornato, et Clarissimi Dn. Hieronymi Freyeri Fasciculo Poematum Græcorum, libellis vere aureis atque ad per-

discendam

discendam Græcam linguam accommodatissimis. Attamen, ne nimis etiam indulsisse discentium inertiae videri possem, satis habui, digitum in cibum hunc intendere, præmansum vero ipsum atque hoc tantillum laboris recusantibus, ut eundem sumere ipsi dignentur, inserere in ora utique supersedi.

Tertia libri Pars, quæ Syntheticæ titulum præfert, iis destinata est, quibus Latina sermone Græco, eoque prosaico, reddere collibet; adjunctusque a Scriptoribus laudatissimis, Benzio, Posselio, Devario, Scheidio, aliisque, hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatus, suis fere ubique auctoritatibus munitum, suggessi: qui, nisi me omnia fallant, ad institutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe usui hodie esse solet, abunde suppedabit. Et, si omnino contingat, ut quædam adhuc desideres, ea tamen forsitan hæc erunt, quæ ommissa facile pati, vel ex iis etiam, quæ allata sunt, compensare non incommode poteris. Ita quippe sæpius Nomina illa a Verbis deducta, qualia sunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et similia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quæ sunt hujus generis alia, frustra hic quæsiveris. Præterquam enim quod magna eorum pars ipsa civitate Latina deficitur, adeoque soli formationis innitur Analogiæ, certe, si Græce eadem reddenda sunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus descendunt, tuto enunciari possunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipsius Demosthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσάδουσαν, et *Accumulationem*, quæ ipsum in primis accumulandi actum significat, τὸ ἐπισορεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova configas, vel sua etiam, carentia auctoritate usurpes. Quumque adeo hæc talia a Verbis allatis, si quidem ipsis opus sit, nec suo ista loco reperiantur, formare perquam sit facile, operæ chartæque tanto justius eorum me omissione pepercisse arbitror, quo magis Lexicon hoc manus impleat, nomenque suum excedat. Nec alia quoque causa fuit, cur Nomina etiam, quæ propria Grammatici vocant, omiserim, utpote quod ipsa quoque facile Græce efferi possunt, quippe ex Grammatica constet, quæ literarum utriusque linguæ natura sit atque cognatio. At vero, quod in Prima præcipue Parte nec auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hæc ex se progignunt, subjecerim exempla, forsitan mirabuntur, qui ex his propemodum solis Lexici perfectionem æstimare solent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, si vel maxime ipse suppetivisset, equis eorum in Lexico hermeneutico sit usus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando, auctoritas sufficit, et, qui ex Vocum significationibus tam distincte copioseque subministratis sensum effati alicujus Græci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non instructum, vel rei, quam continet illud, prorsus ignarum esse oportet. Secus statuendum esse de Lexico synthetico facile concedo, quum Græce scripturus utique non solum de Vocis, qua usus est, probitate, sed et de Constructionis, qua gaudet, eadem ratione certus esse debet. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua sine auctore suo compareat, vel Constructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod si tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deesse nonnunquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugisse non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum saltem præstantissimorum auctoritas dubitare me non siverit; Constructionis vero modus ideo a me neglectus est, quod Regulas ille notissimas atque adeo Græcæ etiam Linguæ cum Latina communes sequatur.

Atque hæc fere ea sunt, *Lector benevole*, quæ te scire, e re tua, immo et mea, esse existimavi. Tute labori etiam huic meo, si merebitur, fave: sin minus, eum ante ne damnes, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio stare non possis. Vale.

EXPOSITIO NOTARUM quæ in priore Lexici hujus Parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Glossaria Veterum a Labbeo edita.
Ph. Philoxenus, Glossographorum facile princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Græci, Hesychius, Suidas, auctor
 Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Hes. Hesychius, Alexandrinus.

Suid. Suidas.
Etym. vel *E. M.* Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertsonus Anglus.
Suic. Jo. Casp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipsis, non constat; quum e contrario Philoxenus et Glossaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas easque aptissimas vocum significationes suppeditant, quæ alibi non facile sunt obvix.

EX PRÆFATIONE JO. AUGUSTI ERNESTI.

IN causis, propter quas tam pauci ad linguæ Græcæ vel mediocrem scientiam perveniant, Moses Solanus* jure numerat vitia Lexicorum quibus puerilis ætas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum est, quod significationes sæpenumero vel prorsus alienæ verbis tribuuntur, vel parum accurate distincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte Latinis vocabulis exprimuntur Græca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Hoc fit maxime, et hanc ob causam, quod interpretatio nimis etymologiæ rationibus accomodetur, neglecto usu loquendi, qui solus in hoc genere dominatur, in primis in compositis ex præpositione una pluribusve, in quibus incredibile dictu est quam pueriliter peccetur; item ex εἶ, φίλος, aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis, ineptiisque cum plena sint Lexica vulgaria, quæ sunt in tironum manibus.....&c.

Itaque cum rogatus essem, ut Hedericiani Lexici Græci, quod nunc maxime versatur in manibus tironum, putaturque esse in hoc compendiario genere optimum, recensendi curam susciperem; eam provinciam, quanquam duram et tædii plenam, defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, sæpe doluissem, iisque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum discentibus putarem. *Non is ego sum*, cui aut jucundum, aut adeo opus sit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod præsens institutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laboriosum, at Græce doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum, satis a lectione Græcorum scriptorum instructum non fuisse. Totus ille, id quod per totum opus observare licuit, e Scapula aliisque vulgaribus Lexicis pendebat: attamen tot præclaras doctorum hominum de verbis plurimis, post Stephanum et Scapulam, observationes ignorabat, nec ipse e lectione ipsorum scriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in suum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perspicuas, sed subinde etiam ne assecutus quidem est ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiisque operarum se decipi passus est: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, sed hæc apud illum quaerenda mitto.*] Jam incredibile dictu est, quam sæpe, quam absurde interpretatus sit, plerumque post alios, verba composita ex ἀμφι, ἐκ, σύν, κατά, ὑπό, παρά, περί, πρό, &c. exprimens has præpositiones e vulgari significatione, non ex usu scriptorum in verbo quoque; in quo sane est mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compositorum. Φιλότμητος est ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; sed id ineptius vertitur in Scapulæ Lexico *sectionis amans, incisione gaudens*, sequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compositis Poetarum, in primis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adsequatur. Illud quoque parum scienter factum erat, ut significationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et media, eorumque significatio, itemque temporum significatio diversa, cum v. gr. præsens activam, aor. 2. neutram vim habeat; quod hodie in Lexicis ferri non potest, quamvis sit ad accuratam linguæ Græcæ scientiam scriptorumque intelligentiam pernecessarium.

Enimvero hæc et alia omnia correcta sperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholæ Carthusianæ apud Londinenses Hypodidascali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud suos (vid. Scott. præf. ad Append. Steph.) etiamque apud exteros tulit: præsertim qui in præfatione dicat, se diligenter hoc opus correxisse, vivatque in insula ea quæ sibi Græcarum literarum principatum vindicare videtur, et in qua Græce doctissimi homines pæne nasci videantur; adeo mature ibi omnes Græcos scriptores vel difficillimos intelligi et emendari posse. Sed omnia alia deprehendi, in-

* In Præf. ad Plutarch. Briani.

tellexique Patricium Britannum non plus in Græcis potuisse Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia sanctissime conservata sunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremusque, si quid parum vel recte, vel accurate, vel perspicue scriptum esset in significationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam objecta est a ratione ipsa talis Lexici, in quo singula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, imprimis adverbia, separatim commode explicari non possunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi solent. Tum in verbis, quæ Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex usu optimorum scriptorum, distingueremus, deinde ut significationes in *πολυσήμοις* digereremus diligentius, et, quoad fieri posset, a propria et prima significatione quomodo ceteræ ducerentur, ipso ordine indicarem, v. gr. *σύνχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκός, τίθημι, ὕβρις, δημιουργός, προτείνω*. Auximus etiam priorem significationum numerum e nostris aliorumque observatis, qui veteres scriptores Græcos illustraverunt. Sed maxime in hac parte sic laboravimus, ut accurate exponeremus verba e præpositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultitia accusanda est, tribuentium interdum præpositionibus aliquam vim, ubi ex usu loquendi veterum nullam habent, aut ita exprimentium, scilicet e vulgatissima cujusque significatione, ut nemo intelligere possit. Nos in omnibus usum secuti sumus, comparandis, ubi non statim vera significatio succurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et subinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare præpositionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid significationis. Quædam tamen, sed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura sequenda esset, quod nullum exemplum veteris scriptoris vel ipsi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus si forte aberravimus, nobis ut ignoscatur, rogamus. Atque pari ratione usi sumus in aliis compositorum generibus, ut e *φίλος, χαίρω*, &c. ut facile quis intelliget, qui vel in his, quæ exempli causa posuimus, nostra cum superioribus velit comparare. Denique ipsis verbis locupletare hoc Lexicon studuimus, &c.

Et hæc fere sunt, quæ in castigando locupletandoque hoc Lexico secuti sumus, quibusque, ut speramus, perfecimus, ut et latius ejus usus pateret, et tutius usurpari a tironibus posset. Unum restat de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere instituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: sed correximus tamen in nonnullis, plane autem sustulimus, ubi unusquisque tiro sua sponte videre posset, unde verbum ductum aut compositum esset; in quibus addi etymologias, ut *εὐποιέω* esse ex *εὖ* et *ποιέω*, *εὐπάσχω* ex *εὖ* et *πάσχω*, &c. putidum sane et nimis puerile sit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novæ significationes accesserint, tamen aliquot plagulis brevior sit hæc editio superiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quæ nemo vel quærat, vel quærere debeat. Nam in eo genere nonnisi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quæ quisque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipse sua sponte adsequi possit, poni non modo inutile et supervacuum, sed etiam id quod usu didici, noxiū est. Etenim ad ignaviam proniores, ut sunt plerique, libenter abutuntur ista ratione, putantes, hanc esse ad lectiones præparationem, quam vocant, si in tali libello quærant singula verba, et inde descripta recitent a magistris interrogati: qua stultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas. Scr. Lipsiæ a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIOCCCLIV.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane sublata[m] voluit Cl. Ernestus, totamque igitur illam partem intactam se fatetur reliquisse: sed et hanc etiam, tironum gratia, quibus non potest esse non necessaria, (saltem ut in optima olim schola mihi visum fuit) haud minus auctam ac locupletatam dedi.)

T. M.

**Ἀβάσμι*, *praeclearo egisse*, a. I. infin. act. verbi *ἀβάσσει*, *praeclearo ago*.
 **Ἀβάσμητος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, *Hes.* (2) *expers doloris*. Ex a priv. et *βασιλεύω*.
 **Ἀβασανίτης*, *adv.* temere, re non examinata.
 **Ἀβασίλευτος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, rege carens, regi non subditus. Ex a priv. et *βασιλεύω*.
 **Ἀβασκάνιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, invidia vacuus, non invidens; (2) non mendax, verus. Ex a priv. et *βασκαίνω*.
 **Ἀβασκάντιος*, *u*, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.
 **Ἀβασκάντος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, invidia carens, ab invidia tutus. *Gl. V.* infasciniabilis. Ex iisd.
 **Ἀβασκάντως*, *adv.* citra invidiam. *Gl. V.* sine fascino, infascinate, praefiscine.
 **Ἀβασκάνως*, idem.
 **Ἀβασταντος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex a priv. et *βαστάζω*, *porto*.
 **Ἀβαστῆς*, *Dor.* pro *ἡβητής*, *puber*. *Παῖδα τὸν ἀβαστῆν Ἀνταίωνα*, *Callim. Lav. Pall.* 108.
 **ABATON*, *u*, τὸ, adytum. Ab
 **Ἀβάτων*, *u*, *δ* *ξ* *η*, inivus, accessu vel aditu difficilis; (2) sacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus; (4) *παρθένος ἀβάτου*; sic et *ἴσπευ ἀβάτου*, sc. qua non concenduntur, *Lucian.* Ex a priv. et *βαίνω*. Hinc
 **Ἀβαστῶν*, *u*, f. *ἀσω*, desertum reddo.
 **Ἀβᾶφος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, non tinctus. Ex *βάπτω*.
 **ABBA*, pater. Nomen Syr. indecl.
 **Ἀββαλε*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro *ἀπέβαλε*, vel *ἀνέβαλε* ab *ἀποβάλλω*, vel *ἀνεβάλλω*.
 **Ἀββίλευτος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, non execrabilis.
 **Ἀββόσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.
 **Ἀββωσιότης*, *ητος*, *u*, infirmitas. *Gl. V.* instabilitas.
 **Ἀββωσιός*, *adv.* inconstanter.
 **Ἀββήλοος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, non profanus, sacer, sacrosanctus, de loco quem non fas est adire.
 **Ἀβελτερία*, *as*, *η*, stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel *Ἀβελτερίας*, vecordia. *Gl. V.* ruditas. Ab *ἄβελτερος*.
 **Ἀβελτεροκόμυξ*, *γος*, *δ* *ξ* *η*, *verbum comicum*, stultus; (2) vanus. Ex *ἄβελτερος* et *κόμυξ*, *scutulus*.
 **Ἀβέλτερος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. *Gl. V.* solidus.
 **Ἀβερόπλος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, incompositus, inanis, vel idem quod *Ἀβερόπλος*, *Hes. Suid.*
 **Ἀβείσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ *ἀβείσιον*, *u*, libertas. Ex a priv. et *βιάζω*, *coero*.
 **Ἀβείσιως*, *adv.* sine violentia, libere, non coacte. A *πραε*.
 **Ἀβίος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, cui non suppetit victus. Ex a priv. et *βίος*, i. e. *βίσιος*, *victus*. (2) *dives*. Ex a int. (3) *longævus*. Ex a int. et *βίος*, *vita*. (4) *inermis*. Ex a priv. et *βίος*, *arcus*. (5) *valde robustus*. Ex a int. et *βία*, *vis*. (6) *non violentus*, non iniurius. (1) vel (2) *Il.* 13, 6. incertum quo sensu accepit *Poeta*: ejus temporibus, credo, nihil ambigui fuisse.
 **Ἀβίωτος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, non vitalis, sine vita; (2) *malus*, *injucundus*, *molestus*: *ἄβιωτων* et *ἄβιωτα*, *pl.* *vita non vitalis*, i. e. *misera*.
 **Ἀβίωτως*, *adv.* cum tædio *vita*.
 **Ἀβλάβεια*, *as*, *η*, *incolumitas*; (2) *innocentia*. *Ἐπ' ἀβλαβίην νόιο*, *Hom. Hymn. in Merc.* 393. Ab *ἄβλαβής*.
 **Ἀβλαβείως*, et *Ἀβλαβῶς*, *adv.* innoxie; *pass.* *citra noxam*, *illæse*. *Ἀβλαβῶς ἀπὸ ποσσῶν ἰθύνοντο*, absque damno sub pedibus ligavit. *Hom. Hymn. in Merc.* 83. Ab
 **Ἀβλαβῆς*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, innoxius, innocuus, non nocens; (2) *noxæ expers*, *illæsus*. Ex a priv. et *βλάπτω*.
 **Ἀβλαπτος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *noxæ expers*; (2) *innocuus*. Ex iisd.
 **Ἀβλαστῶν*, *u*, f. *ἴσω*, *male germino*, non succresco. Ex a priv. et *βλαστῶν*, seu *βλαστάνω*.
 **Ἀβλαστής*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, *male germinans*, *infecundus*. Ex iisd.
 **Ἀβλαστος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, idem et ex iisdem.
 **Ἀβλατώνος*, sine solcis, *discalceatus*. *Ἀβλατόνιοι πῆδισιν ἀν' ὕψω πάντ' ἀλάτῃα*, *Opp. Cyn.* 4, 369.

**Ἀβλιμῆς*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, *audacia carens*, *imbellis*, *iners*. Ex a priv. et *βλιμῶναι*, *αβλιμῶναι*, *Eustath.* (vid. *Thes. Gr. P.*) Hinc
 **Ἀβλιμῶς*, *adv.* imbecilliter, ignave, al. negligenter. Sed et pro *ἀμελῶς*, *E. M. Suid.* ab *ἀμελής*, q. v.
 **Ἀβλιπῆς*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, *despectus*, *vilis*, *indignus qui videatur*. Ex a priv. et *βλέπω*, *video*.
 **Ἀβλιπῆτιος*, f. *ἴσω*, non video, *conniveo*, *cæcutio*; (2) *pecco*. Ex iisd. Hinc
 **Ἀβλιπῆτιμα*, *ατος*, τὸ, *peccatum*, *erratum*.
 **Ἀβλιψία*, *as*, *η*, *cæcitas*; (2) *inconsiderantia*.
 **Ἀβλῆς*, *ἴσος*, *δ* *ξ* *η*, *nondum jactus*, *Il.* 4, 117. (male jactus, *E. M.*) Ex a priv. et *βάλλω*, *jacio*.
 **Ἀβλιπτος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *nondum missus*, *nondum jactus*; (2) *non ictus*, *non vulneratus*, *illæsus*, *Il.* 4, 540. Ex iisd.
 **Ἀβλιχῆς*, *ἴς*, *u*, *ubi nulli sunt bajatus*, *Ep.* Ex a priv. et *βληχῆ*.
 **Ἀβλιχρός*, *u*, *δ* *ξ* *η*, al. *ἀβλιχρός*, *εὐ*, *εὐ*, *debilis*, *infirmus*; (2) *fortis*. Ex a priv. vel *pleon.* et *βληχρός*, *debilis*.
 **Ἀβλιμστος*, *δ* *ξ* *η*, *intactus*. Ab a priv. et *βλιμᾶζω*, *premo*.
 **Ἀβλις*, *sacrificia*, 2. *sing.* *præs.* *imper. act. contract.* pro *ἀβλῆς*, a verbo *ἀβλόω*.
 **Ἀβλοπῆσια*, *as*, *η*, *auxilii defectus*. Ex a priv. et *βοηέω*, *auxilior*.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *auxilio destitutus*; (2) *remedio carens*, *immedicabilis*. Ex iisd.
 **Ἀβλοπι*, *adv.* sine clamore, sine pugna. Ab a priv. et *βοή*.
 **Ἀβλοπιος*, *ov*, *ubi nullus est clamor*, vel sine pugna, *Nonn.* Ex a et *βοή*.
 **Ἀβλοπῶ*, *occurro*. *Ὡς τ' ἀβλόπῃσιν Ἀητοῖδῃ κατὰ νῆπον*, *Apoll. Rhod.* 11, 770.
 **Ἀβλόπῃσα*, a. I. ind. act. *Ion.* pro *ἠβλόπῃσα*, a verbo *ἄβλόω*, *occurro*.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *oros*, *δ*, *qui occurrit super convenit*, *E. M.* Ab *ἄβλόω*.
 **Ἀβλοος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *(pullus equinus) qui nondum amisit dentes ætatis indices*. Ex a priv. et *βάλλω*, *jacio*.
 **Ἀβλοτος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *pascuis carens*, *non pastus*. Ex a priv. et *βόσκω*, *pasco*.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *injuccundus*, (vid. *Thes. Gr. P.*) *fastidiosus*, *repudiandus*, *Enn.* Ex a priv. et *βωκάλω*, *demulceo*.
 **Ἀβλοπῆ*, *adv.* inconsulte, temere.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *adv.* inconsulto, sine deliberatione. Ex a priv. et *βωκάλω*, *consulto*.
 **Ἀβλοπῆς*, f. *ἴσω*, *nolo*; (2) *non consulto*. Ex a priv. et *βωλή*.
 **Ἀβλοπῆς*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, *volens*, *invitus*; (2) *inconsultus*. Ex a priv. et *βωκάλω*, vel *βωλή*.
 **Ἀβλοπῆσια*, *as* *η*, *volentia*. Ex a priv. et *βωκάλω*. Potius ex *ἄβλοπῆ*. Et hinc
 **Ἀβλοπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *invitus*, *non voluntarius*; (2) *quem nolimus*, *qui nobis invitus accedit*.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) *fortuito*.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *as*, *η*, *consilii inopia*; (2) *temeritas*, *impudentia*; (3) *amentia*, *stultitia*; (4) *consilii pravitas*. Ex a priv. et *βωλή*.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *consilii expers*; (2) *stultus*. *Gl. V.* *incoptans*, *inconsultus*, id. quod *δύοβλος*, *Soph.*—vel *κακὸβλος*, *Thucyd.*
 **Ἀβλοπῆσιος*, *adv.* inconsultissime, *inconsideratissime*, *Herodot.*
 **Ἀβλοπῆσιος*, *adv.* temere, *imperate*, *male*, *inconsulte*, *sine ratione*. Ab *ἄβλοπῆ*.
 **Ἀβλοπῆσιος*, *gen. sing.* *Ion.* pro *ἄβλοπῆσιος*, ab
 **Ἀβλοπῆσιος*, *u*, *δ*, *bobus carens*. Ex a et *βῶς*, *bos*: al. *egenus*. *Κραδίην δ' ἰδαν' ἀνδρὸς ἀβλοπῆσιος*, *Hesiod. Oper. et Dies*, 449 et 451. Ex a priv. et *βωπῆ*, *pecus*. *E. M.*
 **ABPA*, vel *ἄβρα*, *as*, *η*, *ancilla honestior*, *pedisequa*.
 **Ἀβραπῆσιος*, *sonuerunt*, 3. pl. a. I. ind. act. *Ion.* pro *ἠβραπῆσιος*, ab *ἄβραπῆ*.
 **Ἀβραπῆσιος*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἠβραπῆσιος*, ab *ἄβραπῆ*, *sono*.

**Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *non madefactus*, *ubi non punit*. Ex a priv. et *βρέχω*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *delicatus cultu* *utor*, *delicate me orno*. Ab *ἄβροπῆ*.
 **Ἀβροπῆσιος*, f. *ἴσω*, *mox a cibo dormito*; (2) *dormito*. Ex a int. et *βρέχω*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, *sine pondere*, *levis*. Ex a priv. et *βρόμω*, *sum gravis*.
 **Ἀβροπῆσιος*, a. I. inf. act. v. *ἄβροπῆσιος*. Unde
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *insomnis*, *vigil*; (2) *surdaster*, *ex parte tantum audiens*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ*, *moli incesso* *utens*. Ex *ἄβροπῆ* et *βίω*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *δ* *ξ* *η*, *qui mollioris vitæ est*, *delicatus*: *Ἀβροπῆσιος Ἀράβων γένος*, *Dionys.* 968.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *molles gemitus edcens*. *Æschyl. Pers.* 541.
 **Ἀβροπῆσιος*, *δ*, idem quod *Ἀβροπῆσιος*, *Ath.*
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *vitam mollem et delicatam ago*. Ex *ἄβροπῆ* et *δίαται*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *molliter et delicate vivens*. *Gl. V.* *Ἀβροπῆσιος*, *delicatus*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *onos*, *δ* *ξ* *η*, *delicate vestitus*. Ex *ἄβροπῆ* et *εἶμα*, *vestis*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *molles et delicatos fructus ferens*.
 **Ἀβροπῆσιος*, f. *ἴσω*, *capillos orno*; (2) *molli coma sum*; (3) *deliciosus sum*. Ex *κῆρυ*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *Dor.* *Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ*, *qui molli et delicata coma est*. Ex iisd.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, idem et ex iisd. *Suid.*
 **Ἀβροπῆσιος*, *as*, *η*, *tenebræ*. Ab *ἄβροπῆ*, quia *tenebræ strepitu* *carent*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *abstinens a viuo*, *abstemius*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *strepitum magnum edcens*, *tumultuosus*, *Il.* 13, 41. Ex a int. et *βρόμος*, *strepitus*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *molli et subtili stamine contextus*. Ex *ἄβροπῆ* et *πῆνη*, *Enn.* *πῆνης*, *tela*, *Hes.*
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *molli et opulento ornatu decoratus*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *mollis*, *delicatus*; (2) *lautus*; (3) *festivus*; (4) *gravitatem præ se ferens*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, *mollitie diffuens*. Ex *ἄβροπῆ* et *στάζω*, *stillo*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *mollities*, *delicia*, *luxus*; (2) *splendor*, *nitore*. Ab *ἄβροπῆ*.
 **Ἀβροπῆσιος*, f. *ἴσω*, *noctu vagor*; (2) *aberto*, *Il.* 10, 56. Ab *ἄβροπῆ*, *noct.*
 **Ἀβροπῆσιος*, *nocte occurro*; (2) *pecco*. Ab eod.
 **ABPO'TH*, *us*, *η*, *nox*, aliquando cum nomine *νύξ*, (*Il.* 14, 78.) *Quasi ex a priv. et βροπῆσιος*, *homo*, quia *noctu homines latent*, et *nox illis quasi favet*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *onos*, *δ*, *peccator*. Ab *ἄβροπῆ*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *ητος*, *η*, *mollities*. Ab *ἄβροπῆ*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *δ* *ξ* *η*, *delicatus*, *pretiosus*. Ex *ἄβροπῆ* et *τιμῆ*, *decus*, *pretium*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *ην*, *ιν*, *confectus ex abrotono*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ*, *ut Ἀβροπῆσιος ὄνος*, *vinum abrotonites*. Ab
 **ABPO' TONON*, *u*, τὸ, *abrotonum*, *genus herbæ perpetuo virentis*. *Angl.* *SOUTHERNWOOD*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *immortalis*, *incorruptus*, *divinus*, *Hom.*—carens mortalibus, *Æsch.*—sensu non præditus, *Suid.*—*inhumanus*, *Hes.*
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ*, *Dor.* *Ἀβροπῆσιος*, *qui tenera et molli coma est*. Ex *ἄβροπῆ* et *χρῆσις*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *as*, *η*, *siccitas*, *pluvie defectus*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *onos*, *δ* *ξ* *η*, *molli tunica indutus*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *immadidus*, *non madefactus*, *ubi non pluit*, *siccus*. *Ἐπι δ' Ἀβροπῆσιος ἦν ἄπασα Ἀραβίη*, *Call. in Jon.* 19. Ex a priv. et *βρέχω*, *madefacio*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *adv.* sine pluvia.
 **ABPTNA*, vel *ἄβροπῆσιος*, *ων*, τὰ, *mora*. (f. ab *ἄβροπῆ*, *Steph.*)
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *ornor*, *deliciis indulgeo*, *nitesco*, *cultum mihi comparo*, *glorior*, *insolesco*. Ab *ἄβροπῆ*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *δ* *ξ* *η*, *sine factore*, *sine salsugine*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *adv.* molliter, *delicate*.
 **Ἀβροπῆσιος*, *ἴος*, *δ* *ξ* *η*, idem quod
 **Ἀβροπῆσιος*, *u*, *δ* *ξ* *η*, *non voratus*, *non exesus*; (2) *cariem non sentiens*; (3) *esui ineptus*.
Gl. V.

Gl. V. ἄβρωτον, irrosus, inesum. Ex a priv. et βρώσκα, voro, edo.

*Αβύθος, α, δ ζ η, idem quod

*Αβύσσος, adf. fundo carens; ut passim usurpatur. Sed et substantive abyssus, infinitæ profunditatis vorago; (2) in sacris, gehenna, infernus; (3) Trop. adfluentia rerum. Ex a priv. et βυσσός, Ion. pro βύθς.

*ΑΒΥΨΗΘΑΟΣ, α, δ ζ η, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, Hes. Suid. *Αβυσθητον, E. M.

*Αβυσσάκη, η, barbarium ἐπιπριμμα, et edulium, Alex. ap. Athen. Hinc

*Αβυσσοκακοίς, δ ζ η, qui vel quæ conficit ἀβυσσοκάν, Demetr.

*Αβυσσοστόκος, ον, abyssum habens seu pariens, Cyr.

*Αβασθαί, præ. inf. med. Poet. pro ἀγασθαί, ab ἀγαμαι.

*Αγάγας, qui ducit, a. 2. part. act. Ion. pro ἀγαγών, et hoc Att. pro ἀγών, ab ἀγω.

*Αγαγέιν, ducisse, a. 2. inf. act. Dor. pro ἀγαγεῖν, et hoc Att. pro ἀγείν.

*Αγαγεῖτε, 2. pl. a. 2. imper. act. Att. pro ἀγετε.

*Αγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. Att. pro ἀγοί.

*Αγαγῶ, ducam, f. 2. ind. act. Att. pro ἀγῶ.

*Αγάγῆλος, α, δ ζ η, invidus; (2) qui valde amulatur, Sierh. Ex ἀγαν et ζήλος.

*Αγάζομαι, admiror, suspicio; (2) veneror; (3) indignor, succenseo, Il. 14, 111. (4) invideo. *Αγάζομαι σὲ τὸ φρονίμα, σὲ τὸ φρονίματος, ἀνδρὸς ἀρετῆς, ἀγαθῆς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

Αγάσασχία, ας, η, boni principium. Ex ἀγαθός et ἀρχή, principium.

*Αγάθεος, Pind. p. 9. Vid. ἡγάθεος.

*Αγαθαερίω, α, admirabundus intueor. Ex ἀγαν.

*Αγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus prosequor. Ab ἀγαθός, bonus.

*Αγαθικός, η, δν, probus; (2) recte et cum virtute factus. Ab eod.

ΑΓΑΘΟΨ, ἴδος, η, glomus.

*Αγαθόδοτος, α, δ ζ η, bonorum dator. (Et *Αγαθόδοτος, η, fem. Sierh.)

*Αγαθοεργία, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

*Αγαθοεργία, ας, η, beneficentia. Ex iisd.

*Αγαθοεργοί, qui ex equitibus exibant quinque quot annis apud Spartatas, Hes. vel ut Suidas, illi qui ex ephoris delibebantur strenuitatis ergo. *Ες δ δὴ Δίχης πᾶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπάρτιταιων ἀνείρεν, Herodot. I. 67.

*Αγαθοεργός, ε, beneficus, bene meritis.

*Αγαθόβελεια, ας, η, bonorum electio, sive voluntas, adfectus eligendi bona, Suid. Ex θέλω.

*Αγαθοποιά, f. ἥσω, bene recteque ago; (2) benefico adficio; (3) prosum.

*Αγαθοποιία, ας, η, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

*Αγαθοποιός, ε, δ ζ η, bonum vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιῶ.

*Αγαθοπροπέτης, εος, δ ζ η, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθός et πρόσω.

*Αγαθοπροπέτης, ut bonum decet; (2) benignus.

*Αγαθὸρρύτος, ον, pure fluens. Ex ἀγαθός et ῥέω, ῥυτος.

ΑΓΑΘΟΣ, η, δν, bonus, probus; (2) fortis, strenuus; (3) prudens; (4) præstans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) faustus, secundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) servit et ironie in allocutionibus. *Αγαθόν, ε, τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auspicio, item bono consilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cæna. *Αγαθὰ, τὰ, divitiæ, opes; (2) res secundæ; (3) virtutes. Hinc

*Αγαθόννη, ns, η, bonitas, Gl. V. adfectus ad benefaciendum proximo, N. T.

*Αγαθοίλεια, ας, η, boni efficientia, boni perfectio. Ab

*Αγαθοίλεις, εος, δ ζ η, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθός et τέλος.

*Αγαθότης, η, δν, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθός.

*Αγαθοεργία, ὡ, f. ἥσω, benefico. Ab ἀγαθοεργός.

*Αγαθοεργός, beneficus. Ex ἀγαθός et ἔργον.

*Αγαθοεργία, ας, η, Ion. ἀγαθοεργία, beneficentia; (2) bonum opus.

*Αγαθοεργικός, η, δν, beneficus, benignus.

*Αγαθοεργός, ε, δ ζ η, beneficus, benignus.

*Αγαθοφθής, εος, δ ζ η, natura seu indole bonus. Ex ἀγαθός et φθῆ. Hinc

*Αγαθοφθία, ας, η, bonitas a natura proveniens.

*Αγαθονθείς, gavisus, a. 1. part. pass. verbi

*Αγαθόνω, f. ἴνω, benefacio, bonum efficio; (2) benefico adficio; (3) exhilario; et ἀγαθόνωμαι, bene adfectus sum.

*Αγαθός, adv. bene; (2) utiliter; (3) valide.

*Αγαθότατος, optimus, ab ἀγαθός.

*Αγαίται, 3. sing. præ. med. v. ἀγαίωμαι.

*Αγαίος, αία, αἴων, admirabilis; (2) invidiosus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, demior, (potius ab ἀγν, E. M.)

*Αγαίω, et quod usitatus, ἀγαίωμαι, admiror; ἀγαίωμιος προσέειπεν, mirabundus, Apoll. Rhod. 1, 899; (2) obstupescio, perterrefacio; (3) succenseo, indignor. Τῷ δὲ σοὶ Ζεὺς ἀντὸς ἀγαίηται, irascitur, Hesiod. Oper. et Dies, 331; (4) invidio. Ab ἀγάω.

ΑΓΑΪΩΝ, ονος, δ, Sol. V. L.

*Αγακλής, εος, δ ζ η, valde gloriosus, percelebris. Ex ἀγαν et κλέος, gloria. Hinc

*Αγακλυτός, η, δν, valde celebris, praclarus, inclytus, Il. 2, 564.

*Αγακλῆως, studio gloriae, Ern. celeberrime, valde gloriose, Hipp.

*Αγακλήεις, ἴσση, εν, valde ἀγακλήεις, Apoll.

*Αγακλυτός, η, δν, percelebris, inclytus.

*Αγακτίω, bene condo, perf. part. ἀγακτισμένη (vel ἀγακτιμένη) πόλις, urbs pulchre exstructa, Pind. Pyth. 5, 107. Ex ἀγαν et κτίω.

*Αγάλακτες, ον, οί, collectantes, sc. qui idem lac suxerunt; (2) consanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) simul educati; (5) fratres; (6) sacrorum gentilitiorum participes; (7) lacte carentes. Οὐδ' ἀγάλακτες οἶτες, εἴδ' ἔκλυθι, neque sine lacte oves, aut steriles fuerint, Call. in Apoll. 52. Sing. ἀγάλαξ reperitur in Hesychio. Ex a notante ἄμα et γάλα, lac.

*Αγαλακτία, ας, η, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex a priv. vel int. et γάλα.

*Αγάλακτος, α, δ ζ η, lacte carens; (2) collactaneus, Ern. Idem quod ἀγάλαξ, vide supra in ἀγάλακτες. *Εβρεῖεν δὲ λέοντα σίνι δόμοις ἀγάλακτον, leonem educavit exitiale ædibus lacte nutritum, Æschyl. Agam. 726. Ex iisd.

*Αγαλακτοσύνη, ns, η, cognatio, qu. lactis communicatio; (2) lactis inopia. Ab a i. e. ἄμα, vel a priv. Ern.

*Αγαλιός, vide ἡγαλιός, E. M.

*Αγαλλητὸν, ε, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Ab ἀγάλλω.

*Αγαλλίαμα, ἄτος, τὸ, exultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio, al. Gl. V. jubulum. Ab ἀγαλλιάομαι.

*Αγαλλιάσθαι, exultate, 2. pl. præ. imperat. med. contr. pro ἀγαλλιάσθε, ab ἀγαλλιάω.

*Αγαλλιάσις, εως, η, exultatio, lætitia, N. T.

*Αγαλλιάω, ὦ, et frequentius ἀγαλλιάομαι, ὦμαι, f. ἄσομαι, exulto, gestio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιάω, jubilo. Ab ἀγάλλω.

*ΑΓΑΛΛΟΧΟΝ, α, τὸ, lignum Indicum, odoratum et gustu austeriori, Diosc.

*ΑΓΑΛΛΩ, f. αλάω, orno, insignio, facio delectabile; et ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, gestio, exulto: a. 1. inf. ἀγῆλαι, decorare.

*Αγαλλω, μῦθος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) simulacrum, statua, imago, Il. 4, 144. (3) res ornata, ut victima sertis auro ornata; (4) simulacrum dei. Βασίλῃ δὲ κείται ἀγαλλω, regi vero est repositum deliciis, Il. 4, 144; (5) de liberis, ἀγαλλω ματρὸς, de filia, Eurip. Sup. 1154. Νηρέως ἀγάλλωματα, Nerei quinquaginta filice. Id. Iph. in Tauris, 273. Καρμείας νύμφος ἀγαλλω καὶ διὸς γόνος, Cadmæ decus o puellæ et Jovis soboles, Soph. Antig. 1115. Εἰ γὰρ καίτιος ἀγαλλω

φόνιος ἀξίλω, utinam auferat meos filios occisos, Eurip. Suppl. 369, 370; Il. 4, 144. Ἰδὸν ἀγαλλω Κόσπιδος, Call. in Delium, 307. Id. in Lav. Pall. 39. Epig. 35, 1. Ab ἀγάλλω.

*Αγαλλῶτιον, α, τὸ, simulacrum parvum, imamgula, statua parva. Dim. ab ἀγαλλω.

*Αγαλλωτογλύφος, α, δ, marmorarius, Ph. sculptor. Ab ἀγαλλω et γλύπτω, sculpro.

*Αγαλλωτοποιία, α, status conficō. Hinc

*Αγαλλωτοποιητικός, η, δν, conficiens status. Hinc ἡ ἀγαλλωτοποιητικὴ ἡς, sc. τέχνη, ars statuaria, seu conficiendi status.

*Αγαλλωτοποιία, ας, η, simulacrorum confectio, Ern. Ab

*Αγαλλωτοποιός, ε, δ ζ η, statuarum et simulacrorum fabricator, statuarius. Gl. V. fictor simulacri, sigillarius.

*Αγαλλωτοργία, ας, η, ars statuaria, seu conficiendi status et simulacra. Hinc

*Αγαλλωτοργιάς, η, δν, conficiens status, vel pertinens ad conficendum statuarum. Ab

*Αγαλλωτοργός, ε, δ ζ η, statuarius. Ex ἔργον.

*Αγαλλωτοφόριμος, ἔμαι, quasi simulacrum gestor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, insigniri, Hes.

*Αγαλλωτός, ὡ, f. ὦσω, in simulacrum verto; (2) simulacrum-facio. Ab ἀγαλλω.

*Αγαλλωτοψής, ες, idem quod ἀγαλλωτοποιός, Manth. Ex ἀγαλλω et ψήσω.

*Αγάμαι, admiror, Il. 3, 180. (2) probō, laudo. aor. 1. ἀγάσθην. part. ἀγασθείς, admiratus. *Αγαμαί σε τέτα, σε τέτα, τίς ἀρετῆς. Ab ἀγάω.

*Αγαμείως, adv. mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἀγαμαι. part. ἀγαμείως.

*Αγάμητος, α, δ ζ η, cælebs, nuptiarum expers. Ex a priv. et γαμῶ, nubo.

*Αγαμία, ας, η, caelibatus. Ab ἀγαμος.

*Αγάμιον, ε τὸ ἀγαμῖον δικη, crimen caelibatus, id. et ab eod.

*Αγάμος, α, δ ζ η, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupsit, Ph. cælebs, Il. 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus est cælebs. γάμος ἀγάμος, nuptiæ quæ non sunt nuptiæ, id est, nuptiæ nefariæ, vel infastæ, inauspicata, Soph. Œd. Tyr. 1214.

*ΑΓΑΝ, adv. nimis, immodice, nimium, valde, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἀγαν φθόνον, Plat.) ἢ καλὸν αὐτὸν ἔργον, ἢ γὰρ ἀγαν ἔδοκαι, non pulchrum eum dixi: neque multum mihi esse visus est, Call. Epig. 47, 2.

*ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ὡ, f. ἥσω, indignor, stomachor, ægre fero, conqueror, succenseo, excandescō, ringor. *Αγανακτεῖν τι, πρὸς τινα, κατὰ τινας. Hinc

*Αγανακτικός, εως, η, indignatio, stomachatio.

*Αγανακτικὸς, η, δν, indigne ferendus. Ab eod.

*Αγανακτικός, η, δν, querulus, qui facile queritur et ægre fert casus incommodos. Ab eod.

*Αγανακτικῶς, irate, ægre.

*Αγνός, εος, δ ζ η, mitis, lenis, placidus, comis. Ex a int. et γάνος, lætitia.

*Αγνήσι, Ion. pro ἀγναίσι, ab ἀγανός.

*Αγνήσιφος, α, δ ζ η, valde nivosus, nivalis, Il. 1, 419. Ex ἀγαν et νίβωμαι.

*Αγνοελέφθρος, α, δ ζ η, blandus habens oculos. Ex ἀγανός et βλεφάρω, palpebra.

*Αγνόσας, acc. pl. Dor. pro ἀγνήσας.

*Αγνος, fractus, vel qui facile frangitur, Suid. Ab ἀγνω, frango.

*Αγνός, η, δν, mitis, placidus, blandus, Il. 2, 164. (2) desiderabilis. Ex a int. et γάνος.

*Αγνοφροσύνη, ns, η, comitas, mansuetudo, lenitas, jucunditas, Il. 24, 471. Ab

*Αγνοφρων, ονος, δ ζ η, mitis, blandus, mansuetus, placidus, Il. 20, 467. Ex φρήν.

*Αγνώσπης, α, δ, qui blandis est oculis. Ex ἀγανός et ὤψ.

*Αγνώσις, ἴδος, η, placidum adspicuum habens, blando aspectu intuens.

*Αγνώω, Dor. pro ἀγνήω, strenuus.

*Αγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, ab

*Αγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, de fumere. Ab

*ΑΓΑΠΑΪ, f. ἥσω, amo, diligo; (2) amice et hilare

Ἄγεμονεύειν, *præs. inf. act. Dor.* pro ἡγεμονεύειν.
 Ἄγεμόνι, *dat. sing. Dor.* pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμόνι.
 Ἄγειν, *ducebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion.* pro ἡγεῖν, vel *Dor.* pro ἄγειν, ab ἄγω.
 Ἄγειν, *fracti sunt, 3. sing. aor. 2. ind. pass. v. ἄγωμαι, frango, Pl. 4, 214.*
 Ἀγεναῖδ' ἄγνητος, *u, ὁ ἕ ἡ, sine genealogia, sine serie generis; vel cujus prosopia enarrari non potest.*
 Ἀγενοία, *as, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generosus. Ab ἀγενής.*
 Ἀγενοίος, *u, ὁ ἕ ἡ, imberbis. Ex a priv. et γένειον.*
 Ἀγενοίως, *adv. sine barba, Philostr. ap. Phav.*
 Ἀγενής, *ἕος, ὁ ἕ ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generosus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui est sine prole. Ex a priv. et γένος.*
 Ἀγενήσας, *u, ὁ ἕ ἡ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.*
 Ἀγενῆδας, *ἰ, generosus. Ex a int. et γεννάδας, idem.*
 Ἀγενοία, (sive ἀγενία, *Suid.*) *as, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀ ἀνδρία, Ern.* Ab ἄγενής, *ἕος, ὁ ἕ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex a priv. et γεννάς. Unde*
 Ἀγενοίωσι, *as, ἡ, sterilitas, orbitas; (2) apud Scriptores Eccles. est character Dei patris.*
 Ἀγενήσας, *u, ὁ ἕ ἡ, non creatus, non genitus, non natus; (2) ignobilis, qui clari genere non est ortus; Κεῖς ἀγενήσων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσι, vel ignobilium ex ore sermones recti prodeunt, Soph. Trach. 61.*
 Ἀγενοίως, *adv. ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγενής.*
 Ἄγειν, *duc, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. et Ion.* pro ἡγεῖσθαι, ab ἡγεῖμαι.
 Ἄγειν, *2. sing. præs. imperat. pass. Ion.* pro ἄγεσθαι, ab ἄγω.
 Ἀγεμόναι, *qui ducuntur, nom. plur. præs. part. med. Dor.* pro ἡγεμόναι, ab ἡγεῖμαι.
 Ἀγεροσας, *ὁ ἕ ἡ, sine munere, præmio carens, Pl. 1, 118. Ex a priv. et γέρας.*
 Ἀγερέθαι, *colligo, congreco. Vocabulum poeticum. Νῆες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο, Pl. 2, 303. Ab ἄγείρω.*
 Ἀγερέσθαι, *præs. inf. pass. Att.* pro ἀγείρεσθαι, ab ἄγείρω.
 Ἀγερεῖν, *congregati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bæot.* pro ἐγείρεσθαι.
 Ἀγερέθην, *1. sing. a. 1. Ion.* pro ἡγερέθην.
 Ἀγερέθως, *ἰ, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγερομῆς.*
 Ἀγέρονται, *congregati sunt, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion.* pro ἐγέρονται.
 Ἀγέρω, *congreco, Eul.* pro ἀγείρω.
 Ἀγεροῦδ' ἄβηλις, *qui mactatoriam securim in sese concitat, quasi ἐγροσικυβήλις, Steph. ex E. M. idem quod ἀγρόστας, et κυβηλιστής, Hes.*
 Ἀγεροί, *ἕως, ἡ, collectio.*
 Ἀγεροῦσαστο, *neglexit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion.* pro ἡγεροῦσαστο, ab ἀγεροῦμαι.
 Ἀγεροχία, *as, ἡ, superbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) strenuitas. Ab*
 ἈΓΕΡΟΧΟΣ, *u, ὁ ἕ ἡ, superbus, ferox, Pl. 2, 654. Gl. V. protervus, insolens; (2) valde honoratus. Ab a int. (vel ἄγαν, γέρας ἔχων, Eustath. ἀγείρων ὄχην, Hes. ἄγαν αὐχρῆν, vel γεροχῆν, E. M. Hinc*
 Ἀγεροχίως, *adv. superbe, ferociter.*
 Ἀγες, *2. sing. præs. ind. act. Dor.* pro ἄγεις, ab ἄγω.
 Ἀγεσθαι, *duci, præs. inf. pass. verbi ejusd.*
 Ἀγεσίλαος, *u, ὁ, epitheton Plutonis, quæ ductor populi, quoniam mortales omnes ad se ducit. Ab ἄγω et λαός, populus.*
 Ἀγεσίλας, *u, ὁ, idem et ab eod.*
 Ἀγεσιν, *ducebais, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et cum v. ἐφελξ. pro ἡγε.*
 Ἀγεσῖνος, *u, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω et στρατός.*
 Ἀγέτης, *u, ὁ, dux, duxor. Ab ἄγω, duco.*
 Ἀγέτημα, *as, ἡ, obsterix, Hes. al. ἀναγέτημα.*
 Ἀγευσία, *as, ἡ, jecunium, inedia. Ab*
 Ἀγευσος, *u, ὁ ἕ ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit. Gl. V. insipidus; (2) qui non gustavit. Gl. V. impastus, jecunus. Ex a priv. et γεύμαι, gusto.*

Ἀγεωμέτρητος, *u, ὁ ἕ ἡ, geometria ignarus. Ex a priv. et γεωμετρία, geometria.*
 Ἀγεωργησία, *as, ἡ, agricultura neglectus, imperitia. Ex a priv. et γεωργέω. Unde*
 Ἀγεωργητος, *u, ὁ ἕ ἡ, incultus, desertus.*
 Ἀγη, *ης, ἡ, admiratio cum stupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulation. Ab ἄγαν.*
 Ἀγῆ, *ῆς, ἡ, fractura, contusio. Πρὸς ἀρμάτων ἀγαίσι, circa fractos currus, Eurip. Suppl. 693; (2) litus ubi fluctus frangitur; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγω.*
 Ἀγη, *fractus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. Ion.* pro ἡγην, ab ἄγωμαι.
 Ἀγηγέσασθαι, *Pl. 4, 211. 3. pl. perf. ind. pass. Att. et Ion.* pro ἡγερέσθαι εἰσι, ab ἀγείρω.
 Ἀγηγέσκα, *perf. ind. act. Att. et Ion.* pro ἡγερέσκα.
 ἈΓΗΛΑΪΩΝ, *servo, Hes. Etym.*
 Ἀγῆλαι, *a. 1. inf. act. v. ἀγῆλλω. Πρὶν λέκτρον καὶ γυναῖκα, καὶ γαμυλίου εἰνὰς ἀγῆλαι, priusquam connubium et uxorem et nuptiales lectos ornari, Eurip. Med. 1026.*
 Ἀγηλάτεια, *ῶ, f. ἥσω, fugo, abigo, ut piaculum; ab ἄγος, piaculum, et ἐλάω; (2) impello, ago.*
 Ἀγηλατίζω, *f. ἴσω, persequor, fugo, abigo. Ab*
 Ἀγῆλατος, *u, ὁ ἕ ἡ, valde manu impulsus, plur. ἀγῆλαται, fulmina, Suid.* Ex ἄγαν et ἐλάω.
 Ἀγημα, *τος, ὁ, agmen; cohors prætoria; agmen dædorum equitum, peditumve. Αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τὸ ἄγημα καὶ τοὺς ὑπασιπιστάς...κατὰ τὸ εὐώνυμον ἦγεν, ipse agmen sumens et scutatos in lavum cornu duxit, Arr. Exped. Alex. 1, 1. (2) stupor, Gl. V. ubi etiam vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.*
 Ἀγηροῖα, *ῶ, f. ἥσω, superbo, insolesco. Et*
 Ἀγηροία, *as, ἡ, virilitas, strenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia, insolentia. Νῦν αὖ μιν πολλὸν μᾶλλον ἀγηροῖαν εἰνῆκασι, nunc vero eum multo magis in insolentiam conjecisti, Pl. 9, 696. Ab*
 Ἀγῆρω, *ος, ὁ, admodum virilis; strenuus, fortissimus; (2) audax, præfidens; (3) superbus, arrogans, Pl. 2, 276. Ex ἄγαν et ἀγῆ.*
 Ἀγῆροχος, *Pl. 1, 98, duxisti, 2. sing. perf. ind. act. Att.* pro ἡγῆρος, ab ἄγω. Non reperi in Homero. Legitur ἀγῆροχαι Genes. 46, 32. ἀγῆροχῶς, *part. perf. 3. Macc. v. 45. ἀγῆροχι, plursq. perf. Polyb. Excerpt. Legat. Larcher.*
 Ἀγῆραντος, *ὁ ἕ ἡ, idem quod ἀγῆρατος, immortalis, Ep.*
 Ἀγῆραός, *u, ὁ ἕ ἡ, senectutis æternæ, Pl. 2, 447. Gl. V. insensibilis; (2) incorruptus. Ex a priv. et γῆρας, senectus.*
 Ἀγῆρατος, *u, ὁ ἕ ἡ, idem quod ἀγῆραος. Κλέος ἀγῆρατον, gloriam non senescentem, Eurip. Iphig. in Aul. 567.*
 Ἀγῆρατον, *u, τὸ, Dioscor. 4, 59. Ageraton herba, Plin. l. 27, 84, c. 4. Angl. MAUDLIN TANSIE.*
 Ἀγῆρεσθαι, *pro ἀγῆρεσθαι, Att. et Ion.* pro ἡγερέσθαι εἰσιν, *congregati sunt, 3. plur. perf. ind. pass. vel pro ἀγηγέσασθαι, Att. et Ion.* pro ἡγερέσθαι ἦσαν, *3. plur. plursq. perf. ind. pass. Περὶ δ' αὐτῶν ἀγηγέσθαι ἕσσοι ἀεῖστοι, circumque ipsum congregati erant quique præstantissimi, Pl. 4, 211.*
 Ἀγηραν, *accus. sing. Att.* ab ἀγῆραος. *Ἰδέειν τ' ἀγῆραν ἔχουσι, habebimusque non senescentem gratiam, Eurip. Suppl. 1178.*
 Ἀγῆραος, *u, ὁ ἕ ἡ, idem quod ἀγῆραος.*
 ἈΓΗΣ, *ἕος, ὁ ἕ ἡ, seclustus, frequentius ἐναγῆς. Ab ἄγος.*
 Ἀγῆσανδος, *u, ὁ, epitheton Plutonis, quæ ducens homines, s. viros. Ab ἄγω et ἀγῆ.*
 Ἀγῆσασθαι, *narrasse, a. 1. inf. mcd. Dor.* pro ἡγῆσασθαι, ab ἡγῆμαι.
 Ἀγησι, *3. sing. præs. ind. act. v. ἄγωμαι.*
 Ἀγησίλαος, *u, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.*
 Ἀγησίχορος, *u, ὁ ἕ ἡ, ducens vel moderans chorum. Ex ἄγω et χορός.*
 Ἀγητήρ, *dux, duxor, Dor.* pro ἡγητήρ.

Ἀγητός, *ἡ, ὁ, admirabilis, Pl. 5, 788. Ab ἄγαν, admiror.*
 Ἀγῆζω, *f. ἴσω, sanctifico, consecro; (2) veneror; (3) Deo sacrificio et sancte adoleo. Ab ἄγος. Hinc*
 Ἀγῆσασμα, *τος, τὸ, sanctificatio, purificatio; (2) sanctimonia; (3) templum Dei.*
 Ἀγῆσμός, *ῶ, ὁ, idem et ab eod.*
 Ἀγῆσῆσιον, *u, τὸ, sanctuarium.*
 Ἀγῆσῆσι, *as, ἡ, sanctitas, sanctimonia.*
 Ἀγῆζω, *f. ἴσω, sanctifico, consecro; (2) adoleo, sancte uro. Ab ἄγος, veneratio, vel etiam pro ἀγῆζω.*
 Ἀγῆσκα, *idem quod ἀγῆσι, Ion. Hom.*
 Ἀγῆσι, *ago, duco, Pl. 18, 692; (2) congreco, colligo, Ern. Vox Ionica qua utitur Herodot.*
 Ἐνήμαρ μὲν τοῖ γε ἀγῆσιον ἄσπετον ἔλην, *novem dies quidem hi addecebat immensam materiam, Pl. 24, 784. ἀγῆσι, fert, Odyss. 14, 105. ἀγῆσσαι, ferent, Hom. Hymn. in Apol. 57. ἀγῆσμενος, inf. pro ἀγῆσιν, ferre, Odyss. 20, 213. ἀγῆσι, Dor. pro ἀγῆσσαι, ferunt, Call. in Apoll. 82. Ab ἄγω.*
 Ἀγῆσι, *idem et ab eod.*
 Ἀγῆσιόρφα, *ων, τὰ, Scripta sancta, pars ultima sacrorum librorum. Ex ἄγος et ῥάφα.*
 Ἀγῆσιόγραφος, *u, ὁ ἕ ἡ, a divinis viris scriptus. Ex ἴσδ.*
 Ἀγῆσι, *u, τὸ, sanctuarium; pars templi Hierosolymitani solis sacerdotibus adeunda. Ab ἄγος.*
 Ἀγῆσιπρῆσις, *ἕος, ὁ ἕ ἡ, sanctis conveniens, sanctus. Ex ἄγος et πρῆσι.*
 Ἀγῆσιπρῆσις, *adv. convenienter sanctis.*
 Ἀγῆσι, *ἴα, ἰον, sanctus, sacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc*
 Ἀγῆσιπῆσις, *ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia; potius ἀγῆσιπῆσις, N. T.*
 Ἀγῆσιπῆσις, *ης, ἡ, idem et ab eod.*
 Ἀγῆσι, *ῶ, f. ἴσω, sanctifico, sanctum reddo.*
 Ἀγῆσι, *as, ἡ, sanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, sacrorum peractio, sacrum, res divina, ceremonia. Ab*
 Ἀγῆσι, *f. ἴσω, sanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) castimoniam servo. Ab ἄγος.*
 Ἀγῆσι, *ῶ, f. ἴσω, idem et ab eod.*
 Ἀγῆσι, *as, ἡ, idem quod ἀγῆσι. Vid. Steph.*
 Ἀγῆσι, *adv. sancte. Ab ἄγος.*
 Ἀγῆζω, *f. ἴσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas sumo. Ab ἄγος.*
 Ἀγῆζω, *pro ἀγῆζω, quod vide. (2) in ulnis. (1) Στίγαις Ἀπριδῶν ἀγῆζω, super aedes Atridarum, Eschyl. Agam. 5. Παλαιὸν ἀγῆζωθεν λαβὼν βετίστας, antiquum ulnis amplexus simulacrum, Il. Eumen. 80.*
 ἈΓΚΑΙ, *ῶν, αἰ, ulnae, Pl. 5, 371.*
 Ἀγκάλω, *Poet.* pro ἀνακαλίω, *versoco.*
 Ἀγκάλη, *ης, ἡ, ulna, Gl. V. gremium. Ab ἀγκαί.*
 Ἀγκάλιαζω, *idem quod ἀγκάλω.*
 Ἀγκάλιαζω, *ῶ, f. ἴσω, manipulos seu fasciculos vcho. Ab*
 Ἀγκάλιαζω, *ῶ, ὁ ἕ ἡ, qui manipulos seu fasciculos navigio aut super jumento veliit; (2) bajulus. Ex ἀγκάλω et ἄγω.*
 Ἀγκάλιαζω, *u, ὁ, qui manipulos vendit, E. M.*
 Ἀγκάλιαζω, *ῶ, f. ἴσω, manipulos porto, fasciculos gesto. Ab*
 Ἀγκάλιαζω, *ct ἀγκάλιαζω, u, ὁ ἕ ἡ, qui manipulos seu fasciculos portat; (2) bajulus. Ex ἀγκάλω et φέω.*
 Ἀγκάλιαζω, *usultatus ἀγκάλιαζωμαι, ulnis amplector, in ulnis gesto. Ab ἀγκάλω.*
 Ἀγκάλιαζω, *adv. ulnis, gestando vel complexendo. Ab eod.*
 Ἀγκάλιαζω, *ἴδος, ἡ, ulna, Pl. 18, 355. Σε μὲν ἀγκάλιαζωσι φέροσα, te in ulnis gestans, Call. in Dian. 73. (2) manipulus, fasciculus.*
 Ἀγκάλιασμα, *τος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis gestamus, quantum complexi ulnis possumus. Ab ἀγκάλιαζω.*
 Ἀγκάλιας, *u, ὁ, fasciculus. Ab ἀγκάλω.*
 ἈΓΚΑΛΙΑΣ, *ἴδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, Hes.*
 Ἀγκάσι, *adv. in ulnis. Ἐδ' ἀγκάσι ἐλάετο, Isæc autem*

ἄγρια, μῦθος, τὸ fragmentum. Ab ἄγω.
 ἈΓΜΕΙΟΝΕΣ, ἄν, δι, bubones, seu tumores in inguinibus, *Hes. ἀγμείους, Voss.*
 ἈΓΜΗ, ἦς, ἡ, focus, *Hes. calculus, Voss.*
 ἈΓΜΗΡΟΣ, ῥᾶ, ῥόν, *quies, Hes.*
 Ἀγμῆ, f. ἴσω, frango, concutio. Ab ἄγωμα.
 Ἀγμός, ῥ, δ, fractio; (2) locus præcept ac præruptus; (3) litus. Ab ἄγω, frango.
 Ἀγνῆ, castæ, dat. sing. f. g. Dor. pro ἀγνή.
 Ἀγνῆς, purus, castus, *Hes. Ab ἄγνός.*
 Ἀγνασσιπύλαιος, ε, δ, ἔξ ἡ, qui invicti est roboris, bello insuperabilis, ex *Hes. V. D' Orville, Misc. Obs. 9, 1. p. 118.*
 Ἀγναστος, ε, δ, ἔξ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.
 Ἀγναστος, ε, δ, ἔξ ἡ, a fullone nonum purgatus; impexus. Ex a priv. et γνάστω.
 Ἀγνάφος, ε, δ, ἔξ ἡ, idem, *Ph. rudis. Ex iisd.*
 Ἀγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas; (2) expiatio, lustratio. Ab ἀγνείω.
 Ἀγνεύω, μῦθος, τὸ, idem et ab eodem.
 Ἀγνευτήριον, ε, τὸ, locus in quo fit expiatio; (2) monasterium; (3) sacrarium, *Gl. V.*
 Ἀγνευτικός, ἡ, δι, castitatem servans, non proclivis in Venere: ἀγνευτικόν, piacular, *Gl. V. ab eodem.*
 Ἀγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix, *Gl. V. ab eod.*
 Ἀγνείω, f. εὔσω, castus sum, castitatem colo; (2) purus sum ab aliqua re; Οἱ μὲν γὰρ ἀγνεύουσι ἐμφύλον μηδὲν κτείνειν, abstinent enim ab occidendo nullum animal: hi enim puros se esse statuunt, si nullum animal occiderit, *Herodot. 1, 140. (3) purum reddo, expio. Ab ἄγνός.*
 Ἀγνήκαμεν, ignoravimus, 1. pl. perf. ind. act. *Æol. pro ἡγνήκαμεν, ab ἄγνός.*
 Ἀγνῆς, δ, ἔξ ἡ, idem quod ἀγνός.
 Ἀγνίζω, f. ἴσω, purifico, lustrō, expio; (2) adoleo; (3) corrumpro. Ab ἀγνός. Hinc
 Ἀγνισμός, μῦθος, τὸ, purificatio, lustratio, expiatio, *Ph. ἀγνισματα, piacula; (2) combustio in sacris.*
 Ἀγνισμός, ῥ, δ, idem et ab eodem.
 Ἀγνιστήριον, ε, τὸ, locus ubi fit expiatio seu lustratio. Ab eodem.
 Ἀγνιστής, ῥ, δ, purificus. *Gl. V. Ab eodem.*
 Ἀγνιστικός, ἡ, δι, expiandi vim habens.
 Ἀγνίτης, ε, δ, expiatus a seclere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.
 Ἀγνοῖα, ῶ, f. ἴσω, ignoro, non intelligo. Ex a priv. et νοῖα; (2) pecco, erro. Hinc
 Ἀγνοῖα, νῆμα, μῦθος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum.
 Ἀγνοῖαν, ignorandum. Ab eodem.
 Ἀγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inscitia, imperitia, imprudentia. "Ἐν ὑπ' ἀγνοίας ὁρῶς, quam te nosse dissimulabas, *Soph. Trach. 419. Ab eodem.*
 Ἀγνοῖα, *Il. 1, 536, idem quod ἀγνοία.*
 Ἀγνοῖσιν, ignoret, 3. sing. præ. conjunct. act. *Ion. et Poet. pro ἀγνοῖη, ab ἀγνοῖα.*
 Ἀγνοῖάντις, δ, ἔξ ἡ, castus vates.
 Ἀγνοῖν, præ. part. act. *cont. pro ἀγνοῖον.*
 Ἀγνοπαιός, ῥ, δ, ἔξ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἀγνός et ποῖα.
 Ἀγνοπῶλος, ε, δ, ἔξ ἡ, purus. Ex ἀγνός et πολέω.
 Ἀγνορῆιος, pure fluens; pro ἀγνορῆιος.
 Ἀγνορῆϊτος, ἄν, idem quod ἀγνορῆιος, *Æsch.*
 ΑΓΝΟΣ, ἡ, δι, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus; cum gen. ut ἀγνός γάμου, ἀγνός φόνου οὐχ ἀγνόν, nefas. ἔχεις γὰρ χεῖρον οὐχ ἀγνόν πατεῖν, nam tenes locum quo intrare nefas est, *Soph. Edip. Col. 37.*
 ΑΓΝΟΣ, ε, ἡ, vitæ, salix amerina; (2) piscis quidam; (3) avis, *Suid.*
 Ἀγνοτελής, εὐς, δ, ἔξ ἡ, absolute purus. Ab ἀγνός et τέλος.
 Ἀγνοτελής, ες, castus, *Omph. nisi sit pro ἀγνοτελής.*
 Ἀγνότις, πτος, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.
 ΑΓΝΟΤΕΣ, ἄν, lapides, quos stamini intertexendum appendunt textores.
 Ἀγνόμι, seu ἀγνόω, f. ἄξω, a. 1. ἔαξω, p. act. ἔαξω, p. m. ἔαξα, a. 2. pass. ἔαγην. Ab ἄγω.
 Ἀγνώδης, εὐς, δ, ἔξ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνομῆναι, ῶ, f. ἴσω, ignoranter et imperite ago; (2) inique et improbe ago; (3) ingrante me gero, *Gl. V. ἀγνομῆναι, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνομῆναι, inficiatur, Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde*
 Ἀγνομῆναι, idem, *pr. Phit. (si vera lectio.) Ern.*
 Ἀγνομῆνας, adv. stulte; (2) ingrate. Ἐν πόλει δ' ὄντα, οὕτως ἀπειροπέπτος καὶ ἀγνομῆνας ἀνασπρέφεται τίνος σοι φείνεται; cum autem in urbe sis, adeo inconsiderate et stulte vitam agere, cuius tibi videtur esse? *Arrian. in Epictet. 4, 11.*
 Ἀγνομός, δ, ἔξ ἡ, stultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex a et γνάμι.
 Ἀγνομῶσιν, ῥς, ἡ, mens consilii expertus; (2) stoliditas; (3) malignitas, culpa; μεγάλην δὲ θεῖς ἀγνομῶσιν εἰδότες ἔργων τῶν πρῶσσομένων, nempe εἰδότες ἀγνομῶσιν ἔργων εἶναι θεῖς, culpamque in dcos conferentes. *Soph. Trach. 1266. (4) improbitas; (5) inficiatio debiti. Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab*
 Ἀγνώμων, ὄνος, δ, ἔξ ἡ, mente et consilio carens, stolidus; expertus prudentiæ, mente &c. et οὐκ ἀγνώμων, prudens, *Soph. Trach. 473; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnosceus debitum, ingratus; (5) carens dentibus, qui gnomones dicuntur, annosus; (6) sententiam contrariam habens. Ex a priv. et γνάμι. (7) Qui est eisdem sententiæ, Hes. ubi a pro ὄμι, Steph. sed f. ibi, et lege ἀσμφήφος.*
 Ἀγνοῖζω, f. ἴσω, ignoro, (vox suspecta, *Steph.*)
 Ἀγνοῖριστος, ε, δ, ἔξ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. A præc.
 Ἀγνός, νῶστος, δ, ἔξ ἡ, ignarus, inscius, qui oblitus est; (2) incertus, incognitus, non notus; (3) durus, inclemens, sævus; (4) inglorius. (1) Ἄλλ' ἐγὰ σαφῶς ἄγνῶτ' ἀναμνήσασιν sed quæ excidere, jam ei clare in memoria reducam, *Soph. Ed. Tyr. 1133. (2) Δόκησις ἀγνός λόγων* incerta suspicio de sermonibus, *Id. ibid. 681. ἀγνῶτ' ἀπέω ὀθῆγον ὀνήτων* ignotum audio sonum avium. *Id. Antig. 1001. (3) Σὺ μὲν τυγχάν ἀγνῶτος* durum te expertus. *Id. Ed. Tyr. 677.*
 Ἀγνός, adv. pure, caste, sancte. Ab ἀγνός.
 Ἀγνώσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion. pro ἡγνώσας. Ab ἀγνοῖα.*
 Ἀγνοσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex a priv. et γνώσις, cognitio.
 Ἀγνοσάσκα, ignoro; supponitur propter ἀγνώσασκε, rectius ἀγνώσασκε, quod est imperf. *Ion. Ab*
 Ἀγνώστω, ignoro, nescio. Ex a et γνώστω.
 Ἀγνώστος, ε, δ, ἔξ ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obscurus, in sermone.
 Ἀγνώστως, ignobiliter, inglorie, *Steph.*
 Ἀγνώτως, ε, δ, ἔξ ἡ, idem.
 Ἀγρόγγυτος, ε, δ, ἔξ ἡ, non murmurans, non mussans, *Suid. Ex a priv. et γρογγύω.*
 Ἀγρόηυτος, ε, δ, ἔξ ἡ, qui fascinari non potest. Ex a priv. et γροηύτω. Hinc
 Ἀγροηύτως, adv. citra præstigias et fucum.
 Ἀγροί, 3. sing. præ. opt. act. v. ἄγω.
 Ἀγροῖατο, 3. pl. præ. opt. pass. *Ion. pro ἀγροῖατο.*
 Ἀγρομῶτος, ε, δ, ἔξ ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.
 Ἀγρόντος, ε, δ, ἔξ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex a priv. et γόνυ.
 Ἀγρον, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor. pro ἡγρον. Ab ἄγω.*
 Ἀγροῖα, ῶ, f. ἴσω, sterilesco; (2) sterilis sum, infecundus sum.
 Ἀγροῖα, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas, *Gl. V. Ab ἄγρονος.*
 Ἀγρονόμοχος, ε, δ, ἔξ ἡ, mulus, seu mula, *Hes. Ex ἀγρονος et μόχος, quoniam sterile animal.*
 Ἀγρονος, ε, δ, ἔξ ἡ, non natus, *Il. 3, 40. (2) sterilis, infecundus; (3) Ἐσπ. male genitus, (ap. Soph.) cum gen. ut βίος ἀγρονος κακῶν. Ex a priv. et γόνος.*
 Ἀγροντι, 3. pl. præ. ind. act. *Dor. pro ἄγροντι, ab ἄγω.*
 Ἀγροος, δ, ἔξ ἡ, indefectus. Ab a priv. et γρός.

ἈΓΡΟΡΑ, ἄς, ἡ, forum judiciale; (2) concio populari. Ἐπὶ ἐκ ἂν ἀπέλαθαι, πρὶν παντάπασιν ἢ ἀγορὰ λυθῆναι quoniam discessurus non sim prius quam penitus finis concionis fuerit, *Xen. Econ. 12, 1. (3) forum rerum venalium; (4) annonæ, comæatuum venalis; (5) nundinæ, ταῖς δὲ πόλεων...προεῖπεν ἀγορὰν παρασκευάζειν, civitatibus...comæatum imperavit, Xen. Ages. 1, 14. παρῆρην ἀγορὰν, comæatum piabere, *Il. ibid. 2, 30. (6) idem quod ἀγορῆτος, Il. 2, 370.*
 Ἀγοράσθω, præ. inf. med. *Poet. pro ἀγορᾶσθαι, ab ἀγοράσθω, Il. 1, 72.*
 Ἀγοράζω, f. ἴσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor, αὶ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ κισθηλεύουσι, feminae quidem in foro versantur cauponanturque, *Herodot. 2, 35. hoc sensu præsertim adhibuerunt veteres Attici. (2) consulto, delibero; ἡγόρασα, emi, Gl. V. a. 1. act. ἀγοράσθην, emptum, Ph. a. 1. part. pass. ἀγοράσθην, ematur, Ph. a. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.*
 Ἀγοραῖος, ε, δ, ἔξ ἡ, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præses, cuius statua in foro stat, colitur; (3) patronus causarum; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat; (5) subrostranus, concionalis.
 Ἀγοραῖος, ε, (sub. ἡμέρα) dies quo forum agitur, conventus; (2) qui forensibus sordibus et artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc
 Ἀγοραῖος, adv. circumforaneorum modo; (2) scurriliter, non graver.
 Ἀγορανομήω, ῶ, f. ἴσω, ædilitatem gero, præfectum fori seu annonæ ago.
 Ἀγορανομία, ας, ἡ, ἀγορανομίον, τὸ, *Suid. ædilitas, agoranomium munus.*
 Ἀγορανομικός, ἡ, δι, ædilitus, ad agoranomum pertinens.
 Ἀγορανόμος, ε, δ, ædilis, magistratus, qui foro rerum venalium præest, præfectus annonæ, respondet fere Romanorum Ædilibus, quod ad curam rerum venalium attinet. "Ὅτε δασεῖς ἐμοί, κἀν εἰ τοῖς ἀγορανόμοις ἀπιστῆναι ὄπισθε ἄσπετος τὰ κάτω περὶ τοῦ ἄνω, ἀξήμιος ἐν γενέσθαι, *Xen. Symp. 2, 20. Ἐξ ἀγορᾶ et νέμου, distribuo.*
 Ἀγοράραμαι, ῶμαι, f. ἴσωμαι, concionor; (2) consulto; (3) dico. Ab ἀγορά.
 Ἀγοράραδην, Dor. pro ἀγοράραδην, ab ἀγοράραω.
 Ἀγοραραῖος, empturio, emere cupio. Ab eod.
 Ἀγοραραῖα, ας, ἡ, emptio. Ab eod.
 Ἀγοραραῖος, εὐς, ἡ, idem et ab eodem.
 Ἀγοραραῖα, μῦθος, τὸ, res venalis.
 Ἀγοραραῖος, ῥ, δ, ἔξ ἡ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.
 Ἀγοράρασμεν, ememus, 1. plur. f. 1. ind. act.
 Ἀγοράρασον, eme, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Ἀγοραραῖος, ῥ, δ, emptor, opsonator. Ab ἀγοράραω. Hinc
 Ἀγοραρατικός, ἡ, δι, ad emptionem pertinens.
 Ἀγοραρατός, ἡ, δι, emptio, emptus, *Gl. V.*
 Ἀγοραραῖα, ας, ἡ, emprix, *Gl. V. Ab eod.*
 Ἀγοραραῖος, præ. inf. act. *Ion. pro ἀγοραραῖον, ab ἀγοραραῖω, f. εὔσω, concionor in foro, Il. 1, 109. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, loquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγοραραῖον τι, ὑπὲρ seu περὶ τίνος. Ἐγώγε τὸς τοῖσδε κακῶς ἡγόρασα, *Luc. vituperabam. Ἀγοραῖος ἀγοραραῖον, concionem habebant, Il. 2, 781. Ab ἀγορά.*
 Ἀγοραραῖος, ῶ, f. ἴσω, idem et ab eodem. Usitatum in compositis.
 Ἀγοραραῖον, fororum, gen. pl. *Ion. pro ἀγοραραῖον.*
 Ἀγοραραῖον, forum, *Ion. pro ἀγορά.*
 Ἀγοραραῖον, adv. e foro, e concione.
 Ἀγοραραῖον, adv. in forum, *Il. 1, 53.*
 Ἀγοραραῖον, concionatus est, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion. pro ἡγοραραῖον, ab ἀγοραραῖω.*
 Ἀγοραραῖος, ῥ, δ, orator, concionator, *Il. 1, 247. Ab ἀγοραραῖω.*
 Ἀγοραραῖος, ῥος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.
 Ἀγοραραῖος, ε, δ, congregatio, exercitus; (2) concionator. Ab ἀγορά.
 ἈΓΡΟΣ, εὐς, τὸ, veneratio, admiratio; (2) res sacra,**

Ἀγρυπνία, ᾧ, f. ἡσ, vigilo, insomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili et attentâ mente observo, lucubro, *Gl. V.* Ἀγρυπνίῃ τῆν νύκτα τοῖς καθοῖσι. Ab ἄγρευτος. Unde Ἀγρυπνητής, ἦρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητής, *Blanelh.*
 Ἀγρυπνητής, ᾧ, ὁ, vigil, excubitor, *Gl. V.*
 Ἀγρυπνητικός, ἦ, ὄν, vigil, insomnis.
 Ἀγρυπνία, α, ἦ, insomnia, vigilia, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.
 Ἀγρυπνίῃ, *Ion.* pro ἀγρυπνία.
 Ἀγρυπνίῃ, ἦ, festum quoddam pervigilium Bacchi.
 Ἀγρευτος, α, ὁ, ὅ, ἦ, insomnis, vigil. Ex α priv. et ἴστος, insertisque per Epenthesis literis γρ, pro ἄστος.
 Ἀγρευτῶν, ἦ, ὁ, rusticus, *Hes.* Ab ἄγρος.
 Ἀγρεύω, venor, in venatu capio; dicitur et de piscatu. Ἀεγρεύω ἀγροῦσσαν, Diana venari solita, *Callim. in Apoll.* 60. Ab eod.
 Ἀγρεύσις, α, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eod.
 Ἀγρευτικός, α; ὁ, venator; (2) rusticus. Ab ἄγρος, vel ἄγρός.
 Ἀγρεύσις, ἰος, ἦ, genus herbæ, gramen, herbæ genus quod arbores, virgulta, aliasque plantas hederæ more amplectitur: quidam vero volunt esse quoddam herbæ genus simile porro. *Eilatens ἄγρευσις, Theocrit. Idyl.* 13, 42. Ab ἄγρός.
 Ἀγρεύω, ἦρος, ὁ, venator. Ab ἄγρος.
 Ἀγρεύσις, α, idem quod ἀγρεύσις.
 ἈΓΥΙΑ, ἄς, ἦ, vicus, via, sc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum. *Callim. in Dian.* 78.
 Ἀγυιάτης, α, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præset urbanis. Ab ἄγυιά.
 Ἀγυιάτης, ἴδος, ἦ, ad Apollinem ἀγυιάτην pertinens, sc. ara. *Ovid. ἀγυιάτιδες Θεραπείαι, Eurip. Ion.* 186. Ab eod.
 Ἀγυιάς, ἰως, ὁ, columna acuminata ante fores, sacra Apollini viarum in urbe præsidii; (2) cognomen Apollinis, qui viis præesse credebatur. Hic deus columnæ tantum in speciem figuratus erat, obelisci in morem acute desinentis. Καὶ τὸ Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιά, *Eurip. Phœniss.* 634. Ab eod.
 Ἀγυιάπλάσιον, in vico, via, fingo; de avibus, v. g. hirundinibus, nidus ponentibus. Ex ἄγυιά et πλάσις, fictor.
 Ἀγυίος, α, ὁ, ὅ, ἦ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυίον.
 Ἀγυία, eo. Ab ἄγυιά.
 Ἀγυιάσῖα, ας, ἦ, exercitationis omissio, defectus; (2) inertia, desidia.
 Ἀγυιάστος, α, ὁ, ὅ, ἦ, inexercitatus; (2) qui non est adsuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Hes.* Ex α priv. vel intens. et γυνύζω.
 Ἀγυιάστος, adv. inexercitate, imperite.
 Ἀγυιάμιος, α, qui uxore caret, cælcbs.
 Ἀγυιάς, ᾧ, ὁ, idem. Ex α priv. et γυνί.
 Ἀγυιάσις, α, ὁ, idem.
 Ἀγυιάς, α, ὁ, idem.
 Ἀγυιάω, ᾧ, congrego, colligo in unum. In *Hesychio* legitur ἀγυιάω ἀβροῖαματι ἢ συγκροῖασι. Sed viri docti legunt ἀγυιάω ἀβροῖαματι ἢ συγκροῖασι.
 Ἀγυιάζω, f. ἰσά, idem, et ab
 ἈΓΥΙΣ, ἰως, ἦ, cœtus, multitudo congregata. Κεῖμενον ἐν νεύον ἀγυιάς, *Il.* 16, 661. Ὀς δ' ἄγ' ἐν πῶν ἀγυιάς, *Id.* 24, 141.
 Ἀγυιάμιος, ᾧ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἄγυιάζω.
 Ἀγυιάμιος, ᾧ, ὁ, cœtus, turba; (2) strepitus; (3) circuitio colligendæ stîpis causa; (4) mendicitas. Ab ἄγυις.
 Ἀγυιάσῖον, ας, ἦ, cœtus, Πιστῶν ἀγυιάσῖον ἐπάρατον ἔντυον ἰδύσαι, et cum strigere parabant sociis fidis comitata, *Oppian. Cyneget.* 4, 251.
 Ἀγυιάζω, f. ἰσά, congrego, cogo in unum, colligo, χεῖμαστα, *Odys.* 19, 284. agytam, circulatoriam ago. Ab ἀγυιάς.
 Ἀγυιάσις, ας, ἦ, circuitio, præstigiâ, impos-

turæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab
 Ἀγυιάς, idem quod ἀγυιάζω, τὸν ἀγυιάτην, agere, *Athen.*
 Ἀγυιάς, ἦρος, ὁ, idem quod ἀγυιάς, *Man.*
 Ἀγυιάς, α, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator et præstigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui stîpem colligit; (4) jactus quidam tesserarius; (5) confusaneus. Ab ἄγυις. Hinc
 Ἀγυιάτικός, ἦ, ὄν, inutilis, mendax, vanus, de trivio.
 Ἀγυιάς, ᾧ, ὁ, congregatus, collectus.
 Ἀγυιάσις, α, circulatorix, mendica.
 Ἀγυιάσῖος, ἦρος, ὁ, ὅ, ἦ, confusaneus.
 Ἀγυιάς, *Poet.* pro ἀνάγυιάς, ab ἀναγυιάω.
 Ἀγυιάω, relaxo, *Poet.* pro ἀναγυιάω.
 Ἀγυιάω, recedo, 2. sing. præf. imp. act. *Dor.* pro ἀγυιάω, ab ἀγυιάω, pro ἀναγυιάω.
 Ἀγυιάω, α, ὁ, mane gelidum ac pruinosum; diluculum, crepusculum, *Suid.* Οὐ ποτε νύκτα ἀγυιάω κνώσσειν, nunquam noctem stertunt proximam diluculo, appropinquante diluculo, *Apoll. Rhod.* 4, 110. Ex αἴρω.
 Ἀγυιάς, ἰα, εἰον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab ἄγχι.
 Ἀγυιάμιχος, α, ὁ, ὅ, ἦ, cominus pugnans; (2) qui cominus pugnatur. Ταῦτ' ἀγυιάμιχα ὄπλα καλέμενα quibus utuntur cominus pugnando. *Xenoph. Cyr. Inst.* 1, 2. Ex ἄγχι, et μάχομαι, pugno.
 ἈΓΧΥ, adv. prope, juxta; (2) brevi.
 Ἀγυιάλος, α, ὁ, ὅ, ἦ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Σαλαμίνος ἔχων βάθος ἀγυιάλου, Salaminia (insulæ) qui tenet sedem maritimæ, *Soph. Ajax. Mastigoph.* 135. Ποτὶ δὲ λιμῶνα ἔβαινον ἀγυιάλους, et in prata exibant maritima, *Moschi Idyll.* 2, 34. Ex ἄγχι, et ἄλος, mare.
 Ἀγυιάλῶς, ἰος, ὁ, ὅ, ἦ, vicinus profundo, qui prope fundum est; (2) prope litus vel ripam profundus; (3) profundus, altus, præaltus, *Gl. V.* (Ἀγυιάλῶς, τὸ, altitudo, profunditas, *Steph.*) Ἀγυιάλῶς στόμα λιμνῆς, *Apoll. Rhod.* 4, 1572. Ex ἄγχι, et βάθος.
 Ἀγυιάλαιον, f. ἡσά, prope accedo.
 Ἀγυιάλαιον, ᾧ, f. ἡσά, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ἀγυιάλαιον, disceptare, et contendere inter se, *Varin.* Ex ἰισ.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, qui propius accedit.
 Ἀγυιάλαιον, prope accessi, 1. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγυιάλαιον, ab ἀγυιάλαιον.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, terræ nostræ vicinus; (2) contemminus, propinquus. Ex ἄγχι, et inus. γία, terra.
 Ἀγυιάλαιον, α, vicinus.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, arvis nostris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, et γία, arvis.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, vicinus mari, maritimus. Ex ἄγχι, et ἰσάλασσα.
 Ἀγυιάλαιος, ἰος, ὁ, ὅ, ἦ, mortui vicinus, semimortuus. Ex ἄγχι, et inus. θανῶ, morior.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, propinquus seu similis Deo. Ex ἄγχι, et Θεός, Deus.
 Ἀγυιάλαιος, ὁ, ὅ, ἦ, sedem alteri propinquam habens. Ex ἄγχι, et Θείος, thronus.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ἀγυιάλαιος γαῖα κατῴχαστο, *Theoc.* 2, 71. Ex ἄγχι, et ἴστος, janua.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, qui prope viam est.
 Ἀγυιάλαιος, ᾧ, ὁ, cominus pugnans, *Il.* 2, 604. (2) in pugna stataria præstans. Ex ἄγχι, et μάχομαι, pugno.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, idem et ex ἰισ.
 Ἀγυιάλαιον, adv. e propinquo, prope; (2) confestim. Ἀγυιάλαιον δὲ ὁ ἄλλε Θίας, *Il.* 4, 529. Ab
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit, *Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, et μολάω, s. μολάω, venio.
 Ἀγυιάλαιος, ἰος, ὁ, ὅ, ἦ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, et ἴστος, nubes.
 Ἀγυιάλαιος, ας, ἦ, solertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab
 Ἀγυιάλαιος, contr. ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, qui quæ mentem in propinquo habet, vel cum mente

sua ad rei veritatem prope accedit; ingeniosus, perspicax, solers, sagax. Hinc
 Ἀγυιάλαιος, adv. solerter, sagaciter, ingeniose.
 Ἀγυιάλαιος, herba quædam, α. φαίνε, ἰκος, *Diosc.*
 Ἀγυιάλαιος, contr. ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, prope navigans, brevius, non longinquus, *Eurip.*
 Ἀγυιάλαιος, propinquus urbi, vicinas urbes colens. Ἴν' ἀγυιάλαιος Ἄρης, ubi Mars vicinas urbes colens, *Soph. Antig.* 970.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, prope accedens; (2) propinquus.
 Ἀγυιάλαιος, αδος, ὁ, ὅ, ἦ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.
 Ἀγυιάλαιος, ἰος, ὁ, ὅ, ἦ, urbi propinquus.
 Ἀγυιάλαιος, contr. ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, cujus fluentia prope sunt, vicina fluentia habens.
 Ἀγυιάλαιος, *Eol.* pro Ἀγυιάλαιος, ab Ἀγυιάλαιος.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, propinquus, adfinitis generis. Ex ἄγχι, et σπέρτος, salis, semen.
 Ἀγυιάλαιος, adv. proxime; (2) inaxime, *Il.* 2, 58. Supcrlat. ab ἄγχι.
 Ἀγυιάλαιος, ας, ἦ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus successionis legitimæ; (4) jus succedendi ab intestato. Ab ἀγυιάλαιος.
 Ἀγυιάλαιος, α, τὸ, idem et ab eod.
 Ἀγυιάλαιος, ἰος, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγυιάλαιος, cognati, *Gl. V.* Ab ἄγχι, α. Hinc
 Ἀγυιάλαιος, f. εἰσά, genere propinquus sum; (2) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (3) jure cognationis rem venditam redimo; (4) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo.
 Ἀγυιάλαιος, ἦν, ἴστος, prope stans; (2) densus. Ex ἄγχι, et ἴστος, stare, vel potius ab ἀγυιάλαιος, vel ἀγυιάλαιος, vel ἀγυιάλαιος, quæ millig est scriptio. *Ern.*
 Ἀγυιάλαιος, ἦρος, ὁ, vicinus, propinquus. Ab ἄγχι, α. (2) auctor, causa alicujus rei. Διῶμισον ἦ μὴν τὸν ἀγυιάλαιον τοῦδα τοῦ πάδου δουλάσειν, juramento semetipsum obstrinxit, eum, qui causa hujus dedecoris sibi exstitit, in servitum redacturum, *Soph. Trach.* 255.
 Ἀγυιάλαιος, ἦ, ὄν, ad propinquitatem pertinens. Ab ἄγχι, α.
 Ἀγυιάλαιος, adv. secundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.
 Ἀγυιάλαιος, ἴστος, ἴστος, prope stans; (2) coacturatus; *Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, et ἴστος.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, proximus, maxime propinquus; proximus genere, *Soph. El.* 1105. Ab ἄγχι.
 Ἀγυιάλαιος, adv. celeriter. Ab
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, conversioni mutationique propinquus, obnoxius; (2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis; (3) qui versatili ingenio est. Hinc τὸ ἀγυιάλαιον, α, inconstantia. Ex ἄγχι, et εἰσά, verio. Hinc
 Ἀγυιάλαιος, adv. subita et repentina conversione seu mutatione.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, cujus eventus prope est. Ex ἄγχι, et τέλος.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, mctæ proximus; (2) contemminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis. Οὐκ ἔστι δὲ ἀγυιάλαιος, *Iycorh.* 729. Τὰς ἀγυιάλαιος πάλαι ἐκ ἀνάγκη διὰ τὸς αἰ ἐν ὄπλοισ ὄπται, καὶ εἰρήνης μάλιστα ἐπιθυμῶν, *Xenoph. Hier.* 10, 7.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, in propinquo natus; ἀγυιάλαιος, partui vicina. Ex τίατα, pario.
 Ἀγυιάλαιος, ὁ, ὅ, ἦ, ex propinquo apparsens; (2) propinquus. Ex φαίνωμαι.
 Ἀγυιάλαιος, α, ὁ, ὅ, ἦ, propior. Ab ἄγχι, α.
 Ἀγυιάλαιος, adv. cominus, e propinquo.
 Ἀγυιάλαιος, adv. prope; *Il.* 14, 412. Ἀγυιάλαιος πηγῶν ἀγυιάλαιος ἰσαστοῖο, *Callim. in Dian.* 170.
 Ἀγυιάλαιος, ᾧ, f. ἡσά, strangulo, suffoco; (2) suspendo.
 Ἀγυιάλαιος, strangulans, ad strangulandum comparatus. *Epith. laeuci.* Ab ἀγυιάλαιος.
 Ἀγυιάλαιος, idem quod ἀγυιάλαιος, *Man.*
 Ἀγυιάλαιος, ας, ἦ, suffocatio, strangulatio; (2) laqueus, restis; (3) suspendium; (4) res quæ angit et cruciat. Ab ἄγχι, α.

¹ ΔΗΖ, υ, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; *iv* Ἄδης χωρὶς ὤρισται *Ἐπιρ. Hecub. 2.* (3) mors; (4) sepulchrum, *Ἐπιρ. γὰρ τὰ χ' οἱ θρασυί, ὅταν πέλας ἦν τὸν ἄνθρωπον εἰσορώσει τῷ βίῳ. Soph. Antig. 586.*

¹ Ἄδης, ἔσ, ὁ, ὅ, ἦ, injucundus, insuavis. Ex a priv. et ἄδης, suavis.

¹ Ἄδης, ε, sing. f. l. indic. act. v. ἄδάνω.

¹ Ἄδισω, placebo, f. l. ind. act. verbi ἄδάνω.

¹ Ἀδὴρᾶγέω, ᾶ, f. ἦσω, ad satietatem usque comedo; (2) vorax sum.

¹ Ἀδὴρᾶγία, ας, ἦ, voracitas, edacitas, insatiabilis edendi aviditas; (2) esus ad satietatem usque; ἢ γὰρ ὄγισ . . . πάντα ἄδὴρᾶγίης. *Callim. in Dian. 159 & 160.* Ab

¹ Ἀδὴρᾶγος, ὁ, ὅ, ἦ, ad satietatem comedens, cibo se ingurgitans, gulosus, vorax; (2) in quem magni erogantur sumptus; (3) insatiabilis. *Gl. V. edax.* Ex ἄδην et ᾶγέω.

¹ Ἀδῆματος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non vastus, καὶ τὴν μὲν τῶν φίλων χροῶν ἀδῆματος παρέχων, cumque amicorum agrum a vastatione tutum praestaret, *Xenoph. Ages. 1, 94.* Ex a priv. et δῆμα, vasto.

¹ Ἀδιέβητος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inaccessus; (2) qui transiri, seu trajici, nequit; (3) non diductus, ut σκέλη ἀδιέβητα, crura non distincta, in statua, *Ern.* Ex a priv. et διαβέω.

¹ Ἀδιέβλητος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, irreprehensibilis, omnis calumnia expers. Ex a priv. et διαβάλλω.

¹ Ἀδιεβλήτος, adv. sine reprehensione. infamia.

¹ Ἀδιεβόλητος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, idem quod ἀδιέβλητος.

¹ Ἀδιεγρῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, ad dignoscendum difficilis. Ex a priv. et διαγινώσκω, dignosco.

¹ Ἀδιεδοχος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, jugis, perpetuus, προγῆτῆ successioribus carens. Ex a et διάδοχος.

¹ Ἀδιεδραστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inevitabilis. Ex a priv. et διαδράσκω, effugio.

¹ Ἀδιεδοτος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus; (2) iustitatus; (3) non vendibilis, emtorem non inveniens, *Ern.* Ex a priv. et διαδέχομαι, dispono.

¹ Ἀδιεβίωτος, ab intestato, *Gl. V. A* praec.

¹ Ἀδιεαριστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, indiscretus, indivisus, inseparabilis, individuus, partium expers.

¹ Ἀδιεαίρητος, ὁ, ὅ, ἦ, alienus, insuetus, *Suid.* Ab a priv. et διααίρωμαι.

¹ Ἀδιεακλειστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non interclusus. Ex a priv. et διακλείω, intercludo.

¹ Ἀδιεακόνητος, ον, cui non obeditur, paretur. *Καὶ γράφει τάδε πρὸς τὸν Γαῖον ἐπ' ἀπολογία τῆ ἐκκλησίᾳ ἀδιεακόνητον τὴν ἱππολίαν, et illa scripsit ad Caium ut semet excusaret quod mandatis ejus non fuerat obsecutus, Joseph. Antig. Jud. 19. cap. 1. Epith. legis, praecēpti.*

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, spissus, crassus, et propterea stupidus; (2) vulnerabilis, de corio. Ex a priv. et διακνέω, perimo. *Ἐπιρ. σπαχύντατον γνήσιον τὴν διάνοιαν οἱ πῆ; κωμῆδίας ποιητῶν τὸ δέμα ἔχοντα ἀδιεακῶσιν, Πολύδωρον τινα. Comici poetae Polydorum quendam stupidissimum mente fuisse aiunt, cutemque durissimam, quae vulnerari non posset, habuisse. Aelian. Var. Hist. 13. cap. 15.*

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, indiscretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. sine divisione, non interrupte.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inordinatus, qui compositus distinctus non est. Ex a priv. et διακνέω, ordino.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, tarditas, error judicii, confusio rerum.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qui discerni seu distingui non potest; (2) indistinctus, indiscretus; (3) non judicatus, non judicatus, qui est absque disceptatione; (4) qui nescit quid cuique loco et tempori conveniat, imperitus, stultus. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. non distincte, promiscue, sine judicio, perperam.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non intermissus, indesinens, assiduus, perpetuus, continuus, *Philox.* Ex a priv. et διακνέω, intermitto.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. sine intermissione, jugiter, indesinenter.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non potest, inexorabilis, *Philox.* Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. implacabiliter, odio capitali.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, indissolubilis, *Phil.* ἀδιεακῶστος, inexplicabilia. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non mutilatus, illasus. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, indivisus.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non dissectus; (2) indivisus. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non intelligendus; (2) stultus, insulsus. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, obscure; (2) stulte, imperite.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, τὸ, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδιεακῶστος, non adspersus, quia folium ejus aqua perfusum non madescit, *Angl. MAIDEN-HAIR.*

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non humectatus, siccus. Ex a priv. et διακνέω, humecto.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inextricabilis, *Gl. V.* qui perferri non potest. Ab a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non desinens, non sedandus, vehemens. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. indesinenter, assidue, sine intermissione.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, informis, rudis. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, qui aliquid sine respiratione facit, assiduus; (2) non ventilatus auris, *Ern.* Ex a priv. et διακνέω, respiro.

¹ Ἀδιεακῶστος, sine respiratione, assidue.

¹ Ἀδιεακῶστος, ἦ, vacuitas ab errore, ἀναμαρτησία.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qui non labitur; (2) stabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex a priv. et διακνέω, intercedo.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. sine lapsu et errore.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inarticulatus, articulis et nodis non distinctus; (2) non perspicuus. Ex a priv. et ἀρθρο, articulus.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, idem. Ex a priv. et ἀρθρο, articulatim discerno.

¹ Ἀδιεακῶστος, confusae, obscurae.

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, proprie vento non perflatus, non perflatus; (2) imperitus, stultus. Ab a et διακνέω, perflō.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inconspicuos, *Gl. V.* Ex a priv. et διακνέω, conculio.

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, non dissipatus.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, incompositus, inornatus, incultus, neglectus, non instructus. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, indistractus, indivulsus. Ex a priv. et διακνέω, distraho.

¹ Ἀδιεακῶστος, indistractae, sine divulsione.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, nullis intervallis discretus, non distinctus, indivulsus; (2) dimensione carens. Ex a priv. et διάσπαστος.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. sine intervallo; (2) sine controversia.

¹ Ἀδιεακῶστος, indistincte, *Gl. V.*

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, confusus, obscurus. Ab a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non distortus, non perversus; (2) inconcussus.

¹ Ἀδιεακῶστος, firmiter, inconcussus.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non diffusus, indivisus. Ex a priv. et διακνέω, diffinda.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inordinatus, confusus. Ex a priv. et διακνέω, ordino.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non dissectus, indivisus; (2) insecabilis. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, idem et ex iisdem.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, immotus, firmus. Ex a priv. et διακνέω, movo.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. firmitissime, constanter.

¹ Ἀδιεακῶστος, ἦ, constantia, firmitas in proposito tenendo; (2) perversitas; (3) impudentia.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non figuratus, informis: καὶ ὁ ἀπὸ ἀδιεακῶστος πρὸς ψόβον aer

quoque omni informatione carens ad sonum refertur, *Ocellus Lucan. cap. 2.* Vide et *Philonem de Mercede Meretricis* sub finem. Ex a priv. et διακνέω, informo.

¹ Ἀδιεακῶστος, ας, ἦ, incorruptibilis, integritas, quum quis corrupti non potest. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

¹ Ἀδιεακῶστος, ας, ἦ, idem quod ἀδιεακῶστος.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, incorruptus, integer; involutus, *Philox.*

¹ Ἀδιεακῶστος, incorrupte.

¹ Ἀδιεακῶστος, ᾶ, f. ἦσω, rem aliquam pro media habeo; (2) neglectam transmitto, contemno, negligo. Hinc

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, contemptus, neglectus.

¹ Ἀδιεακῶστος, ας, ἦ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, medius, promiscuus; (2) qui nihil pensi habet, negligens et discrimen rerum non attendens.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. indifferenter; (2) licentius, promiscue, *Philox.*

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non interseptus, non septus. Ex a priv. et διακνέω, intersepio.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. sine sepimento.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qui non diffunditur aut diffudit, i. e. frugalis, modestus, in cultu, victu, &c. Ex a priv. et διακνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inseparabilis. Ex a priv. et διακνέω, separo.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qui falli aut decipi nequit. Ex a priv. et διακνέω, fallo.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, indoctus, ignarus; indocilis, *Gl. V.* (2) a seipso doctus; (3) quod tradi doctrina nequit, *Ern.*

¹ Ἀδιεακῶστος, nullo docente, citra doctrinam.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, indefensus, inultus. Ex a priv. et διακνέω, defendo.

¹ Ἀδιεακῶστος, adv. sine tergiversatione. Ex a priv. et διακνέω, laboro.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex a priv. et διεκνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qui percursus non est, transitu carens, qui percursi nequit oratione et cogitatione. Ex a priv. et διεκνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius. Ex a priv. et διεκνέω, exeo per.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, qua transiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex a priv. et διεκνέω.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inelaboratus, incultus. Ex a priv. et διεκνέω, laboro.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis, *Vet. Lex.* Ex a priv. et διεκνέω, perestigo.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, impervestigatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, indistinctus. Ex a priv. et διεκνέω, bene secerno.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex a priv. et διεκνέω, enarro.

¹ Ἀδιεακῶστος, ον, non colatus, vel quod nequit colari. Ab a et διεκνέω, percolo.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, injustus magistratus. Ex a priv. et διεκνέω, iniquo.

¹ Ἀδιεακῶστος, ᾶ, f. ἦσω, inique vel injuste ago. Ex a priv. et διεκνέω, hinc

¹ Ἀδιεακῶστος, ας, ἦ, injusta actio.

¹ Ἀδιεακῶστος, υ, ὁ, ὅ, ἦ, non judicatus, indemnatu. Ex a priv. et διεκνέω, in jus voco.

¹ Ἀδιεακῶστος, a. l. inf. act. Ion. et Aol. pro ἀδιεακῶστος, a verbo

¹ Ἀδιεακῶστος, ᾶ, f. ἦσω, injuste ago, contra fas ac jus ago, scelus admitto, injuria adficio, injuriosus sum in aliquem, laedo, noceo; ἀδικῶστος, lædō, injuriam patior, *Gl. V. τοῖς ἀδικῶστοις, injuriam accipientibus, Philox.* præ. part. pass. ἡδικῶστος, injuriam passus; ἀδικῶστος, idem, a. l. part. pass. ἡδικῶστος, σε, εις τῆστο, πρὸς σε, πρὸς τὸς θεῖς, πρὸς τὰ θεῖα ἡδικῶστος, *Dem.* Οἱ γέ μιν πρότερον τολμῶσ' ἀδικεῖν, *Eur. Med. 165.* Ex ἀδικῶστος, ἡδικῶστος.

¹ Ἀδίκηλος, seu ἀδικήλος, ον, sine effigie. Ex a priv. et δίκηλον, Manu.

² Ἀδικήματα, τος, τὰ, iniusta actio, scelus, maleficium; (2) injuria, læsio, Gl. V.

³ Ἀδικήτιος, ας, ὁ ἐξ ἧς, injuriosus, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

⁴ Ἀδικήτος, ον, idem; (2) inultus, Ern.

⁵ Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas, Philox. Ex ἄδικος.

⁶ Ἀδικολογία, ας, ἡ, obrectatio, maledictio, Suid. (2) injustum consilium, Polyb. Ex ἄδικος et λόγος, gloria.

⁷ Ἀδικοπράγμων, ὦ, f. ἡσως, injuste, inique ago. Ex a priv. δίκην, jus, et πράγμω pro πράττω.

⁸ Ἀδικοπραγμία, ας, ἡ, injusta actio.

⁹ Ἀδικος, ας, ὁ ἐξ ἧς, injustus, iniquus, tam de re quam de homine, improbus, injuriosus. Ἀδικωπάτωσ, periniquus, iniquissimus, Gl. V. (2) præter modum magnus, ut Lat. improbus. Ex a priv. et δίκην.

¹⁰ Ἀδικως, injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.

¹¹ ἈΔΙ'ΝΟΨ, ἡ, ὄν, confertus, densus, multus, frequens, Il. 2, 87. (2) continuus, non intermissus; (3) non magnus, gracilis; μήλ' ἀδινὰ σφάζουσι, pecora gracilia mactant. Vocantur gracilia ad differentiam boum. Possunt tamen referre ad (1) et interpretari cum Sam. Clarkio, Sam. Clarkii filio, pecora plurima mactant, Od. 1, 92. (4) mollis, Od. 1, 99. (5) miserabilis, gemendus.

¹² Ἀδινῶς, confertim; (2) miserabiliter; (3) sensim, paulatim. Ab ἀδινός.

¹³ Ἀδινώτερον, adv. miserabiliter. Ab eod.

¹⁴ Ἀδιδύοντος, ας, ὁ ἐξ ἧς, inivus, impervius. Ex a priv. et διόδουτος, pervius.

¹⁵ Ἀδιόκητος, ας, ὁ ἐξ ἧς, nondum constitutus, aut in ordinem reductus. Ab a priv. et διοίκητος.

¹⁶ Ἀδιον, suavius, Dor. pro ἥδιον, ab ἥδης, suavis.

¹⁷ Ἀδιοσος, ας, ὁ ἐξ ἧς, incustoditus, administratore et rectore carens. Gl. V. et δίστω.

¹⁸ Ἀδιόσως, ας, ὁ ἐξ ἧς, inemendabilis, non correctus. Ex a priv. et διοσῶν, corrigo.

¹⁹ Ἀδιόσως, adv. sine correctione, aut correctionis spe, Ern.

²⁰ Ἀδιόσως, ας, ὁ ἐξ ἧς, indistinctus, promiscuus. Ex a priv. et διοσῶν, distermo.

²¹ Ἀδιορίσως, indistincte, promiscue.

²² Ἀδιόσως, ας, ὁ ἐξ ἧς, indubitatus, certus. Ex a priv. et διασῶν, dubitatio.

²³ Ἀδιοσάκτως, haud dubie, Gl. V. aliquando active sine dubitatione petere quid.

²⁴ Ἀδιόσως, ας, ὁ ἐξ ἧς, non sitiens; (2) sitim exiguens; item, non adferens, non incondens, Ern. Ex a priv. et δίψα, sitis.

²⁵ Ἀδιόσως, μήσως, ὁ ἐξ ἧς, indomitus, nondum subactus; Epith. virginis, ut ἑδάμωτος, Od. 4, 637. Ex a priv. et διαμῶν, domo.

²⁶ Ἀδιοσῶν, ἴδος, ἡ, indomita, nondum subacta; Il. 23, 655. sed quidam legunt hoc loco ἐδωσῶν. (2) nondum a viro compressa, Suid. Ex iisdem.

²⁷ Ἀδιοσῶν, η, ον, Il. 10, 293, idem quod ἀδμήσ. Οὐ μὲν τάν' ἄδμητάν αἰὲν Ἄρπτεμιν, at enim ita me juvet casta semper Diana, Soph. El. 1239.

²⁸ Ἀδιοσῶν, seu ἀδιοσῶν, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. qn. Suid.

²⁹ Ἀδιομ, placuerim, a. 2. optat. act. verbi ἀδίου.

³⁰ Ἀδιοσῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, inopinatus, improvisus; (2) qui expectationem fallit. Ex a priv. et διοσῶν, videor.

³¹ Ἀδιοσῶν, adv. inopinato, ex improviso.

³² Ἀδιοσῶν, ας, ἡ, inopinatus eventus, Hes.

³³ Ἀδιοσῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, non probatus, non exploratus. Ex a priv. et διομῶν, proba.

³⁴ Ἀδιοσῶν, ας, adv. temere, inexplorato.

³⁵ Ἀδιοσῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, reprobus, non probatus, reiectus; (2) adulterinus.

³⁶ Ἀδιοσῶν, idem quod ἀδιοσῶν, Eur.

³⁷ Ἀδολοσχίω, ὦ, f. ἡσως, loquax sum, deblatero, garrigo; (2) mediator aliquid, in bonam partem. Ab ἀδολοσχός.

³⁸ Ἀδολοσχῶν, ας, ὁ, nugator, garrulus; (2) sophista; (3) fabulosus. Ab eodem.

¹ Ἀδολοσχία, ἡ, intempestia loquacitas, continua garrulitas, nugatio, Gl. V. argutia; (2) assidua meditatio, Gl. V. exercitatio. Ab eodem.

² Ἀδολοσχικός, ἡ, ὄν, garrulus.

³ Ἀδολοσχός, ας, ὁ ἐξ ἧς, garrulus, loquax, qui ad nauseam usque sermocinatur; verbosus, Gl. V. Καὶ ταῦτα ἀν' ἀνῆρ ὅς ἀδολοσχῶν δοκῶν, præsertim cum ego sim is qui hominum opinione inepte garram, Xenoph. Œconom. 11, 2. Ab ἄδος et λοσχῶν.

⁴ Ἀδολος, ας, ὁ ἐξ ἧς, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulate-ratus, purus. Ex a priv. et δόλος.

⁵ Ἀδύλωσ, adv. sincere, candide, sine dolo, incorrupte. Philox. sedulo.

⁶ Ἀδον, imperf. ind. act. Dor. pro ἥδον, ab ἥδω.

⁷ Ἀδονῶ, voluptas, Dor. pro ἥδονῆ.

⁸ Ἀδόνουτος, ας, ὁ ἐξ ἧς, inconcussus, immobilis. Ex a priv. et δονεύω, agilo.

⁹ Ἀδόνητος, ας, ὁ ἐξ ἧς, idem. Ex δονεύω.

¹⁰ Ἀδούσως, ας, ὁ ἐξ ἧς, insperatus; (2) nihil opinans. τὸ ἀδόξασον, certum. Τὸ ἀληθές ἐξ τὸ θεῖον ἐξ τὸ ἀδόξασον θεωμῆν (φυχῆ), verumque et divinum certumque contemplans (anima), Plato Phæd. 34. Ex a priv. et δόξασω, opinor.

¹¹ Ἀδοξέω, ὦ, f. ἡσως, ingloriosus sum, ignobilis sum; (2) malæ sum famæ, male audio; (3) non honestum puto; (4) non habeo in pretio, improbo. Καὶ εἰκότως μὲν ται πάντων ἀδοξέονται πρὸς τῶν πάλαιον, et merito in civitatibus ignobiles sunt, Xenoph. Œconom. 4, 2. Ἡδὲ ξεν ἀναμῆντι φεύγειν, Joseph. Ex a priv. et δόξω, opinio.

¹² Ἀδοξία, ἡ, infamia, dedecus, ignominia; (2) conditio privata, conditio hominis privati, qui magistratum expers est, adeoque populari gloria caret; τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, ignominia conditionis private, Polyb. 6. § 57. Εἰ δὲ δὴ ἐ σφαλῆναι συναπολιτεῖν τῆ βασιλείᾳ, μετὰ ἀκράτειν τῆ φρονήματος μᾶλλον, ἢ στερηθεῖς αὐτῆς, ἐν ται ταπεινότητι ἐξ ἐν ἀδοξίᾳ ζῆν ἥβελον, si vero successus eum frustare-tur, potius sibi cum regno pereundum, integro adhuc animo, quam si regno excidisset, in abjecto statu et sorte privata vivendum, ducebat, Dio. Cass. tom. 1. pag. 118. Ab

¹³ Ἀδοξός, ας, ὁ ἐξ ἧς, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus; (4) pri-vatus, honoris et publici muneris exors; τῶν ἀδοξῶν τίς ἠρέθη βασιλεὺς, quidam eorum numero qui nunquam publica munia gesserint, rex designatus fuit, Diodor. Sicul. 1. §. 62. Ex a priv. et δόξα, gloria, opinio.

¹⁴ Ἀδοξῶν, adv. inglorie, ignominiose, probrose.

¹⁵ Ἀδοξοσπίητος, qui non regitur opinionibus, Polyb.

¹⁶ Ἀδοσῶν, ας, ἡ, cessatio sive vacatio a bello et armis; (2) ignavia, socordia, otium. Ex a priv. et δόρυ, hasta.

¹⁷ Ἀδοσῶν, sine excoitatione. Ex a priv. et δέρος.

¹⁸ Ἀδοσῶν, ὁ ἐξ ἧς, non excoariatus. Ex iisd.

¹⁹ Ἀδοσῶν, ὁ ἐξ ἧς, qui hasta capti nequit; (2) hasta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex a priv. δόρυ, et λαμβάνω.

²⁰ Ἀδοσῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, satellitibus non stipatus. Ex a priv. et δορυφόρος.

²¹ Ἀδος, εος, τὸ, et ἄδος, ας, ὁ, satietas; (2) defatigatio, fastidium, Il. 11, 88. Ab ἄδω, satio.

²² Ἀδος, ας, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, placeo.

²³ Ἀδος, ας, ὁ ἐξ ἧς, indotatus, cui nihil datum est. Ex a priv. et δίδωμι.

²⁴ Ἀδύλωτος, ας, ὁ ἐξ ἧς, qui uni domino servivit, nec iterum venditus alii, Hesych. Ex a priv. et δυλεύω.

²⁵ Ἀδυλία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. Ab

²⁶ Ἀδυλος, ας, ὁ ἐξ ἧς, servos non habens. Gl. V. sine servo.

²⁷ Ἀδύλωτος, ὁ ἐξ ἧς, non reductus in servitum; (2) invictus; (3) servitutis impatiens. Ex a priv. et δυλεύω.

¹ Ἀδῶσπτος, ας, ὁ ἐξ ἧς, expers strepitus. Ex a priv. et δῶσπος, sonitius.

² Ἀδράκῆς, εος, ὁ ἐξ ἧς, cæcus; (2) cæcutiens. Ex a priv. et δρέκω.

³ Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia, inertia, socordia, Ph. Ab ἀδρανής.

⁴ Ἀδρανίω, ὦ, f. ἡσως, debilis sum, languo. Ab

⁵ Ἀδρανής, εος, ὁ ἐξ ἧς, infirmus, imbecillus, Ph. segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, inop-tuos, futilis. Ex a priv. et δραίνω, facio.

⁶ Ἀδρανίω, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

⁷ Ἀδρασος, ας, ὁ ἐξ ἧς, a fuga alienus; (2) infec-tus, irritus; (3) inevitabilis, Gl. V. Ex a priv. et δράω, fugio, facio.

⁸ ἈΔΡΑ'ΧΝΗ, ας, ἡ, adrachne. Arbor unedoni similis.

⁹ Ἀδρέπῶντος, ας, ὁ ἐξ ἧς, falce carens. Ex a priv. et δρέπτανον, falx.

¹⁰ Ἀδρεπῆβολος, et ἀδρεπῆβολος, ὁ ἐξ ἧς, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἄδρος et ἐπι-βολος. Τὸ ἀδρεπῆβολον, id quod natura valde uber et sublime est. Πρῶτον μὲν ἐ κρείτιστον, τὸ περὶ τὰς νοήσεις ἀδρεπῆβολον, primum enim et valetissimum est felix in sensibus audacia. Longin. de Sublim. 8.

¹¹ Ἀδρεπτος, ας, ὁ ἐξ ἧς, non captus; (2) quem decipere non licet. Ex a priv. et δρέπω.

¹² Ἀδρέω, ὦ, f. ἡσως, ad maturitatem perduco. Unde ἠδρεπῶντος, adultus. Ab ἄδρος.

¹³ Ἀδρεπῶν, εως, ἡ, maturitas. Ab ἄδρέω.

¹⁴ Ἀδρεπῶν, εως, ἡ, desidia, Varin. Ex a priv. et δρέω.

¹⁵ Ἀδρεπτος, minime fugitivus. Ion. pro ἄδραστος.

¹⁶ Ἀδρεπῶν, εος, ὁ ἐξ ἧς, minime acerbis, non amarus.

¹⁷ Ἀδρεπῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, terram seu solum calcans. Ex ἄδρος et βάλω.

¹⁸ Ἀδρεπῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, qui crassis seu grandi-bus glebis est; (2) plenus glebis; (3) ferti-lis, uber. Ex ἄδρος et βάλω.

¹⁹ Ἀδρεπῶν, εος, ὁ ἐξ ἧς, crassis particulis constans, crassus. Ex ἄδρος et μέρος, pars.

²⁰ Ἀδρεπῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, qui permagnam mercedem exi-git, velut meretrices.

²¹ ἈΔΡΟ'Σ, εἶ, ὄν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus, Philox. grandis, gra-vis. Καὶ οὐ δὲ ἀσθενεῖ χαλεπὸν πολλὰς ἀδρός χόρως ἐκτρέφειν, sicut et imbecillæ sui diffi-cile est multos porcellos robustos (majus-culus) alere, Xenoph. Œcon. 17, 10.

²² Ἀδρῶν, inopia roris, siccitas.

²³ Ἀδρῶν, ας, ἡ, magnitudo; (2) robor; (3) proceritas; (4) crassitudo; (5) abundan-tia, exuberantia. Ab ἄδρος.

²⁴ Ἀδρῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, idem et ab eod.

²⁵ Ἀδρῶν, ας, adv. copiosius.

²⁶ Ἀδρῶν, ας, vel Ἀδρῶν, ας, ας, ὁ ἐξ ἧς, qui ube-rem regionem habitat.

²⁷ Ἀδρῶν, ad maturitatem perduco; ἀδρῶμαι, -ῆμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Βλασάνει τε ἐ ἀδρῶται, Plat. Ab ἄδρος.

²⁸ Ἀδρῶν, εως, ἡ, densatio; (2) maturitas, per-fectio fructuum. Ab

²⁹ Ἀδρῶν, f. ὄν, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; ἀδρῶμαι, crassescio, turgesco; (3) superbo. Ἀδρῶνι τὸς ὄγκως, τὸν καρπὸν, Theophr. Ab ἄδρος.

³⁰ Ἀδρῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, carens arboribus.

³¹ Ἀδρῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, non circumseptus, can-cellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) carens judicio, sc. quia locus judicii can-cellis circumdatur. Ex a priv. et δρέψωτος.

³² Ἀδρῶν, dulce, nom. sing. n. g. Dor. pro ἡδύ.

³³ Ἀδρῶν, dulce, rebus, Dor. pro ἡδύλωτος.

³⁴ Ἀδρῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, dulcisonus, Dor. pro ἡδύλωτος.

³⁵ Ἀδρῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, non possum.

³⁶ Ἀδρῶν, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium de-fectus ad aliquid agendum; item, pecunia, Ern. (3) impotentia, inscientia. Ex a priv. et δύναμις.

³⁷ Ἀδρῶν, ας, ὁ ἐξ ἧς, impossibilitas, Ion. pro ἄδρῶναι.

Ἀδρῶν, ας

¹ιδύναμος, υ, δ ζ ή, imbecillis, viribus defec-
tus. Ex iisd.
²Αδυνασία, et αδυνασία, ας, ή, imbecillitas.
³Αδυνασι, adv. invalide.
⁴Αδυνατίω, ω, f. ήσω, non possum, *Gl. V.* αδυνα-
ταί, nequit. Αδυνατά γραδεν ενδν αδυνα-
τήσι ύμιν, *Mall.* 17, 20. Ab
⁵Αδύνατος, υ, δ ζ ή, non potens, invalidus ad
aliquid, impotens, infirmus, *Philox. Al. Gl. V.*
Inops. Imprimis Athenis sic dicti, qui
ob corporis debilitatem laborare non pote-
rant, eaque de causa stipendium publice
obolium indies accipiebant; unde Patres Gr.
sic vocant viduas, pupillos, aliosque publice
alendos, *Err.* (2) αδύνατον, quod fieri nequit,
impedimentum. Extat *Lysiae oratio προς*
την εισαγγελίαν περι τή μη διδώσθαι τῷ
αδύνατον αργύριον, adversus delationem quod
pecunia publica ei conlata esset qui impo-
tens non erat. Vid. *Clar. Taylori notus ad*
hunc locum. Ex α priv. et δυνατός.
⁶Αδύνατως, adv. impossibilitē; (2) invalide,
absque viribus; (3) insecte, inepte.
⁷Αδύσματος, suaviter olens, *Dor.* pro ήδύσματος.
⁸Αδύσπνοος, dulce spirans, *Dor.* pro ήδύσπνοος.
⁹Αδύς, suavis, *Dor.* pro ήδύς.
¹⁰Αδύσώπητος, υ, δ ζ ή, impudens; (2) inexo-
rabilis, durus, *Philox.* Ex α priv. et δυσωπίω,
rudore adficio.
¹¹Αδύσωπήτως, adv. sine pudore, invertecunde.
¹²Αδύτον, υ, το, adytum, sacrarium, *Gl. V.* Ab
¹³Αδύτος, υ, δ ζ ή, ad quem non patet ingressus;
(2) non accessibilis. Ex α priv. et δύνα, vel
δύω, subeo.
¹⁴ΑΔΤ, f. άσω, a. 1. inf. άσαι: imperat. m.
ζσαι, satio, expleo.
¹⁵Αδυ, f. ήσω, p. act. ήκα, p. pass. ήμαι, cano,
canto; (2) celebrō; ήδεν την φωνήν, τὰ
ήλεγεία, τῷ θεῷ άσματα. Pro άείδω.
¹⁶Αδυ, placebo, f. 2. ind. act. verbi άδύω, sive
άδω, placeo.
¹⁷Αδωμπος, υ, δ ζ ή, qui structus non est. Ex
α priv. et δωμω, existruo.
¹⁸Αδων, qui placuit, a. 2. part. act. verbi άδω.
¹⁹Αδων, υ, ή, pro άδων, *Mosch.*
²⁰Αδωνίε, Adonici, gen. sing. ab Αδώνιος.
²¹Αδωνιάζω, sacra Adonidis celebros.
²²Αδωνιασμός, ή, celebratio sacrorum Adonidis.
Vide quae notatur eruditi de fletu Tham-
muz ad *Ezech.* 8, 14. ο τ' άδωνιασμός ούτος
ούπι τών τεγών, et illa in teetis Adonidis de-
ploratio, *Aristoph. Lysist.* 390. fletibus enim
ejus sacra celebrabantur.
²³Αδωρπος, υ, δ ζ ή, indonatus. Ab άδωρος.
²⁴Αδωρία, ας, ή, quum quis donis corrumpi se
non sinit, integritas. Ab eod.
²⁵Αδωροδότης, δ ζ ή, qui muneribus non cor-
rumpitur. *Gl. V.* immunis. Ex α priv. et
δωροδότη, muneribus corrumpo.
²⁶Αδωροδότης, adv. integre, incorrupte.
²⁷Αδωροδότης, ή, abstinentia a donis accipiendis,
integritas.
²⁸Αδωροδοκος, υ, idem quod άδωροδότης, *Er.*
²⁹Αδωρολήπτης, δ ζ ή, incorruptus donis.
³⁰Αδωρος, υ, δ ζ ή, donorum expers, qui munera
non accipit; (2) qui non dat; (3) incor-
ruptus muneribus; (4) muneris mali et
inauspicati. Εχθρών άδωρα δώρα κήκ όνή-
σιμα, hostium dona, non dona, nec utilia,
Soph. Aj. 665. άδωροτάτα, integerrime. Ex
α priv. et άδωρον, minus.
³¹Αδωρος, adv. gratis, sine praemio; (2) incor-
rupte.
³²Αδωστός, υ, δ ζ ή, muneribus non corruptus,
dc iudice, *Hesych.* (corrupte). Ex α priv. et
δωσι, donatio.
³³Αδωτη, dat. sing. ab
³⁴Αδωτης, υ, δ, qui nihil dat. Ex α priv. et δωτης.
³⁵Αδωτης, υ, δ ζ ή, dotis expers; (2) dotatus,
Hesych. Ex α priv. vel int. et άδω, dos. Hinc
³⁶Αδωτικός, υ, δ ζ ή, indotatus; (2) innuptus.
³⁷Αδωλευπή, ήρος, δ, certator. Ab
³⁸Αδωλευπία, f. εύσω, certo, dimico, pugno; (2)
mala perfero, malo exerceo. Αδωλεύειν βα-
σιλῆϊ, πρὸς άνακτος. Όπότ' άνδρος άγρών άδωλεύ-
ωσιν, *Hesiod. Theog.* 433. Ab άδωλος.

³⁹Αδωλεύωσιν, colluctentur, 3. pl. praes. conjunct.
⁴⁰Αδωλεύω, ω, f. ήσω, certo, dimico.
⁴¹Αδωλητής, ήρος, δ, certator. Ab άδωλεύω.
⁴²Αδωλητής, ή, δ, idem et ab eod.
⁴³Αδωλον, υ, τὸ, certaminis praemium, βασιλῆος
άδωλια πολλά κωμόντος έσόμεναι, regi praemia
magni laboris futura, *Call. in Delum,* 187.
(2) certamen ipsum άδωλον Ηρακλήϊ ύστατον
δφρα γένοντο, certamen Herculi ultimum ut
foret, *Idem in Dianam,* 108. Ab eod.
⁴⁴Αδωλος, υ, δ ζ ή, praemium reportans; qui mgn
ύππον άδωλον άμφιθέβηκας, non tamen equum
curulem insedisti, *Call. in Delum,* 113; (2)
aptus ad certamen. Ab eod.
⁴⁵Αδωλοστής, υ, δ, certaminis auctor; (2) qui
certaminum curam agit. Ex άδωλον, certa-
men, et τίθημι, pono.
⁴⁶Αδωλον, υ, τὸ, praemium certaminis; (2) labor;
(3) certamen. Ηνθον Ιτωνιάδος μιν Αδωλαιας
έπ' άδωλα, venerat Itoniae Minerva ad cer-
tamina, *Call. in Cererem,* 75. Ab άδωλος.
⁴⁷Αδωλονικία, ας, ή, victoria qua ex certamine
reportatur. Ex άδωλον et νίκη, victoria.
⁴⁸ΑΕΘΑΟΣ, υ, δ, certamen; (2) labor.
⁴⁹Αδωλοσύνη, ης, ή, certamen, concertatio; (2)
miseria. Ab άδωλος.
⁵⁰Αδωλοφόρος, υ, δ ζ ή, qui praemium ex certa-
mine reportat. Καί τών βών έφραγεν. . . Καί
τόν έδωλοφόρον, καί τόν πολυμήϊον ύππον, et
bovem devoravit. . . et curulem bellicum-
que equum, *Call. in Cererem,* 109. Ex
άδωλον et φέρω.
⁵¹ΑΕΙ, adv. semper, perpetuo, *Il.* 1, 51; (2)
sine intermissione; (3) usque ad, donec;
(4) subinde; (5) perpetua quadam suc-
cessionē. Hinc άεί, se. άν, qui semper est;
άείποτε, semper; ές άεί, idem: άύρ' άεί, luc
usque. In compositione interdum abjuncti-
vut, ut άύναος, pro άύναος.
⁵²Αείλαστία, f. ήσω, semper germino. Unde
⁵³Αείλαστής, έος, δ ζ ή, semper germinans.
⁵⁴Αείλαστήσις, εως, ή, perpetua germinatio.
⁵⁵Αείλύνω, semper adfluo, perpetuo scaturio,
Hes.
⁵⁶Αείρηνς, έος, δ ζ ή, semper scaturiens; (2)
semper germinans. Ex άεί et βρύω.
⁵⁷Αείργεντάων, sempiternarum, gen. plur. *Æol.*
pro άείργεντών. Ab
⁵⁸Αείργεντης, υ, δ, sempiternus.
⁵⁹Αείργής, έος, δ ζ ή, qui semper fuit et erit,
sempiternus. Ex άεί et γίνομαι, sum, fio.
⁶⁰Αείργητος, δ ζ ή, idem.
⁶¹Αείδεις, υ, δ ζ ή, inconspicuus, qui non
cernitur; (2) obscurus. Ex α priv. et είδω.
(3) α int. valde conspicuus, *Steph. ex*
Nic.
⁶²Αείδεν, cancro, praes. inf. *Dor.* pro άείδεν.
⁶³Αείδειο, cane, 2. sing. praes. imperat. med. *Ion.*
pro άείδισο, a verbo eod.
⁶⁴Αείδηλος, δ ζ ή, valde conspicuus, *Nic.* Ex α
int. et είδειν.
⁶⁵Αείδης, έος, δ ζ ή, qui non cernitur, qui cerni
non potest, obscurus, tenebrosus; (2) de-
formis. Ex α priv. et είδος, species.
⁶⁶Αείδία, ας, ή, deformitas, *Suid.* Ex iisd.
⁶⁷Αείδηντος, υ, δ ζ ή, semper in vorticem seu
gyrum aetus, qui semper circumagitur. Ex
άεί et δίνω, gyro.
⁶⁸Αείδιος, ία, υ, sempiternus, perpetuus, aeter-
nus, perennis, *Gl. V.* Ab άεί.
⁶⁹Αείδιότης, ήτος, ή, aeternitas, perpetuitas, per-
ennitas, *Gl. V.* A praec.
⁷⁰Αείδοίσα, praes. part. act. f. g. *Dor.* pro άείδοσα.
⁷¹Αείδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ήιδον.
⁷²Αείδοντι, *Dor.* pro άείδουσι, ab άείδω.
⁷³Αείδωλία, ας, ή, perpetua servitus. Ex δέλω.
⁷⁴Αείδωμος, υ, semper currens, *Cyr.*
⁷⁵ΑΕΙΔΩ, f. εύσω, cano, canto, carmine celebros.
⁷⁶Αείσω, όος, ή, sempiternitas, aeternitas. Ab
άεί et έσι, est, vel έσάνω, stare.
⁷⁷Αείζωια, ας, ή, vite sempiternitas, aeterna vita.
Ex άεί et ζωία, vita.
⁷⁸Αείζων, υ, τὸ, sedum, *Philox. Angl. SENGREEN.*
⁷⁹Αείζωος, υ, δ ζ ή, semper vivens.
⁸⁰Αείζωτος, δ ζ ή, semper cinctus, semper para-
tus, pro άείζωος. Ex άεί et ζώνωμι.

⁸¹Αείζων, όντος, δ, semper vivus, perennis.
Ενθεν άείζώνοντα Θεωρίδος έγρά φύσβα Κερροσί δου
πέμπουσι, hac de causa perennia Theoridis
sacra Phoebo Cecropidae mittunt, *Call. in*
Delum, 314.
⁸²Αείζωω, ω, f. ήσω, semper vireo. Ab
⁸³Αείζωλης, έος, δ ζ ή, semper virens, semper
florens. Ex άεί et ζωλία, s. ζωλία.
⁸⁴Αείζωνής, ές, semper moriens, *Man.* Ex άεί et
ζώνωσκω.
⁸⁵Αείζωτης, έος, δ ζ ή, semper calidus, seu cale-
faciens. Ex άεί et ζίγος, aristas.
⁸⁶Αείκαρπος, υ, δ ζ ή, semper fructificans, sem-
per fructus habens. Ex άεί et καρπός.
⁸⁷Αείκεία, durum, acc. sing. ab άείκής. Unde
⁸⁸Αείκεία, ας, ή, et άείκεία, indecentia; (2) con-
tumelia; (3) indignitas, indignum facinus,
peccatum. Ab άείκής.
⁸⁹Αείκείη, indignitas, *Ion.* pro άείκεία.
⁹⁰Αείκείλος, υ, δ ζ ή, indecorus, *Il.* 14, 84. (2)
indignus; (3) vilis, contempndus, con-
temptus. Ab eod.
⁹¹Αείκελιος, adv. indecenter, indigne.
⁹²Αείκής, έος, δ ζ ή, non consentaneus, indecens,
indecorus, *Il.* 1, 340. (2) foedus, *Il.* 10, 453.
(3) indignus; (4) durus, asper. Ex α priv.
et είκω, similis sum. Hinc
⁹³Αείκίζω, f. ίσω, indecenter aliquid tracto,
Il. 3, 546. (2) contumelia adficio. Αείκίζω
τόν νεκρόν, τήν γήν. Ός δ μιν Εκτορα δύν
άκείζων μνεσίωιν, *Il.* 24, 22.
⁹⁴Αείκίνησις, ας, ή, motus sempiternus. Ex άεί et
κίνησις, motus.
⁹⁵Αείκίνητος, υ, δ ζ ή, semper motus, qui semper
et assidue movetur.
⁹⁶Αείκνήτως, adv. eum perpetuo motu.
⁹⁷Αείκωμα, οί, semper latantes seu comessan-
tes, *Man.*
⁹⁸Αείκώς, adv. indecenter, indigne, praeter
morem. Ab άείκής, indecens.
⁹⁹Αείλαλος, υ, δ ζ ή, semper loquax. Ex άεί et
λαλέω, loquor.
¹⁰⁰Αείλαμπής, έος, δ ζ ή, semper lucens, et splen-
dens. Ex άεί et λάμπω, luceo.
¹⁰¹Αείλιθής, έος, δ ζ ή, semper distillans et deflu-
ens; (2) perennis. Ex άεί et λίθω.
¹⁰²Αείλογέω, ω, f. ήσω, semper loquor. Ex άεί
et λόγος, sermo. Unde
¹⁰³Αείλογία, ας, ή, verbositas, multiloquium, lo-
quacitas, vel eufandem rerum in loquendo
inepta iteratio, vel perpetua garritas; (2)
facultas, qua quis semper rei gesta vel ge-
nerandae rationes in promptu habet.
¹⁰⁴Αείλος, υ, δ ζ ή, sole carens, opacus. Ex α
priv. et είλη, solis splendor.
¹⁰⁵Αείμαργος, δ ζ ή, semper insaniens, *Opp.*
¹⁰⁶Αείμωαι, spirare, praes. inf. act. *Poet.* pro
άίμωαι, et hoc *Dor.* pro άίω, a verbo άω.
¹⁰⁷Αειμνημένυτος, υ, immortalis memoriae.
¹⁰⁸Αειμνήτης, υ, δ ζ ή, semper memor.
¹⁰⁹Αειμνήτης, υ, δ ζ ή, semper memorandus, *Gl. V.*
memorabilis. Έυβα βοροτός τόν άίμνησην τά-
φον εύρώεντα καθέξει, *Soph. Aj.* 1166. Ex άεί
et μμνήσκω.
¹¹⁰Αειμνήτως, immortaliter.
¹¹¹Αεινάοντων, gen. pl. ab άείνάω.
¹¹²Αείνάος, υ, δ ζ ή, semper fluens; (2) peren-
nis, perpetuus. Ex άεί et νάω, fluo.
¹¹³Αείνας, αντος, δ, idem et ex iisdem.
¹¹⁴Αεινάυται, υ, οί, quasi semper nautae, magistra-
tus quidam Milesiorum. Ex άεί et ναύτης.
¹¹⁵Αεινήσις, ίδος, ή, caecitas, quum oculi alicui
semper nubecula sunt obducti, *Elym.* Ex
άεί et νέφος, nubes.
¹¹⁶Αειπάθης, ας, ή, passio perpetua, nunquam
deficiens adfectio. Ab
¹¹⁷Αειπαθής, έος, δ ζ ή, semper patiens, sempter-
nae passioni obnoxius. Ex άεί et πάθος.
¹¹⁸Αείπαις, αιδος, ή, semper virgo, *Suid.*
¹¹⁹Αειπάλης, έος, δ ζ ή, qui semper vibratur, qui
perpetuo motu agitur. Ex άεί et πάλω.
¹²⁰Αειπαθίνος, υ, ή, semper virgo.
¹²¹Αειπλάνης, έος, δ ζ ή, semper vagus, qui per-
petuis erroribus jactatur, vagabundus; (2)
negotiorum, futilis. Ex άεί et πλάνης.
¹²²Αειπλάνος, υ, δ ζ ή, idem et ex iisdem.

¹ Ἀθαμία, *as, ἡ*, terroris vacuitas.
² Ἀθαμῶς, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, idem quod ἀθαμῶδης.
³ Ἀθάνη, Minerva, Dor. pro Ἀθῆναι. Callim. Lav. Pall. 79.
⁴ Ἀθανάια, idem quod Ἀθηνάια, Minerva. Callim. Lav. Pall. 5.
⁵ Ἀθανάσιος, *as, ἡ*, immortalitas.
⁶ Ἀθανάσιον, acc. sing. Dor. pro ἀθανάσιον.
⁷ Ἀθανάσιος, dat. pl. Ion. pro ἀθανάσιος.
⁸ Ἀθανάσιος, f. ἴσω, immortalis reddo.
⁹ Ἀθανάσιος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, immortalitas, in deos relatio.
¹⁰ Ἀθανάσιος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; et in plurali οἱ ἀθανάσιοι, dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod, uno mortuo vel occiso, statim legeretur alius, numerusque adeo idem semper maneret. Ex a priv. et θάνατος, mors.
¹¹ Ἀθάστος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, inseputus, inhumatus. Ex a priv. et θάσσω, sepelio.
¹² ἈΘΑΡΑ, *as, ἡ*, pultis genus, apud Aristoph.
¹³ Ἀθαρότης, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, fiducia expers, timidus. Ex a priv. et θάρσος, fiducia.
¹⁴ Ἀθαυμάσια, *as, ἡ*, et ἀθαυμάσιος, vacuitas ab admiratione. Ab
¹⁵ Ἀθαυμάσιος, *on, expers admirationis. Ab a priv. et θαυμάζω, miror. Hinc*
¹⁶ Ἀθαυμάσιος, et ἀθαυμάσιος, adv. citra admirationem.
¹⁷ Ἀθάμωτος, *on, ὁ* ἢ *ἡ*, qui non spectat. Ex a priv. et θαύωμαι, specto. Unde
¹⁸ Ἀθάμωτος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non vidit.
¹⁹ Ἀθεῖα, adv. sine Deo, sine numine. Ex a priv. et θεός, Deus.
²⁰ Ἀθεῖα, nom. pl. n. g. Ion. pro ἀθεῖατα, ab ἀθεῖατος.
²¹ Ἀθεσίον, *ns, ἡ*, Ion. pro ἀθεσίον, copia videndi adempta, Arct. De curat. diut. morb. 1, 4. Ex a priv. et θεάομαι, specto.
²² Ἀθεῖα, *as, ἡ*, impietas. Ex ἀθεός.
²³ Ἀθεῖος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.
²⁴ ἈΘΕΛΓΩ, f. ζω, mulgeo; (2) sugo, Hes.
²⁵ Ἀθέλητος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, quod præter voluntatem fit. Ab ἀέλω.
²⁶ Ἀθελήτως, adv. involuntarie; præter voluntatem, Ath.
²⁷ Ἀθελλυτος, *on, immitis, implacabilis. Ab a priv. et θέλω, lenio.*
²⁸ Ἀθεῖος, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, suctio, mulctus, Ern. apud Hippocr. explic. attractio. Sed vox est suspecta. Ab ἀέλω.
²⁹ Ἀθίλω, f. θέλω, nolo.
³⁰ ἈΘΕΜΒΕΩ, *ω*, lascivio, Hes.
³¹ Ἀθεμίλιος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, fundamento carens, sine fundamento. Ex a priv. et θεμέλιος.
³² Ἀθεμίλιος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, idem et ex iisd.
³³ Ἀθεμίλιος, ἴδος, ὁ ἢ ἡ, illicitus, nefastus. Καὶ ὅτε γνῆς ἰσχυρὸς ἀβῆμιν δῖλον, etiam tunc sentiens ischyris nefariam fraudem, Pind. Pyth. 3, 55.
³⁴ Ἀθεμιστία, *as, ἡ*, actio nefaria. Καὶ τοὺς ὑποστρατευομένους ἐς ὁμίαις ἀθεμιστίας ἄγαν, et milites suos ad eadem facinora ducunt, App. Bell. Civ. 2, 77.
³⁵ Ἀθεμιστίος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, injustus. Ex a priv. et θέμις, jus.
³⁶ Ἀθεμιστίος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, injustus, nefarius. Τὸς τὰ παλαιὰ παρὰ τῶν θεῶν συννοημένους ἀθεμιστίας κατεῖν ἡγήσασθαι, ea qui a diis quærent, nefarie ducunt agere, Xenoph. Memor. Socr. Dicta. 1, 1, 9.
³⁷ Ἀθεμιστοργία, *as, ἡ*, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθεμιστος et ἔργον, opus.
³⁸ Ἀθεμιστοργία, seu ἀθεμιστοργαμία, incestas nuptias celebros, Pseudo Clem. apud Euseb.
³⁹ Ἀθεμιστοργαμία, *as, ἡ*, incestæ nuptiæ, Suid. Ex ἀθεμιστος et γάμος, nuptiæ.
⁴⁰ Ἀθεμιστοργαμία, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, qui incestas in nuptias, Suid. Ex iisd.
⁴¹ Ἀθεμιστοργαμία, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, infanda faciens, infanda gerens, Gl. V. Ex ἀθεμιστος et ποῦ.
⁴² Ἀθεμιστίος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, Philox. Hinc τὸ ἀθεμιστίον, *u, nefas. Ex a priv. et θεμιστός.*

¹ Ἀθεμιστοργία, *ω*, nefanda patro, Suid. Ex ἀθεμιστος et ἔργον, opus.
² Ἀθεμιστοργός, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ nefaria patrat. Ἀθεμιστοργὸν δὲ μοιχαλίδα ὡς ὅτι τάχιστα τιμωρήσασθε, de scelerata et moscha quam primum sumite penas, Heliodor. lib. 8.
³ Ἀθεός, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, qui sine Deo est, Deum tollit, impius. Ex a priv. et θεός. Hinc
⁴ Ἀθεότης, *ητος, ἡ*, ignorantia Dei, impietas.
⁵ Ἀθεοῖς, ἴδος, ἡ, idem quod ἀθεός, Nic.
⁶ Ἀθεοπέυσια, *as, ἡ*, cultus negligentia, item omnino, cum corp male habetur; (2) neglectus, contemptus, sc. ejus quem servare, curare, tueri debemus. Ex a priv. et θεοπέυω, colo.
⁷ Ἀθεοπέυστος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, incultus, qui corpore horrido et inculto est; (2) neglectus; (3) immedicabilis, insanabilis. Ex iisd.
⁸ Ἀθεογενής, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, spicas seu aristas habens vel generans. Ex ἀθήρ et γίνωμαι.
⁹ Ἀθεογενής, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, idem et ex iisd.
¹⁰ Ἀθεογής, ἴδος, spicatus, acutus. Ἡράγγων τετόμοις ἀθεογῆδα βίβαν, eryngi spicatum radicem cædas, Nic. Ther. 849.
¹¹ Ἀθεογής, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, inspicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθήρ, (prius debet esse ἀθεογής, posterius repetendum, ab a priv. et θέρω, foueo, unde θεοπέυω, Ern.)
¹² Ἀθεοβόσκης, *u, ὁ*, aristis vescens, ap. Diog. L.
¹³ Ἀθεορίζω, *on, parvi penderunt, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἠθεορίζω, a verbo*
¹⁴ Ἀθεορίζω, f. ἴσω, sperno, rejicio, contemno, sc. velut spicas degeneres. Ἀνδράσιον ὠμίλησα, ἢ ἢ ποτέ μ' οἶ' ἀθεορίζω, Il. 1, 261. Ab ἀθήρ, spica.
¹⁵ Ἀθεορίνη, *ns, ἡ*, atherina piscis. Ab eod.
¹⁶ Ἀθεορίξ, *ios, ὁ*, arista, cuspis spicæ. Ab eod.
¹⁷ Ἀθεορίσσω, f. ἴσω, idem quod ἀθεορίζω.
¹⁸ Ἀθεορίστος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, non demessus, adhuc in spica; (2) neglectus. Ab ἀθεορίζω, vel ex a priv. et θέρω, messis.
¹⁹ Ἀθεορῆντος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, non calefactus; (2) qui non calefit.
²⁰ Ἀθεορῆτος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, calore vacans.
²¹ Ἀθεορόλογος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, spicæ vacans, qui aristas seu spicas colligit. Ex ἀθήρ et λέγω.
²² Ἀθεορότης, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, aristas habens. Ab ἀθήρ.
²³ Ἀθεορῶμα, et Ἀθεορῶμα, *atos, τὸ* tuberculum in capite nasci solitum. Ab ἀθήρα.
²⁴ Ἀθεοσία, *as, ἡ*, inconstantia, perfidia. Ex a priv. et θέω, positio.
²⁵ Ἀθεομία, *as, ἡ*, transgressio legis, iniquitas, scelus. Ab ἀθεομός.
²⁶ Ἀθεομός, et Ἀθεομός, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, lege carens, exlex, qui legem non observat; (2) de quo lex non est posita; (3) illicitus, iniquus. Ab a priv. et θεομός, lex.
²⁷ Ἀθεομόδιος, *on, improbus, nullis legibus obediens.*
²⁸ Ἀθεομόλικος, *on, incestas nuptias celebrans, in incesto matrimonio vivens.*
²⁹ Ἀθεομοφάγος, ὁ ἢ ἡ, vetita edens, Man.
³⁰ Ἀθεομῶς, adv. illicite, nefarie, contra leges.
³¹ Ἀθεοφάτος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, ineffabilis, ingens, Il. 3, 3. Ex a priv. et φάσσω, a Deo pronuntiatus.
³² Ἀθετεύ, *rejecit, 3. sing. præ. pro ἀθετεύει, ab*
³³ Ἀθετεύω, *ω, f. ἴσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno; (4) contumeliose tracto; (5) prævaricor. Philox. ἀθετεύω, reprobo, decipio; ἀθετεύει, re-fellit, decipit, idem. ἠθέτησα, reprobavi, Gl. V. decepi; ἠθέτησαν, deceperunt, Philox. aor. 1. ἠθετημένους, abrogatus, perf. part. pass.*
³⁴ Ἀθετεύω τὴν χάριν τῷ θεῷ, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ ἠθέλησαν αὐτὴν ἀθετῆσαι, Marc. 6, 26. (2) παραχωρῆσαι δύνανται ἂν τι, ἢ ἀθετῆσαι, concedere aliquid posset, aut improbare, Arrian. in Epictet. 230. Hinc
³⁵ Ἀθετεύω, *atos, τὸ*, abrogatio, improbatio.
³⁶ Ἀθετεύω, *ios, ἡ*, abrogatio; (2) deceptio.
³⁷ Ἀθετος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. Gl. V. inhabilis. Ex a priv. et θετός, positus. Hinc
³⁸ Ἀθετεύω, adv. inconstanter; (2) inepte; (3) improbe.
³⁹ Ἀθεωρησία, *η*, negligentia, in spectando, considerando.

¹ Ἀθεωρησί, adv. sine contemplatione, negligentiter. Ab
² Ἀθεωρητός, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, non spectabilis, in ad-spectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in coguoscendo, considerando. Ex a priv. et θεωρητός, spectabilis.
³ Ἀθεωρητός, adv. non spectabiliter, invisibiliter; (2) imperite, negligentiter, temere.
⁴ Ἀθεῖος, adv. impie, scelerate, sine Deo. Ἦδ' ἀκαρπῶς κἀθεῖος ἐφθαμένους, numinis ira ad-flicta, Soph. Ed. Tyr. 254.
⁵ Ἀθῆνιος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, non perspicuus, non visus; latens, occultus: Ion. pro ἀθῆνιος.
⁶ Ἀθῆλος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex a priv. et θηλή.
⁷ Ἀθῆλυτος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, non effeminatus, virilis; (2) indomitus; (3) durus. Ex a priv. et θῆλυς, femineus.
⁸ Ἀθῆλυς, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, idem et ex iisd.
⁹ ἈΘΗΝΑ, *as, ἡ*, Minerva, Pallas.
¹⁰ Ἀθῆναίς, adv. Athenas, Ab Ἀθῆναι.
¹¹ Ἀθῆναι, *ων, αι*, Athenæ, urbs Atticæ.
¹² Ἀθῆναίος, *ns, ἡ*, idem quod Ἀθῆναί, Ionic.
¹³ Ἀθῆναίον, *u, τὸ*, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθῆνῶ.
¹⁴ Ἀθῆναίος, *αια, αἰον*, Atheniensis.
¹⁵ Ἀθῆνη, *ns, ἡ*, Minerva, Pallas, poetice.
¹⁶ Ἀθῆνηθεν, adv. Athenis, from Athens.
¹⁷ Ἀθῆνησι, adv. Athenas, to Athens. Ab eod.
¹⁸ Ἀθῆνηγενής, *onτος, ὁ*, senex scholasticus, qui in senectute literis operam navat. Ex Ἀθῆνη, Minerva, quæ studiorum præres credebatur, et γένωμαι, senex.
¹⁹ ἈΘΗΡ, *ios, ὁ*, pars spicæ acuta; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittæ; (5) mucro gladii. (1) χαλεπὸν γὰρ, οἶμαι, ἢ τοῖς ὀμμασι ἢ ταῖς χερσὶ γίνονται ἀπτόν ἀρχῶν ἢ ἀθῆρων θεορίζω, nam et oculis et manibus, ut mihi videtur, molestia quædam exhibetur, si quis adversus paleas et aristas motat, Xenoph. Œcon. 18, 1.
²⁰ Ἀθήρα, *as, ἡ*, idem quod ἀθήρα.
²¹ Ἀθήρετος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θῆρα, venor.
²² Ἀθηρηλοῖος, *ios, ὁ*, ventilabrum minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθήρ et λογός.
²³ Ἀθηρία, *as, ἡ*, penuria ferarum. Ab ἀθήρα.
²⁴ Ἀθηρῶρατος, *u, τὸ*, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitur. Ex ἀθήρ, arista, vel ἀθήρα, pulvis, et βράσσω, comedo.
²⁵ Ἀθηρος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, feris seu bellis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex a priv. et θῆρ, fera.
²⁶ Ἀθησαύριτος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, non repositus in thesauro; (2) qui recondi et adscrvari nequit; (3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex a priv. et θησαυρίζω.
²⁷ Ἀθήτετος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex a priv. et θητεύω, mercede servio.
²⁸ Ἀθῆγγανος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, qui tangi non vult, intactus. Ex a priv. et θῆγγανω, tango.
²⁹ Ἀθῆγος, *ios, ὁ* ἢ *ἡ*, intactus. Ex θῆγω.
³⁰ Ἀθῆκος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, intactus; (2) integer, illibatus, intemeratus. (1) μύροισι δὲ χεῖρας ἀθῆκοι, Call. Dian. 201. (2) ἐνὸς δ' ἀθῆκος, ὃ με νῦν ἐλεῖν δύναις, unus vero criminis sum immunis, Eurip. Hipp. 1002. Ab iisd.
³¹ Ἀθῆκω, *oros, ὁ*, idem et ex iisd. Hes.
³² Ἀθῆλευς, f. εἶσω, certo, certamen in eo, Il. 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἀθῆλος, certamen.
³³ Ἀθῆλευς, *ω, f. ἴσω, Il. 7, 453. idem et ab eod.*
³⁴ Ἐὰν δὲ ἢ ἀθῆγ τις, ἢ σφραγνῆται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθῆσῃ, 2 Tim. 2, 5.
³⁵ Ἀθῆμα, *atos, τὸ*, certamen, pugna. Ab ἀθῆλω.
³⁶ Ἀθῆτης, *ios, ἡ*, certatio athletica; (2) certamen seu certatio quævis. Ab eod.
³⁷ Ἀθῆτης, *ητος, ὁ*, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.
³⁸ Ἀθῆτης, *u, ὁ*, idem et ab eod. (2) in quocunque genere peritus et exercitatus; (3) profusus in aliquo genere, ut libidine. Hinc
³⁹ Ἀθῆτικὸς, *η*, *ον*, athleticus, ad athletas seu certatores

Αἰδοῖος, οἶα, αἶον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus, *Il.* 2, 514. Ab eod.
 Αἰδοῖωδης, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.
 Αἰδοῖος, adv. cum reverentia. Ab αἰδοῖος.
 Αἰδοῖμαι, revereor. Αἰδοῖμαι ἄνδρῶν πλείους σοῖ, *Il.* 5, 531. Ἦσι πέφραται, verecundantium utique virorum plures salvi quam interfecti sunt. Ab αἰδώς.
 Αἰδοῖναι, reveriti, dual. ab αἰδοῖναι.
 Αἰδός, Orci, gen. sing. ab Ἀἰδός, Orcus.
 Αἰδός, εὐς, τὸ, idem quod αἰδώς.
 Αἰδῶ, reverece, 2. sing. præ. imp. med. contr. pro αἰδῶν, ab αἰδοῖναι.
 Αἰδῶς, gen. sing. contr. pro αἰδῶς, ab αἰδώς.
 Αἰδῶ, Orci, gen. sing. ab Ἀἰδῶς, υ, Orcus.
 Αἰδοφοῖστος, υ, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex αἰδῶς, orcus, inferi, et φοῖστος, ventilo.
 Αἰδοφραν, ονος, ὁ ἔξ ἧ, verecundus. Ex αἰδῶς et φρῆν.
 Αἰδρεία, υς, ἡ, et αἰδρεία, inscitia, imprudentia, *Od.* 12, 41. Ex a priv. et ιδρεία.
 Αἰδρείσι, dat. pl. Ion. pro αἰδρείσις.
 Αἰδρηῖσι, gen. sing. Ion. pro αἰδρηῖσις.
 Αἰδρηῖσι, ἡσσαι, ἡν, inscius, imprudens.
 Αἰδρῖς, εως, et Poet. εος, ὁ ἔξ ἧ, ignarus, inscius, imperitus, imperito viro similis. Αἰδρῖς φωτὶ ἰσικῶς, *Il.* 3, 219. Ex a priv. et ἴδρῖς, sciscus.
 Αἰδρῖστος, υ, ὁ, Poet. ἴσχυρις justitiæ nescius; (2) perniciosus, sævus.
 Αἰδρῖτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, instabilis. Ex a priv. et ἴδρῖστος, fundatus.
 Αἰδρῖτος, adv. imperite. Ab αἰδρῖσις.
 Αἰδῶ, acc. sing. contr. pro αἰδῶς, ab αἰδώς.
 Αἰδῶνις, εως, ὁ, Pluto, Orcus, *Il.* 5, 190. Ab αἰδῶς.
 Αἰδῶνιος, gen. sing. Ion. pro αἰδῶνιος.
 Αἰδῶνις, ὄος, contr. ἔξ, ἡ, pudor: φόβος τῆς ἄδοξίας, (ut definiunt Stoici,) metus infamiae, verecundia; (2) reverentia, veneratio, observantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.
 Αἰδῶς, adv. invisibiliter; (2) modo incomprehensibili. Ab αἰδῶς.
 Αἰεῖ, sempiternus, Poët. pro αἰεῖ. Ὁ αἰεῖ βίωτος, senilis vita, *Soph. Œd. Col.* 1584.
 Αἰερινεῖτων, *Il.* 2, 400. gen. pl. Poët. et Ἐολ. pro αἰερινεῖτων, ab αἰερινεῖταις.
 Αἰελοῖ, οἱ, iidem qui Αἰελοῖ.
 Αἰετοῖς, ἴσσαι, εν, aquilinus. Αἰετοῖντὰ τε φύλα, *Oppian. Cyneg.* 3, 117.
 Αἰετὸν, *Il.* 8, 247. *Att.* pro αἰετὸν.
 Αἰετῖος, υ, ὁ, juvenilis. Ab
 Αἰετῖος, υ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Il.* 2, 660.
 Αἰετῖος, εὐς, dirum, lamentabile; (2) grave valde et molestum; (3) æternum. Ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος, *Il.* 2, 162. Ion. pro αἰετῖος.
 Αἰετῖος, Ἐολ. pro Αἰετῖος, ab Αἰετῖος, υ, Αἰετα, rex Colchorum, unde αἰετῖος, filia vel neptis ipsius.
 Αἰετῖος, vide αἰετῖος, item ardens, *Hom.*
 Αἰετῖος, ob seq. literam aspiratam pro αἰετῖος, et hoc pro αἰετῖος, nom. pl. f. g. ab αἰετῖος, gmae.
 Αἰετῖος, εἶα, εἶον, cineritius, sc. color. Ab Αἰετῖος, υς, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἰετῖος, υρο.
 Αἰετῖος, εἶς, splendidus, illustris, *Ern.*
 Αἰετῖος, ἡ, splendida.
 Αἰετῖος, υ, ὁ, fumosus, fuliginosus.
 Αἰετῖος, ονος, ὁ, ardens, vel calore solis gaudens, et est Epith. cicadurum. Αἰετῖος ἰσχυρῶς καὶ λαμπρῶν, *Theoc. Idyll.* 7, 138.
 Αἰετῖος, ἴσσαι, εν, ardens, *Il.* 2, 415. Ἐχων αἰετῖος κεραιῶν, *Hesiod. Theog.* 72, et 504.
 Αἰετῖος, ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, υς, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰετῖος, fuligo, et κομῖα, jactio.
 Αἰετοκομῖα, ὁ, idem quod αἰετῖος, *Eur.*
 Αἰετοκομῖα, contr. pro αἰετοκομῖα. Αἰετοκομῖα φλόξ, ardens flamma, fulmen, *Æsch. Prom. Vinct.* 1000.
 Αἰετοκομῖα, ὡς, f. ὡς, uro, combusto; (2) nigrefacio. Ab αἰετῖος. Hinc

Αἰετοκομῖα, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, fuliginosus, fumus, obscurus; (2) in favillas conversus.
 Αἰετοκομῖα, ἡ, ὄν, ustus, combustus.
 Αἰετῖος, gen. pl. Dor. pro αἰετῖος, ab αἰετῖος, nigra, quod est fœm. ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος, utinam, *Il.* 1, 127. Dor. pro εἶπε. Τὸ αἰετῖος sæpe prapronitur verbo ὄφελον, sequente mox infinitivo; usurpatum autem ut adverbium optandi: factum ex aor. 2. verbi ὄφελον, debco, et aliquando reperitur in prima, secunda, et tertia persona. Αἰετῖος ὄφελος παρὰ νηυσίν... ἡσσαι, utinam apud naves sederes, *Il.* 1, 415.
 Αἰετοκομῖα, ὡς, f. ἡσσαι, per æthera incedo. Ex αἰετῖος et inus. βαπτῖος, vado.
 Αἰετῖος, adv. in æthere. Ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος, υ, ὁ ἔξ ἧ, vel αἰετῖος, ἴα, ἰορ, æthericus. Ab eod. Hinc
 Αἰετῖος, adv. instar aëris, *Steph.*
 Αἰετοκομῖα, (et αἰετοκομῖα, *Steph.*) εὐς, ὁ ἔξ ἧ, idem. Αἰετοκομῖα, ὡς, idem quod αἰετοκομῖα.
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ ἔξ ἧ, per ætherem currens. Εἰδῶλα πεπινῶν αἰετοκομῖα, *Aristoph. Aves.* 1393. Ex αἰετῖος, æther, et inus. ἄξιμα, curro.
 Αἰετοκομῖα, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, ætheris, formam habens. Ex αἰετῖος et εἶδος, forma.
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, qui in aëre aut in aliis locis pascitur.
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cælo, ut stellæ. Ex πλάζω, erro.
 Αἰετῖος, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος, εὐς, ὁ, æther; (2) aër; (3) caelum, deorum domicilium, *Il.* 2, 412; (4) inflammatio.
 Αἰετῖος, υ, ὁ ἔξ ἧ, qui comburi potest, qui facile comburitur, *Elym.* Ab αἰετῖος, υρο.
 Αἰετῖος, acc. sing. ab Αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, Bacchus; fortasse propter αἰετοκομῖα οἶνον, inter *Fragmentum Anacreontis.*
 Αἰετοκομῖα, εὐς, ὁ, Æthiops. Μστ' ἀμύμονας Αἰετοκομῖα χελιδὸς ἔβη, *Il.* 1, 423. Vide κρημῖος.
 Αἰετοκομῖα, acc. plur. Ion. pro Αἰετοκομῖα, ab Αἰετοκομῖα, Æthiops.
 Αἰετοκομῖα, more Æthiopicum utor.
 Αἰετοκομῖα, ἡ, ὄν, Æthiopicus.
 Αἰετοκομῖα, ἴδος, ἡ, Æthiopica femina, lingua, &c.
 Αἰετοκομῖα, σπος, ὁ, Æthiops, *Il.* 1, 422. (2) fuscus. Ex αἰετῖος, υρο, et ὄψ, facies.
 Αἰετοκομῖα, υν, *Hes.* rectius αἰετοκομῖα, *Suid.* αἰετῖος, *Gal.* pustula in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, Ion. pro αἰετοκομῖα, ab αἰετοκομῖα.
 Αἰετοκομῖα, ardentem, acc. sing. ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος, εὐς, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis, flamma. Ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος, ἡ, ὄν, niger, in carbonem redactus, *Eustath.* (2) ambustus. (2) αἰετῖος γυγίμη μοι πάντα τὰ περὶ τὴν τραμίην, *Aristoph. Thesm.* 253. Ab eod.
 Αἰετῖος, υς, ἡ, porticus, *Il.* 6, 243.
 Αἰετῖος, dat. sing. præ. part. act. f. g. ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος, σπος, ὁ ἔξ ἧ, niger, *Il.* 1, 462. (2) rutilus; (3) calidus; (4) splendidus. Epithet. vini apud Homerum et alios. Hinc fortasse Bacchus vocatur Αἰετοκομῖα, inter *Fragm. Anacreont.* quæ collegit Jos. Barnes. (3) οἶνον ἰδύλωσας ἀνδρῶς αἰετοκομῖα ἀγγυλίαν, fervidi animi viro, *Soph. Aj.* 221. Ex αἰετῖος et ὄψ, facies.
 Αἰετοκομῖα, υς, ἡ, aëris serenitas, suda tempestas, *Il.* 17, 646.
 Αἰετοκομῖα, ὡς, f. ἡσσαι, conturbo tempestate seu procella. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, in æthere natus; (2) frigus et pruina vel etiam serenitatem inducens. Ex αἰετῖος et γίνωμαι.
 Αἰετοκομῖα, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, idem. *Il.* 15, 171. serenificus, sulfidicus. Boreæ epitheton.
 Αἰετοκομῖα, ἴσσαι, εν, serenus, sulfidicus. Αἰετοκομῖα ἐγγυρομένου βορέαο, *Oppian. Cyneg.* 4, 73.
 Αἰετοκομῖα, æthera, gen. sing. Ion. pro αἰετοκομῖα.
 Αἰετοκομῖα, υς, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum; (2) serenitas nocturna; (3) dium, ut ἐν αἰετῖος, sub dio. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, f. ἡσσαι, sereno, serenum induco;

(2) sub dio versor. Αἰετοκομῖα τὸν ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, ὡς, f. ἡσσαι, idem; ab eod.
 Αἰετοκομῖα, ἡ, ὄν, matutinus. Ab eod.
 Αἰετοκομῖα, ὡς, f. ἡσσαι, sub dio cubo. Ἀδὲ δὲ τῷ Ἑρίος παρ' ὕδαρ ἰόν αἰετοκομῖα, *Theoc. Idyll.* 8, 78. Ex αἰετῖος et κοῖτη, cubile.
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ ἔξ ἧ, serenus, sudus, apricus, clarus, *Gl. V.* (2) subdialis, qui est sub dio; ab αἰετῖος. (3) frigidus. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, sereno, *Gl. V.* Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, qui in aëre ambulat.
 Αἰετοκομῖα, ονος, εν, in splendore agitatus, *Man.* Ex αἰετῖος et δονῖα.
 Αἰετοκομῖα, υς, lucidi ætheris, in æthere splendens, *Man.*
 Αἰετοκομῖα, in æthere versor, vel idem quod αἰετοκομῖα, *Man.*
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, pruina, frigus matutinum.
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, ventus a serena parte caeli flans. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, ονος, εν, in æthere procreans, *Man.*
 Αἰετοκομῖα, ἄτος, τὸ, foveas, suscitabulum; (2) incitamentum.
 Αἰετοκομῖα, υς, ἡ, mergus, fulica.
 Αἰετοκομῖα, ονος, εν, epith. piscatoris qui perpetuo in mari versatur, et e mari victum querit, ut mergi: ex αἰετῖος et πέφομαι, alor.
 Αἰετοκομῖα, ἡσσαι, ἡ, violentus, impetuus. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, qui refert formam pustulæ. Ab αἰετῖος, quod idem est ac αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, f. ἡσσαι, splendo; (2) calefactio; (3) suscito; (4) movco, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἰετοκομῖα λιπαρῆς ἄθος ὑπερθε κόρυς, *Eyr.* Ab
 Αἰετοκομῖα, υρο, accendo; cremo, *Gl. V.* (2) fulgeo, splendo; (3) ardeo. γέλας, ὡς πυρός αἰετοκομῖα ἰσάστ' ἐν δίφρῳ, *Hesiod. Scut.* 60. Αἰετῖος ἰερά, sacra facere, *Soph. Phil.* 1066.
 Αἰετῖος, respiro, *Ern.* expro, *V. Lat.* ab *Hom.* scd perperam pro αἰετῖος, q. v.
 Αἰετῖος, ονος, ὁ, ardens, flagrans, vehemens; et dicitur de fame; (2) comburendi vim habens; (3) splendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, seurutilus. (1) ἰμωλοῦμιον αἰετῖος, *Call. in Cercr.* 67. Ab αἰετῖος.
 Αἰετῖος vel αἰετῖος, *Il.* 1, 66, pro αἰετῖος, siquidem, Dor. pro εἶπε.
 Αἰετοκομῖα, blandior, adsentior, aduitor. Τὸ μὲν λόγῳ αἰετῖος με, *Aristoph. Eq.* 211. Ἄλλ' ὥσπερ αἰετῖος τὶ παρὸν ἐμῆν, *Id. Thesm.* 876. Hinc
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, adulator, adsentator.
 Αἰετῖος, ἡς, ἡ, motus alicujus qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus, *Il.* 15, 709. Ab αἰετῖος, ruo.
 Αἰετοκομῖα, υς, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria quæ fit cadendo aut pulsando. Βλέπων αἰετῖος, esse irato vultu et minaci, *Aristoph. Aves.* 1670.
 Αἰετοκομῖα, f. ἡσσαι, verberibus indigne adicio, pulso; (2) virgis supplicii causa cædo; (3) supplicio adicio; (4) contumeliose tracto, mitulo, ut statuas; αἰετῖος, cruciat, *Ph.* αἰετῖος σε, verbo, affligo te, mulcto te; αἰετῖος ὑπὸ σε, affligor de te, mulcto de te, *Gl. V.* unde et de iis dicitur qui gravius lugendo se ipsi male tractant, lacerant, &c. Καὶ τὸν κατ' οἴκους συνδύσας αἰετῖος, *Soph. Aj.* 65. Ἦ τις τυράννων ἐστὶν ἡμισμένη, χυδαῖος κλύσσα; *Eurip. Mcd.* 1133. *Polyb.* 69, 11. A præc.
 Αἰετοκομῖα, υ, τὸ, læsio, damnum. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, ἄτος, τὸ, idem quod
 Αἰετοκομῖα, υ, ὁ, verbera, pulsatio, flagellatio, mutilatio, &c. Ab αἰετῖος.
 Αἰετοκομῖα, ἡ, ὄν, ad pulsandum proclivis, contumeliosus. Ab eod.
 Αἰετοκομῖα, υς, ἡ, quæ pulsat. Ab eod.
 Αἰετοκομῖα, υ, τὸ, vespertina cena; (2) postcæna. Vox usitata Laconibus. *Athen.* 140. *Eustath.* 1141. 9. Ab
 Αἰετοκομῖα, idem quod αἰετοκομῖα, *Hes. Elym.*

ἄϊκτῆς, ἦρος, ὁ, impetuosus, *Opp.* Ab αἰτσω.
 ἄϊκτος, υ, ὁ, innaccessus; (2) ingens. Ex a priv. et ἰκνῶμαι, venio.
 ἄϊκός, adv. indecenter, turpiter, contumeliose, *Il.* 22, 336. Ab αἰκία vcl etiam pro αἰκῶς, quod suo loco videndum.
 ἄϊλινα, adv. lububriter. Κινῶνται αἰλινα μήτηρ, (Achillem) luget flebiliter mater, *Callim.* *Apoll.* 20. Ab
 ἄϊλνος, miser, lamentabilis.
 ἄϊλθρος, υ, ὁ, radix quædam qua cati vescuntur. Ab ἄϊλθρος.
 ἄϊλθρομορφος, υ, ὁ, ἕ, cati seu felis formam habens. Ex ἄϊλθρος et μορφή.
 Αἰ' ΛΟΥΡΟΣ, υ, ὁ, ἕ, felis, catus; (2) piscis quidam.
 Αἰ' ΜΑ, ἄπος, τὸ, sanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) consanguinitas; (4) genus, nati, posteri; (5) gladius, audaci metaphora; (6) cæsa corpora. (2) αἶμα ματρός μουσαρὸν ἐξυργασμένος, patra tra cæde abominabil matris, *Eur.* *Or.* 1624. (4) στρατὸν Ἀργείων ἐπιπονήσας αἵματι θήσας, in Thebes progeniem, *Eurip.* *Phœn.* 796. (5) νιακόνητον αἶμα χερῶν ἔχων, recens acutum gladium, *Soph.* *Elect.* 1410. (6) τρισὸν φέρονσα τὰδ αἵματα σύγγονα, ferens hæc tria cruenta cognata cadavera, *Eurip.* *Phœn.* 1507.
 Αἰμακορία, ct αιμακωρία, parentatio, inferiæ. Ex αἶμα et κορία, satio.
 Αἰμακός, ἦ, ὄν, sanguinolentus. Ab αἶμα.
 Αἰμαλιός, ἔα, ἴον, idem et ab eod.
 Αἰμαλωσίς, ἴδος, ἦ, color sanguineam speciem habens, vel sanguineus. Ab
 Αἰμαλώψ, ὄπος, ὁ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; (2) cui oculi sunt cruentati. Item adjective, sanguineus, ut χυμὸν αἰμαλωπα, *Arct.* Ex αἰμαλιός et ἄνψ.
 Αἰμαλώσσα, aor. 1. part. act. fem. gen. verbi αἰμάσω.
 Αἰμαπότης, υ, ὁ, idem quod αἰμοπότης, *Lys.*
 Αἶμος, ἄδος, ἦ, sanguis. *Ὅς τὸν θεμοστάτου αἶμωδα πατινάσσειν, *Soph.* *Phil.* 696.
 Αἶμοσιὰ, ἄς, ἦ, *Od.* 18, 358, sepes, proprie, quæ spinas habet, *Suid.* maceria e lapidibus temere congestis sine luto aut calce structa. Ab αἰμάσω, quia scandentes talem maceriam αἰμάττονται (2) septum quodlibet, *Ern.* Hinc
 Αἰμοσιώδης, εος, ὁ, ἕ, ad modum maccræia structus.
 Αἶμωσω, vel αἰμάττω, fut. ζω, cruento, lacerando sanguinem elicio; (2) sanguinem fundo, cruentus sum; ἡμαγμένος, cruentatus, perf. part. pass. *Ὅς ἐν ταῖσδε χεῖρας αἰμάσω βροτοῖς, *Soph.* *Aj.* 453. Ab αἶμα.
 Αἰμοσφόρος, ον, sanguineus, *Ath.*
 Αἰματικὴ χύσις, ας, ἦ, sanguinis effusio. Ex αἶμα et ἔκχυσις, effusio.
 Αἶματις, ης, ἦ, ensis, gladius, *Etym.*
 Αἰματρός, ρά, ρόν, sanguinolentus, cruentus.
 Αἰματθόρος, ον, idem.
 Αἶματια, ας, ἦ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis usitatum.
 Αἰματιᾶτις, idem quod αἰματιῖς, scu *farta sanguine*, *Ath.*
 Αἰματιζῶ, f. ἴσω, sanguinem elicio.
 Αἰματικός, ἦ, ὄν, sanguineus.
 Αἰματίνας, υ, ὁ, ἕ, idem.
 Αἰμάτιον, υ, τὸ, exiguus sanguis. Dim. ab αἶμα.
 Αἰματίτης, ὁ, λίθος, hæmatitis, lapis. Hinc Αἰματιτίς, ἴδος, ἦ, sanguinaria.
 Αἰματός, ἴσσα, υ, cruentus; (2) purpureus. Ab αἶμα.
 Αἰματώσσαι, nom. pl. fem. gen. ab αἰματώσις.
 Αἰματολοιχός, ὁ, sanguinem lambens. Ab αἶμα et λείχω, lambō.
 Αἰματοποιήσις, ἦ, ὄν, sanguificandi vim habens, sanguificus. Ex αἶμα et ποίω.
 Αἰματοποτιών, ᾧ, sanguinem potō. Ab
 Αἰματοπότης, υ, ὁ, sanguinem bibens, *Aristoph.* *Equit.* 198.
 Αἰματοπότης, υ, ὁ, idem quod αἰμοπότης, *Lys.*
 Αἰματοπώσις, ἦ, *fæm.* *Man.*
 Αἰματορροῖα, sanguine fluo.

Αἰματορρόφος, υ, ὁ, ἕ, sanguinem sorbens. Ab αἶμα et ῥοφία, sorbeo.
 Αἰματορρότος, υ, ὁ, ἕ, sanguine fluens. Ex αἶμα et ῥοτός, fluendus.
 Αἰματοσάγης, ἴος, ὁ, ἕ, sanguine distillans. Σκόπιλος αἰματοσταγῆς, *Aristoph.* *Ran.* 474. Ex αἶμα et στάζω, stillo.
 Αἰματοσφάγης, ἴος, ὁ, ἕ, jugulatus. Ex αἶμα et σφάζω, jugulo.
 Αἰματοφλεβοσάσις, αἰ, suppressiones supertumescentes sanguinis; (2) plenæ sanguine et tumescentes venæ. Ex αἶμα, sanguis, φλεψ, vena, et σάσις, statio.
 Αἰματόφρυτος, υ, ὁ, ἕ, sanguine permixtus, sanguinolentus. Ex αἶμα et φρύω, misceo.
 Αἰματοχάρης, ἴος, ὁ, ἕ, sanguine gaudens, sanguinarius. Ex αἶμα et χαίρω, gaudeo.
 Αἰματώω, ᾧ, fut. ὴσω, et αἰματώω, et αἰμάττω, f. ζω, cruento, crure seu sanguine inficio; (2) interficio; (3) in sanguinem verto. Καὶ τὰ ἀπόντια εἰδένουν μὲν ἕ, κατέθηκε δὲ ἡματωμένα ὅτε ὤστο τὸν πάππον ὄψεσθαι, *Xen.* *Cyr.* 1, 17. Ab αἶμα.
 Αἰματώδης, εος, ὁ, ἕ, sanguinolentus, sanguineus, cruentus. Ab eod.
 Αἰματωτός, υ, ὁ, sanguinem aspectum habens, cruentus. Αἰ' Ὁ αἰματωτοὶ δερματῶν διαφθοραὶ, oculorum lacerationes, *Eurip.* *Phœn.* 877. Ex αἶμα et ὄψ, oculus.
 Αἰματώσις, εως, ἦ, quasi sanguificatio. Ab αἶματώω.
 Αἰμαυτής, ἔ, ὁ, salgamarius. Ab αἶμα.
 Αἰμαυπότης, υ, ὁ, sanguinis potor.
 Αἰμαυρῆς, ἄ, ὄν, idem quod αἰμαυρῆς.
 Αἶμιον, υ, τὸ, vas quo excipitur sanguis. Ab αἶμα.
 Αἰμοβᾶφης, ἴος, ὁ, ἕ, sanguine tinctus, cruentus, *Soph.* *Aj.* 219. Ex αἶμα et βαφῆ, tinctura.
 Αἰμοβόρος, υ, ὁ, ἕ, sanguivorus. Ex αἶμα et βορά, pabulum, cibus.
 Αἰμοδιψος, υ, ὁ, ἕ, sanguinem sitiens.
 Αἰμοδέχος, υ, ὁ, ἕ, sanguinem recipiens. Ex αἶμα et δέχομαι, recipio.
 Αἰμοδωρον, υ, τὸ, genus herbæ.
 Αἰμοκέρχων, υ, τὸ, quiddid in sanguinis profluvio faucibus inducit κέρχων, *Hippoc.* Ex αἶμα et κέρχων.
 Αἰμομίκτης, υ, ὁ, qui suo sanguine miscetur; (2) incestus, incestuosus. Ex μικτός.
 Αἶμωνα, acc. sing. per *Aphæresin*, pro δαίμωνα, ab αἶμιον pro δαίμων, sciens.
 Αἰμοπότης, υ, ὁ, sanguinem appetens, sugens, epith. serpentis, *Gl. V.* idem quod αἰματοπότης.
 Αἰμοστυϊκός, ἦ, ὄν, sanguinem exspuens. Ex αἶμα et στυῖω, exsprio.
 Αἰμοσῖα, idem quod αἰμορροῖα, *Man.*
 Αἰμοροῖς. Vide αἰμορροῖς. *Nicand.* *Ther.* 315.
 Αἰμορός, idem quod αἰμορρόος, *Nicand.* *Ther.* 318.
 Αἰμορράγιω, ᾧ, f. ἴσω, sanguinis eruptione opprimor, sanguinem sponte crumpentem emitto. Ex αἶμα et ῥήγγωμι.
 Αἰμορράγης, ἴος, ὁ, ἕ, sanguinis eruptione oppressus, sanguinem stillans, *Soph.* *Phil.* 825.
 Αἰμορράγια, ας, ἦ, sanguinis eruptio.
 Αἰμορράγικός, ἦ, ὄν, idem quod αἰμορράγης.
 Αἰμορράντος, υ, ὁ, ἕ, sanguine conspersus. Ex αἶμα et ῥαντός, adpersus.
 Αἰμορροῖω, ᾧ, f. ἴσω, sanguinis profluvio laboro. Γυνὴ αἰμορροῖσα, *Matt.* 9, 20. Ex αἶμα et ῥοος, fluxus.
 Αἰμορροῖα, ας, ἦ, fluxus sanguinis, sanguinis profluvium.
 Αἰμορροῖς, ἴδος, ἦ, hæmorrhoids, sanguinis fluxus, sc. per venas ani; (2) genus quoddam serpentum.
 Αἰμορροϊκός, ἦ, ὄν, idem quod
 Αἰμορροός, contr. αἰμορρός, υ, ὁ, ἕ, sanguine fluens; (2) profluvio sanguinis laborans; (3) ἦ, femina menstruum patiens. Ex αἶμα et ῥοω.
 Αἰμορροῖδης, ες, idem.

Αἰμορρογία, ας, ἦ, rostri cruentatio. Ex αἶμα et ῥογχος, rostrum.
 Αἰμορρογία, ας, ἦ, idem et ex iisd.
 Αἶμος, υ, ὁ, locus arboribus densus, dumus. Ab αἶμα, v. αἰμασία.
 Αἶμοσάγης, ἴς, sanguine stillans. Ab αἶμα et στάζω, stillo.
 Αἶμοσαγμα, τος, τὸ, stillatio sanguinis.
 Αἶμοσβός, υ, ὁ, ἕ, sanguinem metuens; (2) metuens sanguinis missionem. Ex αἶμα.
 Αἶμοσφουκτος, υ, ὁ, ἕ, sanguine inquinatus. Ex αἶμα et φουκσω, polluo.
 Αἶμοσφυτος, υ, ὁ, ἕ, *Polyb. Hist.* 15, 14. idem quod αἰματοσφυτος.
 Αἶμοσχάρης, ἴος, ὁ, ἕ, idem quod αἰματοχάρης.
 Αἶμοχροός, contr. αἶμοχρος, υ, ὁ, ἕ, sanguinei coloris. Ex αἶμα et χροία.
 Αἶμω, idem quod αἰματώω, *Hes.*
 Αἶμωλα, adv. blande, &c. *Hes.*
 Αἶμωλία, ας, ἦ, festivitas, lepor.
 Αἶμωλος, υ, ὁ, ἕ, idem quod αἰμωλος.
 Αἶμωλλω, decipio. Ab αἰμωλος.
 Αἶμωλομήτης, υ, ὁ, blanditiarum autor, *Hom.* *M.*
 ΑἶΜΥ' ΛΟΣ, υ, ὁ, ἕ, blandus, festivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditias decipiens. Αἶμωλα ῥήματα, *Aristoph.* *Equit.* 684. Καὶ τὰν αἰμωλῶν ἀλωπίων πανασαίμει, *Id.* *Lysist.* 1271.
 Αἶμωδῶ, ᾧ, f. ἴσω, dentibus stupeo, hebesco, sc. ex acidis aut acerbis cibis, *Ern.* (2) dentium dolore adficior; (3) obstupeco. Ex αἶμα et ὀδός.
 Αἶμωδῆς, ἴος, ὁ, ἕ, sanguine suffusus aut mistus; (2) sanguineus, sanguinem habens. Ab αἶμα.
 Αἶμωδία, ας, ἦ, proprie suffusio sanguinis, aut admistio sanguinis in saliva, &c. *Ern.* (2) dentium dolor, stupor, ac torpor. Ex αἶμα et ὀδός, dens.
 Αἶμωδισμός, ἔ, ὁ, idem et ex iisdem.
 Αἶμωδία, idem quod αἶμωδία.
 Αἶμων, ονος, ὁ, ἕ, *Il.* 5, 49, peritus, gnarus, *Hes.* (2) cruentus. (2) λίκου αἵμου χαλᾶ σφαζόμενα, cruento ungue, *Eurip.* *Hec.* 91. Vel pro δαίμων, peritus; vel ab αἶμα, sanguis.
 Αἶμοπότης, υ, ὁ, ἕ, idem quod αἰμοπότης.
 Αἶνᾶ, adv. infeliciter, graviter, malo fato, *Il.* 1, 414.
 Αἶνᾶ, adv. Vide αἶνωός, *Call.*
 Αἶναι, graves, nom. pl. f. g. ab αἶναις, ἦ, ὄν.
 Αἶνᾶρτης, υ, ὁ, cuius virtus gravis est et perniciosa, *Il.* 16, 31. male fortis, abutens fortitudine ad pernicium aliorum, *Ern.* Ex αἶνός et ἀρτή.
 Αἶνεῖω, Ion. ab Αἶνείας poetice pro Αἶνεας, *Il.* 5, 534.
 Αἶνεῖς, contr. pro αἶνεῖς, ab αἶνέω, laudo.
 Αἶνεσία, ας, ἦ, consilium, cohortatio, instinctus. Ab αἶνεσις, (sed vox est vitiosa, pro ἐνεσία vel ἐνεσία, v. *Call. H. in Dian.* 104, *Ern.*, Unde
 Αἶνεσιμος, υ, ὁ, ἕ, idem quod αἶνετός, *Hes.*
 Αἶνεσις, εως, ἦ, laudatio; laus, *Gl. V.* (2) ad-sensus. Ab αἶνέω, laudo.
 Αἶνετης, υ, ὁ, laudator.
 Αἶνετός, υ, ὁ, laudabilis, laude dignus.
 Αἶνέω, ᾧ, f. ἴσω, vel ἴσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adsentior; (4) renuo, recuso; (5) dico; (6) promitto. Αἶνέω σε προθυμίας, σοι, assentior. (1) αἶνοις γὰρ ἀν τὰ σπῶδ' ἔστη, *Soph.* *Aj.* 526. (5) ὃ δὲ αἶνον αἶνεσας, fabulam prodigiosam, *Soph.* *Phil.* 1424. (6) ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα, omnia promisit, *Eurip.* *Med.* 1157. *Α δ' ἦνεσάς μοι δειψίας, ἐμῆς θρηγῶν, ταῦτά μοι πᾶσιν, promisit, *Soph.* *Phil.* 1388. *Ἐδωχ' ὄσοντις ἔχρη ἐπίετρο ἦνεσις, quandoquidem promisit, *Eurip.* *Hippol.* 1319. Ab αἶνός.
 Αἶνω, ης, ἦ, laus, pro αἶνωσις vel αἶνεσις, *Ern.* Ἐόντα ἐν αἶνῃ μεγίστη, cum esset in maxima existimatione, *Herodot.* 3, 74.
 Αἶνωθετος, et αἶνωθετος, ον, precibus non facile placandus, *Hes.* ex αἶνός et θεῖσομαι.

Αἰνός, pro αἰνῶσι, et hoc Ion. pro ἤνῃσι, ab αἰνῶ.
 Αἰνῶσι, gravibus, dat. pl. Ion. cum ὁ ἐφέλλῃ pro αἰνῶσι, quod ab αἰνός.
 Αἰνῶσις, laudaverim, l. sing. a. l. opt. act. Acol. et Poet. pro αἰνῶσαι, a verbo αἰνῶ.
 Αἰνῶσις, ἄτος, τὸ, ænigma, obscurus sermo; (2) occulta significatio alicujus rei, Gl. V. quæstio, prodigium. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἄτος, τὸ, ænigmatice loquor, obscuro sermone utor. Ab αἰνῶσις. Unde
 Αἰνῶσις, idem quod αἰνῶσις, ἔρη.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, sermone ænigmatico utens.
 Αἰνῶσις, εὐς, ὁ ἔρη, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel scriptus; (2) obscurus. Gl. V. monstrosus. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἄτος, ἄτος, ænigmatice, per ænigmata, obscure.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, idem quod αἰνῶσις. Ὅμως γὰρ μὲν τοι σοὶ δι' αἰνῶσις ἐρῶ, Aristoph. Ran. 61.
 Αἰνῶσις, ἰ, ἰσομαι, laudo, admiror, Il. 13, 374; (2) idem quod αἰνῶσις, per parabolas, fabulas significo, ἔρη. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, ænigmaticus, obscure dictus. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἄτος, ἄτος, ænigmatice, obscure.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, ænigmaticus, obscurus, Soph. Ed. Tyr. 447. Ab
 Αἰνῶσις, vel αἰνῶσις, ἰ, ἔρη, obscure significo, occulte seu ænigmatice inno; (2) alludo ad aliquid etiam sensu reprehendendi, et irridendi: ἠνῶσις ἄρα ὁ Σαρωνίδης ποιητικῶς τὸ δικαῖον ὁ εἶναι, Plat. de Rep. 1. Ab αἰνῶσις, oratio obscura.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, infelici item incesto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνῶσις et γάμος.
 Αἰνῶσις, Ion. αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, immani robore et vi præditus; (2) fortis, strenuus. Ex αἰνῶσις et βία.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, infelici item incesto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνῶσις et γάμος.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, in nativitate miser, Man.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, terribilis malis habens; (2) terribilis, sævus. Θεοῖον αἰνῶσις, Call. in Dehym, 92. Ex αἰνῶσις, terribilis, et γένειον, mentium.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνῶσις et δότις, datrix.
 Αἰνῶσις, ἄτος, a re gravi, Il. 7, 97. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, quem male decet delicatæ; (2) perditæ delicatæ, valde mollis, luxu diffuens. Ex αἰνῶσις et θρόιστος.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, terribiliter fulgens.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, idem quod αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, idem.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνῶσις, horribilis, et ἄλλυμι, perdo.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, sævus ac formidabilis leo. Ex αἰνῶσις et λέων.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, horrendus ac sævus lupus. Ex αἰνῶσις et λύκος, lupus.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, gravi et immani furore percitus. Ex αἰνῶσις et μαίνομαι.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνῶσις et μάρος.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, gravia patiens. Ex αἰνῶσις, gravis, et πάσχω, ratio.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, exitiosus Paris. Αἰνῶσις κατὰρὰ δῖδουσα, Eurip. Hec. 945.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, parens infelix.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, valde monstrosus, immanis. Ex αἰνῶσις et πάλωσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, graviter percitens. Ex αἰνῶσις et πλήττω, percutio.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, infelix, sævi fati homo.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) ad sensio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens. Hinc

Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, gravitas.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, quæ male peperit, mater infelix. Ὅτι ἐγὼ αἰνῶσις, Mosch. Idyll. 4, 27. Ab αἰνῶσις et τίκτω.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, hoc est, malus vel infelices liberos pariens. Ex iisd.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, gravis, horrendus tyrannus, Sterh.
 Αἰνῶσις, gen. plur. part. præ. act. contr. pro αἰνῶσις, a verbo αἰνῶσις, laudo.
 Αἰνῶσις, capio, aufero, Il. 4, 531. Hesiod. Scut. 41.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, horrende; (3) valde.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, vel ὁ, capra, caper; (2) signum cæleste.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, motus violentus, impetus fluctus. Ab αἰνῶσις, rivo.
 Αἰνῶσις, nom. sing. part. a. l. act. verbi αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, capris, dat. plur. cum ὁ ἐφέλλῃ. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, caprarum emptor, Suid. Ex αἰνῶσις et ἀνομαι, emeo: nomen populi Athenis. Unde
 Αἰνῶσις, maledicere, maledicum esse. Et Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, maledicentia, ἔρη.
 Αἰνῶσις, audiens, part. præ. act. f. g. Dor. pro αἰνῶσις, ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, vagor, erro, Hippocr.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, ἔρη, vario, variegato; (2) verto, volvo. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, Poet. pro Αἰολίς.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, nomen piscis, coracinus, Ath.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, acc. sing. ab Αἰολίς.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, vario, variegato; (2) versute ago; (3) ἔρη, moro loquor. Ab eod.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, Αἰολίς, adv. ἔρη, more.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, variegatio; (2) conversio, ἔρη.
 Αἰνῶσις, idem quod αἰνῶσις. Ὅτι ἔρη, ἰ, ἔρη, mutant colorem, Hes. Scut. 399.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, callidus, versutus in consiliis. Ex αἰνῶσις et βελή, consilium.
 Αἰνῶσις, Dor. αἰολοῦντας, qui velocia tonitrua excitat. Ex αἰνῶσις et βροντή.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, versicolore cervicem vel pellem habens. Ab αἰνῶσις et δειρή, vel δέρος.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, variam habens cutem seu pellem. Ex αἰνῶσις et δέρος.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, epith. solis. Ex αἰνῶσις et δίκαι, facio, vel a δίκαι, δίκην, qui varias sui formas ostendit, ἔρη.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, donum ex variis rebus constans. Ab
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, varia donans. Ex δῶρον.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, vario, i. e. pulchro thorace indutus. Ex αἰνῶσις et θώραξ.
 Αἰνῶσις, Dor. pro
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, variis consiliis, astutus. Ex αἰνῶσις et ἡψίς, consilium.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, callida.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, Il. 5, 708. Ex αἰνῶσις et μίτρα, mitra.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, multiformis. Ex αἰνῶσις et μαρφή, forma.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, variegatum seu maculosum tergum habens. Ex αἰνῶσις et ῥάπον.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, variis luctæ generibus versatus, Man. Ex αἰνῶσις et πάλωσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, velocem equum habens vel maculosum; (2) bene equitans, Il. 3, 185. Ex αἰνῶσις et πάλωσις, nullus equinus.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, omnis, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) Subst. species scari piscis. Αἰνῶσις, quoque, deus venturum, ἔρη.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, varie speculans, Naz.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, habens os varium; (2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens. Ex αἰνῶσις et στόμα, os.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, diversi generis, seu ex alia tribu, ἔρη. Α φῦλον.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, varie sonans, variam vocem edens. Ex αἰνῶσις et φωνή, vox.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, variis i. e. crispis capillis habens. Ex αἰνῶσις et χριτή, Sterh.

Αἰνῶσις, imp. ind. act. Ion. pro αἰνῶσις, ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, f. ἔρη, adsperso, perfundo, ir-rigo. Ἐλαῖον αἰνῶσις, Gal. Hinc
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, humectatio, adpersio, irrigatio. Τῶσι δὲ αἰνῶσις καὶ τοῖς ἡπίσι φαε-μακοῖς τὰ πλείω μαλθάσσοντες διαπύουσι. Dio. Cass. 55, 17.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, idem. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, acc. sing. f. g. ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, excelsus, in edito loco positus, Il. 2, 573. Ab αἰνῶσις, altus.
 Αἰνῶσις, adv. ubi Dor. pro ἔρη.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, altus. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, pro εἰποσι. Anonym. inter Fragm. Pythagor.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, f. ἔρη, sum pastor caprarum; (2) versor inter capras. Αἰ δὲ τι λῆς με ἔρη αὐτὸν ἐμ' αἰπολίοντα διδάξαι, Theoc. Id. 8, 85. Ab αἰνῶσις et πολῶσις, versor.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, caprariis usitatus, utilis; (2) pastorialis vitæ deditus. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, grex caprarum. Παρ' αἰπολίσι νομεῖς, ἔρη. Cymeget. 2, 42. Ab
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, caprarius, pastor caprarum, Il. 2, 474. Ex αἰνῶσις et πολῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, altitudo, celsitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰνῶσις, altus.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, altus, unde usitatus αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, valde noceo. Ab int. et ἔρη.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, alte structus. Ex αἰνῶσις et δομῶσις, ædifico, extruor.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, cornua alta gercns. Ex αἰνῶσις et κέρασις, cornu.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, consilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰνῶσις et ἡψίς.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, altus. Epith. urbis in alti montis dorso sitæ. Ex αἰνῶσις et ῥάπον, tergum.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, in summo errans, Man. Ex αἰνῶσις et πλάνωσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, altus, excelsus, in alto positus. Il. 2, 538; (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, altus. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, malleus; (2) securis; (3) lolum, graminis genus. Αἰνῶσις ἔρη διδασκόμενοι, Call. Frag. 129, 2. Angl. DARNEL.
 Αἰνῶσις, nom. sing. a. l. part. act. ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, capitebat, 3. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἔρη, a verbo αἰνῶσις, capio.
 Αἰνῶσις, capti sint, Ion. pro αἰνῶσις, ab eodem.
 Αἰνῶσις, captus est, 3. sing. a. l. ind. pass. Ion. pro ἔρη.
 Αἰνῶσις, caprarum, f. l. ind. pass.
 Αἰνῶσις, caprarum, 2. sing. a. l. imperat. pass.
 Αἰνῶσις, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, contr. pro αἰνῶσις, a verbo eod.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, f. ἔρη, sum auctor sectæ. Ab Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, sectæ auctor ac caput. Ex αἰνῶσις et ἀρχῶσις, princeps.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, idem et ex iisd.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, hæreses sicut sectæ propugnator, qui pro secta pugnat; (2) qui sectas impugnat. Ex αἰνῶσις et μάχομαι.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, qui capi potest. Ab
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propositum; (5) secta, dogma; (6) institutum, vitæ ratio. Ab αἰνῶσις, capio, eligo. Unde Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, hæreticus. Hinc Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, hæretica.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, eligendus. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, elector. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, eligit, 3. sing. f. l. ind. act. Att. pro αἰνῶσις, a verbo seq.
 Αἰνῶσις, f. ἔρη, eligo, deligo, optabile duco, amplexor; (2) sectæ adhaerco; (3) amo, N. T. Ἐξελίξασθε Κύριος τὴν Σιών, ἔρη, ἰ, ἀπὸν, Psal. 132, 13. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, electrix. Ab αἰνῶσις.
 Αἰνῶσις, ἔρη, ἰ, qui sectam aliquam suscepit; (2) sectator etiam in politicis. Γραμματοφόρον εἰσάγαγον ὡς ἀπσταλμένον ὑπὸ τῶν ἐκ Σαρδόνος αἰνῶσις, carumdem partium secta-

sectatoribus, Polyb. Hist. 1, 79. Ab αἰρε-
τίῳ.
 Αἰρετός, ἡ, ὄν, eligendus prae aliis, optabilis,
 expetendus; (2) electus, delectus, creatus:
 αἰρετώπιον, potius. Hinc τὸ αἰρετὸν, bo-
 num; (2) ἡδὴν δὲ ἔστιν ἄλλοις ἔπασις ἐφ'
 αἰρετῶ δοκεῖται ὑπάρχειν, propter bonum
 quod videtur adesse, Diog. Laert. 7, 114.
 Ab αἰρέω.
 Αἰρεῦ, 2 sing. praes. imp. med. Dor. pro αἰρε,
 ab αἰρω.
 ΑἰΡΕΪΝ, ὤ, f. ἴσω, capio, prehendō, corripio,
 invado, occupo; (2) deturbo, evertō; (3)
 expugno, subigo; (4) vinco, obtineo, te-
 neo; (5) convinco et damno; (6) interficio,
 tollo; (7) perdo aliquem. Et αἰρέομαι
 adhuc; (8) capesso, eligo; (9) antepono,
 pluris facio; (10) volo; (11) opinor, cen-
 seo; (12) sectam aliquam consector; ἤρη-
 μένοι, optati, Gl. V. p. pass. part. Αἰρεῖν
 τινα κλέπτουσα, convincere aliquem fur-
 ti, Aristoph. Equit. 821. Ἰσὺν τινα δάουσα καὶ
 κλοπῆς, damnare aliquem furti et accepto-
 rum munerum, Id. ibid. 591. Αἰρεῖν τὴν ἀρ-
 χὴν, πόλιν τὴν δίκην, γράφειν, vincere judi-
 cio; τί παρὰ τίνος αἰρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμ-
 ματα, reum peragunt; αἰρεῖσθαι ὄντων, εἶσαν
 ἀντὶ πάντων τὸ καλόν, πόλεμον παρ' εἰρήνης, ζῶν,
 θανάτου, malles; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, eligere; αἰρεθεὶς
 ἀρχὴν, evectus ad. Τὸν ἐμὸν εἰλον βίον πρόσδοτον,
 prodidit, Soph. El. 209. Πῶθ' ἤτῃ νε-
 οδμήτε κέρως αἰρῆ, Eur. Med. 623.
 Αἰρῆ, cerperit, vel carpat, 3. sing. praes. con-
 junct. act. contr. pro αἰρέη, a verbo αἰ-
 ρέω.
 Αἰρηστικῆς, eos, ὁ, ἡ, murorum urbis expug-
 nator. Ex αἰρέω, carpio, et τείχος.
 Αἰρήσας, carpiam, f. 1. ind. act. verbi αἰρέω.
 Αἰρήκος, ἡ, ὄν, loliaceus. Ab αἰρα, loliium.
 Αἰρήνος, ἴνα, ἴνα, idem et ab eod.
 Αἰρήσινον, ε, τὰ, cribrum, Etym. Ex αἰρω, tollo,
 et πινος, sordes.
 Αἰρεός, ε, ὁ, miser, cui infelicitate nomen Iri-
 inditum. Ex a notante κακόν, et ἴρεος, Iru.
 Αἰρέμεθα, contr. pro αἰρεσθεθα, ab αἰρέω.
 ΑἰΡΕΪΝ, f. ἄρῶ, p. ἤρασα, tollo, attollo, sursum
 tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio,
 sumo; (4) tollo e medio, interficio,
 subverto; (5) proficiscor, abeo; sic et αἰ-
 ρομαι, med. (6) erigo; (7) porto, gesto;
 (8) suspicio, aggredior; (9) fero, reperto;
 (10) occido. Αἰρεῖν φορτίον ἐπὶ τῶν ὤμων,
 κλέβει, seu δέξαι, Ἐάρασα-ναῦς, solve, ὄγκον,
 superbiere; τραπέζιας, apponere; χεῖρας,
 supplicis ritu extendere; αἰρεσθεθαι δίκας παρὰ
 τῶν φονευσάντων, φυγὴν, μισθόν, πόλεμον, κιν-
 δυνον ἀρθεῖς εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπείαι. Ἀρασθεῖ
 κίνδυνον, πόλεμον, πόνον, in se suscipere peri-
 culum, bellum, laborem. ἤρασα νίκας, vic-
 torias reportavit, Phot. in Biblioth. Cod. 243,
 pag. 1113, 45; nempe milites αἰρεσθαι
 in activo, alteri, nempe duci cujus sunt
 arma victoriam reportant victoriam, at ipse
 dux cujus et milites et arma sunt, ἀρασθεῖ
 νίκην reportare victoriam, in media voce dici
 debet: αἰρεσθεθαι τὰ ἐσθμιατα, stragula hume-
 ris imponere portanda, Aristoph. Ran. 607.
 Ἐς τ' ἐν οὗτος ἡλιος ταύτη μὲν αἰρεῖ, donec sol
 iste haec quidem exorietur, Soph. Phil. 1330.
 Αἰρέωνος, eos, ὁ, ἡ, lolio plenus, sive lolio per-
 mixtus, loliaceus. Ab αἰρα, loliium.
 Αἰς, ἴδος, ὁ, Orcus, Pluto, Il. 1, 3; (2) imbe-
 cillus; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel
 pro αἰδώς, vel ex a priv. et ἴς, virtus. Vel
 ex a priv. et εἶδω, video.
 Αἰς, dat. pl. f. g. art. postpos. ab εἰς, qui.
 ΑἰΣΑ, ns, ἡ, Parca, fati praesens, Il. 1, 416;
 (2) fatum; (3) sors; (4) pars, portio; (5)
 insaniam, Soph. (6) avum, vita. (2) τὸν αἰσ-
 ἄπλοτος ἔχει, quem fati vis inexpugnabilis
 urget, Soph. Aj. 256. (6) ἐπεὶ νύ τοι αἰσα
 μίνυθ' ἄγε, avum breve, Il. 1, 416. Servit
 etiam periphrasi, ut ἡμαστος αἰσα, dies,
 Apoll. Rhod. 4, 961. Ἐλαπίδος αἰσα, spes. Od.
 19, 84.

ΑἰΣΑΚΟΣ, ε, ὁ, ramus lauri vel myrti, Hes.
 Etym.
 ΑἰΣΑΛΑΡΝ, ὁ, asalo, accipitris species.
 Αἰσεῖμαι, canam, 1. sing. f. 1. ind. med. Dor.
 pro αἰσῆμαι, et hoc pro ἡσσομαι, ab ἡδω.
 ΑἰΣΘΑΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, sentio, proprio
 sensu corporis; (2) audio; (3) sentio sensu
 quolibet; (4) mente percipio, intelligo,
 cognosco; (5) scio; ἡσθῆμαι, sensi, a. 2.
 ἡσθῆμαι, sensi, p. pass. Αἰσθάνεσθαι ψυχῆς,
 κραιωθῆς, φωνῆς τῆ ἀκοῆ τὸν φόβον, φωνῆν,
 περὶ τινος. Πολλὰς μὲν Σφην ἠδὲς, πολλές
 δὲ ἀντήθει ἡσθε, Soph. El. 88. Ἐπεὶ παρὸς
 ἀνδρὸς ἡσθετ' ἡδικημένην, laedi, Eurip. Med.
 26.
 Αἰσθημα, ἄτος, τὰ, sensio, ipse sentiendi actus.
 Ab αἰσθάνομαι.
 Αἰσθησις, eos, ἡ, sensus; (2) sensio, sentiendi
 actio vel passio; (3) cognitio, notitia, in-
 telligentia. Ab eod.
 Αἰσθήσομαι, sentiam, 1. sing. f. 1. indic. med.
 verbi αἰσθάνομαι.
 Αἰσθητήριον, ε, τὰ, sentiendi instrumentum;
 (2) domicilium sensus; (3) intelligendi et
 judicandi facultas, Gl. V. αἰσθητήριος, sensi-
 ficus. Ab αἰσθητός.
 Αἰσθητικός, ἡ, ὄν, sentiendi vim habens, sensu
 praeditus; (2) qui sentiri potest, qui in
 sensu cadit. Ab eod.
 Αἰσθητικῶς, adv. sensibiliter, ut sentias.
 Αἰσθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, qui sensu percipi
 potest. Ab αἰσθάνομαι.
 Αἰσθητῶς, adv. sensibiliter, ita ut sensu per-
 cipiat. Ab αἰσθητός.
 Αἰσθῆντα, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνο-
 μαί.
 Αἰσθῶ, audio; (2) exspiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν
 αἰσθεῖ ἡγευγες, Il. 20, 403. Ab αἰω, audio,
 vel αἰω, fluo.
 Αἰσιῶν, gen. pl. Dor. pro αἰσιῶν, ab αἰσία, fem.
 ab αἰσιος, faustus.
 Αἰσιῶσι, faustis, dat. plur. Ion. pro αἰσιῶσι.
 Αἰσιμία, as, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) of-
 ficium, quod decet. Ἐν αἰσιμίας Πλοῦτου, in
 divitiis, in bonis fortunata, Aesch. Eumen.
 999. Ab αἰσα. Unde
 Αἰσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis, Il. 8, 72; (2) decens;
 (3) bonus, utilis, Il. 6, 62.
 ΑἰΣΙΜΟΩ, ὤ, f. ὤσα, insumo, impendo.
 Αἰσιονται, canent, pro ἄσονται, 3. pl. f. 1. ind.
 med. verbi ῥω, cano.
 Αἰσιουαῖ, obscuro, secundo, prospere facio,
 Gl. V. αἰσιουαῖσθαι, prosperabitur,
 Gl. V. f. 1. pass. Ex αἰσιος et ποιῶ.
 Αἰσιος, ε, ὁ, ἡ, faustus, auspiciatus, fortunatus,
 prosper, secundus. Γνωσθεῖται δ' ἡνθα, εἰ
 αἰσιος, εἰ τὸ πείσονται Ἡθαθα, Call. Lavac.
 Pall. 123. Ab αἰσα, fatum.
 Αἰσιῶν, ὤ, f. ὤσα, auspiciatum seu faustum
 reddo; (2) auspiciam accipio. Αἰσιῶμεν
 τὸ χεῖρον, Αἰσιῶμαι, faustum credo, faustum
 existimo. Αἰσιῶμενος ἴσως διὰ τὸν πατέρα, Αἴην.
 Bell. Civ. 5, 97. Ab αἰσιος.
 Αἰσιῶς, adv. fauste, auspiciate, prospere; (2)
 decenter.
 Αἰσιός, η, ὄν, inaequalis, impar.
 Αἰσιοντα, 3. pl. imperf. ind. med. verbi
 ΑἰΣΣΩ, vel αἰστω, f. ζω, ruo, cum impetu
 feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, proslilo;
 (3) festino; (4) vago; (5) impello. Αἰσ-
 σιν κατ' ἴχθους, ταῖς ὄπλαις, ἐπὶ τινα. Ἀμφὶ
 δὲ χεῖται ὄμιος αἰσσωσται, Il. 6, 510. Ὁ δ'
 αὐτῶ τυμπάνῳ αἰσσε, una cum tympano
 irruens, Aristoph. Vesp. 119. aor. 1. ἤσσε
 vel ἤσσε, velut ab αἰσσω.
 Αἰσῆ, ἦρος, ὁ, torris, titio; (2) qui incendit.
 Ab αἰσῆ, ruo.
 Αἰσῆς, ε, ὁ, ἡ, de quo nihil sciri potest; ob-
 scurus, incertus, Il. 14, 258; (2) qui quod
 de medio sublatum est, ideo conspici nus-
 quam potest, Eur. Ex a priv. et ἴσημι,
 scio.
 Αἰσῶν, ὤ, f. ὤσα, memoriam alicuius aboleo;
 (2) deleo, simpliciter. Σὺ γὰρ μὲ πατρὶδ'
 ἤσσωσας ὄροι, Soph. Aj. 516. (3) interimo;
 (4) irritum reddo. (3) δύο ἡμέων ἤσσωσε,

Herodot. 3, 127. Κόρη ἀστώσας παρὰ, Soph.
 ex trag. incerta. (4) αἰστωσαν δὲ τε θῆρη, et
 irritam venationis operam reddiderunt,
 Omp. Cyneg. 4, 419. Ex iisdem.
 Αἰσῶθην, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠσῶθην, ab
 αἰσῶ, Od. 10, 259.
 Αἰσῶς, ὁ, ἡ, imperitus, inscius, igna-
 rus. Ὅσων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰσῶτες,
 Eurip. Androm. 683. Ex a priv. et ἴσωρ,
 peritus.
 Αἰσῶτης, ἦρος, ὁ, Il. 24, 947. adulescens
 valde robustus; (2) decens, moderatus;
 (3) pastor; (4) qui facile huc illucve
 movetur. Ex a intens. et σῶ, ruo, vel ab
 αἰσα, officium, vel ab αἰσσω, ruo, Eustath.
 ad Il. 24, 347. (idem quod αἰσῶτης, ex
 quo et corruptum quidam putant. Unde
 αἰσῶ, E. M. Ern.)
 Αἰσῶτης, ἡ, ἰ, idem et ex vel ab iisd.
 Αἰσῶλεγερός, ἡ, ὁ, ἡ, qui nefaria perpetrat.
 Ex αἰσῶλος et ἔργον, opus.
 ΑἰΣΤΑΟΣ, ε, ὁ, ἡ, vel αἰσῶλος, ὄλη, ὄλον,
 iniquus, nefarius, injustus, flagitiosus, Il. 5,
 503. Call. Frag. 316.
 ΑἰΣΤΜΝΑΩ, ὤ, fut. ἴσω, regno, impero. Ὅς
 αἰσῶν ἡσθῶν, Eurip. Med. 19. suam cuique
 αἰσαν, sortem, munium, seu provinciam at-
 tribuo, Ern.
 Αἰσῶντησία, as, ἡ, regia potestas per electio-
 nem alicui data. Ab αἰσῶντης.
 Αἰσῶντης, ἦρος, ὁ, certaminis praesens et cu-
 rator; (2) rex. Ab αἰσῶνάω.
 Αἰσῶντης, ε, ὁ, idem et ab eod. Od. 8, 258.
 Αἰσῶντης, ἴδος, ἡ, regina.
 Αἰσῶσις, dat. plur. ab αἰσῶσις, eos.
 Αἰσῶσις, eos, ἡ, dedecoratio. Ab
 Αἰσῶσις, ὤ, f. ὤσα, dedecoro, infamo. Ab αἰ-
 σῶσις, turpitudō.
 Αἰσῶσις, η, ὄν, turpissimus; αἰσῶσιον, turpior.
 Ab αἰσῶσις.
 ΑἰΣΧΟΣ, eos, τὰ, turpitudō, feditas, defor-
 mitas; (2) probum, dedecus, infamia.
 Αἰσῶνδῶποδα, famosa mancipia, Gl. V. Ex
 αἰσῶσις et ἀνδρῶποδον, mancipium.
 Αἰσῶσιμῶτος, ὄν, idem quod
 Αἰσῶσιμῶσιον, v. αἰσῶσιμῶσιον, Mart.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὄν, turpis famæ. Ex αἰσῶσις et
 φήμη.
 Αἰσῶσιμῶσιον, ὄν, ἡ, turpis. Ab αἰσῶσις.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὄν, turpiter vivens, Sibyl.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὤ, f. ὤσα, turpiter ridiculus,
 Mart.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ε, ὁ, turpium magister, ib.
 Αἰσῶσιμῶσιος, turpia loquor, Steph.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὄν, ἡ, qui turpia loquitur. Ex
 αἰσῶσις et ἔπος, verbum.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὤ, turpiter ago. Ex αἰσῶσις et
 ἔργον, opus.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὄν, αἰσῶσιμῶσιος, as, ἡ, turpis
 quastus studium. Ex αἰσῶσις et κέρδος.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὤ, f. ὤσα, turpiter lucrum fa-
 cio.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὄν, ἡ, deditus turpi lucro,
 turpis lucrī cupidus, Gl. V. turpilucris.
 Οἱ δ' αὐτ' ὄντες αἰσῶσιμῶσιος, Aristoph. Pac.
 622.
 Αἰσῶσιμῶσιος, adv. cum turpi lucro, faciendo
 turpe lucrum, turpiter adsectato lucro,
 studio turpis lucrī.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὤ, f. ὤσα, fœda loquor.
 Αἰσῶσιμῶσιος, as, ἡ, turpitudō verborum, sermo
 turpis et obscenus; (2) maledicentia fœda,
 exprobratio rerum fœdarum, Ern.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ε, ὁ, ἡ, turpia loquens, obscœ-
 nus. Ex αἰσῶσις et λόγος.
 Αἰσῶσιμῶσιος, turpia consilia capiens, ad fœda
 consilia descendens.
 Αἰσῶσιμῶσιος, turpia loquor.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὄν, turpiter vestitus, Diosc. A
 πείπλον.
 Αἰσῶσιμῶσιος, ὤ, f. ὤσα, turpia (imprimis in
 Venere) facio. Ex αἰσῶσις et ποῖω.
 Αἰσῶσιμῶσιος, as, ἡ, fœda actio, turpe et flagi-
 tiosum facinus. Ab
 Αἰσῶσιμῶσιος, ἡ, ὁ, ἡ, turpia perpetrans; (2)
 fœdus; (3) fœdator, Mart. obscenus.
 Αἰσῶσι-

Διοχροπάλειος, ὤ, f. ἦσω, turpia ago. Ex *αἰσχροῦ* et *πράττω*. Hinc
Διοχροπάλειος, ας, ἡ, turpis actio.
Διοχροπάλειος, ὅ, ἡ, fœdus ore, vultu, facie.
Διοχροπάλειος, ης, ἡ, turpiloquium, fœda et turpis oratio. Ab
Διοχροπάλειος, ονος, ὁ ἢ ἡ, fœda loquens. Ex *αἰσχροῦ* et *ῥήμα*.
Διοχρός, ὤ, ὄν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhonestus, probrosus. Compar. *αἰσχροτέρως* et *αἰσχύνω*. Superlat. *αἰσχροτάτος* et *αἰσχυριστός*, turpissimus, fœdissimus. *Διοχρόν* φαίνωμαι, turpe visu. Ab *αἰσχρός*.
Διοχρότης, ητος, ἡ, turpitude, fœditas, obscenitas, dedecus. Ab *αἰσχρός*, turpis.
Διοχροπάλειος, ὤ, f. ἦσω, fœde et turpiter ago.
Διοχροπάλειος, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab
Διοχροπάλειος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, fœda patrans. *Διοχροπάλειος*, turpissime, *Dio Cass.* 79, 3. Ex *αἰσχροῦ* et ἔργον, opus.
Διοχρός, adv. turpiter, fœde. Ab *αἰσχρός*.
Διοχρύνω, præs. inf. act. Ion. pro *αἰσχύνομαι*.
Διοχρύνω, fac te pudeat, 2. sing. imperat. pass. Ion. pro *αἰσχύνομαι*, ab *αἰσχύνομαι*.
Διοχρύνω, ης, ἡ, pudor, verecundia. Hanc philosophi definiunt ὀφείον δικαίως ψόγος, id est, metum iustæ reprehensionis, *Gel.* 29, 7; (2) ignominia, dedecus; (3) pudenda. Ab *αἰσχυρός*.
Διοχρύνω, 1. sing. aor. 1. opt. pass.
Διοχρύνω, aor. 1. inf. pass. Ion. pro *αἰσχύνομαι*. Ab
Διοχρύνω, pudet me, pudefio, verecundor, *Gl. V.* ἡσχύνομαι, pudefactus, veritus est, a. 1. *Διοχρύνω* γραφῆναι, γραφῆναι, τοῖς αἰσχυροῖς, crubescere ob turpia, *Aristoph.* *Nub.* 988; τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ἐπί τινι, ἐν τοῖς ἔργοις τὸν θεόν, revcreor.
Διοχρύνω, adv. reverenter, *Suid.*
Διοχρύνω, verecundandum est. Ab *αἰσχύνομαι*.
Διοχρύνω, ας, ἡ, verecundia. Ab
Διοχρύνω, ἡ, ὄν, verecundus, pudens, pudicus. Ab *αἰσχύνομαι*.
Διοχρύνω, ἡος, ὁ, fœda perpetrans, ut adulter, &c.
Διοχρύνω, ῥα, ῥόν, verecundus. Ab *αἰσχύνομαι*.
Διοχρύνω, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab
Διοχρύνω, ἡ, ὄν, pudendus. Ab *αἰσχύνομαι*, pudor.
Διοχρύνω, f. ῥα, pudefactio, pudorem incutit; (2) infamo, dedecore adificio, *Il.* 6, 209; (3) vitium offero, stupro. Hinc *αἰσχύνομαι*, pudefio, me pudet, revereor. *Διοχρύνω* πρῶτον, γένος, ἐνὶνῆν. *Διοχρύνω* τὰς ἐμαυτῷ ζυμοφῶδαι, *Aristoph.* *Plut.* 773. *Διοχρύνω* τοῖς τοῖς πρῶτον ἀμαρτίας, *Il.* *Eq.* 1351. Ab *αἰσχυρός*, pudor.
Αἰσας, Dor. pro *αἰσας*.
Αἰσας, sive, vel; Dor. pro *αἰσας*.
Αἰσας, 2. sing. præs. imperat. act.
Αἰσας, pete, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. et *Æol.* pro *αἰσας*.
Αἰσάμενος, præs. part. med. Dor. pro *αἰσάμενος*. Ab
Αἰσάω, ὤ, f. ἦσω, peto, postulo, posco. *αἰσάμενος*, m. peto utendum, mutuum; (2) postulo. *Αἰσάω* τὸν θεόν τ' ἀγαθὰ, τὴν παρὰ σέ, θυγατέρα πρὸς γέμον αἰτῶ λαβεῖν, σὲ τὴν γνῶμην αἰτεῖσθαι δικαία, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. *Αἰσάω* δὲ σ' ἐμακρόν γέρας λαβεῖν, *Soph.*
Αἰσάω, ἄτος, τὸ, petitio; (2) postulatum, quod petitur. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, idem quod *αἰσάω*.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, mendicus. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, socius, qui amat libidinosē. Ab *αἰσάω*, flo, (ab *α* pro *ἄμα*, et *ἰσας*, ab *ἔω* vel *εἰμι* eo, quia suum amatorem utrinque comitatur et assectatur, et a latere ejus non discedit, *Eryn.*)
Αἰσάω, petas, 2. sing. præs. conjunct. act. contr. pro *αἰσάω*, a verbo *αἰσάω*, peto.
Αἰσάω, petere, seu petivisse, aor. 1. infin. act.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, petitio, postulatio.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, petitor, postulator.
Αἰσάω, ἡ, ὄν, qui amat petere.

Αἰσάω, ἡ, ὄν, petendus, qui peti debet, vel potest. Ab *αἰσάω*, peto.
Αἰσάω, ας, ἡ, causa, ratio, occasio; (2) culpa, crimen; (3) accusatio; (4) controversia; (5) petitio. Alia præterea significat cum certis verbis junctum, quæ simpliciter verbo tribui non possunt. (1) διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, eandem ob causam, *Æsch.* *Socrat.* 2, 31. *Αἰσάω* ἔχων, dici, prædicari, nominari, *Plato* in *Alcibiadem*, 1. *Æsch.* *Socrat.* 1, 2. *Aristid.* 2, 363, edit. *Carteri*. *Plutar.* de *Musica*. (2) διπλὴν αἰτίαν φέρουσαι, duplicem culpam ferre, *Ælian.* *Var. Hist.* 3, 14, 2. (3) αἰτίαν ἔχων, accusari, reprehendi. Sic etiam Latini dicunt *crimen habere*, ut docet *Burman.* ad *Phaed.* 1, 3, 11. *Xen.* *Memor. Socrat.* 2, 3, 4. *Æcon.* 3, § 11. Ἐν αἰτία εἶναι, reprehendi, id. *Mem. Socrat.* 2, 8, 5. Δὲ αἰτίας ἄγειν τινα, accusare aliquem, *Ælian.* *Hist. Var.* 9, 32, 2. (5) ὥστε ἢ κατὰ σὲ παρενθὴν κωλύει τὴν οὐκ οἶδ' ὅπως γυρομένην αἰτίαν, quod cum ita sit, tua virginitas impedit hanc, quæ unde oriatur haud scio, petitionem, *Heliodor.* lib. 10.
Αἰσάω, f. ἄσας, accuso, culpo. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, ἄτος, τὸ, criminatio, accusatio. Ab
Αἰσάω, ὤ, ἡ, ἄσας, causam attribuo, adsigno, imputo, acceptum fero, causor, *Gl. V.* *Il.* 10, 220. *αἰσάω*, criminator, accuso, culpo, incuso. *Αἰσάω* τινὰ ἕρεως, ἑαυτὸν συμβεβηκότα, αὐτὸν τῆς κακίας τῆς θεῶν, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφάνειαν, de superbia. Τὶ ταῦτα τὸς Λάκωνας αἰσάωμαι, accusamus, *Aristoph.* *Ach.* 519. Κ' ἐκ αἰσάωμαι κῆνον ὡς τὸς ἐν τέλει, *Soph.* *Phil.* 384. Ab *αἰσάω*, causa.
Αἰσάω, ἡ, accusatio, quærela, litis principium, *Gl. V.* conquestio, incusatio. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, accusandum est, causa tribuenda. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, ἡ, ὄν, criminatorius, accusatorius, accusativus; *αἰσάω*, sc. πτώσις, accusativus, scil. casus. Ab eod.
Αἰσάω, accusatorie; (2) in accusativo.
Αἰσάω, ἡ, ὄν, ex alio tamquam ex causa procedens, effectus; (2) qui pro causa, sc. ratione adfertur. Ab *αἰσάω*, causa.
Αἰσάω, causass, gen. sing. Ion. pro *αἰσάω*.
Αἰσάω, f. ἴσω, peto, mendico, *Call.* in *Dian.* 31; in *Cererem*, 115. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, f. ἴσω, rationem seu causam reddo; *αἰσάω*, idem.
Αἰσάω, ας, ἡ, causæ redditio, demonstratio.
Αἰσάω, ἡ, ὄν, peritus reddendi rationem ejus, quod versatur in questione; (2) sensualis, rationalis, causativus, juridicialis, *Ph.* Ab
Αἰσάω, ὤ, ἡ, qui causam seu rationem reddit, qui sequitur rationem et utitur probationibus. Ex *αἰσάω*, causa, et λόγος, sermo, vel λόγος, dico.
Αἰσάω, ὤ, τὸ causa, ratio; (2) culpa, accusatio; (3) noxa; (4) τὰ αἰτία sc. πράγματα, origines, res antiquissimæ, quo nomine et argumento scripsit libros *Callimachus*, *Eryn.*
Αἰσάω, adv. causaliter, *Eryn.*
Αἰσάω, 3. pl. præs. opt. med. contr. pro *αἰσάω*, ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, τὸ, hospitium, item lucus, *Pind.* *Eust.*
Αἰσάω, petenti, dat. sing. part. præs. act. contr. pro *αἰσάω*, a verbo *αἰσάω*, peto.
Αἰσάω, 1. pl. præs. conjunct. act. contr. pro *αἰσάω*.
Αἰσάω, adv. repente, subito. Ab *ἄσας*, repente.
Αἰσάω, adv. idem. Ab *ἄσας*.

Αἰσάω, ὤ, ἡ, repentinus, improvisus, ex improvise adventiens. Ab eod.
Αἰσάω, adv. repente, statim, ex improvise.
Αἰσάω, a. 1. inf. pass. verbi *αἰσάω*.
Αἰσάω, f. ἴσω, vibro, jaculor, *Il.* 4, 324. Ἡ δὲ πρὸς Ἀπειθαίσιν ἡχμασας χίρας, *Soph.* *Trach.* 97; (2) bellum gero, suscipio. (2) ἔσως δὲ νιν μόνος θεῶν διέλιξεν αἰχμάσαι ταδε, induxisse bellum hoc ut susciperet, *Soph.* *Trach.* 355. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, ας, ἡ, captivitas. Ex *αἰσάω*, bellum, et ἄλωσις, captura.
Αἰσάω, f. ἴσω, captivum duco. *Αἰσάω*, captivitas, a. 1. ind. *Tim.* 3, 6. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, f. ἴσω, captivum abduco, in servitum abduco. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον — *αἰσάω* ἕξοντά με τῶ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, *Rom.* 7, 23. *Αἰσάω* ἕξοντά με τῶ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, *Rom.* 7, 23. *Αἰσάω* ἕξοντά με τῶ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, *Rom.* 7, 23. *Αἰσάω* ἕξοντά με τῶ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, *Rom.* 7, 23. *Αἰσάω* ἕξοντά με τῶ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, *Rom.* 7, 23. *Αἰσάω* ἕξοντά με τῶ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, *Rom.* 7, 23.
Αἰσάω, idem quod *αἰσάω*.
Αἰσάω, bellator, *Dor.* pro *αἰσάω*.
Αἰσάω, ἡ, ἡ, cuspis, mucro; (2) hasta, lancea, hastile, spiculum, telum; (3) bellum, arma; (4) unguis, ut belluarum et avium rapacium, *Eryn.* ἴδωις αἰσάω, peritus armorum, *Call.* in *Jov.* 74.
Αἰσάω, ἡ, bellicosus.
Αἰσάω, bellator, voc. sing. ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, gen. plur. *Æol.* pro *αἰσάω*.
Αἰσάω, a, ὄν, bellicus.
Αἰσάω, ἡ, ὄν, bellator, bellicosus, *Il.* 1, 150. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, ἡ, bellatrix, perita hastæ.
Αἰσάω, ὤ, τὸ, hastile, telum, hasta, *Hes.* *Dim.* ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, bello captus et victus. Ex *αἰσάω* et δέω, vincio.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, hastam gerens, hastatus; (2) telum, Ex *αἰσάω* et φέρω.
Αἰσάω, adv. statim, continuo, cito, celeriter, *Il.* 1, 303.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, celeriter viam conficiens. Ex *αἰσάω* et κίεω, via.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, celcr, velox. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, audio, *Il.* 10, 160; (2) efflo; (3) intelligo, scio.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, avum, æternitas; seculum, quasi αἰὲν ὄν, *Gl. V.* (2) vita, tempus vite hominis, *Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines, *N. T.* (4) spinæ medulla.
Αἰσάω, littus, *Dor.* pro ἡἰών.
Αἰσάω, f. ἴσω, æternum reddo; (2) perennes, duro perpetuo. Ab *αἰσάω*.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, et αἰσάω, ἰα, ἰων, æternus, sempiternus, perennis, *Call.* *Dian.* 6. Ab eod.
Αἰσάω, adv. æterne, æternum.
Αἰσάω, ὤ, ἡ, seculorum parens, *Synes.* Ab αἰών et τίκτω.
Αἰσάω, ας, ἡ, exaltatio; (2) gestatio, sc. lectus, sella, in qua gestatur aliquis, ut leniter agitur corpus; (3) vas pensile; (4) suspensium; (5) restis, quo quis ad suspensium utitur. Ταῦτα δὲ πάντα κινεῖν ἄνω καὶ κάτω, ὥστε αἰσάω τινὰ ἐν ἡσάν, hæc autem oscillum, *Plat.* *Phaed.* 60.
Αἰσάω, imperf. ind. pass. Ion. pro ἡσάω.
Αἰσάω, ὤ, f. ἴσω, in sublime atollo, sursum tollo, elevo, eveho; (2) suspendo; et ad hæc αἰσάωμαι, pendo, spe suspensus sum; (3) rebus novis immineo, *Αἰσάω* τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, αἰσάωται τῇ ψυχῇ ἐλπίσι αἰσάωται ὑπὲρ μεγάλων, magna aggressus. Hinc *Αἰσάω*, ἄτος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, subvectio; (2) suspensio; (3) gestatio, agitatio.

tatio corporis, quæ fit gstando in scde vel lecto. *Vox medicorum.* V. αιώρα, Ern.
Διόρησις, εως, η, idem et ab eod.
Διόρητο, evectus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ῥόρητο, a verbo αιώρω.
Διωρίζω, f. ίωα, gesto, Gl. V. διωρίζεται, gestatur. Ab αιώρα.
Ἄκῃ, tacite, Dor. pro ἀκῆ.
Ἀκαδημία, sive Ἀκαδημία, ας, η, Academia, gymnasium publicum Athenis. Reperitur etiam Ἀκαδημίον, τό. Ab Ἀκαδημος, Academicus.
Ἀκαδημικός, η, όν, Academicus; (2) Philosphus Academicus.
Ἀκίω, f. άωα, acu. Ab ἀκή, acies.
Ἀκίως, έος, ό ζή, non ustus, ustionem non expertus. Ex a priv. et καίω, uero.
Ἀκίβατος, α, ό ζή, inexpugnabilis, qui everti seu dirui non potest. Ex a priv. et καθαίρω, evertō.
Ἀκίβησις, ας, η, immundities, impuritas, spurcicia, illuvics. Ex a priv. et καθαίρω.
Ἀκίβησις, ητος, η, immunditia. Ex iisd. (sed aut ἀκακίβησις, aut ἀκακίβησις, leg. Ern.)
Ἀκίβησις, α, ό ζή, impurus, immundus, spurcus, obscænus, pollutus, scclustus.
Ἀκακίβησις, ας, η, impurorum comestio, Suid. Ex ἀκακίβησις et φαγέω.
Ἀκίβησις, α, ό ζή, qui non potest retineri. Ex a priv. et κατέχω, contineo.
Ἀκακίβησις, adv. incontinenter.
Ἄκίβησις, ης, η, spina; (2) stimulus; (3) virga decempedalis. Ab ἀκή, acies.
Ἀκακίβησις, έμωι, opportunitate temporis destituit. Ἐφ' ό ζή έφρονέω, ήκμαίωσις δι, Phil. 4, 10. Ab άκαίως.
Ἀκακίβησις, ας, η, intempesivitas, non opportuno tempus; (2) molestia incommoda interpellans; (3) immodestia. Ab eod.
Ἀκακίβησις, η, όν, intempesivus.
Ἀκακίβησις, α, ό, intempesive clamans; (2) loquax, blatero. Ex άκαίως et βέω.
Ἀκακίβησις, ας, η, intempesiva sermocinatio. Ex άκαίως et λόγος, sermo.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, intempesivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non observans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex a et καίως.
Ἀκακίβησις, adv. intempesive, non opportune; (2) immodice.
ἈΚΑΚΑΙΑΪΣ, ίδος, η, semen fruticis Ægyptiaci.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, mala fama liberatus, qui male audire desit. Ex a et κακίβησις.
Ἀκακίβησις, έος, ό ζή, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab άκαίως.
Ἀκακίβησις, (ἀκακίβησις, Suid.) Epith. Mercurii ab urbe, seu monte, ubi cultus, Ern. Call. Dian. 148.
Ἀκακίβησις, ό, nominativus Macedonicus pro ἀκακίβησις, Il. 16, 185. ut ἰσσηλάττα, ibid. 7, 125; ἰσπηότα, ibid. 2, 336; scxcentaque alia.
Ἀκακίβησις, α, ό, et ἀκακίβησις, apud Poet. nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab άκαίως.
Ἀκακίβησις, ας, η, innocentia, simplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, minime malus, ab omni malitia alicuius; (2) innocens, simplex; (3) apertus.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, a malo intactus, nullo maleficio lesus aut depravatus. Ex a priv. et κακίβησις, maleficus sum.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, innocens, a maleficio vacuus, Suid.
Ἀκακίβησις, ό, bonæ seu innoxie mentis homo; innocens.
Ἀκακίβησις, adv. pure, simpliciter, sine fraude.
Ἀκακίβησις, ό ζή, non affectus malo; molestie expers, Hes. Ab a priv. et κακίβησις.
ἈΚΑΚΑΝΘΙΣ, ίδος, η, carduelis, avis; (2) canis. (2) η κώδων ἀκακάνθις περιγομένη τυφλά τικίει, latrator canis, Aristoph. Pax, 1078.

Ἀκακίβησις, quiete fluentis, gen. sing. Æol. pro ἀκακίβησις, ab
Ἄκακίβησις, α, ό, placide et quiete fluens, Il. 7, 422. Ab ἀκακίβησις et βέω.
Ἀκακίβησις, όν, idem.
Ἀκακίβησις, η, όν, idem.
ἈΚΑ ΔΗΨΗ, ης, η, urtica; (2) spina; (3) concha quædam marina exigua. Ἀπό τῆς όργῆς τῆν ἀκακίβησιν ἀρελέωαι, ab iracundia urticam demere, nempe asperitatem, mordacitatem, Aristoph. Vesp. 878. Nota hanc vocem ἀκακίβησιν Atticis propriam esse, κνίδη vero dici Ἑλληνικώς.
Ἀκακίβησις, έος, ό ζή, invenustus, deformis, inelegans. Ex a priv. et κάλλος, pulchritudo.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, qui non litavit. Ex a priv. et καλλίβησις, secunda sacra facio.
Ἀκακίβησις, adv. non litato, sine litatione.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex a priv. et καλλίβησις, cultus nimium studiosus.
ἈΚΑΛΩΣ, η, όν, cietura.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, non tectus, inopertus, apertus. Ex a priv. et καλοπτός, tectus.
Ἀκακίβησις, acc. pl. contr. pro ἀκακίβησις, ab Ἀκακίβησις, η, revelatio.
Ἀκακίβησις, adv. quiete, leniter, sine strepitu.
Ἀκακίβησις, indefessus, dat. sing. ab άκαίως.
Ἀκακίβησις, όν, adamantinus, Æsch.
Ἀκακίβησις, όν, infatigabilis hasta, seu fortissimus bellator.
Ἀκακίβησις, α, ό, idem. Ex μάχραμαι.
Ἀκακίβησις, όδος, ό ζή, qui pedes habet indefessos, strenuus viator.
Ἄκακίβησις, αντος, ό ζή, indefessus, infatigabilis. Ex a priv. et κάμω, fatigor.
Ἀκακίβησις, dat. plur. f. g. Ion. pro άκακίβησις, ab
Ἄκακίβησις, α, ό ζή, labore carens, laborem non sentiens; (2) infatigabilis, indefessus, Il. 5, 4. (3) qui non laboravit, Aristoph. Ὅμμα γὰρ αἰδέσθω άκακίβησις σπλαγέται, sine fine coruscet, Nub. 284. Ἀκακίβησις αἰών, indefessa ætas, immortalitas, Apoll. Rhod. 4, 1656. Hinc adv. άκακίβησις, indefesse, sine intermissione, sine lassitudine. Ex iisd.
Ἀκακίβησις, α, ό, indefatigabilis bello. Ex άκακίβησις et χράμω, bellum.
Ἀκακίβησις, adv. sine defatigatione, indefesse.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, non conuivens. Ex a priv. et καμνίω, conuivio.
Ἀκακίβησις, έος, ό ζή, inflexibilis, rigidus. Ex a priv. et κάμπτω, flecto.
Ἀκακίβησις, α, ό, qui recta currit. Ex iisdem.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iisd.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, non flexus, qui flecti nequit. Ex iisd. Unde
Ἀκακίβησις, ας, η, rigiditas; (2) constantia.
ἈΚΑΝΘΑ, ης, η, spina, vepres, sentis; (2) carduus, ut interpret. Schol. Theocriti ad Idyll. 6, 15. (3) aculei piscium vulgo aretes, Plut. de Valet. (4) spina dorsi, Herodot. 4. (5) difficultas, molestia, salubritas. Unde
Ἀκακίβησις, άνωσ, η, spinetum, senticetum, dumetum.
Ἀκακίβησις, ήσσω, ήσν, spinosus, spinis abundans. Ab eod.
Ἀκακίβησις, α, ό, cicade species, vel potius epitheton tantum cicadæ, ex eo quod inter spinas cantet; (2) spinax, piscis. Ab eodcm.
Ἀκακίβησις, f. ίωα, spinosum reddo; (2) spinosus sum, spinis horreo. Ab eod.
Ἀκακίβησις, η, όν, spinosus. Ab eod.
Ἀκακίβησις, ίδος, η, carduelis: idem quod άκακίβησις, Schol. Theoc. ad Idyll. 7, 141.
Ἀκακίβησις, ινη, ινον, spinæ, ex spinis factus et contextus. Ab eod.
Ἀκακίβησις, α, τδ, spina.
Ἀκακίβησις, ίδος, η, carduelis. Ab eod.
Ἀκακίβησις, ανος, ό, echinus, Gal.
Ἀκακίβησις, α, ό, per spinas seu sentes gradens, spinigradus. Ex inus. βατίω.

Ἀκακίβησις, ίδος, η, quæ per spinas incedit.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, spinas jaciens vel emittens. Ex Βολέω, jacio.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, spinas colligens. Ex λέγω, lego, i. e. colligo.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, dorsum spinis horrens habens; (2) echinus. Ex νόστος.
Ἀκακίβησις, ήρος, ό ζή, a spina vel stimulo ictus; (2) pastinacæ radio vulneratus. Ὀδυσεύς ἀκακίβησιν, titulus unius et Sophoclis dramatis, quod laudat Stephanius Ilyz. in Δαδώνη. Titulum dramatis imperite verterunt Stephani interpretes, Ulysses spinis flagellatus, vel, flagris cæsus: vcri debuit, Ulysses pastinacæ radio vulneratus. Pastinaca est piscis marinus, de quo vide Plin. 9, 48. Ex άκακίβησις et πλῆττα, percutio.
Ἀκακίβησις, α, ό, acanthus, frutex. Angl. BRANKURSIANE, OR BEARSBRECH; (2) ό, echinus, erinaceus. Ab άκακίβησις, spina.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.
Ἀκακίβησις, έος, ό ζή, spinis cinctus. Ex άκακίβησις et σέβω, cingo.
Ἀκακίβησις, όν, spinis vescor, Steph.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, spinis vescens. Ex άκακίβησις et φάγος, edas.
Ἀκακίβησις, f. φερέω, spinas fero. Ex φέρω, fero.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, spiniger, spinas ferens.
Ἀκακίβησις, ά, f. ήωα, spinas produco. Ex άκακίβησις et φύω, gigno, profiro.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, spinosa folia habens.
Ἀκακίβησις, α, ό, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris.
Ἀκακίβησις, spinosum reddo, Steph.
Ἀκακίβησις, ίδος, η, carduelis. Ab άκακίβησις.
Ἀκακίβησις, έος, ό ζή, spinosus, senticosus, sentus, Gl. V. Metaph. molestiis plenus. Ab άκακίβησις. Unde
Ἀκακίβησις, άνωσ, ό, dumetum, vepretum.
Ἀκακίβησις, f. ίωα, acanum imitor, acani speciem gero. Ab άκακίβησις.
Ἀκακίβησις, η, όν, acanicus, qui acani est.
Ἀκακίβησις, α, τδ, spinula. Dim. ab eod.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, non canonicus, in canonem non relatus. Ex a priv. et κανών.
Ἀκακίβησις, adv. non canonicæ, contra canones et regulas ecclesie vel conciliorum.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, acanus, spinæ genus.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, qui non cauponatur; (2) integer, simplex, sincerus, non adultcratus. Ex a priv. et καπηλεύω.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, caupone carens. Ex a priv. et κάπηλος, caupo.
Ἀκακίβησις, η, όν, epith. mellis, idem quod άκακίβησις, acapnum, apud Plin.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, libra fumo; (2) incruentus, cum est epith. sacrificii.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, vccors, sine corde, excors. Ex a priv. et καρδία, cor.
Ἄκακίβησις, adv. puncto temporis, momento.
Ἀκακίβησις, adv. idem. Ἐδ' όσαν άκακίβησις, ne tantillum quidem. Ἀκακίβησις διαλισπών, quum pauxillum remissem, Aristoph. Nub. 496. Ουκέντι προεϋτών όχλος χροήσιμος έστ', εδδ' άκακίβησις, nec hilum, Id. Vesp. 538. Πλῆν τδστ', ό φέρεσις, άκακίβησις, Id. ibid. 699. Τῶν γὰρ πατρών εδδ' άκακίβησις, μέτεσι σοι, Id. Aves, 1048. Ab άκακίβησις.
Ἀκακίβησις, όν, caput non habens.
Ἀκακίβησις, έος, ό ζή, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens spatium, Gl. V. momentarius; άκακίβησις, momentum, Gl. V. (4) fere, prope. Ἐν άκακίβησις χρόνῳ, brevissimo tempore, Aristoph. Plut. Ex a priv. et κείρω, sccare.
Ἀκακίβησις, animal minutissimum, quale innascitur cere, cascis, et cuti hominum. Ex iisd.
Ἀκακίβησις, άνωσ, άνωσ, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab άκακίβησις.
Ἀκακίβησις, α, ό ζή, idem et ab eod.
ἈΚΑΚΙΒΗΤΑ, ης, η, genus plantæ.

Ἀκρόος, cerebrum; (2) caput, *Elym.* Ex a pleon. et κρόος, caput.
 Ἀκροῦς, ὤ, f. ἦσα, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno. Ab ἀκροός.
 Ἀκροῦς, ας, ἦ, sterilitas.
 Ἀκροῦσις. Ὑπό ακροῦσιον πιδίων, *Euripid. Phion.* 218. Idem quod
 Ἀκροός, ας, ὁ ζ ἦ, infructuosus, fructus expers, sterilis; (2) inutilis.
 Ἀκροῦσις, adv. sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex a priv. et καρῶμαι, fruiscor.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, intolerabilis. Ex a priv. et καρῶμαι, tolero.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, intonsus. Ex a priv. et καρῶσις, tonsus.
 Ἀκροῦσις, εος, ὁ ζ ἦ, qui arefactus non est, nec succo plane caret. Ex a priv. et κρόος.
 Ἀκροῦσις, adv. puncto temporis. Ab ἀκροός.
 Ἀκροῦσις, vel ἀκροῦσις, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim, *Elym.* Ab ἀκροῦσις.
 Ἀκροῦσις, ον, valde ornatus, apud *Æsch.*
 Ἀκροῦσις, ονος, ὁ ζ ἦ, prudens, acuta mente præditus, *Hes.* Ex ἀκροῦσις et φρόνη.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, non coactus, *Suid.* Ex a priv. κατά, et βιάζω, cogō.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, qui dejecti non potest; (2) invictus, invincibilis. Τὸν ἀκροῦσις λόγον, invictum illum sermonem, *Aristoph. Nub.* 1230. Ex a priv. et καταβάλλω, dejectio.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, non denunciatus, sine denuncatione illatus. Ὡς ἀκροῦσις ἐξεννοχῶτος πρὸς αὐτὸς πόλιμον, *Plut. in Numa.* Epith. belli.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, qui damnari aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex a priv. et κατακρίνω, damno.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, sine reprehensione, ut condemnari nequeat, *Ern.*
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, inexpugnabilis, invictus. Ex a priv. et κατακρίνω.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, indemnatus, *Gl. V.* Ex a priv. et κατακρίνω, damno.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, ingratus, injucundus, parum aridus.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, non accusabilis, culpa vacans. Ex a priv. et κατακρίνω, accuso.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, non vclatus, non opertus, non tectus.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, qui frangi nequit. *Hesych.* in ἀκροῦσις.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, inexornatus, indispositus. Ex a priv. et κατακρίνω, orno.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, non damnatus, *Ph.* indemnatus; (2) cui indicta causa pœna infligitur. Ex a priv. et κατακρίνω, damno.
 Ἀκροῦσις, adv. sine judicio, indicta causa.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, versus in cuius fine nulla syllaba redundat.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, non cessans, non desinens. Ex a priv. et κατακρίνω, desino.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, indesinenter.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, qui comprehendit, includit, circumiri non potest, de locis; (2) quem assequi quocumque modo non licet; (3) philosophis, incomprehensibilis, qui percipi non potest.
 Ἀκροῦσις, ita ut assequi eum non liceat: cursu, ubi est velocissime; oculis, ubi est tenuissime vel celerime; vel mente, ubi est obscurissime, *Ern.*
 Ἀκροῦσις, ας, ἦ, incomprehensibilis, vox *philos.* quæ admittit facultatem rerum percipiendarum sine metu erroris. Ex a priv. et κατακρίνω, comprehendo.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, implacabilis. Ex a priv. et κατακρίνω, placō.
 Ἀκροῦσις, adv. implacabiliter.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, incongruus, absonus. *Gl. V.* præposterus, mutabilis.
 Ἀκροῦσις, adv. incongrue, inconcinne.
 Ἀκροῦσις, ας, ὁ ζ ἦ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex a priv. et κατακρίνω.

Ἀκαταμάχητος, η, ον, qui disci, intelligi non potest.
 Ἀκαταμάχητος, ον, qui propter duritiam contumacitatem vel subigi, et alteri rei illi non potest.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest, ineluctabilis, *Ph.* Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, immensus. Ex a priv. et καταμάχημαι, dimictor.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui intelligi aut percipi nequit. *Gl. V.* inconsideratus, item immensus. Ex a priv. et καταμάχημαι, intelligo.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, insuperabilis, lucta non superandus, *Gl. V.* inexticabilis. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari seu coliberi nequit. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, adv. irrequiete, sine quiete; (2) sine fine.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, non attonitus, imperterritus. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, adv. intrepide.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, infatigabilis, invictus. Ex a priv. et καταμάχημαι, fatigo.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui deglutiri nequit. Ex a priv. et καταμάχημαι, absorbeo, deglutio.
 Ἀκαταμάχητος, ον, qui terri non potest.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui sedari et deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex a priv. et καταμάχημαι, delinno, placō.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, non rigatus, siccus. Ex a priv. et ἀδύω, rigo.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui decuti seu deturbari non potest, firmus, inconcussus. Ex a priv. et καταμάχημαι, decutio.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui non est obsignatus. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, inconsideratus. Ex a priv. et καταμάχημαι, considero.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, inconsiderate.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, non elaboratus; (2) informis, rudis, inconditus, incompositus, *Gl. V.*
 Ἀκαταμάχητος, adv. incondite, incomposite.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, solutus, incompositus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentia, ut *βίος ἀκαταμάχητος*. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, adv. sine ulla arte; (2) temere, sine opera humana, *Ern.*
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, non opacus, non umbrosus; (2) apertus. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, reprehensionis, irrisioni, non obnoxius, *Suid.* Ex a et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ἦ, turba, tumultus, seditio; (2) confusio, oppositio ordini, *N. T. (Jac. 3, 16.)*; (3) trepidatio; (4) inconstantia, *Ern.* Ex a priv. et καταμάχημαι, consisto.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisd.
 Ἀκαταμάχητος, adv. incomposite, confuse.
 Ἀκαταμάχητος, ον, finem, exitum non habens.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui coerceri nequit. Ex a priv. et καταμάχημαι, scu καταμάχητος.
 Ἀκαταμάχητος, adv. incontinenter.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui absumi non potest, *Suid.* Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui non est cataphractus, seu armis septus. Ex a priv. et καταμάχημαι.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, non contemnendus, satis fortis, doctus. Ἀκαταμάχητος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διπέλειον, *Xenoph. Agesil.* 6, 8. Ex a priv. et καταμάχημαι, contemno.
 Ἀκαταμάχητος, intractabilis. Ἀκαταμάχητος.
 Ἀκαταμάχητος, ας, ὁ ζ ἦ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, vel nequit culpa, *Suid.* Ex a priv. κατά, et ψεκτός, reprehensibilis.
 Ἀκαταμάχητος, adv. citra reprehensionem.

Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, laud eumentis, non fictus. Ex a priv. κατά, et ψεύδω, mentior.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, incompotus, rudis, impolitus; (2) inchoatus; (3) qui nequit confici, domari, frangi. *Gl. V.* infectus. Ex a priv. et καταφρονέωμαι.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, insonnis, vigilans. Ex a priv. et καταφρονέωμαι.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, accusationi non obnoxius, irreprehensibilis. Ex a priv. et καταφρονέωμαι, accuso.
 Ἀκατάφρων, adv. citra reprehensionem vel accusationem, *Suid.*
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, non initiatus, qui prima religionis Christianæ fundamenta nondum percipit. Ex a priv. et καταφρονέωμαι.
 Ἀκατάφρων, ας, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculae piscatoriae. *Gl. V.* cymba. Dim. ab ἀκατάφρων.
 Ἀκατάφρων, non conspicuus, non oculis expositus. Ἢ γὰρ προσεῦθις ἀνενοχλήτων καὶ ἀκατάφρων σχολῆς ἐπιπέληθα νομίσασα, *Heliodor.* 6.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, vel ἦ, genus navigii actuarii; (2) genus poculi. (1) τὴν ἀκατόν παραβάλλω, lembum habe paratum, *Aristoph. Equit.* 559.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ignobilis. Ex a priv. κατά, et ὀνομάζω, nominō.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, qui sine caule est, caulis expers. Ex a priv. et καυλός, caulis.
 Ἀκατάφρων, (et -ατος) non signatus cauterio. Ἀ καυτηρία. Ἀγγέλιον ἀπελάσαντα ἀκαυτηριάν, *Strab.* 5.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, non ustus; (2) qui aduri nequit. Ex a priv. et καυτός.
 Ἀκατάφρων, ας, ἦ, jactantia odium, orationis modestia, *Suid.* Ex a priv. et καυτός.
 Ἀκατάφρων, tristitia erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἀκατάφρων, ab
 Ἀκατάφρων, ὤ, f. ἦσα, et ἀκατάφρων, tristitia adificio. Hinc ἀκατάφρων, tristis. Κραδίην ἀκατάφρων, *Hesiod. Theog.* 99. Ex a pleon. et ἄχος, tristitia.
 Ἀκατάφρων, *Il.* 5, 24. animo dolens, præsertim. pass. verb. ἀκατάφρων.
 Ἀκατάφρων, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἡκατάφρων.
 Ἀκατάφρων, perf. inf. pass. Ion. pro ἡκατάφρων.
 Ἀκατάφρων, f. ἴσα, idem, *Il.* 6, 486.
 Ἀκατάφρων, perf. part. pass. Ion. et per *Synchor.* pro ἡκατάφρων, ab ἀκατάφρων.
 Ἀκατάφρων, ὤ, fut. ἦσα, acuo. Εἰλετο δ' ἄλλοιμον ἔγχος ἀκατάφρων δέξιν χαλκῶν, *Odys.* 1, 99. Ab ἄχρη, acies.
 Ἀκατάφρων, dolore, inestitia, tristitia adificio, *Hesiod. Theog.* 868. Ex a pleon. et ἄχος.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, leguminis genus rotundum ac durum ita ut aigre frangi queat. Ex a priv. et κῆω, findo.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, qui frangi, findi, aut dissolvi nequit. Ex a priv. et κῆω, findo.
 Ἀκατάφρων, sanans, part. præsent. med. Ion. et *Poet.* pro ἀκατάφρων, a verbo ἀκατάφρων.
 Ἀκατάφρων, intonsus, *Verbe* Ion. et *Poet.* pro ἀκατάφρων, ας, ἦ, non tonsus. Ex a priv. κείρω, tondeo, et κῆω, coma.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, idem et ex iisd.
 Ἀκατάφρων, ας, ἦ, inivus. Ex a priv. et κείρω, findo.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, injussus. Ex a priv. et κείρω.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex a priv. et κείρω, findo.
 Ἀκατάφρων, ας, ἦ, contemptus vanæ gloriae.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, vanæ gloriae non appetens, vacuus ostentatione.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab a priv. κείρω, et σπῆδῃ, studium gloriae.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, stimulo seu aculeo non ictus, non percussus cuspidi teli. Ex a priv. et κείρω, stimulo.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, stimulo, aculeo, calcariibus carens. Ex a priv. et κείρω.
 Ἀκατάφρων, ας, ὁ ζ ἦ, non evacuatus vel exhaustus. Ex a priv. et κείρω, vacuo.

ἌΚΕΟΜΑΙ, ἔμαι, fut. ἴσομαι, et ἥσομαι, sano, meoior, medicor; (2) *metaphor.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto. Ἀκείσθαι ἔλκος, δίψαν, τὰ διεβραγύστα, ὑπόδηματι, θυσιῶν ἀδικήματα. Βαλόμενοι ἀκείσασθαι τὴν ἡμεροσάδα, volentes crimen expiare, *Herodot.* 1, 167.

Ἀκείσσα, fœm. ab ἀκείων, tacita, quieta, *Apoll. Rhod.* 3, 85.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex a priv. et κείρας, misceo. Hinc

Ἀκείριότης, ητος, ἡ, sinceritas, integritas.

Ἀκείριος, adv. sincere, *Phil.* Ab ἀκείριος.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, cornibus vacans. Ex a priv. et κείρας, cornu.

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, non tactus, non ictus fulmine. Ex a priv. et κείριον.

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, detrimentum, damnium. Ab ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, non lucrosus; (2) damnosus. Ex a priv. et κείριος, lucrum.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, cauda carens.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, rei pecuniariae summa inopia. Ex a priv. et κείριον, nummulus.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, cornua non habens. Ex a priv. et κείρας, cornu.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, intonsus, *Il.* 20, 39. Ex a priv. κείριον, tondeo, et κείριον, coma.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem et ex iisd.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, expers asperitatis ejus que medicis κείριος dicitur. Φάρμακον ἀκείριον ἄκείριον, *Arct.*

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex a priv. et κείρας, cornu.

Ἀκείριον, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἡκείριον.

Ἀκείριος, aor. 1. inf. med. v. ἀκείριον.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, mortales sanans. Ex ἀκείριος et βοσός.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, medicabilis, sanabilis; (2) valens ad sanandum. Ab ἀκείριον.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκείριος et πόνος.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sanatio, medela.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem; (2) sanitatis recuperatio. Ab ἀκείριον.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sanabilis, medicabilis.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem quod ἀκείριον.

Ἀκείριος, Poet. idem quod ἀκείριον.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sanans, vim habens sanandi. Ab ἀκείριον.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem quod

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, et ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, medicus; (2) sartor; (3) domitor, qui regit. (3) ἴσσοισιν τὸν ἀκείριον χαλινὸν κτίσις, frænum instituti rectorem equorum, *Soph. Œd. Col.* 713. Ab eod.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, aptus, sarcienti peritus. Ab ἀκείριος.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, formacis ferreae genus, *Dioscor.*

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, *Ionice* ἀκείριον, medicina, ars medica. Ab ἀκείριον.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, medicinalis. Ab ἀκείριον.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sanabilis, medicabilis.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, acus.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem. *Eustath.*

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, medicatrix; (2) sartrix, *Gl. V.* sarcinatrix.

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem.

Ἀκείριον, τὸ, medicamentum. *Soph. Hcs.*

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, medicus. Ab ἀκείριον, sano.

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, remedium adferens, salutaris. Ex ἀκείριος et φέρω, fero.

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἀκείριος et δόνην, dolor.

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem quod ἀκείριον.

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, *audians*, part. præs. med. *Phil.* et *Dor.* pro ἀκείριος, a verbo ἀκείριον, audio.

Ἀκείριον, ἄ, ὁ ἕ ἢ, caput non habens. *Ph.* truncus; (2) qui caret principio; (3) qui sine auctore certo est; (4) imperfectus; (5) honoris et dignitatis expers; (6) nomen herbae certae. Ex a priv. et κείριον.

Ἀκείριος, adv. sine capite; (2) sine exordio.

Ἀκείριος, tacitus sum, inhio. Κείριος κ' εἰσοράων ἀκείριος, *Apoll. Rhod.* 1, 765.

Ἀκείριος, vide ἀκείριον, *Apoll.*

Ἀκείριος, ἄ, ὁ ἕ ἢ, tacitus, ne hiscens quidem. *Il.* 1, 33. Ex a priv. et κείριον, hisco.

Ἀκείριον, adv. tacite. Ex iisd.

ἈΚΗ, ἄ, ἡ, acies ferri; (2) cuspis; (3) quies; (4) urbs Phœnicia.

Ἀκῆ, adv. *Dor.* idem quod ἄκῆ, *Pind.*

Ἀκῆ, adv. negligenter, sine cura, *Æsch.* Ex a et κῆδος.

Ἀκῆ, adv. idem, *Apoll.*

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, incuria, neglectus; (2) moror, tristitia. Μηδ' ἐμ' ἀκῆδῆσον ἀφορμήθετε λιπόντες, *Apoll. Rhod.* 2, 219. Ab ἀκῆδος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, quem nemo curat, neglectus. Ex a priv. et κῆδος, curatio.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) insepultus, inhumatus, *Il.* 6, 60. Ex a priv. et κῆδος, cura.

Ἀκῆ, adv. sine ulla cura, temere; (2) sine misericordia, inhumaniter.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, inhumatus. Ex a priv. et κῆδος, funero.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων ἔστι εὖ ἀκῆδῆσον, ubi εὖ pro ἴσσο vel ἴσσο, *h. e. ἀκῆ*, *Il.* 14, 427. Ab

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, nullam curam gerens, neglectus; (2) neglectus, qui cura non est; (3) inhumatus, insepultus; (4) tristitia vacuus; (5) securus, *Il.* 21, 123. Ἀκῆδῆσον ὠκεανῶν, sine timore, *Call. in Dian.* 62. Ex a priv. vel intens. et κῆδος, cura. Hinc

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, vacuata mororis; (2) mororis abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) tristitia.

Ἀκῆ, ἄ, fut. ἄσω, negligenter ago; (2) animo concido; (3) morore gravi adficio. Μηδ' ἀκῆδῆσον πρὸς τὰ παρόντα, *Basil.* Ab eod.

Ἀκῆ, adv. sine sepultura. Ab ἀκῆδος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sing. perf. med. *Att.* pro ἄκῆ, a verbo ἀκείριον.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, qui decipi nequit; (2) qui deliniri nequit. Ex a priv. et κῆδος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, immaculatus, maculae expers; (2) incorruptus. Ex a priv. et κῆδος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sanatio, medela; (2) remedium. Ab ἀκείριον, sano.

Ἀκῆ, adv. tacite, quiete. *Il.* 3, 95. Ἀκῆ ἐγένοντο σιωπῆ, fuerunt taciti. Ex a priv. et κῆδος, (ab ἀκῆ, v. ab ἀκείριον, *Ern.*)

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, hortu carens, hortu nomine indignus.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, purus, incorruptus; (2) illæsus; (3) immortalis. Ex a priv. et κῆδος, (a priv. et κῆδος vel κῆδος, *Ern.*)

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, Κλήτος ἀκῆτος, patrimonium integrum, *Il.* 15, 498. Φιλία ἀκῆτος, *Xenoph. Hier.* 3, 4. Ἀκῆτος ἄλλοις θυμὸν, *Eurip. Hippol.* 1114. Idem.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, exanimis, cor non habens, *Il.* 5, 199. Ex a priv. et κῆδος, cor; (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæsus; (4) act. non lethifer, *Schol. ap. Nic.* (1) Δείος ἴσχυι ἀκῆτος, timor exanimans, *Il.* 5, 812. (3) ἐν ἄσπετι δ' ἢ κεν ἐκείνοι πρὸς ἑαυτὸς πείσων, ἀκῆτα πάντα ἐγένοντο, *Call. in Apoll.* 40. Ex a priv. et κῆδος, fulum.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem quod ἀκῆτος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, nullo fecali misso, sine denunciatione; (2) implacabiliter. (1) ἐν ἢ ἔστι ἐπιμύνηστος ἐστὶ ἀκῆτος παρ' ἀλλήλους, sine caduatore, *Thucyd.* 2, 1. Ab

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, per caduatore non denuntiatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis, *Stroph.* qui nuntium non remisit, *Soph. Trach.* 45. Ex a priv. et κῆδος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem quod ἀκῆτος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, non ceratus, non oblitus cera. Ab a priv. et κῆδος, cera.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκῆχνηται, ab ἀκῆτος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, tristitia adfecti erant; 3. plural. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκῆχνηται.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, *Il.* 17, 636. 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκῆχνηται.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, dolor, tristitia.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, vel ἀκῆχνηται, tristior. Θυμὸν ἀκῆχνηται μεγάλ' ἴαχρον, *Il.* 18, 29. Ex a pleon. et ἄκῆτος, magor.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, non adulteratus, sincerus, incorruptus. Ex a priv. et κῆδος, adultero.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, cui scoria nulla admixta est; (2) purus, sincerus. Ex a priv. et κῆδος, cui scoria admixta est.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, adul. sine scoria; (2) sincere, pure. *Ph.* sedulo.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, infirmus, qui se vix movere potest. Ex a priv. et κῆδος, moveo, (vel potius pro ἀκῆτος, quietus, segnis, piger, ab ἀκῆ, ἀκῆν vel ab a priv. et κῆδος, κῆδος, qui nil pensi habet, *Ern.*)

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, cuspidatus, acuminatus in modum cuspidis. Ab ἀκῆτος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem et ab eodem.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, *Acuo.* Ab eodem.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, impotens, imbecillis; (2) qui non est velox. (1) δολιγοβραχύν ἄκῆτον, *Æsch. Prom. Pinct.* 549. Καὶ οὐδὲν ἄκῆτον, *Odys.* 9, 515. Ex a priv. et κῆδος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, concussio, complosio, *Elym.* Ex a pleon. et κῆδος, qualis, mutato sc. τ in x (quidni potius a κῆδος a κῆδος, quamquam usitatus est κῆδος, *Ern.*)

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, pudicus, castus, qui cinædus non est, *Suid.* Ex a priv. et κῆδος.

ἈΚΙΝΑΨΗ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, acinaces, gladius Persicus. Reperitur in dat. ἀκῆτος, *Herod.* 152. ἀκῆτος, *Paus.* pag. 99. In accus. ἀκῆτος, *Herod.* pag. 129. ἀκῆτος, *Idem*, pag. 256. τοὺς ἀκῆτους et ἀκῆτους, apud eundem, pag. 132 et 256.

Ἀκῆ, adv. citra periculum, sine periculo.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sine periculo, liber, extra periculum constitutus. Ἐν ἀκῆτον ἐστίν, *Suppl. τόπος*, in tuto est, *Xenoph. Hier.* 2, 10. Ex a priv. et κῆδος, periculum.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, sine periculo, secure.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, immobilitas, quies. Ex a priv. et κῆδος, motio.

Ἀκῆ, *Dor.* pro ἀκῆτος, ab ἀκῆτος.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, immobilis sum.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, idem, caveo ne movear, quiescere cupio. Ab

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) segnis. (4) οὐδ' ἀκῆτος φέρεις, *Aristoph. Ran.* 899. Αὐτὰρ σάκῆντα ἔσπῃ, tacendas res fari, *Soph. Œd. Col.* 624. Ex a priv. et κῆδος.

Ἀκῆ, adv. sine motu, citra motionem.

ἈΚΙΝΟΣ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, acinus; (2) herbae genus.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, vermicibus non obnoxius, a vermicibus non arrosus; (2) incorruptus. Ex a priv. et κῆδος, vermibus. Ἀκῆτος ἴσσοτος, *Hesiod. Op.* 432.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, ignavus, nihil agens, *ap. Theocr.* (28, 15), sed ibi est ἀκῆτος pro ἀκῆτος, a κῆτος, manus. *Ern.* (2) Borcas, Aquilo, *Ern.*

Ἀκῆ, adv. remissè, sine motu, *Hcs.*

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, cuspis ferrea, spiculum, *Gl. V.* *Metaph.* dolor acutus. Ἐν τῶν ἀκῆτων ἀκῆτος ἐξαιρέμενον, *Aristoph. Pax*, 442. *Dinn.* ab ἀκῆ, acies.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, *Il.* 17, 75. pro ἀκῆτος, adv. ita ut tu consequi nequeas. Ab

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, quem non pessumus adsequi cursu, telo, &c. qui comprehendere nequit; (2) inaccessus; (3) quem mente et cogitatione comprehendere non possumus. Ex a priv. et κῆτος, comprehendendo.

Ἀκῆ, ἄ, ὁ ἕ ἢ, nullis filius columinis.

¹Ακίωτατοι, *firmissimi*, nom. pl. ab ακίωτατος, quod est superlat. ab άκίος.
²Ακίχθμαι, f. ίσμαι, simulare recusio. Ab άκίχθ, muliere, quae simulate recusabat quod maxime cupiebat. Μισρό μιν έν ήκίσαντο παρειστέμνονι, *Plut.* Hinc
³Ακισμός, έ, ό, simulata recusatio.
⁴Ακκορίζειν, perdere cirmices. *Erp. ap. Steph.*
⁵Ακλαιός, ίος, ό, ή, illacrymabilis. Ex a priv. et κλάω, *fleo*.
⁶Ακλάρωτος, exsors, *Dorice* pro ακλήρωτος.
⁷Ακλάς, άδος, ή, non fracta. *Ephth.* vitis, cui sarmenta non sunt amputata. Ex a priv. et κλάω, *frango*.
⁸Ακλαστος, υ, ό, ή, non fractus, infractus.
⁹Ακλαυσι, seu ακλαυσεί, adv. sine fletu. Ab ακλαυσι, υ, ό, ή, indeploratus, indefectus. *Gl. V.* indefectibilis. Ex a priv. et κλαίω.
¹⁰Ακλαυτος, υ, ό, ή, idem et ex iisd.
¹¹Ακλαυτεί, adv. sine fletu, *Call. in Dian.* 167.
¹²Ακλέης, ίος, ό, ή, inglorius, turpis, fedus. Τοίς φίλοις άκλείεσσαν όρζαν, *Xenoph. Oeconom.* 8, 4. Άκλέης δ' έβα σπολάς άνευ χιτάνος, *Aristoph. Aves*, 945. Ex a et κλέος. Hinc
¹³Ακλεία, ας, ή, seu άκλεία, ignobilitas, infamia.
¹⁴Ακλείης, ίος, ό, ή, *Poet.* pro άκλείης.
¹⁵Ακλείσις, υ, ό, ή, non clausus.
¹⁶Ακλείσις, *Poet.* adv. sine gloria. Μη μιν άσπυδιεί γε και άκλείως άπολόμην, *perierim*, *Il.* 22, 304. Ab άκλείης.
¹⁷Ακλιπτος, υ, ό, ή, non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex a priv. et κλίπτω.
¹⁸Ακλιός, adv. inglorie. Ab άκλιός.
¹⁹Ακλιθόνισσις, adv. sine gloria, fama. Ab a priv. et κληθών, *fama*.
²⁰Ακλιήσις, ον, *Poet.* pro άκλεισις. Έχει γάρ τίγος ακλιήσιον, *Call. Frag.* 41, 2.
²¹Ακλιήσις, ά, f. ήσις, sum exsors, miseris adfigor. Ex a priv. et κλησις, *sors*. Hinc
²²Ακλιήσιμα, άτος, τό, infortunium, calamitas.
²³Ακλιήσις, ας, ή, egestas, infelicitas. Ab
²⁴Ακλιήσις, υ, ό, ή, exsors; (2) pauper, egenus; (3) infelix, miser. Ex a priv. et κλησις.
²⁵Ακλιηρωτεί, adv. citra sortem.
²⁶Ακλιηρωτί, adv. idem; ab
²⁷Ακλιηρωτος, υ, ό, ή, sorte non lectus; (2) exsors, expers. Ex a priv. et κληρωί.
²⁸Ακλιήσις, ον, idem quod άκλεισις.
²⁹Ακλιητι, adv. sine vocatione, invitatione, άκλιησις, *Steph.* Ab
³⁰Ακλιητος, υ, ό, ή, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens. Νομίσις γελούτερον είναι το άκλιητον, ή το κεκλημένον έλθειν επί το δείπνον, *Xenoph. Sympos.* 1, 13.
³¹Ακλιώνιος, άν, in neutram partem vergendo. Ηνεν ακλιώνιος τον κύριος δόλιχον, *Anthol. inedita. Epigr.* 298, 4.
³²Ακλιώνιος, ίος, ό, ή, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non est. *Ph.* durus. Ex a priv. et κλίω.
³³Ακλιώνιος, adv. idem quod ακλιώνιος.
³⁴Ακλιώσις, υ, ό, ή, qui non declinat.
³⁵Ακλιώσις, indeclinabiliter, sine declinatione.
³⁶Ακλιώνητος, υ, ό, ή, imperturbatus, non agitatus, inconcussus. Ex a priv. et κλονίω.
³⁷Ακλονος, υ, ό, ή, idem. Ex a priv. et κλονίω.
³⁸Ακλοςος, υ, ό, ή, furum injuriæ non expositus, non deceptus; (2) non furtivus. Ex a priv. et κλοπή, *furtivum*.
³⁹Ακλυδώνιστος, υ, ό, ή, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex a priv. et κλυδώνίζομαι.
⁴⁰Ακλυδώνιστος, adv. sine fluctibus, tranquille.
⁴¹Ακλυσις, υ, ό, ή, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex a priv. et κλύω, *abluo*.
⁴²Ακλώνητος, υ, ό, ή, ramulis carens. Ex a priv. et κλών, *ramulus*.
⁴³Ακλωσις, υ, ό, ή, nendo non ductus, tortus, seu connexus. Ex a priv. et κλώω, *peo*.
⁴⁴Ακμάζω, f. άσω, floreo aetate, aetate sum firma; (2) sum vegetus et validus per aetatem, polleo robore juvenili; (3) facio ea quæ juvenes decet; (4) polleo, vigeo, floreo re

quacumque. *Gl. V.* vigeo, adolesco, pubescio, vireo, vireo; ακμάζων, vegetus, vigenis, *Phil.* ακμάζουσα, vivida, fortis, *Phil.* ακμάζειν την ήλικίαν, νόστησι, πολλή, πλύσι, χροήμασι, πίζή στρατι, προς δύναμιν ακμάζων σίτος, maturum, μέλι, πόλιμος ακμάζουσα ήμέρα, νύξ, δίερος, medius. Ab ακμή.
¹Ακμαίσις, αία, αίων, vigenis, florens aetate, florens re quacumque; (2) juvenis, adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempestivus; (5) vigoris plenus, *Ph.* (6) opportunus; (7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam aggreditur. Ab eod.
²Ακμαίσις, adv. in flore; (2) cum vigore; (3) mature.
³Ακμαίον, acc. sing. *Dor.* pro ακμήν, ab ακμή.
⁴Ακμασής, ύ, ό, strenuus, validus, robustus. Ab ακμάζω.
⁵ΑΚΜΗ, ής, ή, cuspis, acies, *Il.* 10, 173; (2) vigor, maturitas seu flos aetatis, firma aetas, juvenus; (3) εν άχμηή dicuntur esse omnia, cum sunt in summa vi, optima conditione, &c. (4) articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendæ; (5) άχμηή, vari, quia in juvenili aetate nasci solent in facie, *Ern.* (1) Έπί ζυροί στρατι ακμήσις, in novacula sita est (res) acie. Hinc posses referre ad tertiam significat, *Il.* 10, 173. (2) πάντας εν ακμή, omnes florentes aetate, *Call. in Cererem*, 34. (3) ώς ό καιρός ούχό μιλαν, άλλ' έστ' εν αυτης της ακμης, ή δει παροντ' έμινον, *Aristoph. Plut.* 255. Ως ακμη καυσι. Ηκάθε παροίωι Τρωάσις τε συμμάχους, tempus vocat, *Eurip. Hecub.* 1042. Ουκ έδρας ακμη, non est sedendi tempus, *Soph. Ajax*, 818. Άχμηαι, summitates digitorum. άμφιδίξις ακμαίσις, utraque manu. *Soph. Oed. Tyr.* 1243. ποδών ακμαί, summitates pedum. λώω δ' έρχοντα διατόροι ποδοί ακμαίς, *Id. ibid.* 1034. ακμη ήθης, aetas. τίνα δ' ακμη ήθης τότε, *Id. ibid.* 741.
⁶Ακμηήν, adv. adluce, idem nunc; (2) sedulo, strenue; (3) cum maxime; (4) aliquamdiu. Ab ακμηή, vel etiam pro κατ' ακμηήν.
⁷Ακμηήσις, ή, όν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.
⁸ΑΚΜΗΝΟΣ, υ, ό, ή, jejunus, qui non gustavit; item, qui non bibit, siccus. Άκμηήσις σίτοι, expers cibi, *Il.* 19, 163. Άκμηήσις βαρής, *Lycomph.* 672.
⁹Ακμηήσις, ήτος, ό, non defatigatus, non defessus, recens, integer; pro άκαμηήσις, *Il.* 11, 801. Ex a priv. et κάμνω.
¹⁰Ακμηήσις, υ, ό, idem.
¹¹Ακμηήτι, adv. sine lassitudine. Ab ακμηήσις.
¹²Ακμηήσις, υ, ό, ή, ή, άκμηήσις, η, ον, idem.
¹³Ακμηήσιον, υ, τό, lignum incudis, basis, *Il.* 18, 410. Ex άκμηήν et τίσημ.
¹⁴Ακμηήσις, incudis, acc. pl. ab άκμηήν.
¹⁵Ακμηήσις, *Acmonides*, *Dor.* pro Άκμηήσις.
¹⁶Ακμηήσις, ονος, ό, incus, *Il.* 15, 19. indefessus. Δόγχις άκμηήσις, *Esch. Pers.* 51. Τριώνιος άκμηήσις, *Callim. Dian.* 146. Hinc Άκμηήσις, substant. incus.
¹⁷Ακμηήσις, υ, ό, ή, inflexibilis. Ex a priv. et κάμπτω, *flecto*.
¹⁸Ακμηήσις, υ, ό, ή, fullonem non expertus, a fullone non purgatus, subactus. Ex a priv. et κνάπτω.
¹⁹Ακμηήσις, υ, ό, ή, idem; *Gl. V.* rudis, impolitus. Ex iisd.
²⁰Ακμηήσις, υ, ό, ή, tibiis seu cruribus carens, qui non habet suras. Ex a priv. et κνήμη.
²¹Ακμηήσις, γδος, ή, spina dorsi. Ex a priv. et κνάω, *sculpro* seu *scabo*, quia animalia eam scabere non possunt (vel potius pro άκμηήσις, v. άκμηήσις, άκάνιον, *Ern.*)
²²Ακμηήσις, υ, ό, ή, insulsus, insipidus; proprie nidoris expers. Ex a priv. et κνήσις.
²³Ακμηήσις, υ, ό, ή, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.
²⁴Ακμηήσις, auditus, gen. sing. *Dor.* pro άκοήσις.
²⁵Ακμηήσις, ής, ή, auditus; (2) fama, rumor, sermo; (3) auris; (4) strepitus qui audiri potest. (4) Φέρε γον εν πύλαισιν άκοον βύλω,

Eurip. Or. 1281. (5) ap. *historicos* traditio, *Ern.* Ab άκμηήσις.
¹Ακοίλος, υ, ό, ή, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers. Ex a priv. et κοίλος, *cavus*.
²Ακοίμητος, υ, ό, ή, insomnis, non dormiens, pervigil. Ex a priv. et κοιμάω.
³Ακοίμησις, gen. pl. ab άκοίμησις.
⁴Ακοίσις, υ, ό, ή, non communis; (2) non pollutus. Ex a priv. et κοινός, *communis*.
⁵Ακοινωνσία, ας, ή, cum nullum est commercium, nulla societas; (2) nulla benignitas, quæ de suo aliquid impertiat; (3) excommunicatio. Ex a priv. et κοινάω. Unde
⁶Ακοινωνήσις, υ, ό, ή, incommunicabilis; (2) sine societate, insociabilis; (3) parvus, tenuis, non communicatus. Την μίαν μοι σαργίτω πώσις γάμοις άκοινωνήσιον ενών, maritus in nuptiis uno sit contentus lecto, non communicato cum aliis, *Eurip. Andr.* 470.
⁷Ακοινωνήσις, adv. insociabiliter.
⁸Ακοίσις, υ, ό, commune cubile habens, maritus. Ex a priv. et κοιτή.
⁹Ακοίσις, γδος, ή, uxor, marita. A præc.
¹⁰Ακοίσις, υ, ό, ή, sine cubili, cubili carens; (2) at το άκοίσιον est mel sedimento carens.
¹¹Ακολάκευτος, υ, ό, ή, qui adulationibus capi nequit, aut adulatoribus caret, *Ern.* Ex a priv. et κολακεύω, *adulor*.
¹²Ακολάκευσις, υ, ό, ή, alienus ab adulatione. Ex a priv. et κολάω, *adulor*.
¹³Ακολασία, ας, ή, intemperantia, luxuria, incontinentia in quocunq; cupiditatem genere. *Gl. V.* protervia. Ex a priv. et κολάω.
¹⁴Ακολασίαινα, intemperanter seu petulanter ago; (2) proterve et libidinoso vivo. *Gl. V.* nepotior, protervio. Ab ακόλασις.
¹⁵Ακολασίαι, ά, idem et ab eod. Hinc
¹⁶Ακολάσημα, άτος, τό, factum petulans; (2) scelus; (3) stuprum per proterviam illatum.
¹⁷Ακόλασις, υ, ό, ή, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus; (2) non punitus; (3) audax; (4) insolens; (5) castigatione dignus. Ex a priv. et κολάω, *γυμνία*.
¹⁸Ακολασιότρος, comp. ab ακόλασις, intemperantius, petulantius.
¹⁹Ακολάσις, adv. intemperanter, petulanter. *Gl. V.* impune.
²⁰Ακόλαπτος, υ, ό, ή, non glutinatus. *Gl. V.* qui conglutinari vel uniri nequit. Ex a priv. et κολλάω, *glutino*.
²¹Ακόλασις, υ, ό, ή, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit. Ex a priv. et κόλλα, *gluten*.
²²Ακολος, υ, ό, frustum panis, parva buccella; (2) cibus. Απίζων ακόλας, *Odyss.* 17, 222. Ex a ex parte priv. et κλον, *cibus*.
²³Ακολυθίαι, ά, fut. ήσις, sequor, comitor; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, similis fio; (3) obsequor, obtempero. Άκολυθειν τινι, μετά τινος, κατίπιν τινος, άλλήλοισ' τή λόγμ, animo assequi, intelligere. Ab ακόλυθος.
²⁴Ακολυθία, άτος, τό, consequentia; (2) adsecratio, consecratio. Ab ακολυθείω.
²⁵Ακολυθίσις, εως, ή, idem et ab eod.
²⁶Ακολυθιόσις, ή, όν, scquax, proclivis ad sequendum. Ab eod.
²⁷Ακολυθία, ας, ή, adsecratio, comitatus; (2) series, nexus, consequentia, *Gl. V.* (3) convenientia, congruentia; (4) officium; (5) formula cæremoniarum, seu rituum sacrorum. Ab
²⁸ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ, υ, ό, ή, pedisequs vel pedissequa, assella, comes, adsecrator; (2) consequens, consentaneus, convenientis, congruens, similis; (3) minister ecclesie veteris, qui sequitur cum cereo accenso diaconum, cum procedit ad prælegendum evangelium, *Eccl.*
²⁹Ακολυθίαι, sequentibus, dat. plur. præc. part.
³⁰Ακολυθίαι, adv. consequenter; (2) convenienter. Ab ακόλυθος.
³¹Ακόλυθος,

Ἀκόλμητος, α, ὁ ζή, natandi inscius. Ex a priv. et *κολυμβάω*, nato.
 Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus; (2) neglectus cultus et munditie, Ern. Ab ἄκομος.
 Ἀκομισία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ὀλοσεν ἄλη τ' ἀκομιστήτε, *Odys.* 21, 284. Ἀκομισία δὲ εὐχ' ἵππον μόνον διαλλύει, *Themist.* Ab
 Ἀκόμιστος, α, ὁ ζή, neglectus, squalidus, sine cura necessaria. Ex a priv. et *κομίζω*.
 Ἀκομος, α, ὁ ζή, eui nulla est coma, qui eomatus non est. Ex a priv. et *κόμη*.
 Ἀκόμπαστος, α, ὁ ζή, alienus a jactantia et ostentatione. Ex a priv. et *κομπός*.
 Ἀκόμπωτος, α, ὁ ζή, idem et ab eod.
 Ἀκόμψυτος, ον, non curiose aut insidiosè ad illecebras ornatus.
 Ἀκομψος, α, ὁ ζή, inelegans, non festivus; (2) vills, simplex, (ineptus, *Steph.*) Ἐγὼ δ' ἀκομψος εἰς ὄχλον δόξαι λόγον, ego vero ineptus sum ad verba faciendum apud turbam, *Eurip. Hipp.* 986.
 Ἀκόμψως, adv. ineleganter, illepidè.
 Ἀκον, neutrum ab ἄκων, invitum, involuntarium. Πῶς γ' ἂν τὸ γ' ἄκον πᾶγμα ἂν εἰκότως φέγοις, *Soph. Œd. Col.* 977.
 Ἀκονῆν, pres. inf. act. contr. pro ἀκονῶν.
 Ἀκονία, ᾧ, f. ἴσω, aeuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κραυῶν ἀκονίσαντες, *Luc.* Ex ἀκόνι, cos.
 Ἀκόνιδυλος, ον, expers tuberum. Ab α et *κονιδύλη*.
 ἈΚΟΝΗ, ης, ἡ, eos.
 Ἀκόνημα, ἄτος, τὸ, ineitamentum. Ab ἀκόνω.
 Ἀκονητής, ᾧ, ὁ, qui aeuit. *Ph.* eotiarus.
 Ἀκόνιον, α, τὸ, coticula. Dim. ab ἀκόνι.
 Ἀκονίτι, adv. sine pulvere; (2) sine pugna, citra laborem, facile, nemine impediēte. Ex a priv. et *κόνις*.
 Ἀκονιτικός, ἡ, ὄν, ex aconito confectus. Ab ἄκόνιτον, α, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, seu caubis, nascitur. *Angl.* WOLFSBANE, MONKSHOOD.
 Ἀκόνιτος, α, ὁ ζή, pulveris expers; (2) qui sine pulvere fit, sine labore; (3) non illius calce, opere tectorio non obductus; (4) non piceatus. Ex a priv. et *κόνις*, pulvis, cinis.
 Ἀκονίτως, adv. sine pulvere; (2) sine difficultate.
 Ἀκοντε, invit. nominat. dual. ab ἄκων.
 Ἀκοντι, adv. invito, coacte. Ex a priv. et *ἰκοντι*, sponte.
 Ἀκοντίας, α, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) ἡ plur. stella, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον. Unde
 Ἀκοντιζῶ, f. ἴσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντιζέων τὸν φρύγοντα εἰς τῆτον, τινὰ ἐγχεῖ, τινός· Ἀκοντίος ἀεὶ φαινή, *Il.* 4, 496. Hinc
 Ἀκοντικόν, α, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκόντιων, seu jaculorum.
 Ἀκόντιον, α, τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) spina dorsi. Ab ἄκων, jaculum.
 Ἀκόντιος, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντιζῶ.
 Ἀκόντισμα, ἄτος, τὸ, idem; (2) jaculum.
 Ἀκοντισμός, ᾧ, ὁ, jaculatio.
 Ἀκοντίσσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.
 Ἀκοντιτής, ἡρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.
 Ἀκοντίτης, α, ὁ, idem. Hinc
 Ἀκοντιτικός, ἡ, ὄν, jaculandi peritus.
 Ἀκοντινός, ὄος, ἡ, jaculatio. Οὐδέ τ' ἀκοντινὸν ἐνδύσαι, neque jaculorum certamen inibis, *Il.* 23, 622; (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντιζῶ.
 Ἀκοντιόβλος, α, ὁ ζή, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, -οντος, et βάλω, jacio.
 Ἀκοντιόδοκος, α, ὁ ζή, qui jacula observat, ut eorum ietus evitet. Ex ἄκων et δέκομαι, recipio, vel potius δικάζω, observo.
 Ἀκοντιόφορος, α, ὁ ζή, jaculum ferens. Ex ἄκων, jaculum, et φέρω, fero.
 Ἀκόντως, adv. invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπῆτι, sine labore ac molestia. Ex a priv. et *κόπος*.
 Ἀκοπίστος, α, ὁ ζή, indefessus, indefatigabilis; (2) lassitudinem et laborem nullum adferens. Ex a priv. et *κοπίω*, laboro.
 Ἀκοπίτως, adv. sine labore.
 Ἀκοπος, α, ὁ ζή, indefessus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex a priv. et *κόπος*, labor.
 Ἀκόπριστος, α, ὁ ζή, non stereoratus, cui fimus non est ingestus. Ex a priv. et *κόπρος*, stercus.
 Ἀκοπρος, α, ὁ ζή, idem et ex iisd.
 Ἀκοπρώδης, ἄδες, purus a stereore, comp. ἀκοπρώδιστρον, minus stereoris habens.
 Ἀκόπως, adv. sine lassitudine; (2) sine vermium noxa.
 Ἀκόρστος, α, ὁ ζή, inexpectabilis, insatiatus, insatiabilis. Ex a priv. et *κορῆ*, satio.
 Ἀκορίσως, sine satietate.
 Ἀκόρητος, α, ὁ ζή, *Il.* 7, 117, idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.
 Ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab eod.
 Ἀκορίτης, α, ὁ, sc. ἄνθος, vinum ex acoro confectum. Ab
 ἈΚΟΡΟΝ, α, τὸ, acorum, herba sive radix quædam medica. *Angl.* THE SWEET-SMELLING FLAG, OF CALAMUS.
 ἈΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam, quæ putatur a nonnullis esse carduus benedictus sylvestris.
 Ἀκορος, α, ὁ ζή, idem quod ἀκόρητος.
 Ἀκούβος, α, ὁ ζή, virtutem seu fastigium non habens. Ex a priv. et *κορυβή*, verticæ.
 Ἀκος, εος, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium, *Il.* 9, 260. Ab ἀκίωμα.
 Ἀκοσμία, ᾧ, f. ἴσω, incompote me gero; (2) improbus sum. Κολάσσει τὸς ἀκοσμίωτας, *Isocr.* (2) Οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν, *Soph. Phil.* 387. Ex a priv. et *κοσμίω*, ornō.
 Ἀκοσμήεις, εσσα, ἦν, inornatus. Ab ἀκοσμία.
 Ἀκόσμητος, α, ὁ ζή, idem et ab eod.
 Ἀκοσμήτως, adv. confuse, sine ornatu.
 Ἀκοσμία, ας, ἡ, status rerum perturbatus, res incompote; dedeeus, *Philox.* indecentia, λόγων ἀκοσμία, *Eurip. Iphig. in Aul.* 317. Ab eod.
 Ἀκοσμος, α, ὁ ζή, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompotus, incomptus; inhonestus, *Gl. V.*
 Ἀκόσμως, adv. idem quod ἀκοσμήτως.
 Ἀκοσίω, ᾧ, futur. ἴσω, abundo esse hordei, pascor hordeo. Ἀκοσίπας ἐπὶ φάτνη, *Il.* 6, 506. Ab
 ἈΚΟΣΤΗ, ἡς, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.
 Ἀκοτος, α, ὁ ζή, qui simulatas non alit.
 Ἀκοτάζω, audio; (2) invocor, *Il.* 4, 343. Ab ἀκούω.
 Ἀκούειν, audire, pres. inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν.
 Ἀκούεω, audiat, 3. sing. pres. imperat. act.
 Ἀκούῃ, ἡς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.
 Ἀκουα, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουα.
 Ἀκούστα, audientem, acc. sing. pres. part. act.
 Ἀκούντεσσι, dat. pl. part. pres. *Ionice* et *Poet.* pro ἀκούσαι.
 Ἀκόνου, 3. pl. pres. ind. act. *Dor.* pro ἀκούσαι.
 Ἀκέρυτος, α, ὁ, intonsus, *Gl. V.* Ex a priv. et *κρύω*, tondeo.
 Ἀκρος, α, ὁ ζή, intonsus; (2) qui est sine liberis. Ex a priv. et *κρίω*, vel *κόρος*.
 Ἀκρος, οντος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.
 Ἀκρόσαιιν, audiverint, 3. pl. aor. 1. opt.
 Ἀκρόσαι, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκρόσαι.
 Ἀκρόσαις, qui audiunt, vide anteced. ἀκρόσαι.
 Ἀκρόσασσαν, audiant, 3. pl. a. 1. imperat. act.
 Ἀκρόσαι, audies, 2. sing. fut. 1. ind. mod. *Ionice* pro ἀκρόσαι, vel ἀκρόσθι.
 Ἀκροσάζω, cogo. Ab ἀκρόσθι.
 Ἀκροσθός, α, ὁ ζή, qui a Deo exauditur. Ex ἄκρωσις et θεός, Deus.
 Ἀκρόσιος, α, ὁ ζή, vel ἀκρόσιος, ἴα, ον, (prima producta) non voluntarius, coactus, invitus, *Gl. V.* Ex a priv. et *ἰκάν*, sponte.
 Ἀκροσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκούω, audio.
 Ἀκροσίως, adv. præter voluntatem, invite.

Ἀκρωμα, ἄτος, τὸ, res quæ auditur, auditio; (2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor; (4) quod oblationis causa auditur, ut cantus, res auditu jœuenda, Ern. Ex ἀκρω.
 Ἀκρωμάτιον, α, τὸ, audituncula, narratiuncula. Dim. ab ἄκρωμα.
 Ἀκρωτής, ᾧ, ὁ, auditor, qui audit; (2) discipulus. Ab ἀκρω. Hinc
 Ἀκρωτιάω, gestio audire.
 Ἀκρωτικός, ἡ, ὄν, ad auditum pertinens.
 Ἀκρωτικός, attente, ad audiendum parate.
 Ἀκρωτός, ἡ, ὄν, sub auditum eadens. Ab ἀκρω.
 Ἀκρόσωιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.
 Ἀκρωτίεις, audire facies, 2. sing. f. 1. indic. act. *Att.* pro ἀκρωτίεις. Ab
 Ἀκρωτίζω, f. ἴσω, audire facio, pass. audio. Ab
 ἈΚΟΤΩ, fut. ἴσω, audio, auribus pereipio, ausculto; (2) auditor seu discipulus sum; (3) audiens sum dicto, obtempere; (4) intelligo et interpretor, item sentio; (5) vocor, appellor, diceor; (6) novi, teneo; (7) est ubi verti potest, lego: ducta inde significatio, qua olim anagnostæ utebantur, Ern.
 Ἀκείνι τινός, φερῶν φωνήν τινος τῆτο παρά σο, πρὸς σο, ex; ταῦτα περὶ σο, περὶ τῆ πράγματος· σὺ περὶ τῆτων, σὶ ὄντα· ἰσθλός, κακός, appellor; εὖ ἀκείνι ἀπὸ τῆ πρὸς τινος, laudari; κακός, vituperari; ἀκούμαι ὑπὸ σο, audior. Λόγος δ' ἀκουσόν, εἰς ἴσω φέραν, *Soph. Phil.* 1255. Ὁ πάντ' ἀκούων ἀισχρά καὶ λωβήτ' ἔσται, qui ubique pessima audit, probrisque oneratur omnibus, *Soph. Phil.* 607. Ἀκούομαι, perhibeor. Ἀλλ' οὐ γὰρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούομαι κακός γάμοισιν, *Id.* *Œd. Col.* 988.
 Ἀκῶ, audiam, futur. 2. indic. act. verbi ἀκούω.
 Ἀκρω, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) litus: omnino de extremitate dicitur, maxime extremitatibus, corporis. Ab ἄκρος.
 Ἀκρωάντος, α, ὁ ζή, imperfectus. Ἄμμυ δ' ἔργον αὐτῶς ἀκρωάντων, *Il.* 2, 137. Ex a priv. et *κρωαίνω*, efficio.
 Ἀκρωγής, ἐς, mutus. Ab α priv. et *κράζω*.
 Ἀκρωδαντος, α, ὁ ζή, inconcussus, immotus. Ex a priv. et *κρωαίνωμαι*, metu concutior.
 Ἀκρωός, εος, ὁ ζή, vehementer, aer, secundus. Ἐπιθ. venti; pure spirans, leniter spirans; secundus, apud *Hom.* passim. Οἶρος ἀκρωός, *Apoll. Rhod.* 4, 1223, ἀκρωί, vento secundo, *Arr. Ind.* 24, 1. Ex ἄκρος, summus, et ᾧ, flo.
 Ἀκρωός, α, ὁ, summus; (2) qui in aree colitur, epith. Dei; (3) qui præter arei, (unde Ἀκρωία, Venus, vid. *Thest. Med.*) Ex ἄκρος, vel ἄκρω, arx.
 Ἀκρωϊπῆλος, α, ὁ ζή, non sentiens crapulam; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex a priv. et *κρωαίνω*, crapula.
 Ἀκρωϊφνής, εος, ὁ ζή, purus; (2) alacer; (3) recens. Ἀκρωϊφνεῖς τῶν κατηπιλημένων, illasas omnibus quæ minitabatur, *Soph. Œd. Col.* 1147. (1) καὶ πῶς ἀκρωϊφνής, ἐν νεῖσι σρωφωμένη ἔσται; pura erit, *Eurip. Alc.* 1055. Ex ἀκρωός et φαινόμεαι, (ex ἄκρος, quia in summo suo vigore apparet, Ern.)
 Ἀκρωϊφνός, adv. sincere. Ab ἀκρωϊφνής.
 Ἀκρωϊπίος, τὸ, pinguedo, unguentum, *Call. Ἐρ.*
 Ἀκρωπτος, α, ὁ ζή, imperfectus; (2) irritus, ut promissum, predictio. Ex a priv. et *κρωαίνω*.
 Ἀκρωζόνιον, α, τὸ, summa pars axis. Ex ἄκρος et ἄξων, axis.
 Ἀκρωσία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, ineontinentia. Ex a priv. et *κρωαίνω*. Hinc
 Ἀκρωσιος, α, ὁ ζή, intemperans.
 Ἀκρωσιόμομαι, fut. εἶσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρωσις.
 Ἀκρωσιτικός, ἡ, ὄν, ineontinens.
 Ἀκρωσιτής, εος, ὁ ζή, ineontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. (2) ἀκρωσις γῆρας, viribus defecta senectus, *Soph. Œd. Col.* 1236. Ex a priv. et *κράτος*.
 Ἀκρωσιτης, ἡ, ὄν, ineontinens.

Ἀκράτης, *α*, δ *ε* *η*, qui contineri et cohiberi domarique et compesci nequit. Ex *α* priv. et *κρατός*.

Ἀκράτι, impotenter, per impotentiam. Ex *α* priv. et *κράτος*, nobis.

Ἀκράτις, *ἴ*, *ἴσα*, jento; (2) merum bibo; *ἀκράτιζω*, jento, *Gl. V.* Ab *ἄκρατος*. Hinc

Ἀκράτισμα, *ἄτος*, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμός, *ἴ*, δ *ε*, idem et ab eod. Plutarchus in Symposium a meracis potandi consuetudine nomen hoc inflecti conjetat, quoniam panis buccellam mero tingent.

Ἀκράτιος, *α*, δ *ε* *η*, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non faelle caret; (3) validus. Ex *α* priv. et *κρατός*, vel *α* int. et *κράτος*.

Ἀκράτους, *εσσα*, εν, instabilis, intemperans, *Μαν.* Ab *ἄκρατος*.

Ἀκράτων, *α*, τὸ, vinum, merum, meracum. Ex *α* priv. et *κράνον*, misceo.

Ἀκρατοσύνη, *α*, *ἴ*, meracioris vini potatio. Ex *ἄκρατος* et *πόσις*, potatio.

Ἀκρατοσύνη, *ἄ*, fut. *ἴσω*, merum bibo. Ab *Ἀκρατοσύνης*, *ἴ*, δ *ε*, qui merum potat.

Ἀκρατος, *α*, *ἴ*, merus, meracus; (2) purus, sincerus; (3) validus, vehementis in utraque partem, immoderatus, immittis; (4) perspicuus. Ex *α* priv. et *κράτος*, misceo, vel *α* intens. et *κράτος*, nobis.

Ἀκρατότης, *ἴον*, *ἄκρατότης*, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, *α*, δ *ε* *η*, qui meracum fert; *νομὴν* vasis vinarii. Ex *ἄκρατος* et *φόρος*.

Ἀκράτως, *ος*, *ἴ*, impotens; (2) incontinentis. Ex *α* priv. et *κράτος*.

Ἀκρατός, *αδν*, incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impense.

Ἀκράτως, *αδν*, mere, pure, sine admixtione.

Ἀκρατοσύνη, *Ποτ.* pro *Ἀκρατοσύνη*, intemperantia, instabilitas, sed nimis licentiose, *Steph.*

Ἀκρόχολια, *α*, *ἴ*, ira repentina et levi de causa. Ab

Ἀκράχολος, *α*, δ *ε* *η*, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex *ἄκρος* et *χολή*, ira.

Ἀκρόμενος, *ον*, sine vitta, *Ep.*

Ἀκρομήνις, *ἴ*, δ *ε*, ramos grandes habens. Ab *ἈΚΡΕΜΗΝ*, *ονος*, *ἴ*, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἀκρος, *α*, δ *ε* *η*, vel *ἄκρος*, *ἴα*, *εον*, non carnes. Ex *α* priv. et *κράτος*, capro.

Ἀκρόσπερον, *αδν*, summa vespera, extremo vespere. Ab

Ἀκρόσπερος, *α*, δ *ε* *η*, vespera principium faciens, vesperam inducens. Ex *ἄκρος* et *ἑσπερος*, vesper.

Ἀκρη, *summa*, *ἴον*, pro *ἄκρα*.

Ἀκρήεις, *εος*, δ *ε* *η*, valde juvenis. Ex *ἄκρος* et *ἦεν*, *ατας*.

Ἀκρήδος, *α*, δ *ε* *η*, idem et ex iisdem.

Ἀκρητός, *ἴον*, pro *ἄκρατος*, merus, meracus; (2) *σπονδαί τ' ἄκρητος*, meracæ libationes, *i. e.* fœdera vini libatione sancita, *Il. 2, 341.* *Ὀνυ* ἐν *ἄκρητι*, *Odus. 24, 73.*

Ἀκροχόλος, idem quod *ἄκροχόλος*, *Ηγγ.*

Ἀκρία, *α*, *ἴ*, Minerva, ita dicta; (2) jugum montis. *Δι' ἄκριας ἔρχεται ὄσος*, *Odus. 10, 281.* *Χόρον ἀν' ὄληντα δι' ἄκριας*, per juga, *Id. ibid. 14, 2.* [Sic Larcherus. Sed refer ad *v. ἄκρια*, *q. v.* infra in suo loco.] Vid. *ἄκριας*.

Ἀκροβόλῳ, *f. ἄσω*, probò, diligenter tracto, exploro. Ab *ἄκροβή*. Hinc

Ἀκροβόρις, *ἴ*, δ *ε*, accuratio, exquisitum examen.

Ἀκροβότης, *ἴ*, δ *ε*, diligens explorator, inquisitor. *Gl. V.* scrupulosus. Ab eod.

Ἀκροβεία, *α*, *ἴ*, accuratio, accurata diligentia, summa cura; (2) summum jus; (3) tenacitas, parsimonia. *Χαλεπίος ἔφερος τὴν τῷ πατρὶς ἄκροβείαν, γλίσχηρ ἔκαστὰ μικρὸν ἀντὶν ὀρηγνόντος*, *Phl. in Pericle*, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

ἈΚΡΙΒΗΣ, *ἴος*, δ *ε* *η*, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, justus, copiosus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Angl.* dicitur, *AN EXACT MAN.*

Ἀκριδοδικαίος, *α*, δ *ε* *η*, summo jure utens, seu agens. Hinc τὸ *ἀκριδοδικαίον*, *α*, jus summum. Ex *ἄκρος* et *δική*, jus.

Ἀκριδολογία, *ἄ*, *f. ἴσω*, accurate perpendo, examinatio. Ab

Ἀκριδολόγος, *α*, δ *ε* *η*, accurata et curiosa diligentia utens; (2) accurato sermone utens. Ex *ἀκροβή* et *λόγος*, sermo.

Ἀκριδῶν, *ἄ*, *f. ἴσω*, plane cognosco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) summa cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis sit accuratus, et exquisitus. *Ἀκριδῶν λόγους, τὰς πάθεις, τὰς αἰσθήσεις, δικαιοσύνην, περὶ τῆς ἡμετέρας συνέσεως. Ἡκεῖνοι περὶ αὐτῶν τὸν χρόνον τῷ φαινόμενῳ ἀστέρως*, *Matt. 2, 7.* (2) *σφοδρὸν μὲν οὖν εἶδ' οὐ τὰδ' ἡμετέρας*, *Eurip. Hec. 1192.* Ab *ἀκροβή*.

Ἀκριδῶν, *αδν*, diligenter, exacte, accurate, exquisite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) summum jure; (4) severe.

Ἀκριδῶσις, *ἴ*, diligentia, accuratio.

Ἀκριδῶν, *α*, τὸ, locustata. Dim. ab *ἄκριας*.

Ἀκριδοθήρη, *α*, *ἴ*, decipula ad capiendas locustas. Ab *ἄκριας* et *θήρα*, captura.

Ἀκριδοφάγος, *α*, δ *ε* *η*, qui locustis vicitat, locustas comedens. Ex *ἄκριας* et *φάγος*.

Ἀκρίων, *f. ἴσω*, cacumina seu summa loca perambulo; (2) summis pedibus ambulo; (3) summa cædo. Ab *ἄκριας*, summilas.

Ἀκρίων, *α*, τὸ, summitas. *Ἐπί τῳ ἄκρια ἴνῳ*, super summum nasum, *Opprian. Cyneg. 11, 552.* [refer ad *ἄκριας*.]

ἈΚΡΙΣ, *ἴδος*, *ἴ*, locustata.

Ἀκρίς, *ἴος*, *ἴ*, summitas, cacumen montis. Ab *ἄκρος*, summus.

Ἀκρίσια, *α*, *ἴ*, inconsiderantia; (2) res controversa et non judicata; (3) iudicii inopia, et temeritas; (4) malum iudicium; (5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex *α* priv. et *κρίσις*.

Ἀκρίσια, *αδν*, idem quod *ἄκρισι*, *Ποτ.*

Ἀκρισι, *αδν*, indicta causa; (2) nullo iudicio, sine iudicio, sine delectu; (3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab *ἄκριας*.

Ἀκριτόβαλος, *ον*, imprudens.

Ἀκριτόδακρυς, δ *ε* *η*, futiliter aut immense lacrymans, epith. Tantalus, *Ep.*

Ἀκριτόθυβος, *α*, δ *ε* *η*, qui loquitur inconsiderate et sine iudicio. *Θερετ' ἀκριτόθυβος*, *Il. 2, 246.* Ex *ἄκριτος* et *τύθος*, verbum.

Ἀκριτός, *α*, δ *ε* *η*, in iudicatus, indemnatus; (2) confusus, indiscretus; (3) anceps; (4) qui in controversiam non eadit; (5) qui componi aut discerni non potest; (6) sine ratione et iudicio factus, inconsideratus; (7) immodicus, immensus, innumerabilis.

Ἀκριτόφυλλος, *α*, δ *ε* *η*, frondosus; (2) multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant; (3) umbrosus, *Φέριον τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον*, *Il. 2, 868.* Ex *φύλλον*.

Ἀκριτόφουτος, *α*, δ *ε* *η*, confertus, miscellaneus. Ex *ἄκριτος* et *φουτός*, misceo.

Ἀκριτόφωτος, *α*, δ *ε* *η*, indistinctam et confusam vœcem habens. Ex *ἄκριτος*; et *φωτός*.

Ἀκριτός, *αδν*, idem quod *ἄκρισι*.

Ἀκροάμα, *ἄτος*, τὸ, acroama, quod auditur; (2) spectaculum omne jucundum, et oblectans etiam per oculos, *Ern.* (3) ipsa persona quæ auditur, ut musicus lector. Ab *ἀκροάομαι*. Hinc

Ἀκροαματικῆς, *ἴ*, δ *ε*, quod auditione percipitur, discitur; epith. doctrinæ; (2) in auditione, seu nuda scientia et contemplatione positum.

ἈΚΡΟΑΪ ΟΜΑΙ, *ἄμαι*, *f. ἀκροάσομαι*, audio; (2) audio discendi causa; (3) dicto sum audiens, pareo. *Ἀκροάσιαι τινος λέγοντος, τῶν λεγομένων, ἐπαθὴν τῶν ἀρχόντων, τῷ προσέττοντος*, parere. *Ἀκροάτων ἡμῖν τῶν κρηπτόνων*, cedere oportet. Hinc

Ἀκροάσις, *εως*, *ἴ*, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio; (3) obedientia, *Thuc.*

Ἀκροατήριον, *α*, τὸ, auditorium; (2) locus in quo iudices ad cognoscendam causam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατής, *ἴ*, δ *ε*, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod. Hinc

Ἀκροατικός, *ἴ*, δ *ε*, ad auditionem pertinens; epith. mercedis, quæ pro audiendi labore datur, *Ern.*

Ἀκροβάμων, *ονος*, δ *ε* *η*, qui erectus in summis pedum digitis incedit. Ex *ἄκρος* et *βαῖνω*.

Ἀκροβάτης, *ἄ*, *f. ἴσω*, pedibus suspensus incedo. Ex *ἄκρος* et *βατός*.

Ἀκροβάτης, *εος*, δ *ε* *η*, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex *ἄκρος* et *βάτω*, mergo.

Ἀκροβελής, *εος*, δ *ε* *η*, acutum cuspidem habens. Ex *ἄκρος* et *βέλος*, telum.

Ἀκροβελίς, *ἴδος*, *ἴ*, jaculi genus, velitaris hasta. Ex iisd.

Ἀκροβημῶντιζομαι, *f. ἴσομαι*, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex *ἄκρος* et *βῆμα*.

Ἀκροβλαστος, *α*, δ *ε* *η*, germen in cacumine habens. Ex *ἄκρος* et *βλαστός*, germen.

Ἀκροβλάω, *ἄ*, fut. *ἴσω*, e summo jaculor; (2) jaculor. Ex *ἄκρος* et *βάλλω*. Hinc

Ἀκροβόλια, *α*, *ἴ*, velitatio, prælidium pugnae. Hinc

Ἀκροβόλιζω, et frequentius *ἀκροβολίζομαι*, e longinquo jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis et certamen laccio.

Ἀκροβόλις, idem quod

Ἀκροβόλιος, *ἴ*, δ *ε*, jaculatio; (2) velitatio, prælidium pugne; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium coniectus.

Ἀκροβολιστής, *ἴ*, δ *ε*, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβόλος, *α*, *ἴ*, idem.

Ἀκροβυστία, *α*, *ἴ*, præputium; (2) gentes profanæ, non circumcisæ; (3) corruptio humana natura. Ab

Ἀκροβυστος, *α*, δ *ε* *η*, præputium. Ab *ἄκρος* et *βύω*, tegeo, quod præputium extreman membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαίος, *αἴα*, *αἴον*, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex *ἄκρος* et *γωνία*, angulus.

Ἀκρόγωνος, *ον*, in extremo angulo positus, *Naz.* Ex *ἄκρος* et *γωνία*.

Ἀκροδαντύλιον, *α*, τὸ, summa pars digiti. Ex *ἄκρος* et *δάκτυλον*, digitus.

Ἀκρόδεντος, *α*, δ *ε* *η*, in summo ligatus.

Ἀκροδικαίον, *α*, τὸ, summum jus. Ex *δική*.

Ἀκρόδρυα, *ων*, τὰ, fructus arborei, et proprie quidem qui putamen lignosum habent. *Gl. V.* cacumen rami. *ἀκρόδρυα*, bacca. Ex *ἄκρος* et *δρῦς*.

Ἀκρόεσσα, *α*, δ *ε* *η*, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex *ἄκρος* et *εσσατός*.

Ἀκρόεσσα, *ης*, *ἴ*, instita, *Philor.*

Ἀκροβάλπτος, *α*, δ *ε* *η*, in summo calefactus et tostus; (2) leviter calefactus. Ex *ἄκρος* et *βάλπω*, foveo, calefactio.

Ἀκροβιγγῆνα, leviter attingo.

Ἀκροβίγης, *ε*, rapitum, carptim datus. *Δοίη καὶ τι φίληρ' ἀκροβίγης*, *Meleag. in Anthol.*

Ἀκροβιγίος, summis digitis, *Gl. V.* summam, carptim. A præced.

Ἀκροβιγίζω, *f. ἄσω*, summam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) diligo quod egregium, optimum. *In mecl.* diligo mihi, inca causa. Ab

Ἀκροβίνω, *α*, τὸ, et quod usitatus, *ἀκροβίνω*, *ων*, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ qualibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ex *ἄκρος* et *βίνω*, *δίνος*, æceruus, quod primitiæ a summitate æcerui sumebantur. (2) *ἀπ' ἧς οἱ ἀκροβίνω τσάϊστα γενέσθαι*, *Herod. 90.* (3) *ἀκροβίνω ταῦτα καταργεῖν θεῶν δόξαδ' ἴδιδ.* 86.

Ἀκροβωρῆς, *ἄκος*, δ *ε* *η*, leviter ebrius. Ex *ἄκρος* et *δωρῆσω*, inebrio.

Ἀκροκαρπος, *α*, δ *ε* *η*, in summitate fructum habens. Ex *ἄκρος* et *καρπός*.

Ἀκροκλαυδιώδης, *ἄ*, in summo vel superficie nigricans, seu ater sum. Hinc *ἀκροκλαυδιώδης* pro *ἀκροκλαυδιώδης*. Ex *ἄκρος* et *κλαυδιώδης*.

²Ἀκροκλαυδιώδης

* *Ἀκροῖραμα*, *ων*, τὰ, extremitates seu cornua antennarum. Ex ἄκρος et ἰέρας.
 * *Ἀκροῦτινον*, *ε*, τὸ, summa columna pars, fastigium columnae. Ex ἄκρος et κίον.
 * *Ἀκροῦνφεις*, *ε*, ὁ ζή ἢ, vespertinus. Ex ἄκρος et νύκτας, tenebrae, caligo.
 * *Ἀκροῦνφεις*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, idem et ex iisdem.
 * *Ἀκροῦρμος*, *ε*, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter conatus. Ex ἄκρος et κόμη.
 * *Ἀκροῦρμος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, idem. *Θερμῖος ἀκροῦρμος*, *Il. 4, 533*.
 * *Ἀκροῦρφος*, *ον*, summus. Ex κροῦφῆ.
 * *Ἀκροῦρματώα*, *ῶ*, summis innato fluctibus.
 * *Ἀκροῦρμία*, *ας*, ἢ, extremis membrorum, i. e. brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex ἄκρος et κόλον, membrum.
 * *Ἀκροῦλειον*, *ε*, τὸ, primitia manubiarum, seu praedae; (2) primitiae quaelibet. Ex λεία.
 * *Ἀκρολίθος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, in summo lapide positus; (2) summus lapis, seu summitas lapidis.
 * *Ἀκρολίθος*, extremitas ratis. *Κλίνον* δοναίς ἐκάστῃ ἐκ κριαίης ἀνέρας ἀκρολίθους, collocant in utroque cornu viros ad extremitates retium, *Orpian. Cyneget. 4, 382*.
 * *Ἀκρολίπῶρος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, per summa pinguis, in superficie pinguis.
 * *Ἀκρολογέω*, *ῶ*, f. ἦσα, in summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος et λέγω.
 * *Ἀκρολόγος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, summa colligens.
 * *Ἀκρολοφία*, *ας*, ἢ, summitas collis.
 * *Ἀκρολοφίτης*, *ε*, ὁ, qui in summitatibus collium et tumulis versatur. Ab
 * *Ἀκρολόφος*, *ε*, ὁ, summitas collis, aut galeae; item, montosa loca, collis; (2) altus. (2) *σπώνεσσι* ἐοικότες ἀκρολοφίται, *Orpian. Cyneget. 1, 417*. Ex ἄκρος et λόφος.
 * *Ἀκρομαλλός*, *ε*, ὁ ζή ἢ, summe villosus.
 * *Ἀκρομάνης*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, summe insanus, extrema insania laborans. Ex ἄκρος et μαινόμενα.
 * *Ἀκρομάστιον*, *ε*, τὸ, papilla, *Philox.* Ex ἄκρος et μάσθος, mamma.
 * *Ἀκρομέυτος*, plane plenus, depositus vino.
 * *Ἀκρομυλῆδον λίνον*, rete plumbum in extrema seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος et μόλιθος, plumbum.
 * *Ἀκρομύβλιον*, *ε*, τὸ, media umbilici pars, umbilici medullium. Ex ἡμφαλός.
 * *Ἀκρομύβαλον*, *ε*, τὸ, idem et ex iisdem.
 * *Ἀκρον*, *ε*, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) erepido, margo.
 * *Ἀκρόνιον*, *ε*, τὸ, summa seu extrema pars navis. Ex ἄκρος et ναῦς, *Ion. νῆς, navis*.
 * *Ἀκρόνυκτιον*, *ε*, τὸ, prima noctis pars. A seq.
 * *Ἀκρόνυκτος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, vespertinus. A seq.
 * *Ἀκρόνυξ*, *κτος*, ἢ, ἡ, prima pars noctis, prima noctis tempus. Ex ἄκρος et νύξ, *nox*.
 * *Ἀκρόνυχος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, vespertinus.
 * *Ἀκρόπᾶγης*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, in summo fixus. Ex ἄκρος et πᾶγνιον, figo.
 * *Ἀκρόπᾶδος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, in summa parte adfectus, *Ἡῆρ.* Ex ἄκρος et πᾶδος, adfectus.
 * *Ἀκρόπαστος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, per summa leviter conspersus. *Gl. V. ἀκρόπαστον*, parece salsum. Ex ἄκρος et πᾶσσω, conspergo.
 * *Ἀκρόπενθής*, *εῖς*, summe tristis.
 * *Ἀκρόπηλος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, valde crenosus, lutulentus. Ex ἄκρος et πᾶλος, lutum.
 * *Ἀκροποδητή*, *al. scrib. ἀκροποδῖτι*, *adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. *Ἔσπερ* ἐπὶ τῶν ἀκακῶν ἐπιτείνοντες ἀκροποδητή, *Lucian.* Ex ἄκρος et πῆς, *podōs*.
 * *Ἀκροποδῖτι*, *adv.* idem et ex iisdem.
 * *Ἀκροπυλίω*, sublimis meo, *Man.*
 * *Ἀκρόπυλις*, *εὐς*, ἢ, arx; (2) quod summum est. Ex ἄκρος et πύλις, *urbs*.
 * *Ἀκρόπυλος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος et πύλος, *vertex*.
 * *Ἀκρόπυρος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, summa parte acutus. Ex ἄκρος et πύρα, *transdiligo, infigo*.
 * *Ἀκρόπυρφόρος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, in extremitate vel summitate purpuram habens, purpura prae-textus. Ex ἄκρος et πυρφόρα.
 * *Ἀκροσπᾶνία*, *ας*, ἢ, praeputium; (2) glans. Ex ἄκρος et σπᾶνι.
 * *Ἀκροσπᾶνιον*, *ε*, τὸ, idem et ex iisdem.
 * *Ἀκρόσπερον*, *ε*, τὸ, summa pars prora.

* *Ἀκρόσπερα*, τὰ, summā alā. *Διπλῶν ἀκρόσπερα Φωτῶν*, *Orpian. Cyneget. 4, 127*.
 * *Ἀκρόσφιζος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, in superficie habens radicem, leviter radicans. Ex ἄκρος et σίζα.
 * *Ἀκρόσφινον*, *ε*, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex ἄκρος et σῖν, *nasus*.
 * *Ἀκρόσφῖμον*, *ε*, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος et σφῖμις, *temo*.
 * *ἈΚΡΟΣ*, *ρα*, *ον*, summus, extremus; (2) summus, i. e. supremus; (3) summum in aliqua re gradum obtinens; perfectus, praestantissimus, singularis; diciturque etiam in malam partem, ut ἄκρος ὄργῆν, *Ern.*
 * *Ἀκροσφῆς*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, qui in superficie putrescit; (2) qui leviter putrescere et mutari cepit. Ex ἄκρος et σφῆς, *putrefacio*.
 * *Ἀκροσφῆτος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, impense sapiens, peritus.
 * *Ἀκροσφᾶνία*, *ων*, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate costarum sita sint. Ex ἄκρος et σφᾶνι, *costarum ossa*.
 * *Ἀκροσφῆθιον*, *ε*, τὸ, summa pars pectoris. Ex ἄκρος et σφῆθος, *pectus*.
 * *Ἀκροσφῆχης*, *ιδος*, ἢ, initium versus; (2) carmen, in quo deinceps e primis versuum litteris aliquid connectitur. Ex ἄκρος et σφῆχος.
 * *Ἀκρόσφῆχον*, *ε*, τὸ, idem et ex iisdem.
 * *Ἀκροσφῶλον*, *ε*, τὸ, aplustre, ornamentum navis in prora. Ex ἄκρος et σφῶλον, *pars navis in prora*.
 * *Ἀκροσφῆμιον*, τὸ, summa et extrema pars oris.
 * *Ἀκροσφᾶλης*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, proelivis ad lapsum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος et σφᾶλμα, *labor*.
 * *Ἀκρόσφῦρον*, *ε*, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calcemanti muliebri.
 * *Ἀκροσφῆδης*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, summa vel extrema sui parte scissus, in eacumine divisus. Ex ἄκρος et σφῆδῖν, *fissura*.
 * *Ἀκροστεύτιον*, *ε*, τὸ, finis seu extremitas carminis. Ex ἄκρος et στεύτη, *finis*.
 * *Ἀκρόστης*, *ητος*, ἢ, summitas, extremitas, apex, fastigium. Ab ἄκρος.
 * *Ἀκροσῆριος*, *ε*, τὸ, auditorium.
 * *Ἀκρόσθητος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, non pulsatus; (2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex *α priv.* et σρόθος.
 * *Ἀκροστομείω*, *ῶ*, f. ἦσα, summas partes amputo. *Ἀκροστομῖν τὸν σῖτον*, de messoribus, *Xen. Gl. V. ἀκροστομῖν*, *truncat*. Ab
 * *Ἀκρόστομος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, *cujus summae partes sectae sunt*; (2) durus; (3) exelusus; (4) asper et transitu difficilis. Ex *τέμνω*.
 * *Ἀκρόστωνος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, in summo tentus; (2) qui extremas partes, sc. manus et braehia, summa vi intendit. Ex ἄκρος et στήνω.
 * *Ἀκροστος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, plausu carens, cui non applauditur. Ex *α priv.* et σρότος, *strepitus*.
 * *Ἀκροσπᾶνία*, *ας*, ἢ, summitas caeli, vertex caeli, *Luc. in Ler.* Ex ἄκρος et σπᾶνις, *caelum*.
 * *Ἀκροσφᾶνης*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, summo diluvelo apparens; (2) qui tunc tantum et non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος et σφᾶνιαι, *appareo*.
 * *Ἀκροσφῆς*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, in eacumine proveniens, in summo nascens; (2) excelsa indole praeditus. Ex ἄκρος et σφῆ, *natura*.
 * *Ἀκροσφῆλαξ*, *ἄκος*, ὁ, arcis praefectus. Ex ἄκρος.
 * *Ἀκροσφύλλος*, *ε*, ὁ ζή ἢ, in summitate folia habens. Ex ἄκρος et φύλλον.
 * *Ἀκροσφῆστιον*, *ε*, τὸ, folium pars summa seu extrema, quae fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος et σφῆστυ, *folliis*.
 * *Ἀκροσφῆλιξ*, *ἴκος*, ὁ ζή ἢ, supra modum ebrius. Ex ἄκρος et σφῆλιξ, *vinum*.
 * *Ἀκρόσφυλις*, idem quod ἀκροσφῆλιξ.
 * *Ἀκροσφῆνης*, *εὐς*, ὁ ζή ἢ, in summo vel extremo hians apertus; (2) immani vastus hiatus. Ex ἄκρος et σφῆνω, *hisco*.
 * *Ἀκρόσφῆρ*, *ρος*, ἢ, pars brachii a cubito ad extremos usque digitos.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, idem cum ἀκροσφῆρεια.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, idem.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *εὐς*, ἢ, idem.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, summa manu capto, et quidem proprie, velut pancratiasta solent. Ex ἄκρος et σφῆρ, *manus*. Hinc

* *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ὁ, exercitatio pancratiastarum, qua alter alterum manu tantum captat.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ς*, ὁ, qui se exercet ἀκροσφῆρεια.
 Ab eodem.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ων*, οἱ, extremitates ejus partis jugi quae ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος et σφῆρεια, *anserculus*.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ὁ ζή ἢ, valde tepidus
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *adv.* valde tepide.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ῶ*, f. ἦσα, excandescio ira.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, iracundia. Ab
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ ζή ἢ, iracundus; (2) qui leviter irascitur. Ex ἄκρος et σφῆρ, *ira*.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, τὸ, verruca, *Philox.* Et
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ῶδες*, verrucosus. Cognomen *Fabii Maximi*. Ab
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ῶδες*, ἢ, verruca rotunda et callosa. *Gl. V. verruca*, *navus*. Ex ἄκρος et σφῆρ, *chorda*, eo quod vertice suo similis est resecta chorda secundum extremitatem.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ ζή ἢ, valde claudus.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ ζή ἢ, in summo nudus; (2) plane nudus, *Ern.*
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ ζή ἢ, qui in summa tantum parte recutitus est, quidem nudam habet, libidinosus. Ex ἄκρος et σφῆρ, *libido*.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, imperativa verbi ἀκροσφῆρεια. *Ἀκροσφῆρεια*, *auscultat jan*, *Aristoph. Lysist. ver. 503*. *Πρόσθετε τὸν νῦν κ' ἀκροσφῆρεια*, *Pherecrat. apud Athen. 122*.
 * *Ἀκροσφῆρεια* pro ἀκροσφῆρεια, *audiunt*, 3. plur. praes. indic. med. contr. pro ἀκροσφῆρεια.
 * *Ἀκρος*, *summi*, *geu. sing. Dor.* pro ἄκρος.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ ζή ἢ, non occultus, inelatus, *Gl. V.*
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ ζή ἢ, glaciis carens, non glaciatus; (2) nihil crystallini habens.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, extremitas panis, qui ζεῖλιος dicitur. Ex ἄκρος et ζεῖλιος.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, τὸ, summitas vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος et ὄλην, *cubitus*.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, eminentia vel summitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος et ὄμος, *humerus*.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, τὸ, idem et ex iisdem.
 * *Ἀκρον*, *ἡ*, extremitas membri. Ab ἄκρος.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, partium extremarum amputatio, *Esch. Eumen. 126*. A praec.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ, qui summis fit, seu imprimatur unguibus; (2) summa unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος et ὄνηξ.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, extremitas unguium.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, ὁ ζή ἢ, idem quod ἀκροσφῆρεια. *Philox. ἀκροσφῆρεια*, *articulare*.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, summitas sive summa pars montis; collis jugum, *Gl. V. vertex montis*, *Philox.* Ex ἄκρος et ὄρος, *mons*.
 * *Ἀκρος*, *summe*, in utraque partem, excellenter, *eximie*, *Philox.*
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *f. ἦσα*, extremitates corporis amputo, corpus mutilo, *Gl. V. trunco*, mutilo, *deacumino*; ἀκροσφῆρεια, *obtruncat*, mutilat, *detruncat*, *Philox. ἀκροσφῆρεια*, *mutilus*, *Gl. V. detruncatus*, *Philox. perf. part. pass.* *Ἀκροσφῆρεια* τὸ πρόσωπον, *πᾶς ἴνας*, *τὰς πῆρας τῶν νῶν*, *τὰς τῆρας*; ἀκροσφῆρεια, *τας ἐπιπῶν πατρίδας*, *labefactantes*, *Dem.* Ab ἀκροσφῆρεια.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *εὐς*, ἢ, truncatio, mutilatio, *Gl. V.* A praec.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ς*, idem.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ἄτος*, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore, ut manus, pedes, &c.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ε*, τὸ, extremitas, summitas, cacumen, vertex speciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut manus, pedes, &c.; (4) rostrum navis; (5) pinna murorum; (6) simulacra, vexilla et similia in fastigio aedium, turrium, navium, quae vel ornamenta vel venti indicandi causa imponuntur. Ab ἄκρος.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, vel ἀκροσφῆρεια, in littore genio indulgeo, *Plut. Symp. 4. Protrept. 4.* (2) hilari sum animo, exhilaro me. Ab ἀκροσφῆρεια.
 * *Ἀκροσφῆρεια*, *ας*, ἢ, sambucus, *Gl. V.* Ab ἀκροσφῆρεια, *Ακτινα*,

Ἀκταίνω, tollo, attollo. Ὅς μήτε σκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνω βράσι, *Æsch. Eumen.* 36.
 Ἀκταίνω, ἴδος, ἢ, ad Actæonem pertinens, *Erp.*
 Ἀκταῖος, αἰά, αἰών, littoralis, maritimus.
 Ἀκταῖος, ὤ, f. ἡσώ, littora custodio. Ab
 Ἀκταῖος, υ, ὁ ζ' ἢ, littorum custos. Ex ἀκτῆ, ἰλλυς, et ἔσος, custos.
 Ἀκτιάνω, υ, ὁ ζ' ἢ, nihil possessionum habens;
 (2) pauper, egenus. Ex α priv. et κτίων.
 Ἀκτιάνω, υ, ὁ ζ' ἢ, impexus. Ex α priv. et κτίς, ἐνός, pecten.
 Ἀκτιρίστος, υ, ὁ ζ' ἢ, infuneratus, cui non justa facta sunt. Ex α priv. et κτίρα, ἐσσεια.
 Ἀκτιρίστος, υ, ὁ ζ' ἢ, idem et ex iisd.
 Ἀκτιρῖος, υ, ὁ ζ' ἢ, littus, *Il.* 2, 395. Ἀκτιρῖος (inquit *Ammonius*) sunt loca maris petricosa, *Sitis* vero arenosa; (2) farina, fruges, *Il.* 11, 630; (3) sambucus, *Dioseor.* 4. Δημήτριος ἀκτῆν, *Cereri* fruges, *Il.* 13, 322. Παρ δ' ἀλφίτου ἰεῦ ἀκτῆν, *Ibid.* 11, 630. Παλύνω ἀλφίτου ἀκτῆν, *Odys.* 14, 429. Δάμπτω ἀκτῆς ἔξω ἀκτῆν ἰσχεῖν, habere corpus purum a farina *Cereri*. *Cereri* fructibus abstinere, *Eurip. Hipp.* 138.
 Ἀκτιρῖος, υ, ὁ ζ' ἢ, paupertas. Ab
 Ἀκτιρῖος, υ, ὁ ζ' ἢ, non possessus; (2) qui adquiri non potest. Ex iisd.
 Ἀκτιρῖος, υ, ὁ ζ' ἢ, non possessus; (2) qui adquiri non potest. Ex iisd.
 ἈΚΤΙΝ, ἴδος, ἢ, radius solis, *Il.* 10, 537; (2) fulminis, *Luc. in Timon.* lucis, rotæ, *Erp.*
 Ἀκτινοβολία, ἢ, idem quod ἀκτινοβολία, *Man.*
 Ἀκτινοβόλῳ, adv. in formam radiorum vel radii. Ab ἀκτῆ.
 Ἀκτινοβολία, ὤ, f. ἡσώ, radios ejaculor, *Gl. V.* ἀκτινοβολία, radio; ἀκτινοβόλειθα, radiare.
 Ἀκτινοβολία, ας, ἢ, radiorum ejaculatio. Ab
 Ἀκτινοβόλος, υ, ὁ ζ' ἢ, radios ejaculans. Ex ἀκτῆ et βόλλω.
 Ἀκτινοβόλος, υ, ὁ ζ' ἢ, radiatus. Ex ἀκτῆ et εἶδος, species.
 Ἀκτινοφόρος, υ, ὁ ζ' ἢ, radiatus capite, *Philox.*
 Ἀκτινοφόρος, ἢ, ὄν, radiatus, quasi ab ἀκτινώ.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, littoralis; (2) cognomen Apollinis et Panis. Ab ἀκτῆ, littus.
 Ἀκτιώ, ἴδος, ἢ, radius; (2) sambucus; (3) vas in quo conjunguntur oboli, *Eustath.* Ab ἀκτῆ.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, non creatus, ineonditus, *Gl. V.* Ex α priv. et κτίσις.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, littoralis, in litore commorans. Ab ἀκτῆ, littus.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, non ædificatus. Ex α priv. et κτίω, œdifico.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, ductor, princeps, rex, *Æsch.* (2) lorum, vel fluvis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.
 Ἀκτιώ, ὤ, ago custodem littorum. Ab
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, littorum custos. Ex ἀκτῆ et ἔσος, custos.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, gubernatore carens. Ex α priv. et κτινός.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, nihil tenere faciens, nihil fortunæ permittens.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, medicamentum conceptum impediens, *Hes.* Ex α priv. et κτύω.
 Ἀκτιώ, υ, ἢ, que non concepit, sterilis. Ὅδ' ἀγάλακτες οἶτες, ὀδ' ἀκτύω, *Call. in Apoll.* 52.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, qui ambitum disciplinarum non comprehendit, indocuit. Ex α priv. et κύκλιος, circularis.
 Ἀκτιώ, υ, ὁ ζ' ἢ, qui non volvitur; (2) aut nequit volutari, immotus, stabilis; (3) rigidus. Ex α priv. et κτύω, volvo.
 ἈΚΤΥΛΟΣ, υ, ἢ, glans ilicis.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, fluctibus non agitatus; (2) sedatus, tranquillus; ex α priv. et κτύω, fluctus; (3) foetu carens, sterilis. Ex α priv. et κτύω, factus.
 Ἀκτύω, adv. sine fluctu, tranquille, placide.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, idem quod ἀκτύωτος.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, idem quod ἀκτύωτος.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, fluctibus non agitatus;

(2) tranquillus; (3) foetu carens, sterilis.
 (1) ἀκτύωτος πόντου τήσῃ νῦστα πορθύμιον πλάτῃ, *Eurip. Iphig. in Taur.* 1444. (3) νῦδος δ' ἀκτύωτος δια σέ μοι διόλλυται, sine foetu, *Id. Andr.* 158.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, Veneris expert, Venerem non appetens, aut haud amabilis, *Hes.* Ex α priv. et Κτύω, Venus.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, infornium, cum quis non potitur eo quod petit. Ab
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, qui nihil acquirit; (2) infornium. Ex α priv. et κτύω, nanciscor.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, improprietas. Ab ἀκτύω.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, nullius dominio subjectus, aut impatiens imperii. Ex α priv. et κτύω, dominor.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, idem quod ἀκτύωτος.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, improprie loquor.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, improprie loquendi genus, sermonis improprietas; (2) absurditas. Ab
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, qui improprie loquitur.
 Ἀκτύω, adv. valde improprie.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, auctoritate privatus, jus et potestatem non habens; (2) irritus; (3) improprius; (4) obsoletus, abolitus; (5) incertus. Ex α priv. et κτύω, auctoritas. Hinc
 Ἀκτύω, ὤ, f. ἡσώ, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἡκτύωται τὴν ἰστορίαν τῷ Θεῷ, *Math.* 13, 6.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, antiquatio, abrogatio.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, non firmatus, sancitus; irritus.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, idem quod ἀκτύωτος.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, idem quod ἀκτύωτος.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, nondum exploratus. Ex α priv. et κτύω, tintinnabuli sono et strepitu exploror, veluti solebant explorari equi, an bellicos strepitus ferre possent.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, mero, cuspis, acumen, *Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκτύω.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, membro aliquo carens, vel truncatus. Ex ἀκτύω, Ab
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, membris truncus; (2) speciatim pedibus carens. Ex α priv. et κτύω.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, non impeditus. Ex α priv. et κτύω, impello.
 Ἀκτύω, adv. nemine prohibente, libere.
 Ἀκτύω, υ, ὁ ζ' ἢ, sine ludibrio. Ab α priv. et κτύω, ludis.
 ἈΚΩΝ, et ἕκω, υ, ὁ ζ' ἢ, ab ἀκτύω, jaculum, spiculum, telum, *Il.* 4, 187.
 Ἀκώ, υ, ὁ ζ' ἢ, invito, υ, ὁ ζ' ἢ, invito, a, um. Ex α priv. et ἐκώ.
 Ἀκώ, υ, ὁ ζ' ἢ, cono et fastigio carens.
 Ἀκώ, υ, ὁ ζ' ἢ, remo carens. Ex α priv. et κώ, remus.
 Ἀλα, παρε, acc. sing. ab ἄλλω, παρε.
 Ἀλα, atramentum. Vox Cypria.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, alabaster, proprie magister scriptu, υ, ὁ ζ' ἢ, centigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, (sive ἀλαβαστῆρ, *Poet.*) principatus sc. Ethnarcha.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, sum alabarcha. Quidam autem volunt ἄλα. in his omnibus, *Ern.*
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, idem quod ἀλαβαστῆρ.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, alabastri speciem referens.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, parvus alabaster, *Dim.*
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, sc. λίθος, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, sc. λίθος, idem.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, vas in quo pyxides unguentariæ reponuntur. Ex ἀλαβαστῆρ et ἄνω.
 ἈΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, υ, ὁ ζ' ἢ, genus vasis unguentariæ (ex alabastro) sine anis, myrotheca lapidea; lecythus.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, idem.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, alabastra ferens.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, in quo nihil est quod prehendi queat, ansa seu manubrio carens; (2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α priv. et λαβῆ, prehensio.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, per Ἀποστῆρ, pro ἄλας, adv. ad mare.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, in mari vagans, nauta, mercator.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, fastus, ostentatio, jactatio,

gloriatio, vaniloquentia, jactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαβῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, gloriatio, jactatio, propter aliquod facinus; (2) verbum vel facinus insolens. Ab
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, me ostento, me vendico, falsa de me prædico, glorior; (2) mentior, per jactantiam. Τῷ ἀλαβῶνι ἀποστῆρ, τῷ σὺννοστῶ, *Xenoph.* τῷ ἔθῃ, *Arist.*
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, ad ostentationem pertinens, compositus; (2) ostentator, jactator, vanitati deditus. Ab ἀλαβῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, jactanter, gloriose.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, ostentator, animo tamem remisso et nugax, in futilibus et nugis sese jactans, *Ern.* Vox Comica. Ex ἀλαβῶν, jactator, χῆνος, laetus, et φάλαρος, ineptia.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, inanis jactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, pro ἀλήθεια.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, a 1. part. pass. verbi ἀλάω, sive ἀλλω, vagor, erro.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non potest; (2) quem nihil latet. Ex α priv. et λαβῶν, latet.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, vagor, *Maniatis ἀλαβῶν, καὶ φάλαρος, Eur. Or.* 531. Ab ἀλάωμαι.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, cæcus, cæcus oculis. Ab ἀλάω.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, antiquus. Α παλαιός.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, Dor. pro ἡλακῆτη.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, strepitum non edens. Ex α priv. et λαβῶν, sono, strepo.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, vox inarticulata ciendo Marti, que a militibus ante pugnam edi solebat.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, lætus clamor; (2) tristis clamor. (2) σύν ἀλαβῶνι αἰαγμάτων, *Eurip. Phœn.* 337.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαβῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, clamor, alata, fremitus edo inter pugnam; (2) tollo clamorem lætum; (3) tristem ululo; (4) tinnio, *Gl. V.* ululo, tinnino; ἀλαβῶν, tinnulus, *Gl. V.* Κύμαλον ἀλαβῶν, *1 Cor.* 13, 1. Ab ἀλαβῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, idem quod ἀλαβῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, *Errata, perf. ind. pass. Ion.* pro ἡλάλημαι, a verbo ἀλάωμαι.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, vagor, erro. Ἄλλα δὲ μυσία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους, ἀλάληται, *Hesiod. Op.* 100.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, idem.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, clamor militum dicentium ἀλαβῶν; (2) fremitus militum quis in pugna, vociferatio militaris. Τοῖς ἀλαβῶνι νῦσας ἰπποσύνοτο, *Il.* 2, 149. Θεσπίσι ἀλαβῶνι, *Ibid.* 18, 149. Ab ἀλαβῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, qui verbis non exprimitur vel profertur, *Il.* 2, 149. Ex α priv. et λαλητός.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, *præs. inf. act. Ion.* pro ἀλαβῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, *accere, idem, sed Dor.*
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, depello, propulso, arceo, *Il.* 19, 30. Ab ἀλλῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, templum *Minervæ* auxiliatricis, *Plutarc. Quest. Græc.* 301.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, auxiliatrix, epitheton *Minervæ*, *Il.* 4, 8: 5, 908. vel *Alaleomeis* dieta ab *Alaleomeis* vico *Bæotia* ubi colebatur: mentio ejus apud *Ælian. Var. Hist.* 12, 57; ubi vide interpretet. Ex ἀλάω, vivo, et μένος, robur.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, nomen mensis, ap. *Dæot.*
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἡλάω.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, remedium, auxilium. Ab ἀλαβῶν, auxiliator.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, depello, arceo, *Il.* 23, 185. Τρῶσσι δὲ λογὸν ἀλάω, a Trojanis, *Il.* 21, 136. Ab ἀλλῶν.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, qui loqui non potest, mutus. Ex α priv. et λαβῶν, vel λάλω.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, error, vagatio. Κατ' ἀλάω, *Nic. Alexiph.* 18.
 Ἀλα, υ, ὁ ζ' ἢ, idem.

ἄλαλύκτωμαι, erro; (2) moleste fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἦτορ ἐμπέδον, ἀλλ' ἄλαλύκτωμαι, *Il.* 10, 94. Ab ἄλυσομαι.
 ἄλαμπής, ε, ὁ ἔξ ἡ, splendoris expers, non splendens, obscurus, *Soph.* *Ed.* Col. 1662. Ὁρσὴν ἔξ σκότος ἐστὶν ἀλάμπητον, *Εἰρήν.* in *Heraculum apud Diog. Laertium*. Ab
 ἄλαμπής, εος, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ἄλαμπες ἥλιος, procul a solis radiis, *Soph.* *Trach.* 691. Ex a priv. et λάμπω, luceo, splendo.
 ἄλαμπής, α, ον, idem.
 ἄλαῶμαί, ὠμαί, vapor, erro; (2) incertus sum. Ἦτος ὁ κακπτόιον τὸ ἄλῆιον οἶος ἄλαῶτο, *Il.* 6, 201.
 ἄλαῶσ' ὦ, ὁ ἔξ ἡ, non videns, cæcus; (2) obscurus, caliginosus, *Steph.*
 ἄλασκοσία, ας, ἡ, *Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλασκοσίη, cæca, i. e. negligens speculatio, error oculi vel opinionis. Ex ἀλαός et σκοπέω, speculor.
 ἄλαστόκος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui exæos factus gignit; (2) exæum pariens. Ex ἀλαός et τίκτω.
 ἄλαῶν, ὦ, f. ὠσω, cæco; (2) irritum reddo, frustro; (3) ærumnis frango. Νῦν δὲ μ' ἐὼν βλάγος—ἰφθαλμῷ ἀλάωσεν, *Odys.* 9, 516. Ab ἀλαός.
 ἄλαπᾶνός, ἡ, ὄν, vastatu facilis, imbecillis, *Il.* 2, 675. Ab
 ἄλαπᾶζω, f. ἀζω, vasto, diripio, dissipo, exinanio, solo æquo. Νῆων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας, *Il.* 11, 503. Ἄλαπᾶζοντα σίχας ἀνδρῶν, *Il.* 5, 166.
 ἄλαπαζέ, pro ἀλάπαζε, dissipavi, vel ἀλάπαζε, dissipavi, a. 1. ind. aet.
 ἄλας, ἄτος, τὸ, sal. Ab ἄλς.
 ἄλαραῖνος, cruceiro, mærore adficio. Ab
 ἄλαραῖ, ὦ, f. ἴσω, idem. Καὶ ἀλαραῖστος ἔπος ἦδα, *Il.* 12, 163. Ab ἄλαρος, gravis.
 ἄλασον, adv. in perpetuum. Νῦν αὖ παιδὸς ἄλασον δύρομαι, *Odys.* 14, 174.
 ἄλαστορία, ας, ἡ, ultrix conscientia; (2) diræ, mores pestiferi.
 ἄλαστος, ε, ὁ ἔξ ἡ, non obliviscendus, cujus indelebilis est memoria, *Il.* 12, 163. (3) intolerabilis, gravis, *Il.* 22, 260. (2) scelestus. (3) μηδ' ἄλασον ἀνδρῶν, *Soph.* *Edip.* Col. 1483.
 ἄλάστω, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviscenda; (2) scelestus, exsecrandus; (3) dæmon crudelis et sanguinarius; (4) genius scelerum vindex, ultor homieidarum. Παρ-υφήμισαν δὲ αὐτῶν Παναί, ἔξ ἄλαστορες, ἔξ Ἐρινύες, *Lucian.* *Necyom.* 11. Ὅστις μὴ ἀλάστωρον νοσῶ, *Soph.* *Trach.* 1235. Ex a priv. et λαθάνωμαι, obliviscor, aut λάζωμαι, capio, qui ferri aut capri nequit.
 ἄλαστία, ας, ἡ, error, vagatio. Δυσπλάνος ἀλαστίας, *Asch.* *Prom.* 908.
 ἄλαστο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἡλάστο, et hoc contr. pro ἡλαίτο, ab ἀλάωμαι.
 ἄλαστο, salūt, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἡλαστο, a verbo ἄλλομαι, salio.
 ἄλαστοπώλια, ας, ἡ, salis venditio; (2) arbitrium vendendi salis. Ex ἄλας et πώλιω.
 ἄλαχῆνος, ε, ὁ ἔξ ἡ, oleribus earens. Ex a priv. et λάχωμαι, olis.
 ἄλαῶπις, ἴδος, ἡ, cæca, obscura. Ex ἀλαός et ὄψ, oculis.
 ἄλαωπός, ε, ὁ ἔξ ἡ, cæcus, obscurus.
 ἄλαῶσα, a. 1. ind. aet. *Ion.* pro ἡλάωσα.
 ἄλαωπός, ὄος, ἡ, cæcitas; (2) error. Ὁφθαλμῷ ἐρητύω ἀνεκλήνη ἀλαωπός, *Odys.* 9, 502. Ab ἀλαός, vel ἀλάωμαι.
 ἄλαγνός, ἡ, ὄν, molestus, asper, gravis, dolorem adferens. Ἄλαγνον, τὸ, et ἀλαγνὸν τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλαγος.
 ἄλαγνός, adv. moleste, cum dolore.
 ἄλαγσιδωρος, ον, dans dolorem, *Opp.*
 ἄλαγσιδωρος, ον, dolore animum afficiens, *Er.*
 ἄλαγνός, ὦ, f. ἴσω, doleo de animo et de corpore. Ἄλαγνός παυδὸς τοῖς κακοῖς, ἐπὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, Θανάστον τίνος τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τὶ δῆτ' ἐν ἀλαγνός ἐπ' ἐξοργασμένους; *Soph.* *Al.* 377. Ab eod. Hinc
 ἄλαγνός, ὄος, ὁ, dolor, cruciatus.
 ἄλαγμα, ἄτος, τὸ, dolor, ægritudo.

ἄλαγρός, ἄ, ὄν, dolorem adferens, molestus.
 ἄλαγσός, a. 1. part. aet. verbi ἀλαγῶ.
 ἄλαγσός, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλαγῶ.
 ἄλαγσός, ἡ, ὄν, dolori exprimendo aptum; epith. verbi; (2) dolorem adferens.
 ἄλαγνός, εσσα, εν, molestus, acerbus. Ab
 ἄλαγος, εος, τὸ, *Il.* 1, 2, dolor; (2) mæror, tristitia; (3) molestia; (4) ealamitas, malum. Hinc compar. ἀλαγνός, et superlat. ἄλαγσός, molestior, molestissimus.
 ἄλαγσός, part. præ. act. f. g. contr. pro ἀλαγῶσα.
 ἄλαγνόν, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡλαγνόν, a verbo ἀλαγῶ.
 ἄλαγνός, f. ὠσω, dolore adficio; (2) mærorem creō; ἀλγύνομαι, doleo, mæreo. Τοῖσδε δὲ ἐκ ἀλγύνομαι, *Soph.* *Antig.* 474. Μὴ εἴρον ἀλγύνομαι τοῖσδε τοῖς λόγοις, *Id.* *Trach.* 489. Τέμον ἀλγύνη κεία, *Eurip.* *Med.* 398. Ab ἄλαγος.
 ἄλαγνός, αugeo. Ἄθνην ἀγχι παρισταμένη μελέῃ ἤλανε ποιμῆν λαῶν, *Odys.* 18, 69. Ab
 ἄλαγνός, ὦ, f. ἴσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, eolo.
 ἄλαγσός, α, idem.
 ἄλαγσός, fut. ἀλάσσω, augeor, cresco, incrementum capio, *Il.* 23, 599.
 ἄλαγσός, ας, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex sole; (2) ealor quilibet; (3) vitatio, delectatio, effugium; (4) Palladis cognomen apud Tegeatas, a delubro quod struxerat ἀλαγῶ.
 ἄλαγσός, fut. ἀάω, tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλαγῶ.
 ἄλαγνός, ealeo; (2) calefacio. Ab eod.
 ἄλαγσός, *Il.* 13, 436, vitare, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀλάσσωμαι, a verbo ἀλάω.
 ἄλαγνός, ἡ, ὄν, curæ plenus, molestus, *Il.* 2, 787; (2) tristis; (3) difficilis. Ab ἀλαγός, dolor.
 ἄλαγσός, f. ἴσω, euro. Πατρός γε δυσανήμων ἐκ ἀλαγσός, *Hesiod.* *Frug.* 171. Ab ἀλαγῶ.
 ἄλαγνός, aceuro, apparo. Θόνη ἀλαγνός τε δαῖτα, *Odys.* 8, 38. Ἐμπεδον ὡς ἀλαγνός, sie firmiter eurabat, id est, tuebatur, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1203. Ἄς ἐπίσκει δικαστῶλον ἀνδρῶν ἀλαγνός, quibus (conviiviis) deest principum virum curari. Ibi non sumitur sensu activo, quasi Telemaechus debeat parare cenam, sed sensu neutro; et ad ἄς est ellipsis præpositionis κατὰ, κατὰ ἄς pessime interpretes. *Odys.* 11, 185. Ab eod.
 ἄλαγνός, curo, rationem habeo alieuius rei. Θῶν ὄπιν ἐκ ἀλαγνός, *Il.* 16, 388. et *Hes.* *Op.* 249. Οὐ σευ ἐργασί σκυζομένης ἀλαγνός, *Il.* 8, 483.
 ἄλαγνός, imp. ind. act. *Ion.* pro ἡλαγνόν.
 ἄλαγνός, ἡ, ὄν, tepidus, calidus; (2) æstivus. Ab ἀλαγῶ, tepor.
 ἄλαγνός, effugio, declino, evito. Ἐπερθεσίας ἀλαγνός, *Hesiod.* *Op.* v. ult. πάστον ἀνθρώπων, *Il.* 6, 202. *Odys.* 6, 273; 13, 148; (2) fugio, refugio. Ἄψ τ' ἀλαγνός εἶσω, *Apoll.* *Rhod.* 3, 650. Ab ἀλάωμαι.
 ἄλαγνός, in unum congregati; (2) frequentes, conferti. Eis τὸ πρὸς τειχεύς ἐρὸν ἀλαγνός δέυτε, *Callim.* *Frug.* 86, 1. Ab ἀλαγῶ.
 ἄλαγνός, ἡ, fuga. Ab ἀλαγῶ, vitio.
 ἄλαγ, *Ion.* pro ἀλαγῶ, ealor. Ἐπεί κε πυρὸς εἴρεθι, ἀλέη τε γίνηται, *Odys.* 17, 23.
 ἄλαγῶ, ας, ἡ, piseatus, ut ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, ας, ἡ, peregrinatio.
 ἄλαγνός, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui lavigatus aut complanatus non est; (2) qui lavigari nequit; (3) non mollitus. A λαίωμαι, lavigo.
 ἄλαγῶ, ἄτος, τὸ, farina; vel, ut vult *Eustath.*, farina triticea. Ἄλφισα τειχεύσαι καὶ ἀλαγῶ, *Odys.* 20, 108. Alii legunt ἀλαγῶ. Ab ἀλάω, molo.
 ἄλαγῶ, ἄτος, τὸ, unctio, ipsa actio unctendi; (2) unguentum; (3) ineitamentum, verbum ductum a palaestra. Ab ἀλαγῶ, ungo.
 ἄλαγνός, ἡ, ὄν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλαγνός.
 ἄλαγσός, ἡ, ὄν, idem quod ἀλαγσός, *Man.*
 ἄλαγσός, ας, τὸ, uncturarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab eod.
 ἄλαγσός, ε, ὁ, unctor; (2) qui alios ad cer-

tamina instruit et exercet; (3) certaminis moderator, excitator, eohortator.
 ἄλαγσός, adv. more pædōtriarum, *Ern.*
 ἄλαγσός, ἡ, τὸ, suffitus præparatus.
 ἄλαγσός, ε, τὸ, vas unguentarium, *Athen.*
 ἄλαγῶ, præ. part. aet. verbi ἀλαγῶ, ræctus, contractus, convrsus, vel conevitus. Ἦσο ἀλαγῶ, sedebat contractus, *Il.* 16, 403. Ἀχιλλῶα ἀλαγῶ μένει, conversus, *Il.* 21, 571. Οἰμυρῶν δὲ ἀλαγῶ, conversus, *Il.* 22, 308. *Odys.* 24, 537.
 ἄλαγσός, ε, τὸ, poculum cælatum, *Il.* 11, 773; (2) poculum.
 ἄλαγῶ, ας, ἡ, pæccatum, *Suid.* Ab ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ, pæccator, *Il.* 3, 28.
 ἄλαγσός, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, veetigalibus. Ex α et λειπεργῶ.
 ἄλαγσός, ε, ὁ ἔξ ἡ, immunis, *Gl. V.* vel qui munera nulla obit, aut ea recusat obire.
 ἄλαγῶ, idem quod ἀλαγῶ, *Honi.*
 ἄλαγῶ, unguentum, pro ἀλαγῶ. Ἀπ' ὄσλαγῶν ἀλὲν ἀλαγῶ βέσι, de capillis semper unguentum fluit, *Callim.* *Fragn.* 12. sed locus vitiosus videtur *Clar.* *Valekenario.*
 ἄλαγῶ, ἄτος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix, et quocunque aliquid oblinitur. Πλῆσαν ἀλαγῶτος ἐνιείρωτος, unguento novenni, *Il.* 18, 351.
 ἄλαγῶ, fut. ἄλαγῶ, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, instigo, exhortor. Ἄλαγῶν μύρων ποίχων, dealbare. Τῶν ἢ ἦρε χροῖα καλὸν ἀλαγῶμεν, *Il.* 14, 175. (2) Ἦλαγῶν ἐπὶ τὸν Κλώδιον, adversus *Clodium* concitavit, *App.* *Bell.* *Civ.* 11, 16.
 ἄλαγῶ, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, ungentis, 3. plur. a. 1. conj. act. eum in ἰφελκῶ a verbo ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, ἡ, ὄν, propulsator, per *Synchor.* pro ἀλαγῶ. Ab ἀλαγῶ, arceo.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ ἔξ ἡ, ad gallum vel gallinam pertinens. Ab ἀλαγῶ, gallus.
 ἄλαγῶ, ἴδος, ἡ, gallina. Ab eod.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ ἔξ ἡ, gallinæ cristam habens. Ex ἀλαγῶ et λόφος, crista.
 ἄλαγῶ, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλαγῶ, gallus, et φωνή, cantus.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ ἔξ ἡ, ineffabilis; (2) non dicendus, clandus; (3) non letus, non collectus. Ex a priv. et λέγω, dico.
 ἄλαγῶ, *Dor.* pro ἡλαγῶ. Τὸ δ' ὦσ' ἀλαγῶ, ὄωτος, electroquo similis aqua, *Callim.* *Cer.* 20.
 ἄλαγῶ, ἴδος, ἡ, gallina.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ ἔξ ἡ, coelebs, innupta, *Eur.* Ex a priv. et λέκτρον.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλαγῶ et πωλέω, vendo.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ, idem.
 ἄλαγῶ, ε, τὸ, locus ubi venduntur gallinæ. Ex ἰisd.
 ἄλαγῶ, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, gallus, gallina. Ab
 ἄλαγῶ, ορος, ὁ, gallus. Ex a priv. et λέκτρον, lectus, quia cantu suo faeit, ut homines lectos relinquat. Ἔως ἐβῆσαν ἀλαγῶ, donec cecinit gallus, *Hom.* *Batrach.* 191.
 ἄλαγῶ, ορος, ἡ, coniuq; (2) innupta. Ex a congr. vel priv. et λέκτρον, lectus.
 ἄλαγῶ, ε, τὸ, oleum salis mixtum, *Ern.*
 ἄλαγῶ, *Dor.* pro ἡλαγῶ, irritus.
 ἄλαγῶ, frustra, *ap.* *Call.*
 ἄλαγ, *Il.* 22, 11. pro ἄλαγῶ, conclusi sunt, compulsi sunt, in unum locum coacti, *aor.* 2. *Ion.* verbi ἀλάωμαι, capio.
 ἄλαγ, part. neut. ab ἀλαγῶ ἢ χεμίσρον ἀλὲν ὄωτος, qua hiemalis collecta aqua, *Il.* 23, 420.
 ἄλαγῶ, junvisse, a. 1. inf. act. verbi ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, Alexandrum imitor; (2) ejus partem defendo. Ab ἄλαγῶ, alexandros.
 ἄλαγῶ, ἴνος, ἴνος, Alexandrinus.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ ἔξ ἡ, ventum frigus areens. Ἄμφοι δὲ χλαῖναν ἐίσασσ' ἀλαγῶ, *Odys.* 14, 529. Ab ἀλαγῶ, arceo, et ἄνεμος, ventus.
 ἄλαγῶ, a. 1. inf. med. verbi ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, præ. inf. act. contr. pro ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, præ. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀλαγῶ.
 ἄλαγῶ, ε, ὁ, unctor; (2) qui alios ad cer-

Ἀλιεφής, ἔς, mari cinctus.
 Ἀλίσιος, ον, a maris allapsu strepens, resonans. Ex ἄλς et ἔσιω.
 Ἀλιεὺς, ἦ, ὄν, salitus, sale conditus.
 Ἀλίερα, ας, ἦ, volutabrum, locus ubi se volutant animalia. Ab ἄλιω, voluto.
 Ἀλίερατος, α, ὁ ἢ, marivagus. Ex ἄλς, mare, et ἔριφω, verto.
 Ἀλίερεφής, ἔος, ὁ ἢ, idem et ex iisd.
 Ἀλίω, volutam, f. 1. ind. act. verbi ἀλιώδω, pro ἄλιω, voluto.
 Ἀλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἄλιτέω.
 Ἀλιτάνευτος, α, ὁ ἢ, cui supplicari non potest; (2) qui supplicando exorari non potest, inexorabilis; (3) cui preces adhibite nullæ sunt. Ex α priv. et λιτανεύω, supplico.
 Ἀλιτάνης, ἔος, ὁ ἢ, mari adiacens, maritimus; (2) demissus, bumilis; (3) vaduosus. Ex ἄλς, mare, et τείνω, tendo.
 Ἀλιτέριον, ονος, ὁ ἢ, mari finitimus, seu contemrinus. Ex ἄλις et ἔριμα, terminus.
 Ἀλιτέριον, fut. εἴσω, pecco. Ab
 ἈΛΙΤΕΡΩ, ᾧ, f. ἦσω, pecco, delinquo; (2) scelus admitto; (3) violo; (4) ofendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτέριμος, peccans, peccator, nocens. Διά δ' ἀλιτέριαι ἐφεστῆς, Π. 24, 586. (1) Ἄ δειλὸς βασιλέων δόον ἤλιτεν, Call. in Dian. 255. Hinc
 Ἀλιτέριμα, ἄτος, τὸ, peccatum, scelus, flagitium.
 Ἀλιτημοσύνη, ης, ἦ, idem.
 Ἀλιτημένος, part. perf. pass. Ion. pro ἤλιτημένος.
 Ἀλιτήριον, ονος, ὁ ἢ, peccator, peccatrix, Π. 24, 156; (2) inexorabilis.
 Ἀλιτήριος, α, ἀλιτήριος, α, ὁ ἢ, mente captus, stultus. Ex ἀλιτέω et μαρής.
 Ἀλιτήριος, α, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus.
 Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ ἢ, execrabilis, exitiosus. Ab ἀλιτήριος.
 Ἀλιτηρός, ὄν, sceleratus, fædus. Ab ἀλιτέω.
 Ἀλιτόκαρπος, α, ὁ ἢ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω et καρπός, fructus.
 Ἀλιτόντο, offendebant, 3. pl. imperf. indic. med. Ion. pro ἤλιτόντο, a verbo ἀλιτοῦμαι.
 Ἀλιτόξενος, ον, qui hospitem violavit.
 Ἀλιτοφροσύνη, ἦ, peccatum; ἄλιος animus. Ex ἀλιτέω et φρήν, Er.
 Ἀλιτραίνω, pecco, scelerate ago. Ὡς τέ ται ἀφραδίς ἀλιτραίνεσαι ὄφρανα τέκνα, Hesiod. Op. 328. Ab ἀλιτέω.
 Ἀλιτρεφής, ἔς, mare nutritus, Call. Ex ἄλς et ἔριφω.
 Ἀλιτρεφής, idem, Hom.
 Ἀλιτρία, ας, ἦ, scelus. Ab ἀλιτέω.
 Ἀλιτρόβιος, α, ὁ ἢ, improbe vivens. Ab ἀλιτέω et βίος, vita.
 Ἀλιτρόσιος, α, ὁ ἢ, dira et scelestia consilia agitans. Ex ἀλιτέω et νόος, mens.
 Ἀλιτροστός, α, ὁ ἢ, qui huc illuc in mari iacatur. Ex ἄλς, mare, et ἔριτω, verto.
 Ἀλιτροτός, ἔ, ὁ, nefarius, sceleratus, Π. 8, 361. Ab ἀλιτέω. Hinc
 Ἀλιτροσύνη, ης, ἦ, improbitas, audacia.
 Ἀλιτροφός, α, ὁ ἢ, qui ex mari alitur, v. gr. piscatur, vel esu piscium marinorum, seu etiam mercatura maritima; (2) mari inuivtritus. (2) ἀλιτροφά φῦλα, Orpian. Halicut. 1, 76. Ex ἄλς, mare, et ἔριφω.
 Ἀλιτροτός, α, ὁ ἢ, vel ἀλιτροτός, ὅτι, υταν, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἄλς et τρέω, vezo.
 Ἀλιτύπος, α, ὁ ἢ, a mari percussus. Ex ἄλς et τύπτω, percutio, verbero.
 Ἀλιτυστός, idem et ex iisd.
 Ἀλιτύρος, α, ὁ, caseus sale aspersus, Er.
 Ἀλιφάριον, ας, ἦ, Ion. ἐλιφάριον, pestis in mari, naufragium. Ab
 Ἀλιφάρος, α, ὁ ἢ, prædo marinus. Ex ἄλς, mare, et φάριω, perdo.
 Ἀλιφάριος, α, ὁ ἢ, species quercus. Ex ἄλς et φάριος, cortex.

Ἀλίφρων, ονος, ὁ, satis prudens, Naum. ap. Stob.
 Ἀλίχλαινος, α, ὁ ἢ, purpuratus. Ex ἄλς et χλαίνα, ἴσπα.
 ἈΛΙΩ, fut. ἴωω, volvo, voluto.
 Ἀλίως, adv. frustra. Ab ἄλιος, irritus.
 Ἀλλὰ, robur, Dor. pro ἀλλή. Unde
 Ἀλλᾶζω, fortiter ago, pugno, Elym.
 Ἀλλκαία, ας, ἦ, cauda leonis, quia caudam quaticndo leo sibi robur addere et animos ciere solet; item cæterorum animalium. Ἀλλκαίος ἀφάσσων, caudas palpans, contractans, Call. Fragni. 317. Ab cod.
 Ἀλλκαίσιος, Ἀλαί, Ion. pro Ἀλλκαίσιος.
 Ἀλλκαρ, ἄρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, prasidium, Π. 5, 644. Ab ἀλλή.
 Ἀλλκία, ας, ἦ, alcea, malva silvestris genus.
 Ἀλλκίδα, Alcide, gen. sing. Ἔολ. pro Ἀλλκίδω, ab Ἀλλκίδης, Alcides, i. e. Hercules.
 Ἀλλκίω, ᾧ, fut. ἴσω, arceo, auxilior. Ab
 ἈΛΚΗ, ἦς, ἦ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conferuntur manus, quia tum res venit ad vim pugnantium; (5) ardu fortis malum illatum aut imminens a se propulsandi aut ulciscendi, Ern. (3) ἀλλκὴν ποιεῖσθαι, auxiliari, Soph. Ed. Col. 459. Ὡς ἀλλκὴν ὄδω γυτέονον ἀσὶ τισί, ut sit tibi semper prasidio contra vicinos, Id. ibid. 1524. Ἐς ἀλλκὴν ἔρχομαι, venio in certamen, pugno, Eurip. Phœn. 454.
 Ἀλλκίεις, ἦσσα, ἦεν, robustus; (2) fortis, strenuus. Α priv.
 Ἀλλκί, robori, dat. sing. ab ἄλλζ, robur.
 Ἀλλκίτιάσιος, herba quædam faciens contra icum serpentum, species anchusæ.
 ἈΛΚΙΒΙΟΣ, idem.
 Ἀλλκίμα, Dor. pro ἀλλκίμη, ab ἄλλκίμος.
 Ἀλλκίμαχος, α, ὁ ἢ, strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἀλλκὴ et μάχομαι.
 Ἀλλκίμοσιος, ὄν, roborans.
 Ἀλλκίμος, α, ὁ ἢ, Π. 3, 338. vel ἄλλκίμος, ἴμη, μου, robustus, fortis. Ab ἀλλκὴ, robur.
 Ἀλλκίφρων, ονος, ὁ ἢ, magnanimus, strenuus. Ex ἀλλκὴ et φρήν, mens.
 Ἀλλκῆ, ἦρος, ὁ, defensor, propugnator, Π. 14, 485. Ab ἀλλκὴ. Hinc
 Ἀλλκῆριον, α, τὸ, auxilium, remedium. Κακῆς ἀλλκῆρια λιμῆ, Poeta nescio quis apud Suid. V. λιμός.
 Ἀλλκιδών, ὄνος, ἦ, halcedo, avis marina. Ex ἄλς, mare, et κιδω, gravidam sum, quoniam in mari nidificat et parit.
 Ἀλλκύνειον, sive ἄλλκύνιον, α, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, ex qua nidificant halcyones.
 Ἀλλκύνειος, α, ὁ ἢ, halcedonius. Ab ἄλλκύνω.
 Ἀλλκυνίος, ἴδος, ἦ, idem quod ἄλλκιδών et (2) adjective halcyonia, tranquilla. Ab eod.
 Ἀλλκυνίτιδες, αἱ, dies brumales 14 sereni, qui Halcyonia dicuntur.
 Ἀλλκύνω, ὄνος, ἦ, halcedo, sive halcyone. Ex ἄλς et κύνω. Vide ἄλλκιδών.
 Ἀλλκω, vel ἀλλάκω, f. ζω, idem quod ἀλλκίω.
 Ἀλλᾶ, sed, ast, at, quin. ἀλλᾶ γὰρ, quin, Phil. ast enim, ἀλλᾶ δὲ καὶ, quinimo, Gl V. sed ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, Philox. ἀλλὰ μὴν, quin, vcrum etiam, Philox. imo, vero, sed enim, Gl. V. ἀλλ' ἔμωας, attamen, Philox. quare, quapropter, Ern. Ἀλλ' ἦ; interrogative, num? Ἀλλ' ἦ τις εἰς σὸν ὄρε μὲ διαβαλὼν ἔχει φάριον; Eurip. Hippol. 932. Ἀλλ' ἦ σ' ἐρίην; μὴ φρονούσα, ὡς θάνοις, Id. Androm. 847.
 Ἀλλᾶγῆ, ἦς, ἦ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium, ubi permittantur equi. Ab ἄλλᾶτω.
 Ἀλλᾶγμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eodem.
 Ἀλλᾶγμος, ἔ, ἦ, idem quod ἄλλᾶγμα, Man.
 Ἀλλᾶκτικός, ἦς, ὄν, ex pacto sequens, pacto consentaneus; (2) habilis permutationibus faciendis. Ab eod.
 Ἀλλᾶκτόν, ἔ, τὸ, lignum quo gestabantur one-

ra; verbum novæ Græcitatibus, Ern. Ab ἀλλᾶσσω.
 Ἀλλᾶλοισι, Dor. et Ion. pro ἀλλήλοισι.
 Ἀλλᾶλοφονία, Dor. pro ἀλλήλοφονία.
 Ἀλλᾶν, aliam, Dor. pro ἄλλην, ab ἄλλος.
 Ἀλλᾶντοποιῶ, ᾧ, fut. ἦσω, farcimina vel lucanicas facio. Ab
 Ἀλλᾶντοποιός, ἔ, ὁ, qui facit lucanicas, factor. Ex ἄλλᾶς et ποιῶ, facio.
 Ἀλλᾶντοπωλέω, vendo farcimina.
 Ἀλλᾶντοπόλης, α, ὁ, qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. Gl. V. ἀλλᾶντοπόλαι, factores. Ex ἄλλᾶς et πωλέω, vendo.
 Ἀλλᾶζ, adv. permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἄλλᾶττω.
 Ἀλλᾶζαίτο, 3. sing. a. 1. opt. med. v. ἀλλᾶσσω.
 Ἀλλᾶξίς, εως, ἦ, mutatio, permutatio.
 ἈΛΛᾶΞ, ἄντος, et ἄντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.
 ἈΛΛᾶΞΣΩ, seu ἀλλᾶττω, f. ἄζω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, a culpa libero; ἀλλᾶσσωμαι, mutor, et muto; ἡλλάγη, mutatus est, a. 2. pass. ἡλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλᾶσσειν χερσὺ ἀργύριον, τὸ εαυτοῦ εἶδος πολλὰς μορφᾶς, χροιάν ἀλλᾶσσεῖσθαι οἶνον σίτη, νόμισμα χρημάτων, ἥδονας ἀντὶ τῶν δικάζοντων τὴν ἐλευθερίαν τῆς φαργῆς, cæde redimere; ποσῶν ἡλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν, Luc.
 Ἀλλᾶχῆ, adv. alibi, alio. Ab ἄλλος.
 Ἀλλᾶχόν, adv. aliunde.
 Ἀλλᾶχόδι, adv. alibi.
 Ἀλλᾶχόσι, adv. alio, aliorum, alibi. Ab eod.
 Ἀλλᾶχῆ, adv. alibi; (2) alio.
 Ἀλλᾶων, ἔολ. pro ἄλλων, ab ἄλλος.
 Ἀλλᾶγον, congregabam, imperf. indic. act. Poet. et Ion. pro ἀνέλεγον, a verbo ἀναλέγω, congrego. Ἀλλᾶγον ἐς χερσίνην φιάλην, collegerunt, Π. 23, 253.
 Ἀλλᾶεις, Poet. pro ἀόλλεις, ab ἀόλλης.
 Ἀλλᾶίζω, congregasse, a. 1. infin. act. Poet. pro ἀναλίζω, a verbo ἀναλέγω, congrego. Οὐδὲ οἱ ὄστ' ἐπιτήσονται Ἀρχαῖο ἀλλᾶίζω, Π. 21, 320.
 Ἀλλᾶσθηλῆα, ας, ἦ, alternitas; (2) continuitas. Ab
 Ἀλλᾶσθηλῆος, α, ὁ ἢ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπί, et ἀλλᾶλῶν.
 Ἀλλᾶ, adv. aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco; (4) alio itinere. Ab ἄλλος.
 Ἀλλᾶροσίω, ᾧ, fut. ἦσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ἄ τινά ἐστιν ἀλλᾶροσίωμενα, Gal. 4, 24. Ex ἄλλο et ἀγόρευω, prædico. Hinc
 Ἀλλᾶροσίω, ἄτος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab
 Ἀλλᾶροσίτης, ἔ, ὁ ἢ, interpres allegoriciæ.
 Ἀλλᾶροσία, ας, ἦ, figura, qua aliud dicitur, aliud significatur. Hinc
 Ἀλλᾶροσίως, ἦ, ὄν, allegoricus, per allegoriam dictus.
 Ἀλλᾶροσίως, adv. allegorice.
 Ἀλλᾶροσίωμαι, noin. pl. præ. part. pass. n. g. ab ἀλλᾶροσίω.
 Ἀλλᾶροστός, non cessans, ἔολ. pro ἀλλᾶροστός. Σοὶ δ' ἀλλᾶροστός τε κακὸν τε θυμὸν ἐνὶ στήθεσι θεῶν θείων, implacabilem, Π. 9, 632. Ἀλλᾶροστός ἦν νότος, perpetuus, Odys. 12, 325.
 Ἀλλᾶρογῆγυῖος, αω, οἱ, qui mutua fidejudent, satisfiant. Ex ἀλλᾶλῶν et ἰγγύη. Hinc
 Ἀλλᾶρογῆγυῖος, α, τὸ, mutua fidejussio.
 Ἀλλᾶρογῆγυῖος, adv. cum mutua fidejussione.
 Ἀλλᾶρογῆγυῖος, Ion. pro ἀλλᾶλῶν.
 Ἀλλᾶρογῆγυῖος, aliud atque aliud loquor, seu dico, Hes. Ab ἀλλᾶλῶν.
 Ἀλλᾶροβόρος, οἱ, qui se mutuo devorant. E βορᾶ, devoratio.
 Ἀλλᾶρογονία, ας, ἦ, mutua procreatio, Suid. Ex ἀλλᾶλῶν et γίνομαι, nascor.
 Ἀλλᾶρογογῆφία, ας, ἦ, mutua scriptio. Ex ἀλλᾶλῶν et γράφω.
 Ἀλλᾶροδοῦχος, α, ὁ ἢ, continua serie succedens.

cedens. Ab ἀλλήλων et διάδοχος, succes-
sor.
 Ἀλληλοδωδοῦσαι, οἱ, qui se mutuo devorant.
 Ab ἑαῶν, εἰδύς.
 Ἀλληλοκατονεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλή-
 λως et κτείνειν.
 Ἀλληλοκατοναί, αἱ, mutuae caedes.
 Ἀλληλοκατόνος, ον, mutuas caedes gignens.
 Ἀλληλομαχῆσθαι, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων
 et μάχομαι, ruego. Hinc
 Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.
 Ἀλληλοσημῶν, ὦ, f. ἡσω, mutuo seco. Ex
 τίμνω, seco.
 Ἀλληλοσπῆται, ὦ, f. ἡσω, mutuo ferio. Hinc
 Ἀλληλοσπῆται, ας, ἡ, mutua confictio.
 Ἀλληλεία, Alleluja, laudate Dominum. Vox
 Hebraica.
 Ἀλληλεχθῆναι, ὦ, fut. ἡσω, connecto, compingo.
 Ab ἔχω, ut alterum ab altero sustentetur.
 Ἀλληλεχθία, ας, ἡ, nexus inter se, series rerum
 inter se connexarum. Gl. V. compago,
 compages. Ab
 Ἀλληλεχθῶς, ας, ὁ ἕξ ἡ, mutuum connexionem
 habens. Ex ἀλλήλων et ἔχω, habeo.
 Ἀλληλοφάγειν, mutuo vorare se, seu vexare.
 Ex ἀλλήλους et φαγεῖν, comedere. Hinc
 Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.
 Ἀλληλοφάγοι, ον, οἱ ἕξ ἡ, mutuo se devorantes,
 vexantes litibus, maledictis.
 Ἀλληλοφθόνια, ας, ἡ, mutua invidia.
 Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere.
 Ex ἀλλήλους et φθορᾶ, perditio.
 Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua grassatio, perditio.
 Ex iisd.
 Ἀλληλοφθονία, ας, ἡ, mutua caedes. Ab
 Ἀλληλοφθονοῖν, ον, οἱ ἕξ ἡ, mutuo se interficien-
 tes, mutua caede pereuntis. Ex ἀλλ. et
 φθόνος, caedes.
 Ἀλληλοφθόνται, οἱ, idem.
 Ἀλληλοφύεῖς, ὦν, οἱ ἕξ ἡ, ex se invicem nati.
 Ex ἀλλ. et φυῆ, natura, sive φύω, nascor.
 Ἀλλήλων, dat. ἀλλήλους, αἰς, αἰς, acc. ἀλλήλους,
 invicem, mutuo; alius alium, alter alterum.
 Ab ἄλλος, alius.
 Ἀλλήλων, adv. mutuo, Gl. V. A praec.
 Ἀλλην, adv. aliorum; ἄλλην ἕξ ἄλλην, hinc at-
 que illinc, alias atque alias. Ab eodem.
 Ἀλλησος, ον, idem quod ἄλλησος, Ep.
 Ἀλλογενής, ἰος, ὁ ἕξ ἡ, aliunde genus habens,
 alienigena, peregrinus, ex alia tribu aliave
 gente oriundus. Ex ἄλλος et γένος.
 Ἀλλογλωσσία, ας, ἡ, diversitas linguae.
 Ἀλλογλωσσος, ας, ὁ ἕξ ἡ, aliena lingua utens;
 (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος et
 γλῶσσαι, lingua.
 Ἀλλογνώων, desipiens, delirans, aliena commi-
 nicens. Ex ἄλλος et γνώσκω, cognosco.
 Ἀλλογνωσας, non cognoscens. "Ἐἵ γὰρ πάν τις
 Περσέων ἀλλογνωσας Κρείστον ὡς ἀποκτείνων,
 Cræsum sibi incognitum interfectus erat
 quidam Persa, Herod. 1, 85.
 Ἀλλογνωτος, ας, ὁ ἕξ ἡ, aliis cognitus, nobis
 ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.
 Ἀλλοδόπιστος, ἡ, ὄν, externus, extraneus, pere-
 grinus, Il. 3, 48. Ex ἄλλος et δόπειδον,
 sulum.
 Ἀλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio seu commoratio
 in populo, seu domo aliena, Epn. Ab ἄλλος
 et δημιός.
 Ἀλλοδοξία, ὦ, f. ἡσω, aliud opinor quam ve-
 rum est. Ex ἄλλος et δοξᾶ, opinio. Hinc
 Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinio diversitas.
 Ἀλλοδότης, ἰος, ὁ ἕξ ἡ, alius gentis, alienigena,
 externus. Ex ἄλλος et ἔθνος, gens.
 Ἀλλοδότης, ἰος, ὁ ἕξ ἡ, aliam formam habens.
 Ex ἄλλος et εἶδος, forma.
 Ἀλλοθνία, ας, ἡ, diversitas nationis, originis.
 Ἀλλοθεν, adv. aliunde. Ab ἄλλος.
 Ἀλλοθι, adv. alibi, alio loco. Ab eod.
 Ἀλλόθρος, ας, ὁ ἕξ ἡ, alia voce utens; (2) exte-
 rnus; (3) inimicus, hostis. (2) πλάζεις
 ἐπ' ἀλλόθρον ἄνδρῶν ἄμων τε, πόλιν τε, Odys.
 14, 43. (3) τὰ μὲν ἔτι προσέειπεν ἐπ' ἄλ-
 λοθρόν γυνώμας μέλαινα, ab infenso animo,
 Soph. Trach. 844. Ex ἄλλος et θρός, vox.
 Ἀλλόθρους, idem; externus, Soph. Phil. 540.

Ἀλλονία, ας, ἡ, varietas et mutatio viui. Ex
 ἄλλος et οἶνος, vinum.
 Ἀλλοιῶτες, ας, ὁ ἕξ ἡ, varie positus vel affectus.
 Ex ἄλλοῖος et τίθημι.
 Ἀλλοῖος, αἰα, οἶον, alius atque alius, diversus,
 varius. Ἡ μὲν ἐνὶ στρατῷ, ἢ ἄλλοῖον ἐπὶ
 ἔργῳ, tum in bello, tum alio in opere, Il. 4,
 258. Ab ἄλλος. Hinc
 Ἀλλοῖστροφος, ον, e diversis versibus composi-
 tum carmen.
 Ἀλλοῖστρος, ἡ, ἡ, diversitas, variatio.
 Ἀλλοῖστροπῆαι, ὦ, f. ἡσω, varie mutuo. Ab
 Ἀλλοῖστρος, ας, ὁ ἕξ ἡ, varis moribus præ-
 ditus, versipellis. Ex τρέπος, mores.
 Ἀλλοῖω, ὦ, f. ἡσω, diversum reddo, mutuo, im-
 mutuo, vario; ἀλλοῖωμαι, ἔμω, mutor. "Ολ-
 λαιντ' ἰδοῦσαι ταῦθ' ἐν ἡλωμαίμενος, deformatas,
 Eurip. Suppl. 914. Ἀλλοῖσθαι τὰς γνώ-
 μας, Thuc. Ab ἄλλοῖος.
 Ἀλλοῖωθης, ἰος, ὁ ἕξ ἡ, mutabilis.
 Ἀλλοῖωσις, ἰος, ἡ, mutatio, immutatio.
 Ἀλλοιωτικός, ἡ, ὄν, mutandi vim habens, ad
 mutandum aptus. Ab
 Ἀλλοιωτός, ἡ, ὄν, mutabilis, mutationis capax.
 Hinc τὸ ἀλλοιωτόν, ἔ, mutabilitas.
 Ἀλλοκῶταιος, ον, idem quod ἄλλοκῶτος, Eur.
 Ἀλλοκῶτος, ας, ὁ ἕξ ἡ, monstrosus, prodigiosus;
 (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non
 consentaneus; (4) peregrinis moribus præ-
 ditus. Ex ἄλλος et κῶτος, partus.
 Ἀλλοκῶταιος, adv. absurde.
 ἈΛΛΟΜΑΙ, futur. ἔμω, salio, salto; ἤλατο,
 v. I. Κἄν εἰς πύρ ἄλλοισα, Xen. Ἀνήρετ'.....
 ψύλλαν ὅπως ἄλλοισο τῆς ἀντὶς πόδας, scil.
 περι, Aristoph. Nub. 145.
 Ἀλλόσως, ὁ ἕξ ἡ, velox.
 Ἀλλοπρόσωλλος, ας, ὁ ἕξ ἡ, ab alio ad alium se
 transferens, nune luic, nune illi adhærens;
 mutabilis, inconstans, epith. Martis, sc.
 fortunæ bellicæ. Gl. V. versipellis, Il. 5,
 831 et 889.
 ἈΛΛΟΣ, ἡ, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3)
 reliquus. Οὐκ ἐστὶ παρὰ ταῦτ' ἄλλα, fieri ali-
 ter nequit, Aristoph. Nub. 698. Vesp. 1166.
 Pac. 110.
 Ἀλλοσε, adv. alio, alium in locum. Τίς δέ μοι
 ἄλλοσε θῆκε λείχος, Odys. 23, 184.
 Ἀλλοσι, adv. alias, alio in tempore. Φοῖτα δ'
 ἄλλοσι μὲν πρόβθ' Ἐκτορος, ἄλλοσι δ' ὀπίσθεν, Il.
 5, 595. Ἡ δ' ὄπρ' ἐμὴν... ἵππ' ἄρ' ἐκρύπτετο...
 ἄλλοσι δ' εἰαυεῖνεν, Call. in Dian. 192.
 Ἀλλοτέπρος, alienus, Eol. pro ἀλλότριος.
 Ἀλλοσι, adv. utrum? numquid? Ab eodem.
 "Ἄλλο τι ἦ; num, numquid? quasi esset τί
 ἄλλο ἦ; quid aliud, quam? Ἀλλοσι ἦ περι
 πλείως ποῖη ὅπως ὅτι βέλτεροι οἱ νεώτεροι ἔσονται,
 id est, numquid hoc plurimum facis, quomodo
 juniores evadant quam optima? quasi esset,
 τί ἄλλ' ἦ περι πλείως ποῖη; quid aliud, nisi
 plurimum facis?
 Ἀλλοτριόγμος, ας, ὁ ἕξ ἡ, qui alienum sectatur
 torum, Suid. Ex ἀλλότριος et γέμος.
 Ἀλλοτριόπιστος, ας, ὁ ἕξ ἡ, alienarum rerum
 inspector, alieni speculator, curas alienas
 agens, ardelio, qui sese alienis et nihil ad
 se attentibus rebus immiscet. Ex ἀλλό-
 τριος et ἐπίσκοπος, inspector.
 Ἀλλοτριολογία, aliena, absurda loquor.
 Ἀλλοτριόμορφοδιαιτος, ἡ, ον, aliam semper spe-
 ciem habens. Epith. Naturæ.
 Ἀλλοτριονομῶν, ὦ, f. ἡσω, alieno more vivo,
 alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος et νόμος,
 lex.
 Ἀλλοτριόπραγνῶν, ὦ, f. ἡσω, alienas res ago,
 aliena negotia euro; (2) res novas molior,
 desciseo a fide. Ex ἀλλότριος et πράττω.
 Ἀλλοτριόπραγνῶν, ας, ἡ, alienorum cura.
 Ἀλλοτριόπραγμοσύνη, ἡ, ἡ, mala sedulitas in
 alienis. Ex ἀλλότριος et πρᾶσσα, ago.
 Ἀλλότριος, ἰα, ον, alienus, non proprius, qui est
 alterius; (2) peregrinus, extraneus;
 (3) non consentaneus. (1) ἀλλότριος φῶς,
 Odys. 16, 102. Ab ἄλλος. Hinc
 Ἀλλοτριότης, ἡ, ἡ, alienus animus, abaliena-
 tio animi (2) peregrinitas; (3) absurdi-
 tas.

Ἀλλοτριότης, ας, ὁ ἕξ ἡ, diversæ naturæ, Suid.
 Ex ἀλλότριος et θσία.
 Ἀλλοτριόφρων, ὦ, alienis vivo.
 Ἀλλοτριόφρονος, ας, ὁ ἕξ ἡ, aliena comedens, ali-
 ena vivens quadræ.
 Ἀλλοτριόφρονος, ὦ, alienis bonis invidio. Οὐ δὲ
 τί σε χρεὴ ἀλλοτριόφρονέιν, Odys. 18, 17. Sed
 quidam ibi legunt ἀλλοτριῶν φθόνειν.
 Ἀλλοτριόφρονος, diversa sentio, diversas partes
 sequor; item, alieno sum animo.
 Ἀλλοτριόχρως, ας, ὁ, alienigena.
 Ἀλλοτριῶν, ὦ, fut. ὡσα, alieno, abalieno, alii
 attribuo, reddo; ἀλλοτριῶντα, abalienata,
 Philox. a. I. pass. part. Ἀλλοτριῶντες σαμῶ-
 των τὴν πόλιν, evacuantes, Thuc. Ab ἄλ-
 λότριος. Unde
 Ἀλλοτριῶν, adv. aliene.
 Ἀλλοτριῶσις, ἰος, ἡ, alienatio, abalienatio.
 Ἀλλοτριῶται, ὦ, fut. ἡσω, mutuo, immutuo. Ab
 ἄλλος et τρέπω, verto.
 Ἀλλοτριῶται, alio modo, aliter.
 Ἀλλοτριῶται, ον, aliis characteribus, Man.
 Ἀλλοφάνης, ἰος, ὁ ἕξ ἡ, qui alius et diversus
 apparet. Ex ἄλλος et φαίνωμαι, apparo.
 Ἀλλοφῶσσα, alium loquor; (2) animo turbato
 et anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος et
 φάσσω, dico.
 Ἀλλοφῶστος, ας, ὁ ἕξ ἡ, ab alio interfectus. Ex
 ἄλλος et φάω, occido.
 Ἀλλοφῶζω, aliter dico, pronuncio.
 Ἀλλοφρονέω, ὦ, f. ἡσω, alium ago, seu in animo
 habeo, Il. 23, 697. mentem non ad id at-
 tendo, quod cerno; (2) insanio, Il. 23, 698.
 (3) exanimor. Ex ἄλλος et φρονῆ, mens.
 Ἀλλοφρονος, ον, ὁ ἕξ ἡ, diversa sentiens, Man.
 Ex ἄλλος et φρονῆ.
 Ἀλλοφῶν, ἰος, ὁ ἕξ ἡ, qui alius naturæ est.
 Ἀλλοφῶν, sum ἀλλοφῶντος. (2) ritus, mores
 externos amplector. Οὐδ᾽ αὖ μᾶς ἰσχυρον ἀναγ-
 νᾶσαι τοῖς ἱεροσολιμίταις ἀλλοφῶνσαι, Joseph.
 Maccab. 18. Epn.
 Ἀλλοφῶντος, ἡ, ἡ, ritus extraneus, vel alieno-
 genarum; (2) degeneratio in alienos
 mores. Ab
 Ἀλλοφῶντος, ας, ὁ ἕξ ἡ, qui est ex alia tribu, qui
 diversæ est gentis seu nationis, externus,
 peregrinus, diversi generis, seu diversæ
 naturæ. Gl. V. extraneus, alienigena. Ex
 ἄλλος et φωνῆ, tribus.
 Ἀλλοφῶντα, ἡ, diversitas linguæ.
 Ἀλλοφῶντος, ας, ὁ ἕξ ἡ, alia vel peregrina voce
 utens. Ex ἄλλος et φωνῆ, vox.
 Ἀλλοφῶντος, ὦ, f. ἡσω, alium atque alium co-
 lorem induo, colorem mutuo, alio colore
 sum. Ab
 Ἀλλοφῶντος, contr. ἀλλόφρων, ας, ὁ ἕξ ἡ, qui est
 alio colore, in quo color subinde mutatur.
 Philox. ἀλλόφρωνος, discolor, ἀλλόφρωνος, dis-
 colores. Ex ἄλλος et χρώα, color.
 Ἀλλοφῶντος, ας, ὁ ἕξ ἡ, aliam corporis speciem
 gerens. Ἀλλοφῶντος τις ἐνδομος ξένος, Eurip.
 Andr. 880. Ex ἄλλος et χρώα, vel χρώα.
 Ἀλλῶν, adv. alibi; (2) alio; (3) aliorum,
 Il. 11, 486. Ab ἄλλος.
 Ἀλλῶντος, resolvetur, Poetice pro ἀνέλυς; (2)
 dissolvetur, Νύκτας δ' ἀλλῶνεν, Odys. 2,
 105: et 19, 150.
 Ἀλλῶντος, part. præ. Poet. pro ἀναλύσαν,
 dissolventem, Odys. 2, 109.
 Ἀλλῶντος, insolubilis, Poet. pro ἀνάλυτος: idem
 quod ἄλυτος, Ep.
 Ἀλλῶν, adv. aliter, aliorum, alio modo, alia
 ratione; (2) aliqui; (3) præcipue; in
 illa phrasi, ἄλλως τε καὶ, &c. h. e. et alias,
 et tum, cum; (4) frustra, incassum.
 Ἀλλῶν, adv. ἄλλως τε, præsertim, Gl. V.
 præsertim cum, Philox. Ab eod.
 Ἀλλῶν, ατος, τὸ, saltus. Ἀλλῶντι δ' Ἀμφιάλοιο
 πάντων προφθιγέτερος ἦεν, Odys. 8, 128. Ab
 ἄλλομαι, salio.
 Ἀλλῶν, ατος, ὁ ἕξ ἡ, in muria conditus, al.
 tepidus, Hes.
 Ἀλλῶντος, salians, præ. part. med. per Synocp.
 pro ἀλλῶντος, a verbo ἄλλομαι.
 Ἀλλῶντος, ἰος, ἡ, muria; (2) actio condiendi
 vel servandi in muria. Ab ἄλλῶντος,
 Ἀλλῶντος,

Ἀλμυρῆς, ἡ, ὁ, qui condituras facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.
 Ἀλμυρία, f. ἑσώ, muria condio, in muria servo. Ab ἄλμυρ.
 Ἄλμυρ, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Στοιματός δ' ἐξίστασεν ἄλμυρ, *Odys.* 5, 322. Ab ἄλς, mare. Hinc
 Ἀλμυρῆς, ἡσάα, ἡν, salsus, salsuginosus.
 Ἀλμυροπίτι, ἡ, muriam bibens.
 Ἀλμυροζω, salsus sum.
 Ἀλμυρῆς, ἡ, ὁ, salsilago, aqua salsa, muria.
 Ἀλμυρῆς, ἡ, ὁ, salsus. Ἐπιεί ἄλμυρὸν ὕδαρ, *Odys.* 4, 511. Ab ἄλμυρ.
 Ἀλμυροῦς, ἡ, salsugo.
 Ἀλμυροῦς, ἡ, ὁ, ἡ, idem quod ἄλμυροῦς.
 Ἀλμυροῦς, ἡ, ὁ, ἡ, idem et ab eodem.
 Ἀλξ, ἄλκος, ἡ, occurrit datus ἄλκι, robur.
 Ἀλκαῆς, ἡ, ὁ, ἡ, a. 1. part. pass. Ab ἀλκάω.
 ἈΛΟΑΩ, ὤ, fut. ἴσω, et ἄσω, trituro; (2) comminuo; (3) caedo, percutio. Οὐ φημὸς σιν βῶν ἀλώωντα, *1 Corinth.* 9, 9. Διθῶς ἀλώων τινα, *Ἐπιαν.*
 Ἀλοσος, ἡ, ὁ, ἡ, non habens λοθόν: epith. vichnae, cuius exa, velut jecur, cor, non habent caput, *Ἐρν.*
 Ἀλογοῖμαι, f. εἰσομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde
 Ἀλογία, ὤ, f. ἴσω, adspere, negligi, non curo; ἀλογίμαι, ratione destituo, item nullo in loco habeo; item decipio, *Polyb.* Εἰ δὲ μοι ἐκ ἐπίσεο ἐπιπίσεισθαι, ἀλλ' ἀλογήσαι, *Il.* 15, 162 et 178.
 Ἀλογία, ἡ, ὁ, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium; (5) absurditas; (6) res infelicit gesta, *Suid.*
 Ἀλογισθῆ, adv. sine ratione. Ex a priv. et λογίζομαι.
 Ἀλογιστία, ἡ, ὁ, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab Ἀλογιστος, ἡ, ὁ, ἡ, sine ratione et consilio aliquid faciens, inconsideratus, irrationalis. *Gl. V.* qui est nullius pretii. Ἀλογιστον δὲ τι πρὸ πλεῖστος, *Eurip.* *Or.* 1156. Ex a priv. et λογίζομαι.
 Ἀλογιστως, adv. inconsiderate, incogitanter.
 Ἀλογοῦσθαι, indiscussum, *Gl. V.* Ex a priv. et λογοῦσθαι, ratiocinor, discutio.
 Ἀλογος, ἡ, ὁ, ἡ, rationis expers, in neut. a ratione alienum; (2) bestia, imprimis equus; (3) sermonis expers; hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut surdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) in neut. incommodum, molestum, *qr. Plat.* Ex λόγος.
 Ἀλογοστροφίον, ἡ, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογος et στροφίον.
 Ἀλόγως, adv. sine ratione, immerito, *Philox.* (2) brutorum more; (3) absurde; tacite, *Soph.* *Œd. Col.* 131.
 ἈΛΟΗ, ης, ἡ, aloce, herba.
 Ἀληθάριον, ἡ, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloen habens. Ab ἀλήν.
 Ἀλήνεις, ἡ, ὁ, ἡ, tritura, *Philox.* Ab ἀλόη.
 Ἀληπτός, ἡ, ὁ, tritura; (2) tritrandi tempus. Ab ἀλόω, trituro.
 Ἀλήν, adv. e mari. Εἴσομαι ἐξ ἀλόων, ibo e mari, *Il.* 21, 335. Ab ἄλς, mare.
 Ἀλόια, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* et *contr.* pro ἡλόια, ab
 Ἀλοία, ὤ, fut. ἴσω, percutio, confundo. Γαῖαν πολυφρέβην χερσὶν ἀλόια, *Il.* 9, 564. Ab ἀλόω.
 Ἀλοιδόρητος, ἡ, ὁ, ἡ, conviciis non obnoxius. Ex a priv. et λοιδόρει, convicior.
 Ἀλοιδόρητως, adv. sine conviciis.
 Ἀλοιδόρος, ἡ, ὁ, idem.
 Ἀλοῖον, captus sim, vel interimar, 1. sing. a. 2. ind. pass. Ἐλομὶ κεν, ἢ κεν ἀλοῖον, interimam certe, vel interimar, *Il.* 22, 253; verbi ἐλόικω, pro ἀλώω, capio, vel verbi αἰρω, interficio.
 Ἀλοιστήρ, ἡρος, ὁ, percussor, pulsator. Ab ἀλοῖον.
 Ἀλοῖμαν, saliverim, 1. sing. aor. 2. optat. med. *Dor.* pro ἀλοῖμαν, a verbo ἀλλομαι.

Ἀλοιδός, ἡ, ὁ, tectorium parictum, *Eust.* Ab ἀλόικω, *Att. Hom.* 764, 15.
 Ἀλοῖτις, ἡ, ὁ, ἡ, aloce Gallica. Ab ἀλόη.
 Ἀλοῖστος, ἡ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτεύω, pecco.
 Ἀλοῖστος, ὄν, unctorius, unctio serviens.
 Ἀλοῖστος, ἡ, ὁ, pinguedo, unguentum, oleum, *Il.* 2, 208; (2) unctio. Ἀφαρ δὲ τε ἰκμῆς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοῖστος, *Il.* 17, 392. Ῥάχην, τεθαλίω ἀλοῖστος, *Ibid.* 9, 208. Ab ἀλοῖστος.
 Ἀλοῖστος, ἡ, ὁ, sulco: ἡλοῖστος, laurata sumus, *Eurip.* *Supp.* 826. Ab ἄλοξ.
 Ἀλόνητος, capri, nom. dual. a. 2. part. act. verbi ἀλισκω, pro ἀλώω, capio.
 Ἀλόος, ὄκος, ὁ, sulcus, vulnus, *Eurip.* *Herc. Fur.* 164; (2) nuptia, conjugium; (3) pudentium muliebre, *Ern.* Δορὸς ταχίστην ἄλοκα, velocis hastæ sulcum, i. e. vulnera, *Eurip.* *Herc. Fur.* 464. Idem quod ἀλόξ.
 Ἀλοσθήμιον, ὄν, τὰ, salinae, locus in quo sal concrecit. Ab
 Ἀλοσθητός, ἡ, ὁ, qui in salinis salem concrecere facit, salarius. Ex ἄλς, sal, et σθημιον.
 Ἀλοσπος, ἡ, ὁ, ἡ, cortice carens, quod deglubi nequit; (2) squamarum expers. Ex a priv. et ἄλοπος.
 Ἄλος, clavis, *Dor.* pro ἡλος.
 Ἀλοσάχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἄλς, mare, et ἀχνη, spuma.
 Ἀλοσύνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Il.* 20, 207. marina: Θύγατρεις ἀλοσύναι, filiae marinae, *Apoll. Rhod.* 4, 1599. Ex ἄλς, mare, et ὕδωρ, aqua.
 Ἀλοσύνος, ης, ὄν, Exp. marinus, *Apoll.*
 Ἀλοσύνη, ης, ἡ, dementia, *apud Nicand.*
 Ἀλοστροφῆ, ἡρος, ὁ, pistillus quo sal tritatur. Ex ἄλς, sal, et τροφῆ, tero.
 Ἀλοστροφῆς, ἡρος, ὁ, ἡ, purpurcus; (2) violaceus. Ex ἄλς, mare, et ἔργον, opus.
 Ἀλοστροφῆς, ἡρος, ὄν, idem.
 Ἀλοστροφῆς, ἡρος, ὄν, vestis purpurea. *Gl. V.* palmaris. Ex ἰisd.
 Ἀλοστροφῆς, ἡρος, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex ἰisd.
 Ἀλοστροφῆς, ἡρος, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἄλοστρον et πωλέω, vendo. Hinc
 Ἀλοστροφῆς, ἡρος, ἡ, sc. ἔχνη, mercatura purpuraria.
 Ἀλοστροφῆς, ὄν, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.
 Ἀλοστροφῆς, ἡρος, ὄν, purpurcus, marinae purpuræ colore tinctus. Ex ἄλς, mare, et ἔργον.
 Ἀλός, captus, *Il.* 2, 374, a. 2. part. pass. verbi ἐλόικω, pro ἀλώω, capio.
 Ἀλοσία, ἡ, ὁ, illuvies, quum quis non lavatur. Διὰ μακροῦς ἀλοσίας, *Eurip.* *Or.* 226. Ex a priv. et ἴσω, lauo.
 Ἀλοστίω, ὤ, f. ἴσω, illotus sum, abstegeo a lotionibus.
 Ἀλοστος, ἡ, ὁ, ἡ, illotus.
 Ἀλοστος, ἡ, ὁ, ἡ, cristam non habens, *Hom.*
 Ἀλόχυτος, ἡ, ὁ, ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus; (3) quæ non peperit. Ex a priv. et λοχύνω, pario.
 Ἀλοχος, ἡ, ὁ, sterilis; (2) virgo quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex a priv. vel pro ὁμῶς et λέχος, lectus.
 ἈΛΟΨ, f. ὕσω, capio (inustatum). Unde ἀλόικω sumit tempora quadam.
 Ἀλώω, ἔρτα, 2. sing. imperat. med. *Poet.* pro ἄλω, et ἀλάω, a verbo ἀλάωμαι, vagor.
 Ἀλοπνός, ἡ, ὄν, suavis; ἄλοπνως, superl. pro ἀλοπνίσματος, *Pind.*
 Ἀλοπνός, ἡ, ὄν, sal; (2) mare; ἄλοπνως, sales, lepores.
 Ἀλὼν ἐκωνοῦμεν, eodem convicti usi sumus, *Luc.*
 Ἀλοπνός, ἡ, ὄν, nemorensis. Cognomen Nympharum. Ab ἄλοπος, nemus, lucus.
 Ἀλοπνός, ἡ, ὄν, idem.
 Ἀλοπνός, ἡ, ὄν, alsine, herba in lucis nasci solita. *Angl.* CHICKWEED. Ab eod.
 Ἀλοπνός, vel ἄλοπνως, ἡ, saltatio; (2) palpitatione. Ab ἀλλομαι, salio.
 Ἀλοσκομικός, ἡ, ὄν, qui pertinet ad saltuarios. Ab
 Ἀλοσκομικός, ἡ, ὄν, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλοπος et κομῆ.

ἈΛΣΟΣ, ἡ, ὁ, lucus, nemus, saltus.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὁ, ἡ, nemorosus, frondosus. Μητ' ἀλσάδης ἴξου κρήνας, *Eurip.* *Iphig.* in *Aut.* 141.
 Ἀλσάδης, ὄν, οἱ, halteres, pondera plumbea, instrumenta exercitii gymnastici. Ab ἀλλομαι, salio.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, saltatorius, ad saltum pertinet; (2) agilis; (3) subst. saltor. *Gl. V.* ἀλσάδης, saltatores. Ab eodem.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, idem quod ἄλσος, *Pind.* *Hes.*
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, salit, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *per Synecp.* pro ἡλσάδης.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, qui sine flagello est, *Hes.* Ex a priv. et λύγος, flagellum.
 Ἀλσάδης, jactor, hesito.
 ἈΛΣΗ, ης, ἡ, lignum cui infigitur stiva.
 Ἀλσάδης, ης, ἡ, anxietas, quæ cum molesta corporis jactatione conjuncta est. *Ap. Hipp.*
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, salsula aqua.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, salsus. Ab ἄλς, sal. Hinc
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, salsugo, salsedo.
 Ἀλσάδης, pro ἄλσος, *E. M.*
 Ἀλσάδης, f. ἄσω, rationem solvendi me non invenio; (2) metuo, anxius sum, animo concedo. Ab ἄλσος, animo iniquio sum.
 Ἀλσάδης, ὤ, f. ἴσω, non sum quietus. Ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, ης, ἡ, indissolubilis pedica. Ex ἄλσος et πῆδη, pedica.
 Ἀλσάδης, dat. pl. *Ion.* pro ἄλσοςπῆδης.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, insolubilis, ineluctabilis; (2) inevitabilis. Ex a priv. et λυτός, pro λυτός, (potius) pro ἀλσάδης. Ex a priv. et ἀλσάδης, fugio, *Ern.*
 Ἀλσάδης, ης, ἡ, status incompositus, tumultuatio. Ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, cui detrimentum inferri nequit; (2) illasus. Ex a priv. et λυαίνω.
 Ἀλσάδης, a. 1. part. act. v. ἀλσάδης.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, fut. 1. ind. act. v. ἀλσάδης.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, tristitia non adfectus; (2) qui tristitia adfici nequit. Ex a priv. et λυπῆς, tristitia adfici.
 Ἀλσάδης, adv. citra dolorem.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, vacuitas doloris. Ab
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, doloris et tristitiæ expers: γῆρας ἄλσος, senectutis doloris expertia, id est, quæ senium numquam sentient, quæ nullo consensescunt ævo, *Soph.* *Œd. Col.* 1519. Ex a priv. et λυπῆς, tristitia.
 Ἀλσάδης, adv. sine dolore et molestia, absque animi ægritudine.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, qui sine lyra est: ἄλσος μουσα, triste carmen, *Eurip.* *Phaen.* 1035. ἄλσος ἤμνοι, carmina lugubria, sive thræni. *Id.* *Alc.* 449. Ex a priv. et λυρα, lyra.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, propter, error; (2) sollicitudo, anxietas animi, mæror. Ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, adv. catenatum, *Man.* Ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, viribus destituit; (2) dolore adficior ex anxietate et inquietudine. Ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, idem, *Hes.* vitiose pro præc.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, imbecillitas.
 Ἀλσάδης, idem, *qr. Call.* vox suspecta.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, catenatus, catena vinctus. Ex ἄλσος, catena, et δετός, vinctus.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, ex hamis concertus. Epith. lorice.
 Ἀλσάδης, ἡ, τὸ, catenula. Dim. ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, vel ἄλσος, ἡ, ὄν, catena; (2) compages (2) τῶν κλειθρῶν ἢ ἄλσος, *Heliodor.* 7. Ex a priv. et λυω, solvo.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, anxietas animi, mæror. Ab ἄλσος.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructus nullus percipitur, sed ne impendium quidem recuperatur. Ab
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, quasi qui non solvit vaginalia in se facta, non refert sumptus in se factos, inutilis, noxius. Ex a priv. λυω, et τέλος.
 Ἀλσάδης, adv. inutiliter. Ab ἀλσάδης.
 Ἀλσάδης, ἡ, ὄν, anxietas animi, mæror. Ab ἄλσος.

**ἄλυσκάζω*, idem quod *ἄλυσκα*. Οὐ γὰρ μοι γενναῖον ἄλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Il.* 5, 253.
 **ἄλυσκα*, fut. *ἔσω*, evito, fugio. Ἀδὴ σὺ χ' ἢ ξύνουμος ἐν ἄλλοῖσι μορὸν κάσιμα, *Sophr.* *Antig.* 494. Θράσος πῦρ ἐκ ἀλλύεσσι, *Idem*, *El.* 629. Ἄλύεσσι αἰθρα λυμὸν, *Hesiod.* *Op.* 361. Ab *ἄλυμαι*.
 **ἄλυσμός*, ἄ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab *ἄλυμαι*. Hinc
 **ἄλυσμῶδης*, εὐός, ὁ, ἢ, anxious, mœstus.
 **ἄλυσσον*, ε, τὸ, *Dioscor.* 3, 105. Alysso, nomen accepit quia cane commorsos rabiem sentire non patitur, potus ex aceto adalligisque, *Plin.* 24. § 57. c. 11. *Angl.* MADWORT.
 **ἄλυσσα*, f. ἔσω, anxius sum; (2) indignor; (3) rabie percussus sum, insanio, non sum compos mentis; (4) tremo. Οἶ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἄλυσσοντες περὶ Συμῶν, *Il.* 22, 70. Ab *ἄλυμαι*.
 **ἄλυσσάινω*, rectius *ἄλυσθαίνω*.
 **ἄλύτος*, ε, ὁ, ἢ, indissolubilis; (2) inexplicatus; (3) τὰ ἄλυτα, philosophis sunt, quæ explicari, refelli non possunt; sophismata acuta. Ex a et *λύω*.
 **ἄλύτως*, *adv.* indissolubiliter.
 **ἄλυφος*, genus quercus, *ap. Schol. Theoc.*
 **ἄλυχρος*, *ov*, sine lychno, *Eur.*
 **ἌΛΥΩ*, *γρογριε*, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacite erro. Unde (3) animo inquitto, fracto, incerto consilii, hincque adeo sollicito, mœsto sum: item ad desperationem futuriorem redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus sum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo sum. (3) *Sophr.* *Æd.* *Tyr.* 713. Ἡ δ' ἄλυσσ' ἀπέβησαστο, *Il.* 5, 352. **Ἡ ἄλυσος* ὅτι Ἴων ἐνίκησας τὸν ἄλυσσιν, exultas, *Odys.* 18, 332. Ab *ἄλυμαι*.
 **ἄλυσσός*, ἄδεις, amœnus. Epith. loci *ap. Hÿpp.*
 **ἌΛΦΑ*, τὸ, prima litera alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.
 **ἄλφάξω*, excogito, *Varin.* Ab *ἄλφα*.
 **ἄλφαινω*, invenio, *Eurip.* *Med.* 297. Ab eod.
 **ἄλφαινω*, idem et ab eodem.
 **ἄλφῶνα*, idem et ab eodem. Ἐθόνον πρὸς ἄσων ἄλφῶνασι δυσμενῆ, quib' conciliant ab, *Eurip.* *Med.* 297.
 **ἄλφροῖσιν*, *ων*, αἶ, virgines, quæ propter formam sponso invenerunt, atque ab his boves, i. e. lautam rem familiarem, dono accipere, *Il.* 18, 593; (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotata; (4) formosæ. Ex *ἄλφω* et *ἄβῃ*.
 **ἄλφῶν*, ἄν, inventio. Ab *ἄλφα*.
 **ἄλφῆ*, ἦς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc
 **ἄλφῆς*, ἦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piscis quidam.
 **ἄλφῆσιν*, dat. pl. *Ion.* pro *ἄλφῆσαις*.
 **ἄλφῆ*, τὸ, indecl. farina, *Hes.* *Suid.* Ab *ἄλφιστον*.
 **ἄλφισμοῖος*, ἦ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex *ἄλφιστον* et *ἀμείβω*, *permuto*.
 **ἄλφιστιον*, ε, τὸ, pistrinum. Ab *ἄλφιστον*.
 **ἄλφιστεὺς*, εὐός, ὁ, farinam faciens.
 **ἄλφιστικός*, ἡ, ὄν, polentarius, *Gl. V.*
 **ἄλφισθῆκη*, *ης*, ἡ, farina servandæ farinæ.
 **ἄλφισθῆκη*, εὐός, ὁ, e farina vaticanians.
 **ἄλφιστον*, ε, τὸ, farina hordeacea, *Il.* 11, 630; (2) polenta; (3) τὰ ἄλφισσα, ad victum necessaria.
 **ἄλφιστοῖα*, ε, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex *ἄλφιστον* et *ποιῶν*, *facio*.
 **ἄλφιστοῦλα*, ε, ὁ, farinæ venditor. Ex *ἄλφιστον* et *πωλέω*, *vendo*.
 **ἄλφιστοῦλα*, ἰδος, ἡ, farinæ venditrix.
 **ἄλφιστοῦλος*, ε, ὁ, farinæ inspector, seu divians ex farina. Ex *σκοπέω*, *inspicio*.
 **ἄλφιστόχρους*, *ωπος*, ὁ, ἢ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex *χρῶμα*, *color*.
 **ἄλφω*, ἡ, ὄν, albus, *Hes.*
 **ἄλφῶς*, ἦ, ὁ, species albæ vitiliginis; impctigo, *Gl. V.*
 **ἄλφω*, invenio, *Il.* 21, 79. Ab *ἄλφα*.

**ἄλῶ*, *ceperim*, 1. sing. a. 2. conjunct. act. v. ἄλῶμαι.
 **ἄλῶα*, ἄς, ἡ, arca, in qua triturator frumentum; (2) locus vitibus vel arboribus consitus, arbustum, arboretum, vinea, *Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) seges, sata. Ab *ἄλωμαι*.
 **ἄλῶα*, *ων*, τὰ, festum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eod.
 **ἄλῶαιος*, α, *ων*, et
 **ἄλῶας*, ἄδος, ἡ, arealis. Epith. Cereris.
 **ἄλῶέτος*, ε, ὁ, ἢ, illæsus, nulla injuria affectus. Ex a priv. et *ἄλωμαι*.
 **ἄλῶινός*, ἡ, ὄν, arealis, idem quod *ἄλῶίος*.
 **ἄλῶεύς*, εὐός, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab *ἄλωμαι*.
 **ἄλῶην*, *Il.* 9, 588, *captus sit, ceperetur*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* et *Att.* pro *ἄλῶίν*, verbi ἄλῶμαι pro ἄλῶα, *carpiō*.
 **ἄλῶης*, *Aloei*, *Ion.* pro ἄλῶίος, ab ἄλῶίος.
 **ἄλῶθῆ*, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. ἄλῶμαι.
 **ἄλῶίος*, ε, ὁ, ἢ, arealis, cujus usus est ad areas; qui fit, agitur in area. Ab *ἄλωμαι*.
 **ἄλωκα*, *cepi*, *Ion.* pro ἄλωκα, ab ἄλωμαι.
 **ἄλῶμενος*, part. verbi ἄλῶμαι, ἄλῶμαι, *vagus*, *exsul*. Ἐν ταῖς Ἀθήναις καθέναν μ' ἄλῶμενον, esse exsulem, *Eurip.* *Phœn.* 1699.
 **ἄλων*, *ωνος*, ἡ, area. Ab *ἄλωμαι*.
 **ἄλῶνα*, *cepi*, a. 2. inf. med. verbi ἄλωμαι.
 **ἄλωνέομαι*, trituro frumentum in arca, *Suid.* *Περσῆς μὲν ἐν τοῖς πεδίοις ἄλωνέομενος*, *Suid.* ex *Ἀρριανο*.
 **ἄλώνητος*, ε, ὁ, ἢ, sale emptus; (2) mancipium, quia Thracæ olim mancipia sale emebant. Ex *ἄλῶ*, *sal*, et *ἄνωμαι*, *emō*.
 **ἄλωνία*, ας, ἡ, area. Ab *ἄλωμαι*.
 **ἄλωνίζω*, f. ἴσω, in area versor seu commoror. Ab eod.
 **ἄλῶνιος*, *ια*, *ιον*, qui area vel ex area est, *Gl. V.* ἄλῶνιον, area. Ab eod.
 **ἄλωπικῶν*, ὦ, idem quod ἄλωπικίω.
 **ἄλωπικῆ*, ἦς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro *ἄλωπικῆ*. Ab ἄλῶπικῆ, *vulpes*.
 **ἄλωπικία*, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, seu cavernula. Ab eod.
 **ἄλωπικίος*, ε, ὁ, vulpinaris; (2) piscis quidam. Ab eod.
 **ἄλωπικισίος*, εὐός, ὁ, idem quod ἄλωπικία.
 **ἄλωπικίω*, fut. ἴσω, vulpinor, astute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἄλωπικίειν, ἐδ' ἀμφοτέρους γίγνεσθαι φίλον, *Aristoph.* *Vesp.* 1232. Ab ἄλῶπικῆ.
 **ἄλωπικιον*, ε, τὸ, vulpecula. Dim.
 **ἄλωπικίς*, ἰδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe et canis progenitus; (3) vitis genus.
 **ἄλωπικίρος*, ε, vulpicauda, genus herbæ. Ex ἄλῶπικῆ et ἄρα. *Angl.* FOXTAIL.
 **ἄλωπικῶδης*, εὐός, ὁ, ἢ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, astutus, dolis et imposturis utens. Ab
 **ἄλῶπικῆ*, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo astutus; (3) piscis quidam; (4) avis quædam; (5) genus saltationis; (6) idem quod ἄλωπικία; (7) *plur.* partes musculosæ circa clunç, vel etiam interiores musculi lumborum.
 **ἄλωπός*, ὄν, fraudulentus, *Sophr.* *ap. Hes.*
 **ἄλωπόχρους*, *contrac.* ἄλωπόχρους, ὁ, ἢ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canis. Ex ἄλῶπικῆ et χρῶμα, *color*.
 **ἄλῶσ*, *ω*, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, seu circulus siderum; (3) circulus lucidus circa solem aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.
 **ἄλῶσίμος*, ε, ὁ, ἢ, qui facile capi vel expugnari potest; τὸ ἄλῶσίμον, quod capi, confici potest. Τὸ δ' ἄλῶσίμον ἐμῷ φροντίδι, *Sophr.* *Phil.* 863. Ab ἄλωσις.
 **ἄλωσις*, εὐός, ἡ, captura, excidium. Ab ἄλῶμαι.
 **ἄλωσιμένης*, *εμπυγνῆ* seu *εμπυγνῆταις*, *gen. sing. part. fut. 1. indic. med. v. ἄλῶμαι*.
 **ἄλωτός*, ἡ, ὄν, idem quod ἄλῶσίμος.
 **ἄλώφιστος*, ε, ὁ, ἢ, indesinens, jugis, adsiiduos. Ex a priv. et *λωφάω*, *respiro*.

**ἌΜΑ*, *adv.* una cum, simul cum, eodem tempore. Dativo jungitur: Ἄμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, *Herod.* 3, 2.
 **ἄμαγγάνυτος*, ε, ὁ, ἢ, mangonio carens; (2) purus, sincerus. Ex a et *μαγγάνω*.
 **ἄμαδρῶδης*, *ων*, αἶ, *Hamadryades*, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus, nasci et interire credebantur. Ex *ἄμα*, *simul cum*, et *δρῶς*, *quercus*, *arbor*.
 **ἄμαζόνις*, ἡ, Amazonis, *Apoll.*
 **ἄμαθαίνω*, in ignorantia versor, inductus sum, imperite, stulte, turpiter me gero. Ἄμαθαίνειν ταῦτα seu εἰς ταῦτα, *Plat.* Ab *ἄμαθῆς*.
 **ἄμαθῆ*, *adv.* sine disciplina, sine doctrina.
 **ἄμαθῆα*, ας, ἡ, inscitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) rusticitas; (3) imprudentia, inconsiderantia; (4) stupiditas. Ab
 **ἄμαθῆς*, εὐός, ὁ, ἢ, inductus, literarum rudis; (2) rusticus; (3) imperitus, ignarus, nescius; (4) insuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. (2) Ἄμαθῆσεν ποῖος ἐστὶ καὶ σαφῆσεν, *Aristoph.* *Ran.* 1445. Ex a et *μανθάνω*, *disco*.
 **ἄμαθῆα*, ας, ἡ, idem quod ἄμαθῆα. Et nomen dualis ab ἄμαθῆα. Ἀμαθῆα θύοντες ταυτὶ ὄταν μολῆπον, ἀσχετον κακόν, *Eurip.* *Phœn.* 587.
 **Ἄμαθῆσιν*, *ων*, αἶ, gaudentes arena littorea. Epith. quorumdam concharum. Ab *ἄμαθῆς*.
 **ἄμαθῆσις*, εσσα, *εν*, arenosus, *Il.* 2, 76.
 **ἄμαθος*, ε, ὁ, arena; (2) campi pulvis. Hinc
 **ἄμαθῆνα*, redigo in pulverem; (2) perdo, destruo. Πόλιν δέ τε πύρ ἄμαθῆναι, *Il.* 9, 589.
 **ἄμαθῆδης*, εὐός, ὁ, ἢ, arenosus. Ab eodem.
 **ἄμαθῆς*, *adv.* inscite, imperite, inducto; (2) rustice, more hominis imperitii.
 **ἄμαθῆα*, ας, ἡ, apud Troezenios Ceres sic appellabatur.
 **ἄμαθῆστος*, ε, ὁ, ἢ, obstetricis manum non expertus. Epith. virginis, *Nonn.* Ex a priv. et *μαία*, *obstetrix*.
 **ἈΜΑΙΜΑΧΕΤΟΣ*, ε, ὁ, ἢ, inexpugnabilis, indomitus, invictus, *Il.* 9, 179; (2) qui animo in prælia pronus est; (3) immensus.
 **ἄμαίωτος*, carens obstetricio auxilio.
 **ἄμαλῆκισία*, ἡ, firmitas. Ex a priv. et *μαλῆκίω*.
 **ἄμαλῆκτος*, ε, ὁ, ἢ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex a priv. et *μαλῆκτω*.
 **ἄμαλῆκτω*, perdo, corrumpo, destruo. Ὅον ποτὶ γνάθος Τρῆϊνωνος ἡμάλῆκῃς κάρχαρος κύναν, scil. cetus, *Lycorh.* 34. Ab ἄμαλῆς.
 **ἄμαλῆδῶνα*, corrumpo, consumo, ut molle; (2) demolior, everto, solo æquo; (3) deleo, obliero. Τεῖχος ἄμαλῆδῶναι, *Il.* 12, 18. ἄμαλῆδῆνται, *Il.* 7, 463. Ab eod.
 **ἄμαλῆσμος*, ε, ὁ, messor, *Oppian.* *Cyngnet.* 1, 521.
 **ἌΜΑΨΘΕΙΑ*, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.
 **ἄμαλῆθῆνα*, dito, *Hes.* a præc.
 **ἌΜΑΛΛΑ*, *ης*, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum, *Plut.* Hinc
 **ἄμαλλῆνω*, fut. ἴσω, in manipulos colligo.
 **ἄμαλλιον*, ε, τὸ, funis ad ligandos manipulos.
 **ἄμαλλῶδες*, ἡ, ὄν, manipulorum vinculum; (2) messor, collector, et manipulorum ligatur, *Il.* 18, 552. Ex ἄμαλλα et δῶμα.
 **ἄμαλλῶδες*, ε, ὁ, idem et ex ἴσδ.
 **ἄμαλλῶφῶρος*, ε, ὁ, ἢ, manipulos ferens.
 **ἌΜΑΨΘΕΙΑ*, ἡ, ὄν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.
 **ἄμαλῶν*, ὦ, fut. ὡσω, aboleo. Ab ἄμαλῶς.
 **ἄμαλῶς*, *adv.* molliter; (2) imbecille.
 **ἈΜΑΨΤΕ*, *ωνος*, sive ἄμαμνῶς, vel ἄμαμνῶς, ἡ, vitis quoddam genus.
 **ἄμαψ*, *metere*, *contr.* pro ἄμαψιν, ab ἄμαψιν.
 **ἄμαψάλοος*, *ων*, *convid.* *Alceæ*.
 **ἈΜΑΨΤΑΙ*, *fungi*.
 **Ἀμαψτεῖτος*, ε, ὁ, ἢ, non vaticanians; (2) de quo nemo vaticanus est, aut vaticanatur; (3) qui vatibus non pareat; (4) futurum non prospiciens, facultate divinandæ carens. Ex a priv. et *μαντεύω*, *vaticinor*.
 **ἌΜΑΞΑ*, vel ἄμαξῆα, *ης*, ἡ, currus, plaustrum; (2) septentriones, a figura plaustrum.
 **ἄμαξία*, ας, ἡ, currus, *Ionice*. Ab ἄμαξῆα.
 **ἄμαξόζιον*.

phrastum excaecatio est oculorum in viti-
bus. Dicitur etiam de mulieribus abortum
parientibus. Ab ἀμβλω.

Ἀμβλωματός, ὄ, ὁ, abortio, abortus. *Aret.*

Ἀμβλωστος, ὁ ἔξ ἡ, abortiens. *Man.*

Ἀμβλωψ, ὁ ἔξ ἡ, cæcitiens. *Eur.* Ex ἀμβλῶς
et ὠψ, *oculus.*

Ἀμβλωδῶν, cunctanter differendo; (2) valde,
de aqua ebulliente præ æstu. *Herod. V. ἀνα-
βλωδῶν.*

Ἀμβλωδῆς, *adv.* summa vi, ope, alte clatis
brachius, vel sic alternis. *Call.*

Ἀμβλωή, ἡς, ἡ, rejectio, dilatio; (2) aggr̄t.
Pro ἀμβλωή.

Ἀμβλωεργός, ὄ, ὁ, dilator operis, cunctator.
Ex ἀμβλωή et ἔργον.

Ἀμβλωή, ἡς, ἡ, dilatio. Ab ἀμβλωή.

Ἀμβροσία, *ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum.* Ab
ἀμβροστος.

Ἀμβροσίαν, *ambrosiarum, gen. plur. Dor.* pro
ἀμβροσίαν, ab ἀμβροσία.

Ἀμβροσιόδμος, *ον, ambrosiam redolens.* Ex
ἀμβροσία et δῶμα, odor.

Ἀμβροσίος, *ία, ἰον, immortalis, divinus; (2) ex-
cedens vim et potestatem humanam; (3)
dulcis; (4) placidus.*

Ἀμβροσία, *ᾧ, aberro, pro ἀβροσία, ab ἀβροσθῆ.*

Ἀμβροστος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, immortalis; (2) divinus;
(3) incorruptus.* Ex *a priv.* et βροστός, mor-
talis, inserto *μ.*

Ἀμβρότω, *aberro, ab ἀβρόσθῆ, nox, inserto *μ.**

Ἀμβρομίσι, *Poet. et Ion.* pro ἀνὰ βρομίσ.

AMBON, *ωνος, ὁ, umbo clypei, et quidquid in
plano protuberat; (2) acclivitas et fasti-
gium montis; (3) pulpitu, suggestus, cat-
hedra.*

Ἀμβώσως, *qui exclamavit, a. l. part. act. Poet. et
Ion.* pro ἀναβώσως ab ἀναβώσω. Ὁ δ' ἀμ-
βώσως ἔστω, *Herodot. 1, 8.*

Ἀμῆ, *Dor.* pro ἔμῃ, ab ἐγῶ, *ego.*

Ἀμείγματος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, immensus, magnus; (2)
invidia carens; (3) cui non invidetur; (4)
non invidendus, quod carpi et minui ab
invidia nequit. (1) πόνου δ' ἀμείγματος
ἄφραλλιν, laborem vero magnum augetur,
Il. 2, 420.* Ex *a et μέγας, vel μεγίωρα,
invidio.*

Ἀμείγες, *εος, ὁ ἔξ ἡ, magnitudine carens, ten-
nus, humilis.* Ex *a priv.* et μέγθος.

Ἀμείβετος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, non communis, cuius quis
non potest fieri particeps, Suid.* Ex *a priv.*
et μέθεκτος, particeps.

Ἀμείβετος, *adv.* citra participationem. *Suid.*

Ἀμείβειν, *ας, ἡ, quum quis alicuius rei parti-
cipe fieri nequit, Suid.* Ex *a priv.* et μέ-
θεξς.

Ἀμείβωτος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, et ἀμείβωτος, Ern.* via rati-
one, arte carens, male ordinatus et di-
gestus. Ex *a priv.* et μέβωτος, *vita.*

Ἀμείβωτος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem
arcens; (3) herba et gemma ebrietati re-
sistens.* Ex *a priv.* et μεβίω, *ebrius sum.*

Ἀμείβωτος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.*

Ἀμείβωζω, *refero colore aut alia similitudine
amethystum.*

Ἀμείβωτος, *3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμείβω.*

Ἀμείβωτος, *οί, tigna tecti, quæ pedibus distant,
capitibus vero sibi invicem obnituntur
trabes ædificium sustinentes. Ὡς δ' ὅτ'
ἀμείβοντες, πᾶς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων, δώμα-
τος ὑψηλοῦ, Il. 23, 712.*

Ἀμείβω, *fut. ψω, muto, conmuto, permuto;
(2) alteruo; (3) succedo; (4) transeo,
transeo; (5) med. renuncior gratiam, par
pari refero; (6) respondeo; ἀμείβωμαι σε,
rependo tibi, Philox.* Ἀμείβει ὄνομα ἀντὶ ὀνό-
ματος χροῖμα, γῆν τῷ ἄραντ' ἄραν γενέος, ἀλλή-
λας τῆν ὄδον τῶ ἴσους, τῆν τῆς φιλίας ἀμείβω-
ται φόνος, vicissim fit cædes: τοῖσιν οὖσι ἀμεί-
ψατο Κροῖστος, *Herodot.* respondit; χροῖστος
vinctus, gratiam referre; ἀμείβω δώματα τᾶς,
domos has exi, *Eurip. El. 750.* In prima
significatione accusativus ponitur Latine
in ablativo, et genitivus in accusativo. Ἡ
λαφὲς φόνος τῶν νῦν παρῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι
πυθε, vel meliori mente eam, que nunc

adest tibi, cuiusmodi conmutass, *Soph.*
Trach. 736. (5) τὸ χροῖστος δὲ τῆς δίκης δέ-
δορσιν ἔμμαι, τὸν δ' ἀδικον ἀμείβεται, *Soph.* ex
incerta Tragedia. Hinc

Ἀμείβω, *οντος, ὁ, trabs ædificium sustinens.*

Ἀμείβωτος, *εος, ὁ ἔξ ἡ, tristis, non rideus.* Ex *a
priv.* et μεβόω.

Ἀμείβωτος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.*

Ἀμείβωτος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, implacabilis, asper, dur-
us, inflexibilis.* Ex *a priv.* et μεβίωσω.

Ἀμείβωτος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.*

Ἀμείβωτος, *pro ἀμείβω, Alca.*

Ἀμείβω, *ὁ ἔξ ἡ, et τὸ ἀμείβω, ὄνομα, melior, com-
modior, aptior, potior. Compar. irreg.
ab ἀγαθός.*

Ἀμείβω, *privo aliquem portionc.* Ex *a priv.*
et μεβίω, *distribuo.*

Ἀμείβω, *αορ. 1. ind. pass. Ion.* pro ἡμείβω.

Ἀμείβω, *transibit, 3. sing. fut. 1. ind. med.
verbi ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *εως, ἡ, mutatio; (2) compensatio;
(3) responso.* Ab ἀμείβω.

Ἀμείβωτος, *ς, ὁ ἔξ ἡ, non imminutus, integer;
(2) de quo nihil imminui potest.* Ex *a
priv.* et μεβίω, *minuo.*

Ἀμείβωτος, *ον, extorris, Man.* Ex *a et μέ-
λωθω.*

Ἀμείβω, *Dor.* pro ἀμείβω. Ab

ἈΜΕΛΓΩ, *f. ζω, mulgeo; (2) fructus immat-
uros decero, ut fur. Ἀμείβωτος τῶν ξένων
πᾶς καρπίμω, Aristoph. Eq. 326. Μυρτίαι ἐσθ-
λασιν, ἀμείβωμενοι γάλα λευκῶν, Il. 4, 434.*

Ἀμείβω, *idem quod ἀμείβω, Hes.*

Ἀμείβω, *ne cura, 2. sing. imper. act. contr. pro
ἀμείβω, a verbo ἀμείβω, non curo; item adv.
certe, profecto, utique, plane, sane, omni-
no. Gl. V. etenim, nimirum, ab eod. q. d.
noli de hoc, quod aio, animo angī aut du-
bitare, Ern.* Unde

Ἀμείβω, *ας, ἡ, negligentia, incuria.*

Ἀμείβω, *ας, ἡ, ignavia, negligentia, inco-
gantia.* Ex *a priv.* et μεβίω, *meditor.*

Ἀμείβω, *ας, ὁ ἔξ ἡ, non exercitatus. Gl. V.
ἀμείβω, extemporaneum.*

Ἀμείβω, *sine exercitatione: cum ἔχω, im-
paratus sum, non exercui me ad hanc rem.*

Ἀμείβω, *ᾧ, f. ἴσω, supersedeo, curæ non ha-
bere, negligo, contemno. Ἀμείβω τῆς δι-
κίας, περὶ τινος. Πᾶς ἐπὶ τοῖς φημένους ἀμείβω
καλόν; Soph. El. 239. Ἀμείβω τὸ δρογίλλεσθαι,
missam facio, Xen. Oὐκ ἀμείβωμενοι, non
ignobiles, passim apud Arrianum in Hist.
Alca. Ab ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *neglectus, part. perf. pass. Ion.
pro ἡμείβω, a verbo ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *εος, ὁ ἔξ ἡ, qui curam non gerit, neg-
ligens; (2) qui negligit, cuius cura non
geritur.* Ex *a priv.* et μεβίω, *cura est.*

Ἀμείβω, *ας, ἡ, securitas.* Ab ἀμείβω.

Ἀμείβω, *οντος, non oportet curare, negligere
oportet.* Ab eod.

Ἀμείβω, *εως, ἴον, ignis, negligendus, contemnen-
dus.* Ab eod.

Ἀμείβω, *adv. negligenter, sine cura.*

Ἀμείβω, *sine mora, sine cunctatione.* Ab

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, non futurus; (2) non dif-
ferendus; (3) qui non differat.* Ex *a priv.*
et μέλω, *futurus sum.*

Ἀμείβω, *adv. sine mora.*

Ἀμείβω, *2. sing. aor. 1. conj. act. ab ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *εως, ἡ, mulso.* Ab ἀμείβω.

Ἀμείβω, *adv. sine cura et studio, negligentcr,
contemptim.* Ab ἀμείβω.

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, inculpatus, irreprehensi-
bilis; (2) non querulus.* Ex *a priv.* et
μέμωμαι, *queror.*

Ἀμείβω, *adv. inculpate, ita ut queri nemo
possit; (2) sine querelis.*

Ἀμείβω, *ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀμείβω. Hinc*

Ἀμείβω, *ας, ἡ, nulla querela; (2) probri aut
ecleris immunitas; (3) de facto, quod re-
prehensione caret.*

Ἀμείβω, *adv. sine querela.*

Ἀμείβω, *ας, ἡ, qui sua sorte contentus est, non
queritur de conditione sua.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, debilis; (2) cvanidus, qui cito*

perit. Ἀλλ' ἀμείβω ἀνδρα μὴ λείψωσιν ἔστω.
Hanc lectionem mutavit Brunckius, ἐμῆ δ'
ἀμείβω, et refert ad socium navalem qui
querelat Ajaxem. Sed intelligendus est
qui non potest dici ἀμείβω. Lege minima
mutatione ἀλλὰ μεμῆστα ἀνδρα μὴ λείψωσιν
ἔστω, *Soph. Aj. 900.* Ex *a priv.* et μένος,
robur, vel μένω, maneo. Hinc

Ἀμείβω, *ᾧ, fut. ᾧσω, imbecille reddo, debi-
lito, Il. 13, 562.*

Ἀμείβω, *adv. impatienter, Suid.* Ab ἀμείβω.

Ἀμείβω, *dies, Dor.* pro ἡμέρα.

Ἀμείβω, *dat. plur. Dor. et Ion.* pro ἡμέραις.

Ἀμείβω, *εως, τὸ, nox intempsta.* Ab ἀμείβω.

ἈΜΕΡΓΩ, *f. ζω, exsugo, proprie amurcam
exprimo; (2) stringo.*

Ἀμείβω, *fut. σω, privo visu, excæco; (2) ob-
scuro; (3) obtundo. Κύνων γλυκερῆς αἰῶνος
ἀμείβω, spoliaveris, Hesiod. Scut. 331. Αὐ-
τὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμείβω, Il. 22, 58.* Ex *a
priv.* et μέρω, *intueor.*

Ἀμείβω, *εως, ὁ ἔξ ἡ, individuus; (2) indivisus,
partes non habens.* Ex μέρω. Hinc

Ἀμείβω, *ας, ἡ, cum res non habet partes, nec
dividi potest.*

Ἀμείβω, *ας, Dor.* pro ἡμέρα, *dies. Τί δ' ἐν ἡ-
λακται τῆς ἀμείβω, νύξ ἡδε βάρως; Soph. Aj.
208.*

Ἀμείβω, *ᾧ, fut. ἴσω, securus sum, animo
sum libero.* Et

Ἀμείβω, *ας, ἡ, securitas.* Ab

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, securus, vacuus curis; (2)
neglectus. (3) κῆραι δ' ἀμείβω, ἴσως, Soph.
Aj. 1207.* Ex *a priv.* et μέρω, *cura.*

Ἀμείβω, *τὸ, pro ἀμείβω, Herodian.*

Ἀμείβω, *adv. sine cura, secure.*

Ἀμείβω, *Dor.* pro ἡμέριος, *humanus, mortalis.*
Οὐδὲς ἔβ' ἀμείβω ἀνθρώπων, *Soph. Antig. 788.*

Ἀμείβω, *γόνος, Eurip. Phion. 132. Ἀμείβω
ἀμείβω, Id. ibid. 1513. Vide ἡμέριος.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, individuus, qui dividi ne-
quit, indivisus.* Ex *a priv.* et μεβίω.

Ἀμείβω, *adv. vide ἀμείβω, Synes.*

Ἀμείβω, *adv. citra curam et sollicitudinem.
Ex a priv.* et μέρω, *cura.*

Ἀμείβω, *αορ. 1. inf. act. per Syncop. pro
ἀμείβω, ad ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *2. sing. a. 1. conj. act. v. ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, qui nuptiis privat.* Ex
ἀμείβω, *privo, et γάμος.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, mente privans.* Ex νόος,
mens.

Ἀμείβω, *οντος, ὁ ἔξ ἡ, idem.*

Ἀμείβω, *adv. non per partes, ex toto, integre.
Ab ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *qui mansuecit, a. l. part. act. Dor.
et Æol. pro ἡμείβω, ab ἀμείβω.*

Ἀμείβω, *nos, Dor.* pro ἡμῶς, ab ἐγῶ, *ego.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, medio carens, immediatus.*

Ἀμείβω, *adv. sine medio, immediate.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, intransitivus.* Ex *a priv.*
et μεταβίω, *transseo.*

Ἀμείβω, *adv. intransitive; (2) perpetuo.*

Ἀμείβω, *ας, ἡ, immutabilitas, incommu-
tabilitas.* Ex *a priv.* et μεταβίω.

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, immutabilis.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, immutabilis, Philox.
qui sententiam non mutat.* Ex *a priv.* et
μεταβίω, *sententiam nuto.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, qui nihil impertit, haud
munificus, avarus; (2) qui cum altero com-
municari, alteri impertiri nequit, Ern.* Ex
a priv. et μεταβίω, *do, do.*

Ἀμείβω, *adv. nemini quidquam impertien-
do.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, immutabilis, constans.
Ex a priv.* et μεταβίω.

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, immotus, constans,
certus.* Ex *a priv.* et μεταβίω, *commoveo.*

Ἀμείβω, *adv. immutabiliter.*

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, irevocabilis, qui re-
vocari nequit.* Ex *a priv.* et μεταβίω.

Ἀμείβω, *ς, ὁ ἔξ ἡ, cuius expositio adferri
non potest.* Ex *a priv.* et μεταβίω.

Hes. (3) orbis, orba. (3) ἡμίς δὲ πεντήκοντα γ' ἄμμοισι τέκνων, Eurip. Hec. 421.
 Ex a prix. et μοῖρα, pars, item fatum.
 Ἀμμοκονία, ας ἡ, arena calci admixta.
 Ἀμμόνιον, ε, τὸ, arena nitrō immista. Ex ἄμμος et νίτρον, nitrūm.
 Ἀμμοζία, ας, ἡ, infortunium. Ab ἄμμος, ε, δὲ ἡ. V. ἄμμος.
 Ἀμμος, ε, ἡ, arca, sabulum. A φάμμος.
 Ἀμμόχρυσος, ε, τὸ, gemma, in qua aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος. Unde Ἀρμόδης, εος, δὲ ἡ, arenosus, sabulosus.
 ἈΜΝΑ ΜΟΣ, ε, δ, nepos, Suid. Etymolog. (2) omninoque proles, filius.
 Ἀμνήμων, ἱμνητορ, Dor. pro ἀμνήμων.
 Ἀμνός, ἄδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός, agnus.
 Ἀμνάσι, in mentem revocabū, 3. sing. f. 1. ind. act. Dor. et per Synop. pro ἀμνήμου.
 Ἀμνασος, ignotus, Dor. pro ἀμνησος.
 Ἀμνός, εἰα, εἰον, agninus.
 Ἀμνή, ἡς, ἡ, agna.
 Ἀμνημόνιστος, ε, δὲ ἡ, immemorabilis; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab Ἀμνημόνεια, non memoro, mentionem non facio; (2) obliviscor. Ἀμνημονεύειν τὸ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.
 Ἀμνημόνεια, ῶ, fut. ἦσα, immemor sum.
 Ἀμνημόνη, ἡς, ἡ, oblivio.
 Ἀμνημόνιος, adv. sine recollectione. Ab Ἀμνημόνιος, εος, δὲ ἡ, immemor, obliviosus. Ἴν' ἀμνήμων τύχη γένοιτο, in oblivionem abiret, Eurip. Phœn. 64. Ab a et μνάω.
 Ἀμνηστικῆ, αῖ, fut. ἦσω, illatæ injuriæ obliviscor; (2) non ulciscor.
 Ἀμνηστικαία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab Ἀμνηστικαίος, ε, δὲ ἡ, injuriæ immemor, Suid. (2) vindictæ non studiosus.
 Ἀμνηστικαίως, adv. sine illatæ injuriæ memoria, Suid.; (2) absque vindictæ studio.
 Ἀμνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum, sc. injuriarum, &c. Ab ἀμνηστος.
 Ἀμνηστία, ε, δὲ ἡ, innuptus, -a. Ex a priv. et μνηστία, nuptias ambio.
 Ἀμνηστῶ, immemor sum, obliviscor, in passivo ἀμνηστῆμενα, oblivioni tradita.
 Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Philor. Idem quod ἀμνηστία.
 Ἀμνηστος, ε, δὲ ἡ, oblivione deletus. Ex a priv. et μνάσμαι, recorder.
 ἈΜΝΤΟΝ, ad xci, membrana fœtum involvens; (2) vas ad expiendum sanguinem.
 Ἀμνός, ἴδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.
 Ἀμνοκόπος, ε, δὲ ἡ, pastor seu tonsor ovium. Ex κόπτω, Hec. scd vox est suspecta, Ern.
 Ἀμνοκόν, ἄτος, ἄς, agni mentem habens; (2) simplex, fatuus, vox comica. Ex ἀμνός et κόα pro νέω, intelligo.
 ἈΜΝΟΣ, ῆ, δ, agnus.
 Ἀμνοφόρος, ε, δὲ ἡ, ovis fœta. Ex φέρω.
 Ἀμνογητί, adv. sine labore. Ab Ἀμνογητος, ε, δὲ ἡ, indefessus. Ex a priv. et μνογι, laboro.
 Ἀμνοβέν, unde? (2) ab aliqua parte, ex parte.
 Ἀμνοβί, usquam. Ab ἀμνός.
 Ἀμνοβί, adv. in aliquem locum. Ab ἀμνοβί.
 Ἀμνοβίσιος, ον, idem quod ἀμνοβίσιος, Orp.
 Ἀμνοβίσις, adv. vicissim, alternatim.
 Ἀμνοβίσιον, adv. idem et ab eod. Gl. V. in vicem, alternatim.
 Ἀμνοβίσιος, αἰα, αἰον, et ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, alternus, mutans, quod permutari potest.
 Ἀμνοβίσιος, adv. alternis, vicissim; alternatim, Gl. V.
 Ἀμνοβίσιος, ἄδος, ἡ, mutatoria. Ab Ἀμνοβίσι, ἡς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) vicissitudo; (3) compensatio, retributio; Gl. V. vicis, talio. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιον, adv. vicissim, per vices, alternatim. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιον, adv. idem.
 Ἀμνοβίσιον, adv. idem, Hom.
 Ἀμνοβίσιον, adv. idem.
 Ἀμνοβίσιος, ῆ, δὲ ἡ, mutans. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιον, ῶ, fut. ἦσω, expers sum, careo, de-

stitutor. Ἀμνοβίσιον τῆς ἀλλοθείας, συμφορῆς, χράντος. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιον, ἄτος, τὸ, quando quis exors est rei; (2) infortunium, in eo gener.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, expers, carens; (2) expers communis juris, Soph. Œd. Tyr. 248. Ex a priv. et μοῖρα, sors.
 Ἀμνοβίσιος, μεριδιος, Hes. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, αἰα, αἰον, lacteus, qui mulgctur, pastoritius. Ab ἀμνοβίσιος, mulgeo.
 Ἀμνοβίσιος, εἰος, δ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.
 Ἀμνοβίσιον, ε, τὸ, mulctra. Ἄλλος ἀμνοβίσιον εἶχε, Theocrit. 25, 106. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, ῆ, δ, tempus quo mulgetur; (2) vespera; (3) nox extrema. Ab eod.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. V. Ex a priv. et μολύνω, polluo.
 Ἀμνοβίσιος, ον, et Ἀμνοβίσιος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab a et μέμφομαι.
 Ἀμνοβίσιον, Dor. pro ἡμνοβίσιον.
 ἈΜΟΠΑ, ας, ἡ, simlago cocta cum melle.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, tenebrosus, obscurus; (2) pastoralis. Ab ἀμνοβίσιος. Unde Ἀμνοβίσιος, ἄδος, ἡ, pedissequa, sectatrix, comes.
 Ἀμνοβίσιος, εἰος, δ, pastor; (2) sequax.
 Ἀμνοβίσιος, f. εἰσώ, sequor, adsector, comitor.
 Ἀμνοβίσιος, et ἀμνοβίσιος, media nox, Elym. Ex a intens. et ἀφῆν, quasi ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, tenebrosus. Ab ἈΜΟΠΟΣ, ῆ, δ, ὄν, tenebrosus, obscurus; (2) comes, adsecla, sectator; (3) pastor gregem sequens et coram se agens, Ern.
 Ἀμνοβίσιος, εἰος, δ, qui quasi exsugit scu exprimit oleas, unde fit amurca. Ab Ἀμνοβίσιος, ns, vel ἀμνοβίσιος, ἡς, amurca, oleæ expressæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμνοβίσιος, casugo.
 Ἀμνοβίσιον, ε, τὸ, Dim. ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, purpureus, ruber.
 Ἀμνοβίσιος, ἴδος, ἡ, vestimentum purpurei coloris.
 Ἀμνοβίσιος, ἡ, ὄν, qui exsugit; tropice, hirudo ærarii ricp.; (2) frondator, lignator. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, ας, ἡ, confinium. Ex ἄμρα, simul, et ὄρος, terminus.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δ, panis mellitus et dulciarius. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, idem quod ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitosus. (1) Στείχω δισσάν ἄμμος τέκνων, Eurip. Med. 1395. Ex a priv. et μέρος, portio, fatum.
 Ἀμνοβίσιος, deformior. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, ας, ἡ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ὡ παραλόγον μοι σὴ φανείτ' ἀμνοβίσιος, præter opinionem, Eurip. Or. 391. Ab Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, formam non habens, informis, deformis, squalidus, incultus. Ὅσαι δὲ ἀμνοβίσιος αὐτέων εἶσι, Herodot. 1, 199. Ex a priv. et μορφή, forma.
 Ἀμνοβίσιος, adv. deformiter, turpiter.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, qui formatus non est, formam suam justam non habens, non elaboratus. Ex a priv. et μορφή.
 Ἀμνοβίσιος, ὅ, per Synop. pro ἄμνοβίσιος, arena.
 ἈΜΟΣ, ῆ, δ, cum spiritu levī, Allic. unus, aliquis; (2) meus, noster. (2) Δέχομαι χερεὶ δωμασί τ' ἀμοῖς, recipio manu et in ædes meas, Theocr. 8, 1175.
 Ἀμνοβίσιος, cum spiritu aspero. Doric. pro ἡμνοβίσιος, noster. Τίς ἰσάκος ἔσονται ἀμνοβίσιος; quis noster auditor erit? Theocr. 8, 25.
 Ἀμνοβίσιος, adv. vehementer, cupide. Ἐπίς ἄμνοβίσιος μεμαυῖα, insatiabiliter furens, Il. 4, 440. Ab Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, quod limimentis vulnerariis opplcri nequit; (2) inexpleribilis, insatiabilis; (3) vehemens. Ex a priv. et μοτός, potius ab antiquo μέτω, melior, Ern.
 Ἀμνοβίσιος, ας, ἡ, imperitia, inegantia; (2) discrepantia modulorum musicorum.
 Ἀμνοβίσιος, ας, ἡ, inercudita et intempestiva oratio. Ex ἄμμος et λόγος, oratio.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, Musis non initiatus; (2) musicorum modulorum imperitus; (3) in-

doctus, rudis; (4) insulsus, illepidus, rusticus; absonus. Superl. ἀμνοβίσιος. Ἀμνοβίσιος σὺν ὄδοις, Eurip. Phœn. 814. Ex a priv. et μῦσα, musa.
 Ἀμνοβίσιος, adv. imperite, inscite, illepidè.
 Ἀμνοβίσιος, adv. citra laborem. Et Ἀμνοβίσιος, adv. idem. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, laboris expers. Στείχουσι δ' ἀμνοβίσιος ὁσπασίς, nullo indagant labore oculorum, Orpian. Cyneget. 1, 455.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex a priv. et μόχθος, labor.
 Ἀμνοβίσιος. Vide ἀμνοβίσιος, Man.
 Ἀμνοβίσιος, f. ἰσώ, peanem recanto. Ex ἀνά et πωανίζω, peanem canto.
 Ἀμνοβίσιος, ον, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνά et παῖδες, pueri.
 Ἀμνοβίσιος pro ἀναπαλίνος, qui rursus obit. Οὐ πρὸς γυναικὸς ὄχλος οἰκᾶδ', ὃ κρηρ, ἔπιθ' ἀμνοβίσιος. Sic legendus locus quæd. Suid. in Ἀμνοβίσιος vel potius ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος pro ἀναπάλλω, quod vide.
 Ἀμνοβίσιος, resortitio, Poet. pro ἀναπάλλω.
 Ἀμνοβίσιος, a. 2. part. act. Poet. pro ἀναπαλίνω.
 Ἀμνοβίσιος, vide Ἀναπαλίνω, et sic etiam cæteri, in quibus am per Synopem ponitur pro ἀνά. Ἀμνοβίσιος ἐπὶ τῆς κλίνης, Herodot.
 Ἀμνοβίσιος, es, campestris, Æsch. A πείδιον. Ἀμνοβίσιος, per canipum, Poet. pro ἀνά πείδιον. Il. 5, 87.
 Ἀμνοβίσιος, transgressus, aor. 1. part. act. Poet. pro ἀναπαλίνω.
 Ἀμνοβίσιος, Poet. pro ἀνά πείλαγος, in pelago, Apoll. Rhod. 4, 1744.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, vitæus, vitigineus, vinealis. Ab ἀμνοβίσιος. Unde Ἀμνοβίσιος, ἄνος, δ, vinetum, vinea.
 Ἀμνοβίσιος, ἡ, ὄν, vinearius, Gl. V.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, et ἀμνοβίσιος, ἰνι, ἰνον, vitæus, vinealis.
 Ἀμνοβίσιος, ε, τὸ, viticula, Dim.
 Ἀμνοβίσιος, ἴδος, ἡ, vitis, Gl. V. viticula; (2) avis quædam.
 Ἀμνοβίσιος, ἴδος, ἡ, vinealis.
 Ἀμνοβίσιος, εἰος, δὲ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἀμνοβίσιος et γίνωμαι, nascor.
 Ἀμνοβίσιος, βέσσα, ἰνι, vitifer. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, conlr. ἀμνοβίσιος, ὅ, δὲ ἡ, vinitor. Ex ἀμνοβίσιος et ἔργον, opus.
 Ἀμνοβίσιος, ε, τὸ, herba quædam; (que et ἀπαρῖνη, Diosc.) Ex ἀμνοβίσιος et καρπός.
 Ἀμνοβίσιος, ἡς, ἡ, alia vitis: sic dicta vel a qualitate coloris, vel quod ejus radix, contrita et corpori infricata, teneriorem et candidiorem reddat cutem.
 Ἀμνοβίσιος, ας, ἡ, commistio cum vitibus. Ex ἀμνοβίσιος et μίγνυμι, misceo.
 Ἀμνοβίσιος, ε, τὸ, porrum agreste, quod nascitur in vineis; species allii. Ex ἀμνοβίσιος et πέρσων, porrum. Angl. VIKKLEEKE.
 ἈΜΠΕΛΟΣ, ε, ἡ, vitis; (2) vinea.
 Ἀμνοβίσιος, ε, τὸ, vinea.
 Ἀμνοβίσιος, ἡ, ὄν, vitis colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum accus. Ἀμνοβίσιος τινος τὸν πόλιν, Æschili. Ex ἀμνοβίσιος et ἔργον.
 Ἀμνοβίσιος, ας, ἡ, vineæ cultura.
 Ἀμνοβίσιος, ἄτος, τὸ, idem.
 Ἀμνοβίσιος, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, vinitor.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, vites rodens, exedens.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, vitifer, vini ferax.
 Ἀμνοβίσιος, ε, ὅ, vitisator, Gl. V. Ex ἀμνοβίσιος et φύω, sero.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, vitibus consitus. Ex ἀμνοβίσιος et φύω, satuo.
 Ἀμνοβίσιος, ε, δὲ ἡ, vitium sator.
 Ἀμνοβίσιος, εἰος, δὲ ἡ, vinealis, Gl. V.
 Ἀμνοβίσιος, ἄνος, δ, vinea. Ab ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, acc. pl. Dor. pro ἀμνοβίσιος.
 Ἀμνοβίσιος, remissisti, 2. sing. a. 1. ind. acc. Poet. pro ἀναπέμψω, ab ἀναπέμψω.
 Ἀμνοβίσιος, sursum vitæus, a. 2. part. act. Ion. et Poet. pro ἀναπαλίνω, ab ἀναπαλίνω.

*Αμπύσαι, induisse, a. 2. inf. act. *Iacon.* vel *Æol.* pro ἀμψύσαι, ab inus. ἀμπύ, pro ἀμψύνωμι.
 *Αμπύτασον, fac explicueris, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro ἀναπίτασον, ab ἀναπίτᾶζω.
 *Αμπύχρον, ns, ἦ, cultus corporis vestitus; (2) vestimentum, indumentum exterius.
 *Αμπύχρον, f. τῶ, indumentum. Ab
 *Αμπύχρω, f. ἀμψύζω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Πίπλως ποικίλως ἀμπύχρητος, induit, *Eurip. Med.* 1162. Ex ἀμψί et ἔχω, habeo.
 *Αμπύηδαι, pro ἀναπύηδαι, *Hom.*
 *Αμπύσηνμι, idem. Ex ἴσχω, pro ἔχω.
 *Αμπύσχω, idem et ex iisdem. Στότος ἀμπύσχωσιν, *Eurip. Hipp.* 192. Γόνυ σὸν ἀμπύσχωσιν χροί, *Id. Suppl.* 165. Σὴν σάφρα ἀμψύζει καλῶς, *Id. Cycl.* 343.
 *Αμπύλακίω, f. ἴσω, erro, pecco. aor. 2. ἡμπλάκον aberro, frustror. Καμπύλακω τῷ σῶ μωσ; si tua sorte frustror, *Soph. Antig.* 500. Εἰ τὸ δ' ἡμπλάκον, *Id. ibid.* 910. *Ἡμπλάκει, ictu aberravit, *Id. ibid.* 1234. *Ὁς ἀρίστε ἀμπλάκων ἀλόχου, *Eurip. Alc.* 241. Ab inusitat. πλάκω.
 *Αμπύλακημα, ἄτος, τὸ, peccatum. A præc.
 *Αμπύλάκητος, ns, δ ἔξ ἦ, non aberrans; pro ἀναπύλάκητος, q. v. vel potius ἐπύλάκητος, *Ern.*
 *Αμπύλακία, as, ἦ, erratum, peccatum, *Poet.*
 *Αμπύλακίω, ns, τὸ, peccatum, erratum. Τὸ δὴ νίκαι ἀλόχοισι ἔχθισον ἀμπύλακίω, *Pind. Pyth.* Od. 11, 41.
 *Αμπύλακίως, ns, δ ἔξ ἦ, peccato carens, justus.
 *Αμπύλακων, a. 2. part. act. ab ἀμπύλακίω.
 *Αμπύπνοῦ, ἦ, *Ion.* pro ἀναπύνοῦ, respiratio. *Αμπύπνοὺς ἔχειν, vitales auras carpere, *Soph. Aj.* 417.
 *Αμπύπνῆ, respirāvit, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀναπύπνῆ, a verbo ἀμπύπνομαι, respirio.
 *Αμπύπνῆ, pro ἀναπύπνῆ, ab ἀναπύπνομαι.
 *Αμπύπνῆ, per urbem, *Ion.* pro ἀνὰ πόλιν.
 *Αμπύπνοῦ, f. ἴσω, traho more boum seu iumentorum; (2) bajulo. Ab
 *ΑΜΠΡΟΝ, ns, τὸ, funis quo boves onera trahunt, helcium.
 *Αμπύπνομα, revolantia, a. 2. part. med. *Poet.* pro ἀναπύπνομα, ab ἀναπύπνομαι, revolo.
 *Αμπύπνομα, onos, δ. vide ἄμψυξ, *Nic.*
 *Αμπύπνομα, f. ἴσω, religo comas, jubar; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμψυξ.
 *Αμπύπνομα, f. ἴσω, comas relinquit et adstrictas tenet. Ab eod.
 *Αμπύπνομα, ἦ, idem quod ἄμψυξ in equis.
 *Αμπύπνομα, equus cui comæ religantur funiculo aurato. *Αμπύπνομα φάλαρα, phalera, *Soph. Ed. Col.* 1068.
 *ΑΜΠΥΤΕ, ἦ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vasis, omne in orbem fastigiatum.
 *Αμπύπνομα, eus, ἦ, reciprocatio æstus marini; (2) æstus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. *Gl. V.* gurges. Ex ἀνὰ et πῶμο pro πῖνω.
 *Αμπύπνομα, f. ἴσω, resorbeo. Ab
 *Αμπύπνομα, eus vel ἴδος, ἦ, idem quod ἄμψυξ.
 *ΑΜΠΥΤΑ ΔΕΛΑ, as, conit. ἀμυγδαλῆ, ἦ, ἦ, amygdala, seu amygdalus arbor. Hinc
 *Αμυγδαλῆ, ns, ἦ, amygdala, fructus.
 *Αμυγδαλῆ, ea, con. vide ἀμυγδαλῆ, *Nic.*
 *Αμυγδαλῆ, inu, inou, amygdalinus, confectus ex amygdalis.
 *Αμυγδαλῆ, ἴδος, ἦ, amygdala seu amygdalum, fructus.
 *Αμυγδαλίτης, ns, ἦ, amygdalites, similitudinem aliquam habens cum amygdala.
 *Αμυγδαλοειδῆς, eus, δ ἔξ ἦ, amygdalæ speciem habens. Ex ἀμυγδαλῆ et ἴδος.
 *Αμυγδαλοειδῆς, ἴσσα, ἴν, amygdalæ speciem habens. Ab ἀμυγδαλῆ.
 *Αμυγδαλοκατάκτες, ns, δ, amygdalarum fractor, homo, vel instrumentum quoddam. Ex ἀμυγδαλῆ et καταγίνω, frango.
 *Αμυγδαλῆ, ns, τὸ, amygdalum, fructus.

*Αμυγδαλῆ, ns, ἦ, amygdalus, arbor.
 *Αμυγδαλῆ, ἴδος, δ ἔξ ἦ, amygdalæ similis.
 *Αμυγδαλῆ, ἄτος, τὸ, laniatus et laceratio cutis; (2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.
 *Αμυγδαλῆ, ἴν, purus, *Soph. ap. Suid.*
 *Αμύσσω, adv. simul, cum. Ab ἀμύ.
 *Αμύσσω, ἴσσα, ἴν, idem quod primitivum.
 *ΑΜΥΣΤΡΟΣ, ἄ, ἴν, subobscurus; (2) exilis, tenuis; (3) hebes. Hinc
 *Αμύστρος, ἦ, hebetudo, languor in pulsu arteriarum.
 *Αμύστρος, ἄ, f. ἴσω, obscuro, hebetudo, vim detraho.
 *Αμύστρος, adv. obscure; (2) exiliter.
 *Αμύστρος, eus, ἦ, obscuratio, hebetatio. Ab ἀμύστρος.
 *Αμύστρος, f. ἴσω, sugo; (2) lac premo; (3) sicco. Ex a plcon. et μύσσω, sugo.
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, non initiatus sacris arcanis, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Philox. ἀμύστρος*, profani. Ex a priv. et μύσσω, initio.
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, ineffabilis. Ex a priv. et μύσσω, dico.
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, fabularum expers, in quo sunt nullæ fabulosæ narrationes.
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, cuspidis jaculorum, *Hes.* Ab ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, expers mugitus, vacuus bubus, de stabulo. Ex a et μύσσω.
 *Αμύστρος, ἴν, *Laconice loqui*, pras. infin. act. *Dor.* pro ἀμύστρος, a verbo ἀμύστρος, *Laconice*, sive ut *Amyclæi*, loquor.
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, nasus carens, ap. *Strab.*
 *Αμύστρος, ἦ, ἴν, vim habens dilacerandi et dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, adv. vellicatum discerpendo, dilaniando.
 *Αμύστρος, ns, τὸ, amylicum, placentæ genus.
 *Αμύστρος, ns, τὸ, amylicum, farina triticea sine mola facta. Ab
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, non molitus. Ex a priv. et μύσσω, mola.
 *Αμύστρος, ns, ἦ, species quercus, apud *Schol. Theocriti.*
 *ΑΜΥΣΤΡΟΝ, onos, δ ἔξ ἦ, inculpatus; (2) laudabilis, præclarus, egregius, in quocunque genere, elegans; (3) faustus.
 *Αμύστρος, ns, ἦ, ultio; (2) injuriæ propulsio; (3) auxilium. *Philox. adminiculum*, ultio. Ab ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, auxilior; (2) ulcisor. (1) ἦ ὁ ἀμύστρος χροίω, *Eurip. Iphig. in Aul.* 910. (2) αἰ δὲ συμφορᾶ αὐτοῦ πανόλις ἔξαι δ ἀμύστρος, vindicte digna, *Soph. Ed. Col.* 1014. Εἰ καὶ σοὶ φίλος ἀμύστρος χροίω, si per tuos amicos ulcisci vis factum, *Eurip. Androm.* 1080. Ab eod.
 *Αμύστρος, auxiliator, a. 1. inf. act. verbi ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, pras. inf. act. *Ion.* pro ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, auxiliator, prasens item, sed *Dorice.*
 *Αμύστρος, auxiliabuntur, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμύσσω, a verbo eod.
 *Αμύστρος, ultio, *Ion.* pro ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, ns, δ, auxiliatorius; (2) vindictæ cupidus.
 *Αμύστρος, as, ἦ, ultrix, *Philox. auxiliatrix*. Ab
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulsator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, auxiliatorius, propulsatorius, idoneus vindictæ. Τὸ ἀμύστρος, omne illud quo possis aggredi aliquem, vel vim alicujus propellere, arma. Εἰ δὲ εὐπορήσῃς ἀμύστρος, *Heliod. Æth.* 2. Ab ἀμύστρος.
 *Αμύστρος, ἦ, ἴν, ad injuriam propulsandam aptus. Ab ἀμύσσω.
 *Αμύστρος, onos, δ, auxiliator; (2) ultor. Ab
 *ΑΜΥΣΤΡΟΝ, f. νῶα, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulcisor: et in medio (5) dimico pro, propugno; (6) resisto; (7) pari pariferro. *Αμύστρος ἀνός, περί σον τεύχνητος. *Αμύστρος περί, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare

pro; τὸς ἀδικήσας. τινὰ ὑπὲρ τέσσε. τινὰ τέσσε. τῶς ἴσοις, ὁμοίως. Εἰδὸς δ ἀμύστρος τοῖσδε τοῖς λόγοις τὰς, *Soph. Ed. Col.* 1228. Ὁπότε ἔργ' ἀμύστρον κακῶ, *Id. Philox.* 603. *Εὖς ἡμύστρος ὁ θεὸς τὸς ἐχθροὺς αὐτῶν, *Josuae* 13, 13. (3) τίς ἐστὶ θυμῶ βίβη ἔξει ψυχῆς ἀμύστρον; *Soph. Ed. Tyr.* 892. *Philox. ἀμύστρον*, ulciscitur, refutat.
 *Αμύστρος, adv. vellicando, laniando.
 *Αμύστρος, ἴν, ἦ, vellicatio, laniatio, laceratio.
 *Αμύστρος, eus, ἦ, idem, scarificatio. Ab
 *ΑΜΥΣΤΡΟΝ, f. ἴσω, rado unguibus, vellico, lacerato, discerpo; (2) lancino; (3) scarifico; (4) exulcero animum, saucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἴδωθι θυμῶ ἀμύστρον χροίωσιν, *Il.* 1, 243. Τὴν γνώμην ἀμύστρον, *Æschin.*
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, mysteria non edoctus, ad sacra arcana non admissus. Ex a priv. et μυσταγογῆ.
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, non initiatus, *Sch. Theoc.*
 *Αμύστρος, adv. indicans amystidibus, vel sine laborum compressu, patente ore. Ex a priv. et μύσσω.
 *Αμύστρος, f. ἴσω, hiante ore, large et avide bibo. Ab
 *Αμύστρος, ἴδος vel ἴος, ἦ, potandi genus, quum poculum largius ἀμύστρον, sive sine respiratione et laborum compressione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rhcs.* 419. Ab ἀμύστρον.
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, idem quod ἀμύστρον.
 *Αμύστρος, ἴν, ἴν, nullo contaminatus scelere et piaculo, *Etym.* (pro quo ἀμύστρον, *Suid.*)
 *Αμύστρον ὄνομα ἴσσοι' Ἀρχελαΐδος, *Parthen.* apud *Hes.* 4. Ex a priv. et μύσσω, (sine dubio leg. ἀμύστρος, *Ern.*)
 *Αμύστρος, ἦ, ἦ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc
 *Αμύστρος, adv. idem quod ἀμύστρον.
 *Αμύστρος, ns, on, qui est in superficie, de ulcere levi, vel incisura levi in cute. Ab ἀμύστρον.
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, similis vellicati ἀμύστρον, in quo cutis velut carpta et vellicata unguibus videtur. Ab eod.
 *Αμύστρος, pro ἀμύστρον, circa.
 *Αμύστρος, ἴν, ἴν, caritate amplector, valde diligo. Ex ἀμύστρον et ἀγαστάω.
 *Αμύστρος, f. ἴσω, idem et ex iisd.
 *Αμύστρος, fut. εἰώ, undique congrego, in pass. coeo ad vel circa aliquem. Θεοὶ δὲ μιν ἀμύστρον πᾶσιν, *Il.* 18, 37.
 *Αμύστρος, fut. ἴσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (vox incertæ fidei, *Ern.*)
 *Αμύστρος, adv. palam. Ex ἀνὰ et φαίνομαι.
 *Αμύστρος, palam. *Ὅσσο μὲν ἀμύστρον ῥέξιν δέμεις, palam facere, *Apoll. Rhod.* 11, 1020.
 *Αμύστρος, adv. palam. Ab
 *Αμύστρος, ns, δ ἔξ ἦ, manifestus.
 *Αμύστρος, adv. palam, manifeste, per *Syncope* pro ἀναφανδῶν.
 *Αμύστρος, on, idem quod ἀμύστρος, *Apoll.*
 *Αμύστρος, ostendit, 3. sing. imperf. indic. act. *Poet.* pro ἀνίφαινα, a verbo ἀναφανδῶν.
 *Αμύστρος, utrinque acutus, *Dor.* pro ἀμύστρος, *Soph. Elect.* 485.
 *Αμύστρος, circumvago. *Αμύστρος ἀμύστρον, *Oppian. Cyneget.* 3, 423.
 *Αμύστρος, muto, idem quod ἀμύστρον, *Opp.*
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, scrivi apud Cretenses indigenæ, sed tamen bello capti, qu. ἀφηνώσται, fama, nomine, nobilitate carentes, *Ern.*
 *Αμύστρος, ostendit, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Poet.* pro ἀνίφαινα, a verbo ἀναφανδῶν, ostendo.
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, exorbito, quum ἄξιν currus in utrumque latus labat, et non firmiter hæret. Ex ἀμύστρον et ἄξιν, aἰς.
 *Αμύστρος, ἴν, αἰ, circumstrepo. Τεύχερά τ' ἀμύστρον, *Il.* 21, 408.
 *Αμύστρος, idem. *Ἀγματο δ' εὐπορήτω ἔξ ἐντυγῆς ἀμύστρον, *Hesiod. Scut.* 64. Ex ἀμύστρον et ἀραστός, εἰρηγῆτος.

'Αμφίδυλος, *ϋ, δ ζ η*, natus utroque parente servo et ipse servus.

'Αμφιδόχμος, palmaris, qui palma seu manu comprehendit potest. Ex *ἀμφὶ ἐτ δολχμῶν, palma. Xenoph. de Re Equest. 4, 4.*

'Αμφιδόρμιμα, *ον, τὰ*, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum febrebant currentes. Ex

'Αμφιδόρμος, *ϋ, δ ζ η*, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur.

'Αμφιδόρυστος, *ϋ, δ ζ η*, undique laceratus. Ex *δούρπτα, laccro.*

'Αμφιδουφής, *έος, δ ζ η*, idem et ex iisd. 'Αμφιδουφής ἄλοχος, ambas-laceratas-genas uxor, *II, 2, 700.*

'Αμφιδουφως, *ϋ, δ ζ η*, idem et ex iisd.

'Αμφιδύμος, *ϋ, δ ζ η*, quod utrinque potest subiri, geminus aditus habens, undique patens, ut portus, litus; (2) duplex. 'Ράχης ἀμφιδύμου, spina duplex, *Oppian. Cynogel. 1, 186. Ex δύνω, subeo.*

'Αμφιδύς, *ινδύτος, a. 2. part. act. verbi*

'Αμφιδύω, fut. ὑσά, induo. *Ἡρόδ. ὅπως μηδὲν βοσῶν κείνη πᾶρθεῖν ἀμφιδύσεται χρεῖ, Soph. Trach. 614.*

'Αμφίειμα, perf. indic. pass. et

'Αμφειμένος, perf. part. pass. verbi ἀμφεινυμι.

'Αμφικλάυω, circumduco, *Hom.*

'Αμφικλυτός, *ϋ, δ ζ η*, volubilis, qui circum-agitur, ut rota; (2) orbem suum conficit, ut luna, stella.

'Αμφικλυστος, *ισση, ισσον*, qui utrinque agitur, impellitur, ut navis. Ab

'Αμφικλύσσω, fut. ἴσω, circumvolvo, circumplico.

'Αμφίεμαι, induor. Ab

'Αμφιέννυμι, vel ἀμφιέννω, fut. ἀμφίσω, induo. *ἠμφισμένον, indutus, perf. pass. part. ἠμφίσεισ ἐκείνον τὸν ἐαυτῆ χιτῶνα, Xenoph. Ἰν' ἀμφίωσ τὸν συκοφόρον τειτονί, Aristoph. Plut. 934. Στολὴν γυναικῶς ἠμφισμένον, Id. Thesm. 98.*

'Αμφιέποντις, *πρασ. part. act. verbi*

'Αμφίεπω, tracto; circa quidpiam versor, curo; (2) persequor. *Ὡς δὲ ἠμφίεπον τάφον Ἐκτοροσ ἱσπιδάμω, II, 24, 804.*

'Αμφιέρως, *ϋ, δ ζ η*, qui dimidia ex parte irrigatur aquis celestibus, et dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Epith. solis. Ex *ἔργον.*

'Αμφιέρχμαι, circumvenio, *Hom.*

'Αμφισάμωσ, a. 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.

'Αμφίση, 3. sing. aor. 1. conj. act.

'Αμφίσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

'Αμφίσμα, ἄτος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφισπεί, ἴδος, ἦ, pænula, amiculum.

'Αμφίσω, ἱνδύτω, fut. 1. ind. act.

'Αμφιστάζμαι, quotannis recurro, et quasi in orbem releo. Ex *ἀμφὶ ἐτ ἔτος. Unde*

'Αμφιστέ, *adv. quotannis, unoquoque anno.*

'Αμφιστες, *adv. idem et ex iisd.*

'Αμφιστέω, ἄ, quotannis ago, celeberr.

'Αμφιστηρίς, ἴδος, ἦ, festum anniversarium.

'Αμφιστηρος, *ον, annuus, anniversarius. item cui quotannis certa die sacra sunt, Ern.*

'Αμφιστής, *έος, δ ζ η*, idem.

'Αμφιστήζομαι, idem quod ἀμφιστάζμαι.

'Αμφιστήζω, adhaerere, undique obstitum teneo. *Νεκταρέω δὲ χιτῶνα μέλαιν' ἀμφιστᾶνε πέφρη, II, 18, 25. Ex ἴζανα, sedeo.*

'Αμφίζευκτος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque junctus. Ex *ζευγνύω, iungo.*

'Αμφικνήξ, *έος, δ ζ η*, utrinque acutus. Ex *ἀκνή, acies.*

'Αμφικθάλαμος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque thalamos habens.

'Αμφικθάλασος, vel ἀμφικθάλαπτος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque mare habens, ut bimaris.

'Αμφικθλήξ, *έος, δ ζ η*, isthmus; (2) utrumque parentem superstitem habens, patrimus et matrimus; undique floridus, florentissimus.

'Αμφικθάλλω, undique vireo, valde floreo; ἀμφικθλήξ, perf. med.

'Αμφιθέατρον, *ϋ, τὸ*, amphitheatrum.

'Αμφιθέτος, *ϋ, δ ζ η*, epith. pliale, incerte significationis; quæ utrinque poni potest, quæ ex omni parte potest statui, vel quæ utrinque prehendi potest, *Hom. vel cui apposita sunt ansæ duæ. Ex τίσθμι, γροπ.*

'Αμφιθέω, fut. *θεύσομαι, circumcurro.*

'Αμφιθέκτος, *ον, utrinque acutus. Ἀμφιθέκτω ξίφει, Soph. Antig. 1309. Α Θύρω.*

'Αμφιθλασθεις, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθλάω.

'Αμφιθλάσις, ἦ, contusio undique facta. Ab

'Αμφιθλάω, ἄ, fut. ἄσω, undique frango, contundo, quatō. Α Θλάω, frango.

'Αμφιθόάζω, circumcurro, *Man.*

'Αμφιθροέω, undique assulto.

'Αμφιθροεπτος, *ϋ, δ ζ η*, circum concretus et coagulatus. Ἀμφιθροεπτον αἷμα, concretus sanguis, *Soph. Trach. 572. Ex τρέφω.*

'Αμφιθροεπτος, *ϋ, δ ζ η*, undique fractus, contusus. Α Θροεπτα.

'Αμφιθύρος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque januam habens, fores anticas et posticas habens. *Subst. janua, aliam sibi oppositam habens; item pugillares, binis tabulis, Ern. Α Θύρω.*

'Αμφικλύστω, fut. ὑσω, circumtego, *Hesiod. Op. 553.*

'Αμφικαλύψη, 3. sing. a. 1. conj.

'Αμφικαζηνος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque caput habens, biceps.

'Αμφικαζής, *έος, δ ζ η*, idem; (2) utrinque ansatus. Ex *κάζη, caput.*

'Αμφικαστος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque vel ab utraque parte, vel undique fructum habens. Verbum incerta significationis.

'Αμφικαυσις, vel *καυσις, εως, ἦ*, genus hordei; (2) *ap. Comicis, pudenda. Α καύω.*

'Αμφικαύζω, fut. ἄσω, circumscindo; excortico, *Ern. Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικαύσασα, Odys. 14, 12.*

'Αμφικαύσασος, circumscindens, aor. 1. part. act. *Poet. pro ἀμφικαύσασ.*

'Αμφικεκαίμαι, jaceo, circumjaceo. *Σφάγιον ἐπ' ἰλήθω ἀμφικεκαίμαι μέσση, accedere, Soph. Antig. 1291. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικεκαίμαι, se invicem amplexi, Id. Edip. Col. 1620.*

'Αμφικέρω, fut. ἐρώ, circumtondeo.

'Αμφικίλευσος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque viam habens; sc. in media via situs, undique accessui parens, *Ern.*

'Αμφικέρως, *ϋ, δ ζ η*, utrinque cornuta; epith. lunæ, *Man.*

'Αμφικεύω, fut. εύσω, diligenter occulto, circumtego.

'Αμφικεφάλος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque caput habens, biceps; ἀμφικεφάλος κλίση, genus lecti ita dictum, quod utrinque pulvinar habeat. Ex *κεφαλή, caput.*

'Αμφικιτύρομαι, circumlamentor, ubique valde queror.

'Αμφικίτων, *ονος, δ*, columnis fultus. Epith. templi, *Soph. Antig. 285.*

'Αμφικλαστος, *ϋ, δ ζ η*, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex *κλάω, frango.*

'Αμφικλαστος, *ϋ, δ ζ η*, qui ubique ab omnibus flectur. Ex *κλαίω, flecto.*

'Αμφικλύζω, circumluo, undique aluo, collo, vel abluo.

'Αμφικλύστος, *ϋ, δ ζ η*, qui utrinque abluitur vel aluitur, circumfluus. Ex *κλύζω.*

'Αμφικνεφάλος, *ον, utrinque pulvinum habens.*

'Αμφικνεφής, *έος, δ ζ η*, undique caliginosus seu tenebrosus, circumquaque nebulis tectus. Ex *κνεφᾶσ.*

'Αμφικνοίλος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque cavatus; epith. ligni, cui ex utroque fine suspensa onera gestant bajuli, *Ern.*

'Αμφικνοίτος, *ϋ, δ ζ η*, lectum ambiens.

'Αμφικνολλος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex *κόλλα, gluten.*

'Αμφικρομέω, curo, orno, ut *simplex κομέω.*

'Αμφικρομή, *ισ, ἦ*, genus gemmæ, *ap. Plin. Ern.*

'Αμφικρομος, *ϋ, δ ζ η*, undique comas habens, bene comatus; (2) bene frondosus. Ex *κόμη.*

'Αμφίκοπος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque scindens. Ex *κόπτω, scindo.*

'Αμφίκορος, *ϋ, δ ζ η*, medius inter tres fratres, *Hes. Scind. Ex κόρος, puer.*

'Αμφικράτος, *ϋ, δ ζ η*, circumquaque rasmus; (2) ἦ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex *κείωσ vel κείωσ.*

'Αμφικραδαίνω, quasso, roto, torqueo, sc. jaculum.

'Αμφικραδάω, ἄ, idem.

'Αμφικράνος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque habens caput. Ex *κράνον.*

'Αμφικρέμαμαι, f. ἄσω, circumpendeo. Unde

'Αμφικρέμης, *έος, δ ζ η*, utrinque pendens.

'Αμφικρημνος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque præcipitium habens, valde præceps.

'Αμφικριτεις, *ων, αἱ*, vicini. Ex *κρίζω, i. e. εικίζω, habito.*

'Αμφικριτωνεις, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum, convenientes.

'Αμφικριτωνίς, ἴδος, epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

'Αμφικριτωνία, *ας, ἦ*, fœdus et societas Amphictyonum.

'Αμφικυλίσιαις, qui circumvolvitur, aor. 1. part. act. *Ἐπ. et Poet. pro ἀμφικυλίσιαις, ab*

'Αμφικύλιω, fut. ἴσω, circumvolvo.

'Αμφικυπέλλον, *ϋ, τὸ*, poculum rotundum et utrinque ansas habens.

'Αμφικυρτος, *ϋ, δ ζ η*, utrinque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena.

'Αμφικυβήσις, *έσ, ambiguis.*

'Αμφικυβίσις, utraque manu lævus.

'Αμφικύβητος, *ϋ, δ ζ η*, loquax.

'Αμφικυβήτων, amplector.

'Αμφικυβήτωσ, *ας, ἦ*, amplitudo, exuberantia. Ab

'Αμφικυβήσις, *έος, δ ζ η*, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus, densus, epith. silvæ; (4) tectus ab omni parte, munitus, cinctus. Ἐλέφαντας ἀμφικυβήσις, vastos elephantes, *Herodot. 3, 114. Ἴσπος ἀμφικυβήσις, Apoll. Rhod. 4, 1366. Ἀμφικυβήσις περιεσίω ἀμφικυβήσιν κτήματα. De personis, ἀμφικυβήσις ἀνήρ, amplus vir. (2) τέρχη δ' ἀμφικυβήσις ἔστι τῶσση, ὅσση Ἀπόλλων, arte nemo abundat ut Apollo, Callim. Hymn. in Apoll. 47. (3) ἔνθα πλάτανος μὲν ἀμφικυβήσις, Aristænet. 1, 9. (4) ἀμφικυβήσις πασις, tectus ab omni parte, Theoc. Idyll. 24, 46. Ἀμφικυβήσις πείρω κεραινήν ἐν ἄλλῃ νήσῳ, undique cincta mari, Apoll. Rhod. 4, 983. Ex λαμβάνομαι, quasi ἀμφικυβήσις, qui utraque manu prehendi potest, qui utrinque cingit, ambit, amplectitur.*

'Αμφικυβήσις, *adv. ample, abunde. Ab eod.*

'Αμφικυβήσις, circumcirca fodio.

'Αμφικύβητωσ, futur. ἔω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo, (sed in usu est ἀμφικυβήσις.) Hinc

'Αμφικυβήσις, *ϋ, δ ζ η*, dubius, anceps.

'Αμφικυβήσις, *adv. dubie, ambigue.*

'Αμφικυβήσις, *ον, utrinque lineis vinculis evinctus, Hes.*

'Αμφικυβήσις, ἄ, fut. ἦσω, idem quod ἀμφικύβητωσ.

'Αμφικυβήσις, *ας, ἦ*, ambigua sermo, sermo ambiguis; (2) disceptatio. *Gl. V. altercatio. Ab*

'Αμφικυβήσις, *ϋ, δ ζ η*, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Μηδὲ ποσ' ἀμφικυβήσις ὄργιασ προσβάλλομαι, ambigua certamina, *Eurip. Med. 638. Ex λόγος, ratio.*

'Αμφικυβήσις, idem quod ἀμφικυβήσις.

'Αμφικυβήσις, *ϋ, δ ζ η*, obliquus.

'Αμφικυβήσις, *ϋ, δ ζ η*, utrinque cristam vel collem habens. Ἀμφικυβήσις ζυγόν, jugum cervicibus impositum, *Soph. Antig. 351. Ex λόφος, cristæ, vel collis.*

'Αμφικυβήσις, *νύξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub extulor aurora. Ex λύκη.*

'Αμφικυβήσις, *αντολεωσ, Gl. V.*

'Αμφικυβήσις, *ϋ, δ ζ η*, pes prosodicus ex brevi utrinque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

¹Αμφιμάλλος, *α, δ ζ η*, utrimque villosus et hirsutus.
²Αμφιμάστω, *premo, usitatus μαρπτία.*
³Αμφιμάσσομαι, *abstergo, Hom.*
⁴Αμφιμάσχαλος χιτών, *tunica utrinque manica. Οὐτάποστ ἀμφιμασχάλη τὸν Δῆμον ἠξίωσας, nunquam dignatus es Demum veste utrimque manicata, Aristoph. Eq. 882. Ex μασχάλη, axilla.*
⁵Αμφιμάτω, *Dor. pro ἀμφιμάτω.*
⁶Αμφιμάχηντος, *α, δ ζ η*, de quo pugnatur, seu pugniandum est; (2) excellens. *Ab*
⁷Αμφιμάχουμαι, *pro aliquo pugno. Ἀχαιοί τε Τρῆες τε πειρήσας ἀμφιμάχοντο Θούων ἔκτοθι νῆων, Il. 15, 391.*
⁸Αμφιμάχουμαι, *l. sing. præs. conj. med.*
⁹Αμφιμέλιαν, *omnino nigra.*
¹⁰Αμφιμέμικα, *circumjugii, l. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμέμικα.*
¹¹Αμφιμερίζουμαι, *divido, in duas partes seco.*
¹²Αμφιμήτορες, *οἱ, fratres ex diversa matre. Ἀμφιμήτορας κίερος, liberos ex diversa matre, Eurip. Androm. 467.*
¹³Αμφιμήτορος, *α, δ ζ η*, quod circum matricem est in utero. *Ex μήτρα, matris.*
¹⁴Αμφιμίγης, *ἕος, δ ζ η*, bene mixtus. *Ab*
¹⁵Αμφιμίγνυμι, *admisceo.*
¹⁶Αμφιμύκω, *ω, circumjugio.*
¹⁷Αμφινεκίς, *κέος, et*
¹⁸Αμφινεκίτης, *α, δ ζ η*, de quo contenditur; (2) excellens. *Τὸ δ ἀμφινεκίτηον ὄμμα νύμφας, Soph. Trach. 527. Ex νεκός, rixa. Hinc*
¹⁹Αμφινεκός, *α, δ ζ η*, de quo est contentio.
²⁰Αμφινεμωμαι, *circumquaque pascor; (2) circumhabito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπιον ἀγώνων ἀμφινεμονται, Il. 18, 186. Ex νέμω.*
²¹Αμφινοῖα, *ω, fut. ἦσω, ambigo. Ἐς δαιμόνον τέρας ἀμφινοῦ τόδε, considero, refero, Soph. Antig. 382.*
²²Αμφινοός, *ον, dubius, Diog. L.*
²³Αμφιπέω, *fut. ξίσω, circumrado. Unde*
²⁴Αμφιπέος, *contr. ἀμφίπεος, α, δ ζ η*, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.
²⁵Αμφιον, *α, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφίνυμι.*
²⁶Αμφιορκία, *α, δ ζ η*, iurandum ab utroque litigatorum præstitum. *Ex ὄρκος.*
²⁷Αμφιπύγης, *ἕος, δ ζ η*, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. *Ex πήγνυμι.*
²⁸Αμφιπάλτος, *α, δ ζ η*, peltis densus, i. e. bene instructus. *Ex παλτὸν, jaculi genus.*
²⁹Αμφιπέλωμαι, *undique conspergo.*
³⁰Αμφιπέπασσω, *assidue, crebro percuto.*
³¹Αμφιπέτορες, *οἱ ζ αἱ*, ex diversis patribus sed eadem matre nati. *Ex πατήρ.*
³²Αμφιπέδος, *α, δ ζ η*, campis cinctus. *Ex πέδον.*
³³Αμφιπέλεκυ, *vel -λέκη, η, δ, securis anceps, bipennis. Ex πέλεκυς, securis.*
³⁴Αμφιπέλευκος, *α, δ, capulus securis, bipennis, manubrium.*
³⁵Αμφιπέλωμαι, *adsum, exsisto.*
³⁶Αμφιπένομαι, *operam do, in aliqua re elaboro. Τὸν μὲν Πυθωναίους μεγαλήτερος ἀμφεπένοστο, Il. 13, 656.*
³⁷Αμφιπεριλάω, *ω, fut. ἄσω, vibro, roto, torqueo.*
³⁸Αμφιπεριπίοντες, *ον, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex πίζω, condo.*
³⁹Αμφιπεριπίεσι, *vicinis, dat. pl.*
⁴⁰Αμφιπεριπλάω, *obero.*
⁴¹Αμφιπεριπλέγναι, *circumplexe, ita ut circumplectantur, &c.*
⁴²Αμφιπερισκαίρω, *circumsilio. Ἀμφιπερισκαίρωντες ἐὺζυγον ἄρουρα θαλάσσης, Orpian. Hali-eut. 1, 190.*
⁴³Αμφιπεριτρέφω, *fut. ψω, converto, undique circumago, Hom. Unde*
⁴⁴Αμφιπεριτρέφω, *circumvertebat, 3. sing. imp. act. contr. et Ion. pro ἀμφιπεριτρέφω. Ab*
⁴⁵Αμφιπεριτρέφω, *idem.*
⁴⁶Αμφιπεριτρέφω, *idem ἀμφιπεριτρέφω, fut. σω, vel ζω, circumstrideo.*
⁴⁷Αμφιπεριφθίνω, *plane corrumper et pereō.*

¹Αμφιπεσῶσης, *amplexe, gen. sing. aor. 2. part. pass. f. g. a verbo ἀμφιπίπτα.*
²Αμφιπτερός, *α, δ ζ η*, utrimque plane mutilus, mancus.
³Αμφιπτόζω, *fut. ἄσω, circumcirca premo, vel constringo. Τραχὺς γὰρ χυλαῖς ἀμφιπτόζε λίνας, Theoc. Ep. 6, 4.*
⁴Αμφιπίπτα, *collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κληῖται φίλον πῶσι ἀμφιπίπτα, Odys. 8, 523.*
⁵Αμφιπινέω, *idem: ad genua procumbo, ea quo amplector.*
⁶Αμφιπλέκω, *ἕς, convolutus, implicatus.*
⁷Αμφιπλεκτός, *α, δ ζ η*, idem. *Ab*
⁸Αμφιπλέω, *f. ζω, circumnecto, amplector.*
⁹Αμφιπληκτός, *α, δ ζ η*, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. *Ex πλήσσω, percutio.*
¹⁰Αμφιπλήξ, *ήνος, δ ζ η*, utrimque impetens, anceps (de gladio). Ἀμφιπλήξ ἄρα, utrimque impetentes diræ, *Soph. Œd. Tyr. 417. Ἀμφιπλήγη φασιγάνη, ancipiti gladio, Soph. Trach. 930.*
¹¹Αμφιπλήξ, *adv. pedibus alternatim motis. Item circumdando. Ab*
¹²Αμφιπλήσσω, *circumeo.*
¹³Αμφιπλύνω, *bene eluo, vel abluo, vel subigo.*
¹⁴Αμφιπνευμα, *τὸ, respiratio fortis et difficilis.*
¹⁵Αμφιπόκος, *α, δ ζ η*, lanatus, seu villosus.
¹⁶Αμφιπολεύω, *fut. ἔσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quiddam ceu fanulus. Ἐν τίμπτῃ γὰρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν, Hesiod. Dies, 39.*
¹⁷Αμφιπολεύω, *ω, fut. ἦσω, versor circū; (2) obo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Θείας ἀμφιπολὸν πένοντες, Soph. Œd. Col. 672. Ex πολεύω, versor. Unde*
¹⁸Αμφιπόλος, *α, δ ζ η*, famulus, famula; (2) adjutor, adjutrix. Ἄ δ ἀμφιπόλος Κόρη, *Soph. Trach. 860.*
¹⁹Αμφιπονία, *ω, fut. ἦσω, satago, occupor in aliqua re; (2) absumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δουκλυτὴς ἀμφεπονείτω, Il. 23, 681.*
²⁰Αμφιπορφύρεος, *idem quod simpl. Eur.*
²¹Αμφιποτόμα, *ωμαι, circumvolito. Μήτηρ δ ἀμφεποτόσα, δουρμένη φίλα τέκνα, Il. 2, 315. Ex τίτομαι, volo.*
²²Αμφιπποι, *ον, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, sine ephippiis vehuntur, ut ex uno in alterum transiliant; desultores.*
²³Αμφιποτοσῶται, *ων, οἱ, equites sagittarii. Ex ἀμφί, ἴσπος, et τόσος, arcus.*
²⁴Αμφιπροενώω, *undique promineo, seu propendeo.*
²⁵Αμφιπροσῦλος, *α, δ ζ η*, ab anteriore et posteriore parte columnas habens.
²⁶Αμφιπροσώπος, *α, δ ζ η*, bifrons, cognomen Jani. *Ex πρόσωπον, facies.*
²⁷Αμφιπρηνός, *α, δ ζ η*, utrimque puppim habens. *Epith. navis, que sine conversione in utramque partem aqi potest.*
²⁸Αμφιπρῆσμαι, *fut. πῆσομαι, circumvolo.*
²⁹Αμφιπτόλις, *quæ urbem cingit, Æsch.*
³⁰Αμφιπύλος, *α, δ ζ η*, utrimque portas habens; porta, qua pars ædium ab alia divisa est. Ἐπ' ἀμφιπύλα γὰρ ἔσω μελάθρη βοῶν ἔκλυον, ad fores medias. Ἀμφιπύλα non construitur cum μελάθρη substantivum est, *Eurip. Med. 134. Ex πύλη, porta.*
³¹Αμφιπύρος, *α, δ ζ η*, undique ardens, totus in igne. *Ex πύρ.*
³²Αμφιπύρῃς, *ἕος, δ ζ η*, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. *Ex πύρω.*
³³Αμφιπύρῃς, *ἕος, δ ζ η*, undique adspersus, probe irrigatus. *Ex πύρω, adsperso.*
³⁴Αμφιπύρῃς, *ἕος, δ ζ η*, circumfluent. *Ex πύρω.*
³⁵Αμφιπύρῃς, *ἕος, δ ζ η*, undiquaque ruptus.
³⁶Αμφιπύρῃς, *idem quod ἀμφιπύρῃς.*
³⁷Αμφί, *adv. utrimque; (2) in medio; (3) sine, seorsum, extra. Ab ἀμφί.*
³⁸Αμφίσεινα, *η, δ, serpentis genus, quasi utrinquegradus, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιείνω, quia ἀμφότερῶν βεβαίω.*
³⁹Αμφισβῆτος, *α, δ ζ η*, controversus, ambiguus, quasi de quo in utramque partem itur, vel

quod statui in utrovis veluti capite graduve potest, *Ern. Icos. Suid. Ex βεβαίω.*
¹Αμφισβησία, *α, δ ζ η*, *Ion. ἀμφισβησίη, controversia, contentio. Ab*
²ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, *ω, fut. ἦσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῖς φανομένοις, τῶτο, τῶτε, τὴν ἰσότητα τῶ πράγματι σοὶ ἀρχῆς, tecum de; μετὰ γένος, πρὸς ἀλλήλους. Hinc*
³Αμφισβήτημα, *ἄπος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur; (2) quæstio; (3) dubitatio.*
⁴Αμφισβητήσιμος, *α, δ ζ η*, controversus, dubius.
⁵Αμφισβητικός, *ἕος, η, disceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.*
⁶Αμφισβητικός, *ἦ, ὄν, contentiosus, contentionibus deditus.*
⁷Αμφισβητικός, *α, δ ζ η*, diverso semine genitus.
⁸Αμφισβηταῖνα, *η, δ ζ η*, idem quod ἀμφισβηταῖνα, *Elym.*
⁹Αμφισβητικός, *α, δ ζ η*, undique unibrum habens. *Ex σκιά, umbra.*
¹⁰Αμφισκῶ, *induo, induor. Ab ἀμφίνυμι.*
¹¹Αμφισκωμαι, *qui circumjacens pagus inhabitat, Hes. Ex κῶμος, ragus.*
¹²Αμφίσταμαι, *undique circumsto. Ἀσὰρ μεγάλωνυμι Ἐπειὸ ἀμφίσταντο δὴ, Il. 11, 732. Ex ἵσταμαι, sto.*
¹³Αμφίσταυρος, *α, δ ζ η*, bifurcatus, *Gl. V.*
¹⁴Αμφιστελάμενος, *colligatus, a. l. part. med. ab*
¹⁵Αμφιστέλλω, *amicō, vel orno; (2) adstringo, cohæreo. Κάμψιτελαμένα τὰν ζῆνδα τῆς Κλεοφίτας, Theoc. Idyll. 2, 74.*
¹⁶Αμφιστεφής, *ἕος, δ ζ η*, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) sibi mutuo in-nexus. *Ex στέφω, coronō.*
¹⁷Αμφιστέμος, *α, δ ζ η*, versipellis, bilinguis; (2) utrimque acutus. *Gl. V. anceps. Ἀμφιστέμος φάλαγγξ est ea quæ a fronte et a tergo adversus hostem incurrentem dirigitur; in hac aciei forma, qui mediū stant, terga habent opposita, Arr. Hist. Alex. 5, 17. Ex στέμα, utos, acies.*
¹⁸Αμφιστρέτάσσομαι, *circum pugno, Hom.*
¹⁹Αμφιστρέφης, *ἕς, al. ἀμφιστέφης, ἕς, Il. 11, 40.*
²⁰Αμφιστρέγγιλος, *α, δ ζ η*, plane rotundus.
²¹Αμφιστρέφῃ, *ἦ, deflexio, conversio, Hes.*
²²Αμφιστωπός, *α, δ ζ η*, undique conspicuus et patens. *Ex ὄψω, oculus.*
²³Αμφισταβίς, *aor. 1. part. pass. ab ἀμφιπέτω.*
²⁴Αμφιστάλαντος, *α, δ ζ η*, libratus. *Ex στάλαντον.*
²⁵Αμφιστάμω, *seco vomere agrum, &c. Ern.*
²⁶Αμφιστάπης, *ἦτος, ἦ, tapes villosus. Ex ἀμφί et τάπη, tapes.*
²⁷Αμφιστάπης, *ἶδος, ἦ, idem et ex iisdem.*
²⁸Αμφιστάπης, *α, δ ζ η*, plane rotundus.
²⁹Αμφιστάπης, *α, δ ζ η*, tapes villosus. *Ex ἀμφί et τάπη, tapes.*
³⁰Αμφιστάπης, *ἶδος, ἦ, idem et ex iisdem.*
³¹Αμφιστάπης, *α, δ ζ η*, tapes villosus. *Ex ἀμφί et τάπη, tapes.*
³²Αμφιστάπης, *ἶδος, ἦ, idem et ex iisdem.*
³³Αμφιστάπης, *α, δ ζ η*, tapes villosus. *Ex ἀμφί et τάπη, tapes.*
³⁴Αμφιστάπης, *ἶδος, ἦ, idem et ex iisdem.*
³⁵Αμφιστάπης, *α, δ ζ η*, tapes villosus. *Ex ἀμφί et τάπη, tapes.*
³⁶Αμφιστάπης, *ἶδος, ἦ, idem et ex iisdem.*
³⁷Αμφιστάπης, *α, δ ζ η*, tapes villosus. *Ex ἀμφί et τάπη, tapes.*
³⁸Αμφιστάπης, *ἶδος, ἦ, idem et ex iisdem.*
³⁹Αμφιστάπης, *α, δ ζ η*, tapes villosus. *Ex ἀμφί et τάπη, tapes.*

¹Αμφίτροπος, ε, δ ζή, idem et ex iisd.
²Αμφιπύρην, ης, η, Amphiprite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex *πείρω, sonu.*
³Αμφιπυρμύς, ὤ, tremo ab omni parte, omnibus membris.
⁴Αμφιπυρμύς, εὖς, δ ζή η, valde attritus. Ex *ἀμφι* et *πύρω, lero.*
⁵Αμφιπυρμύς, εὖς, δ ζή η, idem et ex iisd.
⁶Αμφιπυρμύς, vide ἀμφιπύρω, *Hom.*
⁷Αμφιπύρην, εὖς, δ ζή η, plenam ubique lucem habens, conspicuus. Ex *πύρω, lucco.*
⁸Αμφιπύρην, ε, δ ζή η, Epith. galere ornatae undique aureis clypeolis seu cristis.
⁹Αμφιπύρην, idem quod ἀμφιπύρην, de astris, est stella mane et vesperi conspicua, omnibus notus, manifestus de facinore.
¹⁰Αμφιπύρω, ὤ, circumcirca luco, colluceo igni, seu facibus accensis.
¹¹Αμφιπύρην, ογος, δ ζή η, dubiæ et ancipitis flammæ, vel undique flammans.
¹²Αμφιπύρην, circa terro, vel in fugam conjicio, *Hom.*
¹³Αμφιπύρην, εὖς, η, amphora, seu vas utrimque auricular habens, quibus gestari potest. Ex *πύρω.*
¹⁴Αμφιπύρην, ας, η, idem quod ἀμφιπύρην.
¹⁵Αμφιπύρην, ὄντος, ε, δ ζή η, placet genus, quæ in eodem Mynychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιπύρω.
¹⁶Αμφιπύρην, inhiō; (2) absorbeo, devoro.
¹⁷Αμφιπύρην, ε, δ ζή η, bene comatus.
¹⁸Αμφιπύρην, εὖς, δ ζή η, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. *Aristoph.* Ex *χαλκός* et *πύρω, phalena.*
¹⁹Αμφιπύρην, εὖς, δ ζή η, circumcirca figuro, *Man.*
²⁰Αμφιπύρην, circumfusisse, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀμφιπύρην, a verbo seq.
²¹Αμφιπύρην, ὤ, circumfundo, fundo seu spargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιπύρην κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην, *Hesiod. Op. 65.*
²²Αμφιπύρην, irascor circum vel propter, *Nu.*
²³Αμφιπύρην, f. εὖς, circum choras ago.
²⁴Αμφιπύρην, contr. ἀμφιπύρην, ε, δ ζή η, undique coloratus; (2) bicolor. Ex *χρῆμα, color.*
²⁵Αμφιπύρην, ον, inauratus.
²⁶Αμφιπύρην, circumfusa, a. 1. part. pass. f. g. verbi ἀμφιπύρην.
²⁷Αμφιπύρην, ε, δ ζή η, circumfusum; (2) terra adgesta utrimque munitus. Ab
²⁸Αμφιπύρην, idem quod ἀμφιπύρην.
²⁹Αμφιπύρην, ε, δ ζή η, utroque pede claudus.
³⁰Αμφιπύρην, ε, δ, magister pagi, *Ph.* Ex ἀμφιπύρην et ἀρχα, impero.
³¹Αμφιπύρην, η, ὄν, circumbivia, *Man.*
³²Αμφιπύρην, ε, τῶ, parvus vicus, parva platea; ἀμφιπύρην, compitalia, *Ph. Dim.* ab
³³Αμφιπύρην, ε, τῶ, via urbis, platea, vicus; compitum, *Ph.* Ab
³⁴Αμφιπύρην, ε, δ ζή η, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφιπύρην et ἰδός, via.
³⁵Αμφιπύρην, ογος, δ ζή η, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφιπύρην, vel ἀμφιπύρην, et ἰδός, dens.
³⁶Αμφιπύρην, gen. vel dat. dual. ab ἀμφιπύρην.
³⁷Αμφιπύρην, per caedem, *Poet.* pro ἀνά φόνου.
³⁸Αμφιπύρην, amphoram gesto, *Arist.*
³⁹Αμφιπύρην, ε, δ ζή η, amphora gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφιπύρην et φέρω.
⁴⁰Αμφιπύρην, εὖς, δ, idem quod ἀμφιπύρην, vel pro ἀμφιπύρην.
⁴¹Αμφιπύρην, ας, η, *Eep.* circumspectio, *Man.*
⁴²Αμφιπύρην, ε, τῶ, amphorula, vasculum testaceum vinarium. *Dim.*
⁴³Αμφιπύρην, idem.
⁴⁴Αμφιπύρην, η, ὄν, testaceus, ut amphora vinaria.
⁴⁵Αμφιπύρην, adv. utroque modo. Ab ἀμφιπύρην. Unde
⁴⁶Αμφιπύρην, f. ἴσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo vel attingo.
⁴⁷Αμφιπύρην, vel ὤπτος, ε, δ ζή η, in utramque partem disputans; (2) callidus, acutus in disputando. Ex *γλάσσω.*

¹Αμφιπύρην, ε, δ ζή η, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur, et hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.
²Αμφιπύρην, contr. ἀμφιπύρην, ε, δ ζή η, qui ab utraque parte navigari potest.
³Αμφιπύρην, fœnus nauticum, pro itu et reditu, *Bud.*
⁴Αμφιπύρην, ἴσα, ερον, uterque; ἀμφιπύρην, ambo. Ab ἀμφιπύρην. Hinc
⁵Αμφιπύρην, adv. utrimque.
⁶Αμφιπύρην, adv. utrobique.
⁷Αμφιπύρην, adv. utroque modo.
⁸Αμφιπύρην, adv. utroque, in utramque partem.
⁹Αμφιπύρην, adv. in terram, humi. Ex ἀμφιπύρην et ἰδός, solum, humus.
¹⁰Αμφιπύρην, 3. sing. a. 1. opt. med. *Poet.* pro ἀναμφιπύρην, a verbo ἀναμφιπύρην.
¹¹Αμφιπύρην, ὤ, circumlatro, undique oblatro.
¹²Αμφιπύρην, f. σω, undique adnascor, vel adhareo. Ab ἀμφιπύρην et φῶω, nascor.
¹³ΑΜΦΩ, εἰ, αἰ, τῶ, ambo, ambæ; gen. et dat. ἀμφῶν accus. ἀμφῶ.
¹⁴Αμφῶδες, αω, τῶ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφιπύρην et ἰδός, veru.
¹⁵Αμφῶδες, missile. Ἐκλυτοί τ' ἀμφῶδες, *Eurip. Andr. 1134.* Ab ἀμφῶ et βολή.
¹⁶Αμφῶδες, ογος, δ ζή η, utrimque dentes habens. Ex ἀμφιπύρην et ἰδός, dens.
¹⁷Αμφῶδες, εὖς, δ ζή η, utrimque aures habens; (2) utrimque ansatus. Ex εὖς, auris.
¹⁸Αμφῶδες, ε, τῶ, armilla. Ex ὠλένη, ulna.
¹⁹Αμφῶδες, ας, η, juramenti utrimque præstatio, quom utraque litigantium pars jurat. Ex ἀμφῶ et ὄνυμ, iuro.
²⁰Αμφῶδες, ἰδός, η, oculi genus utrimque ansas habens. Ex ἀμφιπύρην et εὖς, auris.
²¹Αμφῶδες, ἰδός, η, idem; (2) tegmen vel munitamentum auris; (3) auris seu ansa vasis. Ex iisd.
²²Αμφῶδες, ε, δ ζή η, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque ansatus.
²³Αμφῶδες, ε, δ ζή η, inculpatus, irreprehensibilis. Ex a priv. et μαίωμαι, culpro.
²⁴Αμφῶδες, adv. inculpatè, irreprehensibiliter.
²⁵Αμφῶδες, ἰδός, η, herba quædam amomo similis. Ab ἀμῶμον.
²⁶Αμφῶδες, ε, δ, amomum similitudine aliqua referens, ut vinum odore vel sapore. Ab eod.
²⁷ΑΜΜΟΝ, ε, τῶ, amomum, nomen fruticis.
²⁸Αμῶμος, ε, δ ζή η, macula expertus, irreprehensibilis. *Ph.* immaculatus. Ex a priv. et μάμος, dedecus, probrium.
²⁹Αμῶνται, mclentur, 3. plur. præ. ind. pass. contr. pro ἀμῶνται, a verbo, ἀμῶμαι, mcler.
³⁰Αμῶνται, pro ἀμῶσαι, dat. plur. part. verbi ἀμῶμαι, *Poet. Περὶ ἀμῶνται ποταμῶν, Theoc. 6, 41.*
³¹Αμῶς, melus, 2. sing. præ. opt. act. contr. pro ἀμῶσαι, a verbo eod.
³²Αμῶς, adv. quodammodo. Ex ἀμῶς, unus.
³³Αμῶς, adv. quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. *Plut. in Pericle.* Ex ἀμῶς, γε, et πῶς.
³⁴ΑΜΩΤΑ, αω, τῶ, castaneæ.
³⁵AN, Conjunctio potentialis, cum opt. et conjunctivo: imperfecti et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἰάν, si.
³⁶ΑΝΑ, Præp. per, regil acc. *Gl. V. apud Poetas*, super, in, cum; ἀνά μέγος, vicissim, alternis, *Ph.* ἀνά πέντες, quini, *Phil.*
³⁷Ανα, surrexit, 3. sing. aor. 2. indic. act. per *Apocor.* pro ἀνάσω, quod *Ion.* dicitur pro ἀνίστη, a verbo ἀνίστημι, surgere facio. Ἄνα pro ἀνάστη, surge, *Il. 6, 331; 9, 247. Eurip. Troad. 98.*
³⁸Ανάσω, ascende, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per *Apocor.* pro ἀνάστη, sive ἀνάστη, a verbo ἀναβαίνω, ascendo.
³⁹Αναβαίνω, adv. pedibus in altum extensis, seu exprorectis; vel potius in loco sublimi. Ἀναβαίνω ἀναβαίνω, in superiori ædium parte requiesco, (ubi pauperculi, atque infi-

mae sortis homines, ut plurimum dormiunt.) *Aristoph. Plut. 1124.* Alii interpretantur leniter sursum porrectis pedibus; sed hæc interpretatio non mihi arridet. Ἀνάσω δ' ἔδον ἀναβαίνω παύει τραγηδίαν, ipse autem intus in superiore ædium parte facti tragœdiam, *Id. Acham. 398.* Fortasse tamen Euripides, ridiculi causa, quasi per machinam ostenditur, ut Socrates in *Nub. 218.* Σαδανάπαλος δὲ, ἀνήσπεφνός, ἔξαινει οἶκον πορφυρῶν, ἀναβαίνω ἐν ταῖς παλαιαῖς καθήκοντος, Sardanapalus, virili natus sexu, domi lanam purpuream carpebat, inter pellicæ desidens sursum porrectis pedibus, *Phitarch. 2, 336.* [Ex *Toupio* in *Suid. 1, 41.*] Ab ἀναβαίνω.
⁴⁰Αναβαίνω, adv. scandendo. Ab eod.
⁴¹Αναβαίνω, η, ὄν, gradualis, gradatim factus.
⁴²Αναβαίνω, ἰδός, η, gradus scalæ. Ab
⁴³Αναβαίνω, ε, δ, adscensus; (2) gradus scalæ: (3) sedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.
⁴⁴Αναβαίνω, ας, η, scala navis. Ab eod.
⁴⁵Αναβαίνω, ε, τῶ, scalæ; (2) pulpitum; (3) subsellium. Ab eod.
⁴⁶Αναβαίνω, fut. ἀναβήσομαι, p. ἀναβήσκη, adscendo; conscendo; (2) emergo; (3) succresco; ἀνάσω, adscende, *Gl. V.* pro ἀνάβασι, ἀνάστη, quasi ab ἀνάστημι. Ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἴσπον ἐπὶ δένδρον, εἰς τὸ θῆος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέστησαν αἱ ἄναβαι, *Marc. 4, 7.*
⁴⁷Αναβαίνω, pervado, incedo per, *Hom.*
⁴⁸Αναβαίνω, valde bacchor.
⁴⁹Αναβαίνω, exagito. Ματίγος αἶμα ὄσος, δ' ἀναβαίνω, *Eurip. Or. 338.*
⁵⁰Αναβαίνω, (γῆν), egerere terram fodiendo, *Xen.* attollo, item sterno, excutio, ut equus sessorem, *Bud.*
⁵¹Αναβαίνω, diffurri, pras. inf. pass. verbi
⁵²Αναβαίνω, rejicio, retardo, remoror, resupino, *Gl. V.* protraho, *Gl. V.* ἀναβάλλω, differo, procrastino, *Ph.* (2) præludo, *Gl. V.* ἀναβάλλω, præfari, *Gl. V.* ἀναβάλλω τινὰ ἐπὶ τὸν ἴσπον, sustollere; τινὰ, remorari; κρήνη λευκὴ ὕδωρ ἀναβάλλω, *Callim.* ἀναβάλλω τὴν διην, μάχας; (3) induo me vel mili; (4) incipio canere; (5) cano.
⁵³Αναβαίνω, ascendentis, nom. pl. masc. aor. 2. part. act. verbi ἀναβαίνω.
⁵⁴Αναβαίνω, rebaptizo, baptismum itero. Ex ἀνά et βαπτίζω. Hinc
⁵⁵Αναβαίνω, εὖς, η, iteratio baptismi, *Suicer.*
⁵⁶Αναβαίνω, ἄτος, τῶ, idem.
⁵⁷Αναβαίνω, ε, δ, idem, *Suicer.*
⁵⁸Αναβαίνω, ε, δ, qui baptismum iterat.
⁵⁹Αναβαίνω, nom. sing. part. aor. 2. verbi ἀναβαίνω.
⁶⁰Αναβαίνω, ε, δ ζή η, ubi ascendere possumus. Ab ἀναβαίνω.
⁶¹Αναβαίνω, εὖς, η, adscensio, adscensus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.
⁶²Αναβαίνω, ε, δ, adscensus. Ab eod.
⁶³Αναβαίνω, conscendam, 1. sing. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀναβήσομαι, ab ἀναβαίνω.
⁶⁴Αναβαίνω, fut. ἄσω, tollo ad portandum. Ἐς ἴψος ἀναβήσομαι τὸν ἀντίπαλον, *Luc.*
⁶⁵Αναβαίνω, ε, δ, qui equum conscendi, *Gl. V.* admissarius equus. Ab ἀναβαίνω.
⁶⁶Αναβαίνω, η, ὄν, proprie, equos conscendendi peritus, qui celeriter et facile se in equum conjicere potest. Ab eod.
⁶⁷Αναβαίνω, ε, δ, qui conscendi potest, scausillis. Ab eod.
⁶⁸Αναβαίνω, 3. sing. perf. ind. act. verbi ejusdem.
⁶⁹Αναβαίνω, perf. part. act. verbi ἀναβαίνω.
⁷⁰Αναβαίνω, adv. tarde, remisse, *Eryn.*
⁷¹Αναβαίνω, scatulit, 3. sing. perf. ind. act. cum ἴψω, a verbo ἀναβαίνω, scatoco.
⁷²Αναβαίνω, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi ἀναβαίνω.
⁷³Αναβαίνω, vel ἀναβήσω, tussio; (2) tussiendo exspuo; (3) exscreo; (4) rejicio.
⁷⁴Αναβαίνω, fut. ἄσω, ascendere facio, impono, subduco, proveho, evello. *Ph.* sub-rigo. Ἀναβαίνω ἐφ' ἄρμα, τῶς παύσας ἐπὶ ἴσπας,

ἴσπας, εἰς τιμὴν. Ἐπεὶ αὐτὸν τὸν θρανὸν ἀναβόλῃσι τὴν γυναικα, extollis, Luc.
 Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.
 Ἀναβίον, reviviscam, 1. sing. præ. opt. act.
 Ἄν, pro ἀναβίον, a verbo
 Ἀναβίω, ᾧ, f. ἄνω, revivisco. Hinc
 Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviscencia, resurrectio.
 Ἀναβίωσκω, revivisco; (2) reviviscere facio, vitæ restituo. Ab eod.
 Ἀναβλαστάνω, fut. ἀναβλαστήσω, regenero, renascor; (2) germino; (3) act. edo, profero de terra. Ὅταν δὲ κοπῆ, μετὰ τρίτον ἔτος εἶδος ἀναβλαστήσει, Theophr.
 Ἀναβλαστῶ, idem. Hinc
 Ἀναβλάστημα, ἄτος, τὸ, quod renascitur.
 Ἀναβλεμμα, ἄτος, τὸ, adspetus, intuitus in sublime. Ab
 Ἀναβλέπω, fut. ψω, oculos attollo; suspicio, Gl. V. (2) visum recipio; (3) intueor, conspicio. Ἀναβλέπειν εἰς τὸν θρανὸν, εἰς τινα, πρὸς τινα, Ἀνεβλεψεν πρὸς αὐτὸν γοργόν, ὥστε οἱ λόντες, saepe, Dion.
 Ἀναβλεψασαί, nom. pl. part. aor. 1. act. f. g.
 Ἀναβλεψίς, εως, ἡ, visus recuperatio.
 Ἀναβληδὸν, adv. in modum amiculi. Ab ἀναβλάλλω. Unde
 Ἀναβληδῖς, εως, ἡ, procrastinatio, dilatio.
 Ἀναβλητικῶς, tarde, cunctanter.
 Ἀναβλύω, fut. ὕω, scaturio; scateo, ebullio, redundo, Gl. V. Ἐλθὼς ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, Aristot.
 Ἀναβλύσις, εως, ἡ, scaturigo. Ab ἀναβλύω.
 Ἀναβοῶ, proclamati, 3. sing. præ. act. contr. verbi ἀναβοῶμαι.
 Ἀναβοῶ, proclamatis, 2. sing. præ. pass. contr. ejusd. verbi. Eurip. Or. 103.
 Ἀναβοῶμαι, ᾧ, fut. ἦω, exclamo, inclamo.
 Ἀναβοῶμαι, τὸ, idem quod ἀναβοῶμαι.
 Ἀναβοῶσαν, aor. 1. part. act. n. g.
 Ἀναβοῶσις, εως, ἡ, exclamatio.
 Ἀναβορῆω, effodio, effodiendo egero, Hes.
 Ἀναβολῆσθαι, adv. idem quod ἀναβλητικῶς.
 Ἀναβόλαιον, ε, τὸ, amictus. Ph. amiculum. Ex ἀνὰ et βάλλω.
 Ἀναβόλαιον, indico, V. Lex.
 Ἀναβολῆς, εως, ἡ, id in quod imposito pede ascendimus eorum; stapes, stapeda; (2) homo cujus ministerio utimur ad hoc ipsum, qui alios in equum levat. Ph. strator. (1) Ἰσπῆσι χωρὶς ἀναβολῆς ἐπέβαινε, Arriani. in Lybic. 64. (2) ἄμα δ' ἴσπας τῷ Κρόσσῳ παρέειν χρυσοχάμινος, οἷτε ἀναβολῆς αὐτὸν ἀρέμνυι παρῆΐσαν, Plut. in Crasso, 2, 292. Ab ἀνὰ et βάλλω.
 Ἀναβόλη, ἦς, ἡ, egestio; (2) terra egesta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) prociunium carminis. (2) σκόλοσσι ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς, sudes dcfixæ in terra egesta, Xenoph. 5, 260. Ab eod.
 Ἀναβολικῶς, adv. per dilationem, cunctanter.
 Ἀναβόλιμος, εν, rejectivus, seu dilatitius, Hes.
 Ἀναβορῆω, vel ἀναβορῆωμαι, exclamo, Aor.
 Ἀναβῶ, Dor. pro ἀνηβῶ.
 Ἀναβῶμαι, consultationem in situ, delibero, Ern.
 Ἀναβῶζω, fut. ὄσω, fervescio, bullire facio. Gl. V. bullio; fervendo ejicio; de mari, v. gr. spumam. Hinc
 Ἀναβῶσις, εως, ἡ, astuatio, bullitio.
 Ἀναβῶσω, vel πτω, idem quod ἀναβῶζω.
 Ἀναβῶσις, ε, ὁ ζῆ, fervectus, clixus.
 Ἀναβῶσις, f. ζω, madefacio; insono, resono, Hes. Hom.
 Ἀναβῶμιον, efferveo cum murmure, Ern.
 Ἀναβῶμιον, resorbuerim, 1. sing. a. 1. opt. act. Eol. pro ἀναβῶμιον, ab
 Ἀναβῶμιον, fut. ζω, resorbeo. Ἄλλ' ὅτ' ἀναβῶμιον θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ, Odys. 12, 240.
 Ἀναβῶμιον, vocifero, exclamo.
 Ἀναβῶμιον, ὤμου, fut. ἴσομαι, infremo, fremitum seu rugitus edo; (2) cum fremitu et rugitu defleo.
 Ἀναβῶμιον, fut. ζω, scaturio, subsilio. Ὅθ' ἄλλῃ ἀναβῶμιον ὕδωρ, Il. 17, 54.
 Ἀναβῶμιον, fut. ὄσω, idem. Ex ἀνὰ et βῶμιον.

Ἀναβρωθεῖς, εἶσα, ἐν, undique corrosus, aor. 1. part. pass. verbi ἀναβρώσκω.
 Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, corrosio, exesio. Ab
 Ἀναβρώσκω, fut. ὄσω, corrodo, exedo.
 Ἀναβρωτικῶς, ἡ, ὄν, exedendi, corrodendi vim habens, Ab eod.
 Ἀναβρωτικῶς, εως, ἡ, glebarum eversio per arationem. Ab ἀνὰ et βῶμιον, gleba.
 Ἀναβρωτικῶς, exclamo, Hes. E. M.
 Ἀνάβρωσις, εν, idem quod ἀνάβρωσις, V. T.
 ἈΝΑΓΑΛΛΙΣ, ἴδος, ἡ, Dioscor. 2, 203. anagallis, Plin. 25. § 92. c. 13. morsus gallinæ, herba. Angl. BROOK LIME, PIMPERNEL.
 Ἀναγαργαρίζω, futur. ἴσω, gargarizo, fauces colluo.
 Ἀναγαργαρίζω, sc. φάρμακον, medicamentum quo fauces colluuntur in angina.
 Ἀναγαργαρίζω, a. 1. inf. act.
 Ἀναγαργαρίζω, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Ἀναγαργαρίζω, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi
 Ἀναγαργαρίζω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγαργαρίζω τινί τι, πρὸς τινος. Ἀναγαργαρίζω τένεως αὐτῶς, ipsum cecidisse, Plut. Ex ἀνὰ et ἀγγέλλω.
 Ἀνάγγελος, ε, ὁ ζῆ, ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncios quidem relictos est. Ex a priv. et ἀγγέλλω, nunciū.
 Ἀναγγεῖσθαι, narrare, præ. inf. med. Dor. et contr. pro ἀνηγγεῖσθαι, a verbo ἀνηγγεῖμαι.
 Ἀναγγεῖω, ᾧ, fut. ἴσω, rideo.
 Ἀναγγεῖω, ᾧ, f. ἴσω, regcero. Ἀναγγεῖωσις ἡμῶς εἰς ἐπιπύδα ζῶσαν, I Pet. 1, 3. Hinc
 Ἀναγγεῖωσις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptismus; (3) resurrectio.
 Ἀναγγεῖωσις, ἡ, ipsa gustandi actio, V. L.
 Ἀναγγεῖω, f. εἶσα, gustandum præbeo.
 Ἀναγγεῖω, εως, ὁ ζῆ, ἡ, impurus. Ex a priv. et ἀγγεῖω, veneratio.
 Ἀναγγεῖωσις, f. ἀναγγεῖωσις, p. ἀνεγγεῖωσις, agnosco, recognosco, Gl. V. (2) lego, ἀνεγγεῖωσις, legi, a. 2. Ἀναγγεῖωσις βίβλος, τὰ γράμματα τὸν ἐκείνου μεταβιβάζουσαι, a sententia vocata; ἀναγγεῖωσις χρημασι, corruptus, Herodot. (3) persuadeo. (3) τίς σε ἀνθρώπων ἀνεγγεῖωσις; quisnam hominum tibi persuasit? Herodot. 1, 87.
 Ἀναγγεῖωσις, pro simpl. Hom.
 Ἀναγγεῖωσις, fut. ὄσω, cogo, compello, adigo; de rebus animatis proprie dici annotat Ammonius, quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis; (2) urgo, covo. (1) ἡναγγεῖωσις, præ. pass. part. coactus, vi factus. Ἀναγγεῖωσις ἄκ' Ἀναγγεῖωσις, ἡναγγεῖωσις, Argivus non natura, sed vi. Homo, qui hic innuitur, vi legis facta, civitati se obstruserat, malisque artibus civilia jura, inter quæ præcipuum illud, quo jam abutitur, publicis interesse deliberationibus, adeptus fuerat, Eur. Or. 902. Ἠνάγγεῖωσις τὸς μανθῆς αὐτῆ ἐμῶναι εἰς τὸ πλοῖον, Marc. 6, 45. Ab ἀνάγγεω.
 Ἀναγγεῖωσις, εως, ἡ, necessitas, Ion. pro ἀνάγγεω.
 Ἀναγγεῖωσις, ε, τὸ, necessarius, necessitas; (2) carcer. (2) Ἦλθε πρὸς τὸ ἀναγγεῖωσις, venit ad carcerem, Xenoph. Hellen. Hist. 5, 329. Ab
 Ἀναγγεῖωσις, αἶα, αἶον, vel ἀναγγεῖωσις, ε, ὁ ζῆ, ἡ, necessarius, necessario conveniens; (2) necessarius, cujus usus est necessarius; (3) necessarius, necessitudine conjunctus. Ἀναγγεῖωσις τύχη, servitus, Soph. Aj. 485. Ἠμῶν ἀναγγεῖωσις, dies servilis, servitus, Il. 16, 836. Τίβητι Ὀδύσσει ἐξ ἀναγγεῖωσις τύχης, violenta morte, Soph. El. 48. (3) Ἄλλως δ' ἦν ἀναγγεῖωσις δόμου, sed necessitudine erat juncta, Eurip. Alcest. 536. Hinc
 Ἀναγγεῖωσις, εως, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.
 Ἀναγγεῖωσις, v. ἀναγγεῖωσις.
 Ἀναγγεῖωσις, adv. necessario. Θεμεῖν ἀναγγεῖωσις ἐξεί, Eurip. Herc. Fur. 502, mori necesse est.
 Ἀναγγεῖωσις, ἄτος, τὸ, necessitas, Ern.
 Ἀναγγεῖωσις, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ἀναγγεῖωσις.
 Ἀναγγεῖωσις, ε, ὁ ζῆ, ἡ, qui cogit, qui necessitatem imponit. Δικαιοσύνης ἀναγγεῖωσις, Dionys. Halic. Antiq. Rom 11, 75. Ab ἀναγγεῖωσις.

Ἀναγκαστικός, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
 Ἀναγκαστός, ἡ, ὄν, coactus, non voluntarius.
 Ἀναγκαστός, adv. coacte.
 ἈΝΑΓΚΗ, εως, ἡ, necessitas; (2) rerum difficultas; (3) quiddam animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæstio; (5) miseria e tormentis aliusque vexationibus; (6) supplicium, mors; (7) quivis casus adversus; (8) necessitudo quæ inter cognatos aut amicos intercedit. (4) ὁ δὲ ἀγγεῖωσις εἰς τὰς ἀνάγκας, ad tormenta, Herodot. 1, 116. (6) τῷ Δάμωνα ἀπαγομένῳ πρὸς τὴν ἀνάγκην, ad supplicium, Diol. Sicul. 2, 555. (8) τὰς ἀνάγκας οἱ χρόνοι διάρισαν, amicitias, Eurip. Hec. 847.
 Ἀναγκαστικός, necessario equitare, Eur. apud Suid.
 Ἀναγκαστικός, idem quod ἀναγκαστικός (2) iuvitū alicum alo, Crates. ap. Alh.
 Ἀναγκαστικός, idem quod ἀναγκαστικός (2) qui invitū alicum alit.
 Ἀναγκαστικός, ᾧ, fut. ἴσω, idem quod seq. Ex τρέψω.
 Ἀναγκαστικός, ᾧ, f. ἴσω, coactus comedo; (2) copiosiore victu uti cogor, ut athletea; (3) molestiam alicum devorare cogor.
 Ἀναγκαστικός, εως, ἡ, victus athleticus; nau athletea frugaliter admodum victitabant. Ab
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ ζῆ, ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγγεω et φῶσις, edax.
 Ἀναγκαστικός, ᾧ, necessitate coactus perfero.
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ ζῆ, ἡ, obliquus.
 Ἀναγκαστικός, dulce reddo.
 Ἀναγκαστικός, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi præc.
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ ζῆ, ἡ, sculptus, cælatus, cælaturis asper.
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ ζῆ, ἡ, idem.
 Ἀναγκαστικός, ἡ, cælatura, signum cælatum. Ab
 Ἀναγκαστικός, fut. ψω, sculpo.
 Ἀναγκαστικός, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) solvo, dissolvo. Il. 3, 348.
 Ἀναγκαστικός, εως, ἡ, scelus. Ab ἀναγκαστικός.
 Ἀναγκαστικός, impurus, non expiatus.
 Ἀναγκαστικός, qui agnoscentia, nom. plur. part. a. 2. act. verbi ἀναγγεῖωσις, agnosco.
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ ζῆ, ἡ, impurus; (2) scelestus; (3) impudicus. (1) ἡ τὴν ἐμὴν ἀναγκαστικός ἐκλιπὼν φῶσις, pollutat, Eurip. Hippi. 1459. Ex a priv. et ἀνάγγεω, iurus.
 Ἀναγκαστικός, fut. ἴσω, recognosco, agnosco. Ἀναγκαστικός Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆ, Act. 7, 13.
 Ἀναγκαστικός, εως, ἡ, agnitio rei vel personæ ante notæ, sed diuturnitate oblitteratæ. A præc.
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ ζῆ, ἡ, idem; (2) specimin, documentum. Ab eod.
 Ἀναγκαστικός, ἄτος, τὸ, id ex quo aliquid agnoscutur.
 Ἀναγκαστικός, lecturio, Gl. V. Ab ἀναγγεῖωσις.
 Ἀναγκαστικός, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipsa legendi actio; (4) persuasio. Ab eod.
 Ἀναγκαστικός, ἄτος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.
 Ἀναγκαστικός, ε, τὸ, locus in quo lectiones vel recitationes fiunt. Ab eod.
 Ἀναγκαστικός, ε, ὁ ζῆ, ἡ, lector, cujus munus est prælegere alicui. Ab eod.
 Ἀναγκαστικός, ἡ, ὄν, ad, legendum aptus.
 Ἀναγκαστικός, reducebant, 3. pl. imperat. act. Ion. pro ἀνάγγεω, a verbo ἀνάγγεω, reduco.
 Ἀναγκαστικός, in forum, pro ἀνὰ ἀναγκαστικός.
 Ἀναγκαστικός, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renunciatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab
 Ἀναγκαστικός, fut. εἶσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, renuncio, pro consulem, imperatorem, prædico. Ἀναγκαστικός ἐν τῷ θεῷ τινὰ ἀποκατάστα. Νικῶν ἀναγκαστικός, vicisse, Dem. Σβασίον τε ἀναγκαστικός, ε, πατέρα καλεῖ, Herod.
 Ἀναγκαστικός, ἄτος, τὸ, literarum trajectio et transpositio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (et diversum significans) vox, ut ἀρετῆ, ἐρατῆ, μύθος, θυμός, &c. Unde
 H Ἀναγκαστικός

Ἀναγραμμᾶτίλω, f. ἴσω, transpositis literis effero et dico. Hinc
 Ἀναγραμμᾶτισμὸς, ἄ, ὁ, idem quod ἀναγράμμα.
 Ἀναγραπτὸς, ὄ, ὁ ἢ, perscriptus, literis proditus; (2) in acta, literas publicas, relatus.
 Ἀναγραφῆς, ἴσω, ὁ, scriptor, scriba publicus.
 Ἀναγραφή, ἦς, ἡ, scriptio; (2) commentarius, breviarius, descriptio, enumeratio; (3) perscriptio, acta. *Gl. V.* titulus. Ab
 Ἀναγράφω, fut. ἴσω, scribo, conscribo, perscribo, literis mando; (2) proscribo, propono; (3) perscribo, in acta refero; (4) inscribo; (5) ascribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφω in eis κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, ἐν τὸν τοῖσιν, τὰ ὑποτιπυθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, *Luc.*
 Ἀναγεύομαι, vnor.
 Ἀναγῆς, ας, ἡ, tempus quo venari non licet. Ex a priv. et ἄγρα, venatio.
 Ἀναγῆος, f. ὄξω, grunio; (2) hisco, mutio.
 Ἀναγυμῶς, ὦ, f. ὤσω, nudo.
 ἈΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, α, ὁ ἢ, anagryris, vel anagryrus, frutex.
 Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extrahō, ejicio; (10) retrocedo; (11) instituo, educo, doceo; (12) indico sceleris auctorem et in eum tendo; (13) acceptum fero, ascribo; (14) idem quod simplex ἄγω ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεῖς, subductus, evectus, aor. 1. part. pass. Ἀνάγει τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμὸν, per pelagus deducere; κατὰ γαῖαν, ad terram appellere; ἐν θεῶς, referre; ἐν τιμαῖς, promovere; ἐπὶ πόδα, ἔξω βέλεις, retrocedere; τῶ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτῶ, narrare. Ἀνάγεισθαι ἀπὸ τόπου, solvi, ναυσι ἐς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνήρ ὄμμα, κινᾷ γαῖα κάρσα, *Soph. Phil.* 868.
 Ἀναγωγῆς, ἴσω, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam, quae funis, catena; (2) corrigiae calceorum, *Ern.* Ab ἀνάγω.
 Ἀναγωγή, ἦς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus et portus; (3) reductio, relatio; (4) reiectio ad aliquem, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eod.
 Ἀναγωγή, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur, et universe numinum omnium, quae post annum absentiam redire fingebantur ad suas sedes, visitandi ergo, *Call.*
 Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinae, mala educatio; (2) vita dissoluta, animus indomitus, &c. Ex a priv. et ἄγωγή.
 Ἀναγωγικός, ἡ, ὄν, sursum ferens; (2) mysticus, qui a sensibus subvelit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos et abstractissimos exquirens. Ab ἀνάγω.
 Ἀναγωγικός, adv. mystice.
 Ἀναγωγίος, ὄν, in caelum revocans, vel caelestia affectans, *Synes.*
 Ἀναγωγός, ὄ, ὁ ἢ, in sublime vehens, in theol. mystica; (2) vim eliciendi, attollendi habens.
 Ἀνάγωγος, α, ὁ ἢ, qui recte institutus non est; hinc (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) inceptus. Ex a priv. et ἄγωγή.
 Ἀναγωγός, adv. contumaciter; (2) petulantur, injuriose, contumeliose; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem et certum nexum.
 Ἀναγώνιος, α, ὁ ἢ, qui non certat, qui certamine non expertur; (2) iners. Ex a priv. et ἄγωνίζομαι, certo.
 Ἀναδύζομαι, fut. ἄσομαι, et act. ἀναδύζω, divido. Ἀναδοσάμενος τὴν χώραν, *Plut.*
 Ἀναδαίω, fut. ἀναδαίω, divido.
 Ἀναδαίριος, perspicue, apud *Aristoph.*
 Ἀναδύκω, f. δῆξω, remordeo; (2) mordeo.
 Ἀναδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἀναδάζομαι.
 Ἀναδαρκῆς, ἴς, idem qui ἀνερκῆς, *Ern.*
 Ἀναδοσμός, ἔ, ὁ, divisio. Ab ἀναδύζομαι.

Ἀνάδατος, α, ὁ ἢ, divisus, distributus; (2) virum aequa portione divisus; (3) rescissus, irritus. Ab eod.
 Ἀναδάσως, adv. inaequaliter, *Hes.* (2) indivisim.
 Ἀναδίδρομα, percurri, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀνατρέχω, pro ἀναδρέμω.
 Ἀναδίδραμεν, sursum excurrimus, 1. plur. perf. ind. med. per *Synec.* pro ἀναδιδρόμαμεν, a verbo eod.
 Ἀναδύγματα, ὄν, τὰ, sigilla seu imagunculae quae in tragicis scenis ostenduntur; (2) lora seu habenae circa equorum colla.
 Ἀναδύγματα, τὰ, sigilla, *Hes.* item lora, *Id.* potius ἀναδύγματα, *Steph.*
 Ἀναδύκνωμι, vel ἀναδύκνω, f. δέξω, demonstro, ostendo; (2) designo, creoo; (3) edo; (4) dedico, consecro; (5) instituo, constituo; (6) pando, de portis. Ὑπαγον ἀναδύξας ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἀναδύκθην Κεῖσισαι τῶ σέξασῶ τὰς πύλας τινι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδύξεν ὁ Κύριος ἐ ἱστῆρας ἰσοδομήσαντα, *Luc.* 10, 1.
 Ἀναδύξαι, ostendisse, aor. 1. inf. act. verbi praec.
 Ἀναδύξαι, εως, ἡ, demonstratio; (2) designatio, creatio; (3) dedicatio, consecratio, de qua etiam Scriptoribus Eccl. dicitur in eucharistia. Ab eod.
 Ἀναδύξινια, ὄν, τὰ, mensa secunda, bellaria. Ex δειπνον, *Canth.*
 Ἀναδύκωμι, recipere, praes. inf. med. *Ionice* pro ἀναδύκωμαι, a verbo ἀναδύχομαι.
 Ἀναδύλος, α, ὁ ἢ, frater carens. Ex a priv. et ἀδύλος, frater.
 Ἀναδύμω, aedificium instauro; (2) exaedifico.
 Ἀναδύνδρος, ἄδος, ἡ, vitis arbutiva, vitis arborea condensens; labrusca, *Ph.* (2) locus vitibus consitus; (3) ramus, arbutum. Ex δένδρον. Hinc
 Ἀναδύνδρις, α, ἡ, scil. ὄνος, vinum ex vite arbutiva.
 Ἀναδύνδρομα ἄχρη, ας, ἡ, althaea, ibiscus, species malvae silvestris.
 Ἀναδύξαι, ostendisse, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδύξαι, a verbo ἀναδύκωμι.
 Ἀναδύξω, suspicio; (2) adspicio.
 Ἀναδύξω, fut. εἶξω, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico.
 Ἀναδύξω, εως, ἡ, religatio. Ab ἀναδύω. Hinc
 Ἀναδύξωμι, fut. εἶξω, religio.
 Ἀναδύξωμι, idem.
 Ἀναδύσμη, ας, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diadematis.
 Ἀναδύστος, α, ὁ ἢ, religatus, revinctus.
 Ἀναδύω, f. εἶσω, irriego, imbuo, misceo, subigo, sc. farinam. Ἀναδύω τοῖς ἡθεσι παιδιῶν νόμους, *Plut.*
 Ἀναδύχομαι, fut. ξομαι, suscipio, recipio, excipio; (2) suscipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, pollut' coor sc. me praestitutum; (4) recipio in me, sc. crimen, offero me crimini, agnosco rem perpetratam; (5) do poenas; (6) expecto patienter, sustineo; (7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem. Ἀναδύχθεσθαι τινα φιλοφρόνας, τινὰ ἐπὶ τῶν νότων, τὸν παῖδα ἀναδύχομαι ἡξείν, ἐφ' ἑμαυτὸν τι δίκην, τὸ ἐγκλημα τὴν τιμωρίαν, poenas dare.
 Ἀναδύω, ὦ, f. ἴσω, religo, vincio; (2) redimio, coronō. Ἀναδύω χρυσῶς στεφάνω, δάδας πρὸς ἕκαστον κείρας ἐν θεῶν, referre. *Αἰσχροῖς ἀναδύω τὰς νικῶντας, Aristoph. Plut.* 5, 585. Hinc
 Ἀναδύμη, ἄτος, τὸ, diadema, fascia.
 Ἀναδύσσω, religasse, aor. 1. inf. act.
 Ἀναδύχθεις, remorsus, a. 1. part. pass. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδάκω, remordeo. Unde
 Ἀναδύξω, ας, ἡ, morsus, morsio.
 Ἀναδύδάσκω, f. ἄξω, doceo; (2) meliora edoceo. Τὸ δὲ τὸν χρησιμὸν ἀναδύδαξεν αὐτὸν, ὡς ἔχει, *Aristoph. Eq.* 153.
 Ἀναδύδωμι, fut. ὄσω, reddo; (2) emitto, produco. Ἀναδύδωναι καρπὸν, ὀσμήν, τὴν στίβιν, ἐπισολὴν ψῆφον, permittere ut sententiam dicat.
 Ἀναδύδάξω, denuo judico, sc. judicata, sed irrita.
 Ἀναδύξω, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicata quidem, sed irrita. Ab

Ἀναδύκω, α, ὁ ἢ, in jus retrahendus, priori judicio irritus. Ex ἀνά ct δίκη, jus, lis.
 Ἀναδύκτης, ἔ, ὁ, species laquei seu pedicæ. A δίκη.
 Ἀναδύνω, ὦ, f. ἴσω, in vorticem seu gyrum revolvō. Ex δύνω, vortex.
 Ἀναδύπλάσιζω, fut. ὄσω, duplico. Hinc
 Ἀναδύπλάσιμὸς, ἔ, ὁ, duplicatio.
 Ἀναδύπλω, ὦ, f. ὤσω, duplico. Hinc
 Ἀναδύπλωσις, εως, ἡ, duplicatio; (2) figura rhetorica.
 Ἀναδοξίς, aor. 1. part. pass. v. ἀναδύδομαι.
 Ἀναδοξιάζω, fut. ὄσω, amisceo, confundo, proprie pistillo in mortario. Ex δοξιάζω.
 Ἀναδομή, ἡ, divisio, *Suid.* readificatio, *Steph.* A δέω.
 Ἀναδοξή, ἦς, ἡ, detractio cutis, excoaratio, nudatio. Ab ἀναδέρω, excorio.
 Ἀναδοξίς, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quae sursum versus fit; (3) scaturigo; (4) distributio. Ab ἀναδύδομαι.
 Ἀναδοξικός, ἡ, ὄν, distributivus. Ab eod.
 Ἀναδοξος, α, ὁ ἢ, reddendus. Ab eod.
 Ἀναδοξέω, aor. 2. imperat. med. *Att.* pro ἀναδοξο, a verbo ἀναδύδομαι.
 Ἀναδούλω, in servitutum retraho. Ἀναδούλωσαν τοῖς παισὶ τῶ προγεγραμμένον, *Αἴρη. Bell. Civ.* 4, 29.
 Ἀναδύλωσις, εως, ἡ, revocatio seu retractio in servitutum. Ex δούλω.
 Ἀναδοχῆς, ἴσω, ὁ, idem quod ἀναδοχός.
 Ἀναδοχή, ἦς, ἡ, receptio; (2) sponsio, repromissio; (3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδύχομαι.
 Ἀναδοχός, α, ὁ ἢ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromissor, sponsor, fidejussor. *Ph.* praes. redhibitor; (3) susceptor in baptismo. Ab eodem.
 Ἀναδοξία, idem quod ἀναπαύσω, *Hes.*
 Ἀναδοξία, ἦς, ἡ, recursus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) ascensio, adscensus. Ab ἀναδοχός.
 Ἀναδοξέω, carpere unguibus, *Hes. Steph.*
 Ἀναδύμι, vel ἀναδύω, f. ὤσω, existo, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) respuo, recuso, fugio, detreco; (5) retracto. ἀναδύομαι, recuso. Ἀνεδύ πολλῆς ἄλως, *Il.* 1, 359. Ἀνεδύματο κύμα θαλάσσης, emerit, *Il.* 1, 496. Hinc
 Ἀναδύσις, εως, ἡ, emersio, v. gr. ex aqua; (2) retrocessio; (3) fuga; (4) perflugium; (5) retractio pacti; (6) emersio in baptismo.
 Ἀναδύω, idem quod ἀναδύω, *Hom.*
 Ἀναδύω, α, ἡ, dote carens, indotata. Ex a priv. et ἔδνα, dos.
 Ἀναδύω, tollo, elevo. Ex ἀείρω.
 Ἀναδύπτα, *insperata*, nom. plur. n. g. ab
 Ἀναδύπτος, α, ὁ ἢ, insperatus.
 Ἀναδοτάζω, f. ὄσω, tollo in altum. Ab ἀναδύω.
 Ἀναδύω, fut. ἴσω, revivisco, ad vitam redeo; (2) respisco ab improba vita; (3) innovor. Ἐλθέσθης δὴ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἀμαρτία ἀνέξῃσιν, *Rom.* 7, 9.
 Ἀναδύω, *Poet.* pro ἀναδύω, *Ep.*
 Ἀναδύω, ἄτος, τὸ, ebullitio. Ab ἀναδύω.
 Ἀναδύωμι, vel ἀναδύωμι, f. εἶξω, equos rursus jungo; (2) redeo; (3) moveo, sc. castra; (4) solvo, de classe; (5) reduco domum, redeo. Ἀναδύωμι διὰ τόπου, ἐν τὸν, ἐπ' οἴκω, οἴκον τὰς νῆας, solvere; τὸν στρατὸν, abducere.
 Ἀναδύωμι, movere vel monisse, aor. 1. inf. act.
 Ἀναδύωμι, εως, ἡ, castrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναδύωμι.
 Ἀναδύω, fut. ἴσω, efferveo, ebullio; (2) fervefacio, et ad haec ἀναδύομαι, scaturio, effundo.
 Ἀναδύωμι, fut. ἴσω, requiro; (2) inquirō.
 Ἀναδύωμι αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενείοις, *Luc.* 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀνεξήτηκός, *Plut.*
 Ἀναδύωμι, εως, ἡ, inquisitio. A praec.
 Ἀναδύωμι, ἦς, ἡ, idem quod ἀναδύωμι.
 Ἀναδύωμι, ὦ, f. ὤσω, jugo exsolvo; (2) refero, pando. Ab ἀναδύωμι.
 Ἀναδύωμι, ὦ, f. ὤσω, fermento.
 Ἀναδύωμι, ὦ, f. ὤσω, delinco, pingo.
 Ἀναδύωμι, ὦ, f. ὤσω, delinco, pingo.

¹Ἀναζωογείω, ᾧ, f. ἦσω, in vitam revoco, exsuscito; (2) instauro.

²Ἀναζώνυμι, vel ἀναζώνυμι, f. ζώσω, succingo. Διὸ ἀναζωοῦμαι τὰς δόξας τῆς διανοίας ἡμῶν, 1 Pet. 1, 13.

³Ἀναζωοποιῶ, ᾧ, f. ἦσω, in vitam revoco.

⁴Ἀναζώω, ᾧ, f. ὤσω, focillo.

⁵Ἀναζωύρω, ᾧ, f. ἦσω, exsuscito, resuscito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζωοποιεῖς ἕ τρέφει πῆν ὄψιν, *Plut.* τὸ χάρισμα τῆ Θεῶ, 2 Tim. 1, 6.

⁶Ἀναζωπύρησις, εως, ἡ, refectio virium.

⁷Ἀναζωτάμνος, qui succinxit, aor. 1. part. med. verbi ἀναζώνυμι, pro ἀναζώω. Unde

⁸Ἀναζωτάμνος, ἡ, ὄν, refocillandi vim habens, recreans.

⁹Ἀναβάλλω, ᾧ, idem quod

¹⁰Ἀναβάλλω, fut. ἀλλά, repululo, regermino; (2) vegetor, convalesco, vires reparo; (3) revirescere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀναβάλλων ζῦλον ζῆρον, *Exek.* 17, 24.

¹¹Ἀναβάλλω, f. ψω, refoveo, refocillo.

¹²Ἀναβαρῆναι, fut. ἦσω, fiduciam resumo, animum recipio.

¹³Ἀναβαρῆναι, fut. ἦσω, fiduciam, seu spem, animum reddo, confirmo. Ἀναβαρῆναιμεν τὰς ἀνδρας, *Xen.*

¹⁴Ἀναβαρῆναι, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀναβαρῆναι.

¹⁵Ἀναβαρῆναι, f. ἦσω, idem quod ἀναβαρῆναι.

¹⁶Ἀναβασια (ἡμέρα) τῆ καθ' ἡμέραν, dies mortis quae differtur in aliud tempus, *Soph.* *Aj.* 476.

¹⁷Ἀναβίην, retulerim, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναβίη, refero. Unde

¹⁸Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

¹⁹Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²⁰Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²¹Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²²Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²³Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²⁴Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²⁵Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²⁶Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²⁷Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²⁸Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

²⁹Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³⁰Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³¹Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³²Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³³Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³⁴Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³⁵Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³⁶Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³⁷Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³⁸Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

³⁹Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴⁰Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴¹Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴²Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴³Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴⁴Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴⁵Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴⁶Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴⁷Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴⁸Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁴⁹Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

⁵⁰Ἀναβίη, ᾧ, f. ἦσω, idem quod ἀνατίθημι.

(5) adstrepo, id est, cum strepente applaudo.

(3) ταῦτα ἀκόντες οἱ στρατιῶται ἀνεβρέθησαν ὡς εἰ λέγει, *Xenoph.* *Cyr.* *Anab.* 5, init.

¹Ἀνάβρεμμα, ᾧ, f. ἦσω, alumnus, omne quod nutritur, altur, educatur.

²Ἀνάβρεστος, υ, ὁ ἕ ἡ, alumnus.

³Ἀνάβρεψις, εως, ἡ, instauration, reparatio, refectione. Ab ἀνατρέψω.

⁴Ἀνάβρεψις, εως, ἡ, perspicio, attente considero. Ex a intens. et ἀβρέω, video.

⁵Ἀνάβρεσις, ἡ, attenta consideratio, *Tim.* ap. *Polyb.* Ab ἀναβρέω.

⁶Ἀναβρώσκω, f. βρώσω, exsilio, saltu conscendo; resulto, *Gl. V.* Ἐπι τ' ἀναβρώσκων πέτεται, *Il.* 13, 140.

⁷Ἀναβνώω, ᾧ, subsiliendo lascivio, ut *simpl.* *Ern.*

⁸Ἀναβνώω, fut. ἄσω, suffio, exhalare facio. *Gl. V.* exhalo.

⁹Ἀναβνώω, ᾧ, f. ἦσω, suffitus, suffimen, vapor; (2) vaporatio, suffitio.

¹⁰Ἀναβνώω, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, suffitus; (2) respiratio. Ab

¹¹Ἀναβνώω, ᾧ, fut. ἄσω, idem quod ἀναβνώω. Ἀναβνώωσκω ἐν τῆς θαλάσσης, ὑπὸ θαλάσσης.

¹²Ἀνάβρωμα, ᾧ, f. ἦσω, lusus, ludus, ludicrum; (2) id quo quis ludit. Ex ἀβρωμα.

¹³Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, immolatio.

¹⁴Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, rursus impetum capio; (2) in re venerea, ut *Quint.* *Hes.* (3) erumpo, prorumpo, de aqua vel sanguine.

¹⁵Ἀναβρώσω, vociferor, exclamo.

¹⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁵⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

²⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

³⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴¹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴²Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴³Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁴Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁵Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁶Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁷Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁸Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁴⁹Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

⁵⁰Ἀναβρώσις, εως, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναβρώ.

¹Ανακάλλω, ᾧ, f. ἴσω, p. κίκληκα, inlamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) sarcio, rependo. ²Ανακαλίω τὸν ἐυθρόνην, ἀγαθὸν ἀνακαλίεσθαι τῆ σάλπιγγι τὰς στρατιώτας, τὴς ἐν ὑπεροχίαις τὴν εἰρήνην, labantem reparare.

³Ανακαλίωμαι, ᾧ, f. ἴσω, verso, volvo.

⁴Ανακαλύπτω, τὰ, dies quo sponsa facie relecta prodit; (2) munus quod sponsæ eo die a marito alisque dabatur, pro honore et gratia revelati oris.

⁵Ανακαλύπτω, τὰ, idem quod præc. (2). Ab ἀνακαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. ⁶Ανακαλύπτω μυστήρια λόγους, aperte loqui; βλῆραρον. ⁷Ανακαλυμμένη προσώπων τὴν ὄξαν Κυρίου κατοπτρίζομεν, 2 Cor. 3, 18.

⁸Ανακαλύψις, εως, ἡ, revelatio.

⁹Ανακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, reledo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, Act. 18, 21.

¹⁰Ανακάμψω, reverti, a. 1. inf. act.

¹¹Ανακάμψω, ἔρωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω et ἔρωτος.

¹²Ανακαμψίπνοος, ε, ὁ εἶ ἡ, qui reflexo itinere fiat, qui reflexos flatus habet: opponitur εὐθύπνοος, Aristot. Ex ἀνακάμπτω, reflecto, et πνοός, flatus.

¹³Ανακάμψω, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

¹⁴Ανακαπτός, ε, ὁ εἶ ἡ, spinis seu aculeis carens. Ex a priv. et ἀκανθία, spina.

¹⁵Ανακάπτω, deglutio, præc. inf. act. verbi ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, absorbeo.

¹⁶Ανακάπτω, adv. sursum versus, in superiorem partem. Ex ἀνὰ et κάρ, pro κάρα, caput.

¹⁷Ανακάπτος, ε, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non dissimili. Ex ἀνὰ et κάπτος, cor.

¹⁸Ανακαρδός, ε, ἡ, idem et ex iisd.

¹⁹Ανακαύω, εως, ἡ, accensio, incensio. Ab ἀνακαύω, incendo.

²⁰Ανακαυλάζω, ebullio, effervesco, ut simplæx. Schol. Soph. ad Trach. 704.

²¹Ανακαυλάσις, εως, ἡ, ebullitio, æstus, Schol. Æschyl. ad Prometh. Vincit. 365.

²²Ανακαύω, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

²³Ανακαύω, f. ὄσω, findo.

²⁴Ανακέαιται, dicati sunt, 3. plur. præc. indic. med. Ion. pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι.

²⁵Ανάκειαι, ων, τὰ, festum Dioscurorum, Castoris et Pollucis, qui et Ἄνακεις dicuntur.

²⁶Ανάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) consecratus, dicatus sum; (3) deditus, addictus sum; (4) situs, repositus sum; (5) tributor, adscribor alicui. ²⁷Ανάκειται εἰς ὀλίγους, ἐπὶ οὖν, πᾶν ἐς σὲ τοῖς βελήοις, συμποσίσεις, incumbere; τῶν θεῶν, deditus; τῶν θεῶν ἀνάκειται ὑπομένωσα.

²⁸Ανάκειον, ε, τὸ, templum Ἄνάκειων, seu Dioscurorum. Ab ἄνακεις.

²⁹Ανακίρω, ω, τὸ, abscindo; (2) disseco, laeoro.

³⁰Ανακιβλυμμένος, adv. sine velo, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

³¹Ανακιβλυτός, part. perf. act. v. ἀνακίβλω.

³²Ανακιβλάω, strepo, garrilo. Schol. Eurip. ad Or. 184. Ab

³³Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακιβλαίεσθαι, Rom. 1, 13. Hinc

³⁴Ανακιβλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) consummatio; (4) relatio.

³⁵Ανακιβλαιωτικός, ἡ, ὁ, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur.

³⁶Ανακκίω, sursum feror, erumpo, ut aqua, sanguis, scaturio, prosilio. Ἄμφὶ δ' ἔρα σφὶν πνευμοῖν κρᾶσις πολλὴ ἀνακκίει ἰδρῶς, Il. 13, 709.

³⁷Ανακκῆρτος, ε, ὁ εἶ ἡ, præconis voce renunciatus, designatus, ad munus in rep. gerendum, aut venditionis ergo, Ern. Et

³⁸Ανακκῆρτις, εως, ἡ, renunciatio, proclamatio, declaratio per præconem.

³⁹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁴⁰Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁴¹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁴²Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁴³Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁴⁴Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁴⁵Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁴⁶Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁴⁷Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁴⁸Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁴⁹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁵⁰Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁵¹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁵²Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁵³Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁵⁴Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁵⁵Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁵⁶Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁵⁷Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁵⁸Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁵⁹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁶⁰Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁶¹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁶²Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁶³Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁶⁴Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁶⁵Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁶⁶Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁶⁷Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁶⁸Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁶⁹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁷⁰Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁷¹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁷²Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁷³Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁷⁴Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁷⁵Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁷⁶Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁷⁷Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁷⁸Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁷⁹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁸⁰Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁸¹Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁸²Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁸³Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁸⁴Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

⁸⁵Ανακκῆρσσω, vel ἀνακκῆρστω, f. ζω, voce præconis renuncio, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. ⁸⁶Ανακκῆρσσομαι νευπητός, Luc. edicta proclamo. Κῆρακκῆρσσαν φόνον τὸν Λαίωον, edicta proclamans de cæde Laii, Soph. Œd. Tyr. 450.

lutos fusos revolve; (3) retracto mutando fatum; de Parca.

⁸⁷Ανάκλωσμα, ἄτος, τὸ, revolutio, ap. Nic. (si lectio vera, Ern.).

⁸⁸Ανακοαί, ὤν, αἱ, aures. Πρὸς τὰς ἀνακοαίας ποιεῖ, Phurnut. de Nat. Deor. 32, 227.

⁸⁹Ανακοκίζω, contineo, cohibeo, fulcio; sed videtur leg. esse ἀνακοκίζω, Ern.

⁹⁰Ανακοκχυλάζω, f. ὄσω, os seu fauces colluo, gargarizo. Ἦδωσι ἀνακοκχυλάσον, aqua intus allue fauces, Plat. Sympos. 3, 185. Οἱ δὲ ἰατροὶ, τὰ πρὸς τῷδε ἀνακοκχυλάζωσι τὴν ἐκείνου, Aristid. 1, 349. cx edit. Jebb. Ex ἀνὰ et κοκχύλιον. Hinc

⁹¹Ανακοκχυλάσμος, ἔ, ὁ, gargarizatio, oris colutio. Et

⁹²Ανακοκχυλάστος, ἡ, ὁ, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari solet vel potest.

⁹³Ανακοκχυλάζω, fut. ἴσω, idem quod ἀνακοκχυλάζω. Ὁ δὲ ἀπὸρροεῖ τὴ καὶ ἀνακοκχυλάζει, τῷ νεαρῷ ἐπιτίθεισιν τοῖς μέλισσι, fauces coluit gargarizatu, Synes. Dion. 55. Hinc

⁹⁴Ανακοκχυλάσμος, ἔ, ὁ, gargarizatio.

⁹⁵Ανακοί, ὤν, οἱ, idem quod Ἄνακεις.

⁹⁶Ανάκοιλος, ε, ὁ εἶ ἡ, cavus.

⁹⁷Ανακοίλωμα, ἄτος, τὸ, cavum, v. gr. arboris.

⁹⁸Ανακοιμάομαι, ὤμαι, domo, cubo.

⁹⁹Ανακοίνος, communica, 2. sing. præc. imperat. et ἀνακοίνω, quoque communicatio, præc. imperat. act. Ion. pro ἀνακοίνω, verbi

¹⁰⁰Ανακοίνω, ᾧ, f. ὄσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, consulo cum aliquo de re quapiam: ἀνακοινώσασθαι, communicare, Ph. Ἀνακοίνω τὴν τῷ φίλῳ, περὶ τίνος, μετὰ τίνος, τινί. Βελούσασθαι, εἰ τοῖς συμμύθιοις ἐλθόντες ἀνακοινώσασθαι, Aristoph. Lys. 1181.

¹⁰¹Ανακοινώσις, εως, ἡ, communicatio; (2) schema quoddam rhetoricum.

¹⁰²Ανακοιρένω, ᾧ, dominor, rego; (2) obeo.

¹⁰³Ανακολλάω, ᾧ, f. ἴσω, conglutino, glutine adstringo et continco. Hinc

¹⁰⁴Ανακολλάημα, ἄτος, τὸ, glutinamentum quo aliquid constringitur.

¹⁰⁵Ανακολλάσις, εως, ἡ, restrictio quæ fit glutine. Ab eod.

¹⁰⁶Ανακολεθία, εως, ἡ, consequentia defectus, quam sequentia prioribus non respondent. Et

¹⁰⁷Ανακολεθῶν, ε, τὸ, vitium orationis, quando non sequitur quod superioribus respondeat.

¹⁰⁸Ανακολεθῶς, ε, ὁ εἶ ἡ, inconsequens, non respondens præcedentibus; (2) non consentaneus, ineptus. Ex a priv. et ἀκόλεθος.

¹⁰⁹Ανακολεθῶς, adv. neglecta consecutione legitima; (2) parum convenienter.

¹¹⁰Ανακολεπάζω, succingo, al. ἀνακολεπίζω, ap. Aristoph. nam κολεπάζω non reperitur.

¹¹¹Ανακολεπᾶω, ᾧ, f. ἴσω, emergo, supernato; (2) emergens adfero.

¹¹²Ανακολεπᾶω, ᾧ, comas recipio; (2) refloresco.

¹¹³Ανακομιδῶν, ἡς, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; v. gr. spiritus et suffocatio, vel pristina valetudinis et morbo gravi; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno sepulchro in aliud. Ab

¹¹⁴Ανακομιζέω, f. ἴσω, refero; (2) evcho; ἀνακομιζέωμαι, redeo, revertor, retro trajicio.

¹¹⁵Ανακομισάομαι τὴν βασιλείαν, receperam, Plat. Τὰ ὄπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xcut.

¹¹⁶Ανακομιζέω, f. ἴσω, ejaculor; (2) erumpo.

¹¹⁷Ανάκομος, Dor. pro ἀνήκοος.

¹¹⁸Ανακοπή, ἡς, ἡ, impedimentum; (2) repercussio, reciprocatio. Ab

¹¹⁹Ανακοπᾶω, fut. ψω, retundo, inhiheo, impedio; (2) arceo, propulso; (3) elido. Ἀνακοπᾶω τὸ δῆγμα, σὲ τῆς ἐρήμης, τὴς ὀφθαλμῶς. Οὐδὲ μὲν ἀνεκόσθη τῆς ὀφθῆς, Luc. Τὴς ὕμης ἀνεκόψη τῆ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; Gal. 5, 7.

¹²⁰Ανάκοστος, ε, ὁ εἶ ἡ, sub auditum cadens. Ex ἀνὰ et ἀκόστος.

¹²¹Ανακοσφίζω, f. ἴσω, sublevo. Ἐς βραχὺ ἀνεκοσφίσθησαν, Avel. Hinc

¹²²Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹²³Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹²⁴Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹²⁵Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹²⁶Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹²⁷Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹²⁸Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹²⁹Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³⁰Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³¹Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³²Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³³Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³⁴Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³⁵Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³⁶Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³⁷Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³⁸Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹³⁹Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹⁴⁰Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹⁴¹Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

¹⁴²Ανακοσφίσις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.

Ἀνακῶ, inaudio, ausculto. Θέλις μείνωμεν αὐτῆ, κἀνακῶμεν γόνιν; Sophr. Elec. 81.
 Ἀνακαργαγῶ, succulmo, Hes. Ab ἀνακαργῶ. Voss. habet ἀνακαργαγῶ, Ph. ἀνακαργαγῶ.
 Ἀνακαρῶναι, vibro, quatio, quasso.
 Ἀνακαρῶναι, ὦ, idem.
 Ἀνακαρῶναι, f. ἀκῶ, exclamo; (2) loquor, proloquor. Ἀνεκράζε φωνῆ μεγάλη, Luc. 4. 33.
 Ἀνακαρῶναι, permittis, aor. 1. part. pass. verbi ἀνακαρῶναι, pro ἀνακαρῶ, permisco.
 Ἀνάκρῶσις, εως, ἡ, permistio, commistio, temperatio. Ab ἀνακαρῶναι, immiscuo.
 Ἀνακρῶσις, εως, admodum firmus, validus. Α κρῶσις, Hes.
 Ἀνακρῶναι, sono, loquor. Ex ἀνά et κρέκω, recitine pulso.
 Ἀνακρῶμαι, suspensus sum, pendeo ex alto.
 Ἀνακρῶσαι, suspendunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἀνεκρῶσαν.
 Ἀνακρῶναι, ὦ, vel
 Ἀνακρῶναι, vel
 Ἀνακρῶναι, et ἀνακρῶναι, suspendo in alium; (2) spe suspendo. Ἀνακρῶσαν εἰς ἀκρόπολιν, Herodot. Ἀνακρῶσαν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων, Æschin. Ex ἀνά et κρῶναι.
 Ἀνάκρῶσις, ἡ, Ion. pro ἀνάκρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, f. ἴνα, quæstionem habeo, serutor; (2) dijudico; (3) examino, æstimo. Ἀνακρῶναι τὰ σπῆλαια τῶν πραγμάτων ταῖς ἡδοναῖς, Isocr. Ἀνακρῶναι ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14. 24. Hinc
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquisitio, maxime quam singuli magistratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus; (3) disceptatio, iudicium.
 Ἀνακρῶσις, ἡ, ὄν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
 Ἀνακρῶσις, plaudo, ut seq.
 Ἀνακρῶσις, ὦ, f. ἴσω, plaudo, edo plausum, plausu comprobo; (2) celebros.
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, retractio, inhibitiō. Ab
 Ἀνακρῶσις, fut. ἴσω, navem reprimo, coerceo; (2) ἀνακρῶσαι, canendi initium facere; (3) retro remigare, inhibere remis. Ἀνακρῶσαι τὴν ναῦν εἰς πέλαγος, τὸ σῆμα τῷ ἴσπῃ τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri.
 Ἀνακρῶσις, qui sursum impellitur, qui retro agit. Ἀνακρῶσις μὲν τὸ σῆμα τῷ ἴσπῃ, Xenoph. de Re Equ. 10, 12.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, integer, illæsus. Ab a priv. et ἀνακρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, ὦμαι, fut. ἴσωμαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereo, mihi concilio, mihi amicium facio. Ἀνακρῶσαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τῷ σώματι, ἀνεκρῶσαι τὸς πολίτας.
 Ἀνακρῶσις, reducendum, subvehendum; ab ἀνάκρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, a. 1. inf. med. verbi ἀνακρῶσαι. Hinc
 Ἀνάκρῶσις, εως, ἡ, recuperatio; (2) recreatio; (3) conciliatio gratiæ.
 Ἀνακρῶσις, ἡ, ὄν, recuperatorius, recuperandi vim habens.
 Ἀνακρῶσις, f. ἴσω, renovo, reedifico, rursum creo, reformo.
 Ἀνάκρῶσις, εως, ἡ, instauratio.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, ἡ, gemma, quæ alias γαλακτίσις.
 Ἀνακρῶσις, idem quod ἀνακρῶσις, Christod.
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, ἡ, seu ἀνακρῶσις, ἰα, ὄν, herilis. Ἄμ' ἔδωσαν ἀνακρῶσιν ἐπιθεῖναι, Odys. 15, 396. A præc.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, ἡ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioscurorum.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, ἡ, ἀνακρῶσις, sacerdotes Dioscurorum, omninoque Deorum.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, ἡ, rex; (2) herus. Ab ἀνάκρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, abortum facio. Ex ἀνά et κῶσις.
 Ἀνακρῶσις, ὦ, fut. ἴσω, permisco, commisco. Ἀνακρῶναι τὰ φάρμακα, Aristoph. Plut. 302.

Ἀνακυκλῶ, evolvo, explico, extendo. Ἀνακύκλει δέμας, extende corpus, Eurip. Or. 231. Vide ἀνακυκλῶ, Eur.
 Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.
 Ἀνακυκλῶσις, ἡ, ὄν, idem.
 Ἀνακυκλῶ, ὦ, f. ἴσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.
 Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, circumactio, circulatio; (2) conversio in orbem. A præc.
 Ἀνακύκλωσις, ἡ, ὄν, revolutio, conversio. Ab
 Ἀνακύκλωσις, f. ἴσω, replico, revolvo; (2) sursum volvo.
 Ἀνακυκλῶσις, f. ἴσω, eum sonitu evertō.
 Ἀνακυκλῶσις, sterto, Hes.
 Ἀνακύκλωσις, evertō, Nic. Et
 Ἀνακυκλῶσις, ὦ, f. ἴσω, subverto, in dorsum relino et resupino, Hes. Ab
 Ἀνακύκλωσις, f. ψω, oculos et caput erigo, ut avcs bibentes solent; (2) existo, emergo; proprie et tropice, ut e malis, curis, &c. (3) orior; (4) spe erigor, animoque recreor. Μη δύναμαι ἀνακύκλωσις εἰς τὸ παντελῆς, Luc. 13, 11.
 Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, auctoritas. Ex ἀνά et κυρῶσις; leg. igitur ἀνακύκλωσις.
 Ἀνάκρῶσις, ὄν, ἡ, repandus, Gl. V.
 Ἀνακύκλωσις, suspicite, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ἀνακρῶσαι, suspicite.
 Ἀνακρῶσις, vide simp. Hes.
 Ἀνακρῶσις, fut. ἴσω, deploro, defleo.
 Ἀνάκρῶσις, ὄν, ἡ, brevissimus. Ex ἀνά et κῶσις, membrum.
 Ἀνακρῶσις, f. ἴσω, arceo.
 Ἀνακρῶσις, ὦ, f. ἴσω, comice decanto vel dico; (2) comice irrideo.
 Ἀνακρῶσις, adv. sedulo, ab a priv. et ἀκρῶσις, antiquo, quod est ab eodem vocabulo, unde ἀκρῶσις, unde colligitur fuisse in usu ἀκρῶσις, ἡ, ὄν, sedatus, tranquillus; (2) regie, regum more, Ern.
 Ἀνακρῶσις, ὦ, f. ἴσω, surdum reddo.
 Ἀνακρῶσις, ὦ, f. ἴσω, idem.
 Ἀνακρῶσις, f. ἴσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo. Κἀνακρῶσις, fræna inhibet, Sophr. El. 732.
 Ἀνακρῶσις, idem, Hes.
 Ἀνακρῶσις, ἡ, ὄν, est, cum naves in salo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur scopulis; recessio navium a litore versus altum in tempestate; (2) inducias; sed in hoc sensu scribendum ἀνοκρῶσις potius. Ab ἀνάκρῶσις, vel ἀνεκρῶσις, Ern.
 Ἀνακρῶσις, aor. 2. inf. act. verbi ἀνακρῶσαι.
 Ἀνακρῶσις, fut. ἴσωμαι, rursum capio.
 Ἀνακρῶσις, calcitro, repudio.
 Ἀνακρῶσις, f. ἀκρῶσις, ululo, exclamo, tripudio. Ἐπειανίζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνηλάζον, Xenoph. Cyri Exped. 4, 207.
 Ἀνακρῶσις, f. ἀκρῶσις, p. ἀνεκρῶσις, recipio, recupero; (2) reparo, instaurō; (3) repeto, itero, revoco; (4) assumo; (5) excipio, sc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c.
 Ἀνακρῶσις, τι ἔκ τινος, τόπον τινι εἰς μνήμην, εἰς διάνοιαν τὴν ἰσχύην, εἰς τὸν ἀπὸ τῆς νόσῃ, ἐκ τῆς νόσῃ τινὰ ἐπὶ τὴν ἀρετήμαζον, τινὰ ἐπιθεῖσαι εἰς θεαῖς κίνδυνον, suscipere; τὸν ἴσπον, sistere; αἰτίαν τὴν ἰσπεύσισαν, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν, recuperare; τὴν διακεκλιθεῖσαν δύναμιν, resumere; (7) τὴν ἀμαρτίαν αἰσχροῦ ἀμαρτῶν ἀνακρῶσαι, turpe quod admisi peccatum, emendare conabor, Sophr. Philoct. 1248. resarcire.
 Ἀνακρῶσις, futur. ψω, resplendo, reluceo; (2) illustro.
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, ἡ, doloris expers, durus, stupidus. Ex a priv. et ἀλγος. Hinc
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, indolentia.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, ἡ, sine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore aut misericordia tangitur. Ἀνακρῶσις ἐβρόστος ἀνακρῶσις ἔργον Ἀρειδῶν σὺν ἄλλῃ, immisceridium, Sophr. Aj. 946.
 Ἀνακρῶσις, adv. inhumaniter; (2) absque doloris sensu, absque molestia. (1) Μη σλῆς

ἄσπατον δὲ ἀνακρῶσις βαλεῖν, Sophr. Aj. 1333.
 Ἀνακρῶσις, augeo, do incrementum. Ex a intens. et ἀλγος, augeo.
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, ἡ, non crescens, incrementum non capiens. Ex iisd.
 Ἀνακρῶσις, succresco, augeo. Ab ἀνακρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, idem quod ἀνακρῶσις, Hes.
 Ἀνακρῶσις, contero.
 Ἀνακρῶσις, gen. pl. part. præc. pass. verbi
 Ἀνακρῶσις, f. ἴσω, colligo; ἀνακρῶσις, recito, lego, Gl. V. Ἀνακρῶσις τὰ πάντα εἰς εἰαυτὸν, Phil. Ἀνακρῶσις τὰς βίβλους τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βιβλαστικῶν, supputare.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, ὄν, non unctus.
 Ἀνακρῶσις, cum quis non ungitur. Ex a priv. et ἀλείφω.
 Ἀνακρῶσις, fut. ἴσω, lambō, delingo.
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, reliquia ciborum. Ab
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, ἡ, collectivus, collectus, collectaneus. Ab ἀνακρῶσις, colligo.
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, collector, Sterph.
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, conveniunt scapulis tenues analectides altis, Ovid. de Art. Am. 3.
 Ἀνακρῶσις, εως, falsus.
 Ἀνακρῶσις, adv. falso.
 Ἀνακρῶσις, ἄτος, τὸ, alitudo; (2) quicquid in edito est, ut horti pensiles, &c. Ab ἀνακρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, ἡ, ὄν, hamula, Jos. vulgo ἀνακρῶσις, male, Sterph. Item medicamentum ad sanandum proficiens. Epith. remedii, Ern.
 Ἀνακρῶσις, ἡ, ὄν, recuperatorius; (2) refocillandus, recreandi vim habens.
 Ἀνακρῶσις, adv. apte ad refocillandum corpus.
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, resumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) schema rhetoricum. Ab ἀνακρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex a priv. et ἀλείφω, sano.
 Ἀνακρῶσις, insanabilis, immedicabilis. Πῶς ἀπαλλάξω βιοτὴν ἐμὴν τοῦδ' ἀνακρῶσις πάθος; Eurip. Hipp. 1396. Vide Brunck. et Musgrave.
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, ἡ, dissimilis. Ex a priv. et ἀλγος, similis.
 Ἀνακρῶσις, ventilō, vanno purgo.
 Ἀνακρῶσις, Dor. pro ἀνήλιπος, Theoc.
 Ἀνακρῶσις, discalearus, Dor. pro ἀνήλιπος.
 Ἀνακρῶσις, Dor. pro ἀνακρῶσις, ab
 Ἀνακρῶσις, fut. ἀνακρῶσις, p. ἀνήλιπος, absumo, insumo, impendo; (2) mercedem do, impensas suppedito; (3) consumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀνακρῶσις χρόνον, πόνον, λόγους ἐπὶ τινι τὰ χρήματα εἰς τὴν ξραπίσταν, τινὶ ἀργυρίον κάλλος, Isocr. Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ στρατοῦσι θηρία ἀνήλιποι, Xen. Pæd. 1. Τίνας χρόνον τοσοῦτ' ἀνάκρῶσις λόγον; Sophr. Aj. 1049. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνακρῶσις, Gal. 5, 15. Ex ἀνά et ἀλίπος, capio.
 Ἀνακρῶσις, lambō.
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex a priv. et ἀλγος, robur.
 Ἀνακρῶσις, εως, ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀνακρῶσις, impotentes, acc. pl. ab ἀνακρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, ignavia, Ion. pro ἀνακρῶσις.
 Ἀνακρῶσις, ἴδος, ὄν, ἡ, impotens, carens animo impatiente et ultionis studioso. Ex iisd.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, immutabilis, irconciliabilis.
 Ἀνακρῶσις, qui collegit, aor. 1. part. act. Poet. pro ἀνακρῶσις, a verbo ἀνακρῶσις, colligo.
 Ἀνακρῶσις, ὄν, proprie et sine allegoria dictus.
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, ἡ, immutabilis; (2) qui regre mutatur. Ex a priv. et ἀλλοιῶσις.
 Ἀνακρῶσις, assilio, insilio.
 Ἀνακρῶσις, εως, ὄν, ἡ, salsuginis expers. Ex ἀνά et ἄλμη.
 Ἀνακρῶσις, adv. secundum proportionem. Ex ἀνάλογος.
 Ἀνακρῶσις, εως, τὸ, locus in quo reponitur libri, sc. rationum. Ab cod.

¹Αναλογίω, ὤ, f. ἴσω, proportione respondeo, similis sum: τὸ ἀναλογεῖν, simile.
²Αναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.
³Αναλογίζομαι, ratioeior, reputo, aestimo.
⁴Αναλογίζεσθαι τὸς χρόνους, τὸς τόκους. Ἀναλογισασθε γὰρ, &c. *Heb.* 12, 3.
⁵Αναλογικός, ἡ, ὄν, proportionalis.
⁶Αναλόγημα, ἄτος, τὸ, idem quod
⁷Αναλογισμός, ἔ, ὄ, ratioeinato, subductio; (2) cogitatio.
⁸Αναλογιστικός, probabiliter, per conjecturam.
⁹Ἀνάλογος, υ, ὄ ζ ἡ, consentaneus. Ex ἀνὰ τε λόγους, ratio.
¹⁰Αναλόγησα, quae similis est, part. praes. act. f. g. contr. pro ἀναλογίσησα, a verbo ἀναλογίω.
¹¹Αναλόγησ, adv. convenienter, congrue.
¹²Ἀναλος, υ, ὄ ζ ἡ, insulvus, non salutus. Ex α priv. et ἄλς, sal.
¹³Ἀνάλω, idem quod ἀναλίω, consumo, perdo. Λόγους ἀναλῶς, *Eurip.* *Med.* 325.
¹⁴Ἀναλτος, υ, ὄ ζ ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) non augescens; (3) non salutus. Ex α priv. et ἄλω, alo; vel ἄλω, augeo; vel ἄλς, sal.
¹⁵Ἀναλύειν, resolvere, praes. inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω.
¹⁶Ἀναλύω, ingemisco, singultio.
¹⁷Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio, dissolutio; (2) abrogatio, remissio; (3) migratio, discessus, abitus, praesenti e vita; (4) explicatio. Ab ἀναλύω.
¹⁸Ἀναλυτής, ἦρος, ὄ, liberator.
¹⁹Ἀναλυτικός, ἡ, ὄν, qui. resolutior, totum in suas partes, elementa, &c. resolvens; vel modum resolvendi demonstrans.
²⁰Ἀναλυτός, ὤ, f. ἴσω, redimendum concedo, redemptum reddo. *In med.* redimo.
²¹Ἀναλύω, f. ἴσω, resolvo, dissolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redco, revertor; (4) abeo, discedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γινόμενα, irrita facere; *δικαίε*, reverti. Πότι ἀναλύει ἐκ τῶν γάμων, *Luc.* 12, 36.
²²Ἀναλύφάθητος, υ, ὄ ζ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἔφα, et βήτα.
²³Ἀνάλωκα, consumpsi, l. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίωκα.
²⁴Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.
²⁵Ἀνάλωσα, aor. l. verbi ἀναλίωκα, *Att.* pro ἀνήλωσα. Τίνος χάριν τοσόνδε ἀνάλωσας λόγους; *Soph.* *Aj.* 1049.
²⁶Ἀναλώσκει, consumpsisse, a. l. inf. act. verbi ἀναλίωκα, pro ἀναλώω.
²⁷Ἀνάλωσις, εως, ἡ, consumptio, et
²⁸Ἀναλωτής, ἔ, ὄ, consumptor. Ab eod.
²⁹Ἀναλωτικός, ἡ, ὄν, absumens, vim consumendi habens. Ab
³⁰Ἀνάλωτος, υ, ὄ ζ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. et ἄλωτος, expugnabilis.
³¹Ἀναλωφάω, ὤ, f. ἴσω, respiro, interquiesco, mitesco, dessevio, *Odys.* 9, 460. *Arctaus*, ii, 11, 112.
³²Ἀναμάω, aor. 2. sub. ab ἀναμανθάνω.
³³Ἀναμαιμάω, ὤ, furibundo impetu sursum deorsum feror, *furo*, *Il.* 20, 490.
³⁴Ἀναμαύλασσα, vel ἀναμαλάττω, fut. ἄζω, remollio, subigo.
³⁵Ἀναμανθάνω, fut. ὄσομαι, de integro disco; (2) disco, attendo; (3) dedisco, melius disco.
³⁶Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor.
³⁷Ἀναμαίξεντος, υ, ὄ ζ ἡ, qui nullis plaustris permeari potest, aut tritus nondum est. Ex α priv. et ἄμαξα, curvus, plaustrum.
³⁸Ἀναμαμαίω, splendescō.
³⁹Ἀναμαρτήσια, ας, ἡ, cum quis non peccat, non errat, innocencia. Ex α priv. et ἀμαρτήσιον.
⁴⁰Ἀναμαρτήσιος, υ, ὄ ζ ἡ, peccati expers, qui sine peccato est; (2) qui peccare nequit, in quo lapsus vel error locum non habet. Ex ἴσδ.
⁴¹Ἀναμαρτήτως, adv. sine peccato, juste et recte.
⁴²Ἀναμαρτοπίης, ἴος, ὄ ζ ἡ, qui verbis non peccat, qui falsum non dicit, *Swicer*.
⁴³Ἀναμαρκαίωμαι, (al. ἀναμαρ.) idem quod
⁴⁴Ἀναμύσσομαι, ὤμαι, it. ἀναμασσ. iterum man-

do rumino; (2) diligenter, iterum iterumque cogito, exploro.
⁴⁵Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ζω, pinso, subigo farinam; (2) abstergo; (3) luo, de pœna, et in *med.* (4) exprimo, imitor; (5) tollo colores penicillo, et in tabulam transfero, *Ern.* Ἀναμάσσειν τι ἐαυτῷ κεφαλῇ, in periculum se inferre. Ἐν θυρίᾳ σφυγμῶν ἀναμάττω, mortario rotundo subigebat, *Aristoph.* *Nub.* 676. (3) καὶ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέω, ego meo capite pendo, *Herodot.* 1, 155. Ὁ σὴ κεφαλῇ ἀναμάξεις, *Odys.* 19, 91.
⁴⁶Ἀναμαστῶν, f. ἴσω, quero; (2) requiro; (3) diligenter curo, pervestigo.
⁴⁷Ἀναμασχάλησθ, ἦρος, ὄ, axillaris. Ex ἀνὰ τε μασχάλη, axilla.
⁴⁸Ἀνάματος, υ, ὄ ζ ἡ, aquis carens, *Hes.* Ex α priv. et ἄμα, fluentum.
⁴⁹Ἀναμάχεσθαι, praes. inf. med. verbi
⁵⁰Ἀναμάχομαι, f. ἴσομαι, vel ἴσομαι, rursum seu denuo pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem restituo, aciem reparo. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῶν πλῆθει τὴν φθορὰν, compensat, *Aristot.*
⁵¹Ἀνάματος, υ, ὄ ζ ἡ, qui consendi non potest. Ex α priv. et ἀματὸς, pro ἀναματὸς, scansilis.
⁵²Ἀναμέλητος, υ, ὄ ζ ἡ, non emuletus; (2) qui nequit mulgieri. Ex α priv. et ἀμέλω.
⁵³Ἀναμέλιτος, ὄν, idem.
⁵⁴Ἀναμίλω, f. ἴσω, cano, celebrotantu.
⁵⁵Ἀναμιμίγνινος, adv. mixtum, promiscue.
⁵⁶Ἀναμιμίχεται, permixti sunt, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀναμιμίγνινοι εἰσι, a verbo ἀναμιμίγωμαι, permisceo.
⁵⁷Ἀναμίνω, f. ἐνώ, expecto; (2) permaneo, constans manco; (3) maneo alicquem, vel aliquid; (4) differo, moror. (4) ἀνάμινον δι φασγάνων τομάς, *Eurip.* *Or.* 1101. Ἀναμίνειν τὴν ὄραν, ἐν τοῖς ἥθεσι κίνδυνον ἔτιρες ἀναμίνωσι. Ἀναμίνειν τὸν υἱὸν αὐτῷ ἐκ τῶν ἑρανῶν, *1 Thess.* 1, 10.
⁵⁸Ἀναμίσιος, υ, ὄ ζ ἡ, qui est medius aliquo in loco, intermedius.
⁵⁹Ἀνάμισος, υ, ὄ ζ ἡ, plenus, refertus. Hinc
⁶⁰Ἀναμισθῶ, f. ἴσω, repleo. Κατ' ἐκ τῶτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γράμματιών ἀνεμισθῶν, *Aristoph.* *Ran.* 1202.
⁶¹Ἀναμιστρέω, ὤ, f. ἴσω, metior; (2) denuo metior, remictor; (3) itcr eundo remetior; (4) narro, commemoro, *in med.* fere eadem notat: item per mensuram dividere, ut agros colonis. Δόχον τ' ἀναμιστρέασθαι δυσμείων, aciem hostilem metiri, *Theoc.* 24, 125, pessime interpret. Ἀναμιστρέειν τὸ χωρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς πράξεις ἀνεμιστρέσθαι τὸς κινδύνους. Τί ἄρρητ ἀναμιστρέασθαι μὲ δι; *Eur.* *Or.* 14. Hinc
⁶²Ἀναμίτρησις, εως, ἡ, dimensio.
⁶³Ἀναμηρυκάομαι, ὤμαι, f. ἴσομαι, rumino, remando. Ἀναμηρυκάομιος τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα, *Luc.*
⁶⁴Ἀναμηρύομαι, rumino, *V. L.*
⁶⁵Ἀναμηρύομαι, f. ῥύσομαι, fila dilapsa, scu fluentia, fuso circumcincto recolligo.
⁶⁶Ἀναμηχανάομαι, ὤμαι, f. ἴσομαι, rursum machinor; rursus molior; irritum conatum nova calliditate vel arte reparo.
⁶⁷Ἀνάμιγδῶ et Ἀναμιγδῆν, adv. mixtum, promiscue. Ab
⁶⁸Ἀναμίγνυμι, f. ἴσω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμίγνυμι τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμιχθέντες τῷ πλῆθει, πρὸς ἀλλήλους.
⁶⁹Ἀναμιγνύω, idem.
⁷⁰Ἀναμίλλητος, υ, ὄ ζ ἡ, non controversus; (2) non contentiosus. Ex α priv. et ἄμιλλα.
⁷¹Ἀναμνήσκειν, in mentem revoco. Ἀναμνήσκειν τινά τινας, τῆς παιδείας. Ὅς ἑμῶς ἀναμνήσει τὰς ἀδῆς μὲν, *1 Cor.* 4, 17. Ἀναμνήσκεισθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, *Heb.* 10, 32. Ex ἀνὰ τε μάμνη, recordor.
⁷²Ἀναμίνω, maneo. Ex ἀνὰ τε μένω, maneo.
⁷³Ἀναμύνηζω, f. ἴσω, cantillo, parva sc. et quereula voce.
⁷⁴Ἀναμίξ, adv. promiscue, mixtum.

⁷⁵Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio.
⁷⁶Ἀναμίω, f. ἴσω, permisceo, remisceo.
⁷⁷Ἀναμισθαρίω, ὤ, f. ἴσω, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθός, merces, et ἀφηναι, capio.
⁷⁸Ἀναμμα, ἄτος, τὸ, quod accensum est, ignitum; (2) fax ardens seu accensa. Ab ἀνάπτω, accendo.
⁷⁹Ἀνάμηστος, υ, ὄ ζ ἡ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv. et ἄμμα.
⁸⁰Ἀναμμένος, amictus, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνημμένος, a verbo ἀνάπτωμαι, induo.
⁸¹Ἀναμνάομαι, ὤμαι, f. ἴσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμνησθεῖς, τὰς τῷ πατρὸς προμερείς, περί τινας.
⁸²Ἀναμνάω, ὤ, f. ἴσω, suggero, admoneo, in mentem revoco.
⁸³Ἀναμνησθῶμεν, recordemur, sive recordati simus, 1. pl. a. l. conjunct. pass. verbi ἀναμνήσσομαι pro ἀναμνάομαι, recordor. Hinc
⁸⁴Ἀναμνησις, εως, ἡ, reminiscencia, recordatio; differt ab ὑπόμνησις, vide Ammonium; (2) commonefactio.
⁸⁵Ἀναμνηστικός, ἡ, ὄν, qui reminiscencia valet; (2) facile reminiscens. Ab eod.
⁸⁶Ἀναμολῶ, fudo, inquino, ut simplex.
⁸⁷Ἀναμονή, ἦς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμίνω, remaneo.
⁸⁸Ἀναμόγγνυμι, f. ζομαι, imprimo, rejicio, *Ern.*
⁸⁹Ἀναμορμύω, cum murmure ebullio, aestuo. Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκαμένη, *Odys.* 12, 238.
⁹⁰Ἀναμορφῶ, ὤ, f. ἴσω, reformo. Hinc
⁹¹Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.
⁹²Ἀναμορμύω, f. ἴσω, vectibus submoveo, amolior; (2) tollo, submoveo. Τί τὰσδε κινήεις κἀνομορμύλεις πύλας; *Eur.* *Med.* 1317.
⁹³Ἀναμπέχρονος, υ, ὄ ζ ἡ, non habens ἀμπέχρονη, seu certum vestitum; non togatus, seu lacuiatus. Ex α priv. et ἀμπέχρον.
⁹⁴Ἀναμπλάκηντος, υ, ὄ ζ ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνὰ τε πλακία, error.
⁹⁵Ἀνάμπυξ, ἴκος, ὄ ζ ἡ, non habens vittam. Ex α priv. et ἄμπυξ.
⁹⁶Ἀναμύζω, f. ἴσω, iterum inungo. Hinc
⁹⁷Ἀναμυσιμός, ἔ, ὄ, unctio repetita.
⁹⁸Ἀναμυθίζομαι, f. ἴσομαι, irrideo; (2) snspiro.
⁹⁹Ἀναμύω, f. ἴσω, aperio oculos, dispicio; (2) visum recipio. Ex ἀνὰ τε μύω, conniveo.
¹⁰⁰Ἀναμφήριστος, υ, ὄ ζ ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α priv. et ἀμφήριστος.
¹⁰¹Ἀναμφηρίσως, adv. sine dubio vel controversia.
¹⁰²Ἀναμφίβολος, υ, ὄ ζ ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. et ἀμφίβολος.
¹⁰³Ἀναμφίβωλος, adv. sine dubitatione.
¹⁰⁴Ἀναμφίδωξος, υ, ὄ ζ ἡ, minime dubius. Ex α priv. et ἀμφίδωξος, dubius.
¹⁰⁵Ἀναμφιδόξως, adv. proculdubio; (2) omnium consensu.
¹⁰⁶Ἀναμφίσιτος, υ, ὄ ζ ἡ, non indutus, nudus, *Swicer*. Ex α priv. et ἀμφίσιττω, induto.
¹⁰⁷Ἀναμφίσιτως, adv. nude, sine vestibus, *Swicer*.
¹⁰⁸Ἀναμφίλεκτος, υ, ὄ ζ ἡ, non dubius, extra controversiam positus. Ex α priv. et ἀμφίλεκτος, in controversia positus.
¹⁰⁹Ἀναμφίλεκτως, adv. sine controversia.
¹¹⁰Ἀναμφίλογος, υ, ὄ ζ ἡ, non dubius, certus, non controversus; (2) carens difficultatibus. Οὐκ ἄσπορον ἐδὲ ἀναμφίλογον, *App.* *Bell.* *Civ.* 2, 128. Ex α priv. et ἀμφίλογος.
¹¹¹Ἀναμφιλόγως, adv. sine controversia.
¹¹²Ἀναμφισθητήσιμος, ὄ ζ ἡ, idem quod
¹¹³Ἀναμφισθητήσιος, υ, ὄ ζ ἡ, non controversus. Ex ἀνὰ τε ἀμφισθητήσιος, controversor.
¹¹⁴Ἀναμφισθητήτως, adv. sine controversia, haud dubie.
¹¹⁵Ἀναμωκάομαι, ὤμαι, fut. ἴσομαι, irrideo.
¹¹⁶Ἀνανάγκαστος, υ, ὄ ζ ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α priv. et ἀνάγκαστος.
¹¹⁷Ἀνανδρία, ας, ἡ, et ἀνανδρεία, ignavia, improbitas, levitas degeneris et imbellis animi.
¹¹⁸Ἀνανδρείς, οἰ, eunuchi, *ap.* *Hipp.*
¹¹⁹Ἀνανδρος, υ, ὄ ζ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis; (2) viris vacuus; (3) ἡ, inupta, eonjugii expers. Ἐγὼ οὐτ' ἀνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων, viris vacuam, *Soph.* *Ed.* *Col.* 939. Ἀνανδρος ἀλωμένας,

μένας, conjugii experte, *Id. Æd. Tyr.* 1505.
 Ἀναδρός, ἡ τεκνύουσα, *Id. Trach.* 308. Ex a priv. et ἀνήρ, vir. Hinc
 Ἀναδρόσος, ὡ, f. ὄσος, ignavum reddo, eviro.
 Ἀναδρόσος, adv. non viriliter, ignave.
 Ἀναδρόσος, ἡ, ἡ, viduata, marito orbata.
 ἡναις ἀναδρόσος τεύχεσθαι, *Soph. Trach.* 109.
 Ἀναεῖξω, f. ἄσω, renovo, instauro; ἀναεῖξομαι, mutuo me in novam formam. Ἀναεῖξεν αὐτὸν αἰεὶ, *Aristoph. Ran.* 602.
 Ἀναεῖμω, recenseo; (2) distribuo. Ἀναεῖμίστο τῆς μητρὸς τὰς μητέρας, *Herodot.* quæ lectio suspecta est.
 Ἀναεῖσθαι, renovari, præsent. inf. pass. contr. pro ἀναεῖσθαι. Ab
 Ἀναεῖσθαι, fut. ὄσω, renovo, instauro; (2) percontor quid sit novi de aliquo, vcl de aliqua re. (2) πρὶν ἡμεῖς ἀναεῖσθαι λόγους, priusquam didicerim quid vobis interea contigerit novi, *Soph. Trach.* 396: vcl, priusquam novos tecum instaurem scrimones de Herculis rebus (quod rectius).
 Ἀναεῖσθαι τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μαχρῆν. Ἀναεῖσθαι δὲ τῶν πνεύματι τῶν ὀφθαλμῶν, *Ephes.* 4, 29. Τὴν ἐνομίαν τὴν ἐπὶ τῆς πατρὸς ἀναεῖσθαι, renovata lege patria, *Joseph. Maccab.* 18.
 Ἀνάετος, ἡ, ὁ ἢ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex a priv. et ἄνετος.
 Ἀναεῖσθαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναεῖσθαι.
 Ἀνάεσις, εὖ, ἡ, recusatio, repulsa; (2) rejectio capitis et oculorum; (3) requies a malis, ac libratio.
 Ἀναεῖσθαι, fut. ὄσω, renovo, abnuo, nutu veto; (2) suspicio, oculos et caput attollo; (3) emergo; (4) respiro ab ærumnis. Ἀνὰ δ' ὄφρασι νῦν ἐκάσθω, *Odys.* 9, 468.
 Ἀναεῖσις, εὖ, ἡ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀναεῖσθαι, renovo.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ, epith. sacrificii, apud *Jos.* quod fit ad instaurandam memoriam et gratiam beneficiorum superiorum, *Eryn.*
 Ἀναεῖσθαι, repuerasco.
 Ἀναεῖσθαι, idem quod ἀναεῖσθαι, *Gas.*
 Ἀναεῖσθαι, f. ψα, ad sobrietatem redeo ab ebrietate; (2) respisco; (3) cum ex, liberor ab aliquo malo, expedit me e malo; item (4) desino. Καὶ ἀναεῖσθαι ἐκ τῆς τῷ διαβόλῳ παρὰ τὸν 2 *Tim.* 2, 26.
 Ἀναεῖσθαι, f. ζομαι, cno, emergo; (2) reerere et calamitate.
 Ἀναεῖσθαι, fut. ἴσω, refloresco. Ab
 Ἀναεῖσθαι, εὖ, ἡ, flore carens; (2) infirmus. Ex a priv. et ἄνετος, flos.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ ἢ, merore carens; (2) innocuus, innocuus; (3) superbus. (*Dor.* pro ἀνήνος, effrænis, superbus. Ex a et ἡνία, *Steph.*) Ex a priv. et ἡνία, merore. Hinc
 Ἀναεῖσθαι, adv. sine dolore et molestia.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ, distributio; (2) iterata recensio. Ab ἀναεῖσθαι, distribuo.
 Ἀναεῖσθαι, fut. ἴσω, in morbum recido.
 Ἀναεῖσθαι, τὰ, acclivia: adv. sursum, in arduum, adversc.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ ἢ, cui nullus est æmulus, unde pro victo. Ex a priv. et ἀναεῖσθαι, depugno.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex a priv. et ἀναεῖσθαι, reddo debitum.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ ἢ, acclivis, arduus, sursum tendens; (2) difficilis. Ex a priv. et ἀναεῖσθαι.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ ἢ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire, vcl attollere. Ex a priv. et ἀναεῖσθαι, contra adspicio.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ ἢ, quem contra dici non potest. Ex a priv. et ἀναεῖσθαι.
 Ἀναεῖσθαι, adv. citra controversiam.
 Ἀναεῖσθαι, ἡ, ὁ ἢ, cui nihil responderetur, aut carens alternatione cantus; (2) quem contra dici non potest. Ex a priv. et ἀναεῖσθαι, respondeo.
 Ἀναεῖσθαι, haurio, ut simplex.

Ἀνάουτα, inutiliter, *Dor.* pro ἀνήουτα.
 ἈΝΑΞ, ἄκος, ὁ rex, ἡ, regina; ab ἄκος, quod medelam significat, testibus *Plutarcho* et *Eustathio*; (2) herus, dominus; (3) nomen diis commune, *Eurip. Iphig. in Aul.* 739.
 Ἀναξ κάπης, remex, *Id. Cycl.* 86.
 Ἀναξ, ἡ, ἡ, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἡνάξ, a verbo ἀνάσσω, regno.
 Ἀναξάριος, f. ἀνώ, rursum carmino; (2) iterum discerpo, lacerō. Ἀναξάριος, recrudescere, de dissidio, *Polyb.*
 Ἀναξάριος, f. ἀνώ, sicco. Hinc
 Ἀναξάριος, εὖ, ἡ, exsiccatio.
 Ἀναξάριος, ἡ, ἡ, munera et terra submittent. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, submitto, et δῶρον, munus; vel principatum tenens in liberalitate munerum elargiendorum. Ab ἀνάσσω, *Eryn.*
 Ἀναξάριος, fut. ἴσω, indigna patior; (2) indignitate rei commoveo, irascor, &c. Ex ἀνάξιος et πάσχω.
 Ἀναξάριος, idem et ex iisdem.
 Ἀναξάριος, a. 2. part. act. f. g. verbi ἀναξάριος, pro ἀναξάριος.
 Ἀναξάριος, ἡ, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut injuriam indignitatem queritur, *Eryn.*
 Ἀνάξιος, ἡ, ὁ ἢ, indignus; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex a et ἄξιος.
 Ἀνάξιος, idem quod ἀνάξιος, *Eryn.*
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, in cithara regnans. Epith. hymni, *Pind.* Ex ἀνάσσω et φόρμιγγος.
 Ἀνάξιος, adv. indigne, immerito.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, subligaculum; in plur. ἀναξάριος, tibialia, braccæ. Ex ἀνάξιος et σύρω.
 Ἀναξάριος, fut. ὄσω, rado.
 Ἀναξάριος, fut. ὄσω, rursus instituo.
 Ἀνάξιος, ἡ, ὁ ἢ, pes carminis primam et secundam syllabam breves, tertiam longam habens; (2) versus anapesticus. Ab ἀναπαύω, repercutio.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, mallei fabrorum. Ab
 Ἀναξάριος, fut. ὄσω, repercutio, referio.
 Ἀναξάριος, fut. ὄσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo; (2) pugnam reparo, instauro.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, indelebilis. Ex ἀνάξιος et ἀκαλείφω, deleo, deungo.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, genus saltationis. Ex ἀνάξιος et πάλη, lucta.
 Ἀναξάριος, adv. e contrario, in vice.
 Ἀναξάριος, ὡ, ἡ, recurro.
 Ἀναξάριος, exsilio. Ἀναξάριος ἰχθύς θῖν' ἐπὶ φυκίοντι, *Il.* 23, 692. *Poet.* pro ἀναξάριος. Ab ἀνάξιος, ἐπὶ, et ἄλλομαι, salio.
 Ἀναξάριος, f. ἀλώ, vibro, evibro; vibro alas, i. e. volo. Ἀπὸ τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀναξάριος, quæ per latum aerem volatis, *Eurip. Or.* 322; (2) percutio, τὰ κολὰ τ' ἀμπαλλοῦσι, pro ἀναξάριος, *Aristoph. Ran.* 1486. Hinc
 Ἀναξάριος, εὖ, ἡ, vibratio, quassatio.
 Ἀναξάριος, seu ἀμπαλιος, ὁ, resortitio, *Pind.*
 Ἀναξάριος, f. ὄσω, mutuo sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνάξιος et Πάριος, Parius.
 Ἀναξάριος, ὁ, imperfectus, mancus.
 Ἀνάξιος, ἡ, ὁ ἢ, omnis, antos, omnis, universus. Ex ἀνάξιος et πάς.
 Ἀναξάριος, f. ὄσω, adsperso; (2) affero, addo alicui rei; item edo, in med.
 Ἀναξάριος, idem quod ἀναξάριος.
 Ἀναξάριος, f. ἴσω, sursum versus gradior, adverso flumine navigo.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, indefatigabilis. Ex a priv. et ἀπαύω, defatigo.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, quies, requies; (2) cessatio; (3) diversorium, locus quietis; (4) finis periodi, ap. rhetores; (5) intervalla respirandi. Ab ἀναξάριος.
 Ἀναξάριος, idem et ab eod.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, requies, intermissio a laboribus. Ab eod.
 Ἀναξάριος, εὖ, ἡ, idem et ab eod.
 Ἀναξάριος, ἡ, ὁ ἢ, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castrametanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ἡ, τὸ, idem et ab eod.
 Ἀναπαύω, f. ἄσω, sedo, do requiem seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (3) donator immunitate; (4) confero me cubitum; (5) morior, excedo e vita. Ἀναπαύειν αὐτὸν, τὸ τράστειμα, τὸς ἰσπίας τῷ βαδίζειν, ἀναπαύσθαι τὸν πόνο, ἐκ καμῆται τῷ βίῳ, mori. Ἀναπαύον μὲ τὰ σπλάγγχρα ἐν Κυρίῳ, *Philom.* 20. Ἀναπαύονται τὸ πνεῦμα αὐτῷ ἀπὸ πάντων ἡμῶν, 2 *Cor.* 7, 13.
 Ἀναπαύω, fut. ὄσω, persuadeo; (2) sollicitum mutandam sententiam, ad rebellandum. Τὸς ἀνδρας ἀναπαύσκειν ἐκεῖ ἐστὶν εὖτος, *Aristoph. Thesm.* 458. Παρὰ τὸν ἦμον ὄσους ἀναπαύει τὸς ἀνδρας σέβεται τὸν Θεόν, *Act.* 18, 13.
 Ἀναπαύω, ἡ, ὁ ἢ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum; (5) recensio copiarum.
 Ἀναπαύω, fut. ὄσω, vcl ἴσω, iterum expetior, iterum tento; (2) tento, expetior.
 Ἀναπαύω, fut. ἐρῶ, transadigo, transfigo.
 Ἀναπαύω, ἡ, ὁ ἢ, funis quo aliquid religatur, et præsertim quo naves religantur ad litus; (2) fiducia aggrediendi aliquid. Ab ἀναπαύω.
 Ἀναπαύω, ἡ, ὁ ἢ, persuasivus, aptus ad persuadendum. Ab eod.
 Ἀναπαύω, ἡ, ὁ ἢ, qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.
 Ἀναπαύω, f. ὄσω, iterum numero, repeto; (2) animo vcrso, præterita repeto, rumino; Ὅσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπαύομαι τὴν πιασὴν ἡμῶν εὐδαιμονίαν, *Luc.* Ἀναπαύω φρενὶ πικρῇ, *Lycurg.* 9.
 Ἀναπαύω, fut. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπαύω χρήματα, τὶ ἐκεῖνος, δυσωδία. Ἐπὶ δὲ τοῖσι τὸ ἀνεπεμψεν ἱερὸν, *Aristoph. Thesm.* 1054.
 Ἀναπαύω, completa sunt, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπαύω, completo.
 Ἀναπαύω, apertus, part. perf. pass. per Syncope. pro ἀναπαύω. Ab ἀναπαύω.
 Ἀναπαύω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.
 Ἀναπαύω, qui discubuit, part. perf. act. v. ἀναπαύω, pro ἀναπαύω.
 Ἀναπαύω, accumbere, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπαύω, pro ἀναπαύω.
 Ἀναπαύω, discumbere, a. 2. inf. act. v. ejusd.
 Ἀναπαύω, f. ὄσω, idem quod
 Ἀναπαύω, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπαύω ἰσθία λευκά, τὰς θύρας, τὸ συζητῶν τὸν πόνο. Ἦν ἄπειρον ἀναπαύω τὰ ὄσα, *Luc.* Ἀνὰ δ' ἰσθία λευκά πετάσας, *Odys.* 10, 506. Ex ἀνάξιος et πετάω, rando.
 Ἀναπαύω, idem et ex iisdem.
 Ἀναπαύω, ὡ, f. ἴσω, idem et ex iisdem.
 Ἀναπαύω, f. ἀναπαύωμαι, in altum evolo.
 Ἀναπαύω, f. ψω, recoquo.
 Ἀναπαύω, visus sum, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναπαύω, exhibeo.
 Ἀναπαύω, f. ὄσω, emitto in modum fontis et scaturiginis.
 Ἀναπαύω, fut. ἴσω, suffigo, suspendo. Πηξὶ κεφαλὴν ἀνακαλοῦσθαι, *Il.* 18, 177.
 Ἀναπαύω, ὡ, f. ἴσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. Ἀναπαύω ἐπὶ τὸν ἴσπον, πρὸς τὸν ἴσπον, ἐκ μέσων. Ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ εὖδος ἀναπαύωμαι, *Aristoph. Ran.* 575. Hinc
 Ἀναπαύω, εὖ, ἡ, exsultatio, procurso.
 Ἀναπαύω, f. ὄσω, fuso circumactō recolligo.
 Ἀναπαύω, ἡ, ὁ ἢ, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, seu vitiatio. Ab
 Ἀναπαύω, ἡ, ὁ ἢ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus, &c. Hinc
 Ἀναπαύω, ὡ, f. ὄσω, mutilo, mutilum reddo.
 Ἀναπαύω, f. ὄσω, scaturio, erumpo e scaturigine.
 Ἀναπαύω, f. ὄσω, iterum vcl sursum retrove prcmo. Ἀναπαύω φλέγμονας, *Act.*
 Ἀναπαύω, perfertre, præsent. inf. act. verbi

Ἀναπλήρωσις, f. ἴσω, repleo, impleo. Ἀναπληρῶντι τινι φέβω, φίλιαν ἀπιστίαν.
 Ἀναπίνω, absorbeo, resorbeo, *Hippiocr.*
 Ἀναπιπράσκω, f. ἴσω, revendo, emptum vendo.
 Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo ad mensam; (3) supinus sum; (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam mutuo. Ἀναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρὰ τινι. Νικώμενοι ἐπ' ἑλάχιστον ἀναπίπτουσι, *Thuc.* Ἄλλ' ὅταν κληθῆς, παροῦθις ἀνάπυσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, *Luc.* 14, 10.
 Ἀναπιστεύω, f. εἴσω, confido, spero, bono animo esse incipio.
 Ἀναπιπνάμεν, præf. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀναπιπνάει, ab ἀναπίπτημι pro ἀναπίπνω, suprinus jacio.
 Ἀναπίπτημι, expando, explico. Ab ἀνὰ et πτώω, *randio.*
 Ἀναπλάκω, on, *Poet.* pro ἀναμπλάκωτος, *Soph.*
 Ἀναπλάσαντες, qui formaverunt, nom. pl. a. 1. part. act. verb. ἀναπλάσσω, formo, fungo.
 Ἀνάπλωσις, eas, ἦ, fictio sui formatio de integro, ut restituito membri fracti in integro; (2) regeneratio.
 Ἀνάπλωσις, ἄσος, τὸ, figmentum, id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.
 Ἀναπλασμός, ὦ, ὁ, quo. dic. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, seu ipsa fingendi actio; (3) fictio rrum quæ non sunt aut esse possunt. Ab
 Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiseor, imaginor apud me, quæ non sunt. Ἀναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκω.
 Ἀναπλέκω, ἱππικάντι, 3. plur. præf. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκωσι. Ab
 Ἀναπλέω, f. ζω, implico, innecto; (2) redimio.
 Ἀναπλεύσασθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.
 Ἀναπλεύω, f. εἴσω, provochor in altum, e portu solvo; (2) navigo; (3) ἀναπλεύσασθαι, dicuntur v. gr. flumina, in quibus naves commeant. Ἐς Τροίην νῆσον ἀναπλεύσασθαι ἕμιλλον, *Il.* 11, 21.
 Ἀνάπλωσις, ὦ, ὁ, ἕ, ἦ, plenus, refertus.
 Ἀναπλήω, f. ἴσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινὰ τινας. Κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται, *Il.* 8, 35.
 Ἀναπληρωμός, ὦ, f. ἴσω, redundo, exundo.
 Ἀναπληρώω, ὦ, f. ὄσω, expleo, suppleo, impleo. Τὸ ἄρῳν ὑπέρημα ὄρω ἀναπληρώσαν, *1 Cor.* 16, 17. Καὶ ἀναπληρῶται ἐπ' αὐτοῖς ἡ σφοδρῆτις, *Matth.* 13, 14. Hinc
 Ἀναπλήρωμα, ἄτος, τὸ, supplementum, explementum.
 Ἀναπληρωματικός, ἦ, ὄν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.
 Ἀναπληρωσις, eas, ἦ, expletio.
 Ἀναπλήσσει, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήσσω. Unde
 Ἀναπληστικός, ἦ, ὄν, expletivus.
 Ἀνάπλωσις, *contr.* usitatus ἀνάπλωσις, v. ὁ, evectio e portu; (2) remigatio navalis.
 Ἀναπλώω, ὦ, f. ὄσω, expando, explico.
 Ἀναπλώω, f. ὑνώ, eluo. Hinc
 Ἀνάπλωσις, eas, ἦ, ablutio, elotio.
 Ἀναπλώω, *solvere portu*, præf. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλέω, a verbo ἀναπλάω.
 Ἀνάπλωσις, eas, ἦ, explicatio, interpretatio.
 Ἀναπλώω, f. ὄσω, idem quod ἀναπλέω.
 Ἀναπνέειν, præf. inf. act. verbi ἀναπνέω.
 Ἀναπνέω, *Poet.* pro ἀναπνέω.
 Ἀνάπνευσις, eas, ἦ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio, Ab ἀναπνέω.
 Ἀναπνευστικός, ἦ, ὄν, vi respirandi præditus, respiratio serviens. Ab eod.
 Ἀνάπνευστος, v. ὁ, ἕ, ἦ, qui respirare non potest; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex a pleon. et ἀπνευστος.
 Ἀναπνέω, f. εἴσω, respiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) desidero, adspiro ad aliquid. Ἀνάπνευσις τῆς νόσου, *Soph.* *Aj.* 274.
 Ἀναπνεύσασθαι δ' ἀρῆϊον υἱὸς Ἀχαιῶν, *Il.* 11, 799. Hinc
 Ἀναπνέω, ἦ, ἦ, respiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητος, v. ὁ, ἕ, ἦ, non rejciendus, non contemnendus, qui amitti vel rejci non potest. Ex a priv. et ἀποβάλλω.
 Ἀναπόγραφος, v. ὁ, ἕ, ἦ, a publicano non recens nec scriptus. Ex a priv. et ἀπογράφω.
 Ἀναπόδικτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, improbabilis, qui demonstrari aut probari nequit. Ex a priv. et ἀπόδικτος.
 Ἀναπόδικτος, adv. sine probatione vel demonstratione.
 Ἀναπόδικτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, non recipiendus. Ex a priv. et ἀποδίσχομαι, recipio.
 Ἀναποδίξω, f. ἴσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter perpendo, excutio, visio rem revolvoque animo. Ἀναποδίξεν εἰς τὰ ὅπισθεν τὰ γεγραμμένα. Hinc
 Ἀναπόδιξις, eas, ἦ, remeatio, retrocessio in pedem.
 Ἀναποδιμός, ὦ, ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.
 Ἀναπόδοσις, ἦ, remeatio, retrocessio. *Schol.* *Triclinii* ad *Soph. Electr.* 142. [Sed vid. ἀναπόδοσις.]
 Ἀναπόδοτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, non redditus; (2) non reddendus, gratuitus; (3) cui deest pars altera necessaria superiori respondens, *Ern.* Ex a priv. et ἀποδίδωμι.
 Ἀναπόδοτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, inevitabilis. Ex a priv. et ἀποδοῦμαι, effugio.
 Ἀναποικίλλω, variego, orno. *Schol.* *Pinclari* ad *Ol.* 10, 114.
 Ἀνάπνοισ, v. ὁ, ἕ, ἦ, non redemptus pretio, gratuitus. Ex a priv. et ἀπνοῖν.
 Ἀναπνοῖσις, adv. gratis. *Eustath.* ad *Il.* a. p. 56, l. 39.
 Ἀναπόκρητος, v. ὁ, ἕ, ἦ, cui non respondetur, seu cui responsum non est, qui non respondet. Ex a priv. et ἀποκρίνομαι.
 Ἀναπόλαυτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo frui non licet. Ex a priv. et ἀπολαύω, fruor.
 Ἀναπολεμέω, bellum infero, cieo, in bellum conjicio. Κεῖντος δὲ πάλιν τῷ ἀναπειμῆνι, *Strab.* 17.
 Ἀναπολέω, ὦ, f. ἴσω, revoco in animum, instaurum rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino (de brutis). Δις ταῦτα βέβηλες ἡ τοῖς ἀναπολεῖν μ' ἔπει; re- petere, *Soph. Phil.* 1267.
 Ἀναπόλησις, eas, ἦ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.
 Ἀναπολητικός, ἦ, ὄν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.
 Ἀναπολίξω, aro; (2) celebri carmine vel oratione, *ap.* *Pind.* proprie instaurō. (2) Ἀφροδίτας ἄρεαν ἡ χαρίτων ἀναπολίξομαι, *Pind. Pyth.* 6, 1.
 Ἀναπολόγητος, v. ὁ, ἕ, ἦ, inexcusabilis; (2) non defensus. Ex a priv. et ἀπολογίομαι, excuso.
 Ἀναπόλυτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, non absolutus; (2) indissolubilis; (3) non dimissus. Ex a priv. et ἀπολύω, solvo.
 Ἀναπομπή, ἦ, ἦ, sursum missio; (2) effossio, reegitatio, revolutio rei in animo. Ex ἀνὰ et πέμπω, mitto.
 Ἀναπομπήσις, v. ὁ, ἕ, ἦ, qui remittitur, aut remitti potest.
 Ἀναπομπός, ἦ, ὄν, qui mittit, ducit ad superos.
 Ἀναπόπτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, illotus. Ex a priv. et ἀποπίπτω, abluo.
 Ἀναπορεύομαι, procedo, in locum ceditorem imprimis.
 Ἀναπόσβεστος, inextinctus, semper lucens vel ardens. Ex a priv. et ἀποσβέννυμι.
 Ἀναποσκευὴ, ἦ, impedimentum, *V. L.*
 Ἀναπόσματος, v. ὁ, ἕ, ἦ, qui non descivit a fide, vel desciscere nequit. Ex a priv. et ἀπίσθημι, deficio.
 Ἀναποτόμομαι, avolo.
 Ἀναποτνιασμός, ὦ, ὁ, lamentatio cum imploratione divini auxilii, *Greg.*; (2) divini numinis imploratio.
 Ἀναπότριπτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, qui detergi aut ex-

cuti, depelli nequit; (2) indelebilis. Ex a priv. et ἀποτριβώ.
 Ἀναπράξις, ἦ, exactio.
 Ἀναπράσις, eas, ἦ, quo. dic. revenditio, iterata venditio. Ab ἀναπιπράσκω, revendo. Unde
 Ἀναπράσις, v. ὁ, ἕ, qui sibi vendita revendit.
 Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. ἄζω, exigo, re- posco, recuperō. Ἀναπράσσειν τὰ χεῖματα. Διὰ δύο ὑποσχέσεις τὴν μὲν βυλόμενος ἀναπράξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδοῦναι, *Thuc.*
 Ἀναπράσσειν, legatos mitto; (2) alteram legationem oboeo.
 Ἀναπρήω, f. ἴσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo, *Il.* 9, 433.; (3) de vento vela implente, *Ern.*
 Ἀναπρία, frendeo, *Nic.*
 Ἀναπροοιμιάζομαι, incipio cantum, in *Phanoti-* *no*, 76, 2.
 Ἀνάπτωσις, v. ὁ, ἕ, ἦ, inoffensus, qui non offendit. Ex a priv. et ἀπταιστος.
 Ἀναπτῶσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀνίπτωμαι.
 Ἀναπτέρω, animum addere, præf. inf. act. *con-* *tract.* pro ἀναπτέρομαι. Ab
 Ἀναπτέρω, ὦ, f. ὄσω, pennis scu alis instruo; (2) excito, instigo, animum addo, in spem præsertim levem et temerariam erigo; (3) suspensum tenco. (2) ἀγγελεῖ ἀνεστέρωκε δαναϊῶν πάλιν, *Eurip.* *Or.* 874. (3) ὡς φέβω μ' ἀναπτέρω, *Id.* *Suppl.* 89. Ἀναπτέρωσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, totum corpus extollere, *Aristoph.* *Lys.* 669. Ex ἀνὰ et πτέρω, ala.
 Ἀνάπτωμι, sursum volo.
 Ἀναπτήναι, a. 2. inf. act. verbi præc.
 Ἀναπτικός, ἦ, ὄν, incendiarii vim habens, *V. L.* Ab ἄπτω.
 Ἀναπτόομαι, ἔμαι, consternor, pavefio, per- terreo; ἀναπτῶμαι, spc erigor et animo, perf. pass.
 Ἀναπτόω, concito, amore incendo, *Θῆρας* ἀναπτόωσις ἐπὶ πάβοισι, *Orpian.* *Cyneyet.* 11, 425.
 Ἀναπτομένοιο, *Ion.* pro ἀναπτομένοιο. Ab ἀνάπτω.
 Ἀναπτος, v. ὁ, ἕ, ἦ, intactus; (2) suspensus et nexus per fibulam. *Epith.* vestis. Ex a priv. et ἀπτομαι, tangō.
 Ἀναπτύξω, a. 1. part. act. verbi ἀναπτύσσω.
 Ἀνάπτωσις, eas, ἦ, expansio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab
 Ἀναπτύσσω, f. ζω, expando, explico, ut ves- tem, telam; (2) aperio, ut librum; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo; (5) rumino (de brutis); (5) μήλοισι ἀναπτύσσω, ἴσα φορέην, cibum ruminat ad instar ovium, *Orpian.* *Haliect.* 1, 137. Ἀναπολεῖ ἔν, ἀναπτύσσει, μηρυκίζται, *Suidas* in *Σκάροισι*. Ἀναπτύξω τὸ βέβηλον, *Luc.* 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρὸς τὸ φῶς, *Soph.* *El.* 641. Hinc
 Ἀναπτύχῃ, ἦ, ἦ, explanatio, expositio. Ἠλίσ τ' ἀναπτύχαι, solisque exortus, *Eurip.* *Hipp.* 601.
 Ἀνάπτωσις, v. ὁ, ἕ, ἦ, qui aperiri potest; (2) apertus; (3) explicatus.
 Ἀναπτῶω, f. ὄσω, expando, expando cicio; *Gl. V.* sputo; (2) despuo, conspuo; (3) contemno.
 Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad; (2) circumpono, appono; ἀναπτόμαι, induco. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τὴν χάριν.
 Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνήγω, p. pass. ἀνήμμαι, ac- cendo, incendo. *Metaph.* suscito, stimulo. impello. Ἀνάπτειν ἕλην, πυράν. Ἐγὼ δ' ἐτί σω πυρὸς ἀνήλω φῶς νόμοισιν ἐν γάμοισι, *Eur.* *Phl.* 346. Νέφος ἰμαγωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει μέγιστον θυμῷ, *Id.* *Med.* 107. Ἦδη ἀνήθη- (τὸ πῦρ), *Luc.* 12, 49.
 Ἀνάπτωσις, eas, ἦ, decubitus, accubitus; (2) resupinatio; (3) animi remissio, consilio- rum vel ceptorum mutatio, spei conversio, *Ern.* Ab ἀναπίπτω.
 Ἀναπνῶνομαι, interrogo, percunctor. Hinc
 Ἀνάπνευστος, v. ὁ, ἕ, ἦ, pervergulatus, passim audi- tus, ognibus notus.
 Ἀναπυρόω, ὦ, f. ὄσω, accendo, inflammo.
 Ἀναπυρῶσις, v. ὁ, ἕ, ἦ, incendio.

²Αναπωλῆν, ᾧ, f. ἦσσι, rursus vando, revendo.
¹Ανάσσεις, εὐς, ἡ, discessus et reciprocatio maris. Ἄλλα Ζηνὸς τέχνησι ἀνάσσεισιν ἐξαίφνης ἄντρον εἰλεῖν, resorptam esse statim undarum colluviem, Pindar. Olymp. 9, 77.
¹Ανάσσεις, εὐς, ἡ, discessus et reciprocatio maris; quasi ἀνάσσεις, quia resorbetur. Reperitur et ἀνάσσεις. Frequentius ἀμπωτίς, quod vide.
²Ανασσειζῶ, fut. ἴσω, convalesco, ex morbo recreor.
²Ανασειρηκῶς, qui sustulit, perf. part. act. Att. pro ἀνηρηκῶς, a verbo ἀνασειζῶ, tollo.
²Ανασείμαι, ὠμαι, diras revoco, rescero, votum factum revoco. Ex ἀνὰ et ἀράομαι, p̄recor.
¹Ανασειύλος, ον, discalceatus.
¹Ανασειύρος, υ, ὁ ζῆ ἡ, argento carens, pecunia destitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (8) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex α priv. et ἀργυρός.
²Ανασειύστος, υ, ὁ ζῆ ἡ, non irrigatus, siccus. Ex α priv. et ἀρδῖνος, irrigo.
²Ανασειρία, ἡ, articularum seu artuum debilitas. Ab ἀνασειρός, Sterph.
²Ανασειρός, υ, ὁ ζῆ ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. et ἀρθρον, articulus.
²Ανασειρέμιον, ὠν, f. ἦσσι, enūmero, dinumero; recognosco. Gl. V. ἀνασειρέμι, renumerat.
²Ανασειρήμιος, υ, ὁ ζῆ ἡ, innumerabilis; (2) immensus; (3) imperitus numerorum, Eur. Hel. 1695. Ab α priv. et
²Ανασειρήμιος, υ, ὁ ζῆ ἡ, innumerus; (2) qui in nullo numero est, vilis.
²Ανασειρία, ὠν, non prandio; unde ἀνηρησικῶς, impransus, perf. pass. part. Ab ἀνασειρός.
²Ανασειρήσις, εὐς, ἡ, abstinentia a prandio.
²Ανασειρία, ας, ἡ, idem.
²Ανασειρηστος, υ, ὁ ζῆ ἡ, impransus.
²Ανασειριος, υ, ὁ ζῆ ἡ, impransus, non pransus; (2) prandio carens. Ex α priv. et ἄριστον.
²ΑΝΑΠΙΤΗΣ, υ, ὁ, piscis e concharum genere.
²Αναπιστοράφος, υ, ὁ ζῆ ἡ, nutritus vel alens anaritas. Ex ἀναπίτης et τέφρω.
²Αναπιστος, υ, ὁ ζῆ ἡ, nullius imperio subjectus; (2) ei non parens in cuius autoritate est; (3) non ortus, principio carens. Ex α priv. et ἀρχω, vel ἀρχομαι, incipio.
²Αναπιστός, υ, ὁ ζῆ ἡ, non idoneus, inconueniens et incongruus. Ex α priv. et ἀριμύζω.
²Αναπιστός, adv. non conuenienter.
²Αναπιστώ, f. ὤσα, adapto, copulo. Περσευτέρω τὴν περσευτέρω ἀναπιστώσας, Dion.
²Αναπιστώσις, ὠν, non congruo, non quadro.
²Αναπιστώσις, ας, ἡ, incongruentia, inconuenientia; (2) ineptia. Ab
²Αναπιστώσις, υ, ὁ ζῆ ἡ, haud incongruens, inconueniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus, Ph. ἀνάπισμωσιν, absonum, absurdum. Ex α priv. et ἀριστός, aptus.
²Αναπιστώσις, adv. incongrue, inconuenienter, inepte.
²Αναπιστώστω, idem quod ἀναπιστώστω.
²Αναπιστάδην, adv. cum impetu, vi, reuulsionc. Καὶ τὸτ' ἀναπιστάδην δλοῦ Βορέαο Δύελλα, tunc Borea perniciosa procella cum impetu, Apoll. Rhod. 4, 1232. Ab
²Αναπιστάζω, f. ὤσα, sursum rapio, abripio; (2) subito e medio tollo; (3) ad p̄nam rapio; (4) sede sua reuello, v. ἀναπιστάσας, 3. (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀνηρησασμένος εἰς θεάς· πρὸ ἄρας, morte pr̄reptus. Ἄλλα μιν αὐτίς ἀναπιστάσασα Δύελλα, Odys. 23, 316.
²Αναπιστάσας, a. l. part. act.
²Αναπιστάξανδρος, υ, ὁ ζῆ ἡ, homines devorans.
²Αναπιστάστος, υ, ὁ ζῆ ἡ, abreptus, sursum raptus; (2) repente raptus; (3) e sedibus suis emotus, et alio migrare coactus; (4) oppressus. Gl. V. abreptus.
²Αναπιστάστωσιν, f. 2. inf. pass. v. ἀναπιστάστωσιν.
²Αναπιστηκῶς, qui sustulit, p̄crf. part. act. Ion. pro ἀνηρηκῶς, a verbo ἀνασειζῶ, tollo.

²Αναρίπται, f. ψω, resarcio, reconcinno; (2) consuo, consarcio.
²Αναρίπται, rhapsodi more decanto.
²Αναρίπται, f. εὔσω, refluxo; (2) sursum fluo.
²Αναρίπται, f. ζω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo, effringo, disturbo; ἀναρίπται, diffingor; (2) crumpo; (3) confero sc. pugnam; ἀναρίπται, erupit, a. 2. ἀναρίπται, passus, patens, Gl. V. Τεῖχος ἀναρίπται, Il. 7, 461.
²Αναρίπται, idem.
²Αναρίπταις, adv. sine disruptione, ita ut efringi, p̄ruppi nequeat; pro simpliciter ἀρίπταις, vel pro ἀναρίπταις, Ern. Συνομιόσασιν, ὅσας ἀναρίπταις ἐχη, rata sint, Aristoph. Lys. 182.
²Αναρίπταις, ἄτος, τὸ, edictum p̄conis voce enunciatum. Ex ἀνὰ et ῥέω, dico.
²Αναρίπταις, f. l. inf. act. v. ἀναρίπταις.
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, disruptio, discissio. Ex ἀνὰ et ῥήγνυμι, rumpo.
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ et ῥέω, dico.
²Αναρίπταις, et ἀναρίπταις, idem quod ἀναρίπταις.
²Αναρίπταις, υ, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ et ῥιν, nasus.
²Αναρίπταις, f. ἴσω, ignem extinctum flatu resuscito; (2) accendo, suscito, exsuscito. Ἀναρίπταις πόλεμον, Cherys.
²Αναρίπταις, ὠν, f. ἦσσι, sursum, seu in altum, jacio, sublime jaculo; (2) temere et p̄cipitante adeo periculum, in aleam do; (3) adeo, suscipio; (4) p̄nitent me, muto consilium. Ἀναρίπταις τὸν κίνδυνον, μάχην, κίβον. Ἀναρίπταις ἄλλα πηδῶ, remis percutere, Odys. 7, 328. Ex
²Αναρίπταις, f. ψω, idem. Gl. V. subacto, jacto.
²Αναρίπταις, ὠμαι, f. χήσομαι, manibus et pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ et ἀρίπταις, vel potius ab antiquo ῥίγω, unde Lat. rego, arripo, erigo, et similia, Ern.
²Αναρίπταις, idem et ex iisdem.
²Αναρίπταις, actio enitendi in murum pedibus et manibus, Porphy. de Prosodia, in Anecdotis Græcis, 2, 114.
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, ipsa actio sursum jaciendi.
²Αναρίπταις, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ et ῥέω, fluo.
²Αναρίπταις, ὠν, f. ἦσσι, resorbeo, absorbeo cum magno stridore, Odys. 12, 104. Hinc
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, absorptio.
²Αναρίπταις, ας, ἡ, motus versus superiores partes. Ab
²Αναρίπταις, υ, ὁ ζῆ ἡ, sursum vergens; (2) retrocedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ et ῥέω.
²Αναρίπταις, υ, refluxus. Ex ἀνὰ et ῥέω.
²Αναρίπταις, vel ἀναρίπταις, ὠν, f. ἦσσι, resorbeo, absorbeo. Ex ἀνὰ et ῥέω, sorbeo.
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, resorptio, absorptio.
²Αναρίπταις, cum strepitu retroruo (de fluctu).
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, redemptio; (2) sacrificium; (3) libertatis recuperatio. Ab
²Αναρίπταις, f. ὤσα, redimo, libero captivum; (2) reparo, resarcio; (3) macto, sacrifico.
²Αναρίπταις, apertus, perfect. part. med. Ion. pro ἀναρίπταις, a verbo ἀναρίπταις, apertio.
²Αναρίπταις, vel ἀναρίπταις, f. ὤσα, robur pristinum reddo; ἀναρίπταις, convalescit, Ph.
²Αναρίπταις, nom. plur. a. l. part. pass.
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, confirmatio, convalescentia.
²Αναρίπταις, υ, ὁ, implacabilis; (2) intolerabilis; (3) improbus, scleratus, qu. male congruens civili civitate, Ern.; (4) illatibilis; (5) hostis. (2) ἀνάσσει πρὴν ἡμεῖς ἐβη πεπονημένοι, rcm intolerandam, Herodot. 1, 114. (4) αἰλὸς ἐκ ἀναρίπταις ἰάχων καναχῶν, lætabilem edens cantum, Soph. Trach. 641. (5) οἷον ἀναρίπταις ἔσω πῆλοιν πάθος, ab hostibus, Id. ibid. 853. Vide ἰπιμολεῖν. Ex α priv. et ἄρω, apto.
²Αναρίπταις, ὠν, f. ἦσσι, suspendo; ἀναρίπταις, suspensor, suspensus sum, pendeo; (2) concilio mihi, adscisco; (3) promptus et paratus sum; Gl. V. devincio. Ἀναρίπταις

τὴν βροχῶν ἑαυτὸν εἰς τινα, præsidium in eo locare; ἀναρίπταις ἕλπισιν, ἐξ ἕλπισιν, ἐκ τῆ νευματός τινος, ἑαυτῆς εἰς τὸν δῆμον, τῶ λόγῳ τινά. Ταχὺ δὲ τῶς πατέρως αὐτὸν ἀνήρησται, Xen. (3) ἀναρίπταις σου ἀνδρὸς βασιλείας χρῆσται ἔργα καὶ ἔστω ποίειν, Herod. 1, 90. Μαθὼν δὲ τότε τῶς Ἀθηναίως ἀναρίπταις ἐβδην Αἰγινήτας κωκῶς, Id. 6, 88. Hinc
²Αναρίπταις, εὐς, ἡ, suspensio; (2) obstrictio, devincio. Ab ἀναρίπταις.
²Αναρίπταις, υ, ὁ ζῆ ἡ, impar. Ex α priv. et ἀρίπταις, par.
²Αναρίπταις, adorno, extruo, molior.
²Αναρίπταις, arbor eadem quæ φελλῶδρος.
²Αναρίπταις, ἦρος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab
²Αναρίπταις, et ἀναρίπταις, f. ὤσα, haurio. Ex ἀνὰ et ἀρίπταις.
²Αναρίπταις, υς, ἡ, status reip. ubi nullus est magistratus; (2) soluta licentia. Ab ἀναρίπταις.
²Αναρίπταις, denuo ordior. Ex ἀνὰ et ἀρχομαι, incipio.
²Αναρίπταις, υ, ὁ ζῆ ἡ, principio carens, seditiosus. Ναυτικὸν πρῶτον ἀναρίπταις, Eurip. Iphig. in Aul. 914. Ex α priv. et ἀρχῆς, principium, seu principatus.
²Αναρίπταις, f. εὔσω, concutio, quasso, agito; succutio, Gl. V.
²Αναρίπταις, f. ὤσα, retraho catena; (2) retraho, revoco, avertio; (3) refreno, reprimo; (4) a sana mente revoco; metaphora ducta ab eis qui loris equos retrahunt a directo cursu. (4) ὅστις σε θεῶν ἀναρίπταις; Eurip. Hēr. 237. Ex ἀνὰ et αἰσῆς, catena.
²Αναρίπταις, υ, ὁ ζῆ ἡ, concutiens penem. Ex ἀναρίπταις, concutio, et φαλλός.
²Αναρίπταις, υ, ὁ, conquassatio, concussio. Ab
²Αναρίπταις, f. εὔσω, concutio, quatio, ut sinum vestis; (2) incito, concito, impello, ut ad defectionem vel res novas. Ph. ἀναρίπταις, sollicitat, concitat. Ἀρχιερεῖς ἀνείσαν τὸν ὄχλον, Marc. 15, 11. Αἰγῖδ' ἀναρίπταις, Hes. 344.
²Αναρίπταις, petulantur ago, petulantur injuria adficior. Ex ἀνὰ et ἀσῆλγος.
²Αναρίπταις, perf. part. pass. v. ἀναρίπταις.
²Αναρίπταις, ὠν, f. ὤσα, addo quod deest; (2) ad æqualitatem libro; (3) par pari refero, rependo.
²Αναρίπταις, f. ἀνῶ, significo.
²Αναρίπταις, υ, ὁ, et
²Αναρίπταις, υ, ὁ ζῆ ἡ, comam e fronte, versus verticem capitis, versam habens; quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσσειν vel ἀνάσσειλον vocatur.
²Αναρίπταις, υ, ὁ ζῆ ἡ, resimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ et ἀσῆλος.
²Αναρίπταις, ὠν, resimo, resimum facio; (2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares sursum attrahuntur, et quasi repanduntur, Ern.
²Αναρίπταις, f. εὔσω, sarculo, laxo, refodio, effodio; (2) exsuscito; (3) scrutor, scrutando eruo, ut ignem cineribus obtutum.
²Αναρίπταις, f. ψω, effodio; (2) evello radicatus; (3) excindo, de urbc. Ex ἀνὰ et ἀσῆλγος.
²Αναρίπταις, f. ψωμαι, considero.
²Αναρίπταις, f. ὤσα, et med. ἀναρίπταις, labefacto, destuo; (2) reedifico, instauro, rebefaco; (3) refuto; (4) vasa colligo, migro. Ἐπὶ ἀρῶν ἡμῶς λόγοις, ἀναρίπταις τὰς ψυχῶς ἡμῶν, Act. 15, 24. Καὶ ἀναρίπταις μνοι, ἐς πᾶς ναῦς ἔμβατες, omnibus fortunis convasatis, Thucyd. 1, 18. Dicitur etiam exercitus ἀναρίπταις, qui collectis vasis castra movet, Pausan. in Bœot.
²Αναρίπταις, ὠν, ἡ, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius. A p̄rec. ἀναρίπταις, ἡς, ἡ, reedificatio, instauration, molitio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ et ἀσῆλος, instrumentum.
²Αναρίπταις, f. ἡψω, irruo, ingruo.
²Αναρίπταις, ας, ἡ, inertia, imperitia. (3) promptus et paratus sum; Gl. V. devincio. Ἀναρίπταις

¹Ανάσκητος, υ, ὁ εἶ ἢ, inexercitatus, inexercitus. Ex iisd.

²Ανασκήτως, adv. sine exercitio.

³Ανασκιδναμαι, sursum deorsumque dissipor, hue illuc dispergor. Ex ἀνά et σκιδνάω.

⁴Ανασκιδνυλόμαι, vel ἀνασκιδνυλόμαι, in erucem seu palum tollor, suspendor.

⁵Ανασκιστάω, ὤ, f. ἴσω, exsilio, lascivio exsilindo; (2) prosilio; (3) resilio.

⁶Ανασκοπέω, f. ἴσω, in erucem tollō, cruci adfigo, suspendo. ⁷Ανασκοπέω ἐπὶ ξύλας, Luc. Ex ἀνά et σκοπέω, cruci adfigo.

⁸Ανασκοπέω, εως, ἦ, erueficio, Ern.

⁹Ανασκοπέω, ὤ, f. ἴσω, nudare glandem penis.

¹⁰Ανασκοπέω, ὤ, f. ἴσω, considero, meditor. Παντ' ἀνασκοπέει καλῶς, Aristoph. Thesm. 673.

¹¹Ανασμάχω, f. ξω, lento igne absumo vel eorrunpo, sive idem quod σμάχω.

¹²Ανασπείω, ὤ, f. ἴσω, sursum rejiciendo expello, exeutio; (2) terreo, Polyb. Διαμαχανυόμενος τὴν τρόπον ἀνασπείω μοι, Plat.

¹³Ανασπείω, εως, ἦ, excidium; (2) contraetio.

¹⁴Ανασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

¹⁵Ανασπαστος, υ, ὁ εἶ ἢ, extractus alicunde; (2) pulsus, ablegatus a loco aliquo, vid. ἀνασπαστός, n. 4. (3) e provincia successore misso revocatus; (4) oculus. (4) κλειθρ' ἀνασπασθὺ πύλης, Soph. Antig. 1186. Ab ἀνασπαστός, ὤ, f. ἴσω, haurio, revello, convello, evello, excendo; (2) attollo ut supercilia; (3) contraho; (4) expello, velut in exilium; dicitur in primis de incolis eversae urbis, cum alio traducuntur; (5) eripio v. gr. e periculo, Ern. ¹⁶Ανασπαστοὶ αὐτῶν, Luc. 14, 5. Τέλος δ' ἐπαίξας διὰ θυρῶν σκιά τινὶ λόγος ἀνέσπα, truci voce confabulatus est, Soph. Aj. 301; vel potius cum vocis contentione confabulatus est. (1) Ἰδὼς ἀνασπαστάστας ἰδρῦσθαι, aquam haurire, Thucyd. 4, 97.

¹⁷Ανασπογγίζω, f. ἴσω, sponsa detergo.

¹⁸Ανασσα, ης, ἦ, regina, emphaticae de quavis deorum, Eur. Andr. 934. Ab ἀναξ, rex.

¹⁹Ανάσσω, invit. Dor. pro ἀνάσσομαι.

²⁰Ανασσεισασσα, quatiens, a. 1. part. aet. f. g. Poet. pro ἀνασεισασσα, a verbo ἀνασσειώ, quatio.

²¹Ανασσειμεν, Ion. pro ἀνάσσειν.

²²Ανασσειν, regnabam, 1. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἠνασσειν.

²³Ανάσσειν, ον, revulsus, sursum vadens, ruens.

²⁴Ανάσσει, f. ἄξω, regno, impero; regno, impero potior. ²⁵Ανάσσειν τινός, τινι, ἐν ἀνανάσειν. Μετὰ δὲ τριτάτοιαν ἀνασειν, Iliad. 1, 252. ²⁶Ανάσσεινται δ' ἐμοὶ αὐτῶν, reguntur, Odys. 4, 177. Ab ἀναξ.

²⁷Ανάσει, surge, a. 2. imperat. act. per Syncop. pro ἀνάσει, ab ἀνίστημι. Ὑνδὲ ἀνασειδὸν, adv. stando desuper, consurgendo.

²⁸Ανασελμένος, sublatus, perf. part. pass. Ion. pro ἀνασελμένος, a verbo ἀνασελλω.

²⁹Ανασελτικός, ἦ, ὄν, reprimendi et cohibendi vim habens. Ab ἀνασελλω, reprimio.

³⁰Ανασεύς, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι.

³¹Ανασεύς, ἄδος, ἦ, porticus, ap. Ar. Rh.

³²Ανασεύσιμος, υ, ὁ εἶ ἢ, resuscitandi vim habens. Ab

³³Ανάσει, εως, ἦ, resurrectio a sedili, vel cubili, vel e somno; (2) resurrectio a morte; (3) resurrectio a lapsu; (4) eversio; (5) expulsio e sede, evocatio; (6) erectio, exstructio, prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio; (9) consurrectio ex insidiis; (10) seditio, Ern. Ab ἀνίστημι, erigo.

³⁴Ανασπατήρ, ἦρος, ὁ, eversor, vastator, qui vicis necessitatem emigrandi admovet.

³⁵Ανασπατήριος, υ, ὁ εἶ ἢ, epith. victimae factae ob valetudinis recuperationem.

³⁶Ανασπᾶτης, υ, ὁ, eversor.

³⁷Ανασπᾶτικός, ἦ, ὄν, idem quod ἀνασπᾶσιμος.

³⁸Ανασπᾶτικός, adv. seditiose. A prac.

³⁹Ανάσπαστος, υ, ὁ εἶ ἢ, eversus, vastatus; (2) sede expulsus; exsul, extorris. ⁴⁰Εν Τραχίῳ τῆδ' ἀνάσπαστοι, Soph. Trach. 29. Ab eod. Hinc

⁴¹Ανασπᾶτός, ὤ, f. ἴσω, evertō, vasto; (2) sedibus expello; (3) conturbo seditionem, tu-

multum excito. Οἱ τὴν οἰκμήνιν ἀνασπᾶσάντες, Act. 17, 6.

⁴²Ανασπᾶσις, εως, ἦ, eversio; (2) conturbatio.

⁴³Ανασπᾶτός, ὤ, f. ἴσω, in erucem attollo, cruci adfigo. ⁴⁴Ανασπᾶσθῆναι; ἑαυτοῖς τὸν υἶν τῷ Θεῷ, Heb. 6, 6.

⁴⁵Ανασπᾶσις, εως, ἦ, suspensum, Gl. V.

⁴⁶Ανασπᾶσις, εως, ἦ, spicem emitto, et creseo, surgo (de segete).

⁴⁷Ανασι, surgite, 2. plur. a. 2. imperat. act. per Sync. pro ἀνέστητε, ab ἀνίστημι.

⁴⁸Ανασιγῶν, ὤ, f. ἴσω, adstringo, constipō.

⁴⁹Ανασειλάσα, aor. 1. part. act. f. g.

⁵⁰Ανασελλω, f. εἴλω, inhibeo, reprimō, coerceo; (2) sursum tollō; ἀνασελλομαι, tergiversari, Gl. V. item dissimulare, tegere, ap. Polyb. ἀνεσελμένος, alteinctus, Gl. V., p. pass. part. ⁵¹Ανασελλῶσαν εἰς τὰς ἄλπεις, se receperunt, Plut.

⁵²Ανασενάξω, f. ἄξω, alte ingemisco; suspiro, Ph. (2) vehementer deploro. ⁵³Ανασενάξω τῷ πνεύματι αὐτῷ, Marc. 8, 12.

⁵⁴Ανασιγᾶχω, gravior suspiro. Τὸν πάντες ἀνασενάχων Ἀχαιοὶ, Il. 23, 211.

⁵⁵Ανασείνω, gemo, gemitus et suspiria duco.

⁵⁶Ανάσειος, ον, sine astris, Man. Ex α et εἶσρον.

⁵⁷Ανασεῖω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

⁵⁸Ανασεῖ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

⁵⁹Ανασελλῶ, ὤ, f. ἴσω, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χρυλῆν ἀνασελλῶσας, Plut.

⁶⁰Ανάσειμα, ἄτος, τὸ, erectio; (2) quod adsurgit in altum; (3) statura; (4) proceritas; (5) altitudo montis, aedificii; (6) animal, ap. LXX. (4) Θουμασὸν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρξεν ἀνάσειμα, Joseph. Antiq. Jud. 2, 9, 6. Ab ἀνίστημι, erigo.

⁶¹Ανασεῖναι, surrexisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

⁶²Ανασεῖναι, 3. sing. a. 1. opt. act. ⁶³Εὐλ.

⁶⁴Ανασεῖται, 2. sing. f. 1. indic. med.

⁶⁵Ανάσειτε, surgitote, 2. plur. a. 2. imperat. act.

⁶⁶Ανασεῖω, sursum compungo; (2) pungo.

⁶⁷Ανασειχίω, ὤ, f. ἴσω, informo, quasi ab elementis incipiendo; (2) resolvo, quasi in elementa; (3) reformo, regenero, ap. Eccl. Hinc

⁶⁸Ανασειχίωσις, εως, ἦ, informatio quæ fit a primis elementis; (2) resolutio qu. in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

⁶⁹Ανάσειμος, υ, ὁ εἶ ἢ, apertus, latus, dehiscens. Ex ἀνά et εἶσμος, -τος, os. Hinc

⁷⁰Ανασειμός, ὤ, f. ἴσω, laxo, relaxo, spaciorum reddo, aperio; (2) angusto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus; (5) fluvium derivō, diduco effusione ripæ. ⁷¹Ανασειμὸν τὸ χεῖλος, τὰς τὰφρας. (5) ἢ μή τις ἀνασειμώσας αὐτὸν κατὰ τὸν Παλαικῶσαν ἐς τὸ ἔλκε τε ἐκτρέψει καὶ τὰς λίμνας, Arriani Hist. Alex. 7, 21.

⁷²Ανασειμωσις, εως, ἦ, laxatio, relaxatio; (2) aretatio, compressio in fauces; (3) exauitio palati; (4) exitus venæ alterius in alteram, quo sanguis ex illa in hanc exoneratur.

⁷³Ανασειμωτήριος, υ, ὁ εἶ ἢ, idem quod

⁷⁴Ανασειμωτικός, ἦ, ὄν, aperiendi vim habens et oris patefaciendi; (2) exauendi palati vi pollens. Ab ἀνάσειμος.

⁷⁵Ανασειμωχίω, idem quod ἀνασειμωχίω, Hom.

⁷⁶Ανασειμωχίω, f. ἴσω, tesseriis ludo.

⁷⁷Ανασειμωχίω, υ, ὁ εἶ ἢ, talo seu talis carens. Ex α priv. et εἶσμος, talis.

⁷⁸Ανασειμωχίω, f. ἴσω, militiam itero.

⁷⁹Ανασειμωχίω, ας, ἦ, castrorum motio. Ab

⁸⁰Ανασειμωχίω, f. ἴσω, castra moveo, revertor cum exercitu.

⁸¹Ανασειμωχίω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. convertero, Ph. ἀνασειμωχίω, inverto; (2) versor; ἀνασειμωχίω, contortum, Ph. p. pass. part.

⁸²Ανασειμωχίω, τὰ πρόγραμμα, τὰς στρατιώτας ἀπὸ τῆς νομῆς τὸν λόγον, pendere; ἀνασειμωχίω τὴν γῆν, ἐν πᾶσι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, περὶ τι versari. ⁸³Επ' ἄλλ'

ἀνάσειμωχίω ποδὶ, Aristoph. Thesm. 99-1. Τὰς τραπέζας ἀνάσειμωχίω, Joan. 2, 15. ⁸⁴Εν πᾶσι καλῶς εἰδόντες ἀνασειμωχίω, Heb. 13, 18.

⁸⁵Ανασειμωχίω, ον, expers astronomia.

⁸⁶Ανάσειμος, υ, ὁ εἶ ἢ, astris carens, obscurus.

⁸⁷Ανασειμωχίω, adv. inverse, praepostere, ordine inverso. Ab ἀνασειμωχίω.

⁸⁸Ανασειμωχίω, præs. inf. act. pro ἀνασειμωχίω.

⁸⁹Ανασειμωχίω, ὤ, Poet. verto, verso; (2) converto, subverto. Πάντη ἀνασειμωχίω, Hes. Scut. 121. Ab ἀνασειμωχίω.

⁹⁰Ανασειμωχίω, vide ἀνασειμωχίω, Hes.

⁹¹Ανασειμωχίω, ἦς, ἦ, inversio, conversio; retrorsum, seu in contrariam partem reciprocatio; (2) reditus, reversio; (3) conversatio, commoratio; (4) vitæ genus, vel ratio; (5) tempus, mora, dilatio. (1) ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μίσην εἰς ἀνασειμωχίω δαίμων δίδωσι, in conversionem, Eurip. Androm. 1008. Ab ἀνασειμωχίω.

⁹²Ανασειμωχίω, εως, ἦ, recensio, census cognitio, census iterum habitus. Ab

⁹³Ανασειμωχίω, vel ἀνασειμωχίω, f. ἄξω, recognosco census, iterum constituo census.

⁹⁴Ανασειμωχίω, erumpo, Hom.

⁹⁵Ανασειμωχίω, ἄτος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. Ab

⁹⁶Ανασειμωχίω, sursum traho, seu retraho vestes tegetes pendenda; (2) detego quod latet.

⁹⁷Ανασειμωχίω, f. ἴσω, resilio, recalcitro, exsilio.

⁹⁸Ανασειμωχίω, resurgo ex lapsu vel morbo; ἀνίστημι, convuluit, a. 1. (2) relabor in partem contrariam.

⁹⁹Ανασειμωχίω, a. 1. inf. act. v. ἀνασειμωχίω.

¹⁰⁰Ανασειμωχίω, f. ἴσω, resigno, signum tollō.

¹⁰¹Ανασειμωχίω, attollo, erigo. Ex ἀνά et εἶσμος.

¹⁰²Ανάσειμος, suffer, 2. s. præs. imp. med. Ion. pro ἀνάσειμω, seu ἀνάσειμω, a verbo ἀνασειμω.

¹⁰³Ανάσειμωσις, εως, ἦ, emersio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia. Ab ἀνασειμω, orior.

¹⁰⁴Ανασειμωτός, ἦ, ὄν, tolerabilis. Ab

¹⁰⁵Ανασειμωχίω, ὤ, occurrit in futuro ἀνασειμωχίω, pro ἀνάσειμω, emergo, orior, existo; (2) molestiam adfero. Ex ἀνά et εἶσμος pro ἴχω, habeo.

¹⁰⁶Ανασειμωχίω, f. ἴσω, discedo, seco, disseco.

¹⁰⁷Ανασειμωχίω, 1. sing. a. 2. opt. med.

¹⁰⁸Ανασειμωχίω, a. 2. part. act. verbi ἀνάσειμω.

¹⁰⁹Ανασειμωχίω, f. ἴσω, servo, salvum praesto; (2) recuperō. ¹¹⁰Ανασειμωχίω τινὰ φωνῆ ἀνασειμωχίω τὴν πατρῶν δόξαν, στρατηγίω τὰς ἐκ παρὰ τῶν εἰλατῶσι. ¹¹¹Ανασειμωχίω εἰς τὴν πατρίδα, restitudo, Diud.

¹¹²Ανασειμωχίω, a. 1. inf. med.

¹¹³Ανασειμωχίω, idem quod ἀνασειμωχίω, Call.

¹¹⁴Ανασειμωχίω, vel ἀνασειμωχίω, f. ἄξω, conturbo, perturbo, permisceo; (2) commoveo, agito. ¹¹⁵Ὡσε τὴν πόλιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν λόγων τῶν ἀνασειμωχίωσας, Plut.

¹¹⁶Ανάσειος, εως, ἦ, extensio, porrectio; (2) altitudo; (3) superbia, minax vultus et oratio, Ern. (4) minax. (4) ἢ δὲ τῆς ζήτησις ἀνάσειος, praena comminatio, Porphyry. de Abstin. 1, 8. Ab ἀνασειμω.

¹¹⁷Ανασειμωχίω, vel ἀνασειμωχίω, f. ἄξω, compono; (2) colloco, ordino. ¹¹⁸Ανασειμωχίω δὴρησιν, Luc. 1, 1. τὰ μαθήματα, Plut.

¹¹⁹Ανασειμωχίω, ἦ, ὄν, extensus, porrectus; (2) aptus ad extendendum sursum; (3) vehementer, gravis, minax. Ab ἀνασειμω.

¹²⁰Ανασειμωχίω, adv. cum extensione quadam, elato quodam modo; (2) rigide, imperiose, minaciter, iracunde.

¹²¹Ανάσει, adv. sine damno, impune. Ex α priv. et ἄσση, poxa.

¹²²Ανασειμωχίω, exorti, gen. sing. part. a. 1. act. verbi ἀνασειμωχίω, exortior.

¹²³Ανασειμωχίω, f. ενῶ, sursum extendo, attollo; (2) intento, v. gr. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitia signum; (4) surrigo, v. gr. gladium, quod est signum fatentis se victum, Ern. ¹²⁴Ανασειμωχίω τὰς ὄψεις πρὸς θεῶν, τὸ εἶδος, τὰς χεῖρας ἀνασειμωχίω τὰς μαχίωσας, unde Mel. minor. ¹²⁵Εκεῖνος μὲν ἔδεν εἶχεν ὑμῖν ἀνασειμωχίωσας φοβερόν, Dem.

¹ Ανατιχίζω, f. ἴσω, instauro menia. Hinc
² Ανατιχισμός, ὄ, ὁ, instauratio et refectio
murorum.
³ Ανατέλει, 3. sing. f. I. ind. act. vcrbi
⁴ Ανατέλλω, f. εἰῶ, p. ἀνατίταλκα, produco,
emitto, extrudo, ut cum vitis gemmam;
aut cum quis facem ardentem extollit, *Ern.*
(2) enascor, existo, orior, ut sol, luna;
ἀνατέλλας, ortus, *Ph.* a. 1. part. Τὸν ἥλιον
αὐτὸ ἀνατέλλει, *Matt.* 5, 45. *Conf. Eurip.*
Herc. Fur. 1596. Ἐξ Ἰδέα ἀνατίταλκεν ὁ
Κύριος, *Heb.* 7, 14.
⁵ Ανατέμνω, f. ἐμά, raseo, disseco, incido.
⁶ Ανατίταλκα, 1. s. perf. ind. act. v. ἀνατέλλω.
⁷ Ανατίταμένους, valde, magna vi et minis.
⁸ Ανατετμημένος, dissectus, perf. part. pass. verbi
ἀνατέμνω, disseco.
⁹ Ανατίγω, f. ζω, liquofacio, liquo; (2) mace-
ro, consumo, tabefacio; (3) mollio; (4)
attenuo.
¹⁰ Ἀνατί, adv. idem quod ἀνατί.
¹¹ Ανατίθεαι, transferunt, 3. plur. præs. ind.
act. *Ion.* pro ἀνατίθεισι, a verbo ἀνατίθειμι.
¹² Ανατίθω, roponito, 3. sing. præs. imperat.
act.
¹³ Ανατίθειμι, f. ἴσω, sursum pono, tollo; (2)
impono alicui pro onere; (3) impono, in-
jungo aliquid; (4) expono, narro, refero;
(5) attribuo, acceptum fero, adscribo, im-
puto et refero, ut auctori; (6) dedico, con-
secro; ἀνατίθειμαι, differo, rejicio in crasti-
num, retracto, revoco. Ἀνατίθειμι ἐπὶ κρη-
μὸν νῆα, σκευὴν τῆν, τὴν τὰ πράγματα, ταύ-
τα εὐνοία θεῶν, ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεὸν,
εἰς τὸ Ἡραῖον ἀνατίθειμι τὴν πρῶτην νῆα,
committere, τὰ κατηγορημένα, revocare.
¹⁴ Ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, *Gal.* 2, 2.
¹⁵ Ανατίλλω, evello, ut comam, spicas.
¹⁶ Ανατιμῶν, contr. pro ἀνατιμαῖν. Ab
¹⁷ Ανατιμάω, ὤ, f. ἴσω, augeo pretium, supra-
modum magni facio. Ex ἀνὰ et τιμή.
¹⁸ Ανατιναγμός, ὄ, ὁ, concussio, traductio e loco
in alium. Ab
¹⁹ Ανατινάσσω, f. ἄζω, concutio, vehementer
quatio.
²⁰ Ανατίταινω, idem quod ἀνατίεινω.
²¹ Ανατιτραίνω, f. ἀνώ, perforo, terebro.
²² Ανατιτράω, ὤ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατι-
τράωται ὑπὸ τῶν σκαλιῶν, *Diosc.*
²³ Ανατίλας, a. 2. part. act. v. ἀνατίλλω, pro
²⁴ Ανατίλλω, f. ἴσω, perfero, tolero. Ἀνατίλλω
πῖνον, *Xen.* τὰ φάρμακα, *Odys.* 10, 327.
Εἴσης ὀππότεν ἐστί, ἔ ὀππότεν κῆδ' ἀνέτης,
Ibid. 14, 47. Hinc
²⁵ Ἀνάτλημα, ἄτος, τὸ, tolerantia, *Suid.*
²⁶ Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατίλλω.
²⁷ Αναμθεῖς, scctione apertus, a. 1. part. pass.
verbi ἀνατμήω, scctione aperto.
²⁸ Αναμτιχέω, ὤ, modo in hoc, modo in illud
navis latus jactor. Ex ἀνὰ et τοῖχος.
²⁹ Ανατοκίζω, f. ἴσω, usuram renovo. Ex ἀνὰ
et τόκος, usura, fenus. Hinc
³⁰ Ανατοκισμὸς, ὄ, ὁ, usuræ renovatio anniver-
saria, seu usurarum usurae.
³¹ Ανατολή, ἦς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.
³² Ανατολικός, ἡ, ὁ, orientalis. Ab ἀνατολή.
³³ Ανατολμάω, ὤ, f. ἴσω, audeo, animum recipio,
animum recolligo. Ἄλλ' ἀνατόλμα, *Eurip.*
Ale. 277.
³⁴ Ανατομή, ἦς, ἡ, dissectio, præcipue corporis.
Ab ἀνατίμνω, disseco.
³⁵ Ανατομικός, ἡ, ὁ, ab anatomem pertines,
anatomicus.
³⁶ Ἀνάτονος, α, ὁ ἔ ἡ, sursum tendens; (2) ni-
mis in altum tendens. Ab ἀνατίεινω.
³⁷ Ἀνάτος, α, ὁ ἔ ἡ, illatus; (2) innocuus. Ex
a priv. et ἄτη, noxa.
³⁸ Ανατράω, perforo. Δίος ἦν πολὺ μὴ σφῆς ἀνα-
τρήσειν, *Arr. Bell. Civ.* 2, 59. [Vid. ἀνα-
τρήσειν.]
³⁹ Ανατρεπτικός, ἡ, ὁ, perniciosus, evertendi vim
habens. Ab
⁴⁰ Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, evertio, prostern-
o; ἀνετρέπη, sublatius est, *Ph.* a. 2. pass.
diruo, tollo, labefacto, confuto, *Ph.* Ἀνα-
τρέπειν τὸ πλοῖον, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς

πόλεις. Ἀνατρέπει τὴν τριων πῖνον, 2 *Tim.*
2, 18. Ἀνατρέφεις ἐπὶ τὴν πόλιν, ἀδ' ἔρχεται
βοῦας, quæ vergit ad ruinam, *Aristoph. Vespr.*
1227. ἀνατρέψασθαι ψυχῆ, animo concidere
vel animum mutare.
⁴¹ Ἀνατρέφω, f. ψω, nutrio, alo, educo. Ἀνε-
τρέφαστο αὐτὸν ἐαυτῆ εἰς υἷον, *Act.* 7, 21.
⁴² Ἀνατρέχω, recurro, rcedo currens; (2) attol-
lor, in altum erigor, cresco, cursum muto,
emendo peccata, *Ern.* (3) augere, v. gr.
divitiis. Ἀνατρέχει ἐπὶ τὴν παρέκκασιν τῆς
διηγήσεως, πρὸς τὸν ἑρανόν τοῖς χρόνοις, altius
repetere.
⁴³ Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab
ἀνατράω, perfosso. Unde
⁴⁴ Ἀνάτρητος, α, ὁ ἔ ἡ, perforatus, pertusus.
⁴⁵ Ἀνατρίαινα, vel potius ἀνατριαινώ, permisceo,
perturbo, *Eur.* quasi tridenti concutio. A
τρίαινα, fascina.
⁴⁶ Ἀνατρίω, f. ψω, contero, frico; (2) affrico,
ut sordes, scabiem; (3) misceo. Hinc
⁴⁷ Ἀνατριπτος, α, ὁ ἔ ἡ, attritus, affricatus ad-
spersus.
⁴⁸ Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio.
⁴⁹ Ἀνατροστῆς, εως, ὁ, subversor, eversor. Ab
ἀνατρέπω, evertio.
⁵⁰ Ἀνατροπή, ἦς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.
⁵¹ Ἀνατροφή, ἦς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνα-
τρέφω, nutrio.
⁵² Ἀνατροχάω, ὤ, idem quod ἀνατρέχω.
⁵³ Ἀνατύλιττω, f. ζω, revolve animo; (2) ver-
so, reglomero, revolve.
⁵⁴ Ἀνατύπω, ὤ, reformo, iterum formo; (2)
informo aliquid animo, imaginor. Hinc
⁵⁵ Ἀνατύπωμα, ἄτος, τὸ, species rei, figura.
⁵⁶ Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, rformatio, formatio; (2)
imaginatio.
⁵⁷ Ἀνατυράζω, f. ἄσω, conturbo, perturbo. Καὶ
τὴν πόλιν ἔπασαν ἡμῶν ἀνατυράζοντες, *Anti-*
stoph. Eg. 310.
⁵⁸ Ἀναύγητος, α, ὁ ἔ ἡ, ater, obscurus, non splen-
dens. Ex a priv. et αἰνή, lux.
⁵⁹ Ἀναυδός, εος, ὁ ἔ ἡ, mutus, non vocalis; (2)
ineffabilis, non fundus. Ex a priv. et αὐδή,
vox. Hinc
⁶⁰ Ἀναυδῆτος, α, ὁ ἔ ἡ, idem; inenarrabilis.
Ἀναυδῆτον λόγον ἐμοὶ θροεῖς, *Eurip. Ion.* 783.
Καὶδὲν ἀναυδῆτον φρατίζεμαι ἄν, omnia dici
posse aio, *Soph. Aj.* 715.
⁶¹ Ἀναυδία, ας, ἡ, loqui non posse, obmutescencia.
⁶² Ἀναυδός, α, ὁ ἔ ἡ, idem quod ἀναυδῆς. Ἀναυ-
δὸν ἔργον, nefandum facinus, *Soph. Aj.* 947.
⁶³ Ἀναυδός, adv. sine voce, tacite.
⁶⁴ Ἀναυλα, adv. sine tibiis, *Plut.* Ex α et αὐλός.
⁶⁵ Ἀναυλι, adv. sine naulo. Ex a priv. et
ναῦλον.
⁶⁶ Ἀναυλος, α, ὁ ἔ ἡ, tibiarius expertus, sine tibi-
is; (2) imperctus tibiarius; (3) non per-
vius, non pertusus, *Ern.* (4) minime tibiis
congruus, inconcinnus; (5) non pervius,
non pertusus. (4) κῶμον ἀναυλότατον προ-
χρῆσέναι, *Eurip. Phœn.* 797. Ex a priv. et
αὐλός.
⁶⁷ Ἀναυλόρητος, α, ὁ ἔ ἡ, epith. navis parvæ,
quæ in iis quæ in portu sunt non numerat-
ur, cujus ratio nulla habetur.
⁶⁸ Ἀναυμάχων, α, τὸ, desertio pugnæ navalis,
quum quis ad navale prælium non venerat.
Ex a priv. et ναυμάχια.
⁶⁹ Ἀναυξίας, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναύσας.
⁷⁰ Ἀναυξής, εος, ὁ ἔ ἡ, qui non auget; (2) qui
non augetur. Ex a priv. et αὐξω. Hinc
⁷¹ Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid incrementum
non capit, R.
⁷² Ἀναυξητος, α, ὁ ἔ ἡ, qui non augetur.
⁷³ Ἀναυξής, increseo, multum augeo. Ex a in-
tens.
⁷⁴ Ἀναυος, α, ὁ ἔ ἡ, vocis expertus. Ex a priv. et
αὐώ, clamor.
⁷⁵ Ἀναυρος, α, ὁ ἔ ἡ, qui est sine aura. Ex a priv.
et αὔρα.
⁷⁶ Ἀναύσαν, exclamarunt, 3. plur. a. 1. ind. act.
Dor. pro ἀνήσαν, a verbo ἀναύω, acclamo.
⁷⁷ Ἀναυσία, ὄ, nausea nulla, *Suid.*
⁷⁸ Ἀναυτος, ὄν, nautis carens, navibus impervius,
Hes.

⁷⁹ Ἀναύχην, εως, ὁ ἔ ἡ, cervice carens. Ex a priv.
et αὐχὴν, cervix.
⁸⁰ Ἀναύω, f. αὐσω, accendo. Ex ἀνὰ et αὐώ, are-
facio.
⁸¹ Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ et αὐώ, clamor.
⁸² Ἀναύω, exclamo, *Theoc.*
⁸³ Ἀναφαίνο, f. ἀνώ, manifesto, ostendo, exhibeo,
edo; ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus
reddor; ἀναφαίνεται, extat, *Ph.* ἀνεφαίνω, ex-
orta est, apparuit, *Ph.* a. 2. ἀναφαίνόμενος,
extans, *Ph.* Ἀναφαίνεσθαι ἔχων, habere; γρά-
φω, scribere. Ἐτερον αὐ τὸ λῆμα τῆτο,
καμψότερον ἢ τὸ πρότερον ἀναφαίνων, *Anti-*
stoph. Thesm. 467.
⁸⁴ Ἀναφαίρετος, α, ὁ ἔ ἡ, qui auferri non potest.
Ex a priv. et ἀφαίρω, aufero.
⁸⁵ Ἀναφαλαντίας, α, ὁ, calvus, recalvus, recal-
vaster. Ab
⁸⁶ ἈΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, α, ὁ ἔ ἡ, idem.
⁸⁷ Ἀναφαλαντίας, εως, ἡ, calvities in superciliis;
(2) calvities omnino. A præc.
⁸⁸ Ἀναφαλάντωμα, ἄτος, τὸ, idem.
⁸⁹ Ἀναφανδῶ, adv. aperte, manifeste, palam. Ab
ἀναφαίρω.
⁹⁰ Ἀναφανδόν, adv. idem et ab eod. Αἰσχρὰ,
ἀναφανδόν (ἐπὶ ποίεσιν χρωῶν), *Herodot.* 2, 35.
⁹¹ Ἀναφανέντις, a. 2. part. pass. verbi ἀναφαίρω.
⁹² Ἀναφαντάζω, f. ἄσω, apparere facio, phanta-
sia adificio.
⁹³ Ἀναφέρω, recedo, *V. L.* ex *Theoc.* Ex ἀνὰ,
ἀπὸ, et ἔρω.
⁹⁴ Ἀναφέρω, f. ἀνοίω, a. 1. ἀνήγωμα, sursum fero,
sustollo, subvehō; (2) perfero, fero, patior;
(3) produco, edo, emitto, evomo; (4)
offero, de sacrificiis; (5) refero, attribuo;
(6) refero, ut ad senatum, fero ad populum,
Ern. (7) refero, commemoro; (8) trans-
fero, rejicio; (9) recreo, reficio, colligo
me, convalesco; (10) de vrectigalibus vel
fructibus ex aliqua re redcutibus, *Ern.*
⁹⁵ Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τὰς ἰδόντας, θυσίας τῶ
θεῷ, τὴν πῶ γένεος διαδόχην εἰς τινα, τὴ πρὸς τὸν
σύγκλητον, εἰς τὴν σύγκλητον περὶ τινος, τὸ
πράγμα πρὸς τινα, τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον ἐκ
τῆς ἀβήρωσις, πληγῆς, μέθης.
⁹⁶ Ἀναφεύγω, f. εὐζωμαι, sursum fugio; (2) re-
fugio, confugio. Ἀναφεύγειν ὄλεθρον ἀνόσιον,
efugere.
⁹⁷ Ἀναφής, εος, ὁ ἔ ἡ, intactilis, non tactus. Ex
a priv. et ἄφη, tactus.
⁹⁸ Ἀναφθιγγόμεαι, f. ζωμαι, reclamo, respondeo;
(2) exclamo, proclamo. Ἀναφθιγγεται χρη-
σμός, *Plut.*
⁹⁹ Ἀναφθίρομαι, iterum corrumpor; (2) inte-
reo.
¹⁰⁰ Ἀναφθίς, accensus, a. 1. part. pass. v. ἀνάπτω.
¹⁰¹ Ἀναφλασμός, ὄ, ὁ, masturbatio. Ab
¹⁰² Ἀναφλάω, f. ἄσω, masturbo.
¹⁰³ Ἀναφλεγμαινώ, rursus ardeo vel æstuo; (2)
rursum intumescō.
¹⁰⁴ Ἀναφλέγω, f. ζω, rursum incendio; rursum
comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέ-
γωμαι, exardeo ira.
¹⁰⁵ Ἀναφλεχθῆναι, excalescere, a. 1. inf. pass.
¹⁰⁶ Ἀναφλογίζω, f. ἴσω, incendio.
¹⁰⁷ Ἀναφλύω, f. φλύω, rursum ferveo; (2)
ferveo.
¹⁰⁸ Ἀναφλυκταινότης, α, ὁ ἔ ἡ, ex quo pustulæ
non erupere, nec erumpunt, R. Ex a
priv. et φλύκταινα, pustula.
¹⁰⁹ Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύω. *Ph.* ἀναφλύει,
emanat.
¹¹⁰ Ἀναφοῖω, ὤ, f. ἴσω, terreo, minor.
¹¹¹ Ἀναφοβάζω, f. ἄσω, repurgo, febriuo.
¹¹² Ἀναφοιτάω, ὤ, f. ἴσω, rursum eo, rcedo, re-
pecto. Εἰς ἑρανὸς ἀνεφοίτησεν, *Herodot.*
¹¹³ Ἀναφορῶ, ἄς, ἡ, elatio sursum versus, subvec-
tatio, cmersio; (2) relatio; (3) criminis re-
latio; (4) perugium, præsidium;
(5) oblatio; (6) reditus proventus; (7)
erectio ejus quod cecidit; (8) virium et
animi collectio; (9) Anaphora, figura rhe-
torica. Ab ἀναφέρω. Unde
¹¹⁴ Ἀναφορέως, εως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) ba-
julus, qui humeris aliquid gestat; (4) ge-
nus lignei vectis, quod media parte exca-
vatum,

vatum, ut apte cervicibus sedeat, gestatur. Vide ἀμφίκοιλος.

¹Αναφορέω, ᾧ, f. ἴσω, in altum erigo, attollo, impono.

²Αναφορέως, ἡ, ὄν, relativus, ap. Gram. (2) qui cruenta e pectore extussit, Dioc.

³Αναφορέως, adn. relative. Ab ἀναφορέα.

⁴Ανάφορος, ε, τὸ, fulcimentum oneris, quo bajuli utuntur; clitelæ. Ab ἀναφέρω.

⁵Αναφορέω, vel ἀναφορέτω, f. ἴξω, subigo in modum farinae; (2) commisceo; (3) fædo, v. gr. pulvere.

⁶Αναφράσσω, vel ἀναφράπτω, f. ἄξω, obstipo, occludo; (2) aperio, explico, quod septo clausum erat.

⁷Αναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo.

⁸Αναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum contemptus; (2) invenustus, inelegantia. Ex a priv. et Ἀφροδίτη, Venus. Unde

⁹Αναφροδίτως, ε, ὁ ἄξῃ, non veneris, a re venera alienus; (2) invenustus.

¹⁰Αναφρονία, ᾧ, respicio.

¹¹Αναφρονίζω, f. ἴσω, animo volvo, excogito.

¹²Αναφρος, ε, ὁ ἄξῃ, ἡ, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex a priv. et ἀφρῆς.

¹³Αναφρυγᾶ, ἡ, vide ἀναφρυγῆς, Æsch.

¹⁴Ανάφρυμα, idem quod ἀναφύω.

¹⁵Ανάφρυξις, εως, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφρύω, refugio.

¹⁶Αναφύω, ᾧ, f. ἴσω, idem quod

¹⁷Αναφύω, f. ᾧ, commisceo, permisceo, confundo; (2) iniquo, fædo.

¹⁸Αναφύσσω, ᾧ, sursum flo; (2) sufflo, inflo; (3) elatum reddo, ad superbiam attollo. Hinc

¹⁹Αναφύσημα, ἄτος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, spiraculum.

²⁰Αναφύσσις, εως, ἡ, inflatio; (2) spiraculum.

²¹Αναφυσία, ᾧ, anhelio; hinc ἀναφυσιῶντες, Ion. pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιῶντες.

²²Αναφύττω, resero, Gl. V. rursus sero.

²³Αναφύω, f. ἴσω, renasci facio; (2) produco, emitto; ἀναφύομαι, recresco, Gl. V. ἀνεφύη, orta est, Gl. V. a. 2. pass.

²⁴Αναφώνεω, ᾧ, f. ἴσω, alta voce pronuncio, exclamo, preloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Hinc

²⁵Αναφώνημα, ἄτος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.

²⁶Αναφώνισσις, εως, ἡ, idem.

²⁷Αναφύω, f. ἴσω, retrocedo, gressum inhibeo. Τυδίδης δ' ἀνεφύετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443.

²⁸Αναφύω, f. ἀνώ, hisco, delhisco.

²⁹Αναφύω, f. ἴσω, ferocio, de aquis; (2) contumaciter efferor, in licentiam erumpo, parere recuso; (3) inhibeo, retro ago, retro primo, Eur. Bacch. 1070; (4) excutio, proprie de equo qui sessorem excutit. Hinc labi facio, præcipito. Ἐως... κενεμάτισιν, Eurip. Hippolyt. 1232. Ex ἀνὰ et χαιτή, juba.

³⁰Αναφύω, f. ἴσω, relaxatio.

³¹Αναφύω, f. ἴσω, relaxandi vim habens. Ab

³²Αναφύω, f. ἴσω, relaxo, remitto.

³³Αναφύω, f. ἴσω, denuo sculpo, rursus incido; sulcis ducendis scabrum, asperum reddo, ut limam, Ern.

³⁴Αναφύω, f. ἴσω, hisco, delhisco.

³⁵Αναφύω, f. ἴσω, recessisse, a. 1. inf. med. Poet. pro ἀναφύωσθαι, a verbo ἀναφύω.

³⁶Αναφύω, f. ἴσω, impedio; (2) tracto, in manu verso.

³⁷Αναφύω, f. ἴσω, excresco, extussio.

³⁸Αναφύω, f. ἴσω, refundo; (2) infundo, perfundo; (3) contorbo, moveo.

³⁹Αναφύω, f. ἴσω, induo, vestio. Ex ἀνὰ et χλαῖνα, lepta.

⁴⁰Αναφύω, f. ἀνώ, tefefacio, calefacio.

⁴¹Αναφύω, f. ἴσω, lanugine obsitus sum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ et χνός.

⁴²Αναφύω, f. ἴσω, refugio; (2) metus. Ab ἀναφύω.

⁴³Αναφύω, f. ἴσω, tripudio, salto, choreas ago; (2) celebros cantu et choreis.

¹Αναχάω, ᾧ, f. ἴσω, aggero, e terra congesta extruo, vel fossam aut lacunam expleo. Τὴν ὄδον ἀνεχάω, Dem.

²Αναχάομαι, interficio, ut καταχάομαι, q. v.

³Αναχάω, f. ἴσω, excreo, seu screatu egero. Hinc

⁴Αναχάω, f. ἴσω, excreatio, Hipp. ebullitio, H.

⁵Αναχάω, f. ἴσω, rursus ungo, inungo.

⁶Αναχάω, f. ἴσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; affricco, aspergo labem; (3) ungo.

⁷Αναχάω, idem. Hinc

⁸Αναχάω, f. ἴσω, infectio; (2) inunctio; (3) contagium.

⁹Αναχάω, f. ἴσω, a paleis purus, non acerratus. Ex a priv. et ἀχρῶς, paleis admisceo.

¹⁰Αναχάω, a. 1. part. pass. verbi ἀναχάω.

¹¹Αναχάω, f. ἴσω, refugio; (2) maris æstuarium navigabile; (3) confusio; (4) animi viriumque resolutio, mollities, hilaritas. Ab

¹²Αναχάω, f. ἴσω, refundo.

¹³Αναχάω, τὸ, agger. Unde

¹⁴Αναχάω, f. ἴσω, idem.

¹⁵Αναχάω, f. ἴσω, conflo; (2) refundo.

¹⁶Αναχάω, idem quod ἀναχάω.

¹⁷Αναχάω, f. ἴσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus sum a via; (3) abhorreo.

¹⁸Αναχάω, f. ἴσω, in solitudine vivit, eremita, anachoreta; (2) qui ad privatam conditionem aut ad otium a reip. administratione se recipit, Ern.

¹⁹Αναχάω, f. ἴσω, separo, secerno; (2) facio reverti aut sedere; in locum reduco, sup̄ terræ restituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτὸς ἀνεχάω, Xen.

²⁰Αναχάω, contundo, retundo.

²¹Αναχάω, f. ἴσω, tergo, detergo; (2) manu demulceo.

²²Αναχάω, f. ἴσω, contractatio; (2) investigatio, indagatio. (2) ἐλθὼν ἐκ Τυρηνίας εἰς ἀναχάωσθαι τῷ πατρὶ, Eustath. ad Odys. 1676.

²³Αναχάω, f. ἴσω, conj. act. verbi ἀναχάω, adfugo.

²⁴Αναχάω, f. ἴσω, rursus in suffragia mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

²⁵Αναχάω, f. ἴσω, repetitio suffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

²⁶Αναχάω, f. ἴσω, idem quod ἀναχάω.

²⁷Αναχάω, f. ἴσω, accensio. Ab ἀνάπτω.

²⁸Αναχάω, f. ἴσω, recreator.

²⁹Αναχάω, f. ἴσω, refrigeratorius, Gl. V.

³⁰Αναχάω, a. 1. inf. act. verbi ἀναχάω.

³¹Αναχάω, f. ἴσω, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio.

³²Αναχάω, f. ἴσω, idem. Ab

³³Αναχάω, f. ἴσω, refrigero, eventilo; (2) abstergo, sicco; (3) focillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναχάω τὰς νῆας, reficere; τινὰ σιτῶν ἐσποτῶ. Ὅτι πολλὰ μὲν ἀνεφύω, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι παρὰ νηυσὶ Δοῦσον ἀνεφύω, φίλον ἦτος, Il. 13, 84.

³⁴Αναχάω, f. ἴσω, agnouerit, 3. sing. a. 2. opt. act. Dor. pro ἀναγνώσκει, a verbo ἀναγνώσκω, agnosco.

³⁵Αναχάω, τὸ, placitum. Ab

³⁶Αναχάω, placeo. Ἄλλ' ἐν' Ἀπρεῖδῃ Ἀγαμέμνονι ἦδανε θυμῷ, Il. 1, 24, et 378. Δίχα δὲ σφισιν ἦδανε βελῶ, Il. 18, 510.

³⁷Αναχάω, coronari, præsent. inf. pass. Dor. pro ἀναδίσθαι, a verbo ἀναδίσθαι, coronio.

¹Αναδέμα, vitla, Poet. pro ἀνδέμα, Æol. pro Sync. pro ἀνάδεμα, seu ἀνδέμα, Eyr.

²ΑΝΑΔΗΡΟΝ, ε, τὸ, summitas, cacumen; (2) fluviorum labrum seu agger, Hes. (3) areola in horto; idem quod ἡ πρασία. Τῶν ἀνδρῶν παρ' αἰμασιαῖσι πεφύκει, Theocrit. 5, 93. Σικυὸς πρώτος περὶ ἀνδρῶν ὁραθεὶς τίμιος, qui primus conspiciatur in areolis, Eyrig. ineditum. (2) Δρακόντιον ἐπ' ἀνδρῶν δαλάσσης, littora, Oppian. Halicut. 4, 3, 9.

³Αναδέμα, qui religavit, a. 1. part. med. Poet. pro ἀναδέμας, a verbo ἀναδέω.

⁴Ανδία, lacus, Poet. pro ἀνδία, E. M.

⁵Ανδίων, ε, τὸ, articulus.

⁶Ανδία, divisim, inter, seorsum. Ἀνδία τοῦ ἀνακτοῦ, Apoll. Rhod. 1, 908. Διὰ δ' ἀνδία θυμὸν ἔχουσι, diversa sentientem animum, Hesiod. Op. et Dies, 13. Ex ἀνὰ et δίχα.

⁷Ανδία, Æol. Sync. pro ἀναδοχῶν, alternis vicibus, per successionem, Hes.

⁸Ανδία, pro ἀναδοχῶν, vel ἀναδοχος, Hes.

⁹Ανδία, ᾧ, f. ἴσω, fortiter seu strenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀγιάς, Hinc

¹⁰Ανδία, actio fortis viri, res fortiter et præclare gesta. Gl. V. facinus; ἀνδία, merita, Gl. V.

¹¹Ανδία, f. ἴσω, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens.

¹²Ανδία, as, ἡ, strenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

¹³Ανδία, f. ἴσω, fortiter me gero; (2) bonum virum me præsto.

¹⁴Ανδία, ᾧ, τὰ, spolia homini detracta. Ex ἀνήε et ἀγχα, præda, spoliū.

¹⁵Ανδία, ε, ὁ ἄξῃ, qui homines strangulat, Eust. Ex ἀνήε et ἀγχα, strangulo.

¹⁶Ανδία, ε, ὁ ἄξῃ, idem et ex iisdem.

¹⁷Ανδία, ε, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνήε et ἀδελφός, frater.

¹⁸Ανδία, adv. viritum. Ab ἀνήε, vir.

¹⁹Ανδία, a. 1. part. med. Ion. pro ἀνδία, quod Attice dicitur pro ἀνδία, ab

²⁰Ανδία, f. ἴσω, in servitum redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) servum alteri furor et meum facio; (3) subjugō, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδία, Hinc

²¹Ανδία, f. ἴσω, redactio in servitum eo quo de ἀνδία dictum est modo; (2) plagium.

²²Ανδία, f. ἴσω, idem.

²³Ανδία, f. ἴσω, qui liberum furatur et in servitum redigit, vel legitimo domino furatur et suum facit aut vendit. Gl. V. plagiarius.

²⁴Ανδία, a, on, plagio serviens, aptus.

²⁵Ανδία, ἡ, ὄν, idem.

²⁶Ανδία, f. ἴσω, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex

²⁷Ανδία, ε, τὸ, mancipium. Ex πῆς, Hinc

²⁸Ανδία, f. ἴσω, servilis; (2) illiberalis, servilis ingenii, degener; voluptatibus et cupiditatibus serviens. Gl. V. flagitiosus.

²⁹Ανδία, adv. serviliter.

³⁰Ανδία, ε, τὸ, homuncio, homo contemnedus. Ab ἀνήε, vir.

³¹Ανδία, f. ἴσω, cædis accuso.

³²Ανδία, f. ἴσω, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad onerandum virum valentem. Ex ἀνήε et ἄχθος, pondus.

³³ΑΝΔΙΑΧΑ, ης, ἡ, scabellum muliebri, foramina habens et subjectos carbonos.

³⁴ΑΝΔΙΑΧΑ, herba quædam.

³⁵ΑΝΔΙΑΧΑ, ης, ἡ, portulaca, herba. Angl. PURSLAIN.

³⁶Ανδία, ε, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνήε.

³⁷Ανδία, ε, τὸ, simulacrum, statua; (2) purpurissimum, coloris genus. Τῆς ὀφθαλμῶν ὑπαλειφόμενος ἀνδία, oculos subtilis purpurisso, Xenoph. Æconom. 10, 5. Ab

Ἀνδρείκελος, υ, δ εἴ ἡ, viro seu homini similis. Ex ἀνήρ et εἰκέλος, similis.
 Ἀνδρείδιμος, ον, fortis, virili animo præditus.
 Ἀνδρείον, υ, τὸ, virile robur, fortitudo. Ἐξ ἡσαν εἰς παῖδες, profecerunt ad fortitudinem, Eurip. Andr. 684. Ab
 Ἀνδρείος, εἶος, εἶον, virilis; (2) fortis, strenuus. Ab ἀνής.
 Ἀνδρειοφόντης, υ, δ, homicida. Ex φόνος.
 Ἀνδρείως, adv. viriliter, strenue. Ab ἀνδρείος.
 Ἀνδρείωσις, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνήρ et ἰσάριον, amatrix.
 Ἀνδρειομαί, virilem ætatem attingo.
 Ἀνδρείωμος, vir factus, præf. part. pass. Dor. pro ἀνδρείωμος, quod est contr. ex ἀνδρείωμος, a verbo ἀνδρεύω, Herod. 1, 123.
 Ἀνδρεῶν, ἄνος, δ, idem quod ἀνδρῶν (2) domus magna.
 Ἀνδρεῶν, virorum, gen. plur. Ion. pro ἀνδρῶν.
 Ἀνδρητή, Ion. pro ἀνδρεία, item ἀνδρητίος, pro ἀνδρείος, Herod.
 Ἀνδρηλατίω, ὦ, f. ἡσω, in exilium pello, in exilium mitto; (2) ex asylo detraho. Ex ἰλαίνω.
 Ἀνδρῶ, αν, τὰ, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittebantur.
 Ἀνδρῶς, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.
 Ἀνδρῶντα, acc. sing. ab ἀνδρῶς. Unde
 Ἀνδρῶντιος, υ, δ, parva statua. Dim. ab ἀνδρῶς.
 Ἀνδριαντογλύφος, υ, δ, idem quod
 Ἀνδριαντοπλάστης, υ, δ, statuarius. Ab ἀνδρῶς et πλάστης, fictor. Hinc
 Ἀνδριαντοπλαστική, ἡς, ἡ, scil. τέχνη, ars fingendi statuas.
 Ἀνδριαντοποιῶ, ὦ, f. ἡσω, status facio, artem sigillariam exerceo. Ex ἀνδρῶς. Hinc
 Ἀνδριαντοποιητική, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, ars statuaria.
 Ἀνδριαντοποιῶ, ας, ἡ, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas; (2) ars statuaria.
 Ἀνδριαντοποιός, ὤ, δ, statuarius, statuarum artifex. A præf.
 Ἀνδριαντοργῶ, status facio.
 Ἀνδρῶς, ἄνος, δ, statua, cippus, Gl. V.
 Ἀνδρῶς, f. ἰσω, et ἀνδρῶς, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρῶς, κρηταιῶσθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborari, Luc.
 Ἀνδρῶς, ἡ, ἄν, virilis, ad viros pertinet; (2) virilis, fortis, strenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνής.
 Ἀνδρῶς, adv. viriliter, fortiter, strenue; (2) valide, robuste; (3) vehementer.
 Ἀνδρῶν, υ, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.
 Ἀνδρῶν, υ, δ, idem quod ἀνδρῶς, Poll.
 Ἀνδρῶν, adv. viriliter, fortiter, strenue; (2) more virorum, Theocril. 17, 23.
 Ἀνδρῶφιλος, υ, δ εἴ ἡ, viri amans, viri amicus.
 Ἀνδρῶφόντης, υ, ἡ, homicida. Ex ἀνήρ et φόνος.
 Ἀνδρῶφῶς, εἶος, υ, δ, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit, Hes. Ex ἀνήρ et βαῖνος, vado, eo.
 Ἀνδρῶπιτιω, ὦ, cum viris seu pueris consuesco, rem habeo, amore sc. nefando.
 Ἀνδρῶπιτος, υ, δ εἴ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνήρ et βόρος, vorat.
 Ἀνδρῶπιτος, υ, δ εἴ ἡ, virilis consilii, fortis, seu viris insidians.
 Ἀνδρῶπιτος, viros devorans. A βιβρώσκω, edo.
 Ἀνδρῶπιτος, idem.
 Ἀνδρῶπιτιω, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros successio generis. Ex ἀνήρ et γένος, genus.
 Ἀνδρῶπιτιος, ατος, δ, gigas.
 Ἀνδρῶπιτος, υ, δ εἴ ἡ, marem gignens, viripara. Ex ἀνήρ et γίγωνα, a γίνομαι.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, idem quod
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, Gl. V. (2) castratus; (3) debilis, imbecillus, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) socors, parum strenuus. Ex ἀνήρ et γυνή.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, viros seu homines perimens. Ex ἀνήρ et δαίω, occido.

Ἀνδρῶπιτιος, acc. sing. Dor. pro ἀνδρῶπιτιος.
 Ἀνδρῶπιτιος, ατος, δ, et ἀνδρῶπιτιος, υ, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex δαμάω, domo.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, triclimum, pars ædium solis viris consecrata, Hes. Suid.
 Ἀνδρῶπιτιος, adv. ex viro. Ab ἀνήρ.
 Ἀνδρῶπιτιος, ἡτος, δ εἴ ἡ, homines perdens, vexans, ærummosus. Ἀνδρῶπιτιος Ἰλίου φθορῶς, Æschyl. Ag. 823 [uti vulgo legitur].
 Ἀνδρῶπιτιος, ἄτος, ἡ, pars, Hes. Nic.
 Ἀνδρῶπιτιος, ἡτος, δ εἴ ἡ, a viro interfectus; (2) homines perdens, vexans, ærummosus; (3) in quo viri occumbunt, pereunt, interfecti sunt; (3) ἢ ἀνδροκλήτιος προσφῆραν ἀγωνίας, Eurip. Suppl. 525: passim apud Æschylum.
 Ex κλέω. Unde
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, ab homine laboratus seu factus; (2) in quo vir jacet, epith. sculphri.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, homo malficus, nequam, veterat, Hes. Suid.
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, Ion. ἀνδροκασίη, cædes virorum.
 Ἀνδρῶπιτιος, viros interficio.
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, homicidium. Ab
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνήρ et κτείνω, occido.
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, viros perdens.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, ἡ, virilem habens animi celsitudinem, Hes. Ex ἀνήρ et λήω.
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, jus hominesprehendendi, quo scil. Atheniensis, si civis extra Atticam interfectus esset, trcs ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturus, nisi ipse criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνήρ et λαμβάνω, prehendo.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, τὸ, idem et ex iisd.
 Ἀνδρῶπιτιος, ὦ, f. ἡσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνήρ et λείω. Hinc
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ virum fit.
 Ἀνδρῶπιτιος, f. ἰσω, idem quod ἀνδρῶπιτιος.
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, δ εἴ ἡ, virorum amore insaniens, viros insane appetens, libidinosus. Ex μαινομαι. Hinc
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, insanus virorum amor.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, cum viris vel viro pugnans. Ex ἀνήρ et μάχομαι, pugno.
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, εον, virilis; (2) humanus.
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, δ εἴ ἡ, staturam ad altitudinem viri æquans. Ex μήκος.
 Ἀνδρῶπιτιος, ἰτίος, ἡ, locus ubi viri versantur, domicilium virorum, locus in domo ubi soli viri habitant, sicut γυναικονίτιος, ubi solæ mulieres.
 Ἀνδρῶπιτιος, ἡσω, f. ἡσω, virile robur, vel ætatem virilem, attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; in med. stupro fœminam; ἀνδρῶπιτιος, adultus, Gl. V. ἀνδρῶπιτιος, compressa a viro virgo, a. 1. part. pass.
 Ἀνδρῶπιτιος, αἶδος, δ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem viriliter sentit, cogitat, agit.
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, virorum formatio. Ex πλάσσω, formo.
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, hominum multitudo seu conventus. Ex πλῆθος, multitudo.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, scortum masculinum.
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, δ εἴ ἡ, virum decens. Ex ἀνήρ et πρέπω, decet.
 Ἀνδρῶπιτιος, ον, hominis faciem habens, in nut. humana facies. Ex ἀνήρ et πρόσω, prora, metaph. facies.
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, δ, virilia grandiora habens. Ex ἀνήρ et σάβη.
 Ἀνδρῶπιτιος, ονος, δ, idem et ex iisd.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, τὸ, Dioscorid. 3, 173. ruta silvestris, Plin. 17, 4. Ex ἀνήρ et αἶμα, sanguis, quia herba hæc digitis trita sanguineo succo fluit. Angl. str. JOHN'S wort.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, idem et ex iisd.
 Ἀνδρῶπιτιος, ἰδος, δ εἴ ἡ, hominibus noxius, pestifer. Ex ἀνήρ et σίω, nocco.

Ἀνδρῶπιτιος, γγος, δ, statua quæ viri et sphingis figuram habet.
 Ἀνδρῶπιτιος, πτος, ἡ, virilitas, fortitudo.
 Ἀνδρῶπιτιος, fieri virum, præf. inf. pass. contr. pro ἀνδρῶπιτιος ab ἀνδρῶπιτιος, vir fio.
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, maritum nactus; in matrimonio agens femina.
 Ἀνδρῶπιτιος, ὦ, humana carne vescor. Ab
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, humana carne vescens.
 Ἀνδρῶπιτιος, ον, ab homine periciens, vcl ἀνδρῶπιτιος, homines perdens, Soph.
 Ἀνδρῶπιτιος, ὦ, f. ἡσω, sum homicida; (2) occido.
 Ἀνδρῶπιτιος, ας, ἡ, homicidium. Ab
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, homicida, sicarius; ἀνδρῶπιτιος, ἡ, interfectrix viri. Ex φόνος.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ, homicida.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, virilem vocem habens. Ex φωνή, vox.
 Ἀνδρῶπιτιος, ὦ, f. ἡσω, virilem reddo, virile robur subministro. Ab ἀνήρ. Hinc
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, δ εἴ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.
 Ἀνδρῶπιτιος, adv. viriliter, fortiter.
 Ἀνδρῶπιτιος, a. 1. part. pass. verbi ἀνδρῶπιτιος.
 Ἀνδρῶπιτιος, εἶος, δ, pars domus in qua viri a mulieribus seorsim agunt; (2) exponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur. Ab ἀνήρ.
 Ἀνδρῶπιτιος, ἰδος, ἡ, idem et ab eodem.
 Ἀνδρῶπιτιος, αἶμα, ἡσω, virilis, ad virum pertinet.
 Ἀνδρῶπιτιος, emersit, 3. sing. præf. ind. med. Poet. pro ἀναδύσται.
 Ἀνδρῶπιτιος, pro ἀναδύσται, Hom.
 Ἀνδρῶπιτιος, reddidit, 3. sing. præf. ind. act. Dor. et Poet. pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, redi. 'o.
 Ἀνδρῶπιτιος, ascendit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω.
 Ἀνδρῶπιτιος, exclamant, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναεθοροῦμαι, exclamo.
 Ἀνδρῶπιτιος, insonuit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβρέχω.
 Ἀνδρῶπιτιος, clamavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἀνεβήσται, a verbo ἀναβήσται.
 Ἀνδρῶπιτιος, ὦ, f. ἡσω, fidejubeo.
 Ἀνδρῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, sine sponsione actus; ἀνέργος, ἡ, non desponsa. Ex a priv. et ἔργος, satisfactioni obnoxius.
 Ἀνδρῶπιτιος, f. εἶω, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνέργος, viro, resurgo. Gl. V. evigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Hinc
 Ἀνέργος, υ, δ εἴ ἡ, non expectatus.
 Ἀνέργος, adv. citra restitutionem vitæ.
 Ἀνεργῶπιτιος, ον, non intactus, seu tectus, Hes.
 Ἀνεργῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, inculpatus, irreprensus. Gl. V. inculpabilis. Ex a priv. et ἔργαλιος, culpro.
 Ἀνεργῶπιτιος, adv. citra reprehensionem, culpam, sine vitio.
 Ἀνεργῶπιτιος, υ, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex a priv. et ἔργος.
 Ἀνεργῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex a priv. et ἔργαλιος, laus.
 Ἀνεργῶπιτιος, 3. pl. imperf. ind. pass. Ex ἀναγνάμπτω.
 Ἀνεργῶπιτιος, agnitus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναγνάμπτω, notum facio.
 Ἀνεργῶπιτιος, lectus sum, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναγνάμπτω, pro ἀναγνώ, lego.
 Ἀνεργῶπιτιος, legis, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Ἀνεργῶπιτιος, concitabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. per Syncorpen, pro ἀνεγείροτο, a verbo
 Ἀνεργῶπιτιος, expurgator; per Sync. pro ἀνεγείρομαι.
 Ἀνεργῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, qui fieri, concedi, admitti nequit, quod locum non habet in rerum natura. Ex a priv. et ἔργαλιος, admitto.
 Ἀνεργῶπιτιος, υ, δ εἴ ἡ, qui pavitus non est, qui solo æquatus non est. Ex a priv. et ἔδαφιω.
 Ἀνεργῶπιτιος, suscepti cramus, 1. pl. plusq. perf. ind.

ind. pass. per Sync. pro ἀνεδίδεγμα, ab ἀναδέχομαι.
 Ἀνέδξατο, suscepit, 3. sing. a. 1. ind. med.
 Ἀνέδειξεν, demonstravit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι, pro ἀναδείκω.
 ἈΝΕΔΗΝ, adv. licenter, impune; (2) effuse; (3) promiscue; (4) palam, aperte. Οἱ δὲ Λαυδαίμωνιοι ἐπειδὴν βόλωνται ἀνίδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ἐγγυγιένεσθαι σοφισαῖς, Plat. in Protag. 342.
 Ἀνέδρακον, suspexit, 1. sing. a. 2. ind. act. per Metathes. pro ἀνέδρακον, verbi ἀναδρέκω.
 Ἀνέδραμον, recurrem, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω, pro ἀναδρέκω, recurreo.
 Ἀνέδραστος, ον, non stabilis. Ab a priv. et ἴδρα.
 Ἀνέδω, produit, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀναδύμι.
 Ἀνέδυσσάτο, emersit, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀναδύω.
 Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, reddo.
 Ἀνέδραγος, pro ἀνέδραγος, aor. 1. verbi ἀνέδραγω, cohibeo, Il. 3, 77.
 Ἀνέδραξεν, discessit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδραχύνωμι, pro ἀναδραχύνω, discedo.
 Ἀνέδραχτον, requirerant, 3. pl. imp. ind. act. contr. pro ἀνέδραχτον ab ἀναδραχύνω.
 Ἀνέδραξω, f. ἴσω, sublatum in sede colloco et pono. Ἐς δὲ φρον ὁ ἀνίσταστος ἄγον προστὶ Ἰλιον ἰόν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ et ἔξω.
 Ἀνέδραχθη, reversit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδραχύνω, revivisco.
 Ἀνέδραχθια, as, ἡ, conditio hominis inviti, cum quis non vult, coactio, Suicer. Ex a priv. et ἰδέω, volo.
 Ἀνέδραχτος, ο, δὲ ἡ, coactus; in vitus; (2) inexpectatus; (3) tristis, adversus. Ex iisd.
 Ἀνέδραχεν, remisit, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνέδραχμι, remitto.
 Ἀνέδραχτες, reviviscitis, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναδραχύνω, revivisco.
 Ἀνέδραχτος, ον, non adsefactus.
 Ἀνέδραχτος, latatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνέδραχμι, remitto, lazo.
 Ἀνέδραχτα, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναδραχύνω, pro ἀναδραχύνω, terro.
 Ἀνέδραχθη, nutriti, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, nutrio.
 Ἀνέδραχτος, ο, δὲ ἡ, forma carens, informis. Ex a priv. et εἶδος, forma.
 Ἀνέδραχθη, ὤ, f. ἴσω, speciem et imaginem fingo, animo propono.
 Ἀνέδραχθη, ἡ, imaginum effictio in animo.
 Ἀνέδραχτος, ο, δὲ ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possit. Ph. inexistimabilis. Ex a priv. et εἶκάζω.
 Ἀνέδραχτος, ον, qui imagine exprimi non potest, ut Deus.
 Ἀνέδραχθη, seu ἀνέδραχθη, as, ἡ, quæ nondum peperit, Lucine labores nondum experta. Ex a priv. et εἰλέθω, Lucina.
 Ἀνέδραχτος, ὤ, f. ἴσω, involvo, involutum explio; (2) involvo, circumplio. (1) ἐντελλόμενος ἡμέρα μῆ πάντας ἀνέδραχθησας αὐτὰς ἐπαγγεῖν τοῖς κελύθεσσι, ut uno die aperirent omnes litteræ, App. Bell. Civ. 5, 131. Ex ἀνὰ et εἰλέω. Hinc
 Ἀνέδραχθη, ἄτος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.
 Ἀνέδραχθη, contractum est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναδραχύνω, pro ἀναδραχύνω.
 Ἀνέδραχθη, εως, ἡ, convolutio, Arct.
 Ἀνέδραχθη, et ἀνέδραχθη, revolve.
 Ἀνέδραχθη, idem quod ἀνέδραχθη.
 Ἀνέδραχθη, sustulit, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδραχύνω, pro ἀνέδραχθη, tollo.
 Ἀνέδραχθη, perf. part. pass. f. g. verbi ἀνέδραχμι.
 Ἀνέδραχθη, part. præter. pass. verbi ἀνέδραχμι, solutus; (2) violens, quasi sit solutus fræno, laxans frænum, laxans habenas animo, iræ. (2) ἀνέδραχθη τι χεῖρμα περισυτῶν γένος, violens

quædam res senum genus, proni sunt ad iram senes, Eurip. Andr. 728.
 Ἀνέδραχτος, adv. remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνέδραχτος.
 Ἀνέδραχτος, reddo, redibo. Ex ἀνὰ et εἶμι, eo.
 Ἀνέδραχτος, ονος, δὲ ἡ, non vestitus, nudus; (2) male vestitus. Ex a priv. et εἶμα, vestis.
 Ἀνέδραχτος, conficere, præter. inf. act. Ion. et Poet. pro ἀνέδραχτος, a verbo ἀνέδραχτος, conficio.
 Ἀνέδραχτος, remisisse, a. 2. inf. act. verbi ἀνέδραχμι.
 Ἀνέδραχτος, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ et εἶσιν.
 Ἀνέδραχτος, f. ἴσω, arceo, repello, inhibeo.
 Ἀνέδραχτος, interrogas, 2. sing. præter. ind. med. Ion. pro ἀνέδραχτος, a verbo ἀνέδραχτος.
 Ἀνέδραχτος, εως, ἡ, inhibito. Ab ἀνέδραχτος.
 Ἀνέδραχθη, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab
 Ἀνέδραχτος, f. ἴσω, sursum traho. Ἀνέδραχθη τὰς νῆας, in terram subducere, Herodot. Ab εἶμα, traho.
 Ἀνέδραχτος, necto, adnecto. Ex ἀνὰ et εἶρω, necto.
 Ἀνέδραχθη, Ion. pro ἀνέδραχθη, Eust.
 Ἀνέδραχθη, adseenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀνέδραχμι.
 Ἀνέδραχθη, perf. inf. pass. verbi ἀνέδραχμι.
 Ἀνέδραχτος, ο, δὲ ἡ, inaccessus, ad quem non patet ingressus, R. Ex a priv. et εἶσδος.
 Ἀνέδραχτος, as, ἡ, immunitas a tributis.
 Ἀνέδραχτος, ο, δὲ ἡ, immunis, qui tributum non solvit. Ex a priv. et εἶσδος, tributum.
 Ἀνέδραχθη, 2. plur. a. 2. verbi ἀνέδραχμι, pro ἀνέδραχθη.
 Πάλιν ἀνέδραχθη ταῦτον σπέγμα, remisistis, Soph. (Ed. Tyr. 1404.
 Ἀνέδραχθη, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀνέδραχθη.
 Ἀνέδραχθη, remitto, præter. ind. act. Poet. pro ἀνέδραχθη, sive ἀνέδραχθη.
 Ἀνέδραχθη, adv. desuper, e loco alto; (2) ab origine generis et juxta seriem priscorum, quibus quis ortus est. Ab
 Ἀνέδραχτος, adv. sursum, superne, eininus. Ex ἀνὰ et εἶκας, procul.
 Ἀνέδραχτος, ο, δὲ ἡ, ex quo non est egressus; (2) inivius; (3) carens eventu. Ex a priv. et εἶκάζω, exeo.
 Ἀνέδραχτος, ο, δὲ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex a priv. et εἶκάζω.
 Ἀνέδραχτος, adv. inviolabiliter.
 Ἀνέδραχθη, adv. sine excoaratione.
 Ἀνέδραχθη, ον, non excoaratus. Ab a priv. et εἶκάζω, excoarior.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, qui non peregrinatur, seu qui nunquam domo abfuit, aut nunc domi versatur, non peregre. Ex a priv. et εἶκάζω, peregrinor.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex a priv. et εἶκάζω, enarro.
 Ἀνέδραχθη, ον, inenarrabiliter. A præter.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, inultus, indefensus. Ex a priv. et εἶκάζω, ulciscor.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata (de filia). Ex a priv. et εἶκάζω.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, excursus et effugium non habens, impervius. Ex a priv. et εἶκάζω, δρόμος.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, qui calefieri non potest. Ex a priv. et εἶκάζω, θερμίζω.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, inexpiabilis. Ex a priv. et εἶκάζω, expior.
 Ἀνέδραχθη, ον, cætu populi carens, inanis; item, de re quæ ad populum non est lata, cujus causa concio commissa non est.
 Ἀνέδραχθη, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλάω.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, ineffabilis. Ex a priv. et εἶκάζω, loquor.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, non deficiens; (2) peremptus; (3) inexhaustus. Ex a priv. et εἶκάζω, deficio, cesso.
 Ἀνέδραχθη, adv. perpetuo, semper, sine fine.
 Ἀνέδραχθη, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλάω.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, non deficiens, indefinitus. Ex a priv. et εἶκάζω, deficiens.
 Ἀνέδραχθη, ο, δὲ ἡ, a quo rationes non potuntur, cujus rationes subdici non possunt. Ex a priv. et εἶκάζω, ratio.

Ἀνεκλόγητος, adv. sine ratione, sine modo, intemperanter.
 Ἀνεκλόγητος, ον, clotu difficilis. Ab a priv. et ἐκλόγητος, elio.
 Ἀνεκλόγητος, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀνακλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, ονος, δὲ ἡ, non obstupefactus, imperterritus, impavidus. Ex a priv. et ἐκλόγητος, obstupescio.
 Ἀνεκλόγητος, adv. impavide, intrepide.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, inexplibilis, Gl. I. Ex a priv. et ἐκλόγητος, explio.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex a priv. et ἐκλόγητος, elio.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, qui non potest educi, extrahi, aut expelli; qui emancipari et in alienam potestatem dari nequit. Ex a priv. et ἐκλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, quod ad suppurationem perducere non potest. Ἀνεκλόγητος ἔλκος, Arct. Ex a priv. et ἐκλόγητος, suppurgo.
 Ἀνεκλόγητος, ον, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.
 Ἀνεκλόγητος, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, non radicatus, evulsus, aut quod eradicari, extirpari nequit. Ex a priv. et ἐκλόγητος, eradicor.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, patiens, qui tolerare potest.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, tolerabilis, commodus. Ab ἀνεκλόγητος, tolero.
 Ἀνεκλόγητος, adv. tolerabiliter, commode.
 Ἀνεκλόγητος, ον, qui deleri, deteri non potest.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, quem nemo effugere potest; (2) cui non licet effugere. Ex a priv. et ἐκλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, non prodians foras, non emanans. Ex a priv. et ἐκλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, quod efferre non licet. Ex a priv. et ἐκλόγητος, effero.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, ineffabilis. Ex a priv. et ἐκλόγητος, eloquor.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, ineffabilis; qui exprimi, seu verbo pronunciari, non potest. Ex a priv. et ἐκλόγητος, exclamo.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, sine oleo. Ex a priv. et ἐκλόγητος, oleo.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, irreprehensibilis; (2) qui refelli non potest, aut non convinci; (3) manifestus, convictus, ap. Plat. si locus sanus, quod Stephano non videtur, Ern. Ex a priv. et ἐκλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, adv. sine reprehensione; (2) sine probatione.
 Ἀνεκλόγητος, arguo, convinco.
 Ἀνεκλόγητος, ονος, δὲ ἡ, immisericos, durus, rigidus. Ex a priv. et ἐκλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, adv. crudeliter.
 Ἀνεκλόγητος, εως, ἡ, immisericos. Hinc
 Ἀνεκλόγητος, adv. sine misericordia.
 Ἀνεκλόγητος, a. 2. inf. act. v. ἀνακλόγητος, pro ἀνέλω, tollo.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas; (2) avaritia, sordes.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, idem. Ab
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, illiberalis; (2) sordidus, avarus; (3) inhonestus, indecens.
 Ἀνεκλόγητος, adv. illiberaliter; (2) sordide.
 Ἀνεκλόγητος, εως, ἡ, reditus.
 Ἀνεκλόγητος, Dor. pro ἀνέλω. Ab ἀνεκλόγητος.
 Ἀνεκλόγητος, ἄτος, τὸ, convolutio, concinnus. Ab ἀνέλω.
 Ἀνεκλόγητος, tempus tero, cunctor, cesso.
 Ἀνεκλόγητος, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνέλω.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνέλω, verso, et πᾶς, pes.
 Ἀνεκλόγητος, vel ἀνέλω, f. ἴσω, volvo, evolvo; revolve, volvo, verso; (2) explio, aperio. Ἀνέλω, τὸ βιβλίον, ἱστορίας.
 Ἀνεκλόγητος, ο, δὲ ἡ, qui trahi non potest.
 Ἀνεκλόγητος, f. ἴσω, idem quod
 Ἀνεκλόγητος, f. ἴσω, sursum traho, attollo attrahendo; (2) subduco; (3) extraho, retro traho;

traho; (4) traho. Ἀνάκων κῶλον, accelerans gradum, Eurip. Med. 1181. Ἀνάκων ἰχθύν ἀγρίσσοι, τὰς ναῦς. Ὁ δὲ πῶς πῆχυν ἀνείλε, Il. 13, 583. Ex ἀνὰ ἐλκω.

Ἀνάκωτος, ὁ δὲ ἦ, non ulceratus, qui ulcus non sensit. Ex a priv. et ἐλκῶ, ulcero.

Ἀνάκων, ὁ δὲ ἦ, alienus a moribus Græcorum.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, alienus a Græca consuetudine, qui Græcis moribus aut imbutus non est, aut iis nequit imbui. Ex a priv. et ἐλλήνων, cum Græcis facio.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, cui nihil deest, non deficiens; (2) cui nihil detrahi potest; (3) non cessans, perpetuus. Ex a priv. et ἐλλείπω, deficio.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, claudus.

Ἀνάκωντα, cum qui abstulit, acc. sing. a. 2. part. act.

Ἀνάκωντα, sumserunt, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro ἀνείλοντο. Ab ἀναίρω, pro ἀνίλω.

Ἀνάκωντος, spei expers sum.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, qui est sine spe.

Ἀνάκωντος, desperes, seu desperaveris, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀναίρω, despero.

Ἀνάκωντος, ἀσ, ἦ, desperatio. Ab

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, insperatus, præter spem accidens; (2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex a priv. et ἐλπίς.

Ἀνάκωντος, adv. sine spe, citra spem, præter spem, insperato.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex a priv. et ἔλυτρον.

Ἀνάκωντος, sustulerint, 3. pl. a. 2. conj. act. verbi ἀναίρω, pro ἀνίλω.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, inaccessus, inivus. Ex a priv. et ἐμβάνω, accedo.

Ἀνάκωντος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναίμων.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, carens invidia, non inivus. Ex a priv. et νεμῶω.

Ἀνάκωντος, adv. citra invidiam.

Ἀνάκωντος, adv. sine vomitu, Ern. Ab

Ἀνάκωντος, ὦ, f. ἴσω, vomo. Ex ἀνὰ ἐμέω.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, indivisus, individuus, non distributus. Ex a priv. et νέωω.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, vel ἀνεμῶτος, αἴα, αἴων, vento plenus, vanus, evanidus; (2) levis, inconstans. Ab ἀνεμος.

Ἀνάκωντος, ὁ δὲ ἦ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνάκωντος, ἴα, ion, idem quod ἀνεμῶτος.

Ἀνάκωντος, f. ἴσω, ventis agito. Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος τοῖς κλιθῶν θαλάσσης ἀνεμῶτος ἐκρίθη, Jac. 4, 6. Ab ἀνεμος.

Ἀνάκωντος, ἴα, ion, idem quod ἀνεμῶτος.

Ἀνεμῶσθη, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναίρωμαι.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, cursor, qui ventos cursu æquat, vel velocissimus. Ex ἀνεμος et δρόμος.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, ventosus, vento plenus.

Ἀνεμῶσθη, ὦ, f. ἴσω, qui apud Corinthios incantamentis ventos sedabant. Ex καῖτος.

ἈΝΕΜΩΣ, ὁ δὲ ἦ, (2) anima.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, a vento tegens, ventum arcens, ventis inaccessus. Ex σκίπω, tego.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, a vento agitatus, et in orbem actus.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, vento perstreptens. Ex ἀνεμος et σφάραγος.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, a vento nutritus, a vento auctus et corroboratus. Ex ἐρέπω.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, idem et ex iisd.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, ventis agitatus, ἴνακ. Ex ἀνεμος et πείρω.

Ἀνεμῶσθη, ἀσ, ἦ, corruptio quæ fit a vento. Ab

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, a vento corruptus, dispersus, vanus, inutilis, Schol. ad Il. 4, 355. Ex ἀνεμος et φείρω.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, a ventis sublatus; a ventis in diversas partes dispersus. Ex φείρω.

Ἀνεμῶσθη, ὦ, f. ἴσω, ventilo, vento expono.

Ἀνεμῶσθη, adv. intrepide, audacter. Ex a priv. et ἐμπληκτος.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non navigans, quiescens. Ex a priv. et ἐμπλέω, navigo.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, cui nihil impedimento est, non impeditus, liber. Ex a priv. et ἐμποδίζω, pedes implico.

Ἀνεμῶσθη, adv. sine impedimento, et libere.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui incidere non potest; (2) irrehensibilis, qui nihil peccat. Ex a priv. et ἐμπίπτω, incido.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non demonstratus. Ex a priv. et ἐμφάνω, ostendo. Unde

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, carens efficacia; (2) sine emphasi seu significatione expressa; (3) luculentam speciem non præbens.

Ἀνεμῶσθη, adv. sine efficacia; (2) non expresse.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, vento plenus, ventosus; (2) venti naturam habens. Ab ἀνεμος.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, venti celeritatem habens, Eurip. Phœnis. 166. Ex ἀνεμος et ὠκός, celer.

Ἀνεμῶσθη, ἀσ, ἦ, non tenet herba.

Ἀνεμῶσθη, adv. inutiliter, Il. 5, 216.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, inutilis, ventosus, vanus. Ἀνεμῶσθη βάλει, Il. 4, 355. Ab ἀνεμος.

Ἀνεμῶσθη, ἦ, anemone, herba, Gl. V. vacinium, salicula; (2) vanitas.

Ἀνεμῶσθη, ἴδω, ἦ, cognomen Minervæ, ventum perniciosum sedantis.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non indigus. Ex a priv. et ἐνδείης.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, alienus ab ostentatione. Ex a priv. et ἐνδείης.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui fieri nequit, impossibilis. Ex a priv. et ἐνδέχομαι, fieri possunt.

Ἀνεμῶσθη, adv. sine necessitate, ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνεμῶσθη.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, indubitatus, indubitabilis. Ex a priv. et ἐνδοιάζω, dubito.

Ἀνεμῶσθη, adv. indubitanter, haud dubie.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non remissus, non languidus; (2) in quo non est remissio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex a priv. et ἐνδοιάζω, remissior fio.

Ἀνεμῶσθη, adv. non remisse, non languide, non perfunctorie.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non indutus. Gl. V. investis. Ex a priv. et ἐνδύωμαι, induor.

Ἀνεμῶσθη, sustulisse, a. 1. inf. act. v. ἀναφέρω.

Ἀνεμῶσθη, emisit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Poet. pro ἀνηνέμασθη, a verbo eod.

Ἀνεμῶσθη, referendū, Greg. Naz. Ex ἀνὰ ἐθέρω.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, effectus carens; (2) qui-escens, segnis, otiosus, ab exercitatione vel actione alienus, Ern. Ex a priv. et ἐνεργῆς, efficitur.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, inefficax. Gl. V. effectus carens. Ex a priv. et ἐνεργῶ, operor.

Ἀνεμῶσθη, renuit, a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνεμῶσθη, erumpens, quæ erupit, part. perf. med. f. g. Att. pro ἀνηνοχῶμαι. Ab ἀναφέρω, pro ἀνεμῶσθη.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex a priv. et ἐθθασιάζω.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor est; (2) inexcogitatus, imperceptus; (3) cujus notio mente formari quod percipi mente nequit, Ern. Ex a priv. et ἐνοεώω.

Ἀνεμῶσθη, ἦ, tranquillitas, Bud. Ab

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non perturbatus, placatus, quietus; (2) carens turbis, molestiis. (2) ἔτι ἐπὶ τῆς ἐρημίας ἀνεμῶσθητο εἶχεν ἢ Χαρόκλειμα τὰ κάλλος, Il. 5. Ex a priv. et ἐνοχῶμαι.

Ἀνεμῶσθη, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίρωμαι.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non adfabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex a priv. et ἐνοχῶμαι, convenio, alloquor.

Ἀνεμῶσθη, ἦ, tardus, non velox.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, irreverens, Gl. V. Ex a priv. et ἐνοχῶμαι, revereo.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non audiendus, non auditus, Ern.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, indelebilis. Ex a priv. et ἐξαλείφω, delco.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, immutabilis, invariabilis, constans, Suicer. Ex a et ἐκβάλλω.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, inexhaustus. Ab a priv. et ἐξαντλάω, exhaurio.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui decipi, falli, non potest. Ex a priv. et ἐξαπατάω.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui non abnegat.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui refutari et coargui non potest. Ex a priv. et ἐλέγχω, arguo.

Ἀνεμῶσθη, adv. citra refutationem, ut nil contra dici queat.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, idem quod ἀνεμῶσθη, Hes. Ex a et ἐξέρχομαι.

Ἀνεμῶσθη, idem quod ἀνεμῶσθη.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, imperscrutabilis. Ex a priv. et ἐξερευνάω, perscrutor.

Ἀνεμῶσθη, f. ἴσω, exploro, examino.

Ἀνεμῶσθη, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconsultus. Ex a priv. et ἐξετάζω.

Ἀνεμῶσθη, adv. sine examine, inexplorato, sine delectu vel discrimine; (2) sine rationis reddendæ necessitate.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex a priv. et ἐξερευνάω, invenio.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non expositus, non explicatus, non enarratus; (2) incarrabilis, inexplicabilis. Ex a priv. et ἐξηγῶμαι.

Ἀνεμῶσθη, ὦ, f. ἴσω, malos tolero.

Ἀνεμῶσθη, ἦ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Τέχνη καὶ ἀνεμῶσθη μῦλλον, ἢ φανερῆ δραστήτη, App. Bell. Civ. 3, 14. Ab

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνεμῶσθη.

Ἀνεμῶσθη, adv. cum incommo, animo malorum et cladium patiente.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui exsiccari non potest; (2) qui exsiccatus non est; (3) non exsiccatus. Ex a priv. et ἰμαίω, lincto.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, implacabilis, qui placari nequit. Ex a priv. et ἐπιλάωμαι, propitio.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non delendus, non eluendus.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, exitum non habens, impervius. Ex a priv. et ἐξίμι, exeo.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, impervestigabilis. Ex a priv. et ἐξίχνάζω, investigo.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui nullum habet exitum, unde exiri non potest, impervius; (2) qui exitum non permittitur. Ex a priv. et ἐξόδος.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex a priv. et ἐκφέρω.

Ἀνεμῶσθη, tolerabo, f. 1. ind. med. verbi ἀνεμῶσθη.

Ἀνεμῶσθη, laxati sunt, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἀνεμῶσθη, a verbo ἀνίρωμαι.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, parum festus, festo diei non aptus.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, incultus, incelebris; (2) non feriatu, non hilariter tractatus. Gl. V. profestus. Ex a priv. et ἐσπῆ.

Ἀνεμῶσθη, mutus, vocis expers, Hes. (2) tacitus, quietus; (3) quietus ab aliquo incommo, cum gen. ut κακῶν, Herod. Ern.

Ἀνεμῶσθη, ἦ, stupore attonitus, Hes.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non vocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex a priv. et ἐπαγγέλλω, denuncio.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, qui non sentitur; qui non sentit. Ex a priv. et ἐπισθάνομαι.

Ἀνεμῶσθη, adv. citra sensum, ita ut non sentiantur.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non auditus, qui audiri nequit. Ex a priv. et ἐπαίσχομαι.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, inverecundus, impudens. Ex a priv. et ἐπαίσχυνται.

Ἀνεμῶσθη, adv. inverecunde, impudenter.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, innocens. Ex a priv. et ἐπαϊσθῶμαι, crimino, Ern.

Ἀνεμῶσθη, ὁ δὲ ἦ, non alternans, seriem continuam habens; (2) cui sunt dentes continui. Ex a priv. et ἐπαλλάττω, alterno.

¹ *Ἀνεπαλμένος, resiliens*, Poet. et per Sync. pro ἀνεπαλλόμενος, ab ἀνεπάλλομαι, resilio.
² *Ἀνεπαλτος, resiliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. per Sync. et Dor. pro ἀνεπαλάτο. Ab eod.
³ *Ἀνεπαρόβωτος, ὁ δὲ ἦ, qui corrigi aut emendari non potest, non emendabilis; inemendatus*. Ex α priv. et ἐπαροβῶμαι.
⁴ *Ἀνεπάφος, ὁ δὲ ἦ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) sincerus, purus*. Ex α priv. et ἐπάφωμαι, attingo.
⁵ *Ἀνεπαφροδίτος, ὁ δὲ ἦ, qui sine venere et gratia est, invenustus, illepudus*.
⁶ *Ἀνεπαχθής, ἑὸς, ὁ δὲ ἦ, non molestus; (2) non invidiosus, nullam invidiam faciens*. (2) ὡς ἀνεπαχθέστα ἐπέζηει, Appian. Hist. Alex. 2, 7.
⁷ *Ἀνεπαχθῶς, adv. non moleste, non gravate; (2) sine invidia vel offensione*.
⁸ *Ἀνεπίσει, persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνεπίσειν.
⁹ *Ἀνεπίλυτος, ὄν, non redux*. Ab α priv. et ἐπιλύωμαι.
¹⁰ *Ἀνεπίμψα, l. s. a. 1. ind. act. v. ἀνεπίμψω*.
¹¹ *Ἀνεπίεργαστος, claboratus*, Eustath. ad Il. 3, 449.
¹² *Ἀνεπίσει, discubuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνεπίσειν.
¹³ *Ἀνεπίδδω, saltavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνεπίδδω.
¹⁴ *Ἀνεπίρρατος, ὁ δὲ ἦ, inoffensus, injuria nulla petita*. Ex α priv. et ἐπιρράζω.
¹⁵ *Ἀνεπίης, ἑὸς, ὁ δὲ ἦ, nihil dicens, mutus*. Hcs. Elym. Ex α priv. et ἐπιος, verbum.
¹⁶ *Ἀνεπίπτος, ὁ δὲ ἦ, inaccessus, impervius*. Ex α priv. et ἐπιπύωμαι, accedo.
¹⁷ *Ἀνεπίόβλυτος, ὁ δὲ ἦ, cui insidiari nemo potest, insidiis non obnoxius, ab insidiis tutus*. Ex α priv. et ἐπιόβλυωμαι.
¹⁸ *Ἀνεπίγνωτος, ὄν, non prævius, non intellectus*. Ab α priv. et ἐπιγνώσκω. Unde
¹⁹ *Ἀνεπιγνώσας, ut agnosci, cerni nequeat*, Ern.
²⁰ *Ἀνεπιγράφος, ὁ δὲ ἦ, titulo carens, carens inscriptione, cujus auctor ignoratur*. Ex α priv. et ἐπιγράφω.
²¹ *Ἀνεπίδεις, ἑὸς, ὁ δὲ ἦ, non indigens, nullius rei indigus*. Ex α priv. et ἐπίδεις.
²² *Ἀνεπίδευτος, ὁ δὲ ἦ, qui est sine ostentatione, non ostentator*. Ex α priv. et ἐπίδεικνυμι.
²³ *Ἀνεπίδευτος, ὁ δὲ ἦ, non capax, non admitrens, qui recipere non potest; (2) qui non accedit, fieri non potest*. Ex α priv. et ἐπίδεικνυμι, recipio.
²⁴ *Ἀνεπίδωτος, ὁ δὲ ἦ, non obligatus*. Ex α priv. et ἐπίδωτος, obligatus.
²⁵ *Ἀνεπίδωκτος, ὁ δὲ ἦ, minime mordens*. Ex α priv., ἐπι, et δάκνω, mordeo.
²⁶ *Ἀνεπίδικος, ὁ δὲ ἦ, purus et controversia vacuus, de quo nulla controversia est; (2) puella, de cujus patrimonio et matrimonio contendit inter consanguineos fas non est*, Ern. Ex α priv. et δίκω, jus.
²⁷ *Ἀνεπίδω, resudo, sudorem refundo*, Plut.
²⁸ *Ἀνεπίδωτος, ὁ δὲ ἦ, nihil proficiens, nulla incrementa capiens*. Ex α priv. et ἐπίδωμι.
²⁹ *Ἀνεπίδικια, ας, ἦ, durities, immanitas, iniquitas*. Ab
³⁰ *Ἀνεπίδικής, ἑὸς, ὁ δὲ ἦ, durus, immitis, iniquus, sævus*. Ex α priv. et ἐπίδικής.
³¹ *Ἀνεπίδικῶς, adv. inique, immaniter*.
³² *Ἀνεπίδωκτος, ὁ δὲ ἦ, vacuus concupiscentia*, Suicer. Ex α priv. et ἐπιδωκῶμαι.
³³ *Ἀνεπίκαλύπτως, adv. sine tegmine, nude; (2) aperte, palam*.
³⁴ *Ἀνεπίκαυτος, ὁ δὲ ἦ, non adustus*. Ex α priv. et ἐπικαύω, aduro.
³⁵ *Ἀνεπίκαυτος, ὁ δὲ ἦ, idem et ex iisdem*.
³⁶ *Ἀνεπίκαλπος, ὁ δὲ ἦ, nulli criminatio obnoxius, irreprehensus, inculpatus*. Ex α priv. et ἐπικαλέω, crimini do, reprehendo.
³⁷ *Ἀνεπίκαλπος, adv. citra reprehensionem*.
³⁸ *Ἀνεπίκαυάνητος, ὄν, incommunicabilis*.
³⁹ *Ἀνεπίκέρητος, ὁ δὲ ἦ, auxilio destitutus, cui nemo fert opem*. Ex α priv. et ἐπικέρω.
⁴⁰ *Ἀνεπίκρητος, ὁ δὲ ἦ, inconsultus, temerarius,*

inconsulte et temerarie factus. Ex α priv. et ἐπικρίνω, comprobo.
⁴¹ *Ἀνεπίκρητος, ὄν, qui non occultat*.
⁴² *Ἀνεπίκωλύτος, ὄν, liber, non interdicitus*.
⁴³ *Ἀνεπίκωλύτως, adv. sine impedimento, nemine impediante, libere, fortiter*.
⁴⁴ *Ἀνεπίληπτος, ὁ δὲ ἦ, qui reprehendi non potest, reprehensionis non obnoxius, vitii expers*. Gl. V. irreprehensibilis. Ex α priv. et ἐπιλαμβάνω.
⁴⁵ *Ἀνεπίληπτος, adv. sine reprehensione, culpa*.
⁴⁶ *Ἀνεπίληπος, ὁ δὲ ἦ, memor, quem oblivio rei non incessit, sine oblivione; (2) non absconditus*. Ex α priv. et ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.
⁴⁷ *Ἀνεπίλόγιστος, ὁ δὲ ἦ, inconsideratus*. Gl. V. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.
⁴⁸ *Ἀνεπίλογιστως, adv. inconsiderate*.
⁴⁹ *Ἀνεπίμιλητος, ὁ δὲ ἦ, incuriosus, qui nullam curam habet; incuratus*, Gl. V. Ex α priv. et ἐπιμιλέωμαι, curio.
⁵⁰ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, non permixtus; (2) ab omni commercio sejunctus, nulla commercia exercens*. Ex α priv. et ἐπιμίγνυμι.
⁵¹ *Ἀνεπίμικτως, adv. sine omni permixtione; (2) sine commercio vel aditu*.
⁵² *Ἀνεπίμικξια, ας, ἦ, abstinentia ab aditu, commercio, &c.* Polyb.
⁵³ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, non permanens, non durabilis*. Ex α priv. et ἐπιμένω.
⁵⁴ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, inculpabilis*.
⁵⁵ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, inconsideratus; (2) improvisus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁵⁶ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, impolitus, imperfectus*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁵⁷ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, nulla simulatione fucatus, non factus*. Ex ἐπιμύω.
⁵⁸ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, qui aliis non permiscetur*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁵⁹ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, inculpatus, irreprehensus*. Ex α priv. et ἐπιμύω. Hinc
⁶⁰ *Ἀνεπίμικτως, adv. sine reprehensione*.
⁶¹ *Ἀνεπίμικξια, ας, ἦ, vacuitas a reprehensione*.
⁶² *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, nondum confectus vel libatus*. Ex α priv. et ἐπιμύω, conficio.
⁶³ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, non notabilis, nulla nota insignitus; non insignis, ut veste, &c.* (2) de oratione vel facto, quod neque laus neque reprehensio insequitur, Ern. (3) inglorius, obscurus. Ex α priv. et ἐπιμύω, noto.
⁶⁴ *Ἀνεπίμικτος, ὄν, non notatus seu explicatus, sc. schollis aut commentariis*.
⁶⁵ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, inconsideratus; (2) in-explicatus; (3) neglectus*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁶⁶ *Ἀνεπίμικτως, adv. inconsiderate, inexplorate*.
⁶⁷ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, irreparabilis*. Ex α priv. et ἐπιμύω, reparo.
⁶⁸ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, rectore et inspectore carens, Suicer*. Ex ἐπιμύω.
⁶⁹ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, cui tenebræ non offunduntur, Suicer*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁷⁰ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, immunis ab hospitaliis præbendis exercitui in transitu a parochii munere immunis*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁷¹ *Ἀνεπίμικτος, ας, ἦ, inconsiderantia, incogitantia*. Ex α priv. et ἐπιμύω, considero.
⁷² *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus*. Ex α priv. et ἐπιμύω, præsum, præfectus sum.
⁷³ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, cui animus non advertimus, nulla diligentia consideratus*. Ex α priv. et ἐπιμύω, considero.
⁷⁴ *Ἀνεπίμικτος, adv. sine animadversione, inconsiderate, incaute*.
⁷⁵ *Ἀνεπίμικτος, adv. imperite, inscite, inepte*.
⁷⁶ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, inscitia, imperitia*. Ab
⁷⁷ *Ἀνεπίμικτος, ὄν, ὁ δὲ ἦ, insciens, ignarus, nescius; (2) inscius, indoctus, imperitus*.
⁷⁸ *Ἀνεπίμικτος, adv. idem quod ἀνεπίμικτος*.
⁷⁹ *Ἀνεπίμικτος, non convertito me, non respicio*.
⁸⁰ *Ἀποδημῶτα ἐπὶ τοῖς ὄροις ἀνεπίμικτων, ad fines ne respicio, Diogen. Laert. 8, 17. sub finem.*

⁸¹ *Ἀνεπίμικτος, adv. sine reditu, sine reversione*. Ab
⁸² *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, qui non mutatur, qui non convertitur*. Ex α et ἐπιμύω.
⁸³ *Ἀνεπίμικτος, adv. ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo*.
⁸⁴ *Ἀνεπίμικτος, ἑὸς, ὁ δὲ ἦ, securus; (2) negligens, v. gr. scelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius*.
⁸⁵ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, idem; (2) qui non redit*.
⁸⁶ *Ἀνεπίμικτος, adv. sine retrogressu; (2) incuriose*.
⁸⁷ *Ἀνεπίμικτος, ας, ἦ, neglectus*.
⁸⁸ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, qui inhiberi aut repressus non est; (2) qui inhiberi aut reprimi nequit, effrenatus*. Ex ἐπιμύω.
⁸⁹ *Ἀνεπίμικτως, adv. sine remissione, ut reprimi nequeat*.
⁹⁰ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, injussu aliquid agens; (2) invictus, fortis, qui indignatur aliena imperia*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁹¹ *Ἀνεπίμικτως, adv. injussu*.
⁹² *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, qui intendi non potest, aut tentus non est*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁹³ *Ἀνεπίμικτος, ὄν, infelix, non consequens petita*. Ex eod. et ἐπιμύω.
⁹⁴ *Ἀνεπίμικτως, adv. sine arte; (2) inconsulto, non ex industria*. Ex ἐπιμύω.
⁹⁵ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, non idoneus, ineptus*. Gl. V. incongruus, inhabilis. Ph. importunus; (2) dissentiens, alienus; (3) non cognatus, non conciliatus amicitia; (4) incommodus. (4) τῶν δὲ οὐκ ἔστι μίλλω ἀνεπίμικτων ἑσθαι αὐτοῖσι, Herodot. 1, 175. Hinc
⁹⁶ *Ἀνεπίμικτος, ὄν, ἦ, inhabilitas*.
⁹⁷ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, non accuratus, sine arte; (2) incompositus*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
⁹⁸ *Ἀνεπίμικτως, adv. non accurate, negligenter*.
⁹⁹ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, irreprehensus; (2) impunitus*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
¹⁰⁰ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
¹⁰¹ *Ἀνεπίμικτος, ἑς, obscurus, ignobilis*.
¹⁰² *Ἀνεπίμικτος, ὄν, idem; (2) parum ornatus, non conspicuus*.
¹⁰³ *Ἀνεπίμικτος, adv. sine ostentatione*.
¹⁰⁴ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, non invidendus, mimime invidiosus*, Gl. V. sine invidia; (2) non reprehensus, reprehensionis non obnoxius. Ex α priv. et ἐπιμύω.
¹⁰⁵ *Ἀνεπίμικτος, adv. non invidiose; (2) citra reprehensionem*.
¹⁰⁶ *Ἀνεπίμικτος, ὄν, ineffabilis*, Suid.
¹⁰⁷ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo adsequaris*. Ex α priv. et ἐπιμύω, manum admoveo.
¹⁰⁸ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, qui non insipit, proprie, sc. mysteria Cereris*. Ex α priv. et ἐπιμύω, inspicio.
¹⁰⁹ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, qui non videtur, inad-spectabilis*, Suid. Ex α priv. et ἐπιμύω.
¹¹⁰ *Ἀνεπίμικτος, sursum volavi*, 1. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro ἀνεπίμικτος, ab ἀνεπίμικτος.
¹¹¹ *Ἀνεπίμικτος, obturperat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀνεπίμικτος, obturpescor.
¹¹² *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, inamabilis; (2) act. ab amore alienus*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
¹¹³ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus seu fabrefactus non fuit*. Gl. V. infectus. Ex α priv. et ἐπιμύω.
¹¹⁴ *Ἀνεπίμικτος, ὄν, idem quod ἀνεπίμικτος, inefficax*, Eur. Ex α et ἐπιμύω.
¹¹⁵ *Ἀνεπίμικτος, f. ἰσῶν, instigo, irrito*. Παντὶ δὲ τῶν ἀνεπίμικτων ἢ πόλιν, Thuc. τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, Xen.
¹¹⁶ *Ἀνεπίμικτος, ὁ δὲ ἦ, non fresus seu fractus, mollis sc. aut pistillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non potest*. Ex α priv. et ἐπιμύω.
¹¹⁷ *Ἀνεπίμικτος, f. ψῶν, rapio sursum, corripio*. Τὸν καὶ ἀνεπίμικτος Δεῖο Διὶ οἰνοχάειν, Il. 20, 234.
¹¹⁸ *Ἀνεπίμικτος, part. a. 1. med. f. g.*

Πρὶν σφῶν ὄπῳ κρατάφουσιν ἰέλως ἀνήσσει, *Odys.* 11, 319. Ab ἄνθος.

¹ Ἀνήθ, ης, ἡ, pro ἀνήθεις, flos.

² Ἀνήθων, ὄνος, ἡ, apis. *Gl. V.* vespa. Ex ἄνθος et ἰῶα, edo.

³ Ἀνήθων, ης, ἡ, panicula, i. e. lanosus flos paniculi, milii et similibus. Hinc

⁴ Ἀνήθων, υ, τῶ, flosculus. Dim.

⁵ Ἀνήθλιος, υ, ὁ, ἡ, soli obversus vel oppositus. Ἀνήθλιον πρόσσωπον ἐκφαίνει Διῶν, *Eurip.* *Ion.* 1550. Deorum ostendit faciem solis instar splendentem.

⁶ Ἀνήθμα, ἄτος, τῶ, florum proventus et copia. Ab ἀνήθια.

⁷ Ἀνήθματιτῶς, ἡ, ὄν, floridus, floribus ornatus.

⁸ Ἀνήθμων, ὄνος, ὁ, ἡ, floridus. Ab eod.

⁹ Ἀνήθρογῶφρος, ὤ, floride scribo, varie orno, ut vestem variis coloribus.

¹⁰ Ἀνήθρος, ῥᾶ, ῥὸν, floridus.

¹¹ Ἀνήθρως, adv. floride.

¹² Ἀνήθρως, υ, ἡ, florum progeneratio.

¹³ Ἀνήθσιχρῶς, ὤτος, ὁ, ἡ, floridi coloris, *Ath.*

¹⁴ Ἀνήθσάμαι, ὄμαι, vicissim vincor, vicissim succumbo; (2) cedo. Ex ἀντι et ἡσάμαι.

¹⁵ Ἀνήθσιχάσω, e contra sileo, taceo. Ὁ δὲ ἀνήθσικαζέ, *App.* *Bell. Civ.* 2, 93.

¹⁶ Ἀνήθτικῶς, ἡ, ὄν, floribus effertis; (2) florendi vim habens; (3) floribus fecundus.

¹⁷ Ἀνήθφῶρος, υ, ὁ, ἡ, floriger.

¹⁸ Ἀνήθφῶρος, ὄν, florifer, *Ep.*

¹⁹ Ἀνήθια, υ, ἡ, piscis quidam, *Aristot.*

²⁰ Ἀνήθρια, ὤ, f. ὄσω, vicissim consecro. Ex ἀντι et ἰεῶα, sacro.

²¹ Ἀνήθζω, f. ἰσω, floribus orno; (2) varie orno, variego.

²² Ἀνήθνος, ἡ, ὄν, floridus, plenus floribus, e floribus factus; (2) de veste, variis coloribus picta, *Ern.*

²³ Ἀνήθπαζέμαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντι et ἰπαζέω.

²⁴ Ἀνήθπᾶσια, υ, ἡ, de cursum equestris.

²⁵ Ἀνήθπεία, f. εἴσω, idem quod ἀνήθπᾶζω.

²⁶ Ἀνήθπείην ἀλλήλοις, *Xen.*

²⁷ Ἀνήθπῆμος, præs. part. pass. v. ἀνήθπῆμι.

²⁸ Ἀνήθπτο, resistebat, 3. sing. imperf. act.

²⁹ Ἀνήθπμι, f. ἀνήθπῶα, ex adverso colloco; ἀντίπῆ, obstitit, restitit, *Ph.* a. 2. Τῶ βελήματι αὐτῷ τίς ἀνήθπῆκε; *Rom.* 9, 19. Ἀνήθπσαν τροπαίον, *Thuc.* e regione stauerunt. Ex ἀντι et ἰπῆμι, statuo.

³⁰ Ἀνήθπφῶς, ἰς, pulchre coloratus.

³¹ Ἀνήθπφῶς, υ, ὁ, tinctor. Ex βάππω.

³² Ἀνήθπλιῶν, ὤ, fut. ἡσω, flores jacio, spargo; (2) fragro, redoleo. Ab

³³ Ἀνήθπλιος, υ, ὁ, ἡ, flores jaciens vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος et βάλλω.

³⁴ Ἀνήθπσκον, flores alens, *Hes.* Ex βόσκω.

³⁵ Ἀνήθπτατος, ὄν, floribus vascens, epith. apis, *Ern.*

³⁶ Ἀνήθπτον, υ, τῶ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος et ὄζω, oleo.

³⁷ Ἀνήθπκῆρον, ὄν, floribus caput redimitum habens, *Orrhan.* *Cyngnet.* 4, 235.

³⁸ Ἀνήθπμῆμα, flores edo. *Εἰαρινῶς ἀνθοκῆμι βοτάνας, Anthol.*

³⁹ Ἀνήθπκῆμος, υ, ὁ, ἡ, floriger. *Διμῶνας πνίει ἐπ' ἀνθοκῆμης, Anthol.*

⁴⁰ Ἀνήθπκῆται, floribus abundo, *Lucian.* *Pseudolog.*

⁴¹ Ἀνήθπκῆτος, υ, ὁ, ἡ, subtemen habens quod flores varii coloris exprimit. Epith. vestis pictæ. Ἀνθοκῆμισ πίνυις, floridis liciis, *Eurip.* *Hec.* 471. Ex ἄνθος et κρέκη.

⁴² Ἀνήθπκῆ, ἡς, ἡ, tractus in contrariam partem; (2) repugnandi, contra discerendi studium. Ex ἀντι et ἔλωα.

⁴³ Ἀνήθπλογῆ, ὤ, f. ἡσω, flores decerpo, colligo.

⁴⁴ Ἀνήθπλογῆ, υ, ἡ, florum collectio, florilegium.

⁴⁵ Ἀνήθπλογιον, υ, τῶ, idem. Ab

⁴⁶ Ἀνήθπλόγος, υ, ὁ, ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος et λέγω.

⁴⁷ Ἀνήθπμῆλα, versor cum aliquo.

⁴⁸ Ἀνήθπμῆα, adv. pariter, perinde, æque. Τίς μοι πῶδ' ἀνθῆμα μισήσῃν κρέως πῆμπε; in carmine laudato a schol. *Soph.* ad *Ed. Col.* 1375.

¹ Ἀνθομολογῆ, ὤ, f. ἡσω, paciscor, conventum et pactum in eo; (2) adstipulor; (3) confiteor; (4) laudo, celebroy, gratias ago. Ἀνθομολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, *Luc.* 2, 38. χάρῃν τινη. Hinc

² Ἀνθομολογῆσις, υ, ἡ, promissum; (2) laus, gratiarum actio.

³ Ἀνθομολογῆ, υ, ἡ, repromissio, *Gl. V.*

⁴ Ἀνθόνωμος, υ, ὁ, ἡ, flores depascens.

⁵ Ἀνθονλίξω, f. ἰσω, contra armo.

⁶ Ἀνθονταῖος, υ, ὁ, florificus, flores procreans.

⁷ Ἀνθονταλῆ, ὤ, f. ἡσω, flores vendo.

⁸ Ἀνθοντες, exsiliū, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνθοντες, a verbo ἀναθοντες, exsilio.

⁹ Ἀνθοντίξω, f. ἰσω, contrariam definitionem facio, contrario modo defino. *Ph.* ἀνθοντίξει, restipulat. Ex ἀντι et ὀρίξω, defino.

¹⁰ Ἀνθοντιμῶς, υ, ὁ, restipulatio, *Ph.* A. præc.

¹¹ Ἀνθοντιμῶς, ὤ, f. ἡσω, sto contra in statione.

¹² Ἀνθοντιμῶς, υ, ἡ, ἀλλήλοισ, *Thuc.*

¹³ ἈΝΘΟΣ, υ, τῶ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venustus.

¹⁴ Ἀνθοντιμῶς, υ, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratium. Ex ὀσμῆ.

¹⁵ Ἀνθοντιμῶς, ης, ἡ, flos.

¹⁶ Ἀνθοντιμῶς, ὤ, f. ἡσω, flores fero.

¹⁷ Ἀνθοντιμῶς, ὄν, πῶ, idem quod ἀνθοντιμῶς. Ab

¹⁸ Ἀνθοντιμῶς, υ, ὁ, ἡ, floriger, florifer.

¹⁹ Ἀνθοντιμῶς, υ, ὁ, ἡ, florulentus, produens flores. Ex ἄνθος et φῶα, εἰργω, produco.

²⁰ Ἀνθοντιμῶς, υ, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.

²¹ Ἀνθοντιμῶς, f. εἴσω, carbonis conficio. Ἀπειλήντας ὡς πρὸς χερῶ τὰς μασσὰς γυναικῶς ἀνθρακῆν, *Aristoph.* *Lys.* 342.

²² Ἀνθρακῆ, υ, ἡ, carbonum congeries.

²³ Ἀνθρακῆ, υ, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

²⁴ Ἀνθρακῆ, f. ἰσω, in carbones redigo; (2) carbonis seu carbunculū speciem habeo.

²⁵ Ἀνθρακῆ, *Ion.* pro ἀνθρακῆ.

²⁶ Ἀνθρακῆ, υ, ὁ, ἡ, niger, ut carbonis colorem habens.

²⁷ Ἀνθρακῆ, ἰδος, ἡ, pruna; (2) ignis e congestis carbonibus.

²⁸ Ἀνθρακῆ, ἰδος, ἡ, carbonis factus.

²⁹ Ἀνθρακῆ, υ, ὁ, carbonum confector. A καίω, utro.

³⁰ Ἀνθρακῆ, υ, ὁ, carbonum venditor.

³¹ Ἀνθρακῆ, ὤ, f. ὄσω, in carbones redigo, in carbones convertor. Ab ἀνθρακῆ.

³² Ἀνθρακῆ, υ, ὁ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

³³ ἈΝΘΡΑΞ, ἄκος, ἡ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) species piscis.

³⁴ ἈΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa. Hinc

³⁵ Ἀνθρήνιον, υ, τῶ, fava vespæ, alvear.

³⁶ Ἀνθρήνιος, υ, ὁ, instar cellulis distinctus, multicavus, multicavatus, ut apud Varro nem de *Re Rust.* 3, 16, ubi agitur de apibus; Ὁ δὲ πολὺμῶς τὴν τε σάρκα προσιδεῖν αὐτῶν ἀνθρήνιος καὶ πολὺμῶς, *Plutarch.* *Quæst. Nat.* 916.

³⁷ Ἀνθρήνιος, υ, ὁ, referens crabronem seu vespam. Ex ἀνθρήνη et ἰδος, *Theorh.*

³⁸ Ἀνθρακῆ, υ, ἡ, studium placendi hominibus. Ab

³⁹ Ἀνθρακῆ, υ, ὁ, ἡ, qui studet hominibus placere, qui aurem captat popularem; (2) placens hominibus. Ex ἀνθρακῆ, placeo.

⁴⁰ Ἀνθρακῆ, υ, τῶ, homulus, homuncio. Dim.

⁴¹ Ἀνθρακῆ, υ, ἡ, contr. ἀνθρακῆ, ἡς, ἡ, humana pellis.

⁴² Ἀνθρακῆ, υ, ἡ, humanus, ad homines, ad humanum genus pertinens.

⁴³ Ἀνθρακῆ, adv. humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

⁴⁴ Ἀνθρακῆ, υ, ἡ, homo fio.

⁴⁵ Ἀνθρακῆ, υ, ἡ, humano more ago, ca quæ hominibus sunt usurpo, ex humana natura ago.

⁴⁶ Ἀνθρακῆ, υ, ἡ, incarnatio, *Suicer.*

⁴⁷ Ἀνθρακῆ, f. ἰσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, et in pass. homo fio, incarnor. Ab ἀνθρακῆ.

¹ Ἀνθρωπικός, ἡ, ὄν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

² Ἀνθρωπικῶς, adv. humano more, ut hominem decet.

³ Ἀνθραπίνος, ἰνη, ἰνον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

⁴ Ἀνθραπίνως, adv. humanitus, humano more, homini convenienter.

⁵ Ἀνθραπῖον, υ, τῶ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἀνθραπῖος.

⁶ Ἀνθραπῖος, υ, ὁ, idem et ab eod.

⁷ Ἀνθραπῖμος, υ, ὁ, humanitas, humani et compositi mores. Ab ἀνθραπῖω.

⁸ Ἀνθραπῖορῶς, ὤ, f. ἡσω, homines voro. Ab

⁹ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, homines vorans. Ex βορᾶ, cibis.

¹⁰ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, ab hominibus devoratus, *Suicer.* Ex βράσσω.

¹¹ Ἀνθραπῖορῶς, vel -γλωττος, υ, ὁ, ἡ, qui humana loquitur lingua.

¹² Ἀνθραπῖορῶς, υ, τῶ, balneum, *Suicer.* *Clem. Alex.* Ex γναφῖον, officina fullonis.

¹³ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ἡ, hominum generatio. Ex γῶνος, generatio.

¹⁴ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, deus ex homine factus.

¹⁵ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, ab homine morsus. Ex δάκνω, mordeo.

¹⁶ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, ab homine doctus, *Suicer.* Ex διδάσκω, doceo.

¹⁷ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, humanam formam habens. Ex εἶδος, forma.

¹⁸ Ἀνθραπῖορῶς, adv. humana specie.

¹⁹ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ἡ, captura hominum, venatio. A θῆρα.

²⁰ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, hominum animum vel iram habens. Ex θυμός.

²¹ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ἡ, hominum immolatio. Ab

²² Ἀνθραπῖορῶς, f. ἰσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex θύω, sacrifico.

²³ Ἀνθραπῖορῶς, idem.

²⁴ Ἀνθραπῖορῶς, ὤ, f. ἡσω, hominem vel homines occido. Ab

²⁵ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex κτείνω.

²⁶ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, hominum cultus, *Suicer.*

²⁷ Ἀνθραπῖορῶς, ὤ, hominum colo, *Suicer.*

²⁸ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, hominum cultor. Ex λάτρης, servus.

²⁹ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, homicida; (2) homini perniciosus. Ex δλιθῶς.

³⁰ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, de hominibus loquens. Ex λέγω, dico.

³¹ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, hominem perdens, *Nax.*

³² Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, hæretici, Deo humanam formam tribuentes, *Suicer.*

³³ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, idem.

³⁴ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, humanam formam habens, *Suicer.* Ex μορφή. Hinc

³⁵ Ἀνθραπῖορῶς, ὤ, f. ὄσω, humanam formam tribuo.

³⁶ Ἀνθραπῖορῶς, ἡ, ὄν, ad homines pascendos pertinens. Ex ἡμά, pasco.

³⁷ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ἡ, homo fio; (4) homo sum.

³⁸ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ἡ, humanus adfectus.

³⁹ Ἀνθραπῖορῶς, ὤ, f. ἡσω, humano more adficior. Ab

⁴⁰ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, humanus adfectibus obnoxius. Ex πάθος.

⁴¹ Ἀνθραπῖορῶς, adv. humano adfectu; (2) humano more.

⁴² Ἀνθραπῖορῶς, υ, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab

⁴³ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, hominum seu humanarum formarum factor. Ex ποίω.

⁴⁴ Ἀνθραπῖορῶς, υ, ὁ, ἡ, homini decens, homini conveniens. Ex πρέπει.

⁴⁵ Ἀνθραπῖορῶς, adv. convenienter humanæ naturæ.

⁴⁶ ἈΝΘΡΩΠΟΣ, υ, ὁ, ἡ, homo. Socrates apud Platonem in Cratylō dici putat ἀνθραπῖον quasi ἀνθραπῖον ἄ ὄσωσι, id est, contemplans quæ vidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ vident, non expendunt neque considerant. Hinc

¹ Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum.
² Ἀνθρωποτόκος, υ, ἡ, quae hominem peperit, hominipara, Suicer. Ex τίκτω.
³ Ἀνθρωποτεχνία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab Ἀνθρωποτεχνός, ὤ, ὁ, hominum fabricator. Ex ἔργον, οπυς.
⁴ Ἀνθρωποφάγος, ὤ, homines voro. Ab Ἀνθρωποφάγος, υ, ὁ, ἡ, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens.
⁵ Ἀνθρωποφύης, εὖς, ὁ, ἡ, hominis naturam habens. Ex φύη, natura.
⁶ Ἀνθρωποφύτης, εὖς, ὁ, ἡ, humanus.
⁷ Ἀνθρωποφύζω, f. ἴσω, vicissim contumelia adificio. Καὶ γὰρ ἀνθρωποφύζομαι, Eurip. Phœn. 623. Ex ἀντί et φύζω.
⁸ Ἀνθολογία, ὤ, f. ἴσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντί et θολογία, latro.
⁹ Ἀνθύλλιον, υ, τὸ, anthyllum, flosculus.
¹⁰ Ἀνθύλλος, ἴδω, ἡ, idem. Ab ἔνθος.
¹¹ Ἀνθυπαῖος, υ, ὁ, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντί et ὑπάγω, accuso.
¹² Ἀνθυπαλλάσσω, -τω, commuto, inverto.
¹³ Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.
¹⁴ Ἀνθυπατεύω, f. εὖσω, proconsul sum, proconsule provinciam administro. Γαλλίανος δὲ ἀνθυπατεύωντος τῆς Ἀρχαίας, Act. 18, 12.
¹⁵ Ἀνθυπατεύω, υ, ὁ, ἡ, proconsularis. Ab Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.
¹⁶ Ἀνθυπατεύω, υ, ὁ, ἡ, proconsul. Ex ὑπατος.
¹⁷ Ἀνθυπαίω, f. ζω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντί et ὑπαίω, cedo. Hinc
¹⁸ Ἀνθυπαίω, υ, ὁ, ἡ, cessio qua vicissim alicui locum damus; (2) submissio, obsequium.
¹⁹ Ἀνθυπερέβαλλω, invicem supero.
²⁰ Ἀνθυπεριτέω, ὤ, f. ἴσω, ei qui mihi gratificatus est vicissim gratificor, obsequium reddo.
²¹ Ἀνθυπισχίζομαι, contra polliceor.
²² Ἀνθυσιβάλλω, suggero contra, obijcio loquuti. Ex ἀντί et ὑσιβάλλω, subjicio.
²³ Ἀνθυσοκλήσιμος, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντί et ὑποκλήσιμος.
²⁴ Ἀνθυσοκλήσιμος, vicissim simulo. Ex ἀντί et ὑποκλήσιμος, simulo.
²⁵ Ἀνθυσοκλήσιμος, vicissim dissimulo. Καὶ ἀνθυσοκλήσιμος ἐλάσσονα παθεῖν, vicissimque dissimulemus nos inferiores fuisse, Arri. Bell. Civ. 4, 114.
²⁶ Ἀνθυπόμεναι, litem differo interposito iurjurando, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντί et ὑπόμεναι.
²⁷ Ἀνθυποπτύω, f. εὖσω, vicissim suspicor, contra suspectum habeo.
²⁸ Ἀνθυποσείφω, revertor.
²⁹ Ἀνθυπύτατος, subjunct. modus, ar. Gramm.
³⁰ Ἀνθυποτιμάωμαι, multam tertio loco aestimo. Vid. ὑποτιμάωμαι.
³¹ Ἀνθυπυργία, ὤ, f. ἴσω, penso beneficium, remunerero. Ἀνθυπυργίᾳ χάριν, gratiam refero pro beneficiis, Soph. in Cholchis. Μητ' ἀνθυπυργεῖν εὐχρηστὸν τοῖσι χρωμένοις, Eur. Hēr. 999. Ex ἀντί et ὑπυργία. Hinc
³² Ἀνθυπυργίω, ατος, τὸ, mutuam officium.
³³ Ἀνθυπύργησις, εὖς, ἡ, idem.
³⁴ Ἀνθυπύργω, f. ἀνθυποίωσα, a. 1. ἀνθυπύργωκα, statim obijcio, refero. Ἀνθυπύργωμεν αὐτοῖς, Naz. Ex ἀντί et ὑπύργω, subjicio. Hinc
³⁵ Ἀνθυπύργω, ἄς, ἡ, exceptio, sc. quae objectioni opponitur.
³⁶ Ἀνθυπύργωσις, εὖς, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντί et ὑπύργωσις, sensim redeo.
³⁷ Ἀνθυπύργωσις, εὖς, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur; (2) adsumptio, quae opponitur Prolepsis. Ex ὑπύργωσις.
³⁸ Ἀνθυπύργωσις, εὖς, ἡ, eximio. Καὶ δηλονότι ἀνθυπύργωσις αὐδὲ, Dio Cass. 48, 33.
³⁹ Ἀνθυπύργωσις, pariter sustineo vel suscipio aliquid. Ab ἀντί et ὑπύργωσις.
⁴⁰ Ἀνθύωσις, εὖς, ὁ, ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἔνθος, flos.
⁴¹ Ἀνθυμολογίω, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ἀνθυμολογέω, a verbo ἀνθυμολογέωμαι, palam confiteor.
⁴² Ἀνθ' ὧν, quia, quapropter, Soph. Œd. Tyr. 264. Œd. Coll. 275, 953. Antig. 1068.
⁴³ Ἀνθωραϊζομαι, f. ἴσομαι, vicissim decorem os-

tento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντί et ὠραϊζω, decoro.
⁴⁴ ἈΝΙΑ, ας, ἡ, tristitia, mœror.
⁴⁵ Ἀνιάζω, f. ἴσω, tristitiam adfero, mœrore adificio. Τράϊον δ' ἔθ' κτεάσιον ὑπερβαλῶς ἀνιάζει, Il. 18, 300. Ab ἀνία. Unde
⁴⁶ Ἀνιάρος, εὖς, ὁ, ἡ, mœrorem adferens, tristis, mœstus; (2) gravis, adversus; comp. ἀνιάροστερος; reperitur tamen et ἀνιάροστερος.
⁴⁷ Ἀνιάρως, adv. moleste, acerbè, cum mœrore, misere.
⁴⁸ Ἀνιάσθω, a. 1. conj. pass. v. ἀνιάζω.
⁴⁹ Ἀνιάσι, sursum jaciunt, 3. plur. præs. ind. act. Att. pro ἀνίσθι, a verbo ἀνίημι.
⁵⁰ Ἀνιάσιος, υ, ὁ, ἡ, insanabilis, immedicabilis. Ex a priv. et ἰάομαι, medeor.
⁵¹ Ἀνιάστευός, υ, ὁ, ἡ, non sanabilis; (2) non sanatus.
⁵² Ἀνιάστευός, υ, ὁ, ἡ, ignarus eorum quae de medicina disseruntur, rationis medicæ expertus. Ex a priv. et ἰατρολογία.
⁵³ Ἀνιάσιος, adv. insanabiliter. Ab ἀνιάσιος.
⁵⁴ Ἀνιάχος, υ, ὁ, ἡ, streperus, resonans. Ab Ἀνιάχω, et -ίω, resono, clamo; (2) alta voce celeberrime, de Poëtis. Ex ἀνία et ἰόχω.
⁵⁵ Ἀνιάω, ὤ, idem quod ἀνιάζω, ἀνίημι, mœrore, discrucior, lugeo, Gl. V. Ἀνιάσθαι τῷ πράγματι, διά τι. Ἡμῶς δὲ τὸς φρονέοντας ἡνία ζυνοῖν, Soph. Aj. 273.
⁵⁶ Ἀνιγρός, ἴδω, ὁ, molestus, contristans, malus; pro ἀνιάρως.
⁵⁷ Ἀνιδίος, υ, ὁ, ἡ, nihil habens proprium. Ex a priv. et ἰδίος, proprius.
⁵⁸ Ἀνιδίω, ct ἀνιδίω, adv. sine sudore, sine labore. Ex a priv. et ἰδίω, sudo, vel ἰδρώς.
⁵⁹ Ἀνιδίος, ον, sudoris expertus.
⁶⁰ Ἀνιδρώω, ὤ, f. ἴσω, resudo, denuo sudorem emitto.
⁶¹ Ἀνιδρώσιος, υ, ὁ, ἡ, non fixus, instabilis, sine fundamento; vagus, irrequietus. Δρόμοις ἀνιδρώσιον ἡλάσθην μ' ἀεὶ, Eurip. Iphig. in Taur. 971. Ex a priv. et ἰδρώς.
⁶² Ἀνιδρώω, colloco, consecro. Ex ἰδω.
⁶³ Ἀνιδρώσις, εὖς, ἡ, sudatio, sudor.
⁶⁴ Ἀνιδρώσι, adv. sine sudore vel labore, Herod. 2, 14. Ex a priv. et ἰδρώς.
⁶⁵ Ἀνιδρώσιος, ον, qui non sudavit. Ab ἀνιδρώω.
⁶⁶ Ἀνιείς, relaxans, pras. part. act. verbi ἀνίημι.
⁶⁷ Ἀνιέμαι, nudo, vestes ab inferioribus partibus reduco, retraho: hinc (2) excorio. (2) εὖς δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγχιόρας ἐν μεγάροισιν Ἀργεὺς ἀνιέμενος, capras excoriantes, Odys. 2, 299. Vid. ἀνίημι.
⁶⁸ Ἀνιέσιος, ον, qui sacra non fiunt, Suid.
⁶⁹ Ἀνιέσιος, υ, ὁ, ἡ, profanus, pollutus.
⁷⁰ Ἀνιέσιος, ὤ, f. ἴσω, sacrum facio, consecro, voveo. Ex ἀνία et ἰέσιος, sacro. Hinc
⁷¹ Ἀνιέσιος, εὖς, ἡ, consecratio, dedicatio.
⁷² Ἀνιέσιος, relaxabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἀνία, a verbo ἀνίημι, relaxo.
⁷³ Ἀνιένται, relaxantur, 3. pl. præs. ind. pass. Dor. et Ion. pro ἀνιένται, ab ἀνίω, pro ἀνίημι.
⁷⁴ Ἀνίη, mæror, Ion. pro ἀνία.
⁷⁵ Ἀνιήσις, aor. 1. partic. passiv. v. ἀνιάω.
⁷⁶ Ἀνιήμι, f. ἀνίησι, p. ἀνιήμαι, remitto, relaxo; (2) emitto, submitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) stimulo, urgeo. Ἀνιήμι τὴν ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπὶ ἡδονῆς, τῆς φιλονομίας τὸ πρόσωπον, exporrigere; τὸν πόλεμον, τὴν ὀργὴν, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τῷ παρρησιάζεσθαι, desistere; τὰ σήμαντρα, obsignata litera aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνίηθι, Act. 16, 26. Νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνιήται σοφίας, versatur, Aristot. Nub. 953. (5) ὅδ' ἀνιήσαν σφίρον ἀραργίης, intermiserunt, Soph. Œdip. Col. 1068. In med. edo, submitto; in pass. permitto, concedo; (2) consero; (3) ab omnibus adiri possum, omnibus expositus sum; (4) negligenter, dissoluto vivo, Ern. (4) Κάνεισθα τῷ γε κατθανεῖν. Vide in ἀνιήσις.
⁷⁷ Ἀνιήν, tristitiam, acc. sing. Ion. pro ἀνιήν.
⁷⁸ Ἀνιήσις, tristitia, neut. plur. Ion. pro ἀνιήσις.
⁷⁹ Ἀνιήσις, molestet, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀνιήσαι, a verbo ἀνιάω, molestos.

⁸⁰ Ἀνίησι, 3. sing. præs. ind. act. v. ἀνίημι.
⁸¹ Ἀνίησι, quando, Dor. pro ἡνία.
⁸² Ἀνίησιος, non idoneus. Ἐγὼ μὲν ἐκ ἀνιήσιος δαδρὸν γε λαμβάνειν, Hesiod. Æthiop. 2.
⁸³ Ἀνιήσιος, invictus, Dor. pro ἀνιήσιος.
⁸⁴ Ἀνιήσι, adv. sine certamine, atque adeo sine parta victoria.
⁸⁵ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, cui supplicatum non est; (2) non suppl. (2) ἐπ' ἀνιήσιος ἦς, Eurip. Iphig. in Aul. 1003. Ex a et ἰκίτιος.
⁸⁶ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, invictus, insuperabilis. Ex a priv. et νικῶ, vinco.
⁸⁷ Ἀνιήσιος, f. ἴσω, humecto; (2) exsiccō. Ab Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex a priv. et ἰκίτιος.
⁸⁸ Ἀνιήσιος, ον, non placatus.
⁸⁹ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, immisericos. Ex a priv. et ἴκω, ἄλτις, ἴκωσι, misericors.
⁹⁰ Ἀνιήσιος, dedignor, despicio, Suid. Ex ἀνία et ἴκω, oculis convivo. Unde
⁹¹ Ἀνιήσιος, ατος, τὸ, adspectus, despectus, Poll.
⁹² Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, loris non casus. Ex a priv. et ἰμάσσω, loris caedo.
⁹³ Ἀνιήσιος, ὤ, f. ἴσω, fume sursum trahō, extraho, haurio; (2) elevō, sustollo, eveho. Ἀνιήσιος ἀλλήλων τοῖς δόρασι, τὸ σώμα τῷ ἀνιήσιος, τὸ ἀγκύριον, τὴν ἀλβίαν. Ἀνιήσιος ὁ ἰχθύς, Luc. Ex ἀνία et ἴκω, lorium.
⁹⁴ Ἀνιήσιος, εὖς, ἡ, extractio, quae fit fune aut loris, extractio in altum. Ab ἀνιήσιος.
⁹⁵ Ἀνιήσιος, habena, Dor. pro ἡνίω.
⁹⁶ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, impubes. Ex a et ἴκω.
⁹⁷ Ἀνιήσιος, auriga, Dor. pro ἡνιήσιος.
⁹⁸ Ἀνιήσιος, equito, equos ago.
⁹⁹ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, qui est sine equo.
¹⁰⁰ Ἀνιήσιος, f. ἴσω, sursum volo. Ἀνιήσιος φέω, Soph. Antig. 1307. Περιχρηστὸς ἀνιήσιος, Id. Aj. 693.
¹⁰¹ Ἀνιήσιος, οδος, ὁ, ἡ, illos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotionis non cget. Ex a priv. νίπτω abluo, et πῆς pes.
¹⁰² Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, illosus. Ex νίπτω.
¹⁰³ Ἀνιήσιος, adv. sine, absque: Æol. pro ἀνιήσιος.
¹⁰⁴ Ἀνιήσιος, f. ἴσω, compenso, adæquo. Ex ἀνία et ἴσάω, æquo.
¹⁰⁵ Ἀνιήσιος, εἰς, qui disparem formam habere videtur.
¹⁰⁶ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, sine justa vel æquali mensura. Πολυποσῖν ἀνιήσιος, Arct.
¹⁰⁷ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, compensatio, renuncratio.
¹⁰⁸ ἈΝΙΨΩΝ, υ, τὸ, anisum.
¹⁰⁹ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, inæqualis, impar, diversus, superior. Ex a priv. et ἴσος. Hinc
¹¹⁰ Ἀνιήσιος, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.
¹¹¹ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, inæqualis dignitatis. Ex a priv. et ἴσος.
¹¹² Ἀνιήσιος, εὖς, ὁ, ἡ, dissimilis nature. Ex a priv. ἴσος æqualis, et φύη natura.
¹¹³ Ἀνιήσιος, ὤ, f. ἴσω, idem quod ἀνιήσιος.
¹¹⁴ Ἀνιήσιος, pras. part. pass. v. ἀνιήμι.
¹¹⁵ Ἀνιήσιος, 3. sing. imperf. ind. act. Ab Ἀνιήσιος, f. ἴσω, surgere facio, erigo, excito jaccntem vel mortuum; (2) evertō, subverto; (3) exstruo, ædifico; (4) excito, exstimulo; ἀνιήσιος, surgo, resurgo, exsurgo; ἀνιήσιος, surrexit, a. 2. Ἀνιήσιος πῆλον, ædificare; τὸς δῆμους, ex suis sedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ σματόσπειον, movere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας, submovere; πῆλεις ἐκ βάρβαν, evertere. Ἄλλ' ἔσθι τὸν γ' ἐξ ἄδα παρκαίνω λίμνας πατὴρ ἀνιήσιος, ἔπε γίνοισιν, ἔπε λισαῖς, Soph. El. 136.
¹¹⁶ Ἀνιήσιος, ὤ, f. ἴσω, interrogo, sciscitor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνιήσιος μακρὰν, Soph.
¹¹⁷ Ἀνιήσιος, ας, ἡ, historiarum ignoratio. Ex a priv. et ἴσος.
¹¹⁸ Ἀνιήσιος, υ, ὁ, ἡ, qui historia non novit; (2) cujus nulla in historia fit mentio; (3) qui rem, locum non exploravit.
¹¹⁹ Ἀνιήσιος, adv. sine cognitione historiarum; (2) imperite, ex neglecta indagatione.
¹²⁰ Ἀνιήσιος, surge, 2. sing. præs. imperat. pass. Att. et Ion. pro ἀνιήσιος, ab ἀνιήμι.
¹²¹ Ἀνιήσιος, sustine, 2. sing. præs. imperat. act. Ion. pro ἀνιήσιος, a verbo ἀνιήσιος, erigo.
¹²² Ἀνιήσιος,

subverto. Τῶν δ' ἀποθανόντων τὰς νεκρὰς ἀνο-
εῖχοντες ἐξήρτησαν ὑπὲρ τὰς θύρας, *Plut.* Τὴς
θύρας ἀνοῦρται, *Aristoph.* *Av.* 609.
Ἀνορχομαι, ἔμαι, f. ἡσομαι, exulto, exsilio; (?)
salto.
Ἀνορχος, ον, testiculis carens. Ex ὄρχος.
Ἀνόσος, excito.
Ἀνόσπος, ο, δ ἔ ἦ, non ægrotus. Ex νοσῖα.
Ἀνόσιος, ο, δ ἔ ἦ, non sanctus, impius, scel-
leratus; profanus, scelestus, nefarius, *Gl. V.*
(2) cui justa funebria non sunt persoluta.
Ἀνόσιον νέκυν, *Soph.* *Antig.* 1071.
Ἀνοσίπτης, πτος, ἦ, impietas. A πρᾶς.
Ἀνοσίπτης, ᾧ, f. ἦσος, impia perpetro, impie
ago. Hinc
Ἀνοσίπτημα, τὸ, impium factum, scelerata
actio.
Ἀνοσίπτης, ας, ἦ, idem.
Ἀνοσίπτης, ο, δ ἔ ἦ, impie et scelerate agens.
Ex ἀνόσιος et ἔργον, ον.
Ἀνόσιος, adv. impie, scelerate.
Ἀνοσμος, ο, δ ἔ ἦ, sine odore, non odoratus.
Ex α priv. et ὀσμή, odor.
Ἀνοσος, ο, δ ἔ ἦ, immunis a morbis.
Ἀνόσιος, adv. sine morbo.
Ἀνόσιος, ο, δ ἔ ἦ, sine ossibus, exossis. Ἀνόσιος
προβολή, *Aret.* Ex α priv. et ὄσιον, ος.
Ἀνόσιπτος, τς, δ ἔ ἦ, reditus expers. Ex α priv.
et νοσῖα, redco.
Ἀνόσιμος, ο, δ ἔ ἦ, idem. Ex
Ἀνοσος, ο, δ ἔ ἦ, idem; (2) insuavis. (2)
νεμώτερος ἢ ἀνοσίπτης, suaviora, insuavio-
rave, *Theoph.* de *Causis Plantar.* 4, 14, 317.
Ἀνοσος, ο, δ ἔ ἦ, exos, *Gl. V.* ossibus carens.
Ex α priv. et ὄσιν, ος.
Ἀνόσιος, ο, δ ἔ ἦ, siccus, non humidus. Ex
α priv. et ὀσίω, humecto.
Ἀνοστούζω, lamentor, per ὀνοματοποιίαν, e sono
lamentantis.
Ἀνόσιος, ο, δ ἔ ἦ, auribus carens. Ἐόνον ἀνά-
στον, *Theocr.* *Epigr.* 4, 2.
Ἀνοσίπτης, ο, δ ἔ ἦ, repudians admonitio-
nem. Ex α priv. et νεσίπτης, admonco.
Ἀνεσ, ο, δ ἔ ἦ, amens, demens, vecors, stultus,
Ph. mente captus, sine sensu: et fluvii no-
men in Pamphylia.
Ἀνόσιος, ο, δ ἔ ἦ, carens substantia. Ex α
priv. et ὄσια, substantia.
Ἀνόσιος, ο, δ ἔ ἦ, non vulneratus. Ex α
priv. et ὄσιον, vulnero.
Ἀνετή, adv. sine vulnere.
Ἀνετος, idem quod ἀνάτατος, *Eri.*
Ἀνόχουτος, ο, δ ἔ ἦ, expers coitus, qui non
coit. Ex α priv. et ὄχουτος, coeo.
Ἀνοχή, ἦς, ἦ, tolerantia: ἀνοχά, induciæ. Ἐσ-
πίσθησαν ἀνοχά, induciæ factæ fuerunt,
Plut. in *Timol.* 53. Σχολῆς ἔσθης καὶ ἀνοχῶν,
Id. in *Timol.* 1, 447. Ποισίθη ἀνοχῆς πρὸς
τινά, *Demosth.* Ab ἀνοχουμαι.
Ἀνοχίω, f. ἴσω, vecte submoueo, vel elevo;
revello. Ἄν δὲ βασιλεὺς ὀχλίτων λαίηνγας,
Apoll. *Rhod.* 4, 1677.
Ἀνοχλος, ο, δ ἔ ἦ, inoffensus, nulla molestia
affectus, turba seu hominum multitudine
earens. Ex α priv. et ὄχλος, turba.
Ἀνοχμάζω, f. ἴσω, gesto tollens in altum, sub-
latum gesto. Ex ἀνά et ὄχμάζω.
Ἀνοχῆτος, ον, non munitus.
Ἀνοψία, ας, ἦ, opsonii penuria. Ab
Ἀνοψος, ο, δ ἔ ἦ, opsonio carens. Ex ὄψον.
Ἀνοπάω, pro ἀνοπάω, *Pind.*
Ἀνοα, 2. sing. a. 2. imperat. act. *Dor.* et *Poet.*
pro ἀνοπάω, a verbo ἀνοψωμαι.
Ἀνοάς, a. 2. part. act. *Poet.* pro ἀνοάσας.
Ἀνοήμναι, a. 2. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro ἀνο-
ήμναι.
Ἀνοήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀνοήτην.
Ἀνοήφεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Poet.* pro
ἀνοήφεται, ab ἀνοήφωμαι.
Ἀνοχέειν, emergere, præs. inf. act. verbi ἀ-
νοχέω, quod *Poet.* dicitur pro ἀνοχῶ, emergo.
Ἀνοχῶ, tolera, 2. sing. a. 2. imperat. med.
Poet. et *Ion.* pro ἀνοχῶσαι, seu ἀνοχῶ, ab
ἀνοσχῶ sive ἀνοσχῶμαι, pro ἀνοσχῶ-
σθαι.

Ἀνοχῶται, toleraret, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poet.*
pro ἀνοσχῶται.
Ἄντα, adv. coram, e regione, *Il.* 2, 626. Ab
ἀντι.
Ἄνταγορέζω, vicissim emo; (2) permuto.
Ἄνταγορέω, adversarium me gero, liti me of-
fero; (2) obloquor. Ex ἀντι et ἀγορέω.
Ἄνταγωνίζομαι, f. ἴσομαι, decerto; (2) repug-
no. Πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνίζομενοι, *Heb.*
12, 4. Hinc
Ἄνταγωνισμα, ἄτος, τὸ, adversatio, obstaculum,
Suicer.
Ἄνταγωνιστής, ᾧ, δ, qui cum aliquo certat, ad-
versarius; emulus, *Gl. V.*
Ἄνταγωνιστής, adv. more adversantium.
Ἄνταδελφος, ο, δ, qui est loco fratris.
Ἄνταδίκω, ᾧ, f. ἦσος, injuriam illatam ulcisor,
vicissim injuria adficio.
Ἄντάω, occino; (2) cantu provoco; (3) can-
tu respondeo. Ex ἀντι et ἄω.
Ἄνταίρω, adversus aliquem aliquid tollo, vel
suscipio. Ἄνταίρειος τὰς χεῖρας τι, πόλεμον
βασίλει, πρὸς τινα. Ex ἀντι et αἰρώ, pro αἰρω.
Ἄνταίς, contrarius, *Dor.* pro ἀντίπης.
Ἄνταβλος, qui adversus aliquem pugnat ut
præmium obtineat. Τί δ' ἔμοι τὸν ἐσπερανίον
βασίληα ἀνταβλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν,
Meleager. *Anthol.*
Ἄνταίος, αἴα, ἀτος, adversus; (2) hostis infen-
sus; (3) exorabilis, propitijs. (3) ἀνταίω
δαίμων, *Apoll.* *Rhod.* 1, 1141. Ἄνταία (nempe
πληγὴ) vulnus lethale, vel ictus corpus
trajecticns, *Soph.* *Antig.* 1308. Ἄνταία γυ-
νῶν ἀρμάθη πλαγὰ, securis ictu trajectum
est corpus, *Id.* *Electr.* 197. Ab ἀντι vel
ἀντα.
Ἄνταίρω, idem quod ἀνταίρω; (2) *Gl. V.* re-
bello; (3) arma contrafero, etiam in med.
omninoque; (4) resisto, repugno.
Ἄνταίτω, peto, ambio, pro aliquo, suffragor
petenti honores, vicissim peto; (2) peto
aliquid pro aliqua re; (1) ἀνταίτῆσος τῷ τε
Μίλων τὴν ὑπατείαν, *Dio Cass.* 40, 53.
(2) ἀντὶ ἡμῶν ὄλιγα ἢ σμικρὰ τῆς ἀμνηστῆσος τὴν
βουλὴν ἀνταίτῆσαι δοκῶ; e quid pauca vel
parva pro injuriarum oblivione a senatu
poscere vobis videor? *Arr.* *Decl. Civ.* 3, 35.
Ἄνταίτωμαι, contra accuso. Προσέκει εἰμοὶ
τὰ μὲν ἀπολύσασθαι, τὰ δὲ ἀνταίτωσθαι, *Dio*
Cass. 46, 1.
Ἄντακολεύω, ᾧ, f. ἦσος, vicissim sequor.
Ἄντακολεύω, ἦ, mutuis comitatus.
Ἄντακοντίζω, contra jacular.
Ἄντακῶ, f. ἴσω, vicissim audio.
Ἄντακροῶμαι, idem.
Ἄνταλάζω, f. ἄζω, reclamo vicissim, vel
contra clamorem attollo.
Ἄντάλλαγμα, ἄτος, τὸ, commutatio; (2) ex-
priatio; (3) pretium redemptionis. (1) ἀλό-
γηστον δὲ τι πὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενναῖα
φίλα, *Eur.* *Or.* 1156. Ab
Ἄνταλλάσσω, vel ἀνταλλάπτω, f. ἄζω, muto,
permuto. Ἀντήλλαξε τὴν δικαιοσύνην τῶν ὀνο-
μάτων ἀζώσιν εἰς τὰ ἔργα, *Plut.*
Ἄνταμέβετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.*
pro ἀνταμέβετο, ab
Ἄνταμέβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, com-
penso, remuneror.
Ἄνταμείβομαι, submuto, *Gl. V.* Σὺ δ' ἀνταμείψαι
μή, *Eur.* *Ph.* 293. Ἄβειος ἔργου γὰρ ἀντα-
μειψόμεθα σ', ἄσπερ εἰκός, ἀντι τῶν θε, *Anti-*
stroph. *Thesm.* 728. Hinc
Ἄνταμείψις, εως, ἦ, retributio, compensatio;
permutatio, submutatio, *Gl. V.*
Ἄνταμοιβή, ἦς, ἦ, idem et ab eod.
Ἄνταμοιβός, ᾧ, δ ἔ ἦ, remuneratorius.
Ἄνταμόνομαι, vicissim auxilior; (2) obsisto
rursus; (3) me ulcisor.
Ἄνταμορῶναι, obviam eundo aberro. Ex ἀντι
et ἄμορδος, divium, circuitus.
Ἄνταμορῶναι, vicissim impono.
Ἄνταμορῶναι, vicissim lego; (2) relego.
Ἄνταμορῶναι, ο, δ, qui vicissim legit, qui re-
legit, recognitor. A πρᾶς.
Ἄντανῶναι, et ἀντανῶναι, ex adverso in hos-
tem prodeco, obviam hosti prodeco; vel

solvo; ut hosti obviam catur, de classe.
Ἄντανῶναι ναυσί, *Thuc.* ap. *H. Alex.* 2, 20.
Ἄντανῶναι, remitto, ut in reciprocatione
sergæ.
Ἄντανῶναι, ἔμαι, vicissim sumo seu acci-
pio. Ex ἀντι et αἰρώ, capio.
Ἄντανῶναι, ἦ, idem quod ἀντιπαρῶναι.
Ἄντανῶναι, contra attollo, sustollo, crigo; (2)
contra destruo. Ex ἀντι et αἰρω, lollo.
Ἄντανῶναι, εως, ἦ, repulsus, repercussio:
(2) motio reciproca et retracta; (3) figura
rhetorica:
Ἄντανῶναι, ᾧ, δ, idem.
Ἄντανῶναι, ἦ, ὄν, reciprocus. Ab
Ἄντανῶναι, ᾧ, f. ἴσω, refringo, reflecto, re-
percutio. Ex ἀντι et ἀνακλάω, refringo.
Ἄντανῶναι, ἦς, ἦ, repercussio, ab
Ἄντανῶναι, repercutio.
Ἄντανῶναι, f. ἀντανῶναι, pr. ἀντανῶναι,
vicissim consumo, vicissim perdo, vicissim
interficio. Ἄντανῶναι τὸν θλίψαντα τὸν
Χριστὸν ἐν τῇ σαρκί, *Col.* 1, 24.
Ἄντανῶναι, vicissim exspecto.
Ἄντανῶναι, ᾧ, f. ἴσω, suppleo, expleo.
Ἄντανῶναι τὰ ὑπερήματα τῶν θλίψαντα
Χριστὸν ἐν τῇ σαρκί, *Col.* 1, 24.
Ἄντανῶναι, idem.
Ἄντανῶναι, a. 1. inf. act. v. ἀντανῶναι.
Ἄντανῶναι, rfero.
Ἄντανῶναι, ο, δ ἔ ἦ, in alius viri locum sub-
stitutus, succedaneus, vicarius. Ex ἀντι.
Ἄντανῶναι, ex adverso insurgo, contra surgo.
Ἄντανῶναι, *Thuc.*
Ἄντανῶναι, f. ἀντανῶναι, contra insur-
go, adversus quempiam insurgo, resisto, re-
lector. Ἄντανῶναι ἔρωτι, *Plut.*
Ἄντανῶναι, e regione excito.
Ἄντανῶναι, orior, contra exorior.
Ἄντανῶναι, ἄτος, τὸ, parilis quantitas, v. gr.
numerus militum occisis par. Ex ἀντι et
ἀντιώ, æquo.
Ἄντανῶναι, pro ἀντανῶναι, *Call.*
Ἄνταζ, adv. vicissim, *Hes.* Ab ἀντι.
Ἄνταζῶς, ἴα, ἴων, existimatione par, æqualis
pretii, *Il.* 1, 135. Hinc
Ἄνταζῶς, ᾧ, f. ἴσω, paria rependo.
Ἄνταζῶς, ᾧ, f. ἴσω, reposito.
Ἄνταζῶς, respondeo.
Ἄνταζῶς, f. ψο, contra fulguro, ful-
guro adversus fulgurantem.
Ἄνταζῶς, contra demonstro.
Ἄνταζῶς, vicissim reddo; (2) rependo,
retribuo; (3) in pass. dicitur de opposito
ap. philosophos. Ἄνταζῶς τὸ ἔμοιον, par
pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταζῶς
τοῖς θλίψαντα ἡμᾶς θλίψαν, *2 Thess.* 1, 6. Ἄ-
νταζῶς τὸ ἔμοιον γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δι-
καίων, *Luc.* 4, 14. Hinc
Ἄνταζῶς, 1. sing. fut. 1. ind. pass.
Ἄνταζῶς, ἄτος, τὸ, retributio.
Ἄνταζῶς, εως, ἦ, retributio, satisfactio. Unde
Ἄνταζῶς ποιῶν, alicui in quacunque re sa-
tisfacere; (2) dicitur etiam de commuta-
tione rccrum in contrarium, *Polyb.* *Eri.*
Ἄνταζῶς, reddendum.
Ἄνταζῶς, ἦ, ὄν, retributivus.
Ἄνταζῶς, consecutive, in consequente.
Ἄνταζῶς, ο, τὸ, vel ut alii ἀντανταζῶς,
figura orationis Atticis familiaris, quon-
iam orationi aliquid deest, quod subaudire ne-
cessum est, ut sententia perfecta sit, *Budæ.*
Pand.
Ἄνταζῶς, vicissim me accingo, contra
aliquem accingor.
Ἄνταζῶς, f. 1. ind. act. v. ἀνταζῶς.
Ἄνταζῶς, respondeo; (2) altercor. Καὶ
ἐν ἰσχυρῶν ἀνταζῶς τὸν αὐτὸν πρὸς ταῦτα,
Luc. 14, 6. Hinc
Ἄνταζῶς, εως, ἦ, responsio.
Ἄνταζῶς, vicissim occido, contra inter-
ficio.
Ἄνταζῶς, vicissim accipio. Ἄνταζῶς
λαμβάνω χάριν, *Dem.*
Ἄνταζῶς, pereor. Ἄντις ἀνταζῶς, *Eur.*
Suppl. 743.
Ἄνταζῶς, vicissim perdo.

¹Αναπολογέμαι, vicissim excuso, defendo.
²Αναπολιέμαι, vicissim dimitto seu amando.
³Αναποπίδα, crepitem ventris emittenti vicissim oppedo.
⁴Αναποσέλλω, vicissim emitto, remitto.
⁵Αναποσσοφῆ, ἦς, ἦ, digressus, divortium, duram rcurum in diversas partes situs.
⁶Αναποσταφείω, vicissim vallo includo. Πομπήσις δ' αὐτὸν ἀναποσταφείους, *Arr. Bell. Civ.* 2, 61.
⁷Αναποστειρίζω, vicissim obstruo, contra munio.
⁸Αναποτίω, f. ἴσω, vicissim solvo, rependo.
⁹Αναποφάινω, vicissim ostendo, demonstro.
¹⁰Αναποχρῆ, ἦς, ἦ, scriptum quo debitum creditor fatetur debitor, aut quo quis se obligat.
¹¹Αναπίπτειν, capessere, praes. inf. med. *Ion.* pro ἀνάπτειν, ab ἀνάπτωμαι.
¹²Αναπαύω, ᾧ, vicissim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
¹³Αναπαύωσις, εως, ἦ, repulsio, renixus.
¹⁴Αναράτης (vitiata lectio pro ἀνάρτης), *Ερν.*
¹⁵Αναράης, Antares, stella in corde Scorpii, *Ptol. Magn. Const.* 10, 3, 240.
¹⁶Αναρκῶ, ᾧ, f. ἴσω, par sum ad resistendum; (2) resisto, ad ultimum usque resisto.
¹⁷Αναρκητικός, ἦ, ὄν, septemtrionalis oppositus.
¹⁸Αναρσις, εως, ἦ, insurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. Ex ἀναρσιώ, attollo. Unde
¹⁹Αναρσις, ε, ὄ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis.
²⁰Ανασάξωμαι, f. ἴσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.
²¹Ανασάξωμαι, idem quod ἀνασάσσωμαι.
²²Αναυγάζω, resplesco. Hinc
²³Αναυγάζω, ας, ἦ, rcluminatio, *Ph.*
²⁴Αναυγία, ας, ἦ, lucis seu splendoris repraesentatio. *Gl. V.* rcluminatio;
²⁵Αναυγίω, ᾧ, lucem seu splendorem remitto, effulgeo. Δείνω ἀναυγίᾳ φόνον, *Eurip. Orest.* 1519.
²⁶Αναυγίς, εως, ὄ, ε, lucem seu splendorem remittens. Ex ἀντι et αὐγῆ.
²⁷Αναυδῶ, ᾧ, vicissim loquor, respondeo, adloquor. Οὐ γὰρ αὐδῶν πάλι ζήντας θανῶσιν ἔνε' ἀναυδῶς ἴσα; *Soph. El.* 1477.
²⁸Αναφαιέω, ᾧ, vicissim aufero.
²⁹Αναφίωμαι, vicissim dimitto aut emitto. Καὶ τὸς ἀναφίωσιν οὐ πάλιν, (sc. δάκρυα,) *Eurip. Iphig. in Aul.* 478.
³⁰Αναφῶσις, ε, ὄ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens; seu succini species bituminosa.
³¹Αντά, ᾧ, f. ἴσω, obvius fio, occurro; (2) consequor, nanciscor. Ἄντ' ἂν τι ὑπὸ τινος, pati; τινός, consequi; (3) intersum, versor. Μὴ σο γὰρ περ δόσκων ἀντήσους θάνου, *Soph. Aj.* 533. Τῶν ὑπὸ Κύρου ἦντησα, ea quae a Cyro pertulisset, *Herodot.* 1, 114. (2) εὐ δὲ σπέριμα μὲν ἀρχιμοιόγων ἀντασ' Ἐρεχθιδῶν, genus ducebatur, *Soph. Antig.* 981. (3) εὐ γὰρ ἔγωγε ἦντησα, non enim ego interfui, *Il.* 4, 374. Ab ἀντι vel ἄντα.
³²Αντεβόλησις, 2. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἔβηλα. Ab ἀντιβόλη, occurro.
³³Αντεγγράφω, rescribo in locum ejus quod deletum est; (2) in aliorum loco sufficio.
³⁴Αντεγίρω, contra erigo, alterius loco erigo. Ἀρῆμνοι τὴν εἰκόνα, καὶ πλοῖον τῆς Χααρμλῆσις ἀντεγίραντες, *Heliodor.* 10.
³⁵Αντεμῆλλω, ᾧ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuso culpam alicujus.
³⁶Αντέκκλημα, ἄτος, τὸ, recriminatio.
³⁷Αντεκκληματικός, ἦ, ὄν, ad recriminandum pertinens.
³⁸Αντεκχειρίζω, vicissim trado.
³⁹Αντεκῆζω, f. ἴσω, vicissim adsimilo, comparo. Ἀντίκωσ' αὐτὸν πάροισι, *Aristoph. Vesp.* 1300.
⁴⁰Αντελας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀντίελας, ab ἀνατίλλω.
⁴¹Αντενοι, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Poet.* pro ἀντίενοι, ab ἀνατίναω.
⁴²Αντιπεῖν, contradicere sive contradixisse, a, 2.

inf. act. verbi ἀντίπαω. Ἀντιπεῖν δίκαιον λόγον τινι, πρὸς τὸς λόγους τινός. Οὐ βύλομαι τὸν μάντιν ἀντιπεῖν κακῶς, *Soph. Antig.* 1065.
⁴³Αντιπείσθω, praes. infim. med. verbi
⁴⁴Αντιπείρωμαι, vicissim interrogo; item (2) contra dico; fut. ἀντιπείρωμαι, velut ab ἀντιπείρωμαι. Κρέωντος ἀντιπείρωτος, *Soph. Antig.* 47. Κάδων ἀντιπείρωται, *Soph. Trach.* 1184.
⁴⁵Αντισάγω, f. ἴσω, vicissim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντισάγειν τὴν ἑαυτῆ γνώμην, *Naz.* Hinc
⁴⁶Αντισαγωγή, ἦς, ἦ, introductio quae fit vicissim, vel in alterius locum; *Ph.* subrogatio.
⁴⁷Αντισεβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
⁴⁸Αντισερχομαι, f. εἰσέρωμαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.
⁴⁹Αντισφίρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. gr. gratiam. Ἀντισφίρειν τῷ θελήματι τὸ θελήμα, *Naz.*
⁵⁰Αντεσφρόντες, a, 2. part. act. v. ἀνεκτρέχω.
⁵¹Αντιεβλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.
⁵²Αντεκκλέπω, vicissim furor, furto eripio.
⁵³Αντεκκρομίζω, rursus effero.
⁵⁴Αντεκκόπτω, f. ἴσω, vicissim excindo.
⁵⁵Αντίκλινη, ex adverso innuebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἔβηλα a verbo ἀντικλίνω.
⁵⁶Αντεκπέμπω, vicissim emitto, copias, classem.
⁵⁷Αντεκπλία, classe exeo, obviam navigantibus obnato.
⁵⁸Αντέκτασις, εως, ἦ, contentio, collatio, comparatio. Ex
⁵⁹Αντεκτεῖνω, contendo, confero, comparo.
⁶⁰Αντεκτίθημι, contra expono.
⁶¹Αντεκτίω, vicissim luo, rependo.
⁶²Αντέκτισις, εως, ἦ, repensio, multa. Ab
⁶³Αντεκτίω, f. ἴσω, idem quod ἀντεκτεῖνω.
⁶⁴Αντεκτρέφω, vicissim enutrio et educo.
⁶⁵Αντεκτρέχω, procurro, prorumpo, sc. in hostes. Ἀντεκτρέχων ἀπὸ τῆς Ἀρησιλάω φάλαγγος, *Xenoph. Agesil.* 2.
⁶⁶Αντεκφέρω, vicissim effero et exporto.
⁶⁷Αντελατῆμαι, vicissim vincor.
⁶⁸Αντίλογος, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀντιλέγω.
⁶⁹Αντελογίζω, ε, ὄ, conversio et replicatio contraria. Ex ἀντι et ἔλλωσις, voluo.
⁷⁰Αντίλλωσις, praes. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντίλλωσις, a verbo ἀντίλλω, οἶδω.
⁷¹Αντιλοδορεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀντιλοδορεῖ, ab ἀντιλοδορεῖω.
⁷²Αντελίπω, f. ἴσω, novam spem concipio; (2) contra spero. Ex ἀντι et ἔλιπω.
⁷³Αντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, rcfundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
⁷⁴Αντεμειβάλλω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
⁷⁵Αντεμβόλη, ἦς, ἦ, injectio unius in locum alterius; (2) substitutio, suffectio. Ex ἀντεμβάλλω.
⁷⁶Αντεμύσσομαι, rependo, *Hes.*
⁷⁷Αντεμπαίζω, vicissim illudo.
⁷⁸Αντεμπίμπωμαι, vicissim incendio.
⁷⁹Αντεμπλέω, f. ζω, mutuo implico, seu amplector.
⁸⁰Αντεμπλήω, f. ἴσω, vicissim implico. Τὴν οὐκ οἰκίαν ἀπ' αὐτῆ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων, *Xen.*
⁸¹Αντιμπαλοῦ, ἦς, ἦ, mutuos complexus, complexus mutuo haerentium. Ab ἀντεμπλέω.
⁸²Αντεμφοῖνω, contra dico, reflere tento.
⁸³Αντιμφοῖσις, εως, ἦ, diversitas speciei externa.
⁸⁴Αντεναγωγή, ἦς, ἦ, compensatio; (2) mutua accusatio. Ex ἀντι et ἐναγωγή.
⁸⁵Αντιναντίωσις, εως, ἦ, figura nomen, quum per contrarium dicimus quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus.
⁸⁶Αντενδίνωμαι, contra indico, contrarium indicium habeo. Hinc
⁸⁷Αντινδείξις, εως, ἦ, obnunciatio, consilii capti et agitati diremptio.
⁸⁸Αντενδύωμαι, vicissim induor, seu induo me.
⁸⁹Αντενδύω, ᾧ, ai, mutuae insidiae.
⁹⁰Αντενδύωμαι, contra insidior.
⁹¹Αντενεργῶ, efficacem vim habere contra aliquid, operari adversus aliquid.

⁹²Αντενεχρέζομαι, vicissim pignus capio.
⁹³Αντενέχρω, ε, τὸ, pignus quod contra datur vel accipitur.
⁹⁴Αντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo in hostem; (2) rcsisto, repugno. Ἀντεξάγων τὸς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, *Plut.*
⁹⁵Αντεξάτω, ᾧ, f. ἴσω, vicissim exposco.
⁹⁶Αντεξάπτω, vicissim decipio.
⁹⁷Αντεξίωμαι, contra prodeo in aciem. Ἐπι μὲν τοι ὕδεις ἀντεξίω, *Xenoph. Agesil.* 1.
⁹⁸Αντεξελάνω, f. λάνω, vicissim invado; (2) repello. Ἀντεξελάνωσις ἐκείνης ἰσπίτιος ἀγαθοῖς, *Plut.*
⁹⁹Αντεξέρχομαι, idem quod ἀντίξωμαι.
¹⁰⁰Αντεξέταξω, f. ἴσω, contra vel vicissim examino, quaero; (2) contendo, comparo; ἀντεξέταξομαι, contra examino; ad causam accuro, judicio me sisto, adversor. Hinc
¹⁰¹Αντεξέτασις, εως, ἦ, collatio, comparatio.
¹⁰²Αντεξέτασμος, ε, ἦ, idem et ab eod.
¹⁰³Αντεξορμάω, ᾧ, f. ἴσω, contra irruo et impetum facio. Hinc
¹⁰⁴Αντεξορμῆσις, εως, ἦ, impetus acierum in primo concursu; (2) contrarius incursum.
¹⁰⁵Αντεπάγω, refero, *Gl. V.* reduco in aciem adversus aliquid; contra eo; (2) vicissim duco contra aliquid. (2) ἀντεπάγει δὲ καὶ ὁ Ἰθάσπης, *Heliodor.* 9.
¹⁰⁶Αντεπᾶω, contra accino.
¹⁰⁷Αντεπανίω, ᾧ, vicissim laudo.
¹⁰⁸Αντεπανύγω, vicissim reduco, occurro.
¹⁰⁹Αντεπανέρχομαι, rursus redeo.
¹¹⁰Αντεπέμω, occurro, contra eo, ut ἀντίξωμαι.
¹¹¹Αντεπεισάγω, vicissim seu e contrario induco.
¹¹²Αντεπεισοδος, ε, ἦ, mutuos seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἐπι et εἰσοδος.
¹¹³Αντεπεισφίρω, vicissim adfero vel addo.
¹¹⁴Αντεπειξάγω, ex adverso progredior; (2) invadendi hostiliter occurro.
¹¹⁵Αντεπέξωμαι, idem.
¹¹⁶Αντεπέξωμαι, idem.
¹¹⁷Αντεπέξωμαι, idem.
¹¹⁸Αντεπέξωσαν, ἰερὰν, 3. plur. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀντεπέξωσαν, ab ἀντεπέξωμαι.
¹¹⁹Αντεπέξωσις, eruptio in hostes irruentes.
¹²⁰Αντεπεριδομαι, obnitor, renitor, *Gl. V.*
¹²¹Αντεπερώτησις, εως, ἦ, restipulatio, *Gl. V.*
¹²²Αντεπερωτά, restipulo, *Gl. V.*
¹²³Αντεπερχῶ, ᾧ, vicissim resono, clamorem reddo.
¹²⁴Αντεπιβίωμαι, contra adscendo; (2) adversor.
¹²⁵Αντεπιθελεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.
¹²⁶Αντεπινηράω, in locum alterius, v. gr. nomen inscribo; titulum mutuo, alium repono.
¹²⁷Αντεπιδείνωμαι, vicissim ostendo.
¹²⁸Αντεπίθεσις, εως, ἦ, insidiarum vicissim factarum.
¹²⁹Αντεπιβύω, ᾧ, et ἀντεπιβύωμαι, contra cupio, rivalis, competitor, sum. Ἀντεπιβυμῆσθαι τῆς ζωννίας, *Xen.*
¹³⁰Αντεπινηρότητα, contra proscribo aliquem.
¹³¹Αντεπικροῦμαι, ᾧ, contra vel vicissim auxilior.
¹³²Αντεπικροῦμαι, vicissim vinco.
¹³³Αντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo.
¹³⁴Αντεπιμελέωμαι, ἔμα, vicissim curam gero. Ἡμῶν δ' ὕδεις ἐδὲ ἀντεπιμελεῖται ὕπαις, *Xenoph. Cypri Exped.* 3, 135.
¹³⁵Αντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor.
¹³⁶Αντεπιμετρεῖω, ᾧ, remetior, eadem mensura retribuo.
¹³⁷Αντεπινοῖω, ᾧ, vicissim seu contra alium excogito et commiscor.
¹³⁸Αντεπίξηνω, altera mensa coquinaria, *Æsch.* Ex ἀντι et ἐπίξηνω.
¹³⁹Αντεπιπλῶ, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.
¹⁴⁰Αντεπιπρέω, vicissim adfluo.
¹⁴¹Αντεπιπρέω, pars parabases chori respondens ἐπιπρέωματι.
¹⁴²Αντεπισκόπτω, repungo dicerio.
¹⁴³Αντεπιστέλλω, per epistolam rescribo, respondeo.
¹⁴⁴Αντεπισφύρω, vicissim bellum infero.
¹⁴⁵Αντεπισφίρω, vicissim vel contra convertor.
¹⁴⁶Αντεπισσοφῆ, ἦς, ἦ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπιστάτω, contra injungo, vicissim impono.
 Ἀντεπιστερίζω, vicissim munitionem excito.
 Ἀντεπιστήναι, vicissim vel contra aliquid impono; (2) rescribo, respondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.
 Ἀντεπίφρασι, refero, *Gl. V.* ἀντεπιστερίζεις, relatus, *Gl. V.*
 Ἀντεπιφορά, ἄς, ἡ, relatio, *Gl. V.* A præc.
 Ἀντεπιφιλοτιμήμασι, pro ambitionem seu honoris causa cum aliquo certo, contendo.
 Ἀντεπισχιζέω, ᾧ, contra adgredior, vicissim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
 Ἀντεπισχιζέρισι, εἰς, ἡ, ex adverso adgressio.
 Ἀντίπαινον, contra spirabat, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἐφέλω. a verbo ἀντιπνέω.
 Ἀντεράζω, f. ἴσω, vicissim corrogo, vicissim exigo; ἀντεραζόμενον, quod sic exigitur.
 Ἀντεράσις, ἔ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in anore. Ex ἀντί et ἐρασής, amator.
 Ἀντεράσεια, ας, ἡ, peltex, *Gl. V.*
 Ἀντεράω, ᾧ, redamo, vicissim amo, mutuo amore prosequor.
 Ἀντερολάβειν, ᾧ, contendo cum aliquo in redemptione operis faciendi.
 Ἀντερίδι, renitor; (2) innotor; (5) certo cum aliquo. Ἀντερίδι νῦν βιάσιν σὴν, sisto, *Soph. Phil.* 1394.
 Ἀντερίν, contradicere, præc. inf. act. contr. pro ἀντερίν ἀντήρκα, contradixi.
 Ἀντερίσιαι, a. 1. part. act. masc. gen. *Æol.* pro ἀντερίσιαι, a verbo ἀντιείδω. Unde
 Ἀντερίσιαι, εἰς, ἡ, renixus, oblectatio.
 Ἀντερίσιμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
 Ἀντερίδιαι, et
 Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per emulationem.
 Ἀντερις, ἴδος, ἡ, oblectatio. Ex ἀντί et ἔρις.
 Ἀντερομαι, vicissim interrogo. Ἐργώ σε ἀντεροήσομαι, Naz.
 Ἀντεροσάσαι, a. 1. inf. med. v. ἀντερέω.
 Ἀντερις, ὠτος, ὁ, amor mutuus.
 Ἀντεροτάω, ᾧ, f. ἴσω, vicissim interrogo, vicissim percontor.
 Ἀντεροπῆσις, εἰς, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit vicissim.
 Ἀντεροσθαι, præc. inf. med. verbi ἀντομαι.
 Ἀντίσην, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀντίσημι.
 Ἀντερομύμενος, in contrarium versus, partic. perf. pass. verbi ἀντιριζέω. Hinc
 Ἀντερομύμενος, adv. vice versa.
 Ἀντίστασι, 3. sing. perf. ind. pass. Poet. pro ἀντίστασι, ab ἀνασταίνω.
 Ἀντίτην, exatit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἀντίτιτύξω, *Il.* 8, 163. similis eras seu fueras, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀντιτύχω.
 Ἀντιστορῶσιν, *Il.* 5, 337, transfuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιστορέω.
 Ἀντισυργεῖται, ᾧ, vicissim benefacio, gratiam refero. Hinc
 Ἀντισυργεῖταις, ε, ὁ, qui gratiam refert.
 Ἀντισυργεῖταις, ἡ, ὄν, beneficium reddens seu referens.
 Ἀντιεκάρατος, ε, ὁ, ἡ, epith. zonæ quæ temperatè opposita est. Ex εὐκαρτος.
 Ἀντινοῖα, ᾧ, vicissim benevolus sum, redamo.
 Ἀντιεπάσχω, vicissim beneficium accipio.
 Ἀντιποῖα, ᾧ, beneficium rependo.
 Ἀντιφέροτο, referebantur, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀντιφέω.
 Ἀντιφέσιαι, ᾧ, vicissim convivio accipio.
 Ἀντιφίλιαις, reclamat, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἀντιφίλιαις, ab ἀντιφίλιαι.
 Ἀντιφροδίαζω, et ἀντιφροδίαζομαι, ingruo, irruo.
 Ἀντιφρομάω, adversus aliquid impetum facio. Οὐ μὴν ἰδίξαντό γε ἀντιφρομάσαντας, *Heliod.* 8.
 Ἀντιφρομάω, ᾧ, naves in statione habeo ad praelium paratas.
 Ἀντιφρομάσις, εἰς, ἡ, impetus adversus aliquem. Τὴν ἀντιφρομάσιν ἰδάρρησαν, *Heliod.* 8.
 Ἀντιφροσῆς, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀντιφροσάω.
 Ἀντιφροσῆς, f. ἀντιφροσῆς, detineo, inhibeo, prohibeo, *Gl. V.* retineo, duro, possum; ἀντιφροσῆσαι, retineo, v. gr. benevolentiam; (2)

vendico; (3) animum adicio ad aliquid agendum, expetendum, &c., *Ærn.* ἀντιφροσῆσαι, inlubuit, *Ph.* Ἀντιφροσῆσαι πῶν πόνου, sustinere; τί τινι, suppeditare; τοῖς πολέμοις, resistere; ἀντιφροσῆσαι τινεὶ πράγματι, adherere. Ἐρωσ με ἀπόλλουσι εἰ ἢν ἔπ' ἀντιφροσῆσαι πρὸς τὸ δεινόν, *Lyc.* Ἀντιφροσῆσαι τὸν ἀσύναν, 1 *Thess.* 5, 14.
 Ἀντίω, *Il.* 7, 423, *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.
 Ἀντιήλιος, orientalis. Ἀρχαῖνας ἀντιήλιος ἰόντες, *Soph.* *Aj.* 805.
 Ἀντιμήλοστο, respondebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι.
 Ἀντιμολογέω, ἡ, ὁ, ἡ, remuneratorius.
 Ἀντιμολογέω, adv. coram; (2) ex adverso; (3) manifeste, aperte. Ab ἀντί.
 Ἀντιήριος, εἰς, ὁ, ἡ, qui contra remigat; (2) adversarius, bostis, oppositus. Ἀντιήριος σέβανον πλάγος, *Soph.* *Elect.* 89. Non est ab ἐρέσσω seu ἔρω, ut somniarum grammatici, sed est parage ab ἀντί. Καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαθεῖν, fratrem habere oppositum, *Eurip.* *Phæm.* 761. Ex ἀντί et ἐρέσσω.
 Ἀντιήριος, ἴδος, ἡ, sublica, fulcrum subjectum adificio; ἀντιήριος, tibicines, *Gl. V.* Ab ἀντιήριος.
 Ἀντιήριος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀντιήριζω.
 Ἀντιήριος, εἰς, ἡ, occursus; supplicationes, supplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.
 Ἀντιήριος, ἡ, pro ἀντιήριος, E. M.
 Ἀντιήριος, ᾧ, f. ἴσω, resono; (2) vicissim cano. Ἐπι ἀντάχρῳ ἄν ἔμνον ἀσύναν γέννα, *Eurip.* *Med.* 426.
 Ἀντιήριος, g. sing. præc. part. act. v. ἀντιήριζω.
 ἈΝΤΙ, pro loco, vice, *Ph.* contra; in *Comp.* revicissim, et quandoque parilitatem significat, ut ἀντιήριος, Deo par; interdum ante, dudum. Idem valet quod πρὸς in obstinationibus. Ἀντί παιδαν τῶνδ' καὶ ψυχῆς, per hanc tuas filias et tuam vitam, *Soph.* *Æd. Col.* 1326. Ἀντ' ἄν vide in voce. Præc. Μὴ σέβεις γυναῖκα κείνης ἀντί σὲ πλείον, nullam feminam magis amabit quam te, *Soph.* *Trach.* 577. Ὁ γὰρ χρόνος μέλειν ἀντί τῷ πάχῳ κρείσσω δίδασσι, *Eurip.* *Suppl.* 420. (Sic L. minus recte: in his locis ἀντί significat vice.)
 Ἀντία, adv. ex adverso, contra. *Neutrum plur.* ab ἀντίος.
 Ἀντιάσθε, 2. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἀντιάσθη, ab ἀντίαω.
 Ἀντιάχῃ, ἡ, ἡ, est tumor inveteratus faucium, qui discuti nequit. Ex ἀντί et ἄρχω.
 Ἀντιάζω, f. ἴσω, obviam procedo; (2) obtestor. Ἀντιάζω πὸν σφόδρον, occurrere. Καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐρίσιν Διός, *Soph.* *Aj.* 492. Ἄλλ' ἀντιάζω μὴ με καταλίπης μόνον, *Id.* *Phil.* 805. Ab ἀντίος.
 Ἀντιάμοιός, idem quod ἀνταμολογέω.
 Ἀντιάνιστος, ας, ἡ, virago, viris equiparanda, *Il.* 3, 189. Ex ἀντί et ἀνῆς, vīr.
 Ἀντιάζει, 3. sing. f. 1. ind. Dor. pro ἀντιάζει, ab ἀντιάω.
 Ἀντιάζω, ονος, ὁ, axis seu polus qui nostro oppositus est; (2) ora australis nobis incognita. Ex ἀντί et ἄζω, axis.
 Ἀντιάομαι, intersum, *Il.* 24, 62.
 Ἀντιάομαι, occurrebam, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἡντιάομαι.
 Ἀντιάσις, ἄδος, ἡ, tonsillæ glandula. Ab ἀντίος.
 Ἀντιάσις, qui occurrit vel assecutus est, *Il.* 1, 67, a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω non ἀντιάω, hujus enim penultima in aoristis et futuris longa est.
 Ἀντιάσις, occursurum esse, f. 1. inf. act.
 Ἀντιάξω, ᾧ, reclamo, adversus; item, proclamo versus aliquem.
 Ἀντιάξω, idem quod ἀντιάξω, *Orph.*
 Ἀντιάω, ᾧ, f. ἴσω, obviam eo vel venio, occurro; (2) adsequor, conseqor; (3) precor, supplico; (4) curo, colo. (2) Εἰ κ' εἰς δίκης ἀλοτήμοιος ἀντιάσις, *Apoll. Rhod.* 4, 1057. Ἐπι γὰρ πολέμοιο μείνω ἀντιάω, *Il.* 13, 215. Ab ἀντί.
 Ἀντιάω, adv. obnixè, contra nitendo.
 Ἀντιάω, refragor, adversor, obnitor; obsto.

Ἀντιάω, ας, ἡ, galla, *Hes.*
 Ἀντιάω, contra jacio, ex adverso jacio; (2) inter se confero, reputo. *Gl. V.* confero, recognosco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι ἔτα δὲ ἀντιάωλλετο πρὸς ἀλλήλους; *Lyc.* 24, 17.
 Ἀντιάωλλετος, εἰς, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet; *qr.* *Hist. Rom.* interrex.
 Ἀντιάωλλετος, interrex, prorex sum, *Ærn.*
 Ἀντιάωλλετος, εἰς, ἡ, contractio, occursus; (2) refragatio. Ab ἀντιάω.
 Ἀντιάωλλετος, ε, ὁ repagulum januæ, quod velut nitentur et obsistit. Ab eod.
 Ἀντιάωλλετος, ἡ, ὄν, obvius, reluctans.
 Ἀντιάωλλετος, a. 1. inf. act. v. ἀντιάω.
 Ἀντιάω, adv. contra, e contrario, ex adverso; (2) coram, in conspectu. *Datius fæm.* ab ἀντιάω.
 Ἀντιάωλλετος, f. ἴσω, reductor, vi obsisto.
 Ἀντιάωλλετος, vicissim comedo.
 Ἀντιάω, contraria, *Ion.* pro ἀντιάω.
 Ἀντιάω, adv. idem quod ἀντιάω.
 Ἀντιάω, adv. idem. Ab
 Ἀντιάω, ἴα, ἴω, et ἀντιάω, ε, ὁ, ἡ, contrarius, adversus. Ex ἀντί et βία, vis.
 Ἀντιάωλλετος, f. ψω, vicissim noceo.
 Ἀντιάωλλετος, f. ψω, ex adverso intueor; (2) adversus oculos aspicio; (3) renitor, obsisto.
 Ἀντιάωλλετος, εἰς, ἡ, obtutus. A præc.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, contra clamo, cum clamore respondeo.
 Ἀντιάωλλετος, f. ἴσω, vicissim auxilior.
 Ἀντιάωλλετος, ε, ὁ, ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens quantum valet bos.
 Ἀντιάωλλετος, præc. inf. act. verbi
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, f. ἴσω, occurro, conseqor, intersum; (2) supplico, oro. *Gl. V.* ἀντιάωλλετος, oro, quaso, precor, sodes, obsecro, obtestor. Μάχης καυσιερῆς ἀντιάωλλετος, *Il.* 4, 342. Ἴδ' μοι παρὰ σῆθ' ἀντιάωλλετος πρὸς τῶν Διῶν, *Aristoph.* *Vesp.* 1377. Et
 Ἀντιάωλλετος, ἡ, ἡ, occursus; (2) conflictus; (3) collatio. Ab ἀντιάωλλετος.
 Ἀντιάωλλετος, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντιάωλλετος, ab ἀντιάωλλετος. Unde
 Ἀντιάωλλετος, εἰς, ἡ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio.
 Ἀντιάωλλετος, ας, ἡ, idem.
 Ἀντιάωλλετος, vicissim decipio, deludo.
 Ἀντιάωλλετος, vicissim cunctor.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, f. ἴσω, contra tonantem tono.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, reclamo.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, f. ἴσω, e diverso aliter progeniem recenseo.
 Ἀντιάωλλετος, honores, præmia rependo. Τὰ ἴσα τὴν ἐκπέμψασαν ἀντιάωλλετος, *Apoll. Bell. Civ.* 2, 140.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, vicissim in senectute alo.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, contra sentio, dissentio, refragor. Ab
 Ἀντιάωλλετος, ονος, ὁ, ἡ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex ἀντί et γνώμη.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, τὸ, contrarium scriptum.
 Ἀντιάωλλετος, ἡ, ἡ, descriptio. *Gl. V.* rescriptum; ἀντιάωλλετος, constitutiones, *Ph.* item accusatio ejus, a quo ante reus factus sis; denique lites, controversiæ.
 Ἀντιάωλλετος, ε, τὸ, exemplar, exemplum, v. gr. libri.
 Ἀντιάωλλετος, ε, ὁ, ἡ, ex alio scriptus, descriptus. Ab
 Ἀντιάωλλετος, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.
 Ἀντιάωλλετος, f. ἴσω, remordeo.
 Ἀντιάωλλετος, ε, ὁ, ἡ, vicarius alicujus in sumenda cæna, alterius loco in cæna suffectus.
 Ἀντιάωλλετος, ἡ, ἡ, vicissim amice excipio, vicissim dextram porrigo; item vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
 Ἀντιάωλλετος, contra tueor, non timeo aliquid; quod aliis ἀσκαρομύττειν, *Ærn.*
 Ἀντιάωλλετος, f. ἴσω, vicissim accipio.
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, vicissim mihi populum concillo, vel contra apud populum dico; contrariam sententiam in concionandi tueor, *Ærn.*
 Ἀντιάωλλετος, ᾧ, f. ἴσω, vicissim (simile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, *Suæc.*

Ἀντιδιαβαίνω, vicissim transco, sc. mare.
 Ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor.
 Ἀντιδιαίρει, εως, ἡ, divisio in contraria, ut virtus, vitium, &c. Ab
 Ἀντιδιαίρεω, ᾧ, in contrarias formas divido; oppono.
 Ἀντιδιόκνος, ε, ὁ ζ ἡ, vicissim serviens.
 Ἀντιδιακομίω, ᾧ, f. ἴσω, ex adverso aciem instruo. Ἐνθα καὶ ὁ Κασίωρ ἀντιδικόσμεν, *Appr. Bell. Civ. 2, 75.*
 Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, vel captivos; mutō in contrarium, contrario modo, v. gr. narro.
 Ἀντιδιαλέκω, qu. contra involvo; *metaphr.* quod contra dicam; ex cogito, respondeo.
 Ἀντιδιαφέλλω, distinguo. Hinc
 Ἀντιδιαφολή, ἥ, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.
 Ἀντιδιαφροβή, ἥ, ἡ, idem.
 Ἀντιδιαύσσω, vel ἀντιδιαύπτω, contra statuo seu decerno.
 Ἀντιδιανέμενος, contrario animo adfectus, præs. part. pass. verbi ἀντιδιατίθημι.
 Ἀντιδιατίθημι, contrarie dispo; in *med.* repello, ulciscor. Hinc ἀντιδιαβήμενος, resistens, contrario animo adfectus. Ἐν πρῶτῃ παιδεύοντα τὰ ἀντιδιατιθέμενος, *2 Tim. 2, 25.*
 Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.
 Ἀντιδιδῶμαι, 3. sing. præs. ind. pass. verbi
 Ἀντιδιδῶμαι, f. ἴσω, do vicissim, rependo; (2) mutuo dare, cum sc. uterque dat; (3) offero permutationem fortunarum, v. gr. ἀντιδίδωμι. Ἄ δ' ἀντιδίδωμι δὲ σ' ἀπαυτίθεις ἐμῶ, ἄκωσσο, *Eur. Hec. 278.*
 Ἀντιδίδεμι, contra enarro, dissero.
 Ἀντιδιδέχομαι, idem.
 Ἀντιδιδίχημι, distinguo in contraria.
 Ἀντιδικάζω, f. ἴσω, contra iudicio contendo.
 Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, *Gl. V. A* præs.
 Ἀντιδικία, ᾧ, f. ἴσω, ad causam occorro, iudicio me sisto; (2) contra litigo, *Gl. V.* ἀντιδικία, adversor, reductor. Ab ἀντιδικιος.
 Ἀντιδικίσις, εως, ἡ, refragatio, *Gl. V.*
 Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se. Ab
 Ἀντιδικίος, ε, ὁ ζ ἡ, adversarius in lite, litigans contra aliquem; (2) hostis, adversarius. Ex ἀντι et δίκη, lis.
 Ἀντιδιόρπτω, contra cuniculos ago.
 Ἀντιδιόρπτίζω, f. ἴσω, contraria dogmata introdo vel teoor.
 Ἀντιδοκία, ᾧ, contra censeo, contrariam sententiam habeo.
 Ἀντιδοξάζω, f. ἴσω, opinionis contrariæ sum, contrarium scitum foveo; (2) glorifico.
 Ἀντιδοξία, ᾧ, f. ἴσω, dissentio; (2) refragor. Ab
 Ἀντιδοξός, ε, ὁ ζ ἡ, qui est contrariæ sectæ vel opinionis. Ex ἀντι et δόξα, opinio.
 Ἀντιδορον, ε, τὸ, cuticula, quæ subicitur et opponitur tergo et pelli, *Suid.* Ex δέρας.
 Ἀντιδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forense actionis, qua is qui recusat tributum vel munus inpositum, propterea quod id suas facultates superet, offert alium, qui census habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit. Sic est hæc vox accipienda in *Isocrat. Orat. περὶ ἀντιδοσεως, Eri.* Ab ἀντιδορομαι. Unde
 Ἀντιδοσις, ε, τὸ, remedium veneni, medicamentum quod adversus malum aliquod datur.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, qui remedii gratia contra malum datur.
 Ἀντιδοσις, ε, ἡ, idem quod ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, ον, vicissim datus, contradatus, *Nonn.*
 Ἀντιδοσις, vicissim servio. Τοῖς τεκνῶσι γὰρ, ὄσπνος, ὅστις μὴ ἑτιδίδωμι, τίκωσσο, nam qui parentibus vicissim non servit filius, infelix est, *Eurip. Suppl. 561.*
 Ἀντιδοσις, vicissim servio.

Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, qui loco servi est, vicarius servi; (2) vicissim serviens, seu ministrans.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, contra sonans.
 Ἀντιδοσις, ᾧ, f. ἴσω, vicissim facio; (2) rependo.
 Ἀντιδοσιχραίνω, contra irascor.
 Ἀντιδοσις, ας, ἡ, remuneratio, retributio.
 Ἀντιδοσις, ε, τὸ, idem, scriptores eccl. de eulogiis utuntur.
 Ἀντιδοσις, rememoror. Ὅ δὲ σφίας τῶδε ἀντιδοσις, *Herodot. 2, 30.*
 Ἀντιδοσις, castra castris opposita habere, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀντιδοσις, a verbo ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, aemulor.
 Ἀντιδοσις, contra, pariter quæro me quærentem, vel interrogo interrogantem.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, ex adverso respondens; (2) adversus, oppositus.
 Ἀντιδοσις, obnitor.
 Ἀντιδοσις, adversa, *Ion.* pro ἀντιδοσις, ab ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, vicissim, mutuo foveo.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, aequiparandus Deo, similis Deo, divinus, *Il. 1, 262;* (2) semideus; (3) Diis inimicus; (4) Deus inimicus, contrarius. (4) ἀλλὰ μοι ἀντιδοσις τις ἔοικεν ἐμῶ, *Heliod. 4.*
 Ἀντιδοσις, f. ἴσω, vicissim colo et observo, mutua observantia colo.
 Ἀντιδοσις, f. ἴσω, contra calefacio.
 Ἀντιδοσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, contra positus, oppositus. Ab eod.
 Ἀντιδοσις, qui contra aliquem est cursurus, fut. 1. part. med. verbi ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, contra currentem curro, occorro.
 Ἀντιδοσις, fut. ψω, vicissim premo, contra premo.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, ex opposito sedens.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, vicissim vel contra sonans.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, vicem janua præstans.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, janua oppositus, janua obversus; vestibulum. Βάπε κατ' ἀντιδοσις, *Soph. Elect. 1433.* Ex ἀντι et θυρά.
 Ἀντιδοσις, vicissim perdo, cverto: aor. 2. inf. ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, bellum gero contra aliquem.
 Ἀντιδοσις, in conspectu hostium castra habeo; castra castris oppono.
 Ἀντιδοσις, f. ἴσω, ex adverso colloco; (2) in med. ex adverso sedeo; (3) castra castris opposita habeo.
 Ἀντιδοσις, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono; (2) substituo, sufficio in locum alterius; subrogo, *Gl. V.* ἀντιδοσις, representat, *Ph.* ἀντιδοσις, sufficio, sufficio, *Gl. V.* in aor. 2. et perf. adversarius sum, contra pugno; ἀντιδοσις, alterator, *Gl. V.* Ὅστω μὲχρις αἰματος ἀντιδοσις, *Heb. 12, 4.* (2) ἀντιδοσις, τῶν τῶν γῆν διαμένων, subrogati sunt, *Appr. Bell. Civ. 1, 18.*
 Ἀντιδοσις, ον, similis et par novo, *Hor.*
 Ἀντιδοσις, ᾧ, vicissim malum infero, *Suid.*
 Ἀντιδοσις, idem.
 Ἀντιδοσις, ᾧ, vicissim voco, invito. Μήποτε ζ ἀντιδοσις ἀντιδοσις, *Luc. 14, 12.*
 Ἀντιδοσις, contra canones constituo vel decerno, *Sticer.* Ex ἀντι et κανὼν, canon.
 Ἀντιδοσις, ε, τὸ, cavum illum quod sub pectore est, carcum molleque os ventris.
 Ἀντιδοσις, resisto incommodo, perfero incommodo.
 Ἀντιδοσις, invicem morior, *Æsch.* (si lectio sana.)
 Ἀντιδοσις, e regione occupo.
 Ἀντιδοσις, lego in locum aliorum; de militibus.
 Ἀντιδοσις, vicissim relinquo, v. gr. liberos, hæreditatem liberis.
 Ἀντιδοσις, ἡ, permutatio. A seq.
 Ἀντιδοσις, ἄτος, τὸ, remuneratio, compensatio.
 Ἀντιδοσις, vel ἀντιδοσις, commuto, permuto; (2) pass. reconcilior, *Polych.*

Ἀντιδοσις, permuto, *Gl. V.*
 Ἀντιδοσις, contra seu vicissim conniveo.
 Ἀντιδοσις, vicissim perterrefacio.
 Ἀντιδοσις, contra apparo, v. gr. bellum, naves.
 Ἀντιδοσις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra disputatio; (3) disceptatio causæ. Ab ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, castra castris oppono.
 Ἀντιδοσις, εως, ἡ, retentio, v. gr. spiritus, urina. Ex πασις, relinco.
 Ἀντιδοσις, contra contendo, contra dissero.
 Ἀντιδοσις, vicissim incursionibus infesto.
 Ἀντιδοσις, contemnentem me contemno.
 Ἀντιδοσις, fut. ἴσω, vicissim accuso. Hinc
 Ἀντιδοσις, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio.
 Ἀντιδοσις, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀντιδοσις, a verbo ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀντιδοσις, a verbo ἀντιδοσις.
 Ἀντιδοσις, fut. εἶσομαι, ex adverso situs seu positus sum, oppositus sum; obsto, refragor, officio, *Gl. V.* ἀντιδοσις, obest, *Gl. V.* ἀντιδοσις, adversarius, obtrektor, objectus, adversus, *Gl. V.* ἀντιδοσις, obesse, officere, *Ph.* Καὶ εἴ τι ἔτερον, τῆ ὑμῶν δασκαλία ἀντιδοσις, *1 Tim. 1, 10.*
 Ἀντιδοσις, adu. ex opposito.
 Ἀντιδοσις, ε, ὁ ζ ἡ, obvius; (2) adversus, oppositus.
 Ἀντιδοσις, f. εἶσω, contra jubeo, vicissim jubeo; (2) contraria jubeo.
 Ἀντιδοσις, ε, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum. Τοῖς σφόδρσι γὰρ ἀντιδοσις γίνεσθαι, *Æsch. Eumen. 136.* Ἄλγη ἀντιδοσις καρδία, *Id. ibid. 469.*
 Ἀντιδοσις, colo in modum, v. gr. patris. Ἀντιδοσις πατρός, colo patris loco, *Eurip. Ion. 734.*
 Ἀντιδοσις, rursus colo.
 Ἀντιδοσις, vel ἀντιδοσις, contra prædico, dico, edico. Κεδὲν Κρέων τοῖς δ' ἀντιδοσις λόγοις, *Eurip. Suppl. 673.*
 Ἀντιδοσις, ᾧ, f. ἴσω, contra moveo; pass. occorro hosti ad resistendum.
 Ἀντιδοσις, ᾧ, vicissim commodo.
 Ἀντιδοσις, f. γέω, rebbo, clangorem vicissim edo. Κραυγὴ δὲ πτέρων ἀντιδοσις, *Eurip. Andr. 1144.*
 Ἀντιδοσις, contra, vicissim ploro.
 Ἀντιδοσις, refringo, de radiis solis.
 Ἀντιδοσις, ε, τὸ, adulteria clavis, *Gl. V.*
 Ἀντιδοσις, contra declino et dejicio; (2) ex adverso adnuo.
 Ἀντιδοσις, ε, τὸ, pars sura opposita, pars cruris anterior. *Ph.* tibia. Ex κνήμη.
 Ἀντιδοσις, vicissim punio; (2) contra supplicio adificio, sc. loco præmii.
 Ἀντιδοσις, f. εἶσω, vicissim adulo, adscendantur pari refero.
 Ἀντιδοσις, f. ἴσομαι, vicissim reporto; (2) vicissim recipio. Ex ἀντι et κομίζω.
 Ἀντιδοσις, contra, vicissim me jacto.
 Ἀντιδοσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντι et κόνος, conus.
 Ἀντιδοσις, ἥ, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; (2) conflictatio, collisio. Ab
 Ἀντιδοσις, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulso.
 Ἀντιδοσις, vel ἀντιδοσις, oppugno; (2) ad prælium me comparo.
 Ἀντιδοσις, ᾧ, vicissim orno; (2) contra orno, instruo, apparo. Hinc
 Ἀντιδοσις, apparatus ad bellum contra aliquem.
 Ἀντιδοσις, contra clamo.
 Ἀντιδοσις, vicissim impero, *Eri.*
 Ἀντιδοσις, comparo.
 Ἀντιδοσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem: (2) repugnantia. Ab

Ἀντικρέω, f. ἴσω, retundo, repello; (2) in-curro, offendo; (3) resisto, repugno, dis-sentio; (4) præter opinionem evenio. (2) *πρῶτον ἀντικρέωμαι*, *App. Bell. Civ. 4, 82.*
Ἀντικρῶ, adv. e regione, contra, *Il. 3, 359.*
Ἀντικρῆς, adv. plane, perspicue, aperte. *Ὅστι μάλ' ἀντικρῆς νόω φάτιν*, *Apoll. Rhod. 4, 1334.* **Ἀντικρῆς μακάροσιν ἔϊκτο**, *Id. Ibid. 1612.* Οὐ περισπλάσας, ἔδδ' περιωργαγῶς, ἄλλ' ἀντικρῆς, aperte, *Plut. Fab. Mar. 3.*
Ἀντικτάσμαι, ἄμμα, f. κτάσμαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.
Ἀντικτερίζω, contra vel vicissim funero.
Ἀντικτόνος, ov, vicissim interficiens.
Ἀντικτύπῳ, contra fragorem strepitum edo.
Ἀντικτύπος, u, ὁ ἔξ ἡ, obstrepens, contra sonans.
Ἀντικυμάνομαι, undabundum jactor contra aliquid. *Ἐξ ἀντὶ ἐκ κυμάνω, fluctuo.*
Ἀντικυρία, as, ἡ, potestas opposita. *Ἐξ κῦρος.*
Ἀντικυρίων, u, τὸ, helleborus, sic dictus ab *Anticyra* insula.
Ἀντικύσσω, a. l. part. act. verbi
Ἀντικύσω, f. ἴσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo. *Ὅταν μήτ' Ἄρσιν, μήτε πόντος ἀντίκυρσιν*, in quem neque Mars incidit, neque pontus; id est, quem nec Mars nec pontus sustulit, *Soph. Ed. Col. 1679.*
Ἀντικωλύω, impedio.
Ἀντιλάβεις, ἴως, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.
Ἀντιλαβῆ, ἡ, ἡ, apprehensio; (2) apprehensionis ansa; (3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa.
Ἀντιλάβοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.
Ἀντιλαγχάνω, subsortior, vel vicissim sortior; (2) denuo judicio experior in eadem causa.
Ἀντιλάζωμαι, et **Ἀντιλάζωμαι**, prehendo; (2) opitulator. (1) ἡ δ' ἀντελάζωτο, *Eurip. Med. 1216.* (2) πῶνον σὺν ἀντιλάζουσαι παρών, *Id. Or. 751.*
Ἀντιλακκίζω, f. ἴσω, recalcitro.
Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio, velut beneficium; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo sensu usulatus est med.* ἀντιλαμβάνομαι, quod præterea significat (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capesso, *Gl. V. suscipio;* (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7) opitulator, sustineo cadentem, cum genit. **Ἀντιλαμβάνεσθαι πῶν στραγμάτων**, *Dem. Κάπιστ' ἰπαρθεὶς ἀντιλάβετο τῷ Φρόνῳ, Aristoph. Ran. 795.* **Ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ παῖδος αὐτῷ**, *Luc. 1, 54.*
Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario splendo seu fulgeo; (2) splendorem reflecto, refulgeo, renideo, *Gl. V.*
Ἀντιλαγόμενον, acc. sing. part. præ. pass. ab **Ἀντιλέγω**, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, *Gl. V. Κάγω βέλομαι μῦθόν τιν' ὅμιν ἀντιλέγει τῷ Μελαίνω*, contra hunc narrare, *Aristoph. Lys. 809.* Hinc
Ἀντιλέπτος, u, ὁ ἔξ ἡ, controversus, dubius.
Ἀντιλέξω, ἴως, ἡ, contradictio; in tragediis et comicis opponuntur *μονοδῆλαις*, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*
Ἀντιλοσχαίνω, oggannio adversus aliquem, effutio aliquid.
Ἀντιλέω, ὁ, similis leoni.
Ἀντιλοπτικός, est genus versus Iambici.
Ἀντιλήξω, ἴως, ἡ, qu. subsortitio, cum in causa ea in qua v. gr. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem et victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.
Ἀντιλοπτικός, ἴω, ἴων, suscipiendus. Et **Ἀντιλοπτικός**, ἡ, ὄν, susceptivus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo seu opitulando aptus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλήπτω, oros, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.
Ἀντιλήψω, ἴως, ἡ, apprehensio, correctio; (2) opitulatio, subsidium, patrocinium; (3) reprehensio, obiectio; (4) perceptio sementis; (5) perceptio aliquid commodi. Ab eod.
Ἀντιλίβανος, u, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.
Ἀντιλίτανύω, vicissim supplico.
Ἀντιλόειον, u, τὸ, pars auris contra posita *λοφῷ.*
Ἀντιλοῖς, ἴδω, ἡ, idem.
Ἀντιλογίω, contradico, nego, *Soph.*
Ἀντιλογητικός, idem quod ἀντιλογικός, *Ph.*
Ἀντιλογία, as, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum, seu altercatio, convicium; (2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω.
Ἀντιλογίζομαι, f. ἴσομαι, vicissim vel rursus cogito; contendo, *Gl. V.* Ab eod.
Ἀντιλογική, ἡ, ἡ, sc. τέχνη, ars contentionum et concertationum Sophistarum. Ab eod.
Ἀντιλογικός, ἡ, ὄν, disputandi et refutandi peritus; (2) argutus. Ab eod.
Ἀντιλογμῶς, contra dicendi causa, contra dicentium modo.
Ἀντιλογος, ov, contra dicens, contrarius.
Ἀντιλοιδόριον, ὤ, f. ἴσω, convicium regero, *Gl. V. ἀντιλοιδόριον*, remale dico. *Ὅς λαδορέμνος ἐκ ἀντελοιδόριον*, *1 Pet. 2, 23.*
Ἀντιλόπῳ, ὤ, f. ἴσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso. Hinc
Ἀντιλόπησις, ἴως, ἡ, molestia quæ vicissim alicui exhibetur.
Ἀντιλόρος, u, ὁ ἔξ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans; (2) æmulus. (2) *Ἔϊας ἀντίλυρον μάσας*, *Soph. Trach. 643.* *Ἐξ ἀντὶ ἐκ λύρα, lyræ.*
Ἀντίλυτρον, u, τὸ, redemptionis pretium. Hinc
Ἀντίλυτρώω, ὤ, f. ἴσω, redimo.
Ἀντιμάνομαι, furo contra aliquem, per furem alicui adversor.
Ἀντιμάνω, contra disco; (2) vicissim disco.
Ἀντιμαρτύρομαι, ὤ, f. ἴσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. **Ἀντιμαρτυρῶ πρὸς αἰθέριον**, *Plut.*
Ἀντιμάχησις, ἴως, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, *Gl. V.* Ab
Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem; (2) repugno, relector, adversor. **Ἀντιμάχεται τῇ κρῆσει**, *τόση.*
Ἀντιμάχος, u, ὁ ἔξ ἡ, qui pugnat adversus aliquem, adversarius.
Ἀντιμέβλω, f. ἴλω, in contrariam partem traho. *Τῇ ἔ τῇ ἑκατοντῶ ἀντιμεβλόμενος*, scil. βίος, *Ærigramm.*
Ἀντιμεβίσημι, contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo et mutuo; ἀντιμεβίσημι, in locum discedentis subeo. **Ψηφίσματα ἔ νομόν ζήτησ' ἀντιμεβίσάναι**, *Aristoph. Thesm. 369.*
Ἀντιμεβήσομαι, f. ἴσομαι, vicissim erga aliquem juveniler vel adolescentis more ago.
Ἀντιμελίξω, f. ἴσω, contra modulator.
Ἀντιμέλλω, contra cuncto, vicissim cunctor.
Ἀντιμέφομαι, f. ψμαι, vicissim queror et expostulo.
Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.
Ἀντιμέγεια, vel ἀντιμερία, as, ἡ, partis unius pro alia positio. *Ἐξ ἀντὶ ἐκ μέγος, pars.*
Ἀντιμεσογάνω, ὤ, in opposito caeli umbilico sum.
Ἀντιμετάβάλλω, in contrarium mutuo. Hinc
Ἀντιμεταβολῆ, ἡ, ἡ, mutatio in contrarium.
Ἀντιμετάβασις, ἴως, oblectatio in transitu. *Ἐξ ἀντὶ ἐκ μεταβαίνω, transeo.*
Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc
Ἀντιμετάληψις, ἴως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio quum vices reduntur.
Ἀντιμεταλλεύω, idem quod ἀντιδιούρτω.
Ἀντιμεταρρέω, refluo.
Ἀντιμετασπάω, alio traduco.
Ἀντιμετάσπασις, ἴως, ἡ, in contrariam partem

translatio seu transmutatio. Ab ἀντιμεβίσημι.
Ἀντιμετάσσομαι, pugno, prælior, contra aliquem.
Ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.
Ἀντιμετρέχομαι, vicissim seu contra ambio.
Ἀντιμετρέω, ὤ, f. ἴσω, remictor; (2) rependo. *Τῷ γὰρ ἀντὶ μέτρῳ, ὃ μετρεῖται, ἀντιμετρεῖται ἡμῖν*, *Luc. 6, 38.*
Ἀντιμετρεθήσεται, 3. sing. f. l. ind. act.
Ἀντιμετρεσις, ἴως, ἡ, æqua remensio.
Ἀντιμέτωπος, u, ὁ ἔξ ἡ, oppositum frontem habens. *Ἐξ ἀντὶ ἐκ μέτωπον, frons.*
Ἀντιμηνίω, f. ἴσω, vicissim irascor, ob illatam injuriam irascor.
Ἀντιμηχανόομαι, ὤμαι, f. ἴσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.
Ἀντιμηχανήμα, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.
Ἀντιμίμοις, ἴως, ἡ, imitatio hostium, hoc est, cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.
Ἀντιμίμος, u, ὁ ἔξ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis.
Ἀντιμίτιω, ὤ, f. ἴσω, odi vicissim. *Κείνος ἐμῶν ἀντιμίτιος τῆς παντῆς ἀνδρῶς ἀπὶ, Aristoph. Lys. 820.*
Ἀντιμισθία, as, ἡ, merces meritis respondens, remuneratio; *Gl. V.* mercedis retributio.
Ἀντιμισθοσις, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus.
Ἀντιμοίρα, vicissim sortiri, i. e. partem accipere tantam quantum alter accepit.
Ἀντιμολία, ὤ, f. ἴσω, obvium eo.
Ἀντιμόλοπος, u, ὁ ἔξ ἡ, contrarius in cantu, diversus cantus. *Ἐστ' ἀντιμόλοπον ἦεν δολοφυγῆς μέγαν κωνυτόν, Eurip. Med. 1176.* *Ἐξ ἀντὶ ἐκ μόλοπῆ.*
Ἀντιμόρφος, u, ὁ ἔξ ἡ, adversam formam imitans, veluti speculum.
Ἀντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.
Ἀντιμυκτηρίζω, f. ἴσω, vicissim subsanno, seu irridico.
Ἀντιμυκτηριῶν, ὤ, f. ἴσω, vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.
Ἀντινίχομαι, nato contra seu adversum.
Ἀντινικός, vicissim vinco victorem.
Ἀντινομία, as, ἡ, legis adversus legem repugnantis, legum inter se pugna, leges contrariæ. Hinc
Ἀντινομικός, ἡ, ὄν, pertinens ad ἀντινομίαν.
Ἀντινομοστέω, ὤ, f. ἴσω, legem fero adversum.
Ἀντινομοστίω, ὤ, f. ἴσω, vicissim admonco.
Ἀντινώτοι, οἱ ἔξ αἰ, opposita invicem terga habentes.
Ἀντιόειον, contrarium esse. Ab
Ἀντιόεω, u, contr. ἀντιέω, u, ὁ ἔξ ἡ, et ἀντιέω, adversus, contrarius. *Ἐξ ἀντὶ ἐκ ἔω.*
Ἀντιόζω, f. ἴσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.
Ἀντίον, adv. adverso, e regione, contra.
Ἀντίον, u, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumagendo textores licium intendunt. *Gl. V.* insubulum, insubula; (2) magnus malus nauticus.
Ἀντιόμαι, ἴμαι, obsisto, adversor. **Ἀντιόεται τοῖς πινὸς παράμοισι, τινὲς ἐς μάχην.** **Ἀντιόμαι τὸν βράχον**, *Herodot. Ab.*
Ἀντίος, ἴω, ἴων, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu; (2) obvius. Ab ἀντί.
Ἀντιστάσις, idem quod ἀντιστάσις, contrarius sum. *Νῦν γὰρ ἀντιστάσῃ, Soph. Phil. 640.*
Ἀντιόσθαι, adversari, præ. inf. med. contr. pro ἀντιόσθαι, a verbo ἀντιόμαι.
Ἀντιόσθων, ovos, ὁ ἔξ ἡ, contraria sentiens. *Ἐξ ἀντὶ ἐκ φθῆν, meus.*
Ἀντίω, et ὄμαι, adversor, repugno. Ab ἀντίον.
Ἀντιώω, præ. part. act.
Ἀντιπῶγῆς, ἴω, ὁ ἔξ ἡ, e contrario compactus, ex adverso fixus. *Ἐξ ἀντὶ ἐκ πηγιῶν.*
Ἀντιπῶθια, as, ἡ, naturalis dissensio et repugnancia. Ab
Ἀντιπαθῆς, ἴω, ὁ ἔξ ἡ, contrariam affectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθῆς, ἴω, remedium

remedium aduersus aliquid. Ex *ἀντι* et *τάδος*, affectus.

¹ *Ἀντιπαῖδα*, *as*, ἡ, pubertas. Ab *ἀντίπαις*.

² *Ἀντιπαῖζω*, obluo, ludo contra ludentem; (2) vicissim joco, colludo.

³ *Ἀντίπαις*, *αιδός*, ὁ ἢ ἡ, puer jam adultus, adulescens, valde juvenis. *Gl. V.* pueraster, juvenis. *Θυγατρὸς ἀντίπαιδός, Eurip. Andr.* 326.

⁴ *Ἀντιπᾶσις*, *f. αἴσα*, repercutio; (2) resisto.

⁵ *Ἀντιπάλαισθς*, ἦ, ὁ, collectator.

⁶ *Ἀντιπαλαῖμα*, *f. αἴσα*, reluctor, obulator, resisto.

⁷ *Ἀντιπαλαμάομαι*, idem.

⁸ *Ἀντιπάλω*, *α*, ὁ ἢ ἡ, collectator, aduersarius in lucta; (2) aduersarius, hostis, inimicus, amulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppositus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex *ἀντι* et *πάλη*, lucta.

⁹ *Ἀντιπάλως*, *adv.* æquis viribus, æquo Marte.

¹⁰ *Ἀντιπᾶνεργίω*, fraudes fraudi oppono.

¹¹ *Ἀντιπαράβηλοιμα*, se æquiparo. *Ἐπαιρόμενός τε ἐπὶ τῶδῃ, ἀντιπαράβηλοιο ἦδη καὶ Πομπήν, App. Bell. Civ. 2, 15.*

¹² *Ἀντιπαράβηλλω*, confero inter se, comparo.

¹³ *Ἀντιπαράβηλλω* τὰ ἑαυτῷ ταῖς ἐκείνῃ πράξεσι, *Phil.* Hinc

¹⁴ *Ἀντιπαράβηλη*, ἦς, ἡ, collatio, comparatio.

¹⁵ *Ἀντιπαρηγγεῖλια*, *as*, ἡ, ipse actus quo quis renunciat mulieris *παρηγγεῖλιαν*, seu denunciationem de gravitate ex se negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejusque professio, denunciatio, *Ern.* Ab

¹⁶ *Ἀντιπαρηγγέλλω*, mulieris *παρηγγεῖλιαν* contradicō; (2) competitor sum alicui magistratum petenti; (3) denuncio, sc. me arma capere contra hostes. (2) *Πομπήν δ' ἐς τὴν ὑπατίαν ἀντιπαρήγγελλε, App. Bell. Civ. 2, 17.*

¹⁷ *Ἀντιπαρηγῆ*, ἦς, ἡ, formula qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur. *Gl. V.* replicatio, proscriptio, perscriptio. Ab

¹⁸ *Ἀντιπαρηγῆφω*, exceptione utenti occurro. *Pl.* remancipo.

¹⁹ *Ἀντιπαρήγω*, ex aduerso procedo; (2) hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito. Hinc

²⁰ *Ἀντιπαρηγωγῆ*, ἦς, ἡ, copiarum suarum copiis hostium opposito; (2) prælium; (3) in *pl.* inimicitia, factiones. *Ἀλέξανδρος ἐς ἔθος αὐτὸν τῆς ἀντιπαρηγωγῆς καθίστη, consuetudinem sese opponendi hostili aciei, Arr. Hist. Alex. 5, 10.*

Ἀντιπαρῶδωμι, reddo, trado alteri, se. quod et ipse ab alio accepi.

Ἀντιπαρῶσις, *εως*, ἡ, rerum contentio, scu comparatio. Ex *ἀντι* et *παρᾶ* τίθημι.

Ἀντιπαρᾶνία, vicissim cohortor.

Ἀντιπαρᾶκάλειά, *ω*, in contrariam partem hortor; (2) vicissim hortor, animo. (2) ἢ πολλὰ παρακαλῶσός τε καὶ ἀντιπαρᾶκλήθεις πρὸς τῶν ἡγεμόνων, *Arr. Hist. Alex. 3, 10.*

Ἀντιπαρᾶκλειεύω, *f. εἴσω*, vicissim hortor; (2) contraria suadeo.

Ἀντιπαρᾶκίμαι, in locum alterius pono.

Ἀντιπαρᾶλύπω, *ω*, vicissim molestia adificio.

Ἀντιπαρᾶπλίου, vicissim præternavigo; (2) aduersus hostem tendens navigo.

Ἀντιπαρᾶπούρισμα, ad latus et e regione, v. gr. exercitus hostilis, iter facio, seu exercitum duco, *Polyb.*

Ἀντιπαρᾶσκευάζομαι, vicissim instruo, apparo bellum, se. navcs, &c. contra alique. *Ὅ δὲ δὴ Ἀντανίος ἀντιπαρᾶσκευάζετο, Dio Cass. 78, 4.*

Ἀντιπαρᾶσκευάζω, vicissim instruo, contra suborno. *Νίνυιοι δημαρχόντων ἐναντιῶθῆναι πᾶσι σφίσι ἀντιπαρᾶσκευάζοντες, Dio Cass. 38, 14.*

Ἀντιπαρᾶσειν, ἦς, ἡ, apparatus qui fit ex parte contraria.

Ἀντιπαρᾶσῆσις, *εως*, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra instructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna eum vi nituntur, *Ern.* Ex *ἀντι* et *παρῆσθμι*, sisto.

Ἀντιπαρᾶστυκός, ἡ, ὄν, quo quid negatur non

simpliciter, sed cum diligenti explicatione ac demonstratione.

¹ *Ἀντιπαρᾶστράτοπεδίου*, castra contra castra pono.

² *Ἀντιπαρᾶσχεῖν*, a. 2. inf. act. verbi *ἀντιπαρᾶσχω*, pro *ἀντιπαρᾶσχίω*, retribuio.

³ *Ἀντιπαρᾶτάξις*, *εως*, ἡ, acies contra instructa.

⁴ *Ἀντιπαρᾶτάσσω*, vel *ἀντιπαρᾶτάττω*, contra colloco in acie, aciem contra instruo; unde in voce *med.* (*ap. Thucyd.*) *Καὶ οἱ Μακεδόνες ἰπέεις ἀντὶ παρᾶτάσαντο ὡς καλῶσυντες.*

⁵ *Ἀντιπαρᾶτάσις*, *εως*, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab

⁶ *Ἀντιπαρᾶτεύω*, contendo, compono, comparo; (2) prætendo, exadversum; item aciem contra instruo.

⁷ *Ἀντιπαρᾶτίθημι*, contra pono, oppono; (2) confero, acc. et *dat.* *Τὰς ἄλλας νύκτας τε ἢ ἡμέρας τὰς τῷ βίῳ τῷ ἑαυτῷ ἀντιπαρᾶτίθητα ταύτη τῇ νυκτὶ, &c.* comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*

⁸ *Ἀντιπαρᾶχωρίζω*, *ω*, alicui invicem cedo. *Gl. V.* ἀντιπαρᾶχωρῶ, reconcedo.

⁹ *Ἀντιπαρᾶξιμι*, contra eo, vicissim contra aliquem eo, insequor. *Πορευόμενοι δὲ αὐτῶν ἀντιπαρᾶσαν αἱ τὰξῆς τῶν ἰσπίων, Xenoph. Cyr. Exped. 4, 206.*

¹⁰ *Ἀντιπαρᾶκίταισις*, *εως*, ἡ, idem quod *ἀντιπαρᾶτάσις*.

¹¹ *Ἀντιπαρᾶκτείνω*, contra oppono secundum longitudinem, v. gr. murorum, aciei.

¹² *Ἀντιπαρᾶξέάγω*, contra duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes. *Ἀντιπαρᾶξέγοντες τῇ Ἰλιάδι, Arr. Hist. Alex. 5, 17.*

¹³ *Ἀντιπαρᾶξίμι*, idem; (2) decedo invicem via alicui; (3) aduersor; (4) persequor.

¹⁴ *Ἀντιπαρᾶξιστάζω*, contra disquiro et perscruto, oppono; (2) vicissim compono, ex aduerso comparo.

¹⁵ *Ἀντιπαρᾶξοχομαι*, idem quod *ἀντιπαρᾶξιμι*; (2) ex aduerso prætereo. *Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρᾶξέσθην, Luc. 10, 31.*

¹⁶ *Ἀντιπαρᾶξω*, refero, retribuio.

¹⁷ *Ἀντιπαρᾶρησέω*, *ω*, consolor; (2) in contrariam partem cohortor, contra suadeo, dissuadeo.

¹⁸ *Ἀντιπαρᾶρήκω*, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. *Ἀντιπαρᾶρήκῃ δὲ ταῖς εἰρημαῖς ὁ πόντος, Aristot. de Mundo.*

¹⁹ *Ἀντιπαρᾶρήλω*, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. *ἀντιπαρᾶρήλωμαι, prætereo.*

²⁰ *Ἀντιπαρᾶρπίσω*, contra adequito, equestrem aciem admoveo, agmen equitum aduersus alium agmen duco. *Ἐπειδὴν τὸ κατὰ σφᾶς εἶφος τῶν ἰσπίων ἰδόντες οἱ βάρβαροι ἀντιπαρᾶρπίσωσιν αὐτῶν, Arr. Hist. Alex. 5, 16.*

²¹ *Ἀντιπαρᾶρῆσθμι*, represento, *Pl.*

²² *Ἀντιπαρᾶροδῶμι*, obviam eo, occurro. *Ἀντιπαρᾶροδῶσιν ἀλλήλοις, sibi invicem occurrerunt, App. Pun. 107. Ἀντιπαρᾶροδῶσιν ἐκ Μακεδονίας, obviam ei ivit, Id. Bell. Civ. 2, 55.*

²³ *Ἀντιπαρᾶρῆστέζομαι*, *f. ἄσομαι*, vicissim libere loquor.

²⁴ *Ἀντιπάσχω*, contrariam adfectionem habeo; (2) vicissim beneficio adificio, vel maleficio; (3) resisto, aduersor. (2) *πὸλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο δῶν ἀντιπάσχω χρεσά γε, Soph. Phil. 583.*

²⁵ *Ἀντιπατᾶγέω*, *ω*, contra vel vicissim strepo, obstrepo.

²⁶ *Ἀντιπατᾶνίω*, *ω*, vicissim vel contra caleo, seu conculeo.

²⁷ *Ἀντιπατᾶρος*, *α*, ὁ, inimicus patri, epitheton Jovis *ap. Theocritum*, quod patrem Saturnum regno exeruit.

²⁸ *Ἀντιπατᾶργίω*, *ω*, *f. ἦσω*, vicem rependo, beneficium retribuio. Ex *ἀντι* et *πατᾶργός*, *cicunia*, quæ parentes senio confectos vicissim alere creditur. Hinc

²⁹ *Ἀντιπατᾶργησις*, *εως*, ἡ, idem quod

³⁰ *Ἀντιπατᾶργία*, *as*, ἡ, beneficii accepti remuneratione (reperitur etiam *ἀντιπατᾶργησις*).

³¹ *Ἀντιπέμπω*, *f. ψω*, remitto; (2) vicissim mitto, pariter mitto, mitto quoque. *Ἀντιπεμπῆσαι ταῖς φωναῖς ἤχον. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ταῦτα, ἀντίπεμψαν Τιμαγόραν τε καὶ Λίοντα, Xenoph. Hellen. 7, 1.*

¹ *Ἀντιπέμψις*, *εως*, ἡ, repercutio. *Τῇ ἀντιπέμψῃ τῷ κύπῳ, Arr. Hist. Alex. 5, 3.*

² *Ἀντιπεπονθός*, *ὄτος*, τὸ, talio, beneficium vel maleficio reddim. Ab *ἀντιπέσχω*.

³ *Ἀντιπεπονθῶσας*, *adv.* beneficio vel maleficio recipiendo, cum sensu respondente actioni vel affectioni alienæ.

⁴ *Ἀντιπερᾶσις*, *αἴα*, *αἰών*, ex adverso situs, *Il. 2, 635.* Ex *ἀντι* et *πέρας*, *trans.*

⁵ *Ἀντιπέρα*, *adv.* e regione, ex adverso, *trans.*

⁶ *Ἀντιπέρας*, et *ἀντιπέρας*, *adv.* idem.

⁷ *Ἀντιπέρεθεν*, *adv.* idem.

⁸ *Ἀντιπεριάγω*, converto, circumago, v. gr. *navem*, ut impetus in hostem fiat.

⁹ *Ἀντιπεριέσθμι*, circumpono, sc. oppugnandi causa, ut *naves*, exercitum, &c. (2) oppugno, resisto; (3) comprimo, cohibeo; (4) retorqueo in partem contrariam, quam alter noluerit, aut non expectarit, *Ern.*

¹⁰ *Ἀντιπεριλαμβάνω*, vicissim amplector.

¹¹ *Ἀντιπερισπασμα*, *ἄτος*, τὸ, stratagema, quum hostes distinemus, vim alio convertere cogimus. Ab

¹² *Ἀντιπερισπᾶω*, *ω*, retraho, revello; (2) distineo, in aliam partem vim convertere eogo; (3) aduersor.

¹³ *Ἀντιπεριστάσις*, *εως*, ἡ, circumsessio, obsidio; (2) in humano corpore, quum e loco superiore spiritus coercetur infra, aut contra. Ab *ἀντιπεριστήμι*.

¹⁴ *Ἀντιπεριεστρέφω*, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc

¹⁵ *Ἀντιπεριεστροφή*, ἦς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

¹⁶ *Ἀντιπεριχρᾶζέω*, circumvenio hostem, circumfundo a tergo.

¹⁷ *Ἀντιπεριψύχω*, vicissim refrigero.

¹⁸ *Ἀντιπεριβάω*, *ω*, comprimo, coarcto, cohibeo; (2) trudo in partem contrariam vel alienam, *Ern.* Hinc

¹⁹ *Ἀντιπεριώσις*, *εως*, ἡ, obnixus et compressio.

²⁰ *Ἀντιπέτρος*, *ος*, valde durus, ut saxum; saxi locum tenens.

²¹ *Ἀντιπέφασθαι*, perf. inf. pass. verbi *ἀντιφᾶω*, occido pro altero.

²² *Ἀντισηδῶω*, *ω*, *f. ἦσω*, vicissim et ipse salio.

²³ *Ἀντισηζέω*, *γος*, ἡ, arca lignea, cista, *Eurip. Ion.* 19, et 1338. Ex *πήνημι*.

²⁴ *Ἀντισηρόω*, *ω*, *f. ἴσω*, inutilium reddo, mutilo.

²⁵ *Ἀντισηζέω*, *f. ἴσω*, vicissim premo, prementem premo.

²⁶ *Ἀντισημπλήμι*, rursus, vicissim impleo.

²⁷ *Ἀντισημπερημι*, vicissim incedo, vicissim uro.

²⁸ *Ἀντισηπίτω*, contra irruo, obnitor, repugno; (2) secus, contra spem evenire. *Ἔμεις αἰετῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντισηπίταται, Act. 7, 51. (2) ἦν δ' ἀντισηπίτη τι παρὰ τὴν μάχην, App. Bell. Civ. 4, 124.*

²⁹ *Ἀντισηλάσσω*, ὁ ἢ ἡ, similiter seu e simili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. *Τὸν ἀντισηλάσων νόμον ἔχει τενηνκῶτων, simili lege mortuorum tenetur, Soph. in Inacho.* Ex *ἀντι* et *πλάσσω*, *figo*.

³⁰ *Ἀντισηλέω*, *retorqueo, Gl. V.*

³¹ *Ἀντισηλευρος*, ὁ ἢ ἡ, qui adverso est latere. Ex *ἀντι* et *πλευρά*.

³² *Ἀντισηλῶω*, contra navigo, navi occurro.

³³ *Ἀντισηληκτιζέω*, contra percutio.

³⁴ *Ἀντισηληζέω*, *γος*, ὁ ἢ ἡ, percussus, ictibus crebris obnoxius, ut litus, *Soph. Antig. 592.*

³⁵ *Ἀντισηληρόω*, *ω*, *f. ἴσω*, vicissim impleo; (2) vires exhaustas repleo; (3) suppleo quod deest.

³⁶ *Ἀντισηλήσσω*, vel *ἀντισηλήστω*, *f. ἦσω*, repercutio, referio.

³⁷ *Ἀντισηλῶω*, *as*, ἡ, navigatio, quæ fit averso utrimque renorum actu et impulsu; (2) *metaph.* aquabilitas, parilitas, *Polyb. si lectio sana est, Ern.* Ex *σηλῶω*, seu *πλῶσσω*.

³⁸ *Ἀντισηνέω*, *pras. inf. act. verbi*

³⁹ *Ἀντισηνέω*, *refo*, contrarium flatum emitto; (2) aduersus suum. *Ἀντισηνέω ἀνέμοισι, Phocyl.* Ex *ἀντι* et *σηνέω*, *flō*. Unde

⁴⁰ *Ἀντισηνοῦ*, ἦς, ἡ, refluxus, flatus contrarius.

⁴¹ *Ἀντισηνοῦ*, *as*, ἡ, idem.

Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνοος, *v.* ὁ ἄξ ἡ, spirans adversus, refans.
Ἀντίπνοος, *adv.* in contrarium.
Ἀντίπνοος, *ων, οί*, adversipedes, *Ph.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, mutuo alicujus desiderio tangor.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, contra facio, assimulo; (2) *in pass.* contra fio, vicissim fio; *in med.* (3) ἀντίπνοος, vindico, mihi attribuo; (4) adfecto, adsequi conor, item utor aliqua re.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, studium alicujus rei comparanda, ut ἀρεστῆς.
Ἀντίπνοος, *ε, τῷ*, pœna pro delicto; compensatio quevis.
Ἀντίπνοος, *pres. part. pass.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, belligero adversus; (2) armis lacessitus vicissim infesto.
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, bellum contra aliquem gerens, hostis. Ex πλόμος.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, idem.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, urbem vel munimenta urbis iustar exstruo, ad oppugnandam urbem. Ex Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, urbs urbi opposita et æmula.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, vicissim obsideo, obsessorem obsidione cingo, obsideo eum a quo obsidear antea.
Ἀντίπνοος, *ας, ἡ*, contraria factio, proprie in reip. administratione; vel in re quacunque gerenda, sensus et artes adverse; ἀντίπνοος, simulatae, *Ph.*
Ἀντίπνοος, *f. εἶσομαι*, adversor alicui in administranda republica; (2) contrarium factionem sequor; (3) contrario modo republ. administro; (4) reclamo, refrago, intercedo; (5) artes, cœpta, instituta alicujus, contrariis labefacto. Ἀντίπνοος, εἶσομαι τοῖς παλαιῖς βασιλεῦσι, *Plut.*
Ἀντίπνοος, *f. εἶσομαι*, contra eo, vado in contrariam partem; (2) resisto, refrago.
Ἀντίπνοος, *idem.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, vasto vicissim.
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, oppositus ultra mare, ut Sicilia Italiae.
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, contra gradus, in contrariam partem tendens; (2) oppositus, e regione situs. (2) ἄντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην Ἐλλάδα ἐς ἀντίπνοον, *Eur. Med.* 209. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην, *transilus.*
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, adversa vestigia figens; (2) pedes nobis obvertens.
Ἀντίπνοος, *ἡ, ὄν*, adversarius, inimicus.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, refragatio; (2) oppugnatio. *Ab.*
Ἀντίπνοος, vel ἀντίπνοος, *f. εἶσομαι*, contra facio; in contrarium laboro; (2) resisto, repugno, renitor, *Gl. V.* officio.
Ἀντίπνοος, *f. εἶσομαι*, e contrario legatos mitto, qui sc. alios legatos impediunt, &c. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην. *Hinc.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, ἡ*, prolegatus. *Gl. V.*
Ἀντίπνοος, *pres. inf. act. Ion.* pro ἀντίπνοοσιν.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, contra propono et nomino designandum. *Hinc.*
Ἀντίπνοος, *ἡ, ὄν*, nominatio alterius contra alterum, ut rejectio judicum.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, ex adverso prodeo, seu progredior.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, obviam prodierant, *3. pl. plusq. perf. ind. act. Att.* pro ἀντίπνοοσιν.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, curo alterum, alterius vice curo; (2) officium, gratiam acceptam refero studio meo.
Ἀντίπνοος, *ων, τῷ*, quæ vili pretio venduntur. Ἐπει γὰρ διὰ τὸ πολλὰ χρήματα εἰλήθησι ἀντίπνοοι τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, *Xenoph. Agesil.* 1, 18.
Ἀντίπνοος, vicissim do, retribuio, *Hes.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, vicissim provoico; (2) optione provoico, vicissim conditionem fero, vel offero, vicissim conditionem stipulor. *Gl. V.* ἀντίπνοοσιν, restipulari.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, mutua provocatio, stipulatio vicissim facta conditionem ferenti. *A præc.*
Ἀντίπνοος, *mutuo propino.*
Ἀντίπνοος, *resaluto, vicissim saluto.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, aggero terram, *v. gr.* arbori.

Ἀντίπνοος, *contra in aciem co.*
Ἀντίπνοος, *resalutare.*
Ἀντίπνοος, *e contraria parte adequato.*
Ἀντίπνοος, *e contraria parte adcurro, accedo.*
Ἀντίπνοος, *vicissim adolor, vencor.*
Ἀντίπνοος, *resaluto, mutuo alloquor.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, oppositam faciem habens; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην, *fucies.*
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, opposita propositio. *Ab.*
Ἀντίπνοος, *vicissim porrigo, v. gr. manum.*
Ἀντίπνοος, *contra vicissim propono, v. gr. edicta.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, qui proram habet in aliquem conversam; (2) adversus; (3) conspicuus, qui est ante oculos. (2) κατ' ἀντίπνοον ναυσάμων, *ex adverso navium stationum, Eurip. Ithec.* 136. (3) τὰ δ' ἀντίπνοον δῆτ' οἱ βλέπειν πάρος' ἑναργῆ, *coram, Soph. Trach.* 223.
Ἀντίπνοος, *ἡ, figura quæ casus permutat. Hinc.*
Ἀντίπνοος, *adv. casuum permutatione facta.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, adversas cluncs habens.
Ἀντίπνοος, *repugno, adversor, obductor.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, oppositam januam seu portam habens. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην.
Ἀντίπνοος, *contra interrogo, percunctor.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, quod turri opponi et comparari potest. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην.
Ἀντίπνοος, *contra munio, turres ædifico.*
Ἀντίπνοος, *vicissim signum ignibus dare, Polyb.*
Ἀντίπνοος, *contra concionor.*
Ἀντίπνοος, *in contrariam partem vergo.*
Ἀντίπνοος, *contradici.*
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, contradictio, responsio contradicens; (2) refutatio. *Gl. V.* alteratio, refragatio, controversia. *A præc.*
Ἀντίπνοος, *ἡ, ὄν*, refutatorius. Ex *hisd.*
Ἀντίπνοος, *ε, τῷ*, herba quedam ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. *Angl. CALVES-SNÖT, SNAP-DRAGON.*
Ἀντίπνοος, *ας, ἡ, Ion.* ἀντίπνοος, *nisus in contrariam partem, æquilibrium.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, in contrariam partem vergens; (2) æquippollens, æquale pondus seu libramentum habens. *Gl. V.* æquilibris. Ἄγειν ἀντίπνοον, *æquilibrio tenere, id est, parem ferendo esse. Hinc* Μὴν γὰρ ἄγειν ἐπὶ τὸν ἑσπέρην ἀντίπνοον ἄχθος, *Soph. Electr.* 118. Ex ῥέπει.
Ἀντίπνοος, *adv. æqua vi, æqualiter.*
Ἀντίπνοος, *a. 1. inf. in. rependo. Ab ἀντίπνοομαι, Theog.*
Ἀντίπνοος, *f. ἡσω, idem quod ἀντίπνοομαι.*
Ἀντίπνοος, *vicissim colo.*
Ἀντίπνοος, *f. ῶμαι*, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo; gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro; vicissim glorior et me jactito.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, quasi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Ἀντίπνοος δὲ σε φέροις θεῶν τις τῆς πάρος' εὐπραξίας, *Eurip. Hec.* 57; id est, malorum pondus, priori felicitati æquum, rependens. *Hinc.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, idem quod ἀντίπνοομαι; remuneratio.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, adæquatio in pondere; (2) repensio, remuneratio.
Ἀντίπνοος, *f. ἀντι*, contra significo, significationem do in contrariam partem; (2) contrarium et adversum futuri præsigium edo.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, alternis sileo, ut et alius loqui possit.
Ἀντίπνοος, *e contrario comparo. Ὁ δὲ θεῶν ἀντίπνοοσιν τὸν ὄϊνον, Xenoph. Agesil.* 8.
Ἀντίπνοος, *f. ψω*, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην, *cavillor.*
Ἀντίπνοος, *f. ἰσομαι*, sophismatibus certo contra, sophismatibus contra sophistam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. *Hinc.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, qui contra sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur

ad aliquid evertendum, qui callide oppugnat.
Ἀντίπνοος, *f. ἡσω*, requo, comparo; (2) permuto.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum; revulsionem medici vocant in arte sua.
Ἀντίπνοος, *ἄσος, τῷ*, distractio, ut ἀντίπνοοσιν; (2) causa dissidii vel discordiæ; (3) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententiam mutet, adversatio, *Ern.*
Ἀντίπνοος, *ἡ, ὄν*, antispastis constans:
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, in contrarium abstractus; (2) contra nitens; (3) pes prosodius, syllaba brevi, duabus longis, interjecta brevi, constans. *Ab.*
Ἀντίπνοος, *f. ἡσω*, in contrariam partem traho, revello, in diversum averto; (2) contrarium sum, repugno, dissideo; (3) reprehendo. Ἀντίπνοοσιν πύργου σκαῖν, *prehendit, Apollon. Rhod.* 11, 598.
Ἀντίπνοος, *f. εἶσομαι*, contra contendo, contrarium efficere entor, repugno, obsideo.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, (2) contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, cineris vicem præstans, qui est pro cinere.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, rependo.
Ἀντίπνοος, *f. ἡσω*, rependo. *Gl. V.* repensio. *Ab.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, æquale pondus habens; (2) æquippollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti; vice repensionis, multæ loco. Ὡς πατήρ ἀντίπνοος τῷ θεῷ ἐκθύσει τὴν αὐτῆς λόγον, *Soph. El.* 371.
Ἀντίπνοος, *a. 2. part. act. v. ἀντίπνοομαι.*
Ἀντίπνοος, *f. ἡσω*, contrariam factionem moveo vel sequor. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην. *Hinc.*
Ἀντίπνοος, *ἡ, ὄν*, qui est contrariæ factionis.
Ἀντίπνοος, *ejusdem ponderis, par.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, qui est contrariæ factionis.
Ἀντίπνοος, *εως, ἡ*, resistens, obductio, renixus, obstaculum, *Gl. V.* (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. *Ab ἀντίπνοομαι. Hinc.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, obsideo, obductor, reductor, contra eo iu prælium; (2) factiosus sum; factiones cogo.
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, reductor, adversarius.
Ἀντίπνοος, *ἡ, ὄν*, vim reluctandi habens, adversarius.
Ἀντίπνοος, *ε, τῷ*, spina dorsi quæ pectori opponitur; (2) carnes ossi pectoris insidentes, aut utrinque oppositæ.
Ἀντίπνοος, *a. 2. inf. act. v. ἀντίπνοομαι.*
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, fulcimentum, seu firmamentum sustinende molis, ne corruiat. *Ab.*
Ἀντίπνοος, *f. ἡσω*, contra fulcio; (2) protego.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, oppositus sum e regione, ex adverso respondeo.
Ἀντίπνοος, *ας, ἡ*, duarum rerum opposita collocatio. *Ab.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, e regione oppositus; (2) æqualis. Σαῖα γὰρ ἀντίπνοος ὡς, *φανὴν ἔχεις, tanquam umbra quæ respondet corpori, Eurip. Andr.* 746. subintelligendum σώματα.
Ἀντίπνοος, *adv. opposita serie.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, os seu faciem adversam habens. Ex ἀντι ἐπὶ τὸν ἑσπέρην, *os.*
Ἀντίπνοος, *f. εἶσομαι*, expeditionem suscipio contra aliquem; (2) adversor alicui, repugno; ἀντίπνοοσιν, *adversus milito, Gl. V.* Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσι μὴ ἀντίπνοοσιν τῷ νόμῳ τῷ νόμῳ μὲν, *Isot.* 7, 23.
Ἀντίπνοος, *ῶ, f.* ἡσω, imperatoris locum obtinco; (2) sum hostium dux. *Ab.*
Ἀντίπνοος, *ε, ὁ ἄξ ἡ*, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. *Gl. V.* pro prætor, pro prætor; (2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.
Ἀντίπνοος, *ας, ἡ*, idem quod ἀντίπνοοσιν.
Ἀντίπνοος, *f. εἶσομαι*, castra ex adverso metor.

¹ Αντιστρατοπέδουσις, *ως, ἡ*, castrametatio adversus castra hostium, castra castris collata.
² Αντιστρέφω, *ἑ, ψω*, in contrarium verito; obverto, converto, reciproco, retorqueo, *Gl. V.* (2) retrorsus ago, seu repello; (3) τὸ ἀντιστρέφω, argumentum quod fit alterius argumento invertendo, *Ern.*
³ Αντιστρέφω, *ἑ, ἡ*, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio; (2) schema rhetoricum; (3) dramatis et odæ Pindaricæ pars. A præc.
⁴ Αντιστρέφος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, oppositus, e regione situs, obversus. *Gl. V.* reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverso respondens; (4) æquipollens.
⁵ Αντιστρέφος, *adv.* converso, reciprocè; (2) contrario modo.
⁶ Αντισυγκρίνω, comparo.
⁷ Αντισυλλογίζομαι, *ἑ, ἰσομαι*, contrario syllogismo refuto. *Hinc*
⁸ Αντισυλλογισμὸς, *ἑ, ὁ*, syllogismus contrarius.
⁹ Αντισυμποσίαζω, rursus convivio excipio.
¹⁰ Αντισυμφωνία, *ἡ, ἑ, ἡ*, vicissim consensio.
¹¹ Αντισυμφαίρω, *ἑ, ἰσω*, pila contra ludo.
¹² Αντισυφάτω, *ἑ, ἄσω*, vicissim occido.
¹³ Αντισυχημαίω, *ἑ, ἰσω*, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. *Hinc*
¹⁴ Αντισυχηματισμός, *ὁ*, imitatio ejusdem figuræ.
¹⁵ Αντισύχειν, præc. inf. act. verbi ἀντίσχω.
¹⁶ Αντισυχοίω, *ἑ, ἰσω*, e contrario adfirmo, seu corroboro, obfirmo; (2) obnitor. *Δει' δὲ ἀντισυχοίεσθαι πρὸς ἀμφοτέρω, Plut.*
¹⁷ Αντισύχω, *ἑ, ἰσω*, obnitor viribus, contra nitor, obulator, resisto.
¹⁸ Αντίσχω, teneo ante, oppono; (2) arceo. *Ἀντίσχεσθαι τομπίξας ἰὼν ἀκυβύαν, Odys. 22, 74.* (2) ἄμωσι δ' ἀντίσχω τὸν δ' αἴγλαν, ἃ τίνασαι τανύν, et ab oculis arceas splendorem, *Soph. Phil. 830.*
¹⁹ Αντισώζω, *ἑ, ὠσω*, vicissim servo; (2) instauro.
²⁰ Αντίσχυμα, *τος, τό*, quod alicui opponitur, quo vim alterius arceas.
²¹ Αντισυκαπίεις, *ἡ, ὄν*, vim repugnandi habens.
²² Αντισυλάπτειν, *ἑ, ἰσω*, rependo, æquali pondere retribuō.
²³ Αντιτάλαντος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, pari paris seu æqualis est ponderis; (2) parisi momenti; (3) æqualis. *Ex τάλαντον.*
²⁴ Αντιτάλλω, *ἑ, λῶ*, vire facio, alo, *Ion.* pro ἀντιβάλλω, (nisi vitiosa est hæc lectio pro vera ἀντιτάλλω, *Ern.*) *Vid. Il. 24, 280.*
²⁵ Αντιταμίαι, *α, ὁ*, proquaestor.
²⁶ Αντιταμίης, *ως, ἡ*, aciei instructio adversus hostem; (2) repugnantia. *Gl. V.* refragatio. *Ab ἀντιτάσσω.*
²⁷ Αντιτάσσις, *ως, ἡ*, reluctatio, obistentia. *Ab ἀντιτάσσω.*
²⁸ Αντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, *ἑ, ἄσω*, ex adverso instruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, *Gl. V.* ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς ἢ ἀγαθοῖς, τινί, περὶ τίνος, πρὸς τινα. *Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσειται, Juc. 4, 6.*
²⁹ Αντιτάσσω, *ἑ, ἐνώ*, in contrariam partem tendo, seu traho; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppositus sum. *Ἀντιτάσσειν τινί, τὶ ἀντί τίνος, πρὸς τι.*
³⁰ Αντιταχίζω, *ἑ, ἰσω*, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono.
³¹ Αντιταχισμα, *ἄσος, τό*, munitio alteri opposita. *A præc.*
³² Αντιτάμνω, remedium præbeo, *ap. Eurip.* de medico, unde ἀντίταμον, ab herbis, quæ in potationem conciduntur, *Ern.* Πολυπόνως ἀντιταμὼν βοροσσί, *Eurip. Alcest. 974.* *Vide ἀπτιτομον.*
³³ Αντιτάττω, *ἑ, ψω*, vicissim delecto.
³⁴ Αντιταχέρομαι, similis sum; ἀντιτάττω, 2. sing. plusq. p. pass. *Hom.*
³⁵ Αντιταχέρος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, contrarius.
³⁶ Αντιταχέζω, *ἑ, ἄσω*, alterius artificii alia oppono, contra machinor.
³⁷ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
³⁸ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
³⁹ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴⁰ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴¹ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴² Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴³ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴⁴ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴⁵ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴⁶ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴⁷ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴⁸ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁴⁹ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.
⁵⁰ Αντιταχέζω, *ἡ, ἑ, ἡ*, idem.

artem profitentis; (2) contraria maclinatio, contraria molitio
¹ Αντίτεχνος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, adversarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. *Ex τίχων, ars.*
² Αντίτις, *λυρε, præc. inf. act. verbi ἀντιτίω.*
³ Αντίτιθημι, ex adverso pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; (4) pendo, contra pendo, obdo, obtendo, objicio, oppono, *Gl. V.* ἀντιτίθεται, refertur, *Ph.* ἀντιτίθειν τὰ χεῖματα τῆ βασιλείᾳ, λίθες ἀντί τῶν λίθων. (4) ἀλλ' ἀντιτίθεντας ἢ χροσόν, ἢ σίδηρον, ἢ χαλκῆ βάρους, *Eurip. Hæmol. 620.*
⁴ Αντίτιμάω, *ἡ, ἑ, ἡ*, vicissim honoro; (2) contra æstimo. *Ἀντιτιμάω τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς.* Ἐργὰ δὲ τινὸς εὖν ἀντιτιμάσομαι, *Plat. Hinc*
⁵ Αντίτιμημι, *ἄσος, τό*, æstimatio litis, quam reus actoris æstimatiōi opponit; multa, quæ reus sibi contra actorem statuit.
⁶ Αντίτιμησις, *ως, ἡ*, idem et ab eod.
⁷ Αντίτιμος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit; (2) τὸ ἀντίτιμον, quod poena contra abrogatur, *Ern.* *Ab ἀντιτίω.*
⁸ Αντίτιμωρίω, *ἡ, ἑ, ἡ*, vicissim punio, pœnas reposco.
⁹ Αντιτινώσσω, vicissim percutio, reconcutio.
¹⁰ Αντιτινώω, vicissim luo, vicissim pendo;
¹¹ Αντίτισις, *ως, ἡ*, mutua pœnæ lutiō;
¹² Αντίτιτος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, vicissim punitus. *Ab ἀντιτίω, ἑ, ἰσω*, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim pœnas sumo; (2) *in pass.* vicissim pœnas luo.
¹³ Αντιτολμάω, *ἡ, ἑ, ἡ*, contra audeo, adverso alicui sumpta audacia, audacter obisto.
¹⁴ Αντίτολμος, *ον, adv.* adversarius.
¹⁵ Αντίτομον, antidotum, remedium. *Σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακείᾳ ἀντίτομα στερεῶν ἄδυνῶν ὄωκε χρεῖσθαι, Pind. Pyth. 4, 393.* *Vid. ἀντίτεμνω, Hom. Hymn. in Cerer. 228.*
¹⁶ Αντίτονος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, in contrarium tendens, renitens. *Ab ἀντιτίω.*
¹⁷ Αντιτονώμαι, adversor, *Ern.*
¹⁸ Αντιτοξέω, *ἑ, ἰσω*, contra sagittas mitto.
¹⁹ Αντιτοξέω, *ἡ, ἑ, ἡ*, transfidio, perfodio. *Εἶθω δὲ δόρυ χροῖς ἀντιτοξέωσιν, Il. 5, 337.*
²⁰ Αντίτως, pro ἀντίτως, per Synecron, vicissim punitus. *Τὸτ' ἀντίτως ἐργα γένοιτο παιδὸς ἐμῆ, Il. 24, 213.*
²¹ Αντιτρέφω, *ἑ, ψω*, vicissim alo, alimenta reddo.
²² Αντιτρέχω, *ἑ, θεζέωμαι*, curro contra, seu in contrariam partem.
²³ Αντιτρέχων, *ἑ, ἰσω*, rependo, compenso.
²⁴ Αντιτρογχάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor. *Γυναικὸς ἀρ' ἀντιτρογχεῖ, Il. 8, 163.*
²⁵ Αντίτυπα, *adv.* idem quod ἀντιτύπος. *Ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσσε ταυταλωθείς, Soph. Antig. 134.*
²⁶ Αντιτυπείω, *ἡ, ἑ, ἡ*, repercutio, relido; (2) renitor, resisto. (2) ἀντιτυπεῖ δὲ ἐνδοθεν ταῖς τῶν λόγων ὁδοῖς, *Mac. Tyr. 33, 9.*
²⁷ Αντιτυπής, *ἑ, ὁ* ἢ *ἡ*, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius.
²⁸ Αντιτυπία, *ως, ἡ*, renixus; (2) durities, asperitas; (3) contrarietas, *Ph.* repercussio;
²⁹ Αντίτυπον, *α, τό*, exemplum, exemplar, typus, et figura; (2) exemplum ex alio expressum;
³⁰ Αντίτυπος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, asper; (3) contrarius, adversarius; (4) eandem formam et figuram habens, similis. (2) σκληροῦς γὰρ λέγεται καὶ ἀντιτύπος ἀνθρώπου, *Plato in Theætelet, 1, 155 et 156.* *Ex*
³¹ Αντιτύπω, repercutio, *Gl. V.*
³² Αντιτύπος, *adv.* repercussive, cum repercussione; (2) cum renixu; (3) dure, aspere.
³³ Αντιτύχος, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ἀντιτυχάνω, pro ἀντιτύχω, consequor.
³⁴ Αντιφάρμακον, *α, τό*, resistens venenis, antidotum; *Ph.* remedium.
³⁵ Αντιφάσις, *ως, ἡ*, responsio; (2) contradictio. *Ab ἀντιφηναι.*
³⁶ Αντιφάσις, *ἡ, ὄν*, contradictorius. *Ab eod.*
³⁷ Αντιφάω, *ἑ, ἰσω*, occido loco alterius. *Τρεῖς ἐνέε*

ἀντιφάσθαι, *Il. 13, 447.* *Δὴ δ' ἄμα πάντες Ἐκπορος ἀφίλει' ἀντιφάσις ἐπὶ νηυσὶ πεφύσθαι, Il. 24, 254.*
¹ Αντιφείζω, *ἑ, ἰσω*, obviam me offero; (2) contendo, concerto, æquipo me, oppono. *Ἡφαισ', ἔτις σοὶ γὰρ θεῶν δύνατ' ἀντιφείζειν, Il. 21, 357.* *Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφείζει, Hesiod. Theog. 609.*
² Αντιφείζω, obviam se obtulisse, a. l. inf. act. *Poet. et Dor.* pro ἀντιφείζω.
³ Αντιφείρω, *ων, τὰ*, ea quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. *Ex ἀντί et φερνή.*
⁴ Αντιφείω, oggero, regero, *Gl. V.* ἀντιφείρωμαι, obviam me fero, offero me, occurro, resisto. *Οὐ τέ ποτ' ἀντιφείροντο μάχης, contra ferebantur, Il. 5, 701.* *Ἀργαῖος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφείρεσθαι, resisti, Il. 1, 589.*
⁵ Αντιφείζω, idem; (2) par sum, ut *ισοφ.*
⁶ Αντιφένγω, alterius loco fugio, in exilium eo.
⁷ Αντίφηναι, respondeo; (2) contradico.
⁸ Αντιφθέγωμαι, *ἑ, ἰσομαι*, obloquor, contradico; (2) vicissim sonum edo; resono, de echo; *Gl. V.* respondeo, reclamo.
⁹ Αντιφθέγωμαι, *ἄσος, τό*, echo.
¹⁰ Αντιφθόγγος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, vicissim sonum edens; (2) contrarium sonum edens.
¹¹ Αντιφίλιω, *ἡ, ἑ, ἡ*, redamo, vicissim amo.
¹² Αντιφιλοῖσις, *ως, ἡ*, redamatio, mutuum amor. *Χρύσειος πάλαι ἕνδρες, ὅτ' ἀντιφίλησ' ὁ φιληθείς, Theoc. 12, 16.* *Ab ἀντιφίλιω.*
¹³ Αντιφιλοδόξω, *ἡ, ἑ, ἡ*, gloria cupiditate certo vel æmulor cum aliquo. *Ἀντιφιλοδόξοντες οἱ τῶν ἐπιφάντων ἐπιστάται πρὸς τὸν Ἀσραῦσαν, Polyb.*
¹⁴ Αντιφιλονεικία, *ἡ, ἑ, ἡ*, contendo cum aliquo; (2) pertinaciter et contentiose resisto.
¹⁵ Αντιφιλοσοφία, contraria statuo, argutor, doctico; contrariæ sectæ addictus sum.
¹⁶ Αντιφιλοσοφία, *ας, ἡ*, sectæ philosophorum alteri contraria. *Ab*
¹⁷ Αντιφιλοσοφός, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, sectæ contrariæ addictus, philosophus alteri contraria defendens.
¹⁸ Αντιφιλοτιμώμενος, *ἕμαι, invicem certo, seu contendo; (2) ex adverso largior; (3) munificentia cum aliquo certo.*
¹⁹ Αντιφιλοφρονέω, *ἡ, ἑ, ἡ*, vicissim amore complector.
²⁰ Αντιφλέγω, vicissim illustro, vel uro, *Ern.*
²¹ Αντιφονέω, vicissim interficio.
²² Αντίφονος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, cædem compensans; (2) qui pro cade reponitur. *Ἀντιφόνος δικαίς, Soph. Elect. 247.* *Ἀντιφόνον κορέσαι φόρμα, Id. Phil. 1155.*
²³ Αντιφωρίως, *adv.* idem quod ἀντιφωρίζω.
²⁴ Αντιφωρίζομαι, *ἑ, ἰσομαι*, pro pretio rerum venditarum alias merces emo, et mecum absporto. *Ex ἀντί et φωρίζω, openo.*
²⁵ Αντιφωρέζω, *ἑ, ἄσω*, pro contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. *Hinc*
²⁶ Αντιφωρέσις, *ως, ἡ*, oppositio, objectio; *Ph.* adversitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario appellatur.
²⁷ Αντιφωρέσις, *ως, ἡ*, obstructio, oppositio. *Ab ἀντιφωρέσσω, vel ἀπτω, ἑ, ἰσω*, contra obstructio, obstructionem oppono; (2) obstructio; (3) oppono. *Ἐκλείπει τὴν σελένην διὰ τὸ ἀντιφωρέσσειν τὴν γῆν αὐτῇ, Alex. Aphr.*
²⁸ Αντίφωρος, *α, ὁ* ἢ *ἡ*, qui est loco custodis; (2) contrariam aut æqualem custodiam habens.
²⁹ Αντιφύλακῆ, *ἡ, ἑ, ἡ*, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.
³⁰ Αντιφύλασσω, vel ἀντιφύλασσω, *ἑ, ἄσω*, contra vel vicissim custodio; ἀντιφύλασσομαι, vicissim caveo.
³¹ Αντιφύττω, *ἑ, ἰσω*, vicissim gigno.
³² Αντιφωνέω, *ἡ, ἑ, ἡ*, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) respondeo, etiam literis, γράμματα ἀντιφωνημαίμενα; (5) constituo me soluturum, exponitio, obloquor, *Soph. Steph.* *Hinc*
³³ Αντιφώνησις, *ως, ἡ*, contradictio; (2) sonus contrarius; (3) expromissio; pecunia constituta, *Ph.*

¹ Αντιφωρίως

¹Ἀντιφάνια, *as, h, responsio*; (2) *sonus contrarius*:
²Ἀντίφρον, *u, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondit. Ab*
³Ἀντίφρων, *u, δ ἕ ἡ, contra sonans*; (2) *respondens*; (3) *qui est contrarie vocis, dissonus. Ex ἀντί et φωνή, voc.*
⁴Ἀντιφρασιός, *u, δ, adversum lumen, i. e. quod sit ante oculos positum.*
⁵Ἀντιχαίριον, *pariter gaudeo.*
⁶Ἀντιχάλασταινον, *contra sævio*; (2) *vicissim succenseo.*
⁷Ἀντιχάρεις, *invicem gratificans, aor. 2. part. pass. Soph. Ab ἀντιχαίριον.*
⁸Ἀντιχάρισσος, *f. ἰσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab*
⁹Ἀντίχαρις, *ἴτος, h, beneficii remuneratio.*
¹⁰Ἀντιχασμάριον, *ἴμα, vicissim oscito.*
¹¹Ἀντίχαιρος, *u, δ ἕ ἡ, pollex. Ex ἀντί et χεῖρ, manus, quod solus tantum valet, quantum reliqui quatuor digiti, seu quod oppositus est et adversus manus, vel quod est ante manum, in principio manus positus, Ern.*
¹²Ἀντιχρηστονία, *ῶ, f. ἴσασ, contraria scisco suffragia ferendo, refragor. Hinc*
¹³Ἀντιχρηστονία, *as, h, refragatio, suffragatio contraria.*
¹⁴Ἀντίχρως, *onus, h, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum. Ex χρῶν.*
¹⁵Ἀντίχρως, *u, δ ἕ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens*; (2) *contrarius*; (3) *consonus, respondens. Ex ἀντί et χροῦν, chorda.*
¹⁶Ἀντιχρυσία, *contrario motu feror, Synes.*
¹⁷Ἀντιχρηγία, *ῶ, in choragio certo, vel æmulor.*
¹⁸Ἀντιχρηγίτης, *u, δ ἕ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumptu, Ern.*
¹⁹Ἀντιχρηρία, *as, h, opposita chori pars*; (2) *quod opposita chori pars canit. Ex χροῦς.*
²⁰Ἀντιχρῆν, *præs. inf. act. contr. pro ἀντιχρῆν, a verbo ἀντιχρῆν, sufficio. Unde*
²¹Ἀντιχρηστικός, *u, h, mutus usus. Ab ἀντιχρῆν.*
²²Ἀντιχρηστικός, *u, δ ἕ ἡ, Antichristus, Christi adversarius, pseudochristus.*
²³Ἀντιχρόνισμα, *ἄτος, τὸ, temporis pro tempore positio. Ex ἀντί et χρόνος, tempus.*
²⁴Ἀντιχρονισμός, *u, δ, idem et ex iisdem.*
²⁵Ἀντιψάλλω, *psallo vicissim*; (2) *alteri in psallendo respondeo*; (3) *plaudo vicissim. Τοῖς σοῖς ἑλλοῖς ἀντιψάλλον ἐπιφαντοῦδετον φέρμιγγα, Aristoph. Av. 225. Hinc*
²⁶Ἀντίψαλμος, *u, δ ἕ ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini.*
²⁷Ἀντιψύγω, *vicissim invidео, vel reprehendo.*
²⁸Ἀντιψυφίζωμαι, *f. ἰσομαι, contra decerno, contra statuo, seu scisco*; *Gl. V. refragor.*
²⁹Ἀντίψηρος, *u, δ ἕ ἡ, adversarius, qui alteri refragatur.*
³⁰Ἀντίψυχος, *u, δ ἕ ἡ, vicem animæ præstans, qui pro altero se devotet et mori cupit*; (2) *qui pro anima seu vita datur. Ex ψυχή.*
³¹Ἀντιψύχων, *f. ζῶ, vicissim refrigero.*
³²Ἀντιψῆναι, *a. 1. inf. act. verbi ἀντιψῆναι, adversor.*
³³Ἀντλία, *ῶ, f. ἴσασ, haurio, exhaurio*; (2) *infundo*; (3) *exhaurio labore, exantlo. Πατρῶν κτήνην Ἀγνισθος δόμα ἀντλῆ, Soph. El. 1304. Οἱ ἀντληκότες τὸ ἕδος, Joan. 2, 9. Ab ἀντλος.*
³⁴Ἀντλία, *ἄτος, τὸ, haurio*; (2) *hastrum*; (3) *perfusio. Ab ἀντλῆ.*
³⁵Ἀντλήσι, *a. 1. inf. act. verbi ἀντλήσι.*
³⁶Ἀντλήσαντες, *qui hauserunt, nom. pl. part.*
³⁷Ἀντλήσις, *u, h, haustus, actio hauriendi.*
³⁸Ἀντλητήριον, *u, τὸ, vas ad hauriendum, hastrum. Ab eod.*
³⁹Ἀντλητήρ, *ἦρος, δ, haustor. Ab eod.*
⁴⁰Ἀντλητής, *u, δ, idem et ab eod.*
⁴¹Ἀντλία, *as, h, sentina*; (2) *ministerium et pœna hauriendi sentinam*; *Gl. V. haustus.*
⁴²Ἀντλῶν, *u, τὸ, hastrum.*
⁴³Ἀντλων, *u, τὸ, sentina. Ab*

¹ἈΝΤΑΟΣ, *u, δ, sentina*; (2) *mare*; *Eurip.*
²(3) *manipulorum acervus. (2) ἀντλον ἀκ ἐδίζατος, aquam marinam non recepit, Æsch. Sept. ad Th. 798. Ἀλίμενός τις ὡς ἀντλον ἐμπῶν λίχρος, Eurip. Hec. 1024. Πᾶρ μὲν γὰρ ἀντλος ἰσπίδαν ἔχει, nam mare malum navis occupat. Alcæus apud Heraclidem, 413.*
³Ἀντοικωδομία, *alterius loco ædifico, si quid collapsum, vel periculum sit, ne diruatur, v. gr. murus in obsidione*; (2) *murum vel munitionem extruere oppositam alteri munitioni. (2) Πομπήεις δ' αὐτὸν ἀνταποσάφους καὶ ἀντοικωδομῆ, Appr. Bell. Civ. 2, 61.*
⁴Ἀντοικωδομία, *as, h, extractio muri talis qualis ante dicta*: dicitur et in plurali de obsessis, cum pro muris per arietes dejectis intra struunt alios. *Τῶν δὲ πολιορκουμένων ταῖς μὲν ἀντοικωδομίαις ἐνεργῶς χρωμένω, Polyb. 1, 48.*
⁵Ἀντοικός, *u, δ ἕ ἡ, ex adverso habitans.*
⁶Ἀντοικτίζω, *f. ἴσασ, vicissim misereor.*
⁷Ἀντοικτίζω, *idem.*
⁸Ἀντοίσομαι, *contra, aliter opinor.*
⁹Ἀντολή, *et ἀντολίη, ortus, Ion. ἀνατολή.*
¹⁰Ἀντομαι, *occurro, obvius fio*; (2) *supplico. Ἐμῶν τε Νόμον ἀντομαι, Aristoph. Thesm. 986. Διπλὸς ἦντοτο Ζωρῆς, Il. 4, 133. Ab ἄντα.*
¹¹Ἀντομῶτις, *ῶ, oculis reictis adversis intueor*; (2) *obnitor, obisto, Suicer. Ex ὄμμα, oculus, adspiculus.*
¹²Ἀντιμύνη, *f. ἀντομῶσα, juro vicissim*; proprie de juramento calumniæ.
¹³Ἀντομῶσι, *idem. Hinc*
¹⁴Ἀντομῶσις, *as, h, jurjurandum de calumniæ a parte rei, vel accusatoris.*
¹⁵Ἀντομῶς, *ῶ, f. ἴσασ, contra juro*; (2) *adjuro vicissim, adhortor.*
¹⁶Ἀντομῶζω, *f. ἴσασ, nomen commuto*; (2) *contrario vel alio nomine appello crimen objectum. Hinc*
¹⁷Ἀντομῶσις, *as, h, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.*
¹⁸Ἀντομῶζωμαι, *f. ἴσομαι, vicissim irascor.*
¹⁹Ἀντομῶσις, *vel ἀντομῶσις, f. ζῶ, contra, e diverso, fodio.*
²⁰Ἀντομῶσις, *ῶ, f. ἴσασ, vicissim vel contra salto, saltationem alterius imitor, ut similia faciunt. Ex ὄρχομαι, salto.*
²¹Ἀντοφίλιον, *f. οφίλησις, seu οφλήσις, p. ωφίλησις, seu ὠφλησις, vicissim debco, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.*
²²Ἀντοφθαλμία, *ῶ, f. ἴσασ, coram intueor*; (2) *contra intueor*; (3) *obulcor, obnitor*; (4) *audacter contra eo, non timeo; item, contemto etiam pecuniam, dona, Ern. Ἀντοφθαλμῶν τῶ ἀνίμα, Act. 27, 15. Μὴ δύνασθαι τοῖς χεῖμασιν ἀντοφθαλμῶν, Polyb. 28, 17, 18. Ab*
²³Ἀντοφθαλμός, *u, δ ἕ ἡ, adversis oculis intuens, obtuens*; (2) *qui est ante oculos, coram.*
²⁴Ἀντοχῆς, *ἦς, h, inmuta retentio, seu firma, tenax apprehensio vel retentio. Ab ἀντίχῶ.*
²⁵Ἀντοχῆρος, *ῶ, f. ἴσασ, e contrario munio.*
²⁶Ἀντοχίος, *αῖα, αἰον, cavernosus. Ab ἀντρον.*
²⁷Ἀντοχίος, *ἄτος, h, quæ libenter in antris versatur. Ab eod.*
²⁸Ἀντοχίος, *u, δ ἕ ἡ, in spelunca vivens.*
²⁹Ἀντοχίος, *ἴος, δ ἕ ἡ, antri formam habens.*
³⁰ἈΝΤΡΟΝ, *u, τὸ, antrum, caverna, spelunca.*
³¹Ἀντροπία, *as, h, pro ἀνατροπία, seu ἀνατροπή, mutatio, Æsch. si lectio sana.*
³²Ἀντροπῆς, *ἴος, δ ἕ ἡ, in antris natus. Ex ἄντρον et φύω, nascor.*
³³Ἀντροπῆς, *ῶ, δ ἕ ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens.*
³⁴Ἀντροπῆς, *ἴος, δ ἕ ἡ, cavernosus.*
³⁵Ἀντροπῆς, *habena, nom. plur. ab ἀντρού.*
³⁶Ἀντροπῆς, *u, δ ἕ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab*
³⁷ἈΝΤΤΕ, *γος, h, orbiculus additus summæ sellæ currus, e quo habenæ suspendi possunt, si currus sistendus sit, Ern. (2) currus*; (3) *ambitus aliarum rerum, orbis, fornix. Ph. ἀντρογες, clitellæ*; (4) *jugum citharæ.*

(1) *ἔξ ἀντρογος ἡνία τίνας, Il. 5, 262. Ἀντὸς εἰχιστο τῆς ἀντρογος, Lucian. Deor. Dial. 25, 2. Δοῖαι δὲ περιέδρομαι ἀντρογῆς ἴσασ, Il. 5, 748. (4) μῦσα δ' αὐπῆτος ὅσ' ἀντρογῆ χροῦν λίχρῆ πατρῶν, ἀνὰ δόμον, Eurip. Hipp. 1135.*
¹Ἀντρομῆγῆν, *vicissim insereor, præs. inf. act. Ion. et contr. pro ἀντρομῆγῆν.*
²Ἀντρα, *occurro, obvius fio, med. ἀντρομαι. Ab ἀντί, vel ἀντα.*
³Ἀντροῦ, *ἦς, h, cantus qui alteri occinitur, cantus alteri respondens. Ex ἀντί et ᾄδή.*
⁴Ἀντροῦς, *u, δ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit. Ex ἀντί et ᾄδεις, cantor.*
⁵Ἀντραθῆς, *ῶ, f. ἴσασ, vel ὄσασ, repello, renitor, obnitor.*
⁶Ἀντρομῶσις, *as, h, idem quod ἀντρομῶσις.*
⁷Ἀντρομῶσις, *ῶ, f. ἴσομαι, vicissim vel contra emo*; (2) *in auctione mercor contra licendo*; (3) *emo loco alterius.*
⁸Ἀντρομῶσις, *as, h, pronomcn, pars orationis. Ex ἀντί et ὄνομα, nomen. Hinc*
⁹Ἀντρομῶσις, *ἦς, ὄν, ad pronomcn pertinens, pronominalis*: reperitur et ἀντρομῶσις.
¹⁰Ἀντρομῶσις, *adv. usu vel loco pronominis.*
¹¹Ἀντρομῶσις, *ῶ, f. ἴσασ, obtueor, contra intueor.*
¹²Ἀντρομῶσις, *ἴος, idem quod ἀντρομῶσις, Man.*
¹³Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, obtuens*; (2) *adversus*:
¹⁴Ἀντρομῶσις, *adv. adversa facie, e regione, ex adverso. Ab*
¹⁵Ἀντρομῶσις, *ῶ, δ ἕ ἡ, ex adverso intuens*; (2) *splendidus*; (3) *similis, par. (1) τᾶς Ἐλένας ἐν ἀντρομῶσι βλεφάρων ἐρωτα δίδουκας, Eurip. Iphig. in Aul. 583. (3) ἀντρομῶσι μακρόσσι κᾶρην γένος, æquale, Opp. Hal. 5, 7. Ex ἀντί et ὄψ, oculus.*
¹⁶Ἀντρομῶσις, *ἴος, h, occursus*; (2) *repulsus. Ab ἀντρα, obduo, vel ἀντραθῆς, repello.*
¹⁷Ἀντρομῶσις, *ῶ, f. ἴσασ, vicissim adjuvo*; (2) *re-fero gratiam, beneficium rependo.*
¹⁸Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, contumelia expers. Ex a priv. et ὑβρις, contumelia.*
¹⁹Ἀντρομῶσις, *on, insanabilis. Ab ὑγιάζομαι.*
²⁰Ἀντρομῶσις, *humectio, madefactio. Ex ἀνὰ vel a pleon. et ὑγραίνω, madefacio.*
²¹Ἀντρομῶσις, *on, sine aqua, Man. Ab a et ἕδωρ.*
²²Ἀντρομῶσις, *ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ et ἕδωρ.*
²³Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, non rigatus. Ex a priv.*
²⁴Ἀντρομῶσις, *as, h, aquæ inopia, ariditas. Ab*
²⁵Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, aridus, siccus, aqua carens. Ex a priv. et ἕδωρ, aqua.*
²⁶Ἀντρομῶσις, *arenitium, gen. plur. ab ἀντρομῶσις.*
²⁷Ἀντρομῶσις, *perficiebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἴσασ, a verbo ἀντρομῶσις.*
²⁸Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, non caliginosus, Suicer.*
²⁹Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, sylvæ carens, non sylvoscus. (2) experts materia, incorporeus. Ex ὑλη.*
³⁰Ἀντρομῶσις, *adv. sine ritibus usitatis in hymenæo. Ἀντρομῶσις δ ἰερῶν ἐκδηύθη κροφάρων χιλῶς, Eurip. Phœn. 349.*
³¹Ἀντρομῶσις, *u, h, carens honoribus nuptialibus, justos hymenæos non passa. Ex a priv.*
³²Ἀντρομῶσις, *perficiebantur, 1. pl. imperf. ind. act. Dor. et per Syncop. pro ἴσασ, ab ἀντρομῶσις.*
³³Ἀντρομῶσις, *ῶ, f. ἴσασ, celebros, laudo, decanto. Ex ἀνὰ et ἕδωρ, celebros hymno.*
³⁴Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, innupta. Ex a priv. et ὑμῆσις, nuptio.*
³⁵Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, qui sponsam non habet, experts connubii*; (2) *quæ nuptum dari nequit, illocabilis.*
³⁶Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, insons, innocens.*
³⁷Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, non existens, commentitius*; (2) *qui iu rerum natura esse nequit. Ex a priv. et ὑπάρχω, existo. Unde*
³⁸Ἀντρομῶσις, *as, h, essentia privatio.*
³⁹Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex a priv. et ὑπείκω, obedio.*
⁴⁰Ἀντρομῶσις, *adv. sine exceptione.*
⁴¹Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, inexasperabilis, Gl. V. (2) incredibilis*; (3) *eximius. Ex a priv. et ὑπεβάλλω, supero.*
⁴²Ἀντρομῶσις, *adv. magnopere, summpere, vehementissime.*
⁴³Ἀντρομῶσις, *u, δ ἕ ἡ, minime superbus, Ἀντρομῶσις.*

¹ *Ανυπόβητος*, *υ*, δ *ξ* *η*, qui differri et procrastinari nequit. Ex *α* priv. et *υποστέλλει*. Hinc
² *Ανυπερόβητος*, *adv.* sine mora, absque dilatione et cunctatione. *Gl. V.* incunctanter.
³ *Ανυπέροβος*, *υ*, δ *ξ* *η*, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex *α* priv. et *υπέροβος*, *reus*.
⁴ *Ανυπεύθυνος*, *adv.* cum summa libertate agendi quae velit, ut rationem reddere nemini cogare, seu ita ut non sis obnoxius; (2) libere, quasi nemini sis obnoxius.
⁵ *Ανύπη*, *η*, idem quod *άνυσι*, *Erh.*
⁶ *Ανυπήκοος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non obediens, non obtemperans. Ex *α* priv. et *υπήκοος*.
⁷ *Ανύπηνος*, *υ*, δ *ξ* *η*, imberbis. Ex *α* priv. et *υπήνη*.
⁸ *Ανυπρόεργτος*, *υ*, δ *ξ* *η*, ministris carens. Ex *α* priv. et *υπρόεργτος*, *minister*.
⁹ *Ανυπόδατος*, *discalceatus*, *Dor.* pro *ανυπόδητος*.
¹⁰ *Ανυπόδησι* et *-εσία*, *ασ*, *η*, pedum nuditas:
¹¹ *Ανυπόδησι*, *ω*, *calceis* careo, non sum calceatus. Ab
¹² *Ανυπόδητος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non calceatus, qui est nullis pedibus. Ex *α* priv. et *υπόδησι*.
¹³ *Ανυπέστος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non suggestus, non suppeditatus; (2) non suppositus, non spurcius. Ex *υποστέλλει*.
¹⁴ *Ανύπαιστος*, *υ*, δ *ξ* *η*, intolerabilis, non ferendus. Ex *α* priv., *υπά*, et *οίσις*.
¹⁵ *Ανυπείσις*, *adv.* intolerabiliter.
¹⁶ *Ανυπείρητος*, *υ*, δ *ξ* *η*, minime simulatus, non fucatus. *Gl. V.* non fictus, sincerus. Ex *α* priv. et *υποκρίνομαι*, *simulo*.
¹⁷ *Ανυποκρίτως*, *adv.* sine simulatione.
¹⁸ *Ανυπόκριντος*, *υ*, δ *ξ* *η*, intolerabilis, *Gl. V.*
¹⁹ *Ανυποκρίτως*, *υ*, δ *ξ* *η*, qui sustineri nequit, intolerabilis, item impatiens. Ex *α* priv. et *υποκρίνω*.
²⁰ *Ανυπόρητος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non suspicans, incuriosus, v. gr. futuri; (2) non suspectus; non provisus; inopinatus.
²¹ *Ανυπονοήτως*, *adv.* non suspiciose; (2) inopinato, insperato, improvise.
²² *Ανυπόπτειστος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non suspectus; suspiciōne vacans. Ex *α* priv. et *υπόπτομαι*.
²³ *Ανυόπτως*, *υ*, δ *ξ* *η*, idem, et *aet.* nihil mali de aliquo cogitans.
²⁴ *Ανυόπτως*, *adv.* citra suspiciōnem.
²⁵ *Ανυποσημίωτος*, *ον*, non annotatus.
²⁶ *Ανυπέστος*, *υ*, δ *ξ* *η*, intolerabilis; (2) cuius impetus sustineri nequit; (3) fundamento carens, *Polyb.* (4) *Theologis*, qui non potest subsistere, subsistentiam non habens. Ex *α* priv. et *υπέστημι*, *subsisto*.
²⁷ *Ανυπέστος*, *υ*, δ *ξ* *η*, qui in dicendo nihil timet, nulla utitur dissimulatione, qui libere loquitur, non praevaricans. Ex *α* priv. et *υποστέλλομαι*.
²⁸ *Ανυπόβλητος*, *adv.* sine timore, libere; (2) citra praevaricationem; (3) nihil remittendo.
²⁹ *Ανυπέσπετος*, *ον*, idem quod
³⁰ *Ανυπέσπετος*, *υ*, δ *ξ* *η*, irreparabilis, irreparabilis, *Ph.* Ex *α* priv. et *υποστέλλω*, *revertō*.
³¹ *Ανυπότακτος*, *υ*, δ *ξ* *η*, refractarius. *Gl. V.* indomitus; (2) confusus, perturbatus, ordine carens, *Polyb.* Ex *α* priv. et *τάττω*.
³² *Ανυποτίμητος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non census, non aestimatus; (2) cui his aestimata non est, multa vel poena non aestimata; (3) impunitus, unde (4) effrenis, insolens, impius. Ex *α* priv. et *υποτιμάω*, *censeo*, *aestimo*, (nisi quaedam horum potius ad *ανεπιτιμήτως* sint referenda.) *Ern.*
³³ *Ανυποτίμητος*, *adv.* impune; (2) licenter, libere.
³⁴ *Ανυπόταφος*, *ον*, idem quod *ανυπέσπετος*, *Orgh.*
³⁵ *Ανύπυλος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non simulatus, sincerus; sine suspiciōne; sine vitio occulto; proprie sub cuius cicatrice nullum vitium latet.
³⁶ *Ανύπυς*, *οδος*, δ *ξ* *η*, qui pedibus celeriter confecit, *Hes.* Ex *άνυσι*, *perficio*, et *πύς*.
³⁷ *Ανυσάμην*, *confeci*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro *ήνωσα*, a verbo *άνωσι*.
³⁸ *Ανύσας*, *quī perfecit*, a. 1. part. act.
³⁹ *Ανύσις*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ήνωσι*.

⁴⁰ *Ανύστεργος*, *υ*, δ *ξ* *η*, laboriosus; efficacis in agendo. Ab *άνυσι*; et *εργον*.
⁴¹ *Ανύσιμος*, *υ*, δ *ξ* *η*, expeditus, efficacis; (2) utilis. Ab *άνυσι*, *perficio*.
⁴² *Ανύσιμος*, *adv.* efficaciter, strenue; (2) utiliter, cum effectu et emolumento.
⁴³ *Ανύσις*, *εως*, *η*, perfectio; effectio. *Gl. V.* efficacitas, effectus, efficaciam, *Gl. V. Il. 2, 347.* (2) profectus, commodum; (3) finis. Ab *άνυσι*.
⁴⁴ *Ανύστας*, *quī perfecit*, *Poet.* pro *άνύσας*.
⁴⁵ *Ανύσιον*, *perficiendum*. Ab eod.
⁴⁶ *Ανύσιος*, *η*, δ *ξ*, *η*, efficacis, effectum magnum et celerem habens. Ab eod.
⁴⁷ *Ανύσιος*, *η*, δ *ξ*, *η*, qui effici potest, facilis, promptus. *Ως άνύσιον*, quoad fieri posset, *Arrian.* *Hist. Alex. 1, 14.* Ab eod.
⁴⁸ *Ανύσις*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ήνωσα*, a verbo *άνυσι*, *perficio*.
⁴⁹ *Άνύτω*, *iter facio*, *proficiscor*; subauditō *οδόν*. *Ένωτόν σχολή βραδύς*, *Soph. Antig. 231.* *Τόν παγκοίτων έδ' ορόν θάλαμον τίνον* *Αντιγόνη άνύτωσαν* elliptice pro *οδόν άνύτωσαν εις τόν παγκοίτων θάλαμον*, *Id. Antig. 804.* Idem quod *άνύτω*.
⁵⁰ *Ανυφαίνω*, *retexo*, *Gl. V.* Ex *άνω* et *υφαίνω*.
⁵¹ *Ανύφαμος*, *υ*, δ *ξ* *η*, non arenosus.
⁵² *Ανύφαντος*, *υ*, δ *ξ* *η*, rudis, non textus, in-textus, *Gl. V.* Ex *α* priv. et *υφαντός*, *textus*.
⁵³ *Ανύφω*, *ω*, f. *ώσω*, *elcvo*, *erigo*, *sublevo*.
⁵⁴ *ΑΝΥΩ*, f. *ύσω*, *perficio*, *efficio*, *conficio*, *perago*; (2) *prosum*; (3) *impleo*; (4) *perdo*; (5) *lucror*; (6) *iter facio*, *consumo*, *in med.* festino; (7) *impetro*; (8) *consequor*, *lucror*. *Σιγή τέμνω έργον ήνωτο*, *Soph. Trach. 323.* *Τέδ' υφωμοσύναι κανών ήνωσιν εις φίλους άγωγάν*, *Id. Phil. 1135.* *Οδ γάρ οτω τάτω γε ζώοντος άνύσσεσθαι πάδε έργα*, *perfectum iri*, *Olyss. 16, 373.* (6) *άνύσας πείρους*, *properans curte*, *Aristoph. Plut. 229.* *Ανύσιν τόν Άδαν*, *migrem ad Orcum*, *Soph. Aj. 606.* Vide *Ανύτω*. (9) *άνυσάμην τόν άμυνον*, *agnum acquisivi*, *Theocrit. Idyll. 5, 144.* *Ως άνύσαι*, *ut tu consequerere nempe nuptias*, *Theocrit. 18, 17.* *Κείν τανύ άνύσσηται*; *si haec consecutus fuerit*, *Aristoph. Plut. 196.* *Νίκας δυσχαρήμης άνύσσαντας*, *innumerabiles victorias adeptas*, *App. Bell. Civ. 2, 73.* Item, *tolero*. *Αλλά τόν άνύτ' άνυς πικρόν έρωτα*, *καί ει τίλος άνυς μαίρας*, *sed suum tolerabat amorem acerbam, atque in illo furititer ferendo vitam ad finem usque transigebat*, *Theocrit. 1, 92.*
⁵⁵ *ΑΝΩ*, *adv.* sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc *ό, η*, *τό άνω*, *superior*, *superius*; *άνω τε ξ κάτω*, *sursum et deorsum*, *Eurip. Baech. 740.*
⁵⁶ *Ανω*, *imperfect.* *ήνω*, *finio*, *perficio*; *ένωμαι*, *finior*, *perficio*. *Ένω ήνω οδόν*, *hinc finiebant iter*, *Olyss. 3, 496.* *Μάλα νύξ άνεται*, *nox mox finit se, prope ad finem*, *Il. 10, 251.* *Όπως έργον άνωται*, *quemadmodum opus perfici posset, et ad perfectionem suam postularat*, *Ibid. 18, 473.* *Ένωτο μιν τó έργον*, *perficiebatur quidem opus*, *Herodot. 1, 190.*
⁵⁷ *Ανώ*, *deseram*, seu *deserucrim*, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi *άνημι*, pro *άνέω*, *desero*.
⁵⁸ *Ανωγα*, *jussi*, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro *ήνωγα*, a verbo *άνωσι*.
⁵⁹ *Ανωγμεν*, *jubere*, *pres. inf. act. Ion.* pro *άνώγειν*.
⁶⁰ *Ανώγειν*, *υ*, et *άνώγειν*, *ω*, *τό*, *conaculum*. Ab *Ανώγειος*, *ω*, δ *ξ* *η*, qui supra terram est, editor domus locus. Ex *άνω* et *γῆ*, vel potius illud *γειος* est mera terminatio, *Ern.*
⁶¹ *Ανωγῆ*, *suadeo*. Ab
⁶² *Ανωγῆ*, *ης*, *η*, *jussum*, *adhortatio*. Ab *άνώγω*.
⁶³ *Ανώγη*, *jube*, 2. sing. praes. imperat. act. v. *άνώγημι*.
⁶⁴ *Ανώγημαι*, 1. sing. perf. ind. pass. v. *άνώγειν*.
⁶⁵ *Ανώγειν*, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro *ήνώγειν*, a verbo *άνώγειν*.
⁶⁶ *ΑΝΩΓΩ*, *jubeo*, *hortor*, *suadeo*, *instigo*. *Τί έπ' άνώγας*; *Soph. Philo. 53.* *Σιωπήν λαίν άνώγει*, *Il. 2, 280.*

Ανώγων, *imperf. ind. act. Ion.* pro *ήνώγων*.
⁶⁷ *Ανώδιος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *partus dolores non sentiens*; *doloris expers*. Ex *α* priv. et *άδίνω*.
⁶⁸ *Ανώδος*, *ον*, non canens, *epith. avis*.
⁶⁹ *Ανώδινα*, *ασ*, *η*, *doloris absentia*. Ab
⁷⁰ *Ανώδυνος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *doloris expers*; (2) *η*, quae dolores partus non sentit, sine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex *άδύνω*.
⁷¹ *Ανώδυνος*, *adv.* sine dolore. A *πραε*.
⁷² *Ανώθεν*, *adv.* desuper, superne, et loco superiori; (2) *caelitus*, et *caelo*; (3) *a principio*, altius repetendo; (4) *denuo*, *rursum*; *οί άνωθεν* dicuntur *maiores nostri*, *omnino veteres*, *antiqui*, *prisci*. Ab *άνω*.
⁷³ *Ανωθείω*, *ω*, f. *ήσω*, vel *ώσω*, *sursum impello*; (2) *repello*, *retrudo*. *Οί μιν άνώσαντες πλέον εις πόλιν*, *Olyss. 15, 552.* *Ανώσαι εις πολέμους τήν πόλιν*, *objectare*, *Thuc.* Ex *άνω* et *ώθειω*, *pellō*. Hinc
⁷⁴ *Ανώθησις*, *εως*, *η*, *impulsio sursum versus*; (2) *repulsio*.
⁷⁵ *Ανωίσι*, *adv.* clam, inopinato, insperato, *Λάβη* *άνωίσι*, *δολω άλομένης άλχοισι*, *Olyss. 4, 92.* Ab
⁷⁶ *Ανώσις*, *υ*, δ *ξ* *η*, *inopinatus*, *improviseus*. *Τῷ δ' άρ' άνώσιον κακόν ήλυθε διος Αρχιλαΐδης*, *Il. 21, 39.* (2) *incognitus*. *Ανώσις δ' έπετυκτο πύσιν ήμώς*, *Apoll. Rhod. 4, 255.* (2) *res de qua refertur*. *Ανώσις γενομένη εις περσούς σῆς Κλεμίνους εις τήν Πυθίην*, *Herodot. 6, 66.* Sed ibi legendum videtur *άνωσις*. Vid. *άνώσι*. Ex *α* priv. et *ώσιμι*.
⁷⁷ *Ανώσις*, *adv.* inopinato, praeter opinionem; (2) non suspecte, non suspiciōse. *Ως οί μιν πυνυόσιν άνώσιτως θανάσεσι μίμον*, *Apoll. Rhod. 3, 6.*
⁷⁸ *Ανωίχθην*, *aperitus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. per *Dialysin*, pro *άνώχθην*, ab *άνώγω*.
⁷⁹ *Ανώμαι*, *aperitus est*, 3. sing. perf. ind. pass.
⁸⁰ *Ανώθητος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *interitus expers*, *interitui non obnoxius*. Ex *α* priv. et *όλιθρος*, *perditio*.
⁸¹ *Ανωλόφρητος*, *ον*, *indefletus*. Ab *α* priv. et *ολοφύρομαι*.
⁸² *Ανωμαλῆς*, *έως*, *δ* *ξ* *η*, *non planus*, *salebrosus*, *confragosus*; (2) *inaequalis*, *non aequalis*. Ex *α* priv. et *ομαλῆς*, *planus*. Hinc
⁸³ *Ανωμαλία*, *ασ*, *η*, *asperitas*; (2) *inaequalitas*; (3) *inconstantia*; (4) *aberratio a regna*.
⁸⁴ *Ανώμαλος*, *υ*, δ *ξ* *η*, idem quod *ανωμαλῆς*. (2) *inconstans*. (3) *εν αἰς* (*εν μάχαις*) *τό δαίμων άνώμαλον*, *Arrian.* *Punic. 59.*
⁸⁵ *Ανωμαλότης*, *ητος*, *η*, idem quod *ανωμαλία*.
⁸⁶ *Ανωμάτως*, *adv.* salebrose; (2) *inaequaliter*, *inaequaliter*; (3) *contra regulam*.
⁸⁷ *Ανωμάτως*, *εως*, *η*, *inaequalis distributio*.
⁸⁸ *Ανωμος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *humero carens*.
⁸⁹ *Ανωμοσι*, *adv.* sine jurejurando. Ab
⁹⁰ *Ανώμοτος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *injuratus*; (2) non ad dictus jurejurando, *citra jurjurandum*. (2) *καί θεών άνώμοτος*, *Eurip. Med. 737.* Ex *α* priv. et *όμνημι*, *juro*.
⁹¹ *Ανωμ*, *pres. part. act. v. άνωσι*, pro *άνύω*.
⁹² *Ανωμίμη*, *sine nomine*, *Arat.*
⁹³ *Ανώσις*, *Dioscorid.* *anonis*, *herbae genus*. *Angl.* *REST-HARROW*, or *CAMMOCK*.
⁹⁴ *Ανωμάστος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *quasi innominabilis*, *nefandus*; (2) *qui sine nomine est*. (1) *άγρις*; *ανωμάστας*, *Eurip. Hec. 714.*
⁹⁵ *Ανωμίμη*, et *άνωνμίμη*, *adv.* sine nomine. Ab
⁹⁶ *Ανώμιμος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *expers nominis*, *sine nomine*; (2) *nou nominatus*, *incelebris*; *άνωνμια* etiam dicitur, quae narrantur, *supersede nomine ejus a quo veniunt*, *aut ad quem pertinent*; *ut indicium άνώνμια*. Ex *α* priv. et *όνομα*, *nomen*.
⁹⁷ *Ανώξει*, *jussisse*, a. 1. inf. act. verbi *άνώγω*.
⁹⁸ *Ανώξει*, *εως*, *η*, *jussum*. Ab *άνώγω*.
⁹⁹ *Ανώπιον*, *υ*, *τό*, *locus editor* et *a conspectu semotus*. Ex *α* priv. et *ώπι*, *oculus*, *vel a terminatione πος* et *σιος*, *Ern.*
¹⁰⁰ *Ανωρόβη*, *in altum erectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *άνωρόβω*, *surrigō*.
¹⁰¹ *Ανωρία*, *ασ*, *η*, *intempestivitas*. Ab
¹⁰² *Ανωρος*, *υ*, δ *ξ* *η*, *intempestivus*; (2) *immaturus*, *praecox*. Ex *α* priv. et *ώρος*, *tempus*.
¹⁰³ *Ανώροφος*,

ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, tectum non habens. Ab a priv. et ὄστος, tectum.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, unda, quæ ad summam navis marginem attollitur. Ex ἀνα et ὄστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, sursum vergens, resupinus. Ex ἀνα et ὄστος, inclinatio.
 ἄνοστος, magnus cum ululatu exclamo; (·) graviter injurio, lamentor.
 ἄνοστος, part. a. l. med. v. ἀνοστος, pro ἀνόστος, propello.
 ἄνοστος, rectulisse, a. l. inf. act. Ion. pro ἀνοσσαι, a verbo ἀνοσίζω, pro ἀνοσία, refero. Ἐξ Ἰδὸν ἀνοσσαι, ad deum referre, Herodot. 1, 157.
 ἄνοστος, ἢ, ὄν, summus, supremus, Gl. V.
 ἄνοστος, adv. in supremo loco. Ab ἀνα.
 ἄνοστος, ἢ, ὄν, supernus, Ph. aliter, Gl. V. superans. Ab
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, superior, Gl. V. Ab ἀνα.
 ἄνοστος, adv. superior. A præc.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, inutilis, infructuosus, incommodus, Gl. V. ἀνοστέλι, irrita, Ph. (3) damnosus. Ἄνοστος εὐθεία, Eur. Hippol. 638. Ex a priv. et ὄστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, non adjutus, nullo commo-
 modo affectus; (2) inutilis. Ex ἴσδ.
 ἄνοστος, adv. inutiliter, nullo commo-
 do.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, adscensus, acclivitas. Ab
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, ad superna tendens, sub-
 limis, sursum ferens. Ex ἀνα et ὄστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, sursum tendens. Ex ἀνα
 et ὄστος.
 ἄνοστος, sursum ferens, verbo.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, idem quod ἀνοστος.
 ἄνοστος, aperui, 1. s. perf. ind. act. v. ἀνοστω.
 ἄνοστος, jubelo. Pro ἀνοστέλι, Eurip. Herc. Fur. 241. A verbo ἀνοστω, jubeo.
 ἄνοστος, jube, 2. sing. præc. imperat. act. per
 Sync. pro ἀνοστέλι, Il. 10, 68.
 ἄνοστος, jubelo, 3. sing. præc. imperat. act.
 per Sync. pro ἀνοστέλι, Il. 11, 189.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, non munitus, intutus, in-
 defensus. Ex a priv. et ὄστος.
 ἄνοστος, fragerim, 1. sing. a. l. opt. act. verbi
 ἄνω, vel ἄνω, frango.
 ἄνοστος, a. l. part. act. verbi ἄνω, duco.
 ἄνοστος, part. aor. l. verbi ἄνω, Soph. Aj. 257.
 ἄνοστος, æge, præc. imperat. v. poet. ἄνω pro ἄνω.
 ἄνοστος, fragerim, 1. sing. a. l. opt. act. Æol.
 pro ἀνοστω, a verbo ἄνω, frango.
 ἄνοστος, sine hospite, Poet. pro ἀνοστος.
 ἄνοστος, Poet. et ἀνοστος, vide ἀνοστος, Hes. Call.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, non ductus ab hospite,
 non receptus. Ex a et ἄνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, inhospitalitas, inhumanitas erga
 peregrinos.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, inhospitalis, inimicus, sævus
 hospitibus; (2) cui non est hospes, a quo
 suscipiatur.
 ἄνοστος, compar. ab ἀνοστος, Eur. Alcest. 559.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, radendo non politus.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignitas, meritum, dignatio; (2)
 æstimatio, justum pretium. Ab ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, amore dignus.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, admiratione dignus; (2)
 fide dignus; Gl. V. memorabilis; ἀνοστος-
 σον, operæ pretium, memorabile, Gl. V.
 Ex ἀνοστος et ἀνοστος, admirabilis.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, auditu dignus; (2) me-
 morabilis. Ex ἀνοστος et ἀνοστος audio.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, idem. Ex ἀνοστος.
 ἄνοστος, Ion. idem quod ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, ἀνοστος, ἴδων ἐν τῷ ἀνοστος ἀνοσ-
 σον, Herod. 1, 16.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus memoracione,
 memorabilis. Ex ἀνοστος et ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus laude. Ex ἴστος,
 laus.
 ἄνοστος, laude dignus, Xenoph. Cyrip. 3,
 175. Ἐλεῖται τῷ πύδω, ἀνοστος δὲ τῷ ἀνοσ-
 τῷ γυνάμοισι, App. de Reb. Ital. apud Suid.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus qui expectatur.
 Ex ἴστος, desidero.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus amore, amabilis.
 ἴστος, amo.
 ἄνοστος, dignum censeo, 1. sing. præc. indic.
 med. Dor. pro ἀνοστω, ab ἀνοστω.

ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, parva ascia; Gl. V. dolabella.
 Dim. ab
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, ascia, dolabra, securis. Ἐλστο
 καλὴν ἀνοστον, ἰσχυρακον, ἰλαῖων ἀμφὶ πτελέκω,
 Il. 13, 616. Hinc
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, ascia parva. Dim.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, divinitio pro securis.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, idem quod ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, defendendus, lacrymabilis.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, appetendus, studio dignus.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus labore; item par labori,
 operi.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus æmulatione, imita-
 tione, appetitione; (2) optabilis, præclarus.
 ἄνοστος, adv. laudabiliter, præclare.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, idem quod ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, morte dignus.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus admiratione.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, spectatu dignus, spectabi-
 lis. Ex ἀνοστος et ἴστος, specto.
 ἄνοστος, spectatu dignus, Ion. pro ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus lamentatione, lam-
 entabilis. Ex ἀνοστος et ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus quocum com-
 muniticmus, dignus cujus consortium ex-
 pectamus. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus qui quaratur et
 possideatur, digno vel justo pretio quæsi-
 tus, vel quærendus. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dictu dignus, laudabilis.
 Ex ἀνοστος et ἴστος, dico. Unde
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, mentione dignus, memo-
 rabilis, laudabilis; (2) non aspernandus,
 magni pretii, Ph. honestus, egregius; ἀνοσ-
 λον, operæ pretium, Gl. V. ἀνοστος, dignissimus, perfectissimus, Ph.
 ἄνοστος, adv. egregie, præstanter, ita ut sit
 mentione dignum, laudabiliter.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus, quem beatum
 omnes prædicant. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, par viribus, idoneus ad
 pugnam. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, imitor.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, odio dignus.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, odio dignus, Æsch.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, idem. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, memorabilis, com-
 memorabilis, Gl. V. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, visu dignus, Man. A μοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, victoria dignus, Gl. V. ἀνοσ-
 τικον, palmarium. Ἄνοστος ἰστος ἄνοσ-
 τικον ταύτην τὴν τάξιν ἴστος, Herodot. 9, 26.
 Ab ἀνοστος et ἴστος, victoria.
 ἄνοστος, dignus luctu. Ἄνοστος ἴστος φήμα
 μάλλον κατἴστος, Eurip. Hipp. 1465.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, verisimilitudo, species, aucto-
 ritas fide digna. Ph. honestas. Ab
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, fide dignus, gravis; (2)
 verisimilis, certus. Ph. severus, honestus,
 idoneus. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, fidei dignitas, Man.
 ἄνοστος, adv. fideliter, ita ut fide sit dignum.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, pœna dignus; (2) qui
 meritis pœnas accipit. Ex ἴστος, pœna.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, rerum honestarum suscep-
 tio, actio.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignitas. Ab ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus, decorus, laude
 dignus. Ex ἴστος, convenio.
 ἄνοστος, adv. digne, decore.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, imperio dignus.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus; (2) æstimabilis, pretium
 et æstimacionem habens; (3) salubri
 pretio parandus. Ἐπὶ ἀνοστος, idem quod
 ἀνοστος, merito, Eurip. Or. 1335.
 ἄνοστος, pro ἀνοστος, equiparandus, Hom.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus consideratione,
 seu animadversione, considerandus. Ex
 ἴστος, considero.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus studio, dignus
 quem studiosè secutemur. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignus imperatore; im-
 peratori laudem gignens.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, idem.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, idem. Τῶν στρατηγῶν
 ἀνοστος, Xenoph. Cyrii Exped. 3,

137. Superc. ἀνοστος, apud Dion.
 et Arrian. Hist. Alex. 4, 11.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, probatus sufficientibus
 argumentis. Ex ἀνοστος et ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignitas; (2) dignatio,
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, pretiosus, Ph. Ex ἀνοστος
 et ἴστος, æstimo.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, qui est solvendo; (2) fide
 dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus;
 (5) satis magnus et amplus.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, ἴστος, dignum censeo, dignor; (2)
 peto, postulo, volo, cupio; (3) existimo,
 puto; (4) statuo, insituo, aggredior; (5)
 oportet me, decet me; τὸ ἀνοστος, opinio;
 ἀνοστος, mereo, Gl. V. dignus labor; ἀνοσ-
 τος, meruerit, Ph. (1) καλοῖσιν ἴστος ἀνοστος
 ἴστος, Eurip. Or. 1210. Ἄνοστος ἴστος
 ἴστος τῆς σῆς, τῆς βυλῆς, τῆς ἴστος, τῶν
 ἴστος, τῶν ἴστος, πάντων σῆς τῶν βυλῆ-
 ἴστος. Οὐκ ἴστος τῶν ἄνοστος ἴστος,
 Soph. Phil. 61. Οὐδὲ ἴστος ἴστος πρὸς
 σῆ ἴστος, Luc. 7, 1. ἴστος γὰρ ἴστος ἴστος
 πρὸς Μωσὴν ἴστος, Heb. 3, 3. (3) ἴστος γὰρ
 ἴστος ἀνοστος λόγῳ τῶν ἴστος, Eurip. Med. 962.
 Ab ἀνοστος.
 ἄνοστος, Æsch. lego ἀνοστος, vel ἀνοστος-
 λος, Pau. ἀνοστος, Heath.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, dignitas, auctoritas; digna-
 tio, honos, meritum, Ph. (2) decretum; (3)
 enunciatio, effatum, pronunciatum, concep-
 tio animi communis, manifesta et indubita-
 ta, ap. Dial. (4) voluntas; (5) supplex oratio,
 preces. (3) μάτην γὰρ ἴστος δαιμόνιον
 ἴστος φράσαι, Soph. Ed. Coll. 1451. Ab ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, habens auctoritatem, aucto-
 ritate præditus; unde Axiomatici pro se-
 natoribus et aliis honoratis accipiuntur;
 (2) dignatione et majestate venerandus;
 honorarius, Gl. V. in precibus consumptus,
 sc. sermo, &c. Ern.
 ἄνοστος, adv. cum auctoritate, cum digni-
 tate; (2) pro axiomatico, ap. Dial.
 ἄνοστος, adv. merito, digne, prout dignum est;
 (2) modico et salubri pretio. Ab ἀνοστος.
 ἄνοστος, dignum consuetudinem, 1. sing. a. l. opt.
 act. Æol. pro ἀνοστος, ab ἀνοστος. Unde
 ἄνοστος, ἴστος, postulatio, rogatio, postulatum,
 Gl. V. (2) dignitas, auctoritas, gravitas;
 prærogativa, Gl. V. (3) opinio, imprimis
 de se, virtutibusque suis; (4) significatio,
 vis verborum; (5) salutatio honorifica, om-
 ninoque honos qui alteri habetur. (2) ἀνοστος
 στρατηγῶν κατ' ἀνοστος, ambos prætoria dig-
 nitate, App. Syr. 51.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, ense carens, quod sine gladio per-
 agit.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, sculptili imagine carens;
 epith. templi. Ex a priv. et ἴστος.
 ἄνοστος, 1. sing. f. l. ind. v. ἴστος.
 ἄνοστος, frange, vel duc, 2. s. a. l. imperat. act.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, axe agitur. Ex ἴστος.
 ἄνοστος, ἴστος, ἴστος, ad axin pertinet. Ab ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, non politus. Ex a et ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, qui conflatus seu co-
 actus non est; (2) qui conflari seu cogi re-
 quit. Ex a priv. et ἴστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, epith. silvæ incædua in
 quam nemo lignatum ivit, in quo ligna
 non cæduntur. Ex a priv. et ἴστος, lignor.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, lignorum inopia.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, unde nemo ligna petiit.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, non lignosus, ligno carens;
 (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit.
 Ὅτι πρὸ ἀνοστος ἐν ἀνοστος ἴστος ἴστος, I. 11,
 155. Ex a priv. vel intens. et ἴστος, lignum.
 ἄνοστος, vid. ἀνοστος.
 ἄνοστος, ὁ δὲ ἢ, non confendus; (2)
 non adendum, aditus difficiles habens,
 asper; (3) intelligi non potest, conjectura
 non assequendus. Ἄνοστος ἴστος ἀνοστος
 ἴστος, Soph. Trach. 707.
 ἄνοστος, vid. ἄνοστος; (2) obscurus, sermo
 lingua peregrina, qui, ob eam rationem,
 intelligi non potest; (2) ἀνοστος βαρβαρῶν
 τῶν κτηνῶν σακακαλῶν, App. Mithr. 20.
 ἄνοστος, ἴστος, idem quod ἀνοστος, Hvs.
 ἄνοστος,

μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῆ, discedimus, Eur. Med. 938. Καὶ τοσούτων ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπαρένας, a patria, Luc. Ὅταν ἀπαρῆθ' ἀπ' αὐτῶν ὁ νομφίος, Luc. 5, 35. Μακρὰν γ' ἀποιόρας λίσαν ἐμῆς; procul navigas, Euripid. Iphig. in Aul. 664.

¹Απαίσιος, αἰδός, ὁ εἰς ἡ, liberis carens.

²Απαίσιος, α, ὁ εἰς ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii, obscenus, Ph. Ex ἀπὸ ἐτ αἰσα.

³Απαίσιος, adv. inauspicato.

⁴Απαίσσω, f. ἔω, proslilo cum impetu; (2) aberro. Κεὶ μὴ τῶδ' ὄμμα εἰ φρένας διάστροφου γνάμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, resilierunt, Soph. Aj. 447.

⁵Απαισχύνομαι, pudorem exuo.

⁶Απαίτιος, ὦ, f. ἴσω, reputo, postulo, exigo, ὅσαλ' ἀπῆταν τῷ πατρὸς, Soph. Phil. 361. Εἰ καὶ νύ κεν εἰκόθεν ἄλλο μίτρον ἀπαίτησις, Il. 23, 593. Οὐκ ἀπαίτημι στα, nolin reposci, Eurip. Phan. 605. Hinc

⁷Απαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

⁸Απαίτησις, εως, ἡ, repetendus, efflagitandus.

⁹Απαίτητικός, ἡ, ὄν, repetens, agens repetitorem, importunus exactiois.

¹⁰Απαίτιζω, f. ἴσω, postulo, exigo. Χρήματ' ἀπαίτιζοντες, ἴως κ' ἀπὸ πάντα δόξης, Odys. 2, 78. Ab ἀπαίτιος.

¹¹Απαίω, ὦ, ἀπαίωμαι, immineo, impendo, dependeo. Ἐπὶ δὲ ζώοντι δράκοντι δῶδ' ἀπῆρσεντ', Hesiod. Scut. 234.

¹²Απακοντίζω, f. ἴσω, jaculo.

¹³Απακρίβω, ὦ, f. ὦσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studioso exquiro; (3) exacte respondeo. Ex ἀκρίβης.

¹⁴Απακτός, εως, ἡ, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, abduco. Unde

¹⁵Απακτός, α, ὁ εἰς ἡ, ablati, abductus.

¹⁶Απακτός, abduco, Soph. ubi αἰ. πακτώ.

¹⁷Ἀπάλα, mollis, Dor. pro ἀπαλή, ab ἀπαλός.

¹⁸Ἀπάλασις, α, ὁ εἰς ἡ, lucta, vel calliditate, vel imposturis invictus, insuperabilis.

¹⁹Ἀπάλαστος, α, ὁ εἰς ἡ, palæstra imperitus, inexercitatus.

²⁰Ἀπαλάκω, repellere, Dor. pro ἀπαλάκω.

²¹Ἀπαλάκω, arceo, depello. Ὡς ἐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κίνας κερφαλῆς ἀπαλάκω, Il. 22, 348.

²²Ἀπάλαμος, et ἀπάλαμος, α, ὁ εἰς ἡ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α ἢ παλάμη.

²³Ἀπάλαμος, ὦμαι, deerro, vagor. Αὐτὸς δ' ἀπαλήσασαι ἄλλη χώρα ἀδρις ἐόν, Hesiod. Scut. 400. Ex ἀπὸ ἐτ ἀλάμοι, erro.

²⁴Ἀπάλασις, indignor, Hes.

²⁵Ἀπαλήω, ὦ, f. ἴσω, dedoleo, dolere desino; (2) animum despondeo, despero; (3) de stupore et inscitia summa. Οἱ τινες ἀπληγῆς τοῦ εἰναιτὸς παρῆδωκαν τῆ ἀσπιγίᾳ, Erih. 4, 19.

²⁶Ἀπάλησις, εως, ἡ, cessatio doloris, remedium contra dolorem. Ταχέϊαν ἀπάλησιν παρασκευάζωσα, Heliodor. 6.

²⁷Ἀπάληψον, 2. sing. a. 1. imperat act. Ab ἀπάληψω, f. ψω, præ. deungo; (2) deleo, oblitero. Δίωχ' δ' ἀπάληψον ἄμυναν, Phocyl.

²⁸Ἀπάληψω, idem quod ἀπαλέξω, Hom.

²⁹Ἀπαλήψισσις, ἡ, propugnaculum, auxilium.

³⁰Ἀπαλήψιστος, α, ὁ εἰς ἡ, a quo malum depelli non potest. Ex ἀπὸ ἀλέξω, et κακόν.

³¹Ἀπαλέξω, propulso, repello; (2) auxilior, Il. 24, 371.

³²Ἀπαλέωμαι, devito, evito, effugio.

³³Ἀπάληθεύω, f. εἴσω, verum dico.

³⁴Ἀπαλήσασαι, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάμομαι.

³⁵Ἀπαλήσασαι, f. ἴσομαι, curo. Οὐ δὲ κεν ἐς δεκάτης περιτελλομένους ἐιναιτὸς ἔλκε ἀπαλήσασον, Il. 8, 405 et 419. Ex ἀλθέω.

³⁶Ἀπάλησις, α, ἡ, hadus tenellus et delicatus. Ab ἀπαλός, mollis, tener.

³⁷Ἀπαλλάγη, ἡς, ἡ, discessus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio; (4) effugium; (5) alienatio, cum rem, seu venditione seu alio modo, e jure nostro emittimus, et vel-

ut emancipamus. (4) πιστωμένης συμφορᾶς ἀπαλλάγη, Soph. Antig. 1338.

³⁸Ἀπαλλακτικός, ἡ, ὄν, liberandi vim habens, salutaris.

³⁹Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.

⁴⁰Ἀπαλλάξ, adv. vicissim.

⁴¹Ἀπαλλάξω, defungi cupio, volo discedere, liberari. Desiderativum a fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, discedo. Ἀπαλλάξοντες τῷ Μηδικῷ πολέμῳ, Thuc.

⁴²Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas, discessus; (2) liberatio; (3) amissio; (4) alienatio. Vide ἀπαλλάγη. Ab

⁴³Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. ἄξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo e medio; (5) defungor vita; ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo; ἀπῆλλαγμένους, liberatus, perf. part. pass. ἀπῆλλαγῆ, discessit, a. 2. pass. Ἀπαλλάττειν ἀπὸ τινος, discedere; ἐκ τῆς χώρας, τινὰ τῆς ἀρβαλμίας ἀπαλλάττεσθαι διλοσύνης, τῶν κακῶν ἐς τὰ οἴκια. Δικαίος εἰμι τῶνδ' ἀπῆλλάχθαι κακῶν, Soph. Antig. 496. Μηδὲ σ' ἐκ γόον ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξωμαι οἱ κάτω θεοί, Id. El. 291. Ἀπῆλλαγμαί φέβου πρὸς τῆσδε, quod ad hanc, ibid. 785. Καὶ νῦν ἀπαλλάχοντες τῶν μακρῶν λόγων, omissis, ibid. 1335.

⁴⁴Ἀπῆλλάχθαι δ' ἀμυῆ, urget autem occasio rei gerendæ, Soph. El. 1338. (1) ἐνταῦθα μέντοι τῶνδ' ἀπαλλάσσω λόγων, finio, Eurip. Med. 790. Ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπῆλλαγμαί φέβου, Soph. Elect. 783.

⁴⁵Ἀπαλλοτριώω, ὦ, f. ὦσω, abalieno; ἀπῆλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. V. p. part. pass.

⁴⁶Ἀπῆλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τῷ Ἰσραήλ, Eriphes. 2, 12. Τῶν σωφρονέντων λογισμῶν αἰφνιδίως ἀπαλλοτριωθεῖς, Plut. de Fluvio. Πιεῖν δῶδασι τοῖς ἀπῆλλοτριωμένους ἔχρησι τὰς φρένας, Id. Ib. Hinc

⁴⁷Ἀπαλλοτριώω, εως, ἡ, abalienatio.

⁴⁸Ἀπάλλοτριξ, χροσ, ὁ εἰς ἡ, mollem comam habens.

⁴⁹Ἀπάλλοτριξ, ὦ, fut. ἴσω, idem quod

⁵⁰Ἀπαλοῖω, ὦ, f. ἴσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε εἰ δέτῃ λῶας ἀναυθὸς ἄχρησι ἀπῆλοτριπται, Il. 4, 522.

⁵¹Ἀπαλοφῆ, ἡς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.

⁵²Ἀπαλον, adv. molliter, delicate, Hom.

⁵³Ἀπαλοκρησ, ἴδος, ἡ, tenera delicata virgo, Athen.

⁵⁴ἈΠΑΛΟΣ, ἡ, ὄν, tener, mollis, delicatus.

⁵⁵Ἀπαλόσαρκος, α, ὁ εἰς ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex ἀσὰξ, caro.

⁵⁶Ἀπαλόστος, ἡ, teneritas, mollities.

⁵⁷Ἀπαλοσρεφῆς, εως, α, ὁ εἰς ἡ, delicate nutritus, saginatus. Ex τρέφω.

⁵⁸Ἀπαλόστος, ὄν, delicatus vestibis utens.

⁵⁹Ἀπαλόστρον, molli animo præditus. A φρόν.

⁶⁰Ἀπαλόστρος, contr. ἀπαλόστρος, α, ὁ εἰς ἡ, cute tenera et molli præditus. Ex χροσῆ.

⁶¹Ἀπαλόστρος, ὄν, idem quod ἀπαλόστρον, Eriph.

⁶²Ἀπαλόστρον, f. νῶδ', tenerum reddo, emollio, Gl. V. mollio, mollifico; ἀπαλόστρομαι, mollesco, Gl. V. Ab ἀπαλός.

⁶³Ἀπαλῶς, adv. molliter; (2) delicate.

⁶⁴Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpto, deleo, oblitero, demolior, everto, solo æquo.

⁶⁵Ἀπαμαρῶω, ὦ, f. ὦσω, tenebras offundo.

⁶⁶Ἀπαμάω, f. ἴσω, meto, abscondo. Ἀπ' ἔστα νηλεῖ χαλκῷ μῖνάς τ' ἀμῆσαντες, Od. 21, 300.

⁶⁷Ἀπαμαβλάκω, Hes. deero vel oberro, Sterph. potius ἀπαμαβλακῶω, Soph.

⁶⁸Ἀπαμαβλώω, abortior, Plut. ubi αἰ. ἐπαμαβλώω.

⁶⁹Ἀπαμαβλώω, hebetor, obtundo, Hom. Hymn.

⁷⁰Ἀπαμαβρότω, aberro, deerro. Σαρπηδῶν δ' αὐτῷ μὲν ἀπῆμπερὸς δεξι φασιν, Il. 16, 466.

⁷¹Ἀπαμείβετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi

⁷²Ἀπαμείβομαι, f. ψομαι, respondeo, vices sermonis meas alteri, qui suas dependerat, rependo, Eriph.

⁷³Ἀπαμείρω, separo, privo, aufero, pass. privor; (2) expers sum, cauro. Ἐνείκετι δὲ θεῶν ἀπαμείρωται αἶεν ἰόντων, Hes. Theog. 801. Τὸν δ' ἀπαμείρωμεν σφίτερον πτόρας, Apoll. Rhod. 3, 186. Κείνος ὅτε Ζωῆς ἀπαμείρωται, Id. 3, 785.

⁷⁴Ἀπαμείλω, ὦ, negligo, prorsus negligo.

⁷⁵Ἀπαμείρω, privo, ut simplex. V. ἀπαμείρω.

⁷⁶Ἀπαμείνω, suspensus, part. perf. pass. Ἰον. pro ἀπῆμείνω, a verbo ἀφάπτω.

⁷⁷Ἀπαμείνω, exuo.

⁷⁸Ἀπαμειλάκω, aberro. Ἀπῆμειλαξ, aberravit a proposito, Soph. Trach. 1139.

⁷⁹Ἀπαμείνω, propello, arceo; (2) resisto. Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπῆμεινον κακὸν ἤμαρ, Il. 9, 593. ἀπαμεινέσθαι τὴν πέναν, Herodot. Ὅ δ' ἐκ ἀπαμεινέτο χροσῆ, Odys. 11, 578.

⁸⁰Ἀπαμεινέω, vestimenta detraho, nudo, spolio.

⁸¹Ἀπαμεινός, ὦ, ἡ, denudatio. Τὸν παρὰ τῆς πτόρας γινόμενον ἀπαμεινισμόν τῷ τρέπῳ, Phurmit. de Nat. Deor. 30.

⁸²Ἀπαμεινέω, f. φέσω, idem.

⁸³Ἀπαμεινέω, idem.

⁸⁴Ἀπαμεινέω, decedo, abeo.

⁸⁵Ἀπαμεινέω, recusat, 3. sing. a. 1. ind. med. Poet. et Dor. pro ἀπαμεινέω.

⁸⁶Ἀπαμεινέω, recusare, a. 1. inf. med. Ab

⁸⁷Ἀπαμεινέω, respuo, renuo, recuso, rejicio: ἀπαμεινέται, aspernatur, Ph. Ἐπίδῳ δ' ἀπαμεινέσθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσι, Hesiod. Op. 452. Θεῶ ἐνὶ νηὶ, Odys. 10, 297. Μὴ ξενεπαθῆ, μηδὲ ἀπαμεινέται, Plutarch. de tuenda Sanitate Præcepta, 132.

⁸⁸Ἀπαμεινέω, impudenter attento; impudenter ago; ἀπαμεινέω, depuduit, Ph. a. 1. (ἀπὸ in hoc et talibus habet vim τῷ penitus, funditus, Eriph.)

⁸⁹Ἀπαμεινέω, ὦ, f. ἴσω, impudenter megero, impudentia uxor. Ἀλλισκόμῳ δὲ ἀπαμεινέωσιν, Heliodor. 8.

⁹⁰Ἀπαμεινέω, f. αλώσω, absumo, detero, erogo. Hinc

⁹¹Ἀπαμεινέω, εως, ἡ, consumptio.

⁹²Ἀπαμεινέω, εως, ἡ, demigratio, transmigratio; (2) emotio, extractio a scdibus patrii. Ab ἀμεινέω.

⁹³Ἀπαμεινέω, ὦ, f. ὦσω, virilem reddo; ἀπαμεινέω, virilitatem seu viriles annos consequor.

⁹⁴Ἀπαμεινέω, adv. sine, procul, seorsim.

⁹⁵Ἀπαμεινέω, ὦ, f. ἴσω, defloreo, emarcesco, florem amitto. Hinc

⁹⁶Ἀπαμεινέω, εως, ἡ, deflorescens actio; (2) florum marcor et fluxus.

⁹⁷Ἀπαμεινέω, f. ἴσω, defloro, decerpo. Hinc

⁹⁸Ἀπαμεινέω, ἄτος, τὸ, actio decerpendi florem, Schol. Pindari ad Olymp. 1, 23.

⁹⁹Ἀπαμεινέω, ὦ, ἡ, linea subtilis et visum effugiens; (2) deforatio.

¹⁰⁰Ἀπαμεινέω, f. ἴσω, carbones accendo; (2) torreo, asso; (3) anthracas, seu pisces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ τὸ ἀνθραξ. Hinc

¹⁰¹Ἀπαμεινέω, ἴδος, ἡ, piscis genus cui convenit assatio; (2) placenta seu lagani genus.

¹⁰²Ἀπαμεινέω, ἄτος, τὸ, quidvis tostum in prunis.

¹⁰³Ἀπαμεινέω, ὦ, f. ὦσω, in carbones verto, seu redigo, exuro.

¹⁰⁴Ἀπαμεινέω, inhumaniter, crudeliter ago.

¹⁰⁵Ἀπαμεινέω, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab

¹⁰⁶Ἀπαμεινέω, α, ὁ εἰς ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens, solitarius.

¹⁰⁷Ἀπαμεινέω, adv. inhumaniter, crudeliter.

¹⁰⁸Ἀπαμεινέω, discedentis, præ. part. med. f. g.

¹⁰⁹Ἀπαμεινέω, ὦ, idem quod

¹¹⁰Ἀπαμεινέω, f. φέσω, excito alicunde, surgere facio; ἀπαμεινέω, surgo, exsurgo, discedo, migro. Ἀπαμεινέω ἀπὸ τῆς πόλιος, Herodot.

¹¹¹Ἀπαμεινέω, idem quod simplex, Hom.

¹¹²Ἀπαμεινέω, ὄν, simplex; a calliditate, fraudibus, alienus; (2) non exquisitus.

¹¹³Ἀπαμεινέω, adv. simpliciter, tenuiter, sine arte.

¹¹⁴Ἀπαμεινέω, præ. inf. act. contr. pro ἀπαμεινέω.

¹¹⁵Ἀπαμεινέω, adv. ubique passim. Ab ἄπας.

¹¹⁶Ἀπαμεινέω, adv. undique, undiquaque.

¹¹⁷Ἀπαμεινέω, idem quod ἀπαμεινέω.

¹¹⁸Ἀπαμεινέω, adv. quaquaversum.

¹¹⁹Ἀπαμεινέω, adv. in omnem partem, quocumque.

¹²⁰Ἀπαμεινέω, ὦ, f. ἴσω, obviam procedo, occuro;

curro; (2) me confuro quo; (3) pervenio; (4) respondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) *ap. LXX.* percutere, interficere; (8) supplico, veneror; (9) addico, id est, consensum et approbationem deorum significo. Ὁς ἱεροῖς αὐτοῖς ἀπῆνταν, quasi sacra venerabatur, *Porphyr. de Abstn.* 2, 6. (9) τῶν δὲ ἱερῶν ἐν ἀπαντόντων, sed cum non addecerent victimæ, *Arrian. de Rebus Samniticis.*—Ἀπαντῶν τοῖς πολέμοις εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς τὴν τιμῆσιν, deprecari; πρὸς σε, ἐπὶ τὴν μνηστῆσαν πρὸς τὸ δικαστήριον τοῖς ἐρημίνοις.

Ἀπάντη, ubique, undiquaque. *Ab ἄπαν.*

Ἀπάντη, ἄτος, τὸ, occursum, congressus; (2) pernicies, *Sym.* Περῶν εἰς ἀπάντημα, venire in occursum, *Eurip. Or.* 512. *Ab ἀπαντῶ.* Unde

Ἀπάντησις, εἰς, ἢ, occursum; (2) responsio; (3) supplicatio, dies festus; (4) apparatus, comitatus; (5) consuetudo, conversatio, congressio; (6) idem quod ἀποδοχή, 2.

Ἀπαντικῶν, adv. e regione.

Ἀπαντίον, adv. idem. *Ex ἀπὸ ἐτ ἀντί.*

Ἀπαντῶν, ὦ, f. ἴσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. (3) ἀλλ' ἴμωσι βάρος ψυχῆς ἀπαντῶν ἐν, *Eurip. Alcest.* 354.

Ἀπαντῶμαι, resisto. *Ab ἀπαντῶ.*

ἈΠΑΞ, adv. semel; (2) omnino, prorsus.

Ἀπαξίπαι, ὡσα, ἅπαν, simul omnis, universus, cunctus.

Ἀπαξίπαι, adv. universe, in universum, omnino.

Ἀπαξία, ας, ἢ, indignitas. *Ab*

Ἀπαξίος, ε, δ, ζ, ἦ, indignus. *Hinc*

Ἀπαξίω, ὦ, f. ἴσω, dedignor, indignum reposito; (2) recuso, deprecor, ut indignum, iniquum. *Ὁδὲ αὐτὴν τῶν καλλίστων ἀπαξίωσι, Aristot.* *Hinc*

Ἀπαξίωσις, εἰς, ἢ, deignatio, contemptio, despicientia.

Ἀπάρος, remotus, *Dor.* pro ἀπόρος.

Ἀπαρτος, ον, non cognatus, alienus; (2) sine avo, cujus avus non superstes est, aut ignobilis est.

Ἀπαρτέτος, ε, δ, ζ, ἦ, non transitorius; (2) perpetuus; qui non transit in alium, v. gr. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, epith. legis; (4) act. qui non fallit, peccat, legem violat. *Ex ἀπὸ ἐτ παρατέτιν.*

Ἀπαρτέτιος, adv. citra transgressionem.

Ἀπαρτέλασος, ε, δ, ζ, ἦ, nullam sobolem proferens; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. *Ex α priv. et παρατέλασάνω.*

Ἀπαρτέλητος, ε, δ, ζ, ἦ, incomparabilis; (2) dissimilis; (3) insociabilis.

Ἀπαρτέλητος, adv. injussu; (2) sine denunciatione progressa. *Ex α priv. et παρατέλητω, jubeo.*

Ἀπαρτέρετος, ε, δ, ζ, ἦ, qui definiti, circumscribi nequit, *Polyb.*

Ἀπαρτέργιος, ε, δ, ζ, ἦ, perpetuus, constans, qui a proposito aut suscepta sententia abduci et depelli nequit.

Ἀπαρτέριος, ε, δ, ζ, ἦ, non receptus, non traditus a majoribus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. *Ex παρατέριον.*

Ἀπαρτέριος, ε, δ, ζ, ἦ, epith. libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; *ap. Diog. L.* *Ex α priv. et παρατέριον.*

Ἀπαρτίστος, sustulisse, a. 1. inf. act. verb. ἀπαίρω.

Ἀπαρτίστος, spoliatus, part. perf. pass. *Ion.* et per *reduplic.* pro ἀφρημίσις. *Ab ἀφαίρω.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, inexcusabilis; (2) implacabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus nec proctio flecti potest; (3) inevitabilis, necessario subeundus; (4) in neut. durum, grave, ut ἀνήκεστον, *Polyb.* *Ex παρατέριον.*

Ἀπαρτίστος, adv. inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat, necessario.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non occultus, apertus, manifestus, nulla verecundia, nulla dissimulatione utens. *Ex α priv. et παρατέριον.*

Ἀπαρτίστος, adv. manifeste, aperte; (2) impudenter.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, inconsolabilis; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus.

Ἀπαρτίστος, ον, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

Ἀπαρτίστος, adv. temere, sine consilio.

Ἀπαρτίστος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαρτίστος, ον, cui superflui crines dempti ac velut ablecti non sunt, *Steph. al.* idem quod ἀπαρτίστος.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, immutabilis; (2) non differens, per omnia similis.

Ἀπαρτίστος, adv. absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Ἀπαρτίστος, ας, ἢ, immutabilitas, constantia. *Ex α priv. et παρατέτιν, multo.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. *Ex α priv. et παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, adv. ita ut non decipiaris vel decipi possis.

Ἀπαρτίστος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non comparabilis, qui in certamen et contentionem non venit, nihil par habens. *Ex ἀμύλλω.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, qui flecti, exorari nequit; ferus, durus; qui agi secum non patitur; (2) inconsolabilis. *Ex α priv. et παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, idem; qui nequit verbis mulceri. *Φοβερὸν γὰρ ἀπαρτίστων ὄμμα παλιῶν, Eurip. Iphig. in Aul.* 620.

Ἀπαρτίστος, adv. nullo solatio relicto.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non prædicitus, liber ab impedimentis, non intricatus. *Ex α priv. et παρατέτιν, pedes implico.*

Ἀπαρτίστος, adv. sine impedimento.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. *Ex παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, adv. genuine, non simulato.

Ἀπαρτίστος, qui sustulit, a. 1. part. verb. ἀπαίρω.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, inconcussus, immutatus, firmus. *Ex α priv. et παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, adv. inconcussus.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, nulla nota insignitus; (2) incelebris. *Ex παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non insignitus, non adnotatus. *Ex παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, nullo insigni notus; (2) incorruptus, illasus, integer, sanus.

Ἀπαρτίστος, ας, ἢ, negligentia vel defectus necessarii ad rem agendam apparatus.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, imparatus.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, idem; item simplex, tenuis, nullo ambitioso molestoque apparatu, frugalis, de genere vitæ. *Ex α priv. et παρατέτιν, apparatus.*

Ἀπαρτίστος, adv. imparate, sine præmeditatione.

Ἀπαρτίστος, ον, implacabilis. *Ἀ σπίνδομον.*

Ἀπαρτίστος, vel ἀπαρτίστος, f. ἀξω, abscindo, amputo; (2) vi depello, deturbo. *Ἀντικρὺ δ' ἀπαρτίστος, Il.* 16, 116. *Ἀπαρτίστος δὲ χαμαῖς, Il.* 14, 497. *Ὁδὲ ἀπαρτίστος κρατὰ βίβη βέλει μολῶν τῷ εὐγεῖ, Soph. Trach.* 1032.

Ἀπαρτίστος, ον, qui mutari non potest.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, inobservatus, memoria non traditus; (2) inobservabilis. *Ex ἀπὸ ἐτ παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, adv. sine observatione, negligentiter.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, qui vulsus non est, hirsutus. *Ex ἀπὸ ἐτ παρατέτιν, vello.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. *Ex ἀπὸ ἐτ ἀράωμαι.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, inclinatus; (2) inclinabilis, non mutabilis, flecti non facilis; (3) non declinans. *Ex α priv. et παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, adv. recta, rigidè, severe, nullo divrticulo.

Ἀπαρτίστος, ον, inconcussus, illasus, *Ἀ*

τρῶν.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, incorruptus, *Suicer.*

Ex α priv. et παρατέτιν, corrumpo.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, idem et ex iisdem.

Ἀπαρτίστος, adv. incaute, nulla observatione, animadvertente. *Ex παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non perperam, falso signatus; (2) non adulterinus; (3) illasus, inviolatus. *Ex παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, ον, merus, epith. vini.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, nihil cedens, pertinax; (2) de milite, fortis, cedere nescius. *Ex παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, adv. pertinaciter, constanter, fortiter.

ἈΠΑΡΤΙΓΙΑ, ας, ἢ, herbæ certæ nomen.

Ἀπαρτίστος, τὰ, primitiæ. *Ex ἀπαρτίστος.*

Ἀπαρτίστος, f. ἴσω, ære prasente, pecunia numerata muto, vende. *Τὸν ὄνον ζ τὰ ὄψω ἀπαρτίστος, Themist.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, æstimatio rei in pecunia numerata. *Ἀ prac.*

Ἀπαρτίστος, ὦ, f. ἴσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαρτίστος, in argentum verti. *Ab ἄρτρος.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, inviolandus, non mutandus vel movendus, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexugnabilis, *Suicer.*

Ex α priv. et παρατέτιν.

Ἀπαρτίστος, adv. ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; *ap. Diol. Sic.*

Ἀπαρτίστος, ον, idem quod ἀπαρτίστος.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, minime implicitus, non impeditus, qui impedi non potest. *Ex α priv. et παρατέτιν, impredio.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, cui nulla subdest declaratio certæ, proprie designatæ rei; infinitus; ἀπαρτίστος, infinitivum, *Gl. V.* *Ex παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, adv. absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum, *ap. Gramm.*

Ἀπαρτίστος, ον, attentus, diligenter cogians, ita ut cogitationes omnes alienas excludat. *Ab ἐνθυμῶμαι.*

Ἀπαρτίστος, adv. diligenter, cogitate. *Ἀ*

pr.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, minime perturbatus. *Ex α priv. et παρατέτιν.*

Ἀπαρτίστος, f. ἴσω, displaceo, improbor; (2) improbo, repudio; et (3) ἀπαρτίστος, ægrie fero. Ἀπαρτίστος, μὴ τῷ γράφω. *Ἐν μόνῳ με τῷ ἠθέτην ἀπαρτίστος, Plat.* *Hinc*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, ingratus, injucundus, ita ut non placat.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, inconsolabilis. *Ex α priv. et παρατέτιν, consolor.*

Ἀπαρτίστος, adv. inconsolabiliter.

Ἀπαρτίστος, f. ἴσω, juvo, auxiliando propulso.

Ἀπαρτίστος, adv. (vel potius accus. plur. adjectivi ἀπαρτίστος, adverbialiter sumptus) indecore, non more virginum. Ἀπαρτίστος ἀλῶμενα, indecore errans, *Eurip. Phœn.* 1729.

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non decens virginum. Ἀπαρτίστος μὴ τῷ, *Eurip. Iphig. in Aul.* 993. *Ex α priv. et παρατέτιν, in virginitate maneo.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, non amplius virgo, vitata virgo.

Ἀπαρτίστος, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπαρτίστος.

Ἀπαρτίστος, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀπαίρω, tollō.

Ἀπαρτίστος, ὦ, f. ἴσω, pernumero, percenseo; (2) numero, enumero, recenseo. Ἀπαρτίστος ἀπαντῶν τὸ σπένδωμα, *Xen.*

Ἀπαρτίστος, a. 1. part. act.

Ἀπαρτίστος, εἰς, ἢ, cnumeratio, recensio.

ἈΠΑΡΤΙΝΗ, ης, ἢ, Aparine, herba quadam, *Angl. CLEAVERS, GOOSE-GRASS.*

Ἀπαρτίστος, ὦ, f. ἴσω, sufficio, satis sum.

Ἀπαρτίστος, εἰς, ἢ, sufficiens. *Ἀ prac.*

Ἀπαρτίστος, ε, δ, ζ, ἦ, vntus septentrionalis. *Ex ἄρτρος, septentriv.*

Ἀπαρτίστος, ἔμαι, f. ἴσωμαι, abnego, denego, recuso. *Ὁδὲ μὴ σε ἀπαρτίστος, Marc.* 14, 31.

Hinc

Ἀπαρνήσις, *ews, ἡ*, abnegatio, *Gl. V.*

Ἀπαρητής, *ῆ, ὁ*, abnegator, *Gl. V.*

Ἀπαρνος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, qui pernegat.

Ἀπαρνούμαι, aufero. *Ex ἄρνούμαι, capio.*

Ἀπαρδύεσθαι, *ον*, inaccusare, per quem via non datur, non munita est, &c. *Ex ἀδύειν, iter facio.*

Ἀπαρῶν, tolle, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. *ἀπαρῶν.*

Ἀπαρῶμηνος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. *Ex a priv. et παρῶμηνος, incito.*

Ἀπαρῶν, *ῶ, f. ἴσω*, masculinum reddo.

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, qui libere loqui non audeat; (2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit; (3) libertate privatus.

Ἀπαρσις, *ews, ἡ*, profectio, abitio, discessus. *Ab ἀπαρῶν, ἡ, 2.*

Ἀπαρῶν, *ῶ, f. ἴσω*, suspendo; (2) dirimo, removeo, seorsim suspendo; (3) colloco; (4) proficiscor; (5) perficio, consummo. *Ἐν γὰρ προθυμία τὸ πᾶν ἀπέρῃσας, Joh. Chrysost. in Matth. Homil. 7. Ἀπαρῶν τὸς ἐλπίδας ἔκ τινος, Luc. ἀπαρῶμαι, separo, disto. Hinc*

Ἀπαρῆσιος, *ews, ἡ*, appensio.

Ἀπαρῆ, *adv. plane, omnino, al. ἀπαρῆ, ab hoc tempore; nullo idaneo vultore.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, supellex, sarcina. *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ews, ἡ*, supellex; (2) profectio; (3) actio honorum. *Ab eod.*

Ἀπαρῆσιος, *adv. absolute et perfecte, consummato et completo numero. Ab*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, perfectum et absolutum reddo, omnibus numeris expleo; (2) quadro, aequiparo, adaquo; (3) in jure antiquo, transigo; (4) divido, disjungo; (5) definio, finio; (6) preparo, *Gl. V. peritio, consumo; ἀπαρῆσιος, peragitur, Ph.*

Ἀπαρῆσιος, *ews, ἡ*, integra summa, rotunda ratio. *Ex ἀπὸ ἀρῆσιος, et λόγος.*

Ἀπαρῆσιος, *ews, ἡ*, perfectio, consummatio. *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, consummatio. *Ab eod.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, absolutior, ad perfectionem et absolutiorem alicujus rei pertinens.

Ἀπαρῆσιος, *adv. accurate, perfecte.*

Ἀπαρῆσιος, auferendum, *Aristoph.*

Ἀπαρῆσιος, idem quod

Ἀπαρῆσιος, *f. ῆ*, idem quod

Ἀπαρῆσιος, *f. ῆ*, haurio, detraho.

Ἀπαρῆσιος, *f. αἰώω*, antiquum reddo; (2) antiquo nomine appello; (3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, f. ἴσω*, antiquum reddo, obsolescere facio; *ἀπαρῆσιος, antiquor, obsolesco. Ex ἀπὸ ἀρχαῖος, antiquus.*

Ἀπαρῆσιος, *pres. inf. med. v. ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, primitia. *Ex ἀπὸ ἀρχῆ.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, idem. *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *adv. statim, ab initio.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἀρῆσιος*, primitias solvo et decerno; (2) libamenta facio; (3) primas partes recipio, primitias occupo. *Ἄλλ' ὄν' ἀπαρῆσιος, μετὰ τὴν τήρησιν ἐν πυρὶ βάλλεν, Odys. 14, 442. Ex isd.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, dux, praefectus, *ar. Esch.*

Ἀπαρῆσιος, *an, Gen. ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, omnis, universus; (2) omnino, cum additur numero; ἀπαρῆσιος, universi. Ex a collect. et πᾶς.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, fuliginem excutio. *Ex ἀπὸ ἀπὸ βόλη, fuligo.*

Ἀπαρῆσιος, *gen. pl. Ion. pro ἀπαρῆσιος, ab ἄπαρ.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, desilio, desulto; (2) exilio praefatio.

Ἀπαρῆσιος, palpito, singultivo, *ut simpli.*

Ἀπαρῆσιος, idem quod ἀπαρῆσιος, aberto. *Γνώμης ἀπαρῆσιος τῆς ἐμῆς, Soph. Aj. 447.*

Ἀπαρῆσιος, *adv. jejune. Ab ἄπαρσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, jejuniatio; (2) de eo qui nondum cibum sumpsit, *ἀσιτία, Ern. Ab eod.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, qui non gustavit; (2) jejuniatio. *Ex a priv. et πᾶς, gusto.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ψω*, fulguro, corusco.

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, f. ἴσω*, negotium facesso; (2) impedio, occupo, abstraho.

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, f. ἴσω*, occupatio, *ut simpli.*

Ἀπαρῆσιος, *defraudat, 3. sing. pres. ind. act. contr. pro ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *adv. sine strepitu, sine crepitu.*

Ἀπαρῆσιος, *decipiat, 3. sing. pres. imperat. act. contr. pro ἀπαρῆσιος.* *Ab*

ἈΠΑΡῆσιος, *ῶ, f. ἴσω*, fallo, decipio, impono. *Μηδῆς ἡμᾶς ἀπαρῆσιος κενούς λόγους, Epih. 5, 6. Καὶ Ἄδριανός ἐκ ἠπαρῆσιος, 1 Tim. 2, 14.*

Ἀπαρῆσιος, *et ἀπαρῆσιος, adv. procul, seorsum. Ex ἀπὸ ἀπὸ πτερ, sine.*

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, ὁ*, deceptor, veterator. *Ab*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, deceptio, fallacia, fraus; (2) delectatio, suavis inanis. *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *a. 1. inf. pass. verbi ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, idem et ab eod.

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, fallacia, impostura, fraus; (2) oblectamentum. *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, ὁ* ἢ *ῆ*, virum decipiens. *Ex ἀπαρῆσιος et ἀνήρ, vir.*

Ἀπαρῆσιος, *3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ews, ἡ*, deceptio. *Ab eod.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, ad decipiendum aptus.

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, nou calcatus; (2) qui calcari nequit. *Ex a priv. et πατίω, calco.*

Ἀπαρῆσιος, *et*

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, f. ἴσω*, dedecore afficio. *Ὀνείκ' ἀπαρῆσιος πτόδουκε Πηλεΐωνα, Il. 13, 113.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπαρῆσιος, *nom. pl. part. pres. act. contr. pro ἀπαρῆσιος.* *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, ὁ* ἢ *ῆ*, sine patre natus; Vulcani cognomen apud Theocritum. *Apud Plutarch. in Problem. ἀπαρῆσιος, σπέρμι vertuntur; (2) patre orbatus; (3) posthumus;*

(4) abdicatus a patre, aut neglectus; (5) spurius, extra matrimonium natus; (6) obscuro, sordido patre natus; (7) cujus pater ignoratur.

Ἀπαρῆσιος, *exsiccio, Call.*

Ἀπαρῆσιος, *f. αἰώω*, lucem edo, splendorem reddo. *Ex ἀπὸ ἀπὸ ἀνήρ, splendor. Hinc*

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, ὁ*, splendor.

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, idem.

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, idem.

Ἀπαρῆσιος, *pres. inf. act. pro ἀπαρῆσιος.* *Ab*

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, f. ἴσω*, renuncio; (2) veto, interdico, prohibeo; (3) deficio, defatigo.

Ἐργὸν δ' ἀπαρῆσιος ἡ ὑπὲρ τ' Ἀπειθῶν, τῆ τε συμπαντος στρατῆ, *Soph. Phil. 1282. Ἐπὶ τῆς λιμῆς τριῶν ἡμερῶν ἀπηνήθησας, Luc.*

Ἀπαρῆσιος, *nom. plur. a. 1. part. act.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, arroganter me gero; (2) pertinaci contumacia utor. (2) ταῦτα μεγάλας τι ἰσχυρῶν Ἀλεξάνδρου, τὸ μήτε ἀπαρῆσιος ἀσπασσῆσαι ἐπὶ κακῆ, quod non contumaciter perdurar in malo, *Arr. Hist. Alex. 4, 9.*

Ἀπαρῆσιος, *asurum esse, f. 1. inf. med. Att. pro ἀπαρῆσιος.* *Ab*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, idem.

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, eo ipso die redeo.

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, τὰ*, dies quo sponsus apud socerum seorsim a sponsa pernoctat. *Ex ἀπὸ.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, seorsim stabulor, seorsim stationem habeo; (2) seorsim pernocto. *Ex isd.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ*, qui die ἀπαρῆσιος a sponsa mittitur sponso. *Ab ἀπαρῆσιος.*

Ἀπαρῆσιος, *innoxius, qui non nocet, Ern. seorsim stabulans, Steph.*

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, qu. dic. respirationem aufero, i. e. occido; (2) aufero, eripio; (3) fruor, delibo de re, fructum capio, mercedem nanciscor. (1) μετὰ τὴν θυμὸν ἀπηνήθη, Hesiod. Sc. Herc. 428. (3) ἀπὸ τ' ἐναλλάξσασθαι θυμὸν θυμῶν πρὸς τῶν ἀπηνήθη, Eurip. Andr. 1028. Ab αἰώω.*

Ἀπαρῆσιος, accipio, fruor. *A praec.*

Ἀπαρῆσιος, *adv. sine fine, sine requiete. Ab*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, indesinens, non cessans, irrequietus; (2) sine careo, perpetuus. *Ex a priv. et παύω, finio.*

Ἀπαρῆσιος, *adv. statim, illico.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, sponte subministro.

Ἀπαρῆσιος, *ῶ, f. ἴσω*, perfuga sum.

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, cervicem incido, seu frango; (2) contumaciter reluctor; (3) fræno. *Ex ἀπὸ ἀπὸ ἀνήρ, cervicem.*

Ἀπαρῆσιος, *exsiccio, Suid.*

Ἀπαρῆσιος, *fallo, decipio. Ὀὔτις σε Περσεφόνεια Διὸς θυγατὴρ ἀπαρῆσιος, Odys. 11, 216. Ab ἀπὸ.*

Ἀπαρῆσιος, *f. ἴσω*, despumo. *Ex ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

ἈΠΑΡῆσιος, *decipio, fallo. Μη τίς με βροτῶν ὑπάροισ' ἐπίσσειν, Odys. 23, 216.*

Ἀπαρῆσιος, *a. 1. part. pass. ab ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπαρῆσιος, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, caligine offuscatus, *Arct. Ex ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, caligo.*

Ἀπαρῆσιος, *idem quod simpl. Call.*

Ἀπαρῆσιος, *obsolesco, mutilus fio; ex usu hominum tollor, ineptus reddor. Ab ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπαρῆσιος, *qui nexuit, a. 1. part. act. Ion. pro ἀπὸ ἀπὸ, a verbo ἀπὸ ἀπὸ, necto.*

Ἀπαρῆσιος, *successit, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἀπὸ ἀπὸ, a verbo ἀπὸ ἀπὸ, pro ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπαρῆσιος, *3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπαρῆσιος, *discessit, 3. sing. a. 2. ind. act. et*

Ἀπαρῆσιος, *3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπαρῆσιος, *1. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, ablatio.*

Ἀπὸ ἀπὸ, *ῆ, ὁ*, pronepos. *Ex ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, nepos.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *f. ἴσω*, vel ἴσω, in manus porrigo, praeco.

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *dulcis crasit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, dulcem reddo.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *adv. desperate, per desperationem. Ex ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, despero. Unde*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. sing. a. 1. ind. pass.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, pro ἠπαρῆσιος, *Steph.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *divisisti, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Pael. pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, seu ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, caput amputo.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, recepit, 9. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, recipio.*

Ἀπὸ ἀπὸ, *abedo, ambedo, derodo.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *peregre profectus sum, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *2. sing. imperf. ind. pass. v. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ. A verbo eod.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, calcis carens, excalceatus. *Ex a priv. et πῆλον, calcis.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *ῶ, ὁ*, idem quod ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *Call.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, pernocto.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *ῆ, ὁ* ἢ *ῆ*, planus, campestris. *Ex a idem quod ἐμῆ, et πῆλον, Steph. et idem quod ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, a. sic ἄπὸ ἀπὸ, et hinc ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, solum, quod est a pedibus proximum, Ern.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *reddidisti, 2. pl. a. 2. v. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *1. sing. aor. 1. ind. act. Att. et per Aporocoren, pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, a verbo ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, auifugio.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *inus, sed hinc ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, a. 1. pass. Ἐβύσσ' ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ με τὰς δακτύλους, Aristoph. Av. 26. (ἀπὸ ἀπὸ, Ern.)*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *ob seq. adspiratum, et ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, a verbo ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, nego.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, *3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, a verbo ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, arceo.*

Ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.

ἄπειρος, ὄν, pedem non habens. Ἀ πείρα, res.
 ἄπειρωμένος, exauctoratus, part. perf. pass. verbi ἀποζώνυμι, exauctoro.
 ἄπειρη, aberrat, 3. sing. imperf. ind. Poet. pro ἄπειν, a verbo ἄπειμι, absum.
 Ἀπίθανον, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνῆσκει.
 Ἀπίθωτο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἀποθνήμι.
 Ἀπίθωλε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποβάλλω.
 Ἀπιθίζω, f. ἴσω, desuefacio; ἀπιθισμένοι, desuetus, Ph. perf. part. pass.
 ἄπι, abi, 2. sing. præs. imperat. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.
 Ἀπίδων, inusit. unde aor. 2. ἀπίδων, respicio, oculos converto ad aliquid, animum ad aliquid intendit. Ἀπίδων, Joseph. Maccab. 17.
 Ἀπειθαρχία, ας, ἡ, inobedientia, recusatio. Ex πειθαρχέω, obedio.
 Ἀπειθέω, ὦ, f. ἴσω, non pareo; (2) non credo; Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῶν υἱῶν, Joas. 3, 36. Ab eod.
 Ἀπειθή, dimissus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἄφειθη, a verbo ἄφίημι, dimitto.
 Ἀπειθής, εως, ὁ ἄπειθῶν, contumax, inobediens; (2) incredulus. Ex a priv. et πείθω. Hinc
 Ἀπειθία, ας, ἡ, persuasionis obedientiaque contraria contumacia; diffidentia; (2) incredulitas.
 Ἀπειθῶς, adv. non obedienter, &c.
 Ἀπεικάω, f. ἴσω, adsimilo; (2) comparo. Ὡς εἰς θεαίς αὐτῆν ἀπεικάω, Luc. Ἀπεικάωται τοῖς μέρεσι, Plat. Hinc
 Ἀπεικάωσι, ας, ἡ, adsimilata et expressa figura.
 Ἀπεικασμα, ἄσος, τὸ, simulacrum, imago.
 Ἀπεικονίζω, f. ἴσω, cffingo ad imaginem seu exemplar. Ἄναγιγλι πρὸς τὸν ἐκτίμωποντι τὸν δεχόμενον ἀπεικονίζω, Philo. Hinc
 Ἀπεικονίσμα, ἄσος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar; (2) effigies; specimen, simulacrum, Gl. V.
 Ἀπεικός, οἴα, ὄς, absimilis, surdus, incongruus. Ab ἀπεικω.
 Ἀπεικώσασα, part. præs. act. Poet. pro ἀπεικώσωσα.
 ἈΠΕΙΛΑΕΩ, ὦ, f. ἴσω, minor, mitor, interminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior; (4) voveo. (4) ἄδ' ἠπέιλῃσιν ῥέξω ἐκατόμην, Il. 23, 863. Ἀπειλῆν Σάνατον τει, τινὶ εἰ μὴ, κατὰ τινος. Ἄρ' ἀπειλῶσι γε υἱόν; Aristoph. Av. 315. Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τῆ μη ὑπακούσαντος, Plut.
 Ἀπειλέω, involvo, implico. Ἀπειλήθηνα δὲ τὸν Ἄριον ἐς ἀπορίην, Herodot. 1, 24. Τὸν δὲ ζῆα ἐς ἀπορίην ἀπειλήμην, Id. 2, 141. Ἄνδρας ἐς ἀναγκάσειν ἀπειλήθηνας, Id. 8, 109. Ex ἀπό et εἰλέω.
 Ἀπειλή, ἡς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio. A præc.
 Ἀπειλήμα, ἄσος, τὸ, minæ.
 Ἀπειλήτεια, ας, ἡ, quæ minatur.
 Ἀπειλήτην, μινατι συνι, 3. dual. a. 1. ind. act. Ion. et per Syncor. pro ἀπειλησάτην. Ab ἀπειλέω.
 Ἀπειλητής, ἦρος, ὁ, qui minatur, minax.
 Ἀπειλητήριος, ἴα, ὄν, idem.
 Ἀπειλητικός, ἡ, ὄν, idem.
 Ἀπειλητικός, adv. minaciter.
 Ἀπειληφόρος, ὄν, minax.
 Ἀπειλήφασιν, recerunt, 3. pl. plusq. perf. ind. act. Att. pro ἀποληλήφασιν, ab ἀπολαμβάνω.
 Ἀπειμι, f. ἴσωμι, absum. Ex ἀπό et εἰμι.
 Ἀπειμι, abeo, proficiscor; (2) abibo. Ex ἀπό et εἰμι, vado, eo.
 Ἀπειμύμην, 1. sing. a. 1. ind. med.
 Ἀπειμύ, abdicavi, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. λαπέμιν, abnuce, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare se magistratu; (3) repudiare; (4) deficere, desperare; (5) negare alicui, interdicere, vetare; (6) dissuadere. med. ἀπέμυσαν, repudiare, negare, &c. Τῶσι θεοῖσιν ἀπειμύν διὰ τῆς χροίας ὑμείρους μὴ διαφθεῖν, Aristoph. Av. 564.
 Ἀπειμύγδαια, ας, ἡ, nimia, item infinita, beneficentia, item nimia magnificentia, imperitia; Gl. V. infirmitas. Ab

Ἀπειράγαθος, ας, ὁ ἄπειρος, infinite bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος et ἀγαθός, bonus.
 Ἀπειράγαθος, adv. imperite.
 Ἀπειράγαις, adv. infinitis modis seu vicibus.
 Ἀπειράντος, ας, ὁ ἄπειρος, infinitus; pro ἀπείραντος.
 Ἀπειράστος, ας, ὁ ἄπειρος, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex a priv. et πειράζω, tento.
 Ἀπειράστος, ας, ὁ ἄπειρος, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non est factum. Ex a priv. et πειράω, tento.
 Ἀπειράχως, adv. infinitis modis. Ab ἄπειρος.
 Ἀπειρέω, f. ζω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo; (6) propulso. (6) τίς ταῦτ' ἀπειρέω; Soph. Aj. 1280. Τῶν νόμων ἡμῶν ἀπειρέω, ὃν ἔθηκεν ἡ πόλις, Aristoph. Vesp. 465.
 Ἀπειρόσιός, ας, ὁ ἄπειρος, et ἀπειροσίου, ἴα, ἴον, infinitus, immensus. Ab ἄπειρος.
 Ἀπειρέω, ὦ, f. ἴσω, defatigo, viribus concido.
 Ἀπειρέωκός, fessus, Gl. V. part. perf. act. ἀπειρέωκός, interdictus, Gl. V. odiosus, Heliod. 4, 180. v. ἀπειρέω.
 Ἀπειρέωτος, ας, ὁ ἄπειρος, idem quod ἀπειράστος. (2) inexpertus.
 Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex a priv. et πείρα.
 Ἀπειρίδιος, ας, ὁ ἄπειρος, indeterminatus. Ex a priv. et πείρα, terminus.
 Ἀπειρίτος, ας, ὁ ἄπειρος, infinitus. Ex ἴσδ.
 Ἀπειρίζω, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀπειρίζω.
 Ἀπειρίζω, εως, ἡ, repulso, cohobito. Unde
 Ἀπειρογύμος, ας, ὁ ἄπειρος, nuptiarum expers, caelebs. Ex ἄπειρος et γύμος.
 Ἀπειρογνώστος, ὄν, immensa scientia præditus.
 Ἀπειροδάκρυς, ας, sine fine et modo plorans.
 Ἀπειροδύναμος, ας, ὁ ἄπειρος, infinitam habens potestatem, Suicer. Ex ἄπειρος et δύναμις.
 Ἀπειροζύγος, ας, ὁ ἄπειρος, expers jugi, Suicer.
 Ἀπειροβάλαστος, vel ἀπειροβάλαστος, ας, ὁ ἄπειρος, maris seu navigandi inexpertus.
 Ἀπειροκλήω, ὦ, fut. ἴσω, malitia careo, simplicitate utro. Ab
 Ἀπειροκλήω, ας, ὁ ἄπειρος, malorum inexpertus; (2) minime malus, simplex.
 Ἀπειροκλήωμαι, ineptio, inepte ago, Æsch. ap. Steph.
 Ἀπειροκλήω, ineptio, parum eleganter, frigide facio, loquor.
 Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique, Gl. V. insolentia, infirmitas. Ab
 Ἀπειροκαλός, ας, ὁ ἄπειρος, decori ignarus, ineptus; insolens, Ph. Ex ἄπειρος et καλός.
 Ἀπειροκάλως, adv. inepte, præter decorum.
 Ἀπειρολεχτής, εως, ὁ ἄπειρος, expers tori, caelebs.
 Ἀπειρομάχης, εως, ὁ ἄπειρος, Dor. ἀπειρομάχης, imperitus prælii. Ex ἄπειρος et μάχη.
 Ἀπειρομνήστος, ες, immensus.
 Ἀπείρονα, infinitum, acc. sing. ab ἀπείρων.
 Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo perturbationum; (2) vacuitas a perturbationibus seu molestiis; prosperitas vitæ nullas clades passæ. Ab
 Ἀπειροπαθής, εως, ὁ ἄπειρος, multis perturbationibus obnoxius; (2) vacuus a turbis animi, a molestiis. Ex ἄπειρος et πάθος.
 Ἀπειροπλάσιος, ας, ὁ ἄπειρος, multiplex, innumrabilis modus. Ab ἄπειρος.
 Ἀπειροπλάσιος, ας, ὁ ἄπειρος, navigationem non expertus, navigationis imperitus. A πλάξ.
 Ἀπειροπλόμος, ας, ὁ ἄπειρος, rei militaris imperitus.
 Ἀπειροπολέμω, adv. contra rationem belli henegetendi. Ἐπίκειτο φεύγων ἀπειροπολέμω, fugientes imprudenter, Appian. de Rebus Hispan. 58.
 Ἀπειρος, ας, ὁ ἄπειρος, imperitus; (2) infinitus, immensus, interminatus. Ex a priv. et πείρα, experitumtum, vel πείρα, terminus. Hinc
 Ἀπειροσύνη, ας, ἡ, inesperienza, inscitia.
 Ἀπειροστόμος, ας, ὁ ἄπειρος, quæ non pperit, sterilis, Suicer. Ex ἄπειρος et στόμα, parva.
 Ἀπειροδίν, ἴνος, ἡ, dolores partus non experta.
 Ἀπείρων, ὄνος, ὁ ἄπειρος, infinitus, fine carens. Sic vocatur ἄλλος. δακτύλιος, id est, annulus gemma non insignitus concinnatusque, quasi dicas omni carens fine, quod sit ro-

tundationis absolutæ, nec appareat unde initium sumas. Meminit Aristot. lib. 3, Luscul. Phys. Homerus item terram vocat ἀπείρονα, id est, σφαιροειδῆ, orbicularem, ut interpretantur Eustathius et Jo. Grammaticus; intentatus, inexpertus. Ἀπείρων ἐκ ἔσει, experieris, Soph. Œd. Tyr. 1088. Πόνων καὶ πλάνης ἀπείρων, Plutarch. in Æmilio: proba lectio male sollicitata a Reiskio. Ab
 Ἀπείρος, adv. infinite, immense.
 Ἀπείρω, adv. imperite. Ἀπείρω ἔχων, ignarus esse, Herodot. 2, 45.
 Ἀπειρωγαγέλια, ας, ἡ, denunciatio læsæ majestatis. (Eadem putatur esse quæ εἰσαγγελία, Ern.)
 Ἀπεισίς, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπεισίμι.
 Ἀπεισίω, ὦ, f. ἴσω, recuso parere, aut verbis fidem habere.
 Ἀπεισον, ας, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab
 Ἀπεισος, ας, ὁ ἄπειρος, nulla persuasionem flexibilis, contumax. Ex a priv. et πείθω.
 Ἀπεισῶν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀπέσχω.
 Ἀπεικάμι, noninabat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπεικάμι, ab ἀποκαλέω.
 Ἀπεικάλυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.
 Ἀπεικονος, ας, ὁ, abnepos. Ab ἄεγονος.
 Ἀπειδέχομαι, f. ἔξωμι, expecto; (2) intellico, colligo aliquid ex aliqua oratione. Τὴν ἀποκαλέωσιν τῶν υἱῶν τῷ θεῷ ἀπειδέχεται, Rom. 8, 19. Hinc
 Ἀπειδοχή, ἡς, ἡ, expectatio; collectio alicujus sententia vel sciti ex aliqua oratione.
 Ἀπειδύω, et δύω, fut. ἴσω, exuo; (2) in med. accingor ad aliquid, qu. depositis vestibus. Ex ἀπό et ἐκδύω. Hinc
 Ἀπειδύσις, εως, ἡ, ipse exuendi actus.
 Ἀπεικλαίοντο, 3. plur. imperf. pass. v. ἀποκλαίω.
 Ἀπεικλαίνω, obliviscor.
 Ἀπέκλασι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλαίω.
 Ἀπεικλέγωμαι, reprobō, non eligo.
 Ἀπέκλειω, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.
 Ἀπεικλεβάωμαι, 1. sing. a. 2. ind. med. Poet. et Att. pro ἀπέκλεβαίμαι, ab ἀποκλεβάω.
 Ἀπεικλόγη, ἡς, ἡ, reprobatio. Ab ἀποκλέγωμαι.
 Ἀπεικλώω, f. ἴσω, eluo, abluo, eluendo abstergo.
 Ἀπεικλώω, f. ἴσω, resolvo; (2) debilito; (3) libero.
 Ἀπέκωψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.
 Ἀπεικρίθη, respondit, 3. sing. a. 1. ind. pass.
 Ἀπεικρίνω, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.
 Ἀπειροσφύω, ὦ, f. ἴσω, exhaurio, exsorbeo.
 Ἀπειροσφύμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀποκρίπτω.
 Ἀπικεύω, præc. ab ἀποκτείνω, (ἀπέκτευνα, V. T.) præc. m. ἀπέκτενω.
 Ἀπικεύω, 3. sing. a. 2. ind. act. cum v add. Ab ἀποκτείνω.
 Ἀπικεύω, extendo, diffundo, prolatō.
 Ἀπικεύω, ας, ὁ ἄπειρος, impexus. Ex πικεύω.
 Ἀπικεύω, ας, ὁ ἄπειρος, idem. A πικεύω, pecto.
 Ἀπικλάω, vocabulum, quod et ἀπελλάω scribitur, et vocabulum Laconicum est.
 Ἀπικλάω, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀποκλάω.
 Ἀπικλάω, ας, ἡ, abactio, depulsio, Hcs. Ex ἀπελάω.
 Ἀπικλάω, ας, ὁ ἄπειρος, inaccessus, cui appropinquare non est tutum. Ex πικλάω.
 Ἀπικλάω, ας, ὁ ἄπειρος, abigens, abigator, abactor, Ph. Ab ἀπελάω.
 Ἀπελάω, f. ἴσω, expello, abigo, arceo, abduco; (2) redeo, regredior. Τῆς ἡμῶν ἀπικλάω πρὸς τὸν ἑαυτῆ σπερμάτω, a mea sobole, Soph. Œd. Col. 591. (2) ἀπικλάω ἐς τὰς Σάοδης, Herod. 1, 77.
 Ἀπικλάω, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω.
 Ἀπικλάω, sublevo. Ex ἀπό et ἐλαφρός.
 Ἀπικλάω, Poet. pro ἀπελάω, Arist.
 Ἀπικλέγω, ἄσος, τὸ, refutatio, confutatio, reprobatio, contemptio;
 Ἀπικλέγω, ἡ, ὁ ἄπειρος, idem;
 Ἀπικλέγω, ἡ, ὁ ἄπειρος, idem. Ab

¹ Ἀπειρόντος, *u*, δὲ ἢ, qui mente comprehendi nequit. Ex a priv. et περιόεω.
² Ἀπειρίωντος, *adv*, temere atque inconsiderate; (2) prater opinionem.
³ Ἀπειρώδης, *on*, periodicus carens, non periodo expressus, de oratione.
⁴ Ἀπειρώπτος, *on*, negligens.
⁵ Ἀπειρώπτης, *adv*, negligenter.
⁶ Ἀπειρώριτος, *u*, δὲ ἢ, indeterminatus, indefinitus. Ex a priv. et περιόριζω.
⁷ Ἀπειρώριπτος, *on*, non tectus, obvolutus.
⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, qui talis est ut non impingat; immunitus lapsus, erroris; ultra offensiones adversæ fortunæ positus. Ex a priv. et περιώριπτος.
⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex a priv. et περιώριπτος.
¹⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non circumspectus, inconsideratus. Ex a pr. et περιώριπτος.
¹¹ Ἀπειρώριπτος, *adv*, inconsiderate, imprudenter; incaute, *Gl. V*.
¹² Ἀπειρώριπτος, *h*, negligentia, imprudentia.
¹³ Ἀπειρώριπτος, et ἀπειρώριπτος, *on*, idem quod ἀπειρώριπτος.
¹⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis, non distinctur; (3) otiosus. Ex a et περιώριπτος.
¹⁵ Ἀπειρώριπτος, *adv*, sine ulla distractione seu cura, otiose, tranquille, constanter; (2) assidue; (3) omnia omnia alia cura, &c.
¹⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, cum in aliqua re nil redundat.
¹⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore.
¹⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, quem nihil circumstat, premit, urget, distrahit; (2) omnis periculi expertus, *Polyb.* (3) desertus, derelictus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumstat.
¹⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, qui non circumvertitur; (2) qui circumgami nequit. Ex a priv. et περιώριπτος, circumgamo.
²⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non circumciscus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumciscido.
²¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, qui circumgami nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex a priv. et περιώριπτος, circumgamo.
²² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, idem et ex iisd.
²³ Ἀπειρώριπτος, vel ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, supervacaneum nil habens; (2) magnificentia et copia in cultu et victu carens; (3) simplex, elegans; (4) negligenter factus; (5) par (de numero); nam ut περιώριπτος significat impar, sic cum alpha privato debet habere significationem contrariam. (5) τὸ μὲν κέρως ἀπειρώριπτος καὶ ἀλάστρον ἕξοντες, cornua paria et minime intorta in acutum desinentia, *Heliod.* *Æthiop.* 3.
²⁴ Ἀπειρώριπτος, *adv*, negligenter, simpliciter, sine sollicita cura elaborandi vel ornandi.
²⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, excrementis carens, quæ περιώριπτος.
²⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
²⁷ Ἀπειρώριπτος, *a. l.* part. act. v. ἀπειρώριπτος.
²⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
²⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
³⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁴⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁵⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁶⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁷⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁸⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
⁹⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.
¹⁰⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, non orbiculatus. Ex a priv. et περιώριπτος, circumfero.

τῷ βίῳ, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρὸς τινα.
¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, qui impetum alicujus impedit seu inhibet. Ab
² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, cohibeo; (2) discedo. *Τῷ κε τάχα τυχερῶς πολέμῳ ἀπερωρήσας, Il.* 16, 723.
³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, durus, asper, immitis. Ab ἀπὸ ἐτῶς.
⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. imperat. *Ion.* pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, dimitto.
⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. ind. act. v. ἀποσάπτω.
⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπὸσπῆς, ab ἀποσπένωμι pro ἀποσπῆ.
⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. ind. act.
⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. verbi ἀποσπένωμι, exinctus sum, *interii.* Χρόνῳ δ' ἀπὸσπῆ, *Eurip. Med.* 1218.
⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, abedo, exedo, erodo.
¹⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. inf. pass. v. ἀποσπένωμι.
¹¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, perf. part. pass. v. ἀποσπένωμι.
¹² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. ind. med. v. ἄπειμι.
¹³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. ind. act. v. ἀποσπῆ.
¹⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. ind. pass. *Eol.* vel *Baol.* et *Poet.* pro ἀποσπῆσαν, ab ἀποσπῆσαι.
¹⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἀποσπῆσαν.
¹⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
¹⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 3. sing. perf. ind. act.
¹⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, nom. pl. perf. part. pass.
¹⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσπῆσαι, a verbo ἀφίημι.
²⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. ind. act. v. ἀποσπῆ.
²¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. ind. act. v. ἀποσπῆ.
²² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. act. v. ἀφίημι.
²³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποσπῆ.
²⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 3. sing. perf. ind. med. v. ἀποσπῆ.
²⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, perf. part. pass. v. ἀποσπῆ.
²⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. act.
²⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 3. sing. a. 1. ind. act.
²⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 3. sing. imperat. act. v. ἄπειμι.
²⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
³⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁴⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁵⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁶⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁷⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁸⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹¹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹² Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹³ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹⁴ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹⁵ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹⁶ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹⁷ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹⁸ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
⁹⁹ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.
¹⁰⁰ Ἀπειρώριπτος, *u*, δὲ ἢ, a. 2. ind. pass. v. ἀποσπῆ.

¹ Ἀπέφυγον, *3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποφεύγω.*
² Ἀπεφώνημι, *ostendi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφώνω.
³ Ἀπέφηνε, *ostendit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
⁴ Ἀπεφθαμένιος, *perf. part. pass. v. ἀποφθέρω.*
⁵ Ἀπεφθέρω, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφθέρω.
⁶ Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀποφθῆω, corrupto.
⁷ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, sæpe coctus, ut ἀπέφθιτο χρυσός, aurum excoctum, obryzum. Pro ἄφρατος, decoctus.
⁸ Ἀπέφθιτο, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀποφεύγω.
⁹ Ἀπέφθιτο, *sufficit*, impersonal. *alias* 3. sing. præter. ind. act. v. ἀπέφθω, abstinere.
¹⁰ Ἀπέφθιτο, *f. uerā*, odio prosequor; (2) inivisum reddo. *Τὸς δὲ τ' ἀπέφθιτο, ὡς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησα, Il.* 3, 415.
¹¹ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, invisus sum, odio sum; (2) odi, infensus sum. Ὅσις, δ' ἀφθῆνι, ἀπήχθε πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν, *Aristoph. Lys.* 702.
¹² Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, inimicitia, odium, similitas. Ab ἀπέφθω.
¹³ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, odio prosequi, præter. inf. act. *Dor.* pro ἀπέφθω a verbo ἀπέφθω.
¹⁴ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, odio sis, 2. sing. præter. conj. pass. *Ion.* pro ἀπέφθωσαι, seu ἀπέφθω.
¹⁵ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, res odiosa et invisa.
¹⁶ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, invisus, infensus. Ex ἀπὸ ἐφθῆς, invidia, odium.
¹⁷ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, 1. sing. f. l. ind. med. verbi ἀπέφθωμαι, odio sum.
¹⁸ Ἀπέφθιτο, *u*, δὲ ἢ, qui hominum odia solet incurere. Ab ἀπέφθω.
¹⁹ Ἀπέφθωμαι, *f. θήσομαι*, offendor; (2) sum hostis; (3) tristor; (4) odio sum; ἀπέφθωμαι, idem. *Κερίσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέφθωσαι, Eur. Med.* 290. Ὅταν τοι ἀπέφθωται περὶ κῆρι, *Il.* 4, 52. Ab eod.
²⁰ Ἀπέφθωμαι, 1. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπέφθωμαι.
²¹ Ἀπέφθωμαι, *u*, δὲ ἢ, odio.
²² Ἀπέφθωμαι, *satis erat*, imperf. pro ἀπέφθω.
²³ Ἀπέφθω, *satis erat*, imperf. ind. verbi impersonalis ἀποφθῆω, satis est.
²⁴ Ἀπέφθω, *u*, δὲ ἢ, ὡσω, munio.
²⁵ Ἀπέφθω, *f. ἀφίω*, abstinere; (2

Ἄπῆα, præf. med. ab ἄπειμι, Plat.
 Ἀπῆεν, dimisit, 3. sing. perf. ind. act. Ion. et cum v. ἔφελκ' pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.
 Ἀπῆκος, idem quod ἀνήκος, Hes.
 Ἀπικριβωμένος, adv. absolute, summa cum diligentia, ad amussim. Ab ἀπικριβωμένος, quod est ab ἀποκριβός.
 Ἀπικτος, v. ὁ ζῆ, incompactus; (2) non concretus. Ex a priv. et πηνην, compingō.
 Ἀπίλακς, abegit, 3. sing. pcrf. ind. act. verbi ἀπειλάω, pro ἀπείλω, abigo.
 Ἀπίλασα, abegi, 1. sing. a. 1. ind. act.
 Ἀπίλαυον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀπειλάω.
 Ἀπιλεγίω, non curo, contemno;
 Ἀπιλεγίως, adv. savc, intrepide, atrociter; præcisē, abscisē, abrupte. Ἀπιλεγίως ἐξείρειαι, Apoll. Rhod. 3, 19.
 Ἀπιληγής, ἴος, ὁ ζῆ, nullius curam gerens, nullius respectum habens; (2) savvus, atrox. Ex ἀπό et ἀλέγω.
 Ἀπίλλων, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.
 Ἀπιλάσῃς, ἔ, ὁ, alienus a iudiciis et litibus, seu causis iudicialibus, alienus a foro. Ex a priv. et ἡλιαίω, q. v.
 Ἀπιλήθια, ὦ, f. ὄσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo.
 Ἀπιλήσιος, v. ὁ, ventus subsolanus. Ex ἀπό et ἥλιος, sol.
 Ἀπιλλάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλλάττω.
 Ἀπιλλαστήριος, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπαλλαστήριος.
 Ἀπιλλοισί, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπειλοῖα.
 Ἀπιλλοικς, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπειλοῖω.
 Ἀπιλλοισί, v. ὁ ζῆ, illusus. Α πημῖαι.
 Ἀπιλλοισί, 3. sing. a. 2. ind. act. Poet. et cum v. ἔφελκ' pro ἀφίημαι, ab ἀφίημαι.
 Ἀπιλλοισί, perf. part. pass. v. ἀπαιμῖαι.
 Ἀπιλλοισί, adv. neglectim.
 Ἀπιλλοισί, 1. pl. plusq. perf. ind. act. pcr Syncop. pro ἀπῆμι, a verbo ἄπειμι, abeo.
 Ἀπιλλοισί, ης, ἡ, incolumitas. Δῶτορ ἀπιλλοισί, Callim. Hymn. in Iov. 92.
 Ἀπιλλοισί, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπῆμι.
 Ἀπιλλοισί, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἔφελκ' ab ἀπῆμι.
 Ἀπιλλοισί, ὄς, ὁ ζῆ, nullo damno adfectus, illusus, salvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex a priv. et πῆμα, damnum.
 Ἀπῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἄπειμι.
 Ἀπῆνικς, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποφῆω.
 Ἀπῆνικς, ας, ἡ, crudelitas, savvitia. Ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, vento carens. Ex ἀπό et ἀνεμος, ventus.
 Ἀπῆνικς, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, atrocis, gen. sing. ab ἀπῆνικς, atroc.
 Ἀπῆνικς, reddo ἀπῆνικς, Suid.
 Ἀπῆνικς, obstruēfactus est, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπῆνικς, Dan. 4, 18.
 Ἀ Πῆνῆ, ης, ἡ, rheda, carpentum, præsertim muliebri vehiculum. Ἀπῆνικς ἰσοπῆνικς, Eurip. Phœn. 331.
 Ἀ Πῆνῆ, ἴος, ὁ ζῆ, crudelis, immitis, savvus; durus, trux, Gl. V.
 Ἀπῆνικς, abili, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. et cum v. ἔφελκ' pro ἀπῆνικς, ab ἀπέρχομαι.
 Ἀπῆνικς, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.
 Ἀπῆνικς, adv. inclementer, crudeliter.
 Ἀπῆνικς, 3. plur. aor. 1. verbi ἀπῆνικς, quod vide.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, desuper impendens; (2) altus, sublimis, in alto situs. Ex ἀπό et ἀίρω, tollo, vel ἀίρω, oscillum, Ern.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, idem et ex iisd. item distans, remotus.
 Ἀπῆνικς, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, a. 1. ind. med. verbi ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, ἴος, ὁ ζῆ, nullo membro captus, aut mutilus; incolumis. Σύν ἀπῆνικς ἰταίριος, Apoll. Rhod. 1, 888; ad quem locum vide notam Brunckii. Ex a priv. et πῆρῶς, mutilus.
 Ἀπῆνικς, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, pera carens. Α πῆνα.

Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, idem quod ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, pcrf. part. pass. v. ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, 1. sing. pcrf. ind. pass. v. ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, plane, perfecte. Ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, adv. impudenter, deposito pudore, perfrecta fronte. Ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, non mutilatus, integer, illusus. Ex a priv. et πῆρῶς.
 Ἀπῆνικς, f. 1. part. act. Ion. pro ἀφῆνικς, ab ἀφίημι.
 Ἀπῆνικς, aufserbat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπῆνικς, a verbo ἀπῆνικς, aufero.
 Ἀπῆνικς, πῆνικς, a. 1. ind. act. per Syncop. pro ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, ὦ, f. ἴσω, dissono; (2) resono. Hinc Ἀπῆνικς, ἄτος, τὸ, resonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu sono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.
 Ἀπῆνικς, ἴος, ὁ ζῆ, absonus; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπό et ἡχος, sonus.
 Ἀπῆνικς, εως, ἡ, idem quod ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀπῆνικς sive ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, odio exceptus fui, perf. ind. pass.
 Ἀπῆνικς, abductus fui, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπῆνικς, abduco.
 Ἀπῆνικς, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, a. 2. ind. med. Vid. ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, adv. absurde, odiose.
 Ἀπῆνικς, suspensū erant, pro ἀπῆνικς, 3. plur. imperf. ind. pass. Dor. pro ἀπῆνικς, contr. ex ἀπῆνικς, a verbo ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, suspensus, elevatus; (2) distans. Ex ἀπό et ἀίρω, suspcndo.
 Ἀπῆνικς, ἡ, Apia dicta olim quæ nunc Pcloponnesus. Alii appellativum esse volunt, Pl. 1, 270. Item Scythlis dicitur Tellus, Dea, ap. Herod.
 Ἀπῆνικς, f. alw, dimitto, Thuc.
 Ἀπῆνικς, 3. pl. præf. ind. act. Ion. pro ἄπειμι, ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, 1. sing. a. 2. conj. verbi ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, cmitimus, 1. pl. præf. ind. act. Ion. pro ἀφῆνικς, a verbo ἀφίημι.
 Ἀπῆνικς, abire, præf. inf. act. verbi ἄπειμι.
 Ἀπῆνικς, cmitunt, 3. pl. præf. ind. med. Ion. pro ἀφῆνικς, a verbo ἀφίημι, cmitto.
 Ἀπῆνικς, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἄπειμι.
 Ἀπῆνικς, abas, 2. sing. præf. conjunct. act.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, improbableis; (2) cui non creditur, non paretur. Gl. V. ineptus.
 Ἀπῆνικς, ης, ἡ, improbableitas; (2) defectus auctoritatis in suadendo, jubendo.
 Ἀπῆνικς, auct. improbableiter; (2) inscite, absurde.
 Ἀπῆνικς, præf. inf. act. contr. pro ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, ὦ, f. ἴσω, inobediens sum, non obtempéro. Ἀπῆνικς τῷ ἀρχοντι, Xen. Ex a priv. et πείθω, persuadeo.
 Ἀπῆνικς, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἡπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, dirigo, Gl. V. Ἀπῆνικς τῆς ἀφῆνικς τὰ διάσπορα, Aret.
 Ἀπῆνικς, 3. pl. perf. pass. Ion. pro ἀφῆνικς, et hoc pro ἀφῆνικς εἰσι, ab ἀφῆνικς.
 Ἀπῆνικς, 2. sing. a. 2. conj. med. Ion. pro ἀφῆνικς.
 Ἀπῆνικς, Ion. et contr. pro ἀφῆνικς.
 Ἀπῆνικς, a. 2. part. med. Ion. pro ἀφῆνικς.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, non amarus.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex a priv. et πικρός, et χολή.
 Ἀπῆνικς, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, vel ἀπῆνικς, arceo, excludo. Ex ἀπό et ἴλλω, oculus, (ἴλλω, volvo, Ern.)
 Ἀπῆνικς, ἴος, ὁ ζῆ, pinguentis expers.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, idem.
 Ἀπῆνικς, ἴος, ὁ ζῆ, purus a sordibus. Ex a priv. et πῆρῶς, sordes.
 Ἀπῆνικς, desipio; (2) efflo. Κῆρ ἀπῆνικς, Pl. 15, 10. Δοκίμης δέ μοι ἐν ἀπῆνικς, Odyss. 6, 258. Ex a priv. et πῆρῶς.

Ἀπῆνικς, veniet, 3. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἀφῆνικς, ab ἀφῆνικς.
 Ἀπῆνικς, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, v. τὸ, pirus. Ab
 Ἀπῆνικς, v. ἡ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. Angl. KNOBBED SPURGE.
 Ἀπῆνικς, ἴω, ἴω, longinquus. Ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, ὦ, exprimo. Οἱ μὲν κόφοντες ἀπῆνικς, Herodot. 2, 94.
 Ἀπῆνικς, ὦ, f. ὄσω, adequo, exæquo. Εἴτω δέσσειν ἀπῆνικς αὐτῆς, Luc.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, non picatus. Ex a priv. et πῆρῶς, picus.
 Ἀπῆνικς, Ion. discedere, præf. inf. act. v. ἀφῆνικς.
 Ἀπῆνικς, defecerunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro ἀφῆνικς, ab eod.
 Ἀπῆνικς, ὦ, f. ἴσω, diffido; unde ἀπῆνικς, diffidendum; (2) suspectum habeo. (2) Οὐδὲν ὁ ἀπῆνικς καὶ δις οὐμῶμαι, Soph. Aj. 940, facile credo. Οὐτι σοῖς ἀπῆνικς λόγους, Eur. Med. 927. Ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, Ion. pro ἀφῆνικς.
 Ἀπῆνικς, ἡ, ὄν, incredulus.
 Ἀπῆνικς, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredulitas; (3) perfidia. Ab eod.
 Ἀπῆνικς, ὄν, infidelis, Sibil.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, qui non credit; (2) incredulitas; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex a et πῆρῶς. Hinc
 Ἀπῆνικς, ης, ἡ, perfidia.
 Ἀπῆνικς, adv. fraudulenter, perfide, infide, increduliter. Ab eod.
 Ἀπῆνικς, emacio, extenuo.
 Ἀπῆνικς, f. ὄσω, idem.
 Ἀπῆνικς, ἴω, ἴω, obnoro; (2) ad fortitudinem me compono; (3) abnuo, pernego; (4) aio, assevero.
 Ἀπῆνικς, abstineo; (2) aversum teneo, amoveo. Ex ἀπό et ἴσχω, habeo.
 Ἀπῆνικς, εως, ἡ, adequo. Ab ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, pro ἄπειμι, 2. pl. præf. imp. act. v. ἄπειμι.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ, ut ὄνος ἀπῆνικς, vinum e piris factum. Ab ἄπειμι, pirus.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, idem quod ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπό et ἴσχω.
 Ἀπῆνικς, ὄς, ὁ ζῆ, non pinguis.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, qui nihil peccat, Hes. e Soph. Tr. 122. (nisi verum est ἀπῆνικς.) inevitabilis, immunis ab aliqua re, incolumis. Κῆρ ἀπῆνικς, inevitabiles parca, Soph. CEd. Tyr. 472. Τῆς θεῶν αἰὲν ἀπῆνικς ὄν, ἄτῳ σφῆ δόμον ἐρύκει, incolumem ab Orci limine, Id. Trach. 119. Ab a et πῆρῶς, Ern. V. Prisc. Obs. 1, 102.
 Ἀπῆνικς, ας, ἡ, stabilitas, constantia, erroris et mutationis expers. Ab
 Ἀπῆνικς, ἴος, ὁ ζῆ, non erraticus, non vagabundus. Ex a priv. et πῆρῶς, error.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, idem et ex iisd. Suicer.
 Ἀπῆνικς, adv. sine errore.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, informis, ineffigiatus; (2) simplex, verus, sincerus; Gl. V. infictus.
 Ἀπῆνικς, Dor. pro ἀπῆνικς, insatiabilis. Τί σοι ποτὶ τῶς ἀπῆνικς κόιτας ἔρω, Eurip. Med. 150.
 Ἀπῆνικς, adv. simpliciter, non fecte, non dissimulante.
 Ἀπῆνικς, ἴος, ὁ ζῆ, latitudinc carens. Ex a priv. et πῆρῶς, latitudo.
 Ἀπῆνικς, v. ὁ ζῆ, inaccessus, et inde inexpugnabilis; (2) immensus. Ex a priv. et πῆρῶς, vel Dor. pro ἀπῆνικς. (1) τὸν αἰὼ ἀπῆνικς ἔχει, inexpugnabilis, Soph. Aj. 256.
 Ἀπῆνικς, Dor. pro ἀπῆνικς.
 Ἀπῆνικς, non fraudatus. Ex a priv. et πῆρῶς, vel potius, avaritia vacuus, Clem. Alex. Stromat. 5.
 Ἀπῆνικς, is, immensus. Ἀναφῆνικς διάσπορα λίθου ἀπῆνικς, Schol. Apoll. Rhod. ad 3, 41.
 Ἀπῆνικς, ὄν, immensus. Ἐπὶ βῆρος ἀπῆνικς, Soph. Trach. 982. Κοινοστὲ γὰρ ἀρῆνικς, ὄν, εἰδός,

ἰκός, ἀπλίτω, *Plutarch. in Mario*, magnus inaccessus, *Apoll.*
 Ἀπλευρός, υ, ὁ ζή η, cui latus non est stipatum. Ex a priv. et πλευρά.
 Ἀπλευσος, ον, innavigabilis, pars maris quæ non navigata est. Τὸ δὲ πεπλευμένον, ἔθεν οικιστέρον τῷ ἀπλευσῶ, *καταλιπέωσιν, Xenoph. Cyrop.* 6, 1.
 Ἀπλήγος, υ, ὁ ζή η, simplex, innocens, innocens. Ab
 Ἀπλήγος, ἴδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἀπλόος.
 Ἀπλήθης, ἴος, ὁ ζή η, non plenus; (2) strigosus. Ex a priv. et πλήθος.
 Ἀπληκτος, υ, ὁ ζή η, non percussus. *Ἐρῶδι δ' ἀπληκτος*, illasi, *Rhes.* 814. Ex a priv. et πλήκτω, *percussio*.
 Ἀπλημελής, ἴς, delicti expers, insons. Ab a priv. et πλημελία.
 Ἀπλήμων, ονος, ὁ ζή η, inexplebilis. Ex a priv. et πλέος, plenus.
 Ἀπλήξ, γός, ὁ ζή η, non percussus, non læsus. Οὐδ' ἀπλήξ ἀνίστη, (*in sensu nequam*), *Luciani Amor.* 54.
 Ἀπλήρωτος, υ, ὁ ζή η, inpletus, non completus. *Gl. V.* incomplebilis, insatiabilis.
 Ἀπληράτωσ, adv. insatiabiliter.
 Ἀπλησέομαι, f. εἶσομαι, sum insatiabilis; (2) sum avidus. Ab ἀπλησος.
 Ἀπλησία, ας, ἡ, inexplebilis, insatiabilitas; *Ph.* avaritia; (2) immensitas. Ab eodem.
 Ἀπλήσιμος, ον, insatiabilis vini.
 Ἀπλήσιος, υ, ὁ ζή η, inexplebilis, insatiabilis; (2) immensus. Ex a priv. et πλήθω.
 Ἀπλήσιος, adv. insatiabiliter, avare, *Gl. V.* (2) immense.
 Ἀπληστον, adv. insatiabiliter. Ἀπληστον μεμάσσει ἀπλήστοι, *Apoll. Rhod.* 4, 1455.
 Ἀπλητος, υ, ὁ ζή η, inmensus, tam vastum hians ut impleri nequeat. *Poet.* ἀπλητος. Α πλέω, antiq. Unde πλήμι, *πιμυτήμι*.
 Ἀπλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἀπλόος.
 Ἀπλόηξ, χος, ὁ ζή η, qui promissum vel portectum capillum habet; (2) qui raro est capillitio. *Gl. V.* recto capillo.
 Ἀπλοια, ας, ἡ, tempus quo navigari non potest, impossibilitas navigandi. Ἀπλοία χρώμιον, cum non possimus navigare, *Eurip. Iphig.* in *Col.* 88. Ex a priv. et πλόος, navigatio.
 Ἀπλοϊζέομαι, f. ἴσομαι, simplicitate utor. Ἀπλοϊζέσθαι πρὸς τινα, *Xen.* Ab ἀπλόος.
 Ἀπλοῖος, ἡ, ὄν, simplex, non versutus; (2) inadfectatus. Ab eod.
 Ἀπλοϊκός, adv. simpliciter, citra dolum.
 Ἀπλόος, ἴδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἀπλόος.
 Ἀπλόαρος, calvus.
 Ἀπλόκος, υ, ὁ ζή η, non plicatus. Ex a priv. et πλέω, plico.
 Ἀπλόκων, ὅ, Cynicus verissimus. Ex ἀπλόος et κών, canis.
 ἈΠΛΟΟΣ, ὄν, ὄν, usitat. ἀπλόος, ἡ, ὄν, simplex; (2) candidus, ingenuus; sincerus, *Gl. V.* (3) stultus; (4) plane verus et extra controversiam positus.
 Ἀπλοος, contr. ἀπλος, ὁ ζή η, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. (2) οἰβὶ δ' ἄλλη ἀπλοος εἰλεῖται, *Apoll. Rhod.* 4, 1270.
 Ἀπλοσχῆμων, eandem simplicem speciem habens. Ab ἀπλόος et σχῆμα.
 Ἀπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor.
 Ἀπλος, ὁ ζή η, contr. ex ἀπλόος. *Κατέδουσαν ναῖς ἐδομήκοντα, καὶ τὰς λοιπὰς ἀπλος ἐποίησαν, Arrian. de Rebus Sanniticis.*
 Ἀπλόστρου, navcs, *quod Thucydidem.*
 Ἀπλόστρου, adv. simpliciter. Ab ἀπλόος.
 Ἀπλωτος, υ, ὁ ζή η, divitiis carens, pauper.
 Ἀπλώω, ὦ, f. ὦω, explico, expando, extendo; ἀπλώμαι, pandor, *Gl. V.* ἀπλώσθαι, porrigi, *Ph.* ἠπλωμένους, patulus, *Gl. V.* perf. part. pass. ἠπλωσων, expande, *Gl. V.* a. 1. imperat. ἠπλωτο ὑπαιος ἐπιπέσειον, porrectim jacuit, *Heliodor.* 10. Ab ἀπλόος.
 Ἀπλώσια, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) spongia quæ elui nequit. Ex a priv. et πλώω, lavo. Unde

Ἀπλύτος, υ, ὁ ζή η, illotus, immundus.
 Ἀπλώω, τος, τὸ, expansio, dilatatio. Ab ἀπλώω.
 Ἀπλώως, adv. simpliciter; (2) non accurate, negligent; (3) temere, frustra; (4) uno modo; (5) omnino, prorsus; (6) ingenue, candidè; (7) necessario. Ab ἀπλώω.
 Ἀπλωτος, υ, ὁ ζή η, innavigabilis. Ex a priv. et πλώω, navigo.
 Ἀπνωής, ἴος, ὁ ζή η, valde spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex a intens. vel priv. et πνώω, spirō.
 Ἀπνωέματος, υ, ὁ ζή η, vento non perflatus. Ex a priv. et πνώω, spirō.
 Ἀπνωσί, adv. uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.
 Ἀπνωσία, ας, ἡ, spiritus repressio. Hinc
 Ἀπνωσιάζω, f. ὦω, spiritum reprimō et continuo.
 Ἀπνωστος, υ, ὁ ζή η, qui respirare non potest; (2) sine anhelitu; (3) exanimis.
 Ἀπνωια, ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab
 Ἀπνωος, ὄω, contr. ἄπνωος, υ, ὁ ζή η, flatu seu respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex a priv. et πνώω, spirō.
 Ἀπνωον, mortuum, acc. sing. contr. pro ἄπνωον.
 ἈΠΟ, *præpos.* a, ab, abs, de, e, re-, dis-, *Ph.* Soli Gen. jungitur. Ἀπ' ἡλίας βολαί, pars occidentalis. Ἡ πρὸς ἡλίας βολαίς, via quæ ducit ad orientem, *Eurip. Orest.* 1266: hinc colligas legendum esse in *Sophoclis Ajaxe* 886, Τὴν ἐφ' ἡλίας βολῶν, non ut *Brunckius*, Τὴν ἐφ' ἡλίας βολῶν, (nam ibi agitur de oriente.)
 Ἀπο, adv. longe, procul.
 Ἀποαίνωμαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ καταμῖνον ἀποαίνωμαι, *Il.* 13, 262. Θείος δ' ἀποαίνωτο νόστον, *Odys.* 12, 419.
 Ἀποαιρέσθαι, *Ion.* et contr. pro ἀφαιρέσθαι.
 Ἀποαίρεσ, aufero, 2. sing. præs. imprcat. med. *Ion.* pro ἀφαιρέσσο, seu ἀφαιρέσσο. Ab
 Ἀποαιρέομαι, ἔμαι, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δωρ' ἀποαιρέσθαι, *Il.* 1, 230. Μή τε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐγὼ, ἀποαίρεο κέρην, *ib.* 275.
 Ἀποαῖδίζω, f. ἴσω, abeo, discedo.
 Ἀποαῖδρα, ας, ἡ, scala navalis. Ex
 Ἀποαῖδω, descendo; (2) discedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, *Gl. V.* a. 2. ἀποαῖδω, digressus, *Ph.* part. a. 2. Ἀποαῖδω ἐς τὴν γῆν, τῆς νῆος, παρὰ τινος, τῆ ἰσπυ, ἀπὸ τῶν πλοίων. Τροίας πεδῖον ἀπέβησαν, *Eur.* *Hec.* 143. Ἄριστοι ἄνδρες ἀποαῖδωσιν, evadunt, funt, *Luc.* Τοῖόνδ' ἀπέβη τὸδε πρᾶγμα, *Eur. Med.* 1422.
 Ἀποαῖδης, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab
 Ἀποαῖδω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποαῖδης, repulsus, *Ph.* a. 1. part. pass. ἀποαῖδης, explosa, *Ph.* Ἀποαῖδω τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρία, κρατὸν. Μὴ ἀποαῖδης δὲ τὴν πατριάναν ὑμῶν, *Her.* 10, 35.
 Ἀποαῖδω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποαῖδωσιν εἰς ὑδωρ, *Diosc.* Αὐτοῖσι ἱματίοισι ἀπ' ὧν ἔβαψε ἐαυτὸν, cum ipsis vestimentis demersit se, *Herodot.* 2, 47.
 Ἀποαῖδω, εως, ἡ, descensus, *Ph.* digressio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, deperto, *Ph.* ἀποαῖδωσθεις, de- vectus, *Ph.* a. 1. part. pass.
 Ἀποαῖδη, ης, ἡ, genus festi, et certaminis e- questris.
 Ἀποαῖδης, ὄντων, *copum qui abjicerunt*, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, veru detrahere, *Ath.*
 Ἀποαῖδω, a. 2. inf. act. verbi ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, descendam, f. 1. ind. med.
 Ἀποαῖδω, vel ἀποαῖδω, f. ζω, extussio, tus- siendo ejicio.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, vim adfero, vi cogo; (2) emitor, de muliere pariente. Ἀποαῖδωσθαι ταῖς ἐπιμελείαις, *Xen.*
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, descendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποαῖδωσας εἰς νῆσον, *Aristid.* Ἐς τὴν Τανάγραν ἀποαῖδωσεν αὐτὰς, *Thuc.*
 Ἀποαῖδω, præs. inf. act. v. ἀποαῖδω. Ab
 Ἀποαῖδω, ὦ, f. ὦω, de vita decedo, morior;

ἀποαῖδωσας, defunctus, *Gl. V.* a. 1. part. Ex ἀπὸ ἐτῆος, *vila.* Hinc
 Ἀποαῖδω, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.
 Ἀποαῖδω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποαῖδωσθαι φίλω, *Soph.*
 Ἀποαῖδω, f. ψω, germino, egermino; nascor, originem ducō, *Soph. Œd. Col.* 533. Vide ὠδίν.
 Ἀποαῖδω, ἄτος, τὸ, germen; (2) proles. A præs.
 Ἀποαῖδω, εως, ἡ, germinatio. Ab cod.
 Ἀποαῖδω, a. 1. part. pass. v. ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, ἄτος, τὸ, adspetus; (2) respectus.
 Ἀποαῖδω, υ, ὁ ζή η, conspicuus; (2) celebr; (3) venerandus. *Παρθένος τ' ἀποαῖδωστος μέγα, Eurip. Hec.* 355. Ab
 Ἀποαῖδω, f. ψω, respicio, intueor, adspicio; (2) suspicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) specto. Ἀποαῖδω εἰς τινα, πρὸς τινα. Εἰς σε πάντως ἀποαῖδωσθαι, *Luc.*
 Ἀποαῖδω, a. 1. part. pass. v. ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, ἄτος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, ἡ, ὄν, qui abjicit vel amittit; (2) abjiciendus. Ab
 Ἀποαῖδω, υ, ὁ ζή η, abjectus, abjiciendus, re- spuerendus. *Ph.* rejectus, amotus; ἀποαῖδω, rejectanea, idem. Ab ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, f. σω, aufero, detero. Ὅδ' ἀπέβησεν Ζουμάτιον μω, *Aristoph. Av.* 504.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, scaturio, emitto aquas; (2) vomo, cvomo. Ἀποαῖδω ἐν νεπιῶν ἀλεγεινῶν, *Il.* 9, 487.
 Ἀποαῖδω, idem.
 Ἀποαῖδω, discedo, digredior. Ὁρη ἀποαῖδωσκει, *Apoll. Rhod.* 3, 1143.
 Ἀποαῖδω, εως, ἡ, rejector. Ab ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, ἡς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amissio, repudium, projectio, jactura, *Ph.*
 Ἀποαῖδω, υ, ὁ ζή η, rejectaneus. *Gl. V.* rejectitiuus. Ab cod.
 Ἀποαῖδω, depasco. Ἀρβερόσιον μωλιῶν ἀπεβόσκωτο, *Aristoph. Av.* 755.
 Ἀποαῖδω, ὦ, f. ὦω, segrego, e grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ θυγατρὶ τὸν παιδᾶ τινος ἀποαῖδωσθαι, *Xen.* Μὴ ἀποαῖδωσθαι, *Luc.* Hinc
 Ἀποαῖδω, ἄτος, τὸ, e grege alieno abduc- tio; (2) impostura, deceptio.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, idem quod ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, fervendo seu æstuando ex- spuo, per æstum cxspuo; (2) exæstuo, de- fervesco. Hinc
 Ἀποαῖδω, ἄτος, τὸ, spuma; (2) furfur tritici. Ἀποαῖδω, vel βράττω, idem quod ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, ἄτος, τὸ, dilutum; (2) aqua qua quid perfusum est. Ab
 Ἀποαῖδω, f. ζω, perfundo, madefacio, intingo.
 Ἀποαῖδω, f. ἴσω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἐνθα δ' ἀποαῖδωσθεις ἐμίσησαν ἡφ' ἑαυτῶν, *Odys.* 9, 151.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, degravō; (2) præ pondere devergo.
 Ἀποαῖδω, ἡς, ἡ, percussio, madefactio. Ab ἀποαῖδω.
 Ἀποαῖδω, sorbico, glutio, voro.
 Ἀποαῖδω, illaqueo, laqueis implico.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, dormitio.
 Ἀποαῖδω, a. 1. part. pass. verbi
 Ἀποαῖδω, abedo, comedendo consumo.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, obturo, obstruo.
 Ἀποαῖδω, υ, ὁ ζή η, qui non in altari pragru- tur, sed in terra, sc. (2) impius, contemptor deorum, ab altaribus abigendus, sacrorum expers. Ex ἀπὸ ἐτῆος.
 Ἀποαῖδω, υ, ὁ ζή η, ab altari comotus, profanus, *Hes.* Ex iisd.
 Ἀποαῖδω, υ, τὸ, funis quo navis in terra al- ligatur. Ab
 Ἀποαῖδω, υ, ὁ ζή η, a terra remotus; terrestris, *Gl. V.* Ex ἀπὸ ἐτῆος.
 Ἀποαῖδω, in terram verti. Ex iisd.
 Ἀποαῖδω, f. ὦω, ablactō, a lacte depello. Ex ἀπὸ ἐτῆος, *lac.* Hinc
 Ἀποαῖδω, ὦ, ὁ, ablactatio.

¹Απογεία, ας, ἡ, ventus qui e terra ortus in mare fertur.
²Απογεία, ας, τὸ, funis quo navis alligatur in litore; Ph. ἀπόγεια, retinacula; (2) summa planetæ altitudo et maxima a terra distantia. Ab
³Απόγειος, υ, ὁ εἰς ἡ, a terra remotus. Ph. terrestri. Ex ἀπότ et γαῖα, vel γῆ.
⁴Απογειώω, fundamenta destruo, Suid.
⁵Απογευσάω, ὤ, f. ὄσω, imbrico, imbricatum vel suggrundiorum modo tego. A γείσσω.
⁶Απογεμίζω, impleo; (2) exonero.
⁷Απογεμύω, demo ex eo quod plenum est, minus plenum reddo, Hes.
⁸Απογευσάω, ὤ, género, proculo, Vet. Lex.
⁹Απογέννημα, τὸ, proles, factus. A πρæc.
¹⁰Απογέννησις, ἡ, idem.
¹¹Απογεῖν, οἱ, venti qui a terra consurgunt, non quidem semper aut qualibet, sed ex uliginosa et humefacta, quasi terra oriundi, ut tradit Aristoteles lib. περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tempore spirare, vapore refrigerato, Theophrastus prodit.
¹²Απογεύομαι, f. εἶσομαι, degusto, tento aliquid, leviter delibato seu attingo.
¹³Απογεφύω, ὤ, f. ὄσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπότ et γέφυρα, pons.
¹⁴Απογηρᾶσκοντες, acc. pl. præs. part. act. Ab
¹⁵Απογηρᾶσκω, f. ῥάσκω, consenesco.
¹⁶Απογιγνώσκω, et απογιγνώσκω, fut. απογιγνώσκω, absum; (2) decedo; (3) morior.
¹⁷Απογινώσκω, f. γινώσκω, p. γινῶσκω, rejicio, non agnosco, repudio; (2) cenco, statuo aliquid non esse faciendum; (3) absolvo; (4) despero; ἀπεγνωσμένοις, perditus, Ph. perf. part. pass. Απογνωσκῶσιν τὴν γραφὴν, τὴν ἐνδειξήν, τινὰ τῶ ἐγκλημάτων, absolvere; εὐαπτῶν, τῆς πάτρισ, τὴν σωτηρίαν, desperare.
¹⁸Απογλαυκῶω, ὤ, f. ὄσω, casium reddo. Ex ἀπότ et γλαυκός, cæsius. Hinc
¹⁹Απογλαυκῶσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo.
²⁰Απόγλωσσος, υ, ὁ εἰς ἡ, qui exiguis est clunibus, depygis.
²¹Απογλυκαίνω, dulce reddo; ἀπογλυκαίνεισθαι, dulcescere.
²²Απογλωττίζω, elinguo. Gl. V. mutum reddo. Ex ἀπότ et γλώττα, lingua.
²³Απόγνοια, ας, ἡ, desperatio. Ab απογινώσκω.
²⁴Απογνώμων, ονος, ὁ εἰς ἡ, qui dentes ætatis indices amisit. Ab eod.
²⁵Απόγνῶσις, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi απογινώσκω.
²⁶Απόγνῶσις, εως, ἡ, desperatio; (2) negatio, vel absentia. Ab eod.
²⁷Απογνώσις, υ, ὁ, qui desperat. Ab eod.
²⁸Απογομῶ, exonero, Gl. V. Vide απογέμω.
²⁹Απογονία, ἡς, ἡ, progenies, posteritas, Ph. Ab
³⁰Απόγονος, υ, ὁ εἰς ἡ, nepos, et qui longius distans; unde ἀπόγονος τρίτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Historici tamen et pro filio dixere. Ex ἀπότ et γείνομαι.
³¹Απογραφέω, f. ῥάσκω, florem lactis decerpo, Schol. Nicandri ad Alexiph. 91. Vide γρηῖς.
³²Απογράφῃ, ἡς, ἡ, descriptio; (2) census; (3) enumeratio, professio, Gl. V.
³³Απόγραφον, υ, τὸ, exemplum libri vel tabula, descriptum, exscriptum.
³⁴Απόγραφος, υ, ὁ εἰς ἡ, ab exemplari vel ad exemplar descriptus seu effectus. Ab
³⁵Απογράφω, f. ψω, describo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) απογράφωμαι, nomen do, seu profiteor quacunq; de causa, in primis in censu. Πρὸς τὴν στρατιάν απογράφεισθαι, Diod. Πανηγύρις εἰς ἐκκλησίᾳ πρωτοκόων ἐν ἑκατοῖς απογεγραμμένων, Heb. 12, 23.
³⁶Απόγρηγος, extemporalis, secretus, de precibus, Ern.
³⁷Απογυῖω, ὤ, f. ὄσω, enervo, membra debilito, delumbo. Μὴ μ' απογυῖωσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπότ et γυῖον.
³⁸Απογυμνάζωμαι, exercoor, exercoo me.
³⁹Απογυμνάζω, exercoo, Esch.
⁴⁰Απογυμνῶω, ὤ, f. ὄσω, nudo, denudo. Μὴ σ' απογυμνῶντα κακὸν εἰς ἀνόητος εἶπεν, Odyss. 10, 301.

¹Απογυμνωθεῖς, a. l. part. pass.
²Απογυμνωσις, εως, ἡ, denudatio.
³Απογυναικῶσις, εως, ἡ, effeminatio. Ex γυνή.
⁴Απογυνῶμαι, ἔμαι, f. ὄσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπότ et γυνία, angulus.
⁵Απόδα, pedibus carentem, acc. sing. ab ἄπυ.
⁶Αποδάζωμαι, f. ὄσομαι, divido, distribu, impertio; (2) accipio sortem attributam.
⁷Αποδάσάμενος τῆς στρατιῆς μόριον, Herodol.
⁸Ἄμμα τ' ἄμφος ἄρχωσις ἄλλ' αποδάσσεισθαι, Il. 22, 118. Ex ἀπότ et δάω, divido.
⁹Αποδαμονίξω, f. ἴσω, furo, insanio.
¹⁰Αποδάκνω, f. δῖξω, demordeo, premordeo.
¹¹Αποδακρύω, f. ὄσω, cum lacrymis narro, dico; (2) illacrymo; (3) lacrymarum more destillo. Gl. V. delacrymo; (4) lacrymis prosequor cladem acceptam, et flendo acerbitatem ejus exhaurio, Ern.
¹²Αποδαμῖν, peregre proficisci, præs. inf. act. Dor. pro αποδημῖν, a verbo αποδημῶω.
¹³Αποδάπτω, demordeo, resco.
¹⁴Αποδάμιος, υ, ὁ εἰς ἡ, qui in divisione, v. gr. prædæ datur, epith. portionis, Nic. (2) divulsus, sejunctus a ceteris, Herod. 1, 146. (3) qui tributum pendit. Ab
¹⁵Αποδάμιος, εἰς, ὁ, divisio, partitio; (2) pars, portio. Ab αποδάζωμαι, divido.
¹⁶Αποδάσις, ὄσις, ἡ, idem.
¹⁷Αποδάσσεισθαι, a. l. inf. med. Poet. pro αποδάσσεισθαι, a verbo αποδάζωμαι.
¹⁸Αποδαυλίξω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπότ et δαυλός, litio.
¹⁹Αποδέειγμα, 1. sing. perf. ind. pass. v. αποδέχομαι.
²⁰Αποδέειμένος, receptus, part. perf. ejusd.
²¹Αποδέειμένος, part. pass. Ion. pro αποδέειγμένος. Vide αποδέεικνυμι.
²²Αποδέειλικῶσις, adv. timide, meticulose, eorum more qui animo concidere. Ab αποδέειλικῶσις, quod est ab αποδέιλια.
²³Αποδέδρακασι, aufugerunt, 3. plur. perf. ind. act. verbi αποδέδρακα, pro αποδράω.
²⁴Αποδέσις, εως, ὁ εἰς ἡ, inferior, deficiens, vacuum, cui aliquid deest. Ab αποδέω.
²⁵Αποδέδισσομαι, vel αποδέδιστομαι, imperf. αποδέδισσομαι, deterreo, absterreo. Αποδὲ γὰρ δεδίσσεται τὰ φρεσὶ ἐμῆ, Il. 12, 53.
²⁶Αποδέεικνυμι, f. ζω, ostendo, demonstro, rationibus probō; (2) efficio, reddo, præsto, præsens sisto; (3) creo, designo, v. g. consulem; (4) edo, paro, de femina; (5) αποδέεικνυμι, probatum, Gl. V. item quod ad certos usus destinatum et accommodatum iisque consecratum est. Ο Θεός ἡμῶς τὸς ἀπεσῆλως ἐσχάτως ἐπέδειξεν, ὡς ἐπιθανάτις, 1 Cor. 4, 9. (5) ποῖοι εἰσι χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει αποδέεικνυμι, destinatus, Herodol. 1, 152. Hinc
²⁷Αποδεικτικῶς, ἡ, ὄν, demonstrativus.
²⁸Αποδεικτικῶς, adv. demonstrative.
²⁹Αποδεικτικός, υ, ὁ εἰς ἡ, demonstrabilis.
³⁰Αποδειλίξις, εως, ἡ, timor, timiditas. Διὰ τὸ δοκῖν . . . σὴν ἀπαργίαν τῶν στρατοπέδων μὴ παρὰ τὴν τῶν δυνάμεων αποδειλίξιαν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶ προσώτων εὐλάβειαν, γεγενῆσθαι, Polyb. 3, 103. Ab
³¹Αποδειλιάω, ὤ, f. ὄσω, reformido; præ timore refugio. Πρὸς τὸν θάνατον αποδειλίξῃ, Luc.
³²Αποδείξω, aor. l. inf. act. v. αποδέεικνυμι.
³³Αποδείξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio; (2) specimen. Οὐκ αποδείξις, incertitudo, Eur. Hærr. 195. Ab αποδέεικνυμι.
³⁴Αποδείπνυω, ὤ, αποδείπνυσι, percenare, Gl. V.
³⁵Αποδείπνυσις, ον, e cena reliquus.
³⁶Αποδείπνος, υ, ὁ εἰς ἡ, qui cenam finit, qui cœnatus est; (2) cenæ expers.
³⁷Αποδέειρειν, verberibus cadere; (2) excoriare, præs. inf. act. Poet. pro αποδέειρειν, a verbo αποδέειρω.
³⁸Αποδέειροτομῶω, ὤ, f. ὄσω, obtrunco, cervicem abscondo, decollo, abscondo a cervice. Τῆς δ' ὅτι δὴ Περούς κερφαλὴν ἀπεδέειροτομήσων, Hesiod. Theog. 280. Αποδέειροτομήσων Τρώων ἀργλαὰ σίωνα, Il. 18, 386.
³⁹Αποδείχθεις, a. l. part. pass. v. αποδέεικνυμι.
⁴⁰Αποδεικῶσις, εως, ἡ, edecumatio, Gl. V. Ab

¹Αποδεικῶσις, decimantur, Ph.
²Αποδεικῶσις, ὤ, f. ὄσω, decimo, decimas accipio; (2) decimas do. Gl. V. edecumo.
³Ἐντολὴν ἔχουσι αποδεικῶσιν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, Heb. 7, 5. Hinc
⁴Αποδεικῶσις, εως, ἡ, decimatio, vel decimi cujusque sorte ducti supplicium, decimarum exactio.
⁵Αποδείκθαι, præs. inf. med. Ion. pro αποδέειχθαι, a verbo αποδέεικνυμι.
⁶Αποδείκτιος, εως, ἡ, recipientis, admittendus.
⁷Ἄλλ' αποδεικῶσις ταῦτ' εἰσὶν ἡμῶς, Aristoph. Lys. 502. Ab αποδέεικνυμι. Hinc
⁸Αποδεικτής, ἡρος, ἡ, idem quod
⁹Αποδεικτής, υ, ὁ, receptor, coactor tributi et vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus.
¹⁰Αποδεικτός, υ, ὁ εἰς ἡ, dignus qui admittatur et recipiatur; (2) acceptus, gratus, probatus.
¹¹Αποδεικτῶς, adv. grate, jucunde, recte, probabiliter.
¹²Αποδεδρόμομαι, ἔμαι, f. ὄσομαι, arboresco, in arborem mutor.
¹³Αποδέξω, demonstare, a. l. inf. act. Ion. pro αποδέειξω, a verbo αποδέεικνυμι.
¹⁴Αποδέξις, demonstratio, Ion. pro αποδέειξις.
¹⁵Αποδέξω, ἄσος, τὸ, cutis seu pellis detracta; (2) spoliū. Ab αποδέξω. Hinc
¹⁶Αποδεδράττω, ὤ, f. ὄσω, excorio, corium detraho; (2) pass. de scuto, cujus corium humore laxatum est, Polyb.
¹⁷Αποδέξω, f. ῥῶ, deglubo, excorio, Gl. V. (2) verberibus cædo. Κάθ' ὅτ' ἀπεδείρωμαι, Aristoph. Vesp.
¹⁸Αποδέσις, εως, ἡ, religatio. Ab αποδέω.
¹⁹Αποδέσειμῶς, f. εἶσω, religo, devincio.
²⁰Αποδέσειμῶς, ὤ, f. ἴσω, idem. Ab
²¹Αποδέσειμος, υ, ὁ, fasciculus; (2) lineum; (3) fascia circa caput mulierum, vel mammæ earum continens, strophium. Gl. V. alligamen. Ab αποδέω. Hinc
²²Αποδέσειμῶς, ὤ, f. ὄσω, colligo, religo.
²³Αποδέχθεις, a. l. part. pass. verbi
²⁴Αποδέχομαι, f. ζομαι, excipio, recipio, admitto; (2) probō, approbo; (3) commendo, laudo. Αποδέξασθαι γνώμην χρησιματάτην, dare; λαμπρὸν ἔργον, edere; στρατίαν, expeditionem facere; ἐμοί, ἡ περὶ αὐτῶν αποδέχεται, a me sententia dicta est; εἰς τὸς ὑπὸ κήρας ἐνεργεσίας, conferre.
²⁵Αποδέχομαι, recipe, 2. sing. præs. imperat. contr. pro αποδέχομαι, ex αποδέχσο.
²⁶Αποδέω, ὤ, f. ἴσω, religo, alligo, præligo, adnecto.
²⁷Αποδέω, absum; αποδέω, abest, deest. Τοῦτον αποδέω τῶ δεικνύειν τὸν θάνατον, ὅτε ἦδη εἰ ἔχων αὐτῶ ἔρωτα, tantum abest, ut extimescam, Plal. Ex ἀπότ et δέω, deficio.
²⁸Αποδείλω, ὤ, f. ὄσω, manifestum reddo, declaro, demonstro.
²⁹Αποδημῶω, ὤ, f. ἴσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Πάσαισιν ἡμῖν εἰσὶν αποδημῶν ἀνήθ, Aristoph. Lys. 101. Αποδήμωσεν εἰς χῶραν μακρὰν, Luc. 15, 13. Ab αποδημῶω. Hinc
³⁰Αποδημητής, εἰς, ὁ, peregrinator.
³¹Αποδημητικῶς, ἡ, ὄν, peregrinari solitus.
³²Αποδημητικός, υ, ὁ, peregrinatus absentia, peregrinatio. Ab
³³Αποδημῶω, υ, ὁ εἰς ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. Ex ἀπότ et ἴσω.
³⁴Αποδέω, ας, ἡ, pedum defectus.
³⁵Αποδείρωμαι, ἔμαι, divido, disjungo.
³⁶Αποδείρωσις, ὤ, f. ὄσω, arbitrio absolvo. Αποδειρωσῶσιν τινὸς τὴν δίκην, Dem. Ex ἀπότ et δειρωσῶσιν, arbitrium.
³⁷Αποδιαφέλλω, dispesco, intersepio, divido.
³⁸Αποδιαφέλλω, f. ψω, immoror, consumo tempus; (2) anceps sum, rem differo; (3) aliquid distineo; (2) αποδιέτριψεν ἡ βελή, rem differabat senatus, Arr. Bell. Civ. 2, 13. (3) οἱ δ' Ἀντωνίων μὲν πρὸ θυρῶν αποδιαφείβειν ἐν ῥομαίᾳ Τρεβώνιον εἰς εὐαπτῶν ὑπέλειποντο, Id. Ibid. 117.
³⁹Αποδιδάσκω, f. ζω, deduco.
⁴⁰Αποδιδάσκω, præs. inf. act. verbi αποδιδάσκω, adeoque pro αποδιδάσκω, ab αποδιδάσκω.

*Αποδίδόντες, nom. pl. præ. part. act.
 *Αποδιδράσκει, f. δρασσω, aufugio.
 *Αποδίδωμι, f. ὄσω, reddo; (2) attribuo, adsigno; (3) permitto, concedo; (4) explico, narro, definio; (5) imprimis eleganter facio, efficio, perficio; præsto, exhibeo; (6) in med. vendo; ἀποδίδωμι, dependere, Ph. a. 2. inf. Legitur et divisim, apud Herodot. 2, 39, Οἷός φεροντες ἐς τὴν ἀγορῆν, ἀπ' ἂν ἔδοντο. "Ἐτι καὶ νῦν ἀπὸδὼν πάτη τέχνη, Aristoph. Ran. 1235. "Αποδίδονται τὸ σῶμα τῆ γῆ χάριν, ὄρεως τινὶ τὸ πρῶτον, ἐς τὸν δῆμον, deferre; τῆς ἀξίας ἀποδιδόσθαι, vendi; ἐκάστω τῶ ἴδιω, τινὶ τῆν ὁμοίαν, referre. "Ὅστις ἀποδύσθαι (seu ut nonnulli ἀποδύσσει) μοι τὴν ψῆφον, Luc. Anab. Οὐκ ἀποδύσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκήπτρον τῷ Διὶ ἀποδύσσει, Aristoph. Av. 486.
 *Αποδίττημι, f. τίσω, p. σακα, dirimo, disjungo; ἀποδίτταμαι, disto, intervallo sejungo.
 *Αποδιμάζω, f. ἄσω, absolve; abjudico, Gl. V.
 *Αποδιέω, ὦ, f. ἴσω, causam meam defendo. Ex ἀπὸ et δική, jus.
 *Αποδιώω, abjicio, removeo, repello. Herodot. ἀπ' ἡμετέων πέπλων ἀποδιώει, Eurip. Hecul. Fur. 1203.
 *Αποδιώω, ὦ, f. ἴσω, devolveo, circumactu in orbem, aut quassatione excutio; (2) trituro, frumentum excutio; et dicitur de bove unguis frumentum excutiente more Orientalium. "Αποδιώσας δὲ τῆσι ὕπὸ τὸν σῖτον, θῶα κομιζέσθαι, Herodot. 2, 14. Idem quod simplex διώω.
 *Αποδιώω, idem quod simplex διώω, expello.
 *Αποδιομοσπία, ὦ, et ἰώω, ἔμαι, ablego, procul amando; (2) abjicio; (3) expurgo, expio, lustrō; (4) invocando Jove depello, velut abominabile exsecror, detestor. Ex ἀπὸ, Διός, et πομπή. Hinc
 *Αποδιομοσπία, εὖ, ἡ, sacrum piaculare, piaculum.
 *Αποδιομοσπῆσιον, amandandum, repudiandum. "Ἐκίνα δ' ἀποδιομοσπῆσιον, Plutarch. de Discrimine Adulæ et Amici.
 *Αποδιορίζω, segrego suis limitibus; (2) separo. Οἷοί τε εἰσὶν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτῆς, Judæ 19.
 *Αποδιέω, discum jacio; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ et δίκω.
 *Αποδιφθόγγω, ὦ, in diphthongum conflo sive contraho. Ex ἀπὸ et διφθόγγος.
 *Αποδιφθόγγωσις, εὖ, ἡ, conflatio in diphthongum.
 *Αποδιώω, sacrum quoddam in Thesmophoriis. Vide δῖον, No. 3.
 *Αποδιώω, expello, extrudo, amolior trudento. Τοῖς δ' ἀσθινῆ τὸν σῆμαχον ἔχοντες, καὶ μὴ βελίας ἀποδιώωσι τὴν τρωφὴν εἰς τὸ κύπελος τῆς κοιλίας χερίσται, Athen. 3, 10.
 *Αποδιώω, ἡ, expultrix, propulsatrix. Scholiastes Lycophr. ad vers. 368.
 *Αποδιώω, f. ἄσω, abigo, expello. Hinc
 *Αποδιώωσις, εὖ, ἡ, expulsio.
 *Αποδοίεσις, 2. sing. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι.
 *Αποδοίημι, reddim esse, a. 1. inf. pass.
 *Αποδοίημι, non videtur; ἀπέδοξέ, non visum est, non placuit. Ex ἀπὸ et δοκίω.
 *Αποδοιμάζω, f. ἄσω, rejicio; reprobo, Gl. V. ἀποδοιμάζωσθαι, refutari, Ph. Ἄδων ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκδομῶντες, Matt. 21, 42. Hinc
 *Αποδοιμάσις, εὖ, ἡ, improbatio, rejectio; repulsio, repulsa, Gl. V.
 *Αποδοιμαστίς, εὖ, ἡ, reprobandus.
 *Αποδοιμασίω, ὦ, improbo, abjicio. Ab
 *Αποδοίμω, εὖ, ὁ ἢ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus.
 *Απόδωρα, ἄπος, τὸ, munus, donum, oblatio:
 *Απόδωρα, a. 2. inf. act. Dor. pro ἀποδέναι, a verbo ἀποδίδωμι, reddo.
 *Αποδόντωσις, εὖ, ἡ, sordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ et δῶς, dens.
 *Αποδούριμος, εὖ, ὁ ἢ ἡ, qui reddi aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.
 *Απόδω, reddo, 2. sing. a. 2. imperat. act.
 *Απόδωσις, εὖ, ἡ, redditio, retributio, solutio;

(2) enarratio, explicatio; (3) propositio; προσάσις, respondens. Ab eod.
 *Αποδοτή, ἦρος, ὁ, redditor. Ab eod.
 *Απόδωλις, εὖ, ὁ ἢ ἡ, ex servo genitus.
 *Αποδέναι, reddidisse, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι.
 *Αποδοχεῖον, εὖ, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.
 *Αποδοχή, ἦς, ἡ, receptio, admissio; (2) honores, qui (in excipiendo) habetur; auctoritas; (3) benevolentia; (4) approbatio; (5) admiratio; (6) gaudium ex re aliqua. Ab eod.
 *Αποδοχεῖα, recipio, exigo, vectigal sc. ap. Jos. e lectione C. Vat.
 *Αποδοχεύς, ἴος, ὁ, exactor.
 *Αποδοχμῶς, ὦ, f. ὄσω, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν ἀχίνα, Odys. 9, 372.
 *Απόδραγμα, ἄπος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράσκει.
 *Αποδραβεῖν, dormisse, a. 2. inf. act. per Metath. pro ἀποδραβεῖν, a verbo ἀποδραβάνω.
 *Απόδραβι, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἀπόδραβημι.
 *Αποδραβῆ, 3. sing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκει, pro ἀποδράω.
 *Αποδράς, a. 2. part. act. v. ἀποδράω.
 *Αποδράσεια, aufugerem, 1. sing. a. 1. opt. act. Eol. pro ἀποδράσειμι. Ab ἀποδιδράσκει.
 *Αποδράσεις, εὖ, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.
 *Αποδράττω, et ἀποδράττομαι, decerpo.
 *Αποδράω, ὦ, f. ἄσω, fugio, aufugio, effugio. "Ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ἡμέτ' ἀπέδραν, Soph. Aj. 167. "Ἐκ νηὸς ἀποδράς ἡλυθ' ἱμὸν πρὸς σαβῶν, Odys. 16, 65.
 *Αποδρέπω, f. ψω, et ἀποδρέπομαι, decerpo, Ph. ἀποδρέπεται, decerpit.
 *Αποδρέπω, aufugisse, a. 2. inf. act. Ion. pro ἀποδρέπαι, a verbo ἀποδιδράσκει.
 *Αποδρέπω, ἦς, ἡ, per fugium. "Ὁ δὲ τόπος ἑλίμνος, καὶ σκάφαις μόνον τὴν ἀποδρέπων ἔχων, Arrian. Periplus Maris Erythri.
 *Απόδρος, εὖ, ὁ ἢ ἡ, qui recurrit, cursu revertens; (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ et τρέχω, vel potius δρέω, curro.
 *Αποδρόστω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. "Αποδρόστωσι δὲ πάντα, Odys. 17, 480.
 *Αποδρόφα, f. ψω, idem.
 *Αποδρόφω, aufugerem, 1. sing. præ. opt. act. Att. pro ἀποδρόφωμι, a verbo ἀποδιδράσκει.
 *Αποδρόμω, εὖ, ὁ, deploratio, Gl. V. A seq.
 *Αποδύρομαι, f. δυῖμαι, lamentor, graviter conqueror; defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονται, queruntur, Ph.
 *Αποδύς, præ. part. act. v. ἀποδύωμι.
 *Απόδυσσις, εὖ, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.
 *Αποδυσσασίω, ὦ, f. ἴσω, stomacho, ægre fero, impatienter agitor; (2) renitor, resisto, difficulter cedo. Hinc
 *Αποδυσσασίησις, εὖ, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia.
 *Αποδυτήριον, εὖ, τὸ, locus ubi vestimenta exuntur. Gl. V. spoliarium, consternium. Ab
 *Αποδυῶ, f. ὄσω, exuo, aliquem spolio, despolio, detraho, in med. exuo me; (2) amoveo, repudio; (3) accingor, aggredior. "Αποδύς τις καταράσας ἐμβαδάς, Aristoph. Vesp. 1151. "Τὰ δερμῆς γὰρ πονηρῆς εἰ ταύτην (ἐμβαδά) ἀπέδυν ἔγω, Id. Iliad. 1024. "Απίδυσάς μιν τὸ πῆδλον τυνῶτο ὄν, Id. Thesm. 751.
 *Αποδῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.
 *Αποδῶν, 1. sing. a. 2. opt. act. Att. pro ἀποδοῖν.
 *Αποδωρέω, dono. Μὴ δ' ἀποδωρέσθαι προπόσις ἰνομῆσι λίγοντα, Crilius apud Athen. 432.
 *Απόδω, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπος.
 *Αποδῶς, reddideris, 2. sing. a. 2. conj. act.
 *Απόδωσ' pro ἀπόδωσις, fac refutaveris, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἀποδοίω, refutatio.
 *Αποδῶσις, nego, Hom.
 *Αποδῶν, exuo, spolio.
 *Αποδωρέω, separo, prohibeo, coerceo. Ab
 *Αποδωρέω, idem, Poet. pro ἀπέργω, seu ἀπίργω. Il. 8, 325.

*Αποῖρμα, f. σω, perdo, corumpo abrcptum. "Ἐνα μὶ κῦρ' ἀπίρσει, Il. 6, 348.
 *Απίρσει, 1. sing. a. 1. ind. act. Poet. et Eol. verbi ἀποῖρμα.
 *Αποζέω, ὦ, f. ἴσω, parce et tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago; inf. ἀποζέω.
 *Αποζεῦνυμι, vel ἀποζεῦνυμι, f. εἴσω, disjungo, sejungo, separo, divido; ἀποζεῦνυμι, se-junctum, Ph.
 *Απόζωμα, ἄπος, τὸ, decoctum. Ab
 *Αποζέω, ὦ, f. ἴσω, fervescio.
 *Αποζέω, ὦ, f. ὄσω, dejungo, Gl. V.
 *Απόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ et ζέω.
 *Αποζωγράφω, ὦ, f. ἴσω, effingo, depingo, Ph. "Αποζωγραφεῖ, depingit.
 *Αποζώνυμι, seu ἀποζώνυμι, f. ζῶσω, discingo, zonam aufero; (2) exactorum, Gl. V. decingo, Ph. ἀπίζωσιν, discinxit, a. 1.
 *Αποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass.
 *Αποθάλλω, defloresco.
 *Αποθανεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀποθνήσκω.
 *Αποθανοῖσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. Dor. pro ἀποθανοῖσα.
 *Αποθαρήναι, ὦ, f. ἴσω, confido, magnopere fido.
 *Αποθαρήναι, ὦ, idem.
 *Αποθανυμάζω, f. ὄσω, demirror, suspicio, "Αφαρ δ' ἀπθανυμάσ' ἄνοιον, Odys. 6, 49.
 *Αποθαράω, ἔμαι, despecto ex alto.
 *Αποθιεύω, numine divino adflor, divinitus pronuncio.
 *Αποθιεύω, ὦ, funditus everto.
 *Αποθιεύω, a. 2. part. med. v. ἀποθιέωμι.
 *Αποθιν, adv. longe, seorsim, eminus, extra, procul; unde ὁ ἢ, τὸ ἀποθιν, remotus.
 *Απόθιος, εὖ, ὁ ἢ ἡ, qui sine deo est; (2) impius.
 *Αποθίω, ὦ, f. ὄσω, facio deum, in deos vel divos refero, consecro, divinos honores tribuo; ἀποθιέωμι, ad deos abeo, inter cœlestes referor.
 *Αποθιεύω, εὖ, ἡ, cultus, veneratio; (2) cura post remedia vehementiora; (3) cura post exercitacionem adhibita. Ab
 *Αποθιεύω, fut. ἔσω, curo, sano; (2) colo.
 *Αποθιεύωσις, εὖ, ἡ, curatio.
 *Αποθιεύω, f. ἴσω, demeto; (2) abscindo, succido.
 *Αποθιεύω, εὖ, ὁ ἢ ἡ, caloris expers, Arct.
 *Αποθισθαί, a. 2. inf. med. v. ἀποθιέωμι.
 *Αποθισμός, repositus, reconditus.
 *Αποθισσις, εὖ, ἡ, depositio, abjectio; (2) expositio partus; (3) finis, clausula, v. g. scena, chori, voc Gramm. Ab ἀποθιέωμι.
 *Αποθιστίω, f. ἴσω, vaticinor, oraculum profero, edo.
 *Αποθιστίω, εὖ, ἡ, oraculum. Οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βαγγήδασι τὰς ἀποθιστίωσις, Strab. 17. A præc.
 *Απόθιστος, εὖ, ὁ ἢ ἡ, detestabilis, abominandus, contemptus. Ex ἀπὸ et θίσσωμι, potius ab α et θῶω, Ern.
 *Απόθιστος, εὖ, ὁ ἢ ἡ, qui reponi solet in apothecis; (2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποθιέωμι.
 *Αποθιστόμενος, f. 1. part. med. verbi
 *Αποθιστοῖ, f. θίσσωμι, curro, aufugio.
 *Αποθιστοῖ, ὦ, f. ἴσω, longe prospecto; (2) speculor, exploro; (3) diligenter animadverto.
 *Αποθιστοῖ, εὖ, ἡ, relatio inter deos seu divos, consecratio. Ab ἀποθιστοῖ.
 *Αποθιστικῆ, εὖ, ἡ, repositorium, reconditorium; (2) horreum, granarium. Ab ἀποθιστοῖ.
 *Αποθιστικῶς, εὖ, ὁ, exsuctio, suctus, qu. ex ἀποθιεύω.
 *Αποθιεύω, effemino, emollio.
 *Αποθιεύω, ὦ, effero, effertum reddo, ad fertatem seu crudelitatem incito.
 *Αποθισσωρέω, f. ἴσω, recondo, congero pro thesauro. "Αποθισσωρέζοντες, ἑαυτοῖς θεμίλιον καλὸν εἰς τὸ μίλλον, I Tim. 6, 19.
 *Αποθισσωρέω, εὖ, ὁ, coacervatio pecuniarum aut alius rei.
 *Αποθισσωρέω, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀποθιέωμι.
 *Απόθιος, εὖ, ὁ ἢ ἡ, non concupitus, qui non

desideratur. *Gl. V.* inamabilis. Ex *a* priv. et *σπείω*, desidero, concupisco.

¹ *Ἀποθνήσκω*, *ω*, f. *ύσσω*, cumulo; (2) aggere obstruo; (3) exaggero. Ex *ἀπό* et *θίσι*.

² *Ἀποθλασμός*, *ος*, *δ*, fractio, fractura, elisio quæ pressu fit. Ab

³ *Ἀποθλάω*, extendo; *Gl. V.* defringo.

⁴ *Ἀποθλίω*, f. *ψω*, exprimo; (2) elido; (3) adfligo vehementer; (4) excludo, abigo. *Oi* *ὄχλοι συνέχουσι σε ἐξ ἀποθλίψεως*, *Luc.* 8, 45. Hinc

⁵ *Ἀποθλίμμα*, *ατος*, τὸ, succus expressus.

⁶ *Ἀποθλίψις*, *εως*, *η*, expressio; (2) elisio; (3) adflicto, calamitas.

⁷ *Ἀποθνήσκω*, 3. sing. præ. opt. verbi

⁸ *Ἀποθνήσκω*, f. 2. m. *θανῶμαι*, morior; *ἀποθανεῖν*, emori, *Ph.* a. 2. inf. *ἀποθανόντος*, defuncto, *Ph.* *ἀποθνήσκων*, moribundus, *Gl. V.* *ἀποθνήσκει*, decedit, *Ph.*

⁹ *Ἀποθνήσκω*, præ. inf. act. *contr.* pro *ἀποθνήσκω*.

¹⁰ *Ἀποθνήσκω*, *ω*, desilio. ¹¹ *Ἀποθνήσκοντες* *ἀπὸ τῶν Ἰσπανῶν*, *Herod.*

¹² *Ἀποθνήσκω*, 3. pl. præ. ind. pass. v. *ἀποθνήσκω*.

¹³ *Ἀποθραύνη*, seu *ύνημαι*, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum sumo.

¹⁴ *Ἀποθραύσις*, *εως*, *η*, fractura, decussio; (2) friatura, comminutio.

¹⁵ *Ἀποθραύσιμα*, *ατος*, τὸ, fragmentum. Ab

¹⁶ *Ἀποθραύω*, f. *αύσω*, confringo, perfringo; (2) frio.

¹⁷ *Ἀποθρηγνῶ*, *ω*, f. *ήσω*, vehementer lugeo, lamentor.

¹⁸ *Ἀποθριάζω*, f. *άσω*, folia fici arboris decerpo et colligo; (2) aufero; (3) demeto, amputo. (3) *Τίς τῶν Ὀδομάταν τὸ πῆος ἀποθρηγνῶν;* *Aristoph. Acharn.* 158. Ex *ἀπό* et *θρίων*.

¹⁹ *Ἀποθριζῶ*, pro *ἀποθριζῶ*, *Epigr.*

²⁰ *Ἀποθριξ*, *τερίχως*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, impubes; (2) depilis, carens pilis.

²¹ *Ἀποθρίσμα*, *τος*, τὸ, frustum, segmentum.

²² *Ἀποθριμῶν*, exgruare, degrumari, *Gl. V.* Ex *ἀπό* et *θρίσμος*, grumus.

²³ *Ἀποθρόνος*, *ος*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, a throno veniens, a sede emanans.

²⁴ *Ἀποθρύπτω*, f. *ψω*, frango luxu et deliciis.

²⁵ *Ἀποθρύσκων*, 3. pl. præ. conj. verbi

²⁶ *Ἀποθρύσκω*, desilio; (2) exsilio; (3) resilio. (3) *πάντες ἀποθρύσκουσι, καὶ ἐκείτοι νηυσὶν ἕπονται*, *Orpian.* *Hallieut.* 1, 206.

²⁷ *Ἀποθύμειω*, *ω*, animum despondeo.

²⁸ *Ἀποθυμῶσις*, *η*, exhalatio, evaporatio. Ab

²⁹ *Ἀποθυμῶω*, *ω*, f. *άσω*, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.

³⁰ *Ἀποθυμωσις*, *ος*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, ingratus animo, invisus, molestus. Ex *ἀπό* et *θυμῶς*, animus.

³¹ *Ἀποθύμως*, *ον*, remissus, negligens, animo a re alienus, animo dejectus.

³² *Ἀποθυνήζω*, expungo, repudio, decipio.

³³ *Ἀποθύριζω*, evalvo, *Gl. V.* Ex *ἀπό* et *θύρα*.

³⁴ *Ἀποθυρούω*, *ω*, excludo, foras ejicio; (2) oppono fores, obturo, *Errn.*

³⁵ *Ἀποθυράνιον*, *ος*, τὸ, genus poculi. Ab

³⁶ *Ἀποθύω*, f. *ύσσω*, polluceo, in sacrificium absumo; (2) offero, defungor sacris. *Δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῶν θεῶν ἀπέθυσε*, *Xen.*

³⁷ *Ἀποθύμωσις*, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi *ἀποθνήσκω*.

³⁸ *Ἀποθωρακίζωμαι*, thoracem exuo.

³⁹ *Ἀποιδῆσις*, *εως*, *η*, tumor. Ex *ἀπό* et *οἶδω*.

⁴⁰ *Ἀποίησις*, *ος*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, sine arte factus. *Gl. V.* inhabilis. Ex *a* priv. et *ποιῶω*. Hinc

⁴¹ *Ἀποίησις*, *αδν.* non curiose, simpliciter, sine affectatione artis.

⁴² *Ἀποικία*, *ω*, f. *ήσω*, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito.

⁴³ *Ἀποικιν* *ἐκ τῆς πόλεως, εἰς τόπον, μακρόν.* Ex *ἀπό* et *οἶκος*, domus. Unde

⁴⁴ *Ἀποικία*, *α*, *η*, colonia, transmigratio.

⁴⁵ *Ἀποικίζω*, f. *ίσω*, in coloniam deduco; (2) cogo migrare, amando, dissitas in sedes traduco. *Υἱὸς εἰς ἔτραν ἀποικισμένος συγγένειαν, adoptatus, Plut.* (2) *αἶψα, ἢ τις μὲ ἀποικίσειν ἐκ τῶτων*, *Soph. Trach.* 933 et seq.

⁴⁶ *Ἀποικίλος*, *ον*, simplex.

⁴⁷ *Ἀποικίλος*, *ον*, non variegatus.

⁴⁸ *Ἀποικίσις*, *ἴδος*, *η*, in coloniam missa. ⁴⁹ *Ἀποικίσις πόλις*, colonia, *App. Bell. Civ.* 3, 31.

⁵⁰ *Ἀποικισμός*, *ος*, *δ*, coloniae deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab *ἀποικίζω*.

⁵¹ *Ἀποικοδομῶ*, *ω*, fut. *ήσω*, obstruo; (2) destruo, demolior. ⁵² *Ἀποικοδομῶντες τὰς οὐδὲς*, *Thuc.*

⁵³ *Ἀποικονομῶ*, *ω*, f. *ήσω*, administratione seu dispensatione removeo; (2) removeo.

⁵⁴ *Ἀποικος*, *ος*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, proprie domo absens, aut domo emissus, ejectus; (2) colonus, in coloniam missus; (3) peregrinus, externus.

⁵⁵ *Ἀποικίζω*, f. *ίσω*, misereo, defleo, defleo miserabiliter; (2) conqueror.

⁵⁶ *Ἀποίμαντος*, *ον*, carens pabulo, seu pascuis, seu pastore. Ex *ποιμαίνω*.

⁵⁷ *Ἀποιμάζω*, f. *άζω*, ejulo, lamentor; (2) defleo, lamentor. *Ἀδὴ πρὸς αὐτὴν πάτερ ἀπομάζῃ φίλον*, *Eur. Med.* 31. *Ποῖ ἀποιμάζωι (δοκίσι) κακὰ;* *Soph. Phil.* 277.

⁵⁸ *Ἀποινῶν*, præ. inf. act. *contr.* pro *ἀποινῶν*. Ab

⁵⁹ *Ἀποινῶω*, *ω*, f. *ήσω*, debita pœna eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab *ἀποινοῦ*.

⁶⁰ *Ἀποινδορῶσις*, *ον*, donivorus, *Lycurg.*

⁶¹ *Ἀποινον*, *ος*, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnae debite offertur, seu quo pœna debita pensatur; (2) pœna; (3) pecunia, cujus usus est in recompensatione rerum:

⁶² *Ἀποινεῖ*, *αδν.* sine pœna. Ex *ἀπό* et *ποινή*.

⁶³ *Ἀποίνητος*, *ον*, impunitus. Ex *ἰisd.*

⁶⁴ *Ἀποινδίκος*, *ον*, ultor, ultrix.

⁶⁵ *Ἀποιοσις*, *ος*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, sine qualitate, qualitatibus expers. Ex *a* priv. et *ποιός*, qualis.

⁶⁶ *Ἀποίστην*, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi *ἀποφίρω*.

⁶⁷ *Ἀποισίον*, auferendum, perferendum.

⁶⁸ *Ἀποισῶ*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro *ἀποίσω*, a verbo *ἀποφίρω*.

⁶⁹ *Ἀποιοιζόμεαι*, abominor, *Gl. V.*

⁷⁰ *Ἀποίχομαι*, f. *χῆσομαι*, abeo, discedo.

⁷¹ *Ἀποίχομενος*, præ. part. med.

⁷² *Ἀποικθάρω*, expurgo, abstergo.

⁷³ *Ἀποικθάρωζω*, purgo, mundo, *Suicer.* Hinc

⁷⁴ *Ἀποικθάρωσις*, *ατος*, τὸ, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.

⁷⁵ *Ἀποικθάρωσις*, *εως*, *η*, expurgatio: (2) expiatio, lustratio.

⁷⁶ *Ἀποικαρκτικός*, *ος*, *δ*, purgatorius, purgandi vim habens; (2) expiatorius.

⁷⁷ *Ἀποικθίζωμαι*, resideo.

⁷⁸ *Ἀποικθῶδω*, f. *εὐθῶω*, seorsim dormio, secubo; (2) obdormio.

⁷⁹ *Ἀποικθῶλω*, *ω*, f. *ύσσω*, refrigo. Hinc

⁸⁰ *Ἀποικθῶλωσις*, *εως*, *η*, quasi dic. reflexio.

⁸¹ *Ἀποικθῶμαι*, deses sum, desideo; (2) languidus sum; (3) seorsim sedeo; *ἀποικθῶμενος*, sessilis, reses, *Gl. V.*

⁸² *Ἀποικθίζωμαι*, sedem repeto; (2) seorsim sedeo; (3) dicitur de iudice.

⁸³ *Ἀποικθισῶ*, restituit, 3. sing. præ. indic. act. *contr.* pro *ἀποικθισάμει*, a verbo *ἀποικθισάμει*.

⁸⁴ *Ἀποικθισῶν*, et

⁸⁵ *Ἀποικθισάμει*, idem quod *ἀποικθισῶμαι*. *Ph.* *ἀποικθισῶ*, remancipio, resarcio: *ἀποικθισῶν*, representare, *Ph.* *ἀποικθισῶμαι*, representare, *Ph.* a. i. inf. restituere in integrum, revocare ad veram et primigeniam conditionem.

⁸⁶ *Ἀποικθισῶμαι*, reddo. *Ph.* restituo, represento, redintegro; *ἀποικθισῶμαι*, exhibet, redintegrat, *Ph.*

⁸⁷ *Ἀποικθισῶν*, restituebam, vel restituebant, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro *ἀποικθισάμει*, a verbo *ἀποικθισάμει*.

⁸⁸ *Ἀποικθισῶμαι*, vinco, supero, interficio. *Τῆ δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀποικθισῶντο πάντας ἀρίστους*, *Odys.* 8, 127.

⁸⁹ *Ἀποικθισῶσις*, *ος*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, intempestivus; (2) absurdus. Ex *ἀπό* et *καίρος*, tempus.

⁹⁰ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *αύσω*, aduro, exuro.

⁹¹ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *ήσω*, præ mali magnitudinis deficio, succumbo malo; (2) succumbo; (3) male me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex *ἀπό* et *κακόν*, malum, vel *κακῆ*, ignavia. Unde

⁹² *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, detrectatio laboris, fuga militiæ, præ mollitie et formidine, *Errn.*

⁹³ *Ἀποικθισῶμαι*, degcero; (2) malum, degenerem, ignavum appello.

⁹⁴ *Ἀποικθισῶμαι*, *ω*, voco, appello, per opprobrium et invidiam appellito, *Gl. V.* sevoco; (2) invoco; (3) interduco, veto; *ἀποικθισῶμαι*, devoco, *Gl. V.* *Ἀποικθισῶμαι* *Διογενεῖς θεὸς* *μηκέτι γὰρ τὴν ἐμὴν διαπερῶν πόλιν, clamando vetuimus, Aristoph. Av.* 1267.

⁹⁵ *Ἀποικθισῶμαι*, ornatu privo.

⁹⁶ *Ἀποικθισῶμαι*, *ος*, *δ*, *ὄν*, qui revelare seu patefacere solet, aut potest. Ab

⁹⁷ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *ψω*, detego, rcvco. *Σαρεξ ἐξ αἵμα ἐκ ἀποικθισῶμαι σοι*, *Matt.* 16, 17. *Ἀποικθισῶται γὰρ ὄργη θεῶν*, *Rom.* 1, 18.

⁹⁸ *Ἀποικθισῶμαι*, a. 1. inf. pass.

⁹⁹ *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, rcvelatio, patefactio.

¹⁰⁰ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *αμῶ*, defatigor, deficio, fatisco; *ἀποικθισῶμαι*, lassa, defessa, *Ph.*, a. 2. part.

¹⁰¹ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *ψω*, deflecto; (2) deflecto me a recto cursu. *Ph.* *ἀποικθισῶμαι*, degenerare.

¹⁰² *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, deflexus. A præc.

¹⁰³ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *ίσω*, suffio, suffumigo. Hinc

¹⁰⁴ *Ἀποικθισῶμαι*, *ος*, *δ*, exceptio rei suffita per infundibulum sive arundinem.

¹⁰⁵ *Ἀποικθισῶμαι*, efflo, *Hom.*

¹⁰⁶ *Ἀποικθισῶμαι*, *ω*, f. *ήσω*, sollicit et quasi exserto capite exspecto. Hinc

¹⁰⁷ *Ἀποικθισῶμαι*, *ος*, *η*, exspectatio.

¹⁰⁸ *Ἀποικθισῶμαι*, caput abscondo.

¹⁰⁹ *Ἀποικθισῶμαι*, *ατος*, τὸ, quod tendendo resecatur. Ab *ἀποικθισῶμαι*, *delonduco*.

¹¹⁰ *Ἀποικθισῶμαι*, fructus decerpo; *item* privo bono alioquo.

¹¹¹ *Ἀποικθισῶμαι*, *ω*, fructum edo, pullulo.

¹¹² *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, tonsura. Ab *ἀποικθισῶμαι*.

¹¹³ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *ήσω*, inedia mortem mihi conscisco; (2) non sustineo, animo deficio, impar sum dolori. Hinc

¹¹⁴ *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, mors quæ sita per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ per dolore.

¹¹⁵ *Ἀποικθισῶμαι*, *ω*, f. *ήσω*, paleas seu festucas alicunde lego.

¹¹⁶ *Ἀποικθισῶμαι*, descendo.

¹¹⁷ *Ἀποικθισῶμαι*, vel *ἀποικθισῶμαι*, f. *άζω*, reconcilio. *Καὶ δὲ αὐτὸ ἀποικθισῶμαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν*, *Col.* 1, 20.

¹¹⁸ *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, reditus solis, lunæ, et aliarum stellarum errantium anno vertente ad eadem signa; (2) restitutio in pristinam formam vel statum. *Gl. V.* restituit, redhibitio. Ab *ἀποικθισῶμαι*.

¹¹⁹ *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, detentio, *Ph.* abstentio. Ab *ἀποικθισῶμαι*.

¹²⁰ *Ἀποικθισῶμαι*, *resident*, 3. pl. præ. ind. med. *Ion.* pro *ἀποικθισῶμαι*. Ab *ἀποικθισῶμαι*.

¹²¹ *Ἀποικθισῶμαι*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *ἀποικθισῶμαι*.

¹²² *Ἀποικθισῶμαι*, depono.

¹²³ *Ἀποικθισῶμαι*, de speculo figuram reddente rei objectæ inspicienti.

¹²⁴ *Ἀποικθισῶμαι*, detineo, *Ph.* *ἀποικθισῶμαι*, detineri, *Ph.*

¹²⁵ *Ἀποικθισῶμαι*, *ω*, fut. *ήσω*, decaulesco, caulem amitto. Ab *ἀποικθισῶμαι*. Hinc

¹²⁶ *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, caulis amissio et abjectio, extirpatio.

¹²⁷ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *ίσω*, decutio, decurto; (2) revello una cum caule. *Ἀποικθισῶμαι* *τὸ πρότερον τῆς ἐμβολῆς*, educebat, *Thuc.* *Ὁμοῦ τραχίλης, καὶ ἀποικθισῶμαι κάρα κνήας θερίζων, καὶ ἀποικθισῶμαι ζύλα*, *Eurip. Suppl.* 717. Ex *ἀπό* et *καυλός*, caulis. Unde

¹²⁸ *Ἀποικθισῶμαι*, *ος*, *δ* *ἐξ* *ἡ*, caule reciso non geminans.

¹²⁹ *Ἀποικθισῶμαι*, *εως*, *η*, ambustio, deustio. Ab *ἀποικθισῶμαι*.

¹³⁰ *Ἀποικθισῶμαι*, aor. 1. ab *ἀποικθισῶμαι*.

¹³¹ *Ἀποικθισῶμαι*, f. *κείσομαι*, seponor, reponor; (3) statutus sum; (3) immineo, impendeo; *ἀποικθισῶμαι*, depositum est, *Gl. V.* *ἀποικθισῶμαι*, conditus, repositus, constitutus, *Gl. V.* *ἀποικθισῶμαι*, reconditum, *Ph.* *Ἀποικθισῶμαι* *τοῖς ἀνθρώποις ἵπαξ ἀποικθισῶμαι*, *Heb.* 9, 27.

Ἀποκίεω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abscindo; (3) privo, spolio, imminuo. Ἀποκίειν τὰ πρόδατα, τὰς κεφαλὰς. Σπῆς ἀπάνευθε πρυθὴ ξανθὴ ἀπεκίετο χροίτην, *Pl.* 23, 141. ἀποκεκαρμένα, detonsa, *Ph.* (3) ἀπὸ δὲ σταθῶν κίκασαι πύργων, *Eurip.* *Hec.* 910.
 Ἀποκεκλυμένους, *adv.* aperte, palam. Ab ἀποκεκαλυμμένος, quod est ab ἀποκαλύπτω.
 Ἀποκείνω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀποκείνω. Ab ἀποκείνω.
 Ἀποκεκλιμένους, *acc. pl. part. perf. pass.*
 Ἀποκεκλημένους, *adv.* distribute, discrete.
 Ἀποκεκρυμένους, *occulatorem*, gen. plur. part. perf. pass. verbi ἀποκρύπτω, *occullo*.
 Ἀποκεκρυμένους, *adv.* occulte. Ab ἀποκρύπτω.
 Ἀποκείνω, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀποκείνω.
 Ἀποκίλλω, deflecto, declino a viā qua ad portum tendit; (2) declino a recta viā.
 Ἀπόκενος, *μ, δ, ζ, η,* vacuus, inanis. Hinc
 Ἀποκένω, *ω, f. ὄσω,* evacuo.
 Ἀποκένω, *ω, f. ὄσω,* compungo, transfigo.
 Ἀπόκεντρος, *οι,* extra centrum, *Man.*
 Ἀποκένωσις, *ωσις, η,* exinanitio, vacuitas, *Gl. V.*
 Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucrifer ex aliqua re.
 Ἀποκερδαίνω, *φ, ἴσω,* in aeris minutus numeros redigo; (2) facultates dissipio.
 Ἀποκίρω, detondeo, 1. sing. f. 1. ind. act. *Eol.* pro ἀποκίρω, a verbo ἀποκίρω.
 Ἀποκεφάλιζω, *φ, ἴσω,* capite privo, caput amputo. *Ph.* decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, *Luc.* 9, 9. Ex κεφαλῇ. Hinc
 Ἀποκεφάλισμα, *ἄτος, σ,* capitis amputatio; (2) sordes quibus caput repurgatum fuit.
 Ἀποκεφαλισμός, *ῆ, δ, ε,* capitis amputatio.
 Ἀποκνήει, *ετ*
 Ἀποκνήω, *ω, f. ἴσω,* negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ ἐτ κηῖος, *cura*.
 Ἀποκηρύκτος, *μ, δ, ζ, η,* abdicatus, excommunicatus.
 Ἀποκηρύγμα, *ἄτος, τὸ, ετ*
 Ἀποκηρύξις, *ωσις, η,* venditio per praenem; (2) proscriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab
 Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, *φ, ζω,* pro praenem vendo, auctioner; (2) proseribio; (3) abdicō; (4) finibus expello, in exsilium eijcio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ πνεύματα, τῆς πανηγύρεως. Πῶς τῆτον ἀποκηρύττει, *Luc.*
 Ἀποκινῶμαι, dissipor; (2) divergo, diverto. (2) *ς, τ* ἀποκινῶμενος ποταμὸν κιλῶδοντος Ἀράβω, *Apoll.* *Rhod.* 4, 133.
 Ἀποκινῶμαι, dissipor.
 Ἀποκινῶσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.
 Ἀποκινῶνται, *φ, ἴσω,* periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam subeo. Ἀποκινῶνται περὶ τινος, πρὸς τινα.
 Ἀποκινῶ, *ω, f. ἴσω,* amoveo, removeo, *Gl. V.* ἀποκινῶ, dimoveo, (verius demoveo,) summovoe; ἀποκινῶεις, amotus, *Ph.* ἀποκινῶνται, emoti, *Ph.* ἀποκινῶνται, summoveri, *Ph.* a. 1. pass. Hinc
 Ἀποκινῶσαι, *subnovisset*, 3. sing. a. 1. indic. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἀποκινῶσαι.
 Ἀποκινῶσις, *ωσις, η,* remotio, emotio, *Ph.*
 Ἀπόκινος, *μ, δ, ε,* recessus, discessus, fuga; (2) genus saltationis. Ἄλλ' εὐρεῖ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τῆ διοπτόν, *Aristoph.* *Eq.* 20.
 Ἀποκισσόμαι, *ἔμαι,* in hederam degenero, hederam fero. Ex ἀπὸ ἐτ κισσός.
 Ἀποκίσσω, abscedo, *Hom.*
 Ἀποκίσσω, *φ, ἴσω,* clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.
 Ἀποκλαίω, *φ, ἴσω,* defleo; (2) lacrymari desino. (2) ἐστὶν ἀποκλαίωσται, *Lucian.* *Syriae Dea*, 6.
 Ἀποκλέω, *qui exclusit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείωσις, ab ἀποκλείω, excludo. *Theocrit.* 15, 77.
 Ἀποκλέω, *excludo*, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ἀποκλείω, a verbo eod. *Theocrit.* 15, 43.
 Ἀπόκλωρος, *exsors*, *Dor.* pro ἀπόκληρος,

Ἀπόκλωσμα, *ἄτος, τὸ,* abruptio, fragmentum. Ab
 Ἀποκλώω, *ω, f. ὄσω,* defringo; ἀποκλώ, *praefringit*, *Gl. V.*
 Ἀπόκλωσις, *ωσις, η,* exclusio, interclusio.
 Ἀπόκλωσις, *ἔτος, τὸ,* locus quo aliquid includitur; (2) res qua aliquid includitur; (3) carcer.
 Ἀπόκλωσις, *μ, δ, ζ, η,* inclusus. Ab
 Ἀποκλώω, *excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudio.* Ἀποκλώσις τῆς ὁδοῦ, τῆ ἄστεος, *τίρη ὄψιν.* Ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀποκλώσις τῶν πυλῶν, *Aristoph.* *Lys.* 426.
 Ἀποκλώτω, *φ, ψω,* furor, surripio.
 Ἀποκλωρόνομος, *μ, δ, ε,* ex pers haereditatis, exhaereditatus.
 Ἀπόκλωρος, *μ, δ, ζ, η,* idem; (2) exsors, ex pers, liber. Hinc
 Ἀποκλώω, *ω, f. ὄσω,* sortior, sorte lego; (2) sorte distribuo; (3) segrego, sorte privo, exhaeredito. Τοῖς δὲ στρατιώταις χάραξ τῆς Ἰταλίας ἀπεκλώησται πολλῶν, *Plut.*
 Ἀποκλώωσις, *ωσις, η,* electio, seu creatio, quae fit per sortes; delegatio, deputatio, *Ph.*
 Ἀπόκλωτος, *μ, δ, ζ, η,* vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco*.
 Ἀπόκλωμα, *ἄτος, τὸ,* declivitas.
 Ἀποκλωθεῖς, a. 1. part. pass. *Poet.* pro ἀποκλιθεῖς. Ab
 Ἀποκλώω, *declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνω, devertit, Ph.* Ἀποκλίνω πρὸς τὰ ἥτιστα, εἰς εἰρήνην, τὸ βαθύνειν ἀποκλίνονται εἰς ὕπνον, εἰς ὄχθη.
 Ἀπόκλωσις, *ωσις, η,* inclinatio. A praec.
 Ἀποκλώω, *φ, ἴσω,* eluo, abluo; deluo, *Gl. V.* Ἀποκλώεται τὰ νοσῶν, *Aristot.*
 Ἀπόκλωσις, *ωσις, η,* molestatio, vexatio. Ab
 Ἀποκλωω, *φ, ἴσω,* tædio adificio, adffigo; (2) obtundo; (3) exhaurio, accido. Ὅ ἔν ἔρωσις τῆς γυναικὸς ἢ μετρίως ἀποκλωαί μὲ, *Luc.*
 Ἀποκλώω, *ω, f. ἴσω,* scalpo, abrado.
 Ἀποκλώω, *ω, f. ἴσω,* metu ab aliquo deterreo; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuso. (1) εἰ δ' οἱ τρεῖς ἀποκλωῖν, *Arr.* *Bell.* *Civ.* 2, 58. Hinc
 Ἀπόκλωσις, *ωσις, η,* detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu.
 Ἀποκλώω, *φ, ἴσω,* vellico, ungue aliquid abscindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc
 Ἀπόκλωσις, *ωσις, η,* vellicatio, abscissio quae fit ungue.
 Ἀπόκλωμα, *ἄτος, τὸ,* frustum rei alicujus proprie ungue abscissum; (2) segmentum.
 Ἀποκωγχίζω, *φ, ἴσω,* concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ ἐτ κωγχη, *concha*.
 Ἀποκοιμάμαι, *ἄμαι, f. ἴσομαι,* seorsim dormio, secubo; (2) dormio; (3) foris dormio.
 Ἀποκοιμίζω, idem quod
 Ἀποκοιτίω, *ω, f. ἴσω,* secubo, obnocto; emaneeo, *Gl. V.* Ab
 Ἀπόκοιτος, *μ, δ, ζ, η,* secubans, seorsim dormiens, *Ph.* emanens; discretus lectus, *Ph.* ἀποκοιτω, emanens, *Gl. V.* emanans, *Ph.* aleggati ad castella in finibus agri patrii, in confinio hostium, praesidii ergo, *Demosth.* Ex ἀπὸ ἐτ κοιτη, *caubile*.
 Ἀποκοκκίω, *eblandior*, *Gl. V.*
 Ἀποκοκῶτω, *φ, ψω,* tundendo, sculpendo, dolando aufero; (2) pertundo; (3) insculpo.
 Ἀποκοκῶω, *φ, ἴσω,* detrunco, mutilo; (2) infringo.
 Ἀποκοκῶω, *ω, f. ὄσω,* sinuo, in sinus excavo.
 Ἀποκοκῶω, *ω, f. ἴσω,* enato, natando evado.
 Ἀποκοκῶω, *ω, f. ἴσω,* comis nudo, tondeo.
 Ἀποκοκῶω, *ῆς, η,* asportatio; (2) deportatio; (3) reductus. Ab
 Ἀποκοκῶω, *φ, ἴσω,* asporto, porto, deporto; aufero, *Gl. V.* ἀποκοκῶσθαι, *latus, Ph.* ablatu, a. 1. part. pass. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκοκῶω, *Aristot.* Ἀποκοκῶω τὸ πύργον μνητὶς ἐκ τῆ φρενῶν, *Xen.*
 Ἀπόκομμα, *ἄτος, τὸ,* frustum, fragmentum;

ἀποκομματα, *segmenta, praesegmina, Gl. V.* Ab ἀποκόπτω.
 Ἀποκομπάζω, *φ, ἴσω,* insolentius me effero, vel jacto.
 Ἀποκοπῶ, *projicio.* Ὅ δὲ βυθὸς ἐν τισὶ μὲν ἀπόκοπος, ἐν τισὶ δὲ πετρώδης ἢ ἀπέξυρος, ὡς τεμένειαι τὰς παρακειμέναις ἀγκύρας ἀντέχειν ἀποκοπόμενος, *navis retinenda causa projectae, Arrian.* *Peripl. Mar. Erythr.* 165. Λοθρὸν τὴν τὴν τὸ ὅτι ἀποκοπῶσα, *clunes projectibae, id est, rursum prorsum succutiebatur, Procop.* *Arcana Hist.*
 Ἀποκοπίσις, *gen. sing. a. 2. part. pass. f. g. verbi ἀποκόπτω.*
 Ἀποκοπή, *ῆς, η,* abscissio, amputatio; praefectio, defectio; *Gl. V.* (2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur.
 Ἀπόκοπος, *μ, δ, ζ, η,* abscissus; (2) spado, debilis, imbecillis; *Ph.* eviratus; castratus, *Gl. V.* Ab
 Ἀποκόπτω, *φ, ψω,* abscindo, amputo, recido, praecido, minuo; (2) repello, abjungo, separo, avoco, abstraho. Ἀποκόψεν αὐτὸ τὸ ἄτιον, τὸ δέξον, *Joan.* 18, 10.
 Ἀποκοπίνωμι, *obsurato, Gl. V.*
 Ἀποκορῶω, *ω, f. ὄσω,* detondeo.
 Ἀποκορῶω, *praes. inf. act. contr. pro ἀποκορῶω.* Ab
 Ἀποκορῶω, *ω, f. ὄσω,* in verticem attollo; (2) figurā verticem efficio; (3) paucis rem expedio; (1) βόαντες παρ' ἐκαστέων τῶν πτερυγῶν, ἀποκορῶωσιν αὐτῆς τὸ σχῆμα κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους σύμστασιν, *fastigiatam ejus figuram reddunt, Polyb.* 3, 49. (2) πύθμενος δὲ πρὸς τῶν ἀγγέλων ἀποκορῶω σφιστάδα, *summatis haec eis dixit, Herodot.* 5, 73. Ex ἀπὸ ἐτ κορῶω.
 Ἀποκος, *ον,* intonsus, *epith. ovis.*
 Ἀποκοσῶω, *ω, f. ἴσω,* ordine collocata aufero; (2) ornatu aufero, ornatu privo; omninoque privo, *sed re pulchra, ut regio, &c. ἀποκοσῶω, dedecorat, Ph.* Ex ἀπὸ ἐτ κόσμος, *ornatus.*
 Ἀποκοσῶω, *μ, δ, ζ, η,* qui procul a caetu hominum degit, qui in secessu seu monasterio vivit. Ex ἀπὸ ἐτ κόσμος, *mundus.*
 Ἀποκοσῶω, *φ, ἴσω,* effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat. Hinc
 Ἀποκοσῶω, *μ, δ, ζ, η,* certamen illud potorum, quo, postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret.
 Ἀποκοσῶω, *detondeo.*
 Ἀποκομή, *ῆς, η,* tonsura.
 Ἀποκομῶω, *ον,* tonsus, vel tendendus.
 Ἀποκομίζω, *φ, ἴσω,* levo, sublevo, exonero. Οὐδὲν παθῶν ἀποκομίζω, *Eur.* *Hec.* 105. Ἀποκομίζω πολυπράγμονος ὄχλου τὴν πόλιν, *Plut.*
 Ἀποκοπίνω, *f. 1. inf. act. v. ἀποκόπτω.* Unde
 Ἀποκοπίνω, *succedaneum, Gl. V.*
 Ἀποκοπίζω, *φ, ἴσω,* a ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ ἐτ κρῶω.
 Ἀποκορῶω, *ω, f. ὄσω,* crapulam aformio, seu exhalo. Ἐξυπνισθεῖς ἢ ἀποκορῶωσται, *Plut.* in *Anton.* 30.
 Ἀποκορῶω, *φ, ἴσομαι,* idem. Ex ἀπὸ ἐτ κορῶω, *crapula*. Unde
 Ἀποκορῶω, *ω, δ, ε,* crapulae exhalatio, reductus ad sobrietatem.
 Ἀποκορῶω, *φ, ἴσω,* caput amputo et reseo. Ex ἀπὸ ἐτ κορῶω, *caput*.
 Ἀποκορῶω, *ω, f. ὄσω,* cohibeo, tempus; (2) retineo.
 Ἀποκορῶω, *ω, f. ὄσω,* suspendo; ἀποκορῶωμαι, *dependeo, Gl. V.*
 Ἀποκορῶω, *in carnem muto, carnem facio.* Ex ἀπὸ ἐτ κορῶω, *All.* κορῶω.
 Ἀπόκορος, *ω, δ, ε,* abstinentia carnis, tempus quo a carne abstinetur. Ex *his.*
 Ἀπόκορος, *μ, δ, ζ, η,* abruptus, praeruptus, praecipit, ἀπόκορος, *praecipit, Ph.* abruptus, praecipitium, *Gl. V.*
 Ἀποκορῶω, *adv. separatim.* Ab ἀποκορῶω.
 Ἀποκορῶω, a. 1. part. pass. v. ἀποκορῶω.
 Ἀποκορῶω, *respondisse, aor. 1. inf. pass.*
 Ἀποκορῶω, *f. ὑνῶ,* secerno, excerno.

¹ Ἀποκρίμα, ἄτος, τὸ, responsio, responsum; (2) condemnatio; (3) sententia.
² Ἀποκρινάσθαι, respondisse, a. 1. inf. med.
³ Ἀποκρινέντε, *smoti*, nom. dual. part. a. 1. pass. *Poet.* pro ἀποκρίνεντε, ab
⁴ Ἀποκρίνω, f. ἰνώ, scerno, eximo, separo, deligo, eligo; (2) excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, respondeo; *in pass.* desino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνεις ἐν δυνάμει κακῶν Ἀποκρίσθαι τί τινα, πρὸς τινα. Σὺ δ' ἀπόκριμαι μοι τοῦ, *Aristoph. Thesm.* 747. Ἀπεκρίθη ἐς τῦτο πάντα, convertebantur, *Thuc.* τῶ δὲ ἀποκρινέντε, hi *smoti* a suis, *Il.* 5, 12. Δυνὶ ἀποκρίνας κακῶν, duorum malorum alterum eligens, *Soph. Ed. Tyr.* 640. Hinc
⁵ Ἀποκρίσιν, dat. pl. cum v. ἰφελκ. Ab
⁶ Ἀποκρίσις, εἰς, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, seu ipsa actio excernendi; (2) χῶρος ἀποκρίσιως, locus aptus ventri levando, latrina, *Anthol.* 495.
⁷ Ἀποκρίτικὸς, ἡ, ὄν, excernendi vim habens.
⁸ Ἀπόκριτος, ε, ὁ ἢ, selectus; ἀπόκριτον, excretum, *Gl. V.* Ab cod.
⁹ Ἀποκροῖω, ὦ, f. ἡσω, crepito, plausito:
¹⁰ Ἀποκροῖσμα, ἄτος, τὸ, digitorum crepitus.
¹¹ Ἀπόκροτος, ε, ὁ ἢ, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. *Ex* ἀπὸ et κρότος, *rulsus*.
¹² Ἀποκρούσθαι, *praes. inf. med. v.* ἀποκρούω.
¹³ Ἀπόκρουσις, εἰς, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio:
¹⁴ Ἀποκρουστικός, ἡ, ὄν, depulsivus, vim depellendi habens:
¹⁵ Ἀπόκρουστος, ε, ὁ ἢ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab
¹⁶ Ἀποκρούω, f. ὦσω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio: et ἀποκρούομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρούει τί τινας ἀποκρούσθαι τῷ ἴσσω, *Xen.* Ἀπεκρούθησαν ταύτης τῆς μηρῶν, repulsi sunt ab hoc astu, *Polyb.* 22, 11, 5.
¹⁷ Ἀποκρούσασαι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρουσται, ab
¹⁸ Ἀποκρούπω, f. ὦπω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate et praestantia supero, vinco; (3) conspectum amitto alicujus rei: ἀποκρούπομαι, deliteo, delitescio, celo, *Gl. V.* ἀποκρουμμένος, abditum, abstrusum, absconditum, reconditum, *Ph.* ἀπέκρουφεν, abdidit, *Ph.* Ἀπέκρουφας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν ἔ συνεῶν, *Plut.* 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρούφομαι σὲ, *Plut.* Ἀποκρούσθαι τί τινα, πρὸς τινα, περί τινας. (3) ἦσως Ὁξείας ἀποκρούφαντες, cum conspectum insularum Oxiarum amissemus, *Heliol.* 5.
¹⁹ Ἀποκρούσσομαι, Ταῦτην τὴν ἰσβολὴν πάντας ἀποκρούσσομαι, hoc inceptum celavit omnes, *Polyb.* 10, 9, 1.
²⁰ Ἀποκροῖφῃ, ἡ, ἢ, latebra, latibulum. A *praec.*
²¹ Ἀπόκροφος, ε, ὁ ἢ, occultus, absconditus; ἀπόκροφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum. *Ph.* obscurum.
²² Ἀπόκροφσις, εἰς, ἡ, occultatio. *Gl. V.* latitatio.
²³ Ἀποκροφάλλομαι, in glaciem concreasco, congelacio.
²⁴ Ἀποκρούμενος, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκρούμενος, a verbo ἀποκρούειν.
²⁵ Ἀποκτανθῆναι, *interfectum esse*, a. 1. inf. pass.
²⁶ Ἀποκτάομαι, ἄμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, emancipo.
²⁷ Ἀπόκτατος, ὄν, alienatus.
²⁸ Ἀποκτείναι, a. 1. inf. act.
²⁹ Ἀποκτείναι, qui interficit, a. 1. part. act. ab
³⁰ Ἀποκτείνω, f. ἐνώ, interficio, occido; *perimo*, *Gl. V.* Ἐξήτην αὐτὸν ἀποκτείναι, *Joan.* 5, 16.
³¹ Ἀποκτενίτε, 2. plur. f. 2. ind. act.
³² Ἀποκτενίτω, idem.
³³ Ἀποκτενῶν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.
³⁴ Ἀποκτείνω, idem.
³⁵ Ἀποκτενίμην, et ἀποκτενίμην, idem. Τὸς πολίτας ἀποκτενίμην, μέγιστον ἀσέβημα τίθεται, *Polyb.* 2, 56, 15.
³⁶ Ἀποκτενίμηντα, acc. sing. *praes. part.*
³⁷ Ἀποκτοῖω, ὦ, f. ἡσω, idem et ab eod.
³⁸ Ἀπόκτοῖσις, εἰς, ἡ, colonia. Ab ἀπὸ et κτείνω.

³⁹ Ἀποκτούπω, ὦ, f. ἡσω, sonum edo, vel cieo.
⁴⁰ Ἀποκτούπειω, aleam tento, fortunæ casum subteo.
⁴¹ Ἀποκτούσιώω, desilio, praecipitem me do.
⁴² Ἀποκούω, ὦ, pario, gigno; ἀποκούσασα, enixa, connixa, *Ph.* efforta, al. *Gl. V.* a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτίσεισθα ἀποκούει θάνατον, *Jac.* 1, 15. Hinc
⁴³ Ἀποκούσις, εἰς, ἡ, partus, puerperium:
⁴⁴ Ἀποκούσσω, pario, foetum depono. *Ex* κύω.
⁴⁵ Ἀποκούλιζω, f. ἰσώ, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκούλιζει ἡμῶν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῷ μνημείῳ; *Marc.* 16, 3.
⁴⁶ Ἀποκουλινδῶ, ὦ, f. ἡσω, idem.
⁴⁷ Ἀποκούλισι, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀποκούλιζω.
⁴⁸ Ἀποκούλιω, f. ἰσώ, devolvo; (2) amoveo.
⁴⁹ Ἀποκούματίζω, undis agito. *Ex* κύμα.
⁵⁰ Ἀποκύνιον, ε, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. *Ex* ἀπὸ et κύων, *canis.* *Angl. dogsbane.*
⁵¹ Ἀποκυρτώω, gibbosum reddo.
⁵² Ἀποκύρω, ὦ, f. ὦσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῖ, abroget, *Ph.*
⁵³ Ἀποκύρωσις, εἰς, ἡ, abrogatio, *Gl. V.* A *praec.*
⁵⁴ Ἀποκύω, gigno.
⁵⁵ Ἀποκυκῶ, flendo conficio.
⁵⁶ Ἀποκυκῶ, f. ὦσω, prohibeo, veto, impedio.
⁵⁷ Ἀποκυκῶσις, ἡ, impeditio.
⁵⁸ Ἀποκυκῶσις, ὦ, mutum reddo; (2) surdum reddo.
⁵⁹ Ἀπολύβωμενος, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἀπολυβάνω.
⁶⁰ Ἀπολαγχαίνω, sortior. Ἀπολαγχαίνειν τῶν κτημάτων, τῆς γῆς, τῷ μέρεος τίνος.
⁶¹ Ἀπολαμοτομέω, ὦ, jugulum incido.
⁶² Ἀπολαμότημος, ὄν, cui gula praecisa est.
⁶³ Ἀπολακτιζῶ, f. ἰσώ, calce ferio, calce repello; (2) despicio, sperno. Hinc
⁶⁴ Ἀπολακτισμός, ε, ὁ, calcitratio.
⁶⁵ Ἀπολάλιω, ὦ, f. ἡσω, enuncio, eloquor; (2) renuo, sermonem recuso.
⁶⁶ Ἀπολαμβάνω, f. λήφομαι, recipio, recupero, *Gl. V.* (2) seduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπίληφει, recepit, *Ph.* ἀπολάβωσιν, consequerentur, *Ph.* Ἀπολαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τὸν μισθόν, τῆς ἄρας, τὴν παρά τινας: τὴν ἀρχὴν, reducere, adimere. Εἰ δὲ τινες ἐξ ὧν ἀπολαμβάνουσιν οἱ Ῥωμαῖοι πόλεω, quas regi auferunt, *Polyb.* 22, 26, 8. (3) εὐέλπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν μίσους κατὰ πορείαν ἀπολαμβάνει τῆς Κιλτίας, *Id.* 2, 27, 4.
⁶⁷ Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro, polio; *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quaritur, paratur.
⁶⁸ Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendo; (2) cjaulcor, emitto. Ὁρθαὶ πανταχῇ ἀκτινὲς ἀπολάμπωσιν, *Aristoph.* *Av.* 1015. Χάρις δ' ἀπὸ λάμπωστος πολλῆ, *Il.* 14, 183.
⁶⁹ Ἀπολαμψίνετος, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπολαμψίνετος, quod a fut. λάμψω, pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.
⁷⁰ Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.
⁷¹ Ἀπόλαυσις, εἰς, ἡ, fructus, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectamentum.
⁷² Ἀπολαυσίω, ἡ, ὄν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ἀπολαυστικός οἶνος, *Polyb.* 12, 2, 7. Ab
⁷³ Ἀπολαυτός, ε, ὁ ἢ, ad voluptatem pertinens, cuius dulcedo percepta est. Ab
⁷⁴ Ἀπολαύω, f. αἰσώω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) in deteriorem partem, damnum capio, punior. φίλων ἡδίστος ἔ ποδινωτάτος ὄνειρος ἀπολαύσαι, *Philo.*
⁷⁵ Ἀπολαύσομαι, τί γ', εἰ διαστραφῶμαι; *Aristoph.* *Av.* 178. (2) Κρίων δ' εἶκει τῶν ἑμῶν νυμφεμάτων τῶν τ' Οἰδίπυ δυσφνας ἀπολαύσαι κακῶν, *Eurip.* *Phoen.* 1210.
⁷⁶ Ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, *Strab.*
⁷⁷ Ἀπολαφθέντες, *Dor.* pro ἀπολαφθίνετες.
⁷⁸ Ἀπολαχέιν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχαίνω.
⁷⁹ Ἀπολαίω, lavigo, complano; (2) contero, comminuo.
⁸⁰ Ἀπολίγω, f. ζω, deligo, seligo; (2) decerpo;

(3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdicto, veto. Ἀπολίγειν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν ἀπολίγεισθαι τὴν δεισιφροσύνην, τὴν ψυχῆν, despondere. (3) ἀπέλιγεν ὁ ἀδελφεὸς τὴν κλῆσιν, recusabat, *Anton.* 15.
⁸¹ Ἀπολίω, peribis, f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολύω, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολλίω, perdo.
⁸² Ἀπολίω, distillo, fundo. Καιροσίων δ' ὄνοϊον ἀπολίωσται ὑγρὸν ἔλαιον, *Odys.* 7, 107.
⁸³ Ἀπόλειμμα, ἄτος, τὸ, reliquium, reliquia. Ab ἀπολείπω.
⁸⁴ Ἀπολειπτός, εἰς, pro ἀπολειπόμενος, seu ἀπολειπόμενος, *Hipp.*
⁸⁵ Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, prasto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; *elegantiter cum particip.* (5) absum *in formula*, parum abest, cum gen. et *infin.* Μικρὸν ἀπέλιπον μὴ πίπτειν, ἀπολείπεισθα τῆς κυρίας, vadimonium deserere; τῆς ἐπιβολῆς, abesse; (1) ἀποληφθῆσα δ' αἰάλω τύχας, privata ea, *Eurip.* *Or.* 80. Ἦπερ σε ταχέως ἀπέλιπον τὰ χροῖματα; *Aristoph.* *Plut.* 832. Ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, *Soph.* *Phil.* 1150.
⁸⁶ Ἀπολείω, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.
⁸⁷ Ἀπολείωσις, peribis, 2. plur. f. 2. ind. act.
⁸⁸ Ἀπολειπτερός, ὦ, munere defungor.
⁸⁹ Ἀπολίγω, f. ζω, lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνας ἐρχόμενοι ἀπέλιχον τὰ ἔλακα αὐτῶ, *Luc.* 16, 21.
⁹⁰ Ἀπολίωσις, εἰς, ἡ, relicto, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.
⁹¹ Ἀπόλεκτος, ε, ὁ ἢ, electus, eximius; item piscium genus, quos synodontidas vocant, de quo *Hermol.* in *Plin.* Ab ἀπολίγω.
⁹² Ἀπολελεγμένος, *adv.* negligenter.
⁹³ Ἀπολελαμμένος, part. perf. pass. v. ἀπολαμβάνω.
⁹⁴ Ἀπολείλαμνα, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπολαύω.
⁹⁵ Ἀπολειποτός, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, relinquo.
⁹⁶ Ἀπολειπόμενος, perf. part. pass. v. ἀπολύω.
⁹⁷ Ἀπολειπόμενος, *adv.* solute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.
⁹⁸ Ἀπολίεμπος, ε, ὁ ἢ ἢ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ab
⁹⁹ Ἀπόλιμος, ε, ὁ ἢ ἢ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) incexpugnabilis; (3) pacificus.
¹⁰⁰ Ἀπολίεμος, *adv.* non pugnaciter et instanter.
¹⁰¹ Ἀπόλιμμα, ἄτος, τὸ, corium, pellis. A λέπω. Unde
¹⁰² Ἀπολεπίτω, f. ἰσώ, decortico.
¹⁰³ Ἀπολέπισμα, ἄτος, τὸ, cortex resectus; *item* minuta partes olerum, plautarum, resectæ.
¹⁰⁴ Ἀπολεπτόνω, f. ὠνω, in mucronem colligo; (2) extenuo.
¹⁰⁵ Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.
¹⁰⁶ Ἀπολέπωσις, a. 1. inf. act. verbi ἀπόλλυμι.
¹⁰⁷ Ἀπολίεσθαι, pereō; quasi hinc sit ἀπολίεσθαι, imperf. quod tamen *Ion.* cum est pro ἀπόλιεσθαι, ab ἀπόλλυμι.
¹⁰⁸ Ἀπολίεσθαι, a. 2. *infin.* med.
¹⁰⁹ Ἀπόλιεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἀπόλιεσαν.
¹¹⁰ Ἀπολέω, *perdam*, 1. sing. f. 1. ind. act.
¹¹¹ Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. A λευκός.
¹¹² Ἀπολήγω, desino, 3. sing. *praes. opt.* verbi ἀπολήγω, desino. Ἀλλά τίς ἐπὶ θεοῖς πισταμένην ἢ ἀπολήγει ἀληθῆς, *Il.* 21, 577.
¹¹³ Ἀποληγῶ, ὦ, crepo, crepitem edo.
¹¹⁴ Ἀποληγῶσις, f. ἰσώ, detraho leucodium, seu ornamentum oratorum.
¹¹⁵ Ἀπολήξω, εἰς, ἡ, finis, clausula.
¹¹⁶ Ἀποληγῶ, ὦ, f. ἡσω, nugor, deliro.
¹¹⁷ Ἀπόληγται, 3. sing. a. 2. conjunct. med. v. ἀπόλλυμι.
¹¹⁸ Ἀποληφθείς, part. a. 1. pass. verbi ἀπολαμβάνω. Unde
¹¹⁹ Ἀπόληψις, εἰς, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclusio, suppressio.
¹²⁰ Ἀπολαιώμαι, livesco, *Hipp.*
¹²¹ Ἀπολιθάω, f. ἀζω, recedo, aufugio. Οὐκ ἀπολιθάωμαι ὁ κακῶς ἀπολιόμενος; *Aristoph.* *Av.* 1473. Ab ἀπολείω, destitilo.
¹²² Ἀπολιγαίνω, strepitum facio, turbas excito.
¹²³ Ἡ

Ἦν δ' ἀπολιγάνω, τὰς ἀγορανομίας, καλῶ, *Antistoph. Ach.* 973.
 Ἀπολίθω, ᾧ, f. ῥωω, in lapidem verto, lapidescere facio; ἀπολιθῶμαι, lapidesco. Ex ἀπό et λίθος, lapis. Hinc
 Ἀπολιθώσις, εως, ἦ, mutatio in lapidem.
 Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.
 Ἀπολίνοω, ᾧ, f. ῥωω, lino vincio. Hinc
 Ἀπολίνωσις, εως, ἦ, ligatio, proprie quæ fit lino.
 Ἀπολιόρητος, ον, qui obsideri, expugnari non potest.
 Ἀπολις, ἴδος, ὁ δ' ἦ, extorris, patria pulsus, erro, cui nulla est patria; civitate dignus ejici, *Soph. Antig.* 370.
 Ἀπολιθῶναι, delabor; (2) non attingo, non adhaerescō, defluo.
 Ἀπολιθῶναι, ᾧ, f. ῥωω, delabor; (2) lapsante gressu, ut in loco lubrico; aberro ab eo quod petebam; (3) non attingo, non adhaerescō; (4) labor.
 Ἀπολίσις, ον, sine urbe, *Man.* Ex a et πόλις.
 Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me propulso, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιταργιῶμαι, f. 1. *Att.* pro ἀπολιταργίζω. Οἶκον ἀνάσσει τι Ἐπίπτον ἀπολιταργίζεις ἀπό τῆς θύρας; *Aristoph. Nub.* 1253. Ex ἀπό, λίτη, janua, et ἀργός, celer.
 Ἀπολιτικός, ος, ὁ δ' ἦ, nequaquam civilis, non urbanus, sine politia, nulli civitati adscriptus, extra leges et consortium civilis societatis agens; item alienus a rcp. gerenda. Ex a priv. et πολιτικός.
 Ἀπολίτης, ος, ὁ, qui civis esse desit; (2) alienus a reip. negotiis. Ab ἀπολις, extorris.
 Ἀπολιτικός, ἦ, ὄν, qui non est πολιτικός, qui est reip. ignarus. Ab eod.
 Ἀπολιχμάω, ᾧ, delambo, delingo. Ἐνταυθοῖ νῦν κίσο μὲν ἰχθύσιν, οἱ δ' ἀπὸ αἰτῶν αἰεὶ ἀπολιχμήσονται ἀκνήδεις, *Il.* 21, 123.
 Ἀπολιχῶμαι, destino, *Poet.* pro ἀπολιχῶμαι.
 Ἀπόλλω, seu ἀπολλύω, perdo, vasto; f. 1. ἀπόλλω, f. 2. ἀπόλω, p. ἀπολόλεκα, a. 1. ἀπόλωτο ἀπόλλωμαι, perco, intereo, dispende; ἀπόλωτο, perit, *Gl. V.* a. 2. Τὸ μὲν σῶζει τὰς πόλεις ἔ παλά πᾶντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι τὴν ἀναρτίαν, *Plat.* Ἐν ποίσι δεινοῖς θυμὸν ἐκ ἀπόλλυσι, *Soph. El.* 26. Ἄλλὰ με λόγους ἀπόλλυσι, *Ibid.* 1376.
 Ἀπόλλυται, 3. sing. præ. ind. pass.
 Ἀπόλλω, accus. *Att.* pro Ἀπόλλωνα, *Soph. Oed. Col.* 1091.
 Ἀπολλώνιον, τὸ, templum Apollinis. Χαεῖς τῶν ἐξ τὸ Ἀπολλώνιον ἀμαρτόντων, *Arrian. Punic.* 133.
 Ἀπολογιᾶζω, rationem inco, computo.
 Ἀπολογισμός, ὅ, ἦ, supputatio. A præc.
 Ἀπολογίται, 3. sing. præ. ind. med. contr. pro ἀπολογίζεσθαι, ab
 Ἀπολογίμαι, ἔμαι, f. ἥσομαι, defendo sermone; (2) excuso. Ἀπολογίσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περὶ τίνος, τῷ δήμῳ, ὑπὲρ τίνος. Εὐθύμῳ τρον τὰ περὶ ἐμαυτὸν ἀπολογίμαι, *Act.* 24, 10. Ex λόγος.
 Ἀπολόγημα, ἄπος, τὸ, excusatio; (2) refutatio. A præc.
 Ἀπολογησάμενος, dat. sing. a. 1. part. med.
 Ἀπολογητικός, ὁ, ὄν, defensorius, ad defensionem pertinens. Ab cod.
 Ἀπολογία, ος, ἦ, defensio, excusatio, purgatio, satisfactio, *Ph.* Ex ἀπό et λόγος.
 Ἀπολογίζομαι, f. ἴσομαι, rationes reddo, seu refero; (2) expensum refero; (3) rationem inco, ratione inita colligo. Καὶ πάλλῃ διονκῶν ἀπολογίζετο κατ' ἐμαυτὸν, *Xen.* Hinc
 Ἀπολογισμός, ὅ, ὁ, rationis redditio et relatio; (2) expensio relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expositio rei qua apparet rem bene actam; (5) mentis abalicanatio.
 Ἀπολόγος, ος, ὁ, narratio longa et verbosa; (2) fabula, apologus, narratio ficta; (3) pl. tabula expensarum.
 Ἀπόλοιος, ος, ὁ δ' ἦ, reliquus.
 Ἀπόλοισ, percuti, 3. sing. a. 2. opt. med.
 Ἀπολόβω, f. ἴξω, clamore et vociferatione lætitiā præ me fero.

Ἀπολυθῆσθε, 2. pl. f. 1. ind. pass. verbi ἀπολύω.
 Ἀπολύμαι, f. 2. ind. med. verbi ἀπόλλυμαι.
 Ἀπόλυμα, ἄτος, τὸ, lavacrum, seu quod lavando abluitur, sordes et lotione.
 Ἀπόλυσις, εως, ἦ, lotio. Ab
 Ἀπόλυω, f. ῥωω, abluo. Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βρότον αἰματόντα, *Il.* 18, 245. Ἀπόλυσαι τὰς ἀμαρτίας οὐ, *Act.* 22, 16.
 Ἀπολυφύρομαι, eululibus prosequor, deploro.
 Ἀπολυφύρομαι, ἔμαι, f. ἄσομαι, frutico, frutesco, densis fruticibus silvesco. Ex ἀπό et λόφω.
 Ἀπολυμάνεσθαι, præ. inf. pass. verbi
 Ἀπολυμάνωμαι, purgor; (2) corrumpo. Λαὸς δὲ Ἀτρείδης ἀπολυμάνεσθαι ἄνωγεν, *Il.* 1, 313. Hinc
 Ἀπολυμαντής, ἦρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicius.
 Ἀπολύματα, τὰ, retirementa. Ἀπολύματα δαιτὸς, epularum retirementa, *Nic. Ther.* 9, 9.
 Ἀπολύομαι, vita solvor. Ποῶν δὲ κἀπέλυστο ἐν φρονίσι πρόσω; *Soph. Antig.* 1314. Ἀπελύθης, vita exsolutus es, *Id.* ib. 1268.
 Ἀπολύσις, a, 1. inf. act. verbi ἀπολύω.
 Ἀπολυτραγμόντος, ον, nihil laboris habens, rerum alienarum incurius.
 Ἀπολυτραγμόντας, adv. sine multo labore.
 Ἀπολυτραγμων, ον, non curiosus.
 Ἀπολύσιμος, ος, ὁ δ' ἦ, liberativus, absolutivus. Ab ἀπόλυσις. Unde
 Ἀπόλυσις, εως, ἦ, liberatio, absolutio; (2) refutatio; (3) discessus, profectio; (4) decensus, obitus; (5) confectio, sc. negotiorum.
 Ἀπόλυσον, dimitte, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Ἀπολύσσω, 3. plur. a. 1. conjunct.
 Ἀπόλυτος, ος, ὁ δ' ἦ, solutus, liberatus.
 Ἀπολυτῶμαι, ᾧ, f. ῥωω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἐκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, *Luc.* Hinc
 Ἀπολύτρωσις, εως, ἦ, redemptio.
 Ἀπολύτως, adv. solute, libere; (2) absolute.
 Ἀπολύω, f. ῥωω, solvo, exsolvo, sejungo; (2) absolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abundi; (4) libero, dato pretio redemptionis; (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) discedo, proficiscor; (7) dimitto redemptum ab altero. Ἀπολύει σαυτὸν αἰτίας, τὸν φόνια, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης τῆς ἐπιμελείας, *Xen.* Ἀπολύσθαι τὰς διαβολάς, *Plat.*
 Ἀπολωθεῖω, ᾧ, f. ῥωω, injuria adficio, contumelia lacesco. Μανία γὰρ ἀλλῶς ἦν ἢ κλεινὸς Νύκτερος Αἴας ἀπολωθεῖω, *Soph. Aj.* 216.
 Ἀπόλωλα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπόλω.
 Ἀπολώλι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπόλωσι.
 Ἀπολώλει, p. inf. ind. act. *Att.* pro ἀπόλωλεκα.
 Ἀπολωλέκηναι, perdidisse, inf. perfecti ejusd.
 Ἀπολωλῆς, neutr. sing. part. perf. med.
 Ἀπολωλῆτα, perdidit, acc. pl. n. g. part.
 Ἀπολωπίξω, f. ἴσω, vctem exuo.
 Ἀπολωπίξω, dctratio, evello, more eorum qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque. Τὶς ἄρα μὴ ἐπλοκάμης κόμης ἀπολωπίξῃ; *Eur. Iph.* in *Aul.* 791. Ὅταν τις τόλμης ἀφαιρῇ κἀπολωπίξῃ νέος, *Id. Suppl.* 449.
 Ἀπολωφάω, ᾧ, f. ῥωω, secdo, relevo.
 Ἀπομαγδαλία, ος, ἦ, seu ἀπομαγδαλία, ἄς, ἦ. Vide μαγδαλία, quod idem est. Ἦ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίαις οἰόμενος ποσῆτος ἐκτραφεῖν, offis nutritus, quibus manus absterguntur, *Aristoph. Equit.* 413. Ab ἀπομάσσω, abstergo. Unde
 Ἀπομάγμα, ἄτος, τὸ, verrimentum, sive id quod ex abstersione colligitur; (2) lustratio, *Hes.*
 Ἀπομαδάρω, tondeo.
 Ἀπομαδίζω, idem.
 Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus;
 Ἀπομάθησις, εως, ἦ, doctrinae oblivio.
 Ἀπομαβόσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαβόσα, ab ἀπομαβόσω.
 Ἀπομαίνωμαι, f. νῶμαι, furo, insanio; (2) furere, insanire desino.

Ἀπομακρῶν, longe removeo; (2) in longum extendo.
 Ἀπομάκτης, ος, ὁ, abstergens, lustrator. Δεινότητος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν, *Soph.* in *Caritibus.* Ab ἀπομάττω.
 Ἀπομαλέκίζομαι, f. ἴσομαι, effeminatus sum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus sum. Ex ἀπό et μαλακίω.
 Ἀπομαλθακίζομαι, idem.
 Ἀπομαλθακόμαι, idem.
 Ἀπομανῖσα, a. 2. part. pass. f. g. v. ἀπομαίνωμαι.
 Ἀπομανθῶναι, dedisco. Ὅση ἀπέμαθον ἔ ταῦτα ἔ προτὲ ἄμην εἶδοναι, *Plat.*
 Ἀπομαντιόμαι, divino.
 Ἀπομάξω, absterges, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἀπομάξωσαι, ab ἀπομάττω.
 Ἀπομάξωσις, εως, ἦ, detersio. Ab ἀπομάσσω.
 Ἀπομαῖρῶμαι, tabefacio; ἀπομαρῖνομαι, deficio, flaccesco.
 Ἀπομαρτύρω, ᾧ, f. ῥωω, testor, attestor, testimonium perhibeo; (2) renuncio.
 Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, fut. ζω, abstergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquid, i. e. similis ei plane sum; in med. (3) veneficis defixum et devotum libero; (4) imitor, ad exemplum ejus me compono; (5) ejicio. Καὶ τὸν κοινοτὸν τὸν κολλήθεντα ἦν ἐν τῆς πόλεως ἡμῶν ἀπομασσομένη ἡμῖν, *Luc.* 10, 11. (5) Πολλὴν ἀπομασσοῦσθαι ἴδουτος ἄχρη, *Call. Hymn.* in *Del.* 14.
 Ἀπομασίγω, ᾧ, f. ῥωω, flagello vehementer.
 Ἀποματαίζω, f. ἴσω, crepitem ventris emitto.
 Ἀπομαῖχομαι, propugno, propulso hostes, pugnam sustineo; item, arceo simpliciter.
 Ἀπόμαχος, ος, ὁ δ' ἦ, qui est extra pugnam; (2) pugnae inutilis. Ex ἀπό et μάχη.
 Ἀπομεθύσκομαι, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπό et μεθύσκω.
 Ἀπομειλίζω, vel ἴτωω, f. ἴξω, demulceo, delinno, placo.
 Ἀπομείρεται, 3. sing. præ. ind. med. verbi
 Ἀπομείρομαι, f. ῥῶμαι, prabeo, distribuo; (2) sortior. Ἠὼς γὰρ τ' ἐργαῶ τρίτην ἀπομείρεται αἴσω, *Hesiod. Op.* 576.
 Ἀπομείωσις, εως, ἦ, diminutio.
 Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.
 Ἀπομέλι, ἴτος, τὸ, decoctum dulcissimum favorum aceto mixtorum.
 Ἀπομέμεραμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπομείρομαι.
 Ἀπομέμερατε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπομείρομαι.
 Ἀπομέμορμαι, f. ῥομαι, accuso, incuso; (2) reprehendo. Ἀπομέμορμένον δ' εἶτερον αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὄρων, *Plut.*
 Ἀπομίνω, f. ἐνώ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κῆρ ἀπομίνωσι, si convalescant a morbo, *Arct.*
 Ἀπομίσξω, f. ἴσω, dispertio, divido, separo; tribuo, *Gl. V.* (2) partem rei, v. gr. prædæ, do.
 Ἀπομίσσηζω, f. ἴσω, depositis curis dormio.
 Ἀπομίστρω, f. ῥωω, metior, demetior. Hinc
 Ἀπομίστημα, ἄπος, τὸ, demensum, *Ph.*
 Ἀπομικνῶναι, f. νῶναι, in longum extraho, produco.
 Ἀπομινῖσσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. verbi
 Ἀπομινῖς, f. ἴσω, irascor. Κίτ' ἀπομινῖς Ἀγαμέμνονι παρῖμι λαῶν, *Il.* 2, 762. Ex ἀπό et μίνω, ira.
 Ἀπομίνγωμαι, f. ἴξω, misceo, commisceo.
 Ἀπομιμῖσθαι, imitari, præ. inf. med. contr. pro ἀπομιμῖσθαι, ab
 Ἀπομιμῖομαι, ἔμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμῖσθαι βροντῆς ἔ κερωνῶν, *Plut.* Hinc
 Ἀπομιμημα, τὸ, imitatio, simulacrum.
 Ἀπομιμοσις, εως, ἦ, imitatio, expressio ad exemplar alicujus.
 Ἀπομινῆσκομαι, fut. μνῖσομαι, recordor. Τῶ οἱ ἀπεμνήσαντο ἔ ἐν θανάτοῖο περ' αἴση, *Il.* 24, 428. Ab ἀπομνήσκω.
 Ἀπόμῖξω, εως, ἦ, commisto. Ab ἀπομίνγωμαι.
 Ἀπόμῖστος, ος, ὁ δ' ἦ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Hinc

¹ Απομίσθω, f. ὥσω, loco, mercede eloco; (2) conduco:
² Απομίσθωμα, ἄπος, τὸ, res mercede conducta aut locata.
³ Απομνήσμαι, ὄμαι, f. ἴσομαι, recorder; (2) memorem me ostendo benefici referendo gratiam, vel injuriæ ulciscendo.
⁴ Απομνηστέμενος, ἄπος, τὸ, dictum memorable; (2) res quæ memoratur, historia; (3) pl. commentarii rerum gestarum:
⁵ Απομνηστέμενος, εως, ἡ, commemoratio. Ab
⁶ Απομνηστικός, f. εὔσω, recorder, reminiscor; (2) memoriger recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνήσμαι (2).
⁷ Απομνήσσει, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi ἀπομνήσμαι.
⁸ Απομνηστικῶς, ὦ, f. ἴσω, memor sum injuriæ; (2) injuriæ memoriam ex animo deleo.
⁹ Απομνήμι, seu ἀπομνήμι, f. ἀπομνήμι, abjuro, jurejurando nego, ejuro; (2) adjuro. (2) ἀπόμωσ' ἀργῶν Ζηνὸς ὕψιστον σίδους, Soph. Phil. 1289. Ἐπίθορον ἀπόμωσσε, Il. 10, 332. Ἀπόμωσα μὴ σὰδ' ἐξῶδον ἐγὼ ξένοισι χεῖματα, Eurip. Cycl. 265. ἀπομώσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1.
¹⁰ Απομώρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) pars reditus, ab agro, v. gr. decima. Hinc
¹¹ Απομωράωμαι, tribuo, largior.
¹² Απομώω, ὦ, f. ὥσω, derelinquo, desero; (2) privo, separo, excludo; (3) non comprehendendo, v. gr. studio.
¹³ Απομώρημα, ἄπος, τὸ, quod est expressum ex alio; ut signum annulo impressum.
¹⁴ Απομώρημι, seu ἀπομώρημι, f. ζῶ, exprimo; (2) abstergo; (3) lacrynor. Στάγγω δ' ἀμφὶ πρόσωπον, ἔ ἀμφω χεῖρ' ἀπομώρημι, Il. 18, 415. Hinc
¹⁵ Απομώρησις, εως, ἡ, abstersio; (2) expressio.
¹⁶ Απομώσει, a. 2. inf. act. verbi ἀπομώρημι. Unde
¹⁷ Απομώσει, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.
¹⁸ Απομώσιος, adv. ejurandi sensu.
¹⁹ Απομώσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, Musis alienus; (2) indoctus. (1) κῆν ἀπόμωσον τὸ γυναικῶν, nec a Musis alicuium est mulierum genus, Eurip. Med. 1089. Ex ἀπότ' et Μῶσα, Musa.
²⁰ Απομώσιος, adv. indocte.
²¹ Απομώσιος, ἄπος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομώστω.
²² Απομώσσει, ἴδος, ἡ, fellatrix.
²³ Απομώσσει, ὄμαι, f. ἴσομαι, dissuadeo, prohibeo. Μάλα γὰρ τοὶ ἔργων πόλλ' ἀπομωστέμεν, Il. 9, 109. Ex ἀπότ' et μῶσος.
²⁴ Απομώσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, qui abigit muscas; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπότ' et μῶσα, musca.
²⁵ Απομώσσει, ὄμαι, mugio.
²⁶ Απομωστικός, subsannando repudio.
²⁷ Απομωστικός, superbe et cum strepitu quodam narium alicquem rejicio, Lucian.
²⁸ Απομωστικός, intorqueo, incurvo. Ex ἀπότ' et μωστικός, curvus.
²⁹ Απομωστικός, ας, ἡ, id quod emungendo detrahitur. Ab
³⁰ Απομώσω, vel ἀπομώστω, f. ζῶ, mungo, emungo; (2) decipio, argento emungo. Ἀπομώσσει τὴν ῥίν' τῆ χειρὶ, Eristr. (2) γίγαν ἀπεμύμενος ἄλλιος λειψος, stolidus senex argento emunctus est, Menand.
³¹ Απομώω, f. ὥσω, claudio, tego.
³² Απομωφώλιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex πομωφωλίω.
³³ Απομωφώω, ὦ, fatuum reddo. Ex μωφός, Απομωφώω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.
³⁴ Απομωφώω, vel ἀπομωφώω, f. ἀπομωφώω, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδὲ ποτ' ἀγλαίας ἀπομωφώωτο ποτ' ἀνίσταντες ἔργα, Soph. El. 213. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπομωφώω, Il. 24, 556. Ex ἀπότ' et ὄμωμι, fruor.
³⁵ Απομωφώω, 3. plur. imperf. ind. med.
³⁶ Απομωφώω, et ὦ, torpesco, torpeo, piger sum.
³⁷ Απομωφώω, 3. pl. a. 1. conj. act. Poet. pro ἀπομωφώω, ab
³⁸ Απομωφώω, f. ὥσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κέρον ἔξ ἀπομωφώω, Il. 16, 85.

in passivo discedo. Ἐν ἀπανάσθην αἰσχυρῶς, Eurip. Med. 166.
³⁹ Απονεύσθαι, redire, præs. inf. med. v. ἀπονεύομαι.
⁴⁰ Απονεύομαι, emorior, item obrigeo (frigore) et emorior.
⁴¹ Απονεύσις, εως, ἡ, distributio; attributio, assignatio, deputatio, Ph.
⁴² Απονεύσιος, ἡ, ὄν, distributivus.
⁴³ Απονεύσιος, εως, ἡ, distributor, Gl. V. Ab
⁴⁴ Απονεύσιος, f. μῶ, tribuo, attribuo, disigno, dispartio, Gl. V. ἀπονεύσιος, deputarius, Ph. a. 1. part. pass. ἀπονεύσιος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. pass. Ἀπονεύειν χάριν τινι, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἐκάσῳ τὸ κατ' ἄξιαν, συγγινόμεν τινι, tribuere. Εἴτ' ἀπνεύμενος ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα, Aristoph. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπνεύμεντες τιμῆν, I Pet. 3, 7.
⁴⁵ Απονεύσιος, part. perf. pass. v. ἀπονεύομαι.
⁴⁶ Απονεύσιος, adv. dementer, fatue, desperate.
⁴⁷ Απονεύσιος, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπότ' et νέω.
⁴⁸ Απονεύσιος, f. εὔσω, nidifico; (2) nidificare desino.
⁴⁹ Απονεύσιος, τὸ, declivitas.
⁵⁰ Απονεύσιος, ὦ, enervo, nervos incido. Hinc
⁵¹ Απονεύσιος, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.
⁵² Απονεύσιος, f. εὔσω, abnuo, respuo, aversor; (2) nutō, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρὸς τὸν αἰθέρα, Philo: πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.
⁵³ Απονεύσιος, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόμωφώω, Il. 24, 556.
⁵⁴ Απονεύσιος, ας, ἡ, simplicitas, integritas, innocentia.
⁵⁵ Απονεύσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens, fraudis exers.
⁵⁶ Απονεύσιος, jejuniū finio.
⁵⁷ Απονεύσιος, adv. facile, sine labore, Xenoph. Cyropæd. 2, 9. Ab
⁵⁸ Απονεύσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπνοος.
⁵⁹ Απονεύσιος, f. νήσομαι, nato; (2) enato. Ἀπονεύσασθαι πρὸς ῥύμα, Plut.
⁶⁰ Απονεύσιος, ας, ἡ, Ion. ἀπονεύσιος, vacatio e labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) desidia, inertia. Ab ἄπνοος.
⁶¹ Απονεύσιος, f. ἴσω, ablavo, abstergo. Τὴν ἀπονεύσιος φρασάμην, agnovi, Odys. 23, 75. Ἀδοτὶ δ' ἰσθὸν πολλὸν ἀπονεύσιοςτο θαλάσση ἰσθάντες, Il. 10, 572.
⁶² Απονεύσιος, f. ἴσω, vinco, supero; (2) exoro.
⁶³ Απονεύσιος, a. 1. inf. act.
⁶⁴ Απονεύσιος, ἄπος, τὸ, malluvium.
⁶⁵ Απονεύσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, idem. Ab
⁶⁶ Απονεύσιος, f. ψω, abstergo, ablavo; post mensam proprie, quemadmodum τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι, ante mensam, authore Polluce. Ἄλλὰ μὴ ἀμφίπολοι ἀπονεύσιος, Odys. 19, 317. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἀπονεύσιος, ἀπονεύσιος, Aristoph. Av. 1168.
⁶⁷ Απονεύσιος, ὄμαι, f. ἴσομαι, nihil pensi habeo, mentem et rationem abjicio; (2) insolesco, vesana mente efferor; dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, ut maledicere improbe, incestare, &c. de quibus Latini furorere dicunt, Eryn. ἀπονευσιόεις, temerarius, demens, desperatus. Ex ἀπότ' et νόος, mens.
⁶⁸ Απονεύσιος, ad amentiam, &c. redigo: Gl. V. ἀπονεύσιος, amento.
⁶⁹ Απονεύσιος, ας, ἡ, amentia, vecordia, Ph. dementia; (2) vesania, confidentia, insolentia et animi elatio; contumacia, Ph. (3) de insigni fortitudine pugnantium. Ex iisd.
⁷⁰ Απονεύσιος, f. ὥσω, denomino, appello.
⁷¹ Απονεύσιος, ἡς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονεύσιος.
⁷² Απονεύσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, labore carens; (2) minime impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facile. Ἀπονεύσιος, comp. legitur apud Theoclyd. et ἀπονεύσιος apud Arctæum et Arri-

num Hist. Alex. 2, 7. Ἀπονεύσιος τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γίνν.
⁷³ Απονεύσιος, part. a. 1. act. Dor. pro ἀπονεύσιος, ab
⁷⁴ Απονεύσιος, ὦ, f. ἴσω, redeo, revertor. Μηδ' ἀπὸ δυσφῆμοιο τάρῳ ἀπονεύσιος, Hesiod. Op. 733. Ἀφ' ἀπονεύσιος ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόσσαν, Il. 8, 499.
⁷⁵ Απονεύσιος, qui alicunde redit, a. 1. part. act.
⁷⁶ Απονεύσιος, rediturum esse, f. 1. inf. act.
⁷⁷ Απονεύσιος, εως, ἡ, reversio, reditus.
⁷⁸ Απονεύσιος, f. ἴσω, separo, scjungo; (2) privo, spolio; (3) fugio, effugio. (2) ἐνυλλασθῶν με, κἀπονεύσιος ὄπλων, Soph. Phil. 978. (3) τὰ μεσόμφολα γῆς ἀπονεύσιος μαντείῃ, Soph. Ed. Tyr. 480.
⁷⁹ Απονεύσιος, pernocto foris, abnocto.
⁸⁰ Απονεύσιος, α, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda iuxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur;
⁸¹ Απονεύσιος, α, ὁ, idem. Ex ἀπότ' et νέμω.
⁸² Απονεύσιος, f. ἄξω, obdormisco, dormito; (2) negligenter ago; (3) secubo, foris cubo.
⁸³ Απονεύσιος, f. ἴσω, unguis resesco. Hinc
⁸⁴ Απονεύσιος, ἄπος, τὸ, unguium segmentum. Ab ὄνυξ.
⁸⁵ Απονεύσιος, adv. facile, sine labore. Ab ἄπνοος.
⁸⁶ Απονεύσιος, exdorsuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. (2) κἀπενώπιζον φυγῆ γυναικῆς ἄνδρας, Eurip. Bacch. 762. Ex ἀπότ' et νότος, dorsum.
⁸⁷ Απονεύσιος, flagris cado, discerpo, lanio. Ἀπονεύσιος τὰς μάστιξι, flagris cadebatur, Joseph. Maccab. 6.
⁸⁸ Απονεύσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, inhospitalis, inhospitus.
⁸⁹ Απονεύσιος, idem quod
⁹⁰ Απονεύσιος, f. ὥσω, peregre abigo, expello; (2) in exsilium ablego; (3) abalieno; (4) abduco: ἀπονεύσιος, ἴμα, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me simulo; (4) degenero in morcm externum. (1) Πατριώτης γῆς ἀπονεύσιος, Eurip. Hec. 1221. Ἀπονεύσιος τὸν πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, Aristot. Hinc
⁹¹ Απονεύσιος, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam; (3) degeneratio a patrio more.
⁹² Απονεύσιος, α, οἱ, repudiandus, abjiciendus, Aret. Ab eod.
⁹³ Απονεύσιος, f. ἴσω, ab: abdo, dedolo, Gl. V. (2) polid, expolio.
⁹⁴ Απονεύσιος, exsiccō, arefacio; ἀπονεύσιος, exaresco, Gl. V.
⁹⁵ Απονεύσιος, idem quod simplex.
⁹⁶ Απονεύσιος, f. ἴσω, lignum, seu quod est lignum, detraho; (2) ligno spolio.
⁹⁷ Απονεύσιος, f. ἴσω, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ἄπονεύσιος, acesco. Ἀπονεύσιος ἐστὶ μῶ, Odys. 6, 269.
⁹⁸ Απονεύσιος, ὦ, f. ἴσω, novacula rado, detondeo.
⁹⁹ Απονεύσιος, ὦ, f. ἴσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀπεύσιος πρῶτον, Aristoph. Thesm. 1052.
¹⁰⁰ Απονεύσιος, rador, detondeo.
¹⁰¹ Απονεύσιος, α, ὁ, ἔξ ἡ, abrasus; (2) dedolatus, radendo acutus; (3) exesus. (2) ὁ δὲ βαβῆς ἐν τισὶ μὲν ἀπόκοπος, ἐν τισὶ δὲ πιστῶδης καὶ ἀπόκοπος, Arrian. Peripl. Mar. Erythr.
¹⁰² Απονεύσιος, εως, ὁ, ἔξ ἡ, acuminatus, in mucronem fastigiatus.
¹⁰³ Απονεύσιος, a. 1. part. act. v. ἀπονεύσιος. Unde
¹⁰⁴ Απονεύσιος, ἄπος, τὸ, quod abrasum est, ramentum:
¹⁰⁵ Απονεύσιος, ὦ, f. ὥσω, strigili derado; (2) hebetō aciem gladii, vel aufero. Ab
¹⁰⁶ Απονεύσιος, f. ὥσω, abrado, derado; (2) destringo; (3) abstergo; (4) lævigo; (5) detraho; demo, ut γῆρας, Hom. In med. exuo, depono.
¹⁰⁷ Απονεύσιος, concreseat, 1. sing. f. 2. ind. pass. verbi ἀπονεύσιος, pro ἀπονεύσιος.
¹⁰⁸ Απονεύσιος, f. ζῶ, et σω, ludo, lusito; (2) ludere desino.
¹⁰⁹ Απονεύσιος, pro ἀπονεύσιος, Hipp. ar. Steph.
¹¹⁰ Απονεύσιος, ὦ, f. ὥσω, abrogo, antiquo.
¹¹¹ Απονεύσιος, evibro, ejaculor. Ὅψαι τὴν κιοῖδα, ἄλλοτε μὲν προσφωμῆν ἐς πλάτος τῶ ἔργων,

Ἀπόπτωμα, f. ψομαι, despicio, despecto, ex altiore loco adspicio.
 Ἀποπτος, υ, δ ε ζ η, qui spectari ex alto potest; (2) qui videri alicunde potest; (3) qui eminus conspicitur; (4) procul a conspectu, procul; (5) invisibilis. (4) ὡς πλείστον εἶναι τῷ δ' ἀποπτος ἄστος, Soph. Oed. Tyr. 762. Ἀποπτον ἡρώων, longe a nostro conspectu, Id. Elect. 1489. Ἐξ ἀπόπτου, procul, Id. Phil. 467. (5) καὶ ἀποπτος ἦς, et si invisibilis sis, Id. Aj. 15. Ab ἀποπτομαι.
 Ἀποπτύω, abstergeo, detergeo, Gl. V.
 Ἀποπυμάς, ὤ, δ, aversatio, aspernatio, quae desputatio, Ern.
 Ἀποπυτήρ, ἦρος, δ, aspernator, contemptor: Ἀπόπυτος, υ, δ ε ζ η, aspernandus, aversandus, detestandus. Ab
 Ἀποπύω, spu, expuio; (2) respuo, aversor. Ἀππύει δ' ἄλλος ἄρχων, Il. 4, 426.
 Ἀπόπτωμα, ἄτος, τῶ, casus, prolapsio, ruina. Ab ἀποπίπτω.
 Ἀπόπτωσις, εως, ἦ, idem et ab eod.
 Ἀποπυράζω, salto nates calce feriendo. Ἀπειπυράσαι μόδινα, Aristoph. Eq. 694.
 Ἀποπυρικός, ἦ, ὄν, purulentus, vel pus creans et maturans. A πύος.
 Ἀποπυσομαι, purulentus fio.
 Ἀποπυθάνομαι, f. πύσομαι, sciscitor ex aliquo, interrogo.
 Ἀποπυρίζω, in modum turris exstruo.
 Ἀποπυρίαι, υ, δ, ut ἀποπυρίας ἄροτος, panis qui super carbonibus coquitur. Ex πύρ.
 Ἀποπυρίδες, ὄν, αἰ, pisces quidam.
 Ἀποπυρίζω, f. ἴσω, asco, igni torreo.
 Ἀποπύρω, ὦ, f. ὦσω, inflammo, incendo: ἀποπυρόμαι, ἔμαι, ignesco.
 Ἀποπυρίζω, f. ἴσω, respuo, spuendo eicio vel eructo. Ἀποπυρίζει τὴν θάλασσαν, Aristot.
 Ἀπορῶνιδαισι, εως, ἦ, raphani in podicem intruso, raphani per podicem tractio, quae pœna erat mœchorum. Ex ἀπό et ῥαφανιδῶσαρ α βράφανος, parhianus.
 Ἀπορῶνις, ἴος, δ ε ζ η, iracundus. Ex ὄργη.
 Ἀπορῶνιζω, f. ἴσω, irrito; et ἀπορῶνιζομαι, irascor.
 Ἀπορῶνιζω, f. ἴσω, desterto.
 Ἀπορῶνις, prabeo; (2) extendo, protendo, Hÿpp.
 Ἀπορῶνις, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro ἀπορῶνι.
 Ἀπορῶνις, ἔμαι, f. ἴσομαι, dubito, perplexus sum. Ἀπορῶνις δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τῆς Ζήτησις, Act. 25, 20.
 Ἀπορῶνις, υ, δ ε ζ η, qua iter non est, inivius. Ex α priv. et πορῶνις, eo.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ἴσω, ad angustias detrusus inexplicabiles hæsit; (2) dubito, æstuo, nescio quo me veram; (3) nequeo, non possum; (4) egeo, destitutus sum. Ἀπορῶνι τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν τινός, egere. Οἰδῆις πῶποτε λόγον ἀπορῶνις, Isocr. Μήτιν ἀπορῶνισιν γεράων, Hesiod. Theog. 393. Ὅς πολλὰ τὰ πορῶνι ἔχω, ut multum mihi æstuat animus, Soph. Trach. 1243. Ab ἀπορῶνι. Hinc
 Ἀπορῶνις, ἄτος, τῶ, res de qua quaeritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.
 Ἀπορῶνιτικός, ἦ, ὄν, dubitandi vim habens.
 Ἀπορῶνιτικός, adv. vi dubitandi, ad modum questionis.
 Ἀπορῶνιτικός, ἦ, ὄν, qui dubitare solet, dubitator. Ab eod.
 Ἀπορῶνις, υ, δ ε ζ η, inexpugnabilis; (2) incolumis. Ex ἀπό et πορῶνις.
 Ἀπορῶνις, f. ὦσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. (2) ἡ γὰρ ἴσως ἡμεῖς, ἀπορῶνις, rectis præditus consiliis regis, Soph. Antig. 635. Ex ὄρῶνις.
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, planatio, Gl. V. A præc.
 Ἀπορῶνις, υς, ἦ, inopia consilii, res dubiæ et perplexæ, anxietas, angustia, difficultas; (2) inopia, egestas; imbecillitas. Κάματος βροστῶν ἀπορῶνις τε γίνεσθαι, Eurip. Or. 315. Ab ἀπορῶνι.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, in avem converto. Ab ἀπό et ὄρῶνις.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, idem et ex iisd. Hinc
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, conversio in avem.

Ἀπορῶνις, nom. pl. præ. part. pass. f. g.
 Ἀπορῶνις, excito, concito; et ἀπορῶνις, prode cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐτόν μιν ἄρσεν ἄναξ, Διὸς υἱός, ἀπορῶνις ἄναξ, Il. 5, 105.
 Ἀπορῶνις, υ, δ ε ζ η, inivius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) consilii inops, stupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. et πορῶνις, via, transitus.
 Ἀπορῶνις, 3. sing. a. 1. ind. act. Ab
 Ἀπορῶνις, f. ὦσω, proslilo, erumpo; (2) discedo. Ἰδαίος δ' ἀπορῶνις, λιπὼν περιμαλλῆα δίφρον, Il. 5, 20.
 Ἀπορῶνις, 1. sing. a. 2. optat. pass. v. ἀπορῶνις.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, pigresco, ignavia impediator, quo minus aliquid suscipiam.
 Ἀπορῶνις, υς, αἰ, murices, Aristot. Steph.
 Ἀπορῶνις, spargo, adspergo, irro. Ἀπορῶνις τῷ θεῷ, Herodot. τὴν υἰογένεσθαι, Aristot. Ex ἀπό et ρῶνις, profundo. Hinc
 Ἀπορῶνις, υς, τῶ, lavacrum, lustratio.
 Ἀπορῶνις, destruo; (2) privo. Μὴ γὰρ ὄν' ἔλθωι ἄνηρ ὅστις ἀέκοντα βίβησι Κτήματ' ἀπορῶνις, Odys. 1, 404. Τὸν β' ἔθελον φθῆσαι, εὐ ἀπορῶνις αἰσῶν ἦτος, Id. 16, 428.
 Ἀπορῶνις, quod amputatum seu avulsus est. Ab ἀπορῶνις.
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, modus ludendi pila, cum fortiter solo illa ei remittitur, qui emiserat. Ab eod.
 Ἀπορῶνις, obturo, obstruo; (2) colaphis retundo, abigo.
 Ἀπορῶνις, præ. inf. act. verbi
 Ἀπορῶνις, f. ψω, consuo, consuendo obstruo. Ἀπορῶνις τὸ βάλαντιον, Plut. τὸ εἶμα, Æschin.
 Ἀπορῶνις, vel ἀπορῶνις, f. ἔσω, amputo, revello.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, carmen recito vel canto.
 Ἀπορῶνις, latius evagor, aberro.
 Ἀπορῶνις, f. ἴσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profugio; (3) elabor, fugio. Φήσας δὲ ἀπορῶνις φύλλα τῶν σεφάνων, Dem. Ὅτι δ' ἀπορῶνις μὴσῆς εὐ πεποιθότες, beneficii, Soph. Aj. 523.
 Ἀπορῶνις, veto. Ex ἀπό et ῥῶνις, inus. dico.
 Ἀπορῶνις, ἄτος, τῶ, segmentum, fragmentum avulsus, Hesych. Ab
 Ἀπορῶνις, vel ἀπορῶνις, f. ἔσω, abrumpo, dirumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. Δισμῶν ἀπορῶνις θείει πεδίοιο κροαίνων, Il. 6, 507. Ἀπορῶνις τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, Æsch. τὸν βίον, Eur.
 Ἀπορῶνις, vetitum est, ἀπορῶνις, vctitus, item abdicatus, repudiatus; ἀπορῶνις, dissolvi, de induciis, ap. Lys.
 Ἀπορῶνις, τῶ, interdictum. Gl. V. diverbium. Ex ἀπό et ῥῶνις, dico, inusit.
 Ἀπορῶνις, a. 1. part. act. v. ἀπορῶνις. Unde
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, et Ion. εως, eruptio, Aret.
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, interdictio; (2) renunciatio; (3) inopia, Hes. (sed videtur esse debere ἀπορῶνις); (4) defaigatio, Ern.
 Ἀπορῶνις, vel ἀπορῶνις, f. ἔσω, idem quod ἀπορῶνις.
 Ἀπορῶνις, υ, δ ε ζ η, legibus vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumeliosus, in contumelliam dictus aut factus, et quidem majorum; (5) nefandus; ἀπορῶνις, penetrare, secretum, arcanum, inauditum, nefandum, Ph. ἀπορῶνις, sacra, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (idque maxime) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀπορῶνις, ῥίψασθαι, &c.
 Ἀπορῶνις, adv. clam, secreto; (2) ita ut dici nequeat, seu non debeat.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, exhorreo, extimesco. Οἱ πατὴρ μὲν ἐς οἶκον ἀπορῶνις νέεσθαι, Odys. 2, 52.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, radicitus evello. Ex ἀπό et ῥῶνις, radix.

Ἀπορῶνις, ἄτος, τῶ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀπορῶνις (nisi potius sit leg. ἀπορῶνις, Ern.).
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, lima aufero, limo. Ex ἀπό et ῥῶνις, lima. Hinc
 Ἀπορῶνις, τῶ, limatura.
 Ἀπορῶνις, f. ἴσω, flatu discutio, depello, abigo.
 Ἀπορῶνις, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur et ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus. ἀπορῶνις, abjectus, despectus, spretus, Gl. V. perfect. part. pass. Μηρημῶν ἀπορῶνις, Il. 16, 282. Ἀπῶσθαι γῆς ἀπορῶνις, Soph. Aj. 1031. Hinc
 Ἀπορῶνις, acc. sing. a. 1. part. act.
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, abjectio, projectio.
 Ἀπορῶνις, ἦς, ἦ, profluvium, defluviu; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) succus alicunde effluens. Ex ἀπό et ῥῶνις, fluo.
 Ἀπορῶνις, υς, ἦ, idem et ex iisd.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, cum sonitu cructo seu emitto.
 Ἀπορῶνις, contr. usitatus ἀπορῶνις, υ, δ ε ζ η, profluens, manans, emanans. Ex ῥῶνις.
 Ἀπορῶνις, ὦ, et ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, absorbeo, exlaurio.
 Ἀπορῶνις, f. ψω, abluo, sordibus expurgo, detergo, vclut saponē.
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, defluxus. Ab ἀπορῶνις.
 Ἀπορῶνις, detraho, voc. rutrum, Lat. Ern.
 Ἀπορῶνις, δ ε ζ η, effluens, defluens. Ab
 Ἀπορῶνις, f. ὦσω, effluo, defluo.
 Ἀπορῶνις, ἦ, rupta, seu avulsa.
 Ἀπορῶνις, ὦγος, δ ε ζ η, abruptus, præruptus; substant. fragmentum avulsus, pars, portio, emanatio, latex, rivus. Ἀπορῶνις τῷ σπλάγχχνῳ, Aret. Στυγὸς ὑδατὸς ἐστὶν ἀπορῶνις, Il. 2, 755. Ab eod.
 Ἀπορῶνις, seu ἀπορῶνις, f. ἔσω, defodio.
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, detergo, ut simplex.
 Ἀπορῶνις, f. ἴσω, orbo, orphanum reddo.
 Ἀπορῶνις, ἀφ' ὧν ἡμῶν πρὸς καιρὸν ἄρσας, I Thess. 2, 17. Ex ἀπό et ὄρῶνις.
 Ἀπορῶνις, υ, δ ε ζ η, nulla purpura insignis.
 Ἀπορῶνις, ἔμαι, f. ἴσομαι, desulto, id est, imperite saltando perdo. Ἀπορῶνις τὸν γάμον, Herodot.
 Ἀπορῶνις, adv. perplexe; (2) tenuiter.
 ἈΠΟΨ, εως, τῶ, labor, lassitudo.
 Ἀπορῶνις, f. ἴσω, e portu in altum provelo; (2) in salo sto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυραῖς; (3) me stabilio. Ἀπορῶνις ἡμῶν εὐκτα ὑπὲρ τῷ στρατοπέδῳ, Thuc.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, in carnem concrecere facio; ἀπορῶνις, ἔμαι, in carnem concreco, in carnem veltor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates sector. Ex ἀπό et σαρξ, caro.
 Ἀπορῶνις, f. ἔσω, depono, clitellas, deonero.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, declaro, significo, ostendo. Ex ἀπό et σαφῆς, clarus, manifestus.
 Ἀπορῶνις, et ἀπορῶνις, f. σέσω, exstinguo, cessare facio. Hinc
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, et Ion. εως, extinctio. Ἦν δὲ σφυγμῶν πρὸς ἀπορῶνις ἴσως, Aret.
 Ἀπορῶνις, 3. pl. aor. 1. conj. Poet. pro ἀπορῶνις. Ab ἀπορῶνις.
 Ἀπορῶνις, a. 1. part. med. v. ἀπορῶνις.
 Ἀπορῶνις, εως, ἦ, excussio; (2) saltatio quædam impudica. Ab
 Ἀπορῶνις, f. ἴσω, executio; (2) in med. concutiendo a me repellio; (3) amolior, ablego; (4) de medio tollo. Ἀπορῶνις τὸ γῆρας, Aristoph. Lys. 673.
 Ἀπορῶνις, magnifice celeberrimo; (2) in med. jacto me; ostendo, vendito, arrogans sum.
 Ἀπορῶνις, idem quod ἀπορῶνις, quod vide.
 Ἀπορῶνις, executio, cribro.
 Ἀπορῶνις, ὦ, f. ὦσω, in stabulo includo, includo tanquam in stabulo. Ex ἀπό et σῆκος.
 Ἀπορῶνις, designare, præ. inf. med. verbi
 Ἀπορῶνις,

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo; ἄποσημαίνωμαι, annoto.
 Ἀποσήτω, f. ψω, putrefacio.
 Ἀπόσηψις, ἦ, putrefactio.
 Ἀποσίγησις, ἦ, reticentia, taciturnitas.
 Ἀποσίμω, ῶ, simum reddo; (2) e loco cavo elevo; (3) extollo, effero.
 Ἀποσίμωσις, εως, ἦ, incussus navis in aliam navem ex alto factus. Αἱ δὲ ἐμβολαὶ καὶ ἀποσίμωσις ἐς βαρυτέρας τὰς Ῥωμαίων ναῦς ἀσθενεῖς ἐγγίνοντο, ex alto facti incursus, *Arrian. Bell. Civ. 4, 71.*
 Ἀποσίτευ, ῶ, (ἀποσιτίζω, *Etym.*) a cibo abstineo. Ab ἀπίστος.
 Ἀποσίτια, ας, ἦ, abstinentia a cibo, inedia; (2) cibi fastidium. Ab eod.
 Ἀποσιτικὸς, ἦ, ὄν, abstinentiam a cibo inducens. Ab eod.
 Ἀπόσιτος, ε, ὁ ἢ, a cibo abstinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ et σίτος, cibum.
 Ἀποσίτωσάω, ῶ, f. ἦσω, sileo, taceo; (2) conticesco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀποσιώσα ἔ διέλιπε, *Plut. Hinc*
 Ἀποσιώρησις, εως, ἦ, reticentia; (2) figura rhetorica.
 Ἀποσκάπτω, defodio, fodiendo detraho.
 Ἀποσκάλλω, f. ἴσω, palpitas pedes in adversum jacto; (2) palpitas animam efflo. *Anthol. Judic. cap. 4. (3) cachinum tollo.*
 Ἀποσκαριῶ ἐγὼ γέλωτι τίμηρον, *Menand.*
 Ἀποσκαδέω, seu ἀποσκαδῶ, f. ἴσω, dissipio, dispello. Ὡς εἰπόν, ἄλλως μὲν ἀποσκαδῶσαν βασιλίαν, *Il. 19, 309.* Ἄλλ' αὐτὸς αὐτῷ τῷτ' ἀποσκαδῶ μύθος, *Sophr. Ed. Tyr. 137.*
 Ἀποσκαδάνημι, seu ἀποσκαδάνω, idem.
 Ἀποσκαδῶ, fut. *Al.* ἄπο ἀποσκαδῶσω. Τῷτ' ἀποσκαδῶ μύθος, *Sophr. Ed. Tyr. 138.*
 Ἀποσκατάω, detego, retego, *Gl. V.* ἀποσκατασμένα, detecta, *Ph.*
 Ἀποσκατασμοδῶ, ε, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπὸ et σκατασμός, ascia percussio.
 Ἀποσκάπτωμαι, f. ψωμαι, ex alto specular.
 Ἀποσκέπω, detego.
 Ἀποσκιναῶ, f. ἴσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκιναῶμαι ἀνεύθιμον ἐν Ἱερουσαλὴμ, *Act. 21, 15.* Ex ἀπὸ et σκίνα.
 Ἀποσκινῶ, ἦς, ἦ, vasa viatoria et sarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolito, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, et ipse locus ubi alvus exoneratur. Ex *iisd.*
 Ἀποσκημαῖο, ἄτος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte quam infestabat, in aliam transit. Ab
 Ἀποσκηπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκηπτω.
 Ἀποσκηνος, ε, ὁ ἢ, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ et σκηνή.
 Ἀποσκηνάω, ῶ, f. ὴσω, seorsim seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.
 Ἀποσκηπτάω, f. ψω, decumbo in, incumbo, initor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. Ἀποσκηψάντος ἐν Φαύρον, *Herodot. 33, 10.*
 Ἀποσκηψας, a. I. part. act.
 Ἀποσκηδίζω, f. ἴσω, umbro. Hinc
 Ἀποσκίασμα, ἄτος, τὸ, umbratio; (2) umbra.
 Ἀποσκισμοδῶ, ε, ὁ, idem et ab eod.
 Ἀποσκιδνάμαι, dissipor. *Μυθιδόνος δ' ἐκ εἴα ἀποσκιδνάσαι Ἀχιλλεύς, Il. 23, 4.*
 Ἀποσκίπτω, fulcio.
 Ἀποσκίρῶ, ῶ, f. ὴσω, in scirrhum induro, induro; ἀποσκίρῶμαι, occallescere. Hinc
 Ἀποσκίρῆμα, ἄτος, τὸ, durities quæ in scirrhum abiit.
 Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ἦσω, resilio.
 Ἀποσκληρῶ, ε, ὁ, abduresco; (2) morior; (3) tabescio; (4) obduresco; ἀποσκληρῶσις, tabidus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ex σκλήω.
 Ἀποσκληρῶμαι, epiorium esse, a. 2. inf. act.

Ἀποσκληρῶ, ῶ, f. ὴσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρῶμαι, obduresco, induresco.
 Ἀποσκληρῶν, induro; præduro, *Gl. V.* duriter habeo quem, οἱ δὲ, ἀποσκληρῶνμαι, induresco.
 Ἀποσκληρύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.
 Ἀποσσοτεύω, f. εἴσω, diligenter considero et intueor, contempior.
 Ἀποσσοτέω, f. ἦσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo, *Gl. V.* specular, pro ignoro, *Jos. (2) πόλιν τ' ἀποσοπέσσα, Eurip. Hec. 939.* Ab
 Ἀπόσσοτος, ε, ὁ, eminus intuens; (2) a meta aberrans.
 Ἀποσορακίζω, f. ἴσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contempui habeo. Hinc
 Ἀποσορακισμοδῶ, ε, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumeliosa repulsiō; (2) increpatio.
 Ἀποσορτιζώ, f. ἴσω, obtenebro, obscuro; (2) in tenebras submoveo corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.
 Ἀποσορτίω, ῶ, f. ὴσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro. *Ph.* ἀποσορτίω, obsto, obsum. A σόρτος.
 Ἀποσουδέλλω, f. ἴσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemendam.
 Ἀποσσυδαίνω, irascor, succenseo. Ἦση μὴ δὴ πάμπαν ἀποσσυδαίνω θεοῖσιν, *Il. 24, 65.*
 Ἀποσουζέω, f. ὴσω, irrito.
 Ἀποσουκίλλω, f. ἴσω, Scythico more tondeo; cutem capitis una cum pilis detraho; (2) contumeliosa tonsura illudo. (1) τὸ δέμα ... ἀποσουκίλλω, *Joseph. Maccab. 10. (2) κερὰν ἀποσουκίλλω, crines evellere, Athen. 12, 3, 524. Κρατ' ἀποσουκίλλω μιν, raso capite, Eurip. Troad. 1026.*
 Ἀποσουκίλλω, ῶ, f. ἦσω, deprædor, eripio prædando.
 Ἀποσουκίλειω, f. εἴσω, idem.
 Ἀποσουκωμῶ, ἄτος, τὸ, dicerium mordax, irrisio per scomma. Ab
 Ἀποσουκώτω, f. ψω, scommata jacio, scommate incesso. Ἀποσουκώτειν ἐς τὴν φιλοσοφίαν, *Lyc.*
 Ἀποσμάω, ῶ, f. ἦσω, detergo, abstergo. Ἀποσμάω τὸν ῥυθόν, *Lyc.*
 Ἀποσμηγμαῖο, ἄτος, τὸ, retrimentum. Ab
 Ἀποσμήχω, f. ζω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβηλα τῶ λυχῶν ἀποσμηχῶν, *Lyc.*
 Ἀποσμηκρύνω, ad parvitatem redigo, immينو. Τὸ μῆζον ἀποσμηκρύνεται, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπῆρμιον, *Lyc. pro imagine.*
 Ἀποσμίλειω, τὸ, segmen scalpello factum, rasura, id quod scalpello detetur, abradiatur. Ab
 Ἀποσμιλείω, scalpello amputo, seu resecō; (2) scalpro purgo; (3) polio, expolio.
 Ἀποσμούχω, fut. ζω, igni cæco absumo; (2) lenta tabe absumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.
 Ἀποσοβέω, ῶ, abigo, expello; (2) perterrefacio. Ἀποσοβέσαι τὸν γέλωτα, *Aristoph. Ran. 45.* Οὐκ ἀποσοβήσεις ἐ παχίως, ἐυρῶ, πατάξ; *Id. Av. 1263.* Hinc
 Ἀποσοβήσις, εως, ἦ, abactio, propulsatio.
 Ἀποσοβητήριον, ε, τὸ, remedium mali, vim propulsandi habens.
 Ἀποσοβητής, ε, ὁ, propulsator, averruncus.
 Ἀποσος, ε, ὁ ἢ, quantitas expert.
 Ἀποσπαδίον, ε, τὸ, decerptum, lacinia avulsa. Ab ἀποσπάω, extraho, cvello.
 Ἀποσπάδων, ονος, ἦ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eod.
 Ἀποσπαράσσω, lacerando avello.
 Ἀποσπαργάνω, ῶ, f. ὴσω, fascia exsolvo.
 Ἀποσπαρῶδίζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπὸ et σπαίρω, palpiō.
 Ἀποσπῆσις, εως, et *Ion. ios*, avulsio, evulsio, *Arct.* Ab ἀποσπάω. Unde
 Ἀπόσπασμα, ἄτος, τὸ, pars rei avulsa; (2) evulsio, *Gl. V.* lacinia; fragmentum.

Ἀποσπασμοδῶ, ε, ὁ, idem.
 Ἀποσπασμῶτιον, ε, τὸ, particula excerpta, seu avulsa. Dim. ab ἀποσπασμα.
 Ἀποσπάω, ῶ, f. ὴσω, abstraho, avello ab aliqua re, imprimis uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, recedere. Ἀποσπάσθαι τῆς μνήμης θεῶ, *Basil. Pōs δ' ἀποσπάσω πικρὸς τῷδ' εἰλέα κλύδοντος; Sophr. Aj. 1043.* ἀποσπασθεῖς, avulsus, item reg essus, *Gl. I. a. I. part. pass.*
 Ἀποσπείρω, disseminō.
 Ἀποσπένδω, f. σπέσω, libo, effundo, *Ph.* delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, *Ph. a. I. Πολλὰ δ' Ἀθηνῶν εὐχρῆτ' ἀποσπένδων, Od. 3, 594.*
 Ἀποσπερμαίνω, semen jacio.
 Ἀποσπερματίζω, f. ἴσω, semen emitto, semine genitali polluo.
 Ἀποσπεύδω, f. εἴσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινῶν τινες ἀπέσπειπον ἔ ἀποσπεύδων, *Thuc.*
 Ἀποσπογγίζω, f. ἴσω, sponsia abstergo, seu detergo. Hinc
 Ἀποσπογγισμα, ἄτος, τὸ, purgamentum, sordcs sponsia detersæ.
 Ἀποσποδῶ, ῶ, f. ἦσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) a medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τὰς ὄνυχας τῶν δακτύλων, attrivisse, *Aristoph. Av. 8.*
 Ἀπόσπονδος, ε, ὁ ἢ, alienus et excludendus a libationibus; (2) impius, profanus. Ex ἀπὸ et σπονδή.
 Ἀπόσπορος, ε, ὁ ἢ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, semino.
 Ἀποσποδῶδίζω, f. ἴσω, studiosus alicujus rei esse desino; (2) negligo, contemno, repudio. Ἀποσποδῶδίζω τὸν κοινῶν, *Philost.*
 Ἀπίσσυτος, ε, ὁ ἢ, excitatus; (2) depulsus. Ab ἀποσσυδαίνω.
 Ἀπίσσυγμα, ἄτος, τὸ, liquor defluens; (2) distillatio; (3) stria, stilla. Ab ἀποσσύζω.
 Ἀποσύδδω, adv. eminus. Ab ἀπίσσημι.
 Ἀποσύδδω, adv. idem et ab eod.
 Ἀποσύζω, f. ζω, distillo, stillatum fundo. Ἀποσύζω λόγων αὐτῶν χερσὸς, *Lyc.*
 Ἀποσυσβῶμαι, ῶ, f. ἦσω, dependo, appensum trado.
 Ἀποσύλλῶ, distillo. Ab ἀποσσύζω.
 Ἀποσυσάω, ῶ, idem et ab eod.
 Ἀποσύζω, ἦ, distillatio. Ab eod.
 Ἀποσύστα, ας, ἦ, defectio, discessio, discidium, *Gl. V.*
 Ἀποσύστα, ε, τὸ, repudium; (2) derelictio justi domini; unde ἀποσύστα δίκην.
 Ἀπόσύστα, εως, ἦ, abscessio, defectio; rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio. (2) distantia, intervallum; (3) venditio per libram; (4) cella. (2) στέλος δ' ἐ δυνάμει μιν ἀμύνασθαι τὰς ἀκοντίζοντας, διὰ τὴν ἀπόσυσσιν, *Polyb. 2, 30.* Πάσης δὲ τῆς δυνάμεις σπρήσιος τὴς εὐζώνης ἐν ἀποσύστα, *Id. 3, 113.* (4) καταλιπεῖν δὲ αὐτὸν (τὸν εἶνον) ἐν τῇ ἀποσύστα ἐδὲν παραδόντα, *Heracleides Ponticus de Politis, cap. de Arhytaeis.* Ab ἀφίστημι.
 Ἀποσυσσῶν, desistentium est. Ab ἀφίσταμαι.
 Ἀποσύστα, ῶ, f. ἦσω, non adsum, non præsto sum; (2) deficio, desero; (3) discrepo, sum dissimilis. Οὐτοὶ πόλις ἄβριμι, κῆς ἀποσυσσῶ φιλων, *Aristoph. Av. 320.* (3) μορφῆς δὲ τῆς σῆς ἐκ ἀπεσῆται πολλῶ, *Sophr. Ed. Col. 743.* Ab ἀποσύστα.
 Ἀποσυστητής, ἦρος, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit; (2) retractator.
 Ἀποσύστης, ε, ὁ, transfuga, desertor; (2) rebellis; (3) religionis Christiana desertor.
 Ἀποσυστικὸς, ἦ, ὄν, rebellis, contumax. *Gl. V.* suppuratorio. A prac.
 Ἀποσύστα, ἴδος, ἦ, rebellis, defectrix.
 Ἀποσυσυρῶ, ῶ, f. ὴσω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio seu cingo; (2) adfigo cruci.
 Ἀποσυσφίδω, ῶ, f. ὴσω, in uvam passam convertō, seu muto. Ex ἀπὸ et σφῆσι, uva.
 Ἀποσυσγάζω, f. ἴσω, detego; (2) tegeo, operio undique. Ἀπεσγέμασαν τὴν εἰρήνην ὅσα ἐν, *Marc. 2, 4.* Hinc

Ἀποσίγασμα, ἄπος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.
 Ἀποσίγαστος, ὦ, f. ὥσω, tego.
 Ἀποσίγαντος, intus coercio, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulso.
 Ἀποσίβω, abeo.
 Ἀποσίβωτος, Ion. pro ἀποσίβωτος, in angustum cogo. Ὁρμαστὰ δ' οὐδὲσαντος ἀποσίβωτος προσώπων, Theocrit. 20, 101.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, abeo, discedo. Οἰκαδ' ἀποσίβωτος, Odys. 11, 131.
 Ἀποσίβωτος, τὸ, strigmentum, id. quod simp.
 Ἀποσίβωτος, 3. sing. f. l. ind. act.
 Ἀποσίβωτος, f. εἰλώ, mitto: (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi submoveo, ap. Thuc. ἀποσίβωτος, renunciat. ἀποσίβωτος, pass. etiam dicuntur, quos abeuntis prosequuntur: ἀποσίβωτος, directus, Ph. a. 2. part. pass. Τίνος μ' ἕκαστι γῆς ἀποσίβωτος; Eur. Med. 282. Φυγάς ἀποσίβωτος ὁμαίμης λάσας, Id. Ph. 323. Κατ' ὁμῶν τὴν ἀποσίβωτος, fama tua accitus, Soph. Œd. Col. 550.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, f. ὥσω, angustum reddo. Ex ἀπὸ et στενός, angustus.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄν, ad brevitatem, in pauca verba redigens sententiam.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄν, pertinet ad ademptionem coronæ. Ab ἀποσίβωτος, adimo coronam.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, eicio ex animo amorum, desino amare; (2) sustineo, tolero, Suid.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, f. ὥσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποσίβωτος, inficiatur, Ph. Ἀποσίβωτος τινὰ τὰ χρήματα, τὴν χρημάτων ἀποσίβωτος συντηρίας τίνος. Ἀποσίβωτος τὸν βίον τὰ πρὸς ἑλῶν, Soph. Phil. 954. Τὴν μὲν σίαν μὲν πρὸς τὴν ἀποσίβωτος; Aristoph. Thesm. 705. Ἀποσίβωτος τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; Id. Av. 1611. Οὐτε παρακαταθήκην ἀποσίβωτος, Porphyr. de Abst. 4, 10. Hinc Ἀποσίβωτος, εἰς, ἦ, privatio, defraudatio.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄν, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄν, fraudatrix.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄν, ad fraudandum valens. Ab eod.
 Ἀποσίβωτος, et ἔω, privo.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, f. ὥσω, corona privo; ἀποσίβωτος, corona privor, mcd. coronam depono.
 Ἀποσίβωτος, f. ψω, idem.
 Ἀποσίβωτος, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀφίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, ex pectore depromo, aut eloquo, memoriter recito. A σῆθος.
 Ἀποσίβωτος, ἄπος, τὸ, abscessus, apostema. Gl. V. vomica, suppuratio, ulcus; (2) spatium et intervallum quo absistimus; (3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, ε, ὄ, qui abscessu seu apostemate laborat. A prac.
 Ἀποσίβωτος, resisto, subsisto. Ab eod.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄν, separativus. Ab eod.
 Ἀποσίβωτος, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus. Dim. Ab eod.
 Ἀποσίβωτος, ἰα, ὄν, apostemate laborans.
 Ἀποσίβωτος, εος, ὄ, ἦ, apostematis seu abscessus naturam habens. Ab eod.
 Ἀποσίβωτος, a. 2. inf. act. v. ἀφίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, ἄπος, τὸ, fulcrum. Ab ἀποσίβωτος, f. ἔω, fulcio, sustento. Τοῖς σκέλει τὸς μηρῶς ἀποσίβωτος, Aristol.
 Ἀποσίβωτος, a. 1. inf. act. v. ἀφίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, 1. pl. f. l. ind. med.
 Ἀποσίβωτος, qui abiit, qui discessit a recta via, Soph. in Scyriais.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, splendendum reddo.
 Ἀποσίβωτος, f. ψω, splendo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. Ἀποσίβωτος ἀλείφωτος, Od. 3, 408. Gl. V. reniteo.
 Ἀποσίβωτος, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἀποσίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, destringo, abrado strigile. Hinc Ἀποσίβωτος, ἄπος, τὸ, strigmentum.
 Ἀποσίβωτος, εως, ὄ, qui classi præest, rei nauticae præfectus. Ab
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄ, missio; (2) dimissio; (3) remissio; (4) profectio navis; (5) munus apostelicum; (1) χρόνῳ δ' ἔβα πυβίαις ἀπο-

σολαῖν, Eurip. Phæn. 1050. (2) ἀποσίβωτος γὰρ μακάριαι μὲν, ablegatio, Id. Iphig. in Aul. 688.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄν, ad apostolos pertinens; (2) apostolos decens; (3) ab apostolis profectus:
 Ἀποσίβωτος, αἰα, αἰῶν, missitius, emissitius:
 Ἀποσίβωτος, ε, ὄ, apparatus classium et expeditionis maritima; classis, Gl. V. (2) imperator classis; (3) literæ dimissoriae; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) in S. Libr. κατ' ἕξοχὴν, apostolus; et (6) adjective, ὄ, ἦ, qui huc illucve mitti solet; Gl. V. missus. Ab ἀποσίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, memoriter recitare jubeo; (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἡζῶντο οἱ γραμματιστῆς — ἀποσίβωτος αὐτὸν περὶ πλείονων, Luc. 11, 53. (3) ὁπότε ἀποσίβωτος ὑμῖν ὁ γραμματιστῆς, πότερι ἐμῶν τῶν παιδῶν τὰ ἀποσίβωτος, Plat. in Eulhydema, 1, 276. Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ et τόμα, os. Unde
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, idem; (2) os obstruo; (3) aciem retundo, habeto. Πιλεῖν λαβῶν ἀποσίβωτος ὑπὸ τῆ πληγῆν, Philostr.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, os obturo, occludo; (2) aciem habeto; (3) ore facto aperio. Hinc
 Ἀποσίβωτος, εως, ἦ, apertio facto ostio; (2) apertura, patefactio.
 Ἀποσίβωτος, ε, ὄ, ἦ, amoris expert; (2) inimicus. Ex a priv. et σερῆν, amor.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, testulis in urnam conjectis damno, relego.
 Ἀποσίβωτος, f. ὥσω, in testam mutuo; (2) induro in testæ modum.
 Ἀποσίβωτος, fulguro, corusco, emitto. Στράπτεν ἡδίσαν ἀπὸ φλόγα, Apoll. Rhod. 3, 1018.
 Ἀποσίβωτος, f. εἰσω, dimittor a militia, exactor; ἀποσίβωτος, emereor, Gl. V. ἀποσίβωτος, emeritus.
 Ἀποσίβωτος, ε, ὄ, ἦ, dux exactoratus, imperatoris vi ducis loco motus.
 Ἀποσίβωτος, f. εἰσω, castra moveo, castris motis revertor.
 Ἀποσίβωτος, 2. sing. a. 2. opt. pass. v. ἀποσίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, averser, a. 2. conjunct.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, f. ὥσω, torqueo.
 Ἀποσίβωτος, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) discedo, alio iter flecto; ἀποσίβωτος, devertor, avertor, aversor, abhorresco, fastidio, Gl. V. ἀποσίβωτος, aversus, Ph. part. perf. pass. Ἀποσίβωτος τὸν λαόν, Luc. 23, 14. Ἀποσίβωτος τὴν ἑλλάδιαν, Tit. 1, 14. Νῦν δ' ἀποσίβωτος αὐθιμοινοῦνται, Aristoph. Av. 1289. Ἀποσίβωτος τὸν δῆμον, aversa refugit, Id. Pace, 681. Hinc
 Ἀποσίβωτος, a. 1. part. act.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄ, aversio, aversatio; (2) perfrugium, receptus; unde v. gr. ἀποσίβωτος τῆ βίαις, subsidium vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulsio, purgatio; (5) figura rhetorica. (4) ἀρῶσαν εἰσας αἰτίας ἀποσίβωτος, Eurip. Hipp. 1036.
 Ἀποσίβωτος, ε, ἦ, cognomen Veneris homines ab inconcessa libidine avertens. Ab
 Ἀποσίβωτος, ε, ὄ, ἦ, aversus, abhorrens. Subst. figura gramm. literæ abjectæ nota. Βάντερον οἶα δὲ φῶλον ἔχουσιν ἀποσίβωτος λέπτα, sed aversæ ut Bactriani cancli coeunt, Oppian. Cyneg. 3, 501.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, f. ἔω, abhorreo, avertor. Ἀποσίβωτος τὸ πανθῆν, Rom. 12, 9.
 Ἀποσίβωτος, nom. pl. part. præsent. act.
 Ἀποσίβωτος, depello, deturbo. Τρεῖς δ' αὐτὸν ἀποσίβωτος Ἀπόλλων, Il. 16, 703.
 Ἀποσίβωτος, f. ψω, adstringo.
 Ἀποσίβωτος, discerserim, 1. sing. a. 2. conj. act. v. ἀφίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, f. ὥσω, ficus decerpo; (2) explore more eorum qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.
 Ἀποσίβωτος, a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποσίβωτος. Ab

Ἀποσίβωτος, ὦ, f. ἔω, spolio, deprædor, deppecular, spoliando aufero, eripio. Gl. V. ἀποσίβωτος, expilio.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, concuro, occuro. A συμ-βολή.
 Ἀποσίβωτος, f. εἰσω, dehortor, dissuadeo.
 Ἀποσίβωτος, disgreco, dispello.
 Ἀποσίβωτος, ε, ὄ, ἦ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga.
 Ἀποσίβωτος, ὄν, idem; cui synaxi, seu sacra cœna communione interdictum est.
 Ἀποσίβωτος, erumpo, protilo, exsilio.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, f. ὥσω, in fistulam converto; ἀποσίβωτος, in fistulam verti.
 Ἀποσίβωτος, sibilu, cum sibilu emitto.
 Ἀποσίβωτος, sive ἀποσίβωτος, f. ἔω, exhibilo, sibilis eicio.
 Ἀποσίβωτος, ἄπος, τὸ, id quod detractum seu abrasum est, frustum alicunde abrasum, evulsum, excussum; (2) locus desquamatus. Ab
 Ἀποσίβωτος, detraho, retraho; abstraho, subtraho, subduco, dejicio; Gl. V. ἀποσίβωτος, præcipitem trahi se. ab aliis ruentibus.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, desum sodalitati, absum a sodalitiu seu convivio.
 Ἀποσίβωτος, εως, ἦ, destructio.
 Ἀποσίβωτος, a. 2. part. pass. v. ἀποσίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, ἄπος, τὸ, fœculentum, quod per colum transmissum est; Hipp. (2) cruor jugulati animalis. Ab
 Ἀποσίβωτος, seu ἀποσίβωτος, f. ἔω, jugulo, mac- to; (2) interficio. Αὐτὴ δ' ἀποσίβωτος μαλ' αὐτίκα, Aristoph. Thesm. 757.
 Ἀποσίβωτος, fut. ἔω, ejaculo et pilam repello; (2) retorqueo et relido in modum pile.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, excussio.
 Ἀποσίβωτος, in globi formam redigo.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, infestor seu laboro σφα- κέλω, sive membri inflammationem passi mortificatione; (2) σφάκελον induco; (3) debilito, putrefacio. Hinc
 Ἀποσίβωτος, εως, ἦ, inflammatio membri alicujus torporem afferens.
 Ἀποσίβωτος, a. 2. part. pass. verbi
 Ἀποσίβωτος, subverto, pessumdo; (2) a via aberrare facio; (3) facio excidere ab in- cepto, impedio. Ἀποσίβωτος τῆς ἰδέ- τῆς ἐλπίδος. Μέγα δὲ σφαις ἀποσίβωτος τόνου, Il. 5, 567.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, collabor, concido. Ὅ δὲ ἴπ- πος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσίβωτος, Polyb.
 Ἀποσίβωτος, ἄπος, ἦ, excelsum præcipitium, præcipitium in rupibus a se divulsis. Ab
 Ἀποσίβωτος, f. l. inf. act. verbi
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, idem quod ἀποσίβωτος ἀπο- σφάττει, enecat, Ph.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, seu ἀποσίβωτος, ὦ, f. ἔω, funda torqueo, funda tortum emitto. Ἀπο- σφενδόντες ἀλλήλοις, Luc. Hinc
 Ἀποσίβωτος, ε, ὄ, ἦ, funda emissus; (2) funda repulsus.
 Ἀποσίβωτος, idem quod ἀποσίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀποσίβωτος. Ab ἀποσίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, in cunei formam redigo.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, strango, adstringo, com- primo, coarcto, restringo, Gl. V. Οἱς μὲ τὰς σιαγῶνας ἀποσίβωτος, Luc.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, constrictio.
 Ἀποσίβωτος, f. ἔω, resigno; (2) signo; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὲ τὸτο τὰ θεα- ρόντια ἀποσίβωτος, Ding. Laert. (4) Ἀπο- σφραγίζωμαι, metaphorice, in tuto sum, nam quæ signantur tuta sunt. (4) καὶ δὲ παντ' ἀπο- σφραγίζωται, Eur. Or. 1108. Hinc
 Ἀποσίβωτος, ἄπος, τὸ, signaculum, sigillum.
 Ἀποσίβωτος, ἦ, ὄ, resignator, Gl. V.
 Ἀποσίβωτος, odoror, olfacio.
 Ἀποσίβωτος, olfacio, ἔω.
 Ἀποσίβωτος, f. ὥσω, scarifico, venam aperio. Τὴν φλέβα ἀποσίβωτος, Ηἵροτο.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, pluralis furcig, et furcis fulcio. Ex ἀπὸ et σχυλίς, furcula.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, idem quod ἀποσίβωτος.
 Ἀποσίβωτος, ὦ, idem quod ἀποσίβωτος.

Ἀποσχεδίαζω, f. ἄσω, ex tempore dico; (2) tenere et inconsulte ago.
 Ἀποσχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποσχεῖω.
 Ἀπόσχοιο, abstinere, 2. sing. a. 2. imperat. med. Ion. pro ἀπόσχοιο, seu Attice ἀπόσχοιο.
 Ἀπόσχουσις, ἡ, abstinētia, temperantia. Ab ἀποσχοῖω, abstinere. Ab ἀπέχου.
 Ἀποσχόσσοι, arcebunt, 3. plur. f. 1. ind. act.
 Ἀποσχέω, futur. ἴσω, abscindo, reseco, fissu avello. Ἀποσχέειν τινα τῷ λόγῳ, Aristot. Hinc
 Ἀπόσχοις, ἴδος, ἡ, Arcl. (propago, Ern.) idem quod
 Ἀπόσχοις, εως, ἡ, abscissio, avulsio, quæ scindendo aut findendo fit.
 Ἀπόσχοισμα, ἄτος, τὸ, idem.
 Ἀποσχοστής, ἕ, ὁ, director.
 Ἀποσχοινίω, f. ἴσω, fune circumscriptum se jungo; (2) se jungo, separo.
 Ἀποσχολλάω, f. ἄσω, vaco rci alicui.
 Ἀποσχομένος, a. 2. part. med. v. ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, f. ὄσω, servo, sanitati restituo. Περὶ τὸς ἐν τῷ ἀπὸ τῆς τ' ἔμπυον βῆσιν παύσωντος ἀλλ' ἄλλης, κῆρσαζόντας νόσῳ, Soph. Phil. 1369.
 Ἀποσχοῖω, a. 1. inf. pass.
 Ἀποσχοῖω, ἡς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, adv. extente. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, a. 1. part. pass. v. ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, a. 2. part. pass. v. ἀποσχοῖω.
 Ἀπόσχοτος, ε, ὁ ἕ ἡ, ad certum usum sepositus. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, f. εἴσω, recondo.
 Ἀποσχοῖω, Ion. pro ἀποσχοῖω, quod vide.
 Ἀπόσχοις, εως, ἡ, renunciatio.
 Ἀπόσχοις, εως, ἡ, extensio; (2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, seu ἀποσχοῖω, f. ζω, colloco certo in loco, sepono, secerno; (2) centurio, in stationibus certis pono; (3) destino, despondeo; ἀποσχοῖωμαι, renuntio, jubeo valere, a me submoveo, abstinco; (4) vale dico, de abeunte. Τὰς δὲ λοιπὰς σημαίας ὁ ερατῆρος ἀποσχοῖω, Polyb. Ἐπίστροφον μοι ἀποσχοῖωμαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου, Luc. 9, 61. Καὶ ἀποσχοῖωμαι αὐτοῖς, ἀπέπλεν εἰς τὸ ἕρος προσεῖχασθαι, Marc. 6, 46.
 Ἀποσχοῖω, adv. longissime. Ab ἀπὸ, a.
 Ἀπόσχοτος, ε, ὁ ἕ ἡ, tauro carens.
 Ἀποσχοῖω, ὤ, f. ὄσω, taurum facio; et ἀποσχοῖωμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καὶ τοὶ τοκάδοι δέρονται λεῖων ἀποσχοῖωται ὄρωσιν, Eur. Med. 188.
 Ἀπόσχοτος, ε, ὁ ἕ ἡ, privatus sepulchro; (2) scorsum ab aliis sepultus.
 Ἀποσχοῖωσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio. Ab
 Ἀποσχοῖω, f. εἴσω, circumdo fossa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. Ἐλεῖν δὲ τὸ δυνάμενος ἀποσχοῖωται, Arrian.
 Ἀποσχοῖωμαι, mano, decido, de lacrymis. Ὀνόματι χαλαρῆς αἵματος ἀποσχοῖωται, Soph. Œd. Tyr. 1278.
 Ἀποσχοῖω, reserventur, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro ἀποσχοῖωται. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, extendo, produco in longum, v. gr. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποσχοῖωμαι, invehor, Gl. V. Οἱ δ' ἔτι τῶσιν μακροτέρως ἀποσχοῖωται μισθὸς παρὰ θεῶν, Plut.
 Ἀποσχοῖω, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, f. ἴσω, muro obstruo, muro intersepio; (2) muro arceo, exitu vel aditu; vallum condo adversus aliquem, urbem circumvallo. Ἀποσχοῖωται τὰς καταδρομὰς τῶν Θεαίων, Plut. Hinc
 Ἀποσχοῖωσις, εως, ἡ, obstructio per murum; (2) murorum destructio.
 Ἀποσχοῖωσις, ἄτος, τὸ, murus circumductus ad obstruendum munimentum loci.
 Ἀποσχοῖωσις, ἕ, ὁ, obstructio qua fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munificio.
 Ἀποσχοῖωμαι, judico, colligo argumentando. Ἰόβου ἀποσχοῖωμαι, Apoll. Rhod. 4, 1538.

Ἀποσχοῖω, liberis orbo.
 Ἀποσχοῖω, magistratus, Polyb. Vide τέλος.
 Ἀποσχοῖω, ὤ, perficio; (2) consecro, initio.
 Ἀποσχοῖω, ἄτος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus stellarum; (3) eventus. Ab ἀποσχοῖω, Hinc
 Ἀποσχοῖω, ἡ, ὄν, effectum habens; unde ἡ ἀποσχοῖω, scilicet τέχνη, scientia docens, ἀποσχοῖωται, imprimis ars auguralis; ἀποσχοῖωται, post Homeri ætatem dicti sunt, qui mathematici vocantur et Chaldaei.
 Ἀποσχοῖω, cum vi efficiendi, effective.
 Ἀποσχοῖω, ἡ, ὄν, efficiendi vim habens.
 Ἀποσχοῖω, ὤ, f. ἴσω, finem habeo, desino; (2) finem do, termino.
 Ἀποσχοῖω, ἡ, finis, determinatio.
 Ἀποσχοῖω, ὤ, f. ἴσω, efficio, perficio, præsto; consummo, Gl. V. Ἀποσχοῖωται τὰ νομιζόμενα τὸν καρπὸν, producere; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποσχοῖωται ἀποσχοῖω, θάνατον, Jac. 1, 15.
 Ἀποσχοῖω, f. εἴσω, abscindo; deseco, recido, reseco, Gl. V. Καθ' ἀπὸ πάντα τὰ ἄρθρα τῶν χερῶν, Soph. Phil. 1198.
 Ἀποσχοῖω, f. 1. part. act.
 Ἀποσχοῖω, f. 1. inf. med. v. ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, partus. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, f. ἴσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Hinc
 Ἀποσχοῖω, ἕ, ὁ, definitio, determinatio, descriptio.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, finis, extremitas. Κάρα, ἡ ἀποσχοῖωται ἀνθρώπου, Etymol. Mag. 490, 27.
 Ἀποσχοῖω, f. ἴσω, finio, definio. Α τέρατα.
 Ἀποσχοῖω, perf. part. pass. v. ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἀποσχοῖωται. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, ἄτος, τὸ, res quæ male et præter animi sententiam successit; (2) damnum. Ab ἀποσχοῖω, non adsequor.
 Ἀποσχοῖω, ἡ, ὄν, qui solet aberrare et frustrari. Ab eod.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, repulsa, sinister et infelix successus; Gl. V. offensatio. Ab eod.
 Ἀποσχοῖω, ὤ, f. ὄσω, in ciuērem redigo.
 Ἀποσχοῖω, f. ἴσω, e sartagine comedo.
 Ἀποσχοῖω, f. ζω, liquo; (2) macero, tafefacio, consumo.
 Ἀποσχοῖω, adv. procul. Ex ἀπὸ et σῆλε.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, distillatio quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, Dor. pro ἀποσχοῖωται, Soph.
 Ἀποσχοῖω, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. pro ἀποσχοῖωται. Ab ἀποσχοῖω, luo.
 Ἀποσχοῖω, depono, repono, Gl. V. ἀποσχοῖωται, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποσχοῖωται τὴν ἀρχὴν, ἔχθραν, ἀργῆν, ἐπ' ἀνθρώπων, εἰς ἀγγελίαν. In medio, rejicio. Καὶ μετέσχοιμοι τὰς ἀφροδίτας, πολλὰν τ' ἀποσχοῖωται, Eurip. Iphig. in Aul. 557.
 Ἀποσχοῖω, partum emitto; (2) gigno.
 Ἀποσχοῖω, avello, revello. Ἀνασχίωται τὰς τὴν γαστέρα, καὶ ἐδὲν ἀποσχοῖωται, Herodot. 1, 123. pessime Gronovius ἀποσχοῖωται. Hinc
 Ἀποσχοῖω, ἄτος, τὸ, id quod avulsum est, seu vclendo abstractum.
 Ἀποσχοῖω, præ. inf. act. contr. pro ἀποσχοῖωται.
 Ἀποσχοῖω, ὤ, f. ἴσω, æstimo; (2) æstimatum do; (3) pignus conductionis domus do; at ἀποσχοῖωται, pignus ejusmodi accipio; (4) ignominia adficio, Gl. V. ἀποσχοῖωται, censor. Ἀποσχοῖωται τὸ χωρίον, Dem. Hinc
 Ἀποσχοῖω, ἄτος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, descriptio, census. Gl. V. æstimatio; (2) vctigal, tributum.
 Ἀποσχοῖω, ἕ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æstimatum accipit. Gl. V. censor.
 Ἀπόσχοις, ε, ὁ ἕ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppigncratus. Ex πῆμα.

Ἀποσχοῖω, ἄτος, τὸ, id quod decutitur seu excutitur. Ab
 Ἀποσχοῖω, a. 1. inf. med. verbi
 Ἀποσχοῖω, vel ἀποσχοῖωται, f. ζω, excutio, decutio; ἀποσχοῖωται, decussit, Ph. a. 1. Τὸν κοροῖον ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποσχοῖωται, Luc. 9, 5.
 Ἀποσχοῖω, præ. part. med. verbi
 Ἀποσχοῖω, pœnas sumo. Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κροῖῶν ἀποσχοῖωται αὐτῶν, Hesiod. Op. 245. Ab ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, persolvo, luo, Gl. V.
 Ἀποσχοῖω, luo pœnas, solvo, dependo. Τρεῖς δραχμαῖς τῷ ἰδίῳ, δύο δ' ἄλλας ἀποσχοῖωται εἰς τὸ δημοτικόν, Plut.
 Ἀποσχοῖω, a. 1. part. med. v. ἀποσχοῖω.
 Ἀποσχοῖω, luit, 3. sing. f. 1. ind. act.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, restitutio, redhibitio, Gl. V.
 Ἀποσχοῖω, ε, ὁ ἕ ἡ, a matris uberibus amotus.
 Ἀποσχοῖω, f. ἴσω, punio; (2) persolvo, luo, rependo, recdo; (3) luo pœnas: ἀπέσχοιεν, luit, Ph. Ἐπειδὴν ἀποσχοῖωται τὰ τρία τάλαντα, ἔ ἀφελον, Dem. Τὰ παρόνομα τὰτ' ἀνόμοια εἰς ἀποσχοῖωται, Aristot. Thesm. 692. Ἀποσχοῖωται ἀργῶν ἐκ κραυγῶν, h. e. post, Id. Vesp. 1246. (3) μεγάλῳ δὲ λόγῳ μεγάλως πληγῶς τῶν ὑπερβαίων ἀποσχοῖωται, gravibus plagis adfecti, magnorum dictorum pœnas luerunt, Soph. Antig. 1350.
 Ἀποσχοῖω, f. ζω, abscindo. Πολλὰς δὲ κλιτύς τὸτ' ἀποσχοῖωται χαράδρῳ, Il. 16, 391.
 Ἀποσχοῖω, ἡ, ὄν, ἡ, abscissus, abruptus. Ab ἀποσχοῖωται.
 Ἀποσχοῖω, a. 1. part. act. v. ἀποσχοῖωται.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, prosectio, abscissio. Ab ἀποσχοῖωται.
 Ἀποσχοῖω, abscindo, abrumpo.
 Ἀποσχοῖω, ε, ὁ ἕ ἡ, miser, infelix. Ἀποσχοῖω, ἀποσχοῖω ὁ φόνος, Eurip. Phœn. 1316. Ἐγὼ δὲ σὺ δυσυχία δάκρυσι δίοισι πότον ἀποσχοῖωται, Id. Hippol. 1142.
 Ἀπόσχοις, ε, ὁ ἕ ἡ, enascens, enatus. Ταυγαῶν τὰ ἀπότοια τῶδε νοσήματα ἄφροντα γίνονται, Arcl. Ab ἀποσχοῖωται.
 Ἀποσχοῖω, ὤ, f. ἴσω, confidenter audeo, confidenter aggredior. Ἡσάϊας δὲ ἀποσχοῖωται, Rom. 10, 20.
 Ἀπότομος, ε, ὁ ἕ ἡ, audax. Α τολμαῶ.
 Ἀποσχοῖω, ἄτος, ἡ, abrupta, abscissa; (2) jaculi genus. Ab ἀποσχοῖωται. Unde
 Ἀποσχοῖω, εως, ὁ, abscisor:
 Ἀποσχοῖω, ἡ, ἡ, abscissio, scissura; prosectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.
 Ἀποσχοῖω, εως, ἡ, abscissio, incisio; (2) severitas nimia, qua res omnes ad vivum reseccantur; Ph. crudelitas, al. Gl. V. temeritas, severitas, acerbitas.
 Ἀπότομος, ε, ὁ ἕ ἡ, abscissus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, severus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποσχοῖωται, durissimus, Gl. V. (2) ἐδὲ τις ἀπότομος λήματός ἐστιν αἰδῶς, Eurip. Alc. 985.
 Ἀποσχοῖω, adv. abscisse, abrupte; (2) severe, rigide; (3) plane, præcise, temere, Gl. V. (4) omnino.
 Ἀποσχοῖω, f. εἴσω, sagitta appeto; (2) sagitta arceo, propulso.
 Ἀποσχοῖω, f. εἴσω, detorreo; (2) expolio, elaboro, exoro; (3) in orbem redigo.
 Ἀποσχοῖω, ε, ὁ ἕ ἡ, qui sine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. Ἀσitos ὁ νῆς, ἀποσχοῖωται, Soph. Aj. 324. Ex πῆμα.
 Ἀποσχοῖω, a. 2. inf. act. v. ἀποσχοῖωται. Unde
 Ἀποσχοῖωται, ἄτος, τὸ, cibi reliquæ.
 Ἀποσχοῖω, f. ἴσω, strango, frango collum. Gl. V. decollo, detruncō. Ex ἀπὸ et τρέχωνος.
 Ἀποσχοῖω, exaspero; (2) audeo.
 Ἀποσχοῖω, ἡ, ὄν, avertendi seu depellendi vim habens; (2) dissuasorius, dehortatorius. Ab
 Ἀποσχοῖω, f. ζω, avertio; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor; ἀποσχοῖωται, pedem avertō, retro convertō; (3) aversor, repudio, repello.

Διοχρίνη ἀποφροσίνης, priore magistro derelicto, ad Æschinē se contulit, *Suidas*.
 Hinc
 Ἀποφροσίνης, εἰς, ἡ, abito, discessus.
 Ἀπόφρονος φόνος, injusta cædes, cædes infanda, *Eurip. Or. 163*. Ἀπόφρονος αἷμα, sanguis quem confundere fas non est, *Id. Ibid. 192*.
 Ἀποφροσὶς, ἄς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) pensio, pensatio; (5) exhalatio, exspiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) græcolentia. Ab ἀποφροσίνω, αυφροσίνω.
 Ἀποφροσέντος, ον, auferendus; τὰ ἀποφροσέντα, dona convivis data.
 Ἀποφροσός, υ, ὁ ζῆ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non est oneri ferendus; (2) non tolerandus, aversandus. Ab eod.
 Ἀποφροσίζομαι, f. ἴσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐκείσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφροσίζομενον τὸν γάμον, *Act. 21, 3*. Ἀ φρόστος.
 Ἀποφροσίνω, sive ἀποφροσίνω, obstruo, obturo, communio velut septo. Καποφροσίνωσαι κύκλω τὸ πρῶγμα, munis, *Sophr. Anlig. 241*. Ex ἀπό et φράσσω, serpio.
 Ἀπόφροσίνης, ἡ, obturatio, obstructio.
 Ἀποφροσός, ἄδος, ἡ, nefastus, sceleratus, infandus, inauspicatus; ἀποφροσίνης, nefasti dies, *Ph. Ex ἀπό et φράσσω, loquor*.
 Ἀποφροσάσω, sive ἀποφροσάτω, f. ἄξω, obstruo, obturo, intersepio. Ἀποφροσάσειν τὸ σῶμα.
 Ἀποφροσάτος, υ, ὁ ζῆ ἡ, inhorrescens, exterritus, *Arct. Ex ἀπό et φροσίνης, horrendus*.
 Ἀποφροσάδες, adnata, id est, adnascens ramulī ramis majoribus. Sic *Aristoteles* item vocat intestinorum appendices.
 Ἀποφροσάς, ἄδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnascens majoribus. Ab ἀποφροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, a. 2. inf. act. v. ἀποφροσίνω. Unde Ἀποφροσίνῃ, ἡς, ἡ, effugium.
 Ἀποφροσίνος, υ, ὁ ζῆ ἡ, tribum non habens; (2) peregrinus; (3) inimicus, infensus. Ἀ φροσίνῃ, ἀποφροσίνῃ, ἄδος, ἡ, *Nic. Vide ἀποφροσίνῃς*.
 Ἀποφροσίνω, folia seu frondes amputo. *Gl. V. defolio*. Ex ἀπό et φροσίνω. Hinc
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.
 Ἀποφροσάω, ὦ f. ἴσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu dissipō, flatu dejicio; (4) respuo. Ἀποφροσάσαι σπύγες μεγέθει, *Philo*.
 Ἀποφροσίνω, υ, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, exrescentia, pars ab alia enata et procedens; (2) pars ossis extuberans. Ab ἀποφροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, υ, ἡ, transplantatio, quum stolo evulsus seritur. Ab
 Ἀποφροσίνω, f. εἴσω, stolonem evulsū sero; (2) transplantō.
 Ἀποφροσίνω, emitto surculum; ἀποφροσίνω, enascor, exorior, abnascor; (2) adnascor.
 Ἀποφροσίνω, adv. frustra, incassum. Καὶ νέμειν αὐτὴν ἔθνε' ἀποφροσίνω ἐκπύσσειν, frustra expuentem, *Orpian. Cyneg. 3, 447*.
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, vanus, irritus; (2) monstrosus, prodigiosus; (3) inductus. Ex ἀπό et φροσίνω, lustrum in quo fœca latent.
 Ἀποφροσίνω, idem quod ἀποφροσίνω, *Man.*
 Ἀποφροσίνω, f. ἄσω, abscedo, recedo. Ἄλλ' ἀποφροσίνω βόθω, *Odys. 11, 94*.
 Ἀποφροσίνω, salutō, adloquor, *Glossa ad Sophr. Trach. 531*.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἄσω, relaxatio. Ab
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἄσω, relaxo, remitto, resolvo. Ἀποφροσίνω τὴν φροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἄσω, frenum detraho, effreno. *Gl. V. refreno*.
 Ἀποφροσίνω, f. εἴσω, are tego; (2) fabricor.
 Ἀποφροσίνω, f. ἴσω, are privo, seu spolio.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἄσω, vallo seu aggere includo.
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, vestigil impressio. Ab
 Ἀποφροσίνω, seu ἀποφροσίνω, f. ζω, sacrifico, derado; (2) impresso vestigio signo, vel noto.
 Ἀποφροσίνω, f. ἴσομαι, elargior.
 Ἀποφροσίνω, hiems desinit, desæviit.

Ἀποφροσίνω, f. ἴσω, manum amputo, manu privo.
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, manibus victum querens, manuum labore victians, artem sellulariam exercens.
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, idem. *Gl. V. mechanicus*.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, suffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebisicito absolvo. Ἀποφροσίνω τρεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *Aristophr. Pace, 665*. Τὰ πεπραγμένα ἀνάσας ὁ δήμος ἀποφροσίνωσι Μετρίω, *Dem.* Hinc
 Ἀποφροσίνω, υ, ἡ, antiqatio, quæ fit suffragio; (2) abrogo.
 Ἀποφροσίνω, f. εἴσω, per canalem in alium locum deduco, derivo; (2) avertō rem molestam.
 Ἀποφροσίνω, et ἀποφροσίνω, effundo.
 Ἀποφροσίνω, ἡς, ἡ, distantia; (2) scriptum, quod pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. *Gl. V. apocha, acceptilatio; (3) abstinentia*. Ex ἀπό et ἴσω, habeo.
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπό et χλωρός.
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, alihonus. Ex χροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, terra adgesta avertō; (2) aggere communio.
 Ἀποφροσίνω, sufficit, satis est.
 Ἀποφροσίνω, colorare, *Steph.*
 Ἀποφροσίνω, præf. inf. act. *Dor.* pro ἀποφροσίνω, a verbo impers. ἀπόφροσίνω, satis est. Ab
 Ἀποφροσίνω, ὦμαι, f. ἴσω, abutor; (2) utendo consumo, usu attero; (3) valde, saepe utor; (4) utor; ἀποφροσίνω, usurpat, *Ph. (5) interficio; (6) contentus sum*. Ἀποφροσίνω τῷ στρατόσῳ, *Aristot.*
 Ἀποφροσίνω, ἄτος, τὸ, excreatum. Ab
 Ἀποφροσίνω, f. ἴσομαι, exserco, screatu ejicio. Hinc
 Ἀποφροσίνω, ἡ, ὄν, excreabilis.
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, excreatio.
 Ἀποφροσίνω, contentus, *Ion.* pro ἀποφροσίνω, quod est ab ἀποφροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, f. ἴσω, satis est, sufficit. Ἐμοὶ μὲν ἀπόφροσίνω ταῦτα, ζῆ φροσίνω, *Aristophr. Av. 1609*. Ex ἀπό et χροσίνω, pro χροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, abusus; (2) interfecio, occisio. Ab ἀποφροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, f. ἴσω, detraho, scu derado, quod inunctum fuit; (2) derado. *Gl. V. relino*.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, inauro, deauro.
 Ἀποφροσίνω, adv. satis; abunde. Ab ἀποφροσίνω, sufficiens, quod est ab ἀποφροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπό et χροσίνω, coloro.
 Ἀποφροσίνω, f. ἴσω, succum extrahō.
 Ἀποφροσίνω, ἄτος, τὸ, id quod effusum est.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, munio, ut *sinpr.*
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, effusio; (2) spicæ emissio, in frumento. Ab
 Ἀποφροσίνω, effundo, profundo.
 Ἀποφροσίνω, f. εἴσω, claudum reddo.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, idem.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, abscedo, discedo, recedo, *Gl. V.* Ἀποφροσίνω δόμον, *Aristophr. Ach. 460*. Δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποφροσίνω, accede, *Id. Av. 1653*. Ἀποφροσίνω ἀπ' αὐτῶν, *Act. 13, 13*. Hinc
 Ἀποφροσίνω, ἄτος, τὸ, excrementum.
 Ἀποφροσίνω, υ, ἡ, abscessus, discessus, decensus; (2) egestio; (3) scensus ad levandum ventrem. (3) ἕτερος δὲ τις ἰδὼν θνασκόντων ἐν ἀποφροσίνω ἐπὶ δίδρων ἀνθρώπων, *Plutarch. in Lycurgo*.
 Ἀποφροσίνω, f. ἴσω, sejungo, secerno, segrego, revoco, sequestro, abstrahō, abjungo, *Gl. V.* Ἐγένετο ὃν παροξυσμὸς, ὡς ἀποφροσίνω αὐτῶν, ἀπ' ἀλλήλων, *Act. 15, 39*. Hinc
 Ἀποφροσίνω, ὦ, ὁ, scvocator, *Gl. V.*
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, munitio quæ fit aggere. Ab ἀποφροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, forcice resceto.
 Ἀποφροσίνω, perstringendo revello.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, abstergo, detergo. Ἄλλ'

ἀποφροσίνω ἰγὼ καὶ τοῖ γε πάνω πόνω εἰ, *Aristophr. Lys. 1036*.
 Ἀποφροσίνω, f. φροσίνω, mentior, fingō.
 Ἀποφροσίνω, ἄτος, τὸ, ramentum, strigentum, purgamentum. Ab ἀποφροσίνω, derado.
 Ἀποφροσίνω, ἄτος, τὸ, quod abstergendo seu radendo detractum est. Ab ἀποφροσίνω. Unde
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, detersus, derasus.
 Ἀποφροσίνω, suffragio meo absolvo, absolvo; (2) suffragio meo antiquo, abrogo; amoveo suffragio meo aliquid a magistratu; (3) censeo; (4) sententiam fero. *Et γὰρ ἀποφροσίνωσθε πάντε, absolveretis, Dem.*
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, absolutio; (2) rejectio.
 Ἀποφροσίνω, f. ζω, derado, detergo, destringo.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, nudatio; (2) depilatio.
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, adspetus, conspectus, prospectus, *Gl. V.* Ex ἀπό et φροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, magnum strepitum edo; (2) crepitem ventris emitto, pedo.
 Ἀποφροσίνω, ἄτος, τὸ, idem quod excremitur, stercus.
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, refrigeratio; (2) extinctio. Ἡ ῥίξα τῶν καυῶν πάντων, αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀπόφροσίνω τῆς ἀγρόπης, *Theophylact. ad vers. 31. cap. 1. ad Romanos*.
 Ἀποφροσίνω, frigidus. Δῆλον δὲ ὡς ἐμπαλιν τὰ ἐκείθεν ἀπόφροσίνω, ἔτε παρὰ μῆκος ἀκροῖον ἀνακαλώμενα, frigida et emortua, *Longin. Sublim. 42*.
 Ἀποφροσίνω, f. ζω, frigeo; (2) restingo; (3) exspiro, animam efflo, morior, *Gl. V.* derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exsicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) consumo. Ἐσ' ἀπέφροσίνω βίον, *Sophr. Aj. 1050*. Ἀποφροσίνω ἀνθρώπων ἀπὸ φέβω, *Luc. 21, 26*.
 Ἀποφροσίνω, ὦ, f. ἴσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπό et φροσίνω, apella, serpsus.
 Ἀποφροσίνω, part. pass. vel med. verbi ἀποφροσίνω, abstergo. *Eis ἔδιν τὴν χεῖρα ἀποφροσίνω, Xenophr. Cyri Instit. 1, 3*.
 Ἀποφροσίνω, 2. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἀποφροσίνω. Ab ἀποφροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ, genitor, quid *Callim.*
 Ἀποφροσίνω, adverbium annuientis et arruobantis.
 Ἀποφροσίνω, facultate agendi destitutor, nihil ago, otior, *Erg.*
 Ἀποφροσίνω, υ, ἡ, cessatio a rebus agendis, otium. Ἀ φροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partum; (2) de terra, commercii carens; (3) homo socors, tardus, a rerum scita et astuta tractatione seu voluntate, seu ingenio, alienus. Ἀ φροσίνω.
 Ἀποφροσίνω, adv. sine molestia; (2) incuriose; (3) modeste, quiete; (4) sine affectatione imperii, potentia.
 Ἀποφροσίνω, υ, ἡ, vacatio a negotiis; (2) tranquillitas a negotiis vacui; (3) negligentia. *Gl. V.* otium, incuriositas, incuria. Ab
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, negotiis vacuus, quietus; (2) a negotiis abhorrens, iners; (3) qui placidis est moribus ut nulli negotium facessit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum et incuriosus. Ex a priv. et φροσίνω, negotium.
 Ἀποφροσίνω, εἰς, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex a priv. φροσίνω, et πόλις.
 Ἀποφροσίνω, υ, nihil proficior; (2) non impetro quod peto; (3) nihil ago, otiosus sum. Παρὰ ἀνθρώπων ἀπρακτίνω, *Xen.*
 Ἀποφροσίνω, υ, ὁ ζῆ ἡ, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otiosus, *Gl. V.* (6) in quo a laboribus et negotiis abstinetur, ut ἀπρακτοῖς ἡμέραι, *feriae, Gl. V.* (7) unde nil redit, ut γῆ ἀπρακτοῖς, non vectigalis.
 Ἀποφροσίνω, adv. re infecta, sine profectu.
 Ἀποφροσίνω, υ, ἡ, cessatio a rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia; (4) justitium.
 Ἀποφροσίνω,

Ἀπρωσία, αἰ, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere possumus. Ex α et πρῶν.
 Ἀπρώτος, α, ὁ ἕ ἢ, qui nondum venditus est; (2) qui non venditur. Gl. V. invenalis, non vendibilis. Ex iisd.
 Ἀπρώτων, ον, implacabilis. Α πρῶτων.
 Ἀπρώτιος, ας, ἡ, indecentis, indecorum, dedecus, foeditas, Gl. V. Ab ἀπρωπίας.
 Ἀπρωτίον, adv. indecentius.
 Ἀπρωπίας, adv. indecenter, contra decorum, Ion. pro ἀπρωπίας.
 Ἀπρωπίας, ἴος, ὁ ἕ ἢ, indecens, indecorus. Ex α priv. et πρῶσι, convenit. Hinc
 Ἀπρωπῶς, adv. indecenter. Gl. V. dedecore, illicite.
 Ἀπρωπῶσι, dat. pl. Ion. et Poet. pro ἀπρωπίας.
 Ἀπρωπῶς, idem quod ἀπρωπίας, Ion.
 Ἀπρωπῶν, adv. absque pretio, gratis. Ex πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, idem quod ἀπρωπίας.
 Ἀπρωπῶν, ον, enixe percussus, Æsch. Health.
 Ἀπρωπῶν, adv. tenaciter, ita ut secari nequit; (2) mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Κέμπν ἀπρωπῶν ὄνυξ, συλλαβῶν χερί, Soph. Aj. 310. Ex πρῶν.
 Ἀπρωπῶσι, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex ἀπὸ et πρῶσι.
 Ἀπρωπῶτος, α, ὁ ἕ ἢ, involuntarius, qui non fit consulto. Ex iisd.
 Ἀπρωπῶτος, adv. involuntarie, non sponte, non consulto, non de industria.
 Ἀπρωπῶτος, α, ὁ ἕ ἢ, temerarius, inconsultus; (2) res quæ non fuit antea in Senatu deliberata. (2) εἰσηγῆντό τε, μηδὲν ἔτι ἀπρωπῶτερον ἐς τὸν δῆμον ἐξέρεσθαι, Arrian. Bell. Civ. I, 69. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ον, idem.
 Ἀπρωπῶν, adv. inconsulto, non præmeditate.
 Ἀπρωπῶν, ας, ἡ, temeritas. Ex α priv., πρῶ, et βάλῃ, consilium, deliberatio.
 Ἀπρωπῶν, adv. improvide, incaute.
 Ἀπρωπῶν, sine duce. Ex α, πρῶ, διὰ, et ἡγῆμαι.
 Ἀπρωπῶν, adv. indefinite. Α διρῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. sine certo consilio, temere. Ex ἀπὸ et πρῶσι, ἡγορο.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, minime alacer, invitus, segnis.
 Ἀπρωπῶν, adv. non alacriter, non libenter, tergiversando.
 Ἀπρωπῶν, ἴος, ὁ ἕ ἢ, improvisus, non prævius, inopinatus. Ex α priv. et πρῶσι.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. et πρῶσι, seu πρῶσι, dos.
 Ἀπρωπῶν, adv. sine velamento et colore quæsto, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ον, necessaria præstructione aut præparatione carens.
 Ἀπρωπῶν, ον, sine progressu, Man.
 Ἀπρωπῶν, ον, prologo carens.
 Ἀπρωπῶν, ας, ἡ, incogitantia, temeritas.
 Ἀπρωπῶν, ον, non prædictus, non prædictus.
 Ἀπρωπῶν, ας, ἡ, imprudentia. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non provius; (2) qui providentia non regitur; (3) improvidus, imprudens; (4) inexploratus.
 Ἀπρωπῶν, adv. imprudenter, incaute, non proviso eventū.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non directus, in quem excursiones non sunt factæ, ante nondum pastus. Ex πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, improvisus.
 Ἀπρωπῶν, adv. ex improvise, præter expectationem.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non provius, improvisus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. ex improvise, de improvise.
 Ἀπρωπῶν, ἡ, vacuitas a temeritate in assentiendo, abstinentia a temeraria assentione. Ex α et πρῶσι. Unde
 Ἀπρωπῶν, ον, non temere adsentiens.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, ad quem non patet accessus, inaccessus. Ex πρῶν.

Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non compellatus, insalutatus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, inaccessus.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, cui nemo resistere potest, inaccessus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ἴος, ὁ ἕ ἢ, qui nulla re indiget.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, idem, Ern.
 Ἀπρωπῶν, Æschyl. et
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, qui admittendus non est. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, qui nihil ad rem facit; (2) absurdus. Ex α et Διόνυσος.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, indefinitus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. indefinite.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, inexpectatus, inopinatus.
 Ἀπρωπῶν, adv. præter expectationem, ex improvise, inopinato.
 Ἀπρωπῶν, ab ἡγῆμαι, idem quod
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, inaccessus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. et ἡγῆμαι.
 Ἀπρωπῶν, ον, negligens.
 Ἀπρωπῶν, ας, ἡ, negligentia, segnitudo. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, insalutatus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; (2) neglectum salutandi officium. Ab
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audet, qui propter morum asperitatem non est adfabilis; (2) qui non libenter salutatur.
 Ἀπρωπῶν, vel ἀπρωπῶν, ον, non expositus solis calori, Hes.
 Ἀπρωπῶν, ον, intactus.
 Ἀπρωπῶν, ον, non adspectabilis, Man.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, inaccessus; non adsequendus. Ex πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, inaccessus, Gl. V. inaccessibleis, Gl. V. Ex πρῶν et ἡμῶν, eo.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, improvisus, inconsideratus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. inconsiderate.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, qui non est rite vocatus in jus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ἴος, ἴος, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus.
 Ἀπρωπῶν, adv. sine assentione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei.
 Ἀπρωπῶν, ον, idem quod ἀπρωπῶν.
 Ἀπρωπῶν, sum ἀπρωπῶν et improvise, Sicil.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, qui inoffenso gradu procedit; (2) inoffensus, inviolatus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. sine offendiculo.
 Ἀπρωπῶν, ἴος, ὁ ἕ ἢ, satietatem nullam adferens, Suicer. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non adsumptus, Suicer.
 Ἀπρωπῶν, ον, ineptus, abhorrens a re proposita, alienus.
 Ἀπρωπῶν, adv. inepte, alieno loco.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv., πρῶν, et μηχανή.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, cui nullum cum alio commercium est, insociabilis. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, qui nullis adiri viis potest, inaccessus. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, intolerandus, non ferendus, quem quocunque modo tractes arduum sit offendere. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. intolerabiliter, intractabiliter.
 Ἀπρωπῶν, idem, Hes. V. Misc. Obs. 4, 176.
 Ἀπρωπῶν, ον, idem; abhorrens a consuetudine familiaritatis, morosus. Ἀπρωπῶν ἡγῆρας, Soph. Œd. Col. 1236.

Ἀπρωπῶν, ον, idem quod
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, adpectu sævus, horrendus; (2) qui nequit adpici.
 Ἀπρωπῶν, ον, stationem navium non habens.
 Ἀπρωπῶν, ἴος, ὁ ἕ ἢ, idem quod ἀπρωπῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. idem quod ἀπρωπῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, inaccessus. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ον, dissonus, qui conjungi, complicari, conseri nequit. Ab α, πρῶν, et πλῆν.
 Ἀπρωπῶν, ον, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquirunt, bona adventitia. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ον, in quo nihil offensivum est, planus, tutus. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, in quem impetus fieri nequit, quem adorari non est tutum.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non ulli adfabilis; (2) in quo salutationibus supersederetur.
 Ἀπρωπῶν, ον, τὸ crimen ἀπρωπῶν Athenis intendebatur inquilinis, qui nullum παρῶν, patronum, adoptassent, quod e legibus necesse erat facere.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, rectore et adjutore carens, desertus. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ον, idem.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, qui acuta cuspe præfixus non est, non acutus in summa sui parte.
 Ἀπρωπῶν, crudelis. Πρὸς τὴν ἐράσιον Διαν καὶ ἀπρωπῶν ὀφθαλμὸς ἡμῶν, Heliodor. 5.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, incommodus, inconveniens. Ναυβάτης ἀπρωπῶν, Eurip. Iphig. in Aul.
 Ἀπρωπῶν, peregrinus, alienus, abhorrens.
 Ἀπρωπῶν, inexorabilis, qui flecti nequit.
 Ἀπρωπῶν, ον, Nic.
 Ἀπρωπῶν, intactus, non tangendus.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ, respectu personarum carens. V. Lat. reperitur et ἀπρωπῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. citra personarum respectum.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, impersonalis, cum personæ non fit mentio; (2) qui personam i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, aspectu turpis, deformis.
 Ἀπρωπῶν, adv. sine persona, impersonaliter.
 Ἀπρωπῶν, ον, pro ἀπρωπῶν, insperatus. Καὶ ἐν λαγόνεσσι φέρον τὸν ἀπρωπῶν, Orphan. Cyneg. 3, 422.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, intactus, incontaminatus, Il. 19, 262. Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, quem adsipere non licet, invisibilis. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, ον, pro ἀπρωπῶν, Man.
 Ἀπρωπῶν, adv. repente, Orph.
 Ἀπρωπῶν, ἴος, improvise.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, prætextu et excusatione carens; (2) qui sine prætextu et simulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, prætextu et excusatione carens; (2) qui sine prætextu et excusatione agit, simpliciter, ἀποτόμως.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, idem quod ἀπρωπῶν. (2) non prædictus, ex improvise accidens. Ex α priv., πρῶν, et φῶν, dico.
 Ἀπρωπῶν, adv. sine prætextu.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, incustoditus; (2) nulla cautione prævisus, Α πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, adv. incaute, improvise.
 Ἀπρωπῶν, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non impingens. Gl. V. irreprensibilis. Ex iisdem.
 Ἀπρωπῶν, adv. sine offensione, citra offensionem, sine peccato.
 Ἀπρωπῶν, adv. velocissime, idem quod ἀπρωπῶν. Κεῖθεν δ' ἀπρωπῶν, Apoll. Rhod. 4, 1765. Ex α pro ἡμῶν et πρῶν.
 Ἀπρωπῶν, α, ὁ ἕ ἢ, non alatus, alas non habens. Gl. V. implumis. Ex α priv. et πρῶν, ala.
 Ἀπρωπῶν, ον, idem quod ἀπρωπῶν.

Ἀραράτω, convenissent, 3. pl. a. 2. opt. med. Att. et Ion. pro ἄρατω, a verbo ἄρω.
 Ἀραρον, 1. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἄρω. Ἄλλ' ἐμὲ γ' ἂν πονοῖσ' ἄραρος φρένας, sed animo meo complacita est, Soph. El. 147.
 Ἄραρο, apto. Ab ἄρω.
 Ἀραρότως, et ἀρηρότως, apte, commode, firmiter. Ἄλλ' ἀραρότως ἐξυπόδαμα χερσὸς εἶχε, Eurip. Med. 1192; id est, corona aurea firmiter adhaerebat capiti, perinde quasi constricta esset.
 Ἀραρώς, adv. idem.
 Ἀραρώς, qui se accommodavit, qui placuit, perf. part. med. Att. pro ἄρωσ, a verbo ἄρω.
 Ἀράς, qui sustulit, a. 1. part. act. verbi αἰρω.
 Ἀράσιμος, α, ο ἢ ἦ, execrandus, detestabilis. Ab ἀράσιμα.
 Ἀρασθαί, solvisse, a. inf. med. verbi αἰρω.
 ἈΡΑΣΤΩ, vel ἀράστω, f. ζω, pulso, illido, 736. Ὀνείδειον ἥρασον ἔθεν κἀνέν, Soph. Aj. 736. ἥρασον κακοῖς τοῖς πάσι, Ibid. 373. Πρώτην ἀράξας νύσαν ὡς πτηνὸς δρομῖν, Lycurg. 15. ἥρασ' ἐπαίρων βλίφαρα, Soph. Ed. Tyr. 1276.
 Ἀράται, 3. sing. praes. ind. med. contr. pro ἀράται, ab ἀράται.
 Ἀρατροφόει, ὦ, aratrum fero.
 Ἀράτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. αἰρω.
 ΑΡΑΧΙΔΑΝΑ, ης, ἦ, planta quaedam.
 Ἀραχναίη, ἦ, aranea, Ep.
 Ἀραχναίος, αἶα, αἶον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.
 Ἀράχνηος, εἶα, εἶον, idem et ab eod.
 Ἀράχνη, ης, ἦ, aranea; (2) tela aranea;
 Ἀραχνηίος, ἴσσα, εν, idem quod ἀραχναίος, Nic. Ab
 ἈΡΑΧΝΗΣ, α, ὀ, araneus vel aranea.
 Ἀραχνηίδος, ἦ, ὄν, idem quod ἀραχναίος.
 Ἀράχνηον, α, τὸ, araneae tela; (2) araneus vel aranea; (3) vitium olivis et vitibus peculiare. Ab ἀράχνη.
 Ἀραχνηώδης, ὦ, et ἀραχνηοίμας, ἔμας, araneis squaleo, arancis vitior. Ab eod.
 Ἀραχνηώδης, εος, ὀ ἢ ἦ, idem quod ἀραχνηοίμας. (2) araneae speciem imitans.
 Ἀραχ, ἄβος, ὀ, Arabs.
 ἈΡΒΗΘΟΣ, α, ὀ, scalprum, culter suturior.
 ἈΡΒΥΛΗ, ης, ἦ, genus quoddam calcamenti cavi et profundum, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc
 Ἀρβυλίς, ἴδος, ἦ, idem; (2) calceus venatorius.
 Ἀρβυλόπτερος, α, ὀ ἢ ἦ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη et πτερόν, ala.
 Ἀρβυλῶ, albo, albesco. Ab ἀργός, albus.
 Ἀρβυλλός, εἶα, εἶον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἄργον, opus; aliis ab ἄλγος, dolor, quasi ἀλγυλλός.
 Ἀρβυλλῶς, adv. difficulter, aegre.
 ἈΡΓΑΪΣ, ἄντος, seu ἄργας, ἄ, seu ἄργης, vel ἀργῆς, genus serpentis; (2) calidioris quam pro aetate ingenii; (3) ferinis et violentis moribus.
 Ἀργαίαι, ὦν, αἶ, genus pretiosorum calcamentorum, quae Argis conficiebantur.
 Ἀργαίης, α, ὀ, albus. Ab ἀργός.
 Ἀργαίος, idem quod ἀργενός, Steph.
 Ἀργαίος, εἶα, εἶον, Argivus. Ab ἄργος.
 Ἀργαίφοντης, α, ὀ, Argi occisor, (epitheton Mercurii). Α φόντης, pro φονητής.
 Ἀργίλοφοι, οἱ, extremae et inutiles rei partes.
 Ἀργυμα, ἄτος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργῆς.
 Ἀργεμαν, α, τὸ, idem et ab eod.
 Ἀργεμος, α, ὀ, idem et ab eod.
 Ἀργενός, ἦ, ὄν, albus. Ab eod.
 Ἀργεοφάντης, α, ὀ, Argivorum sacerdos, Ep.
 Ἀργεῖς, ἀργέτος, pro ἀργῆς, ἀργήτος, Hom.
 Ἀργεστής, ἦρος, ὀ, albus, splendidus;
 Ἀργεστῆς, ἦ, ὀ, albus; (2) velox; ἀργεστῆς, ventus quidam, (ἀργεστῆς, Ern.) Ab eod.
 Ἀργεῖτι, albo, dat. sing. ab ἀργῆς, pro ἀργῆς.
 Ἀργῆσι, cesso, ferior, pigresco, Gl. V.
 Ἀργῆσι, ὦ, f. ἴσω, otior, Gl. V. feriatum sum, cesso, vaco. Οἷς τὸ κῆμα κκαπαλι ἐκ ἀργῆς,

2 Pet. 2, 3. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεται τῶν πρᾶπτισθῆαι διαμένων, Xen. Ab ἀργός.
 Ἀργῆσις, ἦσσα, ἦν, albus. Ab ἀργός.
 Ἀργῆς, ἦτος, ὀ, albus; (2) velox. Ab ἀργός.
 Ἀργεστής, ἦρος, ὀ, vide ἀργεστής, Hes. Steph.
 Ἀργῆα, ας, ἦ, otium; (2) segnitias, socordia; (3) festivitas qua Deo otiamur. (3) Πρὸ γρησάν ἡμερῶν ἀργῆσις πολλῶν, Arrian. Bell. Civ. 1, 55. Ab ἀργός.
 Ἀργῆα, minor, E. M.
 Ἀργῆειρανος, α, ὀ ἢ ἦ, albicans, seu velox fulmen mittens.
 Ἀργῆκός, pro ἀργός (2) vel Ἀργεῖος, Eur.
 ἈΡΓΙΛΛΟΣ, seu ἀργίλος, α, ὀ, argilla, terra alba et pura. Hinc
 Ἀργιλῶδης, seu ἀργιλῶδης, εος, ὀ ἢ ἦ, argillosum, argillaceus; (2) sordidus.
 Ἀργῆνεφης, ες, albus, Soph.
 Ἀργῆνίσις, ἴσσα, ἐν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργός, albus.
 Ἀργῆδης, οντος, ὀ ἢ ἦ, albos dentes habens.
 Ἀργῆδων, οντος, ὀ ἢ ἦ, idem.
 Ἀργῆτις, οδος, ὀ ἢ ἦ, celer, velox; (2) albis pedibus.
 Ἀργῆμα, ἄτος, τὸ, primitiva. Ab ἄρχμαι.
 Ἀργῆμένος, qui capiti, qui inceptus est, perf. part. pass. Ion. pro ἡργῆμένος, ab ἄρχμαι.
 Ἀργολίζω, Argivorum partibus faveo.
 Ἀργολογία, ὦν, verba otiosa et supervacua facio.
 Ἀργολογία, ας, ἦ, sermo otiosus et supervacuosus.
 Ἀργομάνη, ης, ἦ, Romani Liburnicam vocarunt vel concordialem: herba est similis agresti papaveri.
 Ἀργοναύτης, α, ὀ, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργώ.
 Ἀργοπαῖος, ἦ, ὀ ἢ ἦ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργός, otiosus, et ποῖω.
 ἈΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde et pro ipsa Graecia quandoque ponitur; (2) α, ὀ, Argus, pastor centum oculis praeditus, a Mercurio demum occisus.
 ἈΡΓΟΣ, ἦ, ὄν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, Gl. V. rudis, socors, lentus; (4) neglectus; (5) regnis, de lapide non casso. (4) κῆκ ἦν ἔτ' ἀργόν ἐδὲν ὦν ἐφίετο, Soph. Ed. Col. 1605. Ἐν ἀργῆσι, negligenter, Soph. Ed. Tyr. 287, pro ἡργῆσι. Ἐν δ' ἡμῖν ἀργόν ἐσιν, unum omisimus, negleximus, Eurip. Phoen. 773.
 Ἀργοστροφόμαι, otiose et molliter vivo.
 Ἀργοσάγος, ον, inutilis homo, fruges consumere natus.
 Ἀργόχρως, ὠτος, albus, Cyr.
 Ἀργυράχρη, ης, ἦ, quum quis muneribus corruptus tacet, et ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος et ἄγχρος, suffocatio.
 Ἀργυρομυοειδέης, adv. argentiorem more.
 Ἀργυρομυοῖδης, ἦ, ὀ, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab ἄργυρος et ἀμείβω, mutuo.
 Ἀργυροσπίς, ἴδος, ὀ ἢ ἦ, argenteum clypeum habens. Ex ἄργυρος et ἄσπις, clypeus.
 Ἀργυρεῖον, α, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος.
 Ἀργυρεῖος, ον, argenteus, Gl. V. Ab eod.
 Ἀργυρεῖος, εἶα, εἶον, idem.
 Ἀργυρεῖος, εἶα, εἶον, contr. ἀργυρεῖς, ἄ, ἦν, idem.
 Ἀργυρεῖος, α, ὀ ἢ ἦ, idem.
 Ἀργυρευτής, ἦ, ὀ, metalli fossor, Diad. Ab Ἀργυρεύω, f. εἶσω, argentum effodio.
 Ἀργυρεῦσας, α, ὀ, argentii curvor, vascularius. Ex ἄργυρος et εἶσαν.
 Ἀργυροῦχος, ον, ex argento factus.
 Ἀργυροῦσιον, α, τὸ, pecunia. Ab ἄργυρος.
 Ἀργυροῦσος, f. ἴσω, pecunia corruptio. In med. capturas facio, nundinor, lueror; corrumpti me patior.
 Ἀργυροῦσος, ἦ, ὄν, pecuniarius.
 Ἀργυροῦσικη, ης, ἦ, et ἀργυροῦσικη, argenti seu pecuniae theca.
 Ἀργυροκόπος, α, ὀ, vascularius, cælator; (2) argentarius. Α κόπτω.
 Ἀργυροῦσιον, α, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior.

Ἀργυρίς, ἴδος, ἦ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis.
 Ἀργυροσμός, ἦ, ὀ, capturarum consecratio, quaestus ejus qui pecuniam facit, ut mercator. Ab ἄργυροῦσος.
 Ἀργυροῦσις, α, ὀ, qui pecunia abundat.
 Ἀργυροῦσις, ἴδος, ἦ, quae pecunia abundat; (2) quae argento abundat, ut terra.
 Ἀργυροῦσις, α, ὀ ἢ ἦ, arcum argenteum habens. Ex βίος, arcus.
 Ἀργυρογνώμων, ονος, ὀ ἢ ἦ, argenti spectator, qui argentum ad Lydium lapidem probat.
 Ἀργυροδέκτης, ὀ, argenti seu pecuniae receptor, Nas. Α δέχομαι.
 Ἀργυροδίνης, α, ὀ ἢ ἦ, argenteos, i. e. limpidos, habens vortices. Α δίνω, vortex.
 Ἀργυροῦδης, εος, ὀ ἢ ἦ, argenti speciem habens. Ex εἶδος, species.
 Ἀργυροῦσλος, α, ὀ ἢ ἦ, argenteis clavis distinctus. Ex ἦλος, clavus.
 Ἀργυροκἀπῆλος, α, ὀ ἢ ἦ, qui argentariam exeret. Ex κἀπῆλος.
 Ἀργυροκοπίον, α, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur, vel argentum elaboratur. Ab
 Ἀργυροκοπία, ὦ, f. ἴσω, argenteos nummos eudo, argentum signo. Ab
 Ἀργυροκόπος, α, ὀ ἢ ἦ, argentarius, argenti signator; monctarius, Gl. V. Ex κόπτω.
 Ἀργυροκοπιστήρ, ἦρος, ὀ, idem.
 Ἀργυρολογία, ὦ, f. ἴσω, pecuniam exigo.
 Ἀργυρολόγητος, α, ὀ ἢ ἦ, ab pecunia colligendam institutus; (2) is a quo tributa sunt exacta. Ab ἀργυρολογία.
 Ἀργυρολογία, ας, ἦ, pecunia exactio. Ab
 Ἀργυρολόγος, α, ὀ ἢ ἦ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος et λόγος, colligo.
 Ἀργυρομίγῆς, εος, ὀ ἢ ἦ, argento mixtus. Ex ἄργυρος et μίγνμι, misceo.
 Ἀργυροπέζα, ας, ἦ, quae pedes argenteos, i. e. candidos et formosos, habet.
 Ἀργυροπέζος, α, ὀ ἢ ἦ, idem.
 Ἀργυροπόης, οδος, ὀ ἢ ἦ, argenteis pedibus praeditus sive instructus.
 Ἀργυροράκτης, α, ὀ, nummularius. Α πράττω (sed lege ἀργυροράκτης, Ern.).
 Ἀργυροπρακτικός, ἦ, ὄν, ad argentariam pertinens; unde ἀργυροπρακτική, ἦς, ἦ, argentaria, sc. ars (sed lege ἀργυροπρακτική, Ern.).
 Ἀργυροπράτης, α, ὀ, nummularius.
 Ἀργυροπώλης, ὦ, f. ἴσω, vendo.
 Ἀργυρορίζος, ον, argenteas radices, origines habens, Ern.
 Ἀργυροῦρῆτης, α, ὀ, qu. dic. argentifluus, fluentia habens argentum veltentia. Ex ῥύα, fluo.
 ἈΡΓΥΡΟΣ, α, ὀ, argentum; (2) pecunia; (3) vasa argentea.
 Ἀργυροσφῆς, ες, furax. Ex ἄργυρος et σφῆω.
 Ἀργυροστάχτες, ας, ἦ, argentei phaleris insignis. Ex ἄργυρος et στάχμα.
 Ἀργυροφάνης, εος, ὀ ἢ ἦ, instar argenti splendens. Ex ἄργυρος et φάνωμαι, splendo.
 Ἀργυροφειγῆς, εος, ὀ ἢ ἦ, argento splendens.
 Ἀργυροφύλαξ, ακος, ὀ, argentarius, Gl. V.
 Ἀργυροσχάλιος, α, ὀ ἢ ἦ, argenteis frenis ornatus.
 Ἀργυροσχάω, ὦ, f. ἴσω, argentum fundo, vel conflo, de vasculariis. Ab
 Ἀργυροσχός, α, ὀ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργυρος et χέω, fundo.
 Ἀργυροῦσος, ὦ, argento induco. Hinc
 Ἀργυροῦσος, ες, argentum habens; epith. montium in quibus argenti fodinae.
 Ἀργυροῦσος, ἄτος, τὸ, vas argenteum.
 Ἀργυροῦσος, α, ὀ ἢ ἦ, argenteo emptus, v. gr. servus. Ex ὠνέωμαι, empto.
 Ἀργυροῦσι, dat. sing. ab ἀργυροῦσις.
 Ἀργυροῦσις, α, ὀ ἢ ἦ, albus propter texturam, ex alba textura constans; (2) albus. Ex ἀργῆς

ἀργός, albus, et ὄψη, *textura* (vel potius υφρος est mera terminatio, Ern.)
 Ἀργυφής, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀργυφός, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 ἈΡΓΩ, εὐός, ἡ, Argo, navis Jasonis; (2) sidus quoddam.
 Ἀργῶς, adv. otiose, segnitur; (2) temere, frustra. Ab ἄργος, otiosus.
 Ἀργῶς, inquinamentum. Hinc
 Ἀργάλλος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, immundus. Hinc
 Ἀργάλλω, ὦ, iniquo, contamino.
 Ἀργάνιον, εὐός, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo peducules bibunt; (3) vas quod ante fores defunctorum ponebatur, ut eo se adspicerent introeuntes. Ab ἄργω. Unde
 Ἀργεία, αὐός, ἡ, irrigatio, seu e pluvia seu e rivis.
 Ἀργεῖν, praes. inf. act. Att. et Dor. pro ἄργειν.
 Ἀργεῖσις, εὐός, ἡ, irrigatio:
 Ἀργεῖσις, εὐός, ὁ, rigator, Man. Ab ἄργεῖν.
 Ἀργεῖσις, f. εὔσις, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀργεῖσις ποῖς ψυχροῖς, Theophr. Ab ἄργω.
 Ἀργεῖσις, εὐός, ὁ, idem quod ἄργεῖσις.
 Ἀργῆν, adv. funditus, plane, omnino. Ei δυνάστην πᾶς ἐχθρὸς ἄργῆν ἀφανίσαι, Polyb. 1, 82. Ab αἰρω, tollō.
 ἈΡΑΙΣ, εὐός, ἡ, cuspidi telii; (2) arma quibus cominus pugnabant.
 Ἀραμῶς, εὐός, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio; vel potius ἀρδῆσις, Ern.
 Ἀραδόντι, 3. pl. praes. ind. act. Dor. pro ἄραδουσι. Ab
 ἈΡΑΩ, f. σα, rigo, irriquo; (2) potum praebere, adaquo. Ἀραῖν πᾶς κήπος, ἵππον. Ἐξέτιναι μοι παρῆσις οἶνε χροῖ, τὸν νῦν ἰν ἄρῳ, Aristoph. Eq. 96. Ἀραῶ σ, ὅπως ἀναβλασάνης, Id. Lys. 387.
 Ἀραῖ, αὐός, ἡ, Poet. ἀρετή, minae. Ab ἀρά.
 Ἀραῖστῶνος, εὐός, ὁ, fimbria Martis.
 Ἀραῖκός, ἡ, ὄν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.
 Ἀραῖκῶνος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, Marte furens, bellicosus. Ex Ἄρης, Mars, et μαῖνομαι.
 Ἀραῖκῶνος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀραῖκῶνος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, Arianus, Ariti studio furens. Ab Ἄρης, Arius, et μαῖνομαι.
 Ἀραῖκῶνος, εὐός, ὁ, idem et ex iisd.
 Ἀραῖκῶνος, εὐός, ὁ, Areopagita, senator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, severus et taciturnus. Ab
 Ἀραῖκῶνος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης.
 Ἀραῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, Martius; (2) Marti sacer, seu ad Martem pertinens; (3) bellicosus, τὰ Ἀραῖα, ludi Martiales. Ab Ἄρης.
 Ἀραῖοτομος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex Ἄρης, Mars, et πόλμα, audacia.
 Ἀραῖτις, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi αἰρω.
 Ἀραῖτομος, ον, bellicosus, Ep. Vid. ἀραῖτομος.
 Ἀραῖφᾶτος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello sive a Marte interemptus. Oὐδ' ἀραῖφᾶτος φῖνοι, Eurip. Suppl. 603. Ex Ἄρης et φᾶν.
 Ἀραῖων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, ἔξ τὸ ἄρειον, praestantior, proprie Marte; (2) melior, potior, praestantior. Ab Ἄρης, Mars.
 Ἀραῖκῶνος, immotus, constans. Ab a priv. et ῥεμᾶζω, (ῥεμᾶζομαι, ragor, Ern.)
 Ἀραῖος, Martis, gen. sing. ab Ἄρης, Mars.
 Ἀραῖσις, a. 1. inf. act. verbi ἀραῖσκω.
 Ἀραῖσις, 1. sing. a. 1. opt. med. Dor. pro ἀραῖσμεν.
 Ἀραῖσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro ἄρασαντο.
 Ἀραῖσθαι, ab ἀραῖσκω, aor. I. infin. verbi med. Τῶ κεν τυμᾶλα πρόφρων ἀραῖσαιεν, Theocrit. 1, 60.
 Ἀραῖσις, 1. sing. a. 1. opt. act. Aeol. pro ἀραῖσαιμι.
 Ἀραῖσθαι, sustulisse, a. 2. inf. med. verbi αἰρω.
 Ἀραῖσις, αὐός, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. Gl. V. venustas. Ab ἀραῖσκω, (ἀρεσκος, Ern.)
 Ἀραῖσκω, αὐός, τὸ, blanda et adulatoria appellatio. Ab
 Ἀραῖσκωμαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀραῖσκῶσθαί τινι τῆ κρείσι, τοῖς παρῆσι, Σὺς ἱεροῖς, Xen.

Ἀρασκῶντος, adv. grate:
 Ἀρεσκος, εἰση, εἰση, blandus, placendi studiosus, gratiae occupator. Ab
 ἈΡΕΨΚΩ, f. εἰση, placo, amicum reddo; (2) placo; ἀρεσκωμαι, amicesco, placet conditio, satis fit mihi; ἀρεσκω, libeat, Gl. V. a. 1. conj. ἀρεσκω, placitum, Gl. V. ἀρεσκω, placitum, Gl. V. ἀρεσκω, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρεσκωμαι, placo, Gl. V. Σε δὲ ταῦτ' ἀρεσκω; Aristoph. Ran. 103. Τὸ χρῶμα πᾶσθ' ἐκ ἀρεσκω τῆς χόρης, Aristoph. Thesm. 413. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Σὺν ἀρεσκω εἰς δύναται, Rom. 8, 8. In med. benigne excipio; (2) gratificor: ἐξέσθω ἀρεσκω, benigne exceperunt, Apoll. Rhod. 1, 963.
 Ἀρεσκωμαι, placo, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀρεσκω, pro ἀρεω, placo.
 Ἀρεσκῶμος, a. 1. part. med. Poet. pro ἀρεσκῶμος.
 Ἀρεσκῶς, εὐός, ὁ, libum, genus placetæ diis gratum. Ab ἀρεσκω, qu. placator. Hinc
 Ἀρεσκῶν, εὐός, τὸ, sacrificium placandi ergo.
 Ἀρεσκῶν, εὐός, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρεσκω. Unde
 Ἀρεσκῶς, ἡ, ὄν, gratus, æquus; placidus, Gl. V. Ἀρεσκῶς, adv. grate.
 Ἀρεσκῶν, idem quod ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἄρεσκω, a verbo αἰρω, tollō.
 Ἀρεσκῶν, 3. sing. praes. ind. med. verbi αἰρω.
 Ἀρεσκῶν, ἡ, sermo de virtute, Man. Ex ἀρεσκῶν et λόγος.
 Ἀρεσκῶν, gen. pl. Dor. pro ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, ὦ, virtutis felicitatem adsequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis studiosus sum; (4) virtutis laudem quaero. (1) ἀρεσκῶν δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶ, feliciter degunt, Odys. 19, 114. Οὐκ ἀρεσκῶ κατὰ ζῆλον, Odys. 8, 329. Ab
 ἈΡΕΤΗ, ἡ, ὄν, virtus; (2) industria, fortitudo, navitas, Gl. V. (3) benignitas.
 Ἀρεσκῶν, Martis, gen. sing. Dor. pro Ἀρεσκῶν, ex Ἀρεσκῶν, ab Ἀρεσκῶν, Mars. Ἀρεσκῶν αἰματόεντα λάφρα, Anthol.
 Ἀρεσκῶν, gen. plur. Ion. pro ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, pro Ἀρεσκῶν, Martem, acc. sing. ab Ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, 2. sing. a. 2. conj. med. Ion. pro ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, praes. inf. act. Ion. pro ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, praes. part. act. Dor. pro ἀρεσκῶν.
 ἈΡΕΤΗ, f. ζω, auxilior, opem fero, proprie in bello; ἀρεσκῶν, optulari, Ph. Ἀρεσκῶν τοῖς φίλοις, Xen. Καὶ πῆ μὲ φησι μάχη Τεφῆσσι ἀρεσκῶν, Il. 1, 521. Hinc
 Ἀρεσκῶν, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, auxiliator; (2) defensor.
 Ἀρεσκῶν, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, bellicosus, proprie agilis in praelio. Ex Ἀρεσκῶν et ζω, velox.
 Ἀρεσκῶν, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, Marti carus, Marti amicus; (2) qui Mars est carus, bellator.
 Ἀρεσκῶν, lassus, part. ab ἀραῖσκωμαι. Γῆραι λυγρῶ ἀρεσκῶν, senectute confectus, Il. 18, 635.
 Ἀρεσκῶν, ut hinc sit ἀρεσκῶν, ἀρεσκῶν, ἀρεσκῶν, per Synec. pro ἀρεσκῶν, in gen. &c. agnus, agna.
 Ἀρεσκῶν, Martem, acc. sing. ab Ἀρεσκῶν, Ἀρεσκῶν. Passim apud tragicos, imprimis Euripidem.
 Ἀρεσκῶν, a. 1. inf. med. verbi ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, εὐός, ἡ, auxilium. Ab ἀρεσκῶν.
 Ἀρεσκῶν, martius, Eurip. Phæn. 840.
 Ἀρεσκῶν, 1. sing. perf. ind. med. Att. pro ἄρεσκω. Ab αἰρω.
 Ἀρεσκῶν, 1. sing. plusq. perf. ind. med. Att. pro ἄρεσκω.
 Ἀρεσκῶν, apto, congruo: formatur a praeterito medio ἀρεσκῶν, part. ἀρεσκῶν. aor. 1. ἀρεσκῶν. part. ἀρεσκῶν. Εὐβουτοισιν ἀρεσκῶν σάνιδισον, Apoll. Rhod. 1, 787.
 Ἀρεσκῶν, constans, conveniens. Ἐσχον ἐν σῆβσει θυμὸν ἀρεσκῶντα νολεμῆς αἰεὶ, Theocrit. 25, 112. Vid. ἀρεσκῶν.
 ἈΡΗΣ, εὐός, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) praellium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga, caedes, ferrum, &c.
 Ἀρης, εὐός, et πτος, ὁ, Steph.
 Ἀρης, gen. sing. Ion. pro ἄρης.
 Ἀρησῶν, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ἀραῖσκωμαι.

Ἀρηται, 3. sing. a. 2. conj. verbi αἰρω.
 Ἀρηταις, αὐός, ἡ, sacerdos. Ab ἀρη, preces.
 Ἀρηταις, εὐός, ὁ, preceptor; (2) sacerdos. (2) ὁ βασιλειῶν ἀρηταις ἱερέτης, Il. 5, 77.
 Ἀρηταις, εὐός, ἡ, Martia, bellicosus. Ab Ἄρης.
 Ἀρηταις, ἡ, ὄν, funestus, noxius, perniciosus. Ab ἀραῖσκωμαι, damno adficiō.
 Ἀρηταις, Martem pro se ferens, quasi part. praes. act. ab ἀρηταις, ex Ἀρης et φαῖνω.
 Ἀρηταις, sublatus, a. 1. part. pass. verbi αἰρω.
 Ἀρηταις, sublatus sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Ion. et Beot. pro ἄρηταις, a verbo eod.
 Ἀρηταις, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἄρηταις.
 Ἀρηταις, 3. plur. f. 1. ind. pass.
 Ἀρηταις, sublatus esto, 2. sing. a. 1. imperat. pass.
 Ἀρηταις, ὦ, f. ἴσω, amicitiae vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ' αὐτ' ἐν φιλότητι δίσταμαρην ἀρηταις, Il. 7, 302. Ab ἀρηταις.
 Ἀρηταις, αὐός, ἡ, amicitia, concordia.
 Ἀρηταις, εὐός, ὁ, amicus. Ab ecd.
 Ἀρηταις, εὐός, ὁ, amicitia. Ab ἀρω, argo.
 Ἀρηταις, τὰ, tormenta, equulei. Ab ἀρηταις et ἐμβάλλω, Joseph. Macc. 8.
 Ἀρηταις, εὐός, τὸ, membrum parvum. Dim.
 Ἀρηταις, ἡ, ὄν, articularis, articulis quadrans et conveniens; (2) ex articulis laborans, podagricus, clurragicus:
 Ἀρηταις, ἡ, ὄν, idem.
 Ἀρηταις, ἴδος, ἡ, morbus articularis, dolor articularum: Ab
 ἈΡΕΤΗ, εὐός, τὸ, artus, articulus, naturalis ossium compages; copula, Gl. V. τὰ ἀρετῶν, genitalia; Ἰσὶς ἴσπερ ταύτης τὸν ἀρετῶν ἐπιφῶσας τῆ χειρὶ, attractatis manu hujus equae genitalibus, Herodot. 3, 87. (2) Articulus, vox Grammaticorum. (3) ἀρετῶν ἢ λυγίς, qua flectitur cruris junctura, Soph. Trach. 779. Inservit periphrasi ἀρετῶν ποδῶν, pes, Soph. Phil. 1201. Hinc
 Ἀρηταις, ὦ, f. ἴσω, articulo, fingo, formo.
 Ἀρηταις, formaverit, 3. sing. a. 1. opt. act.
 Ἀρηταις, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, articulosus.
 Ἀρηταις, αὐός, ἡ. Vide Steph.
 ἈΡΗ, particula inseparabilis, quae vocabulis praefixa significationem eorum auget, pervalde, vehementer, multum, cito, statim, facile, ut ἀρηταῖος, valde clarus, manifestus.
 ἈΡΗ, αὐός, ἡ, arbor quadam sero florens. Angl. THE WHITE BEAM-TREE.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, valde notus, clarissimus, qui facile nosci potest. A γινώσκω.
 Ἀρηταῖος, εὐός, idem, Ern.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, multum lacrymans, propeus ad lacrymandum. A δάκρυ.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.
 Ἀρηταῖος, ον, multum lacrymabilis et multum lacrymans, Hes.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, praclarus, valde inclutus. Ex ἀρη et δεικνύμι, ostendo.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, valde clarus, praclarus; valde manifestus.
 Ἀρηταῖος, adv. manifeste.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, multum æmulandus; (2) valde clarus, manifestus, ζῆ posito pro δ. (2) τὸν μὲν ἀρηταῖον θῆκεν Διὸς, Il. 2, 318.
 Ἀρηταῖος, adv. clare, manifeste; (2) studiose.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, valde æmulandus. Ex ἀρη et ζήλω, æmulor.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, obediens, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex ἀρη et ἀκούω.
 Ἀρηταῖος, 3. pl. praes. ind. pass. Dor. pro ἀρηταῖονται. Ab
 Ἀρηταῖος, ὦ, f. ἴσω, numero. Ἄλλ' ἀρηταῖος τὰ χροῖματ' ἀρηταῖος, Odys. 13, 215. Ἄλλὰ ἔαι στήθεσσι τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσις ἀρηταῖος, Luc. 12, 7. Ab ἀρηταῖος. Hinc
 Ἀρηταῖος, aor. 1. inf. pass. Dor. pro ἀρηταῖονται.
 Ἀρηταῖος, τὸ, numerus.
 Ἀρηταῖος, εὐός, ἡ, numeratio, enumeratio.
 Ἀρηταῖος, sc. ἀρηταῖος, ἡ, arithmetica, ars numerorum et numerandi. Ab
 Ἀρηταῖος, ἡ, ὄν, numerandi peritus; (2) ad arithmetica pertinentis.
 Ἀρηταῖος, adv. numerando; (2) more arithmetico, arithmetica ratione. Ab

Ἀριθμητός, ἢ, ὄν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur et de paucis eleganter.
 Ἀριθμῖος, ὄν, adnumerandus, *Suid.*
 ἈΡΙΘΜΟΣ, ὤ, ὄ, numerus; (2) homo nullius pretii, ut *Lat.* numerus.
 Ἀρίυμια, ὄν, ἡ, quæ facile fit grvida; (2) fecunda. *Ex ἄρι et κύω.*
 Ἄρι, ἴνας, ὄ ἢ ἡ, naso seu naribus carens; (2) non sagax. *Ex a priv. et ῥιν, nasus.*
 Ἀρίνος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, idem et ἴν.
 Ἀριόπαρξάνιος, ὤ, ὄ, nomen emplastri. *Ab Ariobazane.*
 Ἀρίπικρος, ὄν, valde amarus.
 Ἀριπρεπείς, nom. pl. ab ἀριπρεπής.
 Ἀριπρεπίας, ὤ, ὄ, decus eximium.
 Ἀριπρεπίας, adv. valde decenter. *Ab*
 Ἀριπρεπής, ἴος, ὄ ἢ ἡ, valde decorus; (2) valde illustris et excellens. *Ex ἄρι et πρέπω.*
 Ἄρις, ἴνας, ὄ ἢ ἡ, idem quod ἄρι.
 ἈΡΙΣ, ἴδος, ἡ, instrumentum fabrilis; (2) herba quædam. *Angl. FRIAR'S COW.*
 Ἀρίσματος, bello clarus, *Dor.* pro ἀρίσματος.
 Ἀρίσμητος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, clarus, conspicuus; (2) illustris, insignis. *Ex ἄρι et ἴμα.*
 Ἀρίσμιος, adv. clare, perspicue. *Φωνή τὴν μανθίαν ἀρίσμιος δὴ λέγει ἐπιαναγκάζουσα, Heliod. 6.*
 Ἀρίσθραμτος, victor certamine curuli.
 Ἀρίσπυδης, ἴος, ὄ ἢ ἡ, valde indignans seu iracundus, *Ellymol.* *Ex ἄρι et σπύριμι.*
 Ἄρισα, adv. optime, *Gl. V.* *Ab ἄριστος.*
 Ἀρίσβαλος, ὤ, ὄ, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. *Ex ἄλλος.*
 Ἀρισταρχίον, τὸ, templum Dianæ. *Ab*
 Ἀρισταρχίω, ὤ, optime impero, optime gero magistratum. *Ex ἄριστος et ἀρχω, impero.*
 Ἀριστάρβηλος, ὄν, abundans uvis.
 Ἀρίστω, ὤ, f. ἴσω, prandeo. Ἡρώτα ἀντὶν Φαρισταίος τις ὅπως ἀρίστω παρ' αὐτῶν, *Luc. 11, 27.* *Ab ἄριστον, prandium.*
 Ἀρίστεια, ὤ, ὄ, fortitudo, strenuitas; ἀρίστεια, fortia facta, *Gl. V.* *Ab Ἄρης, Mars.*
 Ἀρίστειον, ὤ, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. *Ab eod.*
 Ἀρίστειρά, ὤ, ὄ, sc. χεῖρ, sinistra sc. manus. *Ph. lava.* *Ab*
 ἈΡΙΣΤΕΠΟΣ, ἴος, ῥόν, sinister; (2) infaustus; (3) stultus. *Ὀπίσθε φρονέοντες ἐπ' ἀρίστειρά ἔσας, stultitiæ deflexisti, Soph. Aj. 18.*
 Ἀρίστειροστάτης, ὤ, ὄ, qui a sinistra stat. *Ex ἀρίστειρά et στατός, qui stetit.*
 Ἀρίστειρόχμο, ῥος, ὄ ἢ ἡ, qui tantum sinistram habet; (2) qui sola sinistra utitur.
 Ἀρίστειρούς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἄριστος, ab ἀρίστειον.
 Ἀρίστειρμα, τος, τὸ, præclarum facinus.
 Ἀρίστειρούσα, præf. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀρίστειρούσα.
 Ἀρίστεις, ἴος, ὄ, princeps; (2) omnium fortissimus. *Ab ἀριστῶν.*
 Ἀρίστειούσα, a. I. part. act. fem. gen.
 Ἀρίστειούσιος, ἡ, ὄν, qui quasi a natura ita est comparatus, ut omnium fortissime se gerat; (2) strenuus. *Ab*
 Ἀρίστειώ, f. ἴσω, fortissime me gero; (2) strenuum me præsto; fortiter facio, *Gl. V.* (3) excello; (4) principatum teneo. *Τὸ πρῶτον καλλιπέρι ἀρίστειουτος φραστῆ, nactus sumina præmia, Soph. Aj. 435.* *Ab ἄριστος.*
 Ἀρίστεις, nom. pl. *Ion.* pro ἀρίστεις, ab ἀρίστεις.
 Ἀρίστειον, τὸ, *Ion.* pro ἀρίστειον, *Hervol.*
 Ἀρίστεινός, ὤ, ὄ, pransor, qui prandere solet.
 Ἀρίστειζω, f. ἴσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. et med.* *Ab ἄριστον.*
 Ἀρίσθηνη, adv. optimos virtusque deligendo, secundum delectum virtutis. *Ab ἀριστος.*
 Ἀρίσθελος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, cujus optimum est consilium. *Ex ἄριστος et βελή.*
 Ἀριστογένετος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, qui optimos generat.
 Ἀριστογόνος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, parens optime prolis.
 Ἀριστοδέντος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, prandium cenæ conjunctum, ad cenam perductum.
 Ἀριστοπέτω, recte loquor, dico.
 Ἀριστοπέτης, ἴος, recte loquens.
 Ἀριστοι, ὄν, οἱ, optimates, primores, viri præcipui ac præstantissimi.

Ἀριστοκλής, ἴος, percelebris, *Ep.*
 Ἀριστοκρατία, ὤ, ὄ, status reipubl. quæ ab optimatibus gubernatur. *Ab ἄριστος et κρατία.*
 Ἀριστοκρατία, ὤ, f. ἴσω, optime impero; et (2) ἀριστοκρατία, ἴμα, sub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor.
 Ἀριστοκρατιστάς, ὄν, ὄ, ἡ, Aristoph. *Av. 123.* *Ex iisd.*
 Ἀριστοκρατία, ἴος, ἡ, idem quod ἀριστοκρατία.
 Ἀριστοκρατικός, ἡ, ὄν, ad aristocratiam, sive imperium optimum, pertinens; (2) aristocratice studiosus. *Ab iisd.*
 Ἀριστοκρατικός, adv. ut convenit aristocratia, more optimatum reimp. gubernantium.
 Ἀριστολόχεια, ἡ, idem quod ἀριστολογία, *Nic.*
 Ἀριστολογία, ὤ, ὄ, herba puerperis opitulans. *Ex λοχός, gravida Angl. BIRTH-WORT.*
 Ἀριστόμαντις, ἴος, ὄ ἢ ἡ, optimus vates.
 Ἀριστόμαχος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, præstantissimus in prælio. *Ex μάχη, prælium.*
 ἈΡΙΣΤΟΝ, ὤ, τὸ, prandium.
 Ἀριστονομία, ὤ, ὄ, optimum regimen seu imperium. *Ex νομῆς, præfectura.*
 Ἀριστόνομος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, benevolus, optima mente præditus. *Ex νόος, contr. νῆς.*
 Ἀριστοποιώ, ὤ, prandium facio, cibum apparo; ἀριστοποιώμαι, ἴμα, prandeo.
 Ἀριστοποιός, ἴος, ὄ, ὄ, optimus operarius, *Man.*
 Ἀριστοπόνος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, optime laborans.
 Ἀριστοπόσιμα, præstantissimum maritum habens. *Νύμφη ἀριστοπόσιμα, Opp. Cyneg. 1, 6.*
 Ἀρίστος, ἴση, ἴσον, optimus, præstantissimus, proprie Marte, sive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. *Ab Ἄρης, Mars, vel ἄρι, bene, vel ἄρω, apto.*
 Ἀριστοσπιγκητής, ὤ, ὄ, præstantissimus tubicæ.
 Ἀριστοτέχνης, ὤ, ὄ, optimus artifex.
 Ἀριστοτέκεια, optima prolis genitrix, *Theocril. 24, 72.*
 Ἀριστοτόμος, ὤ, ὄ ἢ ἡ, quæ optimos liberos parit. *Ex τίκατα, pario.*
 Ἀριστοφάνειον, τὸ, nomen emplastri. *Vid. Steph.*
 Ἀριστοφάρον, τὸ, vas in quo prandium fertur, *Steph.*
 Ἀριστόχειρ, ἴος, ὄ ἢ ἡ, manibus strenuus. Ἀριστόχειρ ἀγῶν, certamen virtutis, *Soph. Aj. 935.*
 Ἀριστῶν, ἴνας, ὄ ἢ ἡ, optimos parturiens, *Ep.*
 Ἀριστωτός, ὤ, ὄ, tempus prandii, *Hes.* *Ab ἄριστον (an ἀριστήτος ut γυνήστος, N.)*
 Ἀριστῶν, ἴος, ὄ ἢ ἡ, valde lubricus; (2) fallax. *Ex ἄρι et σφάλω, decipio.*
 Ἀριστῶν, ἴος, ὄ ἢ ἡ, valde manifestus, insignis, cognitu facilis. Ἀριστῶν δὲ τίτικται, *Il. 23, 240.* Ἔμμα δὲ τοι ἴρω μάλ' ἀριστῶν, *Id. Ibid. 326.* *Ex ἄρι et φεωδής, prudens.*
 Ἀριστῶν, ἴος, ὄ ἢ ἡ, valde perspicue, *Hom.*
 Ἀριστῶν, ὄν, ὄ, ἡ, valde prudens. *Α φεῶν.*
 Ἀριστῶν, sufficit, 3. sing. præf. ind. act. *contr.* pro ἀρίσει. *Ab ἀρίσει.*
 Ἀριστῶν, ὤ, τὸ, personata, *Plin. 25, 58, 9.* herba quædam palustris. *Angl. BURDOCK.* *Ab*
 Ἀριστῶν, ἴος, ὄ, ἡ, juniperus. *Ab ἄριστος.*
 Ἀριστοσπῆματα, arcebimur, 1. plur. f. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἀριστοσπῆματα.
 Ἀριστῶν, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀρίσει.
 Ἀριστοσπῆμα, ὄ, roborans membra. *Ex ἀρίσει et γυῖον.*
 Ἀριστῶν, ἴος, ἡ, auxilium; (2) utilitas.
 Ἀριστῶν, ὄ, ὄ, auxilium.
 Ἀριστῶν, ἡ, ὄ, sufficiens. *Ab ἀρίσει.*
 Ἀριστῶν, adv. sufficienter.
 Ἀριστῶν, ἴδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigrescens. *Gl. V. juniperus.* *Ab*
 ἈΡΙΣΤΕΥΘΟΣ, ὤ, ἡ, juniperus, arbor et fructus.
 ἈΡΙΣΤΕΥΩ, ὤ, f. ἴσω, propulso; (2) auxilior, opitular; (3) sufficio, satis sum; (4) par sum; (5) contentus sum, adquiesco; (6) facio; ἀρίσει, sufficit, satis est, *Ph. ἀρίσειθε, contenti estote, Gl. V. imperat. ἀρίσειθητι, contentus esto, Ph. a. I. imperat. pass. Πέφυκεν ἐσθλός, ὡς ἀρίσει φίλος, Soph. El. 324.* (6) *Ὀὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἄριστος ἐμῆς, neque minoribus rebus manu gestis (ubi χιρὸς*

regitur a præpositione διὰ subintellecta, *Soph. Aj. 439.* (2) ὡς ἐκ ἀρίσει τὸ μὴ οὐδ' ἀρίσει, nihil fore ei præsidi, quin moriatur, *Id. Aj. 727.* Ἀρίσειθε τοῖς ὄφθαλμοῖς ὑμῶν, *Luc. 3, 14.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ ἢ ἡ, sufficiens; (2) possibilis; (3) satis dignus, ab ἀρίσει (4) septentrionalis. (2) *μισθὸς δὲ οἱ ἀρίσει ἴσω, Il. 10, 304.* (2) *οὐ οἱ ἔπιτα ἀρίσει ἴσω, Id. 2, 392.* *Ab*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ ἢ ἡ, pro ἄριστος.
 Ἀρίσει, adv. sufficienter, satis, abunde. *Ab ἀρίσει, quod est ab ἀρίσει.*
 Ἀρίσει, ὤ, ὄ, consecratio virginum Dianæ. *Ab ἀρίσει.*
 Ἀρίσει, ἴος, ἴων, ursinus. *Ab ἄριστος.*
 Ἀρίσει, ἴος, ἴων, incipiendus; (2) imperandus; (2) ἀρίσει ὄ ἢ ἡ, *Soph. El. Tyr. 628.* *Ab ἀρίσει.*
 Ἀρίσει, f. ἴσω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. *Ab ἄριστος.* Ἀρίσειν apud Athenienses dicebantur virgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, et sacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quod ab ursam interfectam Dianæ sacram, non prius cessaturam pestem respondit oraculum, quam deæ virgines dicarentur antequam viro congregarentur. Unde et puellæ ipsæ ἄριστοι, id est ursæ, appellabantur, ut perspicue docent *Euripulus* et *Aristophanes.* *Vide Pollucem, lib. 5. ὀνομαστικῶν.*
 Ἀρίσει, ἡ, sub. δαρῶ, ursina pellis, *Steph.*
 Ἀρίσει, ἡ, ὄ, septentrionalis. *Ab eod.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, mus ursinus, sic dictus quod velut ursus binis pedibus incedit.
 ἈΡΙΣΤΟΣ, ὤ, ὄ ἢ ἡ, ursus, ursæ; (2) signum cælestis; (3) piscis quidam; (4) pars orbis septentrionalis.
 Ἀρίσει, ὤ, ὄ, Arcturus, stella post ursæ majoris caudam. *Ex ἄριστος et ἔρα.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, Arctophylax, custos ursæ, sidus quod et Bootes.
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, arctous, septentrionalis. *Ab ἄριστος.*
 Ἀρίσει, ὄ, τὸ, reticulum, *Gl. V.* *Ab ἄριστος.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, retium collocatio; retium tentio, *Poll. Α σάσις.*
 ἈΡΙΣΤΟΣ, ὄ, ὄ, ὄ, ὄ, casses, *Gl. V.*
 Ἀρίσει, ὄ, τὸ, locus ubi tenduntur retia.
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, loca ubi retia tenduntur, item retia ipsa. *Τῶν ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσσις ἀρίσει πύσσων, ὄ ἢ ἡ, ὄ ἢ ἡ; Soph. El. 1476.* *Ex τῶν.* *Unde*
 Ἀρίσει, ὄ ἢ ἡ, vel ἀρίσει, ὄ, ὄ, retarius, ἀρίσει μηχανῆ, rete. *Τοῖς δ' ἐς ἀρίσει μηχανῶν ἐμπλέκειν παῖδα Τυνηρίδ', Eurip. Orest. 1422.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, ὄ, retia custodia, sto ad retia, seu ad indaganda. *Ab*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, custos, qui retia custodit. *Ex ἄριστος et ὄ, custos.*
 ἈΡΙΣΤΟΣ, ὄ, ὄ, currus, vehiculum, quadrigæ.
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, onus; τὰ ἄριστα, arnia. *Ab αἴρω, Eri.*
 Ἀρίσει, seu *Ionice* ἀρίσει, cibus, alimentum; demensum. *Ab ἄρω, adapto.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, carruca, plastrum. *Ab ἄρω.*
 Ἀρίσει, ἴος, ἴων, ad currum pertinens, curulis, *Eurip.* (al. ἀρίσει, ἴος, ἴων.) *Ab ἄρω.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, modus musicus lugubris. Ἀρίσει, ἀρίσει μῦθος, *Eurip. Or. 1385.*
 Ἀρίσει, f. ἴσω, aurigo, aurigor. *Ab cod.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, agitato currus. *Ab*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, aurigo, currum ago. *Ab*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, aurigæ, agitator currus, *Ph. quadrigarius, al. Gl. V. vehicularius.* *Ab ἄρω et ἰλιάνω.*
 Ἀρίσει, ἡ, curulis victoria, *Pind.*
 Ἀρίσει, ὄ, τὸ, curriculum. *Gl. V. curriculum.* *Dim. ab ἄρω.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, modus musicus lugubris. *Τὸν δὲ καλοῦμεν ἀρίσει ὄ ἢ ἡ, λέγεται παῖσι δὲ πρῶτος Ὀλυμπός, Plut. de Mus.*
 Ἀρίσει, ὄ, ὄ, bigarii. *Ab ἀρίσει.*

Ἀρσινόη, *ns, ἡ*, laqueus, funis. Hinc Ἀρσινόη, *f. ἰσα*, praedor, illaqueo.
 Ἀρσίνω, *onos, ἡ*, funis, laqueus. Ab ἀρσίνω.
 Ἀρσίω, *ns, ἡ*, pes vel inum montis. Ἄλλ' ἢ ἡ ἀρσίω. . . Φωλιεὶς βαθύπνοσ, Nic. Ther. 393. Ex ἄρος (vel potius ἄρω, Ern.) et πίζω.
 Ἀρσῆ, *ns, ἡ*, falx; (2) avis quaedam, harpe, e genere aquilurarum.
 Ἀρσῆ, seu ἀρσῆ, *idos, ἡ*, crepidæ aut calcei genus. Ἀρσῆ, *siuo*, quasi ῥαπίς.
 Ἀρσῆ, *us, ἡ*, Harpyia, monstrum rapax fictitium; (2) procella. Ab ἄρσῆ.
 Ἀρσῆ, *on*, aviformis, Lycurg.
 Ἀρσῆ, *us, ὁ*, amor, Hes. ἀρσῆ, Salm.
 Ἀρσῆ, *us, ὁ*, non virgatus.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *onos, ὁ*, arrhabo, arrlia, pignus.
 Ἀρραβωνίζω, in pignus do.
 Ἀρραβωνίζω, arrabone confirmo contractum emptiois, Steph.
 Ἀρραβῶν, *idos, ὁ*, non fractus; (2) laud fragilis. Ἀρραβῶν ὄμμα, oculus lacrymis non madens, sicus, qui non lacrymatur, Soph. ex Trag. deperdit. Ex a priv. et ῥάσσω, frango.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non temerarius. Ex a priv. et ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non corruptus, incorruptus. Ex a priv. et ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. et Poet. et cum v. ἔρραβω. pro ἔραβω. Ab ἀρραβῶν.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, insutilis, inconstus, Gl. V. Ex a priv. et ῥάσσω, suo.
 Ἀρραβῶν, *us, ἰdem*.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, infectus, imperfectus. Ex a priv. et ῥάσσω, facio.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, masculinus. Ab ἀρραβῶν, mas.
 Ἀρραβῶν, *adv. masculino genere, ap. Gramm.*
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, masculinum generatio, seu procreatio; virilis sexus, Ph. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, mares generans. Ex ἀρραβῶν, mos, et γένωμαι, genero.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, mas et femina, incerti seu ambigui sexus.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, qui cum maribus concumbit. Ex ἀρραβῶν et κοίτη, cubile.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, prolem masculam edo.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, masculos deperco, Suicer. Ex ἀρραβῶν et μαίνωμαι, insanio.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, partum virilem edo. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, masculum pariens vel generans. Ex ἀρραβῶν et τίκτω, pario.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, masculos corrumpo, Suicer. Ex ἀρραβῶν et φθείρω.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, masculum reddo; ἀρραβῶν, masculum evadere. Ab ἀρραβῶν, Hinc
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, masculus, fortis.
 Ἀρραβῶν, *adv. mascule, fortiter*.
 Ἀρραβῶν, *us, masculino nomine appello*.
 Ἀρραβῶν, *us, τὰ*, mascula facies; (2) animus virilis et generosus. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, qui virile facie est; (2) fortis, virilis. Ex ἀρραβῶν et ὤψ.
 Ἀρραβῶν, *adv. viriliter, strenue*.
 Ἀρραβῶν, et ἀρραβῶν, *us, ὁ*, idem quod ἀρραβῶν, sed in malam partem utrumque, Steph. Eust.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans.
 Ἀρραβῶν, *adv. non vergendo in alterutram partem*.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, animus in neutram partem magis inclinans. Ex a priv. et ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non fractus. A ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *adv. firme, stabiliter*.
 Ἀρραβῶν, *dat. pl. Poet. pro ἀρραβῶν*.
 Ἀρραβῶν, *gen. sing. Dor. pro ἀρραβῶν*.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, taciturnitas, silentium. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, tacitus, taciturnus, mutus. Ex a priv. et ῥάσσω, verbum.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, mas, masculus; (2) ὁ ἡ fortis, virilis.
 Ἀρραβῶν, vel ἀρραβῶν, rixari, conviciis sævire, Hes. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, sævus, ferox, Theoc. 25, 83. Ern.*

ἀρραβῶν dicitur de femina quæ cum viro contendat, Rust.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, silentium. Ex a priv. et ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, nefandum facinus, impietatis fœda Venus. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, nefanda perpetrans. Ex ἀρραβῶν et ποίω.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἀρραβῶν, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefastus, Gl. V. (5) fœdus, odiosus. (2) ἀρραβῶν, maxime infanda, Soph. (Ed. Tyr. 465. Ex a priv. et ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἀρραβῶν et ἔργον, opus.
 Ἀρραβῶν, *adv. infande, ineffabiliter, arcane*.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, sacra arcana fero.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, arcanorum gestatio. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, nefanda et arcana gestans. Ex ἀρραβῶν et φέρω, fero.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, admodum aptus scipimentis. Ex a intens. et ῥάσσω, scipimentum.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, exhorrescere nescis, impavidus. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non frigus, frigori non obnoxius. Ex a priv. et ῥάσσω, frigus.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, radicebus carens, radices nullas agens. Ex a priv. et ῥάσσω, radix.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, idem. Ex ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, naso aut naribus carens; (2) malum habens usum, non sagax. Ex a priv. et ῥάσσω, nasus.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, idem et ex iisd.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *manibus et pedibus sursum tendere, Hes. al. ἀναρραβῶν*.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ὁ*, cophinus, vas vimineum.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, retentio mensium scu menstrui. Ex a priv. et ῥάσσω, fluxus.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, idem quod ἀρραβῶν, Steph.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, dissonantia, discrepantia. Ab ἀρραβῶν.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, qui non bilit ad rhythmum et mensuram, sed plenis poculis et sine ordine. Ex ἀρραβῶν et πίνω, bibo.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, numeris et modulatione carens, inconcinuus; (2) immoderatus. (2) μηδ' ἀρραβῶν, Eurip. Hippol. 529. Ex a priv. et ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *adv. sine numeris, inconcinne*.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non sordidatus, non contaminatus. Ex a priv. et ῥάσσω. Unde
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non sordidus.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, idem.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, qui pignoris loco captus non est. Ex a et ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, haurient, 3. pl. f. 1. ind. med. Poet. pro ἀναρραβῶν, a verbo ἀναρραβῶν.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, qui rugas non habet. Ex a et ῥάσσω, corrugo.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non timeo, contemno. Ex a priv. et ῥάσσω, ap. Ammon. sed Herod. dixit pro ῥάσσω.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, non fractus, non scissus. Ex a priv. et ῥάσσω, fissura.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, infirmus sum, adversa valetudine laboro. Gl. V. ἀρραβῶν, ægroto, languesco. Ex a priv. et ῥάσσω. Hinc
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, languor, ægritudo.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V. Ab
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, infirmus, ægrotus.
 Ἀρραβῶν, *adv. languide, invalide*.
 ἈΡΣ, *us, ὁ*, agnus.
 Ἀρραβῶν, *us, 1. part. med. Æol. pro ἀρραβῶν*.
 Ἀρραβῶν, *us, 1. part. a. 1. part. act. Æol. pro ἀρραβῶν*. Ab ἄρω.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, masculinus; ἀρραβῶν, masculinum: auripigmentum, Gl. V.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, masculini generis.
 Ἀρραβῶν, *us, idem quod ἀρραβῶν*.
 Ἀρραβῶν, *us, idem quod ἀρραβῶν*.
 Ἀρραβῶν, *us, masculina facie præditus*.

Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, cui masculus est filius.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, plenus maribus.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, idem est quod ἀρραβῶν, unde et reliqua ab ἀρραβῶν incipientia sub ἀρραβῶν videnda sunt.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, elevato, subiecto; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab ἄρω, tollo.
 Ἀρραβῶν, *us, 1. imperat. act. Æol. pro ἄρω*. Ab ἄρω.
 Ἀρραβῶν, 1. sing. f. 1. ind. Æol. pro ἄρω.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ἡ*, genus mensure Persicæ sive Medicæ medimum Atticæm Pæciens.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, concido in frusta; (2) trucido. Ἄλλ' ἀνδρῶν ἀρραβῶν λαίψηρας γνάβωσ, Eurip. Alcest. 497. Ab
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ὁ*, lanius; (2) coquus.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, laqueus; (2) suspendium. (1) πλεκατιστὶ ἀρραβῶν, Soph. Antig. 54. Ab
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, f. ἴσω*, suspendo, appendo; et (2) ἀρραβῶν, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo. Ἐξ ἄλλοι πάντες ἀρραβῶν Πέριος, ex quibus alii omnes pendunt Persæ, Herodot. 1, 125. Pessime Gronovius, alique editores, excepto Wes-selingio, qui hic nobis obtruserunt nescio quam tribum Arteatarum. Καὶ πᾶς ἐκ θοικῶν ἡρῆστο ὁ ναυτικὸς ἐρατὸς, Id. 3, 19. Ταῦτα ἂν πάντα ἔς τε νῦν τῖναι, καὶ ἐκ τοῦ ἀρραβῶν, Id. 6, 109.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, pendet. Herodot. 1, 125. Ab ἀρραβῶν, quod vide.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, integrum, acc. sing. ab ἀρραβῶν.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, incolum sum, valeo, sum integris viribus. Ab
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ὁ*, incolumis, integer, sanus, salvus. Hinc
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, incolumitas, salus, sanitas.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, a Diana sive Luna percussus; lunaticus, lymphaticus. Ex Ἀρραβῶν et βλητός.
 Ἀρραβῶν, *us, vel ἴδος, ἡ*, Diana.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ἡ*, artemisia, herba. Angl. MUGWORT.
 Ἀρραβῶν, *us, τὰ*, Dianæ statua, festum, aut templum; urbs Dianæ sacra. Ab Ἀρραβῶν.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ὁ*, artemion, velum navis majus, seu ut alii volunt troclea.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, pani insidians; nomen muris in Batrach. Ab ἐπίβωλος.
 Ἀρραβῶν, *us, f. ἴσω*, paro, apparo. Ab ἄρραβῶν (vel ἄρω, Ern.)
 Ἀρραβῶν, *us, τὰ*, quidquid pendet ex aliquo loco, suspensum, appensum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. gr. terræ, quia ex eo corpus quasi suspensum est.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ὁ*, calceamenti genus; (2) instrumentum bajulorum.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *us, ἡ*, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum. Gl. Vet. vena vitalis; (2) omnis vena pulsans a motu oscillatorio.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus. A præc.
 Ἀρραβῶν, *us, ἡ*, arteriæ asperæ sectio. Ex ἀρραβῶν et σίμων, seco.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, arteriæ similis.
 ἈΡΡΑΒΩΝ, *adv. modo, paulo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compositione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἔως ἄρτι, huc usque; ἔτι ἄρτι, seu ἀπᾶρτι, ex hoc tempore, jam, nunc*.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, ludo par impar; (2) præpare. Στατήροι δ' οἱ ἑραβῶντες ἀρραβῶν χροσῶσ, Aristoph. Plut. 816. Ab ἄρραβῶν.
 Ἀρραβῶν, *us, pariter, pari numero, secundum numerum parem*. Ab eod.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, lusus eorum qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρραβῶν.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, et ἀρραβῶν, recens germinans. Ex βλαστῶν, germino.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, nuper irrigatus. Ex ἄρτι et βείχω, irrigo.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta.
 Ἀρραβῶν, *us, ὁ*

Ἀρτίγινεθλος, α, δ ἔ ῆ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι et γένεθλος.
 Ἀρτίγυνης, α, δ ἔ ῆ, epith. lanuginis. Ex ἄρτι et γίνεω, barba.
 Ἀρτίγυνης, εος, δ ἔ ῆ, modo natus. Ex ἄρτι et γίνεω, nascor.
 Ἀρτίγυνητος, α, δ ἔ ῆ, idem. A γένεθλος.
 Ἀρτίγλυφός, ες, recens sculptus, Theoc.
 Ἀρτίγνωτος, recens cognitus. Ἀρτίγνωσαν οἱ πάντων συνόντων σχεδὸν ὄντων Ἀπρίαν, *Arrian.* Civ. 3, 12.
 Ἀρτίγονος, α, δ ἔ ῆ, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι et γόνος, generatio.
 Ἀρτίγραφός, ες, modo scriptus.
 Ἀρτίθαλής, εος, δ ἔ ῆ, qui nuper didicit; (2) qui nuper discere cepit; (3) qui nuper cognitus et mente perceptus est. Ex δαίω.
 Ἀρτίθαλρος, υος, δ ἔ ῆ, qui modo lacrymavit. Ὡς ἀρτίθαλρος εἰμι, καὶ φόδω πλάω, *Eur. Med.* 902.
 Ἀρτίθιδάτος, α, δ ἔ ῆ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι et θιδάτω, doceo.
 Ἀρτίθιδος, α, τὸ, parvus panis. Dim. ab ἄρτος.
 Ἀρτίθιδος, α, δ ἔ ῆ, recens exstructus. Ex ἄρτι et θιδω, struo.
 Ἀρτίθιστος, ας, ῆ, verum dictum; (2) vera dicens studium. Ab
 Ἀρτίθης, εος, δ ἔ ῆ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus, loquax; (3) veridicus. Ab ἄρτιος et ἔσα, dico.
 Ἀρτίζυγία, ας, ῆ, recens conjunctio.
 Ἀρτίζω, f. ἴσω, compono, perficio; (2) paro, instruo. Ἔδατι δ' ἐν μίσθῳ γύμφοι χροῖον ἀρτίζοντο, *Theoc.* 13, 43. Ab ἄρτιος.
 Ἀρτίζωος, α, δ ἔ ῆ, qui est brevis vita. Ex ἄρτι et ζῶω, vita.
 Ἀρτίθάλης, εος, δ ἔ ῆ, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι et θάλλω.
 Ἀρτίθάνης, εος, δ ἔ ῆ, modo vel recens mortuus. Κλαίων ἀλόχε νεκρῶν ἐν δόμοισιν ἀρτίθάνῃ, *Eurip.* *Alcest.* 602. Ex ἄρτι et θνήσκω.
 Ἀρτίκολλος, ον, recens seu accurate conglutinatus. Προσπύσσαστο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὡς τεύκτονος, *Soph.* *Trach.* 767. Ab ἄρτι et κόλλω.
 Ἀρτίκοστος, et ἀρτίκοστέω, consono, *Er.*
 Ἀρτίκολευτος, ον, recens partu editus, recens natus, *Er.*
 Ἀρτίμαθής, εος, δ ἔ ῆ, qui nuper discere cepit; (2) qui nuper certior factus est. Ἐξ ἀράσσορος ἀρτίμαθῆς κούων, *Eurip.* *Hec.* 885. Ex ἄρτι et μαθήω, disco.
 Ἀρτίμελής, εος, δ ἔ ῆ, qui membris est integris et perfectis. Ex ἄρτιος et μέλος.
 Ἀρτίμιασος, ῆ, celestis Venus Scythica vocabatur, ab *Herodoto*, lib. 9.
 Ἀρτίνοος, α, δ ἔ ῆ, cui mens est sana.
 Ἀρτίνοσσοσος, α, δ ἔ ῆ, par impar.
 Ἀρτίος, α, δ ἔ ῆ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus suis constans; (3) integer, sanus, incolumis; (4) consentaneus; (5) consummatus pleneque instructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum. (2) ὅστι οἱ φρεσὶν ἄρτιω ἦδῃ, quia ei mente inesse prudentia consilia norat, *Il.* 5, 326.
 Ἀρτίπαγής, εος, δ ἔ ῆ, recens compactus et coagmentatus. Ex ἄρτι et παγήω.
 Ἀρτίπαις, αἰδός, ὀ, adultus puer.
 Ἀρτίπάλυτος, ον, recens ditatus. Λαβῶν πένιης ὡς ἀρτίπάλυτος χρέμαστα, *Eurip.* *Syrrh.* 742.
 Ἀρτίπάλυτος, novellus miles. Ἐν πλῆθει συγγλυδῶν ἀνδρῶν ἀρτίπάλυτον, *Arrian.* *Syr.* 37.
 Ἀρτίπαις, idem quod ἀρτίπαις, *Hom.*
 Ἀρτίπυς, ὀδος, δ ἔ ῆ, pedibus integer et valens, integros pedes habens; (2) celer. (2) ἀρτίπυς θρόσκει δόμους, *Syrrh.* *Trach.* 58.
 Ἀρτίπυς, εως, ῆ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίπυς.
 Ἀρτίπυκτος, α, δ ἔ ῆ, recens fossus, nuper effossus. Ex ἄρτι et πύκτω, folio.
 Ἀρτίπυκος, α, δ, parvus panis, pastillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.
 Ἀρτίπυμῶν, ὡ, f. ἴσω, expedite et articulate loquor. Ab
 Ἀρτίπυμος, α, δ ἔ ῆ, qui distincte, plane, et perfecte verba pronunciat, minime blæsus;

(2) qui jam fari potest. Ex ἄρτι vel ἄρτιος et πύμα, os.
 Ἀρτίπυρῆτος, ον, tiro.
 Ἀρτίπυζυγία, ας, ῆ, idem quod ἀρτίζυγία.
 Ἀρτίπυλής, εος, δ ἔ ῆ, recens initiatus. Ex ἄρτι et πύλω, initio.
 Ἀρτίπυκος, α, δ ἔ ῆ, nuper natus. Ὡς ἐκ ζῶων ἀρτίπυκος, *Arct.* Ex ἄρτι et πύκω.
 Ἀρτίπυκος, α, δ ἔ ῆ, qui, vel quæ, nuper peperit. Ex *iisd.*
 Ἀρτίπυμος, α, δ ἔ ῆ, nuper cæsus, nuper vel recens sectus. Ex ἄρτι et πύμω, secō.
 Ἀρτίπυμος, α, δ ἔ ῆ, qui nuper secuit seu incidit; (2) qui nunc secat. Ex *iisd.*
 Ἀρτίπυφής, ες, epith. infantis.
 Ἀρτίπυρῆτος, ον, puerilem ætatem vix egressus, *Æschyl.* proprie integris adhuc moribus.
 Ἀρτίπυρος, α, δ ἔ ῆ, recens formatus.
 Ἀρτίπυρῆτος, ον, vepallidus. Ab ἄρτι, ὑπέ, et ἀρῆρος.
 Ἀρτίπυρῆτος, εος, δ ἔ ῆ, qui visum modo recuperavit. Ex ἄρτι et πύρῆτος, *Luc.*
 Ἀρτίπυρῆτος, εος, δ ἔ ῆ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, recens peremptus. Ex ἄρτι et πύρῆτος, *interficio.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, sana mente præditus sum. Ab Ἀρτίπυρῆτος, ονος, δ ἔ ῆ, mente integra, sana præditus. Ex ἄρτι et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, εος, δ ἔ ῆ, recens natus. A πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, nuper plantatus vel natus. Ex eod.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, cui vox est integra et perfecta; (2) qui verba accurate et integre pronunciat. Ex ἄρτι et πύρῆτος, *vox.*
 Ἀρτίπυρῆτος, εος, δ ἔ ῆ, qui recens hiare cepit. Ex ἄρτι et πύρῆτος, *hisco.*
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, recenter sculptus seu insculptus. Ex ἄρτι et πύρῆτος, *hisco.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ερος, δ ἔ ῆ, cui manus sunt integræ et perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ον, recens lanuginosus, *Er.*
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ον, recens unctus. Ἐως ἂν ἀρτίπυρῆτος ἀρτίπυρῆτος, *Soph.* *Trach.* 687.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, recens fusus. A πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, adv. modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, prorsus; (3) apte, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, specimen frumenti in pane ex eo confectio. Ex ἄρτος et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, panem do, panem distribuo. Ex ἄρτος et πύρῆτος, *do.*
 Ἀρτίπυρῆτος, cibum quærens, ad cibum veniens.
 Ἀρτίπυρῆτος, ης, ῆ, locus in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, pistrinum. Ex κόπτω.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, pistrinum exerceo.
 Ἀρτίπυρῆτος, vel ἀρτίπυρῆτος, ῆ, ὄν, ad pistrinum pertinens. *Gl. V.* pistrinicus, Cerealis.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, idem quod ἀρτίπυρῆτος. Ab Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, pistor, pistrin. Ex ἄρτος et κόπτω, scindo, pino.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, panis carni mixtus, cibus pane et carne constans. *Ph.* visceratio.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, panis genus delicatum, (opus pistorium tenuioris generis, *Er.*)
 Ἀρτίπυρῆτος, πῆρα, pera panem et lagenam habens. Ex ἄρτος et λάγυρος, *lagenam.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, conficio panem, artem pistoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτίπυρῆτος. Hinc
 Ἀρτίπυρῆτος, ας, ῆ, panificium, *Gl. V.*
 Ἀρτίπυρῆτος, et ἀρτίπυρῆτος, ῆ, ὄν, ad pistoriam seu pistrinum pertinens; pistorius.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, panificium, *Gl. Vet.* Ab pistor vel pistrin. Ex ἄρτος et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, vas vel officina ubi panes coquantur. Ex ἄρτος et πύρῆτος, *coquo.*
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ, qui panes coquit. Ex *iisd.*
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, taberna in qua panes venduntur. Ab

Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, panes vendo. Ex ἄρτος et πύρῆτος, *vendo.* Unde
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ, qui panem vendit. *Gl. V.* panarius.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, locus ubi panis venditur.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὄδος, ῆ, quæ vendit panem.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ, panis; (2) quivis cibus.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, pane vescor. Ex ἄρτος et πύρῆτος, *mitrio.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, pane alo. Ex ἄρτος et πύρῆτος, *alu.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, pane vescor. Ex ἄρτος et πύρῆτος, *alu.*
 Ἀρτίπυρῆτος, α, τὸ, vas quo panis fertur; panarium, *Gl. V.* Ex ἄρτος et πύρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ον, αἰ, plantarum genus. Ex ἄρτος et πύρῆτος, *gratia.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ας, ῆ, testamentum, *Hes.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, condimentum; conditura, pulmentum, *Gl. V.* Ab ἄρτιος. Hinc
 Ἀρτίπυρῆτος, εως, δ ἔ ῆ, in condiendis cibis usum habens.
 Ἀρτίπυρῆτος, οἱ, quidam Argivorum magistratus; idem Epidauriorum, *Hes.*
 Ἀρτίπυρῆτος, apto, adorno. Ὅτι δὲ τε πύρῆτος σφίως αὐτῆς ἀρτίπυρῆτος, *Il.* 12, 43.
 Ἀρτίπυρῆτος, εως, ῆ, ipsa actio condiendi. *Gl. V.* conditura.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, τὸ, fructus cinaræ.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, τὸ, conditaneum, *Gloss. Vet.* Ab
 Ἀρτίπυρῆτος, ῆ, ὄν, condimentarius, conditaneus, conditus, *Gl. V.* Ex
 Ἀρτίπυρῆτος, f. ἴσω, apparo, adorno, instruo; (2) condio; ἡρτίπυρῆτος, conditum, *Gl. V.* perf. part. pass.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὄδος, ῆ, idem quod ἀρτίπυρῆτος, *Hes.* E. M.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ, marsupium quod trahendo clauditur et aperitur, crumena. Ex ἀρτίπυρῆτος, et βάλλω, *jacio.*
 Ἀρτίπυρῆτος, a. 1. part. med. v. ἀρτίπυρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ης, ῆ, cyathus. Ab ἀρτίπυρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὀ, quoddam mensuræ genus, cyathus; (2) haustum. Ab eod.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὀ, idem quod ἀρτίπυρῆτος, *Hes. Ath.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ῆ, quasi hastrix, *Er.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ης, ῆ, genus cyathi aut poculi; (2) haustum. Ab ἀρτίπυρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ες, una e tribus laryngis cartilaginibus. Vid. *Sterrh.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ον, non rugosus, *Er.* Ex α et ῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ῆτος, ὀ, cochlear; (2) haustum.
 Ἀρτίπυρῆτος, idem quod
 Ἀρτίπυρῆτος, f. ἴσω, haurio, ex profundo traho; ἀρτίπυρῆτος, haurio, *Gl. V.* ἀρτίπυρῆτος, exantlat, *Ph.* in med. est etiam destringo, extraho, sc. gladium; item orior, de sole et stellis.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρτων et ἄγγελος.
 Ἀρτίπυρῆτος, adv. pro ἀρτίπυρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ἀρτίπυρῆτος, *Dor.* pro ἀρτίπυρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ἀρτίπυρῆτος, *Dor.* pro ἀρτίπυρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, αἰ, primitiæ; (2) principia.
 Ἀρτίπυρῆτος, f. ἴσω, antiquitatem seu antiquos imitor, antiquo, *Gl. V.* Ab ἀρτίπυρῆτος.
 Ἀρτίπυρῆτος, ῆ, ὄν, antiquitatem seu antiquam rusticitatem præ se ferens, sine moribus; (2) stultus, simplex. Ab cod.
 Ἀρτίπυρῆτος, adv. antiquo more loquendi et vivendi.
 Ἀρτίπυρῆτος, ας, ῆ, antiqua origo, antiquitas. *Gl. V.* origo, originalis. Ab
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ ἔ ῆ, primigenius, primordialis. Ex ἀρτίπυρῆτος et γίνεω, nascor.
 Ἀρτίπυρῆτος, α, δ, antiquarius, *Ph.* Ex ἀρτίπυρῆτος et γράφω, scribo.
 Ἀρτίπυρῆτος, ες, antiquitatem redolens.
 Ἀρτίπυρῆτος, adv. antiquitatem, *Gl. V.*
 Ἀρτίπυρῆτος, ὡ, f. ἴσω, de rebus antiquis dissero; (2) antiquo sermone utor.
 Ἀρτίπυρῆτος, ας, ῆ, historia de rebus antiquis. *Gl. V.* origo; verius, origines, antiquitates.

μη ἀρχέντα, nemo potest bene imperare, nisi ipse sub imperio fuerit, *Aristot.* Ἐργὸ δ' ἕρχον χαλσιπαινον, pro ἕρχον τῷ χαλσιπαινεῖν, *Pl.* 2, 378. Ἀρχω καθ' ἑαυτὴν pro ἕρχω ἕδωρα, *Soph. Elect.* 524. Ab ἀρχή.

Ἀρχώμεθα, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.

Ἀρχων, ὄντος, ὁ, principatum seu imperium obtinens, princeps, *Ph.* præpositus, moderator, rector, præses, magistratus. Ab ἀρχω.

ἈΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. *Nῆ* ἄρως ἐρέτησιν ἐνίκασιν, *Odys.* 1, 280.

Ἀρωγὴ, ἤ, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρχήω.

Ἀρωγιαυτής, υ, ὁ, nautarum auxiliator, sive fautor. Ex ἀρωγός et ναυτής, nauia.

Ἀρωγός, υ, ὁ ἢ, auxiliator, vindex; (2) defensor; ἐπιπῶνον ἀρωγοί, auxiliatores spei, id est, spes auxilii, *Soph. Elect.* 857. Item adj. ut *Πυρὶ μὲν ὦν καίειν τὸ πάθος ἀρωγῶν, Arct.* Ab ἀρχήω.

ἈΡΩΜΑ, ἄτος, τὸ, aroma, odoramentum, suavitatis odorum, *Gl. V.* ἀρώματα, odores, *Ph.*

Ἀρωματίζω, f. ἴσω, aromata respicio; (2) aromatiā imbuo. Ab ἄρωμα. Unde

Ἀρωματικός, ἡ, ὄν, aromaticus, odoratus:

Ἀρωματιστής, υ, ὁ, aromaticus, ex aromatibus confectus. Ab eod.

Ἀρωματιστής, ἴδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, sc. πῶσις.

Ἀρωματοπώλης, υ, ὁ, aromatum venditor. *Gl. V.* odorarius. Ex ἄρωμα et πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ὦ, f. ἴσω, aromata fero. Ab Ἀρωματοφόρος, υ, ὁ ἢ, aromata ferens.

Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, *Alth.*

Ἀρωμαίος, pro ἀρωμαίος.

Ἀρώσιμος, ὄν, idem quod ἀρώσιμος.

Ἄρω, heros, *Dor.* pro ἥρω.

Ἄς, quas, acc. pl. artic. postpos. ἔς, qui.

Ἄσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἴσα, ab ἄσω.

Ἄσα, cecini, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄδω.

Ἀσάγγηστος, υ, ὁ ἢ, non captus, vel non capiendus, *Suicer.* Ex a priv. et αἰσγνήω.

Ἀσάγης, εὐς, ὁ ἢ, oneribus ferendis non ad-suctus, *Suicer.* Ex a priv. et αἰσγνήω.

Ἀσάξω, fastidio, nauseo; (2) tristor. Ab ἄσση.

Ἄσαι, satiasse, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, satio; sed ἴσαι est ab ἄδω, cano.

Ἄσαινα, idem quod ἄσάξω.

Ἄσαικος, υ, ὁ ἢ, non conculcatus, non refer-tus, non oneratus. Ex a et σάσσα.

Ἄσάλαμινος, υ, ὁ ἢ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex *Σαλαμίνος*, quia *Salami-nii* rei nauticæ fuere peritissimi.

Ἀσάλα, ας, ἡ, tranquillitas, securitas; (2) in-cogitantia, *Elym.* Ab ἄσάλλης, (nisi potius sit exarantanda ἄσάλλης, *Elym.*)

Ἀσάλευτος, υ, ὁ ἢ, inconcussus, immotus.

Ἀσαλευτός, adv. intrepide, constanter.

Ἀσαλῆς, εὐς, ὁ ἢ, tranquillus, cura vacuus, *Elym.* Ex a et σάλος.

Ἀσάλαπιγκτος, υ, ὁ ἢ, tuba non proclamatus.

Ἀσάλαπιγκτος ἄρα, media pars noctis, hora in qua tuba non caneatur; nam tuba caneatur tantum vesperi et diluculo. *Soph.* ex *Trag.* deperdita. Ex a priv. et σάλαπιγξ, tuba.

ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, pelvis, solium, labrum, n quo veteres se lavabant, balneis nondum repositis.

Ἀσάμ, præ. inf. act. contr. pro ἀσάμει, ab ἀσάμ, fastidio adficio.

Ἀσάδωλος, υ, ὁ ἢ, sandaliis carens.

Ἀσάντος, υ, ὁ ἢ, non blandiens, sc. more canum caudam agitantium, *Hes.* Ex a priv. et σάινω, (*Æsch. Ch.* 420.)

Ἀσάομαι, ὦμαι, nauseo, fastidio; (2) contris-tor, molestia afficio; (3) irascor. (2) ὅταν τὸν θυμὸν ἀσπῆς, *Theogn.* 983. Ἐδίζετο ἐπ' ἢ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσπῆσι ἀπολομένη τῶν κριμηλιῶν, *Herodot.* 3, 41. Ab ἄσση.

Ἀσάπης, εὐς, ὁ ἢ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex a priv. et σήπω.

Ἀσαρίτης ὄνος, asarites, seu vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκίω, gracilis seu macilentus sum:

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab Ἀσαρκος, υ, ὁ ἢ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex a priv. et σάρξ, caro.

Ἀσαρκώδης, εὐς, ὁ ἢ, idem. *Arct.*

ΑΣΑΡΟΝ, υ, τὸ, asarum, nardus silvestris. *Angl.* ASARABACCA.

Ἀσάρωτος, ὄν, qui non verritur; τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α et σάρω.

Ἀσας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἴσας, ab ἄδω.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas. Ab Ἀσάφης, εὐς, ὁ ἢ, obscurus; (2) incertus.

Ἀσαφώς, adv. obscure.

Ἀσέσσης, η, ὄν, et ἄσέσσης, υ, ὁ ἢ, inextinguibilis, inextinctus, nunquam cessans. *Ph.* calx; (2) nomen lapidis unde telæ fiunt quæ non comburuntur in igne. Ex a priv. et σέσσημι.

Ἀσολαίνω, fusco. *Gl. V.* ἀσολαίνονται, fuscatur. Ab

ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc

Ἀσβολίς, ὄσσα, ὄν, fuliginosus.

Ἀσβολος, υ, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc

Ἀσβολώ, ὦ, f. ὄσω, fuligine inficio.

Ἀσβολώδης, εὐς, ὁ ἢ, idem quod ἀσβολίς.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσέβης.

Ἀσέβω, ὦ, fut. ἴσω, irreligiosus et impius sum, impie ago; impie tracto aliquid; in pass. impie tractari, et impie fieri. Ἐξελίχθη — περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὦν ἠείπεσαν, *Juda* 15. Ab eod. Hinc

Ἀσέβημα, ἄτος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. *Gl. V.* nefas.

Ἀσέβης, εὐς, ὁ ἢ, qui numen divinum vel Deum non colit; irreligiosus, impius, qui Deum non colit. Ex a priv. et σέβω.

Ἀσέβησις, εὐς, ἡ, actio impia et nefaria; irre-vententia.

Ἀσέβως, adv. impie, *Ph.* Ab ἀσέβης.

Ἀσερος, υ, ὁ ἢ, habena carens; (2) non vinctus. Ex a priv. et σείρω, catena.

Ἀσεράτος, υ, ὁ ἢ, idem et ex ἴisd.

Ἀσεισος, υ, ὁ ἢ, inconcussus, immotus, non quassatus. *Gl. V.* inquassatus; (2) qui quassari et concuti nequit. Ex a et σείρω.

Ἀσελγαίνω, petulanter et lascive ago; (2) petulanter aliquid injuria adficio; (3) nefandæ libidini indulgeo. *Oik* εἰς ἐμὲ ἠέλγαίνε μόνον, *Dem.* *Gl. V.* lascivio.

Ἀσελγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, im-probitas; (2) petulans et proterva injuria, lascivia, luxus, impudicitia.

Ἀσελγέω, ὦ, f. ἴσω, idem quod ἀσελγαίνω.

Ἀσελγέως, adv. proterve, petulanter, libidi-nose. Ab

ΑΣΕΛΓΗΣ, εὐς, ὁ ἢ, petulans, insolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) lascivius. *Ph.* ganerarius, libidinosus, luxuriosus, obscænus, flagitiosus, impudic-us, incestus, al. *Gl. V.*

Ἀσελγέικρος, ὤτος, ὁ ἢ, cornibus lasciviens, item magna cornua habens. Ex κέρως.

Ἀσελγομαίνω, ὦ, per lasciviam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex μαίνο-μαι.

Ἀσελγῆς, adv. idem quod ἀσελγέως.

Ἀσελγῆς, υ, ὁ ἢ, illunis; (2) obscurus. Ex a priv. et σελήνη, luna.

Ἀσεμνος, υ, ὁ ἢ, minime venerandus, inhono-ratus; (2) incastus, impudicus, *Gl. V.*

Ἀσεμῶς, adv. parum decore.

Ἀσεπέω, impius sum. *Χορὶ δὲ τὰ γ' ἐς θεὸς μὴδὲν ἀσεπέω, Soph. Antig.* 1349. Ab

Ἀσεπτος, υ, ὁ ἢ, impius, irreligiosus. Ex a priv. et σέβω, colo.

Ἀσέψωμαι, canam, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἴσο-μαι, a verbo ἄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea; (2) molestia ani-mi; (3) sordes; (4) dolor. Ex ἄδω, satio.

Ἀσῆ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἴση, ab ἄδω.

Ἀσηθίν, 1. sing. a. 1. opt. pass. v. ἀσάομαι.

Ἀσηθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

Ἀσηκρος, υ, ὁ ἢ, fastidiosus et satietate.

Ἀσημαντος, υ, ὁ ἢ, non signatus, nullo sigillo ob-signatus; (2) incustoditus; (3) incertus; (4) rectore carens; (5) infectus (de auro et argento); (6) qui nulla imperii insignia habet, qui nullum legitimum imperium habet. (5) *Χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, τὸν μὲν ἐν σκείνῃ πιπαιμῆνον, τὸν δὲ ἐπίσημον, τὸν δὲ ἀσημαντον, Appian.* de *Reb. Hispan.* 448. (6) *παρωσα-τοπεδύσαντα ἡμῖν ἀσημαντον, qui nos obedi-dit, quamquam ne insignia quidem imperii habens, Appian.* de *Bell. Civ.* 3, 58. A ση-μῖναι.

Ἀσημῖωτος, υ, ὁ ἢ, non notatus aut insigni-tus. A σημῖω.

Ἀσημῶγρος, ὄν, obscure scriptus; ἀσημῶγρο-φος, obscure scribens. A γράφω.

Ἀσημος, υ, ὁ ἢ, cui signum seu nota non est impressa; (2) obscurus; (3) qui nihil significat. Ἀσημα βόης pro ἄσημος βόη, vox inarticulata, *Soph. Antig.* 1223. Ex a priv. et σῆμα.

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

Ἀσημων, ὄνος, ὁ ἢ, idem quod ἄσημος. haud indistinctus, clarus. *Γίων γὰρ ἐκ ἀσημονες φθόγγοι, Soph. Œd. Col.* 1668.

Ἀσημος, adv. obscure; (2) ignobiliter. *Oὐ πάνυ ἀσημῶς, Arct.*

Ἀσηπτος, υ, ὁ ἢ, putredine non vitiat; (2) non putredini obnoxius. A σήπω.

Ἀσηρός, ἔ, ὁ ἢ, fastidium adferens, molestus; (2) impurus, ab ἄσση (3) nullos habens ver-mes, *Suid.* A σῆσος, vermes.

Ἀσηρῆς, ες, idem quod ἄσηρός (2) *Suid.*

Ἀσηρός, adv. moleste. Ab ἄσηρός.

Ἀσήη, 2. v. g. a. 1. conj. med. v. ἀσάομαι.

Ἀσθεῖς, a. 1. part. pass. verbi ἄδω.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas; (2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, *Gl. V.* (3) ignavia. (2) ἀσθένεια βίη, egestas, victus tenuitas, *Herodot.* 2, 47.

Ἀσθένεια, ὦ, f. ἴσω, imbecillis, infirmus sum; (2) languo, ægroto; (3) nihil ago. *Καὶ μὴ ἀσθένῆσας τῇ πίσει, Rom.* 4, 19.

Ἀσθένεισος, εὐς, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

Ἀσθνήμα, ἄτος, τὸ, idem.

Ἀσθνήης, εὐς, ὁ ἢ, imbecillis, invalidus; de-bilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, *Gl. V.* Ex a priv. et σθένος, robur. Hinc

Ἀσθνήκος, ἡ, ὄν, imbecillis, languidus, valetu-dinarius; (2) pauper.

Ἀσθνενοσιός, ὄν, languidum faciens.

Ἀσθενόριος, υ, ὁ ἢ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθνήης et ῥίζα, radix.

Ἀσθενύτων, gen. pl. præ. part. act. contr. pro ἀσθενεύωντων, ab ἀσθένεια.

Ἀσθενόλυχος, ὄν, imbecillis animo.

Ἀσθενώ, ὦ, f. ὄσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab ἀσθνήης.

Ἀσθενῶς, adv. imbecilliter, invalide.

Ἀσθη, detrimentum passus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἴσθη, a verbo ἔω.

ΑΣΘΜΑ, ἄτος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio; (2) respiratio difficilior, suspi-rum. Hinc

Ἀσθμάζω, f. ὄσω, anheho.

Ἀσθμῖναι, anheho, halo; (2) suspiria duco, anxius sum. (1) ἐν γὰρ τοῖσι παροξυνομαῖσι ἀσθμῖναι εἰ οἴδουσι, *Arct.* (2) ἡλικίος ἀσθμῖ-ναισσι περὶ δρυός, *Callimach. Hymn. in Dclum,* 81.

Ἀσθμῶτικῶς, ἡ, ὄν, ad anhelationem seu respi-rationem pertinens; (2) suspiriosus, diffi-culter spirans. *Gl. V.* anhelator.

Ἀσθμότοκος, ὄν, anhelans, *Man.* pro ἀσθματικῶς.

Ἄσια, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.

Ἀσιανός, υ, ὁ ἢ, Asianus. Ab Ἄσια.

Ἀσιάρχης, υ, ὁ ἢ, Asiarcha, nomen magistratus Asiatici qui curam sacrorum habet.

Ἀσιᾶτογενής, ες, Asiaticus.

Ἀσιγήσια, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex a priv. et σιγᾶω, taceo.

Ἀσιήτος, υ, ὁ ἢ, non tacens, non silens, ta-cere nou valens, garrulus. Ex ἴisd.

**Ασιγμός*, *υ, ό ζ ή*, stridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex *σιγμός* vel *σίγμα*.
 **Ασιδηρός*, *υ, ό ζ ή*, qui sine ferro est; (2) qui sine ense est.
 **Ασιγηνής*, Asiaticus. *Τῶν Περσῶν Ἀσιγηνῶν βασιλῆα, Οἰρηαν. Cyneg.* 1, 235.
 **Ασις*, gen. sing. Ion. pro *άσις*, ab *άσιος*.
 **Ασιχός*, *υ, ό ζ ή*, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus, robustus. *Τὰ βρέφη ποῖν εύκαλα ταῖς διαίταις, καὶ άσιχῶα, pucros ad victum faciles reddere et robustos, Plutarch. in Lycurgo, 107. vel 49, ex cd. Parisina. Ὁψων άσιχότατα, gratissimum appetitione nostris, Idem de tuenda Sanitate Præcepta, 132.*
 **ΑΣΙΝΗ*, *ης, ή*, herba quædam aliis scese implicans.
 **Ασινης*, *ίος, ό ζ ή*, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus, *Æschyl. Agam.* 1530. *Gl. V.* sine vitio. Ex *α priv.* et *σινω, nocere*.
 **Ασινης*, *adv.* innocue, innoxie, sine noxa.
 **Ασιος*, *ία, ίον*, limosus. Ab *άσις*, *limus*. (Ex *Il.* 2, 461. *άσιον εν λιμῶνι*. Sed ibi videtur potius *άσικρι* leg. csc; i. e. umbroso. Ern.)
 **ΑΣΙΡΑΚΟΣ*, *υ, ό*, locustæ genus carens pinnis.
 **ΑΣΙΣ*, *εως, ή*, limus, sordes, cœnum.
 **Ασιτία*, *ά, f.* *ήσω*, cibum non capio, abstineo a cibo, panem non comedo. *Ἀσιτιῶ δ' εἰς άπόστασιν βίω, Ευριπ. Ηήρ.* 277.
 **Ασιτία*, *ας, ή*, inedia, esurics, jejuniu, abstinentia a cibo; (2) inopia frumenti seu commicatus. (1) *ἔνθ άσιτίαις ἰμὸν δέμος γαστρῶν συντακτικῆς άποφθέρω, Ευριπ. Suppl.* 1105. Ab
 **Ασιτος*, *υ, ό ζ ή*, qui cibum non sumpsit, jejuniu, impastus. Ex *α priv.* et *σιτος*.
 **Ασιτως*, *adv.* jejune.
 **ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ*, *υ, ό*, stellio, animal lacertæ simile.
 **Ασκαλεώτης*, *υ, ό*, idem.
 **ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ*, *υ, ό*, avis nomen.
 **Ασκαλφος*, *υ, ό ζ ή*, valde durus. Ex *άσκαλης* et *άφθ*, *Suid.* (vel potius *α σκαλάπτω, Ern.*)
 **Ασκαλέντος*, *υ, ό ζ ή*, non fossus, non circumfossus, seu sarritus. Ex *α priv.* et *σκαλένω, fudit*.
 **Ασκάλος*, *υ, ό ζ ή*, idem. (2) *τοιγάροι πρὸ Θουρῶν μου ὑπὸ σποδῶ άσκαλα πάντα, Θεοscr.* 10, 14. Ex *σκάλλω*.
 **Ασκαλῆς*, *εις, idem*; (2) valde durus.
 **Ασκαλτος*, *υ, ό ζ ή*, idem et ab eod.
 **ΑΣΚΑΛΠΙΑΣ*, *υ, ό*, gallinago, avis gallinæ magnitudine.
 **Ασκαμανία*, *ας, ή*, genus herbæ medicæ.
 **Ασκαυάλισος*, *ον*, non offensus, *Ern.*
 **ΑΣΚΑΝΤΗΣ*, *υ, ό*, vilis lectus non habens stoream, grabbatus; (2) scamnum, sellæ genus.
 **Ασκαδαμυκτεῖ*, et *άσκαδαμυκτι*, *adv.* oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nictiteris;
 **Ασκαδαμυκτί*, *ά*, non connoive, non nictor, fixis et immotis oculis intucor. Ab
 **Ασκαδαμυκτός*, *υ, ό ζ ή*, non nictans, non connivens. Ex *α priv.* et *σκαδαμύσσω*.
 **Ασκαθῆς*, *ίος, ό ζ ή*, non exsultans, non palpitans. Ex *α priv.* et *σκαίρω, salio*.
 **Ασκαθμος*, *υ, ό ζ ή*, idem et ex *ισδ*.
 **Ασκαυάθης*, *εως, ό ζ ή*, scatens ascaridibus, seu vermicibus sic appellatis. Ab *άσκαρίς*.
 **Ασκαρίζω*, *ι, ίσσι*, salio, exsulto. Ex *α pcon.* et *σκαρίζω, salio*.
 **ΑΣΚΑΡΙΣ*, *ίδος, ή*, genus lumbricorum.
 **Ασκαρίσος*, *υ, ό ζ ή*, non saliens, non exsultans. Ab *άσκαρίς*.
 **ΑΣΚΑΡΟΣ*, *υ, ό*, calceorum seu sandaliorum genus, *Hes.* (2) genus crepitaculi, *Poll.* Vide *άσκιρα*.
 **Ασκάφος*, *υ, ό ζ ή*, non fossus. Ex *α priv.* et *σκάπτω, fudit*.
 **Ασκηθῆς*, *ίος, ό ζ ή*, idem quod *άσκηθῆς*.
 **Ασκειά*, *ας, ή*, idem quod *άσκησις*.
 **Ασκειον*, idem quod *άσκιον*.
 **Ασκειλῆς*, *adv.* dure, graviter. Ab *άσκειλῆς*.
 **Ασκειλως*, *adv.* duriter; (2) assidue; (3) gra-

viter; (4) sine cruribus; (5) pari mensura. Ab
 **Ασκειλῆς*, *ίος, ό ζ ή*, qui non obdurit; (2) qui supra modum exaruit vel obduruit, prædurus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adsiduus, indescens. Ex *α priv.* vel *intens.* et *σκέλλω, sicco*, vel *σκέλλος, cruis*.
 **Ασκήπαρος*, *υ, ό ζ ή*, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasiciatus, securi non tactus. Ex *α priv.* et *σκέπαρον*.
 **Ασκήπατος*, *υ, ό ζ ή*, *Ph.* intectus. Ex *α priv.* et *σκέπάζω, tegō*.
 **Ασκήπατρος*, *υ, ό ζ ή*, qui tectus non est, operimento carens. Ex *α priv.* et *σκέπατρον*.
 **Ασκηπῆς*, *ίος, ό ζ ή*, idem. Ex *α et σκέπη*.
 **Ασκηπος*, *υ, ό ζ ή*, idem et ex *ισδ*.
 **Ασκηπτος*, *υ, ό ζ ή*, inconsideratus, non circumspectus; inconsultus, incognitus, *Gl. Vcl.* Ex *α priv.* et *σκέπτομαι, contempilor*. Hinc
 **Ασκήπτως*, *adv.* inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere.
 **ΑΣΚΕΡΑ*, *ας, ή*, calceamenti Attici genus, quod hirsutum erat et commodum tempore hiemali.
 **Ασκηρίων*, *υ, τὸ*, idem.
 **Ασκηυῆς*, *ίος, ό ζ ή*, imparatus.
 **Ασκηυος*, *υ, ό ζ ή*, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supplectile carens, non instructus, inops; (2) simplex et omni apparatu carens. Ex *α et σκέυος*.
 **Ασκηυόρητος*, *υ, ό ζ ή*, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus. Ex *α priv.* et *σκηυόρω, perscrutor*.
 **ΑΣΚΕΩ*, *ά, f.* *ήσω*, colo, exerceo, percolo, meditor, *Gl. V.* *άσκηυεν*, erudimus, *Ph.* *ήσκησα*, percolui, *Ph.* a. 1. (2) polio; *ήσκημίνος*, politus, *Ph.* p. part. pass. *Άσκηίν άνδρόειον, άληθειαν τὸν υἶν τὸν έπιχώρειον πρόπον; Aristoph. Plut.* 47. *Ἐν πῶτα δι' αὐτὸς άσκά, scil. έμαντόν, Act.* 24, 16. (3) orno: *Ἐν οἰκήματι ήσκημίνω, Herodot.* 2, 130. *Πασάς ήσκημῆν έγάλοισι, Ib.* *ibid.* 169. *Ἐπίστε άσκηυείν τῆ ἱερῶ σοφῶ, Phil. Jud.* *Leg. Cai.* 1033. D. ubi Th. Mangey reponit *έσκηυασθείν*, non intellecta scilicet vi vocis.
 **Ασκηθῆς*, *ίος, ό ζ ή*, non læsus, incolumis. *Ἀσκηυῆ Πέμπκοι Κύπρις ίσέφανος, Solon apud Plutarch.*
 **Ασκημα*, *άτος, τὸ*, quod exercemus, institutum. Ab *άσκειω*.
 **Ασκηνος*, *υ, ό ζ ή*, tentorio sive tabernaculo carens; (2) subdialis, sub dio positus; (3) non fictus. Ex *α priv.* et *σκηνή*.
 **Ασκήνω*, *adv.* non fecte.
 **Ασκησις*, *εως, ή*, exercitatio, institutio, industria, cultus. *Gl. V.* studium; (2) vita monastica. Ab *άσκειω*.
 **Ασκησιός*, *ία, ίον*, exercendus. Ab eod.
 **Ασκησήσιος*, *υ, τὸ*, locus in quo exercitatio instituitur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.
 **Ασκησις*, *υ, ό*, qu. dic. exercitator. *Gl. V.* curator; (2) atuleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. *Ph.* *άσκηται*, cælibes. Ab eod. Hinc
 **Ασκησιτικός*, *ή, όν*, ad exercitationem comparatus; (2) exercitacioni vacans; (3) meditationi sacræ incumbens; (4) discendi cupidus, sapientie studiosus.
 **Ασκητός*, *ή, όν*, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) quod exercitacione acquiritur ac disci potest ac debet. Ab *άσκειω*.
 **Ασκήτρια*, *ας, ή*, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. *Gl. V.* *άσκήτρια*, sanctimonialia. Ab *άσκησις*.
 **Ασκισος*, *ον*, qui occultari non potest.
 **Ασκιδιον*, *υ, τὸ*, parvus uter. Dim. ab *άσκος*.
 **Ασκιον*, *υ, τὸ*, idem et ab eod.
 **Ασκιος*, *ία, ίον*, umbrinosus, opacus; qui densam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, *Gl. V.* Ex *α int.* vel *priv.* et *σκιά*.
 **Ασκιπῶν*, *ονος, ό ζ ή*, scipione non nitens, qui sine baculo incedit, cui adhuc vegeta est senecta. Ex *α priv.* et *σκιπῶν*, pro *σκιμπῶν*.

**Ασκιπτης*, *υ, ό*, ut *άσκιπτης δρωψ*, species aquæ intercutis, sive hydropsis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum et intestina, velut in utre quodam continetur. Ab *άσκος*.
 **Ασκληπιῶται*, *οί, medici*; filii Æsculapii, posteriori Æsculapii. *Οὐδ' ὕσα Φοῖβος Ἀσκληπιῶται παρῶναι, Ευριπ. Alcest.* 972. Ab *Ἀσκληπιός*, *υ, ό*, Æsculapius.
 **Ασκληπιίδης*, Æsculapii filius, medicus. *Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν έντοχῶν Ἀσκληπιῶν, Soph.* *Phil.* 1333.
 **Ασκοδίτης*, *Nic.*
 **Ασκοκῆλης*, *υ, ό*, herniosus, *Gl. V.* Ex *άσκος* et *κῆλη, hernia*.
 **Ασκοπήρα*, *ας, ή*, marsupium, pera, crumena.
 **Ασκοπιωτός*, *υ, ό ζ ή*, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente et cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens scopum.
 **Ασκοπιυτήν*, *ης, ή*, lagena coriacea.
 **Ασκοπίως*, *adv.* inconsiderate; (2) inopinate.
 **Ασκορδιωτος*, *υ, ό ζ ή*, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex *α priv.* et *σχορδιόμαι, randicior*.
 **ΑΣΚΟΣ*, *υ, ό*, uter, pellis; follis, culeus, *Gl. V.*
 **Ασκοτινός*, *όν*, non tenebrosus.
 **Ασκήμης*, *1. pl.* pras. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro *άσκιωμην*, ab *άσκιω*.
 **Ασκηυώτης*, *ή*, ura minor.
 **Ασκηυόρειω*, utres fero in sacris Bacchanalibus, *E. M.*
 **Ασκηυόρος*, *υ, ό ζ ή*, utrem ferens.
 **Ασκηυλειτος*, *υ, ό ζ ή*, inspoliatus, non spoliatus. Ex *α priv.* et *σκηυλω, spolio*.
 **Ασκηυλος*, *υ, ό ζ ή*, infatigabilis, *Gl. V.* *ύμπ il-læsus*; integer, *Ern.* Ex *α priv.* et *σκηυλλω, fuligo*. Hinc
 **Ασκηυλος*, *adv.* sine molestia et vexatione.
 **ΑΣΚΤΡΟΝ*, *υ, τὸ*, hyperici genus, herba. *Angl.* ST. PETER'S WORT.
 **Ασκόλια*, *ον, τὰ*, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab *άσκος*, quia super *άσκους*, utres unctos, uno pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc
 **Ασκολιάζω*, *f.* *άσω*, super utrem salio; (2) salto unico pede innitendo; (3) claudico.
 **Ασκολιασμός*, *υ, ό*, saltatio ασκολιαζόντων.
 **Ασκομα*, *άτος, τὸ*, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab *άσκος*.
 **Άσμο*, *άτος, τὸ*, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab *άσω, cano*.
 **Άσμερῶγος*, *ον*, strepitum non edens, *Ορη.*
 **Άσμετιον*, *υ, τὸ*, cantiuncula. *Dim.*
 **Άσμετιοκόμπος*, *υ, ό*, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio utitur, velut poetæ Dithyrambici solent; vox Aristophanica. Ex *άσμο* et *κόμπτω*.
 **Άσμετιοκόμπος*, *ον*, cum grandiloquentia et fastu canens, *Tzetz.*
 **Άσμετοποιός*, *όν*, cantilenas faciens, *E. M.*
 **Άσμενίζω*, *f.* *ίσσι*, libens suscipio, comiter accipio; (2) adquiesco, contentus sum, gratum et acceptum habeo, amplector lætus. (2) *άσμενίζοντες, εἰ μή τις έγχευοῖή και βιάζωτο κωνδυνεύειν, Polyb.* 4, 11. *Άσμενίζον επί τῶ γρηγοῦτι προσηματι δια τὸ παρῶδῶον, Id.* 5, 87. Ab *άσμενος*.
 **Άσμενίσσι*, *1. sing. a. 1. opt. act.* *Ἐολ.* pro *άσμενίσσιαι*.
 **ΑΣΜΕΝΟΣ*, *ένη, ενος*, gaudens, alacris, *Gl. V.* ultroneus, libens. *Οἱ υν τὰ πρῶτ' έστίεν άσμενος πόδω, Soph.* *Trach.* 755.
 **Άσμενως*, *adv.* cum gaudio, libenter; jucunde.
 **Άσμός*, *υ, ό*, idem quod *άσμο*. Ab *άσω, cano*.
 **Ασολακίσιως*, *adv.* sine solæcismo.
 **Ασόλοκος*, *υ, ό ζ ή*, vitio carens, non solæcus, non barbarus; simplex, nullo artis lenocinio corruptus; *κρίσις άσολοικον, caro simplex, Eubulus apud Athen.* 63.
 **Ασολοικως*, *adv.* sine vitio; (2) simpliciter.
 **Ασοφία*, *ας, ή*, insipientia, stultitia. Ab *άσοφος*.
 **Ασόφισος*, cui non potest imponi. *Ἀσόφισοι λόγων παρασηυαῖς*, verborum eloquentia non

¹ Ἀσιλίχνης, eos, ὁ ἄ ἡ, caudice, trunco carens.
² Ἀσιλίχος, υ, ὁ ἄ ἡ, idem.
³ Ἀσιμέλακτα, adv. lamentabiliter, flebiliter. Ab Ἀσιμέλακτος, υ, ὁ ἄ ἡ, contumeliosus probrisque carens; (2) firmus, stabilis. Ex a priv. et σίμω, contumelia adfectio, moveo.
⁴ Ἀσιμῆς, eos, ὁ ἄ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, stupore non attonitus, metu non percussus. Ex iisd.
⁵ Ἀσιμῆς, eos, ὁ ἄ ἡ, idem et ex iisd. Ἐχων ἀσιμῆα βάλων, Il. 2, 344. Ἄλλ' ἀσιμῆς ἔχουσκεν, Id. Ibid. 9, 219.
⁶ Ἀσιμῆος, idem quod ἀσιμῆος, Sterh.
⁷ Ἀσιμῆος, adv. immote, rigide, firmiter.
⁸ Ἀσιμακτεῖ, adv. sine gemitu:
⁹ Ἀσιμακτεῖ, adv. idem. Ab
¹⁰ Ἀσιμακτος, υ, ὁ ἄ ἡ, non gembundus; (2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex a priv. et σίμα, gemitus.
¹¹ Ἀσιμακτος, adv. sine gemitu.
¹² Ἀσιον, canendum est, Aristoph. Ab ἄσιν.
¹³ Ἀσιπτος, on, non coronis ornatus, honoratus, sc. cultus, de diis, Eur. Ex a priv. et σίμα, gemitus.
¹⁴ Ἀσιπῶνος, oros, ἡ, non grata marito. Ab ἀνήρ et
¹⁵ Ἀσιπῶνης, eos, ὁ ἄ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex a priv. et σίμα, gemitus.
¹⁶ Ἀσιπῶνος, υ, ὁ ἄ ἡ, stellans, sidercus. Ab ἀσπῆ.
¹⁷ Ἀσιπῶνος, υ, ὁ ἄ ἡ, stellarius.
¹⁸ Ἀσιπῶνος, f. ἴσω, in stellam verto.
¹⁹ Ἀσιπῶνος, υ, τὸ, phalangium.
²⁰ Ἀσιπῶνος, υ, ὁ ἄ ἡ, stellans.
²¹ Ἀσιπῶνος, υ, ὁ ἄ ἡ, stellula, asteriscus (*), signum criticorum locis pulcrioribus adponi solitum; (2) herba quaedam. Dim. ab ἀσπῆ.
²² Ἀσιπῶνης, eis, stellatus. Ab εἶδος.
²³ Ἀσιπῶνης, εἶσα, ὄν, stellatus, stellis distinctus et ornatus. Gl. V. sidercus. Ab eod.
²⁴ Ἀσιπῶνης, on, epith. noctis, stellata, proprie, oculorum loco stellam habens. Ab ὄμμα.
²⁵ Ἀσιπῶνης, dat. sing. Dor. pro ἀσιπῶνῃ.
²⁶ Ἀσιπῶνης, ἡ, ἡ, fulgur. Ab ἀσπῆτος. Hinc
²⁷ Ἀσιπῶνης, υ, ὁ ἄ ἡ, fulgurator, fulminator.
²⁸ Ἀσιπῶνης, idem quod, vel pro, ἀσιπῶνης, Lycurg.
²⁹ Ἀσιπῶνης, υ, ὁ ἄ ἡ, stellarum contemplator. Ex ἀσπῆ et σκοπός, spectator.
³⁰ Ἀσιπῶνης, eis, stellis fulgens.
³¹ Ἀσιπῶνης, υ, ὁ ἄ ἡ, stellarum faciem habens, stellatus. Ἀσιπῶνης ἐν γραφαῖσιν, Eurip. Phoen. 131. Ex ἀσπῆ et ὤψ, facies.
³² Ἀσιπῶνης, υ, ὁ ἄ ἡ, coronam non habens, coronam non redimitus. Καὶ φωνίς ἀνδρῶν ἀμιλλὰς ἀντ' ἀσιπῶνης, Eurip. Androm. 1020.
³³ Ἀσιπῶνης, υ, ὁ ἄ ἡ, idem.
³⁴ Ἀσπῆ, ἡ, ἡ, civis femina. Ab ἀσπῆ.
³⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, cippum non habens, epith. sepulti vel sepulchri. Ex a priv. et σίμα, gemitus.
³⁶ Ἀσπῆ, ἡ, ἡ, infortunatus, infelix, ærum-nosus, qui nullam stationem nec sedem habet, Hes. Ex a priv. et σῆναι, stare.
³⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, idem et ex iisd. Hes.
³⁸ Ἀσπῆ, eos, ὁ ἄ ἡ, stella.
³⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, instabilis, infirmus. Ex a priv. et σπῆ, stabilis.
⁴⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, cantor, Gl. V. Ab ἄσπῆ, cano.
⁴¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, pro ἀσπῆ, Sterh.
⁴² Ἀσπῆ, eos, ὁ ἄ ἡ, non calcatu, non tritus; (2) non pervius. Ex a priv. et σίμα, gemitus.
⁴³ Ἀσπῆ, on, idem quod ἀσπῆ, Lycurg.
⁴⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, canorus, Gl. V. Ab ἀσπῆ.
⁴⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, scitus, festivus; (3) prudens, circumspectus. Ab ἄσπῆ, urbis.
⁴⁶ Ἀσπῆ, adv. festive, urbane, prudenter.
⁴⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui punctus non est; (2) nullo stigmate signatus.
⁴⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, et stuppa, injectoque igne ejaculatur; malleolus, Hes.
⁴⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, urbis incolæ, civis. Οὐ γὰρ τι θεοῖα τῶν ἀσπῆων πέπει, Soph. in Fragm. Alexandri. Βοτήρι μὲν ἀνδρας ἀσπῆς, Id. Ibid.

¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, proprie elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex σπῆ, gemitus.
² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex a priv. et σπῆ, gemitus, ordo, versus.
³ Ἀσπῆ, on, veste carens, non stolatus, Soph. ap. Plut.
⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate destitutus est; (3) cui parvum est os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. (4) ἄσπῆ, contumaces durique oris equi, Soph. El. 724. Ex a priv. et σπῆ, gemitus.
⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui exacutus non est; (2) epith. ferri, quod non tinctum est, postquam candefactum fuit. Ex a priv. et σπῆ, gemitus.
⁶ Ἀσπῆ, on, dolore vacuus; (2) valde tristis. Ex a et σπῆ, gemitus.
⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἀσπῆ, gemitus.
⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, naturalis amoris expers. Ph. inamabilis, sine affectione. Ex a priv. et σπῆ, gemitus, amor naturalis.
⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, civis. Ab ἄσπῆ.
¹⁰ Ἀσπῆ, υ, f. ἴσω, non recta ad scopum tendo; abero a scopo; (2) non gratificor, desum alicui, ap. Polyb. Περὶ τὴν πίσιν ἡσόχουσαν, I Tim. 6, 21. Ὡν τινες ἀσπῆσαντες, Ibid. 1, 6. Ab ἄσπῆ, gemitus. Hinc
¹¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, erratum, proprie ejus qui non recte ad scopum tendit, imprudenter factum.
¹² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, quum quis non bene collineat; quum quis aberrat a scopo; (2) opinionis et spei frustratio. Ab
¹³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui non bene collineat; (2) qui non bene conicit, male consult. Ex a priv. et σπῆ, gemitus.
¹⁴ Ἀσπῆ, adv. imprudenter, infeliciter.
¹⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sella lignea, cphippium; (2) asinus, mulus.
¹⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, agaso, mulio. Ex ἀσπῆ et ἰλαῖνα, agilo.
¹⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, idem quod σπῆ, gemitus.
¹⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, non tortus seu tortuosus, planus; (2) qui non fallit, certus. Ex a priv. et σπῆ, gemitus. Hinc
¹⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, et ἀσπῆ, complano.
²⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
²⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
³⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁴⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:
⁵⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, talis ludo:

¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, imperatoriae artis imperitia. Ex a priv. et σπῆ, gemitus.
² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab iisd.
³ Ἀσπῆ, adv. sine duce, sine imperio; (2) imperite, temere.
⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, imperatoriae artis ignarus, malus imperator. Ex a priv. et σπῆ, gemitus.
⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui flecti nequit; (2) durus, immobilis. Ex a priv. et σπῆ, gemitus.
⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere aut circumagere non licet. Ex iisd.
⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, taxilli. Vid. ἄσπῆ. Hinc
⁸ Ἀσπῆ, f. ἴσω, taxillis ludo.
⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sideralis. Ab ἄσπῆ.
¹⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, taxillus; talus lusorius, Call. Steph. Dim. Ab ἀσπῆ, gemitus.
¹¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, astronomus, qui de astris loquitur. Ex ἄσπῆ et βάλω, loquor.
¹² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sideratus, a sidere percussus. Ex ἄσπῆ et βάλω, loquor.
¹³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sideratio. Ex iisd.
¹⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sideror. Ex iisd.
¹⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sideratus. Ex iisd.
¹⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, idem quod ἀσπῆ, gemitus.
¹⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, siderari, Gl. V. ἀσπῆ, siderati, Gl. V. Ex ἄσπῆ et βάλω, loquor.
¹⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sideratio. A præc.
¹⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, ita cedit ut astris vicinus videatur. Ex ἄσπῆ et γίγνομαι.
²⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, astrologia præstigiatrix, Suidas. Ex ἄσπῆ et γίγνομαι, præstigiatrix.
²¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sub dio etiam noctu agens, epith. pastoris. Ex δαίτα, vitæ ratio.
²² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sideribus similis, sc. motu, aut alia re. Ex εἶδος.
²³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, plures stellæ simul positæ quæ astrum sive sidus efficiunt; (2) constellatio, positus siderum. Ex εἶδος.
²⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, stellas quasdam vicinas conjungere, (imaginem ἀστεισµὸν vocant) eisque nomen tribuere. Οὐδὲ γὰρ οὐκὸς ἦν πε, τὴν ἰτέραν ἡσπῆ, Strabo, 6.
²⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, asterismus, astrum ipsum.
²⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui conjungit stellas et iis nomen facit. Οὐρανίον νόμον, ἀσπῆ, stellis suum locum adsignantem, Orph. Hym. 63.
²⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, ad stellarum positum pertinens. Οὐτὰ Πήλαγος ἴσπος ἀπώλειε Βελλεροφόντην βυλνήντα μαθῆν ἀσπῆ, Anal. Brunck. 2, 420. Ex ἄσπῆ et τίθημι, pono.
²⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui astris sacrificat, astrorum cultor. Ex ἄσπῆ et θύω, sacrifico.
²⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, canis siderius, Sterh.
³⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, f. ἴσω, astrologiam tracto, profiteor;
³¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, constellatio, horoscopus.
³² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, astrologia, scientia astrologorum.
³³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, ad astrologiam pertinens. Ab
³⁴ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui ex astris futura prædicat, astrologus. Ex ἄσπῆ et λόγος, sermo.
³⁵ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui ex astrorum contemplatione futura prædicat.
³⁶ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, sidus, astrum, congregatio stellarum; (2) stella; (3) signum; (4) canis, canicula. Ὡν τὴν ἐστὶν ἑραυὸν τεµνὸν ὄδον, Eur. Phoen. 1. Ab ἀσπῆ.
³⁷ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, astronomiam tracto:
³⁸ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, astronomia, scientia, astronomia. Of ἐν ἀσπῆ, astronomi; ut ὁ ἐν πέλει, magistratus. Σοφίης παρὰ τὴν ἐν ἀσπῆ, Suidas, voc. Ζωροάστρης.
³⁹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, ad astronomiam pertinens, astronomicus. Ab
⁴⁰ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, astrorum scientiæ peritus, astronomus. Ex ἄσπῆ et νόμος, distribuo.
⁴¹ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, siderosus, Ph. Ex πλόσσω, fertio.
⁴² Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, f. ἴσω, circa astrorum scientiam versor. Ex ἄσπῆ et πάλω, ludo.
⁴³ Ἀσπῆ, υ, ὁ ἄ ἡ, qui radice succo elotus purgatusque non est. Ex a priv. et σπῆ, gemitus, radice succo purgo.

Ἄστροφῆς, ἴος, ὁ ζῆ ἦ, stellis, seu in modum stellarum, resplendens. Ex φάω.
 Ἄστροφέντος, ὄν, idem quod ἄστροφός, Synes.
 Ἄστροφός, υ, ὁ, astrifer. Ex ἄστρον et φέρω.
 Ἄστροφος, qui terga non vertit, qui non respicit. Ἄφροπιν ἄστροφος, Soph. *Ed. Col.* 490.
 Ἄστροχίτων, ὄνος, ὁ ζῆ ἦ, stellis velut tunica indutus, stellis amictus. Ex ἄστρον et χιτῶν.
 Ἄστρος, υ, ὁ ζῆ ἦ, siderens. Ab ἄστρον.
 Ἄστροπός, ὄν, siderens, sideris modo splendens.
 Ἄστροπός τε κατῴχων ὄνομα, Eurip. *Herc. Fur.* 406. Ab ἄστρον.
 Ἄστροσία, ας, ἦ, eubatio sine stragulis. Ex α priv. et στρονία, sterno. Unde
 Ἄστροτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui stratus seu instratus non est, stragula non tectus, item sine stragulis cubans. Ἄστροτος εἰνὴ χαμαι, Arel.
 Ἄστροτω πῆδω πλευρῶς τιθέντες, Eurip. *Herc. Fur.* 52.
 Ἄστυ, ὄνος, τὰ, urbs, astu, seu asty; peculiariter Athenæ.
 Ἄστυνάξ, ὁ, urbis princeps, Æsch.
 Ἄστυνάτης, υ, ὁ ζῆ ἦ, per urbem clamitans. Ex ἄστυ et βοάω, clamito.
 Ἄστυνοσία, in vicinia (urbis) habito.
 Ἄστυνοσίως, υ, ὁ ζῆ ἦ, idem quod Ἄστυνοσία, ὄνος, ὁ ζῆ ἦ, urbi vicinus, vicinus, contemnis, finitimus, propinquus; confinis, proximus urbi, *Gl. V.*
 Ἄστυρόμας, per urbem vagor.
 Ἄστυρός, ὄν, ὁ ζῆ ἦ, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, scitus. Τὸ ἄστυκόν, cives, urbana multitudo, *Appian. Bell. Civ.* 1, 107. Ab ἄστυ.
 Ἄστυλος, υ, ὁ ζῆ ἦ, columnis carens.
 Ἄστυμέμενος, ὄν, mundanas res curans, *Synes.*
 Ἄστυνοσία, ἀδilis sum :
 Ἄστυνοσία, ας, ἦ, viarum ædificiorumque publicorum curam gerendi munus; ædilitas.
 Ἄστυνοσίως, ἦ, ὄν, ædilitus.
 Ἄστυνόμος, υ, τὰ, edictum ædilitium. Ab Ἄστυνόμος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui viarum ædificiorumque curam gerit; ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ et νόμος, distribuo, colo, rego.
 Ἄστυρχος, υ, ὁ ζῆ ἦ, urbem tuens seu protegens. Ex ἄστυ et ἔρχομαι, teneo.
 Ἄστυροία, ὄν, per urbem incedo, in publicum prodeō, in forum, &c.
 Ἄστυρον, vel ἄστυρον, ἦ, τὰ, oppidulum. *Dim.* Ἄστυρον ἐπίσταστο, *Callim. Epigr.* 104. Ἄστυρά τε Πιρίλλω κατασφραγίσθαι δίδασπε, *Nicand. Alexiph.* 15.
 Ἄστυς, υ, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex α priv. et στυομαι.
 Ἄστυφρέλιος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non disturbatus, inconcussus, immotus; (2) non dissectus. Ex α priv. et στυφρίζω, disturbo.
 Ἄστυφελος, υ, ὁ ζῆ ἦ, minime durus, non asper vel salebrosus.
 Ἄστυφία, ης, ἦ, adstrictionis vacuitas. Ex α priv. et στυφω, adstringo.
 Ἄστυψία, ας, ἦ, idem et ex iisd.
 Ἄστυγενής, ἴος, ὁ ζῆ ἦ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.
 Ἄστυγενέμων, ὄνος, ὁ ζῆ ἦ, non propensus ad ignoscendum; (2) qui veniam non dat; (3) immitis, immisericos.
 Ἄστυγενής, υ, ὁ ζῆ ἦ, indignus venia, indignus cui ignoscatur.
 Ἄστυγενέστος, adv. ita ut ignosci non possit, vel non debeat, vel sine venia.
 Ἄστυγενέφως, ὄν, epith. pecuniæ sine syngrapha data. Ἄ στυγενέφως.
 Ἄστυγενέστος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui non exercetur.
 Ἄστυκέραιος, υ, ὁ ζῆ ἦ, intemperatus, *Gl. V.* (2) qui cum alio commiseri, coalescere nequit. Ex α priv. et στυκεράω.
 Ἄστυκλειος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non conclusus; (2) qui concludi nequit. Ex στυκλείω.
 Ἄστυκλωτός, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui nendo connexus aut gergillo contortus in unum glomerem non est; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. et στυκλώω, consuo,necto, connecto.
 Ἄστυκώμιος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui comportatus seu collectus non est. Ex στυκώμιω.
 Ἄστυκράτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, simplex, non-mixtus;

(2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, plane contrarius.
 Ἄστυκράτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui concretus non est; (2) qui concrescere aut coalescere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendit et comparari nequit: incomparabilis, *Gl. V.* Ex α priv. et στυκράω.
 Ἄστυκρίτως, adv. citra concretionem, more eorum quæ concreta non sunt.
 Ἄστυκρότης, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui conflatus, seu coactus, item compactus non est; (2) qui confari aut cogi non potest. *Gl. V.* sine sustentatione. Ex α priv. et στυκρότω.
 Ἄστυκροτήτως, adv. disperse, negligenter, raro filo, tenuiter.
 Ἄστυκρύτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non confusus, non permixtus. Ex α priv. et στυκρύω.
 Ἄστυκρύτως, adv. citra confusionem, distincte.
 Ἄστυκρήπιος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, cui non est ignoscendum; (3) qui ad veniam dandum non est propensus, non placibilis; (4) nimium severus, inclemens. Ex α priv. et στυκρήπω, concedo.
 Ἄστυκρήπιος, adv. ita ut venia dari non possit, citra veniam.
 Ἄστυκρήπιος, ὄν, insociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non potest. Ἄ στυκρήπιος.
 Ἄστυκόφαντος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui a sycophanta delatus non est; (2) qui calumniose deferri nequit. *Gl. V.* sine calumnia. Ex α priv. et στυκόφαντω.
 Ἄστυκοφαντής, adv. citra calumniam.
 Ἄστυλαῖος, αἴα, αἴων, ad asylum pertinens. Ab ἄστυλον.
 Ἄστυλαρχος, υ, ὁ, inviolabilis et sacer magistratus, qualis apud Romanos tribuni plebis erant; (2) præfectus, magister, curator asylo- rum. Ex ἄστυλος, vel ἄστυλον, et ἀρχή.
 Ἄστυλει, adv. tuto, sine spoliationis periculo; (2) ita ut sine scelere summo violari nequeas.
 Ἄστυλιος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non spoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.
 Ἄστυλία, ας, ἦ, sanctitas loci; (2) jus libertatis et veniæ quod quis apud aras consequitur; (3) asylum ipsum, *ap. Jos.*
 Ἄστυλληπτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui comprehendī non potest, seu manu, seu mente. *Gl. V.* incomprehensus; ἦ, quæ concipere nequit. Ex α priv. et στυλλημῶνα.
 Ἄστυλληψία, ας, ἦ, impotentia concipiendi. Ex iisd.
 Ἄστυλλόγιστος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non probe collectus, et ratiocinando conclusus; ἄστυλλόγιστος, inexplicabile, *Gl. V.* (2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex α priv. et στυλλογίζομαι.
 Ἄστυλλόγιστος, adv. sine ratiocinatione; (2) inconsiderate, imprudenter.
 Ἄστυλον, υ, τὰ, asylum, locus sacrosanctus, sub- τήμιος, vel χωρίον. Ab
 Ἄστυλος, υ, ὁ ζῆ ἦ, inspoliatus, tutus. *Gl. V.* intemeratus; (2) a violentia tutus, sacer, inviolabilis. Tribuni plebis erant apud Romanos ἄστυλοι, sic et caduceatores, *Budæ Pandect.* Ex α priv. et στυλη, spoliū.
 Ἄστυλωτος, ὄν, idem. Ex α et στυλω.
 Ἄστυμδαντος, υ, ὁ ζῆ ἦ, idem quod Ἄστυμδαντος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. et στυμδανω, convenio.
 Ἄστυμδαντος, adv. animo a compositione alieno.
 Ἄστυμδελτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non comparandus, impar; (2) non adsequendus, obscurus. (2) δέχομαι φάτιν ἄφραστον, ἄστυμδελτον ἀνθρώπων μαθεῖν, *Soph. Trach.* 693. Ex α priv. et στυμδελω.
 Ἄστυμδολος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui symbolam non confert; (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iisd.
 Ἄστυμδολος, adv. sine symbolo, gratis.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui nemine consul-

tore utitur; (2) quem nemo consilio adjuvat; ἄστυμδύλωτος, insuasum, *Ph.* Ex α priv. et στυμδύλωτος, consilium do.
 Ἄστυμδύλος, υ, ὁ ζῆ ἦ, consilio vacans, inconsultus. Ex α priv. et στυμδύλωτος, consilium.
 Ἄστυμδύλωτος, ας, ἦ, symmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, inconcinnus, incongruus. *Gl. V.* immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem, sive nullum commensum habet cum alio.
 Ἄστυμδύλωτος, adv. sine symmetria.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui misceri cum altero non potest, nihil cum altero commercii, consuetudinis habet.
 Ἄστυμδύλωτος, ὄν, idem; (2) immanis, insociabilis.
 Ἄστυμδύλωτος, ἴος, ὁ ζῆ ἦ, qui compactus et coagmentatus non est. Ex στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, ας, ἦ, vacuitas ab affectu, inclementia, nulla misericordia. Ab
 Ἄστυμδύλωτος, ἴος, ὁ ζῆ ἦ, affectu seu naturæ consensu carens, cui nullus est consensus adfectuum cum alio; (2) qui commiseratione alieni mali non tangitur; *Ph.* inclemens, immitis. Ex α priv. et στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, adv. sine misericordia.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui copulatus vel conser- tus non est; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ἄ στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, ὄν, qui conjungi, coire cum altero non potest, insociabilis. Ἄ στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, ὄν, qui non consistit, et compressus est, *Steph.* Ex α et στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non consolidatus. Ex α priv. et στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, ἴος, ὁ ζῆ ἦ, non conspicuus, non perspicuus. Ex α priv. et στυμδύλωτος.
 Ἄστυμδύλωτος, adv. obscure, tæte.
 Ἄστυμδύλωτος, ὄν, alienus ab amicitia.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, inutilis, damnosus; (2) qui non potest se accommodare. (2) καὶ ἄλλως τῷ βαρβαρικῷ τρόπῳ τῆς διαίτης ἐκ ἀξέμφορον, *Art. Hist. Alex.* 6, 30.
 Ἄστυμδύλωτος, adv. inutiliter, damnose.
 Ἄστυμδύλωτος, ἴος, ὁ ζῆ ἦ, non coalescens.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non commixtus, non confusus.
 Ἄστυμδύλωτος, ὄν, alienus, abhorrens ab alterius natura.
 Ἄστυμδύλωτος, ας, ἦ, inconcentio, *Gl. V.* Ab
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, absonus, dissonans, dissen- tiens, abhorrens.
 Ἄστυμδύλωτος, adv. absone, inconvenienter, absurde.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, alienus a synagoga, ex- clusiva a synagoga. Ex συναγωγῆ.
 Ἄστυμδύλωτος, ὄν, non contractus, vox gram- maticorum. Hinc
 Ἄστυμδύλωτος, adv. absque contractione. Ex α priv. et συναίω, contraho.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui congregari non potest, insociabilis; (2) qui se abstinet a συναίω, seu communione Christiana, vel ab ea arcetur. Ex α priv. et συναίω.
 Ἄστυμδύλωτος, ἴος, ὁ ζῆ ἦ, ab omni commiseratione alienus, *Suicer.* Ex α priv. et συναίω.
 Ἄστυμδύλωτος, adv. sine synalæphe, sine elisione: vox gramm.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, cum quo contrahi vel commercium haberi non potest; (2) cui nihil est commercii cum vita civili; (3) insociabilis. Ex α priv. et συναίω.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, insociabilis. Ex α priv. et συναίω.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, qui articulo non copulatur substantivo.
 Ἄστυμδύλωτος, adv. sine articulo.
 Ἄστυμδύλωτος, ὄν, qui connumerari non potest.
 Ἄστυμδύλωτος, υ, ὁ ζῆ ἦ, non connexus, non cohærens;

hærens; (2) non consentaneus, non conveniens. Ex a priv. et συναρτάω, connecto.
 Ἀσυνροήτως, adv. non connexe.
 Ἀσύνδετον, α, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, figura grammatica. Ab
 Ἀσύνδετος, α, ὁ ἢ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex a priv. et συνδέω, copulo.
 Ἀσύνδετως, adv. sine copula; (2) modo Asyndeti.
 Ἀσύνδηλος, α, ὁ ἢ ἡ, non manifestus, non cognitus.
 Ἀσυνδυάσις, α, ὁ ἢ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari aut conjungi nequit; (3) caelebs. Ex a priv. et συνδυάζω.
 Ἀσυνδυάσις, adv. sine copulatione.
 Ἀσυνείδητος, α, ὁ ἢ ἡ, non conscius, inconsciens, Gl. V. Ex a priv. et συνείδωμαι.
 Ἀσυνειδίωτος, adv. inscio alio. Ex συνειδῶς.
 Ἀσυνεπίστος, α, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.
 Ἀσυνείσια, α, ἡ, insipientia, inscitia. Ὀδὸν ἀμείβεσθαι βροτῶν ἀσυνείσιας, neque compensat mortalium imprudentiam, Eurip. Phœn. 1718. Ex a priv. et συνήμι.
 Ἀσυνεπείω, ᾧ, desipio; (2) non intelligo. Ab
 Ἀσυνεπείωτος, α, ὁ ἢ ἡ, insipientis; qui in judicando non est perspicax; (2) difficilis intellectu, obscurus. (1) ἐ γὰρ τοσούτων ἀσυνεπείωτος πύφωκ' ἔγωγε, Eurip. Phœn. 1606. Τὰ μὲν ὑπὸ γυναικῶν πλῆκτων ἀσυνεπείω, Id. Iphig. in Aul. 368. (2) ἀνύμω παρῆνεν κίραος ἀσυνεπείω ὑβάν, Id. Phœn. 1721. Gl. V. imprudens. Ex a priv. et συνιστός.
 Ἀσυνεπτοποίη, stulte facio, dementer ago.
 Ἀσυνεπείωτος, adv. dementer, stulte.
 Ἀσυνηγόρητος, α, ὁ ἢ ἡ, patrocinio destitutus. Ex a priv. et συνηγόρω, patrocino.
 Ἀσυνήθεια, α, ἡ, insolentia, novitas insueta. Gl. V. desuetudo. Ab
 Ἀσυνήθης, εος, ὁ ἢ ἡ, insuetus, insolens.
 Ἀσυνήθως, adv. insolenter.
 Ἀσυνήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, ignarus, Æsch. Ex a et συνήμι.
 Ἀσυνεσία, α, ἡ, transgressio et violatio pactorum seu fœderis. Ex συντίεμαι.
 Ἀσυνεστία, sum ἀσυνεστος, non sto pactis, V. T.
 Ἀσυνέβητος, α, ὁ ἢ ἡ, non compositus aut concretus, simplex; incompositus, Gl. V. (2) qui fœdera et pacta non servat; (3) qui pacta non inicit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens; (4) implacabilis.
 Ἀσυνέβητος, adv. distracte, divulse, per Tmcsin.
 Ἀσυνεστία, ονος, ὁ, inconsciens, Gl. V.
 Ἀσύννης, parum prudens.
 Ἀσυνεβήτως, α, non comitatus.
 Ἀσύνεπτος, α, obscurus, quem oculis adsequi non licet.
 Ἀσυνεπίστος, α, ὁ ἢ ἡ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex a priv. et συνισιάζω.
 Ἀσύντακτος, α, ὁ ἢ ἡ, inordinatus, indispositus; (2) immunitis a muneribus. Ex a priv. et συντάττω, comitro.
 Ἀσυντάξις, α, ἡ, ordinis perturbatio. Ex a priv. et σύνταξις, ordo.
 Ἀσυντέλειος, α, imperfectus.
 Ἀσυντέλειος, εος, ὁ ἢ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodest; (3) immunitis; ἀσυντέλειος χωρία, immunes fundi, Gl. V. Ex a priv. et συντελείω, perficio.
 Ἀσυντελέως, adv. imperfecte; (2) ut nihil tributorum conferas.
 Ἀσύντοπος, α, ὁ ἢ ἡ, non contentus, latus, remissus, languidus. Ex a priv. et συντείνω.
 Ἀσυντόνως, adv. sine contentione, remisse.
 Ἀσύντριπτος, α, ὁ ἢ ἡ, inquassatus, Gl. V. A συντριβῶ, contero.
 Ἀσυντοπαρῆτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui simul non subsistit. For eccles. Suicer. Ex a priv. et συντοπαρῶ, ἀρχω.
 Ἀσφάλης, εος, ὁ ἢ ἡ, scelestus, temerarius; (2) abjectus, sortis infimæ. Ex a priv. et σφύω.

Ἀσφίριπτος, α, ὁ ἢ ἡ, non exsibilatus, vel irrisus. Ex a priv. et σφύω.
 Ἀσσυκκίσις, α, ὁ ἢ ἡ, non complicatus, ut sarcina, non convasatus; (2) inconditus, non digestus. Ex a priv. et σσυκκίζω.
 Ἀσσυκκία, α, ἡ, discordia, confusio. Ab
 Ἀσσυκκίσις, α, ὁ ἢ ἡ, malè compactus, non coherens, qui consistere non potest, parum sibi constans; ἀσσυκκία, repugnantia. Ex a priv. et συσπασμαί.
 Ἀσυστόλις, adv. citra systolen sive correptionem. Ex a priv. et συστολή.
 Ἀσυστροφος, α, inconcinuus, incompositus.
 Ἀσφύηλος, ὁ ἢ ἡ, vilis, abjectus; (2) contumelia affectus; (3) stolidus, Ph. absurdus. (reperitur et ἀσφύηλος, sed dubia scriptura, Ern.) Ex ἄτω et φῆλος, impostor, (potius ab a priv. et σφός, Ern.)
 Ἀσύχη, quiete, Dor. pro ἡσυχία.
 Ἀσυχίμωτος, acc. pl. Dor. pro ἡσυχίμωτος.
 Ἀσυχία, gen. sing. Dor. pro ἡσυχία.
 Ἀσφάλας, α, ὁ ἢ ἡ, qui non jactat pedes. Ex a priv. et σφάζω.
 Ἀσφαλάσις, adv. sine palpitatione, ita ut pedibus terram non pulsas.
 Ἀσφαλίσις, α, ὁ ἢ ἡ, non infestatus σφακίη, quod vide.
 Ἀσφικκος, α, non mactatus. Ab a et σφάττω.
 Ἀσφάλια, α, ἡ, securitas; (2) cautio, pignora, sponsores; cautela, Gl. V. (3) fides publica, libera potestas commenda; (4) præsidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; stabilitas, Gl. V. (6) tabularum, quibus reges seu magistratus quicunque civibus de modo futuri sui regiminis cavent; vulgo, capitulatio, Ern.
 Ἀσφαλῆς, adv. tuto, secure, sine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab
 Ἀσφαλῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, minime lubricus, de via, stabilis; (2) tutus, non periculosus; (3) qui non potest everti et dejici, firmus; (4) tutus adversus fortune incursum seu insidias; cautus, Gl. V. ἄσφαλῆς, cautum, Gl. V.
 Ἀσφαλίσσοι, ἐς κίνδυνον, minus periculosi, Arct. (4) Πρὸς δὲ τῶν ἔγκατατόνων μὴ ἀλάναι ἀσφαλίσσας, Arr. Hist. Alex. 7, 28. Ex a priv. et σφάλλω.
 Ἀσφαλίζω, f. ἴσω, tutor, firmo, stabilio, proprie in lubrico lapsantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adsevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo sponsoribus, sive pignoribus; (5) propulso, arceo; (6) occludo fores seris; ἀσφαλίζομαι, caveo, communitio, munio, Gl. V. ἡσφαλίσω, cavisti, Ph. a. 1. med. ἡσφαλίσω, munium, cautum, perf. part. pass. Τὴς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσαστο ἐς τὸ ἕλκον, Act. 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, Polyb. Ab ἀσφαλῆς. Unde
 Ἀσφάλιος, α, ὁ, stabilior; epith. Neptuni, quia inconcussa terræ fundamenta servat.
 Ἀσφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἀσφαλίζω.
 Ἀσφάλισις, εως, ἡ, munitio; (2) adservatio; (3) occlusio.
 Ἀσφάλισμα, ἄτος, τὸ, cautela. Gl. V. munitio; (2) firmamentum, πλοῖον, saburra. Gl. V. ἀσφαλίσματα, instrumenta. Ab ἀσφαλίζω, caveo.
 Ἀσφαλίστις, α, ὁ, et in fem.
 Ἀσφαλίστις, ἴδος, ἡ, sc. λίμνη, bitumen fundem. Ab
 Ἀσφαλῆτος, α, ἡ, bitumen. Hinc
 Ἀσφαλῆτις, ᾧ, f. ἴσω, bitumine illino.
 Ἀσφαλιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, bituminosus.
 Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, bituminis inductio, quæ dic. bituminatio. Ab ἀσφαλῆτις.
 Ἀσφαλιῶς, adv. tuto, firmiter, stabiliter, certe. Ab ἀσφαλῆς.
 Ἀσφάραγγος, ᾧ, valde strepo.
 Ἀσφάραγγος, α, ὁ, sonus strepitus; (2) asparagus.
 Ἀσφῆλος, α, invalidus, imbecillus, Hes. potius, idem quod ἀσφαλῆς, Ib. Sterph.
 Ἀσφιγκτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui constringi nequit; (2) non constrictus. Ex a priv. et σφίγγω.

ἈΣΦΟΔΕΑΟΣ, α, ὁ, asphodelus, planta Proserpinæ et Manibus sacra. Ph. ebullum. Angl. KINO'S SPEAR, or ASPHODEL.
 Ἀσφῶδελος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, asphodelum generans, ubi asphodelus inventur. A præc.
 Ἀσφῶδελῶδης, εος, ὁ ἢ ἡ, asphodelo similis, qui de asphodeli genere est. Ab eod.
 Ἀσφράγγιστος, α, ὁ ἢ ἡ, non signatus, non ob-signatus; (2) non custoditus; (3) non baptizatus. Ex a priv. et σφραγγίζω.
 Ἀσφρηνέω, ᾧ, pulsu arteriarum careo; (2) quiesco, perturbatione animi vaco. Ab
 Ἀσφρηνέωτος, α, ὁ ἢ ἡ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus tam exilis est ut deprehendi nequeat. Ex a priv. et σφρίζω.
 Ἀσφύξια, α, ἡ, privatio seu defectio pulsus in animali. Ex a priv. et σφύξις.
 Ἀσχαλάω, ᾧ, idem quod seq. Ἀσχαλάω παρὰ νηυσὶ κορώνιον, Il. 2, 297.
 ἈΣΧΑΛΩΝ, doleo, mœrore, tristor; (2) indignor, ægre fero. Ἦν κ' ἰνὶ θυμῷ τίνων ἀσχαλάλης, Odys. 2, 193.
 Ἀσχιέτος, α, ὁ ἢ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex a priv. et σχω pro ἔχω.
 Ἀσχιέτως, adv. immoderate.
 Ἀσχηματίστος, α, ὁ ἢ ἡ, figura carens, figuras seu schemata non habens, non figuratus; non habens formam legitimam; (2) male figuratus. Ex a priv. vel κακῶς notaute, et σχηματίζω, figuro.
 Ἀσχηματός, α, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Ἀσχηματίστος, adv. sine figura certa legitima.
 Ἀσχημονέω, ᾧ, f. ἴσω, indecore ago, turpiter me gero; ἀσχημονήσαντες, deformati, Ph. a. 1. part. Ἀσχημονέω ἐπὶ τὴν παρῆνον αὐτῆ, 1 Cor. 7, 36.
 Ἀσχημόνιος, adv. indecore, indecenter.
 Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio; (2) deformitas, turpitudine. Ab
 Ἀσχημῶν, ονος, ὁ ἢ ἡ, figura seu forma sua carens, indecorus, turpis. Gl. V. inhonestus, ignominiosus. Ex a priv. et σχῆμα.
 Ἀσχιδής, εος, ὁ ἢ ἡ, non fissus, indivisus, individus. Ex a priv. et σχίζω.
 Ἀσχιζήης, εος, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Ἀσχιςτος, α, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) qui scindi nequit. Ex ἴσδ.
 Ἀσχιδωρος, α, ὁ, idem quod σύαγρος, ap. Siculos, Athen. et Æsch.
 Ἀσχιόν, τὸ, tuber terræ, Theophr.
 Ἀσχολεύω, ᾧ, f. ἴσω, negotium facesso, occupo, in opere detineo. Gl. V. ἀσχολεύω, avoco; ἀσχολεύωμαι, occupatus sum, Ph. ἀσχολεύεις, districtus, Ph. negotiis dstringor. Ἀσχολεύεσθαι πρὸς τι, Æsop. Ab ἀσχολος.
 Ἀσχολήμα, ἄτος, τὸ, negotium, occupatio.
 Ἀσχολία, α, ἡ, idem. Ab
 Ἀσχολος, α, ὁ ἢ ἡ, cui otium non est, occupationibus et negotiis districtus. Ὡς ἀσχολῆς γὰρ συγκόνει, προσεδόξα, Eurip. Or. 93. A σχολή.
 Ἀσχολῶς, adv. sine otio.
 Ἀσώ, 2. sing. præc. imperat. pass. pro ἀσάν, ab ἀσάομαι, contristor.
 Ἀσώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, fastidio et nausea laborans, ex repletionem vel alia ventriculi labe cibum fastidians; (2) palustris, Ern. Ἀσώδης τὴν, Arct. Ex ἀσπ.
 Ἀσωματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suicer.
 Ἀσώματος, α, ὁ ἢ ἡ, incorporeus: Hinc
 Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, Suicer.
 Ἀσώματος, adv. sine corpore:
 Ἀσωμας, α, ὁ ἢ ἡ, incorporeus, incorporealis, cui corpus non est. Ex a priv. et σῶμα.
 Ἀσωτος, α, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἄσωτος.
 Ἀσωτία, α, ἡ, luxus, luxuria, profusio; (2) nequitia. Ab ἄσωτος.
 Ἀσωτίων, α, τὸ, locus in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, gæneum. Ab eod.
 Ἀσωτίομαι, f. ἴσσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigum, helluor. Ab eod.
 Ἀσωτία, α, ἡ, idem quod ἄσωτία. Gl. V. luxus, luxuria, lascivia.

Ἰαστροδιδάσκαλος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, luxuriæ præceptor. Ex ἄσματος et διδάσκαλος.
 Ἰαστροποσία, αἰ, ἦ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσματος et ποσίας, potatio.
 Ἰασως, ὁ, ὅ ἐ ἦ, qui servari nequit, de cuius salute spes nulla est, vel potius qui bona sua servare nequit; perditus, desperatus. Ph. ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helleo, exoletus, balator. Ἡ πᾶς ἄσματος Σουφιδᾶν γενεᾶς, Soph. Aj. 190. Ex a priv. et σάζω.
 Ἰάσως, adv. luxuriose. Gl. V. prodige.
 Ἰασωφρόνος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, non castigatus aut emendatus; (2) qui non castigat et emendat. Ex a priv. et σαφρονίζω.
 Ἰασις, damnis, dat. plur. Ion. pro ἄσις.
 Ἰαίαι, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror. E. M. nisi est pro ἀγαία, Ern.
 Ἰακασίω, ὦ, f. ἴσω, inordinatus sum, ordinem non servo; (2) in manipulo aut turma me non contineo; (3) inhoneste et petulanter me gero, flagitiose vivo, a bono vivendi ordine desciscio. Gl. V. ἀπακτώ, tumultuor. Οὐκ ἠπακτῆσαι ἐν ἡμῖν, 2 Thess. 3, 7. Ab ἄπακτος. Hinc
 Ἰακάντημα, ἄτος, τὸ, pectus factum; (2) confusio; (3) turbatus rerum status.
 Ἰακωνδακρύω, intempestive lacrymor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄπακτος, nisi sit leg. ἀπακτι δακρύω.
 Ἰακωτος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, perturbatus, confusus; (2) in numerum non reductus, de milite; (3) in compositis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) male curiosus et qui præter officium ac decorum aliquod facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀπακτότερος, tumultuosiores, Ph. Ex a priv. et πάστω, ordine.
 Ἰακάτως, adv. incomposite, indigeste; (2) more ejus qui in compositis est moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter, contr. ἀπακτότερος.
 Ἰαλαίωπαρος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, laborum et ærumnarum expers; molestiis carens; (2) segnis, iners; (3) qui ex tempore et sine demonstratione dicitur; (4) facilis et manifestus.
 Ἰαλαισπύραος, adv. segniter, negligenter, incuriosus.
 Ἰαλαισπύρητος, ὁ, durus, immisericors.
 Ἰαλαισπυρήτος, adv. sine misericordia.
 Ἰαλάαντος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, paris ponderis; (2) æqualis, par, similis; (3) incomparabilis. Ex a ὁμῶ notable et πάλαντος, pondus.
 Ἰαλάεφρων, ὁ, ὅ ἐ ἦ, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἀπαλός et φρήν.
 Ἰαλάλλω, delicate nutrio; (2) cresco, adolesco; (3) præ gaudio exsulato. Ἰαλάλλω νέων Ψυχῆν, Soph. Aj. 560. Ab
 Ἰαλάω, ἦ, ὄν, tener, puerilis, juvenilis.
 Ἰαλάφρων, ὁ, ὅ ἐ ἦ, idem quod ἀπαλάφρων.
 Ἰαλαφύχως, ὁ, ὅ ἐ ἦ, pusilli et angusti animi; (2) animi mollis et teneri. Ex Ψυχῆ.
 Ἰαπαμίεντος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum necessarias; (4) qui vin suam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex a priv. et παμειώ, recundo.
 Ἰαπαμίεντος, adv. more eorum quæ non reconduntur, non recondendo.
 Ἰαπαζία, αἰ, ἦ, confusio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militia deserto. Gl. V. enormitas, tumultuatio. Ex a priv. et πάζις.
 Ἰαπάξιος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, confusus, minime regularis. Ἰαπάξιοι σφρηγῆ, Aret. Ab eod.
 Ἰαπαπίνωτος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, celsus, minime abjectus. Ex a priv. et παπίνω.
 Ἰαπᾶρ, conjunct. sed, verum, cætrum, at.
 Ἰαπαρκτίω, constanti, impavido animo sum.
 Ἰαπαρκασιονομία, ἦ, ἦ, animi constantia res suas sine perturbatione atque trepidatione peragentis. Ex ἀπαρκατος et ποίω, facio.
 Ἰαπαρκατος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex a priv. et παρᾶττω, turbdo.

Ἰαράκτως, adv. sine pavore.
 Ἰαράξια, αἰ, ἦ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. Ex a priv. et παράξις.
 Ἰαράραχος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, vacuus a perturbationibus; (2) intrepidus; (3) sedatus ac defæcatus. Ex a priv. et παρᾶττω, turbdo.
 Ἰαράραχος, adv. citra perturbationem, intrepide, tranquille, placide.
 Ἰαράρης, ἴος, ὅ ἐ ἦ, intrepidus, minime pavidus et meticulosus. Ex a priv. et πάρος.
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, idem; (2) inculpatus, irreprensus. Ex a priv. et παρῆν.
 Ἰαράρητος, adv. intrepide, impavide.
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, non conditus aut maceratus sale. Ex a priv. et παρῆν.
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, qui oculos non claudit, non comivet; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτερ et μῶν, vel a priv. et παρῆν.
 Ἰαράρητος, ὁ, τὸ, ferrum in modio rotæ.
 Ἰαράρητος, ὁ, ἄπαρῆτος, ἦ, ἦ, via; ut ἄπαρῆτος, ἄπαρῆτος, Ern.
 Ἰαράρητος, ὁ, ἄπαρῆτος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, noxius, damnosus; (2) contumeliosus. Ex a priv. et ἀπαρῆτος, noxius.
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, insepultus. A παρῆν.
 Ἰαράρητος, αἰ, ἦ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia. Σφειζήσιν ἀπαρῆτῶν ἴσιν ἴσιν, Il. 4, 409.
 Ἰαράρητος, Naz. idem quod
 Ἰαράρητος, inepte ago, proterve me gero. Ab
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, magnorum damnorum auctor, improbus, scelestus, perniciosus, injustus, impius.
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, qu. a tauro non tactus, virum non experta. Ex a priv. et τᾶρος. Hinc
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, idem; (2) expers conjugii femina: reperitur etiam ἀπαρῆτη. (2) ἀγνὰ ἀπαρῆτος, virgo viri experta, Æschyl. Agam. 252.
 Ἰαράρητος, αἰ, ἦ, jactura sepulchri; pæna scelerosorum qui honores sepulchrae amiserunt. Ab
 Ἰαράρητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, sepulchro carens, non sepultus; inhumatus, insepultus, Gl. V.
 Ἰαράρητος, ὦ, f. ἴσω, lædo, noceo, noxam seu dampnum infero.
 Ἰα�Ε, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti; ἄτε δὲ, utpote, quippe, Ph.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, non tinctus et madefactus; (2) qui tingi et humectari nequit; (3) cujus animus molliri non potest; (4) qui nullis solatiis mitigari potest, qui nulla solatia admittit; (5) qui nulla miscratione movetur.
 Ἰα�ητος, adv. ita ut humectari et aqua tingi nequeat; (2) duriter, rigide, immobiliter.
 Ἰα�ητος, ἴος, ὅ ἐ ἦ, indomitus. Κραδίη . . . ἀτιρῆς, Il. 3, 60. Ex a priv. et τίρω, docto.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, sine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex a priv. et τίρω, muris.
 Ἰα�ητος, adv. sine certis signis, indicis aut argumentis, Rob. Ab
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, qui ad finem et exitum perducere nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus; (3) inconsideratus; (4) nullas conjecturas sequens; (5) ex ejus volatu nullum augurium capi potest. Ex a priv. et τίρω.
 Ἰα�ητος, adv. sine conjectura, nullam sequendo conjecturam; sine certo signo.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, sterilis, Man.
 Ἰα�ητος, ὦ, f. ἴσω, liberis seu prole careo, sterilis sum:
 Ἰα�ητος, αἰ, ἦ, orbitas. Ab
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, liberis seu prole carens. Ph. orbis, sine liberis, sterilis. A τίρω.
 Ἰα�ητος, ὦ, f. ἴσω, liberis et prole orbo; (2) sterilem efficio. Ab eod.
 Ἰα�ητος, αἰ, ἦ, imperfectio; (2) immunitas a publicis vectigalibus et tributis.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτίρῆς.
 Ἰα�ητος, adv. frustra; (2) sine fine. Ab
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, infectus, imperfectus;

(2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex a priv. et τελίω.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, ad maturitatem non productus. Ex ἀτίρῆς et φέρω, fero.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, interminatus, ad finem non productus; (2) sine carnis, æternus; ἀτελεύτητος, sempiternum, Gl. V. (3) inflexibilis, perversa. (3) ἀτελεύτητος ἀτελεύτητος φανεί, rigidus perversaxque videbitur, Soph. Ed. Tyr. 336. Ex a priv. et τελευτάω, finiō.
 Ἰα�ητος, idem.
 Ἰα�ητος, gen. sing. Ion. pro ἀτελείας.
 Ἰα�ητος, ἴος, ὅ ἐ ἦ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunitus; (5) qui nihil perficit; (6) non sumptuosus, Ph. inefficax. (7) impuber. Οὐ συμφέρον σφίην ἠγᾶμενοι τελειότερον ἄρχειν, Σύρων ἀντὶ παιδὸς ἀτελείς, Ἀρριαν. Syr. 46. A τίλος.
 Ἰα�ητος, Ion. pro ἀτελεία, Herod.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, ex vel de quo vectigal non penditur. Ex a priv. et τελίω.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, querulus, miser. Ab
 Ἰα�ητος, contristo, tristitia adficio; (2) privo, frustror. Εἰς ἄτιμους θυμὸν ἐνὶ σφίεσιν Ἀχαιῶν, Odys. 2, 90. Ἄμφοι γὰρ ἀτίμωτον νόητος, Il. 23, 444. Apud recentiores, convicior, queror, expostulo, incuso, vitio verito. Ἰνα μὴ μοι ἀτίμωται μισότισθιν, Ἀρρολ. Rhod. 2, 56.
 Ἰα�ητος, adv. intentis seu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confestim; (4) valde, vehementer; (5) simpliciter. Ab
 Ἰα�ητος, ἴος, ὅ ἐ ἦ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eundem semper tenorem servat, rigidus, inflexilis; (5) perversa, obstinatus. Hinc
 Ἰα�ητος, f. ἴσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo. Gl. V. contemplor, contueor, intueor: ἀτενίζω, intuens, Ph. Ἀτενίζω τινὲ, εἰς τινὰ, εἰς τὸ πρόσωπον τινος. Ἀτενισαντες εἰς αὐτὸν ἄπαντες, Act. 6, 15.
 Ἰα�ητος, ἦ, intuitus fixus et rigidus, obtusus, intuitus, Gl. V. A præc.
 Ἰα�ητος, adv. idem quod ἀτενίς. Ab ἀτενίς.
 Ἰα�ητος, ἦ, sterilis, orba, Suicer. Ex a et τίρω.
 Ἰα�ητος, adv. sine, citra, extra, præter, absque.
 Ἰα�ητος, ἦ, incoctilis natura, Ion. Ab
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, durus, præfractus, indomitus, perversa, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inabilis concoctioni, de cibo dicitur et de alvo dura. Gl. V. ἀτεράμνιος, capiteos. Hinc
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, durities et cruditas cibi, ob quam concoqui non potest, item de aqua.
 Ἰα�ητος, duri, gen. sing. Dor. pro ἀτεράμνιος.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, et
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, idem quod ἀτεράμνιος.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, idem, Ern.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, a teredinibus non excus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex a priv. et τεραδονίζωμαι.
 Ἰα�ητος, Ἰολ. pro ἀτερῆς, seu ἀτερῆς, absque, sine, præter. Ab ἄτερ.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, instabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex a priv. et τίρω.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, idem et ex fisd. rotundus. Χρυσῶν ἐνὸςπυρον λεύσσει ἀτεράμνιος ἀγῆρας, rotundus splendor, Eurip. Hec. 925. Sic interpretatur Scholiastes; sed hanc vocem isto sensu adhibitan nullibi inveni.
 Ἰα�ητος, alter. Att. pro ὄσπερος.
 Ἰα�ητος, ἴος, ὅ ἐ ἦ, insuavis, injucundus. Εἰ τις ὑπερβάλλει τὸ μέτρον, τὰ ἐπιτεροπίσματα ἀτεροπίσματα ἐν γίγνατο, Stob.
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, idem. Ex a priv. et τίρω.
 Ἰα�ητος, αἰ, ἦ, molestia. A τίρω.
 Ἰα�ητος, ὦ, f. ἴσω, non attingo, non adsequor; (2) aborro; (3) spe frustror. Ab
 Ἰα�ητος, ὁ, ὅ ἐ ἦ, qui consecutus non est, voti non compos. Ex a priv. et τυγχάνω. Ἀτυχήτης,

Ἀπεικνός, εὐς, ὁ ἢ, armis destitutus, inermis. Ex a priv. et πείκος.
Ἀπεικνός, εὐς, ὁ ἢ, rudis, imperitus, sine arte. Gl. V. iners; (2) qui est sine fraude. Ex a priv. et πείκος, ars, fraus.
Ἀπεικνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars. Gl. V. inertia. Ex iisd.
Ἀπεικνίπιτος, ον, non elaboratus arte.
Ἀπεικνός, ας, ὁ ἢ, inartificialis; (2) calidus, astutus; (3) imperitus; (4) artibus dolosis carens. Ph. rudis, iners. Ex a priv. vel intens. et πείκος, ars, dolus. Hinc
Ἀπείκνω, adv. sine artificio, sine arte, imperite, negligenter; infabre, Gl. V.
Ἀπεικνός, adv. utique, certe; ut in ea re nulla calliditas, nulla fraus, versetur, et tu ei tuto confidere possis; (2) prorsus, omnino; (3) valde, vehementer; (4) absque versutia, simpliciter; (5) fere; (6) fortasse, ni fallor. Ab ἀπεικνός, (quatenus hoc dicitur pro ἀπεικνός, Hes.)
Ἀτίω, lædo, noceo, damno adfcio; ἀτίω, demens, Hom.
Ἄτη, ας, ἡ, damnum, noxa; ærumna, Gl. V. (2) peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens.
Ἀτηκτος, ας, ὁ ἢ, non liquescens; (2) non liquefactus. Ex a priv. et ἄτικω.
Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus:
Ἀτημέλειά, ᾧ, f. ἥσω, negligo. Ab
Ἀτημέλης, εὐς, ὁ ἢ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex a priv. et τημέλης.
Ἀτημέλητος, ας, ὁ ἢ, idem.
Ἀτημέλητος, adv. negligenter, incuriose; (2) inornate, inscite, inculite.
Ἀτημέλεια, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.
Ἀτημέλειος, adv. idem quod ἀτημέλητος.
Ἀτηνός, εἰς, idem quod ἀτηνός, Er.
Ἀτηνός, idem, Æsch.
Ἀτηνός, ῥά, ῥόν, noxius, contumeliosus, ærumnosus. Ab ἄτην.
Ἀτηρία, ἡ, noxa, calumnia, Suid.
Ἀτίς, ἴδος, ἡ, Attica, v. gr. dialectus.
Ἀτίστος, ας, ὁ ἢ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciscitur, Rob. Ex a priv. et τίω, punio. Unde
Ἀτίζω, f. ἴσω, vilipendo; (2) privo.
Ἀτιύασσευτος, ας, ὁ ἢ, qui mansueferi nequit, intractabilis, indomitus. Ex a priv. et τιύασσεύω, mansuefacio.
Ἀτιύασσος, ας, ὁ ἢ, asper, intractabilis.
Ἀτιμαγίλας, Dor. pro ἀτιμαγίλης.
Ἀτιμάγειλος, ᾧ, f. ἥσω, gregem sperno, armentum fastidio; (2) seorsim pascor a grege; (3) segregor, separor a grege. Vid. Erasmi. Adag. p. 44. b. Ex ἀτιμάω et ἀγίλη. Unde
Ἀτιμαγίλης, ας, ὁ, qui spernit gregem; (2) reformatarius et gregem domini deserens; (3) separatus a grege; seorsim a grege pascens. (3) οὐ καὶ ἀτιμαγίλαι βόσκοντ' ἰθιήλια πόινιν ἐν νομῶν, Theoc. 25, 132. Κίρας ταύου κλάσει ἀτιμαγίλη, Epirgr. in Anth.
Ἀτιμάζω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἡτίμαζω. Ab
Ἀτιμάζω, f. ᾧσω, contemno, dedignor; (2) contumelia adfcio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo. Ph. contumelior, dehonesto, infamo, deformato; ἡτιμασμένον, dehonestatum, Ph. perf. part. pass. Ἀτιμάζω ἐν πινά. Ἀτιμάζωσθαι πρὸς τινος, ὑπὸ τινος. Ἰμῆεις δὲ ἡτιμάσασθαι τὸν πτωχόν, Jac. 2, 6. Τὰ τῶν θεῶν ἐντὶ ἡτιμάσασθ' ἔχει, Soph. Antig. 77. Ex a priv. et τίω.
Ἀτιμαλφίω, nullum honorem invenire, Hes. Ex a, τιμή, et ἀλφίω.
Ἀτιμασθῆναι, a. 1. inf. pass.
Ἀτιμασμός, ὁ, idem quod ἀτιμασμός, al. ignominia, Steph.
Ἀτιμασσίος, εὐς, ὁ, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμαζέω.
Ἀτιμασής, ἔ, ὁ, contumeliosus, Ph. a præc.
Ἀτιμασῆρ, ἥρος, ὁ, idem.
Ἀτιμαστος, ον, inhonoratus, Mimn.
Ἀτιμάω, ᾧ, f. ἥσω, despicio, vituperor, dehonesto, Ph. ἡτιμάω, dehonesto, inhonoro.

Μὴ νῦν ἀτίμα θεῶς, Soph. Aj. 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐφύσατο, Dem. Ab ἄτιμος.
Ἀτιμήσι, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.
Ἀτιμητός, ας, ὁ ἢ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æstimatus; (3) qui non æstimari solet, epith. δίκως, causæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non sit opus τιμᾶσι actoris vel iudicis. Ab ἀτιμάω.
Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestatum, dehonestatio, Ph. Ab
Ἀτιμῖος, ας, ὁ, inhonoratus, Ph.
Ἀτιμοπινθής, εἰς, contumeliam lugens.
Ἀτιμοποιός, ἔ, ὁ, qui alium ignominia adfcit, ignominiosus. Gl. V. famosus. Ph. capitalis. Ex ἄτιμος et ποίω, facio.
Ἀτιμος, ας, ὁ ἢ, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore exclusus. Ph. famosus, ignobilis, infamis, al. Gl. V. inhonoratus, inestabilis, infimus; (3) inultus; idem eo sensu quod ἀτιμώρητος. Οὐ μὲν ἀτιμοί γ' ἐκ θεῶν τιμῶμεν, Æschyl. Agam. 1288. Οὐ γὰρ . . . ἀτιμοὶ Κύπριδος ὄργαι κατασκήψασιν εἰς τὸ σὸν δέμας, Eur. Hēr. 1427. Ἐγὼ μὲν ἐκ ἀτίμα ποιῶμαι, Soph. Antig. 78. Ex a priv. et τιμή, honor. Hinc
Ἀτιμῶα, ᾧ, f. ᾧσω, ignominia adfcio, infamia noto. Ἀπίσειαν ἡτιμασμένον, Marc. 12, 4.
Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex a priv. et τιμῶα, punio. Unde
Ἀτιμωρητί, ὁ, -τι, adv. impune. Ab
Ἀτιμώρητος, ας, ὁ ἢ, de quo pœna non est sumpta; (2) cuius injuriam nemo ultione prosecutus est, inultus; (3) cui auxilium non est latum; (4) malus, improbus. Gl. V. inultus, impunitus. Hinc
Ἀτιμωρήτως, adv. impune.
Ἀτιμῶα, adv. sine honore; (2) ignominiose, cum infamia. (2) γυναικα δυσσχῆ κτεινέως ἀτίμως, Eurip. Andr. 634. Ab ἄτιμος.
Ἀτιμωσις, εὐς, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμῶα. Unde
Ἀτιμωτικός, ἡ, ὄν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens.
Ἀτιμωτικός, adv. cum ignominia et infamia.
Ἀτινί, pro ἄτινα, quæ, neutr. plur. Ab ἄτις.
Ἀτινακτος, ας, ὁ ἢ, inconcussus, immotus, non agitur, inconvulsus, Gl. V. Ex a priv. et τινάσσω, concutio.
Ἀτισανθρεύω, ᾧ, contemno virum, Hesych. Ex ἀτίζω et ἀνήρ, vir.
Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν.
Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo; (2) augeo. Πάντῃσι καλοῖς ἀτιτάλλομαι Ἄδων, Theoc. 15, 111. Ab ἀπαλός, mollis.
Ἀτιτίω, ᾧ, f. ἥσω, injuria adfcio. Ex a priv. et τίω, seu τίω, punio.
Ἀτίτης, ας, ὁ, inhonoratus:
Ἀτίτος, ας, ὁ ἢ, idem; (2) impunitus, inutilis. Ex a priv. et τίω.
Ἀτίω, idem quod ἀτίζω, Suid.
Ἀτλαγενίω, gen. plur. ab
Ἀτλαγενής, εὐς, ὁ ἢ, Atlante genitus. Ex ἄτλας et γένεσθαι, nascor.
ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliiferi bajulat; (4) statua aliquid capitis sustinens; (5) qui non est audax; (6) qui nihil patitur. Ex a priv. vel pleon. et πλάω, perfero.
ἄτλατος, Dor. pro ἀτλητος.
Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatentia.
Ἀτλητός, ᾧ, f. ἥσω, tolerare vel perpeti non possum; (2) sum intolerabilis; (3) metuo, animo sum abjecto. Πάρεμ' ἀτλητῶν, Soph. Œd. Tyr. 515. Ab
Ἀτλητος, ας, ὁ ἢ, intolerabilis, intolerandus. Ex a priv. et τάλω, seu τλήμι.
Ἀτμᾶ, varior, dat. sing. Dor. pro ἀτμῆ.
Ἀτμηνία, ας, ἡ, servitus; (2) infortunium, calamitas; (3) administratio. (1) ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δμῶας μισοῦσθαι ἴσθαι ἀτμηνίης, Athol. 4.
Ἀτμηνός, ας, ὁ ἢ, laboriosus. Ab
ἄτμηνος, ας, ὁ, famulus, servus, minister; (2) subjectus alterius potestati.

Ἀτμηνός, servio. Pro ἀτμηνεύω, ab ἀτμηνός.
Ἀτμηνέω ἀνέμοις πόρον ἰννοσίγαιος, Nic. Alex. iph. 172.
Ἀτμῆ, ἥς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.
Ἀτμῆν, εὐς, ὁ, idem quod ἀτμηνός.
Ἀτμητός, ας, ὁ ἢ, non sectus, sectionem non passus; (2) non exsectus, non castratus; (3) indivisibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex a priv. et τέμνω, secō.
Ἀτμῶα, ᾧ, f. ἥσω, exhalo, vapor. Ab ἀτμός.
Ἀτμίδυρος, ας, ὁ, vapore habens, vaporosus. Ex ἀτμῆς et ἔχω, habeo.
Ἀτμίδωδης, ᾧδης, idem.
Ἀτμίζω, f. ἴσω, vaporo, exhalo. Ab
Ἀτμῆς, ἴδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus.
Ἀτμῆσις, ἡ, vaporatio, vaporum emissio.
Ἀτμῆσις, ἔ, ὁ, idem, Steph.
Ἀτμῆσις, εὐς, ὁ ἢ, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμός et εἶδος.
Ἀτμῆσιδῶα, adv. in fumi seu vaporis modum.
ἄτμῶα, ἔ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus. Hinc
Ἀτμῶδης, εὐς, ὁ ἢ, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, parietem non habens.
ἄτμῶα, adv. sine prole; (2) sine usura.
ἄτμῶα, ας, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. Ab
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, qui conceptionem impedit, qui sterilitatem adfert. Ab
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, qui nondum peperit; (2) sterilis; (3) mutuo datus sine usura. Ex a priv. et τίτω, pario.
ἄτμῶα, adv. idem quod ἄτμῶα (2).
ἄτμῶα, gen. sing. Dor. pro ἀτμῶα.
ἄτμῶα, ᾧ, f. ἥσω, timidus sum, cunctor, expavescō, reformido. Hinc
ἄτμῶατος, ον, non audendus, non sustinendus.
ἄτμῶα, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, confidentiæ expers, timidus, imbellis, formidolosus. Ex a priv. et τόλμα.
ἄτμῶα, adv. timide. A præc.
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, insectabilis, individuus; (2) qui sectus non est; (3) ἡ, corpusculum minutissimum, quod divisionem non admittit; dicuntur item ἄτμῶα minuta quædam corpuscula qualla videmus in sole, per fenestram radios ac lumen immitte; (4) momentum, temporis spatium brevissimum. (2) Οἴησις ἄτμῶα ὅς λευκῶν ἔχεις, intonsum, Soph. Trach. 200. Ex a priv. et τίμω, secō.
ἄτμῶα, ᾧ, f. ἥσω, deficio, infirmus sum, languo. Ph. ἀτμῶα, deficit.
ἄτμῶα, ας, ἡ, defectio, imbecillitas, languor, infirmitas. Ab
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, ineffectus, infirmus, inefficax, lassus, Ph. Ex a priv. et τίμω.
ἄτμῶα, adv. leviter, remisse.
ἄτμῶατος, ας, ὁ ἢ, quem sagitta non possit attingere; (2) qui sagitta non est ictus. Ex a priv. et τρέω, sagitta ferio.
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, qui sine arcu est; (2) qui arcu uti nescit. Ex a priv. et τρέω, arcus.
ἄτμῶατος, ον, qui conjici nequit, Hes. Ex a et τρέω.
ἄτμῶα, ἄτος, τὸ, factum vel dictum inepte atque absurde. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτμῶατος.
ἄτμῶατος, ἔ, ὁ, facinorosus, Gl. V. Ex ἀτμῶατος et ποίω, facio.
ἄτμῶα, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas; (2) turpitudine, malitia; (3) absurditas, inconvenientia; (4) de symptomatibus morborum molestis, insolitis, haud prævisis. Ab
ἄτμῶα, ας, ὁ ἢ, insolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) absurdus; (4) stolidus; (5) improbus. Gl. V. absurdus, inconsequens; item facinorosus, flagitiosus, Gl. V. Ex a et τρέω.
ἄτμῶα, adv. absurde, inconvenienter, inepte. A præc.
ἄτμῶατος, ας, ὁ ἢ, incælatus, Gl. V.

* Άτος, υ, δ ζ ή, insatiabilis. Άτος παλίμοιο, *Il.* 5, 388. Ex a priv. et άδο.
 * Ατραγυγδής, εος, δ ζ ή, tragœdiæ non similis; (2) indecens. Ex a priv. et τραγυγδής.
 * Ατραγυγδής, υ, δ ζ ή, tragico fastu et ostentatione carens; (2) qui tragice decantatus aut exaggeratus non est. Ex iisd.
 * Ατραγυγδής, adv. sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste.
 * Ατραλάτιον, υ, τδ, fustus, *Gl. V.* Ab άτρακτος.
 * Ατρακτοειδής, εος, δ ζ ή, fuso similis.
 * ΑΤΡΑΚΤΟΣ, υ, δ ζ ή, fustus, colus; (2) jacularum, sagitta. Hinc
 * Ατρακτύλις, ιδος, ή, spinæ genus. *Gl. V.* colus. *Angl.* THE DISTAFF-THISTLE.
 * Ατραώντος, υ, δ ζ ή, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex a et τρανός.
 * Ατραυπέζος, ον, expers convivii, *Man.*
 * Ατραυπέλιος, υ, δ ζ ή, qui difficulter moveri potest; (2) morosus. Ex a priv. et τρέπω.
 * Ατραυπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, *Hes.* Ab άτραπος, vada.
 * Ατραυπίτες, υ, δ, idem quod άτραυπίζω.
 * Ατραυπίτης, υ, ή, via trita, semita, callis, trames, *Ph.* Ex a int. et τραυπί, calco.
 * Ατραυραυσιος, υ, δ ζ ή, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex a priv. et τραυραυσιζω.
 * ΑΤΡΑΨΑΞΙΣ, εως, ή, atriplex, genus oleis. *Angl.* ORACHE.
 * Ατραψάξυς, υος, ή, idem.
 * Ατραυχλος, collo carens, *Er.*
 * Ατραυδαί, *Atridae, Dor.* pro Άτρείδαί.
 * Ατραυδαί, *Atridae, nom.* dual.
 * Ατραυκία, ας, ή, veritas, certitudo, perspicuitas. Ab
 * ΑΤΡΕΚΗΣ, εος, δ ζ ή, verus, certus; (2) accuratus; (3) numeris additum άτρεκής est omnino; (4) eximius, illustris. (1) βίβω δ άτρεκής επιτηδύσεις, accurata vitæ studia, *Eutyri. Hipp.* 266. (4) δόξα δέ μήτ' άτρεκής, μήτ' αυ παρὰσημος ενείη, neque eximia neque mala, *Id. Ibid.* 1115. Ab a et τρέω.
 * Ατρακίη, ης, ή, *Ion.* pro άτρεκία.
 * Ατρακίως, adv. vere. Ab άτρεκίης.
 * Ατραμιά, adv. sine aliquo motu, quiete, tacite, tranquille; (2) intrepide. Ab άτραμος.
 * Ατραμιάος, αία, αϊων, quietus, intrepidus.
 * Ατραμίας, adv. idem quod άτρεμία.
 * Ατραμιάσθαι, pres. inf. med. verbi
 * Ατραμιάω, ω, f. ήσω, immotus maneo. Άτραμιάει ή χολή, *Arct.* Ab άτραμος.
 * Ατραμιάς, ες, imperterritus, immotus. Ab a et τρέω.
 * Ατραμιάτος, ον, immotus, *Hes.* Ex a et τρέω.
 * Ατραμιάς, ας, ή, quies, audacia. Hinc
 * Ατραμιάζω, immotus subsisto; (2) stabilio, firmo. Άτραμιάζων την ψυχήν, *Herodot.*
 * Ατραπτος, υ, δ ζ ή, immutabilis, immotus, firmus, constans; (2) rectus; qui verti nequit, rigidus, crudelis, inhumanus. Άτραπτοιο λυθρίον φόνου, *Arroll. Rhod.* 4, 704. Ex a priv. et τρέπω, verto. Hinc
 * Ατραπτότης, ητος, ή, immutabilitas, nulla conversio, *Suicer.*
 * Ατραπίτως, adv. immutabiliter; (2) recte.
 * Ατραπος, υ, δ ζ ή, intrepidus. Ex a priv. et τρέω, tremo. Hinc
 * Ατραπίως, adv. intrepide.
 * Ατραψία, ας, ή, idem quod άτραπτότης, *Suicer.*
 * Ατραπτος, υ, δ ζ ή, non cavus, non perforatus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.
 * Ατραπτός, adv. sine foramine. A præc.
 * Ατραπχυντος, υ, δ ζ ή, asperitatis expers.
 * Ατραπχυντον έλαιον, *Arct.* Ab a priv. et τραπχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exaspero.
 * Ατραπκατος, υ, δ ζ ή, invictus.
 * Ατραπίστος, ον, idem quod άτραπψ, *Xen.*
 * Ατραπίτης, εος, δ ζ ή, non tritus, inusitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex a et τρέω.
 * Ατραπί, adv. sine mora, sine detrimento, *Sieph.*
 * Ατραπίων, ανος, δ ζ ή, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.

* Ατραπτος, υ, δ ζ ή, idem quod άτραπίτης. (2) indomitus, laboris inexpertus.
 * Ατραπίχος, υ, δ ζ ή, sine capillis, capillis carens. Ex a priv. et τραπίς, capillus.
 * Ατραπίψ, εός, δ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex a priv. et τρέω, lero.
 * Ατραμιάω, ω, f. ήσω, non tremo. Ab
 * Ατραμιάς, υ, δ ζ ή, intrepidus. Άτραμιάων μένος, *Il.* 5, 126. Ex a priv. et τραμιάω.
 * Ατραπσία, ας, ή, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, media nox. Ab
 * Ατραπτος, υ, δ ζ ή, immutabilis, perpetuus, æternus; (2) ή, una Parcarum, Άtropos. Ex a priv. et τρέπω, verto.
 * Ατραπφίω, ω, f. ήσω, tabescio, non nutrio. *Gl. Vet.* tabesco. Ex a priv. et τρέφω, nutrio.
 * Ατραπφία, ας, ή, alimentis defectus; inedia, *Gl. V.* (2) habes; (3) morbus. Ab
 * Ατραπφος, υ, δ ζ ή, impastus; (2) non alens. Ex a priv. et τραφί, alimentum.
 * Ατραπγυγτος, υ, δ ζ ή, sterilis, infructuosus, epith. maris, vel indomitus, indomabilis. A τραγυγ, *Ern.*
 * Ατραγυγής, εος, δ ζ ή, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. A τραγυγ.
 * Ατραγυγφάγος, ον, helluo, *Hes.*
 * Ατραγυγος, υ, δ ζ ή, face carens; (2) purus. Ex a priv. et τραγυγ, vinum recens.
 * Ατραγυγμω, ον, idem quod άτραγυγτος.
 * Ατραγυγπτος, υ, δ ζ ή, non perforatus, nullo foramine pervius. *Gl. V.* infossus; (2) solidus. Ex a priv. et τραγυγ, *Ern.*
 * Ατραγυγπνος, υ, δ ζ ή, ærummosus; (2) qui multos snbit labores, nec iis frangitur. Ex άτραγυγτος et πνός, labor.
 * Ατραγυγτος, υ, δ ζ ή, indefessus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex a priv. et τρέω, lero. Hinc
 * Ατραγυγάνη, ης, ή, indomita, epith. Minervæ.
 * Ατραγυγτος, adv. sine defatigatione, fortiter, constanter.
 * Ατραγυγρεος, υ, δ ζ ή, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) incultus. Ex a priv. et τραγυγ, *Ern.* delicia.
 * Ατραγυγρητος, υ, δ ζ ή, idem.
 * Ατραγυγρος, idem; (2) delicatus, *ap. Ath.*
 * Ατραγυγς, ωτος, δ ζ ή, invulneratus; (2) illæsus; (3) inoffensus. Ev a priv. et τραγυγ, *Ern.* vulnere.
 * Ατραγυγσία, ας, ή, qu. dic. invulnerabilitas, corpus quod vulnerei nequit, quale fuit Cæneo.
 * Ατραγυγτος, idem quod άτραγυγς, invulneratus, incolumis. Άτραγυγτον έ μένιν' άν, *Soph.* *Col.* 906.
 * Ατραγυγτως, adv. sine vulnere; (2) invicte.
 * ΑΤΤΑ, αν, τδ, pro άττινα, aliqua, quædam; (2) vocula in sermone plane abundans.
 * ΑΤΤΑ, vox qua juniores senes compellant, sodes, amabo, pater, *Lat.* attæ, senes.
 * Αττάγας, seu άτταγάγος, avis picto dorso, gallinago, rusticula, coturnix, attagen.
 * ΑΤΤΑΓΗ'Ν, ηνος, δ, idem.
 * ΑΤΤΑΡΑΧΟΣ, vel άτταράγος, υ, δ, pustula, seu minutum fragmentum, quod panimum cocto deraditur, aut sponte decidit, mica.
 * ΑΤΤΑΤΑΙ, interjectio, at.
 * ΑΤΤΑΤΑΙΑ'Ε, interjectio flentis.
 * ΑΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, υ, δ, locustæ species.
 * Αττέλειος, υ, δ, idem.
 * Αττελειόφθαλμος, ον, locustæ oculos habens.
 * Αττική, ης, ή, Attica, Atticus ager.
 * Αττικίζω, f. ίσω, partes Atheniensium sequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Άττικίς.
 * Αττικισμός, υ, δ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab άττικίζω.
 * Αττικός, ή, άν, Atticus.
 * Αττικισί, adv. Attice, more Attico.
 * Αττικισγία, more Attico factio, elaboro.
 * Αττικισγής, ες, more Attico factus. Ab έργον.

* ΑΤΤΩ, prosilio, subsilio, subulto. Άττων διύρο κήκεις, *Dem.* Όρεξίς τδ ήμείς πρὸς τὸ ἄμωον ἄπτοντος φύσει, *Max. Tyr.* 26, 4.
 * Ατυζήλος, ή, άν, terribilis, terrificus. Ab
 * ΑΤΥΖΩ, f. ζω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupescio, stupore percello, attono; (4) emitto. Πατρός φίλν ὄψιν άτυζήεις, *Il.* 6, 468. (4) δ ήρε παύρον άτύζει, paulum aeris emittit, parum respirat, *Nic. Alexiph.* 193.
 * Ατυκτος, υ, δ ζ ή, infectus. Ex a et τυζω.
 * Ατύλωτος, qui non est callosus, de humero. Άτύλωτοι δέ φιν άμωι, *Callimach. Hymn. in Dian.* 213: ubi male legitur άσύλωτοι, quæ vox Græca non est.
 * Ατύμειντος, υ, δ ζ ή, carens sepultura, inse-pultus. Ex a priv. et τυμείω.
 * Ατυμείος, υ, δ ζ ή, idem.
 * Ατύπος, υ, δ ζ ή, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aerem nempe non recte feriendo; (2) justa membrorum proportione destitutus. Ex a priv. et τυπος.
 * Ατύπτητος, υ, δ ζ ή, non verberatus, incasus, *Gl. V.* Ex a priv. et τυπταω.
 * Ατύπτως, υ, δ ζ ή, non formatus, non expressus; (2) rudis. Ex a priv. et τυπταω.
 * Ατύραννευτος, υ, δ ζ ή, liber a tyrannide sive a dominatu tyrannico. Ex τυραννείω.
 * Ατυραννεύτως, adv. libere a tyrannide.
 * Ατύρωτος, υ, δ ζ ή, qui in caseum densatus et coagulatus non est; (2) qui lac coagulari non sinit. Ex a priv. et τυρώω.
 * Ατυφία, ας, ή, modestia, vacuata a fastu. Ab
 * Ατύφος, υ, δ ζ ή, minime fastuosus.
 * Ατύφως, adv. sine fastu, modeste, quasi sine jactantia fumo, aut stultitia caligine.
 * Ατύχλω, ω, f. ήσω, miser sum, non assequor. Ab άτυχίς. Hinc
 * Ατύχημα, άτος, τδ, miseria, infortunium; (2) flagitium, scelus.
 * Ατυχής, εος, δ ζ ή, infelix; (2) impos voti; (3) scelestus, impurus.
 * Ατύχησις, εως, ή, et
 * Ατυχία, ας, ή, casus adversus, infortunium; (2) culpa, flagitium, *ap. Polyb.* Ex a priv. et τυχή, fortuna.
 * Ατυχώς, adv. infelicitate; (2) præter votum.
 * Άτω, f. άσω, lædo, neco. Ab άτη, ποα.
 * ΑΤ', adv. rursus; (2) retro, retrorsum; (3) vice versa, contra; (4) vicissim; (5) vero, pro δέ; (6) αὐ αὐ, vox ficta latratum canis exprimens.
 * Αύαίνο, vel αύαίνο, f. ανῶ, arefactio, exsiccio. Αφίλος αυανῶ βίον, *Soph.* *El.* 819. Ab αυῶ, sicco.
 * Αύαλιος, εα, εον, siccus, aridus; (2) squalidus, horridus, de capillis. Ab αυός.
 * Αύάνθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro νύάνθης, a verbo αυάίνο.
 * Αύανος, υ, δ, placentarum genus, *Poll.*
 * Αύανσις, εως, ή, arefactio; (2) senium et tabes plantarum. Ab αυάίνο.
 * Αύανθη, ης, ή, nomen morbi, *ap. Hipp.*
 * Αύαντικός, ή, άν, exsiccans aliquid.
 * Αύασμός, υ, δ, exsiccatio; (2) siccitas.
 * Αύαση, ης, ή, *Eol.* pro άση, dammum. Άλλά νιν υβρις εις αυάταν ὀπράφρανον ὄρειν, *Pindar. Pyth.* 2, 52.
 * Αύαζω, f. άσω, illustro; (2) video, adspicio; (3) splendo, illucesco. Eis τὸ μὴ αυγάσαι αὐτοίς τὸν φανισμὸν, 2 *Cor.* 4, 4. Ab αυγή.
 * Αύαζέω, α, ον, splendidus, *Diosc.*
 * Αύαζέω, inspice, 2. sing. pres. imperat. med. *Dor.* pro αυγάζω, et hoc *Ion.* pro αυγάζω, seu αυγάζω, a verbo αυγάζω.
 * Αύαζέω, α, ον, splendidus, *Diosc.*
 * Αύαζέω, υ, δ, idem et ab eod.
 * Αύαζέω, ω, f. ήσω, splendo. Ab
 * ΑΥΓΗ'Ν, ης, ή, splendor, lux; jubar, lumen, *Gl. V.* (2) locus illustratus; (3) oculus; (4) diluculum. Hinc
 * Αύαζέω, ήσσα, ηεν, splendidus; (2) oculorum acie valens.

Ἀγῆταιρα, ας, ἡ, illuminatrix, epith. lunæ.
 Ἀγροειδής, ες, splendidus, *Suid.*
 Ἀδάζομαι, loquor, proloquor.
 Ἀδάσθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀδήσασθαι.
 Ἀδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀδήσομαι. Ab
 Ἀδάω, ᾧ, f. ἴσω, vocem edo, loquor, dico, jubeo, *Soph.* *Æd.* Col. 1630. (2) alloquor. Ἐσθὲν ἀντὶ τῶτων αὐτὸν ἀδάσθαι νεκρὸν, *Soph.* *Phil.* 430. Ab ἀδῆ.
 Ἀδάσσομαι, ᾧμαι, vocor; (2) active, dico. (1) ἀδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλεύς, Νηοπέπτεμος, *Soph.* *Phil.* 240. (2) ἴσθαι γὰρ ἔν γ' ἀδῶμαι, scis enim quem dico, *Id.* *Ibid.* 852.
 ἈΤΔΗ, ἦς, ἡ, vox, oratio, sermo; (2) nuncium.
 Ἀδῆσις, ἦσσα, ἦσιν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab ἀδῆ.
 Ἀδήσασαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠδῆσαι, a verbo ἀδάω.
 Ἀδῆρα, ας, ἡ, aqua penuria. Ab
 Ἀδῆρος, υ, ὁ ἕ ἡ, aqua carens. Ex a priv. et ἕω.
 Ἀδῆ, rursus, pro ἀδῆ.
 Ἀδῆαια, ας, ἡ, arrogantia; (2) morositas; (3) amor sui; (4) pertinacia; (5) temeritas, insolentia. Ab
 Ἀδῆδης, εος, ὁ ἕ ἡ, sibi placens, se ipsum admirans; (2) superbus; (3) contumax, procax, insolens, præfractus, crebrosus, petulans, ferox, *Gl. V.* Ex αὐτὸς et ἀδῆω.
 Ἀδῆαδία, ἀς, ἡ, idem quod ἀδῆαδία. Hinc
 Ἀδῆαδίαζω, f. ἴσω, contumacem reddo; et ἀδῆαδίζομαι, pertinaciter resisto.
 Ἀδῆαδίζομαι, insolenter, temere ago. *Gl. V.* præsumo.
 Ἀδῆαδικός, ἡ, ὄν, idem quod ἀδῆαδης.
 Ἀδῆαδισμα, ἄτος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.
 Ἀδῆαδισμος, υ, ὁ ἕ ἡ, contumaci ore et temerario. Ex ἀδῆαδης et σῆμα, os.
 Ἀδῆαδῶς, adv. contumaciter, pertinaciter.
 Ἀδῆαμος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui est ejusdem sanguinis. Ex αἷμα, sanguis.
 Ἀδῆαμω, ονος, ὁ ἕ ἡ, idem. Ὡ Διὸς ἀδῆαμω, *Soph.* *Tract.* 1039.
 Ἀδῆαίρετος, υ, ὁ ἕ ἡ, voluntarius, ultroneus, *Gl. V.* Τῶτων δ' ἀδῆαίρετον ὄντιν, *Soph.* *Æd.* Col. 523. Πρὶν . . . φηγῆ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν ἀδῆαίρετος, *Eurip.* *Suppl.* 930. Ex αὐτὸς et αἰρέομαι.
 Ἀδῆαίρετος, adv. sponte, ulro.
 Ἀδῆαίκατος, υ, ὁ ἕ ἡ, severus, rigidus; (2) justus. Ex ἕκαστος (potius ἐκάς, *Ern.*).
 Ἀδῆαίτω, ᾧ, auctoritatem in aliquem usurpo, dominor; (2) auctoritatem mea probo; (3) auctorem me præbeo. *Gl. V.* ἀδῆαίτω, auctoritatem ἀνδρός, 1 *Tim.* 2, 12. Ab ἀδῆαίτης. Hinc
 Ἀδῆαίτημα, ἄτος, τὸ, auctoramentum, *Gl. V.*
 Ἀδῆαίτης, υ, ὁ, qui sua manu se permit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui suo jure aliquid facit. (3 et 4) istæ duæ significationes veteribus Græcis ignotæ. Vide εἰδύτης. Ex αὐτὸς et ἕσθαι, mittere. Hinc
 Ἀδῆαίτηα, ας, ἡ, potestas, auctoritas, jus.
 Ἀδῆαίτικὸς, ἡ, ὄν, authenticus, auctoritate justa munitus. *Gl. V.* ἀδῆαίτικόν, auctoritatium, authenticum.
 Ἀδῆαίτικῶς, adv. cum auctoritate, authenticè.
 Ἀδῆαίτηεντος, ον, facilis explicatu. Ex ἐξημεύω, qu. seipsum interpretans.
 Ἀδῆαίτηζω, eodem die perficio.
 Ἀδῆαίτηζω, adv. eodem die, eo ipso die.
 Ἀδῆαίτηος, υ, ὁ ἕ ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei, subitus, extemporalis. Ex αὐτὸς et ἡμέρα, dies.
 Ἀδῆαίτηός, idem.
 Ἀδῆ, adv. illic, ibi; (2) huc; (3) statim. Ab αὐτόν. Quandoque etiam idem quod αὐθίς.

Ἀδῆγενῆς, εος, ὁ ἕ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) pcrennis, de fonte. Ex γίνομαι.
 Ἀδῆαίμενος, εος, ὁ ἕ ἡ, indigena, natus, *Ler.* *Vulg.* Ex αὐθί et μένω, maneo.
 Ἀδῆν, adv. idem quod
 Ἀδῆσις, adv. de novo, rursus, iterum; (2) posthac, in posterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ, ἡ, τὸ, αὐθίς, sequens, posterus. Ab αὐ.
 Ἀδῆομαιμος, υ, ὁ ἕ ἡ, consanguineus; (2) frater. (2) αὐτὸν ἀδῆομαιμον τῷ νεανίᾳ ποίνι; *Soph.* *Æd.* Col. 335. Ex αὐτὸς et αἷμα, sanguis.
 Ἀδῆομολογομαι, ᾧμαι, ulro profiteor.
 Ἀδῆοσταρτος, υ, ὁ ἕ ἡ, per se subsistens. Ex αὐτὸς et ὑπάρχω, subsisto.
 Ἀδῆοστάτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem. Ex αὐτὸς et ὑφίστημι, subsisto.
 Ἀδῆοστάκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui per se est sub junctivi modi. Ex αὐτὸς et ὑποτάσσω.
 Ἀδῆοστάκτως, adv. ita ut per se sit sub junctivi modi.
 Ἀδῆορῆ, adv. ea ipsa hora, ilico. Κελεύειν ἀδῆορῆ ἀππλάχθαι, *Synops. de Regno*, 18.
 Ἀδῆορῆ, adv. ea ipsa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς et ὥρα, hora.
 Ἀδῆαρχος, υ, ὁ ἕ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamosus. Ex αὐτὸς et ἰάχω.
 Ἀδῆαία, ας, ἡ, aulaum, cortina, velum scenæ vel januæ, sc. τσιπίς. Ab αὐθί.
 Ἀδῆακκογᾶτης, υ, ὁ, sulcorum efficiens, epith. vomeris. Ex αὐθίς, sulcus, et ἐργάτης, operarius.
 Ἀδῆακίζω, f. ἴσω, sulco, huius, improco, *Ph.* Ἀδῆακίζω τὸ χωρίον, *Aristot.* Ab
 ἈΤῆΑΞ, ἄκος, ἡ, sulcus, lira, *Gl. V.*
 Ἀδῆακισμός, υ, ὁ, sulcatio, *Gl. V.* ἀδῆακισμῶν, insectiones. Ab ἀδῆακίζω.
 Ἀδῆαρχης, υ, ὁ, aulae princeps, *Suicer.*
 Ἀδῆαία, ας, ἡ, aulae janua. Ab αὐθί.
 Ἀδῆαίον, τὸ, υ, vestibulum, atrium.
 Ἀδῆαίος θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.
 Ἀδῆαίος, υ, ὁ ἕ ἡ, vestibularis, atriensis.
 Ἀδῆαίτης, υ, ὁ, villicus, pastor, opilio qui ovium stabulum curat, purgat. Εἵπτετο δ' ἀνὴρ αὐλείτης, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1486. Ab αὐθί.
 Ἀδῆαίω, ᾧ, f. ἴσω, tibia cano. Ab αὐθί.
 ἈΤῆΑΗ, ἦς, ἡ, locus subdialis; (2) atrium; (3) stabulum, caula, ovile; (4) domus regia, scu principis aula. Olim sic dictus fuit locus ad quem capite condemnati ducebantur; postea dictus est ἀρχαῖον.
 Ἀδῆαίω, ἄτος, τὸ, carmen ad tibiariam sonum; (2) tibiariam inflatio. (2) ἐπειδὴ κυρο-
 τμένην αὐτὴ τὴν πωρῆαν ἐν τοῖς αὐθίαισι εἶδε, *Hesiod.* *Æthiop.* 2. Ab αὐθί.
 Ἀδῆαίω, tibia laudantur, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐθίω, ab αὐθίω. Unde
 Ἀδῆαίω, εως, ἡ, ipsa tibiariam inflatio.
 Ἀδῆαίω, tibia canis, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Ἀδῆαίω, ἦρος, ὁ, tiben.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, tiben: idem quod αὐλείτης, *Hesych.* Ἐωδὸν γὰρ πρὶν τινὲ ἀυθίτων ὄρῃν, *Soph.* *in Pastoribus.* *Harporat.* in Νάνιον, quo in loco pessime interpret *tibicinem* reddidit.
 Ἀδῆαίω, ἦς, ἡ, sc. τέχνη, ars inflandi tibus, seu canendi tibus. Ab
 Ἀδῆαίω, ἡ, ὄν, ad tibenem pertinens.
 Ἀδῆαίω, adv. more tibenicum.
 Ἀδῆαίω, ας, ἡ, theca tibiariam.
 Ἀδῆαίω, υ, τὸ, tibenula. Dim. ab
 Ἀδῆαίω, ἴδος, ἡ, tibenica. Ab αὐθίτης.
 Ἀδῆαίω, ἄδος, ἡ, incola, *Ern.*
 Ἀδῆαίω, υ, τὸ, Dim. ab αὐθί, conisterium, *ap. Theophr.*
 Ἀδῆαίω, f. ἴσω, divisor, stabulor, pernoco, dormio; (2) castra loco. *Gl. V.* com-
 moror, imprimis in castris. Ἀδῆαίω ἀπό-
 σινος, absces; ἐπὶ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐθί.
 Ἀδῆαίω, ἡ, ὄν, tibialis, fistularis; (2) tiben, fistulator. Ab αὐθί.
 Ἀδῆαίω, υ, τὸ, stabulum; (2) domicilium. Ἀδῆαίω βοτῆρα, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1249.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ ἕ ἡ, ad stabulum pertinens, vel

ducens. Ἀσῆρ αὐθίς, vesper, hesperus, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1629. Ab αὐθί. Unde
 Ἀδῆαίω, ἴδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) stabulum; (5) castra; (6) locus septus, in quo retia avibus tensa stant; (7) nidus avium; (8) portus in Bæotia.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, parva tibia, fistula, *Dinn.*
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, pernociatio, stabulatio. Ab αὐθί.
 Ἀδῆαίω, ες, tibiæ formam habens, *Bud.*
 Ἀδῆαίω, ᾧ, f. ἴσω, fistulas seu tibias compingens, pessime. Ἀδῆαίω tibia diversum quid est a fistula; hanc Pan invenit, illam Minerva. Eadem compositionis est ratio quæ in verba ἀγωναστῆω verendum igitur, tibiariam contentus instituo. Ἡ γὰρ παρθένος ἀδῆαίω tibiariam contentus instituit, seu tibiæ inventrix est, *Leonidas Tarcent.* in *Anthologia H. Steph.* 437. Ex αὐθίς et τέθημι, compingo.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, locus tibiariam.
 Ἀδῆαίω, ἦς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi tibus.
 Ἀδῆαίω, adv. ex arte tibiariam conficiendarum. Ab
 Ἀδῆαίω, ας, ἡ, idem quod sequens.
 Ἀδῆαίω, ἦς, ἡ, ars tibiariam conficiendarum.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, qui fistulas conficit. *Gl. V.* tibiarius. Ex αὐθίς et ποίω, facio.
 Ἀδῆαίω, εος, ὁ ἕ ἡ, aulae conveniens. Ex αὐθίς et πρέπω, convenio.
 ἈΤῆΑΞ, υ, ὁ, tibia; (2) follis; (3) pars hastilis, annulus fibulæ; (4) sanguinis e nariibus torrens.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ ἕ ἡ, materiæ expers. Ex a priv. et ἕλη, materia.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, qui tibus perforat. Ex αὐθίς et πύσω, foramen. Unde adv. ἀδῆαίω πύσω.
 Ἀδῆαίω, et αὐθίω, υ, ὁ, custos aulae, *Ern.* domus custos, *Hes.*
 Ἀδῆαίω, ας, ἡ, tibiariam cantus, tibiæ sonus.
 Ἀδῆαίω, ἡ, ὄν, tibialis, fistularis. Ab
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, cantor, aulctes, tiben.
 Ex αὐθίς et ἀδή, cantus.
 Ἀδῆαίω, ἄνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus montibus inclusus. Ab αὐθίς. Hinc
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, parva vallis. Dim.
 Ἀδῆαίω, ἄδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. gr. Nympha.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, in convalle dego, *Suid.*
 Ἀδῆαίω, εος, ὁ ἕ ἡ, vallis figuram habens, anfractuosa, habens speciem seu formam αὐθίω, *Diod.* Ex αὐθίς et εἶδος.
 Ἀδῆαίω, ἡ, galca, dat. sing. ab
 Ἀδῆαίω, ἴδος, ἡ, epith. galca, a figura foraminis per quod prospectus patet, vel conis, cui crista inseritur. Ab
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ ἕ ἡ, fistulæ similes habens oculus; (2) piscis quidam, qui et αὐθίω.
 Ex αὐθίς et ὄψ.
 Ἀδῆαίω, ἡ, ὄν, ad fistulæ formam factus, vel fistula ut dolone instructa.
 Ἀδῆαίω, f. ἴσω, augeo, incrementum do; αὐθίω, cresco, glisco, olesco, integresco, augesco, *Gl. V.* αὐθίω, augere, *Ph.* a. 1. inf. αὐθίω, creta, *Ph.* a. 1. pass. part. ἠθίω, ampliatus, *Ph.* perf. part. pass. (2) interdum tamen est, cresco. Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐθίω, *Greg.* Ἰάσων θῆκας αὐτὸν ἠθίω, *Isocr.* αὐθίωται αἰ πό-
 λεις ἐν ταῖς ἠθίω, *Id.* Ab αὐθί.
 Ἀδῆαίω, 2. sing. pras. imperat. act. ab αὐθί.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, incrementum. Παντὶ σθένι τὴν αὐθίω καλῶν, *Agathias.* 1.
 Ἀδῆαίω, a. 1. part. pass. v. αὐθίω.
 Ἀδῆαίω, ἄτος, τὸ, incrementum, *Gl. V.*
 Ἀδῆαίω, a. 1. inf. act. v. αὐθίω.
 Ἀδῆαίω, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, *Gl. V.* Ab eod.
 Ἀδῆαίω, 2. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠθίωται.
 Ἀδῆαίω, υ, ὁ, augens, *Orph.*
 Ἀδῆαίω, ἡ, ὄν, augendi vim habens, auctificus; (2) crescens, crescendi vim habens. *Gl. V.* augmentarius.

Αὐτοδυνία, ᾧ, f. ἥσω, legibus suis uti. Ex αὐτὸς et δυνα.
 Αὐτοδίκη, ns, ἡ, litigatio per se ipsum et non per alium; libertas legum et iudiciorum.
 Αὐτοδίκιος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non externo iudice utitur, sed domestico.
 Αὐτοδῖον, adv. statim, e vestigio. Ex ὁδός.
 Αὐτοδόξα, as, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
 Αὐτοδόξμος, on, proprie et magis opinabilis.
 Αὐτοδορμος, ε, ὁ ἢ ἡ, per se et sua natura currens; (2) qui per se et sua natura movetur. Ex αὐτός et inus. δόξα, curro.
 Αὐτοδουάμος, ε, ὁ ἢ ἡ, per se potens. Ex αὐτός et δυναμαι, possum.
 Αὐτόδομον, ε, τὸ, donum ipsum, totum.
 Αὐτοειδής, ἐς, prorsus similis.
 Αὐτοεῖσινα, ipsum esse, pro seipsum esse.
 Αὐτοεἰκαστος, ε, ὁ, pro se quisque.
 Αὐτοεὐκτιστος, ε, ὁ ἢ ἡ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτός et εἰσσω.
 Αὐτοεργητικός, ἡ, ὄν, formam passivam sed activam significationem habens.
 Αὐτοεινται, adv. propria manu. Ab
 Αὐτοεἰντης, ε, ὁ, interfecto, percussor; (2) qui sibi ipsi manum infert; (3) dominus, *ur.* Eur. *Ern.* (1) πρὸς αὐτοῖντας τιμωρεῖν, *Soph.* *Ed. Tyr.* 107. Ἴδω δε... τὸν αὐτοῖντην ἡμῖν ἐν κατῆρα πατρός ζῆν πᾶλαινη μητρὶ, *Soph.* *Fl.* 271. Ex αὐτός et εἶναι, mitto.
 Αὐτοεἰσσία, as, ἡ, libera potestas.
 Αὐτοεἰς, adv. eodem anno, annuo spatio. Ab
 Αὐτοεἰστής, ἐός, ὁ ἢ ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. *Gl. V.* anniculus. Ex εἶστος.
 Αὐτοεζήμιος, on, qui se ipse punit. A ζήμια.
 Αὐτοεζήπτης, qui se ipse offert, qui non quaesivit reperitur. A ζήπια.
 Αὐτοεζωή, ἡς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτός et ζωή.
 Αὐτοεός, adv. per se vivens, *Bud.*
 Αὐτοεὐνάτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui ipse sibi mortem intulit.
 Αὐτοεὐλαί, adv. ultro. Ab
 Αὐτοεὐλής, ἐός, ὁ ἢ ἡ, voluntarius. A εὐλαω.
 Αὐτοεὐμέλιος, ε, ὁ ἢ ἡ, per se habens fundamentum. Ex αὐτός et εὐμέλιον.
 Αὐτοεῖν, adv. illic, istinc, inde, ex isto loco, indidem, *Gl. V.* (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτός.
 Αὐτοεἰός, ε, ὁ ἢ ἡ, per se Deus vel Dea; (2) Deus verissimus, *Suicer.*
 Αὐτοεἰρήσιον, ε, τὸ, ipsa verissima bellua, *Suicer.*
 Αὐτοεἰ, adv. illic, istinc, ibi; inibi, *Gl. V.*
 Αὐτοεἰρός, ε, ὁ ἢ ἡ, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex αὐτός et εἰρός, clamor, loquor.
 Αὐτοεἰσι, ipsius, gen. sing. *Ion.* pro αὐτῷ.
 Αὐτοεἰσθάλος, ε, ὁ ἢ ἡ, utrumque subactus; (2) brevi tempore et levi opera compactus, tumultuarie factus. Ὡς αὐτοεἰσθάλω φαίνεται ἐὰν μὴ ἔχη, *Aristot. Rhetor.* 3. Ex αὐτός et κάθος, farina, de qua proprie dicitur.
 Αὐτοεἰσθάλως, adv. tenuiter. Ἐὰν μήτι περὶ εὐργων αὐτοεἰσθάλως λέγηται, *Aristot. Rhetor.* 3.
 Αὐτοεἰσθαρίσι, eas, ἡ, ipsamet purgatio, sponte facta purgatio.
 Αὐτοεἰσθαλός, ε, ὁ ἢ ἡ, per se bonus, *Suicer.*
 Αὐτοεἰσθάλωτος, on, tumultuarius, *Lycurg.*
 Αὐτοεἰσθιγνήτη, ns, ἡ, soror germana. Αὐτοεἰσθιγνήτας νόμφας ὀμόγαμος κυρεῖ, uxoris ipsam sororem sponsam maritus habet, *Eurip. Phan.* 137.
 Αὐτοεἰσθιγνήτος, ε, ὁ, frater germanus.
 Αὐτοεἰσθιγνήτος, ε, ὁ ἢ ἡ, suoque iudicio condemnatus. Ex αὐτός et κατικρίνω.
 Αὐτοεἰσθισίας, on, non factus opera humana, epith. domicili in antro, &c.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, per se iter faciens.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, injussus, sua sponte. Ex αὐτός et κελύω, iurbo.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐς, (a κελύωμαι) idem.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, ὁ ἢ ἡ, ipse per se mixtus ac imperator. Ex αὐτός et κεράννυμι.

Αὐτοεἰσθιστός, on, idem.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, τὸ, ipsum caput. A κεφαλή.
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, motus ultroneus, motus quo res aliqua sua sponte vel suoque impulso movetur, aut moveri potest. Ex κίνησις.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, qui per se movetur, aut moveri potest, suoque natura mobilis. Τὸ αὐτοεἰσθιστόν, mentis celeritas, ingenii dotes, ingenium. Ἄλλα τὸ αὐτοεἰσθιστόν ἐ προσήθει τῇ φιλομαθίᾳ, sed mens non æque florebat ut discendi studium, *Damascius apud Photium*, 1044. Ex αὐτός et κινέω, moveo.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, cum ipsis ramis.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, a se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit; (2) sua sponte. (2) ἀλλ' αὐτοεἰσθιστός, ἐκ δῆμον περιέεται, *Soph. Trach.* 392.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. sua ipsius vocacione.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἡτος, ὁ ἢ ἡ, a se sua sponte fabricatus et elaboratus. Ex κάρνω.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, ipse per se comatus, sua sponte comatus. Ex αὐτός et κόμη.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, τὸ, vestis comica, vulgo *συρία* dicta. Ex κόπτω, *Poll.* sed vide αὐτοεἰσθιστός.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐός, ὁ ἢ ἡ, ipse per se mixtus et temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex κεράννυμι.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, ὁ ἢ ἡ, τὸ, idem.
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, imperatrix, liberum imperium habens.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐός, τὸ, libera potestas.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐός, ὁ ἢ ἡ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex κράτος.
 Αὐτοεἰσθιστός, imperator sum, summum imperium teneo. Ab αὐτοεἰσθιστός.
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, libera potestas, potestas αὐτοεἰσθιστός. *Gl. V.* principatus.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἡ, ὄν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, *Gl. V.* Hinc
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. pro suo arbitrio, plena et sua potestate.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἴδος, ἡ, epith. urbis in qua est sedes imperii, *Jos.*
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, vinum sapore medium inter dulcem et austerum, ut nova contemperacione non indigeat. A κεράννυμι.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, ὁ ἢ ἡ, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, dux belli. Unde (2) imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex κράτος.
 Αὐτοεἰσθιστός, *Ion.* pro αὐτοεἰσθιστός.
 Αὐτοεἰσθιστός, ipse interficio.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, sua sponte structus. Ex κτίω. Vide αὐτοεἰσθιστός.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex κτείνω.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. sua cæsus manu. A præc.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. sua ipsius gubernacione.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, per se volutus, suoque natura volubilis.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, per se dominus.
 Αὐτοεἰσθιστός, on, integro corpore, *Simon.* A κώλον.
 Αὐτοεἰσθιστός, on, adnatum capulum vel manubrium habens, v. gr. ensis. A κώση.
 Αὐτοεἰσθιστός, on, secum loquens. A λαλέω.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. verbo tenus, ad verbum. A λέξω.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἡτος, ὁ, peremptor. Ex ἀλλυμι.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, pauper, qui sibi ipsi portat lecythum; scurra; (2) parasitus. Τὸ αὐτοεἰσθιστός, pueri, qui illi erat in deliciis, *Philostrot.* 409.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, ipsum verbum, filius Dei.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, a se genitus. Ex αὐτός et λαχέω, pario.
 Αὐτοεἰσθιστός, f. ἴσω, ipsemet lyra cano.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐός, ὁ ἢ ἡ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex αὐτός et μαθάσκω, discio. Hinc

Αὐτοεἰσθιστός, adv. discendo a se, sine præceptore.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐς, ex ipso furibundus, *Man.* Ex αὐτός et μαίνομαι.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, f. ἥσω, dc me ipso testor.
 Αὐτοεἰσθιστός, υος, ὁ ἢ ἡ, qui sibi ipsi testis est.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. sponte, ultro :
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. idem :
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. idem :
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, fortuna temeritas, eventus fortuitus. Ab αὐτοεἰσθιστός.
 Αὐτοεἰσθιστός, f. ἴσω, sponte facio; injussus, non coactus. Hinc
 Αὐτοεἰσθιστός, ἡ, ὁ, actio quæ sponte fit.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, sponte, ultro; (2) fortuito eveniens; αὐτοεἰσθιστός, sub. σύχη, τὸ αὐτοεἰσθιστός, sub. τὸ συμβῆναι, casus fortuitus. (1) αὐτοεἰσθιστός δὲ οἱ ἠλλῆς, *Il.* 2,408. Ex μάτην, frustra, vel μάταια, excitior.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. sponte, ultro, sine alieno impulsu; (2) temere, fortuito.
 Αὐτοεἰσθιστός, οἱ, qui αὐτοεἰσθιστός faciunt. Ab ἔργον.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἡ, ὁ, faber, αὐτοεἰσθιστός, artifex operis se ipsum moventis. Ex ἔργον.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, per me, meis viribus pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac iudicio contendo. Ex μάχομαι.
 Αὐτοεἰσθιστός, valde potens, *Enn.*
 Αὐτοεἰσθιστός, ἡτος, ἡ, ipsissima mater.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, ὁ ἢ ἡ, eadem matre natus.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, f. ἥσω, transfugio, meos desero et ad hostes deficio, ut ipsi militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Αὐτοεἰσθιστός πρὸς τινα, ἐς τινα, ἢ κενος. Ab αὐτοεἰσθιστός. Unde
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, transfugium, defectio, cum quis sponte ad hostes transit; (2) stolo, seu soboles et trunco vitis nata.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sua sponte et a nullo incitatus it; (2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, *Ph.*
 perfuga, al. *Gl. V.* Ex μόλιω.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ, *Hes. ex Soph.*
 Αὐτοεἰσθιστός, ἡμαι, f. ἥσομαι, meis legibus utor, meique juris sum :
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, libertas publica, potestas vendi suis legibus, vel suo jure utendi. *Gl. V.* privilegium. Ab
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, qui suis legibus vivit; magister morum, *Ph.*
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. suis vivendo legibus, suo utendo jure.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ, se ipsum puniens. Ex αὐτός et τιμωρόμαι.
 Αὐτοεἰσθιστός, αὐτοεἰσθιστός, et αὐτοεἰσθιστός, ca ipsa nocte.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus aut elaboratus. A ζύλον.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, τὸ, per se, sive absolute neutrum. Vox gemet. Ex αὐτός et ἔδεταιρος.
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐς, a semet ipso factus sibi.
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, innata passio; (2) reciprocatio, qua persona agit et patitur. Ab
 Αὐτοεἰσθιστός, ἐός, ὁ ἢ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus; (3) intimo sensu adfectus. A πάθος.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. passione interna, patiendo intus et a se, ut ipse sentias quæ dicas; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi sensu.
 Αὐτοεἰσθιστός, αἰδος, ὁ ἢ ἡ, filius genuinus, filius germanus. Τῷ Διὸς αὐτοεἰσθιστός, *Soph. Trach.* 826.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sponte aliquid facit, non indigens hortacione.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, a se ipso productus.
 Αὐτοεἰσθιστός, as, ἡ, per se ipsum productio, *Suicer.* Ex παράγω, produco.
 Αὐτοεἰσθιστός, ᾧ, qui a se est, nullo patre natus.
 Αὐτοεἰσθιστός, onos, ὁ, sibi ipsi nocens. A πῆμα.
 Αὐτοεἰσθιστός, ε, ὁ ἢ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis.
 Αὐτοεἰσθιστός, adv. idem quod αὐτοεἰσθιστός, *Luc.*
 Αὐτοεἰσθιστός,

ἄτοπαδὶ, suis pedibus :

ἄτοπαδία, *as*, ἡ, quum quis suis pedibus iter facit. Ex αὐτὸς et πᾶς, *pes*.

ἄτοπαίντος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, a se ipso factus.

ἄτοπαῖος, *u*, ὁ, sua sponte et per se factus, seu faciens ; sponte natus, nullam manu satus. *Ἔντευμα ἀτόπασιον*, *Sophr. Œd. Col.* 698.

ἄτόπακος, *on*, (vestis) lanea, non tonsa, non tincta colore, adeoque rudis. A πάκος, *vel-lus*, *Ern.*

ἄτόπολις, *ēas*, ἡ, civitas quæ suis ipsis legibus utitur, urbs quæ per se sola civitatis nomine censetur.

ἄτοπόνητος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, per se non manu humana elaboratus. Ex πόνει.

ἄτοπόσιος, *on*, idem quod ἀτοπόνητος, *Nic.*

ἄτόπις, *odis*, ὁ ἔξ ἡ, qui suis ipsis pedibus iter facit ; (2) sine duce incendens.

ἄτοπιγία, *as*, ἡ, actio quum quis per se et suo arbitrio aliquid facit ; (2) potestas vendendi ut velis. Ex αὐτὸς et πᾶσι.

ἄτοπιματεύσις, *adv.* sine arte.

ἄτόπιμος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, epith. arboris quæ cum ipsis radicibus evellitur, *Sophr. An.* 725. A πῆμιον.

ἄτοπιπῆς, *ēas*, ὁ ἔξ ἡ, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens ; (2) difficilis ; (3) magnus. Ex πῆσι.

ἄτοπιρῆσις, *u*, ὁ ἔξ ἡ, libero arbitrio agens, ultro susceptus ; *Gl. V.* ultroneus, voluntarius.

ἄτοπιρῆσις, *adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte. A πᾶς.

ἄτοπῆσιον, *u*, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinseco adsumpta. Ab

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, non personatus ; (2) personam veram gerens.

ἄτοπῆσιος, *adv.* in vel sub propria persona ; (2) coram. A πᾶς.

ἄτοπῆσιος, *u*, ipse meis oculis cerno. Ab

ἄτόπῆσις, *u*, ὁ, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex αὐτὸς et ὄπῆσι. Unde

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, ipse visus et deprehensus.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ, sc. ἄτος, panis cui furfur non ademptus : opponitur qui est ex polline.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ex πῆσι.

ἄτόπιος, *u*, ὁ, qui non vendit ab alio empti. Unde

ἄτοπιόκη, *ēs*, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo natarum.

ἄτοπιόκη, *on*, ὁ ἔξ ἡ, epith. mali, quod ipsi sibi quis conscivit. Ex ῥῆσι, *struo*.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens, *Opp.* Ex αὐτὸς et ὄπῆσι.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, a se ipso factus, sponte factus. *Ἀτόπιον φῆσι καὶ ἀτόπιον φῆσι*, *Opp.*

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est ; (2) radices, fundamenta habens a se. *Ἀτόπιον ἔστιον χθόνος*, *priscum terræ larem*. Nempe ἀτόπιον vocat Idam, quod radix esset gentis, nec incolæ ejus aliunde aut ab alia radice advenerissent, *Eurip. Rhæ.* 288.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, sua sponte cadens. A ῥῆσι.

ἄτόπιος, *on*, sponte profluens, *Pind.*

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem. A ῥῆσι.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, a se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτοπαρός, *on*, a seipso semen habens, *Æsch.*

ἄτόπαστος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, sponte excitus, veniens. Ex αὐτὸς et ὄπῆσι, *excito*.

ἄτοπάδια, *as*, ἡ, pugna stataria, qua sc. pede collato cum hoste pugnatur. Ex ἄπῆσι, *Suid.*

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, tecta natura sua instructus ; (2) perfectus, absolutus, epith. domus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui solus et cogitatus ambulat, qui ad se animum advertit, *Suid.*

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, de natante ; (2) ipse navi deductus. (1) ἀτόπῆσιος, ἀτόπῆσιος νῆος (de Leandro natante), *Musæus* 255. (2) ἀτόπῆσιος, ipsum navi adductum. "Ἐσελλον αὐτὸν.... αὐτόπῆσιον πῆσιψαντὰ μ' ἐκώσῃσι δόμοις", *Sophr. Phil.* 496.

ἄτόπῆσιος, *on*, tacite gemens.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, summus dux belli, penes quem auspicia sunt.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, per se et suapte natura columnis fultus.

ἄτόπῆσιος, *ēas*, ὁ ἔξ ἡ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς et σφαγή.

ἄτόπῆσιος, *adv.* illico ; (2) cominus :

ἄτόπῆσιος, *as*, ἡ, sc. μάχη, pugna quæ cominus fit. Ab ἀτόπῆσιος.

ἄτόπῆσιος, *f. ōas*, ex tempore et tumultuarie facio, sive (2) temere, inconsulte, v. gr. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. Ἀτόπῆσιος περὶ τῶν πραγμάτων, *Isocr.* εἰς τὰ σάματα, *Æschin.* Ab eod. Hinc

ἄτόπῆσιος, *u*, τὸ, opus ex tempore et tumultuarie factum.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, dictio extemporalis ; (2) temeraria quævis actio ;

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui extemporalem habet orationem ; (2) qui ex tempore et tumultuarie aliquid facit :

ἄτόπῆσιος, *adv.* ex tempore, sine meditatione vel præparatione.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, extemporalis.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, in se finem suum habens ; (2) per se finem faciens seu imponens ; (3) per se absolutus et consummatus ; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt. *Ph.* ἀτόπῆσιος, absolutum. Ex αὐτὸς et τίλος.

ἄτόπῆσιος, *adv.* absolute, perfecte ; (2) suo arbitrio.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτὸς et τέχνη, *ars*.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, editus cum ipso partu. Ex αὐτὸς et τίκτω, *pario*.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἀτόπῆσιος.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, a se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, quæ se ipso impressus.

auctor rei. (2) ἀτοπῆσιος, ὅστις καὶ μόνος σώζει γῆν, *Eurip. Or.* 918. Ex αὐτὸς et ἔργον. Hinc

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua manu victum querit potius quam ab alio datus fruitur.

ἄτοπῆσιος, *on*, subito, ex tempore factus.

ἄτόπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui se ipsum peremit. *Dalium αὐτῶσι.*

ἄτοπῆσιος, *as*, ἡ, humanitas ipsissima.

ἄτοπῆσιος, *on*, sui valde amans.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, ipsum corticem adhuc habens, nondum a cortice sejunctus.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui se ipsum peremit.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, idem ; (2) qui alii sua manu caedem infert. "Ἐπὶ γαίαν ἀτοπῆσιος συναγὰ θεῶν πιτυσᾶ ἐπὶ δόμοις ἄχνη", *Eurip. Med.* 1269.

ἄτοπῆσιος, *adv.* suo ictu, sua manu.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui ipse voravit. Ex αὐτὸς et φέρω, *vorō*.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, cum ipso onere et mercibus, epith. navis pereuntis.

ἄτοπῆσιος, *on*, a semetipso servatus.

ἄτοπῆσιος, *ēas*, ὁ ἔξ ἡ, natus, opere non factus, arte carens ; (2) genuinus, germanus. *Gl. V.* spontaneus, naturalis. Ex φύσι.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτὸς et φῆσι.

ἄτοπῆσιος, *adv.* suapte natura, sponte, natura ; (2) genuine ; (3) sine arte, elaboratione.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius ; ἐπ' ἀτοπῆσιος, in furto, in scelere ipso ; *Gl. V.* manifesto. Ex φῶρ vel φῶρος.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, ipsa lux ; de Spiritu Sancto.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, ipsa per se gratia, *Swicer.*

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua manu aliquid facit ; (2) qui sua manu victum querit ; (3) qui sua manu vim facit, caedem patrat ; (4) quod sua manu patrat ; (5) qui se ipsum interficit ; (6) ἀτοπῆσιος τινὸς est etiam qui aliquid sua manu capit, v. gr. in prælio.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄτοπῆσιος, *u*, ὁ ἔξ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

ἄσως, sive ἄσως, adv. sic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utrumque; (4) temere, frustra. Ab ἄσως.
 Ἀύφαια, cervicem, Dor. pro αὐχίνα.
 Αὐχίνας, υ, ὁ, cervicosus, Gl. V. Ab αὐχίν.
 Αὐχενίζω, f. ἴσω, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi constringo;
 Αὐχενιστής, ὁ, gulam frangens, epith. laquci.
 Αὐχίνος, υ, ὁ, ἕ, ad cervicem pertinens.
 ΑΥΧΕΩ, ὦ, f. ἴσω, glorior, jacto me. Αὐχίν τὴν εὐχύνειαν, Aristid. Εἰς, λιαν αὐχίς ἐπὶ γαστρί, Hom. Br. 57. Hinc
 Αὐχί, ἦς, ἡ, gloriatio, animi elatio, jactatio.
 Αὐχίνας, ἴσσω, ἦν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantium comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta est. Ex αὐχί vel αὐχίν.
 Αὐχνημα, ἄτος, τὸ, gloriatio, jactatio, fastus.
 ΑΥΧΗΝ, ἴσος, ἕ, cervix; (2) angustia loci, locus angustus; (3) pars clavī et gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Gl. V. αὐχίνες, gubernaculum; αὐχίν πλοῖς, gubernaculum, Gl. V. αὐχίν σπυδαίς, teino, Ph.
 Αὐχινικός, ἦς, ὄν, idem quod αὐχίνος.
 Αὐχίμα, ὦ, f. ἴσω, arceo prae aestu; (2) squaleo. Ab αὐχίμας.
 Αὐχίμας, ὦ, f. ἴσω, idem et ab eod.
 Αὐχίμαλος, η, ον, et
 Αὐχίμας, ἴσσω, ἦν, squalidus. Ab eod.
 Αὐχίμαρος, ῥα, ῥον, squalidus, hispidus, hirsutus, Gl. V. (2) obscurus, caliginosus; (3) siccus; (4) pauper. Ab eod.
 Αὐχίμαρότης, υ, ὁ, comam squallidam habens.
 ΑΥΧΜΟΣ, ἦ, ἡ, siccitas ex aestu vehementi; (3) squalor, situs, pædor, illuvies.
 Αὐχίμαδης, εος, ὁ, ἕ, aestuosus, aridus prae aestu; (2) squalidus. A præc.
 ΑΥΩ, vcl αὐω, sicco, areficio, accendo.
 Αὐω, et per dialys. αὐω, clamo, resonō, boo. Αὐε δ' ἱταίρες, Il. 11, 461.
 Αὐως, Aurora, dies: Ἐολίε pro ἄω, Sapph. et communiter ἡός.
 Αφ', ab, pro ἀπό, ob sequentem literam aspiratam.
 Αφαιγίω, f. ἴσω, purifico, expio; (2) consecro; (3) spolio, exuo. Ex ἀπό et ἀγίω.
 Αφαιγισίω, f. ἴσω. Vide ἱφαιγισίω. Ab eod.
 Αφαιγίω, idem; purifico, expio. Πρὶν ἀνθίστοι νεοίς νεοίς ἀφαιγίσσεται, Eurip. Alc. 1148. Unde
 Αφαιγισμός, ἕ, ὁ, purificatio, consecratio.
 Αφείδος, υ, ὁ, ἕ, qui non placet, ingratum; (2) hostis, inimicus. Ex ἀπό et ἀδῶ.
 Αφαιμάξω, εως, ἡ, sanguinis detractio. Ab
 Αφαιμάσσω, vel ἄσσω, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπό et αἱμάσσω.
 Αφαιρέσις, a. I. part. pass. verbi ἀφαιρέω.
 Αφαιρέσις, 3. pers. plur. imperat. Attice pro ἀφαιρέσθω, Soph. Aj. 100.
 Αφαιρέται, aufert, 3. sing. præ. ind. med. conit. pro ἀφαιρέται.
 Αφαιρέμα, ἄτος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur et seligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc
 Αφαιρέματικός, ἦ, ὄν, ablativus, abstractivus:
 Αφαιρέσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abstractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur:
 Αφαιρέσις, ἦ, ὄν, eripiendi vim habens.
 Αφαιρέσις, ἴδος, ἡ, eprexis, epith. Parææ.
 Αφαιρέσις, υ, ὁ, ἕ, qui aufertur potest; (2) exemptilis. Fæm. quoque ἀφαιρέσις occurrit:
 Αφαιρέω, ὦ, f. ἴσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo, Ph. ἀφαιρέω, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, subtrahō; ἀφαιρέω, abstulit, dempsit, Gl. V. a. 2. ἀφαιρέω, detractis, Ph. perf. part. pass. Αφαιρέω τί τινος, τί τινη, τί τινα, ἀπό τινος. Κεχρῶ μὲν αἰεὶ βασιλῶν θυμῶν ὄργης ἀφαιρέω, Eur. Med. 456. "Αυθροσὶ ἀφαιρέω μὲ τὴν τραγῳδίαν, auferes? Aristoph. Ach. 469. Εἰ σάμψ κινῶς ὄσπ' ἀφαιρέσσο με, Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μὲ μὲ ἀφαιρέω, Ibid. 926. Ex ἀπό et αἰρέω, cario.
 Αφαιρέμα, ἄτος, τὸ, idem quod ἀφαιρέω.
 Αφαιρέσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀφαιρέω.

Αφαιρέσις, ἦ, ὄν, idem quod ἀφαιρέσις.
 ΑΦΑΚΗ, ης, ἡ, leguminis et quidem in specie vicieæ genus. Gl. V. vicia. Angl. YELLOW VETCHLING.
 Αφάλλομαι, desilio, ex uno loco in alium salio, resilio; exilio, desilio, Gl. V.
 Αφάλλος, υ, ὁ, ἕ, clavus seu scutulis ex auro splendentibus non insignis; (2) sine cono aut crista. Ex a priv. et φάλλος.
 Αφάλλω, εως, ἡ, resultat. Ab ἀφάλλομαι.
 Αφάλλω, υ, ὁ, ἕ, resiliens. Ab eod.
 Αφάμαστανω, f. ἴσω, aberro; (2) privor. Αφάμαστανῶσαι τῇ πᾶσι ἰδοῦ, Prov.
 Αφάμαρτε, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἀφάμαρτε.
 Αφάμαρτεσις, ἴος, ὁ, ἕ, errans in verbis, a veritate et a modo; gerro, nugator. Ex ἀφάμαρτανω et ἴπος.
 Αφάνδανω, displiceo. Ex ἀπό et ἀνδάνω.
 Αφάνδρον, non manifestum, Gl. V.
 Αφάνεια, εως, ἡ, obscuritas; (2) incertitudo. Ab
 Αφάνης, ἴος, ὁ, ἕ, obscurus, non manifestus, occultus, latens; (2) incertus; (3) ignotus, ignobilis; (4) qui e medio sublatus est, perit, discriptus a bestis, &c. Ex a priv. et φάνω, ostendo. Hinc
 Αφανίζω, f. ἴσω, ab aspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, interficio; (3) iniquo, polluo, contamino; (4) quovis modo corrumpo, deformat, vasto, excido; (5) levo, immينو v. gr. laborem, ne sentiat; (6) in exilium pello; (7) in decos refero, cum additur ἕξ ἀνθρώπων (8) abeo, e conspectu discedo, int. ἑμαυτὸν ἀφανίζωμαι, evanesco, abolesco, perco, &c. Κιραννύσι τ' ἀφανίζουσι τε, vinum eis miscent et calicem exsiccant, Alcaeus Comicus apud Athen. 424, pessime interpres.
 Αφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde
 Αφανισμός, ἕ, ὁ, abolitio, excidium, interitus, exterminium. Gl. V. obscuratio rei, v. gr. veritatis:
 Αφανιστής, ἕ, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor.
 Αφανιστικός, ἦ, ὄν, vim habens e medio tollendi, perendi.
 Αφανιστός, ἦ, ὄν, destructibilis, Gl. V.
 Αφάνω, αἰ, locus in Sicilia ignobilis, unde sumptum, ut de rebus incertis dicatur, in Aphannis.
 Αφαντασίωσις, υ, ὁ, ἕ, qui nullis perturbatur visis et insomniis. Ex φαντασία.
 Αφαντασίωσις, υ, ὁ, ἕ, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi.
 Αφάντασις, υ, ὁ, ἕ, visionibus carens.
 Αφαντος, υ, ὁ, ἕ, ab aspectu remotus, qui non videtur; (2) qui discessit, abiit quocunque modo et quacunque de causa; (3) cujus memoria nulla est, funditus extinctus. Ex a et φανῶ, ostendo.
 Αφάνω, adv. ita ut non appareat, occulte, clanculum. Gl. V. obscure, pedetentim.
 Αφάστω, fut. ψω, suspendo; (2) alligo; (3) admoovo, applico. Ex ἀπό et ἄστω.
 Αφᾶρ, adv. statim, continuo, facile. Hinc
 Αφάρε, vel ἄφαι, adv. festinanter et inconsiderate, statim, celeriter.
 ΑΦΑΡΕΤΗΣ, εως, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina sub ventre habet.
 ΑΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, apharca, arbor semper virens.
 Αφαρμακέντος, υ, ὁ, ἕ, medicamenti expers, medicamentis non usus. Ex a priv. et φαρμακένω.
 Αφάρμακος, υ, ὁ, ἕ, non vcnenatus. Ex a priv. et φάρμακος.
 Αφάρμακτος, υ, ὁ, ἕ, beneficium non infectus, Gl. V. innocuus. Ex φαρμάσσω.
 Αφαρμύζω, f. ἴσω, non convenio, dissonus sum. Ex a priv. et ἀρμύζω, quadro.
 Αφαρμύττω, idem et cx iisd.
 Αφαρμύζωμος, υ, ὁ, jusculum extempore vel cito factum. Ex ἀφαρ et ζωμός, (vel potius ex ἀπό ἀρμῶ, nunc modo, et ζωμός, Etn.)
 Αφᾶρος, υ, ὁ, ἕ, investis; ex φᾶρος, vestis;

(2) inaratus, incultus. Ex φᾶρος, aratio, Elym. Hinc
 Αφᾶροτος, υ, ὁ, ἕ, inaratus, Elym.
 Αφασάω, ὦ, aro, Suid. Ex ἀπό et ἀφῶ.
 Αφασπάζω, f. ἴσω, vel αἰσω, abripio, eripio, diripio, arripio, raptō; deripio, Gl. V. ἀφασπάζω, deripere, Ph. ἀφῆρσασε, diripuit, Ph. a. 1. Ἀναβλέψας ὄρω τὸν ἰσρία τὸς φθῶς ἀφασπάζοντα, Aristoph. Plut. 676.
 Αφᾶστρος, ἴρα, ερον, celerior. Ab ἄφαρ.
 Αφᾶσις, ας, ἡ, loquendi impotentia, stupor, præ quo loqui non possumus. Αφᾶσις μ' ἔχει, Eurip. Iphig. in Aul. 837. Ex a priv. et φῆμι, loquor.
 Αφᾶσσω, vcl ἄσσω, tango, contrecto. Ἐν χερσὶν ἀφᾶσσει, Apoll. Ab ἀφῆ, tactus.
 Αφᾶτος, ἕ, ὁ, ἕ, ineffabilis, non dicendus. Gl. V. nefandus; (2) incelebris. Hinc
 Αφᾶτως, adv. ineffabiliter.
 Αφασίανω, areficio, excisco. Δίψη γὰρ, ὡς ἴακεν, ἀφασίανθῆσαι, Aristoph. Conc. 146.
 ΑΦΑΤΡΟΣ, ῥα, ῥον, imbecillis, debilis.
 Αφάτω, f. ἴσω, sicco, uro; ἀφάτωμαι, siccor, inedia exaresco. Αφᾶτω τῶν φαστῶν, ὃ γύνα, σπείς χροῖνας, Aristoph. Pace, 1153. Ex ἀπό et ἄνω, sicco.
 Αφᾶω, ὦ, tango, contrecto. Ex ἀπό et ἀφῆ.
 Αφηνγής, ἴος, ὁ, ἕ, cæcus, obscurus, lumatic carnis; (2) infaustus. (2) εἰ τι γὰρ ματῶρι συγχρᾶνεις ἀφηνγῆς φῆραν, Soph. Œd. Col. 1481. Ex a priv. et φηνγῆς.
 Αφιδράζω, eloco. Gl. V. de sede pello.
 Αφιδρέσις, ας, ἡ, idem quod ἀφιδρῶς.
 Αφιδρέσις, f. ἴσω, sellæ insido, in sella sedeo. Ex ἀπό et ἔδρα, sella. Unde
 Αφιδρῶς, υ, ὁ, purgatio menstrua mulierum.
 Αφιδρόν, ὄνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.
 Αφίησις, dimissio, 2. pl. a. 2. conjunct. act. Ion. pro ἀφίησις, ab ἀφίημι.
 Αφίησις, aor. 1. part. pass. a verbo eod.
 Αφιδέω, ὦ, f. ἴσω, non parco; (2) contemno, nullam curam habeo. Αφιδέω τῶν ἀλλοτρίων, τῶν σματάων. Ab ἀφιδῆς.
 Αφιδέω, Ion. et ἀφιδέωσις, pro ἀφιδῶς, non parco, ad satietatem, nemini parcendo, liberaliter.
 Αφιδῆς, ἴος, ὁ, ἕ, non parcens, profusus; (2) nullam curam habens, nihil curans. Gl. V. largus; (3) rigidus, asper, Gl. V. (2) ἀφιδῆς ἕλεμῖνο δειμάτος, Apoll. Rhod. 4, 1252. Ex a priv. et φείδομαι, parco.
 Αφιδῆσαντα, securum, qui non repercit, acc. sing. a. 1. part. act. verbi ἀφιδῆω.
 Αφιδῆς, ας, ἡ, severitas disciplina; (2) crudelitas; (3) profusio. Ab ἀφιδῆς.
 Αφιδωλία, ἡ, imunicipalia, profusio, Poll. Ex a et φειδωλῆς.
 Αφιδῶς, adv. sine parsimonia, Gl. V. (2) asper, crudeliter. Ab ἀφιδῆς.
 Αφιδῶς, 2. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀφίημι.
 Αφίλων, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀφαιρέω.
 Αφίμω, 1. sing. perf. pass. verbi ἀφίμω.
 Αφίμω, 1. pl. a. 2. opt. per Synec. pro ἀφίμω.
 Αφίμω, dimissio, aor. 2. inf. act.
 Αφίς, derelinquens, a. 2. part. act.
 Αφεισιός, abstinendum est. Ab ἀπέχουμαι.
 Αφεισιός, ἦ, ὄν, abstinens. Gl. V. distans. Ab ἀπέχουμαι, abstinco, vel ἀπέχου, disto.
 Αφίλεια, ας, ἡ, simplicitas orationis, cultus, &c. Ab ἀφίλεια.
 Αφίλεια, a. 2. inf. act. v. ἀφαιρέω.
 Αφίλειται, aufert, 3. sing. f. 2. med.
 Αφίλειται, abstulisse, aor. 2. inf. med.
 ΑΦΕΛΗΣ, ἴος, ὁ, ἕ, simplex; (2) tenuis, si ugalis; (3) nudus arboribus, ut planities. (3) διὰ τῶν ἀφελῶν σιδῶν ἕρπει, Aristoph. Equit. 527.
 Αφελκῶ, ὦ, f. ἴσω, exulcero, vulnere; ἀφελκῶ, exulcero, Ph. Ex ἀπό et ἔλκος.
 Αφίλκωσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. Ab
 Αφίλκω, f. ἴσω, abstrahō, retrahō, avoco, abduco; ἀφίλκωσις, abstraxit, Ph. ἀφίλκωσις, a. 1. inf. detrahere, Ph. Ex ἀπό et ἔλκω.
 Αφίλκω, abstrahō, subtrahō, detraho, Gl. V. ἀφίλκωται, detrahit, Ph. ἀφίλκωται, detrahit, Ph. Κᾶτα κινῶν τὸν θύλακον ὄσπ' ἀφίλκων, κων,

Κάγω πόλιν σὺν ὡς τάχιστα ἀφίξομαι, Eur. Med. 757. Ex ἀπό ἐτ' ἰνίκιμαι, venio. Hinc
 Ἀφίκτης, ὄρος, ὁ δὲ ἢ, supplex.
 Ἀφιλᾶθελος, ὄν, non amans consilium, Eur.
 Ἀφιλᾶγνός, ὄν, ὁ δὲ ἢ, minime amans bonorum aut bona. Ex α, φίλος, et ἀγαθός.
 Ἀφιλᾶλλος, ὄν, carens mutuo amore.
 Ἀφιλάνθρωπία, ὄν, ἢ, inhumanitas, inclementia. Ab
 Ἀφιλάνθρωπος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, inhumanus, inclemens. Ex α priv., φίλος, et ἄνθρωπος.
 Ἀφιλάνθρωπος, adv. inhumane, inclementer, inhumaniter.
 Ἀφιλαιργυρία, absum ab avaritia, cupiditate pecuniae careo.
 Ἀφιλαιργυρία, ὄν, ἢ, ab avaritia continentia.
 Ἀφιλαιργυρός, ὄν, ὁ δὲ ἢ, alienus ab avaritia.
 Ἀφιλαιργύω, exhalilo. Ὅν τρέπον ἀφιλαιργύονται τὰ ζῶα, καὶ θάλλει τὰ φυτὰ, Diag. Laert. 7, 86.
 Ἀφιλᾶύτως, adv. sine amore sui illiberali.
 Ἀφιλαιργύω, idem quod ἀφιλαιργύω.
 Ἀφιλαιργύω, ὄν, ἢ, fuga laboris.
 Ἀφιλίταρος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.
 Ἀφιλίχθως, adv. sine amore inimicorum; (2) animo ab inimicitia et simulatibus abhorrente.
 Ἀφιλῆδανος, ὄν, voluptatem contemns.
 Ἀφιλῆτος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, inamabilis, Gl. V.
 Ἀφιλία, ὄν, ἢ, amicorum defectus; (2) inimicitia, odium inimicorum colendarum.
 Ἀφιλίωτος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, qui conciliari nequit, eum quo familiaritas iniri non potest. Ab
 Ἀφίλος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, alienus ab amicitia, amicis carens.
 Ἀφιλοδοξία, ὄν, ἢ, gloriae contemptus. Ab
 Ἀφιλοδοξός, ὄν, ὁ δὲ ἢ, minime gloriae cupidus. Ex α priv., φίλος, et δόξα.
 Ἀφιλοδοξία, adv. sine gloriae cupiditate.
 Ἀφιλολογία, ὄν, ἢ, ἢ, in otio dego, nihil ago, abhorreo a navitate.
 Ἀφιλολογίω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.
 Ἀφιλότης, ὄν, ἢ, impietas, Suicer. Ab
 Ἀφιλότης, ὄν, ὁ δὲ ἢ, Dei non amans, Suicer.
 Ἀφιλότηριον, ὄν, ὁ δὲ ἢ, immisericos, imititius.
 Ἀφιλοκαλία, ὄν, ἢ, rerum honestarum negligentia vel inscitia. Ab
 Ἀφιλικάλος, ὄν, rerum honestarum minime studiosus.
 Ἀφιλοκαμπία, ὄν, fastum, jaectantiam contemno, Suicer.
 Ἀφιλοκαμπία, ὄν, ἢ, arrogantiae et fastus contemptus, Suicer. Ab
 Ἀφιλοκαμπία, ὄν, ὁ δὲ ἢ, alienus ab arrogantia et fastu, Suicer.
 Ἀφιλοκαμπία, ὄν, ὁ δὲ ἢ, discedi non cupidus; (2) imperitus, Suicer. Hinc
 Ἀφιλοκαμπία, ὄν, ἢ, ruditas, imperitia, Suicer.
 Ἀφιλόμαχος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, a pugna abhorrens.
 Ἀφιλόνεικος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. et φιλονεικός.
 Ἀφιλόνεικος, ὄν, idem.
 Ἀφιλόνεικος, adv. sine contentione studio.
 Ἀφιλόνεικος, ὄν, ἢ, ab hospitalitate alienus sum.
 Ἀφιλοπλοσία, ὄν, ἢ, divitiarum contemptus.
 Ἀφιλοπλοσίμος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, belli non amans, non bellicosus.
 Ἀφιλόσποντος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, ignavus, iners.
 Ἀφίλος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, amicis carens; (2) ab amicitia alienus.
 Ἀφιλοσοφία, ὄν, ὁ δὲ ἢ, philosophiae et literarum expertus. Ex α priv. et φιλοσοφία.
 Ἀφιλοσοφός, ὄν, ὁ δὲ ἢ, a philosophia alienus; (2) philosophiae non conveniens; (3) parum diligens in aliqua re explicanda, de Historico, Polyb.
 Ἀφιλοσοφία, ὄν, ἢ, ἢ, a caritate sum alienus.
 Ἀφιλοσοφός, ὄν, ὁ δὲ ἢ, non amans, a caritate alienus.
 Ἀφιλοσκοπία, ὄν, ἢ, contemptus liberorum.
 Ἀφιλοσκοπία, ὄν, ἢ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. Ab
 Ἀφιλοσκοπία, ὄν, ὁ δὲ ἢ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοστομία, adv. sine gratia aut partium studio; (2) sine vanitate et splendore externo.
 Ἀφιλοσημασία, ὄν, ἢ, contemptus neglectusque divitiarum.
 Ἀφιλοσημαστος, ὄν, ὁ δὲ ἢ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suicer.
 Ἀφίματός, ὄν, ἢ, ὄν, vestes exuo, veste exuo, vestimentis spolio. Ex ἀπό ἐτ' ἰμάτιον.
 Ἀφίσις, ὄν, ἢ, adventus, accessus, interventus; (2) discessus, profectio. Ab
 Ἀφίξις, f. l. ind. med. v. ἀφικνίωμαι.
 Ἀφιστάζομαι, f. ἄσομαι, equo aufugio. Ex ἀπό ἐτ' ἴστος, equus.
 Ἀφιστάω, f. ἴσω, idem et ex ἴσδω.
 Ἀφιστία, vel ἀφιστία, ὄν, ἢ, inscitia equitandi; (2) fuga quae fit equo.
 Ἀφιστικός, ὄν, ὁ δὲ ἢ, equitandi imperitus; (2) equitari non aptus.
 Ἀφιστολόγητος, ὄν, ἢ, sagittarius equester.
 Ἀφιστάωμαι, avolo. Gl. V. morior.
 Ἀφιστάω, et ἀφιστάω, idem quod
 Ἀφιστάω, sejungo, amoveo; Gl. V. ἀφίσταμαι, absto, abisto, desco; abscedo, discedo, recedo, desisto, suppuo, Gl. V. ἀπόσπασον, remove, Ph. a. 1. imperat. ἀποσπᾶσαι, per libram vendere; ἀποσπᾶσθαι, libra appensum accipere; ἀπίση, destitit, Ph. a. 2.
 Ἀφιστάω τινά τῶν πολεμικῶν, ἀπό τινος, τὴν διανοίαν τῶν ἡμετέρων, avocare; ἀφίστασαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφιστάω φρογόν, defecere, Soph. Phil. 867. Παμπούλ τῶν τῶ πατρὸς ἐγκλήματων ἀφιστάω, remotus, Luc. Τὸ γὰρ ἀποσπᾶν χαλεπὸν φῆσος ἢ ἔχει τις αἰ, Aristoph. Vespr. 1446.
 Ἀφιστάω, perf. ind. pass. v. ἀφικνίωμαι.
 Ἀφιστάω, τὸ, summa pars et ornamentum puppis, apulstre puppis. Ex α priv. et φασάς, qui contundi nequit.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, venis carens seu privatus. Ex α priv. et φλῆψ, vena.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. et φλεγμαίνω, inflammo.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α priv. et φλέγω.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, non ustulatus. Ex α priv. et φλογίζω, ustulo.
 Ἀφιστάω, ὄν, igni carens.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, cortice carens.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, (et ἀφιστάω) spuma. Ab ἀφρός, mutato ε in λ. vel qu. ab ἀπό ἐτ' φλῶν, Erg.
 Ἀφιστάω, ὄν, nugis, garrulitate abstinentes.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, pustulas non sentiens, ex quo pustulae non erumpunt. Ex α priv. et φλυκταίνωμαι, in pustulas erumpo.
 Ἀφιστάω, ditescō. Ab
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, idem quod ἀφνεός. ἀφνεότερος, ditior; ἀφνεώτατος, ditissimus.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, dives, opulentus; ἀφνεώτατος, ditior. Ὅπως ἀφνεώτατος χερσὶ ἐσθραμιν, Soph. El. 457. Ab ἄφνος.
 Ἀφιστάω, ὄν, ditescō, Eust. Ab ἄφνεός. Hinc
 Ἀφιστάω, ὄν, dives, opulentus.
 Ἀφιστάω, ὄν, idem quod ἄφνεός, q. v.
 Ἀφιστάω, dito. A praec.
 Ἀφιστάω, dito. Ab eod.
 Ἀφιστάω, adv. repente, subito; protinus, Gl. V. Ab ἄφναός (potius ἀπίνω, ἀπινάω).
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, metu non perculsus, non metuens. Ex α priv. et φοβέομαι.
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, securitas, imperterritus animus. Ab
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adferens.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, metuens, timor expertus.
 Ἀφιστάω, adv. sine metu, intrepide.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, sterces, Gl. V.
 Ἀφιστάω, ὄν, τὸ, latrina, Steph. Nic.
 Ἀφιστάω, f. ἴσω, caco, alvum exonero. Ab
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, discessus, digressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, sterces. Ex ἀπό ἐτ' ὄδός, via.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. et φοιτάω.

Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, levis. Ἀφιστάω, Strabo, 15. Ex ἀπό ἐτ' ἰνίκι, jomilus.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, ab similibus, dissimilibus. Hinc
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, ὄν, similem reddo, adsimilo.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, similitudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies, Gl. V.
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, adsimilatio. Ab eod.
 Ἀφιστάω, f. ἴσω, armis spolio; ἀφιστάωμαι, arma exuo. Οἱ δ' ἐντὶ ἀφιστάωζοντο ἕκαστος χάλυκα, Il. 23, 26.
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, ὄν, intueor, respicio; Gl. V. adspeto. Ἀφιστάω ἐς ἐμὲ, Luc. Ἀφιστάω ἐς τὸν τῆς τῆς ἀρχῆς, Heb. 12, 2.
 Ἀφιστάω, ὄν, τὸ, excrementum. Ab ἄφρος, in-sertio ε (si sana lectio).
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, intolerabilis, molestus. Ex α priv. et φορέω. Hinc
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, intolerabilitas, Gl. V.
 Ἀφιστάω, adv. ut tolerari nequeat.
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, infecunditas, sterilitas frugum, agrorum. Ab ἄφρος.
 Ἀφιστάω, 3. sing. f. l. ind. act. Att. pro ἀφιστάω. Ab
 Ἀφιστάω, f. ἴσω, separo, segrego, distinguo; (2) finio, termino; (3) designo, adsigno, attribuo. Gl. V. delego, destino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφιστάω, destino, deportor, deceptor. Gl. V. aboleo, perdo. Τιμὴς ἐνέων ἀφιστάω, Eurip. 31. ἀφιστάω, delegavit, Ph. a. 1. act., ἀφιστάω, destinata, Ph. perf. part. pass. Ἀφιστάω τὰς μαθητάς, Act. 19, 9. Ἀφιστάω αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιητὴν ἀφιστάω τὰ πρόβια ἀπὸ τῶν ἐρίων, Mall. 25, 32. Ex ἀπό ἐτ' ἰρίω. Hinc
 Ἀφιστάω, ὄν, τὸ, suis terminis descriptum et definitum.
 Ἀφιστάω, part. perf. pass. Ion. pro ἀφιστάω.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, determinatio, distinctio, separatio; (2) brevis sententia. Ab eod.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὄν, discernendi et distinguendi vim habens. Ab eod.
 Ἀφιστάω, adv. distinguendi causa.
 Ἀφιστάω, ὄν, Nic.
 Ἀφιστάω, ὄν, proprio me ex aliquo loco; (2) discedo, proficeor. Διδόνται ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀφιστάω χιτώνος, Eur. M. 1240.
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, ἢ, c statione navium discedo, solvo, enavigo. Ἀφιστάω ἐντὶ ἑνὶ εἰς τὴν λιβύνην, Polyb.
 Ἀφιστάω, ἢ, ἢ, impetus; (2) perflugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendae, occasio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris universa; (5) merces, mercaus; (6) occasio et causa rerum. Ex ἀπό ἐτ' ὄν.
 Ὀν
 Ἀφιστάω, ὄν, erumpens, profugus, abiens.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, qui ethara caret. Ex α priv. et φορμιγέ, cithara.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, a quo non exigitur tributum. Ex α priv. et φορολόγιω.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, sterilis, non frugifer. Ἀφιστάω γυναικίαι, Hippocr. Ex α priv. et φισα.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. et φορῶσσω, polluo.
 Ἀφιστάω, ὄν, ἀφιστάωμαι, ἔμαι, expio; (2) sacro, devoveo; (3) justa facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago; unde est, leviter defungor, velut auspicandi tantum causa; (6) deprecor, recuso. Πόλιν τὸ πρὸς τῆς θεῆς ἀφιστάω, Eschil. Ex ἀπό ἐτ' ἴσιος, sanc-tius. Hinc
 Ἀφιστάω, ὄν, ὄν, piaculum.
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, expiatio. Ab eod.
 Ἀφιστάω, 2. sing. a. 2. imperat. med. Att. pro ἀφιστάω, et hoc Ion. pro ἀφιστάω, ab ἀφιστάω.
 Ἀφιστάω, acc. sing. praes. part. act. Poet. pro ἀφιστάω, et ἀφιστάω. Ab ἀφιστάω.
 Ἀφιστάω, dat. sing. part. praes. act. verbi
 Ἀφιστάω, ὄν, ἢ, ἢ, inconsulter ago; (2) stulte loquor, insanio. Ab ἀφιστάω.
 Ἀφιστάω, adv. stulte, temere, inconsulter.
 Ἀφιστάω, ὄν, ὁ δὲ ἢ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. et φορῶσσω. Hinc
 Ἀφιστάω,

Ἀφροδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia; imperitia. Ἀφροδίτη παλαιά, *Il.* 2, 368.
 Ἀφροδίωνος, adv. idem quod ἀφροδίωνος.
 Ἀφροδίωνος, ονος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀφροδίωνος.
 Ἀφροδίζω, desipio, stulte ago.
 Ἀφροδίσαι, f. αῶν, insanio, desipio. Ἀφροδίσαις Μινύλαις διότερεῖς, *Il.* 7, 109. Ex φροή.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, non septus; (2) incautus, non munitus, non armatus adversus insidias. (2) εἰ μὴ γὰρ, ὄρκιος θεῶν, ἀφροδισαίος, ἐξ ἰσθῆν, *Eurip.* *Hipp.* 667.
 Ἀφροδισαίων, idem quod ἀφροδίωνων.
 Ἀφροδισαίωνος, adv. idem quod ἀφροδίωνων.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, ineffabilis; (2) improvisus, inexpectatus; (3) ocellus. (2) κήλις ἀφροδισαίος ἐξ ἀλαστράων τινός, (ἰον προύσια.) *Eur.* *Hipp.* 819. Sic capienda est vox ἀφροδισαίος eum Scholiaste. Φάτις ἀφροδισαίος, res infanda, *Soph.* *Trach.* 693. Ex α priv. et φροδίζω, dico. Hinc
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, ineffabilis.
 Ἀφροδισαίος, ονος, ἡ, idem quod ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, adv. inconsiderate; (2) ex improviso. (2) ἵπτι σε νῦν ἀφροδισαίος ἀέλπτως τ' ἐσιῶδιν, *Soph.* *El.* 1262.
 Ἀφροδίσαι, ὡ, f. ἦσω, spumo, spumescio. Ab ἀφροδίζω, spumio.
 Ἀφροδισαίος, ον, spumilegus, *Er.*
 Ἀφροδισαίος, ονος, ἡ, qui est extra tribum; (2) inimicus civilis societatis. A φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, f. ἴσω, spumo, spumam excito, *Marc.* 9, 18. Ab ἀφροδίζω, spumio. Hinc
 Ἀφροδισαίος, ὤ, ὁ ἢ ἡ, spumatio.
 Ἀφροδισαίος, adv. sine horror. Ab α et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ἴσα, εν, spumosis, *Er.*
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, spuma lactis, lae spumomus, lae quod in spumam abiit. Ex ἀφροδίζω et γάλα, lac.
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, spuma genita. Epith. Veneris. Ex ἀφροδίζω et γένωμα. Unde
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, spuma prognatus.
 Ἀφροδισαίος, ὤν, τὰ, res Venerae; (2) festum Veneris. Ab Ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, et ἀφροδισαίος, uter rebus Veneris, Venerem exerceo; (2) passive, muliebria patior. Ab eod.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ὄν, Veneris; (2) ὁ, se. λίθος, gemina Aphrodisiaca. Ab eod.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ἡ, Acron, Veneria.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ἡ, rerum Veneriarum usus.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ὄν, Veneris, salax, libidinosus.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ἴον, seu ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, idem. Ab
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ἡ, Venus, Dea amoris; quam sic dietam δια τὴν τῷ ἀφροδισαίος tradunt *Hesiodus* et *Plato*, quod ē maris spuma sit enata. (2) Veneria libido; (3) venustas, gratia.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἀφροδίζω et κόμη.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, qu. spumilegus. Ex λέγω.
 Ἀφροδισαίος, ὡ, f. ἦσω, p. κκα, desipio, amens sum. Ex α priv. et φροδισαίος. Hinc
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ἡ, dementia.
 Ἀφροδισαίος, ας, τὰ, spuma nitri, aphronitrum.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, curā expers, securus.
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, negligentia. A prac.
 Ἀφροδισαίος, ὡ, f. ἦσω, p. κκα, non curo, negligo. Ab eod.
 Ἀφροδισαίος, adv. sine cura.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, curis vacuus, securus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intens. et φροδισαίος, curo.
 Ἀφροδισαίος, adv. sine cura, secure; (2) negligent, contemptum; (3) amenter. (1) ἐκ ἀφροδισαίος, non sine cura singulari, *Soph.* *Trach.* 366. (3) δηλοῖ δὲ τὸ ἔργον ὡς ἀφροδισαίος ἴσος, res ipsa indicat quam insanus sit, *Id.* *Aj.* 355.
 Ἀφροδισαίος, adv. insipienter, imprudenter. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ὤ, ὁ ἢ ἡ, spuma; (2) piscis quidam.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, spuma lunæ, lapid quidam. Ex ἀφροδίζω et σελήνη, luna.
 Ἀφροδισαίος, insipientibus, dat. pl. ab ἀφροδισαίος.

Ἀφροδισαίος, ας, τὰ, allii prægrandis genus. Ex ἀφροδίζω et σπέρδιον, allium, eo quod tritum multam spumam reddat.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, incustoditus, nullo præsidio munitus. Ex α priv. et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) immunis ab ex-cubitiis. Ex α priv. et φροδισαίος, custodia.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, spumans. Ex ἀφροδίζω et φέσω.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, spumam innatam habens. Ex ἀφροδίζω et φώω, nascor.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ἡ, apua, piscis e spuma nasci creditus. Ab ἀφροδισαίος. Vid. ἀφροδισαίος, quod melius.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ἡ, Venus: idem quod Ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, spumosis. Ἀφροδισαίος πύλων, *Eurip.* *Or.* 220. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ονος, ὁ ἢ ἡ, amens, desipiens, stolidus, stultus, imprudens. Ex α priv. et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, f. ἴσω, deservio, petulantiam meam compeleo, injuria vel contumelia adficere desino. Ex ἀπὸ et δερζίζω.
 Ἀφροδισαίος, sanum reddo, sano. Hinc
 Ἀφροδισαίος, ὤ, ὁ ἢ ἡ, sanatio.
 Ἀφροδισαίος, abluo.
 Ἀφροδισαίος, τὰ. Dim. ex
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ἡ, apua, piscis quidam. Athenienses ἀφροδισαίος vocabant πτωχικὸν ὄψον, id est, mendicorum opsonium ob rei minimam affluentiam, auctore *Chryssippo*. Vid. ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, natura minime aptus ad aliquid, simplex, minime callidus; (2) indoctus, indoctus, imperitus. (1) ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ ψυχὴν ἢ ἀφροδισαίος τ' ὄντα εὐπερὶ δαίμων, simplicem illum, *Soph.* *Phil.* 1013. Ex α priv. et φροδισαίος, natura. Hinc
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, fuceo earis.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, inevitabilis, necessarius. Τόξος ἀφροδισαίος τοῖσδε τιμωρήσομαι, *Eurip.* *Hipp.* 1422.
 Ἀφροδισαίος, adv. sine spe fugæ, inevitabiliter.
 Ἀφροδισαίος, ὡ, f. ἦσω, mihi non caveo, ineaute me gero. Ab
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui sibi non cavet, incautus, securus; (2) incustoditus, non observatus. Ex α priv. et φροδισαίος, custodia.
 Ἀφροδισαίος, adv. incaute; (2) incustodite.
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, custodia defectus; (2) incuria custodum. Ex α priv. et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, f. ἴσω, defæco. Ex ἀπὸ et ὑλίζω.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, τὰ, sedimentum. A prac.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, foliis carens; (2) destitutus ramo supplicatorio. (1) καὶ τὰ μὲν ἀφροδισαίος ἀφύλλοισιν κατέκτανον, *Il.* 2, 425. (2) ἀφύλλοισιν ἐμάκροισιν ἐξάπτων πλάτεις, *Eurip.* *Or.* 383. A φύλλοισιν.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui hauritur; (2) exhaustus. Ἀφροδισαίος ὄνος, *Nicand.* *Ther.* 603. Ab ἀφροδισαίος, haurio.
 Ἀφροδισαίος, hauriam, I. sing. f. I. ind. act. *Dor.* pro ἀφροδισαίος, a verbo ἀφροδισαίος, haurio.
 Ἀφροδισαίος, f. ἴσω, expergefacio, e somno excitō: ἀφροδισαίος, excitata somno, *Eurip.* *Rhes.* 25. Ἐκ τῶντων ὁ Γέλων ἄμα τε ἀφροδισαίος, καὶ τῷ θεῷ ἀφροδισαίος, *Ælian.* *Var. Hist.* 1, 13. Ex ἀπὸ et ὕπνος, somnus. Unde
 Ἀφροδισαίος, ον, expergefactus.
 Ἀφροδισαίος, ὡ, f. ὡσω, sopior, obdormisco. Πλόντων δὲ αὐτῶν ἀφροδισαίος, *Il.* 8, 23.
 Ἀφροδισαίος, ον, non mixtus vel subactus. Ab α et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ὤ, ὁ ἢ ἡ, haustus; (2) sordes, cœnum. Ab ἀφροδισαίος, haurio.
 Ἀφροδισαίος, ον, non inflatus. Ab α et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ον, alienus a scientia naturali, non consentiens doctrinæ naturali.
 Ἀφροδισαίος, ὤ, ὁ ἢ ἡ, haustus, exhaustio. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, a. I. inf. act. *Poet.* pro ἀφροδισαίος. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, f. ἴσω, p. κκα, haurio, hauriendo promo. Ἀφροδισαίος τὸ πλῆτον ἀφροδισαίος, *Il.* 1, 171. Ὄνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφροδισαίος, *Il.* 3, 295. Ab ἀφροδισαίος.

Ἀφροδισαίος, ὡ, f. ἦσω, non assequor præcunctem, relinquor; (2) defraudor.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, non plantatus, non satus; (2) non consitus. A φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, f. ἴσω, p. κκα, haurio, hauriendo promo; (2) album colorem traho. *Eis ἄγγυ' ἀφροδισαίος δάμο Διωνύσου πολυγυθῆος, Hesiod.*
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, apum referens, in apue modum albidus. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, adv. natura inhabili; (2) male temperata. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, part. perf. pass. v. ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. et φροδισαίος, vocem edo.
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, defectus vocis; (2) silentium: Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, mutus, voce destitutus. Ex α priv. et φροδισαίος, vocem.
 Ἀφροδισαίος, adv. tacite, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, non deprehensus in furto; (2) non deprehensus in fraude quæcunque. Ex α priv. et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, I. sing. imperf. ind. act. verbi ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, adv. separatim. Ab ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) mysteria religionis Christianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. et φροδισαίος, illumino.
 Ἀφροδισαίος, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, epith. *Cereris, Ar. Schol.*
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ἡ, et Ἀφροδισαίος, idem.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ἡ, hinnulus. Θάμβος, ὅταν ἀφροδισαίος πτερόεντος ἀπταγῆς... φροδισαίος, stupendum est quando hinnulo pennati attagens insilium, *Oppian.* *Cyneget.* 2, 426.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ὄν, et Ἀφροδισαίος, Achaicus, pertinet ad Achaos.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ὄν, Achaus, Achivus.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, efferentis, freno carens.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, idem.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α priv. et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ὡ, f. ἦσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. Ab
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α priv. et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, idem. Ἀφροδισαίος ἀπιδίων, sine seuto ferreo, *Soph.* *Æd.* *Tyr.* 191.
 Ἀφροδισαίος, ονος, ὁ ἢ ἡ, stupidus, *Sidyl.* Ex ἀφροδισαίος (2) et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, pauper, *Anac.*
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas; (2) cista frumentaria.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi; qui hiescere non potest, silentio defixus. Ab α priv. et φροδισαίος (3) a int. valde hians, vastum hiatum habens, unde et (4) non tectus, de ædificio; (5) vastus, immensus. Hinc
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, immensa vastitas.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis; (2) ineffigatus, informis. Ex α et φροδισαίος.
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, vallo non munitus. — καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτὸ Κάισαρος, ἀφροδισαίος ὄν, διασπάζειν, *App.* *Boll. Civ.* 2, 75. Ex α priv. et φροδισαίος, vallo munito.
 Ἀφροδισαίος, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, ingratus, insuavis, invenustus, illepidus, insulcus, molestus; (2) tristis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor.
 Ἀφροδισαίος, ὡ, f. ἦσω, ingratus sum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obsequior; et (3) in passivo, non accipio debitam gratiam, ingratus alicuique experior. Ἀφροδισαίος πρὸς τὸς φίλους ἀδικῶν ἴσος, *Xen.*
 Ἀφροδισαίος, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab
 Ἀφροδισαίος, ας, ὁ ἢ ἡ, ingratus, beneficii immemor; (2) ingratus, injucundus. (2) ἀφροδισαίος ὄλοντο, invisus pererat, *Eurip.* *Med.* 659.
 Ἀφροδισαίος, adv. ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter.
 Ἀφροδισαίος, ἡ, ἡ, ingratus animus. Ab ἀφροδισαίος (nisi

(nisi vitiosa sit ea lectio pro ἀχαριστία, Ion. pro ἀχαριστία, Ern.)
 Ἀχαριστία, adv. ingrato animo.
 Ἀχαριστώτος, ον, invenustus, indecorus. Ab α et χαριστώ.
 ἈΧΑΪΤΗΣ, υ, ὁ, achates, gemma.
 Ἀχι, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. et contr. pro ἤχει, ab ἤχει.
 Ἀχιλος, υ, ὁ, ἡ, labii carens; (2) qui sine ora sive margine est.
 Ἀχιμαντος, υ, ὁ, ἡ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α priv. et χίμα.
 Ἀχιμαστος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀχιε, εος, ὁ, ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. et χίμα, manus.
 Ἀχιεργάγυτος, ον, immanus, sævus.
 Ἀχιεργς, εος, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀχιεργία, ἡ, οpp. χειεργία, defectus manus, tarditas manus.
 Ἀχιεργόαργυτος, ον, non cultus manu humana.
 Ἀχιερόπλστος, ον, non fictus manu.
 Ἀχιερόπλοτος, υ, ὁ, ἡ, non manu vel manibus factus; (2) non humano structus opere.
 Ἀχιεροποιήτως, adv. sine manu opera.
 Ἀχιερος, υ, ὁ, ἡ, idem quod ἤχει.
 Ἀχιερότευκτος, ον, non factus manu humana.
 Ἀχιερότυκτος, υ, ὁ, ἡ, qui nullis electus est suffragiis.
 Ἀχιερωτος, υ, ὁ, ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis; (2) manu non factus, manu non satus. Φύττω ἀχιερωτον, Soph. Œd. Col. 698.
 Ἀχιεία, part. præ. act. f. g. Dor. pro ἤχεισα.
 Ab ἀχίω, doleo.
 ἈΧΕΡΑΘΣ, υ, ὁ, spina quædam.
 Ἀχεροουσία, ἀδος, ἡ, Acherusa, infernalis, Ep.
 Ἀχεροουσία, α, ον, Acherus, Ar.
 ἈΧΕΡΩΪΣ, ἰδος, ἡ, populus alba.
 Ἀχερῶν, resonant, 3. plur. præ. ind. act. Dor. Œol. et cum ν ἐφελκ. pro ἤχῶσι.
 Ἀχερῶν, fut. εἶσα, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχερῶν, Il. 5, 869.
 Ἀχίω, ὦ, f. ἴσω, idem et ab eod.
 Ἀχίω, resono, Dor. pro ἤχίω.
 Ἀχῆν, εἶος, ὁ, ἡ, pauper, mendicis. Ex α priv. et χῆω, (vel ab α int. et χῶω, χῶναι, hisco, ut sit valde avidus, admodum famelicus, Ern.)
 Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas. Ποσσιζέη χρημάτων ἀχηνία, Œschyl. Chaph. 299.
 Ἀχίης, εἶος, ὁ, ἡ, vel potius ἀχίης, dolorificus, molestus. Ab ἄχος.
 Ἀχίης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ἀχῆν.
 Ἀχίης, Dor. pro ἤχῆσσι, ab ἀχίω.
 Ἀχίειος, ἡ, ὄν, gravis, onerosus; (2) molestus; (3) invisus; (4) laboriosus. Ab ἄχος.
 Ἀχίειος, adv. moleste, graviter.
 Ἀχίεις, ductus, a. l. part. pass. verbi ἄγω.
 Ἀχίεσι, 2. sing. f. l. ind. med. Att. pro ἀχίεση, a verbo ἀχίω, doleo.
 Ἀχίεσθῶν, ὄνος, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.
 Ἀχίεσθῆναι, adduci, a. l. inf. pass. verbi ἄγω.
 Ἀχίεσθῆς, εἶος, ὁ, ἡ, onerosus, gravis, molestus. Ab ἀχίω, (nisi potius sit ἀχίεσθῆς, ab ἄρω, apto, Ern.)
 Ἀχίεσθῆς, adv. gravate, gravatim.
 Ἀχίεσθῆμαι, dolebo, f. l. ind. med. verbi
 Ἀχίεσθῆμαι, f. εἶσθῆμαι, vel θῆσθῆμαι, gravor, pondere premer, ingemo sub pondere; (2) gravate fero, ægre et moleste fero; (3) succenseo. Ἀχίεσθῆσαι περί τινος πράγματατος. Ἀνθ' ὅταν τοῖς ἐνδὸν ἀχίεσθῆται ξυνῶν, Eurip. Med. 244. τοῖς πρίσθῆσαι, Aristoph. Ach. 62. Οὐτὼ τοῖς παιδῶν ἀχίεσθῆσαι, Soph. Phil. 961. Παλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἀχίεσθῆσαι, Aristoph. Lys. 10. Ab ἄχος.
 ἈΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus,onus; (2) dolor, gravis molestia, quasi ἄχος, κατὰ πλεονασμὸν τῷ θ. Stoici λυτὴν βαρύνουσαν definiunt, id est, ægritudinem prementem.
 Ἀχθοφορία, ὦ, f. ἴσω, onera fero, onera sustineo. Ex ἄχος et φορέω. Unde
 Ἀχθοφορία, ας, ἡ, Ion. ἀχθοφορία, molestia in oneribus ferendis, bajulatio.
 Ἀχθοφόρος, υ, ὁ, ἡ, qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius. Ex iisd.

Ἀχι, vel ἄχι, adv. facile, Suid.
 Ἀχι, ubi, Dor. pro ἤχι.
 Ἀχιλίηα, acc. sing. Ion. et Poet. pro Ἀχιλλία, ab Ἀχιλλεύς.
 Ἀχιλος, υ, ὁ, ἡ, sine succo aut nutrimento; (2) pabulo destitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intens. et χίλος.
 Ἀχιτῶν, ονος, ὁ, ἡ, qui tunicam non habet.
 Ἀχιλανία, ας, ἡ, defectus lænæ. Ab
 Ἀχιλανος, υ, ὁ, ἡ, qui est sine læna vel veste. Ex α priv. et χλαίνη.
 ἈΧΛΑΞ, ἄκος, ὁ, arena lapidosa, glareæ; (2) lapillus. Vid. κάχληξ.
 Ἀχλόητος, ον, idem quod
 Ἀχλός, ἄχλος, υ, ὁ, ἡ, virore destitutus. Ex α priv. et χλόα, herba virens.
 Ἀχλόεις, ὄσσα, εἶν, caliginosus. Ab ἀχλός.
 Ἀχλόσπεζα, ἡ, caliginosus pedes habens, Τριγῆ.
 ἈΧΑΤΣ, ὄνος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio. Hinc
 Ἀχλῶω, f. ὄωω, et ἀχλῶωω, f. ὄωω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro.
 Ἀχλῶδης, εος, ὁ, ἡ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.
 ἈΧΝΑ, vel ἀχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) spuma; (4) sordes; (5) tenuissima et minima pars alicujus rei. Sophocles pro rore usurpavit. (3) ἀλός ἀχνην, maris spumam, Il. 4, 426. Οὐρανίη ἀχνη, ros, Soph. Œd. Col. 681. Οἰνωτός ἀχνην, viam in libationibus humi sparsam, Eurip. In genere ἀχνη dicitur de rebus non coherentibus sed minutim sparsis. Ἀδιῶν χλωρῶν σίγηρι δακρύων ἀχνην, densarum lacrimarum fundit rorem, Soph. Trach. 847. Et ἀχνην, somni, apud Hippocratem.
 Ἀχνος, υ, contr. ἀχνης, υ, ὁ, ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.
 Ἀχνούμαι, f. ὄσομαι, doleo. Ab ἄχος.
 Ἀχνούμενος, præ. part. med.
 Ἀχνύς, ὄνος, ἡ, meror. Ab ἀχνομαι.
 Ἀχοῖ, Echo, dat. sing. Dor. et contr. pro ἤχοῖ, ab ἤχώ, Echo.
 Ἀχολία, ἡ, mens non biliosa, nulla bilis. Ab
 Ἀχολός, υ, ὁ, ἡ, bile seu felle carens. Ex α priv. et χολή, feli, bilis.
 Ἀχομαι, idem quod ἀχνομαι, Hom.
 Ἀχοδος, υ, ὁ, ἡ, sine fidibus. Λαροδῆ, chorda.
 Ἀχορευτος, υ, ὁ, ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. (2) ἀχορευτα φέρου' ἐνὶ δῆ, Soph. Tr. 1069. Ἀπας κιλαιδῆν ἀχορευτῆς, Eurip. Troad. 121. Ex α priv. et χορεύω, chorcas duco.
 Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commæatus seu apparatus.
 Ἀχορηγία, ας, ἡ, idem. Ex α et χορηγία.
 Ἀχορηγῆτος, υ, ὁ, ἡ, cui non subministratur, non suppedit, egens. Ex iisd.
 Ἀχορος, υ, ὁ, ἡ, idem quod ἀχορευτος. (1) ὅτι Μοῖρ' ἀχορος ἀναπίφρη, Soph. Œd. Col. 1022. (2) ἀχορος σοναχίας μέλποντο, Eurip. Andr. 1038.
 Ἀχορστας, υ, ὁ, ἡ, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. et χορσάζω.
 ἈΧΟΣ, εος, τὸ, meror, dolor, tristitia. Οὐράνιον ἄχος, æris præcipua pestis, Soph. Antig. 418.
 Ἀχρῆς, εος, ὁ, ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. et χράω.
 Ἀχρῆνης, εος, ὁ, ἡ, idem et ex iisdem.
 Ἀχραντος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 ἈΧΡΑΣ, ἄδος, ἡ, pirus silvestris; (2) fructus piri silvestris.
 Ἀχρειόγελως, ατος, ὁ, ἡ, temere vel sine causa ridens; (2) qui in re tristi ridet; (3) ineptus, stultus. Ex ἀχρεῖος et γέλως.
 Ἀχρεῖον, adv. leviter, indecore, alieno loco, inutiliter, sed eo sensu quo sæpe apud Latinos, ut apud Horatium, Multa Romæ male et inutiliter (hoc est perniciose) administrari. Ἀχρεῖον ἰδῶν, deforme tuens, fædo vultu, Il. 2, 269. Ab ἀχρεῖος.
 Ἀχρειοποιός, ἡ, ὁ, inutilia faciens.
 Ἀχρεῖος, εἶα, εἶον, inutilis; (2) ineptus; (3) cum de homine malo dicitur, verti debet maxime nequam, perniciosus, ut sercentis

in locis apud Latinos vox hæc inutilis. Ex α priv. et χρεῖα. Hinc
 Ἀχρεῖω, ὦ, f. ὄωω, inutilem reddo; et (2) in pass. inutilis fio. (2) τῆς δι' λαοῦς ἡχρεῖωκότα, reliquos inutilis futuros, Polyb. 3, 64.
 Ἀχρεῖος, adv. turpiter. Ab eod.
 Ἀχρεῖος, ἴσσα, ἦεν, inutilis. Ab eod.
 Ἀχρεῖστος, idem quod ἀχρεῖστος, Mus.
 Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab
 Ἀχρηματός, υ, ὁ, ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. et χρηματά, opes.
 Ἀχρημονία, ὦ, f. ἴσω, pecunia careo, sum inops. Ab ἀχρημων. Unde
 Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus.
 Ἀχρημων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod ἀχρηματός. Ἐν μὴτ' ἀχρημων ξὺν τέκνοιον ἐπίσθης, Eurip. Med. 461.
 Ἀχρεῖς, εἶς, inutilis, molestus, E. M.
 Ἀχρησία, ας, ἡ, idem quod ἀχρησία.
 Ἀχρησίμος, ον, inutilis.
 Ἀχρησία, ὦ, f. ὄωω, p. ἡκα, inutilis sum; (2) inusitatus sum.
 Ἀχρησία, ας, η, inutilitas; (2) desuetudo, omisio usurpationis. Ab
 Ἀχρηστος, υ, ὁ, ἡ, inutilis, incommodus; (2) inusitatus; (3) improbus.
 Ἀχρησῶς, adv. inutiliter; (2) inusitate.
 Ἀχρει, vel ἀχρει, adv. dicitur ut μέχρη, q. v.
 Ἀχρεῖστος, υ, ὁ, ἡ, non unctus, non illitus.
 Ἀχρεῖω, f. ἴσω, et ἀχρεῖωω, sum coloris expers; (2) nativum colorem amisit; (3) sum pallidus. Ab ἀχρεος.
 Ἀχρεῖα, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amisso colore privato. Ab eod.
 Ἀχρεῖος, ον, exanguis, coloris expers.
 Ἀχρεῖος, υ, ὁ, ἡ, expers temporis, æternus.
 Ἀχρεῖος, adv. sine tempore, citra temporis principium; (2) subito, statim.
 Ἀχρονοτελής, εος, ὁ, ἡ, celeriter seu subito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. et χρονοτελής, tempus tero.
 Ἀχρεος, contr. ἀχρεως, υ, ὁ, ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amisit, decolor. A χροῖα.
 Ἀχρῶσπεπλος, υ, ὁ, ἡ, carens veste aurea.
 Ἀχρῶστος, υ, ὁ, ἡ, auro carens, pauper.
 Ἀχρωματίστος, υ, ὁ, ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex χρωματίζω.
 Ἀχρωμος, υ, ὁ, ἡ, idem; (2) turpis, impudicus. Ἦν γὰρ αὐτῶ ἡ ἐργασία ἀχρωμος, de lenona. Arctmidor. 4, 43. A χρωῖα, color.
 Ἀχρωστος, υ, ὁ, ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. et χρωῖω.
 Ἀχρῶτος, υ, ὁ, ἡ, exsuccus; (2) insipidus; (3) fatuus. Ex α priv. et χυλός, succus.
 Ἀχρῶτος, υ, ὁ, ἡ, idem.
 Ἀχρῶματος, ον, idem. Ab α et χρωῖω.
 Ἀχρῶντος, υ, ὁ, ἡ, longe lateque et in multis partes fusus, copiose fluens. Ex α intens. et χρῶω, fundo.
 Ἀχρῶντος, η, ον, e paleis constans.
 Ἀχρωμαῖ, ἄς, ἡ, acervus palearum. Ab ἀχρωον.
 Ἀχρωδοάκη, ης, ἡ, locus ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἀχρωον et δέκομαι, pro δέχομαι, recipio.
 Ἀχρωδοάκη, ης, ἡ, idem.
 ἈΧΤΡΟΝ, υ, τὸ, palea, acus, festuca; (2) folliculus tritici.
 Ἀχρῶστρη, εος, ὁ, ἡ, paleam terens. Ex ἀχρωον et τρίω, tero.
 Ἀχρωσφάγεια, paleas comedo.
 Ἀχρωῖα, f. ὄωω, paleis sterno et respergo; (2) paleis immisceo. Ab ἀχρωον.
 Ἀχρωσίδες, αἰ, paleole, Ep.
 Ἀχρωῖδης, εος, ὁ, ἡ, acerosus. Ab eod.
 Ἀχρωῖον, ἄνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum; palearium, Arist. Ab eod.
 Ἀχρῶσις, εως, ἡ, qu. dic. paleatio, constructio quæ fit paleis. Ab ἀχρωῖω.
 Ἀχῶ, Echo, Dor. pro ἤχώ.
 Ἀχῶντος, υ, ὁ, ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. et χωνεῖω, conflo.
 ἈΧΩΠ, ἄρος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis.
 Ἀχῶρητος,

Ἀχάρετος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, qui capi seu comprehendendi non potest, immensus. Ex a priv. et χωρίζω, separo.
 Ἀχάρετος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, inseparabilis. Ex a priv. et χωρίζω, separo.
 Ἀχωρίσως, adv. inseparabiliter, indivise.
 Ἀχωρος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, qui sine loco est, extorris, cui igni et aqua interdictum est.
 ἈΨ, adv. retro, retrorsum, in aversum; (2) rursus, iterum; (3) ἄψ δ' αὐτίς, rursus autem.
 Ἀψάλακτος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, qui tactus non est; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis.
 Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, Aristoph. Lys. 270. Ex a et ψάλλω, scilicet.
 Ἀψαλτος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, fidium pulsu vel cantu carens; qui cani ad fides nequit. Ex a priv. et ψάλλω.
 Ἀψυμάδης, ἄ, ὁ ἕ ἡ, arenis carens, non sabulosus.
 Ἀψυμμιός, ἄ, ὁ ἕ ἡ, idem.
 Ἀψυμ, teligisti, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Dor. pro ἡψω, a verbo ἄπτω, tango.
 Ἀψυσθαί, teligisse, a. 1. inf. med. v. ejusd.
 Ἀψυστώ, ἄ, f. ἡσω, non tango, non attingo: Ἀψυστί, adv. citra tactum. Ab
 Ἀψυστος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit (3) ἄψυστος ἔρχεσθαι, Soph. Œd. Tyr. 969. Ex a priv. et ψύω, tango.
 Ἀψυγής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, irreprensus. Ex a priv. et ψύω, reprehendo.
 Ἀψυγής, Ion. ἀψυγής, sine reprehensione.
 Ἀψυκτος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, idem et ex iisd.
 Ἀψυδέα, ἄ, ἡ, veracitas, veritas.
 Ἀψυδέω, ἄ, f. ἡσω, verum dico, non mentior.
 Ἀψυδέως, adv. Ἀψυδέως, Ion. vere, citra mendacium. Ab
 Ἀψυδέης, ἴος, ὁ ἕ ἡ, mentiri nesciens, verax; (2) certus, de rebus.
 Ἀψυεστῶ, ἄ, f. ἡσω, non mentior, veritatem loquor.
 Ἀψυεστος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ex a priv. et ψυδέω.
 Ἀψυεφής, ἴς, curis vacuus, Hes.
 Ἀψυκτος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, non rarus; (2) non deterius; (3) durus, non emolitus. Ex a priv. et ψύχω, rado.
 Ἀψυκλῆφθης, ἄ, ὁ ἕ ἡ, intactus; (2) non bene ponderatus et consideratus.
 Ἀψυφρίστος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, qui non tulit suffragium; (2) non computatus. Tò ἀψυφρίστων, lex naturæ, quæ non hominum suffragiis nititur, sed constans et sempiterna est. Ὁ κατέχων τὸ ἀψυφρίστων γνάμψι, ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν, Theologus nescio quis apud Suidam. Ex a priv. et ψυφρίζω.
 Ἀψυφρος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, suffragio carens.
 Ἀψυφροφρόνητος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, qui nondum suffragium tulit. Ex ἀψυφρος et φροσύνη, fero.
 Ἀψυφροδιδής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, in modum apsidis formati seu structus. Ex ἀψύς et εἶδος.
 Ἀψυκάδιος, ὄν, vim habens animum movendi. Ex ἄπτω et καρδιά.
 Ἀψυκρία, ἄ, ἡ, fastidium. Ab
 Ἀψυκροσύνη, ἄ, ὁ ἕ ἡ, fastidiosus. Ex ἄπτω et κρόσος.
 Ἀψυκτός, ὄν, non nudus, vel glaber, Hes.
 Ἀψυμάχῳ, ἄ, f. ἡσω, velitor, proloquo pugnae.
 Ἀψυμάχῳ, ἄ, ἡ, velitaris pugna, velitatio; (2) quælibet rixa. Ab
 Ἀψυμάχος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, pugnam leviter attingens; veles, quæ accendens pugnam; (ex ἄπτω, accendo, et μάχη, non ab ἄπτωμαι, attingo, Ern.)
 Ἀψυμίσια, ἄ, ἡ, odium vel simulas non diuturna. Ex ἄπτωμαι et μίσος.
 ἈΨΥΓΝΩΝ, ἄ, τὸ, absinthium, herba amara. Angl. wormwood. Hinc
 Ἀψυγνίτης, ἄ, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum.
 Ἀψυγνός, ἄ, ὁ, absinthium.
 Ἀψύς, vel ἀψύς, ἴδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) testudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Dicuntur item ἀψύδες circuli in stellis, teste Plinio libro secundo. Ab ἄπτω, neclo.

Ἀψύς, ἴος, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἄπτωμαι, tango.
 Ἀψυχολός, ἄ, ὁ ἕ ἡ, cui fel facile exardescit, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἄπτω et χολή.
 Ἀψυγος, ὄν, in quo nil reprehendi potest.
 Ἀψυγώς, adv. sine reprehensione.
 Ἀψυρόν, adv. retro, retrorsum; (2) iterum.
 Ἀψυρόσως, contr. ἀψυρόσως, ἄ, ὁ ἕ ἡ, retrograda seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἀψυ et ῥόος, fluentium.
 Ἀψυρόσως, ἄ, ὁ ἕ ἡ, retrogradus, retro vestigia referens. Ὅδ' ἐκ δόμων ἀψυρόσως εἰς δέον περὶ, Soph. Antig. 386. Ex iisd.
 Ἀψυος, ἴος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἄπτω, connecto.
 Ἀψυφρητί, adv. sine strepitu; Antonin. 1, 6: sed in sensu metaphorico. Ab
 Ἀψυφρητός, ἄ, ὁ ἕ ἡ, nullum edens sonum vel strepitum. Ἀψυφρητός δὲ εἰς κοκκυμάτων, Soph. Aj. 321. Ex a priv. et ψυφίω.
 Ἀψυφρος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, idem.
 Ἀψυφρακίος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, non infestatus pustulis quæ ψυδρακίς dicitur.
 Ἀψυκτος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non sentit. Ex a priv. et ψύχω, refrigero.
 Ἀψυγαργήγος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, non jucundus.
 Ἀψυχία, ἄ, f. ἡσω, p. ησω, animæ expers sum; (2) animo linquor, exanimor:
 Ἀψυχία, ἄ, ἡ, exanimatio; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab
 Ἀψυχος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus; mortuus. Ἀψυχοίσι εὐκίτοις εἰδωλοῖσι, Apoll. Rhod. 4, 1280. Τῶν δὲ πρὸ αὐτῆς συγγραφῶν καὶ τῶν ἰσοκρίτων ἀψυχῶς ὡς πρὸ εἰσαγόντων τὰς συγγραφάς, Marcellin. in Vila Thucydid. Ψυχὴν ἀψυχον ἔχοντα, animam inanem, Aristophanis Ran. 1334 (1370). Ex a priv. et ψυχή.
 ἈΩ, f. ἀήσω, (et αἴω, f. ἄσω, αἴσω, ἀήσω,) flo, spiro; (2) dormio, quiesco. (2) νύκτα μὲν ἄεμασεν προ ἡσάμοιο, per noctem dormivimus, Odys. 3, 151. Πολλὰς νύκτας ἀεκιλίω ἐνὶ κοίτῃ ἄσω προ ἡσάω, quievi, Id. 19, 341.
 Ἀώδης, ἴος, ὁ ἕ ἡ, inodorus, non olens. Ex a priv. et ὄζω, oleo.
 Ἀώθεν, mane, Dor. pro ἡώθεν, Theoc. 15, 132.
 Ἀωρία, ἄ, f. ἡσω, non custodio, negligo.
 Ἀωρί, adv. interpestitivo.
 Ἀωρία, ἡ, intempestivitas, immaturitas.
 Ἀωρόλιος, ὄν, cui cutis intempestive lævis et glabra fit, Suid.
 Ἀωρος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, intempestivus, act. et pass. (2) indecorus; (3) difficilis custoditu; (4) non curans, negligens. Ex a priv. et ἄωρα, tempus, sive ἔρος, custos, vel ἄωρα, cura.
 Ἀωρίος, idem.
 Ἀωρόνυκτος, ὄν, media nocte veniens, abiens, &c.
 Ἀωρότακος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, immaturo seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος et τόκος.
 Ἀωρος, Il. 3, 272, pependerit, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. per Syncop. et Ion. pro αἰώρητο, a verbo αἰώρω, sursum volo.
 Ἀώς, αἰωρός, Dor. pro ἡός.
 Ἀωτίνα, f. εἴσω, flores decerpo; (2) carpo, ut somnum. Ab
 Ἀωτία, ἄ, f. ἡσω, idem. Ab
 ἈΩΤΩΝ, ἄ, τὸ, flos; (2) prasantissimum jusque rei; (3) translate lana. (S) εὐσφρόφω οἶος ἄωτω, Il. 13, 599. Φωνικῶ οἶος ἄωτω, Theocrit. Idyll. 2, 2.
 Ἀωτος, ἄ, ὁ, idem.
 Ἀωτος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, aures non habens; (2) ansa carens. Ex a priv. et ἔς, ἄτος.

B

B Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis significans duo, et cum lineola inferne posita, β̄, duo millia. B̄, incede, 2. sing. a. 2. imperat. Dor. et per Aproc. pro βῆθ, a βαίω, eo.

BAAPAZ, radix quædam.
 Βαβάζω, f. ἴσω, vel ἄσω, idem quod βαμβαίνω, Gl. V. βαβάζω, lallare. A βάζω.
 ΒΑΒΑΙ, interjectio admirantis, papæ! (2) βαβαί, βαβαυαί, idem.
 Βαβαυαί, ὁ, idem quod βάβαζ, Aristoph.
 Βαβούπησ, ἄ, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) insanus; (3) saltator. A βαβάζω.
 Βαβάλων, ἄ, τὸ, cunabula. A βάβαλον.
 Βαβαλιστήρια, ὄν, τὰ, cunæ. A præc.
 Βάβαλον, ἄ, τὸ, pudenda, scu βάρβαλον.
 Βαβαί, ἄκος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde βάζ, et per reduplicationem βάβαζ.
 Βαβάζαι, saltare, Hes.
 Βαβράδων, ὄνος, item βαμβραδών, et βεβραδών, stridulus. Ex βαβράζω, strideo; proprie de cantu cicadarum, turdorum, &c. Ex βράζω, Ern.
 Βαβρικός, vel βαβρηικός, gingivæ, Hes.
 Βάγμου, ἄτος, τὸ, sermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.
 Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Persica.
 Βάδων, pedetentim, Dor. pro βάδν.
 Βάδας, ὁ, cinædus, Hes.
 Βαδδίν, linea vestis, stola. Vox Hebraea.
 Βάδδομαι, V. L. βάδομαι, Hes. deligo.
 Βάδν, adv. pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίω.
 Βανζόντι, Dor. pro βαδίζωσι.
 Βαδίζω, f. ἴσω, p. ἴω, vado, eo. Βαδίζω δδόν, δδών, πρὸς, ἐπί, εἰς οἰκίαν εἰς τὸ πολιτεύμα, se conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἀπάση τῇ στρατείῃ βαδίζω ἐπὶ τὴς πολέμους, Luc. Διὰ ταῦτα τὸν βάδων βαδίζομαι, Aristophanis Av. 42. Ab eod. seu a βάδος.
 Βαδίζω, 1. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro βαδίσω.
 Βαδίσωμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. Att. pro βαδίσωμαι.
 Βαδίσαις, ἴος, ἡ, ambulator, ingressus, A βαδίζω. Hinc
 Βαδίσμα, ἄτος, τὸ, gressus, incessus:
 Βαδίσμος, ἄ, ὁ, idem et ab eod.
 Βαδίσματίας, ὁ, idem quod βαδίστικός.
 Βαδίστιον, adv. posit. eundem est, Aristoph. Ran. 671. Ab eod.
 Βαδίστης, ἄ, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.
 Βαδίστικός, ἡ, ὄν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.
 Βαδίστος, ἡ, ὄν, per quem incedi potest.
 Βαδῶ, ideo, futur. idem ac βαδίσωμαι, et eadem dialecto formatum in activo.
 Βάδος, ἄ, ὁ, iter; (2) gressus. Ab eod.
 ΒΑΩ, f. ἄσω, et ἄσω, loquor, dico.
 Βαβένω, acc. sing. Ion. pro βαβείω, a βαβύς.
 Βαβεί, profundo, dat. sing. contr. pro βαβεί.
 Βαβύσσω, dat. plur. Ion. et Poet. pro βάβωσι, a βάβω, eo.
 Βαβύς, adv. profunde, alte; (2) graviter.
 Βαβυηδόν, adv. gradatim. A βαβύς.
 Βαβύς, ἴδος, ἡ, gradus; (2) basis. Ab eod.
 Βαβύς, ἄ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio penitentium. A βαβύς, scandō.
 ΒΑΘΟΣ, ἴος, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intinuos; (3) acies militaris; (4) magnitudo quælibet; (5) solertia, prudentia singularis, patientia; (6) eis βάθος, penitus, introrsum, alte; item omnino.
 Βαθράδιον, ἄ, τὸ. Dim. ex
 Βαθρα, ἄς, ἡ, scala domus vel navis. A βαίω.
 Βαθραία, ἡ, idem quod βάθρον, Esch.
 Βαθρον, ἄ, τὸ, scala; (2) fundamentum, basis; (3) scamnum, subsellium. Ab eod.
 Βαθύαγκής, ἴος, ὁ ἕ ἡ, altas valles habens. Ex βαθύς et ἄγκος.
 Βαθύνης, ἴς, longe vel graviter spirans, Nic.
 Βαθύβελος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, profundū consilii, prudentissimus. Ex βαλή, consilium.
 Βαθύγειος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, cujus solum profundum est; fertilis, pinguis. Ex γῆ.
 Βαθύγενεος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, prolixam barbam habens, egregie barbatus. Ex γένιον.
 Βαθύγειος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, idem quod βαθύγειος.
 Βαθύγειος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, protractam scnetuctum agens; decrepitus senex. Ex γήρας.
 Βαθύλωστος, ἄ, ὁ ἕ ἡ, eloquens. Ex γλωσσα.
 Βαθύνοφος, S 2

Βαθύνοφος, ον, profundam caliginem habens, *Nax*.
Βαθύνομωμος, ονος, ὁ ἐξ ἧ, homo abstrusi ingenii et consilii; taciturnus. Ex γνάμωμ.
Βαθύνητος, υ, ὁ ἐξ ἧ, βαθυδίνις, profundus vortices habens; altus, de flumine. Ex δίνη.
Βαθύδοξος, υ, ὁ ἐξ ἧ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex βαθύς et δόξα, gloria.
Βαθύζανος, υ, ὁ ἐξ ἧ, late cinctus, latum et pulchrum cingulum grens, *Honi*. Ex ζώνη (et ex eo, summi ordinis et clarissimi generis foemina, *Ern.*).
Βαθύζάνωος, acc. pl. *Dor.* pro βαθύζανος.
Βαθύορεξ, τρέχος, ὁ ἐξ ἧ, bene lanatus, comatus.
Βαθυκαμπής, ἴος, ὁ ἐξ ἧ, valde curvus. Ex καμπή.
Βαθυκίτης, ἴος, ὁ ἐξ ἧ, piscosus; (2) profundus, altus; (3) in profundis recessibus ceteros habens. Ex βαθύς et κίτος.
Βαθυκλήτης, ἴος, illustris. Ex κλέος.
Βαθυκλήτος, υ, ὁ ἐξ ἧ, opulentus.
Βαθυκόλιπος, υ, ὁ ἐξ ἧ, profundum sinum habens; (2) magnos sinus habens, de veste.
Βαθυκόμης, υ, ὁ ἐξ ἧ, bene comatus. A κίμη.
Βαθυκρημένος, υ, ὁ ἐξ ἧ, profunda praecipitia habens.
Βαθυκρηπίς, ἴδος, ὁ ἐξ ἧ, profundum fundamentum habens.
Βαθυκτιάνος, υ, ὁ ἐξ ἧ, praedives.
Βαθυκίμων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, habens undas profundas. Ex κίμη.
Βαθύλιμος, υ, ὁ ἐξ ἧ, laeta pasqua habens:
Βαθύλιμων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, idem:
Βαθύλιος, υ, ὁ ἐξ ἧ, ferax, fertilis. Ex βαθύς et λίος.
Βαθύμαλλος, υ, ὁ ἐξ ἧ, villosus.
Βαθυμίτης, υ, ὁ ἐξ ἧ, prudentissimus. Ex μῆτις.
Βαθύνης, υ, idem quod βαθύφρων, epith. Nestoris, *Er.*
Βάθυνοις, εως, ἧ, excavatio. A
Βάθυνο, f. υνά, p. γγκα, excavo, profundum facio. A βαθύς.
Βαθύζυλος, υ, ὁ ἐξ ἧ, opacus, densus arboribus. Ex ζύλον.
Βαθυπέδιος, υ, ὁ ἐξ ἧ, seu βαθυπέδιος, ἴα, ιον, latum campum seu planitiam habens.
Βαθυπέλιμος, altisoleatus, de calceo. *Βαθύπελιμος* εὐμείρος, calceus altisoleatus, *Anthol.* 3, 339, sic legendum.
Βαθυπέπλος, ον, promissum peplum habens, *Call.*
Βαθύπικρος, υ, ὁ ἐξ ἧ, valde amarus.
Βαθυπλεκής, ἴος, ὁ ἐξ ἧ, valde nexus, perplexus. Ex βαθύς et πλέκη, nectō.
Βαθυπλόκαμος, υ, ὁ ἐξ ἧ, comam densis cincinnis nexam habens.
Βαθυπλόσιος, υ, ὁ ἐξ ἧ, praedives.
Βαθυπλοτος, υ, ὁ ἐξ ἧ, idem.
Βαθύσπρος, ον, longe seu valde spirans, *Nic.*
Βαθυπάλαιμος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui magnum et grave bellum movet.
Βαθυπύραρος, ἦ, navis alta prora.
Βαθυπύργων, ὁ, valde barbatus.
Βαθυπέριταω, gen. sing. *Aeol.* pro βαθυπέριτω, a *Βαθυπέριτω*, υ, ὁ ἐξ ἧ, profunde flucus, profundum alveum habens. Ex βαθύς et πέτω.
Βαθυπέριταω, ας, ἦ, radicis profunditas:
Βαθυπέριτος, υ, ὁ ἐξ ἧ, altas radices habens.
Βαθυπέρος, contr. *Βαθυπέρος*, υ, ὁ ἐξ ἧ, profunde fluens. Ex βαθύς et πέτω, *Fluo.*
Βαθυπέρωχος, ον, profundam scissuram habens, *Call.*
Βαθύς, εἶα, ὄ, profundus; (2) longus et extremus; (3) crassus; (4) plenus; (5) in compositione, profundus, magnus, gravis. *Compt.* *βαθύπτος*, *βαθύων*, et *βάσων*. *Supert.* *βαθύτατος*, et *βάσιος*. *Ἔς* *βαθύ* τῆς *ἡλικίας*, in extrema senectute, *Aristoph.* A βάθος.
Βαθυκάφης, ἴος, ὁ ἐξ ἧ, alte effossus. Ex βαθύς et σκάπτω.
Βαθύκιος, υ, ὁ ἐξ ἧ, umbrosus. Ex σκία.
Βαθύκοπιλος, ον, altas rupes habens.
Βάθυμα, τὸ, profunditas, altitudo. A βαθύς.
Βαθύπρος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui profunde seritur; (2) in quo profundae sationes fieri possunt.

Βαθύσιενος, υ, ὁ ἐξ ἧ, cui altum est pectus; (2) profundus habens recessus. Ex ἔστρον.
Βαθυστρίγξ, γος, ὁ ἐξ ἧ, fulcimentum profundum habens, alte defixus. A στρίγξ.
Βαθύστρομος, ον, altas fauces habens. A στρομα.
Βαθύστρωτος, υ, ὁ ἐξ ἧ, alte stratus, molliter stratus. Ex στρώνωμι, sterno.
Βαθύσχοινος, υ, ὁ ἐξ ἧ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.
Βαθυτέμων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, profundus, ingent, ad profundum depressus, epith. navis. *Καίης* κιν κατὰ γαίαν ἱμεν βαθυτέμονα ἦσα, *Orpian.* *Cyneget.* 2, 87.
Βαθύτης, πτος, ἦ, profunditas. A βαθύς.
Βαθύτρηχος, υ, ὁ ἐξ ἧ, villosus, multos et prolixos capillos habens. A τρηξίς.
Βαθύθρος, ον, altus, de puteo. Ab ἕδωρ.
Βαθύυπτος, alto mersus somno, *Nic. Ther.* 394.
Βαθύφρων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, profunda mente praeditus, callidus, prudens. Ex φρήν.
Βαθύφυλλος, υ, ὁ ἐξ ἧ, densa folia habens, frondosus. Ex φύλλον.
Βαθύφρονος, υ, ὁ ἐξ ἧ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex φωνή.
Βαθυχαΐος, ον, valde nobilis. *Ἄγιος* ἐγὼ *βαθυχαΐος*, *Aeschyl. Supplic.* 865. Ex χαΐος.
Βαθυχαιτίης, ἴσσα, εν, idem quod *βαθυχαιτίης*. *M. Mus.*
Βαθυχαιτίης, υ, ὁ, qui densam habet caesariem. Ex χαιτίη, coma.
Βαθύχελος, υ, ὁ ἐξ ἧ, profunda habens labia.
Βαθυχέμων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, profundae effusionis, *Procl.*
Βαθύχθων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, fertilis, pinguis.
Βαθυχρημίων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, opulentissimus, *Man.*
Βαθυχρῆτος, contr. *βαθύχρητος*, υ, ὁ ἐξ ἧ, profunde coloratus, qui denso et saturo est colore. Ex βαθύς et χρῶμα, color.
Βαῖν, *iverint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. *per Synop.* pro *βαίνασαν*, a verbo *βαίνω*, eo.
Βαϊνός, υ, ὁ ἐξ ἧ, palmeus. A βαιών.
ΒΑΙΩΝ, f. βήσω, vel βήσωμαι, p. βέσηκα, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coeo, inco, de animalibus; (4) *in perf.* etiam, situs et fixus sum, fundatus sum. *Βαῖν* ἐπὶ *σμηροῦ*, basin exiguum habere; *in ῥυθμῶ*, πρὸς *ῥυθμῶν* μεγάλα, ἴσα, ἄβρα, superbe, aquis passibus, molliter; *εἰδ*, bene succedere; *ἄνωδρα* ἐπὶ *τὰς* *καμήλας* ἔθηκεν, imposuit; *βελήνι*, ἐν *δάπτει*, fundata. *Ὅν* δὲ *πάλοι* *ἐν* *ἔξοτι* *δέδοικ* ἐγὼ *μή* *μοι* *βεθήκοι*, mortuus sit, *Soph. Phil.* 491.
Βαῖον, υ, τὸ, Dim. a βαῖς.
Βαῖον, adv. *paullisper*, parum. A
ΒΑΙΟΣ, ἄ, ὄν, parvus, modicus, paucus, unus.
Βαῖοφόρος, υ, ὁ ἐξ ἧ, palmifer. Ex βαιών.
ΒΑΐΤΣ, ἦ, ramus palmæ.
ΒΑΙΤΑ, ns, ἦ, lana consuta ex corio seu pelibus, *Dor.*
Βαῖφόρος, υ, ὁ ἐξ ἧ, idem quod *βαῖοφόρος*.
ΒΑΙΩΝ, ὄνος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias βλίνος dictus.
ΒΑΚΑΝΟΝ, υ, τὸ, raphani sive brassicæ semen.
ΒΑΚΗΑΟΣ, υ, ὁ, homo magnæ staturæ, sed excors et effeminatus; (2) eunuclus, spado; (3) mollis.
Βακίξω, de *Bacide* loqui seu *Bacidem* crepare, *Aristoph.*
Βακκῆσιον, υ, τὸ, unguentum ex baccari. A
ΒΑΚΚΑΠΙΣ, εως, ἦ, baccar, seu baccaris, herba odorata.
Βακτηρέω, f. εἶσω, baculo nitor. A
ΒΑΚΤΗΡΙΑ, ας, ἦ, baculus, scipio.
Βακτηῖον, υ, τὸ, idem.
Βακτηῖδιον, υ, τὸ, bacillum.
Βάκτρουμα, ἄτος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipse, quo nitimur. *Τί* *με* *βακτηρέω* *μασι* *τυφλῶ* *ποδῶ* *ἐξάγαγε* *εἰς* *φῶς*; *Eurip.* *Phan.* 1534. A
Βακτηρέω, fut. εἶσω, idem quod *βακτηρέω*.
Βάκτρον, υ, τὸ, idem quod *βακτηῖον*.
Βακτροπροσαίτης, epith. Cynici, baculum gestantis et mendicantis.

Βακχέσραχος, sic vocabatur Dionysus in sacrificiis.
Βακχία, ας, ἦ, lacclatio. A *Βάκχος*.
Βακχίον, υ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Βακχίσιος, εἶα, εἶον, furore Bacchico afflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; sed subst. ὁ, Bacchicus, pes poeticus syllaba brevi et duabus longis constans. *Εἰς* *τε* *βακχίον* *πιστῶν*, et cum se inebriasset, *Eurip.* *Phan.* 21.
Βακχισιώτας, υ, ὁ, *Dor.* pro *Βακχισιώτης*.
Βακχισιώτης, υ, ὁ, bacchans, bacchator. *Ἦν* ὁ *βακχισιώτας* *ἀπὸ* *Διόνυσος* *ἡμεῖστέ*, ubi bacchans semper Dionysus inambulat, *Soph.* *Ed. Col.* 678.
Βακχισμάτα, ον, τὰ, Bacchanalia:
Βάκχυν, ὁ, Bacchus, *Orph.*
Βακχισίμων, τὸ, bacchatio. *Τὸ* *γὰρ* *βακχισίμων* *μαντικὴν* *πολλὴν* *ἔχει*, *Eurip.* *Bacch.* 298.
Βάκχυνσιος, εως, ἦ, Bacchatio. *Πικρὸν* *βάκχυνσιον* *ἐν* *ὄψε* *ἰδῶν*, *Eurip.* *Bacch.* 957.
Βακχιστής, ἦ, ὁ, bacchicus. A *βακχισίω*.
Βακχιστικός, ἦ, ὄν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.
Βακχισύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.
Βακχισύω, f. εἶσω, bacchor, orgia celebros; (2) exagito: *βακχισύωμαι*, furiosus sum. (2) *αὐταῖ* *σε* *βακχισύωσι* *συγγενεῖ* *φίλοι*, *Eur.* *Or.* 411. *Βεβάκχυνται* *μανίας*, furoribus exagitur, *Id.* *ibid.* 833.
Βάκχη, ns, ἦ, furore percita; (2) sacerdos Bacchi.
Βακχία, ας, ἦ, debacchatio, insania.
Βακχιάδαι, οί, Bacchiadae, Milesii, item Corinthiū, sic dicti a Baccho, *Ar.*
Βακχισίω, Bacchor.
Βακχικός, ἦ, ὄν, Bacchicus:
Βακχικῶς, ἦ, ὄν, et *Βάκχιος*, α, ον, idem. A
ΒΑΚΧΟΣ, υ, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) orgia celebrans; (4) coronae quoddam genus.
Βακχόδης, rerum Bacchicarum peritus. *Κατασχῶ* *βασιλεία* *τῆς* *χώρας* *Σπαρτιέμης*, *τὸν* *ἱταίω* *ἔνα*, *τὸν* *Βακχισίωσαν*, *Att.* *Ind.* 8.
Βάκχων, ονος, ὁ, Bacchulus. Dim. a *Βάκχος*.
Βάλλανόρα, ας, ἦ, clavis, qua inmissa in βάλαων ipse extrahitur, *Ern.*
ΒΑΛΑΝΕΪΟΝ, υ, τὸ, balineum, balneum.
Βαλανεύς, εως, ὁ, balneator. A *πρᾶξ*.
Βαλανύτρια, ας, ἦ, balnatrix.
Βαλανεύω, f. εἶσω, aquam in balneo administro; (2) servio, ministro. *Ἄλλ'* *εἰ* *ταῦτα* *δοκεῖ* *κἀγὼ* *μαντῶ* *βαλανεύσω*, *Aristoph.* *Pacc.* 1112.
Βάλλανόρα, ὦν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A *βάλλανος*.
Βαλανθοφάγιω, glandibus vescor.
Βαλανθοφάγος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex *βάλλανος* et *φαγίω*.
Βαλανθοφόρος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui glandes fert, glandifer. Ex eod. et *φῶω*.
Βαλαντίω, f. ἴσω, glandes excutio; (2) glandem sedi subijcio. A *βάλλανος*.
Βαλλάνος, ἴνη, ἴνον, qui e glande fit.
Βαλανίς, ἴδος, ἦ, balneatrix.
Βαλανίτης, υ, ὁ, glandem referens.
Βαλανόκη, ns, ἦ, foramen vectis (*μοχλῶ*) cui immittitur *βάλλανος*. A *δέχομαι*.
ΒΑΛΑΝΟΣ, υ, ἦ, glans, fructus quercus; (2) fructus similis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquaticum; (5) medicamentum in glandis forma, quod ano immittitur ad deijciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, pessulus.
Hinc
Βαλανόω, ᾧ, f. ὠσω, obice objecto, obscuro. *Νῦν* *μὲν* *γὰρ* *ἔτος* *βεβαλλάνωκε* *τὴν* *Θύραν*, *Aristoph.* *Conc.* 361.
Βαλαντιδιον, υ, τὸ, crumenula, Dim. a
ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ, υ, τὸ, crumena, marsupium.
Βαλαντιοτόμιω, crumenas seco. A
Βαλαντιοτόμος, υ, ὁ, sector crumenarum, zonarum; sacularius, manticularius. Ex *βαλλάντιον* et *τέμνω*.
Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; τὰ *βαλανώδη*, glandes, *V. L.*

ΒΑΑΑΤ΄ΣΤΙΟΝ, *α*, τὸ, flos mali silvestris Punicici.
Βαλῶν, vel βαλλῶν, **O rex**. Unde **Βαλῆναίος**, vel βαλλῆναίος, regius.
ΒΑΒΒΪΖ, ἴδος, ἡ, repagulum, locus unde ii qui cursu certant emittuntur.
Βάλε, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi βάλλω.
Βάλε, et βάλεν, domisit, 3. sing. a. 2. indic. act. Ion. pro ἔβαλε.
Βαλέων, a. 2. inf. act. Ion. et Poet. pro βαλέων.
Βαλέντι, dat. sing. f. 2. Ion. pro βαλέντι.
Βαλίω, 1. sing. a. 2. conj. Ion. pro βαλῶ.
Βαλλῆς, feceris, 2. sing. a. 2. conjunct. act.
Βαλλῆω, jucium, fut. 1. indic. act.
Βάλλος, *α*, ὄν, et βάλλος, *ία*, *ιον*, varius, maculosus; (2) velox, rapidus. **Α βάλλω**.
Βάλλω, *ε*, 2. sing. pres. conj. pass. Ion. pro βάλλω.
Βάλλω, pres. imperat. med. Ion. pro βάλλω.
Βαλλίσκω, jaciebat, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. et Poet. pro ἔβαλλετο.
Βάλλω, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἔβαλλετο.
Βάλλω, pres. imperat. med. Dor. pro βάλλω.
Βάλλω, inus, pro βάλλω unde βαλλῆσιν, et ἔβαλλεσα, *Α*.
Βάλλω, jeci, 1. sing. a. 1. ind. Ion. et Poet. pro ἔβαλλεσα, a verbo inus. βαλλίω.
Βαλλῆστος, ἡ, jactus; ut λιβῆν βαλλῆστος, *Α*θη.
Βαλλίζω, f. *ισω*, tripudio, jacto crura.
Βαλλισμός, ὅ, ἰ, tripudium. **Α** præc.
ΒΑΪΛΑ, f. βάλω, p. βέλλω, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, saucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. **Βάλλω** πίπτεις, petere; λόγους, lacessere; σκοπὸν, seu ἐπι σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere; in θυμῷ seu ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλεσθ' εἰς ἄν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῆ, apud se cogitare; τὴ ἐξ θυμῶν.
ΒΑΛΛΩΘΗ, ἡς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* STINKING HOREHOUND.
Βάλλω, 3. sing. a. 2. optat. act. v. βάλλω.
Βαλλίσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. Dor. pro βαλλίσαι, a verbo βάλλω.
Βαλλωμίνη, *ης*, ἡ, balsamine, herba quædam. **Α**
ΒΑΪΔΑΜΟΝ, *α*, τὸ, balsamum. Hinc **Βαλλωμώδης**, *ε*, ἡ, cassia quædam, odore similis balsamo.
Βάλλω, 1. plur. a. 2. conj. act. a βάλλω.
Βαλλῶ, jaciām, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.
Βάμω, incessus, gressus, Dor. pro βῆμα.
Βάμω, tinctura, Dor. pro βάμμα.
BAMBAINO, βαμβάλω, et βαμβάλιζω, tremo (labiis), strideo, ut folia vento agitata; (2) balbutio, confusum quemdam sonum edo; (3) dentibus præ metu crepito, *Hom.*
Βαμβάλιζω, tremo labiis, strideo.
Βαμβάλω, idem.
Βάμω, 1. pl. a. 2. conj. act. Dor. pro βῆμω, a verbo βάμω, *co*.
Βάμω, ἄτος, τὸ, tinctura. **Α** βάπτω, tingo.
Βαμμάτιον, τὸ, Dim. a βάμμα, *Ath.*
Βάω, iverunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. et per *Sycor.* pro ἔβασαν, a βάω.
Βάωσιω, *ας*, ἡ, ars quæ ad caminum excrementum; (2) opus quod ad ignem conficitur; (3) opificium, ars illiberalis; (4) inepta et prodiga magnificentia.
Βαωσικὸς, ἡ, ὄν, ad artifices mechanicos pertinens; (2) illiberalis. Vide *Ern.* **Α**
ΒΑΪΝΑΤΟΣ, *α*, ὁ ἢ ἡ, artifex mechanicus et illiberalis, proprieque, qui opus suum ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quærit, scellularius, sedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens. (3) ἔ γὰρ βάνασον τὴν τέχνην ἐκ τῆσάμω, *Soph.* *Aj.* 1121.
Βανασωτεχνέω, opificium exerceo.
Βανασωγέω, idem. **Α**
Βανασωγός, ὅ, ἰ, qui manu opera conficit, quæ sunt artis sedentariæ et scellulariæ. **Ε**ξ βάνασος et ἔργου, *ο* *ο* *ο*.
Βανασω, adv. more βανασωσών.
Βάπτω, nom. pl. a. 2. part. act. verbi βάω.

Βάξω, *ε*, ἡ, fama, sermo; (2) oraculum. *Ε*ὶν κατὰ Βάξω, *Apollonius Rhod.* 1, 8. **Α** βάξω.
Βαπτίζω, f. *ισω*, mergo, immergo, aqua obtruo; (2) abluo, lavo; (quibuscumque in rebus tropicè nungere dicitur Latinis, inde et pro opprimere, urgere, v. gr. tributis, are alieno; ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, significatu sacro. **Βαπτίζω** εἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* 5. **Ψυχὴ** τοῖς μὲν συμμέτροις αἰσέται σάουσι, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεσθαι, *Plut.* *de Educat.* **Τ**ῶ σίμω φερῶ βεῖωπατισμένος, *Heliod.* 2. **Τ**ῆς νῆος κινδυνώσης βαπτίζεσθαι, *Æsop.* **Α** βάπτω.
Βαπτισθῆναι, baptizari, aor. 1. inf. pass.
Βαπτισθῆσθε, 2. pl. f. 1. ind. pass.
Βάπτω, *ε*, ἡ, lavacrum. **Α** βαπτίζω.
Βάπτω, ἄτος, τὸ, immersio, tinctio; (2) baptismus:
Βαπτισμός, ὅ, ἰ, idem:
Βαπτιστήριον, *α*, τὸ, lavacrum; (2) baptisterium, locus ubi baptismus peragitur:
Βαπτιστής, ὅ, ἰ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptista. **Ab eod.**
Βαπτὸς, ἡ, ὄν, tinctus, infectus colore alioquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. (2) βαπτὸν κάλλισι μὲτὰν παγὰν, *Eurip.* *Hippol.* 123.
Βάπτω, *ας*, ἡ, tinctrix:
ΒΑΠΤΩ, f. *ισω*, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi, *in pass.* (1) ἔβαψας ἄγκυος εἰς πρὸς Ἀργείοισιν στρατῶ, *Soph.* *Aj.* 95. (2) σάμαρον ἰσορόφοι μὴ βάπτειτε, *Callim.* *Hymn.* *in Lav.* *Pall.* 45. **Βάψας** ἀρέπαιαν, *Theophr.* *Char.* 9. **Βάπτω** τι ἐξ ἕδατος ἄγκυος πρὸς Ἀργείοισιν στρατῶ, *Soph.* *Aj.* 95.
ΒΑΡΑΦΟΝ, *α*, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienses in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc
Βαράφω, ὡ, f. ὡσα, in barathrum præcipito.
Βαράφωδης, *ε*, ὁ ἢ ἡ, barathro similis; (2) profundæ altitudinis voraginosus.
Βαράφωζω, f. *ισω*, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor:
Βαράφωκός, ἡ, ὄν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. **Α** βάρβαρος.
Βαράφωκός, adv. barbare, barbarorum more.
Βαράφωσμός, mores et idioma barbarorum, adfectatio utendi moribus et lingua barbarorum. **Τ**ῶ βαράφωσμῷ αὐτῶ ἔχουσιν Ἀλιεάνδρος, *Arr.* *Hist.* *Alcc.* 7, 6. **Α** βαράφωζω.
Βαράφωσι, adv. barbaros imitando, barbarice. **Ab eod.**
Βαράφωγλωσσος, *α*, ὁ ἢ ἡ, barbare loquens.
Βαράφωγνώμων, *ωνος*, ὁ ἢ ἡ, idem quod βαράφωγμός, *Sibyl.*
Βαράφωκότονος, *α*, ὁ ἢ ἡ, a barbaris interfectus.
ΒΑΡΒΑΡΟΣ, *α*, ὁ ἢ ἡ, barbarus, pronunciatione insuavi et peregrina utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agrestis; (4) non Græcus.
Βαράφωσμία, *ας*, ἡ, vitium, cum quis linguam barbare pronunciat. **Α**
Βαράφωσμος, *α*, ὁ ἢ ἡ, qui barbare verba linguæ alicuius effert. **Ε**ξ φόμα.
Βαράφωτός, *η*, *ος*, ἡ, barbaries.
Βαράφωφωνία, ὡ, f. ἡσω, barbare loquor; (2) barbato sermone utor. **Α**
Βαράφωφωσος, *α*, ὁ ἢ ἡ, barbaram vocem habens. **Ε**ξ βάρβαρος et φωνῆ, *ο* *ο*.
Βαράφω, ὡ, f. ὡσα, barbarum reddo, effero agrestem, ferum facio; (2) barbarorum potestati subijcio. **Α** βάρβαρος.
Βαράφω, adv. barbare.
ΒΑΡΒΙΛΟΣ, *α*, ὁ, barbilus. Nomen arboris.
Βαριτίζω, f. *ισω*, barbitum pulso, barbitocano. **Α**
ΒΑΡΒΙΤΟΝ, *α*, τὸ, barbitum, instrumentum musicum multis chordis intentum.
Βάρβιτος, *α*, ὁ ἢ ἡ, idem.
Βαριτάφωδός, ὅ, ἰ, qui barbitocano.
Βάρβιτος, tardissimus, pro βράβιτος, *Hom.*
Βαριτώ, gravetur, 3. sing. pres. imperat. pass. *contr.* pro βαριτώσθω, *α*

Βάρω, ὡ, f. ἡσω, gravo, degravio, deprimo pondere. **Α** βαρῶ.
Βαρώ, adv. graviter, moleste, valde. **Ab eod.**
Βαρηκόω, difficulter audio. **Ab ἀκούω** (sed βαρηκόω melior est lectio, *Ern.*).
Βάρωμα, ἄτος, τὸ, gravitas, pondus. **Α** βαρῶ.
Βαρία, *ας*, ἡ, et Ion. βαρίω, gravitas. **Τ**ὸ βαρίως τῷ ἡρώσ, *Arct.* **Α** βάρως, pondus.
ΒΑΡΙΣ, *ος* vel ἴδος, ἡ, proprie quodvis ædificium, οικοδόμημα, respondetque Lat. mania. Deinde de variis speciebus dicitur, ut navi Ægyptiis peculiari; (2) turri; (3) domo turrita et regia; (4) muro; (5) porticu; (6) sphaera. (1) **Κ**αὶ ἔλκει τὴν βάρην, *Herodot.* 2, 96. **Βαράβω** βάρω, *Eurip.* *Iph.* *in Aul.* 297. male **Barne** *Soph.* 880. **Βαρίω**σιν πόντιαις, *Id.* *Pers.* 55.
ΒΑΡΩΣ, *ε*, ὅ, ἰ, pondus, onus; (2) inolestia; (3) auctoritas, gravitas; (4) opes, potentia. **Ε**πὶ βάρως ἀπλεστον, ad mali pondus intolerandum, *Soph.* *Trach.* 982.
Βάρωδης, gravem sonum edens, altus, profundus (de somno). **Ε**ξ ὕπνου βαρῶδης ἔγρητο θυλός, ex alto sopore expergicitor miser, *Oppian.* *Cyngnet.* 3, 421.
Βαρυαλόγος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens; item gravem dolorem inferens. Epitheton Furiarum. **Ε**ξ βαρῶς et ἀλγος.
Βαρυάλογος, *α*, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert. **Βαρυάλογος**, quæ dolorem adferunt, acerba, *Soph.* *Aj.* 200. Vide *μαργχάζω*.
Βαρυώσος, *ων*, firmiter compactus, *Hesiod.* **Ε**ξ βαρῶς et ἄρω.
Βαρυώμων, *ωνος*, ὁ ἢ ἡ, graviter means, *Man.* **Α** βαίω.
Βαρυώσος, gravi clamore boans. **Ε**ξ βοάω.
Βαρυζερέμης, *α*, ὁ ἢ ἡ, graviter fremens, tonans; *Γ*ωμ. βαρυζερέμης.
Βαρυζέρος, *α*, ὁ ἢ ἡ, graviter fremens vel strepens. **Ε**ξ βρέμω, *frctio*.
Βαρυζέρος, ἄτος, ὁ ἢ ἡ, valde mordens, acerbus. **Βαρυζέρος** σόνος, morbus edax. Vide *σόνος* (2) *Soph.* *Philoct.* 693.
Βαρυόδωτος, *α*, ὁ ἢ ἡ, graviter sonans.
Βαρυόλωσος, vel βαρυόλωστος, *α*, ὁ ἢ ἡ, cujus lingua gravis est; (2) maledicus.
Βαρυονάτος, genibus gravatus, præ lassitudine vel alia causa, *Thocor.* 18, 10.
Βαρυόγνος, idem quod βαρυόγνατος. **Ἰ**ασωπὸς βαρυόγνος, *Asopus tardigradus*, *Callim.* *H.* *in Del.* 78.
Βαρυόγνος, *ων*, gravans, conficiens membra; item membra gravatus, tardus. **Α** γυῖον.
Βαρυόμοσῶν, ὡ, f. ἡσω, gravi fortuna premor, miser sum:
Βαρυόμοσῶν, *ας*, ἡ, gravis fortuna. **Α**
Βαρυόμοσῶν, *ωνος*, ὁ ἢ ἡ, infelix, miser.
Βαρυόμοσῶν, *ωνος*, ὁ ἢ ἡ, graviter lacrymans.
Βαρυόμοσῶν, *α*, ὁ ἢ ἡ, idem et ex *ισ*.
Βαρυόμοσῶν, *α*, ὁ ἢ ἡ, gravi vinculo ligatus.
Βαρυόμοσῶν, *ων*, graviter ulciscens. **Α** δίκω.
Βαρυόμοσῶν, *α*, ἡ, graviter adfigens, vexans.
Βαρυόμοσῶν, *α*, ὁ ἢ ἡ, idem quod βαρυόμοσῶν.
Βαρυόμοσῶν, *α*, ὁ ἢ ἡ, idem quod βαρυόμοσῶν.
Βαρυόμοσῶν, ὅ, qui non leviter rem tractat, qui serio et studiose rei incumbit, qui anxie et sollicitè rem curat. **Κ**αὶ πᾶν Ῥωμαίων ὄντων ἐς τὰ ταῦτα βαρυόμοσῶν, Romanis anxie et sollicitè istas res curare solitis, *App.* *Bell.* *Civ.* 1, 83.
Βαρυόμοσῶν, *α*, ὁ ἢ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidiosus; (3) infestus.
Βαρυόμοσῶν, ἡ, hebetudo aurium. **Α**
Βαρυόμοσῶν, *α*, ὁ ἢ ἡ, cui hebetes sunt aures.
Βαρυόμοσῶν, *ωνος*, ὁ ἢ ἡ, gravisonus. **Ε**ξ ἄκοη.
Βαρυόμοσῶν, *ωνος*, ὁ ἢ ἡ, gravisonus. **Ε**ξ ἄκοη.
Βαρυόμοσῶν, ὡ, f. ἡσω, irascor, graviter animo commoveor; (2) animum despondeo, tristis, mæstus sum:
Βαρυόμοσῶν, *α*, ἡ, ira; (2) affectio animi. **Α**
Βαρυόμοσῶν, *α*, ὁ ἢ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abijctus animo.
Βαρυόμοσῶν, adv. irate, ægre.

Βαρυθω, f. *ύσω*, gravor, premor. *Βαρυθεί* δὲ ὁ ἄρ' αὐτῆς, *Hesiod. Op.* 213. *Α βαρύς*.
Βαρυκάριος, *α*, ὁ ἕ ἡ, excors. *Ex καρδία*.
Βαρυκάφαλος, *α*, ὁ ἕ ἡ, grave caput habens.
Βαρυκωπος, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravem strepitum edens.
Βαρυκοτος, *α*, ὁ ἕ ἡ, invisus; (2) gravem similitatem gerens.
Βαρυκτύπης, *ἑ*, idem quod *βαρυκτύπος*, *Sibyl.*
Βαρυκτύπος, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravior strepens.
Βαρυλαίλαψ, valde sonans, fremens.
Βαρυλλιον, *α*, τὸ, pondusculum. *Dim. a βάρος*.
Βαρυλόγος, *α*, ὁ ἕ ἡ, maledicus.
Βαρυλύπος, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravior dolens; (2) gravem dolorem adferens. *Ex λύπη*.
Βαρυμαστος, *ον*, mammosus.
Βαρυμάνιος, *Dor.* pro
Βαρυμάνιος, *α*, ὁ ἕ ἡ, iracundus, valde iratus. *Α βαρυμάνιος*, *ιος*, ὁ ἕ ἡ, idem.
Βαρυμνηστικός, valde irascor, gravem similitatem gero.
Βαρυμιτον, *α*, τὸ, idem quod *βαρυμίτον*.
Βαρυμύχθος, *α*, ὁ ἕ ἡ, laboriosus.
Βαρυμυθῖν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Βαοτ.* pro *ἑσπαρμύθησαν*, a βαρύμυθος.
Βαρυμοσος, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.
Βαρυμυθῖος, *ἡ*, ὄν, gravandi vim habens. *Α βαρυμύθων*, f. *υνῶ*, gravo, premo; (2) molestia adificio. *Βαρυμυθῖν τῆς δικαστῆς, τινά τινι βαρυμυθῖναι καμάτους, χόλοι, γέρας, ὑπό τινας.* *Α βαρύμυθῖς*.
Βαρυμυθῶς, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravi testa, seu tergore onustus.
Βαρυμυθία, *α*, ἡ, graveolentia. *Α βαρυμυθίας*, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravior olens. *Ab ἰδμῆ*.
Βαρυμύπας, *γραινολος*, *Dor.* pro *βαρυμύπης*.
Βαρυμύρητος, *α*, ὁ ἕ ἡ, qui gravi ira exardescit. *Ex βαρύς et ὄρηγῆ*.
Βαρυμύσμος, *α*, ὁ ἕ ἡ, idem quod *βαρυμύδομος*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, agere fero.
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, ὄν, tardus ad parendum. *Ex βαρύς et πείδομαι*.
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, ὄν, gravi luctu oppressus. *Ex βαρύς et πένθος*. *Hinc*
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, gravis luctus.
Βαρυμυθῖναι, *ον*, idem quod *βαρυμυθῖναι*.
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, gravior cadens, *Æsch.* *Α πίπτω*.
Βαρυμυθῖναι, *ονος*, ὁ ἕ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. *Ex βαρύς et πῖμα, damnum*.
Βαρυμυθῖναι, gravior flo.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, grave olens. *Ex πινύ*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, miser, infelix. *Οἱ μοι βαρυμυθῖναι*, *Eurip.* *Rhan.* 1354.
Βαρυμυθῖναι, *α*, gravis, seu gravipes, *Er.*
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, ὄν, valde decorus; (2) sumptuosus. *Ex βαρύς et πείσιμα*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, valde densus; (2) sonus in musicis spissior, *Marc. Cap.*
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, ὄν, ponderosus, gravis; (2) robustus; (3) gravis, de sono; (4) violentus; (5) molestus, onerosus; (6) opulentus, potens, amplus; (7) gravis, constans, severus, ratione morum. (5) *ἂ μὴδὲν ἐς οἶκον βαρύ*, cui nihil domi grave est, id est, quem nulla reverentia sceleris conscientia, *Soph.* *Trach.* 730. *Μὴνῶ δ' ἐργὸν εἰσεὶ βαρύς*, *Id. ibid.* 1201. *Ἐν γῆρα βαρύς*, senio morosus, *Id.* 1017. *Α βάρος*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravis ferro.
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, f. *ύσω*, pondus et gravitatem addo; (2) valde sum ponderosus:
Βαρυμυθῖναι, f. *ύσω*, idem. *Α βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, ponderosus, gravis.
Βαρυμυθῖναι, f. *άσω*, gravior gemo.
Βαρυμυθῖναι, *ον*, profundo ore, *Opp.* *Α σῶμα*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravior suspirans; (2) infelix; (3) luctuosus.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, agere, magno cum gemitu.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, infelix. *Α συμφορᾶ*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, infelicissime.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, qui gravem edit strepitum.
Βαρυμυθῖναι, *ον*, robustus. *Α σῶμα*.
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, terribilis.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, gravis, acerbitas, dolor;*

(2) importunitas, odiosa morum savitas. *Προσκόφαντες τῇ βαρυμυθῖναι τῷ Μάρκῳ, insuper offensi duritia Marci vel insolentia postulatorum Marci, Polyb.* 1, 31. *Διὰ τὴν βαρυμυθῖναι τῶν πλοίων*, *Id.* 1, 51. *Α βαρύς*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, pretiosus; (2) qui pretium nimis grande exigit. (2) *μὴ βαρυμυθῖναι εἶναι πρὸς τὴν διάπρασιν*, *Heliod.* *Æsch.* 2. *Ex τιμῆ*.
Βαρυμυθῖναι, *ον*, intolerabilis.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, gravi tono profero: *Hinc*
Βαρυμυθῖναι, pronuntiatio cum tono gravi. *Α βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, qui gravi tono pronuntiat.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, gravi tono.
Βαρυμυθῖναι, hymnus grave sonans.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravem sonum edens.
Βαρυμυθῖναι, *ον*, gravior sonans, *Procl.*
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, gravis, onustus.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, f. *ύσω*, gravior mente sum adfectus.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, ἡ, ægritudo animi. *Α βαρυμυθῖναι*, *ονος*, ὁ ἕ ἡ, æger animo. *Ex φρήν*.
Βαρυμυθῖναι, *ον*, gravia folia habens, seu gravis foliis, *Er.*
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. *Α βαρυμυθῖναι*, *α*, ὁ ἕ ἡ, cui vox est gravis. *Ex βαρύς et φωνή, voc.*
Βαρυμυθῖναι, *ον*, vaste loquens.
Βαρυμυθῖναι, *ονος*, ὁ ἕ ἡ, gravem lumen habens, *Æsch.*
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, qui ignavo vel gravior sauciato est animo, *Soph.* *Al.* 319. *Ex ψυχῆ*.
Βαρυμυθῖναι, *ἑ*, gravior olens, *Nic.*
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, qui gravi dolore patitur; (2) qui gravi dolore adfert. *Ex ἰδύν*.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, f. *ύσω*, visum sum obtusiore. *Ex βαρύς et ὄψ, oculus*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, 2. part. act. verbi βαίνω, seu potius βῆμι, ex βάω, eo.
Βαρυμυθῖναι, acc. sing. a. 2. part. act. f. g.
Βαρυμυθῖναι, idem quod *βαρυμυθῖναι*, *Hes.*
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, in tormentis, *Man.* *Ab eod.*
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, qui cruciatur, præ. part. pass. v.
Βαρυμυθῖναι, f. *ύσω*, exploro, probro, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæstionem habeo de aliquo; (3) torqueo, ad flagi quocumque modo; (4) tento aliquem.
Βαρυμυθῖναι *ταῖς ἐμπροσθεν ἑκάστα, τὸν ἀλάστορα*.
Βαρυμυθῖναι *γὰρ τὸν παῖδα τυτὸν λαβῶν*, *Aristoph.* *Ran.* 636. *Ἐργὸν δὲ βαρυμυθῖναι τῶν μόνος*, *Id.* *Ach.* 110. *Α βάσανος*.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, ὄν, exploratio, quæstio, tormentum, cruciatus. *Α βαρυμυθῖναι*. *Unde*
Βαρυμυθῖναι, ferendum. *Ἄλλα βαρυμυθῖναι τῶν σοι τὸ πάθος μὴ ἐμῷ*, *Aristoph.* *Lys.* 481.
Βαρυμυθῖναι, *α*, τὸ, instrumentum ad explorandum; (2) locus in quo habetur quæstio; (3) locus cruciatus quivis. *Ab eod.* et
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, ὄν, explorator; (2) tortor:
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, lapis quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquisitio, examen; (3) quæstio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis; (6) documentum, specimen, quo nempe quis, ut amicus verus, &c. cognoscatur.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro *βῆσομαι*, a verbo βαίνω.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, regina. *Α βασιλεύς*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ἡ, regnum; (2) diadema. *Ab eod.*
Hinc
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, f. *άσω*, regnum adfecto.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, regis filius, *Suid.* *Ab eod.*
Βαρυμυθῖναι, *α*, τὸ, regulus. *Dim. a βασιλεύς*.
Βαρυμυθῖναι, *α*, τὸ, regia domus. *Α βασιλεύς*, *α*, ὁ ἕ ἡ, regalis. *Α βασιλεύς*.
Βαρυμυθῖναι, præ. inf. *Ion.* pro *βασιλεύς*.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, ὄν, rex; (2) regulus, avis.
Βαρυμυθῖναι, *α*, ὁ ἕ ἡ, qui regiam majestatem magis præ se fert quam ceteri, augustior; (2) regno dignior. *Α βασιλεύς*.
Βαρυμυθῖναι, *ἡ*, ὄν, qui regnum ferre natura aptus est. *Α βασιλεύς*.
Βαρυμυθῖναι, f. *ύσω*, regno, impero, rex sum;*

(2) regnum adipiscor; (3) regnum creo. *Βασιλεύς* *της Ἀσίας, ἐν Πιρίαις*: *Βασιλεύς* *ὑπὸ τινας*. *Πιάσης γῆς βασιλεύσεις*, *Aristoph.* *Eq.* 1048. *Α βασιλεύς*.
Βασιλεύς, *ἡ*, regnum, *Hes. ex Soph.*
Βασιλεύς, *ἡ*, regi, dat. sing. *Ion.* pro *βασιλεύς*.
Βασιλεύς, *ἡ*, regiam, acc. sing. a
Βασιλεύς, *ἡ*, regia. *Συμπάντων δὲ βασιλεύς* *ἡ* *τιμῶν τῶνδὲ μόνῃ κρατύνει*, *Eurip.* *Hippol.* 1280.
Βασιλεύς, f. *ύσω*, regis more ago, regiam speciem præ me fero, insolenter ago, regiam potestatem affecto. *Α βασιλεύς*.
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, regius, regalis. *Hinc βασιλεύς*, *ἡ*, ὄν, regia domus; (2) basilica, edificium amplum, imprimis porticus ampla; (3) βασιλεῖς, aulici, regis amici et ministri. *Ab eod.*
Βασιλεύς, *α*, ἡ, regere, regaliter.
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, ludi genus in quo qui sorte rex factus facienda imperat.
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, regina, *apud Men.*
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, regina. *Α βασιλεύς*.
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, regulus; (2) avicula quædam; (3) serpens quidam; (4) stella in corde Leonis. *Dim. a βασιλεύς*.
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, regina.
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, pervius, meabilis, calcabilis; (2) accessibilis; (3) accessus; (4) stabilis, fixus, constans. *Α*
Βασιλεύς, *ἡ*, ὄν, gressus, gradus, incessus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum, vestigium, locus in quo pes figi potest. (2) *σε κῆνδρ' ἑμπεσον βάσαν πᾶσιοντα* *ἀλγος*, *Soph.* *Phil.* 1378. *Α βασιλεύς*, *ἡ*, ὄν, incedo.
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, f. *ανῶ*, fascino; (2) invideo; (3) crimino, reprehendo. *Βασκαίνω* *τινι*, *τί* *τινι*, *ἐπί* *τινι*.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, ad invidiam pronus.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, fascino; (2) invidia, invidia; (3) obtrecciatio.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, fascinum; (2) odium. *Α*
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, fascino, fascinatrix; (2) invidus; (3) obtrecciator, malevolus; (4) inivus, intolerandus, dirus, execrabilis, nefarius. *Α βασκαίνω*.
Βασκαίνω, *α*, ἡ, animo invidio.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, idem quod *βασκαίνω*.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, Poeticum.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, idem quod *βασκαίνω*.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, gradientur, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro *βῆσονται*, a verbo βαίνω.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, concavitas, *Dor.* pro *βῆσσω*.
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, *ἡ*, ὄν, genus calcementi; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes. *Hinc*
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, vulpinus.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, Bacchico seu lymphato furore agitari, *Alth.* *Α βασκαίνω*.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, Bacchicus. *Ab eod.*
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, Dim. a *βασκαίνω*.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. *Α βασκαίνω*.
Βασκαίνω, pro *βασκαίνω*, seu *βαθίων*, *E. M.*
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, onus, quod portatur:
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, onus, gestamen. *Α*
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, f. *άσω*, vel *Dor.* *ἄσω*, porto, bājulo; (2) examino, exploro, proprie scilicet onus librato; (3) exporto; (4) tolero, suffero; (5) et medio tollo, deleo, sepelio; (6) contrecto, tango. *Vide Suidam* in voce. *Βασκαίνω* *τι* *ἐπὶ τῶν ἄνων*, *Aristot.* *ἕρην*, *Erig.* *Πάντα δ' ἐβάσανον φρονί*, *Aristot.* *Thesm.* 444. *Καὶ τὸ μηδὲν ἐπιπῶν ἕρην σῶμα βασκαίνω* *δοτῆς*, *Soph.* *Ed.* *Col.* 1104. *Φιλίας ἀλόχῃ χέρη βασκαίνω*, *Eurip.* *Alc.* 927.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, bajulantis modo.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, calcus.
Βασκαίνω, a. 1. inf. act. verbi *βασκαίνω*.
Βασκαίνω, dat. pl. a. 1. part. act.
Βασκαίνω, 1. pl. præ. conj. act. *Dor.* pro *βῆσωμεν*.
Βασκαίνω, f. *ύσω*, turpiter et effeminate vivo. *Α*
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, *ἡ*, ὄν, mulierosus, effeminatus, cinadus; (2) podex.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, patella. *Dim. a πατάνα*.
Βασκαίνω, *ἡ*, ὄν, *Βασκαίνω*.

Βιοποριτικός, ἡ, ὄν, victum parans et suppedi-
tans. Ex βίος et πορίζω, paro.
ΒΙ'ΟΣ, α, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates;
(4) vivendi ratio, instituta; (5) annona;
(6) res omnis ad vitam sustentandam nec-
cessaria; (7) vulgus, populus.
Βίος, ἔ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. (1) λίγξ
βίος, II. 4, 125. A βίω.
Βιοσός, α, ὁ ἔ ἡ, vitam servans, salutifer.
Ex βίος et σάω, servo.
Βιοστέλης, εὖς, ὁ ἔ ἡ, cui victus et ad vitam sus-
tentandam necessaria non suppetunt. Ex
βίος et στέλω, privo, Soph. Œd. Col. 747.
Βιοτή, ας, ἡ, vitæ institutum. A βιοτή.
Βιοτήριον, ονος, ὁ ἔ ἡ, vitam definiens, Man.
Βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A
βίω, ἡ, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A βίος.
Βιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.
Βιοτήσιος, α, ὁ ἔ ἡ, vitalis. A βιοτή.
Βιοτιός, ἡ, ὄν, vitalis, ad vitam sustentandam
pertinens. Dim. a βίοςτος.
Βιότιον, α, τὸ, parvus victus. Ab eod.
Βιότιον, victus, gen. sing. Ion. pro βιότιον a
βίοςτος, α, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates.
A βίος.
Βιός, α, 2. part. act. verbi inus. βίωμι.
Βιόσθαι, vivere, præter. inf. med. a verbo βίωω.
Βιοσθόριον, ἡ, perniciis vitæ, pestis. A
βιοσθόρος, α, ὁ ἔ ἡ, vitam corrumpens. Ex
βίος et φθείρω, corrumpo.
Βιόσθητος, α, ὁ ἔ ἡ, vitæ utilis.
Βιόω, ὦ, f. ὦωω, vivo. Ab hoc βίωμι, unde
usitata ἔβωω, βιόω, βιόωω. A βίος.
Βιότινον, crepida, sandalia, Suid.
Βιότατο, urgerent, 3. pl. imperf. opt. Ion. pro
βιότατο a verbo βίωω. Et opt. pass. Ion. pro
βιότατο, contr. ex βιόωτο, coacti sunt, Apoll.
Rhod. 4, 1236.
Βιότιν, vivere, 1. sing. præter. opt. act. Att. pro
βιότιν, a βίωω.
Βιότι, vive, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Βιόται, α, 2. inf. act. verbi inus. βίωμι.
Βιόντης, α, ὁ, qui bona alicujus sub hasta emit,
sector. Ex βίος et ἄνωμι, emō.
Βιόσσει, vixisse, a. 1. inf. act. verbi βίωω.
Βιόσμιος, α, ὁ ἔ ἡ, spem vitæ servandæ ha-
bens, sanabilis; (2) vitalis. Τί γὰρ μόνη μοι
τῆδ' ἄστε βιόωμιον; Soph. Ant. 112. A βίωω.
Βιόσμιος, adv. vitaliter. Βιόσμιος ἔχω, vitalis
sum, Greg. Naz.
Βιόσις, εως, ἡ, ipsa vivendi actio; (2) vita an-
teacta. A βίωω.
Βιόσσομαι, vivisco. Ab eod.
Βιωτικός, ἡ, ὄν, vitalis, ad vitam sustentandam
pertinens; (2) civilis, ad vitam civilem
pertinens, opp. sacris, spiritualibus.
Βιοτικός, adv. ut fit in communi vita, popu-
lariter.
Βιωτός, ἡ, ὄν, vitalis. A βίωω.
Βιότω, vixerit, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi
βίωμι, pro βίωω, vivo.
Βιωφελής, εὖς, ὁ ἔ ἡ, vitæ utilis.
Βλαβίς, α, 2. part. pass. verbi βλάπτω.
Βλαβερωνής, εὖς, in damnum splendens, Man.
A βλαβερός et ἀνρή.
Βλαβερός, εὖς, ὄν, noxius, damnosus. A
βλάβη.
Βλαβερῶς, adv. perperam.
Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum.
A βλάπτω, noceo. Unde
βλαβίσις, ἔσσεια, den, noxius.
Βλάβος, εὖς, τὸ, idem quod βλάβη.
Βλάβω, antiquum pro βλάπτω.
βλαβῶ, noceo, 1. sing. f. 2. ind. act.
Βλαβάρης, εὖς, ὄν, flaccidus, dissolutus.
Βλαβός, ἡ, ὄν, tardus, imbellis, Hes. A
βλάξω, stultus sum. A βλάξ.
Βλαβνώσις. Vide βλενωδής.
Βλαβιόσπιος, α, ὁ, idem quod βλαβιόσπιος, Suid.
Βλαβιόσπιος, ὄδης, ὁ vel ἡ, pedibus mancus vel
debilis. Ex βλαβιός et πῆσις, pes.
ΒΛΑΙΟΣ, ἡ, ὄν, valgus, distorta habens crura;
(2) blæsus, balbus. Hinc
Βλαϊόσπης, ητος, ὁ, distortio:
Βλαϊόσπης, ὦ, f. ὦωω, p. αωω, distorto.
Βλαϊόσπιος, εως, ἡ, distortio. A πρῶο.

Βλακείωμα, ἄτος, τὸ, quod per socordiam fit;
(2) arrogantia; (3) stupor, dementia. A
Βλακείω, f. ἔσωω, socordia me dedo, torpeo,
stupeo; cunctor. Ὅς βλακείωσιν αὐτῶ ὀ
Μακεδόνες ἰδοκὸν οὐ φέροντες τὰς κλίμακας, Arr.
Hist. Alex. 6, 9. A βλάξω. Unde
Βλακεία, ας, ἡ, socordia, stupor, mollities:
Βλακικός, ἡ, ὄν, ignavus, socors, mollis, stultus.
Βλακικός, adv. ignave, socors, molliter.
Βλακωδής, βλακωδέστρον, ignave, ignavus, Poll.
Βλάμμα, ἄτος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.
Βλανός, idem quod βλενωδής.
ΒΛΑΨ, βλάκος, ὁ, piscis quidam inutilis; (2)
stultus, ignavus, iners, socors, mollis: comp.
βλακώτερος: sup. βλακώτατος, βλακώτατος.
Βλάπτω, 3. sing. præter. conj. act. v. βλάπτω.
Βλαπτήριος, α, ὄν, noxius, ὄν, opp.
Βλαπτικός, ἡ, ὄν, noxius, lædens, nocens. A
ΒΛΑΨΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno adficiō.
Οὐ γὰρ μὲ πρῶτον ἔβλαψε δόξα, Eur. Med.
293. Βλάπτω δὲ τοι σὺ σέαυτον, Aristoph.
Av. 1648. Cum duobus accusativis, alterum
rei quæ damno adficiatur, alterum
personæ quæ adfecta est. Οὐκ ἤξιον ἐπὶ
τοσαύτῃ συμφορῇ ἄλλης τοσάδε βλαβῆναι
τὴν πόλιν, Arr. Anab. 28. Τὴν δὲ πόλιν
τὸς ὑπολοίπῃς αἰδέμεθα βλάψαι, Id. Bell. Civ.
2, 131. (2) privo, cum genitivo rei qua
privamur. Νῶς βελακώμενος ἐσθλῆ, Theogn.
223.
ΒΛΑΣΤΑΨΝΟ, f. βλαστήω, p. βεβλάσθηκα, ger-
mino, fruticeo, pullulo; (2) originem du-
co; (3) produco, profero. Τοιαύτ' ἀπ' αὐ-
τῶν βλαστάνει βεβλάσματα, manant, Aristoph.
Lys. 409. Hinc
βλαστήω, α, τὸ, germen, propago.
βλάστη, ης, ἡ, idem et ab eod. Παῖδός δὲ βλαστῶς,
Soph. Œd. Tyr. 717.
βλάστημα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod. Τέκνον
γλυκὸν βλάστημα, Eurip. Med. 1099. Γῆς
τεμνὴ βλαστήματα, Id. Hecuba, 1204.
βλαστήριον, ονος, ὁ ἔ ἡ, idem quod βλαστικός,
Nic.
βλαστήρα, germinet, 3. sing. a. 1. imperat.
act. verbi βλαστάνω, pro βλαστῶ. Unde
βλαστήσις, εως, ἡ, geminatio; (2) fructuum
inchoatio.
βλαστήω, germinabo, 1. sing. f. 1. ind. act.
βλαστήτικός, ἡ, ὄν, germinandi vim habens; (2)
ad germinandum propensum. Ab eod.
βλαστοκόπιον, ὦ, f. ἴσω, p. κωω, germina de-
trahō, germina corumpo. Ex κόπτω.
βλαστολογία, ὦ, f. ἴσω, p. κωω, lego germina,
pampino. Ex βλαστῶς et λέγω. Hinc
βλαστολόγος, ας, ἡ, germinum collectio, pam-
pinatio.
βλαστῶν, τὸ, idem quod βλαστῶς, Hes.
βλαστῶς, ἔ, ὁ, germen. A βλαστάνω.
βλασθημέω, ὦ, f. ἴσω, obscena, foeda, male
ominata loquor; (2) impie loquor, maledic-
tici lacesso. βλασθημῶν περὶ τίνος, εἰς τινα,
κατὰ τίνος.
βλασθημία, ας, ἡ, obscenitas sermonis et faci-
ditas; (2) impietas sermonis; (3) maledic-
tentia:
βλασθημιος, α, ὁ ἔ ἡ, obscenus, infaustus; (2)
impus in Deum; (3) maledicus; ἀπὸ τῆ
βλάπτειν τὴν φήμιν.
βλασθημώσθη, idem quod βλασθημία, Synes.
ΒΛΑΨΤΙΟΝ, α, τὸ, os anterius narium pur-
puræ; (2) concha Indica.
ΒΛΑΨΤΑΙ, ὦν, αἰ, genus calcamenti.
βλαψίον, α, τὸ, solea, crepida. A πρῶο.
βλαψίσις, læsus, a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.
βλαψιγονία, ας, ἡ, factus seu partus læsio. Ex
βλάβησις et γένος.
βλάβησις, εως, ἡ, læsio. A βλάπτω.
βλαψιφρον, ονος, ὁ ἔ ἡ, cui mens est læsa, sto-
lidus. Ex βλάβησις et φρον, mens.
βλεῖμν, percussurim, 1. sing. a. 2. opt. act.
verbi βλήμι, percutio, a βάλω.
βλεῖς, percussus, a. 2. part. act. v. ejusd. vel
jactus, a. 2. part. pass. per Synes. pro βλαβίσις.
βλεκίμυξος, α, ὁ ἔ ἡ, Hes. mucosus; (2) igna-
vus; (3) decepto facilis. Ex βλάξω et μύξω,
mucus.

βλεμαίνω, trincibus oculis circumpicio. A
βλέμμα, ἄτος, τὸ, adspetus, intuitus, vultus.
A βλέπω.
ΒΛΕΨΝΑ, ης, ἡ, mucus. Hinc
βλενωδής, ἡ, ὄν, ignavus.
βλενωδής, εὖς, ὁ ἔ ἡ, mucosus.
βλεπασάμωον, ονος, ὁ ἔ ἡ, horrifico adspetu in-
tuens; (2) strabus; (3) attonitus. Ex
βλέπω et δαίμων.
βλεπασίς, εως, ἡ, et βλέπας, εὖς, τὸ, adspetus.
βλεπασίσα, Dor. pro βλεπασσα.
βλεπασίος, εὖς, τὸ, vide βλέμμα, Aristoph. A
βλέπω.
βλεπτικός, ἡ, ὄν, acute cernens:
βλεπτός, ἡ, ὄν, spectabilis, Soph. A
ΒΛΕΨΩ, f. ψω, adspicio, intueor; (2) specto,
vergo; (3) sedulo caveo; (4) rationem ha-
beo; (5) vivo. βλεπῶν φιλοφρονῶς πρὸς τινα,
amicè intueri; πρὸς σε εἰς τινα, expectare
aliquid ab; ἀπὸ, caveo. βλεπῶσι εἰς σὲ
κῆρυ, Aristoph. Av. 316. Vide σόστος (6)
vultum habeo, similis sum. (6) ἀλλ' ὡς τις
ἄδω παρακείμενος βλεπῶ, Soph. Phil. 861.
βλεπός, ἡ, ὄν, idem quod βλαβίσις.
βλεπτός, potius βλεψτός, ἡ, scaturiens,
Er.
βλεπτικός, Hesych. nugæ.
βλεψήριον, f. ἴσω, nictu, crebro conniveo. A
βλεψάριος, ἴδος, ἡ, cilio, pilis palpebrarum;
(2) palpebræ. A
ΒΛΕΨΑΨΟΝ, α, τὸ, palpebra, pellis tegens
oculos.
βλεψοφύξον, τὸ, chirurgicum instrumentum,
Cott. A βλεψοφῶν et ξύω.
βλεψίσις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.
βλάθω, adv. jaciendo. A βάλλω.
βληθείς, α. 1. part. pass. verbi ejusd.
βληθῆναι, projiçci, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.
βληθῆσθαι, conjiciaris, 2. sing. f. 1. conj. pass.
βλήμα, ἄτος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus.
βλημάζω, alias βλημάζω, βλημάττω, contracto,
tactu exploro; ἴμην, mammae fœminæ con-
tracto. Vox comica. Unde appeto.
βλήμενος, ictus, perf. part. pass. per Synes. pro
βεβλημένος, a βάλλω.
βληθῆναι, pro βεβληθῆναι, perf. inf. pass.
βλησείζω, fut. ἴσω, jacto. βλησείζεσθαι ἐν τῇ
πλαστῇ κοίτῃ, Arete. βλησίζοντες ἐμὴν φρο-
νίδ' ἐν Ἑλλάδι γῆν, jactantes mea opera
per Græciam, id est, adplaudentes, Diog.
Laert. 9, 19. A βάλλω. Hinc
βλησισμός, ἔ, ἰ, jactatio assidua et vehemens
corporis, v. gr. ægrotantium, Hippocr.
Epid. 1.
βλήσω, jaciām, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.
βλητής, ητος, ὁ, jactor, Er.
βλήτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro
ἐβλήτω, a verbo eod.
βλητικός, dejicio, vinco.
βλήτος, ἡ, ὄν, ictus, attonitus, apoplecticus.
Vox medicorum de iis qui e lateris in-
flammatione difficulter respirant, et livores
in latere habent, velut e percussione.
A βάλλω.
βλήτρον, α, τὸ, clavus ferreus, pessulus. Hinc
βλητρός, immitto, v. gr. clavum.
βλήττω, pro βλήττω, ar. Pind. (si lectio sana
est, Ern.)
ΒΛΗΧ'ΟΜΑΙ, ὦμαι, ἡ, ἴσομαι, balo ut ovis;
(2) vagio ut infans.
βληχέσθαι, balare, v. βληχόμεαι pro βληχάομαι.
βληχῆ, ἡς, ἡ, balatus. A πρῶο.
βληχῆμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
βληχρον, α, τὸ, filix, herba. A βληχρός.
βληχρόν, ἔ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.
ΒΛΗΧΡΟΣ, ὁ, ὄν, debilis, imbecillus; (2) va-
lidus, robustus.
βληχρότης, εὖς, ὁ ἔ ἡ, qu. dic. balatorius; (2)
mente similis ovi. A βληχάομαι.
βλήχρον, ανος, ἡ, pulegium, herba. Vide γλή-
χρον.
βληχρονίας, α, ὁ, ut βληχρονίας κικκῶν, potio cui
pulegium admistum. A πρῶο.
βλημάζω, idem quod βλημάζω. Οἶδ' ἀνόνται
βλημάζοντες, Aristoph. Av. 536.
βλημάττω, idem quod βλημάττω, Ar. Sch.
T ΒΛΙΨΤΩΝ,

ΒΑΙΤΟΝ, α, τὸ, blitum, olus insipidum; (2) fatuus.
 ΒΛΙΤΟΜΑΙ, α, ὁ, stultus, fatuus. Vox comica.
 ΒΑΙΤΤΩ, f. βλίω, exprimendo aufero, ut mel e favis, *item* quae βλιμάζω notat. *Ἦν μὴ τις ὡσπερ σφηκιὸν βλίτῃ με καρβίξῃ, *Aristoph.* *Lys.* 478.
 ΒΛΙΧΑΝΩΔΗΣ, (seu βλιχῶδης,) pituitosus.
 ΒΛΟΣΤΡΕΙΟΣ, ὁ, e *Gal.* laudat *Phau.* et interp. ἀπῆριαν, (sed l. βληστρεμῶς, q. v. *Ern.*)
 ΒΛΟΣΤΡΟΥΧΙΟΣ, α, ον, acerrime pungens. Α βλοστρός et νόσσω, vel ὄνυξ.
 ΒΛΟΣΤΡΟΦΩΝ, saevius, immitis. Α φρήν.
 ΒΛΟΣΤΡΟΙ, gen. sing. *Ion.* pro βλοστρός, a ΒΛΟΣΤΡΟΣ, ῥά, ῥόν, terribilis aspectu, torvus, truculentus.
 ΒΛΟΣΤΡΩΠΙΣ, ἴδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοστρός et ὤψ, oculus. Unde
 ΒΛΟΣΤΡΩΠΙΣ, ἡ, ὄν, terribilis aspectu.
 ΒΛΥΤΩ, f. βλύσω, scaturio, mano; (2) cfundo.
 ΒΛΥΣΣΩ, et βλύττω, idem.
 ΒΛΥΣΤΡΟΣ, ἡ, ὁ, scatebra. Α βλύζω.
 ΒΛΥΣΤΡΗΣ, ἴδος, ἡ, qu. dic. scaturitrix, scaturiens et fluens. Ab eod.
 ΒΛΥΣ, f. ὕσω, p. ακα, idem quod βλύζω.
 ΒΛΩΦΕΙΣ, ῥά, ῥόν, celus, procerus; (2) viridis; (3) tener. Α βλώσκω, *adscendo*.
 ΒΛΩΜΙΔΙΟΝ, α, τὸ, buccella, offula; *Dim.* a ΒΛΩΜΩ, ἡ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.
 ΒΛΩΜΙΛΙΟΝ, sc. ἕρται, panes qui incisuras habent, a Romanis dicti quadrati, *Philem.* *ap. Ath.*
 ΒΛΩΠΙΣ, εως, ἡ, adventus. Α
 ΒΛΥΣΤΡΩ, f. ὕσω, p. ακα, advenio; (2) adscendo; (3) cresco.
 ΒΛΩΣ, veniam, f. l. ind. act. verbi βλώσκω.
 ΒΩΞ, 3. sing. praes. ind. act. *contr.* pro βοάει.
 ΒΩΞ, 3. sing. praes. ind. act. *Poet.* pro βοάει.
 ΒΩΞΑΣΚΟΝ, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἕξω.
 ΒΩΞΑΡΙΟΝ, α, τὸ, scutum indutum corio bubulo. Ex βῶξ et ἄριος, *agrestis*.
 ΒΩΞΑΙΟΣ, bellator, *Dor.* pro βοηθός.
 ΒΩΞΑΝΕΜΟΝ, τὸ, al. βέβρωμα, vel χρυσόφθαλον, *Gal.*
 ΒΩΞΑΣ, ἄκος, ὁ, piscis quidam, qui et βόνξ, *item* βῶξ, dicitur. Α βοάω.
 ΒΩΞΑΜΙΑ, ἡ, epith. *Minervae, Steph.* Α βῶξ et ἄρω.
 ΒΩΞΑΣ, 2. sing. praes. ind. pass. *Dor.* pro βοάει.
 ΒΩΞΑΣ, *Dor.* pro βοήσας.
 ΒΩΞΑΣ, 3. pl. praes. ind. act. *Dor.* pro βοάει.
 ΒΩΞΑΣ, ἡ, clamosa, *Æsch.*
 ΒΩΞΑΙΛΙΟΝ, α, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βῶξ et αἰλῆ, *caula*.
 ΒΩΞΑΙΛΟΝ, α, τὸ, idem quod βοάιλιον, *Ap.*
 ΒΩΞΑΙΛΟΣ, α, ὁ, bovium stabulum. Ἰων *Ἐπιτο* βοάιλιος, *Theocrit.* 25, 108.
 ΒΟΑΪΩ, ὤ, f. ἦσω, p. ακα, boo, clamor; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inquam, clamando voco; (5) celebri; (6) usurpatur et de inaninatis. Τῆνδε δ' ἐκπύσσει βοῶν ἐκ πάθ' αὐτῆς ἢ τὸ τῶν φίλων κακῶ, *Soph.* *El.* 805. Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην, *Aristoph.* *Av.* 60.
 ΒΟΑΙΑ, ας, ἡ, pellis bubula; (2) scutum, sive clypeus e corio bubulo factus. Α βῶξ.
 ΒΟΑΙΑΚΟΣ, ἡ, ὄν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. Ab eod.
 ΒΟΑΙΑΚΟΣ, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
 ΒΟΑΙΟΣ, ἴα, ἴων, bovinus, bubulus. Ab eod.
 ΒΟΑΙΟΣ, ἴα, ἴων, idem et ab eod.
 ΒΟΑΙΟΣ, εως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.
 ΒΟΑΙ, ἡ, ὁ, clamor; (2) pugna. (2) ἀνταρξή βοῶν, *haud impari pugna, Soph.* *Æd.* Col. 1057. Α βοάω.
 ΒΟΑΙ, 3. sing. praes. conj. act. v. βοάω.
 ΒΟΑΙΓΗΝΗΣ, ἴος, ὁ ἢ ἡ, bove genitus; *Epith.* apis.
 ΒΟΑΙΓΗΝΕΙΣΣΑ ΜΕΛΙΣΣΑΙΣ, *Analecta Br.* 31. Ex βῶξ et γίνωμαι, *nasco*.
 ΒΟΑΙΓΗΜΑ, ὤ, f. ἦσω, currens vociferor; (2) auxiliior. (1) ἐκπύσσει βωαίλιον καὶ τυραννον

ἀνελεῖν, *App.* *Bell. Civ.* 2, 119. Ἐκπύσσει ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ἅπαντα ἔχριν ἀσφαλῶς, *discurrens per castra clamavit, Id.* *Annibal.* 42.
 ΒΟΑΙΓΗΜΟΣ, α, ὁ ἢ ἡ, auxiliaris. Α
 ΒΟΑΙΓΗΜΟΣ, α, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοῆ et δρόμος, *curro*.
 ΒΟΑΙΓΗΜΟΣ, α, ὁ, praefectus auxiliiorum.
 ΒΟΑΙΓΗΣ, *succurre*, 2. sing. praes. imperat. act. *contr.* pro βοήθεις, a verbo βοηθῆω.
 ΒΟΑΙΓΗΣ, ας, ἡ, adjuamentum, auxilium; (2) depulsio malorum; (3) persecutio fugientium, &c. Α
 ΒΟΗΘΕΩ, ὤ, f. ἦσω, p. ακα, auxiliior, opitulator, succuro; (2) occurro hostibus, propugnatum advencio; (3) patrocino. *Βοηθῆν τινι πρὸς τὸς ἰσλίτας ἐπὶ τὸς πολέμιους, adversus; ἔς τινα τόπον, procurare.*
 ΒΟΗΘΗΜΑ, ἄτος, τὸ, auxilium; (2) remedium.
 ΒΟΗΘΗΜΑΤΙΚΟΣ, ἡ, ὄν, auxiliandi vim habens. Α *praec.*
 ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΣ, ἡ, ὄν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. Α βοηθῆω.
 ΒΟΗΘΗΣ, ἡ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.
 ΒΟΗΘΑΣΙΑ, ας, ἡ, boum abactor; (2) praeda; *Βοηλάτω, ὤ, f. ἦσω, p. ακα, boves ago, pasco; (2) boves abigo; (3) voce, clamore agito.* Ex βοῆ, clamor. (3) *Βοηλατῶσιν τε σὺν τῇ αἰρώσιν ἀντιδασάντες, Orph.* *Cygn.* 4, 64. Α
 ΒΟΗΛΑΤΗΣ, α, ὁ, bubulus; (2) boum abactor. Ex βῶξ et λαύω, *agilo*.
 ΒΟΗΛΑΤΙΣ, ἴδος, ἡ, boum agitatrix.
 ΒΟΗΜΑ, ἄτος, τὸ, clamor, *Dor.* βοάμα. Α βοάω.
 ΒΟΗΝ, clamare, *Dor.* et *contr.* pro βοάω.
 ΒΟΗΝΜΟΣ, α, ὁ, boum pastor, bubulus. Ex βῶξ et νέμα, *pusco*.
 ΒΟΗΣ, ὁ, clamorosus vociferator, *Luc.*
 ΒΟΗΣΟΝ, 2. sing. a. l. imperat. act. v. βοάω.
 ΒΟΗΤΗΣ, ὕος, ἡ, clamor. Ab eod.
 ΒΟΗΤΙΣ, f. ἴσω, obruo. Α βοητός, *fouca*.
 ΒΟΗΤΙΣ, α, τὸ, parva scrobus. *Dim.* ab eod.
 ΒΟΗΤΙΣ, ἴς, in scrobis modum cavatus.
 ΒΟΗΤΙΣ, α, ὁ, fovea, scrobus.
 ΒΟΗΤΙΣ, α, ὁ, idem. Α βοητός, *excavo*.
 ΒΟΗΤΙΣ, lacunam facere, *Gal.* Α βοητός.
 ΒΟΗΤΙΣ, α, τὸ, bucua. Α βῶξ.
 ΒΟΗΤΙΣ, seu βοῆτιον, α, τὸ, idem et ab eod.
 ΒΟΗΤΙΣ, ὁ, stolidus, fatuus, *Man.* Ab eod.
 ΒΟΗΤΙΣ, ἡ, ὄν, bubulus. Ab eod.
 ΒΟΗΤΙΣ, ποσ, ὁ, boum fur. Ex κλέπτω.
 ΒΟΗΤΙΣ, bubuli more.
 ΒΟΗΤΙΣ, et βοητιάζω, *Bceotum* partibus fa-
 vore, studeo.
 ΒΟΗΤΙΣ, ὁ, bubulens, *Ep.*
 ΒΟΗΤΙΣ, αἴα, αἴων, impetuosa; (2) irretitus. Α βοητός, *jactus*.
 ΒΟΗΤΙΣ, ἡ, jactus lucis, *Man.* Α βοητός et αἴων.
 ΒΟΗΤΙΣ, ἴς, splendidus, *Man.* Ab iisd.
 ΒΟΗΤΙΣ, α, τὸ, bulbulus, parvus bulbus: *Βόλιον, α, τὸ, idem.* *Dim.* et ab eod.
 ΒΟΗΤΙΣ, ἡ, bulbi species, *Theophr.*
 ΒΟΗΤΙΣ, α, τὸ, stercoz bubulum; (2) fimus. Α βάλλα, *jacio*, quoniam ejicitur.
 ΒΟΗΤΙΣ, ἴος, ὁ, ἢ ἡ, bulbosus, bulbum referens. Α
 ΒΟΑΒΟΣ, ἡ, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda. *Hinc*
 ΒΟΗΤΙΣ, εως, ὁ, ἢ ἡ, bulbosus.
 ΒΟΛΕΩ, ὤ, f. ἦσω, p. ακα, jacio. Α βάλλα.
 ΒΟΛΕΩΝ, ὄνος, ὁ, finetum, sterquilinum.
 ΒΟΛΗ, ἡ, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. Α βάλλα.
 ΒΟΛΗ, f. ἴσω, p. ακα, bulidem demitto. Α
 ΒΟΛΙΣ, ἴδος, ἡ, jaculum, sagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nauta profunditatem maris explorat. Α βάλλα.
 ΒΟΛΙΤΙΣ, ἴων, ἴων, stercoreus. Α βόλιτον.
 ΒΟΛΙΤΟΝ, α, τὸ, stercoz, fimus. Α βάλλα.
 ΒΟΛΙΤΟΣ, α, ὁ, idem et ab eod.
 ΒΟΛΙΤΙΣ, ας, ἡ, jactus tesscrarum in alea; (2) fremitus quem cadentes edunt. Ex seq. et κτυπέω.
 ΒΟΛΙΣ, α, ὁ, jactus vel tessera aut tali, vel retis, unde et captura; (2) dentitio.
 ΒΟΛΙΣ, sonum bombo similem edo. Α βόμβος.

Βόμβος, et βομβαλοδρόμος, *adv.* voces fictæ, *Aristoph.*
 ΒΟΜΒΑΙΛΙΟΣ, α, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex βόμβος et αἰλῶς, *tibia*.
 ΒΟΜΒΕΥΝΤΙ, *Dor.* pro βομβέω, a βομβέω, ὤ, fut. ἦσω, bombum edo. Α βόμβος.
 ΒΟΜΒΕΥΩ, *adv.* edendo bombum. Ab eod.
 ΒΟΜΒΗΤΗΣ, ἡ, ὄν, bombum edens; (2) stridulus. Ab eod.
 ΒΟΜΒΗΤΗΣ, εως, ἡ, cum bombus editur. Α βομβέω.
 ΒΟΜΒΟΣ, α, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes; (2) strepitus quivis. *Hinc*
 Βομβύλη, ἡ, ἡ, genus apis streperæ, *item* insectum quodlibet streperum; ampulla olearia, *Hes.*
 Βομβύλιον, τὸ, *Dim.* Α βομβέω, *Aristoph.*
 Βομβυλιάζω, f. ἴσω, p. ακα, ventris murmur edo. Α
 Βομβύλιος, α, ὁ, idem quod βομβύλη (2) insecta canora omnia; (3) genus poculi. Α βόμβος.
 Βομβυλίς, ἴδος, ἡ, bulla, *Hes.*
 Βομβύλις, ὕκος, ὁ, bombyx, vermis. Α βόμβος.
 ΒΟΜΒΑΣΟΣ, α, ὁ, animal silvaticum.
 Βομβασός, α, ὁ, boum pastor. Ex βῶξ et βόσκω.
 Βομβάσιος, α, ὁ ἢ ἡ, pulchris oculis præditus. Ex βῶξ et γλήνη, *purpilla, oculus*.
 Βομβάση, ἡ, ὄν, boves domans scu vincens, *Call.* Α δρῶμα.
 Βομβάσιον, α, τὸ, boum jugum. Ex ζυγός.
 Βομβάσιος, α, ὁ, qui bovem mactat. Ex ζῶν.
 Βομβάσιος, ὁ, boum raptor. Ex κλέπτω.
 Βομβάσιος, ὁ, bubulum caput habens.
 Βομβάσιος, ας, ἡ, boum occisio. Ex κτείνω.
 Βομβάσιος, α, ὁ, bubulus. Ex νέμα.
 Βομβάσιος, bovinum caput habens, *Nonn.*
 Βομβάσιος, ὄν, boves incitans, *Call.* ὁ, boves agitant, *epith.* stimuli. *Βομβάσιος κέντρα φεροντες, boum agitatos stimulos gerentes, Quint.* *Calab.* 5, 64.
 Βομβάσιος, ἡ, idem quod βόσσις, *Call.*
 Βομβάσιος, ας, ἡ, boum mactatio. Ex σφαγή.
 Βομβάσιος, α, ὁ ἢ ἡ, qui boves alit vel pascit. Ex βῶξ et πείρω.
 ΒΟΠΑ, ἴς, ἡ, esca, pabulum, proprie brutorum. Τράπεζα βορῆς, mensa, *Soph.* *Æd.* *Tyr.* 1464.
 Βορῆσιος, α, ὄν, cænosus, lutosus, *Stroph.* Α βόρῆσιος.
 Βορῆσιος, ες, idem, cæno plenus vel cænum referens, *Cyr.*
 Βορῆσιος, f. ἴσω, cæno similis sum; (2) cæno iniquo. Α βόρῆσιος.
 Βορῆσιος, α, ὁ, cænosus, stercoz olens.
 Βορῆσιος, α, ὁ, qui cubat in cæno. Ex βόρῆσιος et κούνη, *cubile*.
 ΒΟΡΒΟΡΟΣ, α, ὁ, cænum, limus, lutum.
 Βορῆσιος, ὤ, f. ἴσω, cæno contamino. Α *praec.*
 Βορῆσιος, α, ὁ, turbulentus, qui statum civitatis foedum et turbulentum reddit. Vox comica. Ex ταρασσώ, *commoueo*.
 Βορῆσιος, ἡ, ὁ, idem quod
 Βορῆσιος, ἡ, ὁ, intestinorum strepitus. Α
 ΒΟΡΒΟΡΩΣ, f. ὕσω, strepo, proprie de intestinis crepantibus.
 Βορῆσιος, α, ὁ, qui cæni speciem refert, foedus, turpis. Ex βόρῆσιος et ὤψ.
 Βορέα, boreas, gen. sing. *Ion.* pro βορέα, a ΒΟΡΕΑΣ, α, ὁ, boreas, aquilo; (2) septentrio.
 Βορέα, ἡ, filia Boreæ, *Soph.* *Antig.* 985.
 Βορέα, *adv.* a plaga septentrionali, a septentrione. Α βορέα.
 Βορέα, α, ὁ ἢ ἡ, borealis, septentrionalis.
 Βορέα, et βορέασιος, *Poet.* pro βορέασιος, *Ap.*
 Βορέα, *rabulum*, acc. sing. *Ion.* pro βορέα.
 Βορέα, ῥα, ῥόν, edax, vorax. Α βορέα.
 Βορέα, ῥα, ῥόν, idem et ab eod.
 Βορέα, α, ὁ, Boreas. Α βορέασιος.
 Βορέα, εως, ἡ, pastus, cibus; (2) pascuum. Οἱ πᾶσαι βόσκαται ἰων βορέα, *Theocrit.* 25, 8. Α βόω, *pusco*.
 Βορέασιος, ἴα, ἴων, pascens, altilis. Α
 Βορέασιος, ἄδος, pascens, a βόσκω (2) avis quædam

dam marina; (3) piscis quædam species.
 (1) φρεῖς δὲ τε βοσκάδα πνῖν εὐρέαν, Nic. Ther. 782.
 Βοσκῆ, ἡ, pastus, Æsch.
 Βόσκιμα, ἄτος, τὰ, pecus; (2) pascua; (3) cibus. (1) ἐκατὸν προσηγῆς ἀνιμνηθῆ βοσκήματα, Soph. Trach. 761. (3) ζῆμι γὰρ ζῆτω πᾶσι νιν λυπεῖν μόνον βόσκημα, id enim solum milii pro cibo sit, quod eos angam, Id. El. 363.
 Βόσκισις, εὐς, ἡ, pastio.
 Βοσκίσια, pascam, f. 1. ind. act.
 Βοσκισίσις, pascemini, 2. pl. f. 1. ind. med. Dor. pro βοσκισίσις, a βοσκία, vel βόσκα.
 Βοσκός, ὅς, ὁ, pastor, V. L. bubulcus. Διηγέριται τὸν βοσκῶν, Anal. Brunck. 2, 107.
 Βοσκοντι, pro βοσκῶσι, a
 Βόσκα, f. βοσκία, pasco. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φρυγᾶδας ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. Βόσκα κέφους πνεύμασιν, Soph. Aj. 559. Ἄ (παιδάριον) ἐγὼ μάλιστ' ἀφρανοπέδον ἔσοσκον, Aristoph. Thesm. 455. Οἰκτῆρά γὰρ βόσκειν, nempe ἡ κηρ οἰκτῆρά ὡς βόσκειν αὐτῆν, hic morbus miserabilis est ah, Soph. Phil. 1167. A βόα.
 Βόσκομαι, vide præc. Ἐπίσιον δὲ βόσκομαι, spe mulcor, Soph. Antig. 1246. Τίως δὲ κέφους πνεύμασιν βόσκου, Soph. Aj. 558.
 Βόσκομος, frumenti Indici genus, Strabo. Quasi βόσκους μόνον, portum esculentum.
 Βοσφάσις, ὅς, ὁ, boves profligans, Tzsch. A βόα.
 Βοσπόριος, ὁ, ὁ, ὁ, bosporius. A
 Βόσπορος, ὁ, ὁ, bosporus, quasi boum trajectus, fretum. Ex βῆς et πόρος.
 ΒΟΣΤΡΥΞ, εὐς, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæsaries. Hinc
 Βοστρυχῶν, adv. in cincinnati modum, in formam cirri. A præc.
 Βοστρυχίζω, f. ἴσα, in cincinnos plecto, capillum compono, calamistro. Ab eod.
 Βοστρυχίον, ὁ, τὰ, cincinnulus. Dim. ab eod.
 Βοστρυχίωμα, ζῆμαι, unde βοστρυχωμένους, cincinnatus.
 Βόστρυχος, ὁ, ὁ, idem quod βόστρυξ.
 Βοστρυχῶδες, εὐς, ὁ, ὁ, cincinnati seu cirri formam habens. A præc.
 Βόστω, pascam, f. 1. ind. act. a βόα.
 Βοστώμα, ὠν, τὰ, pascua. A βόα.
 Βοτώνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc
 Βοτανίζω, f. ἴσα, herbas carpo, vello.
 Βοτανιφάγος, ὠν, herbas comedens, Opp.
 Βοτανικός, ἡ, ὠν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανική, ης, sc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.
 Βοτάνιον, ὁ, τὰ, herbula, herba pusilla. Dim.
 Βοτανιμῶς, ὅς, ὁ, evulsio herbarum. A βοτανίζω.
 Βοτανολογία, ὠ, f. ἴσα, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη et λόγος.
 Βοτανώδης, εὐς, ὁ, ὁ, herbaceus, herbosus, herbis abundans. A βοτάνη.
 Βότρεα, ας, ἡ, femina pastoris. A
 Βοτρη, ἡ, pastor. Καὶ βοτρηῶς ἰσπανόμυς, Soph. Aj. 232. Adjective sumitur; Κατανοήσαντο βοτρηῶν αὐτῶν, Apoll. Rhod. 4, 1248. A βόσκα. Hinc
 Βοτρηικός, ἡ, ὠν, pastoralis. A βοτρη.
 Βοτῶν, ὅς, τὰ, pecus, armentum, quod pascitur. Plur. τὰ βοτᾶ, ὠν, oves. Ὀλίσι Δαναῶν βοτᾶ καὶ λείαν, Soph. Aj. 144. A βόσκα.
 Βοτῆς, ὅς, ὁ, pascuum, alimctum. Ab eod.
 Βοτρηδῶν, ὁ, τὰ, racemulus; (2) acinus. Dim.
 Βοτρηδῶν, adv. dense, instar racemi. A βοτρη.
 Βοτρηδῶς, ὅς, ὁ, qui e botrufero genere est; τὰ βοτρηδῶν, pro ipsis botris, Sterh.
 Βοτρηφόρος, et βοτρηφόρος, idem quod βοτρηφόρος, Eust.
 Βοτρηδωδῶς, ὁ, ὁ, ὁ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex δῶρον.
 Βοτρηδῶς, ὠν, racemosus, racemi instar collectus et intortus. A βοτρη.
 Βοτρηόκομος, ὁ, ὁ, racemis ornatus.
 Βοτρηόμοι, ζῆμαι, racemor. A βοτρη.
 Βοτρηόμοις, αἶδος, ὁ, ὁ, vitis, quia botros, ut liberos seu prolem, fert.
 Βοτρηόμοις, ὅς, ὁ, ab avis distillans. Ex βῆς et ὄζω, stillo.

Βοτρηόμοις, ὁ, ὁ, ὁ, sermo ex uvis redimitus, Epith. Bacchi.
 Βοτρηόμοις, ὁ, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex βοτρη and χρίσιον, coma.
 ΒΟΤΡΥΞ, ὁ, ὁ, botrus, uva; (2) racemus; (3) nomen herbæ; (4) mel. de capillis.
 Βοτρυδῶς, εὐς, ὁ, ὁ, racemosus. A præc.
 Βοτρυφόρος, ὁ, ὁ, uvas ferens.
 Βα, particula augendi, ut βάλιμος, βάπαις.
 Βαῖμος, ὁ, ὁ, pastor, armenti ductor. Ex βῆς et ἄγω, ago, duco.
 Βάβυλος, ἴδος, ἡ, bubala, vacca silvestris. A Βάβυλος, ὁ, bubalus, bos silvestris. A βῆς.
 Βάβυρος, ὁ, ὁ, qui instar bovis est gravis; (2) tardus, stupidus. Ex βῆς et βάρος.
 Βαβαστικὸν ἔλκος, ulcus præhumidum, Corr. ex Aret.
 Βαβᾶσις, ἡ, Isis, Ep.
 Βαβᾶσιον, ὁ, τὰ, locus ubi pascuntur boves. Ex βῆς et βόσκα.
 Βάβωσις, εὐς, ἡ, voracitas. Ex iisd. Unde
 Βαβῶσις, boum pastor, Dor. pro
 Βαβῶσις, ὁ, ὁ, boum pastor, bubulcus;
 Βάβωσις, ὁ, ὁ, ὁ, pabulo abundans.
 Βάβωσις, εὐς, ἡ, magna fames; (2) tristitia, acerbus dolor. Ex βῆς et βῶσις.
 ΒΟΤΒΩΝ, ἄνωγ, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel in quacunque corporis parte. Hinc
 Βαβωνία, ὠ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis.
 Βαγῆσις, ὁ, ὁ, ὁ, convicius in hominem magnæ staturæ, et viribus stulte ferocem. Ex βῆ et γαίω, glorior.
 Βαγενῆς, εὐς, ὁ, ὁ, bove genitus. Ex βῆς et γίνομαι, nascor.
 Βάγλησις, ὠν, bubulas pupillas habens, Nonn.
 Βάγλωσσον, ὁ, τὰ, lingua bubula, herba. Angl. BUGLOSS, BORAGE.
 Βάγλωσσοι, ὁ, ὁ, idem; (2) solea, piscis.
 Βαδῆσιον, ὁ, τὰ, bovinum corium. Ex βῆς et βῶσις.
 Βάδωσις, ὁ, ὁ, ὁ, boves excorians. Ex δῆρα.
 Βαδωρία, ὠ, f. ἴσα, cursu incitato curro. Ex δῆρα.
 Βαδωρία, ας, ἡ, cursus citus seu incitatus.
 Βαζῆσις, appellabatur Athenis familia quædam sacerdotii prædita, sic dicta a Buzyge quodam heroe, qui omnium primus junctis bobus arasse terram creditur.
 Βαζῆσις, ὠν, pertinens ad juncturam bovis cum asino; ἀρά, dura dictæ in cum qui junxerit, Ep.
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, ὁ, qui a bobus depascitur, herbosus. Ἐν βαβῆσι λιμῶν, herboso in prato, Soph. Trach. 188. Ex βῆς et θῆσις.
 Βαβῆσις, boum comestor. Epith. Hercules, Anthol. Steph. 4, 8, 40.
 Βάβωσις, ὁ, insiliens vaccis, epith. tauri.
 Βαβῆσις, ας, ἡ, immolatio boum. A βῶσις.
 Βαβῆσις, ὠ, f. ἴσα, boves macto et immollo; (2) sacrificio. Ἐθα βαβῆσι μᾶλλον πρέσει, Eur. Hec. 263. (2) βαβῆσι μ' ἀμφὶ βωμῶν ἔσχετ', Soph. El. Col. 887. A
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, qui boves mactat.
 Βάβωσις, ὁ, ὁ, ὁ, ad boum mactationem pertinens. A βῆς et βῶσις.
 Βαβῆσις, et βαβῆσις, idem quod βαβῆσις, Hes.
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, bubulcus; (2) agricola rusticus, messor, Theocr. 10, 1. A βῆς.
 Βαβῆσις, Polyb. Vide βουβῆσις.
 Βαβῆσις, ὠν, αἶ, boum præsepia. Ex κάπη.
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, sc. λίθος, bucardia, sc. gemma. Ex βῆς et καρδία, cor.
 Βαβῆσις, ὁ, τὰ, stimulus boum.
 Βαβῆσις, idem quod βῆσις, Nic.
 Βαβῆσις, fœnum Græcicum.
 Βάβωσις, ὁ, ὁ, ὁ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcicum. Ex κέρα.
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, ὁ, taurino et magno capite præditus; (2) cquus Alexandri Magni.
 Βαβῆσις, ὠν, idem. A præc.
 Βαβῆσις, boves abigere, Varin.
 Βαβῆσις, ὠ, f. ἴσα, boves pasco; (2) pasco; (3) pass. erro, vagor; (4) inani spe lacto; item, blandis verbis, narrativuculis, &c. fallo ac decipio; item demulceo, delinno.

Κατωκάρα ζήφας με βαβῆσιται, Aristoph. Pace, 153. Βαβῆσι τὸν ἄμιον. Idem. Conc.
 81. A βαβῆσι. Hinc
 Βαβῆσις, ὠν, τὰ, lenimen, solamen;
 Βαβῆσις, εὐς, ἡ, delinitio, deceptio;
 Βαβῆσις, ὅς, ὁ, deceptor, Hes. A βαβῆσις.
 Βαβῆσις, ας, ἡ, armentum, grex boum;
 Βαβῆσις, f. ἴσα, et ἄζω Dorice, pastoritium carmen cano. Ab eod.
 Βαβῆσις, Dor. pro βαβῆσις.
 Βαβῆσις, ὅς, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A præc.
 Βαβῆσις, ὅς, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.
 Βαβῆσις, ἡ, ὠν, pastoritium. A βαβῆσις.
 Βαβῆσις, ὁ, τὰ, armentum boum.
 Βαβῆσις, ἡ, ad boves pascentes apta, v. gr. herba.
 Βαβῆσις, ὅς, ὁ, pastoralis cantilena.
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βῆς et βῶσις.
 Βαβῆσις, ἡ, magna grævedo.
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, ὁ, admodum mucosus; (2) stolidus. Ex βῆς et κορῆσις.
 Βαβῆσις, ὁ, ὁ, pro βῶσις, bubulcus; (2) messor, ὑποκριτικῶς pro βουβῆσις. A βῆς.
 Βαβῆσις, ὁ, τὰ, vitis nigra. A
 Βαβῆσις, τὰ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βῆς et κράνιον.
 Βαβῆσις, ὠν, bubulum caput habens. Ex
 Βαβῆσις, αἶα, αἶον, consiliarius. Βαβῆσις θῆσις, dea quæ præsidet curiæ, senatui. Βαβῆσις θῆσις, Appian. Pan. 84. A βαβῆσις.
 Βαβῆσις, ὠ, f. ἴσα, consilii vel curiæ sum princeps. Ex βαβῆσις et ἄζω.
 Βαβῆσις, ὁ, consilii publici princeps.
 Βαβῆσις, acc. pl. Dor. pro βαβῆσις.
 Βάβησις, 2. sing. præc. ind. Att. pro βάβησις.
 Βαβῆσις, ἡ, munus senatorium.
 Βαβῆσις, ὁ, τὰ, curia, Herodot. A βαβῆσις.
 Βάβησις, velis, 2. sing. præc. imperat. Dor. pro βάβησις, seu βελέσις, a verbo βέλομαι.
 Βαβῆσις, in med. cum de pluribus dicitur; inter se conferre consilia, seu deliberare, consultare inter se: at de uno, significat, scum deliberare vel consultare.
 Βαβῆσις, consultare, 2. sing. præc. imperat med. Ion. pro βαβῆσις, a βαβῆσις.
 Βαβῆσις, 2. sing. præc. conj. act. Ion. pro βαβῆσις.
 Βαβῆσις, ὠν, τὰ, consilium, consultatio, deliberatio, molimen. Ἡ καὶ τὸ βάβησις ὡς ἐπ' Ἀργείοις τῶν ἡν, Soph. Aj. 44. A βαβῆσις.
 Βαβῆσις, parvum consilium, consiliolum, Πάντα, ταυτὶ καταπάσσω βαβῆσις, pro βαβῆσις, omnia ista conspergam consiliolis. Aristoph. Eq. 99.
 Βαβῆσις, volens, præc. part. med. Dor. et Poet. pro βαβῆσις, a verbo βέλομαι.
 Βαβῆσις, consulo; ἡμῖν, nobis; ὑπὲρ σῆ, tibi. Ὅντε ἡμῖν κακῶς βεβῆσις, neque nobis male consulerimus, Herodot. 1, 112. Ἀστυάγης δὲ μιν ἐν εὐ βαβῆσις, Astyages dixit non bene sibi illum consulare, Id. Ibid. 116.
 Βάβησις, 2. sing. a. 1. imperat. med. v. βαβῆσις.
 Βαβῆσις, nom. dual. a. 1. part. act.
 Βάβησις, consultavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et cum v. ἐβῆσις, pro ἐβῆσις.
 Βάβησις, εὐς, ἡ, consultatio; (2) accusatio insidiarum vitæ nostræ factarum, vel pecuniæ in publicum per calumniam petitiæ, Παρρο. Ab eod.
 Βαβῆσις, ὁ, τὰ, consilii locus, curia, senatus; (2) consulor, senator. (2) δόλια βαβῆσις, dolosi consultores, Eurip. Andr. 447. Ab eod.
 Βαβῆσις, ὅς, ὁ, consulor, senator. Ab eod.
 Βαβῆσις, ἡ, ὠν, consultus; (2) senatorius, ad senatum pertinens. Ab eod.
 Βαβῆσις, ἡ, ὠν, in deliberationem cadens.
 Βαβῆσις, p. εἶσα, p. εἶσα, consulto, delibero, consilia ago. Βαβῆσις νεώτεροι περὶ τῶν, ἀλεθῶν τιμῶν, moliri. Ὅστις σπρωτὸν ζῆλοισι βαβῆσις φῶν, Soph. Aj. 1074. Ἄλλ' ἄμῃνον βεβῆσις τῶν, Eur. Med. 893. Τί βεβῆσις.

βέβηλεται περι των σπονδων εν τη σήλη παρα-
 γράται εν τῷ δὴμα τήμερον ἕμιν, *Aristoph. Lys.*
 515. Α βελή.
 Βελών, *consiliarium*, gen. pl. *Ion.* pro βελών.
 ΒΟΥΛΗ, ἦς, ἡ, consilium; (2) consultatio.
 Βέλεια, 2. sing. pres. ind. med. *Ion.* pro βέλῃ.
 Βελήθην, *volucrinus*, 1. sing. a. 1. opt. pass.
 Βεληγερέω, apud senatum concitor. *Δείσας*
 δ' ἑκκέρων ἐβληγερέσεν ὄδω, *App. Bell. Civ.*
 2, 51.
 Βεληθεῖς, *qui voluit*, a. 1. part. pass.
 Βέλημα, ἄστος, τὸ, voluntas, arbitrium propo-
 situm. Α βελή.
 Βελήσιον, *consiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βελήσι.
 Βέλησις, εως, ἡ, idem.
 Βελητικός, ἡ, ὄν, voluntarius. Α
 Βελητός, ἡ, ὄν, sub voluntate cadens; τὸ βε-
 λητόν, voluntas.
 Βεληφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, consultor, consiliarius,
 princeps, magistratus. Ex βελῆ et φόρος.
 Βελήμια, ας, ἡ, ingens fames. Ex ἡμιός.
 Βελήμιασις, εως, ἡ, idem. Α
 Βελήμια, ὤ, f. ἄσω, fame ingenti et intolerabi-
 bili premor. Α βελήμια.
 Βελήμιος, α, ὁ, idem quod βελήμια.
 Βελήμωττω, idem quod βελήμια.
 Βέλιος, α, ὄν, consultus, *Æsch.*
 ΒΟΥΛΟΜΑΙ, f. βελήσομαι, volo, cupio; (2)
 malo; (3) opto.
 Βελόμαχος, ὅ, pugnandi semper cupidus, idem
 quod θυμωμαχών.
 Βελέμενον, α, τὸ, voluntas. Οὐδ' ἐπὶ τὸ κίβη βε-
 λέμενον ἰλλήθωα, *Eurip. Iphig. in Aul.* 1270.
 Τὰ βελέμενα, voluntas. Τὰ θεῶν ἄτω βελέ-
 μιν ἔσει, *Id. Ibid.* 33.
 Βελυτός, ἔ, ὁ, vespera, tempus quo boves sol-
 vuntur, *Arriani Hist. Alex.* 2, 3. Ex βῆς et
 λυά, solvo.
 Βέμασθος, vel βέμαστος, α, ὁ, uva quædam a
 crassitudine ita dicta. Ex βῆ et μασιός.
 Βεμελία, ας, ἡ, qu. dic. bubula fraxinus, spes
 fraxini. Ex βῆς, seu βῆ, et μελία.
 Βεμέλιος, α, ὁ, idem et ex iisd.
 Βεμολγός, ἔ, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βῆς et
 ἀμείλω, mulsco.
 Βεμυκῆ, et βέμυκαι, mugitus. Α μυκῆ.
 Βένιερως, α, ὁ, hinnulus magnus.
 Βενιάς, napi genus. Α βενός.
 Βενίω, f. ἴσω, accumulo, adgreco. Ab eod.
 Βένιον, α, τὸ, idem quod Βενιάς.
 Βενίς, ἴδος, ἡ, sc. γῆ, terra collibus frequens.
 Βενωεπία, ὤ, per colles incedo. Ex βενίω.
 Βενωίδης, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, montosus. Ex εὐός.
 Βένομος, a bobus depastus.
 Βενόμος, bobus pascentis aptus, pascuis abun-
 dantis, *Soph. El.* 181. (2) bubulcus. Ἀγέλιαι
 βενόμοι, armenta boum, *Id. Æd. Tyr.* 26. Ex
 νέμου.
 Βενωπάτω, ὤ, f. ἴσω, colles calco, per colles
 ingredior. Ex βενός et πατέω.
 ΒΟΥΝΟΣ, ἔ, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2)
 tumulus, acervus.
 Βενώδης, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, collibus seu tumulis fre-
 quens, clivosus, colli similis. Α βενός.
 Βέπαις, αἰδος, ὁ, puer vel adolescens grandis,
 et apicularum epitheton, quia e bobus
 nascuntur. Ex βῆ et παις, puer.
 Βεπῆλιος, ὄν, magnus.
 Βέπαλις, ἴδος, ὁ ἔξ ἡ, multam luctam habens.
 Ex βῆ et πάλη, lucta.
 Βέπαλος, α, ὁ, magnus luctator; (2) magnus;
 (3) magnus asinus. Ex iisd.
 Βεπάμμωαν, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, boum possessor, peco-
 ris dives. Ex βῆς et πάω, possideo.
 Βέπεινα, ης, ἡ, magna fames.
 Βεπελάτης, α, ὁ, bubulcus. Βεπελάται τε βωῶν,
 bubulci, *Apoll. Rhod.* 1342. Ex πελάζω,
 (nisi sit potius ab ἰλάτης, ut Lat. *subserqua*,
 Ern.)
 Βεπλανώτιστος, α, ὁ ἔξ ἡ, locus ubi boves vagan-
 tur. Ἀτῆς ἀπ' ἄκρων βεπλανωτίστων λόφων,
Lycorih. 29.
 Βεπλάσης, α, ὁ, qui boves fingit.
 Βέπλευρον, α, τὸ, herba quædam. Α πλευρά.
 Βέπληκτρον, α, τὸ, bovis stimulus.
 Βεπλήξ, ἡγος, ὁ ἔξ ἡ, idem. Ex πλήττω.

Βεποίμην, εὐός, ὁ, boum pastor, bubulcus.
 Βεπόλιος, α, ὁ, idem. Ex πόλιος, verso.
 Βεπόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, epith. veru magni. Ex βῆς
 et πείρω, transfigo.
 Βέπρησις, εως, ἡ, insectum ex cantharidum
 genere, scarabæo simile; (2) oleris sylves-
 tris species. Ex βῆς et πρήω, inflammo,
 quia a bobus in herba devorata eos in-
 flammat ac rumpit.
 Βέπρωρος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui bovem vel caput bo-
 vinum in prora habet; (2) in quo bos an-
 tecedat. Ἄλλοτ' ἀνδρείω κύττει βέπρωρος,
Soph. Trach. 12. Ex βῆς et πρῶρα.
 ΒΟΥΡΑΣΟΣ, α, ὁ, fructus qui clauditur
 spathe, seu elate, i. e. palmâ suo involucro
 inclusa.
 ΒΟΥΤΣ, βοῦς, α, ὁ ἔξ ἡ, taurus, vacca; (2) bo-
 vina pellis; (3) flagellum factum e corio
 bubulo, item scutum; (4) piscis quidam;
 (5) numisma Atticum bovis imagine signa-
 tum.
 Βουκάφειο, subruo, proruo. Τῷ μόσσηνας ἔκ-
 τῆνον ποτι σέρρῳ διέκλλη βουκαφῆσαντος γόνον,
Lycorih. 433. Ε σκάπτω.
 Βουβῆιον, α, τὸ, bubile. Α βῆς et ἴσμαι.
 Βέβαλιμον, α, τὸ, idem. Α φαμέος.
 Βέβαλιμος, ὁ, idem quod βέβαλιμον, *Eur.*
 Βεβάσιον, α, τὸ, idem. Α σάσιος.
 Βεβασία, ἡ, et βέβασις, εως, ἡ, idem.
 Βεσροφθόν, adv. vertendo et flectendo se mo-
 re boum arantium, i. e. a sinistra ad dex-
 tram, et a dextra ad sinistram; unde de
 scriptura antiqua Græcorum tali dicitur,
 Ex βῆς et σέρφω.
 Βέσροφος, ὄν, aratus, ad arandum aptus. Οἱ δ'
 ἐν μεταφρέσεισι βεσρόφοις χθονός, *Lycorih.* 1438.
 Ex iisd.
 Βεσφῆγιω, ὤ, f. ἴσω, boves macto. Ex σφάζω.
 Βεσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Α prac.
 Βέτας, *Dor.* pro βέτης, pastor; (2) bubulus.
 Ἄν ἐν ἴδα κείνη ἀγῆ βέτας, *Eurip. Hec.* 644.
 (2) βέταν φόνον Ἑλλάς ἀίξει, bubulum cæ-
 dem, *Id. Hippol.* 537.
 Βέτης, α, ὁ, pastor boum, bubulcus. Α βῆς.
 Βέτιμος, α, ὁ, bovis pretium aequans. Ex βῆς
 et τιμή, pretium.
 Βέτομον, α, τὸ, frutex palustris et pratensis,
Theocr. Ex βῆς et τέμον.
 Βέτομος, α, ὁ, idem et ex iisd.
 Βέτορος, α, ὁ ἔξ ἡ, boves penetrans et transfi-
 gens, epith. magni veru. Ex τέρφω.
 Βετρόςφος, α, ὁ ἔξ ἡ, boves alens. Ex τέρφω.
 Βετύπος, α, ὁ ἔξ ἡ, boves cadens, qui boves
 mactat; (2) species animalculi vexantis
 boves, œstrus. Ὅπ' ἐπιέση δὲν κελύων βετύ-
 πος, *Orpian. Hal.* 2, 528. Ex τύπτω.
 Βετύπιος, ἴνη, ἴων, e butyro factus. Α
 Βέτύρον, α, τὸ, butyrum. Ex βῆς et τυρός.
 Βεφῆγος, α, ὁ ἔξ ἡ, boves vorans; (2) valde
 vorax, valde edax. Α βῆς, vel βῆ, et φαγιών.
 Βέφθαλμον, α, τὸ, buphthalmum, herba. Ex
 βῆς et θφθαλμός, quia flores ejus oculis bo-
 vinitis similes sunt. *Angl. ox-eye.*
 Βεφονέω, ὤ, f. ἴσω, boves macto:
 Βεφόνια, ὄν, τὰ, boum mactationes, festus
 dies apud Athenienses. Α
 Βεφόνος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui boves cædit et mactat;
 (2) Jovis Polici sacerdos, *Paus.* Ex βῆς
 et φονή, cædes.
 Βεφροεῖω, ὤ, f. ἴσω, boves pasco.
 Βεφροεῖω, ὄν, τὰ, armenta. Τοῖσι δ' αὖ τὰ μέ-
 ζονα κίκοσι, πυγμῆν καὶ πάλην, βεφροεῖα (ἦν
 ἄγεσθαι), *Eurip. Alc.* 1033. Α
 Βεφροεῖς, ἔ, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex
 βῆς et φέρω, pasco.
 Βεφρότος, ὄν, onustus valde gravibus sarcinis,
Eyr. Α βῆς et φέρω.
 Βεχανδής, εὐός, ἔ, valde capax, amplissimus, de
 cratere, lebetæ, &c. Ex βῆ et *Poet.* χαν-
 δάων, capio.
 Βεχίτιος, α, ὄν, a Βέχιστα, nom. pl. urbe Epiri,
Call.
 Βέχιλος, ὄν, herbosus, alendo pecori aptus.
 Βεχίλω κρῆντορες Ἀρκαδίης, pascuis abun-
 dantis domini Arcadiæ, *Analecta Brunck.*
 2, 107.

Βούβη, 1. sing. pres. opt. *Att.* pro βούμαι, a
 verbo βούω, clamo.
 Βούω, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro
 ἔβουον.
 Βούωνης, α, ὁ, boum emptor, sive ad sacra, sive
 in inacellum, nomine publico, nomen cura-
 tionis officinae, ejusdem valde honestæ.
 Ex βῆς et βούωμαι, εμο.
 Βούωντος, α, ὁ ἔξ ἡ, bove emptus. Ex iisd.
 Βούωντι, *clamantibus*, dat. plur. pres. part. act.
Dor. pro βούωσι, a verbo βούω.
 Βούωπις, α, ὁ, et βούωπις, ἴδος, ἡ, magnos (i. e.
 puleros) oculos habens. Ex ὄψ.
 Βουώτις, bobus agitatus aro. *Γυμνὸν δὲ βουώτιν*,
Hesiod. Dies et Opera, 389.
 Βουώτης, α, ὁ, bubulcus, nomen astri.
 Βούωψ, βούωπος, piscis quidam.
 Βυβέβια, ας, ἡ, actio moderandi certamen et
 constituendi de eo; (2) diducatio et disci-
 ceptatio quævis. Ὅπως κλύομαι σε κοινὰς
 βραβείας, *Eurip. Phœn.* 452. Α βραβείς.
 Βραβείον, α, τὸ, victorie præmium, Ab cod.
 Βραβείουτος, *palmam ferat*, 3. sing. pres. imp.
 act. verbi βραβείω, *palmam ferro.*
 ΒΡΑΒΕΤΣ, εὐός, ὁ, qui dat præmium certa-
 minis, judex certaminis; (2) arbiter re-
 rum aliarum et præmia diribens, vel cer-
 tamina quaque disceptans. (2) σὺ δ' ἡμῖν
 τῷ φόνον γνῶ βραβείς, *Eurip. Or.* 1065.
 Βραβεύτης, ἔ, ὁ, idem.
 Βραβείω, f. εὐσω, præmium do certaminis; (2)
 certaminis sum arbiter et moderator; (3)
 modor, dispenso, gubernor, rego, præ-
 sum; (4) simpliciter, tribuo, præbeo, do.
 Βραβείων τὴν δίνην, *Plut.* Α βραβείς.
 Βραβῆς, *Att.* pro βραβείς, nom. plur. a recto
 βραβείος, *Soph. El.* 690.
 ΒΡΑΒΥΛΟΝ, α, τὸ, prunum Damascenum.
 Βραγχάλιος, εὐός, ἴων, raucus. Α βραγχος.
 Βραγχάω, idem quod βραγχάω, *Poll.*
 Βράγχης, ἡ, *Suid.* Βράγχος, τὸ, *Hes.* morbus in
 subibus.
 Βράγχια, ὄν, τὰ, branchiæ quibus pisces spi-
 rant; (2) fauces porci. Α βράγχος.
 Βραγχιάω, ὤ, raucoso. Ab cod.
 Βραγχίαιδης, εἰς, branchiis similis.
 ΒΡΑΥΧΟΣ, α, ὁ, vel εὐός, τὸ, raucedo, rau-
 citas.
 Βράγχω, laqueis irretitus hæreo, *E. M.*
 Βραγχώδης, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, raucus. Α βράγχος.
 Βραδέως, adv. tarde, sero; (2) segniter, cunc-
 tanter. Α βραδύς.
 Βραδύς, τὸ, idem quod βραδύτης, *Xen.*
 Βραδύλωστος, vel βραδύλωπτος, α, ὁ ἔξ ἡ, tardi-
 loquus, qui tardioris est linguæ.
 Βραδύωνης, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, qui tardo vortice circum-
 agitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδύς
 et δίνη, vortex.
 Βραδύκαρπος, α, ὁ ἔξ ἡ, tardos seu seros dans
 fructus.
 Βραδυκίνητος, ὄν, tardus, tarde incedens. Α
 κινέω.
 Βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas ingenii. Α
 Βραδύνοος, *contr.* βραδύνος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui tarda
 est mente et ingenio. Ex ἴσος.
 Βραδύω, f. ὑνά, tardo, cunctor. Α βραδύς.
 Βραδύπειδης, εὐός, ὁ ἔξ ἡ, qui ægre sibi persua-
 deri sinit. Ex βραδύς et πείθω.
 Βραδύπεπαιω, ὤ, f. ἴσω, tarde coquo; (2) tar-
 de concoquo. Ex βραδύς et πίστω, co-
 quo.
 Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda et imbecilla concoctio.
 Ex iisd.
 Βραδυπλόω, f. ἴσω, tarde navigo. Ἐν ἰκαυαῖς
 δὲ ἡμέραις βραδυπλόωντες, *Act.* 27, 7. Ex
 βραδύς et πλῆς, navigatio.
 Βραδύπνοος, α, ὁ ἔξ ἡ, spiritum ægre trahens.
 Βραδυπαρέω, ὤ, f. ἴσω, tarde progredior. Α
 Βραδυπέρος, α, ὁ ἔξ ἡ, tarde transiens.
 Βραδύπτης, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, tardigradus; (2) lentus.
 ΒΡΑΔΥΤΣ, εἶα, ὄ, *Gen.* εὐός, εἶας, εὐός, tardus,
 segnis; (2) tardus ingenio, *Compr.* βραδύων,
 vel βράσσω, vel βραδύτερος, *Synperl.* βραδίτος,
 vel βραδύτατος.
 Βραδυκελής, εὐός, tardigradus, tarde incedens.
 Ex κελίος, erus.

Βραδυσημία, ὤ, f. ἴσω, impedit et difficulter loquor. Ἐξ σήμα, os.
 Βραδύτης, ητος, ἦ, tarditas, cunctatio; (2) segnitias. A βραδύς.
 Βραδύτοκος, α, ἦ, tarde pariens. Ex τίτω. Ἐπιδύφρανος, ον, idem quod βραδύφρανος, Cyp.
 Βραδυχρόνιος, ον, serus.
 ΒΡΑΖΩ, fut. ἄσω, ferveo, bullio; (2) agito, quatio. Βραζέη τὰ ἐνόν τῷ Δωρόκοι, Arel. (2) σάμιμον παρ' ἀγκυλάχριν ἀέτω βράζας, Lycorh. 461.
 ΒΡΑΘΥ, υος, τὰ, sabina, seu savina, herba.
 Βράκανα, τὰ, olera agrestia quæ non facile purgantur.
 Βράκος, pro βράκος, Theocr.
 Βρασθίς, α. l. part. pass. verbi βράζω.
 Βράσμος, ἄτος, τὰ, aestus, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω. Hinc
 Βρασματίας, α, ὀ, qui fit cum fervore; (2) ebullitioni similis, de vento.
 Βρασματώδης, εος, ὀ, ἦ, immodicus, qui quasi fervet. Ab eod.
 Βρασμός, ἦ, ὀ, idem quod βράσμα.
 Βράσσα, idem quod βράζω.
 Βράσσω, pro βραδύω, Hom.
 Βράχης, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. pro ἔβραχε, α βράχω.
 Βράχια, τὰ, brevia. Quasi α βράχος, εος.
 Βραχίης, nom. sing. f. g. Ion. pro βραχίεια.
 Βραχίς, perfusus, a. 2. part. pass. verbi βρέχωμαι, seu βρέχω, mædificatio.
 Βραχίως, adv. breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.
 Βραχίονιον, τὰ, ornamentum brachii, armilla, Xen.
 Βραχίονισθη, ἦρος, ὀ, armilla. Ἐπιθυμήσασα τῶν χερσῶν βραχίονισθη, Plutar. in Romulo, 5.
 ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὀ, brachium, lacertus; (2) armus, v. gr. vituli.
 Βραχύνιος, α, ὀ, ἦ, qui brevis est vitæ. Hinc
 Βραχυσιότης, ητος, ἦ, vitæ brevis.
 Βραχυλαβής, ἐς, parum, leviter necens.
 Βραχυλώλος, ον, parum glebæ habens, Epith. prædii parvi.
 Βραχυλόμοις, ὀ, ἦ, tardus et tenuis consilii.
 Βραχυλόμοις, ον, tardus, tarde currens.
 Βραχυπέτης, εος, ὀ, ἦ, brevilocus, brevitatis in dicendo studicus. Ex ἔπος.
 Βραχυπεπᾶς, adv. breviter, paucis verbis.
 Βραχυκατάληκτος, ὤ, f. ἴσω, in brevem sc. syllabam desino; (2) pede uno brevior sum; Βραχυκατάληκτος, α, ὀ, ἦ, in brevem desinens; pede uno brevior. Ex βραχύνει, et καταλήγω, desino, terminor.
 Βραχυκομῆς, ὤ, f. ἴσω, comam brevem gesto. Ex κόμη.
 Βραχυκωλία, ἦ, membrorum brevis, cola brevia, Hermog.
 Βραχυκώλος, α, ὀ, ἦ, brevis membris constans. Ex κῶλον.
 Βραχυλέκτος, ον, brevis in dicendo. Ex λέγω.
 Βραχυλογίω, brevis sum in loquendo.
 Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, Slerh.
 Βραχυλογία, ας, ἦ, brevilocuentia. A
 Βραχυλόγος, α, ὀ, ἦ, brevis in sermone.
 Βραχυμέρεια, ας, ἦ, tenuitas partium. A
 Βραχυμέρης, εος, ὀ, ἦ, cujus partes sunt breves et exiguæ, tenuis. Ex μέρος.
 Βραχυμοχθής, ἐς, brevi temporis spatio laborans, Hipp.
 Βραχυμυθία, ας, ἦ, brevilocuentia. A μύθος.
 Βραχυντικός, ἦ, ὄν, breviandi vim habens. A
 Βραχύνω, fut. ἰνώ, corripio, breve reddo. A βραχύνω.
 Βραχύνωτος, α, ὀ, ἦ, brevis tergo, breve dorsum habens. Ex βραχύνει, et νώτος.
 Βραχύνωτος, α, ὀ, ἦ, pauca habens somnia.
 Βραχυπαράληκτος, ὤ, f. ἴσω, penultimam brevem habeo. A
 Βραχυπαράληκτος, α, ὀ, ἦ, cujus penultima brevis est. Ex βραχύνει, et παραλήγω.
 Βραχύνωτος, contr. βραχύνωτος, α, ὀ, ἦ, breves simulque tardos spiritus ducens. Ex βραχύνει, et πνῶν, spiritus.
 Βραχυπόλις, parva, epith. urbis.

Βραχυπόρος, α, ὀ, ἦ, brevis meatus habens.
 Βραχυπότης, α, ὀ, parum potans.
 Βραχυπότος, α, ὀ, parum potans.
 Βραχυρήζια, ας, ἦ, brevis radicum. A
 Βραχυρήζος, α, ὀ, ἦ, breves radices habens. Ex βραχύνει, et ῥίζα, radix.
 ΒΡΑΧΥΤ, εια, ὄ, Gen. εος, ειας, εος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, subito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχύν, sensim, paulatim; (4) βραχύν, aliquantum, interdum, paulisper, parvi momenti.
 Βραχυσιδήρος, brevis, levis, epith. teli.
 Βραχυσιλέχνης, qui parvo seu brevi caudice est. Ex βραχύνει, et ἑλέχης, caudex.
 Βραχυσημία, ἦ, brevitatis oris. A
 Βραχυστομος, ὀ, ἦ, qui brevi est ore, sive parvo orificio. Ex βραχύνει, et στόμα.
 Βραχυσυλλαβία, ας, ἦ, brevitatis orationis, carminis.
 Βραχυσυλλαβος, ὀ, ἦ, paucis syllabis constans, epith. pedis, numeri. A συλλαβή.
 Βραχυσυμβολος, α, ὀ, ἦ, qui parvum seu exiguum symbolum ad convivium confert.
 Βραχυτυλιχθής, εος, ὀ, ἦ, brevis finem habens. Ex βραχύνει, et τυλιχθής.
 Βραχύντης, ητος, ἦ, brevitatis. A βραχύνω.
 Βραχυτομῆς, ὤ, f. ἴσω, curte recido. A
 Βραχύντομος, α, ὀ, ἦ, curte recisus. Ex βραχύνω, et τμῶν, secō.
 Βραχυτρέχης, α, ὀ, ἦ, brevis collum habens.
 Βραχύντοπος, α, ὀ, ἦ, brevis contentus somno.
 Βραχυφάγος, ἦ, tenuitas victus, paucitas.
 Βραχυφωγῆτης, α, ὀ, brevis et exiguum lumen habens; exiguum lumen præbens, Suid.
 Ex βραχύνω, et φῶγος.
 Βραχύνφυλλος, α, ὀ, ἦ, brevia habens folia.
 Βραχυχρόνιος, α, ὀ, ἦ, brevis tempore durans.
 Βραχύνωτος, α, ὀ, ἦ, breves habens auriculas. Ex βραχύνω, et ὄτος, auris.
 ΒΡΑΧΥ, sono, sonitum seu crepitum cdo, strepo. Est onomatopœia. Hinc ἔβραχε, et βράχης, apud Poetas. Ἐβραχε χαλκός, Il. 4, 220.
 Βράγμα, ἄτος, τὰ, sinciput. A βρέχω.
 Βραγμός, ἦ, ὀ, idem et ab eod.
 Βραγμῆσαι, fremere, præf. inf. med. verbi
 ΒΡΕΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίαι δ' ὄπλοις βρέμων, Eur. Ph. 113.
 ΒΡΕΝΘΕΙ, vel βρενθίνος, lactuca:
 Βρενθιον, et βρενθιον, τὰ, unguentum e floribus. Unde βρενθινά, fucus.
 ΒΡΕΝΘΟΣ, α, ὀ, tumor, fastus; (2) avicula incerta.
 Βρενθύνω, ct βρενθύνω, superbio, elato animo sum, eumque gestu et vultu prodo. Ap. antiquiores, vox comica; (2) apud posteriores, varia quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta sunt, ut indignor, irascor, fastidio; aut superborum moribus insunt, ut severo et composito vultu aliquid facere, v. gr. meditari, Ern. Ἐπὶ φρονήματος βρενθύνεται, Aristoph. Pac. 26. A βρενθίνος.
 Βρέξις, εως, ἦ, pluvia. A βρέχω.
 Βρέξαι, pluvie, α. l. inf. act. verbi βρέχω.
 ΒΡΕΨΑΣ, τὰ, simulacrum rude e ligno.
 Βρεψίδος, ἦ, ὄν, infantilis. A βρέψος.
 Βρεψικός, infantiliter.
 Βρεψοκτονία, ας, ἦ, infanticidium:
 Βρεψοκτόνος, α, ὀ, ἦ, infanticida. Ex κτείνω.
 ΒΡΕΨΟΣ, εως, τὰ, infans; (2) foetus animalis cujuscumque, citam ova; (3) βρεψόθεν, ab infantia.
 Βρεψοτροφεῖον, α, τὰ, locus alendis et educandis infantibus destinatus. Ex τρέφα.
 Βρεψοργῆς, infantem efficio, Ep. A βρέψος ct ἔργον.
 Βρεψύλλιον, α, τὰ, infantulus. Dim. a βρέψος.
 Βρέψμα, ἄτος, τὰ, sinciput, ct
 Βραγμός, ἦ, ὀ, idem: A
 ΒΡΕΨΩ, f. ζω, mædificio, irriquo, pluo. Ἐξέσαστο βρέψω τὰς πόδας αὐτῶν τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38.
 Βρέψει ἐπὶ δικαίους ἢ ἀδικούς, Mat. 5, 45.
 ΒΡΨ, partic. insep. quæ in compositione intentionem notat, redditurque fere per valde, vel vehementer.

Βραχύνω, εως, ὀ, ἦ, fortis, validus.
 Βραχύνω, εως, ὀ, ἦ, robustus.
 ΒΡΙΑΩ, ὤ, f. ἴσω, robustum reddo; (2) robustus sum; (3) extollo; (4) tumesco. Ἐπί μὲν γὰρ βραχύνω ἴσα δὲ βραχύνω χαλκῶσται, Hesiod. Op. 5.
 Βραχύνω, εως, ὀ, ἦ, qui ex somniorum interpretatione futura prædicat. Ex βραχύνω.
 ΒΡΙΑΩ, f. ἴσω, vel ζω, post cibum dormio. Ἐνθ' ἂν βραχύνω ἴσας Ἀγαμέμνονα ἴων, Il. 4, 223.
 Βραχύνω, α, ὀ, ἦ, vehementer clamans. Ex βραχύνω, et ἠπῶν, clamo.
 Βραχύνω, εως, τὰ, pondus, gravitas. A βραχύνω.
 Βραχύνω, εως, ἦ, idem et ab eod. Ut et
 Βραχύνω, εια, ὄ, Gen. εος, ειας, εος, gravis.
 Βραχύνω, α, ὀ, ἦ, gravis habens cornua.
 Ex βραχύνω, et κέρα, cornu.
 Βραχύνω, contr. βραχύνω, α, ὀ, ἦ, gravem et prudentem mentem habens.
 ΒΡΙΑΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum; (2) deorsum vergo præ pondere, inclino; (3) ingruo, impressionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἡ χεῖρ βραχύνω, ἢ μακρῶ πλάττω βράζει, Soph. Aj. 130.
 Βραχύνω, f. ἴσω, leonis voce utor: et
 Βραχύνω, f. ἴσω, idem; (2) excandescō. A
 Βραχύνω, ὤ, fremo, irascor. A
 Βραχύνω, ης, ἦ, robur, potentia. Μυθῆναι βραχύνω, Apoll. Rhod. 4, 1677. A βραχύνω.
 Βραχύνω, adv. cum fremitu.
 Βραχύνω, ἄτος, τὰ, fremitus.
 Βραχύνω, ἦ, iracundia. A βραχύνω, et μῆνις.
 Βραχύνω, idem quod βραχύνω. Ἐβραχύνω τῶν τε Κέραι, ἢ τοῖς Μήδαις, Xen.
 Βραχύνω, ὄτος, ἦ, Proserpina.
 Βραχύνω, α, ὀ, ἦ, currum gravans. Ex βραχύνω, et ἄρμα.
 ΒΡΙΑΩ, α, ὀ, echini marini genus.
 Βραχύνω, Diana cognomen.
 Βραχύνω, ὄν, τὰ, pulmonis concava. A βραχύνω.
 Βραχύνω, ἦ, arteria cartilaginea aspera.
 Βραχύνω, f. ἴσω, p. ακω, deglutio, devoro.
 Βραχύνω, ης, ἦ, struma, tumor in gutture seu aspera arteria. A βραχύνω, et ἄσπερα.
 ΒΡΙΑΩ, α, ὀ, guttur, fauces; (2) aspera arteria.
 Βραχύνω, εως, ἦ, qu. prælium gulæ. Vox per jocum ficta, apud Athen.
 Βραχύνω, ὤ, f. ἴσω, fremo. A βραχύνω.
 Βραχύνω, f. ἴσω, bacchor. A
 Βραχύνω, α, ὀ, Bromius, cognomen Bacchi. A βραχύνω.
 Βραχύνω, τίδος, ἦ, Baccha; (2) vinosa. Πάσαι δ' ἐπέλαον βραχύνωσι δάκρυ παρῆναι, Orphic. Cyneg. 4, 300. (2) πιδάκι δ' ἐπιπέλασαν βραχύνωσι, Id. ibid. 4, 340.
 Βραχύνω, ἴσω, ἐν, fremens, Naz. A βραχύνω.
 Βραχύνω, α, ὀ, fremitus, fragor; (2) avena.
 Βραχύνω, εως, ὀ, ἦ, murmur edens. A præc.
 Βραχύνω, αια, αἰον, tonitrualis, tonans:
 Βραχύνω, ὤ, f. ἴσω, tono:
 Βραχύνω, α, τὰ, machina theatralis, qua tonitruum fragores imitantur. A
 ΒΡΙΑΩ, ἦ, ἦ, tonitru:
 Βραχύνω, ἄτος, τὰ, idem. A βραχύνω.
 Βραχύνω, α, ὀ, ἦ, tonans et fulminans.
 Βραχύνω, εως, ὀ, ἦ, filius vel filia tonitru.
 Ex βραχύνω, et γεινομαι, nascor.
 Βραχύνω, αἰδος, ὀ, ἦ, idem.
 Βραχύνω, αἰδος, ὀ, ἦ, tonitru faciens. Ex ποῖα.
 Βραχύνω, ον, vocem gravem, tonitruum similem, habens. Ex φωνή.
 Βραχύνω, gen. pl. f. g. Dor. pro βραχύνω. A
 Βραχύνω, α, ὀ, ἦ, mortalis, humanus:
 Βραχύνω, εως, εον, idem:
 Βραχύνω, α, ὀ, ἦ, idem. Βραχύνω, τις δ' ἴων βραχύνω, χεῖρ; Eurip. Or. 271. Κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βραχύνω, Id. Androm. 1256. A βραχύνω.
 Βραχύνω, Dor. pro
 Βραχύνω, ονος, ὀ, ἦ, calcator hominum.
 Ex βραχύνω, et βῆμα, gressus.
 Βραχύνω, υος, ὀ, ἦ, voce humana loquens.
 Βραχύνω, ὀ, semideus, Hes.
 Βραχύνω, εως, ὀ, ἦ, qui est humana specie; (2) homini similis. Ex ἴδω.

Βροτός, ἕσσα, ὄν, saniosus, cruore respersus. A Βρότος, cruor.
 Βροτολαψείρα, ἡ, hominibus faticina, Man. A Βροτός et κλαστή.
 Βροτοκτόναι, hominem interficio. A Βροτοκτόνος, υ, ὁ ἢ, homicida. Ex κτίων.
 Βροτολαγός, ἕ, ὁ ἢ, idem.
 ΒΡΟΤΟΣ, υ, ὁ, mortalis; (2) homo.
 ΒΡΟΤΟΣ, υ, ὁ, sanies, cruor; (2) sanguis pulvere permixtus. Hinc
 Βροτοκόπος, ὄν, homines eorumque actiones spectans, inspiciens, epith. Furiarum.
 Βροτόσσοι, ὄν, salutaris hominibus.
 Βροτοσύνη, ἔς, inuisus hominibus. A βύγιος.
 Βροτοφθόρος, ὄν, hominibus perniciosus. A φθορά.
 Βροτώ, ὤ, f. ὄσω, cruore inficio, cruento. A βρότος.
 Βροτώ, reddo hominem mortalem, Naz.
 ΒΡΟΤΙΚΟΣ, seu βροχός, υ, ὁ, species locustarum, Lev. 11, 22.
 Βρόχος, υ, laquus. A βρόχος.
 Βροχία, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βροχία, humentio.
 Βροχίλιον, f. ἴσω, sorbeo; (2) voro; helluor. A
 Βρόχλος, υ, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρόχλος.
 Βροχόωδης, ἔος, ὁ ἢ, cavus, aridus, epith. lacus. Ἐπὶ βροχόωδῶν λίμνῃ, Nic. Ther. 366.
 Βρόχλιος μόρος, suspensio, qu. dic. laquaris moris, Nonni.
 Βροχίτις, ἴδος, ἡ, laqueus.
 Βρόχος, υ, ὁ, idem.
 Βροχίω, sorbeo, voro, deglutio: inus. unde ἀναβροχίω, καταβροχίω, apud Hom.
 Βροχίω, f. ἴσω, floreo, germino: (2) lætor, exsulto. A βρώω.
 Βροχίον, adv. cum stridore dentium; (2) fusc. A βρόχω.
 Βροχίω, ἄτος, τὸ, morsus. Ab eod.
 Βροχίω, υ, ὁ, stridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.
 ΒΡΥΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. (2) ἢ δ' αὖ μισὰ βρύκει, exedit, Soph. Trach. 987. Βρύκασα σὺ τὴν πνεύμονα, καὶ τ' ἀντιεὶ ζυμίσασα, Aristoph. Lys. 367.
 Βρύλλω, potito, subbibō; (2) sorbeo, sorbillo; inebrior. A
 ΒΡΥΝ, vox infantium potum petentium.
 Βρύσις, ἕσσα, ὄν, Gen. ἔντος, ὄσσης, ἔντος, muscosus; (2) mollis, fibrilis. A
 ΒΡΥΝ, υ, τὸ, muscus. Angl. moss. (2) alga, Plin. Angl. SEA-WRACK.
 Βρυφόρος, υ, ὁ ἢ, musci fertilis. Ex φέω.
 Βρύω, ὤ, f. ὄσω, musco oppleo. A βρύω.
 Βρύσις, εως, ἡ, quasi dic. scaturitio. A βρύω.
 Βρυτία, ὄν, τὰ, reliquiae granorum post excocctam cerevisiam, item fraces vinaceæ. A
 ΒΡΥΤΟΝ, υ, τὸ, cerevisia, potus ex hordeo. Βρύτος, υ, ὁ, idem.
 Βρύττω, idem quod βρούω, edo, devoro, E. M. (2) ab hoc, febril laboro, Id.
 Βρύχλιος, εως, ἴον, rugiens. A βρύχω.
 Βρυχάναμαι, ὄμαι, f. ἡσομαι, ejulo. Ab eod.
 Βρυχάμαι, ὄμαι, f. ἡσομαι, rugio, mugio, infremo. Διὰ βρυχάνας πάλαι, Soph. Œd. Tyr. 1265. βρυχάμενον πασαισίοι, Id. Trach. 805. Ἐρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτανα, Id. ibid. 904. Ἐπεσέναι, ταῦρος ὄς, βρυχάμενος. Ab eod.
 Βρύχη, ἡ, stridor et contritu, v. gr. dentium, fremitus. Hinc
 Βρυχάδον, adv. cum rugitu, cum fremitu:
 Βρυχάμενος, ἕ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus:
 Βρυχάμα, ἄτος, τὸ, idem.
 Βρύχλιος, υ, ὁ ἢ, submersus, mergens, obruens, et strepens fluctibus. A βρύω, (vel potius a βρέχω, unde βροχία, Ern.)
 Βρυχμός, ἕ, ὁ, morsus, rosio, strepitus. A
 ΒΡΥΧΩ, f. ξω, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) in med. furo. Ἐβρυχον τὸς ὀδόντας, ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54. (1) ὄσις, ὡς παθόντος βέβρυχα κλαίων, Soph. Trach. 1071. (5) ὑπεσέναι, βρυχάμενος, Soph. Aj. 321.

Βρύχωδης, ες, strepens fluctibus.
 ΒΡΥΩ, f. ἴσω, scateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) scatero facio; (7) maneo. Μῆτι ἢ πηγή ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρύει τὸ γλυκὺ ἢ τὸ πικρὸν; Jac. 3, 11. Βρύων μελίττας ἢ προβάτας; Aristoph. Nub. 45.
 Βρύωδης, εως, ὁ ἢ, idem quod βρωσισ.
 Βρύων, ἡ, idem quod βρωνία, Nic.
 Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύω.
 Angl. BRYONY.
 Βρωνίς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.
 Βρωνίς, rosus, a. l. part. pass. verbi βρώσκω.
 Βρώμα, ἄτος, τὸ, esca, cibus; (2) quod exsum et erosum est. A βρώσκω.
 Βρωμάμαι, ὄμαι, f. ἡσομαι, proprie, (1) de ruditu asinorum; tum, (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iuratorum; (3) facteo. A βρώω.
 Βρωμάτιον, f. ἴσω, cibum do. A βρώω.
 Βρωμία, ὤ, f. ἴσω, facteo. A βρώω.
 Βρώμης, εως, ἡ, cibus,edulium, esca. A βρώσκω (2) ruditus. A βρώω, Ern.
 Βρωμίτις, ἔσσα, ἡ, rudens. A βρωμάμαι.
 Βρώμις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.
 Βρωμίτης, υ, ὁ, qu. dic. ruditor, rudens.
 Βρωμίτιον, εως, ὁ, asinus. Νῆσον δ' ἀργαλίην βρωμίτιον δέξατο, Nic. Ther. 357. Ab eod.
 Βρωμολόγος, υ, ὁ, factores loquens. Vox inepta apud Lucian.
 ΒΡΥΜΟΣ, υ, ὁ, graveolentia, factor; (2) virus. Hinc
 Βρωμώδης, εως, ὁ ἢ, factidus.
 Βρωσίοι, esurio, edere cupio. A βρώσκω.
 Βρώσιμος, υ, ὁ ἢ, esculentus,edulium. A
 Βρώσις, εως, ἡ, cibus,edulium; (2) ipsa comedendi actio; (3) erosio. A
 ΒΡΥΣΚΩ, f. βρώω, comedo, depasco, consumo. Βεβρωκίς κακὰ φάρμακ', gramina, Pl. 22, 94. Hinc
 Βρωτίδης, ἡ, ὄν, edulis, cibo aptus.
 Βρωτήρ, ἡρος, ὁ, comestor, Nic. A βρώσκω.
 Βρωτίς, ἡ, ὄν, edulis, esculentus, Æsch.
 Βρωτίς, ἡ, cibus, esca, Hom.
 ΒΥ, vox infantis vagientis.
 ΒΥΑΣ, υ, ὁ, bubo, avis nocturna.
 Βυλάριον, υ, τὸ, chartula ex papyro. Dim.
 Βυλέλιος, ἴνῃ, ἴον, chartaceus, papyraceus.
 Βυλίον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est; (2) funiculus nauticus.
 ΒΥΒΑΟΣ, υ, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quaedam papyro similis; (3) liber.
 Βύζην, adv. dense. Τὴν μὲν ἔν ἴσπλωι ταῖς ναυσὶν ἀντισφαιροῖς βύζην κλῆσιν ἔμελλον, navibus confertim collocatis, Thucyd. 4, 8. A
 Βύζω, f. ἴσω, refero; (2) vagio; (3) bulbo. A βύω, obturo, vel βύ, voce infantium, vel βύω, bubo.
 Βυβίξεναι, demergi, præ. inf. pass. verbi
 Βυβίξω, f. ἴσω, mcrgo. A βύω.
 Βύβιος, ἴα, ἴον, qui est in profundo, profundus, unde τὰ βύβια, aquatilia; (2) marinus, navalis. Ἐν βύβιοι βυβίω, Oghian. Cyngeget. 2, 62. Ab eod.
 Βυβίτις, quæ est in profundo. Βυβίτις ψάμμος, Anthol. 41. Ab eod.
 Βυβίω, adv. sub fluctibus. A βύβιος.
 ΒΥΘΟΣ, ἕ, ὁ, gurgis, profundum.
 Βυθοσφής, εως, ὁ ἢ, in profundo nutritus. Ex βυθός et φέω, nutritio.
 Βυκανάω, buccina cano. A
 ΒΥΚΑΝΗ, ἡ, ἡ, buccina. Hinc
 Βυκανήμα, ἄτος, τὸ, clangor buccinarum.
 Βυκανίω, f. ἴσω, buccino. Ab eod.
 Βυκανισήριον, υ, τὸ, buccina. A
 Βυκανιστής, ἕ, ὁ, buccinator. A βυκανίω.
 Βύκτις, υ, sonans, spirans. Ἦντε βυκτῶν ἀνέμων βρύμας, Apoll. Rhod. 1328. A βύζω.
 ΒΥΝΗ, ἡ, hordeum madefactum et tostum ad coquendum cerevisiam.
 Βυπτία, ὤ, f. ἴσω, vel βύπτω, Hes. Æol. pro βάπτω, Alb. mergo. Vide βάπτω.
 ΒΥΡΕΑ, ἡ, ἡ, corium, pellis.
 Βυρσαίσιτος, υ, ὁ, aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
 Βυρσός, εως, ὁ, coriarius. Unde
 Βυρσίου, f. εῖσω, corium apparo, concinno.

Βυρσικός, pro βεβυσμίνος, oppletus, refectus, Ar.
 Βυρσίν, ἡ, ἡ, lorum, Ar.
 Βύρσινος, ἴνῃ, ἴον, coriaceus. A βύρσα.
 Βυρσίς, ἴδος, ἡ, corium, pellis. Dim.
 Βυρσοδέψια, ὤ, f. ἴσω, corium subigo.
 Βυρσοδέψης, υ, ὁ, coriarius. Ex iisd. Hinc
 Βυρσοδέψικος, ἡ, ὄν, ad coriarios pertinens.
 Βυρσοπάγης, εως, ὁ ἢ, corio contextus, corio compactus. Ex βύρσα et πηγνία.
 Βυρσοποιός, ἕ, ὁ, coriarius.
 Βυρσοπώλης, υ, ὁ, corii venditor.
 Βυρσοσίνης, ες, corio obductus; Epith. tympani.
 Βυρσοτόνος, ὄν, idem. A τίνω.
 Βυρσοτόμος, ἕ, ὁ, pellicio, Man. A τίνω.
 Βυρσώ, ὤ, f. ὄσω, corio contego. A βύρσα.
 Βυρσώχην, εως, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Arist.
 Βύσιος, υ, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A φύω, germino, quia eo omnia germinant.
 Βύσμα, ἄτος, τὸ, obturamentum. A βύω.
 Βύσινος, ἴνῃ, ἴον, byssinus. A βύσσω.
 Βυσσοβάτης, εως, ὁ ἢ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσός et βάρος.
 Βυσσοδόμεύς, f. εῖσω, profunde cogito, machinor. A βυσσός et δομείω pro δομείω.
 Βυσσόθεν, adv. ex imo. A
 Βυσσός, ἕ, ὁ, fundum, inum maris, &c. A βυθός.
 ΒΥΣΣΟΣ, υ, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.
 Βυσσόφρων, ὄνος, ὁ ἢ, prudens, callidus, tectus animi et consiliorum. Βυσσόφρων Ἐρινύς, Æschyl. Chaph. 649. A φρήν.
 Βύσσω, ἄτος, τὸ, profunditas. A βυσσός.
 Βύσσω, idem quod βύσσω.
 ΒΥΩ, f. ὄσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tegeo. Χουρία τῶν ταῦτα ποιῶτων ἔρυν τὸ σῆμα, Aristoph. Pace, 643. Νήματος ἀσκητοῖ βιβυσμίνον, Odys. 4, 134.
 Βά, l. sing. a. 2. conj. act. v. βάω.
 Βάδιον, τὸ, bucula. Ex βόδιον, Dim. a βῆς.
 Βαδῆν, præ. inf. act. Ion. et contr. pro βαδῆν.
 Βακολιῶξίς, 2. sing. f. l. ind. act. Dor. pro βακολιάξω, a βακολιάζω.
 Βακόλω, bubulci, gen. sing. Dor. pro βακόλω.
 Βάων, bubulcum, acc. sing. Dor. pro βῆων.
 Βάωκος, ὁ, idem quod βακόλος, Theocr.
 Βαλάκιον, υ, τὸ, glebula. Dim. a
 Βάλαξ, εως, ὁ, gleba. Job. 7, 5. A βάλω.
 Βαλάριον, υ, τὸ, idem et ab eod.
 Βαλῆδον, adv. in gleba modum. Ab eod.
 Βάλιον, υ, τὸ, glebula. Dim. ab eod.
 Βαλιτής, υ, ὁ, boletus, fungi genus.
 Βαλοκοπίω, ὤ, f. ἴσω, glebas frango, occo. Ex βάλω et κόπτω.
 Βαλοκοπία, ας, ἡ, glebarum communitio, occatio. Ex iisd.
 Βαλοποιέω, glebas facio, Ern.
 ΒΥΛΟΣ, υ, ὁ, gleba; (2) ager; (3) massa; (4) bolus. A βύω, cujus spatium seu moles mensuram fere vestigiū pedis exæquat, Id.
 Βυλοσφορία, ας, ἡ, glebarum inversio. Ex ερέφω.
 Βυλοτόμος, υ, ὁ ἢ, glebas secans. Ex πέμνω.
 Βυλώδης, εως, ὁ ἢ, glebosus. A βύλω.
 Βωμάκευμα, ἄτος, τὸ, scurrile factum aut dictum. A
 Βώμαξ, ἄκος, ὁ ἢ, sacrilegus, scurra; (2) ara parva. A βωμός. Unde
 Βώμασις, εως, ἡ, aræ extractio.
 Βωμάτιος, ὄν, ad aram pertinens. Καὶ βωμάτιον ἰσχύραον λαβών, Soph. in captivis mulieribus.
 Βώμιος, υ, ὁ ἢ, in ara positus, cultus. Οὐδὲ βώμιον πιτῶντες, Eurip. Andr. 357. Μητέρα γὰρ αἰὶν βωμίαν ἔφημιν, Id. Suppl. 93.
 Βωμίς, ἴδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.
 Βωμίσις, ας, ἡ, quæ ad aram sacra peragit, sacerdos, antistita sacri. Ab eod.
 Βωμοσίδης, εως, ὁ ἢ, aræ similis.
 Βωμολόχνημα, ἄτος, τὸ, scurrile factum aut dictum. (Vid. Ern.) A
 Βωμολοχέω, f. εῖσω, scurram ago.
 Βωμολοχέω, idem.
 Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilis:
 Βωμολοχικός, ἡ, ὄν, scurrilis. A

Βομολύχος, υ, δ ζ η, proprie, adsiduus aræ, ct quasi insidians. Hinc (2) parasitus; (3) adulator; (4) scurra; (5) avis quaedam e monedularum genere. Ex βομύς et λόχος.
 Βομυονίτης, υ, δ, qui ad aram contendit, conciviciatur, vel rixatur. Ex βομύς.
 ΒΩΜΟΣ, υ, δ, basis; (2) ara.
 Βῶν, βοῦνη, acc. sing. Ion. et Dor. pro βῶν.
 Βωνίτης, υ, δ, bubulcus. A βῶς.
 Βῶξ, κος, δ, vide βῶξ.
 Βῶς, boves, accus. plur. Dor. pro βῶας.
 Βῶσαι, vocare, a. l. inf. act. Ion. et Dor. pro βοῦσαι, a βοῦς.
 Βῶσαντι, Poet. pro βοῦσαντι.
 Βῶσας, a. l. part. act. Poet. pro βοῦσας.
 Βωσρέμιος, vocatus, l. pl. præ. conj. act. Dor. et Poet. pro βοσρέμιος. A
 Βωσρέω, f. ἦσω, clamo, voco. Τί με Βωσρέεις; vocas? Aristoph. Ach. 964. Παιῶν πῆμνον πύς δημόσιος Βωσρέιν σ' ἐγὼ πεκτέμενον, Id. Lys. 688. Τὸν τε Μανὴν ἢ Σύρα Βωσρέσασαυ τε χωρίε, Id. Pace, 1155. A βοῦς, clamo.
 Βῶταν, pastorem, acc. sing. Dor. pro βῶστη.
 Βῶτας, Dor. pro βῶστη, pastor boum, bubulcus. Βῶτας μὲν ἐλόγι, Theocr. 1, 86.
 Βῶτης, pastor, Fem. βῶτις. A βῶσκω, pasco.
 Βωτῆνιερ, populosæ, dat. sing. f. g. A
 Βωτῆνιερ, υ, δ ζ η, alens et educans viros. Epith. agri, ex cujus cultura colonis siccis vatis redit. Ex βῶτης et ἀνήρ, vir.
 Βῶτωρ, ορος, δ, pastor. A βῶσκω, vel βῶς.

Γ.

Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα, ab Hebræorum Gimel, dicitur; (2) nota numeralis, significans tria, at cum lineola inferne apposita γ, tria millia.
 Γ, pro γε, per apostrophem, ob sequentem vocalem vel diphthongum.
 Γᾶ, Dor. pro γῆ, terra, vel ead. dial. pro γῆ.
 ΓΑΓΑ΄ΘΗΣ, υ, δ, Gagates, lapis.
 ΓΑΓΓΑ΄ΑΪΖΑ, f. ἴσω, titillo.
 Γαγγαμίς, εὐς, εἶ, qui rete in aquam ejectionem extrahit, piscator. A
 ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, sagera, rete piscatorium. Γάγγαμ τ', ἡδ ὑποχαι περιηγέε; ἡδ σαγηῆνα, Orp. Haliœu. 3, 81.
 Γάγγαμον, υ, τῶ, idem.
 Γαγγαμυλλός, υ, δ, idem quod γαγγαμίς. Ex ἔλλω.
 Γαγγαμὸν, ὄνος, δ, idem quod γάγγαμον, Eschl.
 Γαγγιτῆς, υ, δ, vel γαγγιτῆς, Gangites, gemma.
 ΓΑΓΓΑ΄ΟΝ, υ, τῶ, nervi præter naturam constrictio (tuberculum circa nervus sub cute nasci solitum, Eryn.).
 Γαγγλιώδης, εὐς, δ ζ η, ganglio similis; (2) e gangliorum genere. A γαγγλίον.
 ΓΑΪΓΡΑΪΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc
 Γαγγραϊνικός, η, ὄν, gangræne similis.
 Γαγγραϊνόμεαι, ἔμαι, f. ὄσομαι, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod. Hinc
 Γαγγραϊνισίς, εὐς, ἡ, gangræne ingruiscentia.
 Γάδαρος, εὐς, δ, Gadarensis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cælo-Syria.
 Γαδαρηνός, υ, δ, Gadareus. Ab eod.
 ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) thesaurus. Vox Persica.
 Γαζοφύλακτον, υ, τῶ, gazophylacium; (2) ærarium ecclesiasticum. A
 Γαζοφύλαξ, ἄκος, δ ζ η, thesauri custos.
 γαθί, bone, voc. sing. per Arhætes, pro ἀγαθί.
 Γαθίῶν, gaudere, præ. inf. act. Dor. pro γαθίῶν.
 Γαθίμυνοι, præsens ejusdem, Dor. pro eod.
 Γάθινον, gavisus est, 3. sing. a. l. ind. act. Dor. et Ion. cum ν ἐφέλα· pro verbo ἐγθήσασ.
 Γαθυλλίς, vel γαθυλλίς, ἴδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
 Γαί, terra, per apostr. pro γαία.
 ΓΑ΄ΓΑ, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.
 Γαίαχος, Dor. pro γαίόχος, Soph. Œd. Tyr. 160.
 Γαίη, terra, dat. sing. Ion. pro γαία.

Γαιηγενής, εἶς, terra natus.
 Γαίηθεν, adv. a terra. A γαία.
 Γαίηος, υ, δ ζ η, terrenus, terrestris.
 Γαίήχος, υ, δ ζ η, terram tuens, moderans, Epith. Dianæ; (2) terram cingens et continens, ambiens, Epith. Neptuni; (1) γαίόχον τ' ἀδελφεόν Ἄρστην, Soph. Œd. Tyr. 160. (2) καὶ τὸν πάντιον γαίόχον Ῥέας φίλον υἱόν, Id. Œd. Col. 1072.
 Γαίηφάγος, υ, δ ζ η, qui terra vescitur.
 Γαίηφάφος, υ, δ ζ η, qui terram describit. Ex γαία et γράφω, scribo.
 Γαίδοτης, υ, δ, terræ dator.
 Γαίέχος, idem quod γαίόχος.
 ΓΑΙΣΟΣ, υ, et γαίσον, γαίσα, gasum, teli genus.
 Γαίτης, δ, agricola, Hes.
 ΓΑΙΩ, glorior, superbio, efferror fiducia et gloriatione roboris et virtutum mearum. Κῶδι γαίω, Il. 1, 405.
 Γαίωδης, εὐς, δ ζ η, terreus. A γαία.
 Γαίωμορία. Vide γαίωμορία.
 ΓΑ΄ΛΑ, γάλακτος, τῶ, lac; (2) Succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lact. lac.
 Γαλαβήνος, η, ὄν, lacteus. A γάλα. Unde
 Γαλακτιάς, ὄν, lacte abundo.
 Γαλακτίζω, f. ἴσω, caudem lactis imitor.
 Γαλακτικός, η, ὄν, lac referens, lacteus.
 Γαλακτίσιος, ἴνη, idem, lacteus.
 Γαλακτίον, τῶ, idem quod γάλα.
 Γαλακτίς, ἴδος, ἡ, et
 Γαλακτίτης, υ, δ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quandam succum emittat.
 Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra.
 Γαλακτοειδής, εὐς, δ ζ η, lacteus, lac referens.
 Γαλακτοβέμμινον, ον, lacte nutritus. A τρέφω.
 Γαλακτοκόμος, υ, δ, pastor. Ex κομῆω.
 Γαλακτοόμεαι, ἔμαι, f. ὄσομαι, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenere. A γάλα.
 Γαλακτοπῖνα, lac bibo.
 Γαλακτοποιήτικός, η, ὄν, lacti augendo aptus. A
 Γαλακτοποιῶ, ἡ, lactis augendi vis.
 Γαλακτοποσία, ας, ἡ, usus lactis ad bibendum.
 Γαλακτοπόταν, acc. sing. Dor. pro γαλακτοπόταν.
 Γαλακτοποσία, ὤ, f. ἴσω, lac bibo. A
 Γαλακτοπόσις, υ, δ, qui lac bibit.
 Γαλακτοτροφία, ὤ, f. ἴσω, lacte alo. Ex γάλα et τροφή, cibis.
 Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio quæ fit lacte.
 Γαλακτοτρογίαι, lacticia conficío.
 Γαλακτρογός, υ, δ ζ η, lacticiniorum confector. Ex γάλα et ἔργον, opus.
 Γαλακτροχέω, ὤ, f. ἴσω, lacto. A γαλακτρέχω.
 Γαλακτροχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.
 Γαλακτρέχος, υ, δ ζ η, lac habens, lactans, lacte nutrens. Ex γάλα et ἔχω, habeo.
 Γαλακτροφάγος, υ, δ ζ η, lacte vicitans, lac comedens. Ex γάλα et φάγειν, comedere.
 Γαλακτοφόρος, υ, δ ζ η, lacti generando aut augendo utilis.
 Γαλακτοφόρος, lactifer, lactans. Εἰδόμενος αὐτῆσι γαλακτοφόροισι τίθηται, Orpian. Cyneg. 1, 442.
 Γαλακτόχρος, contr. γαλακτόχρος, υ, δ ζ η, lactei coloris. Ex γάλα et χροία, color.
 Γαλακτώδης, εὐς, δ ζ η, lacteus, albidus; unde τὸ γαλακτώδης, εὐς, lac et lactis serum.
 Γαλάκτωσις, εὐς, ἡ, mutatio in lac.
 Γάλανας, gen. sing. Dor. pro γαλήνης.
 Γαλανάω, pro γαληνάω, Suid.
 Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cælo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus.
 Γαλαξίεος, pro γαλαξίας, Man.
 Γάλαττης, υ, δ, Gallus; (2) Gallo-græcus. Hinc
 Γαλατία, ας, ἡ, Gallia; (2) Gallo-græcia.
 Γαλατικός, η, ὄν, Galaticus; (2) Gallicus.
 Γαλαίγγρα, ας, ἡ, cavea ferrea et quoddam carceris genus; (2) decipula.
 ΓΑΔΕ΄Η, ης, contr. γαλή, ἡς, ἡ, mustela; (2) catulus, felis, Lev. 11, 29.
 Γαλεοειδής, εὐς, δ ζ η, qui ex mustelino genere est; (2) mustelæ similis. Ex γαλιός.

Γαλεοειδής, υ, δ, praelium inter felem et mures. Ex γαλίη, μῦς, mus, et μάχη.
 Γαλεός, υ, δ, mustela; (2) piscis quidam; (3) stellio. A γαλίη.
 Γάλλερός, εὐς, εὐς, εὐς, idem quod γαλεοειδής.
 Γαλεώτης, υ, δ, stellio. A γαλίη.
 Γαλή, ἡς, ἡ, mustela. A γαλίη, ex quo contractum est; (2) quidam interpretantur etiam felis; parum bene. Ern.
 Γαληναίος, αία, αἰών, tranquillus. A γαλίη.
 ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, serenitas; (2) tranquillitas et hilaritas ventus.
 Γαληνός, εὐς, δ ζ η, idem quod γαληνός.
 Γαληνάω, ὤ, serenus sum, tranquillus sum.
 Γαληνίζω, f. ἴσω, serenum reddo, tranquillo.
 Γαληνός, ἴα, ἴον, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλίη.
 Γαληνισμός, υ, δ, serenitas. A γαληνίζω.
 Γαληνώσας, acc. sing. part. præ. act. f. g. a. γαληνώσας.
 Γαληνόςμοφος, ον, tranquillus, J. Damasc.
 Γαληνός, η, ὄν, idem quod γαληνός. Hinc
 Γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas.
 Γαληνώω, ὤ, f. ἴσω, sereno, tranquillo.
 Γαληνώω, adv. tranquille, tranquillo animo.
 Γαληνώσος, υ, δ ζ η, serenum et hilarem vultum habens. Ex γαληνός, pro γαλερός, et ὄψ.
 Γαλιόγκων, δ ζ η, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλή et ἄγκων.
 Γάλιον, υ, τῶ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.
 ΓΑΛ΄ΙΟΥΪΣ, εὐς, ἡ, frutex, urtica similis, urtica mortua, lamium, Plin. Angl. ARCHANGEL.
 Γαλαϊός, αία, αἰών, pertinet ad gallos. A
 ΓΑΛ΄ΑΟΣ, υ, seu γαλλός, υ, δ, gallus, eviratus, spado.
 Γαλλομάνης, δ, qui est in castrorum sacris, Man.
 Γαλαχέω, ὤ, f. ἴσω, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα et ἔχω, habeo.
 Γαλαχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd.
 Γάλωος, η, τῆς γάλωος et γάλωος, η, τῆς γάλωος, item γάλωος, glos, soror mariti; Il. 3. 122. (2) uxor fratris.
 Γάμμα, a. l. inf. act. per Sync. pro γαμήσαι.
 Γαμβρέω, f. εἶσω, connubio jungo, vel socio. Ἐργαμύβρευτο δὲ ἔπη καθ' ἡμερολογίαν τῶ Ἰερκάνη γενέει, Joseph.
 Γάμβρια, ὤν, τῶ, munus seu convivium a genero dari solitum. A
 Γάμβριος, ας, ον, pretiosus, v. gr. vestitus, qualis rex Persarum generis dabat. A
 ΓΑΜΒΡΟΣ, υ, δ, gener; (2) socer; (3) frater uxoris; (4) sponsus, impr. ap. Dor. et Æol.
 Γαμβροπτόνος, δ, genericia, Lycurg. A πτείνω.
 Γαμίτωση, 3. pl. præ. imperat. act. v. γαμίω.
 Γάμεν, 3. sing. a. l. ind. Ion. et Beot. pro ἡγάμενιν.
 Γαμίσεται, pro γαμίσεται, 3. sing. f. l. ind. med. Poet.
 Γάμετῆ, ἡς, ἡ, uxor. A γαμίω.
 Γαμίτης, υ, δ, maritus.
 Γαμίτις, ἴδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.
 ΓΑΜΕ΄Ω, ὤ, fut. ἴσω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ κακὸν ἐμοῖν, τί γαμίθ' ἡμῶς; Aristoph. Thesm. 796. Οὐ γὰρ γαμίμεαι τῶ κασιγνήτῳ ποτὶ, Ib. 907.
 Γαμηλία, η, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit.
 Γαμηλιάω, idem quod γαμίω, Ath.
 Γαμήλιον, υ, τῶ, munus nuptiale. A γαμίω.
 Γαμήλιος, υ, δ ζ η, nuptialis, conjugalis.
 Γαμηλιών, ἄνος, δ, October, vel Januarius.
 Γαμησιώω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμίω.
 Γαμησιών, uxor ducenda, vel nubendum, Steph.
 Γαμίω, f. ἴσω, nuptum do. Ab eod.
 Γαμίωος, η, ὄν, nuptialis. A γάμος.
 Γάμιος, ἴα, ἴον, idem et ab eod.

Γάμισα, idem quod γαρίζω.

Γάμοι, gen. sing. Ion. pro γάμο.

Γαμοίτο, nuptat, 3. sing. præs. opt. med. contr.

pro γαμίστο. A γαμίω.

Γαμοκλοπέω, ὤ, f. ἴσω, furtivas nuptias quæro,

uxorem alienam corrumpo. A

Γαμοκλόπος, ὤ, ὁ ἢ ἢ, nuptiarum fur, adulter.

A κλέπτω.

Γαμοκλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium,

Sibyl.

Γαμοπαῖτα, ἡ, nuptiarum apparatus.

Γάμορος, ὁ, colonus. A γῆ et μίρος, Æsch.

Γαμόρος, gen. sing. Dor. pro γημός.

Γάμος, ὤ, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matri-

monium, conjugium; (3) uxor. (3) ἔξωθεν

δέ με γάμοι γ' ἔλασθ' Θεσσαλῶν, Thessalorum

uxores, Eurip. Alc. 953. Ἰδίω αἰπινῆ Πά-

ρις ἔ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἔσαν ἡγάγετ', Id. An-

drom. 103. Ἐγάμοι γάμοις πλείονας, Plutarch.

in Antonio. A γαμίω.

Γαμοσολία, ὤ, f. ἴσω, nuptias paro. A

Γαμοσόλος, ὤ, ὁ ἢ ἢ, nuptias parans, ornans.

Ex γάμος et σέλλω, opto.

Γαμοσολία, ἡ, nuptiarum paratio, Soph.

Γαμοσολία, ὤ, nuptias celeberrimo, perago.

Γαυμμένη, dat. s. pr. part. pass. f. g. v. γαυμῆ.

Γαυφαί, ὤ, ai, maxilla. A γαυφός.

Γαυφάλοι, ὤ, ai. A præc.

Γαυφός, ἡ, ὄν, incurvus, inflexus, aduncus.

A κάμπω, flecto. Hinc

Γαυφότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura.

Γαυφολή, ης, ἡ, idem et ab cod.

Γαυφονύς, ητος, ὁ ἢ ἢ, cui curvi sunt unguis.

Ex γαυφός et ὄνυξ, unguis.

Γαυφονύχος, ὤ, ὁ ἢ ἢ, idem et ex iisd.

Γαυφία, idem quod γαυφός, Hes.

ΓΑΥΝΟΣ, ὤ, ὁ, lætitia, voluptas; (2) splen-

dor; item quod est in quaque re pulchrum,

nitidum, hilare, venustum. Hinc

Γαυφία, ὤ, f. ὄσω, lætitiæ adficiō; (2) splen-

deo; (3) lævigo, polio:

Γαυφία, lator, gaudeo. Γάνυθαι τῷ ἑσπέρῳ,

Luc. Τῶν ἐν γάμῳ, Aristoph. Ves. 610.

Γάνυμαι, f. ὄσομαι, idem.

Γάνυμα, τὸ, idem quod γάνος, Naz.

Γάνυθαι, ὤ, opipare apparo; (2) lætitiā

efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος.

Γανῶνις, ἔς, (γῆ) plenum solum, Theophr.

Γάνωμα, ἄτος, τὸ, lætitiā; (2) splendor. A

γάνω.

Γάνωσις, ὤ, ἡ, idem quod γάνωμα (2) la-

quear. (2) ἰσάνω τῆς τῆς θαλάσσης γανώσεως,

Etymol. Magn. in Ἀλαιμῶ.

Γαπιτήεις, Dor. pro γηπιτήεις, in terram delapsus.

Γαπιτήεις δίκ' ὀδόντας, Eurip. Phœn. 672.

Γάπτος, ὄν, Dor. pro γήπτος, a terra bibendus.

ΓΑΡ, conj. enim; (2) igitur; (3) quippe, scilicet;

(4) interdum et redundat: εἰ γὰρ,

utinam. Vide in si.

ΓΑΡΓΑΡΩ, f. ἀρώ, plenus sum; (2) moveor,

palpito.

ΓΑΡΓΑΡΙΩ, f. ἴσω, titillo; (2) lætitiā ad-

ficiō. Γαργαρίζειν τὸν ἄνθρωπον, Cebes.

Γαργαλισμός, ὤ, ὁ, titillatio. A præc.

Γαργαλός, ὤ, ὁ, idem:

Γαργαλός, ὄν, τὸ, dicitur de multitudine insigni.

Alioquin urbs Troadis. A γαργαρίζω.

ΓΑΡΓΑΡΕΩΝ, ὄνος, ὁ, gurgulio: a

Γαργαρίζω, f. ἴσω, gargarizo. Ab eod. Hinc

Γαργαρισμός, ὤ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.

ΓΑΡΡΩΝ, ὤ, τὸ, garum, liquamen piscium sale

conditorum.

Γάρρος, ὤ, ὁ, idem.

Γαρεύμαι, præs. inf. act. Ion. pro γηρεύειν.

Γαρεύειν, præs. idem Dor. formatum.

Γαρεύωμαι, conqueror, Dor. pro γηρεύωμαι.

Γάς, ἑταρᾶ, gen. sing. Dor. pro γῆς, a γῆ.

Γάσος, ὁ, veterator, Hcs.

ΓΑΣΤΗΡ, ἑρως, per Syncope. γαστήρ, ἡ, venter;

(2) ventriculus in quem cibus recipitur;

(3) uterus. Hinc

Γάστρα, ἄς, ἡ, fundum vasis, navis, et similium;

(2) vas ventricosum.

Γάστρη, ἡ, ἡ, idem et ab eod.

Γαστρίδιον, ὤ, τὸ, parvus venter. Dim.

Γαστρίζω, f. ἴσω, ventrem expleo, ventrem sa-

burro; (2) opipare et laute accipio; (3)

ventrem cædo. Παράβειν κύκλῳ ἔ γάστρῳ

σαυτὸν, Aristoph. Vesp. 1517. Ab cod.

Γαστρίμαργία, ἄς, ἡ, ingluvies, hcllucatio. A

Γαστρίμαργός, ὤ, ὁ, gulosus, cibi avidus.

Γαστρίμαργός, ὤ, ὁ, gulosus, cibi aviditate.

Γάστρις, ἴος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus;

(2) lumbricus. A γαστήρ.

Γαστρίμος, ὤ, ὁ, ventris impletio, ingluvies.

A γαστρίζω.

Γαστρίνυλος, ὁ, hcllucio.

Γαστροειδής, ἴος, ὁ ἢ ἢ, formam ventris habens,

ventrosus. Ex γαστήρ et εἶδος, forma.

Γαστροκνήμια, ἡ, sura, pars tibiæ posterior;

(2) pulpa carnis. Ex γαστήρ et κνήμη.

Γαστροκνήμιον, ὤ, τὸ, idem et ex iisd.

Γαστρολογία, ἴος, ἡ, liber de ventris cupiditiis,

ridiculi causa Archestrati opus.

Γαστρολόγος, ὤ, ὁ ἢ ἢ, qui de rebus ventri gra-

tis disserit et eas exponit.

Γαστρομαντεύομαι, f. εὐσομαι, ventre vaticinor.

Γαστρονομία, ἄς, ἡ, lex ventris, jocose de Ar-

chestrati libro. Ex γαστήρ et νόμος, lex.

Γαστροειδής, ἴος, ὁ ἢ ἢ, qui ventre tumidus est.

Ex γαστήρ et οἶδω, tumeo.

Γαστροβλάβια, ἄς, ἡ, ventris vulnerati connexio,

fibula facta consutis. Ex γαστήρ et βλάπτω,

suco.

Γαστροβίλος, ὤ, ὁ ἢ ἢ, ventri deditus.

Γαστροφορέω, ventre aufero, vel in ventre fero.

Γαστροχέρις, ἴος, ὁ ἢ ἢ, manuum labore vivens.

Ex γαστήρ et χεῖρ, manus.

Γαστρώδης, ἴος, ὁ ἢ ἢ, ventrosus. A γαστήρ.

Γάστρων, ἄτος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.

Γαυλιεύς, ὁ, γαυλιτικός, ἡ, ὄν, navalis; χεῖρματα

γαυλικὰ, pecunia de navibus coacta. A

Γαυλός, ὤ, ὁ, navigii genus; (2) sentina.

ΓΑΥΛΟΣ, ὤ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.

Γαυλός, mulctras, acc. plur. Dor. pro γαυλός.

Γαυνάκη, ἡ, mantile villosum, ap. Cl. Alex.

Γαυριάμα, ἄτος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A

Γαυριάω, ὤ, f. ὄσω, glorior, superbio, efforor,

me jacto. Οἱ ἐγαυριώοντες ἐπὶ ζῆφισιν, Job. 3,

14. Γαυριώοντες ἐπὶ τῷ συγκρόφῳ τὸν παιδαγωγ-

όν, Phil. A γαυρός.

Γαυρικός, ἡ, ὄν, elatus, superbus. Ab eod.

Γαυριώοντες, superbientes, nom. pl. præs. part.

act. Poet. pro γαυριώοντες. A γαυριώω.

Γαυροειδής, ἴος, superbus, Suid.

Γαυροίμαι, ὄμαι, superbio, glorior, efforor.

Τῆνοι ᾧ σὺ κατθανῆ γαυρομένη, Eurip. Hippol.

502.

Γαῦρος, ἑα, ἑον, superbus, arrogans, ferus;

(2) qui elatus est et aliqua re exultat.

Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.

Γαυρούω, ὤ, f. ὄσω, superbio, glorior, efforor.

Γαυρούμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.

Γαυρούμα, ὁ, gausape.

ΓΑΥΣΟΣ, ἡ, ὄν, vel γαῦσος, η, ὄν, curvus, tor-

tuosus. Hinc

Γαυσίω, ὤ, f. ὄσω, curvo.

ΓΕ, particula, aliis vocibus fere adnecti so-

lita, certe; (2) cum pronomibus, quidem;

(3) quum abundat, omnino; (4) saltem;

(5) καίγε, idem quod γέ; (6) διάγε, tamen;

(7) καίτοιγε, etsi; (8) μινύγε, imo, vero.

Γέα, ἄς, contr. γῆ, ἡ, ἡ, terra; (2) patria.

Γεώσχος, ὤ, ὁ ἢ ἢ, terram complectens. Ex

γῆ et ὄσχω, contineo.

Γέγνα, 1. sing. perf. ind. med. Ion. pro γέγηκα,

a verbo Poet. γάω, pro γίνωμαι.

Γεγάσιν, geniti sunt, 3. plur. perf. ejusd.

Γεγάσας, geniti estis, 2. plur. perf.

Γεγάδης, perf. part. act. Dor. pro γεγηδός, et

hoc per Syncope, pro γεγηθικός, a γηθεώ.

Γεγάμεν, natum esse, perf. inf. med. Dor. et

Poet. pro γεγάμεναι, a verbo γάω.

Γεγαυμένος, perf. part. pass. verbi γανύω pro

γανύω.

Γεγεναιμένος, genitus, perf. part. pass. Dor. pro

γεγενημένος, a verbo γίνωμαι, fido, nascor.

Γεγένημαι, natus fui, 1. sing. perf. ind. pass.

Γεγενήμενον, factum, acc. sing. perf. part. pass.

Γεγενήσθαι, fuisse, præc. inf. pass.

Γεγενόμην, Poet. et Ion. pro γεγένημαι.

Γέγηκα, per Syncope, pro γεγηθικός, a γηθεώ.

Γεγηθός, ado. cum gaudio, cum lætitiā. A

γεγηθός, quod est a γηθεώ.

Γεγηθός, 1. sing. perf. ind. act. v. γεγηθός.

Γεγονάμεν, facti sumus, 1. plur. perf. ind. med.

Γεγονός, natus fuerat, 3. sing. plusq. perf. ind.

med. Ion. pro ἐγεγονέη, a verbo γίνωμαι, sum.

Γίγονεν, factum est, 3. sing. perf. ind. med.

Γεγραμμένος, perf. part. pass. verbi γράφω.

Γεγραμται, scriptum est, 3. sing. perf. ind. pass.

Γεγυμνασασθῆναι, perf. part. act. v. γυμνα-

σασθῆναι.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. v. γυμνάζω.

Γέγωναι, præc. m. verbi γνάω inus, per Metath.

pro γέγωναι, Steph.

Γεγονάμεν, præc. inf. act. Dor. pro γεγόνειν.

Γεγονάω, ὤ, f. ἴσω, clamor, vociferor. Hinc

Γεγονήσις, ἴος, ἡ, vociferatio, altus clamor.

Γεγονήσικα, idem quod γεγονάω.

Γεγονόκωμος, valde notus, fama per oppidum

pervulgatus. A seq. et κόμης.

Γεγονός, ἡ, ὄν, alto clamore enunciatus, clare

pronunciatus; (2) clarum pronuncians;

quæ quis audire possit. Πίμπτε γεγονά

Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔσπε, Æschyl. Sept. cont. Theb.

445. Σαφῆ δ' ἐκ ἔχου γεγονόν τ' ὄπα, Eurip.

Hipp. 585.

Γεγώς, natus, perf. part. med. pro γεγώς, et

hoc pro γεγνώσας, a verbo γνάω, nascor.

ΓΕΕΝΝΑ, ἄς, ἡ, gehenna, vallis Hinno; (2) locus suppliciorum. Vox Hebr.

Γεηπάσις, ἄς, ἡ, terræ seu agri cultura. A

Γεηπάσις, ὁ ἢ ἢ, agricola. Ex γῆ et πάσις.

Γεηρῆς, ἑα, ἑον, terrenus, terrestris. Ex γῆ.

Γεηρότης, ἡ, ἡ, agricola. Ex γῆ et ὄρος.

Γειμαίνω, nati, gen. sing. part. a. l. med.

Ion. pro γεμαίνω, a verbo γίνομαι.

Γεινάμεν, 1. sing. a. l. med. Ion. pro γεινάμεν.

Γείνω, 2. sing. a. l. ind. med. Ion. pro γείνω.

Γείνωσθαι, natum esse, a. l. inf. med. verbi ejusd.

Γείνοι, 2. sing. præc. ind. Ion. pro γείνη.

ΓΕΙΝΟΜΑΙ, a. l. ἐγεινάμεν, gignor, nascor;

(2) actiue de mare et fœmina, gigno, pro-

creo; (3) sum.

Γειοκόμος, ὤ, ὁ, agricola. Ex γῆ et κομῆ.

Γειοκόμος, ἄν, οἶ, coloni, qui agrum inter se

Γελᾶ, *ridet*, 3. sing. præs. ind. act. pro γελᾷ.
 Γελᾷς, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. *Æol.* pro
 γελᾷς; et hoc per *contr.* pro γελᾷς.
 Γελῶν, *ridens*, præs. part. act. *Dor.* pro γελῶν.
 Γελῶνς, *ios*, ὁ ἄ ἢ, hilaris. A γελῶν.
 Γελάω, *ridebo*, 1. sing. f. 1. *Dor.* pro γελάσω.
 Γελάωσα, præs. part. f. g. *Dor.* pro γελάσωσα.
 Γελάωσις, *ridere cupio*. Ab eod.
 Γελάωσιμος, *υ*, ὁ ἄ ἢ, ridiculus, risu dignus.
 Γελάωσιος, *υ*, ὁ ἄ ἢ, Democriti cognomentum a ri-
 dendo.
 Γέλασμα, *ἄτος*, τὸ, risus. Ab eod.
 Γελάσται, a. 1. inf. act. *Poet.* pro γελάσωται.
 Γελαστικός, ἢ, ὄν, ridendi facultate præditus.
 Unde γελαστικός, *ridicule*.
 Γελαστής, ἢ, ὄν, risor, irrisor:
 Γελαστός, ἢ, ὄν, risu dignus:
 Γελαστός, ὄσος, ἢ, risus. Ab eod.
 Γελάσσωμαι, 1. pl. a. 1. conj. act.
 ΓΕΛΑΨΩ, ὦ, f. ἄσω, *ridco*; (2) *irrideo*; (3)
 splendo, niteo, floreo, hilaris sum. Γελώ-
 μενος πρὸς ὃ γὰρ ἔ τὸν Ἀπείως διπλῶν τρα-
 πηγῶν, *derisus ab*, *Soph.* *Phil.* 1014. Ἐγεί-
 λων μίγα κικραρότα μ' οἱ Ξεῖμοιοι, *Aristoph.*
Vesp. 1278.
 Γελεύσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro γελεύσα,
 a γελῶ, *Ion.* pro γελῶ.
 ΓΕΛΓΗ, *ης*, ἢ, omnis generis merces, scruta;
 (2) color, tinctura. Ἐπὶ τὴν γελγὴν ἀπαντᾶν,
 occurrere in foro ubi scruta venduntur,
Lucian. *Cestiph.* sic legendus iste locus.
 Γεληγθεῖω, f. εὔσω, *decipio*. A præs.
 Γεληγθεῖωμαι, ἔμαι, in γελγιδας evado, in nu-
 cleo seu spicas divido et discerno. A
 ΓΕΛΓΙΣ, *ios*, et γελγίς, ἴδος, ἢ, allii caput seu
 nucleus.
 Γεληγοτάλιω, ὦ, f. ἴσω, scruta vendo.
 Γεληγοτάλις, ἢ, ὄ, scrutator venditor.
 Γεληγοτάλις, ἴδος, ἢ, scrutorum venditrix.
 Γεληγός, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro γεληγός.
 Γελαῖζω, fut. ἄσω, *ridicula dico, joco*. A
 γελῶσις. Hinc
 Γελαισμός, ἢ, ὄ, *jocatio*.
 Γελαιστής, ἢ, ὄ, *jocator, facetus*. Ab eod.
 Γελαῖω, idem quod γελάω, *Hom.*
 Γελοῖς, gen. sing. *Ion.* pro γελοῖος.
 Γελοῖος, idem quod γελοῖος, *Hom.*
 Γελοῖος, *ridiculi*, gen. sing. *Ion.* A
 Γελοῖος, οἴα, σῖν, *jocosus, facetus, urbanus*; at
 γελῶσις, ut Grammaticis placet, *ridiculus*,
irridendus. A γέλωσις.
 Γελοῖος, *πτος*, ἢ, *ridiculum rei*.
 Γελοῖοντες, *ridentes*, *Poet.* pro γελῶντες.
 Γελοῖος, *adv.* *ridicule*. A γελοῖος.
 Γελόω, idem quod γελῶ, *Ær.*
 Γέλω, *accus. a recto γέλωσις*. Πολλὸν δὲ τοῖσιν
 ἔχουσι γέλω, *Soph.* *Antig.* 647. Κεῖτ' ἐς
 γέλω τὸ πρῶγμ' ἔτραπες, *Aristoph.* *Vesp.*
 1253. Εὐνοῖσις γέλωσιν πολλῶν, *multa ridicula*
jactans, *Soph.* *Aj.* 303.
 Γελοῖος, *υ*, ὁ, *scurra, Ær.*
 Γέλωσις, *ωτος*, vel *ω*, ὁ, *risus*; (2) *maris serenitas*.
 Ἀλγῶσα μὲν δῆτ' εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ,
Soph. *Antig.* 551. A γελάω.
 Γελωτοποιῶ, ὦ, f. ἴσω, *risum excito*; *scur-*
rilla loquor. Ex γέλωσις et ποιῶ.
 Γελωτοποιῶ, *ας*, ἢ, *scurrilitas*. A
 Γελωτοποιῶς, ἢ, ὄ, *scurra*.
 Γεμῶω, f. ἴω, *impleo*; (2) *onero*. Γεμίσατε
 τὰς ἰδρίας ὕδατος, *Joan.* 2, 7. Ἐπιθύμει γε-
 μίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῆ ἀπὸ τῶν κρασιῶν,
Luc. 15, 16. A γέμω. Hinc
 Γεμίσις, a. 1. part. act.
 Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
 Γεμισθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
 Γεμισμα, ἄτος, τὸ, *impletio, implementum*.
 Γέμωμι, *pleni sumus*, *Dor.* pro γέμωμεν.
 ΓΕΜΩ, *plenus sum, onustus sum, proprie de*
navi, tum vero de variis aliis, adeoque et de
rebus animi. Πόλις δ' ἄμῃ μὲν θυμωμάτων
 γέμει, *Soph.* *Ced.* *Tyr.* 4.
 Γεμάρχης, *υ*, ὁ, *genit* et *familia auctor*; unde
 Aborigines, *γεμάρχοι* (2) *princeps, nomen*
magistratus. Ex γένος et ἀρχή.
 Γενῶ, *ας*, ἢ, *natales, ἀπὸ γηναῖος, a natalibus,*
a puero; (2) *generatio, stirps*; (3) *proge-*

nies, genus; (4) *liberi*; (5) *tempus spatii*
non satis certi: non tamen infra 25 annos.
 Γενεαλογία, ὦ, f. ἴσω, *genus recensio, natales*
progenitorum investigo; (2) *annuero in*
prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
 Γενεαλόγημα, ἄτος, τὸ, idem quod
 Γενεαλογία, *ας*, ἢ, *genealogia, generis recensio*.
 Γενεαλογικός, ἢ, ὄν, *ad generis recensionem,*
sive ad genealogiam pertinens. A
 Γενεαλόγος, *υ*, ὁ, *qui originem et genus alicujus*
recenset. Ex γενεά et λόγος, *dico*.
 Γενεθῆν, *genere*.
 Γενεθῆν, *generationi*, dat. sing. *Ion.* et per *Pa-*
ragogen τῷ φη, pro γενεῶ, a γενεά.
 Γενέθλη, *ης*, ἢ, *genus, progenies, genitura*. Ὅθεν
 ἀρῶμεν ἐπὶ γενέθλη, *Il.* 2, 857. A γενεά.
 Γενέθλια, *ων*, τὰ, *natalitia*. A præs.
 Γενεθλιάω, *natalitia ago, celeberr.* Βρῶτον δὲ ἐν
 τε Σάμω γενεθλιάζοντα φασί, *Arr.* *Bell. Civ.*
 4, 134.
 Γενεθλιάκος, ἢ, ὄν, *ad natalitia pertinens*; (2)
genethliacus.
 Γενεθλιαλογία, *ας*, ἢ, *prædictio ex natali die,*
notatio ex sideribus natalitiis. A
 Γενεθλιαλόγος, *υ*, ὁ, *exercer artem e natali die*
hominum colligendi, et ex illa arte quæstum
facio.
 Γενεθλιαλόγος, *υ*, ὁ, *qui prædictiones e natali*
die facit. Ex γενέθλια et λόγος, *dico*.
 Γενεθλιάς, ἄδος, ἢ, *dies natalis, nativitas*.
 Γενεθλιάδιος, *υ*, ὁ, *natalitius*:
 Γενεθλιαλόγος, *υ*, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
 Γενέθλιον, *υ*, τὸ, *dies natalis hominis, urbis, &c.*
 A γενέθλη. Hinc
 Γενέθλιος, *υ*, ὁ ἄ ἢ, *natalis, natalitius, Θεοὶ γε-*
νέθλιοι, penates.
 Γενεθλιάωμαι, ἄτος, τὸ, *genus, sexus*.
 Γενέθλων, *υ*, τὸ, *genus, filius vel filia, proles*.
 Γένει, dat. sing. *contr.* pro γενεῖ, a γένος.
 Γενειάζω, f. ἄσω, *pubesco*. A γένειος, *barba*.
 Γενεῖω, præs. inf. act. *contr.* pro γενεῖσθαι.
 Γενεῖος, ἄδος, ἢ, *lanugo*; (2) *barba*; (3) *genæ*.
 (3) ἀλλ' ἀνταρταί σι τῆσδε πρὸς γενεῖος, *Æt.*
Med. 709. Ἡ γ' ἐμὴν γενεῖαδα προσήγετ' αἰεὶ
 εἰσμετι, *Id.* *Suppl.* 1099.
 Γενεῖσθαι, præs. part. *Dor.* pro γενεῖσθαι.
 Γενεῖσθαι, *barbam emittere incipio*. A
 Γενεῖσθαι, ὦ, *barbatus sum*; (2) *pubesco*. A
 γένειος. Hinc
 Γενεῖσθαι, acc. sing. *Dor.* pro γενεῖσθαι, a
 Γενεῖσθαι, *υ*, ὁ, et *γενεῖσθαι, barbatus*.
 Γένειος, *υ*, τὸ, *mentum*; (2) *barba*. A γένος.
 Γένειο, *fuisti*, 2. sing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένειο,
 a verbo γένομαι, *sum*.
 Γενεῖσθαι, *Att.* et *Ion.* pro γενεῖσθαι, a γένειος.
 Γενεῖσθαι, a. 2. inf. med. verbi γένομαι.
 Γενεῖσθαι, *ων*, τὰ, *natalitia, et quidem proprie de*
mortuo cujus natalis celebratur. A γένειος.
 Γενεῖσθαι, *υ*, ὁ, *originis auctor*. Ex ἀρχή.
 Γενεῖσθαι, ἢ, ὄ, *originis causa*. Ex ἔργον.
 Γένειος, *εως*, ἢ, *ortus, origo*; (2) *creatio*; (3)
generatio, nativitas; *apud Platonem, id*
quod semper fluit, et nunquam vere est:
 (4) *genitura, positus cœli tempore nati-*
tatis. A γένομαι.
 Γενεῖσθαι, *ας*, ἢ, *genitrix, parens*. A γενεῖσθαι.
 Γενεῖσθαι, ἢ, ὄ, *ortus, nativitas*. A γένομαι.
 Γενεῖσθαι, ἢ, ὄ, *genitor, pater*. Ab eod.
 Γενεῖσθαι, *υ*, ὁ, idem et ab eod.
 Γενεῖσθαι, *ωτος*, ὁ, idem et ab eod.
 Γενεῖσθαι, *fuisti*, 3. sing. a. 2. *Ion.* pro ἐγένετο.
 Γένειο, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro
 ἐγένειο.
 Γίνω, *fuertis*, 2. sing. a. 2. conj. med.
 Γενῆς, ἴδος, ἢ, *securis*. Ἐκεῖ γὰρ ἔ τὴν γενῆδος
 ἢν πληγῆ, ἢ δὲ κίλλης ἐκβολῆ, *Soph.* *Antig.*
 255. Εἴψος εἴ ποτεν, ἢ γένειο, ἢ βελίων τι,
 προσέμνησται, *Id.* *Phil.* 1249.
 Γενῆσθαι, *natus*, a. 1. part. pass. verbi γένομαι.
 Γενῆσθαι, *nascaris*, 2. sing. a. 1. imperat. pass.
 Γενῆσθαι, *fiat*, 3. sing. a. ejusd.
 Γενῆσθαι, *critis*, 3. sing. f. 1. ind. med.
 Γενῆσθαι, *fuertis*, 2. plur. a. 2. conj. med.
 Γενῆσθαι, *ero*, 1. sing. f. 1. ind. med.
 Γενῆσθαι, ὦν, οἶ, *qui ejusdem generis sunt, gen-*
tiles. Ab eod.

Γίνονται, 3. sing. a. 2. conjunct. med.
 Γενεταῖος, *α*, *ον*, *Genetaeus, epith. Jovis, Ær.*
 Γενετήριος, *α*, *ον*, *paternus, Synes.*
 Γενετῆς, ἢ, ὄν, *creatus, factus*. A γένομαι.
 Γενικός, ἢ, ὄν, *generalis, γενική πτώσις, geniti-*
vus casus. A γένος. Hinc
 Γενικός, *adv.* *generaliter*.
 Γέννα, *ης*, ἢ, *genus, progenies*. Hinc
 Γεννῆσθαι, *υ*, ὁ, *generosus*; (2) *ingenuus*.
 Γενναῖος, *adv.* *generose*.
 Γενναῖος, *αἴα*, *αἴον*, *ingenuus*; (2) *nobili loco*
ortus; (3) *naturalis, avitus, insitus*; (4)
generosus, strenuus; (5) *vehemens, vali-*
duus. (3) ἢ γὰρ μοι γενναῖον, non enim mihi
 avitum est, alii interpretantur decorum est.
 Sed perinde est, *Il.* 5, 253. (5) γενναῖα δύν,
 acer dolor, *Soph.* *Aj.* 951. Περιτταχιστὸ τε
 γενναῖο τε καὶ μεγίστω ἢ πόλις τειχέι, *Herodian.*
 3, 2. Ab eod.
 Γενναῖότης, *πτος*, ἢ, *generositas*. Γενναῖότης σοὶ
 ἔνεσι, *generosus tibi inest animus, Eurip.*
Phœn. 1674. A γενναῖος.
 Γενναῖος, *adv.* *generose, fortiter*. Ab eod.
 Γεννῆσθαι, *nascetur*, 3. sing. præs. conjunct.
 pass. *contr.* pro γεννῆσθαι, a γενναῖος.
 Γέννασθαι, *fuisti*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et
Æol. pro ἐγέννασθαι, a verbo γένομαι, *sum*.
 Γεννάω, ὦ, *genere, progigno, de vivis*; *pario,*
de mulieribus; (2) *pario, Metaph.* Σάμμα
 γεννῶν μίγα, magna corporis mole esse,
Soph. *Aj.* 1077.
 Γεννηθεῖς, *natus, masculinum gen.*
 Γεννηθεῖν, aor. 1. part. pass. n. g. A γεννάω.
 Γεννηθέντος, *gen. sing. a. 2. conj. pass.*
 Γέννημα, ἄτος, τὸ, *quod natum seu procreatum*
est, progenies; (2) *fructus*. A γεννάω.
 Γεννησθαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω. Unde
 Γέννησις, *εως*, ἢ, *nativitas, generatio*:
 Γεννητήριος, *ας*, ἢ, *genitrix, parens, mater*:
 Γεννητῆς, ἢ, ὄ, *generator*:
 Γεννητικός, ἢ, ὄν, *generandi vim habens, geni-*
tialis:
 Γεννητός, ἢ, ὄν, *genitus, natus*; (2) *mortalis*:
 Γεννητῶς, *ωτος*, ὁ, *genitor, parens*.
 Γεννικός, ἢ, ὄν, *generosus, fortis*. A γέννα.
 Γεννικός, *adv.* *generose, fortiter*.
 Γεννοδότρια, *genitrix, epith. Veneris*.
 Γεννώσθαι, *generans*, præs. part. act. *contr.* pro
 γεννώσθαι, a verbo γεννάω.
 Γεννοῖσθαι, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γεννοῖσθαι.
 Γεννόμενος, *natus, aor. 2. part. med.*
 Γένος, *εως*, τὸ, *genus, progenies, familia*; (2)
gens, natio; (3) *stirps*; (4) *Genus, cui op-*
ponitur Species. A γένομαι.
 Γενῶ, *sis*, 2. sing. aor. 2. imperat. med.
 Γενῶμαι, *fiat*, f. 2. ind. med.
 Γένος, *generis, g. sing. contr.* pro γένος, a γένος.
 Γενόςτης, *υ*, ὁ, *genere propinquus*. A γένος.
 ΓΕΝΤΑ, *ων*, τὰ, *carnes, viscera*. Γέντα σοῦς
 φλιδωντος ἀλοιφή, *viscera suis rupti e pin-*
guedine, *Nic. Alexiph.* 556. Γέντα βοῦς
 μέλδωντες, *artus bovis elixantes, Callim.*
Fragn. 309.
 GENTIANH, ἢ, ὄ, *gentiana, herba. Angl.*
 GENTIAN OF FELDWORK.
 Γέντο, *fuisti*, 3. sing. a. 2. med. *Poet.* pro ἐγένετο,
 a verbo γένομαι, *sum, nascor*.
 ΓΕΝΤ' ὤ, *υ*, ὄ, *mentum, maxilla*; (2) *barba*;
 (3) *securis*. Παρχάλλων γενύων πλαγὰ, *Soph.*
Elect. 195.
 Γένωμαι, *fiat*, a. 2. conj. med. v. γένομαι.
 Γενώμεθα, *efficeremur*, 1. plur. a. ejusd.
 Γενώσθαι, *es*, *terrecus*. Ex εἶδος.
 Γεῖομαι, ἔμαι, in terram ventor.
 Γεῖχος, *υ*, ὁ, *terram continens, qui terram*
suo ambitu complectitur. Ex γεία et ἔχω.
 Γεῖρα, *nomen plurale contractum ex γέρασ,*
ultima longa, a recto γέρας, munus. Γεῖρα
 τὰδ ἐν τὰφισι δέξασθαι νέκυσ, *Soph.* *Elect.*
 443. Οὗτος γὰρ γέρα πατρὶ δίδοντες, *Eurip.*
Phœn. 881.
 Γεράσσει, vel γεράσσειν, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro
 γέρασσι, a γέρας, *munus*.
 Γεραῖα, ἄς, ἢ, *anues*; (2) *matrona*. Γεραῖαι,
 Bacchæ mulieres. (1) γεραῖῶ δ' ἰκποδῶν
 χωρήσομαι, *Eurip.* *Hec.* 52. A

Γερασός, ἄ, ὄν, senilis; (2) masc. senex, vir venerabilis, magnæ autoritatis. A γέρας.
 Γεραίολλοις, ον, senili cortice, maturus, Εἰρ.
 Γεραία, muneror honoris caussa, orno; (2) veneror, magni facio. Τραγικοίαι χοροῖσι αὐτὸν ἐγείραρον, Herodot. Μίλας, ἔ γέραςι φωνῇ πάσα, χορομανί τέρσση, Aristoph. Thesm. 970. A γέρας.
 Γεραίτερος, senior, per Syncop. pro γεραίοτερος, natu major, Soph. CEd. Col. 1294.
 Γεράνδρον, υ, τὸ, (al. γεράνδριον) arbor annosa. Ex γέρον et δῶς, arbor.
 Γεράνιον, υ, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, Plin. Angl. CRANESBILL.
 Γερανίτης, υ, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. A γέρας.
 Γερανοδοσία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. A βόσκω.
 Γερανόαχια, ας, ἡ, pugna cum gruibus.
 ΓΕΡΑΝΟΣ, υ, ἡ, grus, avis; (2) saltationis genus; (3) machina scenica; (4) machina tolleudis oneribus comparata.
 Γεράς, ἄ, ὁ, senex; (2) honoratus. A γέρον.
 Γεράσαι, a. l. inf. act. verbi γεραίομαι.
 Γεράσιος, εἶ, ὄν, honorandus, venerandus, augustus. Oὐδ' ἔτα γεράσιος, Il. 3, 170. Ab eod.
 ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus; (2) honor. Τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γέροντων, Il. 4, 323. Hinc
 Γεράμιος, υ, ὁ ἔ ἡ, honoratus, honore et præmio dignus; (2) honorificus; (3) senilis. Περὶ οἱ γονάτων, καὶ τριχῶς γερασμίαι, Eurip. Phæn. 930.
 Γεραφόρος, υ, ὁ ἔ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας et φέρω.
 Γερατόφορος, υ, ὁ ἔ ἡ, idem et ex iisd.
 Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράτων, a γέρας.
 Γεργίριος, ὁ ἔ ἡ, epith. olivæ, estque decida, quæ ob maturitatem sponte decidit.
 Γερα, nom. pl. Ion. pro γέρατα, a γέρας.
 Γερίνιος, υ, ὁ ἔ ἡ, epith. Nestoris, ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερίνα.
 Γερφωρία, ἡ, honores. A φέρω.
 Γέρον, senex, vocat. sing. a γέρον, senex.
 Γεροντάγωγιαν, ἄ, f. ἴσω, senem instituo; (2) senem duco, Soph. CEd. Col. 348. A Γεροντάγωγος, υ, ὁ ἔ ἡ, qui senem instituit.
 Γερόντιος, εἶα, εἰον, senilis. A γέρον.
 Γεροντιῶς, αἶα, αἶον, idem et ab eod.
 Γεροντία, ἡ, senectus; (2) Lacedæm. senatus.
 Γεροντιῶν, ἄ, senium et delirium res pio, ad senilem modum delirio, desipio. Ab eod.
 Γεροντιῶς, ἡ, ὄν, senilis. Ab eod.
 Γερόντιον, τὸ, vetulus, senex; (2) senatus.
 Γεροντικῶς, adv. seniliter.
 Γεροντοδιδασκαλικός, υ, ὁ, qui senis, atque adeo parum docilis præceptor est.
 Γεροντοκομιόν, υ, τὸ, locus ubi senes tractantur et curantur. Ex γέρον et κομῶμαι, curo.
 Γέροντι, senibus, dat. plur. a γέρον.
 Γερούσια, ας, ἡ, senatus. A γερούσιος. Hinc Γερούσιος, υ, ὁ, senator.
 Γερούσιος, υ, ὁ ἔ ἡ, ad senes vel principes reip. pertinens; (2) honorabilis. A γέρον.
 Γεράδια, ων, τὰ, storeæ ex vimine, aut junco. A
 ΓΕΡΡΟΝ, υ, τὸ, scutum Persicum ex vimine textum; (2) quodvis instrumentum defensionis.
 Γεράβροτος, miles qui scuto vimineo utitur.
 Γερόν, ὄ, parva rana. Nic. al. γερόν; et γερόν, Eust.
 ΓΕΡΡΑΝ, οντος, ὁ, senex; (2) in plural. senatores, curia; (3) colus.
 Γερωχία, ἡ, pro γερωχία, i. e. γερούσια, senatus.
 Γερόσιος, υ, ὁ, gustus. A γεύω.
 Γέρμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod. Hinc Γεματίζω, f. ἴσω, gusto.
 Γεύμας, l. plur. perf. ind. pass. Ion. et Dor. pro γεγύμαθα, a γεύω.
 ΓΕΥΜΑΛ, gusto, experior, periculum facio. Εἰ μὴ γεύσεται σφί ἡ χλωσπ τὰ ἀπὸ Διός, irrigetur pluvius, Herodot. Μὴ διατρέψης ἀλλὰ γεύσαι σφίς ὕδρας, Aristoph. Ran. 461. Ἐγευσάμην βραχὺ τι μέλιτος, l Sam. 14, 29.

Ἄλλων τε μόχθων μυσίων ἐγευσάμην, Soph. Trach. 1101. Τὸς σφίς διὰ τὸ λυμὸς εἰσόμεαι γεγευμένους, Eurip. Hippol. 363.
 Γευσάμνος, α, l. part. med.
 Γεύσις, εως, ἡ, gustatio. A γεύω. Unde Γευσήσιν, υ, τὸ, gustandi instrumentum; (2) poculum quo vinum gustatur.
 Γευστικός, ἡ, ὄν, gustatorius.
 Γευσός, ἡ, ὄν, qui gustari potest.
 ΓΕΥΩ, fut. εἶσω, gustare facio, gustandum præbeo, cibum potumve do.
 ΓΕΥΤΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos instructæ aciei ordines; (3) locus quisque patulus, unde elabi et aliquo in tutum pervenire licet, Ern. (2) τί δ' ὀπίσπευσι; πολέμοιο γεφύρας; Il. 4, 371.
 Γεφυρίζω, f. ἴσω, et ponte scommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, subsanno. A præc.
 Γεφύριον, υ, τὸ, ponticulus. Dim a γέφυρα.
 Γεφυρισμός, υ, ὁ, derisio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde
 Γεφυριστής, υ, ὁ, cavillator, irrisor.
 Γεφυροποιός, ἄ, f. ἴσω, pontem facio, viam aliquam munio. A
 Γεφυροποιός, υ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.
 Γεφυρῶν, pras. inf. pro γεφυροῖεν. A
 Γεφυρῶν, ἄ, f. ἴσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυρῶν διάβασιν, Polyb. τὸς ποταμὸς νεκροῖς, Luc. Ex γέφυρα. Hinc
 Γεφύρισμα, ἄτος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium; (2) transitus fluminis.
 Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium extractio:
 Γεφυρωτής, υ, ὁ, qui pontes extruit.
 Γεωγράφω, ἄ, f. ἴσω, terrarum orbem describo oratione. A γεωγράφος.
 Γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ. Ab eod.
 Γεωγραφικός, ἡ, ὄν, ad terræ descriptionem pertinens; (2) terræ descriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικά, ὦν, τὰ, commentarii de terræ descriptione. Ab eod.
 Γεωγραφικῶς, geographicè, more geographi.
 Γεωγράφος, υ, ὁ, qui terram, seu terræ situm, describit. Ex γῆα et γράφω, scribo.
 Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. Ex γῆα et δαίω, divido.
 Γεωδης, εως, ὁ ἔ ἡ, terreus, terrenus. A γῆα.
 Γεωλόφια, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφον.
 Γεώλοφον, υ, τὸ, collis, tumulus. A
 Γεώλοφος, υ, ὁ ἔ ἡ, et terra instar tumuli, seu collis elevati; (2) Subst. ὁ, tumulus; (3) bomo crassus, stupidus, inutile terræ pondus.
 Γεωμετρίω, ἄ, f. ἴσω, terram metior; (2) disco vel exerceo geometriam. Γεωμετρήσαι βέλονται τὸν ἀγῆα ὕμιν, Aristoph. Av. 1001. A
 Γεωμέτρης, υ, ὁ, geometra, agri mensor. Hinc Γεωμετρία, ας, ἡ, geometria, terram dimetiendi scientia.
 Γεωμετρίκος, ἡ, ὄν, ad geometriam seu geometram pertinens; (2) geometriæ peritus. Ab eod.
 Γεωμετρικῶς, adv. geometrice, proportione.
 Γεωμῆγῆς, εως, ὁ ἔ ἡ, terra unxtus; (2) terrenus. Ex γῆα et μέγμυ, misceo.
 Γεωμερία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμέτρος.
 Γεωμέριον, υ, τὸ, terræ portio. Ab eod.
 Γεωμορικός, ἡ, ὄν, (νόμος) agrarius.
 Γεωμόρος, υ, ὁ, agricola, colonus. Ex γῆα et μέρω, divido.
 Γεωνόμος, υ, ὁ, qui agrum distribuit. Ex νέμω.
 Γεωπένης, υ, ὁ, qu. dic. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet; (2) famelicus. Ex γῆα et πείνω, (potius a πίνωμαι, laboro, Ern.)
 Γεωποιός, ἄ, f. ἴσω, terram colo. Ex πόνος.
 Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura.
 Γεωπονικός, ἡ, ὄν, ad agriculturam pertinens.
 Γεωπόνος, υ, ὁ, agricola.
 Γεωργίω, ἄ, f. ἴσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργίῳ πῆν γῆν, Dem. A γεωργός.
 Γεώργημα, ἄτος, τὸ, agricolatio. A præc.
 Γεωργισίμος, ὁ ἔ ἡ, ad colendum idoneus, fertili.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. A γεωργός.
 Γεωργικός, ἡ, ὄν, ad agriculturam pertinens: hinc γεωργικά, τὰ, libri de agricultura.
 Γεωργίον, υ, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.
 Γεωργός, υ, ὁ, agricola; (2) vivitor; (3) colonus quisvis. Ex γῆα et ἔργον. Hinc
 Γεωργάδης, εως, ὁ ἔ ἡ, rusticus. Κατὰ τὸ γεωργάδης, agricolarum sive rusticorum more.
 Γεωργός, ων, οἱ, et γεωραῖοι, οἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. Ex ἔργος.
 Γεωργῶν, ἄ, f. ἴσω, terram fodio. A
 Γεωργικός, υ, ὁ, qui terram fodit. Ex γῆα et ὄρσσω, fodio.
 Γεωτόμος, υ, ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex γῆα et τίμνω, scindo.
 Γεωτρογία, ἡ, victus et rebus terræ natis; pro infantibus opponitur lacti, et est cibus non liquidus quisvis. Ex γῆα et τρώω.
 Γεωφάνιον, υ, τὸ, locus in quo metalla nascuntur seu apparent. Ex γῆα et φάνισμα, (nisi potius sit γεωφάνιον ubi glebæ terrestres metallis factæ excoquantur, Ern.)
 Γεωφίλας, ἄτος, ὁ, custos agri.
 Γεωφύρεσις, ες, gaudens terra, libenter in terra versans. Ex χεῖρω.
 Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. Contr. e γῆα.
 Γηγινίτης, υ, ὁ, terrigena, terræ filius. Ἰγναντι γηγινίτη προσέμοιος, Eurip. Phæn. 129. Ex γῆ et γίνωμαι, nascor.
 Γηγινίς, εως, ὁ ἔ ἡ, idem; (2) indigena; (3) gigas. Ex iisd.
 Γῆδον, υ, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.
 Γῆδον, adv. e terra. Ab eod.
 Γῆσιον, Ion. pro ἐγῆσιον. A
 ΓΗΘΕΩ, ἄ, f. ἴσω, gaudeo, lator. Τίς ἄν τὰδε γῆθῆσαι; Il. 9, 77. Γῆθῆσιον δὲ μίγα φρεσι Γαῖα πλάσθη, Hesiod. Theog. 173. Γῆθῆσαν, 3. pl. a. l. ind. Ion. pro ἐγῆθῆσαν.
 Γῆθῆσιος, latatus sit, 3. sing. a. l. opt. act. Eol. pro γῆθῆσιαι.
 Γῆθῆσιον, τὸ, pro γῆθῆσιον, Ar.
 Γῆθος, εως, τὸ, gaudium. Φρονήματος μετὰ καὶ γῆθος, Plutarch. in Agesilao, 612. A γῆθῆσιον.
 Γῆθῆσιον, πς, ἡ, idem. A γῆθος.
 Γῆθῆσιον, ἴνν, idem, lætus, lætabundus.
 Γῆθῆσιον, adv. læte.
 Γῆθῆσις, ἴδος, ἡ, idem; (2) olus porro simile.
 ΓΗΘΟΝ, υ, τὸ, genus cepæ.
 Γῆθω, idem quod γῆθῆσιον.
 Γῆνις, υ, ὁ ἔ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.
 Γῆσιος, υ, ὁ ἔ ἡ, idem et ab eod.
 Γῆσιος, υ, ὁ, agricola, rusticus. Ab eod.
 Γῆσιον, ἡ, terræ motus, Hes.
 Γῆσιος, υ, ὁ ἔ ἡ, qui terram quatit vel movet. Ex γῆ et κινῶμαι, moveo.
 Γῆσιος, εως, ὁ ἔ ἡ, bumi cubans, cui humi lectus est. Ex γῆ et λέχος, lectus.
 Γῆλοφος, υ, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.
 Γῆμαι, aor. l. inf. per Sync. pro γεμῆσαι.
 Γῆμας, qui uxorem duxit, part. aor. l.
 Γεμᾶσθαι, aor. l. inf. med. per Sync. pro γεμᾶσθαι.
 Γῆμορος, υ, ὁ, agricola. Ex γῆ et μέρω.
 Γῆσχίω, ἄ, f. ἴσω, agrum habeo, possideo. Ex γῆ et ἔχω.
 Γῆσχός, υ, ὁ, terram habens; (2) terram continens, de Neptuno. Ex iisd.
 Γῆπάστῳ, υ, ὁ, paxillus terræ.
 Γῆπέδον, υ, τὸ, ager, fundus, solum; (2) solum, quod adjacet prædiis urbanis.
 Γῆπεσιός, εως, ὁ ἔ ἡ, in terram delapsus. Ex γῆ et πίπτω, cado.
 Γῆπονίω, ἄ, f. ἴσω, agrum colo. A γῆπόνος.
 Γῆπονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.
 Γῆπονικῶς, adv. rustice, more agricolarum.
 Γῆπόνος, υ, ὁ, agricola. Ex γῆ et πόνος.
 Γῆπτος, ον, terræ epotandus, Esch.
 Γῆρα, dat. sing. Ion. et Att. pro γῆρατι, senectuti vel senectute: aliquoties redditur tandem, ut in hoc Sophoclis versu, Γῆρα τὸ φρονεῖν ἰδίδασκω, sapere tandem docentur, Antig. 1353. A γῆρας.

Γηραιός, αἰς, αἰὼν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.
 Γηράλιος, εἰς, εἶν, idem et ab eod.
 Γηράλιος, α, ον, idem; (2) tristis, acerbus.
 Γηράμιον, ἄσος, τὸ, senium; (2) flocus vascenscentis floris. (2) οἱ πάσπασι οἱ τίνες εἰσι γηράματα ἀνάκνητος, σημειῶν ἐγένοντο ἀνέμω, Scholiast. ad Aratum, 118, 1. A γηράω.
 Γηράω, praes. inf. act. v. γήρημι, senesco.
 Γηράωσι, senescentibus, dat. pl. a 1. part. act. Poet. et Ion. pro γηράσι, et hoc pro γηράσασσι, a γηράσας, verbi γηράω, henc.
 Γηράς, senescens, praes. part. verbi γήρημι.
 ΓΗΡΑΣ, ἄσος, τὸ, senectus, senium.
 Γηράσης, senieris, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi γηράσασσι, f. ἄσω, senesco. A
 Γηράω, ὡ, f. ἄσω, idem. Ἀπότ' ἐπὶ Λυκόοργος ἐπὶ μεγάρουσι ἐγῆρας, Pl. 7, 148. A γῆρας.
 Γῆρας, α, τὸ, idem quod γῆραμα. Ab eod.
 Γηροδοκίαι, ὡ, f. ἴσω, in senectute alo. Εἶχον ἑλπίδας πολλὰς ἐν ἡμῖν γηροδοκίαισι τ' ἐμὲ, Eurip. Med. 1032.
 Γηροδοκία, ας, ἡ, sustentatio senis :
 Γηροδοκίος, ὤ, δ ἕ ἡ, seum nutritor, qui aliquem in senectute alit. Ex γῆρας et βόσκω.
 Γηροκομίον, α, τὸ, locus quo aluntur senes. Ex γηροκόμος. Unde
 Γηροκομῶ, ὡ, f. ἴσω, curam senis gero.
 Γηροκομία, ας, ἡ, cura et nutritio senum.
 Γηροκομικός, ἡ, ὄν, ad curam aieudi senes pertinens.
 Γηροκόμος, α, δ ἕ ἡ, qui curam habet senum. A γῆρας et κομῶ, curam gero.
 Γηροστροφῆον, α, τὸ, locus in quo senes aluntur.
 Γηροστροφία, ὡ, f. ἴσω, in senectute alo.
 Γηροστροφία, ας, ἡ, actio et cura alendi senes :
 Γηροστροφός, α, δ ἕ ἡ, senes nutrens. Ex γῆρας et τρέφω. Obs. Haec verba omniu scribuntur et per α, Ern.
 Γηρούνας, gen. sing. Dor. pro γηρούνης, a γηρούνη, garrula.
 ΓΗΡΥΣ, υος, ἡ, vox : ἴα γῆρυς, Pl. 4, 437.
 Γῆρύμα, ἄσος, τὸ, vox. A
 Γῆρύω, f. ἴσω, sono; velut pro mugire, canere, &c. (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύσ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, Hesiod. Op. 258. A γῆρυς.
 Γῆρας, gen. sing. Ion. et Att. pro γῆρατος.
 Γῆταιον, α, τὸ, idem quod γῆθου.
 Γῆτης, α, δ, agricola, rusticus. A γῆσις.
 Γητορέω, ὡ, f. ἴσω, terram scindo seu findo. A γῆρος, α, δ, qui terram findit seu scindit. Ex γῆ et τέμνω.
 Γηφῆρος, α, δ ἕ ἡ, qui terra vescitur; (2) pauper, qui terrā oleribus se sustentat.
 Γῆχῦτον, α, τὸ, exterior pars terrā mollis et minime lapidosa. Ex γῆ et χῦν, fundo.
 Γιγανταῖος, αἰα, αἰὼν, giganteus. A γίγας.
 Γιγανταῖος, εἰα, εἰον, idem. Ab eod.
 Γιγανταῖος, ὤ, gigantes imitor, gigantum similis sum.
 Γιγαντολέπτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix, epith. Minervae.
 Γιγαντολέπτης, α, δ, gigantum perditor et extinator. Ex γίγας et ὄλλωμι, perdo.
 Γιγαντολέπις, ἴδος, ἡ, idem quod γιγαντολέπτειρα.
 Γιγαντολέπταιρ, ορος, ὅ, idem quod γιγαντολέπτης.
 Γιγαντομάχια, ας, ἡ, pugna gigantum.
 Γιγαντοραῖος, (a γῆραι) idem quod
 Γιγαντορόνος, α, δ ἕ ἡ, qui gigantes interficit.
 Γιγαντοῖος, εος, δ ἕ ἡ, qui gigantes similis.
 ΓΥΓΑΡΤΟΝ, α, τὸ, gigant in acino osseum seu lapidosum est, granum acini. Numb. 6, 4. (2) uva, pars pro toto. (2) ἄτ' ὦν ἀνευ γιγάρτων, Aristoteli. Ρατ. 634. Hinc
 Γιγάρωδης, εος, δ ἕ ἡ, plenus γιγάρτων.
 ΓΥΓΑΣ, αντος, ὅ, gigas.
 ΓΥΓΑΤΙΟΝ, α, τὸ, herbula, pastinacae sylvestri similis.
 ΓΥΓΑΤΙΜΟΨ, ὤ, δ, titillatio; (2) risus petulans.
 Γιγγλυμοειδής, εος, ὤ, δ ἕ ἡ, cardini similis, de commissura articulorum, ut cubiti et brachii. A seq. et ἴδος.
 ΓΥΓΑΤΜΟΨ, α, δ, cardo januae; (2) ossium quaedam junctura instar vertebrā.

Γιγγλυμοῦσθαι, jungi velut cardine.
 Γιγγλυμοῦδης, idem quod γιγγλυμοειδής.
 Γιγγραῖνα, f. ἀνώ, cano tibia quae gingras dicitur. A γίγγρας. Hinc
 Γιγγραυτός, ἡ, ὄν, qui ad gingras cantatur.
 ΓΥΓΡΑΣ, α, δ, parvula quaedam tibia lamentabilem sonum edens.
 Γιγγρασμός, ὤ, δ, cantus, seu sonitus τῷ γίγγρα.
 Γιγγραμαι, vide γίνομαι.
 Γιγνώσκω, vide γινώσκω.
 Γιγίσθαι, fieri, praes. inf. med. verbi γίνομαι.
 Γιγιστ', ficial, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. et per Apor. pro ἑγίνοτο. A γίνομαι.
 ΓΥΝΝΟΣ, α, δ, equuleus, equus parvulus; (2) foetus asinus, vel equinus, qui in ventre matris corruptipitur, et inde membris depravatis nascitur.
 ΓΥΝΟΜΑΙ, vel γίγγωμαι, f. γενήσομαι, p. m. γίγωνα, nascor, g'ignor; (2) orior; (3) sum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γιγισθαι πρὸς τινος, μετὰ τινος, ab aliquo stare; ἀπὸ τινος, opponere; ἐπὶ πῆμα, incidere; ἐν πῆμα, versari; ἐξ ἴσω, aquare; τινὶ δι' ἔχθρας, inimicus esse; ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, idem sentire; ἐπ' ἐλπίδος, sperare; ἐπὶ τῆς γῆς, appellere.
 Γινώσκω, praes. inf. act. Dor. pro γινώσκει.
 Γινώσκει, scitis, 2. plur. praes. ind. act.
 Γινώσκωντι, Dor. pro γινώσκασσι.
 ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γινώσκω, f. γινώσκω, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi; (2) meum agnosco; (3) approbo; (4) censeo, existimo, judico, stamo; (5) sentio; (6) coeo cum aliqua, N. T. "Ἐγὼς ἀνδρα δυσυχίατον, Aristoteli. Thesm. 9, 8. "Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμῷ ὀείους, statuit, Luc. (5) ἀλλὰ κρατεῖ μὴ γινώσκωντ' ἀπολέσθαι, Eurip. Hēr. 248.
 Γλάγγρος, ὤ, δ, et
 Γλαγγρός, ἴεσσα, ὄν, lacteus. A γλάγος.
 Γλαγοσπῆ, ἦσος, qui lac concrecere facit, seu in quo lac concrevit. E seq. et πήγνυμι.
 Γλάγρος, εος, τὸ, lac. A γάλα.
 Γλαγγόστροφος, ον, qui lacte alitur. A τρέφω.
 Γλαγγόστροφον, lac habens, epith. uberis.
 Γλαγγόστροφον, οντος, ὅ, lactescens et nondum satis adultus. A γλάγρος.
 Γλάζω, cano.
 Γλάζω, lacte plenus sum. A γλάζω.
 Γλακοτόφωγος, ον, pro γαλακοτόφωγος, Hom.
 Γλαμάω, ὡ, f. ἴσω, gramia laboro, lippio. A
 Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculo- rum sordes. A λῆμη, lippitudo.
 Γλαμυζία, ὡ, idem quod γλαμάω. A
 Γλάμυζος, α, δ ἕ ἡ, epith. oculi cujus anguli scabri sunt, seu scabra lippitudine laborant. A γλάμη et μῦξα (nisi ὄξος mera terminatio est).
 Γλάμυζος, ἴα, ὄν, gramiosus, lippus.
 Γλαμυζός, εος, δ ἕ ἡ, idem.
 Γλάμων, ονος, δ ἕ ἡ, idem. A γλάμη.
 ΓΛΑΝΙΣ, ἴδος, ἡ, piscis quidam.
 Γλανός, ὅ, Hyæna.
 Γλάξ, ἀλιγ', lac; (2) herba, ap. Plin.
 Γλάξ, ἴδος, ἡ, instrumentum fabrorum ad lapides polidos, &c.
 Γλαυκία, ὡ, Poet. γλαυκία, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glaucesco. A γλαυκός.
 Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίδικος, Ath.
 Γλαυκίζω, f. ἴσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuse video. Ab eod.
 Γλαυκίον et γλαυκίον, herba quaedam; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.
 Γλαυκίον, part. act. Poet. pro γλαυκίω.
 Γλαυκίσκος, α, ὅ, piscis quidam, qui et γλαυκίδιον. Ab eod.
 Γλαυκίμωτος, α, δ ἕ ἡ, glaucos oculos habens, cæsius. Ex γλαυκός et ὄμμα.
 ΓΛΑΥΚΟΣ, ἡ, ὄν, glaucus, cæsius, cæruleus. Γλαυκὴ σπάρτα, Soph. Trach. 703. Hinc
 Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color.
 Γλαυκοφειγής, ες, cæruleum splendorem habens, Diosc.
 Γλαυκὸφθαλμος, α, δ ἕ ἡ, qui cæsis est oculis.

Γλαυκοχαίτης, α, δ ἕ ἡ, cæsiam jubam vel comam habens. Ex χαίτη.
 Γλαυκός, contr. γλαυκός, α, δ ἕ ἡ, glauci coloris. Ex χροα.
 Γλαυκός, ὡ, cæsium reddo. A γλαυκός.
 Γλαυκώδης, εος, δ ἕ ἡ, noctuæ speciem gerens. Ab eod.
 Γλαυκώω, ἄσος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκός.
 Γλαυκώπις, ἴδος, ἡ, cæsius habens oculos, vel truces, cujusmodi sunt oculi noctuæ, quæ avis Minervæ erat consecrata: Minervæ epith. Ex γλαυκός et ὄψ.
 Γλαυκώπιος, ὤ, δ ἕ ἡ, glaucis oculis præditus.
 Γλαυκώψ, ὡσος, ὤ, ἡ, idem.
 Γλαυκώσις, εως, ἡ, idem quod γλαυκώω.
 Γλαυκός, κός, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.
 Γλαύσω, splendo, cerno. Ab eod.
 Γλαΰθ, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάθω.
 Γλαφρηῖσι, et γλαφρηῖς, Ion. pro γλαφουραῖς.
 Γλαφουρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A
 Γλαφουρός, ἴα, ὄν, cavus, profundus; (2) scitus, elegans, venustus; (3) lautus; (4) apus, appositus. A γλάθω.
 Γλαφουρός, adu. scite, eleganter, venuste.
 ΓΛΑΨΗ, f. ψω, cavo; (2) sculpo.
 Γλαυγώγος, ὤ, δ ἕ ἡ, mustum vehens. Ex γλαυκός et ἄγω, fero, veho.
 Γλαυκίσις, ἴνη, inon, musteus. A
 ΓΛΑΥΤ'ΚΟΨ, εος, contr. γλαυκός, τὸ, mustum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.
 Γλαυκίσις, εως, ἡ, idem.
 Γλαυκοτόπης, α, δ, musti seu dulcioris potionis amans.
 Γλάμη, ης, ἡ, lippitudo. A λῆμη.
 Γλάνια, ὡν, τὰ, res ornata, pretiosa, spectaculo digna. A γλάνη.
 ΓΛΑΨΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas ossis quæ aliud os recipit, item favus.
 Γλάνος, εος, τὸ, stella; (2) lumen. A γλάνη.
 ΓΛΑΨΩΝ, ὡνος, ἡ, pulegium, herba. Angl. PENNYROYAL. Hinc
 Γλαψωῖτης, α, δ, sc. ὄνος, vinum e pulegio confectum.
 ΓΛΙΑ, ας, ἡ, gluten.
 ΓΛΙΝΟΣ, seu γλείνος, genus acris campestris, gallica.
 Γλασχαῖνα, f. ἀνώ, viscosum sive lentum reddo. A γλίσχος.
 Γλισχροαντιλογεῖστίριπτος, α, δ ἕ ἡ, homo incepta et odiosa contumacia, deorum ira et interneccione dignus, quod ob res nauci multum et pertinaciter obloquitur et contendit. Ex γλίσχος, αντιλογία, εἶς, et ἐπίτριπτος. Vox comica.
 Γλισχρασμα, ἄσος, τὸ, viscositas. A γλίσχος.
 Γλισχροῖομαι, fut. εἰσομαι, parcus et tenax sum :
 Γλισχρία, ἴας, ἡ, miseria. Ab eod.
 ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ἴα, ὄν, lentus, viscosus tenax, glutinosus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) strictus; (5) jejunos; (6) valde sordidus; (7) arummosus; (8) gulosus; (9) snavis; (10) humilis; (11) adulator.
 Γλισχρόπης, ητος, ἡ, viscositas, lentus, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcity, avaritia, sordes. A γλίσχος.
 Γλισχροχρόλος, ον, glutinosus et biliosus; γλισχροχρόλα, excrementa glutinosa et biliosa. Ex χρολή, bilis.
 Γλισχροῦδης, εος, δ ἕ ἡ, lentus, tenax, viscosus :
 Γλισχροῦν, ονος, δ ἕ ἡ, qui aliquid discupit; (2) infelix, infortunatus :
 Γλισχρος, adu. tenaciter, more viscosorum; (2) lubricre; (3) parce, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægre. A γλίσχος.
 ΓΛΙΨΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίψεσθαι τινος, τί, περι τινος. Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίψεσθαι, Aristoteli.
 Γλοιζώ, oculos sensim claudo, conpiveo.
 Γλοιός, ἄδος, ὤ, equa maligno ingenio, icm, femina.
 Γλοιός, ητος, ὅ, malignus. A

ΓΛΟΙΟΣ, ἄ, ὁ, invalidus; (2) sordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; *Subst.*
(4) sordes olei, strigmenta.
Γλοιώω, ὤ, f. ὠσω, lentum et viscosum reddo; *Pass.* lentescio, viscosus fio. A *prac.*
Γλοιώδης, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, glutinosus, viscidus.
Γλοιώδεις, ἀδν. more eorum qui nutant capite inter dormiendum; (2) convivunt.
Γλοιός, ἔ, ὁ, aurum (Phrygia vox). *Eis γὰρ βασιμὸν ὄρησιν με μήτης γλαυρὸν πλίνθις, Dosiad. Agra. 1, 7.*
Γλότια, ὠν, τὰ, naticulae, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A
ΓΛΟΥΤΟΣ, ἔ, ὁ, nates, clunes.
Γλυκάζω, f. ἄσω, dulce reddo; (2) dulcesco, dulcem saporem imitor. A γλυκίς. Hinc
Γλυκίαινα, f. ἀνά, idem: et hinc
Γλυκίαναις, εὐς, ἧ, qu. dic dulcificationi.
Γλυκίσμα, ἄτος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.
Γλυκισμός, ἔ, ὁ, idem et ab eod.
Γλυκερός, dulcis, gen. sing. *Ion.* pro γλυκερῷ.
Γλυκερός, ῥὰ, ῥόν, dulcis. A γλυκίς.
Γλυκεροσάφυλος, dulces uvae efficiens. *Γλυκεροσάφυλον φθινοπώρον, Oripian. Cynegeti. 1, 464.*
Γλυκεροχρῶς, ὁ ἔξ ἧ, formosus, tener.
Γλυκίσις, ὄσσω, ὄον, subdulcis.
Γλυκίδακρος, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, dulces fundens lacrymas. Ex γλυκίς et δάκρυ.
Γλυκιδόκης, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, dulce videns aut adspiciens, qui dulcis adspiciens est.
Γλυκιδάρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui suavia vel dulcia largitur. Ex γλυκίς et δῶρον.
Γλυκηχρῶς, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, dulcisonus. Ab ἡχρῶ.
Γλυκηθύμια, εὐς, ἧ, animi hilaritas. A
Γλυκηθύμος, ε, ὁ ἔξ ἧ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido et miti animo praeditus.
Γλυκίκαρπος, ε, ὁ ἔξ ἧ, dulcem fructum ferens.
Γλυκυκάρως, dulcem carnem habens.
Γλυκυμίλιχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex
Γλυκυμηλον, ε, τὸ, malum praedulce.
Γλυκυπαθένης, ὠν, virginea suavitate praeditus.
Γλυκυπίκρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.
Γλυκύπνος, ὠν, dulce spirans, *Cyr.*
Γλυκύριζα, η, ἧ, dulcis radix, glycyrrhiza. *Angl. liquorice.*
Γλυκύριζον, ε, τὸ, idem.
Γλυκύρροος, ὠν, dulcifiuus, *Cyr.*
ΓΛΥΚΤΙΣ, εἶα, ὃ, dulcis; (2) jucundus; (3) mollis, clemens; γλυκίαι, *subst.* de radice dulci.
Γλυκυσιδή, Glycyside, pæonia.
Γλυκυσευφνος, ε, ὁ ἔξ ἧ, sapore dulci simul et acerbio praeditus.
Γλυκυτέης, η, ἧ, dulcedo.
Γλυκυτραχίλος, ε, ὁ ἔξ ἧ, dulcem, i. e. mollem, pulcrum cervicem habens.
Γλυκυφόρογος, ὠν, dulce sonans.
Γλυκυφωνία, ε, ἧ, dulcis vox, cantus dulcis:
Γλυκυφωνος, ε, ὁ ἔξ ἧ, cui dulcis est vox.
Γλυκυχῦλος, ὠν, dulcem succum habens.
Γλύμμα, ἄτος, τὸ, sculptura, caelatura, quod sculptum est, opus caelatum. A γλύφω.
Γλυπτής, ἦρος, ὁ, sculptor, caelator.
Γλύπτης, ε, ὁ, idem et ad eod.
Γλυπτός, ἧ, ὄν, sculptus.
Γλύσαν, a γλυκίαν, pro γλυκυτέρος, a γλυκίς, *Arist.*
Γλυφάναια, gen. sing. *Ion.* pro γλυφάνω. A
Γλυφάνων, ε, τὸ, sculptum, instrumentum ferreum quo metalla scalpuntur et caelantur.
Γλύφανος, ε, ὁ, sculptura, caelatura; (2) idem quod
Γλυφείων, ε, τὸ, scalprum.
Γλυφείως, εὐς, ὁ, sculptor.
Γλυφῆ, ἦς, ἧ, sculptura, caelatura.
Γλυφίς, ἴδω, ἧ, incisura et crena sagittae; (2) sagitta ipsa; (3) sculptura. *Χαλκίησιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήξει, Apoll. Rhod. 3, 218.* (2) *ἔχ' ὄραβ' ἐκβολῶν τῶν περὶ τῶν γλυφίδας ἱερίων, Eurip. Or. 273.*
Γλύφω, f. φω, scalpo, caelo. A γλάφω.
Γλύκει, αἰ, spicae seu aristae, *Hes. Scut. 398.*
Al. περιγλώχες.

ΓΛΙΓΣΣΑ, *Attice* γλώττα, η, ἧ, lingua; (2) dicendi facultas; (3) sermo univocigenti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obscurum et exoletum; (5) lingua seu lingula tibiae; (6) calcamentorum vincula.
Γλωσσαλέω, ὤ, f. ἴσω, lingua doleo; (2) lingua prurio, continere os a loquendo non possum.
Γλωσσαλγία, ας, ἧ, linguae dolor; (2) linguae prurigo; (3) loquax maledicentia. (3) *τὴν σὴν σήμερον γλωσσαλγίαν, Eurip. Med. 525.*
Ex ἄλγος.
Γλωσσαργία, ας, ἧ, garrulitas, loquacitas. A
Γλωσσαργός, ἔ, ὁ ἔξ ἧ, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλώσσα et ἀργός.
Γλωσσάριον, ε, τὸ, lingula. Dim. A γλώσσα.
Γλωσσασπίς, ἴδω, ὁ ἔξ ἧ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia.
Γλωσσημάτιον, ἔ, τὸ, vocabulum peregrinum aut rarum, explicatione indigenus.
Γλωσσηματικός, voce antiqua, rara, exquisita.
Γλωσσογάστρος, ὄρος, ὁ, qui linguae ministerio ventrem alit, qui lingua victum quaerit.
Γλωσσογαῖφος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui de glossarum interpretatione scribit. Ex γράφω.
Γλωσσοειδής, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, linguae similis.
Γλωσσοκάτοχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, linguam continens. Ex κατέχω, continere.
Γλωσσοκαμίτιον, ε, τὸ, vas quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A
Γλωσσοκομιον, ε, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) locus cui Aegyptii includebant cadavera condita; (3) marsupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex κομῶ, curo.
Γλωσσοκράττω, ὤ, f. ἴσω, linguam coerceo, taceo.
Γλωσσομανία, ἧ, linguae incontinentia, petulantia, &c.
Γλωσσοσφοδία, ὤ, f. ἴσω, linguam agiler ver-so, blatero. A σφίρω.
Γλωσσοστυπτός, ἔ, ὁ ἔξ ἧ, cui lingua praecisa est. A στυμνῶ, sciundo, seco. Unde
Γλωσσοσταμῖα, ὤ, f. ἴσω, linguam amputo: vel simpl. aufero. *Οὐ γὰρ παρὰ τὸν λογισμὸν ἡμῶν γλωσσοσταμίσαις, Joseph. Maccab. 10.*
Γλωσσοχαριτίω, ὤ, f. ἴσω, lingua blandior, oratione gratificor. A χάρις, gratia, blanditia.
Γλωσσοδής, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, lingulatus; (2) linguae similis; (3) linguax, locutuleius.
Γλώττα, η, ἧ, vide γλώσσα (2) ἐπιστεῖθη ἐκ βασιλέως τὴν πύ ταμείω γλώτταν, ab imperatore fisci advocatus constitutus est, *Philostr. Vit. Sophr. 2, 29, 621.* Ἀυτὴ τε ἀπτικίσις, εἰ παρὰ τὴν Ἡρώδη γλώσσαν βασανίζωτο, *Idem, 2, 3, 568.* Ἡρώδης γλώσσαν δὲ τε μιν καλέσιν Ἀθήναι, illum linguam Herodis vocant Athenae. Herodis lingua cognominatus est, quod dicendi virtute maxime similis esset patri. *Dedicatio Statuae Regilla, 37.*
Γλωττικός, ἧ, ὄν, ad linguam pertinens.
Γλωττισμός, ἔ, ὁ, et γλωττισμα, ατος, τὸ, osculum, quo linguae basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.
Γλωττοδελφία, ὤ, fello, ore morigeror.
Γλωττοκόμοι, ε, τὸ, idem quod γλωσσοκόμοι.
Γλωττοσπία, verba fingo, formo, sed talia fere qualia philosophi solent.
Γλωττοσφοδία, ὤ, idem quod γλωσσοσφοδία.
ΓΛΩΧΙΝ, ἴνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.
Γλωχίς, ἴνος, ὁ, idem.
Γλαβός, ἔ, ὁ, mala, maxilla. A
ΓΝΑΘΟΣ, ε, ἧ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc
Γναβίω, ὤ, f. ὠσω, caedo in malas.
Γνάβων, ὠος, ὁ, parasitus, qui buccas inflatas caedendas dat.
Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A
Γναμπτός, ἧ, ὄν, incurvus, flexibilis. A
Γνάμπτω, et γνάπτω, f. φω, inflecto, carpando vel vellicando polio, mollio, carmino. A κάμπτω.

Γνάπτω, ὁ, politor, *Man.* A γνάπτω.
Γνάβηλον, ε, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A
Γνάβαλον, ε, τὸ, floccus fullonico carduo detractus et panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitrif infarcitur. A γνάπτω.
Γναβαλάδης, ες, mollis, lanuginosus, in modum τῆ γναφύλα, *Diosc.*
Γναφείων, ε, τὸ, officina fullonis. A
Γναφείως, εὐς, ὁ, fullo; (2) piscis quidam.
Γναφευτική, sc. τέχνη, η, ἧ, fullonica, sc. ars.
Γναφευτικός, ἧ, ὄν, ad fullones pertinens.
Γναφεύω, εὐς, ὁ, fullonico exerceo. A γναφείως.
Γναφικός, ἧ, ὄν, fullonicus, *Egr.*
Γνάφος, ε, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.
Γνάψις, εὐς, ἧ, politio qua fit a fullonibus carpando et vellendo. Ab eod.
Γνήσιος, ἰα, ἰων, vel γνήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, legitime genitus; (2) genuinus, sincerus; (2) φρονήσων ἡνίσια, liberalia sententem, *Eur. Hipp. 309.* A γίνωμαι. Hinc
Γνησιότης, ητος, ἧ, sinceritas, germanitas.
Γνησιός, ἀδν. legitime, genuine. Ab eod.
Γνώην, 1. sing. a. 2. opt. v. γινώσκω.
Γνῆς, sciens, a. 2. part. act. verbi ejusd.
Γνάβαλον, τὸ, idem quod γνάβαλον, *Alcae.*
Γνοφρός, ῥὰ, ῥόν, tenebrosus, caliginosus, v. sequent.
Γνοφία, ὤ, f. ἴσω, obtenebro.
ΓΝΟΦΟΣ, ε, ὁ, caligo, tenebrae; (2) turbo.
Γνοφώω, ὤ, f. ὠσω, obtenebro. A *prac.*
Γνοφώδης, εὐς, ὁ ἔξ ἧ, caliginosus. Ab eod.
Γνώθος, εὐς, τὸ, specus. *Δικελλῆ πᾶν μεταλλεῖον γνώθος, Lycophr. 485.*
Γνῶξ, ἀδν. genu flexo. A γίνω, genu.
Γνώ, cognovit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et *Post.* pro ἔγνω, a verbo γινώσκω.
Γνώμα, ἄτος, τὸ, indicium, documentum. Τῶν ἔχοντων γνώμα μέγιστον, *Herodot. 7, 52.* Ὅς δὲ, εἰ δοκεῖ ἔχειν, ἔχουσιν ἂν γνώμα, μὴ πειρωμένη, *Sophr. Trach. 992.*
Γνώμας, μέντις, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, mens.
Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium. A
Γνωματεύω, f. εἶσω, sententiose loquor; (2) dignosco, judico. A γνώμη.
Γνώμηναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γινώμαι.
Γνώμη, η, ἧ, sententia, mens; (2) voluntas; (3) consilium; (4) sententia, seu dictum aliquod insigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum; (6) senatus auctoritas, sc. cum intercessionem tribuni senatus consultum impeditur. Ἄνευ γνώμης γὰρ ἔμε χρὴ λέγειν, non enim, nisi re cognita, me decet loqui, *Sophr. Ed. Col. 594.* Δυσφόρος γνώμα, imago falsa, *Id. Aj. 51.* A γινώσκω.
Γνωμῶν, ἀδν. pro singularum sententias:
Γνωμῶν, ε, τὸ, sententiola. Dim.
Γνωμικός, ἧ, ὄν, sententiosus. A γνώμη.
Γνωμοδοτία, ὤ, f. ἴσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνώμη et δίδωμι.
Γνωμολογία, ὤ, f. ἴσω, sententiose dico, sententias loquor. A γνωμολόγος. Unde
Γνωμολογία, ας, ἧ, dictio sententiae; (2) sententiarum collectio.
Γνωμολογικός, ἧ, ὄν, sententias utens.
Γνωμολογικῶς, ἀδν. sententiose.
Γνωμολόγος, ε, ὁ ἔξ ἧ, sententias frequenter utens; (2) collector rhapsodiarum praeparatae morum contentium. Ex γνώμη et λέγω.
Γνωμονικός, ἧ, ὄν, peritus, sciens, doctus; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονική, sc. τέχνη, gnomonica, qua est ars conficiendi solaria. A γνώμων.
Γνωμονικῶς, ἀδν. gnomonice.
Γνωμοσύνη, ἧ, scientia, acumen judicii.
Γνωμοστυπτός, sententias acutis utor. Hinc
Γνωμοστυπτικός, ἧ, ὄν, frequens acutis sententiis.
Γνωμοτύπος, ὠν, cum consilio excusus, seu fabricatus, *Ar.* A γνώμη et τύπτω.
Γνώμων, ὠος, ὁ ἔξ ἧ, cognitor; (2) index, nempe, v. gr. in horologio; (3) norma, amussis; (4) dens, ætatis index. A γνώμων.

Γνώαι, a. 2. inf. act. verb. γινώσκω.
 Γνωρίζω, 3. sing. præs. imperat. pass. A
 Γνωρίζω, f. ἴσω, noscito, agnosco, cognosco ;
 (2) probō, explorō ; (3) notum facio, in-
 dico ; (4) in memoriā revoco, in N. T.
 (5) commendo. Γνωρίζειν τὸς λέγοντας, ὅποῦ
 ἔτι πινὲς εἰσι, Isoc. γνωρίζεσθαι πρὸς τινος, ab
 Luc. (5) Φλαμίνιος δὲ αὐτὸν τῇ βαλῇ γνωρίζον-
 τος ἰσχυρῶς, Appian. Maccdon. Eclog. 7, 4.
 Γνώριμος, α, δ, ἔ, ἦ, notus ; (2) familiaris ; (3)
 clarus, celebris ; (4) discipulus. A γνωρίζω.
 Γνωρίμος, adv. familiariter.
 Γνώριμα, ἄτος, τὸ, indicium, nota ; (2) pro-
 prietas ; (3) insigne, ornamentum, decus.
 Γνωρισμός, ἔ, δ, agnitio e signis, &c.
 Γνωριστικός, ἦ, ὄν, notitiam præbens, indicans.
 Γνωρίω, notum faciam, 1. sing. f. 1. ind. act.
 Att. pro γνωρίζω, a verbo γνωρίζω.
 Γνώσις, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro γνώσεσθαι.
 Γνώση, 2. sing. f. 1. ind. med. Att. et Ion. pro
 γνώσεσθαι, a γνώσκω.
 Γνωσθεῖς, cognitus, a. 1. part. pass.
 Γνωσθέντα, notum sit, 3. sing. a. 1. imperat. pass.
 Γνωστικῶν, ὤ, f. ἴσω, fluctuo animo, re-
 pugno sententiæ meæ eamque mutō, pœ-
 nitentiam ago, resipisco. Ex ἠγώσις et
 μάχημαι.
 Γνωστικός, inimicus scientiæ ; nomen hære-
 ticorum. Ex iisd.
 Γνώσις, eous, ἦ, cognitio, notitia ; (2) cognitio
 iudicis ; (3) scientia, doctrina, sapientia ;
 (3) coitus cum femina, Hebr. A γνώσκω.
 Γνώσσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. γνώσκω.
 Γνώστης, α, δ, divinator, ariolus. Ab eod.
 Hinc
 Γνωστικός, ἦ, ὄν, cognoscendi facultate præditus.
 Hinc οἱ γνωστικοί, qui in mysteria Dei altius
 quam cæteri se penetrasse credebant, (sicque
 vel Christiani recte sentientes, ut ap. Cl.
 Al. vel hæretici, ap. Eriphian. Ern.)
 Γνωσθός, ἦ, ὄν, notus, cognitus ; (2) amicus.
 Γνωστή, ἦς, ἦ, soror. A
 Γνωστός, ἔ, δ, notus ; (2) consanguineus, pro-
 pinquus, frater ; (3) nobilis, clarus. (3)
 Ἰσθὶ δ' ἐκ κέρτα βοιῶν γνωστός ἄν γινούτ' ἄνεθ,
 Soph. in Inacho. A γνώσκω.
 Γνωστοφάνης, ἦ, interfector fratri propinqui.
 Γνώτω, noscilo, 3. sing. a. 2. imperat. act.
 Γνώσις, 3. pl. a. 2. conj. act. Poet. γνώσι.
 Γνώσις, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro γνώσι.
 ΓΟΑΪ, ὤ, f. ἴσω, et γοάομαι, ἔμαι, gemo, de-
 plo, defleo. Γοαστέ μ' ὤ γυναικες, Aristoph.
 Thesm. 1045.
 Γόγγυρος, α, δ, congrus vel conger, piscis ; (2)
 arborum tuberculum rotundum, olivæ si-
 mile.
 Γογγυροειδής, ἔς, congro similis. Ab εἶδος.
 Γογγυροπένης, ἦ, qui congrum occidit. A κτείνω.
 Γογγυρώνη, ης, ἦ, tumor gutturis, aliarumque
 nervosarum partium. A γόγγυρος.
 Γογγυρῶν, f. ἴσω, murmurō, musso.
 Γογγυρῶν, ἄτος, τὸ, coagmentum rotundum,
 opus teres, orbis. A
 Γογγυρῶν, f. εἴσω, rotundo, rotundum efficio.
 Γογγυρῶν, ὤ, f. ἴσω, idem. A γογγυρῶν.
 Γογγυρῶν, ης, ἦ, rapum rotundum, Angl. TUR-
 NIP ; (2) maza rotunda. Γογγυρῶν μωμα-
 γμένην, Aristoph. Pac. 28. Ab cod.
 Γογγυρῶν, α, δ, τὸ, rapulum ; (2) pilulæ mi-
 nutæ. Dim. a γογγυρῶν.
 Γογγυρῶν, f. ἴσω, idem quod γογγυρῶν.
 Γογγυρῶν, α, δ, ἔ, ἦ, idem quod γογγυρῶν.
 Γογγυρῶν, ἴδος, ἦ, rapa. A
 Γογγυρῶν, η, ὄν, rotundus. Idem quod γογγυ-
 ρῶν.
 Γογγυρῶν, α, δ, ἔ, ἦ, tabernaculum, seu
 domicilium habens ; rotundum. A σκηνή.
 Γογγυρῶν, ἦ, ὄν, qui rotunda est facie, rotun-
 dus visu seu aspectu. Ex ὄψ.
 Γογγυρῶν, ἔ, δ, murmur, mussitatio, fremitus.
 Γογγυρῶν, ἔ, δ, murmurator. A γογγυρῶν.
 Γογγυρῶν, ἦ, ὄν, ad murmurationem propen-
 sus.
 Γοιδῶν, ον, qu. dic. luctu dotatus, lugens. Ex
 γῶος et ἔδον.
 Γοιδῶν, ῥά, ῥόν, lugubris, flebilis, lamentabilis.

Γοιδῶν, lamentabiliter.
 Γοίμαι, præs. inf. act. Dor. pro γοίμαι, a γό-
 ημι, gemo.
 Γοίμαι, ονος, ὁ, ἔ, ἦ, gemibundus, lamentabilis.
 Ab eod.
 Γοιπλάνης, εος, ὁ, ἔ, ἦ, qu. dic. luctivagus. (Vel
 potius ad modum circulatoris vagabundus.
 A seq. et πλάνος, Ern.)
 ΓΟΪΣ, ητος, ἦ, incantator, præstigiator ; (2)
 impostor quisvis. Hinc
 Γοιπτεία, ας, ἦ, præstigia, incantamentum ;
 Γοιπτεία, ἄτος, τὸ, idem ;
 Γοιπτεϊκῶς, incantandi, fascinandi caussa ;
 Γοιπτεία, f. εἴσω, incanto, fascino, incantatione
 et præstigiis decipio ; (2) illicio, pellicio.
 Ἐξασπατώντες ἔ γοιπτείουσιν, Plat.
 Γοιπτικός, ἦ, ὄν, idem quod γῶος.
 Γόμος, α, δ, onus navis ; (2) merces. A γέμαι.
 Γομοφόρος, α, δ, ἔ, ἦ, sarcinarius. Ex φύω.
 Γομόω, ὤ, f. ἴσω, onero. A γόμος.
 Γομφάριον, α, τὸ, parvus clavus ; (2) piscis qui-
 dam.
 Γομφάριος, εως, ἦ, idem quod
 Γομφάριος, ἔ, δ, stridor vel stupor dentium.
 Γομφιδόσπος, ον, circa molares dentes strepens,
 Er.
 Γομφίος, α, δ, dens molaris. A γόμφος.
 Γομφιδόσπος, ον, clavis firmatus. A δέω.
 Γομοπόλη, ἔς, idem ; (2) accuratus, exquisi-
 situs. A πήγνυμι.
 ΓΟΜΦΟΣ, α, δ, cuneus ; (2) clavus ; (3) pis-
 cis quidam. Hinc
 Γομοφόριον, α, τὸ, clavus ligneus, id quo fit
 coagmentatio, Spher. clavus.
 Γομοφόριος, α, δ, clavis fixus. A τέμνω.
 Γομφώμα, ἄτος, τὸ, coagmentatio per clavos ;
 Γομφώμα, εως, ἦ, idem ;
 Γομφώτης, ἦτος, ὁ, coagmentator, fabricator ;
 Γομφωτικός, ἦ, ὄν, pertinens, aptus ad fabri-
 candum, struendum ;
 Γομφωτός, ἦ, ὄν, coagmentatus, compactus. A
 Γομφώω, ὤ, f. ἴσω, clavis compingo ; (2) com-
 pingo quovis modo. A γόμφος.
 Γονάτιον, f. ἴσω, genua flecto ; (2) in genua
 procumbere facio. A γόνυ.
 Γονάτιον, α, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.
 Γονατόδεσμος, α, δ, perisclis.
 Γονατόδεσμος, ἔμαι, f. ἴσωμαι, genicular, in ge-
 niculum nodor.
 Γονατόδεσμος, εος, ὁ, ἔ, ἦ, geniculatus, geniculis
 cinctus, nodis geniculatus.
 Γονεία, ας, ἦ, fœtificatio. A γονεύς.
 Γονεῖς, parentes, nom. pl. contr. pro γονεῖς. A
 Γονεῖς, εως, ὁ, parens. A
 Γονή, ἦς, ἦ, genitura ; (2) semen genitale ; (3)
 fœtus, soboles.
 Γονῆς, gen. sing. Ion. pro γονεός, a γονεύς.
 Γονίμος, α, δ, ἔ, ἦ, genitalis ; (2) fœcundus ; (3)
 generosus. Ab eod. Hinc
 Γονίμως, adv. fœcunde ;
 Γονιότης, ητος, ὁ, fœcunditas ;
 Γονιμότης, ὤδης, fœcundus. A
 Γονιότης, ἔς, semini humano similis.
 Γονεῖς, ἄσσα, ὄν, fœcundus, fertilis. A γόνος.
 Γονισαίω, fœtifico.
 Γονισαίω, ας, ἦ, fœtura, fœtificatio.
 Γονοῦρα, ας, ἦ, seminis genitilis profluvium.
 Γονοῦρα, α, δ, ἔ, ἦ, qui seminis fluxum patitur.
 Ex γόνος et ῥάω, fluo. Unde
 Γονοῦρα, idem quod γονοῦρα.
 Γονοῦρα, α, δ, idem quod γονοῦρα.
 Γονοῦρα, ὤ, f. ἴσω, fluxum seminis patior.
 Γόνος, α, δ, soboles, proles ; (2) generatio ;
 (3) genus ; (4) genitura, semen. Ab ant.
 γένω.
 Γόνος, ἔ, δ, locus, vel solum fertile. Ab cod.
 ΓΟΝΤ, υος, et γονάτος, et Poet. γνός, τὸ, genu ;
 (2) internodium.
 Γοναλγῆς, ὁ, ἔ, ἦ, genium dolore laborans.
 Γοναλγῆς, ὤ, f. ἴσω, genu flecto. A
 Γοναλγῆς, εος, ὁ, ἔ, ἦ, genua flectens. Ex γόνυ
 et κλῖνω, flecto.
 Γοναλγῆς, ας, ἦ, genuflexio, supplicatio qua
 fit genibus flexis. Ex γόνυ et κλῖσις.
 Γονύκροτος, α, δ, ἔ, ἦ, cui genia trepidant ; (2)
 timidus ; (3) cinctus, mollis.

Γονυπεταῖω, ὤ, f. ἴσω, ad genua accido. A
 Γονυπετής, εος, ὁ, ἔ, ἦ, accidens ad genua ali-
 cujus. Γονυπετί σ' ἴδα προσπινῶ, Eurip.
 Phœn. 300. Ex πίπτα pro πέτω.
 Γοσπλάνης, ἔς, luctivagus, Nonn.
 Γόος, α, δ, luctus. A γόω.
 Γοργεῖος, εἰα, εἰον, Gorgonius. A Γοργῶ.
 Γοργεῖος, f. εἴσω, gradum cito, festino. A γοργέω.
 Γοργεῖος, Gorgiæ dictionem et artificia imitor.
 Γοργεῖος, α, ον, γοργεῖος, et γοργεῖος, idem
 quod γοργεῖος.
 Γοργεῖος, ης, ἦ, galeam habens ex capite
 Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ
 gestans. Ex Γοργῶ et λῆθος.
 Γοργεῖος, α, δ, idem et ex iisd.
 Γοργεῖος, α, δ, ἔ, ἦ, in tergore Gorgonis ca-
 put pictum habens. Ex Γοργῶ et ἴσω.
 Γοργεῖος, ἔμαι, f. ἴσωμαι, agilem et acrem me-
 præbeo ; (2) ferocis, effero. A
 ΓΟΡΠΟΣ, ἦ, ὄν, acer, vividus ; (2) torvus.
 Γοργεῖος, ητος, ἦ, torvitas ; (2) strenuitas ; (3)
 in oratione, genus dicendi incitatum. A
 præc.
 Γοργεῖος, Gorgonis, gen. sing. contr. pro Γοργεῖος.
 a nom. Γοργῶ, Gorgo.
 Γοργεῖος, idem quod γοργεῖος.
 Γοργεῖος, ης, ἦ, Gorgonis interfectorix.
 Γοργεῖος, α, δ, ἔ, ἦ, interfecto, vel idem.
 Γοργεῖος, canalis subterraneus per quem aqua
 effluit ; fossa subterranea ; carcer subter-
 raneus. Ἐν γοργεῖῳ εἰδέετο, Herodot. 3, 145.
 Γοργῶ, εος, contr. ἔς, ἦ, celeritas ; (2) Gorgo,
 una filiarum Phorci, Medusa scilicet, vel
 Sthepo, vel Euryale, quæ junctum Γοργεῖος
 dicuntur. A
 Γοργῶν, ὄνος, ὁ, idem ; (2) animal noxium in
 Africa.
 Γοργεῖος, ἔς, idem quod γοργεῖος.
 Γοργεῖος, ἴδος, ἦ, adpectu horrenda, ut Gorgo.
 Γοργεῖος, ἔ, δ, adpectu horrendus, ut Gorgo.
 Γοργεῖος, ὁ, ἔ, ἦ, idem, Ern.
 Γόν, igitur ; (2) certe, quidem ; (3) saltem ;
 (4) etiam. Ex γὲ et ἔν.
 Γονάομαι, f. ἴσωμαι, genua amplectens oro.
 Τῶν ὑπερ' ἐνθάδ' ἐγὼ γονάομαι ἐς παριόντων,
 Il. 15, 665. A γόνυ.
 Γονάομαι, acc. pl. Ion. pro γόνυατα.
 Γοναλγῆς, ἔς, idem quod γοναλγῆς.
 Γονασμα, ἄτος, τὸ, supplicatio. A γονάομαι.
 Γονασμα, dat. pl. Ion. pro γοναῖς. A γονεύς.
 Γονοῦρα, ἔμαι, genua amplector supplex.
 Γονοῦρα, εος, ὁ, ἔ, ἦ, genua pinguia, tumida
 habens. Ex γόνυ et παχῆς.
 Γόνος, ἦ, ὄν, fertilis ; (2) substantive solum fer-
 tile vel frax, pro γόνος.
 Γένων, gen. pl. Ion. pro γόνυα, a γόνυ.
 Γένω, idem quod γόω, Hom.
 Γένω, εος, ὁ, ἔ, ἦ, lugubris. A γόω.
 Γένω, contr. pro γόω, a γόω.
 Γράβη, adv. expresse, quasi depictim. A
 γράφω.
 ΓΡΑΒΙΟΝ, α, τὸ, tædæ genus.
 ΓΡΑΓΑ, ας, ἦ, anis, vetula ; (2) cutis circa
 umbilicum, quia in ea rugæ senectutem
 indicant ; (3) una Γραῖών, quæ certæ Deæ
 gentiliū crant. Hinc Ceres.
 Γραῖα, ας, ἦ, arca panaria. A γράω, cito.
 Γραῖα, α, τὸ, ancilla. Dim. a γραῖα.
 Γραῖα, ἔς, ὁ, Græcus, Lycurg.
 Γραῖα, ἦ, ὄν, anilis.
 ΓΡΑΙΚΟΣ, ἦ, ὄν, Græcus. Unde Γραῖα.
 Γραῖα, ἔμαι, anus fio, scnesco. A γραῖα.
 Γραῖα, ἴδος, ἦ, anus.
 Γράμμα, ἄτος, τὸ, litera, scriptum ; (2) antiq.
 pro libro ; (3) scriptum quodecunque, ut ta-
 bulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et
 in plurali (4) epistola, literæ ; (5) literæ,
 doctrina ; (6) acta publica, tabulæ ; (7)
 chirographum. Hinc
 Γραμμαῖον, α, τὸ, scrupulum, vigesima quarta
 pars uncia.
 Γραμματεία, ας, ἦ, scriptura, literatura.
 Γραμματεῖον, α, τὸ, tabella, libellus, codicillus,
 album ; (2) volumen quodecunque ; (3)
 testamentum, testamenti exemplum ; (4)
 chirographum, cautio ; (5) ludus litera-
 rius ;

rūs; et in plural. (6) acta et documenta publica; (7) rationes argentarii. A
 Γραμματικός, ἴος, ὁ, scriba; (2) magistratus nomen, varie in variis civitatibus potestatis; (3) in S. libr. legis divinæ interpret, theologus.
 Γραμματεῖον, f. εὔσω, sum scriba, scribæ munus gero. A præc.
 Γραμματεῖον, ἔ, τὸ, epistolum, imyr. amatorium; (2) schedula testificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γραμμα.
 Γραμματιζῶ, f. ἴσω, literas, initia linguæ trado, i. e. legendi et scribendi scientiam.
 Γραμματικίζομαι, fut. εἰσομαι, grammaticum seu litorem ago, seu interpretem poterit.
 Γραμματικῆ, ἦς, ἡ, grammatica, sc. ars. A
 Γραμματικός, ἦ, ὄν, literator, grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.
 Γραμματικῶς, adv. grammaticè.
 Γραμματίον, ἔ, τὸ, idem quod γραμματεῖον.
 Γραμματιστής, ἔ, ὁ, grammaticæ præceptor. A γραμματιζῶ.
 Γραμματοδιδασκαλεῖον, ἔ, τὸ, ludus literarius.
 Γραμματοδιδάσκαλος, ἔ, ὁ, qui literas docet, ludi literarii magister.
 Γραμματοεισὴγωγός, ἴος, ὁ, publicum litterarum promulgator; (2) literarum doctor.
 Γραμματόγονο (μίλαμμα), atramentum, Ερ. A τίκτω.
 ἀμματοκῶφον, ὄνος, ὁ, pueros docens, sc. le- : vel scribere (vili et contemptibilis ut γραμματιστής). Ex κύφω, a κύπτω.
 Γραμματολοικροφίδες, οἱ, litterarum depravatores, Ερ.
 Γραμματοφῆρος, ᾧ, fut. ἴσω, literas fero. A
 Γραμματοφῆρος, ἔ, ὁ, ἢ, tabellarius.
 Γραμματοφύλακίον, ἔ, τὸ, locus ubi scripta publica adservantur. Ex φυλακή.
 Γραμμῆ, ἦς, ἡ, linea; (2) carceres sive initium curricula, quod olim ducta linea notabatur; (3) pl. tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γραφῶ. Hinc
 Γραμμίζω, fut. ἴσω, latrunculis ludo.
 Γραμμικός, ἦ, ὄν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.
 Γραμμισμός, ἔ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
 Γραμμοποικίλος, ὄν, lineis variis distinctus, virgatus, scutulatus.
 Γραμμώδης, ἴος, ὁ, ἢ, lineæ similis.
 Γραμμοῖα, ἦ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
 Γραμμοσπῆς, ἴος, anicula decens, anilis.
 Γραμμοσπῆς, ἔ, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piscibus. Vox comica. A σπῆω.
 Γραμμοφίλος, ὁ, anicula amans.
 Γραμμοφῆς, ἴος, ἢ, senecta, seu exuvie serpentis, cicada, et similium; (2) avis species.
 Γραμμοφῆς, ἴος, ὁ, scriptor. A γραφῶ.
 Γραμμοφῆς, ἔ, ὁ, rugosus. Ab eod.
 Γραμμοφῆς, ἦ, ὄν, scriptus. Ab eod.
 Γραμμοφῆς, ἴος, ἢ, laceratio vel laniatio cutis, genarum, &c. (2) scarificatio; (3) lex scripta. In plurali γραμμοφῆς, γραμμοφῆς acc. plur. γραμμοφῆς, γραμμοφῆς. (3) ὁ δὲ τὸ γραμμοφῆς πατέρον ἔθνη εἰρόνται, Apoll. Rhod. 4, 279. Ab eod.
 ΓΡΑΨΟΣ, ἔ, ὁ, sordes quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fetor.
 ΓΡΑΨΟΣ, ἔ, ὁ, clamor militum in conflictu primo.
 Γράψις, ἴος, ἡ, gramen. A γραψῶ.
 Γράψων, ἴος, ὁ, ἢ, hircosus, cui fetent alæ; (2) fatuus, stultus, demens. A γραψῶ.
 Γραψῶς, ἴος, ἡ, anus. A γραψῶ.
 Γραψίδιον, ἔ, τὸ, stilus; (2) penicillus.
 Γραψίον, ἔ, τὸ, idem. A
 Γραψῶς, ἴος, ὁ, scriptor; (2) pictor.
 Γραψῶς, ἴος, ἡ, scriptura, scriptio; (2) pictura; (3) accusatio.
 Γραψῶσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. v. γραφῶ.
 Γραψίδιον, ἔ, τὸ, stilus. Dim.
 Γραψικός, ἦ, ὄν, scriptorius; (2) pingendi peritus.
 Γραψικῶς, adv. graphice, expresse.
 Γραψίς, ἴος, ἡ, stilus. A

ΓΡΑΨΩ, f. ψω, scribo; (2) pingo; (3) insculpo; (4) fero legem ad populum, sancio. Γράψω σε μετὰς δραχμῶν, Aristoph. Av. 1057. Γράψουθαί τινα παρὰ νόμον, ἐπί τινας, accusare coram; δικην, impingere.
 Γραψῶς, scripturio.
 Γράψης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi γραφῶ.
 Γράψον, scribe, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 ΓΡΑΨΩ, ᾧ, f. ἴσω, comedo.
 Γραψῶς, ἴος, ὁ, ἢ, anilis. A γραψῶ.
 Γρηγορεύω, ᾧ, f. ἴσω, vigilo. Pro ἡρηγορεύω.
 Γρηγορήσις, ἴος, ἡ, vigilantia. A præc.
 Γρηγορίδος, ἦ, ὄν, vigil, pervigil. Ab eod.
 Γρηγορός, ὄν, vigil, Stöyl.
 Γρηγορός, perf. part. med. Ion. pro ἡρηγορός.
 Γρηγός, ἔ, ὁ, ἢ, anilis; (2) antiquus. A γραψῶ.
 Γρηγός et γρηγός, anus, vetula; (2) spuma, sive flos lactis, cremor; crustula quæ concrevit et innatata polentæ, spuma ferventi aquæ supernatans. (2) φιαρὴν δὲ ποτὶ ἀποαινισσο γρηγόν, Nicand. Alexiph. 91. Γλυκίρα προσετέθηκα γάλα παρικάλει βοφῆσαι ὁ δὲ, ἔ, Ζεῖω, εἶπεν ἦν γὰρ ἡρεσηκῆα γρηγός αὐτῶν, stabat enim super lacte cana spuma, Athen. 13.
 Γριπῶσαι, et γριπῶσαι, item γριπῶσαι, et γριπῶσαι, sp. Hēr. vellico, lancino, de doloribus e spasmus.
 Γριπῶς, ἴος, ὁ, piscator; (2) qui consuit vel sarcit retia. A γριπῶς.
 Γριπῶς, piscor. A præc.
 Γριπῶς, f. ἴσω, piscor. Hinc
 Γριπῶς, ἴος, ὁ, τὸ, lucrum, captura.
 ΓΡΙΠΟΣ, ἔ, ὁ, rete.
 Γριπῶς, ὁ, piscator. A præc.
 Γριπῶς, f. ἴσω, griphus dissolvo. A
 Γριπῶς, ἔ, ὁ, vel γριπῶς, ἴος, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis questio ænigmatica; (4) ænigmaticus et ambiguis sermo quivis, griphus. A γριπῶς. Hinc
 Γριπῶς, ἴος, ὁ, ἢ, gripho similis, intricatus.
 ΓΡΟΝΘΟΝ, primum rudimentum tibiaicum, modulus quem primum docentur, scil. qui tibus inflare discunt.
 ΓΡΟΣΦΟΣ, ἔ, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infinginus; (2) glans qualis funda excutitur.
 Γροσφομάχος, ἔ, ὁ, milis levis armaturæ, veles.
 Γροσφοφῆρος, ἔ, ὁ, idem.
 Γροσφῶς, ὁ, griphus, Lycourg.
 ΓΡΥΨ, vel γρύψ, quicquid minimum est; (2) sordes quæ sunt sub unguibus; (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, item eorum qui dedignantur respondere.
 Γρύψω, f. ἴσω, grunnio; (2) hisco, leniter loquor; (3) fremo, allatro. Οὐ γὰρ γρύψω εἰδῶ ἡμᾶς, Aristoph. Lys. 511. A γρύψω.
 Γρυπῶν, (ἔστιν ὑμῖν;) hiscere audietis? At. A γρύψω.
 Γρύλλη, ἴος, ἡ, grunnitio. A γρύψω. Unde
 Γρύλλίζω, f. ἴσω, grunnio. Hinc
 Γρύλλισμός, ἔ, ὁ, grunnitus.
 Γρυλλίαν, ὄνος, ὁ, idem. Diminut. a
 Γρύλλος, ἔ, ὁ, idem quod γρύλλη.
 Γρυμῖα, ἴος, ἡ, peræ genus; (2) res vilis et minimi pretii. A γρύψω.
 Γρυμιοσπῶλης, ἔ, ὁ, qui peras et scruta vendit.
 Γρυμιοσπῶτης, ὁ, adunca aquila; potius avis mixta ex aquilarem et gryphum genere, Ar.
 Γρυμιοσπῶτης, incurvo. A γρυμιοσπῶτης.
 Γρυμιοσπῶτης, ἴος, ὁ, genus satyri.
 Γρυμιοσπῶτης, ἔ, ὁ, qui naso vel rostro est adunca.
 Γρυμιοσπῶτης, ἦ, ὄν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρύψω. Hinc
 Γρυμιοσπῶτης, ἴος, ἡ, aduncitas nasi.
 Γρυμιοσπῶτης, ᾧ, f. ἴσω, aduncum reddo, incurvum et inflexum facio. Ab eod.
 Γρυμιοσπῶτης, ἡ, incurvatio, inflexio, Stroph.
 Γρυμιοσπῶτης, ἔ, ὁ, grunnitio. A γρύψω.
 Γρυμιοσπῶτης, ἴος, ἡ, scruta. A γρύψω.
 Γρυμιοσπῶτης, ἴος, ἡ, idem et ab eod.
 Γρυμιοσπῶτης, locus ubi scruta venduntur.
 Γρυμιοσπῶτης, ἔ, ὁ, scrutorum venditor. Ex γρύψω et πωλῶ.
 ΓΡΩΝΗ, ἴος, ἡ, et γρωῖος, ὁ, saxum, exesum,

excavatum. Ἀνὶ γρωῖον εἶδον μυθῶν, Nic. Ther. 794.
 ΓΥΨ, ἴος, ἡ, arvom, jugerum; (2) via; (3) fossa. Hinc
 Γύψια, ἴος, τὰ, funes quibus naves terræ alligantur.
 Γύψια, ἴος, αἶ, pocula. Vox Mcgaria.
 Γύψια, gen. sing. Ion. pro γύψια.
 ΓΥΨΑΛΟΝ, ἔ, τὸ, cavitatis; unde (2) vola, valis, &c. Hinc
 Γυψαλός, ἦ, ὄν, qui manu comprehendit potest.
 Γυψαλός, ἴος, ὁ, ἢ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex ἀρεῖω.
 Γύψος, ἔ, ὁ, dental, pars aratri. A γύψω.
 Γυψαλός, ἴος, membra sanans, Nic. A γύψω et ἄλλω.
 Γυψαλός (καλαισμοσύνη, lucta,) quæ nititur membrorum robore, Olym.
 Γυψαλός, ἔ, ὁ, claudus, Hes. A γύψω.
 Γυψαλός, ἴος, membra gravans, male afficiens.
 Γυψαλός, ἔ, ὁ, ἢ, membra depascens.
 Γυψαλός, ἴος, ὁ, qui membra domat. Ex γύψω et δαμάω.
 Γυψαλός, ἴος, ὁ, ἢ, membra, pedes constringens. Ex κόλλω.
 Γυψαλός, ἴος, ὁ, ἢ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γύψω et κείρω.
 ΓΥΨΟΝ, ἔ, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusvc.
 Γυψοσπῶτης, ἴος, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A πῆγνυμι.
 Γυψοσπῶτης, ἴος, ἡ, pedica.
 Γυψός, ἦ, ὄν, claudus. A γύψω.
 Γυψοσπῶτης, ἴος, ὁ, ἢ, membra tabefaciens. Ex γύψω et τέχω.
 Γυψοσπῶτης, ὁ, ἢ, membra transfigens, lacerans.
 Γυψοσπῶτης, ἴος, ὁ, ἢ, membra excedens.
 Γυψῶς, ᾧ, f. ἴσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) encervo. A γύψω.
 Γυψῶς, aor. 1. part. pass. verbis γύψω.
 Γυψαλῶν, ἴος, ὁ, ἢ, cervicem prælongam et gracilem habens. Vox comica. Ex γυψῶς et ἀρχῶν, cervicis.
 ΓΥΨΑΙΟΣ, ἔ, ὁ, et γυψῶς, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservabatur.
 Γυμνάζω, f. ἴσω, exerceo. A γυμνός.
 Γυμνός, ἴος, ὁ, ἢ, exercitatus; (2) gymnasia frequentans. Γυμνός Ἰσπαι, Ευτήρ. Hēr. 1133. (2) ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνῶτα σῶλον, εἰς ἔχοντα θεῶν, ἐκ τῶν ἰσπαιμῶν, Frag. Ευτήρ. ex Alloga. Ab eod.
 Γυμνασία, ἴος, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.
 Γυμνασιάρχης, ᾧ, f. ἴσω, exercitatioibus præsum, sum gymnasiarcha. A
 Γυμνασιάρχης, ἴος, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex γυμνάσιον et ἄρχων.
 Γυμνασιάρχης, ἴος, ἡ, gymnasii præfectura.
 Γυμνασιάρχης, ἴος, ὁ, idem ac ἄρχων.
 Γυμνάσιον, ἴος, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus in quo se nudi exerceant. A γυμνάζω. Unde
 Γυμνῶσις, ἴος, ἡ, exercitatio.
 Γυμνασµα, ἴος, τὸ, idem.
 Γυμνασῆς, ἔ, ὁ, præfectus pueris exercendis.
 Γυμναστικός, ἦ, ὄν, palæstricus.
 Γυμναστικός, more palæstrico.
 Γυμνηλός, ἴος, ὄν, inops. A γυμνός.
 Γυμνής, ἴος, ὁ, milis levis armaturæ, veles. Ab eod.
 Γυμνηλός, et γυμνηλός, insula Baleares. (Ab exercitatioe artis sagittandi. Sed erant arcus et tela in armatura τῶν γυμνηλῶν, Ερ.)
 Γυμνηλός, et γυμνηλός, ἡ, armatura, i. e. militis levis armatura. A γυμνός.
 Γυμνηλός, f. ἴσω, sum miles levis armaturæ; (2) nudus sum. Γυμνηλός ἔ, κολαφίζομεν, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.
 Γυμνήτης, ἴος, ὁ, idem quod γυμνός. Hinc
 Γυμνητικός, ἦ, ὄν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit.
 Γυμνικός, ἦ, ὄν, gymnicus. A γυμνός.
 Γυμνῶτης, ὁ, nudus, Lycourg.
 Γυμνοδερκῶμαι, ἴος, nudus conspicior.
 Γυμνοδερκῶτης, ἴος, ὁ, ἢ, cuius fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucre tectos.

Γυμνοπαῖδια, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio, *Plut.*
 Γυμνοπαῖδιαι, αἱ, f. ἡσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.
 Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους. Hinc
 Γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) nudipedalia.
 Γυμνόπους, ὁδός, ὁ ἢ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνός et πούς.
 ΓΥΜΝΟ Σ, ἡ, nudus; (2) investis, i. e. impubes; inernis; (3) destitutus rebus quibusvis, pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis, qui sola tunica vel praetexta utebatur, nondum togam gestabat; (6) sola tunica indutus, sine pallio vel amiculo; (7) manifestus, apertus. (2) κῆρος ἐὼν ἔστι γυμνός, *Apoll. Rhod. 2, 707.*
 Γυμνοσοφισταί, ὧν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.
 Γυμνόσπερμος, et γυμνοσπίρματος, α, ὁ ἢ, cuius semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.
 Γυμνότης, ἡσος, ἡ, nuditas; (2) paupertas: Γυμνόω, αἱ, fut. ὄσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. A γυμνός.
 Γυμνωθέντα, acc. sing. m. g. a. 1. part. pass.
 Γυμνώσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.
 Γυνή, mulier, *Dor.* pro γυνή.
 Γύναι, ο mulier! voc. sing. ab inus. γυναιξ.
 Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
 Γυναικῆνη, mollis, effeminatus.
 Γυναικῆριον, α, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.
 Γυναικῆριον, α, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A
 Γυναικῆριος, εἰα, εἶον, muliebris. Hinc τὰ γυναικῆρια, ὧν, menstrua.
 Γυναικῆριος, adv. muliebriter.
 Γυναικῆριος, α, ὁ, muliebris, effeminatus.
 Γυναικῆριος, f. ἰσω, cultu gestuque feminam reddo; (2) effemino. *Li med.* (1) cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminate vivo, muliebria patior.
 Γυναικῆριος, ἡ, ὄν, effeminatus, muliebris.
 Γυναικῆριος, ἡ, imitatio muliebris.
 Γυναικῆριος, α, ὁ, superstitio, metus, mollities, luxuria, pravitas, aliave indolis et moris muliebris. A γυναικῆριος.
 Γυναικῆριος, muliebriter.
 Γυναικῆριος, α, ὁ ἢ, muliebriter consulens, a muliere excogitatus, muliebris. A βουλῆ.
 Γυναικῆριος, εἰος, ἡσος, ἡ, qui est specie muliebris. Ex γυνή et εἶδος.
 Γυναικῆριος, α, ὁ ἢ, qui muliebris est animo.
 Γυναικῆριος, adv. muliebriter.
 Γυναικῆριος, ὧν, οἱ, qui mulieribus ut accipites avibus, inhiant. Ex γυνή et ἔραξ.
 Γυναικῆριος, ὧν, οἱ, a muliere celebratus, laudatus.
 Γυναικῆριος, adulter.
 Γυναικῆριος, ὧν, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa adficiabant.
 Γυναικῆριος, ἡ, mollitudo muliebris.
 Γυναικῆριος, ἡ, ἡσω, f. ἡσωμαι, foinarum imperio regor, feminae pareo. Unde
 Γυναικῆριος, ας, ἡ, muliebre imperium.
 Γυναικῆριος, ὧν, οἱ, qui uxoriae potestati parent, *Plin. lib. 6.* eo nomine populos appellat quosdam Amazonum vicinos, bello ab Amazonibus victos, ex eo sic dictos, quod victricibus obsequabantur ad proccandam eis sobolem.
 Γυναικῆριος, ὧν, amore mulierum insano.
 Γυναικῆριος, ἡ, ἡσω, προσέειπεν ὅτι ὄμων αἰτί, *Aristoph. Thesm. 583.* A
 Γυναικῆριος, εἰος, ὁ ἢ, mulierum amore insanus, mulierosus. Ex μῆρημαι. Hinc
 Γυναικῆριος, εἰος, ἡ, insanus mulierum amor.
 Γυναικῆριος, α, ὁ ἢ, mulieres imitans.
 Γυναικῆριος, α, ὁ ἢ, mulieris formam habens. Ex μορφή, forma.
 Γυναικῆριος, ας, ἡ, mulierum disciplina. A
 Γυναικῆριος, ὧν, οἱ, magistratus modestiae matronali praefectus. Ex νόμος.
 Γυναικῆριος, αἱ, f. ἡσω, muliebricia patior, effemino. Ex πάσχω.
 Γυναικῆριος, ὁ, venator mulierum.

Γυναικῆριος, εἰος, ὁ ἢ, mulieribus plenus. *Εὐλόγοι γυναικῆριος, Eurip. Alcest. 754.*
 Γυναικῆριος, εἰος, ὁ ἢ, mulieres decens.
 Γυναικῆριος, adv. muliebriter, ita ut mulieres decet.
 Γυναικῆριος, mulieris, gen. sing. a γυνή.
 Γυναικῆριος, Dor. pro
 Γυναικῆριος, α, ὁ, mulierum amator; (2) effeminiatus. Ex γυνή et φίλος.
 Γυναικῆριος, muliebriter sentiens, cogitans.
 Γυναικῆριος, α, ὁ ἢ, muliebre vocem habens. Ex φωνή, vox.
 Γυναικῆριος, εἰος, ὁ ἢ, muliebris, effeminatus. A γυνή.
 Γυναικῆριος, ὧν, οἱ, mulierum conclave. Ab eod.
 Γυναικῆριος, α, ὁ, idem. A praec.
 Γυναικῆριος, ἡ, ἡσω, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum.
 Γυναικῆριος, idem quod γυναικῆριος.
 Γύναιον, α, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.
 Γύναιος, α, ὁ ἢ, qui masculi et feminei sexus est.
 ΓΥΝΗ, γυναικῆριος, γυναικῆριος, γύναι, mulier, femina; (2) uxor. Hinc
 Γύναιος, et γύναιος, ἡ, mollis, effeminatus. *Ποδαπός, ὁ γύναιος, Aristoph. Thesm. 136.*
 Γύναιος, α, ὁ, aquila vulturis speciem referens.
 Γύναιος, α, τὸ, avis nidus. A
 Γύναιος, ἡ, vel γύναιος, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) lustrum, domicilium subterraneum. A γύναιος.
 Γύναιος, ἡ, ἡσω, vulturinus, qui e vulture est. Ab eod.
 Γύναιος, εἰα, ἡσω, inflexus, curvus. A γύναιος.
 ΓΥΝΑΨΘΟΣ, α, ὁ, canistrum e vimine.
 Γύναιος, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A
 Γύναιος, f. εἰσω, in orbem verso; (2) fodio; (3) in scrobibus condo. A γύναιος.
 Γύναιος, α, ὁ ἢ, in orbem scissus: Γύναιος, in orbem findens. A τέμνω.
 Γύναιος, ranæ rotundæ minores et imperfectæ. A γύναιος. *Ἐξ ὕδατος πατῆρες βοῶσαι γύναιος, Aratus 947.*
 Γύναιος, ἡ, ἡσω, orbicularis. Ab eodem.
 ΓΥΝΑΨ, εἰος, ἡ, pollen.
 Γύναιος, α, ὁ, in orbem currans.
 Γύναιος, εἰς, circulem formam habens, rotundus, *Steph.*
 ΓΥΝΑΨ, ἡ, ἡσω, incurvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, subst. scrobs.
 Γύναιος, α, ὁ, gyros, circulus, ambitus; (2) placenta quoddam genus. A γύναιος. Unde
 Γύναιος, α, f. ὄσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in scrobem condo. Hinc
 Γύναιος, ἡσω, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus.
 Γύναιος, εἰος, ἡ, idem et ab eod.
 ΓΥΝΑΨ, γύναιος, ὁ, vultur.
 ΓΥΝΑΨ, α, ἡ, gypsum. Hinc
 Γύναιος, α, f. ὄσω, gypso illino, gypso obduco.
 Γύναιος, ego, p. r. *Apharesin*, pro ἔρω.
 ΓΥΝΑΨ, ὧν, τὰ, spluncæ et latibula, seu lustra ferarum. *Φωλιθὸν λοχάδην ὑπὸ γωνιά διΨας ἰαίης, Nicand. Ther. 125.*
 Γύναιος, τὰ, gurges, *Lijcurg.*
 Γύναιος, ἡσω, ἡσω, saltem, *Ion.* pro γύναιος.
 Γύναιος, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γύναιος.
 ΓΥΝΑΨ, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.
 Γύναιος, αἰα, αἰον, angularis. A γύναιος.
 Γύναιος, α, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γύναιος.
 Γύναιος, α, τὸ, parvus angulus; (2) locus angustus et abditus. Dim. a γύναιος.
 Γύναιος, εἰος, ὁ ἢ, anguli formam habens, angularis. Ex γύναιος et εἶδος, forma.
 Γύναιος, ὁ, quasi angularis bombyx, *En.*
 Γύναιος, ἡσω, fut. ὄσωμαι, angulo, in angulum formo, angulare reddo. A γύναιος.
 Γύναιος, α, ὁ ἢ, angulosa folia habens.
 Γύναιος, α, ὁ, idem quod γύναιος.
 Γύναιος, εἰος, ὁ ἢ, angulosus, angularis.
 Γύναιος, adv. in formam anguli.
 ΓΥΝΑΨ, α, ὁ, pharetra.

Δ.

Quarta alphabeti litera, quæ Δείτα, ab Hebraeorum *Daleth*, dicitur; (2) nota numeralis significans quatuor, et cum lineola inferne apposita, δ, quatuor millia; (3) pars Ægypti.
 Δα, particula inseparabilis, augens significativum vocum quibus componitur, v. gr. δάσμιος, valde umbrosus, ex δὰ et σμιά, umbra; δαφινός, cædis admodum avidus, ex δὰ et φόνος, cædes.
 Δα pro γη, terra (mutata littera γ in δ, ut in δημήτηρ pro γημήτηρ, alma terra), Ceres. *Φεύ δα, φεύ δα, Eurip. Phœn. 1304.*
 Δαγκάνα, mordeo. Ex δήκω.
 Δαγμα, τὸ, *Dor.* pro δήγμα, *Nic.*
 ΔΑΓΥΣ, ὄδός, ἡ, *Theocr. 2, 110.* ubi exponunt (1) glacies; (2) simulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.
 ΔΑΔΙΞ, ἡ, mensura genus.
 Δαδῖον, α, τὸ, facula, scidulæ piccæ arboris, omninoque minuta materia piccæ, *Hijyr.* A δῆς.
 Δαδοσῖαι, αἱ, f. ἡσω, faces incido (sc. e picea). Ex δῆς et κόστω.
 Δαδοσῖαι, αἱ, f. ἡσω, tædas conficere. A
 Δαδοσῖαι, αἱ, ὁ, qui tædas conficit. Ex ἔργον.
 Δαδοσῖαι, αἱ, f. ἡσω, facem præfero, prælucio; (2) illumino, illustro. A δαδῆχος.
 Δαδοσῖαι, ας, ἡ, facis gestatio. Ab eod.
 Δαδοσῖαι, gen. sing. *Ion.* pro δαδοσῖαι.
 Δαδοσῖαι, α, ὁ, facem gestans. Ex δῆς et ἔχω.
 Δαδοσῖαι, αἱ, f. ἡσω, facem gesto. A
 Δαδοσῖαι, α, ὁ ἢ, idem quod δαδοσῖαι.
 Δαδοσῖαι, fut. ὄσω, in tædam converso, *Steph.* δαδοσῖαι, tædæ similis fio, *Ern.* A δῆς.
 Δαδοσῖαι, εἰος, ὁ ἢ, tædæ similis; (2) tædis abundans. Ab eodem.
 Δαδοσῖαι, gen. plur. a δῆς, tæda. A δαῖς.
 Δαδοσῖαι, εἰος, ἡ, in tædam mutatio, *Steph.* vî-tium arboris, item radicis, cum resina repletur, *Ern.*
 Δαῖμα, ἡ, Proserpina, Atticis dicta, *Etyrn. Mag.*
 Δαῖμος, α, ὁ, Proserpinae sacerdos.
 Δαῖς, doctus, a. 2. part. pass. verbi δαῖω.
 Δαῖω, disco. A δαῖω.
 Δαῖω, αἱ, disco, doceo; (2) scio; (3) doceo. (2) ἤφαρ δαῖωμαι, ut sciamus, *Il. 2, 299.* (3) ὄν ποτι μιν δέδασ πότνια Κίρκη, docuit, *Odys. 8, 448.* A δαῖω.
 Δαῖωμαι, f. δάσωμαι, p. δέδασμαι, divido; (2) lacerō, disseco.
 Δαῖω, ἡ, ἡσω, pugna. A δαῖω, incendio.
 Δαῖωμαι, α, ὁ, incendium. Ab eod.
 Δαῖωμαι, a. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαῖωμαι, a δαῖω.
 Δαῖωμαι, peritilis, dat. plur. *Ion.* et *Pœt.* pro δαῖωμαι, a δαῖωμαι, peritilis.
 Δαῖωμαι, ἡ, ἡσω, peritia, scientia. A
 Δαῖωμαι, ὄδός, ὁ ἢ, doctus, gnarus, peritus. A δαῖω.
 Δαῖωμαι, aor. 2. inf. pass. verbi δαῖω.
 ΔΑΗΡ, ἡσος, ὁ, levir, mariti frater.
 Δαῖω, discam, f. 1. ind. act. verbi δαῖω.
 Δαῖω, vero. A δῆ, Atticis, in interrog.
 Δαῖω, gen. sing. *Ion.* pro δαῖω.
 Δαῖω, εἰα, ἡσω, vel δαῖω, artificiosus, artificiosus factus; (2) varius.
 Δαῖω, ὧν, οἱ, suavissime olens. Epith. unguenti. Ex ὄσμῃ.
 Δαῖω, ἡ, artifex, artificiosa femina.
 Δαῖω, α, αἰω, artificiose facio; (2) variego. Hinc
 Δαῖω, ἡσω, τὸ, opus artificiosum.
 Δαῖω, ὄδός, ὁ ἢ, varia loquens, *Sym.*
 ΔΑΙΔΑΛΟΣ, α, ὁ, Dædalus, artifex summe ingeniosus; (2) artificiosus; (3) varius.
 Δαῖω, ὄδός, ὁ ἢ, artificiosus sonans.
 Δαῖω, ὄδός, ὁ ἢ, artificiosas manus habens, solers.

Δαιδύλω, ᾧ, idem quod δαιδύλλω.
 Δαίδων, *facum*, gen. pl. a *δαίς*, *far*.
 Δαίς, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro *δαίαι*, a *δαίω*.
 Δαίζω, fut. *ίσω*, vel *ίξω*, divido, partior; (2) discerpo, lanio; (3) occido. A *δαίω*.
 Δαίμεις, et *δαίμεις*, divisio. Ex *δαίω* et *δαίζω*.
 Δαίκτης, ὅ, et *δαίκτης*, vi cogens, domans, infestus, hostilis. A *δαίζω*.
 Δαίκτης, ὄν, *Anac.* 42, 10. al. *δαίκτην*, laniatricem, *Pausan.*
 Δαιμονάω, ᾧ, fut. *ήσω*, insanio, furore correptus sum;
 Δαιμονιάζω, f. *άσω*, idem. A *δαίμων*.
 Δαιμονιάκος, ἦ, ὄν, a *δαίμονε* obsessus, aut afflatus, aut vexatus. Ab eod.
 Δαιμονιάω, ᾧ, idem quod *δαίμων* habeo.
 Δαιμονιάζω, f. *ίσω*, pro *δαίμονε* habeo, et *δαίμονιάζομαι*, a *δαίμονε* vexor, torqueor.
 Δαιμονίη, Ion. pro *δαίμονία*, a *δαίμονος*.
 Δαιμονικός, ἦ, ὄν, *δαίμονicus*, idem quod *δαίμονικός*.
 Δαιμονόληπτος, ὄν, a *δαίμονε* afflatus.
 Δαιμόνιος, ὤ, τὸ, *δαίμονius*, i. e. spiritus impurus, diabolus in *N. T.*; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna.
 Δαιμόνιος, ὤ, ὁ ἢ, *divinus*; (2) felix; (3) admiratione dignus; (4) praeter modum magnus; (5) miscr, miscrandus, turpis, scelestus, insanus, furiosus.
 Δαιμονώδης, εὖς, ὁ ἢ, similis *δαίμονi*; (2) praeter modum magnus.
 Δαιμονίως, *adv.* divinitus; (2) vehementer, mirum in modum.
 Δαιμονολάτεια, ἦ, ira vel *pœna* divina.
 Δαιμονολάτρης, ὤ, ὁ, *δαίμον* cultor.
 Δαιμονομανία, *as*, ἦ, *insana idololatria*.
 Δαιμονοφρέτης, ὤ, ὁ ἢ, qui a *δαίμονε* agitur. A *φρέσις*.
 ΔΑΙΜΩΝ, *onos*, ὁ ἢ, *Deus*; (2) *daemon*, medium genus entium rationalium *δαίμονες* proprie sunt, qui secundum a diis locum implentes humanam naturam praecedunt, primisque ultima interveniendo connectunt; (3) fortuna cum bona, tum adversa; (4) diabolus, in *N. T.* (5) furor. *Τύχη Δαιμόνων* est fortuna sive bona sive mala nobis divinitus oblata. *Τὰς δὲ Δαιμόνων τύχας ὅστις φέρι κάλλιστ' ἀνήρ οὗτος σοφός, Eurip.* *arud* Stob. 568. *Ἀνακομιζόμενοι τύχων δαιμόνων ἀμπλακίαισι τῶν πάροιντινος, Eurip.* *Hippolyt.* 831. (5) *δαίμων*, κῆδος ἀνδρῶν, *Soph.* *Aj.* 243. *Δαιμόνων κατὰστασις, fortunæ status, Eurip.* *Phœn.* 1272.
 Δάινω, 2. sing. *præs.* imperat. act. *per Apocope*, pro *δαίνωμι*, a *δαίνωμι*.
 Δαίνωμαι, *epulor*. A *δαίω*, quia antiquitus convivis, sua cuique portio dapum apponebatur. *Κιχρίσαστο Καδμείωνας δαινυμένας, Il.* 4, 385. *Hinc*
 Δαίνωμι, *epulas* do, convivium praebeo.
 Δαίνωθ' pro *δαίνωτο*, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro *δαίνωτο*, a *δαίνωμαι*.
 Δαίνωθ' pro *δαίνωμαι*, *epulari*, *præs.* inf. med.
 Δαίξαι, *divisisse*, a. 1. inf. act. verbi *δαίξω*.
 Δαίω, *ία*, *ίον*, peritus, prudens; (2) hostilis. (2) *Ἔμμα δάιον, Eurip.* *Andr.* 507. *Τὸν ἐν δαίοις ἄγροισι μάχαισι, Soph.* *Aj.* 365. *Ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάιος εἶναι, Aristoph.* *Ran.* 1022. *Στραπτύγλιαν δάιον ὀρμῆν, Aristoph.* *Nub.* 335.
 Δαίω, *Proserpina*. *Δαίωρον κρονογίαιαν, Apoll.* *Rhod.* 3, 846.
 Δαίω, flagello, verbero, caedo. A *δίω*.
 Δαίς, ἴδος, ἦ, *tœdia*; (2) pugna, praelium, bellum. A *δαίω*.
 Δαίς, *δαίσιος*, ἦ, *epulum*, convivium.
 Δαισάμενος, aor. 1. part. med. verbi *δαίω*.
 Δαίσιμος, ὤ, ὁ ἢ, *edulis*, *vescus*. Ab eod.
 Δαίσιμα, *cibum*, acc. sing. a *δαίς*, *cibus*.
 Δαιτάλειος, εὖς, ὁ, *conviva*; (2) *epulo*. A *δαίσιμα*.
 Δαιταλουργία, *as*, ἦ, *coquendi ars*. Ex eod. et *ἔργον*.
 Δαιτάλω, ᾧ, fut. *άσω*, *convivor*, *epulor*, quia *δαιταλός*.

Δαίτη, *ns*, ἦ, *epulum*, *epulae*. A *δαίω*.
 Δαίτην, *adv.* e convivio. A *præc*.
 Δαίτης, ἴδος, ἦ, *fax major*; (2) *aliorum capita colligata*. A *δαίω*.
 Δαιτρέω, f. *εἰσω*, divido cultro; (2) *coquam* ago. A *δαιτρέω*.
 Δαιτροστόνος, ὤ, ὁ ἢ, *pistor*, *coquus*:
 Δαιτρον, *adv.* *divisim*, *particulatim*, *viritim*.
 Δαιτρον πίνωσιν, *portionibus certis bibant*, *Il.* 4, 262. A
 Δαιτρος, ὤ, ὁ, *qui carnes dividit*, *coquus*.
 Δαιτροσύνη, *ns*, ἦ, *scientia ministrandi more δαιτροῦ*.
 Δαιτρομεύεις, ὅ, idem quod *δαιτρομεών*, *Nonn.*
 Δαιτρομεών, ὄνος, ὁ, *epulo*, *conviva*; (2) *qui convivium instruit*. A
 Δαιτρος, ὄνος, idem quod *δαίς*.
 Δαίφρων, *onos*, ὁ ἢ, *bellicosus*; (2) *prudens*.
 (1) *Τύδιος οὐδὲ δαίφρονος ἰπποδάμοιο, Il.* 4, 370. Ex *δαίς* et *φρήν*.
 Δαίφρεις, a. 1. part. pass. verbi *δαίξω*.
 ΔΑΙΩ, f. *άσω*, perf. *δίδω*, *plurq.* perf. *ἰδίδειν*, *disco*; (2) *epulum praebco*; (3) *divido*; (4) *incendo*, *uro*; (5) *epulor*, *edo*; (6) *celebro*. (6) *δαίωσι δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσιν, Il.* 19, 299. *Εἰς τὰς ἀλλὰς ὄρας γὰρ δὴ παιδὲς δαίσομεν ἕμεναις, Eurip.* *Iphig. in Aul.* 122.
 ΔΑΚΑΡ, *genus cassiæ*.
 Δάκι, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro *ἴδακι*, a *δάκνω*.
 Δακίειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro *δακίω*.
 Δακίθιμος, ὤ, ὁ ἢ, *mordens animum*; (2) *gravis*, *molestus*. A *δάκνω* et *θυμός*.
 Δάκιστον, ὤ, τὸ, *animal venenosum*. A *δάκος*.
 Δακνάξω, idem quod
 ΔΑΚΝΩ, f. *δῆξω*, perf. *δίδω*, aor. 1. *ἔδακον*, *mordco*; (2) *pungo*, *molestia adificio*. *Ἄλλ' ἢ γὰρ ἂν σε μωροῖς ἐνείδει δάκομαι, Eur. Med.* 1947. *Δηχθεῖς πρὸς ἄ' ἔχηνεν, ægre ferens, Soph.* *Phil.* 377.
 Δακνώδης, εὖς, ὁ ἢ, *mordax*. A *δάκνω*.
 Δακνότος, *gen. sing.* aor. 2. part. act. v. *δάκνω*.
 Δάκος, εὖς, τὸ, *animal venenatum*; (2) *bestia fera major*. Dicitur de apro, sphinge, panthera, equo Trojano, animali venenoso. (2) *χερῶν δ' ἔφθονγα αὐταῖς χυγκατοικίξιν δάκη Σηρῶν, Eurip.* *Hipp.* 646.
 ΔΑΚΡΥ, *uos*, τὸ, *lacryma*; (2) *humor* vel *succus* et *plantis distillans*; (3) *effectus* pro *causa*, sæpe apud *tragicos*, ut *δάκρυα φέρις φίλα*, *cineres gestas amicos nempe combustorum ducum, Eurip.* *Suppl.* 1128.
 Δακρύγελος, *ωπος*, ὁ ἢ, *fletu misto ridens*.
 Δακρύδιον, ὤ, τὸ, *lacrymula*. *Dim.* a *δάκρυ*.
 Δακρύμα, *άτος*, τὸ, *lacryma*, *fletus*.
 Δακρυότης, ἦ, ὄν, *lacrymabilis*, *flebilis*.
 Δακρυόγόνος, ὄν, *lacrymas ciens*, *lacrymabilis*, *Epith. Martis, Æsch.*
 Δακρυόεις, *όσσα*, *έν*, *lacrymosus*, *lacrymabundus*. *Δακρυόισαν ἰείσα, supple φωνήν, Eurip.* *Phœn.* 327.
 Δακρυόεις, *adv.* *lacrymis effusus, Apoll.* *Rhod.* 4, 1291.
 Δάκρυον, ὤ, τὸ, idem quod *δάκρυ*, *Hom.*
 Δακρυοπητής, *ές*, *lacrymas cadentibus, Æsch.*
 Δακρυοποιός, ἦ, ὄν, *lacrymas ciens*. Ex *ποιέω*.
 Δακρυόστακτος, ὤ, ὁ ἢ, *lacrymis stillans*, *lacrymosus*.
 Δακρυόστιμος, ὄν, *merito defletus, Orph.*
 Δακρυόπλω, *lacrymis exundo*. A *πλώω*, pro *πλώω*.
 Δακρυόρροω, ᾧ, f. *ήσω*, *lacrymis fluo*, *lacrymor*. *Δι' ὅσων νᾶμι ἔχων δακρυόρρην, Eurip.* *Phœn.* 373. A
 Δακρυόρροος, ὤ, ὁ ἢ, *lacrymis fluens*, *lacrymas fundens*. Ex *δάκρυ* et *ρῆω*, *fluo*.
 Δακρυόσας, a. 1. part. act. v. *δακρύω*.
 Δάκρυσι, *lacrymis*, dat. plur. a *δάκρυ*, *lacryma*.
 Δακρυόστακτος, idem quod *δακρυόστακτος*.
 Δακρυόστος, ὄν, *lacrymabilis, Æsch.*
 Δακρυόχρυσος, f. *εἰσω*, *lacrymas fundo*.
 Δακρυόφω, f. *ύσω*, *lacrymor*; *διδακρυόφω*, *lacrymans*. *Ἐδάκρυον γ' ἑμῶν πατέρων κάκην, Aristoph.* *Au.* 547. A *δάκρυ*.
 Δακρυόδης, εὖς, ὁ ἢ, *lacrymosus*.

Δακτύληθρα, *as*, ἦ, *digitale*, *digitorum involucrum*; (2) *tormentum digitis manuum et pedum adhiberi solitum*; (3) *annuli pala*. A *δάκτυλος*. Unde
 Δακτυλαίος, *αία*, *αἰών*, *digitalis*.
 Δακτύλιον, ὤ, τὸ, *anellus*. A *δάκτυλις*.
 Δακτυλικός, ἦ, ὄν, *digitalis*; (2) *dactylicus*, *dactylicis pedibus constans*.
 Δακτυλικῶς, *adv.* *per dactylos*.
 Δακτυλογλύφια, *as*, ἦ, *annulorum sculptura sive cœlatura*. A
 Δακτυλογλύφος, ὤ, ὁ ἢ, *qui annulos scalpit aut cœlat*. Ex *δάκτυλος* et *γλύφος*.
 Δακτυλοθήκη, *ns*, ἦ, *annulorum theca, sive repositorium*.
 Δακτύλιος, ὤ, ὁ, *annulus*. A *δάκτυλος*.
 Δακτυλοργός, ὤ, ὁ, *annulorum artifex*.
 Δακτυλις, ἴδος, ἦ, *digitalis*. A *δάκτυλος*.
 Δακτυλιτῆς, ἴδος, ἦ, *dactylitis*, *herbæ genus*.
 Δακτυλιώτης, ὤ, ὁ, *digitus annularis*.
 Δακτυλοδιδάκτιλος, ᾧ, *digito monstro*. A
 Δακτυλοδιδάκτης, ὤ, ὁ ἢ, *qui digito monstrat*.
 Ex *δάκτυλος* et *δείκνωμι*.
 Δακτυλοδείκτης, ὤ, ὁ ἢ, *qui digito monstratur*.
 Δακτυλοδείξια, ὤ, ἦ, *demonstratio facta digito*.
 Δακτυλοδύχμη, *ns*, ἦ, *palms minor*.
 Δακτυλοειδής, *ές*, *digito similis*.
 ΔΑΚΤΥΛΟΣ, ὤ, ὁ, *digitus*; (2) *pes metricus*, e *syllaba longa* et *duabus brevibus constans*; (3) *fructus palmæ*; (4) *gramen aculeatum*; (5) *conchæ genus*; (6) *sacerdotes Cybeles*.
 Δακτυλότριπος, ὄν, *digito tritus*. A *τρίβω*.
 Δακτυλωτός, ἦ, ὄν, *digitatus*. A *δάκτυλος*.
 Δακνῶν, a. 2. part. act. verbi *δάκνω*.
 Δάλος, *Dele*, *voc. sing.* *Dor.* pro *δάλλε*, a *δάλλω*.
 Δαλιτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro *ἰδηλιτο*, a *verbo δηλέω*.
 Δαλερός, *εἶ*, ὄν, *torridus*, *calidus*. A *δαλέω*.
 Δάλιον, ὤ, τὸ, *torris*, *titio*. Ab eod.
 Δάλιος, *Dor.* pro *δάλιος*, *Delius*.
 Δαλματική, ἦ, *vestis sacerdotalis*, *ferre clavata*.
 Δάλλος, ὤ, ὁ, *titio*, *torris*; (2) *funale*. A *δαίω*.
 Δαμάω, pro *δαμάω*, a *δαμάω*. Unde
 Δαμάω, f. *άσω*, *domo*, *interficio*. *Ὁ αὐτὸς ἐαντὸν εἰς βελείσοι δαμάξει, Eurip.* *Τὸν δ' ἐβίλος ὡκὶ δάμασσει, Il.* 5, 106, et *passim*. *Δαμασάμενοι περὶ*, *licet victores, Id.* *Ibid.* 15, 476.
 Δάμαλη, *ns*, ἦ, *juvenca*, *vitula*, *bucula*.
 Δαμαλήστος, ὤ, ὁ ἢ, *depastus* a *juvencis*. A *δαμάλη* et *βόσχω*, *pasco*.
 Δαμαλήστος, ὤ, ὁ ἢ, *qui buculas devorat*.
 Δαμαλίω, idem quod *δαμάω*.
 Δάμαλις, *εὖς*, ἦ, *juvenca*, *vitula*, *bucula*.
 Δαμάλλω, *lacro*, *avide voro*.
 Δάμαρ, *ατος*, ἦ, *uxor*. A *δαμάω*, quia *domatur jugo mariti* (vel quia *δαμάω* imperat, *præest familiae*, eamque suis imperiis regit, *quæ domina*).
 Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi *δαμάω*.
 Δαμάσδιν, *Dor.* pro *δαμάζειν*.
 Δαμασίθροτος, ὤ, ὁ ἢ, *domitor mortalium*.
 Δάμασις, *εὖς*, ἦ, *domitio*, *domitura*; (2) *colum*. A *δαμάζω*.
 Δαμασίφρων, *onos*, ὁ ἢ, *qui domat mentem, ferociam, &c.* Ex *δαμάζω* et *φρήν*, *mens*.
 Δαμασίφρων, *ατος*, ὁ ἢ, *hominum domitor*.
 Δάμασσα, *Ion.* et *Poet.* pro *ἰδάμασσα*.
 Δαμασθήριον, ὤ, τὸ, *tormentum quo quis cogitur fatcri, aut facere, quæ nolit*. A *δαμάζω*.
 Δαμασώνιον, ὤ, τὸ, *herba quædam*.
 Δαμάστειρα, *as*, ἦ, *victrix*, *domitrix*, *Domina*.
 Δαμάτωρ, *oros*, ὁ, *domitor*, *victor*. A
 ΔΑΜΑΩ, ᾧ, fut. *άσω*, p. *ακα*, aor. 2. *ἔδαμον*, *domo*, *subigo*; (2) *adfigo*; (3) *occido*; (4) *obscæno sensu, Ern.* *Εἰ δὲ ὄμυ πόλεμῶς τε δαμάξω λουμὸς Ἀχαιῶς, Il.* 1, 61. *Ἀδύαρ ἐπειδὴ τόνγι δαμάσσειται ὡκὺς οἴσος, Il.* 12, 478.
 Δαμίω, *domitus sit*, 3. sing. aor. 2. opt. pass. *verbi δέω*, vel *δαίω*, pro *δαμάω*.
 Δάμιω, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Poet.* et *Basot.* pro *ἰδάμωσαν*, a *verbo δαμάω*.
 Δαμέντε, *nom. dual.* a. 2. part. pass.
 Δαμήμεναι, aor. 2. inf. pass. *Dor.* pro *δαμήναι*.
 Δαμαναίαν,

Δαμναίμην, *domer*, 1. sing. præs. opt. pass.
 Dor. pro δαμναίμην, a δαμνμην.
 Δαμνάω, *ω*, idem quod δαμνάω.
 Δάμνημι, idem et ab eod.
 Δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act. verbi δάμνημι.
 Δαμνίσκος, *ον*, equus, bene equitans.
 Δαμνογέρον, Dor. pro δημογέρον, quod vide.
 Παιόν *ἐν* ἑλισσέτο δαμνογέροντων, Eurip. *Androm.* 299.
 Δάμων, acc. sing. Dor. pro δῆμον, a δῆμος.
 Δαμότα, acc. sing. Dor. pro δημότα.
 Δαμωσάμεθα, 1. plur. a. 2. conjunct. med.
 Dor. pro δημωσάμεθα, a verbo δημόμαι.
 ΔΑΨΝΑΨ, *ης*, *ή*, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.
 Δαναΐδαι, *ων*, *οί*, Argivi. A Δαναοί.
 Δαναή, *ης*, *ή*, nummus quidam barbaricus;
 (2) obolus Charontis solvi solitus. A δαΐω.
 Δανῶν, *ων*, *οί*, Danaei, sive Græci a Danao,
 Beli filio, sic dicti.
 Δανειάκος, *ή*, *όν*, mutuum. A δάνειον.
 Δανείζω, *φ*, *είω*, mutuum do, fenero. Ἐς
 χερσίν μου νῦν δανείσον τρεῖς δραχμῆς, Aristoph.
Pace, 374. in med. mutuum sumo. A
 δάνειον, *ε*, *τό*, fenus, mutuum, *ας* alienum.
 A δάνος, donum.
 Δανεισάσθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω. Unde
 Δανείσμα, *ατος*, *τό*, pecunia feneratitia; (2)
 ipsa feneratio.
 Δανεισμός, *ε*, *ός*, feneratio, mutuatio.
 Δανειστής, *ε*, *ός*, fenerator, creditor. Hinc
 Δανειστήκος, *ή*, *όν*, feneratitius.
 Δανίζω, idem quod δανείζω, *Ερ*.
 ΔΑΨΝΟΣ, *είος*, *τό*, donum; (2) mutuum; (3)
 mors, Macedonibus.
 Δάνος, *ή*, *όν*, aridus. A δαΐω, *υρο*.
 Δάος, *ε*, vel δάος, *ε*, *ός*, lumen; (2) ignis;
 (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5)
 Davus. Ab eod.
 Δαπανῶν, præs. inf. act. pro δαπανῶν.
 Δαπανάσμαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. A
 ΔΑΨΝΑΨ, *ω*, *φ*, *ήσω*, consumo, impendo,
 sumptus facio; (2) exhaurio; (3) splendide
 vivo et bona abligurio. Δαπανῶν τὴν ἐσίαν,
 πολλὰ εἰς ἥδονας, τὴν πόλιν. Hinc
 Δαπάνη, *ης*, *ή*, sumptus, impendium.
 Δαπάνημα, *ατος*, *τό*, impensa, sumptus.
 Δαπανήσας, *ε*, *όν*, sumptuosus, profusus; (2)
 in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.
 Δαπανήσας, *adv*, sumptuose.
 Δαπανητικός, *ή*, *όν*, consumendi vim habens.
 Δαπάνος, *ε*, *ός* *ή*, idem; (2) sumptuosus.
 ΔΑΨΗΕΑΟΝ, *ε*, *τό*, pavementum; (2) solum.
 Δαπίδιον, *ε*, *τό*, parvus seu villis tapes.
 Δάπις, *ιδος*, *ή*, tapes, tapetum. A τάπις.
 Δάπτω, *ε*, *ός*, vorax; a δαπταί μυῖαι, mordaces
 muscæ, a δάπτω.
 Δάπτω, *ε*, *ός*, lacerator, edax. Ab eod.
 ΔΑΨΤΩ, *φ*, *ψω*, voro, dilanio, dilaniando
 voro. Πίπτω δὲ λιστοὶ λευκὴν ἔδαπτον σάρκα
 τῆς δυσδαίμονος, Eur. *Med.* 1192.
 Δάκρυος, *ε*, *ός*, panis non fermentatus, Nic. *ap.*
Ath.
 Δαρδάπτω, *φ*, *ψω*, idem quod δάπτω, cum
 reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπ-
 τωσι, Aristoph. *Nub.* 710. Τρωτοὶ τόνιν μὲ
 δαρδάπτω πύξω Εὐρηπίδα, invadit, Id. *Ran.*
 66.
 Δάριος, *ε*, *ός*, nummus aureus Persicus.
 Δαρήσομαι, 1. sing. f. 2. indic. pass. a δέρω.
 ΔΑΡΘΑΨΝΩ, *φ*, δαρθήσομαι, a 2. ἔδαρθον, dor-
 mio. Ἐδάρθην ἐν προδόμῳ, per melath. pro
 ἔδαρθην, *Odys.* 23, 143. A
 Δαρθέω, *ω*, dormio. *Imisitatum*.
 Δαρθήσις, *ε*, *ός* *ή*, longævus. Ex δηρός.
 Δάρσις, *εως*, *ή*, excoriatio. A δέρω, excorior.
 Δαρσός, *ή*, *όν*, excoriatus; (2) pellicula scroti,
Ερ.
 Δῆς, δαδῆς, *ή*, tæda, fax. Ex δαΐς.
 Δάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἑδά-
 σαντο, a δάζω.
 Δάσας, a. 1. part. act. Dor. pro δήσας, a δέω.
 Δασώσκω, 3. sing. a. 1. ind. med. Poet. et
 Ion. pro ἑδάσαντο, a δάζω.
 Δασίται, 3. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro δά-
 σται.

Δασύς, *adv*, aspirate. A δασύς.
 Δασήσομαι, *dividar*, f. 1. ind. pass. v. δάζω.
 ΔΑΣΚΙΛΛΟΣ, *ε*, *ός*, dascillus, piscis quidam.
 Δάσκιος, *ε*, *ός* *ή*, umbrinosus. Ex δά et σκιά.
 Δάσμα, *ατος*, *τό*, partitio. A δάζωμαι.
 Δάσμενοι, *εως*, *ή*, idem et ab eod.
 Δασμογάρφος, *ε*, *ός*, tributi scriba, Steph.
 Δασμολογία, *ω*, *φ*, *ήσω*, tributum exigo; et
 δασμολογέμαι, tributum pendo. Δασμολο-
 γείν τὸς νησιώτας, Isoc. παρὰ τῶν ἄλλων ἐρα-
 σῶν, Dem.
 Δασμολογία, *ας*, *ή*, tributum collectio. A
 Δασμολόγος, *ε*, *ός* *ή*, tributorum exactor.
 Ex δασμός et λέγω, colligo.
 Δασμός, *ε*, *ός*, divisio; (2) portio; (3) tribu-
 tum. A δάζωμαι.
 Δασμοφόρος, *ω*, *φ*, *ήσω*, tributum solvo. A
 Δασμοφόρος, *ε*, *ός* *ή*, qui tributum pendit,
 tributarius. Ex δασμός et φέρω.
 Δάσος, *εως*, *τό*, locus sylvovus, fruticetum.
 A δασύς.
 ΔΑΣΠΑΨ, *ήτος*, *ός* *ή*, difficilis, sævus,
 atrox. Ex δά intens. et πίμπλημι, repleo,
 quasi malo augens; vel a πινάζω, quasi ac-
 cessu arduus et nocens.
 Δασπλήτης, *εως*, *ή*, gravis; Erynnis, epitheton
 Hecates; (2) accessu difficilis. A præc.
 Δάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. et
 Poet. pro ἑδάσαντο, verbi δάζω.
 Δάσπυγνέιος, *ός*, barbatus. A γένειον.
 Δασύζωλος, *ον*, arboribus densus, Cyr.
 Δασυβέρις, *τρίχης*, *ός* *ή*, qui denso capillo est.
 Δασυέριος, *ε*, *ός* *ή*, cui villosa est cauda.
 Δασυέριος, Dor. pro δασυέριος.
 Δασυκνήμις, *ον*, idem quod δασυκνήμιον, *Ερ*.
 Δασυκνήμιον, *ός*, hirsutus pedes habens.
 Δασυμαλλός, *ε*, *ός* *ή*, lanosus.
 Δασύω, fut. *υνώ*, denso, pilosum reddo; (2)
 spiritu aspero vocabulum signo. A δασύς.
 Δασυπῆδεις, *ε*, *ός* *ή*, leporinus. A
 Δασύπτης, *ατος*, *ός*, lepus; (2) cuniculus.
 Δασυπτακτός, *ον*, hirsutum anum habens; pu-
 rus a nefanda et præpostera vener.
 Δασυπτόων, *ατος*, *ός* *ή*, densam barbam ha-
 bens, hispida et hirsuta barba præditus.
 ΔΑΣΥΨ, *εία*, *ύ*, *ή*, *ή*, densus; (2)
 pilosus, hirsutus. Hinc δασύ πνεῦμα, spi-
 ritus asper, sive densus, *apud Grammaticos*.
 Δασυψικός, *ε*, *ός* *ή*, densam umbram faciens.
 Ex δασύς et σκιά.
 Δασυψμός, *ε*, *ός*, densatio, densitas. A δασύς.
 Δασύπτερος, *ε*, *ός* *ή*, hirsutum pectus habens.
 A στερον.
 Δασύτης, *ήτος*, *ή*, densitas; (2) pilositas; (3)
 adspiratio vocis, *apud Gramm.* A δασύς.
 Δασυτόνος, idem quod δασύς, *apud Gramm.*
 Δασυτρέχης, *ε*, *ός* *ή*, idem quod δασυτρέξ.
 Δασύφλωμος, *ε*, *ός* *ή*, hirsutum habens corti-
 cem.
 Δασυχάιτης, *ε*, *ός*, densam jubam seu comam
 habens.
 Δασυφύλλος, *ον*, foliis densus, Cyr.
 Δάτιομαι, *ε*μαι, *φ* ήσομαι, divido, partior;
 (2) absumo, comedo, portiones ciborum
 appositas devoro. Ἀποφθιμένω δὲ διὰ κτῆσιν
 δατίονται χερσῶσι, Hesiod. *Theog.* 606. Ἐρ-
 μαλὴν δατίεσθαι, Id. *Di.* 3.
 Δατίοντο, 3. plur. imperf. ind. Ion. pro ἑδα-
 τίοντο, *conlr.* ἑδατίοντο.
 Δατίοντο, Ion. pro ἑατίοντο.
 Δατιώμεθα, *diviserimus*, 1. pl. præs. conj.
 Δατήριος, *ον*, *ον*, dividens.
 Δάτησις, *εως*, *ή*, divisio, partitio. A δατίομαι.
 Δατηστής, *ε*, *ός*, divisor, distributor. Ab eod.
 ΔΑΤΙΣΜΟΣ, *ε*, *ός*, Datisius, i. c. barbaris-
 mus vel solacismus, v. gr. χαιρέωμαι pro
 χαιρέω, quo loquendi genere in Græcia ut-
 batur Datis, Persarum satrapa.
 Δατίσσω, *helluor*, voro. A δαΐω.
 Δαυκίτης, *ε*, *ός*, sc. *ίνος*, vinum dauci radice
 conditum. A
 ΔΑΥΤΚΟΣ, *ε*, *ή*, herba quaedam Cretica;
 rubia.
 Δαύλια, *τά*, seu γαύλια, multralia. A Fab. in
 Call.
 Δαυλός, *ή*, *όν*, densus. Ex δά et ἄλν, *συλτα*.

Δαυλός, *ε*, *ός*, titio, torris. *Æolicum*, a δαλός.
 Δαύω, dormio. Δαυίος ἀπαλῆς ἐν γήθειν, Soph.
Fragn. 199.
 Δαφναίος, *ε*, *ός*, Daphnaeus, epith. Apollinis;
 Δαφνέλιον, *ε*, *τό*, laurinum oleum. A
 ΔΑΨΦΝΗ, *ης*, *ή*, laurus; (2) nomen proprium
 nymphæ in laurum conversæ.
 Δαφνήσις, *ήσσω*, *πεν*, laureus. A δάφνη.
 Δαφνηθάρος, *ε*, *ός* *ή*, dicitur de vaticinanti-
 bus, ut Pythia.
 Δαφνηφορέω, *ω*, *φ*, *ήσω*, laurum fero; sum lau-
 reatus. A
 Δαφνηφόρος, *ε*, *ός* *ή*, lauriger. A φέρω.
 Δαφνητικός, *ή*, *όν*, laureus, laurinus. A δαφνίς.
 Δαφνικός, *ή*, *όν*, idem et ab eod.
 Δάφνιος, *ίνη*, *ινον*, idem et ab eod.
 Δαφνίς, *ιδος*, *ή*, laurea; (2) bacca laurina.
 Δαφνίτης, *ε*, *ός*, idem quod δαφναίος; (2) qui lau-
 rum aliqua similitudine refert. Ab eod.
 Δαφνίτις, *ιδος*, *ή*, planta quædam lauro quo-
 dammodo similis. A præc.
 Δαφνηγηθής, *είος*, *ός* *ή*, lauro gaudens. Ex
 δάφνη et γηθίω, gaudeo.
 Δαφνηίδης, *είος*, *ός* *ή*, lauri speciem gerens.
 Δαφνηκόμος, *ε*, *ός* *ή*, laureatus. A κόμην.
 Δαφνησπίτης, *ός*, epith. Apollinis.
 Δαφνηστικός, *ε*, *ός* *ή*, lauris umbrinosus.
 Δαφνηφορέω, *ω*, *φ*, *ήσω*, idem quod δαφνηφορέω.
 Δαφνηφόρος, *ε*, *ός* *ή*, lauriger.
 Δαφνηφόρος, *adv*, cum lauro seu laurea.
 Δαφνηδής, *ε*, *ός*, lauris consitus.
 Δαφνων, *ίνος*, *ός*, lauretum, locus consitus lauris.
 A δάφνη.
 Δάφνοιος, *ε*, *ός* *ή*, cædis avidus, valde cruen-
 tus; (2) rufus, rutilus, valde fulvus. Ex
 δά intens. et φόνος.
 Δαφρονός, *ή*, *όν*, idem et ex iisd.
 Δαφύλεια, *ας*, *ή*, copia, abundantia.
 Δαφύλοισμαι, *φ*, *είσομαι*, copiose et abundanter
 subministro; (2) valde sollicitus sum; (3)
 in quacunque re multum et copiosum esse.
 Δαφύλειος, *conlr.* δαφύλιός, *adv*, copiose, abun-
 danter, laute. A
 ΔΑΨΨΙΑΨ, *είος*, *ός* *ή*, dapsilis, largus; (2)
 multus, etiam in malam partem.
 Δάωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi δαΐω.
 ΔΕΨ, *conlr.* vero, autem; (2) sed, verum; (3)
 enim; (4) igitur; (5) sane.
 Δέας, *τό*, idem quod δέος, Hes.
 Δείαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro δεδείαται,
 et hoc pro δεδείωνται, a δέω.
 Δέγμενος, perf. part. pass. *Æol.* pro δεδίγμενος;
 A δέχομαι.
 Δέδαα, *διδίχι*, perf. ind. act. Ion. pro δεδάακα,
 a δαΐω, disco. Ἴητροὶ δεδάασι, medici didi-
 cere, Call. *Hymn.* in Apoll. 46.
 Δεδάακα, *διδίχι*, *νοῖ*, 1. sing. perf. ind. act.
 Δεδάαται, *divisi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. Ion.
 pro δεδάινται, a verbo δαΐω, dividio.
 Δεδάιγμένος, perf. part. pass. verbi δαΐζω.
 Δεδάωμαι, *divisus sum*, perf. ind. pass. v. δαΐω.
 Δεδάκρωται, 2. sing. perf. ind. pass. v. δακρύω.
 Δεδάμασμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi
 δαμάζω.
 Δέδαον, *divisi*, 1. sing. a. 2. ind. act. Poet. pro
 ἔδαον, a verbo δαΐω, dividio.
 Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.
 Δέδαρμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέρω.
 Δέδαρμαι, perf. ind. pass. A δάζω.
 Δέδαος, *doctus*, perf. part. med. *al.* perf. part.
 act. Ion. pro δεδάκωσις, a verbo δαΐω.
 Δεδήμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέωμαι.
 Δεδήνμαι, perf. ind. pass. verbi δέκνυμι.
 Δέδικα, *τίμναι*, perf. ind. act. verbi δέκω.
 Δεδείπναμι, 1. pl. perf. ind. med. a δεῖπνέω.
 Δεδείσαι, aor. 1. inf. act. Ion. pro δείσαι, a
 δέκω.
 Δέδικα, 1. sing. perf. ind. act. v. δέκνυμι.
 Δέδεκται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δέχομαι.
 Δέδεμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέω.
 Δεδεμένη, acc. sing. perf. part. pass. f. g.
 Δεδέμηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δέκω.
 Δέδεντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro
 ἑδένοντο, verbi δέω, ligo.
 Δεδίξεται, *mor capict*, 3. sing. paulo post fut.
 ind. pass. verbi δέχομαι, capio.

Δείξω, 2. sing. perf. imperat. pass.
 Δείδεχα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δείκω.
 Δείδωμαι, perf. ind. pass. verbi δέω.
 Δείδωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.*
 pro *ιδείδωτο*.
 Δείδωμαι, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.*
 pro *δειδόμενοι εἰσι*, a verbo δείκωμαι.
 Δείδα, 1. sing. perf. ind. med. v. δάω.
 Δείδημαι, perf. ind. pass. verbi δάκνω.
 Δειδολάκμαι, 1. plur. perf. ind. act. v. δηλώ.
 Δειδημέρηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi
 δημιουργέω.
 Δείδημαι, *ligatus sum*, perf. ind. pass.
 Δείδησθε, 2. pl. perf. opt. pass. pro *δειδόμενοι*
 εἰητε, a δέω, *ligo*.
 Δείδησομαι, 1. sing. paulo post fut. verbi ejusd.
 Δείδηχα, 1. sing. perf. ind. act. verbi δάκνω.
 Δείδημαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δηνώ, seu
 δάω.
 Δείδι, pro *δέδια*, 1. sing. perf. ind. med. v. δείδω.
 Δείδιγῆθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. δειδίττω-
 μαι.
 Δειδάσθαι, perf. infin. pass. v. διδάσκω.
 Δειδικόνηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi δια-
 κωνέω.
 Δειδίττωκα, *arbitratus sum*, pro *διδάιττωκα*, 1.
 sing. perf. ind. act. verbi δαιτώω.
 Δειδίθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. v. δειδίττωμαι.
 Δειδικαίμαι, perf. indic. pass. v. δικαίω.
 Δειδιμεν, *veremur*, 1. plur. perf. ind. med. *per*
Synecr. pro *δειδιμεν*, a verbo δείδω.
 Δειδίωτας, *adv.* timide.
 Δειδίσομαι, idem quod
 Δειδίττωμαι, f. ἴξομαι, terro, terrefacio; (2)
 mctuo, trepido, timeo. Ἐπὶ χόσμητι δειδίτ-
 τωμεν, *Luc.* A δείδω.
 Δειδιωμένοι, nom. pl. part. perf. pass. verbi
 δάκνω.
 Δειδιώκηται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro
 διώκηται, a verbo δακνέω.
 Δειδιμῶνθ pro *δειδιμῶνται*, 3. plur. perf. ind. pass.
Dor. pro *δειδιμῶνται*, a δέω.
 Δειδιμάτο, *domiti sunt*, 3. plur. plusq. perf. ind.
 pass. *Ion.* pro *δειδιμῶνται*, a verbo δαμάω.
 Δειδιμκα, *adificavi*, perf. ind. act. *per Syncor.*
 pro *δειδιμκα*, a verbo δέω.
 Δειδιμημαι, perfect. ind. pass. *per Syncor.* pro
 δειδιμημαι, ab inus. δέω, pro *δαμάω*.
 Δειδιμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et
per Syncor. pro *ιδειδιμητο*, a δέω.
 Δειδογμαί, 1. sing. perf. ind. pass. v. δοκέω.
 Δειδομα, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro *δειδοκα*.
 Δειδογμαί, 1. plur. perf. ind. med. *per Syncr.*
 pro *δειδοκαίμαι*, a δειδοκα, euphonia gr. pro
 δειδοδα, a δειδω.
 Δειδοίκαμμε, *timuimus*, *Dor.* pro *δειδοίκαμμε*.
 Δειδοίκαμ, perf. ind. act. verbi δοκέω.
 Δειδοίκαμ, 1. sing. perf. ind. pass.
 Δειδοιμάσθηθα, 1. pl. perf. ind. pass. verbi
 δοκιμάζω.
 Δειδοκται, *visum est*, 3. sing. perf. ind. pass.
 verbi δοκίω, *videor*.
 Δειδονατο, *percussus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind.
 pass. *Dor.* et *Ion.* pro *ιδειδονατο*. A δονέω.
 Δειδοξάσμενος, perf. part. pass. v. δοξάζω.
 Δειδορκα, 1. sing. perf. ind. med. v. δέκω.
 Δειδοται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δίδωμαι, *do*.
 Δειδύλευκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δελύω.
 Δειδελάμειν, nom. pl. perf. part. pass. v. δολώ.
 Δειδύπα, 1. sing. perf. ind. med. v. δσπύω.
 Δειδοχα, perf. ind. act. v. δάκω, pro *δοκέω*.
 Δειδοκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δράω.
 Δειδράμκα, 1. sing. perf. ind. act. v. πρέχω.
 Δειδραται, *excoriatus est*, 3. sing. perf. ind. pass.
per Metath. pro *δειδραται*, a δέω.
 Δειδορκα, *vidi*, 1. sing. perf. ind. med. *per*
Metath. pro *δειδορκα*, a verbo δέκω, *video*.
 Δειδορμας, 2. sing. perf. ind. med. v. πρέχω.
 Δειδορμαίνω, part. perf. pass. verbi δροσώω.
 Δειδουκα, *subii*, 1. sing. perf. ind. act. v. δύνω vel
 δύνω.
 Δειδύκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro
 ιδεδύκει.
 Δειδύνημαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δύναμαι.
 Δειδυτήκηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. δυσηχέω.
 Δειδωκα, 2. sing. perf. ind. act. verbi δίδωμαι.

Δειδώρηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δωρίζομαι.
 Δείλος, *Poet.* pro *δῆλος*, id. qu. δειέλος, *Ern.*
 Δείη, 3. sing. præs. conj. act. v. δέω, *oportet*.
 Δειήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. a δέωμαι.
 Δείημα, *ατος, τὸ, precatio, preces.* A δέωμαι.
 Δειήσω, a. 1. part. act. n. g. v. δέω, *oportet*.
 Δειήσει, dat. sing. *contr.* pro *δειήσει*, a
 Δειήσει, *εως, ἡ, obsecratio; indigentia, Harpocr.*
 A δέωμαι.
 Δειήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δέωμαι.
 Δειητικός, ἡ, ὄν, *precatorius, rogatorius; (2)*
supplex. Ab eod.
 Δεῖ, fut. *δειήσει*, aor. 1. ιδέσει, *oportet, con-*
venit; (2) caret, vacat, deest. Δεῖ σ' ὅπως
 πατρός δειξῆς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οὗ τράφης,
Soph. Aj. 588. Ἐβρίψε δὲ πειρατῖον εἶναι,
 tentandum putavit, *Plut.* Ὀδὴν ἐπιτεχνή-
 σσας αὐτῷ δέω, *Aristot.* Πολλὰ δέω ἔχων
 multum abstet, *Plat.* Ὀδὴν γὰρ δειήσει με
 ταῦτα ἔχοντα, *Luc.* A δέω.
 Δεία, *as, ἡ, pcuria, indigentia, Hes.*
 Δειγάνες, οἱ, magistratus ap. Seleucicenses, *Pol.*
 Δειγμαί, *ατος, τὸ, exemplum; (2) specimen*
mercis quod ostenditur emurcibus; (3)
locus in Piræo ubi specimina talia proponen-
tur mercium; (4) conjectura. A δέκνωμαι.
 Δειγματίζω, f. ἴσω, palam traduco, infamo,
 spectaculi ergo expono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς
 ἀρχὰς ἢ τὰς ἐξουσίας δειγματίσει ἐν περὶ
 ἴσῳ, *Cat.* 2, 15. A δέγωμαι.
 Δειδέκτ' pro *δειδέκτο*, 3. sing. plusq. perf. indic.
 pass. *Ion.* et *Poet.* pro *ιδειδέκτο*, a. v. δέχομαι.
 Δειδέχονται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. pass.
Ion. pro *ιδειδέμενοι εἰσι*, a verbo eod.
 Δειδήμων, *onos, ὁ ἢ, timidus, meticulosus.*
 Δειδία, *as, ἡ, nox obscura, nox obscuritate*
sua terrorem incutiens, Suid. *Eust.*
 Δειδία, *timui*, 1. sing. perf. ind. med. *Poet.*
 pro *δέδια*, a verbo δέω, *timeo*.
 Δειδίξομαι, *timco*, A δείδω.
 Δειδίθι, *timueris*, 2. sing. perf. imperat. med.
Poet. pro *δειδίθι*, et hoc pro *δειδίθι*.
 Δειδίμην, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poet.*
 pro *δειδιμεν*.
 Δειδίξεται, *poterit*, 3. sing. f. 1. indic. med.
Poet. pro *δειδίξεται*, a δειδίττωμαι.
 Δειδίωτες, nom. pl. perf. part. med. v. δέω.
 Δειδίσκομαι, *timeo; (2) humaniter excipio;*
 (3) porrigo, ostendo. (3) φίλω δειδίσκοτο
 πατρί, *Apoll. Rhod.* 1, 558.
 Δειδίσσο, præs. imp. *Ion.* pro *δειδίσσω*. A
 Δειδίσσομαι, vel *δειδίττωμαι*, f. ἴξομαι, terreo;
 (2) metuo. Ὅτι ῥα τὸν ἐκ εἰδύνατο δῶα Ἰλιαντε
 κερυθὰ Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῶ δειδίξασθαι,
Il. 18, 163, 164. Δαμόνι ἢ σε ἴοικε, κακὸν
 ἄς, *δειδίσσῃσθαι*, *Il.* 2, 190.
 Δειδίκα, *timui*, 1. sing. perf. ind. med. *Poet.*
 Vide *δειδοίκαμ*.
 ΔΕΙΔΩ, f. δέω, *timeo, paveo, trepido.* Ἐδ-
 δεῖσα, aor. 1. *Il.* 1, 568. Δεῖσαι, aor. 1.
 opt. *Isocr.* Δεῖσω, aor. 1. subj. *Idem.* Δεί-
 σωσι, 3. plur. aor. 1. subj. *Xenoph. Apomn.*
 3, 5 et 6. Δεῖσαι, aor. 1. part. *Soph. Aj.*
 317. Δεῖσκα, perf. med. *Soph. Aj.* 280.
 Δεῖσκα, *Xenoph. Apomn.* 2, 7, 3. Δεῖσαι,
 perf. med. *Soph. Ed. Col.* 1538. Δεῖσαι,
Isocr. Ἐδδῖαι, *Dio Cass.* 7. plusq. perf.
 med. *Idem, Plat. Phæd.* Ἐδδῖσαι, *Isocr.*
 Δεῖθι, perf. med. imperat. *Lucian.* Δεῖναι,
 perf. med. inf. *Xenoph. Apomn.* 1, 1, 14.
 Δειδικαίμαι, *Aristoph. Plut.* 354. Δεῖναι τὴν
 τῆσιν, *περὶ τίνος, ὑπὲρ τίνος, περὶ τῶσιν* Ἕλλησι,
ἀμφὶ τίνι. Ἐν σὺ μὴ δέισης πᾶθ, *Soph. El.*
 1322. Ἐπερ λησῶν δέδοικε, *Isoc.*
 Δειδέω, ὡ, f. ἴσω, meridior, *Odys.* 17, 599.
 Δειδέωσι, ubi exponunt etiam cœnans, men-
 dendam sumens.
 Δειδέων, ἡ, ὄν, pomeridianus; (2) vespertinus.
 Δειδέων, ὁ, maleficus, *Varin.*
 Δειδέων, ἡ, τὸ, merenda; (2) crepusculum.
 Δειδέω, ἡ, ὁ ἢ, vespertinus. A δέω.
 Δεικανέναι, præs. inf. act. verbi inus. *δεικανέναι*,
ostendo.
 Δεικανάσθαι, comiter et benigne excipere, salu-
 tare, *Il.* 15, 86; ubi *δεικανάσσομαι*, pro *ιδει-*
κανάσσομαι, quasi a δέκωμαι, *Ion.* pro *δειχομαι*,

ap. *Theoc.* autem est vel porrigere vel simile
 quid. *Vid. δεκατόμομαι.*
 Δεικελίστης, ἡ, ὁ, qui velut imaginem quotidi-
 ana vitæ in scena repræsental, mimus;
 quasi a δεικελίξω, simulacrum repræsental.
 Hujus verbi f. 1. δεικελίξω, *Dor.* unde ὁ δει-
 κελίκτης, *Dor.* idem quod δεικελίστης.
 ΔΕΙΓΚΕΑΘΝ, ἡ, τὸ, simulacrum.
 Δεικελίκτης, ἡ, ὁ, idem quod δεικελίστης.
 Δεικελων, ἡ, τὸ, idem quod δεικελων.
 ΔΕΙΓΚΝΤΜΙ, vel *δεικνύω*, fut. δειξω, ostendo,
 monstro, indico, declaro, manifesto; pro
 δέω. Καὶ δειξὼν ἀνθρώποισι τὰ πνίγνια τῆς
 δυσσεβείας, οὗτα δωρῶνται θεοῖ, *Soph. El.* 1398.
 Δεικνύμι αἰδομένω, me adificare, *Plat.* Δει-
 κνύστω ἐὰν πολέμιος, (*locutio rarior*) *Herod.*
 3, 72.
 Δεικνύμαι, præs. infin. act. verbi δεικνύμι.
 Δεικνύριος, ἄδος, ἡ, prostibulum ap. Alexan-
 drinos.
 Δεικνήριον, ἡ, τὸ, pulpitum, suggestum. A
 δεικνύμι. Unde
 Δεικνήτης, ἡ, ὁ, demonstrator.
 Δεικνύς, ἡ, ὄν, demonstrativus, ostensivus.
 Δεικνύως, *adv.* demonstrative.
 Δεικνύομαι, *timidus sum.* A δειλός.
 Δειλαιος, αἰα, αἰον, *timidus; (2) miser.*
 Δειλαίος, *Dor.* et *Att.* pro *δειλαιος*.
 Δειλαίωτης, *ητος, ἡ, timor.* A præs.
 Δειλακρίων, *onos, ὁ ἢ, extreme timidus. Ari-*
stoph. A
 Δειλακρος, *σα, ρον, Aristoph.* idem. *Ex δειλὸς*
et ἄκρος, sumptus.
 Δειλαν, *vesperi, Dor.* pro *κατὰ δειλῶν*.
 Δειλανδρέω, ὡ, f. ἴσω, terreo, paveo. *Ex*
δειλὸς et ἀνῆρ, vit.
 Δειλανδρία, *as, ἡ, timiditas.* *Ex iisd.*
 Δειλετο, quod a δέωμαι, in vespertinum tem-
 pus vergo, *Hom.*
 Δειλάτω, *formidet*, 3. sing. præs. imperat. act.
contr. pro *δειλαίωται*, a verbo *δειλάω*.
 ΔΕΙΛΗ, *ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2)*
vespera; (3) diluculum; (4) crepusculum.
 Δειλήμων, *onos, ὁ ἢ, timidus, meticulosus;*
 Δειλία, *as, ἡ, timiditas.* *Μῆδε δειλίαν ἀρεῖς, ne*
formida, Soph. Aj. 75. A δειλός.
 Δειλιάω, f. ἴσω, *formido, ob ignaviam defugio.*
 Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σὺ δειλιάσσοι, *Psal.* 104, 7.
 A præs.
 Δειλιάωμαι, f. ἀνώ, terrefacio. Ab eod.
 Δειλιάσις, *εως, ἡ, pavor, formido.* A
 Δειλιάω, ὡ, f. ἴσω, idem quod δειλιάω.
 Δειλινοῖο, gen. sing. *Poet.* et *Ion.* pro *δειλινοῦ*.
 Δειλινόν, ἡ, τὸ, merenda. A δέω.
 Δειλινόν, *adv.* *vesperi, vespertino tempore.*
 Δειλινός, ἡ, ὄν, pomeridianus, vespertinus.
 Δειλόομαι, ἔμαι, f. ἴσω, *timeo, paveo.* A
 ΔΕΙΛΩΣ, ἡ, ὄν, *timidus, ignavus; (2) miser;*
 (3) *debilis; (4) improbus, malus.* *Hinc*
δειλότης, ητος, ἡ, timiditas.
 Δειλόψυχος, ἡ, ὁ ἢ, *timidus, timidi animi.*
 Δεῖμα, *ατος, τὸ, timor, metus; (2) terricola-*
mentum.
 Δειμαίνω, f. ἀνώ, *timeo.* Δειμαίνω τὴν δύνα-
 μίν τίνος, *περὶ ἑαυτῶ, ὑπὲρ τίνος.* Δειμαίνω τὴν
 σὴν ἄλλαν, *Eur. Ph.* 264.
 Δειμάλιος, ἡ, ἴον, *timidus; (2) terribilis.*
 Δειμάρομαι, ἄμαι, *timeo, Hes.* A δέω.
 Δεῖται, aor. 1. part. act. verbi δέω.
 Δειμάτεις, ἴσσα, ὄν, *timidus, pavidus.*
 Δειματοστέλης, ἴς, *terribilis, Esch.*
 Δειμάτω, ὡ, f. ἴσω, terrefacio. Ἐδεμάτω τῆς
 ἴωνας, *Herodot.* Ab eod. *Hinc*
 Δειματοπῆδης, *εως, ὁ ἢ, terribilis, terrificus.*
 Δειμάω, idem quod δέω, *Herod.*
 Δειμός, ἡ, ὁ, *terror, metus.* A δέω. *Hinc*
 Δειμώδης, *εως, ὁ ἢ, terribilis, terrificus.*
 Δεῖν, *oportet*, præs. inf. act. v. imperson. *δεῖ*.
 ΔΕΙΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, *Gen. δεινός, Dat. δεινί, Acc.*
δεινά, quidam.
 Δεινός, *adv.* vehementer. A δεινός.
 Δεινώω, f. ἴσω, *agere furo, indignor.* Ab eod.
 Δεινάι, vortices, alias δεινάι, *Hes.*
 Δεινακρος, ἡ, ὁ ἢ, *acutissimus, acerrimus.*
Ex δεινός et ἄκρος, acutus. (*misi ητος sit mera*
terminatio, Ern.)

Δεινώ, f. εἶσα, contorqueo, in gyrum circumago; (2) in orbem salto, circumagor; Δεινώ, ὡ, f. ἴσα, idem. A δεινός.
 Δεινός, εἰς, ἡ, conuersio. A prae.
 Δεινήμα, τὸ, volutatio, Man.
 Δεινοδίνης, υ, ὁ, fortissimus. A δεινός et βία.
 Δεινοθέταν, acc. sing. Dor. pro δεινοθέτην, a Δεινοθέτης, υ, ὁ, maleficus, noxius, qui atrociter patrat. Ex δεινός et τίθημι.
 Δεινοῖα, terribilis, gen. sing. Ion. pro δεινῶ.
 Δεινοκάθετος, magna vi coercens, præpotens. Ex δεινός et κατέχω.
 Δεινολεχέης, ἐς, infelix conjugii. A λέχος.
 Δεινόλιον, ον, infelix. Ex λίον, filium, se. Parcarum.
 Δεινολογέμαι, ἔμαι, fut. ἴσμαι, graviter conqueror. Ex δεινός et λέγω, dico.
 Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans et exaggerans rei indignitatem. Ex iisd.
 Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela gravis.
 Δεινοπαθεῖν, ᾧ, fut. ἴσω, ægre fero.
 Δεινοπαθής, εἰς, ὁ, ἡ, gravi affectus injuria, ægre ferens. Ex δεινός et πάσχω.
 Δεινοποιεῖν, ᾧ, fut. ἴσω, augeo erimen amplificatione dicendo. Ex δεινός et ποίω.
 Δεινόπυς, ὁ, ἡ, eeler; (2) eujus adventus gravis est.
 Δεινοπροσπίεω, ᾧ, terribili sum visu seu aspectu. Ex δεινός et πρόσσωπον.
 ΔΕΙΝΟΣ, ἡ, ὄν, uniuerse, qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens; unde speciatim, (2) dirus; (3) gravis; (4) solers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus; (8) nefarius, improbus; (9) terribilis; (10) graviter aliquid faciens; (11) splendidus; (12) τὰ δεινά, mala quævis, etiam mors. A δεινός, vel δεινός.
 Δεινός, υ, ὁ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurgis; (3) poculi genus; (4) saltationis genus. A δεινός.
 Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) caliditas, solertia; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινός. Unde
 Δεινόα, ᾧ, f. ἴσα, contorqueo, in orbem ago; (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μείζον, Thuc. Ἐακεῖν ἐναυτῶν δεινώσαι τὰς τῆς πατριδος συμφοράς, Plut. in Pericle.
 Δεινῶ, terribiles, nom. dual. a δεινός, terribilis.
 Δεινωτός, ὤ, ὁ, ἡ, torvus. Ex δεινός et ὄψ.
 Δεινώς, adv. vehementer, graviter; (2) terribiliter; (3) mixte; (4) acute; (5) indignè.
 Δεινώσις, εἰς, ἡ, exaggeratio.
 Δεινωτικός, adv. cum exaggeratione.
 Δεινωτός, ἡ, ὄν, conuersus; (2) tornatus.
 Δεινωψ, ὠπός, ὁ, ἡ, terribilis aspectu. Ὁ πόντιον δεινώσας, Soph. Œd. Col. 84.
 Δεῖξις, 2. sing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.
 Δεῖξαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro εἰδείξει.
 Δεῖξις, εἰς, ἡ, ostensio, ostentatio; (2) indicium; (3) argumentum. A δεικνυμι.
 Δεῖξον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. δείκνυμι.
 Δεῖξω, ostendam, 1. sing. fut. 1. ind. act.
 Δείος, Poet. pro δέος, Hom.
 Δειπάριον, υ, τὸ, cœnula. Din. a δειπνον.
 Δειπνέοντες, Dor. pro δειπνόντες. A
 Δειπνία, ᾧ, f. ἴσα, cœno; (2) comedo. Ἄποστραπέων δειπνείν, Plato. Δειπνήσει πολυτελεῖ δειπνία, Luc. Ab eod.
 Δειπνήμι, unde δειπνῶμαι, idem et ab eod.
 Δειπνήσις, εἰ, ὁ, cœnæ tempus, Odys. 17, 170. Scrib. etiam δειπνήσις, δειπνήσις, δειπνήσις.
 Δειπνήσις, cœnabo, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δειπνῶ.
 Δειπνητήριον, υ, τὸ, cenaculum, cenatorium.
 Δειπνητικός, ἡ, ὄν, ad cœnam pertinens; (2) cœnæ instruendæ peritus.
 Δειπνητικῶς, adv. laute, opipare.
 Δειπνητός, ἡ, ὄν, lautus in epulando.
 Δειπνίδιον, υ, τὸ, cœnula. Dim. a δειπνον.
 Δειπνίζω, f. ἴσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες εἰδέξαι, Herodot. Ταῖς τοῖς πόλλαις δειπνίζουσαι, Xen. Ab eod.
 Δειπνίτις, ἡ, conuivialis, Epith. πολλῆς, qua in cœna utebantur.
 Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui ad cœnam vocat. Ex δειπνον et κλήτωρ.

Δειπνοκλήτοριον, υ, τὸ, epulæ, conuivium.
 Δειπνολογία, ας, ἡ, sermo de cœna. A
 Δειπνολόγος, υ, ὁ, ἡ, qui de cœnis loquitur.
 Ex δειπνον et λέγω, dico, loquor.
 Δειπνολόχος, υ, ὁ, ἡ, qui conuiviis insidiatur; (2) parasitus.
 Δειπνομάνης, εἰς, ὁ, ἡ, qui insano cœnarum amore ducitur. Ex μαίνομαι.
 ΔΕΙΠΝΟΝ, υ, τὸ, cœna; (2) cibus; (3) conuivium, epulum.
 Δειπνοποιεῖν, ᾧ, f. ἴσα, cœnam paro.
 Δειπνοποιία, ἡ, ὄν, apparatus cœnæ vel conuivii.
 Δειπνοποιός, ὤ, ὁ, qui cœnam aut conuivium parat. Ex δειπνον et ποίω, facio.
 Δειπνοσοφιστής, εἰ, ὁ, qui inter cœnam de rebus editis disserit.
 Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi causa in Parodia, εἰ εἰδὸς δειπνοσύνην, ut Hom. εἰ εἰδὸς τοξοσύνην. A δειπνον.
 Δειπνύντα, acc. sing. præs. part. act. contr. pro δειπνέοντα, a δειπνέω.
 Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœna portatio; (2) ministerium conuiviale. A
 Δειπνοφόρος, υ, ὁ, ἡ, cœnæ minister.
 Δειραῖος, α, ον, jugosum, Lycurg.
 Δειράς, ἄδος, ἡ, jugum montis. A δειρῶ.
 Δειράς, α, 1. part. act. verbi δειρῶ.
 Δειραχθής, εἰς, ὁ, ἡ, collo onerosus, satis gravis. Ex δειρῶ et ἄχθος.
 Δειρεῖν, præf. inf. Ion. pro δέρεν, a δειρῶ.
 Δειρῆ, ἡς, ἡ, collum; (2) cervix. A δειρῶ.
 Δειρώω, ᾧ, f. ἴσω, probris scindo. Lacon.
 Δειροκτυπέλλον, υ, τὸ, poculum oblongo collo.
 Δειροστός, αἰσός, ἡ, filios ore pariens, epith. mustelæ. Τῆς δειροστός μαρμαρώπιδος γυλῆς, Lycorhet. 843.
 Δειρόστασις, ὁ, ἡ, ex oculo pariens, Lycurg.
 Δειροσπίδη, ης, ἡ, monile, torquis, eollare.
 Δειρός, ὤ, ὁ, eollis, Hes. A δειρῶ.
 Δειροτομία, ᾧ, f. ἴσω, caput amputo. Ex δειρῶ et τέμνω, secō.
 ΔΕΙΣΑ, vel δεισσα, ης, ἡ, humor; (2) sterminus; (3) factor, L. G. Unde
 Δεισάλεος, εἰς, ἴον, stercoreus.
 Δεισαλία, ας, ἡ, impuritas.
 Δεισαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. δείδω.
 Δείσις, 3. sing. aor. 1. ind. aet. Ion. pro εἶσις.
 Δεισῆρος, ὁ, ἡ, virum metuens, Æsch.
 Δεισθαί, præf. inf. contr. pro δεισθαί, a verbo δέμαι.
 Δεισθαίμωνία, superstitiosus, religiosus sum.
 Δεισθαίμωνια, ας, ἡ, metus deorum, superstitio; (2) religio. A δεισθαίμων.
 Δεισθαίμωνιος, adv. religiose. Τὰ πρὸς τὴς θεῖς δεισθαίμωνος καὶ ψαφιδῶς ἔχω, Lucian. pro Imag. 7.
 Δεισθαίμωνος, ονος, ὁ, ἡ, superstitiosus.
 Δεισθῆος, ὁ, ἡ, idem.
 ΔΕΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.
 Δεκάβοιος, υ, ὁ, ἡ, decem boum pretio estimabilis. Ex δέκα et βῶς. (vel βῶς est mera terminatio, Ern.)
 Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum usque gradum. Ex δέκα et γονή, generatio.
 Δεκαγράμμυτος, υ, ὁ, ἡ, decem literis, lineis, vel versibus constans. Ex γράμμα.
 Δεκαδάκτυλος, υ, ὁ, ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus, Hÿpocr. de Morbis.
 Δεκαδέρχης, υ, ὁ, decurio; (2) decemvir.
 Δεκαδερχία, ας, ἡ, deemviratus; (2) decurionatus. A
 Δεκάδερχος, υ, ὁ, idem quod δεκαδέρχης.
 Δεκάδελτος, υ, ὁ, ἡ, decem tabulis constans.
 Δεκαδένος, εἰς, ὁ, decurialis. A δέκα.
 Δεκαδικός, ἡ, ὄν, denarius. Ab eod.
 Δεκάδνχος, ὁ, decemvir, Lys. Ex ἔχω.
 Δεκάδου, duodecim. Ἄκλιτος.
 Δεκάδωρος, υ, ὁ, ἡ, decem palmos longus. Ex δάρον, palmus.
 Δεκαένεια, novemdecim. Ἐθασίλευεν ἔτη δεκαένεια, Diod. Sic. 12, 71.
 Δεκαεξ, οἱ, αἱ, τὰ, sexdecim.
 Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.

Δεκαετηρής, ἴδος, ἡ, decennale tempus, decennium. A δεκαετής.
 Δεκαίτηρος, υ, ὁ, ἡ, decem annos natus. Ex iisd.
 Δεκαετής, εἰς, ὁ, ἡ, idem. Ex ἔτος.
 Δεκαετία, ας, ἡ, decennium. Ex δεκαετής.
 Δεκάζω, f. ἴσω, donis eorrupto, ingero, obtrudo alicui donum; (2) eorrupto, perverto. Τὴν σπείραν ἰδέαζε χρυσὸν ἐκάστω διανέμων, Plut.
 Δεκάκις, adv. decies. A δέκα.
 Δεκάκλινος, ον, decem leetos habens. A κλίση.
 Δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens.
 Δεκακύμια, ας, ἡ, deemanus, i. e. magnus fluctus. Ex κύμα.
 Δεκάκωλος, ον, decem versuulis constans. A κῶλον.
 Δεκάκλιτρος, υ, ὁ, ἡ, qui decem librarum vel obolorum est. Ex λίτρος, libra.
 Δεκάλογος, υ, ὁ, decalogus, decem præcepta Dei.
 Δεκαμηνῖος, αἶα, αἶον, decimum mensem agens, decimestris. Ex δέκα et μήν.
 Δεκάμηνος, υ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 Δεκαμναῖος, αἶα, αἶον, qui decem minarum est. Ex μνά, mina.
 Δεκάμηνος, idem et ex iisd.
 Δέκαμνοι, υ, τὰ, merces decem minarum.
 Δεκάφορος, ον, decem amphoras eapiens.
 Δεκαναῖα, ας, ἡ, decem naves. A ναῦς.
 Δεκαναία, ἡ, idem; ap. Strab.
 Δεκαναία, ας, ἡ, deeuria. A δέκα.
 Δεκανόμοι, ἄμοι, humaniter excipio, Hes. unde δεκανόμοι, q. v.
 Δεκαοκτώ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
 Δεκαπῦλαι, adv. qu. dic. decies olim, jampridem.
 Δεκάπεντε, quindecim.
 Δεκάπηχης, εἰς, ὁ, ἡ, decem eubitum.
 Δεκαπλάσιος, f. ἴσω, decuplo.
 Δεκαπλόσιος, υ, ὁ, ἡ, decuplus. A δεκάπλος.
 Δεκαπλήθρος, υ, ὁ, ἡ, qui decem jugerum est. Ex πλῆθρον.
 Δεκαπλῆς, decuplus. A δέκα.
 Δεκάπολις, εἰς, ἡ, decem habens urbes; (2) regio quædam Judeæ. Hinc
 Δεκαπολίτης, υ, ὁ, qui e regione Decapoli.
 Δεκάπους, ὄδος, ὁ, ἡ, qui decem pedum est.
 Δεκαπρωτίαι, ας, ἡ, decemprimatus. A
 Δεκάπρωτοι, ον, οἱ, decemprimi senatores.
 Δεκάρχης, υ, ὁ, decurio. Ex ἀρχή.
 Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.
 Δεκαρχικὸς, ἡ, ὄν, decurionalis. Ab eod.
 Δεκάς, ἄδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. (1) ἡς καὶ σὺ φαίνη δεκάδος, ex qua decuria tu quoque es, qui in numero tu quoque videris esse, Eurip. Suppl. 219. Οἱ δὲ λόχουσι ἐκεῖνοι, ἡ δεκάδεσσιν, Orphan. Hal. 1, 443. A δέκα.
 Δεκάσκαλμος, υ, ὁ, ἡ, decem scalmis instructus.
 Δεκασμός, ὤ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) eorruptio munerum largitione. A δεκάζω.
 Δεκάσπαρος, υ, ὁ, ἡ, in quo decem sementes factæ sunt; (2) decennalis.
 Δεκαστάτης, υ, ὁ, ἡ, decem stateribus valens; (2) qui stipendium decem statrum accepit. (2) ἐπὶ πέτῳ διμύοιτην Μακεδόνα ἐ δεκαστάτηρον, Arr. Hist. Alex. 7, 23. Ex σατήρ.
 Δεκατέγος, υ, ὁ, ἡ, decem tabulata habens.
 Δεκάστῦλος, υ, ὁ, ἡ, decem columnas habens.
 Δεκάσχομος, υ, ὁ, ἡ, decem schœnos habens.
 Δεκαταῖος, αἶα, αἶον, qui decimo die v. gr. venit.
 Δεκατάλαντία, ας, ἡ, decem talenta. A
 Δεκατάλαντος, υ, ὁ, ἡ, qui decem talentorum est.
 Δεκατέσσαρες, ον, οἱ, αἱ, quatuordecim.
 Δεκατέμια, τὰ, decimæ, Call.
 Δεκατέμισις, εἰς, ἡ, decimatio. A δεκατέμια.
 Δεκατευτήριον, υ, τὸ, locus in quo decimæ persolvuntur. Ab eod.
 Δεκατευτής, ὤ, ὁ, qui decimas exigit; (2) decumanus, genus publicani.
 Δεκατέω, f. εἶσα, decimo, decimam partem excerpo, decimas exigo; (2) decimum quemque

quemque interficio. Δεκατέυην τὴν ἄσαν, Herodot. A δέκα.
 Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ. Τὴν δεκάτην ἐξελέγοντο τῶν ἐκ τῆ Πόντου πλείων, decumam de venientibus et Ponto navibus exigebant, Xenoph. Hist. Græc. 1, 1.
 Δεκάτην ἐσιάσαι, dicebatur Atheniensibus, quum decimo die congregatis necessariis, et infantibus nominibus impositis, peracta re divina, splendorum parent convivium.
 Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.
 Δεκατηλόγητος, ε, τὸ, locus in quo decimæ exiguntur et penduntur. A
 Δεκατηλόγος, ε, ὁ, ἡ, decimarum exactor. Ex δέκα et λέγω, colligo.
 Δεκατημόριον, ε, τὸ, decima pars. A μόρος.
 Δεκατηφόρος, ον, decimifer, Call.
 Δέκατος, ἄτη, ἄτον, decimus. A δέκα. Hinc Δεκατόω, ᾧ, f. ὡω, idem quod δεκατεύω. Δεκατάως τὸν Ἀβραάμ, Heb. 7, 6. δεδεκάτωται, Ibid. 5, 9.
 Δεκατάνης, ε, ὁ, qui decimas redimit, decumanus. Ex δεκάταιος et ἄνιωμα.
 Δεκαφύϊος, ον, idem quod δεκαπλάσιος, Call.
 Δεκάφωλος, ε, ὁ, ἡ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. Ex φυλή.
 Δεκάχαλκον, ε, τὸ, decem chalci, decem æri nummi, denarius. Ex χαλκός.
 Δεκάχιλται, αι, αι, decies mille. Pro δεκακισχιλται, Hom.
 Δεκάχορδος, ε, ὁ, ἡ, decem chordas habens. Ex χορδή.
 Δεκάμβολος, ε, ὁ, ἡ, decem instructu rostris.
 Δεκαμήσις, ἴδος, ἡ, decennialis; (2) decennium; (3) ludi deno quoque anno recurrentes.
 Δεκαμήσιος, ε, ὁ, ἡ, decennialis. A
 Δεκαμήσις, εος, ὁ, ἡ, idem. Fæm. δεκάσις.
 Δέικω, accipere, Dor. et Ion. pro δέχω, a δέχομαι.
 Δεκήσις, εος, ὁ, ἡ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα et ἐρέσσω, remigo.
 Δέικωμαι, capio, Ion. pro δέχομαι. Unde Δεκαίος, ἴα, ἴον, accipiendus, excipiendus, recipiendus.
 Δεκαίτης, ἦρος, ὁ, qui accipit vel suscipit.
 Δέκτης, ε, ὁ, acceptor; (2) mendicis.
 Δεκτικός, ἡ, ὄν, ad recipiendum aptus.
 Δέκτο, Ion. pro ἰδέκτο. A δέχομαι.
 Δεκτήσις, ἡ, ὄν, acceptus, gratus. Ab eod.
 Δέκτηρα, ας, ἡ, acceptrix, receptrix. A
 Δέκτηρις, ε, ὁ, susceptor. A δεκτός.
 Δέκτωρ, ὁ, idem.
 Δελεάζω, f. ἄσω, inesco, esca capio; (2) escam impono; (3) metaphorice allicio. Δελεάζοντες ψυχῆς ἀσφαίτους; 2 Pet. 2, 14. Ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελεάζομενος & δελεάζομενος, Jac. 1, 14. A
 ΔΕΛΕΑΡ, ἄτος, τὸ, esca qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus. A δέλω.
 Δελεάρπαις, γος, ὁ, ἡ, escam rapiens.
 Δελεάσμα, ἄτος, τὸ, quod esca loco imponitur bamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.
 Δελεασμῆτιον, ε, τὸ, inescamentum exiguum.
 Δελεασμός, ἦ, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.
 Δελεάσρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eod.
 Δελεασφρέις, ἴως, ὁ, qui esca decipit. Ab eod.
 ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ε, τὸ, laterna, fax.
 Δέλευρον, τὸ, idem quod δέλιος, ap. Ath.
 Δελητήριον, ε, τὸ, idem.
 Δελητίον, ε, τὸ, idem.
 Δέλτα, τὸ, litera quarta alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebri.
 Δελητάριον, ε, τὸ, tabellula. Dim. a δέλτος.
 Δελητίον, ε, τὸ, Dim. ab eod.
 Δελητογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.
 Δέλτασιον, ἡβελλις, dat. pl. Ion. et cum ν ἐφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, liber.
 Δέλτος, ε, ὁ, pugillares, qui a forma literæ Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum, testamenti, pictoris, &c.
 Δελτώω, ᾧ, f. ὡω, in formam literæ Δ plico vel effingo.
 Δελτωίος, ἡ, ὄν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc δελτωπὸν, triangulum,

signum quoddam cœleste, et δελτωταί, libri in Δ figuram complicati. A δελτώω.
 Δελφάκειος, ον, porcinius. A δελφάξ.
 Δελφάκινος, η, ον, idem.
 Δελφάκιον, ε, τὸ, porcellulus lactens; (2) pudendum muliebri. Dim. a δελφάξ.
 Δελφάκομαι, succresco in porcam. A
 ΔΕΛΦΑΞ, ἄκος, ὁ, ἡ, porcellus.
 Δελφίν, ἴνος, ὁ, delphin, piscis; (2) nauticum instrumentum, quo utebantur ad demergendas naves. Vocantur etiam Delphines, qui Delphicum custodiebant oraculum. Leand. et Callim. Hinc
 Δελφινίζω, delphinus imitor.
 Δελφίνιον, ε, τὸ, delphinium, herba. Angl. LARKSPUR; (2) templum Apollinis hoc nomine Atheus fuit, et hinc iudicium ἐπὶ δελφινίω.
 Δελφίνισκος, ε, ὁ, parvus delphin. Dim. a δελφίν.
 Δελφινισθῆς, ἴς, delphini formam habens. Ex δελφίν et ἴθος.
 Δελφινιστήριος, ον, delphino signatus; (2) mensa Delphica, abacus marmoreus. A σῆμα et δελφίς.
 Δελφινισφόρος, ον, delphinas ferens, Æsch.
 Δελφίσις, ἴνος, ὁ, idem quod δελφίν.
 Δελφίσις, ἡ, delphica, Eur.
 ΔΕΛΦΥΣ, ὄος, ἡ, vulva, uterus.
 Δέλω, inesco.
 Δέλω, ἄτος, τὸ, vinculum; (2) fasciculus. A δέω.
 ΔΕΜΑΣ, τὸ, corpus, quasi vinculum animæ. Nomen indecl. Δέμας, adv. instar. Δέμας πυχὸς αἰδομένοιο, Π. 18, 1. Δέμας inservit periphrasi: ex. gr. οἰκετῶν δέμας, famuli, Soph. Trach. 908. Δανάης δέμας, Danae, Id. Antig. 915.
 Δεμάτιον, ε, τὸ, parvus fasciculus. A δέμα.
 Δέμα, edificare, præf. inf. act. verbi δέμα.
 ΔΕΜΝΩΝ, ε, τὸ, stratum, lectus. Εἶδε κοίλα δέμνα σφονύτα, Soph. Trach. 901.
 Δεμνοστήριος, ε, ὁ, custos lecti. Ex τῆριος.
 ΔΕΜΩ, ἀδίσχο, struo; est inestatum sicut et δέμομαι. In usu hæc, εἶδεμα, εἰδεμάμην, δέδεμκα.
 Δενδάλις, ἡ, quidam flos, Steph. ex Ap. Sch.
 Δενδάλω, oculus hunc illuc verto; (2) oculis nō vel adnuo. A δένω et ἄλλος, oculus, (nisi potius ab ant. δένω, unde δόνος, δένω, ut a τίνω, teno, hinc δένδιλος, δένδιλλω) Ern.
 Δένδρεα, arbores, nom. plur. a δένδρον, arbor.
 Δενδρόειπος, ον, arbores nutriens, Divg. L.
 Δένδρον, ἴα, τὸ, arbor. A δένδρον.
 Δενδρόεις, ἡσσαι, ἦεν, nemorosus, arboribus abundans. A δένδρον. Hinc
 Δενδρόεικος, ἡ, ὄν, arboreus, Ep.
 Δενδρόεικος, ε, ὁ, arboreus, Ep.
 Δενδρόεικος, ἡ, ὄν, arboreus.
 Δένδρον, ε, τὸ, arboscula.
 Δενδρότης, ε, ὁ, fautor arborum, cognomen Bacchi. Διονύμω δὲ δένδρον, πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἐλληνες θύσωσι, Plutarchi Symm. 5. 675.
 Δενδρότης, ἴδος, ἡ, vitis arborecens, Strabo.
 Δενδρόβατέω, ᾧ, fut. ἴσω, arbores scando. Ex βαίνω, scando.
 Δενδροειδής, ἴος, ἦς, ὁ, ἡ, arboris figuram habens. Ex εἶδος, species.
 Δενδροκολάπτῆς, ε, ὁ, picus. A κολάπτω, tundo.
 Δενδροκόμος, ἡ, idem quod δένδροκομος, Ep.
 Δενδρόκομος, ε, ὁ, ἡ, arboribus ornatus. Ex κόμη.
 Δενδροκοπέω, ᾧ, f. ἴσω, arbores excindo. Ex κόπτω.
 Δενδροκλήχωνα, ον, τὰ, olera arborecensia.
 Δενδροκλήχωνος, ε, ἡ, thus arbor, seu arbor ipsa quæ thus fert; (2) rosmarinus coronarius.
 Δενδροκλήχωνος, ης, ἡ, malva arborecens, althæa.
 ΔΕΝΔΡΟΝ, ε, τὸ, arbor; (2) stirps.
 Δενδρόσπῆμαν, ονος, ὁ, ἡ, arboribus nocens. Ex σπῆμα, damnum.
 Δένδρος, εος, τὸ, (unde δένδρεσι,) id. q. δένδρον.
 Δενδρόσις, ης, ὁ, arborum incrementum.
 Δενδροτομέω, ᾧ, f. ἴσω, arbores excindo, vasto, populor. Ex τέμνω.

Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum; (2) functio dendrophori, Eryn.
 Δενδροφόρος, ε, ὁ, ἡ, arborum ferax; (2) dendrophorus. A φέρω.
 Δενδρόφωτος, ε, ὁ, ἡ, arboribus consitus. Ex φωμαι.
 Δενδρούζω, fut. ἄσω, quercus subeo, inter quercus me abscondo; (2) quovis modo me abscondo. A δένδρον.
 Δενδρόδιον, ε, τὸ, arbuscula. Ab eod.
 Δενδρόφιον, ε, τὸ, idem et ab eod.
 Δενδρόφωτος, εος, ὁ, ἡ, arboreus; (2) ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.
 Δενδρώσις, ὡσσαι, ἄεν, arboribus abundans.
 Δενδρών, ἄνος, ὁ, arbustum, arboretum.
 Δενδρόσις, ἡ, arboribus densa.
 Δεννάζω, f. ἄσω, probris incesso, Eur. Rhæ. 926. Ἴλλ' ἔχαιρον ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμῆ, Soph. Antig. 758. Κατὰ δεννάζων ἤμακα, Id. Aj. 249. A δέννος.
 Δενναςός, ἡ, ὄν, convitiis et maledictis obnoxius. A
 ΔΕΝΝΟΣ, ε, ὁ, probrum, contumelia. Δέννος μήρισός ἐσι, Herod. 9, 107.
 Δέξαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. A δέχομαι.
 Δέξαιμενῆ, ἡς, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) cisterna; (4) piscina. A δέχομαι.
 Δέξαιμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.
 Δέξασθαι, recepisse, aor. 1. inf. med.
 Δέξασθε, suscipite, 2. pl. a. 1. imperat. med.
 Δέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἰδέξατο.
 Δέξια, ἄς, ἡ, sc. χεῖρ, dextra, sc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta conventa; (4) potentia et auxilium.
 Δέξιον, adv. a dextra. A δεξιά. Hinc
 Δεξιάμαι, ὠμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplector, saluto. Hinc Homericum δεξιάωντο, pro ἰδέξιαωντο.
 Δέξιδωρος, ε, ὁ, ἡ, dono accipiens. A δέχομαι et δῶρον.
 Δέξιμος, ε, ὁ, ἡ, oves excipiens vel suscipiens. Epitheton aræ templi in quo sacrificatur. Λεῖπει δέξιμον δόμον τῆς συντίως θεῖ, Eurip. Andr. 129. Θεῖον τε δέξιμηλ' ἀγάλαμα, Id. Phœn. 635. Ex μύλων, οἷσι.
 Δέξιόβολος, ε, ὁ, ἡ, qui dextra manu telum jacit, jactator. Ex δεξίος et βάλλω.
 Δέξιόγυιος, ε, ὁ, ἡ, qui dextra et agilia membra habet. Ex δεξίος et γυῖον.
 Δέξιολάβος, ε, ὁ, satelles, stipator. A δεξιά et λαμβάνω, sumo.
 Δέξιομαι, ἦμαι, f. ὠσμαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter ac comiter excipio. A δεξιά.
 ΔΕΞΙΟΣ, ἄ, ὄν, dexter; (2) faustus, prosper; (3) solers, acutus, ingenii dexteritate præditus; (4) scitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.
 Δέξιοσιμος, ε, ὁ, scil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum telum alligatus. Hinc metaphorice δεξιοσιμος Ἄρης, apud Soph. (A. 144.) Mars in dextrum cornu inclinans. A σειραί, habenæ.
 Δέξιοστήτης, ε, ὁ, qui a dextra stat; (2) qui in dextra chori parte præsidet. Ex ἴσημι.
 Δέξιοστής, ης, ἡ, dexteritas, solertia. A δεξίος.
 Δέξιοστάσις, ε, ὁ, ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex στάσις, paries.
 Δέξιαύνητος, 3. plur. imperf. ind. med. Poet. pro ἰδέξιαύνητος, a δεξιομαι.
 Δέξιοσιμος, ε, ὁ, ἡ, ignem suscipiens, vel excipiens. Ἐμολον δεξιοσιμους θεῶν θυμῆλας, Eurip. Suppl. 64. A δεξιομαι et πύρ.
 Δέξιος, εος, ἡ, modus aliquid excipiendi, tractandi. A δέχομαι.
 Δέξιοστής, ἴα, ὄν, dexter. A δεξίος.
 Δέξιομα, ἄτος, τὸ, idem quod comiter accipimus, et quasi dextra prehendumus, res grata, jucunda, expetita; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi aduentem; (3) fides pacta junctis dextris. Τὰ νῦν ζυμῶνα δεξιοματα ἐν δορὶ διασεῶσιν, Soph. Ed. Col. 619. A δεξιομαι.
 Δέξιονομος, ον, faustus, auspiciatus.
 Δέξιος, adv. dextre; (2) prospere; (3) solerter.

Δέξιαι, *εως, ἡ*, idem quod δέξις, et fere in bonam partem; amplexus, gratulatio, etiam si cui occurritur gratulabundi, eumque amplectimur. A δέξιαι.
 Δεξιόπαιστα, *adv.* commodissime. A δεξιόπαιστος, quod est superl. a δέξις.
 Δέχομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δεχομαι.
 Δέχονται, 3. pl. a. 1. conj. med.
 Δέχομαι, f. δεχομαι, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus est; (3) deoromeni etiam, qui aliquem cupiunt conventum. Δέχομαι τίνων γ' ἔμῳν τρωτὶ πάντων μικρῶν, Aristoph. Nub. 428. πτωχικὴ βακχίαι, Id. Ach. 452. Παιδαγωγῶ γὰρ ἰδέομαι τῶ παιδὶ καλῶ ὄντι μοι, Lucian. Vitar. Auct. 12. A δεῖ, opus est.
 Δέον, ονος, τὰ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) necessarium. (1) ἡ ἀμαρτία οἱ ἐς δέον ἐγγίνες, commode cessat, Herodot. 1, 119. Ἐς δέον πάρεσι, commodum advenit, Soph. Oed. Tyr. 1416. Ab eod.
 Δέον, ligant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔδον, a verbo δέω, ligo. Hinc
 Διόντας, *adv.* decenter; (2) commode.
 Δέος, δέος, τὸ, metus. A δεῖδαι.
 Δεπάσσειν, dat. pl. Ion. pro δέπασσι, a δέπας.
 ΔΕΠΑΨ, ἄτος, et *ως*, τὸ, poculum; (2) patera.
 Δεπάσσειν, α, ον, potentulus. Πολλὰ χεῖλους καὶ δεπάσειαν ποτιῶν, Lycoph. 489.
 Δέπασσον, α, τὸ, poculum, crater. A δέπας.
 Δεραγγίης, ἑός, ὁ ἢ, collum constringens et suffocans. Ex δέρη et ἄγγω, stranguo.
 Δέρανον, α, τὸ, collare, torques. A δέρη. Hinc
 Δερασιόπιδι, ης, ἡ, laqueus quo avcs capiuntur, laqueus aucupatorius.
 ΔΕΡΑΣ, ἄτος, τὸ, pellis, corium.
 Δερίσθη, ἦρος, ὁ, pellis, corium, Suid. A δέρας, (nisi potius sit δερμική, Ern.).
 Δέρομαι, ἄτος, τὸ, adspectus. A δέρομαι.
 Δεργός, ἦ, ὁ, idem et ab eod.
 ΔΕΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.
 Δέρις, collum, Hes. A δέρη.
 Δερισκῆτο, *apud* Homerum est a δέρομαι, video, Imperfectum Ionicum, ut ούπισσκον et τυπέσκετο.
 Δερίσκομαι, idem quod δέρομαι, Hom.
 Δερεκνής, ἑός, ὁ ἢ, intrc dormiendum videns. Ex δέρω et εὐνή, cubile.
 Δερεῖομαι, ὤμαι, video. A δέρω.
 Δερεῖονται, vidēt, 3. pl. præ. ind. med. Poet. et *cont.* pro δερεῖόνται.
 ΔΕΡΚΟΜΑΙ, vel δέρω, video, Poet.
 Δερκομένην, Æol. pro δερκομένην.
 Δερκομένην, Ion. pro δερκομένην.
 Δέρμα, ἄτος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.
 Δερμάτικος, ἦ, ον, coriaceus, Lycurg.
 Δερμάτινος, ἴνη, ἰον, coriaceus. A δέρμα.
 Δερμάτιον, α, τὸ, pellicula, Dim. Ab eod.
 Δερματρηγίκος, ἦ, ὄν, e corio conficiens, cerdo. Τὴν τῶν ὀλοσχίτων σκεπασμάτων θραυσταῖα δερματρηγικὴν ἀφείλιμεν, Plat. Politic. 280.
 Δερματοφάγιον, pellem edo. Ὅτι μὴ κροσφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὄσφαγεῖν, καὶ δερματοφάγεῖν, Strab. 16.
 Δερματοφάγιον, ὦ, f. ἦσω, pcllem gesto, pelle amictus sum. Ex δέρμα et φάγω.
 Δερματῶδης, εος, ὁ ἢ, coriaceus; (2) cuteus. A δέρμα.
 Δερμητής, ἦ, ὁ, animalicum quoddam a consumendis pellibus ita dictum.
 Δερμόστρεπος, α, ὁ ἢ, cui membranulæ loco pinnarum sunt. Ex στρέφω.
 Δερμούλλω, sanguinem acutè sugo; (2) excorio; (3) masturbo.
 Δέξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi. A δέρομαι.
 Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium. A δέρας.
 Δέρριδιον, α, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέρις.
 Δέρριον, α, τὸ, cilicium. A δέρας.
 Δέρρις, εως, ἡ, pellis; (2) crassum seu vile vestimentum, cilicium.
 Δέρριση, ἦρος, ὁ, monic equi, Hes.
 Δέρτρον, α, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) rostrum. A δέρας.
 Δερχεῖς, obtulus, aor. 1. part. pass. v. δέρω.
 Δέρω, f. δέρω, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem de-

traho; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, 2 Cor. 11, 20.
 ΔΕΨΙΟΣ, α, ἰ, mensis Junius apud Macedones, ut nonnulli volunt.
 Δέσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A δέω.
 Δέσμα, ἄτος, τὸ, vinculum. Ab eod.
 Δεσμυτικός, ἦ, ὄν, aptus ad ligandum. A Δεσμύω, f. εἶσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, Job. 26, 8. A δεσμός.
 Δεσμός, ὦ, f. ἦσω, idem et ab eod.
 Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. A δέω.
 Δέσμιος, α, ὁ ἢ, vinculus. Ab eod.
 Δεσμίς, fasciculus. Dim. a δεσμός.
 Δεσμολόχος, α, ὁ, laquei vinculum, Man.
 Δεσμός, ἦ, ὁ, vinculum, ligamcn. A δέω.
 Δεσμώκος, ον, vincula paricns, Apollin. A τίκτω.
 Δεσμοφύλαξ, ἄκος, ὁ ἢ, commentariensis, custos vincitorum. A δεσμός et φύλαξ.
 Δεσμός, ὦ, f. ὤσω, vincio, ligo; (2) in carcere conjicio. A δεσμός.
 Δέσωμα, ἄτος, τὸ, vinculum. A δεσμός.
 Δεσμοτήριον, α, τὸ, carcer. Ab eod.
 Δεσμώντης, α, ὁ, vinculus, captivus. Ab eod.
 Δεσμώντις, ἡ, captiva, Soph.
 ΔΕΣΙΩΩ, f. ὤσω, dominor; (2) et in pass. Dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc
 Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.
 Δεσπότις, α, ὁ ἢ, herilis. Ab eod.
 Δεσποσιναύτης, ἦ, qu. dic. herilis navis magister; genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur, Athen. 6, 271. F.
 Δέσποσμα, τὸ, imperium, Man. A δεσπόζω.
 Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A Δεσποσύνος, α, ὁ ἢ, herilis; δεσποσύνη, filia herilis. A δεσπόζω.
 Δεσπότεια, ας, ἡ, dominatus;
 Δεσπότεις, α, ον, herilis. Ταῖς δεσποτείαις ὀλέναις ἀγκυραῖον, Lycoph. 1183.
 Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera;
 Δεσποτεῖω, f. εἶσω, idem quod δεσποτεῖω, f. ἦσω, dominor. A
 Δεσπότης, α, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus possessor. Hinc
 Δεσποτικός, ἦ, ὄν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperiosus, dominandi cupidus.
 Δεσποτία, ἡ, idem quod δεσποτεῖα, Poll.
 Δεσποτικῶς, *adv.* heriliter, more dominorum.
 Δεσπότις, ἴδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.
 Δεσποτισκος, ὁ, herus, vel blandiendo vel contemendo. Ὡ δεσποτισκί, Eurip. Cyclop. 266.
 Δεσποτός, ἦ, ὄν, dominabilis. A δεσπόζω.
 Δέσας, gen. sing. Dor. pro δέστης. A Δέση, ης, ἡ, fistula. A δέω.
 Δεσῆ, ἦς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ.
 Δεσός, ἦ, ὄν, vinculus, ligatus. Ab eod.
 Δεσώω, idem quod δέω, E. M.
 Δεῦε, imperf. ind. Ion. pro ἔδευε, a δέω.
 Δεύει, inferior es, 2. sing. præ. ind. med. Ion. pro δέυη, v. δέωμαι, Poet. pro δέωμαι.
 Δευσήμαι, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro δευήση.
 Δευσήομαι, indigebo, 1. sing. f. 1. ind. med. Poet. pro δευσήομαι, a verbo δέωμαι.
 Δεύκος, τὸ, idem quod γλεύκος, Schol. App. Rhod. 1. 1037.
 Δεῦμα, ἄτος, τὸ, irrigatio. A δέω.
 Δεῦοτα, indigrent, 3. pl. præ. opt. Ion. et Poet. pro δέοιτα, a verbo δέωμαι.
 Δέομαι, egeo, indigeo, Poet. pro δέωμαι. Θυμῷ δευόμενος, anima carentes, Il. 3, 294. Οὐδὲ τι θυμὸς ἐδύετο δαῖτός ἐσσης, Id. 1, 468, 602, et passim.
 Δεῦόμενοι, madentes, nom. pl. part. præ. pass. f. g. a verbo δέωμαι, madefico.
 Δεῦρ, pro δέωρο, huc. Δεῦρ αἰεὶ ἀντὶ τῷ μέτρῳ νῦν, huc usque. Ἐσα τὰ λοιπὰ δέωρ ἀεὶ γὰρ εὐθυχοῖς, Eurip. Phœn. 1215. Ἡ σε μυρίαίς πόνους διδύσα δέωρ ἀεὶ διήνονος, Id. Or. 1662. Vide διανύω.
 ΔΕΥΡΟ, *adv.* huc; (2) adesdum.
 Δεῦση, 3. sing. aor. 1. conj. act. v. δέω.
 Δευσοπαίω, tingo, inficio, (v. gr. fuco,) humecto, Origen contru Celsum, 1, 40, 3, 151.

Παιδερῶτι δευσοπαίω τὰς παρειὰς, Alciph. 3, 11. A δέω, idem.
 Δευσοπαίω, ἦ, infectio, fucatio, &c. Ταριχισαντές τε ἐπὶ δευσοπαίαν, Pollux, 1, 49.
 Δευσοπαίος, ἦ, ὁ, infector, tinctor; (2) bene tinctus; (3) indeclibilis, passim apud Platonem, Lucianum, Plutarchum, Synesium. Ex δέω et παίω.
 Δεῦτε, *adv.* huc adeste, venite. A δέωρο.
 Δευτεράγωνιστά, ὦ, f. ἦσω, secundas fabulæ partes ago; (2) secundam in judicio orationem habeo. A
 Δευτεράγωνιστής, ἦ, ὁ, qui secundas fabulæ partes agit. Ex δεῦτερος et ἀγωνίζομαι.
 Δευτεραίος, αἶα, αἶον, secundarius; (2) qui secunda die aliquid agit. A δεῦτερος.
 Δευτερεία, τὰ, secundæ partes. Ab eod.
 Δευτερεύω, f. εἶσώω, secundum sum, secundas fero, locum secundum obtineo; (2) vincor, superor; (3) dissimilis sum. Ab eod.
 Δευτεριάζω, f. ἄσω, secundas partes ago.
 Δευτερίας, sc. οἶνος, vinum secundarium, lora.
 Δευτέριον, α, τὸ, secundæ, partus quasi secundarius. Ab eod.
 Δευτέριος, ἰα, ἰον, secundarius. Ab eod.
 Δευτερόβολος, α, ὁ ἢ, qui secundum dcentes indices jacit. Ex δεῦτερος et βάλλω.
 Δευτερογάμεω, secundas nuptias celebroy.
 Δευτερογαμία, ἡ, secundæ nuptiæ.
 Δευτερογάμος, iterum maritatus.
 Δευτεροδέκατη, ης, ἡ, secundæ decimæ.
 Δευτεροζήγος, α, ὁ ἢ, qui est secundo conjugationis. Vox Gram. Ex ζήγος.
 Δευτεροκοντίω, ὦ, secundus vel secunda sum in lecto, socium habeo in cubili. A κοίτη.
 Δευτερολογία, ὦ, f. ἦσω, secundo loco verba facio.
 Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi verba.
 Δευτερόν, *adv.* secundo. A δεῦτερος.
 Δευτερόνομον, α, τὸ, repetitio legis, secunda lex, libr quintus Mosis. Ex νόμος.
 Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis et exequiis de more honoratus, salvus redit ex bello vel peregrinatione.
 Δευτεροπροσωπίω, ὦ, sum secundæ personæ. Vox Gram. A
 Δευτεροπροσωπίος, α, ὁ ἢ, qui secundæ personæ est. Vox Gram. Ex δεῦτερος et πρόσωπον, persona.
 Δευτερόπρωτος, α, ὁ ἢ, alter primus, a secundo primus; epith. Sabbathi primi a secundo Paschatis die, Scal.
 ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ἴρα, ερον, secundus, alter, posterior. Ἐκ δευτέρω, secunda vice. Δεύτερα ἠγγείσθαι, posthabere. Δεύτερ' ἠγγίται τὰ τῆς οἴκῳ δαίτης, Soph. Oed. Col. 351. Ἐς τῶλλ' ἅπαντα δεῦτερ' ἠγγίται πατήρ Ζεῦς, Id. Phil. 1442.
 Δευτεροσχέτος, α, ὁ ἢ, secundo loco sequens, secundarius. Ab ἔχω.
 Δευτεροτόκος, α, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. A τίκτω.
 Δευτεροτόκος, α, ὁ ἢ, qui secundo partu editus est. Ex ἰῖδ.
 Δευτεροργός, ἦ, ὁ ἢ, qui secundas actionis partes vel secundum in agendo locum obtinct; (2) manuaris. Ex ἔργον.
 Δευτερόρχος, ὁ, qui secundas tenet. Ab ἔχω.
 Δευτερώω, ὦ, f. ὤσω, secundo facio; (2) itero, repeto. A δεῦτερος.
 Δευτέρωμα, ἄτος, τὸ, secundus actus, repetitio.
 Δευτέρως, *adv.* secundo. Ab eod.
 Δευτρώσις, εως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio, Eccles.
 Δευτρώτης, ἦ, ὁ, traditio doctor.
 Δευτρή, ἦρος, ὁ, instrumentum pistorum et coquorum. A
 ΔΕΥΡΟ, rigo, madefacio, imbuo; (3) fundere, profundere. (1) Ὅτε τε γλάρος ἄγγα δέω, Il. 2, 471. (2) ἔραμὸν αἰμ' ἔδευσα, effudi, Soph. Aj. 376.
 ΔΕΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.
 Δεχάμματος, α, ὁ ἢ, decem nodos seu vincula habens. Ex δεκα et ἄμμα.

ΔΗΜΟΣ, ἄ, ὁ, pinguedo, adeps.
 Δημόσια, adv. publice, in loco publico.
 Δημόσιος, ἡ, ὄν, publicus. A δημόσιος.
 Δημοσίευσις, εὖς, ἡ, promulgatio, divulgatio; (2) auctio.
 Δημοσίως, f. εὖσα, promulgo, divulgo, publico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A δημόσιος.
 Δημόσιον, ε, τὰ, ærarium publicum, fiscus; (2) carcer; (3) publice vendo, in primis ejus in carcere opera utitur civitas; (4) dicitur tamen de honestioribus hominibus qui operas suas civitati præstant, ut scriba.
 Δημόσιος, ἰα, ἰον, publicus, solennis; (2) subst. servus publicus. Hinc
 Δημοσίως, ᾧ, fut. ὄσω, publico; (2) divulgo.
 Δημοσίως, ε, ὁ, publicanus, publici redemptor, vilis, contemptus, Ern. Ex δημόσιος et ὠνόμαυ. Hinc
 Δημοσίωσιον, ε, τὸ, proventus publicus.
 Δημοσίως, adv. publice. A δημόσιος.
 Δημοστροφία, ᾧ, f. ἴσα, in populo versor. Ex δημός et τροφή, verbo, verso.
 Δημοστέλει, ᾧ, f. ἴσα, publicis expensis aut publico nomine facio. A
 Δημοστέλης, εὖς, ὁ, ἢ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex δημός et τέλειω.
 Δημοστέλης, adv. publicis impensis; (2) publice.
 Δημότερος, ὄν, popularis, civis. Δημότεροι ἐπεκλιόντο γυναικες, Apoll. Rhod. 1, 783. Ἄσχητα ἔργα πιφαιώκετο δημοτέροιαι, Apoll. Rhod. 3, 606.
 Δημοτροπή, εὖς, ἡ, ὁ, ἢ, populo jucundus.
 Δημοτεύομαι, f. εὖσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A
 Δημότις, ε, ὁ, homo plebeius; (2) popularis; item eidem δήμῳ adscriptus. A δήμος.
 Δημότιος, ἡ, ὄν, plebeius; (2) popularis status amans; (3) popularis, civilis, comis. Ab eod.
 Δημοτικῶς, adv. populariter, more popularium seu plebeiorum; (2) humaniter, comiter.
 Δημότις, ἡ, fem. a δημοτός, Theoc.
 Δημῶχος, ε, ὁ, ἢ, præsens, gubernator, rector populi. Ἐὐν ταῖσι ταῖς σεμναῖσι δημῶχος ἔραυ, Soph. Ed. Col. 458. Ex δήμος et ἔραυ.
 Δημωφῶγος, ε, ὁ, ἢ, plebivorus.
 Δημωφελής, idem quod δημωφελής, Diosc.
 Δημωφῆρος, populum corrupens. A φθίρω.
 Δημωφῆσις, ε, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis, gratiam populi captans, Eurip. Hec. 134. Ex φηρίζομαι.
 Δημόια, publico; usibus populi concedo, ap. Dion.
 Δημωδής, εὖς, ὁ, ἢ, plebeius, popularis; (2) publicus; (3) pervulgata, de muliere que usum sui præbet pro mercede. (3) ἤδη δὲ οὐκαι δημῶδεις γυναικες, Heliodor. 3. A δήμος.
 Δημωμάτα, τὰ, Dor. δαμώματα, vulgaria carmina qua publice canuntur. Ταῖδε χερῆ Χαοῖτων δαμώματα καλλιχῶμων τὸν σόφον ποιητὴν ἤμενιν, Aristoph. Pac. 798.
 Δημωφελίως, ᾧ, f. ἴσα, populo prosum.
 Δημωφελής, εὖς, ὁ, ἢ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελής, εὖς, publica utilitas.
 Δημωφελῶς, adv. populo utiliter; δημωφελήσασα, ad utilitatem populi aptissime.
 ΔΗΝ, adv. diu; (2) dudum, pridem.
 Δηναις, ἄ, ὄν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δῆν.
 Δηνάριον, ε, τὸ, denarius.
 Δήνοσ, ε, τὸ, consilium. A
 ΔΗΝΟΣ, εὖς, τὰ, consilium; (2) ars; (3) vafrities. (1) ἤπια δῆνεα οἶδε, Il. 4, 361.
 Δῆξ, δικός, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δῆκα, pro δάκνω, mordeo.
 Δῆξιθύμος, ε, ὁ, ἢ, animum mordens; (2) molestus. Ex δῆξ and θυμός.
 Δῆξις, εὖς, ἡ, morsus. A δῆκα, mordeo.
 Δῆξω, l. sing. f. l. ind. act. verbi δάκνω.
 Δῆνον, comburebant, 3. pl. imperf. ind. act. contr. et Ion. pro ἔδηνον. A

δηῶν, ᾧ, f. ὄσω, vasto, hostiliter populor.
 Δῆσασθαι τὴν νῆσον, Herodot. A δήσιος.
 Δῆστε, adv. saltem.
 Δῆσθεν, adv. undecunqne.
 Δῆσποτι, adv. aliquando, tandem, unquam.
 Δῆσπε, adv. utique, certe, profecto; (2) nimirum.
 Δῆσπέν, adv. videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.
 Δῆση, ης, ἡ, pugna, contentio. A δῆσις.
 Δῆσιᾶς, ᾧ, contendo, pugno. Ab eod.
 Δῆσιζω, idem.
 Δῆσινθῆναι, et Δῆσισθῆναι, ejusdem significationis. Ab inusitatibz δηρίων et δηρίζω.
 Δῆσινθῆτην, contendebant, 3. dual. a. l. ind. pass. Ion. pro ἔδησινθῆτην, a verbo δηρίων.
 ΔΗΡΙΞ, εὖς, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.
 Δῆσιάντων, certantibus, gen. vel dat. dual. a. l. part. act. verbi δηρίζω, certo.
 Δῆσιω, f. ἴσα, contendo, certo. A δῆσις.
 Δῆσιότις, ὄν, longævus, immortalis, Æsch.
 Δῆσιον, adv. diu, ad multum tempus. A
 Δῆσιος, ῥα, ῥόν, diuturnus, longævus. A δῆν.
 Δῆσιον, 3. pl. aor. l. Ion. pro ἔδησιον, a δῆν.
 Δῆσιόσκειτο, colligabat, 3. sing. imperf. ind. verbi Poet. δησιόσκωμαι, vel potius pro ἔδησιόσκειτο, 3. sing. aor. l. mcd. verbi δῆν.
 Δῆσισθε, colligate, 2. pl. a. l. imperat. act.
 Δῆσις, 3. sing. aor. l. Ion. pro ἔδησις, a δῆν.
 Δῆσιτα, adv. demum, certe, sane, igitur. A δῆ, sane.
 Δῆσῶ, invenio, vel potius in significatione futuri, inveniam.
 Δῆσῶς, contr. ἔς, ἡ, Ceres. A δῆ, pro γῆ.
 Δῆσῶσιν, f. l. inf. act. verbi δηρίων, pro δηρίων.
 Δῆ, pro δῆς. Vide δῆς.
 ΔΙ' Α', præpos. cum genitivo; per; (2) ex; (3) in; (4) post; (5) inter; (6) notat causam instrumentalem, et redditur Latine ablativo; (7) cum nominibus temporis redditur per quoque, vel quaque, v. gr. διὰ δέκα ἔτων, decimo quoque anno; (8) facit periphrasin adverbii, v. gr. διὰ τάχους, celeriter; διὰ βραχέως, breviter; (9) notat spatium vel intervallum, διὰ βίης, tota vita; δι' ἔτους, toto anno; (10) cum accusativo, per; (11) propter; in compositione notat (12) diversitatem, ut διασκεδάζω, dispergo; (13) medium, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per; (14) continuum, ut διαμῖνω, permaneo; (15) vehementiam aut excellentiam, διορῶ, perspicio; (16) rem fieri inter duos pluresve, ut διαγωνοθετέω; (17) redditurque adeo per di, vel dis, per, trans, de, circum, ex, post, ob, contra, et sub, cum, inter; (18) præter, ut διὰ σίχης ἀνδρῶν ἐρχέσθαι; (19) sapissime significationem simplicem non mutat. Διὰ τύχης ἴσται, in discrimine versari, Soph. Ed. Tyr. 773. Δι' ὀδύνης βραίνειν, in dolore esse, dolore affici. Διὰ φόνου χωρεῖν, necem intentare, dare. Διὰ πόθου, διὰ φόνου ἐλθεῖν, desiderare, formidare. Διὰ ἐκ, cum genitivo, per et extra. Ὅσοιο δι' ἐκ πρόθυρα, Il. 15, 124.
 Διαβᾶδίζω, f. ἴσα, pertranseo.
 Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons; (2) scallia qua in muros ascenditur. Ex βάθρα.
 Διαβάθρον, ε, τὸ, calceamentum quo lutum permeatur.
 Διαβαίνω, f. ἔσομαι, permeo, transeo, trajicio; (2) divarico. Εὐδὲν διαβάς, magno gradu, Hom. Διαβαίνειν τὸν ποταμὸν εἰς τόπον. Πίσει δῖεθσαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, Heb. 11, 29. Διαβάλλω, f. ἐβάλλω, p. ἐβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero, criminator; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui male audiunt, invisi sunt; (5) fallo, decipio. Οὐ γὰρ με εἰς τὸν διαβαλεῖ Κλέων, calumniabitur, Aristoph. Ach. 507. Μὴ με διαβᾶλλης στρατῶ, Soph. Phil. 583. Διέβαλλε μ' ὁ γράυς, Aristoph. Thesm. 1226. Διαβάλλεται ἄ ὁ Φείος, Id. Av. 1654. (1) πρὶν... φυγῆ πρὸς Ἄργους διαβαλὸν αὐτῆς, Eurip. Suppl. 930. Quandoque de maris transitu: Ἔσχε τὰς νῆας εἰς Καύκασον, ὡς ἐντεῖθεν βορρῆ ἀνέμω εἰς τὴν Νάξον διαβάλοι, Herodot. 5, 33.

Διαβάλλωμεν τὸ πῆλαγος εἰς Μεσσαπίες, Demetrius Comicus apud Athen. 3, 425.
 Διαβάς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.
 Διαβάσινζω, diligenter examino, exploro. Πειθοῖ πάση καὶ ἰκανῶν χρόνῳ διαβασάνσαντες, Plat. de Legib. 5.
 Διαβάσιω, transiturus sum, gestio transire.
 Διαβάσιζωμαι, f. ἴσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.
 Διαβάσις, εὖς, ἡ, transitus; (2) divaricatio crurum, gradus vastus et firmus. A διαβαίνω.
 Διαβάσσω, circummeo. Ὅσοπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, Aristoph. Av. 492.
 Διαβαστέλω, f. ὄσω, porto.
 Διαβαστέωμαι, portasse, a. l. inf. act.
 Διαβᾶσθημι, ὄν, τὰ, sacrificia pro transitu. A διαβαίνω.
 Διαβᾶσθημι, ε, ὁ, qui felicem transitum largitur, epith. Jovis. A διαβαίνω.
 Διαβᾶσθημι, ε, ὁ, trajector. Ab eod.
 Διαβᾶσθημι, ἡ, ὄν, qui trajici vel transiri potest.
 Διαβεβαίωμαι, ἔμαι, affirmo, assevero. Περὶ τῶτων βόλομαι σ διαβεβαίωσθαι, Tit. 3, 8.
 Διαβεβαίωσις, εὖς, ἡ, affirmatio.
 Διαβῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi διαβαίνω.
 Διαβῆμα, ἄτος, τὸ, transitus; (2) gressus.
 Διαβῆσιω, transire cupio, conor.
 Διαβῆσις, ε, ὁ, perpendiculum; item finiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimitur lineam rectam in ligno; (2) circinus, seu radius, quo describitur circulus; (3) ar. medicus, morbus, cum vitio renum omne serum in corpore prolicuit, et per urinam continuo et copiose effundunt, qu. transitus urinæ. Ab eod.
 Διαβῆσσωμαι, cogere conor, cogo, Eur.
 Διαβῆσσωμαι, f. ὄσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γαφύρας διεβῆσαι τὸν στρατὸν, Herod.
 Διαβῆσσωμαι, idem.
 Διαβῆσσωμαι, peredo, exedo, corrodo. Διαβῆσθη ἡ κινεῖς, Aret.
 Διαβῆσω, ᾧ, f. ὄσω, vitam transigo. Τῶν χαλεπῶν ἀπειρὸς διαβῆσθη, Xen. εὐτυχῆ βίον, Isoc. unde διαβῆσιω.
 Διαβῆσσωμαι, f. ἔσομαι, germino, pullulo. Hinc διαβῆσθησις, εὖς, ἡ, germinatio.
 Διαβῆσωμαι, f. ἴσα, perspicio, visum penetro; (2) despicio. Καὶ τότε διαβῆψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. Luc. 6, 42.
 Διαβῆσσωμαι, 2. sing. f. l. ind. act.
 Διαβῆσσωμαι, oros, ὁ, calumniator, vituperator, Man. A διαβάλλω.
 Διαβῆσωμαι, ᾧ, f. ἴσα, divulgo; (2) celebros. Διεβῆσθη πρὸς τὰς ἐκπὸς ἀνθρώπους, Plut.
 Διαβῆσθησις, ε, ὁ, ἢ, celebris, insignis; (2) famosus. A διαβῆσω.
 Διαβῆσθη, ἡς, ἡ, criminator, obrectatio. A διαβάλλω. Unde
 Διαβῆσθη, ας, ἡ, idem.
 Διαβῆσθη, dat. sing. Ion. pro διαβῆσθη.
 Διαβῆσθησις, ἡ, ὄν, criminatus.
 Διαβῆσθη, ε, ὁ, calumniator, criminator; (2) satan. Hinc
 Διαβῆσθη, adv. per calumniam, criminando.
 Διαβῆσθη, ᾧ, f. ἴσα, perstrepo.
 Διαβῆσθησσωμαι, et διαβῆσθησσωμαι, strepitum edo.
 Διαβῆσθησις, ὄν, adversus Boream porrectus in latitudinem.
 Διαβῆσθη, ε, ὁ, ἢ, adsumptus, exesus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ et βορᾶ.
 Διαβῆσθησσωμαι, cincinnis orno.
 Διαβῆσθησσωμαι, ᾧ, f. ἴσα, permulceo, delinno; (2) decipio. Διαβῆσθησσωμαι εἰς ἐπελπίσει, Luc.
 Διαβῆσθησσωμαι, f. εὖσομαι, delibero, decerno.
 Διαβῆσθησσωμαι, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex βεβλή.
 Διαβῆσθησσωμαι, ε, τὸ, idem et ex iisd.
 Διαβῆσθησσωμαι, ε, ὁ, ἢ, dubius, consilii dubii vel duplicis, Hes.
 Διαβῆσθησσωμαι, f. ἔσω, perfundo, adpergo, lumecto.
 Διαβῆσθησσωμαι, humefactus.
 Διαβῆσθησσωμαι, f. ἴσα, gravo.
 Διαβῆσθησσωμαι, ἡς, ἡ, perfusio, irrigatio, adpersio.

Διάσπορος, ε, δ ζ η, madidus, uvidus. A δια-
 σπείρω.
 Διάσπυρος, τος, τὸ, quod exesum est vetustate.
 Διάσπυρος, εως, η, consumptio. A
 διασπύρα, idem quod διασπύρα.
 Διασπυρτικός, η, ὄν, perendi vim habens.
 Διασπυρτικός, praes. inf. mcd. verbi
 διασπύραμαι. Verbum rarissimum. *Ap. Herod.*
 διασπύραται, trajiciunt, transigunt.
 Διασπύρα, infercio, iudo.
 Διασπύρα, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi διασπύραω.
 Διασπύρα, f. ἴσω, sereno, tranquillo.
 Διασπύρα, ὤ, f. ἴσω, aegre fero, indignor.
 Διασπύρα, exhilaro.
 Διάσπυρος, η, ος, splendidus, *Mani.*
 Διασπύρα, ας, η, praecipuum, jussum; (2) re-
 nunciatio, relatio, v. gr. quid legatione sua
 pergerit, *Ern.*
 Διασπύρα, f. ἴσω, annuncio, divulgo. Δι-
 ασπύρα, τὴν βλαδίαν τῶ Θεῷ, *Luc. 9, 60.*
 Hinc
 Διάσπυρα, ἄτος, τὸ, idem quod διασπύρα.
 Διάσπυρος, ε, ὄ, internuncius.
 Διάσπυρος, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διήγει,
 a διάγει.
 Διασπύρα, f. ἴσω, congreco, colligo.
 Διασπύρα, ὤ, f. ἴσω, derideo; (2) de sereni-
 tate et tranquillitate.
 Διασπύρα, a. 2. part. med. verbi διασπύραμαι.
 Διασπύρα, idem quod διασπύρα.
 Διασπύρα, idem quod διασπύρα.
 Διασπύρα, f. γένισσμαι, intersum; (2) inter-
 cedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam to-
 lero; (5) evado. 'Ἡμερῶν δὲ διασπύραμενων
 τινῶν, *Act. 25, 13.*
 Διασπύρα, f. γένισσμαι, pernosco, plane co-
 gnosco; (2) statuo; (3) delibero; (4) dis-
 cerno visu. *Εἰ γὰρ κατὰ μὲ διασπύραται, Luc.*
 Διασπύραται τὰ καθ' ἑμᾶς, *Act. 24, 22.*
 Διασπύρα, ὤ, f. ἴσω, digitos amento jaculi in-
 sero. [Nassiva excupium reperire potui,
 nisi in passiva voce.] *Ex ἀγκυλῆα.*
 Διασπύρα, f. ἴσω, idem. Διασπύραται τὴν
 ἀποστῆς, *Xenoph. 4, 209.* 'Ὁ δὲ τοῖς πελ-
 ταταῖς πᾶσι παρήγγελλε διασπύραμενους
 ὡς ὅπουταν σημήνη, ἀκοντιζέειν δεῖσθον, *Id. 5, 262.*
Ex ἀγκυλῆα.
 Διασπύρα, ὤ, f. ἴσω, idem et ex iisd.
 Διασπύρα, f. ἴσω, cubito innitor, in
 cubitum reclinatus sedeo; (2) cubito im-
 pacto vel adacto obstantia propello. Hinc
 Διασπύρα, ὤ, ὄ, nixus in cubitum.
 Διασπύρα, τὸ, collarium, *Gorr.*
 Διασπύρα, illumino; (2) dispicio.
 Διασπύρα, idem quod διασπύρα, *E. M.*
 Διασπύρα, *Hom.* quasi a διασπύρα, aut
 διασπύρα, ius. excavans.
 Διασπύρα, ἄτος, τὸ, opus caelatum. A
 διασπύρα, f. ψω, scalpo, caelo.
 Διασπύρα, ας, η, deliberatio, decretum.
 Διασπύρα, ης, η, statutum, decretum, plebi-
 scitum; (2) consilium; (3) deliberatio, con-
 sultatio. A διασπύρα.
 Διασπύρα, determino, *Aesch.*
 Διασπύρα, ονος, ὄ ζ η, qui dījudicat, arbiter.
 Ab eod.
 Διασπύρα, f. ἴσω, notifico, divulgo. Διασπύρα
 ἴσαν περὶ τῶ βήματος τῶ λαληθέντος αυτοῖς,
Luc. 2, 17.
 Διάσπυρος, εως, η, discretio; (2) judicium causae,
 cognitio; (3) judicium. (3) τὸ γὰρ δάκνον σε
 τὴν διάσπυρον κρατῆ, *Eurip. Hipp. 696.* A
 διασπύρα.
 Διασπύρα, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi
 διασπύραω.
 Διασπύρα, ε, ὄ, idem quod διασπύρα.
 Διασπύρα, ὤ, ὄ, dījudicandi et dignoscendi
 peritus. Ab eod.
 Διασπύρα, f. ἴσω, obmurmuro. Διασπύρα
 οἱ βασιταῖς οἱ γραμματεῖς, *Luc. 15, 2.*
 Διασπύρα, f. ἴσω, explicate dico, scribo, e-
 disseo; (2) jubeo, edico. Διασπύρα κακῶς
 Πλάτωνα, traducit, *Luc.*
 Διάσπυρα, ἄτος, τὸ, titulus; (2) breviam-
 rium; (3) decretum, edictum; (4) descripta
 tabella, (vid. *Ern.*) (5) diagramma, figura

geometrica, item musicorum tabula musi-
 cis notis conscripta. A διασπύρα.
 Διασπύρα, ε, ὄ, tesserarum ludi species. A
 διασπύρα, verbo in ea re usitato, *h. e.*
 lineis descripto, in areola divido.
 Διασπύρα, ε, ὄ ζ η, (δικη,) deleta lis.
 Διασπύρα, εως, ὄ, qui publico scribendi mu-
 nere fungitur.
 Διασπύρα, ης, η, edictum; (2) descriptio et de-
 lineatio; v. gr. aedificii; (3) tabulae ratio-
 num; (4) antiquatio caepae controversiae
 et sublatio ex actis publicis. A
 Διασπύρα, f. ψω, descripto; (2) conscribo, de-
 ligo; (3) deleo, abrogo; (4) praescribo.
 Διασπύρα ὄν ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τετῶ
 ἀμφοσθήσθον, *Dem.*
 Διασπύρα, describimus, 1. pl. f. 1. ind. act.
Dor. pro διασπύραω, a verbo διασπύραω.
 Διασπύρα, ὤ, f. ἴσω, evigilo. Διασπύρα
 σαυτες δε εἶδον τὴν δόξαν αὐτῶ, *Luc. 9, 32.*
 Διασπύρα, f. αὐθ, exacerbo, effero.
 Διασπύρα, ὤ, fut. ἴσω, insomnem noctem
 transigo. 'Ἦδη πὸς ἐν μακρῶ χρόνῳ νυκτὸς διη-
 γρήσθησθα, *Aristoph. Ran. 962.*
 Διασπύρα, ὄ, ὄ, qui noctem vigilando con-
 sumit, vel in custodiis, vel in conviviis,
 &c.
 Διασπύρα, f. ἴσω, exerceo me.
 Διασπύρα, f. ζω, suffoco, strangulo.
 Διασπύρα, f. ζω, traduco, trajicio, transmitto; (2)
 vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco;
 (5) diduco, divarico; (6) procrastino, in
 longum traho vel duco, διάσπυρον τὸν βίον μετὰ
 φρονήσως, in studio; ἐν ἰσοχίρῳ, ἠδῆσως τὴν
 στρατῆα, trajicere; ἀπὸ τῶ λόγου, abducere.
 Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμῶ, ζηλωτότατον βίον
 ἀνθρώπων διάσπυρος, *Aristoph. Nub. 462.* Ταῦτα
 κῆν πείθου μοι, εὐδαιμονήσθον τὸν βίον διάσπυρος,
Id. Conc. 240. Διάσπυρος τὰ σκέλη, *Erech.*
 16, 25.
 Διασπύρα, ης, η, tractatio; (2) productio; (3)
 vita, vitā institutum; (4) conversatio; (5)
 oblectamentum; (6) statio. A διάσπυρος.
 Διασπύρα, ε, ὄ, transvectionis merces, aut
 portorium.
 Διασπύρα, ὤ, f. ἴσω, valde anxius sum, tre-
 pido; (2) vereor, timeo.
 Διασπύρα, fut. ἴσω, certo, dimico, prae-
 lior; (2) certo ad finem sive extremam di-
 micationem; (3) conor. Διασπύρα εἶσθαι τινι,
 πρὸς τινά. Διασπύρα πρὸς τὴν πολέμῆα,
Xen.
 Διασπύρα, ε, ὄ ζ η, ab angulo ad angulum
 perductus, diagonalis. *Ex γωνία.*
 Διασπύρα, certamen committo inter, &c.
 Διασπύρα, f. ἴσω, divido, distribuo, unde
 διδάσπαντα.
 Διασπύρα, mordendo lacero.
 Διασπύρα, lacrymor.
 Διασπύρα, f. ψω, dilacero; (2) percussio, vul-
 nero. Διάσπυρος καλὸν ἑδῶφεν, *Il. 5, 858.*
 Διασπύρα, a. 1. inf. med. v. διδάσπυρα.
 Διασπύρα, ὤ, f. ἴσω, dispertior. Χη-
 ροσαὶ δὲ διὰ κτήσιν δατέοντα, *Il. 5, 158.*
 Διασπύρα, f. ἴσω, ostendo, do documentum
 et specimen.
 Διασπύρα, hereditas acceptus.
 Διασπύρα, a. 1. part. med. v. διδάσπυρα.
 Διασπύρα, ε, ὄ ζ η, faustus, laetus, prosper.
 Διασπύρα, εως, η, successio, propagatio ab alio
 ad alium, ut humorum ex parte in aliam,
Hippocrat. A διδάσπυρα.
 Διασπύρα, fut. ζω, et διδάσπυρα, perspicio,
 perspicio.
 ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ἄτος, τὸ, malva hortensis.
 Διαδῆσμος, ἴσω, ὄ, fascia, ligamentum.
 Διαδῆσμος, ὤ, f. ἴσω, vincio, ligo.
 Διαδῆσμος, vincetus.
 Διαδῆσμος, f. ζω, excipio, accipio; (2)
 succedo. Διαδῆσμος ἀρχὴν ἐκ ἀδοξου,
Plut.
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, cingo, redimio; (2) connecto;
 (3) intertexo. Διὸτι διαδῆσματος τὴν κεφαλὴν
 διεδῆστος, *Luc.*
 Διαδῆσμος, ὤ, f. ἴσω, valde laedo; (2) premo.
 'Ἡ δλίγη, σε κύνης διεδῆσσαντο, *Odyss. 14, 37.*

Διάδῆσμος, ε, ὄ ζ η, manifestus, perspicuus; (2)
 valde manifestus, *Arel.*
 Διαδῆσμος, manifesto, declaro.
 Διαδῆσμος, ἄτος, τὸ, diadema, fascia candida
 qua redimitur caput regum. A διαδῆσμος.
 Διαδῆσμος, ὄ ζ η, diadema gestans.
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, aufugio, effugio. Διαδῆ-
 σμος ἐλευθρον, *Arct.* *Ex διδῆσμος.*
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, trado per manus, et hinc
 doceo; (2) distribuo; (3) dissemino, spargo,
 divulgo sermonibus. Τὴν ἔξωσθον ἑαυτῶν τῶ
 Φηρῶν διαδῆσθον, *Arct. 17, 13.* Κῆρας διά-
 δοτε βοσφύρασαν πάντην διά, mitte pupillas un-
 deque per capillos, *Eurip. Or. 1267.*
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, dijudico, judicium fero; et
 quidem interduo definitivum; et in medio,
 judicio contendo, ut actor.
 Διαδῆσμος, ὤ, f. ἴσω, justum censeo.
 Διαδῆσμος, ας, η, disceptatio, altercatio; (2)
 contentio inter duos, uter dignior honore
 aut munere, ut diviniatio, *Lat.* (3) contro-
 versia de pecuniis publicatis aut publican-
 dis, *ap. Lys.* (4) judicium definitivum, ut
 vocant. A διαδῆσμος. Unde
 Διαδῆσμος, ἄτος, τὸ, actio, petitio, in jure.
 Διαδῆσμος, ὄ, ὄ, lis, disceptatio.
 Διαδῆσμος, ὤ, f. ἴσω, judicio contendo seu dis-
 cepto; (2) injuria adificio. A
 Διαδῆσμος, ε, ὄ, litigator. *Ex δικη, lis.*
 Διαδῆσμος, ε, ὄ ζ η, duplex.
 Διαδῆσμος, curru conficio. Πέλοψ ὅτε πελά-
 γισσι διδῆσθον Μυρτίκα φόνον, *Eur. Or. 991.*
 Διαδῆσμος, indecenter salto. *Ex διδῆσμος.*
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, internosco, dijudico.
 Hinc
 Διαδῆσμος, ἄτος, ὄ, cui internoscendi et di-
 judicandi vis inest; (2) probandi vi prae-
 ditus.
 Διαδῆσμος, ἴδος, η, lignum transversarium, quod
 caeteras trabes sustinet. *Ex δοκίς.*
 Διαδῆσμος, ὤ, f. ἴσω, agitando discuto, disturbo.
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, hasta dimico vel
 pugno, jaculor. *Ex δόρυ.*
 Διαδῆσμος, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. διαδῆσμος.
 Διαδῆσμος, ε, ὄ ζ η, qui per manus traditur,
 qui propagatur. A διαδῆσμος.
 Διαδῆσμος, εως, η, traditio; (2) divisio, distri-
 butio. Ab eod.
 Διαδῆσμος, ης, η, successio, et quicquid fit per
 vices; (2) liberi, proles. A διαδῆσμος.
 Διαδῆσμος, ε, ὄ ζ η, successor, succedens; (2)
 vicarius; (3) διάδοχος, quae per vices fiunt.
 (3) ἔργουσι ὄ ἔργα διάδοχος ἀντιλήψεται, factis-
 que facta respondentia vicissim accipiet,
Eurip. Andr. 744. Διαδῆσμος δακρύου (διάδοχος
 adverbialiter sumtum) lacrimae respondent
 lacrimis, id est, indesinenter lacrimor, *Id.*
Ibid. 1202.
 Διαδῆσμος, 3. sing. a. 2. opt. act. v. διαδῆσμος.
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, fabulam vel aliquod
 poema ago; (2) comediae, tragediae, vel
 alterius poematis dramatici auctor sum.
Ex δόρυ, fabula.
 Διαδῆσμος, nom. sing. a. 2. part. act. f. g.
Dor. pro διαδῆσμος, a διαδῆσμος.
 Διαδῆσμος, aufugisse, a. 2. inf. verbi inus. δια-
 δῆσμος, pro διαδῆσμος, aufugio.
 Διαδῆσμος, nom. sing. f. g. a. 2. part. act.
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, et inus. διαδῆσμος, aufugio.
 Διαδῆσμος, qui reip. munia subterfugi-
 unt; vox *Aristophanica.*
 Διαδῆσμος, diffugiatur, 3. sing. a. 1. conjunct.
 med. *Ion.* pro διαδῆσμος.
 Διαδῆσμος, εως, η, cffugium, fuga.
 Διαδῆσμος, ὤ, discuro. A διαδῆσμος, ὄ.
 Διαδῆσμος, ης, η, discursus, discursio; (2) ex-
 cursio ad lacessendam pugnam. *Ex iisd.*
 Διαδῆσμος, ε, ὄ, idem et ex iisd.
 Διαδῆσμος, ἴς, attenuatus, *Nic.*
 Διαδῆσμος, f. ἴσω, subeo per medium, perneo,
 perlabor; (2) effugio, elabor, vito.
 Διαδῆσμος, idem. Ἀπορῶν, ὅτι ποτὲ διαδῆσεται,
Plat. Δικὴν δῆσαι διαδῆστος, *Dem.*
 Διαδῆσμος, subiens, aor. 2. part. act. verbi δια-
 δῆστος.
 Διαδῆσμος, εως, η, transitus; (2) detrectatio,
 tergi-

tergiversatio, latitatio, elusio. Διαδύσως ἄκ ἄσως, καλῶς ἄν δάκρυσι τὸν θεόν, Liban. in Julian. apud Fabric. Biblioth. Græc. 7, 240.

Διαδύω, f. ἴσω, idem quod διαδύω.
 Διαδύω, f. δίσω, dissono. Ex διὰ ἐξ ἄδω.
 Διαδωρόμαι, donando distribuo.
 Διαίδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαίδεται, et in fut. διαίσειται.
 Διαίμενος, trajectus, perf. part. pass. Ion. pro διείμενος, a verbo διήμι, trajicio.
 Διαίσιω, idem quod διαίσω, Hom.
 Διαίσιομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διαίσιω.
 Διαίσιος, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, aerius. Ex αἰσιος.
 Διαίσιω, ἄ, f. ἴσω, vivo, vitam ago, vitam tolo.
 "Ὁς με καὶ μάθη, ἄφ' ὧν διέζων, Soph. Phil. 534. "Ἄλλ' ἔπειν ἔτερα, νῆ Δι', ἔργα σώφρονα, ἄφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χαρῆν ποσειτονί, victum sibi parare, Aristoph. Av. 1433.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ, disjunctio.
 Διαίσεινός, f. εἴσω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc
 Διαίσεινός, idem et ex iisd.
 Διαίσεινός, ἡ, ὄν, disjunctivus.
 Διαίσεινός, εὐς, ἡ, separatio, disjunctio.
 Διαίσεινός, ἄμωλομαι, æmulor, affecto, studiose facio.
 Διαίσεινός, ἄμωλομαι, ἔμαι, æmulor, invideo.
 Διαίσεινός, exquiror, excoquo. Ποικίλος λόγος ἀνευρίν εὐ διεζητημένους, Aristoph. Thesm. 446.
 Διαίσεινός, stamen tela devincio, initium texendi facio; (2) plecto, nodo capillo, LXX.
 Διαίσεινός, ἄς, ἡ, separatio.
 Διαίσεινός, ἄ, τὸ, divortium. A ζυγός.
 Διαίσεινός, ἄ, f. ἴσω, depingo.
 Διαίσεινός, ἄτος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.
 Διαίσεινός, bene decoquo.
 Διαίσεινός, f. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτὸν, Joas. 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, eleganter instructus, adjutus; ut Lat. succinctus.
 Διαίσεινός, idem et ex iisd.
 Διαίσεινός, ἡρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, idem quod διαίσεινός.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, perflo.
 Διαίσεινός, transmittit, 3. sing. f. 1. ind. act. Poet. pro διήσει, a διαίσεινός, pro διήσει.
 Διαίσεινός, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro διήσει.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, mari disjungo.
 Διαίσεινός, f. ψω, foveo, ca'efacio; (2) expansis alis apricor.
 Διαίσεινός, ὄν, admirandus.
 Διαίσεινός, ὄμαι, f. ἴσομαι, dispicio, considero.
 Διαίσεινός, f. ὄσω, sulphure perfumo et expio. Ex θείω, sulphur.
 Διαίσεινός, f. ἄνω, calefacio; (2) incalesco.
 Διαίσεινός, ἄς, ἡ, calor; (2) calor diffusus.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, fervidus, præcalidus.
 Διαίσεινός, penitus calefacio, item calefacio.
 Διαίσεινός, εὐς, ἡ, dispositio; (2) testamentum; (3) affectio, affectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) constitutio; (7) voluntas, animus erga aliquem; (8) accurator descriptio; (9) species, habitus externus rei, ut διὰθεσις οἰκεία, species domus, &c. (10) dispensatio. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, ὄν, instituo; (2) designo.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ, interstitium, intervallum, ap. Hipp.
 Διαίσεινός, ἡρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ, dispensator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.
 Διαίσεινός, ἡ, ὄν, adficiendi vim habens; (2) affectum denotans. Ab eod.
 Διαίσεινός, f. εἴσομαι, discuro, percurro, pervagor. Διαίσεινός ἄνθρωπος, Xen.
 Διαίσεινός, ἡ, ἡ, testamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Veteris et Novi Testamenti. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, effemino; (2) prorsus effemino.
 Διαίσεινός, ὄν, venor, venando indago.

Διαίσεινός, ὄν, f. ὄσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbato.
 Διαίσεινός, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διαίσεινός.
 Διαίσεινός, perfringo, contundo, collido.
 Διαίσεινός, ὄν, f. ἴσω, decerto, laboro.
 Διαίσεινός, fut. ψω, premo.
 Διαίσεινός, ὄν, f. ὄσω, turbo, v. gr. aquam; (2) infusco, obscuro.
 Διαίσεινός, ὄν, f. ἴσω, valde tumultuo; (2) tumultuari facio, in turbas conjicio.
 Διαίσεινός, f. αἴσω, confringo, laceror.
 Διαίσεινός, a. 1. inf. act. verbi διαίσεινός.
 Διαίσεινός, perspicio, Ar.
 Διαίσεινός, ὄν, f. ἴσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo; (3) celebros; (3) διεθρόσην ἐς ἀπαντας τὴν ἑμπειρίαν καὶ ἐπίτευξιν τῆ Σικισίαν, Appian. Pun. 105.
 Διαίσεινός, ὄν, fut. ἴσω, susurro; (2) rurem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.
 Διαίσεινός, ἴδος, genus placentæ: idem quod θρυμματίς, Antiphanes comicus apud Athenæum, 661.
 Διαίσεινός, ὄν, tener, delicatus, Nic.
 Διαίσεινός, f. ψω, diffingo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαίσεινός, delicio, deliciis facio; (3) de cantatuor, præludis mollibus, præludente, v. Ern. Διέτρυφον, aor. 2. pass. diffractus sum, Pl. 3, 363. Διαίσεινός ἀντὰ κλάσματα, Luc.
 Διαίσεινός, εὐς, ἡ, enervatio, effematio; (2) delicia. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, ἄ, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex θύρα.
 Διαίσεινός, adv. cum impetu transeundo. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, fut. ὄσω, dissereno; (2) sub dio ago. A
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, purus, serenus, perspicuus. Ex αἴθρα.
 Διαίσεινός, ruo, irruo.
 Διαίσεινός, uro, succendo. Διαίσεινός πλούμων, Arcl.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, sanguinolentus. Διαίσεινός φλέγμα, Arcl. Διαίσεινός ὄνυχια τιθέμενα σπαραγμαίς, cruentum reddens unguem lacrationibus, Eurip. Hec. 656. Ex αἴμα.
 Διαίσεινός, f. ἄνω, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὄπνερεθε διαίσεινός χάλκεος ἄξων, Pl. 13, 30.
 Διαίσεινός, fraudo. Ab αἴσλος.
 Διαίσεινός, εὐς, ἡ, divisio, distributio; (2) discriminatio et differentiarum constitutio; (3) destructio, dissolutio.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ, divisor, distributor.
 Διαίσεινός, ἡ, ὄν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.
 Διαίσεινός, adv. cum facultate dividendi; (2) separatim.
 Διαίσεινός, ἡ, ὄν, qui dividi potest; (2) separabilis; (3) divisus; (4) fissilis; (5) explicabilis. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, adv. divisim, separatim.
 Διαίσεινός, ὄν, fut. ἴσω, divido, distribuo; (2) distinguo; (3) findo, seco; (4) explano, expligo; (5) respondeo, v. gr. de jure, cum accusatore; (6) in med. differo, interpreter, disputo; (7) pass. deligor. Διαίσεινός τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς τοσούτων θεῶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διέλεν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. (3) κατὰ μέλη διελεῖν, membratim concidens, Herodot. 1, 119. Ex διὰ ἐξ αἴρω, capio.
 Διαίσεινός, f. ἀνώ, tollo, attollo, erigo; (2) apertio sc. os; (3) trajicio; transfreto. Οὐδὲ διήρε τὸ σῶμα, Dem. Ex αἴρω.
 Διαίσεινός, fut. σθῆσομαι, persentisco, perspicuo percipio, plane sensu percipio. Τὰ τε ἀδύνατα ἐπὶ τὰ δύνατα διαίσθάνεται, Plat.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, cum impetu transeo; (2) emico. Διαίσεινός ὄντως, Hippocr.
 Διαίσεινός, ὄν, f. ὄσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Αὐτὴν διήτρωσε, Soph. Trach. 881. Ex αἴστω.
 Διαίσεινός, fut. ἔμαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΙΤΑ, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) disciplina; (4) victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.
 Διαίσεινός, peresit, 3. sing. a. 1. act. Poet. et Dor. pro διήσεινός, a
 Διαίσεινός, ὄν, f. ἴσω, sum arber, judico, discepto, disputo; (2) diata præscripta alo.
 Διαίσεινός τὸς νοσούντας ἄνθρωποι, Plut.
 Διαίσεινός, victio, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certator. "Ἐπὶ διαστοχῆ διαίσεινός μένει, Xep.
 Διαίσεινός, vitam degens, præ. part. med. f. g. contr. pro διαίσεινός, a διαίσεινός.
 Διαίσεινός, ἄτος, τὸ, vitæ institutio et disciplina, vitæ genus quod quisque sequitur; (2) victus ratio. A διαίσεινός. Unde Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, ad arbitrium pertinens.
 Διαίσεινός, ἄ, τὸ, locus in quo judicant arbitri.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ, arber; (2) procurator ærarii.
 Διαίσεινός, scil. τέχνη, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.
 Διαίσεινός, ἄ, λόγος, judicium, arbitrium.
 Διαίσεινός, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. pro διαίσεινός.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, perenno, perpetuo duro. A Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, sempiternus.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, perustus, ardens. Ex διὰ ἐξ καίω, uro.
 Διαίσεινός, f. ἀνώ, purgo, perpurgo; (2) interperuto et interlucor, sc. arbore.
 Διαίσεινός, περιγυγίς, 2. sing. f. 1. ind. act. Att. pro διακαθαρίσεινός. A
 Διαίσεινός, fut. ἴσω, perpurgo, purifico, mundo. Διαίσεινός τὴν ἄλωνα αὐτῆ, Matt. 3, 12.
 Διαίσεινός, εὐς, ἡ, perpurgatio; (2) interlucatio. A διακαθαίρω.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, consessum instituo ad delibendum.
 Διαίσεινός, f. καίω, peruro, urendo penetror; (2) accendo; (3) stipulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα δίκαιος ἐξ παροῦσεν τὸν Κρέσσον, Plut.
 Διαίσεινός, orno exquisitius.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, detego; (2) patefacio.
 Διαίσεινός, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc Διαίσεινός, εὐς, ἡ, inflexio, incurvatio.
 Διαίσεινός, dictum de liquore cum murmure canale permeante. Μῶν τὴν λάρυγγα διεκάναις σε καλῶς; Eur. Cycl. 157.
 Διαίσεινός, expecto. Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαράδοκῆσομαι, Diphilus apud Suid.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, cor transiens.
 Διαίσεινός, ἔμαι, fructus decerpo.
 Διαίσεινός, ὄν, f. ἴσω, ad extremum usque perduro, tolero, perfero.
 Διαίσεινός, infamo, invisum reddo.
 Διαίσεινός, obdormisco, dormio.
 Διαίσεινός, conservatio, v. gr. bonorum.
 Διαίσεινός, interficio.
 Διαίσεινός, magis ac magis redarguo. Εὐτόνος γὰρ τοῖς Ἰεδαίοις διακατηλέγχετο ὁπιστά, Act. 18, 28. A κατελέγω.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, moror; (2) obtineo, possideo.
 Διαίσεινός, ἡ, ὄν, possessio, detentio. A præc.
 Διαίσεινός, ἄ, ὁ ἐξ ἡ, possessor, detentor.
 Διαίσεινός, f. ἴσω, caulem amitto. A καυλός.
 Διαίσεινός, ἄτος, τὸ, æstus et ardor perurans.
 Διαίσεινός, sorte divido, Ar.
 Διαίσεινός, εὐς, ἡ, perustio, ustio penetrans seu pertransiens. A διαίσεινός.
 Διαίσεινός, adv. ardentem, v. gr. amarum.
 Διαίσεινός, diffindo, discindo, Hom.
 Διαίσεινός, f. ἴσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo et in aliquem.
 Διαίσεινός, f. ἐρώ, p. αρμα, toudeo, detondeo; (2) interseco.
 Διαίσεινός, 2. sing. pr. imperat. v. διαίσεινός.
 Διαίσεινός, adv. discretè, distinctè. A διαίσεινός, quod est a διαίσεινός.
 Διαίσεινός, f. εἴσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo.

jubeo. Τοσῶτον ὑμῖν διακλείουμαι, μνημονεύειν, *Isoc.* Hinc
 Διακλείουμος, ὅ, ἰ, et διακλείουμα, τὸ, adhortatio, jussus.
 Διακινῆς, *adv.* inaniter, frustra, nequicquam.
 Διακίνος, ὁ, ὄ, ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Hinc
 Διακινέω, ὦ, f. ὥσω, evacuo.
 Διακινέω, ὦ, f. ὥσω, pungo; (2) adfigo; (3) configo, confodio.
 Διακινέω, *adv.* vane, inaniter. A διάκινος.
 Διακινώσις, *ews, ἡ*, evacuatio; (2) inanitas.
 Διακιστρένωμι, f. ῥάσω, misceo, permisceo, diluo.
 Διακιστρένωμι, *in* minutas partes seco.
 Διακίσειαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακίσειαι.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, conciviscit proscindo.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, effuse, sine modo. A διακίσις.
 Διακιστρομέω, *adv.* discrete, separate.
 Διακιστρομέω, f. ἴσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de inuendo federe.
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, imitor κίγκλον sive moticillam, movcor sine agitor more κίγκλον (2) concutio, moveo, motio; (3) dissepio.
 Διακιστρομέω, periculum adeo, et *in pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.
 Διακινέω, ὦ, f. ὥσω, permovéo, incito, concutio. Διακινέω τὸν νῦν αὐτῆ, *Aristoph.* *Nub.* 475. Χουσεράλιον πάταγον ψαλιῶν διακινήσας Φαιδῶσι ὥσιν, *Id. Pace.* 156.
 Διακιστρομέω, commisceo, *Ern.*
 Διακιστρομέω, ὦμαι, corpus molliter moveo, artubus frangor, salto. *Διακιστρομέω Ἰωνικός, Aristoph.* *Theophr.* 163. Ἰωνικός καὶ διακιστρομέω, *Dionys.* *Halicarn.* 2, 310, 18.
 Διακιστρομέω, a. 1. part. act. *Poet.* pro διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, frango, comminuo, findo.
 Διακιστρομέω, ἡ, interclusio, prohibitio. A διακιστρομέω, f. ἴσω, discludo, intercludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.
 Διακιστρομέω, f. ψω, furto diripio et distraho, subduco, supprimo.
 Διακιστρομέω, f. ἴσομαι, ominor, vaticinor.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, sorte distribuo seu divido; (2) *in med.* sortior. Hinc
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, distributio quæ fit sorte; (2) ipsa actio legendi sorte.
 Διακιστρομέω, declino, vito.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, valde percutio; (2) perturbo.
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, perluo, colluo. Hinc
 Διακιστρομέω, ἄτος, τὸ, id quod colluimus, seu quo utimur ad colluendum.
 Διακιστρομέω, ὄ, ἰ, collutio. Ab eod.
 Διακιστρομέω, f. αἴσω, corrumpro, vito, fudo; (2) molestia adificio, obtundo, eneco; (3) tabefacio; (4) macero; (5) vellico; (6) discerpo. Ἴνα μὴ διακιστρομέω τὸς προσλόγους ἡμῶν, *Aristoph.* *Ran.* 1345. (2) τῶν ἀγέλων διακιστρομέω, quando boni tristantur, *Eurip.* *Alc.* 108. Ἀνθρώπων γνῶμαι πολλὰ καὶ δυσάρεστοι εἰκασσαν, *Id. Iphig.* *in Aul.* 27. (5) πτόθος, ὅτι με διακιστρομέω ἔχει, *Aristoph.* *Concion.* 956. (6) ὄν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσιδομι αὐτοῖς μελάθροις διακιστρομέω, *Eurip.* *Med.* 163.
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.
 Διακιστρομέω, ὁ, ὄ, ἡ, cavus.
 Διακιστρομέω, commune pluribus facio.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, regis more oheo et administro. *Πολίτας διακιστρομέω, Il.* 4, 230.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, conglutino, coagmento.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄν, ad conglutinationem vel ferruminationem pertinens, vel faciens. A præc.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, transnato.
 Διακιστρομέω, gen. pl. pres. part. act.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄ, transportatio, transductio, transjectio, quæ portando vehendoque fit. A διακιστρομέω, f. ἴσω, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabularius, vel bajulus. Hinc

Διακιστρομέω, ὄ, ἰ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabularius, qui literas perfert.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, glorior, jacto me.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, exacuio.
 Διακιστρομέω, ὁ, τὸ, diaconem, locus ubi diaconi congregantur, vel convenire solent:
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro; dicitur de legatis, *in pr.* eleganter; (2) cadere, interficere. Ὡς βλακικῶς διακιστρομέω, *Aristoph.* *Av.* 1328. Διακιστρομέω αὐτῶ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, *Luc.* 8, 3. A διάκονος.
 Διακιστρομέω, *femina cui alii inserviunt*, a. 1. part. pass. f. g. verbi διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, ἄτος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad suppellectilem pertinens. A διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, ὄ, ἰ, idem quod διάκονος.
 Διακιστρομέω, *as, ἡ*, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad suppellectilem pertinens. A διάκονος.
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, idem quod διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακιστρομέω, sacrarium.
 Διακιστρομέω, *adv.* more eorum qui ministrant, sedulo, expedito.
 Διακιστρομέω, ὁ, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (3) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.
 Διακιστρομέω, ἴδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.
 Διακιστρομέω, *ns, ἡ*, diaconissa. Ab eod.
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; et (3) διακιστρομέω, lorico me pulvere more athleteæ, in palastra ad certamen me paro.
 Διακιστρομέω, ὁ, ὄ, ἡ, proprie, minister, famulus; (2) legatus; (3) in ecclesia qui elemosynas distribuebat pauperibus, qui panem et calicem ministrabat in eucharistia; *in comitat.* (4) διακιστρομέω, expeditior et celerior in ministrando. (2) τὰ τῶν διακιστρομέω idem quod οἱ διάκονοι: legati, ii quibus mandavi, *Soph.* *Phil.* 497. Ex διὰ et κοῖα.
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, jaculor.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄ, intercisio, præcisio, separatio.
 Διακιστρομέω, f. ψω, discindo, disseco; (2) dirimo, separo; (3) interrompo, interpello, impedio; (4) perumpo. Διακιστρομέω, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, devirginatio, stuprum: Διακιστρομέω, ὄ, corruptor virginis. A διακιστρομέω, f. εἴσω, devirgino, stupro, vito. Ὅσπερ με διεκιστρομέωσαν ἐσπέντι, *Aristoph.* *Thest.* 487.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, idem. A κέρη.
 Διακιστρομέω, ἴος, ὄ, ἡ, satir, satiatius, expletus. Ἴγι κινῆς ἢ προσφάτης ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, ἢ διακιστρομέω, ὄ, ἐστῆλεις ταῖς ἀναιδῶν κοινωνίαις, *Plut.* *in Lycurg.* 15. A κέρη.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, devirginatio. A διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. A κέρη.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, strepitum edere cogo. Ex κορορονη, strepitus.
 Διακιστρομέω, ὁ, ὄ, ἡ, idem quod διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, *adv.* abunde, adfatim.
 Διακιστρομέω, *iai, ia*, ducenti; (2) ducenti. Ex διὰ et εκατόν, centum. Hinc Διακιστρομέω, *ns, ns*, ducentiplex.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄν, ducentesimus.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, ordino, distribuo, digero; (2) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαρρηθῆς ἢ ἐπιχρῆστος ὄπλοις διακιστρομέω, *Philol.* A διάκιστρομέω.
 Διακιστρομέω, distributio simus, 1. plur. a. 1. opt. pass. per *Syncope*, pro διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, ὁ, ἰ, ordo et rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens.

Διακιστρομέω, f. ἴσομαι, *Etymolog.* intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex κέρη seu κέρη.
 Διακιστρομέω, audio ut discipulus præceptorem; (2) audio. (1) Ἀριστοτέλης τῶν λόγων διακιστρομέω, *Aristotelis discipulum, Arr. Hist. Alex.* 4, 10. Διήκουσεν Ἀντίοχος τῷ ῥήτορος, *Plut.* Διακιστρομέω, *Act.* 23, 35.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, intercisio, dissectio. A διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, f. ἀνώ, quasso, concutio.
 Διακιστρομέω, f. ζω, clamo. Οἷα πιστίζωσι ἢ τρέχωσι διακιστρομέω, *Aristoph.* *Av.* 314.
 Διακιστρομέω, pres. inf. act. verbi διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, *Theocr.* 7, 154. διεκιστρομέω, quod *Schol.* exponit ἀνεψύχεται, aperuistis, et ἐπιηράσατε, i. e. e fonte manare fecistis. Quasi a *Dor.* κράνα, pro κρήνη, fons. Al. quasi pro διακιστρομέω, ut si caput doli aperuistis. Al. quasi διεκιστρομέω, i. e. miscuistis.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, obtineo, dilabi e manibus non sino. Hinc
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, retentio, conservatio.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄ, clamor.
 Διακιστρομέω, f. ζω, citharam pulso.
 Διακιστρομέω, præcipio e saxo supplicii causa.
 Διακιστρομέω, fundo, e fonte refundo. A κρήνη.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄ, accurate diducio; (2) accurate ediducio.
 Διακιστρομέω, ὦ, f. ὥσω, accurate elaboro. Πραξιπίδης ὃν ἔπαρχει διεκιστρομέω, *Ἐρωτα*, optime finxit, *Simonidis Epigr.*
 Διακιστρομέω, *adv.* discrete, distincte, diligenter; (2) præter ceteros, præcipue. A διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, 2. pl. a. 1. opt. pass. per *Syncope*, pro διακιστρομέω, a verbo διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, discretum esse, a. 1. inf. pass. *Poet.* et *Dor.* pro διακιστρομέω, *Il.* 3, 98. *Poetæ* addunt in aor. 1. ut διακιστρομέω pro διακιστρομέω, *Alit.* pro διακιστρομέω, 2. pl. aor. 1. opt. pass. *Il.* 3, 102.
 Διακιστρομέω, 2. pl. a. 1. conj. pass.
 Διακιστρομέω, 3. sing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, discreti, nom. pl. a. 1. part. pass. *Poet.* pro διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, discepto, judicio contendo; (2) dubito, hasito. A
 Διακιστρομέω, f. ἴσω, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipio, discutio; (3) diducio, discepto; (4) *in pass.* (cum præ) significat etiam adjungo me; (5) deficio, descisco ad aliquem. Διακιστρομέω τῷ ἐκαστῷ τὸ ἀκρίβιον τὴν πόλει, dimicare. Μαρόνος τὴν στρατιάν διέκιστρομέω, *Herodot.* delectum habebat; διακιστρομέω μάχη. Οὐδὲν διέκιστρομέω μεταξὺ ἡμῶν τε ἢ αὐτῶν, *Act.* 15, 9. Καὶ ἐ διεκιστρομέω ἐν αὐτοῖς, *Jac.* 2, 4.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, discretio, diremptio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, diducio; (4) certamen.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄν, discernendi vim habens; (2) segregans, præditus vi discutiendi.
 Διακιστρομέω, f. ἴσομαι, velitor.
 Διακιστρομέω, ὄ, ἰ, velitatio.
 Διακιστρομέω, pertundo, pugnis cædo, mulco; (2) metaphr. subagito. (2) ἅπαντες αὐτὴν διεκιστρομέω ἐν μέρει; *Eurip.* *Cycl.* 179.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, depulsio veluti periculi, calumniam, &c.
 Διακιστρομέω, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi διακιστρομέω.
 Διακιστρομέω, ἡ, ὄν, eludens, fraudulentus. A διακιστρομέω, f. ὥσω, pulsando transigo; (2) *in med.* potius, depello; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interperlo; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταύτην διεκιστρομέω αὐτὸς τῇ προσφάτι, *Dion. Hal.*
 Διακιστρομέω, pecto.
 Διακιστρομέω, ὄ, ἰ, compositio capillorum.
 Διακιστρομέω, *as, ἡ*, administrium; (2) functio perferendi mandata. A διακιστρομέω. Unde Διάκιστρομέω, ὁ, ἰ, minister; (2) nuncius, inter-nuncius. Mercurii epith. uti et sequens.
 Διακιστρομέω, *ews, ἡ*, idem. A διάγω.

Διαπορέω, ὦ, f. ἦσω, devasto, depopulo. Τὴν χῆραν καλῶς κατασκευασμένην διαπόρησαν, Thucyd.
 Διαπορευντικός, adv. transportando, transmittendo.
 Διαπορευτός, f. εἶσω, transfrecto; (2) transporto; (3) interpretor. Τὴν στρατὴν ἐκ Χερσονήσου διαπόρευσε εἰς Ἄβυδον, Herodot.
 Διαπορφύρω, υ, ὁ εἶ ἦ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet; purpureus, purpura interstinctus.
 Διαπορεύω, f. εἰλῶ, amando in diversas partes; (2) dimitto seu emitto nuncium.
 Διαποσολή, ἦς, ἡ, missio intencium. A praec. Διαποσάσμαι, servor. Ἐς τὰ βάβια διαπισώθησαν, Ant. Ind. 37, 5.
 Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματούμαι. Ἴνα γῶν τίς τί διαπραγματεύομαι, Luc. 19, 15.
 Διαπραβεῖν, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπραβεῖν, a verbo διαπέρω, devasto.
 Διαπραβέμεν, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. pro διαπέρωμεν.
 Διαπραξάμενος, a. 1. part. med. v. διαπραξάτω.
 Διαπραξίς, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium ipsum. A διαπράσσω.
 Διαπραξίς, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπραξάσκω.
 Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) in med. dicitur et de iis qui pecunia aliquid conficiunt in malam partem. Διαπράσσει μοι εἶδ' ἂ ἤκοιμι, Dem.
 Διαπράττω, ἡν κατάβασιν παρά τινος, Luc.
 Διαπρέπω, as, ἡ, magnificentia, excellentia.
 Διαπρέπης, εὖος, ὁ εἶ ἦ, eximius, illustris.
 Διαπρέπεια, decorus sum et excello inter alios.
 Διαπρέπεις μορφώματι, Plut.
 Διαπρέπῶς, adv. decore, eximie, magnifice.
 Διαπρεσβεία, as, ἡ, legatorum intercessio.
 Διαπρεσβείσις, εως, ἡ, legatorum missio. Καὶ ἐν ταῖς ταῖς διαπρεσβείσεσιν ἐπιθέσθαι τοῖς ἑτακοσίους, Arrian. de Reb. Gallicis.
 Διαπρεσβείω, f. εἶσω, legatos dimitto, et διαπρεσβείωμαι, legatus mittor, legatione fungor.
 Διαπρέβω, f. ἦσω, penitus inflamo, peruro.
 Διαπρέβασαι, perfectisse, a. 1. inf. med. Ion. pro διαπρέβασαι, a verbo διαπράττω.
 Διαπρέπασσα, f. 1. part. act. f. g. et
 Διαπρέπασσι, f. plur. f. 1. ind. act. a διαπρέπασσω, Poeticum, a fut. v. διαπρέπω, f. ἦσω.
 Διαπρέπασσα, Ion. pro διαπράσσω, apud Herodotum.
 Διαπρέπασσα, pertranso; (2) percurro. Μάλα δ' ὄκα διαπρέπασσον πεδίον, Il. 2, 785.
 Διαπρεσβείω, indicium defero. Διαπρεσβείωσις . . . πρὸς τῆς Σκυθίας, indicium detulit Scythiis, indicavit, Herodot. 4, 79. (sed locus valde suspectus.)
 Διαπρέω, f. ἦσω, serra disseco. Οἱ δὲ ἀκύναντες διεπρέοντο, Act. 5, 33.
 Διαπρεπτός, ὄν, dissectus, Ern.
 Διαπρέω, adv. per totum, penitus, extra. Διαπρὸ δαμάτων, extra domum, Eurip. Or. 1495.
 Διαπροσάπτειν, prae sum rei, auctor sum, moderator, Ern.
 Διαπρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, et διαπρῶσις, εως, ion, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, qui audiri perspicue potest. A διαπορέω.
 Hinc
 Διαπρῶσις, adv. clare, clara voce.
 Διαπρῶσις, f. αἶσω, offendo, titubo. Ταῦτα εἶ ἐτι τῶσαν πλεῖστα διαπρῶσις, Luc.
 Διαπρῶσθαι, aor. med. inf. verbi διαπρῶσαι, transvolare, volare per, Eurip. Med. 1.
 Διαπρῶσθαι, ὄ, calcitro.
 Διαπρῶσθαι, f. ὤσω, alas explico seu expando; (2) pennis instruo. Διαπρῶσθαι βρογχον, Hippocr.
 Διαπρῶσθαι, idem. Κόρακες ἐπιφανέντες καὶ διαπρῶσθαι πὰ πείρῃ ἐπληρωσαν τὰ δένδρα, corvi apparentes, expansis alis, arbores, quae circa erant, replere, Plut. de Fluvi.
 Διαπρῶσις, ἡ, expansio alarum; (2) purgatio aurium, quae fere fit penna, ap. Hipp.

Διαπρῶσις, f. ἦσω, tundo, comminuo.
 Διαπρῶσις, ὦ, f. ἦσω, perterrefacio, Poet. διαπρῶσις; (2) amore incendo, pass. vehementi amore vel formidine capior, dementor.
 Διαπρῶσις, et Διαπρῶσις, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido, amor, &c.
 Διαπρῶσις, ventilis, λιμῶμα. A πρῶσις.
 Διαπρῶσις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A Διαπρῶσις, f. ξω, explico quod complicatum est; (2) expando, aperio.
 Διαπρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, despondens, fœdus.
 Διαπρῶσις, ἡ, volumen, Eur.
 Διαπρῶσις, f. ὤσω, despuo; (2) contemno, fastidium. Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνήρ εἰ διαπρῶσις τῆς ἄλλης, Dem.
 Διαπρῶσις, ἄτος, τὸ, lapsus, ruina; (2) opinionis vel spei frustratio; (3) peccatum.
 Διαπρῶσις, εως, ἡ, idem. A διαπρῶσις.
 Διαπρῶσις, pus colligo, purulentus fio.
 Διαπρῶσις, ἄτος, τὸ, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui praefer naturam est. A praec.
 Διαπρῶσις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
 Διαπρῶσις, ἡ, ὄν, ad pus sciendum et concoquendum aptus. Ab eod.
 Διαπρῶσις, f. ὤσω, penitus pureficio.
 Διαπρῶσις, f. πρῶσις, pus moveo, ad suppurationem perduco. Ex δια et πρῶσις.
 Διαπρῶσις, f. εἶσω, pugnus, castibus decerto; (2) contendo. Τοῖς καταρατοῖς οἰκονομοῖς διαπρῶσις, Luc.
 Διαπρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, qui per portam effertur. Ex πρῶσις.
 Διαπρῶσις, fut. πρῶσις, intellego, cognosco; (2) sciscitor, percontor.
 Διαπρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, suppuratio. Ex πρῶσις.
 Διαπρῶσις, f. ἦσω, excandefacio; (2) accendo, inflamo; (3) ad iram commoveo. A
 Διαπρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διαπρῶσις, ardor, fervor. Ex πρῶσις.
 Διαπρῶσις, ὦ, f. ὤσω, idem quod διαπρῶσις.
 Διαπρῶσις, f. εἶσω, facem accensam praefero; (2) facibus sublatis significo a longinquo.
 Διαπρῶσις, acriter, vehementer.
 Διαπρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, auditus, intellectus, notus. A διαπρῶσις.
 Διαπρῶσις, idem quod πρῶσις.
 Διαπρῶσις, ad suppurationem perduco. Διαπρῶσις ἦσα, Hippocr.
 Διαπρῶσις, ὦ, f. ἦσω, divendo.
 Διαπρῶσις, vel διαπρῶσις, f. ἀνά, respergo, irriro.
 Διαπρῶσις, 3. sing. perf. ind. pass. per rcduplicationem Att. vel Ion. pro διήρηται, a verbo διαίρω, Herodot. 1, 192.
 Διαπρῶσις, vel διαπρῶσις, f. ἀνά, pertendo, perfirgo. Δια δὲ μέγα σάκος ἀραξίω, Hesiod. Scut. 364.
 Διαπρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργός, albus.
 Διαπρῶσις, f. ἀραξίω, irriro; (2) adquo.
 Διαπρῶσις, (inus.) enuncio, Eur.
 Διαπρῶσις, ὦ, f. ὤσω, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) cffingo, conformo, exprimo; (4) membratim et articulim compono, absolveo; (5) explico, expiano. Hinc
 Διαπρῶσις, εως, ἡ, artuum commissura; (2) artuum agilitas.
 Διαπρῶσις, ἡ, ὄν, articulandi et membra committendi vim habens. Ab eod.
 Διαπρῶσις, ὦ, f. ἦσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno. Ὅταν διαπρῶσις μὲν ἀργυρίου τύχη, Arist. Av. 1628. Hinc Διαπρῶσις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.
 Διαπρῶσις, vide ἡνῶσις, Cral.
 Διαπρῶσις, certo cum aliquo.
 Διαπρῶσις, as, ἡ, perpetuitas, continuatio, sufficientia. A διαπρῶσις.
 Διαπρῶσις, ὦ, f. ἦσω, sufficienter vires habeo, par sum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) suggero, subministro, suppedito, adjuvo. Διαπρῶσις πρὸς τῷ πένθῃ τὸ μέγιστον, Luc. τοῖς γωργασί, Plut. Hinc
 Διαπρῶσις, εὖος, ὁ εἶ ἦ, sufficiens, abunde instructus; (2) durans, perdurans.

Διαρῶσις, par sis, 2. sing. praes. conjunct. act. contr. pro διαρῶσις, a διαρῶσις.
 Διαρῶσις, adv. sufficienter; (2) perseveranter.
 Διαρῶσις, ἄτος, τὸ, elatio, sublatio brachii vel gladii ad ictum tanto fortius adigendum; (2) trajectus. A διαίρω, tollō.
 Διαρῶσις, f. ὤσω, disjungo, disgrego. Ἄλλον ἄλλος διαρῶσις ἀπὸ πρὸ δισποίνας, alium alio avellens procul a domina, Eurip. Or. 1452.
 Διαρῶσις, f. ὤσω, idem.
 Διαρῶσις, ἡς, ἡ, direptio. A
 Διαρῶσις, f. ἦσω, diripio. Τὰ σκεῦη αὐτῷ διαρῶσις, Matt. 12, 29. Ἐξέλθετε διηρῶσις ἐκ χειρὸς ἀδικούντος, Jer. 21, 22.
 Διαρῶσις, 2. sing. a. 2. opt. pass. v. διαρῶσις.
 Διαρῶσις, vide διαρῶσις.
 Διαρῶσις, 3. sing. f. 1. ind. act. v. διαρῶσις.
 Διαρῶσις, vasto, perdo, corrumpo, destruo. Νῦν δ' ἦδ' ἢ διαρῶσις στρατῶν, ἢ σαύσει, Il. 9, 78.
 Διαρῶσις, f. ἦσω, adspargo, conspergo.
 Διαρῶσις, divergo, in utramque partem moveo.
 Διαρῶσις, f. εἶσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) difflo, dilabor. Πάσαν (χῶρον) διαρῶσις, Isocr. διαρῶσις στρατῶν.
 Διαρῶσις, f. ἦσω, diffringo, perumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 26, 65. Διερῶσις δὲ τὸ δικτυον αὐτοῦ, Luc. 5, 6.
 Διαρῶσις, idem. Ex δια et ῶσις.
 Διαρῶσις, adv. palam, clare, disertis verbis. Ex ῶσις, dico.
 Διαρῶσις, a. 1. part. act. v. διαρῶσις. Hinc Διαρῶσις, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis.
 Διαρῶσις, f. ξω, diffringo.
 Διαρῶσις, ἄτος, τὸ, disjectio, disjectus; (2) ventitilando vel flando dispergo, disjicio.
 Διαρῶσις, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio. Πανταχῆ διαρῶσις ὄμα, Arist. Thesm. 672. Τί δ' ἂν διὰ τ' ἀγάλμασ' ἀντὶ τῶν πλατῶν γραφῶν διαρῶσις, Ibid. 781. Hinc Διαρῶσις, ἡ, dispersio, dissipatio.
 Διαρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, ex rosis compositus. Ex ῶσις, rosa.
 Διαρῶσις, ἡς, ἡ, meatus, canalis. Τέμενι σιδήρῳ πνέματος διαρῶσις, Eurip. Hec. 567. A διαρῶσις.
 Διαρῶσις, rumores sero; (2) cum dativo personae et accusativo rei tumultuose alicui aliquid injicio. (2) πολίτας διαρῶσις ἀψυχον κάκην, civibus excitatis exanimem ignaviam, Aesch. Sept. adv. Th. 194.
 Διαρῶσις, as, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris.
 Διαρῶσις, f. ἦσω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πνεύμονας εἶσαν διέβρολῆσις, cum stridore trajecta est sagitta, Soph. Trach. 577.
 Διαρῶσις, f. ἰσομαι, alvi profluvio laboro. A διαρῶσις.
 Διαρῶσις, difflo, Aesch.
 Διαρῶσις, difflo, unde in usu διερῶσις, διαρῶσις, διαρῶσις. Διερῶσις ὑπὸ μαλακίας, Plut.
 Διαρῶσις, f. ψω, sordes eluo, purgo, abs-tergo.
 Διαρῶσις, υ, ὁ εἶ ἦ, irriguo. A διαρῶσις.
 Διαρῶσις, Ion. διαρῶσις, ἡ, fissura, rima, hiatus. A διαρῶσις. Unde
 Διαρῶσις, ὄνος, ὁ εἶ ἦ, disruptus, fissus.
 Διαρῶσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.
 Διαρῶσις, idem quod διαρῶσις, Aesch.
 Διαρῶσις, ὦ, f. ἦσω, concido in frusta; (2) trucidō. Ζῶν δὲ διαρῶσις ὄντι, Oppian. Hal. 2, 622.
 Διαρῶσις, ὦ, f. ἦσω, in altum tollo; (2) deduco, dirino, intervallo aliquo intercipio; (3) distingo; (4) decipio, fallo.
 Διαρῶσις, f. ἦσω, compingo, fingo, formo.
 Διαρῶσις, f. ἦσω, coopto.
 Διαρῶσις, dissipō, disjicio.
 Διαρῶσις, vel διαρῶσις, f. ἦσω, traduco trahendo. Διαρῶσις τὰς νέας τὸν Ἰσθμῶν, Herodot.
 Διαρῶσις,

τῆς πίστεως, *Act.* 13, 8. Διασείρων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας, *Ib.* 13, 10.

Διασπρόβω, ὦ, f. ἦσω, rapido vortice circumago, impetueo pervado.

Διασπρόβη, ἦς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) iniquitas, perversitas; (3) depravatio. A διασπρόβω.

Διάσπρῳος, υ, ὁ ἢ, distortus; (2) perversus, praeosterus. Διάσπρῳος ποικίλος κεφαλῆ, *Aret.* Ab eod.

Διασπρόννυμι, vel διασπρόννυμι, sterno, insterno.

Διάσπυλος, υ, ὁ ἢ, columnis fultus. Hinc Διασπύλω, ὦ, f. ὤσω, columnis fulcio.

Διασπίνθημι, commendo, jucundum reddo; (2) constituo, instituo, *Gl. V.* (1) ἡδῶς πως διασπίνθασθαι, *Antonin.* 3, 2.

Διασπύριαι, vel διασπύριαι, transeo. *Poetic.* ut hinc sit *ύριαι*.

Διασπύρω, idem quod διασπύρω, *Ath.*

Διασπυρίμω, ὤ, exsibilatio, irrisio. Ὁ δὲ Διονύσιος πύθμενος τὸν τῶν ποιμάτων διασπυρίμω, *Diodor.* Sic. 14, 109. A

Διασπύρω, sibilum edo; (2) exsibilo.

Διασπυρίμω, ὤ, f. ὤσω, distractio; (2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio, irrisio.

Διασπυρίτω, ἦς, ὄν, aptus, *ίτω* pronus ad obtrectandum, cavillatorius. A

Διασπύρω, obtrecto, graviter reprehendo, irridico; (2) distracto, dissipio. Ὁν ἂν σὺ λοιδορῶμενος ἢ διασπύρω, *Dem.*

Διασπύρη, ἦς, ἡ, hiatus in jugulo seu gutture dissecdo; (2) hiatus quilibet.

Διάσπυρμα, τὸ, idem. A

Διασπύρω, vel διασπύρω, jugulum seco; (2) dissecdo. Hinc

Διασπυρίω, f. ἴσω, in modum pilae disjicio.

Διασπυρίτης, ἦρος, ὄ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum.

Διασπύρω, f. ἴσω, munio, tutum reddo.

Διασπύρω, aberrare facio, fallo; (2) fortuna adversa utor. Διάσπυρὸς τὴν τέχνην, *Æschin.*

Διασπύρω, τῆς πρὸς τινὸς συμμαχίας, *Id.*

Διασπύρω, γῶς, ἡ, interstitium quo duae rupes disruptae distant, montis hiatus, et scissura, rupes lians et diducta; (2) vallis; quae a διασπύρω.

Διασπυρίων, vel διασπυρίων, f. ἴσω, funda dissipio, disjicio.

Διασπυρίων, f. ἴσω, idem.

Διασπυρίων, sibi vindicare.

Διασπυρίων, ὦ, fut. ὤσω, in vesperam converto, vesperae figuram tribuo; (2) clavis ligneis ferreivae trabes configo et vincio.

Διασπυρίων, ὦ, cunctis diffindo.

Διασπυρίων, f. ἴσω, colibeo, colligo, connecto.

Διάσπυρῶς, εὐς, ἡ, colligatio, connexio. Διάσπυρῶς κραταιή, *Aret.*

Διασπυρίων, εὐς, ἡ, pulsus arteriarum, *Aret.* Ex σφύρι, salio.

Διασπυρίων, fut. ὤσω, pertundo, ut venam. Διασπυρίων φλέβα, *Aret.*

Διασπυρίων, ὄ, dissipator, *Steph.*

Διασπυρίων, ἡ, ὄν, dissipandi vim habens, *Ib.*

Διασπυρίων, f. ἴσω, figuro, describo.

Διασπυρίων, εἰς, fissus, sectus. A

Διασπυρίων, f. ἴσω, diffindo, dissecdo, dissecdo.

Διασπυρίων τὸ καλῶ, separatur ab honesto.

Διάσπυρῶς, ἴδος, ἡ, dissecctio, fissio. A praec.

Διάσπυρῶς, ὄτος, τὸ, frustum e dissectione.

Διασπυρίων, fut. ἴσω, negotiis distineo, occupo.

Διασπυρίων, a. 2. part. act. verbi διασπυρίων.

Διασπυρίων, f. ὤσω, servo, salvum et incolumem tueor, conservo; (v. *Ern.*) in pass. effugio, salvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν δι' ἄσπυρῶν, *Luc.* 7, 3. Διασπυρίων δὲ ὕδατος, 1 *Pet.* 3, 20.

Διασπυρίων, servaverit, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασπυρίων.

Διασπυρίων, servaverit, 3. sing. a. 1. conj. act.

Διασπυρίων, legatus principis, qui legatum ab hostibus viciniam in itinere comitatur et defendit, et ad principis audientiam saluum ac sospitem perducit, *Ern.*

Διασπυρίων, ἡ, ὄν, hominum vitæ conservandæ studiosus. Epith. imperatoris.

Διασπυρίων, ἡ, ὄν, ordinatio, sanctio, mandatum; (2) ministerium. A διασπυρίων. Hinc

Διάσπυρῶς, ὄτος, τὸ, edictum, sanctio.

Διασπυρίων, υ, ὁ, dispositor.

Διασπυρίων, ὄτος, ὄ, idem et ab eod.

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, ærumnis et miseris usque premor.

Διασπυρίων, f. ἴσω, in penu custodio, penum administro.

Διασπυρίων, dissecdo, dissecdo, *Ion.* et *Poet.* pro διασπυρίων.

Διάσπυρῶς, εὐς, ἡ, edictum, constitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διασπυρίων.

Διασπυρίων, vel διασπυρίων, f. ἴσω, perturbo.

Διασπυρίων ἐπὶ τῷ λόγῳ, αὐτῷ, *Luc.* 1, 29.

Διάσπυρῶς, εὐς, ἡ, contentio virium et vocis; (2) contentio, seu oratio invectiva, interminatio vehemens; (3) distentio. A διασπυρίων.

Διασπυρίων, vel διασπυρίων, f. ἴσω, ordino, dispono; (2) statuo, constituo; (3) impero, praecipio. Διασπυρίων τοῖς δόδεκα μαθήταις αὐτῷ, *Matt.* 11, 1. Ἐποίησε τὰ διασπυρίωντα αὐτῷ, *Luc.* 17, 9.

Διασπυρίων, f. ἴσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo vel separo; (2) perfodio.

Διασπυρίων, adv. repente, celeriter, prompte, *Strabo.* A τρυφῶ.

Διασπυρίων, f. ἴσω, humectio, mollio, ut ferrum igni.

Διασπυρίων, divulgata, nom. plur. perf. part. pass. n. g. verbi διασπυρίων.

Διασπυρίων, adv. delicate, molliter; (2) dissolute. A διασπυρίων, quod est particip. perf. pass. a διασπυρίων.

Διασπυρίων, a. 1. part. act. verbi διασπυρίων. Δωρίδα τὴν ῥοδόσπυρον ὑπὲρ λιχίων διασπυρίων, *Sosipater* in *Anthol.*

Διασπυρίων, pretendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, specto; (4) διασπυρίων, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo. Διασπυρίων ταῦτα διὰ παντὸς βίης, *Aristot.* Διασπυρίων οἱ μὲν τὰ πειλά, οἱ δὲ τὰ τόξα, *Xen.*

Διασπυρίων, fut. ἴσω, dirimo, distermio muro interjecto. Ἡ δὲ ὕψηλῃ βίῃ διασπυρίων τὰ ἄμματα, *Xen.* Hinc

Διασπυρίων, ὄτος, τὸ, murus in id structus ut separat quædam, murus interseprens; (2) vallum, castra; (2) παραλύσας τι τῷ διασπυρίωντος, *Appian.* de *Rebus Sammiticis.*

Διασπυρίων, a. 1. n. distequeor, certis notis ostendo; (2) conjicio, conjecturis adsequor. Ἐργα πάτ' ἀνθρώποισι θεῶν διασπυρίωνται, *Hesiod.* Op. 396.

Διασπυρίων, idem quod διασπυρίων, *Hom.*

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, persevero. Quando persevero significat neutrum absolutum est.

Διασπυρίων τὰ ἐν τοῖς ἐφέβοις δέκα ἔτη, *Xen.* Ἄσπυρῶς διασπυρίων, *Act.* 27, 33.

Διασπυρίων, ὄ ἢ, perpetuus.

Διασπυρίων, *Ion.* διασπυρίων, semper, perseveranter.

Διασπυρίων, f. ἐμῶ, dissecdo, divello, perumpo, dissecdo. Διασπυρίων τὴν πολιτείαν, *Æschin.*

Διασπυρίων, εὐς, ὄ ἢ, perpetuus; (2) contendens. A διασπυρίων.

Διασπυρίων, exsicco, inefacio.

Διασπυρίων, adv. magna contentione, enixe. A διασπυρίων.

Διασπυρίων, perf. inf. act. verbi διασπυρίων.

Διασπυρίων, perf. inf. pass. v. διασπυρίων.

Διασπυρίων, vel διασπυρίων, perfero, perterebro, pertendo.

Διασπυρίων, f. ἴσω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, servo, conservo, tueor; (2) servo, observo; (3) attente observo, caveo. Διασπυρίων πάντα τὰ ἄμματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίῃ αὐτῆς, *Luc.* 2, 51. Hinc

Διασπυρίων, εὐς, ἡ, observatio, conservatio:

Διασπυρίων, ἡ, ὄν, conservans, conservandi vim voluntatemque habens.

Διασπυρίων, f. ἴσω, dispono, compono; (2) administro quamcunque rem; κακῶς διασπυρίων, male pronunciare, male agere; (3) constituo; (4) aliquo modo adificio, ut exhilaro, placo, concilio mihi; (5) tracto; et in medio, (6) testor, testamento mando, vel relinquo; (7) paciscor, pactum in eo, foedus pango; (8) satisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) in pass. significat et habitum animi et mores, ut φιλοτίμως διασπυρίων, cupidum honoris esse; (11) statum et conditionem, ut ἀγῶν ἀδύσπυρῶν διασπυρίων, certamen tenue, minus gloriosum, causa male, turpiter acta. Ἡ διασπυρίων, ἡν διασπυρίωνται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, *Heb.* 8, 10. Διάσπυρῶς κόσμῳ, dispone eleganter, *Aristoph.* Av. 1336.

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, caco, excerno.

Διασπυρίων, pervello, evello. Hinc

Διάσπυρῶς, ὄτος, τὸ, convulsio, evulsio.

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, æstimo; (2) probro, in honore habeo, curo. Διασπυρίωνται θεοῖς, *Æschyl.*

Διασπυρίων, εὐς, ἡ, æstimatio. A praec.

Διασπυρίων, ἡ, ὄν, æstimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium constituendi.

Διασπυρίων, f. ἴσω, discuto, quassatione labefacio; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διασπυρίων ἴνα κάτα, *Eur.*

Διασπυρίων, εὐ, εἶον, fervidus, ignitus, candens.

Διασπυρίων, vide διασπυρίων.

Διασπυρίων, perfero. Οἱ δὲ τὰς ναῦς ἐν τῷ διάσπυρῶν, *Appian.* de *Bello Hispan.* 77.

Διασπυρίων, conficio ictu, confodio.

Διασπυρίων, vel διάσπυρῶς, f. ἴσω, perfero, perceptor.

Διασπυρίων, f. ἴσω, dissecdo, dissecdo: δέσπυρῶν, aor. 2. dividebantur vel divisi sunt, *Apoll.* Rhod. 2, 298.

Διασπυρίων, idem. Ex διὰ ἐπὶ τῆσσω, seco.

Διασπυρίων, f. ἴσω, in vaporem resolvio. Διασπυρίων τὸ ξύμψυρον σκῆνος, *Aret.*

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor vel discurro.

Διάσπυρῶς, υ, ὁ ἢ, a pariete ad parietem pertinens.

Διασπυρίων, ἦς, ἡ, incisio. A διασπυρίων.

Διασπυρίων, υ, ὁ ἢ, dissecctio, dissecctus; (2) aequali portione divisis. A διασπυρίων.

Διασπυρίων, murmo, fremo.

Διασπυρίων, ὦ, τὰ, circuli, annuli. A διασπυρίων.

Διάσπυρῶς, υ, ὁ ἢ, distentus, extensus; (2) contentus, vehemens. Ab eod.

Διασπυρίων, f. ἴσω, sagitta penetro vel trajicio; (2) jaculor, telum vibro.

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, perfero, perterebro.

Διάσπυρῶς, υ, ὁ ἢ, penetrans; (2) trajectus; (3) qui clare audiri potest, acutus, sonorus.

Διασπυρίων, ὦ, f. ὤσω, reddo clarum et perspicuum, declaro, manifesto.

Διασπυρίων, f. ἴσω, praecipitandum collum frango; (2) praecipio; (3) dissecdo et contruncio animal.

Διασπυρίων, f. τρέψω, distorqueo, perverto; (2) averto, avoco, deterreo; (3) persuadeo; (4) perterreo, ad inopiam consilii redigo.

Διασπυρίων πρὸς ὄλιγον τὸ μεράκιον, *Herod.*

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, perfero, perterebro, perfero, cursu pertranseo; (2) evado.

Διασπυρίων, ὦ, f. ἴσω, intrinsecdo; (2) perterrefacio diffugio; (3) perterebro, perfero.

Τρῶες δὲ διέπυρῶν ἄλλυθις ἄλλος, *Il.* 11, 486. Ex πύρῳ, tremo, vel πύρῳ, perfero. Hinc

Διασπυρίων, εὐς, ἡ, perforatio. Unde

Διάσπυρῶς, υ, ὁ ἢ, perforatus, foraminibus pertusus.

Διασπυρίων, ἦς, ἡ, mora, productio temporis in longum,

longum, procrastinatio; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio; (3) studium vel opera quae alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) philosophorum congressus et disputatio; (5) locus in quo διατριβή fit; (6) schola, locus in quo literæ discuntur. A

Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus tero in aliqua re; (4) procrastino, differo, ducor, extraho aliquid ostensa varia spe. Διατρίβειν χρόνον ἔστι, τὸν βίον ἔν τινι, ἐπὶ τινι, περὶ τὰ μαθήματα, πρὸς θυσίας, Plut. Διατρίβειν δὲ ἐκείν χρόνον, ἃν ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς, Act. 14, 28. Τὸν δ' ἐν Ῥώμῃ πᾶς λόγους διαβήμενον ὑπέρο τῶν Κελτικῶν . . . ἐπὶ πολὺ διετριβέν, diu retinuit apud se, Arrian. de Rebus Hispan. 50. Hinc

Διατριμμά, ἄτος, τὸ, intertrigo; (2) intertrimentum.

Διατριπτικός, ἢ, ὄν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρημα, adv. trifariam, tripliciter.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

Διάρρητος, υ, ὁ, morbus seu febris tertia quae die rediens.

surā duorum stadiorum; (3) studium abeundi, sed et mox redeundi. Ex ἀβλός, q. v.

Διακωνία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves silvestres capiuntur. A praec. Hinc

Διακωνίζω, f. ἴσω, per angustum fluo; (2) meatus longos transeo:

Διακωνισμός, ὁ, transitus per longos meatus.

Διακωνίζομαι, f. ἴσομαι, cervicem erigo; (2) elata cervice incedo. Ex ἀκχῆν.

Διακωνίος, υ, ὁ, ἢ, qui est in cervice, per cervicem vadit.

Διακωνία, glorior.

Διαφάγειν, exedere, edendo consumere.

Διαφάνα, f. ἀνά, ostendo, demonstro; (2) eluceo; et διαφαινομαι, inter alia conspicuus sum; (3) pellucidus sum; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. Διεφάνη ἔστιν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος περὶ, ἢ ἀσθενείας, Thucyd. 2, 51.

Διαφάνεια, et διαφάνια, ἡ, splendor, perspicuitas, pelluciditas.

Διαφάνης, ἴος, ὁ, ἢ, pellucidus, candens; (2) illustris, celebris, clarus. A διαφάνα.

Διαφανεῖα, adv. clarissime.

Διαφανείας, εως, ἡ, idem quod διαφάνεια.

Διαφάνως, adv. pellucide, clare, manifeste; (2) cum concentu suavi.

Διαφαιρέω, f. εἴσω, medicamentum purgans praebere, potionibus medicatis purgo.

Διάφαισις, εως, ἡ, idem quod διάφαναισις.

Διαφαιλίζω, f. ἴσω, pro vili habeo, floccifacio, etiam verbis.

Διαφάνα, f. ἀνά, illucesco.

Διαφάγγης, ὁ, ἢ, splendens.

Διαφενάσις, ἡ, deceptio, impostura.

Διαφρόντως, adv. excellenter, egregie, etiam vehementer; (2) magis, maxime. A

Διαφίρω, f. δίοισα, a. l. διήνεκα, differo, in diversas partes fero; (2) dissipio; (3) divulgo; (4) traduco, agito bellum, aetatem, &c. (5) conficio; (6) fero, perfero, sustineo; (7) differo; (8) antecello, excollo, praesto; (9) confero, prosum: et (10) διαφείρω, jactor, diffundor; (11) dissideo, dissensio; (12) contendo, ambigo, litigo; (13) perfero, litteras, &c. (14) etiam sententia iudicum dicitur διαφείρεσθαι. Διαφείρειν τὰς ψυχὰς, distrahere, ἐν εἰσῷ, cogitare, ἀπὸ τόπου, ἐπὶ τόπον, traducere; γυναικῶν ἄδην, differre; τῶν ἄλλων τινι, antecellere in; ἡμῖν, prodesse; ἀνδρία, πρὸς πολεμικά, prostare. Imperson. ὃ μάλιστα διαφείρει, cuius maxime interest. Οὐδὲν διόισαι Χαιρέφοντος τὴν φύσιν, discrepabis, Aristoph. Nub. 533. (5) Ἀλυτάτης δὲ ὁ λυδὸς τὸν πρὸς Μιλήσιος πόλεμον διενείκας, confecto cum Milesiis bello, Herod. 1, 25. (13) ὁ δὲ ὀφίσταται γράμματα δίοισεν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Κασιόλιον, Arrian. de Rebus Gallicis. Imperson. Ὅν δὴ καὶ μάλιστα τῇ βουλῇ διέφερεν, qui maxime cordi crant Senatū, App. Bell. Civ. 3, 2. Διαφείρειν τὸν αἰῶνα, vitam agere, avum traducere, Herodot. 3, 40. Elliptice, ὅδ δίοισται μόνος, te orbatu vitam aget, Soph. Aj. 511. Ἄπαισι δίοισαι, orbis vitam deget, Euripid. Rhes. 982.

Διαφείρω, f. εἴσω, effugio, evito. Εἴπερ τὰ χρεῖα διαφείρωμαι, Aristoph. Nub. 442. Οἱ βαθείας ἔστας ἀν αὐτὸς διέφυγες, Id. Vesp. 459.

Hinc

Διαφείρω, f. εἴσω, effugium.

Διαφαιρίζω, f. ἴσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgatur mox. Διαφαιρίζειν τὸν λόγον, Marc. 1, 45. Διεφάμιον αὐτὸν ἐν δλη τῇ γῆ ἐκείνη, Matth. 9, 31.

Διαφαιρῆ, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi

Διαφείρω, f. εἴσω, corrumpto; (2) stupro; (3) interficio; (4) de legibus est abrogare, de iudiciis eludere, perfringere; in factu, elidere per abortum. (1) μηδαιῶς πρᾶγμα κάλλιστον διαφείρητε διὰ τὰ σχήματα, Aristoph. Pac. 323. (4) οὐκ ἔσθ' ὅποιον φαρμάκον διαφείρειν ἕμλλον, nulla vis medicaminis eorum memoriam abolitura erat. Οὐκ ἕμελλον διαφείρειν, non amissura eram, id est, non oblitura eram, Eurip. Hippol. 339. Χεῖρα δ' ὁ

διαφείρω, mantum meam non corrumpam misericordia, Id. Med. 1055. Τὰς ἕστας τὴ μὲν, ἢ τὰς ἀπῆστας ἐλπίδας διέφραρον, Soph. El. 308. Hinc

Διαφθορά, ἄς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) stupratio, vitiatio; (3) abortus; (4) strages, caedes, pernicies; (5) mors.

Διαφθορεῖς, ἴος, ὁ, corruptor; (2) stuprator.

Διαφθορία, ὤ, diripio, vasto.

Διαφθόνεμαι, per invidiam in periculum et mala adducor, Jus.

Διαφθίρω, f. ἴσω, dimitto; (2) elabi manibus sino. Διαφθίρω τὴν δύναμιν, Dem.

Διαφιλονείκω, ὤ, f. ἴσω, pervicaciter contendo.

Διαφιλτισίμομαι, ἴμαι, f. ἴσομαι, contendo et magno studio conor aliquid efficere.

Διαφλίγω, f. ἴσω, exuro.

Διαφλύξω, ἡ, effusio, ebullitio. A φλύω.

Διαφροιάζω, f. ἴσω, vaticinor. Τὸν ἀνδρὰ διαφροιάσαι κακοῖς, Soph. Aj. 332.

Διαφρονός, idem quod διαφρονός, Orph.

Διαφρονίσσω, rubefacio, cruento.

Διαφροντάω, ὤ, f. ἴσω, pervagor, percrebro.

Τὸ ἔργον λόγος μάλιστα διαφρονίσσων ἐἴς Ῥώμην, Plut.

Διαφροῦς, ἄς, ἡ, differentia, discrimen; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia; (3) id quod interest tua, pro fortuna rei. Hinc

Διαφροῦς, ὤ, f. ἴσω, differo, disjicio, distraho; (2) diripio, spolio, discuto; (3) digero; et in pass. exhaustor, resolvor, dissipor. Διαφροῦς ἐστὶν τῆς ἀντὶ χῶρας ὑπὸ τῶν ληστῶν, Dem. Ἴν ὑπὸ τῶν διαφροῦν, dilanier, Aristoph. Av. 360. Διαφροῦς ὁ εἶτι γυβῆς, Idem Eq. 294. A διαφροῦς. Hinc

Διαφρόρημα, ἄτος, τὸ, quod dissipatur seu disjicitur; ludicrum, ludibrium.

Διαφρόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. gr. per sudorem, resolutio; (2) dissolutio. Ab eod.

Διαφρορητικός, ἡ, ὄν, discutiendi vim habens, v. gr. per sudorem. Vox medica.

Διάφρορον, υ, τὸ, differentia; (2) simultas, odium; (3) pars adversa; (4) controversia; (5) sumptus, impensæ; (6) ipsa pecunia, et pretium rei; (7) tributum; (8) utilitas; (9) praemium.

Διάφρορος, υ, ὁ, ἢ, differens, diversus; (2) praestans, excellens; (3) commodus, utilis; (4) dissidens, dissidentis, atque etiam inimicus, hostis. (4) διάφρορος εἶμι, dissentio, Eurip. Med. 579. A διαφροῦς.

Διαφροῦτης, ητος, ἡ, idem quod διαφροῦς, secundum Platonem in Theaeteto.

Διαφρόως, adv. cum differentia; (2) diverse, varie, multifariam; (3) exquisite, eximie.

Διάφραγμα, ἄτος, τὸ, interseptimentum, quod interseptit, seu intersepiendo discludit; (2) membrana, quae cor et pulmonem a jecore et liene distinguit, praecordia:

Διαφράγγυμι, sive διαφράγγυμαι, sepio, munio, obstruo. Διαφράγγυτο ζέλας πολλοῖς τὸ τραπέδιον, Plut.

Διαφράδιω, adv. liquide, aperte. A φραδῶς.

Διαφράζομαι, mcd. (al. διαφραδάω, Cl.) consilium confero, Hom.

Διαφράζω, indico, monstro. Τοῖσι δὲ καὶ δρυμὸν διεφραδέ, Orpian. Cynogel. 4, 378.

Διαφράσσω, vel διαφράστω, f. ἄζω, intersepio, septo interjecto discludo et separo.

Διαφροῦται, inhorresco.

Διαφροντίζω, f. ἴσω, curo, curam suscipio et adhibeo.

Διάφρος, ον, spumans. Ab ἀφρός, Ern.

Διαφροκτέω, suffragia ferre et sorti, Suid.

A calculo, qui φρυκτὴ ψήφος dicebatur, et φρυκτὸς κύμας.

Διαφρῶς, ἄδος, ἡ, fissura.

Διαφρυγάνω, effugio, evado. Διαφρυγάνω ἐκ τῶν δικαστηρίων, Thuc. A διαφρίγω.

Διαφύγω, ἡς, ἡ, effugium. Ex διὰ et φυγή.

Διαφύγω, 3. sing. a. 2. opt. act. v. διαφείρω.

Διαφύγη, ἡς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.

Διαφυλάσσει, a. l. inf. act. v. διαφυλάσσω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάσσω, f. ἄζω, conservo, custodio, tucor, retineo. Διαφυλάσσει τὴν πόλιν,

πόλιν, Eur. Ἄδυνατα γυνῶντας αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν, Eurip. Iphig. in Aul. 369.
 Διαφύρα, ὤ, f. ἄσω, subigo, pinso.
 Διαφύσσω, ὤ, f. ἄσω, perflo; (2) flatu discuto, dispergo. Hinc
 Διαφύσησις, εως, ἦ, perflatio, dissipatio.
 Διάφυσσις, εως, ἦ, interstitium inter artus; (2) fissura, rima, res intercurrens et discriminans. A διαφύσις.
 Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ ἐφύσσω.
 Διαφύσσειν, sero, planto.
 Διαφύω, f. ἄσω, internascor; (2) enascor, orior; (3) adsuescor, usu edoctus sum. (3) Θράσυλλον ἄνδρα πάσης ἀρεολογίας διαπεφυκότεν ἔχων, Dio Cass. 55, 11. Ὡς μὲντοι καὶ Ἑλληνικὰν τι αὐτῶν Περινάξ, ὃν ἐκείνος διαπεφύκει, ἐνήρετο, cujus linguae peritus erat, Il. 72, 6.
 Διαφωνίω, ὤ, f. ἄσω, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum eod; (2) dissideo, discrepo. Διαφωνίᾳ τὰ αὐτὰ ἀλλήλοισι, Arist. (3) a nimia vocis contentione obtutesco, unde (4) animam ago, efflo, morior, pereor, Ern. (2) ἕκαστὸν δὲ τῶν ἐπιστήμασι διαφωνίῳ, a scientiis videntur discrepare, Aristot. Ethic. Nicomach. 1, 6. Τοῖς λόγοις δὲ τούτοις τὰ ἔργα διαφωνίῳ, Idem, 10, 8. Ὡς τῷ τιταρωῶ πάλιν διαπεφωρημένη, ita ut quarta diei parte rursus discrepavit, Ptolem. Magna Construct. 3, 60, 23.
 Διαφωνήσις, εως, ἦ, dissonantia, discrepantia.
 Διαφωρητικός, ἦ, ὄν, qui est ingenio ad dissonationem propenso. A praec.
 Διαφωνία, ας, ἦ, vocis seu soni discrepantia; (2) dissensio, discordia. A
 Διαφώνω, ε, ὁ ἐξ ἦ, dissonus; (2) dissentiens. Ex διὰ ἐφωνή, var.
 Διαφώνωσις, diverse ab aliquo. A praec.
 Διαφώσκω, illucesco.
 Διαφωρίζω, f. ἴσω, lucidum reddo, illumino, illustro; (2) in lucem profero.
 Διαφωρίσσω, hisco, magno hiatus diducor.
 Διαφωρίσσω, τὸ, interstitium, hiatus.
 Διαφωρίσσω, ὤ, f. ἄσω, laxo, dissolvo; (2) resolvo, dissipio, aperio.
 Διαφωρίσσω, f. ἴσω, describo, exaro.
 Διαφωρίζομαι, dilargior.
 Διαφωρίσσω, hisco.
 Διαφωρίσσω, a. l. inf. act. verbi διαφωρίσσω.
 Διαφωρίσσω, f. ἄσω, hiemem traduco, hierno.
 Διαφωρίσσω, traduco.
 Διαφωρίσσω, ἦ, administratio, tractatio.
 Διαφωρίσσω, f. ἴσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto, in med. interficio. Διαφωρίσσω τὰ πράγματα, χρήματα, πόλιν τὸν κοινόν. Ὅν ὁμοῖς διαφωρίσσωσι κρημασάντες ἐπὶ ζύλῳ, Act. 5, 30.
 Διαφωρίσσω, εως, ἦ, idem quod διαφωρίσσω.
 Διαφωρίσσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, idem.
 Διαφωρίσσω, ὤ, f. ἴσω, suffragio meo declaro, utra res ex propositis mihi placeat.
 Διαφωρίσσω, ας, ἦ, adjudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio praefertur.
 Διαφωρίσσω, f. εἴσω, diffundo, dispergo, et dissipio fundendo; (2) divulgo; (3) perfundo, transfundo; (4) dissecio, in frusta seco; (5) frango, minuo, v. gr. impetum, iram; unde et lenio, placo; (6) perdo; (7) in pass. hilaris animo sum. Καὶ μὲν διέφωρεσαν ἅπαντα, Il. 7, 516.
 Διαφωρίσσω, irrideo.
 Διαφωρίσσω, ὤ, f. ἴσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.
 Διαφωρίσσω, f. ἄσω, aggerem perduco; (2) aggere arceo.
 Διαφωρίσσω, ὤμαι, f. ἴσωμαι, utor; (2) sustento me; (3) interficio; (4) mutuo sumo.
 Διαφωρίσσω, ξεινικαῖσι ἔθεισι, κήρυξι, ἀβελία.
 Διαφωρίσσω, τοῖσιν αὐτοῦ, Herod.
 Διαφωρίσσω, praes. inf. pro διαφωρίσσω, a διαφωρίσσω.
 Διαφωρίσσω, ἄσος, τὸ, id quo perungimur, unguentum; (2) perunctio. A
 Διαφωρίσσω, fut. ἴσω, perungo, perlino.
 Διαφωρίσσω, f. ὄσω, coloro; (2) contamino.

Διαφωρίσσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.
 Διαφωρίσσω, vel διαφωρίσσω, f. χρώσω, idem quod διαφωρίσσω.
 Διαφωρίσσω, εως, ἦ, diffusio, effusio; (2) profusio, prodigalitas; (3) laetitia, voluptas, &c.
 Διαφωρίσσω, ἦ, ὄν, diffundendi et exhilarandi vim habens; (2) prodigius. A
 Διαφωρίσσω, f. ὄσω, diffundo, effundo; (2) late spargo; (3) placo, exhalior, unde διαφωρίσσω, laeti, hilares, praesertim in conviviis, ludo, item voluptuarii.
 Διαφωρίσσω, vel διαφωρίσσω, idem quod διαφωρίσσω.
 Διαφωρίσσω, ὤ, fut. ἴσω, pervado; (2) excerno, onus ventris pouo; (3) admitto, probor, de nummis. Hinc
 Διαφωρίσσω, ἄσος, τὸ, excrementum; (2) hiatus.
 Διαφωρίσσω, εως, ἦ, excretio, egestio, maxime per alvum.
 Διαφωρίσσω, egerendi vim habens (per alvum).
 Διαφωρίσσω, f. ἴσω, disgrego, discerno, disjungo. Hinc
 Διαφωρίσσω, εως, ἦ, idem quod
 Διαφωρίσσω, ὤ, ὄ, separatio, seunctio.
 Διαφωρίσσω, ἦ, ὄν, separandi vim habens, qui discernit ac separat. Ab eod.
 Διαφωρίσσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, intervallum quod est inter cohortes aut centurias, manipulorum interstitium. A χῶρος.
 Διαφωρίσσω, ἦ, aggeris oppositio. A διαφωρίσσω.
 Διαφωρίσσω, idem quod διαφωρίσσω, Hes. διαφωρίσσω, contracto, Poll.
 Διαφωρίσσω, f. ἴσω, perpergo; (2) perflo, perpergo; (3) distraho; (4) dissolutus sum, diffuio; (5) quietus sum. Ἀθῶσι διαφωρίσσω πελεκτήνῃ κωστήν, Aristoph. Av. 1721.
 Διαφωρίσσω, dimitto ad scrutationem.
 Διαφωρίσσω, f. αὐῶ, tango; (2) psallo.
 Διαφωρίσσω, ἄσος, τὸ, cantus et melodiae immutatio. A διαφωρίσσω.
 Διαφωρίσσω, ὤ, f. ἴσω, radendo et tergendo pectore: (2) perforo, perfodio, effodio.
 Διαφωρίσσω, f. ἴσω, vituperor, reprehendo.
 Διαφωρίσσω, fut. εἴσωμαι, fallo, decipio, mentior. Διαφωρίσσω ἐπὶ τῆς ἀρρωστίας, Isocr. in Orat. ad Philip. Διαφωρίσσω τῶν λογισμῶν, Plut. in Lyc. opinione sua est falsus.
 Διαφωρίσσω, ὤ, f. ἴσω, pertracto.
 Διαφωρίσσω, f. ἴσωμαι, calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Hinc
 Διαφωρίσσω, εως, ἦ, suffragiorum latio; (2) disquisitio; (3) recensio civium populatim tributimque citatorum; examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera civis sit, an vero peregrinus et perperam adscriptus:
 Διαφωρίσσω, ἦ, ὄν, populi scitum, judicium decretum.
 Διαφωρίσσω, f. ἴσω, susurro; (2) fremo.
 Διαφωρίσσω, nudo, ut simplex φιλῶ. Σπέρμας (τὴν ἰχθυῖν) καὶ αὐτὸς καὶ διαφωρίσσω, φηγὸν ἐπίσσει, Athen. 8, 344.
 Διαφωρίσσω, ἦ, ὄν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A
 Διαφωρίσσω, f. ἴσω, refrigero; (2) recreo, reficio; (3) aëri seu vento perflandum expono. Τὰς ναυὲς διαφωρίσσω, Thuc.
 Διάσω, vel διάσω, perflo, perspiro.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, bipes. Ex δις et βαῖνω.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, bis tinctus. Epith. purpureae; (2) ἢ δίωπος, vestis purpurea, purpura praetexta. Ex δις et βάπτω.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, dupliciter injectus, (infectus, de panno, Ern.) (2) anceps; (3) duplex. Ex δις et βάλλω.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, qui duplicis est consilii. Ex δις et βουλῆ, consilium.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, bis madfactus, bis tinctus. Ex δις et βρέχω, madfacio.
 Διάσω, alteras nuptias celebros.
 Διάσω, ας, ἦ, secundae nuptiae. A
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, qui secundo jungitur matrimonio.

Διάσω, duplex gamma. Aëolica litera figura et vi similis Latinae F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, qui mento est bipartito.
 Διάσω, εως, ὁ ἐξ ἦ, qui duorum est genierum; (2) qui duplicis est sexns. Ex δις et γένος.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, binas pupillas habens.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, bis incisus, gemina sculptura incisus. Ex δις et γλύφω.
 Διάσω, vel διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, bilinguis, duarum linguarum peritus; (2) bilinguis, fallax. (1) Λαομίδοντα δὲ τὸν τῶν ἀδελφῶν, ὅτι διάσω, ἦν ἐς τὰ βασιλευστικὰ γράμματα, ἐπὶ τοῖς αἰχμαλώτοις βασιλευστικῶν κατισσοσι, Artiani Alex. Eupod. 3, 6. male interpret. (2) ἐξ ὄν καὶ διγλώσσω δὴ ἀν ἐπιθήσαστο, Socrat. Hist. Ecclesiast. 1, 23. A γλώσσα.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, qui duplicis seu dubiae est sententiae, anceps. A γνῶμι.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, duplici geniculorum nodo cinctus. A γόνυ, genu.
 Διάσω, ας, ἦ, partus geminus, seu partus geminatio et iteratio. A
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, geminus, sen bis genitus. Ex δις et γένος, nascor.
 Διάσω, vel διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, qui duorum jugerum est. A γῶνα.
 Διάσω, ἄσος, τὸ, documentum. A διδάσκω.
 Διάσω, ε, τὸ, idem et ab eod.
 Διάσω, ἦ, ὄν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.
 Διάσω, ἦ, ὄν, doctus, peritus; (2) qui doceri potest; (3) qui disci potest; (4) docendus, quem docere licet; (5) arte excoctus, exquisitus. Ab eod.
 Διάσω, ε, τὸ, praemium quod magistro pro doctrina traditur, Minerval. Ab eod.
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, qui duorum est digitorum.
 Διάσω, per doctrinam.
 Διάσω, a. l. inf. act. verbi διδάσκω.
 Διάσω, docendi, 3. sing. f. 1. ind. act.
 Διάσω, εως, ἦ, doctrina, docendi actus.
 Διάσω, a. l. conj. act. v. διδάσκω.
 Διάσω, ε, τὸ, locus ubi docetur, gymnasium, schola. A διδάσκω. Unde
 Διάσω, ας, ἦ, doctrina, institutio.
 Διάσω, ἦ, ὄν, qu. dic. doctorius, ad doctrinam pertinens; (2) docendi peritus.
 Διάσω, more docentium.
 Διάσω, ε, τὸ, idem quod διδάσκω. A
 Διάσω, ε, ὁ ἐξ ἦ, magister literarum aut morum; (2) magister quilibet; (3) poeta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.
 Διάσω, praes. inf. act. Ion. pro διδάσκω.
 Διάσω, idem, sed Dorice.
 Διάσω, 2. sing. praes. imperat. pass. Dor. pro διδάσκω.
 Διάσω, a. l. inf. act. v. διδάσκω, Att. pro ΔΙΑΔΑΣΚΩ, f. ἴσω, doceo, erudio, instituo; (2) in passio. disco, certior fio; (3) in med. erudiendum curo, loco. Fabulam dicitur poeta docere διδάσκω, cum eam a se conscriptam in scenam producit et spectandam dat. (1 et 2) παρὸν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμῶν διδάσκω, καὶ διδάσκω λόγος, Eurip. Andr. 739. Διάσκω τὲς πόλιν τὰ συμφέροντα, τινὰ περὶ τινος, τινὰ μίσθον δρᾶμα, edere. Ἐκείνος ὁμοῖς διδάσκει πάντα, Joani. 14, 26.
 Διάσω, ἦ, ὄν, doctrina, instructio, admonitio. A διδάσκω.
 Διάσω, 2. sing. a. l. conj. pass. verbi διδάσκω.
 Διάσω, ligant, 3. pl. praes. ind. act. Poet. pro διδάσκει, vel διδάσκει, a διδάσκω.
 Διάσω, vel διδάσκω, ligo. A δίω.
 Διάσω, ligabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poet. pro ἐδίδα.
 Διάσω, danius, 1. pl. praes. ind. act. per Epenthes. pro διδάσκω, a διδάσκω.
 Διάσω, dat. 3. sing. praes. ind. act. contr. pro διδάσκει, a διδάσκω, pro διδάσκω, do.
 Διάσω, praes. inf. act. Ion. pro διδάσκω.

Διερχόμηναι, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi δια-
 χράσμαι.
 Δίεχον, disjuncto, distine; (2) pertineo ad
 locum aliquem; (3) disto, intereedo. Οὐ
 δίεχον ἡμέραι πρεῖς, Soph. Œd. Tyr. 717.
 Δίεχον ἀπ' ἀλλήλων, Thuc.
 Διευθυνόμενος, fallaciter, fallendi causa, falso.
 Διέψυται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi διαψεύ-
 δωμαι.
 Διέψω, coquo, concoquo; bene calefaeo.
 Δίξω, quare, 2. sing. præ. imperat. med. Ion.
 pro διξέω, a δίξωμαι.
 Δίξωμαι, quæris, 2. sing. præ. ind. act. Poet.
 pro διξέω, et hoc Ion. pro διξέωμαι.
 Δίξωμαι, quærimus, 1. pl. præ. ind. act.
 Δίξωμαι, idem quod διξέω.
 Δίξωμαι, quæro, investigo. Α δίξω.
 Δίξωμαι, onos, ὁ εἶς ἢ, quæstor, investigator,
 Nonnus. Α δίξωμαι.
 Δίξωτος, ε, ὁ εἶς ἢ, bijugus; (2) duplex.
 Δίξωτος, ὄνος, ὁ εἶς ἢ, idem et ex iisd.
 Δίξωτος, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do
 operam, studeo, Pl. 16, 713.
 Δίξωτος, geminum, nom. sing. n. g. Dor. pro δι-
 ξωτος, et hoc contr. pro διξέωτος, a δίξωτος.
 Δίξωτος, ε, ὁ εἶς ἢ, qui geminam vitam habet,
 vitæ geminæ vel duplæis. Ex dis et ζώνη,
 vitæ.
 Διήγερα, 1. sing. a. 1. ind. aet. verbi διηγείρω.
 Διηγέρομαι, ἔμαι, f. ἴσμαι, narro, commemoro,
 dissero. Τίς ἄν ἔν τὸ πρῶγμ' αὐτοῖς διηγέ-
 ραιτο, Aristoph. Av. 205. Διηγήλατο αὐτοῖς
 ἵνα μηδὲν διηγῶσάντο, Marc. 9, 9.
 Διήγημα, ἄτος, τὸ, narratio; (2) expositio,
 commemoratio. Α διηγέομαι. Hinc
 Διηγημάτικος, ἢ, ὄν, qui narrationibus delectatur
 ; fabulator; (2) ad narrationem pertinen-
 s, per narrationes scriptus.
 Διηγηματικῶς, adv. narrando, narratione ver-
 bosa.
 Διηγημάτιον, ε, τὸ, narratiuncula, Dim.
 Διήγησις, εως, ἢ, narratio, commemoratio, sed
 longior quam διήγημα.
 Διήγημι, 1. sing. plusq. perf. ind. med. Att. a
 διήγημι.
 Διήγηρος, pro διαίρηρος, ε, ὁ εἶς ἢ, aerius, per
 aerem gradibus vel volans, qui est in aere,
 ad aerem pertinens. Ex διὰ et ἄερος.
 Διήθηα, ὦ, f. ἴσμαι, et διήθηα, pereolo; (2) trans-
 mitto per angustos meatus, ut lumen, de
 corporibus pellucidis.
 Διήθησις, ἢ, percolatio. Α præc.
 Διήθηε, 3. sing. præ. perf. verbi διήθημι, trajecit,
 vel potius, transadigere conabatur, Eurip.
 Phœn. 1407.
 Διήκοναι, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro δι-
 ἄκοναι, a διακονέω.
 Διηκρίβωμένος, adv. accurate.
 Διήκω, f. ἴκω, pervado, pertranseo. Ἴσθμὸς
 εἰς τὸν πόντον διήκει, Aristot.
 Διήλθον, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi διέρχομαι.
 Διηλίσω, ὦ, f. ὤσω, insolo, sole peruro.
 Διηλπίθης, ἐς, unctus. Οὗτοι γίνονται ὄδε χερὶ δι-
 ηλπίθης φαρῆντα, Soph. in Achivorum Cœtu.
 Διηλάττω, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω.
 Διηλόω, ὦ, f. ὤσω, elavum adigo per, clavo
 transfigo.
 Διηλόωσις, εως, ἢ, excursus; (2) separatio, v.
 gr. hostium per impetum. Α διέρχομαι.
 Διημερέωμαι, 3. plur. perf. ind. act. verbi
 διαμερέωμαι.
 Διημερέωμαι, f. εἶσω, diem transfigo, diem totum
 perduro in aliquo negotio.
 Διημερέωμαι, ὦ, f. ὤσω, mitigo, emollio, mansue-
 facio.
 ΔΙΗΜΙ, humectat, perfundo, diluo.
 Διημήγωμαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. διαψέω.
 Διηνεκίωσις, dat. pl. Poet. pro διηνεκίωσι, a δια-
 νεκίωσις.
 Διηνεκίως, adv. continua et perpetua serie, jugi
 et continuo tenore, continuo, perpetuo. Α
 Διηνεκίως, ἴος, ὁ εἶς ἢ, continuus, perpetuus.
 Hinc εἰς τὸ διηνεκίως vel διηνεκίως, in perpetuo,
 jugiter. Ex διὰ et ἡνεκίως. Unde
 Διηνεκίως, adv. idem quod διηνεκίως.
 Διήνεμος, ὄν, ventosus, vento expositus; hinc

(2) altus, celsus. (2) ἕξ ἴθ' ἄστρον δίνεμον
 λέλοιπεν, Soph. Trach. 326. Ab ἔνεμος.
 Διήνοιξέ, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. διανοίγω.
 Διήξω, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro διήξω,
 a διαίξω.
 Διηπειρέω, ὦ, f. ὤσω, in continentem redigo,
 continenti adjungo.
 Διηπείρω, 3. sing. imperf. ind. act. v. διαπείρω.
 Διηπείρω, mirabantur, 3. plur. imperf. ind. act.
 contr. pro διηπείρω, a διαπείρω.
 Διήρεσι, 3. sing. a. 1. ind. act. Poet. pro διη-
 ῤεσι, a διεῤεσι.
 Διηρημένως, adv. divisim, distinete. Α
 Διηρημένως, divisus, quod est a διαίρω.
 Διήρως, τὰ, suprema contigatio domus. Μελά-
 θραν δ' ἐς διήρως ἔσχατον, in extremam contig-
 nationem domus, Eurip. Phœn. 90. Ab ἄρω.
 Διήρως, εως, ὁ εἶς ἢ, biremis. Ex ἑρῖσσω.
 Διηρῶσθαι, pro διαίρεσθαι (apud Platonem et
 Aristotelem).
 Διήρῳται, 3. sing. perf. ind. pass. v. διαίρω.
 Διηρῳνέω, imp. ind. act. verbi διερῳνέω.
 Διήρῳσις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διαρῳάω.
 Διήρῳσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. διείρω.
 Διηρῳμην, 1. sing. imp. ind. med. v. διερχομαι.
 Διήσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δίημι.
 Διηπῶστω, 3. sing. imperf. indic. med. contr.
 pro διηπῶστω, a διαίρωμαι.
 Διήπῳσις, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro διαι-
 ῳσις, a διαίρω.
 Διηχίω, ὦ, f. ἴσω, persono. Hinc
 Διηχίη, ἦς, ἢ, facultas illa qua velut vehiculo
 sonitus ad auditum pervehitur.
 Διηβάλαστος, vel διβαλάστος, ε, ὁ εἶς ἢ, bimaris,
 qui utrumque mari adluitur.
 Διθεία, ας, ἢ, duplex numen, duo Dii. Ex
 θεῖον, numen.
 Διθεῖται, ὄν, αἶ, qui duos Deos statuunt. Α pr.
 Διθῆκτος, ε, ὁ εἶς ἢ, utrumque acutus.
 Διθῆκτος, ὄν, geminum thronum habens, Æsch.
 Διθῆμια, ας, ἢ, dissensio, discordia. Α
 Διθῆμος, ε, ὁ εἶς ἢ, disors.
 Διθυραμβικός, ἢ, ὄν, ad dithyrambos pertinens;
 Διθυραμβικῶς, adv. poetarum dithyrambiorum
 more, dithyrambica licentia et audacia:
 Διθυραμβογενής, ἴος, ὁ εἶς ἢ, quasi duabus januis
 in lucem editus. Ex γένεομαι.
 Διθυραμβοδιδάσκω, ε, ὁ, dithyrambicus poeta.
 Διθυραμβοποιέω, ὦ, f. ἴσω, dithyrambos seribo.
 Διθυραμβοποιῶμαι, ας, ἢ, dithyramborum exaratio.
 Διθυραμβοποιός, ε, ὁ, dithyramborum poeta.
 Διθυραμβος, ε, ὁ, Dithyrambus, cognomen
 Baechi; (2) genus arminis in honorem
 Baechi. Ex διθύρος, biforis, et ἑμβαίνω, in-
 gredior, quia Baechus primum ex Semele
 et deinde ex femore Jovis natus, adeoque
 bis in vitam ingressus fingitur, (al. Ἐπν.
 quem vid.) Hinc
 Διθυραμβώδης, εως, ὁ εἶς ἢ, dithyrambicam au-
 daciam, seu dithyrambicum tumorem præ-
 se ferens.
 Διθυραμβώδως, adv. dithyrambieo tumore.
 Διθύρος, ε, ὁ εἶς ἢ, duas januas habens, biforis.
 τὰ διθύρα, ap. Polyb. exponunt tribunal.
 Ex dis et θύρα.
 Διθύρῳσις, τὸ, duplex thyrsus.
 Διυάω, bene dormio, dormio usque ad auro-
 ram. Μὴ τὸν εὖ διυάοντα... ἰνῶς ἐγείρεστε,
 Eurip. Herc. Fur. 1049.
 Διύδρος, ε, ὁ εἶς ἢ, valde sudans. Ex ἰδρῶς.
 Διύδρωμαι, ὦ, f. ὤσω, sudo, valde sudo.
 Διύημι, transmitto, trajicio; (2) dimitto.
 Διύθυντῆς, ε, ὁ, rector, moderator. Α
 Διύθωμαι, dirigo, rego, moderor.
 Διυκμάζω, f. ἄσω, humecto.
 Διυκνέομαι, ἔμαι, f. διύκωμαι, pervado, permeo;
 (2) pervenio; (3) oratione percurro, enar-
 ro. Διυκνέμενος ἄχει μερισμὸν ψυχῆς τε εἰς
 πνεύματος, Heb. 4, 12.
 Διυκτικός, ἢ, ὄν, permeabilis, Aristot.
 Διύξωμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διυκνέομαι.
 Διύσις, ε, ὁ εἶς ἢ, Jovialis. Α Ζεύς, Διός.
 Διυπίπῳσις, ἴος, ὁ εἶς ἢ, a Jove dilapsus, qui cœ-
 litus decedit; (2) continuus, instar tor-
 rentis, seu limpids, &c. ap. Πίηρ. Ex
 Διός, Jovis, et πίπτω.

Διυπόλεια, τὰ, festum Athenis priseum dietum
 quod in eo Jovi πολλῶ sacrificaretur. Hinc
 διυποπόλεια, apud Aristophanem, pro priseis
 et obsoletis.
 Διυποπόλεια, εως, ἴς, unde τὰ διυποπόλεια, prisea,
 obsoleta, apud Aristoph.
 Διυποπόσια, ας, ἢ, certamen equestre.
 Διυποπόσις, equo pervado, v. gr. flumen equo
 transeo.
 Διυποπόσις, f. διυποπόσια, pervolo.
 Διυποπόσις, pervolans, præ. part. med.
 Διυποπόσις, idem quod διυποπόσια.
 Διυποπόσις, ὦ, f. ἴσω, isthmum trajicio vel tra-
 dueo. Ex διὰ et ἰσθμὸς, isthmus.
 Διυποπόσις, f. ἴσω, per isthmum tradueo sive
 traho. Ex iisd.
 Διυπόσις, præ. inf. aet. verbi
 Διυπόσις, f. ἴσω, seorsum statuo; (2) dirimo,
 distinguo, separo; at (3) διυπόσις, disto;
 (4) differo, dissentio. Διέσις ἀπ' αὐτῶν, Luc.
 25, 51. Ex διὰ et ἴσημι.
 Διυπόσις, inhibeo, reprimo, discuto. Οὐκ
 ἄρα διυπόσις (νύκτα), noctem (caliginem)
 astra non discussissent, Apoll. Rhod. 4,
 1696.
 Διυπόσις, extenuo.
 Διυπόσις, f. ἴσωμαι, adfirmo, vehementer
 contendo. Ἡ δὲ διυπόσις ἴσωμαι ἴσωμαι,
 Act. 12, 15.
 Διυπόσις, f. ἴσω, viribus superior sum.
 Διυπόσις, idem quod διέχω.
 Διυπόσις, perf. inf. pass. v. διυκνέομαι.
 Διυπόσις, pervestigare, investigare, sterh.
 Διυπόσις, perscrutor, exploror.
 Δικαίωμαι, præ. inf. aet. Ion. pro δικάζω.
 Δικάζω, f. ἴσω, jus dico, judico; (2) in med.
 litigio, in jus voco, jus meum persequor,
 judicio eum aliquo contendo. Κατὰ μέγιστος
 ἀδικήματος ἐκαστὸν δικάζειν, Herodot. Α δικν.
 δικαία, ας, ἢ, Ion. pro δικν, justitia.
 Δικαιοκρατία, ας, ἢ, justum imperium. Ex δι-
 καίος et ἀρχή.
 Δικαιοκρατία, præ. ind. Dor. pro δικαίωμαι.
 Δικαίως, justus. Νῦν δικαίως, Marc. Antonin.
 9, 22.
 Δικαιοδοσία, ας, ἢ, juris administratio, juris-
 dietio. Ex δικαίος et δόσις, a δίδωμι, do.
 Unde
 Δικαιοδοσία, ὦ, f. ἴσω, jus reddo.
 Δικαιοδοσία, ε, ὁ, jurisdictionem exercens ma-
 gistratus, juridicus Alexandrinorum.
 Δικαιοδοσία, 2. pl. præ. imper. pass. v. δικαίως.
 Δικαιοδοσία, ας, ἢ, justum judicium.
 Δικαιοδοσία, ε, ὁ, justus judex. Α κρίνω.
 Δικαιοδοσία, ὦ, judicio contendo; (2) aeeuso;
 (3) defendo. Ἡδεως ἂν σοὶ δικαιοδοσιαμένη
 ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, Luc.
 Δικαιοδοσία, ας, ἢ, causæ suæ defensio; (2)
 aeeusatio. Α λόγος.
 Δικαιοδοσία, causam alterius defendo. In med.
 me vel causam meam defendo, Lucian.
 Δικαιοδοσία, ad defendendum pertinens, ad
 defendendas causas idoneus.
 Δικαιοδοσία, ε, ὁ, eausidicus, causarum orator.
 Δικαιοδοσία, ὁ, juridicus, præfectus jure di-
 cendo.
 Δικαιοδοσία, εως, ὁ εἶς ἢ, justitiam in suis urbi-
 bus colens, epith. insulæ, Pind.
 Δικαιοδοσία, ὦ, f. ἴσω, juste ago. Ex δικαίος
 et πρῶτω, facio. Hinc
 Δικαιοδοσία, ἄτος, τὸ, justefectum.
 Δικαιοδοσία, ας, ἢ, actio ex æquo et bono,
 actio justa.
 Δικαίος, αία, αιον, justus, æquus; aliquando di-
 citur non ob unam illam virtutem que
 prima est inter mortales, hoc est δικαιοσύνην,
 sed ob absolutam omnibus numeris probi-
 tatem; (2) dignus; (3) legitimus; (4) prob-
 us, innocens; (5) verus, sed in causis foren-
 sibus, (6) lenis, mitis; (7) non præter mo-
 dum magnus, vid. ἄδικος; (8) τὰ δικαία,
 suum cujusque jus, ἴσων res familiaris cu-
 jusque, ἴσων quicquid in causa agenda fit.
 (5) ἀλλ' ἢ νῦν κακός, ἢ πρόσθεν ἢ δικαίος ἄγγυ-
 λος παρῶν, Soph. Trach. 347. Δικαία pro
 δικαίον ἐστὶ, justum est, par est. Διτῆσομαι
 γὰρ

Διάζω, in gymrum agor, vorticosus sum, ut πότος διάζων, gurgus. A δύν.
 Διναίος, α, ον, idem quod δύνιος, Ep.
 Δίνας, 3. sing. a. l. ind. act. Ion. et Dor. pro εδίνης.
 Δινυμνή, ης, η, Cybele.
 Δινυμνή, ης, η, Cybele, mater deorum. Δινυμνή γὰρ ἀγείρονται κατὰ δῆμον, sic legendum, non διδύμη, Manetho 6, 538.
 Δινύμεν, præs. inf. act. Ion. pro δινεύ.
 Δινύσασθαι, pro δινύσασθαι, volubatur se, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro εδίνου.
 Δίνεμα, τὸ, circumactio in gymrum. A Δινύω, f. εἶσω, memetipsum in gymrum ago, tripudio; (2) aliquem in gymrum ago, instar vorticis circumagor, gyro; (3) versor, moveo me, voluto me. (1) δινύσεις ἀρμασὶ καὶ φαλίσι περὶ ἀρμάσιν μώνυχρα πόδων, Euripr. Phoen. 198. (3) δινύσει κατὰ μέσον, versaretur in medio, Pl. 4. 541. A δύν.
 Δινύω, ᾧ, f. ἴσω, idem et ab eod. (2) trituro, frumentum excutio: a δύνος, no. 6. Δινομένην ὄπὸ βροχῶν ἐμὴν ἐφίλασπον ἄλλα, Call. Fragm. 51. Hoc verbum explicat Suidas παταμίνην. Δημήτριος ἱερὸν ἀκτύπην δινύμεν, Hesiod. Op. 596.
 ΔΙΝΗ, ης, η, vortex. Hinc Δινηύς, ἴσσα, εν, vorticosus.
 Δινηύς, ἴ, δ, in vortice seu gymrum circumactio. A δινύω.
 Δινηύς, εως, η, idem et ab eod.
 Δίνος, α, δ, vortex ætheris, turbo; (2) gyrum; (3) vertigo; (4) saltationis genus; (5) vasculi species; (6) area, Ælian. Hist. Anim. 2, 25; 4, 25. Τελείωσα δὲ ἡ Ἀργεῖα καὶ τὴν ἄλλα καλεῖ δύνον, Athen. 11, 467. A δύν.
 Δίνα, idem quod δινύω.
 Δινάτης, εος, δ, ἴ, vorticosus, vorticibus plenus. A δύν.
 Δινάτης, ἴσσα, εν, vorticosus.
 Δινατός, η, ὄν, turbatus, tornatus; (2) arte elaboratus; (3) rotundus. (1) ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, tornatis lectis, Pl. 3, 391. A δινύω.
 Δίζω, α, δ, ἴ, bifidus, bifurcus. Ex δις et ζῶω, rado, scalpō.
 Δίζω, η, ὄν, geminus, Ion. pro διστός.
 Διό, conjunct. ideo, propterea, quamobrem; (2) servit transitioni. Ex διὰ et ὄ, quod.
 Διόλης, ἴτος, δ, ἴ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. Ex Ζεὺς, Διός, et βάλλω. Unde Διόλιπτος, α, δ, ἴ, idem: a Jove missus.
 Διόλαος, α, δ, ἴ, idem. Πρὶν αὐτὸν εἶλε δίοβρον πλάκτρον πυρὸς κεραιῶν, Euripr. Alc. 126.
 Διογενέτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.
 Διογενής, εος, δ, ἴ, a Jove genitus seu ortus; (2) generosus, divus, nobilissimus. Ex Διός et γίνομαι, nascor.
 Διογενήτος, α, δ, ἴ, idem et ex iisd.
 Διογκῶω, ᾧ, f. ὴσω, tumefacio, inflo; διογκῶμαι, ἔμαι, turgeo. Hinc Διογκῶσις, εως, η, tumor, inflatio.
 Διόγνητος, α, δ, ἴ, idem quod διογενήτος.
 Διόσεια, ας, η, et διόσειος, εως, η, transitus: Διόσειστος, α, δ, ἴ, pervius, permeabilis. A Διόσειω, f. εἶσω, iter facio per, transeo. Διόσειω κατὰ πόδων ἔ κώμην, Luc. 8, 1. Διόσεισαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1.
 Διόδοιστος, f. ἴσω, permeco. A Διόδοος, α, ἴ, transitus. Ex διὰ et δός.
 Διόζω, δ, ἴ, duos ramos habens.
 Διόδην, adv. a Jove. A Ζεὺς, gen. Διός.
 Διόδομος, δ, patefacio, ap. Æsch. (si locus sanus, Ern.) ch. 5, 24, ubi legendum videtur διύγμος.
 Διόδρῳμι, fut. ζῶω, aperio, pando, resero. Ἄλλα πᾶς γνάθης διογνυσι, Aristoph. Conc. 849. Ex διὰ et ὄγω, aperio.
 Διόδω, f. ζῶω, idem et ex iisd. Βεῖθ διογνύν κλεῖμα, Soph. Œd. Tyr. 1296.
 Διόδοιστος, intumescor, inturgesco; (2) intumescor ira; (3) crumpo.
 Διόδοω, ᾧ, f. ἴσω, idem. Διόδοιστος φλέδες, Arct. Διόδοιστος ἐν τῆς φαρμακοποιίας τὰ σέλινα, Luc. Διόδοιστος, εος, δ, ἴ, tumidus, turgidus. A præc. Διόδοω, ᾧ, f. ἴσω, seorsum habito; (2) rego, administro; (3) insituo. Διόδοιστος ἴσθη πύ-

λιν, τὰ πρὸς τὴν πύλιν, τὸν βίον προνοοῖ διοδοισταί, administrantur. Hinc Διόδοικμα, ἄτος, τὸ, administratio, magistratus, præfectura.
 Διόδοιστος, a. l. inf. act.
 Διόδοικος, εως, η, administratio, moderatio; (2) quævis provincia in qua preses jus dicit et conventus habet; (3) administratio multarum provinciarum; apud Scriptores Ecclesiasticos, diœcesis:
 Διόδοικος, ἴ, δ, administrator, procurator, ἱμνηρ. fisci.
 Διόδοικος, ας, η, cella penuriarum præposita.
 Διόδοικος, f. ἴσω, dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco.
 Διόδοικος, ᾧ, fut. ἴσω, ædificando separo et discrimino.
 Διόδοικος, ᾧ, f. ἴσω, persevero regendo.
 Διόδοικος, acc. plur. præc. part. act. contr. pro διοκίοντος, a διοκίω.
 Διόδοικος, εως, η, vinum ministro convivis.
 Διόδοικος, ᾧ, f. ἴσω, vino refero. Ex οἶνος.
 Διόδοικος, εως, η, patefacio. A Διόδοω, fut. verbi διαφέρω, ætatem agam, Soph. Œd. 511.
 Διόδοικος, l. sing. f. l. ind. act. v. διαφέρω.
 Διόδοικος, f. εἶσω, sagittam mitto per, sagitta trajicio.
 Διόδοικος, vehementi cupiditate ac prope insana incendio.
 Διόδοικος, ᾧ, f. ἴσω, pererro, permeo. Διόδοικος δυσφάτος αἰνιγματῶν οἶμας, Lycurg. 10.
 Διόδοικος, f. ἴσω, perero, intereo.
 Διόδοικος, δ, fulmine ictus.
 Διόδοικος, ἴ, remissio.
 Διόδοικος, labor per; (2) effugio, dilabor e manibus; (3) labor, cado in lubrico.
 Διόδοικος, ᾧ, fut. ἴσω, idem. Διόδοικος τὸς χεῖρας, Aristoph. Nub. 433.
 Διόδοικος, ἴ, δ, distractio, tractio per:
 Διόδοικος, α, δ, tractus in isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionia in Ægæum et vicissim trahebantur. A διέλκω.
 Διόδοικος, seu διόδοικος, f. οἴσω, p. οἴσω, disperdo; (2) obliviscor. (2) ταῦτα γὰρ καλεῖται ἐν τῷ εἰδῶς διόδοικος, Soph. Œd. Tyr. 317. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διόδοικος, Soph. Trach. 472.
 Διόδοικος, α, δ, ἴ, perpetuus, totus.
 Διόδοικος, adv. perpetuum, Gl. V.
 Διόδοικος, f. ἴσω, complano, æquale reddo.
 Διόδοικος, idem.
 Διόδοικος, ἴ, δ, ἴ, furiosus, cui furor a Jove inmissus est, Ern.
 Διόδοικος, α, δ, ἴ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ et ὄμβρος, imber.
 Διόδοικος, ης, η, ira Jovis, vel gravissima. Θεῶν διογνυῖν ἰχθῶν, ira deorum, Orph. Pronost. 21.
 Διόδοικος, f. οἴσω, vel οἴσω, dejero; (2) juro; (3) jurejurando adfirmo. Ὅρκον αὐτῶ προσέωλον διόδοικος, Soph. Trach. 255.
 Διόδοικος, idem.
 Διόδοικος, ἴ, δ, ἴ, confiteor; (2) pacificor, ex pacto promitto; (3) constituo; (4) adfirmo; (5) transigo; (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatcaris, Διόδοικος τὰς τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι, Plat.
 Διόδοικος, ἴ, δ, confessio, pactum, transactio.
 Διόδοικος, l. sing. imp. ind. act. Ion. pro εδίνω, a δύν.
 Διόδοικος, f. ὴσω, denomino, appello. Hinc Διόδοικος, celeber, in utramque partem.
 Διόδοικος, ὄν, τὰ, sacra bacchica, Bacchanalia.
 Διόδοικος, f. ὴσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celeberrimum.
 Διόδοικος, ἴ, δ, Bacchicus, Bacchanalis:
 Διόδοικος, ἴ, δ, herba quedam:
 Διόδοικος, α, τὸ, templum Bacchi:
 Διόδοικος, ἴ, δ, Bacchicus:
 Διόδοικος, α, δ, qu. dic. Bacchulus; (2) ossea eminentia quæ prope tempora nascitur. A ΔΙΟΝΥΣΟΣ, α, δ, Dionysus, Bacchus: i. e. intellectus mundanus.
 Διόδοικος, αἰδός, δ, Jovis filius. Ex gen. Διός.

Διόδοικος, α, δ, ἴ, a Jove missus. Ex Ζεὺς, Διός, et πέμπω, mitto.
 Διόδοικος, conjunct. quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ et ὄπερ, quod.
 Διόδοικος, ἴ, δ, ἴ, a Jove delapsus, de caelo descendens. Ex πίπτω.
 Διόδοικος, ἴ, δ, ἴ, expio, v. gr. prodigium; unde purgo; (2) ablego, exigo, et procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διός et πομπή, missio.
 Διόδοικος, α, δ, administrator, inspector; (2) curator navis; (3) rex. Æsch. in Pers. 44. A Διόδοω.
 Διόδοικος, α, δ, ἴ, qui habet duo foramina. Ex δις et ὄπη, foramen.
 Διόδοικος, f. εἶσω, inspicio, curo, custodio, imprimis navem; (2) speculor, exploror. Ex διὰ et ὄπταμαι, video. Unde Διόδοικος, ἴ, δ, inspector; (2) dispensator; (3) excubitor; (4) instrumentum geometricum cujus ope rerum altitudo æstimatur.
 Διόδοικος, α, δ, qui pervidet et prospicit, inspector. Ab eod.
 Διόδοικος, f. ὄπταμαι, pervideo, perspicio. Hinc Διόδοικος, ας, η, dioptra, instrumentum geometricum; (2) instrumentum librandis aquis aptum; (3) specillum chirurgicum.
 Διόδοικος, ἴ, δ, ad spectanda remotiora aptus.
 Διόδοικος, α, τὸ, idem quod Διόδοικος, n. 3. Unde Διόδοικος, ἴ, δ, apostema vulvæ.
 Διόδοικος, τὸ, idem quod Διόδοικος, Ern.
 Διόδοικος, contr. pro διοδοικος, a διοδοικος.
 Διόδοικος, ἴ, δ, ἴ, perspicax. A Διόδοικος, ᾧ, transpicio; (2) perspicio; (3) intuerosco. Διόδοικος πρὸς τινα, Isocr.
 Διόδοικος, apte compingo. Unde Διόδοικος, εως, η, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio.
 Διόδοικος, f. ἴσω, ira accendo vel inflammo; (2) irascor.
 Διόδοικος, α, δ, ἴ, duas ulnas longus. Ex ὄγωμα.
 Διόδοικος, recte quid facio, ut λόγον, recte dico, bene consulo; ad veritatis normam exigo, examino. Πᾶς ὄν μὴ διοδοικος λόγος, Euripr. Suppl. 417.
 Διόδοικος, ᾧ, f. ὴσω, corrigo, emendo. Διόδοικος τὸ χεῖρος, reddo, Phal. Hinc Διόδοικος, ἴ, δ, correctio, emendatio.
 Διόδοικος, contr. pro διοδοικος, a διοδοικος.
 Διόδοικος, εως, η, idem, vel ipsa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repositio; (2) recta rei, ut vitæ, institutio, administratio.
 Διόδοικος, ἴ, δ, corrector, qui emendat.
 Διόδοικος, ἴ, δ, qui corrigere potest.
 Διόδοικος, adv. corrigendi causa, per correctionem.
 Διόδοικος, ας, η, definita et præscripta dies; (2) discrimen. A Διόδοω. Unde Διόδοικος, f. ἴσω, distermino; (2) extermino; (3) defino, distingo; (4) explico, explano disserrando; Plato διοδοικος, διαπέλλω, διαστήμην, χωρίζω pro eodem posuit, hoc est dividere, partiri; (5) statuo, decerno, adfirmo, quo sensu (2, 3) et in med. dicitur, Διόδοικος διοδοικος περὶ τινος, Isocr. Κεῖ διοδοικος κράτος, nec discreverunt victoriam; id est, non potuit discerni cui pertinuerit victoria, Euripr. Phæn. 1433. Hinc Διόδοικος, ἴ, δ, distinctio, definitio.
 Διόδοικος, ἴ, δ, idem et ab eod.
 Διόδοικος, adv. distincte, definite.
 Διόδοικος, ἴ, δ, obtestatio quæ fit adjurando, Ern.
 Διόδοικος, procedo. Ex διὰ et ὄγωμα.
 Διόδοικος, α, δ, diremptor, discriminator. Ex διὰ et ὄρος, terminus.
 Διόδοικος, α, δ, ἴ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem vel contignationem habens. Ex δις et ὄρωμα.
 Διόδοικος, vel διοδοικος, f. ὴσω, in serium convertor, in serosam qualitatem muto.
 Διόδοικος, ἴ, idem quod διοδοικος.

Διορύνη, ἦς, ἡ, fossa, perfossio. Α διορύττω.
 Διορύνηται, α. 2. inf. pass. verbi διορύσσω.
 Διορύγμα, ἄσος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.
 Διορύξεις, εως, ἡ, fossa, Scholiastes Theocrū. ad *Idyll.* 1, 67.
 Διορύσσω, vel διορύττω, f. ζω, perfodio. "Ὅταν κλῆπται διορύσσαι ζὲ κλῆσται, *Matt.* 6, 19.
 Διορύξομαι, ἔμαι, f. ἴσομαι, persalto, usque ad finem salto, desalto; (2) peritia saltandi cum aliquo certo.
 Διόρυσις, εως, ἡ, conversio in serum.
 Διός, Jovis, gen. sing. a Ζεύς, *Jupiter*.
 Διός, δια, διόν, a Jove oriundus; (2) divus;
 (3) excellens, nobilis, generosus. Α Ζεύς, gen. Διός.
 Διοσδότας, α, ὁ ζὲ ἡ, a Jove datus. Ex gen. Διός et δίδωμι, do.
 Διοσημία, vel διοσημία, ας, ἡ, signum a Jove datum; (2) prodigiosa tempestas; (3) prodigium, ostentum. Ex Διός et σημεῖον.
 Διόσχοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor et Pollux;
 (2) reges. Ex Ζεύς, Διός, et κέρως.
 Διόσχοροι, ων, οἱ, idem; (2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in gravi morbo salutem indicantia.
 Διόσμος, α, ὁ, vis illa quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. Ab ὀσμή.
 Διόσπυρα, et Διόσπυρον, genus cerasi, *Theophrasti. Hist. Plant.* 3, 13. Est etiam Diospyron alio nomine lithospermon dicta herba, *Plin.* 27, 74, 11. *Angl.* STONECROPP.
 Διόστρεος, α, ὁ ζὲ ἡ, gemino constans osse. Ex *dis* et ὄστειον, os.
 Διοσφραζίνα, odore (seu suavi seu fædo) perfundo, imbuo, unde iniquo fædis sordibus.
 Διόσε, conjunct. quoniam, quamobrem, quare. *Διοστρεφίσαι*, dat. pl. *Ion.* pro *διοστρεφίσαι*, a *διοστρεφής*.
 Διοστρεφής, ἔος, ὁ ζὲ ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex gen. Διός et τρέφω.
 Διοσρέω, ᾧ, f. ἴσω, per urinam excerno. Hinc *Διοσρεπτικός*, ἡ, ὄν, vim habens urinam ciendi.
 Διοσχίσεια, ἡ, aquæ deductio. Α
 Διοσχετέω, f. εἶσω, per canalem aquam deduco.
 Διοσχής, εως, ὁ ζὲ ἡ, epith. currus quo duo vehi possunt. Ex *dis* et ἄχος.
 Διοσχλίω, ᾧ, f. ἴσω, turbo, molestiam exhibeo.
 Διοσχλίω, idem quod ὀσχλίω.
 Διοσχύρω, ᾧ, f. ᾠσω, munio, firmo.
 Διοψ, ὀσος, ὁ, dispensator, *Hes.* Α *διέπω*, al. a *διόπτωμαι*. Hinc
 Διόψις, εως, ἡ, transpectus; (2) perspectio.
 Διόπαις, ἴδος, ὁ ζὲ ἡ, duorum liberorum parens; (2) bis puer.
 Διόπαισις, α, ὁ ζὲ ἡ, duorum palmarum, bipalnis. Ex *dis* et *παλαιστή*, palmus.
 Διόπαυτος, α, ὁ ζὲ ἡ, qui utrinque vibrari potest; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens; (3) ambidexter. (2) πῦς διὲ σραυτὸς διόπαυτος ἂν με χειρὶ φονεύου, *Soph.* *Aj.* 408. Α *dis* et *παυτός*.
 Διόπάλτωσ, adv. utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.
 Διόπχυρος, εως, ὁ ζὲ ἡ, bicubitalis.
 Διόπλῆζω, f. ᾠσω, geminus sum; (2) duplico. Α *διπλόος*.
 Διόπλαξ, ἄσος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ ζὲ ἡ, duas habens crustas. Ab eod. vel etiam ex *dis* et *πλάξ*, crusta.
 Διόπλαξιάζω, f. ᾠσω, duplico, gemino.
 Διόπλασιασμός, ἔ, ὁ, duplicatio; (2) figura grammatica qua litera geminatur.
 Διόπλασιος, ἰα, ἰον, duplo major; (2) duplex, geminus. Α *διπλόος*. Hinc
 Διόπλασιων, ὀνος, ὁ ζὲ ἡ, duplex.
 Διόπληθρον, α, ὁ ζὲ ἡ, spatium duorum jugerum; (2) duo jugera. Ex *dis* et *πλήθρον*.
 Διόπληθρος, ὄν, duo jugera æquans.
 Διόπληθης, ἔος, ὁ ζὲ ἡ, duplicatus, bis plenus.
 Διόπληρης, ἔς, plenus, refertus, *Nic.*
 Διόπληής, ἦς, ἡ, duplicitas; (2) fraus, versutia; (3) obscuritas. Α *διπλόος*.
 Διόπλοῖματός, ὄν, duplicato pallio utens.
 Διόπλοῖζω, adv. *Ar.* *Æsch.* (si lectio sana, *Ern.*) *Ag.* 844, al. *διπλόεζι*.

Διόπλοῖς, ἴδος, ἡ, læna duplicata; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit; (3) pallium; (4) chlamys. Ab eod.
 Διόπλοός, ἔς, f. *διπλόη*, ἡ, n. *διπλόον*, ἔν, duplex, duplus; (2) versipellis, versutus; (3) magmus.
 Διόπλοήμαντος, α, ὁ ζὲ ἡ, duas habens significationes. Ex *διπλόος* et *σημαίνω*.
 Διόπλόω, ᾧ, f. ᾠσω, duplico. *Διόπλόωσαι* αὐτῆ; *διπλᾶ* κατὰ τὰ ἔργα, *Ar.* 18, 6.
 Διόπλωμα, ἄσος, τὸ, diploma, litera principum, vulgo patentes; (2) vas duplex.
 Διόπλωσις, ἡ, duplicatio. Α *διπλόω*.
 Διόπνωος, ὄν, duo spiracula habens. Α *πνέω*.
 Διόπνοια, ἡ, genus salationis Laconicæ; (2) dimensio versuum per duos pedes, v. gr. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ *διπνοῖαν* est trincter, ut et senarius Iambicus.
 Διόπνοιάζω, ἔ, ὁ, idem.
 Διόπνοιάξω, f. ᾠσω, salto per *διπνοῖαν*.
 Διόπνοῖαιος, αἰα, αἰόν, bipedalis, bipedaneus.
 Διόπνοῖς, εως, ὁ ζὲ ἡ, idem. Α *διπνός*.
 Διόπνοῖτης, α, ὁ ζὲ ἡ, gemina urbe utens, *Man.*
 Διόππολος, α, ὁ ζὲ ἡ, bis versus seu aratus. Ex *dis* et *πολίω*, verso.
 Διόππος, α, ὁ ζὲ ἡ, duas vias seu duos mcatus habens. Ex *dis* et *πόσος*, mcatus.
 Διόππῶμος, ὄν, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur. *Διόππῶμον* ἴνα *πόλιν* *μίλω*, *Eurip.* *Symph.* 621.
 Διόππος, ὄσος, ὁ ζὲ ἡ, bipes.
 Διόπρῶσπος, α, ὁ ζὲ ἡ, biceps, bifrons, *Angl.*
 Διόπρῶμος, α, ὁ ζὲ ἡ, duplicem puppim habens. Ex *dis* et *πρῶμα*, puppim.
 Διόπρωρος, α, ὁ ζὲ ἡ, duplicem proram habens.
 Διόπτερος, α, ὁ ζὲ ἡ, bipennis, binas alas habens. Ex *dis* et *πτερόν*, alia.
 Διόπτειός, ὕγος, ὁ ζὲ ἡ, idem et ex *iisd.*
 Διόπτύξ, ὕγος, ὁ ζὲ ἡ, duplex. Ex *dis* et *πτύσσω*, plico.
 Διόπτύχα, adv. dupliciter. Α
 Διόπτυχος, α, ὁ ζὲ ἡ, duplex, geminus, duo. Hinc *διόπτυχον* *δελτίον*, pugillaris duplicatus. *Χεῖρας* *διόπτυχος* *ἐνέναι*, *Eurip.* *Andr.* 578. *Διόπτύχα* *Φάργα*, *Id. Or.* 1303. Α *διόπτύξ*.
 Διόπυλος, duas portas habens. Α *πόλη*.
 Διόπυρρον, α, τὸ, instrumentum chirurgicum, specillum, duo capita habens, aversa parte et in summa cuspidē, velut nucleos. Α
 Διόπυρνος, α, ὁ ζὲ ἡ, duos nucleos habens; (2) qui interiore ligno geminus est. Ex *dis* et *πυρρὸν*, nucleus.
 Διόπυρτης, ὁ, bis coctus, epith. panis.
 Διόπυρος, α, ὁ ζὲ ἡ, idem. Ex *dis* et *πύρ*.
 ΔΙΠΚΑΪΑ, ας, ἡ, herba quædam.
 Διόπυρος, ὄν, duabus lineis descriptus, notatus.
 Διόπυρμος, ὄν, duos rhythmos habens.
 Διόπυρός, ἔ, ὁ ζὲ ἡ, duos temones habens.
 ΔΙΣ, adv. bis, quod in compositis sequente vocali vel diphthongo σ fere retinet, sequente consona vero plerumque amittit, v. gr. *δίσπε*, bipes. Sed dicitur tamen etiam *διεφθός*, pro *διεφθός* et *διεφθῶν* pro *διεφθῶν*.
 Δις, Διός, ὁ, *Jupiter*, sed in usu est Ζεύς.
 Δισαλία, ας, ἡ, impurities, pro *δισαλία*.
 Δισάσπᾶγος, ὄν, bis raptus, *Lycurg.*
 Δισεργονία, ας, ἡ, atneptis. Α
 Δισεργονος, α, ὁ ζὲ ἡ, atnepos.
 Δισεκτος, α, ὁ ζὲ ἡ, bissextus.
 Δισεξέδελφος, consobrinus, patruelis.
 Δισέσμος, α, ὁ ζὲ ἡ, qui duas habet uxores. Ex *dis* et *εὐνή*, cubile.
 Δισέφθος, α, ὁ ζὲ ἡ, bis coctus, recoctus.
 Δισήμος, ὄν, duplicem significationem habens.
 Δισθῆνης, ἔος, ὁ ζὲ ἡ, bis moriens. Ex *dis* et *θνήσκω*, morior.
 Δισκίος, εως, ὁ, cometa quidam. Α *δίσκος*.
 Δισκίω, f. εἶσω, disco ludo, discum jacio.
 Δισκίω, ᾧ, f. ἴσω, idem et ab eod.
 Δισκίωμα, τὸ, quod jaculamur, projecimus, ut *δίσκον*.
 Δισκισπτερος, ὄν, duo scepra tenens.
 Δισκισος, ὄν, perumbrosus. Α *σκία*.
 Δισκήσεις, α, 1. part. act. *Δύλο*, pro *δισκήσας*, a *δισκίω*.
 Δισκοβολία, ας, ἡ, disci jactus. Α

Δισκοβόλος, α, ὁ, disci jaculator. Ex *βάλλω*.
 ΔΙΣΚΟΣ, α, ὁ, discus, orbis proprie saeque, quem exercendi corporis causa jacere solebant olim; (2) orbis solis; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina; (4) speculum.
 Δίσκωμα, terminus qui disci jactu petitur. Ex *δίσκος* et *ἴονικος ἔσος*, pro *ἔσος*, terminus.
 Δισκοφόρος, ὄν, discum ferens.
 Δισμύριοι, ἰαί, ἰα, viginti millia; reperitur et *δισμύριος*, α, ὄν.
 Δισσαπτος, α, ὁ, atavus.
 Δισπιθμαῖος, αἰα, αἰόν, idem quod *δισπιθμάς*, α, ὁ ζὲ ἡ, duas spithamas; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex *dis* et *σπιθμή*.
 Δισπῶνδεσιος, α, ὁ, duplex spondeus.
 Δισσᾶκτις, et *δισσᾶκτις*, adv. bis. Α *δισσός*.
 Δισσάραχης, α, ὁ ζὲ ἡ, princeps vel rex geminus. *Τὴς* *τε* *δισσάραχας* *ἠλέσσας* *βασιλεῖς*, *Soph.* *Aj.* 389. Ex *dis* et *ἄραχω*.
 Δισσύνω, f. εἶσω, duplex sum. Α *δισσός*.
 Δισσολογέω, vel *διππολογέω*, ᾧ, f. ἴσω, geminato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duobus modis effero. Ex *dis* et *λόγω*.
 Δισσολόγησιος, ὄν, quod duobus modis pronunciat, scribitur.
 Δισσολόγος, ὄν, gemino sermone utens, *Man.*
 Δισσός, vel *διπτός*, ἡ, ὄν, duplex, geminus; (2) ambiguus; (2) *φάσμα* *δισσόν* *ἠνέριον*, *Soph.* *El.* 644. *Διστός* *τινας* *καὶ* *ἀμφιβόλους* *καὶ* *λῆξ* *χρησῖμῶς* *συγγράφων*, *Lucian.* in *Alerandro*. Α *dis*.
 Δισσυλλᾶβία, ἡ, duæ syllabæ.
 Δισσυλλᾶβος, α, ὁ ζὲ ἡ, duabus constans syllabis.
 Δισσυλλαβῶς, adv. per duas syllabas.
 Δισσυμφωνέω, ᾧ, f. ἴσω, duabus consonantibus efferi. Α
 Δισσυμφωνος, α, ὁ ζὲ ἡ, qui duarum est consonantium.
 Δισσῶς, adv. dupliciter. *Δισσῶς* *ἀντῶ*, iterum dico, *Eurip.* *Phan.* 1347.
 Δισσῶμος, ἔ, ὁ, dubitatio. Α *δισᾶζω*.
 Δισᾶριος, ὄν, duo stadia æquans.
 ΔΙΣΤΑΪΩΝ, f. ᾠσω, dubito, ambigo. *Ὀλιγώπεις*, *εἰς* *τί* *ἰδίστας*, *Matt.* 14, 31.
 Διστατικός, ἡ, ὄν, dubitativus.
 Δισᾶσιος, ὄν, bilibris; (2) duplum ponderans.
 Δισᾶσις, εως, ἡ, dubitatio. Α *δισᾶζω*.
 Διστατικός, ἡ, ὄν, dubitativus. Ab eod.
 Δισᾶφθής, ἔος, ὁ ζὲ ἡ, bis sepultus. Ex *dis* et *θάπτω*, sepelio.
 Δισεγνία, ἰας, ἡ, duplex tectum, vel domicilium duobus tectis seu contignationibus duabus instructum. Α
 Δισεγνιος, α, ὁ ζὲ ἡ, duas contignationes habens. Ex *dis* et *στέγη*.
 Διστέχος, α, ὁ ζὲ ἡ, duos ordines habens; (2) ex duobus versibus constans.
 Δισοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. Α
 Δισοιχος, α, ὁ ζὲ ἡ, idem quod *δισοιχος*.
 Δισοκος, α, ἡ, quæ bis peperit. Α *τίκτω*.
 Δισοκός, ὄν, geminus. *Τὴς* *δισοκῶς* *ἀδελφᾶς*, *Soph.* *Ed.* *Col.* 1055.
 Δισομέω, bilinguis sum. Α
 Δισομος, α, ὁ ζὲ ἡ, geminum os habens; (2) anceps, acutus; (3) duo habens ostia.
 Δισομῆα, bilinguis sum. Α
 Δισομῆα, ἡ, duæ syllabæ.
 Δισομῆα, ἡ, idem quod *δισομῆα*.
 Δισομῆα, adv. per duas syllabas.
 Δισομῆα, ἡ, bifidus. Ex *dis* et *σχίζω*.
 Δισοχίλιος, ἰαί, ἰα, bis mille, duo millia.
 Δισοχάλος, α, ὁ ζὲ ἡ, utroque claudicans pede.
 Δισομάτος, α, ὁ ζὲ ἡ, bicorpor. Α *σῶμα*.
 Δισοματος, α, ὁ ζὲ ἡ, idem.
 Διπάλαντος, duo talenta ponderans.
 Διποκίω, ᾧ, fut. ἴσω, bis pario; (2) gemellos pario. Α
 Διποκος, α, ἡ, quæ bis peperit. Α *τίκτω*.
 Διποσίω, duobus diversis tonis utor in pronunciano.
 Διπτόχως, adv. dupliciter. Α *διπτός*.
 Διπτοχλωπτία, ας, ἡ, duplex lingua, duarum diversarum linguarum usurpatio. Α
 Διπτόγλωπτος, α, ὁ ζὲ ἡ, bilinguis, duplicis lingue. Α *διπτός* et *γλωπτία*, lingua.

Διτογοναί, *α*, bis pario, seu bina pario. Ex διττός et γίγονα, quod est a γίνομαι.
 Διτολογία, *α*, idem quod δισολογία.
 Διττός, *ή, όν*, duplex, Attice ποδιός.
 Διτύλος, *εν*, duplicem gibbum habens; epith. camelorum quorundam. E δις et τύλος, calculus.
 Διυγίανω, sanitatem consequor, salvus maneo. Ούτε γάρ Ξενοκράτης μάλλον διυγίανει Φακίανος, ότε Δημητρίει Θεόφραστος, Plutar. 135. Ου γάρ έστ' βρόδιον είναι διυγίανει την υπ'αρχασσαν Φιλαν, salvam inanere, Jamblich. in Vita Pythag. 102.
 Διυργαίνω, madefacio, humecto. A διυργός, *α, ό ε* ή humidus; (2) uliginosus; (3) mollis, infirmus.
 Διυλάζομαι, *φ*, άσσωμαι, in materiam abeo.
 Διυλίω, *φ*, *ίσω*, defæco, per colum transfundo. Οί διυλιζόντες τόν κόπωνα, Matt. 23, 24.
 Διύλισι, *εως, ή*, defæcacio, percolatio; (2) perfusio, baptismus. A प्राéc.
 Διυλιμάς, *ε*, *ή*, idem et ab eod.
 Διυλιση, *ήρος, ό*, colum. Ab eod.
 Διυπνίζω, *φ*, *ίσω*, expergefacio, e somno excito. Ex δια et ύπνος.
 Διυραινω, intracto, pertexo.
 Διφάλαγγαρχης, *α, ό*, praefectus duarum phalangium.
 Διφάλαγγαρχος, *α, ό*, idem:
 Διφάλαγγαρχία, *α*, *ή*, praefectura qua quis duabus phalangiis praest.
 Διφάλαγγια, *α*, *ή*, duplicata phalanx; (2) dua phalanges. Ex δις et φάλαγγς.
 Διφάσια, *α*, *ή*, duobus modis dictum, sermo duplex et secum non conveniens. A διφάσιος, *ία, ιον*, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex δις et φάσις, a φάω, dico, aio.
 Διφάσιος, *α, ό ε* ή, qui duobus modis dicitur.
 Διφάσιν, *α*, *ω*, quero, vestigo. Την διφάσα κελύνην, Hesiod. Op. 372. Hinc
 Διφάτωρ, *ορος, ό*, quaesitor, investigator.
 Διφθέρα, *α*, *ή*, pellis Amaltheae caprae, in qua res humanas scribere dicitur Jupiter; exuvium; (2) quicquid e pellibus fit, ut vestis coriacea; membrana, in qua scribitur.
 Διφθερία, *α, ό*, qui gestat διφθεραν.
 Διφθερον, *α, τδ*, ulcus quoddam.
 Διφθερίτης, *α, ό*, idem quod διφθερία. Hinc
 Διφθερίτις, *ιδος, ή*, femina quae vestem coriaceam gestat.
 Διφθεροπώλης, *α, ό*, qui pellibus negotiatur.
 Διφθερία, *ω*, fut. ώσω, pelle, cogito intego. A διφθερα.
 Διφθογγίζω, per diphthongum scribo aut pronuncio.
 Διφθογγόφω, per diphthongum scribo.
 Διφθογγος, *α, ό ε* ή, duplicem sonum habens; (2) ή, duae vocales in unum sonum conflatae, diphthongus. Ex δις et φθόγγος.
 Διφραία, *ω, φ*, *ήσω*, bis fructum fero.
 Διφροσίς, *ή*, differentia, discrimen. A प्राéc.
 Διφρος, *α, ό ε* ή, bis anno eodem fructum ferens. Ex δις et φρω, fero.
 Διφραξ, *άκος, ή*, sella. Μαλακός από διφρακος έδραμα πήνα, Theocr. 14, 40. A διφρος.
 Διφραξ, *άδος, ή*, idem et ab eod.
 Διφραξία, *α*, *ή*, aurigatio, currus agitatio:
 Διφραξία, *α*, *ή*, aurigatio, currus agitatio.
 Διφραξία, *α*, *ή*, auriga, rector plaustrum. Τόν διφραξίτην Ήλιον προσενίπω, Soph. Aj. 857. A
 Διφραξίω, *φ*, *έσω*, curru aut bigis vehor; (2) aurigo, moderor currum. (1) κυριώταί Ισπανίς διφραξίον έλιον πέλραγος, Eurip. Andr. 1012. A διφρος.
 Διφραξία, *α*, *ή*, currus agitatio, aurigatio. Ex διφρος et έλιώνω, agito.
 Διφραξία, *α*, *ή*, currus ago, rego. Ή τον αίπών έσσαν διφραξάτων, Soph. Aj. 845. Ισπανίς γάρ ας έφραφα κήφραξάτεν, Eurip. Rhus. 781.
 Διφραξία, *α, ό*, currus agitator, auriga.
 Διφραξίος, *α, ό ε* ή, qui sella aliquid gestat. Ex διφρος et φρω.
 Διφραξίος, *α, ό*, sella curulis auriga. Dim.
 Διφραξίος, *ό ε* ή, animum dubius.

Διφραξία, *α*, *ή*, vehiculi fabrica, sellarum fabricatio. Ex διφρος et πήγνυμι.
 ΔΙΦΡΟΣ, *α, ό*, locus in curru in quo parabates et auriga sedebant; (2) bigae; (3) sella. (f. pro διφρος. A δις et φρω.)
 Διφραξία, *ω, φ*, *ήσω*, currum traho. Αντιγα διφραξίει, Eurip. Ex διφρος et έλκω.
 Διφραξία, *α*, *ή*, bigarum seu sellarum fabricatio. Ex διφρος et έργον, opus.
 Διφραξίωμαι, curru vehor; (2) sella gestor, sedco. Έμπιστόντες *ε*, *ό ε* ή, qui sella aliquid gestat.
 Διφραξίος, *εος, ό ε* ή, bis tostus, qui bis torretur. Ex δις et φρωγία, torreo.
 Διφρός, *εος, ό ε* ή, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus; bicorpor. Διφρός τ' άμικτον, Soph. Trach. 1095. Ex δις et φρή.
 Διφρούα, *α*, *ή*, bifida partitio. A प्राéc.
 Διφύλλος, *α, ό ε* ή, bina folia habens, bifolius. Ex δις et φύλλον.
 Διφώνος, *α, ό ε* ή, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. A φωνή.
 Διφώσα, part. contr. pro διφάσα, a διφάω.
 Διχά, *adv.* bifariam, dupliciter, divisim; (2) sine, absque, seorsim. (2) δίχα παντός, ab omni conspectu segregatus, Soph. Oed. Col. 1732. Έκ πάντων δίχα, Id. Antig. 164. A δις. Hinc
 Διχάζω, *φ*, *άσω*, in duo divido, separo; (2) dissidium injicio. Ήλιον γάρ διχάσαι άνθρώπον κατά τή παρέρει αύτη, Matt. 10, 35.
 Διχάω, idem.
 Διχάς, *άδος, ή*, dimidia pars. A δίχα.
 Διχασμός, *ε, ό*, divisio. A διχάζω.
 Διχαστήρ, *ήρος, ό*, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum dividunt.
 Διχάω, idem quod διχάζω, Erui.
 Διχη, *adv.* divisim, bifariam.
 Διχηλίας, *φ*, *έσω*, unquam bisulcam habeo:
 Διχηλίας, *ω, φ*, *ήσω*, idem. A
 Διχηλος, *α, ό ε* ή, in duas chelas fissus; (2) unquam habens bisulcam; (3) bisulcus, bifidus. Ex δις et χηλή.
 Διχθία, dupliciter, bifariam. A δίχα.
 Διχθιδίος, *ία, ιον*, duplex. A
 Διχθίος, *άδος, ή*, duplex. A διχθία.
 Διχθίω, *ό ε* ή, duabus tectis tunicis.
 Διχθίωλος, *α, ό ε* ή, discors, dissentiens. Ex δίχα et βωλή, voluntas.
 Διχθισμός, *ω*, *φ*, *ήσω*, dissentio animo, duplici sententia distrahor:
 Διχθισμώμενος, *ω*, *φ*, *ήσω*, idem. A
 Διχθισμώμων, *ανος, ό ε* ή, accipiti tractus sententia; (2) cujus sententia dissidet a sententia alterius. Ex δίχα et γνώμη.
 Διχθίω, *adv.* a duabus partibus. A δίχα.
 Διχθίωμος, *α, ό ε* ή, dubius animi.
 Διχθίωτικός, *α, τδ*, mensura continens duas chœnicas. A
 Διχθίωτικός, *α, ό ε* ή, duas capiens chœnicas. Ex δις et χωνίς, chœnicus.
 Διχθίωτος, *α, ό ε* ή, duplicis irae.
 Διχθίωτης, *ανος, ό ε* ή, in duas partes mensem secans. Ex δίχα et μήν. Hinc
 Διχθίωτης, *α*, *ή*, dimidia mensis pars; (2) plenilunium:
 Διχθίωτης, *α*, *ή*, sc. ήμερα, dies qui mensem in duas partes aequales dividit; (2) quae decimo quinto die mensis aliquid facit.
 Διχθίωτης, *ιδος, ή*, luna plena et soli adversa; (2) medius mensis, Idus. Ab eod.
 Διχθίωτης, *α, ό*, idem quod διχθίωτης. Διχθίωτης σελήνη, plena luna, (passim apud Ptolem. in Magna Constructione.) Vide 10, 1, 239.
 Διχθίωτης, *εος, ό ε* ή, duplicis consilii, anceps, dubius. Ex δίχα et μήτος.
 Διχθίωτης, *εος, ό ε* ή, qui ambiguit loquitur; (2) ambiguus.
 Διχθίωτης, *ω, φ*, *ήσω*, dissentio, dissideo.
 Διχθίωτης, *α*, *ή*, duplex seu bifaria sententia mentis, dissensio; (2) incertitudo. (2) σύν μιν άκνω και διχθίωτης Άντωνίει γνώμης, App. Bell. Civ. 5, 33.

Διχθίωτης, *ον*, duabus chordis tentus. Διχθίωτης είναι φησί την σηκτίδα, Athen. 4.
 Διχθίωτης, *α*, *ή*, divisio chori in duas partes, chorus in duas partes divisus. Hinc
 Διχθίωτης, *φ*, *άσω*, in duabus choreis cano.
 Διχθίωτης, *εος, ό ε* ή, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus, disruptus. Ός (κίον) πεσάμυτι τέγης διχθίωτης έπειτο κρηπίδων έστι, Eurip. Herc. Fur. 1007. Ex δίχα et πήγνυμι, rupto.
 Διχθίωτης, *adv.* cum inclinatione in duas partes, ambigue. Τδ εδ κρατοίν, μή διχθίωτης ιδείν, Eschyl. Agam. 359, translatio sumpta a trutina. Ές αίματιπδόν τεύχος ε διχθίωτης ψήφους έθεντο, Id. ibid. 824. Ου διχθίωτης μάτην, Id. ibid. 1283.
 Διχθίωτης, *α*, *ή*, dissensio, seditio, secessio. Ex δίχα et σάσις, statio.
 Διχθίωτης, *ω, φ*, *ήσω*, dissideo, dissentio, discordo; (2) dissensionem facio; (3) ambigo, dubito. Όταν γνήν προς άνδρα μή διχθίωτης, Eur. Med. 15. Ex δίχα et ίσημι.
 Διχθίωτης, *ω, φ*, *ήσω*, in duas partes seco, dissecō, separo; (2) concido. Διχθίωτης αυτόν, Matt. 24, 51. Έν ταύταις διή το παράνομον και έννομον έκάσων διχθίωτης τάτων, in his jam legum vel custodia, vel transgressio, singulas bifariam partiuntur, Plat. Politic. 302. Ex τέμνω.
 Διχθίωτης, *άτος, τδ*, dimidia portio; (2) particula, frustum. A प्राéc.
 Διχθίωτης, *ή*, divisio in duas partes. A
 Διχθίωτης, *α, ό ε* ή, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus; (3) bifidus.
 Διχθίωτης, in duo dividens.
 Διχθίωτης, dissideo, dissentio.
 Διχθίωτης, *α*, *ή*, discordia; (2) inimicitia; (3) scditio. A
 Διχθίωτης, *ανος, ό ε* ή, discors, dissentiens, qui mente est discordi; (2) versipellis. Ex δίχα et φρήν.
 Διχθίωτης, divido in duas partes. A δίχα.
 Διχθίωτης, *α*, *ή*, geminus color. A δίχρος.
 Διχθίωτης, *ω, φ*, *ήσω*, sum duorum temporum, sum anceps, indifferens. A διχθίωτης.
 Διχθίωτης, *α, ό ε* ή, desinens in ancipitem vocalem.
 Διχθίωτης, *α, ό ε* ή, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.
 Διχθίωτης, *α, ό ε* ή, bicolor, qui gemini coloris est. Ex δις et χρωα.
 Διχθίωτης, *α, ό ε* ή, idem et ex iisd.
 Διχθίωτης, *adv.* dupliciter. A δίχα.
 ΔΙΨΑ, *α*, *ή*, sitis; (2) vehemens desiderium.
 Διψία, *σitis*. Vide διψή.
 Διψία, *ε*, *δ*, morbus renum quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbæ. Angl. TEASEL. A διψα. Unde
 Διψία, *ε*, *δ*, *ών*, sitibundus, siticulosus.
 Διψία, *άδος, ή*, siticulosa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, prester, cansos, melanurus; (3) genus herbæ.
 Διψία, *ω, φ*, *ήσω*, sitio; (2) cupio, desidero, appeto. Διψήν υδάτων μάλιτα, Herodot. Πολίς έλευθερίας διψήσασα, Plat.
 Διψή, *σitis*, 3. sing. pres. ind. act. Dor. pro διψή, contr. ex διψάει, a verbo διψάω.
 Διψή, *ε*, *δ*, *ών*, siticulosus, aridus. Ab cod.
 Διψή, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.
 Διψή, *σitis*.
 Διψή, *ή*, *ών*, sitim provocans; (2) siticulosus, sitiens, sitibundus. A διψάω.
 Διψή, *α, ό ε* ή, siticulosus, aridus.
 Διψή, *εος, τδ*, idem quod διψα.
 Διψή, *ω, φ*, *ήσω*, ambiguus et duplici sura animo:
 Διψή, *α*, *ή*, dubitatio, hæsitatio. A
 Διψή, *α*, *ή*, animo duplex, qui mentem habet dubiam et inconstantem. Ex δις et ψυχή, anima.
 Διψή, *εος, ό ε* ή, siticulosus, sitibundus. A διψα, sitis.
 Διψή, pro διψάωντες, a διψάω.
 ΔΙΩ, expello, abigo; (2) timeo; med. διομαι, idem; (3) celeriter curro, fugio. Περὶ γάρ διε σαμίνι λαών, Il. 5, 566. Μη σί, ε' όπλό-
 2 Α
 2995.

περὶ πῆρ' ἰὼν, ἀγρόνδ' ἰδίωμι Βάλλων χριμα-
δοῖσι, *Odyss.* 21, 370.

Διαβόλιον, *υ*, τὸ, duo oboli, genus nummi binos
obolos valens.

Διάβολον, *υ*, τὸ, idem.

Διάγωγος, ἄτος, τὸ, id quod persequimur; (2)
persecutio; (3) sacrum quoddam apud Graecos,
a quo viri arcebantur. (2) μὴ... Πη-
λειὸς μετέλθη παλαιῶν δῶμασι, *Eurip.* *Andr.*
993. Nescio an sit locus primae explicationis.
Exemplum quod affert Stephanus ex Xenophonte
potest optime reddi *persecutio*. Sic se habet:
Πολλὰ δὲ τὰ δῶματα ἀφίστασι
ἐπαίρονται διὰ τὸ μισθῆρον, multa (canes)
ferarum odio, persequitione omnia recur-
runt, *Xenoph.* *de Venat.* 3, 9. A δῶμα.

Διαγυῖς, *υ*, δ, persecutio, exagitatio, vexatio.

Διαδύσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διώδειω.

Διάδυνος, *ον*, acerbus, gravem dolorem adferens.
Καὶ διάδυνος σπαραγμὸς αὐτῆ πλεμύονων
ἀνθήψατο, *Soph.* *Trach.* 777. A διὰ et δύνω.

Διαδίω, f. διώσω, vel διαθήσω, dispello, pro-
trudo, submoveo; (2) diluo, refello; (3) intrudo
per, trajicio impellendo; (4) deturdo, deturbo;
(5) ejicio, propulso; (6) med. elaboro, effugio;
(7) detrecto, recuso. Ταῦτα πάντα διαδύνω, *Dem.*
Διαδύμενος τὴν ἀρχὴν, τὸν ἄρχον, *Plut.*

Διαδίωμι, f. ἴσω, idem. Hinc

Διαδιωρός, *υ*, δ, impulsio; (2) propulsio.

Διαδικάω, *Att.* idem quod διώκω.

Διακίμαι, *Ion.* pro διώκειν, a διώκω.

Διώκειν, *Dor.* pro διώκειν.

Διακτίος, *ία*, *ιον*, persequendus, Ab eod.

Διακτής, *υ*, δ, persecutor. Ab eod.

Διακτός, *ης*, *ον*, quem persequi debemus; (2)

quem consecrari oportet, expetendus.

Διακτρία, *ας*, *ης*, persecutio, venatrix.

Διακτύς, *ύος*, *ης*, persecutio. A

Διάκτω, f. ξω, et ξωμα, expello, abigo, trans-
adigo; (2) in exilium mitto; (3) persequor,
insequor; (4) adsequi conor, consector, adfecto,
expeto; (5) persequor judicio, accuso, reum ago;
(6) persequor oratione, describo; (7) pervado, permeo.
Διώξομαι σε δελίας, reum ago, *Aristoph.* *Eq.*
367. Φερόδι διακονῶντες σι ναυτικῷ στόλῳ, disces-
serunt ut persequerentur, *Soph.* *Phil.* 562.
Οὐδὲ ταπεινῶς διακίει τὸν ἐαυτῷ βίον, *Isocr.*

Διαλένιος, *ία*, *ον*, ulnas expansas habens, vel
ulnas amplexus. A διὰ et ἄλυνω.

ΔΙΑΛΥΨΙΟΣ, *υ*, δ, *ξ* ἡ, magnus; (2) vehemens;
(3) late se extendens. (3) πείζω διω-
λυψίως ἀναπίπτεται ἡπείρου, *Apoll.* *Rhod.* 4,
1258.

Διαμοσία, *ας*, *ης*, dejeratio; (2) jusjurandum
de calumnia. A διόμενοι.

Διάμοτος, juratus; διάμοτοι, jurati fidem suam
obligant, *Soph.* *Phil.* 593. Vide quoque
Suidam in voc. Unde nescio quare in edit.
anni 1766 hæc vox reddita sit *perjurus*.

Διανομασμένος, perf. part. pass. v. διονομάζω.

Διωνύμια, *ας*, *ης*, duplex nomen. A

Διόνυμος, *υ*, δ, *ξ* ἡ, binominis, duo habens
nomina; (2) elapsus, pervulgatus. (2)
κτίσαν ἃ διώνυμοι θεῶν ἐκτίσαντο, *Eurip.* *Phoen.*
688. Διόνυμος ἐγένετο ὁ Γράκκος, *African.*
de Rebus Hisp. 43. Illud a δις, et hoc a διὰ
et ὄνομα.

Διόνυσος, idem qui Διόνυσος.

Διαξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. διώκω.

Διαξικέλευθος, *ον*, cursor, festinans.

Διαξίππος, *υ*, δ, equorum agitator. "Αρειος δ
αἰματόδοντα διαξίπποιο λάφωρα, *Isonidas in*
Anth. Ex διώκω et ἴππος, equus.

Διόξιος, *εως*, *ης*, persecutio; (2) peroratio, per-
meatio; (3) perpsulso, *Ern.* A διώκω.

Διόξωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi διώκω.

Διωρία, dilatio; (2) intervallum. Ab ὄρος.

Διωρία, a. 1. ind. act. verbi διορίζω. Unde

Διωρισμένος, *αδν*, definite, distincte; (2) se-
orsim, particulatim.

Διωροφος, *υ*, δ, *ξ* ἡ, duplex tectum habens.

Διωρογῆ, *ης*, *ης*, fossa. A διορύσσω. Unde

Διωρογμα, ἄτος, τὸ, fossa per aliquem locum
ducta. Διωρογκα βωβητη ὀρύσσει, *Herodot.* 1, 75.

Διωρογῆς, *υ*, δ, qui parietes perfodit.

Διωρογῆ, *εχρῖς*, vel *υγος*, ὁ, fossa; (2) cuniculus.

Διωρύσσω, perfodio. Vide διορύσσω. Hinc

Διωρύχῃ, *ης*, ἡ, idem quod διορύξω.

Διωρύμενος, a. 1. part. mcd. verbi διαβῶ.

Διώσις, *εως*, *ης*, protrusio, propulsio; (2) dila-
tatio cum pulsu. A διαβῶ.

Διωσμός, *υ*, δ, idem. Διωσμός χειρῶν, *Aret.* Ab
eod.

Διωστήρ, ἦρος, ὁ, instrumentum chirurgicum
quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vec-
titis. Ab eod.

Διώτη, *ης*, ἡ, diota, genus vasis duas habentis
ansas. A

Διώτος, *υ*, δ, *ξ* ἡ, duas habens ansas; (2) duas
habens ansas. Ex δις et ὄτος.

Διωθέν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Dor.* et *Baot.*
pro ἰδηθήσαν, a δῶμα.

Διωθήσια, *δομήτα*, a. 1. part. pass. f. g.

Διωθήσια, *δομήτα*, 3. sing. a. 1. imperat. pass.

Διωθῆσις, *εως*, *ης*, subactio, domitio; (2) ipse
domandi actus. A δαμάω.

Διωθῆτρα, *ας*, *ης*, domitrix. A

Διωθῆτης, ἦρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Διωθῆσις, *ης*, *ον*, domitus. Ab eod.

Διωθῆτρα, per *Syn.* pro διωθῆτρα, *Hes.*

Διωθῆ, *ης*, *ης*, scrva, ancilla. A δμαίω.

Διωθῆ, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.

Διωθῆσις, *ον*, servilis, *Ern.*

Διωθῆσις, *υ*, δ, servus. A δμαίω.

Διωθῆσις, *ος*, ὁ, idem et ab eod.

Διωθῆσις, *ον*, servilis, dat. plur. cum v. ἰφελκ.

ΔΙΩΠΗΛΙΣΤΩ, f. ἴσω, agito et percuto, vel
excuto manus; (2) induo. "Ανῆρ δ' ἀνδρῶν
ἰδνωπάλλειν, *Il.* 4, 472.

Διόφθεος, *εως*, *ον*, caliginosus, ater. A δνόφος.

Διόφθεσις, dat. pl. f. g. *Ion.* pro διόφθεσις. A

Διόφθεσις, *εως*, *ον*, idem et ab eod.

Διόφθεσις, *εως*, *ον*, idem quod γνόφθεσις, *Steph.*

Διόφθος, *υ*, δ, tenebræ, caligo.

Διόφθω, *ομαι*, *ομι*, dubito, delibero; (2) post dubi-
tationem tandem decerno. A δός.

Δόγμα, ἄτος, τὸ, edictum, decretum; (2) scien-
tia, placitum, dogma; (3) ritus, cere-
monia religiosa, *N. T.* A δοκίω. Ilinc

Δογματίζω, f. ἴσω, dogma aliquod introduco,
dogmata trado; (2) ritus religiosus præ-
scribo, *N. T.* (3) consulto; (4) censeo. Τί
ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; *Col.* 2, 20.

Δογματικός, *ης*, *ον*, dogmaticus, qui certam re-
rum quarundam scientiam dari statuit; (2)
ad præcipiendum vel docendum aptus.

Δογματίζης, *υ*, δ, qui dogmatis alicujus est
auctor vel defensor. A δογματίζω.

Δογματοποιῶ, *ω*, f. ἴσω, decretum facio.

Δογματοποιῶ, *ης*, inventio placitorum philo-
sophicorum. A prac.

Δόδρα, *ης*, *Lat.* potio, seu quoddam jusculum,
ap. Auson.

Δοθεῖς, a. 1. part. pass. verbi δίδωμι.

Δοθεῖσις, *εως*, *ον*, gen. ejusd. f. g.

Δοθῆναι, datum esse, a. 1. inf. pass.

ΔΟΘΗΝ, ἦρος, ὁ, furunculus, tumor in car-
nolis corporis partibus.

Δοθῆναι, *ονος*, ὁ, idem.

Δοῦα, *αδν*, nom. pl. n. g. *Poet.* pro δύο.

Δοῦάω, f. ἴσω, dubito; (2) consulto, fluctuo.
Ἐξομένη δ' ἐπειτα δούσατο, animo fluctua-
bat, *Apoll.* *Rhod.* 3, 770.

Δοῦκοποιός, ὁ, pistillorum fabricator, *Steph.*

Δοῦκοφθῆσις, *υ*, δ, pistilli sonum timens.

ΔΟΨΑΤΕ, *ύος*, ὁ, pistillum mortarii; (2)
cochlear quo contusa eximuntur.

Δοῦσι, 3. pl. a. 2. opt. act. *Baot.* et *Eol.* pro
δύσαν. A δίδωμι.

Δοῦσι, *ης*, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοῦσι, 3. sing. aor. 2. opt. verbi δίδωμι.

Δοῦσι, *αδν*, nom. pl. m. g. *Poet.* pro δύο.

Δοῦσις, *υ*, δ, *ον*, geninus. Ab eod.

Δοῦσι, *αδν*, nom. dual. m. g. *Poet.* pro δύο.

ΔΟΚΑΖΩ, fut. ἴσω, observo, speculor, ex-
specto, arbitror. Ὁρῶν πεπλάσθαι νῦν ἐπὶ
κράνασι δεκαεῖς, *Theoc.* 1, 150.

Δοκασίς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro
δοκῆσις, a δοκίω.

Δοκῆσις, 2. sing. præ. ind. act. *contr.* pro δοκῆσις.

Δοκίω, observo, expecto; (2) insidior. Βῆρ
σύλασσε δοκίω, *Hesiod.* *Scut.* 480. A

ΔΟΚΕΩ, *ω*, f. ἴσω, video; (2) censeo, estimi-
mo; (3) probō; (4) in aliqua existima-
tione sum, laudor, celebror, unde δοκῶντες,
sunt clari, &c. (5) hinc *impers.* δοκεῖ, vide-
tur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πό-
σον δοκεῖς, sunt formulæ admirandi. *In pass.*
διδόκται, visum est, decretum est, placet.

Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι, *Plat.* Κἂν ἐγὼ δοκῶ
μοι κίνδυνον τῆτον ὑπαρμῆναι, *Xen.* "Αρειος εἶναι
δοκεῖ, *Luc.* "Ὅς τὸτ' ἰδοῦμαι, *Æsch.* "Τίς ἀνῆρ
πλῆον τῶν εὐδαίμονιός φησι, ἢ τῶσόντων ὀσων δοκεῖν,
καὶ δόξαντ' ἀποκλιναί; quis homo plus felici-
tatis obtinet, quam quantum opinione concipit?
Soph. *Æd. Tyr.* 1189. (3) μάλιτα δ',
ὄντες εἰκός, "Ἰλλων, εἰ πατέρος νόμοι τί' ὄραν τῶ
καλῶς πράσσουσιν, δοκεῖν, quem par est osten-
dere, *Id.* *Trach.* 56.

Δόκημα, ἄτος, τὸ, idem quod δόκησις.

Δοκησίδεξις, *υ*, δ, *ξ* ἡ, qui sibi acutus et dex-
ter victur, qui se faustum et felicem ex-
istimat. Ex δοκῶ et δεξιός.

Δόκησις, *εως*, *ης*, estimatio, opinio; (2) sus-
picio; (3) expectatio. A δοκίω.

Δοκησιοσοφία, *ας*, *ης*, opinio quam qui falso de
sua sapientia concipit. A

Δοκησιοσῶφος, *υ*, δ, *ξ* ἡ, qui sibi videtur sapiens
esse quam non sit. Οὐκ ἔαν ἂν ἦεν τῶν διατῶν
τις λέγοι νεανίω δοκησιοσῶφος, *Aristoph.* *Pac.*
43. Ex δοκίω.

Δοκίδιον, *υ*, τὸ, trabecula, trabs parva. Dim. a
δοκός.

Δοκίμαζω, f. ἴσω, exploro, probō, examino,
explorior; (2) approbo, in prelio habeo;
(3) utile judico, consultum censeo: ἰ. *sim-
pliciter*, judico, censeo; et *in pass.* (1) tutel-
læ meæ permitto, togam virilem sumo;
(2) de iis quorum vita et mores exploran-
tur, an quis sit ad honores, quos petit, ad-
mittendus. Δοκίμαζε τῶν φίλων ἐκ τῆς περὶ
τὸν βίον ἀτυχίας, *Isocr.* Πρὸς ἀνδραπέταν δοκι-
μάζεσθαι, *Plat.* A δοκίμος. Hinc

Δοκίμασία, *ας*, *ης*, probatio, exploratio; (2)
τηρη. eorum qui honores petunt; (3) cen-
sura; (4) specinen, documentum; (5) de-
lectus militum.

Δοκίμασῆς, *υ*, δ, explorator, examinor, æsti-
mator; (2) approbator. Ab eod.

Δοκίμασῆς, ἦρος, ὁ, idem; quæstor ærarii, *Polyb.*

Δοκίμαστικός, *ης*, *ον*, exploratorius.

Δοκίμη, *ης*, *ης*, experientia; (2) documentum.

Δοκίμιον, *υ*, τὸ, exploratio. A

Δοκίμος, *υ*, δ, *ξ* ἡ, probus, probatus, acceptus.
A δοκίω, (vel a δεικνῶμι, v. *Ern.*)

Δοκίμωσις, *ης*, *ον*, integritas. A prac.

Δοκίμως, *αδν*, plane, vere.

Δοκίς, ἴδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.

ΔΟΚΟΣ, *υ*, δ, trabs, tignum; (2) hasta, lancea.

Δοκά, ὄρος, ἡ, opinio. A δοκίω.

Δόκωσις, *εως*, *ης*, contignatio. A δοκός, verbale.

Δολερός, *εως*, *ον*, dolosus. A δόλος.

Δολερός, *αδν*, dolose, fraudulentus.

Δολερόμαι, fut. ἴσομαι, fraudulenter ago. A
δολός. Hinc

Δολίαισι, dat. pl. f. g. *Ion.* pro δολίαις, a δόλος.

Δολίζω, f. ἴσω, adultero, corrumpro.

Δόλιος, *εως*, *ον*, dolosus. Δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν,
Soph. *Trach.* 849.

Δολιόπους, *ος*, ὁ, *ξ* ἡ, insidiator, insidiosus pede
incedens.

Δολιόπυος, *ης*, *ον*, fraudulentia. A δόλος.

Δολιόφρων, *ονος*, ὁ, *ξ* ἡ, fraudulentus, dolosus.
Ex δόλος et φρήν.

Δολίω, *ω*, f. ἴσω, dolo utor, decipio. Ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολίωσαν, (pro ἐδολίω, *Baot.*)
Roem. 3, 13. A δόλος.

Δολιχάμυλος, *υ*, δ, *ξ* ἡ, longam tibias seu fistulas
habens. Ex δολιχός et αἰτός.

Δολιχάμυλον, *ενος*, ὁ, *ξ* ἡ, longam cervicem ha-
bens. Διὰ σε τῶν κύνων δολιχάμυλον γένον,
Eurip. *Iphig. in Aul.* 794. Ex δολιχός et
αὐχῆν, cervix.

Δολιχόγυγος, *εως*, ὁ, *ξ* ἡ, longam hastam habens.
Ex δολιχός et ἔργος, hasta.

Δολιχόγυγος, f. ἴσω, dolichum, quod est curricu-
lum

lum certum, curro, decurro; (2) cursivo. Δολιχέυει, τὸν τῆς φύσεως δρόμον, Philo. Α Δολιχός.

Δολιχόπους, ὁ ζῆ ἢ, longos habens pedes, Ath.

Δολιχόρεμος, υ, ὁ ζῆ ἢ, qui longis remis utitur. Ex δολιχός et ἑρεμος, remus.

Δολιχός, longus, procerus. Δολιχόρετες ἴσθι, Oxyria. Cyneget. 1, 407.

Δολιχογραφία, ας, ἡ, scriptorum prolixitas.

Δολιχόδρομος, υ, ὁ ζῆ ἢ, collum longum habens. Ex δολιχός et δρομή, collum.

Δολιχοδρομία, ὤ, f. ἴσσω, dolichum, h. e. cursum longissimum decurro. Α

Δολιχοδρομος, υ, ὁ ζῆ ἢ, qui sexies stadium decurrit. Ex δολιχός et δρόμος, curro.

Δολιχόκαυλος, υ, ὁ ζῆ ἢ, longum caulem habens; (2) longum hastile habens.

Δολιχόουρος, qu. dic. longam caudam habens; epith. versus cujus in fine syllaba redundat.

Δολιχόσπευς, ὁ ζῆ ἢ, idem quod δολιχόσπευς.

ΔΟΛΙΧΟΣ, ἢ, ὄν, longus, prolixus; (2) multus.

Δόλιχος, υ, ὁ, curriculum duodecim vel quatuor et viginti stadiorum. Α δολιχός.

Δολιχόσπυρος, υ, ὁ ζῆ ἢ, longam projiciens umbram; (2) longus.

Δολιχόστυπος, longis præditus auribus, Oxyria. Cyneget. 3, 186.

Δολίως, adv. dolose.

Δολίωπος, ὁ ζῆ ἢ, callide strepens, dolosus, epith. Martis.

Δολίως, ἴσσω, ὄν, dolosus; (2) dolose factus.

Δολοήτης, ὄρος, ὁ, dolosus, Sibyll.

Δολοπάσια, ἡ, cædes per insidias facta.

Δολομήτης, εος, ὁ ζῆ ἢ, qui dolos meditatatur, dolosus. Ex δόλος et μήδος.

Δολομήτης, voc. sing. a

Δολομήτης, υ, ὁ, vafer, dolosus. Α μήτις.

Δολομήτης, ιος, ὁ ζῆ ἢ, idem.

Δολομήτης, υ, ὁ ζῆ ἢ, dolorum machinator. Ex δόλος et μηχανή, machina.

Δολομήτης, ὄν, dolose loquens.

Δολοπάσια, f. εἴσω, Lex. Græc. Fraudem meditando, insidior. Α δόλοψ.

Δολοπασία, ας, ἡ, dolus. Α

Δολοπατίας, υ, ὁ ζῆ ἢ, dolos necetens, versutus, dolosus. Ex δόλος et πλάτω, necio.

Δολοπατίας, ὄν, idem.

Δολοπάτης, ὄδος, ὁ ζῆ ἢ, doloso pede gradiens.

Δολοπατίας, υ, ὁ ζῆ ἢ, dolos suo, excogito. Α

Δολοπατίας, εος, ὁ ζῆ ἢ, ex dolis consutus, dolosus. Ex δόλος et ῥάπτω, suo.

Δολοπατίας, ας, ἡ, vafrius. Α πρæc.

ΔΟΛΟΣ, υ, ὁ, dolus, fraus. (Ab ant. δέλω, inesco. Unde δέλωσθαι et δελώζειν, Ern.)

Δολοπάτης, part. pro δολοπάτης, a δόλω.

Δολοπατίας, ὤ, f. ἴσσω, dolo et ex insidiis occido. Ex δόλος et φόνος, cædes.

Δολοπατίας, idem.

Δολοπατίας, ἡ, idem quod

Δολοπατίας, ας, ἡ, cædes dolo et ex insidiis patrata. Ex ἴσθι.

Δολοπατίας, υ, ὁ, sicarius.

Δολοπατίας, εος, ὁ ζῆ ἢ, dolos animo agitans, astutus. Ex δόλος et φράζωμαι, cogito.

Δολοπατίας, ὄν, ὁ, idem et ex ἴσθι.

Δολοπατίας, ὤ, f. ἴσσω, dolos, fraudes, cogito. Τῆς καὶ δὴ νῦν δούρου δολοπατίαςα παρίστη; II. 7, 405.

Δολοπατίας, υ, ὁ, doli meditatio, dolus, fraudes. Α

Δολοπατίας, ὄν, ὁ, dolo meditans. Ex δόλος et φρήν, mens.

Δολοπάτης, ὄν, ὁ, speculator, explorator, insidiator, ar. Hes. Quia Δόλοπατες, Thessalia incola, fraudulentum.

Δολοπάτης, ὤ, f. ἴσσω, dolose ago, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἔρα δούρου δολοπάτης; Soph. Phil. 1276. Α δόλος.

Δολοπάτης, a. I. part. pass.

Δόλωμα, ἄστος, τὸ, fraus.

Δόλωμα, ὄν, ὁ, sica, pugio in baculo ligneo occultus; (2) minimum velum in nave.

Δόλωμα, εος, ἡ, fraus, deceptio. Α δόλωμα.

Δόλωμα, ἄστος, τὸ, donum. Α δίδωμι.

δομαίος, αία, αἰών, ad structuram pertinens: οἱ δομαῖοι, fundamenta. Τῆς δὲ γὰρ νέον Βάλ- λοντο δομαῖοι, Apoll. Rhod. 1, 737.

δομαίω, ὤ, f. ἴσσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀργυρίπταν παρ' Ἀδωνίτην φυλαμὸν δομαῖοι, Lycurg. 593.

δομαίω, ἡ, ὁ, ædificium, structura; (2) murus; (3) corporis compages. (3) κήτεσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι, cetis similes corpore visu, Apoll. Rhod. 3, 1395. Κίχλοισι δομὴν ἰδάλ- λειται αἴψης, similis est corpore cochleis ter- retribus, Nic. Ther. 153. Α δέμα, exstruo.

δομαίω, εος, ἡ, idem. Α δομαίω.

δομαίω, ὄρος, ὁ, architectus. Ab eod.

δομαίω, adv. domum versus. Α

δομαίω, υ, ὁ, domus; (2) triclinium; (3) com- pages, ordo. (3) καὶ διὰ τριήκοντα δόμων πλῆθος, et per tricessimas laterum compages, Herodot. 1, 179. [Sed v. δομή.] Α δέμα.

δομαίω, εος, ἡ, domum labefactans. Α σφάλω.

δομαίω, a. I. part. pass. f. g. Dor. pro δονη- θείω, a δύνω.

δομαίω, υ, τὸ, arundinetum. Α δόναξ.

δομαίω, εος, ὁ, arundinosus. Ab eod.

δομαίω, ἴσσω, ἴσσω, idem.

δομαίω, ας, ας, sing. Ion. pro δομαίω, a δομαίω.

δομαίω, εος, ἡ, idem quod δομαίω, ὄρος, ὄρος, ὄρος, υ, ὁ ζῆ ἢ, arundinifer. Ἀπ' Ἐν- ῶστα δομαίω; Eurip. Iphig. in Aul. 179. Ex δόναξ et τρέφω, alo.

δομαίω, contr. δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, arun- dinibus virens. Ex δόναξ et χλόω.

δομαίω, εος, ὁ ζῆ ἢ, arundinosus. Α

ΔΟΝΑΞ, ἄστος, ὁ, arundo concava et crassa; (2) sagitta; (3) calamus scriptorius; (4) calamus piscatorius; (5) fistula.

δομαίω, f. εἴσω, agito. Α

ΔΟΝΕΩ, ὤ, f. ἴσσω, idem; (2) turbo; (3) accesso. Ῥύμη τε ζῆ πτεροῖσι ζῆ ῥοιζήμασιν αἰθρῆ δονεῖται, Aristoph. Av. 1187. (Ab ant. δένω, δένω.)

δομαίω, ἄστος, τὸ, motus. Α πρæc.

δομαίω, εος, ἡ, agitatio. Ab eod.

δομαίω, nom. pl. a. 2. part. act. verbi δίδωμι.

δομαίω, υ, ἡ, sententia, opinio: hoc est id quod cognoscit quod in sensibus est universale, et eorum quæ διανοία percipiuntur conclu- siones, sed scit sine demonstratione; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus; (4) expectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma; (7) suspicio. (1) δόξας γὰρ ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι, mente enim eramus a diis privati, Eurip. Hippol. 1414. (4) δόξας δ' ἐσφαλ- τον εὐαγγέλιον, spe beati nuntii frustratum sum, Id. Med. 1010. (7) κόμψουε νῦν τὴν δόξαν, Soph. Antig. 324. Α δοξία.

δομαίω, 2. pl. præc. conj. act. verbi δόξωμαι.

δομαίω, f. ἴσσω, laudo, celeberrimo; (2) existimo, opinor, suspicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν θεὸν τ' ἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω περὶ ψυχῆς ἔπος, Thuc. Ἐδοξάθη εἶναι σωφρο- νῆτος, Herodot. Α δόξα. Unde

δομαίω, υ, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim.

δομαίω, a. I. inf. act. verbi δόξωμαι.

δομαίω, 3. pl. a. I. conj. pass.

δομαίω, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura.

δομαίω, ἄστος, τὸ, quod faciendum videtur.

δομαίω, υ, ὁ, opinator. Hinc

δομαίω, ἡ, ὄν, vi opinandi præditus.

δομαίω, ἡ, ὄν, opinabilis. Α δόξωμαι.

δομαίω, 2. pl. or. I. conj. act. verbi δοξέω.

δομαίω, ας, ἡ, opinio pulchritudinis sua seu honestatis. Ex δόξα et καλός, pulcher.

δομαίω, ὤ, f. ἴσσω, jactito et ostento me.

δομαίω, ὤ, f. ἴσσω, de fama et gloria laboro, ambio.

δομαίω, ας, ἡ, ostentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα et κοπή.

δομαίω, ὤ, p. κα, laudibus celeberrimo.

δομαίω, ας, ἡ, collaudatio.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, collaudans.

δομαίω, εος, ὁ ζῆ ἢ, qui insano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα et μαινόμενος.

δομαίω, ας, ἡ, insanus gloriæ amor.

δομαίω, ας, ὁ, philosophi, sic dicti ob inanem de sua sapientia opinionem, Ath.

δομαίω, υ, ὁ, imitator rei non certo cog- nitæ.

δομαίω, ὄν, ὁ, imitans rem non satis cog- nitam, Plat.

δομαίω, ὄν, ὁ, scientiæ opinionem in- spirans, tradens.

δομαίω, ας, ἡ, inanis opinionis susceptio.

δομαίω, ας, ἡ, opinio sapientiæ suæ. Α

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, qui se ipse sapientem credit.

δομαίω, pro δόξωμαι, a δόξω.

δομαίω, ὄν, gloria plenus, Man.

δομαίω, l. sing. f. I. ind. act. v. δοκίω pro δόκω.

δομαίω, ὄν, duplex. Vide δόκος.

δομαίω, ας, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. Α δέμα, excorio.

δομαίω, αία, αἰών, hastæ magnitudinem æquans. Α δόμα, atos, hasta.

δομαίω, f. ἴσσω, hastis pugno. Ab eod.

δομαίω, υ, τὸ, hastile, jaculum.

δομαίω, υ, ὁ, pugna quæ fit hastis. Α δομαίω.

δομαίω, υ, ὁ, e ligno structus; (2) qui hastilia radit et polit. Α γλύφω.

δομαίω, υ, ἡ, locus in quo hastæ reponun- tur. Ex δόμα et θήκη.

δομαίω, hasta pugno.

δομαίω, εος, ὁ ζῆ ἢ, qui hastæ crassitudi- ne est. Ex δόμα et παχύς, crassus.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, hastatus, satelles. Ex δόμα et φέω, fero.

δομαίω, ας, ἡ, expugnatio, App. Bell. Civ. 4, 52.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, hasta vel bello captus. Ex δόμα et ἄλσσω.

δομαίω, ἡ, in bellum nupta (sc. a cujus nuptiis bellum natum est). Esch. Ag. 695.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, hasta, i. e. bello, captus. Δομαίω πρὸς Ἀχαιῶν, Eurip. Hec. 105. Ex θηράω.

δομαίω, ἡ, hastatus, bellicosus, Æsch. Ch. 363. Ex κάμω, laboro.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, bello captus. Ex κατόμαι, arduum.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, bellicosus.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, captus bello. Ex δόμα et λαμβάνω, capio.

δομαίω, εος, ὁ ζῆ ἢ, hasta furens; (2) bel- landi cupidissimus. (2) ἐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δο- ρμειανὴ ἀπάλλυτο, Eurip. Suppl. 485. Ex μαινόμενος.

δομαίω, ὄν, bellicosus, insano ardore belli flagrans. Μή τι σε θυμοπαλῆδες δορμειανὴ ἀπα- φρεῖται, Æsch. Sept. advers. Theb. 688.

δομαίω, ὄν, belli peritus, amans. Ἴβναλίω δο- ρμειανῆ, Eurip. Androm. 1016.

δομαίω, ὄν, hastam quærens, hastatus. Χείρῃ ἐκ δορμειανῆ, a manu hastam mittente, vel potius legendum χείρῃ ἐκ δορμειανῆ συμ- πρέπτοις ἔδραν, cohors hastatorum ante regias aedes excubias agens, Æsch. Agam. 118.

δομαίω, εος, ὁ ζῆ ἢ, qui hasta cecidit. Ex δόμα et πίπτω, cado.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, fortis, laboriosus in bello.

δομαίω, ἄσπισι Ἀχαιῶν, Eurip. Iphig. in Aul. 771.

δομαίω, ἴδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad ex- coriandum. Α δορά, excoriatio.

δομαίω, ὄν, hasta transfusus, Ern. Εἰ γὰρ ὑπ' ἰλίω πρὸς τινος Λυκίου δορμειανῆ κατεπι- στήθη, Æschyl. Chæph. 343.

δομαίω, υ, ὁ ζῆ ἢ, aurdax bello, strenuus.

δομαίω, εος, εἰς, εἰς, e dodeca factus, seu e talo hinnuli.

δομαίω, dorcadum sive capreum saltus imitor.

δομαίω, υ, τὸ, damula, parva caprea. Dim.

δομαίω, ὄν, ai, flagella e corio capreum confecta; (2) instrumentum quo fontes tor- quebantur. Α

δομαίω, ἄστος, ἡ, caprea, dama, quærens. Α δόξω.

δομαίω, υ, ὁ, capreolus.

δομαίω, ὄν, idem; (2) cervus. Α

δομαίω, κός, ἡ, caprea, capra silvestris, dama.

δομαίω, υ, ὁ, lignum quod tectum domus sustinet,

Δρακοντόμιμος, υ, δ ε ζ η, dracones imitans.
 Δρακοντόμορφος, αν, idem quod δρακοντοειδής.
 Δρακοντόστας, δας, δ, Gigas, sc. e serpentis dentibus natus.
 Δρακοντόπος, δ ε ζ η, anguipes, Steph.
 Δρακοντόφονος, υ, δ ε ζ η, serpentes interficiens.
 Δρακοντόφωρος, αν, a serpente custoditus.
 Δρακοντόωδης, εος, δ ε ζ η, draconibus seu anguibus plenus; anguicomus, vel potius anguibus armatus, epith. Furiarum. Eurip. Or. 256. A δράκων.
 Δράκος, εος, τδ, oculus, visus, quod Nicantrum, 479. A δράκω, video.
 Δρακῶ, f. 2. ind. act. per Metath. pro δρακῶ, a δράκω, video.
 ΔΡᾶΚΩΝ, αντος, ε, draco: δράκοντες, catellæ, armilla.
 Δράμα, ἄπος, τδ, fabula, tragedia, vel comœdia; (2) narratio; (3) rei repræsentatio; (4) actus, seu facinus. A δράω.
 Δραματίζω, fabulam ago. A δράμα.
 Δραματικός, ἦ, αν, ad fabulam pertinens, fabularis, poeticus, activus. Ab eod.
 Δραματικός, αν, scence.
 Δραματίον, υ, τδ, fabella. Dim.
 Δραματοποιῶ, ω, f. ἴσω, fabulas scribo.
 Δραματοποιῶ, ας, ἦ, fabularum scriptio.
 Δραματοποιός, ε, δ ε ζ η, fabularum scenicarum scriptor.
 Δραματοποιός, ω, idem quod δραματοποιῶ; (2) aliquid machinor.
 Δραματοποιός, ας, ἦ, idem quod δραματοποιῶ.
 Δραματοποιός, ε, δ ε ζ η, idem quod δραματοποιός. Ex δράμα et ἔργον, opus.
 Δραμῆ, a. 2. inf. act. verbi τρέχω.
 Δραμημα, ἄπος, τδ, cursus. Παλίσσυντον δραμημα κῆνισαι, Soph. Cl. Tyr. 193. A τρέχω.
 Δραμῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro δραμῆν.
 Δραμῆσ, quæ occurrit, a. 2. part. act. f. g.
 Δραῆναι, aor. 2. inf. act. Dor. pro δραῆναι, a δραῆναι, facio.
 Δραῆναι, fugisse, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.
 Δραῆς, ἄκος, δ, pugillus. A δράσω.
 Δραῆμενος, a. 2. part. med. a δράσω.
 Δραῆσταιω, f. ἴσω, fugio, aufugio. Τῷ δραπτινῶν δειμῶν ἀπέργισαι, Xen. A δραπτινῆς, υ, ε, servus fugitivus.
 Δραπτινῆς, υ, ε, servus fugitivus.
 Δραπτινῆδων, servum fugitivum, acc. sing. Dor. pro δραπτινῆδων, a δραπτινῆδων.
 Δραπτινῆδων, υ, ε, idem et ab ipso.
 Δραπτινῆδων, υ, ε, genus lusus. Ab eod.
 Δραπτινῆς, ἴδος, ἦ, ancilla fugitiva.
 Δραπτινῆς, υ, ε, servulus fugitivus. Dim.
 Δραπτινῆστος, ε, δ ε ζ η, fugitivum faciens.
 Δραπῶν, aor. 2. part. act. verbi δράσω.
 Δραῆς, aor. 2. part. act. verbi διδράσκω.
 Δραῆσιω, facturio, facere vel patrare cupio, aliquid facere meditor. Τί παιδ' ἐμὸν δραῆσιστον; Eurip. Phœn. 1214. Τοῖσδ' ὡς τι δραῆσιστον, Id. Med. 93. Σὺ δ' ἔπε φανείς, ἔπε δραῆσιστος σοφῆ, Soph. Phil. 1245. Καὶ δὴ λόγος ἐστὶν ὡς τι δραῆσιστον κακόν, Id. Aj. 326. Τί ποτε δραῆσιστος φρονί; Id. ibid. 585. A δράω.
 Δραῆσιμος, υ, δ ε ζ η, efficax, strenuus.
 Δραῆσις, εως, ἦ, actio. Ab eod.
 Δραῆσάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.
 Δραῆσῆσις, εως, ἦ, fuga, Hes. A præc.
 Δραῆσιμος, υ, ε, fuga. A διδράσκω, fugio.
 ΔΡᾶΣΣΩ, scu δράσσω, f. ἴσα, prelicendo. Ὁ δραῆσῶμος τις σοφῆς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, I Cor. 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι διδραχμῶν, fretus, Soph. Antig. 241.
 Δράσαν, acc. sing. Poet. et Dor. pro δράσαν.
 Δρασιῶν, faciendum, Soph.
 Δραστήρ, ἦρος, δ, servus, minister, Ion. δραστήρ. Unde δραστήρια, famula; (2) adjutrix. Σὺν τῷ δραστήριᾳ πέλασθαι, Apoll. Rhod. 3, 700. A δράω.
 Δραστήριος, ἴα, ιον, efficax, strenuus, impiger, industrius, promptus. A δραστήρ.
 Δραστηριότης, τος, ἦ, strenuitas, navitas.
 Δράστης, υ, ε, idem quod δραστήρ. A δράω.
 Δραστήκος, ἦ, αν, efficax; (2) ad faciendum paratus, et usu exercitatus, acer. A δράστης.
 Δραστής, pro δραστής, Hom.

Δρασοσύνη, υς, ἦ, strenuitas in agendo; Ion. δρασοσύνη. A δράσταις.
 Δραχμαίος, αἴα, αἴων, drachmæ pretium seu pondus æquans. A ΔΡΑΧΜΗ, υς, ἦ, drachma, moneta Rom. denarium æquans; (2) pondus duarum unciarum.
 Δραχμαίος, αἴα, αἴων, idem et ab eod.
 Δραχμίδιος, υ, δ ε ζ η, idem et ab eod.
 Δραχμῆς, ἴδος, ἦ. Vid δραχμῆς.
 ΔΡᾶΧΩ, ω, fut. ἄσω, facio; (2) ministro; (3) fugio. Δρῶν τινα ἀγαθόν, κακόν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἀμαρτήματα. Ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν, Aristoph. Plut. 87. Ἄλλα δράσω ταῦτα, καὶ τοὶ δῆσσοι γ' ἔφου' ἀνήρ, Id. Lys. 1031. Δραγμα γὰρ ἡμῶς, ὦ γυναῖκες, δρά κακῶ, Id. Thesm. 462.
 Δραστῆν, υς, ἦ, falx. A δράσω.
 Δραστηνήριος, υ, δ ε ζ η, falcatus. Ex φέρω.
 Δραστηνῆς, ἴδος, ἦ, avis, Plinio Drepanis, Gazæ Falcula riparia.
 Δραστηνοειδής, εος, ἴς, δ ε ζ η, falcis habens formam, falcatus. Ex δράστανον et εἶδος.
 Δράστανον, υ, τδ, falx messoria.
 Δραστηνήριος, ε, δ ε ζ η, falciun fabricer. Ex δράστανος et ἔργον.
 Δραστῆς, ἦ, αν, maturus; (2) quo quis frui potest; (3) vindemialis. A ΔΡΕΪΩ, f. ψω, et δράσταις, decerpo, unde (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποικίλα Μοσάν ἄνθεα δράσταις, Epigr.
 Δραστῆμεναι, Dor. pro δραῆμεναι, et hoc Ion. pro δραῆμεναι, a δράσω.
 Δράσταις, aor. 1. part. act. Ion. pro δράσταις, a δράω.
 Δραστηνῶν, acc. sing. Ion. pro δραστηνῶν.
 Δραστήρια, δρασοσύνη. Vid δραστήρ, &c.
 Δράσω, fut. 1. indic. act. verbi διδράσκω.
 Δραῆναι, ω, arboribus et herbis vireo. A δράω.
 Δραῆλας, ἄκος, δ, hirudo, Eleis, Hes. A ΔΡᾶΛΟΣ, υ, δ, limbricus. In Epigram.
 Δραῆμενος, adv. acriter, vehementer.
 Δραῆμῶς, υ, δ ε ζ η, aliquantum acer seu acerbus, acriusculus. A ΔΡᾶΜΤΣ, εἴα, υ, gen. εἴος, εἴας, εἶος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens; (2) acer, vehemens; (3) astutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc Δραῆμῶς, acri et mordaci humore acidio.
 Δραῆμῆς, υ, ε, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, asperitas; (3) acumen, astutia. Ab eod.
 Δραῆμῶν, υ, ε, acrium ciborum esus; (2) vomitus acrium esu provocatus. A Δραῆμῶν, υ, ε, qui acribus vescitur, qui acrium esu delectatur. A φραῆναι.
 Δραῆν, υ, τδ, et Δραῆς, εος, τδ, silva; (2) locus quivis arboribus constans. A δράω.
 Δραῆτη, υς, ἦ, alveus balnearius; (2) arca funebri. Vide δράσταις. Ex δράω et αἶτος.
 Δραῆμῶν, adv. cursim. A δράω.
 Δραῆμῶς, αἴα, αἴων, cursu valens, velox.
 Δραῆμῶς, αν, cursim.
 Δραῆμῶς, ἄδος, ἦ, cursitans, velox. Ut δραῆμῶς κάμηλος, vulgo dromedarius; (2) vagum scortum. A δράω.
 Δραῆμῶς, εως, δ, cursor. Ab eod.
 Δραῆμῶν, υ, ε, cursus, curriculum.
 Δραῆμῶς, ἦ, αν, cursu valens.
 Δραῆμῶς, αν, cursu celeriter.
 Δραῆμῶς, υ, ε, cursus; (2) fuga; (3) curriculum; Gymnasium, ambulacrum publicum. (3) ἄμμις δ' ἐς δράωμ ἦν... ἐρψύμενος, Theocrit. 18, 39. Δράωμ, παλαιῶστας κοινῶς ἔχουσι, Eur. Andr. 600. A δράωμ, pro quo usurpatur τρέχω.
 Δραῆμῶς, υ, ε, setas vel jubam inter currendum agitant. Ex δράωμ et χῶνιστη.
 ΔΡΟΜῶΝ, ονος, δ, dromo, parvus cancer.
 Δράσταις, ἴδος, ἦ, vindemia, Hes. A δράσταις.
 Δραῆσιω, idem quod δραῆσιω, Steph.
 Δραῆσιος, ε, αν, roscidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δράσταις.

Δραῆσιω, irroro, adspingo.
 Δραῆσιος, υ, δ ε ζ η, rorem stillans, rorans. Ex δράσταις et βάλλω, facio.
 Δραῆσιμῶν, δ ε ζ η, roratus, qu. rore vestitus.
 Δραῆσις, εσσα, ἴων, roscidus, rorulentus.
 Δραῆσιμίλι, ιτος, τδ, roscidum mel.
 Δραῆσιμῶν, υς, ἦ, pruina, ros prunosus.
 ΔΡΟΣΟΣ, υς, ἦ, ros; (2) (dicitur de teneritudine, ut δράσταις ε ζ χῶν, tenera lamugo, Ern.) aqua; (3) catulus. (2) πορφύρεα φάρσα ποταμῆ δράσω πύργωσσαι, Eurip. Hippol. 126. Ἐπὶ κρηναῖσιν δράσταις, Id. Iphig. in Aul. 182. (3) δράσταις ἀπὸ τῶν μαλακῶν λέντων, Æsch. Agam. 145. Vid. Etym. Ἐσσαι.
 Δραῆσιος, υ, δ ε ζ η, idem quod Δραῆσιος, εος, δ ε ζ η, roscidus, rorulentus.
 Δραῆσιος, αν, αἰ, Dryades, nymphæ. A δράω.
 Δραῆσιος, υ, τδ, quercus. Dim.
 Δραῆσιος, idem quod δραῆσιος, Lycurg.
 Δραῆσιος, ἴνη, ἴων, quercus, roboreus.
 Δραῆσιος, υ, δ, dryites, lapis.
 Δραῆσιος, τδ, fructus, Lycurg.
 Δραῆσιος, υ, δ. Vid. δραῆσιος.
 Δραῆσιος, υ, τδ, silva querna, quercetum; (2) nemus.
 Δραῆσιος, ε, δ, idem.
 Δραῆσιος, α, αν, epith. Dianæ, Orph.
 Δραῆσιος, εος, δ ε ζ η, silvoscus.
 Δραῆσιος, ανος, δ, idem quod δραῆσιος.
 Δραῆσιος, acc. pl. Dor. pro δραῆσιος.
 Δραῆσιος, ἦ, glans querna.
 Δραῆσιος, εος, δ ε ζ η, quereu seu quercus cortice tinctus. Ex δράω et βάπτω, tingo.
 Δραῆσιος, υ, ε, quercu nata. Nympha Dryas.
 Δραῆσιος, υ, ε, in quercu seu arbore cubans. Ex δράω et κοῖτη, cubile.
 Δραῆσιος, υ, ε, picus arborarius, picus Martius. Ex δράω et κολλάω, tundo, cacavo.
 Δραῆσιος, υ, δ ε ζ η, qui quercus secat, quasi querciseca; (2) avis. Vid. præc. A κόπτω.
 Δραῆσιος, idem quod δράω, seu δραῆσιος, Hesiod.
 Δραῆσιος, εος, δ ε ζ η, e quercibus compactus. Ex δράω et πήννω, compingo.
 Δραῆσιος, ἴδος, ἦ, herba quædam.
 Δραῆσιος, υ, ε, secundum quosdam pro δράω.
 Δραῆσιος, ας, ἦ, arborum amputatio, fissio.
 Δραῆσιος, υς, ἦ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A Δραῆσιος, υ, δ ε ζ η, qui quercus vel arbore cædit; (2) materiarius, lignarius, faber. Ex δράω et τέμνω.
 Δραῆσιος, υ, ε, trabs, fulcrum, &c. super quo navis ædificatur. Unde ἐκ τῶν δρυῶν structæ naves sunt nove, Ern. (1) ὅτι πρῶτον δρυῶν ἐπέβλεπτο νῆος ἄρχη, Apoll. Rhod. 1, 723. Ex δράω et ἔχω.
 Δραῆσιος, εος, δ, nomen avis. A δράω.
 Δραῆσιος, εος, δ ε ζ η, oliva drupa; fructus maturus. Ex πῆστω, coquo; scd melior lectio est Δραῆσιος, εος, δ ε ζ η, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δράω et πῆστω.
 Δραῆσιος, επος, δ ε ζ η, idem et ex iisd.
 Δραῆσιος, ἴδος, ἦ, frutex qui loco foliorum spinas habet. A δράσταις, laceror.
 ΔΡᾶΠΩ, f. ψω, laceror, lanio. Δραῆσιος παρῆναι, Eur. Hec. 651.
 ΔΡᾶΣ, υς, ἦ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, ἴνη, fructifera.
 Δραῆσιος, υς, ἦ, loculus, sandapila, capulum. Alii scribunt δράῆσιος, Æschyl. Choeph. 999.
 Δραῆσιος, idem quod δραῆσιος, Hom.
 Δραῆσιος, υ, τδ, cancelli, sepes. A δραῆσιος.
 Δραῆσιος, υ, ε, idem et ex iisd.
 Δραῆσιος, αν, cancelli sepio. Hinc Δραῆσιος, αν, ἄπος, τδ, idem. Strab. 13.
 Δραῆσιος, ἄδος, ἦ, unguis; (2) laniatus, Hes. A δράσταις.
 Δραῆσιος, lorico, munio, v. gr. veste. A Δραῆσιος, υς, ἦ, laceratio quæ fit unguibus.
 Δραῆσιος, seu δράῆσιος, τδ, cortex, stirps, Hes. E. M.
 Δραῆσιος, εος, δ ε ζ η, roboreus, quermis. A δράω.
 Δραῆσιος, I. sing. præc. opt. act. pro δράωμ vel δράωμ, a verbo δράω, facio.

Δυσώνως, *ores*, ὁ, infelix, epith. nuptiarum, *Æsch.*
 Δυσάζιος, *ον*, inexorabilis.
 Δυσάλιπτος, *ον*, non facile abluendus.
 Δυσάπλλακτία, *ας, ἡ*, difficultas rejectionis. A
 Δυσάπλλακτος, *ες, ὁ* ἢ, qui difficulter abjici
 potest; (2) qui difficulter profigatur, a
 quo vix liberari possumus; (3) immedica-
 bilis; (3) ἐν δυσάπλλακτοῖς ὀδύνας, *Soph.*
Trach. 959. Ex ἀπυλλάτω.
 Δυσάπλλακτος, *αδν.* ut haud facile discedere,
 liberari possis.
 Δυσάπληγτος, *ον*, idem quod δυσάντης.
 Δυσάπληγτος, *ες, ὁ* ἢ, difficilis decepti, qui
 vix decipi potest. Ex ἀπασάω.
 Δυσάπληγτος, ὦ, f. ἡσω, difficulter diffido, vix
 dubito.
 Δυσάπδεικτος, *ον*, ægre demonstrandus.
 Δυσάπδεικτος, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre dedocetur.
 Δυσάπαιτάσις, *εις, ἡ*, ægritudo, languor;
 (2) agitatio animi vix conquiescentis et ad
 se redeuntis.
 Δυσάπαιτάσις, *ες, ὁ* ἢ, cui vix responderi po-
 test. Ex ἀποιουνοίμω.
 Δυσάπαιτάσις, *αδν.* ita ut vix responderi queat.
 Δυσάπαιτάσις, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre defenditur
 vel excusatur. Ex ἀπολογίωμαι.
 Δυσάπαιτώνως, *αδν.* ita ut difficulter avelli vel
 absolvi queat.
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, qui vix deleri vel elui
 potest. Ex δὺς et ἀποπίντω, *ολω.*
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, cui vix finem impo-
 nere possumus, vix scdabilis; (2) strenuus
 in bello. Ex δὺς et ἀποπίντω, *cesso.*
 Δυσάπαιτώνως, *αδν.* ita ut vix finis imponi pos-
 sit; (2) constanter.
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, qui difficulter ablu-
 ti potest. Ex δὺς et ἀποπίντω, *αδνω.*
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, qui vix decidit scu
 delabitur. Ex δὺς et ἀποπίντω.
 Δυσάπαιτώνως, *ον*, qui elui vix potest.
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre avellitur.
 Ex δὺς et ἀποπίντω, *αδνω.*
 Δυσάπαιτώνως, *αδν.* ita ut ægre avelli possit;
 tenaciter, firmiter.
 Δυσάπαιτώνως, *ον*, eventum non habens, non
 finiendus aut absolvendus.
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre avertitur:
 (2) refractarius. Ex ἀποπίντω.
 Δυσάπαιτώνως, *ον*, qui amoveri non potest.
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, ægre cicatricem ducens.
 Ex δὺς et ἀπυλώω, *sed melius.*
 Δυσάπαιτώνως, *ες, ὁ* ἢ, idem et ab eod.
 Δυσάπαιτόνως, *αδνω.*
 Δυσάπαιτόνως, *ες, ὁ* ἢ, ineptus gratiæ captator.
 Δυσάπαιτόνως, ὦ, c. ἡμαι, non sum hilariter ad-
 fectus, morosum me præbeo, offenso sum
 animo; (2) improbo. A δυσάπαιτός.
 Δυσάπαιτόνως, *εις, ἡ*, ægritudo; (2) infelicitas
 summa. Ὁ μὲν Φίλιππος ἀπεκρίθητο τὴν ἐπὶ
 τῆρας δυσάπαιτόνως, *Polyd.* 24, 7, 5. A præc.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, cui placere difficulter
 queas, morosus; unde τὸ δυσάπαιτός, *ες, μο-*
rositas.
 Δυσάπαιτός, *αδν.* morose, iniquo animo.
 Δυσάπαιτός, *ον*, innumerabilis. Νίκας δυσάπαι-
 τήτως ἀνάσταντας, *App.* *Bell. Civ.* 2, 73.
 Δυσάπαιτόνως, *ας, ἡ*, quæ optinam prolem
 peperit, sed malo fato.
 Δυσάπαιτός, *ον*, vix numerabilis, *Cyr.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, cui difficile est imperare.
 Δυσάπαιτός, *ον*, infortunium, infelicitas.
 Δυσάπαιτός, *αδν.* infelicitas.
 Δυσάπαιτός, *ονος, ὁ* ἢ, infelix, infortunatus.
 Ex δὺς et δαίμων, *fortuna, sors.*
 Δυσάπαιτός, *ον*, lacrymabilis. Ψυχὴ δυσά-
 κρυπτε, τί σοι τὸ πικρῶν ἔρωτος τραῦμα . . .
 αὐτὸς ἀναφλέγεται, *Anth.* *invid.* *Epigr.* 83, 1.
 Δυσάπαιτός, *ον*, infelix uxore. A δάμαρ.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, demonstratu difficilis. Ex
 δὺς et δείκνυμι, *demonstro.*
 Δυσάπαιτός, *αδνω.* ad aspectu fœdus, *Orpian.* *Cynog.*
 2, 607.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui difficulter videri po-
 test; (2) ad aspectu fœdus, deformis, terri-
 ficus. Βλασφημίας δυσάπαιτός δαίματι λίμνης, *Orp.*
Halicut. 1, 47. Ex δὺς et δείκνυμι, *video.*
 Δυσάπαιτός, τῶ phalangi quoddam genus, *Nic.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, transitu difficilis, imper-
 vius. Ex δὺς et διαβαίνω, *transco.*

Δυσάπαιτός, *ον*, obscuius.
 Δυσάπαιτός, *ον*, difficulter tractandus, regen-
 dus, coercendus. Δυσάπαιτός ποιεῖ τὴν πλάνην
 ἢ πολυπληθία τῶν βαφίω, *Strabo.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, dispositu seu composito
 difficilis; (2) non vendibilis. Ex δὺς et
 διατίθημι.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, vix dividendus. Ex δὺς
 et διαμερίζω, *divido.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, de quo difficile est arbi-
 trari. Ex δὺς et διαίρω, *arbitror.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, portatu vel expeditu
 difficilis. Ex δὺς et διακομίζω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui discerni seu dijudi-
 cari ægre potest. Ex δὺς et διακρίνω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, difficilis reconciliatu,
 qui ægre placari potest. Ex διαλλάττω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, ægre dissolvendus, fir-
 mus; (2) implacabilis. Ex διαλύω.
 Δυσάπαιτός, *ον*, obscurus, difficilis.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre diffatur;
 (2) qui per spirales meatus ægre trans-
 mittitur. Ex δὺς et διαπνέω, *perflo.*
 Δυσάπαιτός, *ον*, haud facile convellendus,
 firmus. A διασπάω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre ad bonos
 mores formari potest. Ex διαπύω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre evitari po-
 test. Ex δὺς et διαφεύγω, *evito.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre per sudorem
 discutitur vel egeritur. Ex δὺς et διαφρέω,
digero.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, ægre vitabilis. Ex δὺς
 et διαφεύγω, *evito.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre custodiri
 potest. Ex δὺς et διαφυλάττω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui difficulter excer-
 nit. Ex δὺς et διαχωρίζω, *excerno.*
 Δυσάπαιτός, *ον*, tardus, difficilis eruditus.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, excitatu difficilis. Ex δὺς
 et διεγείρω, *excito.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui difficulter percurritur seu trans-
 iri potest; (2) qui vix explicari potest. Ex
 δὺς et διεξίμι, *transco, percurro.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, ægre pervius, unde exiri
 non potest.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, difficilis investigatu,
 obscurus. Ex δὺς et διερευνάω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, enarratu difficilis. Ex
 δὺς et διηγέωμαι, *enarratio.*
 Δυσάπαιτός, *ον*, idem quod δυσάπαιτός, *Hesych.*
 Δυσάπαιτός, *ον*, idem, *Polyd.* 3, 61.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, administratu vel mode-
 ratu difficilis. Ex δὺς et διαπέω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui ægre emendari po-
 test. Ex δὺς et διορθώω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, perspectu difficilis. Ex
 δὺς et δοκίμαζω, *probo.*
 Δυσάπαιτός, *ον*, inauspicato datus, *Orp.*
 Δυσάπαιτός, *ινδύας, 2. sing. a. 1. conj. med. Ion.* pro
 δύσσαι, a δύω, *induo.*
 Δυσάπαιτός, *ον*, difficilis; epith. negotii.
 Δυσάπαιτός, *ον*, ineptus, abhorrens, male sedens.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, deformis, turpis. Δυσάπαι-
 τήτως, *Soph.* in *Fragm.* *Alcedium.*
 Δυσάπαιτός, *η*, deformitas, *Slech.* A δὺς et εἶδος.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, infelicitate expressus; (2)
 conjectu difficilis. Ex δὺς et εἰκόζω.
 Δυσάπαιτός, *μαλε* vestitus. Hinc
 Δυσάπαιτός, ὦ, f. ὡσω, malo seu sordido vestitu
 utor. Ex δὺς et εἶμα, *vestitus.*
 Δυσάπαιτός, *η*, malus et sordidus vestitus. A
 Δυσάπαιτός, *ονος, ὁ* ἢ, sordide vestitus, male in-
 dutus, pannosus. Ex δὺς et εἶμα.
 Δυσάπαιτός, *ας, ἡ*, difficilis renigatio; (2) reni-
 gatio infausta. Ex δὺς et εἰρεσία.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, accessu difficilis, inaccessus.
 Ex δὺς et εἰσελάω, *ingressus.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὄν, εν*, idem quod
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, ægre patens navibus.
 Ex δὺς et εἰσπλάω, *navis intro.*
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, exitu difficilen habens.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, cui non facile vis adferri
 potest; (2) pertinax. Ex ἐκβάλλω.
 Δυσάπαιτός, *ες, ὁ* ἢ, qui haud facile ab aliqua
 re, velut vitio, revocari, abstrahi potest.

Δυσθανάτειος, et *άω, ά*, iniquo animo mortem obo; difficulter morior. A
 Δυσθάνωτος, *υ, ό ζ ή*, difficulter moriens; (2) diffiilem mortem inferens; (3) mortifer.
 Δυσθανής, *έος, ό ζ ή*, misere mortuus, qui infelici morte perit. Ex *δύς* et *θνήσκω*.
 Δυσθέατος, *υ, ό ζ ή*, invisus, non visus; (2) horribilis vel infelix aspectu.
 Δυσθένειος, *ά, f. ήσω*, deficio viribus. A *θίνος*.
 Δυσθόςος, *υ, ό ζ ή*, impius; odiosus Deo.
 Δυσθεράπειτος, *υ, ό ζ ή*, aegre sanabilis. Ita apud Sophoclem Chorus Salaminus vocat Ajacem, quod aegre avelli poterat a sententia de consciscenda sibi morte. Ex *δύς* et *θεραπέω, sano*.
 Δυσθερός, *έος, ό ζ ή*, calefactu difficilis. Ex *δύς* et *θερω, calefacio*.
 Δυσθία, *ή*, languor corporis, propter quem quis sibi ipse displicet; (2) aegritudo animi. A *θία*.
 Δυσθία, *ά, f. ήσω*, male adficio, languidum reddo; (2) ad magnas difficultates et inopiam consilii redigo. A
 Δυσθίτος, *υ, ό ζ ή*, male situs; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.
 Δυσθίρητος, *υ, ό ζ ή*, cujus contemplatio difficilis est, obscurus. A *θεαρώ*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex *δύς* et *θίρω*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, cui parum succedit venatio. Ex *ισθ*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, reconditu difficilis, qui aegre recondi aut adservari potest.
 Δυσθίρωτος, infeliciter seu male morior. Eur.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, qui aegre frangitur.
 Δυσθίρωτος, lamentabilis, luctuosus, Soph. Antig. 121.
 Δυσθίρωτος, *ον*, flebilis, lamentabilis.
 Δυσθίρωτος, *ά, f. ήσω*, animum despondeo.
 Δυσθίρωτος, *αζ, ή*, animi moror. *Τίτρωσι γάρ σοι και νόσος δυσθίρωτος*, Soph. in Tyrone. A
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, graviter animo adfectus; (2) quem poenitentia facti subit. (2) *έκ ειμί τωσ πεπρωγμένωσ δυσθίρωτος*, Soph. Elect. 549.
 Δυσθίρωτος, *adv*, aegro animo.
 Δυσθίρωτος, *adv*, dato plur. a *δύο, δυο*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, incurabilis; (2) sanatu difficilis. *Δενή τις άργή και δυσθίρωτος πείλει*, Eurip. Med. 520. Ex *δύς* et *ίάωμαι, curo*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, cui difficulter elicitur sudor. Ex *δύς* et *ιδρώς*.
 Δυσθίρωτος, *ά, f. ήσω*, non lito; (2) victimae ex ta mihi dira protendunt. Ex *ισθίρω*.
 Δυσθίρωτος, vel *δυσθίρωτος*, *υ, ό ζ ή*, mare subiens, epith. retis. Ex *δύω* vel *δύω*, et *θάλασσα*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, non amabilis; (2) improbus et protervus amator.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, equitativ minus idoneus.
 Δυσθίρωτος, *εως, ή*, occasus. A *δύω*, *subco*, *occido*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, investigatu difficilis, investigabilis. Ex *δύς* et *ίχνυόω*.
 Δυσθίρωτος, *έος, ό ζ ή*, qui difficulter uri seu cremari potest, aegre ardens. Ex *κείω*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, qui aegre sive difficulter everti vel vinci, destrui potest. Ex *καθεύω*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, purgatu difficilis, inexpugnabilis. *Δυσθίρωτος* "Αίδη λμήν, implacabilis inexpugnabilisque Orci domus, Soph. Antig. 1284. Ex *δύς* et *καθαίρω, purgo*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, qui difficulter contineri seu cohiberi potest. A *κατέχω*.
 Δυσθίρωτος, *έος, ό ζ ή*, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex *δύς* et *κάμω*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, idem et ex *ισθ*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, fumum molestum habens.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, aegre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex *δύς* et *καρτέω*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, expugnatu, superatu difficilis, App. Bell. 104, 4, 137. Ex *καταγωνίζομαι*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, fractu difficilis. Ex *δύς* et *κλάω, frango*.
 Δυσθίρωτος, *υ, ό ζ ή*, idem. A *καταγνώω*.

Δυσκατάλητος, *ον*, obscurus.
 Δυσκατάλλητος, *υ, ό ζ ή*, difficilis reconciliatu, implacabilis. *Ιχ καταλλάττω*.
 Δυσκατάλυτος, *υ, ό ζ ή*, aegre solubilis, firmus. Ex *δύς* et *κατάλυω, dissolvo*.
 Δυσκαταμύλητος, *υ, ό ζ ή*, difficilis ad descendum, obscurus. Ex *καταμύνω*.
 Δυσκαταμαθήτως, *adv*, ita ut vix addisci vel intelligi possit.
 Δυσκαταμάχητος, *υ, ό ζ ή*, vix expugnabilis.
 Δυσκατανήκτος, *υ, ό ζ ή*, qui vix potest animadverti vel percipi. Ex *κατανώω*.
 Δυσκατάπαυτος, *υ, ό ζ ή*, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus, qui coerceri non potest, implacabilis. *Δυσκατάπαυτος ψυχή*, Eurip. Med. 109. Ex *καταπαύω*.
 Δυσκαταπαύτως, *adv*, ita ut vix sedari possit.
 Δυσκατάπληκτος, *ον*, terribilis, timendus.
 Δυσκαταπολέμητος, vix bello subigendus.
 Δυσκαταπόνητος, *ον*, vix efficiendus; (2) qui vix frangi, domari possit.
 Δυσκατάποτος, *υ, ό ζ ή*, difficilis deglutitu. Ex *δύς* et *καταπίνω, deglutio*.
 Δυσκατάπρακτος, *ον*, difficilis effectu.
 Δυσκατάρτητος, *υ, ό ζ ή*, qui fetum non perficit, sed immaturum ejicit. Ex *καταρτίζω*.
 Δυσκατάσβεστος, *υ, ό ζ ή*, qui facile extingui nequit. Ex *δύς* et *κατασβέννω*.
 Δυσκατασκευάστος, *υ, ό ζ ή*, conditu seu fabricatu difficilis. Ex *δύς* et *κατασκευάζω*.
 Δυσκατάσπαστος, *υ, ό ζ ή*, sedatu difficilis. Ex *δύς* et *καθίστημι, compono*.
 Δυσκατασφρόννητος, *υ, ό ζ ή*, qui contemni vix potest, aut non debet. Ex *κατασφρονέω*.
 Δυσκατέργαστος, *υ, ό ζ ή*, qui effici seu confici aegre potest; (2) difficilis concoctu.
 Δυσκατόπτος, *υ, ό ζ ή*, qui spectari vix potest, difficilis intellectu. Ex *κατόπτομαι*.
 Δυσκατόρρωτος, *υ, ό ζ ή*, qui difficulter ex animi sententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex *δύς* et *κατόρρω*.
 Δυσκατέλωτος, *υ, ό ζ ή*, aegre cicatricem ducens. Ex *δύς* et *καταλώω*.
 Δυσκίλαδος, *υ, ό ζ ή*, malum sonum edens, horrisonus; (2) maledicus; (3) infaustus. (3) *έκείτι δυσκίλαδος φάσμα γυναίκαε έξει*, Eurip. Med. 419.
 Δυσκιν, *adv*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro *έδυσκει*, a *δύσκω*, pro *δύω*, vel *δύω*.
 Δυσκίρως, *έος, ό ζ ή*, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex *δύς* et *κέρδος, lucrum*.
 Δυσκίρως, *έος, ό ζ ή*, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infestus. Ex *κίρως, curo*.
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, aegre sanandus, placandus.
 Δυσκίνησις, *αζ, ή*, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex *δύς* et *κίνησις, motus*.
 Δυσκίνητος, *υ, ό ζ ή*, qui difficile movetur aut moveri potest, tardus; (2) inexorabilis, praefractus. Ex *δύς* et *κινέω*.
 Δυσκίνητως, *adv*, difficulter ad movendum.
 Δυσκίρως, *έος, ό ζ ή*, inglorius, infamis.
 Δυσκίρως, *αζ, ή*, obscura fama, gloria paene nulla, sinistra fama. *Επί δυσκίρως, ob sinistram famam*, Soph. Aj. 143. A praec.
 Δυσκίρως, cum fama non bona, sine gloria.
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, male ominatus.
 Δυσκίρως, *ά, f. ήσω*, difficili sorte premor; (2) sorte a magistratu excludor.
 Δυσκίρως, *αζ, ή*, sors adversa. A
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, quem sors adversa premit; infortunatus.
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, inglorius, obscurus.
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, cui alvus est adstrictior. Ex *δύς* et *κίρως*.
 Δυσκίρως, *ον*, alienus a societate, asper, immitis.
 Δυσκίρως, *ά, f. ήσω*, aegre et non sine molestia cubo.
 Δυσκίρως, *αζ, ή*, mala et incommoda cubatio. A
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, male et incommode cubans; (2) inhospitalis locus, asperum et iniquum domicilium. Ex *κίρως*.
 Δυσκίρως, morosus sum, indigne fero. *Δυσκίρως προς έμεί βεβηθίσται*, Aristoph. Iys. 829. A *δύσκολος*. Unde

Δυσκίρως, *αζ, ή*, difficultas morum, morositas.
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, qui glutinari difficulter potest, vix sociabilis. Ex *δύς* et *κόλλω*.
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, qui aegre flectitur, in quo vox varie inflectitur: vox *Comica*. Ex *δύσκολος* et *κάμω*.
 Δυσκίρως, *υ, ό ζ ή*, difficilem somnum efficiens. Ex *δύσκολος* et *κοίτη*.
 Δύσκολος, *υ, ό ζ ή*, difficilis in sumendo cibo; (2) morosus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex *δύς* et *κόλον, cibus*.
 Δύσκολως, *adv*, morose, iniquo animo.
 Δύσκολως, *ον*, infelicem uterum habens, epith. matris fetum mortuum edentis.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, intolerabilis. *Πίτρωσ δυσκόλωσ*, Soph. Antig. 1347. Ex *κοίρω*.
 Δύσκολως, *αζ, ή*, intemperies. Ex *κράσις*.
 Δύσκολως, gubernari difficilis. *Διό και γηρόντι ήδη δυσκράτητον είναι διά τή μέγεθος*, Attian. Syr. 61.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, male temperatus. Ex *δύς* et *κράννωμι, misceo*; unde *δυσκράτως*.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, judicatu difficilis, vel disceptatu obscurus. Ex *κρίνω*.
 Δύσκολως, *adv*, ita ut non facile sit dijadicare, ita ut difficilis sit disceptatio; obscure.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, comparatu et possessu difficilis.
 Δύσκολως, *ά, f. ήσω*, infelix sum in ludo tessenario. Ex *δύς* et *κύβος, tessera*.
 Δύσκολως, *ον*, procellosus. A *κυμάω*.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, surdaster.
 Δύσκολως, *ον*, difficilis dictu vel pronuntiati.
 Δύσκολως, *ον*, infelix conjugio. Ex *λέκτρον*.
 Δύσκολως, *αζ, ή*, sine cortice, Nic.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, captu difficilis. Ex *δύς* et *λαμβάνω, capio*.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, ratiocinatu difficilis; (2) inconsideratus. Ex *δύς* et *λογίζομαι*.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur. *Και πάνθ ό ηΐξει δυσλοφώτερος πόνος*, Aeschyl. Prometh. 930. Hinc
 Δύσκολως, *adv*, difficulter, periculose. *Κάρωτοι τέλειθερον εν τώσ ταύτωσ δυσλόφωσ φέρι* *κακά*, Eurip. Troad. 302.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, qui vix solvi potest. *Και δυσλύτως έχουσα τήσ διαλλαγάσ*, Eurip. Phoen. 378.
 Δύσκολως, *adv*, ita ut vix solvi queat, nexu non facile solubili.
 Δύσκολως, *αζ, ή*, tarditas in discendo vel intelligendo. A *δυσμαθής*.
 Δύσκολως, vix agnosco, *Esch*.
 Δύσκολως, *έος, ό ζ ή*, indocilis, tardus ad discendum. Ex *μαθάνω*.
 Δύσκολως, *αζ, ή*, idem quod *δυσμαθής*.
 Δύσκολως, *adv*, non facile discendo.
 Δύσκολως, *έος, ό ζ ή*, rarefactu difficilis. Ex *δύς* et *μανώ, rarus*.
 Δύσκολως, *έος, ό ζ ή*, difficilis. Ex *μάθη*.
 Δύσκολως, *ά, f. ήσω*, acriter resisto, repugno.
 Δύσκολως, *ον*, et *δύσμαχος*, *υ, ό ζ ή*, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex *δύς* et *μάχημαι*.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, qui vix mulceri potest, implacabilis. Ex *μαίλωμαι*.
 Δύσκολως, animo aegre aliquem sum male adfecto, simulates gero. *Τί μαίλωμαι, και δυσμαθής τώσ βεβηθίσται*; Eurip. Med. 878. Ex *μάθη*.
 Δύσκολως, *dat. pl. Ion. et Poet. pro δυσμαθής*. A *δυσμαθής*.
 Δύσκολως, *αζ, ή*, animus male erga aliquem adfectus; odium, inimicitia. A
 Δύσκολως, *έος, ό ζ ή*, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus.
 Δύσκολως, *adv*, animo male erga aliquem adfecto; inimice, hostiliter. A praec.
 Δύσκολως, *ή, άν*, inimicus, hostilis.
 Δύσκολως, *adv*, hostiliter.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, difficilis mutatu. Ex *δύς* et *μεταβάλλω, mutuo*.
 Δύσκολως, *υ, ό ζ ή*, qui aegre vel non libenter impertit vel impertitur. Ex *μεταδίδωμι, trado*.

Δυσπιθής, adv. inobscquerter.
 Δυσπείρια, ας, ή, difficultas experientiae.
 Δυσπίσις, υς, ό ε ή, qui agere sibi persuaderi sinit. Ex δυς et πείρω.
 Δυσπίσις, adv. ita ut agere persuaderi sibi sinat.
 Δυσπίστατος, is ad quem accedere difficile est. 'Ως δυσπίστατον είναι άραβία κακόν, immedicabile, Soph. ex incerta Trag.
 Δύσπικτος, ον, qui agere non amoveri aut submoveri potest:
 Δυσπίμφολος, υς, ό ε ή, trajectory difficilis; (2) tempestuosus; (3) immitis. Ex πίμπω.
 Δυσπίπτω, ώ, f. ήσω, graviter luego. A Δυσπνίθης, έος, ό ε ή, graviter lugens. Ex δυς et πνίθος, luctus.
 Δυσπίπτω, ώ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A
 Δύσπιπτος, υς, ό ε ή, concoctu difficilis. Ex δυς et πίπτω, coquo.
 Δυσπίρατος, υς, ό ε ή, qui difficulter transitur vel trajicitur; (2) vix, aegre transigendus. 'Αμυχανίας έχρσα δυσπίρατον αιώνα, Eurip. Med. 647. Ex δυς et πείρω.
 Δυσπικμάδιστος, υς, ό ε ή, qui difficulter detrali se dcmi potest. Ex πικμάδιστος.
 Δυσπικμάχτος, υς, ό ε ή, qui non facile purgari potest. Ex πικμάχιστος.
 Δυσπικληπτος, υς, ό ε ή, qui difficulter comprehendit potest. Ex πικλημείω.
 Δυσπικνήστος, ον, difficilis intellectu. Ex δυς et πικνήστος, intelligo.
 Δυσπικνέστος, ον, linem non habens.
 Δυσπικνύκτος, υς, ό ε ή, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens.
 Δυσπίστω, ώ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, male me habeo; (2) aegre fero.
 Δυσπίστημα, άτος, τό, casus adversus, infortunium.
 Δυσπίστης, έος, ό ε ή, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δυς et πίστω, cadu.
 Δυσπίστω, adv. aegre, moleste; (2) infelicitur.
 Δυσπίστια, υς, ή, difficultas concoctionis. A δύσπιστος.
 Δύσπημα, τό, damnum, Aesch.
 Δυσπίνης, έος, ό ε ή, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex πίνος.
 Δυσπιστία, ας, ή, credendi difficultas.
 Δύσπιστος, υς, ό ε ή, qui difficulter credit, incredulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δυς et πίστις.
 Δυσπίσις έχρω, aegre credo.
 Δύσπληνος, ον, vagabundus, sed misere, Aesch.
 Δύσπληκτος, υς, ό ε ή, qui non facile perturbatur, qui aegre obstupescit, V. L. Ex δυς et πλήσω.
 Δυσπλήρωτος, υς, ό ε ή, completu seu perfectu difficilis. Ex δυς et πλήρω.
 Δυσπλήτης, ίδος, ή, aspera, Lycurg.
 Δύσπλωος, υς, ό ε ή, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus.
 Δύσπλωτος, ον, aegre eluendus. A πλώω, lavo.
 Δυσπλωέω, ώ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro. Hinc
 Δυσπλωήτος, ον, aegre respirans.
 Δυσπλωα, ας, ή, spiritus difficultas.
 Δυσπλωικός, ή, όν, respirandi difficultate laborans. A
 Δύσπλωος, contr. δύσπλωος, υς, idem: anhelus prae festinatione; (2) graviter flans. (1) δύσπλωος ικάνω, anhelus advenio, Soph. Antig. 230. (2) δύσπλωος Θρησσαις, Thracis graviter flantibus, Id. Ibid. 595. Ex πλώω.
 Δυσπολίμητος, υς, ό ε ή, qui bello aegre vinci potest, invictus. Ex πολίμητος.
 Δυσπολίμεις, υς, ό ε ή, vix liabilis ad bellum, imbellis, timidus.
 Δυσπολίμηκτος, υς, ό ε ή, obsessu difficilis, valde munitus. Ex πολίμηκτος.
 Δυσπολίμειος, ον, ineptus ad remp. gerendam.
 Δυσπονής, έος, ό ε ή, laboriosus, aërumnosus.
 Δυσπόνητος, υς, ό ε ή, qui difficili labore fit. Κάκ έτι την δυσπόνητον έξέτ' άμω έμω τροφήν, Soph. Ed. Col. 1613. Ex δυς et πονέω, laboro.

Δύσπονος, infelix, aërumnosus. 'Ω πόνω βροτών δύσπονοι, Soph. Antig. 1477.
 Δυσπονοία, ή, difficilis opera, Man.
 Δυσπόρητος, υς, ό ε ή, impervius, invius, difficilem habens transitum.
 Δυσπορία, ας, ή, vix difficultas. A δύσπορος.
 Δυσπόριτος, υς, ό ε ή, aegre parabilis. Ex δυς et πορίζω, paro.
 Δύσπορος, υς, ό ε ή, qui difficulter transiri potest, impervius; (2) aegre parabilis. (2) τροβαί δε, ό δυσποροώτων έστι στρατός μεγάλοις, App. Bell. Civ. 4, 100. Ex πόρον.
 Δυσποσμέω, ώ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato affidgor:
 Δυσποσμία, ας, ή, sors seu fortuna adversa. A Δύσπομος, υς, ό ε ή, cui sors est adversa.
 Δυσπότμος, adv. infelicitur, misere.
 Δύσποτος, ον, amarus, de potu, non potabilis.
 Δυσπράγία, ώ, f. ήσω, infelicitur res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A
 Δυσπραγής, έος, ό ε ή, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δυς et πράττω, ago.
 Δυσπράγία, ας, ή, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.
 Δυσπραγμάστμος, υς, ό ε ή, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δυς et πράγμα.
 Δύσπρακτος, υς, ό ε ή, factu difficilis. Ex δυς et πράττω, facio. Unde
 Δυσπραξία, ας, ή, idem quod δυσπραγία.
 Δυσπραπίς, έος, ό ε ή, indecorus, turpis. Ex δυς et πρέπω, decorus sum.
 Δύσπρασις, υς, ό ε ή, serra aegre secabilis, sectu difficilis. Ex δυς et πρίαω, serra seco.
 Δυσπράσχιος, ό ε ή, inhabilis ad defendendum alterum.
 Δυσπρόσκατος, υς, ό ε ή, non facile procidens, stabilis; (2) prudens, circumspectus, non facile temeritati cedens.
 Δυσπρόσβάτος, ό ε ή, haud facilis accessu.
 Δυσπρόσβλητος, idem.
 Δυσπρόσδεκτος, υς, ό ε ή, qui aegre admittitur, vel recipitur, vel probatur; (2) odiosus.
 Δυσπρόσθήγος, υς, ό ε ή, non adfabilis, qui difficilem se præbet in congressu.
 Δυσπρόσθήγος, adv. morose, aspere.
 Δυσπρόσitos, υς, ό ε ή, qui difficulter adiri potest; (2) qui non est adfabilis. (1) δυσπρόσιτος, έξω τε κλήθρον σπάνιος, Eurip. Iphig. in Aul. 345.
 Δυσπρόσιτως, adv. ita ut aegre adiri possit.
 Δυσπρόσμικτος, ον, et
 Δυσπρόσδος, υς, ό ε ή, idem quod δυσπρόσιτος.
 Δυσπρόσισις, υς, ό ε ή, idem; intractabilis, vix ferendus, Soph. Ed. Col. 1277.
 Δυσπρόσπατος, υς, ό ε ή, aspectu difficilis; (2) qui aspectus infausti est. Δυσπρόσπατ' άνείρευσα, Soph. Elecl. 460. Ex δυς et πρόσπομαι, adspicio.
 Δυσπρόσπομις, ον, quo naves appelli non possunt.
 Δυσπρόσπίλας, υς, ό ε ή, accessu difficilis, qui aegre adiri potest. Ex προσπίλάω.
 Δυσπρόσρητος, ό ε ή, non adfabilis, morosus.
 Δυσπρόσπατος, υς, ό ε ή, qui deformi facie est, aspectu tristis, Soph. Ed. Col. 286.
 Δυσπύπτος, υς, ό ε ή, suppuratu difficilis. Ex δυς et πύω, suppurato.
 Δυσπύγης, έος, ό ε ή, ruptu difficilis. Ex δυς et πύγνυμι, rupto. Hinc
 Δύσπυκτος, ό ε ή, qui non facile perumpi potest.
 Δύσρητος, υς, ό ε ή, qui aegre dici seu pronunciarı potest; (2) difficilis dictu.
 Δυσρηγής, έος, ό ε ή, idem quod
 Δύσρηγος, υς, ό ε ή, qui frigus aegre tolerat, frigoris impatiens, alsius.
 Δύσροβω, non succedo. A ρέω.
 Δυσρόβεια, ας, ή, impietas. Την δυσρόβειαν έστειβ' εκτησάμην, impietatis crimeu, Soph. Antig. 924. A δύσροβής.
 Δυσρόβειω, ώ, f. ήσω, impius sum, impie ago. 'Αλλ' εκδιδαχθώ όητα δυσρόβειν, Soph. Trach. 1245. Ab eod.
 Δυσρόβημα, άτος, τό, impium facinus, impietas. A ράω.

Δυσσεβής, έος, ό ε ή, impius. Ex σέβομαι.
 Δυσσεβώς, adv. impie.
 Δύσσεισος, ον, firmus, immobilis.
 Δύσσειο, 2. sing. præs. imperat. med. Poet. pro δύσειο, et hoc Ion. pro δύσειο, a δύσειομαι.
 Δύσειομαι, Poet. subeo aquas, mergor. A δύσω.
 Δυσσειομένω, mersurum, Acol. et Poet. pro δύσειομένω. A δύσειομαι.
 Δύσσειος, υς, ό ε ή, qui vix servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possunus.
 Δυσσελάγχιος, ον, immitis, sævus.
 Δυσσεμύβωτος, υς, ό ε ή, non sociabilis, difficilis ad paciscendum. Ex συμβέω.
 Δυσσύνκατος, υς, ό ε ή, qui difficulter cogi seu colligi potest. Ex δυς et συνάγω.
 Δυσσυνιδήτος, όν, et
 Δυσσυνόστος, ον, obscurus.
 Δύσκατος, υς, ό ε ή, ordinatu difficilis, aegre se patiens in ordinem cogi. Ex τάττω.
 Δυσάλας, άνος, valde miser, aërumnosus.
 Δύσανον, Dor. pro δύσσηον.
 Δυσζώχτος, ον, valde ventosus, procellosus.
 Δυσζικμαρτος, υς, ό ε ή, conjectu, inventu difficilis, Soph. Ed. Tyr. 109. Ex τεκμαίρω.
 Δυσεκνία, ας, ή, infelicitas prolis.
 Δύσεκνος, υς, ό ε ή, infelix libricis. Την δε τίκτησαν λίποι τοίς οίον άντ' έδύσειον παιδυργίαν, Soph. Ed. Tyr. 1247.
 Δυσεραπής, ές, molestus.
 Δύσηκτος, υς, ό ε ή, aegre liquabilis.
 Δύσηνία, ας, ή, miseria, aërumna. A
 Δύσηνος, υς, ό ε ή, infelix, miser, aërumnosus, perditus. Ex δυς et ίσημι, quasi qui non invenit ubi consistat.
 Δύσηρητος, υς, ό ε ή, observatu difficilis, qui aegre custodiri potest. Ex δυς et τηρέω.
 Δύσηύστος, υς, ό ε ή, investigatu difficilis. Ex δυς et τίθεω.
 Δυσθιάσσωτος, ον, ferus, qui se mansuefieri non sinit.
 Δυσθίμων, ονος, ό ε ή, aërumnosus.
 Δύσθλητος, υς, ό ε ή, toleratu difficilis.
 Δυσοκλήσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi δύσοκλώω.
 Δυσοκίω, ώ, f. ήσω, difficulter pario.
 Δυσοκής, idem quod δύσοκος, Call.
 Δυσοκία, ας, ή, difficultas pariendi. A
 Δύσοκος, υς, ό ε ή, difficulter pariens.
 Δύσομος, υς, ό ε ή, difficilis cæsu. Ex δυς et τέμνω, caedo, seco.
 Δύσπος, ον, valde molestus, gravis. A τένω.
 Δυσοπαζώ, f. άσα, conjectura assequi non possum. Hinc
 Δυσόπασος, υς, ό ε ή, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu, obscurus. Ποίεω μ' ύπηλθε δύσοπασ' αίνιγματες, Eurip. Suppl. 138.
 Δύσπος, υς, ό ε ή, difficilis, absurdus.
 Δυσόρασος, υς, ό ε ή, conjectu difficilis. Ex δυς et σοράζω, conjicio.
 Δυσράπιζος, ον, nefandis cibis utens.
 Δυσράπιλία, ας, ή, perversitas et malignitas morum, improbi mores; (2) molestia, difficultas efficiendi. A
 Δυσράπιλος, υς, ό ε ή, morosus, cujus animus aegre flecti potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur; (3) qui suæ calamitatis effugium non invenit. Hesychus explicat per δυσμετάβητος, aegre a proposito dimovendus, Soph. Aj. 925.
 Δυσράπιλωος, adv. morose, contumaciter; (2) inconcinne, incoudite.
 Δυσράπιλος, ον, non facile loco movendus.
 Δυσροπία, ας, ή, morositas, malignitas animi. A
 Δύσροπος, υς, ό ε ή, qui ingenio et moribus est difficilis; (2) qui transferri et moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex ρέπω.
 Δυσρόπως, adv. maligne, niorum quadam perversitate.
 Δύσροφος, υς, ό ε ή, qui difficulter alitur. Ex δυς et τροφή.
 Δυσρόπνητος, υς, ό ε ή, terebratu difficilis. Ex δυς et τροπάω, terebro.
 Δυσρύχίω, ώ, f. ήσω, sum infelix. Δυσρύχιν περι

πειρήνη μάχην, *Plut. ἐν τοῖς ἑρωτικοῖς, Luc. Τύμβος δυστυχίας, tumulus infelix, id est, tumulus in peregrina terra. Pars enim quaedam felicitatis esse videbatur, si quis post mortem patrio conderetur solo, Soph. Œd. Col. 402.* Α δυστυχίς.

Δυσῦχημα, ἄτος, τὸ, infortunium, calamitas. Α πρᾶξ.

Δυσυχής, ἴος, ὁ ζή ή, miser, infelix.

Δυσυχία, ας, ή, miseria, infortunium.

Δυσυχῆντας, ace. pl. præs. part. act. contr. pro δυσυχῆντας, α δυσυχία.

Δυσυχῶς, adv. infeliciter, adversante fortuna.

Δυσυπνία, ᾶ, f. ήσω, ægre dormio. Α

Δύσυπτος, α, ὁ ζή ή, qui ægre dormit.

Δυσυπόδεικτος, α, ὁ ζή ή, subducto difficilis. Ex ἄδης et ὑποδείκτω, subduco.

Δυσύποτοις, α, ὁ ζή ή, vix tolerabilis.

Δυσυπομνήτος, ον, idem.

Δυσυπόστατος, α, ὁ ζή ή, cujus impetus vix sustineri potest. Ex ἄδης et ὑψίσταμαι.

Δυσυπόστακτος, ον, contumax, parere nescius.

Δυσυποσώρητος, ον, intolerandus.

Δύσφαλτος, α, ὁ ζή ή, labefactu et subverso difficilis. Ex ἄδης et σφάλω, labefacto.

Δυσφάνης, ἴος, ὁ ζή ή, vix apparens, obscurus. Ex ἄδης et φάνωμαι, apparere.

Δυσφάντατος, α, ὁ ζή ή, non facile imagines rerum concepiens. Ex φαντάζω.

Δύσφρατος, α, ὁ ζή ή, nefandus, non dicendus. Ex ἄδης et φημι, dico.

Δυσφρεής, ἴς, intolerandus. Α φρίω.

Δυσφημίω, ᾶ, f. ήσω, probra et convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) male ominatis verbis utor; (4) deploro, lamentor. (4) ἔ μοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημίς, *Soph. Elect.* 1182.

Δυσφημία, ας, ή, maledicentia; (2) obscœnitas verborum.

Δυσφήμιος, ον, male ominatus.

Δύσφημος, α, ὁ ζή ή, maledicus, famam et estimationem alicujus lædens; (2) mali omnium, infaustus. Ex ἄδης et φημι.

Δύσφρατος, α, ὁ ζή ή, vix vel non corruptibilis. Ex ἄδης et φθίρω, corrumpo.

Δυσφιλής, ἴς, invisus, immitis. Α φίλος.

Δύσφρατος, ον, effraenis.

Δυσφροῦς, ᾶ, f. ήσω, difficilem porto; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφρότης, α, ὁ ζή ή, toleratu difficilis.

Δυσφρορία, ας, ή, portandi, tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi, v. gr. spiritum.

Δυσφρορέος, ον, animi molestiam indicans. *Vox Granin.* Α πρᾶξ.

Δυσφρομυγῆ, γγος, ὁ ζή ή, flebilis, luctuosus.

Δύσφροτος, α, ὁ ζή ή, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. Δυσφροῦς ἐπ' ὀμμασι γνώμης βαλῆσας, *Soph. Aj.* 51. Ex ἄδης et φρίω.

Δυσφροῦς, adv. ita ut vix portari queat; (2) moleste, ægre, iniquo animo.

Δυσφρόσιος, α, ὁ ζή ή, qui vix explicari potest. Ex ἄδης et φράζω, expono.

Δυσφρόσιος, obscure in pronuntiando, dicendo.

Δυσφροῦς, f. ήσω, animum abjicio, ægre fero.

Δύσφροντις, ή, curis plena, sollicita.

Δύσφρονος, adv. ægro animo. Α δύσφρων.

Δύσφροσύνη, gen. pl. *Æol.* pro δύσφροσύνῃ.

Δύσφροσύνη, ης, ή, animi dejectio, anxietas, dolor, sollicitudo. Α

Δύσφρων, ονος, ὁ ζή ή, æger animo, inimicus, invisus. Ἐπερὸ βλαβῆς λόγων δύσφρονων, *Eurip. Andr.* 286. Δύσφρονος ἔριδος ὑπερ, *Id. ibid.* 491.

Δυσφρόνης, ἴος, ὁ ζή ή, ægre vel abnormiter nascens, aut proveniens. Ex φύω. Hinc

Δυσφροῦς, ας, ή, nascendi difficultas, monstrosa deformitas.

Δυσφροῦς, ας, ή, custoditu difficilis. Δυσφροῦς ἀποκτον ἐξουχίας ὕπο, *Eurip. Andr.* 729.

Δύσφροτος, ας, ή, mala natura.

Δύσφρονα, ας, ή, asperitas vocis seu soni. Α

Δύσφρονος, α, ὁ ζή ή, malum aut insuavem sonum edens. Ex ἄδης et φωνῆ, vox.

Δύσφρονος, adv. voce aspera, sonu insuavi.

Δυσφρόρετος, α, ὁ ζή ή, qui difficile deprehendi potest. Ex ἄδης et φράω.

Δυσχάλιντος, ον, effraenis.

Δυσχάριτος, ας, ὁ ζή ή, parum gratus, gratiæ referendæ immemor. Ex χάρις, gratia.

Δυσχαιμερόνης, ή, ον, infestus hiberno frigore, procellosus. Sed melius

Δυσχαιμερός, α, ὁ ζή ή, idem. Πηρὶ Δωδώνην δυσχαιμερόν, *Il.* 2, 750. Θρήνης ἐκ πόσων δυσχαιμερόν, *Eurip. Alc.* 68. Ex ἄδης et χαιμῶν.

Δυσχαιμος, α, ὁ ζή ή, idem et iisd.

Δυσχαιμων, ονος, idem.

Δυσχαιρομα, τος, τὸ, res invieta, invinebilis. Ἀντιπάλλω δυσχαιρομα δράκοντι, *Soph. Antip.* 125.

Δυσχαιρώτος, α, ὁ ζή ή, ægre superabilis, invictus. Α χαιρώ, vitibgo.

Δυσχαιρώντατος, adv. cum indignatione et stomacho. Α

Δυσχαιρώνω, f. ανῶ, gravor; (2) pertæsus sum, indigne fero; (3) rem difficilem esse censeo, addubito, hasito; (4) rem difficilem reddo; et (5) δυσχαιρώνωμαι, sum molestus, odiosus, invisus. Δυσχαιρώνεις καθ' ἡμῶν, *Plut. ἐπὶ πράξει, Luc. τὸ πρῶγμα, Dem.* Α δυσχαιρός. Hinc

Δυσχαιρόντω, τῶ, molestiam creantia, (significatione transiiva), *Soph. Œd. Col.* 1282.

Δυσχαιραντικός, ή, ον, difficilis, molestus.

Δυσχαιραμα, ἄτος, τὸ, morositas.

Δυσχαιρία, ας, ή, difficultas rei cujuslibet; (2) molestia, tadium, incommodus; (3) sævitia, crudelitas, acerbitas quæcunque.

Δυσχαιρῶς, adv. difficulter, tarde; (2) odiose, moleste, ægre.

Δυσχαιρῶς, ας, ή, ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio, et cætera, quæ videas in δύσωπεία.

Δυσωπῆς, ας, ή, ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio, et cætera, quæ videas in δύσωπεία.

Δυσωπῆτος, ή, ον, vim habens pudoris, timoris, &c. injucundi.

Δυσωπητικῶς, adv. ad injucundum pudorem, &c. accommodate.

Δυσωπία, ας, ή, pudor qui eos intueri non sinit qui aliqui a nobis postulant; (2) vitiosus et immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi.

Δυσωπικῶς, graviter, dure, acerbe, *Ar.*

Δυσωπῶς, ᾶ, f. ήσω, difficilem custodio. Ex ἄδης et ἔρω, custodis.

Δυσωπῶνται, 3. pl. f. 1. ind. mcd. v. δύσωπῶς.

Δύσωρος, ον, importunus.

Δύσως, α, ὁ ζή ή, urinator. Α δύνω. Hinc

Δύσως, ή, ον, urinatorius; (2) qui aquas subire amat seu solet; (3) occidentalis.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δυσχάριτος, ας, ὁ ζή ή, qui difficulter se jungi aut scerni potest. Ex ἄδης et χαρίζω.

Δυσώδης, ἴος, ὁ ζή ή, gravior olens, fœtidus. Ex ἄδης et ὄζω, oleo. Hinc

Δυσωδία, ας, ή, malus odor, factor.

Δυσωδέθρος, α, ὁ ζή ή, qui difficilem interit; (2) ægre moriens. Ex ἄδης et ὄλεθρος.

Δυσωνάς, ᾶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo, nolo a quom pretium dare. Α

Δυσώνης, difficultis emptor, qui morosus est in emendo. Ex ἄδης et ἄνωμαι, cito.

Δυσώνητος, ον, male emptus.

Δυσώνημος, α, ὁ ζή ή, cui malum est et infaustum nomen; (2) ejus nomen odiosum est; (3) infaustus. (1) ὁ δύσωνημος Κίσις, *Soph. Aj.* 914. (4) Καὶ γὰρ δυσωδὲς ἡμα καὶ δυσώνημον γλώσση σόφον τίθησιν, εὐμορφῶν τ' ἰδοῖν, *Soph. in Fragm. Alodum.* Ex ἄδης et ὄνομα.

Δυσωπῶνται, *Veteres* pro suscipere tantum usurpant, sicut *Plato in Phædro.*

Δυσωπῶς, ᾶ, f. ήσω, pudore adicio; (2) flecto, exoro, persuado; (3) omnino, moveo, send rebus deterioribus, quæ absterrent, &c. unde est (4) horribili specie perterreo; (5) hæreo, hæsitabunde adspicio; (6) suspicor, vercor. Τὴ μάστιγι σε δυσωπῶ τὴν ὑπὸ Κλεμῆροντι τὴν βίβλαν, *Plut.* Ex ἄδης et ᾤψω. Hinc

Δυσωπημα, τὸ, res deterrens, abstrahens ab aliqua re.

Δυσωπησις, εως, ή, ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio, et cætera, quæ videas in δύσωπεία.

Δυσωπητικῶς, ή, ον, vim habens pudoris, timoris, &c. injucundi.

Δυσωπητικῶς, adv. ad injucundum pudorem, &c. accommodate.

Δυσωπία, ας, ή, pudor qui eos intueri non sinit qui aliqui a nobis postulant; (2) vitiosus et immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi.

Δυσωπικῶς, graviter, dure, acerbe, *Ar.*

Δυσωπῶς, ᾶ, f. ήσω, difficilem custodio. Ex ἄδης et ἔρω, custodis.

Δυσωπῶνται, 3. pl. f. 1. ind. mcd. v. δύσωπῶς.

Δύσωρος, ον, importunus.

Δύσως, α, ὁ ζή ή, urinator. Α δύνω. Hinc

Δύσως, ή, ον, urinatorius; (2) qui aquas subire amat seu solet; (3) occidentalis.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δύσως, ή, ον, qui indui vel subiri potest.

Δωδεκάδωρος, α, δ ζ η, qui duodecim palmarum est. Ex δωδεκα et δωρον, palmus.
 Δωδεκάβασος, α, δ ζ η, qui duodecim basium seu laetrum est. Ex δωδεκα et βασίς, basis.
 Δωδεκάβηλος, ον, duodecicus victor.
 Δωδεκάετης, εος, δ ζ η, qui duodecim annorum est, duodecennus. Ex ετος.
 Δωδεκαήμερος, ον, duodecim dies durans.
 Δωδεκάθερον, α, τὸ, medicamentum quoddam antidotum; (2) herba quaedam a duodecim diis sic dicta. Sunt autem οἱ δωδεκα θεοί, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, et Vesta.
 Δωδεκάθερος, α, δ ζ η, qui duodecim deorum est.
 Δωδεκάκις, adv. duodecies. A δωδεκα.
 Δωδεκάκλιτος, ον, duodecim lectos trilinearis stratos habens.
 Δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens.
 Δωδεκάκρονος, α, δ ζ η, duodecim habens fistulas sive scaturigines.
 Δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, versus habens.
 Δωδεκάκλιτος, ον, duodecim filis constans.
 Δωδεκάκλιχρῶνος, α, δ ζ η, duodecim instructus machinis; (2) duodecim artium peritus, versutus. Ex δωδεκα et μηχανή.
 Δωδεκάμορος, α, δ ζ η, in duodecim partes divisus. Ex δωδεκα et μοῖρα, pars.
 Δωδεκάπυλαι, dudum.
 Δωδεκάπυς, οδος, δ ζ η, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum est.
 Δωδεκάς, Vide δωδεκάς.
 Δωδεκάκαλιμος, α, δ ζ η, duodecim scalmis instructus.
 Δωδεκάκλυτος, α, δ ζ η, duodecim pellibus instructus, epith. scuti.
 Δωδεκάσταδιος, ον, duodecim stadia æquans.
 Δωδεκάστασιος, ον, duodecim libras pendens.
 Δωδεκαταίος, αἰα, αἰον, qui duodecim dierum est; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abest, vel duodecimo die v. gr. venit.
 Δωδεκατημέριον, εἶ, τὸ, duodecima pars.
 Δωδεκατος, ἀτη, ατον, duodecimus.
 Δωδεκαφόρος, vitis singulis mensibus uvas ferens, vel duodenas amphoras implens succo, Lucian.
 Δωδεκάφυλλος, α, δ ζ η, duodecim folia habens.
 Δωδεκάφυλον, α, τὸ, duodecim tribus.
 Δωδεκίτης, α, εἰ, qui decem annorum est; faem. δωδεκίτης.
 Δωδεκίτης, Ion. pro δωδεκαίτης, θυσίαι, quæ et δωδεκίτης, dicuntur, sacrificia ex duodecim animalibus.
 Δωδεκίτης, εος, δ ζ η, duodecim remorum ordinibus instructus. Ex δωδεκα et ἐρέσω.
 Δωδην, dederit, 1. sing. a. 2. opt. act. Att. pro δῶν, a δίδωμι.
 Δωρησι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. pro δῶν, et hoc Att. pro δῶν.
 Δῶλον, servum, acc. sing. Dor. pro δῶλον.
 Δῶμα, ἄτος, τὸ, domus; (2) tectum planum; (3) triclinium. A δέμα, edifico.
 Δωμῶντος, α, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.
 Δωμῶντις, ἡ, domestica.
 Δωμῶν, ὦ, f. ἡσω, ædifico. Οἱ ὄμη δωμῶντῶντες ἐγγραῖοι, Lycophr. 719.
 Δῶμεν, dederit, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
 Δωμῶσι, εως, ἡ, structura, ædificatio:
 Δωμῶντος, ὄτος, ἡ, apparatus structuræ, structura. A δωμῶν. Unde
 Δωμῶντος, ορος, ὅ, ædificator, conditor.
 Δωμῶμεν, dederimus, 1. pl. a. 2. conj. act. per Systolen pro δώμεν, et hoc Pœt. pro δῶμεν.
 Δῶν, donum, pro δῶρα, pl. a. δῶρον, donum.
 Δῶρῶ, ἄς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur; prima sedes, immunitas, et similia, quæ imprimis honoris causa alicui dantur, sive quæ ita dantur ut non reddantur. A δῶρον.
 Δωρεῖαν, adv. gratis, sine merito; (2) frustra, sine causa. A δωρεά, accus. subaud. τὸ, κατὰ, vel πρὸς.
 Δωρεῖαν, ὦ, f. ἡσω, et δωρεῖμαι, dono. Κερῖσος

ἔκασον δύο φαῖησι δωρεῖται, Herodot. 'Ελὲνη σ' ἀδελφῆ ταῖσδε δωρεῖται χρῆσις, Eur. Or. 117.
 Α δῶρον, donum. Hinc
 Δῶρημα, ἄτος, τὸ, donum, munus.
 Δωρηματικός, ἡ, ὄν, munificus, liberalis.
 Δωρητικός, ἡ, ὄν, idem quod
 Δωρητός, ἡ, ὄν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono sive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρεῖω.
 Δωριάζω et Δωρίζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, seu nudam conspiciendam præbeo, ut Doricæ quondam solebant.
 Δωρικός, ἡ, ὄν, et Δωρικῶς, Doricus.
 Δωρίος, ἰα, ἰον, idem. A
 ΔΩΡΙΣ, ἴδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.
 Δωρισθεν, Dorice loqui, præ. inf. act. Dor. pro δωρίζω, a verbo δωρίζω.
 Δωρισμός, εἰ, δ, Dorica loquendi ratio.
 Δωριστι, adv. Doricæ. A Δωρίς.
 Δωριτικός, ὁ, ἀδελφ. numeralis, Plut.
 Δωροδόρος, ε, δ ζ η, qui dona vorat, donorum cupidus. Ex δῶρον et δόρος, vel βόρος.
 Δωροδόρῳ, ἡ, ὄν, accusatio inagistratus vel iudicis ob dona accepta. Ex γράφω.
 Δωροδέκτης, α, εἰ, qui dona libenter accipit. A δέχομαι.
 Δωροδοκία, ὦ, f. ἡσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corruptum. Οἱ δωροδοκῶντες ἐ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικῶσι, Dem.
 Δωροδοκῶ παρὰ σέ, Il. Δεωροδοκῶνται ταῦτα, Il.
 Δωροδοκίημα, ἄτος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκῶ.
 Δωροδοκία, ας, ἡ, corruptio per dona.
 Δωροδοκισί, avide in accipiendis donis.
 Δωροδόκος, α, δ ζ η, donis inhians, qui se donis corrumpi sinit.
 Δωροκοπέω, ὦ, f. ἡσω, muneribus corruptum. Ex δῶρον et κόπτω, seco.
 Δωροληπτία, munera accipio, muneribus me corrumpi sino.
 Δωρολήπτης, α, εἰ, qui munera accipit. Ex δῶρον et λαμβάνω, capio.
 Δωροληψία, ας, ἡ, munerum aviditas.
 ΔΩΡΟΝ, α, τὸ, donum; (2) palmus minor.
 Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus corruptis iudicibus effugit. Ex δῶρον et ξένος, hospes, peregrinus.
 Δωροτελέω, munera solvo, fero.
 Δωροφῶγος, α, δ ζ η, idem quod δωροδόρος.
 Δωροφῶν, ὦ, f. ἡσω, donum fero, largior.
 Δωροφῶν, ας, ἡ, munerum oblatio. A
 Δωροφῶρος, α, δ ζ η, qui dona fert seu dat.
 Δῶς, ἡ, donatio, donum. Ἀκλιτον, a δίδωμι.
 Δῶσιμεναι, f. 1. inf. act. Dor. pro δῶσιμι.
 Δῶσις, tradit, 3. sing. a. 1. conj. act. Pœt. pro δῶσι.
 Δῶσι, 3. sing. a. 2. conj. act. Ion. pro δῶσι.
 Δωσιδικος, α, δ ζ η, qui ad pœnam traditur, qui dat pœnas; (2) qui iudicio se permittit. Ex δίδωμι et δικη, pœna.
 Δωσιτύχος, α, ἡ, meretrix, quæ facile copiam corporis facit. Ex πυγή.
 Δωσιτύτι, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro δῶσιμι.
 Δωσιῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro δῶσω.
 Δῶσιον, ὁ, Doson, qui semper pollicetur se daturum, nec tamen unquam dat. Dabo, onis, ex versione Erasmi. A δίδωμι.
 Δῶσιον, ἡ, datrix, Ar.
 Δωσιῶ, ἡσος, ὁ, donator, dator.
 Δῶσις, α, εἰ, idem.
 Δωσινάζω, dona colligo et accipio. A δωσινή.
 Δωσιῶν, acc. sing. Dor. pro δωσινή.
 Δωσιῶν, ης, ἡ, donum, sive munus, quod consumitur, ut vinum, vestis, &c.
 Δωσιῶνσι, donis, dat. pl. Ion. pro δωσιῶνσι.
 Δωσιῶν, ὄτος, ἡ, cibis, alimenta, donum.
 Δῶσις, ορος, ἡ, dator, donator. A δίδωμι.
 Δῶσις, pro δῶσισι, dedissent, 3. pl. a. 2. conj. Pœt. pro δῶσι, a verbo δίδωμι, do.

E

E, Quinta apud Græcos littera, quæ ε ψιλόν, sive ε tenue atque exile dicitur, ad dif-

ferentiam τῷ η, quod ε latum et pingue sonat; (2) nota numeralis valens quinque, et cum addita inferne lineola ε, quinque mille, seu quinque millia.
 'E, ε, interjectio dolentis, he! he!
 'E, se, acc. sing. ab ε, sui.
 'Eα, interjectio querentis, ah! (2) admirantis, hem! Quasi ab imperativo verbi εἶω, sino. Hinc εα ὄν, age igitur.
 'Eα, eram, 1. sing. imperf. ind. act. Ion. et Pœt. pro ἦα, et hoc pro ἦν, ab εἶμι.
 'Eα, concedit, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro εἶμι, ab εἶω.
 'Eα, sinit, 3. sing. præ. ind. act. Pœt. pro εἶ.
 'Eαγα, fregi, perf. ind. med. Att. pro ἦγα, ab ἄγγυμι.
 'Eαγην, fractus sum, a. 1. ind. pass. Att. pro ἦγην, ab eodem.
 'Eαγμα, ατος, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.
 'Eαδα, demulsi, placui, perf. ind. med. Att. pro ἦδα, ab ἔδα. Τῆσι δε λοιπῆσι πῶλοισι εἶδε κοινῇ ἴσως ἔσθαι, Herodot. 1, 151.
 'Eαδῶτα, placentem, acc. sing. perf. part. med. Att. pro ἦδῶτα.
 'Eακα, permisi, perf. ind. act. pro εἶακα, ab εἶω.
 'Eάλωκα, captus sum, perf. ind. act. Att. pro ἦλωκα, a verbo ἄλωκα, capio.
 'Eάλων, ερι, a. 2. ind. act. Att. pro ἦλων, ab eod.
 'EΑ'N, conjunct. si; (2) ἐὰν μὴ, nisi; (3) geminatum cum τσ notat sive; (4) particula potentialis pro ἄν; (5) ἐάνπερ, si, dummodo.
 'Eάνδανον, placbam, 1. sing. imperf. ind. act. Att. pro ἦνδανον, a verbo ἀνδάνω.
 'Eανθῶρος, ὁ ζ η, epith. Auroræ; quasi splendidam vestem ferentis, Hes.
 'Eανός, ἡ, ὄν, subtilis, pulcher; et (2) subst. pallium, peplum. Mediam semper producit in Homero; hincque colligit celeb. Clarkius Hymnum in Venerem, ubi adjectivum εανός mediam corripit vers. 63. non Homeri esse, sed scriptoris cujusdam longe recentioris. (3) ἐάνω λιπὶ κάλυψαν, tcnui linteo, Il. 18, 352. Ab εω, ἴνδω, (nisi sit ab ant. εἶος, εἶον, unde εἶος, ejus neutrum in εἶ adhuc superest, Ern.)
 'Eανίς, εἰ, subst. amictus, pallium, peplum. Mediam semper corripit: 'Eανὸν ἔστῆαζε λαβῆσα, Il. 3, 385.
 'Eανται, sedent, 3. pl. præ. ind. Att. pro ἦνται, ab ἦμαι.
 'Eάζην, fregi, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. pro ἦζε, a verbo ἄγγυμι, vel ἄγω, frango.
 'EAP, ἄρος, τὸ, ver; (2) sanguis; (3) pinguedo. (2) Τερον ἐαρ λάπτωσον, Orphic. Hyl. 2, 618. Hinc
 'Eαρίζω, f. ἴσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.
 'Eαριῶν, ἡ, ὄν, vernus. Ab eod.
 'Eαροδρεπτος, ον, verno tempore decerptus.
 'Eαροτριπής, εἰ, verno tempore gaudens, Orph.
 'Eαροτριπής, εἰ, vernus, vere natus, nutritus.
 'Eαροτρήφος, ον, et εαροτρήφης, εἰ, idem.
 'Eαροχρῶος, ας, εν, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.
 'Eάρτερος, ἔρα, ερον, vernus. Ab εἶω.
 'Eās, sinit, 2. sing. præ. ind. act. contr. pro εἶμι, ab εἶω.
 'Eασα, placui, a. 1. ind. act. Att. pro ἦσα, ab ἀνδάνω.
 'Eάσαμεν, sinitus, a. 1. ind. act. verbi εἶω.
 'Eάστε, sinitis, 2. pl. f. 1. ind. act.
 'Easi, sumt, 3. pl. præ. ind. act. Ion. pro εἶσι, a verbo εἶμι, sum.
 'Eασκε, dimittet, 3. sing. imperf. ind. Ion. pro εἶας.
 'Eάσμεν, sinitus, f. 1. ind. act. verbi εἶω.
 'Eασσα, existens, præ. part. f. g. Dor. pro εἶσα, ab εἶμι.
 'Eαστε, eratis, 2. pl. imperf. ind. Ion. pro ἦτε.
 'Eἶστιον, renunciandum vel valedicendum est. Ab εἶω.
 'Eαυτῶ, ἡς, εἰ, sui ipsius. Ex εἶο pro εἰ, sui, et αὐτός, ipse.
 'Eαφην, aor. 1. pass. verbi εἶπω, sequor, pro εἶφην.

ἐφθν. Ἐπ' αὐτῶ δ' ἀσπίς ἰάφθη, insuperque scutum secutum est, id est, decidit, *Il.* 14, 419.
 Ἐάφην, accensus sum, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠφθην, ab ἀππαιρι.
 Ἐἄω, ᾧ, f. ἄσω, sino; (2) prætermitto, omitto; (3) desino; (+) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἰάω, volo, apud Isæum, Demostherem et quosdam alios Scriptores; sed apud Herodotum nusquam est impernitis, at mitibus verbis dissuadentis; distuadeo, dehortor. Xenophon et Thucydides hoc verbum eodem sensu aliquoties usurparunt. Καὶ σφίας διὰς πατρώος ἀπολιπὲν ἐκ ἱα, dehortabatur, *Herodot.* 2, 30. Πόλεμον δὲ ἐκ εἶν ποιεῖν, *Thucyd.* 1, 28. Οὐκ εἶα ναυμαχεῖν, *Xenoph. Hellen.* 2. Οὐκ ἰάω ποιεῖν, *Xen.* Μῆτι τὴν ἐχλὸν ὑβρίζειν ἡμῶς, μῆτι ὑβρίζομενον περιτρέψῃ; *Isocr.*
 Ἐἄων, suarum, gen. pl. f. g. *Eol.* pro εἴων, ab εἴε.
 Ἐἄων, donorum, genit. plur. fem. gen. ab εἴος, suus. ἱὰ, sua, dicuntur quæ unusquisque possidet seu habet veluti sua et sibi propria, hoc est, bona. Hactenus *Stephanus in Thesaur.* sed non potest esse ab εἴος propter spiritum asperum hujus vocis. Vid. Ἐός.
 Ἐἄ, venit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔειπ, a βῆνω.
 Ἐἄδισ, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.
 Ἐἄναι, 3. sing. imperf. ind. act. v. βῆνω, co.
 Ἐἄλον, juci, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.
 Ἐἄν, ucrunt, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἔειπεν, a βῆνω.
 Ἐἄπτειτο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. βάπτω.
 Ἐἄπτίαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.
 Ἐἄρῶπισαν, caligarunt, 3. pl. a. 2. pass. v. βαρύνωμαι, caligo.
 Ἐἄσον, sine, aor. 1. imperat. act. *Lacon.* pro ἔασον.
 Ἐἄσσα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. βαράζω.
 Ἐἄσφην, tinctus sum, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. βάπτω.
 Ἐἄδουλόμνος, abominatus ejectionis, part. perf. pass. verbi βδελύσσομαι.
 Ἐἄδελυζόμενα, 1. pl. a. 1. ind. med.
 Ἐἄδμῶνιτις, ε, ἰ, septimo die natus. *Epith.* Apollinis.
 Ἐἄδομαδῖος, ἰ, ὄν, septimanus, qui septiduum durat.
 Ἐἄδομαίος, αἴα, αἴων, qui septimo die aliquid facit; (2) septimanus. Ab ἔδομος.
 Ἐἄδομαίος, adv. septies. Ab eod.
 Ἐἄδομας, ἄδος, ἦ, numerus septenarius; (2) hebdomas, septimana; (3) septima quaque dies; (4) septimus quique annus. (4) δέκα δὲ ἐτῶν πρὸς ἔδομαδὶ πληθῶν, *Heliodor.* 10. Ab eod.
 Ἐἄδομαίος, ἀση, ατον, septimus. Ab eod.
 Ἐἄδομήνοστα, οἰ, αἰ, τὰ, septuaginta.
 Ἐἄδομηνοτάνης, adv. septuaginta.
 Ἐἄδομηνοτάτης, ες, septuaginta annos natus; ἔδομηνοτάτης, fœm.
 Ἐἄδομηκοσός, ἦ, ὄν, septuagesimus.
 Ἐἄδομηκοσόδουος, septuagesimus secundus, *Plut.*
 Ἐἄδομος, ἔρη, ὄρον, septimus. Ab ἔπτα.
 Ἐἄδομαίη, 3. sing. a. 1. ind. pass. et
 Ἐἄδομαίως, 3. sing. a. 1. ind. act. v. βεβαίω.
 Ἐἄδομήμην, ictus eram, 1. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλω.
 Ἐἄδομήτω, jaciebat, 3. sing. plusq. perf. ejusd.
 ἘΒΕΑΟΣ, ε, ἦ, ebenus, lignum gravissimum.
 Ἐβένιος, ἰνα, ἰον, ebeninus, ex ebano factus. Ab
 Ἐβενος, ε, ἦ, idem quod ἔβελος.
 Ἐβῆρ vel Ἐβῆρ, ὄ, Heber vel Eber. Nomen viri Ebr. ἀκλῖσιον, *Transiens.*
 Ἐβην, veni, a. 2. ind. act. verbi βῆνω, venio.
 Ἐβῆσι, venit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐβῆστο, ibat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βῆσομαι pro βῆνω, eo.
 Ἐβῆστα, 3. sing. a. 1. ind. med. v. βῆνω, cogo.
 Ἐβῆσι, vivebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἔβησι, a verbo βῆνω, vivo.
 Ἐβῆσκος, ε, ἦ, hibiscus, malva althæa, herba.
 Ἐβῆσιον, vici, a. 2. ind. act. verbi βῆνω.

Ἐβλαβον, nocui, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.
 Ἐβλάκυσμαι, dissolutus sum, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλάκυσμαι, a verbo βλακύνω.
 Ἐβλαμμαι, ictus sum, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλαμμαι, a verbo βλάπτω, nocco.
 Ἐβλασηκότες, germinantes, nom. pl. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλασηκότες, a βλασάνα.
 Ἐβλάσησιν, germinavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐβλασον, germinavi, a. 2. ind. act.
 Ἐβλασφήμω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλασφήμω.
 Ἐβλαψε, nocui, 3. s. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.
 Ἐβλασε, 3. sing. imperf. ind. act. v. βλέπω.
 Ἐβλατο, jactus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. per *Synop.* pro ἔβλετο, a βάλλω.
 Ἐβλα, 3. sing. imperf. pro ἔβλα, a βλάω, clamo.
 Ἐβλήθησα, succurri, aor. 1. ind. act.
 Ἐβλήθησαμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. βλήθη.
 Ἐβλοσκον, pascabant, 3. pl. imperf. ind. act. v. βλόσκω, pascō.
 Ἐβυλίατο, volebant, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔβυλοτο, a verbo βέλωμαι, volo, vel plusq. perf. pro βεβέλωτο.
 Ἐβύλευκε, 3. sing. perf. ind. act. v. βεβύλω.
 Ἐβύλευσε, consulit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐβυλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. βύλωμαι.
 Ἐβύλω, volebas, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἔβύλω, ab eod.
 Ἐβραΐζω, f. ἰσω, Ebræorum more loquor seu vivo. Ab Ἐβραῖος.
 Ἐβραϊκός, ἦ, ὄν, Ebraicus. Ab eod.
 Ἐβραϊός, αἴα, αἴων, Ebræus, Ab Ἐβραῖος.
 Ἐβραῖς, ἴδος, ἦ, Ebraea. Ab Ἐβραῖος.
 Ἐβραῖσι, adv. Ebraice. Ab eod.
 Ἐβρασθή, cbullivi, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βράζω.
 Ἐβραχι, madefeci, 3. sing. a. 2. ind. act. v. βρέχω.
 Ἐβραχον, madefeci, 1. sing. a. 2. ind. act.
 Ἐβρέξε, madefeci, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Ἐβρόντησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. βροντάω.
 Ἐβρυχάτω, rugiebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βρυχάμαι.
 Ἐβρω, edii, 3. sing. aor. 2. ind. act. v. βρώω.
 Ἐβώσατο, vocavi, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἔβήσατο, a verbo βόω.
 Ἐβώσσει, vocavi, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔβήσεν.
 Ἐβώσθησαν, celebres facti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἔβήθησαν. Καὶ ἔτω Ἀλκμαίωνιδαι ἐβώσθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, celebrati fuerunt, *Herodot.* 6, 131.
 Ἐβωνάθη, gavissus sum, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi γανώω.
 Ἐγγάγγις, ἴδος, ἦ, sc. πέτραν, Gangitis, seu Gaggis, gemma, *Nic.*
 Ἐγγαιος, αἴα, αἴων. Vid. ἔγγεις.
 Ἐγγάλακτιομαι, ἔμαι, lactesco, in lac convertertor.
 Ἐγγαλήνιζω, f. ἰσω, serenus fio. Ex γαλήνη.
 Ἐγγάλω, ε, ὄξ ἦ, lac habens. A γάλα.
 Ἐγγαμίζω, f. ἰσω, nuptii colloco.
 Ἐγγαστρέφύτος, ὄ, in inum ventrem penetrans.
 Ἐγγαστρέφειν, εως, ὄξ ἦ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστήρ, et μάντις.
 Ἐγγαστρέφω, ε, ὄξ ἦ, qui e ventre vocem reddit; (2) qui in ventre demonem habet interrogantibus responsa dantem.
 Ἐγγαστρέφω, ε, ὄξ ἦ, qui in utero seu ventre est. Ex ἐν et γαστήρ, venter.
 Ἐγγαστρέφω, ε, ὄ, idem qui ἔγγαστρέφω.
 Ἐγγάγα, natus sum, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἔγγινωμαι.
 Ἐγγαγνύω, prognata, part. perf. f. g.
 Ἐγγαγνύκα, pollicitus sum, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἔγγαγνυκα, ab ἔγγινωμαι.
 Ἐγγαγνυμένοι Θεοί, dī majorum gentium quasi jam inde ab initio in deorum albo connumerati.
 Ἐγγαγνυσάμενος, perf. part. pass. verbi ἔγγινωμαι.
 Ἐγγινώμαι, idem quod ἔγγινάω, *Hom.*
 Ἐγγίως, ε, ὄξ ἦ, qui in terra seu ipso solo est. Ex ἐν et γῆ, terra. ἔγγιως κτήσις, fundus, (domi, in patria; ὄρρον, illis fundis qui in solo sunt alieno, *Ern.*)

Ἐγγιότοκος, ε, ὄξ ἦ, qui in ipsa terra nascitur.
 Ἐγγιότοκος, ον, animal in continente factum excludens.
 Ἐγγιόφυλλος, ε, ὄξ ἦ, habens folia humi serpentina. Ex ἔγγις et φύλλον.
 Ἐγγιλασής, ἔ, ὄ, irrisor. Ab
 Ἐγγιλάω, ᾧ, f. ἄσω, irrideo. Ἐγγιλῶσα τοῖς παικίμοις, *Soph.* *El.* 279.
 Ἐγγιέντης, ε, ὄ, inquilinus, indigena. Δαίμοσι ἐγγιένταις μίλιαι θίσται, diis indigenis munus dare, *Apoll. Rhod.* 4, 1549.
 Ἐγγιέντης, ἰος, ὄξ ἦ, indigena; (2) consanguineus; (3) congenitus, insitus. Μῆ σφι περιόδης ἐγγιένεις ἀλωμέναι, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 1505. Θεοὶ ἐγγιένεις, dii patrii, *Id.* *El.* 428.
 Ἐγγιήται, innatus fuerat, 3. sing. a. 2. conj. med. verbi ἔγγινωμαι.
 Ἐγγιένω, gigno, ut *simplex*.
 Ἐγγιένως, adv. genuine, legitime, sincere. Εἴσαρ ἐγγιένως ἐντροπέσθε, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 1225.
 Ἐγγιον, idem quod ἔγγιον, terrestre.
 Ἐγγιύς, f. σω, gustationem præbeo, pass. gusto: met. imbuo, v. gr. sanguine, cædis faciendæ initio, *Ern.*
 Ἐγγίραμα, ἄτος, τὸ, id cui senescimus. Ab
 Ἐγγιράσκει, seu ἔγγιράω, f. ἄσω, iusenesco.
 Ἐγγιροστροφία, in senectute alo.
 Ἐγγιρίνομαι, seu ἔγγιρίνω, f. γιήσομαι, insum, innascor; (2) intersum, interjicio, de *temprore*; (3) contingo, evenio; et (4) ἐγγιρίται, impers. licet, facultas est, datum est, fieri potest; (5) πρό γιρίνομαι. Ἴνα μὴδὲς χροῖος ἐγγιρίνται πέρημασι, *Dem.* Ἴνα μὴ αὐτὸς ἡμῶν τοῦτο ἐγγιρίνται, *Plat.*
 Ἐγγιρίσσω, agnosco inesse. Οὐτὲ ἦν ἐρωτα ἐγγιρίσσωσκον, *Aret.*
 Ἐγγίζω, f. ἰσω, appropinquo, immineo, insto, accedo. Ἐγγιζόντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν ταυδίαν, *Cebes.* Ab ἔγγις, prope.
 Ἐγγίσιον, adv. propius. Ab ἔγγις.
 Ἐγγισα, adv. proxime. Ab eod.
 Ἐγγισάτωσαν, appropinquent, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἔγγιζω. Unde
 Ἐγγισωμαι, ἄτος, τὸ, cranii fissura, in qua os loco naturali dimotum anteriorem cerebri membranam attingit, (nisi potius ab ἐν et γῆσιν, vid. *Ern.*)
 Ἐγγιλανκος, ε, ὄξ ἦ, glaucus.
 Ἐγγιλιχρῶς, ε, ὄξ ἦ, viscosus, glutinosus, durus.
 Ἐγγιλύκος, ε, ὄξ ἦ, cui inest aliqua dulcedo. Ex ἐν et γλυκίς, dulcis. Unde
 Ἐγγιλύσσω, dulcedinem infiro.
 Ἐγγιλύφω, f. ψω, insculpo. Ἐγγιλύφω ζῶα ἐν λίθοις.
 Ἐγγιλωσοσπίτω, ᾧ, f. ἦσω, lingua victum quaerit. Ex ἐν, γλώσσα, et γαστήρ.
 Ἐγγιλωφωσις, εως, ἦ, compages dentium; (2) commissura dentium vel radiorum aliorum in alios ingredientium.
 Ἐγγιόν, νις, ἦ, nephis. Ab ἔγγιονος.
 Ἐγγιόνι, οἰ, nepotes, omninoque, posteri, progenies. Ex ἐν et γίνωμαι.
 Ἐγγιονον, ε, τὸ, factus, factura. τὰ ἔγγιονα, viscera.
 Ἐγγιράματός, ε, ὄξ ἦ, scriptus.
 Ἐγγιραπτός, ε, ὄξ ἦ, idem.
 Ἐγγιράφῃ, ἦς, ἦ, inscriptio.
 Ἐγγιράφος, ε, ὄξ ἦ, scriptus, scripto constans, in literis relatus; (2) in scriptura saneta exstans. Ab
 Ἐγγιράφω, f. ψω, inscribo; (2) refero in tabulas; unde ἔγγιραμμένα, de quibus lis instituta est in foro; (3) adscribo, addo; (4) conscribo; (5) sacrifico. Ἐγγιράφω ἐν βιβλίω, ἐν πολιτείᾳ, ἐν τὸ ψήφισμα ἔγγιράφωται ἐν ἀνδρῶν, τὸ δὲ πλὴν τινι, muletari. Ex ἐν et γράφω, scribo.
 Ἐγγιράφω, adv. scripto, in scripto.
 Ἐγγιραλίω, f. ἰσω, vel ἔγω, in manus trado; (2) trado. Ἐργον, δὲ δὲ εἰς ἔγγιραλίω, *Il.* 2, 436. Ex ἐν et γράλω.
 Ἐγγιραλίω, tradere, a. 1. inf. act.

Ἐγγύσασμαι, spondeo, 1. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro ἔγγυσσασμαι. Ab
Ἐγγυάω, ᾧ, spondeo, satis do; (2) mutuo dare, in fœnus locare: pass. satis accipio: ἔγγυον παῖδά τινι, Herodot. Ἄλλ' εἶγε ἔγγυός σὺ μοι ἔξῃς ἐκείνου ὡς ἔμ', ὅτω σὰς χύσας, Aristoph. Plut. 1203. Ὅδῃ τῆς βάλειται ἔγγυόσθαι τὰ μίλλοντα ἕσασθαι, Dem. Ab
ἘΓΓΥΗ, ἤ, ῥ, sponsio, fidejussio, desponsatio. Ἐγγυόθεος, ον, fundo vicinus.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, scrinium, in quo velut in fidejussione nummi deponuntur et pretiosa supellex. Ex ἔγγυον et θήκη, (gr. Athen. ἔγγυοθήκη. Ab ἔγγος, ἔγχος, vas, instrumentum, Ern.)
Ἐγγυόσασ, aor. 1. ind. act. v. ἔγγυάω. Unde Ἐγγυόσις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium.
Ἐγγυοῦντις, ῶ, ὄ, fidejussor, sponsor.
Ἐγγυοῦσός, ἡ, ὄν, ad fidejussorem pertinens.
Ἐγγυοῦσός, ἡ, ὄν, promissus; unde ἡ ἔγγυοτή, sponsa, desponsata. Ab eod.
Ἐγγυόν, adv. cominus, prope. Ab ἔγγυός.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἔγγυοθήκη.
Ἐγγυόθην, adv. prope. Ab eod.
Ἐγγυομάζω, f. ἄσω, exerceo. Ἐγγυοματάμενος πολέμου, Plut.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἔγγυοθήκη.
Ἐγγυός, υ, ὄ, ῥ, ῥ, præs; (2) sponsor. Ab ἔγγυός.
ἘΓΓΥΣ, ad. prope. Hinc ἔγγυότερος, vcl ἔγγυόν, propior, et ἔγγυότατος, vel ἔγγυος, proximus.
Ἐγγυότατα, adv. proxime.
Ἐγγυοτάτω, adv. idem.
Ἐγγυότερος, adv. propius. Ab ἔγγυότερος.
Ἐγγυότης, ης, ἡ, propinquitas, vicinitas.
Ἐγγυοῦντις, υ, ὄ, ῥ, ῥ, angulos habens. Ex ἔν et γωνία, angulus.
Ἐγγυοφάσκω, scripseram, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi γράφω, scribo.
Ἐγγύω, genuisti, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἔγγυάσω, a verbo γίνωμαι, nascor.
Ἐγγύω, succitare, a. 1. inf. act. v. ἔγγυω.
Ἐγγύω, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐγγυοῦμαι, excitati, gen. sing. præs. part. pass. Dor. pro ἔγγυοῦμαι a verbo eod.
Ἐγγυοφῶν, ον, mentem excitans, acuens.
ΕΓΓΕΙΡΩ, f. ἐγῶ, excito, expegefacio; (2) incito, accendo; (3) extruio, ædifico; (4) vitam reddo; in N. T. Μίτ' ἐπί πλείω θρησκείῃς ἔγγευσται, Soph. Ed. Col. penult. Τῷ τρίτῳ ἡμίση ἔγγευσταί, Matt. 17, 28.
Ἐγγέλας, τισί, υ. 1. ind. act. Dor. pro ἔγγέλασα.
Ἐγγέλασσι, τισί, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro ἔγγέλασ. A γέλαω.
Ἐγγέμασι, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γέμιζω.
Ἐγγεω, imperf. ind. act. v. γέμιω.
Ἐγγυόθην, 3. sing. a. 1. ind. pass. a γινάω.
Ἐγγυοῦσσι, genit. 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐγγυοῦσθαι, a. 2. ind. med. verbi γίνωμαι.
Ἐγγυοσ, factus est, 3. sing. a. 2. med. per Synec. pro ἔγγυοσ, a verbo eod.
Ἐγγυοῦσθαι, sum exsuscitatus, a. 1. ind. pass. verbi ἔγγυω.
Ἐγγυοῦσθαι, eargescisci, inf. aor. ejusdem.
Ἐγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, ῥ, voce excitans. Ex ἔγγυος et βόω, clamio.
Ἐγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, ῥ, visu excitans.
Ἐγγυοῦσθαι, ον, spectatores excitans.
Ἐγγυοῦσθαι, pugnam incitans. Ἦχον ἔγγυοῦσθαι δολιχῶν πολέμων ἀνδρῶν, Orripan. Cyneg. 1, 236.
Ἐγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, ῥ, epith. somni, e quo vigilans, cui opponitur somnus mortis.
Ἐγγυοῦσθαι, coult. ἔγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, ῥ, mentem excitans.
Ἐγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, excitatio; (2) resurrectio. Ab ἔγγυος.
Ἐγγυοφῶν, εως, ῥ, ὄ, lucem vel ignem excitans; lapis igniarius. In Epigram. ἀστέρων ἔγγυοφῶν. Ex ἔγγυος et φῶσ.
Ἐγγυοφῶν, choreas excitans. Βάκχῳ Φοιταλίας ἔγγυοφῶν τῶν ἄνδρῶν, Orripan. Cyneg. 1, 236.
Ἐγγυοῦσθαι, adv. vigilanter. Ab ἔγγυος.
Ἐγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.

Ἐγγύωσας, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. γέμιω.
Ἐγγυόσασ, excitati erant, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. et Att. pro ἔγγυοῦσθαι ἦσαν, ab ἔγγυος.
Ἐγγυοῦσθαι, perf. ind. pass. Att. pro ἔγγυοῦσθαι.
Ἐγγυοῦσθαι, resuscitatum, acc. sing. ejusdem.
Ἐγγυοῦσθαι, 1. sing. aor. 1. ind. pass. v. γηθῶ.
Ἐγγυοσ, uorem duxi, a. 1. ind. act. verbi obsoleti γάμω, uorem duxo.
Ἐγγυοῦσθαι, cognoscebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἔφικε verbi γινώσκω.
Ἐγγυοῦσθαι, fut. ἄσω, cachinnor, effuse ridco.
Ἐγγυοῦσθαι, præs. inf. act. Ion. et Att. pro ἔγγυοῦσθαι, ab ἔγγυος, incendio.
Ἐγγυοῦσθαι, purgo.
Ἐγγυοῦσθαι, fut. ἄσω, apto, accommo. Τῶν χρηστῶν ἀσπῶν ἐς τετραγώνιον ἔγγυοῦσθαι λαβόντας τῶν ἀνδρῶν, perforato stipite vincire, Aristoph. Ius. 684.
Ἐγγυοῦσθαι, ἡ, ἔδωμαι, insideo.
Ἐγγυοῦσθαι, seu ἔγγυοῦσθαι, et ἔγγυοῦσθαι, f. ἔσω, includo, coerco. Βίᾳ τῷ πνύματος τῷ ἰσχυρῶν ἔγγυοῦσθαι, Plut.
Ἐγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, ῥ, subornatus, clam submissus. Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἔγγυοῦσθαι, ὑποκρινόμενοι ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, Lucas 20, 20. Ex ἔν et καθίμαι, submitto.
Ἐγγυοῦσθαι, insidioso, fraudulentem, Diad. Sic.
Ἐγγυοῦσθαι, f. ἔδωμαι, indormio, incubo. Οὐκ ἔστ' ἔγγυοῦσθαι ἐλπίδων, οἷς ἐστ' ἐλπίδων, Aristoph. Ius. 617.
Ἐγγυοῦσθαι, f. ψῶσθαι, incoquo.
Ἐγγυοῦσθαι, ὡ, f. ἔσω, pubesco in, juvenesco in, pubertatem consumo in. Ὅς ἔγγυοῦσθαι σπῆλ' ἔχῃς εὐδαίμονα, Eurip. Hipp. 1036.
Ἐγγυοῦσθαι, insideo; (2) in insidiis sun.
Ἐγγυοῦσθαι, f. ὄσω, colloco in.
Ἐγγυοῦσθαι, f. ἔσω, colloco in, v. gr. insidiis; (2) insideo. Ἐγγυοῦσθαι εἰς θεῶν, Plato.
Ἐγγυοῦσθαι, f. ἔσω, immitto.
Ἐγγυοῦσθαι, ἄσος, τὸ, sessio in aqua medicata; (2) insidia; (3) locus depressus, cavus, unde in pronuntiatione ἔγγυοῦσθαι est in asperitate vocis, cum vox velut subsidet: οἴηρον. ἀνακοπή, σπρηγμῶς, velut offensio ad eminentia loca, Ern.
Ἐγγυοῦσθαι, ῥ, ὄ, ῥ, idem. Ab ἔγγυος.
Ἐγγυοῦσθαι, f. σῆσω, colloco; (2) constituo in; (3) interpono; (4) clam submitto. In a. 2. perf. et pass. etiam (5) intersum. Ἐγγυοῦσθαι τῶν ἀνδρῶν πόλιν, Dem.; φερέν, Luc.
Ἐγγυοῦσθαι, specto.
Ἐγγυοῦσθαι, in portum invehor, in statione esse. Καὶ ταύτην σφαλερῶν ἔγγυοῦσθαι, Arr. Ind. 40, 10. Hinc
Ἐγγυοῦσθαι, εως, ῥ, invectio in portum.
Ἐγγυοῦσθαι, f. ἔσω, insolens et contumeliosus sum in; (2) insolens sum.
Ἐγγυοῦσθαι, ον, τὰ, encaenia, festus dies novi operis memoria dicatus. Ex ἔν et καινός.
Ἐγγυοῦσθαι, fut. ἔσω, renovo, instauro; (2) sancio, confirmo; (3) dedico, consecro. Ἐγκαίνισον ἡμῖν ὄδον πρόσφατον ἔξ ὧσαν, Heb. 10, 20; ἔγκαίνισται, Ibid. 9, 13. Ex iisd. Hinc
Ἐγγυοῦσθαι, ῥ, ὄ, renovatio, instauro; (2) regeneratio; (3) dedicatio, consecratio.
Ἐγγυοῦσθαι, ὡ, f. ὄσω, innovo; (2) initio, dedico.
Ἐγγυοῦσθαι, ὡ, ῥ, opportunitas. Ab
Ἐγγυοῦσθαι, υ, ὄ, ῥ, ῥ, opportunus, tempestivus.
Ἐγγυοῦσθαι, adv. opportune, tempestive.
Ἐγγυοῦσθαι, f. καινός, inuro; (2) exuro; (3) encaustica pingo.
Ἐγγυοῦσθαι, et ὡ, male tracto, molestia afficio; ἔμν segnesco, detrecto, ut ἔγκακῶ, si veta lectio, Ern.
Ἐγγυοῦσθαι, ὡ, et in med. ἔγκακῶμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuso, sc. in causa capitis. Ἐγκακῶν δέ μοι φωνῆ πατρῶος, Soph. El. 781. Οὐτ' ἔγκακῶντες ὄτ' ἔγκακῶμαι ἐφ' ἑστέρων, Dem.
Ἐγκακῶν, ὡ, f. ἔσω, volvo in re aliqua. pass. versor.
Ἐγκακῶν, f. ἔσωμαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθῶν ὄν ἔγκακῶσθαι τοῖς αἰσχροῖς, Plut. Hinc

Ἐγκακῶσθαι, ἄσος, τὸ, ornatum, id quo glorianur.
Ἐγκακῶσθαι, εως, ὄ, ῥ, ῥ, qui habet crura in ligno seu numella, Hes. Ἐκ ἐν, κάλον, λιγνῶν, et σέλιος, crus.
Ἐγκακῶσθαι, vox jocantis, qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἀγκακῶσθαι convenire, sed ἔγκ.
Ἐγκακῶσθαι, f. ὄσω, obtego, velo; (2) in med. velo me, faciemque meam aut carum, præ pudore; (3) pudore suffundor. Hinc
Ἐγκακῶσθαι, εως, ἡ, velatio.
Ἐγκακῶσθαι, f. αἰδῶ, lassesco. Ἐγκακῶσθαι τὸ θέριον ἔργον, Arct.
Ἐγκακῶσθαι, f. ψω, inflecto.
Ἐγκακῶσθαι, Aristoph. Eq. 105. ἔγκανῶσθαι, infunde cum sonitu; quasi a καναχῶ, strepitus. Vide διακανῶσθαι.
Ἐγκακῶσθαι, Theocr. ἔγκακῶσθαι, insonuit, vel ridendo præ latitia vel canendo fremitum edit, vel e concha a se inflata, Ern.
Ἐγκακῶσθαι, ἔδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carnis in angulo oculorum. A κανῆς.
Ἐγκακῶσθαι, f. ψω, voro, devoro, deglutio.
Ἐγκακῶσθαι, ἄσος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his significacionibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur eorum, sc. qui apud Homerum, Il. 9, 378, pro ἐν καρῶς legebant ἔγκακῶσθαι, minus bene.
Ἐγκακῶσθαι, υ, τὸ, qu. dic. in quo cor est, medulla ligni; (2) quod in corde est, τὰ ἔγκακῶσθαι, cogitata mentis, Cl. Al. A καρδία.
Ἐγκακῶσθαι, υ, ὄ, cerebrum. A κάρ, carui.
Ἐγκακῶσθαι, εως, fructuosus, Hes.
Ἐγκακῶσθαι, ον, idem quod
Ἐγκακῶσθαι, υ, ὄ, ῥ, fructum in se habens, ut poma; (2) fecundus; (3) gravidus. (2) ὄβινσα μὴν κάλῶν ἔγκακῶσθαι χείονος, Soph. Ed. Tyr. 25. Τὰ ἔγκακῶσθαι, primitias. Τελεῖ τ' ἔγκακῶσθαι Κνωσίου Διῖ, Il. Trach. 238. Hinc
Ἐγκακῶσθαι, fructum capio, mercedem, &c.
Ἐγκακῶσθαι, υ, ὄ, ῥ, obliquus.
Ἐγκακῶσθαι, adv. oblique.
Ἐγκακῶσθαι, ὡ, f. ἔσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua. Ἐγκακῶσθαι ταῖς ἀλγηδῶν, Xen.
Ἐγκακῶσθαι, adv. profunde, alte, Gal. in Lex. Hipp. Idem quod ἐνδοτάτω, κας enim est mera terminatio.
Ἐγκακῶσθαι, dat. plur. ab ἔγκακῶσθαι, viscera, pro ἔγκακῶσθαι. Καὶ ἔγκακῶσθαι κεφοτέρωσθαι, Orripan. Cyneg. 4, 447.
Ἐγκακῶσθαι, ὄν, τὰ, intestina, viscera, Gen. 43, 30.
Ἐγκακῶσθαι, descendo in, ingredior.
Ἐγκακῶσθαι, ὡ, f. ὄσω, vitam consumo in.
Ἐγκακῶσθαι, υ, ὄ, ῥ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἔν et καταγέλαω, irrideo.
Ἐγκακῶσθαι, consensco in re aliqua.
Ἐγκακῶσθαι, inscribo.
Ἐγκακῶσθαι, deduco in domum, coloniam, &c.
Ἐγκακῶσθαι, subigo, affligendo perdomo, affligo.
Ἐγκακῶσθαι, indormio.
Ἐγκακῶσθαι, illigo.
Ἐγκακῶσθαι, f. δῶσω, dimitto; (2) remitto.
Ἐγκακῶσθαι, sive ἔγκακῶσθαι, subeo in.
Ἐγκακῶσθαι, f. εἰδῶ, adjungo, adapto.
Ἐγκακῶσθαι, conjunctio, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ἔγκακῶσθαι.
Ἐγκακῶσθαι, aduro, inuro. Ἦ στίφανῶσθαι, ἡ ἔγκακῶσθαι, Lucian. Piscat. 52.
Ἐγκακῶσθαι, f. κείσμαι, insideo, incumbo; (2) incumbo, se oraculi petendi causa; Ἐγκακῶσθαι, insidite, præs. inf. med.
Ἐγκακῶσθαι, vel ἔγκακῶσθαι, v. κείσμαι, immisceo.
Ἐγκακῶσθαι, ον, inclusus. Ἐγκακῶσθαι δόμοις, Eurip. Danae, 39. Ab
Ἐγκακῶσθαι, f. ἔσω, includo, intercludo.
Ἐγκακῶσθαι, f. ἔσω, reclino, depono; unde ἔγκακῶσθαι, discumbo, accumbo.
Ἐγκακῶσθαι, infigo.
Ἐγκακῶσθαι, occulto. Κῶδος μερῶν ἔγκακῶσθαι ἔσθαι, Lycoph. 1231.
Ἐγκακῶσθαι, f. λήψμαι, intus v. gr. in urbe

urbe vel facinore capio; (2) obstringo, ob-
ligo, v. gr. jurjurando; (3) intercipio. Ἐγ-
καταλημμένοι ἐντὸς τείχεως, Thuc.
Ἐγκατάλιμα, f. ζω, recenseo inter alios, adnu-
mero; (2) adlego, adscisco; (3) militibus
accenso; (4) congero.
Ἐγκατάλειμμα, ἄτος, τὸ, reliquæ; (2) monu-
mentum. Ab
Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι ἐκ ἔγ-
καταλείφει τὴν ψυχὴν με εἰς ἄδου, Act. 2, 27.
Ἦτις χάρας τὴν ἰστανυμίαν ἐγκατέλιπε, Thuc.
Hinc
Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum ali-
quid alicubi reliquitur.
Ἐγκαταλείφω, inungo, illino, Hippocr. de Rat.
Fictus. Ab ἀλείφω.
Ἐγκατάληψις, εως, ἡ, interceptio, interclusio;
(2) suppressio humorum evacuandorum in
corpore, (sed vox est suspecta pro ἐγκατά-
λειψις, Erul.)
Ἐγκαταλημτάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.
Ἐγκαταλογίζομαι, f. ἰσμοι, computo, adnu-
mero.
Ἐγκαταμιγνύμενος, adv. permixtîm, immis-
cendo. Ἐγκαταμιγνύμενος ταῦτά φησι, Tri-
clin. ad Soph. Œd. Tyr. 95.
Ἐγκαταμιγνύω, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ἴζω, insero,
immisceo. Καὶ τῆτες ἐγκαταμίξαι, Aristoph.
Lys. 583.
Ἐγκατανάω, habitatum deduco aliquo, colloco
alicubi habitandi causa. Τὸν ἄρα ποτὲ Ζεὺς
ἔγκανῃ ἐγκατένασεν ἐφίστιον ἀθανάτασι, Apoll.
Rhod. 111, 115.
Ἐγκατανάωσις, εως, ἡ, exhaustio, actio exliau-
riendi sine lavandi. Μιλετῶν δὲ χρόνῃ ἐν ἰστορικῇ
ταῦτα... περὶ ἐγκατανάωσιος πρὸς τὴν εὐφρο-
μίην τῶν χειρῶν, Hippocr. de decenti Ornatu.
Ἐγκαταπαίξω, f. ζω, vel σω, illudo.
Ἐγκαταπήγνυμι, f. ἴζω, infigo.
Ἐγκαταπλέω, f. ζω, innecto, insero.
Ἐγκαταπλήξις, εως, ἡ, terror.
Ἐγκαταπρόσω, f. ψω, insumo in.
Ἐγκαταπρόσθω, εως, ἡ, extingui in, Sterh.
Ἐγκατασκευάζω, f. ἄσω, intus vel clam confici-
o, condo, et perficio.
Ἐγκατάσκειν, ε, ὁ ἔξ ἡ, concinnus; (2) lo-
cuples; (3) absolutus. Ex ἐν et κατασκευή.
Ἐγκατασκίω, adv. apte, concinne. A præc.
Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado, irruo. Hinc
Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus, v. gr. morbi,
fulminis, &c.
Ἐγκατασπύρομαι, ὦ, f. ἄσω, in scirrhum induro;
(2) invtvero, de macula.
Ἐγκατασπείρω, f. εἰώ, spargo in, semino in;
(2) dissemino, divulgo.
Ἐγκατασπέρω, ἄς, ἡ, disseminatio. A præc.
Ἐγκατασπένδω, f. ἴζω, insero, interpono, po-
no in mediis.
Ἐγκατασπύρω, ὦ, f. ἄσω, una cum primis
elementis indo, Plut. in Lycurg. 13. Ex ἐν,
κατὰ, et σπύριον, elementum.
Ἐγκατασφάζω, f. ζω, trucidō in loco aliquo.
Ἐγκατασφάζω, f. σω, scarifico, scalpro aperio.
Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάπτω, f. ζω, inter
alios colloco, insero.
Ἐγκατατίνω, concido in loco aliquo.
Ἐγκατατίθημι, f. θέσω, depono in, repono seu
recondo.
Ἐγκατατίθειν, sero in loco.
Ἐγκαταχέω, et χρώνυμι, f. ἄσω, obruo.
Ἐγκαταχωρίζω, suo, apto loco pono, insero.
Ἐγκατέα, intravit, 3. sing. aor. 2. ind. act.
Dor. pro ἐγκατέα, a verbo ἐγκαταβαίνειν.
Ἐγκατεῖλω, ὦ, f. ἴσω, involvo, implico.
Ἐγκατέλιπον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔγ-
καταλείπω, desero.
Ἐγκατέχω, insisto; (2) detineo.
Ἐγκάθεο, conde, 2. sing. a. 2. imperat. Ion.
pro ἐγκατάθεω, vel ἐγκάθεα, a verbo seq.
Ἐγκάθετο, candidi, 3. sing. a. 2. ind. med.
per Syncope. pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατί-
θημι.
Ἐγκατέθεσθαι, præc. inf. med. Ion. pro ἐγκα-
τέθεσθαι, ab ἐγκατέθεσθαι.
Ἐγκατέλλωπτω, f. ὠψω, irideo cum quodam
oculorum motu. Hes. ἐγκατελλώψαι, ἐγκα-

ταμνηθεῖσαι. Ἰαὺν ἐγκατελλώψας μέγα,
Æschyl. Eumen. 113.
Ἐγκατοῖς, εσσα, ἐν, internus, Nic.
Ἐγκατοικίω, ὦ, f. ἴσω, inhabito, incolā sum.
Ἐγκατοικίαν ἐν αὐτοῖς, 2. Pl. 2, 8.
Ἐγκατοικίζω, f. ἴσω, colloco habitatum.
Ἐγκατοικοδομέω, inadifico; (2) ædificatione
includo, munio; (3) in carcerem compingo,
idem, vivum circum ædifico, includo struc-
tis parietibus ut moriatur, Ern.
Ἐγκατοικος, ε, ὁ, incolā.
Ἐγκατορέπτω, defodio.
Ἐγκάτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, interior. Ex ἐν et κῆμαι.
(sed κατος est mera terminatio. V. ἐγκάσις.)
Ἐγκαυλίω, ὦ, f. ἴσω, caulesco, caulem emitto
seu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν et
καυλός, caulis.
Ἐγκαυλίημα, τὸ, Ar. Sch. et
Ἐγκαυλίσις, ἡ, Theoph. Vid. ἐγκαυλίσις.
Ἐγκαυλίω, caulem evello seu emitto, Steph.
Ἐγκαυμα, ἄτος, τὸ, nota inusta; (2) actus
inurendi; (3) pustula et ustione con-
tracta; (4) materia quæ cito ignem concipit,
fomes; (5) pictura encaustica. Ab
ἐγκαύω. Unde
Ἐγκαυσις, εως, ἡ, exustio; (2) ardor, æstus,
aliqua re excitatus; (3) pictura encaustica.
Ἐγκαυσις, ἔ, ὁ, qui inurit; (2) pictor, cui in-
ustione aliquid pingit. Ab eod. Hinc
Ἐγκαυσιτικός, ἡ, ὄν, ad ἐγκαυσις sive inustionem
pertinens; (2) ἐγκαυσις pictus; unde et ἡ
ἐγκαυσιτική, scil. τέχνη, ars inurendo pin-
gendi.
Ἐγκαυστο, encaustum, liquor ardentis rubri
coloris, quo imperatores Rom. literis S. sa-
cris suis subscribere solebant.
Ἐγκαυστος, ε, ὁ ἔξ ἡ, inustus; (2) ἐγκαυσις pic-
tus. Ab ἐγκαύω, inuro.
Ἐγκαυχομαι, ὦμαι, f. ἴσμοι, glorior in vel de
aliqua re.
Ἐγκάφος, ε, ὁ, buccella; ἔδ' ἐγκαφος, ne tantil-
lum quidem. Οὐ γὰρ λίλιεσται τῶν ἱμῶν ἔδ'
ἐγκαφος, Endubul apud Suidam. Ab ἐγκάπ-
τω.
Ἐγκειμαι, f. κείσομαι, jacco in, insum, inhæ-
reo; (2) invado, immineo, incumbo, insto;
(3) valde cupio. Οἷς ἄραν ἐγκείμεθα, Arist.
Ach. 313. Ὅσοι δ' ἐκασίωσιν ἐγκείνται βλά-
θης, Soph. Phil. 1305.
Ἐγκείσαι, 2. sing. f. 1. ind. Ion. pro ἐγκείση.
Ἐγκείται, 3. sing. præc. ind. verbi ἔγκειμαι.
Ἐγκεινίσις, dedicatio est, 3. sing. perf. ind.
pass. verbi ἐγκαινίζω.
Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, perf. part. pass. verbi
ἐγκαλύπτω.
Ἐγκελεύδω, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui inest strepitus; (2)
genus insecti quod bombum edit.
Ἐγκελευμα, ἄτος, τὸ, adhortatio, ap. Xen.
Ἐγκελευσμος, ἄτος, τὸ, idem.
Ἐγκελευσμός, ἔ, ὁ, adhortatio.
Ἐγκελευστος, ε, ὁ ἔξ ἡ, jussus. Ab
Ἐγκελεύω, f. εἴσω, et ἐγκελεύομαι, hortor, in-
cito.
Ἐγκελλάω, f. ἔλω, insisto, incumbo.
Ἐγκενῶ, f. ἄσω, infundendo evacuo, infundo
large.
Ἐγκέντριον, ὠν, τὰ, calcaria, Hes. Ab ἐν et
κέντρον. Unde
Ἐγκεντρίζω, f. ἴσω, stimulo, pungo; (2) insero.
Δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι πύ-
πτες, Rom. 11, 23. Ἐγκεντριθήσονται τῇ ἰδίῃ
ἐλαίᾳ, Ibid. 24.
Ἐγκεντρίς, ἴδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) gra-
phium, stylus; (4) retinaculum ferreum,
quo uti solent in altum nitentes.
Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, insitio. Ab ἐγκεντρίζω.
Ἐγκεντρισμός, ἔ, ὁ, idem.
Ἐγκεντρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, aculeatus, cui aculeus est.
Ex ἐν et κέντρον, stimulus. Hinc
Ἐγκεντρούω, ὦ, f. ἴσω, aculeum infigo.
Ἐγκεῖν, præc. inf. act. v. ἐγκεῖται.
Ἐγκεῖννυμι, seu -αννῶν, f. ἄσω, immisceo.
Ἐγκεροραέω, ὦ, f. ἴσω, convitia ingero; (2) il-
ludo.
Ἐγκεῖρνω, exaspero.
Ἐγκέφαλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui in capite est. Ἦδὲ

σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις βίαι, Il. 3, 300. Hinc
ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελός, cerebrum.
Ἐγκέχθω, incauti, perf. ind. med. v. ἐγκέχθω.
Ἐγκεχθόμενος, qui est in usu, perf. part. pass.
v. ἐγκέχθω.
Ἐγκεχρησμένος, oppugnatus, perf. part. pass.
v. ἐγκέχθω.
Ἐγκεχθω, immortalis, Hes. Ἐγκεχθω, θνητῶν, mor-
tales. Ex ἐν et κῆρ, Parca, mors.
Ἐγκεχθῶ, ὦ, f. ἄσω, cera obduco. A κῆρος.
Ἐγκειθαρίζω, f. ἴσω, citharam pulso in, fidibus
cano.
Ἐγκειθῶ, immisceo. Ex ἐν et κειθῶ, a κειθῶ.
Ἐγκειθίωμαι, f. εἴσομαι, morosus, seu potius
improbus sum, ingenio improbo præditus
sum, moribus Cileicum utor. A Κίλιξ.
Ἐγκειθίζομαι, idem pro eodem.
Ἐγκεινόμενος, turbans, impediens, Lex. Gr.
Ἐγκεινίω, immisceo, Pind.
ἘΚΚΙΣΣΑΪ, ὦ, f. ἴσω, coitum maris appeto.
Hinc
Ἐγκισύμαι, hederæ more volvor, serpo, unde
(2) implicor; (3) coeo.
Ἐγκισσῶσις, εως, ἡ, implicatio; (2) initus; coi-
tus Venereus.
Ἐγκισσῶσις, coitum appetiverint, 3. pl. a. 1.
conj. act. verbi ἐγκισσῶ.
Ἐγκισσῶσις, ὠν, τὰ, inares.
Ἐγκλάω, f. ἄσω, infringo.
Ἐγκλείω, f. εἴσω, includo. Εἰ μὴ γλώσσαν ἐγ-
κλείω φθόρος, præcluderet, Soph. Antig. 311.
Ἐγκεκλιμένος τι, aliquid occultans, occulte
faciens.
Ἐγκεκλιμός, ἔ, ὁ, inclusio, occultatio. A præc.
Ἐγκεκλιμα, ἄτος, τὸ, crimen cuius aliquis ac-
cusatur; (2) accusatio; (3) querela. Ab
ἐγκάλω. Hinc
Ἐγκεκλιματικός, ἡ, ὄν, litigiosus, accusatorius.
Ἐγκεκλιματικός, adv. accusatorie. A præc.
Ἐγκεκλιματέω, accuso, queror, querulus sum,
Bud.
Ἐγκεκλιματόμαι, ἔμαι, sarmentis silvesco.
Ἐγκεκλιτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, consors, particeps; (2) he-
reditarius; (3) dives.
Ἐγκεκλιτος, εως, ἡ, criminatio, accusatio.
Ἐγκεκλιτός, ἔα, ἐόν, reprehensio dignus;
Ἐγκεκλιτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, de quo provocatio est; (2)
de quo provocatum est. (Rectius ἐκεκλιτος.)
Ab ἐγκάλω.
Ἐγκεκλιθῶ, adv. inclinando. Ab ἐγκλίω.
Ἐγκεκλιμα, ἄτος, τὸ, inclinatio ut aciei ad fugam.
Ab
Ἐγκεκλιω, f. ἴνω, inclino; (2) fugio, de acie.
Ἐγκεκλιμένοι τοῖς σκίμποι, innixi, Plut. (1)
προσώπω νῶτον ἐγκεκλινασα σὸν, Eurip. Hec. 739.
(2) οἱ δ' ἐνέκλιναν καὶ τῆτες, in fugam ver-
terunt, Xenoph. Cyropæd. 3. Τῆ γὰρ ξυμπῆ
παντός ἐγκεκλικός τοῖς Ἀχαιοῖς, cum incli-
nasset in fugam, Polyb. 11, 12.
Ἐγκεκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) modus, ap.
Gramm.
Ἐγκεκλιτικός, ἡ, ὄν, qui inclinari potest; (2) en-
cliticus, sive qui accentum in vocem præ-
cedentem reclinat vel rejicit. Unde adv.
ἐγκεκλιτικός.
Ἐγκεκλιώω, ὦ, f. ἄσω, includo, seu illigo vineu-
lo, quod collo circumdatum. Ex ἐν et κλιώω,
collari, sive κλιώω. Vid. κλιώωτος.
Ἐγκεκλιώωμαι, f. ἄσομαι, intus fluctuo. Hinc
Ἐγκεκλιώωσις, ἡ, ὄν, solitus fluctuare vel æstua-
re, seu æstuum intus movens.
Ἐγκεκλιώω, f. ἄσω, per clysterem indo. Hinc
Ἐγκεκλιώω, ἄτος, τὸ, quod per clysterem infun-
ditur, infusio.
Ἐγκνήθω, f. ἴσω, intero, immisceo.
Ἐγκνηθῶ, f. ἄνω, incavo, excavo.
Ἐγκηθίσις, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ
ἐγκηθία, intestina, viscera.
Ἐγκηθίος, ε, ὁ ἔξ ἡ, cavus.
Ἐγκηθίωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκηθίω.
Ἐγκηθίωμαι, ὦμαι, indormio, incubo, ut cum
ægroti pellibus in templo Æsculapii indor-
miunt.
Ἐγκηθίωσις, εως, ἡ, incubatio. A præc.
Ἐγκηθίωμαι, ἔμαι, Cæsare mores imitor,
luxuriose vivo, et imprimis nimio cultu
ornor,

ornor, *Aristoph.* ἔγκλισμαραμένην, etiam, longo Casaryarum ordine ac serie (i. e. nobilitate) superbiens, a *Καίσρα*, quæ femina Athenis erat luxu et mollitie diffluens.

Ἐγκλισμα, indormio.

Ἐγκλισμα, prædico, præcido. Ἀποσρέφας τὸν ἄμα, αὐτὸν ἐνεκαλλήσασα, *Aristoph.* *Eq.* 263. Idem quod ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, ἄτος, τὸ, sculptura, celatura.

Ἐγκλισμα, ἦ, ὄν, insculptus, incisus, proprie tundendo, excavando. Ab

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, et ἔγκλισμα, instar κολλάει deglutio. *Εἴτ' ἀποσρέφας τὸν ἄμα, αὐτὸν ἐνεκαλλήσασα, Aristoph.* *Eq.* 263. Ex in et κολλάει, rapis genus.

Ἐγκλισμα, ε, ἦ, ventus qui e sinu maris oritur. Ex in et κίλπος, sinus.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, insinuo, in sinum recipio. Πλήθος ἄλλων σωματῶν, ὡς οἰκία ἐγκισμῶται μίση, *Philo.* Ex iisd.

Ἐγκλισμα, ὄν, in sinu seu gremio jacens:

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, in sinum colligo vel constringo. Ex iisd.

Ἐγκλισμα, ἴμαι, f. ἴσμαι, induor; (2) ornor. Τὴν ταισινοφροσύνην ἐγκισμῶσασι, 1 *Pet.* 5, 5. Ex in et κρυβάω, orno. Hinc

Ἐγκλισμα, ἄτος, τὸ, amictorium servile.

Ἐγκλισμα, ἄτος, τὸ, impedimentum, offensio. Ab ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, jactito me in, ostento me inter, *Philo.*

Ἐγκλισμα, præf. part. act. f. g. Ab

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, propero, festino, urgo opus. Οὐ θάσσον ἐγκλισμα; *Aristoph.* *Av.* 1329. Ex in et κίλπος, pulvis. Unde

Ἐγκλισμα, adv. laboriose, cum labore.

Ἐγκλισμα, pulvere conspergo luctatorem.

Ἐγκλισμα, pulvere perfundor, ut luctatores.

Ἐγκλισμα, ἴδος, ἦ, ancilla, famula, ministra.

Ἐγκλισμα, ἴως, ὄ, instrumentum quo lapides secantur. Ab ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, ἦς, ἦ, incisio, incisura; (2) impedimentum. Ab eod.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, laboriosus, de rebus.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, incido; (2) impedio, interpono; (3) impingo; (4) figo.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, involvo. *Aristoph.* ἔγκλισμα κρυβήσας. Ex in et κρυβήσας.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, cornibus peto, configo. Τῶ δὲ δευτέρῳ ἐπὶ πληγὴν ἀναμῶς κρυβήσας, incutiet, *Lycophr.* 558.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, ordine colloco seu dispono. Ex in et κῶμος, ordo.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, qui est in mundo.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, irascor, astuo ira.

Ἐγκλισμα, ἄτος, τὸ, ira. A præc.

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, idem et ab eod.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infestus.

Ἐγκλισμα, ludus quidam. Vide *Steph.*

Ἐγκλισμα, adv. irato animo, iracunde.

Ἐγκλισμα, stigmata et notæ in facie; ἔγκλισμα, pictus, *Æsch.*

Ἐγκλισμα, *Ἰδαίος ἐκδοῦν.* Ab

Ἐγκλισμα, inclamo.

Ἐγκλισμα, cui permixta est bilis, biliosus.

Ἐγκλισμα, pisces quidam. A *Χολία*.

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, continentia, temperantia.

Ἐγκλισμα, continentes, nom. pl. contr. pro ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, f. εἴσμαι, contineo me. Εἰ δὲ θεὸς ἐγκλισμαται, 1 *Cor.* 7, 9.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, teneo, contineo. Ἐγκλισμα τὴν πένιαν, *Philo.* Ab

Ἐγκλισμα, εως, ὄ ἢ, qui in potestate habet aliquid; (2) superior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliqua; (5) temperans, summet ipse compos. (4) ἔξ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκλισμαται; *ἔτι; annon senex Polybus regno potitur adhuc? Soph.* *Æd. Tyr.* 941. Ex in et κῶτος.

Ἐγκλισμα, adv. fortiter, *Theoc.* Ab ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, adv. potenter; (2) temperanter.

Ἐγκλισμα, ἔγκλισμα, et ἔγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, suspendo in. Ex in et κῶτος.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, qui vendit ἔγκλισμα, *Ar.*

Ἐγκλισμα, insero, devincio, proprie annulo. A κῶτος.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, admitto, adopto, adjungo, adnumero; (2) probro. Ἐπειδὴν τις εἰς τὴν καλαμένην γαστρίαν ἐγκλισμα, *Dem.*

ἘΓΚΛΙΣΜΑ, ἴδος, ἦ, opus dulciarium ex similia et oleo, vel oleo, melle et aqua, *Isocr.* 16, 31.

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, admissio, approbatio; (2) sacrum certamen, ad quod non admittebantur οἱ ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, admissus ad certamen palæstricum; approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκλισμα, *Dor.* pro ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, pulso cum strepitu, *impr.* de saltantibus.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, tundendo introrsum adigo, infigo; (2) ad numerus incedo.

Ἐγκλισμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occulantur ad circumvenientes hostes. Ab

Ἐγκλισμα, fut. ἴσω, condo, intego, oculo. Ὀμοίω ἐπὶ ζῆμιν, ἢν λαβῶσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλλοτρῆα σάτα τρία, *Luc.* 13, 21. Hinc

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, genus panis qui calido tectus cinere coquitur, panis subcineritius.

Ἐγκλισμα, lateo in, *Ar.*

Ἐγκλισμα, possideo extra patriam. Unde

Ἐγκλισμα, ἄτος, τὸ, et ἔγκλισμα, possessio extra patriæ fines. Καὶ τὰ μὲν ἡμέτερα εἶναι ἐγκλισματα φασίν, ὅς ἐν ἀλλοτρίῳ τὰ θεῶν ἀντὶν, κτήμαθ, ὡς ἐν οἰκίῳ, *Demosth.* de Halonneso. Καὶ τὰ ἐγκλισματα Ῥωμαίων κερσῶσι, prædiis, quæ Romanorum sunt in vestra insula, *Appian.* *Mithr.* 47.

Ἐγκλισμα, justa facio, funus duco.

Ἐγκλισμα, idem quod ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, adquisitus, comparatus.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, in aliquo loco condo, struo.

Ἐγκλισμα, magna gloria præditum, *Hes.*

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, immisceo, miscendo confundo. Ἐσφύεται ἐγκλισμα ἀλφίτω θρόνῳ, *Lycophr.* 674.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur ἐγκλισμα, cum per machinam proferebant spectanda, quæ intus acta essent, *Ern.* Hinc

Ἐγκλισμα, ἄτος, τὸ, machina, qua conversa in scenis proferebantur ea de quibus ἐγκλισμα dicitur.

Ἐγκλισμα, idem quod ἐγκλισμα, *Ar.*

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniversarius; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, sollemnis, *Ern.*

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἔγκλισμα et παιδεία.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, orbicularis, in orbem factus. Ast τὸ ἐγκλισμα, vestis quædam muliebris. Hinc

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, circo includo; (2) circumago; (3) circumco, cingo. Ὄσπερ φωνὴ με τίς ἐγκλισμαται, *Aristoph.* *Vesp.* 394. Καρτεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκλισμαμένος, *Id.* *Av.* 1185. Hinc

Ἐγκλισμα, τὸ, machina quæ et ἐγκλισμα (2) actio, qua profertur in conspectum per machinam quæ latebant; quod et

Ἐγκλισμα, εως, ἦ.

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, (seu rotius ἐγκλισματος) involutus, convolutus.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, involvo, implico.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, idem.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, gravida sum. Ab

Ἐγκλισμα, ονος, ὄ ἢ, factum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex in et κῶτος.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, idem et eis iisd.

Ἐγκλισμα, præf. part. verb. ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, pronus incubo; (2) incurvo me ad inspicendum; (3) cognosco.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, incurro, incido. Ab

Ἐγκλισμα, f. ἴσω. Τραπεζῶν ὀλοκῶς ἐγκλισμα, loris implicari, *Soph.* *El.* 863.

Ἐγκλισμα, *illapsus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκλισμα, a verbo ἐγκλισμα.

Ἐγκλισμα, idem quod κῶτος, *Steph.*

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, partus. Ab ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, adv. ad cutem usque, etymologus. Ex in et κῶτος, pro κῶτος, *cutis*.

Ἐγκλισμα, ε, τὸ, *Laconibus* pro ἔγκλισμα, intestinum, *Hes.* Ex iisd.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, in utero fero, sum prægnans.

Ἐγκλισμα, f. ἴσω, laudo. Ἀδρός ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκλισμαται, *Philo.* Ἐγκλισμαται ἐπ' ἀνδραγαθίας, *Isocr.* Ab ἔγκλισμα, laus. Hinc

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, laudandus.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, laudator. Ab eod.

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, ὄν, laudatorius. Ab eod.

ἘΓΚΛΙΜΙΟΝ, ε, τὸ, laudatio, præconium.

Ἐγκλισμα, τὸ, ea pars navis qua remi sunt collocati, *Ath.*

Ἐγκλισμα, a. 1. ind. pass. verbi ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, habere, præf. inf. act. verbi *Synchor.* pro ἔγκλισμα, quod *Dor.* dicitur pro ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, cognovit, perf. ind. act. verbi ejusd.

Ἐγκλισμα, cognovimus, 1. pl. perf. ejusd.

Ἐγκλισμα, *sapui*, cognovit, a. 2. ind. act.

Ἐγκλισμα, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, notum fecit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐγκλισμα, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, 1. sing. perf. ind. pass.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, intus rado; (2) insculpo, inscalpo.

Ἐγκλισμα, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, scripti sunt, 3. pl. a. 2. ind. pass.

Ἐγκλισμα, scripti, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, tumultum excitans bellicum. Ex ἔγκλισμα et κῶτος.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, pugnam incitans, bellicus, *Soph.* *Æd. Col.* 1054. Ex ἔγκλισμα et μάχη, pugna.

Ἐγκλισμα, 2. sing. præf. imperat. pass. *Ion.* pro ἔγκλισμα, a verbo ἔγκλισμα pro ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, domum excitans, *Man.* Vide *Theoc. Gr. P. App.*

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, excitans comessionem, cognomen Bacchi.

Ἐγκλισμα, *vigilavit*, 3. sing. perf. ind. med. Vide ἔγκλισμα.

ἘΠΗΓΡΟΨΩ, ὦ, perf. ἔγκλισμα, *vigilo*. Ἐγκλισμα δὲ γ' ἡμῶς προσδοκῶς ἐγκλισμα τὴν νύκτα πάσαι, *Aristoph.* *Com.* 32. Hinc

Ἐγκλισμα, suscitatum esse, perfect. inf. med. *Poet.* pro ἔγκλισμα, a verbo præc.

Ἐγκλισμα, *vigilaverunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, ἦ, ὄν, *vigil*, pervigil.

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, idem.

Ἐγκλισμα, *ada*, vigilanter, vigilando:

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, *vigilantia*, *evigilatio*:

Ἐγκλισμα, *adv.* *vigilanter*. Ab eod.

Ἐγκλισμα, idem quod ἔγκλισμα, *Steph.*

Ἐγκλισμα, idem quod ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, *excitor*, *Ath.* pro ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, *exercebam*, imperf. ind. act. verbi ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, *excitatus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Ath.* pro ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *γυμνῶς*.

Ἐγκλισμα, f. *ανῶ*, *inhio*; (2) valde derideo. *Κεῖν ἐγκλισμαται ὁ ἔξαπατῶν Ἰσέβολος, Aristoph.* *Vesp.* 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γ' εσπληγῶν ἐγκλισμαται τῆ πάλαι, *Id.* *Eq.* 1309.

Ἐγκλισμα, ὦ, f. ἴσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rudo.

Ἐγκλισμα, f. εἴσω, cudo in aliquo, cudendo *imprimo*. Ab

Ἐγκλισμα, ε, ὄ ἢ, cui æs inest, æreus; (2) cui est pecunia.

Ἐγκλισμα, εως, *capax*, *hians*, *Nic.*

Ἐγκλισμα, ἄτος, τὸ, *vestigium*.

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, *insculptura*, *incisura*; (2) *scarificatio*. Ab

Ἐγκλισμα, vel ἔγκλισμα, f. ἴσω, *insculpo*, *incido*, *imprimo*.

Ἐγκλισμα, idem quod ἔγκλισμα.

Ἐγκλισμα, f. εἴσω, *perf. med.* ἔγκλισμα, *caco* in.

Ἐγκλισμα, εως, ἦ, sive ἔγκλισμα, εως, ἦ, *hasta*; (2) *peritila*

Εἶδσαν, *noverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Baeol.* pro εἶδον, ab εἶδω.
 Εἶδσι, *scientes*, nom. dual. perfect. part. act. per *Syncop.* pro εἰδότες.
 Εἶδότες, *scientes*, nom. pl. perf. part.
 Εἶδότες, *adv. scienter.* Ab εἶδω.
 Εἰδοφάρμα, *specimen alicujus rei effingit, gestu, motu, &c.*
 Εἰδύια, *perf. part. act. f. g. per Syncop.* pro εἰδύκω, ab εἶδω, *scio.*
 Εἰδύλλιον, *υ, τὸ, Idyllium, parvum poema.*
 Dim. Ab εἶδος, (in quo veluti specimine quodam spectari possit aut operis ratio, aut auctoris ingenium.)
 Εἰδύλλομαι, *videor, judicor, existimor, Dor. Pempelius Pythagoreus apud Stobaeum, 681.*
 Εἰ' Δην, *vidco, in praes. et imperf. inusitatum.* Usitata εἶδον et ἴδον, a. 2. ἴδομαι, opt. ἰδῶν, infin. ἰδῶν, part.
 Εἰδῶ, *sciām, 1. sing. praes. conj. act. contr. pro εἶδω.*
 Εἰδωλίον, *υ, τὸ, delubrum.* Ab εἶδωλον.
 Εἰδωλικός, *η, ὄν, Paganus, oppro.* Christianus.
 Εἰδωλικός, *adv. corporea specie.*
 Εἰδωλόβουτον, *υ, τὸ, quod idolo immolatur.*
 Εἰδωλολατρεία, *η, idololatria, cultus idoli.* Ab Εἰδωλολάτρησι, *υ, ἡ, idololatria, cultor idoli.* Ex εἶδωλον et λάτρησι, *servus.*
 Εἰδωλομανία, *ασ, ἡ, insanus idolorum cultus.*
 Εἰδωλον, *υ, τὸ, simulacrum; (2) species etiam animi; (3) imago dextra, Ern.*
 Εἰδωλόπλαστος, *ον, cujus species efficta est animo, somnio.* Ex εἶδος et πλάσσω, *fungo.*
 Εἰδωλοσομία, *ω, f. ἡ, simulacra conficito.*
 Εἰδωλοσποικίλος, *η, ἡν, ad speciem rei vel corpoream vel intelligibilem effingendam aptus.*
 Εἰδωλοσοίος, *υ, ὁ, ἡ, idem.*
 Εἰδωλοσργικός, *η, ὄν, idem.*
 Εἰδωλοσοία, *ασ, ἡ, imaginis fictio; (2) personae representatio.* Ab εἰδωλοσοίω.
 Εἰδωλοφάνης, *έος, ὁ, ἡ, simulacri speciem habens.* Ex εἶδωλον et φαινόμεναι.
 Εἰδωλοφάντης, *ων, οἱ, idoli speciem referentes.*
 Ex *iisd.*
 Εἰδωλοχάρης, *ιδολis gaudens, idololatra, Synecismus.*
 Εἰδώς, *qui novit, perf. part. act. per Syncope* pro εἰδώς, a verbo εἶδω.
 Εἰεν, *esto; (2) satis de hoc, haec hactenus.* Ab εἶμι.
 Εἶεν, *essent, 3. pl. praes. opt. per Syn. Att. pro εἶσαν, a verbo εἶμι, sum.*
 Εἶην, *miserim, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἴημι.*
 Εἶ' ΘΑΡ, *adv. statim, confestim.*
 Εἶθε, *adv. utinam.* Ab εἶ.
 Εἶθην, *missus sum, 1. s. a. 1. ind. pass. verbi ἴημι.*
 Εἰδικώς, *adsuctus, perf. part. act. verbi εἰδίζω.*
 Εἰδισα, *adsuevi, a. 1. ind. act. verbi ejusd.*
 Εἰδισμαι, *adsuctus sum, perfect. ind. pass.*
 Εἰκω, *similis sum, perf. ind. med. verbi εἶκω.*
 Εἶκου, *mihi, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἴημι.*
 Εἰκιδάεχνης, *υ, ὁ, viginti viris praefectus.* Ab εἶκός et ἄρχων, *princeps.*
 Εἰκιδεύει, *ων, οἱ, qu. dic. vicesimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia vicesimum cujusvis mensis diem in honorem Epicuri festum habebant.* Ab εἶκός.
 Εἰκάω, *f. ἄσω, adsimilo; (2) conjicio.* Εἰκάξεν ἀπὸ τῆ προσώπῃ τῆν τῆς καρδίας διάθεσιν, a vultu judicare. Τί ἤσθη δ' ἔμυς δῆπ' ἄδρατος ἦκαεν, *Eur. Ph. 423.* Ab εἶκω, *similis sum.*
 Εἰκάθω, *cedo, pareo.* Εἰκάθην τοῖς κρητύσι, *Soph. El. 391.* Μῆνιν βαρύνειν εἰκάθην τινι, *remittere iram alicui.* *Soph. Med. Col. 1328.* Ab εἶκω, *cedo.*
 Εἰκασιβλία, *ασ, ἡ, vana consultatio; (2) stoliditas.* Ex εἰκασίος et βελή, *consilium.*
 Εἰκασιβυλος, *ὁ, ἡ, vane deliberans, vana consilia capiens.*
 Εἰκασιόεσχης, *ὁ, garrulus.*
 Εἰκασιόεσχία, *ασ, ἡ, garrulitas.* Ab εἰκασίος et λέσχην.
 Εἰκαιμιθύβια, *ω, f. ἡ, vana loquor.*

Εἰκαιμιθύβια, *ασ, ἡ, vaniloquentia.* Ab Εἰκαιμιθύβος, *ὁ, ἡ, vana loquens, garrulus.*
 Εἰκαιμῆρημονία, *ω, f. ἡ, vana loquor.*
 Εἰκαιμῆρημονία, *ης, ἡ, vaniloquentia.* Ab Εἰκαιμῆρημον, *ωνος, ὁ, ἡ, vaniloquus.* Ab εἰκασίος et ῆρημα, *verbum.*
 Εἰκαίος, *αἰα, αἰόν, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere se offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futillis.* Εἰκαία σχολή, *supina ignavia, Soph. in Iphig. Ab εἰκῆ.* Hinc
 Εἰκαισύνη, *ης, ἡ, temeritas.*
 Εἰκαισῆς, *ητος, ἡ, idem et ab eod.*
 Εἰκαισφόνος, *ὁ, ἡ, temere reprehendens.*
 Εἰκάς, *ἄδος, ἡ, numerus vicenis; (2) viginti; (3) vigesima dies mensis.* Ab εἶκοσι.
 Εἶκασι, *miserunt, 3. plur. perf.*
 Εἰκάστια, *ασ, ἡ, similitudo, representatio imaginis, adsimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) simulacri effictio.* Ab εἰκάξω.
 Εἶκασμι, *ἄτος, τὸ, simulacrum.*
 Εἰκασμός, *υ, ὁ, conjectura, conjectatio.*
 Εἰκάσσαι, *conjectari poteris, 2. sing. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσαις.* Ab εἰκάξω.
 Εἰκασῆς, *υ, ὁ, conjector.* Ab eod.
 Εἰκασιτικός, *η, ὄν, conjecturalis, dubitativus; (2) adsimilativus.* Hinc (3) ἡ εἰκασική, *sc. τέχνη, ars statuaria, et εἰκασικά, sc. ἐπιθήματα, adverbia dubitativa, sub dubitandi.*
 Εἰκαστικός, *adv. per conjecturam.*
 Εἶκασι, *viginti, Dor. pro εἶκοσι.*
 Εἶκε, *cede, 2. sing. praes. imperat. act. v. εἶκω.*
 Εἶκων, *iveram, plusq. perf. ind. act. verbi εἶμι, eo.*
 Εἰκιδόνειρος, *υ, ὁ, ἡ, somnio similis; (2) vanus, inanis.* Ex εἰκέλος et νεῖρος.
 Εἶκέλος, *υ, ὁ, ἡ, similis.* Ab εἶκω.
 Εἰκελόφανος, *ον, vocem similem (sc. alteri) habens.*
 Εἶ' ΚΗ', *adv. frustra; (2) temere, sine consilio.*
 Εἰκοβάλω, *ω, f. ἡ, conjector.* Ex εἰκῆ et βάλλω, *facio, quasi temere telum conjicio.*
 Εἰκονίζω, *f. ἴσω, adsimilo, exprimo.* Ab εἰκῶν.
 Εἰκονικός, *η, ὄν, iconicus, omnibus lineis ad exemplar expressus. Epith. simulacri statuarum archetypae aequantis.*
 Εἰκόνιον, *υ, τὸ, exigua statua, parva imago.* Dim. ab εἰκῶν.
 Εἰκόνισμα, *ἄτος, τὸ, species, simulacrum.*
 Εἰκονισμός, *υ, ὁ, effictio, effigies, imago; (2) figura rhetorica.* Ab εἰκονίζω.
 Εἰκονογράφω, *ω, f. ἡ, rerum personarumve imaginem oratione describo.*
 Εἰκονογραφία, *ασ, ἡ, descriptio per imagines seu figuras.* Ex εἰκῶν et γράφω.
 Εἰκονολογία, *η, idem.*
 Εἰκονομαχία, *η, imaginum oppugnatio.* Ab Εἰκονομάχος, *υ, ὁ, ἡ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat.* A μάχη.
 Εἰκονομόρφος, *ὁ, vultus simulator, Man. Ab εἰκῶν et μορφή.*
 Εἰκονοσοία, *simulacrum facio.*
 Εἰκοντι, *occulat, Dor. pro εἶκωσι, ab εἶκω.*
 Εἰκός, *ότος, τὸ, par, decens, consentaneum; (2) verisimile, probabile.* Ab εἰκῶν.
 Εἰκοσῆσιον, *boves viginti valens.* A βῆς.
 Εἰκοσάδερος, *υ, ὁ, qui viginti basibus constat.* Ex ἔδρα.
 Εἰκοσαστής, *έος, ὁ, ἡ, qui viginti annorum est.* Ex εἶκοσι et ἔτος, *annus.*
 Εἰκοσαστία, *ασ, ἡ, tempus viginti annorum.*
 Εἰκοσαστής, *ἴδος, ἡ, quae viginti est annorum.*
 Εἰκοσάσις, *adv. vicies.* Ab εἶκοσι.
 Εἰκοσάκλινος, *ον, viginti lectos habens.*
 Εἰκοσάκαλος, *ον, viginti versibus brevioribus constans.*
 Εἰκοσάκαπος, *υ, ὁ, ἡ, viginti remos habens.* Ex κωπή, *remus.*
 Εἰκοσάμηνος, *υ, ὁ, ἡ, qui viginti mensium est, viginti mensis durans.* Ab Εἰκοσαπλάσιος, *ία, ἰον, vicecuplus.*
 Εἰκοσαπρωτία, *ασ, ἡ, viginti primatus.* Ab Εἰκοσάπρωτοι, *ων, οἱ, viginti-primi.*
 Εἰκοσῆς, *ἄδος, ἡ, duae decades.*
 Εἰκοσάδιον, *τὸ, spatium viginti stadiorum.*

Εἰκοσάφυλλος, *υ, ὁ, ἡ, viginti habens folia.* Ex εἶκοσι et φύλλον, *folium.*
 Εἰκοσότης, *έος, ὁ, qui viginti annorum est.* Poem. *εἰκοσότης, ἡ.*
 Εἰκοσῆρεστος, *υ, ὁ, ἡ, habens viginti remos.* Ex εἶκοσι et ἔρεστος, *remus.*
 Εἰκοσῆρης, *έος, ὁ, ἡ, habens viginti remorum ordines.* Ex εἶκοσι et ἔρεστος, *remigo.*
 Εἶ' ΚΟΣΙ, *viginti, atq. indeclin.*
 Εἰκοσιβαῖος, *υ, ὁ, ἡ, viginti boum pretio aestimabilis.* Ex εἶκοσι et βῆς, *bos.*
 Εἰκοσιῆδος, *ον, idem quod εἰκοσάδερος.*
 Εἰκοσικλίνοσ, *idem quod εἰκοσάκλινοσ.*
 Εἰκοσιξ, *viginti sex.*
 Εἰκοσιμέτροσ, *ον, ἡ, viginti mensuras capiens.* Ex μέτρον, *mensura.*
 Εἰκισίμνος, *υ, ὁ, ἡ, viginti minarum.* Ex εἶκοσι et μνά, *mina.*
 Εἰκοσινῆτος, *υ, ὁ, ἡ, de quo viginti contentum.* Ex εἶκοσι et ἔξω, *(seu in quo viginti numerantur, ab antiq. ἀρίτω, unde ἀριθμός, Ern.)*
 Εἰκοσιουτῶ, *viginti octo.*
 Εἰκοσιπέντε, *viginti quinque.*
 Εἰκοσιπηνχης, *έος, ὁ, ἡ, qui viginti cubitorum est.*
 Εἰκοσιτέσσαρες, *ων, οἱ, εἶ, viginti quatuor.*
 Εἰκοσῆργιος, *ον, qui est viginti orgyiarum.* Ex ἄργυρά, *orgyia.*
 Εἰκοσῆρος, *ον, qui viginti remis agitur.* Ex εἶκοσι et ἔρεστος, *remigo.*
 Εἰκοσαῖος, *αἰα, αἰόν, vigesimo quoque loco vel die proveniens.* Ab εἰκοσός.
 Εἰκοσολόγος, *υ, ὁ, ἡ, qui vigesimam partem vectigalis colligit.* Ex εἰκοσός et λόγω.
 Εἰκοσός, *η, ὄν, vicesimus.* Ab εἶκοσι.
 Εἰκοσώνης, *publicanus vicissim.* Ab ἀνίκομαι.
 Εἰκοσολογέω, *ω, f. ἡ, probabiliter dico; (2) ex conjunctis dico.* Ex εἰκός et λόγω.
 Εἰκότως, *adv. merito, ut par est, ut consentaneum est.* Ab εἶκός.
 Εἰκῆτη, *similes fuerunt, 3. dual. a. 2. ind. act. per Syncop.* pro εἰκῆτην, a verbo εἶκω.
 Εἰκῆτικός, *η, ὄν, facile cedens.* Ab εἶκω, *cedo.*
 *Εἶκῆτο, *adsimilatus erat, 3. sing. imperf. ind. pass. per Syncop.* pro εἰκῆστο.
 Εἰκῆτιαν, *decoram, acc. sing. f. g. ab εἶκός.*
 Εἶ' ΚΩ, *(aor. 1. εἶκω, aor. 2. εἶκω, perf. med. εἶκω et εἶκω, plusquam perf. εἶκων, part. praet. οἶκός, vel οἶκός, Att. pro οἶκός,) similis sum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. (1) τί παύθῃαι, εἶπερ νεφέλαι γ' εἰσιν ἀληθεῖς, θνηταῖς εἶχαι γυναιξίν; undenam eis accidit, si vera nubes sunt, ut similes sint factae mulieribus? Aristoph. Nub. 340.*
 *Ὅσοι δὲ οἱ πυρὶ λαμπυρίζοντι εἶκῆτην, *per Syncop.* pro εἰκῆτην, *Il. 1, 104.* Πικρὸς εἶημεν .. ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρούσι, *per Syncop.* pro εἰκόκαμεν et mutato κ in γ, *videmur, Soph. Aj. 1239.* Εἰκός ἀνεμώκεσι δίνας, *Aristoph. Av. 697.* Λόγος λέγων ... ἔδῃν εἰκότως τῶ παύχματι, *Id. Vesp. 1920.* *Ἔοικε, *consentaneum est, par est, videtur, probabile est, Eschilii. Socratic. 1, 13; 2, 27, 28, 32.* (3) εἶχαι θεῶν πόν ἔτερον, *cessisse unum alteri, Helian. Hist. Var. 2, 28.* (3) εἶκε τοῖς ἐπιτάγμασιν, *mandatis marem gessit, Id. Ibid. 12, 1, 21.*
 Εἰκῶ, *ός, contr. εἰκός, ἡ, imago, effigies.*
 Εἰκῶν, *όνος, ἡ, idem; (2) schema rhetoricon.*
 Εἰκων, *cdens, pres. particip. act. verbi εἶκω.*
 Εἰκός, *ύια, ὄς, similis, æquus, probabilis, perf. part. med. verbi εἶκω.*
 Εἰλάδων, *adv. simul, universim, turmatim.* Ab ἰλάδων.
 Εἰλαμῆς, *ἴδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens.* Ab εἰλαῶ, *involvo.*
 Εἰλαπινύζω, *f. ἄσω, epulor.* Ab εἰλαπίνω.
 Εἰλαπινύσης, *υ, ὁ, conviva.* Ab εἰλαπινύζω.
 Εἶ' ΛΑΠῆΝΗ, *ης, ἡ, epulum.* Vide *Ern.*
 Εἰλαπινυργός, *η, propugnator autor, Man.*
 Εἰλαρη, *ἄρος, τὸ, propugnaculum.* Ab εἰλαῶ.
 Εἰλαρχης, *υ, ὁ, praefectus agminis equitum, ordinum praefectus.* Ab εἰλη et ἄρχων.
 Εἰλάω, *idem quod εἰλαῶ.* Εἰλάωνται ἄφθαλμοί, *Avet.*
 Εἶλ, *cepit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi αἶψα.* Εἶλετημαι.

Εἰλεγμαι, dictus sum, 1. sing. perf. ind. pass. Att. pro λέλεγμαι, a verbo λέγω.
 ΕΓΑΕΦΘΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium. Hinc
 Εἰλεθών, ε, τὸ, templum Lucinae.
 Εἰλιπτός, cogitur, 3. s. praes. ind. pass. ab εἰλίω.
 Εἰλός, ὄ, δ, volvulus, morbus intestinorum; (2) mensa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλίω, volvo.
 Εἰλετο, elegit, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi αἰρέω.
 Εἰλω, cepisti, 2. sing. aor. 2. ind. med. Dor. pro εἰλω.
 Εἰλύντο, versabantur, 3. pl. imperf. ind. pass. Dor. pro εἰλύντο, ex εἰλύνω, ab
 ΕΓΑΕΦΘ, seu εἰλίω, ὦ, f. ἡσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo. Ἴνσπερ ἄλλα χειμῆριαι εἰλέωσιν, Π. 2, 294. Εἰλέω, plicuimus cum aspero, aliquoties tamen cum tenui; volvo, involvo, circumvolvo, circummago, verso, insinuo, implico, verso.
 Εἰλέω, insolo, Eust. undc εἰλίσσω. Ab εἰλη.
 Εἰλεωδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ilco sine volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεωδῆ, ilci cruciatus sive torsiones. Ab εἰλεός.
 Εἰλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.
 Εἰλη, ης, ἡ, splendor solis; (2) calor solaris. Ab εἰλη.
 Εἰληδόν, adv. turmatim. Ab εἰλέω, νεωσο.
 Εἰληθέραι, ὦ, f. ἡσω, ad solcm calesco, insolo, aprico. Ab
 Εἰληθέρης, εος, ὁ ἢ ἡ, a sole calcfactus. Ab εἰλη, splendor, et θέρω, calcfacio.
 Εἰλίνω, in sole calcfactum, Hes. Ab εἰλη.
 Εἰλήθε, venit, 3. sing. perf. ind. med. Poet. pro εἰλήθει, ab ἔρχομαι.
 Εἰληθεί, venerat, 3. sing. plusq. perf. ind. med. Poet. pro εἰληθεί.
 Εἰληθέμεις, venimus, 1. pl. perf. ind. med. per Synchor. et Dor. pro εἰληθέμεν, quod Poet. dicitur pro εἰληθέμεν.
 Εἰλημα, ἄτος, τὸ, involvulum, integumentum. Ab εἰλίω, involvo.
 Εἰλημμα, adsumptus sum, perf. ind. pass. Att. pro λέλημμα, a λαμβάνω.
 Εἰλησται, adsumptus est, 3. sing. perf. ind. pass. Att. pro λέλησται.
 Εἰλσις, εως, ἡ, apicatio, aestus. Οἱ μὲν γέ πε διὰ πνεύματα παντοία καὶ δι' εἰλήσεις ἀλλόκοτοι εἰσι, alii varietate ventorum et aestus intensitate difficiles sunt, Plato Legum 5° (sub finem) 747. vulgo διελήσεις male. Ab εἰλη.
 Εἰλσις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio:
 Εἰληπτικός, ἡ, ὄν, qui se volvit et trahit inter incendendum, ut serpens, eruca. Ab εἰλίω.
 Εἰληπός, ἡ, ὄν, convolutus; (2) convolubilis; (3) εἰληπῆ, ap. Sch. Arist. farcimen.
 Εἰληφα, supitisi, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro λέληφα, a λαμβάνω.
 Εἰληφες, sortitus est, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro λέληφες, a λαγχάνω.
 Εἰληγγιάω, ὦ, f. ἡσω, laboro vertigine. Ab
 Εἰληγγος, ε, δ, vortex, gyrus; (2) tormen iustinorum; (3) vertigo. Ab εἰλίτω.
 Εἰληγμα, τὸ, involutio. Ab eod.
 Εἰληγμαί, perf. ind. pass. verbi εἰλίτω, circumvolvo.
 Εἰληγματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, tortuosus, intortus, flexuosus. Ab εἰληγμα.
 Εἰληγμός, ὄ, δ, vortex, gyrus. Ab εἰλίωσω.
 Εἰλιχοδής, εος, ὁ ἢ ἡ, flexuosus, anfractuus. Ex εἰλιχέ et εἰδος, forma.
 Εἰλικός, εσσα, ὄν, tortuosus, voluminibus tortus. Κτίλοι εἰλικόντες, arietes tortuosos cornibus, Opp. Cyneg. 1, 387. Ab εἰλίωσω.
 Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas:
 Εἰλικρίνεια, ὦ, f. ἡσω, sincere reddo. Ab
 Εἰλικρίνης, εος, ὁ ἢ ἡ, distinctus; (2) sincerus; (3) manifestus. Ex εἰλη, splendor solis, et κρίνωμαι, secerno.
 Εἰλικρινός, sincere, pure. Διὰ τὸ εἰλικρινός εἶναι Ἕλληνες καὶ ἀμυγῆς βαρβάρων, Plato Menex.
 Εἰλιπτός, ἡ, ὄν, convolutus. Ab εἰλίτω.

Εἰλιπόμεναι, ἤμαι, versor, volutor. Ab eod.
 Εἰλιξ, κος, ἡ, volucrum, involvulum; (2) gyrus; et hinc (3) via per ambages; (4) species hederæ; (5) ἀψ. implicatus.
 Εἰλιπόμενος, ε, δ, idem quod εἰλίπτος, Hcs.
 Εἰλίπτος, ὄδης, ὁ ἢ ἡ, curvos pedes habens, vel inter ambulandum ad curvæ lineæ modum jactans.
 Εἰλισκότοις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum obfusione oculorum. Ex εἰλίωσω et σκοτός, obtenebro.
 Εἰλίωσω, f. ἔω, circumvolvo. Θραῖς ἴσποισιν εἰλίωσαν φλόγα, Eur. Ph. 3. Βιβλίον εἰλισόμενον, Apoc. 6, 14. Ab εἰλίω.
 Εἰλίπτης, εος, ὁ ἢ ἡ, qui volutatum in altum extenditur, ad helicis vel lineæ spiralis modum. Ex εἰλω et τίω.
 Εἰλίπτος, circumvoluti erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro εἰλιγμένοι ἦσαν, ab εἰλίωσω.
 Εἰλιπεν, trahebat, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἔλω, traho.
 Εἰλιπσα, τραπῖ, a. 1. ind. act. verbi ἔλω.
 Εἰλω, vel εἰλω, in angustiam cogo. Ἰληθὲν ὄρωσ ἴσπαν τε ἢ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν εἰλωμένον, Π. 8, 214. Ab εἰλίω.
 Εἰλωμένος, aretatus, praes. part. act. v. εἰλω.
 Εἰλωμεν, elegi, a. 2. ind. med. verbi αἰρέω.
 Εἰλω, accipi, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Εἰλωπιδόν, ε, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἰλη et πῖδον.
 Εἰλω, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi αἰρέω.
 Εἰλωμαι, circumplicatus sum et involutus, ut terra circa axem mundi; (2) versor. Τῶν δ' ἐν ποσὶ μάλλον εἰλωμένων τοῖσι ἀνθρώποισι, at carum quæ ante pedes hominibus versantur magis, Herodot. 3, 76.
 Εἰλωξ, dixi, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro λέλωξ, a λέγω.
 Εἰλωσται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro εἰλωμένοι εἰσι, ab εἰλίω, scu εἰλωμι.
 Εἰλωθός, ὄ, δ, latibulum. Ab εἰλίω. Unde
 Εἰλωμα, ἄτος, τὸ, involvulum, integumentum; (2) vestis, indumentum.
 Εἰλωός, ὄ, δ, latibulum, lustrum.
 Εἰλός, εος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλός.
 Εἰλωσις, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.
 Εἰλωσάομαι, ὦμαι, volvendo trahor. Hinc
 Εἰλωσπωμα, ἄτος, τὸ, motus quo quid volvendo trahitur.
 Εἰλωσσα, integro, involvo. Ab εἰλίω.
 Εἰλωφάξ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
 Εἰλωφάξω, verso, torqueo. Πάντη τε κλονίαν ἄνευος φλόγα εἰλωφάξει, Π. 20, 492. Ab εἰλίω.
 Εἰλωφάω, ὦ, idem et ab eod.
 Εἰλωφάντις, Hesiod. Theog. 692.
 Εἰλωφάντης, Poet. pro εἰλωφάντις.
 Εἰλωφάω, part. praes. act. f. g. Poet. pro εἰλωφάω, et hoc contr. pro εἰλωφάω.
 Εἰλίω, vel εἰλωμι, f. ἔω, verso, volvo; et (2) repto, de homine qui incidere nequit; (3) involvo, occulto. Ἐκ κρηφαλῆς εἰλυτο διαμπερὲς ἐν ποδάσ ἀκρες, Π. 16, 640. Ab εἰλίω. Unde
 Εἰλω, sive εἰλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ σάντων εἰλεπὴν γνόμεν ἄσι, Aristoteli. Nub. 759.
 Εἰλωσ, ὦτος, ὁ, et Εἰλωτής, ε, δ, Helos, Helota, servus Spartanum, Hinc
 Εἰλωσία, ας, ἡ, servitus; (2) turba servorum, mancipia.
 Εἰλωτία, f. ἔω, servio. Εἰλωτεύειν τῇ πόλει, Isocr.
 Εἰλωτικός, ἡ, ὄν, heloticus:
 Εἰλωτίς, ἴδος, ἡ, serva, ancilla.
 Εἰλω, ἄτος, τὸ, vestis. Ab ἔω, ἰδυω.
 Εἰλω, perfect. ind. pass. verbi ἔω.
 Εἰλωμαι, perf. ind. pass. Att. pro μέλωμαι, a μέλω. Unde
 Εἰλωμένω, ης, ἡ, fatuum.
 Εἰλωροσιν, ενος, ὁ, virili stola indutus, Dosiad. Ara 2da. Ex εἰλω et ἄροσιν.
 Εἰμῖν, sumus, Poet. pro ἔωμῖν, ab εἰμί.
 Εἰμναι, esse, praes. inf. act. Dor. pro εἶναι.
 Εἰμίνος, η, ὄν, coopertus, indutus, Hom. Soph.
 Εἰμῖν, sumus, Dor. pro ἔωμῖν.

Εἰμί, f. ἔωμαι, sum. Εἰμί ἀπὸ θυμῷ τίνι, alicui sum invidus, Apoll. Rhod. 2, 253. Ab ἔω.
 Εἰμί, eo, vado; (2) venio. Ab ἔω.
 Εἶν, in, Poet. pro εἶν.
 Εἶνάτερος, vel εἰνάτερος, adv. per novem annos. Ex εἶναι et ἔτος, annus. Hinc
 Εἶναετίζομαι, novem annos natus sum.
 Εἶναισχιλίω, novem mille.
 Εἶναλόφοτος, ὁ ἢ ἡ, marivagus, Ep.
 Εἶνάπηχτος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἐνάπηχτος.
 Εἶνας, pro εἶνας, nonarius numerus; nona mensis dies, Hesiod.
 Εἶνᾶτεροι, vel εἶνατῆς, εος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.
 Εἶνάτιος, α, ὄν, epith. Lucinae. Ab εἶνατος, mons Cretae, Call.
 Εἶνάτος, pro εἶνατος, nonus.
 Εἶναφώσσαν, ὁ ἢ ἡ, unum, vel novem vela habens. Ab εἶν, vel εἶναι, et φώσσαν.
 Εἶνεκα, propter, Poet. pro ἦνεκα.
 Εἶνετής, ες, novennis.
 Εἶνι, in, Poet. et Att. pro εἶν.
 Εἶνικαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. et Poet. pro ἦνικαντο, vel ἐνέγκαντο, a verbo φέρω.
 Εἶνός, in via positus. Pro ἐνός.
 Εἶνοσιφυλλος, in quo folia agitantur, i. e. frondosus. Ab εἶνός, agito, et φύλλος.
 Εἶνω, vel εἶνω, induo. Ab ἔω.
 Εἶνται, sederunt, 3. pl. perf. ind. pass. verbi inusit. ἔω.
 Εἶξα, similis sum, a. 1. indic. act. verbi εἶκω, quod vide.
 Εἶο, sui, gen. sing. Poet. pro εἶ.
 Εἶοκνία, perf. part. med. fem. gen. Poet. pro εἶοκνία, ab εἶκω.
 Εἶπα, dixi, a. 1. indic. act. verbi ἔπω, dico.
 Εἶπε, dic, 2. sing. a. 2. imperat. act. Att. pro εἶπε.
 Εἶπμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro εἶπῖν.
 Εἶπερ, siquidem, si. Ex εἶ et περ.
 Εἶπισκε, dixi, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.
 Εἶπη, dixerit, 3. sing. a. 2. conj. act.
 Εἶπηξ, dixeris, 2. sing. a. c. ejusd.
 Εἶπησθα, dixeris, 2. sing. a. ejusd. et pro eod. per Paragogen τῷ θρα.
 Εἶπομαι, imperf. ind. med. verbi ἔπομαι.
 Εἶπον, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, dico.
 Εἶπω, dixero, a. 2. conj. act.
 Εἶπως, si forte, si qua ratione.
 Εἶρανος, pacis, gen. sing. Dor. pro εἶρήνης.
 Εἶραφιότης, ε, cpith. Bacchi quod insutus fuerit femori Jovis. Παρὰ τὸ εἶράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τῷ Διός, Hesych. Διὸν γίνου, Εἶραφιότης, Hymn. in Honorem Bacchi (nuper reperto). Dioid. Sic. 3, 65. Ὅς Βάκχον Διόνυσον εἶραφιόμον εἶραφιότην μηρῷ ἰγκατίρατος, Ομηρῆϊ Hymn. 47. Ὅθεν καὶ θεοῖς ἀπανομαι, Διονύσω μὲν εἶραφιότης ... Porphyry. de Abstinencia ab Esu Animalium, 3, 17. Nam vult Porphyrius cognomina deorum indita esse illis ex animalibus εἶραφιότης, ut ait Etyim. M. 302, 57: παρὰ τὸ εἶραφος· φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ εἶραφον ἀνατρεφῆναι vel ut dicit Id. Etyim. M. παρὰ τὸ εἶράφθαι τῷ μηρῷ τῷ Διός, εἶραφιότης, εἶραφιότης, προσελθόντος τῷ τ, καὶ ἀποβληθέντος τῷ ε.
 Εἶραφώω, prohibeo, distraho. Ab εἶραφω.
 Εἶραφάω, a. 1. ind. med. verbi εἶραφάωμαι.
 Εἶραφάω, confeci, a. 1. indic. pass.
 Εἶραφω, perf. ind. pass. ab εἶραφω. Unde
 Εἶραφμός, ὄ, δ, inclusio; (2) conjunctio in carcerem; (3) adulteri deprehensi detentio.
 Εἶραφωφάξ, ἄκος, ὁ, carceris custos.
 Εἶραφωμι, f. ἔω, coerceo, carcerem contineo.
 Εἶραφον, praes. part. act. n. g. verbi
 Εἶραφω, f. ἔω, arceo, prohibeo, excludo. Ἡ φόβος τίς εἶραφῶν; Soph. Phil. 570. Εἶραφωσθαι γελῶτων, Plat.
 Εἶραφω, f. ἔω, includo; (2) conjunctio in carcerem. Ἐάν τις ἀδικῶς εἶραφῶ μοιχρὸν, Dem.
 Εἶραφω, interrogas, 2. sing. praes. ind. med. Ion. pro εἶραφω, a verbo εἶραφωμαι pro εἶραφωμαι.
 Εἶραφαται, dicti sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro εἶραφωται, a μέω.

Εἰσέσθαι, interrogare, præs. inf. med. Ion. et Poet. pro εἰσθῆσαι, a verbo εἰσθῆμαι.
 Εἰσεῖ, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro εἰσεῖσο.
 Εἰσερος, υ, ὁ, captivitas, servitus. Εἰσερον εἰσανάγασαι, servitutum inducunt, *Odys.* 8, 529. Ab εἶρα.
 Εἰσεσθῆσαι, præs. inf. med. verbi εἰσθῆμαι.
 Εἰσεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab εἰσῆσαι.
 Εἰσεισώνη, ης, ἡ, ramus olæe lana velatus, in signe supplicum. Ab εἶρος, lana.
 Εἰσεύσαι, ap. *Hes. Theog.* 38, Ion. pro εἰσεύσαι, dicentes, verbi εἶρα.
 Εἰρηκῆ, διὰ τῆ, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro εἰρήκη, a ῥῆα, dico. Unde
 Εἰρημῖνος, perf. part. pass. *Att.* pro εἰρήμῖνος.
 Εἰρηνη, υνος, ὁ, Lacedæmonis puer, qui jam fieri potest. Ab cod.
 Εἰρηναγωγία, ᾧ, f. ἡσω, pacifice deduco.
 Εἰρηναῖος, αἰα, αἰος, pacificus. Ab εἰρήνη.
 Εἰρηναῖος, adv. pacate, amice.
 Εἰρηναρχῆς, υ, ὁ, irenarcha, magistratus qui securitatem et quietem tuetur. *Gl. V.* pacator. Unde
 Εἰρηναρχικός, ἡ, ὄν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus, &c.
 Εἰρηναῖον, υ, τὸ, templum pacis.
 Εἰρηνῆ, in pace vivo, pacem ago.
 Εἰρηνεύοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi Εἰρηνεύω, f. εἰσω, et εἰρηνεύομαι, idem. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 *Thess.* 5, 13. μετὰ πάντων, *Rom.* 12, 18. Ab
 ΕἰΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax, quies. Hinc
 Εἰρηνικός, ἡ, ὄν, pacificus, pacatus; (2) pacis studiosus; (3) ad pacem pertinens.
 Εἰρηνικῶς, adv. pacifice. A præc.
 Εἰρηνοδίκης, υ, ὁ, facialis. Εἰρηνοδίκαι, οἱ, faciales, quia interpretes et arbitri sunt pacis et belli. "Ἡγετο εἰ τις εἰρηνοδίκης αὐτοῖς περὶ αἰνῶν, *Appian.* de *Rebus Samniticis.*
 Εἰρηνοποιία, ᾧ, f. ἡσω, pacem constituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιῆσαι διὰ τῆ αἰματος, *Col.* 1, 20. Ab
 Εἰρηνοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, pacificus, qui est ingenio pacis amantē; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη et ποίω, facio.
 Εἰρηνοφύλαξ, ἄκος, ὁ, ὁ, ἡ, pacis custos; (2) pacificator.
 Εἰρήνιος, υ, ὁ, ἡ, laneus. Ab εἶρος.
 Εἰρήνη, υ, τὸ, et εἰρήνη, lana. Ab eod.
 Εἶρος, ἴδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. *Athen.*
 Εἶρεσις, ἡς, ἡ, carcer. Ab εἶρα.
 Εἶρεσιον, prohibendum, *Soph.*
 Εἶρεσφύλαξ, ὁ, custos carceris.
 Εἶροσ, ὁ, nexus, series. "Ἐκ τῆ κατὰ φύσιν εἶροσ, *Longin.* 22. Ab εἶρα, necto.
 Εἶροσμος, υ, ὁ, ἡ, lanas carpens vel tractans: lanificus, *Il.* 3, 387. Ex εἶρος et κομῆω, curo.
 Εἶρομαι, interrogo. Ab εἶρα, dico, qu. auctor sum, ut id quod volo mihi vocatur, *Erg.*
 Εἶροσκόος, υ, ὁ, ἡ, laniger.
 Εἶροσίνος, υ, ὁ, ἡ, qui lanificum exercet, qui in lanis laborat. Ex εἶρος et πονῶ.
 ΕἶΡΟΣ, υος, τὸ, lana.
 Εἶροσμοις, ἵβανυς, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶροσμοις, a verbo εἶρα, necto.
 Εἶροσφάτης, εἶ, qu. dic. latans lana; lanificus, lanatus.
 Εἶροσται, custoditi sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro εἶροσται, a verbo εἶρα, pro εἶρα.
 Εἶροσταν, sustulerunt, 3. pl. perf. ind. act.
 Εἶροσμεναι, trahere, præs. inf. act. *Dor.* pro εἶροσμεναι.
 Εἶροστος, 3. pl. imperf. ind. med. verbi Εἶροσμαι, servo, conservo. Ab εἶροσμαι.
 Εἶροσσομαι, custodire, a. 1. inf. med. *Poet.* pro εἶροσσομαι, ab εἶρα.
 Εἶροστος, 3. s. plusq. perf. ind. pass. verbi cjsud.
 Εἶροσται, 3. sing. perf. ind. pass. v. εἶροσται.
 Εἶροσται, 3. s. a. 1. ind. act. verbi εἶρα, necto.
 ΕἶΡΩ, unde εἶρος, necto.
 Εἶρα, dico. In præsentī et imperfecto inusitatum, fut. εἶρω, et per διάλυσιν, εἶρω, usitatum et perf. εἶρηκα. Hinc

ΕἶΡΩΝ, υνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulate loquens; (2) cavillator. Hinc
 Εἶρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione; (2) derisio; (3) tropus rictorius.
 Εἶρωνεῖομαι, f. εἶρομαι, utro dissimulatione in oratione; (2) derideo. "Ἠκροσας αὐτῆς οἶον εἶρωνεῖσται; *Aristoph.* *Av.* 1216.
 Εἶρωνεῖσται, ὁ, ὁ, idem quod εἶρων.
 Εἶρωνεῖστικός, ἡ, ὄν, dissimulatione utens.
 Εἶρωνικός, ἡ, ὄν, idem. Ab εἶρων.
 Εἶρωνικῶς, adv. ficte, dissimulate, ironice.
 Εἶρωσ, interrogat, 3. s. præs. ind. act. pro εἶρωσται, ab εἶρωσται, Ion. et *Poet.* pro εἶρωσται.
 Εἶρωσται, præs. inf. act. *Ion.* pro εἶρωσται.
 ΕἶΡΣ, præspos. regens accus. in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) super; (6) post; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) in compositione notat in, ad, intra; (15) inservit periphraasi, et cum nomine redditur quoadque adverbialiter, v. gr. εἰς τὰχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratissime, εἰς ὑπεροχὴν, summe. "Ἐς ὁ, quapropter. "Ἐς ὁ ἐλαβε τὴν δίκην, quapropter pœnas dedit, *Herodot.* 1, 115. "Ἐς ὁ μετῆκε αὐτόν, quare eum missum fecit, sive neglexit, *Id.* 2, 116. "Ἐς ὁ, doncc, dum. Αὐτὰ . . . φυλάξω, εἰς ὁ αὐτὸς ἐλθὼν κείνοιο ἀπαγαγῆσθαι ἐβόλη, *Id.* 2, 115.
 ΕἶΡΣ, μία, ἡ, unus; (2) pro εἶς, quidam; (3) alter. Hinc (4) εἰς καθ' εἶς, singuli; (5) ἐν πάρ' ἑ, vicissim; (6) ὑφ' ἐν, conjuncte, in unum.
 Εἶς, eras, 2. sing. imperf. ind. contr. ex Ionico εἰς pro ἦς, a verbo εἶμι, sum.
 Εἶς, es, 2. sing. præs. ind. act. verbi εἶμι.
 Εἶς, qui misit, aor. 2. part. verbi ἵημι.
 Εἶσα, scivi, aor. 1. ind. act. verbi εἶδα.
 Εἶσα, a. 1. ind. act. verbi ἔνυμι, seu ἔω, mitto.
 Εἶσαγάγη, introduxerit, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσαγάγῃ, ab εἰσαγάγω.
 Εἶσαγγελεύς, εως, ὁ, qui nuntiat adventum aliquid; (2) accusator, dclator criminis innotinatus; (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελεύς, *Plut.* in *ternuntius*, *Justin.* 1, 9.
 Εἶσαγγελία, ας, ἡ, accusatio, dclatio criminis innotinatus, stellionatus.
 Εἶσαγγελικός, εως, ὁ, qui nuntiat adventum aliquid; (2) accusator, dclator criminis innotinatus, ut lex modum εἰσαγγελλῶν præscribens.
 Εἶσαγγέλλω, f. εἰλῶ, p. ἐλκω, accuso, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρῶγμα περὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται, *Aristoph.* *Thesm.* 604.
 Εἶσαγῆ, 2. sing. præs. imperat. act. v. εἰσαγάγω.
 Εἶσαγῆρα, colligo, congrego.
 Εἶσαγῆω, f. ἔω, introduco; (2) est verbum forense, quod de iudice et actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc "Ὅταν σε καίροσ εἰσαγῆ, opportunitum fuerit, *Soph.* *El.* 39. Οὐδεις κατ' ἐμὲ τεινωτός εἰσαῖε δίκην, *Aristoph.* *Nub.* 710. Hinc
 Εἶσαγαγῆ, ἡς, ἡ, introductio;
 Εἶσαγαγικός, ἡ, ὄν, introductorius;
 Εἶσαγαγίμος, υ, ὁ, ἡ, importans, qui aliunde importat; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti potest.
 Εἶσαι, adv. semper. Hinc ὁ εἶσαι, sempiternus.
 Εἶσαθ, perf. εἶσατο, statua honoravit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi εἶω.
 Εἶσαθῆω, ᾧ, f. ἡσω, coaspicio, inspicio.
 Εἶσαῖρα, infero, appono.
 Εἶσαῖσσαι, f. ἔω, irruo aliquo, irrupto.
 Εἶσαῖω, audio, inaudio. Ex εἰς et αἶω.
 Εἶσακοντίζω, f. ἔω, jaculo in aliquem locum; (2) jaculis incedo.
 Εἶσακῶς, exaudio. Τέττε λέγοντος ἀνδρός εἰσακῶσ ἐγὼ, *Soph.* *Trach.* 355.
 Εἶσακτίον, deferendum, *Aristoph.*
 Εἶσαλλομαι, insilio.
 Εἶσαμίω, ingredior.
 Εἶσαμῖνοι, collocantes, nom. pl. a. 1. part. med. Ion. pro εἶσαμῖνοι, a verbo εἶω.

Εἶσάμην, scivi, a. 1. ind. med. verbi εἶδα.
 Εἶσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἔω, colloco.
 Εἶσανθαίνω, f. ἔσομαι, p. εἴθηκα, conscendo. "Ἐσθῆσθαι εἶσανθαῖσα, *Il.* 2, 521.
 Εἶσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.
 Εἶσανάγω, f. ἔω, introduco. Εἶσερον εἶσανάγεσσι, *Odys.* 8, 529.
 Εἶσανάλομαι, f. ἔσω, impendo, sumptum facio in aliquid.
 Εἶσανδρῶς, maribus compleo.
 Εἶσανέμμαι, ingredior.
 Εἶσανέιδω, sursum adspicio. Οὐρανὸν εἶσανέιδον, *Il.* 24, 307.
 Εἶσανέγω, insurgo, exsurgo.
 Εἶσανίον, aor. 2. part. act. verbi εἶσανέμμαι, ascendendo.
 Εἶσαντῆω, infundo, ingero.
 Εἶσαπαι, adv. omnino, prosus.
 Εἶσαπαῖς, adv. semel. Ex εἰς et ἀπαῖς.
 Εἶσαποθαίνω, evado.
 Εἶσαποκλείω, includo, exitu intercludo.
 Εἶσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.
 Εἶσαρπάζω, abrcptum occulto.
 Εἶσατο, υἱῶ, 3. sing. a. 1. med. verbi εἶμι, eo, vado. Εἶσατο λυμνη εἶσθαίνων, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1589.
 Εἶσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi εἶδα.
 Εἶσαττω, insilio, subsilio.
 Εἶσαυθῆς, adv. in postremum, posthac.
 Εἶσαυρίον, adv. cras, in posterum diem.
 Εἶσαφίμι, f. ἡσω, jacio intro; (2) introduco.
 Εἶσαφικῶς, accedo; (2) redco. Μάλα δ' ἄνα φίλον πατὴρ εἶσαφικῶν, *Odys.* 22, 99.
 Εἶσαφικῶς, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro εἶσαφικῶς, ab
 Εἶσαφικνῶμαι, ἔμμαι, f. ἔσομαι, idem. Περὶ "Ἰλιον εἶσαφικῆσθαι, *Il.* 22, 17.
 Εἶσθαίνω, f. ἔσομαι, p. εἴθηκα, ingredior. Οἱ δ' αἰψ' εἶσθαίνων, ἔ ἐπὶ κλήσει κἀλέξων, *Odys.* 9, 103.
 Εἶσθάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.
 Εἶσθάλλων εἰς Θάλασσαν, *Herodot.*
 Εἶσθῆσις, εως, ἡ, ascensus; (2) ingressus.
 Εἶσθῆστος, ἡ, ὄν, quem ingredi possumus.
 Εἶσθῆζομαι, fut. ἄσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἶσθῆζονται εἰς τὴς οἴκας, *Plut.*
 Εἶσθῆζῶ, f. ἔσω, ingero, intrudo, impono, v. gr. navi. Εἶσθῆζῶν τὴς δάλας ναύτας, *Isocr.*
 Εἶσθῆζω, aspicio, *Theoc.*
 Εἶσθῆσθῶ, ᾧ, f. ἡσω, ingredior ad ferendum auxilium.
 Εἶσθολῆ, ἡς, ἡ, ingressus, incurtus; (2) expeditio militaris; (3) impetus primus febris, paroxysmus; (4) initium, principium rei. (4) εἶσθολῆς ὁρὸ λόγων, exordia sermone, *Eurip.* *Symph.* 92. "Ὅρω στεναγμῶν εἶσθολῆς, luctuum exordia, *Id.* *Ion.* 676. Ex εἰς et θάλλω.
 Εἶσθῆρω, ascribo, *Soph.*
 Εἶσθῆρῶ, fœnorū colloco pecuniam.
 Εἶσθῆρομαι, inspicio.
 Εἶσθῆρομαι, f. δέξομαι, admitto intro, recipio. Κἀγὼ εἶσθῆρομαι ὑμᾶς, 2 *Cor.* 6, 17.
 Εἶσθῆρῶ, ἡς, ἡ, acceptio. Ab εἶσθῆρομαι.
 Εἶσθῆρομαι, a. 2. part. act. f. g. ab εἶσθῆρῶ.
 Εἶσθῆρομή, ἡς, ἡ, incurtus, ingressio; (2) impetus, irruptio. Ab εἶσθῆρῶ.
 Εἶσθῆρῶ, subco, ingredior, *Ar.*
 Εἶσθῆρῶ, f. ἔσω, subeo, ingredior, pentro.
 Εἶσθῆρῶς, εως, ἡ, introitus, ingressus; (2) os speluncæ. Ab εἶσθῆρῶ.
 Εἶσθῆρῶ, f. ἔσω, et εἶσθῆρῶμαι, idem quod εἶσθῆρῶ.
 Εἶστε, collocauit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔω.
 Εἶσται, scitis, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἶση, ab εἶδα.
 Εἶστω, intromitto, introire sino.
 Εἶστρογίζω, f. ἔσω, accedo.
 Εἶστρομα, a. 2. ind. act. verbi εἶστρογίζω.
 Εἶστρον, ingressus est, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἶστρον, ingredior.
 Εἶστρον, et εἶστρον, video.
 Εἶστρον, ᾧ, f. ἡσω, concludo, cogo in angustiam, compello.
 Εἶστρον, intro, ingredior. Ex εἰς et εἶμι, eo. Τὰ εἶστρον, cibus et potus, *Xen. Cyrop.* 78.
 Εἶστρον,

Εἰσεῖν, *immittunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσεῖσι, a verbo εἰσίνημι.
 Εἰσελάων, f. λάω, invehor, ingredior, irrumpo.
 Εἰσῆλας μῆσον τῶν πολλῶν, *Plut.*
 Εἰσέλυσαι, *ews*, ἡ, ingressus. Ab εἰσερχομαι.
 Εἰσελύσομαι, *ingrediar*, f. 1. ind. med.
 Εἰσλήθεις, *ingredere*, 2. sing. a. 2. imperat. act.
 Εἰσλήθητε, *possitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.
 Εἰσελάω, *rapiō, traho aliquo*, v. gr. in iudicium.
 Εἰσμπορεύομαι, f. εἰσομαι, importandarum mercium causa me confero aliquo.
 Εἴσεν, *sedere iussit*, 3. s. a. 1. ind. act. ab εἴω.
 Εἰσενήρης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. εἰσέφερα.
 Εἰσενήρησι, 3. sing. plusq. perf. ind. med.
 Εἰσένωμεν, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro εἰσένωμεν, ab εἰσερχομαι.
 Εἰσενταφύξω, *funero, sepelio in*, *Ἐρ.*
 Εἰσέσμινα, *adv. vel conj.* deinde, postea.
 Εἰσοσφίρῃσι, *transfili*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi εἰσφίρω.
 Εἰσπῆδησι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. εἰσπῆδάω.
 Εἰσπῆδησι, ᾧ, f. ἦσω, aliquo divertō.
 Εἰσέπομαι, *assuor*, *Hom.*
 Εἰσέρχηναι, *vel εἰσέρχηναι*, includo. Ἐσέρχηναι τὸν νεκρὸν, *Herodot.* 2, 86.
 Εἰσέρπω, *irrepro*. Ex *eis* et ἔρπω, *repro*.
 Εἰσέρψω, *ingredior*, *Ar.*
 Εἰσέρψεις, *ews*, ἡ, plexus, nodus; (2) insertio.
 Εἰσεράω, *intro traho*, *Hom.*
 Εἰσερχομαι, f. εἰσεσομαι, *ingredior*. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθεις εἰς τὸ πᾶρξιν, *Aristoph.* *Ar.* 1214. Εἰσερχομαι ἀντὶ φροῖς, *Plat.*
 Εἰσοσπάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.
 Εἰσται, *sciet*, 3. sing. f. 1. ind. med. v. εἶδω.
 Εἰσέτι, *adv. in posterum quoque*.
 Εἰσοσποσία, *suppedito*, aor. 1. inf. εἰσουσποῆσαι, *ar.* *Diod.* nisi leg. εἰσοσποσία.
 Εἰσεσφίρω, f. ἦσω, *intromitto*.
 Εἰσέχω, *perfinco, pervado*; (2) *evado, exeo, erumpo*. (1) εἰσέχει δὲ ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐν τῷ Εὐφράτῃ, *tendit autem ex Euphrate in alterum flumen*, *Herodot.* 1, 193. Εἰσέχει εἰς τὸν οἶκον ἧλας, *Herodot.*
 Εἰσηγήομαι, ἔμαι, f. ἦσομαι, *auctor sum et causa alicujus rei*. Unde varie dicitur pro *suadere*; (2) *docere*; (3) *legem ferre*; (4) *instituere aliquid*; (5) *exemplum praeire*; (6) *explicare*; (7) *commemorari*. Μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγήσασθαι ἀπαῖς, *Xcn.* Εἰσηγήσατο τὸν νόμον, *Luc.*
 Εἰσηγήσεις, *ews*, ἡ, *omnia significat quae verbum, h. e. in quo auctoritas aliqua, causa intelligi potest, ut suasio, admonitio; doctrina, legislatio, &c.*
 Εἰσηγητής, ἔ, ὁ, *cujuscunque rei quocunque modo auctor, ut suasor, doctor, legislator, &c.*
 Εἰσηγορία, *as*, ἡ, *accusatio, querimonia*, *Suid.* Ex *eis* et ἀγορεύω, *dico*.
 Εἰσῆμι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. v. εἴσμι.
 Εἰσῆβει, ᾧ, f. ἦσω, *Attice εἰσῆβῶ*, *colo, percolo, colando in fundo, pro colum instillo*. *Herodot.* εἰσῆβήσαντες, *ubi aliqui εἰσῆβήσαντες, quasi ab εἰσῆβίζω, pro εἰσῆβίζω*.
 Εἰσηκέσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. εἰσακέω, *exaudio*.
 Εἰσῆλατο, *adsiilit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλωμαι.
 Εἰσῆλθον, *ingressus sum*, 3. sing. a. 2. ind. act. cum v. εἴρω, a verbo εἰσερχομαι.
 Εἰσηνεγκάμην, *attuli*, a. 1. ind. med. v. εἰσέφερα.
 Εἴσθα, *is*, 2. sing. præs. ind. *Æol.* pro εἴς, ab εἴμι.
 Εἴσθαι, *missum esse, perf. ind. pass. verbi εἴμι*.
 Εἴσθεσις, ἡ, *initium, veluti comœdiæ, oedæ, &c.* Vox Scholiastarum.
 Εἴσθω, *irrumpo*.
 Εἴσθορα, ᾧ, f. ἦσω, *insilio*.
 Εἴσω, *vadit*, 3. sing. præs. ind. act. v. εἴμι.
 Εἴσισαι, *ingreduntur*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἴσισι, ab εἴσμι.
 Εἴσιναι, *intrare, præs. inf. verbi εἴσμι*.
 Εἴσίζομαι, *se colloco in*, *Hom.*
 Εἴσίνημι, *immitto, intromitto*.

Εἰσέμεν, *is*, ἡ, *vicus*.
 Εἰσινέμεναι, *Æsch.* *Vid. Thec. Gr. P.*
 Εἰσινέμεναι, *equo ingredior*.
 Εἰσίνημι, *et εἰσίνημι*, *involo*. Διὰ τῶν πύλων εἰσίνηται εἰς τὸν ἀέρα, *Aristoph.* *Ar.* 1178. Ex *eis* et ἴπταμαι, *volo*.
 Εἰσιντήριος, *is*, *ion*, *ad ingressum pertinens*. Ab εἴσμι. *Hinc εἰσιντήριος, an, τῶ, primus anni dies, et sacra, quæ initio anni fiebant*:
 Εἰσιντήριος, ἡ, ὄν, *ad quem ingressus patet*.
 Εἰσινῆλθαι, ᾧ, *intro voco, advoco, invito*. Ἐσινῆλθαι ἢ ἢν πρῶτον αἰῶνα τις εἰσεκλήκεν εἰς τὴν οἰκίαν, *Aristoph.* *Vesp.* 1464.
 Εἰσκαταβάω, *ingredior*, v. gr. *antrum*.
 Εἰσκήλω, *appello, advenio*. Ποῖαν δὲ γῶραν εἰσεκλήσαμεν σκάφει, *Aristoph.* *Theesm.* 884.
 Εἰσκυρήτω, f. ἦσω, *voce praconis evoco in concionem voco*.
 Εἰσκήλω, *inundo*.
 Εἰσκαλομάω, *innato*.
 Εἰσκαμίδι, ἡ, ἡ, *invectio*. Ab εἰσκαμίζω.
 Εἰσκαμίζω, f. ἴσω, *importo, invehō*.
 Εἰσκήνω, *aliquem numerum adscisco, lego, coopto*; (2) *εἰσκήνομαι, ingredior, insinuo me, allegor, cooptor*. *Hinc*
 Εἰσκήσεις, *ews*, *insinuatio*; (2) *lectio, cooptatio*.
 Εἰσκυκλία, ᾧ, f. ἦσω, *volvendo intus verto, infero*. Εἴσω τις ὡς πᾶρξιν μὲ εἰσκυκλήσεται, *Aristoph.* *Theesm.* 272. *Hinc*
 Εἰσκυκλήμα, ἄτος, τὸ, *machina theatralis, qua invehebantur ostendenda, et rursus e conceptu removebantur ostensa*.
 Εἰσκυλία, f. ἴσω, *involo, immitto aliquo*. Κακοδαίμων ἐνθὸς οἷ μαντῶν εἰσκυκλία πρῶγματι; *Aristoph.* *Thecm.* 658.
 Εἰσκύπτω, f. ψω, *intueor, inspecio*.
 Ἐἴσκα, *adsimilo*. Ab εἴκα, *similis sum*.
 Εἰσοκαμάω, f. ἴσω, *comessabundum adeo, irrumpo*; (2) *Italice, irrepro, invalesco, sed semper in deteriore partem, sæpe ar.* *Chrys.*
 Εἰσλάμπα, f. ψω, *illuceo, de sole radiante*.
 Εἰσλέωσω, *inspecio, Sopl.*
 Εἰσμάσσω, *vel εἰσμάτω*, f. ἦσω, *imprimo*. Μάλα γὰρ με θανάον εἰσμάσσω θυμὸν, *Il.* 17, 564. *in med.* idem quod
 Εἰσματτεύομαι, *εἰσματεύομαι*, *inserendo digito contrecto, scrutor, (nisi potius est εἰσθετεύομαι, Ern.)*
 Εἰσνέω, *innato*.
 Εἰσνόω, ᾧ, f. ἦσω. Unde εἰσνόησα, *animadverti*. Φίλον πατέρι εἰσνόησεν ἑαυτὸ ἐν δίφῳ, *Il.* 24, 700.
 Εἰσδιόχομαι, f. ἴσομαι, *redeo, de pecunia*.
 Εἰσδίωσι, *ews*, τὸ, *reditus honorarius, pensio honoraria; in plur. reditus quivis, sumptus*.
 Εἰσδίωσι, *ews*, ὁ, ὅ, ἡ, *ad introitum pertinens, in ingressu adhiberi solitus*; (2) *qui itat, ventit ad, &c.* Ab
 Εἰσδός, *ews*, ἡ, *ingressus, introitus, vestibulum templi*; (2) *via quæ in locum aliquem fert*; (3) *reditus, tributum, vectigal*. Ex *eis* et ὀδός.
 Εἰσοικία, ᾧ, f. ἴσω, *conclio, amice jungo, familiarem et amicum reddo*.
 Εἰσοικία, ᾧ, f. ἦσω, *habitationum aliquo migro*.
 Εἰσοικησις, *ews*, ἡ, *migratio in locum aliquem*.
 Εἰσοικίζω, f. ἴσω, *domum introduco seu recipio*; (2) *in urbem habitatum mitto*; (3) *in med. in domum immigrare*; (4) *insinuare se*; (5) *versari, commorari*. Ἐχθρὸς εἰσοικισμένη, *Aristoph.* *Pæce*, 260.
 Εἰσοικισμός, ἔ, ὁ, *introductio vel receptio in aedes*; (2) *deductio colonorum*.
 Εἰσοίσαι, 2. sing. f. 1. ind. act. v. εἰσέφερα.
 Εἰσαίσιος, *inferendus, introducendus*.
 Εἰσοικνεύω, *ingredior*. Οὐδέ μιν εἰσοικνεύσει κυνήγετα, *Odys.* 9, 150.
 Εἰσοκί, *et εἰσοκί, Poet.* donec. Ex *eis*, ὁ, *quod, et κί, vel κίν, pro ἄν*.
 Εἴσομαι, *sciām*, f. 1. ind. med. verbi εἶδω.
 Εἰσομῆρηναι, *attingo*.
 Εἰσοπίσω, *adv. postea*.
 Εἰσοπτομαι, *adspicio, intueor*, *Hom.*
 Εἰσοπτος, *ews*, ὁ, ὅ, ἡ, *qui inspectus est, qui inspicit potest*. Ex *eis* et ὀπτομαι.

Εἰσοπτερίζομαι, f. ἴσομαι, *inspecio in speculum, in speculo faciem intueor*. Ab
 Εἰσοπτερον, *ews*, τὸ, *speculum*. Ex ὀπτομαι.
 Εἰσοράω, ᾧ, *intueor, adspicio*. Ἰάπυς τ' εἰσοράω, *Il.* 5, 183.
 Εἰσοράω, *irruo, invado*, *Hom.*
 Εἰσοράω, *videns, præs. part. act. Poet.* pro εἰσοράω, *quod contr. dicitur pro εἰσοράω*.
 Εἰσοραμίζω, *in portum invehō*.
 Ἐἴσος, *is*, *on*, *Poet.* pro ἴσος, *æqualis, æqualibilis, moderatus*. Ἐἴση, *epith. navis, videtur esse bona, bene edificata*; *diciturque et de singulis, forte et, cum de cibo dicitur, significat bonum, suavem, salubrem, Ern.*
 Εἰσοσχῆ, ἡ, ἡ, *quod intorsum vergit*. Ab εἰσέχω.
 Εἰσοκίω, f. ἴσω, *insilio, irrumpo*. Βῶν εἰσοκίωσι Οἰδίπυς, *Sopl.* *Æd.* *Tyr.* 1252.
 Εἰσοπίπτω, f. ψω, *immitto, importo*.
 Εἰσοπράω, ᾧ, f. ἴσω, *vel ἦσω, transeo*; (2) *adeo*.
 Εἰσοπίτωμαι, f. πῆσομαι, *involo*.
 Εἰσοπετάομαι, *vel εἰσοπίτωμαι, idem*.
 Εἰσπῆδάω, ᾧ, f. ἦσω, *insilio, irrumpo*. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσπῆδησα, *Act.* 16, 29.
 Εἰσπίπτω, *incido, irruo*. Εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν, *Thuc.*
 Εἰσπλῖω, f. εἴσω, *navigo introrsum, adnavigo*. Εἰσπλῖει εἰς τὸν λιμένα, *Plut.*
 Εἰσπληρώω, *ingerendo impleo*.
 Εἰσπληρος, *contr. εἰσπλες, ews*, ὁ, *adnavigatio*; (2) *locus per quem intrant naves portum*.
 Εἰσπῆω, f. εἴσω, *inspiro, adlo*; (2) *spiritum duco*; (3) *amo*. *Hinc*
 Εἰσπῆησις, *ews*, ὁ, *Laconibus amansus, amoris igni adflatus, (vel potius qui alteri exemplo et præceptis amorem honestatis et virtutis inspirat, Ern.) Theocr.* 12, 13.
 Εἰσπῆησις, *idem*.
 Εἰσπῆω, ἡ, ἡ, *inspiratio*.
 Εἰσποίω, ᾧ, f. ἦσω, *adscisco*; (2) *adopto*.
 Εἰσποίησις, *ews*, ἡ, *adoptio*. Ab εἰσποίω.
 Εἰσποίητος, *is*, *on*, *adoptatus*. Ab eod.
 Εἰσπορητή, ἡ, ἡ, *immissio*. Ab εἰσπορηται.
 Εἰσοπορεύομαι, f. εἴσομαι, *ingredior*. Εἰσοπορεύονται εἰς Καπρονάμ, *Marc.* 1, 21. εἰς τὸ ἐξῆν, *Act.* 9, 2. πρὸς αὐτὸν, *Il.* 28, 30.
 Εἰσπράκτωρ, *oros*, ὁ, *exactor*.
 Εἰσπράξεις, *ews*, ἡ, *exactio*. Ab
 Εἰσπράσσω, *vel εἰσπράττω*, f. ἦσω, *prænas, pecuniam exigo*; (2) *vendico alicui quid*.
 Εἰσπράττεσθαι τινα τὰ χρήματα, *ἐγγύην, Dem.*
 Εἰσπύω, f. ἴσω, *inspuo*. Ex *eis* et πύω.
 Εἰσρέω, f. εἴσω, *influo, illabor, interlabor*.
 Εἰσροος, *contr. εἰσρος, ews*, ὁ, *influxus, influxio*.
 Εἰσρόσις, *ews*, ἡ, *idem*. Ab εἰσρέω.
 Εἴσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἴται, ab εἴμαι.
 Εἴσκειναι, *plusq. perf. ind. act. v. εἴσμι*.
 Εἴσιω, *convivio excipiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr. pro εἴσιω, a verbo εἴσιω*.
 Εἴσινημι, *impono, pono in, seu intra, indo*.
 Εἴσινωμαι, *in censum defero, cum accus.*
 Εἴσινω, *sagittam immitto, sagitta ferio*; *Italice, alte in animum injicio*.
 Εἴσινωμαι, f. ψομαι, *vector in, seu intra, recipio me intra, seu intus*.
 Εἴσινω, f. ἴσω, *incurro*. Ἐως ἂν εἰσθῆξωσιν Ἀμφίλοχος δόμοις, *Lycorh.* 1163. Εἴσινωμῶσα δὲ ἀπήγγειλεν, *Act.* 12, 14.
 Εἴσινωπάω, ᾧ, f. ἦσω, *terebrando perforo*; (2) *insinuo me, clam me infero*.
 Εἴσινω, f. εἴσισω, a. 1. εἰσίνωκα, *infero, ingero*; (2) *confero partem, do*; (3) *solvo tributum, pendo*; (4) *fero ad populum v. gr. legem*. Ἐνέχοντα γὰρ τινα εἰσφίρεις εἰς τὰς ἀλαῖς ἡμῶν, *Act.* 17, 20. Εἰσφίρεται ζῶων τὸ αἷμα, *Hcb.* 13, 11.
 Εἰσφείρομαι, *clam irrepro, et cum pernicie alterius*. Ex *eis* et φείρω.
 Εἰσφουάω, ᾧ, f. ἦσω, *ingredior*; (2) *sæpe ingredior, vel adeo, statis temporibus*.
 Εἰσφορέω, ἡ, ἡ, *oblatio*; (2) *collatio*; (3) *tributum*. Ab εἰσφίρω.
 Εἰσφράσσω, *vel εἰσφράττω*, f. ἄξω, *obstruendo includo*.

Εἰσφέρει, et εισφέρμι, f. ἦσω, infero, intro-
mitto, introduceo, introire jubeo; (2) in-
gredior intra ἱμαντῶν.
Εἰσχειρίζω, trado, in manus do.
Εἰσχύω, f. εἴσω, infundo.
Εἴσω, adv. intra; (2) intus, *Poet.* pro ἔσω.
Hinc εἴσω, interior. Ab εἴς.
Εἴσω, sciam, f. 1. ind. act. verbi εἴδω.
Εἰσώθω, ὤ, f. εἰσώσω, intrudo, intropello.
Εἰσώσθω, ἔ, ὄ, ante conspectum aliquid habens.
Ex eis et ὀψ, vultus.
Εἴ'ΤΑ, adv. postea, deinde, tum; (2) anne,
numquid, inane? *cum indignatione;* (3) in
argumentatione atqui, enimvero; (4) sed.
Εἴπ', pro εἴπα, deinde.
Εἴτε, conjunct. sive. Ex εἴ et τε.
Εἴτε, sitis, 2. pl. præs. opt. per *Syncop.* pro
εἴητε, ab εἴμι, sum.
Εἴτε, et εἴτεται, pro εἴτα, et ἔπειτα, *Ion.* adv.
idem quod εἴτα.
Εἴτω, sibi, 3. sing. præs. imperat. pro ἔτω, a
verbo εἴμι vel eat, 3. sing. præs. imperat.
pro ἴτω, ab εἴμι.
Εἴχθαι, cessisse, perf. inf. act. verbi εἴκω.
Εἴχθω, tenebas, 2. sing. imperfect. ind. med.
Ion. pro εἴχσασ, ab εἴχω.
Εἴχων, habebam, imperf. ind. act.
Εἴχσαν, 3. plur. imperf. verbi εἴχω, dialectus
Asiaticæ, pro εἴχον. *Ποιητῆς εἴχσαν αἰγυλαίος,*
mansueta tenebat littora, *Posidipp.* in *An-*
thologia.
Εἴω, usitat. εἴμι, vado, eo. Ab ἔω, eo.
Εἴω, misissem, 1. sing. a. 2. conj. act. pro ὄ,
ab ἴημι.
Εἴωθεν, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἔω.
Εἰωθώς, adv. more solito. Ab εἰωθώς.
Εἴων, imperf. ind. act. pro εἴων, ab εἴω.
Εἴωσι, 3. pl. præs. conj. act. *Poet.* pro εἴωσι.
ΕΚ, sequente consona, et ἕξ sequente vocali
vel diphthongo, *πρᾶτος* regens genitivum,
e, ex; (1) ὄ κάκιστε, κάκ κακῶν, *Ευριπ. Andr.*
591. (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) pro-
pter; (6) juxta; (7) post. *Ἐκ τῶνδ',* dehinc,
postea. *Ἄ κ τῶνδ' ὀράσω, Soph. Œd. Tyr.*
235. *Ἐτα σαυτῆς συνθήκας,* post tantam
familiaritatem, *Alciphr. Epist.* 33. (8) extra;
(9) in; (10) sæpe cum suo casu pro adver-
bio ponitur, v. gr. *ἐκ τῆ φανεῖ,* apertè; *ἐκ*
τῆ δικαίᾳ, justè; *ἕξ προαιρέσεως,* ultro,
consulto; *ἐκ ῥιζῶν,* radicibus; (11) interdum
abundant, v. gr. *ἕξ ἑρανῶν,* cœlitus; (12)
scrivit Periphrasi, ut οἱ ἐκ τῆ Περιπάτου, Peri-
patetici; οἱ ἕξ ἑβθίας, rixosi; (13) notat in
compositione ex, vel extra, item ab, in, re,
seorsum; (14) vehementiam; (15) ornatum;
(16) contrarium.
Εκάβη, ης, ἦ, Hecuba.
Εκάδου, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκῆδου,
a verbo κῆδεύω.
Εκάεργος, ε, ὄ, ἕ, cpith. Apollinis sagittarii
procul ferentis. Ex ἐκάς et εἶργω.
Εκάην,ustus sum, a. 2. ind. pass. verbi καίω.
Εκαβορίσσω, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi
καβαρίζω.
Εκαβίζω, imperf. ind. verbi καβίζομαι.
Εκάβην, adv. procul, eminus. Ab ἐκάς.
Εκαβύδου, imperf. ind. act. verbi καβύδω.
Εκαβήμην, imperf. ind. med. verbi κάβημι.
Εκαβήρον, 3. sing. a. 1. ind. act. v. καβήριμα.
Εκαβήτω, 3. sing. imperf. ind. med. v. κάβημαι.
Εκαβήσω, imperf. ind. act. verbi καβίζω.
Εκαβήζω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάβησι.
Εκαίνω, 3. sing. imperf. ind. verbi καίνωμαι.
Εκάκω, a. 1. ind. act. verbi κακῶ.
Εκάλη, vocabat, 3. sing. imperf. ind. act.
contract. pro ἐκάλε, a καλέω.
Εκάλεσε, vocavit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.*
pro ἐκάλεσε.
Εκαλήμην, vocabar, imperf. indic. pass. *Æol.*
pro ἐκαλήμην.
Εκαλωπίσαστο, pulchros oculos fecit, 3. sing.
a. 1. ind. med. verbi καλωπίσσω.
Εκαλον, quietum, acc. sing. *Dor.* pro ἕκλον.
Εκαλόνη, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω.
Εκαλύμην, claudēbam, imperf. ind. act. *Poet.*
pro καλύμην, a verbo καταμύω, claudō.

Ἐκαμον, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμω.
Ἐκανον, occidi, a. 2. ind. act. verbi καίω.
Ἐκαον, ussi, a. 2. ind. act. verbi καίω, υρο.
Ἐκάση, tonsus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi
κείρω.
Ἐκαρτύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi καρ-
τύνω.
ἘΚΑΣ, adv. procul, eminus. Unde
Ἐκασάτω, adv. longissime.
Ἐκασάχῃ, adv. ubique, ubilibet. Ab ἕκασος.
Ἐκασαχόθεν, adv. undique. Ab eod.
Ἐκασαχόθι, adv. ubique gentium, passim.
Ἐκασαχόσει, adv. quocumque, quoquo versum.
Ab eod.
Ἐκασαχῆ, adv. ubilibet, ubique.
Ἐκασίρω, adv. ulterius, magis procul. Ab ἐκάς.
Ἐκασος, ἀση, ασον, singuli, quisque. Hinc
ὄ vel οἱ καθ ἕκασον, singuli; καθ ἕκασον, si-
gillatim; καθ ἐκάσῃ, sc. ἡμέραν παρά ἕκα-
στα, semper, ubique.
Ἐκάσσοι, adv. idem et ab eod.
Ἐκασοτέρω, adv. longius. Ab ἐκάς.
Ἐκάσω, pro ἐκασάτω, ap. *Ἡρότ.*
Ἐκαταβόλον, *Dor.* pro ἐκατηβόλου.
Ἐκάταιον, et ἐκάτειον, Hecates fanum et sta-
tua.
Ἐκατίατο, sedebant, 3. pl. imperf. ind. *Ion.*
pro ἐκάθητο, a κάθημαι.
Ἐκατιέρασι, adv. alterutra seu utraque vice,
bis. Ab ἐκάτερος.
Ἐκάτερον, adv. utrinque. Ab eod.
Ἐκατιρίς, ἴδος, ἦ, genus saltationis, in qua
manus alternatim movebant. Ab eod.
Ἐκατιρομάσχῳ, ε, ὄ, ἕ, ἦ, manicis ab utra-
que axilla dependentibus instructus. Ex
ἐκάτερος et μασχάλη, axilla.
ἘΚΑΤΕΡΟΣ, ἔρα, ερον, alteruter, alter ex du-
bus, utervis; (2) uterque.
Ἐκατίρῳθεν, adv. utrinque. A præc.
Ἐκατίρῳθι, adv. in alterutra parte, utrobique;
Ἐκατίρως, adv. alterutro modo; (2) utroque
modo. Ab eod.
Ἐκατίρῳσι, adv. in alterutram partem; (2)
in utramque partem. Ab eod.
Ἐκάτη, ης, ἦ, Hecate. Nomen deæ.
Ἐκατηβελίταιο, gen. sing. *Æol.* pro ἐκατηβελίτη,
ab
Ἐκατηβελίτης, ε, ὄ, longe jaculans. Α βάλλω.
Ἐκατηβόλος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, idem.
Ἐκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγόρειω.
Ἐκατήσια, τὰ, sacra Hecates.
Ἐκάτη, propter, causa, *Dor.* pro ἐκῆτη.
Ἐκατοκίφῳ, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centiceps.
Ἐκατόνομος, ὄ, ἕ, ἦ, idem.
Ἐκατόνχιμο, εἶρος, ὄ, ἕ, ἦ, centimanus.
Ἐκατόνχιμος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, idem.
Ἐκάτω, gen. sing. *Ion.* pro ἐκάτω.
Ἐκατόμβαια, ὄν, τὰ, festum in qua hecatombe
mactari solebat. Ab ἐκατόμβη.
Ἐκατομβαιῶν, ὄντος, ὄ, hecatombeon, mensis
Atheniensium ita dictus ab hecatombis,
quæ tum immolabantur.
Ἐκατόμβη, ης, ἦ, sacrificium centum boum
seu quorumvis pecorum, hecatombe; (2)
sacrificium solennius quodvis. Α βῆς.
Ἐκατόμβηος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centum boum, seu ejus
nominis plurimorum pretio æstimabilis. Ex
iisd. *Il.* 2, 449.
Ἐκατόπεδον, ε, τὸ, templum Athenis, *Steph.*
quod et a nonnullis παραθύρον vocatur.
Ἐκατόπηδος, ὄν, magnus, latus. Α πῆδον.
Ἐκατοπλάσιον, ὄντος, ὄ, ἕ, ἦ, centuplus. Ab
ἐκατόν.
Ἐκατόποδος, ὄν, centum pedes æquans. Α
πῆς.
Ἐκατοπολιέρος, ὄν, idem quod-
Ἐκατοπολις, εως, ἦ, centum habens urbes.
Ἐκατοπτες, ὄδος, ὄ, ἕ, ἦ, centum habens pedes.
Ἐκατόπυλος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centum, i. e. multas
habens portas. Ex ἐκατόν et πύλη.
Ἐκατοφῶνα, τὰ, sacra Martis.
ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *adject. indecl.* centum;
(2) multi.
Ἐκατόνχιμος, sc. ναῦς, centum transtrorum
navis, centiremis. Ex ἐκατόν et χίλια.
Ἐκατοκῆνος, ὄ, ἕ, ἦ, centiceps, *Æsch.*

Ἐκατόνοσμον, ε, augustum, multum, mag-
num.
Ἐκατοντάτης, ε, ὄ, centum annorum, qui vixit
centum annos. Ex ἐκατόν et ἕτος.
Ἐκατονταετής, εως, ὄ, ἕ, ἦ, idem et ex iisd.
Ἐκατονταίτηρος, ὄν, secularis.
Ἐκατοντακάρηνος, *Dor.* pro ἐκατοντακάρηνος.
Ἐκατοντακίφῳ, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centiceps.
Ἐκατοντάκις, adv. centies. Ab ἐκατόν.
Ἐκατοντάκλιτος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centum lectis in-
structus. Ex ἐκατόν et κλίτη, lectus.
Ἐκατοντάλαντία, ας, ἦ, talenta centum.
Ἐκατοντάλαντος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centum talenta pon-
dere æquans.
Ἐκατοντάοργιος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, et ἐκατοντόργιος,
centum cubitos æquans.
Ἐκατονταπλάσιος, ἰα, ἰον, centuplus.
Ἐκατονταπλάσιον, ὄντος, ὄ, ἕ, ἦ, idem.
Ἐκατονταπλασίως, ὄντος, ὄ, ἕ, ἦ, centuplum.
Ἐκατοντάπυλος, ὄ, ἕ, ἦ, centum portas habens.
Ἐκατοντέρητος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centurio. Ex ἀρχων.
Ἐκατοντέρητος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, idem.
Ἐκατοντάς, ἄδος, ἦ, centuria.
Ἐκατοντατριλίτος, ὄν, centum triclinia habens.
Ἐκατοντάτριχοι, εως, ὄ, ἕ, ἦ, centimanus.
Ἐκατοντάχρος, *contr.* ες, ὄ, ἕ, ἦ, centuplum red-
dens; (2) centum choas tensens. Ex χίλιω.
Ἐκατόντορος, sc. ναῦς, qu. dic. centiremis. Ex
ἐκατόν et ἐρέσω, remigo.
Ἐκατοντάτης, ὄ, ἕ, ἦ, centum annorum.
Ἐκατος, ε, ὄ, longe jaculans. Epitheton Apol-
linis. Ab ἐκάς.
Ἐκατοσεύω, f. εἴσω, centuplico; (2) centesi-
mam (genus vectigalis) colligo.
Ἐκατοσηαῖος, α, ὄν, centesimus.
Ἐκατόσημος, ε, ὄ, ἕ, ἦ, centum ostia habens.
Ex ἐκατόν et σῶμα.
Ἐκατοσῆς, ἦ, ὄν, centesimus. Ab ἐκατόν.
Ἐκατοσῆς, ὄδος, ἦ, centuria. Ab eod.
Ἐκαθή, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καίω.
Ἐκαθάξω, excutere. *V. L. Hes. ex Soph.*
Ἐκαθίζω, hortor, *Æsch.*
Ἐκαίνω, f. εἴσωμαι, p. ἐκίω, egredior; (2)
evenio, accido. *Ἐπλη θεῶν ἀλατῶς ἐκβῆνοι*
δίην, Lycophr. 136. *Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέηχ'*
ἄμῃς πόσις, evasit, Eur. Med. 229. *Εὐτυ-*
χῶς τὰ πρᾶγματ' ἐκβέηκεν, Aristoph. Conc.
503. Ex ἐκ et βαίνω.
Ἐκακχέω, f. εἴσω, et ἐκακχέομαι, vehe-
menter bacchor, debacchor; (2) ἐκακχέω,
in furorem bacchicum impello.
Ἐκακω, eiecit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro
ἐκέκω, ab ἐκβάλλω.
Ἐκακωίην, eiecit, aor. 2. inf. act.
Ἐκακώλω, eicio, excuto, elido; *ἴμυρ* fœtum;
(2) repudio, explodo. *Κῆκ ἔστιν αὐτῷ τῆ-
τ' ἐκβαλίην πάλιν, nec fas est ei quod semel*
dixit mutare, Soph. Œd. Tyr. 849. (3) con-
tempno, atque adeo contumelia adficiō; (4)
erumpo, velut fons e terra. *Οὐκ ἄν ἐκβάλω*
δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 304. *Σκωμμά-*
τιον εἴποτο τι θλιβόμενος ἐκβάλλω, Aristoph.
Vesp. 1276. *Ἐλωρος ἔνθα ψυχρῶν ἐκβάλλει*
ποτόν, Lycophr. 1033.
Ἐκάλω, aor. 2. conj. act.
Ἐκακωύρω, ὤ, f. ὄσω, barbarum reddo; ἐκ-
βακωύρωμαι, barbarus fio. *Ἐξβακωύρωσι τὴν*
πέλιν, Isocr.
Ἐκακωύρωσι, ἦ, barbaricus.
Ἐκακωύρωσι, cruciatus et tormentis fatari cogo.
Ἐκακωύρωσι, ε, ὄ, exersens juvenis, efficiens.
Epith. Apollinis. Ab
Ἐκβίσις, εως, ἦ, egressus; (2) eventus, exitus;
(3) evasio; (4) figura rhetorica. (3)
κῆκ ἔστιν ἄτης εὐπρόδοσις ἐκβίσις, Eurip. Med.
279. Ab ἐκβαίω.
Ἐκακωύρωσι, ἦ, al. ἐκακωύρωσι, litus, *Lycophr.*
Ἐκβαίω, confirmo, *V. L.*
Ἐκβαίωσις, εως, ἦ, fiducia.
Ἐκβίλιος, ὄν, sine telis capiendus vel captus.
Ἐκβέλημα, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω.
Ἐκβέση, exibis, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.*
et *Ion.* pro ἐκβήσεσσι, ab ἐκβαίω.
Ἐκβήτω, fut. ἕω, extussio.
Ἐκβίξω, f. ὄσω, et ἐκβίξομαι, vi exturbo, in
med. (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.

Ἐκκαυλέω, ὦ, f. ἴσω, caulesco, caulem emitto; (2) in caule marcesco. Hinc
Ἐκκαύλημα, ἄτος, τὸ, id quod caulis instar erumpit; (2) caulis scapus.
Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio:
Ἐκκαυλίξω, caulem evello. Ab eod.
Ἐκκαυμα, ἄτος, τὸ, fomes, id quo aut per quod accendimus. Ab ἔκκαυω.
Ἐκκαυσίς, εως, ἡ, accessio, adustus, ardor.
Ἐκκαυστικός, ἡ, ὄν, inflammandi et accendendi vim habens. Ab eod.
Ἐκκαυχάομαι, glorior. Τύττω μᾶλλον ἔκκαυχώμενα ἦσαν, *Arrian.* 1. (de Regibus.)
Ἐκκειμαι, expositus sum, pateo.
Ἐκκέλευος, ε, ὁ εἶ ἡ, devius.
Ἐκκέλευστος, ον, subornatus; quasi ἐξ ἄλλων κειλεύεις.
Ἐκκενῶν, vacuum reddere, pro ἔκκενόν. Ab
Ἐκκενῶν, ὦ, f. ὄσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἔκ ct κενός.
Ἐκκεντάω, et ἔκκεντέω, ὦ, f. ἴσω, pungo, stimulo, transfigo, interficio. Οἵτινες αὐτὸν ἐξέκιντησαν, *Ar.* 1, 7.
Ἐκκεντίξω, f. ἴσω, idem.
Ἐκκένσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio.
Ἐκκερῶξω, f. ἴσω, diripio, vasto, excendo.
Ἐκκεράννυμι, vel ἔκκεράννω, f. ἔκκεράσω, effundendo misceo.
Ἐκκερῶναιος, adv. liberaliter, benigne; (2) effuse, de risu, &c. Ab ἔκκρω.
Ἐκκερῶσαι, effusus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἔκκρω, vel ἔκκρω, effundo.
Ἐκκεραίνω, aufero, *Æsch.*
Ἐκκερῶτος, ε, ὁ εἶ ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulsus; (2) expulsus, exactus, ejectus. Ab
Ἐκκερῶσαι, vel πτω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio in exilium. Ἐξέκκερῶσεν ἐν τῆς πόλεως, *Æschin.*
Ἐκκινέω, ὦ, f. ἴσω, exagito; (2) item pro κινέω, unde pass. pro appetere, cum præp. πρὸς. Σὺ γὰρ μὲ ἀπεινασθέντος ἐκκινεῖς κακῶ, *Soph.* *Trach.* 1258. Ὅπως ἀναιδῶς ἐξέκκινησας τῶδε τὸ ῥήμα; *Id. Cœd. Tyr.* 363.
Ἐκκίω, exeo, egredior, *Hom.*
Ἐκκλάω, fut. ὄσω, defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξέκλασθησαν, *Rom.* 11, 20.
Ἐκκλείω, f. εἴσω, excludo, amoveo, rejicio. Ἐκκλείω ἡμῶς θείων, *Gal.* 4, 17.
Ἐκκλέπτω, f. ψω, furtim subduco, diciturque et de reis qui per fraudem periculo et poena eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψης λόγον, ne celes, *Soph.* *Trach.* 444. Τὴν φιλοκλήτην σὲ δεῖ ψυχῆν ὅπως λόγον ἐκκλέψης λόγων, dictis dicere, *Soph.* *Phil.* 54. Ἐκκλέψας ἐμὲ, decipiens, *Ibid.* 959.
Ἐκκλήσις, εως, ἡ, exclusio, præs. inf. pass. verbi
Ἐκκλήξω, f. ἴσω, excludo. Ab ἔκκλειω.
Ἐκκλήσις, εως, ἡ, concio, cœtus civium convocatus; (2) locus concionis; (3) ecclesia, cœtus eorum qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) soli pastores et presbyteri, qui ecclesiæ præstant; (7) soli auditores; (8) locus in quo cœtus sacer congregatur, templum. Ab ἔκκαλέω. Hinc
Ἐκκλήσιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) sum in concione, concioni in-tersum; (4) in concione voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλήσιάζοντες, *Thuc.*
Ἐκκλήσιαιμος, ὦ, ὁ, concio. A præc.
Ἐκκλήσιαιστος, ὦ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit; (2) qui in concione sententiam dicit; (3) qui in concione adest.
Ἐκκλήσιαιτικός, ἡ, ὄν, ad concionem pertinens; (2) ecclesiasticus, vel ecclesiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλήσιαιτικόν, apud Athenienses, merces eorum qui concioni interfuerunt.
Ἐκκλήσις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἔκκαλέω.
Ἐκκλήσιος, f. εἴσω, ob λιπαμαστῶν, testimonium non dictum in jus voco.
Ἐκκλήσιος, ἡ, ὄν, evocandi, item alliciendi et eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.
Ἐκκλήσιως, adv. evocando, eliciendo.

Ἐκκλητος, ε, ὁ εἶ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio est; (4) ad certam consultationem destinatus.
Ἐκκλητος ὄχλος, populus convocatus, concio, *Eur. Or.* 611. Παρεῖσι δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο, ducit eum ex concione, *Id. ibid.* 947.
Ἐκκλίω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιαν, ἄμα ἡ-χειώθησαν, *Rom.* 3, 12. Hinc
Ἐκκλίσις, εως, ἡ, declinatio, devitatio.
Ἐκκλύω, f. ὄσω, eluo, abluo. Τὸν ἐπὶ ψυχῇ ῥύπον ἐκκλύειν, *Luc.* Hinc
Ἐκκλυσμα, ἄτος, τὸ, elutio.
Ἐκκλύω, exaudio, *Hom.*
Ἐκκλώξω, explodo, exhibilo.
Ἐκκναίσω, idem quod ἔκκναίω, *Theoc.*
Ἐκκναίσοντι, odio enecabunt, 3. pl. fut. ind. act. *Æol.* et *Dor.* pro ἔκκναίοντι. Ab
Ἐκκναίω, odiose strido, molestia adificio.
Ἐκκνίξω, f. ἴσω, excido, expungo, evello, excerpō, erado.
Ἐκκοῦδελεύσθαι, apud *Aristophanem*, fraudulentis adulationibus circumvenire, astute furari. Ὅσπερ, γέροντας ἡμᾶς ἐκκοῦδαλειεύεται, *Aristoph.* *Iq.* 270.
Ἐκκοιλίξω, f. ἴσω, e ventre eximo.
Ἐκκοιμάομαι, ὄμαι, f. ἴσομαι, e somno excitator.
Ἐκκοκίω, ὦ, dorio foris. A κοίτη.
Ἐκκοκίξω, f. ἴσω, cortice ablato granum eximo; (2) spolio, viduo. Ἐκκοκίω τὸ γῆρας σε, *Aristoph.* *Lys.* 366.
Ἐκκοκίω, f. ψω, exsculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ova. Hinc
Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excisio quæ tundendo fit, exclusio ovorum.
Ἐκκολυμβάω, ὦ, f. ἴσω, enato. Μῆτις ἐκκολυμβήσας διαφύγει, *Act.* 27, 42. Ναύτην δὲ φασιν ἐκκολυμβήσαντα περιβῆσαι τῇ κεφαλῇ τὸ διάδημα, *Arrian.* *Sy.* 56.
Ἐκκολύπτω, f. ὄψω, cortice nudo.
Ἐκκομῶ, ἡ, ὄν, exportatio, elatio. Ab
Ἐκκομίζω, f. ἴσω, eveho, exporto; (2) abduco; (3) curo, curam gero; (4) perfero. Ἐκκομίσας ἑμαυτὸν ἐξ ἡρώματι, *Herodot.* Ἐξκομίζετο τέννηκος, *Luc.* 7, 12. (2) ἀλλ' ἐκκομίζε παῖδα, *Euri.* *Andr.* 640. (3) ἐκκομίσαι τί με, curamque mei gero, *Il.* 5, 359. [Vide *Pseudodidymum*, ad hunc locum.] (4) τὸ γὰρ πεπωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν, perferre, *Id. ibid.* 1269. Hinc
Ἐκκομίσαι, exporto, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ejusdem.
Ἐκκομισμός, ὦ, ὁ, exportatio, evectio.
Ἐκκομιάω, f. ὄσω, insolesco, se effero. Ὁὺ κατὰ σφαγὰς ἐκκομιάσας, *Soph.* *El.* 568.
Ἐκκομψεύω, lepidus, venustus, argutus sum in ornatu, sermone, &c. *Aul.* *Irhig.* in *Aul.* 333.
Ἐκκοπίω, f. ὄσω, a pulvere purgo.
Ἐκκοπτός, εως, ὁ, scalprum ad exsectiones.
Ἐκκοπή, ἡ, ὄν, excisio. Ab ἔκκοπτο.
Ἐκκοπος, ε, ὁ εἶ ἡ, fessus, lassatus, lassitudine enervatus. Ex ἔκ ct κόπος, labor.
Ἐκκοπρία, et ἔκκοπρίω, stercus edo, alvum levo.
Ἐκκοπρία, idem; (2) stercus vel cœnum expurgo, amolior.
Ἐκκοπρωσις, εως, ἡ, alvi laxatio.
Ἐκκοπρωτικός, ἡ, ὄν, laxandi vim habens.
Ἐκκόπτω, f. ψω, excendo, extundo; (2) omnino de medio tollo; (3) impedio, et quantum in me est, tollo; (4) frango, debilito. Κλαύσει γὰρ ἢν ἀπαξ γε τὰ φθαλμῶ ἔκκοπης, *Aristoph.* *Av.* 348.
Ἐκκορῶξω, ad corvos ablego, *Suid.* abigo, ejicio, facessere jubeo. Ex ἔκ ct κόραξ.
Ἐκκορέω, ὦ, f. ἴσω, everro, verendo expurgo; (2) excutio; (3) deformat, corrumpo.
Ἐκκορῶξω, ὦ, fut. ὄσω, summatum dico; (2) fastigo, conformo ad modum fastigii aut verticis.
Ἐκκορῶξω, f. ἴσω, levo, sublevo. A κῶρος.
Ἐκκοφον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ἔκκοπτο.
Ἐκκορῶξω, vociferor.

Ἐκκραῶ, f. ξω, exclamo.
Ἐκκραπᾶλάω, ebrius sum; (2) exhalo crapulam.
Ἐκκρέμαμαι, et ἔκκρεμάννυμαι, dependeo, suspensus sum de, pendo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξέκρεματο αὐτῷ ἀκῶν, *Luc.* 19, 48.
Ἐκκρεμάννυμι, ἔκκρεμάννω, et ἔκκρεμάω, suspendo.
Ἐκκρεμῆς, εως, ὁ εἶ ἡ, pendulus, dependens. A præc.
Ἐκκρέμημι, idem quod ἔκκρεμάννυμι.
Ἐκκρῶω, f. ἴνω, exterco, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ab-lacto. Ἐκκρῶσι δὲ τῶν καμῆλων ἐναύσιον τὸν ἔγχον, *Aristot.* *Hinc*
Ἐκκρῶσις, εως, ἡ, excretio; (2) exhaustio; (3) evaporatio, vapor.
Ἐκκρῶτικός, ἡ, ὄν, excernendi vim habens:
Ἐκκρῶτος, ε, ὁ εἶ ἡ, selectus, eximius:
Ἐκκρῶτω, f. ἴσω, excutio, sc. fragore et cum sonitu.
Ἐκκρῶσις, εως, ἡ, excussio, exturbatio.
Ἐκκρῶτος, ε, ὁ εἶ ἡ, excussus, exturbatus; (2) stupefactus. Ab
Ἐκκρῶω, f. ὄσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procrastino; (5) tero. Ἐκκρῶσιν τὸν καιρὸν, εἰς τὴν ὑπερλίαν, τὸν φόνον. Ἐκκρῶσω τῶ παρόντος ἡμαυτὸν, *Dem.*
Ἐκκρῶσις, f. ἴσω, cum sonitu erumpo.
Ἐκκρῶσις, f. εἴσω, jacio aleam, jacta alea periclitor, v. gr. prallium ineundo.
Ἐκκρῶσις, ὦ, præceptum in caput desilio.
Ἐκκρῶσις, ὦ, f. ἴσω, evolvo, conversione machinæ in scena ostendo quod intus agitur; (2) revelo, patefacio. (1) ὀκκοκλύμενος, is est qui nunc advehitur, *Aristoph.* *Thesm.* 96. Ἄλλ' ἐκκρῶσμαι καταβαινὴν δ' ἐ σχολῆ, sed promovebor quidem: verum descendere non vacat. Vide ἔκκρῶσις.
Ἐκκρῶσις, τὸ, machina thicatalis, qua intus in scenam, vel e scena intro vehetur persona quælibet. [Vide *Pollucem* 4, 128, qui in vulgatis editionibus valde mendosus est.] Ἐνταῦθα ἐκκρῶσθη τὸ γίγνεσθαι, ἴνα φανῆ ἐν μέσῳ ὁ ἄλλος ποιμνίος, ibi ope machinæ thicatalis, Ajax videtur inter medias pecudes, *Schol. Soph.* ad *Ar.* 346. [sic legendum cum 2da editione Brunckii.]
Ἐκκρῶσις, idem quod ἔκκρῶσις, *Hom.*
Ἐκκρῶσις, εως, ἡ, quasi dicas, rotatilis et volubilis corona. Ab
Ἐκκρῶσις, ἐκκρῶσις, et ἔκκρῶσις, evolvo, devolvō. Eis ἔρωτας ἐκκρῶσθέντας, amoribus deditos, *Xen. Mem.* 1, 2, 22.
Ἐκκρῶσις, f. ἴσω, fluctuando exundo; (2) defluo; (3) ejicio in litus.
Ἐκκρῶσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.
Ἐκκρῶσις, f. ἴσω, fluctibus ad litus ejicio.
Ἐκκρῶσις, f. ἴσω, persequor feras.
Ἐκκρῶσις, canes morbo quodam affecti, et hinc a canum societate remoti.
Ἐκκρῶσις, f. ψω, prospicio; (2) promineo, foris apparo.
Ἐκκρῶσις, f. ἴσω, divulgo. A κῶσαν.
Ἐκκρῶσις, evello, *Ar.*
Ἐκκρῶσις, f. ὄσω, procax excedo, lascive profugio. Ἐξέκρῶσσε νεανίς μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα, *Euri.* *Andr.* 604.
Ἐκκρῶσις, ὦ, f. ἴσω, surdum facio; (2) hebetō; vim adimo. Ὅσις ἡμῶν τῆς Ἀθήνας ἐκκρῶσθησας βοῶν, *Aristoph.* *Iq.* 312.
Ἐκκρῶσις, ὦ, fut. ὄσω, exsurdo, exsurdescere facio; (2) hebetō, vim adimo. (2) ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκρῶσθησας, *Eur. Or.* 1287.
Ἐκκρῶσις, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi κλάξω.
Ἐκκρῶσις, clamavi, 1. sing. aor. 2. ind. act.
Ἐκκρῶσις, sortior. Ὅπως πατρός τύμβον ἐκκρῶσθαι, *Soph.* *El.* 762. Κἀκῶν μέγας ἐξέκρῶσθαι, *Aristoph.* *Thesm.* 1080.
Ἐκκρῶσις, aor. 2. part. med. verbi ἐκκρῶσις.
Ἐκκρῶσις, fut. ἴσω, calces in sublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκίλος θράσιν γ' ἐκκρῶσθαι, *Aristoph.* *Vesp.* 1451. Hinc
Ἐκκρῶσις.

Ἐκπερισπασμῖς, ἔ, ὁ, reversio militum in pristinum locum post percussione.
 Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo oheo, seu ab uno ad alterum curro.
 Ἐκπίσω, a. 1. inf. act. verbi ἐκπίρω.
 Ἐκπίσω, excidit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔξιστος, a verbo ἐκπίτω pro ἔπιστω.
 Ἐκπίσω, et ἐκπίτω, f. ψα, excoquo.
 Ἐκπίσω, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi ἐκπίτω.
 Ἐκπίτωλος, ε, ὁ ἔξ ἢ, amplius passusque in modum folii. Ex πίταλον, folium.
 Ἐκπίτωμαι, f. πτόσωμαι, evolo.
 Ἐκπιτόμενος, adv. cum expansione.
 Ἐκπιτανύμι, vel ἐκπιτανύω, f. ἐκπιτάω, extendendo; unde ἔξπιτάω. Ἐκπιτανύμι, extendor; unde ἐκπιτανύμενος, extensus. Ἐξπιτάω τὰς χεῖρας μὴ πρὸς λαὸν ἀπειθόντα, Rom. 10. 21. Hinc
 Ἐκπίτασις, ἡ, expansio.
 Ἐκπιτόμαι, ὄμαι, evolo.
 Ἐκπιτόσιμος, exciduis, de fructibus maturis, maturus; (2) volatilis. (1) πρὸς ἄνδρας εἰδὼν ἐκπιτόσιμοι σχῆδον, fere mature sunt viris; vel potius, quæ jam advolant ad viros, Frag. Aristophanis apud Pollucem, 2, 19. (2) ἐπὶ τὸν ὁ πατὴρ ὁ πηλαγὸς, ἐκπιτόσιμος πάντας ποιήσας τὰς πελαγηάδας ἐπέφω, postquam pater ciconia pullos suos alendo fecerit volatiles omnes, Aristoph. Av. 1355.
 Ἐκπίτομαι, volo; (2) evolo.
 Ἐκπίτω, f. ψα, excoquo. Ἐξέπειψε τὰ σίτια, Aret.
 Ἐκπίφρασαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐκφράζω.
 Ἐκπίφρασις, enatae, perf. part. med. f. g. pl. n. v. ἐκφύω.
 Ἐκπίφρῳμι, vel ἐκπιφρῳίω, f. πῆζα, congelo, conglacio, reddo rigidum et solidum.
 Ἐκπίφρω, ὦ, f. ἴσω, exsilio, saltu exeo; (2) clam exeo.
 Ἐκπίφρω, ἄτος, τὸ, saltus prokursio. A præc.
 Ἐκπίφρωσις, εως, ἡ, exitus ejus qui exsilii.
 Ἐκπιφρῳικός, ἡ, ὄν, congelandi et conglaciandi vim habens. Ab ἐκπιφρῳμι.
 Ἐκπιφρῳίται, filium educet, 3. sing. f. 1. ind. med. Att. pro ἐκπιφρῳίται. Ab
 Ἐκπιφρῳίω, f. ἴσω, extrico, Aristoph. Ran. 587.
 Ἐκπιφρῳίς, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπιφρῳμι.
 Ἐκπιφρῳός, ὦ, f. ὄσω, mutilo.
 Ἐκπιφρῳός, εως, ὁ ἔξ ἢ, qui sex cubitorum est.
 Ἐκπιφρῳα, quasi ab ἐκπιφρῳω pro
 Ἐκπιφρῳός, f. ἴσω, exprimo premo, urgendo expello, v. gr. in fugam; (2) urgeo.
 Ἐκπίσις, εως, ἡ, expressio; (2) compressio, comprehensio. A præc.
 Ἐκπίσιμα, ἄτος, τὸ, id quod expressum est, succus seu liquor expressus; (2) fractura calvarie in multas partes.
 Ἐκπίσιμος, ἔ, ὁ, expressio; (2) oculi prolapsus extra suam cavitatem.
 Ἐκπίσιφρῳον, ε, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.
 Ἐκπίσιφρῳός, ἡ, ὄν, expressus; (2) qui exprimi potest.
 Ἐκπιφρῳός, idem quod ἐκπιφρῳός.
 Ἐκπιφρῳίω, f. ἀνώ, exacerbatio, exaspero. Ab
 Ἐκπιφρῳός, ε, ὁ ἔξ ἢ, vehementer amarus.
 Ἐκπιφρῳός, ὦ, f. ὄσω, peramarum reddo. A præc.
 Ἐκπιφρῳίω, vel ἐκπιφρῳίω, f. ἐκπιφρῳός, impleo, compleo.
 Ἐκπίω, ebibo, epoto. Τὸν δὲ λῶιδον ἐκπιῶν σκύφον, Lycophr. 163. Τέμνον ἐκπιῶσ' αἰεΐ ψυχῆς ἀκρωστον αἶμα, Sophr. El. 787. Ἐπιπῶν ἐκπιῶν οἶνον νῆα λειψάσθην, Aristoph. Pac. 921.
 Ἐκπίπτω, f. ἐκπίπτω, excido, decido; (2) explor, exploro, repudior; (3) erumpo, edor, ut de oraculis; (4) perire, item exitum non habere, irritum esse, de dictis, &c. (5) reperitur tamen et de ventu, pro evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum; (7) d'gredior. Ἐξέπτεσον ἔξ ἀρματος, Aristoph. Vespr. 1416. Λόγων ματαίων ἐνεκ' ἐκπίπτω χθονός, Eur. Med. 450.
 Ἐκπίπτω, f. ἴσω, pitissando exhaurio.
 Ἐκπίπτω, ὦ, excido, decido.

Ἐκπλαγείς, a. 2. part. pass. v. ἐκπλήσσω.
 Ἐκπλήγης, εως, ὁ ἔξ ἢ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.
 Ἐκπλαγῶς, adv. mirabiliter, egregie.
 Ἐκπληθίζω, plethrum cursu mcturi. Ab
 Ἐκπληθρῶς, ε, ὁ ἔξ ἢ, plethri mensuram excedens. Ex ἐκ πλῆθρον.
 Ἐκπληθρῶς, cum spiritu aspero pro ἔξ ἀπληθρῶς, sex plethrum. Ἐκπληθρῶς δρόμος ταχὺς βαδισθῆς τεμνόμενος ἀνθήσσειτ' ἄν, stadii sex plethrorum cursor velox metam attingisset, Euripr. Med. 1181.
 Ἐκπληθρῶς, f. ὄσω, redundo.
 Ἐκπληθρῶς, εως, ἡ, Allice ἐκπληθρῶς, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui sufficit.
 Ἐκπληθρῶς, ε, ὁ ἔξ ἢ, sex latera habens.
 Ἐκπληθρῶς, εως, ἡ, enavigasse, a. 1. inf. act. verbi
 Ἐκπληθρῶς, f. εἴσω, enavigo, solvo e portu; (2) impetum classe in hostes facio. Οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκύρον ἐκπληθρῶς ἔχων, Sophr. Phil. 380.
 Ἐκπληθρῶς, εως, ἡ, cum stupore, cum terrore; (2) cum admiratione, plausu.
 Ἐκπληθρῶς, ε, ὁ ἔξ ἢ, attonitus.
 Ἐκπληθρῶς, εως, ἡ, aestu inundo, restagno.
 Ἐκπληθρῶς, εως, ἡ, consternatio, mentis abalienatio; (2) sideratio et arborum tabes; (3) vehementior cupiditas.
 Ἐκπληθρῶς, ὦ, f. ὄσω, impleo; (2) servo, v. gr. promissa. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπιπλήρωκε τοῖς τεκνοῖς αὐτῶν ἡμῖν, Act. 13, 32. Σελήνας δώδεκ' ἐκπιπλήρωμας, duodecim integris mensibus, Euripr. Alc. 433. Ἐκατόν ἐχίδνας ἀσπίδ' ἐκπιπλήρων γραφῆ ὕδρας, centum viperas habentem clypeum implens pictura hydræ, Id. Phaen. 1142. Hinc
 Ἐκπιπλήρωμα, τὸ, supplementum, complementum.
 Ἐκπιπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.
 Ἐκπιπλήρωσις, ἔ, ὁ, qui facit jussa, mandata.
 Ἐκπιπλήρωσις, perturbare, 2. sing. præc. imperat. pass. Ion. pro ἐκπιπλήρωσις. Ab
 Ἐκπιπλήρωσις, vel ἐκπιπλήρωσις, f. ἔσω, pircello, perterrefacio, stupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares suaviter afficiente, quod Lat. tangere; unde cupiditate incendo; (4) in pass. timeo, terreo, de statu mentis decido. Ἐρωσι θυμὸν ἐκπιπλήρωσις ἰάσων, Eur. Med. 8. Ἐκπιπλήρωσις ἐπὶ τῇ διδαχῇ τῷ Κυρίῳ, Act. 13, 12.
 Ἐκπιπλήρωσις, f. εἴσω, lateres eximo.
 Ἐκπιπλήρωσις, contr. ἐκπληρῶσις, ε, ὁ, enavigatio, erupitio navium ex portu; (2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπληρῶσις.
 Ἐκπιπλήρωσις, f. ὑνώ, cluo. Ἐκπιπλήρωσις τὴν οἰσπῶσθην, Aristoph. Lys. 577. Ἐκπιπλήρωσις τὸ ἔριον εἰς γάλα, Aristot. Hinc
 Ἐκπιπλήρωσις, εως, ἡ, ipsa eluendi actio.
 Ἐκπιπλήρωσις, ε, ὁ ἔξ ἢ, vel ἐκπιπλήρωσις, ἡ, ὄν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.
 Ἐκπιπλήρωσις, f. ὄσω, enavigo. Πέτρως Συμπληγάδας ἔξ ἐκπιπλήρωσις, Apoll.
 Ἐκπιπλήρωσις, ὦ, f. ὄσω, in spiritum verto; (2) flatus extollo. Ex πνέωμαι.
 Ἐκπιπλήρωσις, εως, ἡ, exspiratio; (2) mors. Ab
 Ἐκπιπλήρωσις, f. εἴσω, efflo, exspiro; (2) morior; (1) ἴσως ἂν ἐκπιπλήρωσις, fortassis omnem halitum effuderit, Eur. Or. 699. Ὅταν ἐνέξωσιν κήρας ἐκπιπλήρωσις βίον, Lycophr. 807. Ὅ δὲ ἴσως, ἀφείψθην φωνὴν μεγάλην, ἔξ ἐκπιπλήρωσις, Ecol. 15, 37.
 Ἐκπιπλήρωσις, ἡ, ἡ, exspiratio, exhalatio. Οὐδ' ἄμμα χροῖνιν θανάσιμοισιν ἐκπιπλήρωσις, Euripr. Hipp. 1438. A præc.
 Ἐκπιπλήρωσις, adv. e medio, e conspectu, tropicè e vita; (2) cum gen. procul. (1) ἐκπιπλήρωσις ὄν, etsi procul aberam, Sophr. Aj. 1000.

Ἐκποδῶν εἶναι, a medio cedere, Euripr. Suppl. 1113. Ἐκποδῶν γενέσθαι, removeri, Æsch. Socr. 2, 27. A πῆς.
 Ἐκποδοῦν, adv. aliunde, undecunque.
 Ἐκποδοῦν, fut. ἴσω, alieno, abalieno; (2) subduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, item adoptandum do; (4) sufficio; (5) perficio, consummo; (6) impers. suppetit, licet, sufficit, satis est, juvat. Ἐκποδοῦν με πῆ δικασθῆναι, Herodot. (6) περὶ μὲν τῶν, ἐφθ, καὶ αὐτῆς ἐκποδοῦσι διωλέγεσθαι, disputare licebit, Cebes 15, edit. Glusguensis 1757.
 Ἐκποδοῦσις, εως, ἡ, alienatio; (1) emancipatio; (3) absolutio, perfectio. A præc.
 Ἐκποδοῦσις, ε, ὁ ἔξ ἢ, emancipatio, in adoptionem datus. Ab cod.
 Ἐκποδοῦσις, f. ἴσω, vario, varie distinguo.
 Ἐκποδοῦσις, f. ἴσω, vello crines, vellus adimo. Ἄλλ' ἐκποδοῦσις τὰς ποκάδας, Aristoph. Thesm. 574.
 Ἐκποδοῦσις, ὦ, f. ἴσω, debello, expugno; (2) bello vexo. A πῆσος. Unde
 Ἐκποδοῦσις, ὦ, f. ὄσω, ad bellum concito, hostem alicui concilio, infensum reddo, in pass. infensum fieri alicui. Ἐξ ἐκποδοῦσις πρὸς τὰς στρατιώτας, Phil.
 Ἐκποδοῦσις, f. ἴσω, urbem extrno.
 Ἐκποδοῦσις, ὦ, f. ἴσω, obsidione ad deditio-nem cogο, capio. Ἐκποδοῦσις ἐπὶ δὲ πότινος ἂν δῶσται, Xen.
 Ἐκποδοῦσις, f. εἴσω, populum ad aliam formam reip. morumve traduco.
 Ἐκποδοῦσις, f. εἴσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando secreta, traduco ignominiose. Ἐκποδοῦσις τῷ κάλλει, Luc.
 Ἐκποδοῦσις, ἡ, ἡ, emissio; (2) deductio; (3) excursio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπιπλήρωσις, emitto.
 Ἐκποδοῦσις, ὦ, f. ἴσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero; (3) curare; (4) exornare; (5) instituo; (6) laborando digero. Ἐκποδοῦσις ὑψηλὰ τεύχη, Aristoph. Av. 384. (3) τὸν ἐκπῶνον φιλῶν δὲ τῆς κατ' αἶνον ὄντας ἐκποδοῦν τεύχος, Euripr. Andr. 1052. (4) πέλοισι ἐκποδοῦσις, Id. Hipp. 632. (5) τὸν ἀθῆναις τίμας, καὶ χεῖρας ἔξ ἐκποδοῦσις, Euripr. Iphig. in Aul. 208. (6) Xenoph. Cyrip. 78.
 Ἐκποδοῦσις, f. εἴσω, pravum et vitiosum reddo, vitio. Ex ἐκ ἐκποδοῦσις.
 Ἐκποδοῦσις, f. ἴσω, trajicio mare. A πῆσος.
 Ἐκποδοῦσις, fut. εἴσωμαι, exco, egredior. Ἐξ ἐκποδοῦσις τῶν πόλεως, Marc. 11, 19.
 Ἐκποδοῦσις, εως, ἡ, processio, egressio. A præc.
 Ἐκποδοῦσις, ἡ, ὄν, procedens, egrediens.
 Ἐκποδοῦσις, adv. per processionem.
 Ἐκποδοῦσις, educo. Ἐκποδοῦσις Ἰουκῆσθην δέμας, Euripr. Phaen. 1075. Ἐκποδοῦσις σὺν μητρὶ παιδός, Id. Herc. Fur. 723.
 Ἐκποδοῦσις, effluo, Orph.
 Ἐκποδοῦσις, ὦ, f. ἴσω, devasto, diripio. Πῶσων ἀπὸν ἐκποδοῦσις δόρι, Lycophr. 1339. Μῶρος δὲ, θνητῶν ὅτις ἐκποδοῦσις πόλεις, Euripr. Troad. 95. Καὶ τ' ἐκποδοῦσις οἰκτρῶς, caput miserabiliter depopulatu, Id. Ibid. 142. Τυφῶσις ὑπ' αὐτῆς ἐκποδοῦσις πάλαι, Sophr. Truch. 1104.
 Ἐκποδοῦσις, ορος, ὁ, vastator. Πόλιος ἐκποδοῦσις, Euripr. Suppl. 1222. A præc.
 Ἐκποδοῦσις, fut. εἴσω, discedo navigio; (2) aveho, abduco navi; (1) ἡ Τυνδαρίς πῶσις ἐκποδοῦσις χθονός, Euripr. Hel. 1195. (2) Μενέλαος ἀπὸν ἐκποδοῦσις χθονός, Id. Ibid. 1533.
 Ἐκποδοῦσις, εως, ἡ, quæstus, negotiatio. A πόρος.
 Ἐκποδοῦσις, fut. ἴσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) suppedito. Τοῖς θεομοῖσι τὸν βίον ἐκποδοῦσις, Dem. pass. (4) inmpetro, consequor.
 Ἐκποδοῦσις, f. εἴσω, effuse scortor. Αἱ περὶ αὐτῆς πόλεις τὸν ὄμιον τῶν τῶν ἐκποδοῦσις, Judæ 7.
 Ἐκποδοῦσις, seu ἐκποδοῦσις, fibulo, fibula subnecto, Hes.
 Ἐκποδοῦσις, ὄμαι, evolo. Vide ἐκπιπλήρωσις. Ἐκποδοῦσις.

- Ἐκποτόμαι, ἔμαι, idem. Ὡς δ' ὅτι ταρφεῖαι νηάδες διὰς ἐκποτόνται, *Pl.* 19, 357.
- Ἐκποτισμός, ἔ, ὁ, siccitas terræ.
- Ἐκπραΐς, εως, ἡ, exactio. Τῶν δὲ ὀφιλόντων τὴν ἐκπραΐν τῶν δούσιον ἐκ τῆς ἄγίας μόνον ἐταίρησας, usuras de facultatibus oblatorum duntaxat exegit, *Diodor. Sic.* 1, 79.
- Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ζω, perficio; (2) in med. exigō: conficio, ἢ γὰρ τις αὐτὸν ἔτι πυρφόρος θεῶν κεραιὸς ἐξέπραξεν, *Soph. Œd. Col.* 1658. Ἐκπράσσειν χρήματα, pecuniam exigere, *Thucyd.* Ἐκπράσσειν μητρῶον φόνον, exigere pœnas de cadē matris, ab eorum matre perpetrata, *Eurip. Med.* 1818. Μητρὸς ἐκπράξαι φόνον, eadē a matre patratam ulcisci, *Id.* 416.
- Ἐκπράυνω, f. αὐῶ, demulceo, permulceo.
- Ἐκπρεμνίζω, f. ἰσω, extirpo, radicitus evellō.
- Ἐκπρεπής, εὖς, ὁ ἢ, decorus et insignis inter alios, eximius, elegans. Ab
- Ἐκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.
- Ἐκπρεπῶντας, adv. decenter, ut decet, mirifice, excellenter.
- Ἐκπροσῶς, adv. decore, eximie.
- Ἐκπρόθυμ, fut. ἰσω, incendo, inflammo; (2) efflo. Hinc
- Ἐκπρόθυς, a. l. part. act. *Ion.* pro ἐκπρόθυς.
- Ἐκπρόθως, εως, ἡ, incensio, inflammatio. Αἰεὸς ἔκπρωθως καὶ ἀνάλογως, *Plut. in Lysandro.*
- Ἐκπροθμός, ἔ, ὁ, fervor aquæ, &c. bullentis, seu stridor.
- Ἐκπρίαμαι, redimo; (2) pecunia corrumpo. Τῆς κινδύνης ἐκπρίατο, *Lysias.*
- Ἐκπρίασθαι, præs. inf. med.
- Ἐκπρίαω, redimo, *Chrys. ex Prov. Sol.*
- Ἐκπρίαω, f. ἰσω, serra excoco, excido.
- Ἐκπροθισμῆω, ῶ, f. ἠσω, diem præstitutum excedo, in mora sum. Ab
- Ἐκπροθίσμας, ἔ, ὁ ἢ, qui præstitutum diem non servat.
- Ἐκπροθίσμας, adv. post diem præstitutum.
- Ἐκπροθῶρα, erumpo, exsilio. Ὅσπότε κεραιῶν ἐκπροθῶρα, *Oppian. Cyneg.* 4, 167.
- Ἐκπροθύεσμαι, ἔμαι, fut. ἠσομαι, cupio, valde cupio. Ἐκπροθύη τὸνδ' ἀππλάχθαι γάμων; *Eurip. Phœn.* 1672.
- Ἐκπροθύω, emitto. Τὴν αἰνίαν παγὰν ἐκπροθύωσαι, *Eurip. Ion.* 118.
- Ἐκπροθύω, f. ἰσω, doto, dote data eloco.
- Ἐκπροκάλειμαι, ἔμαι, evoco, accerso. Ἐκπροκαλεσασμένη μεγάλην εἰναεταύτων, *Odys.* 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, et καλῶ.
- Ἐκπροκῆνω, fut. νῶ, eligo, seligo. Πόλις ἐκπροκῆνιδ' ἱμάς, *Eurip. Phœn.* 222.
- Ἐκπροκίτω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μήτηρ δ' ἐκπροκίτω, *Phocyl.*
- Ἐκπροκίτω, dimittis, 2. sing. a. 2. opt. act.
- Ἐκπροκίω, ῶ, f. ἠσω, egredior.
- Ἐκπροπίττω, decido. Ἐψίδεν ἐς γαίαν τεταυόσισται ἐκπροπίττω, *Orrh. de Lapid.* 319.
- Ἐκπροπίττω, ceteris omnibus posthabitis honore addico, *Soph. Antig.* 913.
- Ἐκπροφάινω, ostendo, præ me fero. Ἀλλόκοτος ἰδαίς μορφῆς τὸν ἐκπροφάινω, illis ostendens vulgum sub horridis formis, *Orrh. Hymn.* 70.
- Ἐκπροφῆω, f. ἐκπροφῶω, effero, profero.
- Ἐκπροφύγω, f. ζω, effugio.
- Ἐκπροφύω, fut. ἰσω, effundo. Χλοερὸς ἐκπροφύων πλοκάμους, *Erigr.*
- Ἐκπτερέωμαι, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar. Ἐκπτερέωμαι καὶ λεπυρόμενα καταναλισκῶται ἐς τὴν αὔρησιν πῶ σώματος, *Hippocr. de Dieta*, 1.
- Ἐκπτερούσμαι, f. ζομαι, alas pando et quatio, alas expensas concutio; (2) gestio.
- Ἐκπτήσω, f. ζω, expavefacio, pterrefacio. Οἶκον μ' ἄς τ' ὄρνυθ' ἀμύσει τῶδ' ἐξέπταξας, *Eur. Hec.* 181.
- Ἐκπτήω, τῶ. Vide πτήω, *Nic.*
- Ἐκπτήω, f. ἠσω, consterno; pass. vehementi cupiditate incendor. Ἐξέπτηθη, attontia obstupuit, *Eurip. Cycl.* 184.
- Ἐκπτήω, percello, *Eur.*
- Ἐκπτυσος, ἔ, ὁ, abominandus, repudiandus.
- Ἐκπύω, f. ἰσω, exspuo; (2) respuo, abhorreo, *Gal.* 4, 14.
- Ἐκπύωμα, ἄτος, τὸ, prolapsio; (2) luxatio.
- Ἐκπύωσις, εως, ἡ, elapsio; (2) eruptio; (3) calamitas, ut exilium, &c. Ab ἐκπίπτω.
- Ἐκπύωσις, ἔ, ὁ ἢ, elapsus. Ab eod.
- Ἐκπύωσις, ῶ, f. ἠσω, suppurō; (2) ad suppurationem perduco. Ex πύω. Hinc
- Ἐκπύημα, ἄτος, τὸ, puris collectio.
- Ἐκπύωσις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
- Ἐκπυητικός, ἡ, ὄν, vim habens suppurandi seu pui movendi. Ab eod.
- Ἐκπύωσις, idem quod ἐκπύωσις.
- Ἐκπυθῆναι, f. πύωσις, audio; (2) sciscitor. Σκαῖος αὐτὸν ἐκπυθῆναι, roges, *Aristoph. Plut.* 60. Πρὶν ἐκπύωμαι πᾶν τὸ παράγμ', ὅσως ἔχει, *Aristoph. Conc.* 749. Ἴν' ἐκπυθῶμεθα πύθεν πάρεσι, *Eur. Cyc.* 93.
- Ἐκπύω, f. ἰσω, idem quod ἐκπύωσις.
- Ἐκπυρνήζω, f. ἰσω, enucleo, educo vel nucleum; (2) extraho. Ex πυρῆν.
- Ἐκπυρῆσθαι, incendi, incalcesco, ap. *Hipp.*
- Ἐκπύρος, ἔ, ὁ ἢ, fervidus, astuosus, ardens.
- Ἐκπύρωσις, ῶ, f. ἰσω, incendio; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπύρωσε σώματα, *Eur.* 293. A. præs. Ex ἐκ et πύρ.
- Ἐκπυρῶσις, f. εἰσω, igne luceo ex aliquo loco, signum do facibus sublatis; Ex πυρῶσις.
- Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor.
- Ἐκπυρσος, ἔ, ὁ ἢ, exauditus, cognitus, rumore populari. Ab ἐκπυρῶσις.
- Ἐκπύρων, ἄτος, ὁ ἢ, cui barba crevit, barbatus. Ex πύρων.
- Ἐκπύω, ῶ, f. ἠσω, vendo.
- Ἐκπύω, ἄτος, τὸ, poculum, phiala.
- Ἐκπυτώμαι, ὄμαι, evolo. Vide ἐκπυτώμαι.
- Ἐκράανθην, impleti sunt, 3. pl. a. l. ind. pass. *Biocol.* pro ἐκράανθῆσαν, a κραιναίω.
- Ἐκράδιζω, f. ἰσω, virgis expello. Ex τῆς πόλιος ἐπικληθῆς ἐκράδιζεν τὴς μοχηρῆς, *Aristoph. Lys.* 578. Ab ἐκ et ράδιζω.
- Ἐκράγα, clamavi, perf. ind. med. verbi κράζω.
- Ἐκράζω, 3. pl. imperf. ind. act.
- Ἐκράγῃ, ἦς, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, effringo.
- Ἐκράνη, implevi, a. l. ind. act. v. κραιναίω.
- Ἐκράννω, 1. sing. imperf. ind. act. v. ejusd.
- Ἐκράννω, mixtus sum, 1. sing. a. l. ind. pass. per *Synec.* pro ἐκράννω, a κερῶννω.
- Ἐκράνω, f. ἀνώ, spargo ex; (2) effundo. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράνει μέσσω κρατὸς διασπαέντος, effluit, *Soph. Tr.* 795.
- Ἐκράζω, aor. 1. ind. act. v. κράζω.
- Ἐκράσσω, corrobaboratur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κρασῶω.
- Ἐκράσσω, vociferatus est, 3. sing. a. l. ind. act. verbi κρασῶω.
- Ἐκράσσω, pendebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi κραιμάω.
- Ἐκράσσω, pendebas, 2. sing. imperf. ejusd. *Att.* et *Ion.* pro ἐκράσσω.
- Ἐκρέω, fut. εἰσω, effluo; (2) excido, elabor. Ἐξέρρησαν οἱ Ὀμηροῦλες λόγοι τῶν Ἑλλήνων, *Plut.*
- Ἐκρηγμα, ἄτος, τὸ, abruptum; (2) salebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab
- Ἐκρηγνῶμι, vel ἐκρηγνῶμι, f. ρήζω, effringo, erumpo. Καθ' ἡμέας δ' ἄποτ' ἐκρηγῶ μάχην, *Soph. Aj.* 786. Hinc
- Ἐκρηγῆς, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.
- Ἐκρηγῶ, implevi, a. l. ind. act. v. κραιναίω.
- Ἐκρίζω, ῶ, f. ἰσω, eradico, extirpo. Ἐκρίζωσθε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῆτον, *Matt.* 13, 29. ἐκρίζωσθε, *Id.* 15, 13.
- Ἐκρίζωσθε, eradicetis, 2. pl. a. l. conj. act.
- Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, extirpation.
- Ἐκρίζωσις, ἔ, ὁ, extirpator.
- Ἐκρίσω, ἄτος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκρίπτω.
- Ἐκριν, ἴνος, ὁ ἢ, cui nasus est prælongus, *Aret.* Hinc
- Ἐκρινίζω, f. ἰσω, naso suspendo, subsanno, (nisi potius a ῥίνη, *Err.*)
- Ἐκρίνατο, interpretatus est, 3. sing. a. l. ind. med. verbi κρῖνω.
- Ἐκρίψω, f. ἰσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα προσπίπτον ἄνω τὴν παρασκευασμένην ἕλην ἐπὶ τῆς πολέμου ἐξέρριψε, *Plut.*
- Ἐκρίπτω, ῶ, projicio, eicio. Ab
- Ἐκρίπτω, fut. ψω, projicio; (2) decutio; (3) relego in locum aliquem. Hinc
- Ἐκρίψις, εως, ἡ, projectio, decussio, ipsa actio projiciendi.
- Ἐκρῶν, ἦς, ἡ, effluvium. Ab ἐκρέω.
- Ἐκρῶσις, contr. ἔκρως, ἔ, ὁ, idem.
- Ἐκρῶσθην, pulsus sum, a. l. ind. pass. v. κρέω.
- Ἐκρῶσις, repulisti, 2. sing. a. l. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐκρῶσσω.
- Ἐκρῶσις, ῶ, f. ἠσω, exsorbeo.
- Ἐκρῶσις, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. κρέω.
- Ἐκρῶσις, 1. sing. imperf. ind. act.
- Ἐκρῶσις, εως, ἡ, profluvium. Ab ἐκρέω.
- Ἐκρῶσις, occullavi, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro κέρωσις, a κρέω.
- Ἐκρῶσις, abscondi, 1. sing. a. l. ind. act.
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, effluo. Et ἐκρῶμαι, eximo, libero. Τὴν πῶτ' ἐν σφαγῶις κερῶς φασγάνων ἐκρῶσται, *Lycophr.* 190.
- Ἐκρῶσις, f. εἰσω, e sagena seu reti explico.
- Ἐκρῶσις, idem quod ἐκρῶσις, *Er.*
- Ἐκρῶσις, f. εἰσω, agitando seu concutiendo eicio, vi expello. Ἐκρῶσις αὐτῶ, *Aristoph. Lysist.* 1028. [sed ibi legendum ἐκρῶσις.]
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, carnis nudo, carnem separo. Ex ἐκ et σῶξ, caro. Unde
- Ἐκρῶσις, ῶ, f. ἠσω, carnem excrescere facio, carnem ingenere, obesum reddo. Hinc
- Ἐκρῶσις, ἄτος, τὸ, carnis excrescentia.
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, everro, verrendo purgo.
- Ἐκρῶσις, idem quod ἐκρῶσις, *Hom.*
- Ἐκρῶσις, f. εἰσω, excutio, quassando emoveo.
- Ἐκρῶσις, f. ἀνώ, declaro, aperio.
- Ἐκρῶσις, f. ψω, penitus putrefacio.
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, siphone elicio, vel extraho.
- Ἐκρῶσις, eruo. Ἐκρῶσις αὐτῶ, erue illud, *Aristoph. Lysist.* 1028.
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, ejectionis dissipatio, eicio simul et dispergo.
- Ἐκρῶσις, dissipatio, *Ar.*
- Ἐκρῶσις, fut. ἰσω, vasa sumnota aliunde exporto; (2) exporto.
- Ἐκρῶσις, ἔ, ὁ, dissipatio. A σκρῶσις.
- Ἐκρῶσις, ῶ, f. ἠσω, extergo.
- Ἐκρῶσις, ῶ, f. ἠσω, expello, abigo foras.
- Ἐκρῶσις, ῶ, f. ἠσω, extraho, evello.
- Ἐκρῶσις, f. στίσω, libamina effundo, libo.
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, semen emitto, *LXX.*
- Ἐκρῶσις, ῶ, f. ἠσω, ad semen pervenio, semen reddo.
- Ἐκρῶσις, festino, festinando pervenio, tendo.
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, spongia extergo.
- Ἐκρῶσις, cervicem confingo.
- Ἐκρῶσις, ἔ, ὁ ἢ, exclusus a fœdere vel a societate; (2) fœdiferus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ et σπονδή, fœdus.
- Ἐκρῶσις, ἔ, ὁ ἢ, sex stadiorum.
- Ἐκρῶσις, εως, ἡ, dimotio rei e statu in quo erat; (2) mentis emotio, ecstasis; (3) abscessus, discensus; (4) mutatio, quia res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, stupor. Ab ἐκρῶσις, de statu dicitur. Unde
- Ἐκρῶσις, ἡ, ὄν, vim rem aliquam e statu suo dimovendi habens; (2) alienatus, mente alienatus, furiosus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam.
- Ἐκρῶσις, adv. furiose, fortissime.
- Ἐκρῶσις, fut. λῶ, emitto; (2) exorno.
- Ἐκρῶσις, supplices ramos gero, *Soph. Œd. Tyr.* 19. Ἰσχυρίαις κλάδισιν ἐξέκρῶσθαι, manibus supplices ramos gerentes, velamenta præferentes manibus, *Id. Ibid.* 3.
- Ἐκρῶσις, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuo; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας δὲ βωμῶς οἱ κατ' ἀμύτην ὄμους προσάγει κρῶσις, *Eur. Alc.* 168.
- Ἐκρῶσις, f. ἰσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non e scripto recito. Ex κρῶσις.

Ἐκπῆσις, mirabitur, 3. sing. f. 1. ind. med. *Att. et Ion. pro ἐκπῆσται, ab ἐξίστημι.*
 Ἐκπαυγίζω, f. ἴσω, excolo, stillatim exhaurio.
 Ἐκπαύτις, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem.
 Ἐκπαύτις, ἴως, ἡ, idem. *Ab*
 Ἐκπαυτεύω, fut. ἴσω, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.
 Ἐκπαυτοπέδω, fut. ἴσω, castra loco extra urbem.
 Ἐκπέω, fut. ψω, inverto, immuto, extorqueo. Ἐκπέω, ὡς τάχιστα πῆς σαυτῷ πρόπυς, *Aristoph. Nub. 88.* Ἐκπέω, πῆς ἡμετέρως ἰππίας κακῶς κακῶς, *Ibid. 554.*
 Ἐκπομοί, aut ἐκπονοίμαι, erumpo; unde ἐξίστο-
 οῦ ἀνδρ. *Hom. Il. 7, 1.*
 Ἐκπορεύω, ὦ, f. ὄσω, aperio et pervium reddo velut fistulam, pertundo.
 Ἐκπορεύω, f. ἴσω, sibilo, de serpente.
 Ἐκπορεύω, vel ἐκπορεύω, f. ξω, exhibilo, ex-
 plodo.
 Ἐκπορδονάω, ὦ, fut. ἴσω, funda ejaculor; (2) fundatoris morc ejaculor.
 Ἐκπορδονάω, ὦ, f. ἴσω, idem.
 Ἐκπορδονάω, *Att. pro ἐκπορδονάω, vertebra loco moveo, cervicem confringo. Καὶ ἐκπορδονάω, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, Joseph. Macchab. 11.*
 Ἐκπορραγίζω, fut. ἴσω, signo, signum imprimo, exprimo. *Hinc*
 Ἐκπορραγίζω, ἄτος, τὸ, effigies expressa.
 Ἐκπορίζω, f. ἴσω, scindo ex, excindo.
 Ἐκπόω, f. ὄσω, e periculo servo, libero, tueor. *Τύχης δ' αὐτὸν ἐκπόω μὲν Ὀπλομαίας, Lycorh. 613.* Πρὸς οἶκον τὸν ἐκποσὸν μ' ἄγων, *Soph. Phil. 488.* Ἴδασθε τῶδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι, ὅτι τὸν πατρῶον οἶκον ἐξισωσάτην, *Id. El. 985.*
 Ἐκπορεύω, fut. ἴσω, accumulo, acervatim adgero. *Νεκρῶ δὲ νεκρῶς ἐξισωροῦσθαι ὄμει, Eurip. Phoen. 1202.*
 Ἐκπα, occidit, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Dor. pro ἔκπα, a verbo κτῆμι.*
 Ἐκπαγή, ἡς, ἡ, delegatio. *Ab ἐκπάσσω.*
 Ἐκπαγεῖν, 3. sing. perf. ind. act. v. κτεῖνω.
 Ἐκπαδῆν, adv. extense, porrectum. Ἐκπαδῆν κεῖσθαι, porrectum jacere (de mortuis et dormientibus). *Τῶδ' ἐκπαδῆν σοι κεῖσθαι ἀλλήλοισιν πύλας, Eurip. Phoen. 1692.* *Ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπαδῖος, α, ὁ ἢ, extensus, exporrectus; (2) amplus, qui longe latque patet:
 Ἐκπαδῖος, adv. idem quod ἐκπαδῆν.
 Ἐκπαθεῖς, extensus, a. 1. part. pass. verbi ἐκτεῖνω.
 Ἐκπαθῖν, occisi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Βαοτ. pro ἐκπαθῖσαν, a κτεῖνω.*
 Ἐκπαῖος, αἰά, αἰών, sextus; (2) sextanus. *Ab ἔκτος, sextus.*
 Ἐκπακί, occidit, 3. sing. perf. ind. act.
 Ἐκπακτοί, οἱ, extraordinarii, *Æsch.*
 Ἐκπαλαυνάω, talentis, id est, magna pecunia fraudo.
 Ἐκπαμα, ἄτος, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. *Ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπαμῖνος, occisus, perf. part. pass. v. κτεῖνω.
 Ἐκπαμοῖσι, exciderit, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion. pro ἐκπαμῖ, ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπαμοῖ, perf. ind. pass. verbi κτεῖνω.
 Ἐκπαμῖ, exseco, excido. Ἰός τ' ἐκπαμῖνεν, *Il. 11, 515.* νῆος, *Ib. 3, 62.* σπυρμένη, *Ib. 12, 149.* *Ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπα, occiderunt, 3. pl. a. 2. ind. act. *Βαοτ. pro ἔκπασαν, a verbo κτῆμι.*
 Ἐκπασι, occidit, 3. sing. a. 2. ind. act.
 Ἐκπαπαρῶ, trcmo.
 Ἐκπαπῖ, f. ἴσω, extendo. *Ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπαπῖ, ἴως, ἡ, ordinatio, instructio aciei. *Ab ἐκπάσσω, ordino.*
 Ἐκπαπῖνῶ, ὦ, fut. ὄσω, deprimo, humilem facio.
 Ἐκπαρρακτικός, ἡ, ὄν, vim turbandi habens, *ap. Medicos, ventrem:*
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ἡ, perturbatio, *ap. Medicos, ventris.* *Ab*
 Ἐκπαρραξῶ, vel ἐκπαρραξῶ, f. ξω, perturbo.

Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκπαράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, *Act. 16, 20.* Ἐκπαρραξίς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον, *Luc.*
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, extimesco; (2) extereo.
 Ἐκπαρ, occidisti, 2. sing. a. 1. ind. act. *pro Sync. pro ἐκπαρραξίς, a κτεῖνω.*
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ἡ, extensio, porrectio; (2) figura graminatica, qua syllaba brevis producit. *Ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπαρραξίς, vel ἐκπαρραξίς, f. ξω, instruo (faciem), in ordine pono. Ἐν τοῖς ὄπλοις ἐκπαρραξίς πρὸς μάχην, *Philo.*
 Ἐκπαρραξίς, possedisti, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor. pro ἐκπαρραξίς, a κτεῖνω.*
 Ἐκπαρραξίς, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi κτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, ἡ, ὄν, exporrectus, extensus.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, effodio, *Ern.*
 Ἐκπαρραξίς, possessa errant, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion. pro ἐκπαρραξίς, a verbo κτεῖνω.*
 Ἐκπαρραξίς, expositum, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, enutritos, acc. plur. perf. part. pass. verbi ἐκτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, a. 1. part. act. verbi κτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, extendo, protendo; (2) extrahor, educo. Ἐκπαρραξίς φοβερῶν φέρινα, distrahor animo trepido, *Soph. Œd. Tyr. 153.* Ἦδη γὰρ πολλὸς ἐκπαρραξίς χρόνος, jam enim multum elapsum est temporis, *Id. Aj. 1402.* Μείζων ἐκπαρραξίς λόγος, rem longius repetam, *Id. Trach. 681.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, muris cingo. Ἐκπαρραξίς, ὅτι ἔγω τὸ τείχος ἐκπαρραξίς, ταχύ; *Aristoph. Av. 1170.*
 Ἐκπαρραξίς, pario; (2) med. ἐκπαρραξίς, liberos suscipio.
 Ἐκπαρραξίς, idem quod ἐκπαρραξίς, *Hom.*
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, perficio, consumo.
 Ἐκπαρραξίς, 2. pl. præs. opt. act. v. ἐκπαρραξίς.
 Ἐκπαρραξίς, quæ complexisset, qui complexit, a. 1. part. act. *Æol. pro ἐκπαρραξίς.*
 Ἐκπαρραξίς, *Dor. pro ἐκπαρραξίς, ab*
 Ἐκπαρραξίς, finio, finem impono. *Τοιαύτ' ἔφαξε ἐκπαρραξίς τῶν Ἡρακλείων ἐκπαρραξίς πόναν, talem declaravit fato exitum destinari Herculeis laboribus, Soph. Trach. 169.*
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, perficio. Ἐκπαρραξίς τὴν δίκην, φόνου, γάμον τινί.
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ὁ ἢ, perfectus. *Ex ἐκ et τίλος.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, excido, exseco; (2) castro; (3) med. decipio. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκπαρραξίς, *Aristoph. Ran. 584.*
 Ἐκπαρραξίς, ας, ἡ, extensio; (2) explicatio; (3) jugis et adsidua opera, contentio; (4) copia, abundantia. *Ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ὁ ἢ, extensus; (2) sedulus, diligens; (3) acer, vehemens. *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, ας, ἡ, idem quod ἐκτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, extendam, l. s. f. 1. ind. act. v. κτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, adv. vehementer, impensc, prolixc.
 Ἐκπαρραξίς, adv. ordinate. *Ab ἐκπαρραξίς.*
 Ἐκπαρραξίς, adv. explicate. *Ab ἐκπαρραξίς, quod est partic. perf. pass. ab ἐκτεῖνω.*
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ὁ, sextarius. *Ab ἐκπαρραξίς, sextus.*
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, in cineres redigo comburendo.
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ἡ, exustio. *A præc.*
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, technor, comminiscor. *Ex ἐκ et τέχνη, ars.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, tafeacio. (2) προσήλθεν ἑλπίς, ἡν, φεβόμενῃ, πάλαι τὸ μέλλον, ἐξισπόμενῃ γόοις, [ordo est, προσήλθεν ἑλπίς, ἡν ἐξισπόμενῃ γόοις, πάλαι φεβόμενῃ τὸ μέλλον ἢ pender a suppressa præpositione διά.] venit spes, propter quam contabescam luctu, dudum futura timens, *Eurip. Or. 857.* Ἐκ παρραξίς, liquefacies me, *Id. Ibid. 1047.*
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ἡ, percolatio, liquo. *A præc.*
 Ἐκπαρραξίς, ας, ὁ, sextans, sexta pars, sextarius. *Ex ἐκπαρραξίς et μορῖον, particula.*
 Ἐκπαρραξίς, 3. pl. perf. ind. pass.
 Ἐκπαρραξίς, 1. sing. a. 1. ind. med.

Ἐκπαρραξίς, perf. ind. pass. *Ion. pro κτεῖνω, verbi κτεῖνω.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, enutrio, educo.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (3) propono, v. gr. edictum, præmium, &c. (5) proscibo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono; (8) in med. aliquo transportandum curo securitatis causa, *Ern.*
 Ἐκπαρραξίς βρέφος, *Eur. Ph. 25.* Τὸν δὲ πατέρα Κηφία, ἡς ὁ ἐξίστηεν, ἀπολλύσαν οἱ θεοὶ, *Aristoph. Thesm. 1065.* Ἐκπαρραξίς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ἰδὴν, *Isocr.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, idem quod ἐκτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, idem.
 Ἐκπαρραξίς, ἡ, ὄν, in habitu positus; (2) qui hecetica febris laborat. *Ab ἔξω, habeo.*
 Ἐκπαρραξίς, fut. τέξωμαι, partu edo, edo in lucem.
 Ἐκπαρραξίς, adv. cum habitu, h. e. firmiter, probe; (2) expedite.
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, alvum excerno.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, evello; (2) emoveo.
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, f. ἴσω, æstimo, magni æstimo; (2) valde honoro; (3) honoris causa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello. *Hinc*
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ἡ, magni honores. *Ex ἐκ et τιμή.*
 Ἐκπαρραξίς, ας, ὁ ἢ, expers honoris.
 Ἐκπαρραξίς, ας, ὁ ἢ, excussio. *Ab ἐκπαρραξίς.*
 Ἐκπαρραξίς, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi
 Ἐκπαρραξίς, f. ξω, excutio, emoveo. Ἐκπαρραξίς τὸν κοινοτὸν τῶν πόδων ὕμνον, *Matt. 10, 14.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, exsolvo, luo. *Ab ἐκπαρραξίς.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, idem et ab eod. Ἐκπαρραξίς τὰ ἀφιλόμονα, *Plat.* Ὅσον κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκπαρραξίς ἰών, retulisset, *Soph. Aj. 304.* Ὁ θυμῶν πρόσπαιον ἐκπαρραξίς χάριν δαίμων, *Lycophr. 211.* *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ἡ, solutio. *Ab ἐκπαρραξίς.*
 Ἐκπαρραξίς, ἄτος, τὸ, multa. *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, ὁ, qui solvit; (2) exactor; (3) vindex. *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, idem quod ἐκτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, abortum facio.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, luo, punio, solvo, rependo.
 Ἐκπαρραξίς ἐκπαρραξίς πόνιν, *Eur. Med. 267.*
 Ἐκπαρραξίς, ἄτος, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum. *Ab ἐκπαρραξίς, exseco.*
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ἡ, csectio; excisio; (2) castratio. *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, adv. extra, seorsim. *Ab ἐκπαρραξίς.*
 Ἐκπαρραξίς, adv. idem et ab eod.
 Ἐκπαρραξίς, parietes perfodio furandi causa.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, fenori do. *Ex ἐκ et τόκος.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, audeo; (2) *ap. Jos. ad audiendum impello, incito.*
 Ἐκπαρραξίς, ausus, a. 1. part. act.
 Ἐκπαρραξίς, a. 1. part. act. verbi
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, perficio, exantlo.
 Ἐκπαρραξίς, ἴως, ὁ, sculptor, excisor, sector. *Ab ἐκπαρραξίς.*
 Ἐκπαρραξίς, ἡς, ἡ, excisio. *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, ας, ὁ, csectus, castratus. *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, ἴδω, ἡ, setrix. *Ab eod.*
 Ἐκπαρραξίς, ας, ὁ ἢ, idem et ab eod.
 Ἐκπαρραξίς, 3. sing. perf. ind. med. verbi κτεῖνω.
 Ἐκπαρραξίς, ὄν, abhorrens a tono, sc. musico; (2) remissus, relaxatus, tono suo privatus.
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, exhaurio, proprie pharetram, consumo pecuniam, opes, &c.; (2) cmitto telum. *Νομίζων ἐκπαρραξίς βίον, Aristoph. Plut. 34.* (2) καὶ σὺ τὸ πάθος ἐξισπόμενῃ φρονίῳ, et tua modestia cmissa est mente, *Eurip. Andr. 365.* *Ex ἐκ et πῶρον, arctus.*
 Ἐκπαρραξίς, f. ἴσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκπαρραξίς ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Aristot.* *Ab ἐκπαρραξίς.* *Hinc*
 Ἐκπαρραξίς, ὦ, ὁ, discessus, sedis mutatio; (2) luxuriatio; (3) longinquitas loci.
 Ἐκπαρραξίς, ας, ὁ ἢ, peregrinus, loco emotus.
 Ἐκπαρραξίς, ἴδω, ὁ ἢ, externi-

fugitivus; (2) libertatem usurpo, libere ago, liberi hominis mores affecto. Hinc
 *Ελευθερίας, ἡ, ὄν, qui libertatem amat, qui libere agere amat. A præc.
 *Ελευθερίκος, ἡ, ὄν, liber. Ab ελευθερος.
 *Ελευθερίος, υ, ὁ ζή, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) servator, liberator, epitheton Jovis.
 *Ελευθερότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a sincero animo profectum. Ab ελευθερος.
 *Ελευθερίως, adv. liberaliter, ingenuè.
 *Ελευθερόπαις, αἰδός, ὁ ζή, cui filii sunt liberi, et qui ipse etiam liber est.
 *Ελευθεροπαχία, ἡ, audacia, *Sibyll*.
 *Ελευθεροπᾶσιον, υ, τὰ, liberi hominis venditio; unde ελευθεροπρασίαν, plagii crimen. Ab ελευθερος et πιασάκα.
 *Ελευθεροπραξίς, εὐς, ὁ ζή, liberum hominem decens, liberalis. Ex eod. et πρέπαι.
 *Ελευθεροπραξίς, adv. liberaliter, ut hominem liberum et ingenuum decet.
 *ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, εἶρα, ερον, vel υ, ὁ ζή, qui vadit quo vult; (2) liber, non servus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generosus. (Forse ab ελεύω, qui qua vult via libere incedit.)
 *Ελευθεροσομία, ὦ, f. ἥω, libere loquor.
 *Ελευθεροσομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab ελευθερος και σομία.
 *Ελευθεροσμος, υ, ὁ ζή, qui est ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam veniunt. Ex ελεύθερος et σμία.
 *Ελευθερόντας, liberantes, acc. plur. part. præc. act. contr. pro ελευθερόντας. Ab
 *Ελευθερός, ὦ, f. ἥω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. *Ελευθερόν τινα τῆς αἰτίας, τῷ πόνῳ. *Ἀπό βαρβαρόν ελευθεροσπίν πάλιν, *Plat.* Πάν ελευθεροί σμία, quidquid venit ei in mentem dicit; σμία ibi est scripto ut centies; idem est ac Κατὰ πάντα ελευθεροσμίει, *Sophl. Aed. Tyr.* 706. Ab ελεύθερος.
 *Ελευθερωθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 *Ελευθερώς, adv. libere, ut liberum et ingenuum hominem decet. Ab ελεύθερος.
 *Ελευθερωσι, εὐς, ἡ, liberatio:
 *Ελευθερωτής, υ, ὁ, liberator. Ab eod.
 *Ελεύω, venio. Inusit. pro ἔρχομαι. Unde usitata ελεύσομαι, ελήλυθα, ἤλθον. Hinc
 *Ελευθός, ὄος, contr. υς, ἡ, Lucia, quod invocatur, ut partus veniat in lucem.
 *Ελευσίνα, τὰ, sacra Cereris quærentis filiam Proserpinam, quæ Atheniensis magnis ceremoniis arcanisque celebrabant, hæc mysteria descensus animæ in regionem sensibilem significabant.
 *Ελευσις, εὐς, ἡ, adventus; (2) itio.
 *Ελευσισμός, f. 1. ind. med. verbi ἔρχομαι.
 *Ελευσισίον, eundem est. Ab eod.
 *ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ, decipio, noceo, lædo. *Ελευθεροσπο πάλιν ἀνθρώπων, *Hes. Theog.* 330.
 *Ελεφαντάγωγος, υ, ὁ, qui elephantem agit vel ducit. Ex ελέφας et ἄγω, ago.
 *Ελεφαντάγωγος, υ, ὁ, duo eorum qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ελέφας et ἄρχω, Hinc
 *Ελεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum.
 *Ελεφάντιος, υ, ὁ ζή, elephantinus.
 *Ελεφαντίασις, εὐς, ἡ, elephantiasis, morbus lepræ similis.
 *Ελεφαντιασμός, υ, ὁ, idem. Ab
 *Ελεφαντία, ὦ, elephantiasis laboro.
 *Ελεφάντιος, ης, ον, eburnus.
 *Ελεφαντινή, corium elephantinum, scutum corio elephantino tectum. Καί τῶν λοιπῶν τὰ ἀκόνια ἐς τὸν ελεφαντινὴν ἐκδεχόμενος, *Αἰθιοπ. Punic.* 46.
 *Ελεφαντινός, υ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor et rector.
 *Ελεφαντινός, υ, ὁ ζή, ebore clausus vel reinctus. *Ελεφαντινὸν παράειν δόμα, *Ευριπ.* *Irlig.* in *Aut.* 582. Ex ελέφας et δέω.
 *Ελεφαντάκλιτος, ον, ex ebore compositus, seu ebore ornatus, eburneis sigillis.

*Ελεφαντόκωπος, υ, ὁ ζή, eburneum capulum habens. Ex ελέφας et κώπη.
 *Ελεφαντομάχος, υ, ὁ ζή, cum elephanto pugrans, elephantis infestus. Ex eod. et μάχομαι.
 *Ελεφαντόπους, ὄδος, ὁ ζή, eburneos pedes habens. Ex ελέφας et πῦξ, pes.
 *Ελεφαντοτόμος, eborarius. *Ελεφαντοτόμος ὑποίκει, *Orpian. Cymgel.* 2, 514.
 *Ελεφαντοφάγος, υ, ὁ ζή, elephantum carnem comedens.
 *Ελεφαντοφάγος, υ, ὁ ζή, elephantinus. Ab
 *ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ἡ, elephas, elephantus; (2) chur; (3) elephantiasis, morbus; (4) poculi genus. (2) ὡς δ' ὅτι τίς τ' ἐλέφαντα γυνή φόνικι μίμη, *Π.* 4, 141.
 *Ελέφην, a. 1. ind. pass. verbi λέγω.
 *Ελέψω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λέπω.
 *ΕΛΗ, ης, ἡ, calor solaris; (2) splendor solis.
 *Εληα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔλησα. A λάω.
 *Εληαι, ceperis, 2. sing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἔλη, a verbo αἰρέω.
 *Ελήβητα, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάβητα, a λαβάνω.
 *Ελήλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤλακα, a verbo ἐλαίω.
 *Εληλακότες, perf. part. act. *Att.* pro ἤλακότες.
 *Ελήλαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαμαι.
 *Εληλαμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἤλαμένος.
 *Ελήλαται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαται.
 *Εληλεγκται, redargutus est, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἔλεγκται. Ab ἐλέγχομαι.
 *Εληλεγμαι, convictus sum, perf. ind. pass.
 *Εληλεδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἐλασμένοι εἰσι. Ab ἐλαύνω.
 *Εληλυθός, qui venit, perf. part. med. *Att.* et *Æol.* pro ἤλυθός. Ab ἔρχομαι.
 *Εληλυθα, veni, perf. ind. med. *Att.* pro ἤλυθα.
 *Εληλυθέν, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλυθέν.
 *Εληλυθῆς, perf. part. med. *Att.* pro ἤλυθῆς.
 *Εληψέ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λέγω.
 *Εληψέ, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω.
 *Ελη, veni, 2. sing. a. 2. imperat. act. *per Syn.* pro ἐλθέ, ab ἔρχομαι, pro ἐλεύω, venio.
 *Ελίμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθῆν.
 *Ελθῆν, vel ἐλθῆν, venisse, idem, *Dor.*
 *Ελθης, 2. sing. a. 2. conj. verbi ἔρχομαι.
 *Ελθο, venerit, 3. sing. a. 2. optat. act.
 *Ελθόν, quod venit, a. 2. part. act. n. g.
 *Ελθόντισιν, advenientibus, dat. pl. a. 2. part. act. *Poet.* pro ἐλθόντι.
 *Ελθσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Beot.* pro ἤλθον.
 *Ελθω, venerim, a. 2. conjunct. act.
 *Ελιάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi λιάζω.
 *Ελίγδην, adv. volutum, volubiliter. Ab ἐλίσσω, volvo.
 *Ελιγσομαι, f. 2. ind. pass. verbi ἐλίσσω.
 *Ελιγμα, ἄτος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc
 *Ελιγματάδης, εὐς, ὁ ζή, tortuosus, flexuosus.
 *Ελιγμός, υ, ὁ, vortex, gyros. Ab ἐλίσσω.
 *Ελιάσθη, a. 1. ind. pass. verbi λιάζω.
 *Ελιθοβόλεον, imperf. ind. act. verbi λιθοβολέω.
 *Ελιθάμυξ, υ, ὁ, crines in nodum collectos habens. Ex ἐλίξ et ἄμυξ.
 *Ελικάστρος, ὁ ζή, obliquans, *Man.*
 *Ελική, ης, ἡ, ursa major inter astra; ἐλική, salix Arcadibus. Ab ἐλίσσω.
 *Ελικηδόν, adv. volutatim, in orbem.
 *Ελικίας, υ, ὁ, tortuosus, unde ἐλικίας κεραυνοί.
 *Ελικολίφαιρος, υ, ὁ ζή, proprie cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigrae; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἐλίξ.
 *Ελικόδρομος, υ, ὁ ζή, in urbem currens, epith. solis et lunæ.
 *Ελικιδής, εὐς, υς, tortilis. Ab ἐλίξ et εἶδος, στροφάλις.
 *Ελικοιδῶς, adv. tortuose, in gyrum. A præc.
 *Ελικοίς, ὄσσα, ὄν, tortuosus. Ab
 *Ελικός, ἡ, ὄν, volubilis, tortilis, vorticosus; (2) niger. Ab ἐλίξ.
 *Ελικήροφος, ον, tortuosus, *Orp.*
 *Ελικηρ, ἦρος, ὁ, armilla; (2) inauris.
 *Ελικτός, ἡ, ὄν, tortilis, tortuosus.

*Ελικών, ἄνος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer; (2) instrumentum quoddam musicum. Ab eod. Hinc
 *Ελικωνιάδες, ον, αἰ, Heliconiades, Musæ.
 *Ελικώνιος, ἰα, ἰον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc οἱ Ἐλικωνίασ παράνοι, Heliconiades sive Musæ.
 *Ελικώπις, ἴδος, ἡ, puella cui oculi sunt nigri, vel rotundi, ac mobiles, h. e. pulchri; (2) pulchra. Ab
 *Ελικώψ, ὤπος, ὁ ζή, idem. Ab ἐλίξ et ὠψ.
 *ΕΛΙΝΝΥΩ, et ἐλίνω, f. ὤω, vito, caveo; (2) desino, desisto; (3) maneo, moror; (4) sedo, cessare facio. *Ελινύσας ἔδνα χρονον, *Herodot.*
 *ΕΛΙΝΟΣ, υ, ὁ, ramus, *apud Nicandrum;* (2) vitis, *ap. Dionys.* P.
 *Ελινύω, idem quod ἐλινύω. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, *Aristoph. Thesm.* 605.
 *Ελίξ, ἴκος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyros; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) species hederæ; (6) adj. ὁ ζή, intortus, implicitus; (7) volubilis; (8) circumiens. Ab ἐλίω, vel ἐλίσσω.
 *Ελίξ, εὐς, ἡ, linctus. Ab ἐλίσσω, *ap. Hipp.* (nisi sit potius ἐλλίξ, vel ἐλλίξ, ab ἐλίξω, *Erri.*)
 *Ελίξ, εὐς, ὁ ζή, tortuosa cornua habens. Ex ἐλίξ et κέρα, cornu.
 *Ελίξ, εὐς, ον, tortuosus, *Procl.*
 *Ελιπον, reliquit, a. 2. ind. act. verbi λίσσω.
 *Ελισμέν, præc. inf. act. *Ion.* pro ἐλίσσειν.
 *Ελίσσεται, 3. sing. imperf. ind. med. verbi λίσσω, *συρηπlico.*
 *Ελισσομένη, part. præc. f. g. med. vel pass. v.
 *Ελίσσω, vel ἐλίσσω, f. ἔω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἐλίσσεται τμητοῖς ἰματί, *Sophl. El.* 784. Πίριξ ἐλίσσω, circumdo. Μίλλειν πείριξ πυκνοῖσι Καδμίων πόλιν ὄπλοις ἐλίξεν αὐτίκ' Ἀργείων στρατὸν, *Ευριπ. Phæn.* 717. Ab ἐλίω.
 *Ελίτροχος, ον, in quo vertitur axis, epith. σφαιρογῶς.
 *Ελίφθεν, refecti sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Beot.* pro ἐλεῖφθησαν, a λείπω.
 *Ελίχρυσος, idem quod ἐλεῖχρυσος.
 *Ελικαίω, idem quod ἐλικάω, *Æsch.*
 *Ελικ, trahēbat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴλικε, ab ἔλκω.
 *Ελικε, ulceri, dat. sing. contr. pro ἐλκίτι.
 *Ελικίμεν, præc. inf. act. *Ion.* pro ἐλκω.
 *Ελκω, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro εἴλκω.
 *Ελκωστέπλος, υ, ὁ ζή, longa veste indutus, peplum inter eundem trahens. Ex ἔλκω, traho, et πέπλος.
 *Ελκω, 3. sing. imperf. verbi ἔλκω.
 *Ελκωστίων, ἄνος, ὁ ζή, cui longa est vestis sive tunica. Ex ἔλκω et χιτών.
 *Ελκώω, fut. ἥω, *apud Homerum,* traho; (2) discerpo, dilacero; (3) violo, attingo, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες δ' ὀϊανὸν Ἐλκώσω αἰκῶς, *Π.* 22, 336.
 *Ελκῶν, adv. tractim, trahendo. A præc.
 *Ελκῶμος, υ, ὁ, violentia, tractio, vis.
 *Ελκῶρον, υ, τὸ, traha; (2) buris. Ab eod.
 *Ελκῶμα, ἄτος, τὸ, præda.
 *Ελκοποιέω, ὦ, f. ἥω, ulcero, exulcero. Ab
 *Ελκοποιός, υ, ὁ ζή, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἔλκος et ποίω, facio.
 *ΕΛΚΟΣ, εὐς, τὸ, ulcus; (2) vulnus, imprimitis inveteratum. (Ab ἔλκω, qui humores ad partem sauciatam trahunt, *Erri.*)
 *Ελκώ, ὦ, f. ὤω, ulcero, exulcero, saucio. Βάλε πείσιν πρὸς ἔδνα, ἐλκώσαι τε σὺν γέροντα χροῦτα, *Ευριπ. Hec.* 405. Unde præc. ἐλκώσθαι, ἡλκωμένος. Ab ἔλκος.
 *Ελκωτικός, ἡ, ὄν, tractoris, attractivus:
 *Ελκωτός, ἡ, ὄν, tractus, ductilis. Ab ἔλκω.
 *Ελκωτός, υ, ὁ, tractio, lacratio. Λωθιστοῖσιν ὑφ' Ἐκτορος ἐλκωτοῖσιν, *Τρυφiod.* 21.
 *Ελκωτόριον, υ, τὸ, ulcusculum. *Diin.* Ab ἔλκος.
 *Ελκωτός, εὐς, ἡ, idem et ab eod.
 *Ελκωσμαι, ἄτος, τὸ, scoria seu recrementum argenti. Ab eod.
 *Ελκωσμός, υ, ὁ, tractio. Ab eod.

Ἐλευσίζω, fut. *άσαι*, trahendo raptō.

Ἐλευστή, ἥρος, ὁ, funis, vel quodlibet instrumentum quo aliquid trahitur, extrahitur, etiam capitur.

Ἐλευστής, ἥ, ὁ, vim habens trahendi: Ab Ἐλευθῶ, f. ὕσσι, traho. Ἐλευθῶν τινὰ εἰς οἶκτον. Ὅππε Λινεργῶν κλώσις ἔλευστί πεκρά, *Lycochr.* 716. Ab

ἘΛΚΩ, f. ζω, traho, atraho, manu, naribus, pondere, &c. unde vindico mihi, dignus sum præ cæteris, &c. (2) sugo; (3) feminam attrecto, *Erm.* Ἐλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τὶ δῶτα μ' ἔλκει ἀσθενῶσαν; *Aristoph. Thesm.* 625. Ἰσχυρὸν συνεργῶν ἡλακῶν ἔλκειν, κτῆμα πένητι βίω, *Erign.*

Ἐλκώδης, εὐς, ὁ, ἔξ ἧ, ulcerosus, laceratus. Ἀστρίμα, ὁρώσι, χροῖς ἔλκώδης ἀπτεσθε χερσῶν, *Eurip. Hippol.* 1358. Ab ἔλκος.

Ἐλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἔλκω. Hinc Ἐλκωματίος, ἥ, ὄν, ulcerativus:

Ἐλκωσις, εὐς, ἦ, ulceratio.

Ἐλλά, ἥ, sella, καλῖθρα. Jovis Dodonci templum.

Ἐλλάς. *sumpsit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλας, a verbo κλέβω.

Ἐλλάδης, ἥ, ὄν, Græcanicus. Ab Ἐλλάς.

Ἐλλαμάνω, comprehensum, constrictum tenente, circumplexor. Τῶ δῆτι καὶ ἐστὶς ἔλλαμψεσθαι ὁ Ἀνδρός, quo (scquitatu) se prevaliturum considerabat Lydorum rex, *Herod.* 1, 80.

Ἐλλαμπτέωμαι, splendescō, clarescō; (2) magnificentia et splendore in quocunque genere; (3) splendida et magna oratione utor.

Ἐλλαμπτικός, ἥ, ὄν, illuminandi vim habens.

Ἐλλαμπτικός, adv. ad illuminandum apte.

Ἐλλάμω, fut. ψω, illuceo; illustro, clarum reddo; (2) illumino, divinitus doceo.

Ἐλλάμψασθαι, a. 1. inf. med. verbi præc.

Ἐλλάμψεσθαι, fut. *Ion.* med. pro ἔλλήψεσθαι, ab ἔλλαμψάωμαι, *Herod.* 1, 80.

Ἐλλάμψις, εὐς, ἥ, splendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio, in sacris. Ab ἔλλάμψω.

Ἐλλάωνις, Græci, Dor. pro Ἐλλωνις, ab Ἐλλων, Græcus.

Ἐλλάωνος, Dor. pro Ἐλλωνος, Græcus. Ἐστὶ τὸν Ἐλλαωνίας φανερώτατον ἀστῆρ Ἀνάνας εἰδόμεν, *Eurip. Hippol.* 1122.

Ἐλλανόδικαι, ὧν, οἱ, iudices sacrorum certaminum apud Græcos, Dor. pro Ἐλλανόδικαι. Ex Ἐλλαν, et δίκη, iudicium.

Ἐλλανόδικος, ὦ, f. ἥσω, iudex sum sacrorum certaminum. Ex iisd.

Ἐλλάς, ἄδος, Hellas, Græcia; (2) *adj.* Græcanica, Græca, pro Ἐλληνική (2) ἀγῶν Ἐλλάς, conventus Græcorum. Κείνος γὰρ ἔλθων εἰς τὸ κλεινὸν Ἐλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος [Vide πρόσχημα], *Soph.* *Il.* 681.

Ἐλλάσαι, *Poet.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.

Ἐλλάχων, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔλαχων, a λαχάω.

Ἐλεβορίων, helleboro indigere:

Ἐλεβορίζω, helleboro purgo:

Ἐλεβορισμός, ἥ, ὁ, purgatio helleboro facta:

ἘΛΑΕ'ΒΟΡΟΣ, ct ἔλλέβορος, ε, ὁ, helleborus, veratrum. *Angl.* HELLEBORE.

Ἐλλεδανοῖν, dat. pl. *Ion.* pro ἔλλεδανοῖς, ab Ἐλλεδανός, ἥ, ὁ, vinculum, restis. Ab ἔλλω.

Ἐλλεμμα, ἄπος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum pensionis non persolutæ. Ab ἔλλεψω.

Ἐλλεπής, εὐς, ὁ, ἔξ ἧ, cui deest aliquid, imperfectus. Ab eod.

Ἐλλεπτικός, ἥ, ὄν, defectivus:

Ἐλλεπτικός, adv. defective.

Ἐλλείπω, fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἔλλείψουσιν αὐτὰι λιπαρῆς χειροεργίας, *Aristoph. Lys.* 676. Hinc

Ἐλλείψις, εὐς, ἥ, derelictio, præmissio; (2) defectus; (3) figura grammatica qua vox eleganter omittitur. Ab ἔλλείπω.

Ἐλλείψω, f. ζω, linctu ingero, lingendo adsumo. Ex ἔν et λείγω, lingo.

Ἐλλεσχός, ε, ὁ, ἔξ ἧ, vulgatus, qui est in omnium ore et sermone. Ex ἔν et λέσχη.

ἘΛΑΗΝ, ἥρος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἐλλήνων sortiti.

Ἐλληγίζω, fut. ἴσω, Græcos sequor seu imitor, Græcum refero, Græcus sum; (2) cum Græcis facio, Græcis favco; (3) Græce loquor. Ab ἘΑΛΗΝ.

Ἐλληγικός, ἥ, ὄν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.

Ἐλληγικῶς, adv. Græce, Græco more, Græcanice.

Ἐλληγίος, ε, ὁ, ἔξ ἧ, idem quod Ἐλληγικός.

Ἐλληγίος, ἴδος, ἥ, Græcia. Ab ἘΑΛΗΝ.

Ἐλληγισμός, ἥ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) litteræ Græcæ, lepos Græcus; (3) sermo Græcanicus, seu proprietates verborum Græcorum. Ab ἔλληγίζω. Unde

Ἐλληγιστής, ἥ, ὁ, sector seu imitator Græcorum, æmulus et studiosus Græcorum.

Ἐλληγιστή, adv. ad imitationem Græcorum, ritu et more Græcanico; (2) Græce, lingua Græca. Ab eod.

Ἐλληγιστικός, ὧν, οἱ, idem quod ἔλληγιστάται.

Ἐλληγοστίω, Græcorum gratiam capto; (2) Græcorum more disscro, *ap. Polyb.*

Ἐλληγοστίαι, ὧν, οἱ, quaestores Græciæ, æarii Græci præfecti.

Ἐλληγός, *Poet.* pro ἔληγος, a λήγω.

Ἐλληγοσπότης, ε, ὁ, nomen venti ab Helleponto spirantis.

Ἐλληγοσπότης, ε, ὁ, ἔξ ἧ, Hellespontinus; (2) qui ad Hellespontum pervenit. Ab

Ἐλληγοσπότης, ε, ὁ, Hellespontus, mare, vel potius fretum, inter Europam Asiamaque. Est quasi πόντος τῆς Ἐλλάδος, qua in ipso perit.

Ἐλληγοσπότης, f. ἴσω, in portu sum; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex ἔν et λήγω, portus.

Ἐλληγοσπότης, ε, ὁ, portorium. Ex iisd.

Ἐλληγοσπότης, ἥ, ὄν, ad portum seu portorium pertinens. Ἐλληγοσπότης, τὰ, sc. τίλην, portorium.

Ἐλληγοσπότης, ἥ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἔλληγοσπότης.

Ἐλληγοσπότης, fut. ἄσω, stagno, restagno.

Ἐλληγοσπότης, εὐς, ὁ, ἔξ ἧ, cui deest aliquid, curtus. Ab ἔλλεψω.

Ἐλληγοσπότης, adv. imperfecte. A præc.

Ἐλληγοσπότης, siliquor. Ab ἔλλεψω.

Ἐλληγοσπότης, ε, τὸ, inauris. Ex ἔν et λοβός.

Ἐλληγοσπότης, ἥ, ὁ, ἔξ ἧ, flos in siliqua edens, in folliculo florens. Ex ἔλλεψω et ἔνθος.

Ἐλληγοσπότης, fructus in folliculo, vel in siliqua clausus. Ex ἔν et λοβός, siliqua.

Ἐλληγοσπότης, ε, ὁ, ἔξ ἧ, cui semina sunt in folliculo vel siliqua. Hinc ἔλλεγοσπόμενα, semina in folliculis clausa.

Ἐλληγοσπότης, εὐς, ὁ, ἔξ ἧ, qui est e genere siliquatorum vel siliquas ferentium. Ab ἔλλεψω.

Ἐλληγοσπότης, imputare. Ab ἔλλεψω.

Ἐλληγοσπότης, ε, ὁ, ἔξ ἧ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex ἔν et λόγος.

Ἐλληγοσπότης, ε, ὁ, ἔξ ἧ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, insignis, clarus.

Ἐλληγοσπότης, adv. cum ratione, apte.

Ἐλληγοσπότης, f. ἴσω, piscor. Ab ἔλλεψω.

Ἐλληγοσπότης, f. ἴσω, idem et ab eod.

ἘΑΛΟΣ, ἥ, ὁ, hinnulus; (2) mutus. (2) ἐφῆκεν ἔλλεψις ἔχθρον διαφθορῶν, *Soph.* *Aj.* 1297.

Ἐλλοβόνος, ε, ὁ, ἔξ ἧ, hinnulorum peremptor; (2) cervorum interfector.

Ἐλλοβόω, ὦ, f. ἥσω, insidiis lateo, insidior. Ex ἔν et λόχος, insidia.

Ἐλλοβόω, in insidiis pono. Ex iisd.

Ἐλλοβόω, σπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus ut piscis; (2) piscis. Ex ἔλλεψω et ὄψ, vox. (Sed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus esse videtur probanda, ut alia multæ sunt grammaticorum ineptæ et frigidæ, *Ergn.*)

Ἐλλοβόω, ε, ὁ, ἔξ ἧ, tristis. Ex ἔν et λύπη.

Ἐλλοβόω, ἥ, ὄν, clychnium habens. Ab

Ἐλλοβόω, ε, τὸ, clychnium, funale. Ex ἔν et ἔλλοβος, clychnus.

Ἐλλοβόω, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.

ἘΛΛΩ, conficō. Ab ἐλλω, coarcto.

Ἐλλοβόω, ὦ, lumbricis infestor. Ab ἔλλω.

Ἐλλοβόω, ε, τὸ, lumbriculus; (2) tineæ.

Ἐλλοβόω, εὐς, ὁ, ἔξ ἧ, lumbrico similis. Ab

ἘΛΜΙΝΣ, ἥρος, ἥ, (scribitur et ἔλλω) lumbricus; (2) tineæ.

Ἐλλοβόω, ἥ, ὄν, helxine, herba. Ab ἔλλω, traho, co quod præterciturum vestes attrahat. *Angl.* PELLETORY-OF-THE-WALL.

Ἐλλοβόω, εὐς, ἥ, tractio, attractus. Ab eod.

Ἐλλοβόω, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι.

Ἐλλοβόω, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐλλώ, a λέω.

Ἐλλοβόω, 3. sing. imperf. ind. act. v. λαιβόω.

Ἐλλοβόω, *ceperim*, a. 2. opt. act.

Ἐλλοβόω, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἐλλώ.

Ἐλλοβόω, a. 2. part. med. verbi αἰρέω.

Ἐλλοβόω, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλλώ.

Ἐλλοβόω, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐλλώ.

ἘΛΟΣ, εὐς, τὸ, palus, aqua palustris cæno mixta, *Il.* 4, 483.

Ἐλλοβόω, 2. sing. a. 2. imperat. med. verbi αἰρέω.

Ἐλλοβόω, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλλώ.

Ἐλλοβόω, nom. pl. a. 2. part. act. verbi αἰρέω.

Ἐλλοβόω, pro ἐλλώ. Vide ἐλλώ.

Ἐλλοβόω, a. 1. ind. pass. verbi λοχέω.

Ἐλλοβόω, 2. sing. præc. ind. med. *Ion.* pro ἐλλώ.

Ἐλλοβόω, ab ἔλλω.

Ἐλλοβόω, 2. sing. præc. imper. med. *Ion.* pro ἐλλώ.

Ἐλλοβόω, et -δάτης, ε, ἥ, autor spei.

Ἐλλοβόω, ὦ, spem alicui facio, spe lacto.

Ἐλλοβόω, f. ἴσω, spero; (2) reor, existimo, diciturque interdum et in partem deteriorem pro vereor, metuo; (3) ct act. spem facio, ut ἐπιελλώ. Τῆνδ' ἔξωδον ἐλεβόων Ἀνάτος ἐπιελλώ φέρον, *Soph.* *Aj.* 810. Τυτὰ μὲν Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν, ἔδωπον ἔλλω, *Aristoph.* *Av.* 962. Ab ἐλλώ.

Ἐλλοβόω, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλλώ.

ἘΠΣ, ἴδος, ἥ, expectatio; (2) expectatio, tam in bonam quam in malam partem: in bonam est spes; (3) in malam partem, metus. (1) παρὰ δ' ἐπιπλά λείσω, præter expectationem video res evenire, *Eurip. Hippol.* 1121. (3) μήτ' ἐμοὶ μήτ' ἐμοὶ τίς ποτε τένας ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθαι, hic metus! *Eurip. Iphig.* in *Aul.* 784.

ἘΠΣ, a. 1. part. pass. verbi ἐπιπλά. Unde

ἘΠΣ, ἄπος, τὸ, idem quod speratur, spes.

ἘΠΣ, ἔχι σαρκὸς εὐσθεῖς κατάστημα ἀγαπῶντων, καὶ τὸ περὶ τήν πρὸν ἐπιπλά, non obesa carne a bene constitutum adamantium, et spem fidam in ea defigentium, *Cleomedes Cyclica Theoria*, 2, 87. *Plutarch.* adversus *Epictum*, 1089, D.

ἘΠΣ, ἥ, ὄν, in spe positus.

ἘΠΣ, ἥ, ὄν, sperabilis, qui sperari potest.

ἘΠΣ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπιπλά.

ἘΠΣ, spero; (2) puto. (2) ὡς ἐπιπλά τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἰρέει, *Herodol.* 2, 43. Ab

ἘΠΣ, in spem adduco, apud *Homerum*, *Od.* 2, 90. Ab ἐπιπλά.

ἘΠΣ, ἥ, ὄν, spes. Ab eod.

ἘΠΣ, a. 1. inf. act. *per Syno.* pro ἐλάσαι.

ἘΠΣ, scu ἔλλω, ἄπος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἐλλώ, seu ἐλλώ, ἰνυλοῦ, tego.

ἘΠΣ, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λυμῖνα.

ἘΠΣ, 2. sing. ejusd. mod. et temp.

ἘΠΣ, ε, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum. *Angl.* PANIC.

ἘΠΣ, dolebat, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλπίε, a λυτέω.

ἘΠΣ, solvi, a. 1. ind. act. verbi λύω, solvo.

ἘΠΣ, et ἔλτορον, ε, τὸ, involucrem, integumentum; (2) pars illa e qua nascitur cilium; (3) crusta in insectis, qua alas claudit; (4) folliculus seminis; (5) alveus et receptaculum aquarum. Ab eod.

ἘΠΣ, liberasti, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐλυτέω, a λυτέω.

ἘΠΣ, vel ἔλλω, f. ὕσσι, involvo, implico, intego. Ab ἐλλώ, involvo.

ἔλω, a. 2. conj. act. verbi αἰρέω.
 ἔλω, fut. *Att.* verbi ἰλάσσω, pro ἰλάσω ἔλω, pro ἰλάσει, *Soph. Ed. Tyr.* 417.
 ἔλωδης, eos, δ ἔξ ἡ, palustris. Ab ἔλος.
 ἔλωμαι, a. 2. conj. med. verbi αἰρέω.
 ἔλων, cariens, qui cepit, a. 2. part. act.
 ἔλωρ, oros, τὰ, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captivonis vel cædis. (3) Πατρόκλιος δ' ἔλωρα ἄσπασιν, *Il.* 18, 93.
 ἔλωρον, u, τὸ, idem.
 ἔλωστε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω.
 ἔμβον, didici, 1. sing. aor. ejusd.
 ἔμβουσα, 3. pl. a. 2. *Boet.* pro ἔμβουον.
 ἔμψυμα, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔμψυμα, a μαψυμά.
 ἔμψυμα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μακαρίζω.
 ἔμψυχον, a. 1. ind. pass. verbi μαλάσσω.
 ἔμψυχοι, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et *per contr.* pro ἔμψυχοι, a μαλφοροῦ.
 ἔμψυχοι, a. 2. ind. pass. verbi μαινόμεναι.
 ἔμψυχοι, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi μάσσω.
 ἔμψυχοι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μαρμαίνομαι.
 ἔμψυχοι, 3. sing. a. 1. ind. pass.
 ἔμψυχοι, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαρμαίνομαι.
 ἔμψυχοι, 3. dual. imperf. ind. med. verbi μάνομαι.
 ἔμψυχοι, ἡς, ἡ, mei ipsius.
 ἔμψυχοι, a. 1. ind. med. verbi μάχομαι.
 ἔμψυχοι, progredere, 2. sing. a. 2. imperat. *per Anacorp.* pro ἔμψυχοι, a verbo ἔμψυχοι.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, incedo.
 ἔμψυχοι, u, τὸ, calceus vel solea. Ab ἔμψυχοι.
 ἔμψυχοι, adv. pedestri itinere. Ab ἔμψυχοι.
 ἔμψυχοι δικαστῆς, in *Pind.* ordinarius iudex. Ex βαρκῆς, tribunal.
 ἔμψυχοι, αν, τὰ, calcemnta quædam.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, *Hes.* sapiens, prudens. Ex in, βαρκῆς, et νεῖ.
 ἔμψυχοι, fut. unâ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.
 ἔμψυχοι, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον. Ab
 ἔμψυχοι, ingredior, subeo, adco; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) insulto; (4) ἐμψυχοι, intrare facere, injicere. *Χρυσόπολλῆτος* ἐμψυχοῖς δῖφροις, *Eur. Ph.* 2. εἰς ἀγορὰν, *Plut.*
 ἔμψυχοι, bacchor in, insolenter lætor in.
 ἔμψυχοι, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω.
 ἔμψυχοι, 3. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐμβάλλω.
 ἔμψυχοι, jacular in aliquem, immitto, injicio; (2) insero, intersero, intercalo; (3) ingredior; (4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. "Ἡμεῖς τεκνοῖσι σοῖσιν ἐμβάλειν ἕξοδος ἔπλης, *Eur. Med.* 2328. Κῆρυξ δὲ Ποσειδῶν ἄπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, subvertat, *Aristoph. Ach.* 516. Ἐμβάλλω χερσὶ πῆσιν, *Soph. Phil.* 810. Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τῶν ποδῶν, *Aristoph. Av.* 1151. Ἐμβάλλω βυλὴν, de aliqua re conferre, *Xen. Cyr.* 129. λόγον, sermonem conferre, *Id.* 130.
 ἔμψυχοι, conjicere, 3. sing. a. 2. optat. act.
 ἔμψυχοι, ἄτος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, dat. sing. part. ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, intingo, immergo.
 ἔμψυχοι, idem.
 ἔμψυχοι, f. ψυ, idem. Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κρηρὸν αὐτῆς τὸ ποδῖ, *Aristoph. Nub.* 150.
 ἔμψυχοι, δ, stultus, stolidus, *Hes. ex Men.* Ab ἐμψυχοι, Pr.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, gravo.
 ἔμψυχοι, ἄδος, ἡ, solea; (2) soccus:
 ἔμψυχοι, a. 2. part. act. verbi ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, u, δ, qui intrare facit, aut intrat τὴν κοίτην, cubile. Ex ἐμβάπτω et κοίτη.
 ἔμψυχοι, ou, cubilia lustrans, *Man.*
 ἔμψυχοι, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαψεν, ab
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, regno in. Ὁ δ' ἄρα ἐν ἐμψυχοῖς, *Hesiod. Theog.* 71.
 ἔμψυχοι, u, δ, epith. Apollinis, qui coleba-

tur in littore a consensuris naveum. Ab ἔμψυχοι. Unde
 ἔμψυχοι, u, ἡ, ingressus, introitus, consensus; (2) solium, in quo lavamus.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, in ollas repens; nomen muris in *Batrachom.* 208. Ex ἐμβάπτω et χύτρα, olla.
 ἔμψυχοι, infero, importo, affero.
 ἔμψυχοι, ἡ, ὄν, possessorius. Ab
 ἔμψυχοι, fut. ἴσω, et ἐμψυχοι, f. ἴσω, fastuose incedo; (2) invado, ingero me, incolo, *Æschyl. in Pers.* 449. (3) quæro, scrutor. Ἐμψυχοῖν εἰς τὴν ἄσταν, *Dem.* εἰς τὴν ναῦν, *Id.* Καὶ τοὶ μὲν ἀπὸς ἐμψυχοῦνται λεπτοῖς Ἱεροδόσκω, *Lycurg.* 642. (3) ὅτε παρὰ τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀμφότερα ἐμψυχοῦνται, *Χειρογρ. Symrios.* 4, 27.
 ἔμψυχοι, ingredior.
 ἔμψυχοι, ἡ, ἡ, solium, vel alcus, sive vas, quo in balneo ad lavandum utuntur. Ab ἔμψυχοι.
 ἔμψυχοι, u, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingressus. Ab
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, ingressivus. Ab ἔμψυχοι.
 ἔμψυχοι, u, δ, scissor, equitator; (2) miles classarius; (3) πλῆρ, ἐμβάπτω, cothurni. Ab eod.
 ἔμψυχοι, ἡ, ὄν, et ἐμψυχοι, ἡ, δ ἔξ ἡ, qui adscendi potest; (2) facilis accessus, ad quem accedere licet. Ab eod.
 ἔμψυχοι, u, τὸ, patina profundior. Ex ἐν et βάπτω, mergo, tingo.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, bibulus. Ex ἴσω.
 ἔμψυχοι, a. 1. part. act. verbi ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, ὡ, f. ὡσα, constabilio, confirmo. Ἐμψυχοῦσασαι τὸ νίκημα, *Plut.*
 ἔμψυχοι, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμψυχοῖν, v. ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *per Syncep.* pro ἐνέβηκταισαν, ab ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, perf. part. act. *Att.* et *Ion.* pro ἐμψυχοῖς. Ab eod.
 ἔμψυχοι, ὡ, f. ἴσω, profano, contamino.
 ἔμψυχοι, ingressus sit, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμψυχοῖν, v. ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, eos, δ ἔξ ἡ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν et βίλος, telum.
 ἔμψυχοι, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβη, ab ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβάπτω.
 ἔμψυχοι, incende, 2. sing. a. 2. imperat. act.
 ἔμψυχοι, ingressum esse, a. 2. inf. act. Ab eod.
 ἔμψυχοι, fut. ἴσω, impono, v. gr. navi; (2) impello; (3) deduco; (4) docco. Ἐμψυχοῦσιν τινὰ εἰς πλοῖον, *Plat.*
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, vitalis, vivus, vivax.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, vivo in, dego ætatem in. Ἐν ἡ (δῖωτα) ἐμψυχοῖν ἡ νεῶς, *Aret.*
 ἔμψυχοι, ὡ, f. ὡσα, idem. Hinc
 ἔμψυχοι, u, ἡ, vita aliquo loco acta.
 ἔμψυχοι, u, τὸ, domicilium, sedes.
 ἔμψυχοι, f. ψυ, impedio.
 ἔμψυχοι, ἄτος, τὸ, intuitus, rectus aspectus. Ab
 ἔμψυχοι, fut. ψυ, intucor, occluso figo. Ἐμψυχοῖς μοι ἔξ μύλα τυραννικῶς, *Plat.*
 ἔμψυχοι, ἄτος, τὸ, emblema, operi alteri insertum ornatus causa; item opus tessellatum. Ab ἐμβάλλω.
 ἔμψυχοι, ἡ, injectio, insertio emblematis.
 ἔμψυχοι, ὡ, fut. ἴσω, inctamo, clamorem tollo. Μῦζον ἐμψυχοῦν τῷ Στίτυπος, *Lue.*
 ἔμψυχοι, u, ἡ, qu. dic. inelamatio, clamitatio, *Aret.* Ab ἐμψυχοῖν.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, in focamde pressus locus; (2) qui in focæ est.
 ἔμψυχοι, in focæ vel scrobis formam excavo vel deprimo.
 ἔμψυχοι, ἄδος, ἡ, arbor insita; (2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.
 ἔμψυχοι, u, ἡ, aggressor.
 ἔμψυχοι, ἡ, ἡ, irruptio; (2) impressio irruentis aciei vel grandinis; (3) ostium fluminis; (4) rostrum navis, an significet, non certum est, *Ern.* Ab eod.
 ἔμψυχοι, τὰ, retia quædam.

ἔμψυχοι, αἴα, αἴων, insertus, intercalaris. Ab
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, intercalaris, insertus; (2) imperfectus; (3) subditivus. (3) Ἰσσοκράτης τε παῖδες ἐμβόλοιμοί τινες, *Euripolis apud Scholiast. Aristoph.* Ab ἐμβάλλω.
 ἔμψυχοι, u, τὸ, digressio, pars inserta operi ornandi causa, episodium.
 ἔμψυχοι, panni hinc inde consuti.
 ἔμψυχοι, ἡ, δ, intercalatio.
 ἔμψυχοι, u, δ, et ἐμψυχοι, u, τὸ, rostrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cunctata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum; ὡ ἐμβόλοι, tribunal, pro rostris. (2) χαλκοδεδτὰ τ' ἐμβόλοι, ἀνεῖ veces, *Eur. Phæn.* 115. (3) ἐπάγοντα ἄμα οἱ ἄσπερ ἐμβολον τῶν ἰσπίων, aciem cunctatam equitum, *Arr. Hist. Alex.* 1, 15. Ab ἐμβάλλω.
 ἔμψυχοι, ὡ, f. ἴσω, bombes edo; (2) resono in.
 ἔμψυχοι, f. unâ, immoror.
 ἔμψυχοι, adv. summatim, breviter.
 ἔμψυχοι, ἄτος, τὸ, liquor, succus, id in quo aliquid tingitur et madefit; (2) id quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμψυχοῖν.
 ἔμψυχοι, infremo. Ἀνῆμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης Ἰσίῳ ἐμψυχοῖται, *Il.* 15, 625.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, impluo, humecto.
 ἔμψυχοι, u, ἡ, gravitas. Ab
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, gravis, ponderosus; (2) constans, solidus, firmus; (3) ferox. Ex ἐν et βροῖω, ingravesco.
 ἔμψυχοι, adv. graviter; (2) severe, rigide; (3) ferociter.
 ἔμψυχοι, ὄμαι, fut. ἴσω, fremo; (2) graviter et vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμῆσαστο αὐτοῖς ὁ Ἰσῆς, *Matt.* 9, 30. τῷ πνύματι, *Joan.* 11, 33. Ab ἐμψυχοῖν. Hinc
 ἔμψυχοι, ἄτος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.
 ἔμψυχοι, ὄμαι, attonitus fio, obstupesco, unde ἐμψυχοῦντῆσιν, stupere; ἐμψυχοῦντῆσιν, stupefactus, stupidus. Hinc
 ἔμψυχοι, u, ἡ, stupor; (2) vesania.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, attonitus; (2) amens. Ab eod.
 ἔμψυχοι, ἡς, ἡ, irrigatio quæ fit intingendo. Ab ἐμψυχοῖν.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν et βροῖος, laqueus.
 ἔμψυχοι, u, δ, receptor embryi. Ex ἔμψυχοι et δέχομαι, capio.
 ἔμψυχοι, u, δ, uncus, seu spiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμψυχοι et ἄλλω, contundo, frango, *Cels.* 7, 29. *Galen.* Conf. *Tertul. de Anima,* 25.
 ἔμψυχοι, qui in alga habitat, id est, qui versatur in fundo maris, *Epith. anchoræ.* Ἄγκυραν ἐμψυχοῖν, ἐρσινῆδα, anchoram algæ incolam, navium retinaculum, *Anacleu Bruncl.* 2, 212.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, factum necans. Ex ἔμψυχοι et κτεῖνω, neco.
 ἔμψυχοι, u, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc conclusus, crudus et immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus. Ex ἐν et βροῖω, pullulo, quasi in τῇ γαστρὶ βροῖον, in ventre sive utero pullulans.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, prolificus, genialis.
 ἔμψυχοι, u, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. Ex ἔμψυχοι et τέμνω, secō.
 ἔμψυχοι, ἡ, δ, instrumentum quo factus ex utero trahitur. Ab ἔμψυχοι et ἔλλω.
 ἔμψυχοι, ἄτος, τὸ, jentaculum; (2) erosio, scu id ipsum quod erosum est.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, cibum do.
 ἔμψυχοι, u, δ ἔξ ἡ, quod est in profundo, profundus, immersus.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, buccina cano.
 ἔμψυχοι, f. ἴσω, obturo, obstruo; (2) implico; (3) tego.
 ἔμψυχοι, u, τὸ, Jul. nisi leg. ἐπιδόμων.
 ἔμψυχοι, a. 1. iud. act. verbi μεγαλύνω.
 ἔμψυχοι, ἔμψυχοι.

Ἐπίγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπιέγγρα. A μεγαίω.
 Ἐπίθα, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi ἴημι.
 Ἐπίθω, genit. sing. *Etol.* pro ἐπιθῶ, ab ἐπιθῶ.
 Ἐπιθύσθη, a. 1. ind. pass. verbi μέθω, inebrio.
 Ἐπιθύσθησαν, incubriati sunt, 3. plur. ejusd. aor.
 Ἐπιμνω, mansi, aor. 1. indic. act. verbi μένω.
 Ἐπίσι, mei, gen. sing. *Poet.* pro ἐπιῶ, ab ἐπιθῶ.
 Ἐπιση, imperf. ind. impers. verbi μέλω.
 Ἐπισησι, cura fuit, aor. 1. ind. ejusdem.
 Ἐπίσθη, 3. sing. imperf. ind. verbi μέλω.
 Ἐπισηκός, perf. part. act. verbi ἐπιση.
 Ἐπισηγμένη, plusq. perf. ind. pass. v. μίγνυμι.
 Ἐπισηφισα, 3. sing. imperf. verbi μίφωμαι.
 Ἐπίσι, 1. plur. præs. ind. *Poet.* pro ἐπιμέν, ab ἐπιμί.
 Ἐπιση, esse, præs. inf. pro εἶναι, ab cod.
 Ἐπιση, præs. inf. act. *Ion.* pro εἶναι, ab ἴημι.
 Ἐπισηνοία, curabat, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπισηνοία, a μενοίω.
 Ἐπισηνον, imperf. ind. act. verbi μένω.
 Ἐπισηνος, a. 2. part. med. verbi ἴημι.
 Ἐπισησις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μερίζω.
 Ἐπισησας, a. 1. part. act. verbi ἐπιση.
 Ἐπισησία, as, ἡ, vomitus. Ab ἐπιση.
 Ἐπισησις, eas, ἡ, idem.
 Ἐπισημερα, ἄτος, τὸ, quod vomitu rejicitur.
 Ἐπισησιθῆ, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. μίθηνμι.
 Ἐπισηστήρια, ὠν, τῶ, pharmacia vomitoria:
 Ἐπισησιῶν, ὠν, τῶ, vomitorio. Ab ἐπιση.
 Ἐπισησιτικός, ἡ, ὄν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.
 Ἐπισησποαίωμα, ἄμαι, vomitum facio.
 Ἐπισησποαῖος, ἡ, ὄ, ἡ, vomitus cicnis.
 Ἐπισηστος, ἡ, ὄ, vomitus, vomitio. Ab ἐπιση.
 Ἐπισηστός, ἡ, ὄν, vomitu ejectus. Ab cod.
 Ἐπισηστώδης, adv. in modum vomitus. Ab ἐπισηστώδης, quod est ab ἐπισηστος.
 Ἐπιση, mei, gen. sing. *Dor.* pro ἐπιθῶ, ab ἐπιθῶ.
 ἘΠΙΣΩ, ὠ, f. ἴω, vomo, evomo. Οὐδέπω τὸ ἴκαρ ἐπισησας, *Luc.* Μίλλω σὺ ἐπισησας ἐκ τῷ στόματός μου, *Aros.* 3, 16.
 Ἐπισησώτῃ, πει ἱππίσι, *Ion.* pro ἐπισησώ.
 Ἐπιση, misti, aor. 2. ind. med. verbi ἴημι.
 Ἐπισησας, a. 1. ind. v. μαινοίμαι, insanio.
 Ἐπισησις, 3. sing. imperf. ind. act. v. μνύω.
 Ἐπισησίνων, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Basol.* a μνύω.
 Ἐπισησινεν, indicavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐπισησισα, 3. sing. a. 1. ind. med. v. μνύομαι.
 Ἐπισησισάτω, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπισησισάτω, a μνύομαι.
 Ἐπισησισα, a. 1. ind. act. verbi μνύω.
 Ἐπισησισον, a. 2. ind. act. verbi μνύω.
 Ἐπισησισος, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπισησισα, a μνύω.
 Ἐπισησισον, mixtus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπισησισον, a μνύω.
 Ἐπισησισω, 2. sing. a. 1. ind. med. a μνύομαι.
 Ἐπιση, mihi, dat. sing. *Dor.* pro ἐπιση, ab ἐπιθῶ.
 Ἐπισησις, 3. sing. imperf. ind. act. v. μνύω.
 Ἐπισησις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μνύω.
 Ἐπισησισα, 3. sing. imperf. ind. pass.
 Ἐπισησισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μνύω.
 Ἐπισησισάτω, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi μνύω.
 Ἐπισησισθην, misti sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Basol.* pro ἐπισησισθην, a μνύω.
 Ἐπισησισθην, mistus sum, 1. sing. aor. ejusd.
 Ἐπισησισθῆ, didicit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐπισησισθην, a μνύω.
 Ἐπισησισθῆ, furō in, insanio. Περισησισθῆς ἐπισησισθῆς ἀνθρώπος, *Act.* 26, 11.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, villosus.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, adv. furenter.
 Ἐπισησισθῆ, dicto citius aliquid facio. *Nicanter* ἐπισησισθῆ, ubi *Schol.* ἐπισησισθῆ, i. e. sagittas, operosa. Ex ἄμα et ἔπος.
 Ἐπισησισθῆ, adv. dicto citius, simul cum dicto, prompte, studioso. Ex ἴσιδ.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, testes habens, testimoniis comprobatus. Ex ἰν et μάστιγ.
 Ἐπισησισθῆ, adv. e testimonio, ut testis idoneus adsit.

Ἐπισησισθῆ, *Hes.* ἐπισησισθῆ, impingere. Ab ἰν et μάστιγ, contractare, (al. ἐπισησισθῆ) non audiendus *Ernesti*, qui in editione *Hederici Lipsiensis* legit ἐπισησισθῆ pro ἐπισησισθῆ, aut ἐπισησισθῆ. Κακὴν ἐπισησισθῆ κῆρα, morte illum adfecit, *Optian.* *Piscat.* 2, 502.
 Ἐπισησισθῆ, f. ἴω, insana et filia blatero, *Suidas*.
 Ἐπισησισθῆ, *Nicanter* ἐπισησισθῆ, ubi *Schol.* κακὴς τὸς δακτύλους, demittens et inmittens digitos. *Hes.* ἐπισησισθῆ, ψηλαφῶν, i. e. contractans. Κίντρον γὰρ πληγῆ περιβάλλει ἐπισησισθῆ, *Nic.* *Thes.* 809, vulgo male ἐπισησισθῆ. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, ἄμαι, pugno in.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, in quo methodus inest; (2) artificiosus.
 Ἐπισησισθῆ, adv. methodice, artificialiter, via et ratione.
 Ἐπισησισθῆ, inebrior in vel inter; (2) ebrius sum. Ex ἰν et μέθω.
 Ἐπισησισθῆ, ὠ, f. ἴω, subrideo in vel propter.
 Ἐπισησισθῆ, a. 1. inf. act. verbi ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, as, ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) genus saltationis tragicæ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, adv. curiosius, accuratius.
 Ἐπισησισθῆ, ὠ, f. ἴω, meditor, exerceo me in aliqua re. Hinc
 Ἐπισησισθῆ, ἄτος, τὸ, exercitatio.
 Ἐπισησισθῆ, ἴος, ὄ, ἡ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἰν et μέλος, carmen.
 Ἐπισησισθῆ, ὠ, f. ἴω, modulando pronuncio; (2) modis musicis mando.
 Ἐπισησισθῆ, adv. concinne, apte; (2) canore.
 Ἐπισησισθῆ, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐπισησισθῆ, ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, ἴω, ὄς, concitatus, studio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, perf. ind. med. verbi ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, part. perf. med. verbi ἐπισησισθῆ, insanio, turbor, divino quodam furore corripior. Ἐπί μοι μέλιω βάρος ἄπλεστον ἐπισησισθῆ, *Soph.* *Trach.* 981.
 Ἐπισησισθῆ, esse, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab ἐπιμί.
 Ἐπισησισθῆ, idem, sed *Doricæ*.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, qui permanere et perseverare potest, aut solt. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, adv. constanter, alacriter, *Poet.* pro ἐπισησισθῆ. Ab
 Ἐπισησισθῆ, ἴος, ὄ, ἡ, permanens et constanter perseverans. Hinc τὸ ἐπισησισθῆ, ἴος, constantia, stabilitas, et ἐπισησισθῆ, ἐπισησισθῆ, *Poet.* adv. constanter, firmiter, perpetuo. Ab
 Ἐπισησισθῆ, fut. ἐπισησισθῆ, permaneo, persevero, v. gr. in conditione, pacto, &c. unde vertitur, servo, observo; (2) adquiesco aliqua re. Ἐπισησισθῆ, τὰς συνθήκας, τὰς λελεγεμένους, τὰς ὁρκούς, ἐν τῇ θάλασσῃ. Οὐκ ἐπισησισθῆ ἐν τῇ διαθήκῃ μου, *Hcb.* 8, 9.
 Ἐπισησισθῆ, f. ἴω, pacificorem ago.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, intermedius, qui medius est.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, plenus, refertus.
 Ἐπισησισθῆ, metior, *ap.* *Lucian.* sed verbum est suspectum, *Etn.*
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, metricus, metro constans; (2) qui metricæ scit; (3) justam magnitudinem habens. Ex μέτρον.
 Ἐπισησισθῆ, adv. carmine, verbis metro vel numero adstrictis, metricæ.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, menstruus. Ex μήν.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, idem. Hinc τὰ ἐπισησισθῆ, ὠν, menstrua mulierum. Ἐπισησισθῆ, sacra quæ reurrunt singulis mensibus, *Soph.* *El.* 281. Vide in μελοσφαιγῆ.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, medullam in se habens. Ex ἰν et μήσα, medulla.
 Ἐπισησισθῆ, sum, *Dor.* pro ἐπιμί.
 Ἐπισησισθῆ, vel ἐπισησισθῆ, f. ἴω, immisceo; (2) misceo, pugnam consero. (2) ὄμαι ὀτάρεσι τὰχ' ἐπισησισθῆ βοῶ, haud impari pugna mox manu conserturas, *Soph.* *Cl.* Col. 1057.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, imbutus rubrica.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, mercenarius, mercede conductus, venalis. Ἐπισησισθῆ, ἰαυτῶ τῆσδε

τῆς χάριτος πλῆθος τῶσδε ποιούμενος, *App.* *Bell.* *Civ.* 2, 10.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, duratio, perseverantia in re.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, sortitus sum, contigi, perf. ind. med. *per Mclath.* pro μέτρον, a μέτρον, sortior. Μίγα δὲ σὺ καὶ ἀγλαὸν ἔμορσε κῦδος, magna tibi et inclyta contigit gloria, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1749.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, particeps; (2) fatalis.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, forma indutus, informatus; (2) formæ speciem habens.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, quod φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis conceptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui motus inditus est.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, musicus; (2) musicos modulus habens; (3) doctus, *impr.* de poetis et eorum libris.
 Ἐπισησισθῆ, adv. musicæ; (2) Musarum instinctu. Ab ἰν et Μῶσα.
 Ἐπισησισθῆ, *Eur.* *Vid. Thes.* *Gr.* *Pr.* *App.*
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, laborum et ærumnarum plenus.
 Ἐπισησισθῆ, ὄν, ὄ, mola. Ex ἰν et μύλη.
 Ἐπισησισθῆ, recordatus est, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐπισησισθῆ, a verbo μνύομαι.
 Ἐπισησισθῆ, inclinavi, perf. ind. act. *Att.* et *per Ephantis.* pro ἴκαρ, a verbo ἴκαρ.
 Ἐπισησισθῆ, a. 1. ind. act. verbi μνύομαι.
 Ἐπισησισθῆ, memini, a. 1. ind. pass. v. μνύομαι.
 Ἐπισησισθῆ, memores erant, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, a. 1. ind. act. verbi μνύω.
 Ἐπισησισθῆ, mihi quidem, dat. sing. ab ἐπιθῶ.
 Ἐπισησισθῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μνύω.
 Ἐπισησισθῆ, a. 1. ind. act. verbi μνύω.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, leus. Ab ἐπιθῶ, gen. ἐπιθῶ.
 Ἐπισησισθῆ, laborabat, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπισησισθῆ, a verbo μνύομαι.
 Ἐπισησισθῆ, conjunct. tamen. Ab ἴημι.
 Ἐπισησισθῆ, gen. pl. a. 2. part. pass. verbi ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, 2. sing. præs. conj. *Ion.* pro ἐπισησισθῆ. Ab
 ἘΠΙΣΩΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὐτὲ δεσποτῆσις ἐπισησισθῆ, ἦντινα οἶδα, *Il.* 16, 50. Ὅ δ' ἐκ ἐπισησισθῆ μύθων, *Odys.* 17, 488.
 Ἐπισησισθῆ, as, ἡ, affectus, commotio. Ab
 Ἐπισησισθῆ, ἴος, ὄ, ἡ, cui insunt affectus, adfectu commotus. Ex ἰν et πάθος.
 Ἐπισησισθῆ, gen. sing. *contr.* pro ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, adv. cum affectu, cum perturbationibus. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, ἄτος, τὸ, illusio, ludibrium.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, idem: ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, in aliqua re innutritus, diu versatus sum.
 Ἐπισησισθῆ, f. ἴω, vel ὠ, illudo. Ἡ ("Ἡρα) πάσι τοῖς χοροῖσιν ἐπισησισθῆ, *Aristoph.* *Thesm.* 985.
 Ἐπισησισθῆ, gen. pl. *Ion.* pro ἐπισησισθῆ. Ab
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, illusor, irrisor. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, 1. pl. f. 1. ind. act.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, peritus, expertus. Ab ἐπισησισθῆ, vel ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, a πάτω, incidens, *Æsch.* *Ag.* 195.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, quæ infantem utero gestat, gravis, prægnans, *Hes.*
 Ἐπισησισθῆ, ἄτος, τὸ, imago seu pictura incusa, seu impressa. Ab ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, sc. τέχνη, ἡ, ὄ, ἡ, ars excludendi seu imprimendi imagines, *Athen.* 1, 40.
 Ἐπισησισθῆ, ἡ, ὄ, ἡ, cui imagines sunt impressæ.
 Ἐπισησισθῆ, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐπισησισθῆ.
 Ἐπισησισθῆ, f. ἴω, incudo, imprimo, s. c. percussu.
 Ἐπισησισθῆ, compingo, coagmento, clavis compingo. Ἐπισησισθῆ, τὰς ἀρμονίας ἐν ὧν ἰσάκτωσαν τῇ Βύβλω, sed introrsum compages firmas reddunt *Byblos*, *Herodot.* 2, 96.
 Ἐπισησισθῆ, f. ἴω, inquino; (2) involvo

[de prima significatione dubito.] (2) οὐ δὲ ἐν ἔργῳ ἐπιταλασθόμενοι διαφθίρονται, Herodot. 7, 85. Οὐ δὲ ἐπιταλασθόμενοι κατέρηον, se ipsi nunquam complectentes, Thucyd. 7, 85.

Εμπύλιον, adv. contra, e diverso, vice versa; (2) retro, retrorsum. Dicitur et pro codem τὸ ἐμπάλιν, πρὸς πάλιν et τὰ ἐμπάλιν. Γνώμην ἔχω περὶ τῶν προκειμένων πρήγματος τὰ ἐμπάλιν ἢ ἄρα, de hac quam proposuisti re secus ego atque isti sentio, Herodot. 1, 207. Δύναμις ἔχει ὁ Νεῖλος τὰ ἐμπάλιν περικύβηται τῶν ἄλλων ποταμῶν, vim habet Nilus natura diversam aliis fluviiis, Id. 2, 19: vide φύω. Ἐμπάλιν λέγει, prioribus contraria dicit, Soph. Trach. 358. Τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπάλιν μίσην, inimicis ea transmittit retro, Id. Elect. 647. Τέμπάλιν πρῶτον φρονῶν, in contrariam cogitationem recidere, Eurip. Hippol. 390: φρονῶν αὐτὴν ἐμπάλιν regitur; ad contrariam sententiam delabi.

Εμπάλλω, f. λάω, cum vi injicio, immitto. Εμπάλλω, f. ὑνά, p. ὕγκα, inspergo. Εμπάσηγηξω, f. ἴσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.

Εμπαῖ, ἄνος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Τραφῖς ἄκοντο ἐμπάικα, educationis tuæ sedulum curatorum, Soph. Aj. 563. Ab ἐμπάζομαι, curo.

Επιπαράβλημαι, injicio, indo, infero. Εμπαρεσκευάζω, f. ἄσω, præparo, officio. Εμπαρεσκευός, ὁ, δὲ ἦ, præparatus, instructus. Ex ἔν ἐν παρῶν, apparatus.

Εμπαρεστήμι, f. ἴσω, depono aliquo loco. Εμπαρέχω, f. ζω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accommodo; (4) expono. Οὐ δὲ ἂν ἐμπαρεσχῶν ἐνυπὸν τοῖσθε, Luc.

Εμπαρῆμι, f. ἴσω, remitto, laxo. Ἐμπαρῆμιν ὄδιαι, partus doloribus fracta. Εμπαροῖναι, ὡ, f. ἴσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo; (2) absol. insolenter se gerere; insolenter abuti alicujus benignitate. Pass. ab temulento insolenter tractari.

Εμπαρονημίνα, contumeliæ ex insolentia. Εμπαρρησάζομαι, libere, fortiter dico de re aliqua, vel apud aliquem.

Εμπας, adv. omnino, prorsus; (2) conjunct. tamen. Ex ἔν ἐν πᾶς (vel potius ab ἔν, unum, et terminatione πᾶς, πῆ, πόν, Ern.) Εμπάσω, et ἐμπάσσω, f. ἄσω, inspergo; (2) intexo. Παλίας δ' ἐνέπασσεν ἄελλας, Il. 2, 126.

Εμπάστω, ingredi, Ars. Εμπέδα. Vid. ἔμπεδος. Εμπέδα, ὡ, f. ἴσω, compedibus constringo.

Εμπέδομυλος χρόνος, tempus quod firmis jugibusque orbibus volvitur, Nonnus. Εμπέδολλω, perpetuæ noxæ, Man. Εμπέδομυτι ἀνάγκη, necessitas stabilis consilii. Εμπέδομυθος, ὁ, δὲ ἦ, laboriosus, ærumnosenus.

Εμπέδομυθος, ὁ, δὲ ἦ, qui firmi et constantis est sermonis, Nonnus. Εμπέδομυς, ὡ, f. ἴσω, fœdus sive jus juratum servo. Ex ἔμπεδος et ὄκος.

Εμπέδος, ὁ, δὲ ἦ, stabilis, firmus, in solo stans, seu fixus. Ἐμπέδον, et ἐμπεδᾶ, adv. firmiter; (2) tuto; (3) perpetuo, revera, vere, manifeste, aperte. Οὐδὲ τις εἰσίδειν δύναται ἔμπεδον, neque aliquis videre revera poterat, Apoll. Rhod. 4, 854. Ex ἔν ἐν πέδον, solum.

Εμπέδοσθενός, ἔς, firmum robur habens, constantis. Ex ἔμπεδος et σθένος, robur. Εμπέδοσθον, ονος, ὁ, δὲ ἦ, qui mente firma præditus est, qui mente captus non est. Ex ἔμπεδος et φρήν, mens.

Εμπέδοφυλλος, ὁ, δὲ ἦ, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex φύλλον. Εμπέδω, ὡ, f. ἄσω, stabilio; (2) firmiter et constanter servo, seu observo. Τὸν δ' ὄρον, ὁ κατ' ὄρον ἐμπεδῶσμεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος.

Εμπέδω, vel ἐμπεδῶς, adv. firmiter, certo. Εμπεράζω, f. ἄσω, tento, periculum alicujus rei facio.

Ἐμπεράζω, Poet. pro ἔμπερος, peritus. Ἐμπερίω, ὡ, peritus sum, calico; ut ἐμπυρῶν χόρας, regionis et loci peritum esse.

Ἐμπειρία, ἄς, ἦ, peritia, experientia; (2) empirice, secta medicorum. Ab ἔμπερος. Ἐμπειρική, ἦς, ἦ, empirice, medicorum secta. Ἐμπειρικός, ἦ, ὄν, qui solum ex experientia aliquid tractat; (2) ὁ, medicus ejusmodi.

Ἐμπειρικός, adv. empiricorum more. Ἐμπειροπόλεμος, ὁ, δὲ ἦ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus.

Ἐμπειρος, ὁ, δὲ ἦ, usu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἐμπειροῦν, ἄ, peritia. Ex ἔν ἐν πείρα. Ἐμπειροῦτος, ἦ, mulier quæ jam antea peperit. Ex ἔμπερος, et πείρα, pario.

Ἐμπείρω, fut. ἐρῶ, p. ἀρα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείρωτες; Il. 2, 426. Ἐμπείρω, adv. perite, more eorum qui rei periti sunt; (2) scite, apte.

Ἐμπέλα, ἀρροπῆνα, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἐμπέλας, a verbo ἐμπελάω. Ἐμπελάδην, adv. prope; (2) cum impetu. Ἐμπελάδην, adv. prope; (2) appropinquando.

Ἐμπελάζω, f. ἄσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, congreddi facio. Αἰεὶ κατὰνεῖν ἐπιχειροῦμαι πρὶν ἤνδρος καίτης ἐπιταλασθῆναι ποτε, Soph. Trach. 17. Πῶ δ' ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ δὲ παρῆσσαι; Ibid. 761.

Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a 1. part. act. Ἐμπελαστικός, adv. cum impetu. Ab inusit. ἐμπελαστικός, quod est ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάστειρα, ἄς, ἦ, meretrix. Ab eod. propterea quod omnibus corpus admoveat. Ἐμπελάω, ὡ, fut. ἄσω, appropinquo.

Ἐμπέλιος, ὁ, δὲ ἦ, intus lividus, seu in quo livor incst. Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω.

Ἐμπεπιστευμένος, perf. part. pass. v. ἐμπιστεύω. Ἐμπεπιστευτός, perf. part. pass. verbi ἐμπιστεύω.

Ἐμπεράμος, ὁ, δὲ ἦ, peritus; (2) qui transit vel trajicit; (3) vector. Ex ἔν ἐν πείρα, experientia, vel πείρα, transeo. Ἐμπεράμος, adv. scite, perite. Ἐμπεράμος ἐστρέψατο, Callim. Lav. Pallad. 25.

Ἐμπερός, ἔος, ὁ, δὲ ἦ, peritus, Hes. ex Sophocle. Ex ἔν ἐν πείρα, experientia. Ἐμπειροῦμαι, fut. ἀξω, circumdo.

Ἐμπειροβάλλω, complexor, comprehendo. Ἐμπειροβόλος, ὁ, δὲ ἦ, ornatus, elegans, artificiosus. Ex ἔν ἐν περιβάλλω.

Ἐμπειρογράφω, f. ψω, scripto comprehendo. Ἐμπειροκτικός, ἦ, ὄν, continens, capax, qui multa comprehendere potest. Ἐμπειροέχρωμαι, obo, perlustro.

Ἐμπειροῦμαι, contineo, comprehendo. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπειροῦμενα, καθ' ἑκάστην ἰδέαν πῶσαν ἱστοικεψάμεθα, Longin.

Ἐμπειροκλῖα, inclusum tenco. Ἐμπειροκλύβανον, comprehendo, inclusum teneo. Hinc Ἐμπειροκλυτικός, ἦ, ὄν, qui comprehendere, aut comprehendi, capi potest.

Ἐμπειρολήψω, ἔως, ἦ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio. Ἐμπειροδός, ὄν, periodis constans, epith. orationis.

Ἐμπειροπῆμι, ὡ, f. ἴσω, indoleo; (2) stomachor in. Ἐμπειροπάτω, ὡ, f. ἴσω, inambulo, incedo; (2) discepto, proprie inambulando, defendo; (3) versor inter. Ὅτι ἰνοῖσθω ἐν αὐταῖς, δὲ ἐμπειροπατήσω, 2 Cor. 6, 16.

Ἐμπειροπύρω, f. ἐρῶ, transfigo, configo. Ἐμπειροπίστω, f. πειθῶμαι, incido. Ἐμπειροπλίω, f. εὐώ, navigo, alicubi. Ἐμπειροπρήνυμι, f. ἴσω, disumpo.

Ἐμπειροπῶ, ὡ, f. ἴσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Hinc Ἐμπειροπῆμα, ἄτος, πῶ, vestis fibulis connexa. Ἐμπειροπυρόμαι, f. εἶσομαι, ostento me et artem mean, placendi causa, futili vanitate.

Ἐμπετε, inciderat, 3. sing. a. 2. ind. act. Poet. pro ἐπίπεσε, ab ἐμπίπτω. Ἐμπετίται, incidit, 3. sing. f. 2. ind. med. Ἐμπετίωσι, incidereint, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἐμπετάλλω, ἴδος, ἦ, edulium ex caseo paratum. Ex ἔν ἐν πέταλον, folium, quoniam foliis inductum coqui solet.

Ἐμπετάνυμι, vel ἐμπετανύω, f. πετάσω, explico, extendo. Hinc Ἐμπετάσμα, τος, τὸ, aulaum.

Ἐμπετῆς, 2. sing. a. 2. ind. act. Dor. et per Antithes. pro ἐπίπεσες, ab ἐμπίπτω. Ἐμπετρον, ὁ, τὸ, saxifraga, herba. Ab Ἐμπετρος, ὁ, δὲ ἦ, qui in petris et locis saxosis provenit. Ex ἔν ἐν πέτρος.

Ἐμπευκῆς, ἔος, ὁ, δὲ ἦ, amarus. Ex ἔν ἐν πύκην. Ἐμπεφῶ, ἴμπλεξα, part. perf. act. f. g. per Syncoor. pro ἐμπεφουκῆς, ab ἐμφύω.

Ἐμπεφύη, innata est, 3. sing. a. 2. ind. pass. Poet. pro ἐνέφωμι. Ab eod. Ἐμπεφουκῆς, ἴμπλεξα, idem quod ἐμπεφῶ, sed magis communiter.

Ἐμπεφῶνυμι, f. πῆζω, infigo, depango, ἐμπεφῶνυμαι, concresecere. Ἐν δόρῳ πῆξεν, Il. 5, 40.

Ἐμπεφῶς, ὡ, f. ἴσω, insilio, insulto. Ἐμπεφῆτης, ὁ, δὲ ἦ, minister qui tabulas legum a legislatore accipiens in libellos compingit, Hes. aut. in loco publico, Athenis apud Eponymos, Romæ ad rostra adfigit, ut ab omnibus spectari et legi possint, Ern. Ab ἐμπεφῶνυμαι.

Ἐμπεφῆς, ἔως, ἦ, infictio. Ab eod. Ἐμπεφῆς, ὁ, δὲ ἦ, mutilatus, mutilus. Ἐμπεφῆς, Ion. idem quod ἔμπεσας, tamen.

Ἐμπεφῆς, f. ἴσω, imprimo, insero firmiter. Ἐμπεφῆσαι, f. ἀνά, exacerbo in; Ἐμπεφῆσαι, amarulentus et infensus sum.

Ἐμπεφῆς, ὁ, δὲ ἦ, amarulentus. Ἐμπεφῆς, ὡ, f. ἴσω, cogo ac constipo in. Ἐμπεφῆς, ὁ, δὲ ἦ, in quo pinguedo est, pinguis. Ex ἔν ἐν πύκην, pinguedo.

Ἐμπεφῆσαι, vel ἐμπεφῆσαι, vel ἐμπεφῆσαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπεφῆσαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπεφῆσαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, f. ἴσω, incendio, inflammo. Ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, vel ἐμπίπταμαι, et ἔω, f. πῆζω, impleo; (2) expleo, exsatio. Ἐμπίπταμαι πῆζω ἀνάδης, καρδίαν τῶ θεῷ ἔρωτος, ἀπὸ πίστεως ἕως θεῷ ἐμπεφῆσαι. Εὐ γ' οἶον ἦδον βηματίαν ἐμπίπταμαι; Aristoph. Ach. 451.

Ἐμπλεκτός, α, ὁ, ciniflo, *Pl.*
 Ἐμπλεκτοῖ, ὤ, τὸ, structurae genus apud architectos.
 Ἐμπλεκτός, ἔ, ὁ, implicitus, *Vitriv.*
 Ἐμπλεκτρα, ας, ἡ, ornatix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. *Ab*
 Ἐμπλέω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permisceo. Ἰχνος ἐμπλέξας λύγους, *Lycorh.* 213. Χείρα δ' ἐμπλέξασ' ἰχθῆν, *Eur. Or.* 253. Ἐμπλεκτὸς πόνος, *Plat.*
 Ἐμπλέω, *All.* ἐμπλέω, *Poet.* ἐμπλέω, expletus, plenus, satur. Ὅμμα ἐμπλεον, oculus vegetior, *Sophr. Trach.* 1019.
 Ἐμπλέω, ὤ, f. ὤω, impleo; (2) satio; (3) refercio. *A præc.*
 Ἐμπλέωρος, α, ὁ, ἔ, ἡ, latera plena habens. *Ex in et plura, latus.* *Hinc*
 Ἐμπλέωρος, ὤ, f. ὤω, in latus alicuius insillio, costas alicuius insulto.
 Ἐμπλέω, fut. ὤσω, innavigo; (2) innato. Ἐνίπλειον τῆσι νηυσί, *Herodot.*
 Ἐμπλέω, *adv.* plene. *Ab* ἐμπλέω.
 Ἐμπλήγη, *adv.* attonite, stupide; (2) temere; (3) sine iudicio. (2) ἐμπλήγη ἔτιρον γε πεί, temere alterum honorat, *Odys.* 20, 132. *Ab* ἐμπλήσω.
 Ἐμπλήγη, ἔς, idem quod ἐμπληκτος, *Nic.*
 Ἐμπληγος, ὁ, ἔ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὄφεις ἐμπληγος. *A* πληγή, *plaga.*
 Ἐμπλήγη, *adv.* confertim, plene. *Ab*
 Ἐμπλήω, f. ἡω, impleo, expleo; (2) exsatur. Ἐμπλήθην τινὰ χανίης ἐπιπίδος, *Plat. τὴν πόλιν χερμαίων, Phil.* Ὅταν ἐμπληθῆς ὕδατος πολλῆ, *Aristoph.* *Nub.* 375.
 Ἐμπληκτικός, ἡ, ὄν, stupefaciens:
 Ἐμπληκτος, α, ὁ, ἔ, ἡ, attonitus vel terrore vel admiratione; (2) stupidus; (3) vecors. (3) τοῖσι δὲ μῆντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βοροῖσι, hac qui sunt mente, vecordes solent vulgo perliberi, *Sophr.* *Aj.* 1358. *Ab* ἐμπλήσω.
 Ἐμπλήκτως, *adv.* idem quod ἐμπλήγη, *Thuc.*
 Ἐαπλήμενος, qui sese implevit, a. 1. part. act. per *Synon.* pro ἐμπλησάμενος, a verbo ἐμπλήσθημι.
 Ἐαπλην, *adv.* prope; *conj.* tamen; illud a πελάω, hoc a πλῆον. Βωτῶν δ' ἐαπλην ἐπ' ἀρσιεῖα Ζαυρήσσοντα, *Il.* 2, 526.
 Ἐαπλήξια, ας, ἡ, stupor, stupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. *Ab* ἐαπλήσω.
 Ἐαπληρώ, ὤ, f. ὤω, impleo. *Hinc*
 Ἐαπληρώσις, εως, ἡ, impletio, expletio.
 Ἐαπληῶσα, impletivus, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐνεπλήσατο. *Ab* ἐμπλήω.
 Ἐαπλησθεῖς, impletus, a. 1. part. pass.
 Ἐαπλησθῆναι, impertitio, f. ζω, irruo; (2) obstupescio. Ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπλησθῆναι, *Aristoph.* *Thesm.* 1041.
 Ἐαπλησθῆναι, implendus. *Ab* ἐμπλήω.
 Ἐαπλοκή, ἡς, ἡ, nodus, implicatio. *Ab* ἐαπλέω.
 Ἐαπλώω, f. ὤω, innavigo, *Arel.*
 Ἐαπνευματός, inflo; (2) flatu seu vi ventorum incito; (3) spiritu vita impleo:
 Ἐαπνευματώδης, εως, ὁ, ἔ, ἡ, flatus movens:
 Ἐαπνευματώσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio:
 Ἐαπνευματώτικος, ἡ, ὄν, inflandi vi præditus, flatulentus. *Ab* ἐαπνέω.
 Ἐαπνεύσις, qui inspiravit, a. 1. part. act. *Eol.* pro ἐαπνεύσας, a verbo ἐαπνεύω.
 Ἐαπνεύσις, idem, sed communiter.
 Ἐαπνεύσις, εως, ἡ, inspiratio, inflatio. *Ab*
 Ἐαπνέω, et *Poet.* ἐαπνέω, fut. ὤσω, inspiro; (2) spiro, unde ἐαπνέων, vivus, adhuc spirans; (3) *Metaphr.* inspiro, adspiro, inflo. Ἐπι μὲν ἐαπνέει, βραχὺ δ' ἀναστῆναι, *Eur. Or.* 152. Οὐ γὰρ προδώσω σ' ἔδῆποτ' ἦνπερ ἐαπνέω, *Aristoph.* *Thesm.* 933.
 Ἐαπνέω, f. ἔω, suffoco. *Hinc*
 Ἐαπνικτος, α, ὁ, ἔ, ἡ, suffocatus, specialiter in olla furno inclusa.
 Ἐαπνοῖ, ἡς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.
 Ἐαπνοῖα, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio; (2) spiratio, vita. *Ab*

Ἐαπνοῖος, *contr.* ἔαπνοῖος, α, ὁ, ἔ, ἡ, spirans; (2) vivus.
 Ἐαπνύθη, respiravit, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐνεπνύθη, a verbo ἔαπνυμαι.
 Ἐαπποδίω, f. ἰω, pedes implico, impedimento sum. Τὸ θεῖον ἐναπόδιζι μί, *Aristoph.* *Av.* 971. Ἄλλὰ χ' αἱ σοφῆαι γυνῶμαι ἐαπποδιζονται, *Sophr.* *Phil.* 482.
 Ἐαπποδίων, α, τὸ, impedimento. *Ab*
 Ἐαπποδῖος, α, ὁ, ἔ, ἡ, qui est impedimento; (2) obvius. *Ex in et πῆς, pes.*
 Ἐαπποδίσμα, ἄτος, τὸ, impedimento:
 Ἐαπποδισμός, ἔ, ὁ, idem. *Ab* ἐαπποδίω.
 Ἐαπποδισάτης, α, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. *Ex* ἐαπποδῖον et ἴσημι, *sisto.*
 Ἐαπποδισῆς, ἔ, ὁ, qui impedimento est.
 Ἐαπποδιστικός, ἡ, ὄν, qui est impedimento, cui est vis impediendi.
 Ἐαπποδῖον, *adv.* ante pedes, in promptu, significatque sæpe simplicem presentiam; (2) *de impedimento, τὸ ἐαπποδῖον, quod obstat, officit.* (2) ὡς παρὸν τὰ γ' ἐαπποδῖον ὄχλεις, nam præsens, quod propositum est nobis negotium impedit, *Sophr.* *Æd. Tyr.* 445. (1) καὶ τοὶ γ' ἐαπποδῖον ἦν, et quidem in promptu res erat, *Polyb.* 2, 6. *Hinc* ὁ ἐαπποδῖον obvius, τὰ ἐαπποδῖον, præsentia. *Ex in et πῆς, pes.*
 Ἐαπποδῖν, *hinc, Theoc.* rectus ἔν παθ' ἔν, *Ern.*
 Ἐαπποῖα, ὤ, f. ἡω, injicio, indo, incuto, invero, immitto; (2) facio. Ἐαπποῖεν ἐλπίδας ἀγαθῆς τινι, *Xen.* Ὅστις χελιδῶν ἦν τις ἐμπροσθημένη, *depicta, Aristoph.* *Av.* 1306.
 Ἐαπποῖσσαι, fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐναπποῖσσαι.
 Ἐαπποικτικός, ἡ, ὄν, efficiens, injiciens, v. gr. terrorem, amorem, &c.
 Ἐαπποικίλλω, f. ἰλῶ, intertexto.
 Ἐαπποῖμος, α, ὁ, ἔ, ἡ, qui in grege est. *Ex in et ποίμνη, græc.*
 Ἐαπποῖνίμος, α, ὁ, ἔ, ἡ, puniendus, poena dignus.
 Ἐαπποῖνις, α, ὁ, ἔ, ἡ, idem. *Ex* ποινή.
 Ἐαππολαῖος, α, ὁ, negotiator, mercator; (2) epith. Mercurii, qui est præses negotiorum. *Ab* ἐμπολή.
 Ἐαππολάω, ὤ, f. ἡω, vendo, negotior; (2) comparo mili.
 Ἐαππολέμιος, α, ὁ, ἔ, ἡ, bellicus, ad bellum pertimens. *Ex in et πόλεμος, bellum.*
 Ἐαππολέμεμος, α, ὁ, ἔ, ἡ, cujus in bello usus est, aptus ad bellum. *Ex* *lisd.*
 Ἐαππολένιος, εως, ὁ, mercator, negotiator. *Ab*
 Ἐαππολέω, ὤ, f. ἡω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo; (4) τροπή, quod volo perficio; (4) ἀρ' ἠμπολόηκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ; *Sophr.* *Aj.* 978. Ἄλλ' ὄδῃν ἠμπολόηκά πευ, ἔπ' ἀλφιστ', ἔτε τυρόν, *Aristoph.* *Pacc.* 367. *Hinc*
 Ἐαππολή, ἡς, ἡ, quod sibi aliquis emit vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.
 Ἐαππολήμα, ἄτος, τὸ, idem.
 Ἐαππολήτος, ἡ, ὄν, venditus; (2) emtus. (2) ὁ ἠμπολήτος Σίσυφ Λαιρτίω, *Sophr.* *Phil.* 417.
 Ἐαππολήω, f. ἰω, in urbem recipio, de hominibus; et de rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.
 Ἐαππολής, εως, ὁ, ἔ, ἡ, cui patria est et certa civitas; (2) eandem civitatem incolens.
 Ἐαππολιτεύω, f. ἰω, et ἐμπολιτεύω, versor in republica, administro reipublicam; (2) versor in, habito in.
 Ἐαππολιτής, α, ὁ, incolæ.
 Ἐαππολόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἐναπλόωντο. *Ab* ἐαπωλλάω.
 Ἐαππομπύω, f. ἰω, valde in aliqua re me jacto; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. Ἐαππομπύειν τοῖς κατορθώμασι, *Dem.*
 Ἐαπποῖα, ὤ, f. ἡω, operam alicui rei impendo. *Ab* ἐμποῖος. *Hinc*
 Ἐαπποῖνμα, ἄτος, τὸ, labor alicui rei impensus.
 Ἐαπποῖος, α, ὁ, ἔ, ἡ, laborum patiens; (2) qui est in labore.
 Ἐαππορεῖον, τὸ, emporium.
 Ἐαππορεῖσθαι, 3. pl. a. 1. imp. pass. verbi

Ἐαππορεύομαι, f. ὤσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces aliunde importo; (3) ad quæstum confero, ut corpus, sapientiam, &c. quæstum capto; (4) lucror, *Jac.* 4, 18. (5) eo, proficiscor, iter facio; (5) ζῆνν ἐπι γαῖαν ἐαππορεύσθαι, *Sophr.* *Æd. Tyr.* 455. *Ab* ἐμποῖος. *Hinc*
 Ἐαππορευμα, ἄτος, τὸ, mercatura.
 Ἐαππορευτός, ἔα, ἰόν, mercandus, mercium loco importandus. *Ab* eod.
 Ἐαππορευτικός, ἡ, ὄν, rei mercatoriae peritus, studiosus. *Ab* eod.
 Ἐαππορεῖα, ὤ, f. ἡω, mercaturam facio. *Hinc*
 Ἐαππορητικός, ἡ, ὄν, pertinens ad mercatores.
 Ἐαππορεῖα, ας, ἡ, mercatura, proprie, qua mare trajectur mercium causa, mercatus, nundinæ; (2) merces ipsa. *Ab* ἐμποῖος.
 Ἐαππορεῖος, ἡ, ὄν, mercatorius:
 Ἐαππορεῖον, α, τὸ, forum mundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. *Ab* eod.
 Ἐαππορεῖος, α, ὁ, qui mare transjicit; (2) mercator, nundinator; (3) viator; (4) ὁ, ἔ, ἡ, mercatorius. (3) πῶς γὰρ τις πῦδα τυπὸ γ' ἡμῖν ἐμπορεῖον, *Sophr.* *Æd. Col.* 25. Τιμάσθω, στίβω ἐμπορεῖον, numen viatorum, *Eur. Alcest.* 1020. (2) κακὴν ἀρ' ἀπὸν ἠμπορεῖον βίβι λέγοις, molam mercatricem, *Id.* *Hipp.* 964.
 Ἐαππορεῖω, ὤ, f. ἡω, infibulo, fibula alligo seu subnecto. Διπλᾶ τὰ ἠμάτια ἐαππορησθῆναι, *Lycurg.* *contra Leocrat.* 182. *edit. Taly.*
 Ἐαππορεῖω, ὤ, f. ἡω, idem. Ἐαππορησάτω σάγον ἰεργίως, *App.* *Hinc*
 Ἐαππορημα, ἄτος, τὸ, infibulatio; (2) quod fibula connectimus, chlamys, &c.
 Ἐαππορεῖω, ὤ, f. ὤω, idem quod ἐαππορεῖω.
 Ἐαππορεῖωρος, ὄν, purpureus, pulcher, de fibribus.
 Ἐαππορεῖωρος, α, ὁ, ἔ, ἡ, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpura vergens. *Ex in et πορφύρα.*
 Ἐαπποτος, α, ὁ, ἔ, ἡ, qu. dic. potabilis, *Arel.*
 Ἐαπποτῆα, ἡς, ἡ, Empusa, spectrum quod ab Hecate immissum miseris apparere, et in varias se formas mutare credebatur (ab ἔν et πῆς, q. ἡ ἐνὶ ποδί βαδίζουσα, *Ern.*).
 Ἐαππρακτικός, ἡ, ὄν, efficax; (2) actuosus.
 Ἐαππρακτος, α, ὁ, ἔ, ἡ, idem. *Unde*
 Ἐαππρακτως, *adv.* efficaciter; (2) actuose.
 Ἐαππρεπτος, α, ὁ, ἔ, ἡ, decorus, conveniens, *Hes.* *Ab*
 Ἐαππρεῖα, decorus et præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. *Hinc* ἠμπερς. ἠμπερῆται, *decet.*
 Ἐαππρήω, f. ἡω, incendo; (2) inflo. Ἐαππρήσον αὐτῆς τὰς κόμας, *Aristoph.* *Lys.* 383.
 Ἐαππρήσις, 2. sing. f. 1. ind. act.
 Ἐαππρησθεῖς, incensus, a. 1. part. pass.
 Ἐαππρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio:
 Ἐαππρησμός, ἔ, ὁ, idem; (2) incendium:
 Ἐαππρηστής, ἔ, ὁ, qui incendit, incendiarius.
 Ἐαππρησθῆναι, a. 1. part. pass. verbi
 Ἐαππρηῖα, f. ἰω, serra incido; (2) serratim incisus sum; (3) constringo, comprimo. Ἰσχει τ', ἐαπρηῖα τε, tenetque, inciditque, *Opp.* *Hal.* 2, 377.
 Ἐαππρηῖα, *adv.* Dor. pro ἐαπρησθεν, ante, coram, *Theoc.* 9, 6: ante legebatur ἐαπρηῖα in nullo sensu, *Vide* Brunck. et Valckenaer.
 Ἐαππρησμος, ἔ, ὁ, ἔ, ἡ, qui intra constitutum diem aliquid facit.
 Ἐαππρησμός, *adv.* intra præsinitum tempus.
 Ἐαππρηῖον, α, τὸ, dos. Λίγιστα δ' ἡ σίλις ἐαπρηῖον ὑπὸ Διὸς τῇ Κόρη δόθηναι, *App.* *Mithr.* 75.
 Ἐαπρηῖος, dotata. *Ab* ἐν et πρὸς.
 Ἐαπρηῖωλεστάς, f. ἡω, exere ad v. gr. bellum, mortem, orationem habendarum.
 Ἐαπρησθεν, *adv.* ante, coram. *Hinc*
 Ἐαπρησθῆναι, α, ὁ, ἔ, ἡ, anterior.
 Ἐαπρησθῆναι, α, ὁ, ἔ, ἡ, aculeum in anteriore parte habens; *idem* in ore. *Ex* ἐαπρησθεν et κέντρον.
 Ἐαπρησθῆναι, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio

clinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτοῖκός, ἢ, ὄν, qui laborat inclinatione colli, sive ἔμπροσθοτοῖα. Ab

Ἐμπροσθότωνος, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν et τῖνα, tendo.

Ἐμπροσθενητοῖός, ἢ, ὄν, anterior parte, seu in adversa mingens, ut homo, ὄριον. ὁπισθοθῶρ. Ex ἔμπροσθεν et θέω.

Ἐμπρόσωπος, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectaculo.

Ἐμπροσός, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, qui est in prora; (2) in proram inclinat. Ex ἔν et πρόρα.

Ἐμπυθῆσται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἔμπυθῆσαι.

Ἐμπύσις, εως, ἢ, sputi coniectus in aliquo.

Ἐμπύσιμα, ἄτος, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

Ἐμπύσις, f. ὕσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἤρξαντό πινεῖς ἔμπύσιν ἀνδρῶν, Marc. 14, 65.

Ἐμπύσις, εως, ἢ, lapsus, casus, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras; (3) ar. Gramm. significat Pleonasmum e litera inserta. Ab ἔμπύσις.

Ἐμπύσις, ὦ, f. ἥσω, purulentus sum; (2) pus exscreo. Ab

Ἐμπύσις, ἢ, ὄν, morbus quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exscreatur. Ex ἔν et πύσις, rus.

Ἐμπύσιμα, ἄτος, τὸ, collectio puris, suppuration; (2) effusio seu exscretio puris.

Ἐμπύσις, εως, ἢ, idem et ab eod.

Ἐμπύσιμα, idem quod ἔμπύσις.

Ἐμπύσιμα, f. ὄσω, intego, tego.

Ἐμπύσις, ἢ, janitrix. Ab ἔν et πύσις.

Ἐμπύσιμα, ὄν, fundum habens, Ἐπύ.

Ἐμπύσις, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, in quo pus est, purulentus. Ex ἔν et πύσις, rus.

Ἐμπύσιμα, ἄτος, τὸ, incensio, inflammatio; (2) suscitabulum, scintilla, fomentum igniariū; (3) ambustus, ut ciborum in olla, Ἐπύ.

Ἐμπύσιμα, f. ὕσω, incendo, inflammo. Ὡς σκαυτὸν ἔμπυρέσαν, Aristoph. Lys. 374.

Ἐμπύσιμα, igni aptus, Hom.

Ἐμπύσιμα, idem. Ex ἔν et πύσις. Hinc

Ἐμπύσιμα, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, incensio, inflammatio.

Ἐμπύσιμα, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, incensor, qui ignem admovet, qui incendit. Τὸν ἔμπυρῆν ἐνίκασεν ἄγγελον, Josephi. Macchab. 7.

Ἐμπύσιμα, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ἐμπύσιμα, nempe πύριον, ars vaticinandi per ignes. Hæc ars Boeotis dicebatur ἔμπύσιμα, teste Hesychio.

Ὅστις δ' ἔμπύσιμα χεῖρται πύριον μάταιος, quicumque autem divinandi utitur arte stultus est, Euripidi. Phœniss. 971. τὰ ἔμπύσιμα, victimæ, cremari solitæ ad tumulum, Soph. El. 405. Ex ἔν et πύσις.

Ἐμπύσιμα, ὁ ἕξ ἢ, divinans ex igni in sacrificiis imprimis, cum thus in ignem conicitur, vel pelles victimarum.

Ἐμπύσιμα, ὦ, f. ὄσω, inflammo, incendo, exuro, Steph.

Ἐμπύσιμα, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, rufus, ruber.

Ἐμπύσιμα, f. ὄσω, coagulo, condenso. Ex ἔν et πύσις, coagulum.

Ἐμπύσιμα, ὦ, f. ἥσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad revendum; (3) comparo, adquireo, lucror. Ὡς ἀπὸ τῶν ἔμπύσιμα ἐν εἰς ἡμῖσι, Aristoph. Thesm. 459.

Ἐμπύσιμα, ἢ, ὄν, venditio.

Ἐμπύσιμα, ἄτος, τὸ, quod venditur seu venum exponitur. Ab ἔμπύσιμα.

Ἐμπύσιμα, ἢ, venditio.

Ἐμπύσιμα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογῆσαι.

Ἐμπύσιμα, μιγίζω, a. 2. ind. act. verbi μυκῆσαι.

Ἐμπύσιμα, vesci, comesse.

Ἐμπύσιμα, ὄντος, pastus, qui comedit.

Ἐμπύσιμα, f. ἀνῶ, speciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνει, impers. videntur. Ἀπαντῆς δὲ πᾶσι ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ τὸν τῶ φουτῶ χυλὸν, Theophr.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, adspetus, apparitio; (2) sig-

nificatio, demonstratio; (3) significatio presentie, v. gr. divinæ, per miracula, ut ἐμφάνεια Θεῶ, ap. Jos.

Ἐμφάνεια, εως, ὁ ἕξ ἢ, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo, lucens. Εἰδέξαι κατ' ἡμᾶς τὰ ἐμφάνεια τὸ νῦν, Soph. Aj. 753. Ἐς τὸ ἐμφάνεια, aperte, Arr. Hist. Alex. 1, 25. Ab ἐμφαίνει.

Ἐμφάνεια, f. ἴσω, ante oculos pono, patefacio; (2) certiore facio, indico; (3) doceo; (4) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo; (3) defector, accusor. Ἐμφανίζω τὴν τιμὴν πρὸς τινα. Οἵτινες ἐνέφρασαν τῷ ἡγμένῳ κατὰ τὸ Παύλῳ, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἐμφανισμός, ἢ, ὁ ἕξ ἢ, patefacio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

Ἐμφανιστικός, ἢ, ὄν, habens emphasin. Ἐστὶν γὰρ ὁ ἰδιωτικὸς ἐνίστοι τὸ κόσμον παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31.

Ἐμφανισίς, idem quod ἐμφανισμός.

Ἐμφανιστικός, intelligo, cogito in re reliqua, ut in illa re latens, comprehensum.

Ἐμφανιστικός, ἢ, ὄν, idem quod ἐμφανιστικός.

Ἐμφανιστικός, adv. idem quod ἐμφανιστικός.

Ἐμφάνεια, ἐμφάνεια, clare, manifeste, palam.

Ἐμφανιστικός, ἢ, ὄν, idem quod ἐμφανιστικός, qui in gutture demisit, devoravit, Hes. et Diosc. tanquam a φασίσεσθαι, quod esset a φάσιν.

Ἐμφάνεια, εως, ἢ, representatio, species expressa; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quædam vis et significatio; (4) significatio quævis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνει.

Ἐμφανιστικός, ἢ, ὄν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.

Ἐμφανιστικός, significanter, perspicue, nervose.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, idem quod ἐμφανιστικός. Hæc ἐστὶν ἀνιγμᾶτικὸν dictum.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, similitudo. Ab

Ἐμφάνεια, εως, ἢ, similis. Ab

Ἐμφάνεια, defero; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφάνεια ἐν πελάγει, Philostr.

Ἐμφάνεια, objecto, exprobro. Οὐδ' ἔς αἰὲν ἐμφάνεια σὺ μοι φῆνας πατρῶος, Soph. Œd. Col. 989.

Ἐμφάνεια, adv. similiter. Ab ἐμφάνεια.

Ἐμφάνεια, idem quod φασίσεσθαι.

Ἐμφάνεια, f. ἔσω, vocem edo.

Ἐμφάνεια, εως, ὁ ἕξ ἢ, qui perit in, Nicanor.

Ἐμφάνεια, f. ἥσω, delector aliqua re.

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ἥσω, in studio rei honestæ versor, gloriam in ea venor. Ἐμφάνεια τοῖς στρατιωτικῶσι, Plut.

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ἥσω, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in; (2) studium et operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφάνεια, ἄτος, τὸ, in quo philosophatur, disputatio philosophica, studium philosophicum.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, philosophiæ conveniens, ad philosophum pertinens; (2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφάνεια, perite in aliqua re versor, perite et accurate considero, exploro, explico.

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ἥσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhareo.

Ἐμφάνεια, f. ὄσω, intro deprimo: ἐμφάνεια ἐν τῷ, intro depressus, subsidens.

Ἐμφάνεια, venam scco in loco aliquo.

Ἐμφάνεια, f. ἔσω, inflammo, comburo.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, corticem habens.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, cuius semina cortice obiecta sunt. Ex σπέρμα.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφάνεια.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, timico, in metum conjicio. Ἐμφάνεια περὶ αὐτῶν, Plut.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, perterritus, tímens; (2) terribilis. (2) αἰ γὰρ ἐμφόβος θεαὶ σφ' ἔχουσι, Soph. Œd. Col. 39.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ὄσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπύσιμα, tibicen, apud Aristophanem, Av. 868. capistratus, capistro munitus, ut spiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflantur. Ex ἔν et φέρω.

Ἐμφάνεια, præ. inf. pass. pro ἐμφάνεια, ab

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ἥσω, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφάνεια, propriè, feror in, ut mari, Hom. (4) repleo, satior, fruor copiose, etiam in malam partem; item immodice utor, v. gr. potestate; nimis indulgeo, v. gr. iræ, Ern. Πολλὰς ἐνέφρασι τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plal. Ἐμφάνεια τῆς ἀμφοτέρων, τῶν ὄλων, Luc.

Ἐμφάνεια, εως, ἢ, usus cibi, potus, largior et ultra satietatem ac necessitatem; nimis avidus; (2) abusus rei honestæ cujuscunque.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, oneratus, onustus.

Ἐμφάνεια, ἄτος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio. Ab ἐμφάνεια.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, idem et ab eod.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, obstruendi vim habens.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, obstructus, septus, munitus, obturatus. Ab

Ἐμφάνεια, vel ἐμφάνεια, f. ἔσω, obturo, obstruo; (2) infercio. Ἐμφάνεια ἐσθια, Dem. Ταῖς αἰτίας ἐνέφρασις τῆς κατὰ τὴν τιμωρίας, Æschin.

Ἐμφάνεια, adv. prudenter. Ab ἐμφάνεια.

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ἥσω, custodias ago, in aliquo loco excubo. Ab

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, cui præsidia imposita sunt, præsidii munitus; (2) qui in præsidio est, qui custodit; (3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἔν et φέρω.

Ἐμφάνεια, εως, ὁ ἕξ ἢ, natura insitus, naturalis; (2) quod in aliqua re crevit, vel ex ea crescendo exstitit, Ern. Ex ἔν et φέρω, natura.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, tribulis; (2) intestinus; (3) civilis, cognatus. Αἰμ' ἐμφάνεια, cognatum sanguinem, Soph. Œd. Tyr. 1406. Μῆτε γῆς ἐμφάνεια δορὶ κρατῆσαι, terra patria, Id. Œd. Col. 1385. Ὡς κτανόντας τε καὶ θανόντας βλέποντες ἐμφάνεια, cognatos, Id. Antig. 1263. Ab

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, idem. Τέμφυλον αἶμα, cognatæ cædis piaculum, Soph. Œd. Col. 407. Ex ἔν et φέρω.

Ἐμφάνεια, f. ἥσω, insero, inoculo.

Ἐμφάνεια, a. 2. tanquam ab ἐμφάνεια. Unde a. 2. ἐνέφρασι, ἐμφάνεια, inharere; (2) amplecti. A φέρω.

Ἐμφάνεια, inhaerere tenaciter. Ἐνεφάνεια γὰρ ἀλλήλους, ἢ κατεφάνεια, Plut.

Ἐμφάνεια, immisceo, subigo.

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ἥσω, inlo, inspiro; (2) ignem flatu accendo. Καὶ τῶτο εἶπῶν, ἐνεφάνεια, scil. αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Hinc

Ἐμφάνεια, ἄτος, τὸ, sufflatio; (2) suggestio; (3) id quod sufflatur, seu inflando immititur; (4) spiritus sanctus; (5) tumor, morbus.

Ἐμφάνεια, εως, ἢ, flatus in intestinis.

Ἐμφάνεια, εως, ἢ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφάνεια.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, inflor, intumescō, superhio. Ex ἔν et φέρω, inlo.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, insitio. Ab ἐμφάνεια.

Ἐμφάνεια, εως, ἢ, idem et ab eod.

Ἐμφάνεια, f. ἔσω, insero. Ab

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, ingentus, insitus a natura; (2) natus, non fucatus; (3) stabilis, pertinax, constans, sic et Latini insitus. Ab

Ἐμφάνεια, f. ὄσω, ingenero, insero. Θεὸς δὲ μοι ἐν φέρωσι, οἴκας παντοίας ἐνεφάνεια, Olyss. 22, 348. Ex ἔν et φέρω, gigno.

Ἐμφάνεια, f. ἔσω, lateo in, tencbras quæro in, Aret.

Ἐμφάνεια, ὦ, f. ἥσω, canendo declaro vel indico, Strabo, 13. Ab

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Ἐμφάνεια, ἢ, ὄν, depascens, adsmens, Nicanor. Ex ἔν et φέρω, pascō.

Εμφώσσις, *ε, δ* *ε* ή, splendidus. Ex *ε* et *φ*ως, lux.
 Εμφυήζω, *φ, ι*ω, imputo.
 Εμφυθίζω, *φ, ι*ω, susurro, fremo, obscure et clam loquor cum aliquo, insurro aliquid. Ab *ε* et *φ*υθίζω.
 Εμφύσσις, *ε, δ* *ε* ή, cui sonitus inest; (2) cum sonitu factus. Ex *ε* et *φ*ύσσις.
 Εμφύσις, *ε, δ* *ε* ή, refrigeratio. Ab *ε*μφύω.
 Εμφύσσις, *ε, δ* *ε* ή, animatus, spirans. Ex *ε* et *φ*ύσσις, *α*νιμα.
 Εμφυοφάγος, *φ, ι*ω, esus animalium.
 Εμφυήσσις, *φ, ι*ω, *ε*ώω, animum indo, animo. Ab *ε*μφύω.
 Εμφύω, *φ, ι*ω, refrigero, frigus ingenere.
 Εμφύωχος, *α*ν, *ν*ive, vivaciter, animate.
 EN, *π*repos. regens dat. in, quum significat in loco; (2) pro *ε*is, in, quum significat in locum; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) facit Periphrasis adverbii, ut *ε*ν *ή*συχία, tranquille, *ε*ν *κ*αι*ρ*ω, opportune, *ε*ν *δ*ικη, merito; (11) verbi, v. gr. *ε*ν *φ*όβω *ε*μ*ί*, metuo, *ε*ν *δ*υνάμει *ε*μ*ί*, posse; (12) notat tempus, v. gr. *ε*ν *π*οσει *ή*μ*ε*ρας, spatio trium dierum, (13) abundat, v. gr. *ε*ν *β*έλαι *π*ληγής, telo percussus. Hinc etiam (14) in *ω*, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facta; (15) in *π*τώ, interca; (16) idem quod *ε*ν*α*, ibi; (17) *ε*ν *δ*ε significat insuper, item. 'Εν *ο*ί *π*ασ*ί* *ε*ργω*ί*σ*α*ς *σ*άξω*μαι*, in te omnis mea salus posita est, Sophr. *Α*ν. 519. 'Εν *δ*ε *σ*ο*ί* (*κ*ρι*σ*τή) *λ*ι*κ*εί*ν*ο*μαι*, te iudice, vel tuo iudicio, vincar, Eurip. *Η*π*ί*ρ. 324. 'Ω*ς* *ε*ν *γ*ε *ε*μ*ο*ί *κ*ρί*ν*ο*ι*τ' *ἀ*ν *δ* *κ*α*λ*ώς *φ*ρον*ί*ν, meo quidem iudicio non recte sapere videretur, Eurip. *α*ρ*υ*d *Σ*τοβ*α*ε*υ*μ. *Π*ρά*ξ*α*ς* *γ*άρ *ε*ν *σ*ο*ί* *π*αν*τ*α*ρ*χ*ή* *τ*ὰ*δ* *α*ίν*ο*υ*ς*, te iudice, *Α*esch. *Ε*um*ε*ν. 472. *Σ*ὺ *δ* *ε*ν *τ*' *ε*κ*ί*ν*ο*υ*ς* *κ*άν *ε*μ*ο*ί *φ*α*ί*ν*η* *κ*α*κ*ί*ο*ς, illius et meo iudicio, Eurip. *Η*π*ί*ρ. 1320.
 'Εν *ι*ός, *τ*ό, unum. Principium ineffabile reum *τ*ό *ε*ν *α* *Π*λα*τ*ών*ος* vocatur in *Π*αρμε*ν*ιδ*η*. Vel *τ*ό *ε*ν *ε*st aliquid multorum.
 'Ενα, *υ*esperī, Dor. *π*ρ *ε*νη.
 'Εναερόνομαι, *μ*ι*η* valde placeo, jacto me.
 'Εναγγελοσπέρματος, *ε, δ* *ε* ή, vasculis semen inclusum habens. Ex *ε*ν, *α*γγί*ο*ν, et *σ*πέρ*μα*.
 'Εναγίω, *α*ν, congreo aliquo, convoco.
 'Εναγής, *ε*ός, *δ* *ε* ή, exsecrabilis, impurus, piacularis, qui scelere tenetur. Ex *ά*γος.
 'Εναγίζω, *φ, ι*ω, sacra mortuis facio, parento; 'Εναγίζω *β*ί*β*ν, *Π*lut. A *π*ρα*ε*.
 'Εναγικός, *ή, όν*, piacularis, de re.
 'Εναγισμα, *ά*τος, *τ*ό, parentatio; (2) libamen quod parentationis causa adfertur; (3) inferia. Ab *ε*ναγίζω.
 'Εναγισμός, *ή, ό*, parentatio. Ab eod.
 'Εναγκαλιζομαι, *φ*ι*τ*, *ι*σομαι, ulnis amplector.
 'Εναγκαλιζόμενος *α*ν*τ*ό, scil. *π*α*ι*δί*ο*ν, *Μ*arc. 9, 36. Ex *ε* et *ά*γκλη.
 'Εναγκλισμα, *τ*ό, quod amplectimur, deliciae.
 'Εναγκύλα, *έ*ος, *ε* et *υ*, amento. Ab *ά*γκυλη.
 'Εναγκωνίς, 2. sing. f. l. ind. act. *Α*tl. *π*ρ *ε*ναγκωνίσει*ς*, ab *ε*ναγκωνίζω.
 'Εναγκωνίζω, *φ, ι*ω, cubito incumbo, inclino. Ex *ε* et *ά*γκων, *υ*bidulus.
 'Εναγκλιζομαι. *Υ*id. *ε*ναερόνομαι.
 'Εναγχο*ς*, *α*ν, paulo ante, nuper. Ex *ά*γχι.
 'Εναγχο, induco, incito; moneo, suadeo; (2) accuso, defero, adduco in jus, iudicium: *μ*ασ. impetum facio. 'Εναγχο*ς* *τ*ὸν *π*ό*λ*ε*μ*ο*ς*, *Θ*uc. Hinc
 'Εναγχή, *ή, ή*, accusatio, delatio.
 'Εναγωνίζομαι, *φ, ι*σομαι, resisto, adversor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. 'Εναγωνίζομαι *τ*ο*ί*ς *Έ*λλη*σ*ιν, *Θ*uc.
 'Εναγωνίος, *ε, δ* *ε* ή, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, perfectus in aliquo genere; (4) epith. Mercurii; (5) anxius, sollicitus; (6) acer, vehemens.
 'Εναγωνίως, *α*ν, militanter, perite, valde.
 'Ενάδημονία, *φ, ι*ω, mæreo, angor.
 'Εναδιαφορία, *ά, φ, ι*ω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens sum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.

'Ενάδολεσχία, *φ, ι*ω, de aliqua re garrō.
 'Ενάενος, *ε, δ* *ε* ή, qui unius est anni.
 'Εναερίζω, *φ, ι*ω, in aërem subveho, in aëre versor, vagor. Ab
 'Εναίριος, *ε, δ* *ε* ή, aërius. Ex *ε* et *ά*ήρ.
 'Εναβλία, *φ, ι*ω, exerceo me in aliqua re; *π*ερ*φ*. exercitatus, peritus sum. 'Η *δ*ε *μ*ή*σ*η*ρ* *τ*ῶ*ν* *ε*π*τ*ὰ *π*α*ί*δ*ο*ν *ε*ν*ή*θ*η*κε, una certabat cum eis, *Ι*oseph. *Μ*accab. 17.
 'Εναβλίω*ς*, *α*ν, exerceor, versor. 'Η *πο*λί*α* *δ*ρι*ξ*ή *ή*ν *ό*ρα*ς*, *α*ὐ*τ*η *πο*λλο*ί*ς *τ*ο*ί*σ*τ*ο*ι*ς *ε*ν*ή*θ*η*κε, *Η*cliod. 7.
 'Εναβρία, *ά, φ*, *φ*ω, fixis oculis intueor.
 'Εναει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *να*ίω.
 'Εναεβρίος, *ον*, ætherius.
 'Εναίβριον, *ε, δ* *ε* ή, qui est sub dio, apricus.
 'Εναματόω, *φ, ι*ω, cruento.
 'Εναίμος, *ε, δ* *ε* ή, sanguine præditus, vivus; (2) cruentus, sanguine adhuc stillans; (3) qui adhuc cruento vulnere injicitur et sistendo sanguini aptus est. Ex *α*ίμα.
 'Εναίμοτης, *η*τος, *ή, ε*st attributum partium corporis sanguinem habentium.
 'Εναίμων, *ονος, δ* *ε* ή, idem quod *ε*ναίμος.
 'ΕΝΑΙΠΩ, occido; (2) perdo; (3) spolio. *Κ*α*ί* *τ*ή*ν* *μ*έν *Δ*ι*ός* *υ*ί*ο*ς *ε*μ*ή*ρα*το* *ν*ί*κ*η*ι* *χ*α*λ*κ*ῶ*, *Η*esiod. *Θ*eo*γ*. 316. (2) *π*ό*λ*ι*ς* *ε*ν*α*ί*ρ*η*ται* *σ*θ*έ*ν*η*, *Σ*ophr. *Ε*d. *Κ*υ*λ*. 842.
 'Εναίσμων, *α*ν, commode, recte; (2) justo tempore. Ab
 'Εναίσιμος, *ε, δ* *ε* ή, fatalis, aliquid portendens; (2) faustus; (3) idoneus, decens, utilis, æquus, justus. (1) *ε*ν*α*ί*σ*ι*μα* *ή*μ*α*τ*α* *φ*α*ί*ν*ο*ν, fausta signa ostendens, *Η*. 2, 353. Ex *α*ί*σ*μα, *φ*α*ί*τ*υ*μ.
 'Εναίσμιος, *α*ν, fataliter; (2) apte, decenter, fauste. (2) *ά*λλ' *ε*ν*α*ί*σ*ι*μο*ς *φ*έ*ρ*ε*ι*, sed perfer moderate, *Ε*urip. *Α*lc. 1080.
 'Εναίστιος, *ον*, auspiciatus, pius. 'Εναίστι *δ*ε *σ*υν*τ*ύ*χ*ο*υ*μ*ε*, *Σ*ophr. (*Ε*d. *Κ*υ*λ*. 1482. *ο*π*π*ο*υ*. *ε*ξ*α*ί*ς*.
 'Εναιχμάζω, *φ, ι*ω, armis pugno. 'Εναιχμά*σ*σ*ο*ν *α*ν*τ*α*ν*ή*φ*ο*ι*, *Λ*ycophr. 546.
 'Εναιωρόμαι, *ζ*μαι, *φ, ι*σομαι, in sublimi feror, in superficie nato, moveor. Ex *α*ι*έ*ρομαι.
 'Εναιώρημα, *ά*τος, *τ*ό, quod superne natat, nublula in urina que non subsidet.
 'Εναικμάζω, *φ, ι*ω, vigorem accipio, invalesco, adolesco, increbro.
 'Ενακμής, *έ*ος, *δ* *ε* ή, vegetus, robustus. Ex *ε*ν et *ά*κμη, *υ*ί*ο*ν *α*τα*ί*ς.
 'Ενακμος, *ε, δ* *ε* ή, idem et ex *ι*isd.
 'Ενακολασάινω, *φ, ι*ω, pectulans sum in aliquem vel in aliqua re.
 'Ενακοσιστός, *ή, όν*, nongentesimus.
 'Ενακός, *φ, ι*ω, exaudio.
 'Εναλδία, *ά, φ*, *φ*ω, alo, augco. 'Εναλδής*α*ς *π*ρό*ν*η*η*, *Ν*ic.
 'Ενάλημμα, *ά*τος, *τ*ό, quod illinitur.
 'Ενάληπτος, *ον*, illitus, unctus. Ab
 'Ενάληψω, *φ, ι*ω, inungo, illino.
 'Ενάληθης, *έ*ος, *δ* *ε* ή, in veritate, verus. *Τ*ῆ*ς* *δ*ε *β*η*τ*ο*ρ*ικ*ῆ*ς *φ*α*ν*τα*σ*ί*α*ς, *κ*ά*λ*λ*η*σ*ι*ο*ν* *ἀ*ί*ο* *τ*ὸ *ε*μ*π*ρα*κ*τ*ο*ν, *ε* *ε*ν*ά*λη*θ*ης, *Λ*ongin. 15.
 'Εναλήθως, *α*ν, apte ad veritatem et fidem.
 'Ενάληγχιος, *ε, δ* *ε* ή, similis.
 'Εναληδία, *ά, φ*, *φ*ω, volvo in.
 'Ενάλιος, *ε, δ* *ε* ή, vel *ε*νάλιος, *ία, ίον*, *Ρ*oet. *ε*ν*ά*λιος, *μ*α*ρ*ι*ν*ο*ς*; (2) *μ*α*ρ*ι*ν*ι*τ*ο*ς*. Ex *ε*ν et *ά*λις, *μ*α*ρ*ε.
 'Εναλλα, *ί*ν*ε*ρ*σ*α, *κ*ον*τ*ρα*ρ*ία, *π*ρ*α*π*ο*στε*ρα*, *α*ρ. *Θ*eo*σ*. quasi *ε*ν*α*λλα*γ*μ*έ*να, aut adverbialiter *π*ρ *ε*ν*α*λλ*ά*ξ, aut ab *ε*ν et *ά*λλα, *α*λ*ια*.
 'Εναλλάγη*ν*, *α*ν, permutato ordine; (2) de*υ*ssatim; (3) complicatim; (4) vice versa, vicissim, alternatim, e contrario.
 'Εναλλάγη, *ή, ή*, commutatio, ordinis mutatio.
 'Ενάλλαγμα, *ά*τος, *τ*ό, permutatio; (2) pretium:
 'Εναλλάξ, *α*ν, mutuo, vicissim, vice versa. 'Ι*σ*χ*ρ*ει*ν* *τ*ὸ *π*ὸ*δ* *ε*ν*α*λλ*ά*ξ, alterum pedem alteri implicare, *Α*ristoph. *Ν*υ*β*. 979.
 'Ενάλλαξις, *έ*ος, *ή*, idem quod *ε*ν*α*λλαγή. Ab
 'Εναλλάσσω, vel *ε*ν*α*λλάττω, *φ, ι*ω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; *ε*ν*α*λλάττομαι, immutor; *ε*ν*α*λλαγμ*έ*νος, immutatus; *ί*τε*ρ*, per vices dans et accipiens: *ἄ*φ*θ*ε*ρ*α *ε*ν*α*λλαγμ*έ*να, articuli vertebrarum inserti

sibi invicem; (3) commercium habeo, *α*ρ. *Θ*uc. *ε*ν*α*λλ*ά*γη*σ*ων *Α*θη*να*ί*ο*ς, cum Atheniensibus commercium habuerunt. *ε*ν *ι*n *ο*mnibus sape vim *τ*ῆ *σ*υν *η*abet. *Ν*ῦ*ν* *δ* *ε*ν*α*λλ*ά*ξ*ε*ν *Δ*ι*ός* *τ*ή*ν* *π*ὸ*δ* *ἔ*ξ*ω*ν, *Σ*ophr. *Α*ν. 1080. *Τ*ῆ*ν* *ε*ν *τ*ῶ *κ*α*τ*ὰ *φ*ύ*σ*ιν *ε*ί*μ*ε, *π*αν*τ*ο*ί*ο*ς* *τ*ρι*ς* *μ*υ*σ*ί*α*ς *τ*ρο*π*ῆ*ς* *ε*ν*α*λλ*ά*τ*τ*ο*ι*ς *τ*ῶ*ν*, *Λ*ongin. 22.
 'Ενάλλομαι, insilio, insulto. *Π*ύ*λ*αι*ς* *δι*π*λ*α*ί*ς *ε*ν*ή*λα*σ*το, *Σ*ophr. *Ε*d. *Τ*υ*ρ*. 1261. 'Ε*ς* *τ*ὸ *κ*ί*ν*η*μα* *κ*ρ*ῶ*τ' *ε*ν*ή*λα*σ*τ' *ε*ν*ή*λ*α*σ*τ*, *Ι*d. *Ι*bid. 263.
 'Εναλόντες, *νομ. πλ. α. 2. part. act. v. ε*ναλίω*μαι*.
 'Ενάλιος, *ον*, maritimus, v. gr. urbs.
 'Εναλίω, *φ, ι*ω, immoror cum tædio.
 'Εναμάτητος, *ον*, peccato obnoxius, qui errore tenetur.
 'Εναμάω, *φ, ι*ω, aggero, ut terram in corpora inseputa.
 'Εναμείνω, *φ, ι*ω, habeto et obtundo in.
 'Ενάμειβω, *φ, ι*ω, alterno.
 'Ενάμειλω, *φ, ι*ω, immulgeo.
 'Ενάμιλλος, *ε, δ* *ε* ή, certans et contendens cum; non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex *ε*ν et *ά*μιλλα.
 'Εναμιλλω*ς*, *α*ν, ita ut contendi, comparari possit, pariter.
 'Εναμμα, *ά*τος, *τ*ό, vinculum. Ab *ά*μα*π*ω.
 'Ενάμεισθίς, *α*ν, permutatis vicibus, vicissim.
 'Εναπαύομαι, *φ, ι*σομαι, aequiesco.
 'Εναπαφνίζω, *φ, ι*ω, obscuro, deleo.
 'Εναπρωπία, *ά, φ*, *φ*ω, inter homines versor, *μ*ασ. humanam naturam induere vel adipisci. Hinc
 'Εναπρωπιο*ς*, *έ*ος, *ή*, conversatio inter homines, vel assumptio humanæ nature.
 'Εναπρωπίζω, *φ, ι*ω, idem quod *ε*ναπρωπία.
 'Εναπρωπότης, *η*τος, *ή*, incarnatio, *ν*ο*ς* *Ε*ccles.
 'Εναπτα, *α*ν, contra, e contrario.
 'Εναπτι, *α*ν, coram, ante. Ex *ε*ν et *ά*πτι.
 'Ενάπτι*α*, *α*ν, idem quod *ε*ναντα. *Α*ρ.
 'Εναπτι*ο*ν, *α*ν, adversus, contra. Ab
 'Εναπτι*ο*ς, *ε, δ* *ε* ή, adversarius. Ex *β*ία.
 'Εναπτιγνώμων, *ον*, contra sentio. Ab
 'Εναπτιγνώμων, *ονος, δ* *ε* ή, qui contrariæ est sententia. Ex *ε*ναντί*ο*ς et *γ*νώ*μ*η.
 'Εναπτιορμείω, in contrarias partes curto, occuro.
 'Εναπτιορμείω, *ον*, adversus, contrarius; (2) contrariam vim habens. A *δ*ύ*να*μ*ι*ς.
 'Εναπτιολογία, *ά, φ*, *φ*ω, contraria loquor, contra dissero.
 'Εναπτιολογία, *ος, ή*, contradictio. Ab
 'Εναπτιολογος, *ε, δ* *ε* ή, contraria loquens. Ex *ε*ναντί*ο*ς et *λό*γ*ο*ς, *δ*ico.
 'Εναπτιόν, *α*ν, contra, ex adverso, coram.
 'Εναπτιομαι, *ζ*μαι, *φ*υ*τ*, *ω*σομαι, adversor. 'Αλλ*ά* *μ*ή*ν* *ὀ*δ' *ά*λλ*ο* *σ*ο*ί* *π*α*ρ*ῶ*ν* *ε*ναντιομέ*ν*α, *Α*ristoph. *Α*ν. 390. *Δ*ή*λο*ς *ε*σ*θ* *ε*π*ο*ς *ή*' *ὅ*τι *ε*ναντιοστά*ι* *τι* *τ*α*ί*ς *δι*α*λ*λα*γ*α*ί*ς, *Ι*d. *Ρ*uce. 1054. Ab *ε*ναντί*ο*ς.
 'Εναπτιοπτή*ς*, *έ*ος, *δ* *ε* ή, in contrariam partem lapsus, qui in adversam cecidit. Ex *ε*ναντί*ο*ς et *π*ί*σ*τα*ο*ς, *υ*cido.
 'Εναπτιοπτολογί*α*, *ή, όν*, qui semet ipsum cogit contraria dicere, *ν*ο*ς* *Π*λα*τ*ο*ν*. de *Σ*ο*φ*ι*σ*τ*ῆ*ς.
 'Εναπτιοπτολογί*α*, *α*ν, adversor, ab adversariorum partibus sto.
 'Εναντί*ο*ς, *ία, ίον*, qui est in conspectu, adversus, oppositus; (2) contrarius; (3) *π*ρ*α*ξ*ι*ς. (3) *λό*γ*ο*ς *ἀ*κ*α*ί*ν*η*ς* *τ*ῶ*ν* *ε*ναντί*ο*ν *π*ά*ρ*α, *Ε*urip. *Α*ndrom. 959. Hinc *ε*ξ *ε*ναντί*ο*ς vel *ε*ξ*ε*ναντί*ο*ς, e regione, ex adverso, et *ὀ* *ε*ναντί*ο*ς, *ε, hostis*.
 'Εναντιότη*ς*, *η*τος, *ή*, repugnantia.
 'Εναντιοσπότη*ς*, *ή, ή*, conversio contraria.
 'Εναντιόφθω*ς*, *ον*, contraria dicens, sibi non constans. A *θ*ρ*μ*ί.
 'Εναντιόφωνος, *ε, δ* *ε* ή, contrariam vocem edens. Ex *φ*ων*ή*, *ν*ο*ς*.
 'Εναντιόφω*ρ*ον, mutuis beneficiis cum aliquo affectibus moveri.
 'Εναντιώ*μαι*, *ά*τος, *τ*ό, quicquid adversatur, resistit; (2) adversus casus; (3) repugnantia rerum et factorum. Ab *ε*ναντιό*μαι*. Unde
 'Εναντιώ*μα*τι*κ*ός, *ή, όν*, adversativus.

¹Εναντιωματικός, adv. adversative.
²Εναντίας, adv. contrarie. Ab *ἐναντίας*.
³Εναντίαςεις, *εις*, ἡ, repugnantia, contrarietas.
⁴Εναΐς, *αὐανί*, a. 1. ind. act. verbi *νάσσω*.
⁵Εναταινόςμαι, pendo, seu suspensus sum in.
⁶Ενατιδύνω, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐναπιδύνω*, ab *ἐναπιδύνω*.
⁷Ενατιλίω, f. ἡσ, minor, interminor.
⁸Ενατιναυίζω, f. ἡσ, annum integrum comorator alicubi.
⁹Ενατιπράττωμαι, f. ἄσμαι, facio, officio in.
¹⁰Ενατιρείδω, f. ἡσ, firmiter infingo; (2) retorquo, in med. inchoo, incumbo.
¹¹Ενατιρεῖσθαι, ἄσος, τὰ, impressio, quod impressum, infixum est; incubatio, ibidus.
¹²Ενατίκις, demisit, *Ion.* pro *ἐνατίκις*, praet. v. *ἐνατίκις*, *Herodot.* 1, 214.
¹³Ενατιπέπω, f. ψ, intingo.
¹⁴Ενατιπέλω, f. ἡσ, vomo vel mingo in locum.
¹⁵Ενατιπέχω, f. ζω, niacero, perfundo, diluo in.
¹⁶Ενατιγεννάω, f. ἡσ, ingencro.
¹⁷Ενατιγράφω, ε, δ, ζ, ἡ, adscriptitius, adscriptitia conditionis.
¹⁸Ενατιγράφω, f. ψ, in literas refero.
¹⁹Ενατιδεικνύμαι, ostendo; (2) demonstro, probō.
²⁰Ενατιδός, f. ἡσ, illigo alicui.
²¹Ενατιζέω, f. ἡσ, incoquo, decoquo in.
²²Ενατιδύνω, immorior.
²³Ενατιβασίω, f. εῦσ, blanditiis delinō in.
²⁴Ενατιβάω, frangor animo, deficio in.
²⁵Ενατιπέπω, repositus sum in, insum.
²⁶Ενατικινδύνω, periculum subeo in re aliqua.
²⁷Ενατικλάω, partem defringo; unde *ἐνατικίλλω*, de hasta confracta in re aliqua.
²⁸Ενατικλείω, f. ἡσ, includo.
²⁹Ενατικλύω, f. ἡσ, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
³⁰Ενατικρύπτω, f. ὄσ, includo, intus abscondo.
³¹Ενατικαμῶν, intercipio, intercludo, includo.
³²Ενατιλείω, fut. ψ, relinquo, derelinquo.
³³Hinc *ἐνατιλείωμαι*, relinquo, remaneo in.
³⁴Ενατιλίω, *εις*, ἡ, reliquie.
³⁵Ενατιλήψω, *εις*, ἡ, interclusio, cohibitio, conclusio. Ab *ἐνατιλαμῶν*.
³⁶Ενατιλλομαι, pereō alicubi, in aliqua re.
³⁷Ενατιλλώ, f. σ, abluo in re aliqua.
³⁸Ενατιμάσσω, vel *ἐνατιμάττω*, f. ζω, in aliquo exprimo rem, imaginis imprimendæ ergo.
³⁹Ενατιμάζω τὸν οἰκίον *χαρακτήρα*, *Philo.*
⁴⁰Ενατιμένω, persisto, permaneo in.
⁴¹Ενατιμεθύνωμαι, f. ζωμαι, imprimo, inuro; (2) abstergo, detergo.
⁴²Ενατιμαρῶς, ἡ, abstersio, detercio, *Theophr.* ubi al. *ἐνατιμαρῶς*.
⁴³Ενατινίζω, abluo in.
⁴⁴Ενατινίστω, f. ψ, idem cum praet.
⁴⁵Ενατινίψω, *εις*, ἡ, ablutio in. Ab eod.
⁴⁶Ενατιξέω, f. ἡσ, erado, radendo eximo.
⁴⁷Ενατιπέπω, ὤ, f. ἡσ, ventrem exonero in, *Ern.* Ενατιπέπω γὰρ ἐστὶ ἐπιπέπω πᾶν, *Aristoph.* *Pacc.* 1227.
⁴⁸Ενατιπέλω, f. γά, abluo in.
⁴⁹Ενατιπέω, f. εῦσ, spiro in, immorior.
⁵⁰Ενατιπένησθαι, suffocari in, v. gr. aqua, item fumo.
⁵¹Ενατιπέω, pro ἀποτίω, *Ern.*
⁵²Ενατιπένωμαι, f. ἡσ, extinguo in.
⁵³Ενατιπένωμαι, imprimo, velut in ceram, signum.
⁵⁴Ενατιπένωμαι, incumbo, decumbo in aliquid.
⁵⁵Ενατιπένωμαι, insuper macto, interficio.
⁵⁶Ενατιπένωμαι, imprimo, velut in ceram.
⁵⁷Ενατιπένωμαι, ἄσος, τὰ, quicquid impressum est alicui rei, velut cera, animo, &c.
⁵⁸Ενατιπέλω, ὤ, perficio in; (2) officio, reddo.
⁵⁹Ενατιπένω, f. ἡσ, inter abscondo, *Strabo*.
⁶⁰Ενατιπένω, f. θῆσ, depono in.
⁶¹Ενατιπένω, in aestimationem accipio rem (speciem ICTI vocant) pro pecunia.
⁶²Ενατιπένω, f. ἡσ, solvo alicubi. *Πᾶσι κοινῆ ἐνατιπένω χρέματα*, *Aristoph.* *Av.* 38.
⁶³Ενατιπένω, ὤ, f. ἡσ, imprimendo exprimo.
⁶⁴Ενατιπένω, idem.
⁶⁵Ενατιπένωμαι, f. ἡσ, auctor.

¹Ενατιπένω, f. ζω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.
²Ενατιπένω, f. ψ, tango, attingo; (2) alligor, annexor, induor. Unde *ἐνατιπένω*, indutus (sed hoc videtur potius esse *ἐνατιπένω*, *Ern.*). *Πῆμψω* — ὄνειρος ἐπ' αὐτὸν *παρδαλῆς ἐνατιπένω*, *Aristoph.* *Av.* 1255.
³Ενατιπένω, f. ψ, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.
⁴Ενατιπένω, ὠ, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab *ἐνατιπένω*, occido.
⁵Ενατιπένω, vel *ἐνατιπένω*, f. ἄζω, illido. *Οἱ κροῖ ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτήματα, εἰ βία τὰ κίερα ἐνατιπένω ἀποθήκασαι*, *Pausan.*
⁶Ενατιπένω, operabatur, 3. sing. imperf. ind. act. contr. et *Dor.* pro *ἐνατιπένω*, a verbo *ἐνατιπένω*.
⁷Ενατιπένω, α, ἡ, evidētia, illustratio. Ab
⁸ΕΝΑΤΙΠΗ, ἡ, δ, ζ, ἡ, clarus, evidens, manifestus. Hinc τὸ *ἐνατιπένω*, evidētia, (Dores usurpabant ἄγρον pro ἔργον, est itaque *ἐνατιπένω* cum res de qua agitur ἐν ἔργω velut ipsa re, praesens, demonstratur verbis, *Ern.*)
⁹Ενατιπένω, ε, clarus, manifestus. *Ενατιπένω ὄνειρος*, *Aret.*
¹⁰Ενατιπένω, adv. evidenter, perspicue, luculenter. Ab *ἐνατιπένω*.
¹¹Ενατιπένωμαι, delector aliqua re.
¹²Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, virtute praeditus, commendabilis virtutis ergo. Ex *ἀρετή*.
¹³Ενατιπένω, adv. honeste, cum virtute.
¹⁴Ενατιπένω, ἡ, δ, ζ, ἡ, execrabilis, diris devotus. Ex *ἐν* et *ἀρετή*, *dira*.
¹⁵Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, spolia ferens sive gerens. Ex *ἐνατιπένω* et *φίω*.
¹⁶Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex *ἐν* et *ἄρθρον*, *articulus*.
¹⁷Ενατιπένω, adv. articulate, articulatim.
¹⁸Ενατιπένω, f. ζω, interficio; (2) spolio. (1) ἀλλήλων ἐνατιπένω, *Il.* 9, 526. *Ὁ δὲ φόνος ἡνάριξεν Οἰταῖος σόνυξ*, cuius patrem occidit dens apri *ἄσος*, *Lycophr.* 486. *Ὁν αὐλάω νύξ ἐνατιπένω μέγα τίκτει*, *Soph.* *Trach.* 94. (2) ἐντα, τὰ Πατρόκλιον βίην ἐνατιπένω καταπάσας, spoliavi interfectum, *Il.* 17, 187. Ab *ἐνατιπένω*.
¹⁹Ενατιπένω, f. ἡσ, adnumero; (2) curo, aestimo. (2) εἰ τὰ μὲν ἔχθος ἐνατιπένω, κῆδος τ' ἐμὸν, *Eurip.* *Or.* 622.
²⁰Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, adnumeratus. Ab
²¹Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, adnumero.
²²Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, homicida.
²³Ενατιπένω, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro *ἐνατιπένω*, ab *ἐνατιπένω*.
²⁴Ενατιπένω, a. 1. ind. act. verbi *ἐνατιπένω*.
²⁵Ενατιπένω, ἡ, ὄν, inchoativus. Ab *ἐνατιπένω*, incipio.
²⁶Ενατιπένω, f. ἡσ, et *ἐνατιπένω*, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo; (4) ago, adigo. (4) σφονδύλους τ' ἐνατιπένω, enseque adegit ad spinæ vertebrae, *Eurip.* *Phan.* 1422. *Εἰς περιδῶδες ἐνατιπένω ἅπαντα τὰ νόματα*, *D. Hal.*
²⁷Ενατιπένω, ἡ, ὄν, ad harmoniæ musicæ modulos compositus. Ab
²⁸Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, idem; (2) concinnus; apte compositus, cohærens. Ex *ἁρμονία*.
²⁹Ενατιπένω, adv. composite ad modulos musicæ; apte, convenienter, decenter.
³⁰Ενατιπένω, *αἰτῆσαι*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro *ἐνατιπένω*, a verbo *ἐνατιπένω*.
³¹Ενατιπένω, a. 1. part. med. verbi *ἐνατιπένω*.
³²Ενατιπένω, interficerent, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro *ἐνατιπένω*, ab *ἐνατιπένω*.
³³Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, diris devotus. Ex *ἀρετή*.
³⁴Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, pro *ἐνατιπένω*, spoliator.
³⁵Ενατιπένω, incipio, auspico, *imprim.* *sacra*. *Ἡδὲ δὲ χρῆ τῶν δευτέρων λόγων ἐνατιπένω*, *Luc.*
³⁶Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, principium habens; (2) magistratu fungens. Ex *ἐν* et *ἀρχή*.
³⁷Ενατιπένω, ἡ, unitas. Ab *εἷς*, *unus*. *Dii secundum Platonem sunt ἑνάδες*, i. e. unitates, quia τὸ ἐν, seu *Deus supremus*, prodat immediate unitates, sicut ignis calorem, et sol lucem.

¹Ενατιπένω, ὤ, f. ἡσ, debilis sum in.
²Ενατιπένω, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *νάω*, pro *νάω*, habito.
³Ενατιπένω, ὤ, f. ἡσ, exerceo me in aliqua re; in med. disco aliquid, exerceo me in.
⁴Ενατιπένω, f. ἡσ, delector aliqua re, adquisico, satis habeo.
⁵Ενατιπένω, ὤ, f. ἡσ, et *ἐνατιπένω*, ἔμαι, clypeo armō. Ex *ἐν* et *ἀσπίς*, *clipeus*.
⁶Ενατιπένω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro *ἐνατιπένω*, a verbo *νάω*, pro *νάω*.
⁷Ενατιπένω, f. ψ, fulgeo; (2) radio.
⁸Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, stellatus; (2) sideratus, furore afflatus. Ex *ἄστρον*.
⁹Ενατιπένω, ὤ, f. ἡσ, turpiter in aliqua re me gero.
¹⁰Ενατιπένω, f. ἡσ, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aspicio.
¹¹Ενατιπένω, ὄν, plenus vapore; τὸ ἐνατιπένω, vapor.
¹²Ενατιπένω, ἄπῃ, ὄν, nonus. Ab *ἐνάτω*.
¹³Ενατιπένω, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi *ναυαγίω*.
¹⁴Ενατιπένω, incendo, ignem sc. vel candelam; (2) intueor.
¹⁵Ενατιπένω, ἡ, δ, ζ, ἡ, voce praeditus, vocalis; (2) vivus, spirans. Ex *ἐν* et *αἰδή*, *vox*.
¹⁶Ενατιπένω, ε, δ, ζ, ἡ, idem et ex *ἰσδ*.
¹⁷Ενατιπένω, ὤ, f. ἡσ, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
¹⁸Ενατιπένω, ἡ, ἡ, sulcos frequentans. *Δηὸν λιμναίη καὶ ἐναυλακοφαντίον ἔραται*, *Cerei frugum ventilacioni prepositæ et Horis camporum sulcos frequentare amantibus*, *Anthol. Reiskii.* Ex *αἰλάξ* et *φαντάω*.
¹⁹Ενατιπένω, f. ἡσ, divisor, maneo alicubi.
²⁰Ενατιπένω, τὸν χωρίων, *Thuc.*
²¹Ενατιπένω, α, ὄν, interior; ἡ ἐναυλία, via domus interior; (2) sinus pudendorum, *Ern.*
²²Ενατιπένω, *μορταύω*, a. 1. part. med.
²³Εναυλιον, ε, τὸ, domicilium.
²⁴Εναυλιον, ἡ, ἡ, idem.
²⁵Εναυλιον, ἡ, tibia inserta, epith. *γλαυτίδες*.
²⁶Εναυλιον, τὸ, diversorium.
²⁷Εναυλιον, ε, δ, stabulum; (2) recessus; ex *αἰδή*; (3) fossa, fluvius, torrens; ex *αἰδέω*, *Ern.* quia ejusmodi torrens per τὰς αἰδέας angustos terræ meatus et per fossas ferri solet. (2) αἰ μὲν ὄσαι σκοπιὰς ὄρειον λάχρον, ἡ καὶ ἐναυλιον, antra, *Apoll. Rhod.* 1, 1226. (3) ὄν ῥέ τ' ἐναυλιον ἀπόρσει, quem torrens perdit, *Il.* 21, 283.
²⁸Εναυλιον, ε, δ, ζ, ἡ, tibiis personans; (2) in tibiis insertus; (3) inhabitans. Ex *ἐν* et *αἰδέω*, *tibia*, seu *αἰδή*.
²⁹Εναυλιον, f. ἡσ, innotior.
³⁰Εναυλιον, ε, δ, ζ, ἡ, qui bene crescit, *Theophr.*
³¹Εναυλιον, ε, δ, ζ, ἡ, in quo auræ sunt, auris apertus et pervius. Ex *ἐν* et *αἰδέω*, *auris*.
³²Εναυλιον, ἄσος, τὸ, id quo ignis accenditur, igniarium, suscitabulum, fomes, fax; (2) incitamentum; (3) reliquie, semen, principium latens in aliqua re, &c. *Ern.* Ab *ἐναυλιον*, incendo.
³³Εναυλιον, ε, δ, ζ, ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo est, collo injectus, collo insertus. Ex *ἐν* et *αἰδέω*, *caput*.
³⁴Εναυλιον, f. αῦσ, incendo, accendo; (2) in med. adspiro, appeto. *Τὸν κεραιὸν ἐναυλιον ἐκ τῆς Οἴτης*, *Luc.*
³⁵Εναυλιον, f. ἡσ, obscuro; (2) tollo, deleo.
³⁶Εναυλιον, f. ἡσ, obscurus fio. *Ὅτις εἰ τ' ἀμυδρὰ φέγγη ἐναυλιονεῖται τῷ ἡλίω περιανημένα*, *Longin.* 17.
³⁷Εναυλιον, f. ψ, immitto.
³⁸Εναυλιον, ὤ, f. ἡσ, incoquo. Ab
³⁹Εναυλιον, idem.
⁴⁰Εναυλιον, f. ἡσ, immitto in alium, demitto. *Ὅς δὲ εἴγε ἐναυλιονεῖ αὐτὸν τὸν κεραιὸν ἐκ τὸν ἄστρον*, cum invenisset caput in urem demisit, [sic enim legendum cum Wesselingio], *Herodot.* 1, 214.
⁴¹Εναυλιον, ὄν, occasionem, materiam alicujus rei in se habens. Ab *ἀφορμή*.
⁴²Εναυλιον, seu *ἐναυλιον*, univels, *Lycophr.*
⁴³Εναυλιον, implicō, *Hom.*

Ἐγγύσι, vel in γόνυσι, Ingeniculus, nomen si-
deris. Ex ἐν ἐτ γόνυ, genu.
Ἐγγάτος, α, ὁ ἔξ ἡ, tædam halens, seu qui cum
facibus fit, ut nuptiæ. Ex ἄγος, fur. Hinc
Ἐγγάτω, ᾧ, f. ὄσω, in tædam converto vel con-
vertor.
Ἐγγάνυμαι, vescor, loco sc. aut tempore quo.
Ἐγγαίς, αἰδός, idem quod ἰνδαός.
Ἐγγαίον, fut. ἰνδαῶν, intus accendo. Ἐν δὲ οἱ ὄσος
δαίεται, *Odyss.* 46, 132. Ἐγγαίον (pro ἰνδαίον)
ἡμῖνοις πύθον, desiderium accendit in semi-
deis, *Pind. Pyth.* 4, 328. Βίλος δ' ἰνδαίετο
πῶρον, *Apoll. Rhod.* 3, 286.
Ἐγγαίωμα, ἔμαι, fut. ἡσομαι, epulor, convi-
vor. Ex ἐν et δαίω, *epulum præbeo*.
Ἐγγάκων, f. δῆζω, mordeo.
Ἐγγακρός, υος, ὁ ἔξ ἡ, lacrymans. Α δάκρυ.
Ἐγγακρῶν, lacrymor, illacrymo.
Ἐγγάσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, indigena. Ex ἐν et δάσις,
nolum (vel ex ἔνδον et terminatione πος,
Ern.).
Ἐγγύσις, υος, ὁ ἔξ ἡ, pilosus, hirsutus.
Ἐγγάτρωμαι, ἔμαι, f. ἡσομαι, divido, distribuo;
(2) concivis lacesco; (3) copiose, avide edo.
(1) τὰ τε σὰ χρυσοσφῶρον ἀπ' ἀγκυλῶν βέβηλα
βίλια ἄν ἀδάμας ἰνδατίσθαι, utinam tela tua
invicta ab aureo arcu distribueres! *Soph.*
Æd. Tyr. 203. (2) τὸ δασπάρουσιον λίετρον ἐν-
δατῶμενος, concivis lacescens nuptias quæ
illius infelicitatis auctores fuere, *Id. Trach.*
791. Λόγους ἰνδαίετας ἀνδατῶμενος, concivis
incessens, *Eurip. Herc. Fur.* 217.
Ἐνδαπλίεσθαι, f. ἔσομαι, dapsilis et largus sum
in.
Ἐνδαπλιέμενος, adv. remissè, laxatis habenis. Ab
ἰνδαίωμαι.
Ἐνδαπλιέμενος, nom. pl. perf. part. pass. v. ἰνδαίω.
Ἐνδαπλιέρον, adv. non satis, minus quam, et
Ἐνδαπλιέρος, idem. Ab
Ἐνδαπλιέω, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, indigus; (2) cui non suf-
ficit, cui aliquid deest; (3) inferior, minor,
impar. Hinc τὸ ἰνδαίος, defectus, τὸ ἰνδαίω
pro τὸ ἰνδαίω, infausta, adversa. Στατη-
λάττω χρυσῆ, τὰ κρῖσσω, μήτε τάνδεα λίγην,
Soph. Æd. Col. 1429. Μηδὲν ἰνδαίος λίγης,
nihil omittas, *Eurip. Phœn.* 388. Πολλῶ
γὰρ ἔβρον ἰνδαίος διαλλάγας, omnino enim in-
venit inutilis reconciliaciones, *Id. Ibid.* 708.
(1) τῶ βίω μὲν ἰνδαίος, pauper quidem fortun-
us, *Id. Suppl.* 873. Ex ἐν et ἔσομαι, indigeo.
Hinc
Ἐνδαία, ας, ἡ, indigentia, penuria; (2) in-
edia.
Ἐνδαίωμα, ἄτος, τὸ, documentum, indicium.
Ab
Ἐνδαίνωμαι, ostendo, præ me fero, indico; (2)
defero, accuso; (3) med. ostento me, specim-
en præbeo; (4) defero; unde ἰνδαίεσθαι, delator,
accusator.
Ἐνδαίωτος, α, ὁ, delator, quadruplator, sycop-
hanta. Ab ἰνδαίνωμαι.
Ἐνδαίωτικὸς, ἡ, ὄν, ostentatorius. Ab eod.
Ἐνδαίωτικῶς, adv. cum ostentatione; (2) per
indicationem.
Ἐνδαίωτος, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.*
pro ἰνδαίωτικῶς. Ab ἰνδαίνωμαι.
Ἐνδαίωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, gravis.
Ἐνδαίωσις, εως, ἡ, demonstratio, indicium; (2)
delatio, nomen actionis, *Lys.* Ab ἰνδαί-
νωμαι.
Ἐνδαίω, undecim; οἱ ἰνδακα, Athenis undecim-
viri, supplicis exigendis.
Ἐνδακάτης, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, qui undecim annorum
est. Ex ἰνδακα et ἔτος, annus.
Ἐνδακάζω, diem festum celebroy qui incidit se-
in diem undecimum, *συνεδακάζω, Dem.*
Ἐνδακάσις, adv. undecies. Ab ἰνδακα.
Ἐνδακάλινος, υον, undecim lectis instructus. Ex
κλίην vel κλίνα.
Ἐνδακάπηγος, εως, ὁ ἔξ ἡ, undecim cubitorum.
Ἐνδακάπους, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, undecim pedum, ut ἰν-
δικάπους σκιάς, de hora diei.
Ἐνδακάς, ἄδος, ἡ, numerus undenarius:
Ἐνδακάσσιος, αία, αἰών, qui undecimo die aliquid
facit aut patitur: (2) qui undecimum diem
agit. Ab ἰνδακα.

Ἐνδακατῆρος, α, τὸ, undecima pars.
Ἐνδακάτος, ἄτη, ἄσων, undecimus.
Ἐνδακάσαι, admittere, præ. inf. med. *Ion.* pro
ἰνδακασθαι, ab ἰνδακασθαι.
Ἐνδακῆρης, εως, ἡ, navis undecim ordinum, un-
deciremis. Ex ἰνδακα et ἔρῃσω.
Ἐνδακίχθια, ας, ἡ, perennitas. Ab
Ἐνδακίχθης, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, perennis, continuus.
Ex ἰνδακίχθης, pro ἰνδακίχθης (vel ab ἔνδον, *Ern.*),
et ἔχω.
Ἐνδακίχθω, f. ἴσω, perennis, continuus sum.
Ex ἰνδακίχθης. Hinc
Ἐνδακίχθωσ, ἔ, ὁ, perennitas, continuatio.
Ἐνδακίχθως, adv. assidue, continenter.
Ἐνδακα, ἄτος, τὸ, id quod illigatur, alliga-
mentum; (2) gestamen loco appensum.
Ab ἰνδαίω.
Ἐνδαίω, obturo, muris vel ædificiis munio et
condo; (2) extruo simpliciter, aor. 1. ἐν-
δαίωμαι. partic. ἰνδαίωσ.
Ἐνδαίωσ, adverbialiter, ad dextram. Τίς ἐφῆσεν
ἰνδαίωσ πλουροίς; quis lateri meo adstat ad
dextram? *Eurip. Hipp.* 1360.
Ἐνδαίωμαι, ἔμαι, dextra manu teneo vel am-
plector. Ab
Ἐνδαίωσ, ἴω, υον, qui est ad dextram; (2) faus-
tus, prosper. Ex ἐν et δαίω, dextra.
Ἐνδαίωσ, adv. apte, prospere. A præc.
Ἐνδαίωμαι, indigeo, deficio; unde ἰνδαίωσ, a. 1.
part. pass. Ab ἐν et δαίω, absunt.
Ἐνδαίωμαι, illigor; unde ἰνδαίωσ, perf. part.
pass. innexus. Ab ἐν et δαίω, ligo.
Ἐνδαίωσ, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid al-
teri copulatum est.
Ἐνδαίωσ, ἄτος, τὸ, vinculum. Ab ἰνδαίω.
Ἐνδαίωσ, ᾧ, f. ἴσω, illigo, implico.
Ἐνδαίωσ, idem.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ, ligatura, volumen, nodus.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, constrictus, nodatus. A δαίω,
ligo.
Ἐνδαίωμαι, admitto, recipio; (2) accipio, in-
terpetor. Hinc ἰνδαίωσ, imperis, convenit,
licet, fieri potest; ἰνδαίωσ, conveniens;
τὸ ἰνδαίωσ, contingens; item probabile,
possibile, datum. Πάντα γ' ἰνδαίωσ ἐφ' ἑαυ-
τὸν τὰ προσήμια, *Dem.*
Ἐνδαίωμαι, adv. convenienter, quam fieri pos-
set maxime, apte, probabiliter.
Ἐνδαίω, f. ἰνδαίωσ, deficio. Ἄλλ' ἰνδαίωσ τι τῶ
ἔργῳ τῶ ἑμῷ, *Lucian.* *Tyrannicid.* 10. Καὶ
τὸν ἀπὸ τῶν ἑθνεῶν ἰνδαίωσ μὴ ἐμαίνεσθαι, et
nulla inopia consilii tibi deest, ut non in-
sanias, *Eurip. Iphig. in Aul.* 41. Ἐνδαίωσ τῶ
ἀρετῆ, *Luc.*
Ἐνδαίω, f. ἰνδαίωσ, et ἰνδαίωσ, illigo; unde ἔνδωσ,
illiga.
Ἐνδαίωσ, adv. parce, non sufficienter, parum,
leviter. Hinc μὴ ἰνδαίωσ, plane; ἰνδαίωσ ἔχω,
indigeo. Ab ἰνδαίωσ.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, manifestus, evidens, insi-
gnis.
Ἐνδαίωσ, adv. evidenter.
Ἐνδαίωσ, ᾧ, f. ἴσω, in populo meo sum, domi-
sum, præsens. Ἐνδαίωσ ἐν τῶ σώματι,
2 Cor. 5, 6. ἰνδαίωσ πρὸς τὸν Κόριον, *ibid.* 8.
Ab ἔνδωσ. Unde
Ἐνδαίωσ, ας, ἡ, præsentia, quum quis a populo
non abest, domi versatur, non foris.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, populo cuidam peculiaris
aut solitus.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, gigno in, v. gr. corpore.
Ἐνδαίωσ, dat. pl. *Ion.* pro ἰνδαίωσ; ab
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, qui in populo est, in civitate
vel domi, domesticus, popularis, ut ἰνδαίωσ.
Ex ἐν et δαίωσ.
Ἐνδαίωσ, meridiantur, 3. pl. imperf. ind.
med. *Ion.* pro ἰνδαίωσ, a verbo ἰνδαίωσ.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ, criminosus, calumniator.
Ἐνδαίωσ, agito seu dego in; (2) versor in.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, meridior. Ἐνδαίωσ ἐκεί διὰ
τὴν σκίαν φέρματα, *Plut.* Ab ἰνδαίωσ.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, mente conceptus, ultro
natus, non aliunde inditus, internus; (2) in
canonem sacrum receptus. Ex ἐν et διατί-
θημαι, dispono.
Ἐνδαίωσ, adv. e sententia animi, ultro.

Ἐνδαίωσ, pres. inf. pass. verbi
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, per delicias illudo; (2) de-
licate, molliter ago, delicias facio, afficeto.
Ἐνδαίωσ, ᾧ, ἡ, immoror, inhabito. Hinc
Ἐνδαίωσ, ἄτος, τὸ, locus qui inhabitatur,
habitatio; mansio, hospitium; (2) locus
amœnus, vel hortus, in quo deambulamus.
(2) τῶ δαίω δὲ ἦσαν ἰνδαίωσ οἱ κῆποι δαδου-
μαι, *App. Bell. Civ.* 2, 143.
Ἐνδαίωσ, summa vi, cum contentione.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, immuto.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, immanco, manco alicubi.
Ἐνδαίωσ, ornatus, honoratus sum, splen-
deo.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, ornamentis instructus,
ornatus. Ex ἐν et διασκευῶ.
Ἐνδαίωσ, adv. apte, decenter.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, dissero, dissemino in.
Ἐνδαίωσ, fut. ἰνδαίωσ, f. ἴσω, ordino et
digo in, seu intus.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, tempus tero in, versor in,
operam et studium pono in re aliqua, im-
moror, imprimis in laude alicujus rei, unde
interdum laudo, item fruor, utor, ut παῖς ἐν-
ταίωσ. Τὸς ἦβας λίαν τοῖς ἀρχαίοις ἰνδα-
ίωσ, *Aristoph. Conc.* 583. Hinc
Ἐνδαίωσ, immorandum est.
Ἐνδαίωσ, ἡ, ὄν, assiduum in aliqua re.
Ἐνδαίωσ, enco in, v. gr. utero.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, hiberno alicubi.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, illino, obolino.
Ἐνδαίωσ, ἄτος, meridior; dormio in meridie;
(2) sub dio ago; (3) tranquillus sum. Ab
ἰνδαίωσ.
Ἐνδαίωσ, induo. Ἐνδαίωσ πορφύραν, *Luc.*
16, 19. Ab ἰνδαίωσ.
Ἐνδαίωσ, in manus trado; (2) præbeo, v. gr.
occasionem, &c. (3) cedo, remitto, permitto
me, v. gr. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo
precibus, fluctor; (4) inclino, propensus
sum ad aliquid, studeo, v. gr. rebus novis;
(5) præeo aliis voce, cantu; et ἰνδαίωσ, præ-
centor, *Ern.* Εἰ γὰρ ἰνδαίωσ τις ἡμῶν ταῖς
κῆν σικεράν λαβόν, *Aristoph. Lys.* 675. (2) εἰ
δ' ἰνδαίωσ, ἄσπερ ἰνδαίωσ, λόγοις, si cederes ra-
tionibus, sicut cedis, *Eurip. Androm.* 966.
Ἐνδαίωσ, incitabam, 3. pl. imperf. ind. act. pro
ἰνδαίωσ, a verbo.
Ἐνδαίωσ, persequor, insequor; ἰνδαίωσ, fugio.
Ἐνδαίωσ, judicio contendo, *Poll.*
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, justus; (2) judicialis; (3)
justus, id est, verus; (3) μὴ λέγων γε τῶν
κῆν, nisi verum dixeris, *Soph. Æd. Tyr.*
1158. *Æd. Col.* 996. *Phil.* 926. Τὸ μὴ
ἰνδαίωσ, quod falsum est, falsa criminatio,
Id. Æd. Tyr. 683.
Ἐνδαίωσ, adv. jure, merito. A præc. A δαίω.
Ἐνδαίωσ, justissime, *Eur.*
Ἐνδαίωσ, ἄτος, intestina. Ab ἔνδον, intus.
Ἐνδαίωσ, ᾧ, f. ἴσω, instar vorticis aut turbinis
circumago; (2) intus converto seu torqueo,
v. gr. oculos.
Ἐνδαίωσ, α, τὸ, domicilium, sedes, habitaculum;
(2) meridies. Ab
ἘΝΔΑΙΩΣ, ἴω, υον, meridianus; (2) sub dio
agens.
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, qui in curru est, sessor. Ab
ἐν et δίφωσ, currus.
Ἐνδαίωσ, ἔος, ὁ ἔξ ἡ, intus genitus; (2) domi-
natus. Ex ἔνδον et γίνομαι, nascor.
Ἐνδαίωσ, adv. ex exteriore loco, intrinsecus.
Ἐνδαίωσ, adv. intus in. Ab ἔνδον.
Ἐνδαίωσ, adv. intus, *Dor.* pro ἔνδον.
Ἐνδαίωσ, f. ἴσω, dubito. Μέγιστος τινὸς ἰνδαίωσ,
ἔξ μάχης ἐκατῆρεν, *App.* Ex ἐν et δαίωσ, ge-
minus. Hinc
Ἐνδαίωσ, α, ὁ ἔξ ἡ, dubius.
Ἐνδαίωσ, adv. dubie. A præc.
Ἐνδαίωσ, εως, ἡ, dubitatio. Ab eod.
Ἐνδαίωσ, ἔ, ὁ, idem et ab eod.
Ἐνδαίωσ, ἡ, ὄν, dubio, cum dubitationem pronus, cum
dubitatione conjunctus.
Ἐνδαίωσ, adv. dubitanter.
Ἐνδαίωσ, ἡ, ὄν, dubius.
Ἐνδαίωσ, adv. ambigendo, dubie, non con-
stanter.

Ἐνδομα, ἄτος, τὸ, remissio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδομαί.

Ἐνδομάχαν, acc. sing. Dor. pro ἐνδομάχην, ab Ἐνδομάχης, ἡ, Dor. ἐνδομάχης, ὁ, intus vel domi pugnans. Ex ἔνδον et μάχομαι.

Ἐνδομενία, ας, ἡ, supellex. Ἀ μένιν, (nisi potius sit ab ἐν et δόμος, aut ab ἔνδον, et μένιος mera terminatio, ἐνδομενία, Ern.)

Ἐνδομήσις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quasi ab ἔνδομαί.

Ἐνδομυχία, ᾧ, intus lateo, ἐνδομυχῶν κακῶν, latens malum. Ab

Ἐνδομυχί, adv. intus, in penetralibus. Ab

Ἐνδομυχός, ος, ὁ ἐξ ἡ, intestinus, additus, occultus, qui est in intimo recessu cujusvis loci, domus, antri, &c. Οὐ πολλοὶ δὲ τὴν ἐνδομυχίαν κρᾶτ' ἐνδομυχον πληγῆσι νότα, Soph. Phil. 1456. Ex ἔνδον et μυχός, penetrare.

ἘΝΔΟΝ, adv. intus.

Ἐνδοξάζω, f. ἄσω, glorifico; ἐνδοξασθῆναι, glorificari, qu. ἐν δόξῃ τίθεσθαι. Ὅπως ἐνδοξασθῆ τὸ ἴναμα τῷ Κυρίῳ, 2 Thess. 1, 12.

Ἐνδοξασθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Ἐνδοξολογία, ᾧ, f. ἴσω, gloriam in sermone aucupor.

Ἐνδοξός, ος, ὁ ἐξ ἡ, equorum pullis inclytus. Ex ἔνδοξος et πᾶλος, nullus.

Ἐνδοξός, ος, ὁ ἐξ ἡ, nobilis, gloriosus; (2) opimabilis. Ex ἐν et δόξα, gloria, opinio.

Ἐνδοξότης, ητος, ἡ, gloria. A præc.

Ἐνδοξόω, adv. honorifice; ἐνδοξότατα, honorificentissime. Ab ἔνδοξος.

Ἐνδοσίαν, ἰων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον.

Ἐνδοσίμων, ας, τὸ, carminis scilicet, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occasio; (4) indulgentia, concessio. Ab

Ἐνδοσίμος, ος, ὁ ἐξ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

Ἐνδοσίς, εως, ἡ, remissio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδοσίω.

Ἐνδοτόσις, ἄτη, ἄτος, intimus, penitissimus.

Ἐνδοτάω, adv. intime. A præc.

Ἐνδοτέρος, ἔρα, ἔρον, interior. Ab ἔνδον.

Ἐνδοτέρω, adv. interior. A præc.

Ἐνδοτικός, ἡ, ὄν, incitandi vim habens; ζῆμα ἐνδοτικόν, idem quod ἰνδοσίμων.

Ἐνδοτικός, adv. remisse, moderate.

Ἐνδοτία, ᾧ, f. ἴσω, insonum, sonum edo in. Ἄντλ' δ' ἐνδοτίας πεισῆσα, Odys. 15, 478.

Ἐνδοχία, ας, ἡ, supellex. Ab ἔνδον et χῆμα.

Ἐνδοχονομαίης, instar draconis, Esch.

Ἐνδοχῆς, εως, ὁ ἐξ ἡ, efficax, habilis ad faciendum, solers. Ἦν φρονιμῶς, καὶ εὐσεβῆς, καὶ ἐδρανής, rebus gerendis aptus, Malal. 2, 38. Ab ἐν et δραίνω.

Ἐνδρομή, ἦς, ἡ, incursus, impetus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν et δραμῆναι.

Ἐνδρομίδης, αἰ, calcementi genus quo utebantur cursores, venatores, &c. Οὐδέποτε ζῶντι ἀναλίεσται, ἔδδ' ἑραχίνας ἐνδρομίδας, Callim. Hymn. in Del. 237. Ἄτ' ἐμοὶ ἐνδρομίδας εἴ κομῶσιν, quæ mihi venatica calcamenta probe curent, Id. Hymn. in Dian. 16. Ab

Ἐνδρομῆς, ἰδος, ἡ, vestimentum crassius apud Juvenalem.

Ἐνδροσός, ος, ὁ ἐξ ἡ, roscidus, rorulentus; (2) udus, humidus, aquosus.

Ἐνδρόον, ος, τὸ, medulla arborum; (2) temo; (3) araturum. Ex ἐν et δρόν.

Ἐνδράζω, dubito, habito, ambigo, Hes. Hinc

Ἐνδραμῶς, ἦ, ὁ, dubitatio, Hes.

Ἐνδράκεις, adv. pro ἐνδράκεις, Nic.

ΕΝΔΥΚΕΩΣ, adv. prompte, diligenter; (2) benigne. Ab ἐνδύκω, verbi ἐνδύω, Ern.

Ἐνδύμα, ἄτος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.

Ἐνδυμάτιον, τὰ, leges musicæ sunt Argis; itcm Argolica celebritas et saltatio.

Ἐνδύμι, idem quod ἐνδύω.

Ἐνδύμων, ᾧ, f. ἴσω, validum reddo, corroboro. Ἐνδυνάμωσέ με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, Heb. 11, 24.

Ἐνδυναστεῖον, f. ἴσω, auctoritate valeo apud alium, in ditione habeo; (2) primas partes obtineo; (3) auctoritate mea obtineo, perficio.

Ἐνδύντες, nom. pl. præc. part. act. v. ἐνδύμι.

Ἐνδύω, f. δύω, penetro, induo. Ὅς ἐμὲ κροκόντ' ἐνδύσων, Aristoph. Thesm. 1053. Τὴν ἐξωμὴν ἐνδύσω σε προσὶθ' ἰγῶν, Id. Lys. 1022.

Ἐνδυο, ocycus, cito, Suid. ex Men.

Ἐνδύσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐνδύμι.

Ἐνδυσάμενος, quod induit, a. 1. part. med.

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med.

Ἐνδύσις, εως, ἡ, ingressus, introitus; (2) vestitus. Ab ἐνδύω, subeo.

Ἐνδυσυχία, ᾧ, f. ἴσω, infelix et miser sum in, incido in periculum. Ἐνδυσυχῆ σῆ πόλει κακῶς βελουσόμενος, Plut. Ἐνδυσυχῆσαι δεινὸν ἐσθρόνους κύνους, res atrox est incidere in periculum noctis in tenebris, Eurip. Phœn. 734. Ἐνδυσυχῆσαι σῆνομ' ἐπιπέσιος εἰ, idoneus est incidere in malam fortunam juxta nomen tuum, Id. Racch. 508.

Ἐνδυσάμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἐνδύμι.

Ἐνδυτήρ, ἦρος, ὁ, quo quis indui potest. Ἐνδυτήρ πέπλος, induenda tunica, vel simpl. tunica. Ὡ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως ἔχρουν, Soph. Trach. 674.

Ἐνδυτὸν, ἦ, τὸ, indumentum. Ab

Ἐνδυτός, ον, indutus.

Ἐνδύω, f. δύω, induo; (2) ingredior, subeo; (3) med. idem, subdo me, v. gr. oneri, suscipio.

Ἐνδύζω, ver alieubi transigo. Ex ἴαζ.

Ἐνδύβαλον, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνδύβασις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐμβάλλω.

Ἐνδύρημασάνην, graviter internituntia sum, a. 1. ind. med. verbi ἐμβράμωμαι.

Ἐνδύργαμαι, ἄμα, f. ἴσω, et ἐνδύργω, ᾧ, f. ἴσω, spondeo. Ex ἐν et ἔργω.

Ἐνδύργω, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔργωσιν.

Ἐνδύργω, adv. prope.

Ἐνδύργω, tulisse, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

Ἐνδύργω, tulisse, a. 2. inf. act.

Ἐνδύργω, a. 2. ind. Ion. pro ἔργωσιν.

Ἐνδύρῳ, ἡ, patria. Κἀγὼ μὲν ὕπαις ἐξελανόμενον ἔστιας τῆ πατρίδος καὶ τῆς ἐνεγκῆσης, Heliodor. Æthiop. 1. Ab ἐνδύργω, fero.

Ἐνδύργω, f. ἴσω, laudibus celeberrimo.

Ἐνδύρῳ, induebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐνδύσσω.

Ἐνδύρῳ, ας, ἡ, insidia.

Ἐνδύρῳ, ἡ, ὁ, insidiator, deceptor. A seq.

Ἐνδύρῳ, ἡ, ὁ, ad insidias aptus, proclivis.

Ἐνδύρῳ, insidias obnoxius sum, decipior. Ὡς ὑπ' ἀνοίας ἐνηδρευμένα, tanquam præ stoliditate decepti, Appian. Punic. 81. Ἐπεὶ κατεῖδεν αὐτὸν ἐνηδρευμένον, ubi animadvertit illum deceptum esse, Id. Syr. 24.

Ἐνδύρῳ, f. ἴσω, insidior. Ἐκείνους ἐνηδρευῶν αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, Plut. Τὰ δὲ τῶν ζῶων ποτ' ἂν ἐνηδρευέτω, Xen.

Ἐνδύρῳ, ας, τὸ, insidiosum, insidiæ.

Ἐνδύρῳ, ος, ὁ ἐξ ἡ, inquilinus. Ab ἔδρα.

Ἐνδύρῳ, indui, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

Ἐνδύρῳ, immisit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἐνδύω, a verbo ἐνδύμι.

Ἐνδύρῳ, insideo.

Ἐνδύρῳ, dilutus, a. 1. part. pass. verbi ἐνδύμι.

Ἐνδύρῳ, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύμι.

Ἐνδύρῳ, f. ἴσω, adustefacio.

Ἐνδύρῳ, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐνδύμι.

Ἐνδύρῳ, ἐνδύς, vidisti in, animadvertisti in. Part. ἐνδύων, intuitus.

Ἐνδύρῳ, insidi, præc. optat. act. verbi ἐνδύμι.

Ἐνδύρῳ, propter, gratia, Poet. pro ἐνδύω.

Ἐνδύρῳ, atulii, a. 1. ind. act. Poet. pro ἔνδρα, a verbo ἴσω, ἐνδύω, pro φέρω.

Ἐνδύρῳ, f. ἴσω, spectro, vel comparo imagine.

Ἐνδύρῳ, ᾧ, f. ἴσω, implico, involvo. Κατελὼν αὐτὸν, ἐνέλωσέ τῆ σιδῶν, Marc. 15, 46. Ἐνέλωσέ τις λευκῆ, Thuc. Hinc

Ἐνέλωμα, ἄτος, τὸ, involverum, volumen.

Ἐνέλωμα, ᾧ, f. ἴσω, volvo, voluto in.

Ἐνέλωμα, f. ἴσω, involvo, unde ἐνέλωμαίος, involutus.

Ἐνέλωμα, idem quod ἐνέλωμα.

Ἐνέλωμα, distribui, a. 1. ind. act. verbi νέμω.

Ἐνέμω, 1. pl. præc. ind. act. Poet. pro ἐνέμω. Ab

Ἐνέμω, insum.

Ἐνέμω, verbi ἐνέμω, includo; (2) prohibeo. Ab

Ἐνέμω, f. ἴσω, idem.

Ἐνέμω, innecto, infero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

Ἐνέμω, qui misit, a. 2. part. act. verbi ἐνέμω.

Ἐνέμω, perf. inf. pass.

Ἐνέμω, in animo habebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐνέμω, a verbo ἐνέμω.

Ἐνέμω, latus sum, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἔνέμω, a verbo ἐνέμω, pro φέρω.

ἘΝΕΚΑ, et ἐνέκω, infero, causa, propter.

Ἐνέκω, 3. sing. imperf. ind. verbi ἐγκύμω.

Ἐνεκλόαπτο, inculptus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐγκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, a. 1. ind. pass. verbi ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, concipiebant, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἐνεκλόαπτο, a verbo ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, impediēbar, 1. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐγκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, odio habebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνεκλόαπτο, a verbo ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, a. 1. ind. act. v. ἐγκλόαπτο, impedio.

Ἐνεκλόαπτο, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐγκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, ἴα, ἴω, ferendus. A φέρω.

Ἐνεκλόαπτο, incidit, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. pro ἐνεκλόαπτο, a verbo ἐγκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, invehor curru, equo ingredior, ep. Pind.

Ἐνεκλόαπτο, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, ἄτος, τὸ, id quod immititur sine funditur, scilicet per inferna in alvum. Ab ἐνέμω, immitto. Unde

Ἐνεκλόαπτο, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi νέμω.

Ἐνεκλόαπτο, ᾧ, f. ἴσω, vomo in.

Ἐνεκλόαπτο, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi νέμω.

Ἐνεκλόαπτο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ejusd.

Ἐνεκλόαπτο, innasci, pres. inf. pass.

Ἐνεκλόαπτο, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐνέμω.

Ἐνεκλόαπτο, ἴος, ἴς, ὁ, nonagenarius.

Ἐνεκλόαπτο, ἡ, ὁ, idem. Ab ἔτος.

Ἐνεκλόαπτο, cogitaret, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐνεκλόαπτο, a verbo ἐνέμω, ᾧ.

Ἐνεκλόαπτο, 3. pl. perf. ind. act. Ion. pro ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Poet. pro ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, cogitabat, in mente habebat, 3. sing. imperf. verbi ἐνέμω, Ion. pro ἐνεκλόαπτο, Herod. 1, 77.

Ἐνεκλόαπτο, ἡ, ἄσω, licentia utor in, gero nec cum potestate et imperio. Ab ἐν et ἐξωσία.

Ἐνεκλόαπτο, f. ἴσω, festum celeberrimo. Ex ἐν et ἐξωσία.

Ἐνεκλόαπτο, ἡ, ὄν, mutus; (2) surdus; (3) stultus. Ex ἐν et αἴω, clamo. Hinc

Ἐνεκλόαπτο, ἡ, ὄν, surditas; (2) defectus vocis.

Ἐνεκλόαπτο, stupor, quo quis adigitur ad silentium. Κόσπον δ' ἐνεκλόαπτο λάβε μύθων, Venus stupore percussa, Apoll. Rhod. 3, 76.

Ἐνεκλόαπτο, nullus clausit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi νεοκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, 3. sing. a. 2. ind. act. v. νεοκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, signum, indicium; (2) promissio, pollicitatio. (1) ἡ βίς ἐνεκλόαπτο θυμῷ, καὶ οἱ κομῆτες ἀνεκλόαπτο τὸν ἄρα ἰσπνέοντες, Heliodor. Æthiop. 2.

Ἐνεκλόαπτο, pollicitor.

Ἐνεκλόαπτο, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, 1. sing. imp. ind. act. v. ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, illusus est, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐνεκλόαπτο, infisit, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἐνεκλόαπτο, ab ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνεκλόαπτο.

Ἐνεκλόαπτο, 3. sing. imperf. ind. med.

Ἐνεκλόαπτο, f. ἴσω, insulto, vexo, calumnior.

Ἐνεκλόαπτο, ostendo in re aliqua.

Ἐνεκλόαπτο, ᾧ, f. ἴσω, peregrinor alieubi.

Ἐνεκλόαπτο, ὁ ἐξ ἡ, peregrinus in urbe aliqua.

Ἐνεκλόαπτο, idem quod ἐνέμω.

Ἐνεκλόαπτο, f. ἴσω, inclinato capite incubo;

¹Ἐναίτιρα, *as, ἡ*, inhabitatrix. Ab
²Ἐναίτης, ἦρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex in
 et ναίτης.
³Ἐναίτης, *adv.* per novem annos. Ab ἔτος.
⁴Ἐναίστησις, ἡ, novennium. Ab eod.
⁵Ἐναίστησις, *as, ἡ*, novennis.
⁶Ἐναίστης, novennis. Fœm. ἐναίτης.
⁷Ἐναίτης, inhabitator. Fœm. ἐναίτης, inlia-
 bitatrix. Ab ἐναίω, inhabito.
⁸Ἐναίστημα, inhabito, *Call.*
⁹Ἐναίτης, ἡ, inhabitatrix, *Ar.*
¹⁰Ἐναίρειν, *præs. infin. act. Poet.* pro ἐναίρειν.
¹¹Ἐναίω, inhabito, incolo. Ἐν δ' ἀνδρες ναίωσι
 πολυῆρες, *Thes. II. 9. 154.*
¹²Ἐναίσις, novies.
¹³Ἐνακασιατός, ἡ, ὄν, nongentesimus.
¹⁴Ἐνακισίω, *ias, ia, ὄν*, nongenti.
¹⁵Ἐνανύχης, seu ἐνανύχης, per novem noctes,
Hom.
¹⁶Ἐναπαίος, αἴα, αἴων, qui nono die venit, &c.
¹⁷Ἐνάτη, *nona, dat. sing. f. g.* ab
¹⁸Ἐνάτος, ἄση, ατον, nonus. Hinc τὰ ἐνάτα, *ov,*
 memoria mortuorum nono die celebrata,
 novemdialia, (melius ἐναταία.) Ab ἐνάω.
¹⁹Ἐναυλοχῆμαι, in portu sto, de navi.
²⁰Ἐναυμαχία, ἡ, f. ἥσω, pugna navali dimico
 in. Ex ἐν, ναῦς, et μάχουμαι.
²¹ἘΝΝΕ΄Α, novem; in comp. ἐνα.
²²Ἐνθάβιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem boum pretium val-
 lens. (Sed εἶος et εἰος videntur meræ ter-
 minationes, *Eryn.*)
²³Ἐνεάγηρος, *as, ὄν*, idem quod ἐνεαγήρωσι, *Arat.*
²⁴Ἐνεαγήρωσι, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui novem vixit ætates.
 Ex ἐνεία et γήρωσι.
²⁵Ἐνεαδύσμος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui novem vinculis seu
 juncturis condinetur; (2) multis vinculis
 ligatus.
²⁶Ἐνεαδικός, ἡ, ὄν, novennarius, nonarius.
²⁷Ἐνεάζω, *f. ἄσω*, juvenutem tero in, adolasco
 in aliquo studio.
²⁸Ἐνεακαίδεκα, novemdecim.
²⁹Ἐνεακαίδεκαετηρίς, ἰδος, ἡ, cycclus novemdecim
 annorum. Ex ἔτος.
³⁰Ἐνεακαίδεκαταῖος, αἴα, αἴων, undevicesimo die
 aliquid agens aut patiens.
³¹Ἐνεακαίδεκάτος, ἄτη, ατον, undevicesimus.
³²Ἐνεακέντρος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem habens stimu-
 los sive aculeos. Ex ἐνεία et κέντρον.
³³Ἐνεᾶπις, *adv.* novies. Ab ἐνεία.
³⁴Ἐνεάπυρος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem habens fistu-
 las aquam fundentes; (2) nomen fontis
 Athenis, ante Callirrhoe dicebatur.
³⁵Ἐνεακλίσιος, ὁ ἢ ἡ, novem lectis stratis con-
 stans.
³⁶Ἐνεακλίσιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novemplici lino plexus.
³⁷Ἐνεακέννησιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui novem mensium est.
 Ex ἐνεία et κέννησις.
³⁸Ἐνεακύνκλος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui novem annorum est,
 robustus, validus, *Hes. Callim.*
³⁹Ἐνεανύχης, *adv.* per novem noctes.
⁴⁰Ἐνεάπυρος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui novem cubitorum
 est.
⁴¹Ἐνεαπλάσιος, *ias, ion,* novemplex.
⁴²Ἐνεάπυς, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem pedes habens.
⁴³Ἐνεάπυλος, ὁ ἢ ἡ, novem portas habens.
⁴⁴Ἐνεᾶς, ἄδος, ἡ, novennarius. Ab ἐνεία.
⁴⁵Ἐνεάφθογγος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem sonos reddens.
⁴⁶Ἐνεάφωνος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem voccs habens.
 Ex ἐνεία et φωνή, *voc.*
⁴⁷Ἐνεαχίλιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, pro ἐνεα-
 χιλίοις, novies mille.
⁴⁸Ἐνεαχόρδος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem chordas habens,
 novem intentus fidibus. Ex χορδή.
⁴⁹Ἐνεήκομαι, pascor in.
⁵⁰Ἐνεήκοντα, nonaginta. Ab ἐνεία, novem.
⁵¹Ἐνεηκονταίσις, et ἐνεηκονταίτης, qui nona-
 ginta annorum est. Ex ἔτος.
⁵²Ἐνεηκαστός, ἡ, ὄν, nonagesimus. Ab ἐνεία.
⁵³Ἐνεόργυος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novem ulnas (orgyas)
 longus. Ex ἐνεία et ὄργυια.
⁵⁴Ἐνεός, *as, ὄν*, pro ἐνεός.
⁵⁵Ἐνεοστροφισία, ἐνεοστροφισίαι, ab adolescentia
 innutritus.
⁵⁶Ἐνεοστῆσιος, *f. εἰσώ*, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βα-
 λαντίοις ἐνεοστῆσιος, *Aristoph. Av. 1113.*
⁵⁷Ἐνεπίοισα, *Poet. et Dor.* pro ἐνέπιοισα, ab

¹Ἐνέπω, dico, loquor. Ex ἐν et ἔπω.
²Ἐνεσία, *as, ἡ*, pro ἐνεσία, voluntas, instinctus.
³Ἐνεσίσιον, Junonis voluntate, *Call. Hymn. in Dian. 108.* Ἐνέσιον, ut oc-
 cideretur per consilia, *Apoll. Rhod. 1. 7.*
⁴Ἐνεσίσιον, *dat. pl. Poet. et Ion.* pro ἐνεσίσιον.
⁵Ἐνεσίω, *f. εἰσώ*, innuo, uutu significo; (2)
 vergo ad aliquid. Ἐνεσίω δὲ τῶ πατρὶ αὐτῶ,
Lic. 1. 62.
⁶Ἐνεσίωρος, *as, ὁ* ἢ ἡ, novennis. Ex ὄρα.
⁷Ἐνεσίωρος, *adv.* per novem dies. Ex ἡμέρα.
⁸Ἐνεσίωρος, scil. ναῦς, novem ordines remorum
 habens navis. Ab ἐνεία et ἔρσιωσι.
⁹Ἐνεσίωρον, in perennium, perendie. Ex ἐννη
 pro ἐνν, et syllabica adjectione φι.
¹⁰Ἐνεσίω, ἡ, f. ἥσω, mente concipio, cogito.
¹¹Ἐπιδέξαι ἰδέλω τί ποτε ἐνοεῖ, *Plat. Μητρος ἔδεν*
 ἐνοήμενοι κακῶν, *Eur. Med. 46.* Ab ἐνοεός.
¹²Ἐνόημα, ἄτος, τὸ, animi conceptus, cogitatio.
 A *præc.*
¹³Ἐνόησις, *sensu, aor. 1. ind. act. Poet.* pro ἐνόησις,
 a νοεώ.
¹⁴Ἐνοητόν, cogitandum, *Steph.* Ab eod.
¹⁵Ἐνοια, *as, ἡ*, cogitatio. Ab eod.
¹⁶Ἐνοια, *adv.* legitime. Ab ἔνοιας.
¹⁷Ἐνομολόγησις, *as, ὁ*, qui de legibus confabu-
 latur. Ex ἐν, νόμος lex, et λέγησι.
¹⁸Ἐνομος, *as, ὁ* ἢ ἡ, legitimus, legibus consenta-
 neus, justus; (2) legi obnoxius.
¹⁹Ἐνόμος, legitime, ex lege, secundum legem.
²⁰Ἐνοος, *constr. ἐνους, as, ὁ* ἢ ἡ, mentis compos,
 sapiens, prudens.
²¹Ἐνος, *as, ὁ*, vetus. Ab ἔνος, ἔννη.
²²Ἐνοσμέν, *movisse, a. 1. inf. act. Poet. et Ion.*
 pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόω.
²³Ἐνοσίγαιος, *as, ὁ*, quassator terræ, epitheton
 Neptuni. Ex ἐνόω et γαῖα, terra.
²⁴Ἐνοσίδης, *as, ὁ*, idem, *Eryn.* Ab
²⁵Ἐνοσις, *as, ἡ*, idem quod ἐνοσις.
²⁶Ἐνοσίφυλλος, *as, ὁ* ἢ ἡ, quatenus seu agitans
 folia seu frondes, in quo frondes seu folia
 agitantur. Ex ἐνόω et φύλλον.
²⁷Ἐνοσίτω, pullos gigno, nidificor.
²⁸Ἐνοσσοποιός, idem.
²⁹Ἐνόσιος, et ἐνοστος, ὁ ἢ ἡ, humidus, irriguus.
 A νοσία, humor.
³⁰Ἐνοστροφέω, *f. εἰσώ*, pernocto in.
³¹Ἐνούμι, vel ἐννυμι, induo. Χρῆ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἐννυθαι, *Odys. 6. 28.* Ex ἐν et νύος.
³²Ἐνούος, ἡ, ἡ, nurus. Ex ἐν et εἰω.
³³Ἐνουσάζω, dormio in loco aliquo.
³⁴Ἐνουτο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἐννυμι.
³⁵Ἐνούχτω, excubo, *Soph.*
³⁶Ἐνούχιος, et ἐνούχιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, nocturnus. A νύξ.
³⁷Ἐνούχιον, et ἐνούχιον, *adv.* noctu; multa nocte.
 A *præc.*
³⁸Ἐνουχότρον, *adv.* maturius, longius ante diem.
 Ab ἐνούχιος.
³⁹Ἐνούω, induo. Ex ἐν et ἔω, induo.
⁴⁰Ἐνούωρος, *as, ὁ* ἢ ἡ, torpidus.
⁴¹Ἐνώσας, qui mente concepit, a. 1. part. act.
Ion. pro ἐνοήσας, a verbo ἐνοεώω.
⁴²Ἐνοδία, *ων, τὰ*, casses. Ab ἐνόδιος.
⁴³Ἐνοδία, *as, ἡ*, Hecate, Diana. Ab eod.
⁴⁴Ἐνόδιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, in via positus, obvius; (2)
 quod incidit sui offertur in via; (3) aptus
 itineri, ut ὄπλα ἐνόδια, quibus uti solent vi-
 aiores. (4) τὰ ἐνόδια, casses. (5) ἡ ἐνόδια θεός,
 Hecate, Trivia dea, *Soph. Antig. 1199.* Ex
 ἐν et ὄδος.
⁴⁵Ἐνοδίτις, ἡ, vialis Dea, præses viæ, dux viæ.
⁴⁶Ἐνοδμος, *as, ὁ* ἢ ἡ, odoratus. Ex ἐν et ὄδμῆ.
⁴⁷Ἐνόω, *f. ὄσω*, quatio, agito, moto.
⁴⁸Ἐνοήσις, ἔος, ὁ ἢ ἡ, turgidus, tumidus. Ex ἐν
 et ὄδος, tumor.
⁴⁹Ἐνοικαδίας, *as, ὁ* ἢ ἡ, domesticus. Ἐνοικαδίοι
 γαλοῖ, *Arel.* Ex ἐν et οἶκος.
⁵⁰Ἐνοικειώσαι, familiarem reddidisse, a. 1. inf. act.
 verbi ἐνοικεώω.
⁵¹Ἐνοικεώω, *as, f. ἥσω*, et *Poet.* ἐνοικεώω, incolo,
 inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικεώωσι Σικάνων χθόνα,
Lycoph. 951.
⁵²Ἐνοικησίμος, *ων*, habitabilis.
⁵³Ἐνοικησις, *as, ἡ*, inhabitatio. Ab ἐνοικεώω.
⁵⁴Ἐνοικίδιος, *ων*, domesticus.
⁵⁵Ἐνοικίζω, *f. ἴσω*, in ædibus colloco, in do-

mum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζω
 ἀλλότριον.
¹Ἐνοικισμα, ἄτος, τὸ, inhabitatio.
²Ἐνοίκιον, *as, τὸ*, pretium conductæ domus;
 merces quæ hosti datur, ad quem di-
 vertimus. Πολλὴ τῶ σώματι πλεῖν ἐνοίκιον τὴν
 ψυχὴν, grandem pro conducto domicilio
 incredem corpori animum dependere,
Plutarch. Præcepta Sanitatis tuendæ, 135.
Porphyrus de Abstinentiâ, 373. Ex ἐν et
 ὄδος. Ab ἔνοικος.
³Ἐνοικοδομέω, ἡ, f. ἥσω, inædifico.
⁴Ἐνοίκος, *as, ὁ* ἢ ἡ, incola, inquilinus, qui do-
 mum aliquo in loco habet.
⁵Ἐνοικεῖται, ἡ, domi maneo.
⁶Ἐνοισφλέω, vino se largius ingurgitare.
⁷Ἐνοισχόω, ἡ, f. ἥσω, vinum infundo.
⁸Ἐνοικλάζω, *f. ἄσω*, genibus flexis subsido. Ὅ
 δὲ τοῖς ὀπισθίσις ἐνοικλάσας ἀνέχει τὴν δίερον,
Philostr. de Cane.
⁹Ἐνόλιος, ὁ ἢ ἡ, beatus, prædives. Ἐνολεῖω ὄλιον
 πάντα, omnia quidem sunt opulenta opu-
 lentis, *Theocrit. 15. 24.* Ubi vulgo legit
 ἐν ὄλιω. . . . Vide *Clar. Tourp. ad Theocri-
 tum.*
¹⁰Ἐνόλιος, ὁ ἢ ἡ, idem. Παμπλότος τε τίθει καὶ
 ἐντροφίας καὶ ἐνόλιος, *Maneth. Apotel. 4. 85.*
¹¹Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
¹²Ἐνόλιος, *as, ὁ*, divinus vates. Ex ἐν et ὄλιος,
 pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo
 olim responsa dabat.
¹³Ἐνορίζοντα, 3. pl. imperf. ind. act. v. νορίζω.
¹⁴Ἐνορίζω, ἡ, f. ἥσω, in consuetudine alicujus
 sum, conversor. Ex ἐν et ὄριος.
¹⁵Ἐνορίζω, 3. sing. a. 1. ind. act.
¹⁶Ἐνορόργυμι, *f. ζομαι*, abstergo, seu detergo in.
¹⁷Ἐον, imperson. cum liceat. Ab ἐνεσι.
¹⁸Ἐόντα, quæ penes nos sunt, nom. pl. part.
 præc. verbi ἐνεσι.
¹⁹Ἐοπή, ἡ, ἡ, vox, clamor. Ab ἐπέω.
²⁰Ἐοπλιζέσθαι, armari. Στεῖραν ἐοπλιζέσθαι ὀλί-
 ναις πλάστην, *Lycoph. 205.*
²¹Ἐόπλιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui in armis est vel sit.
²²Ἐοπλος, *as, ὁ* ἢ ἡ, idem. Ex ὄπλον.
²³Ἐοπλισώμενος, 1. pl. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro
 ἐοπλισώμενος, ab ἐοπλιζέω.
²⁴Ἐοποίω, ἡ, f. ἥσω, unum facio.
²⁵Ἐοποίω, ὁ ἢ ἡ, unum faciens, vim uniendo
 habens.
²⁶Ἐοπτορόμοι, *f. εἰσομαι*, intueor in speculum.
²⁷Ἐοπτορίζω, *f. ἴσω*, in modum speculi illumino.
 Hinc ἐοπτορίζομαι, intueor velut in speculo.
 Ab
¹Ἐοπτρον, *as, τὸ*, speculum; (2) quidquid visum
 reflectit. Ex ἐν et ὄπτομαι, *video.*
²Ἐορᾶν, *præs. inf. act.* pro ἐορᾶν, ab ἐορᾶω.
³Ἐορᾶω, ἡ, inspicio, animadverto. Ἡ μὲν
 ἐορᾶ βήλεμος ἐν ὀρνίθων γένει, *Arist. Av. 163.*
⁴Ἐορᾶσις, ἡ, spectatio, inspectio.
⁵Ἐόριος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui intra terminos est.
⁶Ἐορκειον, *as, τὸ*, jurameutum. Ab
⁷Ἐορκειος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui jurejurando fit. Ab
⁸Ἐορκος, *as, ὁ* ἢ ἡ, juratus, jurejurando obstric-
 tus vel confirmatus. Ἐορκον θεόσας, jure-
 jurando obligare, *Soph. Phil. 811.* Σὺ μὲν
 πέπλευκας, ὅτ' ἐορκος ἔδινε, ἔν' ἔξ ἀνάγκης,
Id. Ibid. 72. Θεῶν ἐορκον δίκαν, justitiam de-
 orum jurejurando firmatam, *Id. Antig. 368.*
⁹Ἐόρκος, *adv.* jurato.
¹⁰Ἐορμάω, impello: *in med.* vado, venio.
¹¹Ἐορῆσις, *es, concordans, Nic.* Ab ὄρμος.
¹²Ἐορμίζω, *f. ἴσω*, et ἐορμίζομαι, navem in
 stationem appello, portum teneo vel capio.
 τὴν ναῦν ἐορμίζει λιμενισίω τινι χαίρῃτι,
Synes.
¹³Ἐορμίσμα, *as, τὸ*, statio navium. Ἐν ἡ ἐορ-
 μίσματα ἔμελλον ἔξιν, *App. Bell. Civ. 4. 106.*
¹⁴Ἐορμίσματα ἢ ναύσταθμα γίνεσθαι
 εὐκαίρι ἐπὶ τῇ Σικελίᾳ, *Id. Ibid. 5. 97.*
¹⁵Ἐορμίστις, *as, ὁ*, qui in portu stationem habet.
 Ex ἐν et ὄρμος, portus.
¹⁶Ἐορῶω, *f. ἴσω*, irruo, insilio.
¹⁷Ἐόρχων, *acc. sing. Dor.* pro ἐόρχων.
¹⁸Ἐόρχων, *gen. pl. Ion.* pro ἐόρχων, ab
¹⁹Ἐόρχης, *as, ὁ*, qui unum habet testiculum.
²⁰Ἐόρχος, *as, ὁ* ἢ ἡ, idem. Ab ἐν et ὄρχος.
 Ἐόρχης,

Ἐνάρχης, υ, ὁ, testiculos habens, testiculatus.
 Ἐνορχίς, ιος, idem.
 Ἐνόρη, excito, concito in; unde occurrunt
 ἰνάρασαι, excitasti, ἰνώρητο, excitabatur. Τῆ-
 ριν δὲ γόνον πάσῃσιν ἐνώρησεν, Il. 6, 499. Ἐνώρητο
 ἑλέως μακρόχροσι Ξοίοισιν, Il. 1, 599.
 ἘΝΟΣ, vel ἔνος, υ, ὁ, annus.
 ἘΝΟΣ, η, ὄν, vel ἔνος, ἔνη, ἔνον, annuus; (2)
 vetus. Hinc ἔνη et νέα, ultima dies mensis
 lunaris, quasi vetus et nova: pro vespera
 ἕνα quidam accipiunt, ἠρ. Theoc.
 Ἐνόσις, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνό-
 σσι, α νοσίω.
 Ἐνοσις, εως, υ, ἦ, motio, motus. Ἐνοσις δ' ἰκάνει
 βαρεία Τάραρον ἠρόντα, Hesiod. Theog. 680.
 Ab ἐνόω.
 Ἐνοστήριος, υ, ὁ, terræ motor, epitheton Nep-
 tuni. Ex ἔνοσις et γαία, terra.
 Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ ζή ἦ, idem.
 Ἐνοστήθησαν, 3. pl. aor. I. ind. pass. verbi νο-
 στήω.
 Ἐνότις, ητος, ἦ, unitas. Ab εἶς, ἐνός.
 Ἐνοτοπύω, fleo, Eur.
 Ἐνωλα, αν, τὰ, gingivæ interiores, carnes den-
 tes intra ambientes. Ex ἐν et ἄλω.
 Ἐνωλισμός, ἔ, ὁ, crispato, v. gr. comæ quæ fit
 calamistro. Ab ἐν et ἄλις.
 Ἐνωρίανος, υ, ὁ ζή ἦ, qui in cælis est, cœlestis.
 Ἐνωρίαν, ω, f. ἡώα, meio in; (2) urinam non
 continere. Hinc
 Ἐνωρίθηα, ας, ἦ, matula, matella.
 Ἐνωρος, υ, ὁ ζή ἦ, qui in urina est. Ex ἔρον.
 Ἐνώσιος, υ, ὁ ζή ἦ, substantialis; (2) substantiæ
 inherens; (3) innatus; (4) opulentus.
 Ἐνωφείλομαι, debeo de pecunia sub pignore.
 Ἐνωφθαλμιάω, ἰω, oculos aliquid rei adjicio, ap-
 peto. Ex ἐν et ὀφθαλμός.
 Ἐνωφθαλμίζω, f. ἰώα, inoculo, gemmam cum
 exiguo cortice in delibratam arborem in-
 sero. Ἐπ' τις ἐνωφθαλμιάσει δένδρον ἐν ὑπὸ πλει-
 ὄν διανορήσων, Diosc. Ex ἰισδ. Hinc
 Ἐνωφθαλμιάσις, ἔ, ὁ, inoculatio.
 Ἐνωχη, ἦς, ἦ, obligatio, nexus. Ab ἐνωχημαι.
 Ἐνωχίον, υ, τὸ, pretium pensionis.
 Ἐνωχλέω, ὤ, turbo, molestus sum. Νονί δ' ἐνο-
 χλῆσθ' ἄνωχον, Aristoph. Conc. 303. Ἐνώχλην
 τὰς πόλεις τίεις ἐν Πισλοσπονθήσῃ, Isocr.
 Ἐνωχος, υ, ὁ ζή ἦ, qui tenetur quasi vincetus et
 obstructus; (2) obnoxius, obstructus, reus.
 Ex ἐν et ἔχω, habeo, teneo.
 Ἐνωῖα, ω, f. ὠσα, unio, aduno. Ab εἶς, ἐνός.
 Ἐνώπαστα, f. ψω, insuo, includo. Ἐνώπαστα
 ἐς τὸν μηρὸν, Herodot.
 Ἐνώσασα, f. ζω, illido, irruo, nitendo effringo.
 Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνώσασε πύλαις, Joseph. Ab
 Ἐνώσασα, f. ζω, idem.
 Ἐνώσθω, ὤ, frigeo in. Unde ἐνώσθωσα.
 Ἐνώσθω, ῥαδices ago in.
 Ἐνώστω, f. ψω, conjicio in aliquem.
 Ἐνώσθωκός, ἦ, ὄν, qui rhythmos et numeros ser-
 vat. Ab
 Ἐνώσθωμος, υ, ὁ ζή ἦ, rhythmis et numeris con-
 stans.
 Ἐνώσθω, ὤ, f. ὠσα, verro. Πόντε δ' αὐτόνος ἐν-
 σαυρόμενος μυροῖς, Lycophr. 753.
 Ἐνώσεια, f. εἰσα, incuto, infligo.
 Ἐνώσθω, incerno, cribro transmitto.
 Ἐνωσημαίω, et ἐνωσημαίνομαι, significo, exprimo,
 imprimo. Τὴν αἵτιαν ἐνωσημαίνωμενος, The-
 mist.
 Ἐνωσημαίνομαι, ἔμαι, indico ubi aliquid sit.
 Ἐνωσιλεύω, f. εἰσα, inspuo. Ex ἐν et σιάλω.
 Ἐνωσίμος, υ, ὁ ζή ἦ, simus (nisi in vim habet mi-
 nuendi significationem, ut Lat. sub, Ern.).
 Ἐνωσίτης, ἐς, innoxus damnis, Man. A σίνα.
 Ἐνωσιζέω, f. ὠσα, instruo, induo, orno. Ἰμα-
 στῖον δ' ἀνορήσῃ ζὲ ὑποδύμασιν ἐνωσιζέω, Plut.
 Ἐνωσημαίω, ὤ, f. ἡώα, in scenam vel proscen-
 nium produco. Ex ἐν, σκηνή, et βασιεία.
 Ἐνωσημαίω, Ion. pro ἐνωσημαίω, ab
 Ἐνωσημαίω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen.
 Τῶσι πύσσιν ἐκγόνοισι ἐνωσημαίω δ' ἔσθ' ἄλλω
 νόσῳ, Herodot.
 Ἐνωσημαίω, ἔμαι, vitam umbratilem dego.
 Ἐνωσημαίω, scirrhum duco, in scirrhum de-
 genero.

Ἐνοπλήμι, exarefacio; perf. indurui, durus
 sum.
 Ἐνοριζέω, f. ὠσα, in loculo condo, sepelio.
 Ex ἐν et ὀρός, tumultus.
 Ἐνορφος, ὁ, intus sapiens, Man.
 Ἐνοσπαργάνω, ὤ, f. ὠσα, fasciis involvo. Ἐ-
 νοσπαργανώσασθαι ἐπιτηδεύμασι, a teneris unguic-
 ulis imbui, Longin. 44.
 Ἐνοσπείρω, insero, insemio; (2) injicio.
 Ἐνοσπερμος, υ, ὁ ζή ἦ, in quo semen inest; (2)
 qui copioso est semine. Ex σπέρμα.
 Ἐνοσποδος, υ, ὁ ζή ἦ, cineritius, pulverulentus.
 Ἐνοσπονδος, υ, ὁ ζή ἦ, federe junctus, federe
 inclusus, confederatus; (2) qui a bello fit
 amicus. Ἡξεῖ δόμου τὸσδ' ἐνοσπονδος, fide pu-
 blica accepta, Eurip. Phœn. 174. Ex ἐν et
 σπονή, fœdus.
 Ἐνοσπόνδω, adv. more confederatorum.
 Ἐνοσώζω, f. ζω, instillo.
 Ἐνοσάλαζω, f. ζω, idem.
 Ἐνοσάσις, εως, ἦ, exordium rei institutæ; (2)
 intentio litis et causæ; (3) pugna conten-
 tio; (4) propositum, institutum; (5) figura
 oratoria, seu argumentum contrarium ad
 refellendum adversarium. Ab ἐνίστημι.
 Ἐνοσάστης, υ, ὁ, qui in via obsistit; adversarius,
 inimicus. Τὸν σὸν ἐνοσάστην, Soph. Aj. 104.
 Ἐνοσάτικος, ἦ, ὄν, instans et urgens.
 Ἐνοσάτικώς, adv. instanter et pugnaciter, per-
 tinaciter inficiendo vel repugnando.
 Ἐνοσερνίζω, in pectore figo, in med. in pectoris
 sinum recipio, amplector, complector. Ex
 ἐν et σέρων, pectus.
 Ἐνοσερνομαντίας, υ, ὁ, ex cujus pectore dæmon
 responsa dat. Ex ἐν, σέρων, et μάντις.
 Ἐνοσερνόμαντις, εως, ὁ, idem et ex ἰισδ.
 Ἐνοσερνόμαντις, ὁ, idem quod σερνόμαντις, Hes.
 Ἐνοσθηίζω, idem quod ἐνοσθηίζω.
 Ἐνοσθηίζω, f. ζω, infigo, adigo in.
 Ἐνοσθίζω, f. ζω, acu pingo in.
 Ἐνοσθιάζω, instipio.
 Ἐνοσθιάζω, f. ἰώα, frangum injicio. Hinc
 Ἐνοσθίσιμα, ὄτος, τὸ, frænum:
 Ἐνοσθίσιμος, υ, ὁ ζή ἦ, qui in ore est:
 Ἐνοσθίσιμος, υ, ὁ ζή ἦ, idem. Ex σθίμα.
 Ἐνοσθαστιδείων, s. εἰώμα, castra metor seu peno
 in.
 Ἐνοσθέρω, f. ψω, intorqueo. Ἐνοσθέρω
 ἐνοσθέρωται, Il. 5, 306.
 Ἐνοσθώ, f. ψω, adstringo linguam; (2) spisso.
 Ἐνοσθήσσω, qui stat a legibus fœderis, qui fœ-
 dus non violat. Τὴν Μιθράδατε φιλιαν, ἐνοσθ-
 ἦσαν ἐπὶ δῶσαν, αἰδέσθωμεν, Arriano. Mithr. 14.
 Ἐνοσθηνώω, ὤ, f. ὠσα, cuneum intrudo, impingo
 velut cuneum; (2) spisso, velut adacto cu-
 neo.
 Ἐνοσθραγιζέω, f. ἰώα, signum imprimo, nota in-
 signio.
 Ἐνοσθραγιζέω, pro ἐνοσθραγιζέω, Ep.
 Ἐνοσθρῆσις, υ, ὁ ζή ἦ, levis, inelaboratus. Ἐ-
 νοσθρῆσις κάβασις, Arct.
 Ἐνοσθρῆω, adv. directo ordine, Ap.
 Ἐνοσθρῆζω, f. ὠσα, immoror, versor in.
 Ἐνοσθρῆσις, υ, ὁ ζή ἦ, corporeus, corporatus.
 Ἐνοσθρῆσις, ὤ, f. ὠσα, corporea natura induo,
 in corpus immitto, corpore amicio.
 Ἐνοσθρῆσις, εως, ἦ, animarum in corpora
 immisso; (2) incarnatio. A præc.
 Ἐνοσθρῆσις, f. εἰσα, accumulo, obruo.
 Ἐνοσθρῆσις, a. 2. part. pass. verbi ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, a. 1. part. pass. verbi ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, ὄτος, τὸ, mandatum. Ab ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, f. εἰσα, recondo, in thesaurum re-
 fero.
 Ἐνοσθρῆσις, incido, Ionice, pro ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, f. ὠσα, intendo. Νευρῆν ἐνοσθρῆσις,
 Odyss. 21, 97.
 Ἐνοσθρῆσις, f. ζω, turbo, perturbo.
 Ἐνοσθρῆσις, εως, ἦ, intensio. Ab ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, vel ἐνοσθρῆσις, f. ζω, interjicio, inter-
 pono; (2) constituo.
 Ἐνοσθρῆσις, ἦ, ὄν, intendendi vim habens. Ab
 ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, ἦ, ὄν, intentus. Ab eod.
 Ἐνοσθρῆσις, adv. hic, illic, huc, co; (2) in me
 (nempe δικτυκῶς). Ἐνοσθρῆσις ἐν, in me situm

est, in me positum est, a me pendet, Soph.
 Œd. Tyr. 598. Ab ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, adv. idem et ab eod.
 Ἐνοσθρῆσις, f. ὠσα, funero, ad sepulchram cor-
 pus compono. Πρὸς τὸ ἐνοσθρῆσις μεῖς ἐποίη-
 σεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν et θάπτω.
 Ἐνοσθρῆσις, funerasse, a. 1. inf. act.
 Ἐνοσθρῆσις, ἔ, ὁ, funeratio. Ab ἐνοσθρῆσις.
 Ἐνοσθρῆσις, ἔ, ὁ, funcrator, libitinarius.
 Ἐνοσθρῆσις, υ, ὁ, qui vendit ea quæ ad se-
 pulchram pertinent, libitinarius. Ex ἐνοσθρῆ-
 σιος et παλῖα, vendit.
 Ἐνοσθρῆσις, υ, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri
 ornandi causa. Τὰ ἐνοσθρῆσις, inferia. Ἐνοσθρῆ-
 σια χερσῶν φέρεσσαν, Soph. El. 326.
 Ἐνοσθρῆσις, υ, ὁ ζή ἦ, sepulchralis, funebris. Ab
 ἐνοσθρῆσις.
 ἘΝΤΕΑ, αν, τὰ, arma; (2) instrumenta, vasa
 convivalia.
 Ἐντελάμωμος, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.
 Ἐντείνω, f. ἐνά, intendo manum, &c. (2) cædo,
 ferio; (3) versibus exprimere, et addito εἰς
 ἔπος. Ἐντείνω ἐν τῇ πνοίῃσιν, Plat. πληγῆς, Luc.
 Ἐντείνωμαι πόζον, Xen. Bῆν ἢ λέοντ' ἠλλοίξεις
 ἐντείνω βρόχους; Eurip. Andr. 721.
 Ἐντείνωσις, υ, ὁ ζή ἦ, qui muris se continet, qui
 muris inclusus est. Ab
 Ἐντείνωσις, υ, ὁ ζή ἦ, muro cinctus.
 Ἐντείνωσις, f. ἰώα, munimentum et murum
 adificio, muro cingo. Hinc
 Ἐντείνωσις, εως, ἦ, muri seu munimenti in loco
 aliquo extructio.
 Ἐντεμαίρωμαι, colligo, conjicio, judico.
 Ἐντεκνῶ, ὤ, f. ἡώα, liberos procreo in.
 Ἐντεκνῶ, ον, liberos habens. A τέκνω.
 Ἐντελέια, ας, ἦ, perfectio. Ab ἐντέλλω.
 Ἐντελείωσις, ἦ, perfectio, V. L. A στέλλω.
 Ἐντελείωσις, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.
 Ἐντελευτάω, ὤ, f. ἡώα, finio, inchoo in, morior in.
 Ἐντελέχρεια, ας, ἦ, perfectio; (2) actus. Ab
 Ἐντελέχρεια, ὄτος, ὁ ζή ἦ. Vide ἐντέλλω.
 Ἐντελέλις, εως, ὁ ζή ἦ, perfectus; ἐντελέλις, princi-
 pes quoque dicuntur, et ordines superiores.
 Ἐντελέλις δειπνον, cena recta, Luc. eximium,
 præstanti corpore. Ταυροκτονεῖ μὲν, δάδωσι
 ἐντελέλις ἔχων, λείως ἀπαρχῆν, βέβη, Soph. Trach.
 760. Καὶ δῦντερον πόδος καιρὸν ἐντελέλις ἔργου
 μεθῆκεν, occasionem autem absolvende vic-
 toriæ jam altera vice e manibus dimisit,
 App. Bell. Civ. 2, 62. Ex στέλλω.
 Ἐντέλλω, et ἐντέλλωμαι, mando, jubeo. Τοῖς
 κῆραξιν ἐντελέλλωμαι διατρέψωσι ἐς ἐμεῖς, I Reg. 17,
 4. Ἐντέλλαται ἡρῖν ὁ Κύριος, Act. 13, 47.
 Ἐντελομήσθος, υ, ὁ ζή ἦ, qui plenam accipit mer-
 cedem. Ex ἐντελέλις et μέσθος.
 Ἐντελώδης, adv. perfecte, absolute.
 Ἐντεμενίζω, f. ἰώα, dedico signum Dei in æde.
 Ἐντεμενω, incido; (2) casus hostias immollo, sed
 heroibus; (3) dedico heroi. Ἐντεμενὶ σφά-
 γμα Περιφῆμαι, Plut.
 Ἐντεμενίς, adv. contente, Ap.
 Ἐντεμενίς, εως, ὁ ζή ἦ, intentus, contentus. Ab
 ἐντείνω.
 Ἐντεμενίς, f. εἰσα, exentero. Ex ἐν et ἐντερον.
 Ἐντεμενίς, ἦ, ὄν, intestinalis. Ab ἐντερον.
 Ἐντεμενίς, ης, ἦ, interior pars cujuslibet rei,
 ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars
 navis. Ab cod.
 Ἐντεμενίς, ἔδος, ἦ, idem et ab eod.
 Ἐντεροεπιστολοκλήνη, ης, ἦ, tumor scroti intestino
 et omento simul in ipsum devolutus. Ex
 ἐντερον et ἐπιστολοκλήνη, hernia, quum omen-
 tum descendit in scrotum.
 Ἐντεροκλήνη, ης, ἦ, ramex, tumor scroti ex de-
 lupsio in id intestino. Ex ἐντερον et κλήνη.
 Ἐντεροκλήνησις, υ, ὁ, ramicosus, Gl. V.
 Ἐντεροκλήνησις, idem.
 Ἐντερον, υ, τὸ, intestinum; ἐντερον γῆς, lumbrici,
 qui ἔλθοι alias dicuntur; centipedæ.
 Ἐντεροσθρῆσις, αν, τὰ, interiora navis ligna quæ a
 carina incidunt dicuntur; (2) ipsa carina na-
 vis. A præc. quod ab ἐντέλλω.
 Ἐντεροσθρῆσις, ὁ, qui viscera, farcina vendit.
 Ἐντεροσθρῆσις, υ, ὁ ζή ἦ, subjugalis. Epith. mulo-
 rum. Ex ἐντα et ἐργα, coercere.

Ἐντιστήμων, ὁ, armorum peritus, bellicosus, Steph. Ab ἔντα.
 Ἐντισταγός, ὁ, ὁ ἕ ἡ, idem, Var. L. ap. Hom. *Etn.* al. armorum opifex. Ex ἔργον et ἔντα.
 Ἐντίσταλαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντέλλω.
 Ἐντισταμένος, part. perf. pass. verbi ἐντείνω.
 Ἐντιστάμενος, adv. vehementer.
 Ἐντίσταται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐντείνω.
 Ἐντιστήχης, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.
 Ἐντιύβεν, adv. hinc, ex eo, exiit.
 Ἐντιύβην, adv. idem, Attice. Ab ἔνθα.
 Ἐντιύβης, εἰς, ἡ, aditus, congressus; (2) cuius causa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde
 Ἐντευνκτικός, ἡ, ὄν, qui conveniri et compellari facile potest, adfabilis, comis.
 Ἐντεντλανώ, cum betis coquo.
 Ἐντεφρος, ε, ὁ ἕ ἡ, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id in quo cinis est.
 Ἐντεχνία, ας, ἡ, peritia, eruditio. Ab
 Ἐντεχνος, ε, ὁ ἕ ἡ, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus.
 Ἐντεχνίως, perite, cum magna arte. A τέχνη.
 Ἐντήκω, f. ζω, illiquefacio, instillo; (2) imprimō, injicio animo, v. gr. studium, &c. (2) ἦδ' ἄν εἰ κέρ' ἐντακίη σῶ φίλει, Soph. Trach. 462. Μῆδός τε γὰρ παλαιὸν ἐντήκη ἰμοί, odium enim vetus penitus mihi infixum inhæret, Id. *Elect.* 1311. Τούτος ἴσως τῆς δάξης ἐντέθηκεν αὐτῷ, insedit, Lucian. in *Peregrin.*
 Ἐντί, est, vel sunt, Dor. pro ἐστὶ vel εἰσι, ab εἶμι.
 Ἐντίθημι, fut. ἴσω, impono; (2) insero, indo, immitto. Ἐντίθηκε δὲ χεῖρ' ἀρπην καρχαρόδοντα, Hesiod. *Theog.* 174.
 Ἐντίκτα, f. ἔξω, ingenero, insero; (2) injicio menti alicujus, v. gr. opinionem. Ἴνα τῆς ἑκείνου ἀρετῆς τοῖς ἀκούσιν ἐντίκη λόγον ἄξιον, Longin. 16.
 Ἐντίλαω, ὦ, fut. ἴσω, caco in vel ad; (2) merda sua stercore inquo.
 Ἐντιμάμαι, ὦμαι, aestimatum accipio.
 Ἐντίμος, ε, ὁ ἕ ἡ, qui in honore et pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν et τιμή, honor. Hinc
 Ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas.
 Ἐντιμός, adv. honeste, honorifice. Ab eod.
 Ἐντιναγμός, ὄ, ὁ, incussio. Ab
 Ἐντινάσσα, vel ἐντινάστω, f. ζω, incutio.
 Ἐντιτριανίζω, tribus aquæ portionibus misceo. *Vox Comica*, Ar.
 Ἐντριμμα, ἄτος, τὰ, incisura. Ab ἐντίμνω.
 Ἐντρι, 3. plur. a. 2. incisa. med. verbi ἴημι.
 Ἐντριος, ον, pariens; sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.
 Ἐντριλλή, ἡ, ὄ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.
 Ἐντριλλώ, f. ἴσω, audeo.
 Ἐντριμα, ὦν, τὰ, insecta, ut vespæ, formicæ; (2) victimæ, inferiæ. (2) ἔντριμα μύλων κείων, pecudes casas cremarunt, *Apoll. Rhod.* 1, 587. Ἡγῆσαν ἔντριμα μύλων, cæsas pecudes cremarunt, Id. 2, 928.
 Ἐντριμή, ἡ, ὄ, incisio.
 Ἐντριμίας, ε, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.
 Ἐντριμίδης, ε, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντριμα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert.
 Ἐντριμῆς, ἴδος, ἡ, incisio, incisura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, sectus, incisus; unde (2) ἔντριμα, animalcula, insecta; sacra heroica. *Gl. V.* inferiæ.
 Ἐντριμῆς, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, intensus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.
 Ἐντριμῆς, adv. intente; (2) acriter, enixe.
 Ἐντριμῆς, sagitta ferio, et tropice animo injicio, velut amorem.
 Ἐντριμῆς, fut. ἴσω, in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, inquilinus, loci incola.
 Ἐντριμῆς, ον, idem. Περὶ βῶ ὄδε, βῶτε, βῶτ' ἐν-

τοποι, Soph. *Ed. Col.* 841. Ἡ ἄλφει τῶν πρὶν ἐντριμῶν, Soph. *Phil.* 1170. Ex τόπος.
 Ἐντριμῆς, f. ἴσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) caelo, insculpo.
 Ἐντριμῆς, torno rado.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, tornatus, torno confectus.
 Ἐντριμῆς, adv. intus, intra, Ab ἐν.
 Ἐντριμῆς, adv. intus, intra. Ab ἐντός.
 Ἐντριμῆς, τὰ, interiora pectoris, Poll. Ex ἐντός et σῆδος, pectus.
 Ἐντριμῆς, adv. intus, intra. Ab ἐντός. Unde
 Ἐντριμῆς, ὦν, τὰ, intestina, viscera.
 Ἐντριμῆς, ὦν, τὰ, idem (potius ἐντριμῆς).
 Ἐντριμῆς, comedere.
 Ἐντριμῆς, tragædias ago, in re aliqua me jacto.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ, parasitus, mensæ adsecla, (pro συντραπέζιτης, et sæpe ἐν in comp. usurpatur pro σύν.)
 Ἐντριμῆς, ἴδος, ἡ, parasitastria.
 Ἐντριμῆς, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. ἐντρέπω.
 Ἐντριμῆς, in quo asperitas est.
 Ἐντριμῆς, ἡ, ὄν, pudefaciendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.
 Ἐντριμῆς, adv. pudore adficiendo.
 Ἐντριμῆς, fut. ψω, pudore adficio, facio ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντριμῆς, pudore suffundor, verecundor, reverer, timico; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector; (5) dolore afficio, moveor. Οὐχ ἐντριμῶν ἡμᾶς γράφω ταῦτα, 1 Cor. 4, 14. Ἀνθρώπων μὴ ἐντριμῶν, Luc. 18, 2. Μῆδός γ' ἐντριμῆς, Soph. *Ed. Col.* 1541.
 Ἐντριμῆς, f. θείψω, innutrio, nutrio vel alo in. Μακρῶ χρόνῳ βασιλικῆ ἕξουσία ἐντριμῆς, Herodian.
 Ἐντριμῆς, ας, ἡ, solertia. Ab
 Ἐντριμῆς, εἰος, ὁ ἕ ἡ, vclor; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem. Ab
 Ἐντριμῆς, curro in; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, insideo. Ἐντριμῆς ἀγλαὰ γυῖα, Il. 19, 385.
 Ἐντριμῆς, adv. citatim, solenter. Ab ἐντριμῆς.
 Ἐντριμῆς, tridentem gerens; epith. Neptuni. *Pind.* Ex ἐν et τριάντα.
 Ἐντριμῆς, εἰος, ὁ ἕ ἡ, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus; (2) tritus, de via. (1) πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριμῆς φανῆ, Soph. *Antig.* 176. (2) ἡ καὶ νῦν ἴσιν ἐπὶ τῶν ὄρεων ἐντριμῆς, per montes trita via, *Aprian. Bell. Annibal.* 4. Ἀρχαῖς τε ἕ νόμοισιν ἐντριμῆς, Soph. *Antig.* 183. Ab
 Ἐντριμῆς, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc
 Ἐντριμῆς, ἄτος, τὸ, id quod infricatur faciei; fucus, cerussa.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, triplex.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ, sequester.
 Ἐντριμῆς, ε, τὸ, coma apposititia, galericulum.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, qui galericulo utitur ob comæ penuriam. Ex ἐν et θρίξ. Hinc
 Ἐντριμῆς, ἄτος, τὸ, pars sub oculis, seu extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur.
 Ἐντριμῆς, εἰος, ἡ, palpebra. Ab eod.
 Ἐντριμῆς, εἰος, ἡ, infricatio, illitus v. gr. cerussæ vel pigmenti in cutem. Ab ἐντριμῆς.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, tremefactus.
 Ἐντριμῆς, converter, respectu inter eundem.
 Ἐντριμῆς, ἡ, ὄ, verecundia, pudor, reverentia; (2) excusatio; (3) cum cedimus alicujus dictis, precibus.
 Ἐντριμῆς, Ion. ἐντριμῆς, idem. Ab ἐντριμῆς.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ, mutatus, ut ἐντριμῆς οἶνος, vappa. Ab ἐν et τροπή, mutatio.
 Ἐντριμῆς, ὦν, αἰ, calcamenta quædam.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, innutritus, adsuetafactus in. Σὺ γὰρ με μὲν ἔχων τὸν ἔθνος ἐντριμῆς, Soph. *Ed. Col.* 1362. Ἐντριμῆς παλαιᾷ ἀμύρα, longævus, Id. *Aj.* 627. Ab ἐντριμῆς.
 Ἐντριμῆς, inclamare in aurem, coturnici sc. victæ in certamine; nam peculiariter id sic dicebatur, Poll.
 Ἐντριμῆς, ὦ, f. ἴσω, oblecto me; (2) luxuriose

utor; (3) illudo, insulto. Τὶς ἐντριμῶν τῆ μητρί, Plut. Ἐντριμῆς ἐπὶ τῆς γῆς, Jac. 5, 5. Hinc
 Ἐντριμῆς, ἄτος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.
 Ἐντριμῆς, mollis, luxu perditus. Παμπλῶστες τε τίθησι καὶ ἐντριμῆς καὶ ἐνολῶς, Maneth. *Apotheism.* 4, 85.
 Ἐντριμῆς, molestiam creo, Ern.
 Ἐντριμῆς, unde ἐντριμῆς, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.
 Ἐντριμῆς, f. ἐντριμῆς, a. 2. ἐντριμῆς, perf. ἐντριμῆς, occurro alicui; (2) compello, adeo alicquem precandi causa, interpello; (3) invenio; (4) lego. Τοῖσιν γὰρ κακοῖς ἐντριμῆς, Soph. *Aj.* 433. Εἰ γὰρ ἐντριμῆς τῆς ἡρώ τῶν βασιτῶν νύκτωρ Ὀρίστη, *Aristoph.* *Av.* 1497. (4) ἐπιθυμῆς ἐγένετο τῆ γυναικί σου ἡμετέρως νόμος, καὶ ταῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν βίβλος ἐντριμῆς, Joseph. *cont.* *Arimæum.* 2, 4. apud Herodian. 4. *Plutarch. in Lycurg.*
 Ἐντριμῆς, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἦντι, ab ἐντώ.
 Ἐντριμῆς, vel ἐντριμῆς, f. ζω, involvo. Ἐντριμῆς διδάσκεις ἐντριμῆς, *Aristoph.* *Nub.* 983.
 Ἐντριμῆς, ὦ, f. ἴσω, callum obduco.
 Ἐντριμῆς, a. 1. inf. med. verbi ἐντριμῆς.
 Ἐντριμῆς, 2. sing. aor. 1. imperat. act.
 Ἐντριμῆς, f. ἴσω, apparo, instruo. Πλωτῆρες λαμπὰ ἔχον ἐντριμῆς δόμον, *Lycophr.* 734. Ab ἐντριμῆς, ἴσω.
 Ἐντριμῆς, adv. sic adstricta veste, ut figura corporis appareat, obvolvendo v. gr. os, ut in luctu.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, impressus: οἴρον. πρόσμπος, quod vide. Hinc
 Ἐντριμῆς, ὦ, f. ἴσω, imprimo; (2) formam et effigiem imprimo, caelo. Φασὶ τὸν Φειδίαν τὸ εἰαυτῷ πρόσμπος ἐντριμῆς, *Aristot.*
 Ἐντριμῆς, εἰος, ἡ, humeri acetabulum, ubi cum brachio coalescit. A præc.
 Ἐντριμῆς, ὦ, ὁ, caelator.
 Ἐντριμῆς, ἴσω, tyranno subjectus sum.
 Ἐντριμῆς, incendio; (2) intus foveo; (3) foveo.
 Ἐντριμῆς, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντριμῆς.
 Ἐντριμῆς, paro, adorno, instruo. Ab ἔντα.
 Ἐντριμῆς, gcu. sing. Ion. pro Ἐντριμῆς. Ab
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ, Mars; (2) bellicosus, Martius. Ab Ἐντριμῆς, *Bellona*.
 Ἐντριμῆς, f. ἴσω, contumelia adficio, injuriam et contumeliosus sum in alicquem. Τὸ σὸν φάσον αὐθις πάλιν μοὶ πράγμα, ὅσω σ' ἐντριμῆς, Soph. *Phil.* 341. Hinc
 Ἐντριμῆς, ἄτος, τὸ, contumelia, ludibrium.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, piscator.
 Ἐντριμῆς, ὄν, in aqua venans.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.
 Ἐντριμῆς, ὦ, f. ἴσω, humesco, madesco.
 Ἐντριμῆς, ας, ἡ, aquæ cupio, aquatio.
 Ἐντριμῆς, ἴδος, vel ἐντριμῆς, ἴδος, ἡ, lutra.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, in aqua vivens, aquatilis.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, aquas in se habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν et ἴδωρ.
 Ἐντριμῆς, ὦ, f. ἴσω, aquosum reddo.
 Ἐντριμῆς, ε, τὸ, templum *Bellonæ*, vel etiam *Martis*. Ab Ἐντριμῆς.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, cui inest materia, materia constans, materialis. Ex ἐν et ἴλη.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ἴλη, et σπέρμα.
 Ἐντριμῆς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νύμφοκομῶ.
 Ἐντριμῆς, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi νύττω.
 Ἐντριμῆς, f. ζω, insum, sum insitus; (2) antecedo.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ ἕ ἡ, somnium. Ἐντριμῆς τῶν ζῶων μάλισα ὁ ἀνώρωτος, *Aristot.* Ἐντριμῆς ἐντριμῆς, *Act.* 2, 17.
 Ἐντριμῆς, ε, ὁ, somniator. A præc. Ab
 Ἐντριμῆς, ε, τὸ, insomnium. Hinc adv. ἰνύπνιος, per somnum. Ex ἐν et ὑπνος.
 Ἐντριμῆς, ες, somnio similis, vanus, insanus. Ἐντριμῆς

Ἐνυπαπίγιω, suffoco in, v. gr. aqua.
 Ἐνυπόσπασπος, ον, cui aliquid puris inest, purulentus.
 Ἐνυπόστρετος, υ, δ ζ η, qui in rerum natura est, voc. Eccles. de natura humana Christi. Ex ὑψίσημι.
 Ἐνύσταξ, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi νυστάξω.
 Ἐνύστρον, υ, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν ἐν ὑστέρου, posterior, quia est in postrema corporis parte.
 Ἐνυφάνω, f. ανῶ, intexo.
 Ἐνυφάντος, ον, intextus. A præc.
 Ἐνύφασμα, ἄτος, τὸ, quod intextum est, tela auro & c. intexta. Ab eod.
 Ἐνυφίσημι, insero. In aor. 2. insum, ut pars in toto.
 ἘΝΥΨ, ὄος, contr. ὄς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.
 Ἐνωθεῖω, impello, intropello. Μυχάτη ἐνώσει ἦνιον, Apoll. Rhod. 4, 1243.
 Ἐνώμα, quatiebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνώματι, a verbo νωμάω.
 Ἐνωμος, υ, δ ζ η, cui adhuc aliquid crudelitatis inest, acerbus, subcrudus.
 Ἐνωμοτόρητης, υ, δ, qui præc certo numero militum, qui ἐνωμοτία dicebatur.
 Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, 24, vel, secundum alios, 25. Ab Ἐνώματος, υ, δ ζ η, juratus, qui juravit, juramento obstrictus. Ex ἐν ἐ δόμου.
 Ἐνωμότως, ἀδν. cum jurejurando, jurato.
 Ἐνωπάδις, ἀδν. coram. Ab ἐνωπή.
 Ἐνωπαδῖος, coram. Ab eod.
 Ἐνωπή, ἡς, ἡ, adspectus. Ex ἐν ἐ ψ, oculus.
 Ἐνωπή, ἀδν. manifeste, coram, proprie.
 Ἐνώπια, τὰ, ἀπὸd Hom. paries vicinus ostio aut adversus, qui est in adspectu.
 Ἐνωπίδιος, ἀδν. coram. Ab
 Ἐνώπιος, ἀδν. in conspectu, coram. Ab
 Ἐνώπιος, υ, δ ζ η, qui in alicujus præsentia aliquid facit aut dicit. Ab ἐνωπή.
 Ἐνωραῖζομαι, f. ἰσμαι, placeo mihi, ostento me in. Γυναῖς ἐνωραῖζόμενος, Luc.
 Ἐνωρος, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἐν ἐν ὥρα, tempus.
 Ἐνώσει, irrui, 3. sing. a. 1. ind. act. Ἐολ. pro ἐνώσει, a verbo ἐνώω.
 Ἐνώσει, irruerat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
 Ἐνωσίμην, cogitavi, a. 1. ind. med. per Crasin, pro ἐνοσάμην, a νόω.
 Ἐνώσι, 3. pl. præc. conj. verbi ἐνεμι.
 Ἐνωσις, εως, ἡ, unitas, conjunctio. Ab ἐνώω.
 Ἐνώση, ἡς, ἡ, idem quod ἐνώσιον, Hes. ex Soph.
 Ἐνωτίζομαι, f. ἰσμαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἐν ἐν ὤ, auris.
 Ἐνωτικότης, υ, δ, aures habens ad pedes usque dependentes, ut in iis dormire videatur.
 Ἐνωτικὸς, ἡ, ὄν, vim uniendo habens. Ab ἐνώω.
 Ἐνώτιον, υ, τὸ, inauris, Plat. ἐνώτια τὰ, inauris. Ab ἐν ἐν ὠτίον.
 Ἐνωτίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.
 Ἐνωχλήθη, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω.
 Ἐνωχος, υ, δ ζ η, pallidus.
 ἘΞ, οί, αἰ, τὰ, sex.
 ἘΞ, ῥηρησ. e, ex, sequente vocali vel diphthongo, quæ ἐκ scilbitur sequente consona.
 Ἐξάβιβλος, ον, sex libris constans.
 Ἐξάγι, educit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐξήγε, ab ἐξάγω.
 Ἐξάγαγε, 2. sing. a. 2. imperat. act. Att. pro ἐξάγε.
 Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. pro ἐξαγεῖν.
 Ἐξάγασος, υ, δ ζ η, admiratione dignus.
 Ἐξαγγελεύς, εως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ ἐτ ἀγγελος.
 Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) divulgatio.
 Ἐξαγγέλλω, f. ἰλῶ, enuncio, prædico, nuncio; (2) narro, expono; (3) prædico, laudo. N. T. indicio. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις, Plut. Ἐρμῆα ἐξηγγέλει, Il. 5, 390.
 Ἐξάγγυλος, υ, δ ζ η, qui nunciis qui foris sunt ea quæ intus sunt; enunciator; (2)

index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.
 Ἐξαγγελιστὴς, ἡ, ὄν, nunciandi vim habens.
 Ἐξάγγελτος, υ, δ ζ η, patefactus per famam; (2) proditus, enunciatus.
 Ἐξαγγίζω, f. ἰσῶ, effundo e vase. Ab ἄγγος.
 Ἐξάγγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello; item extermino, simpliciter.
 Ἐξαγγίνω, pro ἐξάγω, congrego.
 Ἐξάγγιον, υ, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἐξ ἐτ ἀγγω, pendo.
 Ἐξάγγιστος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, execratus; (2) sacer, venerandus, valde sanctus. Ἄ δὲ ἐξάγγισα, μὴδὲ κινεῖται λόγῳ, αὐτὸς μαθήσει, Soph. Œd. Col. 15-6. Ex ἐξαγγίζω.
 Ἐξαγκανίζω, f. ἰσῶ, medium aliquid comprehendendo, ut fit in lucta. Ex ἐξ ἐτ ἀγκών.
 Ἐξαγοράζω, f. ἄσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμον μεγάλης τιμῆς, Nazian.
 Ἐξαγορεύεις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ;
 Ἐξαγορευτικός, ἡ, ὄν, enuntiandi vim habens, exprimens v. gr. cogitativa.
 Ἐξαγορεύω, f. εῖσῶ, effutio, enarro, confiteor. Ἐκάσθῃ ὄν γόνον ἐξαγορεύεις, Odys. 11, 233.
 Ἐξαγριάνω, effero, exaspero, exacerbo.
 Ἐξαγριόω, ᾧ, f. ὄσω, agrestem reddo; (2) effero, exaspero; (3) item, asper sum. Hiuc
 Ἐξαγριώσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem; (2) effertatio, exasperatio.
 Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) subduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) cexo; (8) aperio, patefacio; (9) violentas manus infero. Οὐδὲ ἐξήγον κλαίοντες ἀεὶ, Aristoph. Pace, 743.
 Ἐξήχθη ὁ περιβόλος, exstructus, Thuc. (9) ἐαυτὸν ἐξαγαγόντος, cum sibi manus intulisset, App. Bell. Civ. 2, 23. Ἐξήγαγεν ἐαυτήν, mortem sibi ipsa conscivit, Plutarch. Apophthegm. Lacænar. 242.
 Ἐξάγω, frango. Ἐξ ἀνίχνα ἄξει πόρτις, Il. 5, 161. Πρέμνοθιν ἐξαγείσα, radicibus effracta, Apoll. Rhod. 4, 1686.
 Ἐξαγωγέτης, εως, ὁ, deductor, qui v. gr. præsidia ex urbibus deducit.
 Ἐξαγωγή, ἡς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.
 Ἐξαγωγίμος, υ, δ ζ η, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγωγίμα, ὧν, merces quæ exportantur; (2) qui effert, educit aliquid, ut cloaca, ἐξαγωγίμος sordium. Ab eod.
 Ἐξαγωνίζομαι, certo.
 Ἐξαγώνιος, υ, δ ζ η, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἐξ ἐτ ἡγωνία.
 Ἐξάγωνος, υ, δ ζ η, idem et ex iisd.
 Ἐξάδακτυλος, υ, δ ζ η, sex habens digitos.
 Ἐξάδαρχος, υ, δ, sex virorum præfectus.
 Ἐξάδελφος, υ, δ ζ η, natus ex fratre vel sorore.
 Ἐξάδοραχος, υ, δ ζ η, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. A δραχμή.
 Ἐξάδρυνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.
 Ἐξάδυνάτεια, ᾧ, f. ὄσω, elanguo, debilior fio, deficio. Ἐξάδυνάτων τῶ σώματι, Plut.
 Ἐξάδω, f. σῶ, exanto, incantatione libero.
 Ἐξάειρω, extollo, elevo.
 Ἐξάερω, ᾧ, f. ὄσω, in aerem converto, extenuo. Hinc Ἐξάερόμαι, in aerem convertor, evanesco, item ab aere perlo. Ex ἀήρ.
 Ἐξάετις, ἀδν. per sex annos, sexennio.
 Ἐξάετης, υ, δ, sexennis. Ex ἐξ ἐτ ἑτος.
 Ἐξάετης, εως, ὁ ζ η, idem et ex iisd.
 Ἐξάεστια, ας, ἡ, sexennium. A præc.
 Ἐξάήμερος, υ, δ ζ η, sex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἐξάήμερον, υ, spatium sex illorum dierum quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἐξ ἐτ ἡμέρας, dies.
 Ἐξάβιλω, f. ζῶ, emulgeo, exsugo.
 Ἐξάβιρίζω, f. ἰσῶ, vilipendo, contemno.
 Ἐξάβλος, ὁ, qui certare (ob senectutem, &c.) amplius non potest.
 Ἐξάβριω, conspicio, inspecio. Τὰδ ἐξ ἀβύσσου δεσπότης κελύσασσαν ἠρόμεν, Soph. Antig. 1219. Ordo est τὰδε ἐξβριζόμεν κελύσασσαν,

dativus Latine reddendus per præpositionem propter vel ob.
 Ἐξαβροῖω, f. σῶ, congrego, convoco. Ἄλλὰ ἡν πάλιν παῖς σὸς ἐξαβροῖεται, Eurip. Phæn. 1175.
 Ἐξαβυμία, ᾧ, penitus deficio animo, exanimor.
 Ἐξαβυμιάζω, f. ἄσω, sereno caelo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.
 Ἐξαίμασσα, et Ἐξαίμασσα, f. ζῶ, cruento; (2) refrico vulnus, dolorem.
 Ἐξαίματώω, ᾧ, f. ὄσω, in sanguinem verto; (2) cruento. Ex ἐξ ἐτ αἷμα, sanguis. Hinc
 Ἐξαίματῶσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio; (2) vulneratio.
 Ἐξαίμος, υ, δ ζ η, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.
 Ἐξαινίμι, aufero, privo. Φίλον δ' ἐξαιντο θυμὸν ἀμφοτέρων, Il. 5, 155. Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαιντο κίλλιμα δάρα, Odys. 15, 206.
 Ἐξάϊππος, ον, sex equis junctus, sc. currus.
 Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐξαιρέω.
 Ἐξαιρέσθαι, præc. inf. pass. pro ἐξαιρέσθαι.
 Ἐξαιρέσιμος, ον, exemptilis. A seq.
 Ἐξαιρέσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forensis qua servum vindicamus, ap. Harp.
 Ἐξαιρέσις, ejiciendus, eximendus, Xenoph. Cyrop. 131, 132.
 Ἐξαιρέτος, υ, δ ζ η, exemptus e numero, selectus, eximius, peculiaris. Ab ἐξαιρέω.
 Ἐξαιρέτως, ἀδν. eximie, præcipue, imprimis.
 Ἐξαιρέω, Dor. et Ion. pro ἐξέρω, imp. ind. pass. verbi
 Ἐξαιρέω, ᾧ, et ἐξαιρέομαι, ἔμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) secerno, seligo tanquam præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) evertio, expugno. Οὐκ ἐστ' ὄσας, ἐκ ἐξελῶ ἐκ τῆς οἰκίας, Aristoph. Nub. 800. Ἐξαιρέσθαι τῆς μέμψους, liberari. Ἡδοναῖς ἀμοχθὸν ἐξαιρέει βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Ἐδῆς αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξήρει; elatus, Idem, El. 1488. Τίς τὴν ἀγαπήτην παιδῆ σὺ ἐξήρῃσαστο, Aristoph. Thesm. 768. Κανὴ ἐξαιραρημένους ὑπὸ ἴωναν Ποσειδῶνι Ἐλικανίῳ, communiter ab universis Ionibus Neptuno Heliconio dicatus, Herodot. 1, 148. Κρῖνι ταχέως θῆρας ἐξαιρέει χθονὸς, eximit, Eurip. Hæropol. 18.
 Ἐξαιρέομαι, ἔμαι, f. ὄσομαι, in lolium vertor. Ex ἐξ ἐτ αἶρα.
 Ἐξαιρέω, f. ἀρά, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (4) incito, irrito. Ἐξαιρέω τῶ ἴππῳ τὸν χαλινόν, Xen. Eius ὄγκον ἐξαβροῖς, Plat. Κῆ τοι νόσοι ἦ ἴσακτον ἐξαιρέμειθα, consciscam ultro, Soph. Trach. 491.
 Ἐξαιρέσις, υ, δ ζ η, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inauspicatus. Ab ἐξ ἐτ αἶσα, sors.
 Ἐξαιρέω, f. ζῶ, prosilio alicunde, cum impetu prodeco. Ἐξήρῃσαστο, ἐν δύο δράκοντι ἐκ τῶ νεῶ, Aristoph. Plut. 732. Ἐκ δέ μοι ἦγχοι ἦχθη παλάμῃν ἰτώσιον, emissa est manibus irrita, Il. 4, 367.
 Ἐξαιρέω, f. ὄσω, memoriam alicujus aboleo, facio ut de aliquo nec sciri quidpiam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.
 Ἐξαιρέω, ᾧ, et in med. ἐξαιρέωμαι, depono, expono ad questionem; item ad penam, supplicium; (2) expro, postulo; (3) in med. est etiam aliquid deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pena liberare cupio vel libero. Ἐξήρτισον ἂν μοι παιδα τὸν γράφοντα τῆς μαρτυρίας, Dem. Ἐξήρῃσαστο ὑμᾶς, Luc. 22, 31.
 Ἐξαιρέσις, εως, ἡ, ipsa actio deponendi aliquid ad supplicium, vel questionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιρέω.
 Ἐξαιρέω, ον, eximius, Hom. pro ἐξαιρέσις; (2) præcipuus, exemptus e numero; (1) οἶνος τ' ἐξαιρον, vinum eximium, Il. 12, 320. (2) Μῆδῶν δ' ἐξαιρον ἰῶ ἐκ πατρὸς Ἀργεῖας ἵντε, Medcam

Medeae exemptam e numero (præ ceteris) ad patrem suum reducere volebant, *Ap. Rhod. 4, 1004.*
 Ἐξαίφνης, repente, Dor. pro ἑξαίφνης.
 Ἐξαίφνης, adv. subito, repente, quasi ex occulto adveniēdo.
 Ἐξαίφνης, ὁ, ἡ, repente, subitus, improvisus.
 Ἐξακάνθισμα, futur. ἴσω, spinis purgo, spinas evello.
 Ἐξακάνθω, ᾧ, f. ὄσω, spinosum seu aculeatum reddo.
 Ἐξακίωμα, ἔμαι, f. ἴσομαι, mceдор, sano, persano; (2) placo; (3) sarcio. Θυσθλοῖς Φερζαν ἑξακέμενοι Διάν, *Lycorh. 1180.*
 Ἐξακόνται, 3. pl. pras. ind. med.
 Ἐξακρίστω, 2. sing. a. 1. opt. med.
 Ἐξακρίστω, medicatus, a. 1. part. act.
 Ἐξακρίστω, εως, ἡ, sanatio. Ab ἑξακρίστω.
 Ἐξακρίστος, ὁ, ἡ, sanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.
 Ἐξακρί, adv. sexies. Ab ἑξ, sex.
 Ἐξακρίστω, ἰαι, ἰα, sexagies mille.
 Ἐξακρίστω, ἰαι, ἰα, sexies mille. Hinc
 Ἐξακρίστω, ἡ, ὄν, sexies millesimus.
 Ἐξακρίστω, ὁ, ἡ, sex lectis instructus.
 Ἐξακρίστω, futur. ὄσω, vigorem amitto, flaccesco.
 Ἐξακρίστω, ὁ, ἡ, sex κνήμας seu radios habens.
 Ἐξακρίστω, ᾧ, f. ἴσω, sequor; (2) investigo, precequor, proprie et tropice. Καὶ πολλοὶ ἑξακρίστωσαν αὐτῶν ταῖς ἀπυλίας, 2 *Pel. 2, 2.*
 Ἐξακρίστω, εως, ἡ, investigandi, cognoscendi, intelligendi studium.
 Ἐξακρίστω, fut. ἴσω, jaculor, jaculum emitto.
 Ἐξακρίστω, ἐπὶ τινα, *Plut. τοῖς δόρασι, Xen. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σὰ ἑκρίστωσα, et hæc quidem ad tua respondeo, Eurip. Suppl. 456: adversus tua sum ejaculatorius, Hinc*
 Ἐξακρίστω, ἄτος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) scatebra; (4) sanguinis jectus.
 Ἐξακρίστω, ὁ, ἡ, idem et ab eod.
 Ἐξακρίστω, ἰαι, ἰα, sexcenti. Ab ἑξ, sex.
 Ἐξακρίστω, ἡ, ὄν, sexcentisimus.
 Ἐξακρίστω, ὁ, ἡ, qui facile exaudiri potest; (2) celebris. Ab
 Ἐξακρίστω, fut. ὄσω, exaudio, intelligo. Δίνης πτερωτὸς φλόγγος, id est, πτερωτῶν δινημένων, agitatarum alarum sonitus exauditur, *Arist. Av. 1198. Δηχθεῖς πρὸς ἑξάκρυσιν, Soph. Phil. 378.*
 Ἐξακρίστω, futur. ὄσω, diligenter aliquid facio.
 Ἐξακρίστω, ᾧ, f. ὄσω, idem: rem affirmo. Οὐ μὴν ἑξακρίστωσι περὶ πασαις ὁμοίαι, *Aristot. Ταυτὸ δ' ἕξι γίνωσται, δόκωσι εἰσιπιν, καὶ ἑξακρίστωσαι λόγων, at longe diversum est, opinionem referre, et rem ut certam affirmare, Soph. Trach. 425.*
 Ἐξακρίστω, f. ἴσω, ad verticem pertinco, in cacumen evado. Ἐξακρίστω, αἰθίρα πτεροῖς; *Eur. Or. 265.*
 Ἐξακρίστω, educendus. Ab ἑξάγω.
 Ἐξακρίστω, ὄν, sex rotas habens, epith. curus.
 Ἐξακρίστω, ὄν, sex membra (versiculos breviorcs) habens.
 Ἐξακρίστω, ᾧ, f. ὄσω, exsecro; (2) mutilo; (2) ὄλον ἄμας ἑξακρίστωσαι, *Oppian. Cyneget. 3, 228.*
 Ἐξακρίστω, f. ὄσω, et ἄμα, evacuo, exinanio; (2) vasto, diripio, depopulo. Ἐτερος δ' ἐπί τὸν πόλιν ἑξακρίστωσαι, *Hes. Op. 187.*
 Ἐξακρίστω, a. 1. inf. act.
 Ἐξακρίστω, exsiluit, Dor. pro ἑξάλατο, 3. sing. a. 1. ind. mcd. verbi ἑξάλαμαι.
 Ἐξακρίστω, germino.
 Ἐξακρίστω, epitare, a. 1. inf. med. per Sync. pro ἑξακρίστωσαι, et hoc pro ἑξακρίστωσαι inusitato. Οὐτως ἔστι πᾶσι ἐπὶ Διὸς νόον ἑξακρίστωσαι, *Hes. Op. 105.*

Ἐξάλειπτον, ὁ, τὸ, vas unguentarium. Ab
 Ἐξάλειψω, f. ψω, unguentum abstergo; (2) deleo unguendo; (3) deleo, oblitro, tollo, v. gr. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, vcluti spcm. Οὐ μὴ ἑξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, *Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμεν ἑξαλείψωσαι φρονῆς, Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἑξαλείψωσαι ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας, Act. 5, 19. Τὰς ἐλπίδας ἑξαλείψαντες, Diodor. Sic. 3, 40. Μὴ μὲ ἑξαλείψωσαι, ne me perdati, Eurip. Hipp. 1241.*
 Ἐξαλείψω, a. 1. inf. pass.
 Ἐξαλείψω, aor. 1. opt. act. Ἐολ. pro ἑξαλείψωμαι.
 Ἐξαλείψω, εως, ἡ, oblitratio, deletio.
 Ἐξαλείψω, devito, cffugio. προῶσο δ' ὄσπας χεῖρας ἐμὰς σὸς ἑξαλείψω, *Apoll. Rhod. 1, 490.*
 Ἐξαλείψω, devito, effugio. Ὡς ἂν μὴν βαρζιαν ἑξαλείψωσαι θεῶς, *Soph. Aj. 665.*
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, qui calce vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἑξαλείψωται, Hipp.
 Ἐξαλείψω, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi equi volutantur abstergendi pulcris et sudoris causa.
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, qui sex librarum est. Ex ἑξ et λίτρα, libra.
 Ἐξαλείψω, et ἑξαλείψω, f. ἴσω, volvendo ejicio, v. gr. pulverem; vacuo; ab ἑξαλείψω. ἰ. abduco. Ἐξαλείψω τὸν ἴσπον ἑξαλείψωσαι οἰκαδῆ, abduco equum domum, volutatum prius in pulvere, *Aristoph. Nub. 32. Ἄλλ' ὡ μὲν ἑξάλειψωσαι ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, evolvi me ex meis bonis, Id. Ib. 33. Ὁ παῖς ἑξαλείψωσαι τὸν ἴσπον οἰκαδῆ ἀπάγεις, volutatione facta, Xenophor. Econom. 11, 18.*
 Ἐξαλείψω, ἡς, ἡ, immutatio, varietas, discrimen. Ab ἑξαλείψωται.
 Ἐξαλείψω, 3. sing. a. 1. indicat. act. Ion. pro ἑξάλειψω. Ab ἑξαλείψωται. Unde
 Ἐξαλείψω, εως, ἡ, alternatio; (2) diversitas.
 Ἐξαλείψω, vel ἑξαλλάττω, f. ζω, immuto; (2) differo; (3) transeo, relinquo; ἑξαλλάττω, eminens. Τὸν τ' ἑξαλλάττωσαν χρεῖς χροῖν, eminentemque habet gratiam, *Eurip. Iphig. in Aul. 564. Ἐξήλαστω, inauditum, prodigiosum, insolens. (1) κακοῖσιν ὅσις μὴδὲν ἑξαλλάττωσαι, qui nullam mutationem experitur in malis, cui malorum nulla contingit remissio, Soph. Aj. 474. (3) καὶ ἕγχευ ἦν τῷ ἑξαλλάττωσαν τὸν ὄδοσποιημένον πρὸς τῶν Περζων χροῖον, et propemodum relinquere locum planum factum a Persis, *Arg. Hist. Alex. 3, 13. Ἐξαλλάττωσαν τὸν ἑναστων πὴν ἐαυτῷ γυμνασιν, Thuc. τῆς ἀρχαίας μορφῆς, Aristot.*
 Ἐξαλείψω, ᾧ, muto.
 Ἐξαλείψω, exsilio. Καὶ ἴα πολλὸν προμαχῶν ἑξαλείψωσαι ἔσιν, pro ἑξαλλάττωσαι, *Il. 17, 343.*
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, ab aliis diversus; (2) inusitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.
 Ἐξαλείψω, ᾧ, f. ὄσω, ab alieno, emancipo et vendo alius.
 Ἐξαλείψω, adv. alio modo; (2) inusitate; (3) mirum in modum, insigniter.
 Ἐξαλείψω, ἄτος, τὸ, qu. dic. exsultatio, saltus; (2) eruptio; (3) impetus.
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, mari exemptus; (2) extra mare positus; (3) exstans mari. Ex ἑξ et ἄλς, mare.
 Ἐξαλείψω, εως, ἡ, saltus. Ab ἑξαλλάττω.
 Ἐξαλείψω, et ἑξαλείψωσαι, effugere, devitare.
 Ἐξαλείψω, devito, effugio. Ὡς ἂν . . . μὴν βαρζιαν ἑξαλείψωσαι θεῶς, *Soph. Aj. 655. Οὐτὶς ἑξάλειψω, Eurip. Hec. 1194. Πᾶ ποτ' ἑξαλείψω τύχας; Id. Hipp. 679.*
 Ἐξαλείψω, invenio.
 Ἐξαλείψω, convitior, maledico, V. L. Ab ἑξάλα, quasi de plaustris convitia fundo.
 Ἐξαλείψω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαλείψωσαι εἰς τυζάννης ἄνδρας, *Eur. Med. 308. Ἦ δεινὸν εὐ λεγῶσαι ἑξαλείψωσαι, Soph. El. 1039. Βάλομαι δ' ἀναξ, καλῶς, δρῶν ἑξαλείψωσαι μάλλον, ἢ κατῶν κακῶς, frustrari, Soph. Phil. 94.*
 Ἐξαλείψω, ἡ, peccatum, delictum; (2) frus-*

tratio eum quis excidit spe, aut alia quare; (1) ἴση νόον ἐστὶν ἡ ἑξαλείψω, *Soph. Antig. 564.*
 Ἐξαλείψω, ᾧ, f. ὄσω, obscuro, oblitro.
 Ἐξαλείψω, ᾧ, f. ὄσω, meto; (2) abscindo. Βούκωσά σε τὰς πνεύμας, ἡ τ' ἀντιρ' ἑξαλείψω, *Aristoph. Lys. 369.*
 Ἐξαλείψω, abortio, abortum facio. Ab
 Ἐξαλείψω, ᾧ, f. ὄσω, idem. Φροντὶδ' ἑξήλαστωσαι ἑξυνομένην, *Aristoph. Nub. 137.*
 Ἐξαλείψω, ἄτος, τὸ, abortus.
 Ἐξαλείψω, εως, ἡ, abortio.
 Ἐξαλείψω, f. ὄσω, abortio.
 Ἐξαλείψω, ἄτος, τὸ, affluere, (nisi potius ἑξαλείψωσαι pro ἑξαλειψομαι a v. βοῖν, Ern.)
 Ἐξαλείψω, 3. sing. impf. ind. med. Ion. pro ἑξαλείψωται. Ab
 Ἐξαλείψω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuio; (3) trajicio. Κακαῖσι ποναῖς ταῖσδε μ' ἑξαλείψωσαι, *Eschyl. (3) τὸν δ' ἑξαλείψωσαι ἕξ ὄσπας Διόκρη ὄδορ λοχαγόν; Eurip. Phœn. 133.*
 Ἐξαλείψω, εως, ἡ, immutatio; (2) vicissitudo, pensio. A praec.
 Ἐξαλείψω, f. ζω, emulgeo, exsugo.
 Ἐξαλείψω, pras. inf. act. ab
 Ἐξαλείψω, ᾧ, f. ὄσω, negligo, contemno. Ἐξήλαστω τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς, *Plut.*
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, sex metris constans; (2) subsl. versus hexameter. Α μέτρον.
 Ἐξαλείψω, α, ὄν, semestris. Α μήν.
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, qui sex menses vivit.
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἑξαλείψωσαι, semestris, sex menses.
 Ἐξαλείψω, ὄρω, ἄμα, per contentione exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) insequor, vexo. Τίνας πολλοὺς ἑξαλείψωσαι σε γῆς, *Eur. Or. 415. Αὐτὸν δ' ἑξαλείψωσαι φόβω, terroribus exagitant, Ibid. 83.*
 Ἐξαλείψω, αἰα, αἰόν, qui sex minarum est.
 Ἐξαλείψω, idem. Ex μὲν, τίνα.
 Ἐξαλείψω, ὁ, ἡ, sexta pars. Ex μέρος.
 Ἐξαλείψω, f. σω, traho. Ἐξ ὄσπας ποτ' ἑξαλείψωσαι τὸν τῶν ἀνεκλήνεις; *Aristoph. Lys. 289.*
 Ἐξαλείψω, defendo, propulso.
 Ἐξαλείψω, uno spiritu epotare.
 Ἐξαλείψω, f. ἴσω, utraque re excido; (2) dubium facio.
 Ἐξαλείψω, ascendo, conscendo, *Sibyll.*
 Ἐξαλείψω, cum gen. libero, purgo ab aliqua re, apud *Julian.*
 Ἐξαλείψω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαλείψωσαι τὸ βιβλίον, *Plut.*
 Ἐξαλείψω, f. ὄσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἑξαλείψωσαι, *Aristoph. Av. 382.*
 Ἐξαλείψω, f. ζω, educo.
 Ἐξαλείψω, ἑξανάδω, ἑξανάδωμαι, emergo; (2) detrecto. Ἐξανάδωσαι μάχης, *Plut.* Ex ἑξ et ἀνάδω, emergo.
 Ἐξανάδω, a. 2. part. act.
 Ἐξανάδω, ᾧ, f. ἴσω, ebullio.
 Ἐξανάδω, f. ὄσω, eximo, tollo de.
 Ἐξανάδω, f. ψω, et tegmentis evolvo.
 Ἐξανάδω, ᾧ, f. ὄσω, emergo, enato.
 Ἐξανάδω, f. ὄσω, retraho.
 Ἐξανάδω, absumo, exhaurio, fut. ἑξανάδωσαι, perf. ἑξανάδωσαι. Pass. ἑξανάδωμαι, cujus
 Ἐξανάδω, a. 1. part. pass.
 Ἐξανάδω, f. λίσσω, eripio, libero; (2) pass. penitus resolver et evanesco.
 Ἐξανάδω, ᾧ, f. ὄσω, rcmno, *Strab. 9.*
 Ἐξανάδω, f. ψω, respicio, ad me redeo.
 Ἐξανάδω, f. σω, persuadeo.
 Ἐξανάδω, ᾧ, f. ὄσω, repleo, compleo.
 Ἐξανάδω, f. ἴσω, respiro.
 Ἐξανάδω, f. ψω, suspendo ad vel ex. Ἐξανάδωσαι ἑξανάδωσαι ἀγκύρας, *Eur.*
 Ἐξανάδω, f. σω, abripio.
 Ἐξανάδω, f. ᾧ, evello, demolior.
 Ἐξανάδω, εως, ἡ, recludit in vitam; (2) expulsio a sede; (3) eversio; (4) migratio a sedibus suis; (5) resistentia, ap. Long.
 Ἐξανάδω, f. ψω, corono.
 Ἐξανάδω, ἡ, peccatum, delictum; (2) frus-

Ἐξανασηῆναι, a. 2. inf. act. v. Ἐξανίστημι.
 Ἐξανασηῆναι, 3. sing. a. 1. conj. act.
 Ἐξανασφίρω, f. ψω, evertō.
 Ἐξανατέλλω, f. τιλῶ, exoriri facio, excito.
 Θόρον πόλιν ἔξανατέλλει, *Plut.*
 Ἐξαναφάινω, ostendo, exhibeo, *Orph.*
 Ἐξαναφάνω, adv. aperte, clare.
 Ἐξαναφείω, reficio me; (2) suffero, sustineo.
 Ἐξαναφύμι, exorior, enascor. Καρπῶν δὲλοι
 φθόρον ἔξαναφύντων γαίης, *Orph. Pronost.* 36.
 Ἐξαναχαίρω, α, f. ἴσω, recedo ex. Ἐξαναχαί-
 ρειν τὴν στρατιήν, *Herodot.*
 Ἐξαναψύχω, f. ξω, refrigero ventilando; (2)
 abstergo, sicco; (3) refrigillo, recreo.
 Ἐξαναῤῥαπτίζομαι, f. ἴσομαι, in servitutum re-
 digo.
 Ἐξαναῤῥαπτιόμενοι, nom. pl. f. 1. part. med.
Ion. et *Att.* pro Ἐξαναῤῥαπτιόμενοι.
 Ἐξαναῤῥαπτιόσις, εως, ἦ, abrepitio in servitutum.
 Ἐξαναῤῥαπτιόσις, ἦ, ε, idem.
 Ἐξαναῤῥομαι, ἦμαι, vir fio, evado vir. Ἐξανα-
 ῤῥόμενος, adultus, *Herodot.* 2, 64. *Eurip.*
Rhaen. 32. Λόχος δ' ἰδόντων ὄφιος ἔξναῤῥομέ-
 νος, virorum ex serpentis dentibus natorum,
Eurip. Suppl. 703.
 Ἐξάνημι, egredior, exeo; unde ἔξανιαν, in
 aor. 2.
 Ἐξαναόμομαι, ἦμαι, flatu turgesco, distendor;
 (2) flatu siccor. Ἐξνήμωσι τὰμ' Ἀλεξάνδρου
 λέχη, irritum fecit melum conjugium cum
 Alexandro, *Eurip. Hel.* 32. Ἐξνημώθη μου-
 ρία, stultitia elata sum, *Id. Andr.* 939. Hinc
 ἔξνημωμένος.
 Ἐξανέγραστος, ε, ο, ε, ἦ, infectus, infabricatus,
 minime concoctus.
 Ἐξανέχομαι, f. λείσομαι, egredior, prodeō ali-
 cunde.
 Ἐξάνησι, aor. 2. ind. act. v. Ἐξανίστημι.
 Ἐξανέτιλα, aor. 1. ind. act. v. Ἐξαναπέλλω.
 Ἐξαναερίσκω, f. ἴσω, deprehendo, invenio. Οἷα
 κῆξαναερίσκωσι λόγην, *Soph. Phil.* 982.
 Ἐξανέχω, exsto super, emineo. Οὐ λόγον ἐγὼ
 ἀλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἔξαναερίσκω κλύων non
 vacat praepositio, verba sic ordinando: Οὐ
 ἐκ πάντων ἀνδρῶν ἀλγιστ' ἐγὼ ἀναερίσκω ἀν
 κλύων λόγων, cuius ego sermones ex omni-
 bus maximo cum dolore sustinerem audire,
Soph. Aed. Col. 1173. Ἡ τὸς ἰμὸς τις πῦδας
 ἔξανέσται φθίας τυράννης ὄντας, *Eurip. Andr.*
 200. Hinc ἔξαναερίσκω, perfero, tolero, susti-
 tineo.
 Ἐξαναψύω, οί, consobrinorum filii.
 Ἐξάνησι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. Ἐξανίστημι.
 Ἐξανθίω, α, f. ἴσω, effloresco ex; (2) deflo-
 resco; (3) scateo, pullulo; (4) mergo; (5)
 per summa emineo; (6) emitto; a. 1. ἔξαν-
 θισσα perf. part. ἔξνηθῆκα. Οἱ τοιαῦτα ἔξνη-
 θηκασι πακίλα, *Lucian.* Hinc
 Ἐξάνθημα, ἄσος, τὸ, quod effloruit; (2) pu-
 stula, seu papula.
 Ἐξάνθησις, εως, ἦ, ipsa efflorescendi, prorump-
 pendī actio.
 Ἐξανθίζω, f. ἴσω, floridis coloribus tingo. Hinc
 Ἐξανθίζομαι, utor veste diversicolori, floribus
 intextis, &c.
 Ἐξανθισμός, ἦ, α, eruptio pustularum.
 Ἐξανθρωπείω, α, f. ἴσω, ad humanum cultum
 reduco; (2) ab eo descioco, degenero.
 Ἐξανθρωπίζω, ex homine quasi in alienam natu-
 ram transmuto: in pass. homo esse desi-
 cino, sed contra ἔξνηθρωπισμένα, *Orph. Hipp.*
 ad naturam humanam accommodata, velut
 στίβια.
 Ἐξάνθρωπος, ε, ο, ε, ἦ, durus, sævus, inhum-
 anus; (2) ex homine ratione privatus in-
 sanam bellum efficiens; (3) ex hominum
 numero tollens. Ex ἔξ et ἄνθρωπος.
 Ἐξάνημι, emitto, libero. Ex ἔξ et ἄνημι,
 nihil. Hinc ἔξνησθα, ἔξανέσις. Sed ἔξανέσθαι,
 exsolvi, liberari, et ἔξανέσις, remittit, dissol-
 vitur, quasi ab ἄνῳ.
 Ἐξανέσθαι, funditus evertere, praes. inf. act.
 Ἐξανέσσω, ε, sing. praes. imperat. med. v.
 Ἐξάνημι, excito, exurgere facio; (2) sur-
 gere cogo; (3) expello, ejiçio; (4) fundi-
 tus ejiçio; (5) irritō, incendo in ali-

quem. Unde ἔξαναερίσκω, ἔξανέσσω, ἔξανα-
 ερίσκω. At ἔξανέσθαι, surgo, exurgo; un-
 de ἔξανέσθη, ἔξανασηῆναι, ἔξαναερίσκω. Χρῆζον
 γεραιὸν ἔξαναερίσκω δέμας, *Eur. Med.* 1215.
 Εὐθὺς ἔξανέσθαι ὀργῇ βαρῆσι, efferor, *Soph.*
Phil. 366. Ἰλίε ποτ' ἔξαναερίσκω βάρβα. *Eur.*
Suppl. 1198.
 Ἐξάνοιγω, f. ξω, aperio. Εἰτ' ἔξανέοιγε μηχανὰς
 τὰς Σισύφου, *Aristoph. Ach.* 325.
 Ἐξάνοιξε, εως, ἦ, patefactio.
 Ἐξανοσθῶ, α, f. ὄσω, rursus erigo; (2) in me-
 liorem statum redigo.
 Ἐξάντης, ες, inasatus, morbo defunctus, inco-
 lumis, *Orph. Hipp.* qu. ἔξω τὸς ἄτης, *Ern.*
 Ἐξαντίπλευρος, ον, qui est vel sit in latere con-
 trario.
 Ἐξαντλέω, α, fut. ἴσω, exhaurio, extantlo, ex-
 primo. Ἐξαντλέω γόνος, *Eur.* Πρὶν ποδ' ἔξ-
 ηντληκίνας, *Eurip. Med.* 79. Ἦνιᾶ ἔξηντλεις
 στρατῷ γόνος, lamenta profunderes, *Id. Suppl.*
 838. Hinc
 Ἐξάντλημα, ἄσος, τὸ, haustus, haustum.
 Ἐξάνω, fut. ὄσω, perficio; (2) efficio aliquid,
 prosum; (3) interficio. Λαβήσανον δ' ὄδυναν
 ἦτ' ἔνδυνον ὅτε θύραξ ἔνεσι μοι ἔξανύσαι βίότης,
 expellere, *Soph. Trach.* 1039. Ἐξάνουσι...
 τὰν νεκρῶν πλάκα, iter perficere ad mortuo-
 rum arva, *Aed. Col.* 1562. Λαμπρῶν ἄσρων
 πόλον ἔξανύσας, pro ἔξανύσας ὄδον εἰς πόλον λαμ-
 πρῶν ἄσρων, *Eurip. Or.* 1685.
 Ἐξάνωτα, idem, *Attice.*
 Ἐξάξω, educam, f. 1. ind. act. verbi ἔξάγω.
 Ἐξάπαλαιστος, et ἔξαστάλαστος, ε, ο, ε, ἦ, qui sex
 palmorum est. Ex ἔξ et παλαιστή.
 Ἐξασπαλλάσσομαι, unde ἔξασπαλλάγημαι, sub-
 ducere se, discedere.
 Ἐξασπατῶν, praes. inf. act. contr. pro ἔξασπα-
 τῶν, ab
 Ἐξάπάτω, α, f. ἴσω, decipio. Οὐδ' οὐμὰς ζητῶ
 ἔξασπατῶν, δις ἐς τρεῖς ταυτ' εἰσάγων, *Aristoph.*
Nub. 546. Παλλάνιος ἔξηπατῆθην ὑπὸ τε σῶ,
Aristoph. Eq. 1099. Τὶ ἔξασπατῆς αὐτὸν ἔξ-
 νον; *Id. Thesm.* 899. Ἐξηπάσσω ἢ χάραξ
 τὴν ἄμπελον, *Id. Vesp.* 1281.
 Ἐξασπάθη, ης, ἦ, fallacia, deceptio.
 Ἐξασπατῆσαι, deceptisse, a. 1. inf. act.
 Ἐξασπατητικός, ἦ, ὄν, fallax.
 Ἐξασπατικός, fallo, decipio, *Poet.*
 Ἐξάπάτύλλω, idem.
 Ἐξασπατῶντι, decipiunt, *Dor.* pro ἔξασπατῶσι.
 Ἐξάπαφάω, α, fut. ἴσω, *Poet.* fallo, decipio.
 Ἐξασπαφίσκω, idem.
 Ἐξασπάφωτο, 3. sing. praes. opt. med. verbi
 Ἐξασπάφω, decipio. Ὅπως ἔξασπάφωτο Διὸς
 νόον, *Il.* 14, 160.
 Ἐξάπεξος, ον, sexpes.
 Ἐξασπείδω, video. Ἐξασπείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν
 ὄντα παρὸντ' ἔτι, *Soph. Aed. Col.* 1643.
 Ἐξασπέλεκτος, εως, ο, ε, ἦ, cui sex securae praefe-
 runtur ut pratorii. Οἱ δὲ δύο τὴν ἔξασπέλεκτον,
 duo vero pratorii viri erant, *Polych.* 3, 40.
 Ἐξασπέσειεν, ablegavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 cum v. ἰφελκ. a verbo ἔξασπέσειλλω.
 Ἐξάπτινα, adv. repente, ex improvise. Ex ἔξ,
 a priv. et πῆνιωμα, (potius ab ἄπνιος, unde
 αἰθνης, in comp. *Ern.*) Hinc
 Ἐξάπτιναιος, αἰα, αἰων, vel ἔξασπτιναιός, αἰα, αἰων,
 repentinus, subitus, improviseus.
 Ἐξασπτινῶς, adv. subito, ex improvise.
 Ἐξάπτινος, adv. idem quod ἔξάπτινα.
 Ἐξασπλάσιος, ἰα, ἰων, sextuplex, sextuplo ma-
 jor. Ab ἔξ, scr.
 Ἐξάπλευρος, ε, ο, ε, ἦ, qui sex jugerum est.
 Ἐξάπλευρος, ον, sex latera habens.
 Ἐξασπλή, adv. sextupliciter. Ab ἔξασπλῶς.
 Ἐξασπλήσιος, *Ion.* pro ἔξασπλάσιος.
 Ἐξασπλῶς, ὄν, ὄν, contr. ἔξασπλῆς, ἦ, ὄν, sex-
 tuplex. Ab ἔξ.
 Ἐξασπλόω, α, f. ὄσω, expando, explico, ex-
 plano. Hinc
 Ἐξάπλωσις, εως, ἦ, explicatio, expansio. Ἐξ-
 ἀπλώσις τῶν ἠμῶν εἰς πλάτος, *Arct.*
 Ἐξασπλοῖομαι, descendo; unde Ἐξασπλοῖομαι ἰσται-
 ροι νόος, *Odys.* 12, 306.
 Ἐξασπῶδης, ε, ὀ, qui ingreditur sex pedibus;
 (2) senos pedes longus. Ex ἔξ et πῶς.

Ἐξασπῶδι, seu ἔξασπῶδομαι, expello, abigo; unde
 ἔξασπῶδομαι, in conj. *Il.* 5, 763.
 Ἐξασπῶδομαι, expellam, praes. conj. med.
 Ἐξάσπῶδος, ε, ὀ, ε, ἦ, idem quod ἔξασπῶδης.
 Ἐξασπῶδω, exuo.
 Ἐξασπῶλλωμι, seu ἔξασπῶλλω, funditus perdo.
 At ἔξασπῶλλωμαι, emorior, pereō. Hinc ἔξ-
 ἀπῶλετο, ἔξασπῶλλόμενος, et ἔξασπῶλλωλα, deperii,
 interii. Ἐξασπῶλλωε δόμον κερύλλια καλά, *Il.*
 18, 290.
 Ἐξασπῶλοιστο, funditus perdidit, 3. pl. aor. 2.
 opt. med. *Ion.* pro ἔξασπῶλοιστο.
 Ἐξασπῶνομαι, ἦμαι, reversor. Σόν δ' ἄνινισσι
 μάχη ἔξασπῶνοισθαί, *Il.* 16, 253.
 Ἐξασπῶνίζω, abluo, eluo. Τῷ πόδας ἔξασπῶνίζεν,
Odys. 19, 387.
 Ἐξασπῶνω, acuō, acutum facio. Φασγάνω τῷδ'
 ἔξασπῶνῶμας ἄσρον, *Eurip. Cyclor.* 456.
 Ἐξασπῶπατία, excernor, alvum dejicio.
 Ἐξασπῶρα, α, et ἔξασπῶρομαι, ἦμαι, prorsus
 haereo, et quo me vertam nescio; taedio
 vincor, egeo; debilitor.
 Ἐξασπῶστέλλω, ablego; unde ἔξασπῶσειλα, ἔξ-
 ασπῶσαλην, emitit. Ἄμα διὸ τοῖς φυλάττειν
 ἀπὸν ἔξασπῶσειλα, *Polych.* Hinc
 Ἐξασπῶσολῆ, ἦς, ἦ, emissio, ablegatio.
 Ἐξασπῶσινα, punio. Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἰν-
 νύας ἔξασπῶσινας, *Il.* 21, 412.
 Ἐξάσπες, ὄδος, ὀ, ε, ἦ, sex pedes habens.
 Ἐξασπῶφαινω, ostendo.
 Ἐξασπῶφθίρω, perdo, interimo, *Soph. Trach.*
 712.
 Ἐξάσπυρμος, ον, sex puppes habens.
 Ἐξασπῶρῶνος, ε, ὀ, ε, ἦ, sex alas habens. Ex
 ἔξ et πῶρῶς, ala.
 Ἐξάσπω, adnecto, appendo; unde ἔξάψω,
 ἔξψω. At ἔξάσπωμαι, alligor, annector;
 unde ἔξηρμένος, aptatus, junctus, depen-
 dens, suspensum habens; ἔξῆρτα, dependet;
 (2) invado. Ἰκίτης ἄφωλεν σφῆματος ἔξάσπων
 λιτῶς, *Eur. Or.* 367. Ἐξηρμένος ὑπὸ φιλοσο-
 φίας ὄσπρω περὶ, *Plat.* Ὁ Διωνύς Καρχηδονίως
 ἔξασπῶ πόλεμος, *Arrian.* de Rebus Hispan.
 426.
 Ἐξάσπω, f. ψω, accendo; unde ἔξασπῶς, ac-
 census. Πῆρ εὐδὸν ἦδη τὸ πρὶν ἔξάσπω φλογί,
Lycophr. 1363.
 Ἐξάσπῶω, expello, abigo.
 Ἐξάσπῶλος, ε, ὀ, ε, ἦ, sex pullos seu cquuleos
 habens.
 Ἐξάσπωγμα, ἄσος, τὸ, collisio, fractura. Ab ἔξ-
 ἀσπῶ.
 Ἐξασπῶω, α, f. ὄσω, rarefacio, *Arct.*
 Ἐξασπῶρηται, exemptus est, 3. sing. perf. ind.
 pass. *Ion.* pro ἔξασπῶρηται, a verbo ἔξασπῶ.
 Ἐξασπῶμαι, ἦμαι, f. ἄσομαι, unde ἔξασπῶσθαι,
 vota persolvere, *Suid.* dedicare, conse-
 crare.
 Ἐξάσπωτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἔξασπῶ.
 Ἐξασπῶτω, fut. ξω, exturbo, expello, effringo.
 Οἶον ἠμῶν ἔξασπῶτω τὴν ἄσρον αὐθιᾶδαν, retundam,
Aristoph. Thesm. 704. Ἄλλ' αὐθὺς ἔξασπῶτω
 πολλοῖς κακοῖς καίσχυροισι, incesso, *Id. Nub.*
 1373. Κῆρα τῷ πρῶτω ἔξασπῶ τὴν κηρλίδ'
 ἔξασπῶσα, discussi cancellos, *Id. Equit.* 640.
 Ἐξασπῶω, α, fut. ἴσω, otiosus sum, obtorpe-
 sco; unde ἔξασπῶνέαιος, et pass. ἔξασπῶνέαιος.
 Διὰ τὸ ἔξασπῶνέαιος τὴν αὐτῷ δύναμιν, *Aristot.*
 Ἔργα ἔτε ἔξασπῶνέαιος, res quae haud neg-
 ligenter exsequuntur, *Soph. Phil.* 356.
 Ἐξασπῶματα, τῆς, primitivae. Apud Apollonium
 membra exteriora, qua prima amputan-
 tur in truncatione. Ab ἔξασπῶ.
 Ἐξασπῶρίδιος, et ἔξασπῶρι, med. in argentum redigo,
 pecunia vendo vel permuto; (2) pecunia
 emungo. Ex ἄσπῶρος.
 Ἐξασπῶρισάμενος, a. 1. partic. med.
 Ἐξασπῶρῶν, contr. pro ἔξασπῶρῶν, ab
 ἔξασπῶρῶς, f. ὄσω, idem. Στρατημὴν ἔξασπῶρῶ-
 σαι, *Thuc.*
 Ἐξασπῶρισάμενος, placo; (2) diis sacrifico. Ab
 ἔξασπῶρισάμενος, f. ἔξασπῶρι, idem. Ἐάν τὸς κυρίως
 δαίμων ἔξασπῶρισται, *Dem.* τοῖς θεοῖς, *Xen.*
 Ἐξασπῶρις, α, f. ἴσω, luxu; unde ἔξασπῶρις, τὸ,
 luxatum. Ab ἔξασπῶρος. Hinc
 Ἐξάσπῶρημα, ἄσος, τὸ, luxatio.
 Ἐξάσπῶρησις,

item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχους ἂν χρῆσθ' ἔξισαν, *Aristoph. Av.* 460.
 ἔξιπαι, *dicam, dixerim*, a. 1. conjunct. act.
 ἔξιρογασμένος, *perfr. part. pass. v. ἐξιρογάρομαι*.
 ἔξιρογασμένος, *adv. perfecte, absolute*.
 ἔξιρογοί, f. ζω, *cohibeo, excludo*; (2) *interpello dicentem*. Τὸς ἀνοφάντας ἐ θύραζ ἔξιπέζετες; *Aristoph. Ach.* 831. Ὀφθαλμὸν ἄδεις τὸν σὸν ἐξιρογοί δομων, *Id. Conc.* 11.
 ἔξιρούσαι, *extraxisse*, aor. 1. infin. act. verbi seq.
 ἔξιρούω, f. ὕω, *extrahō*.
 ἔξιροω, *exsero*. Ἐξιροῖεν τὴν γλώτταν, *Aristot. Ἐξιροῦνταίμαι*, *irrideo*; (2) *pro joco, ut per jocum dictum accipio*.
 ἔξις, *qui emisit*, a. 2. part. act. verbi ἔξιμημι.
 ἔξις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔξω.
 ἔξις, 3. sing. *præs. ind. act. verbi ἔξιμι*.
 ἔξικαύθησιν, *exusti, cremati sunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἔκκαίω.
 ἔξικέντησα, a. 1. ind. act. verbi ἔκκεντέω.
 ἔξικένωσα, a. 1. ind. act. verbi ἔκκενδύω.
 ἔξιεκκλησιάζω, f. ἄω, *concionem advoco, concilium populi habeo*.
 ἔξιελάσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἔκκλάω.
 ἔξιεκκλήσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἔκκλήω.
 ἔξιελκνυί, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἔκκλέπτω.
 ἔξιελκνυί, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἔκκλινω.
 ἔξιεκόλαψα, a. 1. ind. act. verbi ἔκκολάπτω.
 ἔξιερράζω, *efferebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἔκκορῶ, *effero*.
 ἔξιερμάτω, *pendebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἔκέρμαιμαι.
 ἔξιέλαον, *expellere*, *præs. inf. act. Poet. pro ἔξιέλαω*, a verbo ἔξιέλω.
 ἔξιέλαβον, a. 2. ind. act. verbi ἔκλανθάνω.
 ἔξιέλαϊώ, ᾧ, f. ἄω, *oleo ungo*; (2) *in oleum verto*.
 ἔξιέλαμθανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἔκλεμάνω.
 ἔξιέλασαι, 3. pl. *præs. ind. act. verbi ἔξιέλαω*.
 ἔξιέλασαι, aor. 1. inf. act. verbi ἔξιέλαω.
 ἔξιέλασαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol. pro ἔξιέλασαι*.
 ἔξιέλασαι, *as, ἦ, eductio pecoris ad pastum*; (2) *expeditio, profectio*.
 ἔξιέλασαι, *eis, ἦ, expulsio*; (2) *discessus*; (3) *expeditio militaris*. Ab
 ἔξιέλαυνω, fut. ἔξιέλασω, *Att. ἔξιέλω, perf. ἔξιέληκα*, *expello, abigo*; (2) *equo erumpo*. Τὴς ἐκ πατρῴας ἔξιέλαμαι φυγῆς, *Soph. Œd. Col.* 1287.
 ἔξιέλασαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet. pro ἔξιέλασαι*. Ab
 ἔξιέλαω, ᾧ, unde ἔξιέλαω, *expellere, per Dialecticam*, ab ἔξιέλην, *idcm*.
 ἔξιέλας, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἔξιείρω.
 ἔξιέλιγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἔκλίγω.
 ἔξιέλιγγω, fut. ἔξω, *redarguo, convinco*; (2) *deprehendo, comperio, in lucem profuro*; (3) *pass. ap. Polyb. nudare animum*. Ἐξιέλιγγει πάντας τὸς ἀσπίδας, *Judæ* 15.
 ἔξιέλιθ', *pro ἔξιέλιτο, delegit*, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion. pro ἔξιέλιτο*, a verbo ἔξιείρω.
 ἔξιέλιξω, *elcgit*, 3. sing. a. seq.
 ἔξιέλιξω, *elegisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. a verbo ἔκλίγω.
 ἔξιέλιθω, aor. 2. inf. med. verbi ἔξιείρω.
 ἔξιέλιθω, ᾧ, ὁ, *libertinus*. Ab
 ἔξιέλιθω, *ε, ὁ, ἦ, proprie, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit*; (2) *idem qui ἀπειλεύθερος, libertus, libertinus*. (2) *καὶ ὁ ἐξελύθερος αὐτοῖς ἰσοπολιτὴς ἐστὶ, et liberti æquo jure degunt cum civibus*, *App. Bell. Civ.* 2, 120.
 ἔξιέλυροσφορέω, ᾧ, *admodum libro ore loquor, apud Soph. Aj.* 1258.
 ἔξιέλυθω, ᾧ, f. ἄω, *liberum facio, libertate dono, manumitto*.
 ἔξιέλυσις, *eis, ἦ, exitus*. Ab ἔξιέρωμαι.
 ἔξιέλυσομαι, *egrediar, proditurus sum*, f. 1. ind. med. verbi ἔξιέρωμαι, *pro ἔξιέλυθω*.

ἔξιελλάμισαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Att. et Ion. pro ἔξιελλάμισαν*, ab ἔξιέλαίνα.
 ἔξιελλύθα, *exii, perf. ind. med. Att. pro ἔξιέλυθα*, a verbo ἔξιέρωμαι.
 ἔξιελθίν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
 ἔξιελθόν, aor. 2. part. act. n. g.
 ἔξιέλθα, *exiverim*, a. 2. conjunct. act.
 ἔξιελυγμός, ᾧ, ὁ, *evolutio, explicatio, imprimis, acciei*. Ab ἔξιέλισσω.
 ἔξιέλικτος, *ε, ὁ, ἦ, evolendus, explicandus*. Ab eod.
 ἔξιέλιξίς, *eas, ἦ, idem quod ἔξιελυγμός, et ab eod.*
 ἔξιέλιπον, aor. 2. ind. act. verbi ἔκλιπώ.
 ἔξιέλισσω, vel ἔξιέλιττω, f. ζω, *evolveo, explico*; (2) *subduco e pugna*. Ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, *Aristoph. Nub.* 33. Ἐξέλιξας περιβολῆς σφραγισμάτων, *explicatis vinculis sigillorum*, *Eurip. Hipp.* 864. Σὺ δ' ἔξιέλισσαι πῶς θεῶ θεοπισματας; *explicasti oracula dei?* *Id. Suppl.* 141. Καὶ προθέη λόγους, ἐχ' ἦπερ ἡμῖς αὐτὸν ἔξιέλισσομεν, *non ita, ut nos eum explicavimus*, *Id. Ion.* 396. Ὁ δ' ἔξιέλισσαν παῖδα κίονος κύκλου, *insequens puerum circa columbum*, *Id. Herc. Fur.* 977. Τὸς κύκλους ἔξιέλισσαν, *sinuum anfractus legens*, *App. Bell. Civ.* 5, 84.
 ἔξιελκομένω, *extracti*, gen. sing. m. g. part. *præs. pass. Ion. pro ἔξιελκομένη, verbi ἔξιέλλω*.
 ἔξιέλλω, ᾧ, f. ἄω, *exulcero*.
 ἔξιέλπτω, *abstrahendum, extrahendum*, *Soph.*
 ἔξιέλκυμός, ᾧ, ὁ, *extractio*. Ab
 ἔξιέλλω, fut. ὕω, *abstrahō, extrahō*. Ἐξέλικυσα τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην, *Aristoph. Pace*, 294.
 ἔξιέλλω, fut. ζω, *idem*. Ἀμφίχορονος Φάσγανον κωπῆς λαβῶν, ἔξιέλλε κολῆ, *Eur. Hec.* 443. Ἐπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἔξιέλλομενος, *Jac.* 1, 14.
 ἔξιέλλωσις, ἦ, *lanatio, exulceratio*, *Steph.*
 ἔξιέλλω, fut. ἰω, *Græcum facio*; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam et ritum instituo; (4) ad Græcam faciundiam exacte loquor.
 ἔξιέλλω, *diripi*, a. 2. ind. med. *Ion. pro ἔξιέλλω*, a verbo ἔξαιρώ *pro ἔξιέλω*.
 ἔξιέλλω, a. 2. ind. act. *Ion. pro ἔξιέλλω*.
 ἔξιέλλω, *eximam*, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.
 ἔξιέλλω, fut. *Att. verbi ἔξιέλαω*, *pro ἔξιέλλω*.
 ἔξιέλλω, part. *Att. fut. ejusdem verbi, pro ἔξιέλαω*. Καὶ γὰρ ἦλθε ἔξιέλλω, *etenim venisti patriam perditurus*, *Eurip. Phœn.* 616.
 ἔξιέμαζα, a. 1. ind. act. verbi ἔκμάσσω.
 ἔξιέμι, *emisisse*, a. 2. inf. act. *Ion. pro ἔξιέμαι*, a verbo ἔξιμι.
 ἔξιέμεν, *servare, vel servaturum, sive habiturum esse*, f. 1. inf. *Ion. pro ἔξιέμ, ab ἔξω*.
 ἔξιέμαι, ᾧ, f. ἰω, *cvmo, reddo vomitione*.
 ἔξιέμπᾶλλω, *idem quod ἐμπαλλω, Hes.*
 ἔξιέμπιδώ, *constanter impero*; (2) *sancio*.
 ἔξιέμπυλάω, ᾧ, f. ἰω, *divendo*.
 ἔξιέμπυλημένος, *venditūrus, perfr. part. pass. Ion. pro ἔξιέμπυλημένος*.
 ἔξιέμαιρω, *interficio*; unde ἔξιέμερῶν, a. 2. inf. *Κύνων τ' ἔξιέμερῶν, Hesiod. Scut.* 329.
 ἔξιέμερῶν, fut. ἰω, vel ἔξω, *interficio*; (2) *occisus armis spolio*. Ἐξηνάρεζεν ὃν ποτ' ἀξίφω δόλω νέκυσ, *Lycophr.* 50.
 ἔξιέμερῶν, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
 ἔξιέμερῶν, *agite, extuleritis*, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἔκφερω *pro ἔξιέμερῶν*.
 ἔξιέμερῶν, aor. 1. inf. act. *Poet. pro ἔξιέμερῶν*.
 ἔξιέμερῶν, aor. 1. part. pass.
 ἔξιέμερῶν, *Poet. edico, eloquor*. Ἐγὼ δ' ἔ μὴ ποτε τὰμ' ἔξιέμερῶν, *Soph. Œd. Tyr.* 328. Ὁ δ' ἔξιέμερῶντι ἔρωμαι, *Apoll. Rhod.* 1, 764.
 ἔξιέμερῶν, f. ἄω, *pignero*; (2) *pignora capio*.
 ἔξιέμερῶν, *exportatus, part. perf. pass. Ion. pro ἔξιέμερῶν*, ab ἐκφέρω.
 ἔξιέμερῶν, *extuli, exportavi, perf. ind. med.*
 ἔξιέμερῶν, a. 1. ind. act. v. ἐκνήφω.
 ἔξιέμερῶν, *ereas, suc eriveris*, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor. pro ἔξιέμερῶν*, ab ἔξιέρωμαι.
 ἔξιέμερῶν, a. 1. ind. act. verbi ἔξινέω.

ἔξιένωμι, *exuo*.
 ἔξιέντεριζω, f. ἰω, *exentero, eximo intestina, item medullam*. Ex ἔξ et ἔντερον.
 ἔξιέντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἔξιένωμι.
 ἔξιέντω, f. ἄω, *exantio*; (2) *incantationibus permulceo*. Ἐξενπῶνται φύσιν, *mulcentur, delinuntur*, *Soph. Œd. Col.* 1194.
 ἔξιέντω, extollo; (2) *effero animo*; (3) *impello, incito*; unde ἔξιέντω, a. 2. conjunct. 3. sing. Τὸς θεοῖς ἐχθρὸς γυναικας ἔξιέντωσιν δόλω καταλαβείν τὰ χρομαὶ ἡμῶν, *Atti-storh. Iys.* 626.
 ἔξιέντω, *exsilio, Hes.*
 ἔξιέντω, a. 2. ind. act. verbi ἔκίρω.
 ἔξιέντω, *excidi*, aor. 2. ind. act. verbi ἔκίρω.
 ἔξιέντω, a. 1. ind. act. verbi ἔκίρω.
 ἔξιέντω, f. ζω, *glorior*.
 ἔξιέντω, *percello, Eur.*
 ἔξιέντω, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἔκίρω.
 ἔξιέντω, *probe novi, percalleo*. Ἀκριβῶς ἔξιέντωμενος, *Dem. Εὐνὸν ὄντα ὁ ἔξιέντωμαι, Eurip. Alc.* 514.
 ἔξιέντω, 2. sing. *præs. ind. med. Ion. pro ἔξιέντω*.
 ἔξιέντω, f. ἰω, *signo, imprimo signum*.
 ἔξιέντω, *adv. ex industria, de industria, cum ex vel exen est frustra*.
 ἔξιέντω, fut. ἄω, *perf. ἔξιέντω, premo, urgeo onere*.
 ἔξιέντω, a. 1. ind. pass. verbi ἔκίρω.
 ἔξιέντω, 3. pl. ejusdem aor.
 ἔξιέντω, 3. pl. imperf. ind. pass. cjsud. v.
 ἔξιέντω, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἔκίρω.
 ἔξιέντω, *imbre multo arva rigo*. Οὐτ' ἔξιέντωσιν, *ὄψ' ἔκπαυρῆσας, Soph. in Polyxena*.
 ἔξιέντω, a. 1. ind. act. *Dor. pro ἔξιέντω*, ab ἐκίρω.
 ἔξιέντω, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἔκίρω.
 ἔξιέντω, *deprædatus sumus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Metath. pro ἔξιέντω*, ab ἐκίρω.
 ἔξιέντω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔκίρω.
 ἔξιέντω, ἄτος, τὸ, *idem*; (2) *id quod ejection est*. Ab eod.
 ἔξιέντω, ᾧ, f. ἄω, *evacuo, expromo*. Τὸς νῦν μοι λίθος χαμῶδες πρῶτον ἔξιέντωσιν, *Aristoph. Ach.* 345. Ex ἔξ et ἔρα, *terra*.
 ἔξιέντω, *interficere, præs. inf. med. verbi ἔξιέντω*.
 ἔξιέντω, f. ἰω, *absolvo, perficio*; (2) *opera pretium facio*; (3) *reddo, v. g. placatum, doctum, &c.*; (4) *malo aliquo adificio*; (5) *perdo, occido*; unde ἔξιέντω, ἔξιέντω, ἔξιέντω. Ταῦτα ζυμωθεῖσιν θεῖ, ἃ τὸς πολέμους ὡς πλεῖστα κατὰ ἐργάσεται, *Plut. (5) Σιγῆσας, ὃ γυναικας ἔξιέντωσιν, perditæ sumus, Eurip. Hippol.* 565. Hinc
 ἔξιέντω, *absolutum*, a. 1. part. pass. n. g.
 ἔξιέντω, *as, ἦ, elaboratio, absolutio*; (2) *figura rhetorica qua phrases idem significantes eleganter conjunguntur*.
 ἔξιέντω, *factus, perf. part. pass.*
 ἔξιέντω, ἦ, ὄν, *rebus agendis efficax in agendo*.
 ἔξιέντω, 3. sing. imperf. act. *Ion. pro ἔξιέντω*, ab
 ἔξιέντω, *perquiro, interrogo*.
 ἔξιέντω, f. ἰω, *irrito, prorito*.
 ἔξιέντω, *everto, prosterno*. Ἀδύχνας ἔξιέντω, *Hesiod. Scul.* 174.
 ἔξιέντω, *eis, ἦ, collocatio, Ern.*
 ἔξιέντω, *protraverit*, 3. sing. a. 1. opt. act.
 ἔξιέντω, *interrogabunt*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion. pro ἔξιέντω*, ab ἔξιέντω.
 ἔξιέντω, ἄτος, τὸ, *id quod ructu ejection est*; (2) *ostium fluminis*. Ab
 ἔξιέντω, *cructo, ructu effundendo*; (2) *de fluminibus, qui se effundunt in mare*; f. ἔξιέντω, a. 2. ἔξιέντω. Ὅταν κλύδωνας ἔξιέντωται γνάθων, *Lycophr.* 474.
 ἔξιέντω, *Id.* 725.
 ἔξιέντω, ᾧ, f. ἰω, *pervestigio, perscrutor*, 1 *Pet.* 1, 10. Hinc
 ἔξιέντω, *eis, ἦ, perscrutato, investigatio*.
 ἔξιέντω, ᾧ, ὁ, *perscrutato, indagator*.

'Εξάβροσις, *εως, ή, idem et ab eod.*
 'Εξάρθρος, *υ, ό ζ ή, articulūs suis emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent et extant. Ex έξ et άρθρον.*
 'Εξάρθρως, *ω, futur. άσσω, artus suis sedibus emotus. Ab έξάρθρος. Hinc*
 'Εξάρθρωμα, *άτος, τδ, luxatio.*
 'Εξάρθρωσις, *εως, ή, idem et ab eod.*
 'Εξάρθρως, *ω, futur. ήσω, enumerō, recenseo.*
 'Εξαριθμίας γονάς σούς μελανής, *Lycohr. 1255.*
 'Εξαριθμiosis, *εως, ή, enumeratio; commemoratio; expositio.*
 'Εξαριθμός, *ον, sextuplex.*
 'Εξαρκύς, *ω, f. ήσω, sufficio, satis sum; έξαρκεί, sufficit, έξαρκείσι, έξήκεισι. Ταύτα ό φίλος προς τδς φίλους έξήκεισιν, Xen. (2) contentus sum, placeo. (1) Ό γάρ Χείρωνος βίος πᾶσιν έξήκει, Chiro tam diu vixit quam ceteri omnes, Xenoph. de Venat. 1. 'Εξαρκείας ήν Ζεύς ό τιμωρούμενος, satis erat, Eurip. Suppl. 511. 'Η γάρ δίκαια ταύτα χᾶρακόντιό μοι, Id. Hippi. 702. (2) Φανμάσδν είπας, εί τᾶδ έξαρκεί πόσει; Id. Ibid. 278.*
 'Εξαρκής, *είος, ό ζ ή, sufficiens. 'Εγώ δέ πᾶνδον έξαρκή τίθω, Soph. Trach. 334.*
 'Εξαρκήντως, *adv. sufficienter, abunde.*
 'Εξαρομαι, *άτος, τδ, sublato; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab έξείρω.*
 'Εξαρομύς, *f. άσω, discrepo, non sum consonus; (2) avello, disjungo.*
 'Εξαροίμαι, *ήμαι, f. ήσομαι, nego; (2) recuso. Όυκ έξαροίμαι πρᾶττειν, Aeschin.*
 'Εξαροσάμνος, *αορ. 1. part. med.*
 'Εξάρρησις, *εως, ή, negatio, inficiatio.*
 'Εξάρρητικός, *ή, όν, inficiandi peritus.*
 'Εξάρρως, *υ, ό ζ ή, qui negat, inficiator. 'Εξάρρως είσι, negat, Aristoph. Plut. 241.*
 'Εξαροτάζω, *f. άσω, vel έω, eripio; unde έξηρησασα, et έξηρησάσθω, et pass. έξηρησασα, eripit fuerat. 'Εξαροτάρομαι σε τοίς όνύξι τᾶ έντερα, Aristoph. Eq. 705. Τδ παιδίον έξαρτάσας μοί φρέδος από τῶ τιπέθι, Id. Thesm. 698.*
 'Εξαροσις, *εως, ή, ademptio, evulsio; (2) elatio. Ab έξείρω.*
 'Εξαροτάω, *ω, f. ήσω, suspendo, alligo, annecto; (2) clevo, tollo. Hinc έξαρτάομαι, ώμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) conjungor; unde έξηρησασα, conjunctus sum, adhæreo. At in voc. med. έξηρησάσθω, έξηρησάω, devinxisti tibi. 'Εξήρησθηται τῶ απόδοσορένω, Xen.*
 'Εξάρτημα, *άτος, τδ, appendix.*
 'Εξάρτησις, *εως, ή, suspensio, Aret.*
 'Εξαροτίζω, *f. ήσω, absolvo; (2) pręparo, perfecte instruo; pass. έξηρησάμνος, perfecte instructus. 'Ότε δέ ένίνιστο ήμᾶς έξαρτίσαι τᾶς ήμέρας, Act. 21, 5.*
 'Εξαροτμήνιος, *instructi, perf. part. pass. Ion. pro έξηρησάμνος, a verbo έξαρτάω.*
 'Εξάρτωση, *εως, ή, apparatus, instructio. Ab έξαρτάω, adorno, appafo; perf. part. pass. έξηρησάμνος, a. 1. έξαρτωθείς, instructus. Παντόδα πῆ όπλων παροσκευή έξηρησάμνος, Herod.*
 'Εξάρτωσις, *εως, ή, exhaustio. Ex*
 'Εξάρτωμα, *f. ήσω, exhaurio; (2) exprimo. Όύτος γάρ τᾶ γε κείνον κάπ' έξήρουκε βυλεΐαν σαφῶς, Soph. Phil. 423.*
 'Εξαρχής, *adv. ab initio. Pro έξ et αρχή.*
 'Εξαρχος, *υ, ό ζ ή, qui aliqui incipit, auctor ac princeps alicujus rei; (2) qui in aliqua re prinus est. Ex έξ et αρχή, initium.*
 'Εξάρχων, *et έξέρχουμαι, incipio, auspico. Όνών μών έξέρχω την άγων αΐθαδίαν! Aristoph. Thesm. 711. Στόρμωρον τόν αίματηρόν έξέρχων νόμον, Lycohr. 251. 'Εξέρχου κανά, auspicare canistra, Eurip. Iphig. in Aul. 435.*
 'Εξάρχων γ'ό μολπᾶν, *Eurip. Troad. 148. Σδ δ έξέρχθ' όρουτο, tu vero pręi jusjurandum, Id. Iphig. in Taur. 743.*
 'Εξᾶς, *άδος, ή, senarius numerus. Ab έξ.*
 'Εξασθενίω, *ω, f. ήσω, clanguesco, viribus deficior.*
 'Εξασθενίως, *f. ήσω, debilito. Ex άσθενής.*
 'Εξασκίω, *ω, f. ήσω, exerceo; (2) exorno,*

perpolio. 'Ην ταύτα πάντα έξησκημένοι ώσιν οι ίσπείσι, Xen.
 'Εξαστάδιος, *ον, sex stadia aquans.*
 'Εξάστειρον, *υ, τδ, Pleiades. Ex έξ et άστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videtur, septima vero obscura est.*
 'Εξάσται, *αί, flocci extantes in tela, panno, e tramma seu subtemine, ση. Hippi.*
 'Εξάστίχος, *υ, ό ζ ή, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.*
 'Εξασράπτω, *f. ήσω, emico, refulgeo. Καί ό ίματισμός αυτόν λευκός έξασράπτων, Luc. 9, 29.*
 'Εξαστύλος, *υ, ό ζ ή, sex columnas habens.*
 'Εξασφάλλίζω, *f. ήσω, munio, tutum reddo.*
 'Εξαστίμω, *ω, infamia noto.*
 'Εξαστρίζω, *f. ήσω, vaporem elicio; έξαστρίζωσθαι, evaporare, exarescere, expirare; έξαστρίμωθείς, evaporatus, in vaporem evanidus. 'Εξαστρίζωσθαι γάρ άπ' άμφοτέρων συμβαίνει, Aristot.*
 'Εξαστώνω, *ω, f. ήσω, deficio, fatigor.*
 'Εξάττω, *exsilio, subsilio.*
 'Εξαναίω, *f. ανώ, exsiccō.*
 'Εξανήγης, *είος, ό ζ ή, splendens. Ex αυγή.*
 'Εξανάω, *2. sing. præs. imperat. act. contr. pro έξανάω. Ab*
 'Εξανούω, *ω, f. ήσω, cloquor. Σε κακεί, μάπτερ πότνι, έξηνούωμαι, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφής περιφωτός, δδεν έξανάωδς σοφόν, Ibid. 1232.*
 'Εξανουδιάζομαι, *fut. άσομαι, arroganter me gero.*
 'Εξανυίω, *ω, unde έξηφυλκίωμαι γλωττᾶσι, scil. ανύλων, invectrate et detritæ lingule tibiarum. Ab*
 'Εξανυλος, *υ, ό ζ ή, qui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit.*
 'Εξανυλώσθαι, *immodice augeri.*
 'Εξανυτή, *ή, fuscina, harpago, Aesch. Ab έξανυσαι, eximere, Hes.*
 'Εξανυτής, *adv. eodem momento, continuo. Ex έξ et ανυτής, sc. ώρας.*
 'Εξανυτις, *adv. continuo, statim.*
 'Εξαντομολίω, *ω, transfugio.*
 'Εξανυχενισμός, *υ, ό, contumacia perversa, quasi ab έξανυχίζομαι, libero cervicem meam a jugo vel freno. Ex έξ et ανυχίν.*
 'Εξανυχίω, *ω, f. ήσω, valde gloriol, confidenter spondeo, affirmo, mihi persuadeco. 'Η νῦν φρονείν άμεινον έξανυχίω Δίος, gloriaris te plus sapere quam Jovem, Eurip. Suppl. 504. Σχολή ποδ ήξεν δειρό άν έξηνυχεν έγώ, confidenter ego spondidisse nunquam me huc rediturum, Soph. Antig. 390. Όδ γάρ ποτ' ώ παί, τῶτ' άν έξηνυχίω έγώ, nunquam enim, o nate, mihi persuasissim, Id. Phil. 869.*
 'Εξανυχμού, *ω, et έξανυχόμαι, ήμαι, squalesco, exaresco. Ex έξ et ανυχμός.*
 'Εξανύω, *accendo, torreo.*
 'Εξαφαιροίμαι, *ήμαι, adfero ex. Hinc έξαφελίσθω είς έλευθερίαν, apud Demosth. quasi ex servitute transare in libertatem.*
 'Εξαφάνίζω, *f. ήσω, deleo.*
 'Εξαφίμω, *dimitto. 'Εξαφίται σῦδε γ', ως έγώ κλύω, Soph. Trach. 72.*
 'Εξαφίστάμαι, *abscedo, absisto, abducor. 'Εξαφίσταμαι λόγων παλαιών, Eur.*
 'Εξαφόροι, *ων, οι, qui seni aliquid onus gestant. Ex έξ et φέρω, fero.*
 'Εξαφορον, *υ, τδ, lectica quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.*
 'Εξαφρίζω, *f. ήσω, despumo; έξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex έξ et άφρός.*
 'Εξαφύω, *f. ήσω, exhaurio.*
 'Εξάχιο, *ειρος, ό ζ ή, qui sex manus habet.*
 'Εξαχί, *adv. sexies, sex modis, in sex partes.*
 'Εξάχος, *contr. έξάχως, υ, ό ζ ή, qui sex congiuriorum est. Ex έξ et χῶς, congius.*
 'Εξαψις, *εως, ή, inflammatio. Ab έξάπτω.*
 'Εξέβαλον, *a. 2. ind. act. verbi εκβάλλω.*
 'Εξέβαιν, *exierunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. per Syncop. pro έξέβησαν, a verbo εκβαίνω.*
 'Εξέγγυάω, *ω, f. ήσω, sponso vel fidejussione alicujem ex a custodia libero. Hinc έξέγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τδ λοιπόν έξέγγυᾶν μηδένα, Dem. Hinc*

'Εξέγγυήσις, *εως, ή, vadimonium, fidejussio, sponso.*
 'Εξέγγίρω, *fut. έξώ, exuscito; unde έξέγγίρωσι, excitare, a. 1. Hinc έξέγγίρωμαι, exsurgo.*
 'Ημᾶς έξέγγιρέϊ διά τῆς δυνάμεως αυτός, *1 Cor. 6, 14.*
 'Εξέγγινοντο, *3. pl. a. 2. ind. med. verbi εκγγίνομαι.*
 'Εξέγγιρσις, *εως, ή, excitatio; (2) expergefactio, surrectio e cubili. Ab έξέγγίρω.*
 'Εξέγγρομαι, *exsurgo, exorior. 'Επ τῷ κάρω ζ τῆς μέθης έξέγγιστο, Aret.*
 'Εξέγγροντο, *3. pl. imperf. ind. pass. per. Sync. pro έξηγγίροντο, ab έξέγγίρω.*
 'Εξεδάφίζω, *f. ήσω, e fundamentis eruo et everto; unde έξεδάφισθην, desolatum.*
 'Εξεδόχρημη, *imperf. ind. med. v. εκδόχρημαι.*
 'Εξεδίκασα, *a. 1. ind. act. verbi εκδίκαιω.*
 'Εξέδοστο, *3. sing. aor. 2. indic. med. verbi εκδίδωμι.*
 'Εξέδρα, *ας, ή, exhedra, locus in quo frequenter sedes, v. gr. porticus; (2) popina; locus in porticibus, villarum imprimis, pluribus instructus sedibus, ut ibi consideri, disputandi causa, possit. Στόα... έξέδραν έχουσα, Plut. in Bruto. Τῆς διε βυλλῆς είς την έξέδραν προσιελθόντος, Id. Ibid. Τῶς δ' έν έξέδρασι, Eurip. Or. 1450.*
 'Εξέδροισ, *υ, τδ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab έξέδρα. Unde*
 'Εξέδρος, *υ, ό ζ ή, qui in sede et domicilio suo non est, a sede et domicilio absens, remotus, aut expulsus. 'Εξέδρον χῶραν έχων, alienam scdem habens, Aristoph. Av. 276. Λόγοι παραλλάσσοντες έξέδρο φρονών, verba erumpentia extra sedem temonis, præter rationem, Eurip. Hippiol. 935. Φυγάδες, έξέδροι χθονός, Id. Iphig. in Taur. 80. Λόγοι έξέδροι φρονών, Id. Hippiol. 935.*
 'Εξέδουσαν, *3. pl. a. 1. ind. act. verbi εκδύω.*
 'Εξέδω, *exedo; med. έξέδωμαι, έξέδεται, exedit.*
 'Εξέσω, *3. sing. imperf. ind. act. verbi έξω.*
 'Εξέθαμβήθησαν, *metu percussii sumi, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi εκθαμβέωμαι.*
 'Εξέθλιψα, *a. 1. ind. act. verbi εκθλίβω.*
 'Εξέθοντο, *3. pl. a. 2. ind. med. verbi εκτίθημι.*
 'Εξέθορε, *3. sing. a. 2. ind. act. verbi εκθίρω.*
 'Εξέθροψατο, *3. sing. aor. 1. ind. med. verbi εκθροψω.*
 'Εξει, *ερί, 2. sing. præs. imperat. act. contr. pro εξεί, ab έξείω, pro quo in usu est εξείμι.*
 'Εξει, *3. sing. f. 1. ind. act. verbi έξω.*
 'Εξει, *2. sing. præs. verbi έξείμι, abeo, exeo; abis, exis, vel abibis, exibis. Όδ γάρ ποτ' έξεί τῆσδε τῆς χῶρας, Soph. Aed. Col. 909.*
 'Εξειδέναι, *nosse a themate inusitato; unde et έξείδα, perspectrum habeo. 'Εξειδῆσαι, accurate nosse.*
 'Εξειδίων, *υ, τδ, parvus habitus. Dim. ab έξείς.*
 'Εξειός, *Poet. pro έξῆς, deinceps, ex ordine.*
 'Εξεικάζω, *f. άσω, effingo, effigiam alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc έξεικάζομαι, similis sum; unde έξεικασμένος, imagine expressus. Στίβηνα τ' έξηκασμένα, pectus adumbratum, pectus similitudinem alicujus illius referens, Eurip. Phœn. 165.*
 'Εξεικονίζω, *fut. ήσω, ex exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.*
 'Εξειλε, *3. sing. a. 2. ind. act. verbi έξείρω.*
 'Εξειλέω, *ω, f. ήσω, explico, evolvo.*
 'Εξειλποις, *εως, ή, evolutio.*
 'Εξειλπισσα, *a. 1. ind. act. verbi έξείλω.*
 'Εξειλλω, *proprie evolvo; (2) e possessione ejicio. 'Εάντις έξείλλη τινά τῆς έργασίας, Dem.*
 'Εξειλόμην, *αορ. 2. ind. med. verbi έξείρω.*
 'Εξειλόω, *contorquco, Theoc.*
 'Εξειμι, *exeo, egredior. Hinc έξείναι, exire, έξίω, exiens.*
 'Εξειναι, *præs. inf. verbi impers. έξείσι, licet.*
 'Εξεινισα, *hospitio excipri, aor. 1. ind. act. verbi έξείνω, pro έξείνω.*
 'Εξειπείν, *enunciare; έν έξείπω, έξείπη, renunciet; έξείπον, edixi vel effatus sum, &c.*

itam dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχαις ἂν χρῆσθ' ἐξισπῶν, *Aristoph. Av.* 460.
 Ἐξίστα, dicam, dixerim, a. 1. conjunct. act.
 Ἐξιστοράμενος, perf. part. pass. v. ἐξιστοράμαι.
 Ἐξιστοράμενος, adv. perfectae, absolute.
 Ἐξιστοράω, f. ζω, cohibeo, excludo; (2) inter-
 pello dicentem. Τὸς συνοφθαλμοὺς ἢ θύραξ ἐξ-
 εἰστής; *Aristoph. Ach.* 831. Ὀφθαλμῶν ὄψεις
 τὸν σὸν ἐξιστορῶ δόμον, *Id. Conc.* 11.
 Ἐξιστοράω, extraxisse, aor. 1. infin. act. verbi
 seq.
 Ἐξιστοράω, f. ὄσω, extraho.
 Ἐξιστοράω, exsero. Ἐξιστορῶ τὴν γλῶσσαν, *Aristot.*
 Ἐξιστορεύμαι, irrideo; (2) pro joco, ut per
 jocum dictum accipio.
 Ἐξίστις, qui emisit, a. 2. part. act. verbi ἐξίστημι.
 Ἐξίστις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐξίστω.
 Ἐξίστις, 3. sing. praes. ind. act. verbi ἐξίστημι.
 Ἐξιστορήσασθαι, exusti, cremati sunt, 3. plur. aor.
 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.
 Ἐξιστορήσασθαι, a. 1. ind. act. verbi ἐκκινεῖται.
 Ἐξιστορήσασθαι, a. 1. ind. act. verbi ἐκκινεῖται.
 Ἐξιστορήσασθαι, f. ὄσω, concionem advoco, con-
 ciliium populi habeo.
 Ἐξιστορήσασθαι, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω.
 Ἐξιστορήσασθαι, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω.
 Ἐξιστορήσασθαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκ-
 κλέπτω.
 Ἐξιστορήσασθαι, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκ-
 κλίνω.
 Ἐξιστορήσασθαι, a. 1. ind. act. verbi ἐκκλόασθαι.
 Ἐξιστορήσασθαι, efferebat, 3. sing. imperf. ind.
 pass. verbi ἐκκροῦμαι, effero.
 Ἐξιστορήσασθαι, pendebat, 3. sing. imperf. ind.
 med. verbi ἐκκρούμαι.
 Ἐξιστοράω, expellere, pras. inf. act. *Poet.* pro
 ἐξιστοράω, a verbo ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, a. 2. ind. act. verbi ἐκκλινάω.
 Ἐξιστοράω, ὦ, f. ὄσω, oleo ungo; (2) in oleum
 verto.
 Ἐξιστοράω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
 ἐκκλινάω.
 Ἐξιστοράω, 3. pl. praes. ind. act. verbi ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, aor. 1. inf. act. verbi ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro
 ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, as, ἦ, eductio pecoris ad pastum;
 (2) expeditio, profectio.
 Ἐξιστοράω, ius, ἦ, expulsio; (2) discessus; (3)
 expeditio militaris. Ab
 Ἐξιστοράω, fut. ἐξιστοράω, *Att.* ἐξιστοράω, perf. ἐξ-
 εἰστήσασθαι, expello, abigo; (2) equo erumpo.
 Τῆς ἐκ πατρός ἐξιστοράω φυγῆς, *Soph. Ed.*
Col. 1287.
 Ἐξιστοράω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐξ-
 εἰστήσασθαι. Ab
 Ἐξιστοράω, ὦ, unde ἐξιστοράω, expellere, *per Diale-*
ctum, ab ἐξιστοράω, idem.
 Ἐξιστοράω, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, 3. plur. imperf. ind. med. verbi
 ἐκκλέγω.
 Ἐξιστοράω, fut. ζω, redarguo, convinco; (2)
 deprehendo, comperio, in lucem profero;
 (3) pass. *ap. Polyb.* nudare animum. Ἐξ-
 εἰστήσασθαι πάντας τὸς ἀσθεῖς, *Judæ* 15.
 Ἐξιστοράω, pro ἐξιστοράω, *delegit*, 3. sing. aor. 2. ind.
 med. *Ion.* pro ἐξιστοράω, a verbo ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, elegit, 3. sing. a. scq.
 Ἐξιστοράω, elegisti, 2. sing. a. 1. ind. med. a
 verbo ἐκκλέγω.
 Ἐξιστοράω, aor. 2. inf. med. verbi ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, ἦ, ὦ, libertinus. Ab
 Ἐξιστοράω, ε, ὦ ἢ, proprie, qui ob as alien-
 um in servitutum a creditore redactus,
 post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπε-
 λεύθερος, librtus, libertinus. (2) καὶ ὁ ἐξ-
 εἰστήσασθαι αὐτοῖς ἰσοπαλίης ἰστί, et liberti æquo
 jure degunt cum civibus, *App. Bell. Civ.*
2, 120.
 Ἐξιστοράω, ὦ, admodum libcro ore lo-
 quor, *apud Soph.* *Aj.* 1258.
 Ἐξιστοράω, ὦ, f. ὄσω, liberum facio, libertate
 dono, manumitto.
 Ἐξιστοράω, ius, ἦ, exitus. Ab ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, egrediar, proditurus sum, f. 1. ind.
 med. verbi ἐξιστοράω, pro ἐξιστοράω.

Ἐξιστοράω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass.
Att. et Ion. pro ἐξιστοράω, ab ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, epi, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξ-
 εἰστήσασθαι, a verbo ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, epi, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
 Ἐξιστοράω, aor. 2. part. act. n. g.
 Ἐξιστοράω, exiverim, a. 2. conjunct. act.
 Ἐξιστοράω, ἦ, ὦ, evolutio, explicatio, imprimitis,
 aciei. Ab ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, ὦ, ὦ ἢ, evolendus, explicandus.
 Ab eod.
 Ἐξιστοράω, εως, ἦ, idem quod ἐξιστοράω, et ab
 eod.
 Ἐξιστοράω, aor. 2. ind. act. verbi ἐκκλείω.
 Ἐξιστοράω, vcl ἐξιστοράω, f. ζω, evolvo, explico;
 (2) subduco e pugna. Ἐξιστοράω ἰμέ γ' ἐκ
 τῶν ἰμῶν, *Aristoph. Nub.* 33. Ἐξιστοράω περι-
 βολὰς σφραγισμάτων, explicatis vinculis sig-
 gillorum, *Eurip. Hæp.* 864. Σὺ δ' ἐξιστοράω
 πῶς θεῶν διαπιστώσας; explicasti oracula dei?
Id. Suppl. 141. Καὶ ποσὴν λόγος, ἐχ' ἤπερ
 ἡμῖς ἀντὶν ἐξιστοράωμεν, non ita, ut nos cum
 explicavimus, *Id. Ion.* 396. Ὅ δ' ἐξιστοράω
 παιδα κίονος κικλήω, insequens puerum circa
 columnam, *Id. Herc. Fur.* 977. Τὸς κλῆπος
 ἐξιστοράω, sinuum anfractus legens, *App.*
Bell. Civ. 5, 84.
 Ἐξιστοράω, extracti, gen. sing. m. g. part.
 pras. pass. *Ion.* pro ἐξιστοράω, verbi ἐξ-
 εἰστήσασθαι.
 Ἐξιστοράω, ὦ, f. ὄσω, exulcero.
 Ἐξιστοράω, abstractum, extrahendum, *Soph.*
 Ἐξιστοράω, ἦ, ὦ, extractio. Ab
 Ἐξιστοράω, fut. ὄσω, abstraho, extraho. Ἐξ-
 εἰστήσασθαι τὴν πᾶσαν εἰρήνην φίλων, *Aristoph. Pace,*
294.
 Ἐξιστοράω, fut. ζω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσσαν
 κωπῆς λαβῶν, ἐξιστοράω κολῆ, *Eur. Hec.* 443.
 Τὰ δ' τῆς ἰδίας ἐπιθύμιας ἐξιστοράωμεν, *Jac.* 1,
14.
 Ἐξιστοράω, ἦ, laniatio, exulceratio, *Soph.*
 Ἐξιστοράω, fut. ὄσω, Græcum facio; (2) a
 Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad
 Græcorum formam et ritum instituo; (4)
 ad Græcam facundiam exacte loquor.
 Ἐξιστοράω, diripi, a. 2. ind. med. *Ion.* pro
 ἐξιστοράω, a verbo ἐξιστοράω, pro ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, eximam, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Ἐξιστοράω, fut. *Att.* verbi ἐξιστοράω, pro ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, part. *Att.* fut. ejusdem verbi, pro
 ἐξιστοράω. Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξιστοράω, etenim vcnisti
 patriam perditurus, *Eurip. Phæn.* 616.
 Ἐξιστοράω, a. 1. ind. act. verbi ἐκκλάω.
 Ἐξιστοράω, emississe, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξιστοράω,
 a verbo ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, servare, vel servaturum, sive habiturum
 essc, f. 1. inf. *Ion.* pro ἐξιστοράω, ab ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, ὦ, f. ὄσω, evomo, reddo vomitione.
 Ἐξιστοράω, idem quod ἐκκλάω, *Hes.*
 Ἐξιστοράω, constanter observo; (2) sancio.
 Ἐξιστοράω, ὦ, f. ὄσω, divendo.
 Ἐξιστοράω, venditus, perf. part. pass. *Ion.*
 pro ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, interficio; unde ἐξιστοράω, a. 2. inf.
 Κύνων τ' ἐξιστοράω, *Hesiod. Scut.* 329.
 Ἐξιστοράω, fut. ὄσω, vel ὄσω, interficio; (2)
 occisum armis spolio. Ἐξιστοράω ὄσον ποσὴν
 ἀξίον δόλων νέκυσ, *Lycophr.* 50.
 Ἐξιστοράω, interfeci, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐξιστοράω, agite, extulceritis, 2. pl. a. 1. im-
 perat. act. verbi ἐκκλέγω, pro ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, aor. 1. part. pass.
 Ἐξιστοράω, *Poet.* edico, eloquor. Ἐγὼ δ' ἢ μὴ
 ποσσὴν πᾶν ἐξιστοράω, *Soph. Ed. Tyr.* 328. Ὅ δ'
 ἢ ἐξιστοράω ἰστί, *Apoll. Rhod.* 1, 764.
 Ἐξιστοράω, f. ὄσω, pignorc; (2) pignora
 capio.
 Ἐξιστοράω, exportatus, part. pcf. pass. *Ion.*
 pro ἐξιστοράω, ab ἐκκλέγω.
 Ἐξιστοράω, extuli, exportavi, perf. ind. med.
 Ἐξιστοράω, a. 1. ind. act. v. ἐκκλέγω.
 Ἐξιστοράω, exeat, seu exiveris, 2. sing. a. 2. opt.
 act. *Dor.* pro ἐξιστοράω, ab ἐκκλέγω.
 Ἐξιστοράω, a. 1. ind. act. verbi ἐξιστοράω.

Ἐξιστοράω, exuo.
 Ἐξιστοράω, f. ὄσω, exentero, eximo intestina,
 item medullam. Ex ἔξ et ἐντερον.
 Ἐξιστοράω, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, f. ὄσω, exantio; (2) incantationibus
 permulceo. Ἐξιστοράω φόνος, mulcentur,
 delinuntur, *Soph. Ed. Col.* 1194.
 Ἐξιστοράω, extollo; (2) effero animo; (3) im-
 pello, incito; unde ἐξιστοράω, a. 2. conjunct.
 3. sing. Τὰς θεαῖς ἐκκλέω γυναικῶν ἐξιστοράω
 ὄσον δόλον καταλαβεῖν τὰ χρῆματ' ἡμῶν, *Ari-*
stoph. Lys. 626.
 Ἐξιστοράω, exsilio, *Hes.*
 Ἐξιστοράω, a. 2. ind. act. verbi ἐκκλέω.
 Ἐξιστοράω, excidi, aor. 2. ind. act. verbi ἐκ-
 κλάω.
 Ἐξιστοράω, a. 1. ind. act. verbi ἐκκλάω.
 Ἐξιστοράω, f. ζω, gloriar.
 Ἐξιστοράω, percello, *Eur.*
 Ἐξιστοράω, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκκλάω.
 Ἐξιστοράω, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς
 ἐξιστοράωμεν, *Dem.* Εὐνὸν ὄσον ἐξιστοράω,
Eurip. Alc. 514.
 Ἐξιστοράω, 2. sing. praes. ind. med. *Ion.* pro
 ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, f. ὄσω, signo, imprimo signum.
 Ἐξιστοράω, adv. ex industria, de industria,
 cum vel ἔκων est frustra.
 Ἐξιστοράω, fut. ὄσω, perf. ἐξιστοράω, premo,
 urgeo onere.
 Ἐξιστοράω, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω.
 Ἐξιστοράω, 3. pl. ejusdem aor.
 Ἐξιστοράω, 3. pl. imperf. ind. pass. ejusd. v.
 Ἐξιστοράω, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκκλάω.
 Ἐξιστοράω, imbre multo arva rigo. Οὐτ' ἐξ-
 εἰστήσασθαι, ὄσον ἰπανχυμῶσας, *Soph. in Polyxena.*
 Ἐξιστοράω, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξιστοράω,
 ab ἐκκλάω.
 Ἐξιστοράω, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi
 ἐκκλέω.
 Ἐξιστοράω, depradati sumus, 1. pl. a. 2. ind.
 act. *per Metath.* pro ἐξιστοράω, ab ἐκκλέω.
 Ἐξιστοράω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, ὄσον, τὸ, vomitus. Ab ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, ὄσον, τὸ, idem; (2) id quod eiec-
 tum est. Ab eod.
 Ἐξιστοράω, ὄσω, evacuo, expromo. Τὸς νῦν
 μοι λίθος χαμῶδες ὄσον ἐξιστοράω, *Aristoph.*
Ach. 345. Ex ἔξ et ἔρα, terra.
 Ἐξιστοράω, interficere, pras. inf. med. verbi
 Ἐξιστοράω, f. ὄσω, absolvo, perficio; (2)
 operæ pretium facio; (3) reddo, v. g.
 placatum, doctum, &c.; (4) malo aliquo
 adificio; (5) perdo, occido; unde ἐξιστοράω,
 ἐξιστοράω, ἐξιστοράω. Ταῦτα ζυμωθέντι
 δαί, ὄσον πολεμῶν ὄσον πλεῖστα κατὰ ἐργάσασθαι,
Plut. (5) Σιγήσασθαι, ὄσον νεοῖς ἐξιστοράω,
 perditæ sumus, *Eurip. Hæp.* 565. Hinc
 Ἐξιστοράω, absolutum, a. 1. part. pass. n. g.
 Ἐξιστοράω, as, ἦ, elaboratio, absolutio; (2)
 figura rhetorica qua phrases idem signifi-
 cantes eleganter conjunguntur.
 Ἐξιστοράω, factus, perf. part. pass.
 Ἐξιστοράω, ἦ, ὄσον, rebus agendis efficax in
 agendo.
 Ἐξιστοράω, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξιστοράω,
 ab
 Ἐξιστοράω, perquiro, interrogo.
 Ἐξιστοράω, f. ὄσω, irrito, prono.
 Ἐξιστοράω, evertō, prosterno. Ἀδύνας ἐξιστοράω
 πόντες, *Hesiod. Scut.* 174.
 Ἐξιστοράω, ius, ἦ, collocatio, *Err.*
 Ἐξιστοράω, prostraverit, 3. sing. a. 1. opt. act.
 Ἐξιστοράω, interrogabam, 3. pl. imperf. ind.
 med. *Ion.* pro ἐξιστοράω, ab ἐξιστοράω.
 Ἐξιστοράω, ὄσον, τὸ, id quod ructu ejectum
 est; (2) ostium fluminis. Ab
 Ἐξιστοράω, et ἐξιστοράω, eructo, ructu effun-
 do; (2) de fluminibus, qui se confundunt
 in mare; f. ἐξιστοράω, a. 2. ἐξιστοράω. Ὅταν
 κλύδωνας ἐξιστοράωται γνάθων, *Lycophr.* 474.
 Ἐξιστοράω, *Id.* 725.
 Ἐξιστοράω, ὄσω, f. ὄσω, pervestigio, perscruto,
 1 *Pet.* 1, 10. Hinc
 Ἐξιστοράω, ius, ἦ, perscrutato, investigatio.
 Ἐξιστοράω, ἦ, ὄσον, perscrutator, indagator.

Ἐξερευνητικός, ἡ, ὄν, ad investigandum acutus.
Ἐξέρουμαι, εως, ἡ, eructatio. Ab ἔξερύω.
Ἐξέρω, ὦ, eloquar, dicam, nempe per διάλο-
σιν ab ἔξρω; ἔξερω, et ἔξερμαι, perquiro.
Ἐξερμάω, ὦ, f. ὄσω, desolo, vasto; (2) relin-
quo. Καὶ ἐξερμάωσι γένος, vasteturque ge-
nus omne nostrum, Soph. El. 1010. Ἐξερ-
μῶσαι δόμος, relinquentes domos, Eurip.
Andr. 598. Τὰς ἐξερμῶσας πόλεις κατεϊκί-
ζεν, Plat.
Ἐξέρωμι, contendo, litigo. Ἐν τοῖς δημοσίοις
κινδύνας ἐξέρωμι, inimicitias exercere in dis-
crimine publico, App. Bell. Civ. 2, 123.
Ἐξερύομαι, f. εὐρομαι, fautores et adjuutores
mihi comparo, Ern. redimo, mercede allio-
cio, Bud. Ab ἔρως.
Ἐξερύω, f. ὄσω, caprifico, maturum reddo.
Ἄλλως ἐξερύωζεις λόγῳ, alios oratione ma-
turos reddis. Metaphora sumta a capri-
ficis qui non eduntur, sed inserviunt ad pro-
curandam maturitatem ficuum, Soph. in
Helenæ Raptu.
Ἐξερύοντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi
ἐξέρωμι.
Ἐξερύω, ἡ, ὄ, litigator, contentiosus. Οὐδ' ἐξ-
ερύω τῶν λόγων, Eurip. Suppl. 894.
Ἐξερμηνύω, f. ὄσω, interpretor.
Ἐξέρωμαι, interrogō; unde ἐξέρωτο ἔξέρωτο,
ap. Hom. aor. 2. ἐξέρωμι, interrogavi; ἐξέρω,
interrogavisti. Ἡ τῶν πῶντιρον κινάδος ἐξέρω
μ' ὄσω; vulpem illam scelcraatam rogas, ubi
sit? Soph. Aj. 103. Ex ἔξ et ἔρω, dico.
Ἐξερύω, f. ὄσω, propro; ἔξερω, idem.
Ἐξερύω, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἐκ-
έρωμι.
Ἐξέρω, hinc ἐξέρω, abi in malam rem.
Ἐξέρωμι, ἡ, pro ἐξέρωμι, effluxio, evacuatio.
Ἐξερύω, f. ὄσω, rubefico.
Ἐξερύω, ἡ, ὄ, ἔξ, ἡ, valde ruber.
Ἐξέρω, inhibeo, Soph.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξερύω, Ion. pro ἐξέρω.
Ἐξέρω, f. ὄσω, extraho. Χείμαρον ἐξέρωσας,
Hesiod. Op. 624.
Ἐξέρωμαι, exeo, egredior. Ἐξέρωχοντο εἰς καθ-
εῖς, Joann. 8, 9. Σὲ γ' εἰς τὸ ἐξέρωχοντος ἀνό-
σιον φόμα, quum tu impium hunc sermonem
exorsus sis [Ordo : σὺ ἐξέρωχοντος εἰς τὸ ἀνό-
σιον φόμα. Στόμα vero ibi est sermo ut cen-
ties], Soph. Œd. Col. 981.
Ἐξέρωμαι, decedo, excedo. Αἰ δ' ἐξέρωσαν, illæ
ex via excesserunt, Il. 23, 468.
Ἐξέρωται, ὦ, f. ὄσω, interrogo. Ἐξέρωται ἄνα;
Pind. Pyth. 9, 79.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἔξω, rado.
Ἐξέρω, exedo, erodo.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, ablegatio, legatio publica. Τῶν
ἐνέμ' ἐξέρω πολλῶν ὁδῶν ἡβάν, horum gratia
in legationem multam viam venit, Odysse.
21, 20. Ab ἔξω, ablego.
Ἐξέρω, εως, ἡ, expulsio, divortium. Γυναῖκός
μὲν τῆς χρεῖς ἡ προσδέρμηθ' σεν τῆς ἐξέρω,
conjugem quam habes ut repudies non
postulam, Herodot. 5, 40. Ab eod.
Ἐξέρω, perf. ind. act. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρωμαι, eategebam, imperf. ind. act. contr.
pro ἐξέρωμαι, a verbo ἐξέρωμι.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρωται, eunperat, 3. sing. plusq. perf. pass.
per Metath. pro ἐξέρωται, ab ἐξέρω, vel
ἐξέρωμι.
Ἐξέρω, licetib, f. 1. ind. act. per Syncope. pro
ἐξέρωται, a verbo imperson. ἐξέρω.
Ἐξέρω, a. 2. ind. act. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρω, licet, hinc ἔξω, cum liceat. (Tota
dictio hæc est, ἐκπῶδον ἐξω, via plana, aper-
ta est, obstantibus amotis, Ern.)
Ἐξέρωμαι, perf. ind. pass. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρωμαι, adv. e transverso; (2) more
eorum quæ inversa sunt. Ab ἐξέρωμαι, quod
est ab ἐξέρωμι.
Ἐξέρω, f. ὄσω, examino, inquirō, perscruto,
exploro, probō, experimentum facio;
(2) quæstionem habeo per tormenta; (3)
cæstimo; (4) comparo, contendo; (5) re-
censeo, enumero; (6) adnumero; (7) in

pass. dicitur de eo imprimis qui in aliquo ge-
nere egregia documenta edidit, cognitus,
spectatus est; (8) adesse, præsto esse, coram
se exhibere, Ern. Πάσας δ' εἰδίας (τῷ εὐ-
λεγεῖν) ἐξέρωσιν, Aristoph. Thesm. 444. Ἐξ-
έρωσται περὶ τῷ παιδίῳ, Matt. 2, 8.
Ἐξέρω, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρωται, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐκτανύω.
Ἐξέρω, a. 1. inf. act. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρωσται, acquirit, 2. plur. a. 1. imperat. act.
Ἐξέρω, εως, ἡ, exquisitio, examen; (2)
quæstio, criminis inquisitio; (3) compa-
ratio; (4) exploratio; (5) recensio, lusa-
tratio; (6) specimen et documentum in-
dustria.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, inquisitio; (2) discussio.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, examiner, inquisitor.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, qui multus est in indagat-
ione veritatis vel alicujus rei; (2) in-
quiriti peritus.
Ἐξέρω, adv. accurate, exquisite.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρω, perfecerunt, 3. pl. imperf. ind. act.
Poet. pro ἐξέρωται, a verbo ἐξέρωμι.
Ἐξέρω, perfectus sum, a. 1. ind. pass.
Ἐξέρω, perfeci, 3. sing. a. 1. ind. act.
Poet. pro ἐξέρωται.
Ἐξέρω, ὦ, f. ὄσω, degenero.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, sexennis. Ex ἔξ et ἔτος.
Ἐξέρω, adv. ab illo tempore, jam inde.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, sex annos nata.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. verbi ἐξέρωμι.
Ἐξέρω, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκ-
έρωμαι.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκ-
έρωμαι.
Ἐξέρω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκ-
τέρω.
Ἐξέρω, rationes ab aliquo exigo, muneris,
rei gestæ.
Ἐξέρω, diligenter considero vel explicō.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, vereor, caveo.
Ἐξέρω, f. ὄσω, rem facilem reddo.
Ἐξέρω, f. ὄσω, propitium reddo, placo.
Ἐξέρω, f. ὄσω, eunuchum facio.
Ἐξέρω, ὦ, f. ὄσω, suppetit mihi; (2) sug-
gero, suppetit; (3) consequor, comparo
mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἐπι-
κωρῶν ταῖς χρεῖς ἐξέρω, Plat.
Ἐξέρω, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, gen. pl. perf. part. act.
Ἐξέρω, ὄσω, τὸ, solers inventum.
Ἐξέρω, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab
Ἐξέρω, f. ὄσω, invenio, excogito, commi-
niscor; (2) comperio, reperio. Νῆ μοι τὸ
κάλυπτον ἐξέρω ποτε, pariat, Soph. Trach.
25. Πῶ δὲ ἄνδρα τῶτον ἐξέρωσμεν; Aristoph.
Eq. 145. Τῶ, ὦ γὰρ ἐξέρωτο ἔξωφῶτατα,
Id. Av. 1149. (2) νόμον κἀλλιστον ἐξέρωσται,
πιθαροῦν πατρί, Soph. Trach. 1177.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, solers, ad invenendum acut-
us.
Ἐξέρω, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐξέρω, f. ὄσω, vilipendo, floccifacio, tan-
quam εὐτελής; (2) tenue reddo, facio. Hinc
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, contemptio, ut cum ora-
tione aliqui minuium.
Ἐξέρω, f. ὄσω, paro, apparō, instruo.
Ἐξέρω, glorior, apto, vota facio, Ζῆν δ'
ὄτ' ἐξέρω τένα, quando vero optabas vi-
vere meos liberos, Eurip. Med. 930.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. Poet. pro ἐξέρωται.
Ἐξέρω, 3. pl. a. 2. ind. pass. per Syncope.
pro ἐξέρωται, ab ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐξέρω.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, qui pubertatem excessit.
Ἐξέρω, injicio, immitto; ἐξέρωμαι, mando.
Ἐκείνον ἐργῶν Τεικρός ἐξέρωται σκηνῆς ὑπαυ-
λων, Soph. Aj. 806.
Ἐξέρω, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἐξέρω,
pro ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, ἡ, habens guttur pro-
minens, Hippocrat. Ex ἐξέρω et βρόγχος.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, ἡ, habens prominentes nates.
Ἐξέρω, affundebat, 3. sing. imperf. ind. act.
cum v. ἐξέρω, a verbo ἐξέρωμαι.

Ἐξέρω, εως, eminentes, prominentes.
Ἐξέρω, adhæreo. Πρῶτον ὁδῶν ἄλλο, ἡ
τῶν παρὰ Μασσῆ νομοθετημένων ἐξέρωται,
Euseb. Demonst. Evangel. 70. Μαίνοντες καὶ
παρνοῦντες ταύτων ἐξέρωται σφόδρα ὄσω, in-
sanitis et deliratis, talibus ita vehementer
inhærentes, Dio Chrysost. 514.
Ἐξέρω, 3. pers. sing. imp. act. verbi ἐξέρωμαι,
oraculum edo, a ex contractione natum in
τ mutatur Att. 'Or' ἐξέρωται κατὰ, cum præ-
diceret, Soph. Œd. Col. 87.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, exsto. Πλὴν ἡλιον ἐξέρωται, Dem.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, f. ὄσω, excoquo.
Ἐξέρω, 3. pl. a. 1. ind. act. Att.
pro ἐξέρωται, a verbo ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, ἡ, qui pubertatem excessit,
jam grandis et adultus. Ex ἔξ et ἔτος.
Ἐξέρω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, dur esto, 3. sing. imperat. med.
contr. pro ἐξέρωται, ab ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, dux sum, præsum, viam
monstro; (2) expono, explicō, interpretor,
impr. rcs sacras, leges; (3) censeo, dissero;
(4) administro; (5) educo, diduco; (6)
perficio. Χῶρον ἑαυτῶν αὐτῶν ἐξέρωμαι,
Soph. Œd. Col. 1515. Ἐξέρωται, præi ver-
bis, quos jurem deos, Eurip. Med. 745. (3)
ὁδῶν δ' ἐτι ἡ πολυπλοῦς τὸ ἐκίνο καὶ ἐκρῶν ἐξέρω-
ται, existimasse nihil esse, quod ipse non
audere et efficere possit, Arr. Ind. 20, 11.
Ἐξέρω, a. 1. ind. pass. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, narratio. Ab ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, εως, ἡ, expositio. Differunt ἐξέρωται
et ἐξέρωται quemadmodum e poesi poema;
siquidem poema dicitur panopliæ Achillis
descriptio, poesis vero tota ipsa Ilias.
Aphthonius.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, dux in re aliqua; (2) seques-
ter, transactor, conciliator; (3) interpres,
enarrator, explicator; (4) magus; (5)
prudens juris pontificis et sacrorum inter-
pres, omninoque juris divini et humani,
qui consultur de istis rebus. (3) ἐπεμπε
Διοσκόρου ἐς τὰς ἐξέρωται τελεμῶσιν, Herod.
1, 78. Hinc
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, interpretandi, narrandi pe-
ritus, ad narrandum et interpretandum
pertinens. Hinc τὰ ἐξέρωται, ὦν, libri
pontificiales.
Ἐξέρω, a. 1. ind. act. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, prædicatio accepti beneficii.
Ἐξέρω, pres. part. med. v. ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, novem, 1. sing. plusq. perf. verbi
ἐξέρωμαι. Θανμῶν γὰρ ἐξέρω, moriturum
enim me sciebam, Soph. Antig. 460.
Ἐξέρω, novem, 2. sing. plusq. perf. verbi
ἐξέρωμαι. Ἀρ' ἐξέρωται ὅσον ἦν κέρδος σιγῆς κῆρυ;
Soph. Trach. 998.
Ἐξέρω, egressi erant, 3. pl. plusq. perf. ind.
med. Att. pro ἐξέρωται, a verbo ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, Att. pro ἐξέρωται, part. præ-
t. pass. verbi ἐξέρωμαι, quod vide.
Ἐξέρω, εως, pres. inf. act. verbi ἐξέρωμαι.
Ἐξέρω, οἰ, οἰ, τὰ, sexaginta. Ab ἔξ.
Ἐξέρω, εως, ὄ, ἡ, sexagenarius. Ex ἐξ-
έρωται et ἔτος, annus.
Ἐξέρω, adv. sexagesies.
Ἐξέρω, οἰ, οἰ, τὰ, sexaginta quinque.
Ἐξέρω, ὄ, ἡ, sexaginta cubitos æ-
quans.
Ἐξέρω, οἰ, οἰ, τὰ, sexaginta stadia explens.
Ἐξέρω, οἰ, οἰ, τὰ, sexaginta quatuor.
Ἐξέρω, εως, sexaginta annos natus.
Ἐξέρω, qui sexagesimo die venit, agit ali-
quid.
Ἐξέρω, ἡ, ὄ, sexagesimus. Ab ἔξ, sex.
Ἐξέρω, adv. diligentissime, ad amus-
sim. Ex ἔξ et ἀκριβῶς.
Ἐξέρω, discedo; (2) prætereo; (3) egressus
sum; (4) de vino vappescens. Ἐξέρωται τὸν
ὄνειρον, somnium impletum esse, Herodot. 1,
120.

120. 'In' ἰξήκεις *duorum*; quousque lacrimis indulgebis? quo te luctus abripit? *Sophr. Œd. Tyr.* 1515. [imo potius, Ubina marum pervenisti?]

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἰξελαινω.

Ἐξήλαστο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἰξήλασμαι, exsilio.

Ἐξήλαστος, *ov*, lamina ductili tectus, *Hom. εὐποιήσας, Hes.*

Ἐξήλειψθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Ἐξήλειψεν, *delevit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἰφελκω ab ἰξελαινω.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. ἰξέρχομαι.

Ἐξήλθον, a. 2. ind. act. *per Synop.* pro ἰξήλθον.

Ἐξήλαζα, f. ἄσσω, soli expono; (2) suspendo sub dio. Ex ἰξ et ἄλιος.

Ἐξήλασσα, a. 1. ind. act. v. ἰξηλαζω.

Ἐξήλλαγμαίνος, perf. part. pass. verbi ἰξήλλαττω.

Ἐξήλλαγμαίνως, *adv.* perverse, abhorrenti modo.

Ἐξήλας, 2. sing. aor. 2. med. verbi ἰξάλλομαι. Ἰὼ δαίμον, ἴν' ἰξήλας; o fortuna, quonam evasisti? *Sophr. Œd. Tyr.* 1311.

Ἐξήλαυσις, *ews, ἦ*, exitus. Ab ἰξέρχομαι.

Ἐξήμας, *adv.* per sex dies.

Ἐξήμασταιμίνως, *adv.* falso, dolose, perperam. Ab ἰξημαστάνω, pecco.

Ἐξήμερος, ἄ, mansuefacio, cicuro. Τῶτον σφί τὸν χρόνον προσιπτε ἰξήμερώσας ἢν ἡμέρη, hunc locum jussit intra diem detergant, *Herodot.* 1, 126: qui locus nempe dumosus erat. Hinc

Ἐξήμερωσις, *ews, ἦ*, cicuratio.

Ἐξήμεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰξήμεω.

Ἐξήμεσός, ἦ, *ov*, permutatorius. Ἐμματά τ' ἰξήμεσός, λωστρά τ' Ἐρεμιά, καὶ εἰναί, *Odys.* 3, 249. Ab ἰξήμεσάω.

Ἐξην, pro ἰξέσι, (sæpe apud Platonem).

Ἐξήνηκα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰξήνεγκα, pro ἐκφέρα.

Ἐξήνηος, *u, ὁ* ἕ ἦ, effrenis. Ex ἰξ et ἦνια.

Ἐξήνυστος, qui perfici potest, *Eurip. Hыр.* 405.

Ἐξήπαφς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἰξήπαφω.

Ἐξήπησός, aggerenda terra continens solum facio.

Ἐξήπεσπεύω, f. εὔσω, decipio, circumvenio.

Ἐξήπιαλώ, febris laboro, quæ ἡπίαλος dicitur.

Ἐξήπιλωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἰξήπιλω.

Ἐξήρα, sustulit, a. 1. ind. act. verbi ἰξήραω.

Ἐξήραμαι, perf. ind. pass. verbi ἰξήραω.

Ἐξήρανα, arefecit, aor. 1. ind. act.

Ἐξήρασθη, a. 1. ind. pass.

Ἐξήρες, 2. sing. imperf. ind. act. v. ἰξήραω.

Ἐξήρηστο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἰξήρημαι.

Ἐξήρευνησα, a. 1. ind. act. verbi ἰξήρευνω.

Ἐξήρης, *ews, ἦ*, sc. ναῦς, navis sex ordinum, hexeres. Ex ἰξ et ἑρέσω, remigo.

Ἐξήρηταιμίνως, perf. part. pass. verbi ἰξήρητίζω.

Ἐξήρηταιμίνω, nom. pl. perf. part. pass. verbi ἰξήρητίζω.

Ἐξήρχον, incipiebant, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἰξήρχω.

Ἐξήρωσσε, cum impetu latus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰξήρωσσω.

Ἐξήρταμαι, ὤμαι, vincor.

Ἐξήρχω, ὤ, f. ἦσω, persono. Ἐξήρχηται ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ, 1 *Thess.* 1, 8.

Ἐξήρμαι, ὤμαι, f. ἄσσω, sano; sarcio, *Plat.*

Ἐξήρσι, emitunt, *Att.* pro ἰξήρσι. Ab ἰξήρμι.

Ἐξήρταζομαι, f. ἄσσω, mihi vindico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἰξ et ἴδιος. Hinc

Ἐξήρτασμός, ἔ, ὁ, usurpatio, vindicatio.

Ἐξήρτιον, *u, τῶ*, habitus parvus, *Dim.*

Ἐξήρτιομαι, ἔμαι, proprium mihi facio; unde ἰξήρτιώσω, 2. sing. a. 1. med. peculiarem tibi fecisti, et privatim familiarer.

Ἐξήρτιοταίμοις, proprium mihi facio, mancipio, vindico.

Ἐξήρτιοταίμοις, *ews, ἦ*, usurpatio, vindicatio.

Ἐξήρτιω, f. ἴσω, exsudo; (2) alvum exonero.

Ἐξήρτώω, ὤ, f. ὄσω, idem.

Ἐξήρτώω, f. ὄσω, depono, colloco.

Ἐξήρτώω, ὤ, f. ὄσω, consecro, dedico.

Ἐξήρτω, præs. inf. act. *Ion.* pro ἰξήρτω. Ab ἰξήρμι, emitto; (2) eximo; (3) depono. (1) ἰχθρὸς γὰρ ἰξήρτω πάντα δὴ κλάω, expeditur omnem rudement, omnia moliantur, *Eurip. Med.* 278. Hinc ἰξήρτω, emittere, *Poetice*; ἰξήρτω, emitunt.

Ἐξήρτωω, f. ὄσω, rego, dirigo. Ὄψε σάβμη δόρο νῆον ἰξήρτω, *Il.* 15, 410.

Ἐξήρτωσται, pervenerunt, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἰξήρτωσται, ab ἰξήρτιομαι.

Ἐξήρτωσται, pro ἰξήρτωσται, 3. sing. a. 2. ind. med.

Ἐξήρτωσται, f. εὔσω, supplico; (2) supplicando flecto, persuadeo.

Ἐξήρτωσται, f. ἄσω, exsicco, arefacio, exsugo; (2) excoquo; (3) exhalo. Τὰ ἢν ποσὶν ἰξήρτωσται κακὰ, ad pedes posita, id est, presentia mala tracto, considero, commemoro. *Eurip. Andr.* 406.

Ἐξήρτωσται, ἔμαι, pervenio; (2) assequor, v. gr. oculis, mente; (3) exsequor, perficio. Θεὸν δ' ἰξήρτωσται θάνατος, *Il.* 8, 439.

Ἐξήρτωσται, perveni, a. 2. ind. med.

Ἐξήρτω, evenio.

Ἐξήρτωσται, f. ἄσσω, propitium reddo, placō.

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, placatio. Ab ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, ἄστος, τῶ, placamen. Ab eod.

Ἐξήρτωσται, ἔ, ὁ, placatio, expiatio.

Ἐξήρτωσται, f. 1. ind. med. v. ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, *ov*, vim placandi habens, unde τὰ ἰξήρτωσται, piacula iræ divina.

Ἐξήρτωσται, ἔμαι, propitio, placō.

Ἐξήρτωσται, τῶ, (non ἰξήρτωσται) placamen.

Ἐξήρτωσται, evolvere; (2) ejicere, arcere; (3) interficere.

Ἐξήρτωσται, præs. inf. act. *Dor.* pro ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, ὤ, f. ἄσω, vacuo purgationibus, *ιππρ.* bilem, unde ἰξήρτωσται, purgatus. Ab *ives*.

Ἐξήρτωσται, primos pilos vello. Ἐγὼ μίαν μὲν ἰξήρτωσται τείχεα, lanuginem vello, *Sophr. in Dearum Judicio.*

Ἐξήρτωσται, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, ὤ, f. ἄσω, exprimo, expurgo. Καὶ ἰξήρτωσται ἀνελεῖ τὸ ἀπορῆν, *Dioscor.* 5, 85 et 89.

Ἐξήρτωσται, f. ἄσσω, equo evehor, equo exeo.

Ἐξήρτωσται, ὁ, ἕ ἦ, sex equis junctus, epith. curus.

Ἐξήρτωσται, f. ἐκπτήσται, evolo.

Ἐξήρτωσται, ἦ, *ov*, exprimendi vim, item extrahendi et expurgandi præditus. Ab ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, habitus, affectio constans corporis vel animi. Ab ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, f. ἄσω, adæquo, æqualem reddo.

Ἐξήρτωσται, *adv.* æqualiter, perinde, (*sub. μοίρας.*) Ex ἰξ et ἴσος.

Ἐξήρτωσται, *adv.* idem, (*Sub. μέτρη.*)

Ἐξήρτωσται, f. ἦσω, parem portionem capio, par sum alius, unde ὁ ἰξήρτωσται dicitur de filio γνησίω.

Ἐξήρτωσται, *ov*, æqualis, par.

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, æqualitas seu exæquatio honorum. Ex ἰξ et ἴσος.

Ἐξήρτωσται, præs. inf. pass. verbi

Ἐξήρτωσται, ὤ, f. ἄσω, adæquo. Ἐξήρτωσται τὸς πολί-

τας, *Aristoph. Ran.* 706. (2) neutraliter, par sum. (2) ὁ δ' ἰξήρτωσται σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις, quæ tibi tuisque liberis paria erunt, *Sophr. Œd. Tyr.* 425. Μητρά δ' ὀδὴν ἰξήρτωσται, non digna est nomine matris, id est, nihil maternum habet, *Id. Elect.* 1194. (1) φύλιςτις ἐν ἰξήρτωσται φιλοτασίω διαίτῃ, discordia non amplius componitur amico convictu, *Id.* 1072.

Ἐξήρτωσται, vel ἰξήρτωσται, vel

Ἐξήρτωσται, abisto, desisto, cedo; (2) degenero, exolesco; (3) pavescō, stupeo. (1) ἰξήρτωσται δὲ νεκτὸς αἰανῆς κύκλος, concedit et noctis tenebrosæ orbis, *Sophr. Aj.* 672. Ἐξήρτωσται πάντες ὁ ὄχλος, *Matt.* 12, 23.

Ἐξήρτωσται, 3. pl. imperf. pass. verbi

Ἐξήρτωσται, de statu demoveo; (2) de statu mentis dejicio, mente alieno, stupefacio; (3) deisciscere vel degenerare facio, immuto, corumpo; (4) aor. 2. et med. ista omnia passive significantur; et præterea cedo, decedo, digredior, abstineo, degenero, &c. (ἰξήρτωσται, et turba secessit, item a reip. administratione ad vitam privatam se contulit, *Eryn.*)

Ἐξήρτωσται, exquirere, sciscitari. Ἐξήρτωσται ὀδὴν βυλευμάτων, *Eur. Hec.* 733.

Ἐξήρτωσται, *ov*, cui coxa eminet; (2) omnino membrum cujus articulus vel nodus eminentior est.

Ἐξήρτωσται, valeatis, 2. pl. a. 1. conj. act. verbi

Ἐξήρτωσται, f. ὄσω, possum, valeo, *Ephes.* 3, 14.

Ἐξήρτωσται, emineo, promineo; (2) porrigo.

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, exæquatio. Ab ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, exæquandum, *Sophr.*

Ἐξήρτωσται, qui æquum jus habet, cui æquum jus est. Ἐξήρτωσται τὸ γέν' ἴσ' ἰξήρτωσται, æquum tamen mihi jus tuis dictis paria referre, *Sophr. Œd. Tyr.* 408.

Ἐξήρτωσται, ἔ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in *Jure Vet.* dicitur, expendens census et æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.

Ἐξήρτωσται, *u, ὁ* ἕ ἦ, evanidus, evanescens, exolescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ab ἰξήρτωσται, exeo. Unde

Ἐξήρτωσται, *u, ὁ* ἕ ἦ, ad discessum pertinens.

Ἐξήρτωσται, *u, ὁ*, senarius, de jactu in talis, qui et *Cous* dicitur. Ab ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, exeundum est.

Ἐξήρτωσται, exeundum. Ab ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, ἔ, ὁ, investigator, speculator.

Ἐξήρτωσται, f. εὔσω, idem quod simplex.

Ἐξήρτωσται, f. ἄσω, idem. Hinc

Ἐξήρτωσται, ἔ, ὁ, investigatio, indagatio.

Ἐξήρτωσται, ὤ, f. ἦσω, investigo. Διώων, καὶ ἰξήρτωσται, *Sophr. Aj.* 997.

Ἐξήρτωσται, f. ἴσω, pus vel saniem exprimo. Ex ἰξ et ἰχώρα.

Ἐξήρτωσται, *ov*, sex modios æquans, *Ar.*

Ἐξήρτωσται, ὤ, idem quod

Ἐξήρτωσται, ὤ, f. ἄσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαναν μητὴρ ἰξήρτωσται τάρω, *Eur. Or.* 386. Ἐξήρτωσται Τροία κάθησθαι, tumefacti propter Trojam sedetis, *Eurip. Andr.* 704. Et γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίωτον ἰξήρτωσται (pro ἰξήρτωσται), si unaquaque generatione augetur malitia, *Id. Hippol.* 938. Hinc

Ἐξήρτωσται, τος, τῶ, tumor.

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, idem.

Ἐξήρτωσται, ὤ, vendo. Ἀπόμωσα μὴ τὰ δ' ἰξήρτωσται ἰγὼ ξήνισσι χρέματα, *Eurip. Cycl.* 265.

Ἐξήρτωσται, f. εὔσω, itr facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, exitus. Ab ἰξήρτωσται.

Ἐξήρτωσται, fut. ἦσω, idem quod ἰξήρτωσται (2) vendo.

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, egressio, expeditio. Hinc

Ἐξήρτωσται, f. ἄσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Hinc

Ἐξήρτωσται, *ews, ἦ*, ipsa actio expendendi seu impendendi.

Ἐξήρτωσται, ἦ, *ov*, ad exitum pertinens:

Ἐξήρτωσται, *adv.* obiter, per digressionem.

Ἐξήρτωσται, *u, τῶ*, exodium, sive carmen quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) festum

festum, in *Vet. Testamenti*, quod celebratur in memoria exitus ex Aegypto.
 Ἐξόδιος, *u*, δ *z* *h*, idem quod ἔξοδος.
 Ἐξοδοποιέω, *ω*, *f* *h* *ω*, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.
 Ἐξόδος, *u*, *h*, exitus de via; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ. (2) ἐπ' ἐξόδου ἐμαῖς, ante exitum meum ad pugnam, Eurip. Phœn. 767. Ἄχρῳ τῆς ἀναίρεσως τῆ Πατρόλης καὶ τῆς δι' ἐκείνου Ἀχιλλείως ἔξοδον, Heracl. Alleg. Hom. 420.
 Ἐξοδύνω, torquedo.
 Ἐξόλιον, oleo, redoleo.
 Ἐξορίω, *f*, *z* *ω*, aperio.
 Ἐξορῶμαι, idem quod
 Ἐξορῶ, *ω*, *f* *h* *ω*, extumesco. Hinc
 Ἐξορῶσαι, tumefacio.
 Ἐξορκίω, *ω*, et ἔξορκίζομαι, *ω* *μαι*, concilio, amice conjungo, familiarem et amicum reddo. Ex
 Ἐξορκίω, *ω*, *f* *h* *ω*, domicilio et sedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξορκος. Hinc
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, emigratio.
 Ἐξορκισμός, *ω*, habitabilis, *ap*. Soph. CEd. Col.
 Ἐξορκίζω, *f*, *ω*, domo expello et cicio; (2) expello; et (3) in pass. migro, emigro. Καὶ ἄμυρον ἀρδρῶν ἀρσένων ἐξορκισαν, Eur. Hec. 876. Φρῦδοι γὰρ εἰσιν (οἱ θεοὶ) ἐξορκισμένοι, Arist. Pace, 197. Hinc
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, expulsio seu ejectio e domo; (2) expulsio ex quocumque loco.
 Ἐξορκισμός, *ω*, *h*, idem et ab eod.
 Ἐξορκισμός, *ω*, *f* *h* *ω*, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter munio, *v*, *gr* viam.
 Ἐξορκισμός, *ω*, *h*, exædificatio.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, e domo sua ejectus, exsul; (2) qui e domo sua migravit.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω* *z* *ω*, ejulo, in ejulatus erumpo.
 Ἐξορκιστής, *h*, ebrietas e vino.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, idem.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *ω*, vino inebrius, Τερπῶνις νιν εἰσιδαμ' ἂν ἐξορκισμένος, Eurip. Bacch. 812.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, divulgatio. Ab ἐκφῶρα.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, efflor. Hinc fut. ἐξορκισθήσομαι. Οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἑλληνισ ἐξορκισθήσεται, Eurip. Suppl. 561.
 Ἐξορκιστής, *l*. pl. *f*. *l*. ind. act. verbi ἐκφῶρα.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, efflor. Ἐξορκιστής ἄρ' ὄπλα Καδμείων πάλαι, Eurip. Phœn. 719. Ἐξορκιστής εἰς τὸ φῶς, Plat. Parmenid.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, æstro exagitor, furore percussus sum, furo.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, demento, et active, æstro exagitor, unde pass. ἐξορκισθῆμαι, æstro exagitor.
 Ἐξορκιστής, *l*. pl. *l*. *l*. ind. act. Dor. pro ἐξορκιστής, ab
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, egredior.
 Ἐξορκιστής, idem. Ἦ εἰς Ἑλληνισ ἐξορκιστής, *l*. 6, 379.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, ominor, infaustum inauspicatumque duco. Ἐξορκισθῆσεν τὸν ἴδιον δαίμονα καὶ τὴν τύχην, Phitarchi. in Demosthene.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, inf. ἐξορκιστής, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) avertio alium a portu, a recta via; dicitur et tropice in partem malam, incido, sc. in aliquod vitium, malum.
 Ἐξορκιστής, *l*. pl. *l*. *l*. opt. act. *Æol*. pro ἐξορκιστής, ab ἐξορκιστής.
 Ἐξορκιστής, *l*. pl. *l*. *l*. conj. act.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, negligo, contemno.
 Ἐξορκιστής, et
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, elabor, effugio; (2) de-labor, prolabor, incido. Ἐξορκισθῆναι τὰς διαβολὰς, Aristoph. Eg. 489. Πῶς ἐξορκισθῆναι πτῆνος ἂν δυνήσεται; *Id*. Pace, 141. Ὅτι μὴ ποτ' ἐξορκισθῆ ἡμῶς, οὐκ ἴδνους, animo excidat, *Id*. Comc. 286.
 Ἐξορκιστής, *h*, *h*, extractio. Ab ἐξορκιστής.
 Ἐξορκιστής, vel ἐξορκιστής, fut. ἐξορκιστής, prorsus

evertio, omnino perdo, *f*. 2. ἐξορκιστής in inf. ἐξορκιστής, perf. ἐξορκισθήσεται, part. ἐξορκισθήσας, *a*. 1. opt. ἐξορκισθήσας. Εἴθε με πνευφόρος ἀβήρος ἀσπρὸν τὸν βάβαρον ἐξορκισθῆναι! Aristoph. Thesm. 1060. In prat. med. ἐξορκιστής, et per reduplicat. Atticam ἐξορκισθήσας, perii. Σὺ πα- τὴρ ἐξορκισθήσας, Soph. Trach. 85.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, perniciēs, excidium.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, vastator, deleator.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, perniciosus. Ab
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, disperdo, funditus perdo.
 Ἐξορκισθήσεται ἐκ τῆ λαβῆ, Act. 3, 23. Ex ἔξ et ἀλεθρος.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, exulatio.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, *l*. ind. act.
 Ἐξορκιστής, fut. med. verbi ἐξορκιστής. Ἄλλὰ πολλῶ μάλλον ἐξορκισθήσας, sed multo magis te retinebo, Aristoph. Plut. 101.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, complano, lævigo; (2) manu permulceo.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, idem. Ab eod.
 Ἐξορκιστής, *l*. 2. sing. fut. med. verbi ἐξορκιστής. Ἦ ἐξορκιστής τὸ μὴ εἶδέναι; an jurabis te hujus rei ignaram esse? Soph. Ant. 535.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, postulatio obsidum vel obstrictio alicujus per obsides. Ab
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsidibus datis emereo et adsequor.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, consuetudinem habeo; (2) consuetudine, sermonibus mihi concilio. Οὐ καλὸν ἐν ἀρχῶ ἐξορκισθῆναι στρατῷ, Eurip. Iph. in Aul. 735.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, alienus, abhorrens a consuetudine. Ἐξῶν γὰρ ἐξορκιστός ἦδε τις βάσις, ingrediuntur hospites peregrina specie, Soph. Trach. 964. Ex ἔξ et ὄμιλος.
 Ἐξορκιστής, *ω*, fut. *ω*, *ω*, oculatum reddo, visum restituo; (2) oculos effodio; (3) sordes ex oculis abstergo. Ἀντὶ γὰρ τυφλῶ ἐξορκισθήσεται, Aristoph. Plut. 634. Ἐξ ὄμμα.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, elisio oculorum; (2) abstersio sordium quæ in oculis sunt. *A* prac.
 Ἐξορκιστής, et ἐξορκιστής, abjuro, ejuro, testimonium. Hinc ἐξορκισθῆναι *a*. 1. ἐξορκισθῆναι, ἐξορκιστής, *f*. 2.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, ex eodem loco; (2) ex propinquo.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, similem efficio, adsimilo. Hinc
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, efficit qua simulacrum alicujus exprimitur.
 Ἐξορκιστής, *ω*, et ἐξορκισθῆναι, *ω* *μαι*, confiteor; (2) spondeo, pollicor. Ἐξορκισθῆσθαί σοι ἐν ἔνθεσι, Rom. 15, 9.
 Ἐξορκιστής, *l*. 3. sing. *a*. 1. conj. med.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, confessio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.
 Ἐξορκιστής, et ἐξορκισθῆναι, imprimo, exprimo; (2) abstergo. Unde ἐξορκισθῆναι, *f*. 1. ἐξορκισθῆναι ἐξορκισθῆναι, *a*. 1. ἐξορκισθῆναι.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, impressio, expressio.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, cui prominet seu pro-cidit umbilicus. Ex ἔξ et ὄμφαλος.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, cum liceat, pres. part. *n*. *g*. *v*. ἐξορκιστής.
 Ἐξορκιστής, fut. *ω*, *ω*, probis incesso, irrideo. Εἴθις τὸ πάλμῳ, οἶον ἐξορκισθῆναι; quam superbe sit minata? Eurip. Phœn. 1670.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, exprobratio, irrisio. *A* prac.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, ad irridendum pronus, irrisor; (2) ad irridendum pertinens.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, seminis in somno emissio.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, cui semen per somnum effluit. Ab
 Ἐξορκιστής, idem quod
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, semen in somno emitto.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *ω*, nomine voco; (2) loquor, verba facio. Χείρων ἐξορκισθῆναι, effatus est, Eurip. Iphig. in Aul. 1066.
 Ἐξορκιστής, nuncupo, nomine voco; ἐξορκισθῆναι, *l*. 2. sing. *a*. 1. conj.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, nominatim.

Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, unguis excindo seu eximo; (2) unguis præcido seu rescico; (3) exarmo; (4) exquisite expendo, et ad unguem exigo. Ex ἔξ et ὄνυξ.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, acidum reddo. Unde ἐξορκισθῆναι, *ω*, *h*, acesco.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, præbeo, largior.
 Ἐξορκιστής, succum exprimo. Ab ὄπις.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, adv. a tergo.
 Hinc ἔξορκισθῆναι, posterior.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, adv. retro; (2) in postremum, postea.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, armo; (2) exarmo. Ἐξορκισθῆναι σφύρα, *Ap*. Ἐκείλευον ἐξορκισθῆναι τε παρὰ ταῖς πόλεις, καὶ σὺν ὀλίγοις ἐισιλευθῆναι, *Id*. Mithr. 48.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, armatura; (2) exercitatio militaris, excursio; (3) prociuctus.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, idem et ab eod.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, armatura, ut simpr.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, armatus; (2) nudus ab armis; (3) carens præsidio militari.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, excoquo, asso.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, inassatus, assus.
 Ἐξορκιστής, perspicio.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, ad sacra suscipienda præparo, expiando, &c. Ἴσούς τοῖς ἐξορκισθῆναι τὴν ψυχὴν χροῦνται, Aristot.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, ad iram incito, irrito.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, sublata voce clamo.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, rectus, *ap*. Sch. Arati.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, idem.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, instauror, corrigo. Τὸν σὺν ἐξορκισθῆναι, Soph. Ant. 83.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, exterminatio, exsilium.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, exterminatio, exsilium; (2) termino; (3) transgredior, trajicio; (1) σὺ δ' ἐξορκισθῆναι, relega cos ex tuis finibus, Eurip. Heracl. 258. (2) ἐξορκισθῆναι, terminari. Παλαιὸν προγεννητόρων ἐξορκισθῆναι κακῶν, priscono progenitorum malum in me terminatur, *Id*. Hipp. 1389 (1396). (3) ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορκισθῆναι, ab alia urbe in aliam fines transgredieris, *Id*. Heracl. 16. Ab
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, irrito, *Æsch*.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, qui extra terminos est; (2) exsul. Ex ἔξ et ὄρος, terminus.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, exterminatio. Ab ἐξορκιστής.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, exterminatorius.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, extorris, exsul. Ab eod.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, adjuro, adigo ad jusjurandum.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, adjuro. Ἐξορκισθῆναι σε κατὰ τῆ Θεῶ τῶ ζώντος, Matt. 26, 63.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, adjuratio. Ab ἐξορκιστής.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, exorcista, adjurator.
 Ἐξορκιστής, *f*. 1. ind. act. *Att*. pro ἐξορκιστής.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.
 Ἐξορκιστής, pres. inf. act. pro ἐξορκισθῆναι. Ab
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, jurejurando obstringo. Hinc
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, jusjurandum.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, impello, extrudo, in pass. et med. erumpo, proficiscor, egredior; quo sensu et in act. reperitur. Ἐξορκισθῆναι ναῦν, Thuc. οὐκ ἔστιν, Xen. Πρώτισται μὲν χεῖρ κῆρυον ἐξορκισθῆναι πῶδα, Aristoph. Thesm. 666. Δεῦρο προσερχόντα κῆρυον μῆνον, Soph. CEd. Col. 30.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, cresco (de plantis). Καθαρμένθῆναι καὶ ἐπισχολάθῆναι βλάστη, Soph. ex Trag. incerta.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *f* *h* *ω*, e statione navium discedo, enavigo, solvo.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, eruptio; (2) incitatio; cohortatio.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, idem quod ἐξορκιστής (2) e portu educo navem; (3) sede sua moveo, in pass. luxor.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, piscis; al. μύρας, *Ern*.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, qui et statione solvit. Κρήταις ἐξορκισθῆναι, creta solvens, Eurip. Hippol. 156.
 Ἐξορκιστής, concito, incito.
 Ἐξορκιστής, *ω*, δ *z* *h*, exsul, exterminatus.
 Ἐξορκιστής, *f*, *ω*, *h*, exsilio, prosilio. Πάριος δὲ Γοῶς ἐκ κλήρος ἀρσεν, *Il*. 3, 325.
 Ἐξορκιστής, *ω*, *h*, sex tabulata habens.

Ἐξορίζω, serum lactis excolo, serum e caseo exprimo. Ex ἕξ et ὄριος.
 Ἐξορίσμαι, in serum vertor.
 Ἐξορύσσει, eus, ἦ, effossio. Ab
 Ἐξορύσσει, vel ἔξορυσσάω, fut. ἕω, effodio; (2) perfodio. Τὸς ἄφθαλμὸς ὑμῶν ἔξορυσσάντες, Gal. 4, 15.
 Ἐξορχομαι, ἕμαι, fut. ἴσομαι, exulto; (2) illudo; (3) enuntio, prodo arcana; (4) desiscisco, aberro, v. gr. a veritate.
 Ἐξόρω, fut. σω, excito. Unde ἔξορτο, apud Apollon.
 Ἐξόρσις, oles, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro ἔξορσις, a verbo ἔξορσις.
 Ἐξοσίω, ᾧ, f. ὥσω, sanctum reddo; (2) expio.
 Ἐξοσιέω, fut. ἴσω, exosso, ossa eximo; (2) luxo. Ex ἕξ et ἄσιον, os.
 Ἐξοστρακίζω, fut. ἴσω, testularum suffragiis in exsilium mitto; (2) in exsilium quocunque modo ejicio; (3) rejicio. Hinc
 Ἐξοστρακισμός, ἕ, ὄ, exostracismus, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat; (2) exsilium. Ab ὄστρακον.
 Ἐξόσωσις, eus, ἦ, ossis prominentia, impr. circa tempora, qu. ab ἔξοσιον.
 Ἐξόστος, adv. ex quo tempore.
 Ἐξόστω, adv. idem. Pro ἕξ ἢ τινος.
 Ἐξοστρύω, f. ὑώ, exhortor, exstimulo.
 Ἐξοθενία, ᾧ, f. ἴσω, nihil facio, contemno.
 Ἐξοθενισίς, eus, ἦ, contemptus. A præc.
 Ἐξοθενήτης, ἕ, ὄ, contemptor. Ab eod.
 Ἐξοθενήτης, acc. pl. part. præs. act. contr. pro ἔξοθενήοντας, ab
 Ἐξοθενῶ, ᾧ, f. ὥσω, contemno, sperno. Ἐξοθενῶσαν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ κυριότης, 2 Sam. 6, 16. Ἰνα πολλὰ πάθῃ ἔξοθενῶσθ, Marc. 9, 12. Hinc
 Ἐξοθενῶμα, ἄτος, τὸ, contemptus, abjectio.
 Ἐξοθενῶσις, eus, ἦ, idem et ab eod.
 Ἐξοθενῶσις, ᾧ, f. ἴσω, nihilo facio, pro nihilo habeo, adsperso. Σοφίαν ἔξοθενῶσαν ἀσπίδας ἔξοθενῶσαν, Prov. 1, 7. Δίδοις ὁ ἔξοθενῶσις ὄφ' ὑμῶν, Act. 4, 11. Hinc
 Ἐξοθενῶμα, ἄτος, τὸ, quod nihilo ducitur; (2) contemptus, neglectus.
 Ἐξοθενῶσις, f. ἴσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἕξ et ἄθεός, nullus.
 Ἐξόλη, ἦ, ejectio. Ἐξόλης δίκην, nomen actionis adversus eos qui bonis aliquam arcent; (2) actio ex interdicto, undc vi dejectus sis; (3) adversus eos qui judicatum non solvunt. Ab ἔξολλω.
 Ἐξόρα, τὰ, in angustum coacta. Ab ἄρα.
 Ἐξόραγία, ᾧ, f. ἴσω, extremum agmen.
 Ἐξόρασις, ας, ἦ, f. ἴσω, cum urina ejicio, in urina exerno.
 Ἐξόριος, adv. secundis ventis, feliciter. (subintell. πλούσιος.) Ex ὄρια, ventus secundus.
 Ἐξόρσις, ας, ἦ, licentia; (2) auctoritas; (3) potestas, jus; (4) magistratus, facultas. Ab ἔξορσις, licet. Hinc
 Ἐξοσιάζω, f. ὥσω, potestatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τῷ ἰδίῳ σώματος ἕκ ἔξοσιάζει, 1 Cor. 7, 4. Ἐξοσιάζομαι, 6, 12.
 Ἐξοσιαστής, ἕ, ὄ, dominus. A præc.
 Ἐξοσιαστικός, ἦ, ὄν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens. Ab eod.
 Ἐξοσιαστικός, adv. cum potestate, imperiose; (2) licenter; ἔξοσιαστικώτερον, licentius.
 Ἐξοσίω, adaugeo, amplifico, accumulatio. Odys. 15, 18, ἔξοσίωμαι ἔθνα.
 Ἐξοσίωσις, ας, ὄ, ἦ, qui oculis est prominentibus, cui oculi exstant; (2) conspicuus, manifestus.
 Ἐξοφθαλμομαι, ἕμαι, supercilium tollo, unde ἔξοφθαλμῶν, superciliosus.
 Ἐξοχᾶ, adv. excellenter, supra modum. Ab ἔξοχος.
 Ἐξοχῆσις, ἄτος, ἦ, ani extuberatio, Gorr.
 Ἐξοχρῆστία, ἦ, emissarium; (2) emissio, deductio aquæ per fossam, canalem, &c.
 Ἐξοχρῆστῶν, f. ἴσω, derivio; et ἔξοχρῆστῶν, emanatio, per canalem effluo.
 Ἐξοχῆ, ἦ, ἦ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, sive exerescentia in corpore; (3) excellentia, præstantia. Ab ἔξοχος, ἐπίστωται

Ἐξοχον, adv. excellenter, eximie. Ab
 Ἐξοχος, ας, ὄ, ἦ, eminus, præminens; (2) excellens, præstans. (1) ἔξοχος Ἀργείων κεφαλῆν, eminus inter Græcos capite, Il. 3, 227. Ab ἔξοχος.
 Ἐξοχῶν, ᾧ, f. ὥσω, munio, firmo.
 Ἐξοχῶσις, adv. excellenter, eximie. Ab ἔξοχος.
 Ἐξοχῶσις, superlat. ab ἔξοχος, præstantissimus. Εἶδος ἔξοχῶσις, Eurip. Suppl. 889.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, injuriam facio per insolentiam; (2) præ insolentia omne jus et fas contemno, fœdera violo, abutor potestate, &c. (3) insolenter me gero; (4) extra alveum erumpo, de flumine; (5) nimia soli ubertate lascivio. Ἐξοχῶσις εὐτυχεῖται, Xen. εἰς τινα, Luc. Hinc
 Ἐξοχῶσις, eus, ἦ, insolentia in quocunque genere; (2) luxuria segetum.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, et
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, sano, sanitati restituo.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, mædificatio. Unde ἔξοχῶσις, mædificatus, et ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, prorsus humidus seu aquosus.
 Ἐξοχῶσις, ᾧ, f. ὥσω, in aquam converto, resolvo. Ex ἕξ et ὄωρα.
 Ἐξοχῶσις, ᾧ, idem. Unde pass. ἔξοχῶσθαι, aquescit. Hinc
 Ἐξοχῶσις, eus, ἦ, in substantiam aqueam conversio.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.
 Ἐξοχῶσις, ᾧ, f. ὥσω, hydropc corripior.
 Ἐξοχῶσις, ᾧ, f. ἴσω, latrum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μωσπλάσθην ἔξοχῶσθαι γόν, Lycophr. 764.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἕξ et ὑμῆν. Hinc
 Ἐξοχῶσις, ἦ, ἦ, cutellus, quo in dissectione membrana separantur.
 Ἐξοχῶσις, ᾧ, f. ἴσω, hymnis prosequor, celebros.
 Ἐξοχῶσις, intellexi, a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, a συνήμι.
 Ἐξοχῶσις, effugere, vitare.
 Ἐξοχῶσις, eus, ἦ, effugium, devitatio.
 Ἐξοχῶσις, exior, Hom.
 Ἐξοχῶσις, monere, jubere. Τι μοι τὸν ἔξοχῶσις εἰσορᾶν; Eurip. Bacch. 1255.
 Ἐξοχῶσις, adv. supra, superne.
 Ἐξοχῶσις, ᾧ, et ἔξοχῶσις, ἕμαι, ministro, inservio, obedio, mandata exsequor. Κλύοντες ἔξοχῶσις, Soph. Trach. 1156.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, expergefacio. Παρνομαί ἴνα ἔξοχῶσις, Joann. 11, 11.
 Ἐξοχῶσις, ἕ, ὄ, qui et somno excitat. Ab
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, qui et somno evigilavit, expergefactus.
 Ἐξοχῶσις, expurgiscor, Joseph. Maccab. 5.
 Ἐξοχῶσις, mitto. Καὶ ὅτι πρὸς Ὁροσδάτην ἔξοχῶσις, Heliodor. 10.
 Ἐξοχῶσις, f. ὥσω, idem quod simplex; supinus sum, supinor; (2) negligens sum. Ἐξοχῶσις ὄνομα Πολωνίους βίαν, Δις τ' ἐν τελευτῇ τ' ἔνομι ἔξοχῶσις, Æschyl. contra Theb. 583. ubi Scholiast. ἔξοχῶσις, ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν. Ἐξοχῶσις—Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.
 Ἐξοχῶσις, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ξυράω.
 Ἐξοχῶσις, rarus sum, perfect. ind. pass.
 Ἐξοχῶσις, raserunt, 3. pl. a. 1. ind. act.
 Ἐξοχῶσις, pertexo, contexo, textendo absolve; (2) compono, struo. Undc a. 1. ἔξοχῶσις, in conj. ἔξοχῶσις, ἔξοχῶσις. Hinc
 Ἐξοχῶσις, ἄτος, τὸ, tela.
 Ἐξοχῶσις, a. 1. ind. act. Att. pro ἔξοχῶσις, ab ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, duco, præco.
 Ἐξοχῶσις, a. 1. ind. foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) absque, sinc. Hinc ὁ ἔξοχῶσις, sc. ἄν, externus, peregrinus; item compar. ἔξοχῶσις, exterior, et ἔξοχῶσις, extimus.
 Ἐξοχῶσις, f. 1. ind. act. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, τὰ, res secundæ, sic vocatæ quia hominem superbum reddunt. Ἐπίστωται

μστρίας χαίρειν τοῖσιν ἔξοχῶσις, Eur. Iphig in Aul. 921.
 Ἐξοχῶσις, perf. ind. act. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, adv. extrinsecus, ab externo; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξοχος.
 Ἐξοχῶσις, ᾧ, f. ὥσω, vel ὥσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cætu hominum exturbo; (3) sedibus expello et extermino; (4) etiam impello; (5) porrigo, v. gr. manum, Ern. Undc ἔξοχῶσις, aor. 1. et ἔξοχῶσις inf. ἔξοχῶσις aor. 1. pass. ἔξοχῶσις. Ὅς μ' ἔξοχῶσις, καπισύλησεν πάρος, Soph. Œd. Col. 1325. Μὴ φθονεῖν ἔξοχῶσις γλώσσας ὀδύνας, exprimere, Id. l. 132. Ἐξοχῶσις τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, Act. 27, 39. Hinc
 Ἐξοχῶσις, eus, ἦ, expulsio, ejectio.
 Ἐξοχῶσις, in oceanum egredior. Hinc
 Ἐξοχῶσις, ἕ, ὄ, locus longe dissitus ab oceano. Παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπέθεσαν, καὶ τὸν ἔξοχῶσις τῶν τόπων, contra Homeri institutum et situm locorum longe ab oceano dissitorum, Strab. 1, 76.
 Ἐξοχῶσις, a. 1. ind. act. v. ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, qui foris cubat, emansor; (2) exocetus, piscis quidam. A κοῖτη.
 Ἐξοχῶσις, ας, ἦ, interneo, perniciosus. Ab
 Ἐξοχῶσις, eus, ὄ, ἦ, perditus, deploratus; (2) perniciosus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἔξολλω.
 Ἐξοχῶσις, plusq. perf. ind. act. v. ἔξολλω.
 Ἐξοχῶσις, a. 2. ind. act. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, qui humerus e pallio, veste, exsertum habet. Ab ἔξοχος.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, superhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.
 Ἐξοχῶσις, ας, ἦ, officium conficiendi exomidas. Ab
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, exomidum confector. Ex ἔξοχῶσις et ποίω, facio.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσω, humero tenus nudo. Ὅμοις δὲ χειροτονητοῖς, ἔξοχῶσις τὸν ἕτερον βραχίονα, Aristoph. Conc. 267. Ab ἔξοχος.
 Ἐξοχῶσις, ἴδος, ἦ, brevis et substricta tunica circa humeros desinens, seu tunica servillis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, qui humeros exsertos habet; (2) expeditus; (3) Subst. idem quod ἔξοχῶσις. Ex ἕξ et ὥμος, humerus.
 Ἐξοχῶσις, ας, ἦ, abjuratio, inficiatio sive exceptio cum jurejurando. Ab ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ἕμαι, f. ἴσομαι, redimo. Χρημάτων ἔξοχῶσις τὸς συνειλημμένους, Aristot.
 Ἐξοχῶσις, eus, ἦ, redemptio. Ab ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, extra conspectum positus. Χρονίαν δαμάταν ἔξοχῶσις, Eurip. Med. 624. Τὰν δὲ δαμάταν ἔξοχῶσις γενώμενος ἄζως, Id. Alcest. 549. Ex ἕξ et ὄψ, oculus.
 Ἐξοχῶσις, a. 1. ind. act. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ἄν, τὰ, dona, quæ sponsa extra dotem constitutum fert secum. A προῖξ.
 Ἐξοχῶσις, f. ἴσομαι, exorno me.
 Ἐξοχῶσις, perf. ind. pass. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, extermino, Æsch.
 Ἐξοχῶσις, imperf. ind. act. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, defloreo, caulem amitto, Soph. Tr.
 Ἐξοχῶσις, a. 1. ind. pass. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, ἦ, intempestivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex ætate florant jam excessit; qui consentit; (2) μανθάνω ὄθ' ἔνεκα ἔξοχῶσις πράσας, ætati meæ incongrua, Soph. El. 617. Ex ὄρα.
 Ἐξοχῶσις, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, a. 1. inf. act. verbi ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, eus, ἦ, pro ἔξοχῶσις, expulsio, emotio, luxatio.
 Ἐξοχῶσις, ἄτος, τὸ, expulsio. Ab ἔξοχῶσις.
 Ἐξοχῶσις, ἦ, expulsor. Ab eod.
 Ἐξοχῶσις, ας, ὄ, idem; ἔξοχῶσις ἄνεμος, ventus asper et violentus. Ab eod. Unde
 Ἐξοχῶσις, ας, ἦ, machina theatralis, qua conversa ostendebatur spectatoribus quid in scena pararetur; (2) conspectus. Τῆς σύχης ὡσπερ ἐπίτηδες ἐπὶ τὴν ἔξοχῶσις ἀναδείξασθαι τὴν ὑμετέραν ἄνοιαν, fortuna, velut dedita opera amentiam vestram machinæ theatrali impositam traducere: id est, ceu machinæ theatri

theatrali impositum per hominum ora tra-
ducente, *Polyb.* 11, 874.
 Ἐξωπρασιμικός, perf. part. pass. v. ἔξωπρασιμίζω.
 Ἐξωτάτος, vide ἔξω. Hinc
 Ἐξωτάτω, adv. extime.
 Ἐξωτετικός, ἢ, ὄν, externus; (2) trivialis.
 Ἐξωτερικά, τὰ, antiqui scripta vocabant quæ
ad rhetoricas meditationes, civiliumque
rerum notitiam conducebant; ἀπρραγματικά
autem vocabantur, in quibus philosophia
remotior subtiliorque agitabatur. Ab
 Ἐξώτερος, vide ἔξω.
 Ἐξώτερον, adv. foras, exterius.
 Ἐξωτικός, ἢ, ὄν, peregrinus. Ab ἔξω.
 Ἐξώχρονος, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἔξωίχροναι.
 Ἐξώχρος, ον, valde pallidus.
 Ἐξω, 3. sing. præ. opt. act. *Poet.* pro εἶν, ab εἶμι.
 Ἐξω, ἴψι, sibi, dat. sing. *Poet.* pro εἶ, ob ἔξω, εἶ
 αὐτῷ pro ἑαυτῷ, ipsi, vel ipso, *Apoll. Rhod.*
460. Μιστήριον γ' ἀπεβοήθη ἐπὶ αὐτῷ, fore
ut deinceps me ipsam incusarem, *Id.* 3, 99.
 Ἐξομνεν, 1. pl. perf. iud. med. per *Synocr.* pro
εἰκαμεν.
 Ἐοικα, perf. ind. med. *Att.* pro εἰκα.
 Ἐοικαι, decet, 3. sing. perf. ab εἰκα.
 Ἐοικασίαι, similes facti erant, 3. pl. plusq. perf.
ind. med. *Att.* pro εἰκασαν.
 Ἐοικότα, acc. s. perf. part. med. verbi ejusd.
 Ἐοικότως, adv. similiter; (2) convenienter;
 (3) recte, jure, merito; (4) probabiliter.
 Ab εἰκότας, similis, consentaneus, conveniens,
meritus, quod est part. perf. med. Ab εἰκα.
 Ἐοικός, (nom. sing. part. perf. med. v. εἰκα)
 similis, consentaneus, conveniens, meritus;
 (2) faustus. Τὰ δ' εοικότα σήματ' ἔγενετα, hæc
autem fausta omnia fiebant, *Apoll. Rhod.* 1,
1141.
 Ἐομαι, immitticrem, præ. opt. act. verbi ἴημι.
 Ἐοία, sui, gen. sing. *Ion.* pro εἶ, ab εἶς.
 Ἐοῖσα, præ. part. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔσα.
 Ἐοῖσι, suis, dat. pl. *Ion.* pro εἶσι, ab εἶς.
 Ἐόλιπτο, pro ἥλιπτο, plusq. perf. pass. verbi
 αἰδέω. Ἡ μὲν ἄρ' ὄς εἴλιπτο νόον μελεδήμασι
 κέφα, animum agitabatur, *Apoll. Rhod.* 3, 471.
 Ἐόλπα, perf. ind. med. *Att.* seu *Ion.* pro ἔλπα,
 ab ἔλπα, spero.
 Ἐόν, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἦν, ab εἶμι.
 Ἐόν, præ. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.
 Ἐοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔοργα, a verbo
 ἴνυω.
 Ἐοργαν, fecerunt, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* et
Bæot. pro ἔοργασαι, *Hom. Batrach.* 178.
 Ἐοργει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et
Poet. pro ἔοργει.
 Ἐοργη, νε, ἢ, cochleare, tudicula. Unde
 ἐοργήσαι, cochleari agitare, et ἐοργήσασθαι,
 cochleari agitari, *Lezic. Græc.*
 Ἐορτάζω, f. ἄσω, festum celebro. Ἐορτάσσει
 ἐορτῆν τῷ Κυρίῳ, *Lev.* 23, 31. Ab ἐορτή. Hinc
 Ἐορτάσιμος, υ, ὄ ξ ἢ, sollemnis, festus.
 Ἐορτασμος, ἄτος, τὸ, festivitas. Ab eod.
 Ἐορτασμός, ε, ἰ, feria. Ab eod.
 Ἐορταστικός, ἢ, ὄν, sollemnis. Ab eod.
 Ἐορταστέον, feriandum est. Ab eod.
 ἘΟΡΘΗ, ἦς, ἢ, festus dies; (2) celebritas, dies
 celebris; (3) feria.
 Ἐορτός, υ, ὄ ξ ἢ, ad festum pertinens; (2)
 sollemnis. A præc.
 Ἐορτολόγιον, υ, τὰ, fasti, codicillus festorum,
 liber in quo festas solennia consignata sunt.
 Ex ἐορτῆ et λόγος.
 Ἐορτώδης, ες, festus, sollemnis.
 Ἐός, εἶ, ἐόν, suus, de uno; (2) meus, cum verbis
 primæ personæ; (3) tuus, cum verbis secundæ
 personæ; (4) vester, cum pluralibus et verbis
 secundæ personæ. Ab εἶ, se.
 Ἐόσα, præ. part. act. *Ion.* pro ἔσα, ab εἶμι.
 Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.
 Ἐπάγγομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me.
 Ἐπαγάλλω, exulta, 2. sing. præ. imperat.
 med. *Ion.* pro ἐπαγάλλω, ab
 Ἐπαγάλλομαι, exulto; (2) superbio, glorior.
 Ἐπάγομαι, admirror; (2) adfecto.
 Ἐπάγονακτεῖα, ὤ, f. ἴσω, indignor ob.
 Ἐπαγγελάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.
 Ἐπαγγελία, ας, ἢ, denunciatio; (2) renun-

ciatio; (3) promissio; (4) genus quoddam
 accusationis. Ab
 Ἐπαγγέλλομαι, in med. promitto, polliceor;
 (2) profiteor; unde (3) profiteor me inter
 candidatos, honores ambio, cum acc. v. gr.
 ὑπατίαν, consulatum peto. Hinc ἐπαγγε-
 λάμενος, a. 1. Ἦν (ζῶντων αἰώνων) ἐπαγγελάτο
 ὁ ἀψευδὴς Θεός, *Til.* 1, 2.
 Ἐπαγγέλλομαι, pass. denuncior, deferor, in-
 dicor. Hinc ἐπαγγέλλην, a. 1. ἐπαγγελάμενος,
 perf. part.
 Ἐπαγγέλλωντι, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro
 ἐπαγγέλλουσι.
 Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio; (2) spondeo, in
 se recipio. (2) μήτ' ἐπαγγέλλω κακά, in se
 recipere patrandæ facinoræ, *Eurip. Hærr.*
998. a. 1. ἐπαγγέλλω. Ἐπαγγέλλω πόλεμον,
Dem. πρὸς τὸς Θεομοβέτας, *Id.* Hinc
 Ἐπάγγελμα, ἄτος, τὸ, promissio, pollicitatio;
 (2) professio, ambitio honorum.
 Ἐπαγγελτικός, ἢ, ὄν, ad promissionem perti-
 nens. Ab eod.
 Ἐπαγγελτικῶς, adv. per promissionem.
 Ἐπάγω, præ. inf. act. verbi ἐπάγω.
 Ἐπάγομαι, congrego, colligo, *Il.* 1, 126.
 Ἐπάγεσθαι, εως, ἢ, collectio. A præc.
 Ἐπάγην, a. 2. ind. pass. verbi πήγνυμι.
 Ἐπαγίνω, adducere, admovere, *Herodot.*
 Ἐπαγλαῖζομαι, exulto ob, insolentium me ef-
 fero, *Il.* 18, 133. ἐπαγλαῖζομαι in fulmine,
Att. pro ἐπαγλαῖσσομαι.
 Ἐπαγμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐπαγμέ-
 νος, ab ἐπάγω.
 Ἐπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπαγον.
 Ἐπαγορεύω, insuper dico, *Steph.*
 Ἐπάγορος, υ, ὄ ξ ἢ, agræstis, ferax. Hinc
 Ἐπαγορεύω, ὤ, f. ἄσω, agræstem reddo, effero.
 Ἐπαγορπένω, ὤ, f. ἴσω, invigilo.
 Ἐπαγχέω, commisceo, *Ar.* Ab ἐπι, ἀνά, et
 χέω.
 Ἐπάγω, induco, infero, inveho; item pass. in-
 vehor, impetum facio; (2) infligo; (3)
 adduco, adfero post aliud, adjicio. Hinc
 (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor;
 (5) accessio; (6) mecum adduco; (7) im-
 pello, incito, allicio; (8) cito testem, auc-
 torem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ fa-
 cio. Κατακλυσθὲν κόρυ ἀστέων ἐπάγοι, 2 *Pet.*
2, 5. Βέλασθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἶμα τῶ
 ἀνθρώπου τότε, *Act.* 5, 28. Hinc
 Ἐπαγωγίδες, unde ἐπαγωγίς, certarum litium
 introductores, *Poll.*
 Ἐπαγωγή, ἦς, ἢ, ingressus; (2) introductio;
 (3) subvectio; (4) invasio hostilis; (5) il-
 lecebræ; (6) ordinum series, et consequen-
 tia deinceps continuata, ut in exercitu,
 quom ordines alii post alios procedunt, ex
 quo ἐπαγωγή dicta est argumentatio quæ ex
 concessis sensim laqueos textit, ad irretien-
 dum eum qui semel se interrogandum præ-
 buit; (7) criminatio, accusatio; (8) socio-
 rum comparatio; (9) frequentia rerum,
 cum alia super aliam cumulatur (n. 5. et
 8. ex ἐπάγομαι).
 Ἐπαγωγίον, τὸ, præputium, *Diosc.*
 Ἐπαγωγός, et ἰκός, ἢ, ὄν, qui alliciendi vim ha-
 bet, blandus, ad persuadendum aptus.
 Ἐπάγων, οντος, ὄ, trochlea in cujusdam ma-
 chinæ radice collocata, *Vitriv.*
 Ἐπάγονίζομαι, f. ἴσομαι, decerto ob. Ἐπαγω-
 νίζεσθαι τῇ περὶ, *Judaæ* 3.
 Ἐπαγόνιος, ον, defensor.
 Ἐπάδω, *Poet.* ἐπαίδια, accino, incano. Ἐπά-
 σομαι μέλος τι μελλοδισπικόν, *Aristoph. Conc.*
1147.
 Ἐπαίσιος, a. 1. part. act.
 Ἐπαίισσι, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro
 ἐπαίισαι, ab
 Ἐπαίισω, elevo; (2) incito.
 Ἐπαίισω, adjuvo, *Hom.*
 Ἐπαῖς, 3. sing. a. 2. ind. act. v. πάσχω, ration.
 Ἐπαθλον, υ, τὸ, præmium certaminis; (2)
 præmium quodvis, merces. Καὶ σκήπτρῳ
 ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χροῖός, *Eurip. Phæn.* 52.
 Ἐπαθροῖζω, f. ἴσω, congrego. Τῶν δὲ ὀχλων
 ἐπαθροῖζόμενον. *Luc.* 11, 29.

Ἐπαῖζω, illacrymor, queror, lamentor.
 Ἐπαῖζην, adv. cum impetu, impetuose; (2)
 in superficie, leviter. Ex ἐπι et αἴσω.
 Ἐπαῖζω, f. ἴσω, irruo, impetuose spiro. Ex
 ἐπι et αἰγίς, procella.
 Ἐπαῖδομαι, ἔμαι, erubesco. Hinc ἐπαῖδοσθαι,
 ἐπαῖδοσσομαι. Ex ἐπι et αἰδός.
 Ἐπαῖδύθην, a. 1. ind. pass. verb. τὰ παιδίον.
 Ἐπαῖκλα, et ἐπαῖκλα, ων, τὰ, bellaria, cæna
 secunda; vox *Dorica*. Ex ἐπι et αἰκλον, ci-
 dus, cæna, pro quo etiam αἰκνον, et hinc ἐπαῖ-
 κνια, dicitur.
 Ἐπαῖμενος, ὄ, nostro de sanguine creti, *Hes.*
 Ab αἶμα.
 Ἐπαῖνει, 3. sing. præ. ind. act. *contr.* pro
 ἐπαῖνει, ab ἐπαῖνω.
 Ἐπαῖνεσι, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro
 ἐπαῖνεσι.
 Ἐπαῖνισαι, laudasse, a. 2. inf. act.
 Ἐπαῖνισαι, 3. sing. a. 1. opt. act. *Eol.* pro
 ἐπαῖνισαι.
 Ἐπαῖνισαι, ἢ, laus, *Eur.*
 Ἐπαῖνισσαι, idem, *Poet.* pro ἐπαῖνισσαι.
 Ἐπαῖνιστος, εως, ἴων, laudandus.
 Ἐπαῖνιστήριος, α, ον, laudatorius, *Steph.*
 Ἐπαῖνιστης, υ, ὄ, laudator.
 Ἐπαῖνιστίω, laudem appeto.
 Ἐπαῖνιστικός, ἢ, ὄν, qui facile laudat.
 Ἐπαῖνιστικῶς, adv. laudandi causa, laudantium
 more.
 Ἐπαῖνιστός, adv. laudabiliter. Ab
 Ἐπαῖνιστός, ἢ, ὄν, laudabilis. Ab
 Ἐπαῖνιστός, ὤ, laudo; (2) approbo, adsentior.
 Ἐπαῖνω, τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγαλοφυΐας,
Luc. Ἐπαῖνιστόν ἐργον, ἢ πρόνοιαν, ἢ ἔθω, *Soph.*
Aj. 536. Ἡ δὲ λέξις γ' ἐπαῖνιστος, cui spondi
 nuptias, *Eurip. Or.* 1092. Καὶ λέκτε ἐπαῖ-
 νιστος, et promitto conjugium, *Id. ibid.* 1672.
 Ab ἐπαῖνω.
 Ἐπαῖνιστος, a. 1. part. act. *Eol.* pro ἐπαῖνιστος.
 Ἐπαῖνιστος, 3. sing. a. 1. conjunct. act.
 Ἐπαῖνιστός, f. ἴσω, idem.
 Ἐπαῖνω, υ, ὄ, laus, laudatio.
 Ἐπαῖνος, ἢ, ὄν, insignis, celebris; (2) durus,
 horrendus, atrox. Ex ἐπι et αἰνός, τραῖς.
 Ἐπαῖνιστος, a. 1. inf. act. verbi ἐπαῖνισσω.
 Ἐπαῖνιστος, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαῖνιστος.
 Ἐπαῖνιστος, ἄτος, τὸ, impostura, *Aristoph. Nub.*
727. Ab αἰδός, vester.
 Ἐπαῖνιστός, ὤ, f. ἴσω, idem.
 Ἐπαῖνιστός, *Ion.* pro ἐπαῖνιστός, seu ἐφαῖνιστός,
Hærr.
 Ἐπαῖνω, et ἐπαῖρομαι, attollo, erigo; (2) im-
 pello, stimulo; (3) effero aliquo animi motu;
 eadem fere notat in med. In pass. est etiam
 movere aliqua cupiditate, spe, &c. item au-
 dere aliqua, item arroganter et superbum
 fieri, insolere; (4) aufero; (5) suscito.
 Unde ἐπαῖρωσθαι, a. 1. ἐπαῖρην, impulsus sum,
 ἐπαῖρωστος, perf. part. pass. Ἐπαῖρην τὰς ὀφθαλ-
 μους, seu τὸν αἰχίναν, insolentem se gerere; γῆ μ'
 ἐπαῖρην τὴν σὺν μητρί, impulsi, *Aristoph. Nub.*
42. Ὅσις μ' ἐπαῖρος εἰς ἔργον ἀνοσιώπωντων, *Eur.*
Or. 286. (1) ἐπαῖρον βλέφαρον, elevatis pal-
 pebris, *Soph. Ed. Tyr.* 1276. (2) αἰτίος δὲ
 πέπτον ἰγένετο ὁ Ἕλληνας Θεός, ἐπαῖρος ἐπὶ στρα-
 τεύεσθαι, *Herodot.* 1, 87. Τίς σ' ἐπαῖρε δαιμό-
 νος, *Soph. Ed. Tyr.* 1328. (4) τὸς περισσὰ
 ἄρχοντας ἐπαῖροντας ἐκλάσει, magistratus,
 qui plus æquo sumebant, puniebat, *Suid.*
 (5) εἶσαν γλώσσης ἐπαῖρωτες, jurgium suscita-
 stis, *Soph. Ed. Tyr.* 634. Ἐπαῖρε δὲ σὺ θύ-
 ματα, crige jam tu libamina, *Soph. Elect.*
634.
 Ἐπαῖσω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παῖω.
 Ἐπαῖσθην, sentio; (2) audio, intelligo.
 Ὅθ' ἐνεκ' ἔδην τὸν δὲ ἐπαῖσθην κακῶν, *Soph.*
Aj. 553. Οὐτ' ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπα-
 σθῆς, *Id. Ed. Col.* 1346. Hinc
 Ἐπαῖσθημα, ἄτος, τὸ, sensus.
 Ἐπαῖσσομαι, acc. sing. part. act. verbi
 Ἐπαῖσσω, fut. ἔξω, irruo; (2) accuro; (3)
 insequor; (4) percutio; (5) invado; (6)
 insurgo. Ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπαῖσσο
 μέλιτρον, *Odys.* 14, 281.

Ἐπαΐσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus; (2) deprehensus, sensu perceptus. Ab ἑπαΐω, audio.

Ἐπαιοχῆς, ἴος, ὁ ἢ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπι ἐπαιχῶς, turpitudine.

Ἐπαιοχύνω, 2. pl. pres. ind. pass. verbi

Ἐπαιοχύνομαι, me pudet, erubescō. Hinc ἐπαιοχύνομαι, f. ἑπαιοχύνω, ἡ, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς ὄν ἐπαιοχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἄλυσιν μὲν ἐκ ἐπαιοχύνθη, 2 Tim. 1, 16.

Ἐπαίτιος, ᾧ, f. ἡ, mendico, stipem peto; (2) insuper peto, post aliud peto. Ἐπαίτιον αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3.

Ἐπαίτης, υ, ὁ, mendicis.

Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαίτιω.

Ἐπαϊτιῶν, ᾧ, et ἄραι, ἄραι, causam adsigno; (2) criminor, culpo. Μὴδ ἐπαϊτιῶν τῶν ἐμῶν, Soph. El. 653. Φιάλην ἐπαϊτιῶν κλέψαι τῷ Σειῷ, Aristoph. Vesp. 1736.

Ἐπαϊτός, υ, ὁ ἢ ἡ, qui est in culpa, reus. Ex ἐπι ἐπαιτίας, culpa.

Ἐπαϊχθῆ, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παΐζω.

Ἐπαῖω, idem quod simplex εἶω, audio; (2) animadverto, Æsch. Socrat. 3, 20.

Ἐπαιορώομαι, ἔμαι, attollor, effero; (2) impendo; (3) suspense, dubie, cunctanter ago. Unde ἐπρωεῖτο, 3. sing. imperf.

Ἐπακονθίζω, aculeatum esse, spinis horrere.

Ἐπακῆκος, perf. ind. med. Att. pro ἐπήκος, ab ἐπακῶ.

Ἐπακμάζω, fut. ἄσω, vigeo, sum ætate vegeta. Ab ἐπακμο.

Ἐπακμοσίνος, ἡ, ὄν, incalescens, paulatim, sensim effervescens.

Ἐπακμος, υ, ὁ ἢ ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπι ἐπακμῶ, robur, vigor.

Ἐπακολούθω, ᾧ, f. ἡ, sequor, sequor; (2) obedio; (3) incho operi; (4) adsector; (5) persequor; (6) animadversione et intelligentia dicentem consequor. Ἄδ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῶν ὅς τις ἐπακολουθεῖ; Aristoph. Conc. 479. Ἴνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνυσιν αὐτῶν, 1 Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ἄτος, τὸ, quod consequitur ex alio; (2) appendix.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio. Ab eod.

Ἐπακολούθητός, ἡ, ὄν, consecutus, qui consequitur, ingeniosus, qui facile sententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολούθητικόν, ἔ, consecutarium.

Ἐπακοντιζέω, f. ἴω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμός, ἔ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκος, acc. sing. Dor. pro ἐπήκος.

Ἐπάκω, ἔ, ὁ, auditor. Ab ἐπακῶ.

Ἐπακωρός, ἔ, ὁ, exaudito. Ab eod.

Ἐπάκωτος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri potest; (3) qui præstat obedientiam.

Ἐπάκω, fut. ἄσω, exaudio; (2) obedio, sum dicto audiens; (3) e præceptore audio, discedo. Καίρω δευτέρῳ ἐπήκουσά σου, 2 Cor. 6, 2.

Ἐπακρίω, f. ἴω, ad summum perduco; (2) finem induco. Ab ἑπακρος.

Ἐπάκρος, υ, ὁ, qu. dic. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροῶμαι, ἄμαι, exaudio, ausculto. Ἐπακροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακροῦσις, εως, ἡ, auscultatio.

Ἐπακρος, υ, ὁ ἢ ἡ, in summo angustus, in acutum desinens.

Ἐπακτῆρ, ἦρος, ὁ, venator. Ἄνδρες ἐπακτῆρες, Il. 17, 135. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικῆς, ἡ, ὄν, illex; (2) advena. Hinc

Ἐπακτικῶς, adv. per inductionem, singula æstimando percurrēdoque.

Ἐπάκτιος, υ, ὁ ἢ ἡ, littoralis. Ἐπάκτια πῶσα φέβων, oves pascens in litore, Apoll. Rhod. 2, 657. Νίμους ἐπάκτιον, littoralia pascula, Soph. Aj. 413. Ἐπακτία Τίρονθι συμβέβηκεν, ad littoralem Thyrsin se contulit, Id. Trach. 1151. Vide ἐπακτός. Ex ἀκτῆ.

Ἐπακτός, ἡ, ὄν, advectitus, adscitius; (2) peregrinus; ἐπακτός ἄρκος, jusjurandum delatum; ἐπακτῶν ἡμέραι, intercalati dies.

Νόσος ἐπακτός, malum ulro accersitum, Soph. Trach. 491. Ἐφ' ἧ λαβῶν ἐπακτόν ἀνδρ' ὁ φησὶας πατήρ, stupratorem, Id. Aj. 1295. Γάμων ἐπακτόν ἄταν, (iste accusativus pendet a verbo ἀμφέπειν, ideo non ponendum punctum post ἀμφέπειν, et duo versus sequentes, qui incipiunt ἄλσα, inter parentheses includi debent), nuptiarum externam noxam, Eurip. Phœn. 345. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτῆρις, ἴδος, ἡ, navigium piraticum, acturarium. Ἐπακτῆρις ἐπακτῆριδ' ὡσεὶ μονᾶδ', Eurip. Androm. 854.

Ἐπακτρον, υ, τὸ, navigium piscatorium:

Ἐπακτροκλήτης, ἦτος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτῆριδας et κληπτα.

Ἐπαλαζονέομαι, fut. εἴσομαι, jacto me.

Ἐπάλαυν, 3. sing. imperf. ind. act. v. παλαίω.

Ἐπάλαυξ, f. ἄξω, latus acclamo. Ὁ δὲ καὶ ἐπαλαυξῶν ἐκλυσε, Ἀργίω. 1, 6.

Ἐπάλαυκα, Nic. Vide simp.

Ἐπάλαυξομαι, ἔμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, ἔ πάλλ' ἐπαληθείς, Odys. 15, 176.

Ἐπάλαστω, ᾧ, fut. ἡσω, gravior adfcior ob mala. Φῆ δ' ἐπαλασθῆσας, Apoll. Rhod. 3, 369.

Ἐπαλγάνω, Nic.

Ἐπαλγῆς, ἴος, ὁ ἢ ἡ, acerbus, dolore adferens. Τί ἂν γίνετο ἐπαλγῆστρον. Ἐπαλγῆστρον ἰσχυρία, Anet. Ex ἄλγος.

Ἐπάλημμα, ἄτος, τὸ, inunctio; (2) id quo inungimus. Ab

Ἐπάληψω, f. ψω, inungo, superillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βυλόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, Polyb.

Ἐπάληψομαι, f. ἡ, auxilior. Τῷ δ' ἐπαλήψουσαν Σάκος, Il. 11, 428.

Ἐπαλήψωσα, f. 1. part. act. verbi præc.

Ἐπάληστρεύω, fut. εἴσω, molo, Apoll. Rhod. 1, 1077.

Ἐπάλησθω, f. εἴσω, verum reddo; (2) verum esse probo, confirmo; (3) verus sum.

Ἐπαληθίζομαι, consentio cum aliqua re, convenio.

Ἐπαλήθω, ᾧ, f. ἡ, curo, sano.

Ἐπαλήθης, ἔς, sanitati utilis, saluber, Nic.

Ἐπάληθω, oblitro, aboleo. Ἰχθυὸν γὰρ συχίοντι ἐπαλήθησ' ἀνίμοισι, Apoll. Rhod. 4, 1463.

Ἐπαλήθομαι, volvor, involvor.

Ἐπαλήθης, ἔς, validus, robustus. Ex ἀλήθης.

Ἐπαλλάγη, ἡ, ἡ, permutatio, variatio, vices. Γάμων ἐπαλλαγὴν ἰσπίσαν, ut sit matrimonii commercium fecerunt, Herodot. 1, 74.

Ἐπαλλάζω, adv. permutato ordine, vice versa.

Ἐπάλλωξ, εως, ἡ, alternatio; (2) indiscretus ab altero ad alterum transitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ζω, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evocio; (3) implico. Τῷ δ' ἔριδος κωμῆτος ἔ μοιραῖς πολέμοιο Πείραζε ἐπαλλάξαντες, Il. 13, 359.

Ἐπάλλωτο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πάλλω.

Ἐπαλλήλια, ας, ἡ, series continua et sine intermissione. Ab

Ἐπάλληλος, υ, ὁ ἢ ἡ, alius super alium, vel post alium; (2) creber et continuus; (3) qui sine interstitio aut interpedine succedit alteri; (4) similis. Ex ἐπι ἐπάλληλων.

Ἐπαλλήλιος, adv. serie continua et sine intermissione, identidem.

Ἐπαλλόκαρπος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui aliarum plantarum fullus sustentaculo fructificat.

Ἐπαλλόκαυλος, υ, ὁ ἢ ἡ, cujus caulis alii innititur.

Ἐπάλλωτος, præc. part. med. Ion. et per Sync. pro ἐπαλλόμενος, ab ἐπάλλωμαι, insilio.

Ἐπαλλῆς, εως, ἡ, pinna muri; metaph. propugnaculum. Σωτηρίας ἐπαλλῆν, Eurip. Or. 1203.

Ἐπαλλῆστις, υ, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis qui est supra pinnam muri positus.

Ἐπαλλῆτος, υ, ὁ, mitis, suavis. Vid. Ern.

Ἐπαλλωτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. et per Sync. pro ἐπάλλωτο, ab ἐπάλλωμαι.

Ἐπαλφίτω, ᾧ, undec ἐπαλφίτωσε, farina conspersit.

Ἐπαλώψης, υ, ὁ, triturator, aut quiibus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπι ἐπάλωψος, trituro.

Ἐπάμαξιύω, tero plaustris, γῆ ἐπημαξιεύειν. Χίρως ἀπὸ γῆς, ἔδ' ἐπημαξιεύειν τροχίσον, Soph. Antig. 251.

Ἐπάμομαι, ἄμαι, accumulo, coaccero.

Ἐπαμῶτης, ἦρος, ὁ, vector, eques, consors gestationis.

Ἐπαμειλίχην, adv. cum tergiversatione; (2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλωμαι, differo.

Ἐπαμειλίχω τὲς καρπὰς, excutio immaturos fructus, Sterh.

Ἐπάμειψω, et ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, Il. 6, 230.

Ἐπάμειπτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐπέμειπτο.

Ἐπάμειρον, acc. sing. Ion. et Dor. pro ἐφήμειρον, ab ἐφήμερος.

Ἐπαμοσόμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαμῶ.

Ἐπαμῶμαι, Ion. pro ἐφημῶμαι, quod vide.

Ἐπαμῶμαι, Poet. pro ἐπαναμῶμαι.

Ἐπαμοσάδης, adv. per vices, mutuo, implicate. Ab ἐπαμοσός.

Ἐπαμοσάδων, adv. idem et ἀβ eod.

Ἐπάμοσος, ἡ, ὄν, alternans.

Ἐπαμῶσχω, superinduo.

Ἐπαμπίσχω, idem.

Ἐπαμῶναι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμῶ. Unde

Ἐπαμῶντω, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex.

Ἐπάμω, f. ἴω, defendo ab injuria, ulciscor; (2) auxiliior, succorro. Ἐπαμῶνται ταῖς ἐνδύμασι, Isocr.

Ἐπαμῶω, pro ἐπαναμῶω, Sol.

Ἐπαμῶωμαι, superinduo.

Ἐπαμῶωμαι, f. ἴω, induo, superinduo.

Ἐπαμῶωμαι, idem.

Ἐπαμῶωμαι, fut. ἴω, in utramque partem verto, accipitem me præbeo; (2) utrique sufficio; (3) in neutras partes transeo, medium me præbeo; (4) oratione ambigua utor, et quæ in utramque partem accipi potest.

Ἐπαμῶωμαι, adv. ambigue.

Ἐπαμῶωται, ἔ, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

Ἐπὰν, conjunct. postquam. Ex ἐπι ἐπὶ ἂν.

Ἐπὰνθάβατος, ἔ, ὁ, gradus.

Ἐπαναβαίνω, ascendo, conscendo.

Ἐπαναβάλλω, pres. inf. med. verbi

Ἐπαναβάλλω, differo; (2) in med. induo. Καὶ φοιμάται τὰνδρῶν, τὰ περὶ ἐκλέψαται, ἐπαναβάλλωσθε, Aristoph. Conc. 276.

Ἐπαναβάσσω, εως, ἡ, ascensio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναβάσσω, f. ἄσω, impono, v. gr. equo; (2) adduco, sed in locum ceditum.

Ἐπαναβαλῶν, adv. quasi injectim, injiciendo, super injectim. Ἐπὶ τῶσσι δὲ εἰρίνα εἴματα λευκὰ ἐπαναβαλῶν φορέοι, Herodot. 2, 81. Ab ἐπαναβάλλω.

Ἐπαναβοῶ, ᾧ, f. ἡ, acclamo.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. pro ἐπαναγεῖν.

Ἐπαναγινώσκω, lego; ἐπαναγινώσκω, lege; ἐπαναγινώσκω, recognoscere.

Ἐπαναγκάζω, f. ἄσω, cogo, compello.

Ἐπαναγκῆς, τὸ, necesse, necessitas; (2) necessario. Ex ἐπι ἐπὶ ἀνάγκη, necessitas. Μόνα ἐπαναγκῆς ἀσηγόρευσαν ἐσθίειν ἐπιβόλοισι, Origen contra Cels. 8, 396. Conf. Act. Apost. 15, 28.

Ἐπαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior.

Ἐπανᾶγω, revoco, retrorsum ago, rejicio; (2) provelo in altum, sc. mare navem, in pass. in altum navi provelo; ἐπανᾶγωμαι, revocavi, a. 2. Ἐπανᾶγωμαι εἰς τὸ βάθος, Luc. 5, 4.

Ἐπαναγωγή, ἡ, ἡ, reductio ad aliquid.

Ἐπαναγωγῆς, υ, ὁ ἢ ἡ, redux; epith. Fortunæ.

Ἐπαναδύομαι, cutem, corium cvclio.

Ἐπαναδύομαι, cresco, angor.

Ἐπαναδιπλάζω, et ἐπαναδιπλόω, ᾧ, reduplico.

Ἐπαναδιπλόω, et ἐπαναδιπλόωμαι, ἄτος, τὸ, id quod reduplicatum est, replicatum.

Ἐπαναδίπλωσις, *εως, ἡ*, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum et ultimum locum occupat; (3) figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febrī.
Ἐπαναδρομή, *ἦς, ἡ*, recursio, recursus; (2) reditus. Ab Ἐπανατρέχειν, *recurro*.
Ἐπαναζεύγνυμι Ἐπαναζεύξω, reverti; (2) proficisci.
Ἐπαναθεάομαι, *ἄμαι*, specto.
Ἐπαναθεύομαι, *ἔμαι*, suscipio, capesso; (2) occido, opprimo. Hinc
Ἐπαναθεύωσις, *εως, ἡ*, occisio; (2) excidium, interitus.
Ἐπαναθεύω, clevo. Unde Ἐπανηράτο, a. 1. med. sustulit.
Ἐπαναίσθητος, *ε, ὁ ἔξ ἡ*, sensus valde expers.
Ἐπανακαίνίζω, *φ, ἴσω*, rursus renovo.
Ἐπανακάλλω, *ᾠ, φ, ἴσω*, revoco.
Ἐπανακάμπτω, *φ, ψω*, reflecto.
Ἐπανακίμαι, unde *φ, ἴσανακίεσται*, repositus erit, manebit.
Ἐπανακισθῆλαίβομαι, *ἔμαι*, summatim enumero et colligo.
Ἐπανακισθῆσθαι, rursus miscere.
Ἐπανακλαγγάνω, *Χεπ.* Vid. *κλαγγάνω*.
Ἐπανακλῆσις, *εως, ἡ*, revocatio, restitutio. Ab Ἐπανακλήω.
Ἐπανακλῖνω, reclino.
Ἐπανακλίσις, *εως, ἡ*, recessus; (2) aciei iu sinistram partem inclinatio.
Ἐπανακνοῦμαι, *ᾠ, φ, ἴσω*, communico consilii capiendi gratia.
Ἐπανακομίζω, *φ, ἴσω*, refero, reduco.
Ἐπανακομῖμαι, pendeo, suspensus sum.
Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.
Ἐπανακρούσις, *εως, ἡ*, repulsus; (2) rejectio. Ab Ἐπανακρούω, *φ, ἴσω*, repello; (2) retro inhibeo navem, currum, &c. (3) retrocedere seu remeare cogo.
Ἐπανακτάομαι, *ἄμαι*, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.
Ἐπανακυκλῶ, *ᾠ, φ, ἴσω*, repeto, itero, revolo.
Ἐπανακυκλώω, *ᾠ, φ, ἴσω*, idem. Hinc
Ἐπανακυκλώσις, *εως, ἡ*, revolutio.
Ἐπανακύπτω, *φ, ψω*, attollo, erigor.
Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo, etiam monendo, corrigendo, asserendo; (4) epilogum facio. Hinc
Ἐπαναληψίς, *εως, ἡ*, reptitio; (2) figura rhetorica.
Ἐπαναλίσκω, *φ, ἴσω*, insumo; Ἐπανήλακα, ultra insumpsi; Ἐπανηλωκόσις, qui consumpserunt.
Ἐπαναλογέω, *ᾠ, φ, ἴσω*, altius repeto, ab initio, accurate explico.
Ἐπαναμῖνω, fut. *νῶν Ἐπανάμεινον*, expecta, a. 1. imp. 'Αλλ' Ἐπανάμεινον χρόνον, *Aristoph. Nub.* 801.
Ἐπαναμνησκώ, iu memoriam revoco; Ἐπαναμνήσκω, commonefacere, aor. 1. Ἐπαναμνησκῶν ἡμῶς, *Rom.* 15, 15.
Ἐπανάμνησις, *εως, ἡ*, repetitio, recordatio.
Ἐπανανέω, *ᾠ, φ, ἴσω*, renovo. Ἐπανανέωσομαι τὸν Θεασυμάχου λόγον, *Plat.* Hinc
Ἐπανανέωσις, *εως, ἡ*, renovatio.
Ἐπαναπαύω, *φ, αἴσω*, do requiem, reficio, recreo in. Hinc Ἐπαναπαύομαι, requiesco super; (2) adqueo in. Ἐπαναπαύω τῷ νόμῳ, *Rom.* 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, *Luc.* 10, 6.
Ἐπαναπράω, revertor. Ἐπαναπερῆντος δ' ἐν τε τῆς Συρίας, *Nicol. Damascen.* 478.
Ἐπαναπίμπω, sursum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, *ᾠ, φ, ἴσω*, insilio, insurgo.
Ἐπαναπίπτω, decumbo in, v. gr. lectum.
Ἐπαναπλάττω, *φ, ἴσω*, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, *ᾠ, φ, ἴσω*, crebro navigo; Ἐπαναπλευκίνα, renavigasse; (2) navi irruo.
Ἐπαναπνέω, *φ, ἴσω*, saepe respiro, *qr. Herod.* Ἐπαναπνέειν ἔπειτα, effundere flatu vclut verba.
Ἐπαναποδίξω, *φ, ἴσω*, diligenter perpendo; (2) in vestigia me cessim recipio.
Ἐπαναποδίσσειν, iu medium revocandum et diligenter expendendum est, A praec.

Ἐπαναπολέω, *ᾠ, φ, ἴσω*, revolo; (2) iterum in memoriam revoco oratione repeto.
Ἐπαναρήγγυμι, *φ, ἴσω*, erumpo.
Ἐπαναρρίπτω, *φ, ἴσω*, suscito ignem flatu; (2) commoveo, sero bellum, belli causas.
Ἐπαναρρίπτω, unum super aliud rejicio; Ἐπαναρρίπτειν, ejaculari, in sublime jacere.
Ἐπανασάλλω, *φ, ἴσω*, concutio, moveo sursum.
Ἐπανασείω, *εως, ἡ*, concussio armorum, vibratio; (2) minae. Ab
Ἐπανασείω, *φ, ἴσω*, concutio arma, quod factum initio praellii. Unde (2) terreo, *et in pass.* terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. gr. arma.
Ἐπανασκέπτομαι, *φ, ἴσω*, considero.
Ἐπανασπείρω, insuper sero, denuo semino.
Ἐπανασπορά, *ᾠ, φ, ἴσω*, satio iterata. A praec.
Ἐπανασπᾶσις, *εως, ἡ*, insurrectio, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab Ἐπανίστημι. Unde
Ἐπανίστημι, *ἄτος, τὸ*, prominentia.
Ἐπαναστέλλω, *φ, ἴσω*, reprimo, inhibeo, compeasco, contrahō. *Αἱ γένεισις Ἐπαναστέλλωσι τὰς φθορὰς, Aristot.*
Ἐπαναστήσομαι, *φ, ἴσω*, ind. med. v. Ἐπανίσταμαι.
Ἐπαναστραφείω, regressus, a. 2. part. pass.
Ἐπαναστρέφω, *φ, ἴσω*, retrorsum ago; (2) subverto; (3) redeo, *ut et in med.* Unde
Ἐπαναστροφή, *ἦς, ἡ*, reversio, reflexus; (2) vita et consuetudo vitae.
Ἐπανασώζω, *φ, ἴσω*, servo, iterum servo.
Ἐπαναστάμενος, iterum excindo. Ἐπαναστάμεν αὐδὲς τὴν φλῆδα, *Aret.*
Ἐπαναστάσις, *εως, ἡ*, extensio, intensio; (2) sublatio, eversio; (3) interminatio. Ab
Ἐπαναστήναι, sublatum, v. gr. baculum, intento alicui; (2) intento, augeo; Ἐπαναστήνασθαι Ἐπαναστήνόμενος, a. 1. med.
Ἐπαναστέλλω, *φ, ἴσω*, orior, existo; (2) prorumpo, excorior.
Ἐπαναστήσομαι, praes. inf. pass. verbi
Ἐπαναστήναι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat sc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero, imputo.
Ἐπαναστρέπω, *φ, ψω*, subverto, everso.
Ἐπαναστρέφω, *φ, ἴσω*, reficio, proprie medicorum verbum; dein tropice, recreo, quoad rem familiarem.
Ἐπαναστρέχω, *φ, ἴσω*, recuro; (2) in sublime excresco; Ἐπαναστρέχει, succrevit.
Ἐπαναστρέγνω, *φ, ἴσω*, post vindemiam colligo quae supersunt.
Ἐπανασφίρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; Ἐπανασφηνεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem removeo; aor. 1. (5) recuperō. Οἱ δὲ πρότεροι ἐπανασφηνεῖν ταῦτα εἰς Ἀθήνας, *Χεπ.* Ἐπανασφηνεῖν ἔφη ἐκείνους, dixit recepturum illos, *Arrian. Pun.* 103. Hinc
Ἐπανασφωρᾶ, *ᾠ, φ, ἴσω*, repetitio, relatio, reductio; (2) figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiae initium sumunt.
Ἐπανασφωρικός, *ἡ, ὄν, (σχῆμα)* figura Epanaphorae similis.
Ἐπανασφύσσω, *φ, ἴσω*, respiro.
Ἐπανασχέω, gemo, queror.
Ἐπανασχεμαπτήρομαι, *ον*, excreationem juvenis, de medicamento.
Ἐπανασχεμαπτόμαι, excreo, *impr.* pituitam.
Ἐπανασχεμψίς, *εως, ἡ*, excreatio.
Ἐπανασχωρῶ, *ᾠ, φ, ἴσω*, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, post digressionem. Ἐπανασχωρῶσω πάλιν, *μη καὶ τις ὄν ἀνὴρ ὁ προσὶν τὸν γυμνάριον, Aristoph. Conc.* 29.
Ἐπανασχώρησις, *εως, ἡ*, impetus; (2) receptus.
Ἐπανσθεός, *ε, ὁ ἔξ ἡ*, virilis, virilitatem praeseferens. Ex ἐπὶ τὸ ἀνήρ.
Ἐπανσθῶ, liberis masculis impleo, frequento. Εἰσὶκε Ἀλφῶν παισὶν Ἐπανσθῶσθαι, *Apoll. Rhod.* 1, 873.
Ἐπανσθῆρω, excito, suscito. Hinc
Ἐπανσθῆρσις, *εως, ἡ*, resurrectio.
Ἐπανσθῆσομαι, *φ, ἴσω*, ind. pass. v. Ἐπανίστημι.
Ἐπάνειμι, redeo, revertor; (2) rursus disputo, ad disserendum redeo; Ἐπάνεισι, revertantur,

3. pl. a. 2. conj. Ἐπάνειμι, redire; Ἐπάνειμι. Ἐπ' ἐκείνους γὰρ Ἐπάνειμι, *Luc.*
Ἐπανεῖπτι, praeconio annunciare;
Ἐπανεῖπον, praeconio promiserunt.
Ἐπανείρομαι, praes. inf. med. Poet. pro Ἐπανείρομαι, ab Ἐπανείρωμαι.
Ἐπανείω, a. 2. part. act. verbi Ἐπανείνωμι.
Ἐπανείλωσις, *εως, ἡ*, reditus.
Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. verbi Ἐπανείρωμαι.
Ἐπανελκῶ, *φ, ἴσω*, attraho.
Ἐπανεμῶ, *φ, ἴσω*, saepe vomo.
Ἐπανερεύομαι, ructo, subinde ructo.
Ἐπανείρωμαι, rursum interrogo; (2) interrogo. *Μὴ δ' αὐδὲς Ἐπανείρωμι, Aristoph. Ran.* 434.
Ἐπανείρωμαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ Ἐπανείρωμαι αὐτῷ, *Luc.* 19, 15. Ἐπανείρωμαι ἔλασπι, *Dem.*
Ἐπανερωπάω, *ᾠ, φ, ἴσω*, interrogo rursum.
Ἐπανερωπῆσις, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ἐπανέχω, antecello; (2) innotor; (3) immoror, insisto; (2) Ἐπανέχωσις Ἐπανέχουσα, incantationibus innisa, dedita, *Heliod.* 3.
Ἐπανήκετος, *ον*, insanabilis, irrevocabilis; de praena, est ultima, gravissima.
Ἐπανήρω, redeo; (2) venio, advenio.
Ἐπανήροτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi Ἐπανήρομαι.
Ἐπανήρω, dicitur de rebus quae aliquid decoris extrinsecus addunt; (2) de iis quae medicis ἐξάνθηματῶσι dicuntur, quae et dicuntur Ἐπανήρω, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* al. eniteo, effulgeo. *Κύβητι τε πολυπέριε δὴ αὐτὸ Ἐπανήρωσι τείχεσι, Albicant, Arist. Vesp.* 1059.
Ἐπανήρω, ὁ, floridus, *Man.* Ab ἄνωθος.
Ἐπάνησις, *εως, ἡ*, eruptio pustularum; (2) decus extrinsecus coloris &c. additum.
Ἐπανήω, *ᾠ, φ, ἴσω*, effloresco, *Ion.* ὄω.
Ἐπανήζω, *φ, ἴσω*, floridis coloribus orno; floribus spargo, floridum reddo, orno, pingo. Ἐπὶ τῷ Ἐπανήζω, *Luc.* Hinc
Ἐπάνησιμα, *ἄτος, τὸ*, eruptio pustularum; (2) quod inest, natat, serpit in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina, &c. Ἐπάνησιμα ἀφ' ὀφθαλμοῦ, *Ηίπποcr.*
Ἐπανησιμός, *ᾠ, ὁ*, exornatio coloribus floridis, verbis venustioribus et sententiis.
Ἐπανησιμός, *αι, ἡ*, pisciculi quae super carbonibus assantur. Ab ἐπὶ τῷ ἄνωθασι.
Ἐπανησιμός, *φ, ἴσω*, super carbonibus asso. *Μόνον θεῶν γὰρ διὰ τὸ Ἐπανησιμῶμεν, Aristoph.* *Av.* 1452.
Ἐπανῆσις, 3. pl. praes. ind. act. *Att.* pro Ἐπανῆσις, ab
Ἐπανῆσις, remitto, laxo; Ἐπανῆσις, particip. praes. Ἐπανῆσις, a. 2. part. f. Ἐπανῆσις inf. Ἐπανῆσις. *Μικρὸν Ἐπανῆσις τῶν ὀφθαλμῶν, Luc.*
Ἐπανῆσις, *φ, ἴσω*, exaquo, compenso. Ἐπανῆσις ἐκατέρωθεν μάχης, *Arp. Bell. Civ.* 4, 137.
Ἐπανῆσιαιτο, 3. pl. praes. optat. med. *Ion.* pro Ἐπανῆσιαιτο, ab Ἐπανῆσις.
Ἐπανῆσιμα, assurgo; (2) emineo. Ὁμοῦτις τινες Ἐπανῆσιμῶσι τοῖς δημοτικαῖσι ὄνειροις, *Aristoph.* *Av.* 1590.
Ἐπανῆσιαισις, 3. pl. praes. ind. med. *Ion.* pro Ἐπανῆσιαισις, ab
Ἐπανῆσις, excito, erigo; (2) antepono, praeficio; (3) in aor. 2. et perf. et med. assurgo; insurgo; (2) rebello, seditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (4) exorior, nascor, erumpo, v. gr. e cute. Τῶν προσδύκεσθαί τοι Ἐπανῆσιμα, hunc in te rebellaturum expecta, *Herodot.* 1, 89.
Ἐπανῆσιον, *adv.* possit. redeundum est.
Ἐπανῆσιον, idem, ab Ἐπανῆσις.
Ἐπανῆσιον, praes. part. act. v. Ἐπανῆσις.
Ἐπάνωδος, *ε, ἡ*, reditus; (2) figura rhetorica.
Ἐπανόδω, *ᾠ, φ, ἴσω*, intumescō.
Ἐπανόδωτος, *ορος, ὁ*, qui aperit, *Ern.*
Ἐπανόδωτος, praes. part. pass. *cont.* pro Ἐπανόδωτος, ab
Ἐπανόδωτος, *ᾠ, φ, ἴσω*, in integrum restituo, corrigo, emendo. *Σφαλλομένους πλείους Ἐπανόδωτος, Χεπ.* Hinc
Ἐπανόδωτος, *ἄτος, τὸ*, recte factum; (2) res feliciter gesta; (3) emendatio, restitutio in integrum,

Ἐπανόρθωσις, *ως, ἡ, idem*; (2) figura rhetorica.
 Ἐπανορθωτής, *ἔ, ἰ, corrector, qui emendat.* Ab Ἐπανορθώω.
 Ἐπανορθωτικός, *ἡ, ὄν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.*
 Ἐπαντώνιον, *extendo, Hom.*
 Ἐπαντίλλω, *præs. part. act. verbi*
 Ἐπαντίλλω, *pro Ἐπανατίλλω, orior, existo*; (2) *promino, exorior*; (3) *sublevo, exurgo.* (3) *νεκρῶμενος Ἐπαντίλλω, jacens resurgit, Eur. Herc. Fur. 1052. Πόδος ἴχθους Ἐπαντίλλω, pedum vestigium sublevars, Id. Phœn. 105.*
 Ἐπάντης, *ως, ὁ, ἕ, acclivis*; (2) *excelsus, altus.* Ex *ἐπί* et *ἀντα, in conspectu.*
 Ἐπαντιβολίω, *f. ἴσω, precor, supplico.*
 Ἐπαντιλῶ, *ᾧ, haustam aquam infundo.*
 Hinc
 Ἐπαντιλημα, *ἄτος, τὸ, infusio aquæ vel alius liquoris, fovendi potissimum gratia*; (2) *fotus, fomentum.*
 Ἐπάντλιος, *ως, ἡ, idem.*
 Ἐπάνω, *f. ὕσω, perficio.* Unde *ἰπηνύσθη, a. 1. pass.*
 Ἐπάνω, *adv. supra*; (2) *supra quam.*
 Ἐπάνωθεν, *adv. desuper.* Ab *ἐπάνω.*
 Ἐπάνωθεν, *adv. supra.* Ab eod.
 Ἐπάξας, *a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.*
 Ἐπάξας, *aor. 1. part. act. verbi ἐπάσσω, irumpo.* Κόμιστ' ἐπάξας αὐτὸς ἰσόδρους πάλιν, *Soph. Aj. 305.*
 Ἐπάξεις, *3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἐπήξεις, verbi πήγνυμι.*
 Ἐπάξιος, *ως, ὁ, ἕ, dignus.* Hinc
 Ἐπαξίω, *ᾧ, f. ὕσω, postulo, rogo, precor*; (2) *puto, censeo.* Τῷτ' ἐπηξίωσα δρᾶν, *haud recusavi prestare, Soph. Phil. 803. φίλος ἐπαξίω δικάσει χάριν παρεσχέιν, amicis dignam cupit gratiam rependere, Id. Œd. Col. 1497.* (2) *ἐπαξίω σε δαίμον' ὄντ' ἕξειδέναι, existimo te, qui divus es, pulcre nosse, Id. El. 658.*
 Ἐπαξίως, *adv. digne, pro dignitate.*
 Ἐπαξίωσις, *ως, ἡ, aestimatio, census*; (2) *flagitatio.*
 Ἐπαξίονος, *ως, ὁ, ἕ, qui circum axem volvitur.* Ex *ἐπί* et *ἄξων, axis.*
 Ἐπάξω, *2. sing. a. 1. ind. med. Dor. Att. et Ion. pro ἐπηξάω, a πήγνυμι.*
 Ἐπάδῃ, *ἡς, ἡ, incantatio.* Ex *ἀιδῃ.*
 Ἐπαυδία, *ως, ἡ, idem.*
 Ἐπαυδός, *ἔ, ἰ, incantator.*
 Ἐπαυ, *εὐδαι, a. 2. ind. act. verbi παύω.*
 Ἐπαυλίω, *ᾧ, f. ἴσω, p. ηκα, minor.* Ἐμαὶ τὰ δειν' ἐπηυλίωσ' ἔπη, *Soph. Aj. 312.*
 Ἐπαυρέϊδα, *f. ἴσω, firmiter figo*; *efulcio aliquo alioque*; *pass. innitor.*
 Ἐπαυρέχομαι, *discedo post, subsequor.*
 Ἐπαυρόθυμαι, *f. ὕσω, suscipio, accingor rei gerendæ.* Ἄλλ' ἐπαυρόθυμα τυτῶ τῷ παράγω, *Aristoph. Lys. 618.*
 Ἐπαυρόνηκος, *post aliquem morior.*
 Ἐπαυροκίω, *iterum coloniam deduco aliquo.*
 Ἐπαυροκτείνω, *insuper, post alium vel alios, interficio.*
 Ἐπαυρολαύω, *fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.*
 Ἐπαυρόλλω, *pressando porro, sc. post alium.*
 Ἐπαυρολόγωμαι, *ἔμαι, insuper defendo*; (2) *defendo.*
 Ἐπαυροῖω, *ᾧ, f. ἴσω, addubito*; (2) *aliam insuper dubitationem et quæstionem moveo.*
 Hinc
 Ἐπαυρορήμα, *ἄτος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re.* Hinc
 Ἐπαυρορηματικός, *ἡ, ὄν, dubitativus.*
 Ἐπαυρορῶσις, *ως, ἡ, addubitatio et quæstio super aliqua re.*
 Ἐπαυρορητικός, *adv. dubitanter.*
 Ἐπαυρορία, *ἡ, vide ἀπορία, Hes. Suid.*
 Ἐπαυρορῶμαι, *1. pl. præs. conj. act. contr. pro ἰπαυρορῶμαι, ab ἰπαυρορῶ.*
 Ἐπαυροσίλλω, *mitto post alium*; (2) *successorem alicui mitto*; (3) *immitto alicui, v. gr. percussorem.*

Ἐπάπτω, *a. 1. ind. act. Att. pro ἰπάπτω, a παπτῶμαι, circumspicio.*
 Ἐπαπύω, *seu ἰπηπύω, acclamo, Hes.*
 Ἐπάρα, *ἄς, ἡ, imprecatio.* Ex *ἐπί* et *ἀραί.*
 Ἐπαράομαι, *ᾧμαι, imprecor.* Ἐπαρησάμενος Πέρσῃ πολλὰ, *Plat.*
 Ἐπαράομαι, *in medio, diris mc obstringo.* Κεπαράσασθαι, *et diris sese obstringent, Eurip. Iphig. in Aut. 60.*
 Ἐπάρας, *a. 1. part. act. v. παίρω.*
 Ἐπάρασα, *quæ sustulit, fem. ab ἐπάρας.*
 Ἐπαράσιμος, *ως, ὁ, ἕ, execrabilis.*
 Ἐπαράσσω, *vel ἄττω, item ἐπαρήρασω, -ττω, f. -ζω, illido*; (2) *irruo, incumbo*; *a. 1. ἐπήραζε.*
 Ἐπαράτω, *2. pl. a. 1. imperat. act. v. παίρω.*
 Ἐπαράτος, *ως, ὁ, ἕ, execrabilis*; (2) *diris devotus*; (3) *diris sacratus, ne occupetur, habitetur.* (3) *ἐπάρατον ἔγνωσαν, in instauratores diras precatōnes defixerunt, Arrian. Bell. Punic. 2. Ἐπάρατα χρήματα, pecuniæ quæ tangere nefas est, Id. Civ. 2, 138.* Ab *ἐπαράομαι.*
 Ἐπαράγμος, *ως, ὁ, ἕ, leucomate seu albugine laborans, de oculo et animante*; (2) *cæcus, obscurus.* Ἐπαράγμονος πάθος, *ὀφθαλμῷ τὸ καινῶς λεγόμενον λευκωμα, Eustath. ad Il. 3.*
 Ἐπαράγρος, *ως, ὁ, ἕ, argentatus.*
 Ἐπαρδῶν, *et ἐπαρδῶν, f. ὕσω, irrigo.*
 Ἐπαρίσχομαι, *f. ἴσομαι, placo, reconcilio mihi.*
 Ἐπαρίω, *3. sing. a. 2. ind. pass. v. παίρω.*
 Ἐπαρήγω, *f. ἕω, auxiliior.* Ὀδοῦν' παρίσται ἢ ἐπαρήγει, *Il. 23, 783.*
 Ἐπαρηγῶν, *ἴνος, ὁ, ἕ, adiutor, auxiliator.*
 Ἐπαρηξίς, *ως, ἡ, auxiliium.*
 Ἐπαρηξεν, *pluq. perf. ind. med. verbi ἐπάρω.*
 Ἐπαρησάμενος, *a. 1. part. med. Ion. pro ἰπαρησάμενος.* Ab *ἐπαράομαι.*
 Ἐπαρθεῖς, *a. 1. part. pass. v. παίρω.*
 Ἐπαρθον, *a. 1. ind. act. verbi παρῶ.*
 Ἐπαρσίτερος, *ως, ὁ, ἕ, sinister, perversus, ineptus.* Hinc
 Ἐπαρσιτέροτης, *ἴνος, ἡ, qu. dic. sinisteritas*; (2) *ineptia, insulstas.*
 Ἐπαρσίτερος, *adv. sinistre*; (2) *inepte.*
 Ἐπαρσία, *ως, ἡ, auxiliium*; (2) *ἐπαρσία, stipendia et similia.* Ab *ἐπαρξίς.*
 Ἐπαρσίσις, *ἡ, idem.*
 Ἐπαρσιστε, *3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἰπαρσιστε.*
 Ἐπαρξίσις, *3. sing. f. 1. ind. act.*
 Ἐπαρξίω, *ᾧ, arceo, propulso*; (2) *opitolor, opem fero*; (3) *suppedito, suggero*; *f. ἐπαρξίω ἐπαρξίσοντα, opem laturum*; *a. 1. ἐπαρξίω inf. ἐπαρξίω, Poet. ἐπαρξίωσι.* Ἦδιον ἐς θάλατταν τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλλειν, *ἡ τοῖς διομένοις ἐπαρξίωσιν, Dem. (2) χρῆ δὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρξίω αὐτὸν ὡς θανάμεινον, Soph. in Fragm. Acrisii.*
 Ἐπαρξίς, *ἴος, ὁ, ἕ, sufficiens.*
 Ἐπαρξίως, *ως, ὁ, ἕ, idem.* Ab *ἐπαρξίω.*
 Ἐπαρξίντως, *adv. sufficienter.* Ab eod.
 Ἐπαρμα, *ἄτος, τὸ, locus sublatus, editus*; (2) *tumor, tuberculum*; (3) *inflatio, superbia.*
 Ἐπαρσις, *ως, ἡ, idem.* Ab *ἐπαίρω.*
 Ἐπαρσίνος, *paratus, sufficiens.* Ὅπλα δ' ἐπαρσίνω πάντα τῷ ἰγκάθειο δίκω, *disposita vel sufficientia, Hesiod. Op. 627.* Ab *ἄρω.*
 Ἐπαρσάμενος, *a. 1. part. med. v. ἐπαρξίωμαι.*
 Ἐπαρσῶρος, *ως, ὁ, ἕ, agricola, hortulanus.*
 Ἐπαρσῶν, *f. 1. ind. act. Æol. pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.*
 Ἐπαρτάω, *ᾧ, f. ἴσω, suspendo*; (2) *sed ἰπαρτάομαι, ᾧμαι, impendo*; *perf. ἰπαρητημένος κίνδυνος, impendens periculum.*
 Ἐπαρτής, *ἴος, ὁ, ἕ, paratus, qui est in promptu.* Ex *ἐπί* et *ἀρτιομαι, parat.*
 Ἐπαρτίλλω, *f. ἴσω, paro, perficio.*
 Ἐπαρτικός, *ἡ, ὄν, attollens, inflans.* Σίσαρων φυσῶδες μὲν, ἕ' ἐφομάχῃ ἐπαρτικῶν, *Aret.* Ab *ἐπαίρω.*
 Ἐπαρτίω, *f. ὕσω, apto, adapto.*
 Ἐπαρτίως, *et ἰπαρτίως, ἴδος, ἡ, vasculum quo oleum lychno infunditur*; *infusorium vocat vulgata versio.* Ἐώρακα καὶ ἰδὸν λυχνία χρυσεῖ ἄλῃ, *καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάων αὐτῆς, καὶ*

ἐπάτῃ λύχνοι ἐπάτῃ αὐτῆς, καὶ ἐπάτῃ ἰπαρσιδαίς τοῖς λύχνοις τοῖς ἰπανὸν αὐτῆς, Zach. 4, 2.
 Ἐπαρόντω, *et ἰπαρόν, haurio, Sterph.*
 Ἐπαρχία, *ως, ἡ, prefectura, provincia.*
 Ἐπαρχικός, *ἡ, ὄν, ad magistratum pertinens, proconsularis, &c.*
 Ἐπαρχιώτης, *ως, ὁ, provincialis*; *fem. ἐπαρχιώτις, -τιδός.* Ab
 Ἐπαρχος, *ως, ὁ, ἕ, ἡ, præsens, prefectus.*
 Ἐπαρχω, *f. ἕω, impero, dominor*; (2) *sum prefectus.* Hinc *ἐπαρχομαι, auspicio.* Τῆς Εὐρώπης ἐπήρχω, *Isocr.*
 Ἐπαρω, *apto, Hom.*
 Ἐπαρωγῆ, *ἡς, ἡ, auxiliium.*
 Ἐπαρωγός, *ἔ, ἰ, auxiliator.*
 Ἐπαρῶμαι, *a. 1. inf. act. v. ἐπάδω.*
 Ἐπάσαντο, *3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.*
 Ἐπασθμῶν, *anhelo in opere faciendo.*
 Ἐπασκία, *ᾧ, f. ἴσω, exerceo, doceo, habilem rei reddo exercendo*; (2) *instruo adversus aliquem.* Σοφίαν ἐπασκί, *Aristoph. Nub. 517.*
 Hinc
 Ἐπασκίτης, *ἔ, ἰ, exercitor, athleta, Hes.*
 Ἐπασμα, *ἄτος, τὸ, incantamentum*; (2) *cantilena pueris a nutricibus cantari solita.*
 Ἐπασπαίρω, *palpito.*
 Ἐπασσιότερος, *ἴρα, ἔρον, creber, frequens, alter post alterum.* Κῆμα θαλάσσης ὄνον ἐπασσιότερον, *Il. 4, 422.* Ex *ἐπί* et *ἄσσοι, ἡγορε.*
 Ἐπασσιτεροτέρης, *ἔς, idem.*
 Ἐπάσσω, *idem quod ἐπαίωσι, irrumpo, irruo,* *Soph. Aj. 305.*
 Ἐπασπράττω, *f. ἕω, fulgeo, emitto splendorem.*
 Ἐπασχον, *imperf. ind. act. v. πάσχω.*
 Ἐπάταξ, *3. sing. a. 1. ind. act. v. πατάσσω.*
 Ἐπατήθη, *a. 1. ind. pass. v. πατώ.*
 Ἐπάτηος, *culcavit, 3. sing. a. 1. ind. act.*
 Ἐπαυγίω, *f. ἴσω, luminis radiis illustro, lucem adfero*; *at in pass. splendescō, splendo*; (2) *video*; (3) *τί τὸν ἦδον ἰπαυγίσασθε καὶ ἄερόν Σασιρικῆτη, Anal. Brunck. 2, 1.*
 Hinc
 Ἐπαύγασμα, *ἄτος, τὸ, splendor.*
 Ἐπαυδάω, *ᾧ, f. ἴσω, insuper dico.*
 Ἐπαυδάζομαι, *f. ἴσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter resisto.*
 Ἐπαυλιος, *ων, in aulam ferens, epith. januæ.*
 Ἐπαυλία, *ᾧ, f. ἴσω, præcio, accino.* Θρῆνον ἐπιλυεὶ τῷ Πυθαγόρῃ, *Luc.*
 Ἐπαυλίωμαι, *f. ἴσομαι, stabulor, in loco commoror, in tentorio ago.* Τὴν νύκτα ἰπαυλίωσάμεθα τῇ μάχῃ, *Luc.*
 Ἐπαυλίον, *ως, τὸ, villa, villula*; (2) *sedes*; *τὰ ἰπαυλία, repedia, secundus nuptiarum dies.*
 V. *Ἐπν.*
 Ἐπαυλις, *ως, ἡ, villa, casa, stabulum, ovile.*
 Ἐπαυλισμός, *ἔ, ἰ, stabulatio, commoratio, domicilium.*
 Ἐπαυλον, *ως, τὸ, stabulum*; (2) *sedes.* (1) *χειμῶν δ' ἦδη τὰμὰ τ' εἰς ἰπαυλ' ἐγὼ ἤλανον, Soph. Œd. Tyr. 1138.* (2) *ἴκω τὰ κρείτιστα γὰρ ἰπαυλία, Id. Œd. Col. 669.*
 Ἐπαυλος, *ως, ὁ, stabulum.*
 Ἐπαυλόομαι, *ct ἐπαύρομαι, cresco.* Ab
 Ἐπαυλόω, *ct ἐπαύω, f. ἕσω, augeo.* Ἐπαυλόωσθε πατρίδα, *Dem.* Hinc
 Ἐπαυλόω, *ἡς, ἡ, accretio, incrementum.*
 Ἐπαυλόσις, *ως, ἡ, idem.*
 Ἐπαυλόσις, *ἔς, cresces paulatim, ut febris.*
 Ἐπαυλόσις νόσος, *Hippocr.* Ab eod.
 Ἐπαυρεῖ, *3. sing. præs. ind. act. contr. pro ἰπαυρεῖς, ab ἰπαυρέω.*
 Ἐπαυρέμην, *præs. inf. act. Ion. pro ἰπαυρεῖν.*
 Ἐπαυρέω, *2. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἰπαυρέω.*
 Ἐπαυρέω, *ᾧ, ἰπαυροσκομαι, et ἰπαυρομαι, fruor, utilitatem et fructum percipio*; (2) *dammum accipio, pœnas luo*; (3) *adsquor, nanciscor.* Πάρος χροά λευκὸν ἰπαυρεῖν, *Il. 11, 572.*
 Ἐπαυρέω, *fruaris, 2. sing. præs. conj. med. Ion. pro ἰπαυρεῖ.*
 Ἐπαυρέσις, *vel ἰπαυρέσις,ως, ἡ, voluptas, gaudium.* Ab *ἐπαυρέω.*
 Ἐπαυρέω, *f. ἴσω, spiro, flatum emitto.*
 Ἐπαυρέω, *adv. cras.* Hinc *ὁ ἰπαυρέω, crastinus.*
 Ἐπαυρέω, *2. I* Ἐπαυρέω, *2. I*

Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἱπαυρίσκω
 Ἐπαυρόμαι, idem.
 Ἐπαυρότο, 3. sing. a. 2. opt. med. v. ἱπαυρίω.
 Ἐπαυρόνται, 3. pl. præs. conj. med.
 Ἐπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.
 Ἐπαυσάτο, 3. sing. a. 1. ind. med.
 Ἐπαύου, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. ἱπαύω.
 Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. med. Att. et Ion. pro ἱπαύωσω, a παύω.
 Ἐπαύτω, exclamo, Theoc.
 Ἐπαυσῆκα, statim.
 Ἐπαυσόφωρον, in flagranti delicto, in ipso facto. Sic conjunctim sæpe invenitur, pro ἑστ' αὐτοφώρου, cujus dativi nominativus τὸ αὐτοφώρου, ipsium furtum, est indictus, cum occurrat αὐτοφώρος, manifestarius.
 Ἐπαυρήσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui cervici imponitur.
 Ἐπαυρήσις, ἡ, f. ἡσῶ, glorior ob. Ἐπαυρήσις δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, Aristoph. Av. 635.
 Ἐπαυρήσις, siccitatem induco, sicco. Οὐτ' ἐξεπαυρήσῃ, ἔσ' ἱπαυρήσις, cum ea siccata, Soph. in Polyxena.
 Ἐπαῦσι, exclamo, Theoc.
 Ἐπαφαιρέσεις, εὐς, ἡ, detractio iterata. Ab Ἐπαφαιρέω, ἡ, f. ἡσῶ, insuper demo, seu detractio.
 Ἐπαφάρομαι, ὤμαι, f. ἡσῶμαι, contracto; (2) demulceo. Ab ἱπαφῆ.
 Ἐπαφραυάνω, exsiccō, eneco. Sed præsupponitur tantum propter ἱπαφραυάνθη, ex Arist. R. ubi tamen alii legunt ἀπιφραυάνθη, 1121.
 Ἐπαφραυάνθη, a. 1. ind. pass. v. ἱπαφραυάνω.
 Ἐπαφραῦσι, arefacio, exsiccō, eneco. Μὰ Δι' ἢ δὴσ', ὡσ' ἱπαφραυάνθη Παναθηναίοισι γελῶν, Nemo Heracle: ita ut risu pene emortuus sum in Panathenæis, Aristoph. Ran. 1089. Simplex est αὐθ, compositum ἀφραῦσι, bicompositum ἱπαφραῦσι (ἑστὶ relationem ad causam notat).
 Ἐπαφῆ, ἡ, ἡ, contactus, contractio.
 Ἐπαφῆσις, εὐς, ἡ, idem. Ex ἀφῶ.
 Ἐπαφῆσις, aor. 1. indic. act. v. ἱπαφῆσις.
 Ἐπαφῆμι, fut. ἡσῶ, immitto, instigo. Ἐπαφῆμι τὰ παλὰ, Xen.
 Ἐπαφῆμι, spumam ago, spumo.
 Ἐπαφροδίτης, ἡ, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri; (2) venustus, lepidus, gratosus.
 Ἐπαφρος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, super quo spuma est.
 Ἐπαφῶ, seu ἱπαφῶσω, insuper fundo, Hom.
 Ἐπαφῶ, a. 2. conjunct. act. v. ἱπαφῆσις.
 Ἐπαφῶσις, ας, ἡ, molestia, offensa. Ab Ἐπαφῆσις, εὐς, ἡ, gravis, molestus. Ex ἑστὶ et ἀφθος, pondus.
 Ἐπαφῶμαι, gravate fero, angor. Οὐτ' ἱπαφῶμαι κακοῖς, neque angor malis, Eurip. Hippol. 1260.
 Ἐπαφῶσις, adv. moleste. Ab ἱπαφῆσις.
 Ἐπαφῶσις, tenebris obscuratus sum.
 Ἐπαφῶσις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. παφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, a. 1. ind. pass. v. παφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, conj. posteaquam. Ab ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, accessit, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἱπαφῶσις, ab ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, imperf. ind. act.
 Ἐπαφῶσις, 3. sing. imperf. ind. act.
 Ἐπαφῶσις, ἱπῆσι, a. 2. ind. act.
 Ἐπαφῶσις, 3. sing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἱπαφῶσις, a. 2. conjunct. act. v. ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, a. 2. ind. act. verbi ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, a. 1. ind. act. verbi ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, a. 1. ind. act. v. ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, a. 1. ind. act. v. ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, ὡ, illudo, insulto. Τοῖς Δανῶσι τοὶ φίλοι πάντες κίμνους ἱπαφῶσις, Soph. Aj. 1008.
 Ἐπαφῶσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, per spersionem factus.
 Ἐπαφῶσις, 2. sing. præs. imperat. act. verbi
 Ἐπαφῶσις, excito; incito, impello. Δεινὸν μὲν τὸ πάλα κίμνον ἦδη κακὸν ἱπαφῶσις, Soph. Ed. Col. 525. Σφῶν δ' αὐτὸν εἶναι ἱπαφῶσις, Aristoph. Av. 84.
 Ἐπαφῶσις, 3. sing. a. 2. ind. med. per Sync. pro ἱπαφῶσις, ab ἱπαφῶσις.
 Ἐπαφῶσις, ἡ, ὁ, et

Ἐπίγειος, εὐς, ἡ, expergefatio, incitatio.
 Ἐπίγειος, ἡ, ὁ, incitandi, excitandi vim habens.
 Ἐπίγειος, adv. ad incitandum apte.
 Ἐπίγειος, rideo in aliqua re, et quidem in malis alienis.
 Ἐπίγειος, unde ἱπῆκαψον, superingere, devora insuper.
 Ἐπίγειος, hortor. Ἄλλ' ἔν ἱπῆκαψον, Eur. Cycl. 648.
 Ἐπίγειος, insuper admisceo.
 Ἐπίγειος, incido.
 Ἐπίγειος, suspendo in, v. gr. fumo.
 Ἐπίγειος, volvo in re aliqua. Pass. volutor, hæreo in re aliqua.
 Ἐπίγειος, dat. pl. perf. part. act. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, a. 1. ind. pass.
 Ἐπίγειος, cognovistis, 2. pl. a. 2. ind. act.
 Ἐπίγειος, 3. sing. perf. ind. med. per Sync. pro ἱπῆκαψον, a verbo ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, expergefio, Theoc.
 Ἐπίγειος, inhio, irrideo; in a. 2. ἱπῆκαψον, ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, vide ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, εὐς, ἡ, conatus, aggressio.
 Ἐπίγειος, infundo.
 Ἐπίγειος, αὐτος, τὸ, quod infunditur seu infusum est. Ab ἱπῆκαψον. Hinc
 Ἐπίγειος, f. ἡσῶ, instillo, infundo.
 Ἐπίγειος, ἡ, ὁ, pincerna. Ab
 Ἐπίγειος, insuper, iterum, crebro infundo.
 Ἐπίγειος, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. πῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, a. 2. ind. act. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, dat. pl. Ion. et Poet. pro ἱπῆκαψον, ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, gen. sing. Ion. pro ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, a. 2. ind. med. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐπίγειος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἱπῆκαψον.
 ΕΠΕΓ, postquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui, nam: eodem sensu usurpatur cum particulis τοῖ γε. (4) deinde. (3) ἐπὶ τῶν πρώτων ἂν περὶ αὐτῶν ἡ ἀνθρωπινή φωνὴ φησὶ γένοιτο; nam clausula quomodo humana vocem sonaret, Herodot. 2, 57. Ἐπίγειος ἡ πάντα ἂν προσῆκε, πρᾶττόντων, ἔσως ἔρχε, nam si, &c. Demost. Phil. 1. (4) ἐπὶ ἂν τὰς νηπίας. . . ἵνα παρῶτα μὲν διὰ τῆς αἰκομίνης, igitur, deinde eos juvenes, &c. Herodot. 2, 32. Ἐπίγειος δὲ Ταρκύνιον μισὸν ὁ δῆμος, ἀρχὴν ἀποσιδίας ἔλαβε τὸ Λυκεστίας πάθος, deinde vero, Plut. in Publicola. Ἐπίγειος, verumtamen, apud Plutarchum (præcipue). Ἐπίγειος ἑὶς τῶν πάχισι, cum primo, simul atque [exempla passim apud Xenophontem]. Ἐπίγειος ἑσθοντο, simul atque senserunt: quo etiam modo sæpe adverbium utrumque cum infinitivo conjungitur; ut ἐπὶ εὐθὺς αἰσθῆσθαι.
 Ἐπίγειος, 2. sing. ind. med. Ion. pro ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, ὁ, qui summo studio rem aliquam proparat et urget, Sterh. Ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, gen. sing. præs. part. med. Ion. pro ἱπῆκαψον, ab
 ΕΠΕΓ, f. ἡσῶ, urgeo, impello; ἱπῆκαψον, festivo, proprio, maturo; (2) insto. Ἐπίγειος γὰρ μὲν τὸν Διὸς παρὸν, Soph. Ed. 1585. Τὸν οἰκᾶδ' ἱπῆκαψον φόλον, Id. Phil. 499. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δειπνὸν ἦδη ἱπῆκαψον, Aristoph. Conc. 1143.
 Ἐπίγειος, ἡ, idem quod ἱπῆκαψον, E. M.
 Ἐπίγειος, postquam, quoniam. Ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, idem quod ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, conj. quandoquidem.
 Ἐπίγειος, 3. sing. præs. opt. act.
 Ἐπίγειος, insperat: ab inusitato ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, Poet. pro ἱπῆκαψον, quum; (2) quoniam.

Ἐπίγειος, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, αἰ, dies nefasti, V. L.
 Ἐπίγειος, fut. ἡσῶ, conjunctio; (2) conjectura adsequor. Ἡ καὶ δάμαρτα σὺνδ' ἱπῆκαψον κυρῶ; an etiam recte conjunctio hanc illius esse uxorem? Soph. El. 663. Ὁσ' ἱπῆκαψον ἡμῖν, ut opinor, Id. Trach. 1220.
 Ἐπίγειος, seu ἱπῆκαψον, quando, postquam; poetice pro ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, assimilis, Hom.
 Ἐπίγειος, ἡ, ὁ, instigator. Ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, perf. part. pass. f. g. Att. pro ἱπῆκαψον, ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, vel ἱπῆκαψον, volvo, convolvo. Ἀνοήτως δὲ εὐρε κασσίτερον ἱπῆκαψον ἐς τὸ ληπτότατον ἱπῆκαψον δὲ ὡσπερ τὰ βιβλία sic legendum: Et cum aperisset invenit plumbum ductum in tenuissimas laminas, convolutas tanquam librum, Pausan. 4, 26, 343.
 Ἐπίγειος, succedo; (2) invado. Ἐπίγειος μοι γέλασεν, Luc. Idem quod ἱπῆκαψον μοι, mihi in mentem venit.
 Ἐπίγειος, imminco, sum super et post; unde ἱπῆκαψον, Poet. posterī.
 Ἐπίγειος, a. 2. inf. act. Ion. pro ἱπῆκαψον, ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, a. 1. ind. act. verbi ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, præs. inf. pass. verbi ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, εὐς, ἡ, festinatio. Ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, conj. quoniam, quandoquidem.
 Ἐπίγειος, transflui, a. 1. ind. act. verbi ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, a. 1. ind. pass. verbi ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, tentasti, 2. sing. a. 1. ind. med.
 Ἐπίγειος, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, et ἱπῆκαψον, Ion. pro ἱπῆκαψον, interrogo, Herod.
 Ἐπίγειος, præs. inf. med. verbi ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἱπῆκαψον, et hoc contr. pro ἱπῆκαψον, a ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, præs. inf. med. Poet. pro ἱπῆκαψον, ab
 Ἐπίγειος, attraho.
 Ἐπίγειος, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, periculum faciebant, 3. pl. imperf. ind. med. contr. pro ἱπῆκαψον, a ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, ironice loquor super aliqua re, deridico.
 Ἐπίγειος, rogare, præs. inf. act. Ion. et contr. pro ἱπῆκαψον, a verbo ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, imperf. ind. act. Ion. pro ἱπῆκαψον, contr. ex ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, acc. sing. Ion. pro ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, aἰ, a. 1. ind. act. verbi ἱπῆκαψον, adeo.
 Ἐπίγειος, αὐτος, τὸ, Sophoc. id quod superinductum est, accessio, incrementum. Ab ἱπῆκαψον. Sed apud Sophoc. alii legunt ἱπῆκαψον, ab ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, superinducto, aliunde inveho; (2) adv. discisco, adopto; (3) adhibeo; (4) induco, v. gr. fabulam in scenam.
 Ἐπίγειος, ἡ, ἡ, superinductio; (2) invectio, importatio; (3) adoptio.
 Ἐπίγειος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, invectitius, importatus aliunde.
 Ἐπίγειος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, advectitius, ascititius, peregrinus; (2) adoptivus.
 Ἐπίγειος, superingredior; (2) ingredior.
 Ἐπίγειος τῶ ἱπῆκαψον ἐπὶ τὴν θάλατταν, Xen.
 Ἐπίγειος, superinfundo, v. gr. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.
 Ἐπίγειος, ἡ, ὁ, vector, miles clausarius.
 Ἐπίγειος, ostendo, præbeo. Εἰ μὴ πρὸς ἡ μνηστῆρας πάθος ἐπιδιδόνται, Hel. Æthiop. 1.
 Ἐπίγειος, fut. ἡσῶ, insuper admitto et recipio intro.
 Ἐπίγειος, post alium ingredior, invado.
 Ἐπίγειος, idem.
 Ἐπίγειος, ἡ, ἡ, insuper induco; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio; (3) celeberrimo.
 Ἐπίγειος, ἡ, ἡ, initium. V. Schol. Vide εἰσθεσις.
 Ἐπίγειος, a. 1. ind. pass. verbi ἱπῆκαψον.
 Ἐπίγειος, aἰ, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἱπῆκαψον.
 ΕΠΕΓ, ἡ, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris, pudendum muliebres. Ὅταν κόρη πασσεύσῃ

punio; (5) persequor oratione, scriptis; (6) operam navo; (7) exsequor.
 *Επιελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οί Ὀλυνθίοι ἐπιελαύνουσι τὸς ἰσπίεις, Xen.
 *Επιερίλογος, ε, ὁ, confutationis (ἐρίλογον) copiosior elaboratio.
 *Επιερίλοισι, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) poena; (3) executio. Ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, ἡ, ὄν, ultor, ultrix.
 *Επιερίλοισι, a. 2. inf. act.
 *Επιερίλοισι, f. ἄσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) absolvo; (4) occido. (4) ἐλαλοῦν ἄνδρ' ἐπιερίλοισι, perditum vitum iterum confecisti, Soph. Antig. 1288.
 *Επιερίλοισι, operis perfectio. Ἐπαινῶται δὲ ἡ ἐπιερίλοισι, Argum. Med.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, excutor, qui rem perficit: Ἐπιερίλοισι, ἡ, ὄν, ad operis consummationem et expositiōnem faciēns. Ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, adv. cum quadam operis expositiōne.
 *Επιερίλοισι, permeo, pervado, velut calor corpus.
 *Επιερίλοισι, fut. εἰσσομαι, incurso, invado, insulto; (2) percurro, oratione persequor; (3) ulciscor, punio; (4) in jus rapio, accuso, actionem intentatam persequor; (5) perficio, absolvo; (6) exsecro aliquo.
 *Επιερίλοισι, εως, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus.
 *Επιερίλοισι, f. ῥίσω, ultra adinvenio.
 *Επιερίλοισι, 1. pl. a. 2. ind. act.
 *Επιερίλοισι, explicatiōnem addo.
 *Επιερίλοισι, εως, ἡ, narratiōi juncta copiosior narratio; (2) enarratio; (3) figura quae idem variis verbis explicat, orandi vel dīcūdius explicandi gratia.
 *Επιερίλοισι, deinceps, Ion. pro ἐφεξῆς.
 *Επιερίλοισι, laeta voce acclamo.
 *Επιερίλοισι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, τὸ, sacra facta ob felicem expeditionis bellicae suscipiendae eventum.
 *Επιερίλοισι, ε, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imp. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, insequi, præs. inf. act. Ion. pro ἐπίεπειν, a verbo ἐπέπειν.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐπιερίλοισι. Α πειρώω.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, fixerat, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι, figo.
 *Επιερίλοισι, 1. pl. a. 2. ind. act. per Sync. pro ἐπιερίλοισι, quod Ion. pro ἐπίδομαι, a verbo ἐπιερίλοισι, vel potius 1. plur. pl. perf. med.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. Att. pro ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι pro ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 1. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 1. sing. plusq. perf. ind. med. Att. et Ion. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. plusq. perf. ind. med. v. ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, amabilis, Suid.
 *Επιερίλοισι, colo, aro, subigo. Hinc
 *Επιερίλοισι, as, ἡ, jus arandi inter se; (2) aratio quae fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.
 *Επιερίλοισι, ἡ, operatio penes alios, V. L.
 *Επιερίλοισι, f. ἰσω, irrito.

*Επιερίλοισι, ε, ὁ, irritatio.
 *Επιερίλοισι, fut. ἰσω, infigo, valde firmo et immundo, imprimo; ἐπιερίλοισι, innitor, incumbo, repugno. Hinc
 *Επιερίλοισι, adegit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 *Επιερίλοισι, εως, ἡ, illisus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam; (3) repugnantia.
 *Επιερίλοισι, evomo in aliquem.
 *Επιερίλοισι, tecto, tectum impono, Hom.
 *Επιερίλοισι, perf. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, f. ῥήσομαι, sciscitor. Πρὶν λῆγειν ὅμως τοῦδ', ἐπερήσομαι τι μικρὸν, Aristoph. Lys. 93.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. a. 1. ind. med.
 *Επιερίλοισι, erubesco ob rem aliquam.
 *Επιερίλοισι, fut. ῥίσω, atraho.
 *Επιερίλοισι, f. εἰσσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato transeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciscor; (5) cdissero, explico; (6) in concionem dicendi causa prodeco, vel senatum adeo. (5) εἰθ' ἐπίλοισι ἄπαντά μοι σαφῶς, utinam mihi recenscas omnia perspicue! Aristoph. Equit. 618.
 *Επιερίλοισι, ὦ, f. ἰσω, interrogatio; (2) consulo.
 *Επιερίλοισι, ἄτος, τὸ, interrogatio; (2) sponsio, stipulatio.
 *Επιερίλοισι, εως, ἡ, idem.
 *Επιερίλοισι, a. 1. part. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, acc. sing. part. præs. act. contr. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, fut. εἰσσομαι, ingredior; (2) descendendo, sc. navem. Ἐπιερίλοισι ἐς τὴν Θάλασσαν, Thuc.
 *Επιερίλοισι, Att. pro ἐπιερίλοισι, Thuc.
 *Επιερίλοισι, convicior, maledico. Ab ἐπιερίλοισι, velitatione verborum, Ern.
 *Επιερίλοισι, as, ἡ, convicior. Ab
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, ἡ, maledicus, conviciator. Νεῖκος ἐπιερίλοισι, jurgium dicax, Apoll. Rhod. 4, 1727.
 *Επιερίλοισι, vel ἐπιερίλοισι, cecidit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι, pro πίπτω.
 *Επιερίλοισι, per colum adspergo, ap. Jos. (nisi est ἐπιερίλοισι).
 *Επιερίλοισι, post aliud edo, insuper edo. Ἐπιερίλοισι μικρῶ σίτῳ πολὺ ὄψον, Xen.
 *Επιερίλοισι, Poet. pro ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. præs. imperat. med. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, dat. pl. ab ἐπιερίλοισι, verbum.
 *Επιερίλοισι, imperf. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι, visito.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, præs. inf. med. Ion. et Poet. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, erit, 3. sing. f. 1. ind. act. Poet. pro ἐπιερίλοισι, a verbo ἐπιερίλοισι, sum.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. imperf. ind. med. Poet. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, adv. incitate, cum impetu, Aret.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. perf. ind. pass. per Metathes. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, perf. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, nisi, a. 1. ind. act.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, perf. part. act. Ion. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι.

*Επιερίλοισι, superveni, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, confirmavi, a. 1. ind. act.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, impersone. imminet; (2) licet.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, Ion. pro ἐπιερίλοισι, rectius autem ἐπιερίλοισι, domesticus, familiaris; epith. Jovis. Ex ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, conversus sum, a. 2. ind. pass.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, on, in foco situs, seu ardens, &c. δαλός ἐπιερίλοισι, titio. Αἰνῶν δαλόν ἐπιερίλοισι, perspicens titium in foco, Anth. 3. Ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. a. 2. ind. mcd.
 *Επιερίλοισι, acc. sing. Poet. et Dor. pro ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. pass. v. ἐπιερίλοισι, seu πετάλω, rapido.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, ἡ, quotannis fructificans.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, ἡ, singulis annis calcem mutans.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, ἡ, anniversarius. Ex ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, ὦ, f. ἰσω, quotannis fero, seu fructifico. Ab
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπιερίλοισι et φέρω, fero.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, ἡ, singulis annis folia mutans. Ex ἐπιερίλοισι et φύλλω.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, præt. perf. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. pl. plusq. perf. verbi ἐπιερίλοισι. Ὅτι μὴ... Ῥωμαῖοι ἀντὶς ἐπιερίλοισι, quod se Romanis non permisissent, Aprian. de Rebus Hispan. 49.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἐπιερίλοισι, sequor.
 *Επιερίλοισι, ε, ὁ, ἡ, vel ἐπιερίλοισι, ἰα, ion, per totum annum durans; (3) annuus. Ex ἐπιερίλοισι et ἔτος, annus.
 *Επιερίλοισι, 1. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπιερίλοισι, qu. ab ἐπιερίλοισι, pro ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, ἡ, ὄν, qui scquitur; (2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 3. sing. a. 1. ind. act.
 *Επιερίλοισι, imperf. ind. act. pro ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, ἴδος, ἡ, pedissequa, famula. Ἡ αἰ ἐπιερίλοισι τίλε κερύβισσα, qua illi a tenera ætate pedissequa erat, Apoll. Rhod. 3, 666.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. act. Poet. pro ἐπιερίλοισι, a πετόω, offendo.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, 2. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 1. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, a. 2. ind. act. Aeol. et Ion. pro ἐπιερίλοισι, ab ἐπιερίλοισι, placeo.
 *Επιερίλοισι, placeo, Mus.
 *Επιερίλοισι, latvis vocibus celeberrimo, acclamo. Ab ἰάλω. Βακχικῶς ἀνὰ νύκτας ἐπιερίλοισι ἀνακτα, Orph. Hymn. in Themid.
 *Επιερίλοισι, adv. recta.
 *Επιερίλοισι, adv. statim. Ὡς ἐπιερίλοισι ἐν ἰδαμῶνι ἀνιόντες οἰκῶν, Joseph. Antig. 15, 8.
 *Επιερίλοισι, 1. pl. imperf. ind. med. verbi ἐπιερίλοισι.
 *Επιερίλοισι, ὦ, f. ἰσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
 *Επιερίλοισι, dirigo; (2) rego.
 *Επιερίλοισι, ἡ, ὄν, exoptandis votis, exoptandus.
 *Επιερίλοισι, ἔμαι, metuo.
 *Επιερίλοισι, οἱ, Spartæ dicitur servi, qui cum uxoribus

ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. gr. scientiam; (3) basis.
 Ἐπιβαθραίνω, ascendo, aggredior.
 Ἐπιβάρον, ἡ, τὸ, nautum. Ab ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβαίνω, a. 2. opt. act. verbi ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβαίνω, præs. inf. act. Ion. pro ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβαίνω, f. ἑθρομαι, perf. ἔβηκα, conscendo.
 Ἐπιβαίνω τῆς Λακωνικῆς, Dem. ἔτων τσσαρῶλοκτα, Plat. τοῖς σπρώμασι, Thuc. Κολχίδα ἦνα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot. Εὐσεβείας ἐπιβαίνοντες, religiose nos gerentes, Soph. *Ed. Col.* 188.
 Ἐπιβακχεύω, læta voce adclamo.
 Ἐπιβάλλω, 2. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.
 Ἐπιβάλλω, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. pro ἐπιβάλλω, et hoc Att. et Ion. pro ἐπιβάλλω.
 Ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut multctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, et sic fere in med. (9) subsequor præcedentem, orationem, &c. Οὐδὲ σύμβολον ἐπέβαλον Ὀρνίθορος ὀδῆσι σοι παρῶν; Arist. *An.* 1220. Διὰ τὴν τοῦ ταῖς γυναικωνίτιον σφραγίδας ἐπιβάλλωσι, Id. *Thest.* 522. (10) ἐπιβάλλωμαι, pass. nervo sagittam admovere, quasi emissurus. Ἐπιπέβλημένος τὰς τοῦ ὄτους, sagittarius sagittis in nervos impositus jubet, &c. Xenoph. *Id.* 209. vel additur ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ut *Id.* 5, 262. (11) advenio. (11) διευτερίζω ἐπιβάλλοντες, παρενέβαλλον, altera die advenientes, castra posuere, *Polyb.* 3, 110.
 Ἐπιβαλῶσα, a. 2. part. act. f. g.
 Ἐπιβαλῶσι, injiciens, 3. pl. f. 2. ind. act.
 Ἐπιβαπτίζω, immergo.
 Ἐπιβάπτω, ὦ, f. ἦσω, idem.
 Ἐπιβαρῶω, ὦ, f. ἦσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.
 Ἐπιβάς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβάσι, ἡ, (Etn.) Ἐπιβάσις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incesso; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβασκίμην, præs. inf. act. Ion. pro ἐπιβάσκην, a verbo *Poet.*
 Ἐπιβάσκω, induco, *Il.* 2, 234. ἐπιβασκίμην, inducere.
 Ἐπιβασάξω, fero in, v. gr. manibus.
 Ἐπιβάτω, f. εἶσω, navem ingredior; (2) navigo vehor; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minitor, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vindico; (7) in eo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus.
 Ἐπιβατείων πύξω τῆ ῥήματος, Herodot.
 Ἐπιβαστήριος, ἡ, ὄ, ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβάτης, ἡ, ὄ, epibata, victor. Ab eod.
 Ἐπιβατικός, ἡ, ὄ, ad classarios pertinens. Ἐπιβατικοὶ, classarii.
 Ἐπιβάτος, ἡ, ὄ, ad quem patet accessus, qui scandendi potest.
 ΕΠΙΒΑΑ, ἡ, dies, quarta et ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana feriatum dies; (3) dies secunda nuptiarum.
 Ἐπιβάλλω, rursus mulgeo.
 Ἐπιβεβαίω, ὦ, et ἐπιβεβαίωμαι, ἔμοι, confirmationem addo, ratum facio, confirmo.
 Ἐπιβεβηκός, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβήμα, τὰ, genus quoddam saltationis, Hes.
 Ἐπιβήματα, a. 2. inf. act. Dor. pro ἐπιβήναι.
 Ἐπιβήσας, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἐπιβήσῃ.
 Ἐπιβήσμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, consensurum esse, fut. 1. inf. act.
 Ἐπιβήσω, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro ἐπιβήσω.
 Ἐπιβήσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβήτω, ὄ, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui fæminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.
 Ἐπιβιβάζω, f. ἄσω, impono, facio adscendere.
 Ἐπιβιβάζω, δι' αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, Luc. 10, 34.

Ἐπιβιβάζω, a. 1. part. act.
 Ἐπιβιβάζω, insuper edo, edo una, velut opsonium cum pane.
 Ἐπιβίω, ὦ, et ἐπιβίωμαι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσονται, ἐπιβιώσει, ἐπιβιώσιναι.
 Ἐπιβλάσθης, ἰός, ὄ, ἡ, noxius, damnosus. Ἐπιβλάσθης κόποι, Aret.
 Ἐπιβλάσθω, adv. damnose, noxie. Ab
 Ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo, et damnum infero.
 Ἐπιβλαστῶν, supergermino, insuper germino; (2) refrutico.
 Ἐπιβλαστῶ, ὦ, f. ἦσω, idem. Hinc
 Ἐπιβλαστῆσις, εως, ἡ, secunda germinatio.
 Ἐπιβλαστῶς, ὄ, ὄ, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.
 Ἐπιβλασθημῶ, convicior insuper, ultro.
 Ἐπιβλέπω, f. ψω, inspicio. Ἐπιβλέπειν εἰς τι, τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας, Isocr. Ὅστις ἂ ζῆλον πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων, qui non respexit favorem nec fortunas civium, Soph. *Ed. Tyr.* 1526.
 Ἐπιβλέψαι, aor. 1. opt. act. *Eol.* pro ἐπιβλέψαι.
 Ἐπιβλή, ἡ, fibula, Hes. Ab ἐπιβάλλω.
 Ἐπιβλήθη, adv. qui. dic. injectum, injiciendo, respondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.
 Ἐπιβλήμα, ἄτος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.
 Ἐπιβλής, ἦτος, ὄ, obex, pessulus. Ab eod.
 Ἐπιβλήτος, ἡ, ὄ, ἡ, adventitius. Ab eod.
 Ἐπιβλήξω, adv. abunde, adfluenter. A βλύξω.
 Ἐπιβόας, ὄ, valde strepens, clamorosus. Ab
 Ἐπιβοῶ, ὦ, et ἐπιβοῶμαι, ὦμαι, inclamo, invoco, imploro. Ἐπιβοῶται θεῶν εὐκταίαν, Eur. *Med.* 168.
 Ἐπιβοήθεια, ἡ, ὦ, auxilium, subsidium. Ab
 Ἐπιβοήθειω, ὦ, f. ἦσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.
 Ἐπιβόημα, ἄτος, τὸ, acclamatio:
 Ἐπιβόησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐπιβοῶ.
 Ἐπιβόητος, ἡ, ὄ, ἡ, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.
 Ἐπιβόων, τὸ, scil. θυμῶ, sacrificium, quod præter vel post bovis immolationem fit.
 Ἐπιβόλαιον, ἡ, τὸ, velamen, amictorium. Ab
 Ἐπιβόλη, ἦς, ἡ, injectio, impositio; (2) visio immediata mentis; (3) impetus; (4) incipitum, conatus; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal; (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne quo quem agnoscimus; (8) institutum, consilium:
 Ἐπιβόλος, ἡ, ὄ, ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab ἐπιβάλλω. Hinc
 Ἐπιβόλος, adv. ingeniose, sapienter; (2) feliciter.
 Ἐπιβομβέω, ὦ, fut. ἦσω, bombis adsono; (2) bombo edo; (3) strepitum facio.
 Ἐπιβοσκῆσις, εως, ἡ, depastio.
 Ἐπιβοσκίς, ἴδος, ἡ, proboscis. Ab
 Ἐπιβοσκομαι, pascor, depascor.
 Ἐπιβοκλίον, τὸ, armentum, Theocr.
 Ἐπιβοκῶλος, ἡ, ὄ, bubulcus.
 Ἐπιβόλευμα, ἄτος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, adgressio, conatus.
 Ἐπιβόλευσις, εως, ἡ, insidiæ.
 Ἐπιβουλευτής, ἡ, ὄ, insidiator. Ab
 Ἐπιβουλεύω, f. εἶσω, insidias struo; (2) insidioso molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, Plat. *Διάντων τινι*, Thuc. λαβεῖν, Dem.
 Ἐπιβουλή, ἦς, ἡ, consilium adversus aliquem ininitum, insidiæ. Ex ἐπὶ et βουλῆ.
 Ἐπιβουλίαι, ἡ, idem.
 Ἐπιβούλος, ὄ, insidiosus, Luc.
 Ἐπιβούλος, ἡ, ὄ, ἡ, insidiosus. Hinc
 Ἐπιβούλος, adv. insidiosus.
 Ἐπιβουδύω, cunctor, immoror.
 Ἐπιβραχύνω, adv. ad breve tempus.
 Ἐπιβροεμα, ἄτος, τὸ, irrigatio, irroratio.
 Ἐπιβροίμα, et ἐπιβροίμαι, admurmuro.
 Ἐπιβροίω, fut. ζῶ, perfundo, irroro, pluo.
 Ἐπιβροῖς, ἰς, gravis, *Bsch.*

Ἐπιβροῖω, f. ἰσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) de-gravo, deprimo.
 Ἐπιβρομάωμαι, ὦμαι, infrendeo.
 Ἐπιβροῖω, 3. sing. a. 1. conj. act. v. ἐπιβροῖω.
 Ἐπιβρορῶω, ὦ, f. ἦσω, admurmuro. A βροῖμος.
 Ἐπιβρορῶω, ὦ, f. ἦσω, insuper tono, intono.
 Ἐπιβρορῶω, ὄ, ὄ, ἡ, cui tonitura mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus. A præc.
 Ἐπιβρορῶω, ἦς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβροίω.
 Ἐπιβρορῶω, fut. ζῶ, infremo, fremo.
 Ἐπιβροῖω, fut. ὦσω, scateo, plenus sum.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, obturamentum. Ab
 Ἐπιβροῖω, f. ὦσω, obturo, obstruo. Ἐπιβροῖω τὰ σῶμα τινὸς κίερασι, Aristoph. Ἐπιβροῖωσθαι τὰ ὄστα, Luc.
 Ἐπιβροῖω, f. ἰσω, aræ sacrificandi causa impono. Ex ἐπὶ et βροῖος, ara.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. (1) πῦρ ἐπιβροῖω, Eurip. *Androm.* 1024. Ex ἰσδ.
 Ἐπιβροῖωσθαι, in aram colloco, Eur. *Heracl.* 44.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, τὸ, sacrorum minister; forte is cui curæ erat victimas altari imponere. Τῆς τε ἰερείης καὶ ἐπιβροῖωσθαι προσκαλισσόμενον, Joseph. *contr. Apion.* 1, 34.
 Ἐπιβροῖωσθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐπιβροῖωσθαι, ab ἐπιβροῖω.
 Ἐπιβροῖωσθαι, 1. pl. fut. 1. ind. med. *contr.* pro ἐπιβροῖωσθαι.
 Ἐπιβροῖω, ὦ, fut. ἦσω, invoco.
 Ἐπιβροῖω, pro ἐπιβροῖωσθαι, infamis, *Apac.*
 Ἐπιβροῖω, ὄ, pastor.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ et γαῖα.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, connubiorum junctio. Ab
 Ἐπιβροῖω, f. εἶσω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) et in pass. genero, uxorem duco.
 Ἐπιβροῖω, idem quod ἐπιβροῖω, *Eust.*
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, adfinitas e matrimonio.
 Ἐπιβροῖω, ὦ, uxorem superinduco; aor. 1. ἐπιβροῖω. Οὐ γὰρ ἐπιβροῖω πόσει ποσιν, Eur. *Or.* 572.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, adfinitas, jus connuhii. Ab
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, nubilus.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.
 Ἐπιβροῖω, fut. ὦσω, orno, illustro, polio.
 Ἐπιβροῖω, ὄ, ventri deditus, ad ventrem spectans; (2) ventriculo incumbens. *Neut. subst.* venter exterior.
 Ἐπιβροῖω, ὦ, insulto calamitoso; et pass.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, exulto, lætor; (2) effero animo et ferocior reddor.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, jactabundus; (2) fortis.
 Ἐπιβροῖω, part. med. v. ἐπιβροῖω.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ἐπιβροῖω.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, τὸ, apsis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terra alligatur. Ab
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, terrestris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ et γαῖα, terra.
 Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, a radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.
 Ἐπιβροῖω, ὦ, ardeio; (2) irrideo, insulto, *impr.* calamitoso. Ἐπιβροῖωσθαι προθύμως ταῖς χροεῖαις, Aristoph. *Thest.* 988.
 Ἐπιβροῖω, fut. ἰσω, onero, repleo.
 Ἐπιβροῖω, ἄτος, τὸ, id quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulnere accedens. Ab ἐπιβροῖω.
 Ἐπιβροῖω, ἰός, ὄ, ἡ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus. Ab eod.
 Ἐπιβροῖω, ὦ, f. ἦσω, adgenero, insuper genero.
 Ἐπιβροῖω, ἄτος, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.
 Ἐπιβροῖωσθαι, a. 2. part. med. v. ἐπιβροῖω.
 Ἐπιβροῖω, insuper honore adficio.
 Ἐπιβροῖω, fut. εἶσω, gusto, degusto.
 Ἐπιβροῖω, ὦ, f. ἦσω, gaudeo, lætor aliqua re. Ἐπιβροῖω, ἡ, ὄ, ἡ, gaudeo, lætor aliqua re.

Ἐπιγῆτις, ἴδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπί et γῆ.
 Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, posterī, Isocr.
 Ἐπιγινώσκω, seu ἐπιγνώσκω, agnosco, cognosco, rescio, novi; (2) decerno, stuo; (3) amo, diligo, N. T.
 Ἐπιγλιχραίνω, viscosus reddo.
 Ἐπιγλίχρωμαι, cupio, appeto.
 Ἐπιγλυκύνω, reddo dulces; (2) dulcesco.
 Ἐπιγλύκος, ἡ, ὁ ἢ, dulcis; (2) subdulcis.
 Ἐπιγλύφος, fut. ψω, insculpo, cælo.
 Ἐπιγλωσσάωμαι, male loquor de aliquo, male ominor alicui, male precor. Σὺ θῆν δ' ἔχρηξαι, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός, tu quæ jamdudum cupis, illa Jovi omnino, Æschyl. Prometh. 927.
 Ἐπιγλωσσίζωμαι, vel ἐπιγλωττίζωμαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' ἐκ ἐπιγλωττήσομαι ταῦτον ὄντι, Aristoph. Lys. 37. Ex ἐπί et γλῶσσα.
 Ἐπιγλωσσός, vel ἐπιγλωττής, ἴδος, ἡ, lingua, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ, gutturi claudendo et reserando. Ex ἰisd.
 Ἐπιγνώμπτω, fut. ψω, inflecto, intorqueo.
 Ἐπιγνώμψας, a. 1. part. act.
 Ἐπιγνώψος, ἡ, ὁ ἢ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπί et γνώψα, pollio.
 Ἐπιγνώθη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.
 Ἐπιγνώστεις, 3. nom. pl. a. 2. part. act.
 Ἐπιγνώθη, 2. sing. a. 2. imperat. act.
 Ἐπιγνώμη, ἡ, ὁ ἢ, cognitio; (2) venia.
 Ἐπιγνώμοσιν, ἡ, ὁ ἢ, arbitrium. Ab
 Ἐπιγνώμων, ὄνος, ὁ ἢ, arbiter, iudex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.
 Ἐπιγνώψ, 2. sing. a. 2. conj.
 Ἐπιγνώσθη, agnoscelis, 2. pl. f. 1. ind. med.
 Ἐπιγνώσις, ἡ, ὁ ἢ, cognitio, agnitio, scientia.
 Ἐπιγνώσος, ἡ, ὁ ἢ, cognitus, notus.
 Ἐπιγνώστεις, ἴδος, ἡ, os latum et rotundum, quo genum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens. A γνῶμη.
 Ἐπιγνοσίον, τὸ, musicum quoddam instrumentum. Ab Epigono inventore, Poll.
 Ἐπιγνοθή, ἡ, ὁ ἢ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγινώσκω.
 Ἐπιγνοτός, ἡ, ὁ ἢ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπιγνοτός, posterī filii. Ab eod.
 Ἐπιγνοστῆς, ἴδος, ἡ. Vid. ἐπιγνοστίς.
 Ἐπιγνοτός, ἴδος, ἡ, idem.
 Ἐπιγνοσίονος, ἡ, ὁ ἢ, genibus impositus.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. strictim, stringendo leviter.
 Ἐπιγροθῆναι, ἄτος, τὸ, epigramma; inscriptio, sive prosaica, sive metrica; (2) titulus, laus, gloria quam quis fert alicujus facti. (2) ἀλλ' ἡμεῖς τῶ ἐπιγροθῆναι αὐτῆς ἐπιγροθῆναι, alios videret gloriam reportatæ victoriæ de illa urbe usurpantes, Arrian. Pun. 94.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, et
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, scriptor epigrammatum.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, quæstor, qui pecuniam in ærarium confrendam describit.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, inscriptio, titulus; (2) causa rei actæ; (3) auctoritas, cum alicujus rei autores habemus; unde (4) pro gloria dicitur; (5) indictio, descriptio census. Ab
 Ἐπιγροθῆναι, f. ψω, incribo; (2) adscribo, ut auctori; (3) acceptum refero; (4) viritum collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγροθῆναι τιμῆμα τινι, Aristot. Ἐπιγροθῆναι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμασι, subscribere, Dem. Ἀχρεσθεῖσ' ὅτι αὐτῶ πονηρὸν προσάταν ἐπιγροθῆναι, Aristoph. Pace, 682.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, nasum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.
 Ἐπιγροθῆναι, τὰ, vel ἐπιγροθῆναι, rudentes, funes quibus naves in litore alligantur. Τῆν δ' ἀπὸ τῆ βύματος πλευρὰν ἡσφαλιζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγροθῆναι, latus, quod impetum fluminis

excipiebat, rudentibus e terra firmant, Polyb. 3, 46.
 Ἐπιγροθῆναι, insuper exerceo me.
 Ἐπιγροθῆναι, divido, distribuo.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, communis, vel hæreditate acceptus; (2) ad epulandum adcommo-datus. (2) θραυρὸν ἢ ἐπιγροθῆναι ἐπιγροθῆναι οἶκον, cælum non invaderunt, ad epulandum, et vitam beate et hilariter transigendam, Callim. Hymn. in Jov. 59. Vide Tour. Epist. Crit. 138. Ex ἐπί et δαῖμα.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, fut. ἴσσω, epulor, convivor, Hes. Ex ἐπί et δαῖμα.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, τὸ, opsonium. A δαῖμα.
 Ἐπιγροθῆναι, mordeo, pungo.
 Ἐπιγροθῆναι, τὸ, Eur. al. ἐπί δάκρυον.
 Ἐπιγροθῆναι, fut. ἴσσω, defleo.
 Ἐπιγροθῆναι, ὁ ἢ, Dorice pro ἐπιγροθῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, f. ἴσσω, ultra fœnero; in med. aliam pecuniam fenori sumo.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, aliquantum hirsutus.
 Ἐπιγροθῆναι, fut. ἴσσω, indulgeo, liberaliter nimium me præbco in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.
 Ἐπιγροθῆναι, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιγροθῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐπιγροθῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, indigens.
 Ἐπιγροθῆναι, ἄτος, τὸ, indicium, specimen.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. post meridiem. Ab
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, pomeridianus, vespertinus. Ex ἐπί et δειλῆ.
 Ἐπιγροθῆναι, vel ἐπιγροθῆναι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostendo, de oratoribus imprimis, poetis, &c. Unde (3) et pro dicere, canere, &c. Σαυτήν ἐπιγροθῆναι τοῖς ζῆνοις, Aristoph. Av. 627. Hinc
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, demonstrativus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium et eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιγροθῆναι dicitur, et oratio ipsa ἐπιγροθῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. cum ostentatione; (2) demonstrative, copiose, luculenter; (3) aperte, in propalato; (4) valde ornate.
 Ἐπιγροθῆναι, a. 1. inf. act. Unde
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. artis ostentandæ causa.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, fut. ἴσσω, secundariam cœnam perago.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, qui post cenam est, fit, &c. Ab ἐπί et δεινόν.
 Ἐπιγροθῆναι, ἴδος, ἡ, qui, dic. post-cœnium, cœna secundaria. Ab ἰisd.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, τὰ, idem.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, decimus; (2) qui post decem penditur.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, capax. Ab ἐπιγροθῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, escam impono.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, in strato positus, qui in lecto est. Ex δεινόν.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. dextre et ingenue.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, qui est ad dextram, dexter; (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus; (4) prosper, faustus.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, dexteritas.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. scite, decenter, lepide.
 Ἐπιγροθῆναι, fut. δῆσομαι, insuper egeo; (2) egco, indigeo.
 Ἐπιγροθῆναι, alligo. Ἐπί τὰ κράνια λόφος ἐπιγροθῆναι. Κάρης εἰσι οἱ καταδῆξαντες, galcis cristas adalligare ostendunt Cares, Herodot. 1, 171. Ex ἐπί et δῆμα, ligo.
 Ἐπιγροθῆναι, 3. sing. præ. ind. med. verbi ἐπιγροθῆναι, inspicio.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, visibilis. A præ.
 Ἐπιγροθῆναι, ἴδος, ἡ, pellis quæ est inter digitos anscrum et avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta et veram cutem tegens. Ex ἐπί et δῆμα, pellis.
 Ἐπιγροθῆναι, ἴδος, ἡ, idem, et ex ἰisdem.

Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, alligatio, obligatio, v. gr. vulneris. Ab ἐπίδῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, fut. ἴσσω, innecto, obligo; (2) onus impono et alligo.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, fut. ἴσσω, idem.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, τὸ, fasciola. Ab
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, et ἐπιγροθῆναι, τὸ, ligamen, id quo vulnus obligatur, fascia.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, nodis gaudens.
 Ἐπιγροθῆναι, fut. ὄσω, dominor.
 Ἐπιγροθῆναι, 2. sing. præ. conj. med. Ion. pro ἐπιγροθῆναι, ab ἰisdem.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, indigens.
 Ἐπιγροθῆναι, 2. sing. præ. conj. act. v. ἐπιγροθῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, et ἐπιγροθῆναι, indigeo.
 Ἐπιγροθῆναι, egens, præ. part. mcd.
 Ἐπιγροθῆναι, excipio; (2) accipio, admitto; (3) suscipio, v. gr. bellum.
 Ἐπιγροθῆναι, obligo; (2) alligo.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. parce, non satis. Ab ἐπιγροθῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, manifestus.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. manifeste.
 Ἐπιγροθῆναι, f. ἴσσω, advena sum; (2) peregre advenio; (3) domi sum, non absum.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, f. ἴσσω, idem et ab eod. Hinc
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, adventus peregre; (2) presantia domi.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, domi et quasi intra populi fines manens.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, adventus, impr. deorum.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus.
 Ἐπιγροθῆναι, perficio opus.
 Ἐπιγροθῆναι, apud Thuc. curatores murorum reficiendorum, sed apud Procopium imitatores, et semper de profice.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit; (3) qui versatur in populo, vulgaris.
 Ἐπιγροθῆναι, adv. diu, multo, pro ἐπί δῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, idem, pro ἐπί δῆναι.
 Ἐπιγροθῆναι, post alium qui transit, ipse etiam transeo; (2) transeo.
 Ἐπιγροθῆναι, iterum decerno; (2) recognosco.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, testamentum posterius.
 Ἐπιγροθῆναι, divido, partior, describo.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio.
 Ἐπιγροθῆναι, ὄνος, qui iterum disceptatur, judicatur, v. gr. lis.
 Ἐπιγροθῆναι, adquiesco. Τὸ ἐπιγροθῆναι ἀργύριον, Pollux. Ἐς manuarium, Cell. 18, 13. Angl. STAKES or FORFEITS.
 Ἐπιγροθῆναι vsu, periclitor.
 Ἐπιγροθῆναι, insuper judico, de summo judice.
 Ἐπιγροθῆναι, perlucio, eluceo per.
 Ἐπιγροθῆναι, permaneo. Hinc
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, permansio, immoratio.
 Ἐπιγροθῆναι, insuper distribuo.
 Ἐπιγροθῆναι, post, insuper excogito.
 Ἐπιγροθῆναι, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
 Ἐπιγροθῆναι, f. ἴσσω, insuper navi trajicio; (2) trajicio.
 Ἐπιγροθῆναι, fut. ἴσσω, disrumpo.
 Ἐπιγροθῆναι, f. ἴσσω, doceo, demonstro; (2) pass. cognoscor, perspectus sum.
 Ἐπιγροθῆναι, f. ἴσσω, recognosco, retracto.
 Ἐπιγροθῆναι, ἡ, ὁ ἢ, cognitio, retractatio.
 Ἐπιγροθῆναι, perstringo, irridico.
 Ἐπιγροθῆναι, vel ἐπιγροθῆναι, insuper mando, vel constituo; (2) insuper addo.
 Ἐπιγροθῆναι, intendo; (2) increbro.
 Ἐπιγροθῆναι, addo aliquid pactis, testamento, &c. (2) depono.
 Ἐπιγροθῆναι, tempus tero, moram traho.
 Ἐπιγροθῆναι, vitio, corrumpro.
 Ἐπιγροθῆναι, f. ἴσσω, doceo, quod restat, quod alter pratermisit.
 Ἐπιγροθῆναι, ἴδος, ἡ, propria et intima testiculorum tunica dura, crassa, et admodum valida. Ex ἐπί et δῆμα, testiculus.
 Ἐπιγροθῆναι, insuper do, dono praterca; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, angeor; (4) in convivium

convivium vocatus venio; (5) in dotem do.
 Ὁρῶν καὶ ἐκάστην ἐπιδίδασκαν τῶν πολεμίων ἰσχύον,
 Thuc.
 Ἐπιδέχσομαι, percenseo percensendo, obeundo
 recognosco; ἐπιδείξειν, enarrare, explicare.
 Ἐπιδειπῆς, εἶος, ὁ ἐξ ἡ, qui biennium excessit.
 Ἐπιδήξομαι, insuper quaero.
 Ἐπιδήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.
 Ἐπιδικαία, f. ὥσω, litigo de re aliqua.
 Ἐπιδικάζω, discepto; (2) sententia mea adju-
 dico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure
 peto, vel obtineo; (2) expeto. Hinc
 Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate con-
 troversa.
 Ἐπιδικασίμος, υ, ὁ, arbiter, familiæ heriscundæ
 impr.; deinde advocatus in quacunq; re; et
 denique expetitus aliis, utilitatis causa.
 Ἐπίδικος, υ, ὁ ἐξ ἡ, litigiosus, controversus.
 Ἐπίδομος, υ, ὁ ἐξ ἡ, plus quam duas habens
 partes.
 Ἐπιδίνω, ᾧ, f. ἦσω, in orbem ago, verso.
 Ἐπιδινήσας, a. l. part. act.
 Ἐπιδιόκω, ᾧ, f. ὥσω, corripo et emendo, quod
 dixi aut feci. Hinc
 Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum quæ dicta,
 acta sunt. Ab ἐπιδιόρθω.
 Ἐπιδιόρθωτικός, ἡ, ὄν, qui ad corrigenda superi-
 oria adjicitur, quo corrigere volumus ca-
 quæ diximus; (2) emendandi vim habens.
 Ab eod.
 Ἐπιδορῶ, insuper mingo, v. gr. pus præter
 dolorem.
 Ἐπιδιπλασιάζω, f. ἄσω, duplico, ingemino.
 Ἐπιδιπλόω, idem.
 Ἐπιδιπλόω, ᾧ, f. ὥσω, idem.
 Ἐπιδορῶς, ἄδος, ἡ, curvus circumferentia. Ex
 ἐπι et διφορος, curvus.
 Ἐπιδορῶς, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui super curru est, sedet,
 aut pugnat; (2) sellularius, ut σέχνη, ars
 sellularia; (3) ignavus, mollis. Ex iisd.
 Ἐπίδοχα, adv. seorsim, separatim.
 Ἐπίδοχος, υ, ὁ ἐξ ἡ, siticulosus.
 Ἐπίδοχος, f. ἴσω, insudo.
 Ἐπιδόκω, f. ζω, insequor, persequor.
 Ἐπιδόξω, 2. sing. a. l. imperat. act.
 Ἐπιδόξω, dubito, consilia agito, perlibro.
 Παλλὰς δ' ἐπιδόξασα βυβάς, Apoll. Rhod. 3,
 21.
 Ἐπίδομα, ἄτος, τὸ, adjectio quæ supra justam
 mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.
 Ἐπιδωμάδην, cursim, Orph.
 Ἐπιδόντες, nom. pl. a. l. part. act. v. ἐπιδίδωμι.
 Ἐπιδόξω, υ, ὁ ἐξ ἡ, de quo est aliqua opinio
 in futurum, ἔμει qui expectatur; (2) cele-
 bris, clarus, illustris. Ex δόξα.
 Ἐπιδόξω, ἡ, claritudo, Steph.
 Ἐπιδόξως, adv. honorifice, gloriose.
 Ἐπιδόξατις, ἴδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex δόρυ.
 Ἐπιδόστω, ᾧ, fut. ἦσω, cœnam secundariam
 sumo.
 Ἐπιδόστω, f. ἴσωμαι, idem.
 Ἐπιδόστω, υ, ὁ ἐξ ἡ, ad cœnam utilis, qu. dic.
 post-cœnium. Κῶμικεῖ "Υλας ὁ ξανθὸς ἴδωρ
 ἐπιδόστων οἰσάν, Theocr. 13, 36. Ex ἐπι et
 δόσπον.
 Ἐπιδόστω, ἴδος, ἡ, qu. dic. post-cœnium, cœna
 secundaria.
 Ἐπιδόστω, ἄτος, τὸ, quod in secundis men-
 sis apponitur; bellaria.
 Ἐπιδόστω, υ, ὁ ἐξ ἡ, cœna secundariæ sumptio.
 Ἐπίδοξω, 2. sing. a. l. imperat. act. v. ἐπιδίδωμι.
 Ἐπιδόστω, υ, ὁ ἐξ ἡ, addititius, ex accessione
 proveniens. Ab eod.
 Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum; (2)
 largitio, erogatio publice facta, donativum,
 congiarium, emolumentum; (3) incrementum.
 Ἐπίδοσις, ἡ, ὄν, ad supererogandum propen-
 sus.
 Ἐπιδόσω, addidisse, aor. 2. inf. act.
 Ἐπιδόσω, ᾧ, f. ἦσω, sonitum insuper edo.
 Ἐπιδόχοιο, υ, τὸ, receptaculum.
 Ἐπιδόχοιο, ἡ, ἡ, receptio, susceptio; (2) suc-
 cessio. Ab ἐπιδέχομαι, recipio.
 Ἐπιδόχοιο, gen. sing. aor. 2. part. act. v.
 ἐπιτρέχω.

Ἐπιδόσομαι, vel ἐπιδόσσομαι, f. ζομαι, pre-
 tendo, adripio.
 Ἐπιδόσομαι, decerpo; (2) assumo.
 Ἐπιδόσσομαι, ἡ, incurtus, irruptio; (2) levis
 et perfunctoria tractatio rei vel explicatio;
 (3) affluxus humorum, ap. Med. Ἐξ
 ἐπιδόσσομαι, obiter, Aristid. 1, 304. Ab ἐπι-
 τρέχω.
 Ἐπιδόσσομαι, ας, ἡ, idem.
 Ἐπιδόσσομαι, υ, τὸ, velum quod retrorsum pan-
 ditur in navi, Hermol.
 Ἐπιδόσσομαι, υ, ὁ ἐξ ἡ, accessu facilis, planus; (2)
 incursionibus expositus; (3) in quem ac-
 cedi solet.
 Ἐπιδόσσομαι, 3. sing. præter. imperat. verbi ἐπιδόω.
 Ἐπιδόσσομαι, f. εὔσω, post alium obtineo im-
 perium.
 Ἐπιδόσσομαι, graviter audio, Steph.
 Ἐπιδόσσομαι, ᾧ, infami appellatione noto;
 (2) dicta prosequor verbi obsœnis et
 male ominatis.
 Ἐπιδόω, ct ἐπιδόω, f. ἴσω, occido super.
 Ἐπιδόω, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.
 Ἐπιδόω, qui addidit, a. 2. part. act.
 Ἐπιδόω, addam, f. l. ind. act.
 Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, sum-
 mi juris moderatio; (2) clementia; (3)
 modestia, quum quis facile cedit, vel ali-
 quid moderate fert, in meliorem partem
 accipit, &c. Ab ἐπιεικής.
 Ἐπιεικέλιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, similis.
 Ἐπιεικέλιος, humanis, dat. plur. ab ἐπιεικής.
 Unde
 Ἐπιεικέλιος, ex æquo et bono ago, sum mitis.
 Ἐπιεικής, εἶος, ὁ ἐξ ἡ, æquus; (2) decens, con-
 sentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus,
 modestus; (5) mediocris, non magnus; (6)
 qui bonus et frugi est; (7) probabilis, ve-
 rosimilis; (8) facilis. Ex εἶκος.
 Ἐπιείκην, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed po-
 tius ἐπιεικίαι legendum, ut sit ab
 Ἐπιεικία, f. ἴσω, ex fide bona, ex æquo et
 bono statuo, seu arbitror.
 Ἐπιεικός, ἡ, ὄν, tolerabilis; (2) facile cedens.
 Ἐπιεικῶς, adv. non absurde; (2) mediocriter,
 moderate; (3) clementer. Συνδισπνέει παρ'
 αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἰταίων ἐπιεικῶς, Philo-
 soph. in Anton. 28. (4) valde sufficienter; (5) fere,
 plerumque, crebro.
 Ἐπιεικῶς, perf. part. pass. Ion. pro ἰφεικῶς,
 ab ἰφέννυμι, induo.
 Ἐπιείλωμαι, desidero, cupio.
 Ἐπιείλω, 2. sing. præter. imperat. med. Ion.
 pro ἐπιείλω, ab
 Ἐπιείλωμαι, spero.
 Ἐπιείλω, pres. inf. act. verbi ἰφειμι.
 Ἐπιείνω, induo.
 Ἐπιείνωμαι, et Poet. ἐπιείνωμαι, insequor.
 Ἐπιείνωμαι, Orph. ἐπιείνωμαι, Apoll. Poet. pro
 ἰφεινωμαι.
 Ἐπιείνωμαι, a. 1. inf. med. Poet. pro ἰφεινω-
 σθαι, ab ἰφέννυμι.
 Ἐπιείνω, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἰφειμι.
 Ἐπιείνω, vide simpl. Nic.
 Ἐπιείνω, infesto, gravo.
 Ἐπιείνω, εἶος, ὁ ἐξ ἡ, vehemens, ardens.
 Ἐπιείνω, υ, ὁ ἐξ ἡ, idem.
 Ἐπιείνω, adv. vehementer, ardentem.
 Ἐπιείνω, ᾧ, f. ἦσω, vel ἦσωμαι, supervivo, super-
 perstes sum; (2) diu vivo.
 Ἐπιείνω, ἄτος, τὸ, decoctum, genus medica-
 menti. Ab ἐπιείνω.
 Ἐπιείνω, vel ἐπιείνω, f. ζεύω, conjun-
 go, innecto, adjungo. Hinc
 Ἐπιείνω, ἡ, catena; (2) series.
 Ἐπιείνω, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio;
 (3) figura rhetorica, quum eadem vox re-
 petitur cum vehementia.
 Ἐπιείνω, α, ὄν, zephyro expositus, Pind.
 Ἐπιείνω, f. ἴσω, fervesco; (2) metaph. ingruo.
 Οἷος αὐτῷ μέλας τις ὄμιν θυμάλων ἐπιείνω,
 Aristoph. Ach. 320. Οὐ θανάσιον ἐστ', ἔδ'
 ἐπιείνω τὴν χαλάν, Id. Thesm. 475. (2) δεινὸν
 τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπιείνω, Eurip. Hec. 583.
 Ἐπιείνω, υ, ὁ ἐξ ἡ, æmulandus, invidendus.
 Ἐπιείνω, ᾧ, fut. ἦσω, zelotypia laboro.

In vulg. ap. Lucian. sed ibi legendum ἐπι-
 ζηλοσύνω, Ern.
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, damnosus, noxius; (2) cui
 multa est irrogata. Ex ζημία.
 Ἐπιζήμιος, ᾧ, f. ὥσω, multam irrogo.
 Ἐπιζήμιος, adv. damnose.
 Ἐπιζήμιος, pres. inf. act. contr. pro ἐπιζήμιος, ab
 ἐπιζήμιος.
 Ἐπιζήμιος, ᾧ, f. ἦσω, requiro, rei amissæ desi-
 derio teneor; (2) posco. Ἐπιζήμιος τὴν
 παρά τινος. Hinc
 Ἐπιζήμιος, ἄτος, τὸ, quæstio.
 Ἐπιζήμιος, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui requiri potest, aut
 solet; appetibilis, studio dignus.
 Ἐπιζήμιος, τὸ, pars navis, &c. Hes.
 Ἐπιζήμιος, ἡ, locumentum machinæ in quod
 inditur ἐπιζήμιος, Steph.
 Ἐπιζήμιος, ᾧ, f. ὥσω, claudio, munio.
 Ἐπιζήμιος, succingo. Τύπονται ἐπιζήμιος,
 lamentantur succinctæ, Herodot. 2, 85. Ἐπι-
 ζήμιος δὲ οἱ ἄνδρες τύπονται ἐπιζήμιος καὶ
 ἔτσι, Id. Ibid.
 Ἐπιζήμιος, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπι et ζωσθήρ.
 Ἐπιζήμιος, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἰφειμι, im-
 mitto.
 Ἐπιζήμιος, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιζήμιος.
 Ἐπιζήμιος, incumbens inclino, Hom.
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, adjutor. Ex
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, auxiliator; (2) gratiam re-
 ferens. Ex ἐπι et ἰράω.
 Ἐπιζήμιος, εἶος, Ion. pro ἰφεικῶς. Τέμενος . . .
 αὐτοφύτοις ἰφεικῶς ἐμπόλοι, Hippiocr. Epist.
 ad Dam. [In aliquibus editionibus legitur
 ἐπιζήμιος].
 Ἐπιζήμιος, nom. pl. a. l. part. pass. Ion. et
 Poet. pro ἰφεικῶς, ab ἰφέννυμι.
 Ἐπιζήμιος, τὸ, carmen nuptiale. Ab
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, nuptialis.
 Ἐπιζήμιος, vel -τῆτιος, ἴα, ἴων, vel ὁ ἐξ ἡ,
 maritimus. Ex ἐπι et θάλασσα.
 Ἐπιζήμιος, vel ἰφεικῶς, idem.
 Ἐπιζήμιος, εἶος, ὁ ἐξ ἡ, callidus; (2) jucundus,
 delectabilis. Ex ἐπι et θάλασσα.
 Ἐπιζήμιος, ᾧ, f. ἦσω, cum stupore admiror,
 stupeor.
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, morti destinatus, capi-
 tius damnatus. Ex
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, mortem arcescens, lethi-
 fer; (2) morti vicinus.
 Ἐπιζήμιος, adv. ita ut morti vicinus sit.
 Ἐπιζήμιος, εἶος, ὁ ἐξ ἡ, morti propinquus. Ex
 ἐπι et θνήσκω, morior.
 Ἐπιζήμιος, ᾧ, fiduciam sumo, confidentior
 fio.
 Ἐπιζήμιος, f. ἴσω, audacem reddo, animum
 addo.
 Ἐπιζήμιος, f. ὥσω, donis honoro.
 Ἐπιζήμιος, f. ὥσω, deorum opem contra ali-
 quem implovo; (2) deorum iram alicui im-
 precor.
 Ἐπιζήμιος, τὰ, sacra et festa pacta apud Athe-
 nienses.
 Ἐπιζήμιος, f. ὥσω, numine divino adflor, in-
 stinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos
 precor; (4) imprecor; (5) per deos ob-
 testor, deorum testimonio utor; (6) con-
 secro. (2) ἄλλοι ἄλλα ἐπιζήμιος τῶν μάντιων,
 varie vates hoc prodigium interpretaban-
 tur, Arabian. Hist. Alex. 1, 11. Hinc
 Ἐπιζήμιος, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) ob-
 testatio quæ fit per Deos vel Deum; (3)
 precatio, qua Dei opem imploramus.
 Ἐπιζήμιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, idem.
 Ἐπιζήμιος, a. 2. inf. act. verbi ἐπιζήμιος.
 Ἐπιζήμιος, ἄτος, τὸ, id quod imponitur seu
 superimponitur; (2) statua quæ defuncti
 sepulchro imponitur; (3) operculum; (4)
 corona; (5) cinctura. Ab ἐπιζήμιος.
 Ἐπιζήμιος, f. εὔσω, obsequium præsto. Ἐπι-
 ζήμιος τὴν ἑαυτῷ κάθοδον εἰς τὴν παρτίδα,
 Thuc.
 Ἐπιζήμιος, εως, ἡ, impositio; (2) aggressio, in-
 vasio; (3) rerum novarum molitio; (4)
 conjuratio; (5) insidia, impostura; (6)
 amor, concupiscentia, libido.

Ἐπιθεσιάζω, f. ἴσω, oraculum reddo in, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, oraculum, scitum.
 Ἐπιθεσιάζω, adv. pos. imponendum, aggredien- dum. Ab ἐπιθήμι. Unde
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, impositor, insidiator.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, aptus ad fallendum, fallax ; (2) adgressu promptus, audax.
 Ἐπιθεσιάζω, adv. epitheti loco, cognomine, apud Eustath. et Schol. ad Hom. Aristoph.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, adjectus, adjectivus, qui adjecti solet ; (2) aliunde invecus ; (3) com- mentitius ; (4) simulatus, adfectatus ; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπι- θεσιάζω, apud Grammaticos est nomen adjectivum. Ab ἐπιθήμι.
 Ἐπιθεσιάζω, adv. pro ἐπιθεσιάζω. Ἐπιθεσιάζω τῷ νότῳ τῶν Ἀργείων λεγομένων, Argestes epitheton est austru, Strab. 1.
 Ἐπιθεσιάζω, adcurro, incurro, irruo.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, fut. ἴσω, prospicio, considero, contemplan. Ἐπὶ δὲ τῇ ἡμερᾷ τὸν καιρὸν ἐπι- θεσιάζω ἀναγκαῖον, ὁποῖός τις ἔστω, Dionys. Halic. Ars Rhetor. 2.
 Ἐπιθεσιάζω, εὐ, ἦ, consideratio, contemplatio. Ἐπιθεσιάζω τῆς τῶν ὄλων φύσεως, Marc. Anton. 8, 26.
 Ἐπιθεσιάζω, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἐπιθήμι.
 Ἐπιθεσιάζω, acuo, exacuo.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, accessio, additio.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, ὄ, (al. ἐπιθέματα) operculum, tegmen. Hinc
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, operculo claudio.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, januarum, tectorum, et aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπιθέματα et ἔργον, opus.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, munus quo insignitur qui aliis θεράρχους, vel quatuor elephantis, præ- est. Ab
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, ἦ, qui aliis θεράρχους præest, qui quatuor elephantos regit.
 Ἐπιθεσιάζω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πείνω.
 Ἐπιθεσιάζω, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi ἐπιθήμι.
 Ἐπιθεσιάζω, 2. sing. præ. imperat. act. verbi ἔπιμει.
 Ἐπιθεσιάζω, et ἐπιθήμι, attingo, tango.
 Ἐπιθεσιάζω, fut. ψω, premo.
 Ἐπιθεσιάζω, εὐ, ἦ, compressio, Aret.
 Ἐπιθεσιάζω, 1. pl. a. 2. ind. act. per Sync. pro ἐπιθέμι, a πείνω.
 Ἐπιθεσιάζω, insideo ; (2) sedeo ; (3) insanio, furo. (3) τὰς καὶ θεῶν, καπιθεσιάζω, hæc lamentor et insanio, Eurip. Med. 1409.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, fut. ὄσω, infusco, obscuro, per- turbato.
 Ἐπιθεσιάζω, persuasio, 1. sing. a. 2. verbi πείνω.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, adsilio, insilio, supersillio.
 Ἐπιθεσιάζω, in eo fœminam. A præc.
 Ἐπιθεσιάζω, insilio, V. L.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, fut. ἴσω, adstrepo, secundo ru- more adstrepo, admurmuro.
 Ἐπιθεσιάζω, effringo, Ep.
 Ἐπιθεσιάζω, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, bene nutritus vel actus (de carne).
 Ἐπιθεσιάζω, lugeo, plango, sc. super mortuo.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἦν ἐπιθεσιάζω, si coaguletur.
 Ἐπιθεσιάζω, præ. part. act. f. g. verbi
 Ἐπιθεσιάζω, insilio ; (2) subsillio, subsultim progredior.
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, fut. ἴσω, cupio, concupisco, de- sidero. Ἦν τῆς μεγάλῃς σοφίας ἐπιθυμίας ἀνδραγαθία παρ' ἡμῶν, Aristoph. Nub. 411. Κε- ρδὸν ἴδιον ἐπιθυμῶν, Id. Ran. 359. Ex ἐπὶ et θυμῶς, animus. Hinc
 Ἐπιθεσιάζω, ὄ, ὄ, cupiditas, desiderium ; (2) res appetita.
 Ἐπιθεσιάζω, εὐ, ἦ, idem.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, cupida affectatrix, Call.
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, qui tenetur alicujus rei desi- derio, cupidus. Ab eod. Hinc
 Ἐπιθεσιάζω, ἦ, ὄ, ad concupiscendum prop- ensus, insitam concupiscendi facultatem habens ; (2) impellens ad concupiscendum ; τὸ ἐπιθυμητικόν, libido, cupiditas.

Ἐπιθυμητικῶς, adv. cupide ; cum ἔχων, cupi- ditate teneri.
 Ἐπιθυμητικῶς, ἦ, ὄ, desiderabilis.
 Ἐπιθυμία, ἦ, ὄ, cupiditas, desiderium, avidi- tas ; (2) libido, cupiditas effrenata.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, suffumentum, quod ad suffiendum adoletur. Ab
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, f. ὄσω, suffio, odoramenta ado- leo, seu accendo.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, cupidus, Man.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, cenarum appetens. Ex ἐπιθυμῶν et δειπνῶν, cœna.
 Ἐπιθυμιάζω, corrigo, Suid. (2) dirigo. (2) δαμά- λην ἐπιθυμῶν ἄρατρον, Oppian. Cyneget. 1, 137.
 Ἐπιθυμιάζω, adv. recte, Man.
 Ἐπιθυμιάζω, rem divinam facio.
 Ἐπιθυμιάζω, f. ὄσω, impetu feror in aliquid ; (2) immolo vel sacrificio post alium ; (3) im- molo, sacrifico.
 Ἐπιθυμιάζω, 3. pl. a. 2. conj. med. v. ἐπιθήμι.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, vestis quæ thoraci super- induitur. Ab
 Ἐπιθυμιάζω, f. ἴσω, lorico ; (2) super thora- cem aliquid induo.
 Ἐπιθυμιάζω, f. ἴσμαι, armor adversus ali- quem.
 Ἐπιθυμιάζω, f. ζω, acclamo, vociferando incito.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, ἦ, gnarus, peritus.
 Ἐπιθυμιάζω, insideo.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, ἦ, sciens, peritus ; (2) arbi- ter ; (2) με πατὴρ ἐπιθυμῶν πόντος θεῶν, Apoll. Rhod. 4, 1557.
 Ἐπιθυμιάζω, affirmo. Τῶν δὲ ἐκ ἀκολυθῆ- σιν, ἔδ' ἦν ἄγρ' Ἀλέξανδρος, ἐπιθυμῶν, Arr. Hist. Alex. 5, 25.
 Ἐπιθυμιάζω, fut. ὄσω, cachinno, aliquid ex- cipio.
 Ἐπιθυμιάζω, strepo (de aqua maritima).
 Ἐπιθυμιάζω, fut. ἴσω, destruo, diruo.
 Ἐπιθυμιάζω, consido in.
 Ἐπιθυμιάζω, perpergo, abstergo, Steph.
 Ἐπιθυμιάζω, indormio ; (2) incubo.
 Ἐπιθυμιάζω, insideo ; (2) sedeo.
 Ἐπιθυμιάζω, insideo.
 Ἐπιθυμιάζω, fut. ἴσω, insideo ; (2) impono.
 Ἐπιθυμιάζω, gen. sing. a. 1. part. act.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, inessus.
 Ἐπιθυμιάζω, substituo, sufficio ; a. 1. ἐπι- κατῆσσω. Pass. ἐπικατῆσθην, ἐπικατῆσθαι, substitutus.
 Ἐπιθυμιάζω, fut. ἴσω, instauro, innovo.
 Ἐπιθυμιάζω, innovo. Ἄλλ' ὄγε Στέφανος μὴ δύνῃ τι νεώτερον παρὰ τὴν κρατήσασαν ἀρχὴν παρεῖναι ἐπικατομοῖν αἰόμενος . . . Euseb. Hist. Eccles. 7, 3.
 Ἐπιθυμιάζω, conficio, Æsch.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, opportunitas.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, ἦ, opportunus, commodus ; (2) præcipuus ; (3) temporarius. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον οἱ ἐπιθυμῶν, postquam vero convenissent duces quorum opus esset, Xenoph. Cyr. 3, 178. Ab
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, ἦ, idem. Λεπρῶν δὲ τῶν ἐπι- καίρων, piis lavacris aptum, Soph. Aj. 1405.
 Ἐπιθυμιάζω, adv. oportune. A præc.
 Ἐπιθυμιάζω, et ἐπιθυμῶν, f. ὄσω, accendo, incen- do ; ἐπιθυμῶν, adustus. Τὰ σώματα ὑπὸ τῆ ἥλιος ἐπιθυμῶν, Plat.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, f. ἴσμαι, spicilegium facio ; (2) spolio bonis quæ ab aliis relicta sunt.
 Ἐπιθυμιάζω, ἴσμαι, invoco, imploro ; (2) pro- voco, superiorem appello ; ἐπιθυμῶν, a. 1. med. Pass. ἐπιθυμῶν, cognominor ; ἐπι- κληθεὶς, cognominatus, a. 1. part. (2) postu- lor, accusor. Ἐπιθυμῶν τὸν Βρότον, Plut.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, nomino, appello, cognominor ; (2) pro ἰγκάλῳ, objicio, vitio verto ; (3) invoco, imploro ; (4) testem facio. Ἄνδρα- ποδιστῶν ἐαυτῶν ἐπιθυμῶν, Xen. (2) ἐπιθυμῶν ἐπεργασίαν Μεγαρέων τῆς γῆς τῆς ἐρῶς, Me- garensibus crimini dantes quod sacrum so- lum colerent, Thucyd. 1, 139.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, tegmen, operimentum ; (2) prætextus :

Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, idem. Ab
 Ἐπιθυμιάζω, f. ψω, tego, contego ; (2) ob- scuro. Hinc
 Ἐπιθυμιάζω, εὐ, ἦ, velatio.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, inflexio, incurvatio. Hinc
 Ἐπιθυμιάζω, εὐ, flexus, curvus.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, ἦ, idem :
 Ἐπιθυμιάζω, εὐ, ὄ, ἦ, inflexus, incurvus :
 Ἐπιθυμιάζω, fut. ψω, inflecto ; (2) persuado, animum alicujus ad meam voluntatem in- flecto.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, ἦ, incurvus.
 Ἐπιθυμιάζω, adv. cum flexu, flexuose, Schol. Æsch. ad Sept. contra Theb.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, flexus, conversio, v. gr. navis.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ai, canthorum radices. Ex ἐπὶ et κανθός.
 Ἐπιθυμιάζω, adv. ad verticem, in caput.
 Ἐπιθυμιάζω. Vide simpl. Nic.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, fructus, super fructuum pro- ventus ; (2) usus rei fructuosus ; (3) quæ- stus, fœnus ; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπὶ et καρπός.
 Ἐπιθυμιάζω, defrugo, Theophr.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, qui fructibus (pomis) inest extrinsecus. Φέρει δὲ ἢ μάλων χρῆν ἐπιθυμῶν, Anthol. 1.
 Ἐπιθυμιάζω, τὸ, quicquid semen aliquid con- tinet ; ἐπιθυμῶν, τὰ, ramusculi plantarum qui sunt super fructum, Ath.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, ἦ, frugifer, fructifer, qui semen continet ; (2) qui vel quæ pertinet ad carpum. (2) οἱ ἐπιθυμῶν ἄρει, armillæ anguiformes, nam sunt ad carpum, Philostr. Epist. 40. Ex ἐπὶ et καρπός.
 Ἐπιθυμιάζω, spicilegium facio. Μῆτε ἐπι- κατομολογῶντες τὰς ἀμπῆς, ut non spicile- gium facere possit, Joseph. Macclab. 3.
 Ἐπιθυμιάζω, in, vel ἐπιθυμῶν, ἦ, ὄ, ἦ, obliquus, transversus.
 Ἐπιθυμιάζω, insuper condio, condimentum aliud addo.
 Ἐπιθυμιάζω, descendo.
 Ἐπιθυμιάζω, deprimio, demitto.
 Ἐπιθυμιάζω, insuper frango.
 Ἐπιθυμιάζω, post alium appello.
 Ἐπιθυμιάζω, indormio ; ἐπιθυμῶν, a. 2. indormire, indormisse.
 Ἐπιθυμιάζω, f. εἴσω, concludo, recondo.
 Ἐπιθυμιάζω, reclino in, repono in.
 Ἐπιθυμιάζω, a. 1. inf. act. verbi ἐπιθυμῶν, κλύω, inundo, obruo aquis.
 Ἐπιθυμιάζω, ὄ, ὄ, inermis, indormio.
 Ἐπιθυμιάζω, insequor, persequor.
 Ἐπιθυμιάζω, occupo, anteverto ; (2) con- sequor ; (3) opprimo.
 Ἐπιθυμιάζω, insuper manco, immoror, Xen.
 Ἐπιθυμιάζω, irrideo, subsanno.
 Ἐπιθυμιάζω, desilio in.
 Ἐπιθυμιάζω, in cubo in aliquid.
 Ἐπιθυμιάζω, -ττω, cumplastrum impono.
 Ἐπιθυμιάζω, comburo super aliquo.
 Ἐπιθυμιάζω, diris devoveo.
 Ἐπιθυμιάζω, ἦ, ὄ, ἦ, sacer, execrabilis.
 Ἐπιθυμιάζω, vel ἐπιθυμῶν, percutio, impetuose impello ; in pass. immittor.
 Ἐπιθυμιάζω, influo, illabor ex superiore loco.
 Ἐπιθυμιάζω, super aliqua re frango, di- scendo, v. gr. vctes, a pectore, luctus causa.
 Ἐπιθυμιάζω, super injicio.
 Ἐπιθυμιάζω, desuper defluo aliquo.
 Ἐπιθυμιάζω, f. εἴσω, super decutio, super de- turbato.
 Ἐπιθυμιάζω, fut. ψω, superfodio, diruo super.
 Ἐπιθυμιάζω, detraho.
 Ἐπιθυμιάζω, f. στίσω, libo super.
 Ἐπιθυμιάζω, f. ζω, macto super, insuper v. gr. super tumulto.
 Ἐπιθυμιάζω, concido, laceror.
 Ἐπιθυμιάζω, irruo in aliquid, hostiliter im- petum facio.

Ἐπικαταφέρωμαι, defror, delabor super aliquem, præceps ruo.
 Ἐπικαταφορά, ἄς, ἡ, vocabulum mathematicum, præceps locus in octavo, ab horoscopo, signo. Ab
 Ἐπικατάφορος, υ, ὁ ζή ἡ, pronus, proclivis.
 Ἐπικαταχωνάω, adobruo, super mortuo, humum.
 Ἐπικαταφάω, superficiem v. gr. agri leviter rado, sarrio.
 Ἐπικαταφύδομαι, mentior adversus aliquem.
 Ἐπικαταφύχω, demulceo, permulceo. Ἐπικαταφύχων αὐτήν, καὶ παλινοῦν, delinens senatum et recitans, App. Bell. Civ. 2, 145.
 Ἐπικατέω, inspicio.
 Ἐπικάτεμι, desuper descendo in, v. gr. capite in stomachum.
 Ἐπικατέχωμαι, idem.
 Ἐπικατέρω, ὤ, defusum, transfusum, seu decapulatium, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
 Ἐπικατέχω, retineo super aliquo loco.
 Ἐπικατηγόρεω, insuper exprobro; (2) insuper explico.
 Ἐπικατηγόρησις, εως, ἡ, addita rei explicatio, ut, Alba longa, τὸ longa est figurᾶ ἐπικατηγόρησις.
 Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
 Ἐπικατονομᾶω, dedico, consecro.
 Ἐπικατορῶω, bene gero insuper.
 Ἐπικατώρις, et ἐπικατώριαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria inveterata et detrita consuo.
 Ἐπικαυλόφυλλος, υ, ὁ ζή ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλός, et φύλλον.
 Ἐπικαυμα, ἄτος, τὸ, adustus; (2) id ipsum quod adustus est; (3) genus ulceris circa nigram oculi partem; inustionem Lat. Medici vocant. Ab ἐπικαύω.
 Ἐπικαυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Ἐπικαυσος, et ἐπικαυστος, υ, ὁ ζή ἡ, præustus.
 Ἐπικαυχάομαι, ἄμαι, f. ἡσομαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui. Hinc
 Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
 Ἐπικαχλάζω, strepito, de aqua illisa saxis; (2) irrideo, cachinnor.
 Ἐπικίω, idem quod ἐπικαίω.
 Ἐπίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum; (2) imponor, superimponor; (3) jaceo super; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκεινται γὰρ ἐγγύς αὐταῖς, Aristoph. Av. 1024.
 Ἐπικίθηαι, præ. inf. med.
 Ἐπικίω, attondeo; (2) præcido.
 Ἐπικικλημένος, perf. part. pass. v. ἐπικαλέω.
 Ἐπικικρυμμένος, adv. occulte, obscure.
 Ἐπικικλάω, acclamo, Hom.
 Ἐπικικλυσις, ἡ, acclamantium cohortationes:
 Ἐπικικλύω, et ἐπικικλύομαι, hortor.
 Ἐπικίλλω, Poet. appello vel appellor, pervenio; f. ἐπικίλω a. 1. ἐπικίλω inf. ἐπικίλωμαι ἐπικίλωσις.
 Ἐπικίνοσ, υ, ὁ ζή ἡ, inanis, vanus.
 Ἐπικινεῖω, stimulum, calcar addo, Epigr.
 Ἐπικινεῖος, on, in centro, Man.
 Ἐπικινεῖνυμι, vel ἐπικινεῖω, admisceo. Hinc
 Ἐπικινεῖσθαι, ἡ, on, cui attemperandi vis incut, obtundens vel temperans malignitatem morbi.
 Ἐπικίριος, vel ἐπικίριος, ἄτος, τὸ, sœnum Græcum.
 Ἐπικίρῃς, εως, ὁ ζή ἡ, quæstuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικίρῃς, lucrum, quæstus. A κίρῃς.
 Ἐπικιστορέω, præ. part. act. f. g. Dor. pro ἐπικιστορέω. Ab
 Ἐπικιστορέω, ὤ, fut. ἡσω, maledictis seu probis incesso super aliqua re; (2) falsum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
 Ἐπικιστόρημα, ἄτος, τὸ, dictum mordax cum irrisione; (2) objurgatio.
 Ἐπικιστόρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Ἐπικιστόω, f. εὔσω, occulo, celo.
 Ἐπικισύω, f. 1. ind. act. verbi præc.
 Ἐπικισφάλλω, υ, τὸ, capitatio, id quod in capita singula penditur, tributum capitulare, Ph.

Ἐπικισφάλλω, ὤ, f. ὥσω, in summam colligo.
 Ἐπικίθειος, υ, ὁ ζή ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικίθειον, υ, Epidicium, carmen funebre, nœnia. Ex ἐπὶ et κίθος, funus.
 Ἐπικίχαστος, υ, ὁ ζή ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ et κηκῆς, convitilis insector.
 Ἐπικίχτιος, υ, ὁ ζή ἡ, hortensis. A κήπος.
 Ἐπικίχτιον, τὸ, quicquid fato obnoxium est, Luc.
 Ἐπικίχτιος, υ, ὁ ζή ἡ, idem quod
 Ἐπικίχτος, υ, ὁ ζή ἡ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Οὐκ ἐν χερμασιν, ἀδὲ ἐν ἐπικίχτιος καὶ δεφθαυμέναις χέρμασιν, non pecuniam, aut interituram ac caducam gratiam, Eunapius in Aedesi, 58. Ex ἐπὶ et κήξ, fatum.
 Ἐπικικηῖα, ας, ἡ, legatio de pace aut de foderi; (2) de alia re.
 Ἐπικικηῖα, ἄτος, τὸ, idem. Κάπικηῖα μασι σύ γ' ἂν τίθω, Eurip. Med. 738. Ab
 Ἐπικικηῖομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto. Dicitur tamen et de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (sc. in senatu vel apud populum) pacis cum hoste faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
 Ἐπικικηῖσις, εως, ἡ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœne, per præconem. Ab
 Ἐπικικηῖσσι, vel ἐπικικηῖσσι, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei indicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitibus pœnam; (3) sufficio, substituo; (4) potestatem prædandi in finibus alicujus publice facio. Ἐπικικηῖσσι τὰ χερμάτια, καὶ τὰ σώματα, Plut.
 Ἐπικίχως, adv. more eorum qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπικίχτος.
 Ἐπικικηῖναι, dissipor super, dispergor super.
 Ἐπικικηῖσσι, τὸ, cœnædium factum, dictum gestusvc, Ern.
 Ἐπικικηῖσσι, f. εὔσω, in periculo versor, in periculum adductus sum.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ ζή ἡ, periculosus.
 Ἐπικικηῖσσι, ες, idem.
 Ἐπικικηῖσσι, adv. periculose. Ἐπικικηῖσσι κέμαι, periculis obnoxius sum. Εἰσοῶν ὅς πάντα δινὰ κἀπικικηῖσσι βροτοῖς κέται, Soph. Phil. 501.
 Ἐπικικηῖσσι, admisceo.
 Ἐπικικηῖσσι, flecto, infringo. Ex κλάω.
 Ἐπικικηῖσσι, fleo super; (2) fleo. Σὲ δ' (χρῆ) ἐπικικηῖσσι ὑπερον, Aristoph. Thesm. 1072. Hinc
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ ζή ἡ, Hebellis, lamentabilis.
 Ἐπικικηῖσσι, ὤ, f. ὥσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικικηῖσσι θῆναι, a. 1. pass. frangi, flecti, nempe animo; ἐπικικηῖσσι, reflexus.
 Ἐπικικηῖσσι, εως, ὁ ζή ἡ, gloriosus, celebrer. Ex κλέω.
 Ἐπικικηῖσσι, celebros; (2) perhibeo, dico, nomen, appello; (3) invoco; (4) occludo.
 Ἐπικικηῖσσι, a. 1. part. pass. per Sync. pro ἐπικικηῖσσι, ab ἐπικικηῖσσι. Unde
 Ἐπικικηῖσσι, ἄτος, τὸ, criminis objectio; (2) accusatio; (3) crimen quod objicitur.
 Ἐπικικηῖσσι, adv. cognomento; prænomine. Acc. ab inusit. nom. ἐπικικηῖσσι, Ern.
 Ἐπικικηῖσσι, ἡ, femina ad quam universa hæreditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta.
 Ἐπικικηῖσσι, ὤ, f. ὥσω, sorte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo attribuo, assigno. Ἐπικικηῖσσι τὸν ἄρχοντα, Dem.
 Ἐπικικηῖσσι, ἡ, sortitio, attributio per sortem facta.
 Ἐπικικηῖσσι, a. 1. inf. act. per Sync. pro ἐπικικηῖσσι, ab ἐπικικηῖσσι.
 Ἐπικικηῖσσι, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ ζή ἡ, advocatus, evocatus, accitatus; (2) nobilis, celebris; (3) attributus, adsignatus; (4) conviva extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehensione dignus.

Ἐπικικηῖσσι, εως, ὁ ζή ἡ, declinans, deorsum vergens, declivis, devexus.
 Ἐπικικηῖσσι, acclina, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπικικηῖσσι. Unde
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ, inclinans, faciens ut quid inclinet.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus. Ab
 Ἐπικικηῖσσι, acclino, inclino, declino, jaceo super, Apollon. ἐπικικηῖσσι, adjacet; ἐπικικηῖσσι, inclinatus, Thuc. Hinc
 Ἐπικικηῖσσι, εως, ἡ, inclinato; (2) acclinatio.
 Ἐπικικηῖσσι, ὤ, f. ἡσω, concutio, perturbo; (2) valde concutio.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ ζή ἡ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) subdolos, vafer, versutiosus; (5) subst. fur. Ex κλέω.
 Ἐπικικηῖσσι, f. ὥσω, proluo; (2) inundo, submergo; (3) inopice, ut inundo, ap. Lat. (4) in aor. 1. abundo. Hinc
 Ἐπικικηῖσσι, a. 1. part. act. f. g.
 Ἐπικικηῖσσι, εως, ἡ, proluvis, diluvium maris terram obruentis; (2) inundatio.
 Ἐπικικηῖσσι, ες, ὁ, inundatio.
 Ἐπικικηῖσσι, on, inundatus, aquis obrutus.
 Ἐπικικηῖσσι, ες, ὁ ζή ἡ, celebris, inclutus. Ab
 Ἐπικικηῖσσι, f. ὥσω, audio, celebrer sum.
 Ἐπικικηῖσσι, neco, fatalia stamina duco; ἐπικικηῖσσι, destinatio; ἐπικικηῖσσι, destinatio, sorte attributus. ἢ σέματα ξηνά ἐπικικηῖσσι θεῶ ἔρον, Eurip. Or. 12.
 Ἐπικικηῖσσι, (al. ἐπικικηῖσσι), inflecto, intorqueo; propter Homericum ἐπικικηῖσσι, Π. 1. 569; sed ibi plerique legunt ἐπικικηῖσσι.
 Ἐπικικηῖσσι, ὤ, et ἐπικικηῖσσι, fut. ἡσω, intero. Ἐπικικηῖσσι τὸν ἔλαιον, σίλφον, ἄτος, insuper radunt, Aristoph. Av. 539. Τὴν παριάν ὑπὸ τὸ ες ἐπικικηῖσσι, genam sum aure scalpens, Heliod. Ethioip. 2.
 Ἐπικικηῖσσι, fut. ἡσω, in superficie scalpo; (2) per summa incido. Hinc
 Ἐπικικηῖσσι, εως, ἡ, scarificatio, incisio, quæ per summas partes fit; (2) scalptura.
 Ἐπικικηῖσσι, ἴδος, ἡ, superior palpebra, cilium.
 Ἐπικικηῖσσι, on, cavus.
 Ἐπικικηῖσσι, ἄμαι, indormio, incumbo dormiens; (2) negligens, supinus, securus sum in aliqua re.
 Ἐπικικηῖσσι, εως, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in somno.
 Ἐπικικηῖσσι, adv. communiter, Stepht.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ ζή ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπικικηῖσσι, on, nomina epicæna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant: particeps. Ἀμφὶ λέπτρον διδύμων ἐπικικηῖσσι, Eurip. Andr. 123.
 Ἐπικικηῖσσι, et -νόμαι, communico.
 Ἐπικικηῖσσι, ὤ, f. ἡσω, commune habeo.
 Ἐπικικηῖσσι, on, particeps.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ε, rex, dux.
 Ἐπικικηῖσσι, cubile habeo, vel constituo mihi in.
 Ἐπικικηῖσσι, arrideo. Vox Comica. Unde
 Ἐπικικηῖσσι, arrideo, adludere solita; epith. Echus. al. ἐπικικηῖσσι.
 Ἐπικικηῖσσι, ὤ, f. ἡσω, adglutino. Hinc
 Ἐπικικηῖσσι, ἄτος, τὸ, id quod glutinamentis alicui rei jungitur. A præc.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ ζή ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ et κόλπος, sinus.
 Ἐπικικηῖσσι, f. ἡσω, curo, procuro.
 Ἐπικικηῖσσι, ornatu nimis exquisito excolo.
 Ἐπικικηῖσσι, ὅ, ad aliquid missus, curator, V. L.
 Ἐπικικηῖσσι, f. ὥσω, jactabundis verbis prædico, Plut. (2) jactabundis verbis addo.
 Ἐπικικηῖσσι, ὤ, f. ἡσω, jactio, ostento. Ἐπικικηῖσσι τὰ μέγιστα, Thuc.
 Ἐπικικηῖσσι, exquisite orno.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, τὸ, mensa coquorum, supra quam carnes secari solent. Ab
 Ἐπικικηῖσσι, ἡς, ἡ, incisio, actisio, præcisio, qua arborum extremæ partes præciduntur.
 Ἐπικικηῖσσι, υ, ὁ ζή ἡ, accisus, præcisus, decumatus; (2) brevis; subst. τὸ, lignum quod supponitur rei quæ secatur.

Ἐπικόπτης, ε, δ, reprehensor. Ab
Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in acuminæ cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo; (3) reprehendo.
Ἐπικρίσις, sperno, rejicio. *Galz. ap. Aristot.*
Ἐπικρίσις, ε, τῶ, lignum quod supponitur rei secundæ.
Ἐπικόστος, ε, δ, ἤ, qui supra tempora seu maxillas est. *Ex ἐπὶ et κόσσι.*
Ἐπικόσσομαι, armor adversum aliquem.
Ἐπίκος, epicus, ut poeta, versus. Ab ἔπος.
Ἐπικουσία, cohonesto, ornatum addo, *Arist.*
Ἐπικότος, ira dignus: τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito irascatur, *Hesych. ex Soph. Nauplia* (tragædia dæperdita). Ἐπικότος προφῆς, indigne frenes se tales filios educasse, *Æschyl. Sept. contra Thebas*, 788.
Ἐπικουτάβριζω, f. ἴσω, defundo guttas in poculo cposito relictas, ita ut sonitum reddant.
Ἐπικότως, adv. irate, iracunde. Ὅ δ' ἐπικότως αἰὲν ἔμενος ἀγναμπτον νόον, hic enim semper iracunde inflexibili genio obsequens, *Æsch. Prometh. Vincit.* 162.
Ἐπικόσιος, α, ον, Epicureus, *Er.*
Ἐπικουσία, ὤ, f. ἴσω, auxilior, auxilium venio.
Ἐπικουσίαι, τῶς δεικνύσιν, *Lic.*
Ἐπικουσία, a. 1. inf. act. pro
Ἐπικόσιος, εως, ἡ, opitulatio.
Ἐπικόσιος, τῶ, auxilium.
Ἐπικουσία, εως, ἡ, idem.
Ἐπικουσία, ἡ, δν, auxiliarius. Hinc τὸ ἐπικουρικόν, ε, auxiliares copia.
Ἐπικόσιος, ε, δ, ἡ, auxiliarius. Ab
ἘΠΙΚΟΥΡΟΣ, ε, δ, ἡ, auxiliator, adjutor.
Ἐπικουρία, f. ἴσω, allevo. Ἐπικουρίαν τὴν πέναιν τινός, *Greg.*
Ἐπικουρία, εως, ἡ, evigro, quatio super.
Ἐπικουρία, inclamo.
Ἐπικουρία, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἐπικουρία, a. πικουρία.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, officio, perficio.
Ἐπικουρία, 2. sing. a. 1. imperat. ἐπικουρήσον, seu ἐπικουρήσον, perfice, *apud Homerum*, *Il.* 1, 455. item confirmo, ratum facio promissum. Ὅς ταύτ' ἐπικουρήσον, *Soph. Phil.* 1458.
Ἐπικουρία, a. 1. inf. act. verbi præc.
Ἐπικουρία, vide ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, ἴδος, ἡ, cerebellum. A κράνον.
Ἐπικουρία, ε, τῶ, quod super caput est, vitæ, capitis ligamen; (2) munimentum capitis; (3) capitulum columnæ. Βαρύ μου κεφαλῆς ἐπικουρίαν ἔχων, *Eurip. Hipp.* 201.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, temperatio. A κέρω.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, insuper firmo.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, potestas, ditio; (2) victoria.
Ἐπικουρία, acc. sing. part. præc. m. g. v.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, prævaleo; (2) potior, obtineo; (3) supero; (4) cohibeo. Ἐπικουρία, Thuc. τὴν φύσιν ἀμαρτίας, *Isocr.* Ex ἐπὶ et κρατία.
Ἐπικουρία, adv. potenter, prævalide, *Poet.* pro ἐπικουρία. Ab
Ἐπικουρία, εως, ἡ, in potestate sua habens, alicujus res compos; (2) fortis, potens. Ex ἐπὶ et κράτος.
Ἐπικουρία, 1. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπικουρία. Ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, cohibendi vim habens, *Gal.*
Ἐπικουρία, ἡ, apud astrologos ἀσθηρ cujus in themate maxima vires sunt, *Steph.*
Ἐπικουρία, ὤ, αἰ, sudaria.
Ἐπικουρία, ε, τῶ, sudarium quo caput obvolvatur. Ex ἐπὶ et κράτος, caput.
Ἐπικουρία, ἡ, δν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, confirmo, roboro.
Ἐπικουρία, adv. valide. Ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, digitis citharam vel lyram pulso, posito plectro proprie κέρωσι.
Ἐπικουρία, vel ἐπικουρία, vel
Ἐπικουρία, suspensio super. Hinc a. 1. ἐπικουρία, ἐπικουρία, κίνδυνον, periculum impendere fecisti. Hinc ἐπικουρία, suspensus sum super, impendo, immineo; ἐπικουρία, κίνδυνος, impendens periculum; in a. 1. ἐπικουρία. Hinc

Ἐπικουρία, εως, ἡ, impendens.
Ἐπικουρία, 2. sing. a. 1. imperat. act. per *Erpenh. et Att.* pro ἐπικουρία, ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, præceptis, in præcipitum vergens.
Ἐπικουρία, 1. pl. aor. 1. conj. act. *Att.* pro ἐπικουρία, ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, aor. 1. inf. act. per *Synop.* pro ἐπικουρία, ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, ε, τῶ, operculum κρητηρία, sive parva crateræ.
Ἐπικουρία, adv. cum delectu, diligenter. Ἐπικουρία, ἰερίσαντο μήλα, *Apoll. Rhod.* 2, 302.
Ἐπικουρία, ἄτος, τῶ, decretum, edictum, *Joseph.*
Ἐπικουρία, iudicio meo approbo, decerno.
Ἐπικουρία, ε, τῶ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπικουρία, ὤ, navis tabulata.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, adjudicatio; (2) iudicium, iuramentum; (3) discretio; (4) censura; (5) dignatio. Ab ἐπικουρία. Unde
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, arbiter, iudex; (2) consultor.
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, lectus, delectus.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, applaudo; (2) crepo, crepito; (3) castigo, vituperio, increpo. Νηρηίδες παρῖπτον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικουρία, *Lic.*
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.
Ἐπικουρία, ἄτος, τῶ, pulsus, ictus.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab
Ἐπικουρία, f. ἴσω, impello, incito. Μᾶλλον ἐπικουρία, ἰερίσαντο μήλα, *Aristoph. Thesm.* 1013. (2) idem quod ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, ἡ, δν, qu. dic. occultativus; (2) occultationis significationem habens. Ab
Ἐπικουρία, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, occultus;
Ἐπικουρία, εως, ἡ, occultatio; (2) sermo obscurus.
Ἐπικουρία, adrocitio.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, insuper adiro.
Ἐπικουρία, ἡ, vos simul testes advoco, *Soph. Antig.* 846.
Ἐπικουρία, interficio, *Soph.*
Ἐπικουρία, ε, τῶ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum; (2) locus supra pubem. A κρείς, quod de pube etiam dicitur.
Ἐπικουρία, ἄτος, τῶ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἐγκρημία.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, accessio possessionum.
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικουρία, f. ἴσω, superadifico, superstruo; (2) pro κτίζω, de urbe.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito.
Ἐπικουρία, glorior, effero me.
Ἐπικουρία, adv. gloriosius; (2) meliore fortuna et successu.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, gloriosus; (2) potens; (3) magna fiducia præditus. Ex ἐπὶ et κῦδος.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, superfeto. Hinc
Ἐπικουρία, ἄτος, τῶ, fetus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικουρία, idem quod ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, extrinsecus inscro, inculco.
Ἐπικουρία, subintell. πλανῆς, quoddam plantæ genus, *Ath.*
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, circulus centrum habens in periphæria alius circuli majoris, *apud Ptol.* (et alios astronomos).
Ἐπικουρία, ὤ, αἰ, superiores palpebræ.
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, inter pocula dictus vel factus.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, volvo super, devolveo.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, cylindrus aquo. A κῦδος.
Ἐπικουρία, idem quod ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, devolveo in.
Ἐπικουρία, fluctuando irruo.
Ἐπικουρία, f. ἴσω, innato.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, fluctuatio.

Ἐπικουρία, f. ψω, pronus incumbo, inspecio.
Ἐπικουρία, f. ἴσω, incido, nanciscor.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, confirmo, approbo; auctor sum, sancio. Νῦν δὲ γ' ἐπικουρία τ' ἐγώ, *Soph. Ed. Tyr.* 258. Κἀπτεκράσαν θανείν, et sanciverunt mori, *Eurip. Or.* 860.
Ἐπικουρία, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικουρία, ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, gibbus, convexus.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, incurvo. A præc.
Ἐπικουρία, nom. dual. part. præc. act. *Poet.* pro ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, f. ἴσω, idem quod ἐπικουρία, a. 1. ἐπικουρία, incidere; ἐπικουρία, partit.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, confirmatio.
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, incurvus. Ab ἐπικουρία.
Ἐπικουρία, qui curat alvearia apum, epith. *Panis, Er.* A κῦδος.
Ἐπικουρία, f. ἴσω, lamcor, allacymor. Καὶ ἐπικουρία πατρός τὴν δυσάλαμαν δαίτα, *Soph. El.* 285.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, impeditio. Ab
Ἐπικουρία, f. ἴσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τὴς ἴσω μ' ὁ ἐπικουρία τῶν, *Soph. Phil.* 1230.
Ἐπικουρία, f. ἴσω, commissatum eo ad quem, obruo eum protervo adventu, *Eur. Alc.* 834.
Ἐπικουρία, adv. laudantium more.
Ἐπικουρία, ε, τῶ, encomium, laus. Ab
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, laudatorius.
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, commensator.
Ἐπικουρία, ὤ, f. ἴσω, mordacibus dictis incasso, mordco, noto, taxo, subsanno.
Ἐπικουρία, ὁ, vide κωπητήρ, *Suid. Eust.*
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructa, de navi. Ex κώπη.
Ἐπικουρία, adv. more carminis epicæ.
Ἐπικουρία, εως, ἡ, surditas.
Ἐπικουρία, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
Ἐπικουρία, ἡ, prehensio, *Æsch.*
Ἐπικουρία, super alio seu post alium sorte obtineo; unde ἐπιλαχόν, a. 2. sorte suffectus, subjectus. Ἐπιλέγουσιν σύμπτων γῆρας ἄφρον, supervenit tandem senectus amicis ortha, *Soph. Ed. Col.* 1235.
Ἐπικουρία, prehendo, comprehendo. Κἀπτεκράσαν θανείν, et os comprimo, *Eurip. Andr.* 249.
Ἐπικουρία, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλαμβάνω, pro ἐπιλαχόν.
Ἐπικουρία, 3. sing. aor. 2. conj. med.
Ἐπικουρία, ἴδος, ἡ, curruca, avicula, quæ et ὀσολῶς nuncupatur.
Ἐπικουρία, concavus. Τὸ ἐπιλακκον μέρος τὸ μετὰ τὸν τράχηλον, pars illa concava quæ collo subjacet, [jugulum dixere Latini,] *Schol. Theoc. ad Idyll.* 3, 54.
Ἐπικουρία, interpello, obloquor.
Ἐπικουρία, insuper adsumo, sumo post alium; (2) excipio, subdo; (3) opprimo, invado; (4) corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo, nanciscor; (7) retineo, sisto; (8) obstruo, obturo; ἐπιλακκονομαί, prehendo, arripio; (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) openo ferro. Νυκτός ἐπιλακκῶς τὸ ἔργον, *Thuc.* 2, 6. ἐπὶ λαβὴ τὸ ὕδωρ, *Dem.*
Ἐπικουρία, ε, δ, ἡ, clarus, illustris, manifestus. Ex λαμπα.
Ἐπικουρία, in celebritate magna versor, excello, insignem me facio.
Ἐπικουρία, *Ion.* pro ἐπιλακκῶς, qui in aliqua re deprehenditur. Ἐπιλακκῶς δὲ ἀφασσα ἴσαι, et ipsa in palpando deprehendatur, *Herod.* 3, 69.
Ἐπικουρία, superfulgeo, luceo, super aut pest; (2) illustro.
Ἐπικουρία, 3. sing. præc. imperat. med. verbi
Ἐπιλακκῶς, obliviscor, f. ἐπιλακκῶς, perf. ἐπιλακκῶς, a. 2. ἐπιλακκῶς. Νήπιος ἴσαι τῶν οἰκτρῶς οἰκτρῶν γούτων ἐπιλακκῶς, *Soph. El.*

El. 145. Ταῦτ' ἐπιλέλθης πρὶν μαθεῖν, oblitus est, *Aristoph. Nub.* 631.
 Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, dnæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπι et ἰλάρχης.
 Ἐπιλαίνα, λαινο, polio; (2) commendo aliquid, laudo per assentationem.
 Ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, seligo. ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; ἑπελέξαμην, a. 1. med. ἐπιλελεγμένοι, perf. pass. delecti. Ἐπιλεγεῖν τεμῆματα, *Thuc.*
 Ἐπιλέβω, super aliqua re libo.
 Ἐπιλείω, λειβο.
 Ἐπιλείω, f. ψω, deficio, desum. Κλητῆρες ἐπιλείψου τὸς καλούμενος, *Aristoph. Vesp.* 1324. Ἐπιλείω δ' ἂν ἡμάς ὁ πάς χρόνος, *Isocr.* Hinc
 Ἐπιλείψις, εως, ἡ, defectio, penuria.
 Ἐπιλέχω, in superficie lambo; (2) lambo.
 Ἐπιλειτάρχης, α, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. Ab
 Ἐπιλειπτος, α, ὁ ἐξ ἡ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.
 Ἐπιλείωτος, adv. cum delecto.
 Ἐπιέλαβα, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιέλιθα, ab ἐπιλανθάνομαι.
 Ἐπιελήσθαι, oblivioni traditum esse, perf. inf. pass.
 Ἐπιέλιξ, εως, ἡ, delectus.
 Ἐπιέλω, decortico, *Hom.*
 Ἐπιλευκαῖον, dealbo.
 Ἐπιλευκός, α, ὁ ἐξ ἡ, aliquid albus, albicans.
 Ἐπιέλωσα, adspicio, prospicio.
 Ἐπιλήθε, 2. sing. præ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιλήθεο.
 Ἐπιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab
 Ἐπιλήθομαι, obliviscor. Καὶ ἐπιλήθομαι κακῶν, *Eur. Hec.* 285.
 Ἐπιλήθον, apud *Hom.* aliqui pro ἐπιληθῶν, efficace oblivionis. Vid.
 Ἐπιλήθω, apud *Poetas*, oblivisci facio, oblivionem induco; aor. 1. ἐπέληθον, oblivisci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, participium neut. ἐπιλήθον, apud *Hom.* *Odyss.* 4, 221. oblivisci faciens, secundum eos qui ibi non scribunt ἐπιλήθον.
 Ἐπιλήθης, ἴδος, ἡ, jure belli parta, v. gr. urbs. Ex ἐπι et λέω.
 Ἐπιλήθης, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.
 Ἐπιλήνοος, α, ὁ ἐξ ἡ, in sacris Bacchi usitatus.
 Ἐπιλήνοος, α, ὁ ἐξ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens.
 Ἐπιληπτικός, f. ἴσω, morbo comitali laboro.
 Ἐπιληπτικός, ἡ, ὄν, morbo comitali laborans.
 Ἐπιληπτικός, adv. per epilepsiam.
 Ἐπιληπτικός, idem quod ἐπιληπτικός. Ab
 Ἐπιληπτος, α, ὁ ἐξ ἡ, reprehensione dignus; (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia sive morbo comitali; (4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.
 Ἐπιλήπτω, ορος, ὁ, reprehensor. Ab eod.
 Ἐπιλησις, ἡ, oblivio. *Pind.*
 Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω. Unde
 Ἐπιλησμονή, ης, ἡ, idem.
 Ἐπιλησομένη, ης, ἡ, idem.
 Ἐπιλησμός, pro ἐπιλησομένη, *Ar.*
 Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ ἐξ ἡ, obliviosus, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor.
 Ἐπιλήσμων, f. 1. ind. med. verbi ἐπιλήθομαι.
 Ἐπιληστῆς, ὄν, oblivionem afferens.
 Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi initium; (2) morbus comitalis, epilepsia; (3) subita invasio, correptio, oppressio; (4) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.
 Ἐπιλήψιος, α, ὁ ἐξ ἡ, reprehensione dignus. Ab eod.
 Ἐπιληψίς, εως, ἡ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vindicta; (3) morbus comitalis, epilepsia. Ab eod.
 Ἐπιλήθην, adv. strictim, leviter.
 Ἐπιλημάζω, superstagno, restagno.
 Ἐπιληπάω, pinguedine illino.
 Ἐπιληπῆς, εος, ὁ ἐξ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλλίζω, f. ἴσω, oculis innuo; (2) subsanno, derideo. (1) Οὐκ αἶτις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίξαι ἄπαντες, oculis innuunt, *Odyss.* 18, 2. (2) ἀλλ' ἢ θῆν' μοι ἐπιλλίξοντες ὀπίσω δὴν ἴσοσθε, diu in posterum insultabit, *Apoll. Rhod.* 4, 389. Ex ἴλλος.
 Ἐπιλλος, α, ὁ ἐξ ἡ, strabus, pætus.
 Ἐπιλλόσσω, connivo, adnicto.
 Ἐπιλοβίς, ἴδος, ἡ, jecinoris fibræ, *Hes.*
 Ἐπιλογῆ, ης, ἡ, delectus, electio.
 Ἐπιλογίζομαι, computo, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc
 Ἐπιλογικός, ἡ, ὄν, ad reddendam rationem pertinens; τὰ ἐπιλογικά, idem quod ἐπιλογος.
 Ἐπιλογισμός, ὤ, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio; ἐξ ἐπιλογισμῶ, pruderter.
 Ἐπιλογος, α, ὁ, subjuncta dictionum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.
 Ἐπιλογχος, ὄν, cuspidem habens. Θεσσαλὸν ὄσσαν ἐπιλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος, gestans in manu telum (vel cuspidem) Thessalum hastili infixum, [nam ordo est ἐπιλογχον ὄσσαν,] *Eurip. Hipp.* 221.
 Ἐπιλοβίος, ὄν, libationi serviens, sc. patera.
 Ἐπιλοδορέω, convicior, in re, ob rem.
 Ἐπιλομία ἐπι, carmina quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπι et λοιμός.
 Ἐπιλοιπός, α, ὁ ἐξ ἡ, reliquus. Α λείπω.
 Ἐπιλωτρον, α, τὸ, merces pro lotura, merces balnearioris.
 Ἐπιλύπτιω, ὤ, f. ἴσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo, ad iracundiam provoco.
 Ἐπιλύπος, α, ὁ ἐξ ἡ, valde mæstus, admodum tristis. Ex ἐπι et λύπη, tristitia.
 Ἐπιλύσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.
 Ἐπιλυτικός, ἡ, ὄν, nodosas quæstiones solvendi peritus.
 Ἐπιλυχνος, α, ὁ, lucerna, seu elychnium.
 Ἐπιλυό, explicio, solvo; (2) med. citam libero.
 Ἐπιλυθῶ, f. ἴσω, ignominia, injuria afficio.
 Ἐπιλυθείω, f. εἴσω, cavillor, irrideo.
 Ἐπιλυθῆς, ες, damnosus, perniciosus, *Nic.*
 Ἐπιλυθῆτος, ὄν, ignominia affectus, infamis.
 Ἐπιμάζιος, ὄν, lactans, de infante, a μάζος.
 Ἐπιμαμάω, ὤ, fut. ἴσω, vehementer cupio.
 Ἐπιμαίωμαι μάχης, *Lycophr.*
 Ἐπιμαίνομαι, insanio; (2) furiose amo; a 2. ἐπεμάνην part. ἐπιμανεῖς, ἐπιμανεῖσα.
 Ἐπιμαίωμαι, attingo; (2) instigo; (3) cupio; (4) quero.
 Ἐπιμαλθος, α, ὁ ἐξ ἡ, maltha inductus.
 Ἐπιμαῖλλον, adv. promptius, propensius, vehementius.
 Ἐπιμᾶνής, εος, ὁ ἐξ ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.
 Ἐπιμανεῖον, τὸ, manipulus sacerdotis, *Chrys.*
 Ἐπιμανῶς, adv. furiose, vehementer.
 Ἐπιμανῶν, disco seu deoer post.
 Ἐπιμαργος, α, ὁ ἐξ ἡ, insanus.
 Ἐπιμάστω, ὕρος, ὁ ἐξ ἡ, testis factæ rei.
 Ἐπιμαρτύρω, ὤ, fut. ἴσω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
 Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
 Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, *impr.* deos vel deum obtestor, unde et moneo; (2) testificor, contestor. Ὁ ὕχρινος ἔν' ἔχων, τὴν ἐπιμαρτύρωται, *Aristoph. Vesp.* 1426.
 Ἐπιμαρτύρος, *Poet.* qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.
 Ἐπιμασάομαι, ὤμαι, insuper mando, seu manduco; ἐπιμασθεῖς, insuper manducatus.
 Ἐπιμάσσω, et ἐπιμάσσομαι, tango, attingo; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo. Ἐλαος δ' ἰππῆς ἐπιμάσσειται, tractabit, *Il.* 4, 190.
 Ἐπιμασθῖος, α, ὁ ἐξ ἡ, mammæ admotus; (2) subrumus. Ex ἐπι et μασθός.
 Ἐπιμάστιος, α, ὁ ἐξ ἡ, idem et ex iisd. *Apoll. Rhod.* 4, 1734.
 Ἐπιμαστος, ὁ, qui cibum querit, mendicus, *Hom.*
 Ἐπιμαχέω, ὤ, f. ἴσω, fero auxilium.

Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsandam injuriam ab altero. Ab
 Ἐπιμάχος, α, ὁ ἐξ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *superl.* ἐπιμαχώτατος; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex μάχομαι.
 Ἐπιμεδιάω, idem quod ἐπιμεδιάω, *Hom.*
 Ἐπιμεδήσας, a. 1. part. act.
 Ἐπιμεδιάσις, εως, ἡ, arrisio; (2) risus. Ab
 Ἐπιμεδιάω, ὤ, f. ἴσω, subrideo; (2) adrideo.
 Ἐπιμείλω, τὰ, *Il.* 9, 147, res dotales.
 Ἐπιμελᾶδες, αἰ, ovis admixta, *Call. V. L.*
 Ἐπιμελαινομαι, nigresco, nigredine inficio.
 Ἐπιμέλας, αινά, αν, nigricans.
 Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, et *Ion.* ἐπιμελήϊη, cura, diligentia, studium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.
 Ἐπιμελόομαι, ὤμαι, fut. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. Ἐπιμελῖσθαι τὸ σώματος τῶν κοινῶν, res publicas. Ἐπιμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος, *Isocr.* Ex ἐπι et μέλει.
 Ἐπιμελῆς, τὸ, cura, *Polyb.*
 Ἐπιμελῆστα, adv. diligentissime. Ab ἐπιμελῆστατος, *superl.* ab ἐπιμελής.
 Ἐπιμελέστρον, et ἑρώς, adv. diligentius.
 Ἐπιμελῆσθαι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. verbi ἐπιμελέομαι. Unde
 Ἐπιμελήμα, ἄτος, τὸ, negotium cujus curam gerimus, res quæ cura est; (2) cura.
 Ἐπιμελής, εος, ὁ ἐξ ἡ, qui curam agit; (2) sollicitus, diligens; (3) qui cura est, qui curatur. Ex ἐπι et μέλει, cura est.
 Ἐπιμελητής, ὤ, ὁ, curator; (2) procurator.
 Ἐπιμελητικός, ἡ, ὄν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens et peritus curator. A præc.
 Ἐπιμέλλω, f. ἴσω, cunctor.
 Ἐπιμέλωμαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
 Ἐπιμέλω, accino.
 Ἐπιμελῶς, adv. diligenter.
 Ἐπιμέμονα, (idem quod ἐπιμέμονα), præc. perf. med. verbi ἐπιμένω, insanio, turbor, vehementi ardore afficio. Vide ἐπιμέμονα.
 Ἐπιμέμπτος, α, ὁ ἐξ ἡ, culpabilis, accusabilis;
 Ἐπιμέμφης, εος, ὁ ἐξ ἡ, idem;
 Ἐπιμέμφω, 2. sing. præ. ind. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφωμαι, ab
 Ἐπιμέφωμαι, f. ἴσω, conqueror super aliqua re, incuso; (2) reprehendo, vituperor. Ἐπιμέμφωμαι ἑαυτῷ τῆς πόλεως, *Diosc.*
 Ἐπιμέμφω, f. εἴσω, permaneo, persevero; (2) expecto, a. 1. ἐπέμεινα, ἐπέμεινα. Ἐπι δὲ Κασσάλως ὕδαρ ἐπιμένει με, *Eur. Ph.* 231.
 Ἐπιμέσθης, εος, ὁ ἐξ ἡ, vid. ἐπιμέσθιος.
 Ἐπιμερίζω, f. ἴσω, impertior.
 Ἐπιμερισμός, ὤ, ὁ, partitio.
 Ἐπιμέστος, α, ὁ ἐξ ἡ, ἐπιμέστω ῥήματα, verba depontentia.
 Ἐπιμέστος, α, ὁ ἐξ ἡ, plenus, redundans.
 Ἐπιμεσταπέμπομαι, accesso novum, v. gr. auxiliium.
 Ἐπιμετρέω, ὤ, f. ἴσω, super legitimam mensuram adjicio; (2) certa mensura mutuo do, ut cadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod; (4) rem breviter expositam latius ac diligentius edissero. *Polyb.* τὸ ἐπιμετρῶν, excessus rei alicujus, ut gaudii, &c. (5) indulgere, v. gr. animo, cupiditati, *Etn.*
 Ἐπιμέτρον, α, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium; (2) quod ex abundantia additur.
 Ἐπιμέδομαι, f. ἴσω, excogito.
 Ἐπιμέθω, ας, ἡ, consilium post rem jam peractam; (2) prudentia.
 Ἐπιμεθύομαι, consilium re jam peracta capio.
 Ἐπιμεθύς, εως, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus, preses animæ irrationalis, secundum *Orphicos*. Ex ἐπι et μέθος, consilium.
 Ἐπιμεθῆς, εος, ὁ ἐξ ἡ, prudens. Ex iisd.
 Ἐπιμήκης, εος, ὁ ἐξ ἡ, oblongus; (2) prælongus; procerus; *superl.* ἐπιμήκειστος. Ex μήκος.
 Ἐπιμηλῆς, ἴδος, ἡ, mespli arboris genus; (2) apii genus.

Ἐπιμυθεύω, ὁ, idem quod *μηλοσοτήρ* sed vor est suspecta.

Ἐπιμήνιος, υ, ὁ ἢ ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex *ἔπι* et *μήν*.

Ἐπιμηνία, f. ἴσα, irascor.

Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.

Ἐπιμηχάναμαι, ἄμαι, f. ἴσομαι, molior, vel machinor in aliquo.

Ἐπιμύγνυμι, vel *ἐπιμύγνω*, f. μύζω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.

Ἐπιμυκτός, υ, ὁ ἢ ἡ, permixtus, commixtus; (2) promiscuus. A *πρᾶξ*.

Ἐπιμνήσκωμαι, recordeo, memini; (2) cum acc. mentionem facio: f. *ἐπιμνήσκει*, *ἐπιμνήσθησθε* aor. 1. *ἐπιμνήσασθαι*, et usitatus *ἐπιμνήσθηναι*. Ἐπί δὲ ἢ καλῶς ἐπιμνήσθης, *Luc.* Ex *ἔπι* et *μνήσκω*.

Ἐπιμύνω, *Poc.* permaneo alibi, incumbo.

Ἐπιμύξω, adv. mistim, promiscue. Ab *ἐπιμύγνυμι*. Unde

Ἐπιμύξαι, a. 1. part. act. *Ἔολ.* pro *ἐπιμύξας*.

Ἐπιμύξις, ας, ὁ ἢ ἡ, permistio, commistio, coalescentia, conjunctio; (2) commercium; (3) congressus, consuetudo.

Ἐπιμύξις, εως, ἡ, idem.

Ἐπιμύσσωμαι, commercium habeo, in consortium venio; (2) ingredior, accedo. (2) *Call.* in *Jov.* 13: et sæpissime *Herodotus*. Vide *ἔσπαστος*.

Ἐπιμυθίος, υ, ὁ ἢ ἡ, mercenarius. A *μυθός*.

Ἐπιμυθία, ἴδος, ἡ, mercenaria, meretrix.

Ἐπιμυθόμαι, Vide *ἐπιμυθόωμαι*, *Ap.*

Ἐπιμυθίντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi *ἐπιμυθόωμαι*.

Ἐπιμυθονεύω, memor sum.

Ἐπιμυθόσθαι, præs. inf. med. contr. pro *ἐπιμυθόσθαι*, ab

Ἐπιμυθόω, ὦ, et ἄρωμαι, ὦμαι, impertior.

Ἐπιμυθόσθαι, on, fatalis. A *μυθός*.

Ἐπιμυθῶν, contingere. Οἷον ἀναρῶν ἔπω Ἡρακλῆα πέμυλον πάθος οἰκτίσαι, malum quale nunquam contigit Herculi pati ab hostibus, ita ut misericordiam moveret, [jurgendum πάθος cum οἷον ἀναρῶν regitur a prepositione ἀπὸ subintellecta, et οἰκτίσαι pendet ab ὥστε subintellecto], *Soph. Trach.* 853.

Ἐπιμυθῶν, invado, *Soph.*

Ἐπιμυθός, ὁ, qui invadit, *Æsch.*

Ἐπιμυθόσθαι, gen. sing. Dor. pro *ἐπιμυθόσθαι*.

Ἐπιμυθόσθαι, ἡ, ἢ, objurgatio, reprehensio. Ab *ἐπιμυθόωμαι*.

Ἐπιμυθόσθαι, on, vituperandus, vituperio obnoxius; (2) qui aliquem objurgat, vituperat; qui alicui succenset. (2) *κἀπιμυθόσθαι εἰ φίλοις*, et amicis succenses, *Eurip. Rhés.* 327. Ab eod.

Ἐπιμυθῶν, ἡ, ἢ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθός, υ, ὁ ἢ ἡ, constanter permanens, perdurans; (2) constans, perpetuus. Ab eod.

Ἐπιμυθῶν, ὦ, f. ὥσω, desolo, solum reddo, solitudinem adfero; (2) desero, destitui; unde *ἐπιμυθόσθαι*, destitutus.

Ἐπιμυθός, adv. constanter, perseveranter.

Ἐπιμυθόσθαι, υ, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. superparticularis, qui aliam quantitatem continet et præterea partem ipsius. Ex *ἔπι* et *μέριον*.

Ἐπιμυθόσθαι γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. A *μυθῶν*.

Ἐπιμυθόσθαι, vultum varie figo.

Ἐπιμυθόσθαι, υ, ὁ ἢ ἡ, laboriosus, arduus.

Ἐπιμυθόσθαι, adv. magno cum labore et molestia.

Ἐπιμυθόσθαι, pessulum obdo.

Ἐπιμυθόσθαι, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐπιμυθόσθαι*, et hoc pro *ἐπιμυθόσθαι*. A *πυθῶν*.

Ἐπιμυθόσθαι, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro *ἐπιμυθόσθαι*.

Ἐπιμυθόσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro *ἐπιμυθόσθαι*, a *πυθῶν*.

Ἐπιμυθόσθαι, f. ἴσω, compressis labris gemo. Αἱ δ' ἐπιμυθῶν Ἀθηναῖοι τε καὶ ἡ, *Her.* compressis labris gemebant, *Il.* 4, 20; 8, 457.

Ἐπιμυθόσθαι, ἄμαι, alloquor; (2) exhortor.

Ἐπιμυθεύω, et *ἐπιμυθεύωμαι*, adfabulor.

Ἐπιμυθῶν, υ, τὸ, epilogus fabulæ. A *μυθός*.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex *ἔπι* et *μύλη*.

Ἐπιμυθῶν, ἴδος, ἡ, patella, aut mola genu.

Ἐπιμυθῶν, εως, ἡ, suspirium, seu gemitus qui fit compressis labris. Ex *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, prosequor quiritatione.

Ἐπιμυθῶν, vel *ἐπιμυθῶν*, fut. ἴσω, subsanno strepitu narium, excusso spiritu irrideo.

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, idem quod *μύω* idem conniveo. Βλέφαρον μύωσι τοῖσι ὀφθαλμοῖσι *ἐπιμυθῶν*, *Aret.*

Ἐπιμυθῶν, irrideo, *Ern.*

Ἐπιμυθῶν, vel *ἐπιμυθῶν*, ἴμαι, f. ἴσομαι, vituperor, reprehendo.

Ἐπιμυθῶν, on, reprehensibilis, *Hesiod.*

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, culpabilis.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, qui scdibus suis relictis se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex *ἔπι* et *μύω*, habitō.

Ἐπιμυθῶν, vel *ἐπιμυθῶν*, f. ὥσω, oppleo; *ἐπιμυθῶν*, oppletæ, *Aristoph. Eccl.* 838.

Ἐπιμυθῶν, ἡ, nauseans, *Ern.*

Ἐπιμυθῶν, υ, τὸ, navalia, statio navium; (2) emporium. (2) *ἐπιμυθῶν* ἦν τι βραχὺ Πλακεντίας, *Appian. Bell. Annibal.* 7. Ex *ἔπι* et *νεῖος*, *navalis*.

Ἐπιμυθῶν, idem quod *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, præs. inf. pass. verbi *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, εως, ἡ, distributio, divisio; (2) indictio. A *seq.*

Ἐπιμυθῶν, distribuo, partior: (2) in numeros militares refero, decurio, cencurio; (3) depasco; (4) pascor in alieno. Ἐπιμυθῶν τὰ βοσκήματα, *Plat.*

Ἐπιμυθῶν, præs. inf. pass. verbi *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, perf. ind. act. verbi *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, innuo, nutu significo; (2) annuo, adsentior; (3) vergo, deorsum vergo, propendo. Σὺ μὲν γὰρ ἐπιμυθῶν τὰδ', *Eur. Or.* 274.

Ἐπιμυθῶν, ἡ, concessio; (2) instinctus, inspiratio, adflatus.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubilosus, nubis modo innatans. Ex *νεφῆλη*.

Ἐπιμυθῶν, ὦ, f. ὥσω, nubibus tegeo, obnubilo. Ab.

Ἐπιμυθῶν, εως, ὁ ἢ ἡ, nubibus tectus seu obductus, obnubilus. Ex *ἔπι* et *νέφος*.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, quod est in vel super renibus. Ex *νεφός*, *ren.*

Ἐπιμυθῶν, εως, ἡ, actio ipsa obtegendi nubibus. Ab *in.* *ἐπιμυθῶν*, pro *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, supernato, in superficie aquæ nato; (2) adnato.

Ἐπιμυθῶν, sive *ἐπιμυθῶν*, f. ὥσω, fatalibus filiis attribuo, fatalia fila nens tribuo, seu despino; *ἐπιμυθῶν*, fato attributa.

Ἐπιμυθῶν, sive *ἐπιμυθῶν*, accumululo.

Ἐπιμυθῶν, idem quod *ἐπιμυθῶν*, *Luc. Hom.*

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, qui super navi est aut fit.

Ἐπιμυθῶν, accumululo, *Hom.*

Ἐπιμυθῶν, υ, τὸ, id supra quod fila deducta glomerantur, fusus.

Ἐπιμυθῶν, f. ἴσω, sobrius sum, maneo.

Ἐπιμυθῶν, fut. ἴσω, innato, in superficie aquæ nato.

Ἐπιμυθῶν, on, copiosus, largus.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ *ἐπιμυθῶν*, υ, epinicion, carmen triumphale. Ex *ἔπι* et *νικῶ*.

Ἐπιμυθῶν, idem quod *ἐπιμυθῶν*, *Pind.*

Ἐπιμυθῶν, poculum quod post lotas manus extremo convivis apponitur. A *πυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, adeo, convenio, accedo, peragro, labor. Πεδῶν ἐπιμυθῶν, arva peragrat, *Soph. Ed. Col.* 889.

Ἐπιμυθῶν, fut. ἴσω, ningo super, nive obruo; (2) in superficie irriro.

Ἐπιμυθῶν, ὦ, fut. ὥσω, excogito, commiscor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Εὐ γὰρ ἐπιμυθῶν αὐτὸν ἢ προμυθῶν, *Aristoph. Av.* 1517.

Ἐπιμυθῶν, ἡ, ἢ, idem quod *κατεργάση*, *Id. Conc.* 247. Hinc

Ἐπιμυθῶν, ἄτος, τὸ, commentum; (2) consilium; (3) institutum.

Ἐπιμυθῶν, ἡ, ἢ, promptus consilio.

Ἐπιμυθῶν, ἡ, ἢ, idem. Ab *ἐπιμυθῶν*.

Ἐπιμυθῶν, εως, ἡ, inventio consilii.

Ἐπιμυθῶν, ας, ἡ, cogitatio, sensus, mens; (2) commentum; (3) solertia. A *νῆς*.

Ἐπιμυθῶν, 1. pl. imperf. ind. act. Dor. pro *ἐπιμυθῶν*, a *πύω*.

Ἐπιμυθῶν, ἡ, ἢ, jus compascui.

Ἐπιμυθῶν, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex *ἔπι* et *πύω*, *pasco*.

Ἐπιμυθῶν, ἴδος, ἡ, strcna; (2) appendix legum. A *νόμος*.

Ἐπιμυθῶν, ὦ, fut. ὥσω, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, hæres, *Hes.* (2) idem quod *σύννομος*. Ab *ἐπιμυθῶν*, *distribuo*.

Ἐπιμυθῶν, bibebant, 3. plur. imperf. verbi *πύω*.

Ἐπιμυθῶν, ultra (superato morbo) agrotor; (2) agrotor.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, morbis obnoxius.

Ἐπιμυθῶν, adv. per morbos, cum morbis.

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.

Ἐπιμυθῶν, fut. ὥσω, pernocto.

Ἐπιμυθῶν, ἴδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, et noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex *ἔπι* et *νύξ*.

Ἐπιμυθῶν, on, nuptialis.

Ἐπιμυθῶν, vel *ἐπιμυθῶν*, f. ἴσω, pugno, fodico; (2) impello.

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, capite declivi dormito; (2) insuper dormito.

Ἐπιμυθῶν, ὦ, f. ὥσω, insuper distribuo; (2) appello, accedo; (3) lustror, inspicio. (2) εἰ τιν' ἀπὸ πύω κακῶν ἐπιμυθῶν, nec ad eum quemquam accedere, qui dolores sedare possit, *Soph. Phil.* 167. (3) εἰ τὰδε σώματα νεκρῶν ὄμματος ἀργαῖς σαῖς ἐπιμυθῶν, si hæc corpora mortuorum oculorum tuorum acie inspiceres, *Eurip. Phæm.* 1556.

Ἐπιμυθῶν, dorsualia. Ab *ἔπι* et *νῶτος*.

Ἐπιμυθῶν, on, humeris impositus, *Erp.*

Ἐπιμυθῶν, υ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, super dorsum positus.

Ἐπιμυθῶν, irruo, invado, *Eur.*

Ἐπιμυθῶν, tegeo, amico. Ξανθὸν κῶτ' ἐπιμυθῶν σαῖς δεινῶ χράσματι Φηρός, *Euripid. Hec. Fur.* 361.

Ἐπιμυθῶν, exulcero.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, subflavus.

Ἐπιμυθῶν, hospitio excipio; *in pass.* diversor (divertor) apud aliquem.

Ἐπιμυθῶν, ἴμαι, f. ὥσω, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.

Ἐπιμυθῶν, rado, seu scalpo.

Ἐπιμυθῶν, mensa coquinaria. A *ζαῖνω*.

Ἐπιμυθῶν, idem quod *ἐπιμυθῶν*, *Att.*

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, in superficie sicco; (2) exsicco, arefacio. Hinc

Ἐπιμυθῶν, ἡ, ἢ, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.

Ἐπιμυθῶν, ra, son, valde siccus. Ἐπιμυθῶν γαστήρ, *Aret.*

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, protensis ensibus salto.

Ἐπιμυθῶν, ἴμαι, excogito.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, communis, promiscuus.

Ἐπιμυθῶν, ὦ, communico. Κηρύττωσιν ἐπιμυθῶν σατο μύθος, *Apoll. Rhod.* 4, 435.

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, rado.

Ἐπιμυθῶν, υ, ὁ ἢ ἡ, sesquioctavus.

Ἐπιμυθῶν, vini præmium, *Theog.*

Ἐπιμυθῶν, a. 2. ind. act. verbi *πύω*.

Ἐπιμυθῶν. Vide *ὀνομασῶν*, *Hom.*

Ἐπιμυθῶν, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi *πύω*.

Ἐπιμυθῶν, f. ὥσω, inspicio. Τὸς δὲ ἐγὼν ἐπιμυθῶν, οἱ δὲ τριβῶν, *Il.* 9, 167.

Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, pejero. Τὸς θεοῦ ἐπιρκῶν, *Bsch.* Ab ἐπιρκος.
 Ἐπιρκῶν, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, perjurus. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ας, ἦ, perjurium. Ab ἐπιρκος.
 Ἐπιρκῶν, ε, τὸ, idem et ab eod.
 Ἐπιρκῶν, adv. jurjurandum temere faciendo.
 Ἐπιρκῶν ἀπόνομα, *Il.* 10, 332.
 Ἐπιρκος, ε, ὁ ἢ ἦ, perjurus.
 Ἐπιρκος, adv. pejerando, neglecto jurejurando.
 Ἐπιρκῶν, pro ἰφροδῶναι, *Hom.*
 Ἐπιρκῶν, adloquor; (2) significo; (3) propicio.
 Ἐπιρκῶν, τὰ, interstitium. Ab ἔρκος, *terminus.*
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ, custos.
 Ἐπιρκῶν, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιρκῶν. *Ei σ' ἢ πύσσα λαμπρὰς ὄφεται θεῶ, si te viderit postera lux dei, Eurip. Med.* 352. Μακρὰ γὰρ ἡμῶν ἢ πύσσ' ἀπασια, quæ secutura est absentia, *Eurip. Iphig. in Aul.* 651.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, venturus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus. *Script. Eccles.* super substantialis. Ab ἐπιρκῶν, scil. ἡμέρα, crastina dies, quod est partic. verbi ἐπιρκῶν, sequor.
 Ἐπιρκῶν, videbit, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ, glacies in superficie, humor in summo concretus; (2) succus qui, incisio arboris cortice, emanans crescit. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, adv. prorsus, omnino.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, pæanis cantu celebros.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, deludo.
 Ἐπιρκῶν, τὸ, offendiculum, offensio. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, impingo, offendo.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, herba quædam. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, obsero, claudio.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, machinor;
 (2) simulate applaudo; (3) dolose ago.
 Ἐπιρκῶν, evibro, concutio, *Bsch.*
 Ἐπιρκῶν, ὦ, attonitus inspicio, *Apoll. Rhod.* 2, 127. Ἐπιρκῶν ἀτόνους pro ἐπιρκῶν ἀτόνους.
 Ἐπιρκῶν, adv. in universum, omnino; (2) plerumque. Ὅς ἐπιρκῶν γὰρ τοῖς εὐτυχῶν ἢ τῶν πραγμάτων ἐπιρκῶν τὴν πλεῖστον ἐπιρκῶν μίαν περιγῆσι, plerumque enim prosperarum successus plus habendi cupiditate incendit, *Diodor. Sicul.* 1, 2. Vide πλεῖστον in πλεῖστον.
 Ἐπιρκῶν, adv. ut semel dicam, summam, *Steph.*
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, proavus, al. avavus.
 Ἐπιρκῶν, supervenio.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, accumulo, exstruo, exaggero. Ἐπιρκῶν ἦσα τὴν ἄλλαν πόλιν, *Thuc.*
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, idem.
 Ἐπιρκῶν, apparo, preparo.
 Ἐπιρκῶν, adsum; ἐπιρκῶν, adstans.
 Ἐπιρκῶν, supervenio; (2) subsequor.
 Ἐπιρκῶν, impetum facio in; (2) castra castris oppono.
 Ἐπιρκῶν, sensim exeo; unde ἐπιρκῶν, paulatim evadens seu excedens.
 Ἐπιρκῶν, progredior, procedo.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, secunda seu repetita ingressio, *Poll.*
 Ἐπιρκῶν, incito, stimulo, incendio.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, insuper adhortor.
 Ἐπιρκῶν, vel ἐπιρκῶν, f. ἦσα, adspergo, inspergo. Ἐπ' ἄσ' ἦσα φάρμακα εἰδὼς πάσας, *Il.* 4, 218. Ἀνθ' παντοῦ ἐπιρκῶν τῆς νύμφης, flores omnigenos inspergens sponsæ, *Lucian. Dial. Mor.* 15, 3. Hinc
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, conspersus condimentis; (2) qui inspergitur.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, adstrepo.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, infigo, v. gr. clavum.
 Ἐπιρκῶν, ὄν, vitricus. *Ex πατήρ.*
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, infervesco; (2) efferveo, aestuo.
 Ἐπιρκῶν, ὄν, planior, satis planus.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, æqualis, planus; (2) latus;

(3) campestris. Hinc τὸ ἐπιρκῶν, ε, superficies. *Ex ἐπι et πῶν.*
 Ἐπιρκῶν, 2. sing. præ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιρκῶν, ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ὄν, ὁ ἢ ἦ, obediens, morem gerens. Ab
 Ἐπιρκῶν, fut. ἦσα, persuadeo. Hinc ἐπιρκῶν, persuadeor; (2) credo; (3) obedi, morem gero. Ὅς κτ' ἐπιρκῶν, *Il.* 1, 218.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, tento, periculum facio.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, appropinquo.
 Ἐπιρκῶν, accedo, supervenio. Τὰ τ' ἐπ' ἀνθρώποις πέλονται, quæ homines invadunt et imminent iis, *Odys.* 13, 60. Ὅτε δὲ ὄγδον μοι ἐπιρκῶν ἔπος ἦλθε, *Id.* 7, 261. Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, cum nox supervenisset, *Apoll. Rhod.* 1, 1080. Στόνον νέφος ἐπιρκῶν, *Soph. Œd. Tyr.* 1313.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, scsiquintus; (2) quinta pars.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. *Εἶσα σιτία τίς τῆς τεκνύσης μάλλον ἐπιρκῶν, Aristoph. Conc.* 235. Hinc
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, missio in aliquem locum.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, quinarus alter.
 Ἐπιρκῶν, quod incidit, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιρκῶν, incido.
 Ἐπιρκῶν, trajicio, *Hom.*
 Ἐπιρκῶν, circumducendo ad me convertor.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus.
 Ἐπιρκῶν, a. 2. part. act. verbi ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, super extendo. Ἐπιρκῶν, *Arct.*
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, advolo; (2) involo; (3) evolo.
 Ἐπιρκῶν, idem.
 Ἐπιρκῶν, ε, τὸ, herba quædam. A πῶν.
 Ἐπιρκῶν, vel ἐπιρκῶν, f. ἦσα, in superficie congeho, in summa parte concreasco.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, insilio, insulto, invado. *Κέκετ' εἰσαυθῆς γ' ἐπιρκῶν γ' αὐτῶν κείμην, Aristoph. Nub.* 550.
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, impetus in quem.
 Ἐπιρκῶν, idem quod ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπιρκῶν, sc. μέρος, pars cubiti superior.
 Ἐπιρκῶν, simium imitor.
 Ἐπιρκῶν, amarum reddo, exacerbo.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.
 Ἐπιρκῶν, conspergo, appropinquo.
 Ἐπιρκῶν, insuper bibo; (2) potum potui addo.
 Ἐπιρκῶν, irruo, incido, invado. Ἐπιρκῶν, τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτὸς, *Act.* 11, 15.
 Ἐπιρκῶν, concredo, *ar. Jos.* (si lectio vera).
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, confirmatio.
 Ἐπιρκῶν, τὰ, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello tela. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, erro, vagor.
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, idem quod
 Ἐπιρκῶν, ἦσα, τὸ, medicamentum quod il-linitur aut imponitur. Ab
 Ἐπιρκῶν, vel ἐπιρκῶν, f. πλάσω, illino; (2) obstruo.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, fictus, simulatus, commentitius; dicitur et de medicamentis, sc. emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιρκῶν. Hoc a πάσσει, illud a πλάττωσαι.
 Ἐπιρκῶν, adv. fecte, simulate.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.
 Ἐπιρκῶν, dilato, expando.
 Ἐπιρκῶν, adv. ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, refertus, plenus.
 Ἐπιρκῶν, adv. frequentissime, maxime.
 Ἐπιρκῶν, ὄν, ὁ ἢ ἦ, amplior, copiosior.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, permisceo, implico, intrico.
 Ἐπιρκῶν, adv. amplius, copiosius. Ab
 Ἐπιρκῶν, ε, ὄν, plenus.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, qui supra latus est, costis superjacens; (2) latera ampla habens.

Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, ingressus navis vel classis. Ab
 Ἐπιρκῶν, fut. ἦσα, supernavigo; (2) adnavigo, prope navigo; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. *Αὐθῆς ἀβροσίντες ἐπιρκῶν τοῖς Κερκυραῖς, Thuc.*
 Ἐπιρκῶν, idem quod ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, strictum, *Steph.*
 Ἐπιρκῶν, implico.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ, castigator, reprehensor, ob-jurgator. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, in castigando asper, ad castigationem pertinens, objurgandi celer.
 Ἐπιρκῶν, adv. graviter, aspere reprehendendo.
 Ἐπιρκῶν, increpui, aor. 1. inf. act. verbi ἐπιρκῶν, increpo. Unde
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, objurgatio, reprehensio.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, fut. ὦσα, adimpleo; (2) impleo.
 Ἐπιρκῶν, increpare, 2. sing. præ. imperat. pass. *Ion.* pro ἐπιρκῶν, ab
 Ἐπιρκῶν, vel ἐπιρκῶν, fut. ἦσα, increpo, objurgo, castigo. *Προσέειπεν μὴ ἐπιρκῶν, 1 Tim.* 5, 1. percutio, *Hom.*
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, amplexus, complexio. Ab ἐπιρκῶν. Unde
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, implicatio, implexus; (2) nexus amicitia, familiaritas, adfinitas, societas.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, gen. sing. præ. part. med. *Ion.* per *Synec.* pro ἐπιρκῶν, ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ε, τὸ, supellex. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, impleverunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιρκῶν, pro πῆμλημι.
 Ἐπιρκῶν, ε, τὸ, omentum. Ab ἐπιρκῶν, quod reliquus intestinis quodammodo innatæ.
 Ἐπιρκῶν, contr. ε, ε, ὄ, navigatio adversus aliquem; (2) conflictus; (3) infestus classis adventus. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, sc. ναῦς, rostrata navis.
 Ἐπιρκῶν, 3. pl. præ. ind. *Dor.* pro Poetico ἐπιρκῶν, et hoc pro ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, navigans, a. 1. part. act. per *Synec.* pro ἐπιρκῶν, ab
 Ἐπιρκῶν, fut. ὦσα, innavigo; (2) navigo adversus.
 Ἐπιρκῶν, præ. part. act. *Poet.* pro ἐπιρκῶν, ab
 Ἐπιρκῶν, inspiro. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, adflatus, inspiratio. Ab eod.
 Ἐπιρκῶν, ἦ, ὄν, inspiratione, adflatus factus vel constans; *epith. μυρτιάς.*
 Ἐπιρκῶν, fut. ἦσα, adspiro, adflo; (2) flo seu spiro super; (3) suggero, inspiro. *Στρατὸν Ἀργείων ἐπιρκῶν αἵματος Θέβας, incitans contra, Eur. Ph.* 796. (3) Ἀργείος ἐπιρκῶν Σπαρτῶν γίννη, Argivos concitans in Thebanos, *Eurip. Phæn.* 801.
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, adflatus instinctus divinus. Ab ἐπιρκῶν.
 Ἐπιρκῶν, contr. ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, adflatus.
 Ἐπιρκῶν, ὄν, pedem irretiens, *epith. laquei, pedicæ.* Ἀργείος πῆδος ἐπιρκῶν, *Soph. Œd. Tyr.* 1349. A πῆς.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, f. ἦσα, expeto, desidero; (2) amo.
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, desiderium.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, exoptatum.
 Ἐπιρκῶν, ε, ἦ, desiderium.
 Ἐπιρκῶν, ὦ, fut. ἦσα, adfingo; (2) molior; (3) designo.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, fictus, commentitius.
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, valde varius.
 Ἐπιρκῶν, ὁ ἢ ἦ, vid. ποιμῆν, *Hom.*
 Ἐπιρκῶν, ε, ὁ ἢ ἦ, lanatus, vellere intectus.
 Ἐπιρκῶν, f. ἦσα, innato; (2) in superficie sum, per summa feror, existo; (3) multus et frequens sum, redundo; (4) invalesco; (5) emergo, emineo, potens sum, impotentem dominationem affecto. (4) διὰ τὸ ἔπος τῆς δωροδοκίας ἐνέβη ἐπιρκῶν, propter consuetudinem corruptelice effuse grassantibus, *Arriana. Civil.* 1, 35. Ἠγέμενος δ' ἔΡωμαῖος

multuor. (2) ἐπιρρόθησαν ὃ οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγει, Eur. Or. 899. Ab
 *Ἐπιρρόθος, α, ὁ ἢ ἡ, auxiliator, adjutor, auxiliium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis; (3) flagitiosus, vituperatione dignus. (3) ἐπιρρόθα δώματα, flagitiosas domos, Soph. in Terco.
 *Ἐπιρρόμα, ας, ἡ, idem quod ἐπιρρόθ.
 *Ἐπιρρόβηθη, adv. rapido cum impetu et stridor. Ex ἐπι et βρόχος, stridor.
 *Ἐπιρρόζω, adclamo, minor vociferando; cum strepitu irruo. Λέσσαν—σύρασαν ἄλλη καταπρόζωσαν πάτηρ δεινὰς ἀπειλὰς, Aristoph. Lys. 217.
 *Ἐπιρρόζω, idem quod ἐπιρρόζω, Theoph.
 *Ἐπιρρόσπος, α, idem quod ἐπιρρέτης, Nic.
 *Ἐπιρρόφω, ὦ, f. ἦσω, sorbeo, sorbitione sumo.
 *Ἐπιρρόφω, ὦ, fut. ἦσω, idem.
 *Ἐπιρρόρυγχις, ἴδος, ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ῥύγχις, rostrum.
 *Ἐπιρρόρις, ἐντος, part. aor. 2. act. verbi ἐπιρρέω. Ὁλεθ δ' ἐπιρρόρετος, Eurip. Med. 1229.
 *Ἐπιρρόριζω, instigare et incitare canes, Ar. al. ἐπιρρόριζω.
 *Ἐπιρρόρω, fut. ζω, immitto, v. gr. canem.
 *Ἐπιρρόρωμιζω, fut. ἴσω, ad numeros redigo.
 *Ἐπιρρόρωμι, protego, Eschl.
 *Ἐπιρρόρωται, commaculo.
 *Ἐπιρρόρωσις, εως, ἡ, confluxio, adfluxus.
 *Ἐπιρρόρωμις, α, ον, adfluens, irruens, impellens extrinsecus. Ἐπιρρωμίη, subst. species extrinsecus oblata per sensus, pulsatio sensuum. Vox Democ. ap. Sext. Emp.
 *Ἐπιρρόρωτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab ἐπιρρέω.
 *Ἐπιρρόρωται, adv. per affluxum, instillando.
 *Ἐπιρρόρω, instillo, V. L.
 *Ἐπιρρόρωλογόω, racemationem facio. Κἄν φείδωλός τις ἢ, ὅπῃ τῷ νόμῳ κρατεῖται μήτε ἐπιρρόρωλογημένος τῶς ἀμπελῶνας, et si parvus fuerit, regitur a lege, ita ut racemationem facere non possit, Josephi. Macchab. 3.
 *Ἐπιρρόρωμι, f. ῥόσω, corroboro; (2) med. strenue ago, inumbo; (3) pass. incendor ad aliquid.
 *Ἐπιρρόρωμαι, moveo me apud aliquid. Ἀμφορόσαι χεῖραι ἐπιρρόρωσαν ἀπὸ ἀθανάτου κρατὸς ἀνάντος, movebant se valde a capite immortali, Pl. 1, 529. Ταῖς (μύλων) δώδεκα πᾶσαι ἐπιρρόρωσαν γυναικείας, strenue movebant se et opus faciebant ad molas, Odys. 20, 107.
 *Ἐπιρρόρωσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo, roboris confirmatio, Sterph. A præc.
 *Ἐπιρρόρω, concutio, commoveo, Ar. Idem quod ἐπιρρόρωμι, Ern.
 *Ἐπιρρωμι, ἄτος, τὸ, centones, qui supponuntur clittellis; (2) clittellæ; (3) accessio, incrementum. (3) διηνόγης τῆς πίστεως τῷ νοσήματος, -terribilem in modum agravessent hic morbus, Soph. Phil. 755. Ab ἐπισάσσει.
 *Ἐπιρρωμι, fut. εἶσω, concutior, agitor. Ab ἐπισάσσει.
 *Ἐπιρρωμι, α, ὁ ἢ ἡ, qui agitatur, concutitur, mobilis, instabilis.
 *Ἐπισαυλάω, buccina aecino.
 *Ἐπισαυλάω, εα, ον, in superficie putridus, al. putricans, Sterph.
 *Ἐπισαυλάω, εως, ἡ, cumulat, adgestio. Ab ἐπισάσσει.
 *Ἐπισαυλάω, vel ἐπισάσσει, fut. ζω, impono clittellas seu stragula; (2) sterno, insterno; (3) impono; (4) constipo, inculco.
 *Ἐπισαυλάω, τὸ, pubes, pars ima ventris supra pudenda, pudenda ipsa. Vid. Ern.
 *Ἐπισαυλάω, εως, ἡ, ἐπισαυλάω, ventilantur crines. Persona quædam comica sic inducebantur. Ab ἐπισάσσει.
 *Ἐπισαυλάω, fut. εἶσω, incutio; (2) vibro; (3) invero; (4) incepto timorem. Ἰκτεῖν ἡ σε μὴ ἐπίσει μοι τὰς αἰματώπας ἢ δριμυνοῦδας κόρας, Eur. Or. 245.
 *Ἐπισαυλάω, τὰ, placenta in lunæ formam factæ, Sterph.
 *Ἐπισαυλάω, jacto, ostento me.
 *Ἐπισαυλάω, adv. negligenter, leviter.
 *Ἐπισαυλάω, et ἐπισαυλάω, concito, impello adversus aliquem.

*Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præ. ind. pass. verbi
 *Ἐπισημαινώ, fut. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημαινῶ, ostendere sc. adesse, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam est promitto, ap. Jos. (3) signo, signum imprimi. Hinc ἐπισημαινόμεθα, quamcumque significationem do; (4) aclamatione testor; (5) applaudo; (6) subscribo, approbo, obsequio. (5) *Ἐπισημαινέω ἐν ἡ συνευαρία καθάρσις ἢ καὶ ποικιλία, si omnia apparatus sint probe et curata, plausum date, sunt verba coqui. Menander apud Athen. 661. Hinc
 *Ἐπισημαινώ, ας, ἡ, significatio cujuscumque rei, velut futura tempestatis, sed ἰνρη. acclamatione faventium, plausus; (2) dicitur tamen simpliciter de laude, et de reprehensione; (3) indicium motus febrilis.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, adnoto, scribo adnotationes; (2) plausu approbo. Hinc
 *Ἐπισημαινώσις, εως, ἡ, adnotatio, scribendo v. gr. quæ audiuntur, Diog. L.
 *Ἐπισημαινώ, τὸ, insigne, Aristid.
 *Ἐπισημαινώ, α, ὁ ἢ ἡ, cui signum, seu nota impressa est, signatus; (2) ἐπισημαινόμενος est, quod ab aliquo nomen habet; (3) insignis, nobilis, illustris; (4) ἐπισημαινόμενος dicitur et de nomine. Ex ἐπι et σημα.
 *Ἐπισημαινώ, adv. insigniter; (2) perspicue, significanter.
 *Ἐπισημαινώ, adequo. Ex ἴσος, ἴση, par.
 *Ἐπισημαινώ, ἄτος, τὸ, canum instigatio. Ab ἐπισάσσει.
 *Ἐπισημαινώ, εως, ἡ, ipsa incubendi actio; (2) actio qua testi crimen falsi testimonii intendimus; (3) oratio qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισημαινώ.
 *Ἐπισημαινώ, τὰ, sub. χροία, umbrata loca, Sterph.
 *Ἐπισημαινώ, f. ὦσω, inumbo, umbro; (2) tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισημαινώσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη γλωσσική ἐπισημαινώσα αὐτῶν, Matt. 17, 5. Ἐπισημαινώσα, tenebris abdita, Soph. Trach. 914.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, ὁ, umbra; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισημαινώ.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, umbra tectus, umbratus; (2) umbratilis. Ἐξ ἐπισημαινώ... ἀνακτα δ' αὐτὸν ἡμεράτων ἐπισημαινώσιν χεῖρ' ἀντίχροντα κρατῶς, vidimus ipsum autem regem obtemperata capiti manu oculos tegentem, Soph. Ed. Col. 1650. [Ordo: ἀντίχροντα κατὰ κρατῶς χεῖρ' ἐπισημαινώσιν ἡμεράτων.] Ex ἐπι et σκιά.
 *Ἐπισημαινώ, adv. in umbra, obscure.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, exulto alicubi, insulto, exsultum ludo.
 *Ἐπισημαινώ, ον, durus, prædurus.
 *Ἐπισημαινώ, ἐπισημαινώσας, adv. tendendo ad scopum, Suid.
 *Ἐπισημαινώ, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἐπισημαινώσας, ab ἐπισημαινώσας.
 *Ἐπισημαινώ, α, τὸ, domus episcopi.
 *Ἐπισημαινώ, f. εἶσω, episcopus sum.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, viso, visito, invisio, (2) inspicio; (3) eurator, inspector sum; (4) dispicio mecum, animo verso, considero; (5) video, observo, animadverto; (6) etiam sidera dieuntur ἐπισημαινώσας, propter influxum suum. Ἐπισημαινώσας δὲ πανταχῇ κυλλῶσαν ἡμῶν χεῖρ' κατὰφασιν, Aristoph. Thesm. 966. Πᾶν δ' τι ἂν μέλλης λέγειν, πρότερον ἐπισημαινώσας τῇ γνώμῃ, Isocr. ad Dem. Hinc
 *Ἐπισημαινώ, ἡς, ἡ, inspectio, munus inspicendi; (2) episcopus; (3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam.
 *Ἐπισημαινώσας, εως, ἡ, idem.
 *Ἐπισημαινώσας, ἡ, ὄν, episcopalis. Ab ἐπισημαινώσας.
 *Ἐπισημαινώσας, α, ὁ, inspector; (2) qui alicui rei eurandæ præfectus est; (3) inspector ecclesiae, episcopus. Ab ἐπισημαινώσας.
 *Ἐπισημαινώσας, α, ὁ, scopum feriens. Αἰδῶν γὰρ δοκῶν ἑυκῶν κλέιν βαῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπισημαινώσας μέλος, clamorem huic calamitati consonum, Soph. Aj. 974.
 *Ἐπισημαινώσας, idem quod
 *Ἐπισημαινώσας, ὦ, f. ὦσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obstruo. Α σκότος, Ἐπισημαινώσας,

sideratio, cogitatio; (4) disputatio, disquisitio; (5) nota censoris.
 *Ἐπισημαινώ, α, τὸ, domicilium super scena; (2) superior scenæ pars. Ab
 *Ἐπισημαινώ, publice, coram populo: ut quæ ἐπὶ σκηνῆς in theatro exhibentur. Μηδ' ἐπισημαινώσας δάκρυα, neque publice incende luctus, vel, neque ad hæc tentoria incende luctus, Soph. Aj. 580. Ex ἐπι et σκηνή.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, in tentoriis habito. Ἴνα ἐπισημαινώσας ἐπ' ἐμῆ ἡ δυνάμει τῷ Χριστῷ, 2 Cor. 12, 9.
 *Ἐπισημαινώ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. præc.
 *Ἐπισημαινώ, f. ὦσω, irruo, ingruo; (2) urgeo, insto; (3) mando, injungo, ἰνρη. de mandatis morientium; (4) obtestor, obsecro; (5) innotor, incumbo; (6) oburgo; (7) ἰνρη. est verbum forense, et (maxime in med.) significat, (1) falsi testimonii accusare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consulto illata; (3) reperitur etiam universe pro accusare, ut cædis, ap. Plat. (3) πρὸς τῆς θανάτου τῆσδ' ἐπισημαινώσας μόνον, ab hac defuncta objurgare exitii, Soph. Antig. 1313. (4) Κεῖν σκεψε, et mandavit, Id. Aj. 752. πρὸς δεξιῶν σου τῆσδ' ἐπισημαινώσας τὰδε, per hanc dextram hæc tibi mando, (construitur enim cum accusativo personæ hoc verbum.), Eurip. Iphig. T. 701.
 *Ἐπισημαινώ, f. ὦσω, innitor.
 *Ἐπισημαινώ, εως, ἡ, ipsa incubendi actio; (2) actio qua testi crimen falsi testimonii intendimus; (3) oratio qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισημαινώ.
 *Ἐπισημαινώ, τὰ, sub. χροία, umbrata loca, Sterph.
 *Ἐπισημαινώ, f. ὦσω, inumbo, umbro; (2) tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισημαινώσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη γλωσσική ἐπισημαινώσα αὐτῶν, Matt. 17, 5. Ἐπισημαινώσα, tenebris abdita, Soph. Trach. 914.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, ὁ, umbra; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισημαινώ.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, umbra tectus, umbratus; (2) umbratilis. Ἐξ ἐπισημαινώ... ἀνακτα δ' αὐτὸν ἡμεράτων ἐπισημαινώσιν χεῖρ' ἀντίχροντα κρατῶς, vidimus ipsum autem regem obtemperata capiti manu oculos tegentem, Soph. Ed. Col. 1650. [Ordo: ἀντίχροντα κατὰ κρατῶς χεῖρ' ἐπισημαινώσιν ἡμεράτων.] Ex ἐπι et σκιά.
 *Ἐπισημαινώ, adv. in umbra, obscure.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, exulto alicubi, insulto, exsultum ludo.
 *Ἐπισημαινώ, ον, durus, prædurus.
 *Ἐπισημαινώ, ἐπισημαινώσας, adv. tendendo ad scopum, Suid.
 *Ἐπισημαινώ, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἐπισημαινώσας, ab ἐπισημαινώσας.
 *Ἐπισημαινώ, α, τὸ, domus episcopi.
 *Ἐπισημαινώ, f. εἶσω, episcopus sum.
 *Ἐπισημαινώ, ὦ, f. ὦσω, viso, visito, invisio, (2) inspicio; (3) eurator, inspector sum; (4) dispicio mecum, animo verso, considero; (5) video, observo, animadverto; (6) etiam sidera dieuntur ἐπισημαινώσας, propter influxum suum. Ἐπισημαινώσας δὲ πανταχῇ κυλλῶσαν ἡμῶν χεῖρ' κατὰφασιν, Aristoph. Thesm. 966. Πᾶν δ' τι ἂν μέλλης λέγειν, πρότερον ἐπισημαινώσας τῇ γνώμῃ, Isocr. ad Dem. Hinc
 *Ἐπισημαινώ, ἡς, ἡ, inspectio, munus inspicendi; (2) episcopus; (3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam.
 *Ἐπισημαινώσας, εως, ἡ, idem.
 *Ἐπισημαινώσας, ἡ, ὄν, episcopalis. Ab ἐπισημαινώσας.
 *Ἐπισημαινώσας, α, ὁ, inspector; (2) qui alicui rei eurandæ præfectus est; (3) inspector ecclesiae, episcopus. Ab ἐπισημαινώσας.
 *Ἐπισημαινώσας, α, ὁ, scopum feriens. Αἰδῶν γὰρ δοκῶν ἑυκῶν κλέιν βαῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπισημαινώσας μέλος, clamorem huic calamitati consonum, Soph. Aj. 974.
 *Ἐπισημαινώσας, idem quod
 *Ἐπισημαινώσας, ὦ, f. ὦσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obstruo. Α σκότος, Ἐπισημαινώσας,

Ἐπιστολίαιος, *ε*, ὁ ἕ ἢ, idem, et *ap. Demosth.* conductitius. Vid. *Ern.*
 Ἐπιστόλιον, *ε*, τὸ, parva epistola, epistolium.
 Ἐπιστολιόφρος, *ε*, ὁ ἕ ἢ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex *ἑπιστόλιον* et *φίρω*.
 Ἐπιστολογράφικος, *ἡ*, ὄν, epistolis scribendis servens.
 Ἐπιστολογράφος, ὁ, epistolarum scriptor, *Ath.*
 Ἐπιστολοειδής, *ε*, epistola similis, *Bud.*
 Ἐπιστομίζω, *φ*, ἴσω, os obturo, et loquentem reprimō; (2) frānum injicio, inhihero. *Ὁὐδὲ δὲ ἑπιστομίζω, Tit. l. 11.* Ex *σῶμα*. Hinc
 Ἐπιστόμιον, *ε*, τὸ, idem quod
 Ἐπιστόμισμα, ἄτος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obstruitur; (2) obturaculum.
 Ἐπιστονάχχω, *ῶ*, *φ*, ἴσω, ingemisco. Ἄντων παραδύμιον ἑπιστονάχχω, vocem flebilem edunt ad omnes aras, *Soph. Œd. Tyr. 184.*
 Ἐπιστοναχίζω, *φ*, ἴσω, idem.
 Ἐπιστόνυμι, pro *ἑπιστοίνυμι*, insterno.
 Ἐπιστρατιά, *α*, ἡ, expeditio adversus aliquem; (2) copiae supervenientes; (3) exercitus.
 Ἐπιστρατεύσις, *ε*, *ω*, ἡ, expeditio. Ab
 Ἐπιστρατεύω, *ε*, ἴσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in. Ἐπιστρατεύω παρτίδα τὴν ταύτης, *Soph. Trach. 366.* Διτλὴν γὰρ αὐτὴν πῆμ' ἑπιστρατεύτο, infestabat, *Eur. Med. 1188.* Ἐπιστρατεύουσιν φασ' ἄνωθεν τῷ Δι', *Aristoph. Av. 1528.*
 Ἐπιστρατοπέδιος, *α*, ἡ, castra adversus quem posita, accessus exercitus hostilis.
 Ἐπιστρατοπέδιος, *φ*, ἴσω, castra moveo adversus.
 Ἐπιστραφεύς, *α*, 2. part. pass. verbi *ἑπιστρέφω*.
 Ἐπιστραπτίον, 2. part. pres. verbi *ἑπιστραπτίζω*.
 Ἐπιστραπτικός, *ἡ*, ὄν, vim habens convertendi.
 Ἐπιστραπτος, *α*, spectabilis, qui ora hominum in se convertit.
 Ἐπιστρέφεια, *α*, ἡ, solertia, sagacitas; (2) severitas; (3) accurata diligentia, cura.
 Ἐπιστρέφιος, et *ἑπιστρέφιος*, *α*, *υ*, diligenter, accurate; (2) fraudulenter. Ab
 Ἐπιστρέφω, ἴος, ὁ ἕ ἢ, solers, attentus, cautus, circumspectus, prudens; (2) severus, ut in objugando; (3) perversus; (4) versutus; *ἑπιστραφεύς, Amphion.* Ab
 Ἐπιστρέφω, *φ*, ἴσω, converto, convertere gressum cogo, retroago; (2) in diversum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corruo; (7) inflecto, incurvo. Ἐπιστρέφομαι, pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) se respicere tandem, ad suae utilitatis curam tandem converti. Κύων ἑπιστρέφω ἐπὶ τὸ ἴδιον ἕξαμα, 2 *Pct. 2, 22.* Ἡ ἰσθὴν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἑπιστραφῆτω, *Matt. 10, 13.* Ὀδὴν σε πρὸς τὰ σπλάγχνα ἰσὶ' ἑπιστρέφειν, *Aristoph. Plut. 1131.*
 Ἐπιστρέφω, *α*, 1. inf. act. verbi *ἑπιστρέφω*.
 Ἐπιστρέφω, acc. sing. *α*, 1. part. act.
 Ἐπιστρογγύλομαι, retundor, *Nic.* Ἀστρογγύλος, *ε*, ὁ ἕ ἢ, subrotundus, turbidus.
 Ἐπιστροφᾶδην, *α*, *υ*, huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo; (2) studiose; (3) strenue, fortiter.
 Ἐπιστροφῆς, ἴος, ὁ ἕ ἢ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab *ἑπιστρέφω*.
 Ἐπιστροφή, ἡ, ἡ, conversio; (2) reversio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadversio, cura, respectus; (7) castigatio, punitio, ultio. (2) μύριον ἑπιστροφᾶς κακῶν ἑπαθῆς, *Soph. Œd. Col. 537.* Δαίμων ἀνδρῶν ἑπιστροφᾶι, ubi concurrentes infestis armis viri, *Id. ibid. 1044.*
 Ἐπιστροφία, *α*, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Verticordia.
 Ἐπιστροφίδες, *α*, *αι*, crines contorti, cincinni.
 Ἐπιστροφός, *ε*, ὁ ἕ ἢ, qui convertitur, reciprocos, flexuosus; (2) qui conversatur cum aliis; (3) curiosus, diligens.
 Ἐπιστροφός, *α*, *υ*, diligenter.
 Ἐπιστρομα, ἄτος, τὸ, stragulum. Ab
 Ἐπιστρονύμι, vel *ἑπιστρονύμι*, *φ*, ἴσω, insterno, supersterno, strato tego. Ἐπιστρονύσσει τῷ γῆ ὑφῆστῶν, *Luc.*

Ἐπιστροφῶν, ὦ, versor in, oberro, obero. Ἐπιστροφῶσι πόλεις, obversantur in civitatibus, urbes circumveo, *Odys. 17, 486.* Πόθεν γῆς τῆσδ' ἑπιστροφᾶ πέδον; unde venis ad solum hujus terrae? *Eurip. Med. 666.*
 Ἐπιστρογάζω, *φ*, ἴσω, dolore et tristitia adficior propter aliquid.
 Ἐπιστύλιον, *ε*, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. Ex *ἑπὶ* et *τύλος*.
 Ἐπιστύφω, *φ*, ἴσω, adstringo, coerceo.
 Ἐπίτω, 2. sing. imperf. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro *ἑπίσσω*, ab *ἑπίσμαι*.
 Ἐπίτω, imperat. verbi *ἑπίσμαι*. Ὡς ταῦτ' ἐπίτω δάμνεν', ἐ μέλλοντ' ἐτι, *Soph. Phil. 567.* Ἐπίτω τῆσὸ γι, hoc certo scias, *Id. ibid. 419.*
 Ἐπίτσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi *πίτω*.
 Ἐπισυγκροτία, ὦ, *φ*, ἴσω, convoco, colligo.
 Ἐπισυκαφαντεύω, ὦ, fut. ἴσω, sycophantice aliquem insector.
 Ἐπισυλλέγω, *φ*, ἴσω, colligo, congreo, congero.
 Ἐπισυλλήψις, *ε*, ἡ, superfatatio.
 Ἐπισυμβαίνει, insuper accido, postea accido.
 Ἐπισυμμάχια, *α*, ἡ, pactum societatis in bello mutuae praestanda.
 Ἐπισυμπίπτω, una incido; *ἑπισυμπίπτει*, praeterca accidit.
 Ἐπισυναγαγίνω, *α*, 2. inf. act. *Ion.* pro *ἑπισυναγίνω*, ab
 Ἐπισυνάγω, *φ*, ἴσω, adgreo, post alium colligo, insuper colligo; (2) colligo. Ὁν τρέπον ἑπισυναγίμην ὄρου τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, *Matt. 23, 37.* Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἑπισυνημένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, *Marc. 1, 33.* Hinc
 Ἐπισυναγωγή, ἡ, ἡ, adgregatio, congregatio.
 Ἐπισυναβορίζω, congreo ad locum.
 Ἐπισυνάπτω, coagnto, conjungo; (2) adjungo; (3) committo, sc. praerogio. Πόλιμον σὺν δίκῃ ἑπισυνάπτωσι, *Plut.*
 Ἐπισυναχθεῖσαν, gen. pl. *α*, 1. part. pass. verbi *ἑπισυνάγω*.
 Ἐπισυνδέσις, *ε*, ἡ, conjunctio, colligatio. Ab
 Ἐπισυνδέω, fut. ἴσω, colligo, connecto.
 Ἐπισυνδέσιμος, *ε*, ὁ, vinculum, copula.
 Ἐπισυνδίδωμι, fut. ὦσω, incalesco, accresco.
 Ἐπισυνέμι, insuper convenio in unum. Unde *ἑπισυνιόντις*, supervenientes; *ἑπισυνίνας*, venire.
 Ἐπισυνέχω, contineo, apto.
 Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. *φ*, *γ*, verbi *ἑπισυνάγω*.
 Ἐπισυνθέσις, *ε*, ἡ, cumalata conjunctio, compositio. Ab *ἑπισυντίθημι*.
 Ἐπισυνθήκη, *αι*, appendix fæderis, *Polyb.*
 Ἐπισυνίμι, intelligo, curo.
 Ἐπισυνίσταμαι, coeo, conspiro, insurgo in aliquem; (2) concreso.
 Ἐπισυνίμι, aggero.
 Ἐπισυνοδοποιέω, una iter facio.
 Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.
 Ἐπισυντάσσω, vel *ἑπισυντάττω*, *φ*, ἴσω, impono alius jam constructis.
 Ἐπισυντίθημι, contrahō.
 Ἐπισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.
 Ἐπισυντίθημι, insuper compono et conjungo; (2) cumulatim adnecto et adjungo.
 Ἐπισυντρέχω, accuro, concurro, confino. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησὺς ὅτι ἑπισυντρέχει ὄχλος, *Marc. 9, 25.*
 Ἐπισυρᾶμαι, impetum facio. Unde *ἑπίσσωμαι*, incitatus sum concitus sum; *ἑπισσόμενος*.
 Ἐπισυρᾶσσω, vel *ἑπισυρᾶσσω*, *φ*, ἴσω, sibilo ad, sibilis excipio; (2) exsibilo; (3) more grum clamor.
 Ἐπισυρῆμα, ἄτος, τὸ, id quod aliquis post se trahit; (2) vestigium corporis tractim se agentis; (3) res tumultuarie acta.
 Ἐπισυρῆς, ἡ, ὁ, abstractio, v. gr. servorum; (2) ludibrium; (3) socordia.
 Ἐπισυρῆω, confluō, affluō.
 Ἐπισυρῶ, atrahō, post me trahō; (2) tractim duco, volvo; (3) supine et tumultuarie rem gero.
 Ἐπισυρῶσις, *ε*, ἡ, conjuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab *ἑπισυρῶμαι*.

Ἐπισυρίλλω, contrahō.
 Ἐπισυρῆμα, *φ*, ἴσω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.
 Ἐπισυρῆτος, idem quod *ἑπίσσωτος*, ingruens. Τίς φοβῆται σὺν ἡμῶν, γύναι, φρένας ἑπίσσωτος; *Eurip. Hippol. 574.*
 Ἐπισυρῆτης, ἴος, ὁ, jugulator, mactator.
 Ἐπισυρῆζωμαι, *φ*, ἴσω, immolo seu macto super, immolo succedaneam. Ab
 Ἐπισυρῆζω, *φ*, ἴσω, jugulo, seu macto super; (2) eneco, obtundo.
 Ἐπισυρῆται, τὰ, pilae quae pro cuspidibus sunt in gladiis, hastis, quae inde praepilatae dicuntur, *Ern.*
 Ἐπισυρῆζωμαι, insuper splaculo laboro, de membro, quod putredine corrumpitur, ob alium morbum progressum, accedente.
 Ἐπισυρῆλης, ἴος, ὁ ἕ ἢ, qui labefactari potest, lubricus; (2) instabilis, incertus; (3) periculosus; (4) damnosus. Ab
 Ἐπισυρῆλλω, supplantō, evertō, fallo.
 Ἐπισυρῆμα, ἄτος, τὸ, res male, infeliciter gesta, infelix eventus.
 Ἐπισυρῆλῶς, *α*, *υ*, ita ut labefactari possit, lubricus, non sine periculo.
 Ἐπισυρῆτος, *ε*, ὁ ἕ ἢ, perniciosus, exitialis. Ex *ἑπὶ* et *φάω*, occido, *Eust.* (2) infanis, *ap. Amm.* Ἀ φημί.
 Ἐπισυρῆται, *φ*, ἴσω, jugulo, seu macto super.
 Ἐπισυρῆτης, *ε*, ὁ, remex, *Hes.* Ex *σφίλας*.
 Ἐπισυρῆγγω, *φ*, ἴσω, adstringo; (2) adductum ad me stringo et arcte complector.
 Ἐπισυρῆζω, fut. ἴσω, signum imprimo, ob-signo; (2) consigno; (3) concludo velut sigillo; (4) *ἑπισυρῆζωμαι*, probō, subscribo, ut rata fiant.
 Ἐπισυρῆγῆς, ἡ, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.
 Ἐπισυρῆγίζω, pro *ἑπισυρῆγίζω*, *Ern.*
 Ἐπισυρῆσις, *ε*, τὸ, fibula ocreae; tegumentum seu fascia malleolorum sive tibiarum. Κνημίδας . . . ἀργυρέισιν ἑπισυρῆσις ἀραρίας, *Il. 3, 331.* Ex *ἑπὶ* et *σφυρῶν*, malleolus pedis.
 Ἐπισυρῆζω, *φ*, ἴσω, in superiore parte scarifico, seu cultro apertio.
 Ἐπίσχι, 2. sing. pres. imperat. act. v. *ἑπίσχω*.
 Ἐπισυρῆδον, *α*, *υ*, propemodum, prope.
 Ἐπισυρῆειν, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro *ἑπισυρῆειν*.
 Ἐπισυρῆω, *α*, *υ*, deinceps, ordine.
 Ἐπισυρῆσις, *α*, ἡ, praetextus; (2) mora. Ab
 Ἐπίσχις, *ε*, ἡ, retentio, inhibito, repressio, remora.
 Ἐπισυρῆσις, ἡ, ὄν, inlibendi et reprimendi vim habens.
 Ἐπισυρῆσις, *φ*, ἴσω, effingo, compono.
 Ἐπισυρῆσις, *α*, *αι*, cunei, quibus aliquid finditur aut distinctur.
 Ἐπισυρῆσις, *ε*, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab
 Ἐπισυρῆσις, *φ*, ἴσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.
 Ἐπισυρῆσις, *φ*, ἴσω, arefacio, extenuo. Hinc
 Ἐπισυρῆσις, *α*, *υ*, arefacere oportet.
 Ἐπισυρῆσις, *α*, *υ*, vaco, quod fit celeriter et non lente. Καθ' ἑμὲν ἴσται, καὶ ἑπισυρῆσις ἄστει βλάστη, germen celeriter crescit, *Soph. ex Trag. incerta.*
 Ἐπισυρῆσις, *φ*, ἴσω, corroboro; (2) omni ope resisto.
 Ἐπίσχυρος, *ε*, ὁ, auxiliator.
 Ἐπίσχυρος, *φ*, ἴσω, vires sumo, incalesco. Οἱ σὲ ἑπίσχυρον, *Luc. 23, 5.*
 Ἐπίσχυρος, cohibeo, inhihero, reprimō, retardo; (2) adhibeo, admoveo. Ἐπίσχυρος τῷ ὀρέμῳ, *Aristoph. Av. 1205.*
 Ἐπίσχυρος, *α*, 2. part. act.
 Ἐπισυρῆσις, ὦ, *φ*, ἴσω, corpus reddo, corporeum facio.
 Ἐπίσχυρος, *ε*, ὁ ἕ ἢ, corpulentus; (2) torosus. Ex *ἑπὶ* et *σῶμα*, corpus.
 Ἐπισυρῆσις, *φ*, ἴσω, cumulo, acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἑπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἑπισυρῆσσοι δδασκάλως, 2 *Tim. 4, 3.*
 Ἐπίσχυρον, *ε*, τὸ, ferrum curvum quo ἄστρον munitur ne citius deteratur.

Ἐπιτάχη, ἡ, ἡ, mandatum, imperatum.
 Ἐπίταγμα, ἄτος, τὸ, subsidiaria cohors; (2) mandatum. Ab ἐπιτάττω.
 Ἐπιταγματικός, ἡ, ὄν, subsidiarius. Ab eod.
 Ἐπιτακτηρ, ἄτος, ὁ, qui aliis imperat.
 Ἐπιτακτικός, ἡ, ὄν, imperiosus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτική, sc. τέχνη, ars imperandi.
 Ἐπιτακτικός, adv. imperiose, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
 Ἐπίτακτοι, οἱ, milites triarii et subsidiarii.
 Ἐπίτακτος, ὄν, jussus, praescriptus.
 Ἐπιτάλαιπυρος, ὦ, f. ἡσω, insuper laboro et molestias perfero.
 Ἐπιτάμνω, incido, Steph.
 Ἐπιτάμνω, fut. ὦσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, aditor.
 Ἐπιτάξ, adv. deinceps, ex ordine; (2) breviter, ap. Comicos; (3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπιτάττω, *Elym. M.* Unde
 Ἐπιτάξις, εὐς, ἡ, mandatum, imperatum.
 Ἐπιτάξιμος, 1. pl. fut. 1. med. verbi ἐπιτάσσω alioquoties usurpatum pro passivo ἐπιταχθήσονται. Εἰ ἐπιτάξιμος δὲ, si jussi agemus scilicet, *Euryth. Suppl.* 521.
 Ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab ἐπιτάρασσω, vel ἐπιταράττω, f. ζω, inturbo, interperlo. Ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, *Luc.*
 Ἐπιτάροχος, υ, ὁ ζῆ ἡ, auxiliator, adjutor; (2) victor. (1) τοῖσι οἱ ἐγὼν ἐπιτάροχος ἦα, *Il.* 5, 808; et passim apud Homerum. (2) Τεγέης ἐπιτάροχος ἔσσι, *Tegeæ* victor eris, *Herodot.* 1, 67.
 Ἐπίτασις, εὐς, ἡ, intensio significationis, item (2) affirmatio; opp. τέρσις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio; (5) vehementia; (6) pars comœdiæ. Ab ἐπιταίνω, intendo.
 Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, fut. ζω, colloco seu dispono post; (2) mando, impero, jubco. Hinc ἐπιτάττωμαι, subditus sum alicujus potestati. Ἐν ἔξοσι ζῆ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάροισι πνεύμασι, *Luc.* 4, 36. Ἐπίταξεν αὐτοῖς ἀνακλίνει πάντας, *Marc.* 6, 39.
 Ἐπιτατικός, ἡ, ὄν, intendendū augendique vim habens. Ab ἐπιταίνω.
 Ἐπιτακτικός, adv. intendendo, vehementer.
 Ἐπίταυρος, ὄν, robustus, validus.
 Ἐπιτάφιος, υ, ὁ ζῆ ἡ, funebris, pro subst. sc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, carmen sepulchrale, epitaphium, sc. μέλος. Α τάφος.
 Ἐπιταχύνω, accelero, urgeo.
 Ἐπιτέγγω, irrigo, *Anac.*
 Ἐπίτεξις, εὐς, ἡ, madefactio; (2) enollitio, lenitio, persuasio. Α τέγγω.
 Ἐπιτεβιασμίνας, adv. adfatu, seu cum adfatu munimis. Ab ἐπιτεβιάζω.
 Ἐπιτέλλω, a. 1. inf. act. verbi ἐπιτέλλω.
 Ἐπιτείνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) ineresco, invalesco; (4) enitor, annitor; (5) torqueo, sc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπίτεινα, ἐπιτείνω, a. 1. intendere. Pass. ἐπιτάβην conj. ἰσταθῶ, ἐπιταβῶσι, intendantur, augcantur; perf. part. ἐπιτεταμένος, intensus. Ἐπιτείνεις μοὶ τὸν ἔρωτα, *Luc.*
 Ἐπιτεπιχίζω, f. ἰσω, munio adversus impetum hostium; (2) castellum struo, unde hostem infestemus; (3) e propugnaculo decurrendo infesto. Hinc
 Ἐπιτεπίχσις, εὐς, ἡ, idem quod
 Ἐπιτεπίχισμα, ἄτος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) tropice, quicquid ejusmodi est, ut eo uti ad vexandos alios et infestandos possimus.
 Ἐπιτεπιχράμος, ἡ, ὄ, extractio ejusdem.
 Ἐπιτεπιχράμομαι, quaero, indago conjecturis, &c.
 Ἐπίτεινοι (γυναῖκες), mulieres quæ tandem pariunt, *Hipp.*
 Ἐπιτεκνῶ, insupcr gigno; in pass. insupcr nascor.
 Ἐπιτελεῖω, idem quod ἐπιτελέω. Hinc
 Ἐπιτελεῖωσις, εὐς, ἡ, perfectio, absolutio; (2) augmentum; (3) procreatio sobolis.

Ἐπιτελέω, ὦ, f. ὦσω, offero; vide ἐπιτελέωμαι.
 Ἐπιτελεσθῆναι, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi ἐπιτελέω.
 Ἐπιτελετικός, ἡ, ὄν, strenuus, acer, industrius, efficax. Ab
 Ἐπιτελέω, ὦ, f. ἡσω, perficio, perago, exsequor, praesto; (2) solvo, expendo; (3) oboeo, perfungor, celebros sacra, conscero. Μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν, *Heb.* 8, 5. Βαλεῖν μὲν βραδείας, ἐπιτελεῖ δὲ παχέως τὰ δόξαντα, *Isocr.* Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθι; *Gal.* 3, 3.
 Ἐπιτελέωμαι, ἄτος, τὸ, hostia succedanea, quæ post ceteras omnes immolatur, ut priora sacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελέω.
 Ἐπιτελέω, adv. tandem, denique, *Aret.* Ab
 Ἐπιτελής, εὐς, ὁ ζῆ ἡ, ad finem perductus, absolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἐπὶ et τέλος, finis.
 Ἐπιτέλλει, 2. sing. praes. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιτέλλω, ab
 Ἐπιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, existo. Hinc a. 1. ἐπέτελλα, in med. ἐπιτελέωμαι, injunxi. ἐπιτέταλμαι, praet. pass. ἐπιτέταλμαι, plusq. perf. pass. Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο, (pro τῷ ἐπὶ πάντα ἐπέταλτο), hic summa rerum erat commissa, *Il.* 2, 643.
 Ἐπιτέμνω, fut. ἐμῶ, incido, concido; (2) refello, irritum facio, impedio; (3) brevius reddo, in compendium redigo. Ὅμως δὲ σὺ ἔνεκα ἐπιτεμνόμεν τὴν ἀπολογίαν, *Luc.* pro *Imag.*
 Ἐπίτεξ, εὐς, ἡ, partui vicina, parturiens. Μετέμψατο ἐκ τῶν Περσῶν τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα ἔσσαν, *Herodot.* 1, 108. Ἡ γυνὴ ἐπίτεξ ἔδωκε πᾶσαν ἡμέραν, uxoris partus indies expectabatur, *Id.* 1, 111. Ab ἐπὶ et τέκω, partio.
 Ἐπιτερότεύομαι, f. ἔδομαι, prodigiose adfingo, portentosis modis glorior et mentior.
 Ἐπιτέρμος, υ, ὁ ζῆ ἡ, qui terminis seu limitibus praest. Ex τέρμα.
 Ἐπιτερπής, εὐς, ὁ ζῆ ἡ, delcctatione et voluptatem adferens; (2) deditio rebus voluptatē adferentibus. Ab
 Ἐπιτέρσω, fut. ψω, oblecto, delecto.
 Ἐπιτερπῶς, adv. jucunde, suaviter.
 Ἐπιτερραῖνα, siccio.
 Ἐπιτερέμνω, adv. vehementer. Ab ἐπιτερέω.
 Ἐπιτίταται, 3. sing. perf. ind. pass. Ab eod.
 Ἐπιτετεθιμύνας, adv. accuratè, perite; (2) data opera.
 Ἐπιτετεμμένως, adv. concise, contracte.
 Ἐπιτέτωμα, deprehendo, *Homi.*
 Ἐπιτέτραπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
 Ἐπιτετρόφασται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιτετραμένοι εἰσίν.
 Ἐπιτέτροφα, 1. sing. perf. ind. verbi ἐπιτρέπω, *Att.* pro ἐπιτρέφω. Φράζειν, ὅτι σφῶς ἐπιτετρόφασι τῷ Σύλλῃ, quod Syllæ sese dedissent, *Appian. Mithr.* 53.
 Ἐπίτευγμα, ἄτος, τὸ, adeptio, prosper successus. Ab ἐπιτογχάω. Unde
 Ἐπιτευκτικός, ἡ, ὄν, qui solet adsequi id ad quod contendeat, successu non carnis, efficax.
 Ἐπίτευξις, εὐς, ἡ, impetratio, adeptio; (2) fortuna. (2) τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἐπίτευξιν, peritiam fortunamque, *Appian. Pun.* 105.
 Ἐπιτεχνάομαι, ὄμαι, f. ἡσομαι, insupcr machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc
 Ἐπιτεχνήσις, εὐς, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.
 Ἐπιτεχνήσις, ἡ, ὄν, arte factus, artificialis.
 Ἐπιτεχνολογία, arte et ratione trado, dissero.
 Ἐπιτηδῆος, εἶα, (ap. *Lysiam*) εἶω, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benivolus, studiosus; (3) necessarius, amicitia conjunctus. (2) δοκεῖ γὰρ τῇ φύσει τὸ τικτόμενον καὶ τὸ τίκτον ἐπιτηδῆα εἶναι ἀλλήλοισι, ὑπὲρ σωτηρίας τῷ γίνεσθαι, sibi invicem amica esse, *Philost.* 28. Hinc τὰ ἐπιτηδῆα, av, ad vitam necessaria, victus, commcatus.
 Ἐπιτηδιστήριος, adv. aptius, amicus, &c.

Ἐπιτηδῆότης, ἡ, ὄν, opportunitas et babilittas, aptitudo; (2) amicitia, familiaritas; (3) res ipsæ ad v. gr. bellum gerendum opportuna.
 Ἐπιτηδῆός, adv. comode, utiliter.
 Ἐπιτηδῆος, idem quod ἐπιτηδῆός, *Herod.*
 Ἐπιτηδῆωμα, ἄτος, τὸ, studium, institutum, quod studiose sectamur, tam in malam quam in bonam partem; (2) professio; (3) disciplina; (4) vitæ institutum, vitæ genus.
 Ἐπιτηδῆωσις, εὐς, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) disciplina, institutum.
 Ἐπιτηδῆστῆς, ἡ, ὄ, studiosus, deditus alicui rei;
 Ἐπιτηδῆστῶς, ἡ, ὄν, adfectatus, nimis accurato studio factus; Ab
 Ἐπιτηδῆω, f. ἔδωω, studio et data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studiose sector in bonam et in malam partem. Hinc ἐπιτηδῆομαι, exerceo, habilibis reddo, instruo. Ἐπιτηδῆεῖν χαρακτηρεῖται τινός, *Plat.*
 Ἐπιτηδῆως, adv. comode, apte; Ab
 ἘΠΙΤΗΔΗΣ, εὐς, ὁ ζῆ ἡ, idoneus, aptus, habilis; (2) in malam partem, artificiosus. (2) καὶ μὴ πῆνηδες μὲνδν, *Euryth. Iphig.* in *Aul.* 476. Ἐπίτηδες, adv. de industria. Ab ἐπὶ, τὸ, et ἥδος, quod factum est ad placendum, *Eryn.*
 Ἐπιτήθη, υς, ἡ, abavia, avi vel avia mater.
 Ἐπιτηκίζω, pro ἐπιτιθηκίζω, *Eryn.*
 Ἐπίτηκτον, τὸ, id quod cera liquefacta obductum est; (2) id, cui falsa et simulata inest species. (2) Ἰδ' οἷς ἐπίτηκτα φιλέω ἡλσα, ecce convincerem non anare ex animo, simulatum amorem præ te ferre, *Meleager in Anthol.* Omnia illa prima, quæ etiam tuis litteris in cœlum ferebas, ἐπίτηκτα fuerunt, id est, simulata fuerunt, *Cicero ad Attic.* 7, 1. pessime interpretes.
 Ἐπιτήκω, f. ἤκω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.
 Ἐπιτηρῶ, ὦ, f. ἡσω, diligenter observo. Καίρῳ ἐπιτηρῶ, *Plat.* Hinc
 Ἐπιτηρῆσις, a. 1. part. act.
 Ἐπιτηρῆσις, εὐς, ἡ, observatio, animadversio;
 Ἐπιτηρητικός, ἡ, ὄν, qui observare solet, observator. Ab eod.
 Ἐπιτιθέωσι, 3. plur. praes. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτιθέω.
 Ἐπιτιθῶ, idem quod
 Ἐπιτίθημι, impono, superimpono; (2) adfuro, infero; (3) irrogo, infingo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo; (5*) absolute vel addito ἐπιστολὴν vel γράμματα, epistolam trado perferendam. Γράφας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπιθήκει, tradidit epistolam in Aegyptum perferendam, *Herodot.* 3, 43. Et ἐπιτίθημαι (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hostiliter adgredior, adior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεις τὸν ναυκώτατον ἐπιθήκας, *Plat.* (3) τινὶ δίκην ἐπιθεῖς, aliquem supplicio afficiens, *Xenoph.* *Hell.* 7, 3. (10) ἐπιθεῖναι τέλος, perficere, absolvere, *Arr. Ind.* 5, 7. Τὰ ἱερὰ ἐπιθῆναι, sacrificiis practis, *Arr. Hist. Alex.* 7, 4, 5, 2 & 7.
 Ἐπιτιθῆς, 2. sing. praes. conj. act. verbi praet.
 Ἐπιτίκτω, insuper pario; (2) pario, partum cdo.
 Ἐπιτίλω, commaculo sordibus, concaco.
 Ἐπιτιμῶ, 3. sing. praes. ind. act. contr. pro ἐπιτιμῶμαι. Ab
 Ἐπιτιμῶω, ὦ, f. ἡσω, rei pretium augeo scu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebros. Μάλιστα δ' ἂν εὐδοκίμοις, εἰ φαίνοισιν ταῦτα μὴ πρᾶττων, 2 τοῖς ἄλλοις ἂν πρᾶττων ἐπιτιμῶναι, *Isocr.* Hinc
 Ἐπιτιμῶμαι, ἄτος, τὸ, id quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.
 Ἐπιτιμῶν, *Ion.* pro ἐπιτιμῶν, *Herod.*
 Ἐπιτιμῶμαι, 1. pl. a. 1. opt. act.
 Ἐπιτιμῶσις, dat. pl. ab
 Ἐπιτιμῶσις, εὐς, ἡ, reprehensio, objurgatio, interminatio.

Ἐπιτιμητικός, reprehendendus, oburgandus, Hes.
 Ἐπιτιμητής, ὁ, idem quod ἐπιτιμητής, Oppr.
 Ἐπιτιμητής, ἕ, ὁ, reprehensor, oburgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.
 Ἐπιτιμητικός, ἦ, ὄν, ad reprehensionem pertinet, oburgatorius.
 Ἐπιτιμητικός, adv. acriter, aspere.
 Ἐπιτιμητής, ὄρος, ὁ, punitor, iustus, vindex.
 Ἐπιτιμητής, ἄς, ἦ, status civis justus et integer, quum fama ejus et existimatio intgra est; (2) oburgatio.
 Ἐπιτιμῶν, α, τὰ, muleta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπι et τιμή. Unde
 Ἐπιτιμῶνται, 3. pl. præ. ind. pass.
 Ἐπιτιμῶς, adv. honeste, honorifice.
 Ἐπιτιμῶν, laetens, Ep. A τιμή.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, subrumus, lactens. Ex ἐπι et τιμῶν, mamma.
 Ἐπιτιμῶν, vel ἐπιτιμῶν, perfero, perpetior. Unde ἐπιτιμῶν, imperat. toleret, perferat.
 Ἐπιτιμῶν, seu ἐπιτιμῶν, incido, decurto.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, fecunda; (2) ἐπιτιμῶν δάμνισμα, feneratio quæstiosa.
 Ἐπιτιμῶν, ἦς, ἦ, ortus siderum. Ἐν ἄστρον ἐπιτιμῶν, Eurip. Phœn. 1123. Ab ἐπιτιμῶν, οἶον.
 Ἐπιτιμῶν, præ. inf. act. act. contr. pro ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, ὤ, f. ἦσω, audeo.
 Ἐπιτιμῶν, ἦς, ἦ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτιμῶν. Unde
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, ineisione seu præcisione brevior factus, præcisus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiaris.
 Ἐπιτιμῶν, α, τὰ, instrumentum quo ehordeæ funesve intenduntur; (2) amplificatio. Ab
 Ἐπιτιμῶν, ὁ, sc. ἰμάς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, fut. ἄστρον, arcum in aliquem tendo.
 Ἐπιτιμῶν, idem.
 Ἐπιτιμῶν, ἴδος, ἦ, crena et cavum illud, cui imponitur in arcu sagitta. A τίξον.
 Ἐπιτιμῶν, f. ἰσῶν, in loco et sede mea me continco, sedem non muto. A τίξον.
 Ἐπιτιμῶν, ὤν, αἱ, piscium genus:
 Ἐπιτιμῶν, ας, ἦ, Veneris cognomen:
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, vitium vitis, quum carbunculat.
 Ἐπιτιμῶν, tragice decanto et exaggero.
 Ἐπιτιμῶν, ὁ, ἕ, ἦ, qui est super mensam, aut super mensa fit. Ab
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, idem. A τράπεζα.
 Ἐπιτιμῶν, ἄν, ἄν, τὰ, quæ in mensa seu super mensa apponuntur; (2) secundæ mensæ.
 Ἐπιτιμῶν, Ion. pro ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπι et τράχηλος.
 Ἐπιτιμῶν, exaspero.
 Ἐπιτιμῶν, adv. permittendum. Ab
 Ἐπιτιμῶν, f. ψω, permitto, trado; (2) committo. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τῷτ' ἐπιτιμῶν ποιῶν, Aristoph. Plut. 1078. Ἐμμαντὸν ἐπιτιμῶν σου πωτὸν γερονταγωγῶν, Id. Eq. 1094.
 Ἐπιτιμῶν, alo super, alendo superinduco.
 Ἐπιτιμῶν, percurro; (2) adcurro; (3) ineuro, ineido; (4) incursionem facio, populandi causa usurpo. (4) ἄλλως ἔωρα τῷ ἐπιτιμῶν μωτι αὐτῆς ἐπιτιμῶντας, alios videret honorem victoriæ de illa urbe reportatæ usurpantes, Arrian. Punic. 94. Πολλὰς μυριάσι ἐπιτιμῶν, adoriri, Philo.
 Ἐπιτιμῶν, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro ἐπιτιμῶν.

Ἐπιτιμῶν, f. ψω, attero, adffigo, crucio, noceo; (2) incito, concito, instigo. (2) τῶν μετρίων δεδιόταν μὴ φιλοπόλεμος ἀνὴρ ἐπιτιμῶν τὸ πλῆθος, Arrian. de Reb. Pun. 8, 55. Ἄλλ' εἴτω καὶ τὸ πεισθῆναι τοῖς ἐπιτιμῶν ἀδίκημα εἶναι δοκεῖ, quod si cui vero hoc ipsum in crimine videtur ponendum, quod coniektoribus illis parnerit multitudi, Id. ibid. 50. Hinc a. 2. ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν, in conj. percas. Perf. ἐπιτιμῶν, peristi. Οἱ δώδεκα θεοὶ εἴσαν ἐπιτιμῶν, Aristoph. Av. 96.
 Ἐπιτιμῶν, ὤ, f. ἦσω, munus trierarchi sustineo ultra justum tempus. Hinc
 Ἐπιτιμῶν, ἄστρον, τὰ, tempus quo quis trireinem regit.
 Ἐπιτιμῶν, ἄστρον, τὰ, id quod atteritur seu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, contritus; (2) dignus qui contratur vel perdat; (3) seelcratus, perditus. (3) τὰ ἐπιτιμῶν κινάδος, vulpem illam sceleratam, Soph. Lj. 103. Ab eod.
 Ἐπιτιμῶν, adv. ter.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, sesquitertius; (2) pes poeticus, tribus brevis et una longa.
 Ἐπιτιμῶν, εως, ἦ, ipsa contendi actio; (2) erueiatus, noxa; (3) fluetus, LXX.
 Ἐπιτιμῶν, ὁ, ἕ, ἦ, perterritus, trepidus.
 Ἐπιτιμῶν, adv. ex commisso, non sponte sua. Ab ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, αἰα, αἰον, commissus, concessus; (2) curæ alieujus traditus; (9) epith. Jovis, ad quem receptum habent injurias passi. Ab eod.
 Ἐπιτιμῶν, ὤ, idem quod ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, ας, ἦ, prefectura, procuratio.
 Ἐπιτιμῶν, εως, ἦ, idem.
 Ἐπιτιμῶν, ἦ, ὄν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. Ab
 Ἐπιτιμῶν, f. εἰσῶν, sum administrator seu præfectus, procuro, administro; (2) tutor sum, in tutela habeo. Hinc ἐπιτιμῶν, sum sub tutela; (3) euro, simpliciter. Θαυμάζω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷες τ' εἶμ' ἐπιτιμῶν ἔγω, Aristoph. Eq. 212.
 Ἐπιτιμῶν, ἦς, ἦ, ipsa actio τῷ ἐπιτιμῶν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio in fidem; (3) potestas quæ alicui permittitur, v. gr. decernendi, statuendi. Ab ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, ἦ, ὄν, ad tutelam pertinens, Plat.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius; (2) tutor; (3) præfectus provinciæ minoris, ut Judææ.
 Ἐπιτιμῶν, ἦς, ἦ, alimentum, ap. Jos.
 Ἐπιτιμῶν, adv. festinanter, more ejus qui percurrit; (2) summatim, breviter, succincte. (2) ἐπιτιμῶν ἄστρον, Il. 3, 213. Ab
 Ἐπιτιμῶν, f. ἄστρον, percurro.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, velox, volubilis. Ab
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, idem.
 Ἐπιτιμῶν, ἕ, ὁ, percursio; (2) verborum copiosa et præceps effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, idem quod ἐπιτιμῶν. Εἶθαρ ἐπιτιμῶν, valde festinans, Apoll. Rhod. 4, 1606.
 Ἐπιτιμῶν, adv. velociter, cito cursu.
 Ἐπιτιμῶν, adv. agilius.
 Ἐπιτιμῶν, f. ὤσω, admurmuro, accino.
 Ἐπιτιμῶν, una cum pane comedo.
 Ἐπιτιμῶν, 2. sing. præ. opt. act. verbi
 Ἐπιτιμῶν, adsequor, nanciscor; (2) attingo; (3) succedo, feliciter venio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν, adeptus; (6) ὁ ἐπιτιμῶν, quilibet obivus, vulgaris. Perf. ἐπιτιμῶν, naetus sum. Pass. ἐπιτιμῶν, quo potiti sumus, quod bene successit. Τότο δ' ἂν ἐπιτιμῶν, εἰ λόγος τῶν πόνων ἐτι πονῶν δυνάμενος, Isocr. ad Dem. Ἐν πῶν ἐπιτιμῶν θεαταῖς ἴτω σοφοῖς, Aristoph. Nub. 535.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, super sepulchro positus; (2) ad sepulchrum pertinens; (3) galeritus, ut alauda. Ab

Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, idem. Ex τῶν μεσ.
 Ἐπιτιμῶν, τὸ, edulium, quoddam ex confRACTIS olivis, V. L.
 Ἐπιτιμῶν, ὤ, f. ὤσω, obcæco.
 Ἐπιτιμῶν, ὤ, f. ὤσω, idem quod τυφῶν.
 Ἐπιτιμῶν, f. ψω, accendo in, inflammo; ἐπιτιμῶν, incensus, ardens, proprie et tropice.
 Ἐπιτιμῶν, ἕ, ὁ, ἕ, ἦ, voti compos; (2) quem attingere, ferire possunt lapide, jaculo, &c. (2) τῶν πολέμιος εὐδελτοῖς καὶ ἐπιτιμῶν πανταχόθεν ὄντις, Arrian. Bell. Syr. 95.
 Ἐπιτιμῶν, ας, ἦ, adeptio, prosper successus:
 Ἐπιτιμῶν, a. 2. part. act. verbi ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, adv. prospero successu, felicitate.
 Ἐπιτιμῶν, f. ὤσω, irrideo, derideo, convicior; (2) effuse cachinnor; (3) adsentor, adulator. Hinc
 Ἐπιτιμῶν, ἕ, ὁ, adulatio.
 Ἐπιτιμῶν, a. 2. post aliquid edere, una cum pane edere.
 Ἐπιτιμῶν, f. ὤσω, exhilario; (2) splendidum reddo, purgo, lavo.
 Ἐπιτιμῶν, appareo super aliqua re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, supervenio; (3) appareo.
 Ἐπιτιμῶν, a. 1. inf. act. verbi præc.
 Ἐπιτιμῶν, ας, ἦ, species superna, superficies; (2) habitus et forma loci, item corporis, seu oris; (3) dignitas, honos, præstantia; (4) celebritas; (5) ortus, v. gr. solis, diei; (6) apparitio Deorum, sive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo scelere, &c. conspicua, item adventus inopinatus; (7) apparitio Christi in carne; item in judicio mundi; (8) omninoque majestas divini nature in Christo conspuea, divinitas ipsa Christi; sed τὰ ἐπιτιμῶν, an, dies qua Christus baptizatus fuit; item, qua gentibus manifestari cœpit, Magique ad cum accessere. (v. Ern.) Ab
 Ἐπιτιμῶν, ἕ, ὁ, ἕ, conspicuus; (2) illustris, insignis, clarus; ἐπιτιμῶν χιμῶν, hyems acerrima, Polyb.
 Ἐπιτιμῶν, ας, ἦ, vel τὰ ἐπιτιμῶν, an, idem quod ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, ὄν, conspicuus, præsens, qui est adhuc in vivis. Τί με ἐκ ὀλομένων ὑερίεις, ἀλλ' ἐπιτιμῶν; Soph. Antig. 840.
 Ἐπιτιμῶν, adv. insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, fut. sw, aliud insuper medicamentum sumo.
 Ἐπιτιμῶν, εως, ἦ, species externa, cultus, apparatus, ut magistratum, &c. (2) adspetus, vultus; (3) significatio, professio; (4) judicium quod profertur. Ab ἐπιτιμῶν.
 Ἐπιτιμῶν, dico.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, qui est ad præsepe, ad præsepe pertinens. A φάτων.
 Ἐπιτιμῶν, α, ὁ, ἕ, ἦ, qui male audit. A φημί.
 Ἐπιτιμῶν, luceo, splendo, effulgeo; et in med. in lucem profero, ostendo. Ex φάων.
 Ἐπιτιμῶν, f. αἰσῶν, illucesco.
 Ἐπιτιμῶν, idem.
 Ἐπιτιμῶν, præ. part. act. f. g. Dor. pro ἐπιτιμῶν, ab
 Ἐπιτιμῶν, f. ἐπίσῶν, a. 1. ἐπιτιμῶν, infero, inducto, importo, invehio; (2) obijcio, accuso; (3) adscribo; (4) impono, superimpono; (5) subjicio, subjungo, post cætera profero in medium, promo; (6) infero, v. gr. censum, primitias, &c. Ἐπιτιμῶν, med. infero, importo; (2) profero; (3) afero, etiam de dote, quæ affertur a foemina; (4) impetum facio. Αἰτίαν ἦμῖν ὡς κατασκευῶν ἐπιτιμῶν, Philo. Ἐπιτιμῶν πολέμιον ἱερὸν φωνίαν, Aristoph. Av. 350. Τὸ ἐπιτιμῶν, quod impendit. Τὰ ἐπιτιμῶν, eventura. Τὰ ἐπιτιμῶν ἀκίωμα, rebus venturis meoer, Herodot. 3, 16. Καὶ μοι πάντα προδουκύνουσι τὰ ἐπιτιμῶν, Id. 1, 209.
 Ἐπιτιμῶν, ὄν, fugiendus, adversandus, V. L.
 Ἐπιτιμῶν, bene ominari, acclamare, assentiri, Stephi.

*Επιφρηνητής, ἦρος, δ, fausta precans, qui bona ominatur, adclamans, adsentiens.
 *Επιφρημ, promitto, Eur.
 *Επιφρημίζω, f. ἴσω, famæ seu nomini alicujus ascribo; (2) ascribo, adsigno, tribuo; (3) perverbo, disscimo; (4) imprecor, appello nomino, (per acclamationem maxime), quo sensu et in med. maxime dicitur. (5) omine significo. (1) κείνῃ παιδὶ ἐπιφρημίζω, illius nomine filiam nuncupavi, Eur. Iphig. in Aul. 130. (4) καὶ δὴ καὶ ἴοντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντηκόντην ἐπιφρημίζω, male ominabatur, Herodot. 3, 124. (5) μνήμη τῆς ἐκ παιδὸς ἐπιφρημιάσεως τῶ ἀνοδῷ ἐβδήμης ὑπασιαι, memoria septimi consulatus, illi tum puero, omine significati, Appian. Bell. Civ. 1, 61. Hinc
 *Επιφρημια, ἄτος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.
 *Επιφρημισμός, ἔ, δ, idem. Ab eod.
 *Επιφθός, a. 2. part. act. verbi ἐπιφθάνω.
 *Επιφθέγγραιμι, f. ζῶμαι, adsono, acclamo, respondeo. Hinc
 *Επιφθέγγρα, ἄτος, τὸ, acclamatio.
 *Επιφθάνω, ἐπιφθάνω, prior adsequor, Hom.
 *Επιφθάνω, ὤ, f. ἴσω, invidio ob, vel super; (2) exprobro aliquid alicui. Καὶ ἐκείνοις ἐπιφθάνωμαι, quodque illis exprobramus, Herodot. 9, 79.
 *Επιφθόνος, ε, δ, ζ, ἦ, invidia expositus, invidiosus; (2) reprehensione dignus. (1) καὶ ἐπιφθόνον τῶδε, Eurip. Hec. 497. (2) πολλὰ καὶ γὰρ ἡμῶν ὄνδεν ἐπὶ ἐπιφθόνου, Id. Hec. 1185. Vide Musgr. ad Eurip. in Suppl. Πονηρὸν γλώσσῃ ἐπιφθόνον σοφῆ, solers lingua malum odiosum est, Eur. Iphig. in Aul. 333. [Musgravius legit divisim ἐπὶ φθόνου, ad odium concitandum.]
 *Επιφθόνια, adv. invidiose.
 *Επιφθόρος, ε, δ, ζ, ἦ, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ et φθόρῃ, cœtivum.
 *Επιφθόρῳ, ad Eurip. in Suppl. Πονηρὸν γλώσσῃ ἐπιφθόρῳ, insupio veneficamur more, Theoc.
 *Επιφθόνουσα, præ. part. act. f.-g. Dor. pro ἐπιφθόρῳσα, ab ἐπιφθόρῳ, vel
 *Επιφθῶ, insupio.
 *Επιφθονεύω, ὤ, et ἴωμαι, ἔμαι, naviter alicui rei operam do.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ et φθῶ.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, valde ardeo vel tumeo.
 *Επιφθῶ, f. ζῶ, incendio, inflammō, comburo; (2) illustro. Ἦντε πῦρ αἰδηλον ἐπιφθῶ, ἄσπετον ἄλν, Il. 1, 455. Hinc
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, flammeus, incendens.
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, vox medica, inflammatio, seu pars inflammatione vexata. Quasi ab ἐπιφθῶ, incendio. Α φθῶ.
 *Επιφθῶ, ὤ, ε, δ, ζ, ἦ, inflammationem habens, rubicundus.
 *Επιφθῶ, f. ἴσω, nugar, delatator.
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, vcreore, magnopere timeo.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, metu percussus, perterritus.
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, ad colorem purpureum vergo.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, rubefacio.
 *Επιφθῶ, ὤ, f. ἴσω, venio ad, accedo ad; (2) venio ad aliquem audiendi causa; (3) viso; (4) pervado; (5) perago; (6) in mentem venio; (7) consuetudinem stupri habeo.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, adventitius, Hippocr.
 *Επιφθῶ, idem quod ἐπιφθῶ. *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, accessus, adventus; ipsa actio superveniendi, cum gen. εἰς, inspiratio, additus divinus.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, qui incurrit, Man.
 *Επιφθῶ, ὤ, ἦ, vis, impressio, ut hostis, imbris; (2) oratio inveciva et cum impetu prolata; (3) prænium præter stipendium publicum nautis dari solum a trierarchis; (4) pecuniæ solutio et pœnæ permissio; (5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (6) illatio, quæ adsumptionem sequitur in syllogismis, conclusio; (7) sententia addita sermoni præcedenti; (8) figura rhetorica, verbum in fine sententia-

rum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, ὤ, f. ἴσω, depasco.
 *Επιφθῶ, ὤ, f. ἴσω, comperto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero post cætera, postremo loco infero. Οὐ κατορθῶεις καὶ ἐπιφθῶεις τῆς γῆς πολλῶν, Aristoph. Pac. 167.
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, mensa secunda, bellaria.
 *Επιφθῶ, ἦ, ὄν, vehemens, acer.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, ferens, perferens; (2) secundus, de vento; (3) utrum ferens; (4) proclivis, propensus, pronus. (2) παῖς δὲ Μαίας ἐπιφθῶτατος πρῶτον ἔριον θύλων, Æsch. Chæph. 811. Ab ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, fut. ἴσω, onero, onus impono; (2) molestiam exhibeo; (3) in humeros attollo.
 *Επιφθῶ, adv. prone, propense; (2) vehementer, acriter.
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, obturamentum.
 *Επιφθῶ, adv. consulte, prudenter. Ab
 *Επιφθῶ, indicio, ut hinc sit ἐπιφθῶ, a. 2. indixit; ἐπιφθῶ, cxcogito, comminor; item, comperio, cognosco, ut hinc sit f. ἐπιφθῶ, Poet. ἐπιφθῶ. *Επιφθῶ, σπῆ, ἄλν, Odys. 15, 443.
 *Επιφθῶ, vel ἐπιφθῶ, f. ζῶ, obturo, obstruo. *Επιφθῶ, τὰ ἄτα, Luc.
 *Επιφθῶ, præcordia, Steph. Α φθῶ.
 *Επιφθῶ, horror maris, apud Hom. ἐξείνατο πόντον ἐπὶ φθῶ, Il. 7, 63, melius divisim.
 *Επιφθῶ, ἴτω, inhorreo.
 *Επιφθῶ, prudens sum. Ab ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, f. ἴσω, curo.
 *Επιφθῶ, acc. sing. ab ἐπιφθῶ. Unde
 *Επιφθῶ, ἦ, prudentia; (2) instinctus, adfatus, suggestio.
 *Επιφθῶ, dat. pl. Ion. pro ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, ὄν, custos, custodiae impositus. Ζήφος δὲ κείνῃς θυγατρὸς ἐπιφθῶ, admotum jugulo, Eurip. Or. 1575.
 *Επιφθῶ, ὄν, ε, δ, ζ, ἦ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ et φθῶ.
 *Επιφθῶ, propagans. Ab ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, custos. Ab
 *Επιφθῶ, f. ζῶ, observo.
 *Επιφθῶ, ὄν, distributus in tribus. *Επιφθῶ, γῆς, καὶ φθῶ, ἄλν, ἔσονται, nomen dabunt terræ, populisque regionis in tribus distributæ, Eur. Or. 1577.
 *Επιφθῶ, f. ἴσω, racemationem facio, racemo; (2) accurate exquiro. Ab
 *Επιφθῶ, ἴσω, racemulus, qui magno racemo superjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio; (4) racemus post vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ et φθῶ.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, qu. dic. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, valde foliatus, multa ac magna folia habens.
 *Επιφθῶ, ὤ, f. ἴσω, inflo.
 *Επιφθῶ, f. ἴσω, insuper sero.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, accretio, incrementum; (2) conjunctio ossis cum alio osse, cum ossi os adnascitur. Ab
 *Επιφθῶ, insuper produco scu edo; (2) ἐπιφθῶ, et ἐπιφθῶ, adnascor, innascor; (3) adhæro, adhæresco; (4) adior, invado, insurgo. Hinc perf. fut. ἀπιφθῶ, innatus; ἐπιφθῶ, agnatus, post natus, adortus; quod et ἐπιφθῶ, inhaerens, incumbens; ἐπιφθῶ, ingruere.
 *Επιφθῶ, fut. ἴσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ jam dicta sunt, cum acclamatione adjungo. Hinc
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, acclamatio; (2) epiphonema dictum superioribus additum cum acclamatione. Hinc
 *Επιφθῶ, ἦ, ὄν, qui per acclamationem effertur.
 *Επιφθῶ, adv. cum epiphonema, per exclamationem.
 *Επιφθῶ, τὸ, parvum epiphonema.

*Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, acclamatio, inclamatio.
 *Επιφθῶ, ὤ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.
 *Επιφθῶ, de sideribus, apparo, luco; (2) de die ac nocte, incipio. Ex ἐπὶ et φθῶ, lux.
 *Επιφθῶ, inhiio; perf. ἐπιφθῶ, inhians.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, qui honestis delectatur studiis, et virtutum amplectitur. Ex ἐπὶ, χῆρος, et ἀγαθῶ.
 *Επιφθῶ, ἦ, lætitia et gaudium ex aliena calamitate, voluptas ex alienis malis. Ab
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, qui gaudet alienis malis. Ex ἐπὶ, χῆρος, et κακῶ.
 *Επιφθῶ, proprie, gaudeo aliqua re; (2) plerumque, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.
 *Επιφθῶ, ὤ, grandine impeto, insulto, verbero.
 *Επιφθῶ, ὤ, laxo, resolvo; (2) demitto, demitto; (3) remitto.
 *Επιφθῶ, fut. ἴσω, fabricor, cudo super; (2) insuper fabricor et cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio.
 *Επιφθῶ, ὄν, armati, Hes. Α χαλκίς.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, aratus, ære obductus.
 *Επιφθῶ, τὸ, signum quod monctæ impressum est, ut noctua in nummis Atticis.
 *Επιφθῶ, vel ἐπιφθῶ, f. ἴσω, insculpo, imprimo; (2) incisuris scratum reddo.
 *Επιφθῶ, ἦ, venustus, lepos; sed melior est lectio ἐπιφθῶ, Ern.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, gaudens et lætus ob aliquid. Ab ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, et ἐπιφθῶ, ὄν, idem quod
 *Επιφθῶ, ἴσω, ε, δ, ζ, ἦ, gratus, gratosus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia inest. Hinc
 *Επιφθῶ, adv. gratoe, cum gratia, venuste, lepide.
 *Επιφθῶ, pro ἐπιφθῶ, Ar.
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipsa; (3) irrisio miseri. Οὐκ ἐπὶ οὐκ εἰδισιν, ἐδὲ ἐπιφθῶ, ἀλλ' ὀδύνας λέγει, Eurip. Phæn. 1549.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, gaudium ob aliquam rem; (2) insultatio.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, lætitiā ac gaudium adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, ὄν, ἄται, oscito. Ἰανῶδες τι, μῦλλον δὲ γουῶδες, ἐπιφθῶ, Heliod. 4.
 *Επιφθῶ, et ἐπιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, qui indiget, inops, Hes. Α χαρτίω.
 *Επιφθῶ, f. ἴσω, caco super; perf. ἐπιφθῶ, ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, repleo, Ern.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui super laborum crepidine est; (3) non plenus; (4) plenus, de vase. Ex χῆρος.
 *Επιφθῶ, f. ἴσω, hicem dego in; (2) in hibernis me continco. Hinc
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, tempestas quæ post certum diem venit.
 *Επιφθῶ, 2. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἐπιφθῶ. Ab
 *Επιφθῶ, ὤ, f. ἴσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adstruere et probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιφθῶ, ἴσω, πρῶτα μὲν νωτῶν, Plut. Ilinc
 *Επιφθῶ, ἄτος, τὸ, quod quis adgreditur seu molitur, molimentum, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare satagimus; (3) petitio gladiatoris, &c. (4) syllogismus dialecticus.
 *Επιφθῶ, ἦ, ὄν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas et gladiatorias. A præ.
 *Επιφθῶ, ε, δ, ζ, ἦ, aggressio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιφθῶ.
 *Επιφθῶ, pro ἐπιφθῶ, adv. pos. adgrediendum est. Ab eod.
 *Επιφθῶ, τὰ, idem quod ἐπιφθῶ, Poll.
 *Επιφθῶ, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.

Ἐπίχρησον, α, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. A χείρ.
Ἐπιχειρονομεῖν, manibus tanquam legibus uti, Hes. al.
Ἐπιχειρονομεῖντες, quasi ἐπὶ χειρῶν νομεῖντες, Steph.
Ἐπιχειροτονέω, ᾧ, f. ἴσω, scisco, decerno, suffragia fero. Ἐπιδῶν ἐπιχειροτονεῖτε τὰς γνώμας, Dem. Hinc
Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiscitum, creatio.
Ἐπιχειρονομασία, fut. ἴσω, accedo ad figuram cheronesi. Ex ἐπὶ et χερρόνησος.
Ἐπιχίω, f. ἴσω, infundo, superinfundo; addito οἶνον vel ἄκρατον, est in convivio aliquid vini effundere, appellato amici vel amicæ nomine. Χείρεια δ' ἀμφίπολος προχέω, ἐπίχουσι φέροντα, Odys. 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρώεσσι τε ἔκ' Ἐκτωρ ἠχῆν ἄσπασσιν βίβλια σόνοντα χείροντα, Tmesis, Π. 8, 150.
Ἐπιχρησέα, vidua sum, vitam viduæ ago.
Ἐπιχρήσιος, α, ὁ ἔξ ἡ, terrestris, in terris versans; (2) indigena. Ex ἐπὶ et χθών.
Ἐπιχρῆλαιον, millesimum, Steph.
Ἐπιχρῆλαιος, fut. ἴσω, ludificor, illudo.
Ἐπιχρῆλος, viridis. Πόρην ἐπιχρῆλοι ὕγρὰ μέγαρα πέτραι, Oppian. Halicut. 1, 131.
Ἐπιχρῆσας, ᾧ, sum obsitus lanugine.
Ἐπιχρῆσος, contr. ἐπιχρῆσος, α, ὁ ἔξ ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obsitus.
Ἐπιχρῆσος, α, ὁ ἔξ ἡ, iracundus, biliosus.
Ἐπιχρῆσος, ἴδος, ἡ, corpus membranosum in medio intestinorum situm, mesenterium. Ex ἐπὶ et χορδή, intestinum.
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, saltabundus accedo.
Ἐπιχρῆσῆσαι, ᾧ, fut. ἴσω, suppedito, subministro, adjicio. Ἐπιχρῆσῆσαι ἐν τῇ πίστει ἡμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Hinc
Ἐπιχρῆσῆσαι, ᾧ, αὐτος, τὸ, quod insuper suppeditat, additamentum ad priorem suppeditationem; (2) apparatus, subministratio.
Ἐπιχρῆσῆσαι, ας, ἡ, suppeditatio, munificentia.
Ἐπιχρῆσαι, ᾧ, αὐμαι, fut. ἴσωμαι, utor; (2) sæpe utor; (3) familiaris sum alicui.
Ἐπιχρῆσαι, invado, vehementi cum impetu adior, insto, urgeo.
Ἐπιχρῆσαι, admihi, cum dat.
Ἐπιχρῆσῆσαι, insuper excreo.
Ἐπιχρῆσῆσαι, Ion. pro ἐπιχρῆσῆσαι.
Ἐπιχρῆσῆσαι, f. ἴσω, scisco, ratum facio; (2) responsum do, v. g. legis.
Ἐπιχρῆσῆσαι, ᾧ, ὁ, scitum, decretum, quo quid ratum fit, item responsum.
Ἐπιχρῆσῆσαι, ᾧ, ὁ, qui sciscit, ratum facit.
Ἐπιχρῆσῆσαι, fut. ἴσω, idem quod χρῆσῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, unctio.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, illitus, inunctus. Ab
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, inungo, illino, proprie in superficie.
Ἐπιχρῆσαι, ᾧ, ὁ, color.
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, immoror; (2) inveterasco.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, inauratus.
Ἐπιχρῆσαι, f. ἴσω, coloro, colorem induco, et quidem leviter, ut color non alte descendat; (2) leviter imbuo aliqua re, ἐπιχρῆσαι, leviter doctus. Δόξαις ἐπιχρῆσαι, Plat.
Ἐπιχρῆσαι, idem. A χρῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, vel ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, idem.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.
Ἐπιχρῆσαι, ὄν, succum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.
Ἐπιχρῆσαι, vel -χρῆσαι, infundo, superinfundo. Unde usitata ἐπιχρῆσαι, ἐπιχρῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, infusio; (2) vasculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.
Ἐπιχρῆσαι, infundendum, Steph.
Ἐπιχρῆσαι, τὸ, genus quoddam pemmatidis seu placentæ, Ath.

Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ, genus quoddam placentæ.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, claudus, subclaudus.
Ἐπιχρῆσαι, αὐτος, τὸ, agger, aggestus.
Ἐπιχρῆσαι, vel ἐπιχρῆσαι, fut. χρῆσαι, aggere inungo; (2) terra aggesta operio.
Ἐπιχρῆσαι, ᾧ, f. ἴσω, concedo, permitto. Hinc
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, concessio, permissio; (2) cessio.
Ἐπιχρῆσαι, f. ἴσω, sum indigena, sum vernaculus; (2) ad locum alique ventito; (3) frequenter versor apud; (4) in usu sum alicubi. Ab
Ἐπιχρῆσαι, ἴα, ἴω, vel ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, de persona et re. Ex ἐπὶ et χρῆσαι, locus.
Ἐπιχρῆσαι, separo, decerno, Steph.
Ἐπιχρῆσαι, adv. more regionis, more patrio.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, agger; (2) aggestio terræ.
Ἐπιχρῆσαι, f. ἴσω, psallo, cano.
Ἐπιχρῆσαι, adv. ita ut summis tantum digitis attingas; (2) strictim.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. a. 1. conj. Ion. pro ἐπιχρῆσαι. Ab
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, attingo, atrecto leviter.
Ἐπιχρῆσαι, αὐτοῖς ποσὶν ἐπιχρῆσαι τὸ ὕδατος, Lucian. Κόλλεστέρας βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιχρῆσαι μόνον, Soph. Phil. 672. Χείρα δὲ δὴν ὄρασι κάπυς ἐπιχρῆσαι, Ibid. 1243.
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, inhumo, sepelio.
Ἐπιχρῆσαι, f. ἴσω, irroro, adspargo; (2) instillo, Aristoph. Pace, 1150.
Ἐπιχρῆσαι, f. ἴσω, adfingo, ementor.
Ἐπιχρῆσαι, αὐτος, τὸ, strigentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιχρῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, ᾧ, leviter atrecto.
Ἐπιχρῆσαι, et ἐπιχρῆσαι, in suffragium mitto, rogo sententias; (2) suffragio meo comprobo, decerno, idem in medio sæpius.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, actio ipsa mittendi in suffragium; (2) approbatio. A præc.
Ἐπιχρῆσαι, in superficie rado, destringo, de-tergo, Steph.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, qui reprehensionem mereat, in vituperium incurrens.
Ἐπιχρῆσαι, persono, Call.
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, refrigero, perfero, perspiro.
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, bolos in buccam ingero.
Ἐπιχρῆσαι, ἡ, ἡ, statio tuta navium, locus ubi &c. Odys. 5, 404. Opp. Hal. 2, 550. Apoll. Rhod. 4, 1640.
Ἐπιχρῆσαι, a. 2. part. act. verbi ἐπιχρῆσαι, ὁ ἐπιχρῆσαι, quivis; (2) successor; (1) ἔχῃ τὸ πόντος ἦν ἀνδρὸς διαιτεῖν, non cujusvis hominis erat interpretari, Soph. CEd. Tyr. 393. Ἄλλὰ τὸ πόντος ἀρπάσαι, obnoxia cujuslibet raptoris injuriæ, Id. CEd. Col. 752. (2) τὸ πόντι δεικνύται, successori indicet, Id. Ibid. 1532.
Ἐπιχρῆσαι, a. 2. ind. pass. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, a. 1. ind. pass. per Epenthesis. pro ἐπιχρῆσαι, vel ab inusitato verbo πλάσσω pro πλάσσω, errare facio.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. imperf. indic. med. pro ἐπιχρῆσαι, a. πλανᾶσαι.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro ἐπιχρῆσαι, a. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. imperf. ind. act. per Sync. pro ἐπιχρῆσαι, a. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. imperf. act. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 2. sing. imperf. ind. med. per Sync. et Ion. pro ἐπιχρῆσαι, a. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 1. sing. imperf. ind. act. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. imperf. indic. med. per Sync. pro ἐπιχρῆσαι, a. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, aor. 2. ind. pass. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, aor. 1. ind. pass. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, aor. 1. ind. pass. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. per Sync. pro ἐπιχρῆσαι, a. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πλάσσω.

Ἐπιχρῆσαι, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, impletus sum, aor. 1. ind. pass.
Ἐπιχρῆσαι, impleti sunt, 3. pl.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 2. pl. a. 1. ind. pass. v. πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. aor. 2. ind. pass.
Ἐπιχρῆσαι, spiratus sum, aor. 1. ind. pass. verbi inus. πλάσσω, pro πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, scsquoctavus.
Ἐπιχρῆσαι, αἰ, sarcinae et onera navis, Hes. Ex ἐπὶ et ὄγκος, massa, moles.
Ἐπιχρῆσαι, vide ὄγκος, Tryph.
Ἐπιχρῆσαι, epitheton Cereris; præses messis. Ἡ Δάματιρ ἐπιχρῆσαι, Anthol. Ceph. Epig. 507, 1.
Ἐπιχρῆσαι, viaticum, Ion. pro ἐπιχρῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, plenus molestiæ et laboris. Ex ἐπὶ et ἴδων, labor.
Ἐπιχρῆσαι, fleo super, defleo, deploro.
Ἐπιχρῆσαι, oleo, suboleo, fatco. Unde aor. 1. ἐπιχρῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὄν, tumidus. Ab
Ἐπιχρῆσαι, intumescio; (2) in superficie tumeo.
Ἐπιχρῆσαι, tumefacio; (2) in superficie tumefacio.
Ἐπιχρῆσαι, fecisti, 2. sing. a. 1.
Ἐπιχρῆσαι, α, f. ἴσω, aliis ejectionibus inhabito. Πέμφει ζῆνν ἰσοικῆσαντας ἰδνεαν κύνν, Lycophr. 926.
Ἐπιχρῆσαι, ἡ, Ceres, quasi domestica, a cura rei domesticæ.
Ἐπιχρῆσαι, adificio urbem, verbi gratia ad flumen, condo; (2) veteribus colonis ejectionibus alios impono, duco. (2) ταῖς δὲ πλείοσι τὰς αὐτῶν στρατευομένους ἐπιχρῆσαι, in plerasque urbes deduxit habitatum milites qui cum illo militaverant, Arrian. Bell. Civ. 1, 96.
Ἐπιχρῆσαι, α, τὸ, suppellex; (2) villa, casa, domicilium. Ex οἶκος.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, colonia. Ἡ πολλὰς εἶχεν Ἰσραὴλ ἐξ ἰσοικῆσαις Γαῖν Καίσαρος, Arrian. Bell. Civ. 5, 137.
Ἐπιχρῆσαι, superstruo, inædifico.
Ἐπιχρῆσαι, ἡ, et
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, inædificatio, superstructio.
Ἐπιχρῆσαι, non. pl. a. 1. part. pass.
Ἐπιχρῆσαι, α, f. ἴσω, curo, dispenso.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, accuratio, rei alicujus tractatio, expositio, &c. Epn.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, colonus, advena; (2) inquilinus, inquilina. (2) ἀπερὶ τις ἰσοικῆσαι ἀνάξια, tanquam inquilina quæpiam nullius pretii, Soph. El. 189.
Ἐπιχρῆσαι, α, fut. ἴσω, inhabito.
Ἐπιχρῆσαι, miseror. Κεῖν ἐπιχρῆσαι με, Soph. Phil. 1062. Πείθ τὴν σὴν ὡς ἰσοικῆσαι τὴν τύχην, Eur. Hec. 347.
Ἐπιχρῆσαι, f. ἴσω, miseror; (2) miserabiliter queror.
Ἐπιχρῆσαι, ὄν, miserabilis.
Ἐπιχρῆσαι, fut. ἴσω, adgemo.
Ἐπιχρῆσαι, α, ὁ ἔξ ἡ, vinosus. Ex οἶκος.
Ἐπιχρῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιχρῆσαι pro ἐπίσω.
Ἐπιχρῆσαι, inf. act. 3. sing. f. 1. ind. act. v. ejusd.
Ἐπιχρῆσαι, inferendum. Ab eod.
Ἐπιχρῆσαι, accede, 2. sing. præc. imperat. med. Ion. pro ἐπιχρῆσαι, ab ἐπιχρῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, α, eo adversum, irruo, invado; (2) obo, percurro; (3) adeo, accedo.
Ἐπιχρῆσαι, idem; idem procuro. Ὁ δὲ Κύπριρ ἐπιχρῆσαι νηλεῖ χαλαρῶ, Il. 5, 330. Οὐδὲνας μὲν πρῶτον ἐπιχρῆσαι, invasit, Id. 1, 50.
Ἐπιχρῆσαι, ominor alicui, faveo.
Ἐπιχρῆσαι, impingo, illido; a. 1. ἐπιχρῆσαι.
Ἐπιχρῆσαι, ὄν, felix, dives, Man.
Ἐπιχρῆσαι, et ἐπιχρῆσαι, α, fut. ἴσω, illabor, incido.
Ἐπιχρῆσαι, 3. plur. imperf. ind. med. verbi πλάσσω.
Ἐπιχρῆσαι, f. ἴσω, lata verba acclamo, præna accino;

accino; (2) *ar. recentiores*, ejulo, lamentor. Μίλος Χάριτες μύσαι τ' ἐπωλόδουσαν, *Aristoph. Av.* 789.

Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis prosequor.

Ἐπολύλλυτος, *on*, miserabilis, *Man.*

ἘΠΟΜΑΙ, sequor, comitor, imp. εἰπόντων. a. 2. εἰπόντων (2) assequor, intelligo; (3) consentio, convenio, respondeo; (4) τὰ ἐπιμόμνα τινι, quæ cum aliqua re conjuncta sunt, consentaneæ. Ἐπίσθαι τινι, ἄμα τινι, μετὰ τινος τῷ λόγῳ μᾶλλον ἐπίσθαι, rationi consentaneum est. Τάχους γὰρ ἔργα, ἔ ποδῶν ἀμ' ἔνεται, *Soph. Aj.* 825.

Ἐπομβρία, ὦ, f. ἦσω, imbre rigo, irrigo. Hinc Ἐπομβρῆσις, *eas*, ἦ, irrigatio per imbrem.

Ἐπομβρία, *as*, ἦ, imbris copia; (2) humoris abundantia. Ab

Ἐπομβρος, *us*, ὁ ἔ ἦ, imbrum habens seu pluviam, imbre abundans.

Ἐπομβρίζω, irrigo. Καὶ εἰς ἔπος ἀεὶ τεταραμένους ἰπομβρίζοντος, et quotannis stato tempore irrigante, *Heliodor.* 9.

Ἐπόμνος, acc. sing. præ. part. med. v. ἔπομαι.

Ἐπόμνος, *adv.* consequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more sequendo.

Ἐπόμνοθι, 2. sing. præ. imperat. act. verbi

Ἐπόμνμι, ἰπομύνω, ἰπομύνομαι, de re aliqua juro, jurejurando confirmo; (2) insuper vel præterea juro; (5) dejero; (4) juro. Hinc f. ἰπομύμων a. 1. ἐπόμωσα· inf. ἰπομώσασαι part. ἰπομώσάμενος.

Ἐπομούσαι, aor. 1. inf. act. verbi præc.

Ἐπομούσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro ἰπομώσῃ.

Ἐπομούρνυμι, et ἰπομούρνωμαι, imprimo, inuro.

Ἐπομούρῳ, *us*, τὸ, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypei. Ex ὀμφαλός.

Ἐπομούρῳ, *us*, ὁ ἔ ἦ, umbilicatus, rotundus.

Ἐπόμωσα, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἰπομώσασαι, a ποῖω.

Ἐπόμω, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἰπομώ.

Ἐπονούειω, f. ἴσω, probris et conviciis increpo, exprobro. Hinc

Ἐπονούειος, *us*, ὁ ἔ ἦ, probrus.

Ἐπονούειως, *adv.* prohrose, cum probro.

Ἐπονούην, aor. 1. ind. pass. verbi ποῖω.

Ἐπονούοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ποῖομαι.

Ἐπονομάζω, f. ἴσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim consero, et consero, dico, simpliciter; (3) despondeo alicui faminam.

Ἐπονομάζω, *as*, ἦ, cognominatio, dedicatio.

Ἐπονομῆσας, *us*, ὁ ἔ ἦ, cognominatus.

Ἐπονομῆσως, *adv.* nominatim.

Ἐπόνοιν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπόνοιν, a ποῖω.

Ἐπονται, 3. pl. præ. ind. med. verbi ἔπομαι.

Ἐποπίζω, fut. ἴσω, coacesco.

Ἐποπίζων, instigo.

Ἐποπίζω, ἦ, valde vehementes.

Ἐποπίζω, fut. ἴσω, reverere, cavco, curo.

Ἐποπίζων, *adv.* a tergo, pone.

Ἐποποιία, *as*, ἦ, scriptio carminis heroici.

Ἐποποιῆς, ἦ, *on*, ad epopeiam pertinens.

Ἐποποιός, ἦ, ὁ, heroici carminis scriptor.

Ἐποποιός, *asso* insuper.

Ἐποποιός, *as*, ἦ, inspectio; (2) cura sacrorum. Ab

Ἐποποιός, fut. ἴσω, inspicio; (2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτης.

Ἐποπτή, ἦρος, ὁ, inspector, speculator.

Ἐποπτής, *us*, ὁ, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit et censura notat; (3) antistes sacrorum. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτικῶς, τὰ, dicebantur ultima initiorum ceremonia, neque enim simul ut initiati erant, spectatum admittabantur.

Ἐποπτικός, ἦ, *on*, ad ἐπόπτην pertinens.

Ἐπόπτομαι, fut. ἴσω, inspicio, viso, in viso; (2) diligenti inspectione secerno ac sciligo. Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κείν' ἐπόπτομαι Φάος, *Lyophr.* 304. Τὴς ἰμῶν ἕκ' ἐπόπεται πάθος ἀμύγαρον, ἐπὶ κακῶν παρούσῃ; *Aristoph. Thesm.* 1057. Hinc

Ἐποπτος, *us*, ὁ ἔ ἦ, conspicuus, aspectabilis.

Ἐποπτιός, sibilio, *V. L.*

Ἐπορῶν, præ. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐπορεύειν, ab

Ἐπορεύω, inspicio, guherno. Ἐπορῶν τὰ πρᾶγματα, *Herodot.*

Ἐπορῶν, ὦ, f. ἴσω, impetu feror et concitor, proprie libidinis.

Ἐπορῶν, *us*, mysteria, orgia celebro.

Ἐπορῶν, f. ἔρωμαι, exporrecta manu preno, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo; hinc, jaculor. (1) ἐνθ' ἐπορῶμένους, tunc cum protendis neimpe hastam, *Il.* 5, 335.

Ἐπορῶν, aor. 1. part. med. verbi præc.

Ἐπορεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.

Ἐπορεύοντων, 3. plur. aor. 1. ind. pass.

Ἐπορῶν, altum clamorem tollo. Ἐπορῶν, ἐν γούσι, extende nunc vocem lucubris, *Æschyl. Pers.* 1056. Τῆς λαμπρᾶς ἐπορῶν, huic lampadi alacriter accinere, *Id. Agamem.* 29. Ab ὄρως.

Ἐπορῶν, alta voce nuncio.

Ἐπορῶν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπόρῳ, a πορῶ.

Ἐπορῶν, fut. ἴσω, diluculo, mane surgo.

Ἐπορῶν, fut. ἴσω, idem. Hinc

Ἐπορῶν, ἦ, ὁ, consuetudo matutino tempore surgendi et agendi.

Ἐπορῶν, *us*, ὁ, epith. galli sub auroram cantare soliti, *Æt.*

Ἐπορῶν, concito adversus quem.

Ἐπορῶν, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.

Ἐπορῶν, f. ἴσω, *Ion.* pro ἰφορῶν, adjuro, obtestor per jurandi formulam. Hinc

Ἐπορῶν, ἦ, ὁ, adjurato, exorcismus;

Ἐπορῶν, ἦ, ὁ, adjurator, exorcista.

Ἐπορῶν, præ. inf. act. *Ion.* pro ἰφορῶν, ab ἰφορῶ.

Ἐπορῶν, vel ἰπορῶν, concito et paro adversus.

Ἐπορῶν, præ. part. verbi ἰπορῶν.

Ἐπορῶν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi

Ἐπορῶν, fut. ἴσω, impetu seu gradu concitato feror, hostiliter adsilio.

Ἐπορῶν, 2. sing. aor. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἴπορον, ab ἴπορον.

Ἐπορῶν, ἦμαι, fut. ἴσομαι, insulto.

Ἐπορῶν, concito adversus. Unde a. 1. ἐπόρῳ, ἐπόρῳ, incitavit.

Ἐπος, *eos*, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum; πρὸς ἔπος, stantim. Διπλὴν ἔπος, geminum nomen, geminus titulus, (de Jocasta, quæ mater et uxor Cædipi erat) *Soph. Antig.* 53. Ab ἔπω, dico.

Ἐπορῶν, f. ἴσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. Ex ἐπὶ et ὄραμον.

Ἐπορῶν, ἦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.

Ἐπόρῳ, τὸ, palmæ, ex quo quid enascitur. Ab ὄρως.

Ἐπορῶν, 3. sing. imperf. indic. med. *contr.* pro ἐπορῶν, a πορῶμαι.

Ἐπορῶν, 2. pl. a. ind. act. verbi πορίζω.

Ἐπορῶν, defleo, deploro, super aliquem lugeo.

Ἐπορῶν, præ. inf. act. *Ion.* pro ἰπορῶν.

Ἐπορῶν, instigo, excito, incito; aor. 1. part. ἰπορῶν.

Ἐπορῶν, ἴδος, ἦ, vitium gingivarum, cum tuber in iis provenit. Ex ἔλον.

Ἐπορῶν, ὦ, f. ἴσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ἔλῃ, cicatrix.

Ἐπορῶν, *eas*, ἦ, cicatricis obductio.

Ἐπορῶν, ἦ, ὁ, efficax cicatricis.

Ἐπορῶν, *aia*, αἰὼν, qui in cauda est; (2) cui cauda est, caudatus.

Ἐπορῶν, *us*, ὁ ἔ ἦ, celestis.

Ἐπορῶν, meo super; (2) meo, mingo.

Ἐπορῶν, flatu secundo impello; (2) obsecundo. Ex ἐπὶ et ὄρως, prosperitas venti.

Ἐπορῶν, f. ἴσω, vento secundo impello; unde (2) dirigo animum; (3) impello, incito; (4) prospero, perficio. Ἄλλ' ἔτι ταύτη σὺν φρονίμ' ἐπέσθαι, sed neque huc feliciter tuum animum appulisti, *Eurip. Andr.* 611. Ab

Ἐπορῶν, *us*, ὁ ἔ ἦ, vento secundo impellens.

Ἐπορῶν, *eas*, ἦ, adspirans domibus flatu secundo ventus, *Soph. Trach.* 953.

Ἐπορῶν, *as*, ἦ, summa. Inservit periphraasi apud astronoinos, v. gr. μήκῃς ἐπορῶν, longitudo; πλάτους ἐπορῶν, latitudo; ἀποχῆς ἐπορῶν, distantia; ἀνωμαλίας ἐπορῶν, inequalities: passim apud Ptolem. in *Magna Construct.*

Ἐπορῶν, *eas*, ὁ ἔ ἦ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus. Ex ὄρως.

Ἐπορῶν, insuper debeo; a. 1. ἐπορῶν.

Ἐπορῶν, adaugeo, amplifico, cumulo.

Ἐπορῶν, ὦ, f. ἴσω, oculos adjicio, et concupisco; (2) invidis oculis adspicio, invidio; (3) adincto.

Ἐπορῶν, idem.

Ἐπορῶν, ὦ, idem.

Ἐπορῶν, idem.

Ἐπορῶν, *us*, ὁ ἔ ἦ, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ὄραμον.

Ἐπορῶν, *as*, ἦ, derivatio. Ex ὄρως, *tius*; vel potius ah ὄρως.

Ἐπορῶν, per canalem deduco, derivō aliquo.

Ἐπορῶν, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis, *Eust. Atl.*

Ἐπορῶν, iterum in eo.

Ἐπορῶν, fut. ἴσω, veho; ἐπορῶν, innotor, invehor. Ab ἐπορῶν.

Ἐπορῶν, ἦ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) duhatio; (4) status cœli positusque siderum; gradus quibus deprehenduntur planetæ in zodiaco: passim apud Ptolem. in *Magna Construct.* (5) initium chronologiæ, epocha, æra. Ab ἐπὶ ὄρως, continet.

Ἐπορῶν, in eo, subagito, subo. Κάπροι πυρῶντες ἐπορῶντες σέσση, *Oppian. Cyneg.* 1, 388.

Ἐπορῶν, *us*, ὁ ἔ ἦ, qui vehitur curru seu equo; (2) qui firmiter insidet ad vehendum; (3) cui quis insidet; (4) constans, permanens; (5) obnoxius. (1) ἐπορῶν, curru vecta, *Argumentum Medæ.* (5) manias ἐπορῶν ἰππῶντος λόγον, profrens semionem firoris obnoxium, *Eurip. Hipp.* 214. Ex ὄρως.

Ἐπορῶν, *us*, ὁ, urupa, avis.

Ἐπορῶν, ἦμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor. Ab ὄρως.

Ἐπορῶν, sero, usque in seram.

Ἐπορῶν, ἦ, ὁ, inspicendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ἐπορῶν, quod est ab ἐπορῶν.

Ἐπορῶν, ἦτος, τὸ, quod cum pane comeditur.

Ἐπορῶν, *eas*, ἦ, idem. Ab ἐπορῶν.

Ἐπορῶν, *as*, ἦ, inspectio. Ex ὄρως.

Ἐπορῶν, *on*, adspectabilis, qui cernitur, visibilis. Δεινὸν, ἕδ' ἀνεσθὲν, ἕδ' ἐπόρῳ, *Soph. Oed. Tyr.* 1312.

Ἐπορῶν, *us*, ὁ ἔ ἦ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis; hinc celsus. (2) epith. Jovis animadvertentis hominum neta, ulciscens et auxiliantis; (3) sumitur in inamal partem de homine qui conspicitur ab aliis indecore agens. Ἐμῖναι ἐπόρῳ ἔλλον, aliis turpi spectaculo esse, *Il.* 3, 42. (1) εἰς ἐπόρῳ σῶπον, celsum ad locum, *Soph. Antig.* 1110. Τὸ δὲ Διμήτρως εἰς ἐπόρῳ πῶνον μολῶσα, conspicuum collem, *Id. Oed. Col.* 1600. Θεοὶ ἐπόρῳ, qui res hominum inspicitis, *Id. Phil.* 1040. Ab ἐπόρῳ.

Ἐπορῶν, *eas*, ἦ, adspectus, prospectus.

Ἐπορῶν, plus, perf. ind. med. *Ion.* pro ἐπιπόρῳ, a πόρῳ, pecto.

Ἐπορῶν, a. 1. ind. pass. verbi πειρῶν.

Ἐπορῶν, aor. 2. ind. act. per Metathesin pro ἰπαρῳ, a πόρῳ.

Ἐπορῶν, aor. 1. ind. act. verbi πείρῳ.

Ἐπορῶν, aor. 1. ind. act. verbi πειρῶν.

Ἐπράχθην, aor. 1. ind. pass. verbi πρᾶσσω.
Ἐπράξα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔπραξα.
Ἐπρασά, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro ἔπρασσε, a πρᾶσσω.
Ἐπρασός, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ἐπρασθῆν, aor. 1. ind. pass.
Ἐπρασσόμεν, 1. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἔπρασσόμεν, a πρᾶσσω.
Ἐπράχθην, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἔπραχθην.
Ἐπράμην, imperf. ind. med. verbi πρᾶμαι.
Ἐπρίσθην, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, dissecō.
Ἐπρίω, 2. sing. imperf. ind. Att. et Ion. pro ἔπριον, a πρίωμαι.
Ἐπρωσεν, finitū, 3. sing. aor. 1. ind. act. per Synch. pro ἔπρωσεν, a πρᾶσσω.
ἘΠΤΑ, septem. Hinc ἑπτὰ ἀριθμῶς, numerus septenarius.
Ἐπταδᾶσσιον, τὸ, genus unguenti.
Ἐπτάβοιος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis, de seuto, &c. et tropice, fortis, robustus. A βῆς.
Ἐπτάβοιος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem boves aquans.
Ἐπτάγλωσσος, vcl ἑπτάγλωττος, ὁ, septilinguis. Ex γλῶσσα.
Ἐπταγράμματος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui septem literarum est. Ex γράμμα.
Ἐπτάγωνα, ἡ, τὰ, musica instrumenta quadam, quae dicuntur septangula. Ex γωνία.
Ἐπταίτης, vel ἑπταίτης, ἰός, ὁ ἕξ ἡ, septennis, qui septem annorum est. Hinc
Ἐπταετία, ἡ, septennium.
Ἐπταήμερος, ὁ ἕξ ἡ, qui septem dierum est.
Ἐπταίος, ὁ, ὁ, qui septimo die venit, aliudve facit.
Ἐπτακάδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.
Ἐπτακαίδεκάτος, ἄνθρωπος, decimus septimus.
Ἐπτακαίδεκάτοισι, idem quod
Ἐπτακαίδεκάτης, septemdecim annos natus.
Ἐπτακαικοσαπτάτος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem et viginti partibus major.
Ἐπτάκυλος, ὁ ἕξ ἡ, septem caules habens.
Ἐπτάκι, vel ἑπτάκις, adv. septies.
Ἐπτακισμῖοι, ἰαί, ἰα, septuaginta millia.
Ἐπτακισχίλιοι, ἰαί, ἰα, septies mille.
Ἐπτάκλιος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ et κλίνη.
Ἐπτακόσιοι, septingenti.
Ἐπτακοσιοπλᾶσιαις, septingenties.
Ἐπτακοσιός, ἡ, ὁ, septingentesimus.
Ἐπτάκτυπος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septisonus, septem sonos edens.
Ἐπτάκωλος, ὁ, septem colis, versiculis constans.
Ἐπτάλογχος, ὁ, septem legionibus constans.
Ἐπτάλογχος σόλος, septemgenus exercitus, Sophi. Ed. Col. 1305.
Ἐπτάλοφος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septicollis.
Ἐπτάλυχνος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem lucernas habens.
Ἐπτάμην, imperf. ind. med. v. πτάμαι, vel a. 1. ind. med. per Synch. pro ἔπταμήνη, ab ἔπταμαι, volo.
Ἐπταμηνιαῖος, αἰα, αἰών, septimum mensem agens; (2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ et μῆν, mensis.
Ἐπτάμηνος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, idem et ex iisd.
Ἐπταμήτωρ, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem filiorum mater.
Ἐπτάμιτος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem habens chordas.
Ἐπταμῖοι, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septima pars.
Ἐπτάμιχος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem habens recessus.
Ἐπτάξην, 3. pl. a. 1. ind. act. Dor. pro ἔπτηξην, a πτήσσω.
Ἐπτάπικτος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui septies vcl multoties tonderi potest. Ex πίκτω.
Ἐπτάπυχνος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui septem cubitos aequat.
Ἐπταπλάσιάζω, reddo septuplo majus. Ab ἑπταπλάσιος, ἰα, ἰον, septuplus.
Ἐπταπλασίω, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, idem.
Ἐπταπλασίως, adv. septifariam, septies.
Ἐπτάπλευρος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui septem latera habet; (2) cui septem costae sunt.
Ἐπτάπλος, contr. ἑπτάπλος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septemplex. Ab ἑπτά.
Ἐπταπόδης, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septempedalis. A πῆς.

Ἐπτάπορος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem habens vias.
Epith. Pleiados. Ἐπτάποροι Πλειάδες, Eurip. Rhos. 529. Ἰηθίγ. in Aul. 7. Id. Or. 1004.
Ἐπτάπους, ὁ, ὁ ἕξ ἡ, septempedalis.
Ἐπτάπυλος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui habet septem portas.
Ἐπτάπυργος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui habet septem turres.
Ἐπταρον, aor. 2. ind. act. verbi πτάωμαι.
Ἐπτάρρος, contr. ἑπτάρρος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septemfluvius; (2) septem ostia habens.
Ἐπτάς, ἄδος, ἡ, numerus septenarius.
Ἐπταστάδιος, ὁ, septem stadiis constans.
Ἐπτάστολος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem modis instructus seu ornatus.
Ἐπτάστομος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens; est quoque epitheton septem portarum Thebarum. Θῆσας λέγεισι μοι ταῖς πύλαις ἑπταστόμους, Sophi. ex Trag. incerta. Ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίους χθονός, Eurip. Phoen. 294. Ἐπτάστομον πύργωμα Καδυμίων ἐπι, Id. Suppl. 1221.
Ἐπτατευχῆς, ἰς, epith. portarum Thebanarum, ap. Aeschyl. septem locis munitus.
Ἐπτάτονος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis instructus.
Ἐπταφᾶς, ἰς, septem partibus lucens; epith. zonarum caelestium.
Ἐπτάφθογγος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem voces seu sonos edens.
Ἐπτάφυλλος, ὁ, septem folia habens.
Ἐπτάφωνος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, idem quod ἑπτάφθογγος.
Ἐπτάχᾶ, adv. septifariam. Ab ἑπτά.
Ἐπταχῆ, adv. idem.
Ἐπτάχορδος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, septem fidibus instructus. Ex χορδή.
Ἐπτήρηκα, perf. ind. act. verbi πτήρην.
Ἐπτηρύγη, a. 2. ind. pass. verbi πτηρύσσομαι.
Ἐπτήτης, ἡ, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἔτος.
Ἐπτήτις, ἴδος, ἡ, septem annos nata.
Ἐπτήμερος, ὁ, septem dies durans.
Ἐπτην, aor. 2. ind. act. verbi πτήμω.
Ἐπτήρης, ἰός, ὁ ἕξ ἡ, septem partibus ordinibus instructus, septembris. Ex ἑρίσσα.
Ἐπτοίηται, extirpatus est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πτοίω, Poet. pro πτοίω.
Ἐπτόμη, evolubam, imperf. ind. med. per Synch. pro ἑπτομήνη, a verbo πτόμαι.
Ἐπτακῶς, perf. part. act. Ion. pro πεπτακῶς, a πίπτω.
Ἐπύδρος, Ion. pro ἔπυδρος.
Ἐπυδόρη, aor. 2. ind. med. verbi πυνθάνομαι pro πύθομαι vel πύθομαι, interrogō.
Ἐπυνθόνετος, 3. sing. imperf. ind. med.
Ἐπύλλιον, ἡ, τὸ, versiculus; (2) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
Ἐπύργωσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi πυργώω.
ἘΠΩ, dico, inusitatum: aor. 2. ἔπιον, εἰπῶν, εἰπῶν aor. 1. εἶπα, usitata.
ἘΠΩ, ago, operor; in compositioe usitatum.
Ἐπωάζω, f. ἄσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo; item clamo in modum gallinae incubantis. Ex ὄν.
Ἐπωάσις, ἰως, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπωασμός, ὄ, ὁ, idem.
Ἐπωαστικός, ἡ, ὁ, qui incubare solet ovis, Aristot.
Ἐπωβελία, ἡ, ὁ, sexta pars aestimationis litis, eo quod reus calumniae in quadrilibet drachmam obolo, qui sexta pars drachmae erat, multaretur. Ex ἐπι et βελοῦς.
Ἐπωδῆ, ἡ, ἡ, incantamentum; (2) blandi sermones, nempe, qui mulcent et delinunt; (3) carmen; (4) cautio. (2) ἀλλὰ νουθετήμιοι φίλων ἐπαδαῖς, ἔξπαδοῖσι φύσει, sed amicorum blandis adloquiis moniti, mulcentur delinuntque, Sophi. Ed. Col. 1193. Ab ἐπάω.
Ἐπώδης, ἄδες, foetidus, graveolens, ut δυσώδης.
Ἐπώδικος, ἡ, ὁ, succinens, incantare sciens. Ab ἐπώδης.
Ἐπωδία, parturio.
Ἐπώδιον, ἡ, τὸ, quod odæ accinitur, versiculus. Ab ἐπι et ὠδή.
Ἐπώδης, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, incantator, vel incantatrix,

pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici, ἰπριμῖος ὀδᾶ Pindariæ; (3) versiculus brevior post longiores; (4) quod vim habet amoris excitandi et conciliandi homines. Ex iisd.
Ἐπώδωνος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, dolorem inferens vcl adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπι et ὄδων.
Ἐπώδωνος, adv. cum gravi dolore.
Ἐπώζω, idem quod ἐπωάζω.
Ἐπωθίω, ὤ, f. ἐπώω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ἰσω, idem.
Ἐπώκειλαν, illiserunt, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐπωκίλλω.
Ἐπωκλίνος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui in ulnis vel sub ulnas fertur. Ex ἐπι et ὠκλίνω.
Ἐπώλεν, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἐπώλεον, a πάλω.
Ἐπωμάδιος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, humeris superimpositus. Ex ἐπι et ὄμος.
Ἐπωμάδιον, adv. super humeros, in humeris. Ζῆθος μὲν ἐπωμάδων ἡρταξέν ἕρος ἡλιόβατο κάρη, Apoll. Rhod. 1, 738.
Ἐπωμάδιον, ἡ, τὸ, parva epomis. Dim. ab Ἐπωμῆς, ἴδος, ἡ, superlumerale, i. e. summa humeri pars; (2) humerus; (3) nomen vestis muliebrius humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inscriptum est logium. (2) ἔξ ἀκρας ἐπωμῆδος, ex summo humero, Eurip. Hec. 558. Ex ἐπι et ὄμος.
Ἐπωμίζομαι, in humeros tollo.
Ἐπωμοσία, ἡ, ἡ, iurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμενυμι.
Ἐπώμοτος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qui juravit, adstrictus iuramento; (2) obstrictus. Οὐκ ἐπώμοτος λέγων, nonne iurejurando firmasti dicens. . . Sophi. Trachl. 427. Ζῆν ἔχων ἐπώμοτον, Jovem adhibens testem tui iurandi, Id. Ibid. 1188. Ab eod.
Ἐπώνιον, ἡ, τὸ, tributum quod pro aliqua re emptā penditur. Ex ἐπι et ὄνομα.
Ἐπώνιασσα, aor. 1. ind. act. verbi ἐπώνιαζω.
Ἐπώνια, ἡ, ὁ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) qui nomen trahit ab alio; (3) qui nomen dat alii. (2) ἐπώνυμος τῆς πόσθεν ἀδμήτης χροῖον μητροῦς, nomine referens diu scrutata olim matri virginitatem, Sophi. Ed. Col. 1321. Τίς ἄν ποτ' ἦθε ὄδ' ἐπώνυμον τῶνδ' ἐνοῦσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακῶς; quis unquam putasset fore, ut tam concinne malis meis conveniret nomen meum? Sophi. Aj. 430. Τά τ' ἐπώνυμος δέειπνα Θυῖς, illaque cæna Thyestæ nomine dicta, Eur. Or. 1007. Ἐπώνυμος τινός, qui nomen ab aliquo accepit.
Ἐπώνυμον τινὶ γίνεσθαι, nomen alicui dare vel communicare. Ἐπώνυμος ἀρχῆ, consularis, consul, nempe a quo denominatur annus, App. Bell. Civ. 2, 19. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ἡ, cognomen. Ex ἐπι et ὄνομα.
Ἐπώνυμος, adv. cognomine.
Ἐπωπάζω, inspicio, Hes. Ab ἐπώπης.
Ἐπωπάω, ὤ, idem, Hes. "Ὅτι μοι γλώσσαν καὶ σὸμ' ἐπωπάω, Aeschyl. Eumenid. 974. Ab eod.
Ἐπώπη, ἡ, vultus, Aesch.
Ἐπώπης, ἡ, ὁ, inspector, Hes. Ex ὠψ.
Ἐπωπίς, ἴδος, ἡ, pedisequa; (2) inspectrix, canis. Θῆσται σ' ἐπωπίδα, te faciet canem, Lycorith. 1176.
Ἐπώρω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro ἔπρωρει, ab ἐπρωῶ.
Ἐπωροιάζω, euro, sollicitus sum, Steph. Ab ἔρω.
Ἐπωρορέχματο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐπωρορεγμένοι ἦσαν, ab ἐπρωῶ.
Ἐπώρω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπρωῶ.
Ἐπρωῶ, et ἐπωρόωμαι, ululo, infremō.
Ἐπωρῶς, ἡ, ὁ, impulsio. Ab ἐπωρῶ.
Ἐπωρῶμαι, insuper cicatrice obducor, Arct. Ex ἐπι et ὠπειλῆ, cicatrix.
Ἐπωρῶδες, αἱ, ligna ex atraque prorsæ parte prominentia: quasi auriculæ navis. Ab ἐπι et ἔς, auris.
Ἐπωφέλεια, ἡ, ὁ, utilitas. Ab

Ἐπαφελίω, ᾤ, f. ἴσω, insuper juvo; (2) prosum.
Ἐπαφίλῃσσι, utinam. Ὁ μήπορ' ἰδῶν . . . ἰσω-
φίλῃσσι πόλεως ἔξελίσσῃσσι, Soph. *Æd.* Col. 540.
Ἐπαφίλῃσσι, ἄσος, τὸ, utilitas.
Ἐπαφίλῃσσι, ἴος, ὁ ἕ ἢ, utilis.
Ἐπαφίλῃσσι, ἴος, ὁ ἕ ἢ, idem.
Ἐπαφίλῃσσι, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.*
pro ἰπαφίλῃσσι ἴσαν, ab ἰπαφίλῃσσι.
Ἐπαφίλῃσσι, 3. sing. imperf. ind. med. verbi
ἰπαφίλῃσσι.
ἘΡΑ, ας, ἢ, terra. Hinc
Ἐραζέ, adv. in vel ad terram.
Ἐραζέ, 1. sing. præ. opt. med. *Dor.* pro
ἰραζέ, ab ἰραζέ.
Ἐραζέ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἰραζέ.
Ἐραζέ, τὸ, vomitus. Ab ἰραζέ.
Ἐραζέ, præ. inf. act. *contr.* pro ἰραζέ.
Ἐραζέ, ας, ἢ, proprie, qui collegio erantur-
marum præest; (2) qui præest cœnæ collati-
τιᾶ, *Laert. Artemid.* 1, 37. Ex ἰραζέσσι et ἀρχή.
Ἐραζέ, ας, ἢ, qui in ἰραζέσσι mercaturam
exercet. Ex ἰραζέσσι et ἀριστολῷ.
Ἐραζέ, f. ἰσω, cum acc. pto ab amicis collationem,
atque adeo obtineo; (2) corrogo,
emendico; (3) cum dat. confero symbolam,
largior erantur; (4) colligo, comparto; (5)
in med. est erantur peto. (2) eleganter tro-
pice, colligo, aucupor et capto, v. gr.
quaestum, laudem, &c. (3) conseqor ab
aliquo aliquid. Τὸς φίλους ἰραζέσσι, *Dem.*
Ab ἰραζέ.
Ἐραζέ, ἢ, ὄν, pertinens ad ἰραζέσσι, qui fit ad
corrogradam stipem. Ab eod.
Ἐραζέ, ας, τὸ, parva symbola; (2) exigua
stips. Dim.
Ἐραζέ, ας, ἢ, et
Ἐραζέ, ας, ἢ, corrogatio, collectio erani.
Ἐραζέ, ας, ἢ, qui est ex numero sodalium,
qui singulis mensibus aut statis temporibus
pecuniam conferunt. Ab ἰραζέ.
Ἐραζέ, ας, ἢ, ἄμῃσσι, gen. sing. *Dor.* pro ἰραζέ.
Ab
Ἐραζέ, ἢ, ὄν, amabilis. Ab ἰραζέ, ας.
ἘΡΑΝΟΣ, ας, ἢ, collatiō cœna, convivium, in
quod quisque symbolam suam confert; re-
peritur etiam pro cœna lauta non e sym-
bolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum ali-
quem, ut reddatur commodo tempore; (3)
collatio quæ ex pacto fit certis temporibus;
(4) beneficium, beneficentia; (5) gratia,
præmium, merces; nuncpe quicquid paulatim
variis factis consequimur, id eleganter ἰραζέ
dicitur, ut *Cicero* gratiam colligere dixit.
Ἐραζέ, humi, *Dor.* pro ἰραζέ.
Ἐραζέ, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἰραζέ, ab
ἰραζέ.
Ἐραζέ, ας, ἢ, amans carminis seu
cantus. Ex ἰραζέ et μελῃ, cantus.
Ἐραζέ, ας, ἢ, studiosus capillitii.
Ex ἰραζέ et πλῆμῃ.
Ἐραζέ, ας, ἢ, amatio. Ab ἰραζέ.
Ἐραζέ, ας, ἢ, amans, amans, amans desiderio fla-
grans, pecuniam sive opes amans.
Ἐραζέ, ας, ἢ, amabilis, desiderabilis. Ab
ἰραζέ.
Ἐραζέ, 2. sing. præ. ind. *Poet.* pro ἰραζέ,
ab ἰραζέ.
Ἐραζέ, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Poet.* pro
ἰραζέ.
Ἐραζέ, ἢ, amator, amans. Παίδων τ' ἰραζέ
ἢ, cupidus eram liberorum, *Arist.* *Suppl.*
1038. Καὶ πολλοὶ παίδων ὄντες ἰραζέ, τοσού-
τοις πόδας ἢ ἰραζέ εἰς τίνα, multi, qui libe-
ros amant, *Phalarid. Epist.* 68. Flagitio
sensu plerumque, ut, Καὶ πᾶς γὰρ παῖδας φασὶ
ταυτὸ πῦθ' ὄραν, ἢ τῶν ἰραζέσσι, ἀλλὰ πᾶσιν
ἰραζέ, non amatorum, sed pecuniæ gratia,
Aristoph. Pul. 153.
Ἐραζέ, ἢ, ὄν, idem quod ἰραζέ, *Stroph.*
Ἐραζέ, ας, ἢ, femina amans, amatrix.
Ἐραζέ, ἢ, ὄν, amabilis, amœnus. Ab
ἰραζέ, ἢ, ὄν, amabilis, blandus. Ab ἰραζέ.
Ἐραζέ, fut. ἰσω, amo, cupio. Ab eod.
Ἐραζέ, ας, ὄν, pulchricomus.
Ἐραζέ, *contr.* ἰραζέ, ας, ἢ, amabili
colore præditus. Ex ἰραζέσσι et χροῶ.

Ἐραζέ, ας, Erato, una Musarum.
Ἐραζέ, ἢ, pulchros oculos habens. Ex
ἰραζέσσι et ὄν, oculus.
ἘΡΑΩ, ᾤ, amo, amore prosequor; (2) cupio,
adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἠραζέσσι, qui
amavit; ἠραζέ, substantive, amasius; ἠρα-
ζέ, substantive, amasia, amica. *Ταλαιπώ-
ρον γὰρ παυγαράτων ἠράσσι, Aristoph. Av.* 135.
Ἄλλ' ἀνηγκλίαις ἠραζέ πατρῶσσι ἠραζέ ἄπαντας,
Eur. Ph. 361. Ἄνδρῶν τυράννων κῆδος ἠραζέ
λαζέσσι, *Id. Med.* 700. item, defundo, ex-
pendo, vomo.
Ἐραζέ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bæot.* pro ἠραζέ,
ab ἠραζέ.
Ἐραζέ, 2. sing. præ. imperat. med. *Dor.*
pro ἠραζέ, a verbo eod.
Ἐραζέ, f. ἠραζέ, opus facio, laboro, *impr.*
in agro, mari; unde (2) colo agrum; (3)
navigo quaestus causa; (4) quaestum facio;
(5) elaboro, efficio, de arte factis, imprimis,
Ern. Τὰ δεινὰ κέσθι πημονῆσσι ἠραζέσσι,
Aristoph. Antig. 332. Τί μ' ἠραζέ τὸ δεινόν;
Aristoph. Lys. 368.
Ἐραζέ, 3. sing. imperf. *Poet.* pro ἠραζέ,
ab
ἠραζέ, arceo, aufero, separo, cohibeo. Ἐπει
κνίφας ἠραζέ νεκτῶσσι, *Apoll. Rhod.* 3, 1171.
Ab ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, τὸ, *Ion.* ἠραζέ, instrumentum,
ferramentum. Ab ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ἢ, Minervæ cognomen, qu. dic.
opifex. Ab ἠραζέ et ἄνα, perficio.
ἠραζέ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἠραζέ.
ἠραζέ, operatus sis, 2. sing. a. 1. opt. med.
ἠραζέ, facturio, facere cupio, facere paro,
agere volo. Ὡς ἠραζέσσι ἠραζέ ἄν λέγω, *Thuc.*
loqueris, ut nihil eorum, quæ mando, fac-
turus, *Soph. Trach.* 1232. Τί δ' ἠραζέσσι;
quid ergo facere paras? *Id. Philoct.* 1001.
ἠραζέ, operatus sis, 3. sing. a. 1. conj. pass.
ἠραζέ, ας, ἢ, opus; (2) elaboratio, *impr.* in
operibus artificum; (3) cultus; (4) opi-
ficium, opera, labor, unde quaestus est;
(5) de die, in quo opus facere licet; (6)
quaestus, lucrum; (7) factum præclarum.
Ab ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ὁ ἕ ἢ, qui laborari potest; (2)
confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.
ἠραζέ, ας, ὁ, agricola, *Ar.*
ἠραζέ, 1. sing. perf. ind. pass. pro ἠραζέ.
ἠραζέ, adv. pos. opera danda est, agendum
est.
ἠραζέ, ἢ, ὄν, operarius.
ἠραζέ, ας, ὄν, opifex. Καὶ γὰρ συνθεσθῆ
πλῆθος ἠραζέσσι καὶ βανούσσι ἀνθρώπων,
Polyb. Eccl. Legat. 144.
ἠραζέ, ας, ὄν, maneps officina; taber-
narius, institor. Ex seq. et ἀρχή.
ἠραζέ, ας, ὄν, officina, taberna; (2) in
specie cella meretricia, quam et *Plautus* opi-
ficinam vocat. Ab ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ὄν, operarius; (2) operosus, sed-
ulus, efficax, opere et labore præstans. Ab
eod.
ἠραζέ, laboro. Ab
ἠραζέ, ας, ὄν, mercenarius, qui opus facit in
quocunque genere et arte; *Soph. Æd. Tyr.*
859. (2) dicitur et pro ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ὄν, qui coli et laborari potest.
A præc.
ἠραζέ, ας, ὄν, operarius, operosus. Ab eod.
ἠραζέ, ας, ὄν, operose.
ἠραζέ, ας, dat. pl. *Poet.* pro ἠραζέ, ab
ἠραζέ, ας, ὄν, operarius.
ἠραζέ, ας, ὄν, operatrix; (2) mercenaria;
(3) Minervæ cognomen.
ἠραζέ, ας, idem quod ἠραζέ. Ab ἠραζέ.
ἠραζέ, 3. sing. præ. ind. act. verbi ἠραζέ, *Ion.*
pro ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ὄν, qui opus urget. Ex
ἠραζέ et ἰραζέ, instigator.
ἠραζέ, ας, ὄν, operi præstans. Ab
ἠραζέ, ας, ὄν, qui operi præest, operum
curator.

ἠραζέ, ας, ὄν, sepes, sepimentum, impedimen-
tum, *Hes.* Ab ἠραζέ, pro ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, τὸ, septum, claustrum. Ab eod.
ἠραζέ, ας, ὄν, operor, *V. L.*
ἠραζέ, ας, τὸ, factum, opus, facinus. A
ἠραζέ, vel potius antiq. ἠραζέ.
ἠραζέ, dat. sing. per *Metathes.* pro ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, f. ἴσω, urgo opus. Ab
ἠραζέ, ας, ὄν, qui urget opus.
ἠραζέ, ας, f. ἴσω, opus loco. Ab
ἠραζέ, ας, ὄν, qui opera distribuit, qui pen-
sum dat, operis locator.
ἠραζέ, ας, ὄν, idem quod ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ὄν, idem.
ἠραζέ, ας, ὄν, opus faciendum suscipio, ope-
ram loco, redempturas facio. Aliquando
de iis qui iudiciis corrupendis operam
suam locant.
ἠραζέ, ας, ὄν, operis faciendi susceptio,
redemptura, vel conductio. Ab
ἠραζέ, ας, ὄν, qui opus faciendum sus-
cipit, redemptor. Ex ἠραζέ et λαμβάνω.
ἠραζέ, ας, ὄν, idem et ex iisd.
ἠραζέ, ας, ὄν, adulatio. Ab
ἠραζέ, ας, ὄν, illusor; (2) adulator.
ἠραζέ, ας, et ἠραζέ, ας, adsentor, adolor,
ancillor.
ἠραζέ, ας, τὸ, opus, factum, res; (2) difficul-
tas; (3) ædificium; (4) labor in agro, om-
ninoque in suo cuiusque officio, artificio,
munere, &c. τὰ ἠραζέ, opera *impr.* rusti-
cana, quæ colono die propria sunt agenda,
sata et pasta illis operibus: hinc ἠραζέ καὶ
ἠραζέ Hesiodi sunt carmen, docens quid
operis rustici die quoque sit agendum.
Ὀδὲν ἠραζέ, nihil prædest, nihil opus est,
Soph. Aj. 852. *Aristoph. Lys.* 424. Σὺν ἠραζέ
λέγειν, muneri hoc est tui dicere, *Eurip.*
Phœn. 447. Ὀδὲν σὺν τῶνδ' ἠραζέ . . . ἀνα-
πληρῆν, ergo tui et item horum erit officii
comple, *Plato* in *Timæo*. Ὀὐκ ἔρα ἠραζέ
ἠραζέ ἰσάναι, sed nihil proderit ad hunc mo-
dum stesise, *Aristoph. Lys.* 424. (4) κῆ-
μαθῆσσι ἠραζέ ὄν, et illiteratus ab opera rus-
tica, quia occupatus et totus in operibus
rusticis, *Eurip. Suppl.* 421.
ἠραζέ, ας, ὄν, operis locator. Ex ἠραζέ
et παρῆρα.
ἠραζέ, ας, ὄν, laboriosus, rusticus.
ἠραζέ, ας, ὄν, curator, præfectus operis. Ex
ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, inspector operum, qui urget opus,
Hes. Ex ἠραζέ et ὄσσεινα, urgeo.
ἠραζέ, ας, τὸ, opus manuum.
ἠραζέ, ας, ὄν, manibus laboro.
ἠραζέ, f. ἴσω, arceo, veto, includo. Vid. ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ὄν, operosus, difficilis, laboriosus.
Ab ἠραζέ. Hinc
ἠραζέ, adv. difficulte, ægre.
ἠραζέ, ας, ὄν, difficultas, molestia, negotium,
Naz.
ἠραζέ, ἢ, idem, *Ar.*
ἠραζέ, ας, ὄν, maneps, seu conductor ope-
rum, *impr.* publicorum.
ἠραζέ, ας, redemptura operum publicorum.
Ex ἠραζέ.
ἠραζέ, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠραζέ.
ἠραζέ, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠραζέ. Ab
ἠραζέ, facio. Ταρφέσσι τὸ δ' ἠραζέ τῶν ἀνασάντων
ὄσσι, *Soph. Phil.* 7. ἠραζέ τῆς ἠραζέσσι εἰδείν
τίσσην, exerceat, *Aristoph. Vespr.* 1420. A
ἠραζέ, quod idem notat.
ἠραζέ, ας, ἢ, lana. Ab ἠραζέ.
ἠραζέ, ἢ, ὄν, furvus, obscurus. Ab ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, gen. sing. *Dor.* et per *Parag.* *Poet.*
pro ἠραζέ, *contr.* ex ἠραζέ, ab ἠραζέ.
ἠραζέ, ας, ὄν, ciceri similis.
ἠραζέ, ας, αἰῶν, idem.
ἠραζέ, ας, ἢ, idem. Ab
ἠραζέ, ας, ὄν, cicer, leguminis genus;
(2) pudendum virile. Hinc
ἠραζέ, ας, ὄν, ciceri similis.
ἠραζέ, ας, ὄν, orci tenebris abscondita scrutor;
(2) subterranea scrutor. Ab
ἠραζέ, ας, ex orco, e tenebris. Ab
2 M ἠραζέ,

ΕΡΕΒΟΣ, eos, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo. Hinc
 Ἐρεβώδης, eos, ὃ ἐξ ἧς tenebrosus; (2) profundus.
 Ἐρεβώπις, ἴδος, ἧ, orcinus, nigros, scu terribiles oculos habens. Ex ἄψ.
 Ἐρεγμα, ἄτος, τὸ, faba fresca fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἑρέω, frango.
 Ἐρεγγίς, ἔ, ὃ, idem et ab eod.
 Ἐρεγγίτης, ex fabis fresis, Diosc.
 Ἐρεῖναι, interrogatio. Ab ἑρέω, dico.
 Ἐρεῖναι, 3. sing. præ. conj. act. Ion. pro ἑρέειν, ab ἑρέω.
 Ἐρεῖναι, 2. sing. præ. imperat. act. v. ἑρέειν.
 Ἐρεῖναι, præ. inf. act. Ion. pro ἑρέειν.
 Ἐρεῖναι, ἄτος, τὸ, irritamentum.
 Ἐρεῖναι, ἔ, ὃ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.
 Ἐρεῖναι, ἔ, ὃ, irritator, provocator. Hinc
 Ἐρεῖναι, ἧ, ὄν, proritandi vim habens.
 Ἐρεῖναι, adv. irritantis more, irritando.
 ἘΡΕΘΩ, lacesso, irrito, provo. Ὄξυιαι μελεδῶναι ἀνυρεῖναι ἑρέθω, Odys. 19, 517.
 Ἐρεῖ, dicit, 3. sing. præ. ind. act. verbi ἑρέω.
 ἘΡΕΙΛΩ, f. ἑρέω, figo, firmo, fulcio, trudo, innitor; (2) ingruo, pugno; (3) pass. etiam fundit, sc. humi sterni. Eis ἑρέω ἑρέω, ἀνὰ σῆμα ἀἰθῶν λόγος, Lycophr. 246. Ἀσπίς ἀρ' ἀσπίδ' ἑρέω, Il. 3, 131. perf. pass. ἑρέωμαι, pluss. perf. pass. ἑρέωμαι, et per redupl. Att. ἑρέωμαι et Poet. ἑρέωμαι, fixus eram. Καὶ διὰ τῶν ὄντων πολυδαίδαλα ἑρέωμαι, Il. 3, 358. Ἐρέωται πλεῖρον ἀμφιδέξιν, adplicia minor mihi ad utrumque latus, Soph. Œd. Col. 1112. Ἐρέωται πλεῖρον ἑρέωται ἑρέωται, per medias costas mucronem adigit, Id. Antig. 1236. Ἐρέωται ἑρέωται, innisus sedebat, Id. Aj. 309.
 Ἐρέω, Erica, Theocrit. 5, 64.
 Ἐρέω, ἧ, ὄν, contractus, fresus, fissus. Ab
 ἘΡΕΙΚΩ, frango, confringo, confundo, scindo; (2) frango, &c. (1) ἑρέω δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα, Il. 13, 439. Ἐρέω χιτῶνα, arabant, Hesiod. Scut. 287. (2) ἑρέω δὲ κέρως περὶ ἀκωνῆν δρυός, fracta est galea ab acie hastæ, est aor. 2. Il. 17, 295. Ἐρέω κέρως περὶ δρυός, Il. 13, 446. Hinc
 Ἐρέω, eos, ἧ, fractio, fissio.
 Ἐρέω, eos, ἧ, Ericæ abundans, al. disruptus, V. L.
 Ἐρέω, interroga, 2. sing. præ. imperat. med. Ion. et Poet. pro ἑρέω, a verbo ἑρέωμαι.
 Ἐρέω, 1. plur. præ. ind. act. Poet. pro ἑρέωμαι, ab ἑρέω.
 Ἐρέω, contentiosus, ap. Thoc. 15, 50. si sana sit lectio.
 Ἐρέω, τὸ, ruinae, aedificii rudera; (2) metaphorice, cadavera, strages. (2) ἐν δ' ἐρεπῶν νεκρῶν ἐρεπῶν ἑρέωται ἑρέωται, Soph. Œd. Aj. 308.
 Ἐρέω, τὸ, ruina, V. L.
 Ἐρεπῶν, diruentis, gen. sing. præ. part. med. f. g. ab ἑρέω.
 ἘΡΕΠΩ, evertō, disturbo, demolior; ἑρεπῶ, a. 1. part. pass. prostratus; a. 2. ab ἑρέω, ruo, ἑρεπῶ, cecidi, lapsus sum. Οὐ γὰρ ἐστ' ἄτος πάλιν κενὸν ἐρεπῶν, Soph. Œd. Col. 1367. Λίσσοις αἰτῶν ἑρέωται πύλον, Lycophr. 1348.
 Ἐρέω, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἑρέω.
 Ἐρέω, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἑρέω.
 Ἐρέω, eos, ἧ, futura, innixus.
 Ἐρέω, ἄτος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, adminiculum. Ab ἑρέω.
 Ἐρέω, ai, pro ἑρέωται, Stepm. ex Vitruv.
 Ἐρέω, 2. pl. præ. ind. act. contr. pro ἑρέωται.
 Ἐρέω, dicit, 3. sing. præ. imperat. act. contr. pro ἑρέωται, ab ἑρέω.
 Ἐρέω, eos, ἧ, caducus, ruinosus.
 Ἐρέω, eos, ἧ, ruina: ab ἑρέωται.
 Ἐρέω, ἄτος, ὄν, parietem ruinosum habens.
 Ἐρέω, interrogatio. Ab ἑρέω.

Ἐρεμῶν, οἱ, Eremitæ, Arabiæ populi, qui et Ichthyopbagi et Trogloditæ dicuntur.
 Ἐρεμῶν, ἧ, ὄν, tenebrosus, caliginosus; (2) terribilis; pro ἑρεμῶν. Ab ἑρέω.
 Ἐρέω, feci, a. 1. indic. act. verbi ἑρέω.
 Ἐρέω, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἑρέωται, ab ἑρέω.
 Ἐρέω, ἧ, ὄν, lanæus. Ex ἑρέω, lana.
 Ἐρέω, τὰ, alimenta, V. L. Ab ἑρέωται.
 ἘΡΕΠΩ, et ἑρέωται, edo: λῶτον ἑρέωται, Il. 2, 775. (2) tego; (3) orno; (4) corono.
 Ἐρέω, projectus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Att. pro ἑρέωται, a ἑρέωται.
 Ἐρέω, as, ἧ, remigatio. Ab ἑρέωται.
 Ἐρεσῖμαι, præ. inf. act. Dor. pro ἑρέωται.
 ἘΡΕΣΣΩ, vel ἑρέωται, remigo; (2) impello. Τινὰ δὲ μῆτιν ἑρέωται, animo volvens, Soph. Antig. 164. Τοιαῦτα ἑρέωται ἀπὸ πύλων, tales in nos jactant minas, Id. Aj. 251. De quovis motu dicitur: Ἄλλ' ἐν μεταλλαγῶ πολυμηχανῶν ἀνδρῶν ἑρέωται, sed mutato domino versuti viri manibus tractaris, Id. Phil. 1134.
 ἘΡΕΧΕΑΛΩ, ὄ, f. ἑρέω, cavillor, scommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor.
 Ἐρεχέω, as, ἧ, ludificatio; (2) contentiosa disputatio. A præc.
 Ἐρέω, as, ὄ, remex. Ab ἑρέωται. Unde
 Ἐρέω, ἧ, ὄν, ad remos pertinens. Hinc ἧ ἑρέωται, sc. τήνην, ars remigandi. τὸ ἑρέωται, remigium, App. Bell. Hann. 54.
 Ἐρέω, ἧ, ὄ, remus. Ab eod.
 Ἐρέω, ἧ, ὄ, idem. Ab eod. Hinc
 Ἐρέω, ὄ, f. ὄ, remis instruo; (2) remigo.
 Ἐρεχέω, dicitur prosequor, cavillor, Hes.
 Ἐρέω, ἄτος, τὸ, ructus. Ab ἑρέωται. Hinc
 Ἐρέω, eos, ἧ, ructus, ructus movens.
 Ἐρέω, idem.
 Ἐρέω, per Sync. pro ἑρέωται, Hesiod.
 Ἐρέω, ἧ, ὄ, ructatio. Ab
 ἘΡΕΥΩ, et ἑρέωται, f. ἑρέωται, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quasi eructando, cf. fundo. Ἐρέωται φόνον αἵματος, Il. 16, 162.
 Ἐρεβῶν, as, τὸ, rubia, herba quædam.
 Ἐρεβῶν, ἧ, ὄ, rubicundus.
 Ἐρεβῶν, eos, ὃ ἐξ ἧ, ruber. Ab ἑρεβῶν.
 Ἐρεβῶν, ὄ, rubefigo, rubesco, sum ruber.
 Ἐρεβῶν, as, τὸ, rubia, herba. Ab
 ἘΡΕΥΘΩ, eos, τὸ, rubor. Hinc
 Ἐρεβῶν, f. ὄ, rubefacio. Ὅ δ' ἑρέωται γαίαν ἑρέωται πύλων, Il. 11, 394.
 Ἐρεβῶν, ἧ, ὄ, ructum movens. Ab ἑρέωται.
 Ἐρεβῶν, as, ἧ, indagatio; (2) quæstio per tormenta. Ab
 ἘΡΕΥΝΩ, ὄ, f. ὄ, scruo, indago, investigo, de canibus, &c. (2) scrutor, perscrutor, quæro; (3) conor. Πόλις θαλάσσης ἐν ἑρέωται, μύχης; Lyc. 283.
 Ἐρεβῶν, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro ἑρέωται.
 Ἐρεβῶν, ἧ, ὄ, scrutator. Ab ἑρέωται.
 Ἐρεβῶν, ἧ, ὄ, idem et ab eod.
 Ἐρεβῶν, eos, ἧ, eructatio, Ilippi. Ab ἑρέωται.
 ἘΡΕΦΩ, f. ὄ, tego, contego, tectum impono. Εἴ ποτέ τοι χαριέντ' ἐπὶ τῶν ἑρέωται, Il. 1, 39.
 Ἐρεβῶν, as, Atheniensis, ab Erechtheo rege.
 Ἐρέω, scindo, agito, jacto.
 Ἐρέω, coronari, a. 1. ind. act. verbi ἑρέωται.
 Ἐρέω, eos, ὃ ἐξ ἧ, tectis idoneus. Ab
 Ἐρέω, eos, ἧ, tectura, tectum. Ab ἑρέωται.
 Ἐρέω, ὄ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δὲ τὰ ἑρέωται, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλοσθαι, Il. 1, 297.
 Ἐρέω, amat, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro ἑρέωται, contr. ex ἑρέωται, ab ἑρέωται.
 Ἐρέω, imperf. ind. act. Ion. pro ἑρέωται, ab
 Ἐρέω, f. ὄ, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἑρέωται.
 Ἐρέω, οἷα, αἰὼν, solitarius, desertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.
 Ἐρέω, ἄτος, ἧ, orbata, Ep.
 Ἐρέω, τὰ, pecora, Suid.
 Ἐρέω, sub. δικήν, vadimonium desertum, Dem.
 Ἐρέω, as, ἧ, desertum, solitudo; (2) penuria;

(3) viduitas, orbitas, &c. (4) absentia. (1) τὸ πρὸς πύλων τῶν ἀγρῶν ἑρέωται ἑρέωται; Eurip. Med. 50.
 Ἐρέω, ἄτος, ἧ, idem; (2) deserta, solitaria: Ἐρέω, ἧ, ὄ, solitarius.
 Ἐρέω, eos, ὃ, solitarius, eremita.
 Ἐρέω, ὄ, ὄ, qui per deserta vagatur, qui in desertis agit. A βαρῶν.
 Ἐρέω, eos, τὸ, deserto vadimonii. Ex ἑρέωται et δικήν, causus, lis.
 Ἐρέω, ὄ, qui solus suam causam agit, V. L.
 Ἐρέω, ὄ, idem, Hes.
 Ἐρέω, ὄ, calvus. A κόμη.
 Ἐρέω, ὄ, ὄ, ἧ, in solitudine loquens, canens.
 Ἐρέω, eos, ὃ ἐξ ἧ, in deserto pastus. Ex ἑρέωται et νύμω, pascō.
 Ἐρέω, ὄ, ὄ, ἧ, solivagus, in desertis errans.
 Ἐρέω, ὄ, ὄ, ἧ, qui desertum aliquid reddidit, qui vastat. Ex seq. et ποῖα.
 ἘΡΗΜΩ, eos, ὃ ἐξ ἧ, vel ἑρέω, ἧ, ὄ, desertus, solus, solitarius, inhabitatus; (2) inculcus; (3) præsidio destitutus, incustoditus, item qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem causam; (4) omninoque carens aliqua re utili, necessaria; (5) subst. ἧ, sc. χώρα, eremus, desertum; (6) ἧ ἑρέω, sc. δικήν, vadimonium desertum.
 Ἐρέω, ὄ, qui negligenter excubias agit.
 Ἐρέω, ἧ, ὄ, solitudo.
 Ἐρέω, 3. sing. præ. ind. pass. contr. pro ἑρέωται.
 Ἐρέω, ὄ, ὄ, solitudinem amans.
 Ἐρέω, ὄ, f. ὄ, vasto, desertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἑρέωται τῆς ἐκ θεῶ σωτήριος, Aristot. Ab ἑρέωται.
 Ἐρέω, eos, ἧ, vastatio, desolatio:
 Ἐρέω, ὄ, ὄ, vastator. Ab eod.
 Ἐρέω, pecuarius, E. M. ex Soph.
 Ἐρέω, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἑρέωται, ab ἑρέωται.
 Ἐρέω, perf. ind. act. Att. pro ἑρέωται.
 Ἐρέω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
 Ἐρέω, perf. ind. act. Att. pro ἑρέωται.
 Ἐρέω, perf. ind. act. Att. pro ἑρέωται.
 Ἐρέω, fut. 1. ind. incd. verbi ἑρέωται, seu ἑρέωται.
 Ἐρέω, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἑρέωται.
 Ἐρέω, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Baot. pro ἑρέωται.
 Ἐρέω, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἑρέωται.
 Ἐρέω, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἑρέωται.
 ἘΡΗΤΩ, inhibeo, colibeo, reprimo. Πολλὰ κίλευος ἑρέωται, Soph. Œd. Col. 156.
 ἘΡΙ, particula, augens significationem vocum cum quibus componitur, v. gr. ἑρέωται, valde fremens.
 Ἐρέω, eos, ὃ ἐξ ἧ, cervicem elatam habens.
 Ἐρέω, eos, ὃ, valde clamans, clamosus. Ex ἑρέωται, clamo.
 Ἐρέω, gen. pl. Dor. pro ἑρέωται, ab ἑρέωται, ἧ, gravior fremens. A βρέωται.
 Ἐρέω, eos, ὃ ἐξ ἧ, idem.
 Ἐρέω, ὄ, inagnum guttur habens, Cal.
 Ἐρέω, gen. sing. Ion. pro ἑρέωται, ab ἑρέωται, ὄ, et ἑρέωται, valde mugiens.
 Ἐρέω, ὄ, ὄ, ἧ, glebosus; (2) fertilis. Ex ἑρέωται et βῶλος, gleba.
 Ἐρέω, eos, ὃ ἐξ ἧ, idem et ex iisd.
 Ἐρέω, eos, ὃ ἐξ ἧ, ventricosus. A γαστήρ.
 Ἐρέω, gen. sing. Ion. pro ἑρέωται, ab ἑρέωται, ὄ, valde sonans.
 Ἐρέω, es, valde gaudens. A γαστήρ.
 Ἐρέω, eos, ὃ ἐξ ἧ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex γλήνη, pupilla.
 Ἐρέω, ἄτος, τὸ, faba aliaque legumina fresca. Ab ἑρέωται. Unde
 Ἐρέωται,

Ἐρίμη, ης, ἡ, genus pulmentis e leguminibus contusis.
Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.
Ἐριδάσασθαι, Il. 23, 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἔριζω, fut. 2. analogice ἔριδάω. Unde novum verbum ἔριδάω, Poet. duplicatione ἔριδάω.
Ἐριδάλος, ε, ὁ, ἡ, valde manifestus, Nonna.
Ἐριδανός, aor. 1. ind. act. Att. pro ἔριδαναι, ab ἔριδανω.
Ἐριδάσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ἔριδάω.
Ἐριδάνης, εὖ, ὁ, ἡ, vorticosus. A δίνη.
Ἐριδίων, ε, τὸ, exigua lana. Dim. ab ἔριον.
Ἐριδραίναντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἔριδραίναντι, quod Poet. pro ἔριδραίναντι.
Ἐριδραίνα, vocabulum Poet. pro ἔριδραίνα, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὗς παίδεις ἔριδραίναντι βρονταί, Il. 16, 260. Ab ἔρις.
Ἐριδάτος, ε, ὁ, ἡ, valde sonans.
Ἐρίζε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔριζε, ab ἔριζω.
Ἐρίζω, præs. inf. act. Dor. pro ἔριζω.
Ἐρίζω, præs. inf. act. Dor. pro ἔριζω.
Ἐρίζοντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἔρίζονται.
Ἐρίζω, et ἔριζομαι, contendo, certo; (2) exaspero. Ab ἔρις.
Ἐρίζω, ε, ὁ, ἡ, vivax, Hes. A ζωή.
Ἐρίπκος, ον, diligenter, studioso audiens.
Ἐρίπρος, ε, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Hom. ἔρίπρος et ἔρίπρος, per metaplasmatum. Ab ἔρι et πρῶ, arto.
Ἐριρχῆς, εὖ, ὁ, ἡ, valde sonans. Ab ἠρχέω.
ἘΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos. Hinc
Ἐριθάκεις, ἴδος, ἡ, mercenaria:
Ἐριθάκος, ε, ὁ, erithacus, avis quædam solitaria quæ a quibusdam Silybia, ab aliis Rubecula dicitur.
Ἐριθαλῆς, et ἔριθαλῆς, εὖ, ὁ, ἡ, valde virescens, pulchre frondens. Ἀλωάν ἔριθαλῆς, Il. 5, 90. Ex ὄλλω. Hinc
Ἐριθαλλῆς, εὖ, ὁ, ἡ, idem.
Ἐριθαλῆς, ἴδος, ἡ, herba quædam.
Ἐριθαλῆς, ὁ, ἡ, idem quod ἔριθαλῆς, V. L.
Ἐριθέια, ε, ἡ, contentio. Ab ἔριθέω.
Ἐριθέως, εὖ, ὁ, avis eadem quæ ἔριθακός.
Ἐριθέω, et ἔριθέομαι, litigo, contendo; (2) lanam tracto; (3) laboro; (4) servio. Ab
Ἐρίθος, ε, ὁ, ἡ, lanificus, textor, vel textrix; (2) agricola, messor, minister, famulus, adiutor: proprie notat mulierem lanificam, et quia id præcipuum opus erat ancillarum; hinc deinde ad omnes operarios et mercenarios translata vox. (2) ἔριθος ἦσαν, metebant mercenarii, Il. 18, 550. Δεῖπνον ἔριθοισι, Id. ibid. 560.
Ἐριθύμος, ον, alacrem animum habens, Orph.
Ἐριθύδες, αἶ, hordea fresa.
Ἐρικλάγγετος, Dor. pro
Ἐρικλάγγετος, ε, ὁ, valde strepens. Ex κλάγγω.
Ἐρικλαυτός, ε, ὁ, ἡ, valde lacrymosus.
Ἐρικλυτός, ον, valde elarus.
Ἐρικτύανος, ε, ὁ, ἡ, valde dives.
Ἐρικτύος, ἡ, ον, fresus. Ab ἔρικτω.
Ἐρικτύσος, ε, ὁ, ἡ, valde sonans.
Ἐρικτύος, εὖ, ὁ, ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. A κτύος, gloria.
Ἐρικύμων, ον, valde fecundus. A κύω.
Ἐρίκα, frango; (2) scindo, Il. 17, 295. Hinc
Ἐρικάνης, εὖ, ὁ, ἡ, disruptus, fresus.
Ἐρικμηκτός, ε, ὁ, ἡ, valde longus. Ex ἔρι et μήκος, longitudo.
Ἐριμύκεις, ε, ὁ, ἡ, valde mugiens. Ex ἔρι et μυκάω, mugio.
Ἐριμάξω, f. ἄσω, caprificos admoveo. Ab
Ἐριμάξω, ἄδος, ἡ, caprificus.
Ἐριμασμός, ε, ὁ, caprificatio. Ab ἔριμάξω.
Ἐριμῶν, εὖ, τὸ, caprificus, fructus, ficus silvestris. Ab
ἘΡΙΝΕΩΣ, εὖ, ὁ, caprificus, arbor, ficus silvestris; (2) caprificus, fructus.
ἘΡΙΝΝΥΣ, ὕος, ἡ, Erynnis, Furia. Ab ant. ἔριω, cieo, Ern.
Ἐριννάτης, εὖ, ὁ, ἡ, furiosus. A præc.
Ἐριννός, ε, τὸ, idem quod ἔρινος.

Ἐρίνος, εὖ, ὁ, idem quod ἔρινος.
Ἐρινός, ὡ, f. ἄσω, idem quod ἔρινός.
Ἐριόδαν, οντος, ὁ, ἡ, magnos habens dentes. Ex ἔρι et ὀδῶς, dens.
Ἐριον, ε, τὸ, lana. Ab ἔριος.
Ἐριζέλλων, ε, τὸ, lana seu lanugo xyli, id est, gossypii fruticis. Ex ἔριον et ἔλλω.
Ἐρισπλίτης, ε, ὁ, qui lanas lavat, fullo.
Ἐρισπάλειω, ὡ, f. ἄσω, lanam vendo.
Ἐρισπάλης, ε, ὁ, lana venditor. Hinc
Ἐρισπάλικῶς, adv. more lanam vendentium.
Ἐρισπάλιον, ε, τὸ, locus ubi lana venditur, emporium lanæ.
Ἐρίσνος, et ἔρίσνος, ε, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἔρι et ὄνημι.
Ἐρισεργέω, ὡ, f. ἄσω, lanificium exerceo.
Ἐρισεργία, ε, ἡ, lanificium. Ab
Ἐρισεργός, ε, ὁ, ἡ, lanificium exerceo. Ex ἔριον et ἔργον, opus.
Ἐρισφάειω, laneo vestitu utor, aut lanam fero.
Ἐρισφάρος, ε, ὁ, ἡ, laniger. Ex φάρος.
Ἐρίσω, ὡ, f. ἄσω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.
Ἐρίσπε, cecidit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔρισπε, ab ἔρίστω.
Ἐρίσπυρος, ον, robustus. A πλυρός.
Ἐρίσπυρος, ὁ, ἡ, valde spirans, Diosc.
Ἐρίσπυς, ης, ἡ, cacumen. Ex ἔρι et πνέω, flo, quia valde perflatur, (forte ab ἔριφω, Ern.)
Ἐρίσπῶ, ὡ, fut. ἄσω, evertio, disturbo. Ab ἔρίστω.
ἘΡΙΣ, ἴδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum. Eis ἔριν θυμήμενος, Soph. Aj. 1018.
Ἐρισάπληγῆς, γος, ἡ, valde sonans, ut tuba.
Ἐρισαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. ἔριζω.
Ἐρισάων, præs. part. act. Dor. pro ἔριζων.
Ἐρισθενῆς, εὖ, ὁ, ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἔρι et σθένω, possum, valeo.
Ἐρισμα, ἄτος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἔριζω.
Ἐρισμαράγιο, g. sing. Ion. pro ἔρισμαράγω, ab
Ἐρισμαράγος, ε, ὁ, ἡ, valde tonans. Ex ἔρι et μαράγω, εὖ.
Ἐρισπορος, ε, ὁ, ἡ, ad sementem recipiendam aptus. Ex ἔρι et πορός, solio.
Ἐρισσοράδιον, gen. sing. Ion. pro ἔρισσοράδω, ab
Ἐρισσοράδος, ε, ὁ, ἡ, valde fremens. Ex ἔρι et ἄραδος, strepitus.
Ἐρισσφύλος, ε, ὁ, ἡ, magnas ferens uvæ.
Ἐριστά, adv. (vel potius acc. plur. neut. gen. adverbialiter sumptis), contentiose. Τοῖς δυνατοῖς ἐκ ἔριστῶ πλάθειν, jurgio contendere non licet cum potentioribus, Soph. Elect. 219.
Ἐριστής, εὖ, ὁ, litigator. Ab ἔριζω.
Ἐριστικός, ἡ, ον, contentiosus. Ab ἔριστός.
Ἐριστικός, adv. contentiose.
Ἐριστός, ἡ, ον, de quo contenditur. Ab ἔριζω.
Ἐρισφάραγος, qui magno et elato collo est, Hes.
Ἐρισχῆλος, ον, contentiosus, E. M. Ab ἔρισημιέω.
Ἐριταετής, εὖ, ὁ, ἡ, admodum pavidus et meticulosus, Hes. Ex ἔρι et τάρχος.
Ἐριστίμος, ε, ὁ, ἡ, pretiosus, valde honoratus. Ex ἔρι et τιμή, honor.
Ἐρισφένγης, ε, valde splendens, Procl.
Ἐρισφίως, ε, ὁ, ἡ, hadinus. Ab ἔριφος.
Ἐρισφίον, ε, τὸ, parvus et tenellus haedus. Dim.
Ἐρισφίλοις, ον, crassum corticem habens. Epith. arboris sterilis.
Ἐρισφολήσπος, ε, ὁ, haedorum raptor, Orphian. Cyneg. 1, 516.
ἘΡΙΦΘΣ, ε, ὁ, haedus. Hinc αἱ ἔριφοι, ον, haedi, astrum.
Ἐρισφύλλος, ε, ὁ, ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἔρι et φύλλον.
Ἐριώδης, εὖ, ὁ, ἡ, cui lana inest, lanatus, laniger. Ab ἔριον.
Ἐριώδυνος, ε, ὁ, ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἔρι et ὀδύνω, dolor.
Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, sive turbo. Ex ἔρι et ἄρημι, flo, vel ἄλειω, vulvere, ut et ἄελλα ἀπὸ σφίψαι ἔριωλῆς, Apoll. Rhod. 1, 1152. Ὀδῶ ἀνέμων ἔριωλῆι ἐπέσθεν, Id. ibid. 4, 1778. Γενναίος πρὸς τὸν Τυφῶ χροῖε, καὶ τὴν ἔριωλην, Aristoph. Ep. 511. Apud Aristoph.

jocose ἔριωλη dicitur vestis lanosa, quasi ἔριον ἀπὸ λῶλας, lanae pernicis, Vesp. 1143.
Ἐριώλης, ὁ, unus ex equis Neptuni, Eust.
Ἐριώτης, ε, ὁ, magnos habens oculos et venustos. Ex ἔρι et ὄψ, oculus.
Ἐριώτης, ἴδος, ἡ, quæ magnos et venustos oculos habet. A præc.
Ἐριώνη, ης, ἡ, sepes, sepimentum, Eust. Ab ἔριω, includo. Vide ἔριος.
Ἐριώτος, seu ἔριώτος, ε, ὁ, idem, Hes.
Ἐριώτης, seu ἔριώτης, Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa. Ab ἔριος.
Ἐριώτης, idem. Ζηνὸς Ἐριώτης, Soph. Antig. 486.
Ἐριών, ε, τὸ, septum. Ab eod.
Ἐριώτης, ε, ὁ, servus.
Ἐριώρητινῆ, ἡ, retiaria venatio.
Ἐριώρητινῆ, ἡ, idem. A ῥήω.
Ἐριός, εὖ, τὸ, septum, vallum; (2) τὰ ἔρηκα, retia. Εἰσεβαλλον εἰς ἔρηκα κακά, in casses malas impulsi, Soph. Aj. 60. Ὡς δ' ὅτ' ἐν κίχλῳ τυνησιπτεροῖ ἐκου ἐκπλήξωσι, Odys. 22, 468. Ab ἔριω, includo.
Ἐριότης, ης, ἡ, carcer. Ab ἔριω, includo.
Ἐριότης, quod proficitur, quod effici potest. Οὐδὲν ὅ, τι ἐ τελευτῶν τε ἐκείνη καὶ ἐκτὴν ἐξηγήσεται, Arrian. Ind. 20, 2.
ἘΡΙΜΑ, ἄτος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; (2) confidentia; (3) saburra; (4) scopulus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile. (1) μελανῶν ἔριμ' ὀδύναον, profundorum causam dolorum, Il. 4, 117. (4) ἔριματὰ τε ἐς τὴν πρήμυαν ἐπέβησαν, saburram in puppium imponunt, Arr. Hist. Alex. 2, 19.
Ἐριμάγητι, ἡ, multitudo, Mercurii Grex, Ern.
Ἐριμάδιον, ε, τὸ, Mercuriale, Suid. (nisi legendum ἔριμάδιον vel ἔριμάδιον, E. M. Ern.) Ab ἔριμα.
Ἐριμάξω, f. ἄσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἔριμα.
Ἐριμάθην, statua Mercurii cum Minerva. Ex ἔριμα et ἄθην.
Ἐριμάτης, ἡ, Mercurii imitor.
Ἐριμακίτης, ἡ, ον, Mercurialis.
Ἐριμαίον, ε, τὸ, lucrum insperatum. Ab
Ἐριμαίος, ε, ὁ, ἡ, vel ἔριμαίος, αἶα, αἶον, Mercurialis. Hinc τὰ ἔριμαίον, ον, Mercurii festum. Ab ἔριμα.
Ἐριμάκεις, saxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.
Ἐριμάς, ε, ὁ, Hermas. Nomen vini.
Ἐριμάς, ἄδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἔριμα.
Ἐριμαίτης, εὖ, ἡ, saburra, vel quod saburra loco ad stabilendam justo pondere navem adhibetur. Ab ἔριμα.
Ἐριμασμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
Ἐριματίω, f. ἄσω, saburro, saburra onero;
Ἐριματίτης, ὁ, fulciens, stabilis. Ab ἔριμα.
Ἐριμαφροδίτης, ε, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris et Mercurii; (2) seminas, ambigui sexus, androgynus. Ex ἔριμα et ἄφροδίτη.
Ἐριμῶν, υνος, ὁ, Mercurius.
Ἐριμάς, ε, ὁ, idem.
Ἐριμάς, ε, ὁ, Poet. idem.
Ἐριμάδιον, ε, τὸ, Dim. ab ἔριμα.
Ἐριμῆα, ε, ἡ, interpretatio, i. e. vocabulum, modus loquendi, ap. Gramm. (2) genus orationis, ap. Rhet. (3) N. T. facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab
ἘΡΙΜΗΝΕΥΣ, εὖ, ὁ, interpret, (ab ἔριμα, vel ab ἔριμα) idem quod ἔριμα, sermo.
Ἐριμῆνυμα, ἄτος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ἐριμῆνυμα Νηρόδος γάμων, momentum nuptiarum, Eurip. Andr. 46. Ab ἔριμῆνυ.
Ἐριμῆνυσα, a. 1. inf. act. verbi ἔριμῆνυ.
Ἐριμῆνυτής, ε, ὁ, interpret; (2) historicus.
Ἐριμῆνυτικός, ἡ, ον, ad interpretationem pertinet, vel aptus. Hinc ἡ ἔριμῆνυτική, ης, ἡ, sc. τέχνη, ars interpretandi.
Ἐριμῆνυίω, fut. ἄσω, interpretor, explico; (2) dicitur et de historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἔριμῆνυ.
ἘΡΙΜΙΣ, ε, ὁ, Mercurius, præsces exercitii gymnastici, ratiocinationis, et musicae.

Ἐομίν, vcl ἑομίν, ἴνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἑομίν.
 Ἐομογλυφεῖον, υ, τὸ, officina ejus qui Mercurii status sculptit. Ex
 Ἐομογλυφεῖς, ἑος, ὁ, qui Mercurii status sculptit; (2) statuarius quivis. Hinc
 Ἐομογλυφικός, ἦ, ὄν, ad statuarum confectio-
 nem pertinens. Hinc ἡ ἐομογλυφική, ἦς, sc.
 τέχνη, ars sculptendi status.
 Ἐομογλύφος, υ, ὁ, idem quod ἐομογλυφεῖς.
 Ἐμοκοπίτης, υ, ὁ, qui mutilat status Mercurii. Ex Ἐμοκίς et κόπις, ἀνημολο.
 Ἐμοπάνα, ἄνος, ὁ, Pan. Ex Ἐμοκίς et Πᾶν, qui a Mercurio fingitur.
 Ἐμοσιπληκίτης, οἰ, Hermosimiar, seu simiae Hermolyci nepotes, Ep.
 Ἐμοσιπτεπλος, ον, frondibus velatus.
 Ἐμοκάμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui plantas educat et curat, hortulanus. Ex ἑμος et κομῆω.
 ἘΠΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus; (3) homo formosus, scita statura.
 Ἐμοδῆς, εος, ὁ ἔξ ἡ, similis plantæ vel germi-
 ni; (2) ramosus. A præc.
 Ἐξῆαι, a. 1. inf. act. verbi ἔργω.
 Ἐξῆαι, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro εἰζῆαι.
 Ἐξῆαι, facit, 3. sing. f. 1. ind. act.
 Ἐξῆις, υ, ὁ, coereitor, Herod. Ab εἰργω.
 Ἐργα, feci, perf. ind. med. per Metalthes. pro ἔργω, ab ἔργω.
 Ἐοῖς, ὄσσα, ὄν, amabilis. Ab ἑοῖω.
 Ἐρομαι, f. ἑομαι, interrogo, rogo, inquirō.
 Ἀτκῆναι νῦν ἄπτ' ἄν ἑρομαι, Aristol.
 Ἐρος, υ, ὁ, amor. "Ἦδ' εἶν' ἡ σπείρω καὶ διδοῦ'
 ἔρος, Eurip. Hippol. 449. Unde ἔρω.
 Ἐοστis, ἦ, Ἐολ. et per Metath. pro ἔοστis, idem
 quod ἔοστῃ, Trall.
 Ἐῶμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. verbi εἶργω.
 Ἐῶσαν, dicent, 3. pl. f. 2. ind. act.
 Ἐοψ, avis quædam, Hes.
 Ἐσπᾶκωντα, ης, ἡ, herpacantia, genus her-
 bæ.
 Ἐσπιτόδικτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, morsus scu ictus a
 serpente. Ex ἔσπιτός et δίκνω.
 Ἐσπιτός, ἦ, ὄν, reptilis, bestia quavis; (2) scri-
 pens, maxime. (1) ὄσπ' ἐπὶ γαῖαν ἔσπιτά γί-
 νονται, Odys. 4, 417. Κεχρημένον εἰλεῖνους
 ἔσπιτόν, Callim. in Jov. 12. Ab ἔσπω. Hinc
 Ἐσπιτόδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, qui est naturæ reptilis.
 Ἐσπιδῶν, ὄνος, ὁ, idem quod ἔσπις.
 Ἐσπιν, præc. inf. act. Dor. pro ἔσπειν. Unde
 Ἐσπιν, πος, ὁ, morbus a serpente dictus, co
 quod per corpus serpit, estque tumor e
 bile puriore ortus, cum exulceratione.
 Ἐσπινῆς, ἦ, ὁ, qui reptat. A præc.
 Ἐσπινικός, ἦ, ὄν, reptilis. Ab eod.
 Ἐσπινώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, repens, serpens; (2)
 vim serpendi habens, ad serpendum aptus.
 Ἐσπις, vinum apud Ægyptios.
 Ἐσπτός, ἦ, ὄν, per Synop. pro ἔσπιτός.
 Ἐσπύω, f. ὄσω, serpyco. Ab ἔσπω.
 Ἐσπυλλον, υ, τὸ, serpyllum. Ab eod.
 Ἐσπυμῶς, ἦ, ὁ, qui reptat. Ab ἔσπύω.
 Ἐσπυση, πος, ὁ, reptator. Ab eod.
 Ἐσπυτής, ἦ, ὁ, idem et ab eod. Hinc
 Ἐσπυτικός, ἦ, ὄν, reptilis, rependi vim ha-
 bens.
 ἘΠΩ, fut. ψω, serpo, repo; (2) eo, vado;
 (3) lente et paulatim propagor, Ern. Πρὸς
 γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔσπει, ad potentem,
 Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ἔσπειν παρβένισιν
 ὁ καλὸν, Eur. Or. 808.
 Ἐσπωμας, 1. plur. præc. conjunct. act. Dor.
 pro ἔσπωμαι.
 Ἐπράδισθην, a. 1. ind. pass. verbi ἑραδίζω.
 Ἐπράγην, a. 2. ind. pass. verbi ἑργνυμι.
 Ἐπράδαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro
 ἑπράραμένοι εἰσι, a ῥάω. Διματι δ' ἑπράδαται
 τοίχου, Odys. 20, 354.
 Ἐπράμινος, perf. part. pass. verbi ῥάπτω.
 Ἐπραντισμένος, perf. part. pass. verbi ῥαντίζω.
 Ἐπράος, υ, ὁ, aries, al. aper. ap. Lycophr.
 Ἐπράσιον, a. 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω.
 Ἐπράσθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥάω.
 Ἐπράσωνομαι, adv. per inertiam, segniter.
 A perf. verbi ῥασωνέω.
 Ἐπράσθην, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω.

Ἐρραψαι, consuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act.
 Ἐρῆς, peri, 2. sing. præc. imper. act. v. ἔρρω.
 Ἐρῆς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.
 Ἐρῆθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, dico.
 Ἐρῆξ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέω.
 Ἐρῆστα, abeat in malam crucem, 3. sing. præc.
 imperat. act. verbi ἔρρω.
 Ἐρῆσεν, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. et Ion.
 pro ἔρρην, contr. pro ἔρρω, a ῥέω.
 Ἐρῆστος, fluxit, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἐρῆθην, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥέω, dico.
 Ἐρῆσται, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel
 ῥήγνυμι, frango.
 Ἐρῆγα, horruī, perf. ind. med. verbi ῥήγω.
 Ἐρῆγισι, 3. sing. præc. conj. act. Ion. pro ἔρ-
 ῆγισι, ab ἔρῆγω.
 Ἐρῆγοντι, dat. sing. præc. part. act.
 Ἐρῆγῶς, ὡ, f. ὄσω, algo; a. 1. ἐρῆγῶσα.
 Ἐρῆγω, horreo, cum horrore trepido. Ab
 ἔρῆγω, quod est perfect. mcd. a ῥήγω.
 Ἐρῆζομαι, perf. ind. pass. verbi ῥίζω.
 Ἐρῆμαι, perf. ind. pass. verbi ῥίπτω.
 Ἐρῆνον, υ, τὸ, medicamentum purgando capiti
 naribus infusum. Ex ἔν et ῥίνω.
 Ἐρῆπτον, imperf. ind. act. verbi ῥίπτω.
 Ἐρῆρῶθην, 3. dual. perf. imperat. pass.
 Ἐρῆρῆ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω.
 Ἐρῆρῆς, εως, ἡ, prostratio et dejectio corporis.
 Ex ἔν et ῥίρῆς (nisi sit ab ἔρῆρῆς).
 Ἐρῆρῆκα, perf. ind. act. quasi a ῥύω pro ῥύω.
 Ἐρῆρῆμισίνω, adv. apte, concinne.
 Ἐρῆρῆμος, ον, concinnus, aptus.
 Ἐρῆρῆσθαι, 1. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro
 ἔρῆρῆσθαι, a ῥοπαίνω.
 Ἐρῆρῆσθην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.
 Ἐρῆρῆσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.
 ἘΡΡΩ, ægre, eo dolens et addictus eo; (2)
 inauspicato et eum pernicie accedo; (3) abeo
 in malam rem, facesso in malam cruce-
 m; (4) pereo, intereo, pessum eo. Ἐρῆρῆ
 ταῦτα ἐκ τῆς ἐαυτῶν χῶρας, Plat.
 Ἐρῆργω, erupit; perf. ind. med. Att. pro ἔρ-
 ῆργω, verbi ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango. Τὰδ'
 ἐκ δυνεῖν ἔρῆργων, ἔ μόνη, κακά, Soph. Œd.
 Tyr. 1280. Ἐρῆργον πηνὰ δακρυῶν, Soph.
 Trach. 852. Μάλιστ' ἂν νυν σοὶ τὰδ' ἔρῆργων
 κακά. Eurip. Hippol. 1338.
 Ἐρῆρῆμαι, perf. ind. pass. verbi ῥάννυμι, seu
 ῥαννύω.
 Ἐρῆρῆμίνω, adv. robuste, fortiter. Hinc ἔρ-
 ῆρῆμίνω, quod est a ῥάννυμι.
 Ἐρῆρῆ, præc. part. act. verbi ἔρρω.
 Ἐρῆρῶντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ῥάω,
 vel ῥώμαι, tuo.
 ἘΡΡΩΣ, ἦ, ὁ, aper; (2) aries.
 Ἐρῆρῶσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥάννυμι.
 Ἐρῆρῶσθαι, perf. inf. pass. verbi ejusd.
 Ἐρῆρῶσα, vale, 2. sing. perf. imperat. pass.
 Ἐρῆρα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔρρα, ob ἔρρω.
 Ἐρραῖος, αἰα, αἰών, roseidus, rore imbutus.
 Ab
 ἘΡΡΗ, vcl ἔρρη, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut
 ῥόσος, ad exprimendam teneritudinem ali-
 cujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.
 Ἐρῆρῆς, ἦσσα, ἦεν, rorulentus, roseidus.
 Ἐρῆρην, εως, ὁ, mas; Ion. pro ἄρρην.
 Ἐρῆρῆς, vel ἔρῆρῆς, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio.
 Ab ἔρρω, necio.
 Ἐρῆρα, f. 1. ind. act. Ἐολ. pro ἔρρω, ab ἔρρω.
 Ἐρῆρῶς, εος, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ἔρῆρῆς.
 Ἐρῆργᾶναι, eructo. Ab ἔρῆργω.
 Ἐρῆργεῖν, ructasse, a. 2. inf. act. verbi ἔρῆργω.
 Ἐρῆργῆς, ἦς, ἡ, ructus, eructatio. Ab eod.
 Ἐρῆργῆμίνω, eructo. Ab ἔρῆργῶς.
 Ἐρῆργῆμῶδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, ructus movens:
 Ἐρῆργῆμῆλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, gravior boans; (2) eruc-
 tans cibos. Ab eod.
 Ἐρῆργῶς, ἦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἔρῆργω.
 Ἐρῆρῆσθαι, liberare, præc. inf. med. verbi ἔρρω.
 Ἐρῆρῆσθαι, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi
 Ἐρῆρῆσθαι, rubefacio; ἔρῆρῆσθαι, rubeo. Ab
 ἔρῆρῆς, τὸ, rubor. Hinc
 Ἐρῆρῆμα, ἄτος, τὸ, rubor; (2) verecundia.
 Ἐρῆρῆνας, a. 1. part. act. Att. pro ἔρῆρῆνας.
 Ἐρῆρῆνας, ὡ, rubefio. Ab ἔρῆρῆς.

Ἐρῆρῆσθαι, acc. sing. præc. part. act. Pocl. pro
 ἔρῆρῆσθαι, ab ἔρῆρῆς.
 Ἐρῆρῆσθαι, rubefacio. Ab ἔρῆρῆς.
 Ἐρῆρῆσθαι, αἰα, αἰών, ruber. Ab eod.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἄτος, τὸ, rubor; potius ἔρῆρῆμα.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ, rubicundus, ruber;
 Ἐρῆρῆσθαι, εως, ἡ, rubor, pudor:
 Ἐρῆρῆσθαι, ὡ, f. ὄσω, erubescō, rubore suffun-
 dor. Ab eod.
 Ἐρῆρῆσθαι, vel ἔρῆρῆσθαι, rubellio, piscis nomen.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, τὸ, Malagmatic nomen, ἔρῆρῆ-
 netam.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἔς, rubro colore tinctus.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, rubcis lineis distinc-
 tus. Ex ἔρῆρῆς et γραμμῆ, linea.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, rubros habens digi-
 tos.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, τὸ, rubia, herba, qua tinguntur
 lana. Ab ἔρῆρῆς. Angl. MADDER.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἔρῆρῆσθαι, ἔρῆρῆσθαι, rubra, coccinea,
 tineta rubiæ radice; quasi ab ἔρῆρῆσθαι.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἴδος, ἡ, vel ἔρῆρῆσθαι, tunica testium
 et vasorum spermaticorum, ubi extra ven-
 trem processere, quia rubet. Ab ἔρῆρῆς.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, rubro corde præditus.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui rubris est conis.
 Ἐρῆρῆσθαι, idem quod ἔρῆρῆσθαι, Hes.
 Ἐρῆρῆσθαι, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, cui pedes rubent.
 Ἐρῆρῆσθαι, εως, ὄν, ruber. Ab ἔρῆρῆς.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἡ, rubedo. A præc.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, rubris maculis dis-
 tinctus.
 Ἐρῆρῆσθαι, ὁ ἔξ ἡ, ruber, rubro colore infec-
 tus.
 Ἐρῆρῆσθαι, ὄτος, ὁ ἔξ ἡ, rubram cutem ha-
 bens.
 Ἐρῆρῆσθαι, ες, rubicundus.
 Ἐρῆρῆσθαι, et ἔρῆρῆσθαι, coerceo, Hom. ἔρῆρῆσθαι,
 ἔρῆρῆσθαι, ἔρῆρῆσθαι. Ab ἔρῆρῆς.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἔρῆρῆσθαι, inhibeo, detineo, in aliqui-
 bus exemplaribus, Hom.
 Ἐρῆρῆσθαι, præc. inf. act. Ion. pro ἔρῆρῆσθαι.
 Ἐρῆρῆσθαι, continet, 3. sing. præc. opt. act.
 ἘΡῆΡῆ, f. ῥω, inhibeo, contineo; (2) servo.
 Ἰππας μὲν ἔρῆρῆσθαι ἐπὶ σίχῆς, Il. 3, 313. Ἄλλ'
 ἀνέειπεν ὅδε χῶρος ἔρῆρῆσθαι, hic locus libere
 habetur, id est, sed liber hic locus, præsi-
 dioium vacuum omni, Soph. Phil. 1153.
 Ἐρῆρῆ, ἄτος, τὸ, tutamen, prasidium, pro-
 pugnaculum, munimentum. ἄπῆρῆσθαι ἔρῆρῆ,
 clypei, id est, clypeatorum, munimentum,
 sive castra militum clypeo instructorum,
 Eurip. Iphig. in Aul. 189. Ab ἔρῆρῆ, servō.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, τὸ, parvum propugnaculum.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, dorsum habens muni-
 tum seu loricatorum.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἦ, ὄν, munitus, tutus. Ab ἔρῆρῆ.
 Hinc
 Ἐρῆρῆσθαι, πος, ἡ, munitio, munimentum.
 Ἐρῆρῆσθαι, ὡ, f. ὄσω, munio. Ab eod.
 Ἐρῆρῆσθαι, aor. 1. inf. act. verbi ἔρρω.
 Ἐρῆρῆσθαι, 3. sing. a. 1. opt. med. Ion. pro
 ἔρῆρῆσθαι, ab ἔρῆρῆ, traho.
 Ἐρῆρῆσθαι, 2. sing. a. 1. opt. med.
 Ἐρῆρῆσθαι, a. 1. part. act. Ἐολ. pro ἔρῆρῆσθαι.
 Ἐρῆρῆσθαι, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔρῆρῆσθαι.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, currum trahens, Il. 16,
 370. ἔρῆρῆσθαι ἰππου, pro ἔρῆρῆσθαι,
 pro metapl. Ex ἔρῆρῆσθαι et ἄρρω.
 Ἐρῆρῆσθαι, 2. sing. a. 1. conj. act.
 Ἐρῆρῆσθαι, pro ἔρῆρῆσθαι, præc. infin. med. verbi
 ἔρρω. Ἀπῆρῆσθαι νῆα τ' ἔρῆρῆσθαι, Apoll. Rhod. 3,
 607.
 Ἐρῆρῆσθαι, pignoris loco capio. A ῥῆρῆσθαι.
 Ἐρῆρῆσθαι, ὡ, æruginem creo; ἔρῆρῆσθαι, æruginem
 laborat. Ab
 Ἐρῆρῆσθαι, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aere super-
 veniens segetibus. Ab ἔρῆρῆσθαι. Hinc
 Ἐρῆρῆσθαι, ἔρῆρῆσθαι, ἔρῆρῆσθαι, æruginem viti-
 atur.
 Ἐρῆρῆσθαι, τριχῶς, ὁ ἔξ ἡ, cui rufi sunt capilli,
 (2) qui capillos distrahit. Ex ἔρῆρῆσθαι, vel
 ἔρῆρῆσθαι, et τριχῶς, capillus.
 Ἐρῆρῆσθαι, υ, τὸ, erysimum, herba. Ab ἔρῆρῆ.
 Ἐρῆρῆσθαι, ἴδος, qui navim retinet, inhibet.
 Ἀγκύρα ἀρῆρῆσθαι ἔρῆρῆσθαι, anchoram
 algæ

algæ incolam, navis retinaculum, *Anal. Brunck.* 2, 212.

¹Ερυσίτελας, ἄτος, τὸ, tumor e tenui ferventique sanguine tumoris, ignis sacer, Erysipelas. Ex ἐρύω et πίλας, prope vel in vicinia, unde etiam vicinūtraha, et vicinūtribia, dicitur. Hinc

¹Ερυσίπτελατώδης, εὐς, ὁ ζή ἢ, erysipelatis speciem habens, in ignem sacrum vergens.

¹Ερυσίσταλις, εὐς, ὁ ζή ἢ, custos urbis.

¹Ερυσίκακτρον, Erysisceptrum. Frutex spinosus, alio nomine dictus κοπάλαθος.

¹Ερυσμός, ὁ, tutamen, remedium. Οἶδα δ' ἐσηλυσις πολυσημονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν, novī etiam ad incantationem nocentissimam bonum remedium, *Hom. Hym. in Cerevrem*, 230.

¹Ερυσσάμενος, aor. 1. part. med. *Poet.* pro ἐρυσσάμενος, ab ἐρύω.

¹Ερυσσομεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐρυσσομεν.

¹Ερυσός, ἡ, ὄν, tractilis; (2) tractus. Ab ἐρύω.

¹Ερῦπτε, ἦρος, ὁ, qui salvum et incolumem reddit. Ab eod.

¹Ερῦτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐρῦτο.

¹ΕΡΥΤΩ, f. ὕσω, traho; (2) custodio; (3) vito. Τράμας ἐς ἰπποδάμους ἐρύσει, *Il.* 17, 230. Ἐρῦτα τε ἦτες ἐρύσονται, ubi naves subduetae sunt, *Id.* 4, 247.

¹Ερφος, α, ὁ, pellis, *Nic.* Ab ἐρίφω, tego.

¹Ερχεται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐρχομαι εἰσι, ab ἐρχω. Hinc

¹Ερχάτος, α, ὁ, sepes, septum, murus. Hinc

¹Ερχατόν, ὦ, f. ὕσω, obsepio, concludo; ut hinc sit ἐρχατόντο, quod *Hom. Od.* 14, 15.

¹Ερχατόντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poet.* et *Ion.* pro ἤρχατόντο.

¹Ερχεο, 2. sing. præs. imperat. *Ion.* pro ἐρχεο, ab ἐρχομαι.

¹Ερχεοι, 2. sing. præs. imperat. *Dor.* pro ἐρχοι.

¹ΕΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυον, per *Syne.* ἤλον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, persequor; (4) abeo; (5) part. ἐλθὼν indicat studium, festinationem ut ἰών. Σὺ δ' εἰς ποσσὸς τῶν μαυῶν ἐλήλυθα, *Aristoph. Nub.* 830. Ἐπὶ πάν ἐλθὼν, quidvis aggredi, omnes vias tentare, *Xenoph. Cyri Exp.* 3. Ἐκπὸς ἐρχομαι, transgredior, violo, *Soph. Trach.* 1189. (3) ἐς χεῖρας ἤλον πατήρ, cum patre manus conserui, *Soph. Cid. Cyl.* 975.

¹Ερψις, εὐς, ἡ, reptatio. Ab ἐρπω, reptō.

¹Ερψίμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐρψόμεν.

¹Ερψά, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐρψω.

¹Ερψά, fut. 1. vel 2. ind. aet. verbi ἐρψω, dico.

¹Ερψάει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐρψάει, ab ἐρψάω.

¹Ερσάδς, et ἐρσάδις, ardea.

¹ΕΡΣΑΙΩ, ἔ, ὁ, ardea, *Lev.* 11, 19.

¹ΕΡΣΑΙΩ, ὦ, f. ἦσω, eo; (2) fluo; (3) impetio feror; (4) cesso; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἴψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρσάσει περὶ θυροῦ, *Il.* 1, 303. vel activa notione, recedere facio. (4) μήπω τις ἐρσάσειτο πολέμοιο, ne quis cesset a pugnando, *Il.* 16, 422. Νέφος ἔπειτα ἐρσάει, *Odys.* 12, 75. Ἐρσάσει χάρμης, refugient a pugna, *Il.* 14, 101. Ἐρσάσει τὴν Ἀργῶν, reliquatur navem Argo, fugerat retro ab ea, *Theocr.* 13, 74. Activa notione, Ἐρσάσονται αὐτὸν ἀπὸ νηῶν, recedere feeritis eum a castris, *Il.* 13, 57.

¹Ερσάη, ἦς, ἡ, impetus; (2) cessatio; (3) retrocessio; (4) fuga. ἤρχτο μετὰ δόρατος ἐρσάη, sequebatur impetum haste, i. e. ibat ab eum locum quo hasta volaverat, *Il.* 2, 357. Οὐχ ἀπίμινον ἐρσάην αὐτῆ, *Id.* 14, 488. Πέλεκυς ὀφέλλει ἀνδρὸς ἐρσάη, auget vim viri, *Id.* 3, 62. Ἐρ' ὅσον θυροῦ ἐρσάη γίνονται, quoad haste impetus fit; i. c. quantum spatium pervolat conjecta hasta, *Id.* 15, 358. Λίπετο Μινειάδ' ἀπὸ θυροῦ ἐρσάη, relinquebatur a Menelao ad hastæ jactum, [deest præpositio aliqua, ex. gr. εἰς, aut similis,] *Id.* 23, 529 (2) πολέμοιο δὲ ἐ γίνοντο' ἐρσάη,

pugnæ autem non erat cessatio, *Id.* 16, 302. 17, 761. Ab ἐρσάω.

¹Ερσάησι, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ἐρσάω.

¹Ερσάμνιος, amor insanio. Καὶ μάλ' ἐρσάμνιον σφριγῆ, *Oppian. Cyneget.* 3, 368.

¹Ερσάμνισσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro ἐρσάμνισσι. Ab

¹Ερσάμνης, εὐς, ὁ ζή ἢ, amore insaniens; (2) amatorius. Ex ἔρως et μάνομαι. Hinc

¹Ερσάμνια, ας, ἡ, amoris insania, perditus et insanus amor.

¹Ερσάμνως, adv. insano et furioso amore.

¹Ερσάμνη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρσάν, amare.

¹Ερσάμνιος, ας, ὁ, seortulum. Dim.

¹Ερσάμνος, amasius.

¹Ερσάν, præs. part. act. *contr.* pro ἐρσάνω, ab ἐρσάω.

¹Ερσας, ατος, ὁ, amor quo prosequimur alicum; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐρσάω.

¹Ερσάριον, α, τὸ, parvus Cupido. Dim.

¹ΕΡΣΑΤΩ, ὦ, f. ἦσω, interrogo, rogo, seiscitor; (2) oro, precor; (3) ἐρωτῶν λόγον est proponere captiosas quæstiones, et quibus concessis conclusiunculæ ducantur, deinde argumenta. Ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτὸς, πότεροι ταῖς ναυαῖ κρατῶν, *Aristoph. Ach.* 654.

¹Ερωτῶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτῶν.

¹Ερωτῆβεις, aor. 1. part. pass. verbi ἐρωτῶν.

¹Ερωτήμα, ἄτος, τὸ, interrogatio, quæstio.

¹Ερωτηματίζω, fut. ἴσω, interrogo. A præc.

¹Ερωτηματικός, ἡ, ὄν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

¹Ερωτηματικός, adv. interrogative.

¹Ερωτηματίον, α, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

¹Ερωτήσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐρωτῶω. Unde

¹Ερωτήσαις, εὐς, ἡ, interrogatio; (2) quæstio; (3) propositio.

¹Ερωτίας, ἄδος, ἡ, amatoria, amabilis, *Ep.*

¹Ερωτίδης, ὁ, amatorius, pipio, *Anac.*

¹Ερωτίδια, ἄν, τὰ, amoris festum. Ab ἔρως.

¹Ερωτικός, ἡ, ὄν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amore proficiens; (2) in amorem valde propensus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικά, ἄν, sc. ἐρῶ, festum quod Amori celebratur. Ab eod.

¹Ερωτικός, adv. amatorie. Ab ἐρωτικός.

¹Ερῶτιον, α, τὸ, parvus Cupido; (2) imagnicula Cupidinis. Dim. Ab eod.

¹Ερωτίς, ἴδος, ἡ, amicalia, seortillum.

¹Ερωτογράφος, α, ὁ, scriptor historię amatorię, vel carminis amatorii.

¹Ερωτοδιδάκαλος, α, ὁ ζή ἢ, artem amandi, seu amoris præcepta, tradens.

¹Ερωτόληπτος, α, ὁ ζή ἢ, amore acri captus.

¹Ερωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex ἔρως et λαμβάνω.

¹Ερωτομάνης, ὦ, fut. ἦσω, furiose amo. Ab

¹Ερωτομάνης, εὐς, ὁ ζή ἢ, perditus et furiose amans. Ex ἔρως et μάνομαι. Hinc

¹Ερωτομανία, ας, ἡ, furiosus amor.

¹Ερωτοπαίγνιον, α, τὸ, poema, quo lusus amatorius continetur, ut *Musæi.*

¹Ερωτοπλάνος, α, ὁ ζή ἢ, amorem fallens, ab amore avocans. A πλανῶω.

¹Ερωτοπλόω, ὦ, in amore versor. Ex πλόω.

¹Ερωτοποιόμαι, ἔμαι, ad amorem adjicere.

¹Ερωτοπόκοισι, dat. pl. *Ion.* pro ἐρωτοπόκοις. Ab

¹Ερωτοπόκος, α, ὁ ζή ἢ, amorem pariens. Ex ἔρως et τίκτω, pario.

¹Ερωτοπόφος, α, ὁ ζή ἢ, amorem alens. Ex ἔρως et τρέφω, nutritio.

¹Ερωτόπλος, α, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

¹Ερωτόω, 2. sing. præs. opt. pass. *contr.* pro ἐρωτόω, ab ἐρωτάω.

¹Ερ, in (*Præpos.*) *Poet.* et *Att.* pro εἰς.

¹Ερ, nihil, 2. sing. aor. 2. imperat. verbi ἦμι.

¹Εσαγγίλλω, vide εἰσαγγίλλω, et illa vocabula etiam reliqua, in quibus εἰς, *Att.* pro εἰς.

¹Εσαιρόμενος, a. 1. part. med. verbi εἰσαίρω.

¹Εσαίρωσιν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Att.* pro εἰσαίρωσιν, ab εἰσαίρω.

¹Εσάλλα, insiliat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Dor.* pro εἰσάλλα, ab εἰσάλλωμαι.

¹Εσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

¹Εσαν, pro εἰσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἦμι.

¹Εσανε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi εἰσάω.

¹Εσαντα, ex adverso, *Hom.* al. εἰς ἄντα.

¹Εσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσαντο, ab ἐννυμι.

¹Εσαπαζ, adv. semel.

¹Εσαῖοτι, adv. ad hoc tempus.

¹Εσαορίζω, f. ἴσω, insero, immitto.

¹Εσαυγάω, *Poet.* inspicio, *Ep.*

¹Εσαυτίς, pro εἰσαυτίς, alias, *Ap.*

¹Εσαφάω, et -όμοι, immitto manum contrectandi causa.

¹Εσαφάσω, idem.

¹Εσαφην, a. 2. ind. pass. verbi σήσω.

¹Εσαφινέομαι, *Poet.* pro εἰσαφινέομαι, pervenio ad, accedo.

¹Εσαχρη, ad usque, *Ap.*

¹Εσαῶων, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro εἰσαῶθησαν, a verbo σαῶζω.

¹Εσαῶσα, servavi, a. 1. ind. act.

¹Εσαῶλλω, pro εἰσαῶλλω.

¹Εσαῶντες, ingressi, nom. pl. a. 2. part. act. verbi εἰσαῶναι, pro εἰσαῶναι.

¹Εσῆσον, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σήνωμι.

¹Εσῆσεν, incendi, a. 2. ind. act. verbi σῆζωμι.

¹Εσθδῶν, infuere, præs. inf. act. *Ion.* *Poet.* et *Att.* pro εἰσθδῶν, ab εἰσθδῶμι.

¹Εσθδῶναι, Dor. pro ἐξθδῶναι, ab ἐξομαι.

¹Εσθδῶναι, 1. plur. præs. conj. med. *Dor.* pro ἐξθδῶναι.

¹Εσσαι, 2. sing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσσαι, ab εἰμί.

¹Εσεῶσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi σεῶζωμαι.

¹Εσει, 2. sing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔση, ab εἰμί.

¹Εσεισάτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi σείω.

¹Εσεισθη, motus sum, a. 1. ind. pass.

¹Εσειται, 3. sing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσειται, ab εἰμί.

¹Εσελθῆν, a. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθῆν.

¹Εσεινεχθεῖς, a. 1. part. pass. *Att.* pro εἰσεινεχθεῖς, ab εἰσφίρω.

¹Εσεπτατο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Att.* pro εἰσεπτατο, ab εἰσπταμαι.

¹Εσεργνῶμι, pro εἰσεργνῶμι, *Herodot.* 2, 86.

¹Εσεργνῶναι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνῶναι, ab εἰσεργνῶμι.

¹Εσεσάχατο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰσάχατο, a σάπτω, oicero.

¹Εσεσῆει, 3. sing. plusq. perf. ind. med. verbi σείρω.

¹Εσεσθαι, futurum esse, f. 1. inf. verbi εἰμί.

¹Εσετα, concitavi, a. 1. ind. act. verbi σείω.

¹Εσεύμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσωμαι, ab εἰμί.

¹Εσεφθην, a. 1. ind. pass. verbi σέω.

¹Εσεχυν, effluere, præs. inf. act. verbi εἰσχύω.

¹Εσεχυντο, infusi erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro εἰσεχύντο, ab εἰσχύω.

¹Εση, eris, 2. sing. f. 1. ind. a. verbo εἰμί.

¹Εσηθῶ, f. ἦσω, infundo, instillo.

¹Εσηκασεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro εἰσηκασθησαν, a σηκάζω.

¹Εσηλατο, insiliit, 3. sing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσηλατο, ab εἰσάλλωμαι.

¹Εσηλύσιν, ἦς, ἡ, introitus. Ab εἰσερχομαι.

¹Εσημανα, a. 1. ind. act. verbi σημαίνω.

¹Εσθα, misisse, a. 2. infinit. med. verbi ἦμι.

¹Εσθας, vestis, *Dor.* pro ἐσθῆς.

¹Εσθίμωμαι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐσθίνω.

¹Εσθημα, ἄτος, τὸ, vestimentum. Quasi ab ἐσθῆ, pro ἔω, induo.

¹Εσθμίνος, perf. part. pass. ab inusit. ἐσθίνομαι.

¹Εσθης, ἦτος, ἡ, vestis, vestimentum. Ab ἔω.

¹Εσθῆσις, εὐς, ἡ, vestitus. Ab inus. ἐσθῆς.

¹Εσθῆς, 3. sing. præs. imperat. act. verbi

¹Εσθῆω, edo, comedo; (2) absumo. Ab ἔστω.

¹Εσθλόδοτης, α, ὁ, bonorum dator, *Synes.*

¹ΕΣΘΛΩ, ἡ, ὄν, bonus; (2) probus; (3) frugi, utilis; (4) strenuus, fortis; (5) pericius. Hinc

¹Εσθλότης, ἦτος, ἡ, bonitas; (2) strenuitas.

¹Εσθλωμα, ἄτος, τὸ, factum strenuum, facinus præclarium; quasi ab ἐσθλῶν.

Ἐσθρας, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet. Ion. et Att.* pro εἰσθρας, ab εἰσθρας.
Ἐσθος, εἰς, πὸ, vestis. Ab ἔω, induo.
ἘΣΘΩ, edo, comedo.
Ἐσθω, 3. sing. a. 2. imperat. med. verbi ἴημι.
Ἐσιγάθω, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. σιγάω.
Ἐσιδή, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσίδη, ab εἰσίδω.
Ἐσίειναι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσίνειναι, ab εἰσίμηναι.
Ἐσίονατο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi σίνω.
Ἐσιον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro εἰσιον, ab εἰσίμηναι.
Ἐσιπτεῖναι, equo ingredior.
Ἐσιώπαι, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἰσιώπαι.
Ἐσκαλέω, vide ἔσκαλέω, *Arist.*
Ἐσκαμῖναι, perf. ind. pass. verbi σκάπτω.
Ἐσκαμίνος, præf. part. pass. a σκάπτω, *foliis*. τὰ ἔσκαμμένα, limes et terminus saltus qui in quinquepartio fiebat, ducto sulco. Hinc ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα πᾶθᾶν, limitem transire; proverbialiter, eujusvis rei positos fines excedere, *Lucian. Somn.* 6, 711.
Ἐσκάπτετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* et *per Sync.* pro εἰσκάπτετο, ab εἰσκατατίθημι.
Ἐσκαφα, fodi, perf. ind. act. verbi σκάπτω.
Ἐσκε, erat, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκιδάσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σκεδάω.
Ἐσκιμῖναι, perf. ind. pass. verbi σκίεσθαι.
Ἐσκιμίνος, adv. considerate, diligenter.
Ἐσκιυάσται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔσκιυαμένοι εἶσι, a σκευάω.
Ἐσκιυασμένος, muratus, perf. part. pass.
Ἐσκιυώμαι, perf. ind. pass. v. σκιυώομαι.
Ἐσκίωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σκηνάω.
Ἐσκίωσαντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. σκίδημι.
Ἐσκίση, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἔσκισται, a σκιστάω.
Ἐσκίστων, 3. pl. imperf. pro ἔσκιστων.
Ἐσκληκῶς, ὄτος, part. præf. act. verbi σκλήμι, vel σκλήω, exsiccatus, aridus. Τὴ καὶ σμεδαλίον νέου κάρη αἰὲν ὑποδοῦξ ἔσκληκῶς, eui caput horrendum et aridum nutat, torvumque tuetur, *Nic. Ther.* 765.
Ἐσκλη, επαυῖ, a. 2. ind. act. verbi σκλήμι.
Ἐσκληκῶς, *per Sync.* pro ἔσκληκῶς.
Ἐσκριάσαι, a. 1. inf. act. *Att.* pro εἰσκριάσαι, ab εἰσκριάω.
Ἐσκον, imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκοτισθῆναι, a. 1. ind. pass. verbi σκοτίζω.
Ἐσκοπτεῖν, 3. sing. imperf. ind. act. v. σκόπτω.
Ἐσκούσσω, vide εἰσκούσσω, *Soph.*
Ἐσλῆς, *Dorice*, pro ἔσθλός.
Ἐσμεράσθηναι, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἴδω, a σμεραζέω.
Ἐσμάσσω, vide εἰσμάσσω, *Hom.*
Ἐσμί, sumus, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμί.
Ἐσμηγῖναι, perf. ind. pass. verbi σμήγω.
Ἐσμός, ὄ, ὄ, examen apum; (2) copia quævis, multitudo. Ab ἔω, mitto.
Ἐσποσροειδής, ἐς, speculo similis, *Steph.*
Ἐσποτρον, τὸ, vide ἔσποτρον, *Anac.*
Ἐσω, esto, 2. sing. præs. Imperat. verbi εἰμί.
Ἐσπιδάινω, intus tumefio. Ἐσπιδάινει τὸ δέμα, *Arct.*
Ἐσπιντο, 3. pl. f. 1. optat. act. verbi εἰμί.
Ἐσπιθε, fueritis, 2. pl. f. 1. optat.
Ἐσπιμ, ero, f. 1. ind.
Ἐσπιδάινω, in speculum inspicio.
Ἐσπιδῶν, præs. inf. act. *Att.* et *contr.* pro ἔσπιδάινω.
Ἐσπιδῶν, vide ἔσπιδῶν, *Theoc.*
Ἐσπιδῶν, 2. sing. præs. ind. act. *Att.* et *Dor.* pro ἔσπιδῶν, et hoc *contr.* pro ἔσπιδάινω.
Ἐσπιδῶν, 1. pl. præs. ind. act. *Att.* et *Dor.* pro ἔσπιδάινω, *contr.* ex ἔσπιδάινω.
Ἐσπιδῶν, præs. part. act. *Att.* et *contr.* pro ἔσπιδάινω.
Ἐσπίμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσπαιμαι, ab εἰμί.
Ἐσπίνται, crunt, 3. pl. *Dor.*
Ἐσπίσκατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. σφιζέω.
Ἐσπίσσομαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσπίσσομαι, ab εἰσπίσσομαι.
Ἐσπίσσομαι, perf. part. pass. verbi σπιθάω.
Ἐσπίσσομαι, imperf. ind. act. *contr.* pro εἰσπίσσομαι.

Ἐσπικα, perf. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθην, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σπιδάσσω.
Ἐσπιδάσθην, acc. sing. perf. part. pass.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. inf. pass. verbi σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, salus, perf. part. pass.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. a. 1. ind. med. v. σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. a. 2. ind. act. v. σπᾶω, pro σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, a. 1. ind. act. verbi σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, libani, a. 1. ind. act. verbi σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, a. 1. ind. pass.
Ἐσπιδάσθηναι, dum, donec, in posterum, *Steph.*
Ἐσπιδάσθηναι, as, ἦ, vespera; (2) hora vespertina; (3) occidentis, occidentalis mundi pars. Hinc ἔσπιδάσθηναι vel πρὸς ἔσπιδάσθηναι, vesperi.
Ἐσπιδάσθηναι, as, ἦ, occasus, occidens; (2) Hesperia:
Ἐσπιδάσθηναι, f. ἴω, vesperi edo. Ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, ἦ, ὄν, vespertinus. Ab eod.
Ἐσπιδάσθηναι, ὄ, ὄ, ἦ, vel ἔσπιδάσθηναι, ἴω, ἴω, vespertinus, vesperi accidens; (2) occidentalis. Ab eod.
Ἐσπιδάσθηναι, ἴδω, ἦ, occidua, occidentalis, herba quedam noctu fragrantius quam interdiu spirans. Ἐσπιδάσθηναι vero sunt Hesperides, *Dea*. Ab eod.
Ἐσπιδάσθηναι, ἄτος, τὸ, vespertina manducatio.
ἘΣΠΕΡΟΣ, ὄ, ὄ, vesper, hesperus, stella Veneris, quæ Hesperus dicitur, solem sequens; Phosphorus, solem antecedens; (2) vespera; (3) vespertinus; (4) occidentalis, occidentem spectans.
Ἐσπιδάσθηναι, præs. inf. med. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 2. pl. præs. imperat. act. verbi ἔσπιδάσθηναι, dico.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. imperf. ind. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. imperf. ind. act. v. σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, adv. cito, festinanter.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. part. pass. verbi σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, aor. 1. ind. pass. v. σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 1. pl. præs. ind. med. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, evulsi, a. 2. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. ind. med. verbi σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, a. 1. ind. act. verbi σπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, adv. bona fide, serio; (2) summa contentione, summo ardore. (2) ἀνήγοντο ἐν ἔσπιδάσθηναι, *Heliod. Ethio.* 2.
Ἐσπιδάσθηναι, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, aor. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι, vel ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab εἰμί.
Ἐσπιδάσθηναι, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι, vel ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 2. sing. f. 1. ind. *Poet.* et *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab εἰμί.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. f. 1. ind. *Poet.* et *Dor.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. f. 1. ind. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, a σπᾶω, pro σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 1. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 5. pl. imperf. ind. pass.
Ἐσπιδάσθηναι, ἦνος, ὄ, rex.
Ἐσπιδάσθηναι, es, 2. sing. præs. ind. act. *Poet.* pro εἰ, ab εἰμί.
Ἐσπιδάσθηναι, 2. sing. præs. imperat. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, pro ἔσπιδάσθηναι, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι, seu ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, futura, nom. plur. f. 1. part. med. n. g. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab εἰμί.
Ἐσπιδάσθηναι, ὄ, τὸ, vestimentum. Ab ἔσπιδάσθηναι, induo.
Ἐσπιδάσθηναι, pro ἔσπιδάσθηναι, 2. sing. aor. 1. imperat. act. *Poet.* a verbo ἔσπιδάσθηναι, vel ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, vincor, *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι, *Herod.* et hoc *contr.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Baot.* et *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, a σπᾶω, vel σπᾶω.

Ἐσπιδάσθηναι, perf. ind. pass. *Poet.* et *per Melath.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, adv. cum impetu, cum studio, confestim. Ἀνὴρ τ' ἐξήκοντο ἔσπιδάσθηναι, taciturne facti sunt confestim, *Il.* 3, 85. Ab ἔσπιδάσθηναι, quod est a σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, irrui, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* et *per Melath.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι, *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. ind. med. *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Baot.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. f. 1. ind. per *Sync.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab εἰμί.
Ἐσπιδάσθηναι, præs. optat. act. v. ἔσπιδάσθηναι, pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 1. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. a σπᾶω, stillo.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι, et hoc pro ἔσπιδάσθηναι ἦσαν, a σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι εἰσὶ.
Ἐσπιδάσθηναι, missus sum, iei, profectus sum, veni, prodi, a. 2. ind. pass. Τὸν γὰρ ἔσπιδάσθηναι, *Soph. Aj.* 128. Τί δ' ἔσπιδάσθηναι γῆς Θεοσπιδάσθηναι ἔσπιδάσθηναι; *Eurip. Med.* 668.
Ἐσπιδάσθηναι, nisi, perf. ind. act.
Ἐσπιδάσθηναι, præs. inf. act. *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι, seu ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, stamus, 1. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι, ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. a. 2. ind. act. *Baot.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro ἔσπιδάσθηναι. Πάντ' ἔσπιδάσθηναι ἔσπιδάσθηναι, omnia postponere, *Soph. Antig.* 640.
Ἐσπιδάσθηναι, acc. sing. perf. part. act. *per Sync.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. præs. ind. act. *Poet.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, stans, 3. sing. præs. imperat. act.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. part. act. *contr.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, estis, 2. pl. præs. ind. verbi εἰμί, sum.
Ἐσπιδάσθηναι, adv. donec. Ex ἔσπιδάσθηναι, et τί.
Ἐσπιδάσθηναι, nisi, a. 1. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔσπιδάσθηναι ἦσαν, a σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, adv. anguste, arcte. Ab ἔσπιδάσθηναι, quod est a σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. ind. pass. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔσπιδάσθηναι. Α σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἔσπιδάσθηναι, a σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, stans, perf. part. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἔσπιδάσθηναι, a verbo ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἐσπιδάσθηναι, steti, perf. ind. act.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. plur. perf. ind. act. *Dor.* pro ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, stans, 2. pl. perf. ind. act.
Ἐσπιδάσθηναι, f. ἔσπιδάσθηναι, sto, persto, constanter sto. Ab ἔσπιδάσθηναι, quod est perf. ab ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, illud tempus, *Eust.* al. ἐς τῆμος.
Ἐσπιδάσθηναι, a. 2. ind. act. verbi ἔσπιδάσθηναι.
Ἐσπιδάσθηναι, 2. sing. fut. ἔσπιδάσθηναι, verbi ἔσπιδάσθηναι. Χερσίβαν γὰρ ἔσπιδάσθηναι σπᾶω, *Eurip. Iphig. in Aul.* 675.
Ἐσπιδάσθηναι, fut. 1. ind. verbi ἔσπιδάσθηναι, sto. *Aristoph. Lys.* 634.
Ἐσπιδάσθηναι, perf. part. pass. verbi σπᾶω.
Ἐσπιδάσθηναι, 3. sing. perf. ind. pas.
Ἐσπιδάσθηναι, pro ἔσπιδάσθηναι, S. sing. a. 1. ind. act. Ἐσπιδάσθηναι.

Ἔσπασ, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔσπασμι.
 Ἔσπασον, steterunt, 2. pl. a. 3. ind. act.
 Ἔσπαστος, perf. part. act. per Sync. pro ἔσπαστος.
 ἜΣΤΙΑ, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) asylum; (5) Vesta, Dea; (6) sedes, v. gr. imperii. Ἀφ' ἑστίας ἀρχεσθαί, consentaneum rei gerendae initium capere; Vid. Petav. ad Synesium, 4. Ἄλλ' ἴνα ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἱππότερα τινά, Aristoph. Vesp. 844.
 Ἐσιάνθη, a. 1. ind. pass. Ion. pro εἰσιάνθη, ab ἑστία.
 Ἐσιάνω, ἄτος, τὸ, epulum. Ab ἑστία.
 Ἐσιαρχέω, de domino aedium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑσιαρχος, quod apud Hesych. reponendum pro ἑσιάρχος, Ern.
 Ἐστίας, ἄδος, ἡ, Vestalis. Ab ἑστία.
 Ἐστίας, εως, ἡ, epulatio, conviviatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.
 Ἐσιπτόριον, α, τὸ, locus in quo convivium instituitur.
 Ἐσιπτορ, ορος, ὁ, qui convivium praebet. Ὁ δὲ δὴ κείρατος ἡμῖν, πῦ τῶν χθρῆς μὲν δαιτυμόνων ταινὴν δ' ἑσιπτορῶν; ubinam est? Plat. in Timaeo. Ab
 Ἐστία, ᾧ, fut. ἄσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celeberrima; (5) pasco animum, oblecto. Ἐσιπὼν δὲ μέλλουσαν ξένους τινάς, Aristoph. Lys. 1060. Τοῖς κρουαῖν ἑστίαν, Id. Thesm. 949. Ἐνύσπιον ἐσιώματα, Id. Vesp. 1212. Ab ἑστία.
 Ἐσίβης, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi εἰσέβω.
 Ἐσιπομμῶν, ονος, ὁ, pater-familias, domus dominus, Dorice et Aelice. Ex ἑστία et πάω, possideo.
 Ἐσιπχός, υ, ὁ, domus custos, magister domus, praeses, patronus domus. Εἰ γὰρ τιν' ἐσιπχον δέμοιο μόνον, Longin. 3. Δαιτυμόνι ἐσιπχόις, deis qui patroni civitatis sunt, Stob. 42, 290. Δήμεστερ ἐσιπχ' Ἐλευσίνος χθονὸς τῆσδε, tutelaris, Eurip. Suppl. 1.
 Ἐσιπτόσκα, fut. τρώσω, vulnero. Ἐσίπτοσαν τῶ ὄσκι, Aret.
 Ἐσιπχίτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. verbi εἰσέχω.
 Ἐσιπχῶντος, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Poet. pro ἐσιπχῶντος, a σιπχῶ.
 Ἐσιπῶντις, ἴδος, ἡ, domestica. Ἐσιπῶντις αὔρα, ventus qui flat ab aedibus, Soph. Trach. 954. Vide ἔσπασος.
 Ἐσο, induerat, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Poet. seu Ion. pro εἶσα, seu εἶτα, ab ἔω, seu ἔνυμι.
 Ἐσπέσον, imperf. ind. act. verbi εσπέω.
 Ἐσπομένη, aor. 1. ind. pass. verbi εσπέω.
 Ἐσπῶ, συντ, 3. dual. praes. ind. verbi εἰμί.
 Ἐσπῶνχίτην, 3. sing. imperf. ind. act. cum v. ἰφελκ. a σπῶνχίτῳ.
 Ἐσπῶνχίτην, ᾧ, sagittis aliquem peto. Διὰ τὴν ἐγνήσθητα ἐσπῶνχίτην δύναμιν, App. Bell. Civ. 4, 121.
 Ἐσπῶνχια, perf. ind. med. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, aor. 1. ind. act. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, stratus est, 3. sing. perf. ind. pass.
 Ἐσπῶνχια, perf. ind. pass. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, aor. 1. ind. act. f. g. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, 3. pl. imperf. ind. med. Poet. pro ἐσπῶνχια, a εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, aor. 2. ind. pass. verbi ejusd.
 Ἐσπῶνχια, versus sum, aor. 1. ind. pass.
 Ἐσπῶνχια, imperf. ind. act.
 Ἐσπῶνχια, aor. 1. ind. act. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, perf. ind. act. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, praet. act. verbi εσπῶνχια, sterno, Heliod. 4.
 Ἐσπῶνχια, perf. part. pass. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, 3. pl. imperf. ind. act.
 Ἐσπῶνχια, 3. pl. aor. 1. ind. act.
 Ἐσπῶνχια, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
 Ἐσπῶνχια, a. 2. ind. act. verbi εσπῶνχια, vel εσπῶνχια.
 Ἐσπῶνχια, 3. sing. a. 1. ind. act. a σπῶνχίτῳ.
 Ἐσπῶ, 3. sing. praes. imperat. verbi εἰμί.
 Ἐσπῶνχια, a. 1. ind. med. verbi εσπῶνχια.
 Ἐσπῶν, 3. dual. praes. imperat. verbi εἰμί.

Ἐσπῶν, ορος, ὁ, clavus temonis. Ἐσπῶνχια τὸν ἔσπασον πῦ ῥομῶν, exempto paxillo temonis, Arrian. Hist. Alex. 11, 3. Ab ἔω.
 Ἐσπῶν, stans, perf. part. act. per Sync. pro ἑσπῶνχια, ab ἑστία.
 Ἐσπῶν, 3. pl. praes. imperat. act. verbi εἰμί.
 Ἐσπῶντες, stantes, nom. pl. perf. part. act. per Syncop. pro ἑσπῶνχια, ab ἑστία.
 Ἐσπῶν, aor. 1. ind. pass. verbi εσπῶ, vel εσπῶ.
 Ἐσπῶν, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἑσπῶνχια, a σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, aor. 1. ind. act. verbi σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, adv. postea.
 Ἐσπῶν, aor. 2. ind. pass. verbi σπῶνχια, seu σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, jugulatus, perf. part. pass.
 Ἐσπῶν, 3. pl. imperf. ind. act.
 Ἐσπῶν, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, aor. 2. ind. pass. verbi σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, deceptus sum, perf. ind. pass.
 Ἐσπῶν, adv. imperite.
 Ἐσπῶν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, decepi, aor. 1. ind. act. verbi σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, 3. sing. imperf. ind. act. v. σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, adstrinxit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Ἐσπῶν, εως, ἡ, depressio mediae rei, v. gr. ossis. Ab
 Ἐσπῶν, medium, v. gr. os deprimō, tundo, ut desidat, ap. Hipp. pro ἑσπῶνχια, Ern.
 Ἐσπῶν, vide ἑσπῶνχια, Ar.
 Ἐσπῶν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. σπῶνχια.
 Ἐσπῶν, 2. pl. aor. 1. ind. pass.
 Ἐσπῶν, obdesignatus, perf. part. pass.
 ἘΣΧΑΠΑ, ας, ἡ, focus et craticula in foco; (2) focus seu craticula in ara; (3) ara in ur. Hecroum; (4) vagina cerebri; (5) basis ex arretariis et transversariis compacta; (6) pars palae; (7) pudendum muliebre; (8) cruxta ex adustione vulneri adhaerens. (1) ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρα ἦτο, Odys. 6, 52. (3) βωμὸν γὰρ ἡμῖν ἐσχάρασι τε παντελείς, Soph. Antig. 1016. Βωμῶν κενώσας διαζήμελον ἐσχάραν, arae deserto victimas recipientem foco, Eurip. Andr. 1139. Διὰ δὲ τὴν ἐσχάραν ἐν πύλων παῖν, conceptuabulum ignis, Theophr. Hist. Plant. 5. 10. (5) apud Vitruvium. (6) κενῶν τὰς ἐσχάρας, Aristoph. Equit. 1286.
 Ἐσχάρα, εως, ἡ, qui foco praesit in navi. A praec.
 Ἐσχάρα, ὄνος, ὁ, focus. Ab eod.
 Ἐσχάρα, υ, τὸ, focus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum; (4) basis. Ab eod.
 Ἐσχάρα, υ, ὁ ἢ ἡ, ad focum pertinens:
 Ἐσχάρα, ἴδος, ἡ, craticula: Ab eod.
 Ἐσχάρα, υ, ὁ, epith. panis, coctus in foco.
 Ἐσχάρα, τὰ, cocta in foco. Ex πύτω.
 Ἐσχάρα, ᾧ, cruxta obduco, in crustas erumpere facio. Unde perf. ἐσχάρα μὲν ἔλκη, in crustata vulnere. A ἑσχάρα. Hinc
 Ἐσχάρα, εως, ἡ, incrustatio:
 Ἐσχάρα, ὄνος, ὁ, cristas inducens.
 Ἐσχάρα, f. εἶσω, extremum seu ultimum sum; (2) in extremis finibus, sub oris, situs sum. Ab ἑσχάρα. Unde
 Ἐσχάρα, ἄς, ἡ, ultima ejusque rei partes, seu extremitas; (2) agri privatorum suis terminis distincti et separati, iidemque remotiores, et finibus territorii, vel maii montibus proximi; (3) extrema pars et finis territorii; (4) explicatur etiam per solitudinem, ap. Hes. Ern. Hinc
 Ἐσχάρα, ᾧ, f. ἄσω, in extrema parte sum.
 Ἐσχάρα, f. εἶσω, extremum seu ultimum sum; (2) tardo. Ab ἑσχάρα.
 Ἐσχάρα, υ, ὁ ἢ ἡ, ultimum. Ab eod.
 Ἐσχάρα, et
 Ἐσχάρα, υ, ὁ, extremam senectutem agens, decrepiti.
 Ἐσχάρα, εἶσω, ἄν, ultimum, postremum, in ultimis finibus situs. Ab
 ἘΣΧΑΡΟΣ, ἄνη, ἄσων, ultimum, postremum; (2) summus. (2) ἔρχη γὰρ Ἰδραν Ζεὺς ἐν ἐσχά-

τα θεῶν, summam sedem obtinet Jupiter in consensu deorum, Soph. ex Trag. incerta.
 Ἐσχάρα, adv. extreme; (2) summe, ita ut nihil supra sit, sed in deteriore partem.
 Ἐσχῶ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἔχω.
 Ἐσχῶν, habitus sum, aor. 2. ind. pass.
 Ἐσχῶν, habui, perf. ind. act.
 Ἐσχῶν, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi σχηματίζω.
 Ἐσχῶν, adv. figurate.
 Ἐσχῶν, fidī, perf. ind. act. verbi σχίζω.
 Ἐσχῶν, fissus sum, aor. 1. ind. pass.
 Ἐσχῶν, habui, aor. 2. ind. med. verbi ἔχω.
 Ἐσχῶν, habui, aor. 2. ind. act.
 Ἐσχῶν, 3. plur. aor. 1. Asiaticae dialectus, pro ἑσχῶν. Τηνικαὺτ' ἐκ τῆς Σάμου ἐπιδεδέμενοι τινὰς συνοικίας ἑσχῶσαν, Scymnus Chius. 693.
 Ἐσω, sedere faciam, fut. 1. ind. act. verbi ἔσω.
 Ἐσω, adv. intra. Ab εἶς.
 Ἐσω, adv. intrinsecus. Ab ἔσω.
 Ἐσω, aor. 1. ind. pass. verbi σῶζω.
 Ἐσω, ἡ, aspectus, Steph.
 Ἐσω, aor. 1. ind. act.
 Ἐσω, 3. sing. aor. ejusd. cum v. ἰφελκ.
 Ἐσω, ἄνη, ἄσων, intum, penitissimus. Superl. ab ἔσω.
 Ἐσω, aor. 1. ind. pass. verbi σωφρονίζω.
 Ἐσω, ἄνη, ἄσων, excrementa in ano, seu tuberculum, sed intus latens, cui opponitur ἔσω, ap. Hipp.
 Ἐσω, aor. 2. ind. pass. verbi τάσσω.
 ἘΤΑΪΩ, fut. ἄσω, exanimō, inquirō, scrutor. In compositione usitatum.
 Ἐτάνη, aor. 1. ind. pass. verbi τείνω.
 Ἐταῖρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix.
 Ἐταῖρα, υς, ἡ, societas, sodalitas, clientela; (2) factio; (3) fornicatio.
 Ἐταῖρα, ἡ, sodalitiū princeps, Suid.
 Ἐταῖρα, εἶω, εἶω, sodalitiū; (2) qui sodalitatibus praesit, quo cognomine olim Jovem colebant ut sodalitiū juris disceptatorem; (3) meretricius. Ab
 Ἐταῖρα, f. εἶσω, societatem ago, in societate versor; (2) meretricor.
 Ἐταῖρα, ᾧ, fut. ἄσω, prostito me, mereo;
 Ἐταῖρα, perf. part. qui meruit, sese prostituit. Ab ἑταῖρος.
 Ἐταῖρος, η, ὄν, Ion. idem quod ἑταῖρος.
 Ἐταῖρος, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταῖρος.
 Ἐταῖρα, ας, ἡ, sodalitiū. Ab ἑταῖρος.
 Ἐταῖρα, ὄν, τὰ, festum in honorem Jovis, sodalitiū celebrari solitum. Ab ἑταῖρα.
 Ἐταῖρα, τὸ, meretricula, Plut.
 Ἐταῖρα, sodalem reddo, mihi adjungo, consocio; et ἑταῖρίζω, sodalis fio; (2) opitulor. Ab ἑταῖρος.
 Ἐταῖρα, ἡ, ὄν, sodalitiū, meretricius.
 Ἐταῖρα, adv. meretricio more.
 Ἐταῖρα, εἶω, ἰων, idem quod ἑταῖρος.
 Ἐταῖρα, ἴδος, ἡ, scortum, meretrix.
 Ἐταῖρα, ὄν, ὁ, scortatio, vita meretricia. Ab ἑταῖρα.
 Ἐταῖρα, ὄν, ὁ, scortator. Ab eod.
 Ἐταῖρα, ας, ἡ, meretrix. A praec.
 ἘΤΑΪΡΟΣ, υ, ὁ, sodalis; (2) familiaris; (3) socius; (4) administrator, adjutor; (5) nomen quo compellamur non satis notum; (6) discipulus; (7) commilito.
 Ἐτάνη, 2. sing. imperf. ind. med. Dor. pro ἑτήνη, a τήνομαι.
 Ἐτάνη, 1. sing. aor. 2. ind. pass. verbi τίκω.
 Ἐτάνη, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ταναίω.
 Ἐταῖρα, 1. sing. aor. 2. ind. act. verbi τείνω.
 Ἐτάνη, Dor. Voc. pro ἑτά, ab ἑτήνη, Ar.
 Ἐταῖρα, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανίω.
 Ἐτάνη, aor. 1. ind. act. verbi τάτω.
 Ἐταῖρα, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v. ἰφελκ. a ταπινίω.
 Ἐτάνη, seu ἑτάνη, ἡ, idem quod ἑταῖρα, Ion.
 Ἐτάνη, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi ταῖρα.
 Ἐταῖρα, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
 Ἐταῖρα, perterriti sunt, 3. pl. a. ejusd.
 Ἐταῖρα, idem quod ἑταῖρα, Steph.
 Ἐταῖρα, pro ἑταῖρα, Il. 5, 456.

*Επίχθην, *natus sum*, aor. 1. ind. pass.
 *Επίκαστο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. *τίκω*.
 *Επίθεον, imperf. ind. act. contr. pro *ἐπιθέων*, a *πείθω*.
 *ΕΠΙΘῆ, *ε*, ὁ, socius, amicus; (2) civis; *ἔται*, sodales. Hinc *ἄν τὰν*, o bone.
 *Επιθεσίαι, *ἰαν*, ὁ, Etesiae, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculae spirare solent. Ab
 *Επίθης, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, anniversarius, annuus.
 *Επιθύσις, *adv.* quotannis. A *prac.* ab *ἔθος*.
 *Επιτόμακα, perf. ind. act. *Alt.* pro *ἠπόμακα*, ab *ἵπομαζω*.
 *Επιτυμία, *αἰ*, ἡ, veritas. Ab
 *Επιθύσις, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, verus, vcrax, probus, ingenuus. Hinc *ἐπιθύμων*, *adv.* vere, revera. Ab *ἔτυμος*.
 *Επιτύσις, *adv.* vere.
 *ΕΠΙ, *adv.* adhuc, etiamnum; (2) amplius, praeterca; (3) posthac, in postremum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jammunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc *ἔτι μὴν*, etiam nunc.
 *Επίθῃ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro *ἐπίθῃς*, a *τίθεω*, pro *τίθημι*.
 *Επίθῃ, 2. s. imperf. ind. pass. Dor. pro *ἐπίθῃ*.
 *Επίθῃ, 2. sing. imperf. ind. pass.
 *Επιπτον, imperf. ind. act. verbi *πίπτω*.
 *Επίπτοσα, aor. 1. ind. act. verbi *πίπτω*.
 *Επιπτόσσο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *πίπτω*.
 *Επίπτομεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi *πίπτω*.
 *Επίπτοσα, *coluī*, aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
 *Επιπταίνω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *πιπταίνω*.
 *Επλήν, *sustulmi*, aor. 2. ind. act. verbi *πλήν*.
 *Επιμαχον, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Bacot.* pro *ἐπιμάχησαν*, a *πμάχο*, vel *πμάχοσα*.
 *Επιμαχον, *secuī*, aor. 2. ind. act.
 *Επιμάζω, aor. 1. ind. act.
 *Επιμάθην, *α*, 1. ind. pass. verbi *πμάθω*, pro *πμάθω*.
 *Επιηρός, *ἔ*, ἡ, pulmentarium ex fressis elixisque leguminibus confectum. Ab *ἔπιτος*.
 *Επιήρσις, *ἰος*, ἡ, trulla qua puls hauritur; (2) omne instrumentum quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.
 *Επιήρσις, *sc.* *τορήνη*, tudicula, seu cochlear quo τὸ ἔπιτος *δεχόμεθα*, et ex olla expromimus, *ἔρ*.
 *ΕΠΗΟΣ, *eos*, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.
 *Επιμάζω, *f.* *ἄσω*, paro, expedio, facio, ut in promptu sit. *Α ἠπόμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔστιν ἐμὸν δένει, ἀλλ' οἷς ἠπόμασαι, Marc. 10, 40. Ab *ἔπιτος*.
 *Επιμάσσει, *parate*, 2. pl. aor. 1. ind. act.
 *Επιμάσει, *αἰ*, ἡ, preparatio; (2) basis, sedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. gr. militaris.
 *Επιμαστής, *ἔ*, ὁ, apparatus, instructor; (2) conciliator.
 *Επιμαστῆρας, *υος*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile flet.
 *Επιμασθάντος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.
 *Επιμασθία, ἡ, tolerantia laboris, seu studium laborandi, sed inaniter fere et cum ostentatione. A *seq.* et *κόπος*.
 *Επιμαλόγος, *ον*, promptiloquus, *Nax*.
 *Επιμον, τὸ, alacritas. Τὸ γὰρ ἔπιμόν ἐστι, εἴγ' ἔσαι καλῶς, est enim alacritas mihi, si quidem poterit bene fieri, *Eur. Or.* 1106.
 *ΕΠΟΙΜΟΣ, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, promptus, paratus; τὰ ἔπιμοια, quae jam parta sunt, possessiones.
 *Επιμοίσις, *ηος*, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propensio; (3) apparatus ad rem gerendam. Ab *ἔπιμος*.
 *Επιμοστέπης, *ἰος*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile flectitur. Ab *ἔπιμος* et *τέπω*.
 *Επιμοίσις, *adv.* prompte, expedite, parate.
 *Επόλμα, 3. sing. impf. ind. act. contr. pro *ἐπόλμα*, a *πολάω*.
 *Επόλμας, *ausus fui*, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 *Επον, *v.* dual. aor. 2. ind. act. verbi *ἔπιμι*.
 *Επος, *eos*, τὸ, annus.

*Επὸς, ἡ, ὄν, verus; (2) bonus. Ab *ἔπιμι*, *sum*.
 *Επὸς, *adv.* frustra, temere, perfunctorie. Οὐκ ἔπος ἀφ' ἡμῶν εἶναι αἱ τραγῳδίαί, non temere est quod de nobis fiunt tragodiae, *Aristoph. Iysist.* 138.
 *Επραγον, *rosi*, a. 2. ind. act. verbi *πράγω*, *rodo*.
 *Επρασε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *πρέπω*.
 *Επράσαν, 3. plur. imperf. ind. act. verbi *πράπω*.
 *Επράπετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. v. *πρέπω*.
 *Επράπην, *versus sum*, aor. 2. ind. pass.
 *Επραπῆμην, *verti*, aor. 2. ind. med.
 *Επράφην, aor. 2. ind. pass. verbi *πρέφα*.
 *Επραφον, *alvi*, aor. 2. ind. act.
 *Επρεμς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *πρέμι*.
 *Επρεσα, *tremui*, aor. 1. ind. act. verbi *πρέω*.
 *Επρέφιστο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *πρέφω*.
 *Επρεφον, *alebam*, imperf. ind. act.
 *Επρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *πρησάω*, seu *πίτρημι*.
 *Επρηγον, *stridi*, aor. 2. ind. act. verbi *πρήζω*.
 *Επρήσαν, 3. pl. imperf. ind. contr. pro *ἐπρήσαν*, a *πρησάω*.
 *Επρήπην, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro *ἐπρήπην*, contr. ex *ἐπρήπην*, a *πρησάω*.
 *Επρήφην, aor. 1. ind. pass. verbi *πρησάω*.
 *Επρηφῆσαντη, 2. pl. aor. 1. ind. act. v. *πρησάω*.
 *Επρωσα, aor. 1. ind. act. verbi *πρωσάω*.
 *Επυέην, aor. 1. ind. pass. verbi *ὑύω*.
 *Επυλίχθην, aor. 1. ind. pass. verbi *τυλίσσω*.
 *Επιμυήρος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, veridicus. Ex *ἔτυμος* et *ἀγορεύω*, *dico*.
 *Επιμύθους, *υος*, ἡ, quercus proprie dicta.
 *Επιμύθηρος, contr. *ἐπιμύθους*, ὁ ἔξ ἡ, verisomus, veriloquus. Ex *ἔθος*.
 *Ετυμολογία, *ᾧ*, f. ἡσα, originem verbi indico. Ab *ἔτυμολόγος*.
 *Ετυμολογία, *αἰ*, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.
 *Ετυμολογικός, ἡ, ὄν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.
 *Ετυμολόγος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex *ἔτυμος* et *λέγω*, *dico*.
 *ΕΤΥΜΟΣ, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, verus. Hinc *ἔτυμος*, *adv.* vere, revera; et τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.
 *Ετυμότης, *ηος*, ἡ, idem quod *ἔτυμολογία*.
 *Ετυμωσάντων, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi *τυμωσάνω*.
 *Ετυμώσις, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, verus. Ab *ἔτυμος*.
 *Ετύσις, *adv.* vere; (2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab eod.
 *Ετύσαν, aor. 2. ind. pass. Dor. pro *ἐτύσαν*.
 *Ετύβην, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bacot.* pro *ἐτύβησαν*.
 *Ετυχε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *τυγχάνω*.
 *Ετύχθην, *fui*, aor. 1. pass. verbi ejusd.
 *Ετυχον, *nactus sum*, aor. 2. ind. act.
 *Ετύσις, *adv.* frustra, *Theoc*.
 *Επυσιοςεργός, *ἔ*, ὁ ἔξ ἡ, qui incassum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex *ἔργον*.
 *Επυσιός, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, inanis, cassus, inutilis.
 *Επυσιός, *adv.* frustra. A *prac.* ab *ἐπὸς*, idem.
 Εἶ, Dor. pro *ἔ*, sui. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εἶ ἀκήδουε, *Il.* 14, 427.
 Εἶ, *adv.* bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) praeclare; (8) pulchre. In compositione notat (9) facile; et interdum (10) feliciter. Εἶ βεβηκώς, pollens fortuna, opibus, *Soph. Ellect.* 979. Τὸ εἶ, commodum, utilitas. Τὸ σὸν μὲν εἶ πέρα δίπης ἔσαι, tuum quidem commodum ultra jus crit, *Eurip. Iphig. in Aul.* 396. Τὸ δ' εἶ μάλιστ' ἂν ἔτω γίγνηται, commodum sic maxime fit, *Id. Iphig. in Taur.* 580. Τὸ γὰρ εἶ τυπόμενος ἀκ ᾔδεν, αἰδὲ δυστυχῶν, commodis privari nescit, cum semper fortunam habuerit adversam, *Id. Fragm.* 16, ex *Bellerophonite*. Ab *εἶ*.
 Εὐαγγέλιον, τὸ, sacrificium eucharisticum, idem praemium ob lectum nuncium.
 Εὐαγγελίζω, et *εὐαγγελίζομαι*, lata nuncio; (2) doctrinam Christi annuncio, evangelium praedico, evangelizo. Ὡς εὐαγγέλιος τοῖς ἱαυτῷ δούλοις τοῖς προφῆταις, *Λυο.* 10, 7.

Εὐαγγelizόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, *Luc.* 8, 1.
 Εὐαγγελικός, ἡ, ὄν, evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab
 Εὐαγγέλιον, *ε*, τὸ, laetum nuncium; (2) praemium quod nuncium laetum adferenti datur; (3) annuntiatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab aeterna morte liberavit; (4) doctrina Christiana universa; (5) historia Christi, prout ab Evangelistis descripta est.
 Εὐαγγέλιος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, laeta nunciatus, *Ern*.
 Εὐαγγελίζονται, 3. pl. fut. 1. ind. med. *Alt.* pro *εὐαγγελίσονται*, ab *εὐαγγελίζω*.
 Εὐαγγελιστής, *ἔ*, ὁ, Evangelista, Evangelii praeco; (2) Evangelii sive Historiae evangelicae scriptor. Ab eod. Hinc
 Εὐαγγελιστρια, *αἰ*, ἡ, qua Evangelium docet.
 Εὐαγγέλιος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, qui fausta annunciat. Τί μ' ἐν ἰσσοῖς ἐξ εὐαγγέλιου φημὶ ἀπελθεῖν; post laetum nuncium, *Eurip. Phoen.* 1223.
 Εὐαγέω, sanctus sum.
 Εὐάγεις, *adv.* sancte, pure, rite. Ab
 Εὐάγης, *ἰος*, ὁ ἔξ ἡ, sanctus, sacer, purus, castus, pius; (2) agilis; (3) secundus; (4) qui facile frangi potest. Ex *ἀγίος*, res sacra, vel *ἄγω*, ago, seu frango.
 Εὐάγης, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, purus, splendidus, clarus; (2) mobilis, qui huc et illuc facile agitur. Vox inepta dithyrambica ap. *Aristoph.* incertae significationis, Dor. pro *εὐάγης*, *Ern.* (2) *Δροσερὰν φύσιν εὐάγητοι*, roscida natura agiles, *Aristoph. Nub.* 277.
 Εὐάγκυλος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. *Ἀχβος ἐν εὐάγκυλον*, *Aeschyl. Prometheus.* 350. Ex *ἀγκύλη*, ulna.
 Εὐάγκεια, ἡ, fertilis vallis, *Call.* al. epith. Pindi, per vocalis. Ab *ἀγκύς*.
 Εὐάγκης, *ἔς*, in valles devexus, *Pind.*
 Εὐάγλις, *ἰδος*, ὁ ἔξ ἡ, bonus seu pulchras spicas habens; (2) bonus nucleos habens.
 Εὐάγήςσας, *ον*, vendibilis, *Ern.*
 Εὐάγρειν, *ᾧ*, f. ἡσα, in captura sum felix; (2) praeda copiam habeo. Ex *εἶ* et *ἄγρειν*.
 Εὐάγρης, *ἔς*, prospere capiens, *Opp.*
 Εὐάγρης, *αἰ*, ἡ, felicitas et bonus successus in captura, prospera venatio, opima praeda: *Ern.*
 Εὐάγρης, *ον*, felix in captura.
 Εὐάγαγία, *αἰ*, ἡ, bona educatio.
 Εὐάγαγος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile duci potest; (2) tractabilis, docilis.
 Εὐάγεις, *adv.* sancte. Ab *εὐάγης*.
 Εὐάει, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ἐολ.* pro *ἔαει*.
 Εὐάει, *ἰος*, ὁ ἔξ ἡ, placidus, tranquillus. Ex *εἶ* et *ἄδω*, placeo.
 Εὐάεικτος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile injuria adfici solet, injuria obnoxius; (2) imbecillus.
 Εὐάει, dat. sing. ab *εὐάει*.
 Εὐάειος, *ἔς*, tranquillum caelum habens;
 Εὐάειρία, *αἰ*, ἡ, tranquillitas caeli. Ex *ἄει*.
 Εὐάειν, fut. *ἄσω*, Evan clamo; (2) sacro furore percitus sum. Ab *εὐάει*.
 Εὐάεις, *ἰος*, ὁ ἔξ ἡ, salubriter spirans; (2) qui bene a ventis perflatur. *Εὐάειν ἄν πρῶτα φανῆ σένης Ὀρέλιος, χάρω ἐν εὐάει*, *Hesiod. Op.* 506. *Εὐάει* τε πνεύματι χερσάμενος, secundo vento usus, *Herodot.* 2, 117. (1) ἔπειν δ' ἀλγέων εὐάεις ἡμῖν ἔλθοις, *Soph. Philoct.* 849. Ex *εἶ* et *ἀειμι*.
 Εὐάειν, *ἰος*, ὁ ἔξ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum.
 Εὐάειντος, *ον*, laude dignissimus. Ab *αἰνέω*.
 Εὐάειτος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, qui facile capi potest.
 Εὐάεισθία, *αἰ*, ἡ, sensuum vigor. Ex *εἶ* et *αἰσθάνομαι*, sentio. Unde
 Εὐάεισθτος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐάεισθτον, *ε*, sentiendi facultas, sensus acumen.
 Εὐάεισθτος, *adv.* cum sensuum vigore, facilius ad perceptionem. *Comp.* *εὐάεισθτοτέρως*, ap. *Plat.*
 Εὐάειον, *ονος*, ὁ ἔξ ἡ, beatus, felix *εὐί*. Τὸν λοιπὸν ἦδη βίωτον εὐάειον ἔχων, *Soph. Trach.* 81.
 Εὐάειος, *adv.* feliciter. *Vox Comica.*
 Εὐάειτος, *ε*, ὁ ἔξ ἡ, curatu facilis. Ex *εἶ* et *αἰ* *ἔπιμι*.

Εὐγῆρας, α, ὁ ζή, scnio felix, cui comoda et felix senectus obtigit. Ex γῆρας.
 Εὐγλαῆς, εἰος, ὁ ζή, lacte abundans et plenus. Ex γλάγῃ, lac.
 Εὐγλαῆτος, ον, idem.
 Εὐγλαῆς, ον, lactens, *Lycophr.*
 Εὐγλήνης, α, ὁ ζή, pulchras pupillas habens, pulchros oculos; (2) acutum cernens. Α γλήνη.
 Εὐγλυπτος, α, ὁ ζή, bene sculptus; (2) bene cavatus. Ex εὐ et γλύφω.
 Εὐγλύφης, εἰος, ὁ ζή, idem et ex iisd.
 Εὐγλύκιν, ινος, ὁ ζή, bonam habens cuspidem, Cal.
 Εὐγλωσσία, vel εὐγλωπτία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavitas sermonis. Ab
 Εὐγλωστος, vel εὐγλωπτος, α, ὁ ζή, disertus, facundus. Ex γλώσσα. Hinc
 Εὐγλωπτεύω, ὤ, f. ἴσω, facundus seu disertus sum.
 Εὐγῶμα, ἄτος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio, preces. Εὐγῶματων προσήγορος, preces adhibitorus, *Soph. Antig.* 1185. Ab εὐχῶμαι, precor.
 Εὐγῶμαι, perf. ind. pass. verbi ejusd.
 Εὐγῶματος, α, ὁ ζή, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, unde in nonnullis rebz veritas elaboratur, pulcher.
 Εὐγῶμοστί, ὤ, f. ἴσω, fidem bonam agnosco; (2) æquo animo sum. Ab εὐγῶμων.
 Εὐγῶμίδας, adv. ex æquo bonæque, ex bona fide. Ab eod.
 Εὐγῶμοσίνη, ας, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) candor. Ab
 Εὐγῶμοσιν, ονος, ὁ ζή, proba mente præditus, fidelis, æquanimus; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὐ et γνῶμαι.
 Εὐγῶμοσισ, α, ὁ ζή, agnitu facilis, qui facile agnoscere potest. Ex εὐ et γνωρίζω.
 Εὐγῶμοστος, α, ὁ ζή, cognitu facilis; (2) bene notus; (3) clarus, perspicuus, conspicuus. (3) εὐγῶμοστος ἐμοὶ ξυνητός διὰ παντός εὐφραν, conspicuus mihi adsis semper propitius, *Soph. Aj.* 704.
 Εὐγῶμοστος, adv. clare, perspicue.
 Εὐγῶμοστος, idem quod εὐγῶμοστος, *Steph.*
 Εὐγῶμοστος, ον, clavatus, clavis firmatus.
 Εὐγῶμοστος, bene coagmentatus, bene compactus: epith. navis firmæ. Νῆα μὲν εὐγῶμοστων ἐξέχον, *Orrhian. Halicut.* 58.
 Εὐγῶνότος, α, ὁ ζή, pulchra genicula seu intermedia habens, bene seu pulchre geniculatus. Α γόνυ.
 Εὐγῶνόω, sum fecundus, *Theophr.*
 Εὐγῶνία, ας, ἡ, fecunditas. Ab
 Εὐγῶνος, α, ὁ ζή, fecundus. Α γονή.
 Εὐγῶμαμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delinatio. Ab
 Εὐγῶμαστος, α, ὁ ζή, bene delinatus, lineamentis bene distinctus. Ex γραμμή.
 Εὐγῶμοστος, εἰος, ὁ ζή, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens.
 Εὐγῶμος, ον, in orbem actus, rotundus; cpith. lactæ.
 Εὐγῶνιος, α, ὁ ζή, recte angulatus, angulos rectos habens. Ex γῶνία.
 Εὐδαΐδαλος, ον, perpulcher, egregie elaboratus.
 Εὐδαμονιστία, adv. felicissime. Ab
 Εὐδαμονία, ὤ, fut. ἴσω, felix sum, beate vivo. Ab εὐδαμων. Hinc
 Εὐδαμονίμα, ἄτος, τὸ, eventus felix.
 Εὐδαμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo. Εὐδαμονία βίος, βίος ἐμολογόμενος ἢ σύμφωνος, ἡγαθὸν ἐκ παντῶν ἀγαθῶν συγκιμίων, τὸ εὐ τὸν δαίμονα ἔχων secundum Platonem.
 Εὐδαμονίζω, f. ἴσω, beatum judico, vel prædico.
 Εὐδαμονικός, ἡ, ὄν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.
 Εὐδαμονίμα, ἄτος, τὸ, felicitas.
 Εὐδαμονισμός, ἡ, beatitudinis prædicatio.
 Εὐδαμονιστός, ἰα, ἴω, fortunatus, existimandus.
 Εὐδαμονίως, adv. fortunate, feliciter.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ζή, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
 Εὐδάκκωτος, α, ὁ ζή, valde luctuosus, lacrymosus.
 Εὐδάω, incubo, *Lycophr.*
 Εὐδέπῆνος, α, ὁ ζή, sumptuosus, largus.
 Εὐδαρκής, εἰος, ὁ ζή, bene et acute videns, *Hes.* pro εὐδερκής. Ex δερκός.
 Εὐδέ, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εὐδέ, ab εὐδα.
 Εὐδέειλος, ἡ, ὁ ζή, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs; (2) clarus; (3) tranquillus; (1) ὁ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδέειλον, Ithacam ad occasum sitam, *Odys.* 2, 167. Ex εὐ et δαίλη.
 Εὐδειπνος, α, ὁ ζή, copiosus, delicatus; epith. cenæ; (2) bene cenans, qui lautis epulis excipitur. Εὐδειπνοὶ δαίτις, convivia laeta, lautis epulis instructa, *Euphr. Med.* 200.
 Εὐδενδρος, α, ὁ ζή, arboribus bene consitus.
 Εὐδερμάτος, ον, firma vel pulchra pelle munitus, tectus. Α δέρμα.
 Εὐδέψητος, α, ὁ ζή, subactu facilis, bene subactus. Α δεψέω, subίγο.
 Εὐδέλος, α, ὁ ζή, admodum evidens.
 Εὐδέσι, 3. sing. præc. conj. act. *Ion.* pro εὐδή, ab εὐδα.
 ΕΥΔΙΑ, ας, ἡ, qu. dic. aeris bonitas; (2) serenitas, sudum, serenum cælum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aeris; (5) tranquillitas maris. Ab εὐδίας.
 Εὐδιάβαστος, α, ὁ ζή, qui facile transiri potest.
 Εὐδιάβλητος, α, ὁ ζή, quem facile criminari possumus, criminationibus obnoxius; (2) cui facile imponi potest.
 Εὐδιάβολος, α, ὁ ζή, idem. Ex διαβάλλω.
 Εὐδιάγνωστος, α, ὁ ζή, facile discernendus.
 Εὐδιάγωγος, α, ὁ ζή, lætus, hilaris; (2) qui est læti sum jucundi convictus; (3) qui oblectat vitam et tædium admittit. Ex εὐ et βίω ἀγωγῆ, vita institutum.
 Εὐδιάζωμαι, f. ἴσω, tranquillum sum, tranquille vivo. Hinc et εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens et tepidus. Ab εὐδία.
 Εὐδιάθετος, α, ὁ ζή, bene seu pulchre dispositus; (2) bene adfectus animo; (3) qui facile distrahi, qui vendi potest.
 Εὐδιαθέτως, adv. recte atque ordine.
 Εὐδιάθροστος, ον, fragilis.
 Εὐδίασος, α, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta; (2) foramen in carina per quod egeritur sentina. Εἰς ἀρκυῖ καὶ κονὸς, ὡσπερ εὐδίασος, ἀμφοτέρως εἰς παντὸς διὰ παντὸς εἰσκομιζόμεναι, unus communis (meatus) tanquam foramen, sufficit ambobus, per eundem in eundem locum convectis, *Plutarch.* 2, 699. Vide *Pollucem* 1. *Segn.* 92. Ab εὐδία.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, qui facile dividi potest, fissilis; (2) perspicuus; (3) distinctus ordine.
 Εὐδίαστος, α, ον, serenior, tranquillior.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, arbitrari facilis, de quo arbitrari seu judicare facile est. Ex διαίττω.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, qui victu facili contentus est; homo frugi. Ex εὐ et διαίτω.
 Εὐδίακλαστος, α, ὁ ζή, fragilis, fractu facilis. Ex εὐ et διακλάω, perfίηγο.
 Εὐδίακίμωτος, ον, qui facile trajici potest.
 Εὐδίακοπος, et εὐδίακοπτος, ον, qui facile frangi, comminui, secari potest.
 Εὐδίαλλάκτος, α, ὁ ζή, facile reconciliabilis, placibilis. Ex εὐ et διαλλάττω.
 Εὐδιαλλάκτως, adv. placibiliter.
 Εὐδίαλύτος, α, ὁ ζή, qui facile dissolvi potest, frangive; (2) promis ad pacem.
 Εὐδίανιμητος, α, ὁ ζή, dividuus, qui facile distribui potest. Ex εὐ et διανίμω.
 Εὐδίανός, ἡ, ὁ ζή, tranquillitatem aeris faciens, tepidam temperatorem reddens. Ψυχρὰν εὐδίανὸν φάσμακον ἀερέων, frigidarum aurarum tepidum remedium, (elegans descriptio

palli εὐδίαν quasi præbentis,) *Pind. Olymp.* 9, 146.
 Εὐδίαπνευστος, ον, idem quod seq.
 Εὐδίαπνεος, contr. εὐδίαπνεος, α, ὁ ζή, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per spiritalia meatus facile transmittitur. Ex εὐ et διαπνέω, perfίω.
 Εὐδίασθῶτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
 Εὐδίασπαστος, α, ὁ ζή, direptu facilis, direptioni expositus. Ex εὐ et διασπάζω.
 Εὐδίασπίστος, ον, qui facile diffilatur, h. e. perimitur, aboletur.
 Εὐδίασπαστος, ον, qui facile revelli, dissolvi potest, ut vallum.
 Εὐδίας, α, ἡ, foramen in carina navis, per quod egeritur sentina. Ἐκεῖ δὴπε καὶ θυγίς εἰσι εἰς ἐκροήν τῷ ὕδατος, ἥτις εὐδίας καλεῖται, ibi scilicet et foramen per quod aqua egeritur, εὐδίας vocatur, *Basilii Nomencl.* apud *Fabric. Biblioth.* Gr. 8, 140, 18.
 Εὐδίασθῶτος, adv. distincte.
 Εὐδίασπαστος, ον, bene sectus, divisus.
 Εὐδίασθῶτος, ον, valde corruptibilis.
 Εὐδίασθῶτος, α, ὁ ζή, idem. Ex εὐ et διασθῶω.
 Εὐδίασθῶτος, α, ὁ ζή, qui facile sudat; (2) qui facile digeritur. Ex εὐ et διασθῶω.
 Εὐδίασπαστος, α, ὁ ζή, qui facile vitari potest. Ex εὐ et διασθῶω.
 Εὐδίασπαστος, α, ὁ ζή, qui facile diffunditur, et diffluit. Ex εὐ et διασθῶω.
 Εὐδίασπαστος, α, ὁ ζή, qui facile egeritur. Ex εὐ et διασθῶω, pervado.
 Εὐδίας, ὤ, tranquillum sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδίαν, *Ionice* pro εὐδίαν, εὐδίαν.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, docilis.
 Εὐδίαστος, ἡ, ὄν, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.
 Εὐδίαστος, adv. cum serenitate, tranquille, placato vultu.
 Εὐδίαστος, ον, facile excernendus, transpirandus, *Hippocr. de Flatibus.*
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, narratu facilis. Ex διηγῶμαι, enarro.
 Εὐδίαστος, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. Α δική.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, agilis. Α δίνω.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, transitu facilis, permeabilis.
 Εὐδίαστος, tractabilis, qui facile administrari potest. Ex εὐ et διαίτω.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, qui facile pervideri potest, visui pervius. Ex διάσπαστω.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, emendabilis, sanabilis, emendatus. Ex διασθῶω.
 Εὐδίας, α, ὁ ζή, serenus, tranquillus; (2) sereno cælo utens, ap. *Arct.* Hinc εὐδία, adv. tranquille, placide. Ab εὐδία, nisi sit ab εὐδα, quiesco, Ern.
 Εὐδίαστος, α, ὁ ζή, bene adificatus. Α δέμα.
 Εὐδίαστος, ὤ, f. ἴσω, adquiesco, oblector, gaudeo; (2) bene volo; (3) bona existimatione sum, probor. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 *Cor.* 12, 10. ἐν σοί, *Luc.* 3, 22. ὀλοκαυτώματα, *Heb.* 10, 6.
 Εὐδίαστος, ἡ, benevolentia. Ἐφῆ γὰρ διὰ τῆς ἀποκρίσεως τηρήσιν ἄμα καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐδοκίαν τῷ Διονυσίῳ, *Niodor. Sic.* 15, 6.
 Εὐδίαστος, ον, gratus, juendus, *Suidas.*
 Εὐδίαστος, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona et propensa voluntas Dei, S. S. (3) decretum, placitum.
 Εὐδίαστος, ὤ, et εὐδοκίμωμαι, ἄμα, bene audio; (2) clarus sum; (3) felici successu utor; (4) gratus sum. Εὐδοκίμωται παρὰ τοῖς ἄλλοις, *Isocr.* Ab εὐδοκίμος.
 Εὐδοκίμωτος, nom. plur. part. perf. act. verbi εὐδοκίμω. Unde
 Εὐδοκίμωτος, εἰος, ἡ, glorie adeptio, honor, nominis splendor; (2) approbatio.
 Εὐδοκίμωτος, ον, probus, *Sibyl.*
 Εὐδοκίμωτος, α, ὁ ζή, probus, probatus et laudatus.
 Εὐδοκίμωτος, adv. ita ut alicui placeat.
 Εὐδοκίμωτος, ὤ, fut. ἴσω, celebror sermone hominum, sum clarus et illustris. Ab εὐδοκίμω.
 2 N 2 Εὐδοκίμωτος,

Εὐδοξία, *ας, ή*, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab eod.
 Εὐδοξός, *ς, ό ή ή*, illustris, gloriosus, honorificus. Ex *δόξα*.
 Εὐδοξός, *adv. cum laude. Καί εὐδοξός ἀπεκρίνω, et decore admodum respondisti, Plato. Hipp. Maj. 287 (sub finem). A præc.*
 Εὐδωλος, *ς, ό, ό*, bonus, frugi servus; (2) servus benevolus aut benignus.
 Εὐδράκης, *ες, ό ή ή*, pro eὐδραχός, bene et acute videns. Ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδραχός ὕπνος αὐπνος λείψων, *Sophr. Philocl. 846.*
 Εὐδραχία, *ας, ή*, potentia, vires, robur, efficaciacia. Quasi ab εὐδραχός, *efficax.*
 Εὐδραγία, *ας, ή, ό*, idem.
 Εὐδρομαίω, *ω*, bene curro, agilis et pernix cursum; (2) inoffenso pede procurro.
 Εὐδρομία, *ας, ή, ό*, eleritatis:
 Εὐδρομίας, *ς, ό, ή*, qui bene currit, celer. Ab Εὐδρομος, *ς, ό ή ή, idem;* (2) bene procedens.
 Εὐδροσος, *ς, ό ή ή*, roscidus.
 Εὐδουκίας, *adv. al. ἐδουκίως, Odys. 10, 65.*
 Εὐδύνατος, *ον*, valde potens.
 Εὐδυσώπτος, *ος, ό ή ή*, qui facile pudore adficiuntur; (2) facile exorabilis. Ex *δυσώπτιω*.
 Εὐδυσωπήτης, *adv. facile erubescendo, flexibiliter. A præc.*
 ΕΥ'ΑΡ, dormio. Ὡς ἔσπ' εὐδει λυπρὸν σὲ κηρύγματι; cessabis clamare? *Eur. Hec. 657.*
 Εὐδωρήτος, *ον*, bene seu facile donatus, *Orph.*
 Εὐδωρός, *ον*, beneficus, liberalis, *Sibyl.*
 Εὐείανος, *ς, ό ή ή*, decenter velatus.
 Εὐείρος, *ς, ό ή ή*, cui tuto insidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter insidet.
 Εὐείρος, *adv. firmiter, apte.*
 Εὐείριω, bene comata, capillis decora, *Anac. Ioni, 3. sing. præ. ind. act. verb. εἰω.*
 Εὐείδης, *έος, ό ή ή*, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ex *εἰδός, ης, έος.*
 Εὐείκασος, *ς, ό ή ή*, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ex *εἰκάζω*.
 Εὐείκτος, *ς, ό ή ή*, facile cedens, obsequens, morigerus. Ex *εἴκω, cedo.*
 Εὐείκτως, *adv. cum prompto obsequio, facile, prompte. A præc.*
 Εὐείλος, *ς, ό ή ή*, aprius, ad apricandum aptus. Ex *εἰλη, splendor solis.*
 Εὐείματιώ, bene et eleganter sum indutus.
 Εὐείματος, *ς, ό ή ή*, bene et eleganter vestitus. Ex *εἰ et εἴμα, vestis.*
 Εὐείμων, *ονος, ό ή ή, idem.*
 Εὐείμονέω, idem quod εὐείματιώ.
 Εὐείμος, *ς, ό ή ή*, bonam habens lanam: epith. ovis. Ἀργητ' οἶός εὐείμα πόκι, *Sophr. Trach. 675.*
 Εὐείσθαλος, *ς, ό ή ή*, ingressum vel adgressum facilem habens. Ex *εἰ et εἰσθαλή.*
 Εὐείσπτος, *ς, ό ή ή*, facilis egressu.
 Εὐείσπτιος, *ς, ό ή ή*, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex *εἰ et εἰσπτιω.*
 Εὐείκπιτος, *ς, ό ή ή*, qui facile elui et ablui potest. Ex *εἰ et ἐκπιτω, eluo.*
 Εὐείσπλυτος, *ς, ό ή ή*, qui facile eluit; (2) quod facile eluitur.
 Εὐείσπρωτος, *ον*, facilis exustu. Ab *ἐκπυρώω*.
 Εὐείσρπτος, *ον*, facile eluendus.
 Εὐείστίω, *ω, fut. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. Ab*
 Εὐείστης, *ς, ό, ή*, qui est bona corporis habitudine. Ex *εἰ et ἔχω, habeo.*
 Εὐείστιός, *ς, ό, ό, idem. Ab εὐείστίς.*
 Εὐείστικώς, *adv. corpore firmo, bona corporis habitudine.*
 Εὐείστός, qui bene habito corpore est, alacer, nitidus. Ex *εἰ et ἔχω, habeo.*
 Εὐείσφορος, *ς, ό ή ή*, admodum fertilis; (2) facilis pronuciatur.
 Εὐείσλιος, *ς, ό ή ή*, olei ferax. Ex *εἰ et ἐλάϊω, oliva.*
 Εὐείσληγτος, *ς, ό ή ή*, qui facile reprehendi, refelli potest; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex *εἰ et ἐλέγχω.*
 Εὐείσλιτος, *ον*, flexus, convolutus.
 Εὐείσληξ, *έος, ό ή ή*, ulcus facile sanatu habens. Ex *εἰ et ἐλκος, ulcus.*

Εὐέλπις, *έδος, ό ή ή*, bona spe fretus, bene sperans; (2) *pass. de quo bene speratur, Polyb.*
 Hinc τὸ εὐέλπι, bona spes. (2) bonæ spei plenus, *Polyb. 1, 32. Hinc*
 Εὐέλπιτι, *adv. eum bona spe.*
 Εὐέλπισία, *ας, ή, ό*, bona spes. Ab eod.
 Εὐέλπιστος, *ον*, idem quod εὐέλπις, *Sophr.*
 Εὐέλπιατος, *ς, ό ή ή*, facilis ingressu. Ex *εἰ et ἐμβάϊνω.*
 Εὐέλβλητος, *ον*, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.
 Εὐέλβηλος, *ς, ό ή ή*, idem. Ex *ἐμβολή.*
 Εὐέλμπος, *ς, ό ή ή*, vomitum facile movens. Ab
 Εὐέλμω, *ω*, vomitum ciere sine dolore, facile vomo; unde εὐέλμω, a. 1. conj. vomitio bene succedat.
 Εὐέλμης, *έος, ό ή ή*, facile vomens, proclivis ad vomendum. A præc.
 Εὐέλμπτωσία, *ή*, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis quæ facile eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhœa.
 Εὐέλμπτως, *ς, ό ή ή*, qui facile incidit seu illabatur; (2) qui facile labitur, peccat.
 Εὐέλμπτώς, *adv. facile incidendo seu illabendo, procliviter. A præc.* Ex *ἐμπίπτω.*
 Εὐέλδοτος, *ς, ό ή ή*, qui facile cedit. Ex *εἰ et ἐνδίδωμι, cedo, præcedo.*
 Εὐέλντεκτος, *ς, ό ή ή*, aditu facilis, affabilis. Ab *ἐντυγχάνω, adco, convenio.*
 Εὐέλζαγωγος, *ς, ό ή ή*, qui facile avehi potest. Ex *εἰ et ἐζάγω, aveho.*
 Εὐέλζλιπτος, *ς, ό ή ή*, debilis, qui facile delectur. Ex *εἰ et ἐζαλείφω, deluo.*
 Εὐέλζνλωτος, *ον*, qui facile consumitur; de cibo, qui facile digeritur.
 Εὐέλζαπτήτος, *ς, ό ή ή*, facilis deceptu. Ex *εἰ et ἐζαπατάω, decipio.*
 Εὐέλζπτος, *ς, ό ή ή*, accensus facilis, qui facile accendi potest. Ex *εἰ et ἐζάπτω.*
 Εὐέλζελεγκτος, *ς, ό ή ή*, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus; (2) qui facile refelli potest. Ex *εἰ et ἐζελέγχω.*
 Εὐέλζελικτος, *ς, ό ή ή*, facile evolendus, vel explicandus, *Strab. 3.*
 Εὐέλζία, *ας, ή*, bona corporis habitudo; (2) felix status, v. gr. reipublicæ; (3) dexteritas in re aliqua. Ex *εἰ et ἔχω, habeo.*
 Εὐέλζλασος, *ον*, placabilis. Ab *ἰλάσκω.*
 Εὐέλζοδος, *ς, ό ή ή*, facilem exitum habens.
 Εὐέλζαίσθητος, *ον*, acutus sensus habens, facile sentiens; (2) qui facile sentitur.
 Εὐέλζανόρωτος, *ς, ό ή ή*, correctu et emendatu, sanatu facilis. Ex *εἰ et ἐπανορθώω.*
 Εὐέλζπια, *ας, ή*, faundia; (2) apta verborum compositio, nitor et elegantia verborum. Ab *εὐέλπης.*
 Εὐέλζήβολος, *ς, ό ή ή*, qui aliquid adeptus est.
 Εὐέλζήβωλος, *adv. manifeste;* (2) recte.
 Εὐέλζήρασος, *ς, ό ή ή*, qui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex *εἰ et ἐπιηρέζω, damno afficio.*
 Εὐέλζής, *έος, ό ή ή*, facundus, disertus. Ex *εἰ et ἔπος, verbum.*
 Εὐέλζία, *ας, ή*, faundia. Ex *ἰisd.*
 Εὐέλζήατος, *ς, ό ή ή*, qui facile consendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex *εἰ et ἐπιήαϊνω.*
 Εὐέλζήλασπος, *ον*, conspicuus.
 Εὐέλζήβλητος, *ς, ό ή ή*, cui facile insidiæ strui possunt. Ex *εἰ et ἐπιβλάω.*
 Εὐέλζήγματος, *ον*, et -γνωτος, facilis cognitu.
 Εὐέλζήνη, *acc. sing. Ion. pro εὐέλζήνω.*
 Εὐέλζήστος, *ς, ό ή ή*, adgressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex *εἰ et ἐπιζήστωμι.*
 Εὐέλζήστος, *adv. ad insidias faciendas apte.*
 Εὐέλζήστος, *ς, ό ή ή*, obliviosus, facile obliviscens. Ex *εἰ et ἐπιλανθάνομαι.*
 Εὐέλζήμικτος, *ς, ό ή ή*, sociabilis, facilis aditu; dicitur et de hominibus, et de populis, et locis, terris, portubus. Ex *εἰ et ἐπιμίγνυμι, commisceo.*

Εὐεπιμίκτως, *adv. facile admittendo congressum, seu consortium, seu aditum.*
 Εὐεπίσρεπτος, qui facile vertitur, pronus. *Εἰσὶ δ' αἱ πόλεις ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐεπίσρεπτοι, Ἀρριαν. Punic. 50.*
 Εὐεπίφορος, *ς, ό ή ή*, pronus ad aliquid. Ὅ μὲν ἐν Σοφοκλῆς εὐεπίφορος εἰς τὸν πηλόν, Sophocles frequenter utitur voce πηλός ad significandum vinum, *Etymol. Mag.* Εὐεπίφορος δὲ ὁ παιητής ἐστὶ τὰς τοιαύτας μελοποιίας, frequenter utitur Poeta talibus modulationibus, *Schol. Soph. ad Aj. 613.* Εὐεπίφορος Σοφοκλῆς εἰς τὸ πρῶτον ἀντὶ τῷ ἔχω λέγειν, frequenter utitur Sophocles vocis πρῶτον nutrico, vice vocis ἔχω habeo, *Id. ad Antig. 897.*
 Εὐεπιφόρος, *adv. procliviter ad aliquid.*
 Εὐεπιχέρητος, *ς, ό ή ή*, quem adorari, aut quod suscipere, facile est. Ex *ἐπιχέρειω.*
 Εὐεπῶς, *adv. facunde.*
 Εὐεργεσία, *ας, ή*, beneficentia, beneficium.
 Εὐεργεσιάν, *gen. pl. ἔστω, pro εὐεργεσιῶν.*
 Εὐεργεσιάν, *ace. sing. Dor. pro εὐεργεσίην.*
 Εὐεργετιώ, *ω, fut. ήσω, beneficio. Εὐεργετιῶν διορίμης, Aristoph. Plut. 835. Τὴν πόλιν, Dem. ήσω εὐεργεσίην ὑμᾶς ἔστω ἀνῆρ, Id. Ab εὐεργετίης.*
 Εὐεργετηθεῖς, *part. aor. 1. pass. verbi præc.*
 Εὐεργετήμα, *ἄτος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.*
 Εὐεργετής, *ς, ό, ό*, benefactor, beneficus, Baechi cognomen. Ex *εἰ et ἔργον, opus.*
 Εὐεργετησίον, *adv. positionis, beneficiendum est:*
 Εὐεργετητικός, *ή, όν*, beneficus. Ab *εὐεργετιώ.*
 Εὐεργετικός, *ή, όν*, beneficus, ad beneficiendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικόν, *ς, beneficum, beneficentia. Ab εὐεργετίης.*
 Εὐεργήτης, *έδος, ή*, benefica. Ab eod.
 Εὐεργήω, *fut. ήσω, benevaleo, felix sum.*
 Εὐεργής, *έος, ό ή ή*, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, recte facit; (4) beneficus; (5) bene meritis de aliquo. Ex *εἰ et ἔργον.*
 Εὐεργία, *ας, ή*, felix rerum successus; (2) beneficium, *ap. Jas. si locus sanus, Ern.*
 Εὐεργής, *ς, ό ή ή*, qui bene et honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus.
 Εὐεργῶς, *adv. efficaciter.*
 Εὐεργήσιος, *ς, ό ή ή*, facile irritabilis, iracundus. Ex *εἰ et ἐργήσιω, irritio.*
 Εὐεργός, *ς, ό ή ή*, promptus, expeditus. Ex *εἰ et εὐέργω, invenio.*
 Εὐεργωμια, seu εὐεργία, *ας, ή*, munitio, bona munitio. Ab
 Εὐεργής, *έος, ό ή ή*, bene septus, bene munitus. Ex *εἰ et ἔργος, septum.*
 Εὐεργήτης, *ός, pro εὐεργήτης, benefactor, Ep.*
 Εὐεργῶς, *adv. munite, bono septo.*
 Εὐεργής, *έος, ό ή ή*, fortunatus, felici rerum successu gaudens. Ex *εἰ et ἔργω, Mercurius, qui mercimoniorum habebatur præses et lucri inde provenientis procurator.*
 Hinc
 Εὐεργία, *ας, ή*, fortuna successus, felicitas.
 Εὐεργής, *έος, ό ή ή*, virens, qui est latis germinibus; (2) pulchros habens stipites seu truncos, procerus; unde et de hominibus bene adolescentibus; (3) densus arboribus. Ex *ἔργος.*
 Εὐεργός, et εὐεργός, *ς, ό ή ή*, bene lanatus. Ex *εἰ et ἔργον, lana.*
 Εὐεργήδες, *αἱ*, hortii Hesperidum, *Theophr.*
 Εὐεργία, *ας, ή*, aedes, sed pulchræ, palatia. *Διελθὴν τὰς ἐπὶ τὴν τυραννικὴν εὐεργίαν φησὶς ὁδός, Dionys. Halic. Antiq. Rom. 7, 11.*
 Εὐεργήτης, *ς, ό ή ή*, bene habitans. Ex *ἔργω.*
 Εὐεργῶ, *ός, contr. ἔς, ή*, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillitas, *Æsch. Prom. 192. Ab ἔργω.*
 Εὐεργήα, *ας, ή*, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex *εἰ et ἔπος.*
 Εὐεργῶς, *ός, ή, idem.*
 Εὐεργήτος, *ον*, facilis inventu. Usitatus εὐεργήτος. Χώρα εὐεργήτος, locus expeditus, sive, in quo omnia sic disposita sunt, ut facile

lime reperiri possint, Xenoph. *Æconom.* 8, 17.

Εὐφρόδος, *υ*, δ *ζ* *η*, accessu facilis, adortu, oppugnatum.

Εὐψήπιος, *υ*, δ *ζ* *η*, bene coctus; (2) coctus seu concoctus facilis.

Εὐχέλια, *αυ*, *η*, bona æmulatione, æmulatione in bonam partem, Ab

Εὐχέλως, *υ*, δ *ζ* *η*, æmulator in bonam partem; (2) bonus et felix æmulator, seu imitator.

Εὐχέλως, *adv.* bene æmulando; (2) feliciter.

Εὐχυστός, *ες*, bene compactus, *Ep.*

Εὐζώνος, *υ*, δ *ζ* *η*, bene junctus seu copulatus.

Εὐζωία, *ως*, *η*, *Dur.* pro εὐζωία, bona et beata vita.

Εὐζωία, bene vivo.

Εὐζωία, *αυ*, *η*, vita facilis, honesta, et commoda.

Εὐζωμεία, *fut.* εἶσα, bene coquo, condio.

Εὐζωμος, *υ*, δ *ζ* *η*, jurulentus, in jure seu conditionis cibis gratia habens. Hinc τὸ εὐζωμον, *υ*, herba crucia, miræ suavitatis.

Εὐζωμοί, *gen. sing. Ion.* pro εὐζωμοί. Ab

Εὐζωμος, *υ*, δ *ζ* *η*, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. Ex εὐ et ζώνη.

Εὐζωος, *υ*, δ *ζ* *η*, cujus vita beata est; (2) vivax. Ex εὐ et ζωία, vita.

Εὐζωος, *υ*, δ *ζ* *η*, merus, meracius; Comp. εὐζωότερος, et εὐζωρότερος, meracior.

Εὐηγγελία, *aor. 2. ind. pass. verbi εὐαγγελίζω.*

Εὐηγγελίζεσθαι, *3. sing. imperf. ind. pass.*

Εὐηγγελισμῆν, *evangelizari, aor. 1. ind. med.*

Εὐηγενής, *ες*, *Poet.* pro εὐγενής.

Εὐηγασία, *αυ*, *η*, bouum imperium, bona administratio.

Εὐηγοέω, *ω*, *fut. ἴσω*, laudo; (2) bene, lepide, facunde dico vel disputo.

Εὐηγοία, *αυ*, *η*, sermonis elegantia. Ab

Εὐηγορός, *υ*, δ *ζ* *η*, bene peritus fori; (2) juris consultus; (3) facundus. Ex ἠγορά.

Εὐηγορός, *adv.* facunde.

Εὐηγός, *ον*, suavis. Ab ἠδονή.

Εὐηθέατα, *adv.* stultissime. Σφῆλαι κλειύσας θυγατέρ' εὐηθέατα, *Eurip. Andr.* 626.

Εὐηθία, *αυ*, *η*, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.

Εὐηθία, *αυ*, *η*, idem. Ab

Εὐηθής, *ες*, δ *ζ* *η*, bonis, antiquis moribus præditus; (2) simplex; (3) stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c. (5) vilis, contentibilis, tenuis. Ex εὐ et ἥθος. Unde

Εὐηθίζομαι, simpliciter ago; (2) stulte ago. Τὶ εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους, *Plat.*

Εὐηθικός, *η*, *ον*, simplex; (2) stultus, ineptus.

Εὐηθικός, *adv.* simpliciter; (2) stulte, inepte.

Εὐηθός, *adv.* idem.

Εὐηχής, *ες*, δ *ζ* *η*, valde acutus. Ex ἀκμή.

Εὐηκούα, *ω*, *f. ἴσω*, facile audio; (2) obedio.

Εὐηκουσία, *αυ*, *η*, facilitas audiendi; (2) obedientia. Ab

Εὐηκός, *υ*, δ *ζ* *η*, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequiosus; (4) attentus. Ex ἀκούω.

Εὐηκός, *adv.* obedienter.

Εὐηκότης, *imperf. ind. act. contr. pro εὐηκότεον*, ab εὐεκτία.

Εὐηλεκτικός, *υ*, δ *ζ* *η*, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus, cui lanificium bene succedit; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. Ex ἡλεκτήρ.

Εὐηλέτης, *υ*, δ *ζ* *η*, qui facile duci, v. gr. in laminas, fila, potest; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex εὐάλω.

Εὐηλίος, *υ*, δ *ζ* *η*, apricus, soli expositus.

Εὐηλιός, *adv.* serene, placide.

Εὐημερία, *ω*, *fut. ἴσω*, dies feliciter transigo, comode et ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigo, gratia et auctoritate valco; (2) personam bene, feliciter ago, de histione. (2) Ἀνδρόνικος δὲ τῷ τραγῳδῷ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ τὸς ἐπιγῶνος εὐημεροίηται, πίνει μύλλωντος. Andronicus Tragico post certamen quoddam ludorum quo feliciter egerat Sophoclis epigonos, potaturo, *Athen.* 13, 584.

Εὐημέρημα, *αυ*, *ος*, τὰ, res quæ prospere succedit, felix inceptum, successus:

Εὐημερία, *αυ*, *η*, diæ sercnitas; (2) cæli temperies; (3) successus, *impr.* in rebus bellis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. Ab

Εὐήμερος, *υ*, δ *ζ* *η*, prosper, felix; (2) mansuetus. Ex εὐ et ἡμέρα, dies.

Εὐημονία, *αυ*, *η*, peritia jaculandi. Ex ἡμα.

Εὐήμιος, *υ*, δ *ζ* *η*, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher; (3) tranquillus. (5) λιμένας ἄλβες εἰς εὐήμιος, *Eurip. Andr.* 750. Ex εὐ et ἡμιος.

Εὐήμιος, *υ*, δ *ζ* *η*, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus. Ex ἡμία.

Εὐήμιος, *adv.* placide, obedienter. A præc.

Εὐηνορία, *αυ*, *η*, fortitudo. Ex

Εὐήνωρ, *ορος*, *η*, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens et generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὐ et ἀνῆρ, vir.

Εὐήντος, *υ*, δ *ζ* *η*, effectu suo confectus facilis. Ex εὐ et ἀνίω.

Εὐηπιλῆς, *έος*, δ *ζ* *η*, mansuetus; (2) obediens, *Hes.* Ex εὐ et πέλορμαι. Hinc

Εὐηπιλία, *αυ*, *η*, prosperitas, bona habitudo.

Εὐηράτος, *υ*, δ *ζ* *η*, valde anabilis. Ex ἠράω.

Εὐήρεια, *αυ*, *η*, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.

Εὐήρησσω, *a. 1. ind. act. verbi εὐαρησέω.*

Εὐήρητος, *υ*, δ *ζ* *η*, bonos habens remos, agilis, habilis (de remo). Εὐήρητος πλάτα, palmula apta remo, *Soph. Œd. Col.* 716. Εὐήρητος ναῦς, *Eurip. Ion.* 1160. Ex εὐ et ἠρήσω.

Εὐήρης, *ες*, δ *ζ* *η*, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. Ex ἠϊδ.

Εὐήρης, *η*, afflabre laborata. Ex εὐ et ἠρα.

Εὐήρητος, *υ*, δ *ζ* *η*, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) fertilem habens terram. Ex ἠρόω.

Εὐήρητος, *υ*, δ *ζ* *η*, animum oblectans. Ex εὐ et ἠρος, animus, cor.

Εὐήρητος, *υ*, δ *ζ* *η*, bene textus. Ἐν τῷ τε δὲ Νέαρχος φησὶ τὸς εὐηρητίος ὑφαίνεσθαι συνδίνας, subtilia ac tenuia lintea, *Strab.* 15, 1016. Ex ἠρηρον.

Εὐήρης, *έος*, δ *ζ* *η*, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ex εὐ et ἠχος.

Εὐήρητος, *υ*, δ *ζ* *η*, idem et ex ἠϊδ.

Εὐήρητος, *υ*, δ *ζ* *η*, idem.

Εὐήλαστος, *ον*, mare opportunum habens, ad mare situs, epith. urbis, *Soph. Œd. Col.* 7, 11.

Εὐθαλέω, *ω*, *f. ἴσω*, bene vireo seu germino. Ab

Εὐθάλης, *έος*, δ *ζ* *η*, florens, floridus. Ex θάλλω.

Εὐθαλοίης, *έσσα*, *εν*, bene vircns, *Cull.*

Εὐθαλής, *ες*, facile incallescens, *Cull.*

Εὐθαλιάνω, bene caleo, *Hom.*

Εὐθάνωσία, *αυ*, *η*, naturalis, facilis, item honesta mors. Ex θάνατος. Hinc

Εὐθανάτω, *ω*, *fut. ἴσω*, facili et honesta morte morior; (2) dicitur et de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.

Εὐθάνωτος, *υ*, δ *ζ* *η*, qui in lectulo suo moritur, jubente fato, sine cruciatu; (2) bene et honeste moriens; (3) bonam et honestam mortem adferens.

Εὐθανάτως, *adv.* facili morte; (2) facili morte.

Εὐθαρότης, *ω*, *fut. ἴσω*, forti animo sum, bene spero, *Æsch. Theb.* 33.

Εὐθάρσια, *αυ*, *η*, fiducia, animi presentia. Ab

Εὐθάρσος, *έος*, δ *ζ* *η*, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. Ex εὐ et θάρσος, fiducia.

Εὐθαρώς, *adv.* cum fiducia, audacter.

Εὐθεΐη, *dat. sing. Ion.* pro εὐθεία, ab εὐθύς.

Εὐθήμελος, *ον*, bene fundatus, *Hom.*

Εὐθηνία, vel εὐθηνία, *αυ*, *η*, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia et copia rerum. Sed hæc lectio est vitiosa; εὐθηνία et εὐθηνίη, per *η*, ubi quocum est exarandum.

Εὐθηνία, *ω*, *f. ἴσω*, prospero successu utor; (2) sum dives, rebus omnibus abundo. Εὐθηνίτων τῶν πραγμάτων, *Dem.* Ex θῆν, cumulus.

Εὐθεῖα, *αυ*, *η*, facile sanabilis; (2) quem colere et demereri officis facile sit.

Εὐθεῖμαντος, *υ*, δ *ζ* *η*, bene calcfactus; (2) bene calecens.

Εὐθεῖμος, idem quod εὐθεῖμαντος comparat. εὐθεῖμότερος. Καὶ γὰρ ἡ κόπος ἡ νευραμένη μὲν εὐθεῖμοτέρα ἐστίν, ἢ ἡ ἀραιὴ εἶσα, nam et firmum densius accumulatum, intus calidius est quam quod rarum existit, *Hippocr. de Nat. Pueri.*

Εὐθεσία, *αυ*, *η*, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut εὐθεσίως. Ex εὐ et θείσις.

Εὐθεσμος, *ον*, probe legem observans, *Apollin.*

Εὐθετός, *ω*, *fut. ἴσω*, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne dispono, scite degero; (5) luxurio. Εὐθεταῖς πάντα, *Syn.* Ab εὐθετός. Unde

Εὐθετίως, *fut. ἴσω*, concinne dispono.

Εὐθετίως, *aor. 1. part. act. verbi præc.*

Εὐθετός, *υ*, δ *ζ* *η*, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis. Ex εὐ et τίθημι.

Εὐθετός, *adv.* apte, utiliter.

Εὐθετότης, *υ*, δ *ζ* *η*, spectatu, cognitu facilis.

Εὐθετός, *adv.* statim, confestim; (2) exempli causa, ut hoc utar, ne longius abeam. Ab εὐθύς.

Εὐθηγής, *έος*, δ *ζ* *η*, bene acutus, facile patiens acui. A θήγω.

Εὐθηκτός, *υ*, δ *ζ* *η*, idem.

Εὐθηλία, εὐθηλιέμενον, idem quod εὐθηλον, seu εὐθηλιέμενον, *Æsch.*

Εὐθηλιών, *ον*, bene nutritus, pinguis, *Ep.*

Εὐθηλιός, *υ*, δ *ζ* *η*, mammosus, distentus mammam habens. Εὐθηλιὸς δὲ τρέφοντο βόες, *Eurip. Iphig. in Aul.* 579. Ex εὐ et θηλή.

Εὐθημιών, *ω*, *f. ἴσω*, apte et concinne dispono.

Εὐθημιονίη γνάβης, *Plut.*

Εὐθημιόσιν, *ης*, *η*, concinna rerum dispositio, ordo. Ab

Εὐθήμιον, *ον*, *ος*, δ *ζ* *η*, concinnus, bene constitutus, apte seu pulchre dispositus. Ex εὐ et τίθημι, pono.

Εὐθηνία, *ω*, et εὐθηνίωμα, *ω*, *μα*, abundo, exubeo; (2) prosperis successibus utor, *item*, prospere succedo; (3) vigo corpore, bene cresco.

Εὐθηνίοντα, *acc. sing. part. act. pro εὐθηνίοντα.*

Εὐθηνία, *αυ*, *η* vide εὐθηνία.

Εὐθηνότος, *υ*, δ *ζ* *η*, facilis venatu, qui facile capi potest venando:

Εὐθηνία, *αυ*, *η*, opportunitas aut felicitas venandi, *Pollux Julius* 108.

Εὐθηνός, *υ*, δ *ζ* *η*, felix in vncando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. (2) ἡ Μυκάλη τὸ θρος εὐθηνον καὶ εὐθηνον, *Strab.* 14. Εὐθηνόσιν ἄσινδαις, carminibus venatoris, *Oppian. Cyneg.* 1, 46. Ex θήγω.

Εὐθήσαυτος, *υ*, δ *ζ* *η*, felix thesauris, habens egregios thesauros; (2) bene reconditus et custoditus.

Εὐθίπτος, *υ*, δ *ζ* *η*, tactu facilis, tractabilis; (2) dicax; nempe qui commode ac salse aliquid dictis tangit. Ἐν γὰρ εὐθίπτος, *Polyb.* 17, 4. Ἐν δὲ ἡ Λαμία σφόδρα εὐθίπτος καὶ ἀσκήν πρὸς τὰς ἀποκρισεις, *Athen.* 13, 5, 577. Ex εὐ et θίγω.

Εὐθίπτος, *adv.* apte, congrue, facite. Εὐθίπτως τε πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι, *Herodian.* 4, 12.

Εὐθίξια, *αυ*, *η*, dexteritas in feriendo scopo; (2) sagacitas in re aliqua concijcienda et adsequenda; (3) felicitas in perficiendo, sanando, &c. Ex εὐ et θίγω.

Εὐθίλαστος, *ον*, valde fragilis. A θλάω.

Εὐθηνόσιμος, *ον*, faciem ac sine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάσιμος. Ὡς ἀσφάσιμος, ἀμάτων εὐθηνόσιμων ἀποφθίντων, *Æschyl. Agam.* 1304.

Εὐθηνός, *υ*, δ *ζ* *η*, splendida cæna exceptus, lautus. Ex θείω.

Εὐθροῦθητες, *υ*, δ *ζ* *η*, qui facile terretur, perturbatur. Ex θροῦθίω.

Εὐθροστος, *υ*, δ *ζ* *η*, fractu vel contusu facilis, fragilis;

fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ et θραύω, vulnero.
 Εὐλαγῆτος, ον, firma lorica, septo munitus; (2) munitus bene. Εὐλαγῆτοι 9' ἔθραι, et pinnis conspicue sedes, Eurip. Hel. 70. A θραύγος, pinnula.
 Εὐλάτης, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, bene capillatus; (2) coronatus.
 Εὐλάτος, υ, ὁ ἕ ἢ, pulchram thronam habens.
 Εὐλάτος, υ, ὁ ἕ ἢ, pulchre sonans, sonorus.
 Εὐλάτης, ἴσος, fragilis; friabilis, Diosc. A θραύπτω.
 Εὐλάτος, υ, ὁ ἕ ἢ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus delicias; (4) mollis. Ex εὖ et θραύπτω.
 Εὐλάτης, ἴσος, ἡ εὐδὸς ἄδης, Aesch. Socr. 3, 1. (2) statim; (3) sine circuitione, aperte. Ab εὐδός.
 Εὐδὸς ἄδης, ὦ, fut. ἴσω, recte jaculor.
 Εὐδολία, ας, ἢ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab
 Εὐδολίος, ὁ ἕ ἢ, recta feriens.
 Εὐδολίος, υ, ὁ ἕ ἢ, appositus, qu. dic. recte jectus. Ex εὐδός et βάλω, jacio.
 Εὐδολίως, adv. recto et destinato jactu, recte.
 Εὐδολισσός, vel εὐδολισσός, υ, ὁ ἕ ἢ, veridicus; (2) qui eloquitur quæ sentit; (3) sincerus, probus, verax.
 Εὐδολισσός, υ, ὁ ἕ ἢ, rectis lineis distinctus, directis lineis constans, rectilincus; (2) εὐδολισσός, recta linea, regula lineis dudendis. Ex γραμμὴ, linea.
 Εὐδολίαν, ὁ, Exp. ἀπλοσία δημότης, ex facie vulgi, Hes. ex Eur.
 Εὐδολίαν, ὦ, f. ἴσω, quasi pede collato et recto certamine configo; (2) caput causæ peto.
 Εὐδολία, ας, ἢ, intentionis depulso; (2) iudicium rectum et incorruptum. Ab
 Εὐδολίος, υ, ὁ ἕ ἢ, qui in neutram partem numeribus illectus inclinat, recte iudicans. Ex εὖ et δική, jus.
 Εὐδολίαν, ὦ, fut. ἴσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. Εὐδολισσόμενος εἰς Σαμοθράκην, Act. 16, 11. Ab
 Εὐδολίος, υ, ὁ ἕ ἢ, qui recto cursu pergit. Epith. stadii.
 Εὐδολίος, υ, ὁ ἕ ἢ, cui recta sunt intestina. Ab εὐδολίαν.
 Εὐδολίαν, ὦ, f. ἴσω, idem quod
 Εὐδολία, ας, ἢ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Hes. Ab εὐδολίαν.
 Εὐδολίαν, ἴσος, laboratus ad amussin. Τῷ ὑποπόδιω δὲ, πὸ τε εὐδολίαν καὶ πὸ εὐδολίαν Δαρμάζω, Lucian. quomodo Hist. conscrib. 27.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, subitam mortem inferens, statim interficiens.
 Εὐδολίαν, ὦ, fut. ἴσω, qui crines habet pendentes, simplices, non crispis.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, qui rectum habet caullem.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, comparatu, captu facilis. Ex εὐδός et λαμβάνω.
 Εὐδολίαν, ὦ, fut. ἴσω, recte et proprie loquor. Ab
 Εὐδολίαν, ὁ, ἢ, proprie loquens sine circuitione, Suid.
 Εὐδολίαν, ἴσος, vide ἰδύλοδος.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, recta in longitudinem tendens.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ, Dor. εὐδολίαν; qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, prælium, seu bellum tumultuarium et repentinum. Ex eod.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicosus. Ex eod.
 Εὐδολίαν, ἴσος, et -ἴσω, bono et læto animo sum. Εὐδολίαν τις; ψαλλέτω, Jac. 5, 13. Jucundam vitam ago. Εὐδολίαν δὲ γενόμενος εὐδολίαν, Arrian. Ind. 12, 4.
 Εὐδολίαν, letandum, Xen.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, lætitia animi, alacritas. Ab
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, qui est bono et alacri animo.
 Εὐδολίαν, adv. alacriter, bono parato animo.
 Εὐδολίαν, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi εὐδολίαν.
 Εὐδολίαν, υ, ἢ, disquisitio; vid. Ern. (2) accusatio; (3) crimen; (4) pœna, plur. εὐδολίαν, rationes; (5) γαίαν, amelioratio soli, Theophr. Ab εὐδολίαν. Unde

Εὐδολίαν, υ, ὁ, qui rationes exigit:
 Εὐδολίαν, υ, ἢ, directio, correctio.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὁ, director, corrector.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, apud architectos de complanatione soli; (2) pars navis, ab εὐδολίαν, gubernare, ut Lat. gubernaculum. (2) δι' εὐδολίαν ἀνάκτας, par navis partem ubi gubernaculum est, Eurip. Iphig. in Taurid. 1356.
 Εὐδολίαν, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans. Εὐδολίαν ἀκῆττον εὐδολίαν, Aesch. Pers. 766.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ, idem: rector. Καὶ μὴν ὅσα γε δήμος εὐδολίαν χρέονος, Eurip. Suppl. 442.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ἢ, ὄν, regens, corrigens, idoneus ad regendum.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὄν, directus. Ab
 Εὐδολίαν, fut. ἴσω, complano; (2) gubernare, dirigere; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiri, exigo; (5) reum facio, postulo; (6) damno et mulcto. Φιλιππον λαὸν εὐδολίαν ὄρει, Eur. Hec. 9. Ab εὐδός.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, somnium aperte ostendens quid futurum sit. Ab
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, qui aperte videt in somnis quod futurum sit; (2) τὸ εὐδολίαν, somnium evidens.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, rectos ungues habens.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, idem.
 Εὐδολίαν, recta navigo, Strab. 11, 13.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ex πλοῦς.
 Εὐδολίαν, ον, contr. εὐδολίαν, Strab. 6, recta navigans, rectum cursum tenens.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, recta textura seu connexio. Ex πλοῦς, necius.
 Εὐδολίαν, contr. εὐδολίαν, ὁ ἕ ἢ, recta spirans, ejus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem respirationem habet, ap. Hipp. (1) πόρευσαν εὐδολίαν Ζεφύρου πομπῆ, Pind. Nem. 7, 42. (2) κράνην ἰσομαίος ἔραγεν—εὐδολίαν ἰγένετο, Hippocr. Epid. 6, 2.
 Εὐδολίαν, ἴσος, et εὐδολίαν, recta ducens. Πατρίαν εἰπερ καθ' ἑδὸν ἐν εὐδολίαν αἰὼν, πατέρα σικιδεὶν ἐν σμίτα cum recta ducens ævum, Pindar. Nem. 2, 9. [Sed forte legendum εὐδολίαν.]
 Εὐδολίαν, ὦ, fut. ἴσω, sum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protensos; (2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, itineris rectitudo, progressio in rectum. Ab
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, ejus meatus in rectum porrigitur, tranente recto progrediens; (2) rectus, ut trames, via.
 Εὐδολίαν, adv. recta, Hom.
 Εὐδολίαν, ὦ, f. ἴσω, recta seu sine circuitione rem eloquor; (2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello.
 Εὐδολίαν, sine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.
 Εὐδολίαν, υ, ἢ, oratio εὐδολίαν, seu consuetudo εὐδολίαν loquendi.
 Εὐδολίαν, ονος, ὁ ἕ ἢ, qui aperte et sine circuitione ulla rem ipsam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non consulens auribus honestis. Ex εὐδός et ῥήμα.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, ejus rectæ sunt radices, in rectum protensæ. Ex ῥίζα.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, qui recto est naso, habens nasum justæ proportionis.
 Εὐδολίαν, idem.
 Εὐδολίαν, ον, thyrsium generis, seu ad modum thyrsi redimitus.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ἢ, gen. ἴσος, ἴσος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐδός, adv. recta; (2) protinus, confestim, statim; (3) jam inde; (4) inconsulte, inconsiderate.
 Εὐδολίαν, ὦ, fut. ἴσω, rectis oculis, recte aspicio.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, directus, in directum tendens. Ex εὐδός et τείνω, tendo.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ἢ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐδός.

Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, in rectum secans; εὐδολίαν, pass. directo sectus. Ex τείνω.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, in rectum extensus. Ex τείνω.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, in rectum perforatus, recta habens foramina.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐδός et φέρω.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, rectum corticem habens; (2) species roboris.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ἢ, recta feror.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ἢ, motus qui fit recta linea, ορη. κυκλοφορία, Aristot.
 Εὐδολίαν, ον, sapiens, prudens. Α φρήν.
 Εὐδολίαν, ὦ, fut. ἴσω, recta linea progredior.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus processus; (6) recta lineæ porrectio. Ab εὐδός.
 Εὐδολίαν, adv. secundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) statim, eadem hora. Ab
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὄν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐδός.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, bene loricated; (2) bene armatus. Ex θώραξ.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὄν, Bacchicus. Ab Εὐδός.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὄν, idem.
 Εὐδολίαν, ον, sanatu facilis. Ex ἰάμαι, sano.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, propitiatio. Ab εὖ et ἰλάσκαμαι, propitior, placor.
 Εὐδολίαν, fut. ἴσω, propitius sum; (2) ignosco. Ab
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, propitius, qui facile colihberi potest, Suid. Ex ἰλάω.
 Εὐδολίαν, bene, pulchre vestitus sum.
 Εὐδολίαν, ον, pulchris indutus vestibus, Steph.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, bene fibratus, nervosus. Ex εὖ et ἴσος, fibra, nervus.
 Εὐδολίαν, ὁ, Bacchus. Παύσειν εὐδολίαν πῦρ, sacras Bacchi exstinguerat lampades, Soph. Ant. 963.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, bonos seu præstantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præstans. Εὐδολίαν ὄχη ἐξέυξαι, Eurip. Androm. 1019.
 Εὐδολίαν, ὁ ἕ ἢ, piscosus.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, facile ardens. Ex καίω.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, qui facile everti potest. Ex καθαίρω.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ἢ, remigio bene instructa, sc. navis.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, qui facile contineri aut colihberi potest, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ et κατέχω.
 Εὐδολίαν, ὦ, f. ἴσω, opportunitatem nanciscor; (2) vacat mihi; (3) opulentus sum. Οὐδὲ φραγὴν πύλασκα, Marc. 6, 31.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, opportunitas, copiæ, opes. Ab
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, opportunus, tempestivus; (2) cui vacat, otiosus.
 Εὐδολίαν, adv. opportune, tempestive; (2) otiose: εὐδολίαν ἔχειν, vacare.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, facilem laborem habens.
 Εὐδολίαν, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex εὖ et κάμπτω.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, idem et ex iisd.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, flexibilitas. Ex iisd.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, forti animo præditus; (2) stomacho gratus. Ex καρδία.
 Εὐδολίαν, adv. forti et præsentī animo; (2) prompte, cupide.
 Εὐδολίαν, ὦ, fut. ἴσω, uberes fructus fero.
 Εὐδολίαν, idem.
 Εὐδολίαν, ας, ἢ, fructuum uber proventus; (2) fertilitas. Ab
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, fructuosus, sæcundus; (2) fecunditatem adjvans.
 Εὐδολίαν, ον, derisu facilis; al. ridiculus, contemnendus, Steph.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, reprehensibilis.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, qui facile accusari potest, facile reprehensibilis. Ex εὖ et καταγορεύω, accuso.
 Εὐδολίαν, υ, ὁ ἕ ἢ, expugnatu facilis, parum validus. Α καταγωνίζομαι.
 Εὐδολίαν.

Εὐκατάκωντος, *ov*, facile comburendus.
 Εὐκατάκομος, *α, δ* ζή, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex κατακομίζω.
 Εὐκατακρήτης, *ov*, infirmus, parum validus; (2) qui facile retineri, defendi potest.
 Εὐκατάλεγμα, *rite narro*, *Hom.*
 Εὐκατάληπτος, *α, δ* ζή, comprehensu facilis.
 Εὐκατάλλακτος, *α, δ* ζή, facilis reconciliatu, placabilis.
 Εὐκαταλάκτως, *adv*, placide, placibiliter.
 Εὐκαταμάρτητος, *ov*, facilis, non obscurus.
 Εὐκαταμάρτητος, *α, δ* ζή, expugnabilis.
 Εὐκατανόητος, *α, δ* ζή, quem facile intelligere possumus. A κατανοώ.
 Εὐκαταπαύειντος, *α, δ* ζή, placabilis. A καταπαύω.
 Εὐκαταπρηστος, *α, δ* ζή, facilis combustu. A καταπύρρειν.
 Εὐκαταπρόητος, *ov*, facile terrendus, timidus. A καταπτοώ, *terreo*.
 Εὐκατάπτωτος, *α, δ* ζή, proclivis ad lapsu, caducus; (2) debilis.
 Εὐκατασήμαντος, *α, δ* ζή, obsignatu facilis. A κατασημαίνω.
 Εὐκατασκευαστος, *ov*, et εὐκατάσκευος, *ov*, conditu seu fabricatu facilis.
 Εὐκατάσκηπτος, *ov*, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.
 Εὐκατάστωτος, *α, δ* ζή, bene constitutus; (2) bene compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὐ et κατάστημι.
 Εὐκατάστροφος, *ov*, volubilis. A καταστρέφω.
 Εὐκατάσχετος, *ov*, qui firmiter retinetur.
 Εὐκατάσχετος, *ov*, volubilis, mobilis.
 Εὐκατασχεμαστος, *α, δ* ζή, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) in quem (agrum v. gr.) facile incursio fieri potest; unde (4) contemptibilis. A προσχέω.
 Εὐκατάτροχος, *α, δ* ζή, propensus. A τρέχω.
 Εὐκαταφρονα, *α, δ* ζή, proclivitas. Ab Εὐκατάφρος, *α, δ* ζή, propensus, pronus, proclivis. Ex εὐ et καταφρονα.
 Εὐκαταφρόνητος, *α, δ* ζή, contemptibilis, despicibilis, adspernabilis. A καταφροναώ.
 Εὐκατάψευδος, *ov*, in quo facile est mentiri.
 Εὐκαταργάζομαι, bene subigo, mollior velut lanam, linum.
 Εὐκαταργαστος, *α, δ* ζή, qui facile confici aut effici potest; (2) qui facile subigitur vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.
 Εὐκαταρήγοτος, *α, δ* ζή, qui facile multis de causis accusari potest, reprehensibilis.
 Εὐκάταστος, *α, δ* ζή, perspicuus.
 Εὐκατάσθωτος, *α, δ* ζή, factu, bene gestu, facilis. Ex εὐ et κατασθώω.
 Εὐκάταστος, *α, δ* ζή, qui facile coerceri potest.
 Εὐκάντος, *ov*, idem quod εὐκατάκωντος.
 Εὐκάντος, *ov*, idem.
 Εὐκάντος, *α, δ* ζή, qui facile findi potest, scissilis; (2) qui facile frangi potest. Ex εὐ et κατέω.
 Εὐκάντος, *α, δ* ζή, idem et ex iisd. Τηλόθι δ' ὄμην κέδρε τ' εὐκάντοι, *Olyss.* 5, 60.
 Εὐκάλδος, *α, δ* ζή, bene sonans; (2) sonorus.
 Εὐκέντρος, *α, δ* ζή, bene aculeatus.
 Εὐκέραιος, *α, δ* ζή, pulchra habens cornua.
 Εὐκέραιος, *α, δ* ζή, bene mistus; (2) bene dilutus et temperatus. A κεράννυμι.
 Εὐκέραιος, *α, δ* ζή, questuosus. Σπείνεις εὐκέραια ἔργα, indaginis questuosa opera, *Oppian. Cyneg.* 1, 57.
 Εὐκέραιος, idem quod εὐκέραιος, corniger. Οὐχ ὡς εὐκέραιον ἄγραν ἔχων, non autem tanquam potiretur cornigero pecu, *Soph.* *Aj.* 64.
 Εὐκίφαλος, *α, δ* ζή, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, seu conducens.
 Εὐκίλητρα, *α, δ* ζή, placatrix. Ab εὐκίλος.
 Εὐκίλητρα, *α, δ* ζή, quies, *Hes.* Ab eod.
 Εὐκίλητος, *α, δ* ζή, quietus, mitis.
 Εὐκίλητος, quiete. A præc. Ab ἔκλητος.
 Εὐκίλητος, qui facile cremari potest. Ἐξανθρακώσας πυθμὶν εὐκίληον δρυός, *Io apud Etymol.*

Εὐκήπος, *ov*, pulchros hortos habens, *Pind.*
 Εὐκίνησια, *α, δ* ζή, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὐ et κινέω, *moveo*.
 Εὐκίνητος, *α, δ* ζή, qui facile movetur, seu moveri potest, mobilis, agilis, expeditus, de militia. Ex iisd.
 Εὐκίνητος, *adv*, mobiliter, agilitate.
 Εὐκίτων, *ov*, *α, δ* ζή, pulchras habens columnas.
 Εὐκλάδος, *ov*, procerus, late germinans.
 Εὐκλάσος, *ov*, *α, δ* ζή, fractu facilis, fragilis.
 Εὐκλέης, *α, δ* ζή, gloriosus. Ex κλέος.
 Εὐκλεία, vel εὐκλεία, *α, δ* ζή, seu εὐκλεία, gloria, splendor nominis. Est et deæ nomen, cui apud Bæotios et Locros in foro quolibet ara statuque dicata fuit.
 Εὐκλείζω, *f. ἴσω*, celeberrime.
 Εὐκλείζω, *a. 1. inf. act. Dor.* pro εὐκλείσαι.
 Εὐκλείης, *α, δ* ζή, gloriosus.
 Εὐκλείως, *adv*, gloriose.
 Εὐκλείως, *ov*, bene clausus.
 Εὐκλήϊς, *α, δ* ζή, bene clausa. Ex εὐ et κλείω.
 Εὐκλήϊα, *α, δ* ζή, prospera fortuna utor.
 Εὐκλήρημα, *α, δ* ζή, prospera fortuna. A præc.
 Εὐκλήρημα, *α, δ* ζή, bona sors, prospera fortuna. Ab Εὐκλήρης, *α, δ* ζή, fortunatus.
 Εὐκλήσος, *α, δ* ζή, nendo bene contortus.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, flexibilis, qui flecti facile potest. Ex εὐ et κλάω.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, bene paratus a fullone.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, bene ocreatus vel armatus.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κλήμι.
 Εὐκλήστος, *ov*, bene vellicans, *Man.* A κλήζω.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, facilem alvum faciens. Ex κλήζω, *alvus*.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, communi multorum consilio bene constitutus.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κλήζω.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, affabilitas, comitas. A præc.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, facilis. Ab εὐκλήστος.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, qu. dic. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὐ et κλάω, *glutinare*.
 Εὐκλήστος, *α, δ* ζή, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὐ et κλόω, *ciuidus*.
 Εὐκλήστος, *adv*, expedite, facile; εὐκλόωτατα, *facillime*. A præc.
 Εὐκλόωτος, *ov*, sinuosus, magnum sinum habens.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, urinandi peritus.
 Εὐκλόωτος, bene recondo, *Ap.*
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, bene comatus. Ex εὐ et κλόω.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὐ et κλόω, *curvo*.
 Εὐκλόωτος, *f. ἴσω*, bene recondo; (2) diligenter colo.
 Εὐκλόωτος, *a. 1. inf. med.*
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, qui bene curatur; (2) qui facile portari potest. (2) τὰ μὲν εὐκλόωτα πάντα σιτολεγιῶν, *Arr.* *Milhr.* 90.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, idem quod εὐκλόωτος.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, facilis, Ab Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, excrementi colorem et naturam habens; τὰ εὐκλόωτα, excrementa stercorea boni coloris et odoris.
 Εὐκλόωτος, *adv*, facili labore et negotio.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, pulchre galeatus. Ex κλόωτος.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, humo, modeste me gero, officio fungor; (2) orno bene. Hinc Εὐκλόωτος, *ov*, bene curatus, ornatus.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, decencia, modestia.
 Εὐκλόωτος, *adv*, modeste, decenter.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, bene ordinatus, concinnus.
 Εὐκλόωτος, *adv*, concinne, recte.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, bene temperatus. Ex κεράννυμι.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, pulchra cornua habens.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, bene mixtus, dilutus seu temperatus, *Eur.*
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, bona temperies.
 Εὐκλόωτος, *α, δ* ζή, temperatus; (2) sincerus;

(3) qui media constat temperatione; (4) qui confundi commiserique potest.
 Εὐκρότης, *adv*, firmiter. A κρότος.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, bene strepens, canorus, sonorus. Ex κρότος.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, scaturigine bona præditus. A κρότος.
 Εὐκρότης, *ov*, bene mixtus, dilutus, seu temperatus, *Ep.*
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, bonum habens hordeum.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, perspicuitas, puritas. Ab Εὐκρότης, *α, δ* ζή, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui e morbo convulsi, omninoque robustus, elegans, velut de corpore. Ex κρότος.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, bene discernendus.
 Εὐκρότης, bene discerno, accuratum delectum habeo; bene scerno et seligo, *Hom.*
 Εὐκρότης, *adv*, distincte, discrete.
 Εὐκρότης, *ov*, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, pulchram seu copiosam in littore arenam habens. A κρότος.
 Εὐκρότης, *ov*, suaviter strepens, sonorus. A κρότος.
 Εὐκρότης, *ov*, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, *ap. Soph.* (An. 437.) *Ern.*
 Εὐκρότης, *ov*, valde terribilis, *Tryph.*
 Εὐκρότης, *ov*, facile latens.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, facile se occultans; (2) qui bene latet. Ex εὐ et κρότος.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, optabilis. Εὐκρότης, *α, δ* ζή, Themis, quæ vota et imprecationes effectui carere non sinit, *Eurip. Med.* 169. Πατρός εὐκρότην Ἐριννὸν, furiam a patre Cædipo invocantem, *Esch. Sept. contr. Theb.* 725. Εὐκρότης, *ov*, vota solvens, *Soph.* *Trach.* 239. Ab εὐκρότης.
 Εὐκρότης, *adv*, optabiliter.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, dives, opulentus. A κρότος.
 Εὐκρότης, *ov*, felix possessionis, *Cal.*
 Εὐκρότης, optandus, *Ep.*
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, divitiæ. Ab Εὐκρότης, *ov*, *α, δ* ζή, dives. A κρότος.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκρότης, oratorium, sacrarium, lararium. Ab εὐκρότης.
 Εὐκρότης, *f. ἴσω*, bene ædifico.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, optativus. Ab εὐκρότης.
 Εὐκρότης, *adv*, optative. Ab εὐκρότης.
 Εὐκρότης, *perf. part. pass. Poet.* pro εὐκρότης, ab εὐκρότης.
 Εὐκρότης, bene ædificatus, *Hom.*
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, eleganter conditus.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, bene structus.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, item εὐκρότης, *α, δ* ζή, optabilis, optandus, expectandus.
 Εὐκρότης, *adv*, optabiliter.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, felici successu ludo tesseris, seu bene jacto. A κρότος.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, rotundus; (2) cum est epith. currus, significat volubilis, εὐκρότης, (3) qui fit in orbem.
 Εὐκρότης, *adv*, rotunde.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, rotundatus.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, volubilis. A κρότος.
 Εὐκρότης, *ov*, fluctuosus.
 Εὐκρότης, bene ago, *Esch. al. Eurip.*
 Εὐκρότης, *ov*, membris bene compactis, seu firmis pedibus, *Nic.*
 Εὐκρότης, *ov*, remigio bene instructus, agilis, de navi.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas; (3) pietas in sacris.
 Εὐκρότης, *α, δ* ζή, vereor, caveo religiose; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiose; (4) vito, fugio; (5) religione tencor. (1) ἠδὲ καὶ τοῦ μηδὲ σέβειν φίλων, veritus est servare amicos, *Eurip. Or.* 1059. Εὐκρότης, *α, δ* ζή, ἀπό τινος λήμνη. Εὐκρότης, *α, δ* ζή, χριλαρχος πῆν διασπασθῆ ἡ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, *Act.* 25, 10. Μάλισα εὐκρότης ἦν τοῖς πόσις συνουσίας, *Isocr.* Ab εὐκρότης.

Εὐλαβέστερος, cautius, Eur. Ab
 Εὐλαβής, εὐ, ὁ ἔξ ἧ, qui bene res capessit, seu
 adgreditur, circumspicet, cautus; (2) timi-
 dus; (3) religiosus; (4) verecundus. Ex
 εὐ et λαβάνω, capio.
 Εὐλαβήσιον, adv. possit. cavendum est.
 Εὐλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβίζομαι.
 Εὐλαβία, ἡ, idem quod εὐλάβεια, Theog.
 Εὐλαβίαι, gen. imper. Ion. pro εὐλαβίαις.
 Εὐλαβία, 2. siug. singulat. pres. med. Att. et
 Ion. pro εὐλαβίαισα, ab εὐλαβίζομαι.
 Εὐλαβῶς, adv. timide, caute; (2) religiose.
 Εὐλαβῶν, ἐς, leporibus abundans. Α λαβῶδης,
 Ion. lepus.
 Εὐλαβῶν, putresco, vermes produco; subo,
 Hes. Ab εὐλαβίαι.
 Εὐλαβῶν, f. εὐλαβῶν, aro, Lac. ap. Thuc.
 Εὐλαβία, ὠν, αἰ, vermes, proprie, qui e putre-
 dine nascuntur.
 Εὐλαβίχθ, γο, ὁ ἔξ ἧ ἔξ τῶ, e bonis pulchrisque
 lapidibus structus. Ex εὐλαβίχθ.
 Εὐλαβία, ας, ἡ, Vor Lacon. vomer; (2) bi-
 dens, ligo.
 Εὐλαβῶν, ε, ὁ ἔξ ἧ, bene loquens, facundus,
 disertus; (2) loquaculus. Ex λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, splendidus, fulgidus.
 Εὐλαβήσιος, ον, splendidus.
 Εὐλαβήσιος, ον, oleribus abundans, seu fertilis.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile levigatur, aut
 complanatur; (2) qui facile conteritur.
 Ex λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, bona prata habens. Ex λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ον, idem.
 Εὐλαβήσιος, ον, pulcher; epith. feminae. Εὐ-
 λαβήσιος Κύπρις, Sophr. Trach. 515. Ἰμῆρος
 εὐλαβήσιος νύμφος, Id. Antig. 796.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, bonas dictiones habens.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, desquamatu facilis; (2)
 qui facile delibratur et cortice spoliatur.
 Α λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, valde albus.
 Εὐλαβήσιος, ἐς, idem quod εὐλαβήσιος (2) felix, de
 sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile labitur in
 lethargum. Α λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ον, brevis, non diu duraturus. Α
 λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ὠ, f. ἴσσω, animosus sum, forti sum
 animo. Α λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile capi potest. Ex
 εὐ et λαβάνω.
 Εὐλαβήσιος, adv. ita ut facile et cito capi possit.
 Εὐλαβήσιος, ὠν, τὰ, lora, habena.
 Εὐλαβήσιος, ον, thure abundans, thurifer.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, pulchros habens lapides.
 Εὐλαβήσιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, bene instructus portu,
 epith. portus ipsis, commodus. Α λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, præpinguis. Α λαβῶν.
 Εὐλαβήσιος, ον, exorabilis.
 Εὐλαβήσιος, ὠ, f. ἴσσω, laudo; (2) bene precor,
 omior; (3) benigne pollicor, per Ebr.
 vulgo benedico. Ἐάν τις αὐτὸς εὐλογῆ, Arist.
 Ach. 376. Ἄλλὰ πολλὰ τε κἀγαθὰ ἔστρατα τε
 πλείεστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, Id. Conc. 454.
 Ὡς πλείετ' ἐπαίνοισι εὐλογούμενον πτόνον, Sophr.
 Œd. Col. 720. Α λόγος.
 Εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.
 Εὐλογημαι, perf. ind. pass. Ion. pro εὐλελό-
 γημαι.
 Εὐλογημένος, benedictus, part. perf. ejusd.
 Εὐλογητός, ἡ, ὄν, cui benigne promissum est;
 (2) laudatus, vulgo benedictus.
 Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo; (2) laus, præ-
 dicatio; (3) fausta omnia, felicitatis pro-
 missio, vulgo benedictio; (4) beneficium,
 munus, eleemosyna; (5) sacra Cœna.
 Εὐλογιστέω, ὠ, fut. ἴσσω, recte ratiocinor; (2)
 æquo animo fero.
 Εὐλογιστία, ας, ἡ, ratio recte subducta; (2)
 consilium, vel ratio recte inita, prudentia
 in capiendis consiliis. Ab
 Εὐλογιστός, ε, ὁ ἔξ ἧ, quem facile reputare et
 pendere licet; (2) qui recte ratiocina-
 tur, prudens, moderatus; (3) probabilis,
 idoneus. Α λογίζομαι.
 Εὐλογιστός, adv. prudenter, sapienter, recte.

Εὐλογος, ε, ὁ ἔξ ἧ, rationalis, rationi consen-
 taneus, probabilis, rectus, verus; (2) quod
 facile parari et haberi potest.
 Εὐλογος, adv. recte, apte, opportune, vere.
 Εὐλογόφάνεια, ας, ἡ, probabilitas causæ, præ-
 textus.
 Εὐλογόφάνης, ἐς, speciosus, verosimilis,
 Εὐλογόφω, felix sum, Hesych. Ab
 Εὐλογος, fortunatus. Α λογός.
 Εὐλόγησις, ας, ἡ, mundities quia quis bene elotus
 est; (2) purgatio. Ex εὐ et λῶν.
 Εὐλόφος, ε, ὁ ἔξ ἧ, hene cristatus; (2) stren-
 uus; (3) morigerus; (4) pulchram crista-
 tam habens.
 Εὐλόφος, adv. generose, fortiter. Ὅστις δὲ πρὸς
 τὸ πίπτον εὐλόφος (legitur εὐλόφος pessime)
 φέρεται τὸν δαίμονα, Euripr. Fragm. 15, ex An-
 tig.
 Εὐλόχος, ε, ἡ, gravidis vel parturientibus fa-
 vens; epitheton Dianæ, Euripr. Hipp. 106.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, flexilis, qui facile flecti
 potest. Ex εὐ et λογίζω.
 Εὐλόχος, Dor. pro εὐλόχος, ε, ὁ, bonam lyram
 habens; (2) bene lyra canens; (3) canorus.
 (γ) εὐλόχος Ἀπόλλων, Euripr. Alceste. 574. Ex
 εὐ et λύρα.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, idem et ex iisdem.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile solvi potest; (2)
 paratus discere, expeditus. Α λύω.
 Εὐλόχος, adv. expedit, facile.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi.
 Ab
 Εὐλόχος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, docilis, ingeniosus; (2)
 facilis intellectu. Ex εὐ et μαλόνω.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, idem quod εὐλόχος.
 Εὐλόχος, adv. ita ut quis facile addiscat, fa-
 cile discendo; (γ) ita ut facile percipi
 possit.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile emollitur, fa-
 cile emollescens. Ex μαλόνω.
 Εὐλόχος, ον, bene villosus, Pind.
 Εὐλόχος, acc. sing. Dor. pro εὐλόχος.
 Εὐλόχος, ἡ, pellis, corium, Sch. Theoc.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile marcescit, ca-
 ducus. Α μαλόνω.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, facilitas; (2) tranquillitas
 animi; (3) latrina, ap. Jones. Οὐκ εὐλόχος
 χροῖμας πολλῶν, Sophr. Trach. 196. Ab
 Εὐλόχος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, facilis, commodus. Ἐν
 εὐλόχῳ εἶναι, nullius esse momenti, Euripr.
 Iphig. in Aul. 969; Helen. 1243.
 Εὐλόχος, adv. facile, Theog.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, idem quod εὐλόχος.
 Εὐλόχος, f. ἴσσω, allevo. Ab eod.
 Εὐλόχος, ἴσως, ἡ, calcementi genus. Ab εὐ-
 λόχος, quia facile induitur aut expeditum
 incessum facit; sive ab εὐλόχος, quia e co-
 rio erant, Eryn. Βασίλειος εὐλόχῳ, Euripr.
 Orest. 1369.
 Εὐλόχος, adv. facile, nullo negotio.
 Εὐλόχος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, valde magnus, ingens;
 (2) procerus. Ex μέγθος.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, in quo methodus et ratio
 est; (2) compendiosus, artificiosus.
 Εὐλόχος, adv. apte; (2) compendiose.
 Εὐλόχος, adv. idem.
 Εὐλόχος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, hilaris, lætus. Ex εὐ et
 μελόνω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile mulceri, leniri,
 vel placari potest. Α μελίσσω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, idem.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, apta modulatio. Ab
 Εὐλόχος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, apte modulatus, canorus.
 Α μέλος, modulatio.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, idem quod εὐλόχος.
 Εὐλόχος, ε, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino,
 peritus, bellator bonus. Α μελία.
 Εὐλόχος, acc. sing. Ion. pro εὐλόχος.
 Εὐλόχος, ὠ, f. ἴσσω, apes meæ bene mellifi-
 cant; (2) bene mellificæ. Α μέλιττα.
 Εὐλόχος, adv. perite, accurate.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, benevolentia, animus bene ad-
 fectus, clementia, placabilitas:
 Εὐλόχος, adv. benignus:
 Εὐλόχος, ας, ἡ, benevola, patrona: Ab
 Εὐλόχος, ε, ὁ, benevolus, amicus: Ab

Εὐλόχος, ὠ, f. ἴσσω, benevolus sum, propitius
 sum. Ab
 Εὐλόχος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, benevolus, cleamens, ami-
 cius, benignus. Α μένος.
 Εὐλόχος, ἴσων, αἰ, Eumenides, Furia. Per
 Antiphrasin ab εὐλόχος.
 Εὐλόχος, f. ἴσσω, benevolum reddo, placo.
 Εὐλόχος, adv. benevole, benigne.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, dividuus.
 Εὐλόχος, ας, ὁ ἔξ ἧ, mutabilis, inconstans.
 Α μεταβάλλω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, idem.
 Εὐλόχος, adv. inconstanter.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, facilis ad impertendum,
 liberalis. Ex μεταβάλλω.
 Εὐλόχος, adv. benignic, liberaliter.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, mutabilis.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui facile moveri et
 mutari potest. Α μετακίνηω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, transportatu et tra-
 ductu facilis. Α μετακίνηω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, cui facile aliud persua-
 detur; (2) qui facile dissuadet potest.
 Εὐλόχος, ον, mutabilis.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, mutationi obnoxius.
 Α μετακίνηω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, instabilis, inconstans.
 Α μετακίνηω.
 Εὐλόχος, ον, idem.
 Εὐλόχος, ον, idem.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, mobilitas, placabilitas,
 tractabilitas, commodi mores.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, tractabilis, non dif-
 ficilis, mitis, placabilis; (2) qui facile capi
 potest. Α μετακίνηω.
 Εὐλόχος, adv. ita ut facile tractari
 queat, placabiliter, leniter.
 Εὐλόχος, ἴσων, ἴσων, idem quod
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, modum servans, modera-
 tus. Α μέτρον.
 Εὐλόχος, ἐς, ὁ ἔξ ἧ, bene longus, decore pro-
 cerus. Α μήκος.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, ovibus abundans; (2) pec-
 orum ferax. Α μήκος.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui bona seu decora et
 firma femora habet.
 Εὐλόχος, lana ad nendum facilis. Ex
 εὐ et μελόνω, filum deduco.
 Εὐλόχος, ἴσως, ἡ, prudens. Α μήτις.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, industria, solertia. Ab
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, ad machinandum promp-
 tus, industrius, ingeniosus.
 Εὐλόχος, adv. ingeniose, artificiose.
 Εὐλόχος, ον, comis, facilis, bonus sodalis.
 Εὐλόχος, ὁ ἔξ ἧ, facile imitabilis.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, invidiosus, invisus.
 Εὐλόχος, ον, bonoamine factus. Ἐφθνα καὶ
 τὸ εὐλόχος εὐμίτοιο πλοκαῖς, Euripr. Iph. Taur.
 824.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, bene mitra cinctus.
 Εὐλόχος, adv. ad retinendum aptius.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, memoratu facilis, me-
 morabilis. Α μνημονεύω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, cujus facile recordamur,
 cujus memoria semper nobis obversatur.
 Α μνημονεύω.
 Εὐλόχος, ὠ, bona sorte utor.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, bona sors, felicitas.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, bona sorte utens, felix.
 Ὡς εὐλόχουτον ἀπολήσκοντες, Appr. in Han-
 nibal.
 Εὐλόχος, adv. felici fato. Α præc. Α μετίζω.
 Εὐλόχος, recte cano, Hom.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, elegans cantus, elegancia
 cantus; (2) suavitas vocis. Α μελίσσω.
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, bene canens.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, pulchritudo. Ab
 Εὐλόχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, formosus, speciosus.
 Εὐλόχος, facete, lepide loqui.
 Εὐλόχος, ας, ἡ, musica elegancia, musicus le-
 pos, et doctrinæ lepos et gratia. Ex Μῆσα.
 Εὐλόχος, ον, suaviter canens; (2) venustus,
 argutus; (3) eruditus.
 Εὐλόχος, adv. eleganter, erudite.
 Εὐλόχος, ε, ὁ, labore honesto ortus, vel cum
 eodem conjunctus, Hesych.

Εδμῦκος, ον, mugiens. Α μυκάριμα.
 Εδμύλιος, ἡ, rumor, *Hom.*
 Εδνάζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνή.
 Εδνάζω, f. ἄσω, sopio; (2) in cubili colloco, cubile statuo; (3) de mari, placare, tranquillum reddere, ponere, sternere; (4) dormio, quiesco; (5) concumbo. Τὸν τετραπύρην ὕδρον εὐνάσας θρόνους, *Lycorhr.* 1313. Γάμοις Ἰάσον βασιλικούς εὐνάσεται, *Eur. Med.* 18. Καὶ πᾶν μὲν ἡνῖν εὐνάσι δαίμων ὄρου, *Lycorhr.* 567. Ab εὐνή.
 Εὐναία, ns, ἡ, Ion. pro εὐνή.
 Εὐναία, tori socia. Ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους, *Ελευαν, Eurip. Andr.* 104.
 Εὐναίσις, bene seu benigne defluens, *Æsch.*
 Εὐναιστάω, commode habito, *Hom.*
 Εὐναίωμα, bene habitator, *Hom.*
 Εὐναίμενος, part. præs. ind. pass. v. εὐναίω.
 Εὐναίον, α, τὸ, stratum lecti, stragulum.
 Εὐναίος, αἶα, αἶον, qui procurbare amat, tori particeps. Ἐλένη ἑναλλαχθεῖσαν εὐναίος γάμοις, *Eurip. Androm.* 1246.
 Εὐναία, bene vel commode habito.
 Εὐνάς, ἄδω, jacens, *Steph.*
 Εὐνάσιμος, α, ὁ εὐ ἡ, ad cubandum, seu cubile statuendum opportunus. Ab εὐνάζω.
 Unde
 Εὐνάση, ἦρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
 Εὐνάσηον, α, τὸ, cubiculum, dormitorium; (2) cubicularis lectus. (2) καβέζετ' ἐν μέσσοις εὐνάσηοις, *Soph. Trach.* 918. Ὑγιῆς εὐνάσηον, *Eurip. Or.* 589.
 Εὐνάσης, ἔ, ὁ, cubicularius.
 Εὐνάσειρα, ορος, ὁ, idem quod εὐνάσηρα.
 Εὐνάσειρα, ας, ἡ, concubitrix; (2) conjux, marita. Ab
 Εὐνάσηρα, ἦρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.
 Εὐνάσηον, α, τὸ, cubile; (2) dormitorium.
 Εὐνάτω, ορος, ὁ, maritus. Πρὸς ἄλλον εὐνάτωρα, *Eurip. Andr.* 1041. Αἰ μὲν εὐνάτωρας, αἰ δὲ παῖδας, *Id. Troad.* 830.
 Εὐνάω, ᾧ, fut. ἦσω, colloco; (2) sopio; (3) sedo; (4) pass. dormio. Τῆς δ' εὐνόσε γόου, *Odys.* 4, 758. Θεὰ βροτῶν εὐνήθεισα, *Il.* 2, 821. Ab εὐνή.
 Εὐνάτης, α, ὁ, concubitor; (2) maritus.
 Εὐνάτις, ἴδος, ἡ, concubina; (2) uxor. Ab
 ΕΥΝΗ, ἦς, ἡ, cubile; (2) lustrum; (3) concubitus; (4) tentorium; (5) sepulchrum, *Soph. Electr.* 436; (6) locus quis in quo aliquis commoratur; (7) ancora; (8) vestis, stragula lecti; (9) torus funebris, *Eurip. Suppl.* 768.
 Εὐνήθεισα, part. a. 1. ind. pass. f. g. ab εὐνάω.
 Εὐνήθεν, adv. e lecto.
 Εὐνήμα, ἄτος, τὸ, concubitus.
 Εὐνήσειρα, ας, ἡ, cubitrix, cubans.
 Εὐνήσειρα, conjux; (2) epith. noctis, quæ soporem inducit. (2) ἐπαύλυτον εὐνήσειρα νύξ, *Apoll. Rhod.* 4, 1058.
 Εὐνήση, ἦρος, ἂ, cubicularis; εὐνήση χιτῶν, vestis cubicularis, nocturna.
 Εὐνήτης, α, ὁ, maritus. Ὀδυρομένη σὸν εὐνήταν, *Eurip. Med.* 159. (εὐνήταν ob metrum, alias dicendum εὐνάτην.)
 Εὐνήτος, seu εὐνήτος, α, ὁ εὐ ἡ, bene textus, de veste pulchra. Α νέα.
 Εὐνήσειρα, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ὡς ἔμ' ἔσπισσι δέξασθ' ἔσ' ἐν κόιλιασι ταῦτις εὐνήσειραν, *Soph. Trach.* 921.
 Εὐνήτω, ορος, ὁ, maritus. Ἡν ὁ Διόκητος τοπάρος εὐνήτωρα Δύωσι, *Eurip. Hecr. Fur.* 27. Εὐνήτωρ δὲ σὸς, *Id. Ibid.* 97.
 Εὐνήψω, adv. e lecto. Ab εὐνή.
 Εὐνία, αν, τὰ, stragula, strata. Ab eod.
 Εὐνίς, ἴδος, ἡ, uxor. Ἀνδρῶν εὐνίδας λαβόμενοι, *Eurip. Or.* 927. Κακίης ἐνίδος τιμαρῖα, *Id. Iphig. Aul.* 397. Ab eod.
 Εὐνίς, ιος, ὁ εὐ ἡ, privatus, orbis, viduus, vidua orba. Τὴν φίλων πατρῶν... εὐνίς, segregata a paternā familia, *Soph. Trach.* 562. Ab εἰς, uivis.
 Εὐνώω, ᾧ, fut. ἦσω, benevolus sum, bene adfectus sum animo erga aliquem, *Matt.* 5, 25. Ab εὐνοος. Hinc
 Εὐνώητος, α, ὁ εὐ ἡ, facilis intellectu;

Εὐνοήτως, adv. ita ut facile intelligi queat:
 Εὐνοία, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.
 Εὐνοικός, ἡ, ὄν, benevolus. Ab eod.
 Εὐνοικός, adv. benevole; εὐνοϊκώτερος, magis benevole. Ab εὐνοϊκός.
 Εὐνομέω, ᾧ, fut. ἦσω, bonis legibus instituo. Hinc εὐνομέωμαι, ἦμαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μέλλει εὐνομήσασθαι, *Plat.* Ab εὐνομος.
 Εὐνομία, ας, ἡ, bonæ leges; (2) status sub bonis legibus; (3) æquitas; (4) pietas. (4) εὐνομία σέως μεγίστα, summa pietate colens, *Soph. Aj.* 712. Ab eod.
 Εὐνομιέσται νόμοι, sc. pascua pecoribus accommodatissima, *Hes.*
 Εὐνομήν, acc. sing. Ion. pro εὐνομία.
 Εὐνομος, α, ὁ εὐ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) pascuus, pabulosus. Ex νόμος, *lea*, vel νέμος, *pasco*.
 Εὐνοος, contr. εὐνωσ, α, ὁ εὐ ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὐνωσ, benevolentia. Comp. εὐνώτερος sup. εὐνώτατος.
 Εὐνωσ, acc. sing. contr. pro εὐνωσ.
 Εὐνωσος, α, ὁ εὐ ἡ, numen molendinis appositum, quod farinæ mensuram inspicere, eique præse credebatur.
 Εὐνωχία, α, ὁ, spado. Ab εὐνώχος.
 Εὐνωχίζω, fut. ἴσω, eunuchizo, castro, eviro, *Matt.* 19, 12. Ab eod.
 Εὐνώχιον, α, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adversum. Ab eod.
 Εὐνωχιστής, ἔ, ὁ, castrator. A præc.
 Εὐνωχοειδής, ἔς, eunuchus similis.
 Εὐνώχος, α, ὁ, eunuchus, spado; (2) continentiam servans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνώχοι, proceres. Ex εὐνή et ἔχω, *curo*.
 Εὐνωχῶδης, εος, ὁ εὐ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνώχος.
 Εὐνώω, adv. benevole. Ab εὐνοος.
 Εὐνωσ, adv. idem et ab eod.
 Εὐνωσ, acc. sing. part. præc. Dor. pro ἴοντα, seu ὄντα, ab εἶμαι.
 Εὐνώμις, ες, volubilis, *Soph.*
 Εὐνώμος, ον, qui facile movetur, vibratur. Α νομία.
 Εὐνώτος, α, ὁ εὐ ἡ, bonum habens dorsum; (2) fortes et latos humeros habens.
 Εὐνώω, 2. sing. a. 1. opt. med. verbi εὐνώμαι.
 Εὐνώμινα, dat. sing. part. aor. 1. med.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, hospitalis. Hinc Εὐνώμιος, sc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἀξένος dicebatur.
 Εὐνώμιος, adv. hospitaliter, amice.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, idem quod εὐνώμιος.
 Εὐνώμιος, adv. idem quod εὐνώμιος.
 Εὐνώσος, α, ὁ εὐ ἡ, bene rarus, politus, elaboratus. Α ξέω.
 Εὐνώω, 2. sing. a. 1. conj. med. verbi εὐνώμαι.
 Εὐνώθησκον, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. αὐθάνω.
 Εὐνώθησκον, α, ὁ εὐ ἡ, qui facile desiccatur. Α ξηραίνω.
 Εὐνώσος, α, ὁ εὐ ἡ, bene rarus seu politus; (2) qui rasura seu sculptura facile poliri potest. Α ξέω.
 Εὐνώλης, εος, ὁ εὐ ἡ, qui est probæ materiæ. Ab εὐ et ἔωλον.
 Εὐνώλος, α, ὁ εὐ ἡ, idem et ex iisd. (2) arborum ferax, lignis abundans.
 Εὐνώλιος γρότος, ὁ, e ligno poliens egregia, *Man.*
 Εὐνώμιος, vide εὐνώμιος, et sic etiam cætera in quibus τὸ ζῆν *Att.* pro σὺν positum.
 Εὐνώπιος, ον, perspicuus, clarus.
 Εὐνώπιος, α, ὁ εὐ ἡ, rasilis. Α ξύω, *rado*.
 Εὐνώπιος, α, ὁ εὐ ἡ, molis amplæ et compactæ, corpulentus, mediocriter intumescens; (2) qui admittit et requirit ornatum; (3) molis minutus, hinc portatu facilis. (3) αὐτὴν δὲ τὴν πύλον ἐπιπέωντο εὐνώπιον σφίσι ποιήσασθαι, *Arr. Hist. Alex.* 6, 29. Ab ὄγκος.
 Εὐνώδω, ᾧ, fut. ἦσω, et εὐνώδωμαι, ἔμαι, prospere progredior, prosperum iter præbeo. *In med.* prospere itinere, sum omnino, prospere successu utor. Ἡ μὲν ἄν εὐνώθῃ φέρεται κατὰ, scil. aqua, *Dem.* Ab εὐνόδος.
 Εὐνώδω, idem.

Εὐνόδης, idem quod εὐνόδος.
 Εὐνόδια, ας, ἡ, expeditum, planum, prosperum iter.
 Εὐνόδια, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab
 Εὐνόδιος, α, ὁ εὐ ἡ, boni odoris, fragrans.
 Εὐνόδος, α, ὁ εὐ ἡ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui prospero successu utitur.
 Εὐνώδω, idem quod εὐνόδια, in act. et med. (2) prospera precor, adnuo; prospera do. (2) σφῶν δ' εὐνόδιον Ζεύς, prospera omnia adnuat Jupiter, *Soph. Œd. Col.* 1435.
 Εὐνώδωκα, perf. ind. act. Ion. pro εὐνώδωκα.
 Εὐνώδωσιν, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Εὐνώδωσ, adv. facili via, expedite; (2) prospero successu, feliciter.
 ΕΥΟΓ, Euoce, vox qua Baccho acclamabatur. Hinc Εὐώος, Bacchi cognomen.
 Εὐνοικώμενος, α, ὁ εὐ ἡ, dispensatu facilis; (2) digestu facilis. Ex εἰκοιμέω.
 Εὐνοικωμικός, ἔ, ὁ, economiæ peritus.
 Εὐνοικός, α, ὁ εὐ ἡ, bonam domum habens; (2) honus et commodus ad habitandum.
 Εὐνοίω, ᾧ, f. ἦσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὐνοός.
 Εὐνοία, ας, ἡ, vini abundantia et bonitas; (2) annus vini copia et bonitate insignis.
 Εὐνώιστος, ον, vino bono factus, ut libatio.
 Εὐνώιος, α, ὁ εὐ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
 Εὐνώιστος, α, ὁ εὐ ἡ, aspicatus.
 Εὐνώλος, ον, felix, dives.
 Εὐνώλιθος, α, ὁ εὐ ἡ, valde lubricus, labilis.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, imbribus abundans.
 Εὐνώμιος, part. præc. ind. pass. verbi εὐνώ.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, qui bene et dextre novit cum aliis conversari, affabilis.
 Εὐνώμιος, planum et concessu facile. Ab ἡμιολογία.
 Εὐνώμιος, qui bona somnia videt vel efficit.
 Εὐνώμιος, ας, ἡ, armorum bonitas. Ab
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, bene armatus; (2) felix in armis.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, conspicuus, adspectabilis. Ex εὐ et ὄπτωμαι.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, qui facile cerni potest.
 Εὐνώμιος, ας, ἡ, promptitudo seu facilitas ad irascendum; (2) morum sive ingenii lenitas, bonitas; nam ὄργαι sunt mores, animi affectus. Ὅς τὴν ἑμὴν πίστιν εὐνώμιος ψυχὴν κραιπνήσιν, qui confidit sua morum bonitate meum animum flexurum, *Eurip. Hippol.* 1039: nam sic legendum cum Valckenario pro εὐνώμιος. Πρὸς σοφῆ γὰρ ἀνδρὸς, ἀσπίδι σόφρον' εὐνώμιος, sapientis enim viri est modum in ira tenere, vel potius, morum bonitate commendabilem esse, *Eur. Bacch.* 641. Ab εὐνώμιος.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, qui facile seu levi de causa irascitur; (2) qui moderate irascitur; (3) bene moratus, morum lenitate commendabilis. (3) εὐνώμιος γὰρ ἐστὶ καὶ πρῶτος, *Plutarch. de Oracul. Defectu*, 2, 413 C. sic legendum delecta vocula ἔ. Ab ὄργω.
 Εὐνώμιος, adv. ita iracunde ut ne ira modum excedat; (2) studioso, alacriter; (3) moderate, decore.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, idem quod εὐνώμιος: vide ibi (2. 3.) Ab ὄργω.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, qui bene appetit cibos; (2) qui stomacho appetitum cibi conciliat. Ex ὄργωμαι.
 Εὐνώμιος, α, ὁ εὐ ἡ, qui suis finibus facile continetur; (2) quem definire et suis limitibus describere facile est. Ab ὄργω.
 Εὐνώμιος, ᾧ, f. ἦσω, religiose juro. Ἦματις δὲ κατὰ νόμον εὐνώμιος εὐνώμιος κρινεῖτε, *Xen.* Τὴν ἑμὴν ψυχὴν κατὰ νόμον, ἢ ἂν εὐνώμιος ἐγὼ, per animam meam juro, quam non pejeraverim, *Eurip. Or.* 1517. Ab εὐνώμιος.
 Hinc
 Εὐνώμιος, ας, ἡ, sanctum jusjurandum. Vox suspecta, neque ex analogia sermonis commendabilis, *Eurip. Hippol.* Sed legendum est εὐνώμιος, cum scholiaste et uno codice manuscripto. Repertur tamen apud Alexandrum

andrum in Helena testante grammatico, manuscripto in bibliotheca San-Germanensi asseruato, qui rariores voces Atticas ex veteribus adnotavit.

Εὐαρκία, ας, ἡ, iurijurandi fides. Ab **Εὐαρκος**, ι, ὁ ἕ ἡ, qui iusjurandum religiose colit; (2) τὸ εὐαρκον, quod iurijurando consentaneum est, quod iusjurandum exigit: ἢ εὐαρκος, perjurus, Eurip. Med. 495.

Εὐορκίαι, τὸ, vide εὐορκία.

Εὐορκωτός, vide εὐορκος.

Εὐορκως, adv. religiose iusjurandum servando; (2) interposito sacramento.

Εὐορκητός, ον, unde facile impetus fieri potest; (2) qui facile incitatur, commovetur.

Εὐορκος, υ, ὁ ἕ ἡ, commodam et tutam navium stationem habens.

Εὐορκία, ας, ἡ, bonum augurium. Ab

Εὐορκίαι, ἴος, ὁ ἕ ἡ, qui bonis auspiciis fit.

Εὐορροφός, ον, pulchram seu bonam contignationem habens, Eurip.

Εὐοσμῶν, bene oleo, odor sum, fragro, Theophr.

Εὐοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia, Soph.

Εὐοσμος, υ, ὁ ἕ ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὐ et ὀσμή, odor.

Εὐοσφραγιστής, ἡ, ὄν, idem quod

Εὐοσφραγιστός, υ, ὁ ἕ ἡ, olfactu pollens, sagax. Ab ὀσφράγιον.

Εὐοσφάλλωτος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui pulchris et venustis oculis est; (2) qui alienis oculis gratus est; (3) honestus, bellus.

Εὐοσφάλλωτος, adv. cum quadam oculorum venustate; (2) decore, decentr.

Εὐοσφρῆς, υος, ὁ ἕ ἡ, pulchra habens supercilia.

Εὐοσφρῆμαι, ἔμαι, εὐοσφρῆται, recte habentis regitur. Ab ὄσφρῆ.

Εὐοσφρῆς, ὦ, f. ἦσῶ, lætor, feliciter ago ex labore. Ab

Εὐοσφρῆς, υ, ὁ ἕ ἡ, lætus.

Εὐοσχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.

Εὐοσφῆς, pulcher, jucundus aspectu sum.

Εὐοσφία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher aspectus, venustus; (2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὄσφῆς, vel ὄσφον.

Εὐοσφῆς, ον, opsoniis abundans.

Εὐοσφῆς, ες, bene compactus. A πῆγνυμι.

Εὐοσφῆς, ας, ἡ, natura quæ facile adfici potest, corporis constitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium quantum quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, delicia; (5) habitus bonus corporis vel animi, qui facile sustinet incommoda; robor corporis vel animi.

Εὐοσφῆς, ὦ, f. ἦσῶ, facile patior seu aliqua re adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona sum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab

Εὐοσφῆς, ἴος, ὁ ἕ ἡ, qui facile aliqua re adficatur; (2) pronus, promptus. Ex πάθος.

Εὐοσφῆς, υ, ὁ ἕ ἡ, passibilis, patiendi necessitati valde expositus. Ab εὐοσφῆς.

Εὐοσφῆς, beneficiarius, partit.

Εὐοσφῆς, ας, ἡ, recta institutio liberorum; (2) disciplinam notitia, quæ inest recte instituto; (3) commodi, honesti, liberales mores. Ex παιδεύω.

Εὐοσφῆς, υ, ὁ ἕ ἡ, recte institutus, valde eruditus, doctissimus. Εὐοσφῆς δ' ἀποσφῆς λέγειν, sapienter autem dicere vitas, (pro εὐοσφῆς legebatur ante Musgraviū ἀπαιδεύτα. Εὐοσφῆς vero est neutrum plurale pro adverbio.) Eurip. Or. 410. Ex eod.

Εὐοσφῆς, adv. erudite, docte, perite.

Εὐοσφῆς, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas quam adferunt boni liberi. Ab

Εὐοσφῆς, αδος, ὁ ἕ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles.

Εὐοσφῆς, acc. sing. Dor. pro εὐοσφῆτον.

Εὐοσφῆς, υ, ὁ ἕ ἡ, manu perita structus, artificiosus, bene constructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.

Εὐοσφῆς, ἴος, ὁ ἕ ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.

Εὐπάλατος, ον, vibratu facilis, Steph.

Εὐπάλατος, Ion. εὐπάλατος, sine magno certamine.

Εὐπάραρον, acc. sing. Poet. et Dor. pro εὐπάραρον.

Εὐπάραγωγος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile decipitur; (2) cui facile persuadet; (3) qui facile regitur seu tractatur.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, valde acceptus, probatus, gratus; (2) credibilis.

Εὐπαράδοξος, ον, idem quod simplex.

Εὐπαράδοχος, ον, aptus seu facilis ad recipiendum.

Εὐπαράδοτος, υ, ὁ ἕ ἡ, exorabilis, placabilis.

Εὐπαράκλητος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile advocatur, qui facile allicitur, placabilis, quocum agere facile sit; (2) propensus ad recipiendum.

Εὐπαράκολυθῆτος, υ, ὁ ἕ ἡ, facilis intellectu, facile rem percipiens, capiens. A παρακολυθῆς.

Εὐπαράκολυθῆτος, adv. perspicue.

Εὐπαράκομις, υ, ὁ ἕ ἡ, advectus seu comportatus facilis. A παρακομιζέω.

Εὐπαράλογος, ον, qui facile decipitur.

Εὐπαράμιθῆτος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile flecti potest, exorabilis. A παραμιθῆμαι.

Εὐπάραμος, ον, pulcher, Dor. ap. Pind. pro εὐπάραμος, seu εὐπάραμος.

Εὐπαράμοις, υ, ὁ ἕ ἡ, pravi docilis; cui facile malum suadet, qui facile decipitur. A παραμοίεω.

Εὐπαράπλες, ον, qui sine periculo præternavigatur.

Εὐπαράπλετος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile a sententia deductur aut decipitur. A παραπλέω.

Εὐπαράπλετος, ον, obnoxius falsariis, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, nam et active dicitur. A πηλώω.

Εὐπαράφορος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile in malam partem detorqueatur; (2) qui facile in mentis errore incidit. A παράφορος.

Εὐπαράφορος, υ, ὁ ἕ ἡ, constanter assidens, assiduus in aliquo negotio, constans, firmus.

Εὐπαράφορος, adv. assidue, constanter.

Εὐπαράφορος, υ, ὁ ἕ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. A παρεία.

Εὐπαράφθορος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile subit, se insinuat. A παρῆσθω.

Εὐπαράφθορος, υ, ὁ ἕ ἡ, facile consolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαράφθορος, adv. æquo animo, facilem se consolationibus præbendo.

Εὐπάρατος, ον, pulchras genas habens, Pind. P. 12. εὐπαράτος, Din. male.

Εὐπάρατος, υ, ὁ ἕ ἡ, felix virgo, virginitatem facile et honeste tolerans.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile commoveatur. A παραδοκῶ.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, facilem se præbens; (2) bonus præbitor. Ex παρέχω.

Εὐπαράδοκτος, ον, cum fiducia loquens. A παρήσθω.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, elegantim limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veste utens. Ex παρῆσθω.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαράδοκτος, υ, ὁ ἕ ἡ, idem quod εὐπαράδοκτος.

Εὐπαίθια, ας, ἡ, obsequium.

Εὐπαίθια, ὦ, f. ἦσῶ, obtempero, obsequor. Ab

Εὐπαίθια, ἴος, ὁ ἕ ἡ, qui facile paret seu obsequitur, credulus; (2) aptus ad persuadendum. (2) τὸν γὰρ ἠθέλων φίλων νίει μολόντες, εὐπαίθια, nam consuctis amicis novi venientes ad persuadendum sunt aptiores, Eurip. Andr. Ex εὐ et παίθω.

Εὐπαίθια, adv. obsequenter.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, cui facile aliquid persuaderi potest, tractabilis; (2) morigerus. Ab iisd.

Εὐπαίθια, adv. ita ut facile persuaderi quidquam possit.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, bene pexus, seu facilis ad pectendum.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, secari facilis, dolatu facilis. A παλεύω.

Εὐπαίθια, ον, felix, lætus. Αὐτὰ δ' ἔχουσι μύραν ἐν εὐπαίθια, Æschyl. Lumenid. 479.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, qui nobilem socerum habet.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, pulchrum habens peplum.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, concoctu facilis. A πείπω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, facilis circumactu, versatilis. A περιάγω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile detrahitur. Ex εὐ et περιάγω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, conspicuus.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, bene circumscriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, describi potest; (3) qui facile circumscribitur, i. e. coerctur. A περιγράφω.

Εὐπαίθια, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile velari, tegi, celari potest. A περικαλύπτω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, ap. Polyb. qui facile aliorum importunitatem fert, v. gr. in adendo (al. cui comitatus modicus et ministerium habile est).

Εὐπαίθια, ον, angustus, non late patens, brevis.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, valde adspectabilis; (2) qui facile despici potest, contemptibilis. Ex εὐ et περιπαύω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιρίζω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, bene ambulare seu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὐ et περιπαύω.

Εὐπαίθια, ον, qui facile flecti, circummagi potest. A περιπαύω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumstant. A περιπαύω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, manifestus, deprehensus facilis. A περιφορέω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, qui facile circumfunditur, undique circumfus. A περιχύω.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, bene foliatus, foliis decoratus. A πέταλον.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, expansus seu explicatus facilis. A πετάλω.

Εὐπαίθια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπαίθια.

Εὐπαίθια, gen. sing. Ion. pro εὐπαίθιας.

Εὐπαίθια, ἴος, ὁ ἕ ἡ, facilis. Πάντα δ' εὐπαίθια θεοί, Eurip. Phæn. 696. A πείπω.

Εὐπαίθια, ον, e saxo duro factus.

Εὐπαίθια, adv. facile, sine molestia, expedite.

Εὐπαίθια, ας, ἡ, facilis concoctu. A πείπω.

Εὐπαίθια, ἴος, ὁ ἕ ἡ, bene compactus, firmus, validus. Ex εὐ et πῆγνυμι.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, idem et ex iisd.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, pulchra ornatus galea.

Εὐπαίθια, ον, pulchre textus. A πῆγνυμι.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, pulchra brachia habens, pulchra, de femina.

Εὐπαίθια, υ, ὁ ἕ ἡ, irriguus, aquosus; epith. terræ. Ex εὐ et πίδαξ, fons, scatebra.

Εὐπαίθια, ἴος, certus, quo freti esse possumus. Vid. εὐπαίθια.

Εὐπαίθια, ον, densus, dense textus.

Εὐπαίθια, ἴος, ὁ ἕ ἡ, squalidus, sordidus; ὀπίθ. orationis

orationis vetustatem sine vitio imitantis. A πίνες.
 Εύπιστος, υ, δ ζ η, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πισίς.
 Εύπιστος, adv. fideliter.
 Εύπιτιον, on, praevingius, opulentus.
 Εύπληγος, εως, δ ζ η, qui feliciter vagatur.
 Εύπλαστος, υ, δ ζ η, qui facile fingi potest, qui facile formam aliquam induit. A πλάσσω.
 Εύπληστος, ad fingendum apte; (2) speciose.
 Εύπληθης, εως, δ ζ η, valde latus, peramplus. A πλάθω.
 Εύπλησις, on, bene plenus, Hom.
 Εύπληκειον, gen. pl. ab
 Εύπληκτής, εως, δ ζ η, bene junctus, nexilis; unde εύπλεκτής, Pict. A πλέκω.
 Εύπλεκτος, υ, δ ζ η, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus seu contextus.
 Εύπλευρος, υ, δ ζ η, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus.
 Εύπληκτος, υ, δ ζ η, qui facile pulsatur. A πλάσσω.
 Εύπληκτος, υ, δ ζ η, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πληρώω.
 Εύπλοία, bene navigo.
 Εύπλοια, υς, η, Ion. εύπλοία, felix et boua navigatio. A πλώω.
 Εύπλοκάμις, ἴδος, η, pulchros cincinnos habens. Ab
 Εύπλόκαμος, υ, δ ζ η, idem; crinitus, cincinnatus.
 Εύπλοκος, υ, δ ζ η, bene textus. A πλέκω.
 Εύπλος, contr. εύπλος, υ, δ ζ η, navigatio facilis, navigationem facilem habens; (2) commodus navigantibus. (2) εύπλον ὄρον Ιουιο, Theocrít. 7, 62.
 Εύπλωτος, υ, δ ζ η, praedives.
 Εύπλωτης, εως, δ ζ η, bene lotus; (2) mundus. A πλώω.
 Εύπνευσία, υς, η, facilis et comoda spiratio, spirationis facilitas. Ab
 Εύπνευσος, υ, δ ζ η, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt; (2) perfabilis; (3) bonum odorem spirans. A πνέω.
 Εύπνεύω, facile spiro, Steph.
 Εύπνοια, η, comoda spiratio, Steph.
 Εύπνοιος, contr. εύπνοιος, υ, δ ζ η, bene spirans; (2) perfabilis. A πνέω.
 Εύπνοδιος, on, pedi aptus, de calceo.
 Εύπνοδία, υς, η, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εύπνος.
 Εύπνοία, ὤ, f. ἡσω, beneficio, beneficium confero. Εύπνοίην τὸν εὐπούντα, Xen.
 Εύπονητός, ἴα, εὐν, beneficio adficiendus.
 Εύπονητικός, η, ὄν, propensus ad benefaciendum.
 Εύπονήτος, υ, δ ζ η, bene factus, elegans.
 Εύπονη, υς, η, beneficentia:
 Εύπονηος, υ, δ ζ η, beneficus. A ποίω.
 Εύπονηικός, on, diversicolor.
 Εύποκος, υ, δ ζ η, bonum vellus habens.
 Εύπολέμητος, υ, δ ζ η, oppugnabilis, qui debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμῶ.
 Εύπόλεμος, υ, δ ζ η, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus et fortis in bello.
 Εύπολέμιος, adv. apte ad rationem bellicam; ex arte militari.
 Εύπολις, ἴδος, η, multas pulchras urbes habens.
 Εύπολίτευτος, on, bene constitutus, de civitate.
 Εύπολιόρητος, υ, δ ζ η, obsessu facilis. A πολιόρῃω.
 Εύπολιόβηλος, on, consiliis abundans, prudentissimus.
 Εύπομπος, υ, δ, bonus dux, de vento secundo, de duce via tuto et fido gauroque.
 Εύπόρευτος, υ, δ ζ η, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.
 Εύπορεία, ὤ, et εύποροίμαι, ἔμαι, abunde possum, est mihi facultas, abundo, etiam in rebus malis. Εύπορείην χρημάτων, τῆς τροφῆς, Aristot. εἰπὶν, Plat. τὰ χρηματικά, Dem. A πόρος.
 Εύπορημα, ἄτος, τὸ, facultas, copia.

Εύπορητος, υ, δ ζ η, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens.
 Εύπορία, υς, η, copia, facultas; (2) opes.
 Εύπορίζω, excogito, Eur.
 Εύπορίστος, υ, δ ζ η, parabilis, adquisitu et paratu facilis, qui facile suppeditatur. Ex πορίζω.
 Εύπορος, υ, δ ζ η, expeditus; (2) copiosus, opulentus, locuples.
 Εύπόρος, adv. facile, copiose.
 Εύπορώτερον, adv. facilius.
 Εύποσιμία, η, bona fortuna, felicitas. Ab
 Εύποσιμος, υ, δ ζ η, felix, fortunatus.
 Εύποσιμος, adv. fortunate, feliciter.
 Εύποτος, υ, δ ζ η, potui facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum est. Ex εὖ et ποτόν.
 Εύπας, ὄδος, δ ζ η, bonis pedibus praeditus, pedibus firmus; (2) velox.
 Εύπαργία, ὤ, f. ἡσω, feliciter res ago, felix sum in rebus gerendis. Ab εύπαργη. Hinc
 Εύπαργημα, ἄτος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera strenue navata.
 Εύπαργής, εως, δ ζ η, felix in rebus agendis. Ex εὖ et πάρτην. Hinc
 Εύπαργία, υς, η, idem; (2) sors prospera, res secundae; (3) recta actio, bonum opus.
 Εύπαργότερος, on, felicior.
 Εύπρακτος, υ, δ ζ η, factu facilis.
 Εύπραξία, υς, η, vide εύπραξία.
 Εύπραξίς, εως, η, idem.
 Εύπράσσω, vel εύπράττω, f. ἔω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus utor. Εύπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc. (rectius divisim.) ἔρν.
 Εύπριμος, υ, δ ζ η, pulchrum habens stipitem. A πρίμων.
 Εύπρίπια, υς, η, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.
 Εύπριπέσισι, dat. pl. Ion. et Pict. pro εύπριπίσι, ab
 Εύπριπής, εως, δ ζ η, decorus, decens, speciosus; τὸ εύπριπής, inpr. de praetextu specioso dicitur. A πρίπω.
 Εύπριπτος, on, idem, ep. Aesch.
 Εύπριπτός, adv. decore, decenter, speciose, specioso praetextu; εύπριπτερίως, decentius, quod et εύπριπτερον.
 Εύπριπτήν, acc. sing. Ion. pro εύπραξίαν.
 Εύπριπτός, Ion. pro εύπράσσω, Herod.
 Εύπρητος, υ, δ ζ η, facilis ascensu ustaque; (2) inflatu facilis, epith. flatus, est validus. A πρήνω.
 Εύπριτος, υ, δ ζ η, accurate sectus aut dissectus; (2) qui facile secari potest. A πρίζω.
 Εύπροαίρετος, υ, δ ζ η, promptus.
 Εύπροαράτος, υ, δ ζ η, prospectus, praevisus. A προραῖω.
 Εύπροσάδων, ἔσα, ὄν, part. qui prior beneficio est adfectus. Ex προάσχω.
 Εύπροσδέκτος, υ, δ ζ η, gratus.
 Εύπροσείδρος, υ, δ ζ η, adsidius in aliquo negotio.
 Εύπροσηγορία, υς, η, adfabilitas. Ab
 Εύπροσηγορος, υ, δ ζ η, adfabilis, comis.
 Εύπροσηγόρος, adv. comiter.
 Εύπροσίτος, υ, δ ζ η, accessu facilis. Ex πρόσμιμι.
 Εύπροσπίως, adv. facili aditu.
 Εύπροσπύδος, υ, δ ζ η, accessu facilis.
 Εύπροσπύδος, adv. aditu facili, Pollux.
 Εύπροσπίστος, υ, δ ζ η, allatu facilis; (2) pervius; (3) expositus, aditu facilis, mitis; (4) commodus; (5) aditu facilis, mitis, quo cum congredi, agere et consuescere facile jucundumque sit. (4) κάκ ἐστιν ἄσπης εύπροσπίστος ἰκέασις, neque est commodum effugium hujus mali, Eurip. Med. 279. Ex προσπίρω.
 Εύπροσπίσις, on, facilem aditum habens, epith. portus.
 Εύπροσφορος, υ, δ ζ η, promptus, utilis.
 Εύπροσφύτος, υ, δ ζ η, facile coiens et coallescens. Ex προσφύω.
 Εύπροσωπία, honestam speciem habeo. "Οσοι θέλωσιν εύπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, Gal. 6, 12.

Εύπροσωπία, υς, η, honesta species, verisimilitudo. Ab
 Εύπροσωπος, υ, δ ζ η, pulcher adspetu, qui speciosa forma est; (2) speciosus, probabilis; (3) qui hilari et laeto est vultu. Οὐκ εύπροσωπίους θροοίμους ἄρχῃ λόγῳ, infaustis proaemiis inchoas orationem, Eurip. Phaeu. 1346.
 Εύπροσωπίως, adv. speciose, probabiliter.
 Εύπροφάσις, υ, δ ζ η, praetextu facilis; (2) speciosum praetextum habens; (3) excusatione dignus. Ex προφασίζομαι.
 Εύπροφασίως, adv. specioso praetextu.
 Εύπροφωρος, on, facile proferendus seu pronuntiandus.
 Εύπρυμνος, ες, et
 Εύπρυμνος, υ, δ ζ η, pulchram puppim habens. Παρ' εύπρυμνοσιν Ἀργείων πλάταις, Euripid. Iphig. in Aul. 723.
 Εύπρωρος, on, bonam proram habens; (2) idem quod εύπρόσωπος. (1) εύπρωροσιν πλάταις, Eurip. Iphig. in Aul. 765.
 Εύπτωσις, on, lubricus, fallax. A πτώω.
 Εύπτωτος, υ, δ ζ η, bene alatus; (2) nobilis, superbus. Ex πτέρον.
 Εύπτύργος, on, idem; (2) celer.
 Εύπτύτης, on, timidus, facile terrendus. A πτώω.
 Εύπυρρός, υ, δ ζ η, habens pulchros ramos.
 Εύπυργία, η, pulchrae clunes, Ath.
 Εύπυργος, υ, δ ζ η, cui bonae seu pulchrae naetes sunt. Ex πυργή.
 Εύπυργος, υ, δ ζ η, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.
 Εύπυροβόρος, on, fertilis frugibus. A πυρός.
 Εύπύρωτος, υ, δ ζ η, qui facile ignescit, facilis excaudfactus.
 Εύπύρων, onος, δ, bene barbatus.
 Εύπυλωος, υ, δ ζ η, producens bonos equos; equis praestans, Soph. Oed. Col. 711; (2) qui facile vertitur aratro. Ex πύλωος, vel πάλω, verito.
 Εύρᾶβύμυγξ, γως, δ ζ η, multis irrorans guttis, stillans, Nonnus.
 Εύρῆι, ἄν, αἰ, feramenta axi infixata, ne a rota attrahatur, Pollux. Ab εύρῆς.
 Εύράμενος, aor. l. part. med. per Sync. pro εύρησάμενος.
 Εύράμην, a. l. ind. med. per. Sync. pro εύρησάμην, ab εύρῆσκα pro εύρῆς, invenio.
 Εύρῆξ, adv. ex obliquo, a latere. Στῆ δ' εύρῆξ σὺν δαρι, Il. 11, 251; 15, 541. Ab εύρος.
 Εύράμειραι, αἰ, bene laborantes, epith. Eumenidum, Orph.
 Εύρᾶφθς, ες, bene consutus, pulchram seu firmam suturam habens. Ex βάπτω.
 Εύρῆ, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. εύρῆσκα.
 Εύρέα, Ion. fem. pro εύρέϊα, ab εύρές.
 Εύρέθη, 3. sing. ab
 Εύρέθη, a. l. ind. pass. verbi εύρέτω.
 Εύρέθησαν, inventi sunt, 3. plur.
 Εύρέμηναι, praes. infin. act. Dor. pro εύρέην, invenisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
 Εύρέμα, ἄτος, τὸ, inventum. Ab εύρέσκω.
 Εύρέσιπεια, η, inventio verborum; facundia.
 Εύρέσιπτεύω, verba invenio, disertus sum.
 Εύρέσιπτής, εως, δ ζ η, verborum inventor, facundus. Ex εύρέσκω et ἔπος.
 Εύρέσιπτικός, δ ζ η, inventor, autor malorum.
 Εύρέσιλογία, ὤ, f. ἡσω, prompte et solerter verba invenio; (2) fictos sermones, nugae loquor. (2) ἀναγκάτως εύρέσιλογεῖν, verbosior esse quam necesse est, Polyb.
 Εύρέσιλογία, υς, η, solertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
 Εύρέσιλόγος, υ, δ ζ η, solers in inveniendis verbis, narrationibus; facundus, disertus; (2) nugator, fabulator.
 Εύρέσις, εως, η, inventio. Ab εύρέσκω.
 Εύρέσιπτεχος, δ ζ η, inventor artium, insignis artibus.
 Εύρέπης, ες, δ, inventor.
 Εύρέπιος, ἴα, εὐν, inveniendus; (2) investigabilis.
 Εύρέπικός, η, ὄν, inveniendi vim habens.

ἰών, *Callim. Hymn. in Jovem*, 91. (2) ἤς τε μέγας τε, pulcher forma et magnus statura, *Il.* 2, 653. (3) ἵ δὲ τοι σὺ πατρός ἐνεσκαται μένος ἦ, si revera tibi instillatus est animus præstanti tui patris, *Odysse.* 2, 271. Ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἦ, *Il.* 20, 80. Ὅφελ' ἔστο γὰρ μένος ἦ ἴσασθαι, *Ibid.* 23, 524.

Εὔσα, aor. 1. ind. act. verbi εἶω.
Εὔσα, part. præ. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro εἶσα, vel εὔσα, ab εἶμι.
Εὐσάβητος, ε, ὁ ζή ἦ, bene tabulatus, epith. navis. Ex εὔ et σαβῆ, tabulo.
Εὐσαρκία, ας, ἦ, corpulentia. Ab Εὐσαρκος, ε, ὁ ζή ἦ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex σάρξ. Hinc Εὐσαρκίω, ᾧ, reddo corpulentum et carnosum.
Εὐσάρκωσις, εως, ἦ, corpulentia.
Εὐσεβεία, ας, ἦ, pietas, religio; (2) cura et tutela eorum quibus eam debemus. Εὐσεβίαν ἱσχυρίζομαι, ut pie nos gerentes, *Soph. Œd. Col.* 188.
Εὐσεβία, ᾧ, f. ἦσα, probe et religiose Deum colo, pius sum, pie ago, adversus quemcunque cui pietas debetur. Hinc (2) curo et tueur eos quos debeo. Πρωτον μὲν ἔν εὐσεβίᾳ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, *Isocr.* Ab εὐσεβής.
Εὐσεβίας, adv. pie, religiose. Ab εὐσεβής.
Εὐσεβήτω, ᾧ, f. ἦσα, pius factum, officium pietatis. Ab εὐσεβής.
Εὐσεβής, εὐς, ὁ ζή ἦ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβές, εὐς, pietas. Ex εὐσεβία.
Εὐσεβία, idem quod εὐσεβεία, *Soph.*
Εὐσεβῶς, adv. idem quod εὐσεβίως. Εὐσεβῶς ἔχει, pius est, fas et æquum postulant, *Soph. Œd. Tyr.* 1431.
Εὐσεβος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.
Εὐσεβήτης, ε, ὁ ζή ἦ, lucidus, lunæ fulgore illustris; (2) non illunis.
Εὐσεβίμος, ε, ὁ ζή ἦ, pulchra habens transtra. Ex εὐσεβία.
Εὐσεβίος, ε, ὁ ζή ἦ, venerabilis. A εὐσεβία.
Εὐσήμεια, Ion. εὐσημεία, ἦ, bona significatio, bonum signum. A σημεῖον.
Εὐσημος, ε, ὁ ζή ἦ, bene significans, faustus; (2) insignis. (1) εὐσημόν τε φάσμα ναυδάττας, *Æturip. Iphig. in Aul.* 252. Ex σήμα.
Εὐσημῶς, adv. clare, perspicue.
Εὐσηπτος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex σήπτα.
Εὐσημία, ας, ἦ, putrescendi celeritas.
Εὐσημία, ας, ἦ, virium integritas, robur.
Εὐσημεία, ᾧ, f. ἦσα, viribus polleo. Ἐκασον εὐσημείᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ χάρσας, *Aristot.* Ab
Εὐσημής, εὐς, ὁ ζή ἦ, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σήμεις.
Εὐσημῶς, on, idem.
Εὐσημῶς, valde, firmiter, constanter, *Phil.*
Εὐσιπτός, dives, qui peram plenam habet. Αἱ σὺ . . . θήεις εὐσιπτός ἐξ ὀλιγησιπύων, utinam locupletes ex egenis facias, *Analecta Brunck.* 1, 222.
Εὐσιτία, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter sumo. Ab
Εὐσιτός, ε, ὁ ζή ἦ, qui bono est stomacho.
Εὐσκαυδάλωσις, on, qui facile offendit. A σκαυδάλωσις.
Εὐσκαυθμός, ε, ὁ ζή ἦ, bene saltans, celer, velox, agilis.
Εὐσκαλῆς, εὐς, ὁ ζή ἦ, bona habens crura.
Εὐσκαλίσις, ε, ὁ ζή ἦ, bene tectus atque munitus.
Εὐσκαπέσις, εὐς, ὁ ζή ἦ, idem; bonum tegumentum habens. A σκαπέτα.
Εὐσκαύσις, on, et Εὐσκαύσις, ε, ὁ ζή ἦ, vasis seu utensilibus bene instructus.
Εὐσκαύσις, vasis utensilibusque bene instructus sum; bene paratus sum, *Soph.*
Εὐσκαύσις, vasis seu utensilibus bene instruo. Οὐτὰ μὲν εὐσκαύσις, *Soph. Αἴ.* 134.
Εὐσκιάσις, on, et Εὐσκιάσις, ε, ὁ ζή ἦ, umbratus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Κάϊταν δ' ἔχει νεφρὸν εὐσκιάσιον αἰὲν, *Soph. Œd. Col.* 1706. Ex σκιά.

Εὐσκαπός, ε, ὁ ζή ἦ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.
Εὐσκόπως, adv. apte, perite, feliciter, recte.
Εὐσκαλός, *Ar. Lys.* 810. sed leg. εὐσκαλώσις.
Εὐσκαμῶσις, adv. facile, salse.
Εὐσκαμῶσις, ης, ἦ, facilitas in scommatis et diceriis jaciendis. Ab
Εὐσκαμῶσις, onos, ὁ ζή ἦ, dicax. Ex σκαμῶσις.
Εὐσκαμῶσις, ε, ὁ ζή ἦ, scalpro bene politus, *Hes.* Ex εὔ et σκαμῶσις.
Εὐσοία, ας, ἦ, salus, incolumitas. Εὐσοίας χάριν, salutis suæ causa, *Soph. Œd. Col.* 390. Ab
Εὐσοός, contr. εἶσος, ὁ ζή ἦ, incolumis, salvus, *Theocr.*
Εὐσπερής, ἐς, et Εὐσπερῶς, ε, ὁ ζή ἦ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπείρα.
Εὐσπλαγχνία, ας, ἦ, animositas; (2) misericordia.
Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor.
Εὐσπλαγχνός, ε, ὁ ζή ἦ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona et valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.
Εὐσπαρός, ε, ὁ ζή ἦ, fecundus, de agro. Ex σπαρά.
Εὐστάθεια, ας, ἦ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis, tranquillitas animi.
Εὐστάθεια, ᾧ, f. ἦσα, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum; (2) quiesco. Εὐστάθειαν πύλαγος, *Luc.* Ab
Εὐστάθης, εὐς, ὁ ζή ἦ, stabilis, firmus, constans; (2) epith. morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐστάθης, εὐς, bona constitutio. Ex εὔ et ἴσθημι.
Εὐσταβία, ας, ἦ, idem quod εὐστάθεια.
Εὐστάβως, adv. exacte, ad amussim.
Εὐσταβῶς, adv. constanter, firmiter, tuto.
Εὐστακτός, on, stillatitius, *Corr.*
Εὐσταλῶς, adv. apte, composite. Εὐσταλῶς δὲ χιτῶνα πηξάσας ἐλπίσασθαι, expedite autem tunica com adstrictam gestet, *Orphic. Cymeg.* 1, 97. Ἄψια χερσὶν εὐσταλῶς συνέβαλλεν, membra manibus apte conjungebat, *Id. Ibid.* 4, 282.
Εὐστάθης, εὐς, ὁ ζή ἦ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus et paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus; (4) secundus, expeditus (de navigatione). (4) γίνονται δὲ πλῆθς οὐράς τε κεύσαλλης, *Soph. Phil.* 779. A στέλλω.
Εὐσταλῶς, adv. decenti cultu, composite, expedita. A præc.
Εὐσταφύλος, ε, ὁ ζή ἦ, avis onustus. A σταφυλή.
Εὐστάχως, υος, ὁ ζή ἦ, bonas et multas spicas ferens.
Εὐστεγής, ἐς, bene tectus, munitus. A στέγω.
Εὐστερῶς, α, on, firmam carinam habens. Epith. navis. A στέρα.
Εὐστῆλα, bene orno, *Hom.*
Εὐστερῶς, ε, ὁ ζή ἦ, bonum ac firmum pectus habens. Ex στέρον.
Εὐστῆφάνος, ε, ὁ ζή ἦ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.
Εὐστῆφης, εὐς, ὁ ζή ἦ, idem. Ex εὔ et στέφω.
Εὐστῆφιος, ε, ὁ ζή ἦ, idem et ex iisd.
Εὐστῆφης, εὐς, ὁ ζή ἦ, bene tritus et calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex εὔ et στέφω.
Εὐσπίτος, ε, ὁ ζή ἦ, idem et ex iisd.
Εὐσπύλιος, probe decoro, *Eur.*
Εὐσπύλιος, ε, ὁ ζή ἦ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. (2) εὐσπύλιος ὀδύκας, bene instructa navis, *Apoll. Rhod.* 1, 603. Ex σπύλιος.
Εὐσπύριος, adv. de silentio in sacris, ut εὐσπύριος ἔχει, ore fave, lingua fave, i. e. sile. εὐσπύριος κείσθω, lingua favendum.
Εὐσπυρίσις, ας, ἦ, bonus venterculus; (2) sapor stomacho gratus. Ab
Εὐσπυρίσις, ε, ὁ ζή ἦ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.
Εὐσπύριος, ᾧ, f. ἦσα, suavem ore cantum modulator; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐσπύριος, ας, ἦ, bona pronuntiatio; (2) orationis festivitas, dicacitas; (3) sapor or gratus; (4) prudentia et modestia dicendi. Ab
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, ori conveniens, apud; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.
Εὐσπύριος, γος, ἦ, pulchre peculiatius. Εὐσπύριος Πηγήσῃ ἀντίθεται, *Anal. Brunck.* 2, 141.
Εὐσπύριος, f. ἦσα, conjectura adsequor.
Εὐσπύριος, ᾧ, f. ἦσα, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter conjecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. Πάσης εὐσπύριος περιστάσεως, *Polyb.*
Εὐσπύριος, ᾧ, f. ἦσα, id quod recte conjicitur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma; (3) prosper rei successus, felix eventus.
Εὐσπύριος, ας, ἦ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. Ab
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. A σπύριος.
Εὐσπύριος, adv. dextre, apte, solerter, accomodate.
Εὐσπύριος, vel εὐσπύριος, ας, ἦ, fossa in qua sues macabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εἶω, vel εἶω, ustulo.
Εὐσπύριος, εὐς, ὁ ζή ἦ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, ᾧ, f. ἦσα, bene impero exercitui.
Εὐσπύριος, εὐς, ὁ ζή ἦ, versatilis, agilis; (2) navis, strenuus. Ex εὔ et σπύριος.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, idem et ex iisd.
Εὐσπύριος, εὐς, ὁ ζή ἦ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.
Εὐσπύριος, fut. ἴσω, in rotunditatem conglobo.
Εὐσπύριος, ὁ ζή ἦ, calamistratus, epith. comæ.
Εὐσπύριος, ας, ἦ, qu. dic. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus; (2) δάδων εὐσπύριος ἄταστος ναυσίν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 293. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, adv. apte, perite.
Εὐσπύριος, on, bene stratus, *Eur.*
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, bene celatus, facilecelandus, *Arct.*
Εὐσπύριος, on, prædantibus, spoliandibus expositus. A σπύριος.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile concipit; (2) facilis captus; (3) comprehensibilis. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile colligi potest. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, on, facile conciliandus, conjungendus, congruens.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, facilis in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus; item, facilis et comis in congressibus, aditu; (2) fausti omnis, fausti signi; (3) facile aliquid conciens, bonus conjektor. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens, lenis. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid importari potest. Ex σπύριος.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, idem quod εὐσπύριος. Ex συναλλάττω.
Εὐσπύριος, adv. comiter, placide, humane.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile aptari et coagmentari potest. Ex συναλλάττω.
Εὐσπύριος, ε, ὁ ζή ἦ, qui facile abripi potest. A συναλλάττω.
Εὐσπύριος, adv. ut facile corripri possit.
Εὐσπύριος, ας, ἦ, conscientia recti.

Ευρέτις, ἴδος, ἢ, inventrix. Ψυχὴ γὰρ εὐνης, καὶ Φρονῖσα τῆνδικον, κρείσσων σοφιστῶ παντός ἐστιν εὐρέτις, Sophr. in Fragm. Aletis. Ab εὐρέτις.
 Εὐρέτω, 3. sing. aor. 2. ind. med. v. εὐρίσκω.
 Εὐρέτω, ἀ, ὄν, inventus; (2) qui inveniri potest. Ab εὐρίσκω.
 Εὐρέτωρα, τὰ, primum inventori rei amissa dari solum. Ab eod.
 Εὐρέτωρα, ἀς, ἢ, inventrix. Ab εὐρέτις.
 Εὐρηκα, invenī, perf. ind. act. verbi εὐρίσκω.
 Εὐρήκτος, υ, ὁ ζῆ ἢ, facile frangendus. Εὐρηκτα σώματα, Aret.
 Εὐρηκα, ἄτος, τὰ, inventum; (2) quæstus, lucrum.
 Εὐρηκασύνη, ης, ἢ, facultia. Ab
 Εὐρήμων, ὄνος, ὁ ζῆ ἢ, facultia. Ex ῥέω.
 Εὐρήν, aor. 2. inf. act. Dor. pro εὐρέϊν.
 Εὐρήντος, et εὐρήντος, ὄν, abundans pecoribus.
 Εὐρήσις, invenies, 2. sing. fut. 1. ind. act.
 Εὐρήσετε, invenietis, 2. plur. fut. ejusd.
 Εὐρησιπετής, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, idem quod εὐρησιπέτης.
 Εὐρήτωρα, ὄνος, ὁ ζῆ ἢ, inventor.
 Εὐρητέ, 2. pl. a. 2. conj. act. verbi εὐρίσκω.
 Εὐρητέος, ἴα, ἴον, invenientes. Ab εὐρίσκω.
 Εὐρήζος, υ, ὁ ζῆ ἢ, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.
 Εὐρήζω, ᾧ, f. ὄσω, bene radicatus sum; (2) radicibus exubero. A præc.
 Εὐρήν, ἴνος, ὁ ζῆ ἢ, sagax, quasi cui boni sunt naves. Superl. εὐρηότατος. Κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὐρήντος βέλεις, Sophr. Id. 8.
 Εὐρήντος, υ, ὁ ζῆ ἢ, idem et ex iisd. (2) firmo vel pulchro corio, pelle pulchra tectus. A ῥίνος.
 Εὐρήντιδικός, adv. more Euripidis.
 Εὐρήντιξιν, Euripi modo huc illuc agitari, Aristot.
 Εὐρήσιτος, υ, ὁ ζῆ ἢ, instabilis, versatilis; (2) qui fide incerta est. A ῥιπίξω.
 ΕΥΡΪΠΙΟΣ, υ, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale est inter insulam Eubeam et Atticam; (2) fretum quodvis; (3) stagnum, seu fossa aqua plena in hortis. Hinc
 Εὐρίπιδης, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.
 ΕΥΡΪΣΚΩ, invenio investigando et inquirendo; (2) casu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo; (4) quidam εὐρίσκεισθαι pro esse. At εὐρίσκειμαι, invenio, aor. 1. εὐρήθην (5) in med. comparo mihi, adipiscor, paro, impetro; (6) incido in aliquid mali, conscisco: aor. 1. med. εὐράμην εὐράμηνος, εὐρημίνος, perf. part. pass. εὐρήσθαι, inf. a. 2. Ἐρεπὰς εὐρήσεις πάσας μαθήσει τε ζῆ μελίτην αὐξάνειναι, Xen. Τα δ' ἔργα τὰς λόγους εὐρίσκειται, Sophr. El. 627.
 Εὐρέω, ᾧ, fut. ἴσω, bene fluo; (2) facilem cursum habeo; (3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Εὐροήσαντος τῷ πράγματος, Polyb. Ab εὐρέος.
 Εὐροία, ἀς, ἢ, facilis fluxus; (2) facilis cursus; (3) res prosperæ et ad voluntatem fluentes. Ab eod.
 Εὐροίχτης, υ, ὁ ζῆ ἢ, stridens; (2) celeriter volans. Ex εὐ et ῥοίξος.
 Εὐροίμην, aor. 2. med. verbi εὐρίσκω.
 Εὐροία, part. a. 2. act. Dor. pro εὐρέωσα.
 Εὐροκλῆδων, ὄνος, ὁ, Euroquilo, (q. v. in Lat. Dict. M.) fluctuosus Eurus. Ex εὐρος et κλῆδων.
 Εὐρομεις, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὐρομεν.
 Εὐρον, invenī, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
 Εὐρόνοτος, υ, ὁ ζῆ ἢ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans.
 Εὐροος, contr. εὐρος, υ, ὁ ζῆ ἢ, bene fluens, facilem cursum habens; Eurip. Hec. 649. (2) facilem meatum præbens; (3) copiose fluens; (4) facultus.
 ΕΥΡΩΣ, υ, ὁ, Eurus, ventus ab oriente spirans, ap. Poetas, ab ap. Geographos, Historicis, Physicis, spirans ab oriente brumali, adeoque e regione meridiem versus.
 Εὐρος, εος, τὰ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρός.
 Εὐρώσα, a. 2. part. act. verbi εὐρίσκω.

Εὐρώφης, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, bene seu pulchre constitutus. Ex εὐ et ῥάπτω.
 Εὐρώφεις, idem quod εὐρώφης, Ep.
 Εὐρώφτης, υ, ὁ ζῆ ἢ, pulchre fluens. Hom. εὐρώφισα, in genitivo. Ex ῥέω vel ῥέω.
 Εὐρώφτος, ὁ, ἢ, aquis, fontibus, fluviiis abundans. Πάμπαν εὐρώφης τε καὶ εὐχοτος, Apoll. Rhod. 3, 1086.
 Εὐρώφης, al. εὐρώφης, pro εὐρώφης, Hom.
 Εὐρώφην, vos, ὁ, ἢ, dives ovibus, ovibus abundans. Φεραῖς Ἄδμητος εὐρώφην σισιν ἀνάσων, Apoll. Rhod. 1, 49.
 Εὐρώφηνος, υ, ὁ ζῆ ἢ, idem. Ex εὐ et ἄρος, ἀρὸς, ἀγνυς.
 Εὐρώφης, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, aut εὐρώφης, qu. dic. pulchri-fluus, ut hinc sit genitivo. εὐρώφης, Π. 6, 508. Ex εὐ et ῥέω, fluo.
 Εὐρώφην, ἴνος, ὁ ζῆ ἢ, sagacis naris.
 Εὐρώφης, υ, ὁ ζῆ ἢ, largiter, bene fluens.
 Εὐρώ, adv. late. Ab εὐρός.
 Εὐρώγχιος, α, ὄν, latas vias habens. Ex ἀγρία.
 Εὐρώβλος, υ, ὁ ζῆ ἢ, latam seu amplam aream habens; (2) spatiosus maris campus: ab ἄλς, ἄλος, mare; (2) ἰθύντηρ ἄγει καὶ ἀμειψία νῆα χάρον ἐς εὐρώβλον, Orripan. Haliut. 1, 61. Ab εὐρός et ἄλος, area.
 Εὐρώβλος, ὄνος, ὁ ζῆ ἢ, idem et ex iisd.
 Εὐρώβασσα, ἢ, late regina, regina potens.
 Εὐρώβασσασθαι, improbe agere, ut Eurymbates, seu Eurymbates.
 Εὐρόβης, pro εὐρόβης, υ, ὁ, cujus vis se late extendit. Ex εὐρός et βία.
 Εὐρόβηνος, υ, ὁ ζῆ ἢ, prolixam barbam habens. A ῥοβείον. Nonnus, contra analogiam, quo familiam copiosam habente, quasi a ῥοβείον, Ern.
 Εὐρόβηνος, υ, ὁ, latos vortices habens; profundus, latus. Ex εὐρός et δίνη.
 Εὐρόβηθλον, τὰ, templum lati fundi, Call.
 Εὐρόβημία, ἀς, ἢ, concinnitas, quam adferunt numeri; concinnitas corporis, decens et aptus motus. Ab
 Εὐρόβμος, υ, ὁ ζῆ ἢ, numerosus; (2) concinnus.
 Εὐρόβμος, adv. numerose; (2) concinne.
 Εὐρόβκρητος, υ, ὁ ζῆ ἢ, latum seu vastum caput habens. Ex κάρηνον.
 Εὐρόβκρος, ὄνος, lata cornua habens; (2) Euryceros (qui Plinio vocatur Platyceros). (2) καλέσει βροτοὶ πάλιν Εὐρόβκροτας, Orripan. Cyneg. 2, 293. Βίβαλος μείων δέμας Εὐρόβκροτος, Id. Ibid. 300.
 Εὐρόβκλῆτος, ὄν, latum alvum habens. A καλία.
 Εὐρόβκλος, ὄν, latum sinum habens, sinuosus.
 Εὐρόβκλειον, ὄνος, ὁ, late dominans.
 Εὐρόβκλειον, ὄνος, ὁ ζῆ ἢ, lata prata habens; (2) latus, amplus.
 Εὐροβκλῶν, ὄνος, ὁ, late regnans, late rex. Ex εὐρός et μέδω, impero.
 Εὐροβκλή, ἴς, firmus, fortis.
 Εὐροβκλήτος, υ, ὁ ζῆ ἢ, latam frontem habens.
 Εὐροβκλή, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εὐρόβω.
 Εὐρόβκλή, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro εὐρόβκω.
 Εὐρόβω, f. ὄνω, dilato. Καλὸν δ' εὐροβκλήν ἀγῶνα, Odyss. 8, 260. Ab εὐρός.
 Εὐρόβκωτος, υ, ὁ ζῆ ἢ, latum dorsum habens.
 Εὐροβκλή, gen. sing. Ion. pro εὐροβκλή.
 Εὐροβκλή, α, ὄν, vel εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, latas vias habens. Hinc εὐροβκλή, Ion.
 Εὐρόβωσα, pro εὐροβκλή, vide εὐρόβω.
 Εὐρόβκλος, υ, ὁ ζῆ ἢ, latus seu amplus turba; (2) populosus. Ex εὐρός et ὄχλος.
 Εὐρόβω, vide Εὐρόβω.
 Εὐρόβκλος, υ, ὁ ζῆ ἢ, latum habens solum, agrum. A πῆδον.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, latum habens calcem.
 Εὐρόβκρος, υ, ὁ ζῆ ἢ, latus habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρός et πῆδος.
 Εὐροβκλή, ἀς, ἢ, mollities cinædi.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, latum et amplum podium habens.
 Εὐροβκλή, ὄν, abstersus facilis. A ῥάπτω.
 Εὐροβκλή, ης, ἢ, lata et spatiosa porta.
 Εὐροβκλή, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, latas, amplas, et spatiosas portas habens. A πόλη.

Εὐρόβλος, υ, ὁ ζῆ ἢ, idem et ex eod.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, lata habens fluentia, late fluens. Ex εὐρός et ῥέω, fluo.
 Εὐροβκλή, f. ὄσω, late fluo. Ex iisd.
 ΕΥΡΩΤΣ, ἴα, ὄν, latus, amplus, spatiosus.
 Εὐροβκλή, εος, ὁ ζῆ ἢ, latus et amplum scutum habens. Ex εὐρός et σάκος.
 Εὐροβκλή, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, late, valde potens.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, latus habens loculum, ut εὐροβκλή σῆμα, in Epigr. amplum et capax sepulchrum.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, latus pectus habens.
 Εὐροβκλή, εος, ὁ ζῆ ἢ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex εὐρός et σῆθος.
 Εὐροβκλή, ἀς, ἢ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, qui lato ore seu ostio est; (2) garrulus. Ex εὐρός et σῆμα.
 Εὐροβκλή, εος, ὁ ζῆ ἢ, qui late distenditur, latus, amplus. Ex εὐρός et τείνω.
 Εὐροβκλή, adv. latus.
 Εὐροβκλή, ης, ἢ, latitudo, amplitudo.
 Εὐροβκλή, ὄν, valde honoratus. A τιμή.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, bene fluens, manans, liquidus.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, lata et ampla habens foramina.
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, altam seu amplam habens pharetram. Epith. Apollinis.
 Εὐροβκλή, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, late crescens. Ex φῶς.
 Εὐροβκλή, ἀς, ἢ, pronuntiatio, sonus verbi amplior.
 Εὐροβκλή, ὄνος, ampla voce præditus; (2) de verbo, sonus.
 Εὐροβκλή, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, latus, capax. Ex χάζω.
 Εὐροβκλή, Dor. pro εὐροβκλή, υ, ὁ, latus conam habens. Ex χῆρτιν.
 Εὐροβκλή, ἴς, lato hiato, Orri.
 Εὐροβκλή, Ion. pro εὐροβκλή, ab
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, amplus, spatiosus, pro εὐροβκλή.
 Εὐροβκλή, ἴος, ὁ ζῆ ἢ, idem quod εὐροβκλή.
 Εὐροβκλή, ἀς, ἢ, locus amplus, spatium latus, opportunitas ex amplitudine loci. Ab
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, amplus, spatiosus, capax.
 Εὐροβκλή, ὄνος, vel ὄνος, ὁ ζῆ ἢ, late et longe videns; Jovis epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis et gubernantis. Ab ὄψ, oculus. Aut ab ὄψ, vox, ut sit longe lateque sonans, tonans, Il. 1, 498, εὐροβκλή Κρονίδην. Apud eundem est et εὐροβκλή Ζεὺς, Π. 5, 265. Nom. pro εὐροβκλή.
 Εὐροβκλή, εος, ὁ ζῆ ἢ, bene acinatus. Ex ῥώξ.
 Εὐροβκλή, εος, ὁ ζῆ ἢ, et εὐροβκλή, ἴος, putris, situ obsitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus. Ab εὐρος.
 Εὐροβκλή, ἴσσω, ἴσσω, situ-sentus, Hom.
 Εὐροβκλή, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εὐρίσκω.
 Εὐροβκλή, αία, αἴον, Europæus.
 Εὐροβκλή, ἴος, ἢ, idem, et ab
 Εὐροβκλή, ης, ἢ, Europa.
 Εὐροβκλή, ἢ, ὄν, tenebrosus; (2) χάσμα ἢ εὐροβκλή πῆγος, Eurip. Iphig. in Taur. 626. A seq. (πῆγος et πῆγος est terminatio, Ern.)
 ΕΥΡΩΤΣ, ὄνος, ὁ, sitis, mucor, caries.
 Εὐροβκλή, bene valeo, robustus sum.
 Εὐροβκλή, ἀς, ἢ, robor, firmitas, bona valetudo. Ab
 Εὐροβκλή, υ, ὁ ζῆ ἢ, robustus, validus, bene valens. Ex εὐ et ῥώνυμι, roboro.
 Εὐροβκλή, adv. robuste, valide, firmiter.
 ΕΥΡΩΤΑΣ, υ, ὁ, Eurotas, fluvius Laconicæ; (2) veretrum in Ep. apud Suid.
 Εὐροβκλή, ᾧ, situ obsitus sum, putreo, marceco. εὐροβκλή, part. cariosus, sordidus. Ab εὐρός.
 ΕΥΤΣ, ἴσσω, εὐ, et Ion. ἴσσω genitiv. ἴσσω et ἴσσω accus. εὐν et ἴσσω genit. plur. ἴσσω, Ion. ἴσσω, Dor. ἴσσω bonus; (2) pulcher; (3) strenuus, præstans. (1) παῖδα γὰρ ἀνδρός ἴσσω ἐνὶ μεγάροισι ἀπιδάλλω, Odyss. 15, 449. Πῆδοι δαῖοι . . . κακῶν, ἴσσω δὲ ἴσσω, duo dolia, alterum malorum; alterum vero, bonorum, Ibid. 24, 528. Θεοὶ δαστήρες ἴσσω, δὲ δατορες bonorum, Ibid. 8, 325. Δῶτορες ἴσσω,

ἰών, *Callim. Hymn. in Jovem*, 91. (2) ἡὺς τε μέγας τε, pulcher forma et magnus status, *Il. 2*, 653. (3) εἰ δὴ τοι σὺ πατὴρ ἐνέσταται μῖνος ἦν, si revera tibi instillatus est animus prestans tui patris, *Odys. 2*, 271. Ἐγὼ δὲ οἱ μῖνος ἦν, *Il. 20*, 80. Ὁφείλωτο γὰρ μῖνος ἦν ἴππῳ, *Ibid.* 23, 524.

Ἐύσα, aor. 1. ind. act. verbi εὔω.

Ἐύσα, part. praes. ind. act. *Dor.* et *Aeol.* pro εὔσα, vel εὔσα, ab εὔω.

Ἐυσανίδωτος, α, ὁ ἕ ἦ, bene tabulatus, epith. navis. Ex εὖ et σαυδῶ, tabulo.

Ἐύσαρκία, ας, ἦ, corpulentia. Ab

Ἐύσαρκος, α, ὁ ἕ ἦ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex εὐσάρξ. Hinc

Ἐύσαρκῶς, ᾧ, reddo corpulentum et carnosum.

Ἐύσαρκωσις, εως, ἦ, corpulentia.

Ἐύσεβεια, ας, ἦ, pietas, religio; (2) cura et tutela eorum quibus eam debemus. Ἐύσεβειαν ἰππικαίνοντες, ut pie nos gerentes, *Soph. Aed. Col.* 188.

Ἐύσεβῶς, ᾧ, f. ἦσα, probe et religiose Deum colo, pius sum, pie ago, adversus quemcunque cui pietas debetur. Hinc (2) curo et tuor eos quos debeo. Πρῶτον μὲν ἐν εὐσέβει τὰ πρὸς τὴν θεῶν, *Isocr.* Ab εὐσεβής.

Ἐύσεβῆς, adv. pie, religiose. Ab εὐσεβής.

Ἐύσεβημα, ᾧτος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεβείω.

Ἐύσεβής, εὐς, ὁ ἕ ἦ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβές, εὐς, pietas. Ex εὐσεβωμι.

Ἐύσεβεια, idem quod εὐσεβεία, *Soph.*

Ἐύσεβῶς, adv. idem quod εὐσεβῆς. Ἐύσεβῶς ἔχει, pium est, fas et aequum postulant, *Soph. Ed. Tyr.* 1431.

Ἐύσεισος, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile potest concuti; (2) terrā motibus obnoxius.

Ἐύσελινος, α, ὁ ἕ ἦ, lucidus, lunae fulgore illustis; (2) non illunis.

Ἐύσελμος, α, ὁ ἕ ἦ, pulchra habens transtra. Ex εὐέλμα.

Ἐύσεπτος, α, ὁ ἕ ἦ, venerabilis. A εὐσεπαι.

Ἐύσημια, ἰον. εὐσημεία, ἦ, bona significatio, bonum signum. A σημεῖον.

Ἐύσημος, α, ὁ ἕ ἦ, bene significans, faustus; (2) insignis. (1) εὐσημόν τε φάσμα ναυδάπτει, *Eurip. Iphig. in Aul.* 252. Ex σημα.

Ἐύσημιας, adv. clare, perspicue.

Ἐύσηπτος, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex σηπω.

Ἐύσηφία, ας, ἦ, putrescendi celeritas.

Ἐύσηφεια, ας, ἦ, virium integritas, robur.

Ἐύσηφένω, ᾧ, f. ἦσα, viribus polleo. Ἐκασον εὐσηφενεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ χόρα, *Aristot.* Ab

Ἐύσηφής, εὐς, ὁ ἕ ἦ, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σήφω.

Ἐύσηφενος, ον, idem.

Ἐύσηφῶς, valde, firmiter, constanter, *Phil.*

Ἐύσηφύτος, dives, qui peram plenam habet. Αἱ σὺ . . . θεῖος εὐσηφύτος ἐξ ἀλιγησιπύων, utinam locupletes ex egenis facias, *Analecta Brunck.* 1, 222.

Ἐύσιπῆς, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appetto; (3) cibum alacriter sumo. Ab

Ἐύσιπτος, α, ὁ ἕ ἦ, qui bono est stomacho.

Ἐύσικανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίω.

Ἐύσικαρθμος, α, ὁ ἕ ἦ, bene saltans, celer, velox, agilis.

Ἐύσικλήης, εὐς, ὁ ἕ ἦ, bona habens crura.

Ἐύσικπαστος, α, ὁ ἕ ἦ, bene tectus atque munitus.

Ἐύσικπής, εὐς, ὁ ἕ ἦ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

Ἐύσικυάστος, ον, et Ἐύσκυεος, α, ὁ ἕ ἦ, vasis seu utensilibus bene instructus.

Ἐύσικυῆς, vasis utensilibusque bene instructus sum; bene paratus sum, *Soph.*

Ἐύσικυῆς, vasis seu utensilibus bene instructo. Οὐπω μὲν εὐσκυῆμεν, *Soph. Aj.* 134.

Ἐύσικύστος, ον, et Ἐύσκυος, α, ὁ ἕ ἦ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκύστων αἶν, *Soph. Aed. Col.* 1706. Ex σκιά.

Ἐύσκοπος, α, ὁ ἕ ἦ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Ἐύσκόπως, adv. apte, perite, feliciter, recte.

Ἐύσκολος, *Ar. Lys.* 810. sed leg. εὐσκόλωσι.

Ἐύσκαμῶνας, adv. facete, salse.

Ἐύσκαμμωσῖνη, ἦ, facilis in scommatis et diceriis jacientiis. Ab

Ἐύσκάμμων, ονος, ὁ ἕ ἦ, dicax. Ex σκάμμη.

Ἐύσκαλωτος, α, ὁ ἕ ἦ, scalpro bene politus, *Hes.* Ex εὖ et σκάλω.

Ἐύσαια, ας, ἦ, salus, incolumitas. Ἐύσαιός χάρην, salutis suae causa, *Soph. Aed. Col.* 390. Ab

Ἐύσασος, contr. εὐσας, ὁ ἕ ἦ, incolumis, salvus, *Theocr.*

Ἐύσπειρής, ες, et Ἐύσπειρος, α, ὁ ἕ ἦ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπείρω.

Ἐύσπλαγχνία, ας, ἦ, animositas; (2) misericordia.

Ἐύσπλαγχνίζομαι, facile misereor.

Ἐύσπλαγχνός, α, ὁ ἕ ἦ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona et valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.

Ἐύσπορος, α, ὁ ἕ ἦ, fecundus, de agro. Ex σπορά.

Ἐύσθεβια, ας, ἦ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis, tranquillitas animi.

Ἐύσθεβῶς, ᾧ, f. ἦσα, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum; (2) quiesco. Ἐύσθεβῶν πέλαγος, *Luc.* Ab

Ἐύσθεβής, εὐς, ὁ ἕ ἦ, stabilis, firmus, constans; (2) epith. morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐσθεβές, εὐς, bona constitutio. Ex εὖ et ἴσθμι.

Ἐύσθαβια, ας, ἦ, idem quod εὐσθεβία.

Ἐύσθῆμωας, adv. exacte, ad amussim.

Ἐύσθῆως, adv. constanter, firmiter, tuto.

Ἐύσταντος, ον, stillatitius, *Gorr.*

Ἐύσῆλιος, adv. apte, compositae. Ἐύσῆλιος δὲ χιτῶνα πήξας ἐλάκισθα, expedite autem tunica adstrictam getet, *Oppian. Cyneq.* 1, 97. Ἄψα χερσὶν εὐσῆλιος συνέβαλλον, membra manibus apte conjungebat, *Id. Ibid.* 4, 282.

Ἐύσῆλής, εὐς, ὁ ἕ ἦ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus et paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus; (4) secundus, expeditus (de navigatione). (4) γίνονται δὲ πλῆθς αὐροῖς τε κεύσαλής, *Soph. Phil.* 779. A ἥλιω.

Ἐύσῆλῶς, adv. decenti cultu, compositae, expeditae. A πρᾶξ.

Ἐύσῆφύλος, α, ὁ ἕ ἦ, uvis onustus. A σαφυλή.

Ἐύσῆφους, υος, ὁ ἕ ἦ, bonas et multas spicas ferens.

Ἐύσῆρης, ες, bene tectus, munitus. A σῆρω.

Ἐύσῆρος, α, ον, firmam carinam habens. Epith. navis. A σῆρω.

Ἐύσῆλλω, bene orno, *Hom.*

Ἐύσῆρονος, α, ὁ ἕ ἦ, bonum ac firmum pectus habens. Ex σῆρον.

Ἐύσῆφῆνος, α, ὁ ἕ ἦ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

Ἐύσῆφῆς, εὐς, ὁ ἕ ἦ, idem. Ex εὖ et σῆφω.

Ἐύσῆφῆτος, α, ὁ ἕ ἦ, idem et ex iisd.

Ἐύσῆφῆς, εὐς, ὁ ἕ ἦ, bene tritus et calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex εὖ et σῆφω.

Ἐύσῆπτος, α, ὁ ἕ ἦ, idem et ex iisd.

Ἐύσῆλῶς, probe decoro, *Eur.*

Ἐύσῆσος, α, ὁ ἕ ἦ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. (2) εὐσῆσος ἀλκᾶς, bene instructa navis, *Apoll. Rhod.* 1, 603. Ex ἥλλω.

Ἐύσῆρωμα, adv. de silentio in sacris, ut εὐσῆρω ἔχει, ore fave, lingua fave, i. e. sile. εὐσῆρω κείσθω, lingua favendum.

Ἐύσῆρωχία, ας, ἦ, bonus ventriculus; (2) sapor stomacho gratus. Ab

Ἐύσῆρωχός, α, ὁ ἕ ἦ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Ἐύσῆρωμῶς, ᾧ, f. ἦσα, suavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Ἐύσῆρωμῶς, ας, ἦ, bona pronuntiatio; (2) orationis festivitas, dicacitas; (3) sapor origratus; (4) prudentia et modestia dicendi. Ab

Ἐύσῆρωμος, α, ὁ ἕ ἦ, ori conveniens, sapidus; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.

Ἐύσῆρωμῶς, γος, ὁ, pulchre pecculatus. Ἐύσῆρωμῶς Πρῆπρω ἀντίθεται, *Anal. Brunck.* 2, 141.

Ἐύσῆρωζομαι, f. ἀσῆρωμι, conjectura adsequor.

Ἐύσῆρωζῶς, ᾧ, f. ἦσα, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter coniecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. Πάσης εὐσῆρωζῶν περιστάσεως, *Polyb.*

Ἐύσῆρωζημα, ᾧτος, τὸ, id quod recte coniectur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma; (3) prosper rei successus, felix eventus.

Ἐύσῆρωζία, ας, ἦ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia coniectandi. Ab

Ἐύσῆρωζος, α, ὁ ἕ ἦ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. A σῆρωζομαι.

Ἐύσῆρωζως, adv. dextre, apte, solerter, accomodate.

Ἐύσῆρω, vel εὐσῆρω, ας, ἦ, fossa in qua sues macabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εὐώ, vel εὐω, usulo.

Ἐύσῆρωζῆς, εὐς, ὁ ἕ ἦ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex σῆρω.

Ἐύσῆρωζηνῶς, ᾧ, f. ἦσα, bene impero exercitui.

Ἐύσῆρωζῆς, εὐς, ὁ ἕ ἦ, versatilis, agilis; (2) navis, strenuus. Ex εὖ et σῆρω.

Ἐύσῆρωπος, α, ὁ ἕ ἦ, idem et ex iisd.

Ἐύσῆρωφῆς, εὐς, ὁ ἕ ἦ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.

Ἐύσῆρωφῶς, fut. ἴσω, in rotunditatem conglobo.

Ἐύσῆρωφῶς, ὁ ἕ ἦ, calamistratus, epith. comæ.

Ἐύσῆρωφῶς, ας, ἦ, qu. dic. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab

Ἐύσῆρωφῶς, α, ὁ ἕ ἦ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus; (2) δάδεικ' εὐσῆρωφῶτατος ναυσίν, *Eurip. Iphig. in Aul.* 293. Ex σῆρω.

Ἐύσῆρωφῶς, adv. apte, perite.

Ἐύσῆρωτος, ον, bene stratus, *Epr.*

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.

Ἐύσῆρωκρυπτός, ὁ ἕ ἦ, bene celatus, facilecelandus, *Aret.*

Ἐύσῆρῶς, ον, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile concipit; (2) facilis capti; (3) comprehensibilis. Ex συλλαμβάνω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile colligi potest. Ex συλλογίζομαι.

Ἐύσῆρῶς, ον, facile conciliandus, conjugendus, congruens.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex συμβάλλω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, facilis in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus; item, facilis et comis in congressibus, aditu; (2) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid coniciens, bonus coniecto. Ex συμβολω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens, lenis. Ex συμπεριφέρω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid comporitari potest. Ex συνάγω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, idem quod εὐσῆρῶς. Ex συναλλάττω.

Ἐύσῆρῶς, adv. comiter, placide, humane.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile aptari et coagmentari potest. Ex συναρμῶζω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile abripi potest. A συναρμῶζω.

Ἐύσῆρῶς, α, ὁ ἕ ἦ, qui facile corripitur.

Ἐύσῆρῶς, ας, ἦ, conscientia recti.

εὐφρασίαν Ἀπόλλωνα προσέειπεν . . . ἀνάγει, Soph. Trach. 208.

Εὐφράμακος, υ, δ ζ η, medicamentis conveniendi seu utilis. Ex φάρμακον.

Εὐφρηγία, ας, η, splendor, claritas. Διδόν μὲν γὰρ διὰ τὴν εὐφρηγίαν φιλοσοφία παρατίθεται, etenim facula propter claritatem et lucem suam philosophiæ comparatur, Jamblich. in Protreptico, 145 (scd legendum εὐφρηγίαν).

Εὐφρηγίης, εὐς, δ ζ η, cregium splendorem habens, valde splendidus. Ex φέρω γος.

Εὐφρημῶ, ὦ, fut. ἦσω, celebro, laudo; (2) gratulator, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis εὐφρημῶ utor. εὐφρημῶ, melius omniare; bona verba quæso; desine male loqui; sile; εὐφρημῶτε, favete linguis. Ἐν καλοῖσι δὲ ἐ βόδιον βοροῖσιν εὐφρημῶν σῆμα, Eur. Hec. 659. Ab εὐφρημος.

Εὐφρημῶσαι, aor. 1. inf. act.

Εὐφρημῶ, melius ominare, et ut Terentius inquit, Bona verba quæso, et quod Cicero dixit in Catone, Dii meliora.

Εὐφρημῶ, ας, η, proprie honestas et suavitas, quæ est in verbis; (2) bona fama; laus, favor; (3) honorifica appellatio; (4) bonum omen; (5) fausta acclamatio.

Εὐφρημῶ, f. ἴσα, faustis omnibus prosequor. Hinc

Εὐφρημῶδες, ὦ, δ, boni omnis captatio; (2) Euphemismus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.

Εὐφρημῶς, υ, δ ζ η, honorificus; (2) pius, religiosus; (3) proprie, bene, suaviter sonans, sed de verbis; bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem afferens, (οἶμν, βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

Εὐφρημῶ, adv. honesto nomine; (2) per Euphemismum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religiose.

Εὐφρημῶν, υς, η, idem quod εὐφρημῶ.

Εὐφρημῶτος, υ, δ ζ η, corruptibilis. Ex φθέρω.

Εὐφρημῶν, bene sono, suaviter cano, articulate pronuncio. Ab

Εὐφρημῶ, υ, δ ζ η, bene sonans, suavam edens sonum.

Εὐφρημῶ, ες, gratus, jucundus alicui. A φιλέω.

Εὐφρημῶτος, et Dor. εὐφρημῶτος.

Εὐφρημῶται, δος, δ ζ η, indulgens in liberos.

Εὐφρημῶτης, ος, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.

Εὐφρημῶ, υ, δ ζ η, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens; (2) frenatus.

Εὐφρημῶ, ος, fragilis. A φράω.

Εὐφρημῶ, υ, δ ζ η, inflammatu facilis. Ex φλέω.

Εὐφρημῶ, ας, η, pastus seu alimenti copia. Ex φρεθῶ.

Εὐφρημῶ, υ, τὰ, nomen arboris. Ex eod.

Εὐφρημῶ, bene nutritus. Εὐφρημῶσαι βοῶν ἀγροῦ, Orib. Promot. 65.

Εὐφρημῶ, ferax sum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπων τινὸς πλάσι, εὐφρημῶσεν ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὐφρημος.

Εὐφρημῶ, ος, tolerabilis. Ab εὐφρημῶ.

Εὐφρημῶ, ας, η, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas; (3) bonus habitus, bona rei conditio.

Εὐφρημῶ, γος, δ ζ η, pulchram citharam habens; (2) subst. η, pulchra cithara.

Εὐφρημῶ, υ, δ ζ η, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Εὐφρημῶ, agilis, expeditus. Ἐλαφρίζοντα εὐφρημῶται μελίεσσι, Oribian. 1, 85. γένεσιν εὐφρημῶται, Id. 4, 447.

Εὐφρημῶ, adv. ita ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile, æquo animo.

Εὐφρημῶ, adv. vehementissimo motu. Εὐφρημῶται δὲ ἐς τὸ πάθος ἐκφρομένους, Αἰνιαν. Bell. Civ. 2, 146.

Εὐφρημῶ, Ion. et Poet. pro εὐφραδίᾳ, ab

Εὐφρημῶ, εὐς, δ ζ η, elarus, manifestus; (2) bene differens, disortus. Ex φρέζω. Hinc

Εὐφραδῖος, adv. elegantier, pruderter; (2) decenter, ornate.

Εὐφραδία, ας, η, venustas sermionis, facundia.

Εὐφραδῖον, fut. ἀνῶ, exhilaro, oblecto; εὐφραδῖον, lator. Ἦν δ' ἔμολε ζ' ἄσιν ἐμοῖς εὐφραδῖον εὐφρημῶν, Aristoph. Nub. 561. Ἰσπανίμους μὲν τι μάλλον ἢ νοσῶν εὐφραδῖναι, Soph. Aj. 280. Ex φρέζω.

Εὐφραδῖον, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro εὐφραδῖν.

Εὐφραδῖον, fut. 1. ind. act. Ion. pro εὐφραδῖν.

Εὐφραδῖον, aor. 1. ind. pass.

Εὐφραδῖον, 2. sing. aor. 1. imperat. pass.

Εὐφραδῖον, ἦ, ὄν, exhilarans, genialis, lætus.

Εὐφραδῖον, ὄν, exhilarans.

Εὐφραδῖον, ας, η, lætitia, gaudium honestum, ob res bene gestas. Ab εὐφραδῖον.

Εὐφραδῖον, υ, δ ζ η, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, certus. Ex φρέζω.

Εὐφραδῖον, hilarem, accus. sing. ab εὐφραδῖον.

Εὐφραδῖον, ὦ, fut. ἦσω, bene sapiō; (2) bene cupio, Il. 2, 78. Ab εὐφραδῖον. Hinc

Εὐφραδῖον, υς, η, nox. Quia nox aptissima ad inventionem et considerationem rerum.

Εὐφραδῖον, adv. pruderter; (2) benevole.

Εὐφραδῖον, υς, η, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὐφραδῖον.

Εὐφραδῖον, υ, δ ζ η, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὐφραδῖον, ος, bene munitus, Orip.

Εὐφραδῖον, ος, δ ζ η, cui mens integra est; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. (2) διὰ παντός εὐφραδῖον, semper propitius, Soph. Aj. 715. Ex φρέζω.

Εὐφραδῖον, ας, η, fugæ facilitas seu commoditas. Ex φρέζω.

Εὐφραδῖον, εὐς, δ ζ η, bene ac læte crescens, ut arbor, &c. (2) ingeniosus; (3) bene a natura constitutus et factus; (4) facetus, jocosus, dicax. Μῦθοι εὐφραδῖος, femora formosa vel robusta, Il. 4, 147. A φῶ.

Εὐφραδῖον, ας, η, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφραδῖον.

Εὐφραδῖον, υ, δ ζ η, custoditu seu servatu facilis; (2) bene custoditus; (3) a quo facile caveri potest. Ex φραδῖον.

Εὐφραδῖον, υ, δ ζ η, densus foliis.

Εὐφραδῖον, ος, penitus inutilis, Polit.

Εὐφραδῖον, ος, qui spiritu facili dissipatur. A φραδῖον.

Εὐφραδῖον, adv. ingeniose; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.

Εὐφραδῖον, ας, η, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronunciatio. Ab

Εὐφραδῖον, ος, bene sonans, vocalis, canorus. Ex φρέζω.

Εὐφραδῖον, adv. bona voce; (2) suavi pronunciatio; com. εὐφραδῖον.

Εὐφραδῖον, υ, δ ζ η, deprehensu facilis. Ex φραδῖον.

Εὐφραδῖον, υ, δ, bene seu pulchre jubatus; bene comatus. A χραδῖον.

Εὐφραδῖον, υ, δ ζ η, pulchro, probò ex ære factus.

Εὐφραδῖον, ος, idem. A χραδῖον.

Εὐφραδῖον, honeste, lepide, acute jocos.

Εὐφραδῖον, ἴτος, δ ζ η, gratus, jucundus, factus, cui gratia inest.

Εὐφραδῖον, ὦ, f. ἦσω, gratum me præbeo, gratias ago; (2) gratulator. Εὐφραδῖον φραδῖον, μὲν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Thess. 1, 3. Ab εὐφραδῖον. Hinc

Εὐφραδῖον, ος, τὰ, gratiarum actio; (2) Sacra Cæna.

Εὐφραδῖον, υ, δ ζ η, qui gratiarum agendarum vel habendarum causa fit, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Εὐφραδῖον, a. 1. part. act. vrb. εὐφραδῖον.

Εὐφραδῖον, ας, η, suaviter vel personæ; (2) gratus animus; (3) grata beneficiorum commemoratio, grati animi significatio, gratiarum actio; (4) mysterium Sacræ Cænae, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratio conjuncta. Ab

Εὐχάριστος, υ, δ ζ η, gratus, beneficii memor; (2) gratus, acceptus, amabilis.

Εὐχάριστος, adv. animo grato; (2) lepide, gratiose; (3) bene, feliciter.

Εὐχάριστος, ος, idem quod εὐχάριστος.

Εὐχάριστος, 2. sing. præc. conj. med. Ion. pro εὐχάριστος, ab εὐχάριστος.

Εὐχάριστος, υ, δ ζ η, labrosus, pulchra seu magna labia habens.

Εὐχάριστος, υ, δ ζ η, ad hiberna accommodatus; (2) salubri frigori expositus; (3) frigoris bene patiens. Ex χραδῖον.

Εὐχάριστος, ος, δ ζ η, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus, artificiosus. Ἄνδρος εὐχάριστος τέχνην, artificis periti opus, Soph. Oed. Col. 472. Hinc

Εὐχάριστος, ας, η, manuum dexteritas seu agilitas; (2) artificium, dexteritas.

Εὐχάριστος, υ, δ ζ η, idem quod εὐχάριστος.

Εὐχάριστος, υ, δ ζ η, qui facile in potestatem redigi, capi, et mansueferi potest, superabilis. Ex χραδῖον.

Εὐχάριστος, imperf. Ion. et Poet. pro εὐχάριστος, verb. εὐχάριστος, glorior, Il. 3, 430.

Εὐχάριστος, ας, η, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas, studium. Ab

Εὐχάριστος, εὐς, δ ζ η, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. (2) Ὀμοῖος καὶ εὐχάριστος ἐς ἀπαντας ἐγένετο, crudelis et inconstans, Appian. Maced. Eclog. 14. Ex χραδῖον.

Εὐχάριστος, adv. facile; (2) leviter; εὐχάριστος, facilis; εὐχάριστος, facillime.

Εὐχάριστος, 3. sing. præc. imperat. med. verb. εὐχάριστος.

Εὐχάριστος, præc. inf. med. Poet. pro εὐχάριστος, ab

Εὐχάριστος, ὦμαι, precor, supplico; (2) glorior; jacto mc. Poet. εὐχάριστος, pro εὐχάριστος, εὐχάριστος, 3. pl. ind. εὐχάριστος, imperf. pro εὐχάριστος, et εὐχάριστος. Μεγάλ' εὐχάριστος ἑκάστος, Il. 8, 347. Ab

Εὐχάριστος, υ, δ, supplex, vota faciens.

Εὐχάριστος, ἦς, η, oratio, precatio, votum.

Εὐχάριστος, ος, optabilis. A præc.

Εὐχάριστος, 3. sing. perf. imperat. pass. v. εὐχάριστος.

Εὐχάριστος, δ ζ η, abundans pabulo et alimonia; (2) bene nutriens; (3) succulentus, corpulentus.

Εὐχάριστος, contr. εὐχάριστος, υ, δ ζ η, bene virens, pulchre virescens, frugifer. Εὐχάριστος Δάμπτρος, Soph. Oed. Col. 1600. Cererem, quam hic epitheto εὐχάριστος distinguit, Athenienses colebant Χλόης appellatione. Ex χραδῖον.

Εὐχάριστος, τὰ, viriditas, Sterph.

Εὐχάριστος, ος, pulchre viridans; (2) viridis.

Εὐχάριστος, υ, τὰ, libellus in quo preces continentur. Ex εὐχάριστος et λόγος.

Εὐχάριστος, ος, facilis iræ, Epr.

Εὐχάριστος, fut. εὐχάριστος, precor, opto, voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico; (4) εὐχάριστος εἶμαι, periphrastice sum. Ἐτεροι γὰρ εἶπεν οἷον εὐχάριστος θεῶς, Aristoph. Ran. 1002. Εὐχάριστος ἑαυτοῖς ἀνατίνοντες τὰ χεῖρα, Id. Au. 630. (4) ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχάριστος εἶμαι, potentissimus est vel fertur in exercitu, Il. 1, 91. Vulgares versiones gloriatuor se esse: male eodem enim modo loquitur Homerus ubi (Il. 2, 82.) Nestor non detrahit Agamemnoni, aut irridet, sed auctoritatem addere cupit. Οἷος πάρος εὐχάριστος εἶμαι, qualis antea eras vel fereraris, Id. ibid. 4, 264. Passive sumitur apud Sophoclem: Νῦν δὲ σὺ εὐχάριστος μοι, nunc vero hoc a me votum habcte, Oed. Tyr. 1512.

Εὐχάριστος, υ, δ ζ η, suaviter sonans, epith. citharæ. Ex χραδῖον.

Εὐχάριστος, δ ζ η, fœno seu gramine abundans.

Εὐχάριστος, εὐς, τὰ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὐχάριστος.

Εὐχάριστος, ος, η, opulentus sum, divitiis abundo; Εὐχάριστος, ας, η, opulentia. Ab

Εὐχάριστος, υ, δ ζ η, pecuniosus, pecunia bene instructus. Ex χραδῖον.

Εὐχάριστος, ὦ, fut. ἦσω, idem quod εὐχάριστος.

Εὐχάριστος, ὦ, fut. ἦσω, utilis, accommodatus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum; (2) commodus, facilis, benignus sum;

εὐχρησθῆναι, commodis afficio, seu beneficiis.

Εὐχρηστία, ἄτος, τὸ, commodum :

Εὐχρηστία, as, ἡ, usus commodus, commoditas ; (2) utilitas. Ab

Εὐχρηστος, as, ἡ, commodus ; utilis.

Εὐχρηστως, adv. commodè, utiliter, liberaliter.

Εὐχρόστος, on, bene coloratus, nitidus, epith. bene valentium. A χρῶμα.

Εὐχρόλια, as, fut. ἴσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo ; (2) bona sum corporis habitudine. Ab εὐχρῶτος.

Εὐχρότης, ἴος, ὁ εἶς ἡ, idem quod εὐχρῶτος.

Εὐχρόλια, as, ἡ, pulcher quod. Ab

Εὐχρῶτος, contr. εὐχρως, as, ὁ εἶς ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρῶμα.

Εὐχρόστος, on, auro abundans, aurum ferens, epith. Pactoli.

Εὐχρῶτος, ὠτος, ὁ εἶς ἡ, idem quod εὐχρῶτος.

Εὐχρόλια, as, ἡ, bonitas succi ; (2) bonus sapor. Ab

Εὐχρόλος, as, ὁ εἶς ἡ, bono succo præditus, sapidus ; (2) succo abundans.

Εὐχρόμια, as, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. Ex

Εὐχρόμος, as, ὁ εἶς ἡ, qui boni succi est, sapidus.

Εὐχρότος, as, ὁ εἶς ἡ, facilis fusu. Εὐχρότων ἐστὶν ἰλιόβαρον φλέγμα, Aret.

Εὐχρότης, ἡς, ἡ, votum ; (2) precatio ; (3) devotio ; (4) gloriatio ; (5) gloria. Ab εὐχρόμαι.

Εὐχρόμια, αἶα, αἶον, soldurius, devotus ; (2) optabilis. Οἱ δὲ εὐχρόμια, qui vota exsequuntur, Herod. 2, 63.

Εὐχρόσις, as, ὁ εἶς ἡ, separatu et secretu facilis. Ex χρῶμα.

Εὐχρῶτος, on, pulcrum seu bonum campum habens, Silyl.

Εὐχρῶτος, as, ὁ εἶς ἡ, qui facile muniri aggere potest, bene munitus. Ex χῶνον.

Εὐψαλφῆτος, as, ὁ εἶς ἡ, tractabilis ; (2) ad tactum accommodatus. Ex ψαλφάω.

Εὐψυκτος, as, ὁ εἶς ἡ, facilis refrigeratu.

Εὐψυχία, as, fut. ἴσω, forti, bono, magnoque sum animo ; (3) animo, condito. Ἴνα κήρυξ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὐψυχος.

Εὐψυχῆς, ἴος, ὁ εἶς ἡ, jucundo et salubri expositus frigeri ; (2) frigidus. Ex ψύχω.

Εὐψυχία, as, ἡ, animi præstantia et fortitudo, magnanimitas, æquanimitas ; (2) εὐψυχία, pl. Polyb. Ab

Εὐψυχος, as, ὁ εἶς ἡ, qui generoso et alacri est animo ; animosus, magnanimus ; (2) lætus ; (3) æquo animo, miti præditus ; (4) audax.

Εὐψυχως, adv. animose, animo magno fortique, æquo animo. A præc. Ex ψυχή.

ΕΥΩ, vel εὔω, uro, ustulo. Ἦσ' ἀνδρᾶ εἰς ἰφθίμην πρὸς ἔοντα, Εὐεῖ ἀπερ δαλέ, Hes. Op. 703.

Εὐώδη, acc. sing. contr. pro εὐώδεια, ab

Εὐώδης, eos, ὁ εἶς ἡ, bene olens, fragrans. Ab ὄω.

Εὐωδία, as, ἡ, odor, suavitas odoris. A præc. Εὐωδιάζω, Hes. vel εὐωδίω, bene oleo. A præc.

Εὐώδιν, ἴνος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐώδινος Σαλασσηίς, fœcundis maris.

Εὐώλινος, as, ὁ εἶς ἡ, pulchra habens brachia. Πρὸς τῆς σῆς δὲξιάς εὐώλινον, Eurip. Hipp. 605.

Εὐώμια, as, ὁ εἶς ἡ, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Εὐώητος, as, ὁ εἶς ἡ, qui salubris pretii est.

Εὐώνια, as, ἡ, salubre pretium ; (2) vilitas mercium.

Εὐωνίω, fut. ἴσω, vile facio, pretium rei deprimo verbis. Ab

Εὐώνος, as, ὁ εἶς ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab ὀνέμαι.

Εὐώνιος, as, ὁ εἶς ἡ, fausti nominis ; (2) clarus, celebrandus ; (3) sinister, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.

Εὐώνας, adv. salubris, seu parvi pretii.

Εὐώπια, accusat. a recto εὐώψι, Soph. Ant. 530.

Εὐώπια, vocat. a recto εὐώπης, Soph. Œd. Tyr. 189.

Εὐώπεια, as, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. Vid. Thes. Gr. P.

Εὐώπης, ὁ εἶς ἡ, acutum cernens ; (2) pulchros habens oculos, vel pulcher, venustus. Θύγατερ Διὸς εὐώπια, Soph. Œd. Tyr. 189.

Εὐώπης, ἴδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ἄ δ' εὐώπης ἀρετὰ, Soph. Trach. 523.

A præc.

Εὐωπός, ἡ, ὄν, qui bene cernit ; (2) idem quod εὐώπης.

Εὐωρεῖν, leviter curare ; negligere, Hes.

Εὐωρία, as, ἡ, levis cura ; negligentia.

Εὐωριάζω, contemno, negligo, Hes. ex Soph.

Εὐώρος, as, ὁ εἶς ἡ, bene curans ; (2) leviter custoditus, neglectus ; (3) qui non curat, negligens, Suid. Hes. Ab ὄρω.

Εὐώροφος, on, bene tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.

Εὐώχαι, as, f. ἴσω, convivio accipio ; (2) saturo, satio ; (3) oblecto ; (4) pasco ; εὐώχῃμαι, convivor ; epulor. Δοκῶ μοί σε εὐώχῃσειν καινῶν λόγων, Theophr. Εὐώχῃσι τὰς ἐπομένους, Herodot. Ab

ΕΥΩΧΙΑ, as, ἡ, convivium, epulum, dapes ; (2) copia indulgendi gulæ.

Εὐώχτικός, ἡ, ὄν, epularis. A præc.

Εὐώψι, ὠπός, ὁ εἶς ἡ, pulchros habens oculos ; (2) qui pulchro est aspectu, seu vultu.

Τέγγασ' εὐώπια παρῆν, Soph. Antig. 530.

Ἐφα, 3. sing. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφη, a φημί.

Ἐφάνθη, a. 1. ind. pass. Poet. pro ἰφάνθη, a φαίνομαι.

Ἐφαικόν, acc. sing. Dor. pro ἰφαικόν.

Ἐφαιγεῖν, inferias facio, Κάφαιγεῖντας ἀ χερῆ (βέβηκε), Soph. Antig. 247 : resolendum sic, καὶ ἰφαιγεῖντας ἐπὶ τῷ νεκρῷ. Hinc apparet verbum ἀφαιγεῖν esse vocem nihili.

Ἐφαγον, comedi, a. 2. ind. act. verbi φάγω.

Ἐφαινοσ, 2. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἰφαινοσ.

Ἐφαινον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφαιρόμαι, ἔμαι, post eligo, alium eligo ; (2) substituo in locum electi. Τῆ δὲ μετ' αὐτὸν Ἰσπαργόντι ἰφρημένῃ, Thuc.

Ἐφάλιος, as, ὁ εἶς ἡ, ad mare situs, maritimus ; (2) qui est super mare. Ab ἄλις.

Ἐφάλλομαι, insilio, irruo ; aor. 1. ἰφλάμην part. ἰφλάμενος, qui insiluit. Ἄρην Ποίας, ἰφλάμενος, pro ἰφάλλόμενος, insiliens, irruens. Ἐφάλλόμενος ἐπ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.

Ἐφαλμος, as, ὁ εἶς ἡ, muria conditus. Ab ἄλμη.

Ἐφάλος, as, ὁ εἶς ἡ, idem quod ἰφάλος.

Ἐφαλοίς, eos, ἡ, assultus. Ab ἰφάλλομαι.

Ἐφάλων, pres. part. ind. act. Dor. pro ἰφηλῶν, contr. ex ἰφηλῶν, ab ἰφηλῶ.

Ἐφάμαν, aor. 2. ind. med. Dor. pro ἰφάμην, a φημί.

Ἐφάμαρτῶν, pecco, peccato peccatum addo.

Ἐφάμαρτος, on, peccatis obnoxius.

Ἐφάμεν, 1. pl. imperf. ind. act.

Ἐφάμιλλος, as, ὁ εἶς ἡ, similis, par, æqualis ; (2) æmulus, æmulator. (1) οἱ δὲ ἰφάμιλλοι ἀρετῆ, illi vero qui virtute pares sunt, Mac. Tyr. 21, 2, male interpretres. Ab ἄμιλλα.

Ἐφάμιλλως, adv. cum æmulatione, studiosè.

Ἐφάμμα, ἄτος, τὸ, amictus, indumentum.

Ἐφάμμος, as, ὁ εἶς ἡ, arenosus.

Ἐφάν, 3. plur. imperf. ind. act. Βαοί. pro ἰφάσαν, a φημί.

Ἐφάνθη, apparuit, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

Ἐφάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. φανερόω.

Ἐφάνη, 1. sing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνομαι.

Ἐφάνη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνομαι.

Ἐφάνη, 1. sing. aor. ejusd.

Ἐφάνθη, apparuit, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

Ἐφάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. φανίζω.

Ἐφάπαξ, adv. semel.

Ἐφαπλώ, f. ἴσω, impono, circumdo. Hinc

Ἐφαπλώμα, ἄτον, τὸ, tegumen, culcita.

Ἐφαπτίς, ἴδος, ἡ, sagum, paludamentum. Ab ἰφάπτω.

Ἐφάπτομαι, attingo ; alligor. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἰφάπτατο, Aristoph. Plut. 727.

Ἰκέτης ἰφάπται πατρὸς ὅς σ' ἐγίνετο, Soph. Aj. 1191.

Ἐφάπτω, fut. ψω, illigo, alligo ; (2) accendo,

adstringo. Τί δ' ἐγὼ λύσω' ἂν ἡ' φάπτασα προσθεῖμην πλῆον ; nam quid ego vel solvens vel adstringens legem, prodesse possim ? Soph. Antig. 39.

Ἐφάπτω, oros, ὁ, captor, qui captis pignorbis aliquem coeret. A præc.

Ἐφαρμογή, ἡ, commissura, convenientia. Ab

Ἐφαρμόζω, fut. ὄσω, accommo, apto, concinno ; (2) congruo, convenio, quadro.

Ἄνηρ σοφὸς φειδὸς εἰς δαπάνη μέρων ἰφρημάσαστο, Luc. in Erygr.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἰφαρμόζειν.

Ἐφάρμοσις, eos, ἡ, convenientia.

Ἐφαρμότω, accommo ; (2) quadro. ἀλλήλοισ, Procl. ἐπ' ἄλλο γένος, Aristot.

Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. per Metathes. pro ἰφάρξαντο, a φράσσω, vel φράττω.

Ἐφασαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. pro ἰφασαν, a φημί.

Ἐφαστο, 3. sing. aor. 2. ind. mcd. verbi φημί.

Ἐφάυλισα, aor. 1. ind. act. verbi φανίζω.

Ἐφάφμεν, a. 1. part. ind. med. v. ἰφάπτομαι.

Ἐφάφω, 3. sing. aor. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἰφάφω.

Ἐφάψι, ἴδος, ἡ, victura. Ab ἰφάπτα.

Ἐφέοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. φέομαι.

Ἐφέρα, as, ἡ, insessio ; insidia ; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus insideat.

Ἐφεράζω, impono, defigo ; (2) suffulcio, sustento. (2) τὴν βάσιν τῆς προσέβουτος πρὸς τὸ παρ' ἐλπίδα χαιρὸν ἦμα παραλυομένην ἰφεδράζοντος, incessumque senis præ insperato gaudio sensim languefactum suffulciente, Heliodor. 7. A præc.

Ἐφεράνα, on, τὰ, natium prominentiæ.

Ἐφερέσια, as, ἡ, sessio, ipse sedendi vel insidendi actus ; (2) præsidium, statio ; (3) actus insidandi vel observandi ; (4) subsidia militaria, item adjumenta. Ab

Ἐφεδῶν, f. εὐσω, insideo, subsideo ; (2) insidior ; (3) victori imminet, ut cum eo quam primum congrediar ; (4) immineo alicui rei, capto, v. gr. occasionem, &c. (5) in subsidiis sum ; (6) de præsidii omnibus dicitur ; (7) adesse alicui adjuvandi causa. Βυλάμενος ἰφεδρέσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, Polyb. Ab ἰφεδρός.

Ἐφεδρίω, fut. ἴσω, insideo ; (2) insideo tergo alicujus. Ab eod. Hinc

Ἐφεδρισμός, ὄ, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo. Hes. ἰφεδρισμός, quasi ab ἰφεδριάζω, quod idem est.

Ἐφεδριστής, ἦρος, ὁ, qui in ludo devicti manus a tergo junctis insidens portabatur, Hes.

Ἐφεδρον, τὸ, scella, et quidem firma.

Ἐφεδρός, as, ὁ εἶς ἡ, insidens ; (2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis occupatur ; (3) captator occasionis ; (4) subsidiarius, subessor, triarius ; (5) adversarius ; (6) successor, vicarius ; (7) tertiarus, id est, ille qui in lucta victo succedit, et cum victore congreditur. Hinc μεταφωρικῶς commilitones Ajacis ἄρην Soph. Aj. 609.

victi malis, dicunt Καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας ἔγνεσιν ἰφεδρός, ad hæc mala hoc etiam accedit, tanquam tertiarus adest insanabilis Ajax. Ab ἔδρα.

Ἐφέζω, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἰφίζομαι.

Ἐφέζομαι, insideo. Ὀχθῶν ἰφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμὸν, Aristoph. Av. 780.

Ἐφέκα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἰφέκα.

Ἐφέβεις, a. 1. part. pass. Ab ἰφίβημι.

Ἐφεῖδα, 3. sing. imperf. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφεμένος, perf. part. pass. verbi φενύω.

Ἐφεναί, aor. 2. inf. act. verbi ἰφίβημι.

Ἐφενοσ, 3. sing. imperf. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφενοσ, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφενοσ, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi ἰφίβημι.

Ἐφενοσ, 3. plur. perf. ind. act. Poet. pro ἰφισήκειν, ab ἰφίβημι.

Ἐφενοσ, 2. sing. aor. 1. ind. med. Att. et Ion. pro ἰφίσατο, a φείδομαι.

Ἐφενοσ, 3. plusq. perf. pass. verbi ἰφίβημι, permitto : ἰφίβημι, præc. ind. pass. ἰφίβημι, perf. pass.

pass. *ἰφείμαι*, *ἰφείτο*, plusq. perf. pass. *Ἰσθ.* *Prometh.* (initio.) *Soph. Phil.* 619. *Aristoph. Vesp.* 242.

Ἰφείω, aor. 2. conj. act. *Poet.* pro *ἰφείω*, *ἰφῶ*, ab *ἰφίμαι*.

Ἰφειπτικός, ἦ, ὄν, inhibendi et reprimendi vim habens, compescens; *ἰφειπτικοὶ*, Philosophi, Sceptici, Pyrrhoni, a cohibendo assensus. Ab *ἰφίμαι*, *cohibeo*.

Ἰφειπτικός, dubitans, hesitans, *Steph.*

Ἰφειπτος τόκος, qu. dic. usura sextaria; a sexta summae parte; (2) *Ἰφειπτον*, quod est supra sex. Ex *ἰπι* et *ἰκτος*, *sextus*.

Ἰφελίσσω, convolvere. *ἰφελίζω*, a. 1. *Ἰφελίσσω* μὲν μοῦλας λατὸν ἰγγράφαντες τινα, *ἰφελίζω* αὐτὸν, ὥσπερ τι χερσίων, *Dio Cass.* 46, 56; ubi male legitur *ἰπιφελίζω*. Oudendorpius emendat *ἰπιφελίζω*, non recte cum simplex *ἰλίσσω* sit aspera littera enuntiatus.

Ἰφελίς, ἴδος, ἦ, ramentum, crusta ulceris. Ab *ἴλαος*.

Ἰφελκίνα, pro *ἰφελκίνα*, *ap. Sch. Lycorh.*

Ἰφελκυσμός, ἔ, ὄ, attractio.

Ἰφελκυστής, ἔ, ὄ, qui attrahit; (2) auxiliator, adjutor. Ab *ἰφελκίνα*.

Ἰφελκυστικός, ἦ, ὄν, attractorius; (2) attractus. Ab eod.

Ἰφελκίνα, attraho; (2) elicio; (3) impello.

Ἰφελκία, fut. *ξω*, idem et procrastino. *Πάλλ' ἰφελκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ*, *Eur. Med.* 461.

Ἰφείμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro *ἰφείναι*, ab *ἰφίμαι*.

Ἰφείξω, *adv.* deinceps, postea; (2) ordine.

Ἰφείξω, *ews*, ἦ, retentio, inhibito, *inpr.* assensus. Ab *ἰφίμαι*.

Ἰφείσκειν, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἰφείσκει*, ab *ἰφίσαι*.

Ἰφείσκειν, subsequor, *Poet.* *ἰφείσκειν* aor. 2. *ἰπιστόμην Ion.* *ἰπιστομαι*. *Ἄλλ' ἢν ἰπιστή τοῖς ἔμοις βαλεύσασαι*, *Soph. El.* 973. vide *Schol.* *Δὲ μὲν γυναικίῳ ἰπιστόμενος*, (sic enim legendum,) obsecutus dolo mulieris, *Herod.* 1, 91. *Οἶα ἰφείστω λόγονιοι*, *Eulirp. Hipp.* 1307.

Ἰφείσσω, *apud Poetas*, persequor; (2) persequor de ulcisci volentibus; (3) agitare, incitare; (4) has vel illas sedes velut consector, incolo; (5) rego, guberno, administro; (6) versor in re. (1) *Il.* 11, 177, &c. (2) *αρωμαστικός ἰφείσσειας*, delicta persequentes, *Hesiod. Theog.* 220. (3) *Πατρόκλω ἰφείσει ἴππους*, equos in Patroclum incita, *Il.* 16, 724. *Ἰσπτες ἰφείσαν μέσιν*, scutica equos agitant, *Id.* 24, 326. (4) *οἱ ἰφείσκει νῆσον ἰσημαίνον*, qui desertam incolunt insulam, *Apoll. Rhod.* 2, 384.

Ἰφειμενευτικός, ἦ, ὄν, σχῆμα, figura orationis cum explicatio præcedentis additur. *Vox Gramm.*

Ἰφειμενευτικός, *adv.* per explicationis adjectionem. Ab

Ἰφειμενεύω, explicationem verbi præcedentis, dictorum, addo.

Ἰφειρον, *ferēbam*, imperf. ind. act. verbi *φείρω*.

Ἰφειπέζω, fut. *ἴσω*, adrepro, *irpro*.

Ἰφείσω, idem. Ex *ἰπι* et *ἰστω*, *serpo*.

Ἰφειρσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro *φείρω*, a *φείρω*.

Ἰφεις, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi *ἰφίμαι*.

Ἰφείσιμος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, qui transferri potest a iudicio ad aliud iudicium. Ab

Ἰφείσις, *ews*, ἦ, provocatio a iudicio ad aliud iudicium, translatio causæ de foro ad forum; (2) appetitus, desiderium; (3) impetus, impressio. (2) *δῆξιν ἀγαθὸς ἂν ἀπόσῃ ἰφίσει*, gloriæ non inepto desiderio, *Arrian. Hist. Alex.* 4, 19. *Ἰφεισιν παραλαβῆν*, permissu alicujus agere. *Ἰφεισιν δίδοναι*, potestatem facere, permissum dare, *Dionys. Halic. Antiq. Rom.* 6. Ab *ἰφίμαι*.

Ἰφεισπερέω, *us*, ἦ, tempus vespertinum:

Ἰφεισπερέω, fut. *ἴσω*, vespere advigilo. Ab *Ἰφεισπερός*, *us*, ὄ *ξ* ἦ, vespertinus.

Ἰφείσπειρος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, vespertinus.

Ἰφείσπειρα, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.*

Ἰφείσπειραι, prosequor, sector, *Poet.* *ὃ χάρις ἰφείσπειρα*, *Aristoph. Vesp.* 1268. pro *ἰφείσπειραι*.

Ἰφείσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro *ἰφείσαι*, ab *ἰφίμαι*, vel *ἰφίμαι*.

Ἰφείσσεισθαι, f. 1. inf. med. *Poet.* pro *ἰφείσσεισθαι*.

Ἰφείσσαν, 3. pl. imperf. ind. act.

Ἰφείσηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi *ἰφίσημι*.

Ἰφείσιος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, qui est vel sedet apud focum; (2) qui habet focum seu larcam, id est, domum; (3) civis, incolæ; (4) qui in eadem est domo; *Apoll. Rhod.* 1, 909. (5) qui domi est, qui domum rediit; *ἰφίσειοι θεοὶ*, penates. *Ἰφείσιος ἀλαλαγαίς*, clamoribus ad aras factis, *Soph. Trach.* 205. *Ἰφείσιος Ζεύς*, Jupiter qui familiæ præsidet, *Id. Aj.* 492. Ab *ἴσια*.

Ἰφειστίδιον, τὸ, umbella, *V. L.* Ab *ἰφειστίς*.

Ἰφειστίς, ἴδος, ἦ, pallium, chlamys, amiculum, (opponitur *χιτῶν*, tunica,) (2) vestimentum quodvis. Ex *ἰπι* et *ἴνυμι*.

Ἰφεισῶτα, acc. sing. perf. part. act. *per Crasin.* *Att.* pro *ἰφεισῶτα*, ab *ἰφίσημι*.

Ἰφεισται, ὧν, οἱ, Ephetae, magistratus apud Athenienses, qui de causis capitalibus iudicabant. Ab *ἰφίσημι*.

Ἰφειστικός, ἦ, ὄν, desiderativus; (2) cupidus. Ab eod.

Ἰφειτίς, ἦ, ancilla, *Hes.*

Ἰφειτῆριον, gen. pl. *Ion.* pro *ἰφειτῆριον*, ab

Ἰφειτῆρῃ, ἦς, ἦ, mandatum, jussum.

Ἰφειτός, ὄ *ξ* ἦ, ἰφείτων, illa res quam summo studio appetimus, *Schol. Theocrit.* ad *Idyll.* 10, 11.

Ἰφειτῶς, *adv.* acriter, cum impetu. *Ἰφειτῶς καὶ ταχέως*, *Polyb.* 2, 8.

Ἰφειυέζω, banchantium more tripudio et vociferor in re aliqua.

Ἰφειυεστής, ἔ, ὄ, inventor. Ab

Ἰφειυίσκος, invenio, *ὄντι τιν' ἄλλον μῆτιν ἰφειυίσκος*, *Odys.* 19, 58.

Ἰφειύω, 3. sing. aor. 2. opt. act.

Ἰφειφαλάσσω, 3. sing. aor. 1. pass. verbi *φειφαλάω*, comburo, *Æschyl. Prometh.* 362.

Ἰφειψιάμαι, ὄμαι, illud, insulto; *ἰφειψιάοντο*, 3. pl. imperf. pro *ἰφειψιάοντο*, *ἰφειψιάοντο*. *Τέθνησσι γ' ἰφειψιάονται ἅπαντες*, *Odys.* 19, 331.

Ἰφειψιάω, 3. plur. imperf. ind. *Poet.* pro *ἰφειψιάω*.

Ἰφίψω, recoquo, incoquo, impono.

Ἰφίω, ὦ, fut. *ἴω*, perf. *ἴκα*, colloco.

Ἰφίωμα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro *ἰφίωμαι*, ab *ἰφίω*.

Ἰφίω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *φημί*.

Ἰφηβαίον, τὸ, pubes, pecten, *Diosc.*

Ἰφηβαίω, ὦ, pubesco, adoleo.

Ἰφηθεία, *us*, ἦ, ipsa actio pubescendi; (2) pubertas; (3) adolescentia. Ab *ἰφηθείω*.

Ἰφηθείον, *us*, τὸ, ephebeum, locus epheborum. Ab *ἰφηθεός*.

Ἰφηθείω, fut. *ἴω*, pubesco; (2) puber sum: *Ἰφηθεία*, *us*, ἦ, idem quod *ἰφηθεία*. Ab eod.

Ἰφηθείακά, τὰ, sc. *χωρία*, palaestrae, ubi ephebi exercebantur.

Ἰφηθείκός, ἦ, ὄν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ *ἰφηθείκόν*, ἔ, pubertas, ipsa pubes, ephebi.

Ἰφηθείον, *us*, τὸ, pubes, pubis regio; id omne quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab

Ἰφηθεός, *us*, ὄ *ξ* ἦ, qui ad pubertatem pervenit; puber, pubescens, adolescens, usque ad virilem ætatem. Ex *ἰπι* et *ἦθη*.

Ἰφηθεότης, *us*, ἦ, pubertas. A præc.

Ἰφηθόμαι, ἔμαι, præsum. Hinc

Ἰφηθῆσαι, *ews*, ἦ, actio adversus eum qui recipit alicum, cui publice finibus interdictum est.

Ἰφηθόμαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *inpr.* malis alterius; fut. *ἰφηθῶμαι*, *ἰφηθῶμενος*: aor. 1. *ἰφηθῶμαι*, *ἴπι inf.*

Ἰφηθῶ, exhilaro super aliqua re.

Ἰφῆκα, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi *ἰφίμαι*.

Ἰφῆκα, pervenio; (2) advenio; (3) venio. *Καιρὸν ἰφῆκειν*, *Soph.*

Ἰφῆλατο, 3. sing. aor. 1. iud. med. verbi *ἰφάλλομαι*.

Ἰφῆλλξ, *ικος*, ὄ *ξ* ἦ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

Ἰφῆλλξ, ἴδος, ἦ, fibula; (2) lepræ species. (2) *ἀργυρόεσσαν ἐπ' ἄρ στίονται ἰφῆλλξ*, albam lepram inducunt, *Nic. Ther.* 333. Ab *ἦλλος*, vel *ἔλλω*.

Ἰφῆλλος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, et *ἰφῆλλος*, ἴδος, adfixus; (2) maculis solaribus infectus; et *hinc* (3) *subis*, cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione; (4) soli expositus. Ab *ἦλλος*, vel *ἔλλω*.

Ἰφῆλλω, clavo affigo, *Steph.*

Ἰφῆμαι, insideo, *Soph.*

Ἰφῆμενος, *insidens*, præc. part. verbi *ἰφῆμαι*.

Ἰφῆμερεύω, quotidie versor, assiduus sum in aliqua re. *Ἐπιτιθέμενοι . . . τοῖς ἰφῆμερεύουσιν μεθ' ἡμέραν προφανῶς*, adorti palam et interdiu illos qui in stationibus crant, *Polyb.* 20, 10, 6.

Ἰφῆμερία, *us*, ἦ, et pl.

Ἰφῆμερία, vices diariæ. Ab *ἰφῆμερος*.

Ἰφῆμερινός, ἦ, ὄν, quotidianus. Ab eod.

Ἰφῆμεριος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

Ἰφῆμερίς, ἴδος, ἦ, ephemeris, libellus in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.

Ἰφῆμερον, *us*, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate. *Ἐπιτα παρόντα Κόρον τὸν μάντιν, δεικναι ὅτι ἐνείκη φάρμακον τῶν ἰφῆμερῶν*, *Aristid.* 1, 285.

Ἰφῆμερος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vita; unde mortalis; homo. Ex *ἰπι* et *ἡμέρα*.

Ἰφῆμιος, *us*, infaustus, *Æsch.*

Ἰφῆμῖος, præc. part. pass. verbi *ἰφάπτομαι*.

Ἰφῆμῖος, *us*, *ἰφῆμῖος*, formosæ, quæ nempe speciem sibi aptam et quasi concinnam habent, *Herodot.* 1, 199. *Male Gronov. παῖδες εἰδέως ἰφῆμῖος*, pueri forma præditi, *Id.* 8, 105.

Ἰφῆμοσιν, *us*, ἦ, mandatum. Ab *ἰφίμαι*.

Ἰφῆν, *διτῷ*, aor. 2. ind. verbi *φημί*.

Ἰφῆν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *φείνω*.

Ἰφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. *ἰφάπτομαι*.

Ἰφῆμοσ, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. *ἰφῆμῶ*.

Ἰφῆσα, *διτῷ*, aor. 1. ind. act. verbi *φημί*.

Ἰφῆσαι, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi *ἰφίμαι*.

Ἰφῆσθα, 2. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro *ἰφῆσαι*, a *φημί*.

Ἰφῆσθῆν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. *per Sync.* pro *ἰφῆσθῆσιν*, ab *ἰφῆσθαι*.

Ἰφῆσμοσιν, fut. 1. ind. med. verbi *ἰφίμαι*.

Ἰφῆσθησῶ, acquiesco, quietem ago.

Ἰφῆσθαι, *præveni*, perf. ind. act. verbi *φθάνω*.

Ἰφῆσθα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro *ἰφῆσθα*.

Ἰφῆθῆος, *us*, *ἴω*, *ἴω*, coctus, elixus. Ab *ἰφῆθος*.

Ἰφῆθῆρῃ, *periti*, aor. 2. ind. pass. verbi *φθίρω*.

Ἰφῆσθαι, *corrupti*, perf. ind. act.

Ἰφῆσθῆν, *interemptus*, perf. part. pass.

Ἰφῆσθαι, *præveni*, aor. 1. ind. act. verbi *φθάνω*.

Ἰφῆθῆγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi *φθίρωμαι*.

Ἰφῆθῆξω, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *ἰφῆθῆξω*.

Ἰφῆθῆριος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intra septem dies. Ex *ἰπτα* et *ἡμέρα*.

Ἰφῆθῆριος, *us*, ὄ *ξ* ἦ, vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.

Ἰφῆθῆν, aor. 1. ind. act. qu. a *φῆθῆν*, a *φθάνω*.

Ἰφῆθῆν, pro *ἰφῆθῆν*, a *φθάνω*.

Ἰφῆθῆσθαι, a. 1. ind. pass. verbi *φθάνω*, vel *φθίω*.

Ἰφῆθῆσθαι, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

Ἰφῆσθαλιον, *us*, τὸ, locus ubi cocta seu elixa veniunt. Ab

Ἰφῆσθαλιος, *us*, ὄ, qui cocta seu elixa vendit. Ex *ἰφῆθος* et *πώλιος*.

Ἰφῆσθα, perf. ind. med. verbi *φθίρω*.

Ἰφῆθος, ἦ, ὄν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febris. Ab *ἰφῆθαι*.

Ἰφῆθῶ, ὦ, elixus, coquo; (2) asso. Ab *ἰφῆθος*.

Ἰφῆθῶ, immitto; (2) manus admoveo; f. *ἰφῆθῶ*, *ἰφῆθῶ*. *Ἰφῆθῶ κεντῶν ὑπὸ πόν πικρῶν σε τὸν σιμαφόρον*, *Arist. Nub.* 1302.

Ἐφιάλης, α, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἄλλοις. Hinc
 Ἐφιάλις, ας, ἡ, herba paeonia adversus ephialten valens.
 Ἐφιάλιον, α, τὸ, idem et ab eod.
 Ἐφίμνος, perf. part. pass. verbi ἐφίμνομαι.
 Ἐφιδόω, ὦ, fut. ἴσω, insudo; (2) sudore languo; (3) sudo. Hinc
 Ἐφιδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis debilitans corpus.
 Ἐφίω, 3. sing. imperf. ind. act. contract. pro ἐφίεις, ab ἐφίω, pro ἐφίωμι.
 Ἐφίσις, 3. pl. præs. ind. act.
 ἘΦΙΕΛΨ, ἴδος, ἡ, calyculus, vel simile quid in corona.
 Ἐφίμαι, mando; (2) expeto, cupio. (1) τῷτο σοὶ δ' ἐφίμαι, Soph. Aj. 116. Ὡς ἐφίτω, ut iussit, Soph. Elect. 51. (2) ἄν δέ σε τυχεῖν ἐφίμαι, ἄνευον, quae vero te consequi cupiam, accipe, Soph. Phil. 1315.
 Ἐφίμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἐφίναμι, ab ἐφίωμι.
 Ἐφίμι, immittere, præs. infin. act.
 Ἐφίμια, τὰ, donaria, V. L.
 Ἐφίσιον, 3. plur. imperf. ind. act.
 Ἐφίσιον, insideo, Il. 10, 26.
 Ἐφίσιον, præs. part. act. Dor. pro ἐφίσιον, ab ἐφίω.
 Ἐφίσιον, insideo, Hom.
 Ἐφίσιον, f. ἴσω, injicio, immitto; (2) remitto, relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provocho ad iudicem alium. Hinc (8) ἐφίσιον, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δευτερῶν ὀφείλοισι τῷ τὸν ἡμέρα ἀκτινῶν ἐφίσιον, Eur. Phœn. 5. Τί μοι τῶν δευτερῶν ἐφίσιον; Soph. El. 144. Τῆς ἀρετῆς ἐφίσιον, Xen.
 Ἐφίσιον, 3. sing. præs. ind. act.
 Ἐφίσιον, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ἐφίσιον.
 Ἐφίσιον, assequor, Hom.
 Ἐφίσιον, aor. 2. inf. med. verbi ἀφικνέομαι.
 Ἐφίσιον, 3. sing. aor. 2. ind. med.
 Ἐφίσιον, ἴμαι, fut. ἴξωμαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adsequor, consequor; (3) adspiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφίσιον, Isocr. Ἐφικνέομαι εἰς ὑμῶν, 2 Cor. 10, 14.
 Ἐφίσιον, ἡ, ὄν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφίσιον, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.
 Ἐφίσιον, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Dor. et Baot. pro ἐφίσιον, a φίλιον.
 Ἐφίσιον, 1. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro ἐφίσιον.
 Ἐφίσιον, 3. sing. a. 1. ind. med. quasi a φίλιον.
 Ἐφίσιον, 3. sing. imperf. ind. pass. v. φίλιον.
 Ἐφίσιον, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. pro ἐφίσιον, contr. ex ἐφίσιον, a φίλιον.
 Ἐφίσιον, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Baot. pro ἐφίσιον.
 Ἐφίσιον, aor. 1. indic. act.
 Ἐφίσιον, 3. pl. imperf. ind. act. contr. pro ἐφικνέομαι, a φιλόνειον.
 Ἐφίσιον, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω.
 Ἐφίσιον, cupio, Mus.
 Ἐφίσιον, adv. amabiliter, suaviter. Ἐφίσιον ἀνιδουσαι, Apoll. Rhod. 4, 1399.
 Ἐφίσιον, α, ὁ ἢ, amabilis, desiderabilis.
 Ἐφίσιον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλώω.
 Ἐφίσιον, fut. ἴσωμαι, equo invehor; (2) inequito, adequito.
 Ἐφίσιον, α, ἡ, turma equitum mille et viginti quatuor.
 Ἐφίσιον, equestris. Κάσας δὲ τῶνδε τῆς ἐφίσιον τοῖς πᾶσι ἰστίων ἡγεμῶν δις, saga hæc equestria da equorum ducibus, Xenoph. Cyrtip. 8. (Sed legendum ἐφίσιον.)
 Ἐφίσιον, equum immitto in aliquem; (2) subagito feminam. (1) πρῶτος ἐφίσιον τοῖς ἰστίων, Diodor. Sicul. 17, 19. (2) χίμαροι λασιγῶν ἐφίσιον χιμαρῶν, Opp. Cyneg. 1, 389.
 Ἐφίσιον, α, ὁ ἢ, equestris. Hinc ἐφίσιον, s. stratum equi, ephippium. Ab
 Ἐφίσιον, α, ὁ ἢ, qui equo vehitur, eques.
 Ἐφίσιον, α, ὁ ἢ, sagittarius, equester, Dio-

dor. Sic. 19, 29. Sed alii legunt ἀφισποζέσθης.
 Ἐφίσιον, involo, advolo; ἐφίσιον, advolabat; ἐφίσιον, involare. Ὡς ἄρα οἱ ἐφίσιον ἐφίσιον διέξω ἔξω, Od. 15, 160.
 Ἐφίσιον, idem.
 Ἐφίσιον, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ἐφίσιον.
 Ἐφίσιον, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐφίσιον.
 Ἐφίσιον, f. ἴσιον, colloco iuxta, admovco, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus sum, considero; (4) reprimio, inhihero, coercco. Hinc ἐφίσιον, inso, advenio, impr. de adventu et apparitione deorum; (2) repente ex insidiis exsurgo, ingruo; (3) præfatus sum; (4) adhibeo mentem; (5) supernato; aor. 1. ἴσιον, admovi, adverti; ἐφίσιον, admovere, advertere; ἐφίσιον, adveni, a. 2. ἐφίσιον, perf. adstiti, adsum, inminco, inso. Ἐφίσιον αὐτοῖς οἱ εἴσι, Act. 4, 1. Κεναῖς δ' ἐφίσιον τραπέζας, Soph. El. 194. ἐφίσιον, considerare, præcise, &c.
 Ἐφίσιον, f. ἴσιον, seiscitor, percontor, insuper seiscitor.
 Ἐφίσιον, a. 2. ind. act. verbi φιλῶω.
 Ἐφίσιον, a. 1. ind. act. verbi φιλῶω.
 Ἐφίσιον, 3. sing. a. 1. ind. pass.
 Ἐφίσιον, 3. pl. a. 1. ind. pass. Baot. pro ἐφίσιον, a φιλῶω.
 Ἐφίσιον, a. 1. ind. act.
 Ἐφίσιον, α, ἡ, lustratio, quæ obscundo fit; (2) munus obscundi vigiliæ.
 Ἐφίσιον, et ἐφίσιον, obscuro, percurro, lustro vigiliæ. Ab ἴσιον.
 Ἐφίσιον, f. ἴσιον, ad viam instruo et viatico dono; (2) instruo quasi viatico. Gloss. Vet. impetum facio, irruo; ἐφίσιον, viatico dono, instruo, item viaticum peto, impetro. Ἐφίσιον ἀργίαν, Plut. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφίσιον, Xen. Ab
 Ἐφίσιον, α, τὸ, viaticum et quidquid est inter sarcinas iter facientis; (2) adminiculum quodcumque, subsidium, occasio, aditus ad aliquam rem. (3) τὰ ἐφίσιον, res familiaris, facultates. (2) ἐφίσιον λαβῆσαι τινὸς πύργου, Heliod. 5.
 Ἐφίσιον, α, ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus, unde facultas rei alienius; (2) via, ratio; (3) insinatio; (4) accessus, adventus, impr. hostilis impetus; (5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in causam; (6) apparatus, instrumentum; (7) ὁ, circulator, vigiliarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis excrementa eijciuntur; sed hoc videtur potius ad ἀφῶος referendum esse, Ern.) (9) ὁ ἢ, ad quem via patet, qui adiri potest.
 Ἐφίσιον, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐφίσιον, a φῶος.
 Ἐφίσιον, ibat, 3. s. imperf. ind. Dor. pro ἐφίσιον.
 Ἐφίσιον, α, τὸ, gubernaculum; temo.
 Ἐφίσιον, α, τὸ, navis parva, quæ a majori trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἐφίσιον.
 Ἐφίσιον, ἴδος, ἡ, idem; (2) appendix, accessio, auctarium, sed in re mala. (1) ἑποστὶ πανώλεις ἐφίσιον ἐφίσιον, Thesum sequemur, ut perditæ scaphulæ, Eurip. Herc. Fur. 1424. (2) ἐφίσιον ἢ ἀλλῶν ἐφίσιον, Id. Andr. 199.
 Ἐφίσιον, ἡ, ὄν, attrahens; (2) illiciens, suaviter capiens. Ab eod.
 Ἐφίσιον, ὦ, fut. ἴσω, insequor, Il. 8, 191; (2) sum præsens. (2) ἐφίσιον τῶν καὶ μονῶν θεμῶν τῶν Περσῶν, Arrian. Hist. Alex. 1, 19.
 Ἐφίσιον, ὦ, fut. ἴσω, versor cum aliquo.
 Ἐφίσιον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φωνέω.
 Ἐφίσιον, f. ἴσιον, armo, apparo adversus, δαίτα, Il. 4, 344. ἡμίονος ἢ ἀμῶων, Od. 6, 37. δαίτα, Il. 23, 55.
 Ἐφίσιον, 1. pl. fut. 1. ind. med. Dor. pro ἐφίσιον.

Ἐφῶος, ἡ, ὄν, percitus inspiciendi res et illis providendi. Ab
 Ἐφῶος, ὦ, intueor, oculis lustro; (2) observo. Ζεὺς δὲ ἐφῶος πάντα, ἔ κενάσει, Soph. El. 176.
 Ἐφῶος, α, ἡ, inspectio, Ephori immunus.
 Ἐφῶος, α, τὸ, Ephorum curia, locus in quo Ephori judicia exercebant.
 Ἐφῶος, 2. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐφῶος, a φῶος.
 Ἐφῶος, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. pro ἐφῶος, quod contr. dicitur pro ἐφῶος.
 Ἐφῶος, f. ἴσιον, Ephorum ago, inspector sum. Ab ἐφῶος.
 Ἐφῶος, α, ἡ, confinium; (2) fines. Ab
 Ἐφῶος, α, ἡ, ἰον, qui in finibus est, finitimus. Ab ἴσιον.
 Ἐφῶος, fut. ἴσω, adjuro.
 Ἐφῶος, aor. 1. part. pass. Dor. pro ἐφῶος, ab ἐφῶος.
 Ἐφῶος, irruo in aliquid, appeto aliquid.
 Ἐφῶος, ὦ, f. ἴσιον, irruo, invado, impetum facio aliquo; (2) impello. Ἐφῶος ἀλλήλοισι, Thuc. Παρπηὴν δὲ ἀνὴρ μῆγας πιζῆς ἐφῶος, Plut. Πέλειον, Il. 3, 165. Ἐφῶος σαθαὶ ἐφῶος, Hes. Scut. 127. Τί τῆνδ ἐφῶος τριγῶν; id est, τί ἴσιον ἐπὶ τῆνδ ἐφῶος, Soph. Aj. 289.
 Ἐφῶος, a. 1. inf. med. verbi ἐφῶος.
 Ἐφῶος, α, f. ἴσιον, appello, applico; (2) in statione sum; (3) in statione me continens alteri inminco; (4) obsideo portum. Πάλλιν μεγάλην ἐφῶος τοῖς ἰαυτῶ κειροῖς, Dem. Ab ἐφῶος.
 Ἐφῶος, ἡ, ἡ, incitatio; (2) invasio, impetus.
 Ἐφῶος, ἡ, ἡ, idem. Ab ἐφῶος.
 Ἐφῶος, ἡ, ὄν, vim habens aggrediendi.
 Ἐφῶος, f. ἴσιον, navem ad stationem appello. Hinc
 Ἐφῶος, α, ἡ, ingressus navium in stationem. Ab
 Ἐφῶος, α, ὁ ἢ, qui in statione est; (2) ἡ, locus stationi navium accommodatus; (3) idem quod ἐφῶος.
 Ἐφῶος, α, ὁ ἢ, finitimus, confinis.
 Ἐφῶος, ἡ, ὄν, inspector, ephorus, præsens. Ab ἐφῶος.
 Ἐφῶος, α, ἡ, in quantum, quoad.
 Ἐφῶος, a. 2. ind. act. verbi φῶος.
 Ἐφῶος, a. 1. ind. act. verbi φῶος.
 Ἐφῶος, pro ἐφῶος, 3. sing. a. 1. ind. med.
 Ἐφῶος, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φῶος.
 Ἐφῶος, 3. pl. aor. 1. ind. med. Pœt. pro ἐφῶος.
 Ἐφῶος, imperf. ind. act. pro ἐφῶος, a φῶος.
 Ἐφῶος, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐφῶος, a φῶος.
 Ἐφῶος, 3. sing. imperf. ind. med. verbi φῶος.
 Ἐφῶος, a. 1. ind. act. v. φῶος, vel φῶος.
 Ἐφῶος, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῶος.
 Ἐφῶος, f. ἴσιον, contumelia adficio; (2) insolenter minari. (2) πᾶσι δὲ τὰ δεινὰ τῶν ἐφῶος Πάλλιν Κακωνῶν; Eurip. Phœn. 185. τῶν δῆμον, Plut. Hinc
 Ἐφῶος, ἡ, contumeliosus in alios, insolens, petulans.
 Ἐφῶος, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
 Ἐφῶος, α, ὁ ἢ, idem. Hinc
 Ἐφῶος, adv. contumeliose.
 Ἐφῶος, a. 2. ind. act. verbi φῶος.
 Ἐφῶος, 3. plur. aor. 2. ind. act. Dor. pro ἐφῶος.
 Ἐφῶος, humecto.
 Ἐφῶος, α, ὁ ἢ, irriguus, uliginosus.
 Ἐφῶος, α, ὁ ἢ, aquaticus. Ab ἴσιον.
 Ἐφῶος, irrigo; ἐφῶος, adaquor.
 Ἐφῶος, α, ἡ, aquæ copia. Ab ἐφῶος.
 Ἐφῶος, ἡ, Nympha aquatica.
 Ἐφῶος, α, ὁ ἢ, aquosus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ἴσιον.
 Ἐφῶος, ὁ, apparitor, qui clepsydram in judiciis curabat, pro ἐφῶος.
 Ἐφῶος, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi φῶος, vel φῶος.
 Ἐφῶος, α, ὁ ἢ, sagittarius, equester, Dio-

etiam redundat, ut *λυοίσι ἔχων*, nugaris; (18) administro, guberno; ἔχων τὰ πράγματα, *Thucyd.* 3, 72. (19) adfectus sum. *In pass.* habeo, sum in potestate alterius, impeditus sum; (2) laboro, v. gr. morbo; (3) prebendo atque prehensum teneo, adhaereo, conjunctus sum alicui, loco, sectae, &c. (4) consentio, unde τὰ ἐχόμενα, consentanea; (5) aggredi aliquid, et in eo assiduum esse; (6) *In med.* continere se, abstinere, desistere, quiescere. ἄσσα θυμῷ ἐξὶν δὲ μνήμῃς ἔχων, in memoria habeo, *Lycophr.* 8. Τὸν ἀνδρῆ ἔοικεν ὑπνος ὁ μακρῷ χροῖνι ἔξεν, *Soph.* *Phil.* 821. Εἶδ' ἔχων, κακῶς, εὐνοικῶς πρὸς τινα πᾶσι ἔχεις δόξης, quid sentis? *Plat.* διὰ χροῖος, σφύματος, ἐλπίδος ἔχουσαι ἔργα, πολέμου, ὀδαιοσύνης, aggredi. Ἐχόμενος interdum inserit periphrasi. Τὰ τῶν ἀνιστάτων ἐχόμενα, insomnia, *Herodot.* 1, 120. Καρπῶν ἐχόμενα, fruges, *Id. ibid.* 193. Τόσι εἴτε χροῦσ' ἐχόμενόν ἐστι εἶδεν, εἴτε ἀργῶν, illis nihil est neque auri neque argenti, *Id.* 5, 49. Τὰ ἐξ πόλεμον ἀχρηστὰ οἰκετέων ἐχόμενα, omnes domestici (ut impuberes, puellae, senes, servi) bello inutilis, *Id.* 8, 142. Σιστίων ἐχόμενα, commeatu, *Id.* 3, 25.

ἔχων, part. verb. ἔχων ὁ ἔχωντες (1) divites. (1) φησὶ γὰρ αὐτῇ πρὸς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτῆτας δεῖσταν κατὰ μὴν' ἀποπέμψειν, *Aristoph.* *Plut.* 596. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχωντ' ὁ φθόνος ἔρπει, *Soph.* *Aj.* 157.

ἔχωνται, habeant, 3. plur. praes. conj. act. *Dor.* pro ἔχουσι.

ἔχουσι, 3. sing. imperf. ind. act. a. χουσίω.

ἔχουσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verb. χουσαι.

ἔχουσθην, aor. 1. ind. pass. verb. χωνύω, vel χωνύωμι, pro χῶα.

ἔφαλάστω, 3. s. a. 1. ind. med. v. φαλάστω.

ἔφαλαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔφαλέμενοι εἶσι, ἢ φαλάω.

ἔφαλέω, ἔα, ἐον, coctus, elixns; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἔφαω.

ἔφάνος, ἦ, ὄν, idem.

ἔφάνη, ης, ἦ, olla; vas in quo coquitur, *Hes.* Ab eod.

ἔφάω, coquo, v. ἔφάω.

ἔφεται, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔφεται, ab ἔφωμαι.

ἔφωμεν, praes. inf. act. *Dor.* pro ἔφωμι.

ἔφεται, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἔφωμαι.

ἔφειδουτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verb. φειδομαι, fallō.

ἔφειδύθησαν, 3. sing. a. 1. ind. pass.

ἔφεισομένος, adv. falso. A φειδομαι.

ἔφω, ἔω, fut. ἦσα, coquo, elixo; ἔφωσι, et ἔφωσασθαι, a. 1. ἔφωμένος, perf. coctus, fervens.

ἔφωλάφωσα, a. 1. ind. act. verb. φωλάφω.

ἔφωμαι, ἄπος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum est idoneum; (3) sapa, defrutum. Ab ἔφωμαι. Hinc

ἔφωμῆσθαι, εος, ὁ ἐξ ἦ, sapa redolens.

ἔφωται, εως, ἦ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab ἔφωμαι.

ἔφωπτον, coquendum, *Steph.* Ab ἔφωμαι.

ἔφωπτήσθαι, ε, τὸ, olla, id in quo coquitur aut elixatur aliquid. A praec.

ἔφωπτης, ε, ὁ, coctor. Ab eod.

ἔφωπτιδός, ἦ, ὄν, ad coquendum pertinens;

ἔφωπτός, ἦ, ὄν, coctus, elixatus. Ab eod.

ἔφωτα, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.

ἔφωτα, ας, ἦ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔφωτα, dico.

ἔφωτασθαι, praes. inf. med. *Poet.* pro ἔφωσθαι, contr. ex ἔφωσθαι, ab ἔφωσθαι.

ἔφωτασθαι, ἐφωτασθαι, confabulator; ludo, facetiis et jocis exhilaror, delector; ἔφωσθαι, 3. pl. pro ἔφωσθαι, ἐφωσθαι imperf. ἔφωσθαι, pro ἔφωσθαι, ἐφωσθαι imperativ. ἔφωσθαι pro ἔφωσθαι, *Odyss.* 17, 530.

ἔφωπτον, ludendum, *Suid.* Ab ἔφωσθαι.

ἔφωπτιδόμενος, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἔφωπτιδόμενος, a φωπτιδόμενος.

ἔφωπτιδόμενος, adv. fucate. A φωπτιδόμενος.

ἔφωσθαι, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* et *Ion.* pro ἔφωσθαι, ab ἔφωσθαι.

ἔφωσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἔφωσθαι, a φωσθαι.

ἔφωσθαι, imperf. ind. act. verb. ψύχω.

ἔφωσθαι, coquo, elixo.

ἔφω, inus. hinc fut. ἔφωμαι, ero, praes. εἶμι.

ἔφω, inus. hinc fut. ἔφωμαι, εἶμι, *Poet.* ἔφωμαι, ἔφωμαι, ἔφωμαι, induct. a. 1. m. ἔφωμαι, imperat. ἔφωμαι, ind. perf. εἶμι, inductus sum; ἐφωμένος, inductus, perf. usit. ἔφωμαι.

ἔφω, inusit. a cufus fut. ἔφω est a. 1. *Ion.* ἔφω, ἔφω, collocasti; εἶσι, collocavit, perf. pass. εἶμαι εἶσται, pro εἶσται, collocata sunt.

ἔφω, inus. unde fut. ἔφω, mittam; perf. ἔφω, misi; in praes. usit. ἔφω.

ἔφω, a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὄ, ab ἔφω.

ἔφω, sim, praes. conj. *Ion.* pro ὄ, ab εἶμι.

ἔφω, acc. sing. a recto εως, aurora, matutinum tempus. *Es.* ἔφω, mane. *Πηρ.* ἐς τὴν Καίσαρα ἐπελθεῖν, *App.* *Bell. Civ.* 98.

ἔφω, suo, dat. sing. ab εὖς, suus.

ἔφωται, perf. ind. med. *Att.* pro ἔφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, perf. ind. pass. *Att.* pro ἔφωται.

ἔφωται, perf. part. med. f. g. ἔφωται, pro ὄφωται.

ἔφωται, perf. ind. med. *Etol.* et *Ion.* pro εἶσται, ab εὖς, solco.

ἔφωται, adv. mane, diluculo. Ab εὖς.

ἔφωται, ἦ, ὄν, matutinus. Ab eod.

ἔφωται, imperf. ind. act. *Att.* et contr. pro ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, ἔα, ὄν, matutinus; (2) orientalis.

ἔφωται, similit, eram, plusq. perf. ind. med. *Poet.* pro εἶσται, ab εἶσται.

ἔφωται, fut. ἔφω, putresco sepositus. Ab εὖς.

ἔφωται, as, ἦ, mistura pridiana et coxleta; (2) potio vana et inefficax; (3) hesternae repletionis gravedo et incommoditas, temulentia pridiana; (4) sordium, purgamentorum colluvies. *Es.* ἔφωται et κρῶται.

ἔφωται, dudum mortuus, *Suid.*

ἔφωται, ε, ὁ ἐξ ἦ, hesternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obsoletus. [*Es.* ἔφωται, orientalis, ex Philostrato citat Larcher, ὁ ἐκ τῆς ἑλίας Γαλατίας; sed legendum εἶσται.]

ἔφωται, plusq. perf. ind. med. *Poet.* et *Att.* pro ὄφωται, ab ἔφωται.

ἔφωται, 1. plur. a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὄφωται, ab ἔφωται.

ἔφωται, praes. opt. act. contr. pro εἶσται, ab εἶσται.

ἔφωται, praes. part. act. *Ion.* pro ὄφωται, ab εἶμι.

ἔφωται, perf. ind. pass. *Att.* pro ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, imperf. ind. pass. *Att.* pro ὄφωται.

ἔφωται, imperf. indic. act. *Att.* pro ὄφωται, quod contr. dicitur pro ὄφωται, ab εἶσται.

ἔφωται, aor. 1. indic. act. *Att.* pro ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, a, ὄν, matutinus; (2) orientalis.

ἔφωται, as, ἦ, exaltatio, gestatio; (2) suspendium, pro αἶσται. (2) πλεγματῆς αἶσται ἐμπεσπλεγμένον, *Soph.* (*Ed. Tyr.* 1264).

ἔφωται, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* et contr. pro ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, 2. sing. perf. indic. act. *Att.* pro ὄφωται.

ἔφωται, plusq. perf. ind. med. *Poet.* et *Att.* pro ὄφωται vel ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, εἶμαι, sublimis tollor, *Hes.*

ἔφωται, ἄπος, τὸ, elatio. A praec.

ἔφωται, εως, ἦ, idem et ab eod.

ἔφωται, obambulo [vel gestor]. ἔφωται ἐπι τὸ παραλίον μέσος τῆς Τύρου, *Palaeogr.* 62. *Joan. Malal. Chronogr.* 36. [sed legendum αἰσθαιζόμενος.] Ab ἔφωται.

ἔφωται, imperf. indic. act. verb. ἔφωται.

ἔφωται, imperfect. indic. act. *Att.* et contr. pro ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, ω, ἦ, aurora; (2) oriens. Ab ἔφωται.

ἔφωται, adv. donec, usquedum, tantisper dum, quoad, quamdiu; (2) in *S.* sepe actum continuum notat. Hinc εως ὅτι, donec, quoad; (3) εως ὅτι, quousque? (4) εως

ἔφωται, usque nunc; (5) εως δ, εως ὅτι, εως τίνος, quousque; (6) εως τίνος, usque ad aliquid tempus; (7) εως τότε, hucusque, tunc, εως, tantisper, donec. Ab ὄφωται.

ἔφωται, *Poet.* pro ὄφωται.

ἔφωται, εἶσται, εἶσται, matutinus, eous; (2) orientalis.

ἔφωται, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ὄφωται.

ἔφωται, 3. plur. praes. conj. act. *Ion.* pro ὄφωται, ab εἶμι, sum.

ἔφωται, rejectus est, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὄφωται, ab ὄφωται.

ἔφωται, ε, ὁ, lucifer. *Es.* εως et ὄφωται.

ἔφωται, sui ipsius, *Ion.* pro εἶσται.

Z.

Z Est sexta litera Graecorum, quae Ζῆτα appellatur, atque ab Hebraeorum Zade existimatur orta; (2) in notis numeralibus valet septim, et cum lineola inferius addita (ζ) septies mille.

ZA, particula inseparabilis augens significacionem, ut ζαῖλος, valde dives, ζαφλεγῆς, vehementer ardens. Non tamen semper.

ζαβάλλειν, *Hes.* et *Elym.* ζαπατῆν, decipere, putatur esse a διαβάλλειν, calumniari.

ζάβα, lorica, ζάβα, arma bellica, *Suid.* Hinc *ζαβαρῖον*, ε, τὸ, zabarcum, locus in quo reponuntur zabae; armamentarium, *Suid.*

ζάβοτος, ε, ὁ ἐξ ἦ, admodum abundans pasuis; (2) abundans pecoribus, *Hes.* *Es.* ζα et βοτός, pasuum, vel βοτόν, pascuis.

ZABPOΣ, ὁ, edax, vorax, *Hes.* lege ζαβόρος.

ζαργός, *Bacchus* apud *Poetas*.

ΖΑΓΚΑΗ, ης, ἦ, falx.

ζάγκλον, ε, τὸ, idem.

ζαργός, εος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. *Es.* ζα et ἀργός, venor.

ΖΑΠΟΣ, discaecat, *Suid.*

ζαῖς, stans, praes. part. act. verb. ζάωμι.

ζαῖς, εος, ὁ ἐξ ἦ, vehementer spirans. *Es.* ζα et αἶω, spirito.

ζαβῖο, gen. sing. *Ion.* pro ζαβῖο, a ζαβῖος, ἦ, εον, divinus, sacer. *Kiliani* τε ζαβῖον, *Il.* 1, 38. *Ποταμῶν ζαβῖον κελιάριον*, *Aristoph.* *Nub.* 283.

ζαβῖος, εος, ὁ ἐξ ἦ, admodum calidus, fervidus, ardens. *Es.* ζα et βῖος.

ζαῖν, 3. pl. praes. opt. act. *Beot.* pro ζαῖσθαι, a ζάωμι.

ζακαλλῆς, εος, ὁ ἐξ ἦ, admodum formosus, perpulcher, *Hes.* *Es.* ζα et κάλλος.

ΖΑΚΕΑΤΙΔΕΣ, seu ζακεατῖδες, ὄν, αἶ, rapa; (2) cucurbitae; *ζακυνθῖδες*, *Hes.*

ζακός, ε, ὁ ἐξ ἦ, aedituus; (2) famulus, minister. *Es.* ζα pro δια, et κρόω.

ζακός, ε, ὁ ἐξ ἦ, furicus, valde iracundus. *Φαῖν*ς κεν ζακός ὄν τινα ἔμμεναι, *Il.* 3, 220.

ζαγκός, ε, ὁ, gazophylacium. *Vox Hebr.*

ζαλαῖω, desipio, *L. M.*

ζαλάω, f. ἦω, flucto, procillis agitor; unde apud *Nic.* ζαλάωσα, pro ζαλάωσα, ζαλάωσα.

ΖΑΛΕΪΑ, ας, ἦ, zalea, laurus Alexandrina quibusdam, teste *Dioscor.*

ζάλευ, 2. sing. praes. imperat. med. *Dor.* pro ζαλέ, contr. ex ζαλέω, a ζαλέω.

ζαλευκος, ὄν, valde albus, *Sibyl.*

ΖΑΛΗ, ης, ἦ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; aestus, tempestas. Hinc *ζαλοῖς*, ὄσσοι, ὄν, procellosus;

ζάλος, ε, ὁ, aqua agitata et fluctuans.

ζαλώ, praes. ind. act. *Dor.* et contr. pro ζαλέω.

ζαλωτόν, acc. sing. *Dor.* pro ζαλωτόν.

ζαβακίλιον, ε, τὸ, oleum ex olivis.

ζαμενῖο, αἶ, f. ἦω, magna vi ago; (2) valde iratus sum, *Hesiod.* *Theog.* 928.

ζαμενῖος, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζαμενῖος. A

ζαμενῖος, εος, ὁ ἐξ ἦ, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infensus; (4) valde iracundus; (5) violentus. *Es.* μίνος.

ζαμενῖος, plurimo feile suffusus. *ζαμενῖος* ἰόν, *Orphan.* 3, 448.

Ζάπιδον, *α*, τὸ, latum pavimentum, magnum solum, pro δάπιδον.
Ζάπιδος, *α*, *δ* ἢ *ἡ*, prae pinguis, admodum pinguis, *Hes.* Ex *πικρῆ*.
Ζαπιδῆς, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, admodum plenus, copiosus, multus. Ex *πλῆθος*.
Ζαπιδεύς, valde dives sum, abundo divitibus. *A*.
Ζάπιδος, *α*, *δ* ἢ *ἡ*, valde dives, praedives. Πολυλοὶ μὲν γὰρ ζάπιδες ἀνθρώπων, ἀνδρείοι εἰσι, *Herodot.* 1, 32.
Ζάπιδος, *α*, *δ*, valde bibax, magnus seu strenuus potator, *Hes.* Ex *πόσις*.
Ζάπιδος, *α*, *δ* ἢ *ἡ*, valde igneus. "Ἐλικες δ' ἐκλάμπουσι φρεσὶς Ζάπιδος, *Æsch. Prom. Vinct.* 1091. Ex *πύρ*.
Ζατίω, *Dor.* pro *ζήτησι*, et *Ζατίω* pro *ζητεῖω*, quero; unde *Ζατίωσα* pro *ζητῶσα*, quaerens.
Ζατίων, *α*, τὸ, locus in quo servi puniuntur, carcer servorum; *V. L.* al. *Ζητῶν*.
Ζατρίων, in pistrino torqueo, *Lex. Gr.*
Ζατρίων, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ex *τρέφω*.
Ζάφηνος, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, admodum lucidus et splendidus, *Hes.* Ex *φύγος*.
Ζάφηνος, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, valde simplex, *Suid.* (2) durus, vehemens, *Hes.* Ex *ζα* et *άφηνος*, simplex, vel ex
Ζάφηνος, vehementes, intentus, quasi *Ζάφηνος*. Ex *ζα* et *άφηνος*, *α*υγεω, *Etyim.*
Ζαφίλιος, *adv.* valde simpliciter, *Suid.* (2) vehementer, *Hes.* A *ζαφίλιος*.
Ζαφίλιος, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, admodum urens; (2) valde splendens; (3) summo vigore praeditus. Ex *φλίγω*.
Ζαχάρων, *α*, *δ* ἢ *ἡ*, valde iracundus. Ex *χαλῆ*.
Ζαχαίος, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, valde utilis. Ex *ζα* et *χαίω*, necessitas, utilitas, *Hom.* *Ζαχαίος* ἀνέμους, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt *Ζαχαίος*, a *Ζαχαίος*.
Ζαχαίος, indigens. "Ὅδ' ἄρα Ζαχαίος, via indigentem, *Theocr.* 25, 6.
Ζαχαίος, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, impetuosus, valde ingruens et ingruens in aliquem, accerrimus invadens. Οἷσπερ τὸ πάρος Ζαχαίος τελευτῆσαι, *Pl.* 12, 346. *Ζαχαίον* ἀνέμων, *Pl.* 5, 524. Ex *χαίω*.
Ζαχρόσιος, *α*, *δ* ἢ *ἡ*, dives auri. "Ἐν Ζαχρόσιος δόμοισιν κοιμώμενος, *Eur. Rhes.* 439.
ΖΑΩ, *ζω*, vigeo, vivo: *δ* de hominibus, brutis et plantis ex aequo dicitur, ut annotat *Αιτιολογία*. "Τρεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον, *Aristoph.* *Av.* 161. *ζω*, *ζῆς*, *ζῆ*. *Imp.* *ζω*, *ζῆς*. *f. l.* *ζῆσμαι*. *a. l.* *ζῆσθα*. *Part.* *ζών*, *ζώντος*. *Inf.* *ζῆν*. *Poet.* *ζώω*, *ζάω*.
ΖΕΑ, *α*, *δ*, *ἡ*, *ze*, far, hordei genus, spelta; (2) striata pars oris equini.
Ζεά, *α*, *δ*, *ἡ*, idem.
Ζεῖδαρος, *ον*, fertilis, almus. *Ζεῖδαρος* ἄρουρα, *Pl.* 2, 548, et passim. Ex *ζεῖα* et *δαίρον*.
Ζεῖσθα, praes. part. act. *f. g.* *Ion.* pro *ζεῖσθα*, a *ζεῖω*, *ferreo*.
ΖΕΙΡΑ, *α*, *δ*, *ἡ*, amiculum, palla; (2) rcdimiculum.
Ζειρεῖν, aromata facere, *Hes.*
Ζεῖρον, varium, *Hes.*
Ζειροφόρος, *δ*, ferens *Ζεῖρον*, *Hes.*
Ζεῖω, *Poet.* pro *ζεῖω*, ferveo.
ΖΕΛΛΑΝ, jacio, *Hes. Etym.* pro *βέλλω*, idem quod *βάλλω*.
Ζέμα, *α*, τὸ, decoctio, potus decoctus: a *ζίννω*, vel *ζέννω*, ferveo; unde *ζέννωμενος*, quod coquitur. A *ζεῖω*.
Ζερεθρον, (τὸ βίερον, τὸ βράβερον,) barathrum. *Ζεῖς*, *3. s. a. l.* ind. act. *Ion.* pro *ζεῖσθα*, a *ζεῖω*.
Ζεσθῆς, *fervefactus*, *a. l.* part. pass.
Ζεσῆς, *ἴος*, *ἡ*, fervor, aestus. A *ζεῖω*.
Ζεσθασία, *α*, *δ*, *ἡ*, lotio quae fit aqua fervida. Ex *ζεῖσθα* et *λαῖω*, *lavo*.
Ζεσθῆς, *ἡ*, *δν*, fervidus. A *ζεῖω*.
Ζεσθω, *fervefactum*, *f. l.* ind. act. verbi *ζεῖω*.
Ζευγάρων, *α*, τὸ, parvum jugum; (2) par bucularum non magni faciendum. A *ζεύγος*.
Ζευγάριον, *ἴος*, *δ*, epith. lori quo res devinimus, *ap. Jos.* ubi tamen *MSS.* plerique *Ζευκτῆς*, *Ern.*

Ζευγείον, *α*, τὸ, jugum, *ap. Jos.*
Ζευγελῆτης, *α*, *δ*, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex *ζεύγος* et *ἐλαύνω*.
Ζευγηλάσιω, *ω*, *f. ἴσω*, jugum boum ago. A *Ζευγηλάσιος*, *α*, *δ*, idem quod *Ζευγελῆτης*.
Ζευγησίον, census τῶν ζευγητῶν apud Athen.
Ζευγητίς, *ἴδος*, jugalis, quae jugum ferre potest.
Ζευγητίς, *α*, *δ*, jugalis, jugo adstrictus; (2) *Ζευγητίς*, apud Athen. ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales, a jumentis, quae *ζεύγην* aut quia junctim bini equestrem censum expleunt; (3) remiges medi ordinis in trirēmi.
Ζεύγη, *ns*, *ἡ*, jugum. A *ζεύγος*.
Ζεύγηθεν, *adv.* de jugo. *Apoll. Rhod.* 3, 1319.
Ζευγητῆρι pro *ζεύγητις*. "Ἐπὶ ζεύγητῆρι λυθείσας, a jugo solutas, *Callim. Hymn. in Dian.* 162. Sed forte legendum ἀπὸ, ut sit ἀπολυθείσας *ζεύγητις* [male].
Ζευγηδέσμων, *α*, τὸ, lorum jugi. Ex *ζεύγη* et *δεσμός*.
Ζεύγμα, *ἄπος*, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica; (1) ἀνάγκης *ζεύγματα*, *Eurip. Iphig. in Aul.* 443. A *ζεύγνυμι*.
Ζευγύσσι, *3. pl. praes. ind. act. Ion.* pro *ζευγύσσι*. A
ZETINTMI, vel *ζευγνύω*, *f. ζεύξω*, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte. *a. l.* *ζεύξαι* et *ζεύξασθαι*, jungere. *Pass.* *ἐζεύχθη*, *ζευχθεῖς*, *a. 2. pass.* *ἐζύγη*. *Καὶ τοι σὺ μὲν κλοπῆν τε γὰρ ἀνάγκη ζυγίης*, *Soph. Phil.* 1017. *Ζεύξομαι* ἄρουρατι πάνας, *Eur. Hec.* 409.
Ζευγοσάει, *α*, *δ*, conjugatio, copulatio parium, et in specie bigarum constructio. Ex *ζεύγος* et *παίω*.
Ζεύγος, *ἴος*, τὸ, jugum, et boves qui sunt sub jugo; (2) bigae; item trigae et quadrigae, omninoque vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A *ζευγνύω*.
Ζευγοτρεφεῖν, equos curules alere.
Ζευγοτρεφός, qui alit equos curules.
Ζευκπηγία, *α*, *δ*, vinculum. A
Ζευκτός, *ἡ*, *δν*, conjugatus, junctus.
Ζεύξαι, *a. l.* inf. act. verbi *ζεύγνυμι*.
Ζευξία, *ἡ*, Juno apud Argivos, *E. M.*
Ζεύξω, *ἴος*, *ω*, *δ*, cui subditi sunt populi. Ex *ζεύξω* et *λαός*, vel *Attic* *λαός*, populus.
Ζεύξω, *ἴος*, *ἡ*, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A *ζεύγνυμι*.
Ζεύξω, *jungam*, *f. l.* ind. act. verbi *ζεύγνυμι*.
ΖΕΥΣ, *Gen.* *Διός*, *δ*, Jupiter.
Ζεφυρίης, *ἴδος*, *ἡ*, zephyria, *Er.*
Ζεφυρίης, *ἡ*, sub. *αὐθην*, vel *πνοή*, zephyrus, *Hom.*
Ζεφυρίος, *ἡ*, *δν*, zephyrius, et
Ζεφυρίος, *α*, *δ* ἢ *ἡ*, favonialis. A *ζέφυρος*.
Ζεφυρίτις, *ἴδος*, *ἡ*, favonialis. ὅθεν *Ζεφυρίτισιν* ἄρουραι, *Oppian. Cyneget.* 4, 75.
Ζεφυρίστης, *δ*. A *Ζεφυρίων*, nom. prop. loci.
ΖΕΨΤΡΟΣ, *α*, *δ*, zephyrus, favonius.
ΖΕΨ, *f. ζέσω*, ferveo, bullio, excandesco; (2) scateo; (3) fervefacio, *Pl.* 21, 361.
Ζῆ, *2. sing. praes. imperat. act. Dor.* pro *ζεῖω*, *contr.* ex *ζέω*. *Καὶ ζῆ σάμανον σχημῆ ἔχων*, *Soph. Antig.* 1196. "Ἄλλ' ἔσπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμος οἴκει πατρόσ, *Eurip. Iphig. in Taur.* 699.
Ζηδόνη, venabulum, *Pl.* pro *ζέδων*.
Ζῆθ, *2. sing. praes. imperat. act. verbi ζῆμι*.
Ζηλαίος, *αἴα*, *αἴον*, iracundus, aemulus;
Ζηλευτής, *ἴος*, *δ*, aemulator; (2) invidus. A
Ζηλεύω, *f. εύω*, aemulor. A *ζῆλος*.
Ζηλεύω, invidio, *Enst.*
Ζηλεύων, *ἴος*, *δ*, invidus, zelotypus. A *ζῆλος*, aut quasi a *ζηλεύω*, quod esset *invidio*.
Ζηλόδοθη, *ἴδος*, *δ*, dator rerum invidandarum; (2) studium rerum bonarum injiciens.
Ζηλοῖ, *3. sing. praes. ind. act. pro ζηλεύω*, a *ζηλεύω*.
Ζηλομένης, *ἴος*, iracundus, epith. Bacchi.
ΖΗΛΟΣ, *α*, *δ*, aemulatio; (2) invidia; (3) studium vehementer alicujus rei; (4) sors invidanda, felicitas; (4) *οἷας λαοπέρας ἀνθ' ὅσα ζῆλον τρέφει*, *Soph. Aj.* 503. "Ὅ τ' ἐπὶ μακαροῖσι ζῆλος ἄν ποτ' οἴκοι, invidiosa felicitas

quae inerat olim opulenta domui, *Eurip. Or.* 970. *Hinc*
Ζηλοσύνη, *ns*, *ἡ*, invidia.
Ζηλοσύσιω, *ω*, fut. *ἴσω*, zelotypus sum, praes. amoris vehementia rivalere pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) aemulor, in bonam partem; (4) invidio, maligno animo prosequor. *Ζηλοσύνην ἀρετῆν*, *Æschyl.*
Ζηλοτυπία, *α*, *δ*, *ἡ*, zelotypia, invidentia, quae quis rivalere in amore pati nequit; (2) invidia, aemulatio. A
Ζηλοτύπος, *α*, *δ* ἢ *ἡ*, zelotypus, invidia, aemulatione incensus. Ex *ζῆλος* et *τύπος*.
Ζηλοτύπος, pro aemulationem, per invidiam.
Ζηλώω, *ω*, *f. εύω*, aemulor; (2) invidio; (3) affecto, sector; (4) probro, laudo; (5) beatum praedico, felicem duco; (6) zelotypus sum. (2) *δ* *ζηλώω* σε τῆς παιδείουσις, tibi non invidio educationem tuam, *Aristoph. Thesm.* 175. (3) *ὅσα δημηγόρους ζηλῶτε τιμάς*, quicunque apud populum oratorios sectamini honores, *Eurip. Hec.* 254. (4) *ζηλώω* σε τῶν θεῶν, τῆς δὲ διελίας στυγῶ, *Soph. Aj.* 1027. X' οἱ δημόται ζηλῶντες, admirabundi, *Aristoph. Nub.* 1210. (5) *καὶ τοι σε καὶ νῦν τῆσθε γε ζηλῶν ἔχω*, quanquam et nunc ob hoc te beatum praedicare fas est, *Soph. Aj.* 552. *ζηλώω* σε, γέρον, felicem duco te, *Eurip. Iphig. in Aul.* 16. A *ζῆλος*.
Ζηλωμα, *ἄπος*, τὸ, aemulatio, zelotypia;
Ζηλωσις, *ἴος*, *ἡ*, idem; (2) affectatio, appetitio alicujus rei.
Ζηλωσιος, *ἴος*, *ἴον*, aemulandus;
Ζηλωτής, *ἴος*, *δ*, aemulator, accensus zelo;
Ζηλωτικός, *ἡ*, *δν*, aemulans. A praes.
Ζηλωτός, *ἡ*, *δν*, aemulandus, expetendus; (2) beatus, felix, egregius. A *ζηλώω*.
ZHMIA, *α*, *δ*, damnium, detrimentum; (2) multa; (3) poena, supplicium. *Hinc*
Ζημία, *ω*, *f. εύω*, damnium adfero, detrimentum adificio; (2) multo pecunia, exsilio, &c.
Ἐζημίωσις πατέρα, *Eur. Or.* 561. *τινά χρημάτων*, *Plat. χρημασι*, *Phit. Θανάτω*, *Thuc.* (2) *φυγῆ δὲ ζημιώντως εἰσεῖται*, *Eurip. Or.* 896.
Ζημιώδης, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, damnosus, perniciosus, qui fraudi est. A praes. *Hinc*
Ζημιώδης, *adv.* damnose.
Ζημιώθ, *3. sing. a. l. conj. pass. v. ζημιώω*.
Ζημιώμα, *ἄπος*, τὸ, damnium; (2) multa;
Ζημιώσις, *ἴος*, *ἡ*, multatio.
Ζην, *Ζηνὸς*, *δ*, Jupiter.
Ζῆν, praes. inf. act. *Dor.* pro *ζῆν*, a *ζάω*.
Ζηνόφρον, *ἴος*, *δ* ἢ *ἡ*, Jovis mentem habens. Ex *Ζῆν* et *φρον*.
Ζηρόδιον, *α*, τὸ, et *Ζηρόδιον*, antrum in quo canes sacrificabant, Corybantumque illic et Hecates mysteria erant, *Suid.*
Ζῆς, *2. sing. praes. ind. act. Dor.* pro *ζῆς*, *contr.* ex *ζέω*.
Ζήσασα, *a. l.* part. act. fem. gen.
Ζήση, *vives*, *2. sing. f. l. ind. med. Ion. et Att.* pro *ζήσασα*.
Ζήσμαι, *vivam*, *f. l.* ind. med.
Ζήσωμεν, *1. pl. a. l. conj. act.*
Ζήσῃ, *2. sing. praes. imperat. act. pro ζήσῃ*.
Ζησύνω, *2. sing. praes. conj. act. verbi*
Ζησύνω, *f. εύω*, quaero.
ZHTEΩ, *ω*, *f. ἴσω*, quaero; (2) quaestionem habeo seu exerceo; (3) requiro, rei amissae desiderio teneo; (4) studeo, conor; (5) *αἰῶν* peto, sed raro apud veteres, *Ern.* "Ἐλληνες σφῆραν ζήτησον, *1 Cor.* 1, 22. *Ζητεῖ τὰ χρέματα ἀποστήμπεσθαι*, *Plat.* *Hinc*
Ζήτημα, *ἄπος*, τὸ, quaestio, quaesitum. *Τὸ δὲ ζήτημα*, τῶν σήμεραντος ἢ φοβεῖσ τῶν εἰσπεῖ, quod attinet ad quaestionem, *Soph. Ant.* *Tyr.* 278.
Ζητημάτιον, *α*, τὸ, quaestiuicula. *Dim.*
Ζητησάτω, *3. sing. a. l. imperat. act. v. ζητίω*.
Ζήτησις, *ἴος*, *ἡ*, *ἴσα* quaerendi actio, investigatio; (2) quaestio, controversia.
Ζητήσωμεν, *1. pl. a. l. conj. act. verbi ζητίω*.
Ζητησιος, *ἴος*, *ἴον*, quaerendus. *Ab eod.*
Ζητησῆμα, *ἄπος*, τὸ, quaestio, vel potius loca ubi quaestiones exercentur, tormenta, *Suid.*
Ζητητής, *ἴος*, *δ*, quaesitor criminum; (2) *impr.* in foro

ἠγείραν, excitaverunt, 3. pl. aor. ejusd.
 ἠγείσθαι, praes. inf. med. verbi ἠγέομαι.
 ἠγείται, 3. sing. praes. ind. med. pro ἠγέσται.
 ἠγερμονία, as, ἡ, principatus; (2) ducatus.
 Ab ἠγερμονίου.
 ἠγερμονίωμα, ἄτος, τὸ, idem.
 ἠγερμονεύς, ὁ, idem quod ἠγερμών, Hom.
 ἠγερμονεύω, fut. εἰσώ, praeeo, sum dux, rego.
 ἠγερμονεύεσθαι ὑφ' ἑμῶν ἐκ ἀξιώσει, Thuc. Ab ἠγερμών.
 ἠγερμονέω, ᾧ, fut. ἦσα, principatum teneo.
 ἠγερμόνη, ns, ἡ, Dianae epitheton, Hes. et alii; item Veneris, Hes.
 ἠγερμονία, acc. sing. Ion. pro ἠγερμονία, ab ἠγερμονεύς.
 ἠγερμονία, as, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἠγερμών. Hinc
 ἠγερμονίδης, ε, ὁ, princeps, rector; (2) domini sensuum, animus.
 ἠγερμονικός, ἡ, ὄν, principalis, praesidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἠγερμονικόν, ἔ, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.
 ἠγερμονικῶς, adv. ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet virum principem.
 ἠγερμόνος, ε, ὁ, Mercurius, quoniam viæ dux est, et animas dedit. Ab ἠγερμών.
 ἠγερμόνη, ἴδος, ἡ, imperatrix, regina, quae principatum obtinet. Ab eod.
 ἠγερμόνις, ὁ, idem quod ἠγερμών, V. L.
 ἠγερμόσι, dat. pl. ab ἠγερμών.
 ἠγερμόσυνον, ε, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἠγερμόσυνον, sacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem exposcimus. Ab
 ἠγερμών, ὄνος; ὁ, dux, praeses, auctor, causa rei. Ab
 ἠΓΕ'ΟΜΑΙ, ἔμαι, fut. ἴσομαι, duco, dux sum, praeeo; (2) opinor, puto, reor, arbitrator; (3) vulgo apello. ἠγέρμαι, existimavi, puto. ἠγέρησεν, putandum. (1) οἱ ἠγέρημοι, magistratus. Πίλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἠγέρημων, Soph. Phil. 386. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τοφλοῖς ἠγέρημα, Aristoph. Plut. 15. Τίς ἐκ ἂν ἡμῶν ἀνδρας ἠγέρησθαι δοῶν, Aristoph. Conc. 101. (3) ὄν (πόλεμον) ἐκ πόλεως αὐτῶν μῖσος Νομαντινὸν ἠγέρηται, quod (bellum) a Numantia una eorum urbe, Namantium vulgo adpellant, Appian. de Reb. Hisp. 66. Καὶ Λιουβριδῆας ἐντυθεὶν ἠγέρηται Ῥωμαῖοι τὰς νῆς τὰς περὶ τῆς Λιβυρίας, Liburnicas adpellant, Id. Bull. Civ. 2, 39.
 ἠγέρηοντα, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἠγέρωμαι, Il. 3, 231.
 ἠγέρωμαι, Poet. ἠγέρεσθαι, Hom. congregari. Ἴνα γὰρ σφιν ἐπιφραδὸν ἠγέρεσθαι, Il. 10, 128. Ab ἀγέρωμαι.
 ἠγέρων, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Bæot. pro ἠγέρωσαν.
 ἠγέρων, aor. 1. ind. pass. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, perf. ind. act. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, 2. pl. aor. 2. ind. med. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, as, ἡ, ductus; (2) principatus;
 ἠγέρω, ε, ὁ, dux, Ab ἠγέρωμαι.
 ἠγέρωσκω, plusq. perf. indic. act. Att. pro ἠγέρωσκω, ab ἠγέρω.
 ἠγέρωσκω, fut. ἄσω, duco, ago, pello, sustineo, Odys. 17, 217. Ab eod. aut ab ἠγέρω and ἠγέρω, pellere.
 ἠγέρω, ἄτος, τὸ, ductus; (2) consilium.
 ἠγέρω, aor. 2. ind. pass. verbi ἠγέρω, vel ἠγέρω.
 ἠγέρω, ductrix, 2. sing. aor. 1. imperat. med.
 ἠγέρω, aor. 1. ind. med. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. sing. aor. 1. imperat. med.
 ἠγέρω, 3. sing. aor. 1. ind. med.
 ἠγέρω, 3. sing. praes. conj. med.
 ἠγέρω, εως, ἡ, idem quod ἠγέρω. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, as, ἡ, dux; fem. ductrix. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, ἡρος, ὁ, ductor.
 ἠγέρω, ε, ὁ, dux. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, as, ἡ, massa ficuum quæ in festivitate quadam praeferebatur, in memoriam mitioris et mansuetioris victus. A praec.
 ἠγέρω, as, ἡ, principatus, Suid. (2) massa ficuum, Suid. A seq.
 ἠγέρω, ἡρος, ὁ, dux, ductor. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, as, ἡ, ductrix. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, dat. pl. perf. pass. verbi ἠγέρω.

ἠγέρω, perf. ind. pass. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, adv. erudite. Ab ἠγέρω, doctus, eruditus, part. perf. pass. ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, adv. pure, caste. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, nom. pl. perf. part. act. v. ἠγέρω.
 ἠγέρω, purificatus, perf. part. pass.
 ἠγέρω, perf. ind. act. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poet. pro ἠγέρω.
 ἠγέρω, 1. sing. imperf. ind. act. pro ἠγέρω.
 ἠγέρω, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, imperf. ind. act.
 ἠγέρω, 3. pl. imperf. ind. med.
 ἠγέρω, 2. sing. aor. 1. ind. act. v. ἠγέρω.
 ἠγέρω, 2. pl. aor. 1. ind. pass.
 ἠγέρω, perf. part. pass.
 ἠγέρω, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. pl. imperf. ind. pass. Poet. pro ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. sing. imperf. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, εως τὸ τὰς ἑσθων ἠγέρω ξένους, Soph. Trach. 601.
 ἠγέρω, conj. sive; (2) videlicet.
 ἠγέρω, 3. sing. imperf. ind. pass. Poet. pro ἠγέρω, ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, aor. 1. ind. pass. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v. ἠγέρω.
 ἠγέρω, 2. sing. perf. ind. pass. v. ἠγέρω.
 ἠγέρω, perf. inf. pass.
 ἠγέρω, aor. 1. ind. med. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, perf. ind. pass.
 ἠγέρω, plucui, perf. ind. med. verbi ἠγέρω, pro ἠγέρω.
 ἠγέρω, ἡ, ὄν, dulcis, suavis. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἠγέρω.
 ἠγέρω, conj. apud Poetas pro καί.
 ἠγέρω, 1. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. pro ἠγέρω, Att. et Sync. ex εἰδῆμαι, ab εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, 1. pl. plusq. perf. ind. act. Att. et per Sync. pro εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, sciobat, 3. sing. plusq. perf. antecedentis.
 ἠγέρω, plusq. perf. ind. act. Att. et per Sync. pro εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, noverant, 3. pl. plusq. perf. ind. act. Att. et per Sync. pro εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, 2. sing. plusq. perf. ind. act. Att. Aol. et per Syncop. pro εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, 2. pl. plusq. perf. ejusdem.
 ἠγέρω, perf. ind. act. Att. pro ἠγέρω, ab εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, 3. pl. plusq. perf. ind. act. Att. pro εἰδῆμαι, ab εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, aor. 1. ind. pass. verbi εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, 3. sing. praes. ind. verbi εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, adv. suaviter, libenter. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, adv. jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
 ἠγέρω, novcram, noverat, noram, norat, 1. et 3. sing. plusq. perf. ind. Att. verbi εἰδῆμαι, Soph. Antig. 448. Aed. Tyr. 433. Aed. Col. 944, et passim.
 ἠγέρω, plusq. perf. ind. act. Att. pro εἰδῆμαι, ab εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, noveras, noras, 2. sing. plusq. perf. ind. verbi εἰδῆμαι, Att. ἠγέρω τὰ κερυχθέντα, Soph. Antig. 447.
 ἠγέρω pro ἠγέρω, Steph.
 ἠγέρω, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v. ἠγέρω, ab εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, adv. suavissime, lubentissime. Ab ἠγέρω, superl. ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, delector, lætor: ἠγέρω, aor. 1. delectatus sum, delector. fut. ἠγέρω, part. praes. ἠγέρω, libens, gaudens. ἠγέρω ἀπειλαῖς, Aristoph. Eq. 693. Καὶ δεδρακὸς γ' ἠγέρω, Id. Av. 332.
 ἠγέρω, praes. part. med. f. g.
 ἠγέρω, adv. libenter. A praec.
 ἠγέρω, canebam, imperf. ind. act. verbi εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, ἡς, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio. πρὸς ἠγέρω, suavitatis causa. ἐν ἠγέρω, idem, et leniter. Ab ἠγέρω. Hinc
 ἠγέρω, ἡ, ὄν, voluptarius.
 ἠγέρω, ἡ, ὄν, voluptarius.
 ἠγέρω, ἡ, ὄν, voluptate percussus, voluptati deditus. Ex ἠγέρω et πλῆσσω.

ἠγέρω, εως, τὸ, ἠγέρω, utilitas, delectatio, suavitas. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, εως, τὸ, acetum.
 ἠγέρω, aor. 1. ind. act. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, adultus, perf. part. act. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, aor. 1. ind. pass. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, adv. suaviter. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, placentia genera. Ex ἠγέρω et βίος, (nisi εως mera terminatio est, Ern.)
 ἠγέρω, Dor. pro ἠγέρω, ε, ὁ, suavem vocem edens, canorus. Ex ἠγέρω et βῶα.
 ἠγέρω, ὁ, ἡ, suavis esus, Naz.
 ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex ἠγέρω et γαῖα.
 ἠγέρω, ὁ, ἡ, dulce, suaviter ridens.
 ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, suavem et jucundam linguam habens. A γλῶσσω.
 ἠγέρω, onos, ὁ, ἡ, qui consilio et prudentia, &c. homines delectat. Ex γνάμη.
 ἠγέρω, suaviter gemens, Cal.
 ἠγέρω, as, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, εως, ὁ, ἡ, suaviloquus, eloquens, facundus. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, contr. ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, suaviter sonans, dulcisonus; mitis, lenis.
 ἠγέρω, εως, ὁ, ἡ, suaves fructus habens.
 ἠγέρω, εως, ὁ, ἡ, cujus caro grati est saporis. Ex κρέας.
 ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, jucundam praebens comessionem; (2) jucunda comessatio; (3) genus saltationis.
 ἠγέρω, ὄν, suaviter captus seu perceptus, P. Sil.
 ἠγέρω, fut. ἴσω, adolor, jucunda loquor.
 ἠγέρω, ε, ὁ, adulatio, adsentatio. A praec.
 ἠγέρω, ᾧ, fut. ἴσω, loquor auditu jucunda, adolor.
 ἠγέρω, as, ἡ, suavitas sermonis, suaviloquentia; (2) scurrilis dicacitas; assentatio. Ab
 ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, suaviloquus, assentator, scurra.
 ἠγέρω, ε, ὁ, suaviter lyra canens; (2) suavisonus. Ex λύρα.
 ἠγέρω, εως, ὁ, ἡ, suavem et canoram vocem habens; suaviter canens. A μέλος.
 ἠγέρω, on, dulces et mellitos sonos edens, Ep.
 ἠγέρω, suavis, jucundus, dulcis. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, 3. pl. praes. opt. Ion. pro δύναιτο, a δύναιτο.
 ἠγέρω, imperf. ind. med.
 ἠγέρω, aor. 1. ind. med. Att. pro εἰδῆμαι.
 ἠγέρω, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἠγέρω.
 ἠγέρω, ἠγέρω, sal condiendi vim habens. Ab ἠγέρω. Hinc
 ἠγέρω, a, on, permulcendi, delectandi vim habens.
 ἠγέρω, τὰ, condimenta, Bud.
 ἠγέρω, ἡ, ὄν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἠγέρω, ὄν, condimenta, sc. ἀρτυράματα. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, ἡ, ὄν, conditus. Ab eod.
 ἠγέρω, suave reddo, condio; (2) lætitia adficiō. Ab ἠγέρω.
 ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, suave vinum ferens.
 ἠγέρω, on, jucunda ferens somnia.
 ἠγέρω, as, ἡ, odoris suavitas, odor jucundus;
 ἠγέρω, ε, τὸ, mentha: Ab
 ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, jucunde et suaviter olens; (2) mentha, Angl. MINT; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὄσμη.
 ἠγέρω, on, lætos oculos habens, suavis aspectu.
 ἠγέρω, as, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.
 ἠγέρω, ᾧ, fut. ἴσω, voluptate fruor, mollior vivo. Ab ἠγέρω. Hinc
 ἠγέρω, ἄτος, τὸ, voluptas, suavitas.
 ἠγέρω, εως, ὁ, ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἠγέρω et πάθος.
 ἠγέρω, on, pro ἠγέρω, Ep.
 ἠγέρω, contr. ἠγέρω, ε, ὁ, ἡ, suaviter spirans. A πνοή.
 ἠγέρω, as, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio.

Ἡδύπολις, *ios*, ὁ ζή ἡ, gratus et acceptus eivitati.
 Ἡδύπορφρα, *as*, ἡ, ostrea quædam.
 Ἡδύποτιδες, phiale et pocula quædam. Ab Ἡδύποτης, *u*, ὁ, suavis conviva, *fam. ἡδύποτις*.
 Ἡδύποτος, *u*, ὁ ζή ἡ, cujus potus suavis est.
 Ἡδύποτος, *on*, lætus adpectu, hilaris, mitis.
 ΗΔΥΣ, *ia*, ὁ, *gen. ias, ias, ias*, suavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.
 Ἡδυσμα, *atos*, τὸ, suavitatis; (2) condimentum suave. Ab ἡδύσω.
 Ἡδυσμός, *is*, ὁ, idem et ab eod.
 Ἡδυσμᾶτόληρα ἰψάριμα, opsonia condimentorum nescio quæ nugamenta habentia, *Ath.*
 Ἡδυσμᾶτος, *on*, pulcher forma.
 Ἡδύπτα, *adv.* libentissime, suavissime.
 Ἡδύτης, *ptos*, ἡ, suavitatis, lepos. Ab ἡδύς.
 Ἡδύφρησις, *on*, suaviter seu libenter edo.
 Ἡδύφρηνις, *ios*, ὁ ζή ἡ, suave splendens. A φάω.
 Ἡδύφρουγγυες θρυμματιστές, gulæ gratæ placentæ. A φάω.
 Ἡδύφρωνις, *as*, ἡ, vocis suavitas. Ab ἡδύφρωνος, *u*, ὁ ζή ἡ, suavis vocem habens. A φωνή.
 Ἡδύφρωνος, *adv.* suavi voce. A præc.
 Ἡδύφροτος, *contr. ἡδύφροτος*, *u*, ὁ ζή ἡ, jucundo colore præditus. A χροία.
 Ἡδω, suavitatis et jucunditatis adficio, delecto, oblecto: fut. 1. ἡώω, a. 1. ἡσα, ἡσας, delectasti. Ab ἡδύς, (potius ab ant. ἄδω, unde ἀνάδω, *Ern.*)
 Ἡε, *conj.* aut, vel, sive; (2) an? Ab ἡ.
 Ἡε, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἡ, ab εἶμι, *sum*, vel antiquo *eo*.
 Ἡεα, *iveram*, plusq. perf. ind. med. *Ion.* pro ἡε, ab εἶμι, *co*.
 Ἡε, *ivemat*, 3. sing. plusq. perf. ind. med.
 Ἡεῖν, pro ἡδει, sciebat, *Agr.*
 Ἡεῖδεν, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro εἶδεν, ab εἶδω. Est etiam 3. plur. plusq. perf. ind. med. pro ἡεῖδαν sive ἡεῖδισαν, noverant, *Apoll. Rhod. 4, 1700*.
 Ἡεῖδης, 2. sing. plusq. perf. conj. med. *Att.* pro εἶδης.
 Ἡεῖν, plusq. perf. ind. med. verbi εἶμι, *co*.
 Ἡερα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶρα, ab εἶρα.
 Ἡελας, *u*, ὁ, *Poet.* pro ἡλος, *sol*.
 Ἡελασις, seu Ἡελασις, ἡ, solaris, *Soph.*
 Ἡε, 3. sing. imperf. ind. *Att.* pro ἡ, ab εἶμι.
 Ἡεπερ, *conj.* quam. Ex ἡε et περ.
 Ἡερα, *nebulam*, acc. sing. ab ἡρα, *Poet.* pro ἀήρ.
 Ἡερέομαι, in aërem attollo; (2) pendo, suspensus sum; (3) inconstans vel suspensus animo sum. Αἰὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέονται, *Il. 3, 108*. Ab ἀεῖρα, *tollo*.
 Ἡερέονται, 3. pl. præc. ind. pass. verbi ἀερέομαι, vcl ἡερέομαι.
 Ἡερέων, a. 1. ind. pass. v. ἀεῖρα, vel αἶρα, *tollo*.
 Ἡερα, *aeri*, dat. sing. *Poet.* pro ἀερα, ab ἀήρ.
 Ἡερινός, ὁ, ὄν, vernus. Ab εἶρα, *ver*.
 Ἡερίος, *ia*, *ion*, aerius, per aërem volans, qui est in aere; (2) excelsus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἡρα, pro ἀήρ.
 Ἡερινός, *ios*, ὁ ζή ἡ, aërem agitans; (2) qui in aere agitatur. Ex ἡρα et δίνω.
 Ἡεροδίντος, *u*, ὁ ζή ἡ, in aere agitatus.
 Ἡεροδίντος, *ios*, ὁ ζή ἡ, obscurus. τὸ ἡεροειδές dicitur totum aeris spatium, quoad oculis prospicere possimus, *Ern.* (2) aereus, levis. (2) ἴστω ται ἀμεννόντορον πάνταν εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκείνω καὶ ἡεροειδέτερον, *Agr. Ind. 6*. Ex ἡρα et εἶδω.
 Ἡερόεις, *iossa*, *on*, tenebrosus, caliginosus.
 Ἡερόεις, *adv.* ex aere, ab aere.
 Ἡερολιχνης, ὁ, vaniloquus, *Eph.*
 Ἡερομικης, *es*, altus. A μικος.
 Ἡερόπλανκτος, *on*, in cælo errans, epith. stellarum. A πλάζω.
 Ἡεροφίτης, ὁ, idem quod ἡερόφουτος, *Orph.*
 Ἡεροφίτης, ἴδος, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa, vel aliorum oculis latens, incedit. Epith. Furiarum. Ex ἡρα et φουάω, *co*.
 Ἡερόφουτος, *u*, ὁ ζή ἡ, per aërem vagans; (2) aerius. Ex *lis*.
 Ἡερόφωνος, *u*, ὁ ζή ἡ, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἡρα et φωνή.

Ἡεροτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀεῖρα.
 Ἡήρ, ἡήρος, ὁ ζή ἡ, *Poet.* pro ἀήρ, *aer*.
 Ἡήσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro ἡήσαν, ab εἶμι, *co*.
 Ἡζάνθη, aor. 1. ind. pass. verbi ἀζάινω.
 Ἡζα, perf. ind. med. *Att.* pro εἶζα, seu εἶθα, ab εἶω, *consuesco*.
 Ἡζάδα, *consuetud.* acc. sing. Ab ἡζάς.
 Ἡζάλεος, mansuetus, familiaris. Ἡπια δὲ φορονίστι, καὶ ἡζαλεῖο μερόσπασσι, *Orphian. Cyneg. 2, 88*.
 Ἡζάνιον, *u*, τὸ, colum. Ab ἡζάνι.
 Ἡζάς, *ados*, ὁ ζή ἡ, familiaris, adsectus, consuetus. Ἡζάς εἶμι τὰς τῶν ἡζάδων μύθων, *Soph. El. 372*. Τὸν γὰρ ἡζάδων φίλων νόιοι μαλόντες εἰσπιπέσοι, *Eurip. Andr. 819*. Τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡζάδων ἡδίων εἶσιν, *Eurip. Cycl. 249*. Ab ἡζός.
 Ἡζέιν, *præs. inf. act. contr.* pro ἡζέιν, ab ἡζέω.
 Ἡζέιος, *ia*, *ion*, venerandus, colendus; ἡζέις, vox junioris ad seniore reverentia causa; germane venerande, colende fratris. A ζέιος, (vel potius pro ἡζέος, nisi sit ab ἡζός, *Ern.* q. v.)
 Ἡζέις, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἡζέω.
 Ἡζέλιστα, *volum*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
 Ἡζέλον, *volebam*, imperf. ind. act.
 Ἡζέος, idem quod ἡζέος, juvenis, adolescens; (2) cælebs. Ὁ δὲ ζ' ἡζέων λεκτοῖ, *Soph. Ed. Tyr. 18*. (2) ὁ γὰρ εἶσιν ἡζέος, non enim est cælebs, *Eurip. Phæn. 952*.
 Ἡζέω, *ω*, colo, per colum mitto. Ab ἡζώ.
 Ἡζήκα, *colavi*, perf. ind. act. v. ἡζέω.
 Ἡζήθειον, *u*, τὸ, vas in quo aliquid percolatur. Ἐν ἡζήθειοις πελεκτοῖς ἐπὶ τὴν κίσαν, *Strab. 3, 320*. male in edit. ἡζήθειος vel ἡζήθειος: male quoque ἐπὶ τὴν σίσαν, vel ἐπὶ τῇ κίσῃ, quod reponit *Casaubonus*.
 Ἡζήτης, *is*, ὁ, qui colat:
 Ἡζήτω, f. ἴσω, *colo*. Ab ἡζέω.
 Ἡζήκεις, ὁ, ὄν, ethicus, moralis, mortuus; τὰ ἡζήκεια, præcepta morum, sc. διδάγματα (2) colatus. Ab ἡζός, vel ἡζώ.
 Ἡζήκως, *adv.* moraliter; (2) morate, modeste; (3) graviter, severe.
 Ἡζήσις, *ews*, ἡ, percolatio. Ab ἡζέω.
 Ἡζήσμός, *is*, ὁ, idem et ab eod.
 Ἡζήθειον, *u*, τὸ, rete, nassa. Ab cod.
 Ἡζήθειον, *u*, τὸ, parvum colum, saccellus. Dim. ab ἡζήσός.
 Ἡζήσινθης, *ios*, ὁ ζή ἡ, coli formam habens.
 Ἡζήσός, *is*, ὁ, colum, qualus. Ab ἡζώ.
 Ἡζήστροφος, *u*, ὁ, qui morum notationes scripsit. Ab ἡζός et γράφω.
 Ἡζολογία, *as*, ἡ, figura rhetorica, quum verba more:que alicujus oratione exprimuntur. Ab ἡζολόγος.
 Ἡζολόγος, ὁ, inorum effector, mimus.
 Ἡζοποιία, *ω*, mores exprimo.
 Ἡζοποιητικός, accommodate ad mores exprimentos, vel affectus.
 Ἡζοποιία, *as*, ἡ, morum affectuum expressio. Ab ἡζώ.
 Ἡζοποιός, *is*, ὁ ζή ἡ, mores instituens; (2) mores exprimens. Ex ἡζός et ποιός.
 Ἡζός, *eos*, τὸ, unde usitatum pl. ἡζέα, ἡζή, domicilium, mansio, sedes consuetæ.
 Ἡζός, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietates; (2) mores, affectus, natura, proprietates.
 Ἡζορισμάτως, gregatim, confertim. Ab ἀβροίζω.
 Ἡζόμιον, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro εἶζομιον, a ζομίω.
 Ἡζον, *colo*, percolo, f. ἡσω, unde a. 1. part. ἡσας, i. e. ἡζήσας.
 Ἡζω, τὰ, viatica; (2) palæa.
 Ἡζι, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἡε, ab εἶμι.
 ἩΪΘΕΟΣ, *u*, ὁ, adolescens, juvenis; (2) cælebs: Venerem non expertus.
 ἩΪτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἶκτο, ab εἶκω.
 ἩΪμεν, 1. pl. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἡεμεν, ab εἶμι.
 ἩΪζα, a. 1. ind. act. verbi ἀΪσσω.

ἩΪζαι, 2. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἶζαι, ab εἶκω.
 ἩΪεις, *iossa*, *on*, habens altas ripas sive magnam littus. Ab ἡΪών, *ripa*.
 ἩΪόνισσι, *littoribus*, dat. pl. *Ion.* pro ἡΪόνισσι.
 ἩΪονῆσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro αἰονῆσαι, ab αἰονῆω.
 ἩΪόνιος: vide ἡόνιος. Ab ἡΪών.
 ἩΪός, *ta*, *ion*, jaculandi peritus. Ab ἡΪμι.
 ἩΪς, *quibus*, dat. pl. *Poet.* pro ἡς, et hoc *Ion.* pro αἶς, ab ἡ, *quæ*, *fem.* ab ὄς, *qui*.
 ἩΪσαν, 3. pl. a. 1. ind. *Poet.* pro εἶσαν, ab εἶμι.
 ἩΪσκον, 3. sing. imperf. ind. act. v. εἶσκω.
 ἩΪσσω, a. 1. ind. act. verbi ἀΪσσω.
 ἩΪχθην, *incurri*, a. 1. ind. pa. s. verbi αἶσσω.
 ἩΪχι, pro ἡχι, et hoc pro ἡ, *ubi*.
 ἩΪΩΝ, *on*, ὁς, ὁ, littor, *ripa*.
 Ἡκς, aor. 1. ind. act. verbi ἡμι.
 ἩΚΑ, *adv.* leniter, quiete, sensim, submisse.
 Ἡκα, *comedi*, perf. ind. act. verbi ἔδω.
 Ἡκα, *misi*, aor. 1. ind. act. verbi ἡμι.
 Ἡκαζον, imperf. ind. act. *Att.* pro εἶκαζον, ab εἶκάζω.
 Ἡκαλόεις, *iossa*, *on*, lenis, quietus. Ab ἡκα.
 Ἡκαλός, ὁ, ὄν, tranquillus, quietus. Ab ἡκα.
 Ἡκασας, 2. sing. aor. 1. verbi εἶκαζω, *Att.* pro εἶκασας. Ἀπὸς ἡκασας καλῶς, ipse coniecisti probe, *Soph. El. 662*.
 Ἡκασσι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἡκα.
 Ἡκαχον, *deluli*, aor. 2. ind. act. verbi ἀκαχέω.
 Ἡκς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἡμι.
 Ἡκειν, plusq. perf. ind. act. *Att.* pro εἶκειν, ab εἶκω.
 Ἡκειν, *Poet.* pro ἡν, *ai*, *ean*, si, an.
 Ἡκισάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀκίωμα.
 Ἡκισος, *esis*, *eson*, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Ex ἡ pro a priv. et κιστός, (et inus. κίωμα, *Ern.*)
 Ἡκησιέειν, plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ἀνηκίσειν, ab ἀκίω.
 Ἡκισάμην, aor. 1. indic. med. verbi ἀκίζω.
 Ἡκισα, *adv.* minime. Ab ἡκα.
 Ἡκισος, *esis*, *eson*, minimus. Ab ἡκα, (cujus comp. est primitus ἡκίω, deinde usitatus ἡκτων, *Ern.*)
 Ἡκαλόεις, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἡκαλόεις.
 Ἡκαλόθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκαλόθειω.
 Ἡκαρον, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἡκα.
 Ἡκόνημαι, perf. ind. pass. verbi ἀκονάω.
 Ἡκα, *Ion.* pro ἡκυ, *certe*.
 Ἡκεκα, perf. indic. act. verbi ἀκίω.
 Ἡκασσα, *audivi*, a. 1. ind. act.
 Ἡκίστην, *ns*, *n*, aor. 1. ind. pass.
 Ἡκισθήμενος, perf. part. pass. verbi ἀκισθίω.
 Ἡκισθήμενος, *adv.* accurate. Ab ἡκισθήμενος, part. perf. pass. ab ἀκισθίω.
 Ἡκισθισα, aor. 1. ind. act. verbi ἀκισθίω.
 Ἡκισθισατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκισθίω.
 Ἡκρωτησιασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτησιάζω.
 Ἡκτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἔγω.
 Ἡκτωρ, ὁ, qui it, seu vadit, *Man.* Ab ἡκω.
 Ἡκρωσάει, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκρωίω.
 ἩΚΩ, f. ἡζω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. Ἡκει σοι δέσποτος, *Dem.* εἰς Ἀπτακίαν, *Idem.* ἐπὶ τὸ δέσποτον, *Xen.* ἐπὶ τὴν προσβίαν, *Dem.* πρὸς ὀφθαλίαν, *Xen.* Ἡκειν eleganter adhibetur pro εἶναι. Ὅς ἐκ πατρῶος ἡκαν γενεῆς ἀριστος πολυστόν Λαχαιῶν, *Soph. Aj. 636*. Ὅστος πρωτοτόρον ἴσως ἡκαν δέσποτος, hic majorum forte nulli secundus, *Id. Phil. 180*. Ὁ δ' ἐνέδ' ἡκαν, ille in hoc statu, id est, sic læcissimus, *Id. Phil. 377*.
 Ἡλάθη, a. 1. ind. pass. v. ἐλαίνω, pro ἐλάω.
 Ἡλακα, perfect. indic. act. verbi ejusd.
 Ἡλαίνα, insanio; ἡλαίνονται, vagantur. Κορυθαλίδης ἡλαίνονται, casside vagantur, *Theocrit. 7, 23*. Ab ἡλός, pro quo ἡλαός, *Hes.*
 ἩΛΑΚᾶΤΗ, *ns*, ἡ, colus; in pl. τὰ ἡλάκατα, *on*, fusus; (2) fila, stamina; lane colui circumvolutate; (3) suprema pars mali nautici. Ἐπ' ἡλακᾶτῃν ἐρύσαντες, cum vela expansa essent in supremam mali partem, *Apoll. Rhod. 1, 565*. Ἡλιν

Ἡγνάμην, tenui, aor. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.
 Ἡβός, venit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro ἡλός, ab ἔρχομαι.
 Ἡβός, aor. 2. ind. act. Dor. pro ἡλόν.
 Ἡβισμίνος, perf. part. pass. verbi ἀντίζω.
 ἩΝΪ, adv. ccece.
 ἩΝΪΑ, as, ἡ, habena, lorum, retinaculum; ἀφ' ἡνίας, ad sinistram a dextra.
 Ἡνιάζω, fut. ἄνω, frano. A præc.
 Ἡνιγμαι, perf. ind. pass. verbi ἀνίσταμαι.
 Ἡνίος, ecce, Dor. pro ἐνίδι, ab ἐνίδα.
 Ἡνίστασι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνάω.
 ἩΝΪΚΑ, adv. quum, quando, apud Atticos de hora divi, qua hora? ut et σπνίκα, qua?
 Ἡνίον, s, τὸ, frānum. Ab ἡνία.
 Ἡνιοποισίον, s, τὸ, officina habenarum:
 Ἡνιοποισία, habenas conficío; (2) habenas rego et duco; (3) rego, moderor. Ab
 Ἡνιοποιός, s, δ ἢ ἡ, qui habenas facit.
 Ἡνιοσφρέω, ᾧ, habenas verto, gubernor. Ὁσ ἄερα λευκὸν Ἡνιοσφρέει βεβῶς, Eur. Ph. 176. Ab
 Ἡνιοσφρός, s, δ ἢ ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία et σφράω.
 Ἡνιοσχία, et Ἡνιοσχία, as, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio.
 Ἡνιοσχέος, εὐος, ἡ, auriga; obliqui casus, ἡνιοσχέος, Ἡνιοσχίης, Ἡνιοσχία, Poet. Ab
 Ἡνιοσχεύω, fut. εἴσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πάλιν Ἡνιοσχεύειν, Epigr. Ab ἡνίχος.
 Ἡνιοχέω, ᾧ, fut. ἡσω, idem et ab eod.
 Ἡνιοχῆες, aurigæ, nom. pl. Ion. pro ἡνιοχίτες.
 Ἡνιοχίτης, εὐος, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.
 Ἡνιοχίτης, ἡ, ὄν, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. Ab
 Ἡνιοχος, s, δ, auriga. Ex ἡνία et ἔχω.
 Ἡνιοπατεν, dixit, 3. sing. perf. ind. med. Poet. pro ἡνίπε, ab ἐνίπατω.
 Ἡνιος, ιος, ἡ, annicula. Ab ἦνος, annus.
 Ἡνιοσάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἀνίσσομαι.
 Ἡνιοσάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἐνίσσω.
 Ἡνιοσέτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀνίσσομαι.
 Ἡνιοχθός, 3. sing. perf. imperat. pass.
 Ἡνοδός, floridus, perf. ind. med. verbi ἀνέβα, per Metathes. pro ἀνέβω.
 Ἡνοίγην, aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἀνέγην, ab ἀνέγω.
 Ἡνοίξω, ἀργεῖν, perf. ind. act. verbi ejusd.
 Ἡνοισται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφίξω, pro ἀνάω, refero.
 Ἡνον, imperf. ind. act. per Sync. pro ἡνον, ab ἀνάω.
 Ἡνορέω, as, vel ἡνορέω, ης, Ion. ἡ, vigor, robur: hinc virtus nempe bellica fortitudo. Ἡνορέωφι στενωβός, Il. 4, 303. Ἡνορέην ἑρατεινὴν ὄπισσασα, Id. 6, 156.
 Ἡνοχαι, tuli, perf. ind. med. verbi φέρω.
 Ἡνοψ, ὄσπος, δ ἢ ἡ, sonorus, vocalis; (2) perspicuus, lucidus. Ab ἄνω, pro ἀνώω, et δψ, vel ἀψ.
 Ἡνοσχόμεν, 1. sing. aor. 2. ind. med. contract. pro ἡνοσχόμεν, ηρ. Soph. Ann. 473. Ab ἀνέχω.
 Ἡνοται, sedent, 3. pl. præ. ind. verbi ἡμαι.
 Ἡνοτεν, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντέω.
 Ἡνοτετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀνοταί.
 Ἡνοτσο, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἡντάω.
 Ἡνοτιβόλων, imperf. ind. act. contr. pro ἡντιβόλων, ab ἀντιβόλω.
 Ἡνοτιδίκην, imperf. ind. act. contr. pro ἐντιδίκην, ab ἀντιδίκη.
 Ἡνοτινα, quati, acc. sing. ab ἡτις.
 Ἡνοτλοότες, nom. pl. plusq. perf. part. act. verbi ἀντλῶ.
 Ἡνοτο, sedebant, 3. pl. imperf. act. verbi ἡμαι.
 Ἡνοτο, 3. sing. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ. ab ἀνώω.
 Ἡνοτα, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
 Ἡνοτρον, s, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνώω, perficío.
 Ἡνοτρον, mandavi, perf. ind. med. verbi ἀνώγω.
 Ἡνομαι, perf. ind. pass. verbi ἐνώω.

Ἡνώζα, jussi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνώγω.
 Ἡνώθην, imperf. ind. act. contr. pro ἡνώθεον, ab ἀνοθῶω.
 Ἡνώθωσα, cmendavi, aor. 1. ind. act.
 Ἡνώχλην, imperf. ind. act. contr. pro ἡνώχληον, ab ἐνοχλέω.
 Ἡζα, veni, aor. 1. ind. act. verbi ἡκα.
 Ἡζα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi ἀγνυμι.
 Ἡζα, aor. 1. ind. verbi ἀίσω, vel ἄσω. Σὺ δ' ἐκπῆς ἡζας πρὸς τί; Soph. El. 1402. Μάτην ἡζε, Eurip. Iphig. in Aul. 742.
 Ἡζει, veni, 3. sing. fut. 1. ind. act.
 Ἡζει, εὐος, ἡ, adventus. Ab ἡκα.
 Ἡζέω, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἡζέω, ab ἀζέω.
 Ἡζέωται, 3. sing. perf. ind. pass.
 Ἡζέωσι, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi ἡκα.
 Ἡζέω, veniam, fut. 1. ind. act. Dor. pro ἡζω.
 Ἡζή, aurora, dat. sing. contr. pro ἡζή, ab ἡός.
 Ἡζός, ὄια, ὄιον, orientalis, matutinus. Ab ἡός.
 Ἡζομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. Att. pro εἴζομεν, ab εἴμι.
 Ἡζον, ivi, aor. 2. ind. act. Att. pro εἴον.
 Ἡζόνα, rihant, acc. sing. ab ἡζών.
 Ἡζόνσας, 2. sing. aor. 1. indic. act. verbi αἰνώω.
 Ἡζόνος, ἰα, ἰον, littoralis. Ab ἡζών.
 Ἡζός, gen. sing. contr. pro ἡζός, ab ἡός.
 ἩΖΑΡ, ἄπος, τὸ, hepar, jecur.
 Ἡπατήην, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω.
 Ἡπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommoda, &c. Steph. Ab ἡπαρ.
 Ἡπατηρός, ἄ, ὄν, hepaticus, hepatarius: Afferunt et ἡπατήρια, scil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab ἡπαρ.
 Ἡπατητίδες, ἡ, ὄν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
 Ἡπατίας, s, ἰ, ad hepar pertinet:
 Ἡπατιώος, ἰα, ὄν, idem. Ab ἡπαρ.
 Ἡπατιζέω, fut. ἰσω, hepatis similis sum; (2) ad hepatis colorem vergo.
 Ἡπατικός, ἡ, ὄν, jecoralis; (2) qui jecoris inflammatione aut alio vitio laborat.
 Ἡπάτιον, s, τὸ, jecusculum. Ab ἡπαρ.
 Ἡπατίτης, s, δ, jecoralis; (2) lapidis genus.
 Ἡπατίτης, ἰδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus.
 Ἡπατιοειδής, εὐος, δ ἢ ἡ, jecinori similis.
 Ἡπατιός, s, δ, piseis quidam a jecinoris colore nomen sortitus. Ab ἡπαρ.
 Ἡπατισκοπέω, ᾧ, fut. ἡσω, exta consulo.
 Ἡπατισκοπία, as, ἡ, jecinoris inspectio, haruspicia. Ab
 Ἡπατισκόπος, s, δ ἢ ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἡπαρ et σκοπέω.
 Ἡπατηρός, δ ἢ ἡ, hepatis dissector, ηρ. Ly corhr. si lectio vera, quod non videtur, Ern.
 Ἡπατώοιον, s, τὸ, eupatorium, herba.
 Ἡπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἀπαφίσσω.
 Ἡπάω, et εὐω, ᾧ, fut. ἡσω, sarcio. Hinc ἡπάσθω.
 Ἡπαδόνος, ἡ, ὄν, elaudus; (2) infirmus; (3) stolidus. Ex η pro a priv. et πίζω, seu πίδον.
 Ἡπαδανίω, ᾧ, fut. ὡσω, debilito. A præc.
 Ἡπαίγετο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi ἐπαίγω.
 Ἡπαυγμαι, perf. ind. pass.
 Ἡπαίθησα, aor. 1. ind. act. verbi ἀπιθῶω.
 Ἡπαίθεν, imperf. ind. act. pro ἡπαίθεον.
 Ἡπαίλει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἡπαίλει.
 Ἡπαίλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. ab ἀπαίλω.
 Ἡπερογενής, ἰς, in continente natus. Α γίγνομαι.
 Ἡπίροι, gen. sing. Ion. pro ἡπίρω. Ab
 ἩΠΕΡΟΣ, s, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus.
 Ἡπερώω, ᾧ, fut. ὡσω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχωρήσεις κυμάτων Θαλάσσης ἡπερώσαν, Aristol. A præc.
 Ἡπερώτης, s, δ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.
 Ἡπερωτικός, ἡ, ὄν, ad continentem spectans; (2) Epiroticus. Ab eod.
 Ἡπερωτίτης, ἰδος, ἡ, mediterranea; (2) Asiatica. (2) δεινὴ γὰρ ἡπερωτίτης ἰς τὰ τοιαῦτα ψυχῆ

γυναϊκῶν, Eurip. Andr. 159. Τῶ: δ' ἡπερωτίτης, ἡ ἔταν εὐ πάσχωσι, χέρον ἰσασιν, Asianis, Isocrat. Panegyri.
 Ἡπίτα, deinde, pro ἐπιτα.
 Ἡπερόπειμα, ἄπος, τὸ, res qua aliquem decipimus. Ab ἡπεροπέω.
 Ἡπεροπέως, εὐος, et Poet. ἡος, ἰ, impostor, deceptor. Ab eod.
 Ἡπερόπεισας, aor. 1. part. act. verbi ἡπεροπέω.
 Ἡπερόπεισις, εὐος, ἡ, fraus, impostura.
 Ἡπεροπέτης, s, ἰ, idem quod ἡπεροπέτης.
 Ἡπεροπέω, fut. εἴσω, decipio, fallo. Ἡ ἄχ' ἄλλῃς ἔπτι γυναϊκῆς ἀνάλλιδας ἡπεροπέτης; Il. 5, 349. Ab ἡψ, voc. (forsan ab ἀπάω, Ern.)
 Ἡπερθέοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Att. pro ἀπηρθέοντο, ab ἀπερθέομαι.
 Ἡπητής, s, ἰ, sartor vel sutor. Ab ἡπάω.
 Ἡπήτρια, as, ἡ, sartrix. A præc.
 Ἡπήτριον, s, τὸ, instrumentum quo sutores et sartores in consensendis coris vel pannis untuntur, subula, acus. Ab ἡπάω.
 Ἡπιάλω, ᾧ, epiala febrili laboro. Ab
 ἩΠΙΛΑΟΣ, s, ἰ, febris algida, epialus.
 Ἡπιάλως, ητος, ἰ, idem.
 Ἡπιαλόδης, εὐος, δ ἢ ἡ, febrilis. A præc.
 Ἡπιάμα, ἄπος, τὸ, lenimentum. Ab
 Ἡπιάω, ᾧ, fut. ἄσω vel ἡσω, mitigo, leuio. Ab ἡπιος.
 Ἡπιήην, aor. 1. ind. pass.
 Ἡπιόδωρος, s, δ ἢ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἡπιος et δώρον.
 Ἡπιόδωτης, s, ἰ, idem, epith. Æsculapii.
 Ἡπιόθυμος, s, δ ἢ ἡ, benigni et mitis animi.
 Ἡπιόλη, ἡ, medela, V. L. Ern. al. ἡπίονη.
 Ἡπιόλης, s, ἰ, idem quod ἡπιάλως.
 Ἡπιόλιον, s, τὸ, Dim. ab
 Ἡπιόλος, s, ἰ, bestiola cireæ lymphum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἡπιάλως.
 Ἡπιόμητις, ἰ, idem quod ἡπιόθυμος, Epith. Patris, Nax.
 Ἡπιόμοιρος, ὄν, lene fatum sortitus, mite ingenium sortitus.
 ἩΠΙΟΣ, ἰα, ἰον, placidus, clemens, mitis, lenis. Οὐδέ πω ἡπιος, nondum placata, Eurip. Med. 133. Hinc
 Ἡπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.
 Ἡπιόχως, ητος, δ ἢ ἡ, placidus, mitis.
 Ἡπίστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. et Att. pro ἐπίστατο, ab ἐπίσταμαι.
 Ἡπιστήην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστώω.
 Ἡπιστήην, scivi, comperitus sum, aor. 1. verbi ἐπίσταμαι. Ἡν δὲ καὶ ἡπιστήην μὴ πολυσηγμονεῖν, Herodot. 3, 15.
 Ἡπισήσαν, diffiderunt, 3. pl. a. 1. ind. act.
 Ἡπίσεν, imperf. ind. act. pro ἡπίσειον. Ἡπίσει, noveras, 2. sing. imperf. ind. verbi ἐπίσταμαι imperf. ἡπισάμην, ἡπίσειω, Ion. ἡπίσειω, Att. ἐπίσειω, Euripid. Herc. Fur. 344.
 Ἡπίως, adv. leniter, benigne, clementer, æquo animo: ἡπιωτέρως, lenius.
 Ἡπίωσεν, imperf. ind. med. verbi ἐπομαι.
 Ἡπίωσεν, imperf. ind. act. pro ἡπίωσει, ab ἀπορία.
 Ἡπέ, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.
 Ἡπται, tetigit, attingit, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπταίω. Ἡπταί μὲ τῆτό τοι, lædit me, Soph. Trach. 1009.
 Ἡπταν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπάω, vel ἡπάω.
 Ἡπυτα, vociferator, voc. sing. ab
 Ἡπύτης, s, ἰ, vociferator. Ab
 Ἡπύω, sono, sonium edo, vociferor, clamo. Οὐτ' ἄνεμος τόσων γε ποτὶ δρυῖν ὑψιμόμοισιν ἡπύει. Il. 14, 399. Ab ἀπύω.
 Ἡρ, ἡρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἕαρ.
 Ἡρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἕρην, aniare, vel ab ἕρω, apto. (Ἡρα, gratiam, beneficium, auxilium, ab antiquo ἡρ, quod idem significat, Ern.) Ἐπὶ ἡρα φέρον Διὶ, obsequium præstare Jovi, Il. 1, 578. sic melius divisum ut sit ἐπίφερον. Καὶ μοι σκορπῶθεν βεδολημένων ἡρα κομίζεις, et mihi a scorpio icto remedium affers, Ophr. de La pid. 20, 4.

ἩΡΑ, ας, ἡ, Juno. Dea vivifica, potentiarum feracium fons et mater.
 Ἡρα, Iulii, aor. 1. ind. act. verbi αἰρω.
 Ἡρα, 3. sing. imperf. ind. pro ἥρας, ab ἐράω.
 Ἡράτω, inprecabatur, 3. sing. imperf. ind. pro ἥρατο, ab ἀράομαι.
 Ἡραῖος, αἶα, αἰών, Junonius. Hinc Ἡραῖον, τὸ, pro Ἡραῖον, Junonis templum; τὰ Ἡραῖα, pro Ἡραῖα, an, Junonia sacra. Ab ἥρα.
 Ἡρακλῆς, εἶος, contr. Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλεῖα, Ἡρακλεῖς, Ἡρακλεῖος, Ἡρακλεῖος, Ἡρακλεῖος, Ἡρακλεῖος, Ἡρακλεῖος, Ἡρακλεῖος, Ἡρακλεῖος.
 Ἡρακλίδης, ε, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλῆος.
 Ἡρακλῆς, εἶα, εἰών, Hercules. Hinc τὰ Ἡρακλῆα, an, festum Herculis, et τὸ Ἡρακλῆιον, ε, templum Herculis. Ab eod.
 Ἡρακλῆς, adv. Hercle; (2) admirandi cum terrore, indignantis et detestantis.
 Ἡρακλειτίζω, f. ἰσώ, sum secta Heraclitea. Ab Ἡρακλειτῆος.
 Ἡρακλειτῆς, ε, ὁ, sectator Heracliti.
 Ἡραμαί, perf. ind. pass. verbi ἐράω.
 Ἡράμην, sustulit, aor. 1. ind. med. verbi αἰρω.
 Ἡραν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
 Ἡρανῶ, opem fero, gratificor.
 Ἡράνθμον, ε, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἥρ, ver, et ἀνθῶν, floreo.
 Ἡράντης, ε, ὁ, rex, praefectus, opitulor, Hes.
 Ἡραρα, perf. ind. med. All. pro ἥραρα, ab ἥρα.
 Ἡραρον, aptaverat, aor. 2. med. a verbo ἥρα, apto, accommodo, Il. 4, 110.
 Ἡραρχικός, ἡ, ὄν, a vere incipiens. Ex ἥρ et ἀρχομαι.
 Ἡρας, 2. sing. imp. ind. pro ἥρας, ab ἐράω.
 Ἡρασάμην, ἀνοιχί, aor. 1. ind. med. ἀραάμαι.
 Ἡρασάμην, captus fui amore, ab ἐράω pro ἐράομαι, apio, Il. 14, 317. Οὐδ' ὀπότ' ἥρασάμην Ἑρινίης ἀλόχου.
 Ἡράσθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἐράω.
 Ἡράσσω, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. et Poet. pro ἥρασα.
 Ἡρατῆα, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἥρα et τελεῶ.
 Ἡράτω, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ἐράτω, ab ἀράομαι.
 Ἡραζάμην, imperf. ind. med. Dor. pro ἐραζάμην, ab ἐραζομαι.
 Ἡράνθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀραάμαι.
 Ἡραγμαί, perf. ind. pass. verbi ἥραχα.
 Ἡραδον, τὸ, rheda, Suid.
 Ἡραει, 2. sing. praes. ind. Ion. pro ἥρασαι, ab ἥραμαι.
 Ἡραῖθην, clegi, a. 1. ind. pass. verbi αἰρώ.
 Ἡραει, 3. sing. imp. ind. act. contr. pro ἥραει, a verbo αἰρώ, clego.
 Ἡραειν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραειν, 3. sing. plusq. perf. ind. act. v. ἐραῖω.
 Ἡραειν, imperf. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραειν, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. ἐραῖω.
 Ἡραειν, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἥραειν, ab αἰρώ.
 Ἡραῖν, aor. 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐραῖω.
 Ἡραμαί, adv. sensim, paulatim, lente, tacite; (2) aliquantum. Ab ἥραμος. Hinc Ἡραμάω, maeo; (2) sum quietus.
 Ἡραμαῖος, αἶα, αἰών, quietus, submissus, lentus. Ab ἥραμος. Hinc Ἡραμαῖος, adv. sensim, lente.
 Ἡραμας, adv. idem quod ἥραμα. Οἱ δ' ὑπάκουον ἥραμας, Apoll. Rhod. 3, 163.
 Ἡραμασίως, adv. quietius. Ab ἥραμος.
 Ἡραμας, quiesco, quietus sum; (2) infrequens sum, de loco (nisi hoc sit potius ἐραμῆω). Ab ἥραμος. Hinc Ἡραμασιος, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies; (2) perturbationum sedatio.
 Ἡραμας, ε, ὁ, quietus, V. L.
 Ἡραμαί, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
 Ἡραμίζω, f. ἰσώ, sedo, quiescere facio. Ab ἥραμος.
 ἩΡΕΜΟΣ, ἔμην, ερον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
 Ἡρεν, Iulii, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἰρω.
 Ἡρενός, ἡ, ὄν, vernus. Ex ἐρανός, ab ἐράω.

Ἡρεν, imperf. ind. act. verbi αἰρώ.
 Ἡρεσται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐραῖω, lego.
 Ἡρεσα, placui, a. 1. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡρεσται, clegi, a. 1. ind. act. verbi αἰρώ.
 Ἡρεστο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐραῖω.
 Ἡρενῶσα, a. 1. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραμαί, perf. ind. pass. verbi αἰρώ.
 Ἡραμαί, 1. pl. perf. ind. act. per Sync. pro ἥραμαί.
 Ἡραμῶσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐραμῶσθην.
 Ἡραμαμῶσθην, vastatus, perf. part. pass.
 Ἡραμαί, plusq. perf. ind. med. All. pro ἥραμαί, a verbo ἥραω.
 Ἡραμαί, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐραῖω.
 Ἡραμαί, Junonis, gen. sing. Ion. pro Ἡραμαί, ab ἥρα, Juno.
 Ἡραμαί, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi αἰρώ.
 Ἡραμαί, aor. 1. ind. pass. verbi αἰρω.
 Ἡραμαί, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀραάμαι.
 Ἡρα, adv. mane; (2) vere. Ab ἥρ.
 Ἡραμαί, ας, ἡ, diluculum producens, aurora epith. Ex ἥρ et γινωμαι.
 Ἡραμαί, εἶος, ὁ, ἡ, vernus; (2) matutinus.
 Ἡραμαί, οντος, ὁ, senccio, herbae genus cujus flores capillorum modo caescunt. Ex ἥρ et γέρον, Plin. 25. Angl. GROUNDSEL.
 Ἡραμαί, εἶος, ὁ, ἡ, sepulchrorum structor; (2) spoliator sepulchrorum, Hes. Ex ἥραον et ἐργον.
 Ἡραμαί, ὁ, defunctus, Hes.
 Ἡραμαί, imperf. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραμαί, nom. pl. perf. part. pass. f. g. ab ἀραάμαι.
 Ἡραμαί, contenderat, 3. sing. plusq. perf. ind. act.
 Ἡραμαί, infn. perf. verbi ἐραῖω. Θεὸς γε μὴν μάστιγα περὶ τῶντων εἰπὸς ἥραμαί, Polyb. 3, 91.
 Ἡραμαί, sceni, a. 2. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραμαί, ε, ὁ, candidus.
 Ἡραμαί, cicadae, Hes. Ab ἥραον et λέγω.
 Ἡραμαί, ἡ, ὄν, vernus. Ὡς λευκῶνός ἥραμαί σάχρον, Eurip. Suppl. 448. Εἴ τ' ἥραμαί θάλλωσα, Id. Fragm. Danaes. Ex ἥραον.
 Ἡραμαί, ὁ, ἡ, in verno tempore pariens, Hes. Α τικτω.
 ἩΡΑΙΟΝ, ε, τὸ, monumentum, sepulchrum.
 Ἡραῖον, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex πολῶν.
 Ἡραῖον, eccidi, a. 2. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραῖον, a. 1. ind. pass. verbi ἐραῖω.
 Ἡραῖον, species avis, tanquam vere vel mane buccinator, Callimachi Fragm. apud Schol. Aristophanis at Aves, 834.
 Ἡραῖος, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραῖος, Iulii, 3. sing. perf. ind. act. verbi αἰρω.
 Ἡραῖος, 3. sing. imp. ind. act. pro ἥραῖος, ab ἀραῖος.
 Ἡραῖος, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἡραῖος, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀραῖος.
 Ἡραῖος, qui sustulit, perf. part. act. verbi αἰρω.
 Ἡραῖος, sublati sum, perf. ind. pass.
 Ἡραῖος, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀραῖω.
 Ἡραῖος, adv. apte. Ab ἀραῖω.
 Ἡραῖος, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἥραῖος: ab ἀραῖος.
 Ἡραῖος, negavit, 3. sing. a. 1. ind. med.
 Ἡραῖος, 3. pl. imperf. ind. verbi ἥραῖος.
 Ἡραῖος, a. 1. ind. med. verbi ἥραῖος.
 Ἡραῖος, carperunt, 3. pl. aor. ejusd.
 Ἡραῖος, caput, 3. sing. aor. ejusd.
 Ἡραῖος, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἥραῖος.
 Ἡραῖος, a. 2. ind. med. verbi ἥραῖος.
 Ἡραῖος, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. med.
 Ἡραῖος, aor. 1. ind. act. verbi ἥραῖος.
 Ἡραῖος, 3. pl. imperf. indic. pass. pro ἥραῖος.
 Ἡραῖος, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἥραῖος, ab αἰρώ.
 Ἡραῖος, 3. sing. a. 2. ind. pass.
 Ἡραῖος, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v. ἐραῖω.
 Ἡραῖος, a. 1. ind. act. Ἡραῖος, ab ἥρα.
 Ἡραῖος, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰρω.
 Ἡραῖος, sublati erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
 Ἡραῖος, perf. iud. pass. verbi ἀραῖος.

Ἡραῖος, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀραῖος.
 ἩΡΥΓΓΙΟΝ, ε, τὸ, eryngium, herba. Angl. ERYNGO, or SEA-HOLLY.
 Ἡρύγγος, ε, ὁ, villus dependens ex mento hircorum; (2) eryngium, herba; (2) ἥρύγγος τὰ πάμους ἀνεκρήδα ῥίζαν, spicatum radicem eryngi caedas, Nic. Ther. 849. Quasi ab εἶον, lanugo.
 Ἡρυγ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἐραῖω.
 ἩΡΥΓΩ, mugio, Hes. ἥρυγαν, μυκαμίνος.
 Ἡρύκακ, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἱουράκακ.
 Ἡρυκεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡρυκεν, imperf. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡρυκεν, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ἐραῖω.
 Ἡρυκατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἥρυκατο ἥραον, ab ἥραω, vel ἥραω.
 Ἡρυκεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἥραω.
 Ἡρυκεν, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐραῖω.
 Ἡρύκακ, heros, acc. pl. ab ἥραος, heros.
 Ἡραῖον, ε, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥραος.
 Ἡραῖον, ε, τὸ, metrum ex heroicis et elegiacis versibus constans. Ex ἥραος et ἐλεγειον.
 Ἡραῖον, dat. pl. ab ἥραος, pro ἥραῖον.
 Ἡραῖον, fluvii, a. 1. ind. act. verbi ἐραῖω.
 Ἡραῖον, heroeico ago; (2) carmen heroicum scribo.
 Ἡραῖος, ἡ, ὄν, heroicus. Ab ἥραος.
 Ἡραῖος, adv. fortiter. A praec.
 Ἡραῖος, et ἥραῖος, ης, ἡ, heroina, i. e. semidea: Ἡραῖος, ἡ, ἰον, herous. Ab eod.
 Ἡραῖος, ἡ, ὄν, herois, heroina, heroica.
 Ἡραῖος, et ἥραῖος, ης, ἡ, idem.
 Ἡραῖος, res heroum expono, de poeta Epico.
 Ἡραῖος, ἡ, historia seu res heroum. Ab ἥραος et λέγω.
 Ἡραῖος, imperf. ind. act. pro ἥραον, ab ἐράω.
 Ἡραῖος, ε, τὸ, heroum, herois fanum seu monumentum, sacrarium, statua; (2) carmen heroicum; (3) epulum solenne in honorem herois. Ab ἥραος.
 Ἡραῖος vel ἥραῖος, ἡ, vel ἡ, ὄν, vel ἡ, ὄν, herous. Ab ἥραος, vel ex ἥραῖος.
 ἩΡΑΣ, αως, ε, heros, semideus. Heroes proprie ordinem ultium aninarum semper comitantium deos componunt: et horum proprietates est magnificentia, venerabilis et sublimis; (2) generosus, potens, fortis.
 Ἡρασα, ἡ, heroum. Ἡραῖος, Διόνυς τιμησομαι, heroina, Libyae praesides, Apollonius Rhodius, 4, 1309.
 Ἡράτω, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἥραται, ab ἥραται.
 Ἡράτσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
 Ἡράτσαν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἥρατσαν.
 Ἡς, συα, gen. sing. ab ἡ, fem. ab ὄς, pro ἑός.
 Ἡς, eras, 2. sing. imperf. ind. verbi εἶμι.
 Ἡσα, cecini, aor. 1. ind. act. verbi ἑδομαι.
 Ἡσαι, 2. sing. praes. ind. act. verbi ἡμαι.
 Ἡσαι, aor. 1. infinit. verbi ἀνάσσω, vel potius ἄσω, placeo. Καὶ εἴ τι γινώσκεις εἴσι σε ζῶντα ἡσαι δυνάμενον ἀπασπον, Heliodor. 10.
 Ἡσαι, 3. pl. imperf. ind. verbi εἶμι.
 Ἡσαι, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἡδομαι.
 Ἡσαι, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἡδομαι.
 Ἡσίθηκα, perf. ind. act. verbi ἀσιθῶ.
 Ἡσι, 3. sing. f. 1. ind. verbi ἡμι.
 Ἡσίληγμαί, perf. ind. pass. verbi ἡσέληγμαί.
 Ἡσίληγμαί, a. 1. ind. act. All. pro ἡσίληγμαί, ab ἀσέληγμαί.
 Ἡσν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔλω.
 Ἡσση, 2. sing. imperf. ind. Ἐλω, pro ἡς, ab εἶμι.
 Ἡσθαι, sedere, praes. inf. verbi ἡμαι.
 Ἡσθῆν, a. 1. opt. pass. verbi ἡδομαι.
 Ἡσθῆν, perf. ind. act. verbi ἀσθῆν.
 Ἡσθῆν, 1. pl. a. 1. ind. act.
 Ἡσθῆν, imperf. ind. act. pro ἡσθῆν.
 Ἡσθῆν, nom. pl. a. 1. part. pass. v. ἡδομαι.
 Ἡσθῆν, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἀσθῆν.
 Ἡσθῆν, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἡδομαι.
 Ἡσθῆν, perf. ind. pass. verbi ἀσθῆν.
 Ἡσθῆν, ἡ, ὄν, vernus. Ex ἐραῖος, ab ἐράω.

Ἡχέσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι.
 Ἡχέσμαι, perf. ind. pass. verbi ἰχθάνομαι.
 Ἡχέην, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω.
 Ἡχέης, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. pro ἠχέσθην, a verbo ἰχθαίρω.
 Ἡχέθων, a. 2. ind. med. verbi ἰχθάνομαι.
 Ἡχι, adv. ubi.
 Ἡχλῶς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄχλῶ.
 Ἡχμαλώτισται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰχμαλωτίζω.
 Ἡχον, imperf. indic. act. Dor. pro ἰχον, ab ἰχω.
 Ἡχρόπες, ἄδος, ὁ ζῆ ἦ, sonipes, pedibus sonitum edens, Eust. Ex ἦχος et πῆς.
 ἩΧΟΣ, u, ὁ, sonus, sonitus; (2) clamor.
 Ἡχρεῖσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἄχρεῖω.
 Ἡχῶ, ὄσ, contr. ἦς, ἦ, Echo, sonus reciprocus, vox repercussa. Ab ἦχος.
 Ἡχῶς, εἰς, ὁ ζῆ ἦ, sonorus, resonabilis.
 Ἡψάμην, aor. 1. ind. med. verbi ἄπτομαι.
 Ἡψαστο, tigit, 3. sing. aor. ejusd.
 Ἡψασα, aor. 1. ind. act. v. ἴψω, pro ἰψῶ.
 Ἡψ, acc. sing. pro ἦσα, ab ἦς.
 Ἡψῶν, adv. a mane, a diluculo. Ab ἦς.
 Ἡψῶν, adv. sub aurora, diluculo.
 Ἡψοίτης, u, ὁ, matutinus somnus, Hes. Ex κούπη.
 Ἡψ, ὄνος, ἦ, litus, ripa. Ab ἴψων.
 Ἡπώνη, 3. sing. plusq. perf. indic. act. verbi ἰωνίζω.
 Ἡρῶς, ἦα, ἦρον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἦρος.
 Ἡροῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro ἠροῖτο, ab αἰωροῦ.
 Ἡρόων, imperf. ind. act. pro ἠροῖον.
 Ἡρῶς, ἦος, contr. ἦς, ἦ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Octava litera Græcorum, quæ Θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebraeorum Teti; (2) in numeris significat novem, et cum lineola inferne addita (ϑ) novis mille; (3) sola extra numeros posita olim θάνατον notabat, signumque erat condemnationis.
 Θάσση, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro θάσσει. A
 Θάσσω, scdeco. Λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάσσειν, Il. 9, 194.
 Θαχῆ, 2. sing. f. 1. ind. med. verbi θάσσω.
 Θασῆ, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. Dor. et contr. pro ἰθάσσει, a θήσθην pro θάσθην.
 Θάσι, pras. imperat. pass. Ion. pro θάσσο, a θάσθην pro θάσθην.
 Θάσημα, ἄτος, τὸ, spectaculum, miraculum. Ἐπαῖος, ἦ, ὄν, spectabilis, mirandus. A θία.
 ΘΑΙΡΟΣ, ὄ, ὁ, cardo, axis.
 Θαιῶς, f. εἶσω, scdeco. A θάσος.
 Θαιῶν, ὄ, f. ἦσω, scdeco. Ab eod. Hinc
 Θαικῆμα, ἄτος, τὸ, scssio, sedendi actio, sedes, item domicilium. Ἄλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἔξανυκάξει, sed id si flagitat supplex ad aram sedentis habitus, Soph. Ed. Col. 1179. Τί προσχερῆζοντα τῷ θαικῆματι, quidve potentem hac supplicatione, Il. ibid. 1160.
 Θάσος, u, ὁ, sedes, sedile.
 Θάσος, εἰς, τὸ, idem.
 Θάλαμαι, ὄν, αἰ, foramina seu cavitates narium, nares. A θάλαμη.
 Θάλαμαξ, ἄπος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
 Θαλάμην, ἄτος, τὸ, contubernium: et θαλαμῶν, ας, ἦ, mulier quæ curat ad thalamum et nuptias pertinentia, pronuba. A θαλαμῶν, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor: θαλαμῶν, uxorem duco. Οὐ γὰρ τις ἐμὲ ζῶντος ἔτιρος θαλαμῶν χαίρειαιεν, Polluc. Onom. Heliod. 4.
 Θαλάμη, ης, ἦ, cubile ferarum, latibulum piscium. Ἐν ταῖς πολυδέδρεσσιν Ὀλύμπω θάλαμαι, Eur. Bacch. 561. Phœn. 533. Herc. 807. A θάλαμος.

Θάλαμῆ, ἦς, ἦ, et αἰ θάλαμαι, ὄν, templum Dioscurorum: item templum cujuscunque Dei. Ab eod.
 Θαλαμηγός, ὄ, ὁ, thalamegus, navigii genus ad magnificentiam et delectationem factum, habens diatras, triclinia, &c. quo genere usi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex θάλαμος et ἄγω.
 Θαλαμηός, Hinc θαλαμηία δῆρα, ligna thalamo struendo apta. Pro θαλάμιος.
 Θαλαμηπόλις, ministro, famular in cubiculo; (2) conjugium paro, copulo. (1) Scholiast. Lycophronis ad vers. 152. (2) ἔνεα σοὶ δὲ κύνων θαλαμηπόλιοντι μιλίσθω, Opp. Cyneg. 1, 392.
 Θαλαμηπῶν, u, ὁ ζῆ ἦ, cubicularis, cubicularia, circa cubiculum versans, idque custodiens; (2) sponsus; (3) cellaria, seu penu procuratrix. (2) ὁ μέγας λιμὴν ἄντος ἦκεος παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπῶν πεισῖν, Soph. Ed. Tyr. 1208. (3) τικρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπῶν, illam promptuariam procurantium, Æschyl. Sept. ad Th. 361.
 Θαλαμία, ας, ἦ, Ion. θαλαμῶν, ης, navis foramen, per quod remus exstat.
 Θαλαμῖος, u, ὁ, scil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὄνη, ἢ θαλαμῶν. A θάλαμος.
 Θαλαμῖτης, u, ὁ, idem et ab eod.
 ΘΑΛΑΜΟΣ, u, ὁ, cubiculum, ubi lectus genitalis; (2) thesaurus ubi reponuntur pecunie et alia pretiosa; (3) nidus, omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi simulacrum Dei positum est; (5) pars sanctior templi; (6) cava capitis in quibus oculi sunt; (7) pars navis ubi infimus remigantium ordo sedet.
 ΘΑΛΑΣΣΑ, seu θάλασσα, ης, ἦ, mare; (2) aqua marina, aqua salsa; (3) aqueductus seu fossa. Hinc
 Θαλασσίς, α, ὄν, marinus:
 Θαλασσίω, f. εἶσω, in mari versor:
 Θαλασσίας, u, ὁ, cui marina aqua admixta est:
 Θαλασσίδης, u, ὁ ζῆ ἦ, marinus, maritimus:
 Θαλασσίω, aquam marinam habeo, de ostreis; (2) reddo saporem aquæ marinæ; (3) de locis ita aquis mersis ut mare referant.
 Θαλάσσιος, u, ὁ ζῆ ἦ, marinus, maritimus:
 Θαλασσίτης, u, ὁ, sc. ὄνος, vinum cui aqua marina admixta est.
 Θαλασσεῖντος, u, ὁ ζῆ ἦ, e mari victum parans. Ex θάλασσα et βίος, victus.
 Θαλασσηγῆς, εἰς, e mari natus. A γήνημι.
 Θαλασσηδῆς, εἰς, ὁ ζῆ ἦ, maris speciem referens, coloris marini. Ex ἔιδος.
 Θαλασσοκτύον, ὄ, remis aquam percutio, ut strepitus fiat; (2) tumultuor, vana et inania loquor. Ex κόπη.
 Θαλασσοκράτωρ, ὄ, f. ἦσω, maris imperium teneo; (2) copius navibus valeo.
 Θαλασσοκρατία, ας, ἦ, imperium maris; (2) potentia marina.
 Θαλασσοκράτωρ, ὄνος, ὁ, maris dominus; (2) potens mari. A κράτος, robur.
 Θαλασσομελι, ἴτος, τὸ, thalassomeli, confectio ex melle, aqua marina, et aqua pluvia.
 Θαλασσόνωμος, u, ὁ ζῆ ἦ, in mari pascens. A νέμων.
 Θαλασσόπαις, ὁ, ἦ, maris filius vel filia.
 Θαλασσόπλευρος, u, ὁ ζῆ ἦ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. Κτανὸν νῦν, ἐκθάλλει ξένος, θαλασσόπλευρον, Eurip. Hec. 785.
 Θαλασσόπληκτος, ὄν, fluctibus maris expositus.
 Θαλασσόπλοος, ὄν, in mare trajiciens.
 Θαλασσόπλοος, ὄν, in mari laborans, Cyr.
 Θαλασσόπορος, ὄ, f. ἦσω, per mare iter facio. A θαλασσόπορος, u, ὁ ζῆ ἦ, per mare iter faciens.
 Θαλασσόπυρρος, ὄν, purpureus.
 Θαλασσοργῶν, ὄ, fut. ἦσω, in mari opus facio; (2) maritimis negotiationibus vaco; (3) rem navalem tracto. A
 θαλασσοργία, ας, ἦ, piscatura. A
 θαλασσοργός, ὄ, ὁ ζῆ ἦ, in mari opus faciens, piscator, item mercator. Ab ἔργον.

Θαλασσῶ, ὄ, fut. ὄσω, mari submergo, mari obrino. A θάλασσα.
 Θαλασσῆς, θαλασσίας, θαλαστίδης, θαλάττιος, &c. Vide θαλασσῆς, θαλασσῶν, &c.
 Θαλάττιος, εἰς, ἦ, submersio quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A θαλαττώ.
 Θαλα, ἰων, τὰ, omnia bona quæ hominibus quasi foras faciunt, Ioni. θαλασσί, lævis rebus, Suid. A θάλαος.
 Θαλίη, 3. sing. pras. ind. act. verbi θαλίω.
 Θαλίω, viro, pullulo. Ab eod.
 Θαλίω, vel θάλια, ας, ἦ, Thalia, nomen Musæ; (2) epulum solenne ac splendidum; (3) dies festus; (4) rerum affluentia. A θάλλω, viro, vel a θάλαος.
 Θαλίω, εἰα, vel εἰα, ἰων, virens, floridus.
 Θαλερόμυθος, ὄν, pulchros oculos habens, pulcher. A θαλερός et ὄμμα.
 Θαλεροταῖος, ὁ ζῆ ἦ, virescere faciens, Steph.
 Θαλερότης, ἴδος, ἦ, formosum vultum habens. Ἐπὶ μαζιμαρῶν θαλερόπιδας ἠγεινένης, eum splendescere incipit pulchra aurora, Anthol. 3.
 Θαλερός, εἰα, ὄν, florens, floridus, lætus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrymis, spiritu, &c. A θάλλω.
 Θαλίω, ὄ, floreo, viro, niteo, præ pinguedine; (2) orno. Ab eod. Hinc
 Θαλία, ας, ἦ, convivium, epulæ solennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens; (4) viscus.
 Θαλίω, f. ἄσω, convivia florida ago; sertis virentibus redimitur convivor. A pras.
 Θαλίη, dat. sing. Ion. pro θαλία.
 Θαλίτρον, u, τὸ, thalietrum, herba. A θαλίω.
 Θαλιοπίδης, ὄ, ὁ, qui arculas corio obductas sive riscos conficit. Ex θαλία et ποίω.
 Θαλλῶν, ὄ, f. ἦσω, floreo, viro. A θάλλω.
 Θαλλῶν, ας, ἦ, ramus virens, germen. Ab eod.
 Θάλλινος, e vimine contextus. Οὗτος θάλλινον παῖν ἄγγεια ἐκλέττος, Scholiast. Aristoph. ad Av. 799.
 Θάλλισα, pras. part. act. Dor. pro θάλλισα.
 Θαλλῶς, ὄ, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens; (3) signum supplicantis; (4) omnis illecebra. Ab eod.
 Θαλλοφάγιω, ὄ, frondes comedo. A φάγω.
 Θαλλοφάγιω, ὄ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathæorum festo apud Athen.
 ΘΑΛΛΗ, viro, floreo; (2) pullulo; (3) scatio. perf. τήθηλα. part. τήθηλας, fam. τήθηλας. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀπὸ τήθηλας, κήσῃ μετ' ἔργον, Soph. Phil. 258. Ἐγὼ θάλλει, Eur. Phœn. 818.
 Θάλλος, ὄ, ὁ, ramus virens. A θάλλω.
 Θάλλος, εἰς, τὸ, germen, proles, filius.
 Θαλπίαι, 2. sing. pras. conj. pass. Ion. pro θάλλει, a θάλλω.
 Θαλπίω, calefacio. A θάλπω.
 Θαλπίω, ὄ, caleo. Ab eod. Hinc
 Θαλπίων, part. act. Poet. pro θαλπίων, contr. ex θαλπίων, Odys. 12, 319.
 Θάλπις, ἴδος, ἦ, iris, H. Steph. ex Vet. Lex.
 Θαλπίος, ἦ, ὄν, calidus, fervidus; (2) splendidus. Ab eod.
 Θάλπιος, caleo. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπιοςται ἔμνη, siccantur, Soph. Phil. 37.
 Θαλπίος, εἰς, τὸ, calor, æstus.
 Θαλποτρεφῆς, εἰς, ὁ ζῆ ἦ, in vapore alitus, sustentatus. A pras. et πρέφω, alio.
 Θαλποτήριος, u, ὁ ζῆ ἦ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc θαλποτήριος, u, τὸ, fomentum, tegumentum.
 ΘΑΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio. Ἄλλον ἰαίσα θάλπιε φίλον, Theocr. 14, 38.
 Θαλπωρῆ, ἦς, ἦ, fomentum; (2) solamen, spes, fiducia. A θάλπω.
 Θαλπωρῆς, ὄ, ὄν, calidus, fervidus; (2) vehementis. A θάλπω.
 Θαλπῶν, calefacio, Hes. Ab eod.
 Θάλπισμα, ὄν, τὸ, Cerealia, festum post comportatas

portatas fruges; (2) primitiva frugum. A
 θάλλω, vitico.
 θαλυσίος, ία, ίον, ex novis frugibus factus;
 (2) qui pro felici frugum proventus datur.
 θαλύψαι, fovere, incendere, Hes.
 θαλώω, calefactio, uro, incendio. Et pass. θα-
 λώμαι, unde θαλώεσθαι, φλίγσθαι, Hes.
 θαλύφεις, aor. 1. part. pass. verbi θάλλω.
 θάλλψς, εως, ή, calefactio, calor, fomentum.
 θαλώω, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi θάλλω.
 ΘΑΜΑ, adv. erebro, frequenter; (2) perpetuo.
 Unde θαμάκις, adv. idem.
 θαμαστροχίω, ώ, inquietus sum, concurso, tre-
 pido, Hes. Ex θαμά et πρέχω.
 θαμβάλλιος, ία, ίον, stupendus, formidabilis;
 (2) stupens, admirandus. A θαμβός.
 θαμβέν, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. et cum
 ν έφελκ. pro έθαμβε, a
 θαμβείω, ώ, f. ήσω, obstupefacio, stupore per-
 cello; (2) obstupeo; θαμβόμαι, έμαι, πα-
 vesco; τθαμβοσημένος, stupefactus. Οί δέ
 ιδόντες θαμβήσαν, Il. 8, 76. Έθαμβεον αυτόν,
 Odys. 17, 367. A θαμβός.
 θαμήημα, τό, terror, Man. A θαμβείω.
 θαμήεσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et cum
 ν έφελκ. pro έθαμβεσθαι.
 θαμήςπις, ή, hereditas, Man.
 θαμήςπιμα, ή, terribilis, epith. Furiarum.
 θαμήςπός, ή, όν, timendus, horrendus.
 ΘΑΜΒΟΣ, εως, τό, stupor, attonita admiratio,
 pavor quo attoniti percelluntur.
 θαμβός, ή, όν, attonitus, stupenda admiratione
 percussus, Eust. A praec. vel θαμβείω.
 θαμυεις, ώ, όν, creber, frequens. A θαμά.
 θαμεις, frequentes, nom. plur. a θαμάς.
 θαμείως, Ion. pro θαμινός. A
 θαμίν, εος, ό ε ή, creber, frequens. Hic no-
 minativus vix occurrit, sed ab eo pluralia
 θαμεις, θαμειςί, θαμείως.
 θαμίζω, fut. ίσω, fructico, fruticosus produco.
 A θαμίνος.
 θαμίνιον, υ, τό, fruticetum parvum. Dim.
 θαμίνισκος, υ, ό, idem.
 θαμίνισιον, τό, frutex pusillus, Diosc.
 θαμινός, ες, ό ε ή, fruticosus.
 θαμινώτης, ες, epith. virgæ, flagelli ex ar-
 bore ειν veribus resecti.
 θαμινώχος, ον, fruticosus depascens.
 ΘΑΜΝΟΣ, υ, ό, dumus, frutex, fruticetum;
 (2) ramulus densus arbori adnatus; θαμνι,
 vepres, virgulta. Hinc
 θαμνώδης, εως, ό ε ή, fruticosus.
 θαμνών, ώνος, ό, fruticetum. A θαμίνος.
 θαμνίζω, congrego, cogo in unum. A
 θαμνίς, ιδος, ή, solennis conventus hominum,
 concilium, Hes. A θαμίνος.
 θανάσιμος, ό, ό ε ή, vel θανάσιμος, ίμνη, ίμνη,
 lethalis, mortifer, exitialis; θανάσιμα, mor-
 ticina. Vide βέβηκα. Σάφ' έσθ έκείνον θανά-
 σιμον βεβηκότα (supple εδόν), Soph. Œd. Tyr.
 959. Οδδ' έμμα χραίνειν θανάσιμοισιν έκπνοαίς,
 Eur. Hipp. 1438. A θάνατος.
 θανασίμας, adv. lethaliter. A praec.
 θανατάω, et θανατιάω, ώ, mori cupio, mortem
 opto, affecto. Ab eod.
 θανατιγός, ες, ό ε ή, mortifer. Ab άγός.
 θανατιφθρία, ας, ή, mortis illatio. A
 θανατιφθρός, υ, ό ε ή, lethifer, mortifer.
 θανατιάω, ώ, mori cupio, Luc. idem quod θα-
 νατιάω.
 θανατικός, ή, όν, lethalis, mortifer, capitalis.
 θανατίεις, έεσσα, έν, idem.
 θανατοπαίος, ον, idem.
 θανάτιω, gen. sing. Ion. pro θανάτι.
 θανάτος, υ, ό, mors, lethum; (2) res capitalis.
 A θνήσκω, mortior.
 θανατόμενοι, nom. pl. praes. part. pass. pro
 θανατόμενοι.
 θανατέν, praes. inf. act. pro θανατέιν.
 θανατέτε, 2. pl. praes. imperat. act. pro θα-
 νατόεστε. A

θανάτω, ώ, f. ώσω, occido, morte adicio;
 (2) capitis damno. "Ον κρίνας, έθανάτωσε,
 Plut. A θάνατος.
 θανατάσσει, ων, τό, festum apud inferos.
 θανατόφορος, vide θανατοφθρός.
 θανατώδης, εως, ό ε ή, lethalis, mortifer.
 θανάτωσις, εως, ή, occisio, internecio, caedes.
 A θανατός.
 θανατώσισι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.
 θάνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. per Aphær. pro
 έθανε.
 θανείν, a. 2. inf. act. Ion. pro θανείν, a θνήσκω,
 pro θανέω.
 θανέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro θανείν.
 θανείν, mortí, aor. idem, comminiter formatum.
 θανείν έπσο, pro έποθανείν. Προς τών πνεόντων
 μηδένος θανείν έπσο, Soph. Trach. 1160.
 θάνωμι, 1. sing. aor. 2. opt. act.
 θανώσας, gen. sing. aor. 2. part. act. Dor. pro
 θανώσας.
 θανόν, mortuum, aor. 2. part. act. n. g.
 θανόμεναι, fut. 2. indic. med.
 θανόν, aor. 2. part. act.
 θάωμαι, sugo. Γυναϊκά τε θήσατο μαζόν, Il. 24,
 58. Συ δ' έθήσαο πίονα μαζόν αιγός 'Αμαλθείης,
 Callim. Hymn. in Jon. 48. Παρέχουσι έσθη-
 σαν γάλα θήσας, Odys. 4, 89.
 θάνοντα, acc. sing. praes. part. act. v. θάω.
 θάσος, εως, τό, stupor, attonita admiratio. A
 θάστω, stupeo.
 θάσπει, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. cum ν
 έφελκ. pro έθασπει, a θάστω.
 θασπίεις, ία, ίον, sepeliendus. A
 ΘΑΠΤΩ, f. ψα, prat. med. τθήστω, sepelio,
 humo, inhumo, justa funeris facio; (2) stu-
 peo, admiror cum stupore, cum stupore
 specto. Τίθω έπος έσπητε τσηπότες; Il. 4, 243.
 θάψαι νεκρός μου τήσπε, ε κλαύσαι πάρες, Eur.
 Med. 1380. Τά δ' άλλα τύχη κοιν' έμοι τεθά-
 ψεται, Soph. Aj. 578.
 ΘΑΡΓΗΛΙΑ, ων, τό, Thargelia, festum in ho-
 norem Apollinis et Dianæ.
 θαργηλίων, ώνος, ό, Thargelion, undecimus
 mensis apud Athenienses. A θαργήλια,
 quia festum hoc in eo celebrabatur.
 θαρβέλιον, τό, fiducia, fidentia, Polit.
 θαρβέλιος, ία, ίον, fidens, animosus; (2) audax,
 in bonam partem. A θαρβός. Hinc
 θαρβελιότης, ητος, ή, fiducia, fidentia, Steph.
 θαρβέλιως, adv. audacter, confidenter.
 θαρβείν, praes. inf. act. pro θαρβέειν. A
 θαρβέω, ώ, fut. ήσω, p. τεθάρβηκα, confido, bono
 animo sum; θαρβών, fretus. Ουτε φίλιππος
 έθάρρει πέτσις, Dem. A θαρβός.
 θαρβητικός, ή, όν, fiducia fretus; (2) animosus.
 A θαρβέω.
 θαρβός, εως, τό, idem quod θαρβός.
 θαρβάντως, audacter, confidenter. A θαρβείν.
 θαρβύνα, fiduciam affero, animum addo. Θα-
 ρβύνην πές άπράγτες, Plut.
 θαρβύλιος, ία, ίον, fidens, audax. A θαρβός.
 θαρβυλιώς, confidenter, audacter. A praec.
 θαρβύς, 2. sing. praes. imperat. act. contr. pro
 θαρβύς, a θαρβύω. Eurip. Andr. 994. Θάρβυ
 γέροντος χείρα, ne reformides senis manum.
 θαρβύσσα, praes. part. act. f. g. Dor. pro θαρ-
 βύσσα, contr. ex θαρβύσσα.
 θαρβύω, ώ, fut. ήσω, confido, animum habeo.
 A θαρβός.
 θαρβύεις, ήσσα, ήν, qui est animo fidenti,
 fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.
 θαρβύσας, a. 1. part. act. verbi θαρβύω.
 θαρβυνής, ες, ad audaciam genitus, Esch.
 ΘΑΨΟΣ, εως, τό, fiducia, proprie ex idonea
 causa; (2) audacia, quæ proprie θράσος.
 θαρσύνεσκω, Poet. pro θαρσύνω.
 θαρσύνος, ίννη, υνον, confidens, in spem erectus.
 A θάρσος, Il. 16, 70.
 θαρσύνω, fiduciam adfero; θαρσύνεσκε, hortabatur
 ad audendum, pro έθάρσυνε, Ionice. Τί
 σε θαρσύνει; Eur. Alc. 94. Τές μάλα θαρσύν-
 νεσκε παριεμέμενος έπείσειν, Il. 4, 233.
 θαρσύς, ία, ή, fiducia præditus, fidens, animo
 presente, audax. Rarissime occurrit.
 θάσω, 2. sing. aor. 1. imperat. med. Dor.
 pro θείσασαι, a θείω.

θάσμαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro θήσμαι, a
 τήσμαι.
 θαστόμενος, fut. 1. part. med. verbi θάω.
 θάσσω, adv. citius. A θάσσω.
 θάσσω, sedeo. "Ησυχω θάσσω" έπ' άκταις τήσπε
 Ορθίσις χθόνος, Eur. Hec. 39.
 θάσσω, vel θάστω, ονος, ό ε ή, celerior. Hinc
 θάσσω, vel θάστω, adv. celerius, citius, magis
 facilius, comp. a ταχύς, celer.
 θατίρα, id est, τή άτίρα. Δουήν δέ μοίραυ θατίρα
 πεπλήξεσαι, Eurip. Hippol. 894.
 θάτρον, i. e. τό έτερον, alteruterum. Hinc θα-
 τρίε, et sic porro, επί θάτρον, in diversum,
 in alteram partem. Ex τὰ et έτερα.
 θάττων, vide θάσσω.
 θαύμα, άπος, τό, res mira, admiratio, mira-
 culum. A
 ΘΑΥΜΑΖΩ, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror,
 admiror; (2) observantia prosequor, colo,
 magni facio, in pretio habeo; (3) laudo;
 (4) contempior; (5) improbo, cum admi-
 ratione reprehendo, cum genit. Τής ελα-
 είας ε καλαπαγαλίας τόν Κάμιλλον έθαύμασαν,
 Plut. (2) θέσσωνα δ, ήν νυν άντι σθ θαυμά-
 ζωμεν, Eurip. Med. 1144. Τυμών μιν τοι θαυ-
 μάζω, εί μη βοηθήσετε υμίν αυτοίς, Xen. Έθαύ-
 μάζε πές περι αυτόν σπευδάζοντες, Isoc.
 θαυμάϊος, admiror. A θαυμάζω.
 θαυμάλιος, ία, ίον, admirandus, Ab eod.
 θαυμάλωψ, ή, semiusculus carbo, E. M.
 θαυμάσας, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi θαυ-
 μάζω. Unde
 θαυμάσιος, ία, ίον, admirabilis, admiratione
 dignus, mirus. Hinc τὰ θαυμάσια, ον, ad-
 miranda Dei opera, quæ salutis hominum
 causa ab eo eduntur. Hinc
 θαυμασιότης, ητος, ή, admirabilitas.
 θαυμασιουργία, mirabilia facio, de præstigia-
 toribus.
 θαυμασίως, adv. admirabiliter.
 θαυμασμός, ες, ή, admiratio. A θαυμάζω.
 θαυμαστόν, adv. posit. mirandum.
 θαυμαστής, ες, ή, admirator; (2) laudator.
 θαυμαστός, ή, όν, ad admirationem propen-
 sus; (2) immodice admirans.
 θαυμαστικός, adv. cum admiratione.
 θαυμαστός, ή, όν, admirabilis, admirandus; (2)
 qui colitur. (2) νυκτι θαυμαστός θεός, deus
 qui noctu colitur, Eurip. Hipp. 106.
 θαυμαστός, ώ, fut. άσω, mirabilem reddo.
 θαυμασώς, adv. mirabili modo.
 θαυμάτιζωμαι, fut. ίσσομαι, rei admirabilitate
 obstupeco. A θαύμα.
 θαυματινώ, mirabiliter.
 θαυματοποιώ, ώ, fut. ήσω, præstigatoris in
 modum facio, præstigiis utor:
 θαυματοποιία, ας, ή, præstigia; (2) miracu-
 lum. A θαυματοποιός.
 θαυματοποιοτικός, ή, όν, idem quod
 θαυματοποιός, ες, ή, præstigator, circula-
 tor; (2) miracula edens; (3) mira propo-
 nens. Ex θαύμα et ποιέω.
 θαυματοργία, ώ, fut. ήσω, miracula edo; (2)
 præstigiis utor. Έφ' ε έμλελε θαυματοργή-
 σιν, Xen.
 θαυματόρημα, άπος, τό, idem quod
 θαυματοργία, ας, ή, præstigiatio, præstigiæ;
 (2) miraculum. A
 θαυματοργός, ες, ό ε ή, qui miracula edit; (2)
 præstigator. Ex θαύμα et έργον.
 θαύφεις, aor. 1. part. pass. verbi θάστω.
 θάψαι, sepelisse, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
 θάψια, ας, ή, herba quædam in insula Thapso.
 θάψινος, ίννη, υνον, Thapso similis. A
 ΘΑΨΩΣ, υ, ή, thapsus, lignum Scythicum;
 (2) herba ad tingendum apta.
 θάω, video eum stupore, inus.
 θέα, ας, ή, spectaculum; (2) ludus; (3) locus
 e quo ludus spectantur, ut Lat. spectaculum;
 (4) quævis res jucunda spectatu.
 θεά, ας, ή, Dea. A θεός.
 θεαγγελεύς, εως, ή, qui denuntiat solennitates
 Deorum, præco. Ex θεός et άγγελος.
 θεαγγεία, ας, ή, Deorum evocatio; (2) divi-
 natio; (3) auspicium. Ex θεός et άγω.
 θεάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad Deum
 accedo;

accedo; (2) vaticinor, ago et loquor ut Deo plenus. A Θεός.
 Θεάβηται, aor. 1. inf. pass. verbi Θεάω.
 Θεάνα, ns, ἡ, Dea. Ab eod.
 Θεαίτητος, ov, a Deo expetitus seu exoratus. Ab αἰτήω.
 Θεάκτωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.
 Θεάμα, ἄτος, τὸ, spectaculum. A Θεάομαι.
 Θεάμων, ονος, ὁ, θεῖ ἡ, spectator, contemplator, specular. Ab cod.
 Θεανδροῖός, ἡ, ὄν, divinus et humanus simul, deivirilis. A Θεάνδρος, ut
 Θεάνθρωπος, ἡ, nov eccl. de Christo Θεάνθρώπῳ.
 Θεάνθρωπος, epith. Christi.
 ΘΕΑΪΟΜΑΙ, ἄμαι, fut. ὄσομαι, specto, contem-
 plo; (2) specto ludus; (3) video. Θεά-
 σονται ὅτι τὴν ποιήσεις, Dem.
 Θεάστος, ος, ὁ, θεῖ ἡ, Deo placens. Ex ἀρέσκω.
 Θεάστας, adv. ita ut Deo placeat. A praec.
 Θεάσιον, ος, τὸ, locus sacer, templum.
 Θεασχία, as, ἡ, suprema divinitas, Deus su-
 premus, divinum et aeternum principium
 omnium rerum; (2) qui, deocratia, v. Ern.
 Ex Θεός et ἀρχή. Hinc
 Θεασχικός, ἡ, ὄν, qui supremae divinitatis est;
 (2) qui summi Dei est; (3) divinus.
 Θεασάμενος, aor. 1. part. med. verbi Θεάω.
 Θεάσασθαι, vīlisse, videre, aor. 1. inf. med.
 Θεαστικός, ἡ, ὄν, divinus; (2) qui spiritu di-
 vino agit. A Θεάζω.
 Θεάτιον, spectandum. A Θεάομαι.
 Θεάτης, ἑ, ὁ, spectator. Ab eod.
 Θεάτος, ἡ, ὄν, visibilis, spectabilis.
 Θεατρῆιον, ος, τὸ, theatrum. A Θεάτρον.
 Θεάτρια, as, ἡ, spectatrix. A Θεατής.
 Θεατρίδιον, ος, τὸ, parvum theatrum. Dim.
 Θεατρίδιον, f. ἴσων, in theatro versor, comœdiam
 ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) tradu-
 co, publice omnibus deridendum pro-
 pono. Ὁνειδιζομένῃ τε ἔχ' εὐλῖψει Θεατρίδι-
 ον, Heb. 10, 33. Ab eod.
 Θεατρίδιος, ἡ, ὄν, theatralis, ad theatrum per-
 tinens; (2) qui theatralibus spectaculis
 delectatur; (3) ostentatorius, ad ostenta-
 tionem compositus; (4) concinnus, exqui-
 situs. Ab eod.
 Θεατροκῶς, adv. scenice; (2) fastuose, cum
 ostentatione.
 Θεατροκῆς, ἑ, ὁ, mimus, Suid.
 Θεατροκίδης, οος, ὁ, θεῖ ἡ, theatri formam habens.
 Ex Θεάτρον et εἶδος.
 Θεατροκίδα, adv. forma theatri.
 Θεάτροκοπία, spectatorum gratiam capto, plae-
 cere cupio. A κόπτω.
 Θεατροκοπία, as, ἡ, captatio applausus scenici.
 Θεατροκρατία, as, ἡ, theatralis potestas. Ex
 Θεάτρον et κράτος.
 Θεάτροκράτης, ὦ, fut. ἴσω, insano theatri amore
 teneor. Ex Θεάτρον et κρίνομαι.
 Θεάτρομορφος, ov, idem quod Θεατροκίδης.
 Θεάτρον, ος, τὸ, theatrum, locus in quo comœ-
 diae tragœdiae spectantur; (2) specta-
 culum; (3) spectatores. A Θεάομαι.
 Θεάτροπώλης, ος, ὁ, qui a spectatoribus mer-
 cedem theatralem exigit. Ex πώλης.
 Θεάτροσκοπία, as, ἡ, theatralis spectatio, aut
 inspectio theatri. A σκοπέω.
 Θεάτροσορῆνη, ἡ, qui. dic. theatri cochlear, i. e.
 assiduus in theatro ut sc. cochlear in olla
 seu patina.
 Θεάτρον, ος, ὁ, theatri magister, qui thea-
 trum condixit suo periculo. Ex ἀνάομαι.
 Θεάφριον, ος, τὸ, sulphur. A Θεῖον, id. et ἄπτω.
 Θεάφρος, ος, ὁ, sulphur. Ab eod.
 Θεῖ, 3. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἔθει, a
 Θεῖω.
 Θεῖον, sulphur, Poet. et Ion. pro Θεῖον. Καθα-
 ρῶ δὲ πυρῶσκατὸ δάμα Θεῖον, Theocr. 24, 94.
 Θεῖον, ὦ, fut. ὄσω, sulphure perfumo, vel expio,
 lustro. Ὅρρα Θεῖωσω μέγαρον, Odys. 22, 482. A Θεῖον pro Θεῖον.
 Θεῖσκω, Ion. pro Θεῖω, Hom.
 Θεῖμενος, praes. part. med. Ion. et per contr.
 pro Θεῖμενος, ex Θεῖομαι, a Θεῖομαι.
 Θεῖω, idem quod Θεῖω, admiror, Hes.

Θεογενής, οος, ὁ, θεῖ ἡ, Deo genitus, Deo natus.
 Ex Θεός et γίνομαι, nascor.
 Θεοηγορέω, Deum pronuncio aliquid; (2) di-
 vina loquor. Ex ἀγορεύω.
 Θεοηγός, ος, ὁ, θεῖ ἡ, divina loquens, digna Deo
 loquens; (2) vates, propheta; (3) theolo-
 gus. A praec.
 Θεοδόκος, ος, ὁ, θεῖ ἡ, Deo seu rerum divinarum
 susceptor. Ex δέχομαι.
 Θεοδόχος, ος, ὁ, θεῖ ἡ, idem.
 Θεός, pro Θεῖος, Bion.
 Θεόλατος, ος, ὁ, θεῖ ἡ, actus, a Deo impulsus, a
 Deo immissus. Ex ἐλαύνω.
 Θεῖμα, ἄτος, τὸ, Ion. pro Θεάομαι.
 Θεῖμαχία, Θεῖμαχος, vide Θεομαχία, et -χος.
 Θεῖμοσύνη, ns, ἡ, speculatio, contemplatio. A
 Θεῖμαι, ονος, ὁ, spectator, Ion. pro Θεάομαι.
 Θεῖπολέω, ὦ, fut. ἴσω, Deorum simulacra cir-
 cumfero et stipem corrogo. A πολεῖω.
 Θεῖπόλος, ὁ, θεῖ ἡ, Dei minister. A πολεῖω.
 Θεῖς, dat. plur. Ion. pro Θεῖσι, a Θεῖά.
 Θεῖσασθαι, aor. 1. inf. med. Ion. pro Θεῖσασ-
 θαι, a Θεῖομαι.
 Θεῖσαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro
 Θεῖσασθαι.
 Θεῖτης, ἑ, ὁ, spectator, Ion. pro Θεατής.
 Θεῖτικός, vide Θεοτικός.
 Θεῖτος, ἡ, ὄν, Ion. pro Θεατός.
 Θεῖα, as, ἡ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.
 Θεῖάζω, f. ἴσων, divinum instinctum immitto;
 (2) divino adflatu incito; (3) pass. adflatus
 sum divinitus. Θεῖάζει τελευταῖς, Philostr.
 A Θεῖος. Hinc
 Θεῖασμός, ἑ, ὁ, adflatus numinis; (2) supersti-
 tiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem
 imploramus, aut Dei fidem obtestamur.
 Θεῖαστικός, afflatus numinis, Poll.
 Θεῖσι, 3. sing. pras. ind. act. Ion. vel Bocol.
 pro Θεῖσι, a Θεῖω.
 Θεῖον, aor. 2. opt. act. verbi τίθημι.
 Θεῖτός, ἡ, ὄν, admirandus, pro Θεητός.
 Θεῖκλος, idem quod Θεοεικλος, Ar.
 Θεῖκος, ἡ, ὄν, divinus. A Θεός.
 Θεῖκός, adv. divine; (2) Deum respiciendo,
 Deum referendo. A Θεῖκός.
 Θεῖλοπεδέω, in aprico exsiccō, insolo. A
 Θεῖλοπέδιον, ος, τὸ, locus apricus; pro εἰλόπεδιον
 ex εἰλη et πέδιον.
 Θεῖναι, posuissē, aor. 2. inf. act. verbi τίθημι.
 ΘΕῖΝΩ, ferio, percutio, Il. 6, 135.
 Θεῖοδάμη, ἡ, divinum numen domans, Suid.
 Θεῖοδῶμος, ov, a Deo seu Diis exstructus. A
 δῶμος.
 Θεῖοιο, gen. sing. Ion. pro Θεῖσι, a Θεῖος.
 Θεῖομεν, aor. 2. conj. act. verbi τίθημι.
 Θεῖον, ος, τὸ, sulphur.
 Θεῖοποιῶν, idem quod Θεοποιῶν, Sibyl.
 Θεῖος, εἶα, εἶον, divinus, ad Deum pertinens.
 Hinc τὸ Θεῖον, ος, divinitas; (2) numen divi-
 num; (3) providentia divina; (4) res quae-
 que mirabilis.
 ΘΕῖΟΣ, ος, ὁ, patris vel matris frater; avun-
 culus, patruus. Θεῖος, absolute pro ὁ πρὸς
 πατρός Θεῖος, Eur. Iphig. Taur. 930.
 Θεῖοτέρως, adv. divinius, Herodot. 1, 122. A
 Θεῖοτερος, comp.
 Θεῖοτης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas.
 Θεῖοφάγης, ἑς, quem Diī edunt, delicatus.
 Θεῖοχρῶς, contr. Θεῖοχρως, ος, ὁ, θεῖ ἡ, sulphuris
 colorem habens, luridus. Ex Θεῖον et χρῶμα,
 color.
 Θεῖω, ὦ, fut. ὄσω, Deo seu Diis consecro; (2)
 sulphure perfumo. Ex Θεῖος vel Θεῖον.
 Θεῖτω, 3. sing. aor. 2. opt. verbi τίθημι. Εἰ
 γὰρ . . . γὰρ δὲ φίλων Ἰνάχῃ Θεῖτ' ἀνήσας, uti-
 nam terram Inachi sibi conciliet beneficiis!
 Eurip. Suppl. 369-371.
 Θεῖω, curro, metri causa pro Θεῖω.
 Θεῖωδης, οος, ὁ, θεῖ ἡ, sulphureus. Θεῖωδη λατρά,
 Arct. A Θεῖον.
 Θεῖως, adv. divine, divinitus, divina sorte.
 Θεῖωσα, a. 1. ind. act. Ion. pro Θεῖωσα, a Θεῖω.
 Θεῖωσάμενος, ov, suavia, blanda loquens, ora-
 tionem permulcens animum.
 Θεῖωσῆς, Hesychio sunt οἱ τελεῖσῆς, praestigia-
 tores; venefici; versipelles. A Θεῖωσῆς.

Θεῖωσῆς, ος, τὸ, delinimentum; illecebrae.
 Ὁ φίλον ὕπνω Θεῖωσῆσαν, Eurip. Orest. 211.
 Θεῖωσῆς, ἄτος, τὸ, delinimentum. Ab eod.
 Θεῖωσμένη, gestiens, praes. part. pass. f. g. A
 ΘΕΪΩΝ, fut. ξω, mulceo, delinio, demulceo;
 (2) decipio, seduco; (3) laedo; (4) tene-
 bras induco. Ἀντὶ τῶν Ἀχαιῶν Θεῖωσῆς νόον, Il.
 12, 254. Πολλὴ Ἀγαμέμνονι ἄλοχον Θεῖ-
 ωσῆσ' ἐπέσσει, Odys. 3, 264.
 Θεῖωσῆς, voluntarius, spontaneus. Θεῖωσῆς
 πῶμα χεῖται, Aeschyl. Suppl. 1034.
 Θεῖωσῆς, idem quod Θεῖωσῆσαν, Aesch.
 Θεῖωσῆμα, ἄτος, τὸ, voluntas. A Θεῖω.
 Θεῖωσῆμος, ὁ, voluntarius, lubens, Vet. Lex.
 Θεῖωσῆμων, ονος, ὁ, θεῖ ἡ, spontaneus, volens.
 Θεῖωσῆσις, εως, ἡ, volitio, voluntas.
 Θεῖωσῆσις, fut. 1. ind. act. verbi Θεῖω.
 Θεῖωσῆτης, ἑ, ὁ, qui vult, qui libenter facit; (2)
 aemulator.
 Θεῖωσῆτος, ἡ, ὄν, cupitus, expetitus.
 Θεῖωσῆτης, ητος, ὁ, delinitor. A Θεῖωσῆς.
 Θεῖωσῆτρον, ος, τὸ, illecebra. Ab eod.
 Θεῖωσῆτρον, ος, ὁ, θεῖ ἡ, cui delinendi seu ob-
 lectandi vis inest; (2) blandus; (3) pel-
 lax. Δόγμω Θεῖωσῆτρον, Eurip. Hērocl. 478.
 Ab eod.
 Θεῖωσῆτις, ἡ, delinens, v. gr. cautilena.
 Θεῖωσῆτις, ος, ὁ, θεῖ ἡ, idem.
 Θεῖωσῆτρον, ος, τὸ, delinimentum.
 Θεῖωσῆτρον, ὄος, ἡ, adulatrix, blandiens, Suid.
 Θεῖωσῆτρον, ov, homines permulcens, suavis.
 Θεῖωσῆτρον, contr. Θεῖωσῆτρον, ος, ὁ, θεῖ ἡ, demulcens;
 (2) decipiens.
 Θεῖωσῆτρον, ονος, ὁ, θεῖ ἡ, animum delinens. Ex
 Θεῖωσῆς et φρήν.
 Θεῖωσῆσκεία, ἡ, pro ἐβελωσῆσκεία, V. L.
 Θεῖωσῆσις, pras. part. act. f. g. Dor. pro Θεῖωσῆσις, a
 Θεῖω.
 Θεῖωσῆσις, vide ἐβελωσῆσις.
 Θεῖωσῆσις, 3. pl. pras. ind. act. Dor. pro Θεῖ-
 ωσῆσις.
 Θεῖωσῆσις, ος, τὸ, fundamentum. A Θεῖω at
 λυμενον videtur mera terminatio, Ern.
 Θεῖωσῆ, fut. Θεῖωσῆσω, volo; (2) opto; (3) delecto-
 r; (4) possum. Ab ἔβλω.
 Θεῖωσῆ, ἄτος, τὸ, positio, positum, appositum,
 apud depositum, unde et pecunia
 apud trapezitam posita; (2) legio provin-
 ciae inposita; (3) ipsa provincia; (4) pro-
 positio apud Rhethores; (5) horoscopus, sidus
 natale. A τίθημι, pono.
 Θεῖωσῆσις, fut. ἴσω, depono, repono; (2) thema
 facio, horoscopum constituo.
 Θεῖωσῆσις, ἡ, ὄν, positivus; (2) primitivus,
 apud Grammaticos; (3) provincialis; (4)
 praemium propositum habens pecuniarium,
 epith. ludi seu certaminis. A Θεῖω.
 Θεῖωσῆσις, ἑ, ὁ, positio casus; (2) positus,
 statio; (3) thematis astronomici erectio.
 A Θεῖωσῆσις.
 Θεῖωσῆσις, ος, τὸ, fundamentum. A Θεῖωσῆσις.
 Θεῖωσῆσις, ος, τὸ, idem.
 Θεῖωσῆσις, Poet. et Dor. pro Θεῖωσῆσις.
 Θεῖωσῆσις, τὸ, pro Θεῖωσῆσις, metri causa.
 Θεῖωσῆσις, ἡ, ὄν, fundamentalis.
 Θεῖωσῆσις, adv. funditus. A seq.
 Θεῖωσῆσις, ος, ὁ, θεῖ ἡ, qui in fundamento seu
 fundamenti loco ponitur.
 Θεῖωσῆσις, f. ὄσω, fundamentum jacio. Σὺ κατ'
 ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐβελωσῆσας, Heb. 1, 10.
 Τεβελωσῆτω γὰρ ἐπὶ τὴν στέραν, Matt. 7, 25.
 Hinc
 Θεῖωσῆσις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti sub-
 structio.
 Θεῖωσῆσις, ἑ, ὁ, fundator, qui fundamentum
 ponit. Ab eod.
 Θεῖωσῆσις, aor. 2. inf. act. Ion. pro Θεῖωσῆσις, a τίθημι.
 Θεῖωσῆσις, aor. 2. inf. act. Dor. pro Θεῖωσῆσις.
 Θεῖωσῆσις, ὁ, θεῖ ἡ, modestus, plenus pudoris.
 A Θεῖωσῆσις, gravis, Hes. et φρήν. V. Ern.
 Θεῖωσῆσις, ἡ, modesta, pudibunda. Ab eod.
 et ἀψ. Vide Θεῖωσῆσις.
 ΘΕΪΜΗΛΟΝ, ος, τὸ, fundamentum.
 Θεῖωσῆσις, idem quod Θεῖωσῆσις, Pind.
 Θεῖωσῆσις, ov, legitime nexus, seu plexus.
 Epith. coronæ.

ΘΕΜΙΣ, ιτος, vel ἴδος, ἡ, lex; (2) institutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, sive justitiae, consiliorumque et oraculorum praeses. In plur. Θέμιστες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) consilia; (4) leges, statuta.

Θεμισκρέων, ὁ, recte, bene imperans. A κρέων al. Θεμισκρέων, jus administrans. A κρέων. Θεμισκοτος, ὁ, justus inspector seu curator.

Θέμισα, justitiam, acc. sing. a Θέμις.

Θεμιστιός, εἰα, εἶον, justus. Ab eod.

Θεμιστυπὸν, lege sanctum, Hes. A

Θεμιστυία, fut. εἴσω, do jura et leges; (2) vaticinor, do responsa et oracula; (3) impero.

Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παῖδων ἢ δ' ἀλόγων, Od. 9, 114. Ab eod.

Θεμιστῶν, gen. pl. Ion. pro Θεμιστῶν, a Θεμιστῶς, ἡ, ὄν, legibus congruus, justus. A Θέμις.

Θεμιστόπιλος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, qui circa leges et reddenda jura versatur, legis peritus; (2) judex. Ex Θέμις et πῶλος, versor.

Θεμιστῆχος, ὁ, ὁ, jus dicens, juris antistes. A Θέμις et ἔχων.

Θεμιστὴς, ὄσος, ἡ, Dea justitiae, V. L.

Θεμιστωρ, ὄσος, ὁ, justus; (2) prudens; (3) aequus. A Θέμις.

Θεμιστῶς, ἡ, ὄν, justus, licitus. Ab eod.

Θεμιστώς, adv. juste, licite, legitime.

Θεμῶν, ᾧ, fut. ὤσω, admoveo, accedere cogo.

Θεμῶσε δὲ χέροντες ἰκίσθαι, Odys. 9, 486. A Θέω, ῥοπο, sc. in conspectu.

Θεν, particula, significans in compositione motum de loco, v. gr. θρονάθην, de caelo.

ΘΕΝΑΡ, ἄσος, τὸ, vola manus et pedis. Βωμοῖο θέναρ, periphraze pro βωμοῖς, ara, Pind. Pyth. 4, 367.

Θενόριζω, fut. ἴσω, percutio. A θένω.

Θένω, pulso, tundo. Τῷ σκέλει θένω τὴν πύσαν, Aristoph. Av. 54. Τὴν γνάβην βάλει θένω; Id. Lys. 823. A θένω.

Θεοβλάθεια, ἄσ, ἡ, lasio Deorum, impietas; (2) dira stoliditas, vel ut divinitus immissa.

Θεοβλαβεία, ᾧ, fut. ἴσω, divinitus punior. A

Θεοβλαβής, ἴος, ὁ δὲ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumeliosus; (3) adverso numine agens; (4) a Deo reprobatus. (1) Ὡσε Θεοβλαβής εἶναι, utpote lymphatus, Herodot. 1, 127. E βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, adv. dementer, furiose.

Θεογάμια, ἠν, τὰ, festum Proserpinae. Ex Θεὸς et γάμος.

Θεογενεσία, ἄσ, ἡ, regeneratio, baptismus.

Θεογένητος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptizatus. Ex Θεὸς et γένωμαί.

Θεογενής, ἴς, a Deo ortum habens, a Deo genitus. Ἄλλὰ θεός τοι καὶ Θεογενής, Soph. Iphig. 834.

Θεόγληνος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, ad spectu divino praeditus, Nonnus. A γλήνη.

Θεόγλωσσος, ὁ δὲ ἡ, cui divina est lingua.

Θεόγνηα, ἠν, τὰ, Dei natalis, pro Θεογονία.

Θεογνωσία, ἄσ, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γινώσκω.

Θεογνωσος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, Deo cognitum, carus.

Θεογονία, ἄσ, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus et origo. A γίνωμαι.

Θεόγονος, ὄν, a Deo natus. Τὸν ἀπὸ Θεογόνων γάμων, Eurip. Or. 346.

Θεόγραφος, ὁ δὲ ἡ, a Deo scriptus.

Θεόδερμον, ὄσος, ὁ δὲ ἡ, Deum excipiens; (2) rerum divinarum peritus, Deum. A θεόχομαι.

Θεοδέκτωρ, ὄσος, ὁ δὲ ἡ, idem.

Θεοδέξηνς, ὁ δὲ ἡ, Deum capax videre, Synes.

Θεοδόλητος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo laesus; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.

Θεοδιδάκτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδίνης, ἴος, ὁ δὲ ἡ, a Deo in orbem agitatus, instinctu Dei editus. A δίνω.

Θεοδίφης, ὁ, Deum vestigans, Synes.

Θεοδμητον, Dor. pro Θεοδμητον. A

Θεοδμητος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divinitus aedificatus. Θεοδόκος, et Θεοδόχος, ὄν, sacer, de templo, quia Deum δέχεται. Τίς οἶκον Θεοδόκου ὑπερτελής; Eurip. Ion. 1549. Sed Piersonus ad Meridem, p. 271, legit Θεοδόκου; quod verum credo.

Θεοδονία, ἡ, cultus Dei per victimas quae Deo redduntur.

Θεοδόσιος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divinitus datus:

Θεοδόστος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, idem. A δίδωμι.

Θεοδόρητος, ὄν, idem.

Θεοδορμείω, ᾧ, fut. ἴσω, sancte vivo. A δορμείω.

Θεοδόρομος, ὄν, sancte vivens.

Θεοίδεια, ἄσ, ἡ, similis Deo forma. A

Θεοιδής, ἴος, ὁ δὲ ἡ, Deo similis, Dei formam habens, Il. 2, 622. Ab εἶδος.

Θεοιδῶς, adv. Deo similiter, ita ut Dei figuram representet, divine. A प्रा॒.

Θεοίκελος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, Deo similis, Il. 1, 131.

Θεοίχθια, ἡ, idem quod Θεοβλάθεια.

Θεοίχθρα, ἡ, idem, cui Diis sunt ἐχθροί.

Θεῖθεν, adv. a Deo, divinitus. Ἐθνος θεῖθεν, deorum livor. Ἐθνος ἠν εἶλε θεῖθεν, Eurip. Or. 972. Τὸ θεῖθεν, quod est a diis immisum. Δεμαίνω τὰν πᾶν ἀλλὰν, καὶ τὸ θεῖθεν, Eurip. Phae. 264.

Θεῖδωτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, Deo immolatus. A θείω.

Θεοίνια, ἠν, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi, Hes. Scid. A θείνος.

Θεοίνιον, ὁ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θεοίνος, ὁ, ὁ, Deus vini, Bacclus, Scid.

Θεοῖο, Dei, gen. sing. Ion. pro θεῖο, a θεός.

Θεοῖσα, part. act. Dor. pro θεῖσα, a θείω.

Θεοῖτο, cucurrit, 3. sing. aor. 2. opt. med.

Θεοῖσθηλος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, qui res divinas cauponatur et quaestui habet.

Θεοκατασκευάστος, ὄν, a Deo paratus, seu Deo, in honorem Dei, factus. A κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, ὄσος, ὁ, praeco Dei seu sacrorum.

Θεοκίνητος, ὄν, a Deo commotus, concitus.

Θεοκλήμενος, pro θεοκλήτης, V. L.

Θεοκλήτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo vel in quo Deus invocatur. A κλέω.

Θεοκλύτεια, ᾧ, fut. ἴσω, Deum invoco, sc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. (1) Θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθεῖν, Eurip. Med. 207. Κυρίων Θεοκλυτεῖν, Quirinum pro deo, tanquam deum, invocare, Plutar. in Rom. Θεοκλυτεῖσθαι, cum diis colloqui seu conversari. Τὸ μακρινὸν ἐστὶ καὶ Θεοκλυτέμενον γένος, Plutar. de Genio Socr.

Θεοκλυτήσις, ἴος, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio, item exsecratio.

Θεοκλύτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo honoratus.

Θεοκμητος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo elaboratus, i. e. divinus. A κμάω.

Θεοκοῖρᾶνος, ὄν, admodum divinus, Synes.

Θεοκόλλητος, ὄν, Deo adhærens, qu. adglutinat.

Θεοκραντος, ὄν, a Deo perfectus, effectus. A κρᾶνω.

Θεοκράτεια, ἄσ, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεοκρίτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεοκρίτεια, ἄσ, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεοκρίτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεοκτίσις, et θεοκτίσις, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo creatus, a Deo institutus. A κτίζω.

Θεοκτονία, ἄσ, ἡ, Dei caedes. A

Θεοκτόνος, ὁ, ὁ, qui Deum interfecit. Voces Eccles.

Θεοκύμων, ὄν, ὁ δὲ ἡ, divinus, Synes.

Θεολαμπής, ἴς, a Deo illustratus, divinum splendorem habens. A λαμπω.

Θεόληπτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, numine adflatus, a numine correptus. A λαμβάνω.

Θεοληψία, ἄσ, ἡ, numinis adflatus seu instinctus.

Θεολογία, ᾧ, fut. ἴσω, de Deo loquor, de rebus divinis dissero: Θεολογούμενα, ea quae de Diis feruntur; quae theologice disputantur.

Θεολογίται ἡ ἀρχέγονος φύσις τοῖς ἐπεισι τῷ Ὁμήρῳ, Phil. A θεολόγος.

Θεολογίον, ὁ, ὁ, locus supra scenam in quo Diis ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ἄσ, ἡ, theologia, sermo de Deo. Θεολογικός, ἡ, ὄν, theologicus, pertinet ad eos qui de Deo rebusque divinis loquuntur; (2)

theologiae peritus; (3) theologiae deditus. A θεολογία. Θεολόγος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, theologus, qui de Deo disserit, rerum divinarum consultus apud Eccles. qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεολωθήτης, ὁ, in numina contumeliosus, Man. Θεομάνης, ἴος, ὁ δὲ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor a Diis immisus est. Θεομανεὶ λύσση θυμῶς, divinitus immissa rabie victus, Eurip. Or. 843. A μαίνωμαι.

Θεομαντεία, ἄσ, ἡ, divinatio, instinctu divinus.

Θεομαντεύω, ᾧ, f. ἴσω, vaticinor instinctu divino.

Θεομάντις, εως, ὁ δὲ ἡ, vates.

Θεομάχη, ᾧ, fut. ἴσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 29, 9. A θεομάχος.

Θεομαχία, ἄσ, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θεομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. Poet. pro θεῶμεν, a τίθημι.

Θεομελής, idem quod Θεομοῖρος, seu Θεομοῖρος, Pind. Θεομενία, ἄσ, ἡ, ira divina, ira Dei seu Deorum. A μένω.

Θεομήτωρ, ὄσος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομητέω, ᾧ, divina sapio, divino spiritu agor, Hes. A

Θεομητις, εως, ὁ δὲ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μήτις.

Θεομήτωρ, ἡ, Dei mater, Maria.

Θεομίμησία, ἄσ, ἡ, Dei imitatio. A μιμῆσθαι.

Θεομίμητος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, ad imitationem Dei factus et institutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, adv. imitando Deum, imitatione Dei. A प्रा॒.

Θεομῖσις, ἴος, ὁ δὲ ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεομῖσις, εως, ὁ δὲ ἡ, qui Deum odit.

Θεομῖσις, adv. odio Dei, impie.

Θεομοῖρος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divinitus acceptus, praestantissimus; (2) a Deo aliqua re ornatus, felicissimus. A μοῖρα.

Θεομοῖρία, seu Θεομοῖρία, ἡ, fatum, Call.

Θεομοῖρος, seu Θεομοῖρος, idem quod θεομοῖρος, divina inflicto manu, Ar.

Θεομῖσις, ἴος, ὁ δὲ ἡ, sceleratus, abominandus. A μῖσος.

Θεόντων, gen. pl. praes. part. act. verbi θείω.

Θεοξένια, ἠν, τὰ, festum in omnium Deorum honorem institutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, epith. Apollinis.

Θεοπίσις, αἶδος, ὁ δὲ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus institutus. A παραδίδομαι.

Θεοπάρκτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ὁ, Dei pater, epith. Davidis.

Θεοπειθής, ἴος, ὁ δὲ ἡ, parens seu obediens Deo, fidelis, pius. A πέθομαι.

Θεοπέθεια, ἄσ, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεοπέμπτος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, a Deo missus.

Θεοπλήρησία, ἄσ, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανῶμαι.

Θεοπλασείω, ᾧ, f. ἴσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλασής, ὁ, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλασία, ἄσ, ἡ, Deorum confictio.

Θεοπληκτος, ὄν, Deorum metu factus, supersticiosus. A πλήσσω, (nisi est θεοπτηκτος, a πτήσσω, Ern.)

Θεοπνευστος, ὁ, ὁ δὲ ἡ, divinitus inspiratus, (vel rectius, Deum spirans, mentem divinam referens, Ern.) A πνεύω.

Θεοποίη, ᾧ, fut. ἴσω, Deum seu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, Luc. A Θεοποιός.

Θεοποιητικὴ, ἡ, confictio Deorum; (2) fabricatrix figuliosorum simulacrorum. A प्रा॒.

Θεοποιητικός, ὁ, ὁ, qui Deos seu Deorum simulacra facere potest; unde Θεοποιητικὴ, sub. τέχνη, Poll.

Θεοποιία, ἄσ, ἡ, Deorum fabricatio, simulacrorum Deos representantium effictio.

Θεοποιός, ὁ, ὁ δὲ ἡ, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεός et ποίω.

Θεοπολίω, ᾧ, circa Deos versor, Deos fingo, Deorum simulacra fabricor. Α πολίω.
 Θεόπρωτος, ον, divinitus datus, divinus.
 Θεοπόντης, υ, ὁ ζή η, a Deo elaboratus, factus, structus. Α πονίω.
 Θεοπαγία, ας, ή, divina actio. Α πράσω.
 Θεοπερσία, ας, ή, magnificentia Deo digna. Α Θεοπερτής, έος, ὁ ζή η, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ Θεοπερτής, έος, divinum decus, divina majestas. Ex Θεός et πέριτω.
 Θεοπερτής, αὐτ, ut Deum decet, Deo convenienter, divino modo.
 Θεοπροπέω, ᾧ, fut. ήσω, vaticinor. Καί νῦν ἐν Δαναοῖσι Θεοπροπέων ἀγορεύεις, Il. 1, 109.
 Θεοπροσία, ας, ή, vaticinatio, vaticinium, oraculum.
 Θεορόπιον, τὸ, idem. Α
 Θεορόπος, υ, ὁ ζή η, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεός et πρόπιω, (vel potius a προίπω, qui loco Dei loquitur, Ern.).
 Θεορόπος, adj. fatidicus. Τέπος Θεορόπον, vox fatidica, oraculum, Soph. Trach. 822.
 Θεόπτης, υ, ὁ, qui Deum videt; (2) qui Deum sublimius contempletur, ap. mysticos. Ab ὄπτωμαι.
 Θεοπτία, ας, ή, visio Dei, seu divina Dei conspectus. Α Θεόπτης.
 Θεοπτικός, ή, ὄν, Deum videns. Ab eod.
 Θεοπτόλιμος, ὁ, Deo bellum inferens, Cyr.
 Θεόπτυσος, ον, Deo invisus.
 Θεόπυρος, υ, ὁ ζή η, divinitus seu caelitus accensus. Ex Θεός et πύρ.
 Θεόργητος, ον, idem quod Θεομανής.
 Θεοργόν, ἔ, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.
 Θεορημοσύνη, ης, ή, institutio, doctrina divina; (2) institutio quae viva voce fit. Α
 Θεορήμων, ονος, ὁ ζή η, qui divina loquitur, divina locutus.
 Θεόρητος, υ, ὁ ζή η, a Deo dictus; (2) divinus. Α ρήω, dico.
 Θεόρροτος, υ, ὁ ζή η, a Deo profluens. Α ρήω.
 Θεόρτος, υ, ὁ ζή η, a Deo missus, datus. Ab ὄρω.
 ΘΕΟΣ, ἔ, ὁ, Deus, ή Θεός, Euripid. Androm. 130. et ή Θεά, Dea; (2) sol. Τὰ Θεῶν, cultus deorum, Eurip. Iphig. in Aul. 24. Πρώτα μὲν τὰ τῶν Θεῶν σκοπεῖν κελύω, Id. Suppl. 301. Πάντα γὰρ τὰ τῶν Θεῶν εἰς ἀφανὲς ἔσπει, Id. Iphig. in Taur. 476. (2) δύνοτος ἀπὸ τῶ Θεῶ, occidente jam sole, Arrian. Bell. Civ. 4, 79.
 Θεόδοτος, υ, ὁ ζή η, a Deo divinitus datus.
 Θεόδομος, ον, idem. Α δάωρον.
 Θεοδέξια, ας, ή, Dei cultus, religio.
 Θεοδέω, ᾧ, Deum colo. Α
 Θεοδέης, έος, ὁ ζή η, religiosus. Α σέω.
 Θεοδέως, αὐτ. pic.
 Θεοδέπτος, υ, ὁ ζή η, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεός et πέπτος.
 Θεοδέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius. "Ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, καὶ Θεοδέπτωρ, Eurip. Hipp. 1364.
 Θεοδέχρεια, ας, ή, odium et inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.
 Θεοσημία, ας, ή, signum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. Α σημεῖον.
 Θεοσηκνύω, ᾧ, Deos honoro, Deos colo.
 Θεοσοφία, ας, ή, rerum divinarum scientia, Theologia. Α
 Θεοσοφος, υ, ὁ ζή η, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεός et σοφός.
 Θεόσπρωτος, ον, a Deo genitus. Α σπείρω.
 Θεόσπυτος, et Θεόσπυτος, υ, ὁ ζή η, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus, Aesch. Prom. 116. Α σπύω.
 Θεόστεις, έος, ὁ ζή η, a Deo calcatus vel calcandus. Ex Θεός et στίβος, via.
 Θεόστργος, υ, ὁ ζή η, Dei amans, Nonnus. Α στργή.
 Θεόστυγής, έος, ὁ ζή η, Deo odiosus, Deo invisus. Α τυγίω.
 Θεόστυγητος, ον, idem.
 Θεοστυγία, ας, ή, odium Dei. Α Θεοστυγής.
 Θεοστυλής, έος, ὁ ζή η, sacrilegus. Α στυλή.
 Θεοστυνκτος, ον, Deo conjungens. Α συνάγω.
 Θεοστυπτος, ον, Deum commendans, laudans, (vel a Deo commendatus.) Α συνίστημι.
 Θεόταυρος, ὁ ζή η, Deus taurus, epith. Jovis.

Θεοτόργτος, υ, ὁ ζή η, a Deo prodigiose proficiscens. Α τργος.
 Θεοτρεπής, έος, ὁ ζή η, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. Α τρέπω.
 Θεοτευκτος, υ, ὁ ζή η, a Deo factus.
 Θεότης, ητος, ή, deitas. Α Θεός.
 Θεοτίμητος, υ, ὁ ζή η, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. Α τιμάω.
 Θεοτίμος, υ, ὁ ζή η, idem. Α τιμή.
 Θεοτόκος, υ, ἄ, Deum pariens, Dei genitrix. Α τίκτω.
 Θεότοκος, υ, ὁ ζή η, a Deo natus.
 Θεότροπτος, ον, a Deo conversus in aliquem. Α τρέπω (2) a Deo altus. Α τρέφω.
 Θεοτύπια, ας, ή, conformatio cum Deo.
 Θεοδέια, ας, ή, pietas, religio, Nonnus. Α Θεοδής, έος, ὁ ζή η, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεός et είδος.
 Θεοδόχος, υ, ὁ ζή η, Dei seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) epith. templorum et Mariae. Α δέχομαι.
 Θεοεργία, ας, ή, opus divinum, sacrorum administratio.
 Θεοεργικός, ή, ὄν, ad sacra pertinens; (2) in sacris frequens, diligens; (3) Θεοεργική, sc. επισήμη, scientia sacrorum.
 Θεοεργός, ἔ, ὁ ζή η, qui sacris operatur. Ab ἔργον.
 Θεοεργεα, ας, ή, Dei adspetus; (2) nativitas filii Dei. Α ραίνω.
 Θεοεργεα, ον, τὰ, et Θεοεργεαίαι, αι, festum solenne quod illo die celebratur quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; ἕκτω trium regum.
 Θεοεργαντος, υ, ὁ ζή η, a Deo declaratus aut manifestatus.
 Θεοεργάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.
 Θεοεργάτωρ, fut. ίσω, vaticinor, Hes. Α
 Θεοεργάτος, υ, ὁ ζή η, a Deo pronunciatu, oraculo editus. Α φημί.
 Θεοεργεγκτος, ον, idem.
 Θεοεργηγής, ές, divinitus lucens, Jo. Dam.
 Θεοεργημος, υ, ὁ, deliquosus, Man.
 Θεοεργήλης, έος, ὁ ζή η, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) imprimis felix, beatus.
 Θεοεργιλία, ας, ή, amor Dei; (2) amicitia et familiaritas cum Deo. Α
 Θεοεργίλος, υ, ὁ ζή η, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεός et φίλος.
 Θεοεργιλώς, αὐτ. feliciter, beate.
 Θεοεργίον, αὐτ. divinitus. Ex Θεός et φιν.
 Θεοεργόθος, υ, ὁ ζή η, Deum timens, Hes.
 Θεοεργεμαί, ἔμαι, divino numine adflatus sum. Παραδόξως τὰ τῶν Λυκέρων βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶ Διονύσου Θεοεργεῖται, Longin. 15. Α Θεοεργός. Hinc
 Θεοεργεμαί, έως, ή, inspiratio divina.
 Θεοεργεματος, υ, ὁ ζή η, qui numine agitur, numine adflatus.
 Θεοεργεμάτω, αὐτ. divino numine, instinctu.
 Θεοεργεα, ας, ή, numinis adflatus, Sterh. Α
 Θεοεργός, υ, ὁ ζή η, Deum ferens; (2) divinus. Α φέρω.
 Θεοεργάδης, έος, ὁ ζή η, a Deo pronunciatu; (2) divina loquens. Α φράζω. Hinc
 Θεοεργαδία, ας, ή, consilium divinum, oraculum divinum.
 Θεοεργάδμαν, ονος, ὁ ζή η, qui ex Deo loquitur, in quo Deo loquitur.
 Θεοεργων, ονος, ὁ ζή η, divina mente praeditus, vates, propheta. Ex Θεός et φέρω.
 Θεοεργεσύννη, ης, ή, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. Α Θεοεργων.
 Θεοεργεσθητος, ον, a Deo defensu, custoditus. Α φερέω.
 Θεοεργύλακτος, υ, ὁ ζή η, a Deo servatus, qui est in Dei tutela. Α φυλάσσω.
 Θεοεργύτος, υ, ὁ ζή η, a Deo plantatus. Α φύω.
 Θεοεργάνω, numinis instinctu afflatus vaticinor. Καθάπερ ἐν Τροφάνειαι λόγος Θεοεργάνω τὸς ὑπελθόντας, Heliodor. Ethiop. 2.
 Θεοεργακατος, υ, ὁ ζή η, a Deo insculptus, impressus, scriptus. Α χαράσσω.
 Θεοεργολοσία, ας, ή, dirax, Phil. Α χολῶσθαι.

Θεοεργίλωτος, υ, ὁ ζή η, iratum Deum habens; (2) dirus, Phil.
 Θεοεργρητος, εφταται a Deo. Θεοεργρησα γὰρ λόγια τὰς νόμους εἶναι ὑπολαμβάνοντες, Philo Judaeus, 2, 577.
 Θεοεργρητος, υ, ὁ ζή η, a Deo unctus. Α χρίω.
 Θεοεργ, ᾧ, fut. άσω, Deum facio. Ex Θεός.
 Θεοεργασπαινα, ης, ή, ancilla, famula.
 Θεοεργανιδιον, υ, τὸ, ancillula. Dim.
 Θεοεργαμής, ἴδος, ή, ancilla. Α Θεοεργαν.
 Θεοεργαμής, ας, ή, famulatus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus, satellites; (3) obscurantia, obsequium; (4) cultus qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) sanatio, medela; (7) recreatio, refectio; (8) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. Α Θεοεργεῖω.
 Θεοεργαμυβίστη, dat. sing. aor. I. part. pass. f. g. verbi Θεοεργεῖω.
 Θεοεργαμυβια, ἄπος, τὸ, cultus quo demeremur vel conciliamus; (2) id quod sanandum proponitur. Ab eod.
 Θεοεργαμυβία, ας, ή, curatio, sanatio; (2) supplicatio. Ab eod.
 Θεοεργαμυβίμος, υ, ὁ ζή η, medicabilis, sanabilis. Ab eod.
 Θεοεργαμυβίω, fut. I. ind. act. verbi Θεοεργεῖω.
 Θεοεργαμυβίτης, έα, ίων, venerandus; (2) sanandus; (3) colendus. Ab eod.
 Θεοεργαμυβήτης, ητος, ὁ, cultor, minister; (2) curator, medicus.
 Θεοεργαμυβήτης, ἔ, ὁ, idem et ab eod. Hinc
 Θεοεργαμυβήτιος, ή, ὄν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus; (2) sanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei.
 Θεοεργαμυβητικός, αὐτ. officiose, obsequiose; (2) comiter, benigne.
 Θεοεργαμυβίτος, υ, ὁ ζή η, sanabilis, curabilis.
 Θεοεργαμυβίτρια, ας, ή, et Θεοεργαμυβίτης, ἴδος, ή, cultrix; (2) curatrix. Α
 Θεοεργεῖω, fut. είσω, famulor, servio; (2) obsequium praesto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, sano. Θεοεργεῖω τινά, τὸς Θεός άμα. Ταῦτα γὰρ τοι γνής ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεοεργεῖωσα, Aristoph. Thesm. 179. Α Θεοεργεῖω.
 Θεοεργαμυβίτης, gen. sing. Ion. pro Θεοεργαμυβίτης.
 Θεοεργαμυβίτης, ἴδος, ή, cultrix, Hes.
 Θεοεργαμυβίη, ης, ή, ancilla; Euripid. Troad. 1070. per Syncopeν a Θεοεργαμυβίη.
 Θεοεργαμυβίδιον, υ, τὸ, ancillula. Dim.
 Θεοεργαμυβίτης, ἴδος, ή, idem. Α
 ΘΕΡΑΠΕΥΩΝ, ονος, ὁ, minister, famulus, servus; cultor. Hinc
 Θεοεργαμυβί, ἄπος, ὁ, servus, minister, cultor. Καὶ Θεοεργαμυβί νῦν σε παρερχόμεθα, et nos, qui te colebamus, nunc te praterimus, Stral. 71. Analecta Brunck. 2, 375.
 Θεοεργαμυβί, vel Θεοεργαμυβί, ας, ή, aestas. Α Θεοεργαμυβί.
 Θεοεργαμυβίτος, υ, ὁ ζή η, aestiva habens pascua; Α Θεοεργαμυβίτος, locus aestiva habens pascua. Α Θεοεργαμυβίτος et βόσκημα.
 Θεοεργαμυβίτης, gen. sing. Ion. pro Θεοεργαμυβίτης.
 Θεοεργαμυβίτης, έα, ίων, aestate lectum praebens, umbrosus. Ex Θεοεργαμυβίη et λέχος.
 Θεοεργαμυβίτος, ον, idem quod Θεοεργαμυβίτης. Α νομή.
 Θεοεργαμυβίτης, έα, ίων, aestivus. Α Θεοεργαμυβίτος, ον, aestate rigatus. Α πίνω.
 Θεοεργαμυβίτης, ης, ον, astuosissimus. Α Θεοεργαμυβίτης.
 Θεοεργαμυβίτης, ης, ον, locus habitationi aestivae accommodatus. Α Θεοεργαμυβίτης.
 Θεοεργαμυβίτης, gen. sing. Dor. pro Θεοεργαμυβίτης, ex Θεοεργαμυβίτης.
 Θεοεργαμυβίτης, idem quod Θεοεργαμυβίτης, Hom.
 Θεοεργαμυβίτης, ης, ον, currus quo messis importatur, Hes. Ex Θεοεργαμυβίτης et άγω, ago, porto.
 Θεοεργαμυβίτης, ης, ή, ή Θεοεργαμυβίτης, Ionice.
 Θεοεργαμυβίτης, fut. ίσω, aestivo, aestatem alicubi trahuco; (2) meto, demeto; (3) prosterno. Καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθροίζων, Aristoph. Av. 512. Καὶ ἐθροίζῃ ἡ γῆ, Arpoc. 14, 16.
 Θεοεργαμυβίτης, ή, ὄν, aestivus; (2) messorius, V. Lex.
 Θεοεργαμυβίτης, ή, ὄν, aestivus.
 Θεοεργαμυβίτης, pro Θεοεργαμυβίτης, Diosc.
 Θεοεργαμυβίτης, metere, praes. inf. Dor. pro Θεοεργαμυβίτης.
 Θεοεργαμυβίτης, Θεοεργαμυβίτης.

Θείρις, εως, ή, messio. A Θείριζω.
 Θειρισμός, ή, ή, messis. Ab eod.
 Θειρήσιον, υ, τδ, falx messoria. A
 Θειρήσις, ή, ή, messor. A Θείριζω.
 Θειρήσιος, ήρος, et
 Θειρήσιος, ή, όν, messorius. Ab eod.
 Θειρήσιος, ή, όν, messus, messilis. Ab eod.
 Θειρήσιος, υ, τδ, vestis aestiva. Ab eod.
 Θειρήσιον, υ, τδ, idem et ab eod.
 Θείριμα, τδ, pro Θειρή, Men.
 Θειράζω, sive Θειράω, calefacio, foveo, Nic.
 Θειράωσι, in a. l. med. A Θειρήν.
 Θειραίνω, f. ανώ, calefacio. Conj. a. 1. Θειρή-
 να, Θειρήνης, calefacias; Θειραίνομαι, calesco;
 Θειρανθήσκω, a. 1. inf. calescere; (2) febricitare.
 Μη προς δερμήν σπλάγχχνα Θειρήνης κίττα, Aristoph. Ran. 954. Θειραίνω φιλότατι νόν, Pindar. Olymp. 10, 105. "Οσις κενάειν
 ήλπιον Θειραίνεσθαι, Soph. Aj. 478. Χαρά Θει-
 ραινόμενα καρδίαν, Euripid. Electr. 405.
 Θειρανσις, εως, ή, calefacio. A Θειραίνω.
 Θειραντήρ, ήρος, ή, caldarium. Ab eod.
 Θειραντήριον, υ, τδ, idem et ab eod.
 Θειραντήριος, υ, όν, vim calefacienti habens.
 Θειραντήριος, ή, όν, qui calefacere potest, cale-
 factorius. A
 Θειραντός, ή, όν, calefactus; (2) qui calefieri
 potest.
 Θειράσιος, υ, ή, calefactio, calor. A Θει-
 ράσιος.
 Θειραμια, άτος, τδ, fomentum. Ab eod.
 Θειραμύθεν, adv. e caminis, Hes.
 Θειραμύς, ή, idem quod Θειραντήρ, Poll.
 Θειραμύς, υ, ή, caminus, Hes. A Θειράζω.
 Θειραμύς, ήρος, ή, caldarium; (2) genus sal-
 tationis; (3) forceps. Ab eod.
 Θειραμύρα, υ, ή, caminus, Call. Del. 144.
 Θειραμύριζω, f. ίσω, in aere pedes concuto. A
 Θειραμύρις, ήρος, ή, idem quod Θειραμύς.
 Θειράω, seu Θειράζω, calefacio, foveo, Nic.
 Θειραμύς, ή, pro Θειρή, Suid.
 Θειραμύριος, (non Comica) delicate vivo, Poll.
 Θειραμύρις, ήρος, ή, faciem rubefaciens; Θειρα-
 μύριον, αυδά, pudorem, qui faciei calorem
 et ruborem inducit, Aesch. Pr. 134, (v. Ed.
 Morell. 4to.) v. Θειραμύρις.
 Θειραμύς, 3. sing. imperf. Ion. pro ήειραμύς, a
 Θειραμύ.
 Θειραμύς, υ, ή, calor, aestus. A Θειραμύ.
 Θειραμύριος, υ, fut. ήσω, vehementer, iracunde
 loquor. Ab άγοριώ.
 Θειραμύριος, αν, αι, dies calidi, dies aestivi;
 tempus aestatis. Ex Θειραμύς et ήμέρα.
 Θειραμύς, τδ, lupini. A Θειραμύς.
 Θειραμύς, ή, interdum pro Θειραμύς.
 Θειραμύς, υ, όν, e lupinis factus.
 Θειραμύς, υ, όν, calide scaturiens, P. Sil.
 Θειραμύς, υ, όν, calidus, praecipitibus consiliis
 utens. A βυλή.
 Θειραμύς, υ, όν, qui calidam aquam dat, qui
 calidam praebet. Ex Θειραμύς et δίδωμι.
 Θειραμύς, ήρος, ή, quae calidam praebet.
 Θειραμύς, υ, όν, cuius ventriculus intemperati
 caloris est. A καλία.
 Θειραμύς, υ, όν, calida faba, Ath.
 Θειραμύς, υ, ή, lavacrum calidum.
 Θειραμύς, υ, ή, ap. Hipp. idem. A λάω.
 Θειραμύς, υ, όν, labor calida.
 Θειραμύς, υ, fut. ήσω, idem. Ex λάω.
 Θειραμύς, υ, όν, calidi ingenii homo.
 Θειραμύς, υ, όν, qui calidam bibit. Hinc
 Θειραμύς, ήρος, ή, poculum e quo calida bi-
 bebatur.
 Θειραμύς, υ, αν, αι, thermopylae, quae dicuntur
 portae calidae, fauces saltus, in Graecia,
 prope quas fontes erant calidi. Ex Θειραμύς
 et πύλω.
 Θειραμύς, υ, όν, qui calidam vendit.
 Θειραμύς, υ, τδ, locus ubi calida, ut calidus
 potus, venditur; thermopolium.
 Θειραμύς, υ, όν, calidus; (2) ardens, fervens
 etiam animo. A Θειραμύς.
 Θειραμύς, υ, όν, lupinus, leguminis genus. Angl.
 LUPINES.
 Θειραμύς, υ, ή, calidus cinis.

Θειραμύς, υ, ή, caliditas, calor, aestus; (2)
 fervor animi. A Θειραμύς.
 Θειραμύς, υ, fut. ήσω, calida comedo.
 Θειραμύς, υ, ή, audax et temerarium faci-
 nus. A
 Θειραμύς, υ, ή, όν, fervidus ingenio; (2)
 audax, temerarius, acer, confidens. Ex
 Θειραμύς et ζερον, opus.
 Θειραμύς, υ, fut. άσω, calefacio.
 Θειραμύς, υ, τδ, calor, (2) febris. A Θειραμύς.
 Θειραμύς, adv. calide, fervide. Ab eod.
 Θειραμύς, υ, όν, aestas; (2) messis, sive fruges
 demessae.
 Θειραμύς, Aol. pro Θειραμύς, Steph.
 Θειραμύς, f. 1. ind. act. Aol. pro Θειραμύς, a Θειραμύ.
 Θειραμύς, fut. Θειραμύς, (et Aol. Θειραμύς, unde Θει-
 ραμύς, apud Homerum, Odys. 19, 507.)
 calefacio; (2) meo, curo. Et in pass.
 caleo, calesco, uror, caleo.
 Θειραμύς, 2. sing. aor. 2. imperat. act. pro Θειραμύς, a
 τίθημι.
 Θειραμύς, 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro ήειραμύς.
 Θειραμύς, υ, όν, qui aliquid deponit apud alium.
 Θειραμύς, 3. sing. a. 2. imperat. med. a τίθημι.
 Θειραμύς, υ, ή, positio; positura; situs; (2) de-
 positio pecuniae, (a) in mensa trapezite,
 (b) ap. iudicem, sacramentum; unde et pro
 controversia dicitur, (c) ap. debitorem, fac-
 toris causa; (3) impositio v. gr. nominis;
 (4) ap. philosophos, (a) principium demon-
 strationis, (b) positio sui vera et propria
 rei explicatio, cui opp. άρσις, negatio, (vid.
 etiam Prosod. Morell. p. 4.); (5) ap. Rhetores,
 questio infinita; (6) adoptio. A τί-
 θημι.
 Θειραμύς, adv. mirum in modum, Hom.
 Θειραμύς, υ, όν, Deo similis, admirabilis, ad-
 mirandus. "Ινα Θειραμύς ήρα ίδωμι Τρώων, Il.
 3, 130. Τεύχεα Θειραμύς, Apoll. Rhod. 4, 657.
 Ex Θεός et εικελός.
 Θειραμύς, ται, pro Θειραμύς, Nonn.
 Θειραμύς, υ, τδ, debitum legitimum; (2) con-
 suetudo, lex. A
 Θειραμύς, υ, ίω, legitimus, legibus conveniens.
 A Θειραμύς, lex.
 Θειραμύς, υ, fut. ήσω, legem accepto et ad-
 mitto, legi me submitto. Ex δέχομαι.
 Θειραμύς, υ, ή, quae leges dedit.
 Θειραμύς, υ, ή, lex; (2) legislatio; (3) ritus,
 mos. Ex τίθημι.
 Θειραμύς, υ, τδ, locus ubi leges feruntur,
 concilium civitatis.
 Θειραμύς, υ, sum thesmotheta; leges fero.
 Θειραμύς, υ, ή, legislator, institutorum auc-
 tor; (2) magistratus quidam Athenis, cus-
 todes legum.
 Θειραμύς, υ, f. ήσω, leges facio, praescribo.
 Θειραμύς, υ, όν, circa quia versans, Ep.
 Θειραμύς, υ, όν, idem quod Θειραμύς, Ap.
 Θειραμύς, υ, ή, lex, institutum, ritus. A τί-
 θημι.
 Θειραμύς, υ, ή, jus, leges. A praec.
 Θειραμύς, υ, ή, legislator, Nonnus. E
 τίθημι.
 Θειραμύς, υ, τδ, Cerealia; festum quod in
 Cereris legiferae honorem celebratur. A
 Θειραμύς, Hinc
 Θειραμύς, υ, fut. άσω, sacra Cereris legiferae
 celebre.
 Θειραμύς, υ, τδ, festum in honorem Cereris,
 Ar.
 Θειραμύς, υ, ή, legislator, legislator. Ex
 Θειραμύς et φέω.
 Θειραμύς, υ, όν, legum et institutorum custodes.
 Θειραμύς, υ, όν, leges et instituta sacra cano. Ex
 ήθη.
 Θειραμύς, υ, ή, divinus. Θεραμύς, divino
 consilio, divina voluntate, intelligendum est
 γνώμη vel βελή, Il. 2, 367. A Θειραμύς.
 Θειραμύς, adv. divine, divinitus. Ab eod.
 Θειραμύς, υ, όν, divinitus, ardens, aut
 doctus a Deo. Ex Θειραμύς et δαίω.
 Θειραμύς, υ, ή, divino ore loquens, fatidica;
 (2) vaticinatio. Ex Θειραμύς et ήπος.

Θειραμύς, fut. ίσω, vaticinor, oraculum reddo;
 (2) sancio, statuo. A Θειραμύς.
 Θειραμύς, υ, τδ, res divina, V. L.
 Θειραμύς, υ, όν, ή, vates, divinus, ex Deo
 loquens; (2) a Deo dictatus.
 Θειραμύς, υ, όν, τδ, responsum vatis, oracu-
 lum; (2) dictum vel sancitum. A Θειραμύς.
 Θειραμύς, υ, fut. ήσω, vaticinor, oracula cano.
 "Ος Θειραμύς ήρα τδ, χρυσόλοπος, Aristoph.
 Plut. 9. A
 Θειραμύς, et Poet. Θεραμύς, υ, ή, vates,
 fatidicus. Ex Θειραμύς et άδη.
 Θεραμύς, υ, ή, Thessalonicensis. A
 Θεραμύς, υ, ή, Thessalonica, urbs Mace-
 doniae.
 Θεραμύς, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. et Poet.
 pro ήθεισαν.
 Θεραμύς, oro, desidero, peto. Οί δ' ήρα Θεραμύς
 μένοι παιδων γένος, Apoll. Rhod. 1, 824.
 Θεραμύς, υ, ή, divinatricis, Aesch.
 Θεραμύς, υ, ή, a Deo dictus; fatalis.
 Hinc τδ Θεραμύς, υ, όν, divina responsa, ora-
 cula. Ex Θεός et φημι, dico.
 Θεραμύς, adv. posit. ponendum. A τίθημι.
 Θεραμύς, υ, ή, qui aliquid deponit apud alium.
 Θεραμύς, υ, τδ, templum Thetidis, Eurip. An-
 drom. 20.
 Θεραμύς, υ, όν, positivus.
 Θεραμύς, adv. positive, affirmative.
 Θεραμύς, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ήθεισο.
 Θεραμύς, υ, όν, positivus; (2) adoptivus.
 Θεραμύς, 3. sing. aor. 2. imperat. act. a τίθημι.
 Θεραμύς, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Dor. pro
 ήθει, ex Ion. ήθει, pro ήθεισο.
 Θεραμύς, dat. sing. Dor. pro Θεραμύς et Θε-
 ραμύς.
 Θεραμύς, υ, ή, Dei pars, h. e. primitiae, caro
 quae sacerdotibus datur cum sacrificatur,
 Hes. Ex Θεός et μέρον. Hinc
 Θεραμύς, fut. άσω, Deo munus offero, Hes.
 Θεραμύς, υ, όν, divina sorte datus, divinitus
 immissus. A μοίρα.
 Θεραμύς, υ, idem.
 Θεραμύς, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro Θε-
 ραμύς, a ήθει.
 Θεραμύς, υ, ή, cursus, ap. Sch. Lycophr. A ήθει.
 Θεραμύς, fut. 1. part. med. Dor. pro Θεραμύς
 μένος.
 Θεραμύς, υ, ή, furor et instinctus divinus,
 Poet. pro Θεραμύς, Suid.
 Θεραμύς, f. Θεραμύς, curro. "Οδὲ δὲ καί ποτε ἐπὶ σὶ
 καμύ ένομι θεῶν, Aristoph. Vesp. 1349.
 Θεραμύς, inus. fut. ήσω, p. τίθημι, pono.
 Θεραμύς, 1. pl. aor. 2. conj. act. Ion. pro Θεραμύς,
 a τίθημι.
 Θεραμύς, spectantium, gen. pl. praes. part. act.
 contract. pro Θεραμύς, a Θεραμύς.
 Θεραμύς, υ, divinae appellationes, apud Dion.
 Areopagitam. Ex όνομα.
 Θεραμύς, 3. sing. pr. ind. pass. contr. pro
 Θεραμύς, a
 Θεραμύς, υ, f. Θεραμύς, p. τειθέω, specto; (2)
 cogito, considro, simpliciter; (3) res di-
 vinas, sublimes contempro; (4) ludos
 specto, ludos spectatum publice eo. Θε-
 ραμύς, τι, περί τινος, ής τι. Έγώ δὲ τειθέωκα
 πάσποτ' ήδαμύ, πλὴν ἐς Πάρον, Aristoph. Vesp.
 1182. A Θεραμύς.
 Θεραμύς, υ, όν, spectaculum, quod specta-
 mus; (2) contemplatio; (3) doctrina, arti-
 ficium; (4) tractatio alicujus rei scribendo
 vel legendo; Θεραμύς, speculamenta disci-
 plinarum, commentationes et praeccepta.
 Cicero verit' percepta, Ern. A Θεραμύς.
 Θεραμύς, υ, όν, contemplativus; dogmaticus,
 praecceptis artium utens. A Θεραμύς.
 Θεραμύς, υ, ή, contemplatio. A Θεραμύς.
 Θεραμύς, υ, τδ, locus ubi spectantur ludus,
 cavea in theatro. Ab eod.
 Θεραμύς, υ, όν, contemplativus, contempla-
 tionis deditus; (2) theorematum continens.
 Ab eod.
 Θεραμύς, υ, όν, spectabilis, adspectabilis; (2)
 qui sub animi contemplationem cadit, per-
 ceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.
 Θεραμύς, τδ, munera que sponsus sponsae
 dabat,

dabat, cum se primum, deposito flammico, spectandam daret. Ab eod.
 Θεωρητής, adv. visibiliter.
 Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio; (2) legatio ad ludos, nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum et morum cujusque civitatis; (5) doctrina; (6) dicitur aīam de rebus ipsis spectatu dignis, ut Θεωρία βασιλείων, ap. Jos. magnificentia regia visenda. A Θεωρός.
 Θεωρίζω, specto, V. L.
 Θεωρίαι, ἴδος, ἡ, nava qua legati Athenienses vehabantur ad sacra Delica.
 Θεωροί, ἡ, ὄν, ad spectationem ludorum scu spectaculorum pertinens. A Θεωρία.
 Θεωρίον, τὸ, spectaculum.
 Θεωρός, ὁ, Apollo, Hes.
 ΘΕΩΡΟΞ, ἄ, ὄν, spectator, contemplator; (2) legatus ad sacra solennia, item ad oraculum petendum. A Θεός et ὄραω, (vel a simpl. Θεάω.)
 Θεωροσύνη, ἡ, inspectio, Man.
 Θεωροῦσι, 3. pl. pro Θεωροῦσαι, a Θεωρέω.
 Θεώσις, εως, ἡ, dedicatio, apothosis; (2) conjunctio cum Deo, in Deum adsumptio. A Θεῖω.
 Θεώτερος, divinius, pro Θεϊότερος. A Θεός, ut a βασιλεύς, βασιλιώτερος.
 Θεωπυγνήτης, ἴος, ὁ, ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. Παλυνεῖν τε Θεβαργενεῖ, Eurip. Suppl. 136. Ex Θεῖπ et γένεομαι, nascor.
 Θεβάς, adv. Thebas. A Θεβα.
 Θεβαίτις, ἡ, ὄν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.
 Θεβαίτις, ἴδος, ἡ, Thebais, sc. poesis.
 Θεβαίος, αἶα, αἶον, Thebanus.
 Θεβαῖ, ns, ἡ, Θεβαί, αι, Thebes sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia Min., et Beotia. Θεβαῖσι, Thebis. Θεβαῖσιν, adv. Thebis.
 Θεωπυγνήτης, ἴος, ἴον, acutus; in Epigr.
 Θεωπυγνῆ, ns, ἡ, cos. A Θήγω.
 Θεωπυγνῆ, ns, ἡ, cos. A Θήγω.
 Θεωπυγνῆ, ns, ἡ, cos. A Θήγω.
 ΘΗΓΩ, fut. Θήξω, acuo; (2) excito, instigo, inflammo; τεθηγγμένος, perf. part. acutus. Θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα, de apro, Hesiod. Scut. 388, et Il. 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολέμοια, Xen. Οὐ γὰρ μὲ ἀξέσκει γλώσσᾳ σὺ τεθηγγμένῃ, Soph. Aj. 585.
 Θηνεῖσθαι, præ. inf. med. Ion. pro Θηνεῖσθαι.
 Θηνεῖται, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἰθνήσται, a
 Θηνεῖται, cum admiratione specto. Thema Ionicum. ἰθνήσται, spectabat; Θηνεῖντο, spectabant mirabundi; Θηνεῖσται, a. 1. m. cum admiratione spectavit; ἰθνήσσαντο, spectarunt; Θηνεῖσταιτο, opt. admiraretur. A Θηνεῖται.
 Θηνεῖσται, spectans, præ. part. med. Ion. et Dor. pro Θηνεῖσται, vel Θηνεῖσται, a Θηνεῖται.
 Θηνεῖσται, 3. plur. imperf. ind. med. Dor. pro ἰθνήσσαντο, contr. ex ἰθνήσσαντο.
 Θηνεῖσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἰθνήσσαντο.
 Θηνεῖσται, ἴος, ὁ, qui cum admiratione spectat.
 Θηνεῖσται, ἡ, ὄν, cum admiratione spectandus, spectabilis, admirabilis.
 Θηνεῖσται, ὄρος, ὁ, admirator, admirans spectator.
 Θηνεῖται, τὸ, pro Θεῖντο, Ion. sulphur.
 Θηνεῖσται, αἶα, αἶον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A Θήκη.
 Θηνεῖσται, aor. 1. part. med. verbi Θήνημι.
 Θήκη, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἰθνήσται.
 Θήκω, 2. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἰθνήσται.
 Θήκη, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἰθνήσται.
 Θήκη, ns, ἡ, theca, vagina, conditorium, sepulchrum, loculus. A Θήνημι.
 Θηνεῖται, ns, τὸ, repositorium; (2) loculus. Dim. a Θήκη.
 Θηνεῖται, ὄν, acutus. A Θήγω.
 Θηνεῖται, f. ἴος, papillam sugendam præbeo, lacto; (2) in med. lacteo, mammam præbitam sugo. (Μακάρου) μαστοὶ οἱ ἐν ἰθνήσται, Luc. 23, 23. (Μακάρου) μαστοὶ δὲ ἰθνήσται,

Ibid. 11, 27. Θελάζω τὸ Θηνεῖν, Plut. de Romul. A Θηλά.
 Θελαίνω, lacto; unde a. 1. med. Θελάναντο.
 Θελαίνω, ἴος, ὄν, lactens, recens natus, Hes.
 Θελαίνω, ἴος, ὄν, ἡ, nutritor, nutrix, Lycophr.
 Θελασμός, ἄ, ὄν, lactatio; (2) lactis haustus. A Θελάζω.
 Θελαστρία, ας, ἡ, nutrix.
 Θελαστρία, ας, ἡ, Ion. Θελαστρία, ns, ἡ. A Θήλος.
 Θελαστρία, 2. s. pr. ind. act. Ion. pro Θελαστρία, a Θελαστρία, fut. ἴσσω, germino, vireo; ut hinc fit Θελαστρία, pro ἰθνήσται, virebant, in imperf., et Θελαστρία in aor. 1. part. Od. 5, 73. A Θελάζω.
 ΘΗΛΗ, ἡ, ὄν, papilla; mamilla.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, papillatus; papillæ formam habens, Gl. V. Ab εἶδος.
 Θελαστήδων, pro Θελαστήδων, Eur.
 Θελαστή, τὸ, femelia.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, femina ortus, muliebris. Ex Θελαστή and γένεομαι. Hinc Θελαστής, adv. femiuno genere.
 Θελαστής, ns, terner, suavem vocem, orationem habens. A γλώσσα.
 Θελαστής, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, feminarum procreans seu gignens. Ex Θελαστή and γένεομαι.
 Θελαστής, ns, puellascere, Gl. V. et A
 Θελαστής, ns, ὄν, pathicus, effeminatus. A Θήλος. Hinc
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, mollis et effeminatus.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, mollis, effeminata.
 Θελαστής, ns, muliebriter me gero. A
 Θελαστής, ἡ, ὄν, feminus; (2) feminarum referens; (3) effeminatus; (4) femineo sexu proprius et peculiaris. A Θήλος.
 Θελαστής, adv. femiuno genere; (2) molliter. Θελαστής, vel Θελαστής, ας, ἡ, cornus.
 Θελαστής, ἴος, ἴον, feminis imperans.
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, muliere interfectus. Ex κτείνω.
 Θελαστής, ns, furo feminarum amore, Man.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, insano feminarum amore captus, muierosus. Ex μαίνωμαι.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, molliter et ut femina canens. Ex μέλος.
 Θελαστής, ἴος, ἴον, muliebriter redimitus.
 Θελαστής, ἡ, ὄν, idem, de viro, pro irrisionem.
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, femina forma præditus, qui forma feminea est. Ex μορφή.
 Θελαστής, contr. Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.
 Θελαστής, emollio; ἰθνήσθην, aor. 1. pass. Ἐθνήσθην σφῆρα πρὸς τῆσδε τῆς γυναίκης, Soph. Aj. 660. A Θήλος.
 Θελαστής, ἡ, quæ filiam peperit.
 Θελαστής, ὄρος, ὄν, ἡ, ut Θελαστής βάσις, apud Eur. pes seu inaccessus femineus, seu feminarum.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, feminis conveniens.
 Θελαστής, ἴος, ἡ, filix femina.
 ΘΗΛΤΣ, ἴος, ὄν, ἡ, vel us, eis, v, femineus, qui est sexus feminei; (2) tener, mollis. Hinc Θελαστής, effeminator, mollior. Unde αἱ Θελαστής, femina.
 Θελαστής, ἡ, a femina satus, femina. A σπείρω.
 Θελαστής, ἡ, fut. ἴσσω, muliebriter vestio. A σπείρω.
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, muliebris veste indutus.
 Θελαστής, ns, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A Θήλος.
 Θελαστής, ἡ, fut. ἴσσω, feminei sexus partum edo.
 Θελαστής, ας, ἡ, partus femineus. A
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, feminei sexus partum edens; (2) habilis femineæ procreandæ. Ex τίκω.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, femina similis. Ex φαίνομαι.
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, feminas occidens, feminei sexus animalia interimens; (2) aconitum. Ὀνομα Θελαστήδων καλεῖται αὐτῆν, Elian. Histor. Anim. 9, 27. Ἰθνήσται κνημῖσι πολλὰκι Θελαστήδων, Nicand. Alexiph. 40. A Θήνημι.

Θηλαστής, ns, ὄν, ἡ, muliebris mente præditus, effeminatus, sapiens muliebricia. Ex φέρω.
 Θελαστής, ns, muliebricam item suavem vocem habens. A φωνή.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, muliebris indutus tunica.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, altrix, Plut. A Θήλη.
 Θελαστής, ἴος, ἡ, idem, Plut. Si lectio sana, Ern. (An Θελαστής, V. not. ad Hesych.)
 Θελαστής, ἴος, ὄν, theca, sepulchrum, Hes.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, ἡ, idem, Plut. Ἡμῶς σὺ δὲ ἰθνήσται, μέγα φανείσ, Soph. Aj. 1362.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A Θήμα.
 Θελαστής, ας, ἡ, idem. Θελαστής, Hes.
 Θελαστής, ns, manipulus frugum in acervos congerere, Schol. Theocr.
 ΘΗΝ, Θελαστής, ὄν, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumentum; (4) littus, al. Θή.
 ΘΗΝ, partic. Poet. sanc. diu; ἢ Θήν, haud sane. Θελαστής, a. 1. part. act. verbi Θήγω, acuo.
 Θελαστής, εως, ἡ, punctio per acum; (2) actus acuti; (3) momentum, punctum, celebritas. A Θήγω.
 Θελαστής, acuum, f. 1. ind. act. verbi cjud.
 Θελαστής, 2. sing. præ. opt. med. contr. pro Θελαστής, a Θελαστής.
 Θελαστής, cum stupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέθησται, perf. med. obstupui, miror, Il. 21, 64. Ταφῶν, aor. 2. verbi Θάπτω.
 ΘΗΡ, Θελαστής, ὄν, fera, bellua.
 Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) preda venatu capta. A Θήρ.
 Θελαστής, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio, v. gr. veri. Ex Θήρ et ἄγρα.
 Θελαστής, ns, ὄν, venator. A præc.
 Θελαστής, ns, venationi aptus, servicus.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A Θελαστής.
 Θελαστής, præ. inf. act. contr. pro Θελαστής, a Θελαστής.
 Θελαστής, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A
 Θελαστής, ns, ὄν, præfectus ferarum scu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θήρ et ἀρχός.
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, qui venatu capi potest; (2) venatu captus. Θελαστής γάμοι, captandæ nuptiæ, Æsch. Pr. 856. A Θελαστής.
 Θελαστής, adv. positi. venandum est: Θελαστής, ἴος, ἴον, venandus:
 Θελαστής, ἴος, ὄν, venator:
 Θελαστής, ἡ, ὄν, venaticus. Ab eod.
 Θελαστής, ἡ, ὄν, venatu capiendus; (2) tropice, assequendo, quæ labore euraque teneri possunt, Θελαστής dicuntur ap. Polyb.
 Θελαστής, ns, τὸ, instrumentum venatorium; id quo feras capimus, v. gr. laqueus, pedica, rete. A
 Θελαστής, ἡ, et Θελαστής, ὄν, venor; (2) sector, consector; (3) capto; in re amatoria, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut misericordiam, &c. Θελαστής ἐπὶ σπέρσι τὰ μὲν χανῶν, Soph. Ant. 92. A Θήρ. Unde
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, ferinus, belluinus.
 Θελαστής, præ. inf. act. Ion. pro Θελαστής, a Θελαστής.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, captura, venatus:
 Θελαστής, ns, ὄν, ἡ, qui venatu capi potest; (2) ad venandum aptus. A
 Θελαστής, εως, ἡ, venatio, ipsa venandi actio:
 Θελαστής, ἴος, ὄν, venator. A Θελαστής.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, venator, captator:
 Θελαστής, ἡ, ὄν, venaticus. Hinc Θελαστής, scilicet τέχνην, venandi scientia.
 Θελαστής, ἡ, ὄν, qu. die. venabilis, qui venatione capi potest. A
 Θελαστής, f. εἶσω, feras venor, aucupor; (2) sector, consector, quæro, v. gr. verum; (3) insidiosè observo. Θελαστής γὰρ σερμνοῖς λόγῳισιν αἰσχροῦ μηχανώμενοι, Eur. Hēr. 960. A Θήρ.
 Θελαστής, ἴος, ὄν, venatio, captura. A Θελαστής.
 Θελαστής, gen. sing. Ion. Θελαστής, a Θελαστής, venatio.
 Θελαστής,

Θηρέτεια, ἡ, venatrix, Call.
 Θηρητὴς, ἄρος, ὁ, venator. A θηρῶν.
 Θηρήτωρ, ἄρος, ὁ, idem, et ab eod.
 Θηριῶνά, ἄν, τὰ, scil. φάρμακα, medicamenta quibus animalium venenatorum morsus sanantur. A θηριακός.
 Θηριακὴ, ἡ, sc. ἀντίδοτος, theriaca, antidota adversus venenum. Ab eod.
 Θηριακός, ἡ, ὄν, ferinus; (2) agens de feris. A θῆρ.
 Θηριάλωτος, ὁ, ὁ ἢ, a feris captus. Ex θηρίων et ἀλώτω.
 Θηριόδερος, ὁ, ὁ ἢ, a feris adesus, a feris devoratus. Ex θῆρ et βορᾶ, esca.
 Θηριδίον, ὁ, τὸ, bestiola. Dim. a θῆρ.
 Θηρικίλιος, ὁ, ὁ ἢ, Thericelius, ut θηρικίλιος, sc. κύλικες. Θηρικίλια, sc. ποτήρια, pocula ab artifice Thericle.
 Θηριόδεωτος, ὁ, ὁ ἢ, a feris devoratus.
 Θηριόδηγμα, ἄτος, τὸ, morsus a fera, inpr. morsus serpentis. A δάκνω.
 Θηριόδηκτος, ὁ, ὁ ἢ, a fera seu bellua morsus; (2) a serpentis morsus ictus.
 Θηριόκτινος, ὁ, bestias perimens. A κτείνω.
 Θηριόμαχίαι, ἄν, fut. ἡσω, cum belluis pugno. Εἰ καὶ τὴν ἀνθρώπων ἰθνηριόμαχίαι ἐν Ἐφέσῃ, I Cor. 15, 32.
 Θηριόμαχία, ἄς, ἡ, pugna cum belluis. A θηριόμαχος, ὁ, ὁ ἢ, qui cum feris seu belluis pugnat, bestiarius. A μάχομαι.
 Θηριόμαχίης, ἴς, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.
 Θηριόμορφος, ὄν, belluinam formam habens. Ex θηρίων et μορφή.
 Θηρίον, ὁ, τὸ, bestia, bellua, fera; (2) bestia venenata, serpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus tetrum, malignum. A θῆρ.
 Θηριόναρην, ἡ, frutex quidam, Gorr. Vid. Steph.
 Θηριόπρεπής, ἴς, bestiis conveniens.
 Θήριος, idem quod θῆριος, Poll.
 Θηριότης, ἡ, feritas. A θηρίων.
 Θηριόσφείον, ὁ, τὸ, locus ubi belluae aluntur, vivarium. A
 Θηριόσφοτος, ὁ, ὁ ἢ, qui feris vescitur; (2) qui vescitur serpentibus. A σφίω.
 Θηριόσφοτος, ὁ, ὁ ἢ, qui belluas alit.
 Θηριόσφονος, ὁ, ὁ ἢ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex θηρίων et σφίω.
 Θηριώ, ἄν, in naturam ferinam convertio, efero; (2) irrito, ira gravi adversus aliquem incendo; τῆθηριώμενος, exasperatus, efferatus. A θηρίων.
 Θηριώδης, εὐς, ὁ ἢ, ferus, belluinus; (2) feris refertus; (3) sævus, atrox, teter, vehemens. Hinc τὸ θηριώδης, εὐς, feritas. Ab eod.
 Θηριώδης, ἄς, ἡ, feritas. A præc.
 Θηριώδης, adv. ferino more. Ab eod.
 Θηριώδης, ἄτος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A θηριώ.
 Θηριώδης, εὐς, ἡ, efferatio, in bellum mutatio. Ab eod.
 Θηροβολία, ἄν, fut. ἡσω, feras ferio. Ex θῆρ et βολλέω, pro βάλλω.
 Θηροβόλος, sc. θάνατος, mors ab feris illata, Man.
 Θηροόρος, ὁ, ὁ ἢ, a feris adesus seu arrosus. Ex βορᾶ.
 Θηροόρος, ὁ, ὁ ἢ, a feris depastus; (2) feris pascendis aptus. Ex βόσσω.
 Θηροόρωτος, ὁ, ὁ ἢ, a feris devoratus. Ex βιβρώσκω.
 Θηροδιδασκαλία, ἡ, ferarum institutio, Min.
 Θηροδιδάσκων, εὐς, ὁ ἢ, animalium formas habens, ut vestis animalium figuris picta; (2) ferus. Ex θῆρ et εἶδος.
 Θηροθήρῃαι, οἱ, venatores, Hes.
 Θηροθύμος, ὄν, ferus, iratus.
 Θηροθύμος, ὁ, ὁ, ferarum curator. A κομῆαι.
 Θηροκτόνος, ὁ, ὁ ἢ, ferarum occisor. Ex θῆρ et κτείνω.
 Θηρολεπταί, verba exquisita aucupor.
 Θηρολεπταί, feras occido. A
 Θηρολεπτής, ὁ, ὁ, belluarum occisor. Ab ὀλλυμι.

Θηρομάχης, semiferus, ut centaurus. Ἄγρια φύλα θηρομάχης, Oppian. Cyneget. 2, 6.
 Θηρομάχος, ὄν, idem.
 Θηρομορφία, ἡ, forma ferarum.
 Θηρονόμος, ὁ, ὁ ἢ, feras pascens. A νόμος.
 Θηροστέπλος, ὄν, veste ferina indutus.
 Θηροσπασίω, ἄν, f. ἡσω, feras fuigo, facio.
 Θηροσπαστος, ὄν, epith. Circes.
 Θηροσκόπος, ὁ, ὁ ἢ, feris insidians.
 Θηροσσίγη, ἡ, venatio, Hes. A θῆρ.
 Θηροστόκος, ὄν, feras gignens; epith. silvarum, saltuum. A τίκτω.
 Θηροστροφος, ὁ, ὁ ἢ, qui feris vescitur; (2) a feris nutritus. (2) τὰν ἀπὸ θηροστροφῶν δρέκοντος γένων, Ευριπ. Phœn. 827. A τρέφω.
 Θηροστροφος, ὁ, ὁ ἢ, feras alens.
 Θηροστροφος, ὄν, ferinam formam habens.
 Θηροστροφός, ἴς, ὁ, ferarum interfecto, Oppian. Cyneget. 1, 537.
 Θηροσφόνος, ὁ, ὁ ἢ, feras occidens, Dianæ epith. θηροσφόνος, aconitum hab. encandias feris; (2) venator, Oppian. Cyneget. 4, 70.
 Θηροσχιανός, ὁ, ὁ ἢ, vestem e pelle ferina gestans. A χλαίνα.
 Θηροσχιανός, præc. part. pass. vel med. contr. pro θηροσχιανός, a θηρῶν, venor.
 Θηρῶν, præc. part. act. contr. pro θηρῶν.
 ΘΗΣ, θηρῶν, ὁ, proprie, cives, liberi illi quidem, sed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλέντο θῆτες, οἳς εἰς μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἀρχεῖν, Plut. in Solon. 18.
 Θῆσαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro θηλάσαι, a θηλάω.
 Θησαύατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. Ion. pro θησαύατο, a θῆω.
 Θησαύμενος, sugens. Οὐτε σίτον ἔδωκεν, ἢ θησαύμενος, Hom. Hymn. in Cerer. 286. Vide θάωμαι.
 Θησαυρίζω, f. ἴσω, thesauros exstruo; (2) in thesauro repono; (3) recondo, adservo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6, 19. A θησαυρός. Hinc
 Θησαυρίσμα, ἄτος, τὸ, quod in thesauro conditum et repositum est, thesaurus; (2) repositorium; (3) adservatio.
 Θησαυρισμός, ὁ, ὁ, ipsa actio recondendi et reponendi in thesauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.
 Θησαυριστής, ὁ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.
 Θησαυριστικός, ἡ, ὄν, in thesauro recondens; condens in futurum. Ab eod.
 Θησαυροποιός, ὁ, ὁ ἢ, collector thesauri; (2) avarus. Ex θησαυρός et ποίω.
 ΘΗΣΑΥΡΟΨ, ὁ, ὁ, thesaurus, locus ubi reponuntur res pretiosæ; (2) ipsæ opes repositæ; (3) copia rerum honorum vel malorum. Ἰκτῆσιον θησαυρῶν, abundantiam ἰκτῆσιων, earum rerum quæ pertinent ad supplices, vel ad supplicationes, Soph. Aj. 1194.
 Θησαυροφύλακεία, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum.
 Θησαυροφύλακίον, ὁ, τὸ, ærarium, locus in quo thesauri repositi custodiuntur. A
 Θησαυροφύλαξ, ἄτος, ὁ, præfectus, custos thesauri.
 Θῆσαι, ponat, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi τίθημι, pro θῆω.
 Θησοσίτη, ὁ, ὁ, is qui in Thesei templo versatur et tempus terit, Ar.
 Θησίμεν, f. 1. inf. act. Dor. pro θῆσειν.
 Θησιύμεσθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. Dor. et Æol. pro θησιύμεθα.
 Θησίον, τὸ, templum Thesei.
 Θῆσαι, lactare, præc. inf. med. per Sync. pro θηλάσῃσαι, sive pro θῆσαι, ex θῆσαι, a θάωμαι.
 Θῆσομαι, ponam, fut. 1. ind. med. verbi τίθημι.
 ἥσονται, ponent, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro θῆσειν.
 Θῆσσα, ἡ, ancilla mercenaria. A θῆς.
 Θῆσω, ponam, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
 Θῆσαι, servum, acc. sing. a θῆς, servus.

Θητεία, ἄς, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
 Θητεὺς, ἴως, ὁ, mercenarius. Ab eod.
 Θητεῖα, f. εἶσω, mercede operas præsto; unde Peripatetici elegantior dicebant, animum corpori θητεῖν vide θῆς, Ern. Ἐθῆτευσαν παρ' Ἀδμήτῃ, Luc. Θητεῖα κύκλωπι, Ευριπιδ. Cyclop. 77. Ab eod.
 Θητικός, ἡ, ὄν, mercenarius proprius et peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui constat e mercenariis famulisque operariis. Ab eod.
 Θῆττα, ἡ, ἡ, idem quod θῆττα.
 Θητώων, ὁ, τὸ, pretium mercenarii. A θῆς et ἀνίσθαι.
 Θηγιόνες, panes qui diis apponebantur.
 Θησιῶν, choros ducere, tripudiarum, Hes. A θῆω vel θιάω, quod melius.
 Θησιάρχης, ὁ, ὁ, sacri chori princeps et antistes sacrificantium, vel solenni cœtu Deum colentium. Ex θῆσος et ἀρχή.
 Θησιώω, f. εἶσω, per pompam et cum thiaso progredior. Θιάω, initio. Ἐθῆσιον σε, ἡ πῶς τὰ ἀδύσῃ, Ευριπιδ. Ion. 552.
 Θησιότης, ὄν, idem quod θησιώω. A
 ΘῆΑΣΟΣ, ὁ, ὁ, cœtus seu multitudo tripudiantium, proprie Bacchicos choros agitas; (2) examen et caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus quilibet.
 Θησιώδης, εὐς, ὁ ἢ, thiasis celebris. A præc.
 Θησιώων, ἄτος, ὁ, locus in quo thiasii et festa convivia aguntur, choreæ exercentur; locus convivalis, cenatio. Ab eod.
 Θησιώωται, ἄν, οἱ, sodales thiasos agitantes, socii in chorea; (2) socii. Ab eod.
 Θησιωτικός, ἡ, ὄν, ad thiasos pertinens. Ab eod.
 ΘῆΒΗ, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arcule.
 ΘΙΒΡΟΣ, ἄν, ὄν, item θημερός, calidus, tostus, vehemens; (2) tener, pulcher, &c.
 Θιγγάνω, tango, contracto. Θιγγάνω δυοῖν ἡμῶν, Soph. Œd. Col. 342. Μὴ θιγγάνειν μὲ μῆδεν, ἀλλ' ἐλεγειν ὄχλον τῆς παιδῆς, scil. χεῖρ, Eur. Hec. 695. A θίγω.
 Θιγέιν, tetigisse, a. 2. inf. act. verbi θίγω.
 Θίγμα, ἄτος, τὸ, quod tangitur. A θίγω.
 Θίγισα, præc. part. act. f. g. Dor. pro θίγισσα.
 Θίγον, tange, 2. sarg. a. 2. imperat. act. Dor. pro θίγα.
 ΘΙΤΩ, f. θίω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγειν νεοῦ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγγάνω, Soph. Œd. Tyr. 770. Ἐξοῖδα γὰρ ἂν πάντος ἀν λόγῳ κακῶ γλασσοθίγισσας, Id. Phil. 406. Θίγειν ὀλίγους τέκνα, Eur. Phil. 907. Κλαίω τις αὐτῶν ἀρ' ἐμῶ γε θίγεται, Idem, Hipp. 1039.
 ΘΙΤΩ, θιγῶς, ὁ vel ἡ, acervus, cumulus; (2) litus, ripa; (3) collis; (4) agger.
 Θινώδης, εὐς, ὁ ἢ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arearum et acervorum frugum.
 Θίξω, εὐς, ἡ, tactus, ictus. A θίγω.
 Θίξω, tangam, f. 1. ind. act. verbi θίγω.
 Θίς, θιγῶς, idem quod θίω.
 Θλάδιος, ὁ, ὁ, eunuchus, cui testes sunt contusi. A θλάω θλάειω, Hes. a θλάω.
 Θλασίος, ὁ, ὁ, idem et ab eod.
 Θλάσις, εὐς, ἡ, contusio. Ab eod.
 Θλάσμα, ἄτος, τὸ, idem.
 Θλάσπι, εὐς, τὸ, thlapi, herba, cardamum agreste, pes gallinaceus.
 Θλασπίδιον, ὁ, τὸ, idem. Dim.
 Θλάσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἔθλασσει, a θλάω, frango.
 Θλαστικός, ἡ, ὄν, contuendendi seu collidendi vini habens. Ab eod.
 Θλαστός, ἡ, ὄν, contusus. Ab eod.
 ΘΛΑΨΩ, ἄν, fut. ἴσω, contundo, colligo, conquasso, frango. Οὐτ' ἐβῆκε βαλῶν, ἔσ' ἔθλασσει, Hesiod. Scut. 140.
 ΘΛΙΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, constringo; (3) elido; (4) adliquo. Ἴνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μέλλομεν θλίβεσθαι, I Thess. 3, 4. Hinc
 Θλίμμα, ἄτος, τὸ, succus expressus. Θλιμμός,

Θλιμὸς, ἔ, ὀ, adflictio. Ab eod.
 Θλίψις, εως, ἦ, compressio; (2) adflictio, angustia, anxietas. Ab eod.
 Θνώσκω, morior, Dor. pro θνήσκω.
 Θνώσκω, f. 1. ind. med.
 Θνησιδίον, et θνησιδίον, α, τὸ, materia morticina. Ζῶον δὲ τὰ θνησιδίον πλὴν τῶν ἰχθύων, ἀ καὶ αὐτὰ βίᾳ ἀναίσηται, ἐκ ἂν τις προσενέγκωται, Porphyr. de Abst. 3, 18. A θνήσκω.
 Θνησιμάιος, αία, αἰών, morticinus. Hinc τὸ θνησιμάιος, α, eadaver. Ab eod.
 Θνήσις, εως, ἦ, mors, Suid. Ab eod.
 Θνήσκον, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔθνησκον. a
 ΘΝΗΣΚΩ, morior, f. θανῶμαι, et τεθνήσκωμαι, π. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον, θανάω. Poet. perf. part. πένθιος, mortuus, pro τεθνήως, a τεθνήως, a τεθνήκω; τεθνήωσι, mortui sunt; inf. τεθνήσκω, et τεθνήσκω; τένθωμι, imperat. τεθνήσκω, opt. &c. pleraque quasi a θνήμι, vel τέθνημι. Τέθνηκε Ὀδύσσεος ἔξ ἀναγκάσιος τύχης, Soph. El. 48. "As ἔχρηξ, γὰς ἐπὶ ζένωσι ἔθανε, in terra ubi operavit, Id. Ed. Col. 1700.
 Θνητογάμια, ας, ἦ, nuptiae mortualium, nuptiae eum mortali. Ex θνήσκω et γάμος.
 Θνητογενής, ἑός, ὀ ἢ, mortalibus genitus. A γίνωμαι.
 Θνητοειδής, ἑός, ὀ ἢ, formam mortalis habens; (2) mortalis. Ex θνήσκω et εἶδος.
 Θνητοῖς, gen. sing. Ion. pro θνήτῃ, a θνήτῳ, ἦ, ὄν, mortalis; (2) homo; (3) bestia. Τέκνον τὸ θνήτῳ κίμωσι δέμας, Eurip. Suppl. 273. A θνήσκω.
 Θνώζω, f. ἄσω, celeriter moveor; (2) sedeo, proprie celeriter in sedile insilio; (2) exagito, impello, exerceo. Τίνας πῶδ' ἔδρας τὰς δὲ μοὶ θνώζετε; S. p. h. Aed. Tyr. 2. (3) τίς δ' ἄργον φόνος ἔρχεται, θνώζω σὲ τὸν μέλεον; Eurip. Or. 334. Ἰππασίαι θνώζεις, Id. Phoen. 301. A θνώ.
 Θιασμία, τὸ, sedes, Oryh.
 Θίαις, αἰ, animalia sunt ex hyæna et lupo prognata. Thoes etiam Latini dicuntur, Plin.
 Θισσός, turbatus, Hes. et Suid.
 Θίσσι, dat. pl. Ion. pro θωαῖς, a θωός, celer.
 Θισματίδιον, α, τὸ, parva vestis; (2) palliolum. Dim. a
 Θισματίον, α, τὸ, vestis; (2) pallium. Ex τὸ et ἱμάτιον.
 Θίσμη, aor. 2. opt. med. Att. et Poet. pro θείμη, quasi a θίω, pro τίθημι.
 Θινάξω, convivis, epulor. Ἐνοσησάτω δὲ ὡς θινάξεν ἐν παῖσι θυσίαις, Xenoph. Agesil. 8.
 Θινάμια, ἀτος, τὸ, epulum, convivium: Θινάπη, ἦρος, ὀ, convinator, epulo. A
 Θινάω, ὦ, et θινάομαι, ὦμαι, epulor, convivor; (2) cæno; (3) in cæna absumo; (4) vscor, comedo, devoro. Ἀργύροι διελθόντες ἐθίοναν ἔλλοπας ἰχθύς, Hesiod. Scul. 212. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίσει θινάσθαι ξίνες, Eur. Alcest. 539. A
 ΘΙΟΝΗ, ης, ἦ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc
 Θινητήριον, α, τὸ, et θινατήριον, triclinium, sc. χωρίον (2) epulæ, dapes, sc. ἔδραμα.
 Θινητικός, ἦ, ὄν, ad epulationem idoneus: Θινητός, ἦ, ὄν, idem; (2) ad comedendum aptus. A θινάω.
 Θινητῶν, ορος, ὀ, convivia, epulo. Ab eod.
 Θῶτα, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.
 Θωλέος, εἶ, ὄν, turbidus; (2) obscurus; (3) inquinatus; (4) de spiritu, concitatus, anxius. A θωλέω.
 Θωλέως, adv. turbide. A præe.
 Θωλία, ας, ἦ, pileus fastigiatus, umbella. A θωλόω.
 Θωλοειδής, ἑός, ὀ ἢ, tholi seu cameræ formam habens. Ex θωλόω et εἶδος.
 ΘΩΛΟΣ, α, ὀ, sordes turbidæ; (2) fuscus et turbidus humor, quem sepis emittunt; (3) obscuritas.
 Θωλός, ἦ, ὄν, turbidus. A θωλόω.
 ΘΩΛΟΣ, α, ὀ vel ἦ, tholus, camera fastigiata, rotunda, testudo ædificii; (2) apud Athen. locus in quo Prytanes cænerae solebant; (3) ædificium rotundum in quo vasa quotidiana

usui necessaria reponebantur; (4) locus in balneis in quo sudor elicitur calore.
 Θωλόντα, acc. sing. præe. part. pro θωλόοντα, a θωλόω, ὦ, f. ὦσα, turbo cæno faeculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infusco, inquino; (4) corrumpto. (2) θωλόω δὲ καρδίαν, Eurip. Alc. 1070. Τεθλωταὶ γὰρ τῆ φράσει, obscurotur dictione, Longin. 3. A θωλόω.
 Θωλόδης, εως, ὀ ἢ, turbulentus, limosus, faeculentus. Ab eod.
 Θωλώσις, εως, ἦ, turbatio, infusatio, inquinatio. A θωλόω.
 ΘΩΟΣ, ἄ, ὄν, celer, vclox; (2) acutus; (3) splendidus, fulgidus. (3) Ἄρεος ὀχρῶμα ἄσω θωόν σακος, Apoll. Rhod. 1, 743. Vide Hesych. (sed hic valet mobilis.)
 Θωός, ὦ, aeuo. Ἐγὼ δ' ἔθωσα παραπὰς Ἄκρον, Od. 9, 227. A θωός.
 Θωώσις, αία, αἰών, seminalis. A θωώ.
 Θωός, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔθωρε, a θωρία, vel θωρία.
 ΘΩΡΕΩ, ὦ, f. ἦσα, salio; θωρία, idem.
 Θωρή, ἦς, ἦ, genitura, scenen genitale. A præe. Θωρίσις, ἦ, ὄν, seminalis, genitili semini accommodus. A præe.
 Θωρόνυμι, vcl θωρόνυμι, item θωρόνυμαι, et θωρόνυμαι, insilio, in eo, libidine agitor, eoco.
 Θωρόσις, εσσα, εν, seminalis, genitilis. Θωρόεν βρέφος, Oryth. Cyneg. 3, 522.
 Θωρός, ἔ, ὀ, semen genitale; (2) excretio seminalis.
 Θωρός, α, ὀ, admissarius, Hes.
 Θωροεῖσιν, 3. pl. præe. ind. act. Dor. pro θωροεῖσι.
 Θωροεῖω, ὦ, f. ἦσω, tumultuor; (2) perturbo; (3) eum tumultu applaudo: τεθροεῖσκα, perf.; pass. τεθροεῖμαι. aor. 1. ἐθροεῖσθην part. θωροεῖσθαι. Ὅπως δὲ μὴ θωροεῖσθαι μοι, Dem. Ταῦτα γὰρ ἐαν ἰθροεῖσαι, Plut. (3) Τὸς ἀκρόντας ἐπισημάνεισθαι καὶ θωροεῖσθαι ἀναγκάζουσιν, Isocr. Panathen. 181. (4) fremitu et clamore aliquo mihī displicere significo. (4) συνεπεφύκων ἐὶ τυχρί καλῶς βεβιωκῶς: εἰ δὲ μὴ τάναντιον ἰθροεῖσαι, Diodor. Sicul. 1, 72. A θωρόω.
 Θωροεῖσθαι, obstrerat, 3. sing. a. 1. conj. aet.
 Θωροεῖσθαι, ἦ, ὄν, tumultus, pavores faciens. Καταλαπτικὸς τ' ἄριστος τῷ θωροεῖσθαι, optime comprimens tumultuantes, Aristoph. Equit. 1380.
 Θωροεῖσθαι, ὦ, f. ἦσω, tumultus facio.
 Θωροεῖσθαι, ἔ, ὀ ἢ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) seditiosus. A
 ΘΩΡΕΩ, α, ὀ, tumultus, turba; (2) applausus, acclamatio. Θωρόων χρησὸν ἀναίτην, acclamatio festivam, qualis fieri solet in festo Lenæorum, Aristoph. Equit. 544. Πῆ νίω καὶ προσεύτεραν συνδοὶ καὶ θωροεῖσθαι δίδονται ἅπαντα; Aristid. Monodia de Smyrna, 1, 262. Hinc
 Θωροεῖσθαι, εως, ὀ ἢ, tumultuosus, turbulentus; (2) strepens, obstrepens.
 Θωροεῖσθαι, adv. tumultuose, turbulente, rapidim.
 Θωροεῖσθαι, præe. inf. pass. verbi θωρόω, in libidinem concito, qu. dic. πρὸς τὴν θωρόν ἰθροεῖσθαι.
 ΘΩΡΩ, salio; ut hine sit ἔθωρον, θωρόν, imperf. et a. 2. θωρόν, θωρόσα, a. 2. part. Il. 8, 252, 320.
 Θωράσις, αία, αἰών, qui eum impetu adsultat, impetuosus. A θωρός.
 Θωράς, ἄδος, ἦ, impetuosa, Nicand.
 Θωράω, idem quod θωρός, seu θωρία, Lycophr.
 Θωρήθω, ας, ἦ, initus, θωρία, Hes. A seq.
 Θωρίσις, α, ὀ, admissarius, qui init, Hes.
 Θωρίσις, ἦ, ὄν, impetuosus, violentus. A θωρός.
 Θωρομάχης, ὀ, vox comica, vates ineptus, prope qui bellum vaticinatur.
 Θωρίσις, ἰα, ἰων, impetuosus, bellicosus: Θωρίσις, ἰδος, ἦ, impetuosa. Μήπω τι μελίτε θωρίσις ἀλκῆς, Il. 4, 234.
 Θωρομαίον, pro τὸ ἔρωμαον, lucrum insperatum. Ἄλλ' ἔστ' ἐμὸν ἔρωμαίον, ἐκ ἄλλω τῶδε, Soph. Antig. 397.

Θωρός, α, ὀ, impetuosus, qui eum impetu adsultat, acer, strenuus. Τὶς δ' ἐκ θρωόκωτος θωρός ἀν γένετ' ἄρης; Eurip. Suppl. 579. A θωρός.
 Θωρόσις, α, ὀ, sedile, solium, consessus. A θωρόσις.
 Θωρός, adv. celeriter. A θωρός.
 Θωρογμός, ἔ, ὀ, fragor, seu sonus e re aliqua contusa.
 Θωροίσις, ἰα, ἰων, Thracicus. A θωροίσις.
 Θωροίσις, ἰα, ἰων, idem et ab eod.
 Θωροίσις, ης, ἦ, Thracia; τὰ ἐπὶ θωροίσις, Thracis. A θωροίσις.
 Θωροίσις, οἰ, Thraeces, Edones.
 Θωροίσις, α, ὀ, Thracias, ut θωροίσις λίθος.
 Θωροίσις, ἦ, ὄν, Thracicus. A θωροίσις.
 Θωροίσις, adv. Thracum more. Ab eod.
 Θωροίσις, ἦ, trabs, V. L.
 Θωροίσις, fut. εἶσω, supra seabellum vcl sedile pono, extendo. Ἡ βύρα σε θωροίσιςεται, Aristoph. Eq. 368. A θωροίσις.
 Θωροίσις, α, τὸ, Dim. a θωροίσις.
 Θωροίσις, τὸ, idem quod θωροίσις, Ar.
 Θωροίσις, α, ὀ, remex summi ordinis in triremi. Hinc
 Θωροίσις, ἰδος, ἦ, remus thranitæ.
 Θωροίσις, ἦ, ὄν, qui thranitarum est.
 Θωροίσις, α, ὀ, sella in specie familiarica; (2) seabellum, hypopodium; (3) seabellum in quo coria extenduntur. A θωροίσις, sedeo.
 Θωροίσις, θωροίσις, ejusdem significationis eum θωροίσις, fut. εἶσω, confringo, contero, comminuo. Οἱ πάντες θωροίσιςεντες εὐτήρηω σκάφει, Lycophr. 664. A θωροίσις, frango.
 Θωροίσις, ὀ, parietum pictor, Hes.
 ΘΠΑ, ἔ, θωροίσις, ὀ, Thrax.
 Θωροίσις, nomen avis, Oryh.
 Θωροίσις, adv. audacter, temerarie.
 Θωροίσις, α, ὀ, Thracias, Cæcias, ventus. Quasi θωροίσις, a θωροίσις, Aristot.
 Θωροίσις, εως, τὸ, audacia, ferocitas, pro θωροίσις.
 Θωροίσις, vcl θωροίσις, θωροίσις, Thressa vel Threissa, femina ex Thracia.
 Θωροίσις, Attice θωροίσις, fut. εἶσω, moveo, molestiam ereo vellicando, pungendo; item eontundo, frango. A θωροίσις.
 Θωροίσις, α, ὀ ἢ, audax verbis: Θωροίσις, ας, ἦ, audacia in dicendo, impudentia orationis. A γλώττω.
 Θωροίσις, α, ὀ ἢ, audax membris. A γυῖον.
 Θωροίσις, α, ὀ ἢ, simul audax et timidus, audacia timidus ostendator.
 Θωροίσις, idem quod θωροίσις, Man.
 Θωροίσις, α, ὀ ἢ, audax, ferus. A καρδία.
 Θωροίσις, gen. pl. Dor. pro θωροίσις.
 Θωροίσις, acc. sing. Dor. pro θωροίσις, χανον, a
 Θωροίσις, α, ὀ ἢ, Dor. pro θωροίσις, audax machinator, qui consilia audacia init. Ex θωροίσις et μηχανή.
 Θωροίσις, α, ὀ, Dor. pro θωροίσις, audax in pugna. A μάχη.
 Θωροίσις, α, ὀ, idem.
 Θωροίσις, ονος, ὀ ἢ, qui audacter irruentem hostem sustinet. A μένω, (vel memor constantiæ, fideiæ in discrimine. A μένημαι, Ern.)
 Θωροίσις, ἰδος, ὀ ἢ, et θωροίσις, α, ὀ, audax consilio. A μέντις.
 Θωροίσις, α, ὀ ἢ, verbis audax.
 Θωροίσις, audacem reddo. Hinc θωροίσις, audax fio, audacter et libere loquor, sum confidens; (2) ferocio. (2) διδάσκω μὴ θωροίσις, Soph. Phil. 1387. Ἐπεὶ θωροίσις, ἦ, ὄν, ἰθροεῖσθαι λόγῳ, Eurip. Orcest. 606. θωροίσις, ἀβεβαίσις ὑπονοίαις, Plut. πρὸς τινα, Id. A θωροίσις.
 Θωροίσις, ας, ἦ, hospitis insolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.
 Θωροίσις, ον, fortis in sustinendo labore.
 Θωροίσις, εἶα, ἦ, gen. ἑός, εἶας, εἶος, audax, temerarius, protervus. Οὐκὼν θωροίσις γ' αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμέναι, Eurip. Andr. 445. A θωροίσις.

Θρασύπλαγχνος, α, δ ε ζ η, animo intrepidus, audax. Κών Θρασύπλαγχνός τις η, Eurip. Hipp. 424. Α σπλάγχχον.
 Θρασυπλαγχνός, adv. audacter, intrepide.
 Θρασυρόμω, ω, f. ήσω, audacter et insolenter loquor. Α
 Θρασύρομος, α, δ ε ζ η, ore audax.
 Θρασύτης, ητος, ή, audacia, ferocia. Α Θρασύς.
 Θρασύθρον, Cal.
 Θρασυφάνια, ας, ή, vocis audacia. Α
 Θρασύφρονος, α, δ ε ζ η, audaci et procaci ore utens. Ex Θρασύς et φωνή.
 Θρασυχαρμής, ό, idem. Cal.
 Θρασύχειρ, ρος, δ ε ζ η, audax, promptus manu.
 Θρασυχερία, ας, ή, fortitudo. Α πρæc.
 Θραύττα, ή, nomen piscis vilis, αρ. Athen.
 Θραυττιδιον, τδ. Dim. a πρæc.
 Θραύττω. Vid. Θραύσω.
 Θραύλος, ruptus, fractus, fragilis; comp. Θραυλότατος, Suid. Α Θραύλος, al. Θραυρός.
 Θραύπαλος, traupalos, arbor, apud Theophr.
 Θραυπίς, ίδος, ή, avis. Gazæ carduelis, Aristot.
 Θραυσάντυς, ύτος, ό ε ζ η, frangens currum, canthum. Verbum ineptum veteris tragici, αρ. Aristoph.
 Θραύσμα, άτος, τδ, fragmentum; (2) lepra, lues.
 Θραύσις, εως, ή, fractio, ruptura; (2) calamitas, lues, LXX.
 Θραυσός, ή, όν, fragilis; (2) friabilis. Α
 ΘΡΑΥΤΩ, fut. άωσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito; (4) dolore adificio, LXX.
 *Θραυσε δ' άξενος μέσας χόνας, Soph. El. 747.
 Θραύσαι την έλπίδα, Herodiam. την' Αθηναίων δύναμιν, Plut.
 ΘΡΑΥΩ, sedeo. Verbum rarissimum, occurrit Θράσσανται, apud Athenæum e Philetæ.
 Θρείσσα, Threissa, Dor. pro Θρηύσσα.
 Θρεκτικός, ή, όν, celer, cursu velox. Α τρέχω.
 Θρεκτός, ε, ό, cursu peractus. Ab eod.
 Θρέμμα, άτος, τδ, pecus, ovis. Χαλκιδος έκγονα Θρέμματα, Eurip. Iphig. in Aul. 598. *Ω βαρβαρον σὺ θρέμμα, ο barbarum tu pecus! Id. Andr. 260. Interdum inservit periphraasi.
 Θρέμμα Λερναίας ύδρας, hydra Lernæa, Soph. Trach. 574. Δεινός Έχιδνας Θρέμμα, terrifici satum Echidna, (de Cerbero), Id. Ibid. 1039. Α τρέφω.
 Θρεμμάτοτροφών, pecora habeo vel alo.
 Θρέζασκω, curro. Præsupponitur propter Θρέζασκον, Il. 18, 599, et 602. potius habendum imperf. Ion. formatum ab α. 1. έθρεξα, έθρεξας, έθρεξασκον, Θρέζασκον. Α τρέχω.
 Θρέζω, f. 1. ind. act.
 Θρεοκάριος, ον, tristis, Anacr. (potius τρεοκάριος, P. Θρασσοκάριος, Hes.)
 Θρέπτα, τδ, seu Θρέπτρα, Hom. per Sync. pro Θρεπτήρια, alimenta.
 Θρεπτανιλδ, vox a Philoxeno tragico conficta ad exprimendum sonum citharæ, qua ludentem Cycloper introducit, Ar. Sch.
 Θρεπτεια, ας, ή, nutrix, alitrix. Α seq.
 Θρεπτής, ητος, ό, nutritor, altor. Α τρέφω.
 Θρεπτή, ης, ή, idem quod Θρεπάταινα, Ph.
 Θρεπτήρια, ον, nutritionis præmia, beneficia quæ parentibus senioribus tribuuntur pro educatione a liberis; sc. γέρον. (2) alimenta. (2) φρεύ Θρεπτήρια, habet alimenta, Soph. Ed. Col. 1262.
 Θρεπτήριος, α, δ ε ζ η, qui ali solet; (2) ad alendum idoneus.
 Θρεπτικός, ή, όν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Α τρέφω.
 Θρεπτός, ή, όν, nutritus, altifilis:
 Θρέπτρα, ας, ή, nutrix, alitrix. Ab eod.
 Θρέπτρον, τδ pl. Θρέπτρα, u nutritionis præmium, quod et Θρέπτρα, Hom. si lectio sana. Ουδδὲ πακίους Θρέπτρα φίλους άπίδωκε, Il. 4, 477.
 ΘΡΕΠΤΤΕ, vox barbara pro Θρεπτήν.
 Θρέψθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro έθρέψθη, a τρέφω.
 Θρέψαι, aluisse, aor. 1. inf. act.
 Θρέψάμενος, aor. 1. part. med.
 Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
 Θρέψις, εως, ή, nutritio, alitura. Α τρέφω.
 Θρέψον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. τρέφω.
 Θρέψω, alam, f. 1. ind. act.

ΘΡΕΨΩ, seu Θρέψωμαι, sonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo. Άυτη Θρεψέμενη σαυτή κακά, Eur. Med. 51.
 Θρηκάν, gen. pl. Ion. pro Θρακάν, a Θραξέ.
 Θρηάνη, 2. sing. præs. imperat. act. contr. pro Θρήνεε, a
 Θρηνώ, ω, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύσηνον έμὸν Θρηνώ παύσα, Soph. El. 94. Οὐδὲ διὰ θεῶν σφάματος Θρηνεῖς, Aristoph. Av. 218. Α Θρήνος.
 Θρηνηπέος, έα, έον, lugendus. Α Θρηνεύω.
 Θρηνητής, ητος, ό, qui luget, ejulat:
 Θρηνητής, et Θρηνητωρ, ό, idem quod Θρηνητής, Æsch. Man.
 Θρηνητικός, ή, όν, ad lamentandum propensus: Θρηνητικός, adv. lugubriter:
 Θρηνητρια, ας, ή, πρæficia. Α Θρηνεύω.
 ΘΡΗΝΟΣ, α, ό, planctus, lamentatio, cantus lugubris.
 Θρήνως, υος, ό, scabellum pedum. Α Θρέω.
 Θρηνώδης, ω, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. Α Θρηνώδης. Hinc
 Θρηνώδημα, τδ, lugubris cantus.
 Θρηνώδης, εος, δ ε ζ η, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. Α Θρήνος.
 Θρηνώδια, ή, lugubris cantus. Α
 Θρηνώδης, ε, δ ε ζ η, qui carmen lugubre canit, ή Θρηνώδης, πρæficia que conducta plorat in funere. Ex Θρήνος et άδη, cantus.
 Θρησκεία, ας, ή, religio, superstitio, ritus, caeremonia. Α Θρησκείω.
 Θρησκευτήριο, α, τδ, templum, ædes, sacellum.
 Θρησκευτής, ε, ό, religiosus; (2) superstitiosus. Α
 ΘΡΗΣΚΕΥΩ, f. εύω, superstitiosus sum; (2) Deum colo, veneror; (3) colo, veneror. Θρησκείωσι γὰρ μάλιστα την' θεῶν τήνδε' Ρωμαίω, Herodian. Hinc
 Θρήσκος, ον, religiosus; (2) superstitiosus.
 Θριάξω, f. άωω, folia fici aut cujusvis arboris decerpo; (2) furore percitus sum, numine adflor, Hes. Α Θρίων, vel
 ΘΡΙΑΪ, ών, αι, calculi quos sortilegi in urnam conjiciunt; (2) sortes.
 Θριαμβεντής, ε, ό, triumphator. Α
 Θριαμβεύω, f. εύω, triumpho de aliquo; (2) triumpho facio. Hinc Θριαμβεύομαι, in triumpho ducor. *Εθριάμβευσε βασιλείς, scilicet κατά, Plut. *Από τήνων, Id. Τῶ δὲ θεῶ χείρις τῶ πάντοτε Θριαμβεύοντι ήμῶς ἐν τῶ Χριστῶ, 2 Cor. 2, 14. Α Θριάμβω.
 Θριαμβικός, ή, όν, triumphalis. Ab eod.
 Θριαμβίς, ίδος, ή, idem et ab eod.
 Θριαμβοδιδάμβος, ό, epith. Bacchi.
 ΘΡΙΑΜΒΟΣ, α, ό, triumphus; (2) hymnus in honorem Bacchi versibus iambicis constans. (2) Θριάμβος άναούτειν, versus iambicos in honorem Bacchi proferre, Cratin. apud Suid. Vide et Hesych. v. Θριάμβος.
 Θριασώι, ών, οι, ficium cultores; (2) vinitores. Α Θριάσω.
 Θρίγγος, τδ, idem quod Θρίγγος, Plut. Paus.
 Θρίγκιον, α, τδ, septum parvum. Dim. a
 ΘΡΙΓΚΟΣ, seu Θρίγγος, et Θρίγγος, ε, ό, pinna seu corona murorum; (2) lorica muri; (3) septum, vallum, maceria. Θρίγγος κακόν, Euripid. Troad., summum malorum. Est enim Θρίγγος τὸ άνώτατον τῶ τείχεος, Eustath. *Η τῆδε Θρίγγῶ κρέστα συνθραύσω σθένε, Eurip. Or. 1569. Metaph. τὸ λίσθιον δι' Θρίγγος άλλίον κακόν, illud vero postremum est, ac fastigium miserorum malorum, Eur. Troad. 489. Hinc
 Θρίγγω, ω, f. άωω, vallo, sepio, lorico; (2) fastigium seu coronam ædificio impono. *Εθρίγγωσεν άχρόδῳ, Odys. 14, 10. Δάμα Θρίγγώσαι κακοῖς, domum coronare malis. Ex hoc ultimo facinore mala consummare, Eurip. Herc. Fur. 1280.
 Θρίγγωσις, εως, ή, loricatio, circumseptio.
 Θρίδακιν, ης, ή, lactuca silvestris. Α Θρίδαξ.
 Θρίδακινός, ίδος, ή, lactucula. Ab eod.
 Θρίδακινος, η, ον, qui est in vel e lactuca, ut folium:
 Θρίδακισκη, ης, ή, lactuca. Ab eod.

Θρίδακινός, εος, δ ε ζ η, lactuca similis, qui e lactucarum genere est. Α
 ΘΡΙΔΑΞ, άκος, ή, lactuca. Angl. LETTUCE.
 Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado, pro Θρίζω, vel ab inus. Θρέω, ιερο, item pro τρέζω, unde Hes. Θριμύς, Θρίσκος, pro Θρέος.
 Θρίνακρία, ας, ή, Sicilia. Θρινακρίν, Sicula.
 Θρινακρίς, ίδος, ή, Sicula.
 Θρίναξ, άκος, ό, quasi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum.
 ΘΡΙΞ, τρέχος, ή, capillus; (2) seta; (3) villus.
 Θρισόβολος, α, δ ε ζ η, qui Θρίξ in urnam jactit, sortilegus. Ex Θρίξ et Βάλλα.
 ΘΡΙΨΩ, vel Θρίων, α, τδ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.
 ΘΡΙΨΟΙ, οι, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora, vento favente.
 Θρισήδες, α, δ ε ζ η, corrosus et exesus a tineis. Ex Θρίψ et έδω, edo.
 Θρισόβρωτος, α, δ ε ζ η, idem; (2) corrosus et exesus e vermibus quibusvis. Ex Θρίψ et βίβρωσκω.
 Θρισοβώγος, α, ό ε ζ η, cui victus est e cossis; (2) qui vescitur vermibus ligna rodentibus.
 Θρισώδης, εος, δ ε ζ η, putrescens, vermibus obnoxius. Α Θρίψ.
 Θρίσσα, et Θρίσσοσ, piscis quidam, Ar.
 Θρίψ, Θρίσπος, ό, vermis qui ligna exedit. Α τρέψω.
 Θρίω, ω, f. ήσω, fremo, clamo, loquor; (2) turbo; pass. perturbor. *Ο ζένος Θρεῖ ταις άιχμαλώτοις πασιν, alloquitur, Soph. Trach. 531. Οὐ πρὸς ιατρῶ σοφῶν Θρεῖν έπώδως πρὸς τωάντι στήματι, canere, Id. Aj. 583. Α Θρέος, Θρές.
 Θροπθήναι, aor. 1. inf. pass. verbi Θρεῖω.
 Θρομβήων, pro Θρομβέων, α, τδ, grumulus, parvus grumus. Α Θρέμβω.
 Θρομβίον, α, τδ, idem et ab eod.
 Θρομβοειδής, εος, δ ε ζ η, grumosus, grumo similis. Α Θρέμβωσος et έιδος, species.
 ΘΡΟΜΒΟΣ, α, ό, grumus, v. gr. sanguinis concreti. Hinc
 Θρομβώω, ω, f. άωω, in grumos cogo. Hinc Θρομβόωμαι, ήμαι, in grumos coeo.
 Θρομβώδης, εος, δ ε ζ η, grumo similis, grumousus. Θρομβώδεις άφροῖ, Soph. Trach. 699.
 Θρομβωσις, εως, ή, concretio rei in grumos.
 Θρονώζω, f. ίσω, in throno colloco. Α Θρόνος. Hinc
 Θρονημός, ε, ό, collocatio in throno:
 Θρονητής, ε, ό, qui in throno collocat.
 ΘΡΟΝΩΝ, α, τδ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum; τὰ Θρόνα, etiam bestiarum versicolore.
 Θρονοποιός, ε, ό ε ζ η, qui thronos conficit.
 ΘΡΟΝΟΣ, α, ό, thronus, solum, sedes, sedile, sella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ecclesiæ, scu episcopatus.
 Θρόος, α, contr. Θρέος, ε, ό, clamor tumultuantium; (2) fremitus, murmur, susurrus; (3) fama, rumor; (4) turba. (1) ε γὰρ πάντων ήν όμὸς Θρόος, Il. 4, 437. Α Θρέω.
 Θρουαλλίζω, crepo, Hom. Ep.
 Θρουαλλίδιον, α, τδ, Dim.
 Θρουαλλίς, ίδος, ή, elychnium; (2) herba cujus folia apta sunt ad elychnia.
 ΘΡΥΓΓΑΝΑ, ω, frico, scalpo, leniter pulso, v. gr. januam. Την γύστονα την' δ' εκκαλεσομαι Θρυγγάνωσα τήν' θυραν, Aristoph. Conic. 34. [rectius Θρυγγάνω.]
 Θρύνης, ίνη, ιον, junceus. Α Θρύων.
 Θρυλέω, seu Θρυλλέω, Theoc.
 Θρυλιγμός, ε, ό, vitium et peccatum canentis, αρ. Dion. Halic. idem fere quod εκμίλεια, aut saltem species ejus. Α Θρυλλίζω, Ern.
 Θρυλλέω, ω, fut. ήσω, susurro; (2) famigero, disseminio, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πλειόνων τεθρύλληται, Plut. Α Θρύλλωσ.
 Θρύλλημα, άτος, τδ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, susurrus. Α Θρυλλέω.
 Θρύλλισμα, άτος, τδ, quod confractum sive quod discerptum est. Α Θρυλλισσω.
 Θρυλλίζω.

Θουλίλιω, f. ίσω, susurro, murmuro. A Θούλιλος. Repertur Θουλίλιω.
 Θουλίλιω, f. ξω, frango, quasi a Θραύω. Θουλίλιω δέμας, Lycophr. 437.
 ΘΥΨΑΛΛΟΣ, υ, ό, susurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandestinum.
 Θουμμα, άπος, τδ, fragmentum. A Θρύπτω.
 Θουμματις, ίδος, ή, genus placentæ; (2) frustum panis; (3) crustum. A prac.
 Θουμίς, εσσα, εν, idem quod Θουμίος, Nic.
 ΘΥΨΩΝ, υ, τδ, juncus; (2) ulva. Hinc
 Θουψος, υ, ό, genus herbæ vicariæ.
 Θουψοτικός, ή, όν, propensus ad delendam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi seu comminuendi vim habens. A Θρύπτω.
 Θουψοτικός, adv. molliter, delicate. A prac.
 Θουψοτόμωτος, contritus, præp. part. pass. verbi ΘΥΨΩΤΩ, f. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango delicias, luxu; Θρύπτωμαι, delicias frangor, enervor, delicio, delicias facio, insolens sum. Καυνύνται γάρ ταίς υπερβολαίς τών έπαίνων ε Θρύπτωνται, Xen.
 Θουψικός, ή, όν, mollis, delicatus. A
 Θούψις, εως, ή, ipsa actio frangendi, fractio, comminatio, friatio; (2) delicia, mollities. A Θρύπτω.
 Θουψίχρωτος, άπος, ό ε ή, qui molli et delicata est cute, Hes. Ex Θούψις et χρώα.
 Θουώδης, ες, juncis abundans. A Θούω.
 ΘΡΑΨΚΩ, salio, insilio, pro Θραψίω. "Οδ' αύτός άρτίπτες Θρώσκει δόμους, tempestive redit, Soph. Trach. 58. Αύται πλησιον Θρώσκεισι μά, Eur. Or. 247. Hinc
 Θραψμός, ύ, ό, tumulus, locus eminens.
 Θύα, ας, ή, vide Θύα.
 Θυάζω, f. άσω, sacrifico, consecro; (2) Bacchica orgia celebros. A Θύω.
 Θύαρος, υ, ό, lolium, Diosc. A Θύω.
 Θυάρπαξ, γος, ό, sacrilegus, Hes.
 Θύαξ, άδος, ή, quam furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur cum sacra sua celebrarent; (3) alij, solennis. A Θύω.
 Θύαω, ά, subo; velut sus libidinoso furore percita. Ab eod.
 ΘΥΤΑΨΗ, πέρος, per Sync. τρός, ή, filia. Θυγατρίδα, ής, ή, neptis ex filia. A prac.
 Θυγατρίδες, ύ, ό, nepos ex filia. Ab eod.
 Θυγάτριον, υ, τδ, filiola. Dim. a Θυγάτρι.
 Θυγατρεστίω, ά, f. ήσω, pro filia adopto. A τήσθμι.
 Θύς, 3. sing. imp. ind. act. Ion. pro ήθς, a Θύω. Θύεσσι, dat. pl. Poet. pro Θύσις, a Θύος.
 Θύια, ας, ή, vide Θύα.
 Θύια, seu Θύια, ας, ή, mortarium. A Θύω.
 Θυίδιον, υ, τδ, mortariolum. Dim. a Θύια.
 ΘΥΨΑΛΛΑ, ας, ή, procella, turbo. Hinc
 Θυελλήεις, ήσσα, ήν, procellous.
 Θυελλοφάριος, ά, f. ήσω, cum impetu fero.
 Θυελλώδης, εος, ό ε ή, procellous. Ab eod.
 Θύεστιος, εία, ειον, Thyesteus. A Θύεστις.
 Θύεστα, 3. sing. præp. imperat. act. a Θύω.
 Θύεις, ήσσα, ήν, odorifer, odoratus. A Θύος.
 Θυηκός, Hes. et Θυητός, Eust. pro Θυοσκόος.
 Θυήλη, ής, ή, haruspicium, extispicium; (2) libamentum, primitiæ sacrorum; (3) sacculus in quem suffimenta conjiciuntur. (2) Φοινία δέ χριεί άζει Θυηλής "Αριος, Soph. El. 1422. A Θύω. Hinc
 Θυηλήμιατα, άτων, τδ, farra ad sacrificium pertinentia; (2) suffimenta quæ in aris adolebantur.
 Θυηλίσιον, τδ, vas mensarium, Poll.
 Θύημα, άπος, τδ, suffimentum, odoramentum. A Θύος.
 Θυηπαλιω, sacrifico, macto. Καθ' άς Θυηπαλιύσι, scil. βίβλος, Plat.
 Θυηπαλία, ας, ή, operatio in sacris;
 Θυηπόλιον, υ, τδ, sacrificium. A
 Θυηπόλιος, et Θυηπόλις, υ, ό ε ή, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus; (2) vates. (2) σύν Κάλχαντι τώ Θυηπόλω, Eur. Iphig. in Aul. 746. Ex Θύος et πολιω.
 Θυητός, ή, όν, odoratus, redolens suffimentis. Θυητά μύρα, Arct.

Θυητάγος, υ, ό ε ή, victimam consumens. Ex Θύος et φαγείν.
 Θύια, ας, ή, thya, arbor odora perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A Θύω. Hinc
 Θυίδιον, υ, τδ, mortarium parvum. Dim.
 Θυίάς, άδος, ή, idem quod Θύος.
 Θυίζω, idem quod Θυάζω, Hom.
 Θύινος, ίνη, ίνον, thynus, qui est e thya. A Θύω.
 Θύίος, α, ον, thyan similitudine rferens.
 Θύιον, τδ, invenitur pro Θύον.
 Θύις, ίδος, ή, mortarium. A Θύια.
 Θύισκη, ης, ή, tribunal, acerra; (2) mortariolum. Ab eod.
 Θύισκος, υ, ό, acerra, thuribulum. Ab eod.
 Θύιτης, sc. λίθος, lapis thytes.
 Θύκος, τδ, vas in quo conjiciuntur suffimenta, Eust.
 Θυλάκιον, υ, τδ, sacculus; (2) folliculus, vagina seminis. Dim. a Θύλακος.
 Θυλακίσκος, Θυλακίσκη, Θυλακίσκον, idem.
 Θυλακοειδής, εος, ό ε ή, sacci formam habens; (2) folliculo similis. Ex είδος.
 Θυλακίτης, υ, ό, fem. Θυλακίτης, ίδος, ή, sacci seu folliculi formam habens. A
 ΘΥΛΑΚΟΣ, υ, ό, saccus, uter, follis, crumena; (2) folliculus, vagina seminis; (3) panarium, saccus, in quo panes conduntur; (4) corpus humanum, per contemptum, cum refertur ad animum. Είτα δ' ίσπόμεθα Θυνάζοντες εις τες Θυλάκους, Aristoph. Vesp. 1081.
 Θυλακοτρόξ, τρώγος, ό, saccos rodens; nomen muris. E Θύλαξ et τρώγω.
 Θυλακοφορία, ά, f. ήσω, qui sacco circumfert, v. gr. merces; Θυλακοφόρος, qui peram gcstat.
 Θυλακώδης, εος, ό ε ή, sacci formam habens. A Θύλακος.
 Θυλάξ, άκος, ό, idem quod Θύλακος.
 Θυλήμιατα, idem quod Θυηλήμιατα.
 Θύμα, άπος, τδ, odoramentum; (2) sacrificium, victima. (2) Θύμα δάιον, victima peritura, Eurip. Andr. 507. Καμ' ός ύπέστην Θύμα "Αρτέμιδι Θύσειν, Id. Iphig. in Aul. 530. A Θύω.
 Θύμαινω, f. ανώ, irascor, excandescor. Δενά δ' ί; άλλήλας δράκον όμμασι Θυμήνασαι, Hesiod. Scut. 262. A Θύμος.
 Θύμαλγής, εος, ό ε ή, dolorem adferens animo. Ex Θυμός et άλγος.
 Θύμλις, ίδος, ή, Nic.
 Θύμαλον, τδ, taxus, Theophr.
 Θυμάλλον, άπος, ό, titio niger, carbo semiustus, vel fuligo; tropice, iracundia. A τύρω, ustulo.
 Θύμαρίω, ά, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A Θυμάριος, εος, ό ε ή, gratus, placidus.
 Θυμάριον, animo gratum, Nicand. A Θυμός et άρω, αρτο.
 Θυμάτιον, υ, τδ, hostiola, victima exigua. Dim. a Θύμα.
 ΘΥΜΒΡΑ, ας, ή, thymbra, herba odorata; Satureia, Philox.
 Θυμβροεπίδειπνος, υ, ό ε ή, qui thymbra vescitur, pauper. Ex πραρ. επί et δείπνον.
 Θυμβροίτης, υ, ό, sc. οίνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum.
 Θύμβρον, υ, τδ, idem quod Θύμβρα.
 Θυμβροφάγος, υ, ό ε ή, thymbra victitans.
 Θυμελάχραντος, ό ε ή, qui non fœdat seu decorat convivia et lusus, V. L.
 Θύμειλη, ης, ή, altare; (2) ara Bacchi post orchestram; (3) farina quæ in ara offertur; (4) scena, theatrum; (5) atrium amplum et magnificum in templis dcorum; (6) atrium in regum divitumque ædibus. (6) επί Κυκλώπων εις Θυμέλας, Eurip. Iphig. in Aul. 152. Προσαιτυ'ό Ύμελον δεΐσιπρους Θιών Θυμέλας, Eur. Suppl. 65. A Θύω.
 Θυμειλός, ή, όν, scenicus; (2) subst. ό, histrio; (3) musicus. A Θυμείλη.
 Θυμίωμα, ύμαι, fut. ήσομαι, irascor. A Θυμός.
 Θυμπερίω, ά, f. ήσω, animum recolligo aut

suscito, stimulo ad iracundiam. Ex Θυμός et άγίρω, colligo.
 Θυμπίαια, ά, f. ήσω, animo sum læto et hilari. Ex Θυμός et ήσομαι.
 Θυμπίδης, εος, ό ε ή, animo gratus. Ex Θυμός et ήδύς. Hinc
 Θυμπίδια, ας, ή, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.
 Θυμπίνας, iratus, a. l. part. act. Att. pro Θυμπίνας, a Θυμπίνω.
 Θυμπίρης, εος, ό ε ή. Vide Θυμπίρης.
 Θυμπίριον, pro Θυμπίριον, Suid.
 Θυμία, ας, ή, et Ion. Θυμίω, idem quod Θυμίωμα, Arct. A Θυμιάω. Unde
 Θυμίωμα, άπος, τδ, Ion. Θυμίωμα, suffitus, suffimentum ex aromatibus, incensum, thus.
 Θυμίωσις, εας, ή, suffitus, suffitio; (2) evaporatio, exhalatio.
 Θυματήριον, υ, τδ, thuribulum, acerra.
 Θυματικός, ή, όν, aptus ad suffiendum aptus; (2) vapores exhalans.
 Θυμιάτος, ή, όν, exhalans, vel qui exhalatur.
 ΘΥΜΙΑΩ, ά, f. άσω, suffio, odores accendo; adoleo. Θυμιαθείς, α. l. part. pass. accensus, ustus. Θυμίων τή λιβανωτή, Luc. λιβανωτών, Herodian. Κατά τδ ήθος πής ίερατείας, ίλαχς τή Θυμιάστω, Luc. 1, 9.
 Θυμίδιον, υ, τδ, animum. Dim. a Θυμός.
 Θυμίηται, 3. sing. præp. ind. med. Ion. et Dor. pro Θυμιάται, a Θυμιάω.
 Θυμικός, ή, όν, animosus; (2) fortis; (3) iracundus. A Θυμός.
 Θυμικός, adv. irate, vehementer irate. A prac.
 Θυμίος, ίνη, ίνον, thymus, e thymo factus. Ab eod. Unde
 Θύμιον, υ, τδ, smilax, taxus, cunila; (2) quod supra corpus quasi verrucula eminet; inpr. tuberculum carnosum. A Θύμος.
 Θυμίτης, υ, ό, thymo conditus, ut Θυμίτης οίνος, vinum thymites; άλλς Θυμίται, sales cum thymo triti. Ab eod. Hinc
 Θυμίτιδες, υ, ό, thymo mistus, tritus. Hinc apud Aristoph. Θυμισδών άλλών, Dor. pro Θυμιτιδών άλλών, salium thymo mistorum.
 Θυμβάριος, εος, ό ε ή, animo dolens, luctu et mœrore gravis. Ex Θυμός et βαρύς.
 Θυμβορία, ά, f. ήσω, animum exedo. A
 Θυμβόρος, υ, ό ε ή, animum exedens. Ex Θυμίες et βορά, rhabulum.
 Θυμδάκης, εος, ό ε ή, molestus, animum rodens et mordens. Ex δάκνω.
 Θυμοειδής, εος, ό ε ή, animosus, acer et vehemens, epith. equi; τδ Θυμοειδής, animi præsentia, strcna virtus, Plat.
 Θυμοειδώς, adv. animose, iracunde. A prac.
 Θυμολαινα, ης, ή, leonina, h. e. magna mente prædita.
 Θυμολεων, οντος, ό, leonino animo præditus.
 Θυμομαντις, εως, ό ε ή, qui animo, ratione, futura prospicit, vates.
 Θυμομάχης, ά, f. ήσω, infenso animo sum ex aliqua re; (2) bello aliquem ulscici cupio, cum propter tenuitatem virum non possum, sed cogar injurias perferre, ap. Polyb. "Ην δέ ο "Ηρώδης Θυμομαχών Τυριος, Act. 12, 20.
 Θυμομαχία, ή, infestus in aliquem et belligerandi cupidus animus.
 Θύμος, υ, τδ, thymum, herba odora; (2) cepa agrestis, bulbus. A Θύμος.
 Θυμοξάλλη, ης, ή, confectio medica e thymo, aceto et salibus, pulegio et ruta. A Θύμος et άξος, acetum, et άλλημη, muria, salsedo.
 Θυμοπληθής, ες, plenus irarum, iracundus. Θυμοπληθής άτα, noxia iracundia, Æsch. Sept. advers. Thebas, 688.
 Θυμοραπίς, ύ, ό, animum perdens, Il. 13, 544.
 ΘΥΜΟΣ, ύ, ό, animus, seu impetus animi; (2) cupiditas; (3) animi præsentia; (4) præstantia; (5) vehementia; (6) animalis et vivificus spiritus; (7) ira, excandescencia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.
 Θύμος, υ, ό, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agrestis; (3) glandulosa pars quæ in jugulo ad os summum pectoris consistit; (4) tuberculum carnosum. Vide Θύμιον.
 Θυμοσοφικός,

Θυμοσφικός, ἢ, ὄν, qui ipse sibi animi sui acumine peritiam alieujus rei adquisivit; (2) ingenio prestant, ingeniosus, solers. A
 Θυμοσφίος, υ, ὁ ζῆ ἢ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura, hausit; (2) natura solers, docilis, ingeniosus.
 Θυμάρειον, τὸ, ira. Μηδὲ τῷ θυμάρειον τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῖς φρενί, præ ira, Eur. Hec. 299.
 Θυμάρειος, irritable, part. verbi θυμάρειν, θυμάρειν. Vide ἔρι.
 Θυμοσφορέω, ᾧ, f. ἴσω, animum corrumpto, exedo, ut curis, ægritudine; maceror animo. Ὅς δ' ἐργὸν θυμοσφορέω, μὴ τ' ἐκμάθοις παύσασα, quantum vero macerer animo, utinam ne unquam iisdem oppressa malis discas, Soph. Trach. 142. A
 Θυμοσφίος, υ, ὁ ζῆ ἢ, animum labefactans, animum perdens. Ex φθίσιον.
 Θυμάρω, ᾧ, fut. ᾠσω, ad iram provooco, concito; θυμάρωμαι, ἔμαι, irascor; θυμάρωμαι, iratus, aor. 1. part. Ἐθυμάρωθη λίαν, Matt. 2, 16. A θυμάρω.
 Θυμώδης, εος, ὁ ζῆ ἢ, animosus; (2) iracundus; (3) thymum referens. A θυμῶς vel θυμός. Θυμώδης, adv. iracunde. A præc.
 Θυμώδης, εως, ἢ, excarescentia. A θυμῶς.
 Θύνε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔθνε. Θύνειν, cum impetu feror, propero. A θύνα.
 Θυνάξω, f. ᾠσω, pungo, ut piscator thynnum majorem, conto vel tridentem; (3) irruo. Ἐἴτα δ' ἐσπόμεθα θυνάξαντες εἰς τὰς θυλάκας, Aristoph. Vesp. 1081. A θύνω.
 Θυναιός, αἴα, αἰών, qui ex thynno est. Hinc θυναιόν, υ, sacrificium e thynnis.
 Θύναιος, ἄκος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.
 Θυνάξ, ἄδος, ὁ, thynna; θύννα, ης, ἢ. Θυνεῖον, υ, τὸ, frustum thynni.
 Θυννευτικός, ἢ, ὄν, thinninus; epith. retis quo thynni capiuntur, qu. a θυννεῖα.
 Θυνή, ἢ, idem quod θυννίς, Ath.
 Θυννίδες, αν, αἴ, salsamenta muræ; (2) frusta thynnorum in partes concisorum.
 Θυννίξω, f. ἴσω, pungo, stímulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide θυννάξω.
 Θυννίον, υ, τὸ, parvus thynnus. Dim.
 Θυννίς, ἴδος, ἢ, thynna, piscis.
 Θυννοθηραῖος, αἴα, αἰών, thynnorum venationi aptus. A
 Θυννοθήρας, υ, ὁ, thynnorum venator, qui thynnus captat. Ex θύνω et θῆρα.
 ΘΥΝΝΟΣ, υ, ὁ, thynnus, piscis. A θύνω.
 Θυνός, ὁ, impetus; item bellum, Hes.
 Θυννοσκοπέω, ᾧ, fut. ἴσω, thynnus speculor et capto; (2) intentis oculis accurate observo.
 Θυννοσκοπεῖον, υ, τὸ, locus thynnorum insidiis aptus.
 Θυννοσκοπία, ας, ἢ, thynnorum speculatio et captatio; (2) accurata observatio. A
 Θυννοσκοπός, υ, ὁ ζῆ ἢ, qui thynnus insidiatur.
 Θυννώδης, εος, ὁ ζῆ ἢ, thynnum referens; (2) crassus et ineptus. A θύνω.
 Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θύνει γὰρ ἀμπεδίον, Π. 5, 87. διὰ προμάχων, Ib. 20, 412. A θύνα.
 Θυδόκος, υ, ὁ ζῆ ἢ, suffimentorum receptor; (2) victimas recipiens; et est epith. templi. (2) ἕξβαλον ἐκ τὸς θυδοκῶν ἀνακτόρων, Eurip. Andr. 1158. Hinc θυδοκῶν, scil. ἀργυρίον, suffimentorum receptaculum. A θύνω et δέχομαι, recipio.
 Θυώεις, ὄσσα, ὄν, odoros, suffitu repletus.
 Θυώσα, præc. part. act. f. g. Dor. pro θυώσα.
 Θύω, υ, τὸ, libum quod dicit offerrebat; (2) aroma seu suffimentum; (3) thya. A θύω.
 Θύωντι, 3. pl. præ. ind. act. Dor. pro θύωσι.
 Θύσις, εος, τὸ, victima, hostia, sacrificium; (2) suffimentum in sacris. A θύω.
 Θυσιακίον, sacra facio.
 Θυσιακός, υ, ὁ, haruspex. Ex κούω, pro κούω.
 Θυσιακός, υ, ὁ ζῆ ἢ, idem.
 Θύω, ᾧ, fut. ᾠσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo; pass. furore correptus sum, cum furore ruo. A θύω vel θύσις.

ΘΥΡΑ, ας, ἢ, janua, ostium; (2) crates; θύρα dicebatur, quoniam januæ formam et figuram præferbat; (3) facultas rei faciendæ. (2) ἔτι ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρα, Herodot. 2, 96.
 Θύραξ, adv. foras; (2) extra, foris.
 Θύραθεν, adv. foris; (2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ ζῆ ἢ θύραθεν, externus, a, um; τὰ θύραθεν, bona externa, fortuita. Αἱ θύραθεν εἰσάδει, externi introitus, Eurip. Andr. 953.
 Θυραία, ας, ἢ, janua inter duas ædes, quæ scilicet facta est perfosso pariete communi. A
 Θυραῖος, αἴα, αἰών, foris veniens, foris adlatus; (2) qui foris est, absens, externus; (3) alienus; et metaph. de liberis, nothus, non legitimus; (4) ad januam pertinens. (3) κἄν θυραῖος ἀν κερῶν, Eurip. Andr. 423. Παῖδας θυραῖος εἰς δόμους ἐκπέσασα, Id. ex Menalippe. Θυραῖα μὲν φρονήματ' ἀνδρῶν νεστῆν ἐπίσταται, aliorum hominum cogitationes, Id. Hipp. 395. A θύρα.
 Θυράν, gen. plur. ἔολ. pro θυράων, a θύρα.
 Θυραυλεῖα, ᾧ, f. ἴσω, foribus adsideo; (2) foris, non domi sum; (3) sub dio ago, ut pastores, &c. (4) extra urbem, in agro, castris sum. A θύραυλος.
 Θυραυλία, ας, ἢ, pernoctatio ad fores; (2) comoratio extra urbem, in agro sub dio.
 Θυραυλικός, ἢ, ὄν, qui sub dio est, aut fit.
 Θυραυλος, υ, ὁ ζῆ ἢ, ante fores jacens seu excubans; (2) foris sub dio pernoctans. Ex θύρα et αὐλή.
 Θυράων, gen. pl. ἔολ. pro θυράων, a θύρα.
 Θυραεσπίς, ἴδος, ἢ, scutum et parma.
 Θυραεσπίδης, εος, ὁ ζῆ ἢ, scuti formam habens; (2) cartilago quadam. Ex seq. et εἶδος.
 Θυραός, ἔ, ὁ, janua, operculum; (2) scutum, a forma januæ. A θύρα.
 Θυραόφωρος, υ, ὁ, scutifer, scutatus pedes. A θυραός et φέρω.
 Θυραπανόκτης, υ, ὁ, januarum apertor, Philox. effractor; (2) qui quasvis ædes impune ingreditur. Ex θύρα et ἀνοίγω.
 Θυρατρον, υ, τὸ, janua, ostium. A θύρα.
 Θυραφί, dat. adv. foris, extra. A præc.
 Θυραφέλος, ὁ, faber, Suid.
 Θυραρίδιον, υ, τὸ, ostiolum. Dim. a θύρα.
 Θυραῖον, idem et ab eod.
 Θυραῖς, ἴδος, ἢ, ostiolum; (2) fenestra. Ab eod.
 Θυραεῖδης, εος, ὁ ζῆ ἢ, ostii speciem habens.
 Θυραηγός, ἔ, ὁ, janitor. Ex θύρα et ἄγω.
 Θυρακοπέω, ᾧ, f. ἴσω, januam pulso. Ἀπὸ γὰρ οἶνε γίνεται ἡ θυρακοπήσασα, Aristoph. Vesp. 1245. Ex κόπασα. Hinc
 Θυρακοπήτης, υ, ὁ, januæ pulsans, ut marculus.
 Θυρακοπία, januæ pulsatio. Καὶ προσόντες ταῖς οἰκίας, θυρακοπία τε ἐχρῶντο, καὶ ἐρωτῆσαι περὶ τῆς Ἰῆς, Liban. Antioch. 340.
 Θυρακοπικός, ἢ, ὄν, idem.
 Θυρακοπός, υ, ὁ, idem.
 Θυρακορπύω, ᾧ, f. ἴσω, januas pulso. Ex κρύω.
 Θυραοπηγία, ας, ἢ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.
 Θυραοποιός, ἔ, ὁ, januarum opifex.
 Θυραός, ᾧ, fut. ᾠσω, janua claudo seu obstruo, foribus munio. Θυραώσαι χερσασίαι θύρας, Aristoph. Av. 621. A θύρα.
 Θυραώξω, thyrsum fero, Bacchor, Ar.
 Θυραοειδής, εος, ὁ ζῆ ἢ, thyrsi formam referens. Ex θύραος et εἶδος.
 Θυραόλογχος, ὁ, thyrsus, hasta thyrsi; λόγχη πεφυρωμένη.
 Θυραομάνης, εος, ὁ ζῆ ἢ, thyrsu furens, thyrsu concitus. Οὐδ' ὑπὸ θυραομανεῖ νεβρίδιον μέγα δινεῖται, Eurip. Phœn. 798. Ex μανίωμαι.
 Θυραον, τὸ, idem quod θύραος, Ep.
 Θυραοσπλήξ, Hes. θυραοσπλήγης, thyrsu percussus, insanitens in orgiis Bacchicis; tropica, acerrima alienjus rei cupiditate incensi. Ex πλῆσσω.
 Θυραός, υ, ὁ, thyrsus, hastula hedera vestita; item virga, baculus, LXX. A θύω.
 Θυραοφάειω, ᾧ, fut. ἴσω, thyrsus gesto.
 Θυραοφάειος, ας, ἢ, thyrsi gestatio. A

Θυραοφάρος, υ, ὁ ζῆ ἢ, thyrsifer, thyrsus gestans. Ex φέρω.
 Θυραόω, ᾧ, fut. ᾠσω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat.
 Θυραώμα, ἄτος, τὸ, obstructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; (4) postis. Gl. V. A θύραω.
 Θυραών, ἄνος, ὁ, vestibulum. A θύρα.
 Θυραοεῖον, υ, τὸ, cella janitoris.
 Θυραοεῖω, ᾧ, fut. ἴσω, januam custodio, sum janitor. Ἐν θυραοεῖον αὐτὸν ἐπιστήσης, Luc. A
 Θυραοεῖος, ἔ, ὁ vel ἢ, janua custos, janitor, ostiarius. Ex θύραος, custos, vel θύρα, cura.
 Θύσαι, αἱ, Baccha, Lycoph.
 Θύσαι, aor. 1. inf. act. verbi θύω.
 Θυσανόεις, ὄσσα, ὄν, fimbriatus, Π. 17, 593. rectius θυσσαν. A
 ΘΥΣΑΝΟΙ, αν, αἱ, fimbriae, limbi.
 Θυσάνηρος, υ, ὁ ζῆ ἢ, hirtum et villosam, fimbriatam vel alatum habens caudam, Hes. Ex θύσανος et ἄρα, cauda.
 Θυσανώδης, εος, ὁ ζῆ ἢ, fimbriatus.
 Θυσανωπός, ἢ, ὄν, idem; qu. a θυσανίω.
 Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi θύω.
 Θύσθηα, αν, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficus quæ altaribus imponebantur.
 Θύσθια, ας, ἢ, sacrificatio; ipsa actio sacrificandi, solemnitas in re divina faciendi; (2) feriæ quibus sacra fiunt; (3) victima, hostia. A θύω. Hinc
 Θυσιάζω, fut. ᾠσω, sacrifico, immolo.
 Θυσιάς, ἄδος, ἢ, Baccha. A θύω.
 Θυσιάσμα, τὸ, hostia, victima, Ath.
 Θυσιαστήριον, υ, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) mensa in qua Eucharistia ponitur. A θυσιάζω.
 Θυσιάων, gen. plur. ἔολ. pro θυσιάων, a θυσία.
 Θύσιμος, υ, ὁ ζῆ ἢ, qui sacrificari potest aut sollet. A θύω.
 Θυσιαρίον, υ, τὸ, Dim. a
 Θύσκυ, ης, ἢ, scapha; τὰ θύματα, diis offerenda recipiens. A θύω.
 Θυσιακόος, υ, ὁ. Vide θυσιακόος.
 Θυσιακόπος, υ, ὁ ζῆ ἢ. Vide θυσιακόπος.
 Θύσσάνοι, θυσσανόεις, et θυσσανωπός. Vide θύσσανοι.
 Θύσσω, quatio, Hes. A θύω.
 Θυστάς, ἄδος, ἢ, sacrificia, sacrificialis; (2) Bacchica, v. gr. βόη, clamor Bacchantium, Æsch.
 Θυστή, ἴδος, ὁ, sacrificus. A θύω.
 Θυστήριον, υ, τὸ, ara. Ab eod.
 Θυστήριος, υ, ὁ ζῆ ἢ, aptus ad sacrificandum.
 Θύτης, υ, ὁ, haruspex, sacerdos. A θύω.
 Θυστικός, ἢ, ὄν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ θυστική, se. τέχνη, haruspicina, haruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. A θύω.
 Θύψις, εως, ἢ, ustio. A τύψω, uero.
 ΘΥΨ, f. θύσω, p. τύψω, sacrifico, sacra facio, at in medi. exta inspicio, de aruspibus; (2) cum impetu, quæsi furibundus, feror, propero, ruo, festino; (3) furo; (4) ferveo, astuo. Ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεούς, Arist. Av. 191. Ὅτε τὸ πάσχα ἔθυσαν, Marc. 14, 12. Ἐπὶ ἡμῶν ἐτύθη, 1 Cor. 5, 7.
 Θυσώδης, εος, ὁ ζῆ ἢ, idem. A θύω.
 Θυσώεις, ἄσσα, ἄν, idem et ab eod.
 Θυσώμα, ἄτος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A θύω.
 Θυσωνίος, Thyaneus, Bacchus, Opp.
 Θυσώνη, ἢ, Semele, mater Bacchi, ap. Sch.
 Hinc
 Θυσωνίδης, υ, ὁ, Bacchus, apud Rhodios.
 Θυσωρομαί, in sacra mensa epulari, Hes.
 Θυσωρίς, ἴδος, ἢ, idem quod θυσωρός.
 Θυσωρίτης, υ, ὁ, qui sacræ mensæ ministrat; (2) mensarius, trapezita.
 Θυσωρός, ἔ, ὁ ζῆ ἢ, ut τράπεζα θυσωρός, mensa quæ sacris usibus dicatur; (2) unguentarius, unguenti confector. (2) ἦν γὰρ θυσωροί... πολυθρόνον καλεῖσθαι, vocant, Nic. Ther. 104.
 Θύω, aor. 2. conj. act. verbi τίθημι, ruo.

ΘΗΨ, ἦς, ἡ, mulcta, damnum injunctum. Σοὶ δὲ γέρον, *Ἰων ἐπιθόσμεν, Odys. 2, 192.*
 Θῶδ', mercurius, *Suid. item mensis nomen ap. Ægyptios.*
 Θωκίω, ὠ, sedeo. *Θωκίῃ ἐν Φρόνη, Herod. A Θῶκος, υ, ὁ, sedile, solium; (2) consessus. A Θάκος.*
 Θῶμιον, *posuerimus, 1. pl. aor. 2. verbi τίθημι.*
 Θωμίγξ, γος, ἡ, funis e sparto, vel cannabi; (2) nervus, vinculuua, chorda.
 ΘΗΜ'ΙΖΑ, vel Θωμίσσω, f. ξω, vincio seu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; *Θωμιχθεῖς, a. 1. part. pass. verberatus, flagellis cæsus.*
 ΘΗΜΟΨ, ῥ, ὁ, acervus frumentî, lignorum, &c. *Æsch. Agam. 303.*
 Θώνιος, ὁ, Ægyptius, a Thono rege, *Nic.*
 Θωπέια, ας, ἡ, adsentatio, adulatio, blanditiæ. *A Θωπέω.*
 Θώπειμα, ἄτος, τὸ, blandimentum. *Γλυκίαι δ' ἦσαν εἰς Θωπέυματα, minus dulces ad blanditias, Eurip. Suppl. 1103. Ab eod.*
 Θωπειματικός, ἡ, ὄν, adsentatorius, blandus. *Θωπειμάτιον, υ, τὸ, adsentatiuncula. Dim. Θωπειτικός, adv. adsentatorie.*
 Θωπέω, f. εὔσω, adolor, adsentor, blandior. *Δοκίει γὰρ ἂν με πόνδε Θωπέωσαι πόντ' ἂν; Eur. Med. 368. A Θώψ.* Unde
 Θωπικός, ἡ, ὄν, adsentatorius, adulatorius.
 Θωπικός, adv. adsentatorum more, adulatorie.
 ΘῶΠΠΩ, f. φω, adsentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.
 Θωράκιον, τὸ, idem quod Θωράκιον (2), *Æsch.*
 Θωρακίζω, f. ἴσω, thorace munio, lorico; (2) armo. *A Θωράξ.*
 Θωράκιον, υ, τὸ, lorica, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. *Dim. Θωρακισμός, υ, ὁ, loricatorio. A Θωρακίζω.*
 Θωρακίτης, υ, ὁ, miles thoracatus, lorica muuitus. *A Θωράξ.*
 Θωρακομάχος, υ, ὁ, ἡ, qui thorace indutus pugnat. *Ex μάχουμαι.*
 Θωρακοποιός, ῥ, ὁ, ἡ, qui thoraces conficit, loricatorius. *Ex ποίω.*
 Θωρακοφόρος, υ, ὁ, ἡ, qui thoracem gestat. *ΘῶΡΑΞ, ἄκος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus urbis; (4) poculi genus. (2) Θώρηκος γύαλον, Il. 5, 99.*
 Θωρακοφόρος, gen. sing. *Ion. pro Θωρακοφόρος.*
 Θωρηκτής, ῥ, ὁ, thoracatus, loricator; (2) armatus. *A Θωρήσσω.*
 Θωρήξ, εως, ὁ, ἡ, loricator; (2) potatio vini. *Ab eod.*
 Θωρήσσειο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion. pro ἰθωρήσσειο, a*
 Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) potio; *Θωρηχθῆναι, armari, a. 1. pass. Θωρηχθεῖς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Νυμῶδαν, δ' ἄρ' ἐποικήμενος Θωρήξην Ἀχιλλεύς, Il. 16, 155. Τῶδ' ἔργων αὐτοῦς Θωρήξουμαι, armabor adversus, Id. 7, 101. A Θωράξ.*
 Θωρηθείς, aor. 1. part. pass.
 Θῶς, Θωός, ὁ, ἡ, animal lupo simile, lupus cervarius, *Gl. Antiq. A Θῶω, vel Θῶός.*
 Θῶπτερον, alterum, *Dor. pro τὸ ἔτερον.*
 Θῶπκτῆς, ἦρος, ὁ, latrator. *A Θῶπσσω.*
 Θῶψμα, ἄτος, τὸ, miraculum, *Ion. pro Θαύμα.*
 Θωψμάτω, admior, *Ion. pro Θαυμάζω.*
 ΘῶΨΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuose feror. *Ἡ ἐκ ἠκάσατε Αἰαντος, ὅταν τῆνδε Θαύσαι βόην; Soph. Aj. 335. Πανώλεθρον κηλίδα Θαύσας γένει, imprecat, Lyc. 165. (2) Θαύσσαν δὲ κυναγέτας, Eurip. Or. 869.*
 Θῶψτός, mirabilis, *Ion. pro Θαυμαστός, Hesiod.*
 Θῶψ, Θαψός, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. *A Θαψτώ.*

I.

I Est nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, semperque vocalis est, et nunquam consonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Iod; (3) in numeris valet decem, et

cum lineola inferne addita (ι) decem millia; (4) *Matt. 5, 18.* idem est ac minimum quid, velut apex, punctum, vel simile.
 Ἰά, *Ion. ἴη, ἡ, vox; ἴα, una.*
 Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor; (2) purpureum colorem refero. (2) τὸ ὑποκείμενον ἰαζόσης, omnia subjecta purpureo colore tingentis, *Heliod. Æth. 2.*
 Ἰάθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. ἰάομαι, sano.
 Ἰαθίσται, sanabitur, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Ἰάθητε, sanati fuistis, 2. pl. a. 1. ind. pass.
 Ἰαθεῖ, adv. dolentis. *Vide ἰανῶ.*
 ἸΑΓΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, dissolvo, emollio; (3) profundo lætitia, exhilaro; ἰγνάσσει, a. 1. calefacite; ἰάθη, a. 1. pass. exhilaratus est. *Οἶά τε θυμὸν ἀεὶ θυμῶσιν ἰαίνει, Odys. 15, 378. Θυμὸς εὐφροσύνην ἰαίνεται, Ibid. 6, 156.*
 Ἰακός, ἡ, ὄν, Ionicus. *Ab Ἰαν.*
 Ἰακχάγωγός, ῥ, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, sc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. *Ab Ἰακχος et ἄγωγός.*
 Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more;
 Ἰακχάϊος, α, ον, Bacchicus.
 Ἰακχέω, clamo, *Steph. ἰάκχω, Suid. idem quod ἰαχέω.*
 Ἰακχος, υ, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) hymnus in Bacchum.
 Ἰακχος, ὁ, porcus, *Dion. Sic.*
 Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, *Hes. Ab*
 ἸΑ'ΑΕΜΟΣ, υ, ὁ, Ialemus, Calliopes filius; poeta ineptus et frigidus; (2) qui defunctos lugeat; (3) carmen lugubre et lamentabile; (4) *adj. miscr, febilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc*
 Ἰαλεμώδης, εως, ὁ, ἡ, frigidus et ineptus.
 Ἰαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.
 Ἰαλλός, υ, ὁ, derisor, cavillator; (2) scomma, dicerium, *Suid. Ab ἰάλλω.*
 ἸΑ'ΑΛΩ, f. ἀλῶ, mitto, cmitto, jacio. *Ἰαλλὸν ὄπισθ' ἀπὸ νευρήθην, Il. 8, 300. ἀτιμήσω τῖνα, afficere, Od. 13, 142.*
 Ἰαλτός, ὁ, ἡ, missus, *Æsch.*
 Ἰάμα, ἄτος, τὸ, sanatio; (2) remedium. *Ab ἰάομαι.*
 Ἰαμβουλεῖν, iambis tibiam adhibere, *Hes.*
 Ἰαμβεῖον, υ, τὸ, cymbium iambicum.
 Ἰάμβειος, υ, ὁ, ἡ, iambeus, iambicus.
 Ἰάμβηλος, υ, ὁ, ἡ, convitiator; maledicus, *Hes. Ab ἰάμβος.*
 Ἰαμβιάζω, ex *Ephig. pro*
 Ἰαμβίζω, iambis insector; (2) maledico.
 Ἰαμβικός, ἡ, ὄν, iambicus, iambis constans.
 Ἰαμβιστής, ῥ, ὁ, convitiator; proprie, qui alios iambis proscindit. *Ab ἰαμβίζω.*
 Ἰαμβογράφος, ὁ, iambicus poeta, et
 Ἰαμβοποιός, ὁ, iamborum scriptor, *Ath.*
 ἸΑΜΒΟΣ, υ, ὁ, Iambus, pes metricus, syllaba brevi et longa constans; (2) carmen versibus iambicis constans; (3) carmen satyricum, mordax, quod iambico carminis genere fere conscribi solebat.
 Ἰαμβογράφος, ὁ, idem quod ἰαμβιστής.
 Ἰαμβύκαι, ὄν, αἰ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina iambica caneantur, *Hes. Suid. Ab ἰαμβος.*
 Ἰαμβεαί, αἰ, loca herbosa et irrigua; prata, vireta, *Hes. pro ἰαμβῶν, quod melius.*
 Ἰαμβοί, οἰ, *ap. Nic. idem.*
 Ἰάνθη, *florui, aor. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω.*
 Ἰάνθιος, ἰνη, ἰνον, violaceus. *Ab*
 Ἰανθός, υ, ὁ, flos colore purpureo seu violaceo, *Hes. Ab ἰον.*
 ἸΑ'ΟΜΑΙ, ὠμα, medeor, sano, curo; f. ἰάσομαι, *Ion. ἰήσομαι aor. 1. m. ἰασάμην vel ἰασάμην aor. 1. pass. ἰάθη, sanatus sum. Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετακίαν, Artistorph. Vesp. 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῆς σπρωσῶς, Æschin.*
 Ἰᾶονες, Iones, Athenienses, *Græci.*
 ἸΑ'ΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) convitiis insector. *Ἰάπτειν ὀρχήματα αὐτοσάψ, Soph. Aj. 710.*
 ἸΑ'ΠΤΞ, ὄγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.

Ἰαρός, εσσα, εν, animadvertens, *Man.*
 Ἰάς, ἄδος, ἡ, Ionica. *Ab Ἰαν.*
 Ἰάσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.
 Ἰάσατο, sanavit, 3. sing. aor. 1. ind. med.
 Ἰάσθαι, mederi, præes. ind. med. contr. pro ἰάσθαι.
 Ἰασί, 3. pl. præes. ind. act. *Ion. pro ἰῶσι, ab εἶμι.*
 Ἰᾶσι, militunt, 3. pl. præes. ind. act. contr. ex *Ion. ἰᾶσι, pro ἰῶσι, ab ἴμι.*
 Ἰασίμων, τὸ, *Nic.*
 Ἰασίμος, υ, ὁ, ἡ, sanabilis. Ἄλλ' ὅμως ἰασίμοι, placabilis, *Eurip. Or. 399.*
 Ἰασίμωδός, ὁ, lugubre carmen, *Hieron.*
 Ἰᾶσις, εως, ἡ, sanatio. *Ab ἰάομαι.*
 ἸΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, Jasiona, olus sylvestre.
 Ἰάσμη, ης, ἡ, Jasmc, et ἰασμῶν μύρον, unguentum quoddam. *Ab ἴον, viola.*
 Ἰάσμων, υ, τὸ, idem et ab eod.
 Ἰασπίζειν, jaspidem imitari, jaspidis colore esse, *Dioscor. Ab*
 ἸΑΣΠΙΞ, ἰδος, ἡ, jaspis, gemma.
 Ἰασί, adv. Ionice. *Ab Ἰαν.*
 Ἰάστω, sanandum est. *Ab ἰάομαι.*
 Ἰαστός, εια, εον, sanandus. *Ab eod.*
 Ἰαστῆς, ἦρος, ὁ, medicus. *Ab eod.*
 Ἰαστρήν, medicina, ars medica, *Hes.*
 Ἰαστρήσιος, ἰα, ἰον, sanandi vim habens.
 Ἰαστικός, ἡ, ὄν, idem. *Ab eod.*
 Ἰαστορία, ας, ars medica (sub. τέχνη). *Τίς δ' χειροστίχνης ἰαστορίας, Soph. Trach. 1001 (vel 1019).*
 Ἰαστός, sanatus, *Plato de legibus 9.*
 Ἰαστραλείστης, υ, ὁ, medicus unguentis et perfrictionibus corporis morbos sanans, medicus unguentarius. *Ab ἀλειψω. Hinc*
 Ἰαστραλειπτική, ης, ἡ, scil. τέχνη, ars unguentis curandi.
 Ἰαστρέια, ας, ἡ, curatio, medela. *Ab ἰαστρέω.*
 Ἰαστρέιον, υ, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) premium medici. *Ab eod.*
 Ἰάστρεσιος, εως, ἡ, medicatio, sanatio. *Ab*
 Ἰαστρέω, f. εὔσω, medeor, curo, sano; (2) medicinam profiteor. *Σαυτὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ἰάστρεω, Naç. In med. curo me, medicinam mihi facio. Χολαίς καὶ πυτίαις ἰαστρέωμενα, felle aut coagulo medicinam sibi facientes, Plut. de capienda ex inimicis utilitate, 86. Ab ἰαστρέω. Unde*
 Ἰάστρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita.
 Ἰαστρίκος, ἡ, ὄν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicina peritus. *Hinc ἰαστρική, ης, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.*
 Ἰαστρικός, adv. medicorum more.
 Ἰαστρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obstetrix.
 Ἰαστρολογία, ὠ, f. ὄσω, de medicina loquor seu dissero. *Ex ἰαστρός et λόγω, dico.*
 Ἰαστρον, υ, τὸ, merces quo datur medico.
 Ἰαστρονάσις, ὁ, medicovates. *Vox comica.*
 Ἰαστρονίκης, υ, ὁ, medicorum victor. *A νικάω.*
 Ἰαστρός, ῥ, ὁ, medicus. *Ab ἰάομαι.*
 Ἰαστροσοφιστής, ῥ, ὁ, medica arte doctus.
 Ἰαστροστίχνης, υ, ὁ, medicinae artifex, qui medicinam profiteetur. *Ex ἰαστρός et τέχνη.*
 ἸΑΤΑΤΑΙ, interjectio lamentantis, heu!
 Ἰατταταιάξ, interjectio, heu! eheu! *Ab eod.*
 ἸΑΥ', interjectio indignantis, (2) lugentis.
 Ἰαυθρός, ῥ, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur; (2) stabulum, lustrum; (3) cubile; (4) somnus. *Ab ἰαύω.*
 Ἰαυῶ, interject. exclamantis, qua quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem et respondentis. *Ab ἰαύω.*
 Ἰαυόν, imperf. ind. act. verbi
 ἸΑΥ'Ω, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύσκον est imperfectum, *Ion. ab ἰαυον, ἰαυες, non ab ἰαυέσκω. (1) Ἰτ' ἐννοχίαν τέρψην ἰαύεν ἰαύτων, nec blandis amoribus ducere noctes, Soph. Aj. 1203. (2) Ζητός γὰρ ἐν ἀγκυλίνῃσι ἰαύεις, Il. 14, 213. Ἰαύσει τὸν μερομήνον πότμον, Lycophr. 430.*
 Ἰαφέτης, υ, ὁ, sagittarius. *Ab ἀφίτημι.*
 Ἰαφθίνας, a. 1. inf. pass. verbi ἰάπτω, mitto.
 Ἰαχάϊος, ης, ον, *adj. clamosus. Ἰαχάϊον ἐκ σομάτων, Soph. Œd. Tyr. 1219.*
 Ἰαχάϊσι, dat. pl. *Ion. pro ἰαχάϊς, ab ἰαχῆ.*

**Ιαχί*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *ιάχω*.
 **Ιαχίω*, *ω*, f. *ήσω*, clamor, vociferor; (2) cum clamore suo vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην *ιάχῃσας*, *Epigr.* Ab *ιάχω*.
 **Ιάχῃ*, *ῆς*, *ῆ*, vociferatio, clamor. Ab eod.
 **Ιαχίμα*, *άτος*, τὸ, vociferatio. Ab *ιαχίω*.
 **Ιαχός*, *ω*, *δ*, idem.
 **Ιαχόν*, 1. sing. imperf. ind. verbi *ιάχω*.
 **Ιαχίω*, *resonans*, perf. part. med. f. g. verbi
 **ΙΑΧΩ*, vociferor, clamor.
 **Ιαχώς*, perf. part. act.
 **Ίαων*, *δ*, *Ίάωνες*, Iones.
 **Ιαωνίζω*, Ionice loquor.
 **Ιαωνισί*, Ionice. A *πρᾶξ*.
 **Ίβης*, *ω*, *δ*, clavus in fundo navis, *Eust.*
 **Ίβηρ*, *ῆρος*, *δ*, Iberus, *gentile*.
 **Ιβήρια*, *ας*, *ῆ*, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ et Hispania dicitur. Hinc
 **Ίβηριδός*, *ῆ*, *όν*, Hispanicus.
 **Ίβηρικώς*, *adv.* more Hispanico.
 **Ίβηρις*, *ῆ*, Iberis, herba.
 **Ίβις*, *ιδος*, *ῆ*, Ibis, avis Ægyptia serpentes devorans.
 **Ίβισκος*, *ω*, *δ*, hibiscus, species malvæ silvestris.
 **Ίβυς*, *ῆρος*, *δ*, Ibyx, avis clamosa genus.
 **Ίγδη*, *ης*, *ῆ*, mortarium, pila; (2) genus saltationis. Hinc
 **Ίγδιζω*, agito pistillum; (2) torqueo, flecto.
 **Ίγδιον*, *ω*, τὸ, mortariolum. Dim. ab eod.
 **Ίγδισ*, idem quod *Ίγδη*.
 **Ίγδισμα*, *άτος*, τὸ, genus saltationis in quo lumbi agitantur, ut pistillum.
 **Ίγδοκᾶσάνων*, τὸ, idem quod *Ίγδη*. A *κόπτω*.
 **Ίγμα*, *adv.* perf. ind. pass. et
 **Ίγμενος*, perf. part. ab *ἰγνίωμαι*.
 **Ίγνία*, *ας*, *ῆ*, posterior genu pars, poples.
 **Ίγνις*, *ῆρος*, *ῆ*, idem. A *γῆνυ*.
 **Ίδε*, *vidit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *εἶδω*, *video*: vel *vide*, 2. sing. aor. 2. imperat. v. ejusd.
 **Ίδα*, *ης*, *ῆ*, Ida, mons Phrygia, *item* Creta; *item* quisvis locus editus et sylvosus; vid. *Ίδν*.
 **Ίδαία*, *ας*, *ῆ*, Idæa, herba, quæ et laurus Alexandrina dicitur. Ab *Ίδα*.
 **Ίδαίος*, *αίας*, *αίων*, Idæus. Ab eod.
 **Ίδάλμος*, *ω*, *δ* *ῆ*, æstuosus, sudorem ciens; (2) humidus; (3) speciosus, formosus. Ab *Ίδος*, *sudor*, vel *Ίδα*, *species*.
 **Ίδαινός*, *όν*, idealis, mundus intelligibilis, *ap. Timæum*. Ab *Ίδῆν*.
 **Ίδαρ*, τὸ, cibus, *cscæ*, *Hes.*
 **Ίδει*, *Ion.* pro *ἡδει*, et, *atque*.
 **Ίδέα*, *ας*, *ῆ*, idea, species; (2) genus et forma; (3) pulchritudo; (4) modus et ratio rei; (5) redundat etiam, *ιδέα παράγματος*, *res*. Ab *Ίδῆν*, *videre*.
 **Ίδῆν*, *vidisse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *Ίδῆν*.
 **Ίδει*, *dat. sing. contr.* pro *Ίδῆν*, ab *Ίδος*.
 **Ίδῆν*, *vidisse*, aor. 2. inf. act. verbi *εἶδω*.
 **Ίδέμυ*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *Ίδῆν*.
 **Ίδῆν*, aor. idem, sed *Dorice* formatus.
 **Ίδέσθαι*, *vidisse*, aor. 2. inf. med. verbi ejusd.
 **Ίδετε*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *Ίδε*.
 **Ίδετε*, 2. pl. aor. 2. imperat. act.
 **Ίδν*, *ης*, *ῆ*, silva, materia. *Ίδνσι συννεφεής*, *silvis* contactus, *Herodot.* 1, 110.
 **Ίδν*, 3. sing. aor. 2. conj.
 **Ίδναι*, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro *Ίδν*.
 **Ίδνς*, *videris*, 2. sing. aor. 2. conj. act.
 **Ίδνσω*, *videbo*, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *Ίδῶσω*.
 **Ίδντι*, *videritis*, 2. pl. aor. 2. conj. act.
 **Ίδία*, *adv.* privatim; (2) seorsim, separatim; (3) clam. *Dat. adverbascens* ab *Ίδιος*.
 **Ίδιαζώντως*, *adv.* peculiariter, singulariter. Ab
 **Ίδιάζω*, fut. *άσω*, seorsim sum ab aliis, in secessu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vindico; *Ίδιάζω*, proprius, singularis, peculiaris. *Κελεύει τῷ Μακρίνῳ ἀποσάνει και ἰδῆσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γραμμασιν*, *Herodian.* Ab *Ίδιος*.
 **Ίδιαίπτατα*, *adv.* maxime peculiariter, seorsum ac proprie. Ab
 **Ίδιαίπτατος*, *άτην*, *άιταπον*, maxime peculiaris vel proprius. Ab *Ίδιος*.

**Ίδιαίτερον*, *adv.* peculiariter; (2) secretius, magis seorsum. Ab eod.
 **Ίδιασῆς*, *ῆ*, *δ*, vitam agens privatam. Ab *Ίδιάζω*.
 **Ίδίη*, *propria*, dat. sing. *Ion.* pro *Ίδία*, ab *Ίδιος*.
 **Ίδικός*, *ῆ*, *όν*, specialis, peculiaris. Ab *Ίδιος*, vel *Ίδος*, *species*.
 **Ίδικῶς*, *adv.* seorsum, speciatim.
 **Ίδοκελεύω*, fut. *έσω*, meo consilio utor, mei consilii et arbitrii sum.
 **Ίδοκελεύω*, *ῶ*, fut. *ήσω*, idem. A *βελή*.
 **Ίδογενής*, *έος*, *δ* *ῆ*, proprium et privatum genus habens, sui generis. A *γίνωσ*.
 **Ίδιόγλωσσος*, *ω*, *δ* *ῆ*, propriam et peculiarem linguam habens. A *γλώσσα*.
 **Ίδιόγνωμονία*, *ῶ*, fut. *ήσω*, propriam ac peculiarem sententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
 **Ίδιόγνωμων*, *ονος*, *δ* *ῆ*, qui propriam et peculiarem sententiam habet, qui ex suo arbitrio privato statuit, qui suæ sententiæ est. A *γνώμην*.
 **Ίδιόγονία*, *ας*, *ῆ*, generatio proles e sui generis animali. *Vox Platon.* A *γίγνομαι*.
 **Ίδιόγραφοον*, *ω*, τὸ, scriptum manu propria exaratum. A *γράφω*.
 **Ίδιοθρηπτικός*, *ῆ*, *όν*, sibi venans, sui quæstus causa venans. A *θρεῖω*.
 **Ίδιοθρία*, *ας*, *ῆ*, venatio cujus quæstus ad nos redit.
 **Ίδιοκρίτος*, *ω*, *δ*, *ῆ*, qui suo iudicio et arbitrio vivit.
 **Ίδιοκρητος*, *ω*, *δ* *ῆ*, peculiaris, *Ph.* A *κράωμαι*.
 **Ίδιολογέωμαι*, *ῆμαι*, f. *ήσομαι*, separatim loquor. A *λέγω*.
 **Ίδιολογία*, *ας*, *ῆ*, propria et peculiaris loquendi forma. A *λόγος*.
 **Ίδιόμορφος*, *ω*, *δ* *ῆ*, qui propriæ et peculiaris formæ est. A *μορφή*.
 **Ίδιον*, *ω*, τὸ, peculium, *Ph.*
 **Ίδιοξενία*, *ας*, *ῆ*, necessitudo hospitalis cum aliquo privata, privatum hospitium. Ab
 **Ίδιοξενος*, *ω*, *δ* *ῆ*, qui privatus est hospitium cum aliquo, privatus hospes.
 **Ίδιόμαι*, *ῆμαι*, fut. *άσομαι* mihi vindico; (2) mihi concilio. Ab *Ίδος*.
 **Ίδιοπάθεια*, *ας*, *ῆ*, proprii et peculiaris adfectio. Ab
 **Ίδιοπάθης*, *έος*, *δ* *ῆ*, alquam peculiarem adfectionem habens. A *πάθος*.
 **Ίδιοποιάω*, alteri proprium reddo, stabilem et firmam possessionem do.
 **Ίδιοποιέωμαι*, *ῆμαι*, proprium mihi facio, usurpo, vindico mihi; (2) concilio mihi.
 **Ίδιοποίημα*, *άτος*, τὸ, usurpatio, *Ph.*
 **Ίδιοποίησις*, *έως*, *ῆ*, vindicatio; (2) *apud Script.* *Eccl.* dicitur de naturis Christi alterius naturæ prædicata assumentibus, *item* de assumptione humanæ naturæ, *Erm.*
 **Ίδιοπραγέω*, *ῶ*, fut. *ήσω*, mea negotia curo, non aliena; (2) meo arbitrio ago. A *πράγος*.
 **Ίδιοπραγία*, *ας*, *ῆ*, cura negotiorum suorum; (2) privata commoditas.
 **Ίδιοπραγμονέω* vide *Ίδιοπραγέω*.
 **Ίδιοπραγμωνος*, *ονος*, *δ* *ῆ*, sua tantum curans, suas res agens; (2) vitam privatam agens. A *πράγμα*.
 **Ίδιοπραξία*, *ας*, *ῆ*, privata commoditas. A *πράγος*.
 **ΊΔΙΟΣ*, *ία*, *ιον*, peculiaris, sui generis; (2) suus; (3) privatus; (4) de morte spontanea, non per vim ab aliis illata; (5) τὰ *Ίδια*, domicilium, sedes.
 **Ίδιόσολος ναύς*, navis quam quis sibi suis sumptibus instruxit. Ex *Ίδιος* et *σόλος*.
 **Ίδιοσυγκρίσια*, *ας*, *ῆ*, propria et peculiaris quædam concretio et constitutio; peculiare temperamentum. A *σύγκρισσις*.
 **Ίδιοσύστατος*, *ω*, *δ* *ῆ*, qui habet propriam hypostasim, per se consistens. A *συσταμαι*.
 **Ίδιοσυστάτως*, *adv.* ex propria substantia.
 **Ίδιότης*, *ῆτος*, *ῆ*, proprietas. Ab *Ίδιος*.
 **Ίδιότροπος*, *ω*, *δ* *ῆ*, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, *nt* *προφή ἰδιότροπος*, de cibus Judæorum, *ap. Jos.*

**Ίδιοτρόπος*, *adv.* modo proprio et peculiari; (2) peculiariter et privatim.
 **Ίδιότροφος*, *ω*, *δ* *ῆ*, qui seorsum alitur et pas-citur, qui peculiaribus et propriis nutri-mentis utitur. A *τρέφω*.
 **Ίδιόχρεον*, *ω*, τὸ, propria manu scriptum fac-tumve. A *χρέω*.
 **Ίδιοχρίτως*, *adv.* manu propria. A *πρᾶξ*.
 **Ίδίω*, vindico mihi, adscisco. Ab *Ίδιος*.
 **Ίδισ*, *έως*, *ῆ*, sudatio; (2) sudor. A *seq.*
 **Ίδίω*, fut. *ίσω*, sudo. *Ἄσε ἦδη πινές Ίδισυν αίμα-πάδη ἰδρώσῃ*, *Aristot.* Ab *Ίδος*.
 **Ίδιωμα*, *άτος*, τὸ, proprietas; (2) idioma, prop-rietas linguæ. Ab *Ίδιος*.
 **Ίδιωματικός*, *ῆ*, *όν*, peculiaris.
 **Ίδίως*, *adv.* proprie.
 **Ίδιωσις*, *έως*, *ῆ*, vindicia. Ab *Ίδίω*.
 **Ίδιωτία*, *ας*, *ῆ*, vita privata. Ab
 **Ίδιωτέω*, f. *έσω*, privatam vitam ago; (2) ob-scurus, ignobilis sum, etiam de urbe; (3) imperitus sum, ignarus rei alicujus. *Τέ-τυ τῷ πράγματος τῆς ἀρετῆς ἄδεια δει ἰδιωτέω*, *Plat.* Ab
 **Ίδιώτης*, *ω*, *δ*, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, *apud Scriptores Ecclesiasticos*, sive qui munere in ecclesia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeus; (4) rei alicujus imperitus; (5) domesticus, inquilinus; (6) omnino teneant irones, vim hujus vocis ad-moddum variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendum esse. Ab *Ίδίω*.
 **Ίδιωτίω*, ad vulgarem consuetudinem accom-modo. A *πρᾶξ*.
 **Ίδιωτικός*, *ῆ*, *όν*, ad privatos seu vulgus perti-nens; (2) privatus. (2) τὰ *ιδιωτικά*, vita privata. *Τὰ δει ιδιωτικώτερα, ὡς ἐν τοῖς παρῶ-σιν ἀκινδυνότατα, αἰετῆσαι μᾶλλον*, privatam conditionem, ut in præsentii rerum statu tutiorem, præferre, *Αρη. Bell. Civ.* 3, 10. Ab eod.
 **Ίδιωτικώς*, *adv.* privatorum more, vulgi more; (2) sermone vulgi.
 **Ίδίωτις*, *Ίδος*, *ῆ*, privata. Ab *Ίδιώτης*.
 **Ίδιωτικῶς*, *ῆ*, *δ*, sermonis forma e vulgo sumpta, plebeia dicendi ratio. Ab *ιδιωτίκω*.
 **Ίδμεν*, 1. pl. præ. ind. act. *Dor.* et *per Sync.* pro *Ίσμεν*, ab *Ίσμεν*, *scio*.
 **Ίδμεναι*, *scire*, aor. 2. inf. act. *Dor.* et *per Sync.* pro *Ίδμεναι*.
 **Ίδμοσύνη*, *ης*, *ῆ*, scientia. Ab
 **Ίδμων*, *ονος*, *δ*, sciens, peritus. Ab *εἰδῆναι*.
 **ΊΔΝΟΝ*, *ῶ*, fut. *άσω*, incurvo, infecto, intor-queo; a. 1. pass. *Ίδῶνθ*, incurvatus est, sese retorsit. *Ίδῶνθ δει πεισῶν*, *Il.* 13, 624.
 **Ίδοίωτα*, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro *Ίδεντο*, ab *εἶδω*.
 **Ίδομαι*, *viderim*, aor. 2. opt. act.
 **Ίδοίωτα*, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro *Ίδῶσα*.
 **Ίδομην*, *vidi*, aor. 2. ind. med.
 **Ίδον*, *vidi*, aor. 2. ind. act.
 **Ίδόντες*, nom. pl. aor. 2. part. act.
 **Ίδοντο*, *viderunt*, 3. pl. aor. 2. ind. med.
 **Ίδοσαν*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Accl.* pro *Ίδον*.
 **ΊΔΟΣ*, *έως*, τὸ, sudor, *Hes.* 1, 397.
 **Ίδῶ*, *adv.* en, ecce. Ab *Ίδῆν*.
 **Ίδῶθαι*, *οί*, tibiurum genus, *Poll.*
 **Ίδῶσα*, aor. 2. part. f. g. verbi *εἶδω*.
 **Ίδρεία*, *ας*, *ῆ*, peritia. Ab *Ίσμεν*.
 **Ίδρείτης*, *ῆ*, idem quod *ιερείας*, *Esch.*
 **Ίδρία*, *ας*, *ῆ*, idem et ab eod.
 **Ίδρίης*, gen. sing. *Ion.* pro *Ίδρίης*, a *πρᾶξ*.
 **Ίδρις*, *έως*, *δ* *ῆ*, peritus, sciens; (2) providus.
 **Ίδριτης*, *ω*, *δ*, idem.
 **Ίδρώ*, *ῶ*, fut. *άσω*, sudo. *Οὐτε αὐτός ποτε πρῆν ἰδρώσει δειπῶν αἰετῆτο*, *Χερ.* Ab *Ίδρώς*.
 **Ίδρῶνθ*, seu *Ίδρῶνθ*, aor. 1. pass. ab *Ίδρῶ* vel *Ίδρῶω*.
 **Ίδρῶμα*, *άτος*, τὸ, opus constructum; (2) fir-mamentum, fundamentum, stabilimentum; (3) delubrum, locus in quo Deorum simu-lacra collocantur, fanum; (4) scdes; (5) columen. (5) τὸ σὺν Ίδρῶμα πόλως ἐκκομίζωμαι πρὸς πρῶν, filios, qui erant columnæ urbis. *Eutyri. Suppl.* 631. *Ἐρεσῆμ Ἀκράγαντος*, colu-men Argentici. Sic vocatur Therou. *Pind. Olymp.* 2, 12. Ab *Ίδρῶ*.

ἰδρῆμι, idem quod ἰδρῶν.
 ἰδρῆναι, aor. 1. part. pass. verbi
 ἰδρῶναι, idem quod ἰδρῶν.
 ἰδρῶσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio : (2) sedes.
 Ab ἰδρῶν.
 ἰδρῶσω, fut. 1. ind. act. verbi ἰδρῶναι.
 ἰδρῶντιον, sedendum, collocandum. Ab ἰδρῶναι.
 ἰδρῶντος, ἡ, ὄν, fundatus, firmatus, stabilitus.
 ἰδρῶν, fut. ὕσω, sedere facio, statuo, colloco;
 et in pass. statutor, colloco, sedeo, insideo;
 ἰδρῶναι, perf. pass. collocatus; ἰδρῶν, aor.
 1. pass. collocatus est. Καὶ πῶ κλείεις νιν,
 τίκνον ἰδρῶσθαι χθόνος; commorari, Sophr.
 Trach. 68. Ἀναφελῆς εὐθρία κατ' οἶκον ἰδρῶται
 γυνή, Eur. Hipp. 643.
 ἰδρῶ, dat. vel acc. sing. per Ἀπορ. pro ἰδρῶντι
 vel ἰδρῶτα, ab ἰδρῶς.
 ἰδρῶσα, vel ἰδρῶσα, ἄν, τὰ, morbi e sudore,
 pustulis ulceribusve se exserentes, pustule
 ipsæ. Ab eod.
 ἰδρῶδης, ες, cum sudore conjunctus.
 ἰδρῶς, ὄσος, ὅ, sudor. Ab ἰδρῶς.
 ἰδρῶσις, εως, ἡ, sudatio, sudoris evocatio.
 ἰδρῶτήριον, ε, τὸ, sudatorium. Ab ἰδρῶναι.
 ἰδρῶτικός, ἡ, ὄν, sudare solitus, crebro sudans,
 sudatorius. Ab eod.
 ἰδρῶτικός, adv. propense ad sudorem.
 ἰδρῶτιον, ε, τὸ, sudor. Ab ἰδρῶς.
 ἰδρῶτοποιῶν, sudorem elicio, et in pass. sudo.
 ἰδρῶτοποιῶν, ἡ, sudoris evocatio, sudatio. Ab
 ἰδρῶτοποιῶν, ε, ὅ, ἡ, sudorem eliciens. Ex
 ἰδρῶς et ποιῶν.
 ἰδρῶν, sudo. Ab ἰδρῶν, quod idem notat.
 ἰδῶναι, part. perf. med. pro εἰδῶναι, ab εἶδω, scio.
 ἰδῶμαι, viderim, aor. 2. conj. med.
 ἰδῶν, intuens, aor. 2. part. act.
 ἰδῶναι, viderint, 3. pl. aor. 2. conj. act.
 ἰε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. ab εἶμι, co.
 ἰεθ, 2. sing. præ. imperat. act. v. ἴημι, mitto.
 ἰει, miltēbai, 3. sing. imperf. ind. act. verbi
 ejusd.
 ἰεῖν, præ. opt. act. verbi ejusd.
 ἰεῖς, 2. sing. præ. verbi ἴημι, mitto, jaculor.
 Ἐ πᾶσαν ἰεῖς γλώσσαν, quæ statim clamas,
 Sophr. El. 596.
 ἰεῖς, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἴημι.
 ἰεῖς, miltens, jaculans, præ. part. act. verbi
 ejusd. Τὸν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς, convi-
 cia in magnos qui jaculatur viros, Sophr.
 Aj. 154.
 ἰεῖσαι, nom. pl. præ. part. act. f. g. v. ejusd.
 ἰεῖσαι, 3. pl. præ. ind. act. verbi ejusd.
 ἰεμαι, eo cum impetu. Ἰεμενος ποταμοῦ ῥοᾶν,
 Odys. 10. 529. Ἄσπιδε, Ib. 17, 5.
 ἰεμαι, cupio, desidero, Ἰεμενον νόστον, Odys.
 15, 69. φιλέειν, Ib. 201. ἐπὶ οἰκίαν, Lucr. πρὸς
 τὴν πάλιν, Plut.
 ἰεμεν, præ. inf. act. Ion. pro ἴημαι, ab ἴημι.
 ἰεμεν, præ. inf. act. Ion. pro ἴημαι, ab εἶμι.
 ἰεμεναι, miltēre, præ. inf. act. Dor. pro ἴημαι,
 ab ἴημι.
 ἰεῖν, 3. pl. imperf. ind. act. Poet. pro ἴησαν.
 ἰεῖναι, præ. inf. act.
 ἰεῖναι, ire, præ. inf. act. verbi εἶμι.
 ἰεῖναι, 3. pl. præ. ind. pass. verbi ἴημι.
 ἰεῖντες, nom. plur. part. præ. act.
 ἰεῖν, ὄν, τὰ, sacra, exta.
 ἰεῖν, ἄς, ἡ, medicamenti quædam compositio;
 (2) serpentis nomen. Ab ἰερός.
 ἰεράγγελος, ε, ὅ, qui sacras celebritates annun-
 ciat.
 ἰεραγωγός, ε, ὅ, sacrorum interpres, mysta:
 ἀδφ. ναὺς ἰερά, navis quæ sacra fert. Νεῖλος
 ὁπῶν ἄναξ μύσταις φίλων ἰεραγωγός εὖρε μέλος,
 Hedyll. apud Athen. 12.
 ἰεράκιον, ε, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab
 ἰεράξ, quoniam ejus succo oculorum he-
 betudini mederi credebantur accipitres.
 Angl. HAWKWEED.
 ἰερακίος, ε, ὅ, parvus accipiter. Dim. ab eod.
 ἰερακίτης, ε, ὅ, lapis quidam. Ab eod.
 ἰεράμοιβος, ἄν, ὄν, sacri vates, προφῆται, Hes.
 ἸΕΡΑΞ, ἄκος, ὅ, accipiter.
 ἰεραοῖς, ε, ὅ, sacer cantor, poeta, Hes.
 ἰεραομαι, ὄμαι, fut. ἰεραομαι, sacerdos sum;
 ἰεραομένη, femina sacerdos; ἰεραομένη, aor. 1.

sacerdos factus sum. Ἰεραομαι τῆς θεῆς,
 Pausan. τῆ Ἀθηῶν, Id. Ab ἰερός.
 ἰεραρχία, ἄν, fut. ἴσω, sacris præsum, sacro im-
 perio et magistratu fungor. Ab
 ἰεραρχης, ε, ὅ, qui sacris præest; (2) ponti-
 fex qui sacris ordinibus præest. Ex ἀρχή.
 ἰεραρχία, ες, ἡ, sacrum imperium, imperium
 in rebus sacris. A præc.
 ἰεραρχικός, ἡ, ὄν, pontificalis; ad eum perti-
 nens qui sacris præest, vel etiam ad hier-
 archiam ipsam. Ab eod.
 ἰεραρχικός, adv. more eorum qui sacris præ-
 sunt.
 ἰεραται, 3. sing. præ. ind. med. contr. pro
 ἰεράται, a verbo ἰεραομαι.
 ἰερατεία, ες, ἡ, sacerdotium. Ab ἰερατεῖναι.
 ἰερατεῖον, ε, τὸ, sacrarium. Ab eod.
 ἰερατευμα, ἄτος, τὸ, sacerdotium. Ab eod.
 ἰερατεῖναι, et ἰερατεῖομαι, sacerdotio fungor,
 sum sacerdos. Τῶ ἢ ἰεράτισσε, Herodian. Ab
 ἰερός.
 ἰερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotialis; (2) sacris usibus
 destinatus. Ab ἰεραομαι.
 ἰερατεία, ες, ἡ, sacerdotium. Ab ἰερατεῖναι.
 ἰερατεῖον, ε, τὸ, sacrarium. Ab eod.
 ἰερατεῖναι, et ἰερατεῖομαι, sacerdotio fungor,
 sum sacerdos. Τῶ ἢ ἰεράτισσε, Herodian. Ab
 ἰερός.
 ἰερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotialis; (2) sacris usibus
 destinatus. Ab ἰεραομαι.
 ἰεράων, gen. pl. Dor. pro ἰεῶν, ab ἰερός.
 ἰεραία, ες, ἡ, sacerdos, femina. Ab eod.
 ἰερεῖον, ε, τὸ, victima, hostia; (2) actus sa-
 crificandi. ἰερεῖα, quæcumque ad come-
 dendum jugulantur animalia, Casaub. ad
 Athen. 1, 11. Ab eod.
 ἰερεῖτης, ε, ὅ, sacerdos, ex Platone.
 ἰερεῖτις, ἡ, antista; (2) supplex femina.
 ἰερεῖς, εως, ὅ, sacerdos. Ab ἰερεῖναι.
 ἰερεῖναι, fut. εἶσαι, sacrifico; (2) dico, consecro.
 Ἀὐτὰρ ὁ βῆν ἰερεῖναι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίονα, Il. 2, 402. Ab ἰερός.
 ἰερεῖν, ης, ἡ, sacerdos, antista, Plut.
 ἰερεῖν, Il. 22, 159. Ion. τὸ ἰερεῖν.
 ἰερεῖς, gen. sing. Ion. pro ἰεράς, ab ἰερός.
 ἰερεῖς, ἰδος, ἡ, sacerdos, femina. Ab eod.
 ἰερεωσάνην, ης, ἡ, verberna.
 ἰερογλύπτης, ε, ὅ, peritus sculpendi hierogly-
 phica. A γλύφω.
 ἰερογλύφικα, ὄν, τὰ, hieroglyphica, sacra mo-
 numenta apud Ægyptios, non literis sed
 variis figuris animalium aliarumque rerum
 exarata. Ex iisd.
 ἰερογλύφος, ε, ὅ, idem quod ἰερογλύπτης.
 ἰερογλωσσος, ε, ὅ, ἡ, sacram linguam callens.
 A γλώσσα.
 ἰερογραμματῆς, εως, ὅ, scriba rerum sacrarum
 et mysticarum, sacer scriba.
 ἰερογράφα, ἄν, τὰ, divinarum rerum imagines
 seu adumbrationes. A γράφω.
 ἰερογραφία, ες, ἡ, rerum divinarum adumbratio
 per signa quædam. Ex iisd.
 ἰερογραφίμενα, ἄν, τὰ, idem quod ἰερογράφα.
 ἰεροθακρῆς, epith. thuris, quia in sacris ad-
 hibetur, et e frutice lacrymarum modo
 prorumpit. Ἰεροθακρον λίβανον, thus lacry-
 mas sacras fundens, Athen. 14.
 ἰεροδιδάσκαλος, ε, ὅ, ἡ, qui sacra docet, sa-
 crorum doctor, qui ad sacra initiat.
 ἰεροδοκος, ἄν, sacer, epith. victimarum alio-
 rumque donorum quæ diis dantur. At
 ἰεροδοκος, accentu in penultima, epith. templi,
 cistæ mysticæ, quæ sacra continet. Ἰεροδοκα
 θεῶν λήματα, ἄπ' ἀνδρὸς ἀγνῆ, dona deis obla-
 ta ab homine puro, Æsch. Suppl. 368.
 ἰεροδουλος, ε, ὅ, ἡ, sacris inserviens, ædituus;
 (2) Deo sacratus.
 ἰεροθεῖα, ὄν, f. ἴσω, sacros ritus instituo. Ab
 ἰεροθεῖτης, ε, ὅ, sacrorum rituum institutor.
 Ex ἰερός et τίθημι.
 ἰεροθήκη, ης, ἡ, sacrarium, Ph.
 ἰεροθυεῖναι, sacrifico, sacris faciendis præsto
 sum.
 ἰεροθύτης, ε, ὅ, sacerdos; (2) summus sacer-
 dos quibusdam locis, a quo annus nomen
 accepit, Ern. (2) ἐπὶ ἰεροθύτῃ Νυμφόδωρῳ τῷ
 Φιλῶνος, sacerdote Nymphodoro Philonis
 filio. In inscriptione apud Cruterum ἰερο-
 θύτα est genitivus Doricus.
 ἰεροθύτος, ε, ὅ, ἡ, sacrificatus, immolatus.
 Hinc τὰ ἰεροθύτῃ, ἄν, sacra hostiæ. Ex ἰερός
 et θύω.
 ἰεραῖσι, sacris, dat. pl. Ion. pro ἰεραῖς.

ἰερακυνῶν, fut. ὄσω, adoleo, immolo; pass.
 immolator. Πολλῶ πυρός τὰς ἰερακυνῶν
 ἄνδρας κατέχοντος, Diodor. Sic. 20, 65. A
 καῖω.
 ἰερακήουζ, ὄκος, ὅ, sacer præco, qui in sacris
 aliquid edicit.
 ἰερακόμος, ε, ὅ, ἡ, qui sacrorum curam gerit,
 ædituus. A κομῶν, curo.
 ἰεραλογέω, ὄν, de sacris rebus loquor; (2) sa-
 cra verba pronuncio. A λόγος.
 ἰεραλογία, ες, sermo de rebus sacris.
 ἰεραλόγος, ὅ, φάλατῃς, Lexic. Reg. MS.
 ἰεραμᾶνία, ες, ἡ, orgia Bacchi, in quibus e
 Baccho furebant. A μᾶνιωμα.
 ἰεραμηνία, ες, ἡ, calendæ; (2) dies festi, sup-
 plicationes; (3) festivi ludii. Ex ἰερός et
 μήνη, mensis, vel potius μήνη, luna.
 ἰεραμνημῶν, ὄν, fut. ἴσω, fungor munere ἰερο-
 μνημῶν. Ab
 ἰεραμνήμων, ἄν, ὅ, ἡ, sacrarum rerum seu sa-
 crorum rituum memoriæ præfectus, sacro-
 rum præsul; (2) sacer scriba qui est a
 commentariis rerum sacrarum; (3) apud
 Græcos sacerdos annuus, qui cum Pyla-
 goris mittebatur ad concilium Amphicty-
 onum superior Pythagoris; (4) idem qui ἰε-
 ρόθυτος.
 ἰεραμυρσος, ε, ἡ, myrtus acuta, myrta sylves-
 tris.
 ἰεραμυρσῆς, ε, ὅ, qui sacris mysteriis initiat,
 qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.
 ἰερόν, ε, τὸ, sacrum sacrificium; (2) hostia,
 victima; (3) sacellum, fanum, templum,
 delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad
 ædem pertinentium, etsi in iis sacra non
 fiunt, ut Hierosolyma ἰερόν, a quo distin-
 guitur ναὺς, ædes in qua sacra fiunt.
 ἰερονίκης, ε, ὅ, victor in sacris Græcorum cer-
 taminibus. Ἀντισχάνε τῷ Ἀπόλλωνος ἰερονίκου,
 Lucian. de Hist. conscribenda, 30. A νίκη.
 ἰερονόμος, ε, ὅ, sacrae disciplinæ magister et
 exactor. A νέμω.
 ἰερονυμηνία, idem quod ἰεραμηνία.
 ἰεροπλαγκτός, ὄν, sacrae ambages, Man.
 ἰεροπλασα, ἄν, τὰ, rerum divinarum imagi-
 nes seu adumbrationes. A πλάσσειν.
 ἰεροπλασία, ες, ἡ, rerum divinarum adum-
 bratio per quædam signa.
 ἰεροποιεῖν, ὄν, fut. ἴσω, sacra facio; (2) dedico,
 consecro. Εἰσπίτῃρα ὑπὲρ τῆς Βουλῆς ἰεροποιῆ-
 σαι, Dem.
 ἰεροποιῶν, ες, ἡ, sacrificatio, sacrificium. Ab
 ἰεροποιῶν, ε, ὅ, sacrificus, sacrificulus; (2)
 Athenis decem inspectores haruspicum,
 cum exta inspicunt ne fraus intercedat.
 ἰερόπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civitas.
 ἰεροπραεῖτης, ἰερός, ὅ, ἡ, sanctimoniam præ se fe-
 rens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἰεροπραεῖς,
 ἰεός, sanctimonia. A πρέπειν.
 ἰεροπραεῖς, adv. ut decet sanctum, ut convenit
 rei sacrae, sacro quodam modo.
 ἰερόπρατῃς, ὅ, haruspex. Ab ὄππομαι.
 ἸΕΡΟΣ, ἄ, ὄν, sacer, sacrosanctus, augustus.
 Οἱ ἰεροί, sacerdotes, sacrorum ministri. Ἄλ-
 λὰ ζῶν ἰεροῖς χρῆσθ' εὐσεβῆς σκοπέειν, Ευτῆρ-
 ἰηθῆ, in Aut. 674. Τὸν ἰερόν ὡς κτείνεσαν, Id.
 Ion. 1224.
 ἰεροσαλπικητής, ε, ὅ, tubicen in sacris; fidein,
 Ph.
 ἰεροσκοπέω, ὄν, f. ἴσω, haruspiciis munere fun-
 gor.
 ἰεροσκοπία, ες, ἡ, haruspicina. Ab
 ἰεροσκοπέω, ε, ὅ, haruspex, extispex.
 ἰερόσπετος, ἄν, velatus sacris insignibus, vittis
 velatus. Σὺν τοῖσδ' ἰερόσπετος ἐγγυρηδῶς ἰερόσ-
 πεταισι κλάδοισι, Æsch. Suppl. 22. A εἶψω.
 ἰεροσύλῃ, ὄν, fut. ἴσω, sacrilegium committo.
 Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἶδωλα, ἰεροσύλῃ; Rom.
 2, 22. Ab ἰερόσυλος. Hinc
 ἰεροσύλησις, εως, ἡ, sacrilegium.
 ἰεροσύλια, ες, ἡ, sacrilegium. Ab
 ἰερόσυλος, ε, ὅ, ἡ, sacrilegus. A συλῶν.
 ἰεροτελεῖτης, ε, ὅ, qui sacris initiat, sacerdos;
 (2) episcopus. A τελέω, initio.
 ἰεροτελεῖσθαι, ες, ἡ, initiatio, consecratio, &c.
 ἰεροτροχος, ἄν, sacer, epith. carpenti. Ἰερότρο-
 χον

χον ἄρμα τιταίνεις, *Oryth. Hymn. in Rheam*, 2. Α πείχου.
 Ἱερῶσπιος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, cui sacra figura impressa est.
 Ἱεροργία, ὤ, fut. ἦσα, operor sacris; (2) in macto, immollo. Ἱεροργήματα τὸ εὐαγγέλιον, *Rom.* 15, 16. (2) ζῆνός, ἢ καὶ ἐχρησίου ἱεροργήσασθαι κελύει νόμος; *Heliodor.* 10.
 Ἱεροργία, ας, ἡ, rei divina peractio seu operatio, sacrificium. Ab
 Ἱεροργός, ὤ, ὁ ἢ ἡ, divina peragens, sacrificus, immolator. Ab Ἱεργον.
 Ἱεροφάντις, ὤ, f. ἦσα, sacrorum antistes sum. Ab
 Ἱεροφάντης, ἡ, ὁ, qui sacra et caeremonias docet, sacrorum antistes. Α φαίνο. Hinc
 Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum caeremonia.
 Ἱεροφαντικός, ὤ, ὁ, sacerdotialis. Ab eod.
 Ἱεροφαντικῶς, adv. more sacerdotum.
 Ἱεροφάντις, ἡ, antistita sacri. Τὸν ἱεροφάντην, καὶ τὰς ἱεροφάντιδας, καὶ τὸν δαδύχον, καὶ τὰς ἄλλας ἱερίδας μὴ ἰνὸς ἔχον ἑφάνον, *Ister apud Schol. Soph. ad Ed. Col.* 681.
 Ἱεροφαιτος ἀπόδ, *Ep.* sed leg. ἡερόφαιτος, aera frequentans, *Din.*
 Ἱεροφάρος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, qui sacra fert. Α φέρω.
 Ἱεροφύλακον, ἡ, τὸ, locus ubi sacra custodiantur, sacrarium. Ab
 Ἱεροφύλαξ, ἡ, ὁ, sacrorum custos, ardituus.
 Ἱεροφῶνος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, sacram vocem habens, seu in sacris canens, sonaus. Α φωνή.
 Ἱερόχρηστος, dei responsum. Ἱερόχρηστα λόγια, *Iamblich. in Pyth.* 29: ubi male legitur λόγων pro λόγιων.
 Ἱεροψάλτης, ἡ, ὁ, qui sacra canit; (2) psaltes in sacris. Α ψάλλω.
 Ἱερόψυχος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, divinum animum habens. Α ψυχή.
 Ἱερόν, ὤ, f. ὦσα, sacro, dedico, initio, inauguro; inf. ἱερόσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱεραμένος θεῶ, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερός.
 Ἱεραμα, ἄτος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερός.
 Ἱερόνυμος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, cui sacrum est nomen. Ab ὄνομα.
 Ἱερός, adv. sancte. Ab ἱερός. Unde
 Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium.
 Ἱεσσα, 3. pl. imperf. ind. verbi Ἱημι.
 Ἱεσθῆν, 3. dual. praes. imperat. med. verbi Ἱημαι.
 Ἱεσ, curiebat, 3. sing. imperf. ind. med.
 ἹΕΤ, hui! (2) irridentis.
 Ἱέα, jaculor, mitto, immitto; thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu Ἱε, mittebat, jaciebat, *apud Poet.* Τοῖσιν δ' Ἱεμενον θρον Ἱεῖ ἐκείρους Ἀπόλλων, *Il.* 1, 479. Ἱεπινομεναισιν Ἱε κακότητα βαρεῖαν, *Id.* 10, 71. Ἱε τείχος Ἱεόν, *Id.* 12, 25. οἶσθ, 13, 650. Ab Ἱε, seu Ἱημι.
 Ἱζάνη, ἡ, vestis e caprinis pellibus; vel potius caprina pellis vestimenti vicem praestans, *Poll.*
 Ἱζάνα, sedere facio; (2) sedeo, sido, pessum eo; f. Ἱζήσω, a. 1. Ἱζησα, mutuat ab inusit. Ἱζέω, sede, *Dor.* pro Ἱζε, *Il.* 3, 162.
 Ἱζήσας, aor. 1. part. act. verbi Ἱζέω.
 Ἱζήμα, ἄτος, τὸ, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab Ἱζέω.
 Ἱζισσα, sedens, praes. part. act. *Dor.* pro Ἱζισσα.
 Ἱζον, imperf. ind. act.
 ἹΖΩ, fut. Ἱωω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; Ἱζωμαι, sedeo; (2) sido. Ἱεπ' ἀμφοτέρως πῶδας Ἱζέω, *Il.* 13, 281.
 ἹΗ, io! Ἱη παιῶν, io Pæan.
 Ἱη, vox; Ἱη, vocem.
 Ἱη, una, sola; pro Ἱα, una, sola.
 Ἱη, aequali, dat. sing. *Ion.* pro Ἱη, ab Ἱη, quod in gen. et dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μιᾷ ponitur, quod dativ. est a μιᾷ, una.
 Ἱήσιος, ἡ, ὁ, epitheton Apollinis, ab Ἱη, quod ipsi Pythonem interficienti acclamabatur. Ἱήσι Φαίης, *Soph. Ed. Tyr.* 1096.
 Ἱήσιος, lugubris, flebilis, lacrimosus. Οὐτε τόκοισιν Ἱήσιον καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες, nec

parturientes mulieres lacrimosos dolores perferunt, *Soph. Ed. Tyr.* 173.
 Ἱήκοπος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, doloribus medens. Ex Ἱάομαι et κόπος, labor.
 Ἱηλα, Ἱηλαί, aor. 1. ind. act. verbi Ἱάλλω.
 Ἱηλεμίσημα, ας, ἡ, ploratrix, perfica, ex *Hes.* quasi ab Ἱηλεμίση, quod esset plorare.
 Ἱηλεμος, *Ion.* pro Ἱηλεμος, lamentatio.
 Ἱημα, ἄτος, τὸ, *Ion.* pro Ἱημα.
 Ἱημι, mitto; (2) emitto; Ἱημι et Ἱησι, mittunt; Ἱημι, mittere, et in a. 2. Ἱημι, *Poet.* At f. Ἱηω, ab Ἱη, ut et perf. Ἱηω, *Poet.* Ἱηω, ut in Ἱηέκα, προῖκα pass. Ἱημαι, significat cupio, desidero. Ἱημι φωνῆν, *Plat. διὰ χόρου, Hesiod. Theog.* 806.
 Ἱηπαίηον, ονος, ὁ, Apollinis cognomen, ab acclamatione Ἱη παῖον.
 Ἱησασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro Ἱησασθαι, ab Ἱάομαι.
 Ἱησι, 3. sing. praes. ind. act. ab Ἱημι.
 Ἱησι, 2. sing. aor. 2. conj. *Ion.* pro Ἱησι, ab Ἱημι.
 Ἱησίμος, sanabilis, *Ion.* pro Ἱησίμος.
 Ἱησις, εως, ἡ, *Ion.* pro Ἱησις, sanatio, *Hippoc. de Morbo sacro.*
 Ἱητήρ, ἦρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro Ἱητήρ.
 Ἱητήριος, α, ον, medicinalis, *Aret.* Α praec.
 Ἱητήριον, ἡ, τὸ, *Ion.* pro Ἱητήριον.
 Ἱητρός, ἡ, ὁ, medicus, *Ion.* pro Ἱητρός.
 Ἱητρω, ὁ, idem quod Ἱητήρ, *Hes.*
 Ἱηγενής, εως, ὁ ἢ ἡ, (ante. prod.) *Odys.* 14, 203, genuinus, qu. antic. recte natus, verus. Ab Ἱηδς et γένος.
 Ἱηγενής, ὁ, al. Ἱηγενής, Ἱηγενής, *Hes.*
 Ἱηκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen insulae.
 Ἱηκα, recta, *Ion.* pro Ἱηκα, ab Ἱηδς.
 Ἱηκίαν, vel *Ion.* Ἱηκίαν, recta. Ab eod.
 Ἱηκίως, adv. recte; (2) confestim, statim.
 Ἱη, adv. age, agendum; imperat. ab Ἱημι.
 Ἱημα, ἄτος, τὸ, gressus, passus. Ab eod.
 Ἱημάς, pro ἡμάς, *Ep.*
 Ἱηδς, et Ἱηδς, adv. recta; (2) obviam; (3) statim. Ab Ἱηδς.
 Ἱηδός, ἡ, ὁ ἢ ἡ, qui recta jacitur seu projicitur; (2) directus; (3) aptus; Ἱηδός, recta feriens. Α βάλλω.
 Ἱηδικαίσι, dat. pl. *Ion.* pro Ἱηδικαίσι, ab Ἱηδς.
 Ἱηδικαίς, ἡ, ὁ ἢ ἡ, cuius judicaria sunt. Ex Ἱηδς et δικη.
 Ἱηδρόμος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens.
 Ἱηδρῆς, πείχης, ὁ, qui crinibus esset passis.
 Ἱηκίλευθος, ἡ, ὁ ἢ ἡ, recta via ambulans.
 Ἱηκίσις, ὁ, recte judicans, *Dolsc.*
 Ἱηκίφης, ἡ, et Ἱηκίφης, ἡ, ον, e recto obliquus, gibbosus, *Hippocr.* Α κύπτω.
 Ἱηλόροδος, ον, e recto incurvus, sc. ad interiores partes flexus, repandus.
 Ἱημάχη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. Α μάχη.
 ἹΗΤΜΟΙ, ον, οἱ, saltatores ridiculae ad Bacchum pertinentes, *Poll. Hes.*
 Ἱηντι, dirigit, 3. sing. praes. ind. verbi Ἱηνω.
 Ἱηνεν, direxit, 3. sing. aor. 2. ind. act.
 Ἱηντι, ἡ, directio, *V. L.*
 Ἱηνωος, ὁ ἢ ἡ, recta cogitans, *Apoll.*
 Ἱηνωσις, εως, ἡ, directio. Ab Ἱηνω.
 Ἱηνωτρεα, ας, ἡ, reatrix, moderatrix. Ab Ἱηνωτρη, ἦρος, ὁ, rector, moderator. Ab Ἱηνω.
 Ἱηνωτήριον, ἡ, τὸ, regimen, *Ph.* At *Hes.* scaptrun e lauro, quod vates gestabant.
 Ἱηνωτῆς, ἡ, ὁ, idem quod Ἱηνωτρη.
 Ἱηνωτρεα, ορος, ὁ, idem et ab eod.
 Ἱηνω, rego; (2) corrigo; (3) mulcto. Βέλος δ' Ἱηνωεν Ἀθήνη Ἱηνω παρ' ὀφθαλμῶν, *Il.* 5, 290. ἐπὶ ζάβηθη, *Odys.* 21, 44. σκολιῶν, *Hesiod. Op.* 7. μιᾶς, *Id.* 261. Ab Ἱηδς.
 Ἱηνωπτείν, recta volare. Α πτόμαι.
 Ἱηνωπρία, ὤ, fut. Ἱηνω, recta progredior, *Hipp.* de Ōstium natura.
 Ἱηνωπρός, ἡ, ὁ ἢ ἡ, recta procedens; Ἱηνωπρός, recta transeundus, directus.
 Ἱηνωπτιῶν, ονος, ὁ ἢ ἡ, recta volans.
 ἹΗΥΣ, ἡ, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus; *scm.* Ἱηκίαν, et Ἱηκίαν neut. Ἱηδς.

Ἱηδς, ὤς, impetus. Ab Ἱηδς.
 Ἱηδός, ἡ, ον, rectissimus. Α praec.
 Ἱησκόλιος, ον, e recto obliquus et incurvus, *Hippocr. de Articulis.*
 Ἱησυνία, ας, ἡ, via in rectum extensa, via recta. Ab
 Ἱησυνίης, εως, ὁ ἢ ἡ, in rectum extensus; (2) rectus. Ex Ἱηδς et τείνω, tendo.
 Ἱησυνίως, adv. directa via, recte. Πρὸς τὴν ἡλιακὴν μαρμαρυγὴν Ἱησυνίως ἀπενίξιν, *Cyrillus Alex.*
 Ἱησυνίης, ἡ, ὁ, director. Ab Ἱηδς.
 Ἱησυνίης, πτος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.
 Ἱησυνίως, ἡ, ὁ ἢ ἡ, in rectum sectus; (2) reclusus. Ex Ἱηδς et τείνω, seco.
 Ἱησυνίως. Vide Ἱηδς.
 Ἱησυνίως, ἡ, ὁ, ithyphallicus.
 Ἱησυνίως, ἡ, τὸ, carmen Priapeum. Τοῖσιν ἀ ἐπὶ τὰ περίπαια, ὑπό τινων δι' Ἱησυνίως λεγόμενα, *Dionys. Halic. de Compos. Verborum.*
 Ἱησυνίως, ἡ, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum enem cantabatur; (3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, multebri indutus veste, ac phallicum seu ithyphallicum carmen cum tripudium canebat. Ex Ἱηδς et φάλλος.
 Ἱησυνίως, ὁ ἢ ἡ, recta sapiens, *Apoll.*
 Ἱησυνίως, f. ὦσα, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) desiderio alicujus rei feror seu agor, incendor. Ἱησυνίως ἐπὶ τείχους ἀλλήεις, *Il.* 12, 433. Ἱησυνίως, ἀλλ' ἐπι πείσσει, i. e. recta irrui, sed nihil proficit; *Il.* 17, 661. Ab Ἱηδς.
 Ἱησυνίως, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ab eod. et ὠρέω.
 Ἱησυνίως, aëruginem refero, aërugini seu ferrugini assimilis sum, *Dioscor.* Ab Ἱηδς.
 Ἱησυνίως, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi Ἱηκίαν.
 Ἱησυνίως, πρηνεκέβασις, 2. dual. imperf.
 Ἱησυνίως, ας, ἡ, satisfatio, *Ph.* Ex Ἱησυνίως et δίδωμι, seu δάσις.
 Ἱησυνίως, ἡ, ὁ, satisfator, *Ph.* Ab Ἱηδς.
 ἹΗΚΑΝΟΣ, ἡ, ὁ, idoneus, dexter; (2) sufficiens; (3) satis magnus, satis multus; τὸ Ἱηκίαν, subst. quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisfatio, summa qua satisfatur. Hinc Ἱηκίαν, scil. χρένη, a multo tempore; ἐφ' Ἱηκίαν, diu, (vide *Erri.*) Ἱηκίαν et Ἱηκίαν, in gratitate equiore appellabantur magistri collegiorum, seu officiorum comitatensium, ex eo, quod essent pares negotiis gerendis, homines gnavi et fortes.
 Ἱηκίαν, ἡ, ὁ, sufficientia, facultas, habilitas. Α praec.
 Ἱηκίαν, 3. sing. praes. imperat. pass. contr. pro Ἱηκίαν, ab
 Ἱηκίαν, ὤ, fut. ὦσα, idoneum vel sufficientem reddo. Ὅς ἢ Ἱηκίαν ἡμῶς διακίαν κίαν διαθήκην, *2 Cor.* 3, 6.
 Ἱηκίαν, convenio, adeo, adsequor, supplico; (2) tango, invado, opprimo; Ἱηκίαν pro Ἱηκίαν, venio supplex. Ab Ἱηκίαν.
 Ἱηκίαν, adv. abunde, satis, sufficienter; (2) valde, multum; *supr.* Ἱηκίαν, prorsus.
 Ἱηκίαν, ἡ, ὁ, ελον, similis. Ab Ἱηκίαν.
 Ἱηκίαν, ὤ, adsimilo, ex *Vet. Lex.* Α praec.
 Ἱηκίαν, adv. similiter, *Hippocr. de Glanulis.*
 Ἱηκίαν, 3. sing. imperf. ind. act. cum Ἱηκίαν ab Ἱηκίαν.
 Ἱηκίαν, 2. sing. praes. imperat. med. *Ion.* pro Ἱηκίαν.
 Ἱηκίαν, venisse, a. 2. inf. med.
 Ἱηκίαν, venerunt, 3. dual. a. 2. ind. med.
 Ἱηκίαν, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab Ἱηκίαν.
 Ἱηκίαν, ἡ, ὁ, supplicium praes; Epith. Jovis. (2) supplex. (2) Ἱηκίαν χεῖρι, supplicii manu, id est, manu protensa, et tenente ramum supplicatorium, *Eurip. Suppl.* 108. Ab eod.
 Ἱηκίαν, ὁ ἢ ἡ, admittens supplicem. Ἱηκίαν δόκη γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ἡμῶν τὸ πλοῖον, *Aeschyl. Suppl.* 721. Ὅς ἀρὰ φιλοκίαν τις ἀν εἴη καὶ Ἱηκίαν, *Scholias. Soph. ad Ed. Col.* 258. Α δίχρωμα.
 Ἱηκίαν,

Ἰέσται, acc. sing. *Dor.* pro ἰέστην. Ab ἰέστης.
 Ἰεστία, *as, ἡ*, supplicatio. Ab eod.
 Ἰέστει, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἰεστύω.
 Ἰέστυμα, ἄπος, τὸ, supplicatio. Ab ἰεστύω.
 Ἰέστους, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Ἰεστυτικός, ἡ, ὄν, supplicatorius, supplex, *Schol. Soph. ad Œd. Tyr. 143.*
 Ἰεστυτικός, *adv.* suppliciter.
 Ἰεστύω, *f. ενώω*, supplico, supplex oro. Ἰεστύω σε πεισθῆναι τί μοι, *Soph. Œd. Col. 1409.* Ab ἰέστης.
 Ἰεστρία, *as, ἡ*, supplicatio, deprecatio; (2) velamenta supplicum, i. e. oleæ ramus lana velatus.
 Ἰεστρία, *ία, ιον*, ad supplices pertinens, supplicibus conveniens. Ἰεστρία θυσία, supplicatio. Ab ἰεστῆρ inus.
 Ἰεστρίς, ἴδος, ἡ, supplex. Ab
 ἸΚΕΤΗΣ, *u, ὅ*, supplex, qui humiliter et more scervili aliquid orat; (2) cui supplicatur; (3) servus.
 Ἰεστήσιος, *ία, ιον*, idem quod ἰεστήσιος.
 Ἰεστήσιος, ἡ, ὄν, supplicatorius. Ab ἰεστής.
 Ἰέται, ἴδος, ἡ, femina quæ supplicat; (2) formula serva (sed hoc potius est οἰκίτις).
 Ἰέτα, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἴτω.
 Ἰεστώκος, vel ἰεστώχος, *u, ὅ* ἡ, supplicum receptor; verbi ἰεστώκος.
 Ἰεστρία, *as, ἡ*, idem quod ἰεστρία.
 Ἰεστρώνα, *ων, τὰ*, supplicationes. Ab ἰέστης.
 Ἰκηαι, *νηϊας, 2. sing. præs. vel aor. 2. conj. med. Ion.* pro ἴκη, ab ἰνέομαι.
 Ἰκηται, *νηϊαί, 3. sing. aor. ejusd.*
 Ἰκηζω, *f. ἄνω*, humecto, humefacio;
 Ἰκημαίνω, *f. ἀνώ*, idem; (2) emollio. Ab ἰκμάς.
 Ἰκημῖος, Jupiter, qu. dic. humidus, pluvius.
 Ἰκημῖός, *ία, ἐόν*, humidus. Ab
 ἸΚΜΑΣ, ἄδος, ἡ, vel ἰκμάς, humor; (2) vapor.
 Ἰκημῖα, *as, ἡ*, idem. Ab ἰκηζω.
 Ἰκμενος, vel ἴκμενος, humidus, secundus, de vento. Ab ἰκμάς, vel per *Sync.* pro ἰκόμενος, ah inus. ἴκομαι.
 Ἰκη, *ης, ἡ*, planta quædam humida. Ab ἰκμάς.
 Ἰκμοβόλος, *u, ὅ* ἡ, humorem jactans, emittens. Ex ἰκμάς et βάλω.
 Ἰκημβάλων, *ων, τὰ*, gleba humectata. Ex ἰκμάς et βάλω.
 Ἰκνέσθαι, *præs. inf. med. contr.* pro ἰκνέσθαι, ab
 ἸΚΝΕΨΜΑΙ, ἔμαι, venio, advenio; (2) subco; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) supplico, obsecro; *f. ἴξομαι*, et a. 2. ἰκόμην, ab inus. ἴκομαι. Ἐγὼ θαρσύνω μᾶλλον ἐς λόγους πᾶς σὺς ἰκόμην, loquerer, *Soph. El. 316.* Καί σε πρὸς τῷ σὺ τέκνω ἔθειν ἰκνέμαι, *Soph. Aj. 589.*
 Ἰκνέμενος, *dat. sing. part. præs. med. Ion.* pro ἰκνέμενος.
 Ἰκνέμενος, *veniens, part. præs. med. contr.* pro ἰκνέμενος, a verbo ἰκνέομαι. Ἰκνέμενος χρόνος, constitutum tempus, *Antonin. 3.*
 Ἰκνέμενος, *adv.* congrue, convenienter.
 Ἰκνύνται, 3. pl. *præs. ind. med. Dor. et Ion.* pro ἰκνύνται.
 Ἰκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἴκω.
 Ἰκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἰκοίμην.
 Ἰκόμην, *veni, a. 2. ind. med. verbi ejusd.*
 Ἰκοντο, *venierunt, 3. pl. a. 2. ind. med.*
 Ἰκω, 2. sing. a. 2. ind. med. *Att. et Ion.* pro ἴκω, vel imperat. med. ἰκόμην, u.
 Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab
 ἸΚΡΙΨΩΝ, *u, τὸ*, tabula, tabulatum, asser; (2) caudex.
 Ἰκρισπηγός, *ἔ, ὅ* ἡ, qui tabulata conficit seu coagmentat. Ex ἰκρίων et πήγνυμι.
 Ἰκρίω, *f. ὄσω*, e tabulis et levibus lignis extruō, qualia fuerē ab initio theatra et amphitheatra temporaria.
 Ἰκταρ, *adv.* juxta, prope; (2) celerime. (1) φανέντες ἴκταρ μελάρων, *Æschyl. Agamem. 117.* Ab ἰκνέομαι.
 Ἰκτράω, seu ἰκτερίαώ, *ᾧ*, ictero, morbo regio laboro. Ab ἴκτρος.
 Ἰκτερίας, *ἰ, icterias lapis, Steph.*

Ἰκτερίκος, ἡ, ὄν, ictericus, arquat. Ἰκτεριώδης, *εὸς, ὅ* ἡ, ictero laborans: Ἰκτερόμαι, ἔμαι, idem quod ἰκτερίαώ. A seq.
 ἸΚΤΕΡΟΣ, *u, ὅ*, icterus, morbus regius seu arquat; (2) avis galbula.
 Ἰκτερώδης, *εἰ*, vid. ἰκτεριώδης.
 Ἰκτῆρ, ἦρος, ὅ ἡ, supplex; id. quod ἰέστης.
 Ἰκτῆρια, ἡ, pro ἰκτῆρια κλάδι, *Ar.*
 Ἰκτῆριος, *ία, ιον*, pro ἰεστήριος.
 Ἰκτῆς, ὅ, idem quod ἰκτῆρ, *Lycophr.*
 Ἰκτίδωος, *ία, ιον*, e mustela confectus. Ab ἰκτίς.
 ἸΚΤῆΝ, ἴνος, ὅ, milvus, seu milvius; (2) lupi genus.
 Ἰκτίσιος, *u, ὅ*, idem.
 ἸΚΤΙΣ, ἴδος, ἡ, mustela silvestris; (2) mustela domestica major, viverra; (3) animal aquaticum et piscivorum; castor.
 Ἰκτω, 3. sing. aor. 2. ind. med. per *Sync.* pro ἴκτω, ab
 ἸΚΩ, venio; (2) adsequor; *f. ἴξω* a. 1. ἴξω est et ἴξω imperfectum, tanquam a thematico ἴξω, factu ex futuro. Αὐτὰρ ὄγ' ἐῖς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος, *Il. 2, 667.*
 Ἰκωμαι, *venierim, aor. 2. conj. med.*
 Ἰκωντι, 3. pl. aor. ejusd. *Dor.* pro ἴκωσι.
 Ἰλάδων, *adv.* turmatim; (2) affatim. Ἐπιχρόνωτο ἰλαδὼν εἰς ἀγορῆν, *Il. 2, 93.* Ab ἴλη.
 Ἰλαθ, 2. sing. *præs. imperat. act. verbi ἴλημι.*
 Ἰλάομαι, propitio; ἰλάσθαι, propitiare, placare; ἰλάσονται, placant; *f. ἰλάσομαι* hinc ἰλάσσαι, 2. sing. placabis; ἰλασόμεθα, a. 1. conjunct. med. propitiemus; ἰλάσατο, 3. sing. a. 1. med. propitium reddidit; ἴλασαι, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἰλασάμενος, qui propitiavit, aut cum propitiasset; ἰλάσθητι, a. 1. imp. pass. esto propitius; ἰλασμένος, propitiatus; ἰλασμένος κριός, aries expiatorius, *Nim. 5.* (nisi hoc est potius ἰλάσμος, *Ern.*) Occurrit et ἰλάζονται, *f. 1.* propitiabunt, apud *Apoll. Rhod.*
 Ἰλαος, *u, ὅ* ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab ἴλαω.
 Ἰλάρια, *ων, τὰ*, hilaria, festum quoddam:
 Ἰλαρόν, τὸ, hilaritas, *Suid.* Ab
 Ἰλαρός, *ᾶ, ὄν*, hilaris, lætus. Ab ἰλάομαι. Hinc
 Ἰλαρότης, *ητος, ἡ*, hilaritas:
 Ἰλαρώω, *ᾧ, fut. ὄσω*, hilaro, exhilaro, lætifico.
 Ἰλαρώνω, idem quod ἰλαρώω, *Steph.*
 Ἰλαρότης, *u, ὅ*, præfectus turmæ seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἴλη et ἀρχή. Hinc
 Ἰλαρχία, *as, ἡ*, præfectura turmæ militum seu equitum.
 Ἰλαροφείν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra et convivia exhilaranda. Ab ἰλαρός et φείν.
 Ἰλαροφῖα, *as, ἡ*, decantatio carminum hilarium et festivorum in theatris et conviviiis:
 Ἰλαροφός, *ἔ, ὅ*, carminum hilarium poeta et cantor. *Eis liud.*
 Ἰλάσθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. ab
 Ἰλάσσομαι, propitio, placo; (2) pass. propitior, placor. *Eis τὸ ἰλάσσεσθαι τὰς ἀμαρτίας τῷ λαῷ, Heb. 2, 17.* τὸν θεόν, *Luc.*
 Ἰλασόμενος, *præs. part. med.*
 Ἰλάσκω, propitio, placo.
 Ἰλασμα, τὸ, idem quod ἰλασμός, *Sibyll.*
 Ἰλασμός, *ἔ, ὅ*, propitiatio. A *præs.*
 Ἰλάσομαι, *f. 1. ind. med. verbi ἰλάσσομαι.*
 Ἰλασάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἰλασάμενος.
 Ἰλάσσαι, 2. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion. et Poet.* pro ἰλάσσαι, vel ἰλάσθ.
 Ἰλασώμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poet.* pro ἰλασώμεθα.
 Ἰλατήρ, ὁ, redemptor, *Er.*
 Ἰλατήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, et quicquid datur placandorum deorum causa; unde et de victima; (2) in *Libris Sacris* aurea tabula, seu lamina quæ tegebatur arcam fœderis, *Ern.* Ab
 Ἰλατήριος, *ία, ιον*, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἰλάσσομαι.
 Ἰλεος, *u, ὅ*, *Poet.* pro ἴλαος. Hinc
 Ἰλιόμαι, ἔμαι, propitium reddo, placo.

Ἰλιόω, propitium reddo, idem quod ἰλάσσομαι, *Bud.*
 Ἰλιεος, *ω, ὅ* ἡ, propitius, *Att.* pro ἴλαος.
 Ἰλιεός, *adv.* animo propitio et hilari, hilariter. Ab ἴλαος.
 Ἰλη, *ης, ἡ*, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab ἴλη.
 Ἰληθι, propitius esto, 2. sing. *præs. imperat. act. Ion.* pro ἴλαθι, ab ἴλημι.
 Ἰλήκησι, 3. sing. perf. conj. act. *Ion.* pro ἰλήκη.
 Ἰλήκω, propitius sum. Ut hinc sit ἰλήκωος, opt. ἰλήκωι, et in subj. ἰλήκησι pro ἰλήκω. A seq.
 Ἰλημι, propitium sum; ponitur propter ἴλαθι, et ἰληθι, imperat. esto propitius.
 Ἰλιάκος, ἡ, ὄν, Iliacus, Trojanus. Ab ἴλιον.
 Ἰλιάς, ἄδος, ἡ, Ilias, prius Homeri poema, quod de rebus agit Iliaci; (2) mulier Iliaca; (3) turdi species; (4) multitudo. Ab eod.
 Ἰλιγγιάω, ᾧ, vertigine laboro. Ἀπὸ τῆς δέρας γὰρ τῶν ὄπλων ἰλιγγιάω, *Aristoph. Ach. 587.* Ab
 Ἰλιγγίω, γος, ἡ, vortex. Ab εἰλίσσω. Hinc
 Ἰλιγγος, *u, ὅ*, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.
 Ἰλιόβεν, *adv.* ab Ilio. A seq.
 ἸΛΙΟΝ, *u, τὸ*, Ilium, urbs Troja.
 Ἰλιραστής, *ἔ, ὅ*, Ilii populator. Ex ῥαίω.
 Ἰλλαίνω, *f. ἀνώ*, oculos distorto, torve inspicio. Ab ἴλλος.
 Ἰλλάς, ἄδος, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab ἴλλω.
 Ἰλλίζω, oculis innuo. Ab ἴλλος.
 Ἰλλίς, ἴδος, ἡ, lusciosa, quæ oculis retortis est. Ab ἴλλος.
 ἸΛΛΟΣ, *u, ὅ*, vel ἴλλος, oculus.
 Ἰλλός, *ἔ, ὅ*, strabo, strabus, lusciosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab
 Ἰλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) contineo; (5) concludo. Ab ἴλλος. Unde
 Ἰλλώδης, *εἰς*, qui oculis connivet, strabo.
 Ἰλλωπία, *ᾧ, fut. ὄσω*, strahus sun; (2) nictio; (3) conniveo; (4) hallucinor. Ab ᾧψ.
 Ἰλλωπίζω, *f. ἴσω*, idem et ab eod.
 Ἰλλώπται, idem, *Ern.*
 Ἰλύα, *as, ἡ*, caverna, latibulum.
 Ἰλύσις, ἔσσω, ὄεν, limosus; (2) fæulentus.
 Ἰλύσις, *ἔ, ὅ*, lustrum. Ab εἰλύσις.
 ἸΛΥΣ, ὄσος, ἡ, limus, qualis in paludibus et fluviis; (2) lutum, conum; (3) fæx.
 Ἰλυσπάομαι, *repro.* Τῷ δὲ ἰλυσπαμένῳ (γίνετι) οἱ φωλεῖ, *Mat. Tyr. 26, 6.*
 Ἰλυσπασίς, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim et volutum, *Arist.*
 Ἰλύω, *f. ὄσω*, oblimo, limo obduco; (2) torqueo; (3) occulto. A *præs.*
 Ἰλυώδης, *εὸς, ὅ* ἡ, limosus; (2) fæulentus. Ab eod.
 Ἰλωσις, *εὸς, ἡ*, vel ἰλωσις, distortio, seu perversio, de oculis; ab ἰλλώω, idem quod ἰλλωπία. Ἰλωσις τῷ ὀφθαλμῷ, *Arct.* Ab ἴλλος.
 Ἰμα, ἄπος, τὸ, vestimentum, pro ἴμα.
 Ἰμαῖος, *αἶα, αἶον*, molaris, qui a molas versantibus, aut aquas e puteis extralintibus, canitur; (2) redundans, copiosus, uber:
 Ἰμαῖος, *u, ὅ*, hauster. Ab ἴμαω.
 Ἰμαλιῶ, *ᾶς, ἡ*, cumulata farina mensura, *Heb.* Ab eod.
 Ἰμαλιός, *ία, ιον*, abundans, copiosus, *Hes.*
 Ἰμαλῖς, ἡ, Dea farina; (2) cantilena molentium.
 Ἰμαντήριον, *u, τὸ*, situla nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἴμας.
 Ἰμαντελιγμός, *ἔ, ὅ*, duplicis lori tortuosa implicatio, *Eust.*
 Ἰμαντίδιον, *u, τὸ*, loriolum. Dim.
 Ἰμαντίων, *ινη, ιον*, loreus, e loris factus.
 Ἰμαντίον, *u, τὸ*, uva, porbus, uvulæ in ore extensio. Ab ἴμας.
 Ἰμαντόδεσμος, *u, ὅ*, qui loris devincitur.
 Ἰμαντοπέδη, *ης, ἡ*, vinculum loreum. *Cirri Polypi.*
 Ἰμαντόπτος, ὅ, loripes, *Steph.*
 Ἰμαντοποιία, lora scindo.
 Ἰμαντοτόμος, qui lora scindit, *Steph.*

Ἰμαντῶδης, eos, ὁ ἔξ ἧ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab ἰμάς.
 Ἰμαντῶσις, eus, ἧ, loramentum, corrigiarum in calcamentis constrictio; (2) lignum quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur; (3) affectus morbidus gurgulionis. Ab eod.
 Ἰμασιδῶς, ἦ, ὅ, qui canit ἰμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab ἰμάς.
 ἸΜΑΣ, ἄντος, ἧ, lorum, corrigia, habena; (2) affectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit. (1) ἀρχῆ δὲ μιν πολυέστος ἰμάς, Pl. 3, 371.
 Ἰμάσθη, ης, ἧ, scutica, flagellum. Ab ἰμάς.
 Ἰμάσι, loris, dat. pl. ab ἰμάς, lorum.
 Ἰμάσσις, a. l. part. act. Poet. pro ἰμάσις, ab ἰμάσσω, loris cædo, verbero; f. ἰμάσσω unde aor. 1. Ἰμάσων partic. ἰμάσις, Poet. ἰμάσσις. Ἰνχιος δ' ἰμασιν καλλιτέρας ἴππους, Il. 11, 280. Ab ἰμάς.
 Ἰμασιόριον, ε, τὸ, idem quod ἰμασιδίων, ε, τὸ, Dim. ab ἰμασιδίων. Unde ἰμασιζω, fut. ἰσῶ, vestio, Luc. 8, 35.
 Ἰμασιόθην, ης, ἧ, vestiarium.
 Ἰμασιόσπηλος, ε, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.
 Ἰμασιόσπητις, ης, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.
 Ἰμασιόσπιθης, ε, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.
 Ἰμασιόσπότης, ης, ὁ, idem. A μισθός.
 Ἰμάτιον, ε, τὸ, vestimentum, velamen, toga.
 Ἰμασιόπλης, ε, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλείω. Hinc
 Ἰμασιόπλις, ἴδος, ἧ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἰμασιόπλις, forum vestiarium, seu in quo vestes venduntur.
 Ἰμασιόφορος, ἴδος, ἧ, vestigerula.
 Ἰμασιόφυλάκειος, vestes custodio, servo.
 Ἰμασιόφυλάκειον, ε, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus in quo vestes adservantur. Ab ἰμασιόφυλάξ, ἄκος, ὁ, vestium custos.
 Ἰμασιόφιός, ἦ, ὁ, vestitus. Ab ἰμασιζω.
 Ἰμασιόποινα, ας, ἧ, vestificium, Gl. V. Ab ἴμα, pro εἶμα, et ποιῆν, (Sed leg. ἰμασιόποινα.)
 Ἰμασιόργιός, ἧ, ὄν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἰμασιόργικὴ, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab
 Ἰμασιόργος, ἦ, ὁ ἔξ ἧ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἴμα, pro εἶμα, et ἔργον.
 Ἰμασιόφιλᾶξ, et ἰμασιόφιλιόν, idem quod ἰμασιόφιλᾶξ, &c. (sed præstat, add.)
 Ἰμάω, ὦ, f. ἦσῶ, loreo fune extraho, haurio. Ab ἰμάς.
 ἸΜΕΙΡΩ, et ἰμείρομαι, desidero, cupio. Ἰμείρον φιλόσητος, Hesiod. Scut. 31: χροῖματα ἔχων, Plut.
 Ἰμεν, 1. pl. præf. ind. act. verbi εἶμι.
 Ἰμεν, præf. inf. act. Ion. pro ἴεν vel ἴεναι.
 Ἰμερός, ἄκος, ὄν, desiderabilis, amabilis.
 Ἰμερόντες, αν, amabilis animo.
 Ἰμερος, ε, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium amatorum. Ab ἰμείρω.
 Ἰμερόσθαι, Venerem pati. ἰμερόσθαι, aor. 1. Hippiocr. coitum passæ. Ab ἴμερος.
 Ἰμερόσθωνος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui vocem habet suavem, suaviloquus. A φωνή.
 Ἰμερόσθης, ἧ, ὄν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab ἰμείρομαι.
 Ἰμαπτός, ἧ, ὄν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἰμάω.
 Ἰμωνία, ἄς, ἧ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua e puteis extrahitur. Τὸ γὰρ φάσκει, ἄτε ὄρενον ὄν, κοίλον ἦν καὶ βαθύ, ὥστε δύνῃ ἰμωνίας μακρᾶς, Suid. Ἀλλὰ οὐ μὲν ἰμωνίαν τῶν ἀποσπασίταις, at tu funem cacas, Aristoph. Concionatr. 351. Ab eod.
 Ἰμωνιόσφορος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. A σφέρω.
 ἸΝ, nomen mensuræ; (2) fibra, nervus.
 Ἰνα, acc. sing. ab ἴς.
 Ἰνᾶ, conj. ut. Hinc ἴνα μὴ, ne, ut ne. Apud Hom. ἴνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi; ἴνα τί, vel ἴνατι, quamobrem? quare? quomodo? in quem usum? (2) adv. ubi. Ἰνῶμεν, ἴν' ἐλθῖν βυλόμειθα, τῆς τυχῆς, venimus ad eam

fortunam, ad quam venire volumus, Eur. Hel. 1461. Ἐμαθὶ ἴνα ἦ κακῆ, Herod. Aliquando sine genitivo. Πατρις γὰρ ἐστὶ πᾶσ' ἴν' ἂν πρῶτα τῆς ἐβ, Aristoph. Plut. 1151.
 Ἰναι, ire, præf. inf. verbi εἶμι, eo.
 Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἴς.
 Ἰνάω, ᾧ, idem quod ἴναω, Hes.
 Ἰνδάλλομαι, similis videor. Ἰνδάλλετο δὲ σφισί πᾶσιν, τῶν χρεῖν λαμπρόμενος μεγαθύμους Πηλείωνος, Il. 17, 214. (2) menti obversor, de simulacris rerum. Ἀμυδὶς δὲ κίλευθος ὑγρῆ τε σφαιρῆ τ' ἰνδάλλεται, Apoll. Rhod. 2, 546. Οἰμωγῆ δὲ μιν ἐν ᾧσι πάρον ἐξ ἄκρον ἰνδάλλεται, Lyc. 254. (3) videri. Ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται, Il. 23, 460. (4) reminiscor. Ἀλλὰ καὶ δὲ ἐξῶν ὄς μιν ἰνδάλλεται ἦτορ, Odys. 19, 224. sed facit cum secunda notione, nempe, Dicam ut res menti meæ obversantur.
 Ἰνδάλαμα, ἄπος, τὸ, simulacrum, species. A præf. ἸΝΔΙΚΩΝ, ἦ, τὸ, piper vel zingiber indicum; (2) coloris et medicamenti genus.
 Ἰνδολέτης, ε, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epith. Ex ὄλλωμι.
 Ἰνές, αἱ, fibra, nervi.
 Ἰνεύω, tendo, Hes. Ab ἴς. al ὄνεύω.
 ἸΝΕΩ, ᾧ, vacuo, inanio, purgo. Hinc
 Ἰνημόδος, ἦ, ὁ, purgatio, evacuatio. Ὁ γὰρ εἶμετος τὸν ἠνέρον ποιῆ (vulgo πᾶναι sedat, nullo sensu) vomitus enim evacuationem facit, Hippocr. de locis in homine.
 Ἰνίον, ε, τὸ, occipitium, occupat a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur; posterior colli pars. Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον, Il. 5, 73. Ab ἴς.
 Ἰνις, ios, ε, ὁ ἔξ ἧ, filius, puer, nepos, Hesych. Ἀσυνάξ' Ἐκτορος ἰνις, Eur. Troad. 570. Εὐδόκιμος ὁ Διὸς ἰνις, Eurip. Andr. 799.
 Ἰνοιδής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, fibræ similis, nervosus. Ex ἴς et εἶδος.
 Ἰνώ, ὄος, contr. ἦς, ἧ, Ino. Nomen mulieris.
 Ἰνώδης, eos, ὁ ἔξ ἧ, fibrosus, nervosus. Ab ἴς, fibra.
 ἸΞ, ἰκός, ὁ, vermiculus vites arrodens.
 Ἰξάλη, ης, ἧ, pellis caprina, ap. Hippi. al. ἰσάλη.
 Ἰξάλος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax; (2) capra fera. (1) Ἰξάλω αἰγῶς, salacis capri, Il. 4, 105. Ex ἴξω et ἄλλομαι, salio.
 Ἰξῆ, 3. sing. a. l. ind. act. verbi ἴκω.
 Ἰξῆσαι, 2. sing. f. l. ind. med. Ion. pro ἴξῆσαι vel ἴξῆ.
 Ἰξενμα, ἄπος, τὸ, aucupium. Ab ἴξῆω.
 Ἰξεντήρ, ὁ, idem quod ἴξεντής, Man.
 Ἰξεντήρεια, ας, ἧ, quo. dic. viscatix, viscata; (2) aucupium, ars aves capiendi arundine viscata.
 Ἰξεντήριον, ε, τὸ, aucupium. Ab eod.
 Ἰξεντής, ἦ, ὁ, visco aves captans, auceps, Απος 3, 5. Ab eod.
 Ἰξεντικός, ἧ, ὄν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.
 Ἰξεντήρεια, ας, ἧ, viscaria. Ab eod.
 Ἰξῆω, visco aves capio, aucupor. Ab ἴξῆς.
 Ἰξία, ας, ἧ, viscum; (2) herba, Chamaeleon albus; (3) varix.
 Ἰξίμας, ε, ὁ, radix quaedam viscosa lethalis.
 Ἰξίβόρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, visco vescens, viscum vorans; (2) turdi species. A βορά.
 Ἰξίνη, ης, ἧ, planta viscosa mastichen ferens. Ab ἴξῆς. Unde
 Ἰξίσις, ὄσσω, ὄν, viscosus; (2) lethalis.
 Ἰξίς, eos, ἧ, adventus, Ion. Ἰξίς, apud Hippi. ductus, trames rectus. Ab ἰνέρομαι.
 Ἰξίφάρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, visco vicitans, viscum vorans. A φάρα.
 Ἰξοβόλος, ὁ, idem quod ἴξεντής viscarius, Man. A βάλλω.
 Ἰξοβόρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, idem quod ἴξοβόρος.
 Ἰξομαι, veniam, 1. sing. f. verbi ἴκω.
 Ἰξον, veni, a. 2. ind. act. Baot. pro ἴονον vel veniebam, imperf. ind. act.
 ἸΞΟΣ, ἦ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria; (3) varix; (4) adj. tenax, parvus.
 Ἰξοφάρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, idem quod ἴξοφάρος.

Ἰξοφόρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, viscum ferens, ut ἴξοφόρος δούς, visciferæ quercus.
 ἸΞΥΣ, ἴος, ἧ, lumbus, coxa.
 Ἰξώδης, eos, ὁ ἔξ ἧ, viscosus; (2) visci modo lentus et tenax. Ab ἴξῆς.
 Ἰθῆακχος, Hes. ὁ Διονύσος, Bacchus, a bacchantium clamore.
 Ἰθῆαπτης, ε, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, viola, et βάπτω, tingo.
 Ἰθῆφῆς, ἴς, violaceus. Ex iisd.
 Ἰθῆφῆστος, ε, ὁ ἔξ ἧ, nigra, pulchra habens supercilia, Hes.
 Ἰθῆλοῖω, ᾧ, f. ἦσῶ, sagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab
 Ἰθῆλος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus. Ex ἴδς et βάλλω.
 Ἰθῆρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, venenatus; (2) iracundus, Hes. Ex ἴδς et βορά.
 Ἰθῆστροχος, ε, ὁ ἔξ ἧ, comam nigram habens.
 Ἰογλήνη, ης, ἧ, nigricans habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον et γλήνη.
 Ἰόδοτος, ον, e violis nexus; epith. coronæ.
 Ἰοδνεφής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, violaceus, purpureus. Ex ἴον et δνεφος.
 Ἰόδοκη, ης, ἧ, pharetra. Ab
 Ἰόδοκος, ε, ὁ ἔξ ἧ, sagittas recipiens; (2) venenatus: ex ἴδς, venum. (2) τὸν θνεῖν ἴδς πᾶρος ἀπρεμῶντα ἰόδοκω χυῖς ἀμυλωτόμος, quem antea quiescentem e venenato latibulo excitavit messor, Opiam. Cymeget. 1, 520. Ex ἴδς et δέχομαι.
 Ἰοιδής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον et εἶδος.
 Ἰοίσις, ὄσσω, ὄν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἴδς, vel ἴον.
 Ἰόκωνος, ε, ὁ ἔξ ἧ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.
 Ἰοβάλης, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον et βάλλω.
 Ἰομαι, eam, opt. præf. ind. act. v. ἴω vel εἶμι.
 Ἰοῖσα, aor. 2. part. act. Dor. pro ἴσσα.
 Ἰομεν, ἰνίμου, 1. plur. a. 2. ind. act.
 Ἰομῆγης, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἴδς et μίγνυμι.
 Ἰόμωρος, ε, ὁ ἔξ ἧ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis occidens, sagittis adductus. Ὁ περὶ ἴδς μεμωρημένος (sicuti ἔργεσιμωρος et similia), Il. 4, 242. Ex ἴδς et ἄρος.
 ἸΟΝ, ε, τὸ, viola, vaccinium, Philox. Angl. VIOLET.
 Ἰονῶς, ἄδος, ἧ, lanuginosa; (2) villosa; (3) varis laborans. Ab
 ἸΟΝΘΟΣ, ε, ὁ, lanugo, primi pili; (2) faciei lentigo.
 Ἰόμαι, ἴμαι, rubigine corrumpor, inficio; ἰομένος, perf. pass. partic. Ab ἴος.
 Ἰόσπελος, ε, ὁ ἔξ ἧ, peplum violaceum, purpureum gestans, item nigrum.
 Ἰοσπλοῦμος, ε, ὁ ἔξ ἧ, violaceus vel nigrus capillos habens.
 Ἰοσπλόκος, ε, ὁ ἔξ ἧ, e violis corollas nectens. A πλέκω.
 ἸΟΡΚΟΙ, αν, οἱ, caprearum genus.
 ἸΟΣ, ἦ, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo. (2) δισκῶν ἴδς αἵματος μίλως, Soph. Trach. 717.
 Ἰος, ἴα, ἴον, solus, unus.
 Ἰοσφῆστος, ε, ὁ ἔξ ἧ, coronam e violis gestans.
 Ἰόσπης, πτος, ἧ, consilium; (2) voluntas; ut ἰόσπτη θεῶν, voluntate dcorum, Hom. Ab ἴω, mitto. Vid. Æsch. Pr. 559.
 Ἰοτόκος, ε, ὁ ἔξ ἧ, venenum pariens, venenosus. Ex τίκτω.
 Ἰοτίπης, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, jaculo percussus, sagitta icinus. A τύπτω.
 ἸΟΥ, interjectio dolentis, heu, cheu, oh! (2) exultantis, io! Scribitur et ἴε.
 Ἰουδαῖος, f. ἴσῶ, Judaicus, Judæus fio, Judaice vivo, Gal. 2, 14. Ab Ἰουδαῖος.
 Ἰουδαϊός, ἧ, ὄν, Judaicus. Ab eod.
 Ἰουδαϊκός, adv. Judaice. A præf.
 Ἰουδαῖος, ε, ὁ, Judæus; (2) Judaicus.
 Ἰουδαῖσμός, ἦ, ὁ, Judaismus. Ab Ἰουδαῖζω.

Ἰππόκομος, ἡ, δὲ ἡ, ex setis equinis confectus. Ex κόμη.
 Ἰπποκορυφῆς, ἡ, δὲ, equus, bellator equestris; *Il.* 2, 1. Ex κορυφῆ.
 Ἰπποκορυφῆ, f. ἡσῶ, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc
 Ἰπποκορυφία, ας, ἡ, victoria pugnae equestris.
 Ἰπποκορυφῆς, ἡ, δὲ ἡ, ruppim modo grandis, valde asper sicut præcipitia; vox ficta apud Aristophanem, ad asperitatem verborum Æschyli exprimentanda; Ἰπποκορυφῆν ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.
 Ἰπποκορυφῆ, ὤ, fut. ἡσῶ, equis perstrepo. Ex Ἰπποκορυφῆς, ἡ, δὲ ἡ, equis perstrepsens. Δί- σπαινα γυμνασίον τῶν Ἰπποκορυφῶν, *Εὐρύπ.* Hippol. 229. Ἰπποκορυφῆ λίλιπε δάπεδα, *Id.* Hel. 209.
 Ἰπποκόλαπον, ἡ, τὸ, bipolapathum, herba.
 Ἰπποκόλαπος, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, *Hes.* Ex λάω.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupidō coitus; (3) amoris veneficium quod equis innascitur; virus ex equarum naturalibus distillans;
 Ἰπποκομῆς, ὤ, equorum insano amore ducor; (2) equo, de equa, quæ ad rabiem coitus agit; (3) libidinis furore, equarum more, extimulor. Ab
 Ἰπποκομῆς, ἡ, τὸ, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furis extimulatur; (3) valde insanus. Apud Sophoclem, prati epitheton est floridi et luxuriantis pascuis. Ex κομῆναι. Hinc
 Ἰπποκομῆς, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum curulium studium.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, τὸ, fœniculum silvestre sativo majus. Ex κομῆναι.
 Ἰπποκομῆς, ὤ, fut. ἡσῶ, ex equo pugno;
 Ἰπποκομῆς, ας, ἡ, equestre prælium. Ab Ἰπποκομῆς, ἡ, τὸ, ex equo pugnas. Ex μάχουμαι.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ ἡ, vide Ἰπποκομῆς.
 Ἰπποκομῆς, ὡ, equi speciem habens.
 Ἰπποκομῆς, ὡ, αἶ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud Lucianum.
 Ἰπποκομῆς, τὰ, merces ex equis et mulis locatis, *Hes.* Ab Ἰπποκομῆς.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ, equarius, equi pastor.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ, equorum pastor; simpliciter pro pecudum pastor, *Soph.* Aj. 232. Ex νῆμα.
 Ἰπποκομῆς, Dor. -μας, ἡ, δὲ, equos agitant, epith. solis: equorum moderator, epith. aurigæ. Οὐδ' Ἰπποκομῆς, *Εὐρύπ.* Hippol. 1399. Ex νῆμα.
 Ἰπποκομῆς, Ἰπποκομῆς, in equum mutari.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex πειράω.
 Ἰπποκομῆς, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ ἡ, qui equos alit; (2) eque- ster, bellicosus. Ex πολίω.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ ἡ, equæ equientis more scortans, immane libidinosus.
 Ἰπποκομῆς, ὡ, δὲ, Neptunus equestris.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ, equus fluvialis.
 Ἰπποκομῆς, ἡ, δὲ, equorum venditor. Ex πολίω.
 ἸΠΠΟΣ, ἡ, δὲ ἡ, equus, equa; (2) equita- tus, ἡ Ἰππος. (3) nomen piscis; (4) oculo- rum quædam affectio, cum assidue tremunt, moventurque; (5) pudenda; in composi- tione significationem auget, et magnitudi- nem notat, v. gr.
 Ἰπποκόλινον, ἡ, τὸ, apium sativo majus. Smyr- nium, *Plin.* Angl. ALEXANDERS.
 Ἰπποκόλας, ας, ἡ, Dor. pro -ης, ἡ, equorum agi- tator, equus. Ex Ἰππος et σῆμα, vel σῆμα.
 Ἰπποκόλας, idem quod Ἰπποκόλας, *Vind.*
 Ἰπποκόλας, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ex Ἰππος et σῆμα.
 Ἰπποκόλας, idem et ex iisd.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, idem et ex iisd. Ἀμφὶ μὲν ἄλλῃς κνιφαίαν Ἰπποκόλας, αἰθέρα, *Εὐρύπ.* Al- cest. 595.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, dux equitum.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, ars sive peritia equitandi. Δαρ-

δανία τλάμων, Γανμηῆδες Ἰπποκόλας, in qua Ga- nymedes equos agitabat, *Eur. Or.* 1391.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, equester.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, taurus junctus cum equo. Ξέ- νων τινὰ ταύτην Ἰπποκόλας ξυναίρετα ζευζόμενον, *Heliod.* 10.
 Ἰπποκόλας, ὡ, δὲ, fabricator equi, sc. Trojani.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, equus. Ab Ἰππος.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, morbus equorum. Ex τιλῶν, stercus elidere.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, equus sagittarius.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, bestia ex equo, hircō, et cervo. Ex Ἰππος, τράγος, et ἔλαφος.
 Ἰπποκόλας, ἡ, τὸ, stabulum equorum.
 Ἰπποκόλας, ὤ, fut. ἡσῶ, equos alo.
 Ἰπποκόλας, ας, ἡ, equorum nutritio:
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, idem quod
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.
 Ἰπποκόλας, ας, ἡ, equina, i. e. magna superbia, inanis gloria. Ex τύφος.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, Hippocrene; i. e. equi fons quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicit.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, galca cristam e setis equinis habens; (2) setis equinis comans; (3) cau- da equina, herbae nomen; (4) morbus gen- italium, ex Hippo. Ex Ἰππος (5), seu potius ex Ἰππος et ὄα, ἡσῶ, Ern.
 Ἰπποκόλας, piscis nomen, *Plin.* Hippurus.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, caudam equinam habens; (2) piscis quidam; (3) sciurus, a magnitu- dine caudæ; (4) genus muscæ.
 Ἰπποκόλας, et νῆς, τὸ, vide Ἰπποκόλας.
 Ἰπποκόλας, ἡ, τὸ, hippophæstum, planta, spi- na fullonia.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam quam equæ in primis aver- santur. Ex φέβω.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, equorum pastor. Ex φέβω.
 Ἰπποκόλας, ας, ἡ, equorum cura.
 Ἰπποκόλας, ὡ, τὸ, greges equorum.
 Ἰπποκόλας, ἡ, τὸ, locus pascendis equis.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, qui equos alit, *Eur.* Ab Ἰππος et φέβω.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, equorum pastor.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, toltarius, gradarius, *Gl. V.*
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, vel Ἰπποκόλας, carduus quo ful- lones utuntur in concinnandis pannis. Ex Ἰππος et φῶν al. Ἰπποκόλας.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, equis gaudens. Ex χαίρω.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, equinus, equo similis.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ ἡ, equile, equorum stabulum.
 Ἰπποκόλας, ὤ, fut. ἡσῶ, equos emo. Ex Ἰππος et ἀνίρωμαι.
 Ἰπποκόλας, ἡ, δὲ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iisd.
 Ἰπποκόλας, et Ἰπποκόλας, ας, ἡ, equorum emptio.
 ἸΠΤΑΜΑΙ, f. Ἰπποκόλας, volo; (2) cito cursu vel impetu feror. Ἀπὸ δ' Ἰπτατο πικρὸς ἴστος, *Il.* 13, 592. Ἀπὸ δ' Ἰπτατο θυμὸς, *Il.* 16, 469.
 Ἰπποκόλας, f. 1. ind. med. verbi Ἰπταμαι.
 ἸΠΤΩ, f. Ἰπποκόλας, lædo, noceo. Τάχα δ' Ἰπταται υἱὰς Ἀχαιῶν, *Il.* 2, 193.
 Ἰπτα, volabas, 2. sing. imperf. ind. *Att.* et *Ion.* pro Ἰπτασο, ab Ἰπταμαι.
 Ἰπτα, idem quod Ἰπτα.
 Ἰπτα, τὰ, sacra, victimæ, *Ion.* pro ἰερά, ab ἰερός.
 Ἰπτα, vel ἰερα, ἰεράων, ἰεράων, concio, locus ubi ha- bentur conciones, forum. Ab ἰερα, dico.
 Ἰπτα, seu ἰερα, pro ἰερα, *Hom.*
 Ἰπταμαι, pro ἰεραμαι, *Herod.*
 Ἰπταται, sacerdos est, 3. sing. præ. ind. med. *Ion.* et *contr.* pro ἰεραται, ab ἰεραμαι.
 Ἰπτα, accipiter, *Ion.* pro ἰερα, *Il.* 13, 62.
 ἸΠΤΕΣ, ὡ, αἶ, arteriæ, *Hipp.*
 Ἰπποκόλας, unde ἰπποκόλας σημήμασι, apud Athenæum, smegmatibus irino oleo seu un- guento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἰριος et μίγνυμι.
 Ἰριος, ἡ, δὲ ἡ, ex iride factus: ἰριον μέρον, unguen- tum irinum, oleum irinum. Ab ἰρις, 4.
 Ἰριος, ἡ, δὲ ἡ, iridis speciem habens.
 ἸΡΙΣ, ἡ, δὲ ἡ, iris, arcus cœlestis; (2) Iris, arch- angelica, Dea; (3) circulus oculi; (4) her-

ba quædam aromatica, *Angl.* FLOWER-DE- LUCE.
 Ἰρισι, dat. pl. *Poet.* pro ἰρισι, ab ἰρις.
 Ἰριος, ἡ, δὲ, series, consequentia, *Hes.* alias ἰρι- μός. Ab ἰρα, necto.
 Ἰριος, ἡ, δὲ ἡ, carceris præfectus. Affertur pro ἰριος, ἡ, δὲ ἡ.
 Ἰριος, ἡ, δὲ ἡ, in quibus i pro is *Ionice* dicitur.
 ἸΡΟΣ, ἡ, δὲ, Irus, mendicus quidam apud Ho- merum; (2) pauper, mendicus quivis.
 Ἰριος, ὡ, αἶ, vide ἰριος.
 Ἰρα, idem quod ἰρα, necto.
 Ἰρα, gen. pl. *Ion.* pro ἰερα, ab ἰερός.
 Ἰριος, ἡ, δὲ ἡ, fibra, nervus; (2) robor, vis. (2) ἰν ἀπὸ τῶν ἰριος, vires immensas habentes, *Il.* 5, 245.
 Ἰρα, adv. perinde, æque; similiter. Ἰρα λά- τρις ἐγενόμην, *Εὐρύπ.* *Phœn.* 228. Ab ἰριος, par.
 Ἰραγῆλας, ἡ, nuntium conforme, *V. L.*
 Ἰραγῆλας, ἡ, δὲ ἡ, similis angelis, angelicus.
 Ἰραδελφος, ἡ, δὲ, fratris animo præditus, fratris loco amatus. Ἰραδελφος ἀνήρ, vir par fratri, *Eur. Or.* 1045.
 Ἰραζω, fut. ἰραζω, adæquo. Ἰραζω ἀλλήλους, *Aris- tot.* Ab ἰριος.
 Ἰραίος, αἶα, αἶον, par, æqualis, similis; ut hinc sit apud *Nic.* ἰραίος, acc. pl. fœm. sed potest *Ionice* esse ab ἰραίω, pro ἰρα, ut *σεληνάω* pro *σεληνή*. Ἐπ' ἰραίῳ γὰρ ἔθηκε πάλασθαι, de pa- ribus enim convenit sortiri, *Callim. H.* in *Jou.* 63. Ab eod.
 Ἰρασι, dat. pl. f. g. *Poet.* pro ἰρασι.
 Ἰραίος, æqualior, comparat. ab ἰραίος. Τί τῶν ἰραίος ἰραίος πόλις, *Εὐρύπ.* *Suppl.* 441.
 Ἰραίω, idem quod ἰραζω unde ἰραίω, apud *Nic.*
 Ἰραίω, adv. æqualiter, pariter, totidem modis seu vicibus.
 ἸΡΑΛΗ, ἡ, δὲ ἡ, vestis e pille caprina. Ab ἰραλῆ.
 Ἰραίω, æqualis, similis. Τανυφλοῖα γὰρ ἰρα- μέριος ὅτι αἰετὸς βροτῶν ἀποβάλλει, qui simi- lis populo vitam amittit, *Soph.* ex *incerta Tragedia.*
 Ἰραμι, scio, *Dor.* pro ἰραμι.
 Ἰραμίλλος, ἡ, δὲ ἡ, in contentione par, æqua- lis in certamine. Ex ἰραμίλλω.
 Ἰραν, ibant, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἰραμι, eo; vel sciebant, per *Synec.* pro ἰρασαν, ab ἰραμι, scio.
 Ἰρανεμος, ἡ, δὲ ἡ, vento par velocitate, velo- cissimus. Τὸν ἰρανεμόν τε ποδῶν λαιψηροδρό- μων Ἀχιλλῆα, *Εὐρύπ.* *Iphig.* in *Aul.* 207.
 Ἰραντι, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro ἰρασι, ab ἰραμι.
 Ἰραξίος, ἡ, δὲ ἡ, æquivalens, æquipollens. Οὐτως ἰραξίος ἐστὶν τὸ δρομίον, adeo ejusdem est pretii utraque actio, *Porphyr.* de *Abstin.* 2, 55.
 Ἰραπόστολος, ἡ, δὲ ἡ, par apostolis.
 Ἰραρίμω, ἡ, δὲ ἡ, par numero.
 Ἰρασι, scis, 2. sing. præ. ind. med. v. ἰραμι.
 Ἰρασι, sciunt, 3. pl. præ. ind. act. v. ejusd.
 Ἰρασι, scit, 3. s. præ. ind. act. *Dor.* pro ἰρασι.
 Ἰρασκομαι, idem quod ἰραζω, *Hom.*
 Ἰραξίος, ὡ, stellis similis, pulcher, præclarus.
 ἸΡΑΤΙΣ, ἡ, δὲ ἡ, glastum, herba; *Angl.* woolf.
 Ἰρατῆς, ἡ, δὲ ἡ, ut ἰρατῆς χολή, bilis quæ isatim seu glastum colore refert, i. e. fusca. A præc.
 Ἰραυρίς, ἡ, δὲ ἡ, Isaurica, proprie epith. ensis, *Eph.*
 Ἰραυροφόνος, ἡ, Isaurorum prædonum interfec- tor, *Eph.*
 Ἰραχίος, adv. totidem modis, æqualiter. Ab ἰρασι.
 Ἰρασι, ἡ, τὸ, sacrarium Isidis. Ab ἰρασι, Isis.
 Ἰρα, sciebat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἰραμι.
 Ἰραγορία, ὡ, et ἰραγορομαι, ἡ, libere loqui, pari dicendi libertate utor. Ex ἰρασι et ἀγο- ρεῖω, loquor. Hinc
 Ἰραγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æqualitas, status reip. popularis.
 Ἰραξίωτος, idem quod ἰραξίωτος, *Suid.*

¹Ἰσῆλιξ, *Isos*, ὁ ζῆ ἦ, ætate par. Ex ἠλιξ.
¹Ἰσημερία, *as*, ἦ, æquinoctium.
¹Ἰσημεριός, *in*, ἦ, ἰσὺν, æquinoctialis. Ab
¹Ἰσημεριός, *us*, ὁ ζῆ ἦ, ut ἰσημεριός πυρός, apud Theophr.
 triticum quod æquinoctio verno seritur.
Philos. ἰσημεριός, æquinoctialis. Ex ἴσος et
 ἡμέρα.
¹ἸΣΗΜΙ, scio, novi, cognosco, *Dor.* ἴσῃμι, scio:
 ἴσῃμι, et ἴδῃμι, scimus; ἴσῃ, scitis; pro ἴσῃμι,
 ἴσατε ἴσθι, ἴσω, &c. scias, sciat, pro ἴσῃμι,
 ἴσῃται.
¹Ἰσημορός, *us*, ὁ ζῆ ἦ, cui portio æqualis cum cæ-
 teris datur, qui partem portionem accipit.
¹Ἰσημεριός, *us*, ὁ ζῆ ἦ, totidem seu æquales remos
 habens. Ἰσημεριός νῆες, *Eurip.* Ἰϋλιγ. in *Aul.*
 242. Ex ἴσημος.
¹Ἰσημός, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æqualis, par. Ex ἄρω.
¹Ἰσημίος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, idem quod ἰσημίος.
¹Ἰσθί, scias, 2. sing. præ. imperat. act. *per*
Synecr. pro ἴσῃμι, ab ἴσημι.
¹Ἰσθί, *es*, vel *sis*, 2. sing. præ. imperat. verbi
 εἶμι.
¹Ἰσθμία, τὰ, monile, ornamentum collare. Ab
 ἰσθμός.
¹Ἰσθμια, τὰ, scil. ἰσθμιά, Isthmia quæ in hono-
 rem Neptuni celebrantur in Isthmo Co-
 rinthiaco. Ab ἰσθμός.
¹Ἰσθμιάζειν, *Suidas* ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιό-
 ντων, de minus commode salubriterque vi-
 ventibus.
¹Ἰσθμιάκος, ἦ, ὄν, isthmiacus, ad Isthmia perti-
 nens. Ab ἰσθμός.
¹Ἰσθμιάς, ἄδος, ἦ, isthmiaca. Ab eod.
¹Ἰσθμιάς, ἦ, ὄν, isthmicus. Ab eod.
¹Ἰσθμιός, *us*, τὸ, quod circa fauces est; (2) orna-
 mentum collare, monile. Ab eod.
¹Ἰσθμιούκιος, *us*, ὁ, victor in ludis Isthmicis:
¹Ἰσθμιός, *ia*, ἰον, in Isthmo habitans; (2) isth-
 mus. Ab eod.
¹Ἰσθμοειδής, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, isthmo similis. Ex ἰσθμός
 et εἶδος.
¹Ἰσθμῖ, *adv.* in isthmo.
¹ἸΣΘΜΟΪ, ἦ, ὄν, isthmus, terra angusta inter
 duo maria; (2) Isthmus Peloponnesi; (3)
 aliquid isthmo simile, collum; (4) collum
 clepsydre.
¹Ἰσθμώδης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, isthmo similis, in modum
 isthmi angustus. Ab ἰσθμός.
¹Ἰσι, *eunt*, 3. pl. præ. ind. act. verbi εἶμι.
¹Ἰσιᾶκος, ἦ, ὁ ζῆ ἦ, indutus more eorum qui Isi-
 dis templum visebant; (2) initiatus Isiacis
 sacris, sacerdos Isidis. Ab ἴσις.
¹Ἰσίον, *us*, τὸ, et ἴσιος, *us*, ὁ, lukanica, edulii
 genus e carne intrita et minutissime incisa.
 Videtur Latinum.
¹ἸΣΙΣ, ἴδος, ἦ, Isis, Dea Ægyptiorum.
¹Ἰσκα, scio, fingo; (2) adsimilo, simile videri
 aliquid facio; (3) dico, apud Poetas recen-
 tiores. (1) ἴσκειν, ita fingebat, *Odys.* 19,
 203. (2) φωνὴν ἴσκειν ἀλόχουσιν, similem se
 faciens, quod vocem attinebat, uxoribus
 Græcorum (φωνὴν regitur a præposit. κατὰ),
Odys. 4, 279. (3) ἴσκον τοιάδε πολλὰ, *Theocr.*
 22, 167. ἴσκεν εὐφρονέων, *Arion.* *Rhod.* 4,
 1586.
¹Ἰσμα, ἄτος, τὸ, structura, opus, ut sepulcrum,
 &c. Ὁρειόπολις ἴσμα φοιτᾷζον ποταῖς, ab-
 ave-ortū monumentum abluens unda, *Ly-*
corinth. 731. Ab ἴζω.
¹Ἰσμεν, scimus, 1. pl. præ. ind. act. *per* *Synecr.*
 pro ἴσῃμι, ab ἴσημι.
¹Ἰσμένιος, vocabatur Apollo, eo quod omnia
 sciret.
¹Ἰσοβάθης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æque profundus. Ex βάθος.
¹Ἰσοβάθης, *es*, æque gravis. Ex βάρος.
¹Ἰσοβάσις, *eos*, ἦ, par vel æqualis regi.
¹Ἰσοβόιον, bovis pretium æquans. A βίος.
¹Ἰσοβόλος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æqualis ponderis, *Hes.*
¹Ἰσόγαιος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, terræ æqualis, par, qua ter-
 ram, seu regionem, seu agros. A γαῖα.
¹Ἰσογενής, *es*, æqualis, ejusdem generis.
¹Ἰσογνώμων, *onios*, ὁ ζῆ ἦ, ejusdem sententiæ ac
 voluntatis. A γνώμη.
¹Ἰσογράφος, *on*, æqualis scriptor, *Ep.*
¹Ἰσογώνιος, *on*, æqualiangulus. Ex γωνία.
¹Ἰσοδαίμων, *onios*, ὁ ζῆ ἦ, qui æquali sorte fruitur,

qui ejusdem sortis est; (2) Deo par, qui
 parem reddit deis. Τὰς ἰσοδαίμονος τ' ἀνθρώ-
 πους βασιληίδος ἀρχαῖς, *Ariphron.* *Cant.* in
Sauil. 6.
¹Ἰσοδένδρος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, arborem æquans, i. e. al-
 tus, longus.
¹Ἰσοδαίτωρ, *us*, ἦ, æqualitas victus, similitudo in
 victu.
¹Ἰσοδαίτης, *us*, ὁ, idem quod
¹Ἰσοδαίτωρ, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æquali seu pari victu cum
 alio utens. A δαίτωρ.
¹Ἰσοδύμος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æqualiter structus. Ex
 δύμιος.
¹Ἰσοδόξος, *on*, æque clarus. A δόξα.
¹Ἰσοδρομῖα, ἦ, fut. ἴσω, cursu æquo, pariter cur-
 ro et una feror. Ab
¹Ἰσοδρόμος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, cursu æquans.
¹Ἰσοδυνάμειος, ἦ, fut. ἴσω, æque potens sum, æqui-
 polleo. *Cl. V.* ἰσοδυναμῶντα, æqualia:
¹Ἰσοδυναμία, *as*, ἦ, æqualis potestas. Ab
¹Ἰσοδύναμος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æque potens. Ex δύναμις.
¹Ἰσοδυνάμω, *adv.* pari vi. A præc.
¹Ἰσοεικῆς, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, par pondere, æquilibris.
 Ab ἴσος et εἶκω, traho.
¹Ἰσοζύγης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, qu. dic. æquijugis, par,
 æqualis. A ζυγός.
¹Ἰσοζύγος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, idem.
¹Ἰσοζύξ, ὕψος, ὁ ζῆ ἦ, idem.
¹Ἰσοθεία, *as*, ἦ, æqualitas cum Deo, Deitas.
 Ab
¹Ἰσθεός, ὁ ζῆ ἦ, Deo par, Deo æquiparandus.
¹Ἰσθεῖος ἔγκληρα λαχεῖν, paria deis sorti-
 ri, *Syrh.* *Antig.* 837. ἴσος in compositione re-
 fertur ad substantivum: in hoc versu in-
 tellige tanquam si scriptum erat ἴσα θεοῖς
 ἔγκληρα λαχεῖν.
¹Ἰσοκάλλητος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æqualiter desinens,
 similem exitum habens. Ex καταλήγω.
¹Ἰσοκέφαλος, *on*, par caput habens.
¹Ἰσοκίνδυνος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, qui est in pari discrimine,
 qui pari periculo se exponit.
¹Ἰσοκιννάμων, cinnamomo æquipollens, casia.
¹Ἰσοκλήης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, gloria par. A κλῆος.
¹Ἰσοκλήρος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, qui pari cum alio sorte est,
 cui par portio sorte obvenit.
¹Ἰσοκλίνης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æqualiter vergens et in-
 clinans, de æquilíbrio. A κλίω.
¹Ἰσοκόλιος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æque concavus.
¹Ἰσοκόρυφος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æqualem verticem habens,
 æque eminens. Ex κορυφή, vertex.
¹Ἰσοκρατία, seu ἰσοκρατία, *as*, ἦ, æquale imperi-
 um. Ex ἴσος et κράτος.
¹Ἰσοκράτης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æquali robore præditus,
 æque pollens. Ex ἴσος.
¹Ἰσοκρατής, vel ἰσοκρατής, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æqualiter
 temperatus. A κεράννυμι, misceo.
¹Ἰσοκρίβος, *on*, hordeo par, mensura aut pretio.
 Ex κριθή.
¹Ἰσοκωλία, *as*, ἦ, membrorum æqualitas. Ab
¹Ἰσοκώλιος, ὁ ζῆ ἦ, paria membra habens. Ex
 κῶλον.
¹Ἰσολογία, *as*, ἦ, par et æqualis ratio; (2) hono-
 ris æqualitas. Ex λόγος.
¹Ἰσολύρος, *on*, epith. cantus. Ex λύρα.
¹Ἰσομέτωρ, *Dor.* pro ἰσομήτωρ, quod vide.
¹Ἰσομάχοι, *oi*, pares et æquales in pugna. Ex
 μάχη.
¹Ἰσομεγέθης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æque magnus, æqualis
 magnitudinis. Ex μέγεθος.
¹Ἰσομερής, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æqualiter participans. A
 μέρος, pars.
¹Ἰσομέτρησης, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æquam mensuram ha-
 bens. Ex μέτρον.
¹Ἰσομέτρος, ὁ, qui paris mensuræ est, *Ath.*
¹Ἰσομήτρως, *adv.* pari mensura. A μέτρον.
¹Ἰσομήτωπος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, parem frontem habens,
 de acie; ἰσομήτωπος, æquato acie stans.
 Ex μέτωπον.
¹Ἰσομήκης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, qui pari longitudine seu
 proceritate est. Ex μήκος.
¹Ἰσομήτωρ, par matri. Τὸ δὲ θῆς γ' ἰσομάτορα
 ἀμόν, *Theocrit.* 8, 14.
¹Ἰσομίλησιος, *on*, epith. vestis, ad modum Mile-
 siarum factæ, mollis; par Milesio. Ἰμᾶτιον
 ἰσομιλήσιον, *Dind.* *Sic.* 12, 21.
¹Ἰσομίμος, *on*, similis. A μέμος.

¹Ἰσομοίριος, ἦ, fut. ἴσω, æqualem portionem ca-
 pio; (2) tantundem juris habeo:
¹Ἰσομοίρια, *as*, ἦ, æqualis portio. Ab
¹Ἰσομοίριος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, cui portio par et æqualis
 datur; (2) qui idem juris habet; (3) æqua-
 litatis in partiendo studiosus. Ἰσῆς ἰσομοίριος
 ἀλλο, caligo terram æqualiter cum luce parti-
 tiens, *Syrh. Elect.* 86. Ἰσομοίροτατος ἐν τοῖς
 κέρδεσιν, in præda dividenda æqualitatis
 studiosissimus, *Arrian.* de *Rebus Hispan.* 75.
 Ex μοῖρα.
¹Ἰσομορός, *us*, ὁ ζῆ ἦ, idem, *Hes.*
¹Ἰσομοῦβος, ἦ, exquisite loquor, *Hes.* ἰσομοῦβεντις,
 ἀκριβολογῶντες, vide *Sleph.* *Ind.*
¹Ἰσον, *adv.* æqualiter. Ab ἴσος.
¹Ἰσόνειρος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, somnio similis, inanis, va-
 nus.
¹Ἰσόνικος, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, fato defunctus pari, simi-
 lis mortuo. Ὀλίμησ' ἰσόνικους, *Eurip.* *Or.*
 200.
¹Ἰσονομίωμα, ἦμαι, in legum seu juris æqualitate
 vivo. Ab ἰσνομίος.
¹Ἰσονομία, *as*, ἦ, æqualitatis legum et juris.
¹Ἰσονομικός, ἦ, ὄν, æqualitatis juris utens.
¹Ἰσονομικῶς, *adv.* æqualiter.
¹Ἰσόνιμος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æqualitate legum seu juris
 utens; (2) ἰσόνιμος, æqualiter distributus.
 Ex νόμος, lex, vel νόμος, distributio.
¹Ἰσονται, 3. pl. fut. 1. ind. med. *Poet.* pro ἴξον-
 ται, ab ἴκω.
¹Ἰσόπειος, *eidos*, ὁ ζῆ ἦ, juvenilis, v. gr. vis qualis
 in juvenibus est.
¹Ἰσοπέλαγος, *on*, æquans palmi latitudinem. Ex
 πελαγός.
¹Ἰσοπέταλος, ἴδος, ἦ, epith. fornacis, *ap. Jos.* (si
 sana lectio.) Interpretatur, par toimentum
 habens, *Ern.*
¹Ἰσοπέλλης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, par in lucta seu pugna;
 (3) par viribus. Ex πάλη, vel πάλος.
¹Ἰσοπέταλος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, idem.
¹Ἰσοπαλῶς, *adv.* æqualibus viribus in pugna seu
 lucta.
¹Ἰσοπαχῆς, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æque crassus. A παχύς.
¹Ἰσοπέδον, *us*, τὸ, planities. Ab
¹Ἰσοπέδος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, planus. Ex πέδον.
¹Ἰσοπέλιθρος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, qui totidem jugerum est,
 æque magnus. Ex πέλιθρον.
¹Ἰσοπενήθης, ἦς, parem luctum, noxam afferens
 sui habens.
¹Ἰσοπεριμέτρητος, *on*, eundem ambitum habens.
¹Ἰσόπετρος, *on*, durus.
¹Ἰσόπηγος, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, qui totidem cubitorum
 est.
¹Ἰσοπλάτης, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æque latus. Hinc τὸ
 ἰσοπλατής, *eos*, par latitudo. Ex πλάτος.
¹Ἰσοπλάτων, ὁ, Platoni par, comparandus.
¹Ἰσοπλευρός, *us*, ὁ ζῆ ἦ, æquilaterus. Ex πλευρά.
¹Ἰσοπληθής, *eos*, ὁ ζῆ ἦ, æque plenus, pari mul-
 titudine. Ex πλήθος.
¹Ἰσοπολιτεία, *as*, ἦ, par jus civitatis; (2) æqua-
 litas reipublicæ.
¹Ἰσοπολίτης, *us*, civis pari jure utens (ut reperi-
 tur apud *Sterphanum*). Sed potius, qui eod-
 dem jure utitur.
¹Ἰσοπολίτης πόλις, urbs cujus cives æquali jure
 fruuntur, municipium, *Arrian.* *Bell. Civ.*
 1, 10.
¹Ἰσοπρεσβύς, ὁ, par ætate.
¹Ἰσοπρός, ὁ, utrinque strictus, seu onustus,
 epith. asini, *Syrh.*
¹Ἰσόπυρον, τὸ, Isopyrum, planta, alias Phasio-
 lus.
¹Ἰσορρέπτης, ὁ ζῆ ἦ, æque vergens, *Nic.*
¹Ἰσορροπῖα, ἦ, fut. ἴσω, æquilibrium facio, sum
 æqualis momenti, in neutram partem ver-
 go; (2) æqualibus sum viribus, æqualis
 sum, adæquo.
¹Ἰσορροπία, *as*, ἦ, æquilibrium. Ab
¹Ἰσορροπος, *us*, ὁ ζῆ ἦ, qui ejusdem ponderis est;
 (2) par, æquivalens. Ex ῥεπω.
¹Ἰσορροπῶς, *adv.* pari vi, valore.
¹ἸΣΟΣ, vel ἴσος, ἦ, *on*, æqualis, par, æqua-
 bilis. Hinc τὸ ἴσον, *us*, æqualitas, æqualis
 portio; ἴσα ζ, perinde ac, æque ac; ἴσοι,
 totidem. Πολλὰς δ' ἐρασίας κατὰ Θηλειὸν ἴσους
 ἔχων,

¹Ἰσχῆς, ἔδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχής, ἄδος, ἡ, anchora, ncmpe quæ retinet navem. Ναυτίαι δ' ἐμνηρόσονται νηὶς ἰσχήδα, revolverunt anchoram navis, Soph. ex incerta Tragedia.
¹Ἰσχήμι, præes. inf. act. Ion. pro ἰσχειν, ab ἰσχω.
¹Ἰσχει, 2. sing. præes. imperat. med. Ion. pro ἰσχετο.
¹Ἰσχει, Dor. pro ἰσχυ.
¹Ἰσχυῖδιος, ἡ, ὄν, ad coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἰσχυς.
¹Ἰσχυῖατος, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
¹Ἰσχυῖα, fut. ἄσω, e coxa laboro.
¹Ἰσχυῖας, ἄδος, ἡ, ut ἰσχυῖας νόσος, coxendicum dolor. Ab
¹Ἰσχυῖον, α, τῶ, coxa, coxendix, lumbus. Βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχυῖον, Il. 5, 305. Ab
¹Ἰσχυς, εως, ἡ, lumbus, Hes.
¹Ἰσχυῖος, ὄν, qui crassas seu tumidas habet coxas vel clunes, Eust.
¹Ἰσχυῖναι, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, mitigo, emollio. Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχυῖναι βία, Eschyl. Prom. Vinc. 380. Σὺ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθερὲν φρενῶν ἰσχυῖναι, Eurip. Or. 298. Ab ἰσχύος. Hinc
¹Ἰσχυῖατος, εως, ὄν, macilentus, gracilis.
¹Ἰσχυῖναι, εως, ἡ, attenuatio, macies. Ab eod.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄν, extenuandi et emaciendi vim habens. Ab ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖατος, ας, ἡ, macies. Ab eod.
¹Ἰσχυῖναι, nimis tenuiter ac subtiliter loquor.
¹Ἰσχυῖναι, idem.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A λόγος.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, subtilis disputator.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, subtiliter loquor, Hes. Suid.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ, Hes. Suid. A μῦθος.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, meatus tenues habens.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄν, macer, gracilis, tenuis, ἡρωρῆ et μεταφορικῶς.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄν, exilia habens crura. A σείλος.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, macies, gracilitas.
¹Ἰσχυῖναι, ες, subtiliter factus, elaboratus; epith. vestis. Ab ἰσχύος et ἔργον.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas; (2) linguae hesitatio. Ab
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, qui gracilis et tenui voce est; (2) cui vox supprimitur, et repente sistitur ac deficit inter loquendum. A φωνή.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχύος: ἰσχυῖναι, extenuatur.
¹Ἰσχυῖναι, adv. tenuiter.
¹Ἰσχυῖναι, 3. plur. præes. ind. med. verbi ἰσχω, pro ἔχω.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, obstructio vesicæ, urinæ in vesica represso. Ex ἰσχω et ἔραον.
¹Ἰσχυῖναι, assevero, affirmo. Ab
¹Ἰσχυῖναι, fut. ἰσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor; (3) adsevero, adfirmo. Ἰσχυῖναι περὶ πάντων νεκρῶν, Plut. τῶ νόμου, Xen. Ab ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, ες, adversus sagittarum ictus validus, epith. ocrearum vel lorice. A βέλος.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, pertinacia, pervivacia in sententia, propositum tenax. Ab
¹Ἰσχυῖναι, ονος, ὄ, ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositus. A γνάμναι.
¹Ἰσχυῖναι, ον, valide victus seu ligatus. A δέω.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, fut. ἴσω, robustum, validum reddo, corbororo, confirmo, v. gr. argumentis; ἰσχυῖναι, corbororor.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, avide, multum bibens.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, gravia, fortia ausus. A παύνημα.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, radicem validam habens, seu agens. Ex ἴζα.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ἡ, robustus, validus, potens, fortis, vehementis. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, f. ἄσω, idem quod ἰσχυροποιῶ, corbororo, confirmo; (2) munio. Ab ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, adv. valde, vehementer, enixe.

¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ἡ, robur, vires, potentia.
¹Ἰσχυῖναι, 3. pl. aor. 1. ind. act.
¹Ἰσχυῖναι, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.
¹Ἰσχυῖναι, α, ον, idem quod ἰσχυῖναι ab
¹Ἰσχύω, fut. ἴσω, robustus sum; (2) potens sum, polleo, possum. Ταυῖν δὲ δῦλον ἰσχύῖναι βίον, sustinent, Soph. Trach. 306. τοῖς ὄπλοις, Dem. σώμασι, Xen. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, habeo; tenco; (2) occupo, occupatum possideo; (3) cohibeo, coerco, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) valeo, de pretio interno nummi; ἰσχυῖναι, hæreo, sisto gradum, desino. Ἰσχυῖναι ἐπιγυνοῖαν, dare veniam, Soph. Ant. 66. Καλεσπὸν ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἀντάσας, sc. χεῖρας ἰσχειν, Arist. Lys. 507. Ἐρεκα ἰσχει, septa retinent, Il. 5, 90. Χειμῶνος δὲ ἰσχυῖναι ἰσχυῖναι (σοσμαι), sub. ἐκτιμῶς, se cohibent. Arr. Hist. Alex. 5, 9. Ab ἔχω.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, pretium par. Ab ὄνομαι.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.
¹Ἰσχυῖναι, adv. æqualiter, æque, pariter; (2) fortasse, forsitan. Ab ἴσος.
¹Ἰσχυῖναι, 3. pl. aor. 1. conj. act. verbi εἶδω, nisi sit pro ἴσασαι, 3. pl. præes. ind. ab ἴσημι.
¹Ἰσχυῖναι, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἴσος.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, Italia, regio Europæ.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄν, Italicus; (2) Latinus.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, Italus, magna Græciæ incola, qui est ex magna Græciā.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄν, Italia.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis Ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄν, temerarius, præceps, protervus, trux, pectulans, impudens. Ab ἴτης.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia. A præc.
¹Ἰσχυῖναι, adv. proterve, impudenter.
¹Ἰσχυῖναι, 2. pl. præes. imperat. verbi εἶμι.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, et ἰτέναι, ἡ, salix; (2) clypeus, quia primi clypei erant a salice, ut Hesychius voc. ἰταῖαι. (2) τὸν θινὸν ἰτέναι λαβῶν χεῖρῶν, Eurip. Suppl. 695. Ἐξέει ἴσχυῖναι, ἐν τῇ παρῆσῃ, χαλκόνουσαν ἰτέναι, Id. Troad. 1192. Ἰτέναι εἰς μέσην Δειῶν, Id. Cycl. 7. Hinc
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄν, salignus, e salice.
¹Ἰσχυῖναι, adv. posit. eundem. Ab εἶμι, ὄ.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, salicetum, salictum, locus consitus salicibus. Ab ἰτέναι.
¹Ἰσχυῖναι, 3. dual. imperf. ind. act. verbi εἶμι.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, temerarius, audax, præceps, impudens; (2) magnanimus, animosus.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄν, temerarius, præceps; (2) temerarius reddens. A præc.
¹Ἰσχυῖναι, 2. dual. imperf. ind. act. vel ἴσις, itemque eunt, 2. vel 3. dual. præes. ind. act. Ab εἶμι.
¹Ἰσχυῖναι, τῶ, sumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera.
¹Ἰσχυῖναι, τὸ, opus pistorium, tenue et fragile, Ath.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, placentarium, quæ ἴσχυῖναι dicuntur venditor. Ex ἴσχυῖναι et πωλῆω.
¹Ἰσχυῖναι, τὸ, utris, Ep. ima pars ventris, Suid.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, circumferentia et curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.
¹Ἰσχυῖναι, 3. sing. præes. imperat. act. verbi εἶμι.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, clamor acutus. Ab ἴζω.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, idem; stridor. Ab eod.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, motacilla, avicula veneficis in usu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis; (4) desiderium, cupiditas.
¹Ἰσχυῖναι, acutum clamo, strideo, cano; (2) ejulo. (2) βοῶν, ἴζω, Soph. Trach. 787. Hinc
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, acutum clamans, stridens; item cantor, fistula canens. Πρῶτος αὐτὸς λαχὼν ἰσχυῖναι Μενάλλας, Theocrit. 8, 30.
¹Ἰσχυῖναι, læsi, perf. ind. act. verbi ἴσχω, lædo.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, vel ἴσχυῖναι, ἡ, ὄ, robustus; (2) fortis, generosus, animosus. Ex
¹Ἰσχυῖναι, adv. valide, fortiter, magno animo. Ab ἴς, seu inusitat. ἴσις, vis.
¹Ἰσχυῖναι, epith. ignis. Ἐμφανίει δὲ πυρὸς εἰλας ἰσχυῖναι, ignem vi excussum, Orph. Fragm.
¹Ἰσχυῖναι, ας, αἰ, genus calcamentorum quæ ab Iphicæ nomen inducunt.

¹Ἰσχυῖναι, pingue; ut hinc sit ἴσχυῖναι, Il. 5, 556. item magnum, speciosum. Ab ἴφ.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, robustus, fortis, celer, Hes. Steph.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, species olcris agrestis, Suid.
¹Ἰσχυῖναι, ας, et ἰσχυῖναι, ἡ, ὄ, pellis arida marinæ squatinæ; (2) ferreus unguis, cuius usus est in extractione et sectione fœtus; (3) limatura, scobs, camentum. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, piscor. Hinc ἰσχυῖναι, Odys. 12, 95, pro ἰσχυῖναι, et ἰσχυῖναι, Ion. pro ἰσχυῖναι. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, εως, ὄ, qui tridente pisces figit, piscator. Ex ἰσχύος et βάλλω.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, pisces tridente figo, piscor. Ἐπρεφεν ἰσχυῖναι, κατὰ φίλτρον θησιῶτα. Epigr. De nave. Ab
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex ἰσχύος et βάλλω.
¹Ἰσχυῖναι, ον, piscivorus. Ἰσχυῖναι λαγίδεσσι τεθρίνηται, laris pisces devorantibus lugetur, Anthol. A βορέα.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ἡ, pisculentus, Nonn.
¹Ἰσχυῖναι, ας, τὸ, pisciculus. Dim. ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, ον, pisces capiens, continens. Τὰς ἰσχυῖναι σπυρίδας, Anth. A δῆχομαι.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, vide ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, squamæ piscium; (2) scobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄν, pisculentus, piscarius; (2) aptus ad pisces. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, τὸ, idem quod ἰσχυῖναι, Man.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄν, ut ἰσχυῖναι πύλη, piscaria porta. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, ας, τὸ, fuscina, tridens.
¹Ἰσχυῖναι, εως, ὄ, idem quod ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, ας, idem quod ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, idem quod ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, a piscibus depastus aut depascendus. Ex βιβρώσκω.
¹Ἰσχυῖναι, εως, ὄ, ἡ, pisci similis. Ab εἶδος.
¹Ἰσχυῖναι, ονος, ὄν, piscosus. Ab ἰσχύος.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, piscator. A θήρα.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, piscator, Man.
¹Ἰσχυῖναι, ἡ, ὄ, piscatoria. A θηρῶναι.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, piscator. Ἰσχυῖναι Μενίστρατον ὤλεσεν ἀγῆρα, Anthol. A θηρῶναι.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, piscatorius. Ab ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, vel -θηρος, rapum terræ.
¹Ἰσχυῖναι, ον, Tritonis epith. Scholiast. Lycophr. ad vers. Alexandræ 34.
¹Ἰσχυῖναι, idem quod ἰσχυῖναι, Suid.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, ichthyocolla, piscis cui glutinosus est corium, ipsum illud gluten. A κόλλα.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, qui pisces reti e mari vel flumine trahit, piscator. Ex ἔλω.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, de piscibus dissero. A seq.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, qui de piscibus disserit.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, pisces multos absumens. Vox Comica, de Atheniensibus. A λύμη.
¹Ἰσχυῖναι, εως, ὄ, ex piscibus futura prædicens.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, piscibus imperans, piscibus jus dicens. A νόμος.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, piscium venditrix.
¹Ἰσχυῖναι, ας, τὸ, piscaria, forum piscarium. Ab
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, piscium venditor. A πωλῆω.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, negotiatio piscaria.
¹Ἰσχυῖναι, ον, τὸ, piscium vivarium, ceterum, locus ubi pisces aluntur.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, qui piscibus alendis delectatur. Ab
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, qui pisces alit, piscinarius. Ex ἰσχύος et τρέφω.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ἡ, idem quod ἰσχυῖναι.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, piscibus victio. Ab
¹Ἰσχυῖναι, ας, ἡ, victus e piscibus.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, qui piscibus vivit, qui pisces comedit. A φαγεῖν.
¹Ἰσχυῖναι, ες, pisci hærens, Ep.
¹Ἰσχυῖναι, ὄ, ὄ, piscis.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, ἡ, pisces vorans, Ep.
¹Ἰσχυῖναι, ας, ὄ, piscium interfector. Ἰσχυῖναι τελεῖσθαι, Orpian. Cymeget. 2, 444.
¹Ἰσχυῖναι,

ἰχθυώδης, eos, δ ἔ ἦ, piscosus, pisculentus; (2) pisci similis. Ab ἰχθύς.
 ἰχθυώδης, adv. piscium modo.
 ἰχθυόεις, η, ov, qui vel quæ vestigia hominum insequitur. ἰχθυαίη σε φυλάσσει παρθένας, Antholog. 41.
 ἰχθυόεις, unde ἰχθυαία, vestigatrix, Hom. al. proprie ab ἰχθυαί, oppidum in ora Macedoniae, Steph.
 ἰχθυόομαι, ἄραι, vestigo. Ab ἰχθυος.
 ἰχθυόεις, as, ἦ, vestigatio, indagatio. Ab ἰχθυεῖα.
 ἰχθυελάτης, s, ὁ, vestigator. Ab ἰχθυος et εἰλαύνω, prosequor.
 ἰχθυεῖν, vestigiis, dat. pl. ab ἰχθυος.
 ἰχθυεῖναι, ἄτος, τὸ, vestigatio. Ab ἰχθυεῖναι.
 ἰχθυεῖναι, ὄνος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator crocodilli; (2) genus vespæ.
 ἰχθυεῖσσι, eos, ἦ, indagatio, investigatio.
 ἰχθυεῖτης, s, ὁ, vestigator, indagator.
 ἰχθυεῖν, f. εἶσθα, vestigo, vestigiis consequor. Τὸ μὲν γὰρ ὄρη οἶον ἐστὶ ἐχθυεῖναι, Xen. Ab ἰχθυος.
 ἰχθυελασία, as, ἦ, investigatio.
 ἰχθυελασία, ὦ, indago, investigo. ἰχθυελαστὴν τάληθις, Phil. Ab
 ἰχθυελάτης, s, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigiis consequitur. Ex εἰλαύνω.
 ἰχθυον, s, τὸ, vestigium. Dim. ab ἰχθυος.
 ἰχθυοῦσσι, s, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex ἰχθυος et βαίνειν.
 ἰχθυοῦσθαι, es, vestigio debilis, Man.
 ἰχθυοῦσθαι, as, ἦ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἰχθυος et γράφω.
 ἰχθυοπέδη, ns, ἦ, laqueus pedum, recte, cassis.
 ἰχθυός, eos, τὸ, vestigium, i. e. ima pars pedis; (2) vestigium, i. e. signum quod pes solo vel alii rei molli imprimit.
 ἰχθυοσκοπία, ὦ, f. ἴστω, vestigia lustrō, investigo.
 ἰχθυοσκοπία, as, ἦ, indagatio ferarum et vestigiis. Ex ἰχθυος et σκοπέω.
 ἰχθυόεις, ὦρος, ὁ, sanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, proprie dcorum, Il. 5, 416. Hinc
 ἰχθυοῦσθαι, suppurō, Gl. V. unde ἰχθυοῦσθαι, suppuratus.
 ἰχθυοροϊδης, eos, δ ἔ ἦ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ex εἶδος.
 ἰχθυοῦσθαι, idem quod ἰχθυοροϊδης.
 ἰχθυοροῦσθαι, ὦ, sanie fluo. A ῥοή.
 ἰχθυόεις, ἴσθαι, pl. ἴσθαι, vermibus cornua adroens; (2) vermibus infestans. Ab ἴσθαι.
 ἰχθυόεις, læstisti, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἴσθαι, seu ἴσθαι, ab ἴσθαι.
 ἰχθυόεις, vox lætantium et lamentantium.
 ἰχθυοῦσθαι, s, ὁ, Jubilæus.
 ἰχθυόεις, ἦς, ἦ, tegmen; quies; litus; (2) vox, clamor.
 ἰχθυόεις, eos, δ ἔ ἦ, violaceus, violæ similis; (2) rubiginosus, ferrugineus; (3) venenosus. Ab ἰόν, vel ἴος.
 ἰχθυόεις, ἦς, ἦ, vox, clamor; (2) flatus. (1) τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰόν, Il. 10, 139. (2) ὑπὸ Ζεφύροιο ἰόντις, per Zephyri flatum, Il. 4, 276.
 ἰχθυόεις, ἦς, ἦ, perscussio, impetus, quasi διακῆ, a διάκω, persequor; in accus. ἰόντα, per Μεταπλάσσω pro ἰονήν.
 ἰχθυόεις, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εἶμι.
 ἰόν, interject. eho, heus! Ab ἴος.
 ἰόν, ἄνος, ὁ, Ion, filius Xuthi, nepos Hellenis; (2) Ionicus. Hinc
 ἰόντες, ἴωναν, οἱ, Iones, populus Græcus.
 ἰόντα, ἄς, ἦ, violetum, locus ubi nascuntur violæ. Ab ἴον.
 ἰόντα, as, ἦ, Ionia, regio. Ab ἴον.
 ἰόντα, adv. Iones amulor, Iones sequor.
 ἰόντις, ἦ, ὄν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.
 ἰονικῶς, adv. Ionice, Ionum more, id est delicate, molliter; ap. Aristoph. quod Ionum mollietis et luxuries in proverbium abierit.
 ἰονίς, ἴδος, ἦ, Ionica. Ab ἴον.
 ἰονίς, perscussio, hostilis infestatio.
 ἰονός, s, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3)

vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab ἴσθαι, custos.
 ἰόντα, τὸ, Iota. Nomen lit. Gr. ἀκλιτον.
 ἰωντακισμός, s, τὸ, vitium cum iota super justum extenditur, Diom. qu. ab ἰωντακίζω.
 ἰωντογράφω, per ἴσθαι scribe, opp. per διπθονγum ει. Vox Gramm.
 ἰωντός, s, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro διακῆ, a διακῆ, piscis nomen.
 ἰωντός, ἴσθαι, ὁ, ἴσθαι, piscis nomen.

K.

K Decima litera Græcorum, quæ κάππα dicitur, et nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet viginti, et cum lineola inferne posita (x) viginti millia.
 Καβαίνων, Laconice pro καταβαίνων, descendens. Ἀπὸ ἐπὶ ἄβηθ καταβαίνων, Aleman. apud Herbst. 44.
 Κάβαιος, vorax qui satiari nequit. A κάβος.
 ΚΑΒΑΛΛΗΣ, s, ὁ, caballus, equus clitellarius, Hes.
 Καβάλλω, pro καταβάλλω, Hom.
 Κάββαλι, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. vel Poet. pro κατίβαλι, a καταβάλλω. Unde
 Καββαλίς, ἦ, ὄν, luctandi, dejiendi priritus, bonus luctator.
 Καββάς, a. 2. part. act. Poet. pro καταβάς, a καταβαίνω, Laconice. Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καββάς ἐσθ' ἀράστων, Pindar. Nem. 6, 87.
 Καββαίωσθαι, Cabirorum ritus sequor, celeberrō.
 Καββαίωσθαι, ἦ, ὄν, Corybanticus, a Cabiris ficri, cani solitus.
 Κάββαροι, οἱ, iidem qui Corybantes. Fem. καββαρίδες.
 Κάββα, ns, ἦ, cibus, Suid. quasi a κάππειν, edere.
 Κάββα, κμος, ὁ, vel κάβαξ, larus, avis vorax; (2) versutus, vafer, L. Gr. Ab eod.
 ΚΑΒΟΣ, s, ὁ, mensura frumentaceæ genus.
 Κάββατος, et bonis, pro ἐ ἀγαθός.
 Κάββατον, ad genu, Il. 20, 458. Eol. pro κατὰ γόνυ.
 ΚΑΪΚΑΜΟΝ, s, τὸ, cancamum, lacryma ligni Arabici.
 Κάββατον, τὸ, herba quedam.
 Κάββατος, ov, aridus; ζόλα κάββατον, Hom. τὰ κάββατον etiam subst. A καβαίνω.
 ΚΑΪΧΑΪΩ, fut. ὄσω, cachinnor, convitor. Καρχαίωσθαι μὲν ἴσθαι νεανίς, Arist. Conc. 846. Πάντων καρχαίωσθαι γλώσσας βαρβαλῆντα, Soph. Aj. 199.
 ΚΑΪΧΑΪΩ, calefacio, arcfacio, Hes.
 Καρχαίωσθαι, ὦ, cachinnor, rideo; (2) exsulto, gaudeo; καρχαίωσθαι, pro καρχαίωσθαι, Il. 6, 514. A καρχαίω.
 Καρχαίωσθαι, easulent, 3. pl. præ. conj.
 Καρχαίωσθαι, es, ὄν, aridus, Man. A καρχαίω.
 Καρχαίωσθαι, s, ὁ, cachinnatio, risus effusus. A καρχαίω.
 Καρχαίωσθαι, s, ὁ, qui effusus ridet. Ab eod.
 Καρχαίωσθαι, s, ὁ, idem et ab eod.
 Καρχαίωσθαι, s, ὁ, ut καρχαίωσθαι ἄριστος, panis hordeaceus; alias καρχαίωσθαι.
 Κάββα, seu κάββα, rostris marini fructus, Diosc. Etiam sine γ.
 Κάββα, ai, hordeæ, hordei farina; alias κάββα. A κάββα, conur.
 Κάββα, et ego, Att. pro ἐ ἰγώ.
 Κάββα ἴσθαι, prostravit vero, pro κατὰ δὲ ἴσθαι, seu κατίβαλι δέ. Κάββα ἴσθαι, Athenis εἶπεν, pro κατίβαλι, et Athenis collocavi, Il. 2, 549.
 Κάββα, secundum vero, Poet. pro κατὰ δέ.
 Κάββα, 3. sing. a. 2. ind. act. Eol. pro κατίβαλι δέ, a κατίβαλι, decurulo.
 Κάββα, κἀδδον, κἀδδιστος, vide κάββα, κἀδδον, κἀδδιστος.
 Κάββα, 3. dual. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατίβαλι δέ, a κατίβαλι.
 Κάββα, pro viribus, secundum potentiam, Dor. pro κατὰ δύναμιν.

Κάββα, a. 1. inf. act. Dor. pro κατίβαλι, a κατίβαλι.
 Κάββα, pro καί ἴσθαι, Soph.
 Κάββα, s, τὸ, parvus cadus, sitella; (2) pera. A κάββα.
 Κάββα, s, ὁ, idem. Ab eod.
 Κάββα, seu -μα, as, ἦ, lapis ærosus; (2) medicamentum metallicum.
 ΚΑΪΔΟΣ, s, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, situla; (2) sitella suffragiorum. Κάββα καλίται τὸ ἀγγεῖον εἰς δ' τὰς ἀπομαρθαλίας ἐμβάλλεται, Plut. in Lycurg. c. 12.
 Κάββα, s, ὁ, cadorum fabricator.
 ΚΑΪΤΑΣ, s, ὁ, herbulæ Syriacæ arboribus et spinis se circumvolvens.
 Κάββα, deustus, a. 2. part. pass. verbi καίω.
 ΚΑΪΩ, fut. κάω, orno, exorno, decoro, excolo, instruo. Unde usitatum apud Poet. κἀκαμένος, ornatus, perfect. part. pass. ἐκίκατο, plusq. p. pass. ornatus erat. Ἐκίκατο ἐγγεῖν, Il. 2, 530. καλλεῖ, Ib. 13, 432. ἴπποσύνῃ, 23, 219. ἄλω, πλῆθρ, Ibid. 24, 536. μαντοσύνῃ, Odys. 9, 509.
 Κάββα, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi καίω.
 Καππα, ardebo, fut. 1. ind. pass. verbi εἶμι.
 Καββα, adv. velut, sicut. Ex κατὰ et ἴ.
 Καβαίωσθαι, f. ὄσω, consero; (2) cremo.
 Καβαίωσθαι, f. ὄσω, consero; (2) solvo justa, perago exsequias; (3) adolco, cremo, uro. Καβαίωσθαι τὸ σῶμα τινός, Plut. Ex κατὰ et ἄγος, res sacra; metaphorice, devoro. Ὅσων σπαράγματα κίνες καθήνησιν, quorum corpora lanata canes devorant, Soph. Antig. 1581. (1) φάσ' ἐγὼ καβαίωσθαι τῆδε, age, ego sacrificabo hanc hostiam, Aristoph. Lysist. 238. Ἦν δὲ Ποσειδάωνι τις οἶν Φύγ, νήσθη τρεῖς καβαίωσθαι, si quis Neptuno pecudem sacrificet, is anati triticum consecret, Id. Av. 566. Hinc
 Καβαίωσθαι, s, ὁ, consecratio; (2) parentatio, parentalia.
 Καβαίωσθαι, fut. ὄσω, purifico; (2) expio. Περὶ καθήνησιν δέμας, Eur. Or. 40.
 Καβαίωσθαι, s, ὁ, ἔ ἦ, valde cruentatus. A
 Καβαίωσθαι, fut. ἄσω, cruento. Σηήστω δὲ τῶδε σὸν καβαίωσθαι κάρα, Eur. Andr. 588.
 Καβαίωσθαι, ὦ, fut. ὄσω, idem. Καβαίωσθαι βωμῶν, Aristoph. Thesm. 702.
 Κάββα, s, ὁ, ἔ ἦ, cruentus. Ex κατὰ et ἄμα.
 Καβαίωσθαι, eos, ἦ, destructio, demolitio; etiam tropice, (2) cædcs. A καβαίωσθαι.
 Καβαίωσθαι, ea, ἐόν, evertendus. Ab eod.
 Καβαίωσθαι, s, ὁ, evcorsor, vastator; etiam tropice, (2) interfectior. Ab eod.
 Καβαίωσθαι, ἦ, ὄν, evertendi sive minuendi vim habens. Ab eod.
 Καβαίωσθαι, ὦ, detraho, evertō, destruo; proprie et Metaphr. (2) victim interfectio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimō; καβαίωσθαι, a. 2. inf. deducere, dejiere, minuere; part. καβαίωσθαι, qui minuit, &c. καβαίωσθαι, ἔμαι, dejiere, evertor, imminuor; καβαίωσθαι, a. 1. part. depositus, dejectus, &c. Καβαίωσθαι τὰς σήλας, rescindere, Dem. τὸ ἀζώμα, Plut. ψήφισμα, Idem. Καβαίωσθαι, Act. 19, 27. (1) ἡ μῦρα τὸν φύσαντά με καβαίωσθαι Ἀἴδου θανάσιμος οὐκίησθαι, (subintell. εἰς οὐκίησθαι), Soph. Aj. 516.
 ΚΑΘΑΪΩ, fut. καθάω, p. ἄρω, purgo, mundo; (2) lustro, expio; (3) flagris cædo; a. 1. ἐκάθωσθαι, purgavi; pass. ἐκαθάρθην, part. καθάρθεις, purgatus. Καθαίωσθαι καθάρωσθαι, Plut. Ὁμῆρος γῆ καθάρθεται, Aristot.
 Καθαίωσθαι, f. καθάρθωσθαι, desilio. Καθαίωσθαι ἀπ' ὀρθῶν, Xen. Καὶ καθάρθωσθαι τινεσ ἀνίστανται τῶ Σικελίω τὰς πύλας, Arrian. de Rebus Hispan. 446.
 Καθαίωσθαι, eos, ὁ, ἔ ἦ, aliquid tantum salus; (2) salus, Nicand. Ex κατὰ et ἄλωσθαι, salugo.
 Κάβαλος, s, ὁ, ἔ ἦ, sale conspersus; (2) subsalsus. Ex iisd.
 Καθαίωσθαι, ex κατὰ et ἄμαξωσθαι, plaustrum per aliquem locum agito. Hinc in usu καθάρθωσθαι in perf. pass. tritus, trivialis; καθαίωσθαι, a. 1. pass. tritum.

Καθαίριος, Dor. pro καθαίριος, quotidianus. Οἶνα ἢ καθαίριον εἶδος, vitis quae quotidianum exstillat potum, Eurip. Phoen. 236.

Καθαίριον, ἄσος, τὸ, vinculum, nodus. Καθαίριον λύσιν λόγῳ, dissolvere nodum hujus argumenti, Eurip. Hippol. 671. Ab ἄστω.

Καθαίριον, f. ἴσω, arena obruo. Ex ἄστω.

Καθαίριον, pro καθ' ἅπαν, adv. omnino, in universum.

Καθαίριον, adv. omnino, prorsus.

Καθαίριον, adv. sicut, veluti, quasi.

Καθαίριον, idem.

Καθαίριον, idem.

Καθαίριον, ὡ, fut. ἴσω, explico, expando.

Καθαίριον, adv. simul, vero, Strab. 7.

Καθαίριον, praes. inf. med. v. καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, invecivus, mordax, lacescendi vim habens. A καθαίριον, attingo, tango; (2) impeto, pungo, mordeo, lacesco; (3) manus injicio, invado; f. καθαίριον aor. 1. καθαίριον, καθαίριον, tetigit, pupugisti. Καθαίριον τυραννίος, Plut.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, ligatus, adstrictus, inductus. A καθαίριον, apto, annecto, necto, alligo; a. 1. καθαίριον, Soph. Trach. 1068. Ex κατὰ et ἄστω, necto.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, mundus, munditiei studiosus et servans. A καθαίριον.

Καθαίριον, πτος, ἢ, mundities. A praes.

Καθαίριον, fut. ἴσω, purgo; (2) sum purus. Καθαίριον τῶν τοῦτων τὴν πόλιν, Plut. A καθαίριον.

Καθαίριον, perf. inf. pass. Ion. pro καθαίριον, a καθαίριον.

Καθαίριον, 3. sing. fut. 1. ind. act. Att. pro καθαίριον, a καθαίριον.

Καθαίριον, fut. ἴσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστι καθαίριον τὰς καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 19. Οὐχί οἱ δέκα ἰκαρισθήσαν; Luc. 17, 17. A καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, mundus, munditiam servans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαίριον, πτος, ἢ, mundities, puritas.

Καθαίριον, 3. sing. a. 1. conj. act. v. καθαίριον.

Καθαίριον, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαίριον.

Καθαίριον, adv. munde, munditiam servando; (2) eleganter; (3) bona fide, nihil mentiendo. A καθαίριον.

Καθαίριον, ἄσος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθαίριον, ὡν, homines viles et abjecti; (2) sacri et piaculares. A καθαίριον.

Καθαίριον, f. ἴσω, adapto, compono. Βρόχον λυκῆ καθαίριον δέμα, Eur. Hipp. 774.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purgatio, lustratio. A καθαίριον.

Καθαίριον, ὡ, fut. ἴσω, purifico, purgo.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purus, mundus, nitidus, sincerus, mucus, candidus; (2) impermixtus, simplex; (3) qui se non contaminavit scelere; (4) expeditus, nullis obstaculis impeditus; (5) praestans, excellens; ἄστος καθαίριον, purior panis. Gl. V. siligineus. Ἐν καθαίριον, blande, placide. Καθαίριον ἐν καθαίριον βῆναι, Soph. Ed. Col. 1575. Οὐκίτι γὰρ καθαίριον φρεν' ἔχω, mente turbor; nam καθαίριον significat tranquillus, Eurip. Hippol. 1120. A καθαίριον.

Καθαίριον, πτος, ἢ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαίριον.

Καθαίριον, fut. ἴσω, corripio. Ἐσσι δὲ ζῆλον καθαίριον, ἔξαιρέμενον, Eurip. Andr. 813.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, sc. ἱερῶν, expiatio, lustratio, piaculum; καθαίριον, sacra expiatoria, piacula. A καθαίριον. Unde καθαίριον, ἢ, ὄν, lustralis, expiatorius. Πῦρ καθαίριον, Eurip. Iphig. in Aul. 1111.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purgatio; (2) expiatio, lustratio. A καθαίριον.

Καθαίριον, adv. possit. purgandum. Ab eod.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purgator; (2) lustrator, expiator. Ab eod.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purgandi vim habens, expiatorius. Hinc τὰ καθαίριον, ὡν, purgationes, et τὸ πῦρ τὸ καθαίριον, ignis purgatorius. Ab eod.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purgator; (2) expiator, lustrator. Σὺ γὰρ ἔρχομαι καθαίριον, venio enim ut te expiem, Soph. Elect. 69. Ab eod.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, purgandi vim habens; (2) lustralis. A καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, Dim. a καθαίριον ἄστω τῶν καθαίριον, Alcxis, panis purior. Vid. καθαίριον.

Καθαίριον, gen. sing. Dor. pro καθαίριον.

Καθαίριον, adv. pure, nitide; (2) dilucide, manifeste; (3) pura mente, candide, sincere; (4) prorsus, omnino.

Καθαίριον, f. ἴσω, arefacio, sicco.

Καθαίριον, adv. seorsum; (2) per se; (3) penes se; (4) sua sponte; (5) suo arbitrio; pro κατὰ ἑαυτῶν.

Καθαίριον, f. 1. ind. med. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, cathedra, suggestum; (2) sedes, sella, sedile; (3) locus exonerandae alvo; (4) obsidio; sessio; (5) habitus sedentis.

Καθαίριον, considero, Hom.

Καθαίριον, sedeo; f. καθαίριον, sededo; (2) καθαίριον, etiam castra dicuntur alicubi aliquandiu manentia: dicitur (3) de supplicibus qui ad aram confugerunt; (4) de metricibus quae in cella se prostituunt. Ἐπεὶ δ' ἐτι ζυγοῖς καθαίριον ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, Thuc.

Καθαίριον, 3. pl. imperf. ind. Ion. ἐκάθηντο, a καθαίριον.

Καθαίριον, perf. inf. act. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, aor. 2. ind. act. verbi καθαίριον, pro καθαίριον.

Καθαίριον, perf. part. pass. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, adv. remisse, parce, dimisse.

Καθαίριον, aor. 2. inf. act. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. v. ejusd.

Καθαίριον, et καθαίριον, coerceo, cohibeo. Καθαίριον εἰς οἶκον, Plut. A καθαίριον, f. ἴσω, idem; a. 1. καθαίριον, perf. part. pass. καθαίριον. Εἶσα δὲ, αὐτὴν καθαίριον ἐς λοφείον φρογγύλον, Aristoph. Nub. 749.

Καθαίριον, 3. sing. perf. ind. pass.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, prohibitio, coercitio, custodia carceris. A καθαίριον.

Καθαίριον, unusquisque sigillatim, unus post alium. Ex κατὰ et εἰς, unis.

Καθαίριον, aor. 2. part. act. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v. ἐφελκ. a καθαίριον.

Καθαίριον, 3. pl. plusq. perf. ind. act. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, pro καθ' ἑκάστην, scil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθαίριον, pro καθ' ἑκάστην, singulatim.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, voluntarius.

Καθαίριον, adv. possit. retinendum est. A καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, continens, retinens. A καθαίριον, ἢ, ὄν, qui contineri aut detineri potest; (2) qui fieri potest. A καθαίριον.

Καθαίριον, adv. ita ut contineri vel retineri queat.

Καθαίριον, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. καθαίριον, pro καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, detractio. A καθαίριον, f. ἴσω, detraho.

Καθαίριον, f. ἴσω, idem; καθαίριον et καθαίριον τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὲ καθαίριον τῷ πίνθη μὲν δοκεῖ, Aristoph. Conc. 97. τὰς τρηῖας, Dem.

Καθαίριον, f. 2. ind. act. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, ἄστος, τὸ, monile e variis gemmis in pectus mulierum descendens, ornamentum collare. Ex καθαίριον; demitto.

Καθαίριον, aor. 2. part. med. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, vestio, Hom.

Καθαίριον, adv. ordine, deinceps.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, retentio, conservatio; (2) detentio. A καθαίριον.

Καθαίριον, f. 1. ind. act. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Ion. pro καθαίριον, a καθαίριον.

Καθαίριον, τὰ, monilia; περιτραχήλια, ornamenta, Anac. Vid. Thes. Gr. P.

Καθαίριον, f. ἴσω, irrepo, serpo. Καθαίριον ἀπὸ τῶν τευχῶν, Jos.

Καθαίριον, idem; (2) serpendo descendo, item descendo.

Καθαίριον, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ejusd.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, sedes, domicilium, diversorium; (2) demissio, dejectio; (3) immissio, subornatio; (4) insectatio. A καθαίριον, vel καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, concessus, sedes. A καθαίριον.

Καθαίριον, collocarunt, 3. plur. aor. 1. ind. med. Poet. pro καθαίριον, a καθαίριον.

Καθαίριον, perf. part. pass. verbi καθαίριον.

Καθαίριον, constitui, perf. ind. act.

Καθαίριον, οἱ, virilem aetatem agentes, maturam et gravem; (2) καθαίριον, stata, certa, fixa; item, bene constituta.

Καθαίριον, adv. composite, rite, decenter, animo composito et moderato. A καθαίριον.

Καθαίριον, consto, persto, constanter permaneo, ut hinc sit f. 1. καθαίριον, καθαίριον, constabit.

Καθαίριον, ὡν, τὰ, status praesens; pro καθαίριον. A καθαίριον, constituto.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, immissor. Instrumentum chirurgicum vesicarium; (2) linteamantum tortum quod ulceribus immittitur; (3) redimiculum, Ph. A καθαίριον. Hinc Καθαίριον, ἢ, ὄν, operatio pro catheterem.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, perpendiculum, Ph.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, qui demittitur. A καθαίριον.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, sc. γράμμην, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis subjecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piscatoria, hamis, rete. Ab eod.

Καθαίριον, f. καθαίριον, cubare, decumbere dormiendi causa. Ἐνα καθαίριον ἀναδύσας, Il. 1, 611. Sic interpretor cum Eustathio, nam Homerus Il. 2, 2, dicit Jovem dormire nequise. Δια δ' ἢν ἔχε νῆδμος ἴππος; (2) cum muliere rem habeo; imperf. καθαίριον. Ὅδ' ἀνήρ παρ' ἐμοὶ καθαίριον, Aristoph. Thesm. 486.

Καθαίριον, ἄστος, τὸ, inventum.

Καθαίριον, invenio.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, probe coctus. Epith. auri obryzi. Ex κατὰ et ἔψω.

Καθαίριον, ὡ, fut. ἴσω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc Καθαίριον, ἢ, ὄν, decoctio.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, scommatis incesso, illudo.

Καθαίριον, idem et ex iisd.

Καθαίριον, 2. sing. praes. ind. med. Att. pro καθαίριον, a καθαίριον.

Καθαίριον, ὡ, idem quod simplex ἡδῶν.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, ad praeeundum et praecipendum aptus. A καθαίριον, ἢ, ὄν, dux viæ; (2) auctor, suavor; (3) praceptor. A καθαίριον, ἢ, ὄν, f. ἴσω, dux sum, praeco, instituo, doceo, induco. Καθαίριον δὲ Καίσαρος, ὁ Ἀθηναῖος, praceptor fuit, Strab. τῷ πολιτεύματος, republicam administrabat, Plut. Τὸν δ' ἄν φαλλὸν τὸν τῷ Διονύσῳ ἐμπόμον Μελάμπους ἐπὶ ὁ καθαίριον, phallum qui in pompa Bacchi exhibetur, Melampus induxit, Herodot. 2, 49. Hinc Καθαίριον, ἢ, ὄν, dux viæ; (2) institutor, praceptor, doctor, monitor.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, praefectus monasterii, abbatissa. Ab eod.

Καθαίριον, ἢ, ὄν, praefectus monasterii, abbas.

Καθαίριον, suave reddo.

Καθαίριον, ὡ, fut. ἴσω, per voluntatem et luxum absumo. Τὸς τῷ πολέμῳ καιρὸς καθαίριον, Luc. Ἀναλίσκων ἢ καθαίριον

τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, *Plut. in Anton.* 28.
Καθήκω, aor. 1. ind. act. verbi καθήκω.
Καθήκων, οντος, τὰ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκω.
Καθηκόντως, adv. ita ut officium postulat, convenienter, decenter, rite. A καθήκων.
Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, impers. convenit mihi, consentancum est mihi; officii mei est, partium mearum est, item, meum est, τὰ καθήκοντά μοι mea, simpliciter, aptus sum, item appropinquo.
Καθηλώ, ᾧ, fut. ὕσω, defigo clavis, configo. Hinc
Καθηλώσις, εως, ἡ, defixio quæ fit clavis.
Καθηλωτής, ἔ, ὁ, qui clavo defigit.
Καθημα, ἄτος, τὸ, idem quod καθήμα.
Καθημαί, sedeo; (2) moneo; (3) desideo; (4) habito; (5) insideo et obsideo; (6) castra metor; (7) occupor aliqua in re.
Καθησθαι ἐπὶ τῶν ἰσσαν, *Xen. πρὸς τὸ πύρ*, *Aristoph. ἐπὶ ταῖσι Θύραις*, *Id. χάρμαι*, *Id. Καθημαξυμένως*, adv. trito modo. A καθημαξυμένω.
Καθημέριον, adv. in dies, quotidie. Ex κατὰ ἐτῆρα.
Καθημερινός, ἡ, ὄν, quotidianus, diurnus:
Καθημερίως, ἰα, ἰον, idem et ex iisd. *Μοῖρα καθημερίω*, hujus diei fatum, *Soph. Elect.* 1414.
Καθημερίβιος, ο, ὁ ἢ, in diem vivens, presentibus contentus, mimine sollicitus de futuris. Ex κατὰ ἡμέρα, et βίος, vita.
Καθηράμενος, aor. 1. part. med.
Καθῆρος, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καθαίρω.
Καθηρόν, a. 1. ind. pass. per *Systolen* pro *καθηρόν*, a καθαίρω.
Καθηρόστω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
Καθηρόσθαι, præ. inf. verbi καθήκω.
Καθῆσθαι, sede, 2. sing. præ. imperat. med.
Καθῆσμαι, sededo, f. 1. indic. med.
Καθῆσθω, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Poet.* pro ἐκάθητο.
Καθηΐναι, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφέλκω pro καθήψαι, a καθάπτω.
Καθηνομαί vid. καθίνωμα.
Καθιδρόα, ᾧ, desudo; (2) madefacio sudore.
Καθιδρόμα, ἄτος, τὸ, delubrum, ara, statua, *Phil. pulvinar*, *Ph.* A καθιδρόω.
Καθιδροῦντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. v. καθιδρόω.
Καθιδρόω, idem quod καθιδρόω.
Καθιδρόωσις, εως, ἡ, dedicatio. (2)
Καθιδρόω, ἰα, ἰον, colloco; (2) fundo, instituo, constituo, erigo; (3) dedico, consecro. 'Εν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις, τὸ τιμιώτερον καθιδροῦσθαι ἢ φῦσις, *Aristot.*
Καθιδρώω, ὁ ἢ, *Suid.* lassus usque ad sudorem; (2) perfusus sudore.
Καθίω, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro καθίεις, a καθίωμι.
Καθίωμαι. Vide καθίωμι.
Καθισρέω, f. ἕσω, sacrifico, sacris operor; (2) dedico, consecro.
Καθιστρέω, et ἔμαι, idem.
Καθιστρέω, ᾧ, f. ὕσω, consecro, devoevo. *Τῷ Θεῷ τὴν δεκάστην*, *Plut.*
Καθιστροῦσα, consecranda.
Καθιστροῦσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, devotio. A καθιστρέω.
Καθίσταω, 3. pl. imperf. ind. act. verbi καθίστημι.
Καθίζανω, sedeo, insideo, resideo; (2) constituo. 'Εφ' ἅπαντα βλαστήματα καθίζάνειν, *Isocr.*
Καθίζω, 2. sing. præ. imperat. med. *Dor.* pro καθίζω, a καθίζω.
Καθίζωσαν, acc. sing. part. præ. f. g.
Καθίζωσις, ἡ, sessio, collocatio.
Καθίζω, f. ἰσω, sedere jubeo, colloco; (2) constituo, velut in insidiis, &c. (3) prostituo, sc. feminam; (4) dicitur tamcn et neutraliter, ut in *med. καθίζωμαι*, sedeo; unde (1) de supplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de saltatoribus scenicis, cum contumelia causa coguntur inter spectatores sedere; (4) de judicibus, qui sedere coguntur; (5) de exercitu, sedente ad urbem;

(6) de navi sidente. In quorum tamen nonnullis medium usitatus est, *Ern.* **Καθίξει** τὸνιν ἐπὶ τὸν ἐξὸν σκίμασθαι, *Aristoph. Νύκτ.* 253. *Στίνι ἦν μὴ ἐπὶ τῷ πρώτῳ καθίζηται ξύλω*, *Idem, Vesp.* 90.
Καθίωμι, demitto, submitto; (2) immitto; καθίεις, demittens; καθίεις, in aor. 2. qui demisit; καθίειναι, demittere; καθήκα, demisi; perf. *Poet.* καθήκακα. part. perf. pass. καθέμενος, demissus, dejectus; et de barba, promissus, promissaque barba, *Virg.* **Καθίωμι** τὸν πωγῶνα, τὸ ἰμάτιον, *βοσφύχης*.
Καθίωσθαι, contigisti, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίωσθαι, a καθίωσθαι.
Καθίωσθω, f. ἰσω, supplico; (2) submittendo me alicui capto gratiam ejus, *Ern.*
Καθίωσμαι, ἔμαι, f. ἴζωμαι, contingo, adsequor, pervenio. *Cum genitivum personæ, ferio, percutio. Μίσον κάρη διπλοῖς κέντροσι μὴ καθίεσθαι* ubi constructio est **Καθίεσθαι** μὴ διπλοῖς κέντροσι (κατὰ) μίσον κάρη, *Soph. Ed. Tyr.* 809. *Κονδύλων καθίωσθαι αὐτῷ*, inflicto ei colapho, *Plutar. in Alcib.*
Καθιλάω, exhibeo, placō.
Καθιλάω, ᾧ, fut. ἕσω, fune demitto; (2) demitto, *Arist. Vesp.* 378. Hinc
Καθιλάωσις, εως, ἡ, demissio per funem.
Καθίνωμαι, insideo, desideo, colloco, *ap. Hipp.* *Al. καθίγγωμαι*, quod vitiosum putatur, *Ern.*
Καθίωσθαι, aor. 1. part. act. *Dor.* pro καθίωσθαι, a καθίζω.
Καθίωσθαι, 3. sing. aor. 1. conj. act.
Καθίωσθαι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίωσθαι.
Καθίωσθαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro καθίωσθαι.
Καθιστάωσθαι, fut. ὄσωμαι, equo decurro; (2) in equo, vel cum equitatu incurro. **Καθιστάωσθαι** τῆς φιλοσοφίας, se exercere in, *Laert.*
Καθιστρέωσις, εως, ἡ, invasio et incursio quæ fit in equo; (3) adequitatio. A
Καθιστρέω, f. ἕσω, perequito, equo decurro; (2) equitatu adior. (2) τί δ' εἰ καθιστρέωσιν Ἀργείων στρατὸν; *Ευριπ. Phoen.* 739.
Καθιστροῦσθαι, ᾧ, f. ἕσω, equis seu equestribus copiis vinco.
Καθιστροῦσθαι, ᾧ, fut. ἕσω, alendis equis insumo.
Καθιστάωμαι, vel καθίσταμαι, fut. -πήσθωμαι, devolo.
Καθίσταω, aor. 1. part. act. verbi καθίζω.
Καθίστασις, 2. pl. aor. 1. imperat. act.
Καθίστι, 3. sing. f. 1. ind. act.
Καθίστω, 3. sing. a. 1. conj. act.
Καθίστις, εως, ἡ, sessio, sessus. A καθίζω.
Καθίστα, ἄτος, τὸ, sessio; (2) sedile, sella.
Καθίστα, 2. sing. præ. imperat. act. per *Apoc.* pro καθίσταθαι, a καθίσταμαι.
Καθίσταω, et καθίσταω, ᾧ, fut. καθίστήσω, idem quod
Καθίστημι, in præ. fut. aor. 1. constituo; (2) instituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum statum redigo, omninoque (7) bene constituo, firmo. At in aor. 2. perf. pass. dicitur **καθιστήσθαι**, mores, item res bene constitutæ; ἡλικία καθιστήσθαι, ætas integra, qualis est militaris media; ὁ καθιστήσθαι, qui non sana mente est; καθίσταμαι, fio, sum. 'Ὅτιν τύραννος πῆσθε γῆς καθίσταται, *Eur. Ph.* 51. *Πανταχῇ φυλακῇ καθιστήσθαι*, *Aristoph. Av.* 1166. *Κατασῆσθαι ὁ ἐγὼ, τύραννον*, *Ibid.* 1678.
Καθιστήριον, η, τὸ, scella. A καθίζω.
Καθίστησις, 3. sing. præ. ind. act.
Καθιστώσα, præ. part. act. f. g. contr. pro καθιστώσασα, a καθιστάω.
Καθῶ, adv. sicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κατὰ ἐτῆ, quod.
Καθόδηγος, ᾧ, fut. ἕσω, dux viæ sum, deduco:
Καθόδηγος, ας, ἡ, viæ deductio. A καθόδηγος, ἔ, ὁ, dux viæ seu itineris.
Καθόδος, η, ἡ, descensus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exulium in patriam, aut restitutum in regnum.

Καθολικός, ἡ, ὄν, universalis, perpetuus.
Καθολικῶς, adv. universe, in universum.
Καθολική, ἡ, deductio seu deductio, *Steph.*
Καθόλου, adv. prorsus, omnino, penitus, in universum, in summa. Ex κατὰ ἐτῆ.
Καθομαίω, f. ἰσω, complano; (2) a ferocia in mansuetudinem redigo. Ex ὀμαλός.
Καθομαίω, idem quod simplex ὀμαίω, *Homericæ induco*, *Homericis versibus describo*.
Καθομαίω, ᾧ, f. ἕσω, cum da. consuetudinem seu commercium habeo; (2) cum acc. alloquor, colloquor, alloquendo erigis, recreo, persuadeo, muto sententiam alicujus disputando, &c. et in pass. in consuetudinem, proverbium abeo. **Καθομαίω** τῶν κειμένων, vulgaris. **Καθομαίω** τοῖς καιροῖς, *Aristot.*
Καθομαίω, ᾧ, fut. ἕσω, confiteor; (2) paciscor, respondeo. **Καθομαίω** τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ Παύλῳ, *Plut.*
Καθομαίω, fut. ἰσω, armo; (2) debello, profligo. **Καθομαίω** τὴν τινα ὄπισθαι, *Chrys.* 'Ἰσχυρὸς καθομαίωσθαι, *Luc.* 11, 21. (2) τὸ μὴ καλὸν καθομαίωσθαι, profligato scelere, *Soph. El.* 1087.
Καθομαίω, εως, ἡ, actio ipsa armandi.
Καθομαίω, ᾧ, fut. ἕσω, armatura.
Καθομαίω, η, ὁ ἢ, pro κάτοπος, *Πιπρ.*
Καθομαίω, intucetur, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro καθομαίω, a καθομαίω.
Καθομαίω, ἡ, ὄν, perspicax. A
Καθομαίω, ᾧ, despicio, despecto; (2) perspicio, oculis lustro; (3) animadverto. 'Απείναι ὀφθαλμοῖς ἡμῶν καθομαίω, fixis, *Luc.* Καὶ δὴ καθομαίω τὴν οἰκίαν τὴν τῷ Διὸς, *Aristoph. Pac.* 178. Τοῖς παύμασι νόμῳ καθομαίωται, *Rom.* 1, 20.
Καθομαίω, fut. ἰσω, definio. Hinc
Καθομαίω, ἡ, ὄν, definitivus, perspicuus, certus.
Καθομαίω, f. ἰσω, stationem, portum subeo.
Καθομαίω ἐαυτὸν εἰς ἡσύχια, *Plut.* **Καθομαίω** ἐς τὴν Ἐφεσον, *Thuc.*
Καθομαίω, η, τὸ, momie.
Καθομαίω, ᾧ, f. ὕσω, sanctum reddo; (2) expio; (3) consecro, dico, devoevo; (4) sacrifico, immolo; (5) damno; (6) respondeo. **Καθομαίω** τὴν πόλιν καθομαίω, *Plut.* 'Ἐπὶ δὲ βρωμῇ πόσῃα ἢ προβάματα καθομαίω, *Aristoph. Plut.* 660. (5) καθομαίωσι τὴν προστάτην τῶν αὐτῷ Σοφιστῶν, *Joseph. de Bello Jud.* 1, 117.
Καθομαίω, εως, ἡ, consecratio; (2) absolutio et condemnatio; (3) crimen læsæ majestatis; (4) desponsatio.
Καθομαίω, adv. quantum.
Καθῶ, adv. eo quod. Ex κατὰ ἐτῆ, quod.
Καθῶ, demitte, 2. sing. a. 2. imperat. med. v. καθήκω, a καθήκω.
Καθόδω, fut. ἰσω, insolenter adficio injuriis, injuria lacesso, dedecore adficio, violentiam offero per meram libidinem. *Ταῖς σοῖς ἀρχαῖς καθομαίωσθαι*, insultans, *Soph. Aj.* 153. 'Ὅτι μὴ τις αὐτῶν πολέμιον καθομαίωσθαι, *Eur. Med.* 1383. Τῷ καθομαίωσθαι valet ὑβρίζω κατὰ τίνος. Τῷ καθομαίωσθαι δοκεῖσθαι τὸδε; id est, κατὰ τίνος δοκεῖσθαι ὑβρίζειν τὸδε; quemnam proscindere putas hisce conviciis? *Soph. Ed. Col.* 960.
Καθόδω, madefacio, humecto, irriro.
Καθόδω, η, ὁ ἢ, humidus, madidus.
Καθόδω, sc. Νύμφαι, idem quod ὑδαδεις, *Ep.*
Καθόδω, η, ὁ ἢ, aquis abundans. Ex κατὰ ἐτῆ, quod.
Καθόδω, ᾧ, fut. ἕσω, oblatro, latro in.
Καθόδω, f. ἰσω, percolo. Ab ἕλω.
Καθόδω, ᾧ, frondibus et foliis luxurio, supervacuis frondibus silvesco. 'Ἐχει γὰρ φύσις καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν ἑαυτῷ, ὅστις εἰ μὴ καθήκω ἐπικόσμησθαι, ὡς τὰ δένδρα καθομαίωσθαι, luxuriatur et sylvescit instar arborum, *S rub. Serm.* 72, 441.
Καθόδω, ᾧ, fut. ἕσω, decano, celebros.
Καθόδω, η, ὁ ἢ, supero, vico. A κατὰ ἐτῆ, idem, superior sum.
Καθόδω, η, ὁ ἢ, insolens, arrogans, sum.

Εἶση γὰρ ἀντίκα θες τίνας ὄντας ἡμᾶς ἐλακνηό-
 ρεις, Lucian.
 Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.
 Κακηγορίαν, ας, τὸ, idem: ut κακηγορία δίκη, actio
 injuriæ et maledicti.
 Κακηγορίστειρος, maledicentior; κακηγορίστας,
 maledicentissimus. A
 Κακηγορος, ας, ὁ ἢ, maledicus. Ab ἀγορεύω.
 Κακηγορίας, adv. maledice, cum maledicentia.
 Κακηθής, ἐς, malignus, Nic.
 Κακηλεχθής, ἐς, malum habens conjugem, Cyr.
 A λέχος.
 Κακηπελιών. A Nicandro dicitur, ὁ κακῆς
 ἔχων, qui male habet, æger. A κακός et
 πῖλον, sum, ad exemplum Homericum ὀληγο-
 σπείλιον, vix spirans, Il. 15, 24.
 Κακηστία, ἡ, adversa valetudo, Nic.
 Κακῆς, malis, dat. pl. Ion. pro κακαῖς.
 Κάκισ, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium,
 pravitas; (3) dedecus, probrum; (4) igna-
 navia, timiditas; (5) incommodum, ma-
 lum, adfectio. A κακός.
 Κακίστοτεχνος, ας, ὁ ἢ, artem vituperans. Ex
 κακίζω et τέχνη, ars.
 Κακίζω, f. ἴσω, timidum reddo; (2) vitupero.
 Κακίζομαι (3) ignavus fio, timidus sum,
 præsto me ignavum et imbellem. (1) παύ-
 σαι, με μὴ κακίζε, Eurip. Iph. in Aul. 1436.
 (3) ὦ μοι, κακίζε, Id. Ion. 984. καὶ μὴ
 κακισθῆς, et ne sis ignava, Id. Med. 1246.
 Μὴ κακισθῆς εἰς ἀνανόδιον πέρης, Id. Elect.
 982. (2) αὐτῆς τε τῆς σοφιστῆς λέγειν κακίζον-
 τας τὸν Κύλανον, vituperantes, Arr. Hist.
 Alex. 7, 2. A κακός.
 Κακίμνος, adversa lina natus, infelix. A μήν,
 mensis.
 Κάκιον, adv. pejus. A κακός, κακίον, pejor.
 Κακίον, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.
 Κακισμός, ὅ, δ, vituperatio, ipsa actio vitupe-
 randi, probrum. A κακίζω.
 Κάκιστος, adv. pessime. A κακός, κάκιστος.
 ΚΑΚΚΑΪΒΑ, ης, ἡ, perdis.
 ΚΑΚΚΑΪΒΑ, ας, ἡ, seu κακάβη, ης, ἡ, et κάκκα-
 βος, ας, ὁ, cacabus, olla testacea.
 Κακκαρίζω, cacabo, vox perdicum; (2) ulu-
 larum. A κακκάβα.
 Κακκάβιον, ας, τὸ, parvus cacabus. Dim.
 Κακκάβις, ἴδος, ἡ, perdis.
 Κακκάβιον, gallinarum cantus ad ovorum par-
 tum, Hes. At Poll. meleagridum.
 Κακκαίος, pro κατακαίος, A κατακίω.
 Κακκάω, idem quod κακάω.
 Κακκισίον, dormitare, præp. inf. act. Æol. pro
 κατακίω, a κατακίω.
 Κακκίω, decumbere cupio, pro κατακίω.
 Κακκίφιλῆς, in caput, pro κατὰ κεφαλῆς.
 Κάκκη, ης, ἡ, merda.
 Κακκήαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro κατακῆαι
 seu κατακαῖαι, a κατακαίω.
 Κακκήριβα, in galeam: ex κατὰ ἐκέρυθα.
 Κακκήριφν, in verticem: ex κατὰ ἐκέρυφν.
 Κακκήριπτον, pro κατακέρυπτον, Hesiod.
 Κακκήριπτον, pro κατακέρυπτον, a κατακέρυπτον.
 Κακοδάκτυλος, ον, epith. chori; tristis, luctu-
 osus. A βακχεύω.
 Κακόβιος, ας, ὁ ἢ, male seu duriter vivens.
 Κακοβλαστῶν, ὦ, f. ἴσω, male germino. A
 Κακοβλαστῆς, ἴος, ὁ ἢ, male germinans, in ger-
 minando deficiens. A κακός et βλαστᾶν.
 Κακοβλαστος, ας, ὁ ἢ, idem et ex iisd.
 Κακοβλήτης, ον, frustra jactus, epith. tcli.
 Κακοβουλεύω, f. ἴσω, male consulo. Vid. κάκην.
 Κακοβουλία, ας, ἡ, malum consilium, perversitas
 et pravitas in facendis consiliis. A
 Κακοβούλος, ας, ὁ ἢ, cujus malum est consili-
 um; malevolus, stultus, parum prudens.
 A βουλῆ.
 Κακοβουλοσύνη, ἡ, malum consilium, Sibyll.
 Κακοβόλος, adv. temere, imprudenter.
 Κακογυμνός, ας, ὁ ἢ, infelix, ob generum,
 seu ob affinitatem.
 Κακογύμιον, ας, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo
 consilio et non rite contractæ, ut κακογαμία
 δίκη, accusatio ob tales nuptias. A
 Κακογύμιος, ας, ὁ ἢ, infelix matrimonio.
 Κακογύμιον, ονος, ὁ ἢ, malus vicinus; (2)

mali vicinus, adfinis mali. Oudè τιν' ἐγγυ-
 ρων κακογύμιος, neque incommuni loci ullum,
 infortunii sui adfinem, Soph. Phil. 692.
 Κακογύμιος, ας, ὁ ἢ, male barbatus, cui te-
 nuis vel rara est barba. A γύμιον.
 Κακογενής, ἐς, ignobili et sordido genere natus.
 Κακογλωσσος, ας, ὁ ἢ, qui est male lingue,
 inauspicatus; maledicus, jactator, &c. Τί
 δ' ὁ πάλαινα, σῆς κακογλώσσων βοῆς; Eurip.
 Hec. 661.
 Κακόγονος, ον, male, infelicitate natus. A γί-
 νομαι.
 Κακοδαμονάω, ὦ, a malo genio sive cacoda-
 mone agor, insano.
 Κακοδαμονία, ὦ, f. ἴσω, sum infelix, adversa
 fortuna utor, agitor a mala intemperie, a
 malis furis.
 Κακοδαμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.
 Κακοδαμοσύνη, ης, ἡ, idem.
 Κακοδαμονίζω, f. ἴσω, infelitem judico. A
 Κακοδαίμων, ονος, ὁ ἢ, infelix, miser, calami-
 tosus; (2) malus dæmon, malus genis.
 Κακοδάκρυτος, ον, tristis, luctuosus. A δακρύω.
 Κακοδάκρυτος, male excipio, male accipio, Hes.
 A δέχομαι.
 Κακοδάσκαλιώ, ὦ, f. ἴσω, male doctro.
 Κακοδείναι, ας, ἡ, malum et corruptum judi-
 cium. Ex δίκην.
 Κάδομος, ον, male olens. Ex ὄσμη.
 Κακοδείμιος, ον, reprobus, Err.
 Κακοδόξαι, ὦ, f. ἴσω, sum pravæ et malæ opi-
 nionis; (2) infamia laboro. Πρὸς δὲ τῷτοῖς
 κακοδόξων, Xen.
 Κακοδόξια, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum
 dogma; (3) infamia, ignominia. A
 Κακοδόξος, ας, ὁ ἢ, ignobilis; (2) malæ famæ.
 (2) κρίσιν δὲ νικᾶν μὴ κακοδόξων ἔχειν, habere,
 Eurip. Andr. 779. Ex δόξα.
 Κακοδάμος, ας, ὁ, malus et infelix servus.
 Κακοιδής, ἐς, mala specie, deformis.
 Κακοιμονία, ἡ, malus ac sordidus vestitus. A
 Κακοίμων, ονος, ὁ ἢ, male indutus, perperam
 vestitus, pannosus, detrita veste amictus.
 Ex εἶμα, vestis.
 Κακοιλίης, ἐς, qui male seu in malum trahi-
 tur, Man.
 Κακοίπεια, ας, ἡ, sermo vitiosus; (2) maledi-
 centia, obtractio. Ex ἴπος.
 Κακοεργία, ὦ, f. ἴσω, maleficium sum.
 Κακοεργίη, ης, ἡ, Ion. pro κακοεργία, malefi-
 cium, improbitas. A
 Κακοεργος, ας, ὁ ἢ, maleficus. Ex ἔργον.
 Κακοζηλία, ας, ἡ, mala et infelix æmulatione,
 seu adfectatio inficeta et importuna.
 Κακόζηλος, ας, ὁ ἢ, malus et infelix æmulator
 seu imitator, vitia ipsa imitans.
 Κακόζηλος, adv. mala et infelici adfectione.
 Κακοζωία, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.
 Κακοθήβια, ας, ἡ, calliditas; (2) malignitas;
 (3) fraus callida.
 Κακόνητες, τὰ, genus carcinomatic, ut scribit
 Celsus. Hinc Juvenalis malam et inveteratam
 scribendi consuetudinem insanabilem
 cacothecis vocat, Sat. lib. 7.
 Κακοθήβημα, τὸ, quod maligne fit, Stepl.
 Κακοθήβης, ἴος, ὁ ἢ, male moratus; (2) malig-
 nus, malitiosus; (3) callidus, fraudulentus.
 Ex ἴθος, mos.
 Κακοθησίον, depravandum est, Stepl.
 Κακοθήως, adv. maligne, fraudulenter.
 Κακοχρῆς, ἴος, ὁ ἢ, male solans.
 Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.
 Κακοβαλπῆς, ἐς, non idoneus ad fovendum,
 non bene fovens. Ex θάλπω.
 Κακοβήντας, ον, male, misere moriens.
 Κακοβελῆς, ἴος, ὁ ἢ, malevolus, malignus,
 Κακοβελία, et κακοβέλιμα, ας, ἡ, malevolentia,
 obtractio. A βέλω.
 Κακίθεος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.
 Κακοθεράστια, ἡ, mala et perversa curatio
 morbi.
 Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res
 male geruntur et disponuntur. A
 Κακοθήμιον, ονος, ὁ ἢ, qui est corpore male
 constituto; (2) male digestus; (3) ignavus.
 Ex τίθημι.

Κακοθηνῆν, infelicem esse, vel male habitum:
 κακοθηνῆν dicuntur τὰ πρόβατα, ovcs, cum
 male proveniunt agni, ipsæque partu sunt
 infelices, cum parva agnorum copia est.
 Ex θῆν, cicutulus.
 Κακόθροος, contr. κακόθρας, ας, ὁ ἢ, maledicus,
 infaustus.
 Κακοθύμια, ας, ἡ, malevolentia, animus male
 adfectus. A
 Κακόθυμος, ας, ὁ ἢ, qui malo seu malevolo
 animo est, tristis.
 Κακοίλιον, ας, τὸ, infelix Ilium; scelestum Ili-
 um.
 Κακοῖο, gen. sing. Ion. pro κακῆ.
 Κακοκορσία, ας, ἡ, annus sterilis. A
 Κακόκορπος, ας, ὁ ἢ, male et infelicitate fruc-
 tificans, malos fructus gignens.
 Κακοκέλαδος, ον, male sonans; (2) maledicus,
 invidus.
 Κακοκέρδεια, ας, ἡ, Ion. κακοκέρδιον, ης, ἡ, turpis
 quaestus. Ex κέρδος.
 Κακοκερδείησιον, Ion. et Poet. pro κακοκερδείσιος.
 Κακοκλήεις, ἴος, ὁ ἢ, infamis, qui malæ famæ
 est. Ex κλέος.
 Κακοκνήμιος, ας, ὁ ἢ, qui crura habet exilia.
 Ex κνήμη.
 Κακοκοίμητος, ον, male dormiens.
 Κακοκορσία, ας, ἡ, pravum et iniquum judi-
 cium. Ex κρίσις.
 Κακοκορτίστος, ον, insepultus, male sepultus.
 Κακόκορπος, incesto pollutus cubili, Orphan.
 Cyneg. 1, 261.
 Κακοκίμωνος, ας, ὁ ἢ, malum portum habens.
 Ex λιμήν.
 Κακοκογέω, ὦ, f. ἴσω, obtracto. Δυνήσεται παχὺ
 κακοκογῆσαι με, Marc. 9, 39.
 Κακοκογία, ας, ἡ, obtractio, cum male de
 aliquo loquimur.
 Κακοκοροικός, ἡ, ὄν, obtractandi, maledicendi
 cupidus.
 Κακοκόλος, ας, ὁ ἢ, obtractator, maledicus.
 Κακοκοῦθης, ἴος, ὁ ἢ, qui male didicit, male
 doctus. Ex μαυθῆναι.
 Κακόκορπις, ἴος, ὁ ἢ, malus vates, mala vati-
 cinans. Πίφιμα τὸν Ὀδυσσεύον θεῶν, κακό-
 κορπιον, Æsch. Sept. adv. Theb. 722. "Ἐρῆος,
 ὁ κακόκορπις, κακοφραδῆς, Apoll. Rhod. 3,
 935.
 Κακοκορῆχῆνος, ας, ὁ ἢ, Dor. pro κακοκορῆχῆνος.
 Κακοκορῆχῆς, ὦ, f. ἴσω, malitiose, improbe, ac
 subdole, item prave, timide, ignave, pug-
 no. Ex μάχη.
 Κακοκορῆτος, ον, mala, tristia canens, tristis.
 Epith. vocis, ap. Æschyl. Pers. 932. Ex μέλος.
 Κακοκορῆτις, ὦ, male metior.
 Κακοκορῆτιος, ον, recta mensura carens. Τὸ
 κακοκορῆτιον, vitium in metro poetico, Eu-
 stath. in Odyss. 10, (male pro κακοκορῆτιον). A
 Κακοκορῆτος, ας, ὁ ἢ, male metiens, Schol. Ari-
 stoph. ad Ran. 13. Ex μέτρον.
 Κακοκορῆτης, ἴος, ὁ ἢ, cui malum est consilium;
 (2) fraudulentus, astutus. Ex μήθος.
 Κακοκορῆτης, ἴος, ἡ, mala mater, Err.
 Κακοκορῆτης, ας, ὁ, malo consilio utens, cujus
 mala sunt consilia. Κακοκορῆτης οἶος Ὀδυσσεύς,
 malorum artifex, Eurip. Or. 1403. Ex
 μήτις.
 Κακοκορῆτις, ἴος, ὁ, idem.
 Κακοκορῆσις, ἡ, pravus animus, Man.
 Κακοκορῆτις, ονος, ὁ ἢ, malam habens matrem.
 Ex μήτηρ.
 Κακοκορῆτιανόμοι, ὦμαι, mala machinor, mala
 stuo vel molior. A κακοκορῆτιος.
 Κακοκορῆτιανῶν, ὦ, fut. ἴσω, idem et ab eod.
 Κακοκορῆτιανῶν, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus,
 machinatio malorum. Ab eod.
 Κακοκορῆτιανός, ας, ὁ ἢ, malorum excogitator,
 malorum machinator. Ex μηχανή.
 Κακοκορῆτιανῶν, ας, ἡ, consuetudo cum pravus.
 Κακοκορῆτιανός, adv. male imitando, cum affecta-
 tione. Ex μιμήσομαι.
 Κακοκορῆτιος, ας, ὁ ἢ, malum aut nullum præ-
 mium ferens.
 Κακοκορῆτιος, ας, ἡ, fatum adversum.
 Κακοκορῆτιος, et κακοκορῆτιος, ον, infelix.
 Κακοκορῆτιος, ας, ὁ ἢ, idem.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.
 Κακομορφος, υ, ὁ ζ' ἡ, deformis. Ex μαρφή.
 Κακόμοσος, ον, carens cantu, ingratus, invita
 musa natus, abhorrens. A Μῆσα.
 Κακόμοχος, υ, ὁ ζ' ἡ, malc, i. e. in vanum la-
 borans.
 Κακονόια, ὤ, f. ἦσω, malevolus sum, male co-
 gito.
 Κακονόια, ας, ἡ, malevolentia. A
 Κακόνος, contr. κακόνος, υ, ὁ ζ' ἡ, malevolus,
 mala mente peditus. Ex ἰόςος.
 Κακονομία, ας, ἡ, pravæ leges.
 Κακονόμος, υ, ὁ ζ' ἡ, qui malis legibus utitur.
 Κακονόσιον, adv. nimis malevolc. A κακόνος.
 Κακονόμιος, υ, ἡ, idem quod
 Κακόνωμος, υ, ἡ, quæ infeliciter nupsit; (2)
 malus sponsus; (2) βῶα τὸν ἐν λίχῃ προδόν-
 ταν, κακόνωμος, Eurip. Med. 205. Ἐπόρεσσας
 ἱμᾶν ἄνασσαν κακονωμοστᾶν ὄνασιν, Id. Hippi.
 755. Ex νύμφη.
 Κακόνος, adv. malevole. A κακόνος.
 Κακόζεις, υ, ὁ ζ' ἡ, Poet. κακίζεις, qui male se
 gerit erga hospites, inhospitalis.
 Κακόζυγος, υ, ὁ ζ' ἡ, ad malum sapiens ac
 prudens, callidus ad fraudem. Ex συζυγός.
 Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna,
 calamitas, labor.
 Κακοπαθῖω, ὤ, f. ἦσω, malis affligor, vexor,
 item molestias, v. gr. itincris, &c. fero.
 Σὺ ἔν κακοπάθειαν, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησὺ
 Χριστῷ, 2 Tim. 2, 3. A
 Κακοπάθης, ἴος, ὁ ζ' ἡ, ærumnosus, adfectus,
 malis pressus. Ex πάθος.
 Κακοπάθος, ον, idem.
 Κακοπαθῖος, adv. ærumnosus, male, aspere.
 Κακοπαρθένης, adv. indigno virgine modo.
 Κακοπαρθένης, ον, virgini non conveniens, faci-
 ens indigna virgine.
 Κακόπατρις, ἴδος, ὁ ζ' ἡ, malo patre ortus; (2)
 qui obscuris est natalibus; (3) cui mala est
 patria. Ex πατήρ vel πατρίς.
 Κακοπίτης, male volans. Ex πίτομαι.
 Κακόπτερος, υ, ὁ ζ' ἡ, vilem habens peram. Ex
 πῆμα.
 Κακοπίτης, ἴος, ὁ ζ' ἡ, impurus, sordibus et
 illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πίνος.
 Κακοπίσια, ας, ἡ, perfidia.
 Κακοπίσιος, ον, perfidus.
 Κακόπλασος, υ, ὁ ζ' ἡ, male fictus, si sit a
 πλάσσω, fingo; sed affertur ex Hermog. pro
 errativus, ut sit a πλάττωμαι, erro.
 Κακοπλάσιος, per fictionem parum elegantem.
 Κακοπλοῖα, et κακοπλοῖα, male navigo.
 Κακοποιέω, ὤ, f. ἦσω, male facio, noceo, Luc.
 6, 9.
 Κακοποιητικός, ἡ, ὄν, maleficus.
 Κακοποιία, ας, ἡ, maleficientia, maleficium. A
 Κακοποιός, υ, ὁ ζ' ἡ, maleficus, malis adficiens.
 Ex ποιέω.
 Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ admini-
 stratio, corruptus reip. status.
 Κακοπονητικός, υ, ex Aristot. affertur pro pes-
 sime adfectus ad labores tolerandos, ad la-
 borem ineptus, debilis. Ex πονέω.
 Κακόποτος, ον, infelix.
 Κακόπος, ὄδος, ὁ ζ' ἡ, qui infirmis aut deforma-
 tis est pedibus.
 Κακοπραγία, ὤ, f. ἦσω, infelix sum. A
 Κακοπραγής, ἴος, ὁ ζ' ἡ, male factus, aut rebus
 adversis utens, Hes. A πράττω, vel πρᾶγος.
 Hinc
 Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis,
 seu grendis; (2) infelicitas quævis, sors
 dura, res adversa.
 Κακοπραγιώτης, υ, f. ἦσω, improbe ago; (2)
 improbas seu malas res molior, mala co-
 gito, Polyb. 3, 2, 8, malo animo, perfide
 agere. Κακοπραγιωνέντης, καὶ βυλιόμενοι φθεί-
 ρειν καὶ λυμαινεῖσθαι τὸς τῶν Ἀρχαίων συμμά-
 χους, Id. 4, 15, 8.
 Κακοπραγιώτης, υ, ἡ, nequitia, improbitas,
 calliditas, fraus, calumnia. A
 Κακοπραγιών, ονος, ὁ ζ' ἡ, malas res agens, im-
 probe vivens, litigiosus, calumniator. Ex
 πρᾶγμα.
 Κακοπρόσωπος, υ, ὁ ζ' ἡ, informis.

Κακόπτειρος, υ, ὁ ζ' ἡ, male pennatus, male vo-
 lans. Ex πτερόν.
 Κακορραφία, ας, ἡ, Ion. κακορραφίη, υ, ἡ, ma-
 lorum machinatio, insidiæ, dolus.
 Κακορραφιστής, Ion. et Poet. pro κακορραφίας.
 Κακορράφος, υ, ὁ ζ' ἡ, dolorum machinator. Ex
 ῥάπτω.
 Κακορραφία, ἡ, al. κακορραφίαια, malefica,
 noxia, Sibil.
 Κακορραφίτης, υ, ὁ, maleficus, improbus. A ῥίζω.
 Κακορραφιστής, υ, ἡ, maleficientia. A
 Κακορραφιστής, ονος, ὁ ζ' ἡ, maleficus; (2) indi-
 catus, expers eloquentia. Ex ῥήμα.
 Κακορραφίω, ὤ, fut. ἦσω, qu. dic. malo strepitu
 lingue prosequor, vel insector. Τίς ἡ γεναῖς
 ἡ κακορραφιστῶν; Aristoph. Thesm. 903. Συγ-
 γόνους κακορραφίης, Eur. Hippi. 344.
 ΚΑΚΟΣ, ἡ, ὄν, proprie vitiosus, vitio aliquo
 laborans in suo genere; (2) malus, im-
 probus, nequam; (3) infaustus, pernicio-
 sus; (4) infestus; (5) ignavus, timidus,
 imbellis; (6) ignobilis; (7) humilis, ab-
 jectus; (8) pauper; (9) vilis vetusque.
 Δοκῶ μὲν ἔδιν ῥῆμα ὅν κείδος κακόν, censeo
 autem nullum dictum esse male ominatum
 quod lucrum afferat, Siph. Electr. 61. Hinc
 τὸ κακόν, υ, scelus, calamitas, damnum.
 Κακόσινος, υ, ὁ ζ' ἡ, nocens. Ex σίνω, noceo.
 Κακοσίτια, ας, ἡ, cibi fastidium. A
 Κακόσιτος, υ, ὁ ζ' ἡ, qui stomachi vitio cibum
 fastidit.
 Κακοσκίλης, ἴος, ὁ ζ' ἡ, qui pravis est cruribus.
 Ex σκίλος.
 Κακοσκίνης, ὁ, malum tentorium, Epi.
 Κακοσκίνης, qui est deformi corpore. Χθῶν . . .
 κακοσκίνης ἐπὶ τῆσφι ἀνδρῶν μὴ κέρη, Crina-
 goras in Anthol.
 Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, factor. A
 Κάσμος, υ, ὁ ζ' ἡ, malum odorem spirans.
 Ex ὄσμη.
 Κακοσπείριμος, υ, ὁ ζ' ἡ, male scentans, ma-
 lum semen proficiens seu habens. Ex
 σπείριμα.
 Κακοσπύλιος, ον, excors, timidus.
 Κακοσπορία, ας, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco
 et irrito cum exitu. A σπόρος.
 Κακοσπύριμος, affertur ex Hom. Il. 1, 105; sed
 legendum κακ' ὄσπύριμος.
 Κακοσπύριος, ὤ, f. ἦσω, male sto, male constitu-
 tus sum. Ex σπύρις, stans.
 Κακοσπύριος, et -αχος, ον, misere gemens.
 Κακοσπύριος, υ, ὁ ζ' ἡ, cujus stomachus male
 adfectus est; (2) qui stomachum lædit.
 Κακοσπύριος, ὤ, f. ἦσω, maleficus, convitior; (2)
 male pronuncio. (1) ἢ πάσαν ἰεῖς γλῶσσαν,
 ὡς τὴν μητέρα κακοσπύριος, quæ statim cla-
 mas matrem me conviciis exagitare, Soph.
 El. 596.
 Κακοσπομία, ας, ἡ, vitium quo quis male pro-
 nunciat verba alienæ linguæ; (2) maledi-
 centia. A
 Κακόσπομος, υ, ὁ ζ' ἡ, qui mali est oris, male-
 dicus; (2) qui perperam pronunciat verba
 alienæ linguæ. Ex σπόμα.
 Κακόστρωτος, ον, male stratus, incommodus, de-
 lecto.
 Κακοσμίβελος, υ, ὁ ζ' ἡ, male suadens, male-
 suada, Gl. V.
 Κακοσύνετος, υ, ὁ ζ' ἡ, prudentia abutens.
 Κακοσύνεσις, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala
 compositio; (3) malorum structura et ma-
 chinatio. Ex συντίθημι.
 Κακοσύνεσις, εως, ἡ, idem.
 Κακοσύνεσις, υ, ὁ ζ' ἡ, male compositus.
 Κακοσύνεσις, υ, ὁ ζ' ἡ, male consistens. Ex
 συνίσταμαι.
 Κακοσφύξια, ας, ἡ, pravitus pulsus. Ex σφύξις,
 pulsus venarum.
 Κακοσχημένος, adv. indecenter, turpiter. A
 Κακοσχημών, ονος, ὁ ζ' ἡ, indecens, indecorus.
 Ex σχήμα.
 Κακοσχολιώμαι, otio abutor, nugas ago.
 Κακοσχολία, idem.
 Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod
 malis rebus insumitur. A
 Κακόσχολος, υ, ὁ ζ' ἡ, otio male utens, malis

rebus otium impendens; (2) improbus.
 Ex σχολή, otium.
 Κακοσχολῶς, adv. otio abutendo, nihil, male,
 noxie, inepte, frustra agendo.
 Κακότακτος, υ, ὁ ζ' ἡ, male ordinatus.
 Κακοτελευτήτος, ον, male desinens, malum ex-
 itum habens.
 Κακοτεχνία, ὤ, f. ἦσω, malis artibus utor; (2)
 malis artibus adultero et depravo; (3)
 omnino mala fide in aliqua re utor; (4) in-
 jurim, falsum testimonium dico. Κακοτεχ-
 νῶν δὲ φαίνῃ περὶ τὰς διαθήκας, Dem.
 Κακοτεχνίτης, idem quod κακοτεχνος.
 Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars quæ ad hominum
 perniciem convertitur, maleficus; (2)
 falsum, quod ICTI vocant: falsum testi-
 monium.
 Κακοτεχνίον, σὺ, idem, unde κακοτεχνίον δίκην,
 adversum eum qui falsum testimonium dixit.
 Κακότεχνος, υ, ὁ ζ' ἡ, malis artibus deditus;
 (2) in malis rebus artificiosus, malignus;
 (3) soticus, perniciem adferens. (·) ἐπὶ
 κακοτεχνῶν ὄργανον, Joseph. Maccab. 6. Ex
 τέχνη.
 Κακότις, πτος, ἡ, malitia; (2) improbitas;
 (3) vitium; (4) scelus; (5) ignavia, timi-
 ditas; (6) malum, calamitas, ærumna.
 A κακός.
 Κακοτροπεία, f. εἶσομαι, malis artibus ago,
 malitiose improbeque; item, perverse, de-
 menter ago. Κακοτροπεύομαι πρὸς τὴν
 προσημασμένην, Polyb.
 Κακοτροπία, idem.
 Κακοτροπία, ας, ἡ, mali et perversi mores; (2)
 malignitas, nequitia. A
 Κακοτροπος, υ, ὁ ζ' ἡ, male moratus, mali mo-
 ris; (2) malus, pravus, malignus.
 Κακοτροπία, adv. maligne, perverse.
 Κακοτροφέω, ὤ, male nutrior, malum alimen-
 tum sive parum alimentum accipio. aor. 1.
 part. κακοτροφῆσας, male nutritus, et pass.
 κακοτροφῆσθεις, idem.
 Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. A
 Κακότροφος, υ, ὁ ζ' ἡ, qui male nutritur. Ex
 τρέφω.
 Κακοτύχια, ὤ, fut. ἦσω, infelix sum, infeliciter
 ago.
 Κακοτυχία, ας, ἡ, infelicitas. A
 Κακοτύχης, ἴος, ὁ ζ' ἡ, infelix, infortunatus.
 Ex τύχη.
 Κακοτυπήτος, ον, suspicax. Ab ὑπονοία.
 Κακυργία, ὤ, f. ἦσω, maleficus et fraudulen-
 tus sum; (2) damno adficio. Τὴν χῶραν ζ'
 τὰ πτήματα κακυργίην, Plat. A κακυργός.
 Κακυργίαι, ἄτος, τὸ, maleficus, facinus ma-
 leficus, scelus. A præc.
 Κακυργία, ας, ἡ, improbitas, scelus, malefi-
 ciosus; (2) fraudator, latro, insidiator.
 Ex ἔργον. Hinc
 Κακυργίως, adv. malefice, improbe, scelerate.
 Κακυργίω, male tracto, male aliquem habeo.
 Κακυργία, ας, ἡ, mala tractatio, vexatio; (2)
 cultus corporis neglectus. Ex κακόν et
 ἔχω.
 Κακόφατις, ἴδος, ἡ, malc sonans, male ominata.
 Ex φημί, scu φάσις, fama.
 Κακόφατος, ον, τὸ, mala compositio syllabarum,
 junctura deformem sonum reddens. De-
 tortio sermonis in obscenum. Ex nomi-
 nibus male ominatis consistens. Al. κακί-
 φητον et κακίφηματον. Ex iisd.
 Κακόφημος, ἡ, famositas; (2) obtractio. A
 Κακόφημος, υ, ὁ ζ' ἡ, qui est mali ominis, in-
 auspicatus; (2) famam lædens, infamiam
 adferens; (3) famosus. Ex φήμη.
 Κακόφρατος, ον, male perditus:
 Κακοφραδῆς, εως, ὁ, male perdens, Nicand.
 Κακοφραδῆς, υ, ὁ ζ' ἡ, perditor, male perdens;
 idem. Ex φθίρω.
 Κακόφρατος, υ, ὁ ζ' ἡ, malum corticem habens,
 Nic.
 Κακοφραδῆς, ἴος, ὁ ζ' ἡ, malum cogitans seu ma-
 chinans. Voc. κακοφραδῆς. A φράζω.
 Κακοφραδία,

Καλλιείριον, τὸ, liliū, V. I.
 Καλλιείψω, *relinquam*, 1. sing. fut. 1. ind. act.
Æol. pro καταλείψω, a καταλείπω.
 Κάλλι, τὰ, vestes stragulae exquisitoris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.
 Καλλιβλήφαρον, α, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciēns. Ex κάλλος et βλήφαρον.
 Καλλιβλήφαρος, ον, pulcher, *Eur.*
 Καλλιβόας, α, ὃ, qui pulchram habet vocem, dulcisonus. Ὁ καλλιβόας αὐλὸς, dulcisona, *Soph.* *Trach.* 640. Ex κάλλος et βοάω, clamō.
 Καλλιβότρος, υος, ὃ, ἢ, pulchros racemos habens. Ὁ καλλιβότρος Νάριμισσος, *Soph.* *Æd. Col.* 682. Ex κάλλος et βότρος.
 Καλλιβώλος, ον, fertilis, pinguis. Φεργύιον ἄστυ καλλιβώλον, *Eurip.* *Or.* 1382.
 Καλλιγᾶλνος, ον, serenus, pulcher. Ἄ γαλήνη.
 Καλλιγάμος, ον, pulchras nuptias habens, *Ep.*
 Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut secundum alios Cereris, epith. Alii nutriticem, alii pedissequam, Cereris volunt.
 Καλλιγέφυρος, α, ὃ, ἢ, pulchro ponte junctus. Ex κάλλος et γέφυρα,pons.
 Καλλιγύλατος, ον, nates formosas habens. Epith. Veneris, *Clemens Alex.* ex *Nicandro*.
 Καλλιγύμφος, ον, pulchris clavis compactus, *Ep.*
 Καλλιγόνος, pulchri generis, *Gl. F.*
 Καλλιγαῖφίω, ᾧ, eleganter scribo; (2) fuco.
 Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingivēde elegantia. Ἄ
 Καλλιγράφος, α, ὃ, ἢ, qui eleganter scribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφα.
 Καλλιγύναις, αικος, ὃ, ἢ, pulchris mulieribus abundans.
 Καλλιθνήσος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher. Epith. regionis.
 Καλλιθνήσις, α, ὃ, pulchre fluens, liquidus, epith. fluvii. Ἐθναὶοί σπινειὸς ὁ καλλιθνήσις, *Eurip.* *Herc. Fur.* 368.
 Καλλιθρίφρος, ον, cui pulcher currus, seu sella. Τὰς καλλιθρίφρος Ἀθαναίας ἐν κροαίῳ πέπλῳ, *Eurip.* *Hec.* 467.
 Καλλιθρόναξ, ἄκος, arundinibus abundans, epith. fluminis. Ἴν' αὶ ῥοαὶ τῆ καλλιθρόνακος εἰσὶν Εὐρώτα μόνον, *Eurip.* *Hel.* 499.
 Καλλιθρία, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.
 Καλλιθρίατος, ον, pulchris capillis, *Ep.*
 Καλλιέλαιος, α, ὃ, frugifera olea. Ex ἐλαία.
 Καλλιέπεια, ας, ἡ, pulchritudinea, elegantia et ornatus sermonis, sermo ornatus.
 Καλλιέπειω, ᾧ, f. ἴσω, eleganter loquor, ornate et eleganter dico; καλλιέπειμῖνοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex κάλλος et ἴπω.
 Καλλιέπης, ἐς, facundus, *Ar.*
 Καλλιέρειω, ᾧ, fut. ἴσω, pulchre fabricor, ad-fabre facio. Ἄ
 Καλλιέρεις, α, ὃ, ἢ, pulchre fabricatus, ad-fabre factus. Ex ἔργον.
 Καλλιέρειω, lito, bona exta reperio. Ex ἐσθία.
 Καλλιέρημα, ἄτος, τὸ, perlitatio. A præc.
 Καλλιέρυγος, ἐς, pulchris equis junctus. Τρίπυλον ἄμα δαιμόνων ἄγων τὸ καλλιέρυγος, *Eurip.* *Andr.* 276. Ex ζυγός.
 Καλλιζώνος, ἡ, pulchro cingulo ornata, pulchra. Ex ζώνη.
 Καλλιζέμβλος, α, ὃ, ἢ, pulchre fundatus. Ex ζέμβλον.
 Καλλιζέψ, πτήχος, ὃ, ἢ, habens pulchros capillos.
 Καλλιζέως, et -τος, α, ὃ, ἢ, bonis auspiciis aut rite sacrificatus; (2) in quo pulchra aut splendida sacrificia fiunt. Ex ζῆμα.
 Καλλικαρπία, ᾧ, fut. ἴσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.
 Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo et venustas. Ἄ
 Καλλικαρπος, α, ὃ, ἢ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.
 Καλλικέλευδος, α, ὃ, ἢ, pulchrum sonum edens.
 Καλλικέρως, ατος, ὃ, ἢ, pulchra cornua habens. Ex κέρως.

Καλλικοκκος, α, ὃ, ἢ, pulchra habens grana, cui pulcher est acinus.
 Καλλικολάνη, ης, ἡ, qu. dic. collis pulcher, locus quidam anemissimus juxta Simoentem, fluvium Troadis. Ex κολανός.
 Καλλικόμοια, gen. sing. *Ion.* pro καλλικόμοα. Ἄ
 Καλλικόμος, α, ὃ, ἢ, pulchram comam habens. Στίψουσι καλλικόμοαν πλόκαμον, *Eurip.* *Iphig. in Aul.* 1080. Ex κόμοα.
 Καλλικοτοτάβω, ᾧ, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. Τῷ καλλικοτοτάβῳτι νικητήρια τίθησι, *Soph.* *In Salmono*. Ex κότοταβος.
 Καλλίκριας, ἄτος, τὸ, pulchra caro, caro candida et subpinguis esuque jucundissima.
 Καλλίκριδεύμενος, α, ὃ, ἢ, pulchram habens vitam. Ex κρήδευον, vitia.
 Καλλίκρισις, ον, eleganter structus, *Nonn.*
 Καλλίκριτύπος, ον, pulchre strepens seu sonans.
 Καλλικρύσις, αἰ, expr. δῶλοι τῶν φυγᾶδων, *Suid.*
 Καλλιλαμπίτης, ὃ, pulchricrudus, *Anac.*
 Καλλιλέξια, ἡ, idem quod καλλιλογία.
 Καλλιλογέω, ᾧ, f. ἴσω, scite et venuste loquor. Ex λόγος.
 Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venustaque dicendi facultas, vis bene dicendi.
 Καλλίμηρος, α, ὃ, ἢ, pulchra femora habens.
 Καλλίμορφος, α, ὃ, ἢ, formosus. Δίμας τὸ καλλιμορφον, *Eurip.* *Andr.* 1155.
 Κάλλιμος, α, ὃ, ἢ, pulcher, elegans; prosper, secundus. Ἄ κάλλος.
 Καλλίνωος, ὃ, ἢ, pulchre fluens. Τῷ καλλινώω τ' ἀπὸ κηρῶν ῥοὰς, *Eurip.* *Med.* 835. Περὶ καλλινώον Βωδῖων λίμναν, circa pulcherrimum Bœthiam paludem, *Id.* *Æd.* 592. Ex νόω.
 Καλλίνικος, α, ὃ, ἢ, qui pulchram et egregiam victoriam adeptus est, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, *Gl. V.* *At Ph.* victoriosus, invictissimus. (1) Νῦν καλλίνικοι τῶν ἑμῶν ἐχθρῶν γεννησόμεθα, *Eurip.* *Med.* 765. Ex νικῶ.
 Καλλιονία, ας, ἡ, vini præstantia et bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.
 Κάλλιον, adv. melius. Ἄ καλός.
 Καλλιόνοα, adv. idem.
 Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Musarum.
 Καλλίονος, α, ὃ, hymnus in Cererem.
 Καλλιόω, ᾧ, pulchris reddo. Ἄ κάλλος.
 Καλλιπαῖδια, ας, ἡ, pulchri liberi, copia liberorum bene natorum. Ἄ
 Καλλιπαῖς, αἶδος, ὃ, ἢ, cui pulchri sunt liberi; (2) proles pulchra, proba. Καλλιπαῖς θία, formosa dea, *Eurip.* *Or.* 962. Τὸν καλλιπαῖδα σέβανον, pulchram liberorum coronam, *Id.* *Herc. Fur.* 839.
 Καλλιπαῖρος, Βατοί, pro καλλιπαῖρειος, α, ὃ, ἢ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.
 Καλλιπαῖρηνος, α, ὃ, ἢ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. Epith. Tragic.
 Καλλιπέδιλος, ὃ, ἢ, pulchros habens calceos.
 Καλλιπέσπλος, α, ὃ, ἢ, pulchrum habens cepulum.
 Καλλιπέσπλος, α, ὃ, ἢ, pulchra folia habens. Ex πέταλον, folium.
 Καλλιπτήχης, εως, ὃ, ἢ, pulchra brachia habens.
 Καλλιπτόαῖμος, α, ὃ, ἢ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.
 Καλλιπτόωνος, α, ὃ, ἢ, magnas opes habens.
 Καλλιπτόωνος, contr. καλλιπτόων, α, ὃ, ἢ, suaviter spirans. Ex πνοή.
 Καλλιπτολις, εως, ἡ, egregia seu pulchra civitas.
 Κάλλιπον, reliqui, 1. sing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a καταλείπω.
 Καλλιστόταμος, α, ὃ, ἢ, multos habens fluvios. Καλλιστόταμος ἵπτατος, ἵνα τε νοτίς ἐπέρχεται γῆρας Δίρκας χληφάρως· ista sic ordinanda; Ἴνα καλλιστόταμος (νοτίς) ἵπτατος, καὶ νοτίς Δίρκας ἐπέρχεται γῆρας, *Eurip.* *Phœn.* 648.
 Καλλιπτόβατος, α, ὃ, ἢ, pecore abundans.
 Καλλιπτόσωπος, α, ὃ, ἢ, adspetu pulcher.
 Καλλιπτόωρος, α, ὃ, ἢ, pulchram habens proam; (2) pulchram habens faciem. Ex πρόωα.
 Καλλιπτόλιμος, α, ὃ, ἢ, egregius et strenuus in bello, bellicosus.
 Καλλιπτόγος, α, ὃ, ἢ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πυγή.

Καλλιπύργος, α, ὃ, ἢ, pulchre turritus, turribus munitus; (2) sublimis, celsus. Τὰ καλλιπύργα πῆδια πῶς ἰκοίμην ἄν, *Eurip.* *Suppl.* 618.
 Καλλιπύργωτος, α, ὃ, ἢ, idem.
 Καλλιπύργος, α, ὃ, ἢ, pulchros equos habens. Ex καλός et πύργος, pullus equinus.
 Καλλιπύρετος, α, ὃ, ἢ, epith. fontis, liquidus. Ex πύρετον.
 Καλλιρύσος, contr. καλλιρύς, α, ὃ, ἢ, idem. Καλλιρύσις, fons Athenis. al. Ἐνεσάκρως.
 Καλλιρρήμονέω, pulchre et ornate dico.
 Καλλιρρήμοσυνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. Ἄ
 Καλλιρρήμωνος, ονος, ὃ, ἢ, pulchris et elegantibus ornatus verbis. Ex ῥήμα.
 Καλλιρρῶος, idem quod καλλιρύσος.
 Καλλισθένης, ἴος, ὃ, ἢ, egregio robore præditus. Ex σθένος.
 Κάλλισα, neutrum plurale pro adverbio καλλιώς, feliciter. Ὁ κάλλισα τεργίμων ἄγων ἡμίραν, *Soph.* *Antig.* 1330.
 Κάλλισα, adv. optime. Ἄ κάλλιστος, pulcherrimus. Ἄ καλός, pulcher.
 Καλλιστάδιος, ον, pulchro stadio celebris, *Eur.*
 Καλλιστάς, ον, τὰς certamen in templo Junonis apud Lesbos de muliebris formæ præstantia.
 Καλλιστεῖον, α, τὸ, præmium pulchritudinis eximia; (2) præmium quodvis honestissimè optinicum. (1) μία τὸ καλλιστεῖον ἀποδόσκα, *Lucian.* *Dearum Judic.* 1. (2) καλλιστεῖα ἀριστεύσας, *Soph.* *Aj.* 435. Ἄ καλλιστεῖα.
 Καλλιστέριμα, ἄτος, τὸ, pulchritudo, donum pulcherrimum. Τῷ τῆσδε καλλιστέριματι, *Eurip.* *Orest.* 1639. Ἐκπροκροθεῖσα καλλιστέριμα Λόζια, donum pulcherrimum, *Id.* *Phœn.* 222.
 Καλλιστέριος, ον, pulchrum pectus habens, *Nonn.*
 Καλλιστεύω, f. ἴσω, pulchritudine excello, formosissimus sum. Πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιτέυτο πασῶν γυναικῶν; *Eur.* *Hipp.* 1012. Τὸν καλλιστεύοντα ἔσφαζαν, *Herodot.* 7, 180. Ἄ κάλλος.
 Καλλιστέφανος, ον, pulchra redimitus corona.
 Καλλιστέφια σῦκα, passeraria facis, *Plin.* 15, 29. Ex καλός et στέφαι, passer.
 Καλλισφύρος, α, ὃ, ἢ, epith. feminae, pulchros habens pedes, pulchra. Ex σφυρόν.
 Καλλιστεκνία, ας, ἡ, foecunditas. Ἄ
 Καλλιστεκνος, α, ὃ, ἢ, egregios habens liberos. Ex τέκνον.
 Καλλιστεχνία, ᾧ, fut. ἴσω, eleganti artificio elaboro.
 Καλλιστεχνής, ἐς, idem quod καλλιτέχνος.
 Καλλιστεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. Ἄ
 Καλλίτεχνος, α, ὃ, ἢ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.
 Καλλιστόκεια, ἡ, pulchros edens partus. Δεχθὼ δὲ τε καλλιτόκεια, *Oppian.* *Cyreneget.* 1, 6.
 Καλλιστόκος, α, ἡ, pulchros edens partus, *H. s.*
 Καλλιστόκος, α, ὃ, ἢ, pulchrum habens arcum; (2) bonus sagittarius.
 Καλλιστράπεζος, ον, delicata mensa utens.
 Καλλιστρίχος, α, ὃ, ἢ, qui pulchro est capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.
 Καλλιστράχος, α, ὃ, ἢ, pulchre vestitus; (2) splendidus.
 Καλλισφρυγῆς, ἴος, ὃ, ἢ, valde lucidus. Ex φρυγῶς.
 Καλλισφρυγος, α, ὃ, ἢ, suaviter sonans.
 Καλλισφρόζ, γος, ὃ, ἢ, egregio splendore cocruscans.
 Καλλιφύλλον, τὸ, est adianti genus.
 Καλλιφύλλος, α, ὃ, ἢ, pulchris foliis præditus, epith. rosæ. Ex φύλλον.
 Καλλιφονία, ἡ, vox pulchra, sonus elegans. Ἄ
 Καλλιφάνος, α, ὃ, ἢ, pulchram vocem habens, eleganter sonans. Ex φωνή.
 Καλλιχίει, εἰρος, ὃ, ἢ, pulchras habens manus.
 Καλλιχιέλωνος, α, ὃ, obolus testudine signatus, *Hes.* Ex χελώνη.
 Καλλιχθύς, υος, ὃ, piscis quidam.
 Καλλιχίριος, α, ὃ, ἢ, pulchros porculos habens.
 Καλλιχάρος, α, ὃ, ἢ, in quo choreæ commodè duci possunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus;

nus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tri-
pudiis se oblectans; (5) pulcher chorus.
Καλλιχόρος, υ, δ, Callichorus, nomen putei
celebris in Attica. Καλλιχόρον ἀμφὶ σεμένον,
Eurip. Suppl. 392. Καλλιχόρον θεῖος ἕδωρ
λατῶσαι, Id. ibid. 619.
Καλλιχάρος, υ, δ, ἡ, pulchram regionem ha-
bens. Ex χάρσα.
Καλλιάνυμος, υ, δ, ἡ, pulchrum nomen ha-
bens; (2) genus pisces siccissimi, Ern. Ex
ὄνομα.
Καλλιότη, ἡ, ἡ, pulchritudo, elegantia. Α
Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2)
eujusvis rei pulchritudo; (3) Veneris un-
guentum; (4) barba seu palearia galli gal-
linacci. Α κάλλις.
Καλλοσύνη, ἡ, pulchritudo. Καλλοσύνας ἔνεκεν,
Eur. Hel. 389. Κυκνοπέτρην καλλοσύνας, Id.
Or. 1388.
Καλλοσύνης, η, ον, pulcher.
Καλλόφυλλος, υ, δ, ἡ, pulchris foliis præditus.
Καλλυντήριον, υ, τὸ, ornamentum, Hes. καλ-
λυντήρια, τὰ, festum quoddam apud Athen.
Elym. Α κάλλινω.
Καλλυντής, υ, δ, ornator, comptor; (2) tonsor,
Hes. Α κάλλινω.
Καλλυντῶν, υ, τὸ, omne instrumentum ad co-
mendum; (2) instrumentum quo verrimus,
scopæ; (3) spathula. Α
Καλλῖνα, pulchrum reddo, orno; (2) verro,
mundo; et (3) καλλίνωμαι, venustor; nitide
elegantem me habeo; (4) glorior, nihil-
quæ ipse placeo. Κρητῖδα πηγῶ νεβὲ καλ-
λινεὶ πλάγῃ, Lycorip. 338. χρυσῶ φαίδρα ἔβω,
Ibid. 862. Α κάλλινω.
Καλλωπίζω, f. ἴσω, decoro, elegantem et venu-
stam faciem facio, sed fere de curioso nimis
studio ornandi, et sic etiam tropice; (2) orno.
Hinc καλλωπίζωμαι, orno me, glorior, mihi
placeo, artem ostento. Ex ὤψ. Hinc
Καλλωπίσμος, ἄτος, τὸ, ornamentum, cultus;
(2) ἱερ. cultus superfluus, exquisitus; (3)
prætextus. (3) Καὶ ἡγήμηνος εἶναι τὰδε καλλω-
πίσματα, Arr. Bell. Civ. 5, 56.
Καλλωπισμός, υ, δ, idem.
Καλλωπιστής, υ, δ, cultus (in vestitu) nimium
studiosus. Ab eod. Hinc
Καλλωπιστικός, υ, δ, ad comendum vel ornan-
dum aptus.
Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in vestitu nimium
studiosa; (2) ornatrix. Ab eod.
Καλοῦμαι, υ, δ, funambulus, Man.
Καλοῦμαι, υ, δ, funambulus, Gl. V. et Pl.
(2) grallator. Α κάλον et βαίνα, incedo.
Καλοῦδιδάσκω, υ, δ, honestatis magister, ho-
nesta docens.
Καλοῦρος, ον, beneficus, Man.
Καλοσύνη, ες, commodis moribus præditus, com-
mis, mitis. Ab ἡσος.
Καλοῦρος, τριχός, bene comatus, item jubatus,
de equo.
Καλοῦντος, υ, δ, ἡ, bene ominatus, auspica-
tus. Ab οἰωνίζομαι, auguro.
Καλοπράγδεια, ας, ἡ, probitas, integritas et
honestas.
Καλοπράγδεις, υ, δ, ἡ, honestus, probus, inte-
ger. Α
Καλοπράγδεις, υ, δ, ἡ, idem. Ex καλός, ε, et
ἀγαθός.
Καλοπράγδεις, υ, δ, fut. ἴσω, ligna cædo, findo. Α
κάλον et κόπτα, cædo.
Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.
Καλομορφος, ον, pulcher. Α μορφή.
ΚΑΛΟΝ, υ, τὸ, lignum.
Καλοπιδίλον, υ, τὸ, lignæ compedes.
Καλοπιδίον, υ, τὸ, pes ligneus, instrumentum
sutorum, forma calcei, norma. Ex κάλον
et πῆς.
Καλοπιδιάκτης, υ, δ, αρ. Comic. Vide καλω-
πιδιάκτης.
Καλοποιέω, ω, f. ἴσω, benefacio, bonum facio.
Καλόπους, οδος, δ, ἡ, pulchros pedes habens;
(2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus,
forma calcei cavi, norma sutoris. Ex καλός
vel κάλον, et πῆς.
Καλοπρόσωπος, ον, idem quod καλλιπρόσωπος.

ΚΑΛΟΣ, υ, δ, ἡ, pulcher, formosus; (2) de-
cens, decorus, honestus, laudabilis, egre-
gius; (3) probus, bonus, æqui bonique
amans; (4) strenuus, fortis; (5) jucundus,
suavis. Hinc τὸ κάλον, υ, decus, ornamentum,
commodum; et κοίτην καλλίων, pul-
chrior; superl. κάλλιστος, pulcherrimus; et
adv. κάλῶν, pulchre, belle, honeste. Τὸ κά-
λον, idem. Τίτῳ ἐμὴν τὸ κάλον περιλαμάνει,
Theocrit. 3, 3. Τὸ μὴ κάλον, quod inhones-
tum est, scelus, Soph. El. 1087. Vide κα-
λοπλίζω.
Κάλως, υ, δ, rudens, funis nauticus; usitatus
κάλως.
Καλοῦθνος, υ, δ, ἡ, bene nutriens; (2) bene
nutritus, Hes. Ex τιβήνη, nutritί.
Καλοῦστος, υ, δ, ἡ, ligna tundens. Ex κῆ-
λον et τύπτα.
Καλοφόρος, δ, qui ligna portat, calo, Ath.
Καλόφρων, ονος, δ, ἡ, benevolus; (2) bona,
honeste mente præditus. Ex φρήν.
Καλοπάζει, equum in gressum exsultantem ur-
gere, vulgo calloper; (2) summis pedibus
et molliter incedere.
ΚΑΛΙΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.
Hinc
Κάλπις, ἴδος, ἡ, idem.
Κάλπιον, υ, τὸ, genus poculi.
Κάλπος, poculi genus, Hes.
Κάλυξ, ης, ἡ, casa, turgurium, gurgustium; (2)
caverna; (3) cella. Α κάλυπτα.
Καλύειον, υ, τὸ, turgurium, casula, gurgustio-
lum. Dim. Α κάλυξ.
Καλυεῖται, υ, δ, qui in turgurio habitat.
Καλυεσσιῶν, υ, δ, et καλυεσσιῶν, gurgustia
seu casas facio. Ex καλύειν et ποίω.
Καλυθός, υ, δ, thalamus; (2) ex velis obductis
facta scena, Hes. Α κάλυξ.
Καλύειν, fut. ἴσω, floreo, Hes. Α κάλυξ.
Καλύειον, υ, τὸ, calyculus. Ab eod.
Καλυεσσιῶν, ον, coronam e rosis recentibus
gens. Α κάλυξ.
Καλυκώδης, εος, δ, ἡ, calyce intectus. Ab eod.
Καλυκώτις, ἴδος, ἡ, roseam, i. e. pulchram, fa-
ciem habens.
Καλυμμα, τὸ, velamen, tegmen. Ἐκ καλυμ-
μάτων, semoto velamine, amotis vestibus.
Δεῖξω γὰρ τὰδ ἐν καλυμμάτων, Soph. Trach.
1078. Α κάλυπτα.
Καλυμπίτιον, υ, τὸ, parvum tegmen. Dim.
Καλυπτήριον, υ, τὸ, festum ap. Athenienses,
E. M.
Κάλυξ, ἴδος, ἡ, calyx, flos rosæ nondum aper-
tus; (ε) omnis folliculus, seu omne puta-
men, quo aliquid continetur; (3) orna-
mentum muliebri; (4) nomen herbae. Α
κάλυπτα.
Κάλυξ, calyx rosæ; (2) ornamentum quod-
dam e rosis, Hes. Quasi e καλύσσα, quod
esset tegero.
Καλυπτήρ, ἴδος, δ, tegmen, operculum; (2)
tegula, imbrex. Α κάλυπτα.
Καλυπτήριον, υ, τὸ, operimentum. Ab eod.
Καλυπτός, υ, δ, opertus, tectus; (2) active,
qui vel quæ tegit, tegens. Καὶ καταρῦσις
μηροὶ καλυπτής ἐξέκιντο πιμαλῆς. Καλυπτής
est pro καλυπτός, Soph. Antig. 1010. Ab
eod.
Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebri;
(2) tegumentum, operculum quodvis.
Καλύπτρον, acc. sing. Ion. pro κάλυπτραν.
ΚΑΛΥΠΤΩ, fut. ψω, tegero, operio, velo. Τί δὲ
μὲ δει κάλυπτεν πύλας εἶνα; Eur. Andr.
832. Καλύψαι σινε πάφῃ, sepelire. Εὐαγ-
γέλιον κεκαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3.
Καλύψαι, aor. 1. inf. act.
Καλύψαι, purpureo colore tingo; (2) alta
mente cogito, alto animo verso. Α
ΚΑΛΥΧ, ης, ἡ, flos vel animal quo purpura
tingitur. Hinc
Κάλυχον, υ, τὸ, purpura κάλυχῃ tincta.
Καλύξ, fut. 1. ind. act. Att. pro καλύσω.
Καλύδιον, υ, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis
funiculus. Α κάλως.
Καλωπιδιάκτης, υ, δ, qui consecatur pulchros.
Ex καλῶν et διάκω. Vide καλωπιδιάκτης.

Καλωπός, υ, δ, ἡ, pulcher aspectu. Ex ὤψ.
ΚΑΛΩΝΣ, υ, vel ω, ἡ, rudens, funis nauticus.
Πάντα κάλων κινεῖν, Prov. 26. Vide ἐξίμῃ.
Ἐκ τῶδ ἀναψέμεθα περιμένην κάλων, Eurip.
Med. 770.
Καλῶς, adv. pulchre, recte, honeste.
Καλωσφόρος, υ, δ, ἡ, qui funes conficit. Ex
κάλως et σφέρω.
Καμακίας, υ, δ, ut καμακίας σῆτος, frumenti
genus, fortasse a magnitudine, quod perti-
cam æquet. Α κάμαξ, pertica. Unde
Καμακίνος, υ, δ, ἡ, qui ex pertica est.
Καμακίς, ἡ, ornamentum muliebri capitis.
ΚΑΜΑΞ, ἄκος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2)
pertica; (3) contus; (4) lignum hastæ,
Æsch. Agam. 66. (4) πολλά παλαίωματα...
διακνωμένους κάμακος, Æsch. Agam. 63, 66.
Ἄλλαι δὲ κάμακα ὀργάνων θεώμενα, Eurip.
Hec. 1155.
ΚΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, camera seu camera; proprie
tectum arcuatum, deinde, quicquid tale
tectum habet, ut carpentum, vehiculum,
navis, pars auris juxta foramen. Hinc
Καμαρῖον, laboro, labore me fatigo; (2) ad-
quiro, accumulo, Hes.
Καμῆριον, υ, τὸ, cerebri pars supra communem
meatum fornicis modo superinducta.
Καμαρῖς, ἡ, ornamentum quoddam muliebri.
Καμαροειδής, εος, δ, ἡ, fornicis habens figuram,
cameratus. Ex καμῆρα et εἶδος.
Καμαρῶν, fornicio, Gl. V. Α καμῆρα. Hinc
Καμαρῶμα, ἄτος, τὸ, fornicatio, fornicio.
Καμαρῶσις, εως, ἡ, cameratus. Ab eod.
Καμαρωτός, υ, δ, ἡ, fornicis habens formam,
fornicatus; exinde currus cum tecto, &c.
Ab eod.
Καμαρῶστω, pro καταμαρῶστω, Hes.
ΚΑΜΑΣΤΗΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, pisces qui-
dam marini.
ΚΑΜΑΪΣΣΩ, moveo, Hes. (2) torqueo, vibro.
Καμασῆθῶν, adv. laboriose, Man. Α κάματος.
Καμασῆτος, υ, δ, ἡ, laboriosus; (2) defessus, de-
fatigatus. Α κάματος.
Καμασῆτος, adv. laboriose, ægre.
Καμάτος, υ, δ, labor, fatigatio; (2) id quod
labore partum est; (3) morbus. Α κάμα,
Pl. 10, 98.
Καμασῶ, ω, fut. ὶσω, laboro, fatigo, fatisco;
(2) delasso, Gl. V. Α κάματος.
Καματώδης, εος, δ, ἡ, laboriosus; (2) gravis.
Καματώδης, εως, ἡ, laboriosus, descendo: vel
potius eesso, nam Hesychius interpretatur
κάμωσι, παύσται. Καμαίνω μὲν γλώσσα, cessat
mea lingua, Bion. Idyl. 4, 9.
Καμῆολιν, ης, ἡ, vox Ion. calumnia, crimen. Α
καταβολή.
Καμῆολον, ἀεροσπῆ, aor. 2. ind. act. Æol. pro
κατέμβολον, Α κατέμβολω.
Κάμω, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκαμω,
Α κάμω.
Καμῆται, elaboravit, 3. sing. fut. 1. vel 2. ind.
med.
Καμηλαῖον, υ, τὸ, vel καμηλαῖον, pileus.
Quasi ex κάμα, astus, et εἰάων, cohibeo.
Καμήλιος, εἶα, εἶον, camelinus. Α καμήλιος.
Καμηλέμπορος, υ, δ, negotiator, qui camelis
merces vchit. Ex κάμηλος et ἔμπορος.
Καμηληλαῖα, ας, ἡ, camelorum agitatio.
Καμηληλαῖος, υ, δ, camelus vel camelorum agi-
tator. Ex κάμηλος et εἰάων.
Καμηλίω, camelo similis sum, imitor camelum.
Καμηλίτης, υ, δ, camelus agitator vel curator.
Καμηλοκόμος, υ, εἶ, idem. Α κομῆς.
Καμηλοσάροβλις, εως, ἡ, camelopardalis.
ΚΑΜΗΛΟΣ, υ, δ, ἡ, camelus, animal.
Καμηλοστροφία, camelos alo. Α στροφία.
Καμηλωτής, ης, ἡ, sc. δορῆ, pellis camelus.
Κάμητε, 2. pl. aor. 2. conj. act. v. κάμω.
ΚΑΜΙΑΟΣ, υ, δ, funis nauticus quo nautæ
utuntur ad ancoras jaciendas.
Καμινάιος, αἶα, αἶον, ad caminum pertinens.
Καμινία, ας, ἡ, opera quæ navatur ad cami-
num. Α καμινία. Unde
Καμινωτής, υ, δ, in camino excoquens, ad for-
nacem laborans.

Καμινύτης, ἦρος, ὁ, idem.
 Καμινύστρια, ας, ἡ, quæ circa caminum seu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A
 Καμινύς, fut. ἴσω, in camino excoquo seu candefacio. A κάμινος.
 Καμινύτης, α, ὁ, ἄρτος, panis in camino coctus. Ab eod.
 Καμίνιον, α, τὸ, parvus caminus, parva fornax. Dim. ab eod.
 Καμινιακός, α, ὁ, furnarius, Gl. V. A καίω, ὑπο.
 ΚΑΜΙΝΟΣ, α, ὁ vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) ὄρ. Eccles. Script. ignis, flamma, æstus, ardor. Hinc
 Καμινιά, ὤς, ἡ, fuligine camini oppleta.
 Καμινιάδης, εὐς, ὁ ἢ ἡ, fuliginosus.
 Κάμμος, κάμμος, ὁ, et
 Κάμμορον, κάμμορον, τὸ, squillæ marinæ et cancerorum genus; (2) aconiti genus.
 Καμμορφία, α. 1. inf. act. Æol. pro καταμμορφία, a καταμμορφή.
 Κάμματα, α, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, comedo.
 Καμματίδης, α, ἰδὲ, idem et ab eo ipso.
 Καμνί, νίγι, ἡ, ἔλ. pro κατὰ μέν.
 Καμνίεν, ριῶς, inf. act. Æol. pro καταμνίεν.
 Κάμμος, et πος, Æol. pro ἡμίς.
 Καμμίσσον, per medium, Æol. pro κατὰ μέσον.
 Καμμίζος, Æ. l. pro καταμίζος, a καταμίζωμι.
 Καμμονία, ης, ἡ, Æol. et Ion. pro καταμμονία, perseverantia, victoria constanter parta, Hom. opp. fugæ.
 Κάμμορος, infidit, Poet. pro κακόμορος, Apoll. Rhod. 4, 1318.
 Καμνώ, f. ὕω, Æol. pro καταμνώ, conniveo, oculus claudo, a. 1. ἐκάμνωσα. Τὴς ἰφθαλμὸς αὐτῶν ἐκάμνωσα, Act. 28, 27.
 Κάμνος, 3. sing. imperfect. ind. act. Ion. pro ἔκαμνε, a
 ΚΑΜΝΩ, f. καμῶ, p. κέμνωκα, fatigor, deficio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) labore parvo seu adquire; (4) ægroto, male ine habeo; (5) οἱ καμνότες, mortui, item κερμηκότις, defuncti morbis et laboribus. Καὶ μὴ κάμνεις, μήτ' ἐσῶς, μήτ' βαδίζων, Aristoph. Nub. 414. Ὅταν κάμνωσιν ὄπισθε στρατῶ, Lycophr. 1210. Δὴ τὸ δὲνὸμά μιν κερμηκότας, ἔξ ἐ κέρμηκας, Apoc. 2, 3. Vide κάμων, et κερμηκώτες. Κἄ καμῶ τὸν ἄνθρωπον, nec opera mea deerit tibi, Soph. Trach. 1215.
 Κῆμοι, per Crasin, pro ἔμοι, et mihi.
 Κάμων, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκαμον, a κάμων.
 Καμῶσα, aor. 2. part. act. f. g.
 Καμπύλιος, ἴα, ἴον, inflexus, incurvus. A κάμπυλον.
 Καμπύσιγγος, α, ὁ ἢ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπυτος et γόνυ, genu.
 Καμπύσιγγος, α, ἰδὲ, membra flectens, cpith. σαιγιῆς. Ex γόνυ.
 Καμπή, ἡς, ἡ, inflexio, flexus, articulus; (2) flexus vocis in cantu. A κάμπυτος.
 Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.
 Κάμπημος, ἴμν, ἴμον, flexilis, flexibilis.
 Καμπυτάλης, α, ὁ, qui flexili tibiæ cantu utitur, Steph.
 Καμπύτης, ἦρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi vel hippodromi.
 Καμπυτικός, flexilis, se inflectens, V. L.
 Καμπτός, ἡ, ὄν, flexilis; (2) flexus.
 Κάμπτος, ας, ἡ, capsula lignis. A
 ΚΑΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, exoro, de sententia deduco, animimum alienum molli; κερκαμμένος, inflexus, p. pass. καμψήναι, flecti, exorari, aor. 1. pass. Κάμπω τὰ γόνατά μιν πρὸς τὸν Πατέρα, Ephes. 3, 14. Ἐμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τίλος δὲ κάμψαιμ' ὄπισθε ἡξάμην βίω, Eur. Hiph. 92. Κάμπωσιν κῶλα, γόνυ, proprie flectere genua, apud auctores ecclesiasticos, sed apud profanos, sedere, quiescere, Æschyl. Prometh. 32, 396. Soph. Œd. Col. 19. Apol. Rhod. 1, 1174. Ἐνπαύθα κάμψεν τὸν σταλασίπυρον βίον (nempe ἔξιχον) finiturum esse, Soph. Œd. Col. 91.

(3) ἔχουσι διὰ λόγου κάμψαι κακὰ, declinare mala, Eurip. Suppl. 748.
 Καμπύλαχην, εὐος, ὁ, inflexum collum habens.
 Καμπύλη, ης, ἡ, sc. βακτηρία, baculus curvus; item lituus, Ph. A καμπύλος. Unde
 Καμπυλιάζω, fut. ἴσω, inflecto.
 Καμπυλόγραμμος, α, ὁ ἢ ἡ, curvis lineis circumscriptus. Ex γραμμή.
 Καμπυλόεις, ἴεσσα, ἴεν, recurvus. Ab eod.
 Καμπύλομαι, curvor, inflector. A κάμπυτος.
 Καμπυλόπτερος, ὄν, obliquam puppim habens. A πτερόν.
 Καμπυλόρην, ἴνος, ὁ ἢ ἡ, aduncum nasum habens. A ῥίον.
 Καμπυλόρηνος, ὄν, idem.
 Καμπύλος, ὕλη, ὕλον, curvus, inflexus. A κάμπυτος.
 Καμπυλοσαλαῖσαι, cornicines, Ph. A καμπύλη et σαλαῖζα.
 Καμπυλότης, ἦρος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.
 Κάμπυφα, ης, ἡ, capsula viminea. A κάμπυτος.
 Καμψάνης, α, ὁ, vas olearium. Ab eod.
 Κάμψη, 3. sing. a. 1. conj. act. v. κάμπυτος.
 Καμψιδάουλος, α, ὁ ἢ ἡ, qu. dic. in dialo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπυτος et δαυλος.
 Καμψίον, α, τὸ, idem quod κάμψα.
 Καμψίρος, α, ὁ ἢ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις et ῥοῦ, cauda.
 Καμψίτης, πδός, ὁ ἢ ἡ, curvos pedes reddens, epith. Furiarum, ὄρ. Æsch.
 Κάμψις, ἴας, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπυτος.
 Καμψόδυνος, α, ὁ ἢ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις et δύνω.
 Καμψός, ἡ, ὄν, inflexus, curvus. A κάμπυτος.
 Κάμω, τος, mortuus, aor. 2. part. verbi κάμω.
 Καὶ οἱ ὕπνιθε κάμοντας ἀνθρώπους τίνασθον, Il. 3, 278. proprie est vita functos. Ἐδάωα καμόντων, Id. Ibid. 23, 72. et Odys. 11, 475.
 Κῆν, et in. Ex καὶ et ἐν, vel ἰὰν, etsi, quamvis, tametsi.
 Κῆν γῆν, saltē.
 Κανάνιος, Vid. καννάθιος.
 ΚΑΝΑΒΟΣ, α, ὁ, lignum tenue, cui fiores ceram vel linum circumlinunt; (2) homo corpore emaciato, ut venæ emineant; (3) κανάβοι, fontes multiplicibus rivulis sparsi.
 Κανάβρον, α, τὸ, currus ex storea. A κάννη.
 Κανάβρι, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάβρι.
 Καναστραία, ὄν, τὰ, vasa quædam cava, Suid. A κάνης. Unde
 Κάνασρον, α, τὸ, canistrum; (2) cochlear.
 Κανῆχης, adv. cum strepitu, Æschyl.
 Καναχίω, ὄν, fut. ἴσω, resono, strepitum seu crepitum edo. A καναχή et ἦχος.
 Καναχῆ, ἡς, ἡ, crepitatio, sonitus, cantus. Αὐλὸς ἰάχων καναχῆν, Soph. Trach. 641. Καὶ σφας ἰσίδων πολλῶν βέμματα προσησομένους, χρυσὸν καναχῆν, χύπεροπλάις, aureorum armorum crepitu, Id. Antig. 128. A præc.
 Καναχῆδῶ, adv. cum strepitu. Ab eod.
 Καναχῆδον, adv. idem et ab eod.
 Καναχῆτες, sonipes, Gl. V.
 Καναχίζω, resono, strepo. Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πρὸς εὐρεῖα χθῶν, Hesiod. Scut. 337. A καναχῆ.
 Καναχίς, streperus, clamosus, Nic.
 Κανδάουλος, α, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, et melle. A κανδύλος.
 Κανδύνη, ης, ἡ, Persica vestis. A κανδύς.
 Κανδύλαι, et κανδύθαι, seu κανδύθαι, et κανδύθαι, vestimenta, pretiosorum vestimentorum repositoria. Ab eod.
 ΚΑΝΔΥΛΟΣ, α, ὁ, idem quod κανδύλου.
 ΚΑΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.
 Κανύν, aor. 2, inf. act. verbi κείνω.
 Κανύσιον, idem quod κείνω, Hom.
 Κανύσιος, canistri, gen. sing. Ion. pro κείνιος, a Κείνω, et κανύς, canistrum, cista. A κείνω.
 Κανήν, aor. 2, inf. act. Dor. et Æol. pro κείνιος, a κείνω.
 ΚΑΝΗΣ, ἦρος, ὁ, canistrum, calathus.

Κανήτιον, α, τὸ, parvum canistrum, Dim.
 Κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.
 Κανηφορία, ας, ἡ, gestatio canistri in sacris.
 Κανηφόρος, α, ὁ ἢ ἡ, canistrum ferens; Cane-phora, virgines sacra portantes, Cic. in Ferr. 4, 5. Ex κάνης et φέρω.
 Κανηφόριον, ap. Ammon. tremo. A κάνηφορος. Sed vox corrupta videtur a κανηφόριον, Ἐρμ. Κανηφόριον, α, τὸ, parvus cantharus. Dim.
 Κανηφόριος, vel κανηφόρος, seu κανηφόριος, vitis genus. Hinc
 Κανηφόριος ὄνος vinum cantharites.
 Κανηφόριος, ἴδος, ἡ, scarabæus frumentum erodens; (2) insectum alatum virosam causticum, e muscarum genere, vulgo musca Hispanica. A
 ΚΑΝΘΑΡΟΣ, α, ὁ, scarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piscis quidam littoralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigiū genus.
 Κανηφόριον, α, τὸ, elitellæ. A κανηφόριος.
 Κανηφόριος, α, ὁ, sc. ὄνος, asinus magnus; (2) bardus, stolidus. A κάνθος.
 Κανθίς, ἴδος, ἡ, asella. Dim. ab eod.
 ΚΑΝΘΟΣ, ἔ, ὁ, oculi angulus, hirsutus; (2) canthus, ferrum quo rotæ vincuntur.
 ΚΑΝΘΩΝ, ανος, ὁ, asinus.
 Κανίσκιον, α, τὸ, parvum canistrum, Dim. a κείνω.
 Κανίσρον, α, τὸ, canistrum, Iles. Ab eod.
 ΚΑΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, storea.
 Καννάθιος, ἴνν, ἴνον, ex cannæ factus, stupreus. A
 ΚΑΝΝΑΒΙΣ, et κάνναβος, cannabis, stuppæ. Angl. HEMP.
 Καννύσιος, Æol. pro καννύσιος, aor. 1. ὀρνθ Ἰον. Odys. 15, 463. A καννύσιος.
 Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.
 Καννησοίς, ἔ, ὁ, qui storeas seu tegetes conficit, Pollux. Ex κάννη et ποίω.
 Κάννομος, Æol. pro καννάνομος, legitima.
 Καννάθης, α, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν et ἄρχω.
 Κανονίας, α, ὁ, et plur. κανονία, apud Hiph. quibus ventres velint ad canonem sive regulam exacti sunt, h. e. substricti, non prominentes. A κανὼν. Unde
 Κανονίζω, fut. ἴσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas seu canones constituo aliquid, veluti κανονίζονται, ap. Gram. dicitur de regulari forma declinandi et conjugandi; (3) in canonem scripturarum refero aliquid; (4) caninno, modolor. Γῆ πύρα τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζω, Diosc.
 Κανονικός, ἡ, ὄν, canonicus, regularis, regulæ consentaneus; κανονικὸι vocantur a Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando partes, longeque ratas maxime rationi ascribunt; (2) in canonem Scripturæ relatus. A κανὼν.
 Κανονικῶς, adv. regulariter, rite, secundum regulam et normam.
 Κανόνιον, α, τὸ, lignum cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, seu quodvis tractatus seu operis genus. Dim. a κανὼν.
 Κανόνιος, ἴδος, ἡ, scriptorium instrumentum, quo utuntur elegantius scripturi; (2) librorum seu chartarum volumen. Ab eod.
 Κανόνισμα, ἔτος, τὸ, regula. A κανονίζω.
 Κανονισμός, norma, Man.
 Κανὼν, τὸ, et plur. κανὼν, canistrum, canistra.
 Κανονόδοτος, Æol. et Dor. pro ἔννοπος.
 Κανονόδος, ὁ, canusina prænula, item prænula quæcunque, sc. φανίλη.
 Κάνωσρον, τὸ, idem quod κανάσρον, Poll.
 ΚΑΝΩΝ, ὄνος, ὁ, proprie examen in libra; (2) regula, norma, unde iudices, quorum iudicium in aliquo genere sequimur; item, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgula, quibus olim cycpeos tenebant; (5) palus, seu lignum erectum, mensura saltus omninoque mensura et portio

tio certa alicui attributa; (6) tributum statum, formula tributi; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) psalmus et cantus certis diebus ordinarie cantari solitus; (9) catalogus librorum divinatorum, *idem*, hominum certo collegio adscriptorum, unde et ordo clericorum. Vide *Ern.* (10) norma. *Λαμπρά μὲν ἀπὲς ἡλίου, κανὼν σαφῆς, splendidus quidem radius solis, norma recta, id est, quo clare et perspicue omnia cernuntur. Cave distinctionem ponas post ἀπὲς, ut in vulgatis editionibus, Euripid.* Suppl. 650.

Κανυπικόν, ἄ, τὸ, pityusa, herba. A *ΚΑΝΩΠΩΝ*, ἄ, τὸ, sambuci flos.

Κᾶξ, *Æol.* pro *ξ* ἔξ.

Κᾶξήγυις, ἐκείλιuit quogue, *Æol.* pro *ξ* ἔξήγυις, 3. sing. imp. vel a. I. ind. act. v. ἔξήγυις.

Καπῆαξ, nomen parvi in curru, *Poll.* A *Κάπῆα*, ης, ἡ, præsepe; (2) rheda; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilis. A *κάπη*.

Καπῆανός, unde *καπῆανώτερα*, magis satiantia, grandiora; (2) curulis.

Κάπαπειλὴν, pro *καὶ* ἐπαπειλῶν. Ἡ *κάπαπειλὴν* ὄψ' ἐπιξέχρη *Θραύς*; *Soph.* *Antig.* 752.

Κᾶπιτα, *Æol.* pro *ξ* ἔπιτα, et *postea*.

Καπίλιον, idem quod *καπῆλιον*.

Κᾶπιτος, ἄ, ὁ, fossa, fovea, scrobs, sepulchrum. *Σπῆυτος κοίλην κᾶπιτόν τιν' ἰδῶν τῶδε, Soph.* *Aj.* 1184. A *κάπιτα*, fodio, (vel potius a *κάπι*, capio, *Ern.*)

Καπίταλις, ἡ, sc. αὐτῆ, palatium Capitolinum, *Er.*

Καπυρετής, ἄ, ὁ, pabuli inventor, *Strabo*.

Κᾶπη, ης, ἡ, præsepe; (2) pabulum equis in præsepi appositum. A *κάπηα*.

Κᾶπηθεν, adv. a præsepi, *Suid.*

Κάπηλια, ας, ἡ, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipsa cauponandi actio.

Καπηλιεὶν, ἄ, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλιότης, ἄ, ὁ, nundinator, *Gl. V.* A *Καπηλιεύς*, fut. *έισα*, cauponor, cauponarium exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide et avare tracto. A *κάπηλος*.

Καπηλικός, ἡ, ὄν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc *καπηλικῆ*, ης, ἡ, sc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, adv. cauponum more; (2) fraudulenter, dolose.

Καπηλίον, ἄ, τὸ, taberna. A *κάπηλος*. Unde *Καπηλίε*, ἰδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copra.

Καπηλιόδότης, ἄ, ὁ, qui cauponam subinde ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex *δῶ*.

Κάπηλον, adulteratum. A

ΚΑΨΗΛΟΣ, ἄ, ὁ, caupo; (2) institor, cujusque rei propola.

ΚΑΠΗΡΙΑ, τὰ, placentæ genus, *Suid.*

Κᾶπι, *Æol.* pro *ξ* ἔπι, et *in*.

Καπίθη, ης, ἡ, mensura duarum cotylarum Atticarum capax. A *πίθος*, dolium.

Καπίεω, fumigo, suffio, *Poet.* pro *καπνέω*.

Καπίλιον, τὸ, resina sponte profluens, e *καπνός*, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A *καπνός*.

Καπίνα, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπίνας, ἄ, ὁ, fumosus; (2) lapis ex jaspidium generis; (3) vinum vile, vappa. Ab eod.

Καπίνα, ἄ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιχός, ὄν, fumidus, *Nic.*

Καπνιζόμενος, part. pass. verbi

Καπνίζω, fut. *έισα*, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivi gratia. *Κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, ξ δῆπνον ἔλοντο, Il.* 2, 399.

Καπίον, ἄ, τὸ, parvus fumus. Dim. a *καπνός*.

Κάπνις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ἄτος, τὸ, infumatio; (2) thus, incensum. A *καπνίζω*.

Καπνιστός, ἡ, ὄν, fumigatus, infumatus.

Καπνιδόκη, ης, ἡ, funarium. A *καπνός* et *δέχομαι*.

Καπνοδοχεῖον, ἄ, τὸ, idem. Ex iisdem.

Καπνοδοχῆ, ης, ἡ, idem et ex iisdem.

Καπνιδόχον, ἄ, τὸ, idem et ex iisdem.

Καπνόμεαι, ἔμαι, fumo. *Κεραῖον δῖμα καπνῶν ἐκ κλιμάκων ὁδοστάτων, Eurip.* *Suppl.* 496.

Ἡ γὺν καπνῶται, *Id.* *Troal.* 8. *Οἰκτὰ γὰρ τύχη πόλεως, ἢ καπνῶται, Id.* *Ibid.* 584.

Καπνοποιός, ὄν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟΣ, ἄ, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quedam. *Angl.* *FUMITORY.*

Καπνοσφάντης, ἄ, et *καπνοσφραντής*, ἄ, ὁ, fumi olfactor, sordidus et præparicus.

Καπνοτοκία, ἡ, fumipara, *Apollin.*

Καπνῆχος, ἄ, ὁ, tubulus per quem fumus exit. Ex *καπνός* et *έχω*.

Καπνῶτης, εως, ὁ, ἢ, fumosus, fumidus; (2) nebulosus; (3) fæulentus. A *καπνός*.

Κάπος, ἄ, ὁ, flatus, spiritus; (2) cortex palmæ, in quo fructus laet et primum germen.

Καππαρίον, ἄ, τὸ, parva cappararis, frutex et fructus. Dim. a

ΚΑΨΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, cappararis, frutex spinosus.

Καππαίης, 3. sing. præes. ind. act. *Æol.* pro *καπαπαίης*.

Καππῆδιον, *per campum*, *Æol.* pro *κατὰ πῆδιον*.

Κάππειε, decidit, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro *καπέπειε*, a verbo *καπαπέτω*, pro *καπαπίτω*, decido. *Κάππειον ἐν Λήμνῳ, Il.* 1, 593, decidit.

Καπποφόρος, ἄ, ὁ, ἢ, *Καππα* ferens inustum vel quocumque modo impressum. Ex *Κάππι* et *φόρος*.

Καππουρίσσα, aor. I. part. act. f. g. *Æol.* pro *καπαπυρίσσα*, a *καπυρίζω*.

Κάπραινα, ης, ἡ, libidinosâ. A *κάπρος*.

Καπρῆς, ἄ, subo, velut sus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρῆι, αἰ, carnes in genitali cameli prominentes, *Suid.* Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus scropharum. Ab eod.

Καπριάς, ἄ, subo, prurio. Ab eod.

Καπριζῶ, idem et ab eod.

Κάπριος, ἄ, ὁ, aper; (2) rostrum navis. Ab eod.

Κάπριος, ἄ, ὁ, ἢ, aprugnus; ut *καπρίος πρόρας*, aprorum instar rostratas proras.

Καπρίσκος, ἄ, ὁ, piscis quidam, qui et *Mys* appellatur, *Athen.*

ΚΑΨΡΟΣ, ἄ, ὁ, aper, verres; (2) virilia.

Καπροφάγος, ὁ, ἢ, aprivorus, *Hes.*

Καπροφύλαξ, ὁ, caprarum custos, *Er.*

Καπρόα, idem quod *καπρόα*, *V. L.*

Καπρόζω, idem quod *καπρόα*.

ΚΑΨΤΟΣ, repetitis identidem et interpellantibus morsibus appeto, et vellicatim carpta demitto: hinc edo, avidè edo, mordeo.

Ἄσπρον ἐνέκαψε περικυκλίσας τὸν πόδῳ, *Aristoph.* *Pac.* 7.

Καψύμα, et *καψυρίδα*, τὰ, crustula, placentæ genus.

Καψυρίζω, f. *έισα*, clare et sonore rideo, cachinor; (2) gulæ indulgeo et ventri servio.

Κάψυρι, ἡ, tunica Persica manuleata.

Καψυροίμα, ἔμαι, torreo, calidus vel fervidus sum, *Strabo*, lib. 4.

Κᾶψυρός, ες, ὄν, torridus, adustus; (2) efflans, expirans. A *καψύς*. Hinc

Καψυρός, calidum, fervidum reddo.

Κᾶψυ, flo, expiro, ut hinc sit a. I. *ἐκᾶψυσε*, efflavit, *ap. Hom.* Ἄπο δὲ ψυχὴν ἐκᾶψυσε, *Il.* 22, 467. A *κάψυς*.

Κάψυ, idem; (2) antiquitus, capio, *Ern.*

Κάψυλας, ad clavos cassidis, *Æol.* pro *κατὰ φάλαρα*, *Il.* 16, 106.

Κάψυ, ανος, ὁ, capo, gallus castratus.

Κᾶρ, pro *κᾶρα*, caput; *έπι κᾶρ*, in caput.

ΚΑΡ, *Καρός*, ὁ, *Car*, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. *Il.* 2, 395, *Καρία*, *Caria* regio.

Κᾶρ, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A *κᾶρον*.

Κᾶρα, pro *κᾶρατα*. τῆ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἐκαστὸν κᾶρα ἐξεπεφύκει, *Pomer. Hymn.* in *Cere-rem*, 12.

Κᾶρᾶειον, ἄ, τὸ, parvus carabus; (2) navicula, in *Lat. Vulg.* Dim. a *κᾶραβος*.

Καραβοειδής, εως, ὁ, ἢ, carabi speciem habens. Ex *κᾶραβος* et *είδος*, forma.

Καραβοπέλαγος, ον, carabi formam habens.

ΚΑΨΑΒΟΣ, ἄ, ὁ, carabus, animal marinum e cancorum genere.

Καραβάδης, εως, ὁ, ἢ, e caraborum genere.

Καράδοκῆς, ἄ, fut. ἴσα, specto, capite quasi ad videndum exserto seu elato; (2) exspecto.

Καράδουκῆς ὄντων φρόνησι Ἀργείων ἔξῆ κᾶλας, *Eur.* *Tro.* 93. Ἐκαραδόκῆσιν εἰς ἐμὴ ἢ βελή πάλιν, *Aristoph.* *Eq.* 660. Ex *κᾶρα* et *δοκέω*.

Hinc

Καράδοκῆς, ας, ἡ, spes, expectatio.

Καράβᾶρα, ἄ, τὸ, gravedine capitis laboro. Ex *κᾶρα* et *βάρος*.

Καράβᾶριον, ἄ, idem et ex iisd.

Καρακάλλιον, ἄ, τὸ, cuculla, *Gl. V.* qu. ex *κᾶρα* et *κάλλος*, (vox aut Latina aut barbarâ.)

Καραμῆς, ἴρος, ὁ, caput rescans.

Καράμης, ἄ, ὁ, capitalis. *Μᾶρος καραμῆς*, *Eur.* *Il.* 818. A *κᾶρον*.

Κάρανος, ἄ, ὁ, dominus, qui summo cum imperio præest, caput reliquorum. A *κᾶρα*.

Καράνῳ, ἄ, fut. ὴσα, summam dico, narro; (2) absolvo. A *κᾶρον*.

Καράτομον, ἄ, fut. ἴσα, caput amputo. *Χεῖν καρατομῆν ἔξῆφι*, *Eur.* *Rhes.* 585.

Καρατομία, ας, ἡ, capitis amputatio.

Καράτομος, ἄ, ὁ, ἢ, qui caput amputat, caput abscidens. Ex *κᾶρα* et *τέμνω*.

Καράτομος, ἄ, ὁ, ἢ, cui caput amputatum est. *Γοργὸν ὡς καράτομον*, Gorgoni capite truncatæ, *Eurip.* *Aic.* 1121. Ex iisd.

Καρενάξιν, et *καρενάξιν*, et *καρενάξιν*, *Carice* ac *barbare loqui, Hes.*

Καρενάς, ἄ, ὁ, Barbarus, *Æsch.* *Agam.* 1070.

ΚΑΡΒΑΤΤΗΝΗ, ης, ἡ, vile et rusticum calceamentum.

Καρδάμογλύφος, ἄ, ὁ, ἢ, admmodum parvus, ita ut etiam e nasturtio exculpat, quo vitam toleret. Ex *κάρδαμον* et *γλύφος*.

Καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aspero vulsum, aspre intueor:

Καρδαμῖνη, ης, ἡ, herba nasturtio similis, cardamine. A *κάρδαμον*.

Καρδαμῖς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.

ΚΑΨΔΑΜΟΝ, ἄ, τὸ, nasturtium. *Angl.* *CRESESSE.*

Καρδάμων, ἄ, τὸ, cardamomum, planta aromatica. Ex *κάρδαμον* et *ἄμμων*, quia utriusque simile.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox *barbara, ap. Ammon.*

ΚΑΡΔΑ, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) affectus, appetitus; (5) me dulla arboris; (6) alveus clepsydrae. Hinc

Καρδιᾶκός, ἡ, ὄν, ad cor pertinens; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλογεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλόγῆς, εως, ὁ, ἢ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab *ἄλλος*. Hinc

Καρδιαλόγια, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi.

Καρδιαλόγῆς, ἡ, ὄν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invchens.

Καρδιᾶς, ἄ, cordis dolorem sentio, scu potius dolorem ventriculi. Hinc *καρδιᾶντα*, *apud Nic.* pro *καρδιᾶντα*, *καρδιᾶντα*.

Καρδίνημα, ἄτος, τὸ, capitis gravedo, vox *Ionica, Erotianus*. Ex *κᾶρα* et *δινύσθαι*.

Καρδιοβολέισθαι, corde vulnerari, contristari, *Hes.* Ex *καρδία* et *βολή*.

Καρδιοβόλος, ἄ, ὁ, ἢ, cordi noxius. *Καρδιοβόλα βρώματα*, *Arct.* Ex iisd.

Καρδιογνώστης, ἄ, ὁ, qui corda novit, abditorum animi recessuum scrutator. Ex *γνώστω*.

Καρδιοτονέω, ἄ, fut. ἴσα, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδιαλέω, ἄ, fut. ἴσα, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξαράων ἢ καρδιαλέων, *Luc.* Ab *έλλω*.

Καρδιανία, ας, ἡ, cordis extractio seu evulsio.

Καρδιοφύλαξ, ἄκος, ὁ, ferrum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιᾶς, ἄ, f. ὴσα, vulnero. *Pass.* *καρδιᾶσθαι*, *Hes.* *καρδιογῆνν*, de victimis, qu. dic. cor laniare, *apud Elym.* victimæ cor adipe tectum igni imponere, *infm.* aor. I. med. *καρδιᾶσθαι*. A *καρδία*.

Καρδιωγμός, ἄ, ὁ, dolor ventriculi. A

2 X *Καρδιώσω*,

Καρδιάσσω, et καρδιάπτω, ventriculi dolorem sentio. A καρδία.
 Καρδοσπίον, α, τὸ, capistrum, quo servi pinentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.
 Καρδοσπογλήφος, α, ὁ ἢ, qui alveos seu mac-tras sculpti seu conficit. A γλήφω.
 ΚΑΪΔΡΟΠΟΣ, α, ἡ, inactra, alveus, in quo farina subigitur.
 Κάρη, τὸ, indeclinabile, caput.
 Καρή, tonsus sit, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. κείρω.
 Κάρημα, ἄσος, τὸ, caput. A κάρη.
 Καρηθεράν, capite gravari. A seq.
 Καρηθεράν, ὤ, fut. ἦσω, gravedine capitis labo-ro, gravor capite. Ex κάρη et βάρος.
 Καρηθεραία, et καρηθεραία, ας, ἡ, gravedo capi-tis. Ex iisd.
 Καρηθεραῖον, capite gravari. Ex iisd.
 Καρηθεραϊκός, ἡ, ὄν, gravedinem capitis indu-cens, caput gravans. A καρηθεραία.
 Καρηθεραϊτης, α, ὁ, sc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, Suid. Ab eod.
 Καρηθεραία, ὤ, fut. ἦσω, caput clamoribus dirup-tum habeo; (2) vertigine laboro.
 Καρηθεραία, ὤ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homericum καρη-κομῶντες, comantes, capillati, pro καρηκο-μῶντες, καρηκομῶντες. A κόμη.
 Καρηται, aor. 2. inf. pass. verbi κείρω.
 ΚΑΪΡΗΝΟΝ, α, τὸ, caput; (2) vertex, sum-mitas.
 Κάρητος, gen. sing. per Sync. pro καρήματος.
 Κάρηια, ας, ἡ, Caria, regio Asiae Minoris.
 Καριδιον, et καριδιῶνον, α, τὸ, parva squilla. A καρίς.
 Καρίζω, Carum more ago.
 Καρικοεργής, εὐς, ὁ ἢ, a Carica gente factus. Ex Καρικὸς et ἔργον, opus.
 Καρικὸς, ἡ, ὄν, Carius. A Κάρι.
 Καρικόν, τὸ, medicamentum, unguentum, ul-cera purgans; (2) oleum quoddam, apud Athen.
 Καρίων, ἄν, αἱ, mulieres quæ planctu prose-quebantur funera, e Caria fere ortæ.
 Καρίων, unde καριῶσαι, perimere, Hes. A κάρι, pro κήρι, mors.
 Κάριος, ἴδος, ἡ, squilla, piscis caput permagnum habens. A κάρη.
 Καρίσι, adv. Carum more.
 ΚΑΡΚΑΙΡΩ, resono, sonitum edo; (2) pulsatus vibro vel tremo. Κάρκαιριε δὲ γαῖα πόδι-σιν, Il. 20, 157.
 Κάρκαρος, α, ροσ, crispus seu hirtus, Sim.
 Καρκινάδες, ἄν, αἱ, parva animalcula caucris similia, colore fulvo. A καρκίνος.
 Καρκίνιον, α, τὸ, parvus cancer. Dim. A ΚΑΡΚΙΝΟΣ, vel καρκίνος, α, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) sidus caeleste; (3) mor-bus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forpex; (7) instrumentum quo pessulus attollitur; et (8) καρκίνιον, ossa duo jugalia, quæ prope tempora commit-tuntur. Hinc
 Καρκινῶν, ὤ, cancro adsimilo; (2) cancro (mor-bo) infesto; καρκινῶσθαι, cancro tentari.
 Καρκινώδης, εὐς, ὁ ἢ, cancro similis; (2) e cancerum genere; (3) a cancro exesus, cancerosus. Ab eod.
 Καρκινομα, ἄσος, τὸ, carcinoma, cancer, mor-bus. A καρκίνω.
 Καρκινῆται, ἄν, οἱ, Apollinis Carnei ministri, Hes.
 Καρκινία, vel κάρηνα, τὰ, sacra Carne, quæ ce-lebrantur in honorem Apollinis Carnei, propter interfectum Carnum quandam va-tem.
 ΚΑΡΝΕΙΪΟΣ, α, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis et Europæ filio, Hes. Hinc
 Καρκινῶνται, ἄν, οἱ, victores in ludis Carneis.
 ΚΑΡΝΟΣ, εὐς, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Hes.
 Κάρνον, α, τὸ, Carænum, mustum decoctum. Ex κάρη et οἶνος.
 ΚΑΪΡΟΣ, α, ὁ, sopor cum gravedine, marcor,

Nicanor. Ther. 728. vel potius vertigo. Κά-ρος δὲ μιν ἀμφικάλυψε πορφύρας, Apoll. Rhod. 2, 203.
 Κάρος, vel κάρων, herba quæ in officinis Carui. al. κάρειον, et κάρων, item κάρων, necnon καρ-νευθῆδιον, Angl. CARAWATS.
 Καροτήχνας, α, ὁ, Dor. pro κροτήχνας, cerarius, qui signa fingit formateque e cera. Οὐμ ἱμῖ καροτήχνας, Anacr. Od. 10.
 Κάρων, ὤ, soporem cum gravedine adfero. Et in pass. gravedine soporis adgravor, ebrior, alto gravide somno corripior. A κάρος.
 ΚΑΪΡΙΑΙ, putantur esse vermes in oleis.
 ΚΑΡΙΑΙΑ, ας, ἡ, saltationis genus.
 Καρπαλίμος, celer, rapidus. Quasi ab ἀρ-πάλιμος, ab ἀρπάζω, rapio.
 Καρπαλίμως, adv. cito, raptim.
 Καρπαλίον, τὸ, idem quod κάρωμα, Hes.
 Καρπαίνος, η, ὄν, carbasinus. A ΚΑΡΠΙΣΟΣ, α, ὁ, venenatum quoddam medi-camentum; (2) carbasus.
 Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, ususfruc-tus:
 Καρπείον, α, τὸ, fructus. A
 Καρπείω, f. εἶσω, fructum percipio; (2) fru-or. Πολλὰς πράξεις καρπεύεται, D. Hal. A καρπός.
 ΚΑΡΠΗΣΙΟΝ, α, τὸ, Carpesium, festuca te-nuis.
 Καρπία, ας, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.
 Καρπίζω, et καρπίζομαι, fructum decerpo, de-frugo, fruor; (2) adsero. καρπίζομαι, in libertatem adseror. Τὸ σῦνον δόξαν ἰσθλὸν ἐν βοροῖς καρπίζεται, Eur. Hēr. 431. Vide καρπισία.
 Κάρπιμος, ἴμω, μω, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. Κάρπιμος σάχυν, frugum spica, seges, Eurip. Suppl. 31. A καρπός.
 Καρπία, ἴδος, ἡ, vindicta, adsertio.
 Καρπισμός, ἔ, ὁ, fructus perceptio, ususfruc-tus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adsertio; (4) mancipatio. A καρπίζω.
 Καρπισία, ας, ἡ, adsertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.
 Καρπισίης, ἔ, ὁ, adsertor, vindex. Ab eod.
 Καρποδάσμων, α, τὸ, balsami fructus.
 Καρποδωσπος, α, ὁ ἢ, fructum exesum ha-bens; (2) fructum esculentum habens. Ex καρπός et βρώσκα, comedo.
 Καρπογινέθλος, α, ὁ, generator fructuum. Vide γινέθλη.
 Καρπογονία, ὤ, f. ἦσω, fructum gigno seu fero:
 Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum stirpes fructum pariunt. A
 Καρπογόνος, α, ὁ ἢ, fructum gignens, frugi-fer. Ex καρπός et γίνομαι, gigno.
 Καρποδίσμα, ἄν, τὰ, manice seu vincula quæ manui injiciuntur. Sic abusive Lexiphanes Luciani, cum sit ornamentum manuum, Gl. Vel. καρποδίσμος, lemniscus, articularis fasciola. A δισμός. Hinc
 Καρποδίσμιος, lemniscatus, Gl. V.
 Καρποδοστρεία, ας, ἡ, fructuum inventrix; (2) fertilis. A
 Καρποδοστρεῖς, α, ὁ, fructuum seu frugum dator, frugifer. Ex καρπός et διστρεῖς.
 Καρπολογίον, ὤ, fut. ἦσω, fructus lego vel col-ligo. Ex καρπός et λέγω.
 Καρπομῆνης, εὐς, ὁ ἢ, luxurians fructu, ni-mis fructificans. A μῆνομαι.
 Καρποῖμαι, ἔμω, fructum percipio, fruor, ex-haurio fructibus. Ἐκ τῶν καρποῖμαι ἀσφα-λίαν ἢ εὐκλίαν, Xen. Ὅς ἀεὶ πτόν ἔμω ἱμοὶ φήμις, ἀνασχόν τῆσδε νόμ καρπέμθα, fruimur enim omnes hoc famæ lumine, quod insperatum mihi exortum est modo, Soph. Trach. 203. Κόμης κερῶνται σοι, δι' αἰ-ῶνος μακοῦ πένθη μέγιστα διακρών καρπεύμεναι, Eurip. Hēr. 1426.
 Καρποποιός, ἔ, ὁ ἢ, fructificus. A ποίω.
 ΚΑΡΠΟΣ, ἔ, ὁ, fructus; (2) semen cum suo involucro; (3) semen quodvis; (4) utili-

tas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, carpus.
 Καρποσπῆρος, ὁ, fructuum sator, Man.
 Καρποτοκία, ὤ, f. ἦσω, fructum pario vel fero.
 Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A
 Καρποτόκος, α, ὁ ἢ, fructum pariens, frugi-fer, fructifer. Ex καρπός et τίτω.
 Καρποτόφορος, α, ὁ ἢ, frugibus nutritus et altus; καρποτόφορος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.
 Καρποτόφρον, fructibus vescor, item fructibus victo, Arist.
 Καρποτόφρος, α, ὁ ἢ, fructibus vivens, fruc-tuum esu vitam sustentans. A φαγίω, edere.
 Καρποτόφρος, α, fructibus exitium, perniciēs, Orph. Pronost. 55.
 Καρποτόφρος, ὤ, f. ἦσω, fructum fero, fructifico. Λιτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφροεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφροεῖται, Col. 1, 6.
 Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, uber-tas. A
 Καρποφόρος, α, ὁ ἢ, fructus fcrens, fructifer, frugifer. Ex καρπός et φέρω.
 Καρποφῶν, ὤ, f. ἦσω, fructus edo. Ex φῶν.
 Καρποφύλαξ, ἄκος, ὁ, fructuum custos.
 Καρπῶν, ὤ, fructum offero, sacrifico, LXX. pass. seu med. fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.
 Καρπῶδης, εὐς, ὁ ἢ, fructuosus, Gl. V.
 Κάρπωμα, ἄσος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæstus; (2) oblatio, sacrificium, LXX.
 Καρπῶσιμος, α, ὁ ἢ, ex quo fructus capi potest; (2) frugifer. A καρπῶν.
 Κάρπωσις, εὐς, ἡ, usus rei fructuosus; (2) holocaustum. Ab eod.
 Καρπωτός χιτῶν, vestis talaris, 2 Reg. 13.
 Κάρρη, adv. continuo, pro κατάρρη.
 Καρρίζω, demulceo, Il. 5, 424, pro καταρρίζω.
 Καρρῶδης, adv. Dor. pro ἀπὸ κρείττονος, ex meli-ore loco. Ἐγὼ δὲ καρρῶδης ἐνθάδε ἀφίκομαι, ego vero ex meliori loco huc descendi, Da-mascius apud Suid.
 Κάρρων, εὐς, ὁ ἢ, melior, præstantior, for-tior. Comp. Dor. pro κρείσσω, proprie pro καρτῶν.
 Καρρία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.
 ΚΑΪΡΕΙΟΣ, ἴω, ἰω, obliquus.
 Κάρσις, εὐς, ἡ, tonsura. A κείρω, tondeo.
 Καρσίως, adv. oblique. A κάρσιος.
 Κάρτα, adv. valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος, pro κρέτος.
 Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.
 Καρταίπας, ὄδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A καρταίος.
 Καρταλάμιον, α, τὸ, parvus κάρταλλος, Rob. At Glo. V. καρταλάμιον, cartalamia.
 ΚΑΪΡΤΑΛΑΟΣ, et κάρταλος, α, ὁ, fiscella, co-phinus, seu corbis in angustum desinens. Ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, Deuteron. 26, 2.
 Καρτεραῖγμα, Dor. pro καρτεραῖχμη, a Καρτεραῖχμης, α, ὁ, bellator fortis.
 Καρτεραῖω, ὤ, fut. ἦσω, forti animo sumo; (2) persevero, tolero, patienter fero, duro, per-duro. Τὸν ὑποσττικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ ὀδλοῖ καρτερήσειαν, Isocr. τοῖς κίνουνοις, Xen. σφίς τὸ μίσθρον, Idem. Ἀλλὰ καρτερεῖν κικαρτερήθηται τῆμα, sed sis fortis, Hēr. fortitudo mea abii: actum est de fortitudine mea, Eurip. Hēr. 1456. A καρτερός. Hinc
 Καρτερήσις, εὐς, ἡ, tolerantia, patientia.
 Καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερός. Hinc
 Καρτερίκος, ἡ, ὄν, patientia præditus, pa-tiens.
 Καρτερικῶς, adv. toleranter, sedulo.
 Καρτερεθόντης, α, ὁ, gravior tonans.
 Καρτερεθῆμιος, α, ὁ ἢ, tolerans, Il. 5, 277.
 Καρτεροπλήξ, ἦγος, ὁ ἢ, fortiter feriens. A πλησσω.
 Καρτερός, ἔα, ῥόν, robustus, potens, qui re ali-qua potiri, vel illam retinere potest; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. Σπαρτιάς ἐς τὸ καρτερώτατον, exer-citus maxime vires, Arrian. Hist. Alex. 5, 15. A κάρτος, pro κρέτος.
 Καρτερέωντας, fortiter, patienter. A καρτερός. Καρτερέως,

Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβα-
λόμενος, Plat.
Καταβαπτίζω, f. ἴσω, demergo, obruo. Hinc
Καταβαπτιστής, ὅ, ὁ, qui demergit, vel aqua
obruit, submersor.
Καταβαπτιστήριον, α, τὸ, locus ubi baptizantur
infantes.
Καταβάπτω, fut. ψω, demergo.
Καταβάριος, ὦ, f. ἴσω, degravo, præpondero,
pondere deprimo. A βάρος, onus. Hinc
Καταβάριος, εως, ἡ, oppressio, Gl. V.
Καταβάριος, ες, ὁ ἢ ἡ, prae-gravis.
Καταβαρύνω, f. ἴσω, degravo.
Καταβάς, α. 2. part. act. verbi καταβαίνω.
Καταβάσάνιζω, f. ἴσω, exploro.
Καταβάσιον, α, τὸ, descensus.
Καταβάσιος, α, ὁ ἢ ἡ, descendens. A
κατάβασις, εως, ἡ, descensus, descensio, clivus.
A καταβαίνω.
Καταβασιάνω, f. ἀνώ, fascino.
Καταβασιμὸς, ὅ, ὁ, descensus. A καταβαίνω.
Καταβάσιον, f. ἴσω, descendo.
Καταβάσιος, α, ὁ. Vide καταβάσιος.
Καταβάτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi
καταβαίνω.
Καταβαυκαλῆν et καταβαυκαλεῖν, cantu sopire,
ut nutrices puerulos. Hinc
Καταβαυκαλῆσις, εως, ἡ, cantus sopiendis pu-
erulis; (2) deceptio.
Καταβαυκαλίζω, fut. ἴσω, sopio cantu nutricis
more. Ex κατὰ et βαυκός, jucundulus.
Καταβαυκαίωμαι, ἴμαι, confirmo. A βίβαιος.
Καταβαυκαίωσις, εως, ἡ, confirmatio. A præc.
Καταβαυκαίωμαι, adv. per socordiam, molli
animo. A καταβαυκαίωμαι.
Καταβεβλήμενος, acc. pl. part. perf. pass. f. g.
verbi καταβάλλω.
Καταβεβήσασθαι, 3. plur. perf. ind. med. verbi
καταβεβῆω.
Καταβελής, telis confossus. "Ἐξαιμὸς δὲ ἂν ἦδῃ
καὶ καταβελὴς ὁ Κρόσιος ὑπέει κατ' ὄλιγον,
Dionys. Halic. Antiq. Rom. 2, 42.
Καταβῆ, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. καταβαίνω.
Καταβῆναι, descendere, 2. sing. a. 2. imperat. act.
Καταβῆσαι, 2. sing. præc. imperat. med. Ion.
pro καταβῆσθαι, a καταβαίνωμαι.
Καταβῆσθαι, 3. sing. fut. 1. ind. med.
Καταβῆσαι, et καταβῆσθαι, vi compello, vi
detorquero, opprimo, urgere, cogo. Κατα-
βῆσθαι ἀπ' αὐτῆ, Plat.
Καταβῆσθαι, f. ἴσω, descendere cogo, deduco,
dejiçio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβῆσθαι
τὴν πόλιν πρὸς τὴν Θάλασσαν, Plut. "Ἐως ἄδῃ
καταβῆσθαι, Matt. 11, 23. Hinc
Καταβῆσις, εως, ἡ, depressio. Καταβῆσις τῆ
τόνῃ, Etymol. Mag. 610, 24.
Καταβῆσιμὸς, ὅ, ὁ, depressio. "Ἐθὸς ἔν, ἔθεις,
καὶ καταβῆσιμὸς τῆ τόνῃ, ἠέσιος, Etymol.
Mag. 422, 21.
Καταβῆσθαι, comedo, devoro, deglutio. Τὰ
ἄντα καταβῆσθαι, Hyppoc.
Καταβῆσαι, ὦ, f. ἴσω, vitam transigo, finio. Hinc
Καταβῆσις, εως, ἡ, vita, vitæ finis.
Καταβῆσιμὸς, f. ἴσω, socordiam me dedo,
socorditer me gero, obtorpesco, stultum et
ignarum me gero.
Καταβάπτω, f. ψω, ludo, detrimentum adificio.
Καὶ σιγῆν ὅτι μήτι καταβάπτῃ τὸ σὺν αὐτῆ,
Hopl. Hymn. in Merc. 93.
Καταβάπτω, f. ψω, deorsum adspicio; (2) di-
ligenter contempior, adspicio. Καταβάπτειν
εἰς τὴν γῆν, Poll.
Καταβῆσαι, ἄτος, τὸ, quidquid extremis cu-
jusque rei injicitur; ut fundamentum, fim-
bria, vel simile quid; (2) aulaum, sive ta-
bula picta in theatro, in qua fabulæ argu-
mentum pictum erat; (3) ligamentum, fun-
damentum. A καταβάλλω.
Καταβῆσαι, deiciendum; reddendum.
Καταβῆσαι, ἡ, ἂν, deiciendi vim prosternen-
di vim habens.
Καταβῆσαι, ὄμαι, balo.
Καταβῆσαι, decurro in, percurro, subter-
fugio. Εἰς Τέμεσσαν ναῖται καταβῆσαι,
Lycophr. 1068. ἄσω, Odys. 16, 466.
Καταβῆσαι, ὦ, f. ἴσω, et ἴσωμαι, vociferor; (2)

reclamo; (3) clamore persequor, convi-
cior; (4) accuso.
Καταβῆσαι, ἡ, accusatio, incusatio.
Καταβῆσαι, εως, ἡ, convitium, incusatio; (2)
reclamatio; (3) invectio, querela.
Καταβῆσαι, acc. sing. Dor. pro καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, εως, solutor, Gl. V. A καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, ἡ, ἡ, jactum fundamentum, mo-
linæ; omninoque ejusque rei initium et
origo, ut creatio mundi, &c. (2) pensio, so-
lutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinc-
tusque divinus; (5) destructio, descensus;
(6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto
deorsum. A καταβάλλω.
Καταβῆσαι, vim deiciendi habens, deiciens.
Καταβῆσαι, α, ὁ, confector, v. gr. forarum, vic-
timarius.
Καταβῆσαι, εως, ἡ, cœni adpersio, dejec-
tio in cœnum, inquinatio. Ex βαβῆσαι.
Καταβῆσαι, α, ὁ ἢ ἡ, boreæ expositus, sive ob-
versus. Ex κατὰ et βαβῆσαι, borcas.
Καταβῆσαι, gen. plur. part. præc. med.
Ἐσθ. pro καταβῆσαι. A
Καταβῆσαι, καταβῆσαι, et καταβῆσαι, de-
pascio. Ἐθύλοισι καταβῆσαι, Π. 5, 162.
Καταβῆσαι, α, ὁ ἢ ἡ, cincinnis tectus, co-
matus, Eurip. Phœn. 148.
Καταβῆσαι, ὦ, decipio, irridico, deludo.
Καταβῆσαι, f. ἴσω, ignominia officio; (2)
imperiose tracto. Μηδεις, ἡμᾶς καταβῆσαι
εως, Col. 2, 18.
Καταβῆσαι, paulatim, Plat.
Καταβῆσαι, paulatim, parumper.
Καταβῆσαι, perfundo, irriçio, mergo.
Καταβῆσαι, fut. ἴσω, onero; (2) onustus sum;
(3) copia supero. Εἰρηστικοὶ δ' αἶες μαλλοῖς
καταβῆσαι, Hesiod. Op. 232.
Καταβῆσαι, deglutio. A βῆσαι, guttur.
Καταβῆσαι, ὦ, f. ἴσω, adversus aliquem tono;
(2) attonitum reddo.
Καταβῆσαι, fut. ἴσω, cruore inquino, cru-
ento.
Καταβῆσαι, f. ἴσω, devoro, deglutio. Ἐργὸ
δὲ γ' ἦνυσον βοῶς, ἢ κοιλίαν ἕσαν καταβῆσαι
χθίσαις, Aristoph. Eq. 356. "Ὅσοι δὲ κατεβῆσαι
χθίσαι, Idem, Av. 509. Ex βῆσαι. Hinc
Καταβῆσαι, ὅ, ὁ, devoratio, absorptio.
Καταβῆσαι, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc sit
καταβῆσαι, apud Hom. Odys. 4, 222.
Καταβῆσαι, fut. ζω, comedo, commando.
Καταβῆσαι, fut. ζω, frendeo.
Καταβῆσαι, ἄτος, τὸ, esca, cibus. A
Καταβῆσαι, sive καταβῆσαι, devoro, de-
glutio, perf. καταβῆσαι, part. καταβῆσαι
εως, qui devoravit. "Ὡς μὴ καταβῆσαι
εἰς τὸν κλύον, Lycophr. 742.
Καταβῆσαι, aor. 1. part. act. Dor. pro κατα-
βῆσαι.
Καταβῆσαι, fut. ἴσω, in profundum jacio, de-
mergo; pessundo. Καταβῆσαι πολύτιμα.
Καταβῆσαι, ὅ, ὁ, demersio. A præc.
Καταβῆσαι, ὦ, f. ἴσω, corio contego. Τὰς γὰρ
πρώτας ἢ τῆς νῆος ἄνω ἐπὶ πολλὴν καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, f. 1. ind. med. Ion. pro καταβῆσαι
εως, a καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, α, ὁ ἢ ἡ, subterraneus. Ex γαῖα.
Καταβῆσαι, εως, ὁ, annunciator, delator.
Καταβῆσαι, α, ἡ, annunciatio, delatio. A
Καταβῆσαι, fut. εἰλῶ, annuncio, nuncio; (2)
indico; (3) defero, accuso. "Ἀντὶ δ' εἰρήνης
πόλεμον καταβῆσαι, Plut. Διὰ τῆς ἡμῶν
ἄφροισι ἀμαρτιῶν καταβῆσαι, Act. 13, 38.
Καταβῆσαι, α, ὁ ἢ ἡ, obnunciator, delator.
Καταβῆσαι, patefactus per nuncium, detec-
tus, delatus.
Καταβῆσαι, f. ἴσω, in vas defundo, vel condo.
Ex κατὰ et ἄργος, vas.
Καταβῆσαι, α, ὁ ἢ ἡ, subterraneus. Ex γῆ.
Καταβῆσαι, 2. sing. fut. 1. ind. pass. Att.
et Ion. pro καταβῆσαι, a καταβῆσαι.
Unde
Καταβῆσαι, ἄτος, τὸ, derisus, derisio.
Καταβῆσαι, ἡ, ἂν, irrisorius, vim irridendi
habens.
Καταβῆσαι, adv. deridendo, derisorum
more.

Καταβῆσαι, α, ὁ ἢ ἡ, ridiculus, qui derideri
solet, derisione dignus, derisus.
Καταβῆσαι, adv. ridicule.
Καταβῆσαι, fut. ἴσω, derideo, irridico. Ὅ
σὺ καταβῆσαι, Aristoph. Av. 98.
Καταβῆσαι, ὅ, ὁ, derisio, irrisio.
Καταβῆσαι, plenus sum, onustus sum.
Καταβῆσαι, fut. ἴσω, aro, consero, colo.
Καταβῆσαι, ὦ, ὁ, pollinctor, qui inhumant
mortuos. Hes. rectus καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, deduxi, Att. pro κατῆσαι, a κα-
τάγω.
Καταβῆσαι, ἂ, ὄν, senilis, senectute con-
fectus.
Καταβῆσαι, fut. ἴσω, senesco, consenesco.
"Ἐν κακότῃ βροτοὶ καταβῆσαι, Hes. Op.
93.
Καταβῆσαι, fut. ἴσω, consenesco.
Καταβῆσαι, α, ὁ ἢ ἡ, senex, senio confectus.
Ex κατὰ et γῆρας.
Καταβῆσαι, consero, Ion. pro καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, verbum ab Aristophane co-
mice fictum, pro inire, permolare, a γῆ-
ρατος, nucleus sive os acini, Acharn. 275.
Καταβῆσαι, Ion. pro καταβῆσαι, consero, dico,
offero, adoleo.
Καταβῆσαι, deorsum fero, vel veho, debevo, e
loco superiore fero. "Ἄσω δ' ἀπ' ὑψηλῶν ὄρειον
καταβῆσαι, Odys. 10, 104.
Καταβῆσαι, versor, sum occupatus; (2) ha-
bito, moror; (3) persevero. Καταβῆσαι
περὶ τι, περὶ τινος.
Καταβῆσαι, decerno adversus aliquem, con-
demno; (2) cognosco, intelligo, percipio;
(3) sentio de, judico, existimo de; (4) ar-
guo, reprehendo, accuso. f. καταβῆσαι,
reprehendam; pass. καταβῆσαι, re-
prehendar, a. 2. καταβῆσαι, damnare; pass.
καταβῆσαι, damnari. Καταβῆσαι τι-
νὸς φόνον, τινὰ φόνον. Τί δὲ ἴδῃ ποιεῖται ταῦτα
καταβῆσαι αὐτῆ; Xen. Πολλὴν γὰρ μὴ κατ-
έγνωσας ἀτυχίαν, Plat.
Καταβῆσαι, ὦ, f. ἴσω, tortuosum reddo.
Καταβῆσαι, f. ἴσω, orno.
Καταβῆσαι, f. ἀνώ, viscosum reddo.
Καταβῆσαι, f. ἀνώ, dulce seu suave reddo;
(2) mulceo. Ποιητῶν μίτρον ἢ μίτρον κατα-
βῆσαι τὴν ἀποήν, Greg.
Καταβῆσαι, ἡ, incisura, cavitas facta.
Καταβῆσαι, f. ἴσω, suavior lingua ori in-
serta; (2) elinguum reddo, obturo os. Κα-
ταβῆσαι dicuntur res, verba exqui-
sitæ suavitatis, etiam in bonam partem. Καὶ
ψευδῆ καταβῆσαι, dclateravit, Ari-
stoph. Ach. 384. Ex κατὰ et γλώττα, lingua,
Hinc
Καταβῆσαι, ἄτος, τὸ, osculum libidino-
sum; (2) verbum exquisitæ elegantiae.
Καταβῆσαι, ὅ, ὁ, idem et ab eod.
Καταβῆσαι, ἄτος, τὸ, fractum; pro κατῆσαι,
a κατῆσαι; (2) tractum laneum, pars vel-
leris avulsa. (2) τὸ γὰρ κατῆσαι τυχῆσαν
βίψασά πως τῆς αἰδῆς, Soph. Trach. 695. A κατ-
άγω, deduco.
Καταβῆσαι, carmino, item lanam carminatam
repono; (2) recondo, repono.
Καταβῆσαι, a. 2. opt. act. v. καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, vel καταβῆσαι, frango; aor. 1. κατῆ-
σαι, p. m. κατῆσαι. Vide κατῆσαι. Γυνή
ποτι κατῆσαι χρίον, Aristoph. Vesp. 1425.
Καταβῆσαι, aor. 2. conj. act. a καταβῆσαι.
Καταβῆσαι, εως, ἡ, reprehensio, damnatio,
condemnatio; (2) improbatio. Ab eod.
Καταβῆσαι, reprehensio inobnoxius; (2) ig-
nominiosus, notatus, Gl. V.
Καταβῆσαι, f. ἴσω, murmuro adversus ali-
quem, obgannio, obmurmuro.
Καταβῆσαι, f. ἴσω, præstigiis illudo, fascino.
Καταβῆσαι, onustus, Gl. V. Μετὰ φρετῆ βαρυ-
τόπῃ τε καὶ λαφύων καταβῆσαι, spoliis onusto,
Arrian. Syr. 21. Ex κατὰ intensiva, et
γῆρας, onus, sarcina.
Καταβῆσαι, ὦ, f. ἴσω, adfigo, infigo clavo.
Καταβῆσαι, ὅ, ὁ, emptio. Ex ἀγοράω.
Καταβῆσαι, εως, ἡ, dclatio arcani, enuncia-
tio, expositio. A

Καταγορεύω, f. ύσω, defero, arcum anenuncio. Καταγορεύω τ' ἀληθῆ, Isocr.
 Κατάγραπτος, ε, δ ἢ ἦ, descriptus, perscriptus; (2) pictus, depictus, notis punctisque distinctus. Α κατὰ γράφα. Unde
 Καταγράφῃ, ἦς, ἦ, perscriptio. Gl. mancipatio; (2) delineatio; (3) relatio in tabulas, delectus militaris, census.
 Κατάρχατος, ε, δ ἢ ἦ, idem quod κατάγραπτος.
 Καταρχάτω, f. ψω, describo, delineo; (2) lego, conscribo milites, senatum. Τὰς Ὀρφέα κατάρχατε γῆρας, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατάρχασαν εἰς εὐλίνας ἄζωνας, Plut.
 Καταρχύω, ᾧ, enervo, imbecillum reddo.
 Καταρχυμάζω, fut. ἄσω, exerceo. "Ἡ πολλοὶς ἀνάγκαις ἔ πόνους ἀντίχτειν τὸς νέας καταρχυμάζωσι, Luc.
 Καταρχύω, αικος, ὁ, mulierosus. Ex κ. et γυνή. Καταρχύωσι, salax. Ph. mulierosus. Ab iisd. Καταρχύεις, α, ἰ, mulierosus. Ab iisd.
 Καταρχύω, suffoco.
 Κατάγω, frango, coufringo. In præs. inusitatum, et pro eo dicitur καταρχύω et κατάρχυμι; verum a κατάγω formantur κατέγω, a. 1. et κατέγω, perf. pass. fregi; κατάρχωνός, qui fregit; partic. pass. καταρχυμένος, fractus; κατάρχην, aor. 2. pass. fractus sum; ἔαν καταρχῆ, si fractum fuerit; καταρχῆν, fractum.
 Κατάγω, f. ξω, reduco; (2) deduco; (3) appello in portum, applico; κατάγωμι, deducor; (4) diversor, hospitor, a. 2. act. καταρχυαίνω, a. 1. pass. καταρχυθῆναι, κατάρχην, arpuli; (5) neo. Κατάγωι et κατάρχουσαι τὰς νῆας, ad terram appellere. Τὸς μίτρος ἀνάγει, τὸς μεγάλας κατάρχει (Δαμῖνον) tollit, dejicit, Eripr. (1) Εὐμαλπίδων καὶ Κηρύων ἐπιβιβαζόντων μὴ κατάρχειν, Thucyd. 8, 53. Κατάξῃ καὶ σὺ πρὸς τέκνον ἔτι, reduceris, Eurip. Med. 1015. (2) βρότα σώματα κατάρχει κείλαν πρὸς ἀργυριαν θνασκόντων, Pindar. Ol. 9, 52. "Ἄλλας κατάρχει πρόσθεν ἢ τάλαν ἔγω, alios prius ad inferos deducam (mittam), Eurip. Med. 1016. (4) κρένη κατάρχουσα, Ionam trahens, Lucian. Dial. Meretr. Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὁρεῶ κατάρχει, apud illum Orei diversari solitus eras, Æsch. adv. Clestriph.
 Καταρχωγικός, opp. ἀναρχωγικῶ, i. e. mystico, Bud.
 Καταρχωγῆ, ἦς, ἦ, diversorium, hospitium; (2) advectio, appulus in portum; (3) reditus vel restitutio exsulum. Α κατάρχω.
 Καταρχώγιον, ε, τὸ, diversorium. Ab eod.
 Καταρχώγισ, ἴδος, ἦ, indumentum muliebri, fimbria, Hes. Ab eod.
 Κατάρχωνίζωμαι, f. ἴσομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίασαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.
 Καταρχώντισι, εως, ἦ, qu. dic. devictio. Α præs.
 Καταρχωνισμός, ἔ, ὁ, expugnatio, subactio, et quæsi debellatio. Α κατάρχωνίζωμαι.
 Καταράζωμαι, f. ἄσομαι, divido, discerpo. "Ἄλλὰ κύνες τε, ἔ οἰνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται, Thesis, Il. 22, 354.
 Καταραίνωμαι, epulor; comedo, Nonnus.
 Καταραίομαι, consumo, de igne, qui absumit victimam, ar. Jos.
 Καταράκω, mordeo. "Ἄλλ' ἐπὶ λέπτρον ἰόν, ἄκρον δάκτυλον καταράκω, Hom. Batr. 45.
 Καταρακῶχεῖα, lacrymas fundo, Hom.
 Καταρακῶς, f. ἴσω, defleo, deploro; (2) ad lacrymas provoco. Καταράκωσες τὴν ἑαυτῷ τύχην, Xen.
 Καταρακῶντιλῶ, f. ἴσω, pollice et medio digito crepo irridendi causa, medio digito porrecto demonstro, ignominia causa. Unde irrideo. Α δάκτυλος.
 Καταρακῶντιλῶς, Aristoph. Vid. Sch.
 Καταράμῳζω, f. ἄσω, edomo, perdomo.
 Καταράμῳμαι, idem ac δάμναμαι, domo.
 Καταράνεις, ε, δ ἢ ἦ, oberatus. Ex ἄνεις.
 Καταράπανάω, ᾧ, f. ἴσω, consumo, impendo, sumptus facio. Καταράπανάω τὸν χρόνον.

Καταραπᾶνῃ, ης, ἦ, sumptus.
 Καταράπτω, f. ψω, dilanio, lacero. Μὴ μὲ παρὰ νανοὶ κύνες καταράπται Ἀχαιοὶ, Il. 22, 339. Καταράπτειτ' . . . ἦτορ, Odys. 16, 92.
 Καταραρᾶπτω, idem.
 Καταραρᾶνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, aor. 2. καταραρᾶνθῆναι, obdormire, obdormisse; καταραρᾶνθῆναι, qui obdormivit; κατάρραβῆναι, arpiid Hom. Od. 15, 493. pro καταραρᾶνθῆναι, καταραρᾶνθῆναι.
 Καταράς, ἴος, δ ἢ ἦ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταράστερος, inferior. Ex κατὰ et δειρωμαι, indigeo.
 Καταράσθῃ, indiget, ei deest. Ex κατὰ et δεῖ.
 Καταράσθῃ, pertimesco, formido, a. 1. καταράσθῃ, formidare. Μᾶτε τὴν προσηγορίαν καταράσθῃ, Luc.
 Καταράσθῃ, vel καταράσθῃ, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) constituo, edo. Πάλαι καταράσθῃ μὲν τὸτο παιδί, Synes.
 Καταράσθῃ, ᾧ, f. ἴσω, timide et ignave succumbo, extimesco, expavesco.
 Καταράσθῃ, devoro, absumo.
 Καταράσθῃ, τὸ, prandium, Aristoph. Vide Sch.
 Καταράσθῃ, an, plenus arboribus.
 Καταράσθῃ, aor. 1. infn. act. Ion. pro καταράσθῃ, a καταράσθῃ.
 Καταράσθῃ, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt. ἔαν καταράσθῃ, si rogaverit. Οὐκ ἄν ἐκείνός γε αὐτῷ καταράσθῃ, Plat.
 Καταράσθῃ, et καταράσθῃ, devincior, adstringor, aor. 1. καταράσθῃ, vincitus.
 Καταράσθῃ, εως, ἦ, adstrictio. Α præs.
 Καταράσθῃ, video, specto.
 Καταράσθῃ, f. ἴσω, deligo, devincio.
 Καταράσθῃ, ᾧ, innodo, vincio, Gl. V.
 Καταράσθῃ, ε, ἦ, vinculum quo quis adstringitur, ligatura; (?) incantatio.
 Καταράσθῃ, f. ἴσω, mafefacio, humecto. "Ἰν ἄτα μὴ καταράσθῃ, Hesiod. Op. 544.
 Καταράσθῃ, f. δέξωμαι, recipio, admitto; (2) sustinco, possum; (3) non recuso, subeo; (4) probo.
 Καταράσθῃ, f. ἴσω, deligo, devincio, adstringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facinoris alicujus; (5) incanto, veneficio devincio. Προσθῃ μὲν κατάρχῃσι τὰ τραγῳματα αὐτῷ, Luc. 10, 34.
 Καταράσθῃ, adv. tenuiter, parce.
 Καταράσθῃ, devasto, deprædor, exscindo.
 Καταράσθῃ, an, manifestus, perspicuus.
 Καταράσθῃ, ᾧ, f. ἴσω, blande et populariter loquor, populum demulceo. Τέσπερ ὁ Πιορῆλης κατάρχῃ μὲν ἴσως, Plut. Ex κατὰ, δήμος, et ἄγω, duco.
 Καταράσθῃ, ᾧ, fut. ἴσω, populum devoro, quæ sunt populi voro; (2) devoro, consumo. Λαοὶ δὲ κατάρχῃ μὲν ἴσως, Il. 18, 301. Ex κατὰ, δήμος, et βούβῃ, esca.
 Καταράσθῃ, ᾧ, fut. ἴσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.
 Καταράσθῃ, in populum distribuere, quasi a δημοροῦζω. Ex δήμος et μορῳζω.
 Καταράσθῃ, ᾧ, idem quod καταράσθῃ.
 Καταράσθῃ, ᾧμαι, certo, concerto. Τέσπερ δὲ ἔγν πιδίον καταράσθῃ, Il. 16, 96.
 Καταράσθῃ, ᾧ, divido, aor. 2. καταράσθῃ, dividere, Hes.
 Καταράσθῃ, ᾧ, condemno. Οὐτὲ ἔφη με καταράσθῃσι τὴν δίκην αὐτῷ, Dem.
 Καταράσθῃ, vel ἄπτα, reconcilio. Εἰσὶ τινες οἱ μὲ ἔλεγον ὡς καταράσθῃ, Aristoph. Vesp. 1274.
 Καταράσθῃ, præs. inf. act. Ion. pro καταράσθῃ.
 Καταράσθῃ, distribuo; (2) influo, indo. "Ἐγὼ βα τὰ ἔγν καταράσθῃ, Plut. de mari, καταράσθῃ ἐς ποταμὸν, Herodot.
 Καταράσθῃ, dirimo, intervallo aliquo separo.
 Καταράσθῃ, condemno, multo. Οὐκ ἄν καταράσθῃσι τὸς ἀνατίθῃ, Matt. 12, 7. "Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σε καταράσθῃ, Il. 37.
 Καταράσθῃ, 2. pl. aor. 1. conj. pass.
 Καταράσθῃ, ης, ἦ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Κατάρασθῃ, ε, δ ἢ ἦ, obnoxius e re judicata, damnatus.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, fut. ἴσω, condemno. Α præs.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, fut. ἴσω, pelle obtego.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, vehementer sitio.
 Κατάρασθῃ, persequor, insequor. Εἰς τὴν θάλασσαν καταράσθῃ, Xen.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, f. ἴσω, arbitor, existimo; (2) improbo.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, f. ἴσω, deblatero, eneco nugis aliquem; (2) meditor. Οἰδ' ἴνα τινὰ ἀδολοσχῷ, Dem.
 Κατάρασθῃ, f. ἴσω, contra opinor; (2) opinor, existimo; (3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.
 Κατάρασθῃ, 3. sing. præs. ind. act. contr. pro καταράσθῃ. Α
 Κατάρασθῃ, ᾧ, et καταράσθῃ, ἔμαι, in servitutem redigo, subjugo. Κατάρασθῃ τὴν ἦσον βασιλείᾳ, Isocr. Hinc
 Κατάρασθῃ, εως, ἦ, servitus imposita.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, f. ἴσω, sonitum edo ex alto decedens, cum sonitu decido. Α
 Κατάρασθῃ, ε, ὁ, sonitus corporis ex alto decedentis; (2) cataracta.
 Κατάρασθῃ, ἦς, ἦ, receptio; (2) inpr. restitutio exulum in patriam. Α καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, aor. 2. inf. act. v. καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, decerpo, stringo.
 Κατάρασθῃ, ἦ, famula, Hom. Α θράω.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, fut. ἴσω, incurto, occurro; (2) incurto, incurso, incurso, decursum; (2) insectatio, reprehensio:
 Κατάρασθῃ, ε, ὁ, locus in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. Α καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, τὸ, dilaceratio. "Ἐσθῃ δὲ σαρκῶν πολλῶν καταράσθῃ χιμῶν, (κίμων regitur a præposit. ἐκ subintellectu.) Eurip. Suppl. 50. Afferitur ex Eur. καταράσθῃ, pro lacerationibus; sed potius καταράσθῃ, a leg.
 Κατάρασθῃ, ε, δ ἢ ἦ, silvulos.
 Κατάρασθῃ, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Κατάρασθῃ, εως, ἦ, Eripr.
 Κατάρασθῃ, fut. ξω, sepio, munio. Χίλω κατάρχῃσι διπτιχῆς γονάς, Lycophr. 239. Ex κατὰ, θές, quercus, et φάσσω, pro φάσσω.
 Κατάρασθῃ, aor. 2. inf. Dor. pro καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, idem quod καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, as, ἦ, oppressio. Α
 Κατάρασθῃ, opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestate meam redigo. Οὐχ οἱ πλῆθει καταράσθῃσι ἰμῶν; Jac. 2, 6. Κατάρασθῃ μὲν ὑπὸ τῷ διαβόλῃ, Act. 10, 38.
 Κατάρασθῃ, acc. sing. a. 2. part. act. verbi καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, subeo in penitentiæ locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) recundor, erubesco; (5) demergo, submergo; (6) occido; (7) induo.
 Κατάρασθῃ, γι καὶς τῶν πολέμων, Arist. Ran. 50. ἐφ' ὕδατι, Aristot. "Ἐπ' αἰδῆς καταράσθῃ, Luc.
 Κατάρασθῃ, nom. sing. aor. 2. part. act. verbi καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, 2. sing. præs. imperat. pass. Ion. pro καταράσθῃ, a καταράσθῃ, quod a fut. in præsens abiit, Poet. Κατάρασθῃ, Schrev.
 Κατάρασθῃ, εως, ἦ, recessus, latibulum; (2) immersio. Α καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, pudore afficio; (2) flecto, exoro. Οὐτῷ κατάρχῃσι τὸν θεόν, Luc.
 Κατάρασθῃ, fut. ἴσω, idem quod καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, occino, cantu obstrepro; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτῳ ἔχων ἔ καταράσθῃ, Luc.
 Κατάρασθῃ, ᾧ, f. ἴσω, munericibus corumpro; (2) munera accipio. "Ἡ τῆς πόλεως χιμαρῳ μόνις ἄρχων καταράσθῃ, Aristoph. Ran. 360.
 Κατάρασθῃ, Hēr. Vide κατάρχῃμαι.
 Κατάρασθῃ, Poet. idem quod καταράσθῃ.
 Κατάρασθῃ, tectus, perf. part. pass. Poet. pro κατάρχῃ, a κατάρχῃ.

Καταίνων, 3. pl. imperf. act. verbi καταίνω, *lygo, cooperio.*
 Καταίσαστο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi *κάτιμι.*
 Καταίνωμι, vel καταίνω, induo, vestio; *καταείνον, induebant, tegebant; καταειμένος, partic. perf. pass. indutus. Θριξί δὲ πάντα νέον καταίνων, Il. 23, 135.*
 Καταζάω, sicco, arcfacio. *Καταζήνασε δὲ δαίμων, Odys. 11, 586.*
 Καταζάω, ᾧ, longum vite tempus duco.
 Καταζεύγνυμι, vel καταζεύγνυμι, fut. *εὐζω, conjungo, copulo; castra metor, sc. post iter; (2) diversor. Ἀναψαισίδον τῶν καταζεύγνυτον ἐπιφθόγμα, Plat.*
 Καταζεύγοσθερίω, ᾧ, fut. ἥσω, in alendis equis consumo meas facultates.
 Καταζεύγεις, εως, ἡ, castrametatio, descensus in itinere ad commorandum. *Α καταζεύγνυμι. Καταζύγνυμι, libro, unde καταζύγνυσις, ἡ, libramentum, Steph.*
 Καταζώννυμι, vel καταζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, cingo.
 Καταβάλω, fut. ψω, calefacio, foveo.
 Καταβαμύω, ᾧ, fut. ἥσω, demior cum stupore. *Καταπεταρμημένος τὸν Ἀνίδαν, Plat.*
 Καταβάπτω, fut. ψω, sepelio, inhumo, funero. *Ἄλλὰ χρῆ τὸν μὲν καταβάπτειν, Il. 19, 228.*
 Καταβάρβω, ᾧ, fidenter animo sum, fidenter seu *audacter me adversus aliquem gero.*
 Καταβαρῶμαι, ᾧ, fut. ἥσω, idem.
 Καταβάρσσω, animo, incito.
 Καταβάρσσω, ᾧμαι, fut. ἄσσωμαι, respicio, suspicio. *Ἦν τὸν θῶρον καταβάσται, Philo.*
 Καταβάναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθωμι.
 Καταβῆτο, 2. sing. aor. 2. opt. med.
 Καταβήγω, fut. ζω, demuleco, cicuro. *Κατίθλιγ δὲ κέρην, Mosch. 2, 94. Σὺς γὰρ ἔρωσ κατίθλιζεν ἐμὸν νόν, Epigr.*
 Κατάβηξις, εως, ἡ, demulsio, delinitio.
 Καταβήστω, f. ἔσω, percuro. *Gl. V. officii demecor.*
 Καταβήσω, torreo, ut *simplex.*
 Καταβήσται, aor. 2. inf. med. v. κατατίθωμι.
 Καταβήσων, ε, τὸ, repositoryum, conditorium.
 Κατάβησις, εως, ἡ, depositio; (2) dispositio; (3) affirmatio; (4) professio; (5) solutio pecunie. *Α κατατίθωμι. Unde*
 Κατάβησις, 2. sing. aor. 2. imperat. med.
 Καταβήω, decuro; (2) hostiliter percuro, incursionibus infesto. *Καταβῆν εἰς τόπον, Xen.*
 Κατάβηται, 2. sing. aor. 2. cenj. med. *Ion. pro κατάβη, a κατατίθωμι.*
 Κατάβηγω, fut. ζω, acuo, exacuo.
 Κατάβηκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. *Α κατατίθωμι.*
 Καταβήθων, effemino, emollio.
 Καταβήστω, obstupesco, cum admiratione demiror. *Suid.*
 Κατάβησιν, fut. 1. inf. act. v. κατατίθωμι.
 Καταβήσται, ᾧ, f. ἔσω, contuendo, confringo.
 Καταβήσται, ᾧ, fut. ἔσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.
 Καταβήστω, f. ψω, comprimo, opprimo. *Hinc*
 Κατάβησις, εως, ἡ, compressio, oppressio.
 Καταβήσκω, morior. *Σὺν σοὶ καταβήσιν αἰετήσομαι, Eur. Or. 297. Βροτῆς ἅπασι κατέβησιν ὄφελισται, Id. Alc. 777.*
 Καταβήσται, ἡ, ὄν, mortalis.
 Καταβήσται, ᾧ, absumo epulando in cœna; (2) comedo, depasco.
 Καταβήσται, ᾧ, turbo, turbidum reddo.
 Καταβήσται, ᾧ, desilio, a. 2. καταβήσται, qui desiluit. *Καδδ' ἔβωθ' ἐς μέσσην, Il. 4, 79.*
 Καταβήσται, ᾧ, obturbo, tumultuor, vociferor.
 Καταβήσται, ᾧ, audacem reddo contra aliquem; *καταβήσται, audax sum.*
 Καταβήσται, a. 1. part. act. verbi
 Καταβήσται, fut. ἄσω, effringo, confringo.
 Καταβήσται, ᾧ, f. ἥσω, inspicio, perspicio.
 Καταβήσται, fut. ἥσω, deploro.
 Καταβήσται, fut. ψω, confringo, comminuo.
 Καταβήσται, ἄσσω, desilio. *Καταβήσται τὴν αἵματι, Herodot.*

Καταβήσται, ᾧ, f. ἥσω, animo concido et labasco; (2) considero. *Δήμος παντελὴς καταβήσται, Xen. Ex. Συμῆς, animus.*
 Καταβήσται, ε, τὸ, animi desiderium, libitum. *Α*
 Καταβήσται, ε, ὁ ἢ ἡ, vel καταβήσται, ἰα, ἰων, animo obversans; (2) gratus, jucundus.
 Καταβήσται, adv. ex animi sententia, libenter.
 Καταβήσται, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi
 Καταβήσται, ἄσσω, animum exedo tristitia, curis.
 Καταβήσται, occidisse, aor. 1. inf. act. verbi
 Καταβήσται, incanto. *Καταβήσται ἄσσω, Theocr. 2, 3.*
 Καταβήσται, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi *κατατίθωμι.*
 Καταβήσται, fut. ἰσω, lorico.
 Καταβήσται, ἰων, ai, signa coelitus in terram demissa, (de pluvii item usurpatur, cælum ruit, *Ern. quem vid.*) *Α καταβήσται. Unde*
 Καταβήσται, εως, ἡ, descensus:
 Καταβήσται, ε, ὁ, quasi descensor, (epith. *Jo-vis fulminantis, Ern. quem vid.*)
 Καταβήσται, ἰων, ὁ ἢ ἡ, permeabilis, pervius. *Θύραι καταβήσται ἀνθρώποις, Odys. 5, 110. καταβήσται in compos. Poet. pro κατά.*
 Καταβήσται, fœm. declivis; (2) venefica.
 Καταβήσται, ἡ, ὄν, declivis, per quem descendere licet.
 Καταβήσται, adv. impetu, irruendo. *Α καταβήσται.*
 Καταβήσται, irruo, ingruo, de vento; *καταβήσται, procellosus. Ab eod.*
 Καταβήσται, ες, procellosus. *Α*
 Καταβήσται, ἰδω, ἡ, procella. *Α καταβήσται.*
 Καταβήσται, pr. inf. med. pro *καταβήσται. Α*
 Καταβήσται, ᾧ, pudore perfundo; *καταβήσται, ἡμαι, reverer, pudet me, a. 1. καταβήσται, imperat. καταβήσται, reverere. Καταβήσται πατῶν Δία, Aristoph. Nub. 1470. Ex κατά et αἰδώς, pñlor.*
 Καταβήσται, ᾧ, fut. ἔσω, comburo; (2) nigrefacio, fuliginosum reddo. *Καταβήσται γαῖαν ὄνεια, Lycophr. 1376. Ὅν Ζεὺς κεραιῶν πυρσῶν καταβήσται, Eur. Suppl. 1641.*
 Καταβήσται, cum splendore emitto.
 Καταβήσται, comburo. *Καταβήσται γῆσσω τείχεος τάδε, Eur. Or. 1599. Ἄλλ' ἐπὶ τήν πᾶσα καταβήσται, Theocr. 2, 40.*
 Καταβήσται, fut. ἰσω, contumeliose injuriosque fædo, plagis lacerō. *Σαῖμα σὸν καταβήσται, Eur. Andr. 827. Ἄλλὰ κατῆσται ὄσσην σπῆρος ἐκείνῃ, Odys. 16, 290.*
 Καταβήσται, εως, ἡ, adensum, approbatio; (2) sponso. *Α*
 Καταβήσται, ᾧ, fut. ἔσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, adsentior. *Καὶ καταβήσται μήποτε σπῆρῶσιν τῶσδ' ἔδω, τε nunquam proditurum, Soph. Œd. Col. 1629.*
 Κατάβηξ, ἦρος, ἡ, turbo, procella. *Α καταβήσται.*
 Καταβήσται, et ἰω, ᾧ, profundo, adspergo. *Hinc*
 Καταβήσται, εως, ἡ, perfusio.
 Καταβήσται, aor. 1. part. pass. f. g. *Ion. verbi*
καταβήσται.
 Καταβήσται, præsent. part. med. vel pass.
 Καταβήσται, *Ion. pro καταβήσται, Herod.*
 Καταβήσται, appello, applico; (2) deferor, descendendo; (3) advenio. *Καταβήσται τὰς νῆας, appellere ad terram. Κῆρυξ ἂν ἄμα καταβήσται ἐς τὰ βιβλία, Aristot.*
 Καταβήσται, intelligo, sentio.
 Καταβήσται, ὁ, ἡ, idem quod *simplex.*
 Καταβήσται, ᾧ, fut. ἔσω, conficio, paro.
 Καταβήσται, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod *simplex.*
 Καταβήσται, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.
 Καταβήσται, pro *κατέρχομαι, Hom.*
 Καταβήσται, aor. 1. inf. act. verbi
 Καταβήσται, dehesto, pudefacio, dedecoro, probro adificio, fædo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo, desero, in sacris, *καταβήσται, pudeffio; dedecoro, erubescor, reverer. Τὴν σὴν ἢ καταβήσται φύσιν, Soph. Il. 611. Καὶ ταῦτα λέγεται ἢ καταβήσται Ζεὺς; Idem, Phil. 1272. Εἰ τὰ θνητῶν*

μὴ καταβήσται ἔτι γένεθλα, si mortaliū non reverentem genus, Soph. Œd. Tyr. 1424.
 Καταβήσται, 3. sing. præsent. ind. act. *contr. pro*
καταβήσται. Α
 Καταβήσται, ὄμαι, crimino, accuso, insimulo; *καταβήσται, accusatus, aor. 1. pass.*
 ΚΑΤΑΒΗΣΤΑΙ, ὄμος, ἡ, cassis, galca sine ciasta, et depressa, *Il. 10, 258.*
 Καταβήσται, ἔμαι, dependeo, vagor luc illuc sublimis, fluctuo. *Θῆσται δὲ καταβήσται τὸ φαινή, Hesiod. Scut. 225.*
 Καταβήσται, fut. ἄσω, vehementer irrideo. *Ἔργον γὰρ τὴν γυναικῶν καταβήσται τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων, Anthol. 7.*
 Καταβήσται, aor. 2. part. pass. verbi *καταβήσται.*
 Καταβήσται, Dor. pro *καταβήσται, exustum esse. Α καταβήσται.*
 Καταβήσται, exurat, f. 2. ind. pass.
 Καταβήσται, f. ἄσω, comburo.
 Καταβήσται, perimo, interficio, interimo.
 Καταβήσται, periculosum, lethale, opportunum, *V. L.*
 Καταβήσται, f. ἄσω, concremo, exuro, comburo; *καταβήσται, conflagro; καταβήσται, p. pass. combustus, aor. 2. καταβήσται, combustus, torridus. Ἐπὶ τὸ βόειον ἢ τῆς βύβης αὐτὸς ἐαυτὸν καταβήσται, Aristoph. Nub. 406. Μὲν ἰγὼ σὴ λαμπρὰ ἡμῶν καταβήσται; Idem, Lys. 1221.*
 Καταβήσται, ᾧ, f. ἔσω, advoco, accerso; (2) adquire; (3) invoco, imploro. *Ἐκ τῆς μετροπῶσως καταβήσται, Thuc.*
 Καταβήσται, exorno; (2) verro.
 Καταβήσται, ἄσσω, τὸ, operimentum, velum. *Α*
 Καταβήσται, fut. ψω, velo, obtego, operio.
 Καταβήσται, τὸ λογισμῶ, *Plat.*
 Καταβήσται, f. ψω, inflecto, incurvo.
 Καταβήσται, εως, ἡ, inflexio. *Α præc.*
 Καταβήσται, ᾧ, adultero, cauponum more.
 Καταβήσται, in caput, secundum caput, *Long.*
 Sic enim dicitur Attici pro eo quod est *ἰσι*
κεφαλῆν.
 Καταβήσται, ε, ὁ ἢ ἡ, ad cor tendens, in cor directus, sententia animi conveniens. *Ex*
καρδία.
 Καταβήσται, τὸ, fructus, *Theophr.*
 Καταβήσται, ε, ὁ ἢ ἡ, fructuosus, frugifer.
 Καταβήσται, ᾧ, fut. ἔσω, adoleo. *Α præc.*
Hinc
 Καταβήσται, εως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus, *LXX.*
 Καταβήσται, desiccō, exsicco; (2) e conspectu seu medio tollo.
 Καταβήσται, ἄσσω, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. *Α καταβήσται.*
 Καταβήσται, a. 1. inf. act. verbi *καταβήσται.*
 Καταβήσται, exuret, 3. sing. f. 1. ind. act.
 Καταβήσται, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. *Ab eod.*
 Καταβήσται, ε, ὁ, combustor mortuorum.
 Καταβήσται, ὄμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui; (3) non timeo, *audax sum, Rom. 11, 18.*
 Καταβήσται, f. ἔσω, torreo, comburo, *Ern.*
 Καταβήσται, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo, procumbo; (3) dispositus sum, pro *διάκειμαι. Ἡ δὲ σπινθὴρ Σίμωνος κατέβησται πυρσῶσσω, Mirc. 1, 80.*
 Κατάβησται, 2. sing. præsent. imperat. med.
 Καταβήσται, fut. κῆρω, detondeo; (2) absumo. *Βίον καταβήσται τὸ πολλὸν, Odys. 5, 676.*
 Καταβήσται, decumbo, recumbo, ut dormiam.
 Καταβήσται, perf. part. pass. verbi *καταβήσται.*
 Καταβήσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *καταβήσται.*
 Καταβήσται, ἔ, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabat. *Α*
 Καταβήσται, f. ἔσω, hor. hor. ut nauta; (2) hor. tor quovis modo; (3) silentium indico.
 Καταβήσται, ᾧ, f. ἔσω, evacuo, exinatio.
 Καταβήσται, idem quod
 Καταβήσται, ᾧ, pungo, stimulo, confodio.
 Καταβήσται, idem. *Hinc*

Κατακνήμη, ἄσος, τὸ, compunctio.
 Κατακνήρομαι, ἔμαι, stimulis refertus sum.
 Κατακρομαι, idem quod κατάκειμαι, *Agel.*
 Κατακρόνυμι, commisceo, permisceo. Hinc
 Κατακρόσις, εὐς, ἡ, commixtio, temperatio.
 Κατακροστικός, ἡ, ὄν, temperandi vim habens.
 Κατακροσνός, ὤ, fulmine ferio, interficio.
 Κατακροσνός, f. ἀνῶ, quasum facio.
 Κατακροσνός, f. ἴσω, in minutos nummulos
 redigo, minutos nummulis muto; (2) in
 minutas partes continuo seu disseco. 'Α-
 κρόσθω δὲ νῦν μὴ τὰ δαιμόνια συνεραμμένα, ἀλλ'
 ἴσα ἄντικτος μικρὰ ἔ κατακροσμισμένα,
Longin. 42.
 Κατακροσμός, ὦ, verbis mordacibus insector.
 Κατακροσάσαι, effusi sunt, 3. pl. perf. ind.
 pass. Ion. pro κατακροσῶνται, a κατακροσῶ,
 κατακροσῶ, aor. 1. inf. act. Ion. pro κατακροσῶ,
 a κατακροσῶ.
 Κατακροσῶ, ὦ, f. ἴσω, idem quod σιμῶν κη-
 λῆω. 'Η τῶν κυρίων ἔ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων
 ἐκλογῇ Σαμαρῶς ἄγει ἔ κατακροσῶ τὸς ἀνέ-
 ονας, *Longin.* 30. Hinc
 Κατακροστικός, ἡ, ὄν, cui vis inest suavitate au-
 ditus animum permulcendū.
 Κατακροσῶ, ὦ, fut. ὄσω, cera obduco, illino,
Her.
 Κατακροσῶ, vel κατακροσῶνται, per præconem
 indicio.
 Κατακροσῶ, ὦ, fut. ἴσω, commoveo; (2) di-
 motivo.
 Κατακροσῶ, εὐς, ἡ, dimotio, commotio.
 Κατακροσῶ, ὦ, contemporo, permisceo.
 Κατακροσῶ, εὐς, ἡ, fractio, fractura. A
 κροσῶ, ῥιμῶ, Ex
 κροσῶ, ῥιμῶ.
 Κατάκροσος, ὄν, hederaceus, hederā redimitus.
 Κατάκροσος βρέχοντος πλοκάμιος φέρουσα Δύ-
 σος, *Anacr.* Od. 6.
 Κατακροσῶ, f. αὐσῶ, defleco, deploro; (2) la-
 crymis ad misericordiam commoveo.
 Κατάκροσος, εὐς, ἡ, deploratio. A præc.
 κατάκροσῶ, εὐς, ἡ, fractio, fractura. A
 κατακροσῶ, ὦ, fut. ὄσω, defringo; (2) frango,
 confringo; (3) torquco. Κατέκροσσε τὸς
 ἄρτους, *Marc.* 6, 41.
 Κατακροσῶ, εὐς, ἡ, Ion. κατακροσῶ, quæ clau-
 dendis foribus adhibetur; (2) jugulum,
 pars scapularum in collum sub pectore de-
 scens; (3) parvum foramen in veste mu-
 liebri, id quod inserabatur fibula.
 Κατάκροσος, εὐς, ἡ, oclusio.
 Κατάκροσος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, inclusus, conclusus. A
 κατακροσῶ, f. εὐσῶ, includo, concludo, occludo,
 (2) finio, claudo; (3) claudo obisione,
 obisione cingo. Κατέκροσσε τὸν Ἰωάννην ἐν
 τῇ φυλακῇ, *Luc.* 3, 20. Φυλακῆς, *Act.* 26,
 10.
 Κατακροσῶ, f. ἴσω, concludo, occludo.
 Κατακροσῶ, ἡ, claustrum, *Call.*
 Κατακροσῶ, sorte distribuco. Κατακροσῶ-
 δότης αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, *Act.* 13.
 Κατακροσῶ, ὦ, hereditatem adeo; (2) he-
 reditatem possideo; (3) heredem facio;
 (4) hereditatis loco tribuo. Κατακροσῶ-
 μισεν αὐτὸν Κίριος, *1 Reg.* 2, 15.
 Κατακροσῶ, ὦ, f. ἴσω, sorte adsignatum ac-
 cipio, sorte nanciscor, in sortem accipio;
 (2) in colonias describo, colonis distribuco.
 Κατακροσῶσαν τὴν χώραν, *Polyb.*
 Κατακροσῶ, ὦ, f. ὄσω, sorte lego scu deligo.
 Κατακροσῶ, ας, ἡ, concio multitudinis facta
 per κατάκροσιν, *Hes.* A κατακροσῶ.
 Κατάκροσος, εὐς, ἡ, convocatio multitudinis
 non modo urbana, sed etiam rustica, et
 per pagos Atticos dispersa ob gravior ne-
 gotium. Ab eod.
 Κατακροσῶ, aor. 1. inf. pass. v. κατακροσῶ.
 Κατακροσῶ, 2. sing. a. 1. conj. pass.
 Κατακροσῶ, a. 1. inf. act.
 Κατάκροσος, ἄσος, τὸ, lectus discubitorius, *ar.*
Jos. sed lectio est dubia, *Eryn.*
 Κατακροσῶ, ἴος, ὁ ἔ ἡ, pronus, dvergens; (2)
 decumbens in lecto, reclinis; (3) qui de-
 cumbit ob adversam valetudinem.
 Κατακροσῶ, ἴος, ἴος, lectos obiens, lectos terens,
 epith. morbi. Ex κροσῶ et βαίνω.

Κατακροσῶ, fut. ἴσω, reclino, depono; (2) dis-
 cumbere facio; (3) discumbo; κατακροσῶ-
 μαι, reclino; decumbo; procumbo; de-
 vergo; a. 1. κατάκροσιν, reclinavi; pass. κα-
 τὰκροσῶν, decubui; κατακροσῶ, discumbens.
 a. 2. κατακροσῶ, discumbens; aor. 1. med.
 κατακροσῶ, discumbens. f. 2. pass. κα-
 τὰκροσῶ, accumbam, p. pass. κατακρο-
 σῶ, vergit. Κατακροσῶ, in minutos
 14. Μὴ κατακροσῶς ἐς τὴν πρωτοκλίαν, *Id.*
 14, 8. Hinc
 Κατάκροσος, εὐς, ἡ, accubitus; (2) decubitus,
 accubatio epularis. Ἰπὸ τῇ κατακροσῇ τῷ
 Θεῷ, in epulo in honorem dei celebrato,
Arr. 2.
 Κατάκροσος, εὐς, τὸ, lectulus discubitorius; (2)
 sedes in qua reclinare possumus.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, proluo, ut mare terram
 supergressum, inundo, obruo aquis, sub-
 mergo; (2) abundare facio; (3) obruo.
 Τὴν φρουρῶν πόλιν χρυσῷ ῥέσαν ἠλπισας κατα-
 κροσῶν δαπάναισι, *Eur.* *Tro.* 996. Δὲ ὅν ὁ
 τῶτε κόσμος ἴδουσι κατακροσῶς ἀπόλοτο, *2*
Pet. 9, 6. Hinc
 Κατάκροσος, εὐς, ἡ, proluvis; (2) diluvium,
 inundatio terræ.
 Κατακροσῶ, εὐς, ὁ, diluvium, inundatio; (2)
 ablutio, eluvies. Ab eod.
 Κατάκροσος, εὐς, τὸ, compluvium, *Ph.* Ab eod.
 Κατακροσῶ, ὦν, αἰ, Parca, stamina fatalia de-
 ducentes. A κατακροσῶ.
 Κατακροσῶ, ἡ, f. fatum, *Suid.* Ab eod.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, fila deduco, stamina de-
 duco; (2) deduco stamina fatalia.
 Κατακροσῶ, molestia adicio. Ἐξεδίωξε τὸν οἶον,
 καὶ εὐφράνθη αὐτὸν κατακροσῶντα, filium e-
 jecit, et gavisus est cum eundem discruciarū
 animo creretur, *Themist.* Or. 32.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, concido, disseco; (2)
 derado, abrado, defrico.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, derado, a. 1. conjunct.
 pass. κατακροσῶ, divellim; κατακροσῶ-
 μαι, pruritus patior, prurio. Hinc
 Κατάκροσος, ἴος, ἡ, culter quo cascum abradit-
 us, *Hes.*
 Κατακροσῶ, fut. εὐσῶ, pungo, vel uro, in mo-
 dum urticae, scarifico. A κροσῶ, urtica.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, concido, lancino, carpo,
 vellico; (2) sugillo, obtrecto; (3) titilio,
 pruritus excito. Τὰ τῷ Ὀμήρῳ κατακροσῶ, *Luc.*
 Hinc
 Κατακροσῶ, εὐς, ὁ, pruritus, salacitas; (2) amo-
 res.
 Κατακροσῶ, dormio.
 Κατακροσῶ, ὦ, fut. ἴσω, sopio, consopio; κα-
 τακροσῶμαι, ὄμαι, obdormio, dormio; κα-
 τακροσῶ, aor. 1. sopitus; κατακροσῶ, perf.
 sopitus. Φοινὴ δ' αὐτὴ παρ' ἄμμου μένων
 κατακροσῶ, *Il.* 9, 427.
 Κατακροσῶ, 2. sing. aor. 1. imperat. pass.
 Κατακροσῶ, εὐς, ὁ, cubicularius.
 Κατακροσῶ, ἡ, ὄν, soporans, somnum in-
 ducens. A κατακροσῶ.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, sopio, soporo. Hinc
 Κατακροσῶ, εὐς, ὁ, cubicularius.
 Κατακροσῶ, idem quod
 Κατακροσῶ, ὦ, communico, impertio.
 Κατακροσῶ, ὦ, fut. ἴσω, dominor, rego, ad-
 ministro. Ὅσοι κραναῶν Ἰθάκην κατακροσῶ-
 νῶσι, *Odys.* 1, 247.
 Κατάκροσος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, qui in cubili est, jacet,
 aut dormit. A κροσῶ.
 Κατακροσῶ, ὦ, f. ἴσω, glutino, adglutinō.
 Κατακροσῶ, ὦ, consequor, sector; (2) exse-
 quor, adsector; (3) obsecundo, obsecuro.
 Ἄστη κατακροσῶσα τῷ Παύλῳ, *Act.* 16,
 17.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, in sinum deflecto, si-
 num intro. Κατακροσῶ, εὐς, ἡ, *Thuc.*
 Hinc
 Κατακροσῶ, εὐς, ἡ, receptio in sinum, *Suid.*
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, nato; (2) urinor.
 Κατακροσῶ, εὐς, ὁ, qui aquas subit, urinor.
 A præc.
 Κατακροσῶ, ἡ, deportatio; (2) comporta-
 tio. A

Κατακροσῶ, f. ἴσω, deporto, devchio, deduco;
 κατακροσῶμαι, domum redeo.
 Κατάκροσος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, cui disjecta coma est, vel
 qui densam comam habet. Ex κροσῶ.
 Κατακροσῶ, scite et eleganter dicere.
 Κατακροσῶ, ἄς, *Dor.* corruptio, abolitio, mors.
 Refertur ab Eustathio inter ἀπαξ λεγόμενα.
 Κατακροσῶ, ἡ, ὄν, ἀέλιος βίος, vitæ profecto
 subversio plane intoleranda, *Eurip.* *Hir-*
pol. 821. Vide κατακροσῶ (2).
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, acuo, exacuco; (2)
 corumpo et attenuo attendendo. Κατακροσῶ
 ἡ, ὄν, ἀέλιος βίος, *Eur.* *Hirp.* 824.
 Κατακροσῶ, fut. ὄσω, pugnos ingero, pug-
 nis caedo.
 Κατακροσῶ, f. ἴσω, confodio telo, seu jaculo;
 κατακροσῶ, perf. inf. pass. jaculis con-
 fossum esse.
 Κατακροσῶ, ἡ, ἡ, decisio, detruncatio, concisio.
 A κροσῶ.
 Κατάκροσος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, defessus, labore confec-
 tus. A κροσῶ.
 Κατακροσῶ, f. ἴσω, decido, amputo, detruncō;
 (2) concido, in minutas partes seco; (3)
 trucidō; (4) perecutio, batuo. κατακροσῶμαι,
 concidor, percutor, trucidor; (2) plango.
 Κατακροσῶ, ἡ, ὄν, ἀέλιος βίος, *Marc.* 5, 5. Ἐς
 καιρὸν ἔρα κατακροσῶνται, ἰς τὸς γάμους;
Aristoph. *Av.* 1695.
 Κατακροσῶ, vel κατακροσῶ, satio, exsa-
 turo.
 Κατακροσῶ, adv. in plenum, admodum, *Plat.*
 Κατακροσῶ, adv. adfatim, *Hippocr.* A
 κατακροσῶ, ἴος, ὁ ἔ ἡ, fastidium adferens; (2)
 saturatus; (3) multus, abundans; (4) me-
 rus, purus, sincerus; (5) putidus, et ni-
 mus in aliqua re; ἴσθη, loquax, ostentator,
 et hinc offensens alios. A κροσῶ.
 Κατακροσῶ, amputo, *Hes.* A κροσῶ. Unde
 Κατακροσῶ, lignum in minutas partes seco.
 Κατάκροσος, εὐς, ὁ ἔ ἡ, satur, satiatus; (2) κα-
 τὰκροσῶ, nimis, qui satietatem adfert, idem
 quod κατάκροσῶ, n. 5.
 Κατάκροσος, adv. abunde, adfatim, immodice,
 justo crebrius.
 Κατακροσῶ, ὦ, f. ἴσω, compono, exorno, con-
 decoro, ordino, apto, ἰgero in ordine,
 colo. Ἐπὶ νυκτὶ κατακροσῶ, πικρὸν ἴσθη, *Il.*
 4, 118. Κατακροσῶ, τινα σεμνότερος πρᾶγ-
 μασι, *Aristoph.* *Vesp.* 1462. Hinc
 Κατακροσῶ, εὐς, ἡ, ordo et digestio rerum,
 aptaque compositio.
 Κατάκροσος, εὐς, ἡ, auditio. Τὴν κατάκροσιν τῶν
 παραγγεμάτων, *Arrian.* *Hist. Alex.* 5, 7.
 Κατακροσῶ, εὐς, ὁ, auscultator, *Gl. V.* A
 Κατακροσῶ, f. ὄσω, exaudio; (2) ausculto;
 dicto sum audiens, obedio, obsequor, ob-
 tempero. Νυκτιδὸν σίγγωγος ἴαν κατακροσῶ,
Eur. *Rhes.* 552.
 Κατακροσῶ, molior, convello.
 Κατακροσῶ, reclamo, obstrepo, occlamo, cla-
 more obtundo; paulo post f. κατακροσῶ-
 μαι, clamore obtundam.
 Κατάκροσος, adv. Ion. κατάκροσῶ, pro κατ'
 ἄκρας et κατ' ἄκρας, quasi a summo, scil. ad imum,
 i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus.
 Ab ἄκρα, summitate, ara, vel a κροσῶ, sive κροσῶ,
 caput. Aliqui κατάκροσῶ pro κατὰ κροσῶ,
 i. e. vi, per vim.
 Κατάκροσος, εὐς, ἡ, commistio, permistio. A
 κατακροσῶ.
 Κατακροσῶ, ὦ, f. ἴσω, robore vinco, subigo,
 supero; (2) cohibeo, reprimō. Κατακροσῶ
 τῆς ἀρχῆς δ' δύναται, *Thucyd.* Hinc
 Κατακροσῶ, εὐς, ἡ, subacio, superatio.
 Κατακροσῶ, ἡ, ὄν, cohibendi seu sistendi
 vim habens.
 Κατακροσῶ, adverbialiter, per vim; (2) om-
 nino; (3) vehementer; (4) pro viribus;
 disjunctim κατὰ κροσῶ.
 Κατακροσῶ, f. ὄσω, occlamo tibi, *Suid.*
 Κατακροσῶ, κατακροσῶ, vel κατακρο-
 σῶ, suspendo de; κατακροσῶ, suspen-
 sus de, pendeo de.
 Κατακροσῶ, εὐς, ὁ ἔ ἡ, pendens de, suspen-
 sus de. A

Κατακρημιά, ᾧ, f. ᾠσα, suspendo de. Καδδ' ἐκ πασσαλῶν κρέμασι φθονίγῃα λιγύαν, pro κατακρημιάς, *Odys.* 8, 105.
 Κατακρημύζειν, ᾧ, f. ᾠσα, lanionum more concido. Ἐκ κατὰ ἐργον.
 Κατακρημύζειν, sive κατάκρημνεν, adv. a capite, in totum, penitus; *Il.* 16, 548. Vide κατάκρημναι.
 Κατακρημύζειν, ᾧ, fut. ᾠσα, præcipito.
 Κατακρημνίμαι, idem. κατακρημνίμαι, præcipitor.
 Κατακρημνίζω, f. ἴσω, idem. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, *Luc.* 4, 29.
 Κατακρημνίστης, ἄ, ἡ, qui præcipit alium. At *Gl. V.* præceps. A præc.
 Κατάκρημ, adv. in totum, funditus. *Al.* vi, per vim. Vide κατάκρημ.
 Κατακρημύζειν, ᾧ, accurate rimor, ago diligenter.
 Κατακρημύζειν, f. εἴσω, male de aliis loquor, obtreto. Ἐκ ἀκρίως.
 Κατάκρημα, ἄτος, τὸ, damnatio, condemnatio. A
 Κατακρημνίω, νῶ, damno, condemno; κατακρημνίω, f. condemnabit; κατακρημνίω, aor. 1. pass. condemnatus. Κατακρημνίσαν αὐτὸν Θανάτην, *Marc.* 10, 93. Ὁ δὲ ἀπίστῃσας κατακρημνίσασται, *Marc.* 16, 16. Hinc
 Κατακρημνίω, f. εἴσω, capitis damnatus.
 Κατάκρημνισ, εως, ἡ, condemnatio.
 Κατάκρημνισ, ε, ὁ ἢ, capitis damnatus.
 Κατακρημνίσαι, ὄμαι, ausculto.
 Κατακρημνίσω, f. ἴσω, magis strepito.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, letis plausibus excipio, seu comprobo, valde laudo.
 Κατάκρημνισ, ingens, de plausu, strepitu. Ἐπὶ δὲ τὴν ἀνοῖον ἤχη κατάκρημνισ ἐπιφέρετο, *Herodot.* *Æthiop.* 1.
 Κατακρημνίζω, fut. ἴσω, defluo, instar salientis aquæ fluo deorsum. A κρημνίω.
 Κατάκρημνισ, εως, ἡ, depressio, decussio.
 Κατακρημνίσω, ἡ, ὄν, vim habens reprimendi: Κατακρημνίσω, f. ᾠσα, deorsum pello, adigo; (2) repello, reprimō; (3) fallo.
 Κατακρημνίσω, f. ψω, occulto, dissimulo. Κατακρημνίσαντες πίπλοισιν ἡλίω πρόσθεν φλογός, *Eur.* *Irh.* in *Taur.* 1210. Hinc
 Κατακρημνίσω, ἡ, occultatio, dissimulatio. Οὐ γὰρ ἔχω κατακρημνίσαν, *Soph.* *Æd.* *Col.* 218.
 Κατακρημνίσω, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακρημνίσω.
 Κατάκρημνισ, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.
 Κατακρημνίσω, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακρημνίσω, a κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, f. 2. ind. med. *Ion.* pro κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, ὄμαι, f. ᾠσομαι, adquire, paro.
 Κατακρημνίσω, f. ἴσω, interficio, occido. Παῖδά μὲν κατακρημνίσαντες δολοῦσαντες γάμοις; *Eur.* *Irh.* in *An.* 921.
 Κατακρημνίσω, f. ἴσω, pecto.
 Κατακρημνίσω, ἡ, quæ pexis comis seu capillis est, *Hes.* Ἐκ πexis et κόμη, al. κατάκρημνισ κόμη.
 Κατάκρημνισ, interficio, occido. Κεῖνον δ' ἐνέθυσ ἀνοκτι πάλινδρομόντι κατέκρημνισ, *Erigr.*
 Κατάκρημνισ, ε, ἡ, deductor. A κατάκρημνισ, deduco.
 Κατάκρημνισ, ε, ἡ, fractor. A κατακρημνίσω, frango.
 Κατάκρημνισ, εως, ἡ, acquisitio, redactio in potestatem. A κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, ἡ, ὄν, fragilis. Ab ἀγνώω.
 Κατάκρημνισ, deductilis, pensilis. A κατάκρημνισ.
 Κατάκρημνισ, ἡ, lanificio dedita.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, fut. ᾠσα, sonitu percutio.
 Κατακρημνίσω, f. εἴσω, in alea consumo et dissipō. Κατακρημνίσω τὰ ὄντα, *Lysias*.
 Κατακρημνίσω, Vide κρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, commisceo.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, claudio, circumdo.
 Κατακρημνίσω, et -ῶ, deorsum volvo, devolvo.
 Κατακρημνίσω, a. 1. part. act. verbi
 Κατακρημνίσω, f. ἴσω, idem; κατακρημνίσω, devolutus. Κατακρημνίσω ἀπὸ τῶν ἴσπων, *Xen.*
 Κατακρημνίσω, cymbalo pulsando obtundo; (2) illudo, decipio, (quo sensu videtur potius leg. κατακρημνίσω, *Erg.*)

Κατακρημνίσω, acc. sing. part. præc. act. f. g.
 Κατακρημνίσω, f. ψω, inclino me; (2) deorsum aspicio. Κατέκρημνισ ἴσω τῷ χράματος, *Luc.*
 Κατακρημνίσω, f. εἴσω, dominor; (2) supero, subigo, vinco. Οἱ ἔρχοντες τῶν ἐνῶν κατακρημνίσαν αὐτῶν, *Matt.* 20, 25.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, confirmo, ratum facio; (2) adjudico, addico. Ψῆφῳ Θανάτη κατακρημνίσω, *Eur.* *Or.* 1002.
 Κατακρημνίσω, f. ἴσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακρημνίσωμι τὸς πρόσβεις, *Dem.*
 Κατακρημνίσω, comessatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut insolentiam; (2) εἴ τε τὸ δαίμονιν κατακρημνίσωσι δόμοισιν Οἰδιδάω, *Eurip.* *Phoen.* 355.
 Κατακρημνίσω, ἡ, ἡ, detentio, retentio, possessio; (2) instinctus, adflatus numinis. A κατέκρημνισ, retineo. Hinc
 Κατακρημνίσω, ε, ὁ ἢ, qui detineri et capi potest.
 Κατακρημνίσω, aor. 2. inf. med. verbi κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, antiq. pro cod. *Hierp.*
 Κατακρημνίσω, 2. pl. aor. 2. conj. act.
 Κατακρημνίσω, part. aor. 2.
 Κατακρημνίσω, τὸ, quod accidit, *Herodot.*
 Κατακρημνίσω, unde *apud Hes.* κατακρημνίσω, a. 1. pass. εἰς ἡρόνους κατακρημνίσω, ad libidines projectus, in libidines prolapsus.
 Κατακρημνίσω, f. εἴσωμαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter et vane commemo.
 Κατακρημνίσω, f. ἴσω, perὶ τῶν πλῆθους, *Isocr.*
 Κατακρημνίσω, inculco. *Gl. V.* calcitro contra quem.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ κατακρημνίσωτε ἀλλήλων, *Jac.* 4, 11. τινὰ, *Polyb.*
 Κατακρημνίσω, ἡ, ἡ, obtrectatio, criminatio. A Κατακρημνίσω, ε, ὁ ἢ, maledicus, obtrector.
 Κατακρημνίσω, deprehendo, offendo, nanciscor; (2) comprehendo, adsequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præsidia impono; (7) pass. de iis qui ἐνθεο vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) compesco; cætera significationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Κατακρημνίσω τὸ στρατόπεδον, *Thuc.* Κατακρημνίσωμι συμφορὰ, *Plat.* (8) εἴ πως δύναται... κατακρημνίσω αὐτῶν αὐξυνομένην τὴν δύναμιν, *Herod.* 1, 46. Ὅς ἔσω πάντα μὲν ἄνδρα σέθενοντα τὸ πῦρ, δυναμένης δὲ ἐκείτω κατακρημνίσω, *Id.* *Ibid.* 87. Ἄλλ' ἴσχε καὶ κατακρημνίσω σιωπῶν, *Id.* 3, 36. Κατακρημνίσω φάσιν, *Id.* 1, 122.
 Κατακρημνίσω, f. ψω, splendo, fulgeo. Κατακρημνίσω τινὰ, *Luc.* τινός, *Aristoph.* τινί, *Naz.* Ἡ Θάλασσα ὑπὸ τῷ ἡλίω κατακρημνίσωται, *Luc.*
 Κατακρημνίσω, f. ψω, splendo, fulgeo. Κατακρημνίσω, f. ψω, splendo, fulgeo. Κατακρημνίσω, f. ψω, splendo, fulgeo. Κατακρημνίσω, f. ψω, splendo, fulgeo.
 Κατακρημνίσω, doloribus et molestiis adficio.
 Κατακρημνίσω, f. ἴσω, lævigo; (2) complano; (3) explano, explicō; (4) comminuo, contero.
 Κατακρημνίσω, f. ζω, deligo, describo, centurio; (2) adscribo; (3) censo, existimo, loco habeo; (4) recenseo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Κατακρημνίσω στρατίωτας, conscribere, *Aristoph.* *Ach.* 1070. Κατακρημνίσω ἐν τοῖς πακτικαῖς ἀριθμοῖς, *Xen.*
 Κατακρημνίσω, f. ψω, effundo et distillo; (2) pass. defluo; (3) consumo. (3) ἄμας ἀικέλιον κατακρημνίσω, corpus indecore deformatum consumere, tabescere, *Eurip.* *Andr.* 131. Κατακρημνίσω ἀλλοίωσι πολλοῖς, *Id.* *Suppl.* 1116.
 Κατάκρημνισ, ἄτος, τὸ, reliquia; id quod relictum est. A κατακρημνίσω.
 Κατάκρημνισ, ε, ὁ ἢ, relictus. Ab eod.
 Κατακρημνίσω, f. ψω, relinquo, desero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo post me, relinquo posteris meis; (4) omitto. Ἄλλ' ἀντιπύξω μὴ με κατακρημνίσω μόνον, *Soph.* *Phil.* 805. Κατακρημνίσωται αἰώνιος δόξα, *Thuc.*
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, in publica commoda

meas facultates insumo, impendo, militia fungor, &c.
 Κατακρημνίσω, f. ψω, ablinno, illinno.
 Κατάκρημνισ, εως, ἡ, relictio, reliquia.
 Κατακρημνίσω, relicto, perf. part. pass.
 Κατακρημνίσω, 3. sing. f. 2. ind. med. v. κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατακρημνίσω, a κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, subtiliter disputo.
 Κατακρημνίσω, ἴσω, extenuo, attenuo, diminuo.
 Κατακρημνίσω, ἀνῶ, dealbo.
 Κατακρημνίσω, ε, ὁ ἢ, dignus qui lapidibus obruatur. A
 Κατακρημνίσω, f. εἴσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo, a. 1. κατέκρημνισα, pass. κατακρημνίσω, lapidibus obrutus. Κατέκρημνισα βάλλωντες, *Plat.*
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, mola frango.
 Κατακρημνίσω, f. ζω, desino, terminor.
 Κατακρημνίσω, obliviscor. Εἰ δὲ Θανάτων πῆρ κατακρημνίσωτ' εἰν ἄδω, *Il.* 22, 389.
 Κατακρημνίσω, f. ἴσωμαι, prædationibus incurso, vasto, diripio, depopulo.
 Κατακρημνίσω, μέτρον, carmen cui in fine deest syllaba ad perfectionem. A κατακρημνίσω.
 Κατάκρημνισ, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eod.
 Κατακρημνίσω, occupandus, præcipiendus. Ὅρων δὲ τὴν ἔφοδον Θάμβου τε τήλων καὶ πάχου καὶ κατὰ κατακρημνίσωται ἔσαν, *Plutarch.* in *Cæsar.* Κατακρημνίσω, occupandum est. A κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, ἡ, ὄν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat. Κρημνίσω, κατακρημνίσω τ' ἄψω τῷ θορυθητικῷ, affectus movet, optime comprimens tumultuantes, *Aristoph.* *Equit.* 1379. Ab eod.
 Κατακρημνίσω, adv. comprehendendo, ex certa comprehensione.
 Κατακρημνίσω, ἡ, ὄν, qui comprehendī potest, comprehensibilis; (2) qui obtineri potest. Πένης Θεόθεν κατακρημνίσω, dolor divinitus acceptus, *Eurip.* *Hierp.* 1347.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, cum acc. nugis obruo et obtundo, nugando perdo; (2) nugas ago.
 Κατακρημνίσω, ε, ὁ ἢ, ad deprehensionem et condemnationem faciens et incitans. A
 Κατάκρημνισ, εως, ἡ, deprehensio; (2) comprehensio; (3) invasio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehensio mente, perceptio; (6) exploratio concentus chordarum pulsando; (7) in morbis is qui vocatur παροξυσμός. A κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, f. ᾠσα, lapidibus obruo, lapido. Πᾶς ὁ κατὰ κατακρημνίσωται, *Luc.* 20, 6.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, f. ᾠσα, lapidibus peto.
 Κατάκρημνισ, ε, ὁ ἢ, lapideus, saxosus.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, lapidibus obruo seu cooperio.
 Κατακρημνίσω, relinquo, desero. Κώραν κατακρημνίσω φαιδὸς ἀνθρώποις, *Plat.*
 Κατακρημνίσω, ἀνῶ, pinguem reddo, sagino.
 Κατακρημνίσω, ᾧ, fut. ᾠσα, impense rogo, obtestor.
 Κατακρημνίσω, aor. 2. part. act. verbi κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, convincor ex, *Herodot.*
 Κατακρημνίσω, demulceo, *Ar.*
 Κατακρημνίσω, abliguro.
 Κατακρημνίσω, adv. per commutationem seu permutationem; (2) mutuo, vicissim, e converso. A κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, a. 2. part. pass. v. κατακρημνίσω.
 Κατακρημνίσω, ἡ, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.
 Κατακρημνίσω, ε, ἡ, reconciliator, pacificator.
 Κατακρημνίσω, ἡ, ὄν, placabilis, placidus, A
 Κατακρημνίσω, vel κατακρημνίσω, f. ἴσω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; κατακρημνίσωται, commuto, permuto, et pass. reconcilior. Κατάκρημνισ αὐτὸς πρὸς ἀλλήλους, *Aristot.* Κατακρημνίσωται χροσίν ἐπὶ ταῖς πραπίξαις, *Dem.*
 Κατακρημνίσω, adv. pro κατακρημνίσω, *Polyb.*
 Κατάκρημνισ, ε, ὁ ἢ, congruus, consentaneus, respondens. Ἐκ κατὰ et ἀλλήλων.
 Hinc

Καταλληλότης, ητος, ή, congruentia, series congruens, coherentia quadrans.
 Καταλληλός, adv. congrue, convenienter.
 Καταλλάω, f. ήσσι, vel άσσι, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.
 Καταλογάω, adv. prosa oratione.
 Καταλογεύς, έως, ή, qui delectum facit. Α κατάλογος.
 Καταλογίω, ά, fut. ήσσι, contemno, negligo.
 Καταλόγη, ής, ή, respectus. Pli. (she despectus, Epi.)
 Καταλογίζωμαι, f. ήσμαι, computo; (2) impūto; (3) adnumero, adscribo. Καταλογίζεσθαι προς τινα τὸ εὐεργήτημα, Dem. σινά εν τοίς άδίκαις, Xen. Τι έπ' άρετή, Esch. Η εὐεργεσίαν καταλογίζη προς ήμᾶς επί τῆ τοσάνη ύβρι, Lucian. Hinc
 Καταλογισμός, ή, ή, computatio, numeratio, recensio, imputatio.
 Κατάλογος, υ, ή, enumeratio, recensio, proprie eorum qui stipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipsa stipendia quae quis facit. Unde ύπερ κατάλογου, emeriti. Α κατάλογος.
 Καταλόω. Vide καταλόω.
 Κατάλοπος, υ, ή, ή, idem quod simplex.
 Καταλοκίζω, fut. ήσσι, sulco. Κατὰ μὲν δὴν εν ήλοισμῶ, Eurip. Suppl. 825.
 Κατάλω, perluo, subluo, Gl. V. Apud Aristophanem a κατάλωμαι est κατάλωσι, pro κατάλω, balneis impendis, absumis, consumis, Nub. 836.
 Κατάλωφάδι, adv. supra cervicem, super humeros. Εἴην δὲ κατάλωφάδι φέρων, Odys. 10, 169. Α λόφος, humerus.
 Κατάλωξις, ας, ή, turma Α κατά λόχως.
 Κατάλωξις, (Poll.) idem quod
 Καταλόχιστος, f. ήσσι, decurio, centurio, in decurias seu centurias distribuo, in classes describo. Ab eod. Hinc
 Καταλόχισμός, ή, ή, distributio in cohortes.
 Καταλόγιστος, f. ήσσι, circumago, torquendo flecto, vincio.
 Καταλοκιστοί, Lycurgus leges contra affero.
 Κατάλωμος, άτος, τὸ, diversorium. Α κατάλωμος, divertio.
 Καταλωμύνομαι, neco, vasto, populo.
 Καταλωμύνομαι, έως, ή, depopulatio. Α praec.
 Καταλωμύνομαι, υ, ή, ή, qui dissolvi, destriui, aboleri potest.
 Κατάλωσις, έως, ή, dissolutio, eversio, destructio; (2) finis, exitus, unde et mors; (3) diversorium; (4) reconciliatio. Α κατάλωσις.
 Καταλωσσία, vel κατάλωσσία, ά, rabie sum contra aliquem incitatus, Suid.
 Καταλωτόν, adv. positi. tollendum, destruendum.
 Καταλωτόριον, υ, τὸ, diversorium.
 Καταλωτής, ή, ή, destructor, eversor.
 Καταλωτής, υ, ή, item ὁ κατάλωτος, υ, hospes divertens aliquo. Α
 Κατάλωσις, dissolvo; (2) evertō, destituo, aboleo; item, irritum reddo; (3) finio; (4) desino; (5) divertio in hospitium, commoror; (6) sedo; (7) conficio; (8) privo, v. gr. honore, cum gen. dicitur tamen sine absolute; (9) in med. pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdicō me, sc. magistratu. Κατάλωσις τὸν πόλεμον, λόγον, βίον παρά τινα, εις πανδοχείον, divertit; τινά τῆς άρχῆς. Τὸς δόλους κατέλωσεν, Aristoph. Pac. 742. φωνία αἰχμᾶ, Eur. Tro. 821.
 Κατάλωσις, interquiesco, remitto; proprie, subduco cervicem oncri vel molestiae.
 Καδδὲ έμὸν κῆρ λαφύσει κακῶν, Odys. 9, 459.
 Καταμύνομαι, f. έσσι, incanto.
 Καταμύνομαι, discite, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi καταμυνομαι, pro καταμύνομαι.
 Καταμύνομαι, έως, ή, consideratio, disciplina, crudelitudo, perceptio mentis.
 Καταμύνομαι, furor incitatus sum contra. Pli. καταμύνομαι, succenset.
 Καταμύνομαι, υ, ή, tersor, Gl. V. Α καταμύνομαι.
 Καταμύνομαι, f. ήσσι, emollio, effemino.
 Καταμύνομαι, vel καταμύνομαι, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.

Καταμυνομαι, f. ήσσι, idem.
 Καταμυνομαι, vel καταμυνομαι, idem.
 Καταμυνομαι, disco, cognosco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter considero. Την σενυτή φύσιν κατάμυνο, Epict. τι έκ τινος, Isocr.
 Καταμυνομαι, f. έσμαι, vaticinor, conjicio.
 Καταμυνομαι, τὸ μύλλοντα, Aristoph.
 Καταμυνομαι, Ion. pro καταμυνομαι, curru tero, unde άδὸς καταμυνομαι, via trita; καταμυνομαι, tritum, triviale, vulgare. Ab άμυνομαι.
 Καταμυνομαι, γ. ανῶ, tabefacio, exarefacio.
 Καταμυνομαι, f. ψω, comprehendo, corripio.
 Οτι μιν κατέμαρτε δίκων, Pl. 16, 598.
 Καταμυνομαι, ά, fut. ήσσι, testimonium dico contra aliquem; καταμυνομαι, testimonium convincor, testimonium dicitur contra me; καταμυνομαι, convictus est. Αὐτὸς έαυτὸ καταμυνομαρτήσκει, Dem.
 Καταμυνομαι, a. 1. f. g. part. act. Aeol. pro καταμυνομαι, a καταμυνομαι.
 Καταμυνομαι, qui corripuit, aor. idem, m. g.
 Καταμυνομαι, et καταμυνομαι, άμω, comanduco, absumo.
 Καταμυνομαι, tergo, Gl. V.
 Καταμυνομαι, f. έσσι, inquirō vel exquirō.
 Καταμυνομαι, immitto, sc. contractandi causa, v. gr. digitum in vulnus, &c.
 Καταμυνομαι, idem, Hipp.
 Καταμυνομαι, expugno, vincō.
 Καταμυνομαι, ά, f. ήσσι, accumulo, ut messores; καταμυνομαι, accumulare; καταμυνομαι, accipere, veluti caput pulvere aut cinere. Την εν κυλινδρόν καταμυνομαι χερσίν ήσσι, Pl. 24, 165.
 Καταμυνομαι, ά, fut. άσσι, hebetō, obtundo.
 Καταμυνομαι, idem.
 Καταμυνομαι, magno animo contemno.
 Καταμυνομαι, f. ήσσι, inebrio.
 Καταμυνομαι, ά, f. άσσι, derideo, ludibrio habeo.
 Καταμυνομαι, vel καταμυνομαι, f. ζω, demulceo, delinō.
 Καταμυνομαι, aor. 1. inf. act. verbi καταμυνομαι.
 Καταμυνομαι, ά, fut. ήσσι, meditor, exerceo; καταμυνομαι, meditatum esse.
 Καταμυνομαι, ά, f. ήσσι, negligo, nullam curam gero, prorsus negligo, contemno; a. 1. pass. καταμυνομαι, contempta; perf. pass. καταμυνομαι, neglectim. Καταμυνομαι, neglectim, contemptim. Καταμυνομαι, ει καταμυνομαι έργα, Soph. Aj. 45.
 Καταμυνομαι, ά, fut. άσσι, melle inficio, suave reddo. Οἶον καταμυνομαι τὴν λόχμην ήλην, Aristoph. Av. 231. Α μέλι.
 Καταμυνομαι, cunctari, procrastinare.
 Καταμυνομαι, on, vituperandus, odiosus. Τὸ κατάμυνομαι . . . γῆρας, Soph. Oed. Col. 1234. Α
 Καταμυνομαι, f. ψωμαι, conqueror, accuso, incuso, reprehendo. Καταμυνομαι έαυτὸν τῆς προτιρας ζωῆς, Xen. Hinc
 Καταμυνομαι, έως, ή, idem quod simplex.
 Καταμυνομαι, fut. ενῶ, remaneo, commoror; (2) subsideo. Οὔ ήσαν καταμυνομαι, Act. 1, 13.
 Καταμυνομαι, f. ήσσι, in partes disseco; (2) distribuo, dispenseo. Καταμυνομαι τὸν πλῆτον προς τὴν παρῶσαν χερσιν, Basil.
 Καταμυνομαι, έδος, ή, fragmentum. Α μέρος.
 Καταμυνομαι, ή, divisio, partitio, Steph.
 Καταμυνομαι, adv. membratim, sigillatim.
 Καταμυνομαι, ά, f. ήσσι, demetior, metior. Hinc
 Καταμυνομαι, έως, ή, dimensio, mensurae et spatii descriptio.
 Καταμυνομαι, έως, ή, perlongus. Α μήκος.
 Καταμυνομαι, ά, f. άσσι, specillum immitto, specillo scu spathula agito, exploro.
 Καταμυνομαι, υ, ή, ή, menstruus; καταμυνομαι, τὸ, menstrua muliebria. Α μήνη.
 Καταμυνομαι, έως, ή, mcnstruus.
 Καταμυνομαι, έως, ή, indicium, proditio, delatio. Α
 Καταμυνομαι, fut. ήσσι, indico, defero, prodo, enuncio. Καταμυνομαι παρῶν, Pli.
 Καταμυνομαι, ανῶ, polluo.

Καταμυνομαι, aor. 1. part. act. Aeol. pro καταμυνομαι, a καταμυνομαι.
 Καταμυνομαι, vel καταμυνομαι, immisceo, permisceo. Αποτὴν καταμυνομαι τὸν όμιλον άερα, Aristoph. Nub. 230. Καταμυνομαι τοίς άναγκαις άρετῆς τινά ζῆλον, Pli. Hinc
 Καταμυνομαι, έως, ή, commixtio, permistio.
 Καταμυνομαι, adv. sensim, paulatim; (2) divisim, minutim.
 Καταμυνομαι et καταμυνομαι, admisceo. Τάμινθος καταμυνομαι άκριτα ποίη, Hom.
 Καταμυνομαι, ά, f. ήσσι, largitione consequor.
 Καταμυνομαι, ά, f. ήσσι, in stipendia militum exhaurio. Καταμυνομαι τὸν υπάρχοντα, Eschin.
 Καταμυνομαι, f. έσσι, mcom surm.
 Καταμυνομαι, descendo, devenio. Α μέλω.
 Καταμυνομαι, on, vituperabilis; (2) infaustus, infelix.
 Καταμυνομαι, adv. solum; (2) seorsum, privatim. Ex μόνοις.
 Καταμυνομαι, ής, ή, statio, remansio, Gl. Vet.
 Καταμυνομαι, ά, singulari certamine vincō.
 Κύκνον καταμυνομαι, Pli.
 Καταμυνομαι, υ, ή, ή, permanens, perdurans. Α καταμυνομαι.
 Καταμυνομαι, propagatio, Gl. V. Α μουχομαι.
 Καταμυνομαι, ά, f. άσσι, numeris et modis exorno, et venustus reddo.
 Καταμυνομαι, υ, ή, ή, vitibus consitus, abundans.
 Καταμυνομαι, circumtego, cooperio.
 Καταμυνομαι, idem. Εὐψυχον άνδρα, πολεμίων θανόντῶ υπο, κῆρ καταμυνομαι εν τύμβῳ χερσιν, Eurip. Helen. 858.
 Καταμυνομαι σε, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philostr.
 Καταμυνομαι, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro καταμυνομαι, a καταμυνομαι.
 Καταμυνομαι, f. ήσσι, unguentis perfundo.
 Καταμυνομαι, aor. 1. inf. act. verbi καταμυνομαι.
 Καταμυνομαι, έως, ή, actio connivendi, conniventia. Α καταμυνομαι.
 Καταμυνομαι, vel καταμυνομαι, f. ζω, lacero, perstringo; καταμυνομαι, a. 1. med. perstringit; aor. 1. part. pass. καταμυνομαι, sauciatus, saucius. Παρὸς χροσῆ πειρόν καταμυνομαι χεῖρα άρεινῆ, Pl. 5, 425.
 Καταμυνομαι, ά, f. άσσι, allium contundo, facio intritum alliatum. Aristoph. καταμυνομαι, perf. pass. contrita penitus, ut allia in mortarium conjecta, sive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατά et μυνομαι, intritum ex allis.
 Καταμυνομαι, minutatim contero, Arist. Pac. 246. ubi leg. κατά μενυνομαι.
 Καταμυνομαι, f. ήσσι, convivio, oculos claudō; (2) morior. Καταμυνομαι τὰ βλεφαρα, Xen.
 Καταμυνομαι, f. ήσσι, vestio; (2) obduco, v. gr. auro, &c.
 Καταμυνομαι, άμω, derideo, deludo. Καταμυνομαι, άμω, Arrian. Hinc
 Καταμυνομαι, έως, ή, irrisio, illusio.
 Καταμυνομαι, sensim sedo, lenio.
 Καταμυνομαι, irrideo, vituperō.
 Καταμυνομαι, f. άσσι, cogo, adigo; (2) vexo.
 Καταμυνομαι, ης, ή, violentior amoris illecebra; (2) catanance, herba quaedam ad amorem alliciendi vim habens.
 Καταμυνομαι, άτος, τὸ, maledictum, devotio.
 Καταμυνομαι, f. ήσσι, anathema imprecor, diris devoto. Α praec.
 Καταμυνομαι, f. έσμαι, impudenter tracto aliquem, loquor contra aliquem, Eust.
 Καταμυνομαι, ή, inverecundus, Man.
 Καταμυνομαι, ά, f. άσσι, insumo, impendo.
 Καταμυνομαι, ά, f. ήσσι, impudenter me erga aliquem gero.
 Καταμυνομαι, f. λῶσσι, consumo, impendo, absumo; καταμυνομαι, consumpsit, aor. 1. καταμυνομαι, consumptum, perf. pass. Καταμυνομαι τὴν εν τῷ βίῳ σχολῆν εις τὴν τῶν λόγων φιληκόταν, Isocr. ad Dem.
 Καταμυνομαι, ά, fut. ήσσι, torpescio; (2) obtorpescio.

torpeo. Οὐ κατενάρκησα ἄδενος, 2 Corinth. 11, 8.
 Καταναυμάχῳ, ὤ, fut. ἦσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio supero. Τὸν βασιλικὸν καταναυμάχῳσι ἔδλον, Suid.
 Κατανέω, habitatum colloco. Hinc a. 1. apud Poet. κατίνασσι, collocavit, habitare jussit. Κατίνασσι πατῆρ ἐς πείρατα γαίης, Hesiod. Op. 167. Κατανάομαι, in medio, habito. Semper apud veteres transitivè activum et neutraliter medium sumitur: recentiores vero promiscue formis activis et mediis usi sunt. Κατ' ἀντίον νάσσατο παιδάς, ibi collocarat filios, Apoll. Rhod. 1, 1356. Κατινάσθην, aor. 1. pass. habitavi, Eurip. Phœn. 215.
 Κατανόηζομαι, f. ἴσομαι, fortiter vinco.
 Κατανόησθαι, ας, ἦ, collectio viritum facta. Ex κατὰ, ἄνορα, et λέγω, seligo.
 Κατανουνοίμαι, f. ἴσομαι, juveniliter glorior; (2) juvenili robore prævalco, animose supero.
 Κατανουνοίμαι, vel κατανουνοίμαι, descendo. Ἐξ ὀχέων κατανουνοίμαι, Apollon.
 Κατανεμώσθαι, ας, ἦ, indignatio. Ex κατὰ et νεμώσθαι, indignior.
 Κατανεμώσθαι, distribuo, despertio; κατανεμώσθαι, incolo, possideo, fruor; κατανεμώσθαι, a. 1. med. partic. pass. κατανεμώσθαι, distributi; κατανεμώσθαι, perf. pass. depastus. "Ὁν ἐγὼ κατανεμώσθαι ἴσπευσι ποτὶ ἐξ κάπτιμα, Aristoph. Ach. 305.
 Κατανύομαι, seu κατανύομαι, descendo.
 Κατανύομαι, aor. 1. inf. act. verbi κατανύομαι.
 Κατανύομαι, ον, quod concedi, annui, seu nutu perfici potest.
 Κατανύομαι, ας, ἦ, nutus, confirmatio per nutum. A
 Κατανύω, fut. ἴσω, annuo, nutu aliquid confirmo; (2) innuo, nutu significo. Κατινευσαν τοῖς ἐν τῷ ἐπέρω, Luc. 5, 7.
 Κατανεφῶ, ὤ, f. ὄσω, caligine obduco, obscuro.
 Κατανήσω, aggerare, extruere, Herodot. Ex κατὰ et νῆσαι, quasi a νῆα, sive νῆα, cumulo.
 Κατανήσωμαι, natando deferor.
 Κατανήσωμαι, ὤ, f. ὄσω, in carbones verto seu redigo; κατηνρακώσθαι, perf. pass. in carbones versus. "Ἐπὶ δ' ἅπαν κατηνρακώσθαι Σὺμ' ἐν Ἡραίεσσι φλογί, Eur. Iph. in Aul. 1602. Τέμνος ὡς ἔρρει δέμας φλογιστὸν ἦδη καὶ κατηνρακώσθαι, Soph. El. 57.
 Κατανηρακώσθαι, f. ἴσω, idem; (2) carbone inficio, v. gr. os, Anthol.
 Κατανήσω, fut. ἴσω, diffundo, transfundo, Vet. Lex.
 Κατανήσω, supero, Eur.
 Κατανήσωμαι, ἄτος, τὸ, perfusio, lotio.
 Κατανήσωμαι, ας, ἦ, qui Athenis peplum Minervæ infra sordidatum eluebat. A
 Κατανήσωμαι, f. ψω, idem quod κατανήσω. Κατανήσωμαι ἀπὸ γυλάπτῃς ἄπαντας, Luc.
 Κατανήσωμαι, idem quod κατανήσωμαι.
 Κατανήσωμαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnatorius. Κατανήσωμαι τῶν πολιέμων τῇ πόλει, Polyb.
 Κατανήσω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Κ' ἐκ κρημνώθη κατανήσω, Aristoph. Nub. 962.
 Κατανήσω, ὤ, f. ἦσω, contempro, specto; (2) considero; (3) animadverto, intelligo, perspicio; (4) disco. Κατανήσωμαι τὰ κρήνα, Luc. 12, 27. Hinc
 Κατανήσωμαι, ἄτος, τὸ, quod ab aliquo animadversum seu perspectum est, commentum, remedium excogitatum.
 Κατανήσωμαι, ας, ἦ, contemplatio, animadversio, cognitio; (2) diligens et attenta consideratio; (3) documentum. Ab eod.
 Κατανήσωμαι, ἦ, ὄν, perspicax. Ab eod.
 Κατανήσωμαι, absumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατανήσωμαι, Odys. 2, 58.
 Κατανήσωμαι, f. ἴσω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos insumo, ip. Jos. Ex κατὰ et νομίζω, in ea significatione qua et νόμισμα, nummus, inde descendit.
 Κατανήσωμαι, ὤ, legem oppono legi, obrogo.
 Κατανήσωμαι, surripio, depulcor.

Κατανουνοίμαι, ὤ, fut. ἦσω, commoneo, monitis instituo et moderor.
 Κάτανα, ὤ, τὰ, declivia, Poetice.
 Κατανάω, ὤ, f. ἦσω, devenio, pervenio; (2) pervenire facio, transfero. Κατήνησαν εἰς Κασσάρην, Act. 25, 13. Μισθοφορίας ἀξολόγως προκειμένης πολλοὶ ἔβλοντο κατήνησαν, Diod. Hinc
 Κατάνημα, ἄτος, τὸ, occursus; (2) fastigium ædificii; item (3) finis, terminus.
 Κατάνησις, ας, ἦ, declivis, proclivis, deorsum vergens.
 Κατάνησις, al. κατάνησις, Hom. idem quod κατανησιζέω.
 Κατανία, ας, ἦ, declivitas.
 Κατανησιζέω, ὤ, fut. ἦσω, precor.
 Κατανησιζέω, adv. ex adverso, e regione, ex opposito, τὸ κατανησιζέω, contrarium.
 Κατανήσις, adv. idem.
 Κατανησιζέω, adv. idem.
 Κατανησιζέω, idem quod κατανησιζέω, Μαν.
 Κατανήσις, ὤ, f. ἦσω, hausta aqua perfundo, et proprie quidem cum magna abundantia. Ph. κατανήσις, fomento. Ap. Med. est fomento adhibere liquida; oratores denique dicuntur κατανήσις, cum suavitate orationis capere tentant auditores, et permulcere aut multitudinem verborum obruere. "Ἄλλ' ὅταν ζυνήγορος ταῦτα ταῦτά σε κατανήσις, accusationibus aspergit, Aristoph. Vesp. 481. Κατανήσιζέωμαι τοῖς τῶν βραδύων στικμῶν, Joseph. Maccab. 7. A κατανήσις.
 Κατάνησις, ἄτος, τὸ, fomentum quod cum infusione fit. A præc.
 Κατάνησις, ας, ἦ, infusio aquæ vel alius liquoris, potissimum fovendi gratia.
 Κάτανησις, ας, ἦ, abundans, circumfluens.
 Κατανήσις, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi κατανήσις.
 Κατανησιζέω, ἦ, ὄν, acerbus, mordax.
 Κατάνησις, ας, ἦ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veteris profundus et omni sensu privans, sopor, stupor, LXX. (Sed hoc sensu potius leg. κατανήσις, Etn.)
 Κατανήσις, vel κατανήσις, f. ζω, pungendo penetro, compungo: a. 2. pass. κατανήσις, 3. pl. κατανήσις. "Ἀκούσαντες δὲ κατανήσις, Act. 2, 37.
 Κατανήσις, f. ἴσω, dormito capite dejecto et nictante; (2) obdormisco; (3) aliquantum dormio.
 Κατανήσις, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κατανήσις.
 Κατανήσις, fut. ἴσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανήσις δέμας, τὴν πορείαν, Plut. Φίλης γὰρ πρὸς τὸν κατάνησις, amicam enim apud hospitam diversantur, Soph. Elect. 1451: elliptica locutio pro κατάνησις τὴν ὁδὸν εἰς Φίλης πρὸς τὸν οἶκον.
 Κατανήσις, αἶα, αἶον, qui a tergo est.
 Κατανήσις, dorso fero, sublatum bajulo.
 Κατανήσις, carpo, carmino; (2) laceror; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero. f. 1. κατανήσις. Μὴ δὲ κατανήσις τὸν ἄνδρα τέτοιον εἰς φονικίδα; cruentare, Aristoph. Ach. 324. Κατάνησις τὸν πόνον, Eur. Tro. 757. Κατάνησις δέμας, corpus macie extabuit, Eurip. Hærr. 274. Κατάνησις τὸν πόνον, consumpta sum laboribus, Id. Med. 1090.
 Κατάνησις, f. 1. inf. act. Ion. pro κατάνησις, a κατάνησις.
 Κατάνησις, ὤ, fut. ἴσω, hospitio excipio.
 Κατάνησις, f. ἴσω, edolo, derado, deradendo et scalpendo polio; a. 1. pass. κατάνησις, sub. 3. sing. κατάνησις. "Ὅταν δὲ κρημνῶς, ἢ κατάνησις, Plut. de cornibus.
 Κατάνησις, f. ἀνώ, sicco, exsicco.
 Κατάνησις, ας, ἦ, siccus, aridus. Κατάνησις ψυχῆ, Num. 11, 6.
 Κατάνησις, fide indignum aliquem judico, aut dico adversus aliquem quæ fide indigna sint, Suid.
 Κατάνησις, dignus, Soph.
 Κατάνησις, ὤ, f. ἴσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; (3) in honore habeo;

pass. κατάνησις, dignus judicor. aor. 1. κατάνησις, inf. κατάνησις. Κατάνησις ἄνθρωπον ἀτιμασθῆναι, Act. 5, 41. τῷ αἰῶνος ἐκείνου τοῦτο, Luc. 20, 35. Κατάνησις τὴν ταύτην ἰστορίαν ἀναγίνωσκον τῆς πόλεως, Demosth. in Neærotam. Οἱ μὲν ἐπὶ τοσούτων πείσας καὶ τῶν ὁμοίων κατάνησις, alii fidei gradum, aliarumque id genus rerum mercitur, Plutar. de Stoic. remignantibus. Σὺ τοι, σὺ τοι κατάνησις, hanc fortunam meritus es, id est, tu quidem ipse tibi calamitatem hanc concivisti, Soph. Phil. 1095.
 Κατάνησις, adv. digne, pro dignitate, merito.
 Κατάνησις, ἦ, dignitas; (2) reverentia, admiratio alicujus rei. διὰ τὴν Ἀμιλκῆν τὸν στρατηγὸν κατάνησις, propter dignitatem, gloriam Amilcaris ducis; vel potius, motus admiratione et reverentia erga ducem Amilcarem, Polyb. 1, 78. (2) τὴν κατάνησις καὶ κατάνησις παρὰ τοῖς συμμάχοις τῷ Ῥωμαίων πολιτικῶν, admirationem atque reverentiam qua Romanam rempublicam socii colunt, Id. 3, 90.
 Κατάνησις, rado, derado.
 Κατάνησις, ἦ, ὄ, sculptura. A
 Κατάνησις, f. ἴσω, derado, abrado, litura obduco, oblitro; (2) incido, scarifico. Τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν κατάνησις, Luc. 11, 29.
 Καταπάτω, f. αἴσω, vel αἴσω, deludo, illudo, ludibrio habeo. a. 1. part. pass. καταπάτωμαι, elusus.
 Καταπάτω, f. αἴσω, percutio, flagello ferio.
 Καταπάτω, ἦ, ὄν, compactus. A πησίνος.
 Καταπάτω, f. ἴσω, eluctor, lucta vincio; (2) vinco; a. 1. part. pass. καταπάτωμαι, lucta victus. "Ἄλλ' οἱ λόγοι καταπάτωμαι λέγεις, Eur. Iph. in Aul. 1038.
 Καταπάτωζομαι, f. ἴσομαι, pernocto.
 Καταπάτωζομαι, f. ἴσω, malitiose ago contra, dolis utor adversus.
 Καταπάτω, ἄτος, τὸ, id quo corpus conspergitur. A
 Καταπάτω, vel καταπάτω, f. καταπάτω, conspergo. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάτωμα ἐπιτήρησαν, Aristoph. Nub. 177. Hinc
 Καταπάτω, ας, ἦ, conspersus; (2) variegatus, pictus.
 Καταπάτω, ας, fut. ἦσω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τῷ Θεῷ καταπάτωμαι, Heb. 10, 29. Καταπάτωμαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Hinc
 Καταπάτω, ἄτος, τὸ, quod conculcatur.
 Καταπάτω, ας, ἦ, conculcator.
 Καταπάτω, ἄτος, τὸ, requies; (2) finis.
 Καταπάτω, ας, ἦ, requiem adferens.
 Καταπάτω, ας, ἦ, requies, quies; (2) sedatio; (3) dejectio de honore.
 Καταπάτω, ἦ, ὄν, vim leniendi, sedandi habens. A
 Καταπάτω, f. αἴσω, cessare seu desistere facio, coerceo, compesco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requiesco, cesso; καταπάτωμαι, sedabitur, f. 1. pass. Δέσπεινα χόλον καταπάτωμαι, Eur. Med. 172. "Ἐγὼ σε καταπάτωμαι τὰς πνοάς, Aristoph. Av. 1403.
 Καταπάτω, ας, ἦ, obsequens, moriger. A
 Καταπάτω, f. πείσω, persuadeo, adduco, induco. Pass. obcedo, morem gero, pareo.
 Καταπάτω, ὤ, fut. ἦσω, interminor.
 Καταπάτω, ας, ἦ, fame confectus. Ex κατὰ et πείνω, sitis.
 Καταπάτω, ας, ἦ, tentamen, experimentum.
 Καταπάτω, f. ἴσω, periculum et experimentum facio, attento, tento; (2) laceror. Καταπάτω τῶν πολεμίων, Polyb. ψῆφον τινός, Lys. Hinc
 Καταπάτω, ἦ, ὄ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.
 Καταπάτω, idem quod καταπάτω. Hinc
 Καταπάτω, ἦ, ὄ, instrumentum quo nautæ maris altitudinem explorant.
 Καταπάτω, ἦ, ὄ, Ion. pro καταπάτω, sc. σχοίνος, aut μολυβδίου, idem.
 Καταπάτω, f. ἐγῶ, transfigo, transadigo, configo; καταπάτωμαι, perf. pass. confixus.
 Κατα-

Καταπλάσμα, ἄ, f. ὥσω, munio novis soleis, reficio calceum lacerum. Καταπεπλεγμένη σάνδλια, calcei sordidi, obsoleti, reflecti, *Jos. 9, 5*. Ex πέλιμα, solea calcaementi.
 Καταπέλασάω, f. ὥσω, catapulitis impugno; (2) invado, vel incurso, more petulatorum militum; f. 1. med. καταπελάσσονται, petati incursubant. Καταπελάσσονται τὴν Βιοιωτίην ἄλην, *Aristoph. Ach. 164*. A καταπέλις.
 Καταπελάφτης, ἡ, ἰ, quī telum e catapulta mittit. Ex καταπέλις et ἀφίημι, emitto.
 Καταπέλις, ἡ, ἰ, catapulta, machina bellica; (2) supplicii genus. Ex πέλις.
 Καταπέλιος, ἡ, ἰ, catapularius. A præc. Καταπέλιος, pro καταπέλιος.
 Καταπέπω, fut. ψω, demitto; (2) mitto. Καταπέπειν γράμματα, *Herodiam*.
 Καταπέπιος, ἄ, fut. ὥσω, defleco, deploro.
 Καταπέπιος, pro καταπέλιος.
 Καταπέπασμιον, musicorum verbum. Vide *Tab. 1, 19*.
 Καταπέπνησσι, part. perf. act. f. g. per *Sync.* pro καταπέπνησσι, a καταπέπης.
 Καταπέπης, f. ψω, percoquo. Χέλων καταπέπης, *Pl. 1, 81*.
 Καταπέπικασμίον, adv. solerter, callide, fraudulenter. A πεπικέω.
 Καταπεράω, ἄ, f. ὥσω, traduco, trajicio. Hinc καταπεράωσις, ἡ, ἰ, transitus, *Eust.*
 Καταπέδος, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim et insolenter illudo: a. 2. καταπεδῶν, oppedere.
 Καταπερείμι, superior sum, supero.
 Καταπερίζωσις, ἡ, ἰ, laceratio, scarificatio.
 Καταπερόνω, ἄ, infibulo, velut fibula defigo.
 Καταπεροπέρομαι, adulor; vendito me alicui.
 Καταπέρον, a. 2. part. act. verbi καταπέπω.
 Καταπέτάω, fut. ὥσω, expando, explico, extendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Καταπέτασ' αὐτὸν τὴν κεφαλὴν Φανικίδι, *Aristoph. Plut. 730*.
 Καταπέτανύμι, vel καταπετανύω, idem.
 Καταπέταμι, ὅμι, vel καταπέτομαι, devolo, volando descendo.
 Καταπέτω, ἄτος, τὸ, aulæum, velum quod rei alicui obdeditur. A καταπέτω.
 Καταπετροσέω, ἄ, f. ὥσω, lapidibus jaciendis frango. Τὴς δὲ Ἀμφικτύουσι καὶ τὸν Φίλιππον τὰ ὅπλα τὸν Φυλιέων καὶ τὸν μεθοδῶρον καταπετροσέωσι, *Diodor. Sicul. 16, 60*. A πέτρος et κόπτω.
 Καταπέτρος, ἄ, f. ὥσω, de saxo præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρος.
 Καταπέτρα, *Att.* pro καταπέσσα.
 Καταπέφύγισσι, confugerunt, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφεύγω.
 Καταπέφνω, occido. Εἰ μὴ κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, *Pl. 3, 281*.
 Καταπέφρονήσας, adv. contemptim. Φρονηματιώβητες ἐπὶ τῷ προτερήματι, καταπέφρονήσας διὰ τινων σενῶν καὶ ἀποκηρμένων ὀδῶν ἐπορεύθησαν, successu elati, magno hostium contemtu per fauces quasdam arctas et confragosas properant, *Diodor. Sic. 14, 101*.
 Καταπέψη, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi καταπέσσω.
 Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango; (2) gelu constringo, congelo, conglacio. Εἶτα καταπέψην πρὸς αὐτόν, scil. ὀδελίσκον, *Aristoph. Av. 365*.
 Καταπήδιάω, ἄ, fut. ὥσω, desilio, insilio.
 Καταπήμινο, f. ἀνὸ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. καταπήμινοι, noceat.
 Καταπήμηνει, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Att.* pro καταπημίοναι.
 Καταπήξ, ἦγος, ἰ, sublica, palus qui in terram defigitur. A καταπήξιμι.
 Κατάπηρος, ον, læstus, mutilatus.
 Καταπήσω, vel καταπήσσω, fut. ξω, defigo.
 Καταπιάνω, f. ἀνὸ, pinguéficio.
 Καταπιέω, fut. ἴσω, depresso, opprimo; (2) comprimo, presso.
 Καταπίεσις, ἡ, ἰ, depressio, oppressio, compressio. A καταπιέω.
 Κατάπιρος, ἡ, ἰ, peramarus.

Καταπίμλος, ἡ, ἰ, pinguis, obesus. Ex πιμλή, pinguedo.
 Καταπιμπλάω, καταπιμπλήμι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo; fut. καταπιλήσω, a. 1. κατάπιψησα. pass. καταπιμπλάμαι, orpleor.
 Καταπιμπρόω, vel καταπιμπρημι, fut. ἴσω, incendio, inflammo, comburo. Καταπιμπρησὺν τὰς οἰκίας, *Plut.*
 Κατάπινη, 2. sing. præc. imperat. act. verbi Καταπίνω, absorbeo, bibo; (2) deglutio, devoro: f. 2. καταπινημι, καταπινηνται, devorabunt: pass. f. 1. καταπινησθῆμαι, καταπινησθῆναι, devorabitur; a. 1. pass. καταπινησθῆναι, aor. 2. act. κατίπινην conj. ἐὰν καταπίω. Αὐτὴ γὰρ τὰ ἱερῶν τάλαντον καταπίπτικος βροδίας, *Aristoph. Vesp. 1141*.
 Καταπίπλημι. Vide καταπιμπλάω.
 Καταπιπρόσω, vendo, venundo.
 Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor; a. 2. κατίπτεσον καταπίπτον, prolapsus; perf. inf. καταπεπτόκηναι, decidisse. Πάντων δὲ καταπίπτοντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, *Act. 26, 14*.
 Καταπίσσω, vel καταπιπίνω, ἄ, fut. ὥσω, pico, pice illino, pice incrusto.
 Καταπίσσω, f. ἴσω, credo, fidei alicujus committo. Καταπίσσωμαι ταῖς Μῆσσαι, *Phal.*
 Καταπίσω, ἄ, f. ὥσω, fidem facio, fidem præsto, fidem exigo. Ex πίσσις. Hinc
 Καταπίσσις, ἡ, ἰ, fiducia et securitatis contractus.
 Καταπίτωσις, ἡ, ἰ, picatio, obductio picis.
 Καταπίων, ονος, ὁ, ἰ, pinguis, obesus.
 Καταπίωγεις, aor. 2. part. pass. verbi καταπιήσω. Unde
 Καταπιώγης, ἰος, ὁ, ἰ, metu consternatus.
 Κατάπιλωμα, ἄτος, τὸ, medicamentum quod illinitur vel quod superimponitur, emplastrum. A
 Καταπλάσω, vel καταπλάτω, f. ὥσω, illino, obliño; (2) cataplasma impono, cataplasmate curo. Μὴ ποίην τὸ πρὸς ὤπον ἄπαν ψιμῆν κατὰ πλάστι, *Ephigr.*
 Καταπλασῆ, ἡ, medicamentum, *Herod.*
 Καταπλασῆς, ἡ, ἰ, illitus; (2) confectus.
 Καταπλασῆς, ονος, ἰ, emplastrum, oblitum. Ἰατρῆοισι τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ τὴν καταπλασῆν, *Herodot. 4, 75*.
 Καταπλαῖω, fut. ἴσω, complico, necto. Καταπλέωμεν τὴν ζώνην, *Herodot.* finire; ῥῆσιν, perorare.
 Καταπλευκτιάω, excello, præsto.
 Κατάπλος, et *Att.* κατάπλωσις, expletus, plene satiatus.
 Καταπλέω, fut. ἴσω, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τὸν Γαβαρήν, *Luc. 8, 26*.
 Καταπληγμῆς, ἡ, ἰ, objurgatio, insultatio. A καταπλήσσω.
 Καταπλήω, f. ἴσω, impleo, repleo, oppleo.
 Καταπληκτικῆς, ἡ, ἰ, terribilis, stuporem adferens, admirabilis.
 Καταπληκτικῶς, adv. cum stupore, terrore, ut stupeant qui vident, &c.
 Καταπλήξ, ἦγος, ὁ, ἰ, percussus, consternatus; (2) pavidus; (3) stolidus.
 Κατάπληξις, ἡ, ἰ, obstufectio; (2) stupor, mens attonita. A
 Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obstufefacio; καταπλήσσομαι, obstufesco, stupeo, percellor; a. 1. act. καταπλήσσω, perculsi, in med. καταπλήσσομαι a. 2. pass. καταπληγῆναι, percelli, percussum esse. Κατέπληξε πάντας, *Xen.* Καταπληγῆναι τὰς πολιμίας, *Thuc.*
 Καταπλοκῆ, ἡ, ἰ, implicatio, complexio.
 Κατάπλος, contr. κατάπλωσις, ἡ, ἰ, navigatio deorsum, sive qua descendimus; (2) appulsus; (3) locus ad quem appellimus.
 Καταπλωσῆς, ἄ, fut. ἴσω, dives sum, abundo.
 Καταπλωσίζω, fut. ἴσω, dito, locupleto.
 Καταπλωστωμάχην, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.
 Καταπλώω, f. υνὸ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo; *trojice*, probris, contumeliis.

Κατάπλωσις, ἡ, ἰ, lotio, ablutio. A præc. Καταπλώω, *Ion.* pro καταπλέω, navi devehor; a. 1. καταπλώσας, devectus.
 Κατάπνευμα, ἄτος, τὸ, adflatus. A
 Καταπνέω, fut. ἴσω, perflo, adflo, et quidem cum vi.
 Καταπνέω, f. ἴσω, suffoco, præfoco, strangulo. Καταπνέωμαι πύρε, *Gal.* Hinc
 Κατάπνευξις, ἡ, ἰ, strangulatio, suffocatio.
 Καταπνοή, ἡ, ἰ, venti irruentis flatus.
 Καταπνός, et καταπνός, adv. e vestigio. Vide πῆς.
 Καταπνός, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. καταπνός, pro καταπνέω. Unde
 Καταπνός, ἡ, ἰ, fauces infimæ, quibus cibum devoratur, stomachi orificium.
 Καταπνικίλλω, variego, varie distinguo; perf. pass. καταπνικίλλεται, variegatum est.
 Καταπνολάω, f. ἴσω, perfruo; (2) nimium et plus, quam par est, fruor.
 Καταπνολέω, ἄ, fut. ἴσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπνολέωμι τὴν ἐγκλημάτι, *Thuc.* Hinc
 Καταπνολέμοις, ἡ, ἰ, oppugnatio; (2) debellatio.
 Καταπολιτεύομαι, fut. ἴσομαι, politica ratione vinco, causam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem. Κατεπολιτεύσασθε τὴν ἐν νότοις πλοονεσίαν, *Plut.*
 Καταπολλῶ, adv. multum, valde; (2) multo, cum compar.
 Καταπορμπέω, fut. ἴσομαι, transmitto, transveho pompa; (2) glorior adversus quem.
 Καταπονώ, ἄ, f. ἴσω, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso; καταπονώμαι, labore conficior, fatisco, affligor; καταπονώθεις, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐποίησαν ἐκδίκησιν τῷ καταπονώμεν, *Act. 7, 24*. Hinc
 Καταπονώσις, ἡ, ἰ, fatigatio, lassitudo.
 Κατάπονος, ἡ, ἰ, labore defessus, confectus.
 Καταποντίζω, f. ἴσω, demergo in pontum seu mare, submergo. Καταποντισθῆν ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης, *Matt. 18, 6*. Hinc
 Καταποντισμός, ἡ, ἰ, demersio in mare, submersio.
 Καταποντισῆς, ἡ, ἰ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui post prædam captam homines in aquas submergit.
 Καταποντός, ἄ, f. ὥσω, idem quod καταποντίζω.
 Καταποπέδω, oppedo.
 Καταπορέομαι, f. ἴσομαι, redeo ab exsilio.
 Καταπέρονοις, ἡ, ἰ, scortatio; (2) stupratio. A
 Καταπερόνω, f. ἴσω, stupro, stuprum infero; (2) prostituo. (2) χωρὶς ἡ δὲ τὸν Φάλευ τέκνα καταπορέωσι, *Herodot. 1, 94*.
 Καταπορευοσέω, ἄ, fut. ἴσω, in meretrices insumo. Ex πορευοσέω, leno.
 Καταπορέσω, molior, machino, exhibeo, *Xen.*
 Κατάποσις, ἡ, ἰ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in vetriculo; (2) gula, cibi meatus. *Gl. V.* κατάποσις, vorago. A καταπίνω.
 Κατάποσις, ἡ, ἰ, vorax, helluo, *Gl. V.* (2) gula. Ab eod.
 Καταπότιον, ἡ, ἰ, catapotium, medicamentum quod deglutitio sumitur. Ab eod.
 Κατάποτον, ἡ, ἰ, idem, *Hygg.*
 Καταπραγμάτευομαι, fut. ἴσομαι, negotior.
 Καταπραῆς, ἰος, ὁ, ἰ, declivis, pronus.
 Καταπράσσω, vel καταπράττω, et καταπράττωμαι, efficio, perago, transigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βόλεται, καταπράττη, *Plut.*
 Καταπράνυσις, ἡ, ἰ, mitigatio, scdatio. A
 Καταπράνω, mansuefacio, lenio, sedo. Καταπράνω τῆς ὀργῆς αὐτόν, *Plut.*
 Κατάπρασμος, ἡ, ἰ, stirpibus, arboribus, abundans. Ex πρᾶνον, stirps.
 Καταπρασέω, f. ἴσω, cum gen. legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem.
 Καταπρήω, f. πρήσο, comburo; (2) incendio.
 Καταπρηῆς, ἰος, ὁ, ἰ, pronus, declivis.
 Καταπρηνίζω, fut. ἴσω, pronum præcipito.
 Καταπρηνώ, ἄ, fut. ὥσω, præcipito, pessundo; hinc aor. 1. med. καταπρηνώσασθαι, pro καταπρηνώσασθαι. Ex κατά et πρηῆς, pronus.
 2 Y 2 Κατα-

Καταπρεσθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi καταπρέσθω.
 Καταπρίω, fut. ἴσω, serra deseco, vel præcido, serra descindo; (2) discindo, disseco.
 Καταπροδίδωμι, præsent. inf. act. verbi καταπροδίδωμι, f. ἴσω, prodo. Μῆτε τὸς συμμάχους καταπροδίδωμι, Thuc.
 Καταπροήσθαι, aor. 1. inf. med. verbi καταπροήμι, e manibus dimitto, proicio; (2) cum neglectu abjicio.
 Καταπροϊκῶμαι, progredior; (2) irrideo, contemno; (3) impune evado; impune aliquid facio, ut hinc sit καταπροϊξῆσθαι, futurum. Sic autem occurrit; ἢ καταπροϊξῆ, pro ἢ καταπροϊξῆ, haud impune feceris; et ἢ καταπροϊξῆται, non impune fecerit. Οὗτοι, σὺ καταπροϊξῆς λέγουσι ταῦτα, Aristoph. Thesm. 578. et Vesp. 1385. Καταπροϊχθῆναι, stuprari, quorumvis ludibrio exponi, Argument. Antig. Soph. Quasi κατά προίκα, gratis impune; in altera significatione, quasi ex κατά, πρὸ, et ἴκωμαι.
 Καταπροϊξάμην, impune reliqui, aor. 1. ind. med. verbi καταπροϊκῶμαι.
 Καταπρολείπω, fut. ψω, relinquo, desero.
 Καταπροσείρω, ᾧ, f. ἴσω, primas partes eripio, vinco.
 Καταπροσέω, fut. εἴσω, p. κέχρικα, profundo, effundo.
 Κατάπρακτος, ε, ὁ, cinædus.
 Καταπράσ, a. 2. part. act. verbi καθίστημι.
 Καταπράω, ᾧ, f. καταπρήσσομαι, devolvo, præcipuo.
 Κατάπτειρος, ε, ὁ ἢ, plumatus, aliger, alatus. Μῆτε κατάπτειρος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ δάμον, Eurip. Or. 178. Ex πτερός.
 Κατάπτεισθαι, perstringere, præsent. inf. med. Ion. pro καθάπτεισθαι, a καθάπτωμαι.
 Καταπτήσσω, fut. καταπτήξω, p. κατίπτειρα, terreo; (2) consternor, perterreo, pertimesco, valde timeo, testor animum fractum et desperandum.
 Καταπτήσθην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro κατίπτεισθην, a verbo καθάπτωμαι.
 Καταπτήω, ᾧ, fut. ἴσω, metu consterno, exterreo.
 Κατάπτωμαι, Ion. pro καθάπτωμαι, tango, exprobro; cito, de teste. Vide καθάπτωμαι.
 Καταπτήσθης, ὁ, despector, derisor, Anac.
 Κατάπτωτος, ε, ὁ ἢ, despiciendus, detestandus, abominabilis. A καταπτύω.
 Καταπτήχης, εἶος, ὁ ἢ, sinuosus, plicatus. Ex πτύω, plico.
 Καταπτύω, f. ἴσω, despicio, contempnim adversor.
 Κατάπτωμαι, ἄτος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A καταπίπτω.
 Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Καταπύσσω, metu concido, trepido.
 Κατάπύσσω, succiduus, Gl. V. A καταπύσσω.
 Καταπυχεύομαι, fut. εἴσομαι, inops sum; (2) ad mendicitatem redigor, pauper fio.
 Καταπύχης, εἶος, ὁ ἢ, cinædus; (2) obscænus, Hes. Ex πυγή.
 Κατάπυγος, ε, ὁ, idem et ab eod. Hinc
 Καταπύγος, f. ἴσω, flagitium cinædorum.
 Καταπύγων, υνος, ὁ, cinædus. A πυγή.
 Καταπυγανέστρεος, impudicior, libidiniosior.
 Καταπύω, f. ἴσω, putrefacio, putredine consumo; καταπύθωμαι, putresco.
 Καταπύκάζω, f. ἴσω, exorno; (2) constipo.
 Κατάπυκνος, ε, ὁ ἢ, condensus.
 Καταπυκνώω, ᾧ, fut. ἴσω, condenso. Κατεπύκνω παραείρηματῶν πλῆθει τὴν σόλιν, Plat. Ταῖς ἐν τῆς ἀληθείας φαντασίας καταπυκνωμένους, Longin. 9.
 Καταπυκτέω, f. εἴσω, vinco pugilatu.
 Καταπύξω, f. ἴσω, inflammo. Ex πύξω.
 Κατάπυξος, ε, ὁ ἢ, ignitus, candefactus; (2) ardentissimus, ferventissimus. Ex πύξω.
 Καταπυρπολέω, ᾧ, f. ἴσω, igni absumo, comburo.
 Κατάπυρρος, ε, ὁ ἢ, valde rufus.
 Καταπύρω, υνος, ὁ, barbatus.
 Καταπαλάω, f. ἴσω, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, execratio, dira.
 Καταραίζομαι, convalesco, ut simp.
 Καταρακῶ, seu καταράκω, ᾧ, laceror. Unde perf. part. καταράκωμένος, laceratus. A ῥάκος.
 Καταράκτης, ε, ὁ, cataracta, locus abruptus et præceps in flumine, unde aqua in præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quedam. A καταράσσω.
 Καταράσομαι, ᾧμαι, f. ἴσομαι, male ominor, execror, devoveo. "Ὅταν καταράσομαι λάβρα τῷ θεσπότη, Aristoph. Ran. 764. Ἡ σκεπὴ ἢν καταράσσω, Marc. 11, 21. Ex ἄρα.
 Καταράσσει, 2. plur. præsent. imperat. med. contr. pro καταράσσει, a καταράσομαι.
 Καταράσσιμος, υ, ὁ, execrabilis.
 Κατάρασις, εως, ἡ, execratio.
 Κατάρατος, ε, ὁ ἢ, diris devotus, execratione dignus. A καταράσομαι.
 Καταράσσω, vel καταράττω. Vide καταράσσω.
 Κατάραυλος, ε, ὁ ἢ, usque ad calcæos demissus. Ex ἀράβλη.
 Καταραγῶ, ᾧ, f. ἴσω, p. καθήρηκα, inefficacem reddo, cessare facio ab opere; (2) abrogo, aboleo; (3) inuito reddo. Καθήρηκα τὰ τῷ νηπί, 1 Cor. 13, 11. Κατήρηθην ἀπὸ τῷ νόμῳ, Rom. 7, 6. "Ὅπως ἀνὴρ μὴ καταραγῶν χεῖρα, Eurip. Phœn. 760.
 Καταραγήσονται, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi καταραγῶ.
 Κάταραγμα, ἄτος, τὸ, initiatio, et in plur. primitiva. A κατάραχος.
 Καταραγμένην, acc. sing. part. præsent. pass. f. g. verbi καταραγῶ.
 Κατάραγρος, ε, ὁ ἢ, argentatus; (2) argenteus.
 Καταραγρῶ, ᾧ, fut. ἴσω, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corumpo. (2) καὶ τὸ εὐθέρσον εἰ καταραγρῶμένος λέγω, corruptus pecunia, Soph. Antig. 1077.
 Κατάραδεντος, υ, ὁ, irriguus, Gl. V. quasi a καταρεύω, quod esset irrigo.
 Κατάραδω, irriro. Οὗτε πανουργῶν, οὗτε κατάραδων, ἀλλὰ τὰ βέλτετα διδάσκων, laudibus perfundens, Aristoph. Ach. 664.
 Καταράζω, fut. ζῶ, demulceo manu. Χεῖρὶ τέ μιν καταράζειν, Il. 1, 361.
 Κατάραξ ἀνεμος, ventus contortus, et desuper irruens cum impetu, typho. A καταράσσω.
 Καταράβεις, aor. 1. part. pass. Ion. pro καθαράβεις, a καθαίρω, rugo.
 Καταράβω, ᾧ, fut. ἴσω, articulo.
 Καταράβηλος, ἡ, ὁ, horribilis, horrendus.
 Κατάραβμῆ, ᾧ, f. ἴσω, annumero; (2) enumero; (3) numero. Καταράβηται Τρωάδων ἄλλον μετὰ, Eur. Tro. 873. Καταράβημένος ἦν σὺν ἡμῖν, Act. 1, 17.
 Καταράβησις, εως, ἡ, enumeratio. A præc.
 Καταράβηξω, fut. ἴσω, dejicio, Hec.
 Καταράβω, ᾧ, f. ἴσω, praeedo.
 Καταράω, ᾧ, fut. εἴσω, sufficio. Ἐμοὶ δὲ ὣς ἐν ἡλίω καταράωσι, Eur. Rhœs. 446.
 Καταράωξω, Ion. pro καθαράωξω, adapto.
 Καταράωμαι, nego, Soph.
 Καταράω, ᾧ, f. ἴσω, aro; (2) gigno, de mare.
 Καταράωξω, ἡς, ἡ, dilaceratio.
 Καταράωμαι, a. 2. inf. pass. verbi καταράωμαι.
 Καταράωμαι, ᾧ, f. ἴσω, ignave vel timide ago. Τὰ καταράωμαι, per negligentiam amissa, Demosth. Philipp. 1, 4.
 Καταράωμαι, fut. ἀνώ, perfundo stillatim; (2) adspingo, inspergo, irroro.
 Καταράωκτης, ε, ὁ, idem quod καταράωται.
 Καταράωται, f. ψω, insuo, consuo.
 Καταράωσω, vel καταράωτω, fut. ζω, frango, rumpo; (2) impetuoze deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more salientium aquarum defluo; (5) ruo, confugio. Κατήραξ δ' εἰς τὴν θάλασσαν ἄπαντας, Dem. (5) ἀλλὰ καταράωχθῆσαν ὄσπερ εἰς πύχης τι φιλὸν τὸς ἐλεφαντας, ad elephantos tanquam ad amicam murum confugiunt, Att. Hist. Alex. 5, 17.
 Καταράωφος, ε, ὁ ἢ, consutus; (2) pannosus; (3) ex commissuris nexus, non inte-

ger; (4) imbellis, de homine imbecille valetudinis. A καταράωται.
 Καταράωξω, ᾧ, fut. ἴσω, nugo, consueo carnina; (2) nugo, blatero.
 Καταράωξω, f. ζῶ, permulceo, Etn.
 Κατάραω, præsent. part. act. n. g. v. καταράω.
 Καταράωτης, εἶος, ὁ ἢ, deorsum vergens, declivis; (2) in altam partem vergens. A καταράωξω, f. ψω, deorsum vergo et inclino.
 Καταράωσαν, nom. sing. a. 1. part. act. n. g. verbi
 Καταράω, fut. εἴσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκείνο σῆρει, μὴ σφαλεῖς καταράωξῃς ἐντεῦθεν, Aristoph. Pace, 145. Φόνω καταράωξῃ, Eur. Tro. 16.
 Καταράωξω, vel καταράωξω, confringo, distringo; (2) cum impetu decido facio, dejicio; (3) alvum celeriter et cum impetu moveo; valde purgo, ap. Med. Γυναικας καταράωξωμαι τὸς στίπλους, Xen. Ἀσπὸς καταράωξωται, Jos. 9, 4. (1) τὸ πρὸς καταράωξωται, perumpit ordines et in fugam vertit, Soph. Antig. 675. (3) καταράωξωται τὸς γαστέρας, dysenteria labore coperant, Arrian. de Reb. Hispan. 54. Hinc
 Καταράωξω, ἡ, ὁ, celeriter urinam aut alvum ciens.
 Καταράωσις, εως, ἡ, accusatio; (2) condemnatio.
 Καταράωσω, vel καταράωξω, f. ζω, confringo, distringo; (2) constrepo, intersouo.
 Καταράωξω, f. εἴσω, contra aliquam verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi demulceo.
 Κατάραξος, ε, ὁ ἢ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex ῥίξω, radix. Hinc
 Καταράωξω, ᾧ, f. ἴσω, radicibus firmo seu fl. cio, radicibus fixis stabilio.
 Καταράωξω, ᾧ, fut. ἴσω, limo, lima polio; καταράωξω, exquistum, elegans. Ἀετῶν τα λίξων καὶ καταράωξω, aliquid urbanum et limati, Aristoph. Ran. 900. Πολλὰς δὲ γ' εὐρήσων ἐν μεσοβωγίᾳ θάλασσι βραχίον' οὐ καταράωξω, lacertum bene limatum, id est, probe exercitatum, Æschyl. Suppl. 754. Ex ῥίξω, lima.
 Καταράωξω, f. ἴσω, idem.
 Καταράωξω, f. ἴσω, dejicio, vel disjicio.
 Καταράωξω, ᾧ, f. ἴσω, dejicio, prosterno. A καταράωξω, f. ψω, idem.
 Καταράωξω, ᾧ, f. ἴσω, asthmae sibilante laboro.
 Καταράωξω, f. ἴσομαι, catarrho laboro, distillationibus vexor. A κατάραω.
 Καταράωξω, ἡ, ὁ, a catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrho ciens, seu cum catarrho conjunctus. Ab eod.
 Καταράωξω, ἡ, ὁ, idem et ab eod.
 Καταράωξω, id. quod καταράωξω, Steph.
 Κατάραω, contr. κατάραω, ε, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio; gravado. A ῥόω.
 Καταράωσις, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A
 Κατάραωσις, ε, ὁ ἢ, declivis, deorsum vergens. A καταράωξω.
 Κατάραω, idem quod κατάραω, Etn.
 Καταράωξω, ᾧ, f. ἴσω, sorbillo, absorbeo.
 Καταράωξω, ες, catarrhis obnoxius, gravatinosus.
 Καταράωξω, et
 Καταράω, inus. idem quod καταράω, Steph.
 Καταράωξω, ᾧ, fut. ἴσω, quadro, ad numeros aptos refero, conformo, fingo.
 Καταράωξω, f. ἴσω, idem.
 Καταράωξω, defluo, descendo, de veste.
 Καταράωξω, f. ἀνώ, conspurco, contamino. Σπρωκόμενα ῥήματα τὸς λίγοντας πρώτους καταράωξωται, Plat.
 Κατάραω, idem.
 Κατάραω, ε, ὁ ἢ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A καταράω.
 Καταράωξω, ᾧ, f. ἴσω, extimesco, metu consternor. Unde plusq. perf. καταράωξωται, Ion. pro

pro καταρῶδῃσι part. καταρῶδῃκῶς, ap. Herod.
 Καταρῶδῃς, γῶς, ὁ ἢ ἡ, scopulus fractus fluctibus. Ὁ καταρῶδῃς πέτραι, Sophr. Phil. 937. A καταρῶδῃσι.
 Κάταρσις, εἰς, ἢ, appulsus navium; (2) locus ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur; (3) profectio, adventus. A καταρῶ.
 Καταρῶς, ὤ, f. ἦσα, appendo; (2) apto. Ἐνα καταρῶς εἰς τῦτο κείνα πάντα, Herodot. Hinc
 Κατάρησις, εἰς, ἢ, coaptatio.
 Κατάρησις, f. ἴσα, membrum luxatum loco suo repono; (2) instauro, reficio, resarcio; (3) perficio, absolvo; (4) struo, instruo; (5) accommodo, apte compono; (6) ex multis unum compono; (7) concilio, ad concordiam adduco. Κατάρησις τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 12. Σάμα δὲ κατάρησις μοι, Heb. 10, 5. (2) κατάρησις ἐν τῇ παραχημασίᾳ τῆς τοῦ πάδελφῆ καταλευφείας τριόκοντα νῆς, Polyb. 3, 95.
 Κατάρησις, τὸ, malus nauticus, Hes. ex Hom.
 Κατάρησις, εἰς, ἢ, instauro, perfectio.
 Κατάρησις, ἦ, ὁ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauro, reparatio, &c.
 Κατάρησις, ἦρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator.
 Κατάρησις, εἰς, ἢ, conditio ciborum; (2) disciplina, institutio. A
 Κατάρησις, fut. ἴσα, compono, coagmento, instruo; (2) condio; (3) efficio. (3) ἢ καταρῶσις μοι εἰς, an effecturus ut huc se conferat? Sophr. Œd. Col. 71.
 Καταρῶδῃσι, numeribus seducor, corumpor. Καὶ μὴ καταρῶδῃσι εὐθείας πρὸς τῆς τῷ πλεονεκτητῆν ἐπιθυμίας, et non corruptum esse a cupiditate ditescendi, Longin. 44.
 Καταρῶδῃσι, ambiendo vinco, sive, malis artibus finem propositum adsequor.
 Καταρῶδῃς, adv. ab initio. Ex ἀρχῆ.
 Καταρῶδῃς, ἦς, ἢ, initium, exordium; (2) primitia; (3) libatio.
 Κατάρησις, pres. part. act. f. g. verbi
 Κατάρησις, fut. ζῶ, prior vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicuius rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρῃσι, incipio, inchoo; (7) victimam ferio, libo. Ταῦτα κρυφαίως χεῖρῶς καταρῶδῃσι ὁ χιλιάρχος, sacrificia, Lycophr. 209.
 Κατάρησις νόμον βασιλείων, Eur. Hec. 680. Θανόντα δεσπότην γῆσι καταρῶδῃσι, lamentis prosequi incipiam, Eurip. Andr. 1199.
 Καταρῶδῃς, acc. pl. pres. part. med. contr. pro καταρῶδῃσι, a καταρῶδῃσι.
 Καταρῶδῃς, 3. pl. pres. ind. med. contr. pro καταρῶδῃσι.
 Κατάρησις, ε, ὁ ἢ ἡ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σὰρξ, caro. Hinc
 Καταρῶδῃς, ὤ, fut. ἴσα, obesus, reddo.
 Καταρῶδῃς, f. ζῶ, constipio, condensio.
 Καταρῶδῃς, vel καταρῶδῃς, fut. σβίω, p. ἴσθικα, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐγὼ δὲ γ' ἵνα τὴν σὴν πύραν τῶτα καταρῶδῃσι, Aristophr. Lys. 736. Ὁμοίως ὡς πῦρ καταρῶδῃσι λάβρον, Eur. Or. 680.
 Κατάρησις, εἰς, ἢ, extinctio. A præc.
 Κατάρησις, εἰς, ἢ, concessio. A
 Καταρῶδῃς, fut. σείω, decutio; (2) concutio, quasso; (3) terreo; (4) manu deorsum commota silentium præcipio, seu aliud signum do. Κατάρησις τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, Act. 21, 40. τὴν χεῖρα, Ib. 19, 33.
 Καταρῶδῃς, fut. ἀνα, annoto, observo; (2) obsgno; (3) nota insgnio.
 Καταρῶδῃς, f. ψα, tatabefacio, putrefacio. Ἀλλὰ καταρῶδῃσι, ὡς γέ μοι δοκίει, Aristophr. Plut. 1035.
 Καταρῶδῃς, de equo sæviante in frenum.
 Καταρῶδῃς, fut. ἴσα, silentium impero.
 Καταρῶδῃς, ὤ, fut. ἴσα, idem; (2) conticesco, sileo.
 Καταρῶδῃς, Siculum quid comedo. Ver-

bum comice fictum ab Aristophane, τὸν καταρῶδῃσι, caseum Siculum devorabat.
 Καταρῶδῃς, ludibrio habeo, irrideo, diceris incesso, Hippocr.
 Καταρῶδῃς, resimus, Gl. V.
 Καταρῶδῃς, f. ἴσα, admodum lædo. A
 Καταρῶδῃς, idem.
 Καταρῶδῃς, ἦμαι, f. ἴσα, comedo, vescor.
 Καταρῶδῃς, ὤ, fut. ἴσα, conticesco; (2) silentium impero; (3) sedo.
 Καταρῶδῃς, f. ἴσα, claudico; (2) prosterno.
 Καταρῶδῃς, f. ἀρῶ, desilio, salio.
 Καταρῶδῃς, fut. ψω, suffodiendo evertio, diruo, evertio. Καταρῶδῃς πύλον, Eur. Iph. in Aul. 64. Πατὴρ δ' εἰς κατάρησις, Eur. Hec. 22.
 Καταρῶδῃς, f. ὤ, vellico, pungo, fodio.
 Καταρῶδῃς, ἦς, ἢ, eversio. A καταρῶδῃς.
 Καταρῶδῃς, εἰς, ὁ ἢ ἡ, dirutus, suffodiendo eversus. Ab eod.
 Καταρῶδῃς, fut. ἴσα, dispergo, dissipio; (2) diluo, refuso; (3) dissipio, v. gr. rumores; (4) offundo, defundo. Καταρῶδῃς δειρῶν τῶτο καθ' ἑμὸν ἀντῶν, Aristophr. Av. 542.
 Καταρῶδῃς, et -ναι, idem.
 Καταρῶδῃς, f. εἴσα, exsiccio, arefacio, extenuo; (2) proprie carnem demo, ut sola ossa remaneant; (3) skeleton efficio. (3) macero, absumo, contero. Ἐν τοῖς ἄλλοις παιδείμασι τοῖς ἐδόναι ἀξίους ἑαυτῶν καταρῶδῃσι, aliis nullius pretii disciplinis sese conterunt, Plutarch. de Educat. Liberorum.
 Καταρῶδῃς, idem quod καταρῶδῃς, seu καταρῶδῃς, Hes.
 Καταρῶδῃς, idem. Hinc
 Καταρῶδῃς, εἰς, tenuis, exsanguis, aridus, durus, rigidus.
 Καταρῶδῃς, f. ἴσα, protego.
 Καταρῶδῃς, ψομαι, exploro; (2) provideo.
 Καταρῶδῃς, f. ἴσα, et -ομαι, instruo, adorno; (2) armis instruo, armo; (3) exstruo, exadifico; (4) adstruo, probro argumentis, confirmo; (5) instauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquire; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo; (11) suborno, immitto, ut exploratorem vel calumniatorem, Ern. Ὁ δὲ τὰ πάντα καταρῶδῃς Θεός, Heb. 3, 4. Πῶς γὰρ οἶκος καταρῶδῃς ὑπό τινος, Ib. Hinc
 Καταρῶδῃς, ἄτος, τὸ, id quod structum est, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum subdolum; (4) remedium excoogitatum.
 Καταρῶδῃς, ἦ, ὁ, commentum, molimentum subdolum. Ab eod.
 Καταρῶδῃς, ἦ, ὁ, structor, opifex;
 Καταρῶδῃς, ἦ, ὁ, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.
 Καταρῶδῃς, adv. demonstratione.
 Καταρῶδῃς, ἦ, ὁ, extractus, conditus, structilis; (2) compactus; (3) subornatus, appositus, submissus.
 Καταρῶδῃς, ἦς, ἢ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio, et artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supplex, vasa et instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex σκῆνῃ.
 Καταρῶδῃς, εἰς, ἢ, contemplatio. A καταρῶδῃς.
 Καταρῶδῃς, ὤ, fut. ἴσα, exerceo; (2) erudio.
 Καταρῶδῃς, et καταρῶδῃς, ὤμαι, tentorium defigo; (2) sedem et domicilium pono.
 Καταρῶδῃς, ὤ, f. ἴσα, idem; (2) tentorium seu tabernaculum præbeo; (3) quiesco. Καταρῶδῃς ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἐπίπῃ, Act. 2, 26. ἐν τοῖς κλύδοις, nidulari, Xen. Hinc
 Καταρῶδῃς, ἄτος, τὸ, idem quod
 Καταρῶδῃς, εἰς, ἢ, tentorium seu tabernaculum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.
 Καταρῶδῃς, fut. ψω, impetu devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado. Κατάρησις

σκῆνῃ ἐς ἀγγίλιες, Herodot. τῷ ὄντι, Aristot.
 Καταρῶδῃς λιταῖς ἐλθὲν ἀρωγῆς ἐμμάχης, Sophr. Col. 1008. Πρὶν καταρῶδῃς τινά, Eurip. Med. 94. Hinc
 Καταρῶδῃς, εἰς, ἢ, invasio; (2) impetus, ut fulminis; (2) decubitus, ap. Med.
 Καταρῶδῃς, f. ἴσα, obumbror, opaco. Καταρῶδῃς τὸ ἰλασθῆναι, Heb. 9, 5.
 Καταρῶδῃς, ὤ, idem. Hinc καταρῶδῃς, apud Hom. Od. 12, 436, obumbrabant, tegebant.
 Καταρῶδῃς, dissipor.
 Καταρῶδῃς, ε, ὁ ἢ ἡ, umbrosus, opacus. A σκῆνῃ.
 Καταρῶδῃς, f. ἴσα, idem quod simpr.
 Καταρῶδῃς, 3. plur. fut. Att. verbi καταρῶδῃς, pro καταρῶδῃς, Sophr. Œd. Col. 406.
 Καταρῶδῃς, exaresco, contabesco; perf. κατάρησις, exarui, contabui; partic. κατάρησις, emaciatus, tabefactus.
 Καταρῶδῃς, f. εἴσα, idem.
 Καταρῶδῃς, εἰς, ἢ, exploratio, speculatio. A
 Καταρῶδῃς, f. εἴσα, exploro, speculo.
 Καταρῶδῃς, ὤ, f. ἴσα, exploro, et quidem hostili animo; unde insidior. Περιεσθλὸν καταρῶδῃς τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4.
 Καταρῶδῃς, εἰς, ἢ, exploratio. A præc.
 Καταρῶδῃς, ἦς, ἢ, speculatio, exploratio; (2) specula. A καταρῶδῃς.
 Καταρῶδῃς, ἦ, ὁ, speculatorius, exploratorius.
 Καταρῶδῃς, τὸ, navis exploratoria.
 Καταρῶδῃς, ε, ὁ ἢ ἡ, explorator, speculator, index. A καταρῶδῃς.
 Καταρῶδῃς, tristis, severo sum vultu. Ἀπέβλεψεν εἰς τὸν Νερμίαν, κατάρησις πᾶντα θεοσάμενος, Joseph. Antiq. 11, 6.
 Καταρῶδῃς, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.
 Καταρῶδῃς, deprimor verbis, Aristot. (sed lectio dubia, Ern.).
 Καταρῶδῃς, ὤ, f. ἴσα, parvi pendo; (2) parcum et illiberalem judico, obloquor, ut parco.
 Καταρῶδῃς, fut. νῶ, parvum reddo, immittor; (2) extenuo, deprimor verbis.
 Καταρῶδῃς, ε, ὁ ἢ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A μύρρα, myrrha.
 Καταρῶδῃς, 3. sing. a. l. opt. act. verbi
 Καταρῶδῃς, f. ζῶ, comburo, exuro.
 Καταρῶδῃς, f. ζῶ, contero, contundo, minuo.
 Καταρῶδῃς, insolenter vel superbe me adversus aliquem effero.
 Καταρῶδῃς, ὤ, fut. ἴσα, abigo, propulso, expello; (2) persequor.
 Καταρῶδῃς, et καταρῶδῃς, sophisticè decipio, sophisticè circumvenio; (2) fraudes et dolos machinor, dolose ago; (3) arte aliqua decipio, circumvenio. Pass. καταρῶδῃς, decipior; aor. l. part. καταρῶδῃς, deceptus. Οὗτος καταρῶδῃς τὸ γένος ἡμῶν, Act. 7, 19. Ἐπὶ τεχνίτῃ βήτορος σχηματίσθαι καταρῶδῃς, Longin. 17.
 Καταρῶδῃς, f. εἴσα, eludo captiose verborum argutis.
 Καταρῶδῃς, fut. ἀσομαι, comiter accipio et amplector.
 Καταρῶδῃς, ὤ, f. ἴσα, luxu consumo, prodigo. Καταρῶδῃς τὰ ὄντα.
 Καταρῶδῃς, vel καταρῶδῃς, fut. ζῶ, dilacero, dilanio, discerpo. Τὴν εἰρησίονην με καταρῶδῃς, Aristophr. Eq. 725.
 Καταρῶδῃς, εἰς, ἢ, detractio. A καταρῶδῃς.
 Κατάρῃσις, ἄτος, τὸ, idem; (2) quod convulsus est. Ab eod.
 Καταρῶδῃς, ἦ, ὁ, idem. Ὅταν ἔν οἱ τοῖσθι καταρῶδῃς γίνονται μὴ πολλὰκις, Plutar. de Prof. Virt.
 Καταρῶδῃς, ἦ, ὁ, detrahendi vim habens.
 Καταρῶδῃς, ὤ, delicio, in deliciis vivo.
 Καταρῶδῃς, ὤ, detraho, destruo, convello, deturbo; (2) avide deglutio, seu haurio faucibus; p. in sing. præc. κατάρησις, deglutis, sive soles deglutire, apud Aristophr. Τὸν τεχνίτην κατάρησις, Aristophr. Lys. 728.
 Καταρῶδῃς, sero, semino, consero. Ὅσα ἄνισα μοι καταρῶδῃς, φβίνις; Sophr. Aj. 1024.
 Κατά-

Κατάσπις, *eis*, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A
Κατασπίνω, f. σπίνω, libo, perfundo libamine
seu libamento; (2) devotio. Χοῆς κατα-
σπίνωσ' ὑπὲρ ματίρας πάφω, Eur. Or. 1176.
Κατασπέρω, impello, urgeo, prorepere cogo.
Κατασπίνω, fut. εἶσω, festino, propero; (2)
urgeo, iustigo; perf. part. pass. κατασπει-
μένος, acceleratus. Κατασπείδω ἐν τῷ πρῶτῳ,
Æsch. A σπειδῶ.
Κατασπιλῶ, fut. ἄσω, commaculo, labem
adspergo, inquino. A σπιλῶ. (2) ex im-
provisi apparco, adsum; irruo. A σπιλῶ.
Κατασπῶδω, ᾧ, fut. ἴσω, ferio, percuto. Τὸν
ἄνδρα τῶν πελέκων γυνὴν κατασπῶδον, Aristoph.
Thesm. 567.
Κατασπορῶ, ἄς, ἡ, seminatio. A κατασπείρω.
Κατασπορῶ, fut. ἄσω, studeo, operam navo,
studiose adfecto; perf. part. pass. κατασπο-
ρημένος, rectum agendum anxius.
Κατασποδῶν, adv. de industria, studio, data
opera. A σποδῶ, studium.
Κατασφυγῶ, ἔ, ὁ, destillatio. A
Κατασφύω, fut. ἄσω, destillo, instillo, stillatim
infundo, effundo. Ἴδρως γίγται ἐν πᾶν κατα-
σφύει δέμας, Soph. Phil. 823. Ὁρῶς ἐκέρων
τῶν, ἢ κατασφύω δάκρυ; Eur. Hec. 749.
Κατασφύβω, aor. 1. part. pass. verbi καθίστημι.
Κατασφαιβῶ, fut. εἶσω, in statione, diver-
sorio, seu stabulo colloco. Τὰ βοσκήματα
κατασφαιβῶ, Strabo.
Κατασφαιβῶ, fut. ἴσω, appendo, pondere de-
mectior. Hinc
Κατασφαιβήσῃ, ἔ, ὁ, appensio, libratio.
Κατασφυλκτικῶς, ἡ, ὄν, reprimendi aut sistendi
vim habens, reprimens, sistens, cohíbens.
A κατασφύλλω.
Κατασφραγίζω, fut. ἴσω, in vas seu dolium in-
fundo et condo. A σφῆρας.
Κατασφάντος, gen. sing. aor. 2. part. act. verbi
καθίστημι.
Κατασφασιάζω, fut. ἄσω, seditione opprimo et
adfligo; (2) concerto. Κατασφασιάζει τὴν
βελίαν, Plut. Κατασφασιάζομενος ὑπὸ τῷ Λυσάν-
δρῳ φίλων, Xen.
Κατασφασιστικῶς, scditionis movendæ contra
aliquem idoneus. Θρῶν τινα κατασφασιστικῶν,
Helioidor. 7.
Κατασφᾶσις, *eis*, ἡ, collocatio et constitutio
cujusvis rei in sua sede; (2) constitutio,
ordinatio, institutio; (3) ordinatio ad offic-
cium; (4) constitutio, v. gr. aëris, cor-
poris humani; (5) status, conditio; (6)
ipsa actio standi; (7) locus in quo con-
sistitur; (8) consensus, concilium, concio;
(9) sedes; (10) sedatio, v. gr. tumultus; (11)
stipendium equestre. A καθίστημι. Unde
Κατασφᾶτης, *e*, ὁ, instaurator, dispositor.
Κατασφᾶτικός, ἡ, ὄν, certo statu præditus; (2)
sedandi vim habens. Ab eod.
Κατασφᾶζω, fut. ἄσω, tego, operio. Hinc
Κατασφᾶσµα, ᾧ, fut. ἴσω, tectum, teg-
men.
Κατασφᾶτος, *e*, ὁ, ἢ, tectus, tecto coopertus.
A σφῆρας, tego.
Κατασφᾶω, fut. ψω, calco, pedibus tero.
Κατασφᾶται, aor. 1. inf. act. verbi κατασφᾶλλω.
Κατασφᾶσχω, fut. ζω, descendo; (2) redeo, re-
vertor.
Κατασφᾶλλω, f. σφᾶλλῶ, reprimo, sedo, compesco;
(2) vestio, orno; (3) protego; κατασφᾶλλαι,
in a. 1. κατασφᾶλλένος, perf. part. moderatus.
Κατασφᾶστας δὲ ὁ γραμματικῶς τὸν ὄχλον, Act.
19, 35. Ἄλλ' αὐτὸν ἡμῖς, οἳ εἰς Θεραπεύειν
μῆλει, πάλιν κατασφᾶλλω, Eur. Bacc. 932.
(3) τὸ σφᾶτον οἴκτου περιβαλὼν κατασφᾶλλῶ, Eurip.
Iphig. in Aul. 934.
Κατασφᾶζω, fut. νᾶζω, ingemisco, cum gemitu
deploro.
Κατασφᾶω, f. σφᾶ, ingemo, suspiro. Τί δῆτα σφᾶ
κατασφᾶω τένον; Eur. Andr. 444. Ὑπὲρ τυ-
ρόντων νυμφωρῶν, Iphig. in Aul. 481.
Κατασφᾶίζω, f. ἴσω, stellis distingo, stellis in-
signio; (2) inter astra colloco, in astra re-
fero. Φασίη καὶ ἴτω κατασφᾶίζονται τὰς
Πλειάδας τὸν Ὁρίωνα φεγγῆσας, Apoll. Rhod.
Scholiast. ad 3, 226. A κατᾶσφᾶτος. Hinc

Κατασφᾶίσις, *eis*, ἡ, constellatio, Gl. V.
Κατᾶσφᾶτος, *e*, ὁ, ἢ, stellatus, qui siderum
splendorem imitatur. Ab ἄσφᾶ.
Κατασφᾶσμός, ἡ, ὁ, relatio in astra. Eratos-
thenis κατασφᾶσις, enarratio eorum quæ
in astra sunt relata, iisque nomen dedere.
Ab eod.
Κατασφᾶνῶ, ᾧ, fut. ἄσω, coronō.
Κατασφᾶής, *eis*, coronatus. Ἐπεὶ κατασφᾶή σεί-
χονθ' ὄρω τιν' ἄνδρα πρὸς χάριν λόγων, Soph.
Trach. 178. A
Κατασφᾶω, f. ψω, coronō, sero redimio. Σοὶ
κατασφᾶσας ἔγωγ' ἐν ἧσιν ὡς γαυμμένην, Eur.
Iphig. in Aul. 928.
Κατασφᾶλιτεύω, fut. εἶσω, in stela noto, pro-
scribo; oratione invectiva infamo; perf.
part. pass. κατασφᾶλιτευμένος, proscribitus.
Κατασφᾶλλω, ᾧ, fut. ἄσω, cippi, columellis dis-
tinguo, v. gr. viam. Ἰγνατία ἐστὶν ὁδὸς βε-
σηματισμένη κατὰ μίλιον, καὶ κατασφᾶλλήν,
via Ignatia dimensa ac per miliaria distincta
columellis ad singula positis, Strab. 7.
Κατᾶσφᾶμα, ᾧ, fut. ἴσω, constitutio, habitus, status;
(2) habitus vultusque hominis com-
positæ mentis; (3) vestitus, Sarcōs εἰσαβᾶς
κατᾶσφᾶμα ἀγαπῶντων, obesam carnem ac
bene constitutam, Cleomedes Cyclica Theo-
ria, 2, 87. Plutarch. adversus Epicurum,
1089. D. A καθίστημι.
Κατασφᾶτικῶς, ἡ, ὄν, sedatus, qui nullo modo
turbatur. A præc.
Κατᾶσφᾶτος, *e*, ὁ, ἢ, vestis denso stamine. A
σφῆρας.
Κατασφᾶναι, aor. 2. inf. act. verbi καθίστημι.
Κατασφᾶίζω, fut. ἴσω, fulcio; (2) ἐαυτὸν, innitor,
incumbo, conideo, cum eis.
Κατᾶσφᾶγμα, ᾧ, fut. ἴσω, macula in pelle animalis.
A
Κατασφᾶίζω, fut. ζω, punctis distingo, compun-
go. Hinc
Κατᾶσφᾶτικός, *e*, ὁ, ἢ, punctis distinctus, notis
compunctus, varius, maculosus.
Κατασφᾶλλω, nitco, fulgeo, refugio.
Κατασφᾶλῆ, ἡ, ὄν, repressio, inhibitio, cohíbitio;
(2) vestitus, amictus; (3) modestia in ves-
titu. A κατασφᾶλλω.
Κατασφᾶλλῶ, fut. ἴσω, vestibus orno, vestio.
Κατασφᾶμῶ, fut. ἴσω, tacere cogo.
Κατασφᾶσῶ, ἴδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A
σφᾶμα, os.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, fut. ἴσω, ingemisco, suspiro
graviter.
Κατασφᾶσῶ, fut. ἴσω, idem.
Κατασφᾶσῶν, vel κατασφᾶσῶν, sterno; ut
animum iratum, mare, tranquillum reddo;
a. 1. κατασφᾶσῶ, stravit, sedavit; plusq. perf.
pass. κατασφᾶσῶν, strati ac cæsi fuerant;
aor. 1. pass. κατασφᾶσῶν, sedari. Κατα-
σφᾶσῶν τὴν φιλοτιμίαν, Plut.
Κατασφᾶσῶμαι, fut. ἄσφᾶμαι, collineo, scopum
peto; (2) velut scopum propositum habeo,
specto; (3) conjicio.
Κατασφᾶσῶς, ἡ, ὄν, conjectura.
Κατασφᾶσῶς, ἡ, ὄν, conjecturalis, in conjici-
endo acutus.
Κατασφᾶσῶ, fut. ἴσω, facio destillare.
Κατασφᾶσῶ, fut. ψω, fulgore illustro, fulgore
vel splendore oppleo.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, fut. ἴσω, stratagemate supero,
bellica astutia decipio; perf. part. pass. κα-
τασφᾶσῶν, stratagemate circumventus.
Καίσαρα κατασφᾶσῶν, Plut.
Κατασφᾶσῶ, fut. εἶσω, castra moveo ad-
versus, exercitu infesto, invado; (2) castra
metor; in castris dego.
Κατασφᾶσῶ, *as*, ἡ, castrametatio, seu ca-
stra ipsa.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, fut. ἴσω, torqueo; (2) distor-
queo, depravo.
Κατασφᾶσῶ, fut. ψω, subverto; (2) dejicio, pro-
sterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, clau-
do; (5) morior, vitam finio; (6) desino;
(7) subigo, subjugo, in potestatem redigo;
κατασφᾶσῶμαι, act. et pass. ut κατασφᾶσῶ-
μένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ sub-
git; κατασφᾶσῶμαι, subactus, eversus. Τὰς

πραπέζας—κατᾶσφᾶσι, Marc. 11, 15. Οἱ
Λυδοὶ κατᾶσφᾶσαντο ὑπὸ Περόων, Herodot.
Κατασφᾶσῶν γε τὸς ἐναντίους, fugavi, Ari-
stoph. Vesp. 1086. (4) νόσῳ δ' εὐ πῶς τὴν
νόσον κατασφᾶσῶ, bene termina, Eurip. Hip-
pol. 477.
Κατασφᾶσῶ, aor. 1. part. med.
Κατασφᾶσῶν, 3. plur. fut. 1. ind. act. Dor. pro
κατασφᾶσῶ.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, fut. ἴσω, insolentius et lascivius
me gero, lascivio. Ὅταν γὰρ κατασφᾶσῶσαι
τῷ Χριστῷ, 1 Tim. 5, 11.
Κατασφᾶσῶ, ἡ, catastrophe, extrema pars
fabulæ; (2) subversio, directio; (3) exitus,
mors. A κατασφᾶσῶ. Hinc
Κατασφᾶσῶ, adv. more catastropharum, scu
ut in catastrophis fabularum fieri solet.
Κατᾶσφᾶσµα, ᾧ, fut. ἴσω, superius tabulatum navis,
quod nautas aut milites sustinet, fori. A
Κατασφᾶσῶ, vel κατασφᾶσῶ, fut. σφᾶσῶ, con-
sterno; (2) humili sterno, humili adfligo;
inf. κατασφᾶσῶ, sternere; aor. 1. κατᾶ-
σφᾶσῶ, straverunt; plusq. perf. κατᾶσφᾶσῶ,
strati fuerant. Κατᾶσφᾶσῶν γὰρ ἐν τῇ ἐσθ-
μῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc
Κατᾶσφᾶσις, *eis*, ἡ, constratio; (2) prostratio.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, fut. ἴσω, aversor, odio prose-
quor.
Κατασφᾶσῶ, fut. ἴσω, molestia afficio.
Κατᾶσφᾶτος, *on*, tristis, eger.
Κατασφᾶσῶ, *e*, ὁ, ἢ, valde durus, asper.
Κατασφᾶσῶ, debilatero, blaterando obtundo;
p. part. pass. κατασφᾶσῶ, ad loquacita-
tem et garricundum factus, compositus; aor.
1. med. κατασφᾶσῶ, argute accusavit,
argute recitavit. Οἷα κατασφᾶσῶ, ἐν
ἄκραι, Aristoph. Thesm. 468.
Κατασφᾶσῶ, cum impetu ruo; ut hinc sit
Homericum κατᾶσφᾶτο, Il. 21, 38.
Κατασφᾶσῶ, fut. ζω, sibilum edo, sibilo; (2)
exsibilo.
Κατασφᾶσῶ, fut. ᾧ, detraho, deorsum traho; (2)
populor, diripio; (3) pertraho. Μῆποτε
κατασφᾶσῶ σε πρὸς τὸν κρητὴν, Luc. 12, 58. Τῆς
διὰ μισσητικῆς κατασφᾶσῶν ἴδματα Ἰήνη, Diop.
Petr. 296. (2) κατασφᾶσῶ δὲ τὴν ἡσείδα καὶ
τὴν Βρεττανιὴν χῶραν, Polyb. 1, 56.
Κατασφᾶσῶ, ἡ, interemptio, occisio. A
Κατασφᾶσῶ, sive κατασφᾶσῶ, fut. ζω, jugulo,
mactō; (2) interficio, occido; aor. 2. part.
κατασφᾶσῶ, interemptus. Κατασφᾶσῶ, (αὐ-
τὸς) ἔμφορῶν μὲν, Luc. 19, 27. Κατασφᾶσῶ
σφατῆς, Eur. Rhos. 811. Hinc
Κατασφᾶσῶ, ἡ, ὄν, avidus cædis, sanguino-
lentus.
Κατασφᾶσῶ, fut. ἴσω, munio, tutum reddo;
(2) seris claudio, obfirmo.
Κατασφᾶσῶ, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi
κατασφᾶσῶ.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, fut. ἴσω, fundam contorqueo
adversus aliquem.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, f. ἴσω, in angustum contraho;
(2) clavis configo.
Κατασφᾶσῶ, ᾧ, fut. ἴσω, cuneo findo.
Κατασφᾶσῶ, distringo, Gl. V. constringo.
Κατασφᾶσῶ, fut. ἴσω, signo, signaculo obfir-
mo. Βιβλίον κατασφᾶσῶν, Apoc. 5, 1.
Κατασφᾶσῶ, fut. ἴσω, scarifico, scalpro ape-
rio.
Κατᾶσφᾶσµα, ᾧ, fut. ἴσω, scarificatione, incisio aut
apertura scalpello facta. A κατασφᾶσῶ.
Κατασφᾶσῶ, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
Κατασφᾶσῶ, adv. pos. scarificandum. Ab eod.
Κατασφᾶσῶ, laxo, remitto.
Κατασφᾶσῶ, 3. sing. aor. 1. imperat. pass.
verbi κατέχω, pro κατασφᾶσῶ.
Κατασφᾶσῶ, inhibeo, detineo.
Κατασφᾶσῶ, obtinere, aor. 2. inf. Παγκληρί-
σις κατασφᾶσῶν φυγαδί Πολυνείκις θείων,
Eurip. Suppl. 14.
Κατᾶσφᾶσις, *eis*, ἡ, possessio, occupatio; (2)
rectio. A κατέχω, contineo.
Κατᾶσφᾶσῶ, fut. ἴσω, indignor adversum.
Κατᾶσφᾶσῶ, *e*, ὁ, ἢ, detentus, qui captus
detinetur; (2) cohíbendus, coercendus.
'Ἄλλ' εἰσόμεθα μὴ τι καὶ κατᾶσφᾶσῶν κρηφῆ
καλύπτει

καλύπτει καρδίαν θυμημένη, *Soph. Antig.* 1253.
 A κατέχω, delinco.
 Κατάσχη, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. κατέχω.
 Κατασχημάτιζω, fut. ἴσω, effingo, conformo.
 Κατασχημάτιστον ἐαυτὸν, *Plut.*
 Κατασχημονίαι, ᾧ, fut. ἴσω, indecore et contumeliose ago, seu tracto.
 Κατασχιζέω, fut. ἴσω, diffindo, discindo, concido, diffindendo convello; (2) praecido. Σὺ γὰρ κατεσχίσσω μὲν ἐπὶ γέλωτι, *Aristoph. Ran.* 402. Hinc
 Κατάσχις, εἰς, ἢ, diffissio, discissio.
 Κατάσχημα, ἄπος, τὸ, frustum diffindendo avulsim.
 Κατασχιῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχῖσα, a κατέχω.
 Κατασχολεύω, fut. ἴσω, otium habeo, vaco, cesso. Ἐάν μοι τῷ χρόνῳ δοιήτῃ τι κατασχολεύειν, *Soph. Phil.* 126.
 Κατασχολεύω, ᾧ, fut. ἴσω, occupatus sum; (2) otio male utor.
 Κατασχημένος, aor. 2. part. med. verbi κατέχω.
 Κατάσχημεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.
 Κατάσχηον, aor. 2. part. act. verbi ejusd.
 Κατασχωρίαι, fut. ἴσω, accumulatio, coacervo.
 Κατασχωρίαι, fut. ἴσω, per luxuriam absumo.
 Κατασχωρῶ, attero, contero.
 Κατασχωρῶ, idem quod κατασχωρῶ.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, extendo; (2) explico, expedio.
 Κατασχορῶ, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κατασχορῶ, a κατασχορῶ.
 Κατάσχορῶ, εἰς, ἢ, centuriatio, decuriatio. A
 Κατασχορῶ, seu κατασχορῶ, fut. ξω, perturbo.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, in locum caliginosum, item carcerem, dejicio.
 Κατασχορῶ, vel κατασχορῶ, fut. ξω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, insero. Εἰ τις αὐτὸν ταξάμενος εἰς τάξιν τινὴν κατέταξῃ, *Lys.*
 Κατασχορῶ, ᾧ, celeritate vinco et averto. Κατέταξῃ γὰρ αὐτὸς Ἀντίστας, *Pol. Ex tachis.*
 Κατασχορῶ, adv. pro κατὰ τάχος, celeriter.
 Κατάσχορῶ, εἰς, ἢ, extensio; (2) collocatio membri, *ap. Hipp.* A
 Κατασχορῶ, adv. confidenter, audacter, licenter. A κατασχορῶ.
 Κατασχορῶ, tendo; (2) retineo attractis habenis; (3) inlibeo, coerceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendo, distendendo torqueo; (7) porrigo, pertineo; (8) pergo; (9) contendo; conitor. Κατασχορῶ, τὸν ἴππον, *Plut.* Ὅδε κατασχορῶ ὑπὸ τῆς βασιλῆος, *Dem.*
 Κατασχορῶ, f. ἴσω, muros demolior et dejicio.
 Κατασχορῶ, cum gen. in pariete adversus quem scribo quid.
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, perfectus, totus, usque ad reliquias. Hinc τὰ κατασχορῶ, in, reliquia; (2) sumptus et impensae; (3) magistratum consessus. Ex τίλος.
 Κατασχορῶ, fut. εἰώ, concido; (2) vulneribus multis concisum inficio; (3) occido; (4) dissecō, in partes secō; (5) dirimo, dirimo societatem; aor. 2. κατέσχορῶ part. κατασχορῶν qui scidit; aor. 1. pass. κατεσχορήθη part. κατασχορήθει, scissus. Ἐαυτὸν κατασχορήθει, *Xen.*
 Κατασχορῶ, fut. ψω, delecto.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, in cinerem redigo.
 Κατασχορῶ, ἢ, ὄν, idem quod κατὰ τεχος.
 Κατασχορῶ, adv. artificiose.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, artificiose distinguo et dissero; (2) in artem redigo.
 Κατάσχορῶ, εἰς, ἢ, artificiosus, industrius. Callimachi epith. ab Atheniensibus propter elegantiam et artis subtilitatem; (2) artificiose elaboratus et perpolitus. A τέχνη, ars.
 Κατασχορῶ, fut. ξω, colligefacio; (2) amacio, contabefacio. Ἐπὶ τῷ γὰρ ἄλλως κατασχορῶ, *Aristoph. Plut.* 1034.
 Κατασχορῶ, admiror, obstupesco; perf. med. κατασχορήθη, κατασχορήθη, 3. pl. perf.
 Κατασχορῶ, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero;

(4) repono, colloco; (5) *In med.* depono ex humeris, et omitto controversiam, accusationem; (2) constituo, ordino res; (3) comparo, consequor; (4) in eo (gratiam), suscipio (inimicitias), (5) tribuo (beneficium). *In pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occulto, comprimo, de dardanaris, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Erm.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μημίαι, *Marc.* 15, 46. Θέλειαν τε χέριτας καταβέβαιον τοῖς Ἰουδαίοις ἡ Φήλιξ, *Aul.* 24, 27.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, stercore contamino; (2) stercore emitto adversum.
 Κατασχορῶ, depilo; (2) compilo, convello.
 Κατασχορῶ, perforo.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. κατασχορήσω, perforo, pertundo, perterebro; perf. part. pass. κατασχορήθη, perforatus.
 Κατασχορῶ, fut. -τιράσω, saucio, vulnero.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, fenore obruo et exhauro.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, audeo adversus aliquem, item audenti animo, cum periculo; etiam facio aliquid.
 Κατασχορῶ, ἢ, ὄν, incisio; (2) incisio, sectio, incisura. A κατασχορῶ.
 Κατάσχορῶ, εἰς, ἢ, deorsum tendens; (2) minus altus. A κατασχορῶ, deorsum tendo.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, confodio. Βολιδὶ κατασχορήθησθαί, *Exod.* 19, 13.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, saucio, vulneribus conficio.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, perforo.
 Κατασχορῶ, fut. ψω, in fugam verto, fugo.
 Κατασχορῶ, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, invehor, reprehendo; (3) percurro, lustror, considero; aor. 2. κατέσχορῶ inf. κατασχορῶ part. κατασχορῶ. Κατασχορῶντες τὴν χώραν ἔλθον ἀπάγοντες, ἢ πορῆσαντες, *Herod.* Κατέσχορῶν ἐπ' αὐτὸς, *Act.* 21, 32.
 Κατάσχορῶ, εἰς, ἢ, perforatio. A κατασχορῶ.
 Κατασχορῶ, cum scortis rem habere, *V. L.*
 Κατασχορῶ, fut. ψω, contero, attero, confrico; (2) consumo vel tero tempus; κατασχορήθη, aor. 2. pass. atatem consumpsisse; perf. pass. κατασχορήθη, atatem consumpsi. Κατασχορῶ, ἢ, ὄν, περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, strido, stridorem edo.
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, instar pili tenuis. A θερίξ.
 Κατασχορῶ, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi κατασχορῶ. Unde
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, attritus, contritio.
 Κατάσχορῶ, εἰς, ἢ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, *Hes.* A τρέπω.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex πέρχω, vel πέρχω, rota.
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, qui cursu transiri potest. A prac.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, terebro.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, oblector, delector; (2) luxu diffuso, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατασχορήθησαν περὶ τὴν Θάλασσαν, *Aristid.*
 Κατασχορῶ, attero, contero; (2) adfligo, vexo. Δώροισι κατασχορήθη, *Il.* 17, 225.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, idem.
 Κατασχορῶ, comedendo seu corrodendo consumo, comedo.
 Κατασχορῶ, evenio; (2) consequor, adsequor; κατασχορῶ, aor. 2. part. voti compos; inf. κατασχορῶ, assequi.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, tyrannidem exerceo.
 Κατασχορῶ, fut. ανῶ, arefacio. Ψυχρὸν νεῦν ἄκτις σεσίον κατασχορῶ, *Lycorh.* 397.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, illumino, illustro; (2) resplendo, luco; (3) video. Κατασχορῶ φῶσιν ἀνδρῶν, *Nonn.* Κατασχορῶσθαί ὑπὸ τῆς σοφίας. (3) κατασχορῶσαντο Βοτήρα αἰλίον, *Apoll. Rhod.* 4, 1248. Hinc
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, illuminatio, illustratio.
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, quae illuminat.
 Κατασχορῶ, eloquor, *Soph.*

Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, vociferatio. Ab αἰδῶν.
 Κατασχορῶ, adv. illic.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, sulco.
 Κατασχορῶ, ᾧ, fut. ἴσω, tibia modulator. Et *in pass.* κατασχορῶ, ἔμαι, tibia cantum audio; (2) tibiis personor; item demulceor a strepitu tibiaram; (2) exsibilor et derideor. Hinc
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, tibiaram inflatus.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, stationem habeo; (2) castra metor, considero. Νῦν μὲν κατασχορήθη, *Eur. Rhes.* 517.
 Κατασχορῶ, adv. statim, illico.
 Κατασχορῶ, adv. ibi, illic, istuc.
 Κατασχορῶ, ἔμαι, fut. ἴσω, gloriolior contra.
 Κατασχορῶ, gloriolior, *Æsch.*
 Κατασχορῶ, fut. αἴσω, torreo, exuro; (2) aboleo.
 Κατασχορῶ, ἄδος, ὅ, ἢ, nepos, helleo, ganeo, *Ph.* κατασχορῶ, comestor, *Ph.* κατασχορῶ, gulator, *Ph.* A
 Κατασχορῶ, aor. 2. pras. non datur; peredere, edere, devorare; (2) consumere, absumere, per luxum abligurire; κατασχορῶ, devorabo. Κατασχορῶν σὺ τὸν βίον, *Luc.* 15, 30. Πῶ γὰρ ἦν, νῦν δ' ἤρερες, ὅ κατέφαγε, *Aristoph.* *Pac.* 6.
 Κατασχορῶ, apparco, videor esse. Hinc
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, claritas, perspicuitas.
 Κατασχορῶ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. a κατασχορῶ. Unde
 Κατασχορῶ, εἰς, ὅ, ἢ, conspicuus, apertus.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, idem quod *simplex*.
 Κατασχορῶ, ἢ, ὄν, adfirmativus, qui adfirmari potest, adfirmandus, (sed hoc potius κατάφατος). A κατέφαμι. (2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A κατασχορῶ. Unde
 Κατασχορῶ, adv. aperte, evidenter, manifeste.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, veneficio delinco; (2) lenocinio adficio, fucor.
 Κατασχορῶ, vel κατασχορῶ, fut. ξω, veneno laedo, veneno noceo.
 Κατάσχορῶ, εἰς, ἢ, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατέφαμι.
 Κατασχορῶ, idem quod κατέφαμι.
 Κατασχορῶ, dico contra aliquem; (2) sancte polliceor, affirmo. Ex φάτις, fama.
 Κατασχορῶ, ἢ, ὄν, adfirmans.
 Κατασχορῶ, adv. adfirmando.
 Κατάσχορῶ, ον, recens, qui potius προσφάτος, *Steph.*
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.
 Κατασχορῶ, fulgore percello. Ὁσπερ κατασχορῶ ἢ κατασχορῶ τὸς ἀπ' αἰῶνος βήτορας, *Longin.* 34.
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, proclivitas. A
 Κατασχορῶ, εἰς, ὅ, ἢ, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) salax, libidinosa, meretrix; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A
 Κατασχορῶ, deorsum fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; (4) defero, demitto, appello; κατεσχορήθη, a. 1. part. delatus, appulsus; in act. κατεσχορήθη, qui detulit, adedit. Ἀνασχορῶντες αὐτὸν κατέσχορῶντες, *Act.* 26, 10. Κατασχορῶ, ἢ, ὄν, βαθεῖ, *Ibid.* 20, 9. ἀπὸ τοῦ ὕπνου, *Ibid.*
 Κατασχορῶ, confugio, perfugio. Τὸν δὲ ἐξ ἔχου μὲν κατασχορῶντες, *Eur. Cyc.* 433. Κατασχορῶντες εἰς τὰς πόλεις, *Act.* 14, 6. Hinc
 Κατασχορῶ, εἰς, ὄν, confugiendus. Ἐπὶ τὸν Εὐσπίδην δὴ μοι κατασχορῶντες, *Lucian.*
 Κατασχορῶ, εἰς, ἢ, perfugium, confugium.
 Κατάσχορῶ, aio, adfirmo, confirmo; (2) contradico; (3) defero, demitto. (2) ἀλλ' ἢ μεφομένον ἀν κατασχορῶ, non contradicere illis, qui vatem incusarint, *Soph. Œd. Tyr.* 506.
 Κατασχορῶ, fut. ἴσω, divulgo, famam spargo, κατασχορῶ, fama fert. Κατασχορῶντες κατέσχορῶντες ἀνάστατον, jussit cum vocari hoc nomine immortali, *Pind. Olymp.* 6, 93.
 Κατάσχορῶ, famosus, *Gl. V.* A φήμη.
 Κατα-

Καταφθάνω, pervenio, advenio; (2) opprimo aliquid, invado.
 Καταφθαίνομαι, idem, *Æsch. Eum.* 401.
 Καταφθαίρονται, 3. pl. fut. 1. ind. pass. A
 Καταφθίω, corumpo, perdo. 'Εν τῇ φθορᾷ
 αὐτῶν καταφθαίρονται, *2 Pet.* 2, 12.
 Καταφθιμίσαι, dat. pl. perf. part. pass. Ion.
 pro κατεφθιμίσαι, a καταφθίω.
 Καταφθινάω, profligo, perdo, corumpo; (2)
 contabesco, dispereo.
 Καταφθίνω, consumo tabe; (2) pass. tabesco,
 marcesco, intereo. Οὐδ' εἰσέει σε σφόνδα γῆρα
 πένθιμ' καταφθίνειν, *Eur. Alc.* 618.
 Καταφθίω, fut. ἴσω, perdo, interficio. 'Επεὶ κα-
 τίφθιτο πατὴρ ἐμὸς, *Soph. Phil.* 345.
 Καταφθορά, αἴ, ἡ, corruptio, destructio; (2)
 maceratio; (3) stupratio; (4) interecio,
 strages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita
 improba, perdita. A καταφθίω.
 Καταφθίω, ὤ, f. ἴσω, deosculo. 'Επιπεσόντες
 ἐπὶ τὸν τράχηλον τῷ Παύλῳ, κατεφίλων αὐτὸν,
Act. 20, 37.
 Καταφιλosophία, ὤ, f. ἴσω, sentio in philosophia
 contra aliquem, sui disputo; (2) philoso-
 phica disputatione vinco; (3) silentio et
 modestia seu patientia vinco aliquem.
 Καταφλέγω, f. ζῶ, comburo, inflammo; κατα-
 φλέγωμαι, deflagro; καταφλεχθεῖς, a. 1. part.
 pass. combustus. Τάδε πάντα καταφλέξω
 πυρὶ κηλῖν, *Il.* 22, 512.
 Κατάφλεκτος, ον, combustus.
 Καταφλέξω, 3. sing. a. 1. opt. act.
 Καταφλεξίπολις, exustor, vastator urbis. A
 κατάφλεξις et πόλις.
 Κατάφλεξις, εως, ἡ, combustio, exustio. A
 καταφλέγω.
 Καταφλυαῖω, ὤ, f. ἴσω, obgannio; (2) debla-
 tero, nugas effutio.
 Καταφθέω, ὤ, f. ἴσω, exterreo, conterreo. A
 κατάφθος, u. ὁ ζ' ἡ, formidolosus; (2) exter-
 ritus, timens.
 Καταφάνισμα, rubore tingo, cruento.
 Καταφαιτάω, ὤ, f. ἴσω, venio, discedo.
 Καταφαιτέω, præ. inf. act. Ion. pro καταφαι-
 τῶ.
 Καταφασάνω, f. εἴσω, eadem perpetuo, occido.
 'Εὰ δ' ὅπ' ἀσὶν καταφασανέηναι πίπτει, *Eur.*
Or. 608.
 Καταφασάω, αἴ, ἡ, lapsus, delapsus; etiam
 occasus solis; (3) ictus; (4) adlissio; (4) altus
 sopor, gravis somnolentia; (5) invectiva;
 (6) merces operarum, *Poll.* (4) μαλακω-
 θέων ποίει τὴν καταφασάν τοῖς πίνουσιν, efficit
 ut suavis dormiant qui id biberunt, *Plu-
 tarch.* quomodo *Adolescens Poetas audire de-
 beat*, 15. F. A καταφασάω.
 Καταφασάω, ὤ, deveho, defero. A κατάφασος.
 Καταφασικός, ἡ, ὄν, vchemens, cum impetu in-
 currens, invectivus. Ab eod.
 Καταφασικός, adv. vehementer, aspere.
 Κατάφασος, u. ὁ ζ' ἡ, proclivis, pronus, propen-
 sus; (2) qui defertur, delabitur.
 Καταφαστικός, f. ἴσω, magnopere onero. Hinc
 Καταφαστικός, ἡ, ὄν, onerosus; (2) vehement.
 Κατάφαστος, ον, onustus. A φαστος.
 Κατάφραγμα, ἄτος, τὸ, munimen. A κατα-
 φράσσω.
 Καταφράζω, 2. pl. præ. imperat. act. verbi
 καταφράζομαι, f. ἴσομαι, considero, perpendo,
 animadverto. Καταφράζεσθε ζ' αὐτοῖς τήνδε
 δικὴν, *Hesiod. Op.* 246.
 Κατάφρακτος, u. ὁ ζ' ἡ, loricatus; κατάφρακται
 ψυχῇ, animæ obtenebratæ, neque prævi-
 dentes futura, septus, conclusus, inclusus.
 Πεπρωδὶ κατάφρακτες ἐν δεσμῷ, *Soph. Antig.*
 958. A
 Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ζῶ, munio;
 (2) lorica munio.
 Καταφρονέω, ὤ, f. ἴσω, contemno, sperno, de-
 spicio; (2) adfecto, meditor; (3) existimo,
 arbitror, sed hanc opinionis potestatem semper
 parit vel comitatur contentum, cum
 contentum considero; (4) in fines alienos
 irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno,
 hoc est, non timeo. (5) non timeo, con-
 temtim, ut quem non timeo, tracto; ut et

Latini contemno dicunt. (2) καταφρονήσας
 τὴν τυραννίδα, ἤγειρε τίτην ἄσιν, tyrannidem
 affectans, *Herod.* 1, 59. Sed doctiss.
 Valckenarius suspicatur corrigendum καὶ
 φρονήσας τὴν τυραννίδα, tyrannidis occupandæ
 studiosus. Ego nihil timo, non nescius in
 eodem verbo modo redundare præpositio-
 nem, nec ullam vim habere; modo addere
 verbo aliquid significationis, quod et Latini
 imitari sunt: sed motus præstat componere
 fluctus, &c. igitur καταφρονήσας idem erit
 quod simplex φρονήσας. (3) καταφρονήσαντες
 Ἀρκάδων κρείσσοις εἶναι, Arcadibus, quos
 contemebant, se præstantiores arbitratr,
Herod. 1, 66. Καταφρονήσαντες ταῦτα, ista cum
 contentum considerantes, *Id.* 8, 10. Unde
 Καταφρονήντες, impostores, fraudulenti; (2) in
 fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes
 contemno, h. e. non timeo; contemptim,
 ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* con-
 temno. "Ἡ τῆς ἐκκλησίας τῷ Θεῷ καταφρο-
 νεῖτε; *1 Cor.* 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν
 Θεῶν θνητῶν γενεῶν, *Eur. Bacch.* 199.
 Καταφρόνημα, ἄτος, τὸ, contemptus, contemp-
 tum; (2) hostilis irruptio in fines ali-
 enos.
 Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despectio.
 Καταφρονήτης, ἡ, ὄν, contemptor. Ab eod.
 Καταφρονήτικός, ἡ, ὄν, ad contemnendum pro-
 pensus, qui facile contemnit. Ab eod.
 Καταφρονητικός, adv. contemptim, per con-
 temptum.
 Καταφρονήντας, acc. pl. part. præ. act. pro
 καταφρονήσαντας, a καταφρονέω.
 Καταφροντικός, f. ἴσω, jocosè fictum ab Aristo-
 phane, ἢ ἀπολόγιον, ἀλλὰ καταφρονήτικα,
 scil. Ἰομάτιον, non amisi vestem, verum
 studiis impendi, *Aristoph. Nub.* 855.
 Καταφρούαγμα, ἄτος, τὸ, fastus, supercilium. A
 καταφρούσσομαι, vel καταφρούατομαι, proprie
 de equo saventico in frenum; (2) gloriam
 mihi adversus aliquem adsumo, effero me
 contra aliquem.
 Καταφρούω, f. ζῶ, torreo; (2) cremo. Κατα-
 φρούω βαλλὸν ἡμᾶς, *Aristoph. Nub.* 395.
 Καταφρούσσω, vel καταφρούστω, f. ζῶ, idem.
 Καταφυγγάνω, confugio. A καταφύγω.
 Καταφύγη, ἡ, ὄν, refugium. Εἰς ὃ ἐλπίζε ἡ' μὴ
 καταφυγῆς ἔχει κελὸν, *Eurip. Or.* 448. Ab
 eod.
 Καταφύγιον, u. τὸ, perfugium. Ab eod.
 Καταφυλάδων, adv. per tribus, tributim, per
 gentes. ἤκηθεν καταφυλάδων, *Il.* 2, 668. Ex
 κατά et φυλή, tribus.
 Καταφύλασσω, vel -ττω, f. ζῶ, observo.
 Καταφυλλοροῦμαι, ὤ, f. ἴσω, folia demitto, folia
 abjicio. Ex κατά et φύλλον.
 Καταφύσσω, ὤ, flatu effundo, perfundo. Κα-
 ταφύσσειν οἶνον ἡλυκίαι, *Aristot.*
 Καταφύττεισι, εως, ἡ, plantatio. A seq.
 Καταφύττω, f. εἴσω, planto, consero.
 Κατάφυτος, u. ὁ ζ' ἡ, consitus, arboribus con-
 situs. A φυτὸν, planta.
 Καταφυνεῖν, personare, de cicadis. Hinc
 Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.
 Καταφυνάω, ὤ, f. ἴσω, in furto aut alio facin-
 ore deprehendo; (2) deprehendo et com-
 perio; (3) scrutor, exquiro. Τὸς ἐπιβελού-
 οντας μὴ καταφυνᾶν, *Thuc.*
 Κατάφωρος, u. ὁ ζ' ἡ, deprehensus in facinore,
 manifestus, rucus. A φῶρ, fur.
 Καταφωτίζω, fut. ἴσω, illumino, illustro; (2)
 baptizo, ap. *Eccl. Script.*
 Καταχάινω, fut. ἀνώ, dehisco; (2) derideo.
 Καταχάιρω, gaudeo infortunio alicujus, ali-
 orum malis lætor, insulto. Καταχάιρειν ἐπί-
 τινος, *Herodot.*
 Καταχάλαζω, ὤ, grandine obruo, lapides,
 fustes congero.
 Καταχάλαω, ὤ, fut. ἴσω, demitto per funem.
 Καταχάλευω, refingo ferream aut æneum in-
 strumentum, ap. *Pl.* si lectio vera, *Erat.*
 Κατάχλυκος, u. ὁ ζ' ἡ, æratus, æneus. Κατά-
 χυλον ἄσαν πιδὼν ἀσάπτει, *Eurip. Phœn.*
 110. Hinc
 Καταχάλλω, ὤ, f. ἴσω, ære obduco.

Καταχάριζομαι, f. ἴσομαι, indulgeo, condono;
 (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter
 et ambitiose loquor; dicitur autem plerum-
 que in partem deteriorem, ut præter jus
 alicui condonare. Οὐ προδίδες ἡμᾶς, ἔδδ' τὸν
 ἀγῶνα καταχαρισόμενος, *Æschin.*
 Καταχαριστικός, ἡ, ὄν, largitor. A præc.
 Κατάχαρμα, ἄτος, τὸ, ludibrium.
 Κατάχαρμα, ἄτος, τὸ, hiatus, profunditas; (2)
 irrisio cum cachinno. A καταχαίρω. Hinc
 Καταχαρμάομαι, ὤμαι, f. ἴσομαι, dehisco; (2)
 derideo. Hinc
 Καταχάσσησις, εως, ἡ, derisio.
 Καταχάξω, f. ἴσω, conenco.
 Καταχάριος, ον, habilis manui, ut χερμαδῖος,
Erat. A χεῖρ.
 Καταχαιροτόναι, ὤ, f. ἴσω, adversus aliquem suf-
 fragium fero, suffragio condemno. Hinc
 Καταχαιροτόναι, ας, ἡ, condemnatio per suf-
 fragia, condemnatio a plebe facta.
 Καταχάξω, εὐς, τὸ, sonorus, streperum, *Dor.*
 pro κατηχάξω, a κατηχάξω.
 Καταχάξω, 3. sing. imperf. ind. med. Ion.
 pro κατηχάξω, a καταχάξωμαι.
 Καταχάξω, fut. εἴσω, profundo, idem quod
 Καταχάξω, defundo, effundo; (2) offundo, per-
 fundo; aor. 1. κατήχξω. 'Αλλ' ἴππερόν μιν
 κατήχξω τῶν χερματίων, *Aristoph. Nub.* 74.
 'Εγὼ δὲ καταχάξω τῷ σφοδρῷ ὕδαρ, supra
 cardinem, *Idem, Thesm.* 494.
 Καταχάξω, ἡ, ὄν, derisio, contemptus. A κα-
 ταχάινω.
 Καταχάξω, 3. sing. aor. 1. conj. act. Att. pro
 καταχάξω, a καταχάινω.
 Καταχάξω, fut. εἴσω, vidua sum, in viduitate
 ago.
 Καταχάξω, fut. ἴσω, molestia afficio.
 Καταχάξω, ες, gravatus, valde gravis, *Nic.*
 Κατάχασμαι, rei alicujus molestia afficio.
 Καταχάσσω, u. ὁ ζ' ἡ, subterraneus, infernus,
 infernalis; καταχάσσω, inferi. A χάσσω.
 Καταχάσσω, ὤ, f. ἴσω, vestio, proprie læna,
 veste pinguiori. A χλαῖνα.
 Καταχάσσω, fut. ἴσω, ludificor, irrideo, sub-
 sanno, cavillor.
 Καταχάσσω, ὤ, delicias facio, insolens sum.
 Κατάχλωος, ον, valde viridis. A χλωή, herba.
 Καταχλωοῦσιν, intestina et ventrem seu etiam
 carnem concidere, secare, καταχλωοῦσιν,
Herod. 'Ες ἃ ἐξ τὴν γαστέρα ἀπίετο, καὶ ταῦ-
 τιν καταχλωοῦσιν ἀπίετο, *Herodot.* 6, 75. A
 χλωδή.
 Καταχλωοῦσιν, idem; (2) interficio, concido.
 Καταχλωοῦσις, εως, ἡ, species cantus, quo in
 ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Py-
 thonem ovals describatur.
 Καταχλωοῦσιν, ὤ, f. ἴσω, consumo in choragio,
 absumo in apparatu ludorum choricorum;
 (2) suppedito, largior, erogo; (3) effundo,
 large contribuo.
 Καταχλωοῦσιν, inusit. sed fut. 1. καταχλωοῦσιν, et
 tempora inde formanda suppeditat verbo
 καταχλωοῦσιν, humo congesta tego, humo vel
 arena obruo.
 Καταχλωοῦσιν, polluo, imbuo, *Erat.*
 Καταχλωοῦσιν, ὤμαι, f. χλωοῦσιν, abutor, im-
 modice utor, absumo, profundo; (2) utor,
 in bonam partem; (3) male accipio verberibus,
 morte afficio; (4) utendum accipio.
 Eis τὸ μὴ καταχλωοῦσιν τῇ ἐξουσίᾳ μιν, *1 Cor.*
 9, 18.
 Καταχλωοῦσιν, f. φῶμαι, exscreo in; (2) de-
 spuο, conspuo.
 Κατάχλωος, u. ὁ ζ' ἡ, Att. κατάχλωος, ære alieno
 oppressus, obætatus; (2) obnoxius. Hinc
 τὰ κατάχλωα, ὤν, bona oppignerata et ob-
 ærata.
 Καταχλωοῦσιν, præ. inf. med. Att. et Ion. contr.
 pro καταχλωοῦσιν, a καταχλωοῦσιν. Hinc
 Κατάχλωος, εως, ἡ, abusus, abusus; (2) usur-
 patio, etiam in bonam partem; (3) catachre-
 sis, figura rhetorica.
 Καταχλωοῦσιν, ἡ, ὄν, abusus. Ab eod.
 Καταχλωοῦσιν, adv. abusive.
 Κατάχλωος, εως, ἡ, inunctio. A καταχλωοῦσιν.
 Κατάχλωος, ἄτος, τὸ, unguentum.
 Κατάχλωος,

Κατάχρηστος, α, δ ἢ ἡ, inunctus, perlitus. A
 Καταχρῆμα, fut. ἴσω, inungo, illino, obliuo.
 Καταχρῆμα, inusit. sed suppeditat f. καταχρῆμα, ἄτος, verbum καταχρῆμα, colore imbuo; (2) tingo.
 Κατάχρηστος, α, δ ἢ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc
 Καταχρῆμα, ἄτος, in auro, auro obduco.
 Καταχρῆμα, fut. ἴσω, coloro, colore imbuo.
 Καταχρῆμα, vel καταχρῆμα, fut. ἴσω, idem.
 Κατὰ δ' αἰθῆρα κηλῶν ἀικροστάταν κίχρωσαι, Eurip. Hec. 911.
 Καταχρῆμα, ἡ, coloratio, infectio, Poll.
 Καταχρῆμα, idem quod simplex, Anac.
 Κατάχρημα, ἄτος, τὸ, profusio, infusio, adpersio. A καταχρῆμα. Unde
 Κατάχρημα, εὐς, ἡ, idem; (2) vas quo aqua manibus infunditur, vel mensae infertur.
 Κατάχρημα, ἄτος, τὸ, adpersio -inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχρῆματα, ἄτος, bellaria, nuges ct ficus, quæ in capita recens emptorum servorum ad forum sedentium, vel etiam sponsorum, effundi solebant. Ab eod. Hinc
 Καταχρῆμα, α, τὸ, jusculum et condimentum, quo perfunditur caro assa. Dim.
 Κατάχρημα, α, τὸ, perfundibulum, vas quo lavantes se perfundunt balneatores. A καταχρῆμα.
 Καταχρῆμα, fut. ἴσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono; (2) occido.
 Καταχρῆμα, fut. ἴσω, defundo, effundo, inus.
 Καταχρῆμα, fut. εἴσω, claudico.
 Καταχρῆμα, fut. εἴσω, conflo.
 Καταχρῆμα, vel καταχρῆμα, f. καταχρῆμα, ab inus. καταχρῆμα, aggerem duco; (2) terra obruo; aor. 1. part. pass. καταχρῆμα, obrutus. Κατὰ σι χρώσμεν τοῖς λίθοις, Aristoph. Ach. 299.
 Καταχρῆμα, f. ἴσω, semoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.
 Καταχρῆμα, ἡ, δ, collocatio; (2) relatio in literas, in tabulario, &c.
 Καταχρῆμα, commoveor.
 Καταχρῆμα, fidibus cano, fidibus oblecto.
 Καταχρῆμα, f. ἴσω, tergendu siccandove demulceo, defrico, demulceo; (2) contero, contundo, in minutas partes redigo. Καταχρῆμα αὐτὴ τὴν κεφαλὴν, Xen. (2) κατέφηνται χροῖν, comminuta dilabitur humi, Soph. Trach. 698.
 Καταχρῆμα, f. ἴσω, irroro, rore adperso; (2) adperso.
 Καταχρῆμα, f. ἴσω, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταχρῆμα τινος προδοσίαν, Phal.
 Καταχρῆμα, δ, qui falso testimonio oppugnat, Phal.
 Καταχρῆμα, ἡ, f. ἴσω, falsum testimonium dico, in falso testimonio oppugno et opprimo. Καταχρῆμα τινος, Xen.
 Καταχρῆμα, fallo, frustra, Steph.
 Κατάφωσις, εὐς, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταφῶσις.
 Καταφῶσις, ἡ, idem et ab eod.
 Καταφῶσις, tenebras offundo.
 Καταφῶσις, f. ἴσω, damno; (2) censco, decerno, pronuncio; (3) sententiam fero adversam, antiquo. Καταφῶσις τινος θάνατον, Xen. Hinc
 Καταφῶσις, ἡ, δ, condemnatio;
 Καταφῶσις, εὐς, ἡ, idem.
 Καταφῶσις, fut. ξῶ, mulceo, permulceo, frico, derado, destringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) contero, contundo. Καταφῶσις ἴσπας, Eur. Hipp. 115.
 Καταφῶσις, ἡ, f. ἴσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.
 Καταφῶσις, f. ἴσω, persono locum.
 Καταφῶσις, α, δ ἢ ἡ, refrigerari, qui refrigerari potest.
 Καταφῶσις, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi καταφῶσις.
 Καταφῶσις, εὐς, ἡ, refrigeratio.
 Καταφῶσις, α, δ ἢ ἡ, frigidus, pergelidus. A

Καταφῶσις, f. ξῶ, refrigero; (2) arefacio, exsiccio; (3) sedo, refocillo. Καταφῶσις τὴν γλώσσαν μου, Luc. 16, 24.
 Κατάφωσις, ἡ, immaturus ætate.
 Καταφῶσις, perf. ind. med. Ion. pro καταφῶσις, a κατάφωσις.
 Κατάφωσις, confregi, aor. 1. ind. act.
 Κατάφωσις, sedent, 3. pl. pras. ind. med. Ion. pro κάθηνται, a κάθηνται.
 Κατάφωσις, Dor. pro
 Κατάφωσις, 3. sing. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.
 Κατάφωσις, descendi, 1. sing. aor. ejusd.
 Κατάφωσις, Dor. pro κατέβαλλε, a καταβάλλω.
 Κατάφωσις, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταβάλλω.
 Κατάφωσις, a. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω.
 Κατάφωσις, ἡ, f. ἴσω, vadimonio, sponsione, vel satisfactione obstringo; (2) despondeo, vel desponsatam trado; καταφῶσις, desponsata, sponsa. "Ἦν σοὶ καταφῶσις ἑταίριαν, Eur. Or. 1068.
 Κατάφωσις, ης, ἡ, desponsio, Ph.
 Κατάφωσις, sponsalia, Gl. V. A καταφῶσις.
 Κατάφωσις, e somno me ipsum excito. Φεῦγε, μὴθεὶς ὕπνῳ κῶμα, καταφῶσις: sic legendum esse evicit Cl. Tour. (Theocr. Epig. 3.)
 Κατάφωσις, imperf. ind. act. contr. pro κατέφωσις, a καταφῶσις.
 Κατάφωσις, ἡ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuso. Hinc
 Κατάφωσις, ἄτος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipsum; (3) accusatio.
 Κατάφωσις, irruo, incumbo in, insto, urgeo.
 Κατάφωσις, ἡ, f. ἴσω, festino.
 Κατάφωσις, 3. plur. aor. 2. indic. act. verbi καταφῶσις.
 Κατάφωσις, f. ἀνῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.
 Κατάφωσις, fut. εἴσω, defundo in.
 Κατάφωσις, ἡ, f. ἴσω, delicias facio; (2) delicato fastidio rejicio.
 Κατάφωσις, a. 2. ind. pass. verbi καταδαῖω.
 Κατάφωσις, divisit, 3. sing. a. 1. ind. med.
 Κατάφωσις, a. 2. ind. act. verbi καταδαῖω.
 Κατάφωσις, f. ἴσω, solo æquo; (2) solo allido.
 Κατάφωσις, a. 1. ind. act. verbi καταδίνωμι.
 Κατάφωσις, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδίνω.
 Κατάφωσις, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro κατέδωκε, a καταδίνω.
 Κατάφωσις, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi καταδίνω.
 Κατάφωσις, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταδίνω.
 Κατάφωσις, a. 1. ind. act.
 Κατάφωσις, imperf. ind. act. verbi καταδοκίω.
 Κατάφωσις, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. et contr. pro κατέδατο, a καταδοκίω.
 Κατάφωσις, 2. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro κατέδατο, a καταδοκίω.
 Κατάφωσις, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω.
 Κατάφωσις, 3. sing. a. 2. ind. act. v. καταδύμι.
 Κατάφωσις, comedo, consumo; fut. εἴσμαι perf. κατέδηκα, qui devoravit; a. 1. pass. κατέδηκα pass. κατέδηκα, comestus.
 "Ἰων ἰσθν. . . . Ἄϊωνος τῆσθε κατέδηκα, Epigr. τροφαλῖδα Σικελῆν, Aristoph. Vesp. 834. Διὸν τὸς οἰκάντας οἱ Πάροντες ἢ κατέδονται, Aristoph. Av. 595.
 Κατάφωσις, perf. part. med. Ion. pro καταφῶσις, a κατάφωσις.
 Κατάφωσις, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταβαρῶ.
 Κατάφωσις, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi καταπίθωμι.
 Κατάφωσις, f. ἴσω, consuefacio.
 Κατάφωσις, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi καταβαίνω.
 Κατάφωσις, 2. sing. pras. ind. act. verbi κάπτωμι.
 Κατάφωσις, effundo, perfundo; κατέφωσις, defluo, fluo. Θαλαρῶν δὲ κατέφωσις δάκρυον παριῶν, per genas, Il. 24, 794.
 Κατάφωσις, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατέφωσις.
 Κατάφωσις, inusit. sed hinc κατέφωσις, conspexi;

κατέφωσις, conspiciat. "Ἦθη δὲ μᾶλλον ἢ κατέφωσις μανιάδας, Eur. Hec. 1075.
 Κατέφωσις, α, δ ἢ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.
 Κατέφωσις, 3. sing. perf. ind. med. cum v ἐφίληκε κάπτωμι.
 Κατέφωσις, fut. ἴσω, conjicio.
 Κατέφωσις, εὐς, δ ἢ ἡ, cedens, obsequens, moriger. Ab εἴλω.
 Κατέφωσις, Att. pro κατατελεγεμένος, praef. pass. verbi κατατέλω. Τὸν ἐς Παρθύνας κατατελεγεμένον στρατὸν, Arp. Bell. Civ. 3, 7.
 Κατέφωσις, ἡ, f. ἴσω, implico; (2) colloco in arcum, in orbem conglabo; (3) involvo; (4) compello, includo. Κατέφωσις ἐς Μίμωφιν, Herodot. (4) κατέφωσις δὲ ἐς τὸ σῆμα, Idem, 1, 80. Hinc
 Κατέφωσις, εὐς, ἡ, involutio.
 Κατέφωσις, perf. part. pass. Att. pro κατατελεγεμένος, a κατατελεγεμένος.
 Κατέφωσις, obvolvō; κατέφωσις, Ion. et Æol. obvoluti erant, 3. pl. plusq. perf. pass.
 Κατέφωσις, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κατέφωσις, a κατατελεγεμένος.
 Κατέφωσις, conarctatum et quasi conclusum teneo, in angustum cogo.
 Κατέφωσις, ἡ, corpus instar serpentis traho. Ab εἴλω et σπάωμι.
 Κατέφωσις, fut. ἴσω, itego, occulto.
 Κατέφωσις, fut. ἴσω, in servitutem redigo, mancipio. Ab εἴλω, servus Lacomum.
 Κατέφωσις, descendo; (2) redeo, revertor.
 Κατέφωσις, aor. 2. inf. act. Ion. pro κατέφωσις, a κάπτωμι.
 Κατέφωσις, pro κατείνω, E. M. ex Hom.
 Κατέφωσις, a. 1. inf. act. verbi κατέφωσις.
 Κατέφωσις, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κατέφωσις.
 Κατέφωσις, pras. inf. act. verbi κατέφωσις.
 Κατέφωσις, fut. ξῶ, arceo; (2) subigo, compello. Ναυτὸν ἐκ θάλασσης κατέφωσις, Paus. epist. Id. Κατέφωσις ὑπὸ τῷ ἀναπαστῆρι, Thuc.
 Κατέφωσις, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατέφωσις.
 Κατέφωσις, exp. calumnior, detraho, Steph.
 Κατέφωσις, f. εἴσω, per dissimulationem deludo; (2) cavillor.
 Κατέφωσις, 3. sing. pras. ind. act. cum v ἐφίληκε pro κάπτωμι, a κάπτωμι.
 Κατέφωσις, a. 2. ind. pass. verbi κατακαῖω.
 Κατέφωσις, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακαῖω.
 Κατέφωσις, imperf. ind. med. verbi κατακαῖω.
 Κατέφωσις, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. κατακαῖω.
 Κατέφωσις, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακλέω.
 Κατέφωσις, ἡ, concio derrepente convocata, Poll. κατακλέω, Hes.
 Κατέφωσις, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro κατέφωσις, a κατακλέω.
 Κατέφωσις, 2. sing. a. 1. conj. pass. Dor. pro κατακλέω, a κατακλέω.
 Κατέφωσις, frango alicujus vires, impetum, &c.
 Κατέφωσις, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi κατακλέω.
 Κατέφωσις, a. 1. ind. pass. verbi κατακλέω.
 Κατέφωσις, condemnatio, a. 1. ind. act.
 Κατέφωσις, 3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατέφωσις, verbi κατακλέω.
 Κατέφωσις, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Æol. pro κατέφωσις, a κατακλέω.
 Κατέφωσις, accidit, aor. 2. ind. act.
 Κατέφωσις, effugio.
 Κατέφωσις, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.
 Κατέφωσις, depello.
 Κατέφωσις, 3. sing. pras. imperat. act. verbi κατέφωσις.
 Κατέφωσις, f. ξῶ, redarguo, convinco. "Ἄριστος ἢ κατέφωσις Περσῶν, σὸν κτίστην, Perse, qui te condidit, non est delator Arias, Anthol. Steph. 1.
 Κατέφωσις, εὐς, misereor, commiseror. Κατέφωσις, Luc.

Κατελιῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελιῖν, a καβαίριον, pro καβίλω.
 Κατελίεσθαι, a. 1. ind. pass. verbi κατελίεσθαι.
 Κατελίεστω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατελίεστω, a κατελίεστω.
 Κατελίεσθαι, a. 1. ind. med.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, εως, ἢ, descensus, adventus. A κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω.
 Κατελίεσθαι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελίεσθαι, a κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, descenderimus, a. 2. conj. act.
 Κατελίεσθαι, qui descendit, a. 2. part. act.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείω.
 Κατελίεσθαι, *Ion.* pro κατελίεσθαι, convolver.
 Κατελίεσθαι, a. 2. part. med. *Ion.* pro κατελίεσθαι, a καβαίριον.
 Κατελίεσθαι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, spero, spem concipio.
 Κατελίεσθαι, ἔ, ἰ, spes. A praec.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταλίω.
 Κατελίεσθαι, *Ion.* pro καβίλω. A καβαίριον.
 Κατελίεσθαι, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταλαμβάνω.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταμάρτυρος.
 Κατελίεσθαι, f. ψω, intueor, adspicio.
 Κατελίεσθαι, ὤ, f. ἴσω, vomitu conspergo.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταπόθομαι.
 Κατελίεσθαι, demitto, immitto, *Nican.*
 Κατελίεσθαι, corripio, uergeo, *Id.*
 Κατελίεσθαι, fut. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, cussufflo.
 Κατελίεσθαι, interficio, corrumpo; aor. 1. med. κατελίεσθαι, interfecit.
 Κατελίεσθαι, adv. ex adverso, e regione; (2) adversus, obvium.
 Κατελίεσθαι, adv. idem.
 Κατελίεσθαι, adv. idem.
 Κατελίεσθαι, interficio, occido, jugulo; part. pass. κατελίεσθαι, jugulatus.
 Κατελίεσθαι, habitavi, aor. 1. pass. verbi κατανάω. "Ἰν ὑπὸ δειράσι υφ' ὀφθαλμοῦ Παρνασσῆ κατελίεσθαι, *Eurip. Phoen.* 214.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro κατελίεσθαι, a κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, εως, ὄ, ἢ, indigus.
 Κατελίεσθαι, ἢ, lapsus ex alto. Ab *in*us. ἐνίγω.
 Κατελίεσθαι, per *Metath.* pro κατελίεσθαι. Vide κατελίεσθαι, *Heliod.*
 Κατελίεσθαι, detulit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro κατελίεσθαι, a κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.
 Κατελίεσθαι, impulsus esse, a. 1. inf. pass.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, pignero.
 Κατελίεσθαι, constraverat, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* et per *Metathesin*, pro κατελίεσθαι, a κατελίεσθαι, pro quo dicitur κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελίεσθαι, a κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, distraho, κατελίεσθαι, enixe contendendo, flagito.
 Κατελίεσθαι, ἔ, ὄ, qui aliquem conveniens accusat, vel alium vel ipsum. A
 Κατελίεσθαι, convenio, compello aliquem contra alium.
 Κατελίεσθαι, ὤ, insulto. *Philox.* κατελίεσθαι, insollescere.
 Κατελίεσθαι, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi καταλύω.
 Κατελίεσθαι, vel κατελίεσθαι, adv. in conspectu, coram. Ex κατὰ et ἐνώπιον.
 Κατελίεσθαι, adv. idem et ex *iisd.*

Κατελίεσθαι, εως, ἢ, oppugnatio, rebellio.
 Κατελίεσθαι, ἢ, ὄν, oppugnans, adversans.
 A
 Κατελίεσθαι, effundor, de fluvio qui ripas praeterit; (2) contra aliquem insurgo, oppugno; (3) contra futurum me preparo.
 (1) ἀλλὰ κατελίεσθαι τῆς ὄχνης, *Heliod. Aethiop.* 2.
 Κατελίεσθαι, fut. ἴσω, recognosco.
 Κατελίεσθαι, fut. ἴσω, potestatem exerceo in aliquem. *Oi μεγάλοι κατελίεσθαι αὐτῶν, Mall.* 20, 25. Hinc
 Κατελίεσθαι, ἢ, ὄν, imperans.
 Κατελίεσθαι, ε, ὄ, ἢ, qui est sua potestatis, qui est sui juris et arbitrii. Ab ἐξουσία.
 Κατελίεσθαι, ε, ἢ, promissio.
 Κατελίεσθαι, pollicor, promitto.
 Κατελίεσθαι, induco, infero; (2) invito. *Εἶτα δ' αὐτὸ κατελίεσθαι πυκνὸν, Aristoph. Eq.* 25.
 Κατελίεσθαι, incanto; (2) mulceo, ut incantatores solent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.
 Κατελίεσθαι, effero me adversus aliquem.
 Κατελίεσθαι, ἄτος, τὸ, accessio, consecutio, additamentum.
 Κατελίεσθαι, ὄν, alternus.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καταπαύω.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.
 Κατελίεσθαι, urgeo, compello; κατελίεσθαι, festino, propere, maturo, accelero; (2) studiosus sum; f. 1. pass. κατελίεσθαι, urgebitur.
 Κατελίεσθαι, τὸ, idem quod ἐπιστόδιον.
 Κατελίεσθαι, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω.
 Κατελίεσθαι, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi κατεπίπτω.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. a. 2. ind. act. per *Syncop.* pro κατελίεσθαι. Al. a φω fit φωνεω, per *redupl.* πεφωνα, et per *Sync.* πεφωνα, inde aor. 2. ἐπεφωνα.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταπνέω.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 1. indic. act. cum ὦ ἐφίλω, a καταπνέω.
 Κατελίεσθαι, aor. 1. ind. pass. verbi καταπνέω.
 Κατελίεσθαι, jacto, glorior.
 Κατελίεσθαι, ε, ὄ, ἢ, cupidus. *Gl. V.* κατελίεσθαι, desiderabilis. Ex κατὰ et ἐπιθυμία, κυριδιότης.
 Κατελίεσθαι, ὤ, f. ἴσω, perjurio causam subverto, vel judicio vinco.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studioseque.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, confugio.
 Κατελίεσθαι, ὤ, f. ἴσω, impetum facio in aliquem, manum injicio.
 Κατελίεσθαι, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω.
 Κατελίεσθαι, a. 1. ind. pass. verbi καταπλέω.
 Κατελίεσθαι, a. 1. ind. act. verbi καταπραύνω.
 Κατελίεσθαι, contra aliquem loquor. *Μη, πρὸς τῶν θεῶν, ἡμῶν κατελίεσθαι, ἀντιβολῶ σε δίσποτα, Aristoph. Pace,* 377. "Ἄγε δὴ κατελίεσθαι μοι σὺ τὸν σαυτῆ πρόπον, *Idem, Nub.* 478.
 Κατελίεσθαι, defendere; quasi ab ἔρα, terra; unde ἐραζέ, humo.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) consumo; (4) profugio; (5) interficio; (6) operor; κατελίεσθαι, perf. pass. cultus. "Ὁ γὰρ νόμος ὄργην κατελίεσθαι, *Rom.* 4, 15. Τὰ μὲν σημεῖα τῶ ἀποστόλου κατελίεσθαι ἐν ἡμῖν, *2 Cor.* 12, 12. *Μητέρα κατελίεσθαι κοινῶν ἔφει, dispatch'd, Eur. Iphig. in Taur.* 1176. Hinc
 Κατελίεσθαι, ε, ἢ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio, ut cibi; cultura et elaboratio, ut soli.
 Κατελίεσθαι, arceo, cohibeo. *Στρατῶν κατελίεσθαι, Aesch. Eumen.* 569.
 Κατελίεσθαι, idem quod κατελίεσθαι, *Aesch.*
 Κατελίεσθαι, perf. part. pass. *Ion.* pro κατελίεσθαι. A κατελίεσθαι.

Κατελίεσθαι, expugnandum, eritendum est.
 Κατελίεσθαι, ἢ, ὄν, vim habens conficiendi.
 Κατελίεσθαι, ε, ὄ, ἢ, excultus, ornatus, operosus.
 Κατελίεσθαι, includo. Κατὰ συφροῖσιν ἐργῶν, hauris includebat, *Odys.* 10, 238, est pro κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, ε, ὄ, ἢ, labore excultus; τὸ κατελίεσθαι, confectio, cultus, usus, *LXX.*
 Κατελίεσθαι, ὄν, confectus, ut senio, &c.
 Κατελίεσθαι, idem quod κατελίεσθαι, *Aesch.*
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, irrito, incito.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, superimpono.
 Κατελίεσθαι, ὄ, ἢ, confractus. A
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, frango, contundo, scindo.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, dejicio, diruo; κατελίεσθαι, perf. pass. dirutus. "Ἐσθι ἢ φέρων, κατελίεσθαι δὲ σὺν αἰλῶ ἄλλῳ, *Iphig.*
 Κατελίεσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ὦ ἐφίλω, a καταπνέω.
 Κατελίεσθαι, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατελίεσθαι, aor. 2. ructavit in faciem. "Ὡς φερῶν ἢ μιὰρὰ τί μὲ κατελίεσθαι, *Aristoph. Vesp.* 1145.
 Κατελίεσθαι, ε, ἢ, tectus, coopertus. A
 Κατελίεσθαι, f. ψω, tego, tectum impono. "Ὡς εἰ κατελίεσθαι εἰ νεωστὶκῶς κερῶν τὸ πῶτον, *Aristoph. Vesp.* 1284, operat' estis.
 Κατελίεσθαι, ὤ, dicor seu loquor contra, indico, obloquor; (2) edissero. Κατελίεσθαι, ὤ, ἴσω, εἰς ἐλευθέρως τὰ λήθη, *Aristoph. Nub.* 518. "Ἀποθανεῖ, εἰ μὴ κατελίεσθαι μοι τόνου ὄ, τι πῖτ' ἐσὶ σοι, *Idem, Pace,* 188.
 Κατελίεσθαι, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατελίεσθαι, f. ἴσω, detineo, retineo. Κατελίεσθαι, ὄν, ὄν ἢ ἐφίλω, *Soph. Phil.* 1462.
 Κατελίεσθαι, contendo, litigo.
 Κατελίεσθαι, idem quod κατελίεσθαι. Hinc
 Κατελίεσθαι, εως, ἢ, destructo, vastatio.
 Κατελίεσθαι, rubefacio.
 Κατελίεσθαι, rubore suffundor.
 Κατελίεσθαι, detineo, remoror, ut hinc sit *Ηοπητικὸν μὴ κατελίεσθαι, ne detine; sed ibi legitur et κατελίεσθαι, Il.* 24, 218.
 Κατελίεσθαι, idem.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατελίεσθαι. A
 Κατελίεσθαι, fut. ἴσω, idem. *Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ὅων ἀποκλείεις εἰ κατελίεσθαι, Aristoph. Vesp.* 599.
 Κατελίεσθαι, f. ἴσω, detraho, deduco. Τὴν γὰρ κατελίεσθαι εἰς ἄλλα δῖαν, *Od.* 5, 251.
 Κατελίεσθαι, f. εἰς ἴσω, descendendo; sc. in loca depressiora; (2) de oratore, scriptore, venio ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exilio, postliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. "Ὡς ἀν κατελίεσθαι, τήνδε γὰρ Ἑλλήν ἀνή, *Eur. Iphig. in Taur.* 39. ἀπὸ τῆς Ἰδαίας, *Act.* 21, 10. πρὸς τὴν ἀγίαν, *Id.* 9, 32.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατασβέννυμι.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασβέννυμι.
 Κατελίεσθαι, edo, peredo, voro, devoro. "Ὅτι κατελίεσθαι τὸς πατέρας ἀποβούντας, *Luc.* τὰς οἰκίας τῶν χρητῶν, *Matt.* 23, 14.
 Κατελίεσθαι, perf. part. pass. verbi κατασκάπτω.
 Κατελίεσθαι, dirui, a. 1. ind. act.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατασκεινάζω.
 Κατελίεσθαι, adv. festinanter, accelerando.
 Κατελίεσθαι, part. perf. pass. verbi κατασπεινάζω.
 Κατελίεσθαι, adv. studiose, dedita opera, ἴσω, bona fide. A κατελίεσθαι, part. perf. pass. verbi κατασπεινάζω.
 Κατελίεσθαι, oppositi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Eol.* pro κατελίεσθαι, a κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, idem, sed communiter.
 Κατελίεσθαι, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, perf. part. act. *Ion.* pro κατελίεσθαι.
 Κατελίεσθαι, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro κατελίεσθαι.

Κατίσιν, *constitui*, a. 2. ind. act.
 Κατιστάφατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.*
 pro κατισταμίνω ἦσαν, a κατιστάφω.
 Κατιστάφθηναι, 3. pl. a. 1. ind. pass.
 Κατιστάφω, 3. sing. imperf. ind. pass.
 Κατιστρέψαι, *subverti*, a. 1. ind. act.
 Κατιστρέψαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κα-
 τιστρέψω.
 Κατίστυγε, *horruisti*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
 καταστύγω.
 Κατίσχυς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κα-
 τασχύω, pro κατίχου.
 Κατίσχυεν, *retinuit*, 3. sing. a. 2. ind. act.
 Κατιστάστω, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.*
 pro κατιστάκτω, a κατιστάκω.
 Κατιστάξουσιν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κα-
 ταστάξω.
 Κατίστος, *adv.* quotannis, annuatim, pro κατ'
 ἔτος. Ex ἔτος, *annuus*.
 Κατίστροβον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατα-
 στρέβω.
 Κατίστροβίς, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κα-
 ταστρέβω.
 Κατίστροβίαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κα-
 ταστρέβω.
 Κατιστάστω, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κα-
 τασταίρω.
 Κάτωγμα, ἄπος, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res
 voto promissa, donum votivum. (2) ἰκέτις
 ἄφθιμα τίσος σὺν κατεύγμασι, *Soph. Ed. Tyr.*
 920. A κατεύγμαι.
 Κατευδαίμωνίζω, f. ἴσω, fortunatum dico, beatum
 prædico.
 Κατευδοκέω, laudo quem, probō.
 Κατευμερέω, ὦ, f. ἴσω, prospere ago; (2) gratia
 et auctoritate polleo; (3) auctoritate et gra-
 tia supero. Κατευμερηκῶς παρ' ἡμῖν, *Æschin.*
 Κατευμικτῆς, ὦ, f. ἴσω, scopum ferio; (2) rem
 acu tango; (3) adsequor. Ex εὐμικτος, *lactu*
facilis.
 Κατευθῦ, *adv.* recta, pro κατ' εὐθῦ.
 Κατευθυντῆς, πρὸς, ὁ, corrector, emendator.
 Κατευθυντής, ὁ, ὁ, idem.
 Κατευθυντήρια, ας, ἡ, amissis, regula fabrilis.
 Κατευθύω, dirigo; (2) rego, moderor; (3)
 compono, constituo; (4) mulcto; (5) com-
 mōdo ago seu vivo, felici successu gaudeo;
 (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνας
 ἡμῶν πὸς καρδίας, 2 *Thess.* 3, 5. πὸς πόδας
 ἡμῶν, *Luc.* 1, 79. Hinc
 Κατευκαίρω, ὦ, f. ἴσω, occasione dextre utor.
 Κατευκαίρω, ὦ, f. ἴσω, permulceo, delinio, sedo.
 Κατευκατικός, *adv.* optando, precandi causa.
 A κατεύχομαι.
 Κατευλογίω, ὦ, f. ἴσω, prædico, laudibus ex-
 tollo; (2) fausta precor. Κατευλογῖς πρὸς
 τὸς πολλὰς, *Plut.*
 Κατευμύριζω, fut. ἴσω, verbis aliquid levo; (2)
 levo, elevo; (3) complano; (4) facile ali-
 quid efficio.
 Κατευμεγισθεῖν, superiorem esse, dominari. Ab
 ἐμμεγίσθης.
 Κατευνάζω, fut. ἄσω, sopio; (2) sedo, paco;
 (3) finio; (4) in pass. et med. quiesco, re-
 quiesco; (5) cubo, dormio. Ἐκτος αὐτὸν
 τάξωον κατεύναςεν Ἐκτωρ, *Eur. Rhés.* 614.
 Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πῦ κατεύναςαι φράσον, *Ibid.*
 611. Hinc
 Κατευνασμός, ὁ, ὁ, dormitio, somnus.
 Κατευνασμός, ας, τὸ, cubiculum, cubile.
 Κατευναστής, ὁ, ὁ, cubicularius; (2) qui spon-
 sam ducit dormitum.
 Κατευναστικός, ἡ, ὄν, viii sopiendi, sedandi, ha-
 bens.
 Κατευνάω, ὦ, unde a. I. pass. κατευνηθέντα, so-
 pitum, idem quod κατευνάω.
 Κατευνάω, ὦ, f. ὄσω, prosperum iter præbeo;
 (2) fortunō. Et in pass. κατευνόμεμαι, pro-
 speror, prospere ago. Hinc
 Κατευνόμενος, εως, ἡ, prosperatio, *Gl. V.*
 Κατευορκέω, ὦ, f. ἴσω, sancte et religiose juro.
 Κατευορκός, ὄν. Vide εὐορκός.
 Κατευορκός, ὦ, f. ἴσω, abundo, ut simplex.
 Κατευρύω, fut. ὑνῶ, dilato, *Ern.*
 Κατευροχίω, ὦ, f. ἴσω, bene collimo; (2) con-
 jecto bene.

Κατευριζέω, fut. ἴσω, elevo, parvi facio.
 Κατευστρέπω, fut. ἴσω, apparo, instruo, or-
 dino. Καὶ μὲν σοὶ σὺ μὲν ταύτας κατευστρέπῃς
Aristoph. Conc. 508.
 Κατευτύχαι, ὦ, f. ἴσω, feliciter ago in.
 Κατευφηνέω, ὦ, fut. ἴσω, fausta acclamatione
 prosequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ
 κατευφηνύσθης αὐτὸν, *Plut.*
 Κατευφραίνω, fut. ἀνῶ, exhilaro.
 Κατευχειρίζω, idem quod εὐμαρίζω.
 Κατεύχῃ, ἡ, ἡ, precatio, obsecratio, votum;
 (2) imprecatio, *Gl. V.* A
 Κατεύχομαι, f. ἴσομαι, imprecor, diras precor,
 devoveo; (2) magnopere precor; (3) pre-
 cor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glo-
 rior, me jacto. Ὅταν κατεύχη ταυτ' ὁμῶ
 κερμὸς Δανεῖν εὐχῆ, *Soph. Aj.* 392. Καὶ εἴσα
 πρὸσθεν εἰσῆς κατεύχεται, *Eur. Alc.* 152.
 Κατευχαίρωμαι, ἡμαι, epulor.
 Κατευχαίω, epulis excipio.
 Κατέφαγον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi κα-
 τασφάγω.
 Κατεφαινέτω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi
 καταφαινώ.
 Κατεφάλλομαι, idem quod καθάλλομαι, *Hom.*
 Κατεφάμειν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro
 κατεφάμω, verbi καταφάμω.
 Κατεφάνη, a. 2. ind. pass. verbi καταφαινώ.
 Κατεφθαμένος, perf. part. pass. verbi κατα-
 φθείρω.
 Κατέφθιρα, *conjur.* a. 1. ind. act.
 Κατεφίστημι, insurgo in aliquem. Κατεφίστησαν
 ἠθρομακῶν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, *Act.* 18, 12.
 Κατεφθένησι, aor. 1. indic. act. verbi καταφθ-
 νείω.
 Κατέφυγον, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω.
 Κάτχυς, 2. sing. præsent. imperat. act. vel 3.
 sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατίχης, a
 κατίχου.
 Κατίχαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro
 κατίχου, a καταχέω.
 Κατίχουσα, *effudi*, 1. sing. aor. ejusd.
 Κατίχουσαι, idem quod antecedens κατίχουσαι.
 Κατεχθαίρωμαι, odio prosequor, inimicus sum
 alicui.
 Κατεχμάζω, f. ἄσω, idem quod ἐκμάζω.
 Κατεχόμενος, præsent. part. pass. verbi
 Κατίχω, fut. κατέξω, vel κατασχέω, detineo,
 retineo; (2) teneo, occupo, possideo; (3)
 sustineo, v. gr. impeturo; (4) contineo,
 cohibeo, coerceo; (5) applico, appello,
 advenio, accedo: *cum subst.* varias accipit
 significaciones, ut hystionem scenam, scur-
 ræ convivium κατέχων dicuntur, qui pla-
 cent, in quos omnes sunt intenti: fama
 κατέχων, quæ pervulgata est, *Ern.* Et ad
 hæc in pass. numine sum adflatus. Ἄλλ'
 ἀργίαις κατέχ' αἰεὶ πᾶν εραστόνδον δυσφημίαις,
 implebat, *Soph. Phil.* 11. Κατέχουσι ἔρωτες
 ἐμᾶς πόλεως, *Aristoph. Av.* 1921. Μεγάλοι
 θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, *Soph. Aj.*
 142. Καρδίαν κατέχουτο ἔρωτι δεινῷ, *Eurip.*
Hipp. 27. (2) δὲ τὴν χιονώδη θούρην κατέχει,
Eurip. Hec. 81. In pass. præter alias signi-
 ficaciones, significat, numine corripior, af-
 flor. Οἱ δὲ καὶ ἀνέγερσαν πολλὰς... κατα-
 σχιθεῖναι πρὸς δυνάσιν, *Artian.* 5, 2. Κατέχ-
 ομνος ἐκ τῷ εἴδει, *Id.* 4, 13. Εἰ μὴ τὸδε φάσμα
 νυκτὸς εὐ κατασχέσει, nisi hoc nocturnum
 spectrum bene nobis esset. Metaphora
 sumpta a navibus, quæ κατασχέειν dicuntur,
 cum terræ appellunt, *Soph. Electr.* 504.
 Κατεχούω, ὦ, f. ἴσω, animam ago, linquo
 animo, *Nicand.*
 Κατέχηγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατέχηγον, a
 κατάγω.
 Κατεχημῶν, *Ion.* pro κατεχημῶν, dux.
 Κατεχημοί, *Ion.* pro κατεχημοί.
 Κατηγορέω, ὦ, fut. ἴσω, reprehendo, adversus
 aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero
 nomen, accuso, demonstro, prædico, enun-
 cio; in *logicis*. Ἄν ἡμῖς κατηγορηθῶμεν αὐτῷ,
Act. 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτῆ κατηγό-
 ρηκεν εὐ, *Aristoph. Thesm.* 451. Κατηγορέωται
 παρὰ τῶν Ἰουδαίων, *Act.* 22, 30.
 Κατηγορηθῆναι, a. 1. part. pass. n. g.

Κατηγόρημα, ἄπος, τὸ, de quo quis accusatur,
 crimen, quod objicitur; (2) accusatio; (3)
 quod objicitur, vel prædicatur, prædica-
 tum, *qr. Logicos.* A κατηγορέω.
 Κατηγορητίον, accusandum. Ab eod.
 Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio; (2) categoria,
 prædicamentum, *qrud Logic.* Ab eod.
 Κατηγορικός, ἡ, ὄν, accusatorius; (2) ad prædi-
 camentum pertinens; (3) delator. A κα-
 τήγορος.
 Κατηγορικός, *adv.* accusatorie, criminose;
 Κατήγορος, ας, ὁ ἢ ἡ, accusator. Ab eod.
 Κατηγορημένος, præsent. part. pass.
 Κατηγωνίαστος, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi
 καταγωνίζομαι.
 Κατήλασα, a. 1. ind. act. verbi καταλείω.
 Κατηθαλώμην, perf. part. pass. f. g. verbi κα-
 ταθαλώω.
 Κατήν, 3. sing. perf. med. *Att.* pro κατέν,
 a κατέναι.
 Κατήναι, 3. sing. præsent. ind. act. *Ion.* pro καθή-
 ναι, a καθήνω.
 Κατήναι, imperf. ind. act. verbi καταινίξω.
 Κατήκοος, ας, ὁ ἢ ἡ, dicto audiens, moriger;
 (2) imperio subjectus; (3) attentus; (4)
 explorator auritus, auscultator; (5) auditor.
 (4) καὶ οἱ κατάκοποι τε καὶ κατήκοοι ἦσαν
 ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν, habebat, *Herod.* 1,
 100. A κατακοῦα.
 Κατήκοος, *Ion.* pro καθήκοος, devenio, pertineo.
 Τὰ κατήκοστα et τὰ κατήκοστα πρόηματα,
 res sunt urgentes et præsentis. Λίγοντες περὶ
 τῶν κατηκότων, *Herod.* 1, 97. Τὰ κατήκο-
 πτά ἐσι ταυτά, *Id.* 5, 49. Vide *Eund.* 8,
 19.
 Κατήλασα, a. 1. ind. act. verbi καταλείω.
 Κατήλας, 3. sing. a. 2. ind. act. *per Syncor.* pro
 κατήλας, a κατέχουμαι.
 ΚΑΤΗΛΑΨ, ἴπος, vel ἴφος, ἡ, tabulatum trabs
 tectum sustinens; (2) scala. Νῶ δὲ δέισασαί
 γέ τω ἐπὶ τὴν κατήλαψ' εἰδύς ἀνεπηδήσαμεν,
Aristoph. Ran. 565.
 Κατηλλάγην, aor. 2. ind. pass. verbi κατα-
 λάττω.
 Κατηλογέω, ὦ, f. ἴσω, contemno, nihili facio.
 Κατηλοκίζω, f. ἴσω, sulco.
 Κατηλόκισμα, 3. sing. perf. ind. pass.
 Κατήλυς, ὄδος, ὁ ἢ ἡ, declivis, *Nonnus.* A κα-
 τέχουμαι. Hinc
 Κατηλυσία, ας, ἡ, descensus.
 Κατήλυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Κατηλωκίαι, part. perf. act. fem. gen. *Ion.*
 pro καθήλωκίαι, a καθήλωω.
 Κατήμας, *adv.* indies, quotidie, singulis die-
 bus.
 Κατημελημένος, *adv.* contemptim, neglectim,
 cum neglectu. A κατημελημένος, neglectus,
 vilis, perf. part. pass. a καταμείλω.
 Κατημύχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi κα-
 ταμύσσω.
 Κατημύω, demitto, v. gr. animum dolore, &c.
 Κατηνωκασμένος, *adv.* coacte, necessario.
 Κατηνωκίαι, nom. pl. perf. part. pass. n. g.
 verbi κατανωκίω.
 Κατήνας, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κα-
 τεναιώω.
 Κατήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω.
 Κατήνοχα, *deluti*, perf. ind. med.
 Κατήνομος, ας, ὁ ἢ ἡ, ventis obnoxius, ventis
 expositus, ventosus.
 Κατήνησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ὦ
 ἐφελκ' a καταντάω.
 Κάτηξ, εως, ἡ, *Ion.* contractio. A κατάγω.
 Κατηξέωσαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi
 καταξέω.
 Κατήνοον, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.*
 pro κατηνόον, a καταινώω.
 Κατήρορος, ας, ὁ ἢ ἡ, dependens, demissus. Ex
 κατά et ἄριστος, tollo.
 Κατηστιγμένως, *adv.* raptim. Ὅσι καὶ κατη-
 στιγμένως ποιεῖσθαι τὴν ἱεράταιαν, *Helioid.* 8.
 Κατηπνία, ὦ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis
 et placidus sum. Hinc *Hom.* κατηπνίαντα,
 pro κατηπνίοντα, *Il.* 5, 417.
 Κατηράτω, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro
 κατηράτω, a καταράρομαι.
 Ζ Ζ Ζ Κατηρηθῆναι,

Κατηρησθῆναι, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταρῆσαι.
 Κατηρησθῆναι, aboleri, perf. ind. act.
 Κατηρησθῆναι, inanem reddidi, a. 1. ind. act.
 Κατῆρς, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω.
 Κατῆρς, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro κατῆρς, a καθῆρς.
 Κατῆρστος, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κατῆρσθαι.
 Κατῆρστος, ᾧ, fut. ἦσω, tranquillo, sedo.
 Κατῆρστος, fut. ἴσω, idem.
 Κατῆρστος, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, tectus, coopertus, opacus: ἴσος plenus, redundans. Καὶ κατῆρστος τῶν μὲν περιστάξαντες, Soph. Antig. 885. Eὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατῆρστος στήθεσσι, Id. Phil. 272. Ζῶσα δ' ἐν κατῆρστος εἶργη, Id. El. 381. Ex ἰέρω.
 Κατῆρστος, ἦρς, suspensus; (2) accommodatus, instructus, apparatus. Εἶχε πλοῖον κατῆρστος εἶσμον, Herodot. 8, 21. Σκάφος ταρασσῶ κατῆρστος πύτυλον ἐπιτραμένον, ad navigandum, Eurip. Iphig. in Taur. 1345. Σὲ, τὸν κατῆρστος χλαυδίου, ἀνισορῶ, tc, veste virili instructum, Id. Suppl. 110. Ab ἔρω.
 Κατῆρστος, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατῆρσθαι.
 Κατῆρστος, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατῆρσθαι.
 Κατῆρστος, perf. inf. pass. verbi καταρῆσαι.
 Κατῆρστος, perfectisti, 2. sing. aor. 1. mcd.
 Κατῆρστος, imperf. ind. act. verbi κατῆρσθαι.
 Κατῆρστος, aor. 1. ind. pass. v. καταρῆσαι.
 Κατῆρστος, pudefaciebam, imperf. ind. act.
 Κατῆρστος, as, ἢ, vultus demissus, pudor cum incore; dedecus. Κατῆρστος δὲ σοι αὐτῶ, Il. 3, 51.
 Κατῆρστος, ᾧ, sum vultu demisso præ pudore. Τί δὲ κατῆρστος ἔμμε; Eurip. Med. 1012. A
 Κατῆρστος, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, qui est vultu præ pudore demisso, pudibundus, subtristis, mœstus. Ex κάτω et φάος, (vel potius ἔγωγε, figo, Ern.)
 Κατῆρστος, a. 1. part. act. verbi κατῆρσθαι.
 Κατῆρστος, ᾧ, f. ἄσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc Poeticè κατῆρστος, part. pro κατῆρστος, κατῆρστος. Μικρὸν ἐπισοχόντα, καὶ κατῆρστος προσεπίπνι, Plutarch. Consol. ad Apollon. Κατῆρστος καὶ ἀναυδός, Gregor. Naz. in Carmine. A κατῆρστος.
 Κατῆρστος, οἱ, probrosi, pudore et probris digna committentes; vel pro κατῆρστος, probra, ut κατῆρστος, Hom.
 Κατῆρστος, ᾧ, fut. ἦσω, sono, insono; (2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquid, item doceo simpl. (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Christianismi; a. 1. pass. κατῆρστος, doctus, informatus. Ἴνα ἕ ἄλλος κατῆρστος, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ᾧ κατῆρστος, Luc. 1, 4. (Vid. Ern.)
 Κατῆρστος, ᾧ, τὸ, sonitus. A κατῆρστος.
 Κατῆρστος, ἴσος, ὁ ἕ ἢ, sonorus, streperus. Ex κατῆρστος et ἦχος, sonus.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, obturatio aurium, et stupefactio sensuum, quæ fit pulsatione et concrepatione aënorum, &c. (2) institutio; (3) doctrinæ Christianæ elementa.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, doctus; (2) qui prima tradit elementa, qui initiat. A κατῆρστος.
 Κατῆρστος, qui initiatur. Vulg. Lex. ex Dionys. Areopag. Ab eod.
 Κατῆρστος, a. 1. ind. pass. verbi κατῆρσθαι.
 Κατῆρστος, f. ἴσω, idem quod κατῆρστος. Hinc Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, disciplina, in primis Christianismi elementa.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, qui elementa, in primis doctrinæ Christianæ, tradit. Ab eod.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, ad institutionem in re aliqua pertinens. Ab eod.
 Κατῆρστος, vel κατῆρστος et κατῆρστος, ἴσος, τὰ, loca in quibus stabant catechumeni, tabulæque catecheticae adservabantur. A κατῆρστος.
 Κατῆρστος, 3. pl. imperf. ind. pass. Dor. pro κατῆρστος, a καταίρωμαι.
 Κατῆρστος, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταίρωμαι.

Κατῆρστος, aor. 2. inf. act. Æol. et Ion. pro καταίρωμαι, a καταίρωμαι.
 Κάτρω, 2. sing. a. 2. imperat. med. Æol. et Ion. pro κατῆρστος.
 Κατῆρστος, f. ἴσω, lædo, corrumpto.
 Κατῆρστος, ἴσος, scapellum quo fetus aut abscessus ex utero excinditur. Ion. pro κατῆρστος.
 Κατῆρστος, 3. pl. præ. ind. act. Ion. pro κατῆρστος, a κάτρω.
 Κατῆρστος, aor. 2. inf. act. verbi κατῆρσθαι.
 Κατῆρστος, nom. pl. aor. 2. part. act.
 Κατῆρστος, pras. inf. act. verbi κάτρω.
 Κατῆρστος, Ion. pro κατῆρστος, demitto.
 Κατῆρστος, Ion. pro κατῆρστος, colloco.
 Κατῆρστος, adv. recta, e regione, ex adverso.
 Κατῆρστος, dirigo.
 Κατῆρστος, Ion. pro κατῆρστος, supplico.
 Κατῆρστος. Vide simpl. Nic.
 Κατῆρστος, humecto; (2) mollio.
 Κατῆρστος, distortis oculis irrideo.
 Κατῆρστος, contorqueo, convolvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciano; (3) idem quod κατῆρστος, ut et
 Κατῆρστος, ᾧ.
 Κατῆρστος, idem; (2) strabis seu contortis oculis intueor. (2) τῶ ἑπι κατῆρστος Πριπο, in Antholog. in Miscell. Lips. 9, 462.
 Κατῆρστος, f. ἴσω, limo obduco; unde aor. 1. pass. κατῆρστος, oblimatus.
 Κατῆρστος, acc. sing. pras. part. act. verbi κάτρω.
 Κατῆρστος, ᾧ, rubigine obduco seu consumo; κατῆρστος, ἴσος, rubigine consumo; perf. part. κατῆρστος.
 Κατῆρστος, pras. inf. med. Ion. pro κατῆρστος, a κατῆρστος.
 Κατῆρστος, pras. inf. act. Ion. et contr. pro κατῆρστος, a κατῆρστος.
 Κατῆρστος, pras. inf. pass. Ion. pro κατῆρστος, a κατῆρστος.
 Κατῆρστος, 2. sing. pras. ind. med. verbi seq. Ion. pro κατῆρστος.
 Κατῆρστος, pras. inf. act. verbi κατῆρστος.
 Κατῆρστος, idem quod κατῆρστος.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, macer, gracilis.
 Κατῆρστος, ᾧ, fut. ἴσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutissima quæque pervestigo.
 Κατῆρστος, 3. pl. præ. ind. act. verbi κατῆρστος, f. ἴσω, viribus valeo adversus aliquem, obruo, deprimō, dejicio; (2) invalesco; (3) possum; (4) roborō, corrobōro; (5) conor, et (6) in pass. viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατῆρστος αἱ φωναὶ αὐτῶν, Luc. 23, 23.
 Κατῆρστος, coerceo, contineo, sisto; (2) appello, devenio aliquo. Λέγουσι σίλας ἐπὶ τὴν βῆν ἐκ τῶ ἑραν κατῆρστος, Herodot. deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατῆρστος τὰς νῆας, Idem.
 Κατῆρστος, 3. sing. perf. ind. pass. v. κατῆρστος.
 Κάτρω, Ion. pro κάτρω, Herodot.
 Κατῆρστος, ᾧ, dolore conficio; κατῆρστος, dolore conficio.
 Κατῆρστος, deploro, defleo.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, domestica. A κάτρω.
 Κατῆρστος, ἴσος, τὰ, festa eo die quotannis celebrari solita quo quis aliquo habitatum concesso. Ab eod.
 Κατῆρστος, ᾧ, fut. ἴσω, inhabito, incolo, habito.
 Κατῆρστος τῆνδὲ γῆν Κορίνθιον ἔνδρον ἕ τικνοισιν, Eur. Med. 10. Ἄνη κατῆρστος τῆνδὲ τὰς πόλεις σαφῶς, Soph. Phil. 39.
 Κατῆρστος, pras. inf. act. Dor. pro κατῆρστος.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, habitatio, domicilium.
 Κατῆρστος, ἴσος, τὸ, idem.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniae deductio. A κάτρω.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἴσος, vel κατῆρστος, ἴσος, ἢ, domestica, domi nostræ degens. Ab eod.
 Κατῆρστος, fut. ἴσω, in domo colloco; (2) ha-

bitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) incolis frequento; κατῆρστος, habitatum mittor, colloco. Ὦς ἂν κατῆρστος μετὰ σὲ τὴν πόλιν, Aristoph. Av. 203. (2) χώρα δ' ἑκαταλιν κατῆρστος, Soph. Oed. Col. 637.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, domestica, in domo habitans. A κάτρω.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, colloco in ædibus; (2) colonia deductio; (3) oppletio loci, quæ fit structuris ibi depositis. A κατῆρστος.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, domicilium. Ab eod.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, deductor coloniae.
 Κατῆρστος, ᾧ, inædifico, oppleo structuris.
 Κατῆρστος, ᾧ, fut. ἴσω, dispenso.
 Κάτρω, ἴσος, ἢ, ὁ ἕ ἢ, habitator, incola.
 Κατῆρστος, ᾧ, f. ἴσω, domum et familiam, seu rem familiarem, consumo ac perdo.
 Κατῆρστος, miseror; a. 1. part. κατῆρστος, κατῆρστος ἐν τὴν παναλίω, Aristoph. Thesm. 1117. Ἄλλ' ἀδίσσαί με, ἕ κατῆρστος βίον, Eur. Iph. in Aul. 1274.
 Κατῆρστος, et κατῆρστος, commiseror; (2) conditionem meam amare defleo. Τὰς τῶν ἀβέλως ἕμφωρὰς κατῆρστος, Eur. Herc. 153. Hinc
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, miseratio, misericordia.
 Κατῆρστος, ἴσος, ἢ, idem. Ab οἰκῆρστος.
 Κατῆρστος, in ejulatus erumpo, prosequor aliquid lamentis.
 Κάτρω, ἴσος, ἢ, vinolentus, ebrius, viuo obrutus. Ex οἶνος. Hinc
 Κατῆρστος, ᾧ, f. ἴσω, vino inebrio, vino obruo.
 Κατῆρστος, arroganter de me sentio.
 Κάτρω, 2. sing. perf. ind. med. per Synop. pro κατῆρστος, Æol. pro κατῆρστος, a κατῆρστος.
 Κατῆρστος, morior; οἱ κατῆρστος, mortui.
 Κατῆρστος, f. ἴσος, augurium capio, auguro.
 Κατῆρστος, ia genua procumbo, genua flecto.
 Κατῆρστος, tergiversare pigeat te, 2. sing. pras. imperat. act. contr. pro κατῆρστος. A
 Κατῆρστος, ᾧ, fut. ἴσω, pigeat me, pigro; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non possum, nequeo. Κατῆρστος περὶ δὲν γῆν τρηβῆσαι, vastari, Thuc.
 Κατῆρστος, ἴσος, idem quod κατῆρστος.
 Κατῆρστος. Vide κατῆρστος.
 Κατῆρστος, ᾧ, f. ἴσω, prorsus negligo, parvi pendō.
 Κατῆρστος, et κατῆρστος, ᾧ, f. ἴσω, delabor; κατῆρστος, collapsus, aor. 2.
 Κατῆρστος, prosequor aliquid ἐλογυμῶ, læta acclamatione vel etiam lamentatione, ploratu.
 Κατῆρστος, deploro, defleo.
 Κατῆρστος, ᾧ, f. ἴσος, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.
 Κατῆρστος, as, ἢ, diluvium, Gloss. Vet. A
 Κάτρω, ἴσος, ἢ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex ἄμβρος.
 Κατῆρστος, et κατῆρστος, dejero; (2) contra aliquid juro, (v. Ern.) (3) sancte juro; (4) jurejurando confirmo; κατῆρστος, a. 1. juravi. Κατῆρστος νῦν ταυτὰ μοι, Aristoph. Av. 450. Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατῆρστος, ἢ ἂν ἐνοκαίμ' ἐγώ, Eur. Or. 1490.
 Κατῆρστος, ἴσος, pro κατῆρστος, Stcph.
 Κατῆρστος, ἴσος, ab umbilico, Nic.
 Κατῆρστος, f. ἴσω, probris incesso, vitupero.
 Κατῆρστος, suculam verso et circumago.
 Κατῆρστος, fut. ἴσω, nomino; (2) denomino. Κατῆρστος τῶν τοῖς πάσαι, ab Philo.
 Κατῆρστος, as, ἢ, denominatio, nomen.
 Κατῆρστος, ᾧ, et κατῆρστος, vitupero, carpo, sperno; ut hinc sit Herod. μή με κατῆρστος, in a. 1. conj. pass. ne me contemnas.
 Κατῆρστος, conjo. A
 Κάτρω, ἴσος, ἕ, peracutus; τὸ κάτρω, vehementia, vis. Τὸ κάτρω τῆς ἀρέζωος τῶ ἦδει τῆς ἐπαγγελίας κατῆρστος, Heliod. Æthiop. 1.
 Κατῆρστος, f. ἴσω, a tergo premo, prosequor.
 Κατῆρστος, τὸ, vectis, obex, V. L. Theoc. Sch.
 Κατῆρστος, adv. a tergo, retro. Ex ὀπίσω.
 Κατῆρστος, vel κατῆρστος, idem. Ἄ δ' ἀρετὰ κατῆρστος

κατόπισιν θνατοῖς ἀμελεῖται, virtus vero posthabita mortalibus negligitur, Eurip. Iphig. in Aul. 1093.
 Καοπτᾶν, ᾧ, f. ἴσω, asso, torreo. A κάοπτος.
 Καόπτεις, εως, ἡ, aspectus, inspectio, speculatio.
 Καοπτήτριος, ον, ad speculandum aptus. A Καοπτῆν, speculor, aspicio, oculis lustror; (2) perspicio, animadverto. (1) ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ καοπτῆνθαι παρῶν, Soph. Phil. 124. (2) κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνθρώπων καοπτῆσαι, Dionys. Halic. in Ly-sia. A καόπτης.
 Καοπτῆς, ἦρος, ὁ, speculator; (2) specillum, instrumentum quo sedes mali diducitur, ut vitium latens cognosci possit:
 Καοπτῆριος, ον, idem quod καοπτῆτριος. Est et nomen proprium rupis in Parnasso.
 Καόπτης, ες, ὁ, speculator, explorator.
 Καοπτία, ες, ἡ, speculatio, contemplatio. A Καόπτωμαι, fut. ἴσμαι, perspicio, video, cerno. Μὴ καὶ τις δ' ἴσῃ ἡμᾶς, χ' ἠὲν ἴσως καόπτῃ, Aristoph. Conc. 495. Παρῆνον τε ἐξ δάμαρα, δὴν νεκρὸν κατόψεται, Eur. Or. 1514.
 Κάοπτος, ε, ὁ ἐξ ἡ, conspicuus, oculis expositus; (2) pertostus, assatus. A καόπτωμαι, vel ex κατὰ et ὀπτός, assus. (sed hoc potius καόπτητος, Ern.)
 Καοπτρίζω, fut. ἴω, imagines et reflexiones facio in modum speculi; καοπτρίζομαι, in speculo me contemplan, intueor velut in speculo. A καόπτω. Unde
 Καοπτρίκός, ἡ, ὄν, specularis. Hinc ἡ καοπτρίκη, sc. τέχνη, Catoptrica, disciplina opticae, quae reflexiones radorum contem-
 platur.
 Καοπτρίκως, adv. speculari ratione.
 Κάοπτρίς, ἡ, speculum, Call.
 Κάοπτρον, ε, τὸ, speculum; (2) adj. invisibile, ἄσχυλ. A καόπτωμαι.
 Καοράω, ᾧ, Ion. pro καθοράω, prospicio, cerno. Καορᾶν, vigere, florere, viribus, &c. Hes.
 Καορᾶζω, fut. ἴσω, orgis, proprie Bacchi, initio, ad orgia preparo.
 Καορᾶσαι, acc. sing. praes. part. act. f. g. contr. pro καορᾶσαν. A
 Καορᾶν, ᾧ, fut. ἴσω, erigo, constituo; (2) felici successu rem gero; item recte et laudabiliter; (3) bene constituo, ordino, v. gr. civitatem, &c. Τοῖς θεοῖς μὲν εὐχόμενα τεχνῶν καορᾶσασι τὰ βιβδουλευμένα, dirigens, Aristoph. Conc. 172. Οὐδὲ πολλοσημέριον ἐν εὐρεθείᾳ πᾶν ἐκίνοιο τοῖς ἦρωσι πάντῃ καορᾶ-
 μένων, Longin. 36.
 Καορᾶσμαι, ἄτος, τὸ, res feliciter gesta, facinus feliciter successu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; καορᾶσμάτα, fortia facta, res feliciter gestae, status rerum (inpr. bellicarum) prosper, victoriæ. A praec.
 Καορᾶσαι, εως, ἡ, perpetratio, rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.
 Καορᾶτης, ἔ, ὁ, moderator, instaurator, corrector. Ab eod.
 Καορᾶτικός, ἡ, ὄν, qui recte efficere omnia solet, ad res feliciter gerendas idoneus.
 Καορᾶτιά, ᾧ, futur. ἴσω, timeo, cunctor, de-
 fugio.
 Καορᾶτικός, ἡ, ὄν, defossus. A καορᾶσσω.
 Καορᾶζεις, εως, ἡ, defossio. Ab eod.
 Καορᾶσσω, vel καορᾶστω, fut. ἴω, defodio, terra obruo; (2) sepelio. Ἐπὶ τῇ πυλῶν καορᾶζεις ποίε, Aristoph. Thesm. 469. "Ἦ δ' ἄρ' ἀποθάνωμι, καορᾶσθῆσόμεθα πῶ γῆς, Id. Av. 400. Hinc
 Καορᾶζῃ, ἦς, ἡ, defossio.
 Καορᾶζομαι, ἔμαι, saltando delecto; (2) in contemptum et contumeliam alicuius salto. Inde illudo, insulto. Ἐβλον ἔτω μάχην ποῖς αὐτοῖς θιάσοις καορᾶσασα, Luc. Hinc
 Καορᾶσται, ε, ὁ, sc. ὄνος, vinum demulcens lenitudine sua.
 Καορᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi καορᾶσται.
 Καορᾶσις, in solo fundove constitutus; (2)

subterraneus. καορᾶσις, inferi. Ex ἔδος, solum.
 Καορᾶσις, ἄδος, ἡ, scil. νύξ, nox obscura. Ab ἔλος, (vel ὄλος, solidus, Ern.)
 Καορᾶσι, ᾧ, fut. ἴσω, cicatrice obduco. Hinc
 Καορᾶσιτικός, ἡ, ὄν, cicatricem inducens.
 Καορᾶσίνην, adv. caelitus.
 Καορᾶσι, ᾧ, fut. ἴσω, meo in aliquem; (2) permeo; (3) infamo, ignominia afficio.
 Καορᾶσι, vento secundo expando, explico, ut ventus secundus inspiret; (2) vento secundo utor; (3) fortuna secunda utor; (4) ad finem perduco. (4) τὰ δ' ὄρθως ἐμπέδα καορᾶσι, ista ad certum exitum deducit, Soph. Trach. 826. Καορᾶσι pendet a τῶ-
 σος versu abhinc quarto.
 Καορᾶσι, idem. Τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τῶς ἴσως, ἐ καορᾶσαι, Polyb. Ex ἔρος.
 Καορᾶσι, debeo.
 Καορᾶσι, ᾧμαι, supercilium tollo; (2) superbus fio. Ex κατὰ et ὄρθως.
 Καορᾶσι, ἡμαι, idem; καορᾶσιμένος, perf. part. pass. superbus, elati supercilii.
 Καορᾶσι, εως, ὁ, retinaculum, Gl. V.
 Καορᾶσι, fut. ἴσω, idem quod ὄρθως.
 Καορᾶσι, ἦς, ἡ, detentio, retentio; (2) possessio; (3) adfatus instinctusque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri cum gravi dolore, itemque stupore totius corporis conjunctus. Hinc
 Καορᾶσι, ε, ὁ ἐξ ἡ, numine adfatus, fanaticus; (2) quod possidet, possideri potest, licet, LXX.
 Κάορως, ε, ὁ ἐξ ἡ, qui tenetur, v. gr. somno; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens, LXX. (4) numine adfatus, v. gr. somno; (5) qui laborat καορᾶσι. (6) unde et κάορως, sc. νόσος, pro καορᾶσι. A κα-
 τίχως.
 Κάορως, adv. continenter; (2) cum stupore.
 Κατόψιος, ε, ὁ ἐξ ἡ, oculis subjectus, conspicuus; (2) qui conspicit, unde aliquis conspicit. (2) Πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον γῆς τῆσδε, unde prospectus est in hanc terram, Eurip. Hēr. 30. A κατό-
 πτωμαι.
 Κατοψοφάγῃ, ᾧ, f. ἴσω, opsonia comedo. Hinc
 Κατοψοφάγῃ, ες, ἡ, opsoniorum comestio.
 Κατόψῃ, Dor. pro κατὰ τᾶδε.
 Κάττης, ὁ, cattus, Suid.
 Κάττωμα, ἄτος, τὸ, corium; (2) machinatio dolosa; (3) ratio concuendi corii. (1) ὁ δὲ αὐτὸς περιτράζεται ἀποπίπναι τὰ καττώματα, soles obrodens suget [sutores enim soles mordent et quasi sugere videntur], Lucian. in Gallo, 2, 745. Grævius hic nihil vidit. (3) εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶσθα κάττωμα, ἔδ' ἐγὼ χρυσοῦμα-
 σα, si tu non noti rationem suendi coria, nec ego rationem faciendi intestina, Ari-
 stoph. Equit. 315.
 Καττώσται, praes. inf. med. per Syncop. pro
 καττώσται, a καττώστωμαι.
 ΚΑΤΤΩ, vel κασσώ, fut. ἴω, consuo, reficio
 consuendo, et quidem imprimis calceos,
 ut veteramentarius; (2) machinor, struo.
 "Εοικε Πίλμασιν οἷσι πέδιλα παλιμῆσθα κασ-
 σῶσαι, Nicand. (2) οἶδ' ἐγὼ τὸ πᾶν γὰρ τῶν,
 ὅθεν πάλα καττώσται, Aristoph. Equit. 314.
 Καττώσθαι, super, Ion. pro καθώσθαι.
 Καττώσται, aor. 1. inf. act. Ion. pro καθώσται-
 σαι, a καθώσται.
 ΚΑΤΩ, adv. infra; (2) deorsum; (3) in-
 ferne, in inferiore parte, subter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena;
 (6) οἱ κάτω, homines terreni addicti; item,
 posteriores, ap. Lucian. ὁ κάτω νόμος, Dem.
 lex superior recitatae aut scriptae proxima
 subjecta, Ern.
 Κατωλέπων, οντος, ὁ, catoblepon, bestia tauro
 similis, solo aspectu hominem interficiens.
 Ex κάτω et βλέπω. Unde
 Κατωλέψ' Ἐμεψί, despiciens Mercurius.
 Κατώγειος, ε, ὁ ἐξ ἡ, subterraneus. Ex κάτω et
 γεία, seu γῆ, terra.
 Κατώγειος, et κατώγειος, Suid. ut κατώγειος, sub-
 terraneus.

Κατώδυνος, ε, ὁ ἐξ ἡ, qui dolore adficitur. Ex
 κατὰ et ὄδυνη, dolor.
 Κάτωθι, vel κάτωθεν, adv. ex inferiori loco,
 ab ima parte; (2) infra, deorsum, in
 inferiorem locum; (3) in imo, in pro-
 fundo.
 Κατωθίω, ᾧ, detrudo, depello, dejicio.
 Κατωθίω, adv. in caput, capite deorsum ver-
 gente. Ex κάτω et κάω.
 Κατώθι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro
 κατώθι, a κατώθι.
 Κατώθισα, habitari, aor. 1. ind. act.
 Κατώθισεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Beot. pro
 κατωθίσθησεν, a κατωθίω.
 Κατωθισμένης, adv. pl. plur. perf. part. pass.
 f. g. verbi κατωθισμένης.
 Κατωθιστός, ἴα, ἴον, Ion. ἴη, ἴον, qui humeris
 fertur; (2) qui ex humeris dependet.
 Κατωθιστόν, adv. ex vel in humeris.
 Κατωθίζω, humeris tollo. Hinc
 Κατωθισμός, ἔ, ὁ, sublatio in humeros; (2)
 operatio chirurgica qua humerus luxatus
 in suum locum reponitur:
 Κατωθιστής, ἔ, ὁ, ἴππος, equus sternax, sessorem
 excutiens, Hes. Ab eod.
 Κάτωμος, ε, ὁ, qui est dejectus humeris vel
 armis. Ex κάτω et ἄμος.
 Κατωμοσία, ες, ἡ, jusjurandum:
 Κατωμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum.
 A κατῆμνυμι.
 Κατωμοτικός, ἡ, ὄν, jurando serviens, et quidem
 affirmative; ut ἡ est particula κατωμοτική.
 Ab eod.
 Κατώμοτον, τὸ, jumentum genus, Steph.
 Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ε, ὁ, vestis ser-
 vilis et brevis quae ultra genua non per-
 tingebat, cui adtusus erat limbus e pelle
 ovina. Ex κάτω et νάκος, pellis ovina.
 Κατώνοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κα-
 τῶνομαι.
 Κατωπίω, ᾧ, vultum demitto. A
 Κατωπῶς, ἡ, ὄν, qui oculos dejicit, vultum de-
 mittit ob mororem. Ex κάτω et ὄψ.
 Κατώρα, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr.
 pro καθώρας, a καθοράω.
 Κατώρως, ὁ, ἡ, defossus. κατώρως λίθοι, lapides
 in fundamentis aedificiorum defossi, Homerus
 κατωρῶς vocat, Pollux. κατώρως, pro-
 pago, Gl. V. nempe stirpes et virgulta in
 terram defossa ad plantandum. Ex κατὰ
 et ὄρως, folio.
 Κατώρως, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κα-
 τῶρῶμαι.
 Κατωρῶς, ἴος, ὁ, defossus; dat. pl. κατωρῶ-
 σσι λίθοισι, ap. Hom. Vid. κατώρως.
 Κατώρως, ε, ὁ ἐξ ἡ, idem. Ex ἄρως.
 Κατωρῶσται, 3. plur. imperf. ind. med. verbi
 κατωρῶσται.
 Κατωρῶσις, ἡ, ὄν, epith. medicamenti deor-
 sum purgantis. A
 Κατώρως, inferior; κατώρως, infimus, imus;
 κατωρῶς, adv. inferius; κατωρῶς, adv.
 imo loco, maxime infra. A κάτω.
 Κατωφῶγῃς, ἔ, ὁ, nomen avis; (2) cognomen
 comicum Cleonymi, apud Aristoph.
 Κατωφῶγῃς, ἴος, ὁ ἐξ ἡ, utilis.
 Κατωφῶγῃς, ες, ἡ, pronitas qua aliquid de-
 orsum fertur; (2) propensio animi ad li-
 bidinem, salacitas feminarum χαμαιτυπῶν.
 A
 Κατωφῶγῃς, ἴος, ὁ ἐξ ἡ, qui deorsum fertur, de-
 clivis, deorsum propendens, proclivis, pronus;
 (2) salax, libidinosus; (3) infirmus
 corpore. Ex κάτω et φῶγῃς.
 Κατωφῶγῃς, adv. deorsum, in praecipis.
 Κατώφωρος, ε, ὁ ἐξ ἡ, ima petens, deorsum ten-
 dens.
 Κατωφῶρος, ᾧ, palleo, pallesco, admodum, ad-
 modum pallidus fio. In Epigram. κατωφῶ-
 ρωσα, aor. 1. part. pallore perfusa.
 Κατωφῶρος, ᾧ, idem.
 Κανῶζω, fut. ἄζω, Pocl. pro κανῶννυμι, vel κα-
 τᾶζω, contero, frango. Οὐτε κὴ νῆα καν-
 ᾶζαις, Hesioid. Op. et Divs, 664.
 ΚΑΥΑΞ, ἄκος, ὁ, et καυῆς, κνος, ὁ, larus, avis
 quaedam.

Καυζάεις, 2. sing. aor. I. opt. act. Dor. pro καυζάεις, a verbo καυζάω.
 Καυθήσομαι, fut. I. ind. pass. verbi καίω.
 Καυθήσομαι, I. sing. ejusd. in conj.
 Καυθμός, ἄ, ὄ, urceo, arborum morbus. A καίω.
 ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ἴδος, ἡ, caucalis, herba ex oleum genere; (2) myrrha exoleta.
 Καυκῆν, ἡ, vestimenti genus, Ar.
 Καυκλήσθαι, saltare indutum καυκῆσιν, ut ex fragmento apud Athenaeum colligitur.
 ΚΑΥΚΤΣ, ἴδος, ἡ, calcei genus, Ib.
 Καυλέω, ἄ, fut. ἴσω, caulesco. A καυλός.
 Καυλήδον, adv. in modum caulis. Ab eod.
 Καυλίας, υ, ὄ, ut καυλίας ὄπος, succus e caule, praesertim laserpitii. Ab eod.
 Καυλίος, ἡ, ὄν, caulii similis. Ab eod.
 Καυλίνα, αἰ, viridies cobii, Ath.
 Καυλίον, υ, τὸ, cauliculus; (2) herba quaedam. Dim. A καυλός. Unde
 Καυλίσιμος, υ, ὄ, cauliculus. Dim.
 Καυλοειδής, ἐς, caulis fornam habens, Steph.
 Καυλοπώλης, υ, ὄ, qui caules vendit.
 ΚΑΥΛΟΣ, ἄ, ὄ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) ostium utri mulieribus; (4) ligni in hasta extremitas quae cuspidi immititur; (5) capulus ensis; (6) scapus quisque.
 Καυλώδης, εὐς, ὄ, ἡ, caulosus, caulaceus, qui caule magno est.
 Καυλωτός, ἡ, ὄν, caulem habens.
 Καύμα, ἄτος, τὸ, ardor, aestus, calor nimius; (2) aestus febrilis. A καίω.
 Καυμάσια, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis aestum, ex Vet. L. Vid. καυσία.
 Καυμάτηρός, ἄς, ῥόν, aestuosus, aestivus. A καύμα.
 Καυματίζω, fut. ἴσω, aestu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torrefio; aor. I. ἐκαυματίσθη, aestu interit. Ἐδόθη αὐτῷ καυματῖσαι τὴν ἀνθρώπων ἐν πυρὶ, Apoc. 16, 8. Ἦλθὲ δὲ ἀνακαίλωντος ἐκαυματίσθη, Matt. 13, 6. Ab eod.
 Καυματίομαι, ἔμαι, aestuo, Gl. V. Ab eod.
 Καυματώδης, εὐς, ὄ, ἡ, aestuosus.
 Καυμός, ἄ, ὄ, idem quod καυθμός.
 Καυμάκη, ης, ἡ, vestis barbarica, Persica.
 Καυμάσια, sortiri. A καύνος, sors, vel a Cauniis (Caunii, Cariae urbis incolis), quod praecipue sortitionibus uterentur.
 ΚΑΥΝΟΣ, υ, ὄ, sors, Hes. Sch. Ar.
 Καύρος, vel καυρός, υ, ὄ, ventosus, levis, Suidas. Ab αὔρα.
 Καυθμός, ἄ, ὄ, idem quod καυθμός.
 Καυσία, ας, ἡ, causia, tegumentum Macedonicum capitis. A καίω.
 Καυσίμος, υ, ὄ, ἡ, aptus ad comburendum, qui uri et cremari potest. Ab eod.
 Καυσίς, εὐς, ἡ, ustio, crematio; καυσίς νεκρῶν, ustrina, bustuarium, Gl. V. (2) cremandi et abolendi modus; (3) ustio medicorum; (4) ustio architectonica; (5) aestus, ardor. Ab eod.
 Καυσίομαι, ἔμαι, aestuo, ardore infestor, calore extremo uror. Καυσμένον σομάχῳ βοσφῆ, Diosc. A καυσώ, ardore infesto; hoc a καύσος, υ, ὄ, ardor, aestus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipsas, serpens quidam. Ab eod.
 Καυσίφός, ἡ, ὄν, ardens, fervens. Ab eod.
 Καυσηράζω, idem quod καυσηράζω.
 Καυσήριον, υ, τὸ, locus ubi inuruntur stigmata; (2) ferrum quo stigmata inuruntur; (3) macula ipsa ferro candente inusta.
 Καυσήρος, ῥᾶς, ῥόν, ardens, fervens. A καυσίς, ἄ, ὄ, combustor, Gl. V. καυσῆς νεκρῶν, bustuarius.
 Καυστικός, ἡ, ὄν, urendi vim habens. A καίω.
 Καυστικός, adv. urendo:
 Καύσις, εὐς, ἡ, seges adulta et sole adurente maturescens; (2) fenum ejusmodi; (3) pudendum muliebne. Ab eod.
 Καυσός, ἡ, ὄν, ustus, crematus; (2) qui uri et cremari potest. Ab eod.
 Καύσρα, ας, ἡ, καύσρα νεκρῶν, ustrina, Ph.
 Καυσώδης, εὐς, ὄ, ἡ, aestuosus, ardens. A καύσος.

Καύσωμα, ἄτος, τὸ, ardor, aestus; (2) inflammatio. A καυσώμαι.
 Καύσαν, ανος, ὄ, ardor, aestus, nomen venti, Eurus.
 Καυτή, ἦρος, ὄ, cauter, quo notae et stigmata inuruntur; item, quo medici partem corporis putrem inurunt. A καίω.
 Καυτηράζω, fut. ἴσω, caute inuro; (2) caute praestringo amputata, comprimendo cruori. Καυτηρασίμιναν τὴν ἰδίαν συνίσθησιν, I Tim. 4, 2. A praec.
 Καυτήριον, υ, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) stigma inustum; (4) locus ubi inuruntur stigmata. Ab eod.
 Καυτικός, ἡ, ὄν. Vide καυσικός.
 Καυτός, ἡ, ὄν. Vide καυσός.
 Καυχάσαι, 2. sing. praes. ind. med. Ion. pro καυχᾶσαι, α
 ΚΑΥΧΑΟΜΑΙ, ἄμαι, fut. ἴσομαι, glorior; me jacto; (2) exsulto; (3) jactanter praedico. Μη καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, Prov. 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, I Cor. 3, 21. ἰπ' ἰλιπίδι, Rom. 5, 2. ὕπερ τῶ τοῦτου, 2 Cor. 12, 5.
 Καυχᾶς, ἄδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.
 Καυχᾶσαι, gloriaris, idem quod καυχᾶσαι.
 Καυχίνα, cervicem, acc. sing. ab αὐχῆν.
 Καύχη, ης, ἡ, idem quod καυχῆσις.
 Καύχημα, ἄτος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.
 Καυχηματίας, υ, ὄ, gloriator, jactator. A praec.
 Καύχησις, εὐς, ἡ, gloriatio, jactatio:
 Καυχητής, ἄ, ὄ, jactator. Ab eod.
 Καύω, (inus.) pro καίω, seu καίω, Diosc.
 Κᾶφίω, ἄ, fut. ἴσω, spiro, anhele, exspiro; ponitur, ut hinc sit κικαφῆσος, κικαφῆσος, apud Hom. pro κικαφῆσος, Il. 5, 698. Vide καπύω.
 Κᾶφος, et κᾶπος, flatus. Ab eod.
 ΚΑΦΩΡΗ, ης, ἡ, vulpes, Suid.
 Καχάζω, fut. Dor. καχᾶζω, pro καρχαζω.
 Καχᾶσις, imaginacula ex cera alba, vel auro, puellarum ludierum. Ex κηρός et χᾶσις.
 Καχικτία, ἄ, malo corporis habitu laboro; mala sum corporis habitudine; (2) dicitur et de vitio animi. Vid. seq. Οἱ καχικτικῆτες τῶν ἀθλητῶν, Polyb. A
 Καχίκτης, υ, ὄ, male habitus; (2) qui male mentis et seditiosus est. A κακός et ἴχω.
 Καχίκτης, υ, ὄ, ἡ, idem et ex iisd.
 Καχίξια, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio animi. Ex iisd.
 Καχιλικός, ἐς, gravia et insanabilia ulcera habens. Ab ἔλικος.
 Καχισταίριος, ας, ἡ, malum consortium.
 Καχισταίριος, gen. sing. Ion.
 Καχίμερος, υ, ὄ, ἡ, cui mala seu infelix est vita. Ex κακός et ἡμέρα.
 Καχλάζομαι, praes. part. act. f. g. Dor. pro καχλάζωμαι, a καχλάζω.
 Καχλάζω, strepito, resono; (2) tumeo, efferveo, ebullio, Gl. V. scaturio; (3) magno cum fremitu concito, effundo. (3) καὶ πῆριξ ἄφρον πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι, spumas concitans, Eurip. Hippol. 1210. A κάχληξ.
 Καχλαῖνον, turbo, Hes. A καχλάζω. Unde
 Κάχλασμα, ἄτος, τὸ, strepitus, sonitus.
 Καχλαμῆς, ἄ, ὄ, scaturio, Gl. V.
 ΚΑΧΑΗΞ, ης, ἡ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur. Ἐν δὲ οἱ αἰεὶ τίσσασαι ἀπταίσις διερεθ κάχληκας ἰεῖσαι, litorales calculos, Orpian. Halielit. 3, 374.
 Κάχλος, et κάχνης, apud comicos, ridiculus, stupidus. A χάλω. V. L. Steph.
 Καχορμίσση, infausta quies in statione navium. Ὁ λογάς, διελὶ, καχορμίσσης, Anth. ined. Const. Cephalae. Carm. 736, 6.
 Καχορδίας, υ, ὄ, ut καχορδίας ἄρτος, panis ex hordeo tosto. A κάχρη.
 Καχορδίων, υ, τὸ, hordeum tostum. Dim.
 Καχορδῖος, ὄσσα, ὄν, hordeo tosto similis:
 Καχορδῖος, seu καχορδῖος, similis τῷ καχρῶ, exp. canchy ferens, Nic. A
 ΚΑΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno tostum; (2) semen roris marini; (3) granum hor-

dei; (4) quiddam quod pilulae forma in arboribus, quercu, abiete, et aliis crescit.
 Καχρῶδης, υ, ὄ, ἡ, planta κάχρῶν φιεσσα, apud Nicand. A κάχρη et φιεω.
 Καχρῶδης, εὐς, ὄ, ἡ, idem quod καχρῶδης.
 Καχρῶτονός, ὄ, ἡ, idem ac καχρῶστος, suspiciosus, suspicax, Poll. ex Plat.
 Καχρῶστος, υ, ὄ, ἡ, suspiciosus, qui prave suspicatur de re; (2) de quo mala suspicio est. Ab ὑπόσπης.
 Κάχρῶστοςτομαι, ἔμαι, male suspicor. A Καχρῶστος, υ, ὄ, ἡ, mala suspiciens, suspiciosus, Suid. Ab ὑπόσπης, suspicor.
 Κάψα, ης, ἡ, capsula, cista, arca. A κάπτω.
 Καψάκης, υ, ὄ, idem. A praec.
 Καψάκιον, υ, τὸ, cistula, capsula, situla. Dim.
 Καψιδῶριον, υ, τὸ, sudarium. Ex κάψις et ἰδρῶς, sudor.
 Κάψις, εὐς, ἡ, voratio; (2) morsus. A κάπτω.
 Κάω, idem quod καίω: κάωμα, uror, ardeo; aor. 2. ἐκῶν fut. 2. καήσομαι
 ΚΕ, sequente consona, et κῆν sequente vocali, particula poetica, idem notans quod ἐν potentiale in prosa, utique; sane, nec redundat, et si non semper verbo exprimi potest, Erna.
 Κεάζω, fut. ἴσω, findo, scindo. Eὐ ἐπισταμένους κῆσσαν ζύλα, Odys. 20, 161.
 ΚΕΑΝΘΟΣ, υ, ὄ, spina quaedam.
 ΚΕΑΡ, ἄτος, τὸ, cor; (2) animus.
 Κεῶς, ἄδος, ὄ, locus quo immittuntur malefici apud Lacedaemonios, ut Athenis in Barathrum.
 Κέασμα, ἄτος, τὸ, fractura, fragmentum, Hes. A κείω.
 Κέασσις, 3. sing. a. I. ind. act. Ion. et Poet. pro κείσας, a κείω.
 Κέισται, 3. plur. praes. ind. med. Ion. pro κείνται, a κείμαι.
 Κέιστο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro κείντο.
 Κεῖβλη, ης, et κεβλή, ἡς, ἡ, caput. A κεβλή, quod Macedonia dialecto est κεφαλῆ.
 Κεβληγόνος, υ, ὄ, ἡ, in capite factum habens, ut papaver. Ex κείβλη et γόνος.
 Κεβλήσομαι, avis quaedam, ap. Aristoph.
 ΚΕΒΡΙΟΝΗΣ, υ, ὄ, cebraiones, avis quaedam, Ib. at ap. Hom. gigantium nomen.
 Κεγχαλίτης, υ, ὄ, milli molitor, qui milli grana mola frangit. Ex κέγχρος et ἄλιω, molo.
 Κεγχαμειδώδης, εὐς, ὄ, ἡ, grauis ficus similis, sive e genere κεγχαμειδῶν. A
 Κεγχαμῖς, ἴδος, ἡ, granum seu semen ficus; (2) nucleus seu os olivae. A κέγχρος.
 ΚΕΓΧΡΕΑΤ, ἄν, αἰ, Cencreae, nomen portus Corinthiaci.
 Κεγχεῖον, ἄνος, ὄ, officina in qua grana metallorum exsicantur. A κέγχρος. Vide Ern.
 Κεγχεῖος, υ, ὄ, αἶον, qui milli magnitudine est. Ab eod.
 Κεγχεῖος, υ, ὄ, miliaris, e milio confectus.
 Κεγχεῖδίας, υ, ὄ, veluti milli granis viragatus. Ab eod.
 Κεγχεῖδον, τὸ, parvulum milli granum, Steph.
 Κεγχεῖν, ἡ, puls e milio, Hes.
 Κεγχεῖνός, idem quod κεγχεῖς, Nic.
 Κεγχεῖνος, ἴν, νον, emilio confectus. A κέγχρος.
 Κεγχεῖς, ἴδος, ἡ, cenchrus, avis ex accipitrum genere; (2) serpentis nomen. Ab eod.
 Κεγχεῖστος, υ, ὄ, sc. λίθος, cenchrus lapis, quasi milli granis respersus. Ab eod.
 Κεγχεῖστος, miliaris, Ep. ap. Suid.
 Κεγχεῖστος, ὄ, ἡ, milium jaciens, fundens, &c. A βάλλω.
 Κεγχεῖστος, εὐς, ὄ, ἡ, milio similis. Ex κέγχρος et ἴδος, species.
 ΚΕΤΧΡΟΣ, υ, ὄ vel ἡ, milium; (2) serpens quidam, qui quasi milli granis conspersus est; (3) adamantis genus; (4) ornamentum vestis; (5) granum ficus. Hinc
 Κεγχεῖστος, υ, ὄ, ἡ, milii ferax.
 Κεγχεῖστος, εὐς, ὄ, ἡ, milio similis, ad milli magnitudinem vel formam accedens.
 Κεγχεῖστος, ἄν, τὰ, ornamenta in scutorum ambitu granorum milli instar adpersa; (2) parva foramina in scutorum ambitu per quae

quæ specularantur adversarios. Ab inus. *πυγχαίρα, εσπον, vario.*
 Κεδάω, sive κεδάω, fut. άω, pro σχιδάω. "Ος τ' άκα βένον εκιδάσσε γεφύρας, *Il.* 5, 88.
 Κεδάω, dissipo; κεδάομαι, dissipor; etiam pereor, de naufragiis, *ap. Arat. et Sch. κεδάομαινός, Nicand.*
 Κεδάσθηντις, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi κεδάω.
 ΚΕΔΑΜΑΤΑ, *ων, τὰ,* diurni e deflexionibus adfectus, diurni articulorum dolores; tumores inguinum, *Ηίρη.*
 Κεδματωδεια, τὰ, κεδμασι similia.
 Κεδνός, *ή, έν,* dignus cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honestus; (5) pudicus; (6) temperans. Πολυλών μετ' άλλων δ' άλλισας κεδνόν λέχος, *Ευτιρη. Ηίρη.* 835. Κεδνά πράττω, laeta sorte potior, *Ευτιρη. Alc.* 608. Α κήδος, cura.
 Κεδροέλαιον, *υ, τὸ,* oleum cedrinum. *Εκ κεδρος et έλαιον.*
 Κεδρολάστη, *ης, ή,* cedrus abietem magnitudine aequans. *Εκ κεδρος et έλάστη, abies.*
 Κεδρία, *ας, ή,* pix cedrina, resina, lacryma cedri; (2) oleum cedrinum. Α κήδος.
 Κεδρίνιος, *εία, εον,* cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.
 Κεδρόσιος, *ίνη, ιων,* idem et ab eod.
 Κεδριον, *υ, τὸ,* oleum cedri, cedia:
 Κεδριος, *α, ον,* cedrinus, bene olens, *Hes.*
 Κεδρός, *ίδος, ή,* fructus cedri; (2) frutex cedro similis. Ab eod.
 Κεδροσίτης, *υ, ό,* sc. *είνός,* cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.
 ΚΕΔΡΟΣ, *υ, ή,* cedrus, arbor odorata; (2) masc. fructus cedri.
 Κεδροχαρής, *είς,* cedro gaudens, *Man.*
 Κεδρώ, *ώ, fut. ώω,* cedrino oleo vel liquore perungo, vel condio. Α κήδος. Unde Κεδρών, *ώνος, ό,* locus ubi cedri nascuntur.
 Κεδρωτός, *ή, έν,* cedia unctus. Α κεδρόβα.
 ΚΕΔΡΟΣΤΙΣ, *εως, ή,* cedrostis, vitis alba.
 Κείται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro κείται, α κείμαι.
 Κείπται, *ιαιεατ,* 3. sing. præs. conj. med. *είαντις,* nom. pl. aor. 1. part. act. pro καύσαντις, α καίω.
 Κείσται, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro κίνται, α κείμαι.
 Κείς, *Dor.* pro κείνη, *εί.*
 Κείθεν, illuc, pro εκείθεν.
 Κείθι, illuc, pro εκείθι.
 ΚΕΙΡΑ, *f. κείρομαι,* jaceo; (2) positus sum, situs sum; (3) repositus sum; (4) propositus sum; (5) projectus sum; (6) mortuus sum; (7) sepultus sum; (8) pendeo ex aliquo interfectus; (9) desideo, ferior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus Deo consecratis. Κείται δη πάνθ' άπερ είπασαι, parata sunt, *Aristoph. Conc.* 512. Πάντων δ' Έλληνων κείσομαι έν σφίρασι, *de Ilio, Epigr.*
 Κείνομος, *ιασενς,* part. præs. med.
 Κειμηλιάρης, *υ, ό,* qui pretiosa suppellectili præsert, thesaurarius. *Εκ κειμήλιον et άρχή.* Hinc
 Κειμηλιάρειον, *υ, τὸ,* locus ubi pretiosa suppellex reponitur.
 Κειμηλιάρης, *υ, ό,* idem quod κειμηλιάρης.
 Κειμήλιον, *υ, τὸ,* supellex pretiosa, delicia; (2) supellex quævis. Α κείμαι. Hinc
 Κειμήλιος, *ό,* qui velut pretiosa supellex reponitur, vel repositus est.
 Κείη, pro *εί εν,* vel *εί έν,* et *ην.*
 Κείνη, *ίλις, illa ratione,* pro *είσινή,* sc. *είδω.*
 Κείνος, *ίλις, Ion.* pro *είσίνος.*
 Κερός, *vacuus, inanis.* *Σύν κεινήσιν οησεί, Il.* 4, 181. Pro κείος.
 Κείνη, *ίλις, dat. sing. pro *είσίνος.**
 Κείνας, pro *είσίνος,* illa ratione. *Κείνας μείν γάρ άλλοσφύσται, alioquin enim alienatur, Herodot.* 1, 120.
 Κείπος, idem quod κήπος, *Strab.*
 Κειράμαι, nom. pl. aor. 1. part. med. *f. g.* verbi κείρω.
 Κείρω, *ιουδ,* 2. sing. præs. imperat. act.

Κειρέμας, *υ, ό,* qui comam tototondi, tonsus.
 Κείρια, *ας, ή,* Κείρια, fascia, cui mortuus involvitur, fascia sepulchrales; (2) fascia quibus colligatur infans in gremis, *Gl. V.* κείρια, instata. Sunt autem ligamina spondarum.
 Κείρις, *εως, ή,* ciris, avis quædam, halcyon aliis, avis accipiter; quibusdam scylla. Α
 ΚΕΙΡΩ, *f. κείρω,* (tondeo; (2) scindo, abscondo; (3) populo, vasto, diripio; insatiabili edacitate voro; aor. 1. *είρω.* med. *ειρεμάμην.* aor. 2. pass. *είκάνη* perf. act. *κείρωσα* pass. *κείραμαι* part. *κειαμένος, tonsus.* Έμείρωτο στήν κόρηνη, *Job.* 1, 20. Πολύν σοι βοσφύχων πλόκαμον κείρωμαι, *Eur. Tro.* 1184. Έμειρω πολύκερον φόνον, conigerum boum late edidit stragem, *Soph. Aj.* 55.
 Κείς, et *ην, Dor.* pro *εί είς.*
 Κείς, illuc, pro εκείς.
 Κεισύμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro κείσομαι.
 Κείσθαι, *jacere,* præs. inf. med. verbi κείρω.
 Κείσθων, 3. plur. imperat. *Att. Sync.* pro κείσθων, verbi κείρω. Έμοι δ' έν μίση κείσθων οί ύπερ τήτων λόγοι, mihi vero hac de re sermo in medio relinquendus videtur, *Arr. Hist. Alex.* 5, 3.
 Κεισύμαι, *f. 1. ind. med. Dor.* pro κείσομαι.
 Κείσο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro *είπιτο.*
 Κείω, *jacere* sub cubare cupio. Α κείρω.
 Κεκαδήσομαι, *f. 2. ind. pass. Ion. et Poet.* pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, α χαζάω.
 Κεκαδμένος, perf. part. pass. *Dor.* pro κειασμένος, α καζάω.
 Κεκαδον, *a. 2. ind. act. Ion.* pro *εκαδον,* α χαζάω.
 Κεκάδικα, perf. ind. act. verbi καδίζω.
 Κεκαλύμμαι, perf. ind. pass. verbi καλύπτω.
 Κεκαμον, *aor. 2. ind. act. Poet.* pro *εκαμον,* α κέμων.
 Κεκάμαι, *aor. 2. conj. act. Ion.* pro κάρμαι.
 Κεκάθει, perf. inf. pass. verbi κείρω.
 Κεκαρκα, *totondi,* perf. indic. act.
 Κεκαρωμένον, gen. plur. part. perf. pass. verbi κείρω.
 Κεκάσθαι, perf. inf. pass. verbi καζάω, *οηπο.*
 Κεκασμένος, *ornatus,* part. perf. ejusdem.
 Κεκαύθαι, perf. inf. pass. verbi καίω.
 Κεκαυμένη, *υστο,* dat. sing. perf. part. pass.
 Κεκαφής, perf. part. act. *Ion.* pro κεκαφηνός, α κάπτω.
 Κεκέρακα, perf. ind. act. verbi κερδάνω.
 Κεκέυθα, *τερι,* perf. ind. med. verbi κείρω.
 Κέκηα, *accendi,* perf. ind. med. verbi καίω.
 Κεκηραται, 3. sing. perf. ind. pass. v. κηρύσσω.
 Κεκηρδύνημένος, *adv.* periculose. Α κηρδύνη.
 Κεινιάται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεινήνται, α κινώ.
 Κεκλόγγω, *f. 1. ind. act. Poet.* pro κλάγγω, α κλάζω, *clamo.*
 Κέκλαγχα, *clamavi,* perf. ind. act.
 Κεκλαμένον, gen. pl. perf. part. pass. pro κεικλασμένον, α κλάω, *frango.*
 Κέκλαμμαι, perf. ind. pass. pro κέκλαμμαι, α κλέπτω, *furto.*
 Κεκλασμένος, *adv.* fracte. Α κλάω.
 Κέκλασο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *είκλασο,* α κλάω, *frango.*
 Κεκλαύσται, 3. sing. paulo post fut. ind. pass. verbi κλαίω.
 Κεκλειμένος, perf. part. pass. verbi κλείω.
 Κεκλεισμένος, gen. pl. part. pass. verbi κλείω, *claudio.*
 Κεκλειμένον, perf. part. pass. n. g. v. κλέπτω.
 Κέκλειο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro κέκλεισο, seu κείλω, α κέκλωμαι.
 Κεκλήσται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κέκληνται, α κλέω.
 Κέκληγα, perf. ind. med. *Ion.* pro κέκλαγα, α κλάζω.
 Κεκλήγοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi Κεκλήγω, *clamo, clango, freno.* "Ως οί κεκλήγοντες έπ' άλλήλοισιν θρασαν, *Il.* 16, 430. Α κλάζω.
 Κεκληγώς, perf. part. med. v. κλάζω, *clamo, Hom.* *Il.* 2, 222.
 Κέκληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεικλήκα, α καλέω.

Κεκληκώς, part. perf. ejusd.
 Κεκλήω, 2. sing. præt. pass. opt. verbi καλέω. Σαφός τ' έν αυτός κήραθός κεκλή ή άμα, *Soph. Phil.* 119.
 Κεκλησθαι, *vocatum esse,* perf. inf. pass.
 Κεκλήσομαι, 1. sing. paulo post fut. ind.
 Κεκλήσται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κέκληνται, α κλέω.
 Κεκλήμένη, *inclinata,* perf. part. pass. *f. g.*
 Κέκλωμαι, *jubeo, hortor;* (2) *invoco;* (3) *voco, advoco.* Κεκλώμενος Τρέφεισιν κατὰ σίχνας, *Il.* 15, 354. Α κέλωμαι, seu καλέω.
 Κέκλωφα, perf. ind. med. verbi κέπτα.
 Κέκλωθι, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro κέκλωθι, α κλέω.
 Κέκλωτε, 2. plur. præs. imperat. act. *Ion.* pro κέκλωτε.
 Κεκλωσμένος, perf. part. pass. verbi κέλω.
 Κεκαμκώς, perf. part. act. *Dor.* et *per Sync.* pro κεκαμκώς, α κάμων.
 Κέκμηκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro κεικάμηκα.
 Κεκαμηκώς, *adv.* cum labore, ærumnose.
 Κεκαμηκώς, *mortuus,* perf. part. pass. verbi κάμνω. "Ο δ' άλλος πύ κεκαμηκώτων άρχλος; *Eur. Suppl.* 756.
 Κεκαμηκώτα, acc. sing. *Ion.* pro κεικαμηκώτα, *Il.* 6, 261.
 Κεκαμηκώτες, pro κεικαμηκώτες, *mortui.* Καί επικαλέμεθα τές κεκαμηκώτες; *Thuc.* 3, 59.
 Κεκαμισομαι, perf. ind. pass. verbi κνύω.
 Κεκοίμηται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi κοιμάω.
 Κεκολλάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολλάω.
 Κεκολασμένος, *adv.* moderate, frenando et moderando cupiditates luxuriamve. Α κεικολασμένος, part. perf. pass. α κολλάω.
 Κέκομαι, perf. ind. pass. verbi κόπτω.
 Κέκομαι, perf. ind. med. *Poet.* pro *εκομαι,* α κτίνω.
 Κεκομημένος, part. perf. pass. verbi κοινάω.
 Κεκομημένος, *pulverulentus, pulvere impletus,* perf. part. pass. *Att.* pro κεικομημένος, α κοινάω.
 Κεκοπτακα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.
 Κεκοπιτακα, perf. ind. act. verbi κοπιάω.
 Κεκορησμένος, perf. part. pass. verbi κορήννυμι.
 Κεκορημένος, perf. part. pass. verbi κορώω.
 Κεκορηώς, perf. part. act. *Ion.* pro κεικορηώς.
 Κεκορυμβένιος, *galea armatus,* perf. part. pass. *per Syncor.* pro κεικορυμβένιος, α κορυβίω.
 Κεκοσπότη, *iratum,* acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro κεικοσπότη, α κοτίω.
 Κεκόσθαι, perf. infin. pass. verbi κόπτω.
 Κεκόσθωντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Poet.* pro *είκροσθων,* α κραινάω.
 Κέκρωγα, perf. ind. act. verbi κρώζω. Hinc Κέκρωγμα, *άτος, τὸ,* clamor, vociferatio.
 Κεκρωγμός, *ή, ό,* idem et ab eod.
 Κεκρωγω, *clamo, vociferor;* unde aor. 1. *είκρωζα.* Ab eod.
 Κέκρωκα, *miscui,* perf. ind. act. *per Sync.* pro κεικρωκα, α κεράννυμι, pro κέρωω.
 Κέκρωμαι, perf. ind. pass. verbi κεράννυμι.
 Κεκρωμένος, *adv.* temperate. Α κεικρωμένος, part. perf. pass. α κεράννυμι.
 Κεκρωξιδάμος, *υ, ό,* qui vociferatione et clamore aliquem vincit ac domat, valde clamorosus. Vocabulum Aristophanicum de Cleone. *Εκ κρώω et θαμνάω, domo.*
 Κεκρωξίωμαι, paulo post fut. verbi κρώω vel *clamabo,* *f. 1. ind. mcd. verbi κερράγω.*
 Κέκρωσθηται, 3. pl. perf. ind. pass. v. κερτάω.
 Κεκρωσχαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεικρωσμένοι είσι, α κρώζω.
 Κέκρωσχι, 2. sing. præt. imperat. act. pro κεικρωσχι.
 Κέκρωσχα, perf. ind. med. pro κεικρωσχα.
 Κέκρωστο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *per Syncor.* pro *εικεκρωστο,* α κέρωω.
 Κεκρωγόντις, *incerte loquentes,* nom. plur. part. perf. med. verbi κρώω, *strido.*
 Κεκρωμίνην, acc. sing. perf. part. pass. *f. g.* verbi κείρω.
 Κεκρωμίνος, *adv.* exacte, cum judicio et censura. Α κεικρωμίνος, part. perf. pass. α κείρω.
 Κέκρωται, *Κέκρωται,*

Κίρραιτα, *judicatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κίρω.
 Κικροταμένος, perf. part. pass. *Dor.* pro κικρο-
 τήμιος, a κροταίω. Unde
 Κικροταμένος, adv. sonore, numerose (de ora-
 tione).
 Κίρρῶσα, perf. indic. med. verbi κίρω.
 Κικρυμμένος, *ocullus*, perf. part. pass.
 Κικρυμνίως, adv. occulte, clam, latenter. Α
 κικρυμνίως, part. perf. pass. a κίρω.
 Κικροφάλλον, τὸ, reticulum, *Poll.*
 Κικροφαλοσκόπος, υ, ὁ, ἢ, qui reticula necit.
 Ex κικροφάλλος, a πλάκω.
 ΚΕΚΡΥΨΑΛΟΣ, υ, ὁ, reticulum quo mulieres
 crines revincunt, vitula, vinculum capillo-
 rum; (2) sudarium; (3) venter quidam
 animalium ruminantium.
 Κικροφάται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro
 κικρομῆνοι εἶσι, a κίρω.
 Κέκρυμαι, perf. ind. pass. verbi κτάραμαι.
 Κεκρημένος, part. perf. pass. qui acquisivit,
 qui possidet; *hevus*. Κεκρημένη, *hera*. Ἡν
 γὰρ . . . δόξη μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκρημένῳ,
Aristoph. Plut. 4. Φράσαιτέ μοι τὸν ἀνδρῶ, ὅπου
 ἴσῃ, τῆς ἐμῆς κεκρημένης, *Id. Eccles.* 1117, 18.
 Σαφροῖν κεκρημένοι, sapientes, *Æschyl. Pers.*
 526.
 Κεκρήσθαι, acquisivisse, possidere, perf. inf.
 pass.
 Κεκύβησι, 3. plur. a. 2. conj. *Ion.* pro κύβωσι, a
 κύβω, occulto.
 Κελαδένος, streperus, tumultuosus, strepitum
 et sonum edens; κελαδένω dicitur Diana, vel
 quod Enceladum occiderit, vel quod lunæ
 mutationes aëris tumultus sequatur, vel a
 tumultu et strepitu venatorio. Α κίλαδος.
 Κελαδένος, pro κελαδένος, *Pind.*
 Κελαδένοντι, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro
 κελαδένω, a
 Κελαδένω, ὦ, f. ἦσω, strepo; (2) tumultuo; (3)
 sono, insono, resono. Βοῶν, βοῶν δ' Ἐλλάς
 κελαδής, *Eur. El.* 376.
 Κελαδῆμα, ἄπος, τὸ, strepitus; (2) clamor, tu-
 multuatio. Α præc.
 Κελαδῆτις, ἡ, sonora, *Pind.*
 Κελαδῶρομος, υ, cum strepitu, i. e. celeriter
 currens, epith. Dianæ.
 Κελαδῶν, *Ion.* pro κελαδῶν, a
 ΚΕΛΑΔΟΣ, υ, τὸ, strepitus; (2) tumultus; (3)
 clamor; (4) sonus musicus.
 Κελαδῶν, præ. part. act. *Ion.* pro κελαδῶν, a
 κελαδῶν.
 Κελαδῶν, idem quod κελαδῶν, *Hom.*
 Κελευγῆς, εὐς, ὁ, ἢ, nigram, i. e. funestam
 hastam habens, bellicosus. Ab ἔργος.
 Κελαϊνήπις, εὐς, ὁ, ἢ, nubes atras reddens,
 vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex
 νῆφος.
 Κελαϊνάω, ὦ, nigricor, sum niger. Hinc κελαϊ-
 νῶων, pro κελαϊνάων, partic. Α κελαϊνός.
 Κελαϊνόστροφος, υ, niger, sed de cibo, *arud*
Æsch. Α βιδρόστω.
 Κελαϊνώτα κερῶσια, *Hes.* cerasa nigricantia,
 ut lotus. Ex λῶτος, κελαϊνώτα, *Voss.*
 Κελαϊνοπάθειμον, cujus adfectus sunt obscuri;
 tectum, argutum, subdolum, *Hes.* Ex πά-
 θος, sed leg. κελαϊνοπᾶν θυμόν, *Alb.*
 Κελαϊνόρῆνος, υ, nigram cutem habens, *Opp.*
 Κελαϊνός, ἡ, ὄν, niger, ater; (2) horrendus;
 (3) obscurus.
 Κελαϊνότης, πτος, ἡ, nigredo. Α præc.
 Κελαϊνοφᾶς, εὐς, ὁ, ἢ, nigra specie, ater, ob-
 scurus. Ex κελαϊνός et φᾶς pro φῶς.
 Κελαϊνόφρων, υ, subdulus. Α φρήν.
 Κελαϊνοχρῶς, ὤτος, ὁ, ἢ, niger, obscurus.
 Κελαϊνώα, conturbo, *Æsch.*
 Κελαϊνώπας, *Dor.* pro κελαϊνώπας, υ, ὁ, *Soph.* κε-
 λαϊνώπας θυμός, animus non palam appa-
 rens, sed in tenebris latens, et quasi abs-
 conditus et insidiosus; (2) profunda cogi-
 tans, subdulus; *fict.* κελαϊνώπας. Α
 Κελαϊνώψ, ὤπος, ὁ, ἢ, niger; (2) formidabilis
 aspectu. Ex κελαϊνός et ὤψ, vultus.
 Κελαῖρα, τὰ, quædam vasa, *Poll.*
 ΚΕΛΑΡΥΖΩ, vel κελαρῖζω, cum strepitu fluo;
 (2) murmuro, strepito. Τῆς διὰ μύσης; Κη-

Φισῶ μεγά χεῦμα κατερχόμενον κελαρῖζει,
Dion. Per. 440. Hinc
 Κελαρῖδεν, *Dor.* pro κελαρῖζεν.
 Κελαρῖς, εως, ἡ, murmur, strepitus.
 Κελαρῖσμα, ἄπος, τὸ, murmur seu strepitus
 aquæ fluentis. Ab eod.
 Κελαρῖσμός, ἡ, ὁ, idem et ab eod.
 Κέλαια, 2. sing. præ. ind. med. *Ion.* pro κέλ-
 σαι, a κέλωμαι.
 Κελίση, ης, ἡ, poculum; (2) pila in qua aliquid
 pinsitur, *Theocrit. Idyll.* 2, 2. Α κέλιω,
 libo.
 Κελίσιον, *Poet.* κελῖσιον, τὸ, idem.
 Κελίωμα, idem quod κέλωμαι, seu κέλω, *Eust.*
 Κελίοντες, υν, αἱ, pedes textorii mali. Ἐκ τῶν
 κελίωντων ἐβῆν νύκτωρ αὐτῶ καὶ γάλα, *Απο-
 λων.* *Liberal.* 10.
 ΚΕΛΕΘΣ, ἡ, ὁ, avis quædam perniciosissima,
 galgulus; (2) est et nomen proprium He-
 rois Attici; (3) idem qui ἰσότης, in pl.
 Κέλσθε, 2. plur. præ. imperat. med. verbi
 κέλωμαι.
 Κελευθείαι, αἱ, Deæ quæ in viis statuebantur
 ad eas monstrandas, vel ad viatores custo-
 diendos, *Hes.* Α κέλευθα.
 Κελευθείω, viam carpo; ὀδῶν, *Hes.*
 Κελευθήης, ἡ, ὁ, viator. Ab eod.
 Κελυθιάω, ὦ, iter facere cupio. Ab eod.
 Κελυθόστροφος, ὁ, viator, qui iter conficit, *Er.*
 ΚΕΛΕΥΘΟΣ, υ, ἡ, via, cum terrestris, tum
 marina, vel aëria, *Plut.* τὰ κέλυθα, *vica.*
 Κελυθόποιός, υν, dux viam ostendens, submo-
 tor.
 Κέλευσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέ-
 λυσαι, a κέλωμαι. Unde
 Κέλυμα, ἄπος, τὸ, jussum:
 Κέλυσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2)
 imperium:
 Κέλυσμα, ἄπος, τὸ, jussum, mandatum; (2)
 hortamen, quod hortandi causa dicitur;
 (3) hortamen remigum; (4) hortamentum
 aurigæ; (5) clamor hortatorius. (1) *Ἐἴθ' νῦν
 κέλυσμα' ἐπιστάθην μαντισόνων, Eurip. An-
 drom.* 1030. Ab eod.
 Κελυσμός, ἡ, ὁ, idem et ab eod.
 Κελυσομῶν, ης, ἡ, jussum, mandatum.
 Κελυσῆς, ἡ, ὁ, jussor, qui jubet, hortator; (2)
 qui celeusma canit, celeustus, hortator re-
 migum; (3) proreta, proræ præfectus;
 (4) porticulus ad cujus ictus fit remigatio.
 Ab eod. Hinc
 Κελυσῖκός, ἡ, ὄν, hortandi vim habens.
 Κελυσῖκόν, τὸ, cohortatio, *Synes.*
 Κελυσός, ἡ, ὄν, jussus, imperatus. Α κελύω.
 Κελυσιτάω, ὦ, hortor. Hinc κελυστιῶν, pro κε-
 λυστιῶν, κελυστιῶν, *Pl.* 13, 125. Ab eod.
 Κελύω, f. εὔσω, jubeo, impero; (2) hortor,
 invito ad aliquid agendum; (3) peto, pos-
 tulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) re-
 miges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις,
Matt. 15, 35. διηγήσαι ἀλύσει, *Act.* 21, 33. Α
 κέλω.
 ΚΕΛΗΣ, πτος, ὁ, celes, equus desultorius;
 (2) desultor, equus desultorius, qui in cer-
 tamine uno tantum equo utitur; (hinc ce-
 lebs, Lat. *Ern.*) (3) navigium parvum,
 quod uno tantum remigio agitur, celox;
 (4) pudendum muliebri.
 Κελήσασα, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro
 ἐκελήσασα, a κέλωμαι.
 Κελήσσομαι, jubebo, f. 1. ind. med.
 Κελήσιον, f. ἰσω, celete equo vehor, equum
 desultorium ago. Ὡς δ' ἔστ' ἀνὴρ ἴσσοισι κε-
 λητιζέιν ἐν εἰδῶς, *Pl.* 16, 679. Α κέλης.
 Κελήσιον, υ, τὸ, parva celox. Dim. ab eod.
 ΚΕΛΛΩ, f. κέλωμαι, appello, appello, pervenio
 in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro,
Soph. Trach. 817. (3) *Ἐβρίσθην διὰ χειμάτων
 κέλωσσομαι, Eurip. Iph. in Aul.* 166.
 Κελοίμη, præ. opt. med. verbi κέλωμαι.
 Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.
 Κέλοντες, idem quod κελόντες, *Ern.*
 Κέλωσι, *appulisse*, aor. 1. inf. act. verbi κέλω.
 Κελιτι, adv. Gallice. Α Κελιτής, Gallus.
 Κελυθῶν, υ, τὸ, putamen.
 Κελυφανώδης, ες, corticosus, *Theoph.*

Κέλῳφος, εως, τὸ, putamen, cortex. Α καλύπτω,
 (potius ab ant. κελύφω, unde γλύφω.)
 ΚΕΛΩ, usitatus κέλωμαι, jubeo, hortor. Ἡ
 μιν τρωῖς γε κέλονται, *Il.* 7, 398. Κελοίμη
 Ἀργείων ἀμυγμένω, *Id.* 9, 513.
 Κέλω, filius vel nepos, *Eur.* (2) spado; (3)
 vox; *Id.* et *Elym.* Ἀγαμέμνονιος κέλω,
 Agamemnonis filius, *Eurip. Andr.* 1034.
 Α κέλω, *Hes.*
 Κελώμεν, vociferari, clamare, *Hes.* Α præc.
 Κεμῶσσοός, ὁ, ἡ, vcnator, venatrix, cervos
 agitans. *Ἐἴθ' φιλοσοπίλω πόνον κεμῶσσοῦν
 ἄγρης, Nonnus,* 5, 152. Α
 ΚΕΜΑΣ, ἄδος, ἡ, dama, linnulus cervi; (2)
 species capræ sylvestris, *Eur. I. T.* 176.
 Κέρμος. Vide κέρφος.
 Κεν. Vide Κε.
 Κεναγῆς, ες, naves exhauriens, *Æsch.*
 Κεναγῆα, ας, ἡ. Vide κεναγῆα.
 Κεναγῆα, ας, ἡ, inopia virorum. Α
 Κεναγῆος, υ, ὁ, ἢ, viris vacuus; (2) vir vanus
 ac futillis, *Suid.* Ex κενός et ἀνό.
 ΚΕΝΑΨΑ, ας, ἡ, instrumentum ad fabrican-
 das naves; in *Epigramm.*
 Κεναγῆα, habere vasa inania, *Hier.* Α
 Κεναγῆα, ης, ἡ, *Ion.* pro κεναγῆα, *arud Hier.*
 vasorum vacuitas et inanitas; (2) fames,
 inedia. Hinc
 Κεναγῆα, ἡ, ὄν, habens vasa vacua; (2) per-
 tinens ad adfectum quo vasa corporis ha-
 bentur inania, *Id.*
 Κεναγῆα, adv. eorum more quibus vasa
 sunt vacua, *Id.*
 Κεναγῆα, abstinendum a cibo, *Call.*
 Κεναγῆα, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio,
 vaniloquentia, inanis sermo. Ex ἀγορά.
 Κεναγῆα, εως, ὁ, ἢ, vana jactans; (2) super-
 bus. Ex κενός et ἀρχέμαι.
 Κενήστω, υν, τὰ, morticinae carnes, carnes e
 cadavere excisæ. Α κενός.
 Κενηγῆος, et κενηγῆος, υν, vaniloquus, *Naz.*
Dolsc.
 Κενηγῆα, ὦ, f. ἦσω, per inania gradior.
 Κενός, ὁ, ἄν, vanus, inanis, *Ion.* pro κενός.
 Κενοφῶν, idem quod κενόφω.
 Κενών, ἄνος, ὁ, pars corporis inter thoracem
 et os ad ilia pertinens; (2) venter; (3)
 spatium vacuum. Α κενός.
 Κενοπῆα, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia.
 Ex κενών et πῆα, fissio.
 Κενηγῆα, υ, τὸ, vacuum sepulchrum, inane mo-
 numentum. Ex κενός et ἦσιον.
 Κενοβῆα, ας, ἡ, consilium inane et futile. Ex
 κενός et βῆα, consilium.
 Κενοδόντις, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδός.
 Κενοδόξα, ας, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ
 cupiditas; (3) vana de se opinio.
 Κενοδόξω, ὦ, inanis gloriæ sum cupidus, inani
 gloria ducor; (2) vanas et inanes opiniones
 habeo. (2) κενοδοξῶν περὶ τὸ ἀληθές, *Joseph.*
Maccab. 5.
 Κενοδόξος, υ, ὁ, ἢ, inanis gloriæ cupidus. Ex
 κενός et δῶξ.
 Κενοδρομία, vacue curro, *Man.*
 Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem suscipio.
 Ex κόπος.
 Κενοκράνης, ὁ, vanum caput habens, *Sibyl.*
 Κενολογέω, ὦ, fut. ἦσω, inania loquor, superva-
 canea dico. Ex κενός et λόγω, dico.
 Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. Α
 Κενολόγος, υ, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, *Gl. V.*
 Ab eod.
 Κενοπῆα, ὦ, vanis ducor adfectibus. Α πάθος.
 ΚΕΝΟΣ, ἡ, ὄν, vacuus, inanis; (2) vanus;
 (3) orbis. Τὰ τῷ πολέμῳ κενῶ, vana terri-
 culamenta in bellis existentia. Ἐξ ὀδός ἔ-
 σθιν κενάς, vanos exitus exire, *id est,* te-
 mere egredi, *Soph. Aj.* 287. (3) ὡς κενός σκό-
 μων κελών, tanquam lænæ catulum or-
 batum matre, (nam est enallage pro κενόν),
Id. 786. Ἐν κενῶς pro κενάς, inaniter. Προς
 ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενῶς ἕβριζέτες, *Il.* 986.
 Hinc εἰς κενόν, frustra. Vide *Ern.*
 Κενοσοφία, ας, ἡ, vana et inanis sapientia. Α
 Κενοσόφος, υ, ὁ, ἢ, in vanis et inanibus sapiens.
 Κενοσπῆα, rebus inanibus intentus sum, *Jos.*
 Κενοσπυ-

Κενσπαδία, ας, ἡ, inane studium. A Κενσπαδίας, ας, ὁ ἔξ ἡ, rebus inanibus studens. Ex κενός et σπαδία.
 Κενσπαδίας, adv. studio inani, frustra.
 Κενσπαδία, ὦ, f. ἡσω, tumulo inani sepelio, tumulum inanem aggero. Ὁνο Τυνδαρίς παῖς ἦδ' ἀπάντα κενσπαδί; Eur. Hel. 1261. A παδός.
 Κενσπαδίων, ας, τὸ, cenotaphium, honorarium sed inane sepulchrum; (2) quisvis inanis tumulus; (3) simulacrum, seu imago.
 Κενός, ης, ἡ, inanis; (2) vanitas. A κενός.
 Κενοταμία, ας, ἡ, inanium et vanarum rerum studium. Ex κενός et τέμνω.
 Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio, studium conciliorum et cœptorum vanorum. A
 Κενόφρων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, vana cōgitans, stultus. Ex κενός et φρῆν, mens.
 Κενοφανεία, ᾧ, fut. ἡσω, inanes emitto voces, Suid.
 Κενοφανεία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) sermo vanus et futillis; (3) sermo impius sive hereticus. A
 Κενόφανως, ας, ὁ ἔξ ἡ, inanes voces fundens. Ex κενός et φωνή, vox.
 Κενάω, ᾧ, fut. ὄσω, evacuo; (2) deprimo, ad humilitatem redigo; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; (6) desero, relinquo, abscedo. Κενῶσθαι, inanes, vacuari, purgari, de corpore: aor. 1. κενῶσθις, exinanitus. Τί δ' ἄμυαία, Πυθιδὸς σὰς κενῶσι χεῖρας; Eurip. Med. 959. Μυριάδας τε πόλεως ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, I. Rhē. 911. Ἴνα μὴ κενῶθῆ ἡ σαυροῦ τῷ Χριστῷ, 1 Cor. 1, 17. (6) βαμιά κενῶσας δεξιμῆλον ἐσχάρω, Eurip. Andr. 1139. A κενός.
 Κένωαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. per Syncl. pro κέντωαι, a verbo κεντώω.
 Κένωαις, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Dor. pro ἐκένωαις.
 Κενταυρέας, εἰα, εἰον, Centaureus; ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.
 Κενταυρίδης, ας, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus duccens. Ab eod.
 Κενταυρίκιος, ἡ, ὄν, Centauricus. Ab eod.
 Κενταυρικώς, adv. Centauro more; (2) more et ritu agresti feroque.
 Κενταυρίον, seu κενταυρίον, ας, τὸ, centaurium, herba. A κένταυρος. Angl. CENTAURY.
 Κενταυρίς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.
 Κενταυριστικός, ας, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis. Dim. ab eod.
 Κενταυροκτόνος, ας, ὁ, interfector Centaurorum. A Κένταυρος et κτείνω.
 Κενταυρομάχια, ας, ἡ, Centaurum pugna; (2) pugna immanis, qualis Centauro erant cum Lapithis. Ex μάχη.
 Κενταυροπληθής, ἴδος, ὁ ἔξ ἡ, Centauro plenus. Ex Κένταυρος et πλήθω.
 Κένταυρος, ας, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus; (2) sidus quoddam; (3) navis quædam. Ex κεντώω et ταῦρος.
 Κεντάω, pungo; κεντῶ, pungit, Ph.
 ΚΕΝΤΕΩ, ᾧ, f. ἡσω, pungo, stimulo. Πάντα γὰρ κεντῶμεν ἄνδρα, κἀκπορῶζομεν βίον, Aristoph. Vesp. 1107. Hinc
 Κέντημα, ἄσος, τὸ, aculeus, stimulus, id quo pungimus; (2) punctio. Ph. κέντημα, punctum, punctum.
 Κέντησις, εἰς, ἡ, punctio, Gl. V.
 Κεντησίον, ας, τὸ, id quo pungere possumus; (2) subula. Ab eod.
 Κεντηστικός, ἡ, ὄν, pungens, aculeatus.
 Κεντητός, ἡ, ὄν, punctus, punctis distinctus.
 Κεντίζω, f. ἴσω, pungo. A κεντώω.
 Κεντρίεις, ἡσασα, ἡν, aculeatus. A κέντρον.
 Κεντρινεκής, ἴδος, ὁ ἔξ ἡ, stimulus agitatus. Ex κέντρον et εἰκω, cedo, (vel ἐνέγκω, Ern.)
 Κεντρίζω, f. ἴσω, stimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὁρχιστὴν μασιγῶν ἔξ κεντρίζων, Xen. Ab eod.
 Κεντρίναι, ων, οἶ, culicum genus. A
 Κεντρίνις, ας, ὁ, qu. dic. aculeatus, genus squali piscis. A κέντρον.

Κέντρον, τὸ, stimulus boum, E. M.
 Κεντρίς, ἴδος, ἡ, aculeus, ut apum, vesparum, et similium; (2) locus in equo qui a calcibus stimulator; (3) genus serpentis. A κέντρον.
 Κεντροδότης, ας, ὁ ἔξ ἡ, seu κεντροδότης, qui pungendo noxam adfert. Ex δολία.
 Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus silvestris, quæ et ἔξμυρσίνη, qu. dic. acuta myrtus, et μυρρίνακκαβος, qu. dic. spinosa myrtus.
 Κέντρον, ας, τὸ, stimulus; (2) calcar; (3) incitamentum; (4) aculeus, spiculum, cuspis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum seu lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντώω.
 Κεντροσῦσος, ας, ὁ ἔξ ἡ, stimulo seu jaculo feriens, aculeum infigans. Ex σύστω.
 Κεντρόα, ᾧ, f. ὄσω, stimulo, spiculo configo; (2) aculeo seu spiculo armo; κεντροσῦσος, aculeatus, perf. pass. A κέντρον.
 Κεντροῦδης, ες, aculeos habens:
 Κέντρον, centones. Ab eod.
 Κέντροσις, εἰς, ἡ, stimulatio, incitatio.
 Κεντροτός, ἡ, ὄν, stimulis confixus; (2) aculeis seu spiculis armatus. A κεντρούω.
 Κεντροῦιον, ονος, ὁ, centurio. Vox Latina.
 Κέντωαι, f. κένωαι, stimulo; ut hinc sit κένωαι, a. 1. inf. apud Hom. Il. 23, 337. al. per Syncl. pro κεντῶσαι, possit quoque a κένωαι, antiq. pro κένωαι, repeti, Ern.
 Κέντωω, ας, ὁ, stimulator, qui pungit; κέντωες ἵππων, agitatorum equorum. A κεντώω.
 Κένωαι, ἄσος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κένωαι.
 Κενῶς, adv. vane, frustra, sine causa. A κενός.
 Κένωσις, εἰς, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) destructio humorum et corporibus. Ab eod.
 Κενωτικός, ἡ, ὄν, evacuandi vim habens.
 Κέρωαι, pro κέρωαι, jacco. Ἄτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέρωται, Il. 22, 510.
 Κέρονται, 3. plur. præs. indic. med. Ion. vel Poet. pro κέννται, a κέρωαι.
 ΚΕΡΑΪΟΣ, ας, ὁ, et κέρωος, species avis marinæ levissime, quæ a quovis vento facile circummagitur; (2) homo levis, stolidus. Hinc Κερῶσθαι, leviter efferi et circummagi in modum τῷ κέρωω unde κερῶφεις, a. 1. part. pass. illatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus, Hes. κερῶφόμεναι, p. pass. elata; Hes.
 Κέρας, ας, ἡ, raphanus agrestis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, et alibic trines, apud Hom.
 Κεράτα, nominat. vel accusat. plur. quæ a κέρας, cornu. Νῶϊν δὲ κεράτα μυθήσασθαι εὐαδὲν, Orpian. Cypnet. 2, 494.
 Κεράτος, gen. sing. poet. a κέρας. Λαυῖ δὲ κεράτος ἄκρον, Arat. Phen. 174.
 Κερατώτης, ας, ὁ, qui cornuum adminiculo scandit. Ex κέρας et βάνω, scando.
 Κερακλής, ἴδος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove sub jugo. Ex κέρας et ἔλκω.
 Κεράσειν, dat. pl. Ion. et Poet. pro κέρασι, a κέρας.
 Κεραία, ας, ἡ, cornu; (2) antenna; (3) omnis eminentia in aliqua re, apex; (4) minuta pars ligni, ut festuca, literæ, &c. Ern. A κέρας.
 Κεραΐζον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi Κεραΐζω, cornibus dissipio; (2) vasto, excindo, deleo; (3) incurso, velut infestis cornibus. Ὅθι περ Τρωῶς κεραΐζε ἔξ ἄλλως, Il. 2, 861. Θαλάμους κεραΐζόμενος, Ib. 22, 63. A κέρας.
 Κεραῖνω, misceo; ut hinc sit κέραναι, misce, Il. 9, 203: sed ibi rectius legitur κέραναι, a κέραω.
 Κεραῖνχος κάλωις, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραία et ἔχω.
 Κέραναι, 3. sing. præs. imperat. act. verbi Κεραῖνω, misceo. A κέραω, κέραννωμι.
 Κεραΐς, ἴδος, ἡ, perditrix, vastatrix. A κεραΐζω.
 (2) vermis cornu infestans; (3) cornix; (4) pro κέρα, ἄδος. A κέρας.
 Κεραΐσθης, ᾧ, ὁ, vastator, populator; (2) piscator, nempe qui piscatur linea piscatoria, quæ Græcis vocatur κεράς. Ab eod.

Κεραΐτις, ἴδος, ἡ, fenum Græcum. Ab eod.
 Κεραΐν, ἴπος, vermis cornua rodens, Eust.
 Κεραῖω, misceo, infundo. Ἀτρινῶν τε κεραῖόμενον λίπος ὄνη, laboriosum oleum permixtum vino, Nic. Alexiph. 178.
 ΚΕΡΑΪΜΒΑΘΝ, κέραμβον, ας, τὸ, et κέραμβύς, ὄνος, bestiola, scarabæo similis, quæ ficu arbori alligata culices abigit, Hes.
 Κεραμαῖος, αἰα, αἰον, fictilis, figulinus. A κέραμος.
 Κεραμαί, dat. sing. pro κεραμαί, a κεραμαῖος.
 Κεραμαίη, ας, ἡ, sc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμαῖος.
 Κεραμαῖκος, ὁ, locus Athenis. Θῶν τὰ ἀγάλματα ἐκίσσε ἰδουμένα, Schol. Aristoph. ad Equit. 5, 769.
 Κεραμαῖον, ας, τὸ, figuli officina, figlina.
 Κεραμαῖος, εἰα, εἰον, figulinus. A κεραμαῖος.
 Κεραμαῖος, εἰα, εἰον, contr. κεραμαῖος, idem.
 Κεραμαῖος, εἰος, ὁ, figulus.
 Κεραμαυτικός, ἡ, ὄν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμαυτική, sc. τέχνη, ars figularis. A Κεραμαῖος, fut. εἰσω, figo, figulinam exerceo. Καλλίστη κέρη ἤπερ κεραμαῖου τὸν κερανῶν τῷ Διὸς, Aristoph. Av. 1544. A κεραμαῖος.
 Κεραμαῖος, ἴπος.
 Κεραμαῖδα, ᾧ, fut. ὄσω, tegulis tego. Κεραμαῖδμένη οἰκία, Aristot. A κεραμαῖος.
 Κεραμαῖκος, ἡ, ὄν, fictilis, figularis, figulinus.
 Κεραμαῖον, ας, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. A κέραμος.
 Κεράμος, εἰα, εἰον, fictilis, figulinus. Ab eod.
 Κεραμαῖς, ἴδος, ἡ, vas fictile, testa; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eod.
 Κεραμοσποῖς, ᾧ, ὁ, figulus, regularius, Gloss. Vet. Ex κέραμος et ποῖω.
 Κεραμοπωλείον, ας, τὸ, locus ubi fictilia venduntur. A
 Κεραμοπωλεία, ᾧ, f. ἡσω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος et πωλείω.
 Κεραμοπωλής, ας, ὁ, fictilium venditor.
 ΚΕΡΑΜΟΣ, ας, ὁ, terra figularis, sive e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) testa; (4) tegula; (5) omne instrumentum mensarium, argenteum, aureum, fictile, et ex quacunque demum materia constans; (6) carcer, sc. operis lateritii. (6) χαλκῆν δ' ἐν κεράμῳ δέδοτο, carcere, Il. 5, 387.
 Κεραμοργός, ὁ, regularum figulus, Man.
 Κεραμῶς, et κεραμῶς, idem quod κέραμος, Diosc.
 Κεραμοτός, ἡ, ὄν, testaceus. A κέραμος.
 ΚΕΡΑΝΝΩΜΙ, vel κερανῶν, vel κεραῖα, ᾧ, fut. ὄσω, misceo; (2) infundo; (3) misceo, sc. aquam vino; (4) tempero; κέρανω, aor. 1. act. et κεράσασθαι, aor. 1. med. miscere, temperare; p. pass. part. κεραιμένος, et usitatus κεραιμένος, mistus; aor. 1. pass. part. κεραιθείς, mistus. Κερανῶν τὴν ἐπιείκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, ὄνην τὴν πηγῆν. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὐ κεραιμένος τὸ ἦθος, Plut.
 Κεράω, ἄκος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.
 Κεραῶσος, ας, ὁ ἔξ ἡ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. κεραιῶσος, cornarius. Ex κέρας et ζῶω, polio.
 Κεράω, cornutus; (2) corneus.
 Κεράρχης, ας, ὁ, qui cornu seu alæ præfectus est.
 Κεραρχία, ἡ, munus illud quo quis alæ præest, Sierph.
 ΚΕΡΑΣ, ἄσος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis ostium, seu ramus; (8) sophisma et captiosæ argutiæ; (9) cincinnus et plexus ad cornu formam factus; (10) antenna; (11) quævis eminentia, ut fastigium montis.
 Κεράς, ἄδος, ἡ, cornuta; (2) bidens agna.
 Κερασβόλος, ας, ὁ ἔξ ἡ, ut κερασβόλον σπέρμα, semen quod inter serendum cornua bubula attingit. Veteres crediderunt, nec igne absumi, nec facile coqui (ex hac vulgi opinione manavit metaphorica significatio). (2) durus, contumax, intractabilis. (1) δειδῖ

δὲ τὸν σπείροντα παραφυλάττειν, ἵνα μὴ ἐμπέσῃ τῇ κέρατι τῶ βοῶς τὰ σπέρματα, ταῦτα γὰρ κεραιόβλα καλλῶσι τινες, καὶ ἄφορα καὶ ἀτελή τὰ ταυτῶτά φασι γίνεσθαι, ὡς μῆδε ὑπὸ τῆς τῆ πυρὸς τήκεσθαι δυνάμει, Geoponic. 2, 19. (2) ἀνερίστων δὲ φρεσίνων μὴ τίς ἐγγίγνεται τῶν πολιτῶν ἡμῶν οἷον κεραιόβλος ὅς ἀπερέμων εἰς τοῦσθον φύσει γίγνισθ' ἂν, ὥστε μὴ τήκεσθαι καθάπερ ἐκίνα τὰ σπέρματα πυρὶ. Male hunc locum interpretati sunt Serranus et Ficinus: tu vero verte, Minime indignandum est si vereamur ne quis inter nos existat civis aliquis, seminis, quod cornu tetigit naturam imitans, qui adeo durus et praefractus evadat, ut emolliiri nequeat, sicut nec semina illa igni. Plato, 10, 853. Ex κέρως et βόλλω.

Κεράσια, ας, ἡ, idem quod κέρασος. Unde Κεράσιον, α, τὸ, cerasum, fructus arboris cerasi.

Κέρασμα, ἄτος, τὸ, mixtura. Α κέρανυμι. ΚΕΡΑΣΟΣ, α, ὁ, cerasus, arbor.

Κεράσης, α, ὁ, cerastes, vermiculus ficus infestans; (2) serpentis genus; (3) cervus quum perfecta cornua habet. Α κέρα.

Κεραφόρος, α, ὁ, ζῆ ἡ, corniger. Ex φέρω. Κεραρχήλαια, οἶ, labia cornuum modo incurva habentes. Hes. Ex κέρως et χεῖλος.

Κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κέρανυμι, pro κέραω, misceo.

Κεράτα, cornua. Φύσις κέρατα ταύροις, Anacr. Od. 2. Κινῶσι δὲ κέρατα, καὶ ἀργλίνισθ' ἐκαστέρι, Oppian. Cyneg. 2, 95.

Κερατάλλης, α, ὁ, cornicem, qui cornu canit. Ex κέρως et ἀλλῶς, tibia.

Κεράτε, dual. Poet. pro κεράτα. Καὶ σὺ κέρατε κρατὶ προσπεφάνικαι, Eur. Bacch. 909. (Fallitur Larcherus de contractione: κέρως apud antiquiores poetas facit κεράτος in genitivo.)

Κερατία, ας, ἡ, siliquastrum. Α κέρως.

Κερατῆφόρος, idem quod κερατοφόρος, Steph.

Κερατίας, α, ὁ, cornutus; (2) cornu speciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ἴσω, cornu peto, ferio. κερατίνος, ἴνι, ἴον, corneus, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, buccina. Ab eod.

Κεράτιον, α, τὸ, corniculum; (2) siliqua; (3) fœnum Græcum; (4) arbor siliquifera, et fructus ejus. Dim.

Κερατῖμην, 1. plur. fut. 1. ind. act. Att. pro κερατῖσμεν, α κερατίζω.

Κερατῖσης, ἡ, ὁ, qui cornu ferit. Α κερατίζω.

Κερατῖτης, α, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτης, corniculata. Α κέρως.

Κερατογλύφως, α, ὁ, ζῆ ἡ, qui cornua scalpit. Ex κέρως et γλύφω.

Κερατοειδής, ἴος, ὁ, corneus, cornu similis.

Κερατοπαῖος, ἡ, ὁ, opifex qui e cornu arcus et alia conficit. Gl. V. cornificus.

Κερατόπους, ὄδος, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερατοπυργός, ἡ, ὁ, ζῆ ἡ, qui aliquid e cornu conficit. Ex κέρως et ἔργον.

Κερατοφάρις, ὦ, fut. ἴσω, cornua gero, sum corniger. Α

Κερατοφῶρος, α, ὁ, ζῆ ἡ, corniger. Ex φέρω.

Κερατοφύω, cornua habeo. Α κέρως et φύω.

Κερατόφωτος, α, ὁ, ζῆ ἡ, cornutus. Ab ἴσδ.

Κερατόφωνος, α, ὁ, ζῆ ἡ, cornu resonans. Ex κέρως et φωνή, vox.

Κερατόωσις, ἴος, ὁ, ζῆ ἡ, cornu imitans, cornutus; unde epith. montis.

Κεράτων, ἄνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus constructa.

Κεράτων, gen. pl. a κέρως-ατος.

Κερατονια, ἡ, siliqua, Gal.

Κεραύλης, α, ὁ, cornicem. Ab αὐλήω.

Κεραύνιος, α, ὁ, ζῆ ἡ, fulmineus. Α κεραινός.

Κεραυνίας, α, ὁ, fulmine ictus; (2) gemma quædam, Hes. Ab eod.

Κεραύνιος, α, ὄν, idem quod κεραινός. Καπαίνος κεραινόν δέμας, Capanei corpus fulmine ictum, Eur. Suppl. 496.

Κεραυνόβλαγμα, fulmine percutor; part. a. 1. pass. κεραινοβλήτης. Hinc

Κεραυνόβλης, ἴτος, ὁ, ζῆ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνόβλητος, α, ὁ, attonitus, Gl. V.

Κεραυνόβλω, ὦ, f. ἴσω, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνόβλια, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνόβλιον, α, τὸ, bidental, fulgur, Gl. V.

Κεραυνόβλος, α, ὁ, ζῆ ἡ, fulminis jaculator.

Κεραυνόβλος, α, ὁ, ζῆ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνόβροντης, α, ὁ, epith. Jovis tonantis et fulminantis.

ΚΕΡΑΤΝΟΣ, ἡ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, α, τὸ, locus in scena e quo fulmina mittebant. Ex κεραινός et σκοπός.

Κεραυνοσκοπία, ας, ἡ, haruspicina.

Κεραυνοφάης, ἴος, ὁ, ζῆ ἡ, in modum fulminis coruscans. Ex κεραινός et φάω.

Κεραυνοφόρος, α, ὁ, ζῆ ἡ, fulmen gerens.

Κεραυνός, ὦ, f. ἴσω, fulmino, fulmine percutio; κεραινωθείς, a. 1. pass. fulmine percussus, de celo tactus. Φιλῶ δὲ κεραινωθέντος ἀπίσταντο τοῖο ἀνακτος, Hesiod. Theog. 859.

Α κεραινός.

Κεραινωθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κεραινωθῶ.

Κεραινωθῶ, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κεραινωθῶ.

Κεραινωθῶ, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κεραινωθῶ.

Κεραυνός, εως, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. Α κεραινωθῶ.

Κεράω. Vide κεραινυμι.

ΚΕΡΒΕΟΣ, α, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κεραῖνον, lucror, lucrificatio, quæstum facio; (2) dicitur et in partem deteriorem, ut ὄνειδος κεραινόν. fut. 1. κεραινωθῶ. aor. 1. ἐκέραινα.

Aliud f. 1. a κέρδω, κερδήσω, et κερδήσομαι. a. 1. ἐκέρδησα. p. κερκήδηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, Matt. 18, 15. κερρήσθησονται, 1 Pet. 3, 1. Α κέρδος.

Κεραλάιν, ἴης, contr. λῆ, λῆς, pellis vulpina. Α κεράλη.

Κεραλάιος, λία, λίων, lucrosus, quæstuosus; (2) astutus; (3) utilis. Α κέρδος.

Κεραλαότης, ης, ἡ, astutia, versutia, prudentia. Α πράξ.

Κεραλαόφρων, ὄνος, ὁ, ζῆ ἡ, vulpina mente præditus. Ex φέρω.

Κεραλαίως, αὐν. cum lucro, utiliter.

Κεράλη, ης, ἡ, vulpes, Hes. Α κερδά.

Κεραῖνον, 1. pl. f. 1. ind. act. Ion. pro κερδανῶν, α κεραινωθῶ.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

Κεραῖνον, α, τὸ, lucellum, Gl. V. Α κέρδος.

hinc metaph. tela ipsa; (3) tudicula qua aliquid agitur inter coquendum; (4) os majus quod tibiam fert; (5) pini et populi cacumen; (6) plectrum; (7) radius mathematicus. (2) ἔκρωτος κερκίδ' Ἠδωνῆς χερρός, opus Edonicæ manus, Eurip. Hec. 1153.

Κερκιστική, sc. τέχνη, textoria ars.

Κερκοπιθήκος, α, ὁ, cercopithæcus, simia caudata. Ex κέρκος et πθήκος.

ΚΕΡΚΟΣ, α, ἡ, cauda; (2) ansa poculi; (3) penis.

Κέρκυρος, vel κερκῆρος, α, ὁ, genus navigii longioris vel brevioris, Latine cercurus, navigium celerius, ad persequendum aptum; (2) species piscis. Ex κέρκος et ῥα, cauda.

Κερκοφόρος, α, ὁ, ζῆ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. Α κέρκος et φέρω.

Κέρκυρα, ας, ἡ, Coreyra, insula.

Κερκυραῖος, αια, αἰών, Coreyraeus, ut Κερκυραία μάστιξ, proverb. de magno et egregio flagello. Α Κίρκυρα.

Κέρκω. Pro κέρκω.

Κερκώσιος, α, ὁ, ζῆ ἡ, versutus, fraudulentus, veteratorius. Α κέρκωφ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quadam parvula, vel animalculum simile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; (2) lascivio; petulans sum; (3) subsanno. Α κέρκωφ.

Κέρκωφ, ὤπος, ὁ, fera ingentem caudam habens; (2) homo versutus et fraudulentus. Α κέρκος.

Κέρμα, ἄτος, τὸ, frustum monetæ minutulum, minutiaæ aris, nummulus, æs, pecunia. Α κέρω.

Κερμάτιον, α, τὸ, nummulus, frustum. Dim.

Κερματίζω, f. ἴσω, in, minutos nummulos comminuo; (2) in minuta scindo, comminuo. Α κέρμα. Hinc

Κερματιστής, et κερμαδότης, α, ὁ, qui minutias aris cudit; (2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.

Κερμαδότης, α, ὁ, idem quod κερματιστής, Nonn.

ΚΕΡΝΟΣ, α, ὁ, vel εως, τὸ, vel κέρνον, α, τὸ, vas fletile, quod omnis generis fructibus repletum Diis offerebatur, erater mysticus; (2) genus salationis. V. ἔρν.

Κερνοφόρος, α, ὁ, ζῆ ἡ, craterem mysticum ferens. Ἄτις κερνοφόρος ζάκωρος βωμιστρία ῥεῖνς, Nic. Alexiph. 217. Ex κέρνος et φέρω. Hinc

Κερνοφῶρος, illum gesto in orgiis.

Κεροδάτης, α, ὁ, corneus pedes habens. Epith. Panis. Ex κέρως et βαινῶ.

Κερόδωτος, ligatus et compactis cornibus constans, ut arcus. Ex κέρως et δέω, ligo.

Κεροειδής, ἴς, cornu similis. Ex εἶδος.

Κερόεις, ὄσας, ἴον, cornutus; (2) capillos habens plexus et intortos. Α κέρως.

Κεραία, ἄκος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Funis, idem qui ceruchus, Luciani. Ex κέρως et οὐαί, lemo.

Κερατλάτης, α, ὁ, coma ornandæ artificis, Poll. Καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κερρατλάτην, φιλόκοσμον εἶναι σπερὶ κέρην καὶ καλλοπιστήν, Plutarch. 2, 976. Ex κέρως et πλάτης.

Κερατῶπος, α, ὁ, ζῆ ἡ, cornibus seu cornis laminis stratus; cerostrotum opus, ramentis et tessellis cornuum, pictorum variis coloribus et vermiculatum ligno insertorum, compositum. Ex κέρως et σπρόνυμι.

Κεραλκίς, ἴδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. Α

Κεραλκός, ἡ, ὄν, cornibus trahens; κεραικὸς βίος, cornibus aratrum trahentes, Hes. κεραικὸς κάλως, funis quo antenna trahitur, Hes. κεραικός, Apollo, quasi corneum arcum trahens. Φίλιπποι καὶ κεραικὸς, Sophr. ex Trag. incerta. Δίς μοι τόξα κεραικὰ, δῶρα Λοξίω, Eurip. Or. 268. Ex κέρως et ἐλκίω.

Κερατῖας, α, ὁ, superbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. Α κέρως.

Κερατῖα, ὄν, cornua tollo, cornua sumo. Metaph. superbio. Aristoph. κεραιτῖας pro ζῆ κεραιτῖας, imp. ind. 2. sing. et cornua sumebas, superbiebas, Eg. 1340.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κερατῖς, ἴδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἰγὴς κεραιτῖδες, Theocr. 5, 145.

Κεραυχός, et κεραυχός, ὁ ἔξ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κεραυχός κάλας, cecurhus, funis antennam seu anteniam coru tenens. Ex κέρασ et ἔχω.
 Κεραυνάω, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. et Poet. pro ἐκεραύνω, a κεραῦν.
 Κέρασι, totolandisc, aor. 1. inf. act. verbi κείρω. Κέρασι, totolandisc, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Κερατομέω, ὦ, f. ἴσω, convicior. Πότρου δὴ κερτομῶν λέγεις πάρι; Soph. Phil. 1223. Ἴσως ἐκέρτομος κέρμι, ἔξ σέ τις, Eur. Iph. in Aul. 862. A κέρτομος. Hinc
 Κερατομῆσι, εως, ἡ, irrisio, ludibrium: Κερατομία, ας, ἡ, maledictum, maledictentia: Κερατομῆσι, ας, ἡ, maledictus, irrisor. Ab eod.
 Κερατομῆσι, dat. pl. Ion. pro κερτομῆσι. A Κερατομῆσι, ας, ἡ. Vide seq.
 Κερατομῆσι, ε, ὁ ἔξ ἡ, cor alicui scindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κίρα, cor, et τέμνω. (V. Ern.)
 Κεραυχάλλος, έα, έον, asperum et raucum sonitum edens; (2) aridus, siccus, Hippi. A κέρχω. Κεραυχάω, ὦ, raucum creperum sono, Hippi. Κεραυχάλλος, Hippi. idem quod κερχαλλός. Κεραυχάμω, ἔ, ὁ, raucedo, Gal. Lex. Hippi. A Κεραυχάω, ὦ, idem quod κερχαύω.
 Κεραυχῆ, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piscis; (3) avis quaedam; (4) quae est melleo colore. A κέρχω. Hinc
 Κεραυχῆσι, ἴδος, ἡ, avis quaedam, stridula, vel etiam strix.
 Κεραυχός, ας, ὁ, adspersitas gutturis, quasi milii granis conspersi; (2) milium; (3) sousus qui editur e sensu adspersitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, seu argentifodinis; (5) adj, siccus; (6) asper. A κέρχω. Hinc
 Κεραυχῶς, aspero, quasi granis milii; (2) caelo. Κεραυχῶς, idem quod κέρχω.
 Κεραυχῶσι, εως, ὁ ἔξ ἡ, qui asperum quid raucumque sonat; (2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.
 Κεραυχάω, ἄτος, τὸ, adspersitas; (2) caelatura; (3) idem quod κέρχω, Ern. A κερχῶν.
 Κεραυχῶσι, ης, ὄν, signis asper, caelatus.
 ΚΕΡΧΩ, exaspero; κέρχωμαι, exasperor, et quidem ita ut vocem seu sonum edam raucum et creperum.
 Κεραυχῶσι, εως, ὁ ἔξ ἡ, ita exasperatus ut sonum raucum edat. A κέρχω.
 Κίρω, pulso, caedo, Sch. Lycophr.
 Κεῖω, tondebo, fut. 1. ind. act. verbi κείρω.
 Κεῖσθός, ἔ, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex ἔδω.
 Κεραυνία, ἡ, ceronia, Theophr.
 Κέρως, gen. sing. a recto κέρως. Ἀπό τῷ δεξιῷ κέρως, Arr. Hist. Alex. 1, 1.
 Κέκωσι, 3. sing. imp. ind. med. Ion. pro ἐκείτω, a κείμαι. Κέκωσι τ' ἐνι μνηστροισι, Odys. 21, 41.
 Κέκωμαι, pro κείμαι, Hom.
 Κεῖος ἱμάς, cestus, cingulum Veneris illecebrosus; (2) acu pictus. A κεντίω, pingo.
 ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piscis species; (3) genus teli militaris, sudes. Hinc
 Κεστράσι, ας, ὁ, piscis species alia, quam κέστρο. Κεστρέω, εως, ὁ, mugil, piscis. Ab eod. Hinc
 Κεστρέω, prae fame ore hiare, Hes. κεστρέω, Voss.
 Κεστρίσκος, ὁ, Dim. a seq.
 Κεστρίσι, ἴνα, ὁ, idem quod κεστρέω.
 Κεστρίσι, ας, ὁ, sc. οἶνος, vinum e cestro. A ΚΕΣΤΡΩ, ας, τὸ, cestrum, betonica herba: idem quod κέστρος, Steph.
 Κέστρος, ας, ὁ, teli genus, tragula, Smil. (2) veruculus ad usum picturae encausticae.
 Κεσσοφειδόννη, ης, ἡ, tragula. Ex κέστρος, vel κέστρος, et σφειδόννη, funida.
 Κεσσοφειδόννη, lignum urendo acuminatum, Hes. A κέστρος.
 Κευνάω, oculo, occulto. Οὐ μὲν γὰρ φιλόσητη γ' ἐκύνανον, Il. 3, 453. A κεύθω.
 Κεύθω, acc. pl. contr. pro κεύθεα, a κεύθος.
 Κεύθω, 2. sing. praes. conj. act. verbi κεύθω.
 Κευνμός, ἔ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.
 Κευνμός, ἄνος, ὁ, idem; (2) penetrale, recessus, abditus locus; (3) latibulum seu lustrum ferax; (4) oculus. Ab eod.

Κεύθος, εως, τὸ, idem et ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι. Χωρεῖται γὰρ ὑπὸ κεύθεσι ἄνω γήσιν, Eschyl. Eumen. 1038. Βάθι κεύθος οἶνον, Eurip. Alc. 875.
 ΚΕΥΘΩ, f. κεύσω, oculo, abscondo; κεύθει, p. med. in sing. praes. celat, occultat. Οὐτι σε κεύσω, Dion. Per. 270. Εἶθε δὲ κευθόμενον χευσθὲ κείρας, Erig. Κευθῆ δὲ κεύθει, Soph. Antig. 85. Σιγῇ κεύθειν, Id. Trach. 989. Passive aliquoties sumitur. Ὁ δὲ θανάον κεύθει κάτω δὴ γῆσι, conditus est sub terra, Id. Cil. Tyr. 968. Ξύνειν δὲ τιν' ἐλπίδι κεύθων, at cum spem conceperim me aliquid certi circa divinam providentiam intelligere, Eur. Hipp. 1105. Κεῖσσαν γὰρ ἔδω κεύθων, satius est orco condi, activo pro passivo, Soph. Aj. 642.
 Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus et aegre cedens capitis dolor. A κεφαλή.
 Κεφάλαιον, ας, τὸ, caput, capitulum; (2) quod summum et praecipuum est; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus et reditus manat, summa pecunia, sors; (5) pars libri; (6) pl. argumenta quibus causa innititur; (7) summa rerum. Adjective aut per oppositionem, ap. Aristoph. κεφαλαία ῥήματα, grandi et gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίω φάναι, ut summam dicam. Hinc
 Κεφαλαίω, ὦ, f. ὦσω, summatis et capitulatis attingo, in capita et summas redigo; (2) in capite vulnero. Κεῖσιν λιθοβολήσαντες ἐκ κεφαλαίωσαν, Marc. 12, 4.
 Κεφαλαϊδής, εως, ὁ ἔξ ἡ, summarius; (2) τὸ κεφαλαϊδής, definitum, cujus est definitio, ap. Log.
 Κεφαλαϊδῶς, adv. summatis.
 Κεφαλαίωμα, ἄτος, τὸ, quod in summam subductum est; (2) summa ipsa. A κεφαλαίω.
 Κεφαλαλγία, f. ἴσω, capitis dolore laboro. A κεφαλαλγῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens. Ex κεφαλή et ἄλγος.
 Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.
 Κεφαλαλγίης, ἡ, ὄν, idem quod κεφαλαλγῆς.
 Κεφαλαλγῆς, ἡ, ὄν, idem.
 ΚΕΦΑΛΗ, ἡς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum ossis, crassius illud rotundumque; (4) summa et conclusio; (5) princeps, qui prima tenet; (6) in aliqua re praecipuum.
 Κεφαληγέτης, ας, ὁ, Dor. κεφαληγέτας. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite (allusione facta ad Home- ricum Jovis epith. νεφληγέτης), quasi caput extollens. Ex κεφαλή et ἐγείρω.
 Κεφαλήγονος, ὄν, epith. τῆς κάλυκος, Athl.
 Κεφαλήκος, ἡ, ὄν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλή.
 Κεφαλικῶς, adv. capitaliter.
 Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguae proxima faucibus, alias γένσις, gustus, quia ibi praecipue sentitur, Poll.
 Κεφαλίνος, ας, ὁ, cephalinus, piscis. A κεφαλή.
 Κεφάλων, ας, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.
 Κεφαλῆς, ἴδος, ἡ, capitulum, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.
 Κεφαλισμός, ἔ, ὁ, simplicium numerorum usque ad decem multiplicatum, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.
 Κεφαλίτης, ας, ὁ, sc. λίθος, lapis angularis.
 Κεφαλοδάκρυς, εως, ὁ ἔξ ἡ, cujus caput grave et ponderosum est. Ex κεφαλή et δάκρυς.
 Κεφαλοδέσιμον, ας, τὸ, capitis ligamentum, frontale, retiolium, Gl. V. A
 Κεφαλοδέσιμος, ας, ὁ, idem.
 Κεφαλοειδής, εως, ὁ ἔξ ἡ, capitis figuram sive speciem referens. Ex κεφαλή et εἶδος.
 Κεφαλόβλαστος, ας, ὁ ἔξ ἡ, caput contusum habens. Hinc τὰ κεφαλόβλαστα, contusiones capitis. Ex κεφαλή et βλάστω, tumdo.
 Κεφαλοκράτης, ας, ὁ, caput pulsans, feriens. Ex κρῶν, pulso.
 Κεφαλομακτρον, τὸ, sudarium quo caput extingitur, Steph.
 Κεφαλόρριζος, ας, ὁ ἔξ ἡ, radicem habens capitata. Ex ῥίζα, radix.

Κίφαλος, ας, ὁ, cephalus, piscis, mugil. Gl. Γ. capito, mugilis. A κεφαλή.
 Κεφαλοτομέω, ὦ, f. ἴσω, caput amputo. A Κεφαλοτόμος, ὄν, caput amputans. Φασὶ δὲ καὶ Θρακῶν τινὰς τὸς προσαγορευμένους Σαυαπίδας, οἷον κεφαλοτόμους, οἰκῆσαι ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας, Strab. 11. A τέμνω.
 Κεφαλοδός, εως, ὁ ἔξ ἡ, caput imitans seu referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.
 Κεφαλωτός, ἡ, ὄν, caput habens, capitatus; ut πρᾶσον κεφαλωτόν, porrum capitatum.
 Κίχθα, χιυῖ, perf. ind. med. verbi χιάζω.
 Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἐχάδοντο.
 Κεχάδοντα, acc. sing. praes. part. med. Poet. pro κεχάδοντα.
 Κίχθα, perf. ind. med. verbi χιάζω.
 Κεχαραγμένος, ἡ, ὄν, caput amputatum, perfect. part. pass. verbi χεράσσω.
 Κεχάρησα, γανῖσος sum, perf. iud. act. verbi χεράσσω pro χιάζω.
 Κεχάρηστος, γανῖσος, acc. sing. perf. part. act. Ion. pro κεχαραγμένος.
 Κεχάρηστος, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐκεχάρηστος.
 Κεχαρισμένος, beneficio affectus, carissimus, perf. part. pass. verbi χαρίζομαι.
 Κεχαρισμένος, adv. grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. pass. perf. a χαρίζομαι.
 Κεχαριστώμενος, adv. jucundissime, Scholiast. Aristoph. ad Achern. 867.
 Κεχαριστωμένος, adv. idem, a χαριστός.
 Κεχαρισται, 3. sing. perf. ind. pass.
 Κεχαρισάτο, 3. plur. aor. 2. opt. med. Ion. pro κεχάρισοντο, a χιάζω.
 Κεχαιμάνται, 3. plur. perfect. ind. pass. verbi χεμαίνω.
 Κεχηννα, perf. ind. med. Att. pro κίχθηνα, a χιυῖν, χιυῖ.
 Κεχηννώσας, adv. ore hiante. A κεχηννός.
 Κίχθα, perf. ind. med. verbi χιάζω.
 Κεχλάδων, qui sibilant, aor. 2. part. act.
 Κεχληγχα, perf. ind. act. verbi χλειναι.
 Κεχλήδωσι, perf. part. med. verbi χληδῶσι.
 Κεχολωμένος, perf. part. med. verbi χολῶ.
 Κεχολώσται, 2. sing. paulo post fut. ind. pass. Ion. pro κεχολώσονται.
 Κεχολώσται, 3. sing. paulo post fut. ejusd.
 Κεχολώσθαι, itatum esse, perf. ind. pass.
 Κίχηνηκα, perf. ind. act. verbi κίχηνημι.
 Κίχηνημαι, perf. ind. pass. verbi κίχηνημαι.
 Κίχηνημένος, indigus, Odys. 1, 15. Eurip. Ion. 1199. Cycl. 88, 98.
 Κεχρήσται, μοι ἰνδιεβῆτι, 3. sing. paulo post fut.
 Κίχησθε, 2. plur. perf. ind. pass.
 Κεχρίομαι, perf. ind. pass. verbi χρίω.
 Κίχημαι, fusus sum, perfect. iud. pass. verbi χύνω, fundo.
 Κίχηστο, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. Ion. pro ἐκίχηστο.
 Κεχαρήκισαν, 3. plur. plusq. perf. ind. act. Ion. pro ἐκεχαρήκισαν, a χεράζω.
 Κεχαρίδαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro κεχαρισμένοι εἰσι, a χεράζω.
 Κεχαρισμένος, separatus, perf. part. pass.
 ΚΕΨ, jaceo, thema inusitatum; (2) decumbo. (2) ὅσο κίαν, surge decubiturus, Odys. 7, 342. Hinc κίωμα, κίοντα, apud Hom. jacent. Et κέκιστο, Odys. 21, 41, jacebat, imperf. quod formatur a fut. 1. κίωω, inus. κίσκω, inus. ἐκέκισον, inus. ἐκίσκιστο. Hinc et κίωω, decubitorio.
 ΚΕΨ, findo; thema inus. Hinc κίωω, findo, Hom. κίωω, findens.
 ΚΕΨ, uro; thema inus. Hinc aor. 1. verbi κίωω, uro; κίωω pro ἐκίωω, ἔκαστος, part. κίωωτες pro κίωωτες, καύσαντες κίωωτες pro κίωωτες, καύσωμεν, uramus.
 Κίωω, accendisse, a. 1. inf. act. verbi κίωω, uro.
 Κίωω, accendunt, 3. pl. aor. 1. ind. med.
 ΚΗΨΩΣ, ας, ὁ, cebus, animal e genere simiarum.
 Κίηω, et ego, Dor. pro ἐξ ἔγω.
 Κηδῶν, curo, sollicitus sum. A κῆδος.
 Κηδῶς, τὸ, locus quidam tenebrosus, Steph.

Κῆδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκδη, a κῆδο, *torqueo*.
 Κηδία, *as, ἡ*, funeratio, sepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, vel a κηδέω.
 Κηδεύς, *us, ὁ*, cuius curam gerimus; (2) carus, amatus; (3) ad carum propinquum pertinentens. A κῆδος.
 Κηδευμένος, idem quod κηδεύων, *Ap.*
 Κηδευόμενος, *as, ἡ*, curatio, cura alicujus rei, sollicitudo alicujus de alio. A κηδεύω.
 Κηδευοτικός, *ἡ, ὄν*, accuratus cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.
 Κηδευοικῶς, *adv.* sollicite, sedulo.
 Κηδεύων, *όνος, ὁ*, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.
 Κηδεύω, et κηδέω, idem quod κηδέομαι. Ab eod.
 Κηδέω, 2. plur. praes. ind. med. verbi κηδέομαι.
 Κῆδισι, dat. plur. a κῆδος, *cura*.
 Κηδέσκατο. Vide κῆδο.
 Κηδέσθης, *ῆ, ὁ*, adfinitus, propinquus; (2) soecr; (3) gener. A κῆδος. Hinc
 Κηδέσθια, *as, ἡ*, adfinitas;
 Κηδέσθιος, *ἡ, ὄν*, adfinitatem pertinens;
 Κηδέσθις, *ἰ, idem* quod κηδέσθης, *Poll.*
 Κηδέσθρια, *as, ἡ*, socrus, *Gl. V.* Ab eod.
 Κηδέσθια, *ἄτος, τὸ*, adfinitas; (2) cura; (3) funus; (4) *adj.* pro κηδέσθης, adfinitus. "Ἀναξίμου κηδέσθια, πατρὶ Μεναικίω, οὐκ ἔστιν, *Soph. Oed. Tyr. 85.*
 Κηδέσθιος, *ὁ*, cura sepulturae dignus, *Staph.*
 Κηδέσθης, *ῆ, ὁ*, funeratio, qui curam alicujus rei gerit, curator. A
 Κηδέω, fut. ἴσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris scu exsequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinitus sum. (1) ἀλλὰ κηδέω σ' ἰγὰρ, *Eurip. Or. 789.* (2) καὶ τῶς μὲν κηδέουσαν αὐδέντων χεῖρας; *Id. Rhes. 873.* (3) τῆτο κηδέουον λέχος, *Soph. Trach. 1227.* Ἀνυμείναι δ' Ἰσμήνος ἐκηδέουη λυτροφύρου χυλιδῶς, *Eurip. Phoen. 349.* A κῆδος.
 Κηδέω, *ῶ, fut. ἴσω*, curo, curam gero. Ab eod.
 Κῆδος, idem quod κηδέομαι, *Esch.*
 Κῆδιστος, *charissimus, dilectissimus.* Ab eod.
 Κῆδομαι, *curō*; (2) satago; (3) exsequias alicujus curō. Ἄλλ' εἴ τι κῆδαι τῶν πατέρων ἀλφίτων, *Aristoph. Nub. 106.* "Εὐκας ἡμῶν ἀδιν κῆδομαι, *Plat.* Ab eod.
 Κηδομένην, part. praes. med. f. g. verbi κῆδομαι, *curō*.
 ΚΗΔΟΣ, *ios, τὸ*, cura, sollicitudo; (2) mœror, luctus, molestia; (3) ærumna, damnum; (4) exsequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (5) adfinitas; (6) nuptiæ. Hinc superlat. κηδιστός, *ιστη, ιστων*, clarissimus, cuius præcipue curam gerimus. Hinc
 Κηδοσύνη, *ης, ἡ*, mœstitia; (2) diligentia.
 Κηδοσύνης, *us, ὁ*, mœstus; (2) diligens, sollicitus. (2) παδὶ κηδοσύνην παράγειρος, gressu officioso junctus, *Eur. Or. 1017.* Ab eod.
 Κῆδος, mœreore adficio, ango, molestus sum; (2) lædo, noceo; κῆδος, imperf. pro ἔκδη, angebat; ἔκδηδες, unde novum imperf. *Ion.* ἐκῆδισκον, κῆδισκον. Ἀνέρα κῆδοι, *Hesiod. Op. 362.* "Ὁς; πόστιον ἔκδηδε Φεῦς, *Il. 5, 404.* A κῆδος.
 Κῆδομαι, et dedit, *Æol.* pro ἔδωκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi δίδωμι.
 Κηδωλές, *ἡ, ὄν*, sollicitus, anxius. A κῆδος.
 Κῆδω, et κῆω, idem quod κηδωρία, *Ar. Sch.*
 Κηδῶριον, *us, τὸ*, vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur, scutella. A
 ΚΗΘΙΟΝ, *us, τὸ*, idem.
 Κῆκ, et *ev, Æol.* pro ἔξεν.
 Κῆκα, *etsi, Dor.* pro ἔξεν.
 Κηκαδέω, *ῶ, convicio, irideo, Hes. al.*
 Κηκάζω, fut. ἴσω, idem. A
 Κηκάς, *ἄδος, ὁ* ἢ ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus, noxius. Κηκάς ἀλώπηξ, *Nic. Alexiph. 185.* A κηκάς.
 Κηκασμός, *ῆ, ὁ*, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingestio. A κηκάζω.
 Κηκιδιον, *us, τὸ*, parvula galla, *Suid.* Dim. a κηκίς.
 Κηκιδόφορος, *ἡ*, gallam ferens, sc. arbor.

Κῆκω, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκῆκω, a κηκίω.
 Κηκίς, ἴδος, ἡ, nidor in altum velut saliens; (2) galla; (3) fuligo, *Æsch. Agam. 969.* A
 Κηκίω, fut. ἴσω, cum impetu crumpo, saltu sursum feror. Θάλασσα δὲ κῆκω πολλῆ, *Odys. 5, 445.* A κῆκω.
 Κηκλαίνω, mulceo, permulceo, mansuefacio. A κηκίω.
 ΚΗΛΑΣ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.
 ΚΗΛΑΣΤΟΣ, *us, ἡ*, arbor tarde fructus perficiens, ut juniperus.
 ΚΗΛΑΣΤΡΑΙ, *ῶν, αἶ*, vasa quædam pastoralia; (2) arbores quædam.
 Κηλίσος, *us, ὁ*, vel κηλίσος, urens, ardens, calens, splendens. A κηλῖω, *uro*. Vide κηλῖς.
 Κηλίστης, *us, ὁ*, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedinc alicquem capit. A κηλῖω.
 Κηλῖς, *ἰ, idem* quod κηλίστης, *V. L.*
 ΚΗΛΕΩ, *ῶ, fut. ἴσω*, lenio, delinio, mulceo, demulceo, et quidem proprie cantus vel rei similis auribus gratæ dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ἔς ἐβαλμην, *Eur. Iphig. in Aul. 1241.* Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ὡσπερ ὄφις κηληθῆναι, *Plat.*
 ΚΗΛΗ, *ης, ἡ*, tumor in quacunque parte corporis; (2) tumor scroti, ramex, hœrnia.
 Κηληθῶν, *όνος, ὁ* ἢ ἡ, idem quod κηλητικός, *Pind.*
 Κηληθῶς, *ῆ, ὁ*, aurium delinimentum.
 Κήλημα, *ἄτος, τὸ*, idem; (2) fraus, deceptio. A κηλῖω.
 Κήλησις, *εως, ἡ*, actio ipsa mulcendi aures, suavitas auditus aures permulcens.
 Κηλητήριον, *us, τὸ*, delinimentum ad aures permulcendas, seu animum capiendum. "Ἔσαι φρονέσι σοὶ τῆτο κηλητήριον τῆς Ἡρακλείας, *Soph. Trach. 575.* A
 Κηλητήριος, *ἰα, ἰων*, mulcendi vim habens. Δέξαι χροᾶς μὲν τᾶσδε κηλητήριος, *Eurip. Hec. 535.*
 Κηλητικός, *ἡ, ὄν*, idem.
 Κηλητής, *us, ὁ*, qui tumore scroti laborat, herniosus. A κηλῖω.
 Κήλητρον, *τὸ*, pro κηλητήριον, *Hes.*
 Κηλητῶρα, *ορος, ὁ*, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλητῆρα, *as, que* aures demulcet. A κηλῖω.
 Κηλιδῶ, *ῶ, fut. ἴσω*, maculo, labe fædo. Οὐ δεσμοῖσιν διὰ τυραννίδας πατέρας ἐκηλιδώσαν, *Eur. Her. Fur. 1323.* A κηλῖς. Hinc
 Κηλιδωτός, *ἡ, ὄν*, maculatus, labe fædatus.
 ΚΗΛΙΣ, ἴδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probum, ignominia.
 Κῆλον, *us, τὸ*, jaculum, sive telum ligneum, pro κῆλον, lignum.
 Κηλῶς, *ἡ, ὄν*, siccus, aridus, tostus. A κηλῖω.
 Κηλῶ, *ῶ, fut. ἴσω*, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) subagito; (5) Hæs. precor. A κηλῖω, vel κηλῶς.
 ΚΗΛΩΝ, *ἰνος, ὁ*, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admistrarius. Hinc
 Κηλῶνιον, et κηλῶνιον, *us, τὸ*, idem.
 Κήλωσα, *τὰ*, lupanaria, *Lyc. Eust.*
 Κῆμαυτον, et *meirsum, Æol.* pro ἔξμαυτον.
 Κῆμα, et *me, Æol.* pro ἔξμα.
 ΚΗΜΟΣ, *ῆ, ὁ*, camus, capistrum; fiscella e vimine; (2) cadus, sive urna judiciaria, similis est vasi argillæ, in quo metalla funduntur et liquefiunt. (1) κημὸν καταμηλῶν, camum eis pro specillo in guttur immittens, *Aristoph. Eq. 1150.* (2) κῆπι-σάιν ἐπὶ τοῖς κηκοῖς, ψηφισμένον ὁ τελευταῖος, adstem urnis judiciariis, *Id. Vesp. 754.* Hinc
 Κημῶ, *ῶ*, capistro, camum impono. Hinc Κημῶσις, *εως, ἡ*, fiscella seu camii impositio.
 Κῆμ, et *in, Æol.* pro ἔξεν, vel ἔξεν, et *si.*
 Κῆμιαυτοῖς, et *annis, pro* ἔξενιαυτοῖς.
 Κῆνος, *ille, Ion.* pro ἐκείνος.
 ΚΗΝΟΣ, *us, ὁ*, cenus. *Vos Lat.*
 Κήνυγμα, *τὸ*, spectrum, umbra corporis, *Hes.*
 ΚΗΞ, κηκός, ἡ, larus, avis quædam; aliis fucica, quibusdam mergus.

Κῆξάπινος, et *repente, Dor. et Æol.* pro καὶ ἐξαίφνης.
 Κῆρμέν, 1. plur. aor. 1. conj. *Poet.* pro κῆραμιν, a καίω.
 Κηραία, *αἶα, αἰών*, hortensis; κηραία, *as, ἡ*, ceræa, herba portulacæ similis, *Diosc.* A κῆρος.
 Κῆρε, et dicebat, *Æol.* pro ἔξεν.
 Κῆρετι, et postquam, *Æol.* pro ἔξεν.
 Κηραία, *as, ἡ*, horti cultura. A κηραῖω.
 Κηραῖος, idem quod κηραῖος, *Nic.*
 Κῆρεται, et postea, *Æol.* pro ἔξεν.
 Κῆρευμα, *ἄτος, τὸ*, horti cultura; (2) hortus.
 Κηρευτής, *ῆ, ὁ*, hortulanus, *Pl.* A κηραῖω.
 Κηρευτός, *ἡ, ὄν*, hortensis, in horto satius.
 Κηραῖω, fut. ἴσω, hortum colo; (2) in horto sero. Αἰδῶς δὲ ποταμίωσι κηραῖω δρόσοις, *Eur. Hipp. 83.* A κῆρος.
 Κηραῖον, *us, τὸ*, hortulus. A κηραῖω.
 Κηραῖον, *us, τὸ*, idem; (2) tonsura quoddam genus, quod κῆρος etiam appellatur. Dim. a κῆρος.
 Κηραῖομος, *us, ὁ*, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆρος et κομῶμαι, *curō*.
 Κηραῖομος, *us, ὁ*, qui quodam tonsuræ genere tondetur, *Eust.*
 ΚΗΡΙΟΣ, *us, ὁ*, hortus; (2) flores, et fasciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonsuræ quoddam genus.
 Κηριῶ, *ῶ, fut. ἴσω*, hortum colo.
 Κηριῶκος, *ἡ, ὄν*, ad hortulanum pertinens. A Κηριῶς, *ῆ, ὁ*, hortorum custos, hortulanus. Ex κῆρος et ὄρεος, *custos*.
 Κηριῶκος, *ἡ, ὄν*, hortulanus, *Gl. V.* A seq.
 Κηριῶκος, *ῆ, ὁ*, hortulanus, glitor. Ex κῆρος et ὄρα, *cura*.
 ΚΗΡ, κηρός, ἡ, sors, fatum; Κῆρες, *Parcæ*; (2) fatum funestum; (3) fatum, mors; (4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Κῆρ πρόστιν ἔ καλῆ, turpis est notus, *Soph. Trach. 454.* Sed κῆρ pro κῆρα, *cor.* Hinc
 Κηραχῆς, *ὁ*, picator dolorum, *Man.*
 Κηραῖω, interim, corrumpo, noceo; (2) perco, quasi fatali necessitate, *Eurip. Herc. Fur. 519.* Τί ποστ', ὦ τέκνον, τὰδε κηραῖνεις; quid hæc animo anxie volutas, *Id. Hipp. 223.*
 Κηραῖωντης, *us, ὁ*, mortis propulsator. A κῆρ et ἄμυνω, *arcco*.
 Κηραῖον, *us, τὸ*, crithace, herba.
 Κηραχῆτος, *us, ὁ*, cerachates, achates ita dicitur a cerino colore. Ex κηρός et ἀχῆτος.
 Κηραία, et κηραία, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ lecti. A κῆρ.
 Κηραῖω, *us, τὸ*, medicamentum et cera et oleo, cui adfunditur et succus refrigerans. Ex κηρός et ἔλαιον.
 Κηραῖος, fatalis, noxius. *Hes. A κῆρ.*
 Κηραῖοφύροτος, *us, ὁ* ἢ ἡ, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitur, quod funesta fata afferunt. Ex κῆρ et φορέω.
 Κηραῖος, *κος, piscium genus, Strabo.* Vide κῆρις.
 Κηραῖω, fut. ἴσω, favos confingo, seu struo; (2) cerifico. Ἀλισκονται δὲ τῷ ἔαρος, ὅταν κηραῖωσαν, *Aristot.* A κηραῖω.
 Κηραῖω, *αἶ*, mulieres que faciunt κηραῖω, id est, cerussa, illinunt. Τῶν δὲ (τὰ χροματὰ) ἦδ' ὅς, ὡςπερ τίνος μίγνυται; ἢ γὰρ ὡςπερ μόνον τῷ ἄνθρωπῳ, ὡσπερ αἱ κηραῖω, [sic legendum est pro κηραῖω, quæ vox nulla est] ἡν vero (colores), inquebat Apollonius, cuiusnam rei causa permiscet? nque enim nitoris gratia id faciunt, ut mulieres quæ faciunt κηραῖω illinunt, *Philostr. Vit. Apollon. 2, 22.* Οὐ γὰρ κοινὰς τὰ πρόσωπα, εἰ δὲ ἐν ταῖς κηραῖωσι τέταξαι γυναιξίν, non enim incrustas faciant, neque in cerussatarum mulierum numero censuris, *Id. Epist. 40.*
 Κηριβον, *us, τὸ*, flos æstivus.
 Κηριῶς, *ἰν, ἰων*, cereus. Κηριῶν ἐκμαγῖον, imago in cera expressa, *Menander in Excerptis Haschellii, 119.* Vide κηραῖω. A κηρός.
 Κηριῶδης, *ἰός, ὁ* ἢ ἡ, favi speciem habens. Ex κηριῶν et εἶδος.
 Κηριῶν, *us, τὸ*, favus. A κηρός.

Κηροποιός, ὤ, ὁ ζ᾽ ἦ, qui favos conficit. Ex κηρίον et ποίω.
 Κήρις, piscium genus, Athen.
 Κηρίτις, υ, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.
 Κηριεργός, ἔς, qui una cum letifero fato alitur, Hesiod.
 Κηριόπιος, υ, ὁ ζ᾽ ἦ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κηρ et φάω, occido.
 Κηριώδης, ἔς, cera similis colore et odore.
 Κηρογόνια, ας, ἦ, cera generatio. Ex γονή.
 Κηρογραφία, ᾧ, fut. ἴσω, ceris pingo.
 Κηρογραφία, ας, ἦ, pictura quæ ceris fit. A Κηρογράφος, υ, ὁ ζ᾽ ἦ, qui cera seu ceris pingit; κηρογράφος, cereo colore pictus. Ex κηρός et γράφω.
 Κηροδέτης, ὁ, idem quod κηροδέσις, Eur.
 Κηροδέσις, υ, ὁ ζ᾽ ἦ, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρός et δεσιός, ligatus.
 Κηροδομέω, ᾧ, fut. ἴσω, ex cera ædifico, creas aedes struo. Ex κηρός et δέω.
 Κηροδομέωσαν, acc. sing. præp. part. act. f. g.
 Κηροειδής, εος, ὁ ζ᾽ ἦ, cui ceræ forma est, ceræ similis, mollis. Ex κηρός et εἶδος.
 Κηροῖ, adu. corde, ex animo. A κηρ.
 Κηροπύργος, εος, ὁ ζ᾽ ἦ, e cera compactus;
 Κηροπύργου, υ, τὸ, candelabrum ubi cerei depinguntur. Ex κηρός et πύργου.
 Κηροπύσσον, υ, τὸ, et -σσος, υ, ἦ, maltha, Gl. V. emplastrum, unguentum et cera et pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κηρός et πύσσα.
 Κηροπλάσις, ᾧ, fut. ἴσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A
 Κηροπλάσις, υ, ὁ, qui in cera imagines fingit.
 Κηροπλάσις, υ, ὁ ζ᾽ ἦ, e cera formatus, cereus; (2) cera compactus. Κηροπλάσις δόναξ, fistula, scilicet, quia dispersa calami compagine ceræ inter se juncti erant, Æsch. Prometheus. 576.
 Κηροποιέω, ᾧ, fut. ἴσω, ceram gigno; de apibus.
 Κηροπάλης, υ, ὁ, cerarius, Gl. V.
 ΚΗΡΟΨ, ὤ, ὁ, cera; et ἄ, ὄν, tenuis; (2) fucus muliebri, cerussa. (2) τὸ δὲ φουκίον, καὶ ὁ κηρός, καὶ τὸ παραντινίδιον, καὶ οἱ ἐπιμακρῆσται ἄφει, καὶ αἱ χρωμαὶ πύδου, Θαΐδος καὶ Ἀριστογύργου καὶ Λαΐδος φάρμακα, Philostr. Epist. 40.
 Κηροτίχνης, υ, ὁ, idem quod κηροπλάσις. Vide καροτίχνας.
 Κηροτεργής, ἔς, qui inter miseria educatur, miseriis innutritur.
 Κηροστέφος, υ, ὁ ζ᾽ ἦ, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κηρ, mors, vel κηρός, et στέφω, alo.
 Κηρολύκος, ὤ, ὁ ζ᾽ ἦ, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex ἔλκα, traho.
 Κηροφάει, ᾧ, favos fero. Ex κηρός et φάω.
 Κηροχίτων, υνος, ὁ ζ᾽ ἦ, cerea veste indutus.
 Κηροχρῶς, ᾧτος, ὁ ζ᾽ ἦ, qui cerino colore est, All.
 Κηροχρῶσις, ceram fundo, e cera fingo; (2) fingo, v. gr. animum. A
 Κηροχρῶσις, υ, ὁ ζ᾽ ἦ, e cera fusa fictus. Epith. picturæ. Ex κηρός et χρῶ.
 Κηρώ, ᾧ, fut. ἴσω, cera obduco, circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρός, vel κηρ.
 ΚΗΡΥΒΙΑ, τὸ, folliculi fabarum.
 Κηρυγμα, ἄτος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, et id quod per præconem pronunciat, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.
 Κηρυκίαινα, ἦ, præconissa, Ar.
 Κηρυκία, ας, ἦ, præconis munus; (2) merces quæ datur præconi. A κηρύξ.
 Κηρυκίον, υ, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi nuncianti aut vendenti. Ab cod.
 Κηρυκίος, εἰα, εἰον, ad præconem pertinens.
 Κηρυκίωμα, ἄτος, τὸ, præconium.
 Κηρυκίωμα, εως, ἦ, munus præconis seu caduceatoris; (2) merces quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.
 Κηρυκευτικός, ἦ, ὄν, ad præconisandum pertinens. A
 Κηρυκίον, fut. ἴσω, munus præconis obo.

Τὰ δὲ τοιαῦτα χερὶ κηρυκίον, ὅστις ἀνοίκτος, Eur. Tro. 783. A κηρύξ.
 Κηρύκιον, υ, τὸ, caduceus. Ab eod.
 Κηρυκίος, ἦ, ὄν, idem quod κηρύκιον.
 Κηρυκίον ῥάβδος, virga Mercurii, caduceus, Suid.
 Κηρυκιοφόρος, υ, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκιος et φάω.
 Κηρυκτής, ὤ, ὁ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.
 ΚΗΡΥΞ, ὤτος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, ap. Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi et quidem principes apud Corinthios; (4) in Lib. Sacris, doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, et quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.
 Κηρύξας, aor. 1. part. act. verbi κηρύσσω.
 Κηρύξαστε, 2. plur. aor. 1. ind. act.
 Κηρύξας, εως, ἦ, præconium, prædicatio. A κηρύσσω, vel κηρύττω, fut. ἴσω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subijcio, per præconem venio; (4) divulgatio; (5) invoco; (6) in Lib. Sacris, doctore. Ὅν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅσον ἐὰν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον, Mat. 26, 18. Κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδὲνα τὴν ἀγορὰν, Xen. (4) καρύξαι τὸν Ἀλκιμάχου πῶς παῖς ναίει ποτῆ, ut mihi indices ubi tandem habitat Alcmenæ filius, Soph. Trach. 97. (5) κηρύσσει θεὸς τὰς εἰρηνίδας, τὰς ὕπνῳ γαίαν, invoca deos, Eurip. Hecub. 148. A κηρύξ.
 Κηρυχθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
 Κηρύξ, ceræ, gen. sing. Dor. pro κηρύξ, a κηρός.
 Κηρύξας, εως, ὁ ζ᾽ ἦ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.
 Κήρωμα, ἄτος, τὸ, ceroma, tabula cerata; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo et cera; (4) gluten, viscus aurium. A κηρώ.
 Κηρωματικός, ἦ, ὄν, ceromate unctus. A præc. Κηρωματίζω, ἄ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.
 Κηρών, ἄτος, alveus. A κηρός.
 Κήρωσις, εως, ἦ, materia ceræ; (2) inceratio. A κηρώ.
 Κηρωτός, ἦ, ὄν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.
 Κητεία, ας, ἦ, cetorum captura. A κητός.
 Κήτειος, εἰα, εἰον, cetaceus; (2) magnus.
 Κητήνη, ης, ἦ, navigium ceti instar, Hes.
 Κητόδορος, ὄν, balenis pabulum præbens.
 Κητοφόρος, ὄν, balænas occidens. A φέω.
 ΚΗΤΟΣ, εος, contr. κήτος, τὸ, cetos, cetus, balæna marina, balæna; (2) signum cœlestis.
 Κητώδης, ες, cetaceus, e cetorum genere. A κήτος. Unde
 Κητώεις, ὤσσα, ὤν, κητώεσσα, Lacedæmonis epith. ob magnitudinem, Il. 2, 581.
 Κητώος, ὠα, ὠον, cetaceus. Ab eod.
 Κηῖ, et bene, Æol. pro ζ᾽ εἰ.
 Κῆρ' ὅτι, et dixit quod, Æol. pro ζ᾽ εἴπε ὅτι.
 Κῆρφα, et dicebat, Dor. et Æol. pro ζ᾽ εἴφη.
 ΚΗΦΗΝ, ἦνος, ὁ, fucus, apum genus.
 Κηφήνιον, υ, τὸ, parvus fucus, fetus fuci. Dim.
 Κῆρφα, Æol. Dor. et Ion. pro ζ᾽ εἴφη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἄπτω, accendo.
 Κηφηνώδης, ες, fucus similis, rapax. A κηφῆν.
 Κηῖδης, εος, ὁ ζ᾽ ἦ, bene olens, fragrans, proprie ex suffitu vel aromatibus crematis. A καίω, urō.
 Κηῖεις, ὤσσα, ὤν, idem et ab eod.
 Κηδνηλία, ας, ἦ, scoria admixtio, adulteratio quæ fit scoria admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.
 Κηδνηλεῖα, ἄτος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A
 Κηδνηλεύς, f. ἴσω, scorium admisceo, adultero; (2) corrumpro, depravo. Κηδνηλεύς τὰ νομίσματα, Aristot. Εὐ τῶσ' ἐκιδηλεύσας, ἢ ἄκασαι, Σέλω, Eur. Bac. 475.
 Κηδνηλία, ας, et -λις, -ιος, ἦ, vitium metalli non satis a scoria defæcati; (2) scoria, metallorum fax; (3) improbitas, depravatio:
 Κηδνηλιάω, ᾧ, palleo, γρηγορῶ, ut aurum adulteratum. Κηδνηλιῶν ὑπὸ λιμῆ, Aristot. A

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, υ, ὁ ζ᾽ ἦ, cui scoria admixta est non satis purgata a facibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus. (2) τὶ δὲ, κίβδηλον ἀνθρώποις κακόν, γυναικῶς εἰς φῶς ἔλκε κατώπιστας; Eurip. Hēr. 616.
 ΚΙΒΪΣΣ, et κίβυσις, εως, ἦ, pera, sacculus. Vox Cypria.
 ΚΙΒΪΨΙΟΝ, υ, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) γρηγορία, loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur; (5) umbella, machina obumbrans aram.
 Κιβώτιον, υ, τὸ, arcula, capsula, scrinium. Dim. a κίβωτος.
 Κιβωτοποιός, ὤ, ὁ ζ᾽ ἦ, qui aras seu cistas conficit, arcarium fabricator. Ex πώω.
 ΚΙΒΩΤΟΣ, ὤ, ὁ, arca, cista, capsula.
 Κιγκιλίζω, fut. ἴσω, imitor κιγκίλιον, seu crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito; (2) muto sæpe, de inconstantia, &c. Εὐ πῶκα κιγκιλίζω, Theocr. 5, 117. A κιγκίλιος.
 Κιγκιλισσάτης, qui clunes movet. Κιγκιλισσάτης ἰμβόμος, saltatio obscena, Procop. Arc. Hist. 49. Ælian. Nat. Animal. 12, 9. ex Aristoph.
 Κιγκίλις, ἴδος, ἦ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγκίλις, transenna.
 Κιγκίλις, εως, ἦ, crebra et levis agitatio, succussio. A κιγκιλίζω.
 Κιγκιλισμός, ὤ, ὁ, idem et ab eod.
 ΚΙΤΚΛΟΣ, υ, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.
 Κίταθος, ὁ, nummi genus, Poll.
 ΚΙΤΑΡΙΣ, εως, ἦ, cidaris, pileus regius Persicæ; (2) genus saltationis apud Arcadas.
 Κίταφένιον, malitiose et vafre agere, more scilicet vulpino, Hes. A κίταφην.
 ΚΙΔΑΨΗ, ης, ἦ, vulpes, Hinc
 Κίταφος, fraudulentus, astutus, Hes.
 Κίταφος, vulpes, Hes. (2) dolosus, Hes.
 Κίδωνμα, dissipor, dispergor, diffundor, ἐκιδνατο, imperf. spargebatur. Ἡὼς μὲν κροκίππλος ἐκιδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Il. 8, 1. Ἡμοσ ἐκ δειπνον ὕπνος ἦδύς ἐπ' ὄσσοις κίδναται, Eur. Hec. 903. A
 Κίδνημι, dispergo, dissipio. A κίδαω.
 Κίς, ibat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπιε, a κίω.
 Κιβαιρώνιος, citharonius, Ar.
 ΚΙΘΑΡΑ, ας, ἦ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, Hēr. Hinc
 Κιβαρῶνιός, ὤ, ὁ, citharædus; κιβαραδῶτατι. Aristoph. fidicen peritissimus.
 Κιβάρηξ, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκιδάρηξ, a
 Κιβάρηξ, fut. ἴσω, cithara cano; κιβαρῆξμαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ peronant; τὸ κιβαρῆξμενον, quod cithara canitur. Φωνὴν ἦκεσα κιβαρῶν κιβαρῆξονταν ἐν ταῖς κιβάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2.
 Κιβάριον, υ, τὸ, parva cithara. Dim. a κίθαρα.
 Κίθαρις, εως, ἦ, lyra proprie, ut placet Gramm.
 Κιβάρσις, εως, ἦ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιβαρῆξ. Unde et
 Κιβάρισμα, ἄτος, τὸ, citharæ pulsatae sonus, carmen ipsum quod fidibus canitur.
 Κιβαρισμός, ὁ, idem quod κιβάρισμα, Call.
 Κιβαρισήεις, εἰα, εἰον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.
 Κιβαριστής, ὤ, ὁ, citharista, qui cithara canit; (2) dicitur tamen et pro citharædo.
 Κιβαριστικός, ἦ, ὄν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc et ἡ κιβαριστικῆ, ἦς, sc. τίχνης, peritia canendi cithara. A κιβαριστής.
 Κιβαρίστρια, ας, ἦ, citharistria, femina quæ cithara canit. Ab eod.
 Κιβαριστής, ὤτος, ἦ, ars pulsandi citharam, ars canendi cithara. A κιβαρῆξ.
 Κίθαρος, υ, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piscis quidam, fideiula. A κίθαρα.
 Κίθαραδῶς, ᾧ, fut. ἴσω, cithara cano.
 Κίθαραδία, ας, ἦ, citharæ cantus, citharædica modulatio.
 Κίθαραδικός, ἦ, ὄν, citharædicus, citharæ accommodus. A
 Κίθαραδός, ὤ, ὁ, citharædus, qui citharam pul-

sans, simul voce accinit. Ex κινάρα et κινός, canlor.
 Κινών, ὄνος, ὁ, Ion. χιτών, tunica.
 Κινάμων, τὸ, oleris genus, Nic.
 ΚΙΝΙ, εως, τὸ, cicli, arbor quaedam; (2) genus olei. Hinc
 Κινίος, ἴνη, ἴων, ut ἔλαιον, oleum cicinum, sive e fructu arboris praedictae factum.
 Κινίος, idem quod κίκινος, Theoc.
 ΚΙΝΙΝΝΟΣ, ε, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis in-tortus.
 ΚΙΚΚΑΒΑΤΊ, vox clamantium noctuarum:
 Κικκαβῆ, ἦς, ἡ, noctua, Sch. Aristoph.
 Κικλήσκω ὄ pro κικλήσκω, vocans, praes. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.
 Κικλήσκω, voco, accerso; (2) appello, no-mino; (3) conuvo. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
 θῆνα τῶρανεν ἐς χροὸν πρώτα μὲν γὰρ κικλήσκω,
 Aristoph. Nub. 564. Α καλίω.
 Κικλιμῆς, ἔ, ὁ, risus, cachinnus, Hcs. pro κικ-
 κλιμῆς.
 Κικράω, ᾧ, misceo. Α κερῶω.
 Κικυμῆς, ἴδος, ἡ, noctua. Hinc
 Κικυμῶσαι, vel κικυμῶσται, caecutire, debili
 esse visu, ut noctuae interdiu, Suid.
 ΚΙΚΥΣ, υος, ἡ, vis, robur.
 Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, pro-
 pero, festino, Suid. Α κικύω.
 Κιλίκιος, εἰα, ἴων, pertinens ad Cilices.
 Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiae Minoris.
 Κιλικίω, fut. ἴσω, Cilices imitor; (2) cum Ci-
 licibus facio; (3) sum improbus et trucu-
 lentus, ut Cilix. Α Κιλίξ.
 Κιλίον, ε, τὸ, cilicium, vestis ex villis hir-
 corum. Α
 Κιλίκιος, ἴα, ἴων, Cilicius. Α Κιλίξ.
 Κιλικιμῆς, ἔ, ὁ, caedes ex temulentia patrata,
 Suid. Α κιλικίω.
 Κιλίκισσα, ἦς, ἡ, quae est e Cilicia. Α Κιλίξ.
 ΚΙΛΙΞ, ἴκος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2)
 Cilicius; (3) filius Phoeniciae, a quo genti et
 regioni nomen inditum putatur.
 Κιλιακτῆρ, ἦρος, ὁ, agaso, Poll. Ex κίλλος et
 ἄγω.
 ΚΙΛΙΑΒΑΝΤΕΣ, ὠν, οἱ, ligna tribus suffulta
 cruribus, quibus clypei imponebantur ab
 iis qui quiescere volebant a belli laboribus,
 tripodes.
 Κίλλος, ἴα, ἴων, asininus; (2) fuscus. Α
 ΚΙΛΛΟΣ, ἔ, ὁ, asinus, apud Dores, Poll.
 Κιμαρίς, ἡ, genus quercus, ap. Sch. Theoc.
 Κιμάρις, et κιμαρίκιον, ἡ, sordes, avaritia sor-
 dida. Α κιμάρις, vel κιμαρίξ.
 Κιμαρίων, (sic legend, apud Suid.) vestimenti
 genus. Καὶ κιμαρίων ἄρθροστίδια, Aristoph. Ly-
 sist. 4. Κιμαρίων ἐνδύσομαι, Id. ibid. 52.
 ΚΙΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum e vespurum vel
 apum genere; (2) sordidus, nimis parvus,
 avarus et nimis tenax.
 Κιμβίξ, ἴκος, ὁ, idem quod κιμαρίξ.
 Κιμνός, pro κίμνις, Sch. Ar.
 Κιμωλία γῆ, terra e monte Cimolo cffossa,
 candida alba, seu creta, alia ad purpuram
 colore accedens.
 ΚΙΝΑΪΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) faetor,
 quem alae caprarum reddunt; (3) faetor
 quivis. Hinc
 Κιναίρα, ᾧ, oleo hircinum quid, faeteo. Αἰγῶν
 σε κιναιρώντων μέλη, Aristoph. Plut. 294.
 Κινάρευμα, ἄπος, τὸ, purgamentum factens,
 Hcs. Quasi a κιναιρέω, a κινάρα, κινάρευ-
 μα, et κινάρεμα.
 Κινάριον, α, τὸ, vulpula, Suid. Dim. a
 ΚΥΝΑΔΟΣ, εως, τὸ, vel ὁ, vulpes, Soph. Aj. 103.
 (2) homo vafer et versutus, vulpina mente
 praeditus.
 Κινάριον, moveo; (2) exili voce lamentor,
 Hcs. Α κινάριον. Hinc
 Κινάρισμα, ἄπος, τὸ, motus, strepitus multitu-
 dinis congregatae, Esch. Pr. 124.
 Κινάριον, ας, ὁ, animalica impuritas. Α κινά-
 ρις. Unde
 Κινάριζομαι, fut. ἴσομαι, cinædi more me gero,
 impuritate cinædos imitor. Hinc
 Κινάριον, τὸ, Hcs. ἡ ἴσηξ, motacilla.
 Κινάρισμα, ἄπος, τὸ, obscænitias cinædica.

Κιναϊδολογία, obscæne loquer. Ἦρξε δὲ σωτῆρις
 μὲν πρώτος τῶν κιναιδολογῶν, Strab. 14. Α
 Κιναϊδολόγος, ε, ὁ, ἢ, turpiloquus, cinædico
 sermone utens. Ex κινάιδος et λέγω.
 Κινάιδος, ε, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer
 mcritorius: Ph. κινάιδος, eviratus; (2) mar-
 garita. (2) κινάιδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κά-
 μων γυναικῶν, Arr. Ind. 8, 8. Ex κινέω et
 αἰδῶς, vel αἰδοῖον.
 Κινιδάωδης, ες, cinædicus. Α praec.
 Κινάριον, ε, τὸ. Vide κινάριον, Dion.
 Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, Gl. V. Vide
 κινάρα.
 Κινδαλιμῆς, ἔ, ὁ, lusus qui fit paxillis, Poll.
 cujus Ed. Nov. κινδαλιμῆς. Α
 ΚΙΝΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, clavus, paxillus. Poll. in
 Ed. Nov. κινδαλα et κινδαλοι.
 Κινδάξ, ἄκος, ὁ, ἢ, agilis, qui facile huc et illuc
 movetur, Hes. Α κινέω.
 Κινδύνευμα, ἄπος, τὸ, facinus audax; (2) peri-
 clitatio, periculum ipsum. Α κινδυνύω.
 Κινδυνεύω, ἴα, ἴων, periclitandus. Ab eod.
 Κινδυνεύτης, ἔ, ὁ, temerarius, qui periclitari
 solet. Ab eod. Hinc
 Κινδυνεύτικός, ἡ, ὄν, qui se offert periculis.
 Κινδυνεύω, fut. ἴσω, in periculum conjicio; (2)
 in periculo sum, periculum adeo vel susci-
 pio; (3) dimico; (4) periclitor, capite reus
 sum; (5) videor prope, vel parum absum,
 quin. Κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς, τῆ πόλεως περὶ ὑπέ-
 ρτινος: ἐφ' ἣν παιδί σερραβῆνα γὰρ παντός. Ἡμεῖς
 κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 1 Cor. 15, 30. (5)
 τῶ ὄντι γὰρ κινδυνεύω ταύτην (σοφίαν) εἶναι
 σοφός, nam hoc revera sapiens esse videor,
 Plat. Apoll. Socr. Κινδυνεύω μὲν γὰρ ἡμῶν
 ἔδδτερος, neuter nostrum videtur enim, Id.
 ibid. Κινδυνεύω ἄρατος εἶναι τῶν τῶ ἐργῶ ἀρκτεῖν,
 hoc opus videtur esse inchoandum vere,
 Xenoph. Econom. 16, 52. Id. Sympos. 7, 2.
 Α
 ΚΙΝΔΥΝΟΣ, ε, ὁ, periculum, discrimen.
 Κινδυνάωδης, εως, ὁ, ἢ, periculosus.
 Κινείσθω, 3. sing. praes. imper. pass. v. κινέω.
 Κινεῖ, 2. sing. praes. imperat. med. Dor. pro
 κινεῖ.
 ΚΙΝΕΩ, ᾧ, fut. ἴσω, moveo; (2) moveo loco;
 (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito,
 incito; (5) initium facio, incipio, v. gr.
 cantum; (6) sumo, attingo, v. gr. pecu-
 niam; (7) subigo, sc. foam. (8) muto, ab-
 rogo; (9) iniungitur dicuntur, qui appetitu
 alicujus rei moventur, item (10) qui in
 aliqua re sunt studiosi et industrii, &c. Μη
 θεῶν κινεῖ φρένας δεινάς, Aristoph. Av. 1243.
 Κεκινήται στρατός, Eur. Rhes. 89. Κινῶντες
 τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῶ
 γὰρ ζῶμεν, ἢ κινῶμεθα, Act. 17, 28. (2) μο-
 ναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι Καθμίον χθόνα,
 (omissa praepositione eis), et moveri phae-
 ratos equos ad Cadmeam terram, Eurip.
 Suppl. 586.
 Κινημῆς, ἔ, ὁ, motus. Α praec.
 Κινηθῶν, ε, τὸ, tudicula, instrumentum tinc-
 torum, quo pannos inficendos demergunt
 versantque, Poll. (sed communis analogia
 postulat κινήσθω, Ern.)
 Κινημα, ἄπος, τὸ, motus, motio, commotio,
 qua aliquid movetur; (2) inceptum, insti-
 tutum, ap. Plut.
 Κινησις, εως, ἡ, motus quo quis movet et aliquid
 movetur.
 Κινησίφορος, ὄν, movens. Α praec. et φέρω.
 Κινῆσις, aor. 1. part. act. verbi κινέω.
 Κινησίχθων, ὁ, ἢ, terram movens.
 Κινηστέος, εἰα, ἴων, movendus. Α κινέω.
 Κινησῆς, ἦρος, ὁ, motor. Ab eod.
 Κινητήριος, ὄν, idem quod κινήτικός, Esch.
 Ab eod.
 Κινητήρ, ἔ, ὁ, motor; (2) turbator, rerum no-
 varum studiosus. Ab eod.
 Κινητικός, ἡ, ὄν, movendi vi praeditus; (2)
 turbulentus, seditiosus:
 Κινητός, ἡ, ὄν, qui movetur, mobilis.
 Κινηθῶν, ε, τὸ, id. quod κινήθω.
 ΚΙΝΝΑ, ns, ἡ, cinna, gramen quoddam in Ci-
 licia nascens.

KINNA'BAPI, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris,
 gummi arboris Indicae; (2) calx colorata;
 (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dic-
 tum. Gl. Vet. κινάβαρις, minium. Ph. κιν-
 νάβαρις, minium. Hinc
 Κινναβαρίζω, f. ἴσω, colore cinnabarim imitor,
 cum colore cinnabaris.
 Κινναβαρίνας, ἴνη, ἴων, cinnabarinus:
 Κινναβαρίος, ε, ὁ, ἢ, cinnabarius. Ab eod.
 Κιννάβευμα, ἄπος, τὸ, idem quod seq. Quasi
 a κιννάβω, quod est a
 ΚΙΝΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, exemplar, quod sibi propo-
 nit plastes in effingendo simulacro alicujus
 rei, proplasma, Suid.
 Κινναμολόγος, ε, ὁ, avis in cinnamoni surculis
 nidificans. Ex κιννάω et λέγω, lego.
 Κιννάω, ε, τὸ, cinnamomum.
 Κινναμώμιον μύρον, unguentum e cinnamomo.
 ΚΙΝΝΑΜΩΜΟΝ, ε, τὸ, cinnamomum, frutex
 brevis, cujus dos omnis in cortice est.
 Κινναμαμοφόρος, ε, ὁ, ἢ, cinnamomum fetens.
 Ex κιννάω et φέρω.
 Κιννημα, ἄπος, τὸ, quod movetur seu jactatur;
 αἰθέριον κιννημα dicitur Prometheus, ap. Es-
 chylum, Caucaso affixus, quasi αἰθήρημα, quia
 suspensus est et sublimis pendet, sequē
 jactat. Schol. (v. 157. vid. Not. Ed. M.)
 minus recte, ὡσπερ εἰδῶλον κρέμαται ὑπὸ τὸν
 αἴρα, uti et Eust. αἰέριον εἰδῶλον. Descendit a
 κιννώω, (Ern.)
 Κινῶμαι, moveor. Δῆλον ἐς πόλεμον πυκνὰ κί-
 νυντο φάλαγγες, Il. 4, 281. Α κινέω.
 ΚΙΝΥΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phae-
 nicium et Syrium, soni queruli.
 Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri
 voce queror. Ἐκ κινυράω ἄλλος; Aristoph.
 Eq. 11. τινί, Epigr. Α κινύρα.
 Κινύρος, εἰα, ἴων, querulus, lamentabilis, funes-
 tus. Ab eod.
 Κινύσω, moveo. Eust.
 Κινώπειτα, ὠν, τὰ, fera bestia; sunt aves, se-
 cundum Eustath. ad Dionys. Perieg. Οὐνεκά
 οἱ τὰ πάροισι κινώπειτα λευκὰ τίτυκται, Dio-
 nys. Perieg. 514. Quasi ex κινέω et πέδιον,
 campinus.
 Κιζάλλω, furor. Ὅς ἀν κιζάλλω, ἢ κιζάλλω
 ὑπαδέχομαι, qui furta fecerit, aut fures domo
 exceperit, Antiquit. Asiat. 99, 18.
 Κιζάλλω, ε, ὁ, fur. Κιζάλλω καὶ ληστὴν πάντα
 κτείνω τις, ἀθῶος ἀν εἶη, καὶ αὐτοχειρή, καὶ
 κελεύων, καὶ ψήφω, praedonem atque quae-
 lemuncque furem occidens quis sine noxa
 esto, seu manu id fecerit, seu jussione, seu
 suffragio, Stobaeus Serm. 42, 279.
 Κιονίδης, ες, columnæ similis.
 Κιονικός, ἡ, ὄν, columnaris. Α κίω.
 Κιόνιον, ε, τὸ, columella. Apud Diosc. pur-
 purarum buccinarumque media pars, circa
 quam velut columellam testæ volumen in-
 torquetur. Α κίω.
 Κιονίς, ἴδος, ἡ, oris columella, quae et uvula
 dicitur. Ab eod.
 Κιονίσκος, ε, ὁ, columella. Dim.
 Κιονόκενον, ε, τὸ, caput columnæ. Ex κίω.
 Κιονοφόρεω, fero columnam, seu montem, de
 Atlantæ.
 ΚΙΡΚΑΙΑ, ας, ἡ, circæa, herba quaedam.
 Κιρκήλατος, ὄν, infestatus ab accipitre.
 Κιρκήσια, ὠν, τὰ, Circensia, seu Circenses ludii.
 ΚΙΡΚΟΣ, ε, ὁ, circus, accipitris species, falco,
 Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus.
 Hinc
 Κιρκῶ, ᾧ, f. ὴσω, annulo aut circulo in orbem
 ducto ligo et adstringo. Σκέλη δὲ κερκῶσον
 βία, Eschyl. (Pr. 74.)
 Κίρως, miscebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion.
 et contr. pro ἐκίρως, a
 Κιρῶω, f. ἴσω, et κίρνωμι, misceo. Α κερῶω.
 Κίρνω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκίρνω,
 a κίρνωμι.
 Κίρνω, imperf. ind. act. Ion. et contr. pro
 ἐκίρνω, a κίρνωμι.
 Κίρρως, ἄδος, mellina, flava. Epith. vitis, Nic.
 Κίρρις, ἡ, pro κίρρις, Orry.
 ΚΙΡΡΟΣ, εἰα, ἴων, fulvus, gilvus, luteus.
 Κίρρῶν, ε, τὸ, cirsium, herba. Α κίρρος.
 Κιρσοίδης,
 Κιρσοίδης,

Κισσοειδής, εὐός, ὁ ζ' ἢ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κισσός et εἶδος, species.
 Κισσοκόλη, κς, ἢ, varicosus ramex.
 ΚΙΡΣΟΣ, ἄ, ὁ, varix, vena dilatata.
 Κισσώδης, ες, varicis speciem generis, varicosus. A præc.
 ΚΙΣ, κισός, ὁ, cis, vermis qui in frumento et ligno nasci solet, eaque rodit.
 ΚΙΣΣΑ, vel κιστά, κς, ἢ, pica, avis; (2) fastidium consuetorum ciborum et absurdum appetitum, pica, malacia. Hinc
 Κισσάβελζω, vel κιστάβελζω, picæ vocem imitor.
 Κισσάμπτελος, κς, ἢ, herba quædam.
 Κισσάνθερον, κς, τὸ, herba quædam.
 Κισσάρης, κς, ὁ, hederæ. A κισσός.
 Κισσάου, ἄ, f. ἡσα, pica seu malacia laboro; (2) vehementer appeti; (3) libidinosa sum, Eur. Ὑμῖσι μὲν ἔοι κισσάουτες τῆς εἰρήνης, Aristoph. Pucc. 495. Οὕτω κιστά διὰ τῶν σαυιδῶν μετὰ χροῖνης περιελθεῖν, Id. Vesp. 348. A κισσά.
 Κισσάρης, hederæ consitus. Νυσίον ὄριον κισσάρης ὄχθρα, Soph. Ant. 1131.
 Κισσάρης, εὐός, ἢ, pumex. A κίς. Hinc
 Κισσάρωδης, εὐός, ὁ ζ' ἢ, pumicosus, pumicis similis.
 Κισσάρης, ἢ, ὄν, hederaceus, hederæ victus, velut a κισσάω, id. qu. κισσάω.
 Κισσινόβαφης, εὐός, ὁ ζ' ἢ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσός et βάψω.
 Κισσίνος, ἴνυ, ἴνον, hederaceus, ex hederæ confectus. A κισσός.
 Κισσίον, κς, τὸ, hederæ parvâ. Ab eod.
 Κισσόβατος, ὄν, hederæ abundans, hederæ ornatus. A κισσός et βάτω.
 Κισσοειδής, εὐός, ὁ ζ' ἢ, hederæ similis, hederaceus. Ex κισσός et εἶδος.
 Κισσοειδής, adv. hederæ more.
 Κισσοκόμης, κς, ὁ, hederæ redimitus. Ex κόμη.
 Κισσόπληκτος, ὄν, hederæ, thyro percussus, furore percitus divino. Neut. dithyrambicum, tumidum.
 ΚΙΣΣΟΣ, vel κιστός, ἔ, ὁ, hederæ, frutex.
 Κισσοπίπτος, vel κισσοπίπτος, ὄν, hederaceus.
 Κισσοσφῆρας, κς, ὁ ζ' ἢ, hederæ coronatus.
 Κισσοσφῆς, ες, idem. A σφῆω.
 Κισσοσφῆρας, vel κισσοσφῆρας, ἄ, f. ἡσα, hederam gero, hederacea corona redimitus sum. A Κισσοσφῆρας, κς, ὁ ζ' ἢ, hederam gestans, hederæ redimitus. Ex κισσός et σφῆω.
 Κισσοσφῆς, ες, hederæ gaudens.
 Κισσοσχίτων, ἄνωσ, ὁ ζ' ἢ, hederacea indutus tunica, hederæ velut tunica amictus.
 Κισσάω, vel κιστάω, ἄ, f. ἄσω, hederæ orno, hederæ coronæ; κεισοσσομένους, perf. part. pass. hederæ redimitus. Μέλλαν χορσέιν κισσάω κισσάωσας ἔμον, Eur. Bacch. 205. A κισσός.
 Κισσώδης, κς, τὸ, poculum e ligno hederaceo; (2) poculum quocunque. Ab eod.
 Κισσώδης, εὐός, ὁ ζ' ἢ, hederaceus, hederæ similis; (2) malacia seu pica laborans. A κισσός vel κισσά.
 ΚΙΣΤΗ, κς, ἢ, cista, capsula.
 Κιστίς, ἴδος, vel κιστίς, ἴδος, ἢ, idem.
 ΚΙΣΤΟΣ, κς, ὁ, cistus, frutex.
 Κιστόφους, ὁ ζ' ἢ, cistifer, qui cistam gestat; (2) nummus in quo imago cistam ferentis expressa erat. Ex κίστη et φῆω.
 Κίταρις, εὐός, ἢ, citaris; regium capitis ornamentum, quod et κίταρις, quod vide.
 ΚΙΤΡΙΑ, κς, ἢ, citria, arbor, malus Medica.
 Κίτριον, κς, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κίτριον.
 Κιστάβελζω. Vide κισσάβελζω.
 Κιστάω, pro κισσάω, Av.
 Κισσοφῆρας, picam ferens ad mysteria Bacchi peragenda, videlicet quod infirmi facere solent. Hinc dictum invenitur in hominem vilem et despiciatum, ut de Æschine ait Demosthenes:
 Κιστώνα, tunica, acc. sing. Dor. pro χιστώνα.
 Κίχρον, κίχρον, κίχρον, invenio; (2) adsequor, comprehendo, fut. I. κίχρῃσιν, med. κίχρῃσιν, aor. I. med. pro ἐκίχρῃσιν, κίχρῃσιν, præc. part. advenientes; κίχρῃ-

μαι, pro κίχρῃσιν, inf.prehendere. Μίχρῃσιν ἄν κίχρῃσιν τὸ πάτω θεῶ, pervenerint, Soph. Aj. 572. Μὴ μισομά μ' ἐν δόμοις κίχρῃ, Euripid. Alc. 22.
 Κίχρῃσιν, 3. sing. præc. optat. act. verbi κίχρῃσιν.
 Κίχρῃσιν, 1. pl. præc. optat. act. per Sync. pro κίχρῃσιν.
 Κίχρῃσιν, pro κίχρῃσιν, metri causa, subjunct.
 Κίχρῃ, 3. sing. aor. 2. conj. act.
 Κίχρῃσιν, a. 2. inf. act. Dor. pro κίχρῃσιν.
 Κίχρῃσας, a. 1. part. act.
 Κίχρῃσιν, εὐός, ἢ, comprehensio, Hes. A κίχρῃσιν.
 Κίχρῃσιν, 3. dual. aor. 2. ind. act. per Sync. et Ion. pro ἐκίχρῃσιν.
 ΚΙΧΛΗ, κς, ἢ, turdus; (2) piscis quidam marinus, κίχρῃσιν, Athen.
 Κίχρῃσιν, f. ἴσω, epulor turdos; (2) indecenter et effusius rideo. Οὐδὲ κίχρῃσιν, ἐδ' ἴσχευ τὸ πῶδ' ἐναλλάξ, Aristoph. Nub. 979.
 A κίχρῃ. Hinc
 Κίχρῃσιν, ἔ, ὁ, turdorum comestio; (2) risus immodicus, cachinnus.
 Κίχρῃσιν, τὰ, et κίχρῃσιν, item κίχρῃσιν, τὰ, olera quædam agrestia, eichorea.
 Κίχρῃσιν, ἄμμαι, mutuo peto, mutuor. Διασχίλιω τάλαντα κίχρῃσιν, Appian. de Rebus Siculis.
 Κίχρῃσιν, præc. part. act. verbi κίχρῃσιν.
 Κίχρῃσιν, dat. utendum, 3. pl. præc. ind. act.
 Κίχρῃσιν, ἄ, et κίχρῃσιν frequenter, commodo; κίχρῃσιν, qui utendum dedit; et κίχρῃσιν, part. qui utendum rogavit; κίχρῃσιν, commodo, Gl. V. κίχρῃσιν, mutuatur, Phil.
 A κίχρῃσιν, idem.
 Κίχρῃσιν, idem quod κίχρῃσιν, Lyc.
 ΚΙΧΩΡΗ, κς, ἢ, cichorium, oleris arvensis species. Hinc
 Κίχρῃσιν, κς, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.
 Κίχρῃσιν, εὐός, ὁ ζ' ἢ, similis cichorio.
 Κίχρῃσιν, vado, eo; κίχρῃσιν, imperf. ibat; κίχρῃσιν, a. 2. part. profectus. Ἡ δὲ ἀέκασ' ἄμμαι τῶσι γυνή κίχρῃσιν, Il. 1, 348.
 ΚΙΧΩ, εὐός, ὁ ζ' ἢ, columna; (2) euculio præter naturam auctus et oblongior, apud Medicos; (3) interspectrum narium carnosum usque ad labrum descendens; (4) κίχρῃσιν, aut potius κίχρῃσιν, congregata multitudo bestiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) κίχρῃσιν, ejusmodi vermis unus, Ib. (6) alti montes etiam a veteribus κίχρῃσιν dicti, Eustath.
 Κλαγγῃσιν, elango ut grus. A κλάγγω. Unde
 Κλαγγῃσιν, clango, ut canis in venatione.
 Κλαγγῃσιν, 3. pl. præc. ind. act. Dor. pro κλαγγῃσιν, a κλαγγῃσιν, pro κλάγγω.
 Κλαγγῃσιν, ἢ, ἢ, clangor, proprie gruum; (2) anserum; (3) tubarum et cornuum; (4) hominum præcipue in prælio; (5) suum; (6) canum in venatione; (7) sagittarum emissarum. Ab eod.
 Κλαγγῃσιν, adv. cum clangore, Il. 2, 463. A κλαγγῃσιν.
 Κλάγγω, clango, Gl. V. clamo, strido, vociferor. a. 1. ἐκλάγγω. Vide κλάγγω. Hinc
 Κλαγγῃσιν, εὐός, ὁ ζ' ἢ, clangori similis.
 Κλαγγῃσιν, ἢ, ὄν, idem.
 Κλάγγω, clamabo, f. 1. ind. act. verbi κλάγγω.
 Κλαδωρόμματος, κς, ὁ ζ' ἢ, qui mobilibus est oculis, Hes. Ex κλαδωρός et ὄμμα.
 Κλαδωρός, ῥῆ, ὄν, mobilis, epith. oculi; (2) fragilis; (3) ramalis. A κλάδος.
 Κλαδῃσιν, acc. pl. Dor. pro κλαδῃσιν, a κλαδῃσιν.
 Κλαδῃσιν, vibro, agitor; κλαδῃσιν, αἶμα, sanguis currens, agitatus, Emped. A Κλαδῃσιν, ramulos deputo, pampio; (2) quasso, concutio. A κλάδος.
 Κλαδῃσιν, εὐός, ἢ, putatio. A κλαδῃσιν.
 Κλαδῃσιν, ἢ, ὄν, putator, pampinator.
 Κλαδῃσιν, κς, τὸ, falx putatoria. A præc.
 Κλαδῃσιν, puto, vites puto.
 Κλαδῃσιν, dat. sing. Dor. pro κλαδί. A κλαδί.
 Κλαδῃσιν, ὁ, ramulus, Anac.
 ΚΛΑΔΟΣ, κς, ὁ, ramus, proprie tener et flexilis; (2) progenies, Poet. et quæ patria et qua parentes; κλαδί, dat. per Metaplasma. quasi a κλάς, κλαδός. fort. a κλάγγω.

Κλαδῃσιν, εὐός, ὁ ζ' ἢ, ramosus. A κλάδος.
 Κλαδῃσιν, ὄνος, ὁ, ramulus, Hes. Dim.
 Κλαδῃσιν, inf. act. Dor. et Att. pro κλαδῃσιν.
 ΚΛΑΪΩ, clamo, vociferor, clango, strido; p. med. κλαίω, κλαίω, κλαίω, part. κλαίω in fœm. clamantibus, vociferans. Potest hinc etiam formari ἐκλαίω, a. 1. inusit. κλαίω, per Epenthese κλαίω, ἐκλαίω. Δεσμία πωλιῶν ἐξ ἀντιῶν κλαίω σιδήρας, Eur. Rhes. 567. Σὺ δὲ κλαίω κλαίωσιν παιῶνας μιλῶν, Id. Ion. 399.
 Κλαίωσιν, claves, Dor. pro κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκλαίωσιν, a κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, part. act. f. g. Dor. pro κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, 2. s. præc. opt. act. Æol. pro κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, claustrum, Dor. et Æol. pro κλαίωσιν.
 ΚΛΑΙΩ, Att. κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, delecto; (3) do penam, vimpulo, penitentia facti ducor; fut. κλαίωσιν, κλαίωσιν, et κλαίωσιν, κλαίωσιν. Κείνης ὄσ κλαίω συμφορῶ κλαίωσιν, Eur. Med. 347. Οἰκίσται δὲ ἐκλαίωσιν ὄσπασσαν, Alc. 758.
 ΚΛΑΜΒΟΣ, ἢ, ὄν, mutilatus.
 ΚΛΑΝΝΙΟΝ, κς, τὸ, armilla.
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, ἢ, clavis. Vox Dorica pro κλαίωσιν, a κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, f. 1. ind. act. Dor. pro κλαίωσιν, a κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, αἰ, grallæ; (2) lignei calcei qui vis. Ex Lat. clava.
 Κλαίωσιν, aor. 2. part. pass. verbi κλαίωσιν, seu κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, acc. pl. Dor. pro κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et Dor. pro ἐκλαίωσιν, a κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, aor. 1. part. act. verbi κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, gen. sing. aor. 1. part. pass. f. g. Κλαίωσιν, ἄνωσ, ὁ ζ' ἢ, glebas frangens.
 Κλαίωσιν, εὐός, ἢ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, τὸ, fragmentum, fructum defractum. Ab eod.
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, f. ἡσα, sarmenta defringo vel aniputo; (2) frango. Βελλὴν πατήσας, ἐς σματηγῆς κλαίωσιν, Aristoph. Eq. 166. Ab eod.
 Κλαίωσιν, κς, τὸ, frangibulum. Ab eod.
 Κλαίωσιν, κς, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.
 Κλαίωσιν, f. 1. ind. act. Dor. pro κλαίωσιν, a κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, κς, ἢ, Claudia. Nomen insule.
 Κλαίωσιν, ἢ, ὄν, ejulatus, ploratus. A κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, ἔ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, et κλαίωσιν, fleo, vagio. A præc. Hinc
 Κλαίωσιν, ἔ, ὁ, ejulatus, vagitus.
 Κλαίωσιν, εὐός, ὁ ζ' ἢ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, ὁ, locus fletuum seu fletus; (2) fletus. A κλαίωσιν. Unde et
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, τὸ, ploratus, ejulatus;
 Κλαίωσιν, ἢ, ὄν, fletus. Ab eod.
 Κλαίωσιν, κς, fleo, ejulo. Ab eod.
 Κλαίωσιν, 3. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro κλαίωσιν, a κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, 2. pl. f. 1. ind. act.
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, plorare cupio; (2) strideo, de janua. Ἄλλὰ δῖτα τὸ θύειον φθεργόμενον ἔλωσ κλαίωσιν, Aristoph. Plut. 1099. A κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, ἄνωσ, ὁ, fletus cum risu permixtus, lacrimæ risui intermixtæ.
 Κλαίωσιν, κς, ὁ, in pugna plorans, timidus. Ex μάχη.
 Κλαίωσιν, flebilis, Gl. V. A κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, fut. 1. ind. act. Dor. pro κλαίωσιν, a κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, ὁ, plorator, Man. A κλαίωσιν.
 Κλαίωσιν, ἢ, ὄν, idem quod
 Κλαίωσιν, ἢ, ὄν, lacrimabilis. Ab eod.
 Κλαίωσιν, Att. pro κλαίωσιν.
 ΚΛΑΪΩ, f. ἡσα, frango; κλαίωσιν, a. 1. pass. κλαίωσιν, part. perf. pass. fractus. Χρόσιν κλαίωσιν, Erigr. Ὅτι τὸς πίντις ἄρπυξ ἐκλαίωσιν, Marc. 8, 19.
 Κλαίωσιν, ἢ, ὄν, inclutus, illustis, celeberr. Hes. A κλαίωσιν, celeberr.
 Κλαίωσιν,

Κλεωνός, inclytus, celebr, pro κλεινός.
 Κλειθών, ὄνος, ὄ, omen, prædictio, oraculum.
 Α κλειός, fama.
 Κλειθίσται, 3. sing. f. 1. ind. pass. per Syncc.
 pro κλειθίσται, a κλειώ.
 Κλειδίον, κ, τὸ, clavicula, Dim. a κλειείς.
 Κλειδοπαῖς, ἔ, ὄ, claustrarius, *Gl. V.* Ex κλειείς
 et παῖς.
 Κλειδῶχος, κ, ὄ ἢ, clavem habens, claviger.
 Ex κλειείς et ἔχων.
 Κλειδοφύλαξ, ὄ, ἢ, custos clavium, ædituus.
 Κλειδίω, ὦ, f. ὄσω, claudio, obsero. Α κλειείς.
 Κλειδῶμα, ἄτος, τὸ, sera. Α præc.
 Κλειδῶσις, εως, ἢ, obseratio. Ab eod.
 Κλειέτις, 2. pl. præc. imperat. verbi κλειείω.
 Κλειζέω, f. είσαι, celebroy. Α κλειείος.
 Κλειθρία, ας, ἢ, rima januæ. *Gl. V.* κλειθρία,
 rima. Α κλειείω. Hinc
 Κλειθρίαδης, έός, ὄ ἢ, rimosus, *Gl. V.*
 Κλειθρον, κ, τὸ, claustrum, sera; (2) clathrum.
 Κλειθροπαῖς, ἔ, ὄ, claustrarius, *Gl. Vet.* Ex
 κλειθρον et παῖς.
 Κλεινός, inclytus, celcbey, *Hes.*
 Κλεινός, ἢ, ὄν, inclytus, celebris.
 Κλεινωύς, claudio. Α κλειείω.
 Κλειζά, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κλειζά, a
 κλειώ.
 Κλειζάμα, *Poet.* pro κλειζάμα.
 Κλειζός, pro κλειός, gloria.
 Κλειζάσαι, nom. pl. part. act. verbi κλειείω.
 Κλειζίς, εἶδος, ἢ, clavis; (2) angustia; (3) jugu-
 lum. Α κλειείω.
 Κλειζάσαι, aor. 1. inf. act. verbi κλειείω.
 Κλειζήσται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Κλειζήω, clausus sum, aor. 1. conj. pass.
 Κλειζάσαι, ὦν, αἰ, fores, vel januæ late, per quas
 etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.
 Κλειζάσις, ἄδος, ἢ, valvæ, fores; (2) clausura.
 Ab eod.
 Κλειζάσιον, κ, τὸ, locus in quo stant boves, stabu-
 lum. Ab eod.
 Κλειζάσις, ἔ, ὄ, sedes. Ab eod.
 Κλειζός, ἢ, ὄν, clausus; (2) qui claudi solet.
 Κλειζήρον, κ, τὸ, sera. Ab eod.
 Κλειζήρεια, ας, ἢ, claustrum montis vel moni-
 um. Ex κλειείω et ὄρος, mons.
 Κλειζήρειαλος, κ, ὄ ἢ, equis insignis. Ex
 κλειείος, celebr, et πάλος, pullus equinus.
 Κλειζορῖζω, fut. ἄσω, idem quod
 Κλειζορῖζω, fut. είσω, myrtum muliebrem at-
 tracto. Α
 Κλειζορῖς, ἴδος, ἢ, myrtus in natura muliebri.
 Α κλειείω.
 Κλειζός, ἢ, ὄν, inclytus, celebris, præclarus.
 Α κλειείω, celebrō.
 ΚΛΕΙΩ, f. είώω, claudio, obsero; κλειεῖσθαι, perf.
 part. pass. clausus. Κλειείς πηκτὰ
 δωματων, repagula, *Aristoph.* *Ach.* 484.
 Ἐκλειείσθη ἡ Ψύρα, *Mull.* 25, 10.
 ΚΛΕΙΩ, celebr, celebrem reddo; (2) memo-
 ro, dico, perhibeo. Χίρας αἰματηρῶς
 βράχουσι κεικλειμένα, colligata, *Euripid.* *An-
 drocm.* 502.
 Κλειώ, ὄος, contr. ἔς, ἢ, Clio, una Musarum.
 Α κλειός vel κλειείος.
 Κλειμμα, ἄτος, τὸ, furtum, peculatus; (2) stra-
 tagema. Α κλειέτω.
 Κλειμμαδίων, κ, τὸ, furtivum. Dim. a κλειμμα.
 Κλειμμαδῶν, adv. furtim. Ab eod. Unde
 Κλειμματικός, ἢ, ὄν, furax; (2) astutus.
 Κλειόμαι, celebrōy. Μήτι τι κλειόμαι ἢ κέροισιν,
Odys. 13, 299. Α κλειείω.
 Κλειομισαί, οἱ, sectatores Cleomenis, *Polyb.*
 2, 53.
 Κλειός, κλειείς, τὸ, gloria, celebritas, splendor
 nominis; (2) fama, rumor (tam in bonam
 quam in malam partem). (2) ἡμῖς δὲ κλειός
 οἶον ἀκούμεν, *Il.* 2, 486. Καὶ σὺ τῷδ' ἀγωνίῃ
 φόνε κλειός, infamiam hujusce cædis lues,
Eurip. *Andr.* 336. Α κλειείω.
 Κλειέσος, εως, τὸ, furtum. Α κλειέτω.
 Κλειεστάριον, κ, τὸ, furunculus, *Gl. V.* Α κλει-
 έπτης.
 Κλειεπτελέγχος, κ, ὄ, fures arguens, fures de-
 prehensens; ut κλειεπτελέγχος λίθος, *arrud*
Dioscor. de aëtite, lapis cujus indicio

fures deprehenduntur. Ex κλειέπτης et
 ἐλέγχω.
 Κλειεπτής, ὄ, fur, *Man.*
 Κλειέπτης, κ, ὄ, fur. Α κλειέτω.
 Κλειεπτίδης, ὄ, idem; *Poll.* ex *Pherecr.*
 Κλειεπτική, ἦς, ἢ, sc. τέχνη, ars furandi. Α
 Κλειεπτικός, ἢ, ὄν, furax, furtivus, furtis deditus.
 Α κλειέτω.
 Κλειεπτίστος, furacissimus, *Att.*; (2) maxime
 arcanus, taciturnus. Πιστότατον ἡγήμαί σε ἢ
 κλειεπτίσταν, *Aristoph.* *Plut.* 27. Vox ambi-
 ga qua utitur Aristophanes ut simul furaci-
 tatem servi indicet. Α κλειέπτης.
 Κλειεπταῖα, part. act. *Dor.* pro κλειεπτασα.
 Κλειεπτον, pro κλειεπτικόν furtivum, furax quid-
 dam, *arrud Aristoph.* part. neut. a κλειέπται.
 Κλειεπτοσύνη, κς, ἢ, furtum, furacitas, fallacia,
 astutia. Α præc.
 Κλειεπταίς, ας, ἢ, femina furax. Α κλειέπτης.
 ΚΛΕΠΤΩ, f. ψω, furor, depulcor, suffuror;
 (2) oculo, supprimo; (3) clam facio aut
 dico; (4) fallo, decipio; perf. κέκλεφα κελ-
 λοφώς, furatus. pass. κεικλειμένος, surreptus,
 κλαπέτις, aor. 2. deceptus. Κλειεπτεῖν τὴν εὐ-
 νοίαν κατακείω, λόγῳ, dolum verbis struere,
Soph. *El.* 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεικλειμένα,
 præ senio deliramus, *Id.* *Ant.* 692. Εἰ μὴ
 ξυμφορὰ κλειεπταί με, fallant, *Id.* *Trach.*
 247. Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλειεπταί μύθος, si
 confictas furtim subdunt fabulas, *Soph.* *Aj.*
 188.
 Κλειέτας, τὸ, mons altus, jugum, *Lycophr.*
 Κλειέψας, aor. 1. part. act.
 Κλειέψιμα, carminis genus apud Alcmanem,
Hes. At Polluci κλειεψιατικός, inter instru-
 menta musica quæ pulsantur.
 Κλειεψιμάμος, ὄ, idem quod κλειέψιμος, *Sibyl.*
 Κλειεψιμάσις, αἰά, αἰών, furtivus, furto ablati.
 Α κλειέτω.
 Κλειεψίνοος, contr. κλειέψινος, κ, ὄ ἢ, aliud in
 pectore clausum habens, aliud in lingua
 promptum, qui aliud mente occultit quam
 loquitur. Ex κλειέτω et νόος.
 Κλειέψινυμος, ἢ, clandestinas nuptias faciens.
 Κλειεψιστώ, ὦ, parce bibendo comptorem
 fallo, *Suid.* Α
 Κλειεψιστότης, κ, ὄ, *ap.* *Suid.* siue expositione,
 f. qui fallaciter potat. Ex κλειέτω.
 Κλειεψιρῖτος, κ, ὄ ἢ, furtim et per occultos
 meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Cle-
 psydra; *Hes.* Ex κλειέτω et ῥύω.
 Κλειεψιτόκος, κ, ὄ ἢ, clam pariens.
 Κλειεψιφρων, ὄνος, ὄ ἢ, versutus, decipiens,
 animum occultans. Α φρήν.
 Κλειεψιχολος, κ, ὄ ἢ, bilem occultans, bilem
 seu iram occultam habens. Α χολή.
 Κλειεψιχλωλος, κ, ὄ ἢ, claudicationem occul-
 tans.
 Κλειεψιδρα, ας, ἢ, clepsydra; (2) fons quidam
 Athenis. Ex κλειέτω et ἰδωρ.
 Κλειεψιδριον, τὸ, parva clepsydra, *Philostr.*
 ΚΛΕΩΝΙΑ, ας, ἢ, clausa, quibusdam hele-
 nium herba.
 Κληῶν, adv. nominatim. Α κλειώ.
 Κληῶνίζομαι, f. ίσομαι, ominor. Α κληῶν.
 Κληῶνισμα, ἄτος, τὸ, augurium, omen, quod
 capitur e re aliqua. Α κληῶνίζομαι.
 Κληῶνισμός, ἔ, ὄ, ominatio, divinatio, augu-
 rium. Ab eod.
 Κληῶνισμός, infamia notor. Hanc vocem, quæ
 nullibi reperitur, sufficit Scaliger in *Euri-
 pidis Hercule Fur.* 1288, loco κληῶνιζέμαι,
 quod vide.
 Κληῶνιζέω, claves habeo; (2) sacerdos sum.
 Ex κληῖς et ἔχω.
 Κληῶνιζέος, ὄ ἢ, ædituus, *Æsch.*
 Κληῶνιζέμαι, vox nihili, quæ ante Scaligerum
 legebatur in *Hercule Furiente*: sed illius loco
 Cl. Musgrav. reponit κληεψιζέμαι, linguæ
 amaræ stimulis obnoxii.
 Κληῶν, ὄνος, ἢ, fama, rumor; (2) omen, divi-
 natio; (3) armilla; (4) vocatio. (4) ἢ γὰρ
 μῖασι σε κληῶνός προθυμῶ μετῆλλον, *Eurip.*
Andr. 562. Α κληῖζω.
 Κληῖον, præc. infin. act. *Ion.* pro κλειείον, a
 κλειείω.

Κληῖζω, f. ἦσω, claudio; (2) celcbroy; (3) voco.
 Pro κληῖζω, a κλειώ, claudio vel celebrō. Πά-
 λαι πάλαι δὴ τὴνδ' ἐγὼ κληῖζω πόλιν, *Aristoph.*
Av. 927. Τὰν Διός κόρα κληῖζομεν "Δροσμί,
Eur. Iph. in *Aul.* 1574. Τὸδε κληῖζεται πατήρ,
Id. in *Tau.* 920.
 Κληῖδῶν, ὄνος, ἢ, fama, rumor. Σίθεν δ' ἐγὼ
 Ἐλλάδι πάση θεοσισίην οἶσω κληῖδῶνα, *Apoll.*
Uod. 3, 391.
 Κληῖν, aor. 1. part. pass. n. g.
 Κληῖνέντος, vocati, gen. sing. a. 1. part. pass.
 per Syncc. pro κληῖνέντος, a κλειώ.
 Κληῖνός, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Κληῖνόμεναι, vocabor, f. 1. ind. pass.
 Κληῖνθη, κς, ἢ, *Ion.* pro κληῖθη, ας, ἢ, alnus.
 Κληῖθρον, κ, τὸ, claustrum, sera, repagulum.
 Κληῖθρον δ' ἐξόραμα, *Eurip.* *Iphig.* in *Aul.* 149.
 Α κλειώ, claudio.
 Κληῖθρος, κ, ἢ, alnus. Vide κληῖθη.
 Κληῖθῶ, aor. 1. conj. pass. verbi κλειώ.
 Κληῖθῶν, pro κληῖθῶν, *Hom.*
 Κληῖζω, f. είσω, claudio; (2) celebroy; (3) com-
 memoro; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ
 στρατηλάτας πατήρ ἐκκληῖζετο, *Eur. Or.* 1380.
 Α κλειώ, claudio vel celebrō.
 Κληῖς, ἴδος, ἢ, *Ion.* pro κλειείς, clavis. Vide κληῖς.
 Κληῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κληῖζω.
 Κληῖσός, ἢ, ὄν, clausus, qui claudi potest. Α
 κληῖζω, claudio.
 Κληῖμα, ἄτος, τὸ, palmes, sarmentum; flagel-
 lum vitigenum, virga vitea; (2) vitis, i. e.
 centurionatus, quia virga vitea insigne
 centurionum erat. Α κλειώ, frango.
 Κληματικός, ἢ, ὄν, pampinosus. Α præc.
 Κληματικός, ἰνῆ, ἰον, sarmentitius, e sarmentis
 factus. Ab eod.
 Κλημασίον, κ, τὸ, viticula, parvum sarmentum
 aut flagellum. Dim. Ab eod.
 Κληματίς, ἴδος, ἢ, vinca pervinca, κληματίδες,
 herbæ quæ emittunt κληματα, flagella viti-
 gineis flagellis similia. Ab eod. *Angl.* FERI-
 WINKLE.
 Κληματίτις, sarmentaria, herba.
 Κληματίτις, είσα, εν, sarmentitius, *Nic.*
 Κληματίτης, εως, ὄ ἢ, pampinosus, *Gl. V.*
 Κληρικός, ἢ, ὄν, qui censetur in clero, clericus.
 Α κληῖρος.
 Κληροδοσία, ας, ἢ, distributio quæ fit sorte;
 (2) id quod sorte datur; (3) partium divi-
 sio; (4) hæreditas. Ex κληῖρος et ὄσις.
 Κληροδοτέω, κ, f. ἦσω, sorte distribu; (2) hæ-
 redem scribo. Ex κληῖρος et δίδωμι.
 Κληροδότης, κ, ὄ, testator; (2) qui per sortem
 dat.
 Κληροθεσμοθετώ, ὦ, f. ἦσω, sortitu thesmotheta
 fio. Ex κληῖρος et θεσμοθετώ.
 Κληρονομία, ὦ, f. ἦσω, hæreditatem a deo, hæres
 fio vel sum; (2) hæredem relinquo; (3)
 accipio, sortior, consequor in utramque
 partem. Ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν, *Num.*
 21, 35. Α κληρονόμος. Hinc
 Κληρονομία, ἄτος, τὸ, hæreditas.
 Κληρονομήσται, 3. sing. aor. 1. imperat. act.
 verbi κληρονομέω.
 Κληρονομήσθαι, 3. sing. aor. 1. conj. act.
 Κληρονομία, ας, ἢ, hæreditas. Α κληρονόμος.
 Κληρονομικός, ἢ, ὄν, hæreditarius.
 Κληρονόμος, κ, ὄ ἢ, hæres; (2) cui sorte ali-
 quid tribuitur. Ex κληῖρος et νέμα.
 Κληροσπάλξ, έός, ὄ ἢ, qui sorte distribuitur.
 Ex κληῖρος et πάλλω, agilo.
 ΚΛΗΨΟΣ, κ, ὄ, sors seu nota quæ in vas con-
 jicitur ad sortiendum; calculi quibus sorti-
 mur; auguris tabellæ; (2) ipsa sortitio; (3)
 sors, quicquid sortiendo obvenit, omnino-
 que sine opera nostra, ut (4) portio agri
 colono data; et κληῖροι, prædia, in quæ ager
 omnis ab initio divisus et distributus fuit;
 (5) hæreditatis pars, hæreditas, et hinc (6)
 facultates; (7) collegium eorum qui sacris
 funguntur, velut possessio Dei; (8) vermi-
 culus infestans apum favos. (1) κληῖρος τῆ
 μαί φύλασσε παρθένω χερσὶ, tabellæ, *Eurip.*
Phæc. 845. Ἡ δέλωτος ἦθε κληῖρον ἢ δέδωγμένῃ,
 epistola sortes vatum non expectans, *Id.*
Hipp. 1037. (5) ἢ ἔτι καὶ κληῖρον ἐπέβαλα,
 vel

vel quæ nascuntur in hortis, Nicand. Alex-
 ipli. 232. Optime Scholiastes τῶσι τὰ τοῖς
 ἡμῶν κληροῖς, ἦγον κήποις.
 Κληροχρία, ᾧ, f. ἡσῶ, sorte assignatum possi-
 deo, in sortem accipio; (2) per sortem do.
 Κληροχρεῖν τὰ χωρία, Ἀρρ.
 Κληροχρέμα, ᾧτος, τὸ, portio agri sorte data.
 Τὰ κληροχρέματα συγχωρῶντες αὐτοῖς πιπράσ-
 κειν, Ἀρρ. Bell. Civ. 3, 2.
 Κληροχρία, ας, ἡ, assignatio qua colonis agri
 sorte distribuebantur; (2) portio ipsa sorte
 data.
 Κληροχρικός, ἡ, ὄν, pertinens ad eos qui sor-
 tiuntur, aut qui sorte aliquid obtinere,
 colonicus, ut ager. A
 Κληροχρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui sorte aliquid sibi
 attributum possidet; (2) qui certam ali-
 quam agri partem obtinuit, colonus; (3)
 qui agris possidendis sorte attribuit, tri-
 umvir coloniarum deducendæ. (1) αἰθεσαι δὲ
 μετῴα πολλῶν ἔπων κληροχρον, Sophr. Aj. 507.
 Ex κληρος et ἔχω.
 Κληρώω, ᾧ, fut. ᾧσω, sorte lego; (2) clericum
 facio, clericis adscribo; et κληρώομαι, ἔμμι,
 sortior, sortes duco. Δελφῶν ἀριστῆς, ἢς
 ἐκλήρωσεν πάλος, Eur. Ion. 417. Ἐν φ᾽ ἐκκλη-
 ρωθῆναι, Eryth. 1, 11. A κληρος.
 Κληρώομαι, fut. 1. ind. med. verbi κληρώω.
 Κληρώομαι, εως, ἡ, sortitio. A κληρώω.
 Κληρωτήριον, α, τὸ, locus ubi magistratus sorte
 creantur; (2) locus in thæatro ubi magi-
 stratus sorte lecti sedebant. Ab eod.
 Κληρωτής, ἡ, ὄν, qui sorte legit. Ab eod.
 Κληρωτικός, ἡ, ὄν, ad sortiendum pertinens, ad
 sortitionem faciendam aptus. Ab eod.
 Κληρωτίς, ἴδος, ἡ, urna, seu situla, in quam
 conjiciebantur sortes. Ab eod.
 Κληρωτός, ἡ, ὄν, sorte lectus, sorte designatus
 seu electus. Ab eod.
 Κληρωτοῖς, ἴδος, ἡ, urna, Ph. A κληρώω.
 Κληρωτός, sortitio, Gl. V.
 Κληῖς, ἦδος, ἡ, clavis; (2) angustia; (3) jugu-
 lum. (3) παῖσαν ἑμᾶς ὑπὸ κληῖδος, Sophr.
 Trach. 1034. (2) ἐφ᾽ ἀλμυρῶν πόντε κληῖ
 ἀπείραντον, Eurip. Med. 212.
 Κληῖσις, εως, ἡ, vocatio; (2) impr. ad cenam;
 (3) in jus, diciturque interdum etiam
 pro προσκλησις. (4) ἴν Lib. Sac. dicitur
 de quovis beneficio divino, quod homini
 sine ejus opera datur; item vitæ condi-
 tione, sorte; in quo est Hebraismus. A
 κληῖω.
 Κληῖσιον, 2. sing. a. 1. imperat. act. per Synæres.
 a κληῖω.
 Κληῖσιος, εἰα, εἰον, vocandus. A κληῖω.
 Κληῖσιώ, fut. εἰσῶ, in jus voco testimonii di-
 cendi causa, testimonium denuncio; (2)
 sum κληῖσις, subscriptor. Γυναικὶ κληῖσιον
 εἰσῶς θαψίνη, Aristoph. Vespr. 1402. Ab eod.
 Κληῖσις, ἦρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat;
 (2) antestatus, testis vocationis in jus, sub-
 scriptor. Ab eod.
 Κληῖσις, ἀγγελιαστῆς, gen. sing. f. g. A
 Κληῖσις, ἡ, ὄν, appellativus, vocativus.
 Κληῖσις, ἡ, ὄν, vocatus; (2) constitutus ad
 aliquid beneficio alicujus, per Hebraismum,
 cui beneficium divinum datum est. A
 κληῖω.
 Κληῖσιος, ὄρος, ὁ, vocator, accersitor, invitator;
 (2) praco, nuncius, minister magistratus
 jus dicens; (3) testis, προγγίε in jus vo-
 cationis, qui potest esse ipse κληῖσις, viator,
 qui vocavit; item antestatus; (2) scd deinde
 testis quivis, Ern.
 ΚΛΙΒΑΔΙΟΝ, α, τὸ, clibadium, herba quædam
 quam nonnulli helxineum vocant.
 Κλιβανίτης, ὁ, tabernarius, fornacarius, Man.
 Κλιβανίτης, α, ὁ, in fornace coctus. A κλι-
 βανος.
 Κλιβανιστής, εως, ὁ ἢ ἡ, clibani formam ha-
 bens. Ex κλιβανος et ἴδος.
 ΚΛΙΒΑΝΟΣ, α, ὁ, clibanus, in quo hordeum
 coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus;
 (4) caminus. Hinc
 Κλιβανωτόν, testaceum, Gl. V.
 Κλιβῶν, adv. inclinando, idem quod ἐγκλιβῶν.

Ταῖ δὲ κλιβῶν ὄσσι βαλῶσαι, Orpian. Cyneget.
 1, 355.
 Κλίμα, ᾧτος, τὸ, coeli positus certus; (2) terræ
 tractus, regio; (3) declivitas, devexitas, in-
 clinatio. A κλίμα.
 Κλίμακῆδον vel κλιμακῆδον, adv. gradatim, per
 gradus. A κλίμαξ.
 Κλιμακίζω, f. ἴσω, certo luctæ genere, quod
 κλίμαξ appellatur; (2) perverto, detor-
 queo, dejicio. Ab eod.
 Κλιμακίον, α, τὸ, parva scala; (2) lignum in
 scala transversum, gradus. Dim.
 Κλιμακίς, ἴδος, ἡ, parva scala; (2) fœmina
 adsentatrix, quæ reginæ in curru ascen-
 suræ dorsum substernebat, Plut. Ab eod.
 Κλιμακίσκος, α, ὁ, parva scala. Dim.
 Κλιμακίστις, ἴσσα, ὄν, gradatus, scalæ modo
 factus. Ab eod.
 Κλιμακοφόρος, ὁ, scabellum gestans, per quod
 ascenditur in equum, currum; genus appa-
 ritoris.
 Κλιμακτῆρ, ἦρος, ὁ κλιμακτῆρ, scalæ gradus;
 (2) anni scansiles sive climacterici.
 Κλιμακτῆρικός, ἡ, ὄν, climactericus. A præc.
 Κλιμακώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, gradatus, scalaris:
 Κλιμακωτός, ἡ, ὄν, idem. A
 ΚΛΙΜΑΞ, ακος, ὁ, scala, gradus; (2) instru-
 mentum tororium; (3) gradatio, figura
 rhetorica; (4) palestra genus; (5) pars
 curru. (4) ἢ δ' ἀμφισπλεστοὶ κλιμακῆς, lucta-
 tiones utrinque constringentes, Sophr.
 Trach. 520. (6) πῆρ δ' ἴσππε: διὰ τῆς κλιμα-
 κος ἀναγκασθέντες, per pontem, Ἀρριαν. Bell.
 Hispan. 94.
 Κλινῆριον, α, τὸ, lectulus. Dim. a κλίμη.
 Κλινῆριος, α, ὄν, ad lectos pertinens, Ern.
 Κλίμη, ης, ἡ, lectus; (2) lectica. A κλίμη.
 Κλινηρῆς, εως, ὁ ἢ ἡ, lecto adfixus. Ab eod.
 Κλινηφόρος, α, ὁ ἢ ἡ, lectum, sellam, ferens.
 Ex κλίμη et φέρω.
 Κλινηθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. Ion. pro
 ἐκλινηθήτην, a κλίμη.
 Κλινῆδιον, α, τὸ, lectulus; (2) lectica. Dim.
 Κλινηδός, ἡ, ὄν, clinicus, morbo ita decubens,
 ut adsurgere nequeat; (2) medicus, qui
 empirico opponitur; unde ἡ κλινηκή, sc.
 τέχνη, medicina methodica.
 Κλινηῖς, ἴδος, ἡ, lectulus; (2) sellula.
 Κλινοειδής, ἴς, lecti formam habens, Gorr.
 Κλινοκοσμέω, ᾧ, f. ἴσω, lectos triclinii orno.
 Κλινοποτής, εως, ὁ ἢ ἡ, qui in lectum procum-
 bit. Ex κλίμη et πίπτω, cado.
 Κλινοπηγίαι, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex
 κλίμη et πήγνυμι, compingo.
 Κλινοπήγιον, α, τὸ, locus ubi lecti compingun-
 tur. Ex iisd.
 Κλινοπόδιον, α, τὸ, clinopodium, lecti pedicu-
 lum, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes,
 Gl. V. Ex κλίμη et πῆρ.
 Κλινοπέτης, ὄδος, ὁ, pes lecti, Gl. V.
 Κλινοποιός, ἡ, ὄν, ad lectorum fabricationem
 pertinens. Hinc κλινοποιική, ἡς, sc. τέχνη,
 ars fabricandi lectos. A
 Κλινοποιός, εἰς, ὁ ἢ ἡ, lectos fabricans. Gl. V.
 grabbatarius, lectarius. Ex κλίμη et ποίω.
 Κλινοτρόχον, α, τὸ, vel κλινοτρόχος, α, ἡ, lectoria;
 acris genus, ex quo lecti torno
 fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex
 κλίμη et τρέχω, curro.
 Κλινοῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. verbi κλίω.
 Κλινορῆς, εἰς, ὁ, idem quod κλινοποιός.
 Κλινοφόρος, α, ἡ, lecticarius, Gl. Vcl.
 Κλινοχῆρῆς, εως, ὁ ἢ ἡ, lectum amans, piger,
 deses. A κλίμη et χῆρῶ.
 Κλινητῆρ, ἦρος, ὁ, sella apta ad declinandum cor-
 pus; (2) lectus. A κλίμη.
 Κλινητήριον, α, τὸ, lectulus, vel sella in qua re-
 clinari capite recumbimus. A κλινητῆρ.
 ΚΛΙΝΩ, f. ἴνω, inclino; (2) reclino; (3) ac-
 clineo; (4) deprimo; (5) inclino me; (6)
 declino, deflecto; (7) reflecto, avertō: a. 1.
 ἔκλινα, inclinavi; pass. ἐκλιθήναι, inclinatus
 sum, jaceo; μεκλιμένος, inclinatus, jacens.
 Κλίων εἰς ἐνὴν δέρας, Eur. Or. 331. Ἡμέρα
 κλίω τε, κἀνάω πάλιν ἅπαντα τ' ἀνθρώπινα,
 deprimit, et atollit, Sophr. Aj. 131. Κλίωί

πρὸς ἄδας, sternet, Lycophr. 557. Ἐκλίω γὰρ
 κέρως τὸ λαὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιβῆσις
 ἴς ἄδας, Id. Her. Fur. 957. Ἐκ δὲ συνθῆμιον
 ἐκλίω κοίλα κληῖρα, funditusque evellit cava
 claustra, Sophr. Ed. Tyr. 1261.
 Κλιῖσις, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, taber-
 naculum; (2) casa, tugurium; (3) stabu-
 lum; (4) sella discubitoria, aut in qua re-
 clinari capite sedemus; (5) lectus; (6) dis-
 cubentium classis. A κλίμη.
 Κλιῖσιάν, gen. pl. Ἐολ. pro κλιῖσιών.
 Κλιῖσιās, ἄδος, ἡ, fenestra. Ab eod. pl. fores,
 forte a κλίω.
 Κλιῖσιῆδῆς, adv. in κλιῖσιών. Ab eod.
 Κλιῖσιῆθεν, adv. ex κλιῖσιῶ. A
 Κλιῖσιον, α, τὸ, idem quod κλιῖσις; (2) ovile,
 caula, stabulum.
 Κλιῖσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) mo-
 tus militum, in exercitationibus; (3) decli-
 natio, in gramm. A κλίμη.
 Κλιῖσιός, εἰς, ὁ, lectus, in quo recumbere possu-
 mus; (2) sella recubitoria. Ab eod.
 Κλιῖσιτικός, ἡ, ὄν, declinativus, V. L. Ab eod.
 Κλιῖσιος, εως, τὸ, declivitas, devexitas:
 Κλιῖσιός, ἡ, ὄν, qui declinatur seu inclinatur;
 (2) latus. Ab eod.
 Κλιῖσιός, ὄσος, ἡ, declivitas, clivus. Πολλὰς δὲ
 κλιῖσιός τὸτ' ἀποστήμηναι χωράδων, Il. 16, 391.
 Δροσρὰ συνεχρῆς κλιῖσιός, Eurip. Hipp. 226.
 Ab eod.
 Κλιῖσιόν, εἰς, τὸ, idem quod
 Κλιῖσιός, εἰς, ὁ, vinculum, quod collo circumda-
 tur, boia, furca. A κλίω.
 Κλιῖσιότης, ἡ, ὄν, collari inclusus; quasi a κλιῖσιός,
 quod esset collari induere.
 Κλιῖσιόντα, 3. pl. imperf. indic. pass. Ion. pro
 ἐκλιῖσιόντα, a
 Κλιῖσιώ, ᾧ, fut. ἴσω, commoveo; agito tumul-
 tuose, turbulentum reddo; (2) quatio,
 concutio. Ἄλλ' ἢ λάβρακος καταφαγῶν, Μι-
 λησίως κλιῖσιότης, Aristoph. Eq. 360. Πάντοθεν
 βόρειος, ᾧς τις ἀπὸ κωμασπολιῶν χεμείρια
 κλιῖσιῖται, Sophr. Ed. Col. 1235. Ὅθι πλείω
 κλιῖσιόντα, Il. 5, 8. A κλιῖσιός. Hinc
 Κλιῖσιότης, εως, ἡ, concussio, perturbatio; (2)
 confluxus cum vi aut strepitu.
 Κλιῖσιόν, α, τὸ, coxendix, spina dorsi, Hes.
 Κλιῖσιός, εως, ἡ, venter.
 Κλιῖσιός, ἴσσα, ὄν, tumultuosus, turbulentus. A
 ΚΛΟΨΟΣ, α, ὁ, motus tumultuosus; (2) tu-
 multus; (3) strepitus; (4) concussio.
 Κλονακάρδιος, ὄν, quatiens cor, Orph.
 Κλονώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, idem quod κλιῖσιός.
 Κλοπαῖος, αια, αἰον, furtivus. A κλοπή.
 Κλοπῆσις, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi actio. A
 κλοπέω.
 Κλοπέτις, εως, ὁ, fur. A κλοπή.
 Κλοπέω, fut. εἰσῶ, furor. A κλοπή.
 Κλοπέω, ᾧ, fut. ἴσω, idem et ab cod.
 Κλοπή, ἡς, ἡ, furtum, subreptio; (2) dolus.
 (1) ποδοῖν κλοπῆν ἀρέσθαι, clam pedibus fug-
 am arripere, vel potius clam sese subdu-
 cere fuga, Sophr. Aj. 247. (2) καὶ τοὶ σὺ μὲν
 κλοπῆ τε κἀνάγκη ζυγεῖς, Sophr. Phil. 1025.
 A κλέπτω.
 Κλοπῆσις, ας, ἡ, idem. A κλοπέω.
 Κλοπῆμαῖος, αἰα, αἰον, furtivus. A κλοπέω.
 Κλοπῆμαῖος, adv. furtim, Gl. V. A præc.
 Κλοπῆμαῖος, ἴμμι, ἴμμι, furtivus, furto ablatas.
 A κλοπέω.
 Κλοπῆμαῖος, adv. furtive, Man.
 Κλοπῆσις, α, ὁ, furax, furtivus; (2) subdolosus.
 Ab eod.
 Κλοπέος, εἰς, ὁ, fur. A κλέπτω.
 Κλοποφορέω, ᾧ, fut. ἴσω, furto aufero, furtim
 expilo. Ex κλοπή et φέρω.
 ΚΛΟΤΟΠΙΕΥΩ, f. εἰσῶ, latenter furor et sub-
 dolo tempus; (2) subterfugio, cunctor,
 tergiverso; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ
 γρηῃ κλοποστῆν ἐνδ᾽ ἴντας, Il. 19, 154.
 ΚΑΤΨΑΤΙΣ, herba quæ et helxine, et Lat.
 parietaria dicitur.
 Κλυδᾶζομαι, pro κλυδανίζομαι, fluctuo.
 Κλυδᾶσμός, εἰς, ὁ, fluctuatio. A præc.
 Κλυδᾶων, ανος, ὁ, fluctus, unda; (2) astus, tem-
 pestas. A κλυῖω. Hinc

Κλυδωνίζομαι, fut. *ίσομαι*, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνίζονται ἢ περιφερόμενοι παντὶ ἀνίμῳ τῆς διδασκαλίας, *Εῤῥῆς*. 4, 14.
 Κλυδώνιον, *ν*, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) aëstus, appulsus maris ad litus. (3) δέλης ποδῶν παράβην ἐν κλυδωνίῳ, *Ευριπ.* *Hec.* 48.
 Κλύειν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum *ν* ἐφέλκ· pro ἐκλύει, a κλύω, *audio*.
 Κλύεσκαι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum *ν* ἐφέλκ· pro ἐκλύεσθαι.
 Κλυζομένη, dat. sing. præf. ind. pass.
 ΚΛΥΖΩ, fut. *ύσῳ*, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) inundo; (4) sonum, ut fluctus, edo; ἐκλύοθι θάλασσα, a. 1. pass. turbatum est mare; κλυζέσκον, imp. *Ion.* pro ἐκλύζον, lavabam. Θάλασσα κλυζέι πάντα τάνθρωπον κακῶ, *Ευριπ.* *Ιπρ.* in *Ταμ.* 1196.
 Κλύθι, 2. sing. præf. imperat. act. verbi κλύμι.
 Κλύμενον, τὸ, herbæ nomen, *Diosc.*
 Κλύμενος, *ν*, on, inclutus, *Theoc.*
 Κλύμι, *audio*. Hinc κλύθι, imperat. *audi*; κλύτε, et per reduplicationem κέκλυτε.
 Κλύμι, *audiam*, pres. opt. act. verbi κλύω.
 Κλύμι, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐκλύμι.
 Κλύσις, *εὐς*, ἡ, lavatio; (2) infusio; (3) clyster. A κλύω. Unde
 Κλύσμα, ἄτος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium.
 Κλυμάτιον, τὸ, et κλυμός, ὁ, ablutio, lotio, seu ipsa actio abluendi, *Ηῤῥῳ*.
 Κλυπή, ἥρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum quo elutio fit.
 Κλυπή, *ν*, τὸ, parvus clyster. *Dim.*
 Κλυτέελος, *ον*, inclutus dans consilium, seu clarus consilio, *Ὀπρ.*
 Κλυτοειργός, *ῆ*, ὁ, ἢ, inclutus artifex. *Εκ* κλυτός et ἔργον, *οπῆς*.
 Κλυτόκαρπος, *ον*, præclarum fructum habens.
 Κλυτόμαντις, *εὐς*, ὁ, inclutus vates.
 Κλυτομήτης, *ν*, ὁ, inclutus prudentia vel consilio. *Εκ* κλυτός et μήτις, consiliū. Hinc
 Κλυτόμητις, *ιος*, ἡ, incluta prudentia.
 Κλυτόμαχος, *ν*, ὁ, ἢ, inclutus laboribus.
 Κλυτόπαις, *αἰδός*, ὁ, ἢ, clarus liberis.
 Κλυτόπαλος, *ν*, ὁ, ἢ, celebræ equis.
 Κλυτός, ἡ, ὄν, vel κλυτός, ἢ, ὁ, ἢ, inclutus, clarus; (2) vocalis, eujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepsens. (2) καὶ ἡμίγει κλυτὰ μέλα, clamosa pecora, *Odys.* 9, 308. Κλυτοῖς πτεῶν αἰπάλιαι, *Soph.* *Aj.* 375.
 Κλυτὸν ὄρεον, clamosum dilucidum, *Ibycus apud Eljymol.* *M.* 440, 54. A κλύω.
 Κλυτοτέριμνον, *ονος*, sc. ὄρεα, incluta per limitem suum, *Man.*
 Κλυτοτέχνης, *ν*, ὁ, celebris artifex, arte clarus. *Εκ* κλυτός et τέχνη, *ars*.
 Κλυτοτέχνης, ὁ, ἢ, idem quod κλυτοτέχνης, *Dolsc.*
 Κλυτοτόξος, *ν*, ὁ, ἢ, arcu et jaculis insignis. *Εὐχαιο* δ' Ἀπέλλωνι Λυκηγενοῖ κλυτοτόξῳ, *Il.* 4, 101. A τόξον.
 Κλυτοφειγής, *ἔς*, clare splendidus, *Man.*
 Κλυτόφρημος, *ον*, clarus. A φήμη.
 ΚΛΥΪ, *audio*; (2) exaudio; (3) ausculto, obtemporo, obedio, inorem gero; (4) percipio, sentio. Ἦς τὰ πάλαια τῶν λόγων ἰὸ μὴν κλύει, *Soph.* *Phil.* 23. Κακῶς κλύω, male audio; probris, conviciis laccsor. Vide κακός. Ὅταν κλύη κακῶς, *Ευριπ.* *Suppl.* 436.
 ΚΛΩΒΩΣ, *ῆ*, ὁ, cavea avium. *Εκ* *Εἰργ.*
 ΚΛΩΓΜΟΣ, *ῆ*, ὁ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) sonus, quo quis explodetur et theatro. A κλώω.
 Κλώδωνες, ἄνων, αἶ, Bacchæ, seu Mænades. *Vox* Macedonia.
 ΚΛΩΖΩ, clamor more graculorum; (2) explodo et theatro; (3) sibilus.
 ΚΛΩΘΩ, fut. ὕσῳ, neo; (2) glomcro; (3) torqueo; (4) germino. κλώθεσθαι etiam dicuntur quæ fato destinantur; κλωσμήναι, perf. fato destinata. (4) κλώθοντος ἐν ἀρπέζον ἐρίων, *Nic. Ther.* 647. Hinc

Κλωθῶ, ὄσος, ῆς, ἡ, Clotho, una Parcarum.
 Κλωμακίαι, ἔσσα, ὄν, clivusus, adscensu difficilis, item montuosus. Ἰθάμην κλωμακίεσσαν, *Pl.* 2, 729. A
 Κλώμαξ, ἄκος, ὁ, asperitas.
 ΚΛΩΝ, ὠνός, ὁ, ramus, surculus, qui deputari solet. A κλάω, *Err.*
 Κλώναξ, ἄκος, ὁ, surculus parvus, *Hes.* *Dim.*
 Κλωνάριον, *ν*, τὸ, idem et ab eod.
 Κλωνίζω, f. ἴσω, ramulos seu surculos amputo, *Suid.* Ab eod.
 Κλωνίον, *ν*, τὸ, idem quod κλωνάριον.
 Κλωός, *ῆ*, ὁ, boia, *Attice* pro κλώος.
 Κλωπάσθαι, furari, furtim, clanculum, sine strepitu incedere, aut aliquid agere, *Hes.*
 Κλωπίαι, *ας*, ἡ, furtum. A
 Κλωπίαι, fut. εὐσῳ, furor. A κλώω.
 Κλωπίαι, *ας*, *ον*, furivus, clandestinus.
 Κλωπίαι, ἡ, ὄν, furax.
 Κλωπιτίαι, idem quod κλωπίαι, *Suid.*
 Κλωποπάτωρ, ὄρος, ὁ, ἢ, furc patre natus. *Εκ* κλώω et πάτηρ.
 Κλώσις, ἡ, idem quod κλωσή, *Lyc.*
 Κλώσῳ, neo, *Hes.* A κλώω.
 Κλώσμα, ἄτος, τὸ, filum quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornata causa stolis talaribus addi solebat. Ab eod.
 Κλωσμός, idem quod κλωγμός, *Plut.*
 Κλωσῆρ, ἥρος, ὁ, filum nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. A κλώω.
 Κλωσή, *ῆ*, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.
 Κλωσή, ἡ, ὄν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.
 Κλωσμάλλος, *ον*, lanosus, laniger. *Εκ* μαλλός.
 Κλώω, ὠπός, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, et viatores pecunia vestibisque spoliat. A κλέπω.
 Κλωπός, ἡ, ὄν, elaboratus, factus. *Εκ* *Hes.* A κλώω, laboro: pro καμῆτος ab antiq. καμῆω, *Err.*
 Κνωίω, scindo; (2) rado; (3) contristo. Ἐπὶ δ' αἰγίον κνή τυχὸν κνήσι χαλαίη, *Il.* 11, 639. A κνώω.
 Κνώος, ἡ, ὄν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνήκος.
 Κνώων, ὠνός, ὁ, cnci colorum habens, i. c. album flavente mistum. Ab eod.
 Κνώω, flecto; (2) robore vinco; κνώωμαι, malis frangor, succumbo. A κνώω, flecto.
 Κνωμός, acc. plur. *Dor.* pro κνήμος, a κνήμος, *collis*.
 ΚΝΑΪΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pectio, polio.
 Κνώσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνήσαι, a κνώω.
 Κνώφαλον, *ν*, τὸ, floccus fullonico carduo destractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνώπαι. Vide κνήφαλον.
 Κνωφείον, *ν*, τὸ, officina fullonis, fullonica.
 Κνώφεις, *εὐς*, ὁ, fullo, qui carduo pectit et destringit pannos. A
 Κνωφείαι, fut. εὐσῳ, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὅ δὲ κνωφείαι τις: ὁ δὲ πλύνει κώμα, *Aristoph.* *Plut.* 166. A κνώπαι.
 Κνωφίον, τὸ, *Ion.* pro κνωφείον.
 Κνωφικός, ἡ, ὄν, fullonicus. A
 Κνώφος, *ν*, ὁ, carduus fullonicus; (2) tormenti seu carnificinæ genus, clavis aculeisque oppletum, ad miseros crudelissime encandos. Vide *Suidam* et *Timæum*. Τὸν ἔνθερον τὸν ἀντιπρόσθητον ἐπὶ κνώφῳ ἔλκων διέφθειρε, hominem in carduis fulloniis tractum interemit, *Herodot.* 1, 92. Apage quod editi præferunt ἐπὶ κνωφίῳ. Vide *Herodotum Wesseling.* A κνώπαι.
 ΚΝΑΪ, et κνώω, vel κνήμι, f. ἴσω, rado, scalpo, scabo; (2) pruritus moveo, titillo.
 Κνωφάω, f. ἴσω, obscuro, tenebras obduco: Κνωφίαι, αἶα, αἶων, tenebrosus, caliginosus, obscurus; (2) qui aliquid facit sub tenebris matutinas, vespertinas, aut nocturnas. Κνωφίαις αἰθήρ, occidens, occidentalis plaga. A κνώω.
 Κνωφίαις, *adv.* obscure.
 Κνώφαλον, *ν*, τὸ, tomentum, pulvinus, *Suid.* vitiosa lectio. Vide κνώφαλον.
 ΚΝΕΨΑΣ, *αος*, τὸ, caligo, tenchæ; (2) crepusculum; (3) dilucidum seu ultima pars noctis. Κεῖνο μὲν ἐν Κρήτῃ ἦν κνήφας ηὐλιζοντο, illam noctem, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1689. Hinc
 Κνήφας, *εος*, τὸ, obscuritas, umbra, caligo.
 Κνήφον, *ν*, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνώω.
 Κνή, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐκνή, a κνήμι.
 Κνήθη, urtica. Vide κνήθη.
 Κνήθειαι, ὤ, prurio. A κνήθω.
 Κνήθεις, ῆ, ὁ, pruritus. A κνήθω.
 Κνήθω, fut. κνήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritus moveo; (3) irrito, ad iram provooco; et (4) κνήθωμαι, prurio. A κνώω.
 Κνηκίαι, niger aut fulvus, aquilæ epith. *Lycophr.*
 Κνηκίαι, *ν*, ὁ, lupus, a colore. A κνήκος.
 Κνήκινος, *ἴνη*, *ἴων*, e cneco confectus. Ab eod.
 Κνηκίς, ἴδος, ἡ, nubecula. Διαδρομὴ κνηκίδος ἀραιῆς, discursus raro nubecula, *Plutarch.* 2, 581.
 Κνηκσιδής, ἴος, ὁ, ἢ, cnci speciem gerens, cneco similis, *Hes.* *Εκ* ἴδος.
 ΚΝΗΚΟΣ, *ν*, ὁ, cneco, herba quædam flore croceo. *Ph.* κνήκος, semen candidum.
 Κνηκός, ἡ, ὄν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνήκος.
 Κνηκώδης, *εος*, ὁ, ἢ, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.
 Κνήκων, ὁ, ἢ, idem quod κνηκός, *Theocr.*
 Κνήμα, ἄτος, τὸ, ramentum, id quod abradytur; (2) pruritus. A κνώω usitatius κνήσμα.
 Κνημαίος, αἶα, αἶων, tibialis, ad tibiam spectans. A κνήμη.
 Κνήμαργος, *ν*, ὁ, qui crassas tibias habet, *Hes.* forte ut λαίμαργος, gulosus. (Vide *Theocr.* 25, 127.)
 ΚΝΗΜΗ, *νς*, ἡ, tibia, crus; (2) sura; (3) tibia in rota, radius.
 Κνήμησι, dat. pl. *Ion.* pro κνήμαις.
 Κνήμια, *ας*, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.
 Κνημειδοφόρος, *ν*, ὁ, ἢ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. *Εκ* κνημειδός et φέρον.
 Κνημειδωτός, ἡ, ὄν, ocreatus, *Gl. V.* A
 Κνημεις, ἴδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.
 Κνημοπέχης, ἴος, ὁ, ἢ, cruris seu tibie crassitudinem æquans. *Εκ* κνήμη et πεχύς.
 Κνημός, ῆ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius ascendit; (2) locus saltuosus. Ab eod.
 Κνημῆμαι, pereo. Πολὺν δ' ἐπὶ πολλῶν κώλῳ κνημειδὲς κόμης εἴχεται, sæpe labore seniore confectus comessiones adibat, *Hermesianactis Elegia.* (Sed lectio dubia est.)
 Κνησθῆναι, a. 1. opt. pass. verbi κνώω.
 Κνησῶ, ὤ, prurio. A κνήθω.
 Κνήσις, *εὐς*, ἡ, fricatio, frictio. A κνώω.
 Κνήσμα, ἄτος, τὸ, idem quod κνήμη.
 Κνησμονή, ἴς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.
 Κνησμός, ῆ, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc
 Κνησμάδης, ἴος, ὁ, ἢ, pruritus excitans.
 Κνησῆρ, ἥρος, ὁ, qui radit; (2) radula.
 Κνησῆριον, *ν*, τὸ, radula. A κνησῆρ.
 Κνησῶ, ὤ, prurio. A κνώω.
 Κνησίς, ἴδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod.
 Κνήσις, *εὐς*, ἡ, culter; (2) radula.
 Κνήσις, ἡ, ὄν, rarus; (2) sectus, concisus. A κνώω.
 Κνήσρον, *ν*, τὸ, idem quod κνησῆριον.
 Κνήφῳ, *νς*, ἡ, pruritus, prurigo. A κνώω.
 Κνιδάω, ὤ, mordeo. *Εκ* *Hes.* ubi κνιδάται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.
 Κνιδέλαιον, *ν*, τὸ, oleum e Cnidio grano. *Εκ* κνίδιον et ἔλαιον, *oleum*.
 Κνίδη, *νς*, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. A κνίω.
 ΚΝΙΔΙΟΝ, *ν*, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, *ως, ή*, punctura et pruritus, sive uredo, qualis ab urtica excitatur. *Α κνίδη.*
 Κνίς, *ας, ή*, scapultura. *Α*
 Κνίξ, fut. *ίσω, seco*; (2) rado; (3) per summa et leviter derado; (4) scalpo; (5) scarifico; (6) pruritus moveo; (7) urticae in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, molestus sum, sollicitudine adificio; (9) perdo. "Ομοίως δ' ἐκνίξει μ' αἰεὶ τῷδ', *Soph. Ed. Tyr.* 795. Καί με καπίσαις ἐκνίσει, *Aristoph. Vesp.* 1276. *Α κνίξ.*
 Κνίπια, *ας, ή*, parsimonia. *Α κνίπια.*
 Κνίπια, *ας, ή*, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνίπια. *Ex κνίψ et πῖρα.*
 Κνισολόγος, *ς, ή*, nomen avis culicibus vel etiam vermicibus ligna erodentibus infestata, culicilega. *Ex κνίψ et λόγος, colligo.* *Αλ κνισολόγος, quod iis insidietur, a λοχέειν.*
 Κνισολόχος, seu κνισολόγος, avis quaedam, culicilega. *Gas.* *Α κνίψ et λέχος.*
 Κνίσμαρφος, *ον, monstriformis, Lyc.*
 Κνίσπος, parvus, necessariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνίπτος, cupidus, *Ph.* *Α κνίψ.*
 Κνίσπτος, *πτος, ή*, pruritus, aut lippitudo sicca, *Galen.* *Lex. Hippocr.* *Ab eod.*
 Κνίς, κνίδος, urtica, *Ph.* *Α κνίξω.*
 Κνίσα, *ας, ή*, nidor. *Vide κνίσσα.*
 Κνισάντι, dat. sing. contr. pro κνισάντι, et hoc *Dor.* pro κνισάντι, a κνίσαις.
 Κνίσαις, *ή*, novacula, *Suid.* *Α κνίξω.*
 Κνίσθειν, praes. inf. act. *Dor.* pro κνίξιν. *Unde* Κνίσμα, *ατος, τή*, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes quibus amantum pectora uruntur; (4) punctunculae malevolentiae, vindictae, &c.
 Κνισμός, *ος, ή*, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) dissidium et iurgium inter amantes. *Ab eod.* *Hinc* Κνισμώδης, *ος, ή*, pruriens.
 Κνισολιχρός, idem quod κνισολιχρός.
 ΚΝΙΣΣΑ, sive κνίσσα, *ης, ή*, nidor, arvinæ seu pinguedinis incense fumus; (2) odor et vapor ex carnibus quæ torrentur aut assantur; (3) ipsa pinguedo, arvinæ aut adeps.
 Κνισσάριον vel κνισάριον, *ς, τή*, exigua pinguedo, *Suid.* *Dim.* *α κνίσσα, vel κνίσσα.*
 Κνίσσαι, aor. 1. inf. *Poet.* pro κνίσσαι, a κνίξω.
 Κνισσάω, vel κνισάω, *ω, fut.* *ήσω, nidore inficio seu repleo; (2) vapore, suffio, de sacrificiis;* (3) fumo corrumpto. *Κνισσάντ' ἀγνίας, Aristoph. Av.* 1238. *Α κνίσσα.*
 Κνισσῆσι, vel κνισῆσι, *ήσασα, ήν*, nidore plenus, nidorem referens. *Ab eod.*
 Κνισσηρός, vel κνισσῆρος, *ῆρος, ῆρον*, idem.
 Κνισσοδιώκτης, *ς, ή*, qui nidorem sectatur, parasitus.
 Κνισσοκόλαξ, *ακος, ή*, idem.
 Κνισσολιχρία, vel κνισσολιχρία, *ας, ή*, liguritio, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) gulositas quævis, liguritio. *Α*
 Κνισσολιχρός, vel κνισσολιχρός, *ή, ὄν*, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. *Ex κνίσσα et λέιχρα.*
 Κνισσότερος, *ς, ή*, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνίσσος, quod esset gulosus.
 Κνισσάω, vel κνισάω, idem quod κνισσάω.
 Κνισσώδης, *ος, ή*, nidorosus, nidore plenus. *Α κνίσσα.*
 Κνισσώδης, *ή, ὄν*, idem. *Α κνισσάω.*
 Κνίπτος, *ή, ὄν*, concisus, abrasus. *Α κνίξω.*
 Κνίπτος, *ος, τή*, urtica, *Hes.*
 Κνίψ, *ίπτος, ή*, vermiculus ligna erodens; (2) culex. *Α κνίξω.*
 Κνῆθ, *ῆς, ή*, strepitus axis, rotæ, vel pedum.
 Κνῆος, contr. κνῆς, *ή*, idem, *Hes.*
 ΚΝΥ, res minima.
 Κνύξω, *ας, ή*, scabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. *Α κνύξω.* *Hinc*
 Κνύξομαι, *ᾶμαι*, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde et adulatore; (3) vagio.
 Κνύξω, et κνύξω, *ω, idem.*
 Κνύξονται, 3. plur. praes. ind. med. *Dor.* pro κνύξονται, a κνύξω.
 Κνύξήμιος, *ος, ή*, gannitus canis adulatorius et

queribundus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) rugitus. *Α κνύξω.*
 Κνύξημα, *ατος, τή*, vagitus. *Ab eod.*
 Κνύξομαι, idem quod κνύξω. *Α κνύξω.*
 Κνύξω, *ω, fut.* *ώσω, scabies infesto seu deturpo;* (2) deturpo, deformat. *Ab eod.*
 Κνύξω, rado, scalpo; *apud Hipp.* ἐκνύξεν, aor. 1. *Dor.* sonuit; item gannio. *Α κνύξω.*
 Κνύμα, *ατος, τή*, scapultura. *Α κνύξω.*
 Κνύος, *ος, τή*, scabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. *Α*
 Κνύω, fut. *ύσω, rado, scalpo.* *Οὔτος πόθω μὲ κνυεν ἔλθων τὴν Θύραν, Aristoph. Thesm.* 481. *Α κνύω.*
 ΚΝΩΔΑΛΟΝ, *ς, τή*, bellua, *Ph.* fera. *Μάχην γ' διδοσὶν κνωδάλλον ἀπεικάσας, assimilans pugnam pugnae duarum ferarum, Eur. Suppl.* 146. *Κνωδάλλον.* *Dim.* *Κνωδάλα, insecta, lumbrici, Aesch. Socr.* 3, 3.
 Κνώδων, *ωντος, ή*, mucro, cuspis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. *Ξίφος ἔλκει διπλῆς κνώδοντας, accipitem stringit ense, Soph. Antig.* 1232. *Ab ἰδῆς.*
 Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto.
 Κνώψ, *ωπος, ή*, cæcus, *Suid.* *At apud Nic.* κνώσσει, quod est pro κνωψί, *Schol.* exponit φαλαγγίσις. *Ex κνῖος et ἄψ.*
 ΚΟΪΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.
 ΚΟΪΛΞ, vox ranæ clamantis.
 Κοάω, *ω, audio, intelligo;* κοῶ, *audire.*
 Κοβάλεια, *ας, ή*, impostura, quæ fit joco, deceptio ludici speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. *Α*
 Κοβαλείω, decipio, impono, sum κέβαλος.
 Κοβαλία, *ίας, ή*, idem quod κοβαλείω.
 Κοβαλικεῦμα, *ατος, τή*, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum et dolosum facinus. *Α*
 Κοβαλικιῶν, fut. *εῖσω, idem quod κοβαλείω.*
 Κόβαλλος, *ή*, idem quod κέβαλος, *Ar.*
 ΚΟΒΑΛΟΣ, *ς, ή*, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impostor, deceptor; (2) Cobalus, dæmon quidam Dionysiacus, asper et immitis.
 ΚΟΒΕΙΠΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convitiator, *Hes.*
 Κόβυλις, *ή*, culter, radula, *Phil.* seu scribendum κέβηλις, *Steph.*
 Κόγγρος, *ς, ή*, conger. *Α γόγγρος.*
 Κογγάριον, *ς, τή*, parva concha. *Dim.* *α*
 ΚΟΓΧΗ, *ης, ή*, concha, ostreum marinum et aquatile; (2) mensura conchæ capacitate æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavum.
 Κογχίον, *ς, τή*, conchula. *Dim.* *α* *præc.*
 Κογχίτης, *ς, ή*, sc. λίθος, conchites, lapis.
 Κογχιθής, *ής, ή*, conchæ similis.
 Κόγχος, *ς, ή*, vel *ή*, idem quod κόγχη.
 Κογχύλη, *ης, ή*, murex. *Α κόγχη.*
 Κογχυλιετής, *ῆς, ή*, qui conchyliis venatur.
 Quasi a κογχυλιετός.
 Κογχύλιον, *ς, τή*, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, mensæ æque instruendæ ac vestibis inficiendis aptum; (3) lana seu vestis conchylii cruore infecta; (4) testa ostrei. *Α κογχύλη.* *Hinc*
 Κογχυλιώδης, *ος, ή*, *ή*, conchyliatus; (2) conchylii formam referens.
 Κογχυλιωτής, *ῆς, ὄν*, muricatus, *Gl. V.* quasi a κογχυλιώω, quod est a κογχύλιον.
 Κόδομιον, *ς, τή*, instrumentum quod ad frigidum hordeum utebantur veteres.
 Κόδομις, *ίως, ή*, qui hordeum frigit et torret. *Α κόδομιον.*
 Κόδομύτρια, *ας, ή*, fem. *Ab eod.*
 ΚΟΔΟΜΕΤΩ, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vase frigo, *Hes.*
 Κόδομη, *ή*, serva, *Hes.* *Α* *præc.*
 Κόδραντης, *ς, ή*, quadrans, seu quarta pars assis. *Vox Latina.*
 Κόω, *ω, fut.* *ήσω, intelligo, sentio, pro νοῶ.*
 ΚΟΘΟΡΝΟΣ, *ς, ή*, cothurnus, calcamentum utriusque pedi et utriusque sexui aptum; inde homo inconstans, &c.
 Κόθωρις, vulpes, *Hes.* *Ex κούρω et ἑρά.*

Κόθωρος, *ς, ή*, *ή*, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. *Ex iisd.*
 ΚΟΓ, vox grunnientium porcellorum, *apud Aristoph.* *Unde κοῖζω.*
 Κοίη, *qua via, dat. sing. Ion.* pro ποία.
 Κοίζω, fut. *ἴξω, grunnio, apud Aristoph.* *Α κοί.*
 Κοιβάλλειν, circumspicere. *Τί κοιβάλλεις ἔχων;* quid circumspicias? *Aristoph. Thesmoph.* 852. ubi alii aliter.
 Κοιλάνω, fut. *ανῶ, cavo, curvo.* *Κοιλανὶ δόμεν, Lycophr.* 772. *Α κοίλος.*
 Κοιλάναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλάνω. *Unde* Κοιλάναις, *ίως, ή*, excavatio; (2) cavum.
 Κοιλὰς, *ᾶδος, ή*, vallis cava, convallis, caverna, *Ph.* item mare; *κοιλᾶδης, cavernæ, Ph.* *Α κοίλος.*
 Κοιλέβαλον, *ς, τή*, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, sed anteriora disjuncta. *Ex κοίλος et ἐμβολή.*
 Κοίλη, *ή*, cavum navis, seu cavus recessus, aut venter navis, *Ath.*
 Κοιλήνασσα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi κοιλάνω.
 Κοίλης, dat. plur. *Ion.* pro κοίλαις, a κοίλος.
 ΚΟΙΛΙΑ, *ας, ή*, venter, alvus, ventriculus. *Hinc*
 Κοιλιάκος, *ή, ὄν*, coeliacus, alvinus, qui excrementa semiocta et fluida subito reddit.
 Κοιλίδιον, *ς, τή*, ventriculus. *Dim.* *α* *κοιλία.*
 Κοιλοδαίμων, cui venter dens est, qui in gula et ventre summum bonum ponit. *Ex κοιλία.*
 Κοιλοδυσμοσ, *ς, ή*, ventrale vinculum quo venter revincitur. *Ex κοιλία et δυσμός.*
 Κοιλιάδωτος, *ς, ή*, ventris servus, ventri deditus.
 Κοιλολύσια, *ας, ή*, ventris solutio seu resolutio.
 Κοιλοπάλης, *ς, ή*, qui vendit ventres et omasa.
 Κοιλίς, *ή*, superior palpebra, *Poll.*
 Κοιλοφάραγγος, *γγος, cavæ vallis, vel cavi hiatus, Eub.*
 Κοιλιώδης, *ος, ή*, ventrosus, ventris speciem habens. *Α κοιλία.*
 Κοιλογάστωρ, *ορος, ή*, magnum ventrem habens, item flexum magnum, ut circulus.
 Κοιλοκορῆθος, *ς, ή*, tempora capitis cavata habens, *Arcel.*
 Κοιλοπέδος, *ον, valles, cavitates habens, epith. terræ, agri.* *Α πέδον.*
 Κοιλοσπῆδος, *ον, in cavo solo situs, Pind.*
 ΚΟΙΛΟΣ, *κοίλη, κοίλον, cavus, concavus;* dicitur etiam de partibus rerum in quibus est cavum, ut κοίλη ναῦς, sentina, carina. *Hinc* τὸ κοίλον, *ς, cavum, et τὰ κοίλα, ων, ilia, cava lateris.*
 Κοιλοσάβητος, *ω, fut.* *ήσω, fornico, camero.* *Α*
 Κοιλοσάβητος, *ς, ή*, cava habens stabula, i. e. stabula fornicata.
 Κοιλοσομία, *ας, ή*, vitium, quo vox velut iu specu obscuratur, et quasi in recessu auditur. *Α*
 Κοιλοσμοσ, *ς, ή*, qui quasi cavo ore loquitur, i. e. obscure. *Α φόμα.*
 Κοιλοσυρία, *ας, ή*, Cælosyria, regio Asiæ.
 Κοιλοσυρτος, *ή*, claudus, *Suid.*
 Κοιλοσάματος, *ς, ή*, valde capax, epith. vasis, &c.
 Κοιλότης, *πτος, ή*, cavum. *Α κοίλος.*
 Κοιλοφθαλμία, *ίας, ή*, oculorum cavum.
 Κοιλοφθαλμιάω, *ω, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt.* *Α*
 Κοιλοφθαλμος, *ς, ή*, qui cavis est oculis, cuius oculi subsidunt.
 Κοιλοφύλλος, *ς, ή*, qui concava folia habens.
 Κοιλώω, *ω, fut.* *ώσω, cavo, Gl. V.* *Α κοίλος.*
 Κοιλώδης, *ς, τή*, concavus, *Schol. Soph.* *ad Phil.* 937.
 Κοίλωμα, *ατος, τή*, cavum; (2) ulcus in cornua tunica oculi; (3) marc, item alveus fluminis. *Α κοιλία.*
 Κοιλώπις, *ή*, cava adspetu, *Suid.* *Α*
 Κοιλώπιος, *ος, ή*, cavus adspetu. *Κοιλώπιος ἄρμος, concava rupis compages, Eurip. Iphig. in Tauris,* 263. *Ex κοίλος et ἄψ.*
 ΚΟΙΜΑΪΩ, *ω, fut.* *ήσω, sorpio;* (2) in lecto coloco;

loco; κοιμάομαι, ὤμα, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κκοιμημένοι, mortui, perf. part. κοιμηθείς, sopitus, aor. 1. (5) dicitur et sopire tropice, ut, κοιμίζω φίλλον τί μοι παρέρειν, ὃ μάλιστ' αἰεὶ κοιμῶ τὸδ' ἔλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἴερὸν ὕπνον κοιμάσται, Erigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κκοιμήσται, Joann. 11, 11. (4) ποτισθεὶς Μυστίλος ἰκοιμάθη, obdormivit, mortuus est, Soph. Elect. 508.

Κοιμηθείς, a. 1. part. pass. verbi κοιμάω. Hinc Κοιμημα, ἄτος, τὸ, dormitio.

Κοιμησάντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἰκοιμήσαντο.

Κοιμησις, εως, ἦ, somnus; (2) mors, obitus.

Κοιμητήριον, α, τὸ, coemeterium, locus in quo dormitur; (2) locus in quo humana corpora mortua jacent, seu humantur, (sed in hoc sensu solummodo a Script. Christianis, qui mortem pro somno habebant, unde aliquando cuique sit rursus evigilandum, Ern.

Κοιμίζω, fut. ἴσω, somnum induco, sopio; (2) opprimere vim alicujus rei et frangere, ut ira, venti, &c. Καλῶ δ' ἔμα πομπαίων Ἐρῶν χθόνιον εὐ με κοιμῶσαι, Soph. Aj. 843. (2) τὰν Ζεὺς ἀμφιπέρι κοιμῶσει φλογμῶ, Eurip. Hec. 473. Δεινὸν τ' ἄμα πνευμάτων ἰκοιμῶσι φέροντα πόντον. . . Ἄμα ἰκοιμῶσι πόντον φέροντα (ἰκ) δεινῶν πνευμάτων, Soph. Aj. 674. Α κοιμῶ.

Κοιμησις, ὤ, ὁ, qui sopit. Α κοιμῶζω.

Κοινά, adverbialiter pro κοινῶς, una. Τὰ δ' ἄλλα τέχνη κοινῶ ἰμοὶ τελέφεται, una mecum sepeluntur, Soph. Aj. 577.

Κοινάσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. Dor. pro κοινάσαντες, a κοινάω.

Κοινῶν, scortari, V. L.

Κοινῶν, α, τὸ, lupanar, caupona. Α κοινῶς.

Κοινῶ, adv. communiter, in commune.

Κοινηλογία, colloquor cum aliquo, sermones confro. Α λόγος.

Κοινῶν, τὸ, idem quod κοινῶν, Hes.

Κοινοβιακός, ἦ, ὄν. Hinc κοινοβιακοί, qui simul habitant et eodem vitæ genere utuntur. Α κοινοβίον.

Κοινοβιάρχης, α, ὁ, cenobiarcha, abbas. Ex Κοινῶσιον, α, τὸ, cenobium, id est, vitæ communis societas, communis monachorum habitatio. Ex κοινῶς et βίος. Unde Κοινῶσιος, α, ὁ, ὁ, consors, Ph.

Κοινοβίσιος, ητος, ἦ, consortium, Gl. V.

Κοινοβῆλαι, οί, senatores, Hes. Ex βυλή. Hinc Κοινοβῆλαι, ὤ, fut. ἴσω, communiter consulto, consilia communico.

Κοινοβῆλαι, ας, ἦ, commune consilium, voluntatis communicatio.

Κοινοβῆλαιον, α, τὸ, idem et ab eod.

Κοινοβωμία, ἦ, commune altare, Æsch.

Κοινοβῆμα, τὰ, communes et promiscuæ nuptiæ. Ex κοινῶς et γάμος.

Κοινογενής, εως, ὁ, ὁ, ὁ, qui communis est generis, ut mulus. Ex γένος.

Κοινογονία, ας, ἦ, generatio prolis ex alieni generis animali.

Κοινοδημῖ, adv. vulgo, publice. Ex δημός.

Κοινοδημιον, α, τὸ, hospitium publicum, Suid.

Κοινοδικαίον, α, τὸ, concilium publicum.

Κοινοδορμέαι, ὤ, pari incitatione communiter decuro. Ex δόρμος, cursus.

Κοινῶ, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro κοινῶσι, vel 3. sing. præ. opt. act. vel 3. sing. præ. conj. a κοινῶ.

Κοινολαίτης, α, ὁ, plebeius. Ex λαός.

Κοινολεκτικός, vulgari sermone utor. Α λέγω.

Κοινόλεκτρος, α, ὁ, ὁ, ὁ, communem lectum habens, epith. conjugum. Ex λέκτρον.

Κοινολεχθῆς, εως, ὁ, ὁ, ὁ, idem. Κοινολεχθῆς Αἰγισθῶς, thalami consors Ægisthus, Soph. Elect. 97. Ex λέχος.

Κοινολεχθῶς, adv. vulgari sermone, communi lingua.

Κοινολογέομαι, v. κοινηλογέομαι. Κοινολογῶνται γὰρ ἄλλ' ἄλλος περὶ τῆς κρίσεως, Aristot. Hinc Κοινολόγημα, ἄτος, τὸ, colloquium.

Κοινολογία, ας, ἦ, collocutio, consultatio

Κοινονομοσύνη, ης, ἦ, civitas, animus civilem et communem se prebens. Ex κοινῶς et νόημα.

Κοινοπαθής, ες, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κοινῶς et πάθος.

Κοινοπλοος, contr. κοινόπλος, α, ὁ, ὁ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius. Κοινόπλον ὀμιλίαν, navales socios, Soph. Aj. 881.

Κοινοποιέομαι, ἔμαι, commune facio, communico. Ex κοινῶς et ποίω.

Κοινόπτες, ὄδος, ὁ, ὁ, ὁ, communi et socio pede iter faciens.

Κοινοπράγία, ὤ, fut. ἴσω, communiter aliquid facio, auxiliatore et consortem me præbeo. Ex κοινῶς et πράττω, facio.

Κοινοπράγία, ας, ἦ, conspiratio, societas, in re aliqua peragenda, consilii. Ex isid.

ΚΟΙΝΟΣ, ἦ, ὄν, communis, publicus; (2) per vagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus, per Hebr. (5) facilis, comis, ut Lut. communis; (6) æquus, justus, de justice.

Κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν, idem autem est et habere et sperare (malum), Soph. Trach. 952. Ὅ μὲντος κοινῶς ἔδωκός ὄδε, hoc dictum non est evangelicum, Eurip. Hippol. 609. (1) πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε, ad totam Græciam hoc pertinet, Eurip. Suppl. 538. Λόγιοι κοινὰ τῶν ἀκρόντων καὶ τῶ λήγοντος, sermones qui pertinet ad auditores æque ac ad narratorem, Id. ibid. 849. Ὅτι τῶν κοινῶν ἢ ἀκάθαρτον ὄδοσπε εἰσῆλθεν εἰς τὸ σῶμα μω, impurum aut immundum, Act. Apost. 11, 8. Hinc et τὸ κοινῶν, vel τὰ κοινὰ, respublica, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἦ, communis, consortium; (2) societas; (3) simplicitas, leuitas, facilitas. Α præc.

Κοινότοκος, α, ὁ, ὁ, ὁ, communi partu editus, frater, germanus. Πάριστιν ἰλιπῖδαν ἔστι κοινότοκον εὐπατρίδαν τ' ἀραγοί, Soph. Elect. 857. Vide ἀραγός.

Κοινοτροφικός, ἦ, ὄν, ad communem victum pertinens. Α τρέφω.

Κοινοφθῆγία, ας, ἦ, crimen Judaicum, si quis vetito cibo vescitur. Α φαγεῖν.

Κοινόφραν, ονος, ὁ, ὁ, ὁ, concors, similis animi. Ex κοινῶς et φρενῶν.

Κοινοχρησία, ας, ἦ, communis usus, publica utilitas. Ex χρεῖσις. (Nisi potius sit κοινοχρησία.)

Κοινῶς, ὤ, f. ὴσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, poluo, in Sacr. Lib. Φέρε, κοινῶσον μῦθον ἐς ἡμῶς, Eur. Iph. in Aut. 44. Κκοινοῖναι τὸν ἄγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν δίλω κοινωμένη σὺνδ', ἢ φανείν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 895. (3) γαστέρα ἰκοινοῖσας μαροφρογία, ventrem esca impura contaminasti, Joseph. Maccab. 7. Τῶ σθ' δὲ παιδὸς αἵματος κοινωμένην, sanguine tui filii pollutam, Eurip. Andr. 655. Α κοινῶς. Unde

Κοινῶν, ὄνος, ὁ, socius; sociatus, conjunctus.

Κοινονείτω, 3. sing. præ. imperat. contr. pro κοινῶνείτω, a

Κοινονέω, ὤ, f. ἴσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps sum, communico; (2) consuesco cum aliquo; (3) consensio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) sacrae cœnæ particeps fio, ad sacram cœnam accedo; (5) ad sacram cœnam admitto; sacram cœnam alicui ministro. Ἐργὸν δὲ κατὰ τὴν κοινῶν σὺχης, Eur. Med. 302. Ἴνα αὐτοῖσι κοινῶς τὴν παραμῆτιον ἔμῶν, Aristoph. Nub. 197. Α κοινῶς. Hinc

Κοινῶνημα, ἄτος, τὸ, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum femina.

Κοινῶνσις, εως, ἦ, idem.

Κοινονήσσει, dat. pl. a. 1. part. act. v. κοινῶνείω.

Κοινονητικός, ἦ, ὄν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. gr. morbum, &c.

Κοινονώα, ας, ἦ, communicio, communitas, con-

sortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus, ap. Jos. (3) beneficentia, elemosyna, officium charitatis; (4) sacra cœna. (1) ἔξαιτεῖ παῖδων ἀρσένων κοινῶν, Eurip. Phœn. 15. Α κοινῶς. Unde Κοινονικός, ἦ, ὄν, communis; societatis amans; (2) facilis ad communicandum, liberalis; (3) ad comunionem pertinens; (4) qui ad sacram cœnam admittitur, non excommunicatus.

Κοινονικός, adv. communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.

Κοινονοποιέω, ὤ, communico, socio, Gl. Vet.

Κοινονός, ὤ, ὁ, ὁ, ὁ, cui est communitas, socius, particeps. Ἄπαν μαθήσει τῶν ὄντων, ὡς κοινῶς ὄν, Soph. Aj. 284. Α κοινῶς.

Κοινῶς, adv. communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo.

Κοινοφελής, εως, ὁ, ὁ, ὁ, communem adferens utilitatem republicæ, omnibus utilis.

Κοινοφείλιμος, α, ὁ, ὁ, idem.

Κοινοφείλια, et κοινοφείλιμα, ας, ἦ, communis utilitas. Α præc.

ΚΟΙΨ, ἰκός, ὁ, coix, species plante; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιρογένεια, ας, ἦ, Cæo genita, Latona. Ex Κοίος et γένωμα.

Κοιρανίοντα, acc. sing. præ. part. act. verbi κοιρανέω.

Κοιρανίοντι, Dor. pro κοιρανέσσι.

Κοιρανῶν, ὤ, f. ἴσω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo; excello. Οἱ ἐνθάδε κοιρανέσσι, Odyss. 20, 234. Α κοίρανος.

Κοιρανῶν, α, ὁ, idem quod κοίρανος, Soph. Antig. 940.

Κοιρανῶν, ης, ἦ, dominium, imperium.

Κοιρανικός, ἦ, ὄν, imperatorius, principalis. Α ΚΟΙΡΑΝΟΣ, α, ὁ, princeps, imperator, dominus. Vide Ern.

ΚΟΙΣΨΑ, ας, ἦ, Cesyra, femina Athenis, dives, sed luxu diffuens et arrogans. Hinc Κοισυρόμαι, ἔμαι, nobilitate et divitiis superbio.

Κοιτάω, et κοιτάζω, in lecto colloco, et κοιτάζομαι, sum in cubili, cubo. Ἐργεθῆς, τί μέλαστε κοιτῶν; Eur. Rli. 531. Α κοιτή.

Κοιτάσις, αἶα, αἶον, qui lectum petit, qui it cubitum, vel in lecto est: hinc τὸ κοιτάσιον, α, lustrum ferarum; (2) qui manet per noctem aliquo in loco. Dicitur et de militibus aliquo in oppido præsidii causa excubantibus. Εἶπε μὲνδῶ Ἀθηναίων μεθ' ἡμῶν παρεῖσαι ἐν τῇ χώρᾳ κοιτῶν γίνεσθαι, dixit ne quis Atheniensium ullo de pretextu in agro pernoctet, Demosth. pro Corona. Τάξας ἡμέραν, ἐν ᾗ δεῖσσι πάντας ἐν Ἀρμῖνι γίνεσθαι κοιτάσις, Polyb. 3, 61. τὰ κοιτάσι, libationes quæ fiebant antequam irent cubitum. Τὰ κοιτάσι τοῖς νυχθῶσι θεοῖς ἐπισπίασμενοι, Heliod. 3. Ab eod.

Κοιτάζατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Dor. pro κοιτάζατο, a κοιτάω, vel κοιτάζω.

Κοιτάσις, ας, ἦ, concubitus. Α κοιτάζομαι.

ΚΟΙΤΗ, ης, ἦ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipsum cubandi tempus; (4) cista. Ἐπὶ τάνδε σθεβῆς ὀλίθιον κοιτῶν, Eurip. Hec. 1082.

Κοίτις, ἴδος, ἦ, lectulus; (2) parva cista, arcula, capsula; (3) capsula vestiaria. κοιτίδες, cunæ, Gl. V. (2) τὴν κοιτίδα τῆς θεραπυσιήρων ἐκοιμίζεν, Eupar. in Ædesio, 62. Α κοίτη.

Κοίτος, α, ὁ, idem quod κοίτη (2) somnus; (3) pisciculus quidam fluvialis sub saxis latens. Ab eod.

Κοιτονήσις, ὤ, ὁ, cubicularius. Α κοίτη et νῆσαι, (vel potius κοιτανῆσις, quod vid. Ern.)

Κοιτῶν, ὄνος, ὁ, locus domus ubi sunt cubilia cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιτανῆς, ἴδος, ἦ, parvum cubiculum.

Κοιτανῶν, τὸ, idem.

Κοιτανῶσκος, α, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus, Dim.

Κοιτανῆτις, α, ὁ, præfectus τῶ κοιτῶν, Ern.

Κοικῶλος, α, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. Α κόκκος.

Κοικῶζω, accino, onomatopœia, Ern.

Κολοιάχης, υ, ό, praefectus excubitorum et custodum, *ap. Aristoph. Av.* 1212. *Ern.*
 ΚΟΛΟΙΟΣ, υ, ό, graculus, monedula; (2) impudenter loquax.
 Κολοιάδης, εος, ό ε ή, graculo similis. *A. praec.*
 ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ, ας, ή, faba Aegyptia, colocasia; (2) ejus fabae radix.
 Κολοκάσιον, υ, τός, idem.
 Κολοκοδόκαλον, τὰ, intestina, *Lasc.*
 Κολοκύμα, άπος, τός, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnam, habet, *Lal. flustrum*; (2) *ap. Com.* homo qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ἄθων κολοκύμα, fluctus vano conatu propellens, *Aristoph. Equit.* 692. *Ex κολοβον, i. e. κωβόν, vel κοίλον et κύμα.*
 ΚΟΛΟΚΥΝΘΑ, κολοκύνθη, κολοκύνθη, ης, ή, cucurbita. *Angl. σουκκ.* Hinc
 Κολοκύνθη, ίδος, ή, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.
 Κολοκύνθη, ης, ή. Vide κολοκύνθη.
 Κολοκύνθιον, υ, τός, cucurbitula. *Dim. A praec.*
 ΚΟΛΟΝ, υ, τός, cibus; (2) intestinum, pro κώλον.
 Κόλος, υ, ό ε ή, mutilus, truncatus.
 Κολοσσαί, άν, αί, Colossae, urbs Asiae Minoris.
 Κολοσσαίος, αία, αίων, colossaeus, qui colossum aequat, colosso par. *A. κολοσσός.*
 Κολοσσός, εως, ό, Colossensis. *A. Κολοσσαί.*
 Κολοσσαίος, colossaeus. *Κῆν κολοσσαίος τός μέγθος, Lucian. in Hermotimo.*
 Κολοσσικός, ή, όν, Colossicus. *Ab eod.*
 Κολοσσωβάμων, ό, statuarius, *ap. Lycophr.*
 Κολοσσόπος, ό, colossorum faber, *Man.*
 ΚΟΛΟΣΣΟ, υ, ό, colossus, statua ingens.
 Κολοσσουργία, ας, ή, colossi structura. *Ex κολοσσός et έργον.*
 Κολοσσυτός, υ, ό, strepitus sarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. *Ex κώλον et σύρω, (vel a κώλος, antiq. strepitus.)*
 Κολομαίος, α, ον, cavus, epith. petrae, *ap. Call. Frag.* 56.
 Κολομαίον, cauda truncum, *Suid.*
 Κόλωρις, vulpes. *Supra κοβήρις.*
 Κόλωρος, υ, ό ε ή, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina sphaerica, secantes se mutuo in polis mundi, et per puncta aequinoctialia et solstitialia transcentes, ita dicti, quod eorum pars, seu cauda, quasi semper sub horizonte lateat. *Ex κώλος et άρά.*
 Κόλωσις, εως, ή, truncatio, amputatio. *A. κώλω.* Unde et
 Κόλωσμα, άπος, τός, fragmentum recisum, *Hes. ΚΟΛΟΥΤΕΑ, ας, ή, colutea, arbor.*
 ΚΟΛΟΥΤΕ, fut. ίσω, decurto, amputo, trunco, immينو, retundo, debilito. *Κολύειν άξίωμα, Plut.*
 Κολόφερα, τὰ, jumenta, *Sch. Nic. al. λόφερα, Theophr.*
 ΚΟΛΟΦΩΝ, άνος, ό, fastigium, apex; (2) summa manus finis. Asiae Minoris olim civitas potens.
 Κολοφώνιος, ία, ίον, Colophonius.
 Κολοφονία, ας, ή, resina, *Gl. V. Κολοφονία πίσσα, Colophonia pix.* *A. κολοφών.*
 Κολπίνας, υ, ό, sinuatus. *A. κώλπος.*
 Κολπίζω, fut. ίσω, sinuo. *Ab eod.*
 Κολποιδός, adv. in formam sinus. Ὡςτε κολοπινασθαί κολποιδός καθ' αὐτόν, *Strab.* 9. *A. ΚΟΛΠΟΣ, υ, ό, sinus, gremium.* Hinc
 Κολπόω, ώ, fut. ώσω, in sinus contraho, sinum efficio.
 Κόλπω, sinus, gen. sing. *Dor. pro κώλπω.*
 Κολπώδης, εος, ό ε ή, sinuosus. Τὸν κολπώδη πέτρην Εὐβοίας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 120. *Ab eod.*
 Κόλπωμα, άπος, τός, sinuatum, sinuato volumine collectum.
 Κόλπωσις, εως, ή, sinuatio, in sinum collectio.
 Κόλπωτός, ή, όν, sinuatus. *A. κολπόω.*
 ΚΟΛΥΘΡΟΝ, υ, τός, colythrum, planta.
 Κολυμβάς, άδος, ή, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria natans, quae et νηκτρίς et φθίνωπαρίς dicitur.
 ΚΟΛΥΜΒΑΪΟΝ, ώ, fut. ήσω, nato; (2) urinor,

aquas subeo. Ἐκίλευσι τες δυνάμεις κολυμβάν, *Act.* 27, 4. Hinc
 Κολυμβήθρα, ας, ή, locus ubi natare possumus, piscina; (2) baptisterium.
 Κολυμβήσις, εως, ή, natatio, actio urinandi. Ἐν ή κολυμβήσις τὴ πικρὴ ἴσιν, in qua piscatio margaritarum, *Arrian. Peripl. Mar. Erythr.*
 Κολυμβήτης, ήρος, ό, (δίκην κολυμβητήρος, *Aesch. Suppl.* 412.) idem quod
 Κολυμβητής, υ, ό, natator, urinator.
 Κολυμβητικός, ή, όν, natandi peritus. Πλὴν καί ἕνα τῆς κολυμβητικῆς άττα μέρη, *Plato Soph.*
 Κολυμβίς, ίδος, ή, urinatrix; (2) avis quaedam.
 Κίλυμβος, υ, ό, urinator; (2) natatio; (3) avis quaedam.
 ΚΟΛΥΤΕΑ, ας, ή, colytea, arbor.
 ΚΟΛΧΙΚΟΝ, υ, τός, Colchicum, herba venenata.
 Κολυμάω, ώ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perstrepo, more graculorum garrigo. Θεορίτης δ' έτι μένος άμειροπέτης έκολόμα, *Il.* 2, 21?. *A. κολοίος.*
 Κολώνη, ης, ή, collis, tumulus, locus editus; (2) montium fastigium. *A.*
 ΚΟΛΩΝΟΣ, υ, ό, idem.
 Κολωνίτης, ό, mercenarius. *A. κολωνός.*
 Κωλωνοειδής, ές, collis figuram habens.
 Κολώνιον, υ, τός, idem quod κολώος, *Hes.*
 Κολών, υ, τός, idem, *Hes.*
 Κολώος, υ, ό, tumultus, perturbatio. *A. κολοίος, graculus.*
 Κομάειος, υ, ό ε ή, flavam habens caesariem. *Ex κόμη et αιδος, flamma.*
 Κόμαρον, υ, τός, fructus arbuti; (2) arbutum. *A.*
 ΚΟΜΑΡΟΣ, υ, ό ε ή, arbutus. *Angl. THE STRAWBERRY TREE.*
 Κομαροφάγος, υ, ό ε ή, qui arbutis vescitur.
 Κομάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor. pro κομάσαι.*
 Κομάω, ώ, f. ήσω, comatus sum; comam alo; (2) abundo, ornatus sum; (3) effero me, glorior et me jacto, magnifice de me sentio; superbio; κομάωντες, *Poet. pro κομάντες, κομάντες, comantes, part. praes. κομάωσι, Poet. pro κομῶσι, κομάωσι, 3. pl. praes. ind. sibi placent, gloriantur.* Ἀνθ' μὲν ἰὼν κομῶ, άτμία αὐτῶν έστί, *1 Cor.* 11, 14. Εἰπέ μοι, ἐπὶ τῷ κομῶς εἰς κομῶς είναι προσποιεῖς, *Aristoph. Vesp.* 1306. *A. κόμη.*
 Κομβολίτης, υ, ό, qui crumenas resecat et aufert, *Hes.* *Ex κόμβος et λῶω, solvo.*
 ΚΟΜΒΟΣ, υ, ό, nodus, in culmis et arundine; (2) ad ornatum in vestitu; (3) marsupium, crumena. Hinc
 Κομβώω, ώ, fut. ώσω, nodo necto, *Gl. Vet.* (2) κομβώσασθαι, vestiri, *Hes.* (2) τὴν ταπεινοφροσύνην ἰγκομβώσασθαι, *Ejnst. Petri,* 5, 5. (3) ἐκομβώσας πολλά χρήματα, pecunias malis artibus corrassit, *Malala. Hist.* 2, 109.
 Κόμβωμα, άπος, τός, vestitus, amictus, *Hes.* (2) ornamentum, *Suid.* *A. κομβώω.*
 Κομείτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion. pro ἐκομείτην. A.*
 ΚΟΜΕΪΟΝ, ώ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομείωσι, curabat, imperf. *Ion. pro ἐκόμει, ἐκόμει. Κύνα καρχαροδοντα κομείν, Hesiod. Op.* 622.
 ΚΟΜΗ, ης, ή, coma, compta hominis caesaries et curiosius culta; (2) coma, i. e. frondes arboris, herbarum, &c. (3) herba quaedam.
 Κόμης, υ, ό, classis nauticae praefectus, *Basilii Naumach. apud Fabric. Biblioth. Gr.* 8, 141.
 Κομησάμυνίας, superbus Amynias, Amynias notatus ob superbiam: hinc fictum verbum. Ὡ πόνω πονηρῆ, καὶ κομησαμυνία, *Aristoph. Vesp.* 466.
 Κομήτης, υ, ή, comans, comatus, crinitus; sc. άσής, cometa, stella comata. Κομήτης ίδς, alata sagitta, *Soph. Trach.* 576. Κομήτης λειμῶν, pratium herbosum, floridum, *Eurip. Hipp.* 210. *A. κομῶω.*
 Κομίδη, ης, ή, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) accessio; (5) recuperatio alicujus rei. *A. κομίζω.*

Κομίδη, adv. perquam, valde, admodum, nimis, oppido, *dat. adv. a κομίδη.*
 Κομίζεσθαι, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor. et Att. pro κομίζεσθαι, a κομίζω.*
 Κομίζω, fut. ίσω, curo, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, adveho; (3) duco, deduco; (4) effero, sc. sepeliendi causa. *At in med. etiam accipio, recipio, fero, velut praemium consequor;* (2) sumo mihi, ut poenam ex aliquo; *item, emendo;* (3) recipio me, revertor; (4) proficiscor, f. 1. κομίζω, et κομίζομαι, *Attice κομίζεσθαι, κομίζω, recipies, auferes;* κομίζομαι, a. 1. part. pass. portatus, vectus. Κομίζω νῦν μοι παιδα τὸν ἔμῶν, ὡς ἴδω, *Soph. Aj.* 530. Κομίζεσθαι παντὶ τρέπω τὴν ήμετέραν βασιλείαν, *Aristoph. Av.* 556.
 Κομίζω, a. 1. inf. act. *Dor. pro κομίζω.*
 Κομίζομαι, fut. 1. ind. med. *Att. pro κομίζομαι.*
 Κομίζαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion. pro ἐκομίζαντο.*
 Κομίζονται, 3. sing. aor. 1. conj. mcd.
 Κομίζομαι, congerendus, *Aesch.*
 Κομίζω, ης, ή, commeatus, cibus, *Hes.*
 Κομίζω, ήρος, ό, portator, bajulus; (2) deductor. *A. κομίζω.*
 Κομίζω, υ, ό, curator; (2) deductor. (2) εἰς τ' άν λαβῶσα πεντήκοντα Νηρηῶν χροῖν, ἔλθω, κομίζω τέ, *Eurip. Andr.* 1267. *Ab eod. Hinc*
 Κομίζω, ας, ή, curatrix:
 Κομίζω, ή, όν, alitrix.
 Κομίζω, υ, τός, praemium quod datur portatori. *A. κομίζω.*
 Κομῶ, f. 1. ind. act. *Att. pro κομῶω.*
 Κομῶ, άπος, τός, segmen, fragmentum; (2) incisum, incisio; (3) pars periodi; (4) nota, seu signum, nummo impressa. *A. κόπτω.*
 Κομματικός, ή, όν, commaticus, commatibus et incisus constans, in quo crebra sunt incisa seu commata, brevissima sententiae. *A. κόμμα.*
 Κομματικῶς, adv. crebris commatibus.
 Κομματίον, υ, τός, parvum segmentum. *Dim. ap. Sch. Com. κομματίον χροῖ.*
 ΚΟΜΜΙ, τός, gummi. Nomen indeclinab. (2) in specie gummi Arabicum.
 Κομμωδός, εος, ό ε ή, gummosus; gummi referens. *A. praec.*
 Κομμώζω, gummi speciem praebere. *A. κόμμι.*
 Κομμωδός, εος, ό ε ή, gummosus; gummi referens. *Ab eod.*
 Κόμμος, υ, ό, planetus, plangor. *A. κόπτομαι, plango.*
 ΚΟΜΜΟΣ, υ, ό, ornatus nimis accuratus et supervacaneus; nitor fucatus et adscititius, fucus, mangonium.
 Κομῶω, ώ, f. ώσω, ornatum curiosiore adhibeo, fucio, proprie et tropice; unde κομῶω, inf. praes. et κομῶωσθαι, aor. 1. κομῶωσθαι, a. 1. pass. ornata. *A. κομῶω. Hinc*
 Κόμμομα, άπος, τός, id quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquisitor; (3) ornatus orationis exquisitor, et fere in deteriorem partem.
 Κόμμοσις, εως, ή, ornatus et cultus corporis orationisve exquisitor et mollior.
 Κομμοτής, υ, ό, mangonizandi corporis artifex; mango. Hinc
 Κομμοτίζω, fut. ίσω, curiosius orno.
 Κομμοτικός, ή, όν, aptus ad formae lenocinia; (2) ad cultum exquisitiorem pertinens; (3) tropice κομμοτικοί dicuntur in oratione omnimodo ornatum exquisitum captantes, et talis oratio κομμοτική.
 Κομμοτικῶς, adv. nimis compte.
 Κομμοτῆμα, ας, ή, ornatix.
 Κομμοτῆριον, υ, τός, calamistrum, seu aliud aliquod instrumentum aut medicamentum quo crines ornantur.
 Κομμοτῆριον, ώ, comam alo. *Ex κόμη et τρέφω.*
 Κομῶω, comam orno, *Sterph.*
 Κομῶωσι, 3. plur. praes. ind. act. *Dor. pro κομῶωσι, a κομῶω.*
 Κομῶωζω, f. ώσω, magnopere me jacto, insolenter

lenter et fastuose me gero; (2) proprie strepitum seu sonitum edo. Καὶ σοὶ μὲν, πόσι, γυναῖκί ἄριστον ἔστι κομπάσαι λαβεῖν, Eurp. Alc. 321. A κόμπος. Hinc
 Κομπασμα, ἄτος, τὸ, id ipsum quo gloria-
 mur.
 Κομπασμὸς, ἤ, ὄ, jactatio, jactantia, gloriatio,
 elatio, insolentia verborum.
 Κομπαστής, ἤ, ὄ, jactator.
 Κομπαστικός, ἤ, ὄ, jactans, jactabundus.
 Κομπαστικῶς, adv. jactanter.
 Κομπάω, ὤ, fut. ἤσω, crepo, strepo, crepito,
 edo strepitum, qualem aper acuens seu col-
 lidens edens, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ
 σὸν δ' ἐκόμπευ μῦθον, Soph. Aj. 781. Κομ-
 πῆν δ' ἔσ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεισιν αἰσχρὸν ἴνιδος,
 Id. Phil. 835. A κόμπος.
 Κομπήρως, ῥά, ῥόν, jactans se, jactabundus.
 Κομπολοκῆν, inaniter strepo. Hinc imperf.
 ἀρ. Aristoph. ἀλλ' ἐκ ἀκομολοκῆν, at non
 inaniter loquebar, Ran. 1078.
 Κομπολοκῆνης, ὤ, ὄ, magna sonans; jactator
 timidus, gloriosus, vox Aristophanica. Ex
 κόμπος et λήκυθος, ampulla.
 Κομπόρριμαν, ὄνος, ὄ, ἤ, qui se grandibus ver-
 bis jactat, timidus jactator. Ex ῥῆμα.
 ΚΟΜΠΟΣ, ὤ, ὄ, crepitis apri acuentis dentes;
 (2) strepitus, crepitis quivis; (3) sonitus, ut
 a saltantibus pulsando pedibus terram
 editur; (4) verborum ampullæ, jactatio,
 gloriatio, ostentatio, insolentia. (4) κόμπων
 μεταρσίων πρόσσω, longe a superbis jactatio-
 nibus distantia, Eurip. Androm. 1221. In
 vulgatis edit. male legitur κόμπω μεταρσίω
 πρόσσω.
 Κομπός, ἤ, ὄ, jactator, jactabundus.
 Κομπόφιλολόρημαν, ὄνος, ὄ, ampullosa et grandi
 verborum compositione utens, percrepans
 grandiloquentia. Vox Aristophan. Ex κόμ-
 πος, φίμελλος, et ῥῆμα. Vide Ern.
 Κομπώδης, ὄνος, ὄ, ἤ, jactans sui, jactabundus.
 Hinc τὸ κομπώδες, ὄνος, jactantia. A
 κομπός.
 Κομπώδως, adv. jactanter. A præc.
 Κομφεία, ὤ, ὄ, elegantia, festivitas, lepor; (2)
 vafrities. A κομφείω. Unde
 Κομφευμα, ἄτος, τὸ, scite, venuste, dictum aut
 factum.
 Κομφευσιπιδικῶς, adv. scite et eleganter, Eurip-
 pidis more. Vox Aristophanica. Ex κομφός
 et ἑυπιδίως.
 Κομφεύομαι, scite seu festive aliquid facio; (2)
 scite et urbane cavillor; (3) scitus et facetus
 esse volo, affecto venustatem; (4) jacto
 me, ac vendito; κεκομφεμένον, p. pass. scite
 et eleganter compositum, dictum. Οἱ πλά-
 σαι δὲ ἐπὶ μᾶλλον κομφεύονται ἐν τῷ ἔργῳ
 Plat. A κομφός. Hinc
 Κομφεπτός, ἤ, ὄ, festivus, lepidus, ornatus.
 Κομφεύω, arguari. Κόμφευσεν νῦν σὴν δόξαν, arg-
 utare quantum vis de suspitione, Soph. Alc. 324.
 Κομφεσπής, ὄνος, ὄ, ἤ, facetus, verbis elegans.
 Ex κομφός et ἔπος.
 Κομφεσπής, ὄνος, ὄ, ἤ, scitus, elegans, festivus.
 Ex πρέπω.
 ΚΟΜΥΘΟΣ, ἤ, ὄ, scitus, elegans, bellus, ven-
 nustus, lepidus, facetus, festivus; (2) lo-
 quaculus, garrulus; (3) vafer, versutus;
 (4) plenus jactantiæ et ostentationis.
 Κομυθότης, ὄνος, ὄ, elegantia, lepor, festivitas;
 (2) argutia, subtilitas. A κομφός.
 Κομφῶς, adv. scite, lepide, festive.
 Κονάβειω, ὤ, fut. ἤσω, resono, sonum reddo.
 Ἄμφω δὲ νῆες Σμερδαλίον κονάβησαν, Il. 2, 334.
 A κονάβος.
 Κοναβῆδιν, adv. eum sonitu. Ab eod.
 Κονάβως, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐκονά-
 βησι, a κονάβειω.
 Κοναβίζω, f. ἴσω, resono. Ἀντὰρ ὑπὸ χθῶν Σμερ-
 δαλίον κονάβειε ποδάνα ὑτάν τε, ἤ ἴσπων, Il. 2,
 466. Ab eod.
 ΚΟΝΑΒΟΣ, ὤ, ὄ, sonitus, strepitus.
 ΚΟΝΑΤ, ὄνος, τὸ, ponulum barbaricum, Per-
 sicum, certe Asiaticum, decem cotylarum.
 Ἴδου εἰληφθα ἐκ τῆς χειρὸς σε . . . τὸ κόνου τῷ

Συμῷ μὲν, calicem indignationis meæ, Isaias
 51, 22.
 Κονδύλη, ἤ, ὄ, tuber, vibex.
 Κονδύλιζω, fut. ἴσω, digitis in condylo con-
 tractis verberco; pugnum impingo, pugno
 cædo.
 Κονδύλισμός, ἤ, ὄ, taliter; plaga pugno in-
 cussa. A κονδύλιζω.
 ΚΟΝΑΤΑΟΣ, ὤ, ὄ, digiti articulus et junctura,
 seu nodus et curvatura qua digitus flectit-
 tur; (2) tuber in digitorum junctura; (3)
 pugnis; (4) ictus qui fit pugno. Gl. V.
 κόνδυλοι, articuli; κόνδυλος, colaphus, tali-
 trum, pugnis. Hinc
 Κονδύλαμαι, ἔμαι, intumesco, extubero instar
 tuberum in juncturis digitorum.
 Κονδύλαδης, ὄνος, ὄ, ἤ, nodos et tubera in digi-
 torum juncturis representans. A κόνδυλος.
 Κονδύλαμα, ἄτος, τὸ, tuber, quale est nodorum
 in juncturis digitorum.
 ΚΟΝΕΪ, ὤ, festino, proprio, curro, ministro,
 famulor, Hes. usitatum in compositione, ut
 ἐγχευεῖν, διακονεῖν (2) sentio, novi. A κόνει,
 ἔρην. Hinc
 Κονή, ἤ, ὄ, ministerium; (2) cædes. Ab ob-
 soleto κόνει, occido.
 Κονήτης, ὤ, ὄ, minister, famulus, Hes.
 Κονία, ὤ, ὄ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixi-
 vium; (4) calx, tectorium, albarium, Gl. V.
 (5) arena. A κόνις.
 Κονιάμα, ἄτος, τὸ, calce inductum, opus alba-
 rium seu tectorium; κονιάματα, circumlitio-
 nes, Gl. V. A κονίαω.
 Κονιάσις, ὤ, ὄ, albarii seu tectorii operis in-
 ductio. Gl. V. tectorium. Ab eod.
 Κονιατής, ἤ, ὄ, et κονιάτης, ὤ, ὄ, qui opere alba-
 rio parietes tegit. Ph. dealbator, tector;
 Κονιατός, ἤ, ὄ, albario et tectorio opere induc-
 tus, calce illitus. Ab eod.
 Κονιάω, ὤ, f. ἴσω, pulvere impleo, pulvere ad-
 spergo, inspergo; (2) calce induco vel ob-
 duco, calce dealbo; (3) cerusso, fucio; κο-
 νιάμαι, in pulvere volutor, dealbor, et ali-
 eubi active, tectorio induco; κεκονιαμένος,
 perf. pass. pulverulentus, dealbatus. Πα-
 ρομοιάζετε τάφους κεκονιαμένους, Matt. 23, 27.
 A κονία.
 Κονιάω, ὤ, pulverem excito, moveo, V. L. A
 κόνις.
 Κονίσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις.
 Κονίζω. Vide κόνιζω.
 Κονίζω, fut. ἴσω, pulvere impleo, respergo,
 fædo; κονίζομαι, in pulvere volutor, versor;
 (2) ad pugnam me athletarum more paro,
 exerceo; κεκονιμένος, perf. pass. pulveru-
 lentus, festinans; (3) est etiam perire, in-
 terfici. Vid. κόνιω.
 ΚΟΝΙΔΗ, ἤ, ὄ, cunila, herba quæ et origanum
 Herculeum dicitur.
 Κόνιον, ὤ, τὸ, pulvis. A κόνις.
 Κονίσιος, ὄδος, ὄ, ἤ, ejus pedes in pulvere
 versantur, pulvere respersi sunt; (2) cal-
 ceamenti genus. Ex κόνις et ἔσως.
 Κονιστόπιος, ὄδος, ὄ, ἤ, idem. Hinc κοινοστό-
 πιδες, ἀγροῖκοι ἐργάται, rustici operarii,
 agricolæ. Ex κοινοστός et ἔσως.
 Κονιστός, ἤ, ὄ, pulvis, pulvis excitatus et in
 acrem elevatus; (2) homo squalidus et illu-
 vie laborans. Ex κόνις et ὄρα. Hinc
 Κονιστώω, ὤ, f. ἴσω, pulvero, Gl. V. κοινοστῶ-
 μαι, pulverescio, Gl. V.
 Κονιστώδης, ὄνος, ὄ, ἤ, pulverulentus, Gl. V.
 Κόνιος, pulvereus, ut ζεύς κόνιος. A κόνις.
 Κονίω, ὤ, pulverem excito. Ab eod.
 Κονίσιος, ὄδος, ὄ, ἤ, idem quod κονίσιος.
 Κονίστω, excito pulverem, impleo pulvere,
 V. L.
 ΚΟΝΙΣ, ὤ, ὄ, pulvis; (2) cinis; (3) lixi-
 vium. Hinc
 Κόνις, ἴδος, ἤ, lens, ovum pediculorum.
 Κονισάλος, vel κονισάλος, ὤ, ὄ, pulvis motus,
 pulvis excitatus. Gl. V. pulvisculus; (2)
 pendulum, seu nuncum Phipaeum. (1) κο-
 νισάλος ὠροντ' ἀελλῆς, Il. 3, 13. (2) Athen.
 10. Synes. Epist. (2) Aristoph. Lys. 975.
 Ex κόνις et ἄλλομαι.

Κονισήριον, ὤ, τὸ, locus in quo athletæ decerta-
 turī pulvere se conspergebant, oleo antea
 peruncti. A κονίζω. Unde
 Κονιστικός, ἤ, ὄ, qui in pulvere volutari solet;
 Κονίστρα, ὤ, ὄ, volutabrum pulvereum, arena
 in qua se exerebant athletæ; (2) cavum
 pulvereum, in quo se volutant aves.
 Κονίστρον, ὤ, τὸ, idem. A
 Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; ob-
 lino, oblino pulvere; κονίμαι, in pulvere
 volutor, ad pugnam me paro athletarum
 more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in
 pulvere: κεκοινμένος, p. pass. pulverulentus.
 Κονιόντες πεδίοιο, Il. 13, 820; 22, 405. A
 κόνις.
 ΚΟΝΝΑΠΟΣ, ὤ, ὄ, connarus, arbor apud Alex-
 andrinos.
 Κοννέω, ὤ, cognosco. Κοννῶ δ' ἄπαν, Æschyl.
 Suppl. 171.
 ΚΟΝΝΟΣ, ὤ, ὄ, barba. Alicubi junctum voci
 ἑλλων, armilla, videtur tale ornatus genus
 significare. Est Κόννος sive potius Κόννας et
 Κοννάς, etiam nomen proprium citharædi
 cujusdam pauperis miserique; unde prover-
 b. Κόννη ἤφρος, de homine nihili.
 Κοννόφρον, unde dat. pl. arud Hes. κωννόφροσι,
 quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus.
 Ex Κόννος et φρόνη, mens.
 Κοντίλος, ὤ, ὄ, contus, V. L. (2) coturnix, Hes.
 (3) serpens quidam, Hes. A
 ΚΟΝΤΟΣ, ὤ, ὄ, contus, pertica, sudes.
 Κοντοβόλιω, contis jaculor, peto. A βάλλω.
 Κοντοφόρος, ὤ, ὄ, ἤ, qui contum gestat, conto
 armatus. Ph. hastatus. Ex φέρω.
 Κοντωτὰ πλοῖα, contis instructa navigia, quæ
 contis impelluntur. A κόντος.
 Κονύζω, ἤ, ὄ, herba coronaria; cunilago.
 Κονυζήεις, ὤ, ὄ, ex herba cunila, Nic.
 Κοπάζω, fut. ἴσω, desino, quiesco. Ἐκόπασεν ὁ
 ἄνεμος, Matt. 14, 32. A κόπος.
 Κοπάνίζω, pistillo contundo, pinso. A κό-
 πων.
 Κοπανισήριον, ὤ, τὸ, pistillum. A præc.
 Κόπανον, ὤ, τὸ, idem. A κόπω.
 Κοπάς, ἄδος, ἤ, arbor incisa, arbor quæ cædi
 solet. Ab eod.
 Κοπέιν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.
 Κόπτω, ὤ, τὸ, vel κόπαιον, frustum. Ph. κόπτω,
 idem. Ab eod.
 Κοπετός, ἤ, ὄ, planetus. A κόπτομαι.
 Κοπέως, ὤ, ὄ, cælum quo lapides et similia
 cælamus. A κόπτω. Unde
 Κοπή, ἤ, ὄ, sectio, incisio; (2) cædes, strages.
 Κοπήναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω.
 Κοπιάρως, ῥά, ῥόν, laboriosus, molestus, lassitu-
 dinem nervis inferens. A κοπιάω. Unde
 Κοπιάρτης, ὤ, ὄ, vespillo, Ph.
 Κοπιάρτω, 3. sing. præc. imperat. act. contr.
 pro κοπιάρτω, a
 Κοπιάρω, ὤ, fut. ἴσω, laboro; (2) moleste fero,
 fastidio; (3) fatigor, lassesco, fatisco; κο-
 πιάρως, aor. 1. delassatus; perf. κεκοπιάρως,
 lassus, fatigatus; præc. part. pass. κοπιάρ-
 μένος, fatiscens. Περισσότερον αὐτῶν πᾶν-
 τω ἐκοπίασα, 1 Cor. 15, 10. Κεκοπιάρως
 ἐκ τῆς ὀδοσπορίας, Joann. 4, 6. A κόπος.
 Κοπίζω, f. ἴσω, epulum agito, quod κοπίς dici-
 tur; κοπίζειν, mentiri, Hes. A κόπις, lo-
 γημα.
 ΚΟΠΙΣ, ἴδος, vel κόπις, ἴδος, ἤ, gladius seu cul-
 ter aptus ad cædendum; (2) cœna, seu
 convivium quoddam Laconicum, Athen.
 Κόπις, orator, rhetor (sæpe in malam partem).
 Πρὶν ὁ ποιητὴς φωνήεντα κόπις, ἠδὲν ἄλλος, δημοχρατιστής,
 Eurp. Hec. 133.
 Κοπιώδης, ὤ, ὄ, idem quod κοπιώδης.
 Κοπιώντες, nom. pl. pro κοπιάντες.
 Κόπος, ὤ, ὄ, labor; (2) molestia; (3) lassitu-
 tudo, defatigatio ex labore. A κόπω.
 Κοπῶω, ὤ, fut. ἴσω, lasso, fatigo; κοπῶμαι,
 ἔμαι, lassor, fatigor, ἐκοπῶμαι, aor. 1. las-
 sus est, Hom. Batr. 188. κεκοπῶμένος, perf.
 lassitudine confectus, defatigatus. A κόπος.
 Κόπασα, inlecl. figura nonaginta significans.
 Κοπασάτης, ὤ, ὄ, equus τῷ κόπασα insignitus.
 Κοπασφάρος, idem. Ex φέρω.

Κορῶν γῶγος, ἄ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος et ἄγωνος, nectur.
 Κόπρανον, ὡ, τὸ, sterco, *Arct.*
 Κοπρέων, sterco, *Eust.* Ἀ κόπρος.
 Κοπρέω, ᾧ, fut. ἴσω, sterco. Ab eod.
 Κοπρία, ας, ἡ, sterco; (2) sterquilinum, fimetum. Ab eod.
 Κόπρια, οἰ, parasiti vilissimi, Copriae, *Suct.*
 Κοπρίων, fut. ἴσω, sterco, fimo saturo.
 Κοπρίκος, ἡ, ὄν, stercoreus, stercorosus. *Gl. V.* stercoratorius. A præc.
 Κόπριος, ἰνη, ἰων, stercoreus, *Gl. V.*
 Κόπριον, ὡ, τὸ, sterco, fimus. Ab eod.
 Κόπριος, ἰα, ἰων, stercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.
 Κόπριος, εως, ἡ, stercoratio. Ἀ κοπρίων.
 Κοπριμῶς, ἄ, ὁ, idem. Ab eod.
 Κοπριώδης, εως, ὁ, ἡ, stercorosus.
 Κοπρίων, ἄνος, ὁ, scarabæus, stercoreas pilas provolvens. Ἀ κόπριον.
 Κοπροδοχίον, εἰς, τὸ, sterquilinum, cloaca, *Gl. V.* Ex κόπρος et δίχορμα.
 Κοπρολογέω, fumum colligo. Ἀ
 Κοπρολόγος, ὡ, ὁ, ἡ, qui sterco colligit; (2) extreme sordidus. Ex κόπρος et λέγω.
 ΚΟΨΙΟΣ, ὡ, ἡ, sterco, fimus; *Gl. V.* lutum, cænum, pulvis; (2) stabulum. (2) μυκηθῶν δ' ἀπὸ κόπρος ἐπισσεύοντο νομὸν δὲ, *Il.* 18, 575. Hinc intelligenda glossa in *Hesychio* voc. Ἀυλητής.
 Κοπρόσφα, ἡ, fimus qui trahitur, *Hes.*
 Κοπροσφάω, ᾧ, fut. ἴσω, sterco fero, sterco ingero. Κοπροσφάω σ', εἰλαλίσεις, *Aristoph. Eq.* 295. Ἀ
 Κοπροσφάος, ὡ, ὁ, ἡ, qui sterco fert, sterco ingerens. Ex κόπρος et φέρω.
 Κοπρούω, ᾧ, sterco, *Eust.* Ἀ κόπρος. Unde Κοπρούδης, εως, ὁ, ἡ, stercorosus, *Arct.*
 Κοπρούων, ἄνος, ὁ, sterquilinum, fimetum, locus ubi sterco colligitur. Ἀ κόπρος.
 Κοπρούωνις, ὡ, ὁ, sterquilinarius, homo ultimæ sortis. Ἀ κοπρών. Vid. *Etym.*
 Κόπρωσις, εως, ἡ, stercoratio. Ἀ κοπρώω.
 Κοπρώμιος, ὡ, ὁ, ἡ, a stercore nomen habens. Ex κόπρος et ὄνομα.
 Κοπῶριον, ὡ, τὸ, placentula e materia contusa; (2) pharmacum placentulæ formam habens. Ἀ κόπρω.
 Κόπτῃ, ἡ, prasum marinum, *Athen.*
 Κόπτῃ, ἡ, ἡ, copta, placentula. Ἀ κόπτω.
 Κόπτισος, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτισσα.
 Κοπτιμένη, præc. part. pass. f. g.
 Κοπτοπλακῆς, ἄνος, ὁ, idem quod κοπτή, *Ath.*
 Κοπτός, ἡ, ὄν, contusus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum.
 ΚΟΨΙΩ, f. ψω, scindo, seco, findo; (2) amputo, succido, cædo; (3) vulnero, saucio; (4) cædo, percutio, fricio; (5) impello, pulso; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) succutio; (10) præcido; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κεικώσις, perf. med. qui pulsavit; κεικωμένος, pass. concisus; κοπῆναι, aor. 2. pass. cædi, cæsuum esse. Τις ἴσθ' ὁ κόπτων τὴν θυρῶν, *Aristoph. Phit.* 1097. Κόπτισθ' Ἀδανίον Φησι, *ligeri, Id. Lys.* 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, *Luc.* 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, *Aroc.* 1, 7.
 Κόπυδης, εως, ὁ, ἡ, laboriosus; (2) molestus, lassitudinem afferens; epith. morborum; (3) lassus, fessus, lassatus. Ἀ κόπος.
 Κόπυσις, εως, ἡ, labor, molestia, fatigatio, lassitudo. Ἀ κόπος.
 Κοραγύν, puellam abducere, *Hes.* Ex κόρη.
 Κοράκισσι, dat. pl. *Ion.* pro κοράκισσι, a κόραξ.
 Κορακίωμα, denigro, *V. L.* Ἀ κόραξ.
 Κορακίως, εως, ὁ, piscis species; κορακίων, gen. pl. ficorum species. Ἀ κόραξ.
 Κορακίας, ὡ, ὁ, corvinus, corvo similis; (2) graculus. Ab eod.
 Κορακινίδιον, ὡ, τὸ, parvus coracinus. Ἀ Κορακίνος, ἰνη, ἰων, corvinus. Ἀ κόραξ. Unde Κορακίνος, ὡ, ὁ, coracinus, piscis quidam.
 Κορακίον, ὡ, τὸ, corvus parvus; (2) malleus, quo fores pulsantur; (3) species ficus. Dim. Κορακίκος, ὡ, ὁ, corvus. *Gl. V.* parvus corvus. Dim. a κόραξ.

Κορακιδῆς, εως, ὁ, ἡ, corvi speciem habens.
 Κορακιδῆς, εως, ὁ, ἡ, corvinus, corvini generis. Ἀ κόραξ.
 Κοραλλίζω, coralli more rubeo. Ἀ
 ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ, vel κοράλλον, ὡ, τὸ, corallium, corallum, curallum, lapis marinus rubens.
 Κοραλλιοπλάστης, ὡ, ὁ, qui e corallo fingit figuras, &c. *Etym.*
 ΚΟΡΑΞ, ἄκος, ὁ, corvus; (2) signum caeleste; (3) nomen piscis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulsantur; (6) rostrum gallinaceum, *Eust.* (7) genus supplicii; (8) nomen pastilli; (9) repagulum.
 Κοράξαι, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω.
 Κοράσιον, ὡ, τὸ, pupa, puella, puellula. Ἀ κόρη. Hinc
 Κορασιώδης, εως, ὁ, ἡ, puellaris.
 Κοράσσω, vel κοράττω, pertinaciter et improbe aliquid flagito, *Suid.* Ἀ κόραξ (5).
 Κορακίω, f. ἴσω, cordacem salto. Ἀ κόραξ.
 Κορακικός, ἡ, ὄν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.
 Κορακισμός, ἄ, ὁ, cordacis saltatio. Ἀ κορακίζω.
 ΚΟΡΑΞ, ἄκος, ἡ, cordax, genus saltationis comice et lascivioris.
 ΚΟΡΔΥΛΗ, ἡ, ἡ, clava, fustis; (2) involucrum capitis; (3) vilissimus pisciculus quidam; (4) fetus thynni. Hinc
 Κορύλος, ὡ, ὁ, piscis quidam, cordylus.
 Κορύει, 3. sing. fut. 1. ind. act. per *Sync.* pro κορύσει, a κορύω.
 Κορῆα, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, *Hes.* (3) sacrificium in honorem Proserpinæ, *Id.* (4) saturitas, *Id.* Ἀ κόρη, vel κορεύω.
 Κορηννῶ, saturo. Vid. κορύω.
 Κορῆσθαι, aor. 1. inf. med. verbi κορηννύμι.
 Κορῆσις, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* cum v. ἐφέλω. pro κορεύσει.
 Κορῆσις, satiolus, a. 1. part. pass.
 Κορῆσαι, pro κορεύω, *Nicand.*
 Κορῆς, ἡ, ὄν, satiabilis. Ἀ κορεύω.
 Κορύμμα, ἄτος, τὸ, virginitas. Ἐνθα παρῆναι ἔλυσ' ἐγὼ κορύμματ' ἐκ τῶν ἀνδρῶν, virginitatem amisit, *Eurip.* Alc. 175. Ἀ
 Κορεύω, f. εἴσω, devirgino, stupro; (2) juvenilem ætatem transgigo; pass. κορεύεται, devirginatur. (2) Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς, *Eur. Alc.* 314. Ἀ κόρη.
 Κορεύω, κορηννύω, κορηννύμι, fut. ἴσω et ἴσω, satio, saturo; κεικωμένος et κεικωμένος, perf. pass. satius; ἐκορεύθη, a. 1. satiatum sum; κορεύσατο, *Pœt.* pro ἐκορεύσατο, a. 1. med. se satiavit; ἐκορεύσθω, 3. sing. plusq. perf. pass. satiatum erat; κορεύω, *Pœt.* pro κορεύω, f. 2. act. satiat. Τις ἄν κορύσει ἀπαντας, *Epirgr.* Κορῆσέντες δὲ τρωῆς, *Acl.* 27, 38.
 Κορεύω, f. ἴσω, verro, purgo, et hinc orno; κεικωμένος, purgatus, perf. pass. Τὸ παιδαγωγίον κορύω, *Dem.*
 Κόρη, ἡ, navis πρωτόπλοος, *Lycophr.*
 Κόρη, ἡ, ἡ, pupa, puella, juvenula, virgo, filia, puella nupta; (2) Proserpina; (3) pupa, imagnucula, qua puellæ ludunt; (4) pupilla, nigricans pars oculi. Ἀ κορεύω.
 Κορήθρον, ὡ, τὸ, scopæ, scopulæ. Ab eod.
 Κορημα, ἄτος, τὸ, purgamentum; (2) scopæ. Ab eodem.
 Κορημάτιον, ὡ, τὸ, scopula, *Gl. V.* Ἀ præc.
 ΚΟΡΩΤΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, *opud Theoc.* (2) agger, tumulus, *Hes. Suid.*
 Κορῶν, idem quod
 Κορῶν, in acervum colligo, coacervo. κορῶσται, attollitur, intumescit. Ἐμυθίς δὲ τε κῆμα κελαινὸν κορῶσται, *Il.* 9, 7. Ἀ κόρως.
 Κορίαννον, vel κορίαννον, ὡ, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito gestatur. Ἀ κόρη.
 Κορίδιον, ὡ, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.
 Κορίζομαι, f. ἴσομαι, blandior, blande compello. Τῆσσι τὸν οἶνον λαμβάνουσ' ἐκορίζετο, *Aristoph. Nub.* 68. Ab eod.
 Κορίθλις, et κοροθάλις, unde κοροθάλια δάφνην, virentibus ramis decora, *Er.*

Κορίκιος, ad puellas vel virgines spectans, *Poll.*
 Κορίκος, ἡ, ὄν, puellaris, virginalis.
 Κορίκιως, adv. puellariter, virginum more.
 Κοριναίος, οἰ, qui ex clanculario concubitu nati sunt, *Steph.*
 Κοριναίωσιν, scortari, lenonem agere, *Hes.* Ἀ Κορίνθιος.
 Κορίνθιος, ἰα, ἰων, Corinthius. Ἀ Κορίνθος.
 Κορινθίως, adv. more Corinthiaco.
 Κορινθιογενής, εως, ὁ, ἡ, a Corinthio opifice, item ære Corinthiaco factus. Ex ἔργον.
 ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ὡ, ἡ, Corinthus, urbs Achaïæ.
 Κορίον, ὡ, τὸ, pupa, puellula; (2) sacrificium pro puellis seu pueris juveniculis; (3) coriandrum, herba; (4) ancilla, serva, *Heliodor.* 7. *Angl.* CORIANDER. Dim.
 ΚΟΡΙΣ, εως, ὁ vel ἡ, cimex; (2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόρις, cimices.
 Κορίσκη, ἡ, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.
 Κορίσκιον, ὡ, τὸ, idem.
 Κοριώδης, ες, puellaris, *Hes.*
 Κόρχος, ὁ, olus agreste, *Ar. κόρχος, Hes.*
 Κορχογενέω, ᾧ, f. ἴσω, strepo, latro, de ventre. Compos. legitur *apud Aristoph.* Κλόνος ἐξ-αίφνης αὐτὸν δισκορχοῦντας; *Nub.* 386. Ἀ
 Κορχοῦν, ἡ, ἡ, intestinorum tumultus ac strepitus; (2) strepitus quivis.
 Κορχογενέω, ἄ, ὁ, idem.
 Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare, *Hes.* Ἀ κορμός.
 Κορμῶν, adv. tanquam caudex, tanquam truncus. Οὐς κορμῶν κειμένους οἱ Βλάμεις ὑπὸ τῆς μηρῶς ἀντοπιμον ἀερατὶν ἰακντες, *Heliod.* 9.
 Κορμός, ἄ, ὁ, truncus, caudex, stipes.
 Κορνοσίον, cognomentum Herculis, quod a fugatis locustis accepit. Ἀ
 ΚΟΡΝΟΥ, ὡ, ὁ, locusta.
 Κόροισ, gen. sing. *Ion.* pro κόρη, a κόρος.
 Κόροισος, ὡ, ὁ, ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη et οἴφειν.
 Κοροκόμιον, ὡ, τὸ, puellarum seu virginum ornamentum. Ex κόρη et κόμος.
 Κοροπύθος, ὡ, ὁ, ἡ, qui pupas fingit. Ἐν πηλῶ... ἡ πλαστικὴ κατὰ ταῦτὰ τοῖς κοροπλάθοις, circa lutum figulina versatur, quomadmōdum puparum figuli, *Lucian. Prometh.* Ex κόρη et πλάσσω, *fungo.*
 Κοροπλάστης, ὡ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.
 Κόρος, ὡ, ὁ, satietas, fastidium; (2) fastus, arrogantia, superbia.
 Κόρος, ὡ, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias et κόρος; (2) germen novellum.
 Κόρος, corus, mensuræ quoddam genus.
 Κορσῆς, εως, ὁ, tonsor, *Hes.* Ἀ κείρω, κορῆς, κερῆς, *Voss.*
 Κόρση, *All.* κόρη, ἡ, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. (2) βάλε δαρι κόρσην, *Il.* 4, 501. Ἀ κείρω. Unde
 Κόρση, ὡ, ὁ, qui barbam sibi primum rasi.
 Κορσίσις, εσσα, εν, calamistratus, *Orph.*
 Κόρσιον, et κορσίον, τὸ, radix loti, *Theophr.*
 Κορσοειδῆς, ες, qui capilliforme est. Gemma, *ap. Plin.*
 Κορσῶω, ᾧ, tondeo, rado, *Hes.*
 Κορσωτεύς, εως, ὁ, tonsor. Οὐτος δὲ παῖς ὦν ἐν τῇ Κερῶν ἐπαρῆν, καὶ τινι Κερῶν ὄνελύσας, κορσωτεύς ἐγένετο, *Athen.* 12. Ἀ κορσῶω.
 Κορσωτήρ, ἡ, ὄν, idem et ab eod. Hinc
 Κορσωτήριον, ὡ, τὸ, tonstrina.
 Κορσωτός, ἡ, ὄν, idem quod κορσωτός.
 Κορῶντιαιμῶς, ἄ, ὁ, orgia, bacchatio; item expiatio Corybantum ritu facta. Ἀ
 Κορῶντιαιμῶς, ᾧ, f. ἴσω, Corybantes imitor entheo incesso, insanio. Ἀ Κορῶντιαιμῶς.
 Κορῶντιαιμῶς, f. ἴσω, Corybantum sacris initio. Ab eod.
 Κορῶντιαιμῶς, ἡ, ὄν, corybanticus, corybanticus; (2) corybanti proprius. Ἀ Κορῶντιαιμῶς.
 Κορῶντιαιμῶς, ὡ, τὸ, Corybantum templum.
 Κορῶντιαιμῶς, ἄ, ὁ, *Hes.* Vide κορῶντιαιμῶς.
 Κορῶντιαιμῶς, ες, similis Corybantum motibus, gestibus, &c.
 ΚΟΡΨΑΣ, ἄτος, ὁ, Κορῶντιαιμῶς, Corybantes, *Dii*

Dii supermundani custodiendi vim habentes, secundum Orphicos; (2) sacerdotes Deæ Phrygia, Rheæ, Cybeles.
 Κορυδαλλίς, ἴδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.
 Κορυδαλλῶν, alaudæ, g. s. Dor. pro κορυδαλλῶν.
 Κορυδαλλίς, et κορυδαλλός, ἕ, ἡ, idem. A Κορυδαί, ἕ, ἡ, galerita, alauda cristata.
 ΚΟΡΥΖΑ, ἡ, ἡ, graveudo, humoris erudi e capite destillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) stoliditas, stupor.
 Κορυζάω, ᾧ, fut. ἦσω, gravedine laboro, mucus plenus sum. A κόρυζα.
 Κορυζῶ, idem, Polyb.
 Κορυζῶντι, κος, ἡ, galeam movens, bellator. A κόρυς et ἄισσα, ποσει.
 Κορυθαίολος, vel κορυθαίολος, κος, ὁ, ἡ, qui habet galeam variegatam, eristatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus, Il. 2, 816. Ex κόρυς et αἰδολος.
 Κορυθαίω, ἄρμο, Hom.
 Κορύθιον, κος, τὸ, galeola, Gl. V. A κόρυς.
 Κορυμβολογία, κος, ἡ, pilæ jaectatio, exercitii genus, Aret. Ex κόρυκος et βάλλω.
 Κορυμβοχρῆμα, κος, ἡ, idem.
 ΚΟΡΥΚΟΣ, κος, ἡ, saeculus, marsupium; (2) serotum; (3) pilæ genus, folliculus; infra pro κος, κόρυκος, quæ scriptio est usitatio.
 Κορυμβός, ἡ, idem quod κορυμβός, Ath.
 Κορυμβόβρα, κος, ἡ, hederæ, corymbos ferens; Κορυμβόβρα, κος, ἡ, se. μικτός, hederæ species cuius racemi in orbem sunt circumacti.
 Κορυμβόβρα, ἕμαι hinc κορυμβόβρα κῆρη, apud Suid. coma corymbis fastigiata. A ΚΟΡΥΜΒΟΝ, κος, τὸ, vel κόρυμβος, κος, ὁ, quicquid excelsum est, vel eminens; hinc (2) caeumen montium; (3) apustria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus; (6) ramus; (7) corymbus, bacca. (3) ἀμφὶ γυῶν κόρυμβοι, Eurip. Iphig. in Aul. 258.
 Κορυμβῶν, ᾧ, instar clavæ fastigium habeo, fastigium me et velut thyrsum profero. A ΚΟΡΥΝΗ, ἡ, ἡ, clava; (2) micturh. pro asini veretro, Nicand. (3) κορυνή βλαστῆ, geniculatum inerementum et cacuminum articulatione in germinatione arborum; (4) κορυναί, articuli humeri summi neonon cubiti, capitulata seu capitata ossa in humeri cubitice articulatione, Poll. Il. 7, 141.
 Κορυνήσις, κος, ἡ, germinatio, Athen.
 Κορυνήτης, κος, ὁ, qui clava utitur in pugna; elevator, Gl. V. A κορυναίω.
 Κορυνήφορος, κος, ἡ, elaviger, clavator.
 Κορυναίς, ἄισσα, ἕν, clavæ formam habens, in clavæ modum fastigiatus. A κορυνή.
 Κορυνώδης, κος, ὁ, ἡ, idem quod præc.
 Κορυπτίλος, seu κορυπτίλος, κος, ὁ, qui cornibus peti, petuleus; (2) cornupeta, Gl. V. A Κορυπταί, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, Gl. Vet.
 ΚΟΡΥΞ, ἄθος, ἡ, galea, cassis; (2) galerita, alaudæ genus. (1) τὸν ῥ' ἔλατο πρῶτος κόρυξος Φάλο, Il. 4, 459.
 Κορυξίμεν, præc. inf. act. Ion. pro κορυξίσει.
 Κορυξίω, galea armo; (2) armo; (3) ineito; et κορυξίω, impetu feror, furo. Πάλεμόν τε κορυξίω, Il. 2, 273. Πῶντα μὲν τὰ πρῶτα κορυξίστη, Il. 4, 424. A κόρυξ.
 Κορυξίης, ἕ, ὁ, armatus miles, bellator. Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυξίην, Il. 4, 457. A κόρυξ.
 Κορυφαία, κος, ἡ, pars habnæ summum caput equi cingens. A κορυφή.
 Κορυφαίον, κος, τὸ, pars retis. A Κορυφαίος, κος, αἰών, verticalis, in vertice positus; (2) supremum locum obtinens, supremus, præcipuus; (3) præsul, præcentor; (4) cætris honore quoconque præstans. A ΚΟΡΥΦΗ, ἡ, ἡ, vertex capitis; (2) eaeumen, fastigium, vertex ejusvis rei; (3) summa, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars ossis visus anum inclinans. Hinc Κορυφίω, ᾧ, f. ὦσα, in verticem attollo, fastigium, consumtuo; κορυφῶμαι, in verticem attollor;

fastigior, consummor. Τῆτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφόμενος εἰς ἔν ἀριμόσ, Anth. 3. Dieitur et de mari comotio ventis.
 Κορυφιστή, ἡ, ἡ, pars ornamenti muliebris; a κορυφή (4) retis pars, Bud.
 ΚΟΡΥΧΟΡΟΣ, κος, ἡ, olus quoddam vile silvestre; (2) piscis quidam.
 Κορώνεος, κος, ἡ, fucus, ejus fructus coracino colore sunt.
 ΚΟΡΥΝΗ, ἡ, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulsantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) summitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum seu curvitas in puppi navis; (6) apex ligni iuter utrumque bovem in aratro protensi; (7) quævis summitas; (8) corona. Hinc Κορωνία, ἡ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus et lunatus sum; (3) ἰντερν. ap. Polyb. contendo, obtreeto. Κορωνίαντα πέ- τηλα, Hesiod. Scut. ἔ89.
 Κορωνίδης, κος, ὁ, cornieis pullus. A κορώνίς.
 Κορωνίζω, fut. ἴσω, cornieis stipem colligo, ut solebant circulores quidam, cornieem præferentes, stipemque ei corrogabant, cantilenam quandam eanentes. Ab eod.
 Κορώνιος, incurva et lunata habens cornua, Hes. A κορώνίς.
 Κορωνίοντα, acc. siug. part. præc. act. Poet. pro κορωνίοντα, a κορώνίς.
 Κορώνίς, ἴδος, ἡ, epith. navis nigræ, vel ejus puppis inflexa; (2) summitas eorum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi solita ad denotandum finem partis alieujus, velut scenæ in fabulis senicis; (4) fastigium, summitas, apex alieujus rei; (5) id quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.
 Κορώνισμα, ἄπος, τὸ, carnicu τῶν κορωνίζοντων. A κορωνίζω. Unde Κορωνίτης, ἕ, ὁ, circulator κορωνίζων.
 Κορωνόβλον ὄργανον, instrumentum ad eornices petendas accommodatum. Ex βάλλω.
 Κορωνόμος, ὁ, medicorum vos, idem quod κύβωλον, Hippi.
 Κορωνόπδιον, κος, τὸ, pediculus eornicis, Hes.
 Κορωνόπδιον, κος, τὸ, eoronopus, herba. Dim. A Κορωνόπτες, κος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη et πῆς.
 Κορωνόπειδης, κος, ὁ, ἡ, pcdi eornicis similis. Ex præc. et εἶδος.
 Κορώνος, ἕ, ὁ, elatus, cervicem cfferens. A κορώνη.
 Κορωνίω, fut. ἴσω, cribro. A κρίσκινον.
 Κορωνίθων, ἄνδρ, in modum cribri: Κορωνίθω, fut. ἴσω, eribro. Ab eod.
 Κορωνίον, κος, τὸ, cribellum. Dim. a κρίσκινον.
 Κορωνίγυρος, κος, ὁ, circulus ligneus ambiens cribrum. A γύρος, circulus.
 Κορωνόμαντις, κος, ὁ, ἡ, e eribro divinans.
 ΚΟΨΚΙΝΟΝ, κος, τὸ, eribrum.
 Κορυσπιπίδης, ἕ, ὁ, ἡ, qui cibra confieit, eribrifex. Gl. V. cribrarius. Ex κρίσκινον et κρίσκινον.
 Κορυσπιπίδης, κος, ὁ, pellis ad conficienda cribra, Hes. Ex κρίσκινον et κρίσκινον.
 Κόσκινος, ὁ, idem quod κρίσκινον, Sim.
 ΚΟΣΚΤΑΜΑΪΤΙΑ, κος, τὰ, minuta rerum, ut corii præscgmenta, quæ abjici solent.
 Κοσμῶριον, κος, τὸ, parvum ornamentum, ἰνερ. exquisitus, ut annuli, torques, &c. Dim. a κόσμος.
 Κοσμίω, ᾧ, f. ἦσω, orno, honesto, condecoro; (2) ordino, digero, dispono; (3) adorno, instruo, apparo; (4) fungor magistratu. Ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλῆθον δὲ κοσμεῖν ἱματίους σῆμοις ποίησι, Aristoph. Plut. 940. Εὐρίσκει κοσμημίνον, Matt. 12, 44. (4) κατὰ Κρήτην κοσμεῖντος ἐν Γορταῖν Κούατε, cum Gortynæ in Creta cosinus esset Cydates, Polyb. Excerpt. Legal. 45. Ab eod.
 Κόσμητιν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Βασιλ. pro ἐκοσμήθησαν.
 Κόσμημα, ἄπος, τὸ, ornamentum, insign. A κοσμία.
 Κοσμήν, præc. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαι, aor. 1. part. act. Æol. pro κοσμή- σαι.
 Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. ejusd.
 Κόσμησις, κος, ἡ, ornatio, exornatio.
 Κοσμητήριον, ἡ, ornatio. A Κοσμητής, ἡ, ἡ, idem quod κοσμητής, Man.
 Κοσμητής, ἕ, ὁ, seu κοσμητής, κος, ὁ, ornator, cinniflo, fucator; (2) moderator. A κοσμία.
 Κοσμητικός, ἡ, ὁ, ornandi percitus. Ab eod.
 Κοσμητός, ἡ, ὁ, ornatus, excultus.
 Κοσμητορ, ἡ, ὁ, princeps, nom. dual. A Κοσμητορ, κος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem instruit.
 Κόσμητρον, τὸ, instrumentum quo in ornando utimur, ut scopæ, &c.
 Κοσμίως, ἡ, ὁ, mundanus, rebus humanis deditus; (2) secularis, qui extra clerum est; (3) externus, visibilis, cadueus: Κοσμιον, κος, τὸ, ornamentum exquisitius, delicia. A κόσμος.
 Κόσμιος, κος, ἡ, ἡ, vel κόσμος, κος, ὁ, ἡ, qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, κος, modestia, et οἱ κόσμιοι, magistratus quidam apud Cretenses (elagantiores homines, Eryt.) eadem potestate qua Ephori apud Lacedæmonios, Strab. 10, 738. Hinc Κοσμιότης, κος, ἡ, modestia, decorum: Κοσμιότης, κος, ὁ, ἡ, modestus, elegans.
 Κοσμιως, ἄνδρ, moderate, modeste; (2) ordine.
 Κοσμογένεια, vel κοσμογένεια, κος, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex γίνομαι.
 Κοσμογονία, κος, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur.
 Κοσμογράφος, κος, ἡ, descriptio mundi. A Κοσμογράφος, κος, ὁ, ἡ, qui mundum describit. Ex κόσμος et γράφω.
 Κοσμοκῆμος, κος, ὁ, eomam ornans, epith. pectinis. Ex κόσμος et κῆρη.
 Κοσμοκῆτος, κος, ὁ, mundi imperium obtinens; (2) rex, magistratus. Ex κρατέω.
 Κοσμοκῆτης, κος, ὁ, mundum pcedens, Ery.
 Κοσμολογία, κος, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex λόγος. Hinc Κοσμολογικός, ἡ, ὁ, ad doctrinam de mundo pertinens.
 Κοσμομάχης, κος, ὁ, mundi amore insanienis, Sibyl.
 Κοσμοπλάστης, κος, ὁ, mundi ficator, mundi creator. Ex κόσμος et πλάσσω.
 Κοσμοπληθῆς, κος, ὁ, mundum implens. Ἐν τῷ κοσμο- πληθῆ κατακλυσµῷ, Joseph. Maccab. 15.
 Κοσμοπλόκος, κος, ἡ, ornans mundum, epith. solis. Ex κόσμος et πλέκω.
 Κοσμοποιία, ᾧ, fut. ἦσω, mundum condo.
 Κοσμοποιία, κος, ἡ, mundi fabricatio scu creatio. A Κοσμοποιός, κος, ὁ, mundi eonditor. Ex ποιέω.
 Κοσμοπολίτης, κος, ὁ, mundi civis.
 ΚΟΣΜΟΣ, κος, ὁ, ordo; (2) modus et ratio; (3) disciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magistratus quidam apud Cretenses; (7) ap. Philo. tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; unde et Latini mundum vocaverunt, ἰντερmissisq; eœlum, l. e. sidera. In sacris etiam significat (8) homines universos; (9) homines impios.
 Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens.
 Κοσμοσπότης, κος, ὁ, ἡ, mundo salutaris.
 Κοσμοσπίς, κος, ἡ, mundi officium. A Κοσμοσπίς, ἕ, ὁ, mundi opifex, conditor.
 Κοσμοσπῆρας, κος, ὁ, mundi vastator. Ex σπῆρας.
 Κοσμοσφραγία, κος, ὁ, mundi verito. Ἐ τῷ Νῶϊ κλειώτης . . . κοσμοσφραγία, Joseph. Maccab. 15.
 ΚΟΣΣΟΣ, κος, ὁ, colaphus, alapa.
 ΚΟΣΣΥΦΟΣ, κος, ὁ, mœcula, avis.
 Κοσσύριον, κος, τὸ, locus ubi costus crescit, Strabo.
 ΚΟΣΤΟΣ, κος, ὁ, costus, planta aromatica.
 ΚΟΣΤΥΜΒΗ, vel κοσσύμβη, κος, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.
 Κόσσυμβος, vel κοσσύμβος, κος, ὁ, idem. Hinc Κοσσυμβότης, ἕ, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodi substrictus, epith. tunica, LXX.
 3 C Κοσσυμβή

Κούρα, ἡ, nomen feminae nobilis, divitis, voluptariae et arrogantis, *ap. Com.*
 Κοταίνα, idem quod κοτία.
 Κοτίσσειται, 3. sing. fut. 1. ind. med. *Poet.* pro κοτίσσειται, a
 Κοτία, irascor, simulates exerceo, imi vendi-
 cor; κοτιάσμιος, a. 1. med. iratus, perf. part. κεκοτημένος pro κεκοτημένος κεκοτηότη θυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' ἔγω μάλα πάγχυ θείο μάκαρος κοτίειν, *Il.* 14, 143. Τοῖσιν τε κοτίσσειται ἰδριμοπάτηρ, *Ib.* 5, 747. Α κότος.
 Κοτήσις, ἡσσα, ἡν, iratus. Ab eod.
 Κοτίνάς, ἄδος, ἡ, ut κοτίνης ἑλαία, olea oleastro inserta; (2) bacca oleastri. Α κότινος.
 Κοτινηφόρος, υ, ὁ ἕ ἡ, oleastrum ferens. Ex κότινος et φέρω.
 ΚΟΤΙΝΟΣ, υ, ὁ ἕ ἡ, oleaster, oliva silvatica; (2) corona ex oleastro; (3) acinus.
 Κοτινοτράγος, ὁ, oleastro vescens, *Ar.*
 Κοτίς, ἴδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at κότις, *ap. Hes.* ira.
 ΚΟΤΟΣ, υ, ὁ, ira vetus, simulas, invidia.
 Κοτταβείον, υ, τὸ, praeium quod ei dabatur qui cottabo vicisset; (2) pelvis, in quam id quod a potu in poculo reliquum erat ita effundebatur ut resonaret. Α κότταβος.
 Unde
 Κοτταβίζω, fut. ἴσω, cottabo ludo, vel certo; (2) vomo, evomo.
 Κοτταβικός, ἡ, ὄν, ad cottabum pertinens.
 Κοτταβίσις, ἡ, idem quod
 Κοτταβισμός, ἡ, ὄ, lusus cottabi. Α κοτταβίζω.
 ΚΟΤΤΑΒΟΣ, υ, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores imprimis liquorem alium in altum jaciebant, ut caderent in aereas phialas, et, si major strepitus ederet, ab amica se amari credebant; (2) vinum ipsum quod ita effunditur.
 ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput, *Hes.*
 Κόττις, ἡ, idem, *Dor.* ap. *Poll.*
 Κοττοί, galli gallinacei. Α κόττη, ob caput insigniter cristatum, *Hes.*
 ΚΟΤΥΛΗ, ης, ἡ, cavum; (2) cavum coxae; (3) vola sive cavum manus vel pedis; (4) sinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quodvis cavum profundius ossis, in quo aliud volvitur; (6) vasculum concavum; (7) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) mensura aridorum unciarum novem capax. (4) κοτύλην δὲ τέ μιν καλεῖται, acetabulumque ipsum vocant, *Il.* 5, 306.
 Hinc
 Κοτυλήδων, ὄνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris, et ipsi cirri; (4) os venae seu arteriae intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. (5) πρὸς κοτυλήδων πικρὴν λαίγγυς ἔχονται, polypodis cirris multi calcilli adhærescunt, *Odys.* 5, 433.
 Κοτυλήρτος, vel κοτυλήρτος, υ, ὁ ἕ ἡ, largus fluens, levat fusus poculo, *Il.* 23, 34. Ex κότυλη et βίω.
 Κοτυλαῖος, αἶα, αἶον, cotylae mensuram æquans. Α κοτύλη.
 Κοτυλίω, fut. ἴσω, per cotylas seu heminas liquida aridaque vendo. Ab eod.
 Κοτυλίς, ἴδος, ἡ, cavum coxendicis. Ab eod.
 Κοτυλίση, ης, ἡ, parva cotyla. Dim.
 Κοτυλίσιον, υ, τὸ, idem.
 Κοτυλίση, υ, ὁ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus; (2) placenta genus.
 Κότυλος, υ, ὁ, poculum capiens quantum cotyla; (2) mensura unciarum novem.
 Κοτυλάτης, εως, ὁ ἕ ἡ, cotylae formam habens.
 Κοτάσις, idem quod κοτήσις, *V. L.*
 Κάνειβ, *Æol.* pro ἕ ἡ, nec jam.
 ΚΟΤΚΙ, τὸ, cuci, arbor; (2) fructus, pomum arboris cuci.
 Κεκίμηλον, υ, τὸ, cuci pomum.
 Κεκιφόρος, ὁ ἕ ἡ, arbor cuci. Α κῆκι et φέρω.
 Κεκίμιον, τὸ, cucuma; vasis genus, *Steph.*
 Κελέων, ἡ, τὸ, seu κελεύς, ἡ, *Poet.* pro κολεύς.
 Κελεύστερος, υ, ὁ ἕ ἡ. Vide κολεύστερος.
 Κῆμι, surge. *Vox Hebr.*
 Κερά, ἄς, ἡ, tonsura. Α κείρω.

Κεράλιον, υ, τὸ, corallium; (2) pupa, qua ludere puella solent, *Ern.*
 Κερεῖκος, ἡ, ὄν, tonsorius, ad tonsores pertinens. Α κερά.
 Κερεῖον, υ, τὸ, tonstrina, officina tonsoris. Α κερεῖος.
 Κερεῖω, cupio tonderi. Ab eod.
 Κερεῖς, εως, ὁ, tonsor. Α κερεῖος.
 Κερεντής, ἡ, ὄ, idem et ab eod.
 Κερεντρία, ἄς, ἡ, tonstrix. Α प्रा. Κερεῖω, fut. ἴσω, tondeo. Α κερά.
 Κερεῖωτις, sc. ἡμέρα, seu ἑορτή, cum tondent puerorum capillos Dianæ sacrificant, *Suid.*
 Κέρη, ης, ἡ, idem est quod κέρη.
 Κερεῖσμος, ὄν, detonsus, sc. capillus.
 Κερεῖτες, Curetes, Dii intellectuales, impolutæ proprietatis, et custodiendi vim habentes, secundum Orphicos.
 Κερεῖς, υ, ὁ, tonsus. Α κερά.
 Κεραῖω, ὤ, tonderi volo. Ab eod.
 Κεραῖα, ἄς, ἡ, quæ virgo viro nupsit; juvenilis. Α κεραῖδος.
 Κεραῖδης, gen. sing. *Ion.* pro κεραῖδας.
 Κεραῖδης, ἴα, ἰον, juvenilis, epith. mariti cui uxor nupsit cum virgo esset. Α κῆρος vel κέρη.
 Κεραῖω, fut. ἴσω, juvenem ætatem ago; (2) juvenilia sapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) succido; (6) deputo. Αἱ κατὰ γαστῆρ Ἀνδρῶν κεραῖσμον, *Hesiod. Theog.* 347. Α κῆρος pro κῆρος, vel a κερά.
 Κεραῖκος, ἡ, ὄν, tonsorius, ad tonsorem pertinens, seu ad tonsuram idoneus. Α κερά.
 Κεραῖσμος, ἡ, ὄν, idem et ab eod. Σιδάρον κεραῖσμον, tonsorium ferrum, *Eurip. Or.* 964.
 Κεραῖ, adv. per comam, coma. Πικρὰ δὲ κεραῖ ἑλκυσμένη πλακάμης, *Apoll. Rhod.* 4, 18. Ab eod.
 Κεραῖς, ἡ, tonsorium instrumentum, *Poll.*
 ΚΟΤΡΜΙ, τὸ, curmi, potiosis genus ex hordeo vel tritico.
 Κερεῖρος, ὁ ἕ ἡ, natos, pucros perdens. Ex βερα.
 Κερεγονία, ἄς, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κῆρος et γονία.
 Κερεβῆλια δάφνη, laurus virentibus ramis decorata. Ex κῆρος et δάφνη, vireo.
 Κερεσλάθος, pro κεροσλάθος, *Steph.*
 Κῆρος, idem est ac κῆρος. Hinc
 Κερεσίνη, ης, ἡ, pueritia, infantia.
 Κερεσῖνος, juvenilis, *Er.*
 Κεροσάκιον, marem pario. Α
 Κεροσάκος, υ, ἡ, quæ puerum peperit: (2) puerpera mater. Οὐδ' εὐτυχίας μέστειν μοι κεροσάκοις ἐν Ἀργείαις, *Eurip. Suppl.* 956. Α τίκτω.
 Κεροσφῆω, ὤ, fut. ἴσω, juvenes nutrio. Α
 Κεροσφῆος, υ, ὁ ἕ ἡ, juvenum nutritor vel nutritrix. Ex κῆρος et φέρω.
 Κεραδία, ἄς, ἡ, custodia. *Vox Latina.*
 Κεραῖωγός, ἡ, ὄ, ἕ ἡ, leve onus ferens. Ex κῆρος et ἄγω.
 Κεραῖω, fut. ἴσω, levo, sublevo, adjuvo; (2) in altum tollo; (3) erigo adfectum, et consolator; (4) levis sum. Ὅς πλῆθος κεραῖσει μπετρα χθόνα, *Eurip. Hel.* 40. Ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κεραιήσομαι Ψυχῆν, *Idem, Med.* 473. Ἄλμα κεραιζέιν, exsiliire, *Soph. Aj.* 1287. (1) πάγχυαλον ἀσπίδι ἀμφὶ βραχίονι κεραιζέων, circa brachium gerens, *Eurip. Phæn.* 122. Οὐράνιον πῆδημα κεραιζέω, acrium saltum librans, *Eurip. Elect.* 860. Δόσηνον αἰσθημα κεραιζέω, miserabile levamen libro, *Id. Suppl.* 1047. Α κῆρος. Hinc
 Κεραῖσις, εως, ἡ, levatio, allevatio.
 Κεραῖσμος, ἄτος, τὸ, levatio, levamen.
 Κεραῖσμός, ἡ, ὄ, idem et ab eod.
 Κεραῖστικός, ἡ, ὄν, levandi vim habens.
 Κεραδοξία, ἄς, ἡ, vana opinio. Α δόξα.
 Κεραλογέω, ὤ, verborum levitate utor, nugor.
 Κεραλογία, ἄς, ἡ, loquacitas; (2) nugæ.
 Α Κεραλόγος, υ, ὁ ἕ ἡ, nugator, garrulus.
 Κεραῖνος, ὄν, levis, *Soph.*
 Κερανοῖα, ἡ, levitas, inconstantia. Α
 Κερανοῖος, contr. κεραιῖνος, υ, ὁ ἕ ἡ, levis, inconstans. Hinc τὸ κεραιῖνον, inconstantia et le-

vitatis mentis. Οὐδ' ἐστὶ τῷ Κεραχθῶνιον κεραιῖνον μέγχε πάντες εἶναι, levitate Carthaginensium, *Apollian. de Rebus Hispan.* 431. Ex κῆρος et νόος.
 Κεραῖνος, adv. cum quadam mentis levitate, temere.
 Κεραῖνωτος, υ, ὁ ἕ ἡ, levis et agilis dorsi, *Ath.*
 Κεραῖστρος, ὄν, facile volans. Α πτερόν.
 ΚΟΤ'ΡΟΣ, η, ὄν, levis; (2) remissus, languidus; (3) exiguus; (4) ventosus, inconstans; (5) vacuus; (6) facilis.
 Κεραῖστρος, adv. levius, &c.
 Κεραῖστρος, ἡ, levitas. Α κῆρος.
 Κεραῖω, ὤ, fut. ἴσω, levo, allevo. Ab eod.
 Κεραῖω, adv. leviter, facile; (2) temere.
 Κεραῖστρος, ἡ, ὄ, quasillarius, *Gl. V.* Ex seq. et παίω.
 ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, υ, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) mensura apud Bæotos cum liquidorum tum aridorum.
 Κεραῖστρος, ἡ, ad cophini modum factus.
 Κεραῖστρος, ebullio, scaturio. Α κεραιζέω.
 Κεραῖστρος, εως, ὁ ἕ ἡ, siliceus. Α
 ΚΟ'ΧΑΑΣ, ἄκος, ὄ, ἡ, κοχλίας, glareæ, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) silex.
 Κόχλαι, ὤν, αἶ, conchæ. Α κόχλος.
 Κόχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æstus; (2) quod ebullit. Α κοχλάζω.
 Κοχλαῖον, υ, τὸ, cochlear. Α κόχλος.
 Κοχλίας, υ, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.
 Κοχλίδιον, υ, τὸ, conchula, parva cochlea. Dim. α κόχλος.
 Κοχλαιῖδος, ἡ, idem quod κοχλαιῖδος.
 Κοχλίας, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.
 Κοχλαιῖδος, εως, ὁ ἕ ἡ, cochleæ speciem gærens, conchæ similis; (2) tortuosus, tortilis. Α κοχλίας.
 Κόχλος, υ, ὁ, concha; (2) conchylium, ostreum, purpura. Α
 ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo, *Elym.*
 ΚΟ'ΧΟΣ, υ, ὁ, humor abunde fluens, *Schol. Theocr.*
 Κοχῶ, impetuose, rapide, *Hes.*
 Κοχῶσπον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro κοχῶσειν, a
 Κοχῶσις, ὤ, idem quod κοχῶσις.
 Κοχῶσειν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κοχῶσις, a
 Κοχῶσις, magna copia, abunde fluo. Ἐκ δὲ μιστῶν Ἰδρῶν μὲν κοχῶσειν, *Theoc.* 2, 107. Α κόχος.
 ΚΟΧΩΝΗ, ης, ὄ, commissura partium coxendicis cum podice, aut femore; item femur ipsum.
 Κοχῶνις, υ, τὸ, idem.
 Κόφας, aor. 1. part. act. verbi κόπτω.
 Κόφμιον, εἶα, τὸ, smyrnion herba, vulgo levisticum, *Nicand.*
 ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, υ, ἡ, genus arboris.
 ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, υ, ὁ, avis quedam, merula, al. piscis quidam, *Ath.*
 Κράανον, aor. 1. imperat. act. *Poet.* pro κρᾶνον vel κρᾶνον, a κραιῖνον.
 Κράας, ἄτος, τὸ, caput. Α κρᾶς, idem.
 ΚΡΑΒΑΤΟΣ, vel κρᾶβῆτος, υ, ὁ, grabbatus, lectus in quo sedetur; *Atticis σκίμπος.*
 Κραβᾶσιον, υ, τὸ, lectulus.
 ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, piscis e genere squillarum.
 ΚΡΑ'ΓΓΟΝΕΣ, ὄν, οἶ, itidem squillarum species.
 Κραγῖς, aor. 2. part. pass. verbi κρᾶζω.
 Κραγῖτης, υ, ὁ, vociferator, clamator. Α κρᾶζω. Unde
 Κραγῶν, adv. clara, acuta, alta voce.
 Κραδαῖνος, vibro, crispo, commoveo, quasso, concutio; κραδαῖνος, aor. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαῖνισμα, tremisco, metu concutior. Τὸ δούρ κραδαῖνος, *Plut.* Ἐν δὲ ἔγγυος Νηδύοισι μάλ' ὄν κραδαῖνομένον λύε γυῖα, *Il.* 17, 524. Α κραδαῖω.
 Κραδαῖον, υ, τὸ, folium ficulnum. Α κρᾶδη.
 Κραδαῖλος, υ, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.
 Κραδαῖλος, ἡ, ὄν, vibratilis, qui facile concutitur seu quassatur. Α
 Κραδαῖω,

Κράδων, ὦ, vibro, concutio, quatio; (2) κρά-
μα, laboro. Κράδων δολιχόσκιον ἔγχος, *Il.*
7, 218. Α κράδῃ.
Κραδέων, fut. σῶ, idem. Ab eod.
ΚΡΑΨΑ, ns, ἡ, ramus ficulnus, surculus ficul-
neus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis
folium; (4) machina theatralis.
Κραδροφορία, as, ἡ, gestatio ramorum, proprie
ficulnorum. Ex κράδῃ et φέρω.
Κραδῖνον, acc. sing. *Ion.* et per *Metath.* pro καρ-
δῖαν.
Κραδοπόλις, ὄ, surculorum ficulneorum seu
ficium venditor, *Steph.*
Κράδος, υ, ὄ, ramus ficulnus; (2) vitium seu
morbus in ficu. Α κράδῃ.
Κραδοφάγος, υ, ὄ, ἡ, qui ficus comedit. Ex
κράδος et φαγῖν.
Κράζον, part. præ. act. n. g. a
ΚΡΑΨΩ, fut. αζω, clamo ut cornix vel corvus,
crocit; (2) clamo, vocifero; paulo post f.
κράζομαι perf. med. κέραγα, clamavi, clama-
vo: τί κέραγας; quid vociferaris? *Θεις*
δι τὰ γόνατα, ἔκραζε φωνῇ μεγάλῃ, *Act.* 7,
60. Ποῖς κέραγας ἀνδρὸς ὡδ' ὑπέφθονα;
propter quem? *Soph. Aj.* 1253. Ἐθδύς δ' ἀπὸ
δορσιτῆ κέραγεν ἑμβάδας, poscit, *Aristoph.*
Vesp. 103.
Κραθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi κεράννυμι.
Κραθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κρασίω.
Κραταῖνα, perficito; κέρηνον, perfice, aor. 1. im-
perat. *Ion.* pro κραταῖνον, *Il.* 1, 41.
ΚΡΑΤΙΝΩ, fut. ανῶ, perficito, effectum reddo;
(2) impero, regno; κραθεῖς, a. 1. part. pass.
consummatus; κραθεῖσα ψῆφος, victrix senten-
tia. (1) ἡμῶν τεκτονῶν δυῶν ἦν κεραινοῖς
Μῦσαι, inter duos hymnorum artifices aemula-
tionem excitare solent Musæ, *Eur. Andr.*
477. Cum ellipsi vocis ἰδὼν et præpositionis
eis: Ὀλιγάκις ἄστὸν κέρηνας κεραινοὺς κύκλον, raro
conficiens (viam ad) orbem et fori circulum;
id est, raro comiens ad urbem et
conciones publicas, *Eurip.* *Or.* 917. Πολλὰ
δ' αἰλίστως κεραινοῖσι θεοῖς, *Eur. Med.* 14, 19, et
Alc. 1148. Ὅς κεραινοῖσι κρασίω, *Soph. Aj.* 1069.
Κραταπάλαια, ὦ, crapulam sentio, dolore capiti-
sentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3)
desipio per crapulam, vino demento; κραι-
παλῶντες, vacillantes, *Ph.* Ἡμεῖς ζητήσομεν
κύκλωσιν—κραταπάλαια, *Arist.* *Plut.* 298. Α
ΚΡΑΠΠΙΨΑ, ns, ἡ, crapula; (2) comessatio;
(3) obtenebratio mentis a potu.
Κραταπάλαια, ns, ὄ, ἡ, qui ebrius et vino
gravatus comessatur.
Κραταπάλαιος, ios, ὄ, ἡ, obnoxius crapulæ,
ebrius; (2) ad crapulam usque potans.
Α κραταπάλαια.
Κρατινοβάτης, celcriter ambulans, *Cyr.*
Κρατινοφόρος, on, celcriter euis, *Cyr.*
ΚΡΑΠΙΝΩ, ns, ἡ, on, pernix, celer, vclox, rapi-
dus. Hinc κρατινῶς, adv. velociter.
Κρατινοσύντος, υ, ὄ, ἡ. Ex σῶ.
Κρατινοσύντος, adv. celcriter.
Κρατινοφόρος, υ, ὄ, ἡ, velox, citus. Ex φέρωμαι.
Κρατινῶς, adv. velociter, cito; (2) propere.
ΚΡΑΓΡΑ, as, ἡ, caput, *Hes.*
Κράκτις, υ, ὄ, clamator, clamosus. Α κράζω.
Κρακτιός, ἡ, ὄν, clamator, clamosus. Α πράξω.
Κράμα, ἄτος, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum
aqua mixtum; (3) concretio et temperatura
corporis naturalis. Α κεράννυμι.
Κραμβάλιος, α, on, tostus, assus, siccus. Α
κράμβος.
Κραμβεῖον, υ, τὸ, cicuta. Vox Sicula. Α
Κραμβεῖον, υ, idem; (2) decoctum brassicæ, *ap.*
Hipp.
ΚΡΑΜΒΗ, ns, ἡ, brassica, crambe, caulis. *Angl.*
COLEWORTS.
Κραμβήεις, εσσα, sv, ad brassicam pertinens, *Nic.*
Κραμβίδιον, υ, τὸ, brassica; (2) decoctum bras-
sicæ. Α κράμβη.
ΚΡΑΜΒΟΣ, ns, on, aridus, siccus, torridus; (2)
bonus; (3) dulcis; (4) subst. vitium fruc-
tum, præcipue uvuarum.
Κραμβοφάγος, υ, ὄ, ἡ, qui brassica vescitur.
Ex κράμβη et φαγῖν.

Κραναήπεδος, υ, ὄ, ἡ, asperum solum habens.
Ex κραναὸς et πέδον.
Κραναῖνος, ἴνη, ἴνον, corneus, e cornu. Α κραι-
ναῖα, cornus.
Κραναῖς, ἡ, ὄν, asper; (2) sterilis. Κραναῖς περ-
ῖσθης, *Il.* 3, 201. Α κρῆνον.
Κρανεῖσθαι, f. 2. inf. med. pro κραινεῖσθαι, a κραινα.
ΚΡΑΝΕΙ'Α, as, ἡ, cornus, arbor; (2) hasta ex
cornu. Hinc
Κρανεῖνος, ἴνη, ἴνον, corneus, e cornu.
Κράνειον, seu Κράνιον, Craneum. Nomen Gym-
nasii Corinthi.
Κράνειος, corneus. Α κραιναῖα.
Κρανεῖν, τὸ, factum, part. neut. aor. 1. pass.
verbi κραιναῖα. Πρὸς τὸ κραινεῖν, propter hoc
factum, *Eurip.* *Hipp.* 868.
Κραναῖα, as, ἡ, cornus.
Κραναῖαν, gen. plur. *Dor.* pro κρηναῖαν, a
κρηναῖδες.
Κραναῖος, ns, on, corneus.
Κραῖνιον, υ, τὸ, calvaria. Α κρῆνον.
Κρανοπολάστης, υ, ὄ, genus phalangii, bestiolæ
lucernis advolitanti non dissimile, phalan-
gium quod caput petit, si in aliquem irruit.
Ex κρῆνον et κολάπτω, percutio.
Κράνον, υ, τὸ, caput, *Eust.* Α κέρηνον.
Κρανοποῖα, galeas facio.
Κρανοποῖος, υ, ὄ, ἡ, galearum opifex.
Κράνος, eos, τὸ, galea. Α κρῆνον.
Κρανώμαι, fut. 1. ind. med. verbi κραιναῖα.
Κρανοργία, as, ἡ, galearum fabricatio. Α
Κρανοργός, υ, ὄ, galearum opifex. Ex κρῆνος
et ἔργον, opus.
Κρανήτρα, as, ἡ, regina; (2) perfectrix. Α
Κρανήτης, ἦρος, ὄ, effector, qui efficit vel perfic-
it; (2) κερῆνης, dentes, qui *Lat.* genuini.
Α κραιναῖα.
Κρανήτης, υ, ὄ, idem.
Κρανήτης, υ, ὄ, ἡ, efficax, strenuus;
Κραῆτης, ἦρος, ὄ, rex, princeps. Χθονὸς Φθίας
κράνητες, *Eurip.* *Andr.* 508. Ab eod.
Κράζω, aor. 1. part. act. verbi κράζω.
Κραπάταλλος, fatuus, delirus, *Hes.* (2) numis-
ma, *Id. Poll.* (3) pl. pisces quidam, *Id.*
Κράς, ἄτος, τὸ, caput.
Κράσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie qua
aqua vino miscetur; (2) temperamentum
corporis et clementorum; (3) contractio
vocalium et diphthongorum apud *Gram.*
Α κεράννυμι.
Κράσπεδον, υ, τὸ, limbus, instita, lacinia, ora;
(2) margo retis; (3) margo littoris; (4)
montis radix; (5) vestis sacerdotis, sic dic-
ta, quod solum usque pertingat. (1) ἀκροῖσι
λαῖφς; κρασπίδος ὑπεύθραμῖν, *Eurip.* *Med.*
524. Ex κρέμαμαι et πῖδον. Hinc
Κραστήριον, υ, τὸ, crates lignæ super præsepi,
cui imponitur fœnum, *Poll.* Α κράσις.
Κρασίξομαι, vesi gramine, *Etyim.* Ab eod.
ΚΡΑΣΤΙΣ, eos, ἡ, gramen.
Κρατῆβολος, on, caput percutionis. Α κρῆς et
βάλλω.
Κρατῆβόλος, idem quod κρατῆβόλος, *Naz.*
ΚΡΑΤΑΙΓΟΣ, υ, ὄ, cratægus, arbor habens
folium simile mespilo.
Κραταιγυῖλος, υ, ὄ, ἡ, firmus, fortis. Α κραι-
ταῖος et γυῖλον, vola.
Κραταιγῶν, ὄνος, ὄ, idem quod κραιταῖος.
Κραταῖς, adv. valide, vel subst. vis magna. Ex
ἴς, vis.
Κραταίλειος, ὦ, lapidosus, asper.
Κραταῖνον, υ, τὸ, consuetum scripturæ aut pic-
turæ firmamentum. Α κραταῖος.
Κραταῖνα, conforto, *Gl. V.* Α κρῆτος.
Κραταῖος, ἄ, ὄν, potens, fortis, robustus, validus;
(2) validus seu potens in retinendo; (3) in-
gens, magnus; (4) violentus, truculentus,
Α κρῆτος. Hinc
Κραταῖότης, ἦρος, ὄ, robur, vis, fortitudo.
Κραταῖον, ὦ, fut. ὶσω, potentem reddo, corro-
boro. Δυνάμις κραταῖωθῆναι διὰ τὴν πνεύματος,
Ephes. 3, 16.
Κραταῖπιδον ἔδωας, solum firmum, seu lapidibus
stratum. Ex κραταῖος et πῖδον.
Κραταῖπυς, ὄδος, ὄ, ἡ, qui pedes robustos ha-
bet. Ex κραταῖος et πῖς.

Κραταῖριος, υ, ὄ, dura seu firma pelle tectus;
et est epitheton testudinis, *Herod.* 1, 47.
Κραταῖωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κραταῖω.
Unde
Κραταῖωμα, ἄτος, τὸ, robur.
Κραταῖως, adv. valide, fortiter, robuste.
Κρατῆνον, υ, τὸ, genus poculi, *ap. Ath.*
Κρατῆς, 3. sing. præ. ind. act. verbi κραταῖω.
Κρατῆι, dat. sing. contr. pro κρατῆι, a κρῆτος.
Κρατῆραλῆς, ες, cum valido robore conjunctus,
Cyr.
Κρατῆραῖχην, εως, ὄ, ἡ, robustam cervicem
habens.
Κρατῆρων, gen. pl. *Etol.* pro κρατῆρων. Α
Κρατῆρος, ῥά, ῥόν, validus, fortis; (2) vehemens,
acer, violentus; (3) acerbus, minax; (4)
durus, sc. petentibus, &c.
Κρατῆρόφρον, ὄνος, ὄ, ἡ, invictus animo, cui mens
dura et rigida, durus, acer, præfractus;
(2) magnanimus. Ex κρατῆρος et φρήν.
Κρατῆρόχρως, robustus. Ὅθεν κρατῆρόχρως Φύ-
λα, *Oppian.* *Cynaget.* 3, 339. In Vaticano
codice legitur κρατῆρόφρον, quod minus ap-
tum.
Κρατῆρόω, ὦ, fut. ὶσω, validum et firmum red-
do, solido. Α κρατῆρος. Hinc
Κρατῆρωμα, ἄτος, τὸ, mixtura aeris et stanni,
qua aliquid solidatur.
Κρατῆρώνυξ, ἦρος, ὄ, ἡ, solidos, firmos, et ro-
bustos ungues habens; solidas ungulas ha-
bens. Ex κρατῆρος et ὄνυξ.
Κρατῆρώνυχος, υ, ὄ, ἡ, idem et ex iisd.
Κρατῆρός, adv. valide, fortiter, strenue, fir-
miter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4)
aperte. Α κρατῆρός.
Κρατῆραι, ὦν, ai, veruum fulcra. Α κρατῆριος.
Κρατῆραιῶν, gen. plur. *Etol.* pro κρατῆραιῶν.
Κρατῆρῆμα, ὄν, τὰ, idem ac κρατῆραι.
Κρατῆρι, ὦ, fut. ἴσω, imperium obtineo, impro-
domiur; (2) possideo, potior, compos sum;
(3) superior sum, vinco; (4) præsto, ex-
cello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo,
invalesco, retineo, mordicque retineo; (7)
memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo.
Πολλὴ κρατῆρι τῆσαν ἀνάγκη, cogit, *Soph. Phil.*
915. Ζεὺς ἐστὶ ὁ τῆς δι' ἡῆς κρατῆρι, *Ibid.* 980.
Νῦν δ' ἡ κρατῆρι γὰρ τὸν ἐμυτῶν χρημάτων,
Aristoph. *Vesp.* 1343. Ἐμυτῶν κρατῆρι, mei
juris sum. Μηδ' ἴ' ἐν σαυτῆ κρατῆρι, non
vero (te locare,) ubi tui juris esse possis,
Soph. Ed. Col. 405. Οἱ κρατῆρις, qui re-
rum potiuntur, *Eurip.* *Suppl.* 18. Τὸν κρα-
τῆριον ἐσι πάντ' ἀκυσία, *Soph. Elect.* 340. In-
terdum eodem sensu ponitur absque articulo:
Οὐκ εἶ κρατῆριον πρὸς πύλας ὄσον τά-
χος; *Eurip.* *Iphig. in Taur.* 1301. Α κρῆ-
τος.
Κρατῆ, teneat, 3. sing. conj. pro κρατῆρι.
Κρατῆς, aor. 1. part. pass.
Κρατῆμα, ἄτος, τὸ, fulcimentum.
Κρατῆς, ἦρος, ὄ, crater, vas in quo miscetur
vinum; (2) signum cœlestis; (3) receptacu-
lum aquæ salientis; (4) κρατῆρες, montis
Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evo-
mitur. Α κεράννυμι.
Κρατῆς, ες, sc. πλοῖον, navis instructa et pa-
rata, *Herod.*
Κρατῆζω, fut. ὶσω, compoto, *Eust.* ex *Vell.*
ἐκρατῆσθηναι, aor. 1. pass. inebriati sumus
exhaustis crateribus, *Hes.* (2) dicitur tamen
et de ministro compotum. Α κρατῆς.
Κρατῆριον, υ, τὸ, parvus crater. Dim.
Κρατῆσαι, tenuisse, aor. 1. inf. act. verbi κραι-
ταῖω.
Κρατῆσιμάχος, υ, ὄ, ἡ, qui victoriam in præliis
obtinuit. Ex κρατῆρι et μάχομαι.
Κρατῆσιπυς, υ, ὄ, ἡ, pcdæ validus.
Κρατῆσιπυς, υ, ὄ, ἡ, qui vincit aquis.
Κρατῆσις, εως, ἡ, potentia, retentio, *Ph.* Α
κρατῆρις.
Κρατῆσιός, ἡ, ὄν, tenax, *Gl. V.* Ab eod.
Κρατῆ, capiti, dat. sing. a κρῆς, caput.
Κρατῆς, ἡ, farrago, *Aristot.*
Κρατῆσις, adv. optime, præstantissime. Α κραι-
ταῖος. Unde
Κρατῆσις, fut. ὶσω, præsto, antecello; τὸ κραι-
ταῖσις, 3 C 2

τισιών, potissimum et præstantissimum. Τῶ σώματι ἐ τῆ ψυχῆ κρατισύοντες, Xen.
 Κρατισύδην, adv. delictu. A
 Κράτιστος, ἴση, ἴσον, fortissimus, validissimus; (2) optimus. Superlat. a κράτος, robur. Βράχιστα γὰρ κράτιστος τῶν ποσῶν κακῶ, præsentia mala quo breviora sunt, eo videntur leviora, Soph. Antig. 1327.
 Κραῖτοθώρας, ὄτος, ὄ, caput devorans.
 Κρατοπάγης, ἐς, caput compactus, Man.
 ΚΡΑΤΟΣ, εὐς, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii summa; (3) victoria; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robor. Πρὸς ἰσχύος κράτος, vi, Soph. Phil. 594. (3) κρῖνειν κράτος ἀρετῆς τινί, alii cui sententia lata addicere palmarium virtutis bellicæ, Soph. Aj. 443.
 Κρατὸς, capitlis, gen. sing. a κρῖς.
 Κρατύντας, acc. plur. part. act. contr. pro κρατύνωντας, a κρατύνω.
 Κραῖτοφορέας, caput fero seu gesto, Ath.
 Κραῖτονηξ, ἦρος, ὄ, victor, pravalens, Hes. A κρατύνω.
 Κρατυνητός κλισμός, sella ad retinendum et firmandum. A præc.
 Κρατυνητός, ἦ, ὄν, firmandi vim habens. A Κραῖτύνω, fut. ὠνῶ, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, stabiliō, vim magnam tribuo; (3) roboro, induro; (4) impero. Κρατύνειν ἱερεῖα, Apollon. Ἀργεῖοι δ' ἱερωδὸν ἐκαστόντο φάλαγγας, Il. 11, 215. (4) ἐς ἱερωτὰ πάντα καὶ κρατύνει, Soph. Elect. 175. A κράτος. Unde
 Κράτης, ὄ, validus viribus, fortis, potens.
 Κρατυμένος, ὄ, ὄ, corroboratio. A κρατύνω.
 Κραυγῶν, fut. ἄνω, clamor, vociferor. Φωνῆ μεγάλη ἐκράυγασε, Lucan. 11, 43. A κραυγή.
 Κραυγῶν, idem. Παιδίον προκείμενον, ἀσπαίρον τε καὶ κραυγῶν, Herodot. 1, 3.
 Κραυγῶσος, ε, ὄ, vociferor, clamorosus;
 Κραυγαεὶκός, ἦ, ὄν, clamorosus;
 Κραυγαεὶκῶς, adv. cum clamore. A κραυγῶν.
 Κραυγή, ἦς, ὄ, clamor, vociferatio. A κραῖνω.
 Κραυγίας, ε, ὄ, ut κραυγίας ἵππος, equus qui clamore et strepitu terretur. A præc.
 Κραυρῆν, struma laborare; (2) de morbo apum cum vermibus et araneis gignunt, Hes. A ΚΡΑΥΡΟΣ, ρῶ, ρον, aridus, siccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) ἢ κραυρῆ, subst. struma; (3) morbus boum. Hinc
 Κραυρῆτος, ητος, ἦ, ariditas, siccitas, friabilitas. Κράω, pro κραῖω, Ar.
 Κράω, nom. vel acc. plur. pro κρείωσα, a κρείω.
 Κρείωρα, acc. ἤ, fascina, harpago, instrumentum ad extrahendas carnes ex olla vel aheo- no. Ex κρείω et ἀγρεύω, caprio.
 Κρείωρῆς, ἴδος, ἦ, idem et ex iisd.
 Κρείωραπτεῖω, lacero carnem.
 Κρείωραππος, ὄν, carnem seu cutem lacrans, vulnerans; (2) asper.
 Κρείωρον, ε, τὸ, caruncula, carnis frustum. Dim. a κρείω.
 Κρείωρῶν, ὠ, fut. ἴσω, carnes distribuo; (2) aliorum carnes dissecō, coquo ac voro.
 Κρείωρῶν, α, ἦ, distributio carniū, visceratio. A
 Κρείωρῶν, ε, ὄ, κρείω, carnes distribuens. Ex κρείω et νέμω, distribuo.
 ΚΡΕΑΣ, ἄτος, τὸ, caro; (2) frustum carnis; (3) corpus.
 Κρεαγῶς, ὄ, ὄ, pulsatio, sonitus. A κρείω.
 Κρεαδικός, ε, ὄ, κρείω, ad recipiendas carnes factus. Ex κρείω et δέχομαι.
 Κρεαφάγῆν, Ion. pro κρεαφαγῆν.
 Κρεαφαγῆν, ης, ἦ, pro κρεαφαγῆ, Ion.
 Κρείω, Poet. pro κρείω, Hom.
 Κρείωσα, imperans, regina, præsent. part. act. Dor. pro κρείωσα, a κρείω.
 Κρείων, ε, τὸ, vas carniarum, carniū receptaculum, olla. A κρείω.
 Κρεοφάγος, et κρεοφάγος, pro κρεοφάγος.
 Κρείωσαν, nom. plur. n. g. a κρείωσαν.
 Κρείωσαι, vel κρείωσαι, dat. plur. a κρείωσαν, vel κρείωσαν, ὄνος, ὄ, κρείω, melior, præstantior; (2) præstantior viribus, potentia, aliæ re, unde (3) κρείωσαντες, Dii, cœli-

tes; (4) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείωσαν θανάτω, immortalis. Τὸ κρείωσαν, numen. Εὐχραῖς, ἐκ αἰτίας, ἐξελίξεται τὸ κρείωσαν, Heliod. Æthiop. 1. A κρείω.
 Κρεισσοτέκνος, ὄ, filius potentior, Æsch.
 Κρείων, ὄνος, rex, regnator; κρείωσα, regina.
 Κρείων, carniū, gen. pl. contr. et Poet. pro κρείωτων.
 Κρεῖωδιον, τὸ, aulaea, vela, quibus aula tam ornatus gratia, quam arcendo solc, vento, &c. obtendebatur. Κρεῖωδιὸν αὐλῆς θάνασσαν, Aristoph. Vesp. 1215.
 Κρέκλος, fletus, ploratus, Hes. A κρείω.
 Κρέκνη, sonum odiosum, Gal. apud Hipp.
 Κρεκτός, ἦ, ὄν, stridulus, Æsch.
 ΚΡΕΚΩ, pectine seu radio pulso; (2) pulso; (3) sonum molestum et odiosum edo. Ἄδῃ κρείωσι τι μίλιος, Erythr.
 Κρεμάθρα, ας, ἦ, vas pensile, aut storea pensilis in qua reponuntur cascī, aut opsoniorum reliquia. A
 Κρεμάμαι, pendo; κρεμάμενος, suspensus. Κρεμάμαι μὲν ἐν ἐντέθειν ὀμῶν ἢ τέχνη, Aristoph. Av. 1395.
 Κρεμάννυμι. Vid. κρεμῶν.
 Κρεμῶσθαι, aor. 1. inf. mcd. verbi κρεμῶν.
 Κρεμῶσθῆς, suspensus, aor. 1. part. pass.
 Κρεμῶσμός, ε, ὄ, suspensio.
 Κρεμῶσῆς, ἦρος, ὄ, qui suspendit aut suspensum tenet; (2) κρεμῶσῆς, nervi testium; (3) crates viminea, in qua cascī siccantur; (4) lorium, seu habera pensilis et qua aliquid dependet. A κρεμῶν. Hinc
 Κρεμῶσῆτος, ε, ὄ, κρείω, pendulus, pensilis.
 Κρεμῶσῆς, ὄ, ὄ, idem quod κρεμῶσθαι.
 Κρεμῶσῆς, ἦ, ὄν, pendulus, pensilis. A κρεμῶν.
 Κρεμῶσρα, ας, ἦ, id unde aliquid pendet; (2) vas pensile, in quo panes, casei, et similia reponuntur; (3) pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. A
 ΚΡΕΜΑ ὦ, ὠ, vel κρεμῶν, seu κρεμῶν, fut. μάσω, suspendo; (2) suspensum teneo; et (3) in pass. suspendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κοραεὶ δειπνῶν, Aristoph. Thesm. 1037.
 Κρεμῶν, ε, ὄ, crembalum pulso. Hinc
 Κρεμῶν, ε, ὄ, crembali peritus, qui crembalum insonare novit.
 Κρεμῶν, ε, ὄ, strepitus seu sonitus quem edit crembalum. Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνῶν καὶ κρεμῶν μίσησι ἴσασιν, Hom. Hymn. in Apoll. 162.
 Κρεμῶν, ε, ὄ, fut. ἴσω, crembalum pulso. A
 ΚΡΕΜΒΑΑΟΝ, ε, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitat et strepitum edit.
 Κρεμῶν, ὠ, idem quod a κρεμῶν.
 Κρεμῶν, ὠ, idem et ab eod.
 Κρεμῶν, ε, suspensus sum, Ar.
 Κρεμῶν, ὠ, idem quod κρεμῶν.
 ΚΡΕΜΤΣ, υος, ὄ, piscis quidam.
 Κρεμῶν, pro κρεμῶν, E. M.
 Κρεῖ, κός, ἦ, crex, avis pugnax, rostrum acutum et serratum habens, nuptiisque inauspicata. Angl. a DACKER HEN. A κρείω.
 Κρεῖβος, carnivorus. Τὰς ἀνάνδρους κρεῖβος ἄμαζονας, Æschyl. Suppl. 295.
 Κρεῖβρωτος, ὄν, carnivorus. A βρώσκω.
 Κρείωσα, pr. part. act. Dor. pro κρείωσα, a κρείω.
 Κρεοκάκκαδος, ε, ὄ, edulium et carniū minutim concisus, et cum sanguine, arvina, et dulci jure concinnatus. Ex κακκάω.
 Κρεονομία, ας, ἦ. Vid. κρεονομία, &c.
 Κρεοσῆπομαι, carniū more putresco.
 Κρεοσκυῖασις, ας, ἦ, ratio apparandarum carniū. Ex κρείω et σκυῖασις.
 Κρεοσῆν, ὠ, fut. ἴσω, excarnatio, dilanio, lanis sum, carnes lanii more concido. A κρεοσῆγός.
 Κρεοσῆγῶν, adv. more eorum quæ in parva frusta dissecta sunt, seu quæ a lanis conciduntur. Ab eod.
 Κρεοσῆγος, ας, ἦ, carniū dissectio seu concisio, laniatus, visceratio. Ab eod.
 Κρεοσῆγός, ἦ, ὄν, laniomus. A
 Κρεοσῆγός, ὄ, ὄ, ὄ, lanus, lanio. Ex κρείω et ἔργον, opus.
 Κρεοφάγῆν, ἦ. Vide κρεοφάγῆν ἄπο κρεοφάγῆς τὸν βίον ἐχρῆν, Dioid. Sic. 3, 31. A

Κρεοφάγος, ε, ὄ, κρείω. Vide κρεοφάγος.
 Κρείωσαν, nom. plur. Ion. pro κρείωσαντες.
 Κρεῖωλλον, ε, τὸ, caruncula. Dim. a κρείω.
 ΚΡΕΩ, vel κρείω, regno, impero.
 Κρεωδωρία, ἦ, carniū devoratio, usus copiosior. Θερωδῆστρον, διὰ τὴν κρεωδωρίαν, Eustath. ad Ilud.
 Κρεωδωρία, ας, ἦ, carniū in frusta concisa- rum distributio, visceratio. Ex δαίω.
 Κρεωδαίτης, ε, ὄ, carniū in frusta divisarum distributor.
 Κρεωδαίτης, ἦ, fæm. τῆ κρεωδαίτης, Steph.
 Κρεωδαίτης, ἦ, culter ad carnes excoriandas, Poll.
 Κρεωδῶς, εὐς, ὄ, κρείω, carnosus. A κρείω.
 Κρεωδωσία, ας, ἦ, carniū distributio, visceratio. Ex κρείω et δίδωμι, unde δώσις.
 Κρεωδωτῶν, ὠ, fut. ἴσω, carnes distribuo. A
 Κρεωδωτῆς, ε, ὄ, carniū dator s. distributor.
 Κρεωδωτός, ε, ὄ, κρείω, ad recipiendas seu adse- vandas carnes factus. Ex δέχομαι.
 Κρεωθήκη, ης, ἦ, carniarum, Gl. V.
 Κρεωθωνία, ἦ, caena seu epulum e carniibus, Suid.
 Κρεωκοσῆν, ὠ, carnes secco. Ex κρείω et κόπτω.
 Κρεωκόσῆς, ε, ὄ, κρείω, carnes secans.
 Κρεωλογῆν, carniū colligo. Ex κρείω et λόγω.
 Κρείω, ὄνος, ὄ, rex, regnator. Πέντε κρείωντι, Neptuno, Eurip. Hipp. 1167.
 Κρεωρῶν, ὠ, fut. ἴσω, carnes distribuo. Ex κρείω et νέμω.
 Κρεωρῶν, ας, ἦ, carniū distributio.
 Κρεωρῶν, ε, τὸ, idem quod κρεωρῶν.
 Κρεωρῶν, ε, ὄ, carniū venditor, lanius. Ex κρείω et πωλῶν. Hinc
 Κρεωρῶν, ἦ, ὄν, ad lanium pertinens.
 Κρεωρῶν, ε, τὸ, macellum.
 Κρεωτάβη, ης, ἦ, statera, in qua carnes app- penduntur. Ex κρείω et ταβή.
 Κρεωφάγῆν, ὠ, fut. ἴσω, carne vescor.
 Κρεωφαγῆς, ας, ἦ, victus e carne.
 Κρεωφάγος, ε, ὄ, κρείω, carnes edens, qui carniibus vescitur. Ex κρείω et φαγῆν.
 ΚΡΗΤΪΟΣ, ὄν, gratius, jucundus, placidus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) suavem vocem edens. Μάντι κακῶν ἐ πάσι μοι τὸ κρήνον ἴππας, Pl. 1, 106.
 ΚΡΗΔΕΜΟΝ, ε, τὸ, capitlis ligumentum, vitia, vclamentum capitlis, quod ad humeros usque demittebatur; (2) operculum do- liorum aut vasorum similium; (3) muri, et pinna murorum, Eryn.
 Κρήνον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. Poet. pro κρήνω, a κρείω.
 Κρήνω, adv. a capite. A κρείω, caput.
 ΚΡΗΘΜΟΝ, ε, τὸ, herbæ genus; Angl. SAM- PHIRE.
 Κρημῶς, ὄ, ostrca, Lyc. al. κρημῶς.
 Κρήνιον, τὸ, Ion. pro κρήνω.
 Κρημῶν, ε, pendeo, suspensus sum. Nῦν δὲ ἐ βόσπασον χέρας ἠδὲως κρημῶν, Eur. Ion. 1658. A κρημῶν. Unde
 Κρημῶν, ὠ, vel κρημῶν, fut. νήσω, præcipito.
 Κρημῶν, idem quod κρημῶν. Laudant Appiani locum in quo κρημῶν: sed melius legitur ἐκρήμνη. Vide κρημῶν.
 Κρημῶν, 2. sing. præsent. imperat. per Aποκρηνη, pro κρημῶν, a κρημῶν.
 Κρημῶν, ὄ, idem quod κρημῶν, Naz.
 Κρημῶν, ὠ, verba ardua et grandia fun- ditō. Ex κρημῶν et ἀγρεύω, loquor.
 Κρημῶν, in cruce agō. Τῶσδε ἐκρημῶν ἐκρήμνη, Appian. de Bello Mithrid.
 Κρημῶν, fut. ἴσω, præcipito. A κρημῶν. Hinc Κρημῶν, ε, ὄ, præcipitatio, Schol. Thucyd. ad lib. 7.
 Κρημῶν, ὠ, per præcipitia incedo. A
 Κρημῶν, ε, ὄ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funam- bulus. A κρημῶν et βαῖνω, incedo.
 Κρημῶν, adv. e præcipitō, vel potius a ver- tice; si sana lectio: Κρημῶν ἐκ βίβης, sed Clar. Ruhnken. legit κρημῶν ἐκ βίβης, Orph. Argonaut. 995.
 Κρημῶν, ὠ, verbis præruptis et arduis gloriōr, jacto, arroganter et superbe lo- quor.
 Κρημῶν, ὄ, verba ardua funditans, Ar.

nam, cui opp. *σημονητικὴ*, quia subtemen subtilius nebat, stamen crassius. A *κρήνη* et *νίω*.
Κροκόπειλος, *υ*, δ *ζ* *ή*, croceo peplo velatus.
ΚΡΟΚΟΣ, *υ*, δ, et *κρόκον*, *υ*, τὸ, crocus vel crocum. *Angl.* SAFFRON. Hinc
Κροκάω, *ω*, fut. *ώσω*, croco tingo.
Κροκίζω, fut. *ώσω*, idem quod *κροκίζω*.
Κροκός, *ἴδος*, *ή*, idem quod *κροκός*.
Κροκώφανος, *υ*, δ, epeplum seu velum tenuius. *Εκ κρήνη* et *ύφαινω*.
Κροκάδης, *εὐς*, δ *ζ* *ή*, croceus. A *κρόκος*.
Κροκάτας, *κροκάτας*, *υ*, δ, animalis nomen e lupo et cane misti. *Lat.* crocuta.
Κροκωτίδιον, τὸ, crocotula. *Dim.*
Κροκάτιον, *υ*, τὸ, idem. *Dim.* A
Κροκωτός, *ή*, *όν*, croco tinctus, et absolute *κροκωτός*, *ἄ*, *δ*, vestis (feminea et exterior) croceo colore imbuta, *Ar.* A *κρόκος*.
Κροκωτοφόρος, *ω*, f. *ήσω*, crocotam gesto, crocota indutus sum. A
Κροκωτοφόρος, *υ*, δ *ζ* *ή*, qui crocotam gestat, crocota indutus. A *κροκωτός* et *φίρω*.
Κρομύλογητος, *υ*, τὸ, olus mixtae naturae ex getio et cepa.
Κρόμιον, vel *κρόμιον*, *υ*, τὸ, cepa. A *κάρα*.
Κρομμυογεργμία, *α*, *ή*, foetidus ructus, qualis eorum est qui allium vel cepas comedunt.
Κρομμυοπώλης, *υ*, δ, qui cepas vendit.
Κρόνια, *ω*, τὰ, Saturnalia, *ι*, tempora prisca sub Saturni regno, *apud Aristoph.* A *Κρόνος*.
Unde
Κρονώδης, *ων*, *αι*, sc. *ήμέραι*, dies Saturnales.
Κρονώδης, *υ*, δ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam et Pluto.
Κρονώϊδης, *ή*, *όν*, Saturnius; (2) praesentis delirius, (3) stultus; (4) pervetustus et rancidus.
Κρόνιος, *ία*, *ιον*, idem.
Κρόνιστος, *υ*, valde fatuus, *Aristoph.*
Κρόνιος, *ανος*, δ, idem quod *Κρονώδης*.
Κρονώληρος, *υ*, δ, delirius senex, *Aristoph.*
ΚΡΟΝΟΣ, *υ*, δ, Saturnus; *κρόνος* *νῆς*, *ι*, e. *δ* *καθαρός*; seu purus intellectus radicatus in causa prima, et deus dux ordinis intellectualis; (2) senex morosus et maleficus; (3) bardus, fatuus, delirius.
Κρονοτέκνος, δ, Saturni pater, epith. Coeli.
Κρόξ, idem quod *κρόκη*, *Hesiod.*
Κρόσσα, *αι*, scale; (2) scalis sursumpositae; (3) pianna murorum aut turrim.
Κρόσσας *μὲν* *πύργων* *ἔρον*, *ζ* *ἔριστον* *ἐπάλξεις*, *Il.* 12, 258. A
ΚΡΟΣΣΟΣ, *ἄ*, δ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imae orae vestimenti adsui solebat. Hinc
Κροσσάω, *ω*, fimbriam vesti adsumo.
Κροσσωτός, *ἄ*, δ, sc. *χιτῶν*, vestis fimbriata, tunica fimbria villosa praetexta. A *κροσσάω*.
Κρόσφος, *υ*, δ, idem quod *χρόσφος*.
Κροτάϊνω, idem quod *κροτάϊω*.
Κροτάλια, *ων*, τὰ, ornamenta margaritarum quae collisa sonum edunt. A *κρότος*.
Κροτάλιζω, *φ*, *ίσω*, pulso, crepitare facio, plaudo. A *κρόταλον*.
Κροτάλισμός, *υ*, δ, plausus, *Gl.* V. A praec.
Κρότάλον, *υ*, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) *Comici* etiam pro garrulo, ut et *κρόταλος*. A *κρότος*.
Κροταφίς, *ή*, vas fabrilis, *Poll.*
Κροταφίτης, *υ*, δ, ut *κροταφίται* *μῆνες*, musculi temporales. A
ΚΡΟΤΑΦΟΣ, *υ*, δ, tempus, pars capitis; *κρόταφα*, tempora.
Κροταίω, *ω*, f. *ήσω*, crepito, pulso, verbero; (2) plaudo, plausu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. *Κιβάρην κροτάσαι*, *Theoc.* 18. 35. A *κρότος*. Hinc
Κρότημα, *ἄτος*, τὸ, plausus, sonus ex plausu; (2) de homine, idem quod *κρόταλον*, n. 2.
Κρότεις, *εὐς*, *ή*, plausus, ipsa plaudendi actio.
Κροτῆτός, *ή*, *όν*, pulsatus, plausibilis.
Κροτισμός, *ἄ*, δ, idem quod *κρότος*.
Κροτοβόρος, *υ*, δ, plausus, ictus cum tumultu. *Εκ κρότος* et *θόρυβος*.

Κροστοπαίγνια, τὰ, puerilia crepitacula, *Λυσον.*
ΚΡΟΤΟΣ, *υ*, δ, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) plausus, favor theatralis; (3) crepitatio quam ciconia edit rostro.
ΚΡΟΤΩΝ, *ανος*, δ, ricinus, musca canina, idem quod *κίκι*, *Theophr.*
ΚΡΟΤΩΝΗ, *ης*, *ή*, vitium in olea arbore.
Κροτωνοειδής, *εὐς*, δ *ζ* *ή*, ricino similis, ricini figuram habens. *Εκ κρότων* et *είδος*.
Κρόμμα, *ἄτος*, τὸ, sonus quem instrumenta musica pulsata edunt; (2) pulsus; (3) instrumentum musicum pulsatile. A *κρόω*.
Κροματικός, *ή*, *όν*, pulsandi peritus. A *κρόμμα*.
Κροματίων, *υ*, τὸ, canticum in instrumento musico pulsatile. *Dim.* ab eod.
Κροματοποιός, *ἄ*, δ, instrumenta musica pulsandi peritus. *Εκ κρόμμα* et *ποιώ*.
Κροναῖος, *αἴα*, *αἴων*, *ε* scatebris seu fonte saliens, A *κρόνος*.
Κρονηῖον, et *κρονην*, genus poculi, *ap.* *Ath.*
Κρονηδόν, *adv.* instar scatebrae, ad modum fontis salientis.
Κρονήζω, fut. *ίσω*, in modum fontis salientis effluo. *Ab* eod.
Κρονήσμα, *ἄτος*, τὸ, id quod in modum salientis aquae effluo. A *κρονήζω*.
ΚΡΟΤΩΣ, *ἄ*, δ, scatebra, fons saliens. *Κρονωί* *δ* *ἐχάρων*, fontes vero fluebant, *Ευριπ.* *Hes.* 568.
Κρονοχουτροληραῖον, τὸ, nugator, garrulus, *Ar.*
Κρόνωμα, *ἄτος*, τὸ, alveus. *Νῆστις* *δ* *ἡ* *δακρυῖος* *πίγγι* *κρόνωμα* *βρόθειν*, et Nestis quae lacrymis rigat humanum alveum, *Empedocles*, *apud Plutarch.* de *Placitis Philosoph.* 1. *Sextum Empyr.* *advers. Physicos* et *alios*.
Κρόπαλα, *ων*, τὰ, lignei calcei, *Hes.* *Εκ κρόω* et *πάλλω*, *νίβω*.
Κροπέζαι, *ἄν*, *αι*, calceamenta lignea apud *Βεωτος*. *Εκ κρόω* et *πέζα*.
Κροπέζια, *ων*, τὰ, idem et ex *iis*. *Unde* *Κροπέζιμοι*, qui induratis sunt pedibus, *Hes.*
Κροπέσοφοροί, *οἱ*, *Βαοί*. *Poll.* A *κροπέζαι*, calceamenta lignea.
Κρόσας, *αορ*. 1. part. verbi *κρόω*.
Κροσθημέω, *ἄ*, *ω*, populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod *κροσμιμετρίω*, *Ern.*) A
Κροσθημέος, *υ*, δ *ζ* *ή*, qui populum fallit, (idem quod *κροσμιμετρος*, *id.*)
Κροσμιμετρίω, *ἄ*, fut. *ήσω*, mensura fallaci utor; (2) decipio. A
Κροσμίμετρος, *υ*, δ *ζ* *ή*, mensura falsa utens; in admetiendo decipiens; (2) impostor fraudulentus. *Εκ κρόσις* et *μέτρον*.
Κροσμίμετρος, *υ*, δ, idem.
Κρόσις, *εὐς*, *ή*, pulsatio, *ιππ.* instrumenti musici; (2) ipsum instrumentum; (3) modi musici; (4) ars pulsandi instrumenta musica; (5) exploratio rei, *προρρη* vasis, quae fit pulsando; (6) fraus. A *κρόω*.
Κρόσμα, *ἄτος*, τὸ, idem quod *κρόμμα*.
Κροσματικός, *ή*, *όν*, idem quod *κροσικός*.
Κροσμός, *ἄ*, δ, ictus. A *κρόω*.
Κροσολύτης, vel *κροσολύτης*, *υ*, δ, citharam pulsans. A *κρόω* et *λύρα*.
Κροσῖον, pulsandum, *Ar.*
Κροστικός, *ή*, *όν*, pulsandi vim habens; (2) pulsans aures, sonorus; (3) affectus movendi facultate praeditus; (3) *γνωμοτυπικός*, *καὶ σαφής*, *καὶ κροσικός*, sententias cudit, et est perspicuus, facileque affectus movet, *Aristoph.* *Equit.* 1379. A *κρόω*.
ΚΡΟΤΩ, fut. *ώσω*, ferio, percutio, pulso, collido. *Κάκροβσα χείρας*, *Eur. Supp.* 721.
Κρόβδα, *adv.* clam, occulte. A *κρόπτω*.
Κρόβδην, *adv.* idem et ab eod.
Κρόβεις, *αορ*. 2. part. pass. verbi *κρόπτω*.
Κροβῆναι, *absconditum* esse, *αορ*. 2. inf. pass.
Κροβῆρος, *ρά*, *ρόν*, frigidus, gelidus; (2) horribilis; (3) dirus; (4) tristifidus. A *κρόβος*.
Κρομβάλιος, *ία*, *ίον*, frigidus, gelidus. A
Κρομβός, *ἄ*, δ, frigus, rigor hyemis. A *κρόβος*.
Κρομβώτης, *εὐς*, δ *ζ* *ή*, frigidus. A praec.
Κρομοσάγης, *εἰς*, glacialis. *Ε* *κρομῶς* et *πήγνυμι*.

Κρόμοχαρής, *εἰς*, gaudens hyeme, frigore. A *Χαίρω*.
Κρόνιος, *όσσα*, *όν*, frigidus. A *κρόνος*.
Κρόνομαι, *ἔμαι*, gelasco; *κροῦνται*, gelat, *Ph.* A
ΚΡΤΟΣ, *εὐς*, τὸ, frigus, gelu.
Κροπάδιος, *ία*, *ιον*, occultus. *Unde* *κροπάδια* et *κροπαδίη*, clam. A *κρόπτω*.
Κροπτάζω, occulto.
Κροπτάσαι, 3. sing. *αορ*. 1. *ind. act. Ion.* et *Poet.* pro *ἐκρῦψαι*, a
Κροπτάσκει, cooperio. 'Ο *δέ* *μιν* *σάκει* *κροπτάσκει* *φαινή*, *Il.* 8, 272.
Κρόπτης, 3. sing. *imperf. act. Ion.* pro *ἐκρῦπται*.
Κρόπτινα, *ή*, virtus, (ap. *Lacedaem.*) quae est in dissimulandis doloribus et sensu molestia; tolerantia, *ap.* *Plat.* *κροπτινα*, *Plat.*
Κροπτιών, tegendum, *Soph.*
Κροπτινόμα, insidiis occultis captor. *Οὔ* *τι* *τῶ* *κροπτινόμα* *Πρωτίης* *ἀόιστη* *παῖδς* *ἐκ* *βυλανωμάτων*; *Ευριπιδ.* *Hel.* 548.
Κροπτινώω, occulto. *Κροπτινύσι* *δὲ* *πικίλους* *δαρόν* *χρόν* *πῶδα*, *Ευριπ.* *Bacch.* 886.
Κρόπτη, *ης*, *ή*, crypta, testudo subterranea, locus abditus et cameratus. *Ab* eod.
Κροπτηρία, *α*, *ή*, latibulum, *Gl.* *Vct.*
Κροπτηρίον, *υ*, τὸ, idem, *Gl.* *Vet.*
Κροπτικός, *ή*, *όν*, crypticus, celandi peritus.
Κροπτικῶς, *adv.* occultative, cum arte ad occultandum et fallendum, captiose.
Κροπτός, *ή*, *όν*, occultus, abditus. A
ΚΡΥΠΤΩ, fut. *ψω*, abscondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; *κρύπτομαι*, occultor; *κρυπτομαι*, *p. pass.* occultatus; *κρυβείς*, *α*. 2. *pass.* occultatus. *Κρύπτιν* *ὑἱὸν* *τὸν* *Θάνατον* *τῆς* *ἀδελφῆς* *τινᾶ* *κατὰ* *χρόνος*, sepelire, *Soph.* *Ant.* 24. *Παρ* *ἡμῖν*, *Id.* *Κρυφθῆς*, obrutus. 'Ερμῖς *κρυφθῆντα* *γυναικῶν*, *Soph.* *El.* 838.
Κρύπτων, *neutraliter*, clausus, occultus. *Τὰ* *δὲ* *κρύπτοντα* *(ἄμαστα)*, *δυνόντων* *μῖτα*, alios vero (oculos) occultus cum (astris) occidentibus, *Ευριπ.* *Phaen.* 1124.
Κρυπτός, *adv.* occulte, abscondite.
Κρυφαίνομαι, *κρυφαίνεται*, glaciatur, glaciali frigore adstringitur, *Nicand.* A *κρόβος*.
Κρυφαλλίζω, *υ*, crystallum splendo.
Κρυφαλλίνος, *ίνη*, *ιον*, crystallinus, e crystallo crystalli puritate habens.
Κρυφαλλοειδής, *εὐς*, δ *ζ* *ή*, crystalli speciem praeserens, crystallo similis; (2) qui glaciali specie est. *Εκ κρυφαλλος* et *είδος*.
Κρυφαλλοειδῶς, *adv.* specie crystalli.
Κρυφαλλόμομαι, *ἔμαι*, glaciator, gelo; *κρυφαλλοθῆς*, *αορ*. 1. *pass.* conglaciatus, gelu concretus.
Κρυφαλλόπηκτος, *υ*, δ *ζ* *ή*, glacie vel frigore concretus. *Εκ πήγνυμι*.
Κρυφαλλοπήξ, *ἦρος*, δ *vel* *ή*, idem.
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, *υ*, δ vel *ή*, glacies; (2) gelu; (3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.
Κρυφαλλοφάνης, *εὐς*, δ *ζ* *ή*, crystallinus, crystalli instar pellucidus, *Strabo.* *Εκ φαίνω*, *lucso*.
Κρυφαλλώδης, pro *κρυφαλλοειδῆς*, *V. I.*
Κροῦψᾶ, *adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A *κρόπτω*.
Κροφάιος, *αἴα*, *αἴων*, clandestinus, abditus, occultus. *Ab* eod.
Κροφάιος, *adv.* occulte, clam.
Κροφάνδον, *adv.* idem, *Hes.* A *κρόπτω*.
Κροφῆ, *adv.* idem et ab eod.
Κροφῆδόν, *adv.* idem et ab eod.
Κροφάιος, *αἴα*, *αἴων*, clandestinus, *Gl.* V. A *κρόψω*.
Κροψίμος, occultus, *Man.*
Κροψίνος, *concl.* *κροψίνος*, *υ*, δ *ζ* *ή*, qui animi sui sensu occultat et celat. *Εκ κρόπτω* et *νός*. (Sed videtur haec lectio minus proba; in usu est et analogiae concinit *κροψίνος*, aut *κροψίνος*, *Ern.*)
Κροψιμῶς, *adv.* arcane, occulte. *Εκ κρόψα* et *μῶς*.

Κροψίνον

Κρυφίον, τὸ, res abdita, *Dionys. Ar.* A κρύπτω.
 Κρυφίος, ἰα, ἰον, et κρύφιος, υ, ὁ ἄρ' ἢ, occultus,
 absconditus, clandestinus. A κρύπτω.
 Κρυφίως, adv. occulte, clam. A κρυφίος.
 Κρύβω, υ, ὁ, latebra. A κρύπτω.
 Κρύβωμι, aor. 1. inf. act. verbi κρύπτω.
 Κρύβει, celavi, 3. sing. aor. 1. indic. act. Ion.
 pro ἐκρυψε.
 Κρυφύγονος, ὁ ἄρ' ἢ, arcano partu editus.
 Κρυφύθρονος, ὁ ἄρ' ἢ, in obscuro, in tenebris
 currens; epith. Baccharum.
 Κρυφύνοος, contr. κρυφίνω; υ, ὁ ἄρ' ἢ, idem quod
 κρυφίνωος.
 Κρυφύνωος, adv. occulte. A praec.
 Κρύβωμι, eous, ἢ, occultatio, absconsio; (2) ars
 occultandi id quod occultari debet. A
 κρύπτω.
 Κρυψίχολος, υ, ὁ ἄρ' ἢ, iram occultans.
 Κρυψομετάσπος, ὁ ἄρ' ἢ, occultans frontem.
 Κρυώδης, εος, ὁ ἄρ' ἢ, frigidus, gelidus. A κρύος.
 Κρυάξω, ἢ, olus simile apio prope mare nas-
 cens, *Erot.*
 Κρῶ, seu κρῶω, pro κρῶω, *Thuc.*
 ΚΡΩΒΨΑΟΣ, υ, ὁ, aureus vel argenteus co-
 rymbus ex capillis pendens; indumentum
 capitis apud Athenienses, πλέγμα πριχῶν
 εἰς ἐξ ἄλλων in viris κρῶβυλος, in mulieribus
 κέρμβυλος, puerorum σκόρπιος vocabatur.
 Κρωβυλάδης, ες, similis τῷ κρωβύλῳ, *Luc.*
 Κρωγμός, υ, ὁ, crocicatio, vox corvi vel cor-
 nicis. A
 ΚΡΩΩ, crocico, ut corvus; (2) ut quavis
 avis male canens; (3) garrus. Τῶτο μὲν,
 σαυτῇ κρῶξαι, *Aristoph. Lys.* 508.
 Κρωμάξαις, ἰσσσα, ὄν, praecip, abruptus, *Hes.*
 A κρῶμαξ' al. κλωμακίσις.
 Κρωμακωτός, ἢ, ὄν, praecip et ascensu difficilis,
Eust. Ab eod.
 ΚΡΩΜΑΞ, ἄκος, ὁ, cervus lapidum, *Hes.*
 Κρωπίεις, οἱ, piscatores, sc. οἱ τῷ πέρῳ χρω-
 μνοι, *Poll.*
 ΚΡΩΠΙΟΝ, υ, τὸ, falx.
 Κρωσσιον, υ, τὸ, urceolus, *Hes.* A
 ΚΡΩΣΣΟΣ, ἢ, ὁ, hydria; urceus, vas aqua-
 rium.
 Κτᾶ, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et per *Απο-
 ροση*, pro ἔκτανε, a κτάνω.
 Κτᾶμι, aor. 1. inf. act. Ion. pro κτάνω.
 Κταμένιο, gen. sing. part. aor. 2. med. Ion.
 pro κταμίνω, a κτάνω.
 Κτάν, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. et *Βαοτ.*
 pro ἔκταναν, a κτάνω.
 Κτάνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκτανε,
 a κτάνω.
 Κτανέσθαι, fut. 2. inf. med. Ion. pro κτανέσθαι.
 Κτανέοντες, nom. pl. part. fut. 2. act. Ion. pro
 κτανέοντες.
 Κτανέωσι, 3. pl. f. 2. ind. act. Ion. pro κτανέωσι.
 Κτάνθη, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. et *Βαοτ.*
 pro ἐκτάνθησαν.
 ΚΤΑΟΜΑΙ, ὄμαι, fut. κτήσμαι, adquire, compa-
 ro, concilio; (2) in *perf.* adquisivi, habeo,
 possideo; unde κεκτημένος, dominus;
 quamquam et simpliciter dicitur de eo ad
 quem aliquid cujusunque generis pervenit,
 ut ἐχθρόν κεκτημένος ἔδεναι, qui nullum ini-
 micum habet, apud *Lys.* obtineo, conse-
 quor. Ζημιχρόν γέρας, καλόν δὲ κέκτημαι δό-
 μοις, *Eur. El.* 1017. Σὲ δ' ἄλλα τίς γυνὴ
 κεκτήσεται, *Id. Alc.* 178. Κεκτήσεται δὲ σῆς
 Φυγῆς ἐπάνουμο, Ἀζῶσι, Ἀρχάσιον τ' Ὀρίσειον
 κλέειν, consequetur ut vocetur Azanibus et
 Arcadibus Orestem [sic edit. Musgr. et
 Bruckii], *Eurip. Or.* 1646. Κατὰ γένος μὲν
 ὄν ἐξ ἀρχῆς ἐκείνητο βασιλεῖ γονομένῳ Πάρθον
 ἐπιστάναι τὸ διάδημα πρώτος, prerogativa erat
 ei antiquitus gentilitia regi Parthorum de-
 signato ut imponeret primus diadema, *Plut.*
 in *Crasso.*
 Κτᾶσθαι, possidere, praes. inf. med. verbi κτᾶ-
 ωμαι, possideo. Κτᾶσθαι, interficere, a κτᾶ-
 ωμαι, interficio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτᾶ-
 σθῶμι τε πολίτας, *Il.* 15, 558.
 Κτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro
 ἐκτᾶτο, a κτᾶωμαι.
 Κτᾶνιμός, ὁ, possessio, *Man.*

Κτᾶνον, υ, τὸ, possessio, facultates, opes.
 Κτᾶρα, ἄπος, τὸ, idem et ab eod.
 Κτᾶστειρα, ες, ἢ, domina.
 Κτᾶσσομαι, dat. pl. *Poet.* pro κτᾶσαι, a κτᾶω.
 Κτᾶσσιζω, fut. ἴσω, adquire, possideo; κτᾶ-
 σσιζω, aor. 1. pro ἐκτᾶσσιζω, acquisivi. Ἦν
 διὰ ἐμῶν κτᾶσσιζω, *Pl.* 16, 57. Ab eod.
 Κτᾶσσι, occidisse, aor. 1. inf. act. verbi κτᾶω.
 Κτᾶσσι, occide, 2. sing. praes. imperat. act.
 Κτᾶσσιμενος, qui occiditur, praes. part. pass.
 ΚΤΕΨΩ, fut. ἐνώ, interficio; ἔκτεψω, aor. 1.
 ΚΤΕΨ, ἐνός, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3)
 κτένες, conchae quaedam marinæ; (4) κτένες,
 dentes quatuor anteriores; (5) digiti
 manus et pedis; (6) ordo costarum. (6)
 πάσσανα τῶν ἄλλων πλευρῶν κτένα, *Oppian. Cyneget.*
 1, 295. Sic legendum conjecit
 Brunckius, quæ conjectura melior explica-
 tione Belini.
 Κτενίζω, fut. ἴσω, pecto; κτενισθεῖς, pexus;
 aor. 1. part. pass. A κτέσις. Unde
 Κτενιον, υ, τὸ, pectunculus, parvus pecten.
 Κτενισθῆς, ἢ, ὁ, pectinator, *Gl. V.* A κτενίζω.
 Κτένω, κτέννω, κτενίω, interficio. A κτένω.
 Κτενοιδῶς, adv. pectinatim, *Gl. Vet.* quasi a
 κτενοειδής, pectinem referens. *Ex κτέσις et εἶδος.*
 Κτενωδής, εος, ὁ ἄρ' ἢ, pectini similis. Ab eod.
 Κτενοσάλης, υ, ὁ, qui pectines vendit.
 Κτενωτός, ἢ, ὄν, pexus; (2) textus.
 Κτέρας, ἄπος, τὸ, res possessa; (2) donum. A
 κτᾶωμαι.
 ΚΤΕΡΕΑ, αν, τὰ, exsequiæ, justa, inferiæ.
 Κτερίζω, f. σω, exsequias, justa facio. A pr.
 Κτερίζω, fut. ἴσω, idem. Ab eod.
 Κτερίζω, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Attice*, pro
 κτερίζωσι, a κτερίζω. Unde
 Κτερίσμα, ἄπος, τὸ, parentatio, funus, justa.
 Κτερίσθης, ἢ, ὁ, libitinaris, curator funeris.
 Κτέρος, εος, τὸ, idem quod κτερίσμα.
 Κτερώμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. Ion. pro
 κτερώμεν, a κτερώμι.
 Κτηδών, ὄνος, ἢ, propriæ pecten, deinde quic-
 quid similitudinem habet, ut venarum cur-
 sus in arboribus; (2) filamenta et fibræ
 tunicarum in corpore humano. A κτέσις.
 Κτήμα, ἄπος, τὸ, quod aliquis adquisivit, posses-
 sio; (2) fundus, praedium; et (3) in plur.
 κτήματα, opes, facultates. A κτᾶωμαι.
 Κτημαστικός, ἢ, ὄν, dives. A praec.
 Κτημασσιον, υ, τὸ, possessiuncula; (2) praedi-
 um. Ab eod.
 Κτημασσιτης, υ, ὁ, dives. Ab eod.
 Κτηματολογία, ες, ἢ, bonorum seu possessio-
 num index. *Ex κτήμα et λόγος.*
 Κτήμι, occido, interficio; inusit. Sed hinc
 aor. 2. ἔκταν' particip. κτᾶς, κτᾶμενος.
 Κτηνηδόν, adv. jumentorum seu pecorum more.
 A κτᾶνος.
 Κτηνιατρός, υ, ὁ, jumentorum medicus, veteri-
 narius, *Gl. V.* *Ex κτᾶνος et ἰατρός.*
 Κτηνίτης, υ, ὁ, jumentarius, *Pl.* A κτᾶνος.
 Κτηνιβάται, qui jumenta ineunt. *Ex βαινω.*
 Κτηνώμαι, ἔμαι, fut. ὄσωμαι, jumentum fio, in
 jumentum seu pecudis morem degenero. A
 κτᾶνος.
 Κτηνοσπετής, εος, ὁ ἄρ' ἢ, jumentis conveniens.
Ex κτᾶνος et σπέτω.
 ΚΤΗΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus, bos.
 Κτηνοσάσιον, υ, τὸ, jumentarium, scil. stabulum,
Gl. V. *Ex κτᾶνος et σάσις.*
 Κτηνοστροφῆς, ὄν, fut. ἴσω, jumenta pascō.
 Κτηνοστροφία, ες, ἢ, ipsa actio pascendi jumenta
 seu pecora. A
 Κτηνοστροφός, υ, ὁ ἄρ' ἢ, jumentorum pastor; ju-
 mentarius, *Gl. V.* *Ex κτᾶνος et στροφῆς.*
 Κτηνωδής, εος, ὁ ἄρ' ἢ, jumentarius, pecuarius,
 ad jumenta seu pecudes pertinens; item
 pecudi similis; brutus; (2) stolidus. A
 κτᾶνος.
 Κτηνωδία, ες, ἢ, stoliditas belluina. A praec.
 Κτηνωδῶς, adv. pecudis more.
 Κτησάσιον, 3. sing. aor. 1. opt. med. v. κτᾶωμαι.
 Κτησάσιον, υ, τὸ, possessiuncula, agellus, curta
 supellex. Dim. a κτᾶσις.
 Κτᾶσιος, υ, ὁ, dator divitiarum; ut κτᾶσιος Ζεὺς,
 Jupiter; κτᾶσιος Ἐρμῆς, Mercurius. A κτᾶσις.

Κτᾶσιος, υ, ὁ, casus. Σπάσασα κτᾶσιον βοτῶ
 λάχυνν, *Soph. Trach.* 690. A κτᾶσι, occido,
 interficio.
 Κτᾶσιππος, υ, ὁ ἄρ' ἢ, possessor equorum.
 Κτᾶσις, εως, ἢ, possessio, ipsa possidendi actio;
 (2) adquisitio; (3) res quæ possidetur, fac-
 ultates, opes, fortunæ. Κατ' ἔργον κτᾶσιον,
 pro meritis factorum, ut factis nostris dig-
 num est, *Soph. Trach.* 230. A κτᾶωμαι.
 Κτᾶσσομαι, fut. 1. ind. med. verbi κτᾶωμαι.
 Κτᾶσση, ἢς, ἢ, famula empta. A κτᾶσιος.
 Κτᾶσσιτός, ἢ, ὄν, adquirendi peritus; (2) posses-
 sivus. Hinc κτᾶσσιτικός, ἢς, sc. τέχνη, ars
 adquirendi, ars quaestuaris. A κτᾶωμαι.
 Κτᾶσσιτικός, adv. possessive. *Vox Gramm.*
 Κτᾶσσιτός, ἢ, ὄν, adquisibilis; (2) adquisitus,
 emptus, emptivus.
 Κτᾶσσιτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus.
 Κτᾶσιδος, pro ἰκτᾶσιδος, e viverræ silvestris pelle
 seu corio confectus; nam galeam talem κτᾶ-
 σιδῆν κνίην dixit *Homerus, Il.* 10, 335 et 458.
 A κτᾶσις pro ἰκτᾶσις.
 Κτᾶσιζωμαι, habito, incolo. Σοί νῦν ἔκγονο κτᾶσιον,
 ἢ δυνάμει θεαί ἰκτᾶσιον, *Eurip. Phæn.* 688.
 ΚΤΙΖΩ, fut. ἴσω, condo, creo, fabrico; (2)
 coloniam aliquo ducō; (3) locum aliquem
 ædificiis in eo extractis habitabilem reddo;
 (4) instituo, auctor sum aliquid rei; (5)
 patro, facio. Κτισθείς, aor. 1. part. pass. et
 ἰκτισμένος, perf. conditus. Ἀπῆχεσθαι βρω-
 μάτων, ἢ ὁ θεός ἔκτισεν, 1 *Tim.* 4, 3. Τὰ
 πάντα δι' αὐτῶν εἰς αὐτὸν ἔκτισαι, *Col.* 1, 16.
 (4) ποταμὸν εἰς τὴν χεῖρα κτίσας, *Eurip. Suppl.*
 620. (5) καὶ ταῦτ' ἔσλη τις χεῖρα γυναικία
 κτίσας; *Soph. Trach.* 898.
 ΚΤΙΛΑΟΣ, υ, ὁ, aries, dux ovium; (2) adj. cicur,
 mansuetus. Κτίλος ὄς, velut aries, *Il.* 3,
 196.
 Κτιλόω, ὄν, fut. ὄσω, cicuro, mansuefacio; (2)
 delinio, demulceo. Hinc a. 1. med. ἐκτιλώ-
 σατο, apud *Herodot.* mansuetas reddidere;
 ἐκτιλωμένους, perf. pass. part. familiaris fac-
 tus, quod *Eust.* affert ex *Paus.* A praec.
 Κτίμιος, perf. part. pass. Ion. et *Poet.* pro
 ἰκτισμένος, a κτίζω.
 Κτινίμι, vel κτινίω, occido. A κτᾶσιος.
 Κτις, ἴδος, ἢ, mustela silvestris. Ab ἰκτᾶσις.
 Κτισάσθαι, 3. dual. aor. 1. ind. med. Ion. et
Dor. pro ἰκτισάσθαι, a κτίζω.
 Κτίσις, εως, ἢ, creatio, fabrica, productio re-
 rum e nihilo; (2) regeneratio; (3) instauratio
 et renovatio cœli et terræ; (4) res
 condita, creata; (5) rerum creaturarum uni-
 versitas; (6) totum genus humanum; (7)
 ordinatio politica magistratus. A κτίζω.
 Κτίσιμα, ἄπος, τὸ, res condita, creata; (2) opus,
 structura, ædificium. A κτίζω.
 Κτισιμολογία, ες, ἢ, rerum creaturarum cul-
 tus et veneratio. A
 Κτισιμολογία, ες, ὁ, qui res creatas adorat.
 Κτισίτης, ἢ, ὁ, et κτισίτης, υ, ὁ, conditor, creator;
 (2) loci aliquid frequentator, instaurator,
 dux coloniarum. A κτίζω. Unde
 Κτισίτης, ἢ, ὄν, conditus, creatus, fabricatus.
 Κτισίτης, ὄνος, ἢ, ædificatio. Ab eod.
 Κτίσιτωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator.
 Ab eod.
 Κτίσιτης, υ, ὁ, idem quod κτισίτης. (3) ἰκτίσις τ'
 Ἄργους κτίσις, incolæ, *Eurip. Or.* 1621.
 Κτινίω, ὄν, occido. A κτᾶσιος.
 Κτᾶσιος, υ, ὁ, caedes. A κτᾶσιος.
 Κτυπέω, ὄν, fut. ἴσω, pulsu sonitum cieo; (2)
 strepo, resono; (3) quaio, percutio, tundo.
 Ἄπασα δι' ἐργῶν πικρῶν ἐκτύπει δρομήμασιν,
Eur. Med. 1183. Πολλοὶ σὺν κώδων ἐκτύπει
 φῶον, *Id. Rhes.* 307. A κτύπος. Hinc
 Κτύπημα, ἄπος, τὸ, sonitus, strepitus, ᾗ
 qui pulsu cietur; (2) fragor. (1) ἢ ἰκ-
 τᾶσσομαι ἐμῶν κτᾶσι κτύπημα χερσὶ δόλον; *Eur.*
Med. 1211.
 Κτύπος, υ, ὁ, fragor, strepitus. A κτύπω.
 Κυάθειον, υ, τὸ, parvus cyathus. A κυάθος.
 Κυάθιζω, fut. ἴσω, cyathis ludo, cyathis indul-
 geo, potō; (2) cyathum misceo, bibendum
 do. Ab eod.
 Κυάθιον, υ, τὸ, parvus cyathus. Dim. ab eod.
 Κυάθις, υ, τὸ, parvus cyathus.

Κυάδις, ἴδος, ἦ, vas cotylæ simile. Ab eod.
 Κυαβίσιος, κ, ὀ, parvus cyathus. At κυβίσιος
 πῆς μήλης, concava pars specilli chirurgiei,
 specillum aversum. A
 ΚΥ'ΑΘΟΣ, κ, ὀ, eyathus, vas potorium; (2)
 liquoris vel aridi mensura apud Romanos,
 pars duodena sextarii; (3) trulla ænea qua
 vivit de cratera hauriebant. (3) οἱ γὰρ τῶν
 βασιλέων οἰνοχόαι, ἐπιδὼν ἐνδιδοῦσι τὴν φιάλην,
 ἀρῶσαντες ἀπ' αὐτῆς τῶν κυάθων... καταφάρμα-
 σιν. Xenoph. Cyri Inst. 1, 3. Hinc
 Κυαβήσιος, εὐς, ὀ, ἦ, cyathus similis.
 Κυαβήσιος, πτος, ἦ, qu. Cyathitis, Plat.
 Κυαίνα, gravidula sum. A κύα.
 Κυάμιος λίθος, eyamea gemma. A κύαμος.
 Κυαμευτής, ἦ, ὀ, qui fabis eligit, sortilegus.
 Κυαμευτός, ἦ, ὀ, fabis, seu sorte electus; A
 Κυαμευία, fut. εἶσα, fabis suffragium fero; κ-
 αμευομαι, sortior, fabis sortior. A κύαμος.
 Κυαμιαίος, αία, αἶον, fabalis, qui fabali magni-
 tudine est. Ab eod. Unde
 Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente.
 Κυάμιος, ἴνη, ἰον, fabaginus. Ab eod.
 Κυάμιον, κ, τὸ, fabula, parva faba. Dim. a κύ-
 αμος.
 Κυαμοβόλος, ὀ, qui sortem jacit, qui fabam in
 urnam conjicit ad suum suffragium dan-
 dum, idem quod δικαστής, Hes. ex Soph.
 ΚΥ'ΑΜΟΣ, κ, ὀ, faba, planta et fructus; (2)
 calculus in suffragiis ferendis, quia veteres
 pro calculis fabis utebantur; (3) testicul-
 us; (4) papilla extumescens in pubescenti-
 bus; (5) mensura apud medicos; (6) sors,
 qua alieui obtingit.
 Κυαμοσθῶς, ἄνος, ὀ, fabarum vorator, qui in
 suffragiis ferendis quæstui similis faciendo
 stuct. Νῆν γὰρ ἐστὶ διαπότης ἄγχιμος ὀργῆν,
 κυαμοσθῶς, ἀπαράχαλος, Aristoph. Pac. 41. A
 πῶν.
 Κυαμοσθῶν, ας, ἦ, fabarum esus. A φουγῆν.
 Κυάμιον, ἄνος, ὀ, locus fabis consitus. A κύαμος.
 Κῦαναιγίς, ἴδος, ἦ, nigram ac formidabilem ægidi-
 em gestans. Ex κύανος et αἰγίς.
 Κυανόπυξ, ἴνος, ὀ, ἦ, cœruleum habens ἄμ-
 τυκα. Ex κύανος et ἄμπτυξ.
 Κυανόγυγις, ἦ, cœrulea.
 Κυανόγυγις, εὐς, ὀ, ἦ, cœruleus. Ab αἰγῆ.
 Κυανόβλαξ ἄκος, terra nigra, fertilis. Σὺ γὰρ
 ἐγὼ μναναίλακος Αἰγύπτου αἰψα πέδον δάω,
 Heliod. Æthiopr. 2.
 Κυάμιος, εἶα, εἶον, cœruleum referens, cœruleus,
 cyaneus, coloris cœrulei atro misti; ferru-
 gineus, ater, niger, fuscus; κυανῶν, cœrule-
 um, ferrugineum, glaucum, Gl. Vol. Κυα-
 νῆ γ νεφίλη, Il. 5, 345. A κύανος.
 Κυάμιος, εἶα, εἶον, idem et ah eod.
 Κυανόβολος, κ, ὀ, ἦ, cœruleum rostrum ha-
 bens, epith. navis.
 Κυανία, nigricio, V. L. ex Hesiod. κυανιόντων, αλ.
 κυανιάνων.
 Κυανίζω, sum colore cyaneo. A κύανος.
 Κυανίτις, ἴδος, ἦ, cyano similis. Ah eod.
 Κυανοειδής, εὐς, ὀ, ἦ, idem. Ex εἶδος.
 Κυανόβραχος, κ, ὀ, ἦ, cœruleam comam ha-
 bens.
 Κυανορῆδῆμιος, ὀ, ἦ, cœruleam vittam habens,
 Cal.
 Κυανόπεζα, κ, ἦ, nigros pedes habens; epith.
 mensæ, Hom.
 Κυανόπτελος, κ, ὀ, ἦ, nigrum peplum habens;
 epith. noctis.
 Κυανοσπῆρσιος, κ, ὀ, ἦ, proram nigricantem
 habens. Ex κύανος et σπῆρα.
 Κυανόσπῆρος, κ, ὀ, ἦ, idem et ab eod.
 Κυανόπτερος, κ, ὀ, ἦ, alas nigricantes habens.
 Κυανόπτερος ὄρνις εἶπν, Eurip. Andr. 863.
 Ex κύανος et πτερόν.
 ΚΥ'ΑΝΟΣ, κ, vel κυανός, ἦ, ὀ, color cœruleus,
 qualis cœlo inest; (2) lapis seu succus in
 metallis concretus, cœrulei coloris; (3) flori-
 sis nomn inter farra nascentis; (4) aqua
 marina, Hes. (5) avis quædam, Hes. adj.
 cœruleus; unde κυανώτατος, superlat. ap.
 Suid.
 Κυανόσολος, κ, ὀ, ἦ, cœrulea veste indutus.
 Ex κύανος et σόλη.

Κυανόφρευς, υος, ὀ, ἦ, nigrum supercilium ha-
 bens.
 Κυανοχαίτης, κ, ὀ, qui est nigris setis; cujus
 erines cyanum referunt. Ex χαίτη.
 Κυανοχρῆτις, εἶς, cœruleus, Orph.
 Κυανόχρως, ὠτος, ὀ, ἦ, qui est colore nigro,
 furvus, cœruleus. Βοσφύχων τὰ κυανόχρωτα
 χαίτας πλάκαμον, Eurip. Phœn. 315. Ex
 χροῦ.
 Κυανόχρωτος, ὀν, idem; epith. Furiarum.
 Κυανώπις, ἴδος, ἦ, cœruleo aspectu, nigricans et
 vel cœruleo habens oculos. Ex κύανος et
 ὄψ, oculus.
 Κῦανωπός, ἦ, cœruleus. Κυανωπὸν, ὅς τις Ἴρις,
 ἀνταναγεί σέλας, Eurip. in Fragm.
 Κῦανωπός, εὐς, ἦ, inductio coloris cœrulei, ni-
 gri, &c. Quasi a κυανῶ.
 ΚΥ'ΑΡ, κύατος, τὸ, cavum; (2) foramen acus;
 (3) pars auri interior.
 Κῦβα, adv. inclinato capite. A κύπτω.
 Κῦβέρον, et κῦβερρον, τὸ, idem quod κυβέλη.
 Κῦβεία, ας, ἦ, alea, lusus alexæ; (2) astutia, cal-
 liditas. A κυβεία.
 Κῦβείον, κ, τὸ, locus ubi alea seu tessera ludi-
 tur. Ab eod.
 Κῦβέριος, κ, ἰμπudens, Suid.
 Κῦβέλη, κ, ἦ, Cybele, magna mater Deum,
 quæ et Rhea, unde et ejus sacra dicebantur
 μητρώα, et μητριάξεν eadem, obire.
 ΚΥ'ΒΕΡΝΑ'Ω, ᾧ, fut. ἴσω, navem rego, navis
 cursum dirigo; (2) gubernor, rego. (2) σῆ
 κῦβερνώμαι χροί, Soph. Aj. 35. Hinc
 Κῦβερνήσια, ὠν, τῆ, gubernatoria, dies festi in
 Attica in honorem Nausithæi et Phæacis.
 Κῦβερνήσις, εὐς, ἦ, gubernatio. Ab eod.
 Κῦβερνήτειρα, ας, ἦ, gubernatrix. A
 Κῦβερνήτης, ἦρος, ὀ, gubernator. A κῦβερνώω.
 Κῦβερνήτης, ὠν, ὀ, gubernandi peritus. A præc.
 Κῦβερνήτης, κ, ὀ, dux seu gubernator navis;
 (2) gubernator quisvis. A κῦβερνώω.
 Κῦβερνήτικος, ἦ, ὀν, ad gubernatorem pertinen-
 s, gubernatorius.
 Κῦβερνήσιος, ὀ, gubernatio, V. L.
 Κῦβερνος, ὀ, gubernator, Nav.
 Κῦβερνήσιον, κ, τὸ, aleatorium, locus ubi alea
 luditur; (2) consessus aleatorius. A κῦβεία.
 Κῦβερνήτης, ἦ, ὀ, aleator, qui alea ludit. Hinc
 Κῦβερνήτικος, ἦ, ὀν, ad aleatorem pertinen-
 s, aleatorius; (2) aleæ peritus.
 Κῦβεία, fut. εἶσα, alea ludo, ludo tesseris; (2)
 subeo aleam, periclitor. Κῦβείων πρὸς ἀλ-
 λήλας περὶ τῶν γυναικῶν, Athen. A κῦβείος.
 ΚΥ'ΒΗ, κ, ἦ, caput.
 Κῦβήθη, κ, ἦ, Cybele. A seq.
 Κῦβήσιος, κ, ὀ, ἦ, pronus, inclinatus, præcep-
 s, Elym. A κῦβη. Unde
 Κῦβήσιον, in caput præcipitare, Elym. Suid.
 Κῦβηλίζω, fut. ἴσω, securi percussio, Suid. A
 ΚΥ'ΒΗΑΙΣ, ἴος, ἦ, securis, bipennis.
 Κῦβηλίσις, κ, ὀ, improbus, maleficus, Hes. Suid.
 A κῦβηλίζω.
 Κῦβῆς, κ, ὀ, idem quod κῦβερνήτης, Hes.
 Κῦβήζει, fut. ἴσω, cubum facio. A κῦβῆς.
 Κῦβήτις, ἦ, ὀν, cubicus, tesserarius. Ab eod.
 Κῦβήτις, adv. eubice, in modum cubi.
 Κῦβήσιον, ᾧ, fut. ἴσω, in caput me dejicio, in
 caput salto. Gl. V. cernuo, urinor, præci-
 pito me, proprie in aquam ruo, irruo, ut
 in hostes, in tela. A κῦβήζω.
 Κῦβήσιμα, ἄτος, τὸ, saltatio in caput, præci-
 pitationi, impetus.
 Κῦβήσιος, εὐς, ἦ, idem.
 Κῦβήσιος, ἦρος, ὀ, saltator qui se in caput de-
 jicit; (2) urinator. Πυκνὴς κῦβήσιος ἦρος
 ἐκνευκώτας, Eurip. Phœn. 1158. Ab eod.
 Κῦβήτιζω, fut. ἴσω, cubito percussio.
 ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, κ, τὸ, eubitus, Hipp.
 Κῦβηίδης, εὐς, ὀ, ἦ, speciem cubi habens. Ex
 κύβος et εἶδος.
 ΚΥ'ΒΟΣ, κ, ὀ, cubus; (2) tessera; (3) lusus
 tesserarum; (4) unio tesseræ insculpta; (5)
 panis quadratus; (6) numerus cubicus; (7)
 spina vertebræ et imprimis colli.
 Κῦβῶλον, κ, τὸ, idem quod κῦβιτον, Poll.
 ΚΥ'ΦΧΝ'Σ, ἴδος, ἦ, calix parvus medicis quon-
 dam usitatus, Gal. L. Hipp.

ΚΥ'ΓΥΡΑΜΟΣ, κ, ὀ, Cynchramus, dux cotur-
 nicum. A κύχρανος, Aristot.
 Κυδᾶρχη, κ, ἦ, convicium, probum, Hes. A
 κύδᾶσσω.
 Κυδᾶρχη, κ, ἦ, conviciis et probris incesso, Hes.
 Κυδᾶζω, fut. ἴσω, convicio, maledico. Κυδᾶ-
 ζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ἑμῷ, Soph. Aj. 733.
 A κύδος.
 Κυδαῖνα, fut. αὐῶ, celebro, laudo; (2) genero-
 sum reddo, illustro. Κυδαῖναι Ἐπιπὸν βροτῶν.
 Odys. 16, 212. A κύδος.
 Κυδᾶλίμος, κ, ὀ, ἦ, gloriosus. Ab eod.
 Κυδᾶσαι, convicio, Hes. A κύδος.
 Κυδᾶω, ᾧ, glorior; (2) veneror, admiror, extol-
 lo, Vet. Lex. A κύδος.
 Κυδᾶς, εἶα, εἶον, gloriosus, Vulg. L. Ab eod.
 Κυδᾶίς, ἦσσο, πέν, idem. Ab eod.
 Κυδᾶθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κυδᾶω.
 Κυδᾶνεις, κ, ὀ, viros honestans; (2) claros
 viros continens; κυδαῖνεια ἀγορά, ap. Hom.
 concio, in qua oratores inlaurescunt. Ex
 κύδος et ἀνήθ.
 Κυδαῖω, ᾧ, glorior, gloriose me effero et jacti-
 to. Hinc partic. κυδαῖων, Poet. pro κυδαῖν,
 κυδαῖων, Il. 2, 597. A κύδος. Unde
 Κυδαῖμος, κ, ὀ, ἦ, gloriosus, inclutus.
 Κυδαῖσιος, κ, ὀ, gloriosissimus; superl. a κύδος.
 Κυδαῖον, ὄνος, ὀ, ἦ, gloriosior; comp. κυδαῖον,
 melius. Τί μοι ζῆν ἄττα κυδαῖον κακῶς κλυόντι,
 καὶ κακῶς πιστραγοῖσι, Eurip. Alc. 963. Κύ-
 δῖον βροτῶσι πένητι χροσῶν, ἦ κακῶν καὶ πλάθων
 γαμῶρον πισπᾶσθαι, Eurip. Androm. 640.
 Κυδᾶς, ἦ, ὀν, inelutus, gloriosus.
 Κυδαῖοσπᾶω, ᾧ, tumultuor, misceo. Ἐψόφει
 γῆν ἔνδον ἐν ἰδ' ἄττα κᾶκυδοῖσπᾶω, Aristoph.
 Pace, 1161. Ex κυδαῖσιος et διαπῆα, (potius
 a κύδος ἄπτος et ὄπος sunt meræ termina-
 tiones, Elym.)
 Κυδαῖομαι, ᾧ, turbas exito, tumultuor. Hinc
 κυδαῖομαι, imperf. Il. 11, 324. A
 ΚΥ'ΔΟΙΜΟΣ, ἦ, ὀ, turba, tumultus.
 ΚΥ'ΔΟΣ, εὐς, τὸ, gloria, decus.
 ΚΥ'ΔΟΣ, κ, ὀ, convicium, probum.
 Κυδαῖοσπᾶος, ὀν, gloriosus, Man.
 Κυδᾶς, εἶα, εἶον, gloriosus, clarus. A κύδος.
 Κυδᾶώω, ᾧ, fut. ἴσω, clarum reddo; κυδᾶώμαι,
 glorior, gloriose me effero. A κυδᾶς.
 ΚΥ'ΔΩΝ, ἄνος, ἦ, Cydon, urbs Creta.
 Κυδωνία σῦκα, ficus hiberna, Athen.
 Κυδωνιάω, ᾧ, similis sum malo Cydonio. A
 Κῦδων.
 Κυδωνιον μῆλον, Cydonium malum, Cotonium,
 Ph.
 Κυδωνίσιος, κ, ὀ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.
 Κυῖς, aor. 2. part. pass. verbi κύω.
 Κύω, ᾧ, fut. κῦήσω, uterum fero. A κύω.
 Κύημα, ἄτος, τὸ, fetus. A κύω.
 Κύησις, εὐς, ἦ, gestatio in utero. Ab eod.
 Κυητίσιος, ἦ, ὀν, concipiendi vim habens.
 Κύηθρα, ας, ἦ, Cythera, Venus, ab insula
 Cytthera.
 Κύβος, semen, Elym. A κύω.
 Κύβρα, olla, Gl. V. Ion. pro χύτρα.
 Κυβρόγαυλος, κ, labrum conchæ specie, apud
 Jos. Ex κύβρα et γαυλός, mulctra.
 Κυβῶνιμος, ὀ, ἦ, infamis, seu nomen habens
 quod oculatari debet, Hes.
 ΚΥ'ΓΞ, εὐς, ἦ, Cyix, bulbosa quædam planta.
 Κυῖριται, οἱ, Quirites.
 Κυῖσκα, et κυῖσκαμαι, concipio, fero partum,
 sum prægnans. A κύω.
 ΚΥ'ΚΑΣ, ἦ, genus palmæ Æthiopicæ.
 Κῦκᾶνῶν, ᾧ, fut. ἴσω, misceo. A
 ΚΥ'ΚΑ'Ω, ᾧ, fut. ἴσω, misceo, liquores con-
 fundo, turbo, perturbio. Ἐγὼ τὴν βελὸν βία
 κῦκῶω, Aristoph. Eq. 362.
 Κυκεία, ας, ἦ, permixtio, confusio. A κυκᾶω.
 Κῦκῶά, ace. sing. per Arceop. pro κυκῶάνα, a
 Κῦκῶν, ἄνος, ὀ, miscellanea potio. Acc. κυ-
 κῶάνα, et κυκῶά, item Poet. κυκῶά. A κυκᾶω.
 Κυκῆθηνη, 3. dual. aor. 1. ind. pass. Ion. pro
 ἐκυκῆθητη, a κυκᾶω.
 Κυκῆθρα, ας, ἦ, miscella, permixtio; (2) confu-
 sio, perturbatio. A κυκῶά.
 Κυκῆθρον, κ, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor
 fraudum. Ab eod.

Κύκμα, ἄτος, τὰ, permistio; (2) perturbatio. Ab eod.
Κύκμησις, εως, ἡ, idem.
Κυκασιτεφρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, cineres miscens seu turbans. Ex κυκίω et τέφρα, cipiis.
Κυκαπῆς, ὤ, ὁ, turbator. A κυκίω.
Κυκλάζω, circumceo, Hes. A κύκλος.
Κυκλαῖνον, roto, rotundo, Hes. Ab eod.
Κυκλαμίνος, ε, ἡ, et κυκλαμίνον, τὸ, cyclaminus, herba e coniarium genere, tuber terræ. Angl. SOWBREAD.
Κυκλάς, ἄδος, ἡ, orbiculata, rotunda. Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ; (2) circularis: κυκλάς ἄρα, tempus anniversarium. (2) κυκλάς ἄνικα καρεῖσι περὶνίσσεται ἄρα μνήος, Eurip. Alcei. 450. Vide et Orph. Hymn. 52, 7; 55, 5. (3) Κυκλάς, cyclas, vestis gcnus; (4) orbis, limbus. (4) κυκλάς Ἀρακάος κυνῆς, Soph. in Inacho.
Κυκλαῖον, fut. εἶσω, cingo, circumdo; in orbem ago. Gl. V. circumceo, lustrō, ambio.
Κυκλαῖω, ᾧ, fut. ἴσω, verso, roto; (2) agito, in omnes partes pello; rotis adhevo, id est, curru; (3) cogo in unum, congreo. (1) Ἴδισθε μὲ οἶον ἄρτι κύμα φανίας ὑπὸ ζέλης ἀμφιθρονον κυκλαῖται, Soph. Aj. 351. (2) αὐτοὶ δ' ἀγορεύοντες κυκλαῖσμεν ἐνθάδ' ἐκερὸς βῆσι καὶ ἡμιόροισιν, curribus advehemus, Il. 7, 332. Βάσιν κυκλαῖν, circumire, Soph. Aj. 19. (3) κυκλαῖν αὐτὰ, eas (feras) congregans de Orpheo, Jambl. in Pythag. Κυκλαῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπλήθειον, omnem familiam congregavit, Soph. in Lacoonte. Forte et hinc interpretandus versus Homeri quem nos adtulimus in (2). Ποῖ σὸν πῶδ' ἐπὶ συνοίᾳ κυκλαῖς; Eur. Or. 615. A κύκλος.
Κυκλαῖδον, adv. instar circuli; (2) circumcirca. Ab eod.
Κυκλησις, εως, ἡ, circumactio. Ab eod.
Κυκλία, adv. Εἰλισσόμενα κυκλία, saltantes in orbem, Eurip. Iphig. in Aul. 1055. Ab eod.
Κυκλικός, ἡ, ὄν, circularis, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poetæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.
Κυκλιώης, adv. in orbem.
Κυκλιωδῆσκαλος, ε, ὁ, dithyrambicus poeta.
Κυκλικός, ἴα, ἰον, circularis.
Κυκλίσκος, ε, ὁ, orbiculus; (2) scalprum. (nisi αὐλίσκος legendum, Eryn.)
Κυκλόεις, ἄσσα, ἄεν, orbiculatus.
Κυκλόροει, ᾧ, circulatorum ago, quæstus causa; (2) circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbō, Aristoph. A.
Κυκλόροος, ε, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Ex κύκλος et ῥοα, cibus.
Κυκλογραφεῖω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.
Κυκλοδρόκτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A δρόκος.
Κυκλοειδής, ἐς, rotundus.
Κυκλόεις, ἄεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.
Κυκλόελικτος, ὄν, in orbem se volvens; epith. solis.
Κυκλόθεν, adv. circuitu, in circuitu. A κύκλος.
Κυκλομυλίδος, ὁ, circulus plumbcus, vasculum rotundum e plumbo.
Κυκλοσπαυδία, ες, ἡ, complexus disciplinarum, omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.
Κυκλοσπορεία, ες, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obitus. A.
Κυκλοσπορῶω, ᾧ, circumceo, ambages in itinere sequor. Διὰ σχολίας κυκλοσπορῶω, Strabo. Ex κύκλος et σπορῶω, transitivus.
ΚΥΚΛΟΣ, ε, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum, periodus; (6) κύκλω προσώπῃ, male hominis; (7) κύκλω, orbcs rotarum, rotæ ipsæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis, seu circulus planus; (10) mœnia urbis; (11) κύκλω, circa, undique. In plurali κύκλω et κύκλω dicitur. Κύκλος Διός, oculus Jovis, Soph. Œd. Col. 704. Ἀρθρα τῶν κύκλων, ocu-

lorum orbcs, Id. Œd. Tyr. 1270. (2) εἰς δι' οὐράσις κύκλω τ' ἰχθύρι λαός οἰκίτωρ Σειῦ, ad conventus et cætus, Eurip. Andr. 1089.
Κυκλόει, adv. in orbem.
Κυκλοστρεῖς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, tornando rotundus factus, teres. Ex κύκλος et στρεῖω.
Κυκλοστρεῖω, adv. in circuitu. A præc.
Κυκλοσφορέω, ᾧ, f. ἴσω, in orbem ago; κυκλοσφορέωμαι, in orbem agitor. A σφῆρα. Hinc **Κυκλοσφορητικός**, ἡ, ὄν, qui in orbem circumferri potest; (2) circularis, orbicularis.
Κυκλοσφορητικός, adv. in orbem.
Κυκλοσφορία, ες, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος et σφῆρα.
Κυκλοσφορικός, ἡ, ὄν, idem quod κυκλοσφορητικός.
Κυκλοσφορικῶς, adv. in orbem.
Κυκλαῖω, ᾧ, fut. ὄσω, circulo includo; (2) circumdo, cingo; (3) in orbem ago, circumago; κυκλαῖωμαι, ἔμαι, circumdor, circumvenior; (4) circulo, in circulo consisto, loquendi vel colloquendi causa, active circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν ἐν αὐτῶν οἱ Ἰθαῖοι, Joan. 10, 24. Ἀμφὶ ἴσσαι Δῆλον ἐκυκλώσαντο, Dion. Per. 526. Κυκλωθέντα (τείχη) ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.
Κύκλωμα, ἄτος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio; (2) circuitus. Ὡς κύκλωμαι Ἰξίονος, ut rotæ, cui Ixion alligabatur, circumactio, Eurip. Phœn. 1192. A κυκλάω.
Κυκλώπιος, ε, ὁ ἔξ ἡ, et ἴα, ἰον, Cyclopicus, Cyclopeus; (2) beatus, minime laboriosus. A κύκλωψ.
Κυκλωπικός, ἡ, ὄν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.
Κυκλωπικῶς, adv. more Cyclopium.
Κυκλώπιον, ε, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος et ὤψ, oculus.
Κυκλωπῆς, ἴδος, ἡ, Cyclopica. A κύκλωψ.
Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κυκλώω.
Κυκλωτός, ἡ, ὄν, rotundus. Ab eod.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops.
Κύνειος, cygneus, olorinus. A κύνειος.
Κυνόβρεπτος, ὄν, a cygni speciem labens, candidus. A μορφή.
Κυνόσπερος, cygni alas candore æmulans. Κυνόσπερα καλλούντας Λήτους σκύμνα, Eurip. Or. 1388.
ΚΥΚΝΟΣ, ε, ὁ, cygnus, olor; (2) genus navigii.
Κυκῶντι, dat. sing. part. præc. act. Poet. pro κυκῶντι, a κυκῶω.
ΚΥΛΑ, ων, τὰ, cava oculorum sub palpebris.
Κύλιω, voluto: κυλίωσις, ἡ, volutatio, et κυλητός, ἔ, ὁ, versator, V. L. sed hæc suspecta sunt, Sierph.
Κύλη, ἡ, calix, Ath.
Κυληθήνη, ἡ, brassica sterilis, Suïd.
Κύλικιον, ε, τὰ, repositorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.
Κυλικίος, ε, ὁ ἔξ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eod.
Κυλικηγορέω, ᾧ, fut. ἴσω, inter calices seu scyphos loquor. A.
Κυλικηγορέω, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui inter scyphos verba facit. Ex κύλιξ et ἀγορέω.
Κυλικήρυτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, calice hanstus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ et ἄρω, haurio.
Κυλικιον, ε, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.
Κυλικίς, ἴδος, ἡ, pyxis medica. A κυλίω.
Κυλινδῆσαι, 3. sing. præc. incl. pass. v. κυλινδῶω.
Κυλινδῶω, ᾧ, f. ἴσω, volvo, voluto; κυλινδῶμαι, volvor, volutor; κυλινδῶθῆις, a. l. pass. volutus. Ὄνομα αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλινδῆται, Aristoph. Vesp. 490. Vide κυλινδῶω.
Κυλινδῆθρα, ες, ἡ, volutabrum, in quo jumenta se volutans. A præc.
Κυλινδῆσις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλινδῆτικός, ἡ, ὄν, cylindraceus, qui cylindri est. A κυλινδῶω.
Κυλινδρικός, adv. in modum cylindri. A præc.

Κυλινδροειδής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, cylindro similis.
Κυλινδροειδῶς, adv. cylindri specie.
Κύλινδρος, ε, ὁ, cylindrus, corpus quodlibet tercs. A κυλινδῶω. Hinc
Κυλινδρῶω, ᾧ, fut. ὄσω, cylindro æquo, complano.
Κυλινδρῶθῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, cylindro similis.
Κύλινδω, volvo, voluto; (2) devolvo: κυλινδομαι, volvor. Πῆμα Σείης Δαναοῖσι κυλινδῆι, Il. 17, 688. Κύμα κυλινδῆται, Il. 11, 307. A κυλίω.
Κύλιξ, ἴκος, ἡ, calix. Ab eod.
Κυλίνη, ἡ, terra minus frugifera, Sierph.
Κυλίσι, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi κυλίω.
Κύλις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλίση, ης, ἡ, patra. A κύλιξ.
Κυλίσηιον, τὰ, parvus culix, Ath.
Κυλίσημα, ἄτος, τὰ, volutabrum.
Κυλίσης, ὁ, idem quod κυλίσης, Ath.
Κυλίσητος, ἡ, ὄν, versatus, volutatus.
Κυλίσηρα, ες, ἡ, idem quod κυλινδῆθρα.
Κυλίσηρη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.
Κυλίσηρον, ε, τὸ, idem. Dim. a præc.
Κυλίσηρις, ἴδος, ἡ, exiguus calix. Dim.
Κύλιχρος, ε, ὁ, idem quod κυλίσηρη.
ΚΥΛΙΩ, f. ἴσω, volvo, voluto, roto; κυλίωμαι, versor; κυλίωμαι, rotantia. Ἐκ τροχηλότων δίφρων κυλισθεῖς, Soph. El. 50.
Κυλλήσις, ἴος, ὁ, nomen panis ex olyra, Herod.
Κυλλοσῶθῆς, ε, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus.
Κυλλοσίσης, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, idem.
Κυλλοσῶδιον, ἄνος, ὁ ἔξ ἡ, Vulcani epith. ap. Hom. Il. 21, 331. Gl. V. κυλλοσῶδιον, mulciber, loripes.
ΚΥΛΩΣ, ἡ, ὄν, claudus, curvus, mancus.
Κυλλῶω, ᾧ, fut. ὄσω, curvo, trunco. A præc.
Κυλλῶσις, ἡ, ipsa actio reddendi κυλλῶν, Hippi. A κυλλῶω.
Κυλοιδιάντες, nom. plur. part. præc. act. verbi
Κυλοιδία, ᾧ, sum tumentibus oculis. Hinc part. κυλοιδίον, pro κυλοιδίον, κυλοιδία. Ex κύλα et οἶδω. Ἐάν δὲ τῆτο δρᾶς, κυλοιδίαν ἀνάγκη, Aristoph. Iys. 475.
ΚΥΜΑ, ἄτος, τὰ, fluctus, unda; (2) melarhi, magna multitudo malarum rerum, ut magna lues; (3) fectus uteri; (4) brassicæ cauliculus. Plato pro risu posuit, quo loquentes interdum obruuntur, quum quippiam ridiculum eis excidit. A κύμα.
Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præc. act. verbi
Κυμαῖνον, fut. ἀνώ, fluctuo, æstuo, undō; (2) agito, concito; (3) exuberō; (4) undoso inflexu procedo; κυμαίνοντος, fluctuo, æstuo, κυμαίνων πύλαγος, fluctibus concitatum mare, aor. 1. pass. part. At κυμαίνας, aor. 1. act. in neutr. gen. κυμῆνας. A κύμα.
Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undosus motus.
Κυμάς, ἄδος, ἡ, gravida. A κύμα.
Κυμάτηρος, ᾧ, ὄν, fluctuosus, Gl. V.
Κυματία, ἡ, tempestas, Herod.
Κυματίας, ε, ὁ, Ion. κυματῆσις, ciens fluctus, impetuus. A κύμα.
Κυματίζω, fut. ἴσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus movco; κυματίζεσθαι, æstuare, undis agitari. Ab eod.
Κυμᾶτιον, ε, τὸ, parvus fluctus; (2) canaliculus brassicæ; (3) pars columnæ, cymatium. Ab eod.
Κυματοῦγῆς, ἐς, fluctus frangens, vel potius unda scopulis allisa. Κυματοῦγῆς ἄται, Soph. Œd. Col. 1243. Ab ἄγγυμ.
Κυματοβόλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, undivomus, Gl. V. Ex κύμα et βάλλω.
Κυματόδρομος, ὄν, in mediis fluctibus, pro fluctus currens.
Κυματοειδής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, fluctuum seu undarum speciem præ se ferens. Ex ἴδος.
Κυματοπλήγῃς, ἡγος, ὁ ἔξ ἡ, undis scum fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus; idem et κυματοπληγῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, unde pl. κυματοπληγῆς. Ὡς τις ἀπὸ κυματοπλήγῃς χυμῆραι κλονῆται, Soph. Œd. Col. 1240. Ex κύμα et πλήσσω, pulso.
Κυματοφορτίς, ἡ, concha, Hirs.
Κυματῶω, ᾧ, fut. ὄσω, idem quod κυματίζω.

Κυματωγή, ἤ, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur et franguntur; crepido. Ex ἄγγυμι.
 Κυματώδης, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, fluctuosus.
 Κυματωβείσα, a. l. part. pass. f. g. a κυματώω.
 Κυματώσεις, εἰς, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματώω.
 Κυμαεῖον, et κυμαεῖον, pro κυμαεῖον, vel κύμβα, Eust.
 Κυμαελλίζω, fut. ἴσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.
 Κυμβαλιστής, ἄ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A præc.
 Κυμβαλιστρία, ας, ἡ, cymbalistris.
 Κυμβαλον, υ, τὸ, cymbalum, crepitaquod, crotalum, instrumentum cavum quod manu pulsatum crepitat. A κύμβος.
 Κύμβαχος, υ, ὁ ἔξ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβα, caput.
 Κύμβα, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.
 Κυμβέον, υ, τὸ, poculi genus. A præc.
 Κυμβητιώω, in caput dejicio, E. M.
 Κύμβον, τὸ, acetabulum, Nic.
 ΚΥΜΒΟΣ, υ, ὁ, cavus recessus; (2) ollæ fundus.
 ΚΥΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.
 Κυμινώδης, ης, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον et δέχομαι.
 Κυμινώδης, υ, ὁ, idem et ex iisd.
 Κυμινώδικη, ης, ἡ, repositorium cumini.
 Κυμινωμιμῆς, εἰς, ἡ, præparatus, nimium adstrictus. Ex κύμινον et κίμωξ.
 ΚΥΜΙΝΟΝ, υ, τὸ, cuminum, herba et semen.
 Κυμινωπρίτης, υ, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparatus, sordidus. Ex κύμινον et πρίω.
 Κυμινωπριτωκαρδμογλυφός, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui cuminum in partes secat, et e cardamo sive nasturtio, herba vili, exculpit quod comedit, perquam sordidus. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, κάρδαμον, et γλύφω.
 Κυμινωτρίδος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον et πρίω.
 Κυμινώδης, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, cuminaceus, cumino similis. A κύμινον.
 Κυμινώγιμον, ονος, ὁ ἔξ ἡ, fluctus excipiens. Ἀκτῆς κυμινώγιμονος πέλας, Eurip. Hipp. 1173. Ex κύμινον et δέχομαι, capto.
 Κυμβάλῃς, εἰς, undis abundans; epith. Neptuni. A θάλλω.
 Κυμοτρίως, υ, ὁ ἔξ ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. Ex πέμνω.
 Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; (2) millum, collare canum. Ex κύων et ἄγχω. Hinc Κυναγχητικός, ἡ, ὄν, angina laborans.
 Κυνάγωγος, ἄ, ὁ, canum ductor.
 Κυναιδός, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem quod κυναϊδός.
 Κυναϊός, ὁ, impudens, Suid. A κύων.
 Κυνάκανδα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, sentis canina.
 Κυνακτής, ἄ, ὁ, vinculum funis, quo ducitur canis. A κύων et ἄγω.
 Κυνάλωπῆς, ης, ὁ, canivulpes, vulpe et cane natus; (2) homo impudens, ut canis, et astutus, ut vulpes.
 Κυνάμεια, ας, ἡ. Vide κυνόμεια.
 Κυνάβρωπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, versipellis; (2) impudens.
 Κυνάρα ἄκανθα, et κυνάρος ἄκανθα, sentis caninus, cynosbatos, Gl. V. κυνάρα, cardui.
 Κυνάριον, υ, τὸ, catellus. Dim. a κύων.
 Κυνῆς, ἄδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (2) rubus caninus, sentis canina. A κύων.
 Κυνάστρον, υ, τὸ, canicula, stella Sirius.
 Κυνάω, ὤ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.
 Κυνάβλη, ἡ, lusus quidam Græcus.
 Κυνάβλιμος, ἄ, idem.
 Κυνάλοπαίκτης, υ, ὁ, qui κυνάβλην ludit.
 Κυνάβλος, ὁ, clavus, paxillus. Vide κύνδαλος.
 Κυνέη, ης, ἡ, contr. κυνή, ἡ, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύνιος.

Κύνιος, εἰα, εἰον, vel κύνιος, υ, ὁ ἔξ ἡ, caninus. A κύων.
 Κύνιος, εἰα, εἰον, idem et ab eod.
 Κύνιν, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκύνειον, a κύων.
 Κύνισσι, canibus, dat. plur. Ion. pro κύσι.
 Κύνια, ὤ, fut. ἴσω, osculor, suavior; (2) turbo, commoveo, (nisi hoc potius ad κύων referendum, Eryn.) Κύνει δ' ὁ μὲν τις χεῖρ, ὁ δὲ ἔάνθον κέρα παίδων, Eur. Med. 1144. Ἐγὼ κύνισσομαι τοῖνόνε σάμα, Cyc. 170. A κύων.
 Κυνῆ, pro κυνή, Ar.
 Κυνήγιον, υ, τὸ, venatio.
 Κυνηγεία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.
 Κυνηγέσιον, υ, τὸ, idem et ab eod. T. κυνηγέσιον καὶ σοὶ μελίτη; Eurip. Hipp. 224. Vide μελίτη.
 Κυνηγετώω, ὤ, fut. ἴσω, venor. Ab eod.
 Κυνηγέτης, υ, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc Κυνηγετικός, ἡ, ὄν, venatorius; ad venatorem et venationem pertinens; (2) venationis studiosus; (3) de re venatoria agens.
 Κυνηγέτις, ἴδος, ἡ, venatrix. Ab eod.
 Κυνηγέω, ὤ, fut. ἴσω, venor; (2) vestigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἑρακλεῖδην, Plato.
 Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.
 Κυνήγιον, υ, τὸ, idem. A
 Κυνηγός, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων et ἄγω, duco.
 Κυνηδόν, adv. canum more.
 Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio.
 Ex κύων et ἐλαύνω, agito.
 Κυνηλατίω, ὤ, fut. ἴσω, canes agito. Ex iisd.
 Κυνηπόδες, ὠν, οἰ, ossa in cruribus equorum inter unguulam et suram. Ex κύων et πέσ.
 Κυνία, ας, ἡ, sc. κράμβη, crambe canina.
 Κυνίδιον, υ, τὸ, catellus. Dim. ab eod.
 Κυνίζω, fut. ἴσω, canem ago; (2) sum Cynicus, philosophiam seu sectam Cynicam sequor. Ab eod.
 Κυνικία, canem irrito, V. L.
 Κύνικλος, υ, ὁ, cuculus. Rectius κύνικλος.
 Κύνικός, ἡ, ὄν, caninus; (2) Cynicus. A κύων.
 Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.
 Κυνίσκος, υ, ὁ, catellus; (2) impudens. Dim.
 Κυνισμός, ἄ, ὁ, Cynica institutio, vita Cynica. A κύνίζω.
 Κυνισί, adv. canum modo.
 Κυνολάψ, ὤπος, ὁ, cui adpectus caninus est, impudens. Ex κύων et βλίπω.
 Κυνόβρωτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, a canibus devoratus. Ex eod. et βιβρώσκω.
 Κυνόγλωσσον, υ, τὸ, qu. dic. lingua canina, plantago minor, herba, Angl. HOUNDS-TOUCUE.
 Κυνόδισμιον, υ, τὸ, vinculum quo membri genitalis cuticula cum glauide colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων et δισμός.
 Κυνόδισμη, idem quod
 Κυνόδισμος, υ, ὁ, vinculum, catena canis.
 Κυνόδηκτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, a cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex eod. et δάκνω.
 Κυνόδης, dens caninus; κυνόδοντες, οἰ, dentes canini. Ex κύων et ὀδός.
 Κυνόδρομείω, ὤ, fut. ἴσω, incitato cursu, tanquam canis, feror; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων et δρόμος.
 Κυνόδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.
 Κυνόδης, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, canis speciem referens, qui est canino aspectu, impudens.
 Κυνόζωλον, chamaeleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων et ζῶω, oleo.
 Κυνόραστῆς, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, canina præditus audacia seu impudentia; (2) ferox, de equo. Ex κύων et θάρος, audacia.
 Κυνόραστῆς, εἰα, ἡ, idem.
 Κυνόραστόμων, υ, τὸ, nasturtium.
 Κυνόκαυμα, ἄτος, τὸ, æstus caniculæ.
 Κυνόκεντρον, υ, τὸ, herbæ nomen, Hec. quasi aculeus caninus, al. κυνοκράμβη.
 Κυνοκέφαλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; it. homines ficti in Africa.

Κυνοκλόπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, canis, fur, canem furatus. Ex κύων et κλέπτω.
 Κυνοκοπία, ὤ, fut. ἴσω, canina pelle percutio.
 Κυνοκοπήω σε τὸ ῥῶτον, Aristoph. Eq. 239. A κύων et κόπτω.
 Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina.
 Κυνοκτόνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, υ, aconitum, quod canes necat. Ex κτείνω.
 Κυνοκυντίς, ἴδος, ἡ, marina rosa, V. L.
 Κυνολήσχης, υ, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscenis. Ex λίσχη.
 Κυνόλοφα, ὠν, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex λόφος.
 Κυνόλυσος, υ, ὁ, morsus a cane rabido. Ex λύσσα, rabies.
 Κυνομάχια, ὤ, fut. ἴσω, cum canibus, seu adversus canes, pugno. Ex μάχομαι.
 Κυνομορφός, ον, canis formam habens, Steph.
 Κυνομία, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens, Il. 21, 394.
 Κυνόσσωσπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui canina facie est, caninum adpectum habens.
 Κυνόσσοδον, vel κυνόσσοδον, υ, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. V. ligustrum.
 Κυνόραστῆς, vel κυνόραστῆς, ἄ, ὁ, ricinus. Ex κύων et ραῖω.
 Κυνόσαργεῖς, εὐς, τὸ, gymnasium et populus in Attica. Ex κύων et ἀργός, albus.
 Κυνόσβατον, υ, τὸ, rubus caninus. Ex βάτος.
 Κυνόσβατος, υ, ὁ, idem, sive cynosbatus.
 Κυνόσφατος, vel κυνός σφατος, monumentum canis; hoc est, Hecubæ, nomen loci.
 Κυνόσσοι, venatores, Hec. Ex σῖω.
 Κυνόσφατος, ἄς, ἡ, canis cauda, ursa minor, Cynosura, sidus boreale. Ex ἴρα.
 Κυνόσφατος, ὤ, ova urina, irrita, ventosa. Ex ἴρα, ventus.
 Κυνόσφατος, ον, a canibus discerptus.
 Κυνόσφατος, τὸ, idem quod κυνόσβατον, Plin.
 Κυνόσφατος, εἰς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάττω.
 Κυνόσφατος, ὁ, ἡ, epith. Dianæ canino capite. Ἄντρον σφῆς κυνόσφατος Ζεὺς, Lycophr. Alex. 77.
 Κυνόσφατικός, ἡ, ἡ, ars alendi acuedique canes. A σφάττω.
 Κύνων, τὸ, aspera pctra, Lyc.
 Κυνόσφατος, υ, ὁ, lorum quo canis tenetur; (?) saccus, marsupium, proprie lorum quo contrahitur. Ex κύων et ἔχω.
 Κυνόσφατος, ὤ, in utero feror, prægnans sum. Κυνόσφατος ἐκ τίνος, Luc. Ex κύων et φέρω.
 Κυνόσφατος, ας, ἡ, tempus quo mulier fert uterum; (2) fetus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.
 Κυνόσφατος, ἡ, tithymalli quoddam genus, Diosc.
 Κυνόσφατος, vel κυνόσφατος, ἴνη, ιον, cupressinus, e cupresso factus. A
 ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυνόσφατος, υ, ἡ, cupressus.
 Κυνόσφατος, ὤπος, ὁ, cupressetum, locus in quo nascuntur cupressi. A κυνόσφατος.
 Κυνόσφατος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cupressus alens.
 ΚΥΠΑΡΟΣ, υ, ὁ, vas magnum concavum.
 ΚΥΠΑΨ, ἄδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.
 ΚΥΠΑΨΙΣ, vel κύνασσις, εὐς, ἡ, supparum. species tunica.

Κύπερις, ἡ, cyperis. Α κύπερος.
 Κύπερον, α, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. Α
 ΚΥΠΕΙΡΟΣ, α, ὁ vel ἡ, cyperis, juncus an-
 gulosus, juncus triangularis.
 Κύπελλος, ἴδος, ἡ, idem quod
 ΚΥΠΕΛΛΟΝ, α, τὸ, genus poculi.
 Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur vel
 pugnatur. Ex μάχη.
 Κυπελλόμαχος, ὁ ἢ ἡ, poculis gaudens. Ex
 χαίρα.
 Κύπριον, evcrto, Lyc.
 Κυπριάζειν, florere; unde apud Suid. κυπριάζου-
 σαι, ἀνθῆσαι, floresces.
 Κυπριζέω, idem.
 Κυπριδίος, ἰα, ἰον, Veneruus; (2) tener, mollis.
 Κύπριον, α, τὸ, sc. μύρον seu ἔλαιον, oleum seu
 unguentum cyprinum, factum e floribus
 Cypri arboris.
 Κυπρινός, α, ὁ, Cyprinus, piscis fluvialis.
 Κύπριος, α, ὁ, Cyprinus, incola Cypri.
 Κύπρις, ἴδος, ἡ, Cyprius, i. e. Venus, quæ ita
 dicitur a Cypri insula, in qua olim in primi-
 sime colebatur, eoque e mari appulisse cre-
 debatur; (2) actio Venerea; (3) flos vitis.
 Κυπριμός, ἔ, ὁ, germinatio. Α κυπρίζω.
 Κυπριγένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπριος et γένου-
 μαι, nascor. Unde
 Κυπριγενής, ἔος, ὁ ἢ ἡ, in Cypri natus.
 ΚΥΠΡΟΣ, α, ὁ, Cyprus arbor; (2) insula
 Veneri sacra; (3) mensura quædam.
 Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto
 demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero.
 Τὶ κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; Aristoph.
 Nub. 509. Α
 ΚΥΠΤΩ, fut. ψω, pronus sum, incurvo me ad
 videndum, demitto oculos; vergo; incli-
 no; κενυθῶς, perf. part. pronus spectans;
 item ut κυπτάζεις (2): 'Ο δὲ Ἰησοῦς κάτω κύ-
 ψας, Joan. 8, 6. Στέφανος ἔ κυπταν εἰς τὴν
 γῆν, Dem.
 Κυπτός, ἡ, ὄν, inclinatus, supplex, Æsch. Α
 κύπτω.
 Κυρβαῖν μῦζα, ap. Hom. in Iresione fuerit
 maza seu offa furfuribus conspersa, aut
 etiam furfuracea; quasi ἀπὸ τῶν κυρβαῖων,
 quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; at πιτυρίτης
 et πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus, (sed
 vox incerta).
 ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacæ; (2) tiara,
 apex, Dionys. Hal.
 ΚΥΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula triangu-
 laris cui leges Athenis inscribebantur.
 Κύρις, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκυρε,
 a κύρω, incido.
 Κυρία, ας, ἡ, dominatus, potestas, Suid. Vide
 κυρία. Α κύριος.
 Κύριος, ὦ, fut. ἦσω, incido; (2) adsequor; (3)
 contingo, evenio; (4) sum. Νῦν σοὶ τέρας
 ἔμαρξεν κυρίῳ, contingit, Soph. Trach. 295.
 Εἰ μὴ κρησῖς πολέμους ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας,
 Eur. Rhes. 113. Α κύριος.
 Κυρηάσια, ας, ἡ, pugna quæ fit cornibus, con-
 cursus animalium cornuorum, Suid. Α
 Κυρηάσιον, cornibus peto. Πρὸς σέλιος κυρηά-
 σαι, cornibus incurabit, pugnabit, Aristoph.
 Eq. 272.
 ΚΥΡΗΒΙΑ, ον, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.
 Κύρημα, ἄτος, τὸ, inventum fortuitum, in quod
 casu incidimus, Suid. Α κύριος.
 Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africae.
 Κυρήνιος, α, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.
 Κυρήσσι, aor. 1. inf. act. verbi κυρέω.
 Κυρήσις, aor. 1. part. pass. verbi κύρω.
 Κυρία, ας, ἡ, domina; κυρία, subaud. ἡμέρα,
 præstitutus dies; (2) subaud. ἐκκλησία, dies
 comitalis, seu comitia, quibus leges san-
 ciuntur. Α κύριος.
 Κύριος, τὰ, neut. plur. a κύριος, auctoritas,
 ἵ penes quos est potestas, magistratus.
 Ἄφεις τὰ τῆς δε τῆς γῆς κύρια, spectis iis
 penes quos est hujus loci publica auctori-
 tas, Soph. Œd. Col. 914.
 Κυριακός, ἡ, ὄν, ad dominum pertinens; (2)
 ad Dominum nostrum, Jesum Christum,
 pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυρια-
 κόν, ἔ, templum Dei; et τὰ κυριακά, ὦν,

bona ecclesiastica; κυριακή, sc. ἡμέρα, dies
 dominica. Α κύριος.
 Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium et
 origo. Ex κυρία et ἀρχή.
 Κυριεύεις, εως, ἡ, dominium. Α κυριεύω.
 Κυριεύω, fut. εἴσω, dominor, dominus sum vel
 fio; (2) potior, capio, in potestate red-
 do; (3) recuperor. Κυριεύω σέ, dominor
 tibi; σέ, dominum te facio. Πάντων κυ-
 ριεύειν, Xen. Ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν κυριεύσειν
 αὐτῶν, Luc. 22, 25. Α κύριος.
 Κύριζις, pugna quæ fit cornibus. Καὶ ἔ μόνον
 Φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναι τινα συμφυῆ κύριζιν τε
 πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην, Ælian. de Nat. An.
 16, 20.
 Κυριακτονέω, ὦ, fut. ἦσω, dominum occido.
 Κυριακτονία, ας, ἡ, domini cædes. Α
 Κυριακτόνος, α, ὁ ἢ ἡ, domini interfector. Ex
 κύριος et κτείνω.
 Κυριαλεκτέω, ὦ, f. ἦσω, proprie loquor. Ex
 κύριος et λέγω.
 Κυριαλεκτικῶς, et κυριαλεκτῶς, adv. proprie lo-
 quendo.
 Κυριαλέξια, ας, ἡ, proprietates loquendi. Ex iisd.
 Κυριαλογέω, proprie loquor. Ex κύριος et λόγος.
 Κυριαλογία, ἡ, proprietates loquendi, sermo seu
 oratio propriis constans verbis. Ex iisd.
 Κύριος, α, ὁ, auctoritatem in aliquam rem ha-
 bens, a cujus auctoritate pendet aliquid,
 dominus. Α κύριος.
 Κύριος, ἰα, ἰον, penes quem est potestas ali-
 cuius rei, qui per arbitrio aliquid facit; (2)
 cuiusvis rei potestas seu cura permissa
 est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4)
 præcipuus, principalis; ut in corpore mem-
 brum vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5)
 proprius. Ab eod.
 Κυρίότης, ητος, ἡ, dominatio, dominatus. Α
 κύριος.
 Κυρίων, idem quod κύριος, Steph.
 Κυρίσσει, vel κυρίστα, fut. ξω, cornibus peto,
 ferio. Λακτίζοντες ἔ κυρίστοντες, Plato. Ὁ
 ταῦρος δ' εἶπεν κυρίζειν τὴν ἀρχάν, Herhæst. 44.
 Α κύριος.
 Κυρίστοι, οἱ, genus mimorum, ligneas personas
 sibi aptantes et obversis frontibus sibi oc-
 currentes, Hes. κυρίσταί, Voss.
 Κυριωνυμία, a domino nomen habeo.
 Κυριωνυμία, ας, ἡ, proprietates nominis. Α
 Κυριώνυμος, α, ὁ ἢ ἡ, a domino nomen habens.
 Ex κύριος et ὄνομα.
 Κυρίως, adv. cum auctoritate et potestate; (2)
 firmiter, stabiliter; (3) proprie; (4) jure.
 (4) κυρίως αἰτημένω, jure petenti, Soph. Phil.
 63.
 Κυρκάων, idem duod κυκάνων, Aristoph.
 Κύριος, ἄτος, τὸ, id, in quod aliquis incidit,
 quod nanciscitur, præda. Α κύριος.
 ΚΥΡΟΣ, εως, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum,
 rata fides, potestas aliquam suasionem
 sancienti, majestas imperii, Ern. Πάντως
 γὰρ ἔχει τὰδε κύρος, rata sunt, Soph. Œd.
 Col. ult. Sed Κύρος, α, ὁ, Cyrus, rex Per-
 sarum.
 Κυρῶν, præf. inf. act. contr. pro κυρέων. Α
 Κύρω, ὦ, fut. ὴσω, sancio, decerno, ratum
 facio, auctoritate mea probō; κεκυρωμένον,
 sancitum; a. 1. κυρωθῆς, probatus. Κυρωσὶ
 ἀγάπην, 2 Cor. 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη,
 Gal. 3, 15. Α κύριος.
 Κύρωσι, aor. 1. inf. act. Æol. pro κύρωσι, a κύρω.
 Κυρωσῆος, unde voc. κυρωσῆος, adolescens, ap.
 Aristoph. Vox Laconica.
 Κύρωσι, fut. 1. ind. act. Æol. pro κυρώ.
 Κυρωσάχην, εως, ὁ ἢ ἡ, cui incurva est cervix.
 Ex κυρτός et ἀχῆν.
 Κύρση, ης, ἡ, nassa, qualis, fiscella.
 Κυρσία, ας, ἡ, textum vimineum.
 Κυρτίδιον, α, τὸ, quasillum. Α præc.
 Κυρτίς, ἴδος, ἡ, qualis, fiscella. Α κύρση.
 ΚΥΡΤΟΣ, ἡ, ὄν, curvus, gibbosus, incurvus;
 (2) convexus. Κύμα—Κυρτὸν ἰὸν κορυφῶται,
 Il. 4, 426.
 Κύρτος, α, ὁ, nassa; (2) cavea. Α κυρτός.
 Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.
 Κυρτώω, ὦ, fut. ἴσω, curvo, incurvo; curvum,

convexum reddo; κυρῶμαι, curvesco. Ἄ τὸ
 βάρος κυρῶνται, Xen. Ab eod. Hinc
 Κύρτωμα, ἄτος, τὸ, quod est incurvatum, gib-
 bus; (2) tumor omnis præter naturam.
 Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, tumor.
 ΚΥΡΩ, fut. ἔρω. κύρωσι, aor. 1. ἔκυρσα, in-
 cido; (2) nanciscor; (3) impingo; (4) sum.
 Ὡ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρωσατε, Eur. Med.
 1366. Ὡν ἐκύρωσατ' ἐξ ἐμοῦ, Id. Suppl. 1167.
 Aliquando cum accusativo. (2) ἐστ' ἀκταῖς
 νη κυρῶ θαλασσίας, Eurip. Hec. 698. Εἰ μὴ
 κρησῖς πολέμους ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας, Id.
 Rhes. 113.
 Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio quæ fit aucto-
 ritate alicujus, confirmatio, rata fides. Α
 κύρω. Unde
 Κυρωσῖον, adv. posit. sancendum.
 Κυρωτικός, ἡ, ὄν, confirmandi vim habens.
 Κύρωσις, aor. 1. part. act. verbi κύρω.
 Κύρωσις, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔκυρε.
 ΚΥΡΩΣΙΣ, α, ὁ, podex; (2) pudendum mulie-
 bre. Gl. V. cunnus. (2) κύρωσις λεοντῶν ἐνηρ-
 μένων, Aristoph. Ran. 430.
 Κυρσί, canibus, dat. pl. a κύων, canis.
 Κυρσοβάκχρος, quæ nates sibi baccharē inungit,
 Hes. Ex κυρτός et βάκχρασις.
 Κυρσοδακνῆν, quasi nates prurire, Hes. κυρσο-
 δακνῆ, ψωρῆς, scabiosus est. Ex δάκνω.
 Κυρσοδόχη, ης, ἡ, ligam quo religantur mere-
 trices, Alciph.
 Κυρσοδάκων, ὁ, prædicator, Hes. Ex κυρτός et
 δάκων, unde λακωνίζω.
 Κυρσολαμπία, ἴδος, ἡ, cicindela, Hes. Ex λάμπω
 al. πυγολαμπία.
 Κυρσολέσχης, α, ὁ, obscœna loquens. Ex λέσχη.
 Κυρσοπίπτης, α, aquariolus, Hes. Α νύπτω.
 Κυρσοπίπτρια, ας, ἡ, meretrix, adultera.
 Κυρτός, ἔ, vel κύρωσις, α, idem quod κύρωσις.
 Κύρωσις, α, ὁ, idem et ab eod.
 Κυρσοσμένη, aor. 1. part. med. Poet. pro κυρσο-
 μένη, a κύρω.
 Κύρωσις, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro
 ἔκυρε, a κύρω.
 ΚΥΡΩΣΙΣ, εως, ἡ, vesica, v. gr. bilis, sed max-
 ime urinae; (2) ventriculus, ap. Sch. Arist.
 Α κύρω, proprie comprehendit, collector,
 concipio: unde κύρωσις, κύρωσις, loca ca-
 να, quæ aliquid continent; sed usus fert, ut
 κύρωσις magis de vesica dicatur, Ern. Κατὰ
 κύρωσις, juxta vesicam, Il. 5, 67.
 Κυρτίδιον, α, τὸ, cistula. Α κυρτίς.
 ΚΥΡΤΙΝΟΣ, α, ὁ, cytinus, flos et primus partus
 mali Punici. Hinc
 Κυρτιώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, capitulo mali Punici si-
 milis.
 Κυρτίς, ἴδος, ἡ, cista. Α κύρτωσις.
 Κυρτίσημος, α, ὁ ἢ ἡ, qui cytiso pascitur. Ex
 κύρτωσις et ἔμω, pasco.
 ΚΥΡΤΙΤΙΟΣ, α, ὁ, cytisis, frutex.
 Κυρτιώδης, αἰ, emplastri quoddam genus, Luc.
 ΚΥΡΤΟΣ, εως, τὸ, cavum, cavus sinus, alveus;
 (2) venter cavus; (3) corporis truncus;
 corporis moles; corpus. (1) τρίποδος ἐν κοίλῳ
 κύρτι, Eurip. Suppl. 1202. (3) ἀνόρηον κύρτι,
 virili corpore, Soph. Trach. 12.
 Κύρτωσις, acc. sing. Dor. pro χύρτωσις, a χύρτω.
 Κυρτώριον, α, τὸ, cellula, alveolus. Dim. a
 Κύρτωρος, α, ὁ, idem fere quod κύρτωσις, impr.
 alveus apum, folliculus, &c. Α κύρτωσις. Unde
 Κυρτώδης, α, ὁ ἢ ἡ, cavus, cavo sinu tumens.
 Κυρτώριος, ἴδος, ἡ, equus proni vel cernui ca-
 pitis. Ex κυρτός et ἄγω, duco.
 Κυρτώρι, vel κύρτωρι, ὦν, αἰ, genus squillarum,
 gibbæ. Α κυρτώρις.
 Κύρτωριος, ἰα, ἰον, incurvus, gibbosus. Ab eod.
 Κύρτωριος, ἡ, nubes densa. Ab eod.
 ΚΥΡΤΩΡΙ, εως, τὸ, cyphi, sufficienti genus, sacer-
 dotibus Ægyptiis usitatum.
 Κυρτωριώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, cyphi similis. Ex κύρτωρι et
 εἶδος.
 Κύρτωρις, ἡ, ὄν, curvus, gibbosus. Α κύρτωριος.
 Κύρτωριος, εως, τὸ, curvatio, tumor gibbus.
 Κυρτώριος, ητος, ἡ, idem. Α κυρτώριος.
 Κυρτώριος, ὦ, incurvo; κυρτώριος, incurvari.
 Κύρτωριος, ἄτος, τὸ, gibbus. Α præc.
 Κύρτωριος, ὦ, instrumentum quo torqueban-

tur soutes, catasta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφανα, vel κυφάνες, virgæ incurvatæ supra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, *Etyrn.* stiva; (4) angina, *Hes. Psellus*; (5) vestis genus, *Hes.*
 Κύφαναμος, ἄ, ὁ, supplicium per κύφανα.
 Κύφανα, εως, ἡ, incurvatio. A κύφανα.
 Κύφανατες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi κύφανα.
 ΚΥΨΕ'ΑΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum; (2) arca; (3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ; (4) interioris auris foramen; (5) sordes aurium.
 Κυψίλιον, ε, τὸ, cistula. Dim. a præc.
 Κυψίλις, ἴδος, ἡ, alveus; (2) cistula, cistella; (3) sordes aurium. Ab eod.
 Κυψιλιδόσος, ε, ὁ ἢ ἡ, cui aurium foramina sordibus vel alio modo obturata sunt. Ex κυψίλιον et βῶν, obturatio.
 ΚΥΨΩ, et κύψω, fut. κύψω, tumeo; (2) comprehendens; unde in utero gesto, sum prægnans; (3) concipio. Κύνει ἔτη δύο, *Theophr.* Οὗς τέμει κυσαμίνην, *Hesiod. Theog.* 125.
 Κῦα, fut. κύσω, osculor. Κύνον με, ἔξ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν, *Aristoph. Nub.* 81.
 ΚΥΨΩΝ, κυνός, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cælestis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) scintilla e ferro candente dum cuditur prosi- liens, *Hes.* (6) membrum virile, *Hes.* pars quedam ejus, *Etyrn.* At *Eust.* de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ἔυλιον, ribus canina. "Αφροίτοι κύνας, *Erinyes, Soph. Elect.* 1388.
 Κῦας, pellis ovina villosa, vellus. A κύω.
 Κυεῖδᾶριον, ε, τὸ, parvus gobio. Dim.
 Κυεῖδιον, ε, τὸ, idem. A
 ΚΥΒΙΟΣ, ἄ, ὁ, gobius, seu gobio, piscis.
 Κυεῖσις, ἴδος, ἡ, apuæ species. A præc.
 Κυβιώτης, εως, ὁ ἢ ἡ, gobio similis. Ab eod.
 Κυδᾶριον, ε, τὸ, Dim. a κύριον, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.
 ΚΥΔΕΙΑ, vel κυδία, εως, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κυδία ἀνασχών, *Il.* 14, 499.
 Κυδινέλλος, ὁ, idem quod κυδᾶριον, *Suid.*
 Κυδίων, ε, τὸ, pellis, vellus. A κύω.
 Κυδισφόρος, ον, pellem gestans, pellitus.
 Κυδία, ἡ, caput ciborii, *Eust.*
 ΚΥΔΩΝ, ανος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) μεταρῆ, homo garrulus; (3) tubæ officium in extremo habens speciem campanulæ; (4) tuba ipsa. (4) χαλκοσῆμα κύδωνος ὡς Τυρσικῆς, *Soph. Aj.* 17.
 Κυδωνίωλον, fut. ἴσω, tinnio, tintinnabulum seu nola; (2) tintinnabulo exploro; (3) vasa figulina exploro; (4) simpliciter, exploro. "Ο τι ποιεῖ, κυδωνίωλον, *Aristoph. Ran.* 79. A κυδών.
 Κυδωνόκοτος, ον, tinniens; (2) fastuosus, mag- niloquus. A κρότος.
 Κυδωνοφῆλᾶράπαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui nolas seu tintinnabula equorum phaleris adjicit. *Vox Aristoph.* Μέμονας κυδωνοφάρατοπάλας, mem- nonas equis utentes phaleris et tintinnabulis ornatis, *Aristoph. Ran.* 965. Ex κῶδων, φά- λαρα, et πάλας.
 Κυδωνοφορέα, ἄ, tintinnabulum seu nola cir- cumfero, vigilas exploro. Ἐφθδεύεται, κυ- δωνοφορεῖται, *Aristoph. Av.* 1165. A
 Κυδωνοφόρος, ε, ὁ, tintinnabulum seu nola cir- cumferens; (2) vigiliarum explorator.
 Κῶσα, nom. pl. a κύω.
 Κῶσος, ὁ, idem quod κῶδων, *Nym.*
 ΚΥΘΩΝ, ανος, ὁ, Cothon, genus poculi Laco- nici et militaris, *Plut. in Lycurg.* 9. (2) compotatio largior, *Eustath.* 8, 17.
 Κυθωνίη, ης, ἡ, larga compotatio. A præc.
 Κυθωνίζω, fut. ἴσω, largius potio. Ab eod.
 Κυθωνισμός, ἄ, ὁ, largior potatio. A præc.
 Κυθωνιστήριον, ε, τὸ, locus compotationibus des- tinatus. Ab eod.
 Κῶκῆμα, ἄτος, τὸ, fletus, ejulatus. Ἐλίνης τὸ κῶκῆμα ἔστιν, *Eurip.* *Or.* 1298. A κῶκῆμα.
 Κῶκῆτος, ἄ, ὁ, idem; (2) Cocytus fluvius infernalis. Ab eod.
 ΚΩΚΥΩ, f. ἴσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo.

Ἄκτιμον ἐν πύτραις αἰῶνα κωκύουσι, *Lycophr.* 908. *Il.* 18, 37.
 ΚΩΛΑΚΡΕΨΤΑΙ, ὧν, οἱ, diribitores carnum e victimis reliquarum inter sacerdotes. A κῶλον (5); (2) *Sch. Aristoph.* quæstores et custodes judicialis pecuniae et in victimas consumendæ.
 Κωλᾶριον, ε, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον.
 Κωλέος, ὁ vel ἡ, idem quod κωλῆ, *Ath.*
 Κωλῆ, ἡς, ἡ, perna; *contr.* ex κωλίω.
 Κωλῆν, ἡς, ἡ, perna, petaso. Ab eod.
 Κωλῆψ, ἡς, ἡ, talus; (2) sura. Ab eod.
Il. 23, 726. Κῶψ' ὄπιθεν κώληψα τυχῶν, ὄπι- λυσι δὲ γυῖα.
 Κωλικεύομαι, coli vitio laboro, *Alex.*
 Κωλικός, ἡ, ὄν, colicus, coli dolore habens.
 ΚΩΛΩΝ, ε, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) intestinum crassum; (4) alvus; (5) partes utraque vic- timarum, ut τραχῆλαια, minores; (6) κῶλα, corpora, *Paul.* Τὰς εἰμᾶς εἶχον χεῖρας, καὶ κῶλα, *Eurip.* *Hec.* 1163.
 Κωλοτομέω, ὧ, f. ἴσω, membra incido, mem- bris trunco. Ex κῶλον et τμήνω.
 Κωλούτω, 3. sing. præc. imperat. act. verbi κω- λῶν. Unde
 Κῶλῆμα, ἄτος, τὸ, impedimentum; (2) muni- mentum.
 Κωλύω, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.
 Κωλυζόμενος, ε, ὁ, ventos arcens.
 Κωλυσιδίνπος, ε, ὁ ἢ ἡ, cœnam impediens.
 Κωλυσιδωρος, ον, de podagra, cursum impe- diens, *Lucian.*
 Κωλυσιεργία, f. ἴσω, impedio, impedire tento.
 Κωλυσιεργία, ες, ἡ, operis impedimentum et remora. Ex κῶλυσις et ἔργον.
 Κῶλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) im- pedimentum, obstaculum. A κωλύω.
 Κωλυτήρ, ἡς, ὁ, qui impedit. Ab eod.
 Κωλυτήριος, ε, ὁ ἢ ἡ, impediendi vim habens.
 Hinc τὸ κωλυτήριον, ε, impedimentum, re- mora. A præc.
 Κωλυτής, ἄ, ὁ, impeditor. A κωλύω.
 Κωλυτικός, ἡ, ὄν, prohibitorius. Ab eod.
 Κωλυτός, ἡ, ὄν, impeditus; (2) qui prohiberi potest. A
 ΚΩΛΥΩ, fut. ὄσω, prohibeo, impedio; veto; inhihero, reprimo; κωλυθῆναι, aor. 1. pass. reprimi; κωλυθείς, prohibitus. Perf. κωκυλί- σθαι, prohibitum esse. Ἐπί τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρῆν, *Soph. Phil.* 1230. Εἰ πρὸς τῷ θεῷ κωλυμίσητα μὴ μανθῖν ἂ βέλῃμαι, *Eur.* *Ion.* 392.
 ΚΩΛΥΤΗΣ, ε, ὁ, stello.
 ΚΩΜΑ, ἄτος, τὸ, sopor gravis, vel libido per- petua dormiendi; (2) vovternus; (3) ille- cebra, *Schol. Pind.*
 Κῶμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκῶμαζον. A
 Κῶμαζω, fut. ἄσω, comissor; (2) sum petulans et lascivus more comissantium; (3) e tem- perantia proterva convicior et pulso ob- vicio; (4) tripudio; (5) comissabuudus venio; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus di- citur κῶμαζεν, cum simulacrum ejus pompa solemnī cum cantu circumferetur, *ap. Diod. Sic.* Κῶμαζον ἰπ' ἀλλῆ, *ap. Hesiod. Scut.* 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκῶμασαν, *Eur.* *Her. Fur.* 180. A κῶμας.
 Κῶμαίνα, dormito, dormituro, *Hes.* A κῶμα.
 ΚΩΜΑΚΟΝ, ε, τὸ, fructus quidam aromaticus.
 Κῶμαξ, ἄκος, ὁ, petulans, nugator, *Eust.* A κῶμας.
 Κῶμαξάτε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. *Dor.* pro κῶμασάτε, a κῶμαξά.
 Κῶμαρχης, ε, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, op- pidulis, præest. Ex κῶμα et ἀρχή.
 Κῶμαρχος, ε, ὁ, idem et ex iisd.
 Κῶμάστω, *Dor.* pro κῶμάζω. Unde
 Κῶμάστω, ες, ἡ, pompa Bacchi in qua simula- crum ejus circumferetur.
 Κῶμασῆς, ἄ, ὁ, comissator; (2) epith. Bacchi κῶμαζόντος; (3) nomen ministri in Bacchica pompa. Ab eod.
 Κῶμαστικός, ἡ, ὄν, ad comissatores vel comissa- tionem pertinens. A præc.
 Κῶμαστικός, αὐν, comissantium more.

Κωματώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, quem torpor seu veter- nus tenet, vel opprimit. A κῶμα.
 Κῶμαυλος, ὁ, rusticus, *Eyr.*
 ΚΩΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus; (2) villa; (3) cas- tellum; (4) vicus in urbe.
 Κωμηδῶν, adv. vicatim. A κῶμη.
 Κωμητής, ε, ὁ, paganus; κωμηταί, ejusdem vici incolæ, ejusdem vicinia; vicini. Φεραία τῆσδε κωμηταί χθονός, *Eurip.* *Alcest.* 479. Ab eod.
 Κωμητικός, ἡ, ὄν, paganus, qui in pago est, vel ad pagum pertinet. Ab eod.
 Κωμητίς, ἴδος, ἡ, pagana, vicina. Πλὴν ἢ γ' ἰμῆ κωμητίς ἦδ' ἐξέρχεται, vicina mea, *Aristoph.* *Lysid.* 5. A κωμητής.
 Κωμητῶρ, ἄτος, ὁ, pagi incola.
 Κωμικεύομαι, Comice loquor. A
 Κωμικός, ἄ, ὁ, Comice, ad comœdiam perti- nens, Poeta Comicus. A κῶμη.
 Κωμικός, adv. Comice.
 Κῶμιον, ε, τὸ, parvus pagus seu vicus. Dim.
 Κωμογεγραμμάτις, εως, ἡ, nomen honoris.
 Κωμοπόλις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κῶμη et πόλις.
 ΚΩΜΟΣ, ε, ὁ, comessatio, convivium lascivum; (2) etiam honeste, de convivio hilarī, festivo, et, ut videtur, sic proprie, *Ern.* (3) nomen Dei præsidis comotationum, h. e. Bacchi; (4) saltationes in comessa- tionibus, et saltatio universa; (5) lascivia, petulantia, sc. comessantium; (6) cœtus. (6) προσπῶλον ὀπισθόπους κῶμος ἴλακεν, *Eur.* *Hipp.* 54. Κῶμον δὲχισθαί τὸν ἱεὸν ἀσπίδηφ- ρον, *Id. Suppl.* 390.
 Κωμῶσθαι, alto sopore opprimi; unde perf. part. κωμωμένους, *quid Hippocr.* verno oppressus. A κῶμα.
 Κωμῶριον, τὸ, parva et vilis herba, *Eust.*
 ΚΩΜΥΣ, ὄθος, ἡ, laurus, quæ ante fores sta- tuitur; (2) fasciculus fœni.
 Κωμυθῆ, ἄ, f. ἴσω, mordacibus dictis inces- so, mordco, noto, taxo, velut in primis in ve- tere comœdia fieri solebat. A κωμυθός.
 Κωμυθῆμα, ἄτος, τὸ, dictum mordax, subsan- natio. A præc.
 Κωμυθία, ες, ἡ, fabula, comœdia; (2) satira, scriptum satiricum. A κωμυθός.
 Κωμυθικός, ἡ, ὄν, idem quod
 Κωμυθικός, ἡ, ὄν, idem quod κωμικός.
 Κωμυθικός, adv. comice.
 Κωμυθισγράφος, ὁ, comœdiarum scriptor. Κω- μυθισγράφος, idem. A γράφω.
 Κωμυθιστοίος, ὁ, idem quod κωμυθιστοίος.
 Κωμυθιστοσκαπῆλαια, ες, ἡ, ars comica. A
 Κωμυθιστοσκαπῆλαιος, ε, ὁ, comœdia scriptor, Poeta comicus.
 Κωμυθολιχῶν, qui comœdos lingit; parasitus.
 Κωμυθολιχῶν περὶ τὸν εὐ πρᾶττοντ' ἀνι, *Ari- stoph.* *Vesp.* 1307. A κωμυθία et λιχῶ.
 Κωμυθοποιία, ες, ἡ, actio ipsa scribendi comœ- dias. A κωμυθιστοίος.
 Κωμυθοποιητής, ἄ, ὁ, poeta comicus.
 Κωμυθοποιός, ἄ, ὁ, comœdia scriptor, qui comœdias conficit, poeta comicus.
 Κωμυθός, ἄ, ὁ, comedus, comœdia actor.
 Ex κῶμη et ὄδῃ, cantus, quoniam comœdia ab initio in vicis et pagis decantabatur.
 Κωμυθοσάγγαθια, ες, ἡ, fabula mixta e comœ- dia et tragedia, ut Cyclops Euripidis.
 Κωμυθοσάγγαθός, ἄ, ὁ, actor ejusdem.
 Κανᾶριον, ε, τὸ, parvus conus, nux pino.
 Κανειάζωμαι, fut. ἄσομαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κῶνιον.
 ΚΩΝΕΙ'Ν, circummagere, pice oblinere, *Hes.*
 Κῶνειον, et Κῶνιον, ε, τὸ, cicuta. *Angl.* HEM- LOCK.
 Κῶνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A præc.
 Κῶνισ, ε, ὁ, ut κῶνισ ὄνος, vinum picatum.
 Κανίω, f. ἴσω, pico.
 Κωνικός, ἡ, ὄν, conicus, in coni figuram con- positus; σπινῆμα κωνικό, turbo. A κῶνος.
 Κωνικός, adv. ad figuram coni, metæ, &c.
 Κωνοειδής, εως, ὁ ἢ ἡ, coni formam habens, tur- binatus. Ex κῶνος et εἶδος.
 Κῶνον, *Allice* pro ἔϊνον.
 ΚΩ'ΝΟΣ, ε, ὁ, conus, metæ, corpus mathematicum

cum e lato in acutum desinens; (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pini picæque; (4) involucrem quorundam fructuum; (5) apex galeæ.

Κωνοφόρεω, ὤ, fut. ἴσω, conum fero. A Κωνοφόρος, υ, ὁ ἐξ ἧ, conum ferens, conifer. Κωνοπίσιον, υ, το, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνοπίσιον, υ, το, conopeum, velamen ad arcendos culices. Κωνοπίσιος, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, culicis speciem habens. Ex κώνωψ et ἴδος.

Κωνοπιθόραξ, υ, ὁ, avis culices venans, Hes. Ex κώνωψ et θήρα, venatio. ΚΩΝΩΨ, ὠπος, ὁ vel ἧ, culex.

Κῶος, εὐς, τὸ, vellus, stragulum e pelle villosa. At κῶος, υ, ὁ, jactus astragali. Alioqui Κῶος, qui est ex insula Co.

Κάπτειον, υ, τὸ, superior pars remi, Hes. Κωπαῖς, ἴδος, ἧ, anguilla in Eubæa, ut in Sicilia πλώσα. Bœotii præcipuas τῶν κωπαῖδων diis imolebant victimarum ritu coronatas.

Κωπαιώδης, εὐς, longus in modum remi. Κωπίες, εὐς, τὸ, remex. Κώπιες, remiges; (2) ligna apta ad remos conficiendos; (2) πολλοὶ κωπίες, affatim lignorum in remos. Herodot. 5, 23. Τὸ νέωρον δ' αὐ κωπίων πλατυμένον, navale vero an non plenum fuisset lignis ad fabricandos remos aptis, Aristoph. Acharn. 551. A κώπη.

ΚΩΠΗ, ης, ἧ, remus; (2) manubrium. Κωπίης, ἧσσα, ἧεν, manubrium seu capulum habens, Il. 15; 713. A præc. Κωπιλάσιος, υς, ἧ, remigatio.

Κωπιλάσιον, ὤ, fut. ἴσω, remigo. Τρύπανον κωπιλάσιον, Eur. Cyc. 454. A Κωπιλάτης, υ, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη et ἔλαινον.

Κωπίρης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, navis quæ remis agitur, acturia. A κώπη. Κωπιτήρ, ἦρος, ὁ, id quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Κωπιτήριον, et κωπιτήριον, τὸ, qu. dic. remorum repositorium, Poll. Κωπίον, υ, τὸ, parvus remus; κωπία, ossa angustiora costarum. Dim. a κώπη.

Κώπος, ὁ, monile, V. L. Κωπιτήρ, ἦρος, ὁ, locus ubi remi ponuntur. Κῶπη, } Dor. pro κέρη, κῆρος, et κερσύνη. Κῶρος, }

Κερσύνη, Dor. pro κερσύνη, pueritia. Χαίρων κερσύνη, Theocr. 24, 57. Κερυκαῖος, υ, ὁ, explorator, delator. Κερυκαῖότης, υ, ὁ, idem. A κέρυκος.

Κωρῶνιον, τὸ, sacculus, folliculus, Suid. Κωρῶνις, ἧ, pro κώρως, Eust. Ar. Κωρυνόμαχος, ἧ, pugna seu lusus qui κωρῶνι fit, Steph.

ΚΩΡΥΚΟΣ, υ, ὁ, pera, saccus coriaceus; (2) pila, folliculus seu pila major inflata; (3) montis nomen. Hinc Κωρυνόαδης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, peræ seu folliculo similis.

ΚΩΣ, pcllis ovina villosa, vellus ovis; (2) stragulum. Κῶς, κω, ἧ, Cos, insula. Κῶς, quomodo, Ion. pro πῶς.

Κῶταλις, tudicula, Eust. Κωτίλας, ἄδος, ἧ, hirundo. A κωτίλλω. Κωτίλλη, ἧ, idem.

Κωτίλλια, υς, ἧ, adulatio, blanditiæ. A ΚΩΤΙΛΛΑ, fabulor, garrigo; (2) blandis et fallacibus verbis decipio. Παῦσασι δ' ὀδύσιναι, ἀνάγνυτα κωτίλλισσαι, Theocr. 15, 87. Αἰμῶλα κωτίλλισσα, Hesiod. Op. 372. Μὴ κωτίλλέ με, ne me garriendo eneca, Soph. Antig. 756.

Κωτίλλος, ἰλη, ἰλον, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, astutus. A præc. Κωφάω, ὤ, exsurdo, surdum facio; et κωφάωμαι, ὤμαι, obtumesco, obsurdesco.

Κωφεία, f. εἶσα, sileo, LXX. Κωφείας, υ, ὁ, surdaster, species serpentis, Hes. A ΚΩΦΟΣ, ἧ, ὄν, hebes, obtusus, proprie; atque

hinc (2) sensu aliquo captus, inpr. auditu; (3) mutus, tacitus; (4) stolidus, stupidus, iners, rudis; (5) invalidus, irritus; (6) obscurus, de oratione. Κῶφα καὶ παλαί ἔπη, rumores futiles et inanes, Soph. Œd. Tyr. 290.

Κωφότης, ητος, ἧ, surditas, stupor. A præc. Κωφῶς, ὤ, fut. ὄσω, hebetor, obtundo; (2) exsurdo, surdum reddo; κωφῆμαι, surdeor, surdesco. Ab eod.

Κωφῆμα, ἄτος, τὸ, surditas morbo superveniens. A κωφῶς. Unde Κωφῶσις, εὐς, ἧ, hebetudo quævis, ut oculo- rum, aurium, &c.

Κῶχρητο, pro ἐξ ἤχρητο, 3. sing. imperat. ind. med. verbi ἄχρημαι, abeo. Κωχέω, fut. σαι, attollo, sustineo, Hes. Πιστοῖ γε κωχέουσιν ἄμφορῆ δέμας, Sophoc. in Fragm.

Λ.

Λ. Undecima litera Græcorum, quæ λάμ- βα, vel etiam λάβω, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales triginta notat, et cum lineola inferne posita (λ.) triginta millia.

Λα, particula, augens significationem vocum cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχημαι.

ΛΑΔΣ, gen. λάσος, contr. λάος, ὁ, lapis, saxum. Λᾶν ἰμβραλὸν κάρω, saxum in caput dejiciens, Eurip. Phæn. 1164.

Λαβέριον, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. Ex λαβῆω et ἄργυρος.

Λαβέριον, υ, ὁ, crebrior literæ λ usurpatio. A λάβω, idem ac λάβωδα.

Λαβροειδής, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, ut λαβροειδής ραφή, sutura transversa in posteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λάβε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

Λάβε, cape, 2. sing. a. 2. imperat. act. Λαβῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro λαβῆν.

Λάβειν, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλαβεν. Λάβῃ, ἦς, ἧ, prehensio, proprie, qua athleta adversarium corripit; unde et de initio paroxysmi febrilis dicitur; (2) id quo aliqui prebendimus, velut ansa, capulum, manubrium; (3) ansa, occasio, prætextus. A λαβῆν.

Λαβῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro λαβῆν.

Λάβης, cerperis, 2. sing. a. 2. conj. Λάβησι, 3. sing. aor. ejusd. Ion. pro λάβῃ.

Λαβίδιον, υ, τὸ, forcipicula. A λάβειν. Λαβιδῶν, fibula constringo, connecto. Ab eod.

Λάβειον, υ, τὸ, manubrium. Dim. a λαβῆ. Λαβῆς, ἴδος, ἧ, ansa, capulum, manubrium; (2) forceps; (3) fibula; (4) cochlear, quo Græci utuntur in Eucharistia. Ab eod.

Λάβωμαι, cerperimus, 1. pl. a. 2. opt. act. Λαβῶσα, a. 2. part. act. Dor. pro λαβῶσα.

Λαβῶμην, a. 2. ind. med. Ion. pro ἔλαβῶμην. Λάβον, cerpi, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλαβον.

Λαβόντες, nom. pl. a. 2. part. act. Λαβράγορος, ὤ, procaciter loquor, præceps vel incontinentis sum in loquendo. Ex λάβρος et ἀγορεύω.

Λαβραγόρης, υ, ὁ, procaciter sive effuse loquax. Ex ἱisd. Λαβράζω, f. ἄσω, idem quod λαβραγορεύω. Οἳ δὲ γι μάργου δέμα λαβράζωσι, Nicom. Alexiph. 159. A λάβρος.

Λαβράκιον, τὸ, parvus labrax, Ath. Λαβράξ, ἄκος, ὁ, labrax, piscis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, υς, ἧ, garrulitas, libido effluendi quidlibet. A Λαβροέμαι, fut. εἴσομαι, idem quod λαβραγορεύω. Ἄλλ' αἰεὶ μῦθος λαβροέσται, Il. 23, 478.

Λαβροσπίσιον, fut. ἴσω, avide bibo. Οὐ μὲν τὸν ἦδον Βάκχον, ὃν ἔν σαύτῃ λαβροσπῶ κύνικι, Anthol. 7, 623. A

Λαβροσπίσιον, υ, ὁ, qui avido et hianti ore bibit; (2) vehemens et impetuoso, de torrenite, (nisi in hoc sensu est λαβροσπίσιος, ut in edd. Ern.) Ex λάβρος et σπίσιος.

ΛΑΒΡΟΣ, υ, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Ὁμματι λάβρος, truci vultu, Eur. Hes. 385. Hinc τὸ λάβρον, υ, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαβροσπίσιος, υ, ὁ ἐξ ἧ, cum impetu ruens. Ex σπῆμαι, feror, ruo.

Λαβροσπίσιον, ὤ, fut. ἴσω, procaci sum ore, procax sum in loquendo.

Λαβροσπίσιος, υς, ἧ, praccacitas in loquendo. A Λαβρόσπιος, υ, ὁ ἐξ ἧ, valde garrulus, loquax.

Λαβροσπίσιος, ης, ἧ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἧ, idem et ab eod. Λαβροσπίσιον, ὤ, avido et hianti ore voro.

Λαβρόσπιον, idem quod λαβράζω. Λαβρόνιον, υ, τὸ, poculum quoddam latum, Persis in primis usitatum. A λάβρος.

Λαβρόνιος, υ, ὁ, idem et ab eod. Λάβρος, adv. voraciter, avide, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuose, rapide. Ab eod.

Λαβύζος, Labyzus; aromaticus genus, Ath. Λαβυρινθεῖος, υ, ὁ ἐξ ἧ, labyrinthus, labyrintho similis.

Λαβυρινθώδης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, idem. A ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

Λαβύς, cariatum, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω. Λάβωσι, 3. pl. a. 2. conj. act.

Λαγάνιον, υ, τὸ, parvum laganium. Dim. a ΛΑΓΑΝΟΝ, υ, τὸ, laganium, placenta genus e similia et oleo recente.

Λαγαρίζομαι, laxor, evacuo, concido, flaccesco, extenuor, maceror. Ἐκ κηβῆσι λαγαρίζομαι, Aristoph. Vesp. 672.

Λαγαρόομαι, ἦμαι, idem. A Λαγᾶρος, εἶ, ὄν, laxus, vacuus, subvacuus, non distentus, non plenus; λαγαρός εἶχος, versus cui aliqui in medio deest. A λαγῶν.

Λαγαροειδῶς, adv. ad modum versus qui λαγαρός dicitur.

Λαγαροκύκλος, ον, epith. lyrae et citharæ. Λαγαρότης, ητος, ἧ, laxitas, quum quid non distentum, sed inaniter laxum est. A λαγαρός.

Λαγυράζειν, et λαγυρεύειν, pigrari, cessare, fugere, Hes. Hinc Angl. TO LANGUISH.

Λαγυρών, cessator, Ph. Λάγδην, adv. cale, extrimo pede. A λάξ.

Λαγείος, leporinus; ut λάγειον κρέας, et pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγῶς.

Λαγῆτης, υ, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαός et ἡγήτης, dux. Λαγῆτιον, υ, τὸ, lagena. Dim. a

ΛΑΓΗΝΟΣ, υ, ἧ, lagena, poculi genus; (2) genus mensuræ, sextarius. Λαγυνοφόρος, υς, ἧ, festum quoddam Alexandria. Ex λάγνος et φέρον.

Λαγιδίος, ἧ, lepusculus, Strabo. Λαγιδής, εὐς, ὁ, fetus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγός. Hinc

Λαγιδιον, υ, τὸ, lepusculus. Dim. Λαγίνος, η, ον, leporinus.

Λαγῖον, vel λαγῖον, υ, τὸ, lepusculus. Dim. Λαγνεία, υς, ἧ, libidinositas, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) semen genitale. A λαγνεία.

Λαγνεία, ἄτος, τὸ, idem. Ab eod. Λαγνεία, f. εἶσα, libidinosus et salax sum; (2) rebus Vencreis utor; (3) semen emitto. A λάγνος.

Λάγνης, υ, ὁ, idem quod ΛΑΓΝΟΣ, υ, ὁ, libidinosus, lascivus. Λαγνοδαίτης, υ, ὁ, leporum epulor. A δαίτη.

Λαγνοθήρας, υ, ὁ, leporis venator. Ex θήρα. Λαγνόσσιον, dat. plur. Ion. pro λαγῶσι.

Λαγός, υ, ὁ, lepus. Λαγοσφάγια, υς, ἧ, leporum occisio, cædes. Ex σφαγή. Λαγοσφάγιον, εἶν, τὸ, leporarium, Gl. V. Ex λαγός et σφάγια.

Λαγύνιον, υ, τὸ, laguncula. A
 Λαγύνις, ἴδος, ἦ, idem. A
 Λαγύνος, υ, ὁ, idem quod λαγύνος.
 ΛΑΓΥΝΩ, sortior, sortes duco; (2) sorte accipio, sortito nanciscor, vel obtineo; (3) participem reddo, velut sortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) eligo; (6) intell. δίκην, actionem, litem intendo; (7) λαχόντες, candidati senatus. (5) και λαχόντες γ' ἀλλήλια, και μη λαχούσα, δυστυχής καθίσταμαι, Eurip. Androm. 385. (6) ἔλαχιν Ἀνδοκίδης, dicam scriptis Andocides, Lysias, a. 2. ἔλαχον. part. λαχών, sortitus. perf. ἐλάχησα, et apud Poet. praecipue, ἐλάχησα, plusq. p. ἐλάχην. Λαχχάνειν τιμῆς, πάς δικαιο. ἄλλ' ἔχ' ὁ χρεῖστος τῶ κακῶ λαχχάνειν ἴσον, Soph. Antig. 525.
 Λαγύνα, αν, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciae. A
 Λαγυός.
 Λαγυοδολίον, υ, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.
 Λαγυοδολία, ας, ἦ, venatus leporum.
 Λαγυοδόλος, υ, τὸ, pedum quo lepores fugientes petuntur. A
 Λαγυοδόλος, υ, ὁ, ἦ, lepores impetens vel figens. Ex λαγυός et βάλλω, jacio.
 Λαγυοδίας, υ, ὁ, otus, avis. A λαγυός.
 Λαγυώσιον, υ, τὸ, lepusculus. Dim. ab eod.
 Λαγυοθήρας, υ, ὁ. Vide λαγυοθήρας.
 Λαγυοθήρεια, leporem venor. Κετ' ἐλαγυοθήρει πλεζόμενος ἄρακος, Aristoph. Lys. 792.
 ΛΑΓΩΝ, ὄνος, ἦ vel ὁ, illa, lateris cavum laxius et exos; (2) cavum terræ; (3) retis.
 ΛΑΓΩΝΟΣ, ἦ, ὁ, ἄτ. Λι. λαγῶς, ἦ, Ioni. λαγῶς, ἦ, lepus; (2) sidus quoddam caeleste hujus nominis. Hinc
 Λαγῶς, ὄνα, ὄνον, leporinus.
 Λαγυοφόνος, ὁ, ἦ, intersector leporum, Orip.
 Λαγυοπύς, ὄδος, ὁ, ἦ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbae.
 Λαγυοπύσος, υ, ἦ, vel λαγυοπύρον, υ, τὸ, leporis triticum, herba quaedam.
 Λαγῶς, vide λαγυός.
 Λαγυορροφίον, υ, τὸ, leporarium. A
 Λαγυορροφίος, fut. ἴσω, lepores alo. A τρέφω.
 Λαγυορροφία, ας, ἦ, leporum esus. Ex φραγίν.
 Λαγυορροφίμος, υ, ὁ, ἦ, oculis conniventibus, sicut lepus dormiens, eo quod palpebrae superiores oculos non prorsus tegunt. Ex λαγῶς et ὀφθαλμός.
 Λαγυοφόνος, υ, ὁ, ἦ, lepores occidens.
 Λάδανον, vide λήδανον.
 Λαδρίαν, impetuose et rapide fluens, E. M.
 Λάδω, 2. sing. praes. imperat. med. Ioni. pro λέξω vel λάξω, α λάξωμαι.
 Λάξωιατα, 3. plur. praes. opt. med. Ioni. pro λέξωιατο.
 ΛΑΨΟΜΑΙ, fut. ἄσομαι, capio, prehendo, arripio.
 Λάξωμαι, idem. Λάξωσθε χιρῶν τῶδ', Eurip. Bac. 41. Λάξωσθε χριῶν μοχλῆς, Id. Her. Fur. 946.
 Λαίμενας, praes. inf. act. Dor. pro λάιν, a λάω.
 Λάω, ας, Dor. pro λήω, oblivio.
 Λάωργος, υ, ὁ, ἦ, clandestinus, clam malus et mordens. A praec.
 Λαωσμός, ἦ, ὁ, oblivio. A ληάω.
 Λάω, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi λανθάνω, pro λήω, obliviscor.
 Λαωμίν, aor. 2. inf. act. Ioni. et Dor. pro λαιβίν.
 Λαωσσαι, lutuisse, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
 Λάωτο, oblitus est, 3. sing. aor. 2. ind. med. Ioni. pro ἐλάωτο.
 Λάωτις, 2. pl. a. 2. imperat. verbi ejusd.
 Λαωθῆς, υ, ὁ, immemor juventutis, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. Ex λήθη et ἦθος, juventutis.
 Λαωθιτικός, ἦ, ὄν, qui latere potest. Ex λαθίν, latere.
 Λαωθροσύνη, ης, ἦ, oblivio. Ex eod. et φρήν.
 Λαωθροσύνη, ἴος, ὁ, ἦ, curas oblivione tegens. Ex λήθω et κῆδος, cura.
 Λαωθισσός, υ, ὁ, ἦ, redire oblitus, tarde rediens. Ex λήθωμαι et νόστος.

Λαβίπινος, υ, ὁ, ἦ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάβω and ποιή.
 Λάβισπος, υ, ὁ, ἦ, laborum et molestarum oblitus. Λαβίσπον δ' ὄδωναν ἔτ' ἔνδοθεν, ἔτι Θύραθεν ἔστι μου ἐξάνιστος βίωτα, Soph. Trach. 1021. Ex λάβω and πίνω.
 Λαβισθόγγω, gen. sing. Ioni. pro λαβισθόγγω.
 Λαβισθόγγος, υ, ὁ, ἦ, vocis oblivionem inducens; faciens ut loqui obliviscamur.
 Λαβισθροσύνη, ης, ἦ, oblivio, dementia. A
 Λαβίφρων, ονος, ὁ, ἦ, obliviosus; (2) mentis suae oblitus, stultus, demens. Ex λάβω and φρήν.
 Λάβω, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.
 Λαβροσύνη, ης, ἦ, idem. A praec.
 Λάβρα, adv. clam, clanculum, latenter, furtim, Ioni. λάβρη. Ab eod.
 Λαβραῖος, αία, αἴον, clandestinus, occultus.
 Λαβραϊσθῆτης, υ, ὁ, clam mordens. A δάκνω.
 Λαβραῖος, adv. idem quod λάβρα.
 Λαβροθά, vel λαβροθῶν, adv. clam, clanculum, furtim. A λάβρα.
 Λαβροθῆς, αία, αἴον, occultus, latens. Ab eod.
 Λαβροθῆς, adv. clam, furtim.
 Λαβρομῆς, αία, αἴον, clandestinum, Phil. A λάβρα.
 Λάβριος, υ, ὁ, idem quod λαβροθῆς.
 Λαβρίως, adv. clam, furtim. A praec.
 Λαβροδόλος, υ, ὁ, ἦ, clam feriens. Ex λάβρα et βάλλω.
 Λαβρογαμία, ας, ἦ, clandestina nuptiae. Ex λάβρα et γάμος.
 Λαβροδάκνος, υ, ὁ, ἦ, vel λαβροδάκνος, ης, ον, clam mordens. Ex λάβρα and δάκνω.
 Λαβροθήκη, υ, ὁ, ἦ, idem et ex iisd.
 Λάβρον, adv. idem quod λάβρα, Call.
 Λαβρονημφος, υ, ἦ, quae clam nubit.
 Λαβροφάγειν, clam et furtim comedere, Poll.
 Λαβροφονεστής, υ, ὁ, latro, sicarius. Ex λάβρα et φονεύω, occido.
 ΛΑΘΥΡΙΣ, ἴδος, ἦ, Lathyrus, herba.
 ΛΑΨΥΡΟΣ, υ, ὁ, cicercula, genus leguminis.
 Λάων, aor. 2. part. act. verbi λανθάνω.
 Λάωγξ, ἴγγος, ἦ, lapillus, calculus. A λάω.
 ΛΑΙΠΡΟΣ, εἰς, ὄν, sinister; (2) impudens, procax.
 Λαίπαργος, υ, ὁ, ἦ, clandestinus, clam mordax. Κύν λαιπαργος εἶ. Vide Eustath. ad Homer. 493.
 Λαιπαρόζω, irrideo, derideo, Suid.
 Λαιπάξω, fut. ἄσω, decipio; (2) scortor. Ἐν Πρωτανζίω λαιπάσσει, Aristoph. Eq. 167. Ex λα et κάξω, orno. Hinc
 Λαικαστής, ἦ, ὁ, scortator. Hinc
 Λαικασσία, ας, ἦ, meretrix, prostibulum.
 Λαικίος, ἦ, ὄν, laicus, qui non est e clerico. A λάος.
 Λαιλάπιζω, violenter irruo. A
 ΛΑΙΛΑΨ, ἄσπος, ἦ, turbo, ventus procellosus, procella.
 Λαίμα, τὸ, qu. dic. gula; (2) fames; (3) impetus. A λαίμος. Hinc
 Λαιμάξω, immodice edo, Hes.
 Λαιμαργία, ας, ἦ, voracitas, ingulvis. A
 Λαιμαργος, υ, ὁ, ἦ, gulosus, gulæ deditus, vorax; (2) insatiabilis. Ex μαργος.
 Λαιμάσσω, -άπτω, item ἄω, ἦ, insatiabili aviditate deglutio, immodice edo, Suid. A λαίμος.
 Λαιμάω, ἦ, idem et ab eod.
 Λαιμητόμος, υ, ὁ, ἦ, jugulum insidens seu secans. In Epigr. Λαιμητόμος κειφάλης σπάσας, Eurip. Iphig. in Aul. 776. A λαίμος et τέμνω.
 Λαιμητόμος, υ, ὁ, ἦ, cui jugulum est sectum, jugulatus, Eurip. Ex iisd.
 Λαιμιζω, fut. ἴσω, decollo. A λαίμος.
 Λαιμοδάκνης, ἴος, ὁ, ἦ, gulam mordens. Ex λαίμος and δάκνω.
 Λαιμοπέδη, ης, ἦ, collare canis, millum; (2) pedica qua gula avium constringitur, quum capiuntur. Ex λαίμος et πέδη.
 Λαιμορέντος, et λαίμερροντος, ον, e gutture profuens. A ῥέω.
 ΛΑΙΜΟΣ, ἦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.
 Λαιμοτόμος, υ, ὁ, ἦ, cui jugulus est incisus,

jugulatus. Οὐ γὰρ τὸ λαίμοτοντον εἰσορῆς κἄρα Γοργῆς, Eurip. Phoen. 458.
 Λαιμοτόμος, υ, ὁ, ἦ, idem; (2) active jugulans, guttur secans. (2) λαίμοτόμου δισπόνας χριζὶ θάνη, Eurip. Iphig. in Taur. 444. A
 Λαιμοτόμος, ἦ, fut. ἴσω, jugulo, jugulum incidendo seu seco. Ex λαίμος et τέμνω.
 Λαιμοδῶ, fugio, Suid.
 Λαιμοδῶς, gulosus sum, famelicus sum. A λαίμος.
 Λαῖνος, ἴα, εον, lapideus. A λάω, lapis.
 Λαῖνος, ἴνη, ἴνον, idem et ab eod.
 Λαῖον, υ, τὸ, seges, qua frui possumus, Dor. pro λήιον. A λαῖω.
 ΛΑΙΟΣ, ἦ, ὄν, laevus, sinister.
 Λαιοτομία, ἦ, segetem seco, meto. Ex λαῖον et τέμνω, seco.
 ΛΑΙΠΟΣ, cinædus, salax, libidinosus, Hes.
 Λαιπίον, υ, τὸ, breve scutum, parmula.
 ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἦ, turpitude, Suid.
 Λαίσκαπτος, υ, ὁ, ἦ, lascivus, perditus petulans, Suid. Etym. Ex λα et κάπτος.
 Λαισοδίας, υ, ὁ, valde libidinosus; quasi ex λα vel λῖαν et σποδῖν. Fuit et nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.
 Λαισόν, onerosus, molcstum, Suid.
 ΛΑΙΤΜΑ, ἄσπος, τὸ, trajectory; (2) latitudo; (3) aequor. (3) κρηταῖον λαίτμα, Apoll. Rhod. 4, 1694.
 Λαιφάξωμαι, haurio. Ἐν δὲ αἴμα λαίφάξω, Nicand. Theriac. 476.
 Λαίφης, ης, ἦ, vestis, vestimentum. A λαίφος.
 ΛΑΙΨΟΣ, εος, τὸ, vestis e tenui stamine; (2) vestis quævis; (3) vestis attrita et lacera; (4) vclum.
 Λαίψωον, imbecille, invalidum, Suid.
 Λαιψηρόμομος, υ, ὁ, ἦ, velociter currens. Λαιψηρόμομος Ἀχιλλῆα, Eurip. Iphig. in Aul. 207.
 Λαιψηροκίλευτος, υ, ὁ, ἦ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.
 Λαιψηρός, εἰς, ὄν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer. Στῆσον, φέβω μεδίσα, λαίψηρον πόδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα et αιψηρός.
 Λαιψηρός, adv. celeriter, velociter.
 Λαίπλω, insono, strepo. A λήω.
 ΛΑΚΑΨΗ, ης, ἦ, lacatha, arbor campestris.
 Λακάνα, ης, ἦ, Lacæna, mulier Lacedæmonie oriunda. A Λάκων.
 ΛΑΚΑΨΘΟΝ, υ, τὸ, species aromatis.
 Λάκω, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ioni. pro ἔλακω, a λακῖν.
 Λακδαίμων, ονος, ἦ, Lacedæmon, urbs Peloponnesi. Hinc Λακδαίμωνος, Lacedæmonius, vel Laco.
 Λάκνιν, sonare, crepare, strepere, est aor. 2. presentis vicem gerens; λάκω, Ioni. pro ἔλακω, sonuit, crepuit; λελακῖνας, perf. part. vociferans, latrans: τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακω; quid effatus est? Vide λακῶ and ληκῖω. Hinc
 Λάκρηός, ἦ, ὄν, garrulus, nugivendulus.
 Λακρολογία, ας, ἦ, garrulitas.
 ΛΑΚΕΡΤΖΑ, ας, ἦ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc
 Λακροῦξομαι, garrere, conviciari, Hes. Suid.
 Λακῖδω, ἦ, fut. ἴσω, lacero. A λακίς.
 Λακίξω, f. ἴσω, discindo, lacerō; λελακισμένος, perf. part. pass. scissus, dilaceratus, Λακίξω ἐν φωναῖς ψυχρὸν δέμας, Lycophr. 1113. A
 Λάκω, ἴδος, ἦ, fissura cum crepita facta, scissura; (3) frustum seu lacinia panni laceroando avulsa. A ληκῖω.
 Λάκωσμα, ἄσπος, τὸ, fissura, fragmentum.
 Λακῖσος, ἦ, ὄν, dilaceratus. A λακίξω.
 Λακκῖος, α, ον, ut λακκῖον ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.
 Λακκοκαταπύγων, ὁ, cinædus.
 Λακκόπιδον, υ, τὸ, vel λακκόπιδον, pars testiculorum, item testiculi ipsi, Poll.
 Λακκόπλωτος, υ, ὁ, valde dives.
 Λακκοπρακτία, ας, ἦ, mollities cinædica.
 Λακκόπρακτος, υ, ὁ, cinædus.
 ΛΑΚΚΟΣ, υ, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna, puteus, Gen. 37, 20.
 Λάκκος,

Λάκκος τῷ τραχήλῳ, jugulum, *Hypat. de partibus corp. humani*, 148.
 Λακκοσιός, lacunarius, *Gl. V.*
 Λακκοσιός, υ, ὁ, cui semper latus est testiculorum sacculus. Ex λάκκος et ὄρχια.
 Λακκοσιός, ὤ, calce premo, planta pedis calco, *Hes. ubi λακκοσιός, aor. 1. inf.* Ex λάξ, calce, et πατέω, calco. Hinc
 Λακκοσιότης, υ, ὁ, ἢ, calce pressus, calce pulsatus.
 Λακκοσιόω, *Dor.* pro λακκοσιόω, a λακκοσιόω, f. ἴσω, calcitro, calce ferio; λακκοσιόω, aor. 1. part. calcibus insultatus. Οἷδ' ἐκαρτίον πρὸς κύμα λακκοσιόων, *Eur. I. T. 1401.* Ἦν σὺ λακτιόσις πολλῶν χάρην, *Id. Rhés. 410.* A λάξ.
 Λάκτιος, ἦ, cochlear, spatha. Ἦπειτα δὲ λάξιο σκετὴν εὐεργὴν λάκτιν, *Nic. Ther. 108.*
 Λάκτισμα, ἄτος, τὸ, ictus calce factus. A *prac.*
 Λακτισμός, ἔ, ὁ, idem.
 Λακτιστής, ἔ, ὁ, calcitro.
 Λακτιστικός, ἦ, ὄν, qui ferire solet, calcitrans.
 Λακά, crepo, *Gl. Vet.*
 ΛΑΚΚΙΝ, ἄτος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis seu agri Spartani. Hinc
 Λακκίωνα, f. ἴσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.
 Λακωνική, ἦ, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.
 Λακωνικός, ἦ, ὄν, Lacedæmonius, Laconicus.
 Λακωνικός, ἄν, ἡ, more Laconum, Laconice; (2) brevier.
 Λακωνίς, ἴδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.
 Λακωνισμός, ἔ, ὁ, Laconismus, brevioluentia; (2) studium erga Lacedæmonios. (2) καὶ ὄσος δ' ἰστέον ἐπὶ λακωνισμῷ καὶ τοῖς στίχων χρήμασιν ἐχρήστο, *Xenoph. Hellen. 7, 1, (sub fin.)* A λακωνίζω. Unde
 Λακωνιστής, ἔ, ὁ, qui Lacedæmonis favet, qui partes Lacedæmoniorum sequitur.
 Λακωνιστής, ὤ, nimis faveo Lacedæmonis. Ἐλακωνισμένον πάντες ἀνθρώποι τότε, *Aristoph. Av. 1286.* A Λάκων et μανέω.
 Λαλαγύντες, nom. plur. præ. part. act. *Dor.* pro λαλαγύντες, a
 Λαλαγύνω, ὤ, resono, clamo, garrio, canto; λαλαγύνω ἢ γῶν, pro λαλαγύσαν, resonantem echo; λαλαγύνω ὄδοντες, pro λαλαγύσαι, sonant, crepitant dentes. Hinc
 Λαλαγύη, ἦ, ἡ, clamor, garritus.
 Λαλαγύημα, ἄτος, τὸ, idem.
 Λαλαγύτης, υ, ὁ, nugator. Ab eod.
 Λαλάω, vociferor, *Anacr.*
 Λάλαξ, ἄτος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus.
 Λάλει, 2. sing. præ. imperat. act. *contr.* pro λάλει, a verbo λαλέω.
 Λαλίοντι, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro λαλίσει.
 Λαλιέμεν, 1. plur. præ. *Dor.* pro λαλιέμεν.
 Λαλιέντι, 3. plur. præ. *Dor.* pro λαλιέμεν.
 ΛΑΛΕΩ, ὤ, f. ἴσω, loquor; (2) sonum edo; (3) garrio, temere et inconsiderate verba fundo. Ὅλιγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων, *Luc. καλεῖται ἀλήθειαν, Ephés. 4, 25.* Πρὸς τὴν πατέρα, *Luc. 1, 55.* Καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι, *Act. 27, 25.* Hinc
 Λάλητος, υ, ὁ, ἢ, garrulus, loquax;
 Λάλημα, ἄτος, τὸ, sermo; (2) loquacitas; (3) pro λάλος, garrulus. Ὅς λάλημα δῖλον ἐκπεφύκας εἶ, quam nimis garrulus es? *Soph. Antíg. 320.* Ποικίλων λαλήματων, computrum loquaculorum, *Eurip. Andr. 938.*
 Λάλησον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λαλέω.
 Λαλητικός, ἔα, ἔον, dicendus, prædicandus.
 Λαλητός, ἦ, ὄν, loquendi facultatem habens; (2) dicendus, prædicandus. Ab eod.
 Λαλητικός, ἦ, ὄν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.
 Λαλητής, ἴδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.
 Λαλιά, ἄς, ἡ, loquela, sermo; (2) loquacitas; (3) rumor, fama; (4) sermo de re aliqua, colloquium;

Λάλιος, υ, ὁ, fam. λαλῖον ἑταίρη, in *Epir.* faciendam amicam. Ab eod.
 Λάλις, *Poet.* pro λάλος, *V. L.* Compar. λαλιτέρες. Λαλιτέραν μ' ἔθηκεν κορώνης, loquacior me fecisti cornice, *Anac.*
 Λάλλαι, lapilli fluviales et litorales. Αἰδ' ὀπίνεθρι λάλλαι κροσσάλλω ἢδ' ἀργύρω ἰθαλλόντο ἐν βυθῷ, lapilli qui erant in imo fundo similes erant crystallo et argento, *Theocril. 22, 39.* Sic legendum evicit *Cel. Ruhken. ad Hesych.* Vide auctarium emendationum ad calcem tomi secundi. Vide et *Hesychium* voc. λάλλαι.
 Λαλόεις, ἴεσσα, ὄν, idem quod
 Λάλος, υ, ὁ, ἢ, loquax, verbosus; (2) argutus, facetus. *Compr. λαλιτέρος. Sup. λαλιτάτος.*
 ΛΑΜΒΑΝΩ, accipio; (2) sumo, capio; (3) capesso; (4) tollo; (5) consequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio, de fem. (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς vel ἐκ; (13) in *med.* saepe active dicitur, et cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nancisci, incerpere; et *pass.* capior, corripior, prehendor; f. λήψομαι, accipiam; p. εἴληφα, accepi; p. pass. part. εἰλημένος, sumptus; a. 1. pass. ληφθεῖς, acceptus; a. 2. ἔλαβον, accepi; part. λαβών, adeptus; *med.* λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνων μισθόν, δεῖξάν, δίκην, sumer; εἰς πᾶς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμασι ἐλαβε μὲ πτόος, incessit; κακόν, pati; τὶ ὄβωλ, emere; λαμβάνουσαι νόσῳ, corripit; λαβόμενος τῆς χειρὸς, σχολῆς. Πρὸς τῆς ὀμείων ἢ κασιγνήτων λαβών, ab *Soph. Elect. 12.* Λάβεσθαι χεῖρας δεξιῶν, *Eur. Med. 899.* Ἐμὶ δεξιάντων τῆς πόλεως ταύτης ἔρωσ εἴληφεν, *Aristoph. Thesm. 1128.*
 Λαμβανισμός, ἔ, ὁ, idem quod λαβωτισμός.
 ΛΑΜΙΑ, s. λαμία, ας, ἡ, Lamia; bestia quædam; monstrum; terribilimentum puerorum. Lamia, sagæ incantatrices.
 Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν dirigebat. Ex λαμπάς et ἀρχή.
 Λαμπαδίω, in facem converto; *ap. Diod.* λαμπαδιόομαι, idem quod λαμπαδίω.
 Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, cursus quo lampades gestantes contendebant, quis primus ad scopum pervenire posset, lampade non extincta. Ex λαμπάς et ὄρμος.
 Λαμπαδηφορέω, ὤ, fut. ἴσω, lampadem gesto; (2) lampadem gestans cursu certo.
 Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio; (2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. A
 Λαμπαδηφορός, υ, ὁ, ἢ, qui lampadem gestat. Ex λαμπάς et φέρω.
 Λαμπαδίω, fut. ἴσω, lampadem ferens curro.
 Λαμπαδιστής, ἔ, ὁ, ut λαμπαδιστῶ ἀγῶνας, certamina ludica ferendis facibus.
 Λαμπαδιον, υ, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) instrumentum, seu vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) tænia, fascia, lacinia quæque; (4) persona comica. *Dim.*
 Λαμπαδίεις, ἴεσσα, εν, facibus gaudens, facifer; epith. *Cereric.*
 Λαμπαδικέω, ὤ, fut. ἴσω, idem quod λαμπαδηφορέω.
 Λαμπαδικός, υ, ὁ, ἢ, facem tencus. Ex λαμπάς et ἔχω.
 Λαμπαρός, ἡ, vulpis genus albicant cauda, *V. I.*
 Λαμπάς, ἄδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantasma ærium, metcoron igncum; (3) genus tormenti; (4) certamen lampadum sive facium; de quo vide *Meursium in Græcia feriatâ, 5.* (4) λαμπάδα ἐπιτιλίεσσα, lampadam agone celebrato, *Arrian. Hist. Alex. 2, 5.* Λαμπάδα ἑταίρισε, lampadam certamen celebravit, *Id. ibid. 2, 24.* A λάμπα.
 Λαμπανέτης, sc. ἀκτίς, fulgida, *Man.*
 Λαμπαυγίτης, ἡ, idem, et ἰθ.
 Λαμπιάνω, ὤ, luceo, splendo. Hinc λαμπι-

άνω, partic. pro λαμπιάνω, λαμπιάνω, πρὶ λαμπιάνω, *Il. 1, 104.*
 Λαμπιάνη, ἡ, Lampetia, solis filia.
 Λάμπη, ἡ, seu λαμπή, ἡ, ἢ, crassior spuma vino innatans.
 Λαμπιάνω, ἄτος, ἡ, fulgor, splendor. Ab eod.
 Λαμπιάνη, ἡ, ἢ, currus regius, lectica regia, tentorium. Hinc
 Λαμπιάνη, seu λαμπιάνη, ἀμάξω λαμπιάνη, plaustra tecta, *Nym. 7, 3.*
 Λαμπιάνη, ἄτος, ἡ, ἢ, spumoso, spumeus, *Gal. Lex. Hipp.* A λάμπη.
 Λάμπω, υ, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπα.
 Λαμπυρίς, ἴδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, nocticula. A
 Λάμπυρος, υ, ὁ, ἢ, lucentem caudam habens, canis nomen *apud Theocr.* Ex ἔρα.
 Λαμπυριώδης, ἴεσ, candefaciens. *Man.*
 Λαμπυριώδης, ἄτος, ὁ, ἢ, splendide vestitus. Ex λαμπυρός et ἔμα, vestis.
 Λαμπυριώδης, ἄτος, ὁ, ἢ, idem et ex iisd.
 Λαμπυριώδης, υ, ὁ, lautus, *Ph.*
 Λαμπυριώδης, υ, ὁ, ἢ, splendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. A λάμψη.
 Λαμπυριώδης, ἴεσ, lucens dcore, *Nonn.*
 Λαμπυριώδης, υ, ἢ, pulchros pedes habens, pulchra.
 Λαμπυριώδης, υ, ὁ, ἢ, ἢ, cujus facies rutilo splendore coruscet; angeli epith. *Naz.* Ex λαμπυρός, πυρός, et μορφή.
 Λαμπυρός, ἴεσ, ἡ, ἢ, splendidus, fulgidus; (2) lulentus; (3) clarus, illustris; (4) clarus, ita ut exaudiri queat; unde et de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perspicuus. A λάμψη.
 Λαμπυρός, ἴεσ, ἡ, splendor, fulgor, claritas; (2) splendor nominis, claritas; (3) splendor orationis, splendidum dicendi genus. A λαμπυρός.
 Λαμπυρόσκιος, υ, ὁ, ἢ, pulchrum arcum gerens.
 Λαμπυρόσκιος, ἴεσ, valde nitidus, splendens. A λαμπυρός et φάος.
 Λαμπυρόσκιος, υ, ὁ, ἢ, ἢ, splendidus seu pulchros oculos habens.
 Λαμπυρόσκιος, ὤ, fut. ἴσω, candidam seu splendidam vestem gero.
 Λαμπυρόσκιος, ας, ἡ, splendide vel candidæ vestis gestatio. A
 Λαμπυρόσκιος, υ, ὁ, ἢ, splendidam seu candidam vestem gerens. A φέρω.
 Λαμπυρόσκιος, ἄτος, ἡ, alta voce clamo.
 Λαμπυρόσκιος, ας, ἡ, vocis elegantia. A
 Λαμπυρόσκιος, υ, ὁ, ἢ, elegantia, clara, sonora voce præditus. A φωνή.
 Λαμπυρόσκιος, υ, ὁ, ἢ, qui egregio et præstanti est animo. Ex λαμπυρός et ψυχή.
 Λαμπυρόσκιος, ἔ, ὁ, ostentator ferociae.
 Λαμπυρόσκιος, ἡ, ὄν, vim habens illustrandi et reddendi nitidum. A
 Λαμπυρόσκιος, clarifico, illustro; λαμπυρόσκιος, illustror; claresco; magnifice me ostento. Ὅχιος τε ἢ σολῆ λαμπυρόσκιος, *Eur. Pl. 974.* Δελάμπυρονται κόρας, *Aristoph. Plut. 634.* A λάμψη.
 Λάμπυρμα, τὸ, ornamentum splendidum, splendorem afferens, ut gemmæ, &c.
 Λαμπυρός, ἄν, splendide, magnifice; (2) clare, perspicue; (3) aperte, manifeste, laud ambigue, in *ultramque partem*, ut manifeste improbus, manifeste victus et viucens; (4) vehementer, acerrime. A λαμπυρός.
 Λαμπυρός, ἴεσ, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, *Ph. candela.* A λάμψη.
 Λαμπυροκλίπτης, υ, ὁ, fur lucernæ seu facis; epith. *Promethci.*
 Λαμπυροκλίπτης, υ, ὁ, ἢ, qui lampadem seu faccum fert. Ex λαμπυρός et φέρω.
 Λαμπυριώδης, f. ἴσω, lampyridem refero, cicindela instar luceo. A
 Λαμπυρίς, ἴδος, ἡ, lampyris, cicindela; (2) piscis qui Ausonio mustella dicitur, vulgo lampreda.

lampreda. Ex λάμπω et πύρ (3) vulpes, pro λαμπυρίαι, Ern.
 ΛΑΨΙΔΩ, f. ψω, niteo, luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) splendeo, splendeseo, μελαρη. Ἄσπερ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγί δόμω, Aristoph. Av. 1707.
 Λαμπαδῆς, eos, ὁ ἔξ ἡ, in quo spuma innatat, Erotian. Ἀ λάμπω.
 Λαμυρία, as, ἡ, facundia, lepos; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. Ἀ
 ΛΑΜΥΡΟΣ, ἄ, ὁ, et λάμυρος, disertus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, seurrilis; (3) saevus, terribilis.
 Λαμυρῶς, adv. diserte, lepide; (2) loquaciter, scurriliter, proeaciter et proterve.
 Λαμφεῖν, sumptus sit, 3. sing. aor. 1. opt. pass. Ion. pro ληφῆναι, a λαμβάνω.
 Λάμψαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi λάμπω.
 Λάμψις, eos, ἡ, splendor, fulgor. Ἀ λάμπω.
 Λάμψομαι, f. 1. ind. med. Ion. pro λήψομαι, a λαμβάνω.
 Λανθάνω, adv. aora, tempus quo silent venti, elementa temporis. Ex λανθάνω et ἄνεμος.
 Λανθάνωτος, adv. latenter, clam, ita ut nemo sentiat. Ἀ λανθάνω, part. a
 ΛΑΝΘΑΝΩ, lateo, deliteseo; clam facio, aut sic ut non resciat alius; λανθάνομαι, obli- viscor: sumit tempora a λήθω, f. λήσω, la- teo; p. λήθηα, latui, lateo; perf. pass. λήθησμαι, part. λήθημένος, oblitus, Ροῦτῃ λη- λασμένος a. 2. act. ἔλαθον, latui; part. λαθών, lateus. Ἐρχοῖν, σκοπεῖν τὸν ἄνδρα ἔζητεῖν ὅπου λήθηεν ἄμας, Aristoph. Thesm. 627.
 ΛΑΞ, adv. calee, calcibus, extremo pede.
 Λάξασθαι, a. 1. inf. act. Dor. pro λήξασθαι, a λαρχάνω pro λήξω.
 Λάξομαι, τὸ, lapidea semita, Man.
 Λάξυτῆριον, ἄ, τὸ, instrumentum quo lapideae utuntur. Ἀ λάξυω.
 Λάξυτης, ἄ, ὁ, lapidica. Ab eod.
 Λάξυτος, ἡ, ὄν, in saxo incisus. Ab eod.
 Λάξυνά, f. εἶσα, lapides polio, lapides sealo, lapides ineido. Ex λάξαι et ξίω.
 Λάξις, eos, ἡ, Ion. pro λήξις.
 Λάξπότητος, idem quod λακπότητος. Λάξπότη- τιστον ἀνθρώπων χαραῖν, Sophr. Antig. 1275.
 Λαυρότιμα, as, ἡ, alma.
 Λαυρότος, on, almus.
 Λαυροβάρια, as, ἡ, populi descriptio, census. Ex λάξαι et γράφω, describo.
 Λαυράμας, αντος, ὁ, populorum domitor. Ex λάξαι et δαμάω, domo.
 Λαυρομητινῶς, adv. e vulgi opinione.
 Λαυρομησία, as, ἡ, imperium in populum.
 Λαυροῖδων, onτος, princeps. Ἀ μέδω.
 Λαυροῖς, ἄ, ὁ, lapidum sculptor, lapidica. Ex λάξαι et ξίω.
 Λαυροπῆς, is, qui a populo male tractatus, injuria affectus est.
 Λαυροπῆνος, ἄ, ὁ, populi seductor.
 Λαυροπῆς, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, populus transiens.
 Λαυροπῆς, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, per quem populus transit. Ex λάξαι et παροῖς.
 ΛΑΟΣ, ἄ, ὁ, populus, turba.
 Λάος, λάω, saxum. Ἐπ' ἄκρον λάω βραχὺς ὀκλύ- σαις, Sophr. Œd. Col. 195.
 Λαοτεύεις, eos, ὁ ἔξ ἡ, a populo cultus. Ex λάξαι et εἰσβαίω, colo.
 Λαοσώος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, populum servans, populi servator; (2) qui populum agitat seu concitat. Ex ὁσος vel σῶω.
 Λαοτάμος, ὁ, idem quod λατόμος, Man.
 Λαοτρόφος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, qui populum alit. Ex λάξαι et τρέφω.
 Λαοτρόφος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, a populo nutritus.
 Λαοτύπος, ὁ, idem quod λαοζῶος.
 Λαοφθόρος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, populum eorumpens et evertens, populi perniciēs. Ἀ φθίρω.
 Λαοφθῶνος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, populum occidens.
 Λαοφθῶνος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, populos ferens.
 Λαοπαγμα, τὸ, id quod evaeuando educitur.
 Λαοπαγμός, ἄ, ὁ, evacuatio, exinanitio. Ἀ
 ΛΑΠΑΨΩ, et λαπάσω, sive λαπάττω, fut. ἄξω, evacuo, inanio; (2) mollio; (3) per-

do, destruo. Λαπάττω τὴν γαστέρα, Gal. Hinc
 Λάπαθον, ἄ, τὸ, fossa, terræ sulcus evacuan- do exevatus; (2) lapathum, herba, Angl. dock.
 Λάπαθος, ἄ, ἡ, idem et ab eod. Unde
 Λάπαθῆς, eos, ἡ, evacuatio.
 Λάπαθος, as, ἡ, locus infra costas, quasi laxus et vacuus, quia earet costis, abdomen, ilia, Gl. V. Ἀ
 Λαπαρός, ῥά, ῥόν, vacuus, inanis; (2) tenuis, gracilis, mollis. Ἀ λαπάζω.
 Λαπαρῶς, vane, Gall.
 Λαπάσω. Vide λαπάζω.
 Λαπάττω, Dicusuri, se nominati fuerint, quod excinderint urbem Lan. Νῆ τῷ λα- πάττω, Sophr. in Lacenis.
 ΛΑΨΗ, ης, ἡ, pituita, Hipp. Μεσὶ λάψης, pleni pituitæ, Diphilus.
 Λαψῆναι, a. 2. inf. pass. verbi λάπτω.
 ΛΑΠΙΖΩ, f. ἰσω, me effero et jacto, Elym. (2) sibilo, crepo.
 Λάπσιμα, ἄτος, τὸ, jactantia. Ἀ πρæ.
 Λαπισῆς, ἄ, ὁ, jactator, nugax, mcndax; (2) delicatus et mollis; (3) nihil pensi habens, levis. Ab eod.
 ΛΑΨΙΤΩ, f. ψω, lambo, lambendo more can- num bibo; (2) avide bibo; (3) evaeuo, exinatio; (4) consumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ εἶμα λάπτωσι προθυμῶς, Plut.
 Λαρινεῖομαι, saginor. Ἀ λαρινός.
 ΛΑΡΙΝΟΣ, ἡ, ὄν, saginatus, pinguis; λαρινὸ βόσς, saginati, bene habiti boves.
 Λαρίς, idem quod λαρός, Ep.
 Λαρκάγωγός, ἄ, ὁ, corbem gestans. Ex λαρκός et ἄγω.
 Λαρκίδιον, ἄ, τὸ, parva corbis. Dim. a
 ΛΑΡΚΟΣ, ἄ, ὁ, corbis e vimine plexa, cophi- nus, corbis carbonaria.
 Λαρκοφορέω, ἄ, f. ἴσω, corbem vimineam fero. Ex λαρκός et φέρω.
 Λαρκόκαφθόρος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ et φθίρω.
 Λαρκόκροτος, on, in arca gestatus, veetus, &c. Ἀ λαρκός et φέρω.
 ΛΑΡΝΑΞ, ἄτος, ὁ, capsula, arca, riscus, cista, loculus, eonditorium.
 Λαρκοῖδης, is, laro similis. Ἀ
 ΛΑΡΟΣ, ἄ, ὁ, Larus, marina avis, a ejus stu- piditate homines stupidos laros appella- mus. Λάρων Comici pro furacissimo usurpant quandoque.
 Λάρος, ῥά, ῥόν, hilaris, jucundus, suavis; dici- tur inpr. de odore, item de vino. Ab ἰλαρός. Αὐτός ἐνὶ κελύξῃ λαρόν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας, Il. 19, 316.
 Λάρυγγιά, ἄ. Hinc λαρυγγίον, part. πρæς. pro λαρυγγίον, λαρυγγίον, raucum stertens, raeuos ronehos edens. Ἀ λάρυγγ.
 Λάρυγγίζω, voem dilato, elamito, vociferor; λαρυγγίω, f. Att. pro λαρυγγίω, elamore obtundam. Λαρυγγίω πρὸς ῥήτορας, Aristoph. Ely. 375. Hinc
 Λαρυγγισμός, ἄ, ὁ, clamor, vociferatio quæ fit gutture latius ducto, de eorvis.
 Λαρυγγιστής, ἄ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.
 Λάρυγγος, ὁ, eaput asperæ arteriæ, guttur.
 Λαρυγγόβροχος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, e gutture voem fun- dens. Ex φωνή.
 Λάς, λάξαι, ὁ, lapis, contr. a λάξαι.
 Λασάμνος, aor. 1. part. med. Dor. pro λησά- μνος, a λαθάνω.
 ΛΑΣΑΝON, ἄ, τὸ, vasculum, olla; (2) elo- aea, sella familiaris; (3) lasanum. Χυτρώ- πης δὲ οὐκ οὐκὸς πυροσάτης, ὁ καὶ λάσανον λέγε- ται, Schol. antiq. ad Sophr. Ajaxem Masti- gorh. 1405. Eadem habent tricinii Schol. ad eundem versum: Τρίστυδα, ἦγαν χυτρώπην, τὸν κοινῶς πυροσάτην, ὁ καὶ λόδωνον λέγεται, sed pro τῷ λόδωνον, voce nihili, legendum est λάσανον.
 Λασανόφρος, ἄ, ὁ, qui domino lasanum fert.
 Λάσσω, 2. sing. præ. imperat. med. Dor. pro λάξω, seu λάξω, a λάξομαι.
 Λασώμεθα. 1. pl. fut. 1. ind. med. Dor. pro λησώμεθα, a λαθάνω.

ΛΑΣΘΗ, ης, ἡ, illusio, contumelia.
 Λαοθῆμης, aor. 1. inf. pass. Dor. pro λαοθῆμαι, a λαοθῆνω.
 Λαοθῆλη, eos, ὁ ἔξ ἡ, hirtam cervicem ha- bens, jubatus. Λαοθῆληνὰ Σ' ἴππον ὑπάξ- ται ἀμφίλοφον ζυγόν, Sophr. Antig. 351.
 Λαοθῆλης, χος, ὁ ἔξ ἡ, hirtus, hirsutus, villosus.
 Λαοιοκνήμος, crura hispida habens, epith. le- poris. Διελίς λαοιοκνήμοισι λαγωῖς, Or- prian. Cyneg. 2, 186.
 Λαοιόκωφος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, surdus ex aurium hir- sutia, Plat.
 Λαοιόμαλον, ἄ, τὸ, pomum lanugine obductum, Hes.
 ΛΑΨΙΟΣ, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, hirsutus, hispidus, pilo- sus, setosus, horridus, hirtus, villosus; (2) herbidus, fruticibusque et arboribus consi- tus.
 Λαοιόστερος, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, qui hirsutum habet pec- tus. Ex λάσιος et στερον.
 Λαοιόφρος, υος, ὁ ἔξ ἡ, qui hirsuta habet super- cilia.
 Λασιών, ἄτος, ὁ, loca densa arbustis.
 ΛΑΨΩ, loquor, dieo. Τοιαῦτα λάσκεις πρὸς ἀναγκαίαις φίλους; Eurip. Andr. 671. Confer Eschyl. Agam. 875.
 Λάσσω, τὸ, mantile hirsutum, Sapph.
 Λασσιανός. Vide λασιών.
 Λασσαρονόκκηθον, edulium quoddam operosius et lautius. Ex λάσσαρος et κάρκαθος.
 Λάσσαρος, ἄ, ὁ, hirsutus eirea virilia, et quid- em imprimis inter anum et scrotum; (2) insigniter mutoniatius; (3) salax, impudi- cus; (4) cinædus. Ex λα vel λάσιος et ταύρος.
 Λασώ, f. 1. ind. act. Dor. pro λίσω, a λαθάνω.
 Λατώγειν, strepitum suo sonitum edere, λάτῶγειν eflusis. Ex
 Λατώγη, ἡ, vox Sicula; idem quod
 ΛΑΨΑΞ, ἄτος, ἡ, sonitus qui fit inter cotta- tum poculo in altum sublato, et quod a potu reliquum fuit in subiectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibi- um.
 Λάτινις, ἡ, latina, Nonn.
 Λατομίον, ἄ, τὸ, lapidicina. Ἀ λατομία.
 Λατομία, ἄ, f. ἴσω, saxa exdo. Ὁ (μνηστῆρον) ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρῃ, Mull. 27, 60. ληλα- τωμήσων, Marc. 15, 46. Ἀ λατόμος. Hinc
 Λατομήμα, ἄτος, τὸ, saxum excisum, cæmen- tum. Ἀ πρæ.
 Λατομητός, ἡ, ὄν, ineisus in lapides. Ab eod.
 Λατομία, as, ἡ, lapideidna. Ἀ λατόμος.
 Λατόμιον, ἄ, τὸ, idem et ab eod.
 Λατομικός, ἡ, ὄν, ad lapides excidendos per- ticens.
 Λατόμος, ἄ, ὁ, lapideida. Ex λάξαι et τίμνω.
 ΛΑΨΟΣ, ἄ, ἡ, latus, riscis.
 Λατρεία, as, ἡ, servitus; (2) cultus religiosus, cultus Dei; (3) Eucharistiæ celebratio. Ἀ λατρεύω.
 Λάτρευμα, ἄτος, τὸ, servitium, ministerium; (2) cultus. Ab eod.
 Λατρεῖς, eos, ὁ, servus, minister: Λατρεῖσθῆς, ἄ, ὁ, cultor. Ab eod.
 Λατρευτός, ἡ, ὄν, servilis. Ab eod.
 Λατρεύω, fut. εἶσα, servio, famulor; (2) reli- giose colo; (3) sacrifico. Καλῶς δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν, Πολύφρον, Eur. Cyn. 24. Τίνα πάλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; Id. Elec. 131. Ἀ
 Λάτρης, ἄ, ὁ, servus, famulus.
 ΛΑΨΙΣ, ios, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Λάστριος, as, on, servilis, Pind.
 Λάστρον, ἄ, τὸ, mercis servientis. Ἀ λάστρις.
 Λαύπτιμα, ἄ, fut. ἴσω, lapides ineido; (2) mu- ros e lapidibus extruo. Ἀ λαύπτιος.
 Λαύπτις, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypsum. Ab eod.
 Λαύπτιος, ἄ, ὁ, qui tundit seu percutit lapides, lapidica. Ex λάξαι et τύπτω.
 Λαύπτιον et λαύπτιον, agitare, ferire, de- abidus, qui aerem alis verberant: de pisci- bus, qui aquam pinnis et cauda agitant.
 Λαυσοσάμωνι πετρεῖνισσι, Orprian. Cyneg. 2, 430. Ἰσοφροσάσσα λαυσοσάμωνι πετρεῖνισ- σιν, Id. Halicut. 1, 628.

ΛΑΤΚΑΝΙΑ, *as, ἡ*, guttur, gula, *Il. 22, 325.*
 Alii scribunt λυκανία, perperam. Λαυκανία,
 ὁ λοιμός, ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως, *Elym. Mag.*
 Λαύα, ἕξ ἢ ἀπολαύω, καὶ λαυκανία, ὁ λοιμός,
Eustath. 531.
 Λαύρα, *as, ἡ*, platea lata, vicus; (2) recent.
 monasterium. Πυλίδες ἐπέσαν ὄσοισι αἰ
 λαύρα, τοσαύτα ἀρίθμῳ, pro numero vicorum,
Herodot. 1, 180. Α λαύρος.
 ΛΑΥΡΟΣ, *ra, ron, latus, multus, copiosus.*
 Λαύρος, *adv. late;* (2) abunde; (3) vehementer.
 Λαυροσμίω, *ω, fut. ἴσω,* procaciter et præcipi-
 tanter loquor, bilatero, *Æschyl.* Ex λαύρος
 ἐστὶ μῦθος, *os.*
 Λαύω, fruor.
 Λαφρία, *as, ἡ*, prædatrix; epith. Minervæ, qu.
 λαφρία, ἡ λάφυρον.
 Λαφρυμός, *ος, ὁ*, helluatio. Α λαφρύσσω.
 Λάφυρος, ὁ, morsus, *V. L.*
 Λάφρυς, *εως, ἡ*, idem:
 Λαφρύτης, *ς, ὁ*, liguritor, helluo. Ab eod.
 Λάφρυς, *ων, τὰ.* Vide λάφυρον.
 Λαφρυγαγία, *ω, f. ἴσω,* spolio, prædor, diri-
 pio. Ex λάφυρα ἐστὶ γαγία.
 Λαφρυεύω, *f. εἶσω,* idem. Α λάφυρα.
 Λαφρυραγωγός, *ος, ὁ*, prædator. Ex eod.
 Λάφυρος, *ς, τὸ, ar. Polyb.* potestas prædandi in
 agro alieno, quæ datur publico, quod est
 ἐπισηρῶνται, *Επρ.* (2) λάφυρα, τὰ, spolia et
 cetera præda.
 Λαφροσώλεια, *as, ἡ*, hastarium, *Gl. V.* sub-
 hastatio prædæ. Ab eod. et πωλείω, vendo.
 Λαφροσώλειον, *ς, τὸ*, officina in qua spolia
 dividuntur. Α
 Λαφροσώλειον, *ω, f. ἴσω,* spolia vel exuvias ven-
 do; (2) sub hasta dividendo, auctioner. Α
 Λαφροσώλης, *ς, ὁ*, spoliatorum seu exuviarum
 venditor; (2) qui captivos vendit.
 ΛΑΦΥΣΣΩ, *vel λαφύττω,* fut. ξω, avide de-
 glutio; (2) helluor, lurcor, consumo per
 lulum.
 Λαφύσιος, *ια, ion,* vorax, helluo. Α præc.
 ΛΑΧΑΙΝΩ, *fosch. 4, 96.*
 Λαχάινω, *Μοσχ. 4, 96.*
 Λαχάινον, τὸ, olusculum, *Steph.*
 Λαχαισία, *as, ἡ*, locus oleribus consitus: (2)
 olerum collectio. Α
 Λαχαισίωμα, fut. εἶσωμαι, olera produco; (2)
 oleris instar esui sum. Α λαχάινω.
 Λαχανήσος, *ος, ὁ*, oleraceus. Ab eod.
 Λαχανήσος, *ς, ὁ*, ἢ, olera ferens.
 Λαχανίζομαι, *f. ἴσωμαι,* olera colligo vel lego.
 Α λαχάινω.
 Λαχανισμός, *ος, ὁ*, olerum collectio.
 Λαχανιτικός, *ος, ὁ*, ad olera pertinens, *Steph.*
 Λαχάινος, *ς, τὸ*, olus. Α λαχάινω.
 Λαχανοπωλείον, *ς, τὸ*, locus ubi olera vendun-
 tur. Α
 Λαχανοπωλείω, *ω, f. ἴσω,* olera vendo.
 Λαχανοπώλης, *ς, ὁ*, olerum venditor.
 Λαχανοπωλήτρια, *as, ἡ*, olerum venditrix.
 Λαχανοπωλὴς, *ιδος, ἡ*, idem.
 Λαχανοπωλία, *ς, εἷς, ἡ*, venditio olerum.
 Λαχανοφάγία, *ς, ἡ*, cibus ex oleribus.
 Λαχανώδης, *εως, ὁ*, ἢ, oleraceus, ex olerum
 genere. Α λαχάινω.
 Λάχεια, *as, ἡ*, fossu facilis; (2) brevis. Α
 λαχάινω.
 Λαχειδής, *Nic.*
 Λαχέω, *a. 2. inf. act. verbi λαρχάω.* Unde
 Λαχέως, *εως, ἡ*, Lachesis, una Parcarum.
 Λαχῆ, *ης, ἡ*, sors. Ab eod.
 Λαχῆρας, *a. 1. part. act. Att. pro λαχῆρας,* a
 λαχάινω.
 ΛΑΧΜΟΣ, *ος, ὁ*, pilorum densitas.
 Λαχμός, *ος, ὁ*, sors. *Gl. V.* λαχμός, micatio. Α
 λαρχάω.
 Λαχναίος, *αία, αἰών,* lanuginosus, villosus, pilo-
 sus, hirsutus, hispidus. Α
 ΛΑΧΝΗ, *ης, ἡ*, lanugo; (2) pili lanuginis
 modo molles; (3) pelli lanugine hirta,
 seu pellis hirsuta pili mollioribus.
 Λαχνήεις, *ήσσω, ἦν,* idem quod λαχναίος. Φῆ-
 ρας ἐτίσαστο λαχνήεντας, *Il. 2, 743.*
 Λάχνος, *pro λαχνήεις, Suid.*
 Λαχνώδης, *εως, ὁ*, ἢ, idem quod λαχναίος.

Λαχοίνω, *1. sing. aor. 2. opt. act. Att. pro λά-
 χοίω, a λαρχάω.*
 Λάχος, *εως, τὸ*, sors. Α λαρχάω.
 Λαχῶσα, *a. 2. part. act. f. g. a λαρχάω.*
 Λαχῶ, *sortiar, f. 2. ind. act. verbi ejusd.*
 Λαχῶν, *sortitus, aor. 2. part. act. verbi ejusd.*
 Λάχων, idem quod λαχάινω, *Lyc.*
 Λαφύμαι, *1. sing. fut. 1. ind. med. Dor. pro
 λάφωμαι, a λαμβάνω.*
 Λαφῆ, *2. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro λάφω.*
 Λαφῆμαι, *f. 1. ind. med. Dor. pro λάφωμαι.*
 Λάψω, *video; (2) volo; (3) fruor.* Ὅ μὲν λάε
 νεβρόν ἀπάγχων, *Odys. 19, 230.*
 Λαώδης, *εως, ὁ*, ἢ, popularis. Α λαός.
 Λάω, *as, ἡ*, vel λάω, *ας, ἡ*, lapis quem textor
 inter tendendum stamini appendit, *Elym.*
 Α λάω.
 Λαίανω, *ης, ἡ*, λαῖνα. Α λαίω.
 Λαίανω, *f. λαανῶ, λαίγω, polio, complano; (2)
 comminuo.* Ἐπειθ' ἴνα λαίνομι τῶτ' ἡμιπι-
 σχῶμην, caleferem, *Aristoph. Conc. 538.* Α
 λαίω.
 Λαίανω, *a. 1. inf. act.*
 Λαίαντις, *as, ἡ*, lavigatrix. Α λαίανω.
 Λαίαντικός, *ος, ὁ*, lavigandi vim habens. Unde
 Λαίαντικός, *adv.* ad lavigandum apte.
 ΛΕΒΗΤΙΣ, *ιδος, ἡ*, exuvias, pellis deposita,
 membrana sive senectus anguim deposita,
 vernatio, vernatio anguina; (2) cortex
 fabæ, pellicula fabæ, *Hes.*
 ΛΕΒΗΣ, *ης, ὁ*, lebes, ahenum, cacabus; (2)
 pelvis, *1 Reg. 2, 14.*
 Λεβητάριον, *ς, τὸ*, parvus lebes. Dim.
 Λεβήτιον, *ς, τὸ*, idem et ab eod.
 Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.
 Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης et
 χαίρω, gaudeo, cum allusione ad Charon-
 tem.
 Λεβητώδης, *εως, ὁ*, ἢ, lebetis formam habens.
 Λεβιανός, *ος, ὁ*, lebianus, piscis quidam,
 Λεβίας, *ς, ὁ*, lebias, piscis.
 Λεγεών, *ωνος, ὁ*, legio; *Vox Latina.*
 ΛΕΥΝΩΝ, *ς, τὸ*, fimbria quæ adsurtur extre-
 mæ vesti.
 Λεγνώω, *ω, unde apud Hes. λεγνώσαι, a. 1. inf.
 quod exponit ποικίλας, i. e. variegare.*
 Λεγνώδης, *εως, ὁ*, ἢ, varius, variegatus, *Hes.*
 ubi λεγνώδεις, ποικίλας. Α λεγνώνω.
 Λεγνώτος, virgatus. Λεγνώτος χιτών, virgata
 tunica. Τῷ δ' ἐπὶ νάτω λεγνώτω εἰλέεσαι, vir-
 gatis splendet maculis, *Nic. Ther. 726.*
 Λεγνόμεν, *1. pl. præc. ind. pass. Æol. pro λε-
 γόμεθα, a λέγω.*
 Λέγωμαι, *1. pl. præc. Dor. pro λέγομαι.*
 Λέγονται, *3. pl. Dor. pro λέγσονται.*
 ΛΕΓΩ, *f. λέξω, dico, aio, memoro; (2) nume-
 ro, percenseo; (3) lego, colligo, deligo;
 Pass. λέγομαι, dicor, deligor, recenseor;
 Med. deligo, numero, percenseo; (2) disse-
 ro, loquor; (3) cubo, jaceo, dormio. Μέλ-
 λωσι μ' αἰ γυναικες ἀπολείν—ἵτι κακῶς αὐ-
 τὰς λέγω, Aristoph. Thesm. 189. Τῶπον ἑδάμῃ
 λέγω, nihil facio, *Soph. Antig. 189.* Ἐν
 Βραχέϊ ξυμβεῖς λέγω, summatum, *Id. El. 675.*
 Ἦν καλεῖν ἄριστος ἀδυνατώτατος λέγειν, *Plut. in
 Alcib. 13. ex Eurip. (3) ὅθ' ἠδὲ λέξατο ἕπνα,
 Il. 4, 131.*
 Λεγώμεθα, *Il. 2, 435.* Tempus colloquendo
 teramus—vel, *hic accubemus.*
 Λεηλάσια, *as, ἡ*, prædatio, ipsa actio agendi
 prædam; (2) præda. Ex λείω et εἰλαύνω.
 Λεηλατίω, *ω, f. ἴσω,* prædam ago, prædando
 abigo, depopulo, prædor. Λεηλατεῖν ἔκ
 σπινος, *Xen.* Ex iisd.
 Λεηλατίως, *ης, ὁ*, prædatorius. Ex iisd.
 ΛΕΙΑ, *as, ἡ*, præda, corpora capta, pecudes
 prædando abacte.
 Λειάνω, *f. αναῖ, λαίγω, polio. Πᾶν δ' εὖ λαίνας,
 Il. 4, 111. Λείγναι χορὸν, Odys. 8, 260.* Α
 λαίω.
 Λειάντις, *as, ἡ*, quæ lavigat. Α præc.
 ΛΕΙΒΩ, *libo, fundo, stillo. Ἐπὶ δ' αἰθῶσα οἶνον
 λείβω, Il. 1, 463. Δάκρυα λείβω, Ib. 13, 658.*
 Ἄφροδ' ἐπεὶ σῆμα μασιχρόντι λείβεται, *de
 agno, Hesiod. Scut. 390.* Hinc λείβομαι,
 fluo, liquesco.*

Λεῖβηθρον, *ς, τὸ*, rivus, aquæ ductus; (2) locus
 irriguus. Α præc.
 Λειεντέρω, *ω, f. ἴσω,* laboro lævore seu fluxu
 intestinorum. Ex λείω et ἔντερον.
 Λειεντέρια, *as, ἡ*, lævitas intestinorum, cibos
 incoctos elabi sinens. Ex iisd.
 Λειύμαι, *λαύγομαι, præc. ind. pass. Dor. pro
 λειύμαι, conlr. ex λείβομαι, a λείω.*
 Λεῖζομαι, et Ποεὶ ληίζομαι, *f. ἴσωμαι, prædor.*
 Α λείω.
 Λεῖγναι, *3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. et Att. pro
 ἐλείναναι, a λείανω.*
 Λεινάριον, *ς, τὸ*, vannus parvus. Dim.
 Λεινήζω, *vanno, Gl. V.* Α λείκνω.
 Λεῖκνον, *ς, τὸ*, ornamentum Bacchicum, van-
 nus; ventilabrum, quod et λίκνον.
 Λειμώδης, loci paludosus et arboribus con-
 sitti. Εἰσὶ γὰρ φύσεις, αἱ μὲν ὄσων καικίαι, δέν-
 δραδεσί τε καὶ ἀφύδροισι αἱ δὲ λεπτοῖσι τε καὶ
 ἐνδροῖσι αἱ δὲ λειμώδης τε καὶ ἐλάδεις, lim-
 natica ac paludosa, *Hippocr. de aëre, locis,
 et aquis, 547.* interpres male vertit prata
 (sed nihil aliud est quam comparativum a
 λείμας).
 Λειμώδης, *ες, prata habens seu pascua.*
 Λείμας, *άκος, ὁ*, pratium. Λωτοσφόρον κατὰ λεί-
 μακα, *Eurip. Phœn. 1564.* Χλοραῖς ἐπιπαύ-
 ζουσα λείμακος ἠδοναῖς, *Id. Bacch. 864.* Α
 λειμῶν.
 Λειμῶς, *άδος, ἡ*, idem et ab eod.
 Λειμώδης, herbidiar, viridior, *Suid.*
 Λείμμα, *άτος, τὸ*, quod relictum est, reliquia.
 Ὅσα τῷ παιδὸς τὰ λείμματα, *Herodot. 1, 119.*
 Α λείπω.
 Λειμώδωρον, *ς, τὸ*, Limodorum, herba, fenum
 Græcum suffocans.
 ΛΕΙΜΩΝ, *ωνος, ὁ*, pratium, locus irriguus; (2)
 pudendum muliebne, *Eur. Cycl.*
 Λειμωνήρης, *εως, ὁ*, ἢ, ut λειμωνήρης βοτάνη,
 herba pratensis. Α λειμῶν.
 Λειμωνία, *as, ἡ*, anemones species. Ab eod.
 Λειμωνιάς, *άδος, ἡ*, pratensis; (2) in pratis de-
 gens. (2) Νύμφαι τ' ἐνδροῖ λειμωνιάδες, *Soph.*
Phil. 1454. Ab eod.
 Λειμωνιάτης λίθος, Limouiates, gemma, quæ
 Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta
 a pratensi virore. Α λειμῶν, pratium.
 Λειμωνίον, *ς, τὸ*, Limonium, quibusdam beta
 silvestris. Ab eod.
 Λειμωνίος, *ια, ion,* pratensis. Ab eod.
 Λειμωνίς, *ιδος, ἡ*, pratensis: ut λειμωνίς πύα,
 herba pratensis. Ab eod.
 Λειμωνοειδής, *εως, ὁ*, ἢ, prato similis, floridus,
 herbidus. Ex λειμῶν et εἶδος.
 Λειμωνόβη, vel λειμωνόβην, *adv. e prato.*
 Λειβώστος, *ς, ὁ*, ἢ, leniter incedens. Ex λείω
 et βαίνω, eo.
 Λειονέγιος, *ς, ὁ*, ἢ, læve mentum habens;
 (2) tenui mollique barba præditus. Ex
 λείω et γένειον.
 Λειονάρηνος, *ς, ὁ*, ἢ, læve et glabrum caput
 habens. Ex λείω et κάρηνον.
 Λειονάυλος, *ς, ὁ*, ἢ, lævem caulem habens, cui
 scarpus est lævis.
 Λειονόμωρον, *ονος, ὁ*, ἢ, λειονόμωρον, mare
 pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi
 complanatum. Ex λείω et κύμα.
 Λειονόμος, *sc. κίμας, Επρ.* pertica illa trans-
 versa, quæ appenduntur αἱ λείαι ad compla-
 nanda stamina, *Steph.*
 Λειονοπή, *ης, ἡ*, pro λεονοπή, leonina pellis.
 Λειονομαχέω, *acc. sing. Dor. pro λεονομά-
 χων, a*
 Λειονομαχέω, *ς, ὁ*, ἢ, pugnas cum leone. Ex
 λείω pro λέων et μάχομαι.
 Λειονοσπάλης, *ς, ὁ*, idem. Ex πάλη.
 Λεῖπες, *άδος, ὁ*, ἢ, qui lævibus est pedibus.
 ΛΕΙΠΟΣ, *λαίω, λείω, lavis, non asper, giaber,
 planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura
 lævigatus; (4) minutim contusus. Hinc
 τὸ λείον, ὁ, lævor; item pulvis.*
 Λεῖπός, *ς, ὁ*, ἢ, lævi testa intectus. Ex
 λείω et ἔσρανον, testa.
 Λεῖπρία, *ων, τὰ*, ostræ læves, ostræ non sca-
 bra. Ex λείω et ἔσρανον, seu ἔσρανον.
 Λεῖπρία, *ης, ἡ*, lævitas, lævor. Α λείω.

Λειπορέω, *ω*, fut. *ήσω*, contero, contundo et conminuo, ita ut lævigetur.
 Λειπορέω, *εις*, *δ* *ε* *η*, qui ita tritus et tusus est ut sit lævis. Ex *λειος* et *τριβω*.
 Λειπορχεῖν, lævi capillo præditum esse; *λειορχεῖν ποιεῖ*, pilos lævigat et expolit. Ex *λειος* et *τριχῶς*, capillus.
 Λειωγῶ, *ω*, f. *ήσω*, expolio, lævigo, complano. Ex *λειος* et *ωρον*, opus.
 Λείωσι, dat. pl. *Ion.* pro *λείωσι*, a *λίω*, *leo*.
 Λειόφλλος, *ε*, *δ* *ε* *η*, lævem seu tactu inollem corticem habens. Ex *λειος* et *φλλος*.
 Λειόφυλλος, *ε*, *δ* *ε* *η*, lævia, non aspera, habens folia. Ex *λειος* et *φύλλον*.
 Λείω, *ω*, fut. *ώσω*, lævigo. A *λειος*.
 Λειποανδρείν, viris destitui, virorum inopia laborare. Ex *λείπω* et *ἀνδρ*. Hinc
 Λειποανδρείον, *ε*, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.
 Λειποανδρία, *ασ*, *η*, virorum penuria.
 Λειποανθρωπία, *ασ*, *η*, penuria hominum.
 Λειποδοσιάνειω, *ω*, fut. *ήσω*, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex *λείπω* et *βοτανή*.
 Λειπογάμος, *ε*, *δ* *ε* *η*, qui nuptias reliquit. Τὰν *λειπογάμων*, *Ευριπ.* *Or.* 1305.
 Λειπογνάμων, *ονος*, *δ* *ε* *η*, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones.
 Λειπογραμμώτος, *ον*, cui litera deest.
 Λειποδρεῖν, *εις*, *δ* *ε* *η*, inops, egenus, pauper. Ex *λείπω* et *δρεω*, *egro*.
 Λειπόδερος, *ε*, *δ*, cui deficit præputium seu cutis glandem tegens, apella. *Gl. Vet.* *λειπόδερος*, vcrpus. Ex *λείπω* et *δέρμα*.
 Λειποδράνειω, *ω*, f. *ήσω*, viribus ad agendum destitui, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex *λείπω* et *δράω*, *facio*.
 Λειποδράνης, *εις*, *δ* *ε* *η*, viribus ad aliquid agendum destitutus, *Arct.* A præc.
 Λειποδρῶνεια, *ω*, fut. *ήσω*, animo deficio seu deficior.
 Λειποθρομία, *ασ*, *η*, animi defectio, animi deliquium. A
 Λειποθύμος, *ε*, *δ* *ε* *η*, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
 Λειποθυμικός, *αδν*, cum deliquo.
 Λειποχρεως, *ε*, *δ* *ε* *η*, cui caro deficit, non carnosus. *Gl. V.* *λειποχρεως*, macilentus.
 Λειπομαρτύριον, *ε*, τὸ, deserto testimonii dicendi; (2) actio in desertores testimonii.
 Λειπόναις, *δ*, qui navem deserit.
 Λειπονάντης, *ε*, *δ*, qui socios navis deserit.
 Λειπονάντιον, *ε*, τὸ, desertio sociorum nautarum; (2) *λειπονάντιον δίκη*, lis quæ intenditur desertoribus navium, navalium sociorum, vcl etiam certaminis navalis. A præc.
 Λειπονίαις, *δ*, idem quod *λειπονάντης*, *Suid.*
 Λειποπάτηρ, idem quod *λειποπάτωρ*, *Eur.*
 Λειποπάτωρ, *ορος*, *δ* *ε* *η*, qui patrem deserit. Τὰν *λειποπάτωρα*, *Eur.* *Or.* 1305.
 Λειποπύριος, *ε*, *δ* ut *λειποπυρίας πυρετός*, febris continua, in qua simul externa frigent, interna uruntur. Ex *λείπω* et *πύρ*.
 Λειποστανία, *ασ*, *η*, barbæ defectus. Ex *πάγων*.
 Λειπόσαρκος, *ε*, *δ* *ε* *η*, qui carne deficit, non carnosus, macilentus. Ex *σάρξ*.
 Λειποστράτια, *ασ*, *η*, militiæ desertio.
 Λειποστράτια, *ασ*, *η*, vel *λειποστράτειον*, *ε*, τὸ, idem et *cx* *iisd*.
 Λειποστράτιον, τὸ, desertio expeditionis seu militiæ, *Tlinc*.
 Λειποστράτιος, *ε*, *δ* *ε* *η*, qui militiam deserit.
 Λειποστρατιώτης, *ε*, *δ*, qui militiam deserit. Τῶν *λειποστρατιωτῶν* ἐν τοῖς πολέμοις ἠγμένων, *Arrian.* *Punic.* 115.
 Λειποστακία, *ω*, f. *ήσω*, desero ordinem, desero stationem. *Λειποστακτεῖν τῷ φιλῶ*. A
 Λειποστακτής, *ε*, *δ*, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. Ex *λείπω* et *τάσσω*, *ordino*.
 Λειποταξία, *ασ*, *η*, desertio ordinis aut loci in acie.
 Λειποταξίας, *ε*, *δ*, idem quod *λειποτακτής*.
 Λειποταξίον, *ε*, τὸ, idem quod *λειποταξία*.
 Λειποταξίος, vide *λειποταξίας*.

Λειποψυχία, *ω*, fut. *ήσω*, anima linquor, animo deficio, *Xen*.
 Λειποψυχία, *ασ*, *η*, animi deliquium seu defectio. Ex *λείπω* et *ψυχή*. Hinc
 Λειποψυχώδης, *εις*, *δ* *ε* *η*, qualis est qui deliquium animi patitur.
 Λειπσίον, *αδν*, *posit*, relinquendum est. Οὐ *λειπσίον τάδε*, *Eur.* *Herc.* *Fur.* 1390.
 Λειπτός, relinquendus, *Eur*.
 Λειπυρίας πυρετός, febris continua, *Gorr*.
 ΛΕΙΠΩ, fut. *ψω*, linquo, relinquo, defero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) dcsum, deficio, absum; *λείπωμαι*, relinquo, supersum; superior, minor sum; minor, posterior, inferior sum; deest mihi aliquid: vincor, causa cado, p. m. *λείλωσα*, reliqui; a. 2. *ἔλιπον*, reliqui; p. pass. part. *λελειμμένος*, relictus; a. 1. pass. part. *λείφθεις*, relictus. Τῶν *ἀν τέκνων λείπειτο πρὸς τῶν κρίσιν*, superaretur, *Soph.* *Tr.* 270.
 Δύσηνος, ἔτ' *δδυμάτων ἐλείπετ' ἔδεν*, *Ib.* 954.
 Παλαιὰ *καινῶν λείπεται κηδευμάτων*, cedunt, *Eur.* *Med.* 76. *λελειμμένος λόγος*, qui vocem non audivit, *Soph.* *Aj.* 543. Ἦ *ξὺν δόλῳ κενθήσῃ οἱ λελειμένοι*, qui cecidistis causa, *Id.* *ibid.* 1245. *λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι, μὴτ' ὀρεῖν, δυνὸν κακοῖν*, impediore duplici malo, *Soph.* *Ed.* *Col.* 495. Ἦ *πῶς ἐλείψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων*, non assequeris meum consilium, *Eurip.* *Or.* 1085. Ἐν *δέ σοι λείψομαι*, te iudice vincar, deficiam; victam me dabo, acquiescam in tuo iudicio, *Id.* *Hippol.* 324. *Γνώμη δ' ἀεὶ δὲλεφθῆ Μελεάγρου λελειμμένος*, inferior autem prudentia Meleagro fratre, *Id.* *Suppl.* 904. *Λειφθεις, δινὰ πείσομαι, μύχης*, tristitia patiar, si mature non pervenero ad pugnam, *Id.* *Heraclid.* 734. *Ἐλείμμαι τῶν ἐν Ἑλληνισ νόμων*, ignoro mores Græcorum, *Id.* *Helen.* 1262.
 Λειπώδιν, *ίνος*, *δ*, doloribus exemptus, *Suid*.
 Λείπωσα, *Dor.* pro *λείπωσα*, a *λείπω*.
 Λείωίνος, *ίνη*, *ίνον*, liliaceus, e liliis factus; (2) lilio similis; (3) floridus, mollis, delicatus. A *λείριον*.
 Λειριόεις, *όσσα*, *όεν*, liliaceus; (2) floridus; (3) suavis; (4) tener. (3) *όσα λειριόεισαν ἴσιον*, vocem suavem emittunt; *alii* *facilem interpretantur*. Vide *Hesych.* *Hom.* *Il.* 3, 152. Ab eod.
 ΛΕΙΠΩΝ, *ε*, τὸ, lilium; (2) flos narcissi; (3) flos quilibet.
 Λείριος, floridus. *Λείρια κηρία* sic vocat *Oppianus* quod mel fiat ex succis florum omnis generis, *Oppian.* *Cyneg.* 1, 128.
 Λειρός, *ρά*, *ρόν*, gracilis, pallidus, *Hes.* A *λείος*.
 Λειρόφθαλμος, *ε*, *δ* *ε* *η*, qui placido et miti aspectu est. Ex *λείος* et *όφθαλμός*.
 Λειρώδης, liliaceus, *Theophr.*
 Λειτός, *η*, *όν*, prædabilis. A *λείζω*.
 Λείτων, *ε*, τὸ, publicum.
 Λειτωγῶ, *ω*, f. *ήσω*, publicum munus obco; *ἵνρη*. *sumptibus* in *remp.* faciendis, *deinde* (2) *tropicæ*, reip. quocunque modo, *prodesse*; (3) *sacris* operor in *N. T.* (4) *ap. Eccles. Script.* munere ecclesiastico fungor; *ἵνρη*. *Sacram* *Cœnam* administro. *Λειτωγῆν, τῇ πόλει*, *Xen.* *τὰς διαπανθῶς λειτωγίας*, *Dem.* *περὶ τὰς ἀρχάς*, *Aristot.* *πρὸς τί*, *Id.* A *λειτωγός*. Hinc
 Λειτωγῆμα, *άπος*, τὸ, ministerium sacrum et ecclesiasticum; (2) *tributi* præstatio.
 Λειτωγία, *ασ*, *η*, ministerium seu munus publicum; (2) ministerium quodvis; (3) *quodvis* pietatis officium; (4) *administratio* *S. Cœnæ*. A *λειτωγός*.
 Λειτωγικός, *η*, *όν*, sacerdotalis; (2) *ad ministerium* pertinens. A
 Λειτωγός, *ε*, *δ* *ε* *η*, qui munus publicum obit; (2) *minister* ecclesiæ. Vide *ληίτωγός*.
 Λειτωγροί, *οἱ*, operæ militares, ministri, operarii militares. *Λειτωγροὶ φιλοπονάτατοι*, *Polyb.* 5, 2, 5.
 Λειψαίμια, *ω*, sanguine destitui, exsanguis et pallidus reddor. A
 Λείψαιμος, *ε*, *δ* *ε* *η*, cui sanguis deficit, pallidus et exsanguis. Ex *λείπω* et *αἷμα*.

Λειχάζω, fello, -as, *Gl. V.* A *λείχω*.
 ΛΕΙΧΗΝ, ἦνος, *δ*, lichen, impetigo, summa cutis asperitas, cum leni pruritu, *Lev.* 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ species, lichenas sanans, *Angl.* *LIVERWORT*. Hinc
 Λειχηνήω, *ω*, lichene seu impetigine laboro.
 ΛΕΙΧΩ, fut. *ζω*, lambo, lingo.
 Λείψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἔλειψαν*, a *λείπω*.
 Λειψανδρία, *ασ*, *η*, virorum penuria. Ex *λείψις* et *ἀνδρ*.
 Λειψανηλόγος, *δ* *ε* *η*, reliquias colligens. Ex *seq.* et *λέγω*.
 Λείψανον, *ε*, τὸ, reliquæ, quod relictum est.
 Λείψις, *εως*, *η*, relictio; (2) penuria. A *λείπω*.
 Λειψυδρία, *ασ*, *η*, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex *λείψις* et *ὕδωρ*.
 Λειώδης, *εις*, *δ* *ε* *η*, levis, planus, *Suid.* A *λείος*.
 Λείωμα, *άπος*, τὸ, lævigatum; (2) *friando* in pulverem redactum. A *λείω*.
 Λειώσις, *εως*, *η*, lævigatio. Ab eod.
 Λεκαλίος, *δ*, patinarius, ciborum delicatiorum appetens; qu. *λεκαλήφιλος*, *ap.* *Lucian*.
 Λεκανάριον, *ε*, τὸ, patella. A *seq.*
 ΛΕΚΑΝΗ, *ης*, *η*, pelvis, catinus, patina. *Χαλικώματα . . . λεπτότατα τὰς κατασκευαῖς, οἶον λεκανὰς καὶ ἕτερα ὅμοια τάτοις*, *Polyb.* 20, 11, 10.
 Λεκάριον, *ε*, τὸ, patella, parva pellis, catinulus. *Dim.* a *λεκάνη*.
 Λεκαῖς, *ἴδος*, *η*, idem et ab eod.
 Λεκανίσκη, *ης*, *η*, idem et ab eod.
 Λεκανομαντίας, *ασ*, *η*, divinatio c pelvi.
 Λεκανομαντής, *εις*, *δ* *ε* *η*, e pelvi vaticinans.
 Λεκανοσκοπία, *η*, pelvium inspectio, *Man.*
 Λεκάστις, *ε*, *δ*, qui e vitello est, seu in quo vitelli sunt. A *λέκισθος*.
 Λεκάστια, *χρόνισπις*, *η*, quæ pisa et olera vendit. *Vox Com.*
 Λεκιστάλης, *ε*, *δ*, qui pisa vendit. Hinc
 Λεκιστάλις, *ἴδος*, *η*, quæ pisa vendit.
 ΛΕΚΙΘΟΣ, *ε*, *η*, vitellus, ovi luteum; (2) *δ* *λέκισθος*, pisum; (3) *lens*, cui cortex detracta; (4) *pulmentum* e leguminum farina. Hinc
 Λεκιδώδης, *εις*, *δ* *ε* *η*, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) e farina leguminum confectus. A *λέκισθος*.
 Λεκίς, *ἴδος*, *η*, parva scutella. A *λέκός*.
 Λεκίσκιον, *ε*, τὸ, scutella. A *λεκίς*.
 Λεκίσκος, *ε*, *δ*, idem et ab eod.
 ΛΕΚΟΣ, *ε*, *δ*, vel *λέκος*, *εις*, τὸ, patina, scutella, *Hes.* *Poll*.
 Λεκτός, *ία*, *ιον*, dicendus. Hinc *λεκτόν*, dicendum est. A *λέγω*. Unde
 Λεκτής, *ε*, *δ*, dicentarius, *Gl. Vet.*
 Λεκτίων, τὸ, lectica, *V. L.*
 Λεκτικός, *η*, *όν*, orationi et sermoni accommodatus, disertus, eloquens. *Gl. Vet.* *λεκτικός*, *dicax*.
 Λεκτικῶς, *αδν*, proprie, vi vocis.
 Λέκω, 3. sing. *pluq.* *perf.* ind. *pass.* *Ion.* pro *ἔλεικτο*, a *λέγω*. Unde
 Λεκτός, *η*, *όν*, collectus, delectus; (2) *dictus*; (3) *dicendus*, qui dici potest; (4) *qui* in verbis seu dictis consistit. *Philol.* *λεκτόν*, *dicibile*; *ῥητ.* *λεκτοῖ*, *delecti*, *principes*. (3) *λέγει μέγαν τὴν ὄλβον, ἔτι λεκτόν, ἔτι πιστόν, magnam aliquam prædicat felicitatem, inerrabilem et incredibilem*, *Arist.* *An.* 421.
 Λεκτρολόπος, *δ*, adulter, *Sibyl*.
 Λέκτρον, *ε*, τὸ, lectus, cubile. A *λέγω*.
 Λεκτρονός, *αδν*, *ad lectum*.
 Λεκτροχάρης, *εις*, concubitu gaudens. A *χαίρω*.
 Λέκυθος, *ε*, *δ*, idem quod *λέκισθος*.
 Λελαβίσθα, *αορ*. 2. ind. *med.* *Ion.* et *Poet.* pro *λαβίσθα*, a *λαμβάνω*.
 Λελαβίση, 3. sing. *præs.* vel *αορ*. 2. *conj.* act. *Ion.* pro *λάβω*.
 Λελαβίση, *αορ*. 2. ind. *med.* *Ion.* et *Poet.* pro *ελαβίση*.
 Λελαβίς, *perf.* ind. *med.* *Dor.* pro *έλαβη*, a *λαβάνω* pro *λήθω*, *lateo*.
 Λελαβίση, *α*. 2. ind. *med.* *Ion.* pro *ελαβίση*.
 Λίλαμα,

Αίλακα, perf. ind. med. a ληκία.
 Αιλακία, part. perf. med. f. g.
 Αελάλακα, perf. ind. act. verb. λαλέω.
 Αελάμπρυνται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω.
 Αελάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. Dor. pro ελελάσμεθα, a λανθάνα.
 Αελάσαι, oblitus est, 3. sing. perf. ejusd.
 Αελάχουσι, 3. pl. aor. 2. conj. aet. Ion. pro λάχουσι, a λαρχάνα.
 Αελέπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λείπω.
 Αέλειπτο, relictus erat, 3. sing. plusq. perf. ejusd.
 Αεληρόστες, perf. part. aet. verbi λείχω.
 Αελήχθαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λέρω.
 Αέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνα.
 Αιληθόστας, adv. latenter, clam, furtim. A εληθός, quod est part. perf. med. a λανθάνα.
 Αέληκτι, perf. ind. act. per Synch. pro λελάληκα, a λαλέω.
 Αέλημμαι, perf. ind. pass. verbi λαμβάνω.
 Αελησθαι, perf. ind. pass. verbi λανθάνω.
 Αελησθαι, perf. inf. pass. verbi ληίζω.
 Αελησμαι, perf. pass. verbi ληίζω. Αελησμένος, part. pret. pass. Έκ γής βαρβαρώς ελησμένην, abrepta, Eurip. Med. 256.
 Αέλησμαι, oblitus sum, perf. ind. pass.
 Αέληφα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
 Αελημένος, perf. part. pass. per Euripon. pro λελημένος, Aesch. Sept. ad Theb. 386. Τυδίδης δὲ μαργών ἔξ μάχης ελημμένος, pro λελημένος, a λιλέω.
 Αέλογα, διτι, perf. ind. med. verbi λέγω.
 Αελογίμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. v. λογιζώ.
 Αελογισμένον, τὸ, ratio. Τὸ ελογισμένον παρσιές, καὶ τὸ καλὸν, Eurip. Iphig. in Aul. 386.
 Αελογισμένος, adv. prudenter, caute. A ελογισμένος, part. perf. pass. a λογιζομαι. Εἰ τὰ πράγματα ελογισμένως πρόσσω μι μᾶλλον, ἢ σθένει, Eurip. Iphig. in Aul. 1021.
 Αέλοχαι, perf. ind. med. verbi λαρχάνα.
 Αέλοιπι, 3. sing. perf. ind. med. verbi λείπω.
 Αελυμένοι, acc. sing. perf. part. pass. v. λέω.
 Αέλοχας, 2. sing. perf. ind. act. Att. pro λείλεχας, a λέγω.
 Αελύμαμαι, perf. ind. pass. Att. pro λελύμαμαι, a λυμαίνω.
 Αελύμενος, adv. leniter, lente. A λύω.
 Αέλυται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λύω.
 Αεμβάδιον, v. τὸ, parvus lembus. Dim.
 Αέμβαρχος, v. ὁ, lembi gubernator, qui lembo praest, E. M.
 ΑΕΜΒΟΣ, v. ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc
 Αεμβάτης, eos, ὁ ἢ, lembo similis.
 Αέμμα, ἄτος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantae, leguminis et similia; (4) tegmen. A λέπω.
 ΑΕΜΦΟΣ, v. ὁ, mucus coneretus.
 Αεμφός, ἔ, ὁ, vel λέμφος, v. ὁ, mucus; (2) stolidus, stultus.
 Αέντιον, v. τὸ, linteum. Vox Latina.
 Αεζάσθαι, contr. ex εζάσσαι, aor. 1. imperat. med. a λέγω, cubo, 11. 9, 67.
 Αέζατο, recensuit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐλέζατο, a λέγω, recenseo.
 Αέζω, cuba, 2. sing. praes. imperat. Ion. pro λέζω, a λέζωμαι, cubo.
 Αέζως, gen. sing. Att. et Ion. pro λέζιος, a λέζω. Unde
 Αεζίδιον, vel λεζίδιον, v. τὸ, vocula, verbum exquisitum. Dim. a λέζω.
 Αεζία, dieturio, Gl. V. A λέζω, dicam.
 Αεζιθήρας, v. ὁ, vocabulum captator. Ex λέζω et θήρα.
 Αεζιθήρια, αἶ, vocula auepor et capto:
 Αεζιθήρια, ας, ἡ, voeum captatio. Ex iisd.
 Αεζικολογῶς, v. ὁ ἢ, Lexici scriptor.
 Αεζικτός, ἔ, ὁ, vocabula deinceps posita explicans. Hinc ἡ λέζικῆ, ἡς, sc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, et τὸ λέζικόν, ἔ, se. βιβλίον, liber in quo vocabula sua serie posita explicantur, Lexicon, vocabularium. A
 Αέζις, εως, ἡ, dietio, elocutio, oratio, sermo, stilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.

Αέζῆντι, 3. pl. f. 1. ind. aet. Dor. pro λέζῆσι, a λέγω.
 Αεοντάρχωνος, ὁ ἢ, leonem angendo perimens. Ab ἀρχω.
 Αεοντή, ἡς, et conl'r. λεοντή, ἡς, ἡ, se. δορά, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.
 Αεόντιος, εἰα, εἰον, vel λέοντιος, v. ὁ ἢ ἢ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est:
 Αεοντήδον, adv. more leonino, instar leonis.
 Αεοντήδον δὲ ἐντινάξαντες εἰς τὰς πολέμιας, κατέστρωσαν αὐτῶν χιλιάς πρὸς τοῖς μηρῖοις, Maccab. 2, 11, 11.
 Αεοντιαίος, αἰα, αἰον, leoninus. Ab eod.
 Αεοντιδεύς, εως, ὁ, pl. leonitides, leonis catuli. Ab eod.
 Αεοντική, ἡς, ἡ, leontice, herba. Ab eod.
 Αεόντιος, εἰα, εἰον, leoninus. Ab eod.
 Αεοντίσκος, v. ὁ, parvus leo. Dim. ab eod.
 Αεοντοβᾶμων, ὁ ἢ ἢ, leoni insistent, Aesch.
 Αεοντόβοτος, v. ὁ ἢ ἢ, leones alens. Ex λέων et βόσκω.
 Αεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonum domitor. Ex λέων et δαμάω.
 Αεοντόθυμος, v. ὁ ἢ ἢ, leonino, id est, forti animo praeditus. Ex λέων et θυμός.
 Αεοντοκέφαλος, v. ὁ ἢ ἢ, caput leonis habens.
 Αεοντοκάμος, v. ὁ ἢ ἢ, leonum eurator. Ex κομέω.
 Αεοντοκίτης, εως, ὁ ἢ ἢ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγείς κύνες, canes canum et leonum coitu progeniti. Ex λέων et μίγνυμι.
 Αεοντοπέταλον, v. τὸ, leontopetalum, herba.
 Αεοντοπόδιον, v. τὸ, leontopodium, pes leonis, herba. Ex λέων et πῆς.
 Αεοντοπρόσωπος, on, leonis faciem habens.
 Αεοντοφόρος, v. ὁ ἢ ἢ, leonidea, leonum interfecto; λεοντόφορος, a leone occisus.
 Αεοντοφόρος, v. ὁ ἢ ἢ, leonem ferens. Ex φέρω.
 Αεοντοφύης, εως, ὁ ἢ ἢ, ex leone natus. Ex λέων et φύω, nascor.
 Αεοντόχλαινος, v. ὁ ἢ ἢ, pelle leonina indutus. Ex χλαῖνα, vestis.
 Αεοντόψυχος, on, fortissimus. Ex ψυχή.
 Αεοντώδης, εως, ὁ ἢ ἢ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.
 Αεοντωδῶς, adv. more leonino.
 Αεουργός, vid. λεουργός.
 Αεπάδιον, v. τὸ, pl. τὰ επάδινα, lora lata quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω.
 Αεπαῖος, αἰα, αἰον, montanus, arduus, praeruptus, asper; (2) corticeibus abundans. (1) λεπταῖος ἢ κάστοδ' ὅπου χιδνός, Eurip. Hērrol. 1248. A λέπας, vel λέπος.
 Αεπαργος, v. ὁ ἢ ἢ, albus, Eust. Ex λεπῖς et ἀργός, albus.
 Αέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.
 Αεπάς, ἄδος, ἡ, lepa, concha petrae adnascens. Πρὶν Ἰδαῖον καλοῦσιν αἰάπας, mitteret, Eurip. Andr. 295. A λέπας.
 Αέπασμα, τὸ, velamen, Man.
 Αεπασή, ἡς, ἡ, genus poculi conchae formam habens. A λεπῖς.
 Αεπασίς, ἴδος, ἡ, idem et ab eod.
 Αεπίδιον, v. τὸ, parvus cortex; (2) parva squama; (3) lacinula. Dim.
 Αεπίδοιδής, εως, ὁ ἢ ἢ, squamæ formam habens. Ex λεπῖς et εἶδος.
 Αεπίδοχαιλος, v. ὁ, aeris squama.
 Αεπίδωτος, ἡ, ὄν, squamatus, squameus, squamosus; (2) piseis quidam.
 Αεπίζω, f. ἴωα, decortico, putamen vel squamam detraho; (2) pellem detraho; (3) laminam detraho qua inductum quid erat. Διότι λεπταίωσιν τὴν πῦ Διὸς τράπεζαν, ἀργυρῶν ἔσαν, Polyb. 23, 2, 7. A
 Αεπίς, ἴδος, ἡ, cortex, liber; (2) squama; (3) lamina. A λέπω.
 Αέπισμα, ἄτος, τὸ, cortex, detractus; (2) decorticateo. A λεπῖζω.
 Αέπας, εως, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, siliqua; (3) squama piseis. A λέπω.
 Αέπας, ας, ἡ, lepra, vitiligō, asperitas cutis profundior eum pruritu eam in squamas resolvens. A λεπρός. Unde

Αεπράς, ἄδος, ἡ, seabra, aspera.
 Αεπράω, ᾧ, scaber fio; scaber sum.
 Αεπρίαιω, ᾧ, idem et ab eod.
 Αεπρίκος, ἡ, ὄν, ad lepram pertinens; (2) lepra medens. A
 ΑΕΠΡΟΣ, ἄ, ὄν, seaber, asper; (2) leprosus, eujus cutis quasi in squamula asperas resolvitur. Hinc τὸ λεπρόν, ἔ, lepra. Hinc Αεπρός, ᾧ, f. ἴωα, scabrum reddo, velut squamulis obduco. Hinc λεπρόβομαι, ἔμαι, lepram patior, lepra laboro.
 Αεπρόνω, λεπρόνομαι, idem.
 Αεπρόνης, εως, ὁ ἢ ἢ, leprosus, seaber.
 Αεπτάκινος, ἔ, ὁ, tenuis, minusculus, minutulus. In Eriogr. Ph. λεπτακίνος, gracilis. A λεπτός.
 Αεπτάλλιος, εἰα, εἰον, tenuis, subtilis; (2) gracilis, maeculentus, oppro. obeso. Μηδ' ἐτι λεπταλλίω, Orprian. 1, 87. Ab eod.
 Αεπτεσίλεπτος, v. ὁ ἢ ἢ, gracilis supra graciles, graecillitate omnes superans, Eriogr.
 Αεπτηγορέω, ᾧ, f. ἴωα, minutissima quaeque recenseo. Ex λεπτός et ἀγορέω.
 Αεπτίζω, extenuo, attenuo.
 Αεπτοβάθης, εως, ὁ ἢ ἢ, medioeriter profundus.
 Αεπτόβλαστος, v. ἢ ἢ, tenuia germina edens. Ex λεπτός et βλαστάνω.
 Αεπτόβος, v. ὁ, exillem et gracilem vocem habens. Ex λεπτός et βοή, clamor.
 Αεπτόβυρσος, on, tenuem pellem habens.
 Αεπτόγονιος, v. ὁ ἢ ἢ, cujus solum tenue et non pingue est. Ex λεπτός et γαῖα.
 Αεπτόγειος, v. ὁ ἢ ἢ, idem. Ex γεία, vel γῆ.
 Αεπτόγειος, v. ὁ ἢ ἢ, idem; τὸ λεπτόγειον, tenuitas, sterilitas soli.
 Αεπτογνώμων, onος, ὁ ἢ ἢ, acutus, subtilis. Ex λεπτός et γνώμη.
 Αεπτόγραμμος, v. ὁ ἢ ἢ, minutis literis seu lineis constans. Ex γραμμα, seu γραμμῆ.
 Αεπτογραψος, tenuiter, subtiliter scribens.
 Αεπτόγραφος, v. ὁ ἢ ἢ, minutis et exiguis literis descriptus.
 Αεπτόδερμάτος, v. ὁ ἢ ἢ, tenuem pellem seu eutem habens. Ex δέρμα.
 Αεπτόδερμος, v. ὁ ἢ ἢ, idem.
 Αεπτόδερμία, ας, ἡ, corii tenuitas.
 Αεπτόδομος, v. ὁ ἢ ἢ, tenuiter aedificatus, ex tenui materia structus. Ex δέμα.
 Αεπτοειπία, ᾧ, subtiliter dissero, minutissima quaeque traeto. Ex ἔπος.
 Αεπτόφρῆς, χος, ὁ ἢ ἢ, qui tenui pilo seu capillo est. Ex λεπτός et φρέξ.
 Αεπτόφρος, v. ὁ ἢ ἢ, tenuia habens folia. Ex λεπτός et φρίον.
 Αεπτόνιος, v. ὁ ἢ ἢ, tenues nervos seu exiles fibras habens. Ex λεπτός et ἴς.
 Αεπτοκίλλᾶμος, epith. arundinis tenuis.
 Αεπτόκαρπος, v. ὁ ἢ ἢ, cujus fructus tenuis est.
 Αεπτοκάρυον, v. τὸ, nux avellana.
 Αεπτόκαρπος, v. ὁ ἢ ἢ, festuam seu sureulum tenuem habens.
 Αεπτόκαυλος, v. ὁ ἢ ἢ, qui tenuem eulem seu seupum habet.
 Αεπτόκνημος, v. ὁ ἢ ἢ, exiles tibias, ac suras, seu crura exilia habens. Ex κνήμη.
 Αεπτοκοπέω, ᾧ, f. ἴωα, minutum concido, seu contundo, comminuo. Ex κοπή.
 Αεπτολεσχῆς, εως, ὁ ἢ ἢ, subtiliter et nimis scrupulose de re leviori disputans. Ex λεπτός et λέσχη, sermo.
 Αεπτολεσχία, ας, ἡ, subtiles nugae, subtilior de re levi disputatio. Ex iisd.
 Αεπτολογία, ᾧ, f. ἴωα, minuta et subtilia disputo, subtilius de re levi dissero, curiosius expono. Καὶ λεπτολογεῖν ἦδη ζήτην, ἢ πρὸς κεντὴ σενολογίῃν, Aristoph. Nub. 319. A λεπτολόγος.
 Αεπτολόγημα, ἄτος, τὸ, idem quod Αεπτολογία, ας, ἡ, subtilior de rebus minimis disputatio. Ab eod.
 Αεπτολογιῆς, ἔ, ὁ, nimis subtilis argumentator.
 Αεπτολόγος, v. ὁ ἢ ἢ, qui subtiliter et minutis de rebus disserit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτός et λόγος.
 Αεπτομέριμα, ἡ, tenuitas partium, subtilitas. A

λευκόπυγος, ον, albas habens nates; (2) mollis et effeminatus. Ex λευκός et πυγή.
 λευκόπωλος, ος, δ' ε' ή, qui albis equis utitur, epitheton solis.
 λευκόπωρος. Vide λευκοπίωρος.
 λευκόροdon, υ, τὸ, rosa alba seu candida, Ph. λευκόροdon, ligustrum, saluicua.
 ΛΕΥΚΟΣ, ή, ον, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perspicuus; (4) fastus, felix; (5) jucundus; (6) serenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) stupidus, tardus; (10) integer, purus. (3) 'Αναγκάζεται και λευκότρονον διαλεχθῆναι τῷ Θεωγένει, planius loqui, Heliodor. 7.
 λευκόσαρκος, υ, δ' ε' ή, candidam carnem habens. Ex λευκός et σάρξ.
 λευκοσπῆς, εος, δ' ε' ή, alba lana velatus; epith. supplicis. Ex λευκός et σῆμα.
 λευκόστικτος, υ, δ' ε' ή, albis maculis distinctus. λευκοστικτῶ περιχ' βαλλῆς, Eur. Iphig. in Aul. 221.
 λευκόσφυρος, υ, δ' ε' ή, candidos habens pedes. Ex λευκός et σῆμα.
 λευκοάμαστος, ον, albus, candidus.
 λευκότης, ητος, ή, albor, candor. Α λευκός.
 λευκοτριχῆς, ω, albos crines habeo. Ex λευκός et τρίξ.
 λευκότροφος, ον, albus et mollis, Arr. Sch.
 λευκώδης, ον, albam caudam habens. Ab ὄζα.
 λευκοῦφης, ες, alba textura constans; (2) albus. Ex λευκός et ὄφας.
 λευκοῦφης, ες, albus aspectu. Παρὰ δὲ λευκοφαί ψάμαθον, Ευριπ. Iphig. in Aul. 1054. Ex λευκός et φάω.
 λευκόφαιος, υ, δ' ε' ή, ex albo et fusco mixtus.
 λευκοφθαλμος, υ, δ' ε' ή, candidos seu albicantibus oculis habens.
 λευκοφλεγμῶντις, υ, δ' ut λευκοφλεγμῶντις ὕδρωι, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit. Ex λευκός et φλέγμα.
 λευκοφλεγμῶντις, υ, δ' ut λευκοφλεγμῶντις ὕδρωι, hydrope leucoplegmatia laboro.
 λευκοφλεγμῶντις, ες, laborans leucoplegmatia.
 λευκοφλοῖος, ον, album corticem habens.
 λευκοφορέω, ω, fut. ήσω, candida veste utor.
 λευκοφόρος, υ, δ' ε' ή, albam seu candidam vestem gerens; (2) albus, candidatus. Ex λευκός et φέρω.
 λευκοφρύς, υ, δ' ε' ή, candida habens supercilia.
 λευκοχίτων, υνος, δ' ε' ή, candidam tunicam habens.
 λευκοχρῶα, υς, ή, candidus et albus color.
 λευκοχρῶος, contr. λευκόχρως, δ' ε' ή, albus, albicans. Α χρώα.
 λευκοχρῶος, υ, δ' ε' ή, sc. λίθος, lapis aureus intertiente candida vena, Plin.
 λευκοχρῶος, υ, δ' ε' ή, qui candidam habet cutem. (2) ὅθεν ἐμὴν λευκοχρῶα κείρομαι πνεύθηρ κέμον, Ευριπ. Phoen. 326.
 λευκοψάρος, ον, albicans in cinereum colorem, Bud.
 λευκῶα, ω, fut. ὴσω, dealbo, album reddo; λευκοκῆμενος, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus; λευκοκῆμενον γραμματισῶν, Dem. Α λευκός.
 λευκόλευκος, υ, δ' ε' ή, candidus habens lacertos; (2) formosus. Ex λευκός et ὤληνη.
 λευκομα, ἄτος, τὸ, id ipsum quod dealbatum est; (2) tabella albo colore inducta, qua proponitur, velut in proscriptione; unde tabula proscriptionis, album; (3) liber e tabulis gypsatis, qui et ipse album dicitur; unde (4) catalogi, v. gr. senatorum, equitum, &c. (5) leges ipsae, edicta; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. Α λευκῶα.
 λευκομαστίζω, fut. ἴσω, dealbo. Α praec.
 λευκῶα, υνος, δ' ο, populetum. Α λευκῶα.
 λευκῶσπης, υ, δ' ο, albus aspectu. Ex λευκός et σῆμα.
 λευκομαστίας, υ, δ' ο, idem et ex iisd.
 λευκῶσπις, ἴδος, ή, alba aspectu.
 λευκῶσπις, εως, ή, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. Α λευκῶα.

λευρός, ῥα, ῥον, laevis, planus, aequus, de loco. Α λείος.
 λευρόμοσ, υ, δ' ε' ή, lapidatus, lapidans. Εἰ χρεῖ θεανῖν νό λευρόμοσ πετρώματι, Eur. Or. 50. (2) λευρόμοσ δίκη, actio, qua quis reus fit noxae, cujus poena lapidatio; vel prolixius, supplicium lapidationis. (2) ὅ σε λευρόμοσ μένει δίκη, Id. Heracl. 60. λευρόμοσ δῶνα δίκη, lapidari, Id. Or. 613. Α λείω.
 λευρόμοσ, υ, δ' ο, lapidatio. Ab eod.
 ΛΕΥΡΟΣ, video, aspicio. Σὺ ταῦτα λέξεις, ἥνικ' ἀν λείωσῃς μ' ἐκεῖ, Eur. Heracl. 736.
 λευστή, ηρος, ή, lapidator; (2) dignus qui lapidetur, seu lapidibus obruatur; (3) qui inviditur jauculando, sc. lapsi. λευστής, φονεύς λίθοις ἀναίρων, Aesch. S. T. 205.
 λευτός, ή, ον, lapidatus. Α λείω (2) visibilis. Α λείωσσω.
 λευχομιμῶν, ω, fut. ήσω, albis induor; (2) laetitia sermone praemero. (1) ἐσεφανώμενοι και λευχομιμῶντες, Plutarch. in Arato. Α
 λευχομιμῶν, υνος, δ' ε' ή, candidatus, albam vestem gestans. Ex λευκός et ἴμα.
 λευχοπατίας. Vide λευχοπατίας.
 λείω, fut. ἴσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθεῖς, aor. 1. pass. apud Hes. lapidatus. Α λῆς, vel λῆας.
 λεχάινειν, lectum appetere, Hes.
 λεχῶος, αἶα, αἶον, toris seu lectis extruendis aptus. Α λεχος.
 λεχέσσι, lectis, dat. plur. Ion. pro λέχρῃσσι.
 λεχισπίης, ferens herbas lectis et stibadiis idoneas, Il. 2, 697. Ex λέχος et σπῶα.
 λεχῆρης, εος, δ' ε' ή, lecto adfixus. Α λέχος.
 λεχθεν, nom. sing. aor. 1. part. pass. n. g. verbi λέγω.
 λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus; (3) nuptia; (4) uxor, tori socia: passim apud Tragicos. Κρύφιον λέχος, concubina, Soph. Trach. 360. Τὸ σὸν λέχος, tuae nuptiae, id est, nuptiae quas crepas, Soph. Antig. 573. Κτῆσις λέχρως, bona nuptialia, Id. Trach. 161. Α λέγω, cubare facio.
 λέχοσδε, adv. lectum versus, ad lectum.
 ΛΕΧΡΙΟΣ, ἴα, ἴον, obliquus. Λεχρίος γ' ἐπ' ἄκρῳ λάω βραχῆς ἐκλάσας; nempe λέχρῖος σῆμα, nam praedicat ἡ σῶα; num stare debeo, Soph. Col. 196.
 λέχρῖος, αἶν, oblique. Α praec.
 λέχρῶα, vel λέχρῶα, cubo.
 λεχῶα, ὄος, contr. υς, ή, puerpera, Eur. El. 652. Α λέχρῶα. Hinc
 λεχῶαῖος, ον, ad puerperium pertinens.
 λεχῶαῖος, ἴδος, ή, puerpera. Ab eod.
 λεωῶστος, υ, ή, sc. ὄδος, via publica et vehicularis. Ex λείωσ pro λαός et βαινω.
 λεωῶτης, εος, δ' ε' ή, vulgaris, Ph. Α λείωσ.
 λεωολῶα, ω, populum percensio. Ex λείωσ et λέγω, percensio.
 λείωμ, vellem, praes. opt. act. contr. pro λείωμι, α λείω.
 ΛΕΨΩΝ, οντος, δ' ο, leo; (2) piscis quidam; (3) serpens quidam; (4) astrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui et elephantiasis; (6) saltatio quaedam.
 λεωπάτητος, υ, δ' ε' ή, a populo calcatus. Ex λείωσ et πατήω.
 λεωπέτρα, vel λειοπέτρα, et λειωπέτρία, υς, ή, petra plana et laevis. Ex λείωσ et πέτρα.
 λεωπετρία, υς, ή, idem et ex iisd. LXX.
 λεωργός, υ, δ' ο, audax, temerarius, Aesch. Prom. Xen. Memor. 3, 9. Ex λείωσ et ἔργον. Vide Ern.
 λείωσ, ω, δ' ο, Att. pro λαός, populus.
 λεωσφίτερος, υ, δ' ε' ή, quem sua civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex suo populo, i. e. civem faciunt. Ex λείωσ et σφίτερος.
 λεωφάρος, υ, δ' ε' ή, populum seu populos ferens; via publica, via regia. Ex λείωσ pro λαός et φέρω.
 Λῆ, 3. sing. praes. conj. act. Dor. pro λῆσ, α λῆω.
 ληγέμεναι, praes. infim. act. Dor. pro λήγειν.
 λήγομεν, 1. plur. praes. opt. act.

ΛΗΓΩ, fut. ξω, cesso, desino, finem facio; (2) cessare seu desinere facio. 'Αλλ' ἔ μὲν ὄν λήωσ θεῶν σφῆραν τὸ γῶα, Soph. El. 103. ὕπνη, Eur. Her. Fur. 1014. λήωσ παῖων, Plat. λήγει μῆνος, is qui ipse se cohibet; λήγει μῆνος, is qui occisus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, S. Clark, S. T. P. ad Hom. Il. 13, 424.
 λήδανον, υ, τὸ, idem quod λήδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδω colligebatur in Arabia. Α λήδον.
 λήδῶριον, υ, τὸ, vestis vilis, qualis astate gestabatur. 'Ὅτι χρεῖ χλαῖναν πολεῖν ἤδη, και ληδῶριόν τι πρίασθαι, Aristoph. Av. 715. Οὐκ ἐπὸς ὄσρηδον και τὸ ληδῶριον ἔχρῃς, Id. ibid. 915. 'Ὅσρηδον vocat facete amiculum lacerum, Galli dicerent "un habit qui a du service." Α λήδωσ.
 λήδωσ, vel λήδον, υ, τὸ, idem et ab eod.
 ΛΗΨΩΝ, υ, τὸ, ledon seu ladon, cisti genus.
 ΛΗΨΩΣ, εος, τὸ, vestis e panno raro e detrito.
 λήθαιος, αἶα, αἶον, vel ληθαῖος, αἶα, αἶον, lethaeus, obliviosus, oblivionem inducens. Α λήθα.
 ληθαῖωσ, oblivisci facio. Ab eod.
 ληθαργῖα, υς, ή, lethargus.
 ληθαργικός, ή, ον, veterno morbo laborans, lethargicus, veternosus. Α ληθαργος.
 ληθαργίζω, fut. ἴσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. Ab eod.
 ληθαργος, υ, δ' ο, lethargus, veternosus. Sed adject. δ' ε' ή, obliviosus. Α λήθα et ἀργός.
 λήθει, 2. sing. praes. ind. pass. Ion. pro λήθη, a λήθη.
 ληθεῖδανός, ή, ον, oblivionem inducens. Α ληθεῖδανός, υνος, δ' ο, oblivio, memoria abolita. 'Εργα δὲ φρωτῶν ἐσ παχυνῶν ἔργη σιαιδὲ ληθεῖδαν, Anthol. Steph. 279.
 ληθεῖ, 3. sing. praes. ind. act. verbi λήθη.
 ληθεῖστω, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐλήθεστω.
 λήθη, ης, ή, oblivio, memoria abolita. Α λήθη.
 ληθηδῶσ, ή, ον, oblivionem inducens. Α λήθη.
 ληθῖος, ἴα, ἴον, clandestinus, Hes. Ab eod.
 ληθομέμενος, ον, curarum oblivionem inducens. Α μερίμνη.
 ληθοσύνη, ης, ή, oblivio. Ab eod.
 ληθῶσπη, ητος, ή, oblivio, Suid. Ab eod.
 ΛΗΨΩ, fut. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviscor. Οὐ δὲ σε λήθω, Il. 1, 561. Οὐδὲ μιν ἥως φανόμενη ληθῶσκειν, Il. 24, 13.
 ληψῶσδε, υ, δ' ο, praedando captus, seu abductus, captivus, Hes. Α ληψῶ.
 ληψῶσκειν, υς, ή, injiciens viris multorum amorem. Ex λήθη et ἀνθη.
 ληψῶσ, ἄδος, ή, praedando capta, captiva.
 ληψῶστειρα, υς, ή, qua segetes depascit, et arva vastat.
 ληψῶσθηρ, ηρος, δ' ο, qui segetem depascit.
 ληψῶσπη, υ, δ' ο, idem. Α ληψῶσ et βόστω.
 ληψῶσριον, υ, δ' ο, vestis vilis. Dim. Α λήθωσ.
 ληψῶστω, ἴα, ἴον, praedando captus. Α ληψῶ.
 ληψῶστω, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐληψῶστω, a
 ληψῶστω, f. ἴσω, prador, depopulo; (2) eripio, rapio; (3) sortior, nanciscor. 'Ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσαστο, Eur. Tro. 868. Οὐ μὲν γάρ τε γυναικός ἀνηρ ληψῶσθη ἄμμενον τῆς ἀγαθῆς, Hesiod. Op. 700. Α ληψῶ.
 ληψῶσ, ης, ή, praeda, Ion. pro λεία.
 ληψῶσμος, δ' ο, qui segetem depascit, Ep.
 ΛΗΨΩΝ, υ, τὸ, seges; (2) triticum; (3) arvum segete constium, campus segctum.
 ληψῶσ, ἴδος, ή, praeda; (2) magna pecoris copia, et amplia opes. (2) ὅδδ' ἐώλωπι ἀνδρός ληψῶσ ἔνος σῆσσην ἔμεν, Theocrit. 25, 115. Α λεία.
 ληψῶστω, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. et Paet. pro ἐληψῶστω, a ληψῶστω. Unde
 ληψῶσθηρ, ηρος, δ' ο, prado, prador.
 ληψῶσθη, υ, δ' ο, idem et ab eod.
 ληψῶσθη, ης, ον, praedando captus; (2) qui praedando captus seu acquiri potest. Ab eod.
 ληψῶσθησάπιγγας, dicti fuerunt Tyrrenici, quod praedones essent, et primi tubas invenissent, Hes. Ex ληψῶσθη et σάπιγγας, tuba.
 ληψῶσθη, υς, ή, praeda. Α ληψῶσθη.

Λιθανωφόρος, α, ὁ ζή η, thurifer. Α φείω.
 Λιθανωρίς, ἴδος, η, planta thurea. Α λιθανωρίς.
 Λιθάς, ἄδος, η, gutta, liquor, uligo :
 Λιθέθρον, α, τὸ, aquae ductus, fossa. Α λείω.
 Λιθερός, εἶ, εὐν, humidus, stillans. Ab eod.
 Λιθόνωτος, α, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum et Austrum spirans. Ex λίψ.
 Λίθος, εὐς, τὸ, gutta, stillatio humoris ex oculis ; (2) libum, ap. Athen. *Vox Lat.* Α λίσω.
 Λιθοφοιῖς, ὁ, Carthaginensis, idem quod Λιθόνωτος.
 Λιθερός, εἶ, εὐν, humidus ; (2) tenebrosus, niger. Α λείω.
 Λιθία, η, η, Libya, regio Africae, Africa.
 Λιθεύς, η, ὄν, Africus, Punicus, Libycus.
 Λιθουρίς, ἴδος, η, Liburnica navis.
 Λιθουρον, τὸ, Liburnum, species navigioli.
 Λίβος, εὐος, η, Libycus, Africus, Africanus, Punicus. Α λίψ.
 Λίβουσα, η, η, Libyca, Punica ; (2) femina e Libya.
 Λιβυτικός, η, ὄν, Libycus.
 Λίβος, ἴδος, η, sc. γαῖα, Libyca regio, *Ep.*
 Λίβω, libo, stillo, *Hes.* Α λείω.
 Λιγύ, adv. stridule, argute, clare ; pro λιγία, a λιγύς. Unde
 Λιγαῖον, stridulum et argutum sono ; (2) clare praedico, vehementer gemo, &c.
 Λιγυρίον, τὸ, electrum, incurium.
 ΛΙΓΥΩ, strideo, stridorem edo ; unde *Homericum* λιγέ, aor. 1. Λιγέ βίος, *Il.* 4, 125.
 ΛΙΓΑΗΝ, adv. strictim ; in superficie tantum, non profunde ; (2) leviter.
 ΛΙΓΔΟΣ, α, ὁ, pila, mortarium ; (2) fornacula in qua metalla conflantur.
 Λιγία, nom. pl. n. g. a λιγύς.
 Λιγαῖν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγείων.
 Λιγείη, dat. sing. f. g. *Ion.* pro λιγεία.
 Λιγίως, adv. stridule. Α λιγύς.
 Λιγία, adv. argute. Κινύμεναι στέρυγες τε λιγία συρίζουσι, *Oppian.* *Cynaget.* 4, 411.
 Λιγίος, α, ὄν, canorus, argutus, stridulus, lugubris. Λιγίον τι ἀνακαλύσασα, *Helioid.* 5.
 Λιγνα, τὰ, vestis partes quaedam interiores, *Poll.* At *Ph.* λιγνον, bandum.
 Λιγνυίος, ὄσσα, ὄν, fuliginosus. Α
 ΛΙΓΝΥΣ, ὄς, ὄν, fuligo ; (2) fumus ; (3) flamma. (3) στέρον λιγνύς, coruscans flamma, *Soph.* *Antig.* 1127. Hinc
 Λιγνυῖος, εὐς, ὁ ζή η, fuliginosus.
 Λιγνατός, pingui similis ; λιγνατώα, *Nicand.* ubi *Schol.* λιπώδη.
 Λιγύ, sonuit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγχε, a verbo λιγγω, sono, strideo. Λιγέ βίος ; νευρὴ δὲ μέγ' ἰαχην, ἄλτο δ' οὔτος, *Il.* 4, 125.
 Λιγυ, adv. stridule, *Poet.*
 Λιγυήχης, εὐς, ὁ ζή η, stridens, clare resonans, argutum tinniens. Ex λιγύς et ἤχημα.
 Λιγυόρος, contr. λιγυόρος, α, ὁ ζή η, idem.
 Λιγυμάλπος, α, ὁ ζή η, suaviter canens. Ex λιγύς et μάλπωμαι, cano.
 Λιγυμόχος, ὄν, stridula voce ærumnas et miserias suas effrens, *Sch.* *Ar.*
 Λιγυμύθος, α, ὁ ζή η, qui stridula voce loquitur.
 Λιγυπνίαν, ὄντος, ὁ, dulce spirans, argutum seu stridulum flatu sonum reddens. Ex λιγύς et πνέω, pro πνέω, spirō.
 Λιγυπνός, λιγυπνός, α, ὁ ζή η, idem.
 Λιγυσπίρῳγος, ὄν, alis stridens. Α πτέρυξ.
 Λιγυρίζω, fut. ἴσω, argute et concinne cano.
 Λιγυρία, ας, η, Liguria. Α λιγυρ.
 Λιγυρίον, α, τὸ, Lynchurius, lapis.
 Λιγυρόστος, contr. λιγυρόστος, α, ὁ ζή η, argutum sonans. Ex λιγυρός et ὄστος.
 Λιγυρόπνοος, contr. λιγυρόπνοος, α, ὁ ζή η, stridulum spirans. Ex πνέω.
 Λιγυρόος, εἶ, εὐν, stridulus, argutus, argutum stridens ; (2) canorus ; (3) jucundus ; (4) flexilis, gracilis. Α
 Λιγύς, εἶα, ὄν, idem. Α λίγγω.
 ΛΙΓΥΣ, ας, ὁ ζή η, Ligur.
 Λιγυτικός, η, ὄν, Ligusticus. Α λιγυρ.
 Λιγυτίς, ἴδος, η, femina Ligustica.
 Λιγυφθόγγουσι, dat. plur. *Ion.* pro λιγυφθόγγουσι,

Λιγυφθόγγος, α, ὁ ζή η, stridulam seu suavem vocem habens, argutus.
 Λιγυφάνος, α, ὁ ζή η, idem. *Pl.* 19, 350.
 Λιθάζω, f. ἄνω, proprie in lapidem convertor ; (2) lapido, lapidibus obruo. Λιθάσαντες τὸν Παῦλον, *Act.* 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, *Heb.* 11, 37. Λιθάσθαιον, *Act.* 5, 26. Τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλιθάζον, aurum in puellam proiecerunt, *Aprian.* in *Fragmento apud Suidam.* Α λίσος.
 Λιθάς, ἄκος, ὁ vel ἡ, lapillus ; (2) locus asper ; (3) petra lubrica vel aspera ; (4) *adject.* lapidosus. Ab eod.
 Λιθαργύρος, α, η, spuma argenti ; (2) medicamentum metallicum.
 Λιθαρίδιον, α, τὸ, lapillus, gemma, *Gl. V.* Dim. Α
 Λιθαρίον, α, τὸ, lapillus. *Ph.* λιθάριον, gemma, Dim. Α λίσος.
 Λιθάς, ἄδος, η, lapillus, lapis. Ab eod.
 Λιθάσας, aor. 1. part. act. verbi λιθάζω.
 Λιθάσθωσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. cum ὕϊφελι.
 Λιθατής, ἄ, ὁ, lapidator, *Ph.* Α λιθάζω.
 Λιθάσων, 3. pl. aor. 1. conj. act.
 Λίθιος, εἶα, εἶον, vel λίθιος, α, ὁ ζή η, lapideus, saxeus. Α λίθος.
 Λίθεος, εἶα, εἶον, vel λίθιος, α, ὁ ζή η, idem.
 Λιθία, seu λιθεία, η, copia lapidum, lapides.
 Λιθιάκος, unde λιθιακά, τὰ, liber de lapidibus. Α λίθος.
 Λιθιάσις, εὐς, ἡ, calculi generatio in vesica. *Gl. V.* calculositas ; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. Α
 Λιθία, ὤ, fut. ἄνω, calculo laboro ; part. λιθίων, calculosus, *Ph.* Α λίθος.
 Λιθίδιον, α, τὸ, lapillus. Dim. Ab eod.
 Λιθίζω, lapidem refero seu imitor, *Sterrh.*
 Λιθίνος, ἴνη, ἴων, vel λίθινος, α, ὁ ζή η, lapideus, saxeus. Α λίθος.
 Λιθίνως, adv. ad instar lapidis vel saxi.
 Λιθίς, ἴδος, η, lapillus, parvus lapis. Dim.
 Λιθόελητος, α, ὁ ζή η, lapidibus petitus, lapidibus obrutus. Ex λίθος et βάλλω.
 Λιθοβαλέω, ὤ, fut. ἴσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβαλῶσα τὸς ἀπασαμένους πρὸς αὐτὴν, *Luc.* 13, 84. Ἡμῖν ἐνετίλωτο τὰς τοιαύτας λιθοβολίσεις, *Joan.* 8, 5. Λιθοβολήσεται, *Heb.* 12, 20.
 Λιθοβαλία, ας, η, lapidatio. Α
 Λιθοβόλος, α, ὁ ζή η, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος et βάλλω.
 Λιθογλύπτης, α, ὁ, lapicida, sculptor.
 Λιθογλύψης, εὐς, ὁ ζή η, in lapide insculptus. Ex λίθος et γλύφω, sculpo. Unde
 Λιθογλύφος, α, ὁ, qui lapides sculpsit, statuarius, sculptor marmorarius, *Ph.*
 Λιθογλύφιος, α, ὄν, celatus, *Man.*
 Λιθογενῶρον, α, τὸ, corallium.
 Λιθογόρης, εὐς, ὁ ζή η, epith. Gorgonis, quasi lapideo aspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λίθος et ἔργω.
 Λιθοῖστος, α, ὁ ζή η, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος et ἔργω, corium.
 Λιθοῖκτω, lapidibus impeto, *Suid.*
 Λιθοῖστος, ὄν, e saxo structus.
 Λιθοῖστος, α, ὁ, faber lapidarius, qui ex lapidibus aedificia struere novit. Ex λίθος et ἔργω, aedifico.
 Λιθοῖστος, εὐς, ὁ ζή η, lapidis speciem seu formam habens. Ex λίθος et εἶδος.
 Λιθοεργός, saxificus, in lapidem mutans. Οὐχὶ μίτωπον ἀδούς λιθοεργός Μεδάσης, *Oppian.* *Cynaget.* 3, 222.
 Λιθοεργός, in lapidem vertens. Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ἠμῶν καὶ τριπλάω γυναι γυναιόμενοι, θήεις, quæris cur pingi jusserit Gorgonem adspicientes in saxa vertentem et tres pedes, *Analect.* 1, 496.
 Λιθοβλάω, ὤ, lapidem aut lapide frango. Ex λίθος et βλάω.
 Λιθοκάριος, α, ὁ ζή η, immisericors, durus. Ex λίθος et καρδίω.
 Λιθοκέφαλος, α, ὁ ζή η, lapideum et durum caput habens. Ex λίθος et κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ας, η, glutinum quo lapides conglomerantur. Ex λίθος et κόλλα.
 Λιθοκόλλητος, α, ὁ ζή η, e lapidibus conglutinat et compactus ; (2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt ; (3) gemmis et lapidibus distinctus, pictus ; (4) metaphorice, durus. (4) χαλκός λιθοκόλλητος ἑμίονο παρέχουσα, induens tibi frena dura ferri, id est, frena ferrea, *Soph.* *Trach.* 1260.
 Λιθοκοσία, ας, η, ictus lapidis, *Suid.* ἡ ἐκ λίθων βολή, percussio quæ fit lapidibus coniectis ; (2) labor lapicidae. Α
 Λιθοκόπος, α, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.
 Λιθολευσία, ὤ, fut. ἴσω, lapido.
 Λιθολευτής, α, ὁ, lapidator. Α λιθολεύω.
 Λιθόλευτος, α, ὁ ζή η, lapidibus obrutus, lapidatus ; (2) per lapidationem factus. Λιθόλευτος Ἄρης, *Soph.* *Aj.* Πιφθόμεναι λιθόλευτον ἄρη ξυναλγύνε μετὰ τῶδε τυπέις, metuo ne lapidibus impetitus misere mortem cum eo oppetam, *Id.* *ibid.* 253. Ab eod. Hinc
 Λιθολευτώ, lapido, *Guil.* *Bud.*
 Λιθολεύω, fut. ἴσω, lapido. *Vet. Lex.*
 Λιθολόγω, ὤ, fut. ἴσω, lapides lego, seu operi faciendo idoneos lapides seligo. Hinc
 Λιθολόγημα, ἄτος, τὸ, aedificium ex lectis lapidibus exstructum ; strues lapidum. Α प्राec.
 Λιθολόγος, α, ὁ ζή η, qui lapides legit, seu colligit, seu seligit idoneos ; (2) qui locum lapidibus plenum purgat, ruderum purgator. (2) λιθολόγω γὰρ . . . ἀδοσιάν τοῖς διαβέουσι, *Aprian.* *Punic.* 129. Ex λίθος et λόγω.
 Λιθομύλια, η, lapides molares, saxa, cæmenta. Ex λίθος et μύλη.
 Λιθόσσεος, ὄν, e lapide scalptus.
 Λιθοσσίον, εἶα, τὸ, lapicidina, *Gl. V.*
 Λιθοσσοῖκον ἰσραηλῶσι, instrumentum radendis aut scalpendis lapidibus idoneum. Α
 Λιθοσός, α, ὁ, qui lapides scalpit seu polit, aut radendo complanat. Ex λίθος et ξέω.
 Λιθοποιός, ἄ, ὁ ζή η, calculum gignens, saxificus. Ex ποιέω.
 Λιθοπρίστis, α, ὁ, serrarius lapidarius, *Gl. V.* Ex πρίω, serra seco.
 Λιθοπρίστος, α, ὁ ζή η, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus ; epith. testudinum.
 ΛΙΘΟΣ, α, ὁ vel ἡ, lapis, saxum ; (2) lapis pretiosus, gemma ; (3) ara, item tribunal e saxo, *impr.* quod Athenis in templo erat.
 Λιθοσός, vel λιθοσόςος, α, ὁ, lapidum jactu fugans ; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος et σάω.
 Λιθοσπάθης, epith. muri, &c. ejus lapides vulsi. Ἄρμον χρώματος λιθοσπάθης δύντες πρὸς αὐτὸ σάμιον, ipsum subeuntes ostium, soluta prius compage saxi objecti, *Soph.* *Antig.* 1216. Ex λίθος et σπάω, vello. Male in *Hederico Ernestino*, e lapide structum.
 Λιθοσπερμον, α, τὸ, lithospermum, herba, quæ sic dicitur ob seminis duritiem.
 Λιθοστέγης, εἶ, lapide tectus, e lapide structus. Α στέγος, tectum.
 Λιθοστροφος, α, ὁ ζή η, lapidibus stratus. Τὸ λιθόστροφον, *subst.* pavimentum tessellatum.
 Λιθοστομίον, εἶα, τὸ, lapicidina, *Gl. V.* Ex λίθος et τέμνω.
 Λιθοστομία, fut. ἴσω, lapides excindo.
 Λιθοστομία, ας, η, lapicidina.
 Λιθοστομίος, α, ὁ, idem quod λιθοκόπος, *Poll.*
 Λιθοτόμος, α, ὁ, lapicida, cementarius ; (2) chirurgus calculum excindens. Α τέμνω.
 Λιθοτόμος, α, ὁ, incisus a lapide. Ex eod.
 Λιθοτράχηλος, α, ὁ ζή η, duram, rigidam habens cervicem.
 Λιθοτρίκτις, η, sc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex τρέπω.
 Λιθολέω, ὤ, lapides traho, extraho. Α
 Λιθολέος, ἄ, ὁ ζή η, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος et ἔλω, traho.
 Λιθοργέω, ὤ, fut. ἴσω, lapides elaboro ; (2) in lapidem converto. Α λιθοργέω.
 Λιθοργία, ας, η, opus lapidarium. Ab eod.
 Λιθοργίαις, η, ὄν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθοργικὴ τέχνη, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθόριον, *ε, τὰ, lapicidina.* Ab eod.
 Λιθόργος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* qui lapides elaborat, qui lapides scalpit et operi aptat; lapidarius, *Gl. V.* Ex λίθος et ἔργον.
 Λιθοφόρος, *ᾧ, fut. ἴσω,* lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A
 Λιθοφόρος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* lapides ferens seu portans; λιθοφόρος, sc. μηχανή, catapultā, quæ lapides mittit. Ex λίθος.
 Λιθοφάκτος, *ον, lapides lævigans, Man.*
 Λιθώ, *ᾧ, fut. ὴσω,* in lapidem verto, lapidem reddo; λιθοῦμαι, ἔμαι, lapidesco. A λίθος.
 Λιθώδης, *ἴος, δ' ἔξ' ἧ,* lapidosus, saxosus. Ab eod.
 Λιθώδεια, *ας, ἦ,* saxositas, saxea durities.
 Λιθώματα, *qui ad lapidem in concione jurant, Hes.* Ex λίθος et ὄνομα, *juro.*
 Λιθώπις, *ες, ἦ,* lapideo aspectu, *Theophr.*
 Λιθώσις, *εως, ἦ,* mutatio in lapidem seu in naturam saxeam. A λίθος.
 Λικιγέ, minima et exilissima avis vox, *Sch. Aristoph.*
 Λικμιαίος, *ἄποι λικμιαίη, Suid.* Vide Στεφ.
 Λικμάω, *ᾧ, fut. ἴσω,* ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro, *Il. 5, 500.* A λικμός.
 Λικμιάσι, *3, sing. fut. 1. ind. act.*
 Λικμητήρ, *ἦρος, δ,* ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.
 Λικμητήριον, *ε, τὸ,* ventilabrum, vannus quo frumentum purgatur. Ab eod.
 Λικμητήριος, *ἴδος, ἦ,* qualis per quem fæx percolatur. Ab eod.
 Λικμητής, *ἔ, δ,* ventilator. A λικμάω.
 Λικμητήρ, *ῶς, δ,* idem et ab eod.
 Λικμητικός, *ἦ, ὄν,* ad ventilandum factus.
 Λικμιζέω, *trituro, tero, Hes.* A
 ΛΙΚΜΟΣ, *ἔ, δ,* ventilabrum, vannus.
 Λικμοφόρος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* vannum ferens; vide λιθοφόρος. Ex φέω.
 Λικμώντων, *gen. pl. part. præ. contr. pro λικμώντων, a λικμάω.*
 Λικνάσιον, *ε, τὸ,* vannulus, *Gl. Vet.*
 Λικνίζω, *vanno, vannio, Gl. V.* A λίκνον.
 Λικνίσις, *ε, δ,* Bacchi epith. Ἄπο τῶν λίκνων ἐν οἷς σπαιδία κομῶνται, a cunis, *Hes.*
 Λικνοειδής, *ἴος, δ' ἔξ' ἧ,* vanno similis; (2) sordidus. Ex λίκνον et εἶδος.
 Λίκνον, *ε, τὸ,* vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum. *Gl. V.* cunæ.
 Λικνοσεφής, *ἔ, vanno redimitus, Hes.*
 Λικνοφορέω, *ᾧ, vannum gesto. A*
 Λικνοφόρος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* homo infimæ sortis qui vannum gestat in Bacchicis sacris, unde etiam dictum est de homine abjecto et contempto. Ex λίκνον et φέω.
 Λικνίφεις, *adv. oblique, ex obliquo, Il. 14, 46.*
 Λικτής, *ε, δ,* linctor, *Gl. Vet.* Ex λέιχτω.
 Λιλαίαια, *2, sing. præ. ind. med. Ion. pro λιλαίη, a*
 ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, *cupio, appeto, desidero. Οὐδέ τι αὐτὸς ἠσθαι ἐν κλισίῳι λιλαίωμα, Il. 13, 253.*
 Ὀλοσὶο λιλαίωμενι πολέμοιο, *Ib. 3, 133.*
 Λιμαρχεία, *ᾧ, inedia neco. Ex λιμός et ἄρχω.*
 Λιμαρχικός, *ἦ, ὄν,* fame vexans:
 Λιμαρχονάω, *ᾧ, fame neco; (2) fame ango et adfigo. Ex iisd.*
 Λιμαρχονείω, *ᾧ, fut. ἴσω, idem et ex iisd.*
 Λιμάτιν, *fame laboro. A λιμός.*
 Λιμακώδης, *εως, δ' ἔξ' ἧ,* berbidus, humidus. *Ex Hippocr.* A λιμαζέ.
 Λιμβρός, *obscurus, tenebrosus, Hes.* A λιβρός.
 Λιμνάζησις, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* portus seu portuum præfectus, custos. *Gloss. Vet. portitor. Ex λιμνή et ἀρχή, principatus.* Hinc
 Λιμναρχία, *ας, ἦ,* portus præfectura, custodia.
 Λιμνήσχος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* qui portum continet. *Ex λιμνή et ἔχω.* Unde
 Λιμνήσχος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* qui portu continetur.
 Λιμνήσις, *al. λιμνήσις, in portu versans, Ep.*
 Λιμνήζω, *fut. ἴσω, recipio, colloco in portu. Pass. seu med. sum in portu. A λιμνή.*
 Λιμνίον, *ε, τὸ, parvus portus. Dim.*
 Λιμνίσκος, *ε, δ,* porticulus, *Gl. V.*
 Λιμνήσις, *ε, δ,* in portu versans, qui portum incolit. *Fœm. λιμνήσις.* Ab eod.
 Λιμνοειδής, *ἴος, δ' ἔξ' ἧ,* portui similis, portuosus. *Ex λιμνή et εἶδος.*

Λιμνομοίτης, *ε, δ,* qui ad portum applicat, applicatur. *Ex λιμνή et ἐνομήσις.*
 Λιμνοσκόπος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* portuum inspector.
 Λιμνοφύλακία, *ας, ἦ,* portuum custodia. A
 Λιμνοφύλαξ, *ἄκος, δ,* portus seu portuum custos. *Ex λιμνή et φύλαξ.*
 ΛΙΜΗΝ, *ἴνος, δ,* portus.
 Λιμητής, *ἴς, E. M. ex Pind. per Sync. pro λιμνήτης, vel λιμνηήτης.*
 Λιμητός, *ῶς, ῥὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.*
 Λίμνα, *vel λιμνή, Limna, gymnasium prope Trezenem, vicinum mari, dicatumque Dianæ. Δίσπειν ἄλιος Ἄρτεμι Λίμνας, Ευτῆρ. Hippiol. 228.*
 Λίμνα, *Dor. pro λιμνή, mare, apud Soph.*
 Λιμνάζω, *fut. ἴσω, stagno, restagno; (2) stagnare facio. A λίμνη. Unde*
 Λιμναίος, *αἴα, αἴον, paluster, lacuster. At Λιμναῖος, Bacchus. A Λίμναι, loco Atticæ.*
 Λιμναία, *Poet. pro λιμνή, Eust.*
 Λιμνάκις, *ἴδος, ἦ,* palustris, cpitb. *Nympharium.*
 Λιμνάσις, *ἦ, stagnatio, stagnum. A λιμνάξω.*
 Λιμνάς, *ἄδος, ἦ,* palustris, lacustris. A λίμνη.
 Λιμνάτις, *Dor. pro λιμνήτις, palustris.*
 ΛΙΜΝΗ, *ης, ἦ,* palus, stagnum, lacus; (2) mare. *At Λίμναι, locus Atticæ.*
 Λιμνήσις, *ε, δ,* idem quod λιμναῖος.
 Λιμνήσις, *-νήσιδος, ἦ,* palustris, lacustris.
 Λιμνοειδής, *adv. spec. lacus. Ab εἶδος.*
 Λιμνοβάλασσα, *ης, ἦ,* lacus ingens, maris instar.
 Λιμνομάχαι παῖδες, *pueri pugilatu certantes in loco qui Λίμναι dicebatur, Hes. Ex Λίμναι et μάχη, pugna.*
 Λιμνομαί, *ἔμαι, in paludem seu lacum abeo et exundo, in paludem redundo, aqua stagnante repleor. A λίμνη.*
 Λιμνοστρεῖα, *αν, τὰ, paludis seu paludum ostrea. Ex λίμνη et στρέω.*
 Λιμνοσάματος, *ον, epitb. piscis palustris.*
 Λιμνεργός, *ἔ, δ' ἔξ' ἧ,* qui circa paludes opus facit. *Ex λίμνη et ἔργον.*
 Λιμνορῆσις, *ἴος, δ' ἔξ' ἧ,* in palude seu stagno natus. *Ex φῶς, nascor.*
 Λιμνοχάρης, *ἴος, δ' ἔξ' ἧ,* paludibus gaudens, qui in palude vivit. *Ex χάρω, Unde*
 Λιμνοχάρις, *Limnocharis, ranæ nomen, in Batrachom. qu. dic. paludibus gaudens.*
 Λιμνοδής, *εως, δ' ἔξ' ἧ,* paludosus, paludem imitans. A λίμνη.
 Λιμνοδωρεῖς, *qui fame adacti aliquo demigrant; ut Dorienses et Peloponnesco, qui Rhodum et Cnidum incoluerint. A λιμός et δωρεῖός.*
 Λιμνοδωρεῖω, *fame compulsus aliquo commigro, V. Lex.*
 Λιμνοθνή, *δ' ἔξ' ἧ,* fame mortuus. A θνήσκω.
 Λιμοκίμβριξ, *κος, δ, ἦ,* τὸ, qui ad famem usque parvus est. *Ex λιμός et κίμβριξ.*
 Λιμοκτόνιος, *ᾧ, fame eneco.*
 Λιμοκτόνια, *ας, ἦ, qu. dic. cædes quæ fit fame, summa fames, summa esuritiō; (2) abstinentia ab omni cibo. A*
 Λιμοκτόνος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* fame enecans, famem mortiferam adferens. *Ex λιμός et πτείνω.*
 Λιμόξηρος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* famelicus, *Gl. V.*
 Λιμόξηρας, *adv. famelice, Ph. A præc.*
 ΛΙΜΟΣ, *ἔ, δ,* [Dor. ἦ,] fames.
 Λιμοφρενός, *ἴος, δ,* famem afferens. *Gen. plur. Poet. λιμοφρεσῆν, in Epigr. pro λιμοφρενός. A*
 Λιμοφόρος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* idem. *Ex λιμός et φέω.*
 Λιμόφυρος, *ε, δ,* scabies et fame orta, sive qua homines jumentaque in fame corripuntur, *Polyb. Ex φύρα.*
 Λιμπαίνω, *linquo. A λείπω.*
 Λιμπίω, *fut. ἐύω, fallo, decipio. A λιμός.*
 ΛΙΜΦΟΣ, *ἔ, δ,* sycophanta, delator, *Hes. al. λιμός.*
 Λιμάδης, *εως, δ' ἔξ' ἧ,* famelicus. A λιμός.
 Λιμάστια, *esurio, fame laboro. Ἄσιτος ἔξ' λιμῶντων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, Luc.*
 Λιμαγέτης, *ε, δ,* piscator. A λίμνη et ἀγρεύτης.
 Λιμαίσις, *e lino factus, V. Lex. A λίμνη.*
 Λιμάριον, *ε, τὸ, funiculus, parvum flum, V. Lex. (2) rete, Eust. Dim. ab eod.*

Λιναίος μίτος, *lineum stamen, Suid.*
 Λίνεος, *ἴος, εον, contr. λινός, ἦ, ἔν, lineus.*
 Λινεργής, *ἴος, δ' ἔξ' ἧ,* e lino factus. *Ex λίνον et ἔργον.*
 ΛΙΝΕΥΣ, *ἴος, δ,* mugil, piscis, *Hes.*
 Λινευτής, *ἔ, δ,* venator. Ἀρπαλίον ὁ πρῆστῆς, ὁ πᾶς ῥύτις ἄν, ὁ λινευτής, *Anthol. Reisk. 5.*
 Λινίσκος, *ε, δ,* parvum flum lineum, funiculus, *V. L. Dim. a λίνον.*
 Λινώδεσμος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.
 Λινώδετος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* lino victus. *Ex δία.*
 Λινώδεις, *herba, quæ alio nomine χαμαίδεις, trissago, Diosc. Ex λίνον et δρύς.*
 Λινώδευκος, *ον, lino compactus, Opp.*
 Λινώζωσις, *herba mercurialis, Diosc.*
 Λινώδρηξ, *-θώρηκος, δ' ἔξ' ἧ,* lincum thoracem habens.
 Λινοκλάμη, *ης, ἦ,* lini stipula, *Jos. 2, 6.*
 Λινοκλάμις, *ἦ, linum agreste, V. L.*
 Λινοκλώσις, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* e lino nctus. *Ex κλώω.*
 Λινόκροκος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* e lino textus. *Ποιτίος πείσματος λινόκροκον φάρος σέλλων, Ευτῆρ. Περ. 1080.*
 ΛΙΝΟΝ, *ε, τὸ, linum, herba quædam. Angl. FLAX. (2) flum lineum; (3) flum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piscatoria; (7) textum e lino; (8) linteum velum.*
 Λινόστεπλος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* lineam vestem indutus.
 Λινοσπηγής, *ἴς, rete terendo, mordendo, feriendo perumpens. Epith. piscis. Ex λίνον et σπηγή.*
 Λινοσπλάκος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* retia texens, piscator. *Gl. V. linarius. Ex πλέω.*
 Λινοσπλίνος, *ε, δ, qu. dic. lini lotor. Ex πλύνω.*
 Λινοσπίος, *ε, δ,* linarius, *Gl. V.* Ex σπία.
 Λινοπάρος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* per lino transiens, per velum transiens. *Ex λίνον et πόρος.*
 Λινοσπάζω, *retia spectro, defixos in retia oculos habeo, Hes. A λινόσπησις.*
 Λινοσπᾶω, *ᾧ, et λινοσπᾶομαι, ᾧμαι, idem.*
 Λινόσπερος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* lineas habens alas, i. e. vela. *Ex λίνον et πτερόν.*
 Λινοσπείρω, *ἔργον, lineas alas habens, id est, vela, velivolus. Λινοσπείρων ὄπλα νῆων, Οργρηνα. Cynegd. 1, 121; 4, 61.*
 Λινόσπησις, *ε, δ,* qui retia servat. *Ex ἵσσημαι.*
 Λινορῆφής, *ἴς, e lino sutus.*
 Λινορῆφός, *ε, δ,* retiarior, *ep. Sterph. idem quod λινόρῆφής.*
 Λίνος, *ε, δ,* fossorum et agrorum cantilena.
 Λινόσαρκος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* qu. dic. lineam, i. e. ex lino carmen habens, tenuis et molis. *Ex λίνον et σάρξ.*
 Λινόσπαρτον, *ε, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebatur, Theophr.*
 Λινόσπερμον, *ε, τὸ, lini semen, Gl. V.*
 Λινοσπία, *ας, ἦ,* retium collocatio. *Ex σπίασις.*
 Λινοσπᾶω, *ᾧ, retia pono seu colloco. Et in pass. λινοσπᾶομαι, ἔμαι, in retia incido; illaqueor.*
 Λινοσολία, *ας, ἦ, amictus lineus. Ex σολή.*
 Λινόσροφον, *ε, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex σρέφω, verto.*
 Λινόσροφος, *ον, ex lino tortus, Opp.*
 Λινώλλος, *δ' ἔξ' ἧ,* e lino ductus seu factus, nisi leg. λινεργός, *Err.*
 Λινεργεῖον, *ε, τὸ, lanificum. A λινεργός.*
 Λινεργία, *ας, ἦ,* lini apparatus, confectio. A
 Λινεργός, *ἔ, δ' ἔξ' ἧ,* qui lino elaborat. *Gl. V. lintearius. Ex ἔργον.*
 Λινῆχος, *ε, δ,* retiarior, *Gl. V. Ex ἔχω.*
 Λινοφθόρος, *ε, δ' ἔξ' ἧ,* lino corrumpens. *Ex φθείρω.*
 Λινοχιτᾶν, *ονος, δ' ἔξ' ἧ,* lineam vestem habens.
 Λινοχλαίνης, *ε, δ, idem. Ex λίνον et χλαῖνα.*
 Λινόω, *ᾧ, ἴ, ὴσω, lino vincio. A λίνον.*
 Λιναῖσις, *εως, ἦ, ligatio. A λίνω.*
 Λίπια, *indecl. pingue. A λίπος.*
 Λιπάζω, *ungo, Nic.*
 Λιπαίνω, *f. ανώ, pinguefacio, pinguem reddo; pass. λιπαίνωμαι, pinguesco; a. 1. part. λιπανθείς, pinguefactus. Ab eod.*

Λιπαράι, genus medicamenti, Diosc.
 Λιπαράιος, ον, Liparæus, Epith. Vulcani, Theoc.
 Λιπαράμπυξ, ὄκος, ὁ ζή η, pulchro redimiculo ornatus, Ern. *Θασιάν λιπαράμπυκα, arnid Aristoph. phialam vino Thasio quasi coronatam, plenam.*
 Λιπαράωνης, ες, splendidus. Ex *αὐγή*.
 Λιπαρέα, ὤ, f. ἴσως, adsiduus sum, persevero, adsto; (2) adsidue, valde rogo, etiam consolator, diligenter hortor. Καὶ τῷ με χρείας ἄδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? Soph. *Ed. Tyr.* 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἐμῷ μανθάνειν, Xen. Ἐλιπαρέε τέ ἱστορίων, Herodot. 3, 51. Α λιπαρεῖς.
 Λιπαρέως, ὤς, adv. jugiter, adsidue; (2) flagitanter, ambitiose, instanter. Α λιπαρεῖς.
 ΛΙΠἈΡΗΨ, εὖς, ὁ ζή η, adsiduus, sedulus, qui instanter aliquid facit; (2) supplex. (1) μὴ δαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρεῖς, ne mireris me tamdiu immorari, Soph. *Edipus Col.* 1119. (2) δὲς αὐτῷ τήνδε λιπαρῆ τέτραχα, Soph. *Elect.* 451. Λιπαρεῖ πρῆσθην χεῖρ, Id. *Ibid.* 1378. Α λιπαται.
 Λιπαροῦσθον, adv. posit. rogandum est, postulandum. Τὸ δὴ μὴ ἀποθάνειν ἐκ φεστο λιπαροῦσθον εἶναι, Plat.
 Λιπαρία, ας, ἡ, Ion. λιπαραῖα, ης, ἡ, adsiduitas, sedulitas; (2) adsidue obstatio. Α λιπαρεῖς, vel λιπαρεῖς. Unde
 Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. *Vet.*
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, pinguem terram habens. Ex λιπαρεῖς et γῆ.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, nitidam ac splendidam et velut unctam zonam habens, splendide cinctus. Ex λιπαρεῖς et ζώνη.
 Λιπαροῦσθω, ον, pulchram sedem habens.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, pulchram habens vittam. Ex λιπαρεῖς et κρήδεμνον.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, qui est nitentibus et pulchris oculis. Ex λιπαρεῖς et ὄμμα.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, cui nitida est coma.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, pinguis, obesus, adiposus, unctus; (2) opimus, opulentus; (3) pulcher, præclarus; (4) beatus, felix; (5) est et epith. precum; ambitiosus, vehemens, assiduus, ap. Jos. Α λίπος.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, pinguitudo.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, pinguis, corpore nitidus. Χαῖρος σελανία λιπαροῦσθω, Theocrit. *Idyll.* 2, 165. Ex χρεός.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, idem. Ἄγαγε τὸν λιπαροῦσθω εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν, Theocrit. 2, 102.
 Λιπαροῦσθω, ας, ὁ ζή η, mensam pinguem. Ex λιπαρεῖς et ὄψ.
 Λιπαροῦσθω, adv. adsidue, jugiter; (2) flagitanter; pro λιπαρεῖς, α λιπαρεῖς. (3) pinguis, nitide; (4) beate, feliciter. Α λιπαροῦσθω.
 Λίπας, παος, τὸ, oleum, Arcl.
 Λίπασμα, πάσματος, τὸ, res quæ pinguefacit. Α λιπαίνω. Unde
 Λίπασμός, ὤ, ὁ, saginatio.
 Λίπασθω, ας, ὁ ζή η, splendore seu lumine defectus, obscurus. Ex λείπω et αὐγή.
 Λίπαω, ὤ, pinguesco, pinguis et obesus sum. Α λίπος.
 Λίπει, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπει, a λείπω.
 Λίπειν, a. 1. inf. act. Poet. pro λιπαίνω.
 Λίπερής, εὖς, ὁ ζή η, qui ex agro in urbem fugit; e divite pauper, Ph. et al. Gl. V. λιπερής, pupillus, orbus. Ex λείπω et ἔρηνος.
 Λίπερής, et λιπερής, ας, ὁ, egenus, mendicus, Lex. Gr. Α præc.
 Λίπερής, ας, ὁ ζή η, qui statutum diem deseruit, qui statuto die non præsto fuit. Ex λείπω et ἡμέρα, dies.
 Λίπερής, ας, ὁ, tempus quo germinantia succo turgere incipiunt. Α λιπαώ.
 Λίποδοί, mortui, Hes.

Λιποδέφθαρος, ας, ὁ ζή η, cui palpebræ desunt: ap. Nonn. oculo destitutus. Ex βλέφαρον.
 Λιποδύμιος, ας, ὁ ζή η, destitutus artubus, pedibus; mancus. Ex γυῖον.
 Λιποδύμιος, ας, ὁ, cui deest præputium, apella, recutitus. Ph. λιποδύμιος, curtus. Ex δέγμα.
 Λιποδύμιος, &c. Vid. λιποδύμιος.
 Λιποδύμιος, ας, ὁ ζή η, qui excussit jugum; solitarius.
 Λιποδύμιος, deficitio animo. Α θυμῶς.
 Λίποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. verbi λείπω.
 Λίποις, 3. pl. aor. 2. opt. act.
 Λιπομαρτυρία, ἡ, testimonii recusatio, detrectatio.
 Λιπομάσος, ον, qui mammam reliquit, Nonn.
 Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ζή η, qui matrem reliquit.
 Λίπων, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπον, a λείπω.
 Λιπονάυτης, vid. λιπονάυτης.
 Λιπονάυτης, ας, ὁ ζή η, navis descensor. Ex λείπω et ναύς.
 Λιπόνω, ας, ὁ ζή η, idem et ex iisd.
 Λιπόνω, ας, ὁ ζή η, eximie improbus, insigniter nequam, Hes. Ex λίαν et πονηρός.
 Λιπόπαις, ας, ὁ ζή η, infantibus defectus, Μην.
 Λιπόπαις, ας, ον, εν, quem spiritus deficit.
 Λιπόρρηνος, ας, ὁ ζή η, pelle destitutus dura, vividam et lubricam habens pellem.
 Λίπος, εὖς, τὸ, pinguedo, adeps, sebum.
 Λιποσκαρῆς, εὖς, ὁ ζή η, macilentus. Ex λείπω et σκαρῆς.
 Λιποσκαρῆς, ας, ὁ ζή η, idem et ex iisd.
 Λιποσκαρῆς, ας, ὁ ζή η, tenebras relinquens, qui umbram suam relinquit, clarus, Nonn.
 Ex λείπω et σκία.
 Λιποσκαρῆς, ας, ὁ ζή η, e corollis seu sertis defluens seu decidens.
 Λιποσκαρῆς, ας, ὁ, desertio militiæ. Α
 Λιποσκαρῆς, ας, ὁ ζή η, desertor militiæ. Ex λείπω et στρατός.
 Λιποτακτῆς, ὤ, desero locum, ordinem. Α
 Λιποτακτῆς, ας, ὁ, vide λιποτακτῆς.
 Λιποτάξιον, ας, τὸ, vide λιποτάξιον.
 Λιποτρίχης, εὖς, ὁ ζή η, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω et τρίξ.
 Λιποφωγῆς, εὖς, ὁ ζή η, linguens lucem, carens splendore; (2) cæcus. Ex λείπω et φῶγος.
 Λιποφωγῆς, ας, ὁ ζή η, quem vox destituit, mutus.
 Λιποφύχθω, ὤ, f. ἴσως, animam efflo. Ex λείπω et ψυχή.
 Λιπών, præc. part. act. Poet. pro λιπών, contr. ex λιπάων, a λιπαώ.
 ΛΙΠΩ, cupio, desidero, appeto.
 Λιπώσθω, εὖς, ὁ ζή η, pinguis. Α λίπος.
 Λιπαίνω, fut. ανῶ, impudenter ago.
 Λιρίνος, ἴνη, ἴνον, idem quod λείρινος.
 Λιρίσιος, ἴσση, ἴσση, idem quod λειρίσιος.
 Λιρίσιος, ας, τὸ, idem quod λειρίσιος.
 Λιρόφθαλμος, ας, ὁ ζή η, qui oculis est impudentibus et audacibus, Suid. Ex
 ΛΙΡΟΣ, et λῖρος, ας, ὁ, vel λῖρος, ας, ὁ, impudens, invecundus, audax, Hes.
 Λις, acc. λῖν, leo.
 Λις, dat. λιτῆ, acc. λιτα, tenue et subtile lineum. Vid. λιπών.
 Λις, ἡ, lævis, glabra; pro λισσῆ, quod idem.
 Λισαί, 2. sing. aor. 2. imperat. med. verbi λισσομαι.
 ΛΙΣΙΨΙΟΝ, ας, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκουσάνη. Et videtur linguæ fuisse vulgaris.
 Λισσοῦσθω, ας, ὁ ζή η, attritus et exiles nates habens. Ε λίσσιος et πυγή.
 Λισσοῦσθω, υγος, ὁ ζή η, idem, ap. Sch. Aristoph.
 Λίσσιος, f. λισση, attritus seu detritus usu.
 Λισσός, ἄδος, ἡ, lævis, glabra; (2) alta, prærupta. (2) λισσός ας πύργος λιθῶς ἀνήλιος, Eurip. *Andr.* 534. Α λισσός.
 Λισσοῦσθω, præc. inf. med. verbi λισσομαι.
 Λισσομαι, f. 1. ind. med. Poet. pro λισσομαι. Α
 ΛΙΣΣΟΜΑΙ, suppleo, supplex oro, precor;
 λισσοῦσθω, 3. sing. imperf. Ion. pro ἰλισσοῦσθω. Πρὸς νῦν θιάν σε λισσομαι τῶν ἰγγινῶν, Soph. *El.* 430.

ΛΙΣΣΟΣ, ἡ, ὄν, lævis, glaber; (2) altus, Apoll. Rhod. 2, 382.
 Λισσοῦσθω, complano; (2) fodio.
 Λισσοῦσθω, f. εὖσω, idem. Α
 ΛΙΣΤΡΟΝ, ας, τὸ, instrumentum ad complanandum solum; (2) radula; (3) scopæ ad verendum solum; λίστρον, τὸ, idem. Λίστρον δάπεδον πύκα ποιητῶσι δόμοι ἔξον, Odys. 12, 455. Λίστρον αἰπὺν ἤρειψεν πάρον, altam solo complanavit arcem, Lycoph. *Cass.* 1348. Hinc
 Λιστροῦ, ὤ, fut. ὤσω, pavio, complano, æquo. Hinc
 Λιστροῦσθω, ἡ, ὄν, pavitus, complanatus.
 Λίστα, acc. sing. a λις.
 Λιστά, adv. pro λιτώσ, Ep.
 Λιστόζωμαι, suppleo, supplex oro, Orpian. Α λιτή.
 Λισταίνω, suppleo. Τέλος ἐμὸν λιταίνω, Eur. *El.* 1231. Ab eod.
 Λισταῖσι, dat. pl. f. g. Poet. pro λιταῖς, a λιτός.
 Λιστανία, ας, ἡ, supplicatio.
 Λιστανύς, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔλιτανύς. Α
 Λιστανύς, f. εὖσω, supplex oro, suppleo. Καταπέζωτο, ζῆ λιτανύσας τῶν πομπῶν θάσασθαι, Theoc. 2, 72. Α λίσσομαι.
 Λισταρῆς, festino, celeri gradu proficiscor; f. λισταρῆς, Att. λισταρῆς. 1. pl. λισταρῆμεν, properabimus. Α λίσταρῆς. Hinc
 Λισταρῆς, ας, ὁ ζή η, rapidus cursus, fuga.
 Λισταρῆς, ας, ὁ ζή η, velox, celer, suda. Quasi ex λίαν et ἀργός, celer.
 Λισταῖν, gen. pl. ἄβωλ. pro λιτώσ, a λιταί.
 Λισταῖν, a. 2. inf. med. verbi λίσταμαι.
 Λιστή, ας, ἡ, janua, ap. Sch. Aristoph. si locus sanus, Ern.
 Λιστή, ἡς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio, et Macedonia urbs. Hinc
 Λισταῖ, ὤν, Deæ prasides supplicationum. Α λίσσομαι.
 Λιστήσιος ἀχρῆν, supplex cervix, Nonn. Α λιτή.
 Λιστήσιος, ας, ὁ ζή η, idem quod
 Λιστόβος, ας, ὁ ζή η, tenui et vili victu vivens. Ex λιτός et βίος.
 Λιστοδίαυτος, ας, ὁ ζή η, idem. Ex δίαυτα.
 Λιστομαι, suppleo, supplex oro; a. 1. ἔλλισάμην, Poet. pro ἔλλισάμην. a. 2. inf. λιτίσθαι. Πρὸς φαν δὴ κιν ἔπιπτα Δία Κρονίωνα λιτοῖμην, Od. 14, 406. Α λίσσομαι.
 Λίτων, τὸ, tenue et subtile lineum; ut hinc sit λιτα, Il. 8, 441. Vide λις. Α
 ΛΙΤΟΣ, ἡ, ὄν, simplex, nudus, vilis, tenuis, exiguus, non elaboratus, incultus; (2) pro λιτανευτικός, Pind.
 Λιτώσθω, ας, ἡ, villitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas; (2) fig. rhetorica, qua res magna modestia causa extenuatur.
 Λιτωρῆς, ας, ὁ, maledicus, maledicus, et Λιτωρῆς, maledicere, Simon.
 Λιτωρῆς, ἡ, tenuis victus. Α φαρῆν.
 ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numismatis genus exigui pretii. Hinc
 Λιτραῖος, et λιτραῖος, libralis, Gl. V.
 Λίτρον, ας, τὸ, Att. pro νίτρον, nitrum.
 Λιτροσκίπτοι, qui λίτρας speculantur; (2) nummularii, Hes. faneratores. Ex λίτρα.
 Λιτροῦσθω, εὖς, ας, ὁ ζή η, nitrosus. Α λίτρον.
 Λιτροῦσθω, et λιτροῦσθω, ας, ὁ, fossorum et agriculturalium cantilena.
 Λιτώσθω, adv. tenuiter, suppliciter.
 Λιτωμῶς, ὤ, sanguinem amitto; (2) deficio corpore, Hes. (1) ὁ δὴ Κελτός ἀγανακτῶν, καὶ λιτωμῶν, ἔδωκε τὸν Βαλλῆριον, Arrian. de Reb. Gallicis. Ex λείπω et αἷμα.
 Λιτωμῶς, per præputa dejecere, apud Cretenses, Hes. (2) cupere, Id. al. γλιτωμῶσθω.
 ΛΙΧΝΟΣ, ας, ὁ, index digitus; (2) uomen sonitus harmonici. Hinc
 Λιχνός, ἄδος, ας, impetigo, Gl. V.
 Λιχνωτός, ἡ, ὄν, impetiginosus, Gl. V. Quasi a λιχνῶσθω, quod esset impetigine adfectio.
 Λιχνῶσθω, imperf. Ion. pro ἰλιχνῶσθω, a

Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λιχμάζων δ' άρα πάγος, Hesiod. Scut. 235. Α λείχρω.
 Λιχμάς, άδος, ή, quae lambitur seu lingitur.
 Λιχμάω, ώ, et λιχμώμαι, ώμαι, lambo, lingo. Δεγμάτα ένδοντες έλιχμώοντα, Αηη.
 Λιχμηρες, εος, δ ε ή, exserta lingua os lingens, Nic. in Alex. 37.
 Λιχνησία, ας, ή, liguritis, catillatio.
 Λιχνησια, άπος, τδ, cupiditatis, delicatę dapes, quibus avido ore inliamur.
 Λιχνησία, et λιχνησομαι, ligurio; (2) avide capio. Α
 Λιχνος, η, ον, qui ita cupidis deditus est, ut digitos seu catinos lingat; liguritor, catillo, gulosus, avidus. Α λείχρω.
 Λιχνον, τδ, cupedo, gulositas, Steph.
 Λιχνοφιλάργησος, α, ή, gulosus, simul et avarus. Ex λιχνος et φιλάργησος.
 Λιχνος, adv. gulse, avide, voraciter, more catillonum. Α λιχνος.
 Λιχος, τδ, condimentum delicatum, Poll.
 Λιψ, λιψός, ή, petra, unde aqua destillat, Hes. (2) gutta, stilla.
 Λιψ, λιψός, ή, Africus ventus.
 Λιψήσος, ή, defectus urinę, ap. Aesch. sed lectio vitiosa videtur, Evn.
 Λιψήσριον, α, τδ, locus quidam Atticę, aqua destitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω et ψω.
 Λίβιον, α, τδ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. α
 ΛΟΒΟ΄Σ, ε, ή, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur. Hinc
 Λοβώδης, εος, δ ε ή, siliquę seu folliculo, leguminum similis, siliquaceus.
 Λογάδες, oculi, Anthol. album in oculo, Schol. Nicautri. At λογάδες, electi; vide λογάς.
 Λογάδην, adv. lecte, electe. Α λογάς.
 Λογάσις, αίω, αίω, lectus, delectus. Ab eod.
 Λογάριαζω, fut. άσω, rationem in eo, computo. Α λογάριον.
 Λογαριασμός, ε, ή, computatio. Α λογαριαζώ.
 Λογαριασής, ε, ή, computator. Ab eod.
 Λογάρια, α, τδ, vocula; (2) oratiuncula; (3) disputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. α λόγος.
 Λογάς, άδος, δ ε ή, delectus; pl. λογάδες, electi, delecti; λίβη λογάδες, temere reperti, non excelsi et lapidina; (2) oculus. (1) σν δη εραστηργών λογάσιν Έλλήνων ποτι, Eurip. Ανύτρον. 324. (2) πάρομφι φάη λογάδας τε προσικιής, locustis oculos similis, Nic. Thcr. 292. Α λόγω.
 Λογάω, ώ, dicturio, dicere seu desirere cupio, Luc. Lcxiphr. Α λόγος.
 ΛΟΓΓΗ, ης, ή, sepulchrum, Hes. (proprie, quies, Evn.)
 ΛΟΓΓΩΝ, άνος, ή, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari possit, Elym.
 Λογείον, α, τδ, pulpitum in theatro, super quo histiones fabulam recitant; (2) quibusdam et os, quoniam per illud sermo exit, Poll. (3) in Sacris Literis oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis geminis, pro numero tribum Israelitarum, constans. Velus versio, rationale. Νονα, pectorale. Α λόγος.
 Λογέματος, α, ή, verborum venditor, qui mercaturam verborum excret; de Sophists.
 Λογία, ας, ή, collecta, id quod in ecclesia colligebatur, ad pauperum sustentationem, item oblatio sacra. Α λέγω, colligo.
 Λογιατρος, α, ή, verbo tenus medicus. Ex λόγος et ιατρος.
 Λογίδιον, α, τδ, vocula; (2) oratiuncula; (3) fabella. Dim. α λόγος. Unde
 Λογιεύς, εος, ή, orator, qui causas dicit; δ ήρω, ut exponit Pollux et Critia.
 Λογιζέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi Λογιζομαι, f. ήσωαι, rationem in eo seu subduco, computo, supputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) me-

cum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, arbitror, existimo, opinor, aestimo; (4) imputo, tribuo. "Ως' εϊ τις δύο ή ε πλείους τις ήμέρας λογίζεσθαι, μάταιος έστιν, sibi promittit, Soph. Trach. 960. Τύτω την, σατηρίαν έν δδνι λογίζεσθαι, nihil ducit, Chrys. Eur. Alc. 780. Α λόγος.
 Λογιμεσομαι, fut. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. Α
 Λογικός, ή, ον, rationalis, ratione pręditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad disserendi methodum, i. e. subtilis; (3) qui sermocinari potest, sermocinator; (4) eloquens, facundus, disertus; (5) doctus; (6) in oratione prosa usitatus. Hinc τδ λογικόν, ε, ratio; et ή λογική, sc. τέχνη, logica, ars ratiocinandi. Α λόγος.
 Λογικώς, adv. cum ratione, more eorum qui ratione utuntur; (2) disserentium modo, i. e. subtiliter. Α λογικός.
 Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, α, ή ε ή, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. Α λόγος.
 Λόγιον, α, τδ, responsum, oraculum. Vide λογείον. (1) οίς ή πάσαν έξεσι θαυμαστοποιός είναι, και μικρόν άπυρεθρίασασιν έν τώ λόγιω άποδύναι και σχεδιάσαι τέχνην θέας άξιαν, Synesius de Calvilio, 78.
 Λόγιος, ία, ίον, celebris, memorabilis; (2) historię et antiquitatis peritus; (3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Unde
 Λογιότης, ητος, ή, eloquentia, facundia.
 Λογισαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi λογίζομαι. Unde
 Λόγισμα, άτος, τδ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur.
 Λογισμός, ε, ή, supputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio; (3) consilium, deliberatio; (4) ipsa ratio ac mens; (5) syllogismus; (6) confessio, apud medicos atatis Græcos.
 Λογισέον, adv. posit. ratiocinandum, considerandum, cogitandum.
 Λογισέω, f. εύω, computo. Philoxen. λογισέεις, curat. Α λογισής.
 Λογισήριον, α, τδ, locus ubi sedebant λογισαί. Gl. V. tabularium; (2) iudicium τών λογισών (3) λογισήρια, scholę ratiocinatorum; item scholę in quibus disseritur.
 Λογιστής, ε, ή, δ, ratiocinator, supputator, calculator; (2) cui reddenda est ratio administrate republicę; (3) aestimator. Gl. V. curator, tabularius, pensitor, rationalis. Α λογίζομαι.
 Λογιστικός, ή, ον, idem; artis numeros tractandi peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti potest. Α λογιστής.
 Λογιστόμος, ον, rationarius, Μαν.
 Λογίως, adv. diserte, eloquenter, eleganter. Α λόγιος.
 Λογογραφείω, ώ, fut. ήσω, scribo orationes forenses, aut historiam; (2) scriptio, scribo. Λογογραφών κρύφα τοίς αντιδικαίς, Plut.
 Λογογραφία, ας, ή, orationum aut etiám historię scriptio.
 Λογογραφικός, ή, ον, ad scribendi artem pertinens. Hinc ή λογογραφική, ής, sc. τέχνη, ars scribendi orationes. Α
 Λογογράφος, α, ή ε ή, qui orationes scribit, orator; (2) tabularius; scriba, Gl. V. Ex λόγος et γράφω, scribo.
 Λογοδιδάσκαλος, α, ή ε ή, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat.
 Λογοδευπνον, ε, τδ, cœna verbus magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans.
 Λογοδηρία, ας, ή, verborum contentio, altercatio inanis. Ex δήρις, pugna.
 Λογοδιάρρησις, ας, ή, verborum profluvium, profuentia loquendi inanis et nugax.
 Λογοδιδάσκαλος, α, ή ε ή, dicendi magister.
 Λογοδιδής, εος, δ ε ή, solutę orationi similis; (2) rationis speciem habens. Ex διδω.
 Λογοείδία, ας, ή, viium poematis, cum nihil

cultus splendorisque habet, sed futile est et nugax. Α pręc.
 Λογοθεσία, ας, ή, discussio, Ph. Ex θέσις.
 Λογοθέσιον, α, τδ, rationum exactio.
 Λογοθεσία, ώ, fut. ήσω, rationem reposco; (2) ratiocinor, computo. Α
 Λογοθέτης, α, ή ε ή, rationum exactor, discussor. Ph. cancellarius. Ex τίθημι.
 Λογοθήρας, α, ή, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex θήρα.
 Λογολασχεΐν, blaterare, nugari. Α
 Λογολάσχης, α, ή, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος et λάσχη.
 Λογομάγειρος, α, ή, exquisitus ornans orationem.
 Λογομαίνω, ώ, literis et disciplinis vehementer incumbo, insano quasi amore earum teneor. Ex λόγος et μαίνομαι.
 Λογομαχέω, ώ, verbis pugno, rixor, 2 Tim. 2, 14.
 Λογομαχία, ας, ή, pugna quę fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. Α
 Λογομαχος, α, ή ε ή, qui verbis pugnat, arguator. Ex μάχομαι.
 Λογομήσις, α, ή, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.
 Λογομύθιον, α, τδ, fabulosa narratio. Ex λόγος et μύθος.
 Λογοποιώ, ώ, fut. ήσω, fabulas fingo, seu scribo, more poetarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo; (3) dictio, perhibeo; (4) dissero, sermones confero. Καί πολλάς άλλας άνομιός έλογοποίησαν κατά τών θείων, Isocr. Α λογοποιός. Hinc
 Λογοποίημα, -ποιήματος, τδ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.
 Λογοποιητική τέχνη, ars oratoria. Ab eod.
 Λογοποιτα, ας, ή, fabularum confictio, fabularum scriptio; (2) mendaciorum confictio.
 Λογοποιικός, ή, ον, idem quod λογοποιητικός.
 Λογοποιός, ε, ή ε ή, fabularum confictor seu scriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator; (3) orationis artifex, exquisitori oratione utens; (4) historiarum scriptor, historicus. Ex λόγος et ποιείω.
 Λογοπράγω, ώ, fut. ήσω, confingo, mentior, falsum rumorem spargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suid. Lex. Ex λόγος et πράσσω.
 Λογοπράτης, α, ή, verborum venditor, caudidicus, rabula; (2) λόγος venditor, Judas proditor. Ex λόγος et πράσσω.
 Λογοστάλης, α, ή, idem quod λογοποιός, n. 3. item, qui verba pro rebus vendit; de philosophis.
 Λόγος, α, ή, dictum, verbum; (2) sermo, oratio, item potestas dicendi; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) definitio; (7) ratio; (8) causa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) Verbum essentielle Dei, sive Christus; (14) λόγος, studia artium liberarium, literę; (15) potestas, imperium. (2) λόγον αίτεΐν, dicendi veniam et locum postulare. Λόγον διδόναι, dicendi potestatem facere. Λόγον λαβεΐν, λόγος συχεΐν, dicendi facultatem accipere. Hinc passim apud Oratores, λόγον κατά μέρος δύναι τε και λαβεΐν, hoc est, loqui vicissim et vicissim audire. (10) λόγον διδόναι, cum dativo casu pronominis reciproci est ratiocinari et aliquid argumento colligere, rem diligenter expendere. Καί έδιδόσαν σφισι λόγον, inter se rem diligenter expendunt, Herod. 1, 97. (12) λόγον διδόναι, άποδιδόναι, ύποσχεΐν, rationes reddere. At λόγον ζητεΐν, λαμβάνειν παρά τινος, άπαιτεΐν σιν, est requirere rationem ab aliquo. Έαύτω λόγον έδωκε, secum rem expendit, Herod. 1, 36. Item λόγος, res: έδωκός λόγος (cum verbis emendi, vendendi), vilissimo pretio, Soph. Aj. 47. Οδδ' έπί σμικράν λόγον έτ' ύσχημ μνησιν, neque in minimis rebus memoria uti retinet, Id. Ibul. 1268. (15) ή' σ'ί τώ πληθει λόγος; an penes multitudinem imperium est, Soph. Cid.

Ed. Col. 66. Τὸ τῷ λόγῳ, ut dicitur, ut est adagium, *Heliod. Æthiop.* 3. Α λέγω.
 Λογοσπος, ε, ὁ, syllogismus hypotheticus seu conditionalis, apud *Dialecticos*.
 Λογοφάνης, ε, ὁ, studiosus literarum, disertus.
 Λογόν, ὦ, f. ὠσα, rationalem facio; λογοῦμαι, ἔμαι, rationalis fio; naturam τῷ λόγῳ quodammodo induco. Α λόγος.
 Λογχαῖον, ε, τὸ, parva lancea. Dim. a Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum; (2) Ionum idiomate, sors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri; exercitus. (2) Λόγχη πιδιάς, in campo instructa acies, *Soph. Trach.* 1059.
 Λογχαῖος, ε, ὁ, hastatus, *Suid.* Α πρᾶξ.
 Λόγχησι, dat. pl. Ion. pro Λόγχαις. Α Λόγχη.
 Λογχῆσις, εὐς, ὁ ἢ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Λογχῆσι σὺν Μυρμιδόνι ἀσπίταισιν, *Εὐνῆρ. Irlig. in Aut.* 1067. Ab eod.
 Λογχῆσις, ὁ, idem quod λογχῆσις, *Suid.*
 Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.
 Λόγχιμος, η, ον, hastatus.
 Λογχίς, ἴδος, ἡ, hasta. Α Λόγχη.
 Λογχῆσις, ε, ὁ, hastatus, lanceatus.
 Λογχορέπτανον, ε, τὸ, hasta falcata.
 Λογχοῦμαι, ἔμαι, mucronatim, sive in acutum, desino.
 Λογχοποιός, ε, ὁ, lancearum fabricator.
 Λογχοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.
 Λογχοπύς, ἡ, ὄν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. Α Λογχοῦμαι.
 Λόγω, gen. sing. Dor. pro λόγῳ.
 Λόγωσις, εὐς, ἡ, verbificatio, quom quis quodammodo ad naturam Verbi sive Filii Dei accedit. Α Λόγῳ.
 Λόων, lavit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. et cum ν ἐφέλω, pro ἔλω, a verbo poetico λούω.
 Λοσσαμίνος, part. aor. 1. med. Poet. pro λασάμνος, quasi a λούω, pro λέω.
 Λόσων, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἔλωσαν.
 Λοστρόν, ε, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavationi parata. Α λέω unde λωτόν.
 Λοστροχός, ε, ὁ ἢ ἡ, *Dialysis* pro λωτροχός.
 Λούω, ὦ, f. ὠσα, lavo. Ponorit ut hinc fit λούω, *Odys.* 19, 320. Vide λέω.
 Λοιβῶ, dat. sing. Dor. pro λοιβῆ, a λοιβή. Unde Λοιβόμαι, libo, *Hes. λοιβάται, σπίνδει, Ζῆτι.*
 Λοιβάσιον, ε, τὸ, vas quo libatur. Α λοιβή.
 Λοιβίον, ε, τὸ, libamen; (2) vas quo libatur. Α
 Λοιβῶ, ἡς, ἡ, libatio. Χρυσέοισιν ἄφουσε λοιβῶν ἐν κρητῆσαν γυαλοῖς, nectar lausit, *Εὐνῆρ. Irlig. in Aut.* 1051. Α λείω. Hinc
 Λοιβίς, ἴδος, ἡ, calix quo libatur.
 Λοιγαῖος, αἴα, αἴον, lugubris; ut λοιγαῖα ἐσθῆς; *Lycurh.* vestis lugubris. Α λοιγός.
 Λοιγηῖς, ἥσσα, ἦεν, idem et ab eod.
 Λοιγίς, ἰα, ἰον, exitialis, perniciosus. Α
 ΛΟΙΓΟΣ, ε, ὁ, pernicities, exitium.
 Λοιδόσις, ὦ, ct λοιδόσθαι, ἔμαι, convicior, maledico, probris insector; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδόσθαι τὰς πονηρὰς, ἔδιν ἐπ' ἐπίφθονον, *Aristoph. Eq.* 1270. Α λείδορος.
 Λοιδόρημα, ἄτος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum quod alicui probrose objicitur. Α πρᾶξ.
 Λοιδόρηματιον, ε, τὸ, conviciolum. Dim. a
 Λοιδόρημας, ε, ὁ, objurgatio. Α λοιδόρει.
 Λοιδόσις, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. Α
 ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ε, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λείδορον, ε, maledicentia.
 Λοιδόρισμός, idem quod λοιδόρημα, *Ar.*
 Λοιδόρος, αὐτῷ, conviciando, maledicendo.
 Λοιμηρός, idem quod λοιμηρός, *Er.*
 Λοιμηρός, ἡ, ὄν, pestilens. Α λοιμῆς.
 Λοιμοῖς, pestis, gen. sing. Ion. pro λοιμῶ.
 ΛΟΙΜΟΣ, ε, ὁ, pestis, pestilentia, lucis, contagium; (2) homo pestilens et exitialis, *LXX.* pro ἐμπαικιστής.
 Λοιμοφῆς, ε, ὁ ἢ ἡ, pestifer. Ex φέρω.
 Λοιμοφῆς, εὐς, ὁ ἢ ἡ, pestilens.
 Λοιμώσσειν, peste laborare, peste infestari, *Lucian.* Α λοιμῶς.

Λοιπαῦθρον, ε, τὸ, reliquum, *Gl. V.* Α
 Λοιπῶς, ἄδος, ἡ, idem; *Gl. V.* λοιπαῖς, reliquatores, *Cuil. Bud.*
 Λοιπαῖς, ε, ὁ, reliquari, *Cuil. Bud.*
 Λοιπογορέφια, ας, ἡ, reliquatio, *Ph.*
 Λοιπογορέφω, reliquor, *Gl. V.*
 Λοιπός, ἡ, ὄν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest; et λοιπὸν, adv. cæterum, alioquin, postea; (2) ad extremum, potest tamen iis locis, ubi ad extremum veritatem, melius plerumque verti jam, *Ern.* (3) in postremo, et τῷ λοιπῷ, de cætero. Α λείπω.
 Λοισθέυς, λοισθῆος, λοισθῆι, *Pol.* postremus, inprimis in certamine. Α λείσθω.
 Λοισθῆις, Ionice pro λοισθῆσις, præmia quæ ultimo certatori dantur. Α λείσθος.
 Λοίσθιον, adv. postremo, *Theoc.* ad postremum, *Soph.*
 Λοισθῆσις, ἰα, ἰον, ultimus, postremus. Α
 ΛΟΓΨΘΟΣ, ε, ὁ, ultimus, postremus.
 Λοισθογένεσις, ον, ultimogenitus, *Cyr.*
 ΛΟΚΑΛΟΣ, ε, ἡ, ciconia, *Aristot.*
 Λοκμῆ, ἡ, chlamys, *Hes. λοκμη, Er.* ubi bustum; exponitur vero calva, i. e. vetula sponsa.
 Λόκω, adv. oblique. Α λοῦός. Unde
 Λοξέω, obliquo, obliquum reddo.
 Λοξίαις, ε, ὁ, obliquus; epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquus flexibus cælum percurrit; (2) Apollo, absolute, præsertim apud Euripidem. Τῷ δὲ Λοξίᾳ μέφομαι, *Aristoph. Plut.* 8. Προηγόρευε γὰρ ὁ Λοξίης, *Herodot.* 1, 91.
 Λόξῳ, ἡ, idem quod λοξότης, obliquitas, *Sterph.*
 Λοξέβαμος, ον, oblique incedens, *Naz.*
 Λοξέβαμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, oblique incedens. Ex λαός et βαῖνω.
 Λοξοβάτης, ε, ὁ, idem et ex iisd.
 Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus; epith. zodiaci. Α κινέω.
 Λοξοπολέω, ὦ, oblique vagor, transversus feror.
 Λοξοπορεύω, ὦ, oblique incedo. Ex πόρος.
 ΛΟΞΟΣ, ἡ, ὄν, obliquus, transversus; (2) ambiguus, dubius; unde, qui non fidit alteri.
 Λοξότης, ητος, ὁ, obliquitas. Α πρᾶξ.
 Λοξοτροχίς, ἴδος, ἡ, oblique currens; (2) oblique verba volvens. Ex λαός et τρέχω.
 Λοξοχρήσμαν, ὁ ἢ ἡ, ambigua oracula edens; epith. Apollinis et Pythiæ.
 Λοξῶ, ὦ, obliquo, obliquum reddo.
 Λοξῶς, αὐτῷ, oblique.
 Λόξωσις, εὐς, ἡ, obliquatio. Α λοξῶω.
 Λοπιδαεργήτης, ε, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. Ex λωπάς et ἄρπαγῆ.
 Λοπιδίον, ε, τὸ, patella. Dim. a λωπάς.
 Λοπιδοφυσήτης, ε, ὁ, helleo. Ex φυσάω.
 ΛΟΠΙΑΣ, ἄδος, ἡ, patina, patella.
 Λοπιῶ, ὦ, cortice turgesco, sum cortice turgido. Α λωπίς. Hinc
 Λοπιητός, ε, ὁ, tempus anni quo arborum cortices turgescunt et exemptiles fiunt.
 Λοπιῖα, ας, ἡ, corticis tumor quum humor sub eo est.
 Λοπιῖα, ὦ, idem quod λωπιῖα.
 Λοπιζω, f. ἰσα, decortico. Α λωπίς.
 Λοπίμιος, ε, ὁ, qui decortici potest; ut κέρων λοπίμιον, lux, *Gl. V.* λοπίμα, castaneæ. Ab cod.
 Λοπίς, ἴδος, ἡ, squama; (2) cortex, putamen. Ab eod.
 Λόπισμα, ἄτος, τὸ, cortex, putamen. Α λωπίζω, decortico.
 Λοπίς, ε, ὁ, cortex; (2) vestimentum. Α λείπω.
 Λοπίσιν, f. ανῶ, incurvo in anteriora. Α
 ΛΟΠΑΟΣ, ἡ, ὄν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, *Ph.* Hinc
 Λοπίσιν, ὦ, f. ὠσα, incurvo; trunco, debilito; λοπίσθαι, incurvor.
 Λοπίσιν, εὐς, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. Α πρᾶξ.
 Λοπίσιν, ε, ὁ ἢ ἡ, lanista, *Ph.* Ex τρέφω.
 Λέμι, pres. ind. pass. Att. pro λέομαι.
 Λέων, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et cum ν ἐφέλω, pro ἔλω, a λέω.

Λέωσις, εὐς, ἡ, lavatio, *Gl. V.* Α λέω.
 ΛΟΥΨΘΟΝ, ε, τὸ, lussum, album quiddam in abiete nascens, apud *Theophr.*
 Λεῶν, f. 1. ind. act. Dor. pro λέω.
 Λεῶν, ἡ, ὄν, pelvis, vas ad lavandum; labrum. Α λέω.
 Λεῶν, ε, τὸ, labellum. Dim. a λεῶν.
 Λεῶν, ε, τὸ, idem.
 Λεῶν, ε, ὁ, idem. *Gl. Vet.*
 Λεῶν, ὦ, lavare cupio, *Luc. Λεῶν.*
 Λεῶν, ε, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, *Hes.* Α λεῶν.
 Λεῶν, ον, in latrina balnei, *Æsch.*
 Λεῶν, ε, τὸ, aqua sordida in qua quis lavit.
 Λεῶν, ε, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo; (2) balneum; (3) libamina; (4) purificatio; apud auctores Ecclesiasticos, baptismus. (3) λεῶν προσφέρειν σατιρί, *Soph. El.* 434. Πασι χιόντις λεῶν, patri inferias facientes, *Id. Ib.* 84. Μηδ' ἐπὶ νεφρῷ λεῶν χέρις, *Diocorid. in Anthologia.* (4) κἀπὶ λεῶσιν κέρω κηλίδας ἐξέμαζεν, quæque purificationis vice maculas abstersit illius capite, *Id. Ib.* 445. Α λέω.
 Λεῶν, ὦ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. Α
 Λεῶν, ε, ὁ ἢ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Λεῶν, ἡ, delicia balneorum, *Eurip. Phœn.* 350. Ex λεῶν et φέρω.
 Λεῶν, ε, τὸ, lavandum affundo. Α
 Λεῶν, ε, ὁ ἢ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λεῶν et χέω, fundo.
 Λεῶν, ὦ, balneum, lavacrum, *Gl. Vet.* Α λεῶν.
 ΛΟΥΩ, f. λέω, lavo, et quidem proprie alterum; λέωμαι, lavo, lavo me; f. λέωμαι, lavaturus; a. 1. λέωσθαι, lavari; perf. pass. λελέμενος, lotus; λέμαι, Att. lavo; part. λέμενος, qui lavatur. Poetice pro λέωμαι dicitur λέωμαι, aor. 1. λωσάμενος, part. lavans, lotus. Κἀκ τῶν καλπίδων ἔλωσαν ἡμῶς, *Aristoph. Lys.* 404. ἴδασι ποταμίους λευκὸν χροῖα ἔλωσεν, *Eur. Alc.* 157.
 Λόφαλοι, ον, οἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, *V. Lec.* Α λόφος.
 Λοφῶ, ὦ, cristatus sum, cristam in capite gero; (2) cristam appeto. Ab eod.
 Λοφῆσιον, ε, τὸ, cristarum repositorium; (2) theca speculi. Ab eod.
 Λοφῆς, exalto, item acquiesco, desino, *V. L.*
 Λόφη, ἡ, summitas, *V. L.*
 Λοφῶ, ὦ, ἡ, Ion. λοφῆ, ἡς, ἡ, cervix, dorsum seu eminentia dorsi; (2) juba, seta; (3) summitas, cacumen. Ab eod.
 Λοφῆ, dat. sing. Ion. pro λοφῆ, a λοφῶ.
 Λοφῆσις, ὁ, cristatus, *Er.*
 Λοφῆσιον, ε, τὸ, parva crista. Ab cod. Unde
 Λοφῆσις, ἴδος, ἡ, crista in galca repositorium.
 Λοφῆσις, ε, ὁ, exalto, *Vulg. Lec.* Α λόφος.
 Λοφῆσις, ας, ἡ, fax, tæda.
 Λοφῆσιον, τὸ, facula. Dim. a
 Λοφῆσις, ἴδος, ἡ, facula, tæda.
 Λοφῆσις, ὄντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. Α λόφος.
 Λοφῆσις, ε, ὁ ἢ ἡ, qui cristas in galeis conficit. Ex λόφος et ποίω.
 Λοφῆσις, ὦ, cristas vendo.
 ΛΟΨΟΣ, ε, ὁ, cervix, seu e pars colli in jugmentis cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista in galea; (4) crista avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum et clatum est.
 Λοψῆσις, ον, τὰ, animalia quæ candam et setas in cervice erectas habent, in modum cristæ. Ex λόφος et ἔρω, cauda.
 Λοψῆσις, crista insignis, qui cervicem erigit, superbus, *Hezych.* Α λόφος.
 Λοψῆσις, εὐς, ἡ, crista emissio. Quasi a λοφῶ, quod cæset cristatum reddo.
 Λοψῆσις, ἡ, ὄν, cristatus, crista insignis.
 Λοψῆσις, ε, ὁ, Dor. pro λοψῆσις.
 Λοψῆσις, f. ἡσα, cohortem dūco; (2) insidias struendis præfectus sum.

Λοχαγία, *ας, ή*, turma vel insidiarum præfectura.
 Λοχαγός, *ῆ, ὁ*, cohortis præfectus. *Εξ λόχους* et ἄγων, *duco*.
 Λοχαγωγός, *ῆ, ὁ*, idem et ex iisd.
 Λοχάδην, *adv.* insidioso, furtim, per cohortes.
 Λοχάζω, *insidiarum, Hes.* A λόχος.
 Λοχάιος, *αἴα, αἰών*, parturienti; (2) ad partum pertinens. A λόχος.
 Λοχῆν, *pres. inf. act. contr.* pro λοχάειν.
 Λοχάρχης, *ῆ, ὁ*, decurio, *Gl. V.* *Εξ λόχους* et ἄρχων, *praesum.*
 Λοχάω, *ῶ, f. ἴσω*, insidior, insidias pono; (2) capto, v. gr. alicuius gratiam, &c. *λοχάομαι, ἄρμαι, insidiis petor;* (2) in insidiis locutus sum. *Ἐλόχησαν πᾶς γυναῖκας, Herodot.* *Λοχησθέναι πρὸς τῶν διαδράντων, Hesiod.* A λόχος.
 Λοχήα, *ας, ή*, puerperium, partus.
 Λοχήα, *ων, τὰ*, purgamenta post partum in mulieribus relicta. *Ab eod.* Unde
 Λοχήος, *εία, εἶον*, ad partum pertinens; ut *λοχήα Ἀρτεμῖς, Diana* cum a parturientibus invocatur. *At λοχήα, τὰ*, purgamenta in utero post partum relicta. *Alicubi et τὰ λοχήα, pro loco natali.*
 Λοχόοι, *gen. sing. Ion.* pro λοχέῳ, a λοχέος, *insidiae;* idem quod λόχος, *Hesiod.*
 Λοχότιω, *idem* quod λοχέω, *Poll.*
 Λόχουρα, *ἄτος, τὸ*, foetus, partus, partu editum. *Φιλῶς Λόχουρα, Phylei filius, Eurip.* *Irihig.* *in Jul.* 285. A λοχέω.
 Λοχεύστρια, *ας, ή*, puerpera, pariens; (2) obstetrix. *Ab eod.*
 Λοχεύω, *fut. εἴσω*, parturio, pario; *λοχεύομαι, partu edor;* *λοχεύεις, a. l. genitus es;* et *active, λοχεύεις πῆς μητρός, matre puerperio functa.* *Ἄσπον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλος, Eur.* *Ion.* 1641. *Λοχευεῖσ' ἀσπασθηφόρῳ πυρί, Id.* *Vac. S.* A λοχος.
 Λοχεύω, *f. εἴσω*, insidior. A λόχος.
 Λοχηγητέιν, *pres. inf. pro λοχηγητέω, a λοχηγητέω, ᾧ, cohortem duco.* *Λοχηγητέω* λόχη, *Herodot.*
 Λοχηγητής, *ῆ, ὁ*, cohortis ductor. *Εξ λέχος* et ἠγέμαι, *duco.* Unde
 Λοχηγηταί, *ᾧ, fut. ἴσω*, cohortem duco.
 Λοχησῆς, *ῆ, ὁ*, insidiarum, *Suid.*
 Λόχια, *ων, τὰ*, puerperium. A λοχος.
 Λοχήα, *ας, ή*, puerperium, *Gl. V.*
 Λοχίζω, *f. ἴσω*, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. *Λοχίζει εἰς ἑδὸν τινα κόλιν ἢ λοχμῶδη ὄσπλιτος πῆσας, Thuc.* A λόχος: sed *λοχίζω, parturio, pario, a λοχος.*
 Λόχισ, *ία, ἰον*, idem quod λοχέος. *Ἀρτεμῖς Ευῆρ. Suppl.* 958.
 Λοχηστῆς, *ῆ, ὁ*, insidiarum collocatio. A λοχίζω.
 Λοχητής, *ῆ, ὁ*, insidiarum; (2) manipularis. A λόχος.
 Λοχίτις, *ἴδος, ή*, centuriata. *Λοχίτις ἐκκλησία, centuriata comitia, Arph.* *Bell. Civ.* 3, 30.
 Λοχημαῖος, *ut λοχημαία μῦσα, musa silvestris, seu ex silvis et fruticetis resonans.* A
 Λόχημα, *ης, ή*, dumetum, fruticetum; locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.
 Λόχημος, *silvestris, arbusta et fruticeta frequentans.* A λόχημα.
 Λοχημάμαι, *frutico, Theoph.*
 Λοχημός, *ὁ*, obliquus, *Seph.*
 Λοχημῶδης, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, arbutus et virgultus densus, fruticosus. A λόχημα.
 Λόχησθαι, *adv.* ad insidias. A λόχος.
 ΛΟΧΟΣ, *ῆ, ὁ*, cohors, agmen; aliis centuria, alibi decuria; (2) insidiarum; (3) expeditio. (3) *εὐαγρος λόχος, Soph.* *Ed. Col.* 1089.
 ΛΟΧΟΣ, *ῆ, ή*, gravida, *Diosc.* puerpera, *Ph.*
 Λοχόω, *insidiarum, in insidiis deprehendo.* *Θηράει σπερὴν... λοχῶντες ἔλιναν, Οἰρηάτι.* *Cyngel.* 4, 378.
 Λόω, *lavo, ut hinc sit λόω, apud Hom.* pro ἴλω, *lavabat, Odys.* 10, 361.
 Λόω, *ας, vel λύω, ης, ή*, seditio, dissidium, pugna. A λύω, *solvo.*
 Λοαῖος, *ῆ, ὁ*, Lyæus, Bacchus. *Ab eod.*

Λόω, *gen. sing. Dor.* pro λύω, a λύω.
 Λογαῖος, *αἴα, αἰών*, tenebrosus, obscurus. A λύγη.
 Λογαῖος, *adv.* obscure, latenter, *Suid.*
 Λογγάνω, *singultio, Hes.* A λύζω.
 Λογγύριον, *et λογκύριον, τὸ*, lyncurium, seu electrum, *Theophr.*
 Λογγυῶδης, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, continenter et assidue singultiens. *Πυρετοὶ λογγυῶδεις, febres cum singultibus, Arct.*
 Λόγην, *adv.* cum singultu.
 Λόγηδος, *ἰνη, ἰων*, lygdinus; (2) e lygdo confectus. A
 ΛΥΓΔΟΣ, *ῆ, ὁ*, lygdus, lapis candidissimus, Parium marmor.
 ΛΥΓΗ, *ης, ή*, tenebræ, obscuritas.
 Λογίζω, *f. ἴσω, Dor.* ξω, flecto, torquco; vicio, *Gl. V. med.* in omnes partes me flecto, elabi conor. *Τὸ θῆν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λογιζέιν, Theoc.* 1, 97. *Μάσφας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἢ λογιζέται, quod flectitur curis junctura, Soph.* *Trach.* 779. A λύγος. Unde
 Λόγηος, *ἰνη, ἰων*, vimineus.
 Λογιζέιν, *fut. 1. inf. act. Dor.* pro λογισειν, a λογιζω. Unde
 Λύγισμα, *ἄτος, τὸ*, flexus; (2) flexus vocis in cantu; cantus mollis, fractus.
 Λογισμός, *ῆ, ὁ*, idem et ab eod.
 Λογιστής, *ῆ, ὁ*, λογιστής, victores, *Gl. V.*
 Λογιστικός, *ῆ, ὁ*, agilis in flectendo se; (2) qui flecti potest. *Gl. V.* λογιστικός, viminale.
 Λογιστόν, *flexile, Gl. V.* A λυγίζω.
 Λογμαίνω, *singultio, Suid.* A λύζω.
 Λογμαῖος, *εὖς, ὁ*, Lynceus quidam, insigni visus acie, unde proverb. A λύγξ.
 Λογκυκτόν, *adv.* acutissimis oculis, *Hom.* A λογκεύς.
 Λογκύριον, *ῆ, τὸ*, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concrescit. *Εξ λυγξ* et ἔρον.
 Λογκύς, *ῆ, ὁ*, singultus. *Λογκύσι βαρυνόμενοι Σαρμείσσι, Nic.* *Theor.* 434. A λύζω. Hinc
 Λογμαδής, *εὖς.* Vide λογγυῶδης.
 Λογξ γγός, *singultus.* A λύζω.
 ΛΥΓΞ, *κός, ὁ* vel ἡ, lynx, fera prædita acerrimo visu.
 Λογκυκός, *ῆ, ὁ*, Lynceus. A præc.
 Λογυδός, *ῆ, ὁ* ἢ ἡ, viticeus, vinctus.
 ΛΥΓΟΣ, *ῆ, ή*, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.
 Λογός, *ῆ, ὁ*, prelum quoddam, *Hes.*
 Λογοτευχής, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, viticeus, vimineus; ut *λογοτευχής κύστος, de cavea psittaci.* *Εξ λύγος* et πείχου, *struo.*
 Λογύφω, *ὁ*, crepusculum.
 Λύγω, *ᾧ, f. ἴσω*, flecto, inflecto, vincio, ligo. *Καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὀχρεύσας φρένα, Eurip.* A λύγος.
 ΛΥΓΡΟΣ, *ῆ, ὁ*, ῥόν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conueniens.
 Λογρῶς, *adv.* graviter, exitiose, miserabiliter. A λυγρός.
 Λύγυδης, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, viticeus, vitici similis, lentus, flexibilis. A λύγος.
 Λύδδα, *ης, ή*, Lydda, urbs Judææ.
 Λύδια, *ας, ή*, Lydia, regio Asiæ Min., Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδός.
 Λυδιάζω, *Lydos imitor;* (2) cum Lydis facio, *Suid.* *Ab eod.*
 Λυδιάνης, *ῆ, ὁ*, ἢ ἡ, Lydius, Lydicus. *Ab eod.*
 Λυδιεύς, *εία, εἶον*, idem. *Ab eod.*
 Λυδῖος, *ία, ἰον*, idem et ab eod.
 Λυδίζω, *f. ἴσω*, idem quod λυδιάζω. Hinc
 Λυδιστή, *adv.* Lydorum imitatione, Lydio more.
 Λυδοπάδης, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, obnoxius iis πάθει, quibus Lydi; voluptarius, mollis.
 ΛΥΔΟΣ, *ῆ, ὁ*, Lydus, e Lydia oriundus.
 ΛΥΖΩ, *f. ξω*, singultio, singulto. *Γοργὸν λύζειν, Eurip.*
 Λύβην, *3. pl. aor. 1. ind. pass. Bac.* et *Ion.* pro ἐλύθησαν, a λύω.
 Λύβη, *3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion.* pro ἐλύθη.
 Λυβραμέω, *ὁ*, apud Pindarum vocatur Bacchus, quod Jupiter illum assuerit femori, ac mox eo in lucem prodituro inelamaverit λίβη

ράμμα, λίβη ῥάμμα, id est, solve suturam, solve suturam.
 ΛΥΘΡΟΝ, *ῆ, τὸ*, cruor, sanguis pulvere mixtus, tabum, sanies.
 Λυθρόω, *ᾧ, f. ἴσω*, cruento, sanguine cum pulvere permisto fecto; unde *part. pass. perf. λελυθραμένους, cruentatus.* A λύθρον.
 Λυθρότης, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, cruentus. *Ab eod.*
 ΛΥΚΑΒΑΣ, *αντος, ὁ*, annus; ἀπὸ τῆς λυγαῖος βαίνειν, quod clam prætereat, vcl quod sciatim dies ejus cohereant, instar luporum, qui quum flumen tranant, proximus quisque præcedens caudam mordicus tenet.
 Λύκαια, *αν, τὰ*, Lupercalia. A λύκος.
 Λύκαια, *ης, ή*, lupa. *Ab eod.* Hinc
 Λυκαιῖς, *ἴδος, ή*, parva lupa. *Dim.*
 Λυκαινόμασθος, *ῆ, lupæ formam habens.* *Λυκαινόμασθρον Νυκτίω κραινίμων, Lycophr.* 481.
 Λυκαῖος, *Lycæus, mons Arcadiæ;* (2) in Arcadia natus, Jovis cognomen.
 Λυκανθρώπια, *ας, ή*, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, et in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A
 Λυκανθρώπος, *sc. νόσος, ή*, idem. *At Λυκανθρώπος, ὁ*, homo qui lycanthropo seu lycanthropia laborat. *Εξ λύκος.*
 Λυκάς, *ὁ*, nomen canis, *Simois.*
 Λυκανγῆς, *εὖς, τὸ*, diluculum. *Εξ λύκη* et ἀγνή, *fulgor.*
 Λύκαψος, *Idem* quod λύκοψις, *Nic.*
 Λυκῆς, *morbis, qui al. λυκανθρώπια, Strph.*
 Λυκή, *contr. λυκή, ἡς, ή*, pellis lupina; (2) galea, e pelle lupina. A λύκος.
 Λυκείον, *ῆ, τὸ*, Lyceum, gymnasium Athenis.
 Λύκειος, *εία, εἶον*, vel λύκειος, *ῆ, ὁ* ἢ ἡ, lupinus. *Est et Apollinis epith.* a λύκος, quia lupus ei dicitur; vcl a λυκή, quæ sole oriente existit.
 ΛΥΚΗ, *ης, ή*, lux prima, præcedens solis ortum.
 Λυκηγενής, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, lucem generans, vel in Lycia genitus; *epith. Apollinis, Il.* 4, 101. *Εξ λύκος* vel λύκη, et γένωμαι.
 Λυκηδόν, *adv.* luporum more. A λύκος.
 Λυκημέδης, *ῆ, ὁ*, luporum ululatus, *Suid.*
 Λυκηδεύς, *εὖς, ὁ*, lupi catulus; plur. *λυκηδεῖς, Theoc.*
 Λυκηθέν, *adv.* e Lycia. A Λυκία.
 Λυκίόργης, *in Lycia factus, factus more Lyciorum.* *Περσεύς δύο λυκιογενίας ἕκαστος εἶχε, bina venabula Lycia, Herod.* 7, 76. (*Ερνεστί λυκιογενής.*)
 Λύκιον, *ῆ, τὸ*, lycium, arbor spinosa; (2) locus in Thessalia; (3) succus e lycio arbore seu frutice extractus. A λύκος.
 Λύκιος, *idem* quod λυκίος, *Eust.*
 Λυκιογενέω, *fut. ἴσω*, more Lycio elaboro. A Λυκία et ἔργον.
 Λυκίς, *ἴδος, ή*, lupa parva. A λύκος.
 Λυκίσκος, *ῆ, ὁ*, trochlea sucula carens, *Hes.*
 Λυκοβασίας, *ῆ, ὁ*, ut *λυκοβασίας ὄρυμνος, nemus, saltus, ubi lupi versantur.* *Εξ λύκος* et βαίω, *vado.*
 Λυκοβραστος, *ῆ, ὁ* ἢ ἡ, a lupo mansus, lacertatus. *Εξ λύκος* et βράσκω.
 Λυκοδόντες, *canini dentes, qui bini, al. κυνδοῦτες.* *Εξ λύκος* et ὀδός.
 Λυκοειδής, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, lupo similis. *Ab εἶδος.*
 Λυκοβαρής, *εὖς, ὁ* ἢ ἡ, audax adversus lupos; (2) magnanimus. (1) *διηγείσθαι τὸν λυκοβαρῆσὴ βασκόν, Anal.* *Brunck.* 2, 107.
 Λυκοβήρας, *ῆ, ὁ*, luparius, *Gl. V.* nempe qui lupos venatur. *Εξ λύκος* et θήρα.
 Λυκοκτόνῳ, *f. ἴσω*, lupum vel lupos occido. A Λυκοκτόνος, *ῆ, ὁ* ἢ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, *ῆ, aconitum, cuius esus lupos interficit;* *λυκοκτόνος, a lupo occisus.* A κτείνω.
 Λυκοπάδης, *ῆ, ὁ*, animal quod ex parte lupus ex parte panthera est.
 Λυκοπόδες, *ων, οἱ*, satellites tyrannorum; vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

Λυκοφάειος, α, δ, luporum laniator; λυκοφάειοι κύνες, in Epigr. A βία.
 ΑΨΚΟΞ, α, δ, lupus; (2) lupatum, fræni genus asperim, Hes. (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod laborum lupi speciem referat, V. Læx. (4) instrumentum quoddam coquinarium, Poll. (5) avis e monedularum genere, V. Læx. ex Aristot. (6) piscis, al. κελλάνομος, ex Athen. (7) araneî genus, Hes. (8) pastilli nomen adstringentis et desiccantis, ap. Aetium; (9) sol, Macrob.
 Λυκοκυτάλιον, α, τὸ, quibusdam Sesamoides major, Diosc. Ex λύκος et σκυτάλιον.
 Λυκοσπίδης, αν, οί, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. At Nic. Schol. vespæ.
 Λυκοσπύρος, α, δ, ζή ή, qui ore lupino est; apuæ epith. Suid. Ex λύκος et σπύρα.
 Λυκοφάλλος, α, δ, ζή ή, qu. dic. lupinos oculos habens; est autem gemmæ nomen.
 Λυκοφιλία, ας, ή, lupina, suspecta et subdola amicitia. A
 Λυκοφίλιος, α, δ, ζή ή, subdolos, suspectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος et φίλος.
 Λυκοφιλίως, adv. suspecte, subdole.
 Λυκοφύρος, α, δ, ζή ή, lupum ferens, ut insigne. Λυκίφρων, ονος, δ, ζή ή, qui est lupini animi. Ex φρήν.
 Λυκοφύρος, τὸ, tempus ante solis exortum, Gl. V. crepusculum, diluculum.
 Λυκοχρῶς, contr. λυκόχρως, α, δ, ζή ή, lupi colorem habens. Ex χρώα.
 Λυκοψία, ας, ή, aliis nox sublevis, aliis noctis obscuritas, crepusculum. Ex ψίς.
 Λυκοψις, λυκοψος, vel λυκοψός, quarta anchusæ species, Diosc. Gal.
 Λυκώα, ω, dilatio, dilaceratio lupi prore; γασσ. λυκώμαι, unde perf. part. λυκομύμαι, a lupo dilacerata. A λύκος.
 Λυκοπῆς, εος, δ, ζή ή, lupinus, lupo similis, epith. coloris. Est autem medius inter album et nigrum. Ab eod.
 ΑΨΜΑ, άτος, τὸ, purgamentum, sordes; λύματα, piacula, Ph. Αλλά λῦμα τῶ γῆρα τῆ-φη, Soph. CEd. Col. 805.
 Λυμάζω, idem quod λυμαίνω, V. L.
 Λυμαίνω, et frequentius λυμαίνομαι, devasto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpto; λυμνήμενος, aor. 1. med. qui vastavit; λυμνησμένος, perf. part. pass. vastatus. Λυμαίνεσθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, Dem. Ταῦτα μὲν τοι σοφολήτης λυμαίνεται in ταῖς παραγαδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα, Aristoph. Av. 100. Λυμνησμένη δὲ τῶ νεκρῶ, cadaver mutilans, Herodot. 1, 214. "Ὡδ', ὃ κύμας τῆσδ' ἐλυμνή-νω χέρας; Eurip. Andr. 720. A λύμη. Hinc λυμαντήρ, ἦρος, δ, perditor, corruptor. Hinc λυμαντήριος, α, δ, ζή ή, perniciosus, exitialis. λυμαντής, ἔ, δ, idem quod λυμαντήρ.
 Λυμασις, ή, idem quod λύμα, Æsch.
 Λυμῶα, ώνος, δ, perditor, vastator, violator. "Ὅτις γυναικῶν λυμῶνας ἦδεται ξένους κομίζων, Eurip. Hēr. 1068. Μῆδ' ὃ λυμῶν ἐμῆς, Soph. Aj. 574. A
 ΑΨΜΗ, ης, ή, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) sordes; (4) quicquid obest, nocet, perdit; ut Lat. perniciēs, pestis. (3) λύμη βία, sordido victu, fædo victu, Soph. Elect. 1195.
 Λύμη, plusq. perf. opt. pass. Ion. et Poet. pro κελυμένος εἶην, a λύω.
 Λυμνημένος, aor. 1. part. med. verbi λυμαίνω.
 Λυμνητής, δ, idem quod λυμαντής, Sibyl.
 Λύτω, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poet. pro ἐλέλυτο, a λύω, in med. redimo. Λυτό-μένος τε Θύγατρα, Il. 1, 13.
 Λυπαρόν, τὸ, tristitia, Mερh.
 Λύπια, ω, fut. ήσω, dolore afficio, contristo; (2) lædo, offendo, detrimentum afficio; λυπώμαι, tristor, macreo. Εἴ με λυπήσει πέρος, præter modum, Aristoph. Av. 1251. Μηδὲνα λυπήσω τῶν πολιτῶν, Isocr. A
 ΑΨΙΗ, ης, ή, dolor, animi molestia et ægritudo, tristitia, mæror, quasi λύσις, hoc est solutio totius hominis, teste Chrysiγγο.

Λυπηθήσεθε, 2. plur. fut. 1. ind. pass. verbi λυπώω.
 Λύπημα, πῆματος, τὸ, dolor. A λυπώω.
 Λυπηρός, εἰς, ρόν, molestus, molestiam et ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis. A λύπη. Hinc
 Λυπηρός, adv. cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter.
 Λυπῆς, 2. sing. præ. conj. act. contr. pro λυπῆς, a λυπώω.
 Λυπησιλόγος, δ, ζή ή, sermonibus molestus, Ern.
 Λυπητικός, ή, ον, qui tristitia afficit; (2) ad tristitiam pronus. A λυπώω.
 Λυπῆ, angere, 2. sing. præ. imperat. pass. vel med.
 Λυπρόβιος, α, δ, ζή ή, qui duram degit vitam.
 Λυπρόγαιον, τὸ, soli gracilitas, Arr. ap. Suid.
 Λυπρόγαιος, α, δ, ζή ή, gracile et macilentum solum habens. Ex λυπρός et γαῖα.
 Λυπρόγῶς, Att. pro λυπρόγαιος.
 Λυπροκτύπης, δ, idem quod λυροκτυπός, Anac.
 Λυπρός, α, ον, idem quod λυπηρός. (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus; (3) tenuis, opp. copioso et sufficienti. (1) τὸ τῶτων λυπρόν, Eurip. Symp. 38.
 Λυπρότης, ητος, ή, ariditas, gracilitas, sterilitas, macies. A λυπρός.
 Λυπρόχρως, α, δ, ζή ή, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρός et χρώα.
 Λυπρώα, adv. tenuiter, sterilitèr.
 ΑΨΡΑ, ας, ή, lyra, instrumentum musicum; (2) sidus cælestè; (3) piscis quidam.
 Λυρααῖος, ἔ, δ, lyricen, qui lyra canit.
 Λυρίζω, fut. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.
 Λυρίκος, ή, ον, lyricus, melicus; (2) ὁ, poeta lyricus. Ab eod.
 Λύριον, α, τὸ, parva lyra. Dim.
 Λυρισμός, ἔ, δ, cantus lyrae. A λυρίζω. Unde λυριστής, ἔ, δ, qui lyra canit, fidicen, Ph.
 Λυρογῆθης, εος, δ, ζή ή, lyra gaudens, epith. Apollinis in Epigr. Ex λύρα et γῆθομαι.
 Λυροίς, ὅστω, ὄν, lyricus, qui lyrica modulatio inest. A λύρα.
 Λυροεργός, ἔ, δ, ζή ή, qui lyras conficit. Ex ἔργον.
 Λυροβλήτης, εος, δ, ζή ή, lyra seu lyrae sono gaudens, vel demulcens. Ex ἔλγω.
 Λυρόκτητος, α, δ, ζή ή, lyra acquisitus.
 Λυροκτύπη, ης, ή, lyrae sonus, lyrae pulsus.
 Λυρόκτυπος, α, δ, ζή ή, qui lyram pulsat.
 Λυροποιία, ω, fut. ήσω, lyras facio. Hinc
 Λυροποιητικός, ή, ον, lyras faciendi peritus.
 Λυροποιός, ή, ον, idem.
 Λυροποιία, ας, ή, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A
 Λυροποιός, ἔ, δ, ζή ή, qui lyras conficit, compingit. Ex ποιία.
 Λυροφώνη, ης, δ, species lyrae, quasi Phœnicia, Hes.
 Λυραδία, ας, ή, lyrae cantus. A
 Λυραδός, ἔ, δ, lyricen, lyren. Ex λύρα et ἀδή.
 Λυραδός, lyricæ, more eorum qui lyra canunt.
 Λυρανία, ή, idem quod λυροποιητική, sc. τίχην.
 Λύσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.
 Λύσαις, aor. 1. part. act. Æol. pro λύσας.
 Λυσανίας, α, δ, dolore solvens.
 Λυσανίας, allusio ad Lysaniam, nomen viri.
 Λυσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi λύω.
 Λύσει, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔλυσε.
 Λυσή, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi λύω.
 Λυσήνωρ, ορος, δ, ζή ή, homines frangens, debilitans. Ex λύσις et ἄνηρ.
 Λυσήγῆμος, α, δ, ζή ή, nuptias solvens.
 Λυσιγυῖα, ας, ή, membrorum solutio, luxatio. A
 Λυσίγῆμος, α, δ, ζή ή, membra solvens, dissolvens artus. Ex λύσις et γυῖον.
 Λυσιδικός, α, δ, ζή ή, qui lites dirimit; (2) qui jura dissolvit. Ex λύσις et δική.
 Λυσίθειρα, ας, ή, capillos solutos sive passos habens. Ex λύσις et θείρα.
 Λυσίζώνη, ης, ή, que zonam solvit.
 Λυσίζωνος, α, δ, ζή ή, discinctus, Ph. (2) que virginitatem amittit, soluta zona virginali. Il. Epith. Dianæ.
 Λυσικάκος, α, δ, ζή ή, malorum solutor, a malis liberans. Ex λύσις et κακός.

Λυστομοσ, α, δ, ζή ή, capillos solutos seu passos habens. Ex λύσις et κόμη.
 Λυσιμάχια, ας, ή, Lysimachia, herba cuius ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λύσις et μάχη.
 Λυσιμάχιον, τὸ, lysimachium, herba quedam; Diosc.
 Λυσιμάχος, δ, ζή ή, solvens pugnam, Ar.
 Λυσιμελία, dimembro, Gl. V. A
 Λυσιμέλης, εος, δ, ζή ή, solvens membra, epith. somni et mortis. Ex λύσις et μέλος.
 Λυσιμέριμος, α, δ, ζή ή, curas solvens; (2) enris solvendis idoneus. Ex μέριμνα.
 Λύσιμος, α, δ, ζή ή, solubilis, qui solvi potest; (2) qui refelli vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.
 Λύσιμος, α, δ, ζή ή, legis dissolutor, legis ruptor, Nonnus. Ex λύσις et νόμος.
 Λύσιος, ία, ίον, vel λύσιος, α, δ, ζή ή, solvendi seu liberandi vim habens. Epith. Bacchi, quia solvit et liberat curis. At λύσιος θεοί, expiationum presides Dii; τὰ λύσια, sacra Bacchi. A λύω.
 Λυσισαίγμαν, ονος, δ, in jocos resolvens. Epith. Bacchi (ap. Anac. sed vox est corrupta et contra analogiam, ex qua est fivicius ludos, Ern.). Ex λύω et παίγμα. Verum est
 Λυσιστήμων, ονος, δ, ζή ή, detrimentum vel damno liberans. Ex λύω et στήμα.
 Λυσιστόθος, α, δ, ζή ή, desiderium seu amorem solvens, tollens. Ex λύω et στόθος.
 Λυσιστόνος, α, δ, ζή ή, laboribus et molestiis liberans, dolores eximens, epith. Bacchi.
 Λύσις, εως, ή, solutio, dissolutio; (2) actio solvendi captivitate; (3) redemptio; (4) solutio quæstionis vel enigmatis; (5) solutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.
 Λυσισωμῆτιώα, ω, soluto, languido corpore sum, Hippocrat.
 Λυσιστέλεια, ας, ή, utilitas, reditus, fructus:
 Λύσιτέλεια, ω, utilis sum, prosum; λυσιστέλει, expedit. Λυσιστέλει αὐτῶν ἐί μύλοις, &c. Luc. 17, 2. A
 Λυσιστέλης, εος, δ, ζή ή, utilis, frugifer, commodus; λυσιστέλετρον, commodius. Ex λύω et τέλος, επιρρησε.
 Λυσιστέλντωα, adv. utiliter. A λυσιστέλεια, part. præ. a λυσιστέλει.
 Λυσιστέλιως, adv. utiliter, commode.
 Λυσίφρων, ονος, δ, ζή ή, mentem curis solvens, seu prudentiam e mente tollens. Epith. Lyæi seu Bacchi. Ex φρήν.
 Λυσισφός, ἔ, δ, Lysiodus. Λυσισφός, genus liistrionum, a Lyside sic dicti, et ἀδύ.
 Δύσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λύω.
 ΑΨΣΑ, vel λύσσα, rabies, furor, proγρηε canum; (2) vermiculus sub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur. Hinc
 Λυσσαίνω, rabidus sum, insanio. Ἔλα μὲν ... πατρί λυσσαίνω πάροι; Soph. Antig. 632, 633.
 Λυσσαῖλος, ία, ίον, rabidus. A λύσσα.
 Λυσσαίνος, α, ον, idem quod λυσσῆς, An.
 Λυσσῆς, ἄδος, ή, rabida, rabiosa. Λυσσῆδι συγκατεργάσω μοίρα, in tuo furore interfecisti, Eurip. Herc. Fur. 1024. Ab eod.
 Λυσσῶα, vel λυσσάτωα, ω, rabidus sum, in rabidum actus furor, de canibus et lupis; (2) de homine. Λυσσῶν ἔ, ἄγριος οὐσπότης, Plut. Ab eod.
 Λυσσῆς, εντος, δ, rabidus, furiosus.
 Λύσσημα, άτος, τὸ, rabies, furor. A λυσσῶα.
 Λυσσην, præ. inf. act. Dor. pro λυσσῶν, contr. ex λυσσῶα, a λυσσῶα.
 Λύσσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. Poet. pro λύσσης, a λύω.
 Λυσσητής, ες, idem quod
 Λυσσητής, ἦρος, δ, rabidus, sabiosus. A λυσσῶα.
 Λυσσητής, ὅ, idem quod λυσσητής, Ern.
 Λυσσῶθηκτος, α, δ, ζή ή, a rabido cane morsus. Ex λύσσα et δάκνω, mordere.
 Λυσσομανία, attonitus sum, furo, Man.
 Λυσσομῆνης, εος, δ, ζή ή, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex μῆνιομαι.
 Λυσσώα,

Λυσσάω, ᾤ, fut. ὄσω, idem quod λυσσάω.
 Λυσσάω, furens, præs. part. act. Poet. pro λυσσών, conitr. ex λυσσάω, a λυσσάω.
 Λυσσάδης, εὖς, ὁ ἐξ ἧ, rabidus, rabiosus. Ab eod.
 Λυσσαβέης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. v. λυσσέω.
 Λυσσάω, 3. pl. præs. ind. vel conj. act. verbi λυσσάω.
 Λυσσάσις, ἴδος, ἦ, trux, torva visu. Ab ὄψι.
 ΛΥΣΣΑΜΑ, ἄπος, τὰ, æquamentum capillorum.
 Gl. V. λύσωμα, discriminale. Hinc
 Λυσσαμάτιον, α, τὰ, discriminale, Gl. V.
 Λύσωσις, εὖς, ἦ, idem quod λύσωμα.
 Λυτά, τὰ, juris intermissiones, quæ et λύσιμας, Ep.
 Λυτίον, adv. posit. solvendum. A λύω.
 Λύσιμα, ας, ἦ, solutrix, quæ solvit. Περαιὶ νομῆων δὲ λύσιμας, Ophr. Hymn. in Nat. 17. A
 Λυτήρ, ἦρος, ὁ, liberator; (2) expiator. A λύω.
 Λυτήρια, τὰ, sacra expiatoria, Sophr.
 Λυτήριος, ἄδος, ἦ, liberatrix. Λυτήριος, ἀρχιγυνέτης, Ophr. Hymn. in Theam.
 Λυτήριος, α, ὁ ἐξ ἧ, expiatorius; (2) solvendi seu liberandi vim habens. (2) ἦ δ' ἔχω, φίλαι, λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὕμιν φράσω, qua vero ratione possim huic ægritudinī mederi, eam vobis dicam, Sophr. Trach. 553. Καὶ νῦν λυτήριος ἐκ θανάτου γενεῖ, Eurip. Alc. 224. A λυτήρ.
 Λυτικὸς, ἦ, ὄν, solvendi vim habens. A λύω.
 Λυτικῶς, adv. cum vi dissolvendi.
 Λυτό, 3. sing. plussq. perf. ind. pass. Ion. et Pœl. pro ἐλύτο, a λύω, solvo; Il. 21, 114.
 Λυτό, pro ἐλύτο, 3. sing. imperf. Il. 24, 1.
 Λυτός, ἦ, ὄν, solubilis, qui solvi potest; (2) solutus. A λύω.
 Λύτρον, α, τὰ, redemptionis pretium, Ph. λύτρα, redimtia. Ab eod. Hinc
 Λυτρώω, ᾤ, fut. ὄσω, redimo; λυτρώομαι, ἔμαι, redimo, redimor; λυτρώομαι, esse, ὅ μίλλαν λυτρώομαι τὸν Ἰσραήλ, Luc. 24, 21. Οὐ φθαρτός—λυτρώομαι, I Pet. 1, 18. Hinc
 Λυτρώομαι, 3. sing. aor. 1. conj. med.
 Λυτρώσις, εὖς, ἦ, redemptio, expiatio:
 Λυτρώσιον, adv. posit. redimendum. Ab eod.
 Λυτρώτης, ὁ, idem quod
 Λυτρώτης, ὁ, ὄν, redemptor. Ab eod.
 Λύτωρ, ὄρος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.
 Λύχνα, τὰ, Ion. lucernæ. Λύχνα καίεισι πάντες πολλὰ ὑπαιθέρα περι τὰ δώματα κύκλῳ, Herodot. 2, 62.
 Λυχνίαις, α, ὁ, et λυχνίαις, εὖς, ὁ, lapis pellucidus, speciesque pyropi, vel carbunculi.
 A λύχνος.
 Λυχνάπτης, α, ὁ, qui lychnum seu lumen accendit. Ex λύχνος et ἄπται. Unde
 Λυχνάπται, ας, ἦ, luminis seu lychni accensio; lucernarum accensio, Gl. V.
 Λυχνέον, α, τὰ, candelabrum. A λύχνος.
 Λυχνέω, fut. ὄσω, prælucco. Ab eod.
 Λυχνέων, ἄνος, ὁ, lucernarum repositorium.
 Λυχνία, ας, ἦ, idem et ab eod.
 Λυχνιάσις, αἴα, αἴων ut λυχνιάσις φλόξ, lucernæ flamma. Ab eod.
 Λυχνίδιον, α, τὰ, lucernula. Dim. a λύχνος.
 Λύχνιον, α, τὰ, idem quod λυχνία.
 Λυχνίς, ἴδος, ἦ, lucernula; (2) flos quidam, Ph. λυχνίς, rosa Graeca; itein populia, lychnis, Plin. Angl. CAMPIONS; (3) gemma quadam.
 Λυχνίσκος, α, ὁ, lucernula. A λύχνος.
 Λυχνίτης, α, ὁ, qu. dic. lucernarius; λυχνίτης λίθος, lychnites lapis; λυχνίτης πῶμα, herba lucernaria. Ab eod.
 Λυχνόδαιος, α, ὁ ἐξ ἧ, noctu agenda interdū agens, et interdū peragenda noctu agens; lucernarius. A λύχνος et βίος, vita.
 Λυχνόδαρος, α, ὁ ἐξ ἧ, lychni seu ellychnii torator. Epith. muris. Ex βορά.
 Λυχνοκαΐα, ας, ἦ, Ion. λυχνοκαΐη, ης, ἦ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος et καΐα, uero.
 Λυχνοκαΐάτις, ᾤ, fut. ὄσω, candelis utor per noctem, candelis illumino. Ex iisd.
 Λυχνοκαΐάτις, ας, ἦ, illumino, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex iisd.

Λυχνοποιία, ᾤ, fut. ὄσω, lucernas conficio.
 Λυχνοποιός, εὖ, ὁ ἐξ ἧ, lucernarum confector.
 Λυχνόπολις, εὖς, ἦ, urbs lucernarum, nomen fictum a Luc. in V. Hist.
 Λυχνοπάλης, α, ὁ, lychnorum seu lucernarum venditor. Ex παλάς.
 ΛΥΧΝΟΣ, α, ὁ, lychnus, lucerna, candelā.
 Λυχνόχος, α, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet. Gl. V. lucernarius; candelabrum; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος et ἔχω.
 Λυχνοφόρος, ᾤ, fut. ὄσω, lampada gesto. A
 Λυχνοφόρος, α, ὁ ἐξ ἧ, lucernam ferens, præluccens. Ex λύχνος et φέρω.
 ΛΥΧΩ, fut. λύσω, perf. λέλυκα, solvo, laxo, remitto, solvo e portu; (2) utilis sum, pro sum, expedio. (2) λύει γὰρ ἡμᾶς ὕδιν, nihil enim nobis profuerit, Sophr. Elect. 1005. Τέλη λύει, expedit, prodest, Id. Ad. Tyr. 316. Πρώτος ἀγγέλιον ἴδων σὲ λύσω, Sophr. Trach. 184. Τῆς νῦν παρέσης πημονῆς λύσις βάρως, Id. Elect. 945. Οἱ γὰρ Περσῆσι λύσις τὴν ἐκκλησίαν, Aristoph. Ach. 177. Λύσον με δεσμῶν, Id. Thesm. 1118. Παῖδα δὲ μοι λύσατε φίλην, Il. 1, 20.
 ΛΥΨ, λῆς, λῆ, vel λῆς, λῆ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.
 Λωβίζω, fut. ὄσω, injuria adficio, contumeliam infero; λωβίζεσθαι, contumeliose improbari. A λῶσι.
 Λωβόομαι, ἔμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformato. Item pass. λωβωμένος, contumelia affectus; depravatus, mutilatus; λωβήεις, aor. 1. idem. (2) πλεταῖται ἀρτάναι λωβῶται βίον, suspensio sibi vitam ademit, Sophr. Antig. 54. Τὴν πόλιν ὅπως ἀσχερῶς ἐξ ὀνόμας ἰλωβήσαντο, Herodot. Τόδε αὖ λωβῶται, rursus exercitū, Sophr. Trach. 1031. (3) τῶν δὲ τρέπον λωβησάμενοι τὴς Κυναιβίης, Polyb. 4, 18. Ab eod.
 Λωβέωσις, εὖς, ἦ, contumelia illatio, irrisio. A λωβέω, fut. ὄσω, contumelia adficio; (2) irideo, illudo. Τίπτε μὲ λωβέεις πολυτενέβια θυμὸν ἔχουσαν, Odys. 23, 15.
 Λωβῶ, λωβέομαι, Ion. injuriam infero. A
 ΛΩΒΗ, ης, ἦ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam aurium morbus. (Lat. labes.) Hinc
 Λωβήεις, ἦσσα, ἦσα, damnosus, perniciosus.
 Λωβήεις, aor. 1. part. pass. verbi λωβῶ.
 Λωβήομαι, 2. sing. aor. 1. opt. med.
 Λωβήσις, εὖς, ἦ, injuria seu contumelia illatio:
 Λωβητήρ, ἦρος, ὁ, injuriæ seu contumeliæ illator, injuriosus, contumeliosus; (2) contumelia dignus, flagitiosus:
 Λωβητής, εὖ, ὁ, injuriosus, contumeliosus; (2) depravator, corruptor. A λωβῶ.
 Λωβητός, ἦ, ὄν, injuria seu contumelia adfectus, læsus; (2) injuria seu contumelia expositus, sive obnoxius; (3) dolore adfectus; (4) noxius, damnosus; (5) mancus, mutilatus, male mulcatus. (1) μόχθῳ λωβητός, contumeliis confectus, Sophr. Phil. 1103. (4) λωβητὸν ἐπιβόλευμα τῆς ἐμῆς φρονέας, dammosa merces animo meo, Sophr. Trach. 538. (5) ὄραν λωβητὸν ἔδος ἐν δίκη κατέμεινον, Id. Trach. 1070. Ab eod.
 Λωβήτωρ, ὄρος, ὁ, conviciator, contumeliosus; (2) qui nocet, qui perdit, qui vastat.
 Λωβός, ἦ, ὄν, qui aurium quoddam morbo laborat; (2) perplexus; (3) mutilatus. A λῶσι.
 ΛΩΓᾶΝΙΟΝ, α, τὰ, palcare.
 Λῶτιον, ὄνος, ὁ ἐξ ἧ, melior, quem magis volumus. Hinc compar. alius λῶτιερος, melior, et superl. λῶτισος, et contr. λῶσιος, optimum.
 A λῶ, volo.
 ΛΩΜΑ, ἄπος, τὰ, fimbria, instita, ora vestimenti. Hinc
 Λωμάτιον, α, τὰ, fimbriola. Dim. a præc.
 Λῶντι, 3. plur. præs. ind. act. contr. pro λῶντι, a λῶω, volo.
 ΛΩΨ, vel λῶσις, α, ὁ, Lous, mensis, apud

Macedonas, cujus primo die solstitium æsti vni incidit.
 Λωπῆς, ἄδος, ἦ, vestimentum tenue. A
 Λώπη, ης, ἦ, pallium; (2) vestimentum, vestis.
 Λωπίζω, fut. ὄσω, idem quod λωπίζω. Ἐκ δ' ἐλωπίσις πλυρῶν ἄπασαν, Sophr. Trach. 925. A præc.
 Λώπιον, α, τὰ, parvula tunica; (2) vestis; (3) vestimentum vile; (4) velum nauticum. Dim. ab eod.
 Λωποδυσία, ας, ἦ, spoliatio, grassatio, proprie vestium exspoliatio. A λωποδύω.
 Λωποδύω, ᾤ, fut. ὄσω, veste exuo, vestimenta furor; (2) spolio, rapinis infesto, Ph. λωποδύει, grassatur. Λωποδύων τὴν Ἑλλάδα, Hermtog. A
 Λωποδύτης, α, ὁ, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit et spoliat, seu in balneis depositas vestes surripit, grassator. A
 Λωποδύω, fut. ὄσω, idem quod λωποδύω.
 ΛΩΨΟΣ, εὖς, τὰ, vestimentum tenue.
 ΛΩΨΟΝ, α, τὰ, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema. For Lat.
 Ἄψος, α, ὁ, idem.
 Λωποτομία, in lora seco. A σπμή.
 Λῶσις. Vide λῶσιον.
 Λῶσις, ἄγος, ὁ, mendicus; (2) tiben. A λῶσις.
 Λωπύοντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi, Il. 12, 283. pro λωπύοντα, quod veteres contractum ex λωπύοντα volunt, a λωπύος, alii ex λωπύοντα, quasi a λωπύω, quod esset lotum et herbas profero.
 Λωπύω, ας, ἦ, stratum e loto textum:
 Λωπύω, fut. ὄσω, lotum carpo; (2) deccro:
 Λωπύος, ἴνι, ἴνι, lotinus, e loto factus. A λωπύω.
 Λωπύσιμα, ἄπος, τὰ, flos loti; (2) mclarth. pricipui in aliquo populo, flos populī. (2) ὁ γῆς Ἑλλάδος λωπύσιμα, Eurip. Hel. 1609.
 Λωπύσις, ὄσσα, ὄν, loti ferax, herbosus; ponitur ob λωπύοντα, quod vide.
 ΛΩΤΟΣ, εὖ, ὁ, lotus; (2) trifolium, Ph. (3) tibia. (3) διὰ λωπύ Ἀΐετος, Eurip. Iphig. in Aul. 1036. Λωπύ φλόγγον κελάδι κἀλλισον, Id. Electr. 716.
 Λωποτόφος, α, ὁ ἐξ ἧ, lotum alens seu produccens. Λωποτόφον κατὰ λείμακα, Eur. Phæn. 1564. Ex λωπύος et τρέφω.
 Λωποτόφον, populi loto vicitantes. A φαγύν.
 Λωποτόχος, Dor. pro λωποτόχος.
 ΛΩΨΑΩ, ᾤ, fut. ὄσω, respiro, interquiesco; (2) cesso. Κάπνισ' ἐπειθὲ τῶδ' ἐλάφισεν φόνος, Sophr. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης ἐ πολέμῳ βραχύ τι λωφώομαι, Thuc.
 Λωφῶω, ᾤ, quiesco, Hcs. (2) sedo, Æsch. P.
 Λωφῶσιον, α, τὰ, sedandi vim habens. Λωφῶσιον ῥέξαι ἐπ' αὐτῶν ἱερῶ, Apoll. Rhod. 2, 485. A præc.
 Λωφῶμα, ἄπος, τὰ, laxamentum. A λωφῶω.
 Λωφῶσις, εὖς, ἦ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod.
 Λωφῶσις, η, idem quod λωφῶσις, V. L.

M.

M, Litera duodecima, μϛ, ab Hebr. Mem; (2) nota numeri quadraginta, et cum lineola subjecta, μ, quadraginta millia.
 MA', adv. jurandi negati. μὰ Δία, non certe, per Jovem; ἐ μὰ Δία, idem. Sed ναι μὰ Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem.
 Occurrit μὲ solum et affirmative, sed raro, et fere apud recentiores.
 Μαγδάλιν, magadi canere, psallere.
 Μαγδιον, α, τὰ, parva μαγιάς. (2) asserculus, qui recipit chordas lyrae. Dim. a μαγιάς.
 Μαγιάς, sive μαγιάς, acc. ιη, ἦ, magas, instrumentum quoddam musicum:
 Μαγιάζειν, fides pulsare, psallere. A
 ΜΑΓΑΣ, ἄδος, ἦ, ponticulus testudinis, seu hemisphærii testudinei, super quo nervi tenduntur, qui olim ex arundine factus; ei postea vel lignea tabella, vel cornea substituta est, unde Cicero in testudinibus resonari cornu dicit, Epn.
 Μαγγανία,

Μάκρως, ἴδος, ἢ, idem quod μακρῶς.
 Μακροσμός, ἔ, ὁ, beatitudinis prædicatio, qua
 nimirum aliquem beatum prædicamus; (2)
 μακροσμοί, hymni in commemorationem
 beatitudinis sanctorum; (3) ipsa felicitas,
 in Sacc. I. I. Α μακροζωῶ.
 Μακρόρσι, dat. plur. Ion. pro μάκρσι.
 Μακροσόν, τὸ, beatitudo, Suid.
 Μακροσός, ἢ, ὄν, qui beatus habetur et prædi-
 catur, quem omnes beatum iudicant.
 Μικροσῶς, adv. beate. Α præc.
 Μακροσῆς, ἢ, ὁ, beatus, de defuncto.
 Μακροσῆς, ἴδος, ἢ, fœm. præc. Theoc.
 Μακροσῶ, fut. I. ind. act. Att. pro μακροσῶ.
 Μακροσῶς, adv. beate, feliciter.
 Μάκρως, ἄρος, ὁ, ἢ, pro μακρόσως, per Sync. Eust.
 Μακρόσάτος, beatissimus. Α præc.
 Μακρόστος, beator; Nonn. Ab eod.
 Μακροσός, ἢ, ὄν, beatus et opulentus. Ex Epigr.
 Α μακρῶς.
 Μάκρονος, ἢ, ὄν, longus, procerus; quasi a μα-
 κιδανός, Dor. ut μακιδανός, a μήκος.
 Μάκρονια, ας, ἢ, Macedonia. Α Μακιδόν.
 Μακιδονίζω, fut. ἴσω, Macedones sequor, cum
 Macedonibus facio. Ab eod.
 Μακιδονικός, ἢ, ὄν, Macedonicus. Ab eod.
 Μακιδονισί, Macedonia more vel sermone.
 Μακιδόν, ὄνος, ὁ, Macedo.
 Μάκρη, ης, ἢ, ἴγο. Α κέλλω.
 Μάκρηλα, ης, ἢ, idem et ab eod.
 Μάκρηλον, ἢ, τὸ, macellum. For Latina.
 ΜΑΚΡΕ, macer vel macir, cortex quidam, qui
 ex India advehitur.
 Μακροκράνος, ἢ, ὁ, ἢ, oblongam galeam ha-
 bens; ἠρπυιæ epith. Hes. Ex μάκος pro
 μήκος, et κράνος, galea.
 Μάκρης, ἴδος, ὁ, longus, prolixus. Α μάκισος
 pro μήκισος, vel inus. μακίζω.
 Μακροσῆς, ὁ, punctator, pungens, Esch. prolixus,
 Ρ. μακροσῆς, Stant. αἰκισῆς, Health.
 Μάκρης, Dor. pro μέγιστος. Sic adhibent tragi-
 ci. "Ὅτι δύνατο μάκρισον, quam potes maxime,
 Soph. Phil. 849.
 ΜΑΚΚΟΑΝ, despicere, stulte et fatue se gerere;
 μαμακκοσάοντα, perf. part. delirantem. Καί
 τὸ τῷ δῆμῳ, πρὸς αὐτὸν μακκοῦ καθήμενον, Ari-
 stoph. Eq. 395. "Ὅ δ' αὐτὸν ὡς ὄρε μμακκο-
 σάοντα, Id. ibid. 62.
 Μακρὰ, ἢ, solium, labrum; al. μάκτρα. Gal.
 μακρὰ, τὰ, putei, lacus profundī, ex Hom.
 Μακρὰ, adv. majorem in modum, Hom.
 Μακροαῖων, ἄνος, ὁ, ἢ, diurnus, longævus. (1)
 ὄνταίων, μακροαῖων ἔ, ὡς, Soph. Ed. Col. 151.
 (2) deus, immortalis. (2) τίς σ' ἔστιναι τῶν
 μακροαῖων, Id. Ed. Tyr. 1099. Ex μακρῶς
 et αἰών, ævum.
 Μακροαντίον, ἢ, τὸ, spiculum longum.
 Μακρῶν, adv. longe, procul, de loco; (2) lon-
 gum, de tempore. Τέτατον δώστορον καλὴν δίκην,
 ἐκείτ' ἐς μακρῶν, Aristoph. Vesp. 452. Non
 longe post. Α μακρῶς.
 Μακροαῦχνης, ὁ, idem quod μακροαῦχην, V. L.
 Μακροαῦχην, ἄνος, ὁ, ἢ, cui collum est prælon-
 gum, prælongus. Μακροαῦχνης κλιμακῶς
 προσμακροσῶσι, Eurip. Phœn. 1180.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui in longos annos per-
 durat. Ex μακρῶς et ἔτος.
 Μακροσροῦς, ὦ, fut. ἴσω, longa oratione utor,
 multa verba facio: μακροσροῦσιν, Eurip.
 Hippol. 704. et Ph. 768. Ex μακρῶς et ἀγορεύω.
 Μακροσροῦς, ας, ἢ, sermo prolixus, oratio lon-
 ga. Ex ἴσδ.
 Μακροσμερία, ας, ἢ, tempus quo dies sunt lon-
 giores. Ab ἡμέρα.
 Μακρῆν, acc. sing. Dor. pro μακρῶν.
 Μακροσάμων, ὄνος, ὁ, qui longis passibus ince-
 dit. Ex μακρῶς et βῶσις, eo.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longævus.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ἢ, vita longæva, vivacitas.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ἢ, idem.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ἢ, vivacior; comp. a μακροσῆτος.
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, in longum jaculatio. Α
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, e longinquo feriens;
 eminus feriens. Ex μακρῶς et βάλλω.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, epith. agrī, qui magnis
 seu densis est glebis, glabrosus.

Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui longo est mento. Ex
 μακρῶς et ἔννεον.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longam senectutem agens,
 valde senex. Ex μακρῶς et γῆρας.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, teres.
 Μακροσῆτος, ὄν, longos habens digitos.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui longos cursus con-
 ficit.
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, longævitas. Ex μακρῶς et ζωῆ.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ἢ, longitudo dierum, lon-
 gævitas. Α
 Μακροσῆτος, fut. ἴσω, diu vivo. Α
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longævus. Ex ἡμέρα.
 Μακροσῆτος, adv. procul, longe, eminus. Hinc
 et ἀπὸ μακρῶς, e longinquo. Α μακρῶς.
 Μακροσῆτος, ἢ, fut. ἴσω, patienter fero, leni
 sum animo, patienter expecto, iram differo
 seu cohibeo; duro, Ph. Μακροσῆτος ἐπὶ
 τινι, Matt. 18, 26. πρὸς πάντας, 1 Thess. 5, 14.
 εἰς τινά, 2 Pet. 3, 9.
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, tolerantia, lenitas animi,
 longanimitas, patientia expectandi.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longanimis, lenis, pati-
 ens. Ex μακρῶς et θυμός.
 Μακροσῆτος, adv. patienter, longanimitèr,
 æquo animo, iram differendo.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ἢ, longum et cur-
 vum collum habens; epith. avium quarun-
 dam. Ex μακρῶς, κάμπτω, et αἰχῆν.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, in vocalem longam
 seu syllabam desinens. Α καταλήγω.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, caulem longum habens.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longum aculeum ha-
 bens, longo spiculo armatus.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, prælongam caudam ha-
 bens.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longum caput habens;
 cito, Gl. V.
 Μακροσῆτος, ὦ, longam et prolixam comam
 alo seu habeo. Ex μακρῶς et κόμη.
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, longius membrum; (2)
 quum periodus longius membrum habet. Α
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, membra seu colla longa
 habens. Ex μακρῶς et κῶλον.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longam habens siliquam seu
 folliculum, siliqua oblonga inclusus.
 Μακροσῆτος, ὦ, fut. ἴσω, prolixè loquor, longa
 oratione utor:
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, prolixitas sermonis. Α
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, prolixus in sermone.
 Μακρῶν, adv. altum, alta voce, Hom.
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, morbus diuturnus. Ex νόσος.
 Μακροσῆτος, in penultimam longam de-
 sinere. Ex μακρῶς et παραλήγω.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longe contumeliosissimus,
 et quidem ex ebrietate. Α παροίνιος.
 Μακροσῆτος, ὄν, longum pepulum gerens.
 Μακροσῆτος, contr. μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui lon-
 gos ducit spiritus. Ἐλκεῖς μακροσῆτον ζῶαν,
 Eurip. Phœn. 1531. Ex μακρῶς et πνοή.
 Μακροσῆτος, ὦ, fut. ἴσω, procul eo, longum iter
 facio.
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, longum iter. Α πάρος.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, improbissimus, Suid.
 Μακροσῆτος, ὄν, longis passibus gradiens, Apol.
 Μακροσῆτος, ὄδος, ὁ, ἢ, longos pedes habens.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longas alas sive longas
 pennas habens. Ex σπτερίν.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, e longinquo pugnans.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, amplas habens portas.
 Ex μακρῶς et πύλη.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longam barbam ha-
 bens.
 Μακροσῆτος, ας, ἢ, longitudo radicum. Α
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longas radices habens.
 Ex μακρῶς et ῥίζα.
 Μακροσῆτος, ὄν, rostrum longum habens.
 Μακρῶς, ἴδος, ὄν, longus, prolixus; (2) longus,
 diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus,
 exceelsus. Διὰ μακρῶς, in longum tempus.
 Διὰ μακρῶς γὰρ ἡ χάρις, in longum enim tempus
 durat hoc officium, Eurip. Hec. 320. Α
 μήκος.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ὁ, ἢ, longa crura habens.
 Ex μακρῶς et σκέλος.
 Μακροσῆτος, ὄν, ὁ, ἢ, longum seu proce-

rum truncum habens, qui longo est cau-
 dice. Ex μακρῶς et στέλεχος.
 Μακροσῆτος, adv. longissime. Α μακρῶς.
 Μακροσῆτος, longius. Ab eod.
 Μακροσῆτος, adv. diutius, longius. Α μακρο-
 σῆτος, quod est comp. a μακρῶς.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ἢ, longitudo, longinquitas; (2)
 diuturnitas. Ab eod.
 Μακροσῆτος, ὦ, fut. ἴσω, ita puto ut longæ
 reudent amputate partis reliquie. Α
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, ita putatus ut amputati
 longæ reliquie supersint. Ex τομή.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longum habens col-
 lum.
 Μακροσῆτος, ἢ, diuturnus somnus. Ex ὕπνος.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ὁ, ἢ, longas fauces ha-
 bens.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, magnus nugator. Ex
 μακρῶς et φλασῆτος.
 Μακροσῆτος, ὁ, prolixus nugator, Ep.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ὁ, ἢ, natura longus, longus
 natus. Et μακρῶς et φύω, nascor.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longa habens folia.
 Μακροσῆτος, ὦ, fut. ἴσω, alta voce clamo.
 Μακροσῆτος, ὄν, magna labia habens.
 Μακροσῆτος, ἴδος, ὁ, ἢ, longanimus; (2)
 cui una manus longior est altera.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, ungulas longiores ha-
 bens. Ex μακρῶς et χυλήν.
 Μακροσῆτος, fut. ἴσω, diuturnus seu longævus
 suum. Α
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, ἢ, longævus, diu durans.
 Ex μακρῶς et χρόνος. Hinc
 Μακροσῆτος, ἴδος, ἢ, longævitas, Gl. V.
 Μάκρημα, ἴδος, τὸ, quod longe removetur,
 abominatio:
 Μάκρημα, ἴδος, ἢ, dilatatio; (2) amplificatio,
 v. gr. narrationis. Α
 Μακρῶν, f. ὡν, longe seu procul amoveo, re-
 moveo, in longum differo, extendo, porri-
 go. Α μακρῶς.
 Μακρῶν, (dat.) adv. longe, multo. Ab eod.
 Μάκρημα, οἱ, qui longo sunt capite, al. pr. ap.
 ἔχον.
 Μακρῶς, adv. longe, prolixè.
 Μάκρημα, ἴδος, ἢ, prolongatio, in longum di-
 ductio. Quasi a μακρῶς.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, longas aures habens. Ex
 μακρῶς et ἄς, ὠτίς, auris.
 Μάκρημα, qui mazas pinsunt, Hes. At Phil.
 gulatores. Α μάσσω.
 Μακρῶς, οἱ, idem qui μάκρημα, Hes.
 Μάκρημα, ας, ἢ, vas in quo pinsitur, et farina
 subigitur, maetra. Apud Nicandrum pro
 colo seu mortario. Ab eod.
 Μακροσῆτος, ἢ, ὁ, saltationis genus. Qu. a
 μακροσῆτος.
 Μάκρημα, ἴδος, τὸ, mappa, Gl. V. Α μάσσω.
 ΜΑΛΛ, adv. valde, multum, admodum, ve-
 hementer. Hinc comp. μάλλω, magis, am-
 plius, potius; et superlat. μάλλιστα, maxime,
 potissimum, præsertim; jungiturque no-
 minibus, verbis, et adverbis. In numeris est,
 omnino, admodum; de tempore est, fere.
 Μαλακόσῆτος, ἢ, τὸ, foliatum, Gl. V. sc. un-
 guentum. Vide μαλόσῆτος.
 Μαλακόσῆτος, ἴδος, τὸ, malagma, quo aliquid
 molitur. In re militari est corpus molle
 ad frangendos eludendosque tormentorum
 ietus, ut cilicium. Α μαλάσσω.
 Μαλακόσῆτος, dat. sing. f. g. Dor. pro μαλακῆ.
 Μάλακιστος, ὄδος, ὁ, ἢ, (metri causa pro μα-
 λακόσῆτος) molli pede incedens.
 Μαλακόσῆτος, ὁ, ἢ, pro μαλακόσῆτος, do-
 lores leniens. Μαλακόσῆτος ὕπνος, Aristot.
 in Pœane apud Athen. 15, 16. Dioxigen. Laert.
 5, 7. Stobæum, Serm. 1, 2. Est vox Cretica.
 Cretenses dicebant, teste Hesychio, αὐγῆν
 pro ἀλγῆν, αὐκῆν pro ἀλκῆν, αὐκῆνα pro
 ἀλκῆνα, αὐσος pro ἄλσος, εὐβῆν pro ἰβῆν,
 Ζεῦσθαι pro Φεῖλγσθαι.
 Μαλακόσῆτος, ὦ, fut. ἴσω, molliter decumbo et
 dormio. Ex μαλακῶς et ἐνῆ.
 Μαλακόσῆτος, ἢ, ὄν, vinu leniendi habens; qu.
 a μαλακῶν.
 Μαλακῶς, ας, ἢ, mollities, inprimis animi, ig-
 τια

nava et effeminata; (2) morbus quidam; (3) summa tranquillitas maris. A μαλακός. Μαλακίας, υ, ε, mollis, effeminatus. Ab eod. Μαλακίω, ω, mollis et effeminatus sum, mollitie laboro; (2) languere, æger sum. Αί κίνεις μαλακίως τὰς ῥίνας εἰ δύναται αἰσθάνεσθαι, Xen. A μαλακία. Μαλακίω, fut. ἴσω, mollior, effemino, timidum reddo; et pass. μαλακίζομαι, mollesco et effemino; (2) misereor; (3) languere, ægroto, timidus sum, frangor. Πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσασθε, Xen. A μαλακός. Μαλακίεις, οἱ, frigris causa dolentes, V. L. Μαλάκιον, υ, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, Hes. τὰ μαλάκια, piscium genus, scipia; item, olus, beta, Epi. Μαλακισθῆναι, emollitum esse, aor. 1. inf. pass. verbi μαλακίζω, emollio. Μαλακίον, ανος, δ, molliculus. Dim. a μαλακός. Μαλακώγειος, υ, δ, εἰς ἢ, mollem habens terram. Ex μαλακός et γῆ, terra. Μαλακωγώμιος, ανος, δ, εἰς ἢ, qui molli, h. e. leni, et submissa est mente seu animo. Ex μαλακός et γνώμη. Μαλακώδεσμος, υ, δ, εἰς ἢ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μαλακός et δέρμα. Μαλακώριξ, δ, εἰς ἢ, mollem habens pilum; μαλακώριχες, quibus molles capilli. Μαλακώριξος, υ, δ, qu. dic. mollis hedera, convolvulus. Μαλακωκόλαξ, ἄκος, δ, assentator, palpator. Μαλακωκόρηνις, εως, δ, qu. dic. molliceps, avis. Ex μαλακός et κρόνον. Μαλακωποιός, ω, fut. ἴσω, mollior. A Μαλακωποιός, ὄν, molliens. Μαλακωσιρηνός, υ, δ, εἰς ἢ, mollem et tenerum habens nucleum. Ex μαλακός et πυρήν. Μάλακός, ἢ, ὄν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli et remisso aliquo agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω. Μαλακώσραχος, υ, δ, εἰς ἢ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακός et σάραξ. Μαλακώσρακος, υ, δ, εἰς ἢ, molli testa tectus. Ex μαλακός et στέρακον. Μαλακώτης, ητος, ἢ, mollities, mollitudo. A μαλακός. Μαλακώφθαλμος, ον, mollis, mitis adspectu. Μαλακώρηνος, ον, δ, εἰς ἢ, mollem corticem habens. Μαλακώφρων, ον, molli, leni animo. Ex φρήν. Μαλακώφρωνος, ον, molli, suavi voce præditus. Ex μαλακός et φωνή. Μαλακώχεις, ερος, δ, εἰς ἢ, molles manus habens, lenis, mitis. Μαλακωψύχῳ, ω, fut. ἴσω, molli sum animo, animo sum remisso, abjecto. Μαλακωψυχήσαντας ἀπεπείτε δάμα ὑποκρίνεσθαι, Josephi. Maccab. 6. Ex ψυχή. Μαλακώτης, ητος, δ, qui molli, seu emollit. A μαλάσσω. Μαλακτικός, ἢ, ὄν, emolliendi vim habens; Μαλακτός, ἢ, ὄν, qui molliri seu emolliiri potest. Ab eod. Μαλακύνεις, εως, ἢ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A Μαλακύνω, mollior, emollio, mollem reddo. Pass. μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, mollesco, languidior et remissior sum, fio. A μαλακός. Μαλακῷ, mollis, gen. sing. Dor. pro μαλακῷ. Μαλακῷς, adv. mollior, leniter, placide, effeminate, remisse. Μάλαξις, εως, ἢ, mollitio, emollitio. A ΜΑΛΑΣΣΩ, vel μαλάσσω, f. ζω, mollior, emollio; (2) placo, lenio. Ως ἐν νυκτὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ, Aristoph. Eq. 388. Χρήμα μαλάξεν σπλάγγον, Eur. Or. 1190. (2) ἄργας μαλάσσει ἀνδρῶς, Id. Alc. 774. Πρὶν εἶν νόσι μαλαχθῆς τῆσδε, Soph. Phil. 1332. Hinc Μάλαχη, ης, ἢ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. Angl. MALLOW. Μάλριξ, ρὰ, ρόν, ustivus, consumens, ignis epith. A μαλίξ.

ΜΑΨΗ, ης, ἢ, axilla, ala. Μάλθα, ης, ἢ, cera emollita. A μαλάσσω. Μαλθάζω, mollior; pro quo usitatus μαλθάσσω. Μαλθάκηνία, υς, ἢ, lecti seu cubilis mollities. A μαλθακός et εὐνή, cubile. Μαλθακῆρὸς, ρὰ, ρόν, tener, mollis. A μαλθακός. Μαλθακία, υς, ἢ, mollities, mollitudo. Ab eod. Μαλθακίζω, fut. ἴσω, mollior, emollio; (2) delinio, emollior animum. Pass. μαλθακίζομαι, mollesco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod. Μαλθάκινος, ἴνη, ἴνον, mollis. Ab eod. Μαλθακισίον, et μαλθακισία, adv. posit. mollior agendum est et signiter. A μαλθακίζω. Μαλθάκός, ἢ, ὄν, mollis; (2) iners, remissus, ignavus, lentus; (3) effeminatus: εἰς τὸ μαλθακόν, placide. Οὐ γὰρ ποτ' ἄργος γαῖον εἰς τὸ μαλθακὸν προσπαγεῖσθαι, nunquam enim alias Argivus placide compellassetur, Eur. Or. 713. A μαλάσσω. Μαλθακώφρονος, υ, δ, εἰς ἢ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μαλθακός et φωνή. Μαλθακῷς, ω, fut. ἴσω, mollior, emollio. A μαλθακός. Μαλθακώτης, υ, ον, idem quod Μαλθακτικός, ἢ, ὄν, emolliendi vim habens. Μαλθακώτης, υος, δ, εἰς ἢ, qui emollit. A μαλθακός. Μαλθακῷς, adv. mollior. Μάλθαξις, εως, ἢ, futus. A Μαλθάσσω, f. ζω, mollior; (2) mollibus verbis persuadere, delinire, demulcere. Ως λόγῳσι τόνδε μαλθάξομεν ἄν, Eur. Her. Fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω. Μάλθη, ης, ἢ, idem quod μάλθα. Μάλθω, ω, fut. ἴσω, mollior, emollio, velut ceram, Hes. A μάλθα. Unde Μαλθώτης, εως, δ, εἰς ἢ, malthinus, cereus. Μάλθων, δ, mollis et effeminatus, dissolutus. Ph. μάλθων, nebulosus. Ab eod. Μαλθαβάλη, ης, ἢ, planta in Ægypto nascens, Theophr. Μαλισμῶς, υ, δ, veterinorum morbus. A Μαλιάω, ω, malide laboro. A ΜΑΛΙΣ, ἴδος, ἢ, Malis, jumentorum morbus, quum tussium. Μαλινάβλη, ἢ, planta in Ægypto nascens, Theophr. Μαλις, ἴδος, ἢ, Nymphæ nomen, Dor. pro Μάλις, a μάλον, malum, pomum. Μάλισα, superl. a μάλα, in interrog. τι μάλισα, tandem, quæso. Μαλκίω, ἴον, μαλκίω, frigore contrahor; (2) torpeo, hebesco. A ΜΑΛΚΗ, ης, ἢ, torpor ex frigore; (2) torpor quilibet. Μαλκίω, sive μαλκίω, ω, idem quod μαλκίω. Καὶ τότε δὴ κεραὶ ἰληποιῶσι λυγρὴν μαλκίωσαντες, Hesiod. Opera et Dies, 530. Μάλκιον, frigidum. A μάλκη. Μάλκιος, frigus cum torpore invehens, Steph. Μαλκιστάτος, frigidissimus, Suid. Μάλλιον, Dor. pro μάλλον, Eust. Μαλλοδιστής, εἰς, vinculo laneo vinctus. Τὰς μαλλοδιστῆς κύβητι, Soph. in Polyido. A μαλλός et δέω. Μαλλοῖσι, dat. plur. Poet. pro μαλλοῖς. Μᾶλλον, adv. comp. a μάλα, quod vide. ΜΑΛΛΟΣ, υ, δ, vellus; lana promissa, villus; (2) coma promissa, cirrus, cincinnus. Μαλλοφόρος, υ, δ, εἰς ἢ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλός et φέρω. Μαλλωτός, ἢ, ὄν, villosus, velleris densi. A μαλλός. ΜΑΛΟΒΑΘΡΟΝ, υ, τὸ, Malobathrum, folium quod in India paludibus nascitur. Μαλῶρον, τὸ, vide μάδρον. Μᾶλον, pro μάλον, Dor. malum, pomum. Μάλοστρος, υ, δ, εἰς ἢ, malis seu pomis similes genas habens. Ex μάλον et στρωμά, gena. Μᾶλός, ἢ, ὄν, tener; (2) exitiosus. Μαλοφόρος, ἢ, epith. Cereris, pomifera. Μάμερσα, ἢ, Mincra, Lyc. Μάμερτος, δ, Mars, Lyc. ΜΑΜΗΡΑ, vel μαμῖρᾶ, υς, ἢ, seu μαμῖρᾶς, me-

dicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent. ΜΑΜΜΑ, μάμμα, μαμμία, ἢ, voces quibus pueri matrem vel aliam feminam ætate proveciore appellabant; (2) avia. Μαμμάκηνος, υ, δ, Mammacuthus; nomen hominis notæ stultitiæ; ideo quivis stolidus et ignavus sic appellatur. Μαμμάκηνος, idem. ΜΑΜΜΑ'Ν, vox pueruli panem flagitantis. Μαμμάριον, υ, τὸ, mater. Dim. a μάμμα. Μαμμία, υς, ἢ, mater; (2) avia. Ab eod. Μαμμίδιον, υ, τὸ, matercula. Τῆσπον, ἔφη, μαμμίδιον, Heliod. 7. Ab eod. Μαμμίον, υ, τὸ, matercula. Dim. Ab eod. Μαμμόσρεπτος, υ, δ, εἰς ἢ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A μάμμα et τρέφα. Μαμμωῖα, vel μαμμωῖα, vox Syrc. ἄκλιτος, divitiæ. Μᾶν, pro μᾶν, Dor. tamen, sane, certe; item mensis, Dor. pro μᾶν. Μανάκιον, υ, τὸ, ornamentum collare, Sch. Theocr. Dim. a μάνος. Vide μανιάκης. ΜΑΝΔΑΚΗ, ης, ἢ, corium, pellis. Μανδάκηνον, adv. ad cutem. A præc. Μάνδαλον, υ, τὸ, pessulum, repagulum, Ph. ΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ, εἰ, τὸ, osculi genus immodestum. Μανδοειδής, εἰς, similis μανδύη, pro μανδοειδής. ΜΑΝΔΡΑ, υς, ἢ, stabulum, caula, septum, quo noctu clauduntur pecora; (2) spelunca; (3) locus ubi sunt torcularia. ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ, υ, δ, mandragoras, planta cui vis inest obstupescendi sensus et soporandi homines. Angl. MANDRAKE. Μανδραγορίζω, mandragoram propino. Μανδραγορίτης, υ, δ, sc. ἴνος, vinum mandragora conditum. A μανδραγοράς. Μανδρέμμα, ἄτος, τὸ, idem quod μάνδρα. ΜΑΝΔΥΑΣ, υ, δ, genus vestimenti militaris, ap. Persas, simile penulæ. Μανδύη, ης, ἢ, vestis lacernæ similis, Poll. et Gl. V. μανδύη, impluvia. Μανδύς, ἢ, lacerna. Μανύσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi μανύομαι. Hinc Μανύομαι, insanio; ut hinc sit μεμάνημαι, perf. pass. apud Theoc. amore insanio. ΜΑΝΗΣ, υ, δ, servus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus tesserarii. ΜΑΝΘᾶΝΩ, f. μανθήσομαι, p. μεμάνηκα, disco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco; (3) doceo; a. 2. ἔμαθον partic. μεθών, qui didicit. Att. τὶ μανθών, quare. Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μανθών ἔπικας ἦεν αἰσχρὰ, edoctus a, Soph. Phil. 963. Ἄπ' ἐχθρῶν δὴτα πολλὰ μανθόνων οἱ σοφοί, Aristoph. Av. 379. Μάνια, υς, ἢ, furor, insaniam. A μανύομαι. Μανιάκης, υ, δ, ornamentum collare seu brachiale, Gl. V. torques. (vocab. originis barbaricæ, Celticæ ut videtur, Err.). A μανιάξ. Μανιάκιον, υ, τὸ, idem; μανιάνια, Hes. inter ornamenta numerat in μανισκοί. Μανιάκιον, υ, τὸ, idem, Polyb. A Μανιάξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V. Μανιάξ, ἄδος, ἢ, furiosa, insana. A μανύομαι. Unde Μανιάξ, τὰ, apud Phryges magna et insignia admirandaque facta dicebantur, a Mane quodam rege suo, incredibilis virtutis et potentia viro. Μανιάκος, ἢ, ὄν, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus. Μανικῶς, adv. furiose, furenter. Μανιάκηστος, υ, δ, εἰς ἢ, furiose libidinosus, Eust. Μανιοσπός, υ, δ, εἰς ἢ, ad insaniam redigens. Μανιώτης, εως, δ, εἰς ἢ, furiosus, insanus; (2) insaniam gignens. A μανία. Μανία, Dorice pro μανία, succensco. Μανία Σιδόν, Euphr. Πύρρ. 1146. ΜΑΝΝΑ, vel μᾶν, τὸ, manna. Ὡς Ἡεβρ. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israelitis in Deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum; (3) pulvis seu pollen thuris, Epi.

Μαννάκιον, *u*, τὸ, idem quod *μανάκιον*.
 Μαννάριον, *u*, τὸ, matercula, *Ἑρπ.* an *μαμμάριον*.
 Μαννοδοτέω, *ω*, fut. *ήσω*, manna do, vel suppedito. Ex *μάννα* et *δοτής*, *dator*.
 Μ'ΝΝΟΣ, vel *μάνος*, *u*, ὁ, ornamentum collarum. Vide *μανιάτης*.
 Μαννοφόρος, ὁ *ξ* ἢ, ornatus monili.
 Μανόκαρπος, *u*, ὁ *ξ* ἢ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret. A
 ΜΑΝΟΣ, ἢ, ὄν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.
 Μαννοσπαρέω, *ω*, semen non dense spargo. A *μάνος* et *σπείρω*.
 Μανόσητος, *u*, ὁ *ξ* ἢ, qui laxo seu raro est stamine, *Hes.* Ex *σημαν*.
 Μανότης, *ητος*, ἢ, raritas; (2) laxitas. A *μάνος*.
 Μανύμαι, *f. 2. ind. med. verbi μαινομαι*.
 Μανόφυλλος, *u*, ὁ *ξ* ἢ, cui sunt rara folia.
 Μανύω, *ω*, rarefacio, solutionem reddo; *μανύσθαι*, rarescere. A *μάνος*.
 Μαντεύα, *as*, ἢ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.
 Μαντεύω, *u*, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus in quo editur oraculum. A *μαντεύω*.
 Μαντεύω, *εία*, *ειν*, ad vaticinationem seu vates pertinens. A *μάντις*.
 Μαντεύω, 2. sing. præ. ind. med. *Ion.* pro *μαντεύω*, a *μαντεύομαι*.
 Μάντινα, *ἄπος*, τὸ, vaticinium, oraculum. A *μαντεύομαι*, fut. *εἴσομαι*, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα *ξ* *μαντεύομαι*, *Eur. Ion.* 347. Οὐδ' ἂν πιδοίμην εἰ μὲν μαντεύσθαι ποδῖ, *Id. El.* 995. A *μάντις*.
 Μαντεύω, *adv. posit.* vaticinandum est. Τῷ γὰρ θεῷ πᾶντι ἢ μαντεύω, *Eur. Ion.* 374.
 Μαντεύτης, *ἄ*, ὁ, vates, vaticinator.
 Μαντεύτικός, ἢ, ὄν, ad vaticinationem seu vaticinatos pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A *μαντεύομαι*. Unde
 Μαντεύσιος, ἢ, ὄν, vaticinio prædictus; (2) a vaticibus indicatus, monstratus. "Εὐσε τοῖς θεοῖσιν, ὅσοις πάσχοι ἢ μαντεύοι αὐτοῦ, *Arr. Ind.* 17, 11.
 Μαντήνη, *ης*, ἢ, *Ion.* pro *μαντεύα*.
 Μαντήριον, *u*, τὸ, *Ion.* pro *μαντεύω*.
 Μαντήριος, *u*, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. *Apollinis*, *Ion.* pro *μαντεύω*.
 Μαντική, *ης*, ἢ, sc. *τέχνη*, divinatio.
 Μαντικός, ἢ, ὄν, ad vatem seu vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) vaticinationem habens. A *μάντις*.
 Μαντικῶς, *adv.* vaticinando, per vaticinium.
 Μαντιπάλειο, *ω*, fut. *ήσω*, vaticinor.
 Μαντιπάλειος, ὁ *ξ* ἢ, vates, fatidicus. Τῆς μαντιπάλειος Βάκχης ἀνάχων λίστερ' Ἀγαμέμνων, *Εὐριπ.* *Ἰεσ.* 123. Ex *μάντις* et *παλῆα*.
 ΜΑΝΤΙΣ, *eas*, ὁ, vates, hariolus, haruspex.
 Μαντιχώρας, *u*, ὁ, Mantichora, bestia horrenda; *Aristot. Hist. Anim. Ἐπιαν. Plin.* Apud Ctesiam *μαντιχώρα*.
 Μαντισοῦνη, *ης*, ἢ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A *μάντις*. Unde
 Μαντισοῦνος, *u*, ὁ *ξ* ἢ, vaticinus, divinus. Θεῷ νιν κίλευσε ἐπιστρέφει μαντισοῦνον, *Εὐριπ. Androm.* 1030. "Οταν θεῷ μαντισοῦνον πινύσασθ' ἀνάγκη, *Id. Iphig. in Aul.* 76'.
 Μαντιώδης, *eas*, ὁ *ξ* ἢ, fatidicus, vaticinus.
 Μαντιώτης, *u*, ὁ, idem; epith. *Apollinis*.
 Μάντις, 3. sing. imperf. iud. *Ion.* et *Dor.* pro *εἴμηναι*, a *μνήω*.
 Μάντισον, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Μαντιά, fut. *ήσω*, indico, *Dor.* pro *μνήω*.
 Μαντιάς, *eas*, ὁ *ξ* ἢ, laxus, rarus. A *μάντις*.
 Μάντισος, *eas*, ἢ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A *μάντις*.
 Μαντίων, apprehendisse, a. 2. inf. act. *per Sync.* pro *μαρσπείν*, et hoc *Ion.* et *Poet.* pro *μάρσπιν*; et *μυμάτιον*, opt. a *μάρσπω*, prehendo; a. 2. *μαρσπιν*, et abjecto *ε*, *ἔμμοισι* (2) calcare. *Ἴεμναι μαρσπείν*, *Hesiod. Scut. Herc.* 281. "Ο δὲ πρῶτον μέρμασι, *Id. ibid.* 252.

ΜΑΡΓΑΔΟΣ, seu *σμάραγδος*, *u*, ὁ, smaragdus, gemma.
 ΜΑΡΓΑΝΑ, *ης*, ἢ, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.
 ΜΑΡΑΘΡΟΝ, *u*, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl. FENNEL.*
 Μάρανα, ἢ, scutica. Ἄλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαραινῆς δᾶπος ἰκνύται, *Æschyl. Choeph.* 373.
 ΜΑΡΑΙΝΩ, *f. ανῶ*, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio. *Μαράινομαι*, marcesco, flaccesco, exaresco. Κάλλος μὲν ἢ χρόνος ἀναλάσων, ἢ νόσος ἐμάρανε, *Isocr. Φθίνει γὰρ, ξ* *μαράινεται νόσος*, *Eur. Alc.* 200.
 Μαραίτης, *οδος*, ὁ *ξ* ἢ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, *Hes.*
 Μαραίνθηαι, a. 1. inf. pass. verbi *μαράινω*.
 Μάρανης, *eas*, ἢ, marcor, tabes. A *μαράινω*.
 Μαραντικός, ἢ, ὄν, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, absumens. Ab eod.
 Μαρασμός, *ἄ*, ὁ, marcor, tabes. Ab eod.
 Μαρασμάδης, *eas*, ὁ *ξ* ἢ, laborans *μαρασμῷ*, cui inest *μαρασμός*.
 ΜΑΡΑΣΣΩ, luceo, splendo; (2) perstrepo, sonitum edo.
 Μαραυγείν, lumine privari, *Plut.* Quasi ex *μαίρω*, privo, *f. μαρῶ*, et *αὐγῆ*, splendor.
 Μαραυγία, *as*, ἢ, obscuratio visus. Ex *iisd.*
 Μαραυγίω, insanio. *Μαραυγίω ἐπ' ἀθανάτοις θεοῖσι*, *Il.* 5, 882. A *μάργος*.
 Μαραυγίσις, *εσσα*, *εν*, unioi seu gemmæ similis, *Naz.*
 Μαραυγίτης, *u*, ὁ, sc. λίθος, margarita, gemma. A *μάργαρον*.
 Μαραυγίτης, *ιδος*, ἢ, sc. λίθος, idem.
 ΜΑΡΓΑΡΟΝ, *u*, τὸ, unio, margarita. Hinc
 Μαραυγώδης, *eas*, ὁ *ξ* ἢ, margaritæ similis.
 Μάργα, *ω*, insanio. A *μάργος*. Unde
 Μάργη, *ης*, ἢ, insaniam, protervia, *Hes.*
 Μάργησις, *εἴσσα*, ἢ, insanus, amens, *Hes.*
 Μάργης, *u*, ὁ, insanus, *Suid.* Ab eod.
 Μάργησις, *u*, ὁ, stupidus, fatuus, a *Margite* quodam insigni fatuo, qui ultra quinque numerare non possit, et cum virginem duceret, eam non ausus est attingere, ne illa matri ejus rem indicaret; (2) leviculus, imbecillus. Ab eod.
 ΜΑΡΓΟΣ, *η*, *οσ*, vel *μάργος*, *u*, ὁ *ξ* ἢ, insanus, amens, vesanus, stolidus; (2) protervus, petulans, improbe libidinosus. Hinc
 Μάργοςση, *ης*, ἢ, insaniam, vesania, vecordia; (2) petulantiam, protervia, procacitas.
 Μάργότης, *ητος*, ἢ, idem et ab eod. Πολλὰ δὲ, *μαργότητι*, *Εὐριπ. Androm.* 950.
 ΜΑΡΗ, *ης*, ἢ, veterum scholiastarum testimonio *μάρα* dictæ fuere manus, *Eust.*
 Μαρίλευτής, *ἄ*, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A
 Μαρίλευς, favilla, carbones tracto. A
 ΜΑΡΙΑ, *ης*, ἢ, pulvis carbonum, favilla.
 Μαρிலκαυτής, *u*, ὁ, carbonarius, *Hes.* ubi *μαριλακαυτῶν*, τῶν ἀνθρακιστῶν. Ex *μαρίλη* et *καίω*, *uro*.
 Μαρλοπότης, *u*, ὁ, favillæ poter. Vulcani, fabrorum ac carbonariorum epith. Ex *μαρίλη*.
 ΜΑΡΙΝΟΙ, pisces quidam.
 ΜΑΡΙΣ, *eas*, ἢ, mensura liquidorum.
 ΜΑΡΜΑΙΡΟ, fut. *αρῶ*, rutilo, resplendo, vibranti splendore corusco. Ἦλθίς μοι χρυσῶ χαιτίαν μαρμαίρων, *Eur. Ion.* 921. "Ομματα *μαρμαίροντα*, *Il.* 3, 397.
 Μαρμαρίσις, *εία*, *ειν*, marmoris more candens, marmoreus. A *μαρμαρος*.
 Μαρμαρίσιος, *εία*, *Ion.* *ἐπ*, *ειν*, idem et ab eod.
 Μαρμαρίζω, *f. ίσω*, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendo. Ab eod. Unde
 Μαρμαρίσιος, *ἴνη*, *ινον*, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitore habens.
 Μαρμαρογλύφια, *as*, ἢ, marmoris sculptura, seu cælatura. Ex *μαρμαρος* et *γλύφω*.
 Μαρμαρόσις, *εἴσσα*, *όν*, marmoris nitore splendens. A
 Μάρμαρον, *u*, τὸ, vide *μαρμαρος*.
 Μαρμαρόμαι, fio marmoreus, *Lys.*
 Μαρμαροπόσις, *ἄ*, ὁ, marmorarius, *Ph.* Ex *μαρμαρον* et *ποιέω*.

Μάρμαρος, *u*, ὁ *ξ* ἢ, albus, candidus; (2) sc. λίθος, marmor, quod et *μάρμαρον* (3) cæmentum marmoris, seu quodvis; *μάρμαρον*, et *μαρμαρα*, vitium veterinorum.
 Μαρμαρόγη, *ἴς*, ἢ, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a *μαρμαρόσω*.
 Μαρμαρογυῖνης, *eas*, ὁ *ξ* ἢ, fulgidus radios emittens, vibrans. A *πρæc.*
 Μαρμαρόζω, splendeo, *qr. Jul.*
 Μαρμαρόσις, *ιδος*, ἢ, splendentem faciem, oculos nitentes habens, epith. *Medusa*. (2) τῆς δειρότατος *μαρμαρόσιδος γαλῆς*, et collo paricentis saxificæ *mustelæ*, *Lycyphr.* 843. Ex *μάρμαρον* et *ἀψή*.
 Μαρμαροσπός, *ἄ*, ὁ *ξ* ἢ, oculis micans.
 Μαρμαρόσις, *eas*, ἢ, exornatio quæ fit marmore. *Gl. V. incrustatio*. Quasi a *μαρμαρίω*.
 ΜΑΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli, *Il.* 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναικὰ μάρνασθαι μίαν οἴοι τε, *Eur. Tro.* 728.
 Μαρναμένω, gen. dual. part. præ. med. *Ion.* pro *μαρναμένω* gen. pl. *μαρναμένων*, verbi *μάρναμαι*.
 Μαρναμένω, *rugnetus*, 1. pl. præ. conj. med. *Dor.* pro *μαρναμένα*.
 Μαρσείν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro *μαρσπείν*; et
 Μάρσπης, ὁ, raptor, qui vim facit. "Οδὲ *μαρσπης ναῖος*, γαίης, o tu raptor, qui nuper eras in nave, nunc es in terra, *Æschyl. Suppl.* 833.
 ΜΑΡΠΙΤΩ, *f. ψω*, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum. Οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρπεν ἄλλος ἀντ' ἐμῷ, præter me, *Soph. Aj.* 444.
 Μαρσπίων, vel *μαρσπίων*, *u*, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. a
 ΜΑΡΣΠΟΣ, vel *μάρσπος*, *u*, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.
 Μαρσιχώρα. Vide *μαντιχώρας*.
 ΜΑΡΤΥΡ, *ἴρος*, ὁ *ξ* ἢ, testis; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel supplicia vel cruciatus, vel ærumnas certe sustinet.
 Μαρτυρία, *ω*, *f. ήσω*, testor, testimonium dico, perhibeo; (2) demonstro, significo, declaro; (3) laudo, celebroy, prædico; (4) probo, &c. *Apud Eccles. Scriptores*, sum martyr, martyrium subco; *μαρτυρίομαι*, ἔμαι, testibus, testimonio comprobor; (2) laudor, celebror, *in N. T.* (2) testor, testificor. *Μαρτυρῶ σοι τὴς λόγους ἀληθείς εἶναι*, *Dem.* *ἐς τὰ πράγματα ἐμὰ*, *Luc.* *κατὰ τινος*, de, *Herodot.* *περὶ τινος*, *Philo.* A *μαρτυρῶ*.
 Μαρτυρία, *ἄπος*, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A *πρæc.*
 Μαρτυρία, *as*, ἢ, testimonium, quod a teste perhibetur; (2) ipsa dictio testimonii; (3) elogium, testimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.
 Μαρτυρία, testimonii, dat. pl. *Ion.* pro *μαρτυρίας*, a *μαρτυρία*.
 Μαρτυρικός, ἢ, ὄν, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.
 Μαρτυρικῶς, *adv.* martyrum more.
 Μαρτυρίω, *u*, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur; (2) ipse testis; (3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, *in S. S.* (5) accusatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum seu sacellum in honorem martyris erectum. A *μαρτυρῶ*.
 Μαρτυρομαι, testor, testificor, testatum facio; interdico, *Ph.* Ταῦτ' ἐγὼ μαρτυρομαι, *Aristoph. Vesp.* 1425. "Οπως παλαιῆς Ἰνιδάρεσ μαρτυροῦνται, *Εὐριπ.* *Iphig. in Aul.* 77. Ab eod.
 Μαρτυροποίημα, *ἄπος*, τὸ, attestatio, testificatio, *Ph.* A *μαρτυρῶ* et *ποιέω*.
 Μαρτυροποιία, *as*, ἢ, testificatio.
 Μάρτυρος, pl. *μαρτυροι*, *Poet.* testes.
 Μαρτυρῶν, præ. part. act. n. g. *contr.* pro *μαρτυρέω*, a *μαρτυρέω*.
 Μάρτυς, *vos*, ὁ vel ἢ, testis.
 Μαρτύται, 3. sing. præ. ind. pass. *Dor.* pro *μαρτυέται*, a *μαρτυρῶ*.
 Μαρτυκῶμαι, ἔμαι, rumino.
 Μαρτυκῶται, 3. sing. præ. ind. med. *Dor.* pro *μαρτυκῶται*.

Ματρύλλιον, ε, τὸ, lupanar. A
 ΜΑΤΡΥΛΛΗ, ης, ἡ, lena.
 Ματρύλλον, et ματρύλλον, ε, τὸ, idem quod ματρύλλιον.
 Μάτρως, nom. pl. Dor. pro μήτρως, a μήτρας.
 ΜΑΤΤΑΒΟΣ, ε, ὁ, stultus, fatuus; ματταβεῖν, fatium esse, Hes.
 Ματτία, ας, ἡ, deliciae ciborum, lautitia omnis generis, quae in edulis adhiberi solent; mensa secunda. A μάττω pro μάσσω.
 Ματτιάζω, f. ἄσω, paro epulas lautas. A praec.
 Μάττω, f. ζω, seu μάττωμαι, pinso; (2) pinsor; (3) investigo, quaero, Hipp.
 ΜΑΤΑΙΑ, gladius, Schol. Thuc. Suid.
 Μαυλίξω, fut. ἴσω, mercede prostituo. A
 ΜΑΤΑΙΑ, ἴδος, ἡ, culter, gladius, Nic. (2) mercede aliquid faciens, meretrix, Hes.
 Μαυλίξω, ἦ, ὁ, leno. A μαυλίξω.
 Μαύρος, obscurus; (2) fatuus, stultus, Hes. Suid. μαύρον, iisdem τὸ ἀμαυρὸν εἰ ἀσθενές, obscurum et invalidum. Ab ἀμαυρὸν per Arpharesin.
 Μαυρόω, αἰ, f. ἄσω, obscuro, deleo, extinguo. 'Ρεία, τί μιν μαυροῖσι θεοῖ, Hes. Op. 323. A praec.
 ΜΑΦΟΠΙΟΝ, ε, τὸ, muliebri tegmcutum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens. Vocab. originis aut barbaricae, aut, si Graecae, corruptum ex ὠμοφύριον, Ern.
 Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra, gladius, sicca, culter, cultellus, novacula. Hinc
 Μαχαιρίδιον, ε, τὸ, Dim. Et
 Μαχαιρίον, ε, τὸ, gladiolus, cultellus, novacula.
 Μαχαιρίς, ἴδος, ἡ, gladiolus, culter tonsorius: Μαχαιρίδες, forcipes. A μάχαιρα.
 Μαχαιροδότης, ε, ὁ, lorum quo gladius alligatur, Hes. Ex μάχαιρα et δῶω, ligo.
 Μαχαιρομάχαις, ὡ, f. ἴσω, machæra pugno seu certo. Ex μάχαιρα et μάχουμαι.
 Μαχαιροποιός, ἦ, ὁ, machærarum, cultellorum, gladiatorumve faber. Ex μάχαιρα et ποιῶω.
 Μαχαιροπωλείον, ε, τὸ, locus ubi gladii venduntur.
 Μαχαιροπώλιον, ε, τὸ, idem. A
 Μαχαιροπώλης, ε, ὁ, gladiatorum seu cultorum venditor.
 Μαχαιροφορέω, f. ἴσω, et ἴσω, gladium gesto. A
 Μαχαιροφόρος, ε, ὁ, εἰς ἡ, gladium gestans, gladio cinctus; sicarius, Gl. V. (2) satelles. Ex μάχαιρα et φέρω.
 Μαχαιρώνιον, ε, τὸ, nomen herbae, quae aliis etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.
 Μαχαιροσπῆλαι, ἦ, ὄν, ad formam machærae factus. Quasi a μαχαιρίω.
 Μάχημα, dat. plur. Poet. pro μάχαις.
 Μάχων, ὡ, pugnare gestio, Hes. A μάχη.
 Μαχίμνος, praes. part. med. verbi Ποιτικὸν μαχίμαι, pro μάχομαι.
 Μαχίωτο, 3. sing. praes. opt. med.
 Μαχισαίμαι, pugnaverim, aor. 1. opt. med.
 Μαχίσσασθαι, a. 1. inf. med.
 Μαχίω, f. ἴσω, contendo, pugno. A
 Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, praelium, dimicatio; (2) locus ubi pugnatum est; (3) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.
 Μαχίμων, ονος, ὁ, εἰς ἡ, pugnam. A praec.
 Μαχισμός, ἦ, ὁ, praelium, pugna; (2) depræliatio. Ab eod.
 Μαχίσσομαι, f. 1. ind. med. verbi μαχίωμαι.
 Μαχιστής, ἦ, ὁ, Dor. μαχιστής, puginator, bellator; (2) pugnam, bellicosus. Ab eod.
 Μαχιστικός, ἦ, ὄν, pugnam, ad pugnam propensus, aptus; fortis. Hinc τὸ μαχιστικόν, εἰ, pugnacitas. A praec.
 Μαχιστικῶς, adv. pugnaciter, repugnando.
 Μαχιστός, ἦ, ὄν, expugnabilis. A μάχουμαι.
 Μάχιμος, ἴμω, ἴμω, vel μάχιμος, ε, ὁ, εἰς ἡ, pugnam, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum: οἱ μάχιμοι, milites. Ab eod.
 Μαχλάς, ἄδος, ἡ, mulier lasciva. A μάχλος.
 Μαχλάω, ὡ, libidini indulgeo, lascivus sum, scortor, Her. Ab eod.
 Μαχλίκός, lascivus, Man.
 Μαχλίς, ἴδος, ἡ, idem quod μαχλάς.

ΜΑΧΛΟΣ, ε, ὁ, εἰς ἡ, libidinosus; lascivus. Hinc
 Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venereum, impudicitia.
 Μαχλότης, ητος, ἡ, idem.
 Μάχουτο, 3. sing. praes. opt. med. verbi
 ΜΑΧΟΜΑΙ, pugno, praelior; (2) jurgo, litigo, rixor, disputo. fut. 1. μαχίσσομαι et μαχίσομαι, quasi a μαχίωμαι unde et μαχίωσθαι, part. pugnans, et μαχίωσθαι, apud Hom. fut. 2. μαχίωμαι, pugnabo. Μάχισθαι τοῖς πολεμίοις, Dem. περὶ, ὑπὲρ τίνος, Xen. ἀμφὶ τινι, Hom. περὶ τινος, contra, Plat. πρὸς τινος, Joan. 6, 32. Ἐγὼ περὶ ταύτης εἰ μαχίωμαι σοί, Aristoph. Plut. 1076.
 Μαχομένως, adv. repugnanter. A μαχόμενος, part. a μάχομαι.
 Μαχόμενι, imperf. ind. med. Ion. pro ἐμαχόμενι.
 Μαχῶμαι, pugnabo, fut. 2. ind. med.
 ΜΑΨ, adv. frustra, incassum.
 Μάψουρα, ὡν, αἰ, leves auræ, venti leves, Hesiod. Theog. 871, ubi αἰ. μὰψ αἰθαί.
 Ησιδός, ἰα, ἰων, inanis, vanus. A μάψ.
 Μαψιδίως, adv. inaniter, vane, incassum, frustra, temere.
 Μαψιλάκας, ε, ὁ, blaterator. Ex μάψ et λακείν, sonare.
 Μαψιλόγος, ε, ὁ, εἰς ἡ, vaniloquus. Ex λέγω.
 Μαψίφωνος, ε, ὁ, εἰς ἡ, frustra et inaniter loquens, garrulus. Ex μάψ et φωνή, vox.
 Μαψύλακτος, ἦ, ὄν, frustra latrans, inanibus strepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plutarch. γλώσσαν μαψυλάκτου, Dor. pro μαψυλάκτου. Ex μάψ et ὑλάκτου.
 Μαψυλάχης, ἡ, qui frustra nugæ effluit, Pind.
 ΜΑΨ, μῶ, vehementer cupio, supra modum desidero; (2) quaero, investigo, diligenti meditatione excogito. Vide Ern. p. μέμαα, pro μέμακα; in part. μεμάως, pro μεμακῶς unde μεμανώσις, μεμανώσις, fœm. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν μέμασαν, 3. plur. plusq. perf. pro μεμάκισαν, vel μεμάκισαν. Μέμασαν δ' ὄσμιμ μάχισθαι, Il. 2, 863.
 Μεγάσπῆρης, ἰς, valde gravatus; (2) gravis armaturæ miles. A βάρος.
 Μεγαθερμέτης, ε, ὁ, gravisonus. Ex βρέμω.
 Μεγάδικος, ὁ, idem quod μεγαλαδικτος, V. L.
 Μεγάδοξος, ὄν, idem quod μεγαλδοξος, Dolsch.
 Μεγάδωρος, ε, ὁ, εἰς ἡ, valde munificus. Ex μέγας et δῶρον.
 Μεγαθαράς, ἰος, ὁ, εἰς ἡ, magnanimus, animosus. Ex μέγας et θάρρος.
 Μεγάβεις, sc. πόταμοι, magni, Herod.
 Μέγας, εος, τὸ, Ion. pro μέγιστος. Apud Herodotum passim. Aliquando adverbialiter sumitur, intelligendo κατά. Λάμποντος τὰς νύκτας μέγας, majorem in modum splendente per noctem, Herodot. 2, 44.
 Μεγάθυμος, ε, ὁ, εἰς ἡ, magnanimus, magno et celso animo præditus.
 ΜΕΓΑΪΡΟ, invideo; (2) curo, respecto; ἐμίγηρε, a. 1. invidit; part. μεγίρηας, sollicitus. Ἐμίγηρέ μοι τόκοιο, Apollon.
 Μεγῆκῆτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete instar magnus. Ex μέγας et κῆτος.
 Μεγακλήεις, εσσα, εν, valde gloriosus, Apollin.
 Μεγακῶδης, ὁ, εἰς ἡ, idem. Dolsch.
 Μεγαλαδικητικός, ἦ, ὄν, vehementer injuriosus. Ex μέγας et ἀδικητός.
 Μεγαλακλής, ἰος, ὁ, εἰς ἡ, magno robore præditus. Ex μέγας et ἀλήθ.
 Μεγαλάμφοδος, ε, ὁ, εἰς ἡ, amplis circuitus habens. Ex μέγας et ἀμφοδος.
 Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μέγας et ἀνῆρ.
 Μεγαλανηγήτωρ, ορος, ὁ, dux magnus; epith. Jovis, Orpli.
 Μεγαλανορίας, gen. sing. Dor. pro μεγαληνορίας.
 Μεγαλανορία, Ion. pro μεγαληνορία, arrogantia, fastus, audacia, Eurip. Phoen. 192. sed legendum cum Bruncchio μεγαληνορία. A
 Μεγαλῶν, ὁ, arrogans, audax. Ab ἀνῆρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, festum, quo offeruntur magni panes; nisi est τὰ μεγαλαρτία, Ern.
 Α
 Μεγαλαρτος, ε, ὁ, εἰς ἡ, magni panis dator.
 Μεγαλαυχίω, ὡ, et μεγαλαυχίωμα, ἦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna seu grandia jacto, glorior. Λισθανόμενος εἰς μεγαλαυχίωμενον ἐπὶ τῇ Βυσιρίδος ἀπολογία, Isocr.
 Α
 Μεγαλαυχής, ἰος, ὁ, εἰς ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. Ex μέγας et αἰχῆ.
 Μεγαλαύχηςτος, ὄν, idem quod μεγαλαυχος, Ern.
 Μεγάλαυχος, ε, ὁ, εἰς ἡ, ostentator.
 Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio.
 Μεγαλειον, ε, τὸ, magnificentia, majestas; (2) magnitudo, altitudo, v. gr. φρονήματος. (3) unguentum quoddam, quod et μεγάλιον.
 Α
 Μεγαλείος, εια, εἶον, magnificus, venerandus; (2) magnus, grandis; μεγαλεία, τὰ, subst. gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.
 Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, excellentia, majestas. A μεγαλείος.
 Μεγαλείως, adv. magnifice.
 Μεγαλέμπορος, ε, ὁ, εἰς ἡ, rerum magnarum et pretiosarum negotiator. Gl. V. magnarius.
 Μεγαλεσθήβολος, ε, ὁ, εἰς ἡ, qui magnis rebus manum admoveat, vel animum adjicit; ardua capessens, spectans. Τὸν δ' Ἡρακλῆα μεγαλεσθήβολον ὄντα, Dioid. Sic. 1, 19. (Sed legendum μεγαλεσθήβολος.)
 Μεγαλεστίβολος, ε, ὁ, εἰς ἡ, qui magna molitur, ardua capessens. Ἡ δὲ Σεμίραμις ὄσα φύσει μεγαλεστίβολος, Dioid. Sic. 2, 7. Ex μέγας et ἐστίβολος.
 Μεγαληγορέω, ὡ, fut. ἴσω, magnifice loquor, magna loquor; (2) magna jacto; (3) magnis laudibus extollo. Τὰς παρὰ μὲν μεγαληγορῶν, Hesiod. Ex μέγας et ἀγορεύω.
 Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia verborum; (2) jactantia. Μεγαληγορίαν ὑπερόνοσα, jactantiam immoediam, Eurip. Phoen. 192. A
 Μεγαληγόρος, ε, ὁ, εἰς ἡ, magnifice loquens; (2) jactabundus. Ex μέγας et ἀγορεύω.
 Μεγαληγόρας, adv. magnificis verbis; (2) jactanter.
 Μεγαληνορία, ας, ἡ, superbia; (2) fortitudo; (3) audacia.
 Μεγαληνωρ, ορος, ὁ, εἰς ἡ, magnos viros faciens; (2) acris, magnanimus, fortis; (3) audax; (4) arrogans. Ab ἀνῆρ.
 Μεγαληνός, ορος, ὁ, εἰς ἡ, magnanimus, Il. 5, 785. Ex μέγας et ἴσσο.
 Μεγαλίξω, 2. sing. praes. imper. med. Ion. pro μεγαλίξω, a
 Μεγαλίξω, fut. ἴσω, magnifice effero, extollo; μεγαλίξομαι, magnifice effero, clatus sum, superbio, Il. 10, 69. A μέγας.
 Μεγάλιον μέρος, unguentum, ab inventore Megalo, ita dictum; est et μεγαλήσιον. Vide μεγαλείον.
 Μεγαλοθερμέτης, ὁ, magnos edens fremitus, Cal.
 Μεγαλοθρόμος, ὄν, valde fremens, strepens. A βρέμω.
 Μεγαλοθρόχος, ε, ὁ, εἰς ἡ, horrendum fremens. Ex μέγας et θρόχος.
 Μεγαλόβουζοι, ε, Strabone, dicebantur sacerdotes Ephesiae Dianæ.
 Μεγαλόβαλος, ε, ὁ, εἰς ἡ, magnas habens glebas.
 Μεγαλοβάστωρ, ορος, ὁ, εἰς ἡ, magnum habens ventrem. Ex μέγας et γαστήρ.
 Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ, εἰς ἡ, qui magno est animo, qui animo magnus res cogitat. Ex μέγας et γνώμη.
 Μεγαλογραφία, ὡ, vocem aliquam scribo per litteram longam. Οἱ μεγαλογραφῶντες τὸ ἄλλω, qui vocem ἄλλω scribunt per litteram longam, id est, qui pro ἄλλω scribunt ἄλλω, Scholiast. minor ad Sophocles Antigoni, 218.
 Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum descriptio seu pictura. Ex μέγας et γράφω.
 Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus daemon. Μεγαλό-

Μεγαλοδένδρος, υ, ὁ ζή η, magnis consitus arboribus. Ex μέγας et δένδρον.
 Μεγαλοδύξος, υ, ὁ ζή η, magnam habens vel adferens gloriam; (2) jactabundus. Ex μέγας et δύξω.
 Μεγαλόδους, ὀδόντος, ὁ ζή η, magnos dentes habens.
 Μεγαλόδυναμέομαι, ἔμαι, potentia praesto. A Μεγαλόδύνωμι, υ, ὁ ζή η, multum potens, praepotens. Ex μέγας et δύναμις.
 Μεγαλόδωρα, αἶ, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μέγας et δῶρον.
 Μεγαλόδωρία, ας, ἡ, idem. A Μεγαλόδωρος, υ, ὁ ζή η, qui magna donat, munificus. Ex μέγας et δῶρον.
 Μεγαλοεργής, ἴος, ὁ ζή η, magnificus, *Gl. V.*
 Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia. *Gl. V.* magnificium. A praec.
 Μεγαλοεργῶς, adv. magnifice. *Ph.* magno opere.
 Μεγαλόζηλος, ον, valde invidendus, i. e. praecclarus, felicissimus, &c.
 Μεγαλόηχος, ον, valde sonans, strepens, vociferans.
 Μεγαλόηρης, τρίχως, ὁ ζή η, hispidus, *Ph.*
 Μεγαλόθυμος, υ, ὁ ζή η, magnanimus, magno et celso animo praeditus.
 Μεγάλοτος, υ, ὁ ζή η, valde infortunatus, aërumosus. Ex μέγας et ὄτος.
 Μεγαλόκυρπος, υ, ὁ ζή η, fructus magnos ferens.
 Μεγαλόκαυλος, υ, ὁ ζή η, magnum caulem habens.
 Μεγαλοκρυφής, ἴος, ὁ ζή η, occultus, clausus, *Rind.* Ex μέγας et κρυφός, latebrā.
 Μεγαλοκέφαλος, υ, ὁ ζή η, qui magnum caput habet; capito. Ex κεφαλή.
 Μεγαλοκίνδυνος, υ, ὁ ζή η, qui magna pericula adit, magnis periculis se obijciens.
 Μεγαλόκλονος, υ, ὁ ζή η, qui magnam tumultum et strepitum excitat. Ex κλόνος.
 Μεγαλοκλῆτος, ἴτος, magno labore constans. Ex μέγας et κλῆμα.
 Μεγαλοκόλιος, ον, qui magnum ventrem habet. Ex μέγας et κοιλία.
 Μεγαλόκοιλος, υ, ὁ ζή η, magnum sinum habens, *Rob.*
 Μεγαλοκρέβητος, υ, ὁ ζή η, qui inagnum verticem habet. Ex μέγας et κορυφή, vertex.
 Μεγαλοκότος, adv. iracunde. Ex μέγας et κότος.
 Μεγαλόκοικτος, ον, idem quod μεγαλόηχος. A κρέζω.
 Μεγαλοκράτης, ἴος, ὁ ζή η, valde potens, *Suid.* Ex μέγας et κράτος.
 Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ζή η, magnipotens, *Rob.* Ex μέγας et κράτωρ.
 Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ζή η, ingentes fluctus excitans, item habens. Ex μέγας et κύμα.
 Μεγαλόκωλος, υ, ὁ ζή η, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna sunt; (3) magnis colis (partibus periodi) constans. Ex μέγας et κώνος.
 Μεγαλόλαλος, υ, ὁ ζή η, magniloquax, *Gl. V.*
 Μεγαλόμαχος, υ, ὁ ζή η, magnarum mazarum dator, *Suid.* Ex μέγας et μάχη.
 Μεγαλομύνης, ἴς, valde furiosus. Ex μαινόμεαι.
 Μεγαλομάρτυρ, ὄτος, ὁ ζή η, magnus martyr.
 Μεγαλόμαστος, υ, ἡ, magnas mannas habens.
 Μεγαλομύρια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus constat; (2) magnitudo et potentia, amplitudo.
 Μεγαλομυρία, ας, ἡ, idem. A
 Μεγαλομυρής, ἴς, magnis partibus constans; (2) amplus. Ex μέγας et μέρος.
 Μεγαλομυρής ὑποδοχή, magnifica receptio, epulae magnificentissimae, *Polyb.* 28, 17, 1. Συνέβαινε τὴν Αἰμιλίαν . . . μεγαλομυρῆ τὴν περιέσσειν ἔχουν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις, *Æmilia* maximo omnis generis apparatu uti solita erat, quoties solennibus diebus in publicum prodirent mulieres, *Id.* 32, 12, 3. Τῶν μεγαλομυρῆστων καὶ τεχνικωτάτων ἔργων ἔστιν, numerantur inter magnificentissimæ et exquisitissimæ artis opera, *De Statuis.* Idem, 4, 78, 5.

Μεγαλομερῶς, adv. partibus magnis; (2) laute et splendide, magnifice. (2) ὄτος ὁ Εὐμείλος ἔτιμα μεγαλομερῶς τὸν Ἀπόλλωνα, laute ac splendide, *Anonin.* 18.
 Μεγαλομήτης, ἡ, avia, *Hes.*
 Μεγαλομήτης, υ, ὁ ζή η, prudens.
 Μεγαλόμοσχος, υ, ὁ ζή η, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur stipendium.
 Μεγαλόμυῖος, υ, ὁ ζή η, magnos oculos habens, *Rob.* A μέγας et ὄμμα.
 Μεγαλομυκήτης, υ, ὁ ζή η, grande mugiens, graude rudens. Ex μέγας et μυκάω.
 Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis praestantia, magnitudo vel celsitudo animi; (2) superbia, *Hes.* A
 Μεγαλόνοος, contr. μεγαλόνος, υ, ὁ ζή η, mente praestaus, magnanimus, *Gl. V.* Ex μέγας et νόος, mens.
 Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quasi a μεγαλοπαθῆς, ex μέγας et πάθος.
 Μεγαλόπετρος, υ, ὁ ζή η, magnas rupes habens.
 Μεγαλοπλόσιος, υ, ὁ ζή η, pradives.
 Μεγαλοπλόσιος, υ, ὁ ζή η, idem.
 Μεγαλοποιῶ, ᾧ, f. ἴσω, magnas res facio. *Gl. V.* magnifico, amplifico.
 Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello gessit.
 Μεγαλόπολις, ἴως, ἡ, magna civitas.
 Μεγαλοπολίτης, υ, ὁ ζή η, magna urbis civis.
 Μεγαλοπόνερος, υ, ὁ ζή η, valde improbus.
 Μεγαλόπους, ὄδος, ὁ ζή η, magnos pedes habens.
 Μεγαλοπραγμασύνη, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas suscipiendas. A
 Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ζή η, magnarum rerum susceptor. Ex μέγας et πρᾶγμα.
 Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, majestas. A
 Μεγαλοπρέπης, ἴος, ὁ ζή η, magnum virum decens; (2) magnificus. A πρέπω.
 Μεγαλοπρεπῶς, adv. magnifice.
 Μεγαλοπτερίγος, υ, ὁ ζή η, magnas habens alas. Ex μέγας et πτερίξ.
 Μεγαλόπυλος, υ, ὁ ζή η, magnas portas habens. Ex μέγας et πύλη.
 Μεγαλόραξ, ἄγος, ὁ ζή η, magnos habens acinos, *Suid.* Ex μέγας et ῥάξ.
 Μεγαλορρημῶν, ᾧ, grandibus verbis utor, magna loquor et jactito:
 Μεγαλορρημῶν, ας, ἡ, idem quod
 Μεγαλορρημῶσυνη, ἡ, magniloquentia. A
 Μεγαλορρημῶν, ονος, ὁ ζή η, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥῆμα.
 Μεγαλορρημῶν, adv. jactanter.
 Μεγαλόριζος, υ, ὁ ζή η, magnam radicem habens, *Rob.* Ex μέγας et ῥίζα.
 Μεγαλόριθνος, ον, magnum nasum habens. Ex μέγας et ῥίς.
 Μεγάρος, per *Synp.* μέγας, *Æsch.*
 Μεγαλόσαρκος, υ, ὁ ζή η, carnosus. A σάρξ.
 Μεγαλοσθενής, ἴος, ὁ ζή η, magnis praeditus viribus. Ex μέγας et σθένος, robur.
 Μεγαλοσθενήτης, ὁ, prapotes, *Apollin.*
 Μεγαλοσμήραγος, υ, ὁ ζή η, magnum sonans, *Suid.* Ex μέγας et σμάραγος.
 Μεγαλοσοφιστής, ἡ, clarus sophista.
 Μεγαλόσπλαγχνος, υ, ὁ ζή η, magna et tumentia viscera habens; (2) magnum animum habens, iracundus. Μεγαλόσπλαγχνος ψυχῆ, iracundus animus, *Eurip. Med.* 109. Ex σπλάγχνον.
 Μεγαλοσάφυλος, ον, magnas uvas ferens. Ex μέγας et σαφύλη.
 Μεγαλόσπυρος, υ, magnam emittens spicam.
 Μεγαλόσμος, ον, magnum habens os, *Suid.* Ex μέγας et σμός.
 Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. *Epith.* magni mali.
 Μεγαλόστυνη, ἡ, magnitudo, *Gl. V.* A μέγας.
 Μεγαλόσχημος, υ, ὁ ζή η, magnam gerens speciem, *Suid.* Ex μέγας et σχῆμα.
 Μεγαλόσχημων, ον, idem et ex *Isid.*
 Μεγαλόσωμος, et μεγαλοσωμάτος, ον, qui inagno

sive procero seu crasso etiam corpore est. *Gl. V.* corpulentus. Ex μέγας et σῶμα.
 Μεγαλότεχνος, υ, ὁ ζή η, arte suo artificie magnus. Ex μέγας et τέχνη.
 Μεγαλότιμος, ον, qui in magno est honore. Ex μέγας et τιμή.
 Μεγαλοτίμως, adv. magno honore, *Rob.*
 Μεγαλότολμος, ον, valde audax, magna audacia praeditus. Ex μέγας et τόλμα.
 Μεγαλοτραχηλιος, ον, magnas cervices habens.
 Μεγαλοτροχός, τῶ, grandium rerum conatus. A μεγαλοτροχός, magna conans.
 Μεγαλοτροχῶς, ᾧ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μεγαλοτροχῆσις ὄψις, *ap. Philon.* spectaculi magnificentia.
 Μεγαλοτροχία, ας, ἡ, magnificentia. A
 Μεγαλοτροχός, ἡ, ὁ ζή η, magnificus. Ex ἔργον.
 Μεγαλοφάνης, ἴς, idem quod μεγαλοπρεπής.
 Μεγαλοφανεῖσάτα, adv. clarissime.
 Μεγαλοφεγγής, ἴς, splendidissimus. Ex φέγγος.
 Μεγαλόφθαλμος, υ, ὁ ζή η, magnos et late prospicientes habens oculos.
 Μεγαλόφρεβος, υ, ὁ ζή η, qui magnas habet venas. Ex μέγας et φρέψ, vena.
 Μεγαλοφρονία, ᾧ, fut. ἴσω, magno animo sum; (2) magnifice de me sentio, superbio. Μεγαλοφρονεῖν, ἐθ' ἑαυτοῦ, *Χερ.* μεγαλοφρονέμενος περί τι, *Plato.* A μεγαλόφρων.
 Μεγαλοφρονής, ὁ ζή η, superbus, *V. L.* Ab eod.
 Μεγαλοφρόνας, adv. excelso animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.
 Μεγαλοφροσύνη, ἡ, ἡ, magnus et excelsus animus; (2) superbia. Ab eod.
 Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ζή η, cui magnus est animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μέγας et φρον, mens.
 Μεγαλοφύης, ἴος, ὁ ζή η, magnanimus, magno animo praeditus; (2) magnificus, amplificus. Ex μέγας et φύω, seu φύω. Hinc
 Μεγαλοφύω, ας, ἡ, magnanimus.
 Μεγαλόφυλλος, υ, ὁ ζή η, magna habens folia.
 Μεγαλοφύως, adv. laute, *Gl. V.* A μεγαλοφύης.
 Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo; (2) magniloquentia. A
 Μεγαλόφωνος, υ, ὁ ζή η, magnum, clarum vocem habens; (2) altiloquus. Ex μέγας et φωνή.
 Μεγαλοφώνιος, adv. alta, clara voce.
 Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. Ex χραῖνα.
 Μεγαλόχοφος, ον, valde strepens.
 Μεγαλοψύχης, ᾧ, magno animo sum; (2) magnifice liberalis sum, *Suid.* et *Hes.*
 Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo; (2) liberalitas. A
 Μεγαλόψυχος, υ, ὁ ζή η, magnanimus, magno et excelso animo praeditus. Ex ψυχή.
 Μεγαλοψύχος, adv. magno et excelso animo.
 Μεγαλῶν, fut. ἰσῶ, magnifice effero, extollo, verbis praedico; (2) magnum et potentem reddo. *Gl. V.* amplio, amplifico; μεγαλύνωμαι, offero me. *Gl. V.* grandesco, ingrandesco. Μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, *Matt.* 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ με τὸν Κύριον, *Luc.* 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, *Act.* 19, 17. Μεγαλυνήσεται Χριστός, *Phil.* 1, 20. A μέγας.
 Μεγαλώδυνος, υ, ὁ ζή η, magnos dolores seu cruciatu ferens. Ab ὀδύνος.
 Μεγαλόνυμος, υ, ὁ ζή η, magnum, i. e. celebre nomen habens. Ex μέγας et ὄνομα.
 Μεγαλωπός, ἡ, ὄν, qui magnos habet oculos, *Rob.* Ἐλάφον γίνους . . . μεγαλωπῶν, *Oppian.* *Cyngnet.* 2, 176. Ex μέγας et ὄψ, οculus.
 Μεγάλως, adv. magnifice; (2) valde, vehementer. (2) πίνθος γὰρ μεγάλως τοῦ ὄραται, *Eurip. Med.* 183. A μέγας.
 Μεγάλως, acc. pl. Dor. pro μεγάλως. Ὁ ποι' Ἀθηναία μεγάλως ἀπὸνύψατο πάχους, *Callim.* *Lu.* *Pall.* 5.
 Μεγαλωσῶ, adv. valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.
 Μεγαλωσύνη, ἡ, ἡ, magnificentia, majestas.
 Μεγαλωφιλής, ἴος, ὁ ζή η, magnum utilitatem adferens, valde utilis, magna frugis. Ex μέγας et φίλιος.
 Μεγάμυκος, υ, ὁ ζή η, valde mungens sive boans.

Hesychius ait asini esse epitheton; ut sit grandis rudens. *Α μέγας* et *μικρή*.
Μεγάνωρ, ορος, ὄ vide *μεγαλήνωρ*.
Μεγαπλήθης, ἐς, magna multitudo, *Cyr*.
Μεγάρα, τὰ, Megara, urbs Isthmi vicina versus Atticam. *Μεγάραδι*, versus Megaram.
Μεγαροί, Megaris, in urbe. *Μεγαροῖν*, Megaris, ex urbe. Hinc
Μεγαρείς, Megarenses, a *Μεγαρείς*.
Μεγαρίζω, fut. ἴσω, Megarenses imitor seu sequor. *Μεγαρείς*, fut. 1. *Att. Aristoph.* κλάων *Μεγαρείς*, flebis Megarissans, *Ach.* 821. A *Μεγαροί*.
Μεγαροικός, ἡ, ὄν, Megaricus.
Μεγαροί, ἴδος, ἡ, ut *Μεγαροί* γῆ vel χώρα, Megaricus ager.
Μεγάρον, ο, τὸ, domus, domicilium, aedes.
Μεγαροῖς, εως, ἡ, invidia, *Hes.* A *μεγαίω*.
Μεγαροῦς, ἡ, ὄν, invidiosus, *Hes.* Ab eod.
ΜΕΓΑΣ, *μεγάλη*, μέγα, gen. *μεγάλυ*, *μεγάλης*, *μεγάλυς*, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus. Ἐπὶ μέγα adverbialiter sumitur pro *μεγάλως*, valde; *Suid. Joseph. Ant. Jud.* 17, 6, 1. *Ibid.* 10, 7; et 12, 2. Ἐπὶ μέγα πηλί τ' ἄημα φυσάων, *Callim.* in *Dian.* 55. Superlativus μέγιστος, quod videt. *Μῆδεν μὲν ἄσσης*, nequid gravius dicas, *Soph. Elect.* 830. *Μῆδεν μὲν εἴπης*, nequid elate dicas, *Id. Aj.* 386.
Μεγασηνός, εὖς, ὁ, ἡ, praeclivus magnis viribus. Ex *μέγας* et *σῆνος*.
Μεγάσπολος, ον, valde audax, intrepidus, *Scip.*
Μεγαυχῆς, εὖς, ὁ, ἡ, vide *μεγαλαυχῆς*.
Μεγαφορέω, idem quod *μεγαλοφορέω*, *Eur.*
Μεγαφρον, ον. Vide *μεγαλόφρον*.
Μεγελοποιέω, ὦ, augeo dicendo. Ἐν δὲ τοῖς μάλα μεγαλοποιεῖ τὰ λεγόμενα, *Longin.*
Μεγελοποιός, ὦ, ὁ, augendi vim habens, sublimitatem efficiens. Ex *μέγιστος* et *ποιεῖν*.
Μεγέλης, εως, τὸ, magnitudo, sublimitas, proceritas; (2) statura; (3) vehementia; (4) gravitas, majestas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.
Μεγεθυργία, ας, ἡ, operis magnitudo, effectio magnorum operum. Ex *μέγιστος* et *εργον*.
Μεγεθύνα, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; *μεγεθύνομαι*, major fio, increasco. A *μέγιστος*.
Μεγελάτος, ο, ὁ, ἡ, admodum amabilis. Ex *μέγας* et *εὐάω*.
Μεγιστάνες, οἱ, primates, proceres, *Gl. Vet.* summates, magnates; dat. pl. *μεγιστάσι*, a *μεγιστῶν*, ἄνω. A *μέγιστος*.
Μεγιστῶν, fut. ἴσω, magnus sum. Ab eod.
Μέγιστα, adv. maxime. *Θάλλει μέγιστα*, *Soph. Ed.* Col. 700. Ab eod.
Μέγιστον, adv. maxime, plurimum. Ab eod.
Μεγιστόπολις, εως, ὁ, ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex *μέγιστος* et *πόλις*.
Μέγιστος, superlat. maximus. Vide *μέγας*. Ἄσπῶν μέγιστος τῶν ἐκεί, *Soph. Ed.* 776.
Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus.
Μεγιστόφωνος, ον, valde clamosus.
Μεγίστω, curae esto, 3. sing. praes. imperat. pass. verbi *μέδω*.
Μέδω, impero, imperium teneo; (2) curo; *μεδῶσομαι*, f. 1. ind. med. Ἰδὲν μεδέων, *Il.* 3, 276. Πολύμοιο μεδῶσομαι αἱματόεντος, *Id.* 9, 646. A *μέδω*.
Μεδωμῶν, αἰα, αἰον, modalis, *Gl. V.* A **ΜΕΔΙΜΩΝ**, ο, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica. *Gl. V.* modius.
Μεδίατο, curen, 3. pl. praes. opt. med. *Ion.* pro *μείδιοντα*, a *μέδω*.
Μέδισσαν, acc. sing. *Dor.* pro *Μέδισσαν*.
Μέδοντες, nom. pl. part. praes. act. verbi
ΜΕΔΩ, impcro, imperium teneo; (2) curo, curam gero; *μεδῶμεθα*, 1. pl. praes. conj. ὁ μέδων, onτος, regnator, imperator, praefectus. *Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες*, *Il.* 2, 79. *Κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδίσθησιν*, *Id.* 4, 21. *Ναῖι μεδάμωσθαι Φαίρος ἀλκῆς*, *Id.* 418.
Μέζω, ον, τὰ, genitalia in bestiis.
Μεζώνως, adv. majorem in modum, *Ion.* pro *μεζώνως*.

Μεθαιρέω, ὦ, accipio; a. 2. *μεθῆλον*, *Ion.* *μεθῆλσκον*, *Od.* 8, 396. *Εἰ αἰρέω*.
Μεθάλλομαι, transilio. Hinc *Poet.* *μετάλλωμος*, *Il.* 5, 336.
Μεθόπτω, idem quod *ἄπτω*.
Μεθαρούζω, et *μεθαρούζομαι*, commuto, verto, transfero; (2) emendo, castigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. *Μεθαρομοσάμενος τὴν ψυδὴν δόξαν εἰς ἀλλήθειαν*, *Philo.* *Νῦν γὰρ μεθερμώσαμεθα βέλτιω βίον*, *Eurip. Alc.* 1145.
Μεθάρμοσις, εως, ἡ, commutatio. A praec.
Μεθάρκω, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro *μεθάρκω*, a *μεθάρκω*.
Μεθάρκω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *μεθάρκω*.
Μεθαιρέω, perf. part. pass. verbi *μεθάρκω*.
Μεθῆναι, dimississe, a. 2. inf. act.
Μεθῆσθαι, 2. sing. aor. 2. opt. med. a verbo *μεθάρκω*. Τύτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγίς, ἄργισιν ἢ μεθεῖ ἄν ἐκ γαίας ἐκεί, *Eurip. Med.* 735.
Μεθεῖς, a. 2. part. act.
Μεθεῖτε, 2. pl. aor. 2. opt. act. per *Sync.* pro *μεθεῖσθε*.
Μεθῆναι, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poet.* pro *μεθῆναι*.
Μεθεκτικός, ἡ, ὄν, participans.
Μεθεκτέον, participandum est. A *μετέχω*.
Μεθεκτός, ἡ, ὄν, qui participatur. Ab eod.
Μεθελέω, a. 2. inf. act. verbi *μεθαρεύω*.
Μεθῆσκον vide *μεθαρεύω*.
Μεθῆλκα, fut. ζῶ, retraho, trahendo traduco. *Μεθῆλκωσι τὴν ἠδονὴν εἰς τὸ ναυδόν*, *Philo.*
Μεθῆναι, praetermississe, a. 2. inf. act. *Dor.* pro *μεθῆναι*, a *μεθῆναι*.
Μεθεῖς, εως, ἡ, participatio, communio. A *μετέχω*.
Μεθεῖσθαι, f. 1. ind. med. verbi *μετέχω*.
Μεθεοτος, ο, ὁ, ἡ, festum sequens, festo succedens. Ex *μετὰ* et *εορτή*.
Μεθεῖς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *μεθεῖσθε*, a
Μεθῆναι, sequi facio; (2) advenio; (3) investigo, quaro; *μεθεῖσθαι*, f. *μεθῆσθαι*, sequar, sectabor, imitabor. *Ἀλφὰ δὲ Τυδείδων μεθεῖς καταρῶνυχας ἴππους*, *Il.* 5, 829. *Ὅθ' σοὶ μὲν μεθῆσθαι πόσις*, *Soph. El.* 1058. Ex *μετὰ* et *εἶπω*, curo, seu *ἔπομαι*, sequor.
Μεθερμηνεύμενος, quod transfertur ex alia lingua in aliam, nom. sing. part. pass. n. g. verbi
Μεθερμηνεύω, f. ἴσω, interpretor convertendo in aliam linguam. Ἐμμανυῆλ· ὁ ἐστὶ μεθερμηνεύμενος, *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός*, *Matt.* 1, 23. *Μεθερμηνεύμενα κατὰ λέξιν*, *Plat.*
Μεθερπύζω, idem quod
Μεθῆσθαι, adrepo, vel repo post, *Rob.*
Μεθεῖς, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi *μεθῆναι*.
Μεθεῖς, εως, ἡ, relaxatio, remissio, *Suid.* A *μεθῆναι*.
Μεθεῖσθαι, perf. inf. act. per *Syncop.* pro *μεθεῖσθαι*. A *μεθῆναι*.
Μεθεῖσθαι, aperi, perf. ind. act.
Μεθεῖσθαι, adv. posit. demittendum. A *μεθῆναι*.
Μεθεστικός, adv. remisse. Ab eod.
Μεθη, ος, ἡ, vinolentia, temulentia. A *μεθῆναι*.
Μεθηκα, dimisi, aor. 1. indic. act. verbi *μεθῆναι*.
Μεθῆκα, venio; (2) persequor: alias significaciones vide in *μετέχωμαι*, quod idem sonat. (1) *μεθῆκασίν σ' Ὀδυσσεὺς πάρα*, *Eurip. Troad.* 1270. (2) *ἂ γὰρ μεθῆκων, δῦρα μυρία ἄγω λόγχην*, *Il. Phoen.* 444.
Μεθῆλικόδομος, ἡ, ὄν, f. ὄσομαι, ab una etate ad aliam transeo. Hinc
Μεθῆλικώσις, εως, ἡ, transitus ab etate ad etatem, velut a pueritia ad adolescentiam.
Μεθημαι, adsideo; unde *μεθῆμενος*, part. *ap. Hom.* assidens, *Od.* 1, 118.
Μεθημενός, ἡ, ὄν, diurnus, qui interdiu fit. Ex *μετὰ* et *ἡμέρα*.
Μεθῆμερος, α, ον, *Dor.* *μεθῆμερος*, idem.
Μεθημοσύνη, ος, ἡ, remissio, negligentia. A
Μεθῆμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligens. A *μεθῆναι*.

Μεθῆναι, gen. pl. *Dor.* pro *μεθῆνῶν*, a *μεθῆναι*, pro *μεθῆμενος*.
Μεθῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi *μεθῆναι*.
Μεθῆσθαι, f. 1. inf. act. *Ion.* pro *μεθῆσθαι*.
Μεθῆσθαι, εως, ἡ, translatio. A
Μεθῆσθαι, f. ἴσω, in alia scde colloco, transfero.
Μεθῆς, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro *μεθῆσθαι*, quasi a *μεθῆναι*.
Μεθῆμεναι, praes. infin. act. *Dor.* pro *μεθῆναι*, a *μεθῆναι*.
Μεθῆναι, praetermittent, 3. pl. imperfect. ind. act. *Dor.* pro *μεθῆσαν*.
Μεθῆζέω, muto, transfero. *Μεθῆζέωιν τῶς σικύας*, *Arct.*
Μεθῆναι, dimitto, missum facio, depono; (2) negligo, permitto; (3) remitto, condono, f. 1. *μεθῆσω*, sinam; a. 1. *μεθῆκα*, sivi; a. 2. imperat. *μεθῆς*, sinc; praes. partic. *μεθεῖς* inf. *μεθῆναι* et *μεθῆναι*; fut. infin. *μεθῆσθαι*, *Ion.* et *Poet.* *μεθῆσθαι*. *Ἀριπυ* *Poetas* quaedam quasi a *μεθῆναι*, ut *μεθῆναι*, dimittent; *μεθῆμαι*, voce pass. sed active, demitto, omitto. *Ὅκ' ἂν μεθῆναι τῷ θρόνῳ*, *Arist. Ran.* 940. *Τῆς δ' ἐκῆσθαι παιδὸς ἡ μεθῆσθαι*, *Eur. Hec.* 406. *Ξιφῶς εἰς γυναικα*, *Idem, Or.* 1122.
Μεθῆσθαι, velociter avolo, ex loco in locum transvolo. *Μεθῆσθαι* *δοσεργίς* ἡγῆμενος *ἔναι καταλαβῆναι*, *Arrian.* de *Rebus Hispan.* 71.
Μεθῆσθαι, statuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) submoveo, expello, facessere jubeo, in exsilium mitto, migrare cogo; *μεθῆσθαι*, mutor, muto mc, degenero; (5) migro, decedo, secedo; (6) morior; (7) dedo me, deditionem facio. *Ἀριπυ Hom.* sto, versor, sum inter; fut. *μεθῆσθαι*, aor. 2. *μετέστην*, inf. *μεθῆσθαι*, migrare, part. *μεθῆσθαι*, digressus, aor. 1. pass. *μετεσῆσθαι*, imperat. aor. 2. act. *μετάσθαι*, transi, perf. act. *μεθῆσθαι*, secessi, particip. *μεθῆσθαι*, profectus, item *μεθῆσθαι* plural. *μεθῆσθαι*, qui decesserunt. *Κὺ μεθῆσθαι τῷ χρωμάτος τῷ παρῆσθαι*, mutat, *Aristoph. Eq.* 397. *Καὶ σὶ δαίμονες νόσυ μετασῆσθαι ὡς αὐτοῖς θύλις*, liberant, *Soph. Phil.* 462. *Καὶ πῶς δίκαιον, ἂ γ' ἔλαβες βυλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθῆναι ταῦτα*; restituere, *Id.* 1235.
Μεθῆ, postquam. Pro *μεθ' ὅ*.
Μεθῆσθαι, ας, ἡ, occulta et fraudulenta circumventio; artificium callidum, insidiae, dolus. *Ἐνδύσασθαι τὴν πανοπλίαν τῷ θεῷ, πρὸς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς εἰς πρὸς τὰς μεθῆσθαι τῷ διαβόλῳ*, *Paul.* ad *Ephes.* 6, 11.
Μεθῆσθαι, f. ἴσω, machinor, architector; (2) methodo ac via prosequor et tracto; (3) circumventio; passiv. *μεθῆσθαι*, via quadam et arte tractari; circumveniri. *Μεθῆσθαι* *ἐπιστήμων*, *Nicom.* A *μεθῆσθαι*. Hinc
Μεθῆσθαι, ὦ, ὁ, qui rem perite, via, ratione tractat.
Μεθῆσθαι, ὦ, fut. ἴσω, aliter deduco et monstro viam.
Μεθῆσθαι, ἡ, ὄν, via et ratione factus; (2) artificiosus; (3) qui methodum sequitur. A *μεθῆσθαι*.
Μεθῆσθαι, adv. artificiosa ratione, methodum sequendo.
Μεθῆσθαι, ο, ὁ, artifex, *Hes.* seu pro *μεθῆσθαι*.
Μεθῆσθαι, ο, τὸ, viaticum, *Hes.* (2) methodus, *Suid.* Dim. a
Μεθῆσθαι, ο, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio et via docendi, vel discendi, vel agendi; (4) tractatus aut liber. Ab *ἰδῆς*.
Μεθῆσθαι, ἡς, ἡ, retractio, contractio. A *μεθῆσθαι*.
Μεθῆσθαι, ὦ, f. ἴσω, versor, commercium habeo cum aliquo. *Ὀδῆ ποτ' ἀργομένησι μεθῆσθαι* *μιλποσε γυναικῶν*, *Mus.* 1, 34.
Μεθῆσθαι, ας, ἡ, confinium. A *μεθῆσθαι*.
Μεθῆσθαι, fut. ἴσω, confinis sum. Ab eod.
Μεθῆσθαι, ο, τὸ, confinium; (2) interstitium; (3) relaxatio, remissio.
Μεθῆσθαι, ἴα, ἴον, vel *μεθῆσθαι*, ο, ὁ, ἡ, conterminus,

minus, confinis; (2) qui duas res, velut terminus, dirimit. Ex μετὰ ἐξ ὅσων.
 Μεθορκύω, ᾧ, f. ὄσω, novo jurejurando adstringo eum, qui se priori jam liberavit.
 Μεθορμάω, ᾧ, fut. ἴσω, incito in; (2) cum impetu irruo; passiv. μεθορμάομαι, ὄμαι, irruo. a. 1. part. μεθορμαθέντις, incitatus. Μεθορμαθέντις σὺν Ἄδηνῃ, II. 20, 192.
 Μεθορμίζω, f. ἴσω, transmitto, transjicio. Μεθορμίζομαι, transfreto, transeo, τροπικῶς. Μεθορμίζω σὲ πύτλος ἐμπασῶν σκύφω, Eur. Alc. 794.
 Ἐξ ὅσων μεθώμινα, Id. Bac. 930. εἰς Σησῶν, Polyb. Μεθορμίζομαι (2) duco in portum securum. Μεθορμίσασθαι τῆς δ' ἔχρυσά συμφορᾶς, habens qui me ducat in portum securum hujusce calamitatis, Eurip. Med. 258.

ΜΕΘΥ, τὸ, vinum, temetum; Gen. μέθυος occurrit in Epigramm.
 Μεθύδότης, υ, ὅ, idem quod Μεθύδωτης, υ, ὅ, vini dator, vel ebrietatis auctor; epith. Bacchi. Ex μέθυ ἐτ δίδωμι.
 Μεθύδαδης, Νύμφω aquaticæ, Ep.
 Μεθυμνάος, υ, ὅ, Methymnaeus, epith. Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Lesbi civitate.
 Μεθύπαρξίς, εως, ἡ, cum quid post seu secundum aliam rem subsistit.
 Μεθύπρῶτος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, in quo verborum ordo trajectus est, perplexus, confusus, Suid.
 Μεθύπυδαξ, χος, ὅ, ζῆ ἢ, vini fons; epith. uvæ.
 Μεθύπυλῆς, ἴος, ὅ, ζῆ ἢ, præ vino titubans, ebrius, Suid. Ex μέθυ ἐτ πλάνη, error.
 Μεθύπυλλῆ, ἦτος, ὅ, ζῆ ἢ, ebrius, ebriosus. Ex μέθυ ἐτ πλάνη.

Μεθύπυδομαι, in pedes induo, Ar. μεθύπυδομαι, post induo seu calceo, Steph.
 Μεθύπυδομαι, fut. ὕσομαι, post induo.
 Μεθύπυθρασις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus subvertitur. Ex ὑπνοστροφία.
 Μεθύσθεις, aor. 1. part. pass. verbi μέθυω.
 Μεθύσθωσι, 3. pl. a. 1. conj. pass.
 Μέθυσι, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.
 Μέθυσισκεθῆ, 2. pl. præ. imperat. pass. verbi μεθύομαι, f. ὄσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθύσθεις, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἐπιον ζῆ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῶ, Gen. 43, 34. A μέθυ.
 Μέθυσμα, ἄτος, τὸ, potus inebrians. A præc. μεθύσσομαι, υ, ὅ, ζῆ ἢ, qui ebrius et temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus, Vox Aristoph. Ex μέθυος ἐτ κῶστατος.

Μέθυσιος, ὄση, υσων, vel μέθυσιος, ὅ, ζῆ ἢ, ebrius; (2) ebriosus. A μέθυ.
 Μεθύσφάλλω, præ vino titubo, ebrius titubo. Οἷα μεθύσφάλλω, Orphian. Cynegete. 4, 204.
 Μεθύστερος, ἴρα, ερον, posterus, Suic.
 Μεθύστικός, ἡ, ὄν, qui facile et sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.
 Μεθύσφάλλης, ἴος, ὅ, ζῆ ἢ, præ vino titubans; (2) cui vinum deest. (2) λάγων μεθύσφάλλης, Anal. Brunck. 2, 271. Ex μέθυ ἐτ σφάλλω.
 Μεθύσφῶρος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, alens vinum. Ex σφῶρω.
 Μεθυστέω, ᾧ, fut. ἴσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deterioro sum conditione. Τῆς ἰθαυῆς μεινεκτεῖν, Luc. Μηδ' οἷα μεινεκτεῖν, neque putes deterioro te esse loco, Lucian. Dial. Deor. 20, 4. Ὁς μὴ τι διὰ τὴν ἴσσαν μεινεκτοῖν τῶν νενηκτότων, Appian. Syr. 54. Ex μέτιον ἐτ ἔχω. Hinc Μεινεκτέω, ᾧ, fut. ἴσω, τὸ, deterior conditio.

Μεινεκτία, ας, ἡ, idem. Ex μέτιον ἐτ ἔξις.
 Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μέτιον.
 Μειρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A μέισρος.
 Μειρίζω, in acutum desinere; in extremitate arctari. A seq.
 Μείσρος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, qu. dic. cui cauda diminuta est et truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μέισρος εἴχρη, versus inutilis, in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas fit plena. Ex μέτιον ἐτ ἔσθαι.
 Μείσρων, ὄνος, ὅ, ζῆ ἢ, mcente diminutus, levis, stultus, Hes. Ex μέτιον ἐτ φρήν.

Μεῖζω, majorem, vel μίζωτα, acc. sing. vel nom. seu acc. plur. Ion. et Att. pro μεῖζονα. A Μεῖζων, ὄνος, ὅ, ζῆ ἢ, major; μεῖζον, τὸ, majus. Hinc
 Μεῖζόνότης, ἦτος, ἡ, major quantitas, Iamb.
 Μεῖζόνος, adv. majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum φέρειν. A μεῖζων.
 Μείλιγμα, ἄτος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μελίσσω. Unde Μειλικτήριον, υ, τὸ, placamentum, placamen.
 Μειλικόθυμος, ὄν, miti animo, Dolsc.
 Μειλικτήριος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.
 Μειλικτικός, placandi vim habens.
 Μειλικτικός, adv. leniter, placandi causa.
 Μειλικτός, ἦ, ὅ, placabilis, placatus. A μελίσσω.

Μείλιτρον, υ, τὸ, placamen. Ab eodem.
 Μειλίσιος, Nicand. μειλινόσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. Sed vide μελίνοις.
 Μείλιθος, ἡ, ὄν, melleus, dulcis, sed vox suspecta.
 Μείλιθις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi seu demulcendi. A μελίσσω.
 Μείλιον, υ, τὸ, munus quo aliquem demulceamus; (2) ludicra, (παίγνια) dcliciæ.
 Μειλισσάμεν, præ. inf. act. Ion. pro μειλίσσειν.
 ΜΕΙΛΙΣΣΩ, fut. ἴσω, verbis factove demulceo, seu delinco, mihi concilio; demulceo; placō; μειλίσσομαι, med. demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλίχθεις, aor. 1. placatus. Μηδ' τί μ' αἰδέμενος μειλίσσο, Odys. 3, 96. Hinc
 Μείλιχος, ἴα, ἴον, vel μειλίχιος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, blandus, mitis; (2) placabilis.

Μειλιχία, ἡ, remissio, Hom.
 Μειλιχίως, adv. blande, comiter, leniter, mansuete; (2) placabiliter.
 Μειλιχόγητος, υος, ὅ, ζῆ ἢ, blandam vocem habens, Rob.
 Μειλιχόδωρος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, blandos reddens. Ex μειλίχως ἐτ δῶρον.
 Μειλιχόμιδος, ὅ, ζῆ ἢ, suaviter ac blande ridens.
 Μειλιχόμιδε Σαπφῶ, Sappho. Alcæus apud Hephest. 47.
 Μειλιχόμητις, ἴος, ὅ, ζῆ ἢ, cujus mitia sunt consilia; (2) miti et placido ingenio præditus. A
 Μείλιχος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, blandus, placidus. A μελίσσω.
 Μείνω, aor. 1. inf. act. verbi μένω.
 Μείνας, qui mansit, aor. 1. part. act.
 Μείνατε, manseritis, 2. plur. aor. 1. imperat. act.
 Μείνωτω, manserit, maneto, 3. sing. aor. 1. imperat. act.

Μείνωσ, 2. sing. aor. 1. conj. act.
 Μείων, ὄνος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima quæ dabatur pro pueris cum in tribus recipientur, Ern.
 Μείων, υ, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μῆον.
 Μεινεκτέω, ᾧ, fut. ἴσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deterioro sum conditione. Τῆς ἰθαυῆς μεινεκτεῖν, Luc. Μηδ' οἷα μεινεκτεῖν, neque putes deterioro te esse loco, Lucian. Dial. Deor. 20, 4. Ὁς μὴ τι διὰ τὴν ἴσσαν μεινεκτοῖν τῶν νενηκτότων, Appian. Syr. 54. Ex μέτιον ἐτ ἔχω. Hinc Μεινεκτέω, ᾧ, fut. ἴσω, τὸ, deterior conditio.

Μεινεκτία, ας, ἡ, idem. Ex μέτιον ἐτ ἔξις.
 Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μέτιον.
 Μειρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A μέισρος.
 Μειρίζω, in acutum desinere; in extremitate arctari. A seq.
 Μείσρος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, qu. dic. cui cauda diminuta est et truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μέισρος εἴχρη, versus inutilis, in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas fit plena. Ex μέτιον ἐτ ἔσθαι.
 Μείσρων, ὄνος, ὅ, ζῆ ἢ, mcente diminutus, levis, stultus, Hes. Ex μέτιον ἐτ φρήν.

Μεῖω, ᾧ, fut. ὄσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μείβομαι, ἔμαι, minor, decresco, inferior vel deterioro conditione sum; μειωθείς, diminutus. Μείωμαι τὴν διανοίαν, deliro, Xen. A μέτιον.
 Μειροκύνωμαι, adolescentis more lascivio et exulto. A μείραξ.
 Μειροκύνωσάτης, υ, ὅ, juvenum deceptor, Suid.
 Ἐξ μείροκύνου ἐξαρπάτω.
 Μειροκύνωμαι, adolescentis more ago, lascivio, exulto, &c. Παραπαταίς, ὃ γένος, ζῆ μειροκύνου πρὸς τὸ χρεῖον, mortem, Luc. Τοιαύτα ληρόντα ζῆ μειροκύνωμενον τὸν Ἀντώνιον ἀγγέλιαι δύο καταλαμύεσθαι, Plut. in Anton. 30. A μείροκύνου.
 Μειροκύνωμαι, fut. ἴσομαι, adolesco. Μειροκύνωμαι ἐς ἡλικίαν, adolesco, Arrian. Hist. Alex. 4, 13.

Μειροκύνω, υ, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. A μείραξ.
 Μειροκύνωμαι, ἔμαι, fut. ὄσομαι, adolesco, adolescentem evado, plenam pubertatem attingo. A μείροκύνου.
 Μειροκύνω, ης, ἡ, adolescentula. A μείραξ.
 Μειροκύνωτος, υ, ὅ, adolescentulus, Ab eod.
 Μειροκύνωτης, εως, ὅ, ζῆ ἢ, juvenilis, puerilis. Ab eod.
 Μειροκύνωτος, adv. pueriliter.
 Μειροκύνωλον, υ, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A μείροκύνου.
 ΜΕΙΡΑΞ, ἄκος, ὅ, ζῆ ἢ, puella, juvencula; (2) in masc. exoletus, nisi ubi de molli et effeminato sermo est.

Μείρω, 2. sing. præ. imperat. med. Ion. pro μείρομαι, a μείρομαι.
 Μείρωμαι, part. præ. med. f. g.
 Μείρω, divido, partior, Eust. μείρομαι, sortior; in imperat. μείρω pro μείρω, sortire, accipere. Ab hoc μείρω, cujus futur. μείρω, formatur perf. med. ἔμωρα, Poet. pro μείρω, et ἔμωρα, sortitus, nactus est; item perf. pass. εἰμωμαι, εἰμωσται, fato destinatus, fatuus; εἰμωμένω, fatum, necessitas fatalis, rcurum ordo necessarius et immutabilis ap. Stoicos.
 Μείω, Eol. pro μῆν, Hom.
 ΜΕΙΩΝ, ὄνος, ὅ, ζῆ ἢ, minor. Comp. irregular. A μικρός.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μείω. Unde
 Μειωτικός, ἡ, ὄν, vim habens minuendi.
 Μειωτός, ἡ, ὄν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, Rob.
 Μελάνγησις, μελάγγησις, et μελάγγησις, ὅ, ζῆ ἢ, cujus solum nigrum est. Ex γῆ.
 Μελάγγελος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, nigrum ferens fructum, atram adferens obscuritatem. Epith. ignorantia, Plut.
 Μελάγγελος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, nigra habens cornua, R. Ἐξ μέλας ἐτ κέρα.
 Μελαγκόρυφος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, atrum verticem habens; nomen avis; autumnii tempore dicitur σκαλις, ficedula. Ph. atricapillus; (2) mæchus, Hes. Ex μέλας ἐτ κορυφή.
 Μελάγκρατος, ἴος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ἐξ μέλας ἐτ κρόνον.

Μελαγκρανισμός, ἦ, ὄ, atrifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.
 Μελάγκρανος, η, ὄν, melanacrus; ex juncu qui μελάγκρανος vocatur, Strabo.
 Μελαγκρόδεμος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, atram habens vittam. Ἐξ μέλας ἐτ κορόδεμον.
 Μελαγκροκος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, nigrum subtemen habens. Ἐξ μέλας ἐτ κροκί.
 Μελαγκραῖταν, acc. sing. Dor. pro μελαγκραῖτην, a
 Μελαγκραῖτης, υ, ὄ, nigram jubam vel nigram caesariem habens. Μελαγκραῖτα δ' ἄμμιγά νη αἰκίλει Νέσσον κίονρα, Soph. Trach. 837. Ἴσω δ' Ἄιδης ὁ μελαγκραῖτας θεός, Eurip. Alc. 440. Ἐξ μέλας ἐτ κραῖτη.
 Μελάγκριμος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, hyeme niger; ut μελάγκριμα, loca quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ἐξ μέλας ἐτ χριμα, hiems.
 Μελάγκριμος, υ, ὅ, ζῆ ἢ, niger, ater. A μέλας.
 Μελαγκρίταν, ὄνος, ὅ, ζῆ ἢ, nigra vestitus tunica. Meluph. tristis, mæstus.

Μελαγχλαινος, υ, ο ε η, atra indutus laena. Ex μέλας et χλαινα.
 Μελαγχλωρος, υ, ο ε η, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis simul et niger.
 Μελαγχολία, ω, melancholia laboro; (2) futuro, insanio, desipio. Μελαγχολία, ω, νθρωτι, Aristoph. Plut. 366. Ex μέλας et χολία.
 Μελαγχολία, ας, η, melancholia, furor, seu desipientia ex atra bilis abundantia. Ex χολία. Hinc
 Μελαγχολικός, η, ον, ex melancholia proficiscens; (2) atra bile laborans.
 Μελαγχολικός, adv. melancholicorum.
 Μελαγχολός, ον, nigri fellis, Soph.
 Μελαγχολώ, ω, fut. ώσω, melancholiam genero.
 Μελαγχολώδης, εος, ο ε η, formam melancholiae laborantium habens. Ex μελαγχολία et είδος.
 Μελαγχρός, εος, ο ε η, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μέλας et χρός.
 Μελαγχρός, εος, ο ε η, idem et ex iisd.
 Μελαγχρόνις, εος, ο ε η, idem et ex iisd.
 Μελαγχρός, contr. μελάχρους, υ, ο ε η, id. fuscus, caeruleus, Gl. V.
 Μελάχρους, ος, ο ε η, idem et ex iisdem.
 Μελαγχρως, ώτος, ο ε η, cui nigra cutis est, corpus atrum habens; plur. μελαγχρώτες.
 Μελάχρως, ον, nigrum succum habens.
 Μελάχρως, ον, nigros vortices habens, R. Ex μέλας et δίνη.
 ΜΕΛΑΘΡΟΝ, υ, τὸ, domus; (2) lacunar; (3) porticus, &c.
 Μελάθρον, adv. de lacunari, &c. Ex μέλαθρον et syllabica adjectione φιν.
 Μελαίναιτος, υ, ο ε η, aquila nigra seu pulla, vitiose in I. r. V. μελαναίτος.
 Μελαίνιστο, S. sing. imperf. ind. med. Ion. pro μελαίνιστο, a
 Μελαίνω, fut. ανώ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; μελαίνωμαι, nigresco, aor. 1. opt. μελαίνειν, S. plur. μελαίνειν, nigrescant. Eὐ δὲ μελαίνειν κότυλος, Hom. Μελαίνιστο δὲ χροία καλόν, Il. 5, 354. Α μέλας.
 Μελαρβάνης, ες, et υς, id. profundus, niger ex profunditate. Ex μέλας et βάθος.
 Μελαρβαθός, υ, profundus, Aesch.
 Μελαρβάφης, εος, ο ε η, nigro colore imbutus. Ex μέλας et βάπτω.
 Μελάρβιος, υ, ο ε η, nigrum, i. e. obscuram ducens vitam, Vet. Lcric.
 Μελαρβόριος, vel μελαρβόριος, υ, ο ε η, Boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.
 Μελαρβόριος, υ, ο ε η, homo niger, R.
 Μελάρβωλος γῆ, terra nigra glebas habens, pinguis, fertilis.
 Μελαρπῆγος αἶμα, i. e. τὸ μὲτὰ τὸ πσιπῆγιναι μελαρπῆγινον, Schol. ad Aesch. Sept. ad Theb. 741.
 Μελαρπῆγος, εος, ο ε η, concretus et nigrescens, Rob. Ex μέλας et πῆγνυμι.
 Μελάρπιπλος, υ, ο ε η, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.
 Μελαρπίπλος, υ, ο ε η, nigra folia habens, Suid. Ex μέλας et πίπαιον.
 Μελαρπόδιον, υ, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.
 Μελάρπτερος, nigra alas habens. "Ανακτα τὸν μελάρπτερον νεκρῶν θάνατον φυλάξω, Eurip. Alcist. 846. Μελάρπτερος κῆραξ, alis, Anthol. ubi male legitur μελάντιρος.
 Μελάρπυγος, υ, ο ε η, nigra seu hirsuta habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex πυγή.
 Μελάρπυρον, υ, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μέλας et πυρός.
 Μελαρφαῖος, εος, ο ε η, tenebricosus, obscurus. Ex μέλας et φάος, Iuv.
 Μελάρφυλλον, υ, τὸ, acanthi species, quam pederota vocant. A
 Μελάρφυλλος, υ, ο ε η, nigra habens folia.
 Μελάρφανος, υ, ο ε η, vocem fuscam et obscuram habens. Ex μέλας et φωνή.
 Μελαρψήφης, ίδος, η, nigros lapillos seu calculos habens, R.
 Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. Α μέλας.
 Μελανωγίς, ίδος, η, atro nimbo horrens.

Μελανώσιτος, ο, aquila nigra.
 Μελανωγίς, εος, ο ε η, atrum splendens, ater. Ex μέλας et αγωγή.
 Μελάνδρον ἄσος, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo; ξίφος, Eur. Or. 819. σάκος, scutum habens ferreum orbem; (2) cruore foedatus, sc. ensis, seu clypeus, Il. 15, 713. Ex μέλας et δῖω, Iigo.
 Μελανδρινος, υ, ο, nigricans habens vortices, R. Ex μέλας et δίνη.
 Μελανδρινος κίση, vas atramentarium, in Epigr. Ex μέλας et δῖωμαι.
 Μελανδρῶσι, οί, idem qui μελάνδρους.
 Μελάνδρουον, υ, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans et durissima; (2) herba quaedam; (3) pulpamentum et thynnus conditis. Ex μέλας et δρῦς, quercus.
 Μελάνδρους, υος, ο, thynni genus grandius caeteris. Gl. V. μελάνδρους, robur, sorbus. Ex iisd.
 Μελανεμόνιος, ω, fut. ήσω, pullis seu atris vestibus indutus sum. A
 Μελανεμίαν, ονος, ο ε η, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μέλας et έμμα.
 Μελανεύσα, η, fusca, Eyr.
 Μελανέω, idem quod μελαίνω, Ar.
 Μελανήατος, ον, de obscuris rebus, tristibus loquens. Ex μέλας et φημί.
 Μελανήατος, ον, pullatus, nigra veste indutus. Ex μέλας et φημι.
 Μελανθελαιον, υ, τὸ, oleum e melanthio.
 Μελάνθελαιον, υ, τὸ, melanthem, anthemidis species. Ex μέλας et άνθελαιον.
 Μελάνθησαν, S. plur. aor. 1. ind. pass. verbi μελαίνω.
 Μελάνθινον έλαιον, oleum e melanthio confectum. A
 Μελάνθιον, υ, τὸ, melanthium, herba, nigella, git. Ph. μελάνθιον, hoc git. indeclinabile est; gitter. Nigella, al. Gl. V. άνθος.
 Μέλανθος, υ, ο, Neptunus ab Atheniensibus dicitur.
 Μελάνθια, ας, η, nigredo, nigror, atritudo, Gl. V. (2) nigra macula in pustula vel ulcere, mortem denuncians. Α μέλας.
 Μελανίζω, fut. ίσω, nigricor, R. Ab eod.
 Μελάνιον, υ, τὸ, nigra viola. Ex μέλας et ίον.
 Μελανόγραμμος, υ, ο ε η, nigris lineis interstinctus. Ex μέλας et γραμμή.
 Μελανόδοχῶν, υ, τὸ, atramentarium. Ex μέλας et δέχομαι.
 Μελανοίμαν. Vide μελανέω.
 Μελανόεις, εντος, nigricans, nigritie rubens; part. praes. act. v. μελανόημι, pro μελαίνω.
 Μελανόφυγῆτος, sc. ναῦς, remigibus atris acta, Aesch. Stant. infausta.
 Μελανόθυξ, τῆχος, ο ε η, nigros pilos habens.
 Μελανοκάριος, υ, ο ε η, qui nigrum cor seu nigrum medullam habet; (2) qui atroci et crudeli animo est. Ex μέλας et καρδία.
 Μελανοκάριος, υ, ο, nigrum comam habens. Ex μέλας et κόμη, coma.
 Μελανόκομος, υ, ο ε η, idem et ex iisd.
 Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.
 Μελανομάτωος, ον, nigros habens oculos. Ex μέλας et όμμα.
 Μελανοκουσίμαν, ονος, ο ε η, atris et funebribus vestibus indutus. Ex μέλας, νέκυσ, et έμμα.
 Μελανοφιῆς, ες, caliginem ocelus, vel caligine tectus. Ex μέλας et νέφος.
 Μελανοποιός, υ, ο ε η, nigrum reddens, Suid. Ex μέλας et ποίω.
 Μελανόπτερος, υ, ο ε η, nigra habens pennas seu alas. Οὐ με παρῶτα φάσμα μελανόπτερον, Eurip. Hec. 704. Ex μέλας et πτερόν.
 Μελανοπτόρυγος, υ, ο ε η, idem. Α πτερούξ.
 Μελανόρριζος, υ, ο ε η, nigrum habens radicem. Ex μέλας et ρίζα.
 Μελανόσκαρος, υ, ο ε η, nigrum carnem habens. Ex μέλας et σάρξ.
 Μελανόστερος, ον, nigrum vellus habens.
 Μελανόστικος, υ, ο ε η, atris maculis seu notis distinctus.
 Μελανόστολος, υ, ο ε η, nigrum habens vestem, atra indutus stola. Ex μέλας et σολή.
 Μελανοσυρμαίος, ο, η, Syrmea uti solitus; (vide συρμαία.) (2) Aegyptius. Vide Ery.

Μελανότης, ητος, η, nigredo. Α μέλας.
 Μελανοθήδες, pisces, qui et μελάνθοιοι.
 Μελάνθηρος, υ, ο ε η, nigrum habens caudam; (2) piscis in cauda nigras maculas habens; (3) vipera quaedam in Libya et Arabia praecipue nascens. Dicitur et aliis quibusdam nominibus; δίνψας, πρηπῆρη, καύσαν, κεντρει. Ab θρά.
 Μελανόφθαλμος, ον, nigros habens oculos.
 Μελανοφλέψ, εβος, ο ε η, nigras venas habens. Ex μέλας et φλέψ.
 Μελανοφρέω, ω, fut. ήσω, atris vestibus amictus sum.
 Μελανοφύρος, ο ε η, pullatus, atratus. Α μέλας et φύρω.
 Μελανόφρυς, υος, ο ε η, nigra habens supercilia.
 Μελανόφρων, ονος, ο ε η, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex μέλας et φρύν.
 Μελανοχρόης, εος, ο ε η, qui nigri coloris est.
 Μελανόχρους, υ, ο, qui nigro corpore est. Ex μέλας et χροία.
 Μελανόχρωος, τος, ο ε η, idem. 'Αἶθα μελανοχρώωτα, Eurip. Hec. 1105.
 Μελανώ, ω, infusco, Gl. V. nigro; perf. pass. part. μεμολανωμένος, denigratus. Α μέλας.
 Μελανωσις, υος, η, denigratio. Α μελαίνω.
 Μελάντιρος, nigrior; μελάντατος, nigerrimus. Α μέλας.
 Μελαντιχίης, εος, ο ε η, nigros muros habens, R. nigra, de domo Plutonis, Pind. Ex μέλας et τείχος.
 Μελαντηρία, ας, η, melanteria; succus niger in metallis concrecens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a μελαντήρη, quod esset nigrator. Α μελαίνω.
 Μελάνυδρος, υ, ο ε η, nigras effundens aquas. Ex μέλας et ύδωρ.
 Μελάνω, nigresco; μελάνει, pro μελαίνωμαι, Il. 7, 64.
 Μελανώσις, εως, η, denigratio; (2) macula. Α μελανώω.
 ΜΕΛΑΣ, ανος, ο, μέλαινα, αίνης, η, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuscus; tropice profundus; (2) malus, immitis, crudelis, subdolos. Τὸ μέλαν θρῦς, quercus interior pars, Odys. 14, 12. Vide Hesych. in Μέλαν θρῦς.
 Μίλασμα, άτος, τὸ, nigror, nigredo; (2) vide μελαίνω, n. 2.
 Μίλασμός, υ, ο, denigratio et livor a frigore. Α μελαίνω.
 Μελόραμος, tabescens, part. praes. pass. verbi
 ΜΕΛΩΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo, Il. 21, 363.
 ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αί, meleagrides, gallinarum Africanorum species.
 ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, curo, sollicitus sum. Τῷ δὲ θεῷ φερόγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, Theoc. 6, 12. Α
 Μελῆη, ης, η, cura, curatio, Hipp.
 Μελῆημα, άτος, τὸ, cura, anxia et curiosa cogitatio. Α प्राec.
 Μελῆεῖμαν, ονος, ο ε η, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.
 Μελῆδῶν, όνος, ο, cura; (2) rex; (3) praefectus. Ab eod.
 Μελῆδωνεύς, εως, ο, curator, qui rei alicujus curam gerit. Α प्राec.
 Μελῆδῶνη, ης, η, meditatio, cogitatio, sollicitudo. Ab eod.
 Μελῆδωνεύς, υ, ο ε η, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.
 Μελῆεσοι, dat. plur. Poet. pro μελῆεσι, a μέλος.
 ΜΕΛΕΘΡΟΝ, υ, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.
 ΜΕΛΕΙ, fut. μελήσει, perf. μεμέληκε, curae est; μέμηκε, curae est, pro μεμέληκε part. μεμηκώς, sollicitus, curans. 'Ολίγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi aestimo, Aristoph. Lys. 248. Οὐδὲν μέλει μὲ τῶν σκαμμάτων, Xen.
 Μελῆσι, adv. membratim, per membra. "Η ὑπὸ ξίφει δῆγασι μελῆσι θεῶς δολῆντ' Ὀδυσῆα, Quint. Calab. 5, 357. Α μέλος.
 Μελοσπάθης, ες, miser, infelix. Ex μέλος, n. 2. et πάθος.
 ΜΕΛΕΟΣ, εα, ον, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. 'Αλλ'

'Αλλ' ὃ μὲλ' ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, *Aristoph. Nub.* 33. Hinc μέλιον, adv. incasum, otiose, sine effectu. Ἐμῆροτον ἀλλήλων, μέλιον δ' ἠκούσαν ἄμφω, *Il.* 16, 336. Voc. ὃ μέλι, per *Apocryph.*
 Μελιόφρα, ὄνος, ὁ ζ' ἦ, infelix animo, mente miser. Ex μέλιος et φῶν.
 Μελισσοπέρας, ὄν, alatus. Vide *Err.*
 Μίλειται, fut. μελήσεται, idem quod μέλιι μελιμένος, perf. part. qu. dic. curatus, clarus, dilectus.
 Μελισσῆς, 2. sing. praes. ind. act. contr. pro μελισσῆς, a
 Μελιστάω, ὤν, fut. ἴσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; quio sensu *Attici in fut.* et aor. 1. utuntur medio; μελιστάωμαι, ὤμαι, exerceo, part. perf. μεμελιστημένος, consideratio; exercitatione comparatus. Μελιστῆν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, περὶ πλείων δόξαν ἀρετῆς γράφειν. *Caes. ἐμελισθησαν κινὰ, Act.* 4, 25. Τὰς τάξεις αἰεὶ τὰ προσήκοντα μελιστώσας δεύσθη, officium praestantes, *Xen.* Ἀσπίς ἴσα χρεὶ μελιστῆν, civium moribus congrua facere docet, *Soph.* *Ed. Col.* 171. A
 Μελίτην, ης, ἦ, cura; (2) meditatio, exercitatio, praemeditatio; (3) industria, diligentia; (4) declamatio. Τί κυνηγησίων καὶ σοὶ μελίτη; id est, τί μελίτη κυνηγησίων καὶ σοὶ; (supple κοινῶν) quid tibi cum meditatione rerum venaticarum est negotii? *Eurip.* *Hippol.* 224. A μέλιι.
 Μελιστήρια, ἄτος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A μελιστάω.
 Μελιστηρῆς, ῥᾶ, ῥόν, exercitatus. Ab eod.
 Μελιστήριον, ὤ, τὸ, locus exercitationis seu meditationis; (2) instrumentum quo se quis exercet. Ab eod.
 Μελιστηρικός, ἦ, ὄν, ad meditationem seu exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis studiosus; (3) declamatorius.
 Μελιστηρῆς, ἦ, ὄν, quod meditatione seu exercitatio descendit et servandum est.
 Μελίτω, κυρῶ csto, 3. sing. praes. imperat. act. Vide μέλιι.
 Μελίτωρ, ῥος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. A μέλιι.
 Μίλην, nom. plur. contr. pro μέλαια, a μέλος.
 Μελήδων, ἀδν. per membra, membratim, minutatim. A μέλος.
 Μελήδων, ὄνος, ἦ, cura, *Hes.* Vide μεληδῶν.
 Μίλημα, ἄτος, τὸ, cura, sollicitudo. A μέλιι.
 Μελησέι, fut. 1. ind. act. verbi μέλιι.
 Μελησέται, curae erit, fut. 1. ind. med.
 Μελοσμήροτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, qui hominibus cura est. Ex μέλιι et βροτός.
 Μίλησις, εως, ἦ, curatio, cura. A μέλιι.
 Μελισμός, ἔ, ὁ, idem, *Vulg. L.* Ab eod.
 Μίληται, 3. sing. praes. conj. med. v. μέλομαι.
 Μελησέων, ἀδν. posit. curandum est. Ab eod.
 ΜΕΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) saccharum, veteribus, *Strabo.*
 ΜΕΛΑ, as, *Ion.* μέλιη, ης, ἦ, fraxinus, arbor; (2) fraxinea hasta.
 Μελῖαν, gen. plur. *Dor.* pro μελιῶν.
 Μελιᾶδης, εὖς, ὁ ζ' ἦ, *Dor.* pro μελιᾶδης, mellis dulcedine praeditus. Ab ἠδύς.
 Μελίος σίτος, nel frugum, *Theophr.*
 Μεληρομος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, suavem sonum edens. Ex μέλιι et βέρομαι.
 Μεληρομῆς, *Dor.* pro μεληρομῆς, εὖς, ὁ ζ' ἦ, melle gaudens, melleus. Ex μέλιι et γηθῶν.
 Μεληρομῆτος, ὄν, suaviter sonans.
 Μεληρομῆτος, ὤς, ὁ ζ' ἦ, melliloquus, *Dor.* μεληρομῆτος ut μεληρομῆτος ἦναι. Ex γῆρος.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, melleus pupillas habens, dulcis aspectu, *Hes.* Ex γῆρην.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. A γλώσσα.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, favus, *Suid.* A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, idem quod μεληρομῆτος.
 Μεληρομῆτος, εὖς, colore similis melli.
 Μεληρομῆτος, ὄν, e melle coctus.
 Μεληρομῆτος, praes. inf. act. *Ion.* pro μεληρομῆτος.
 Μεληρομῆτος, fut. ἴσω, membratim concido, trunco, *Gl. V.* μεληρομῆτος, dividor. A μέλος.

Μελίζω, fut. ἴσω, *Dor.* μελίσω, modulator; (2) formo. (2) ὃ μεμελισμένα τίνα, non dearticulati foetus, *Orpian. Cypregei.* 3, 159. Ἄδ' ὃς μοι τὸ μέλιον, ζ' ἦν σύγγυρι μελίσω, *Theocrit.* 20, 28. Μελιδοῦτε πύθμον ὠδῶν, *Musch.* 3, 15. A μέλος.
 Μελιζωρον, ὤ, τὸ, melicratum, aqua mulsa. Ex μέλιι et ζωρός.
 Μελιζωρός, ὤ, ὁ ζ' ἦ, meri mellis sapore praeditus. Ex iisd.
 Μεληρομῆτος, εὖς, e fraxino natus; epith. primævorum hominum. *Καλλιπῆς μεληρομῆτος ἀνθρώπων ῥίζης λοιπὸν ἔοντα, Apoll.* *Rhod.* 4, 1641. Ex μελία et γίνωμαι.
 Μεληρομῆτος, εὖς, ὁ ζ' ἦ, mellis dulcedine praeditus. Ab ἠδύς.
 Μελιδοῦς, 2. sing. praes. ind. act. *Dor.* pro μελιζῶς, a μελίζω.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, melle nutritus.
 Μεληρομῆτος, contr. μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, suavem sonum edens. Ex μέλιι et ῥοτός.
 Μελίνος, ἴνη, ἴνον, fraxineus. A μελία.
 Μεληρομῆτος, seu μεληρομῆτος, as, ἦ, lentor cujusdam ceræ, quem purpurea verno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλιι et κῆρος.
 Μεληρομῆτος, as, ἦ, sanies crassior et glutinosa melleque alio subsimilis. Ex iisd.
 Μεληρομῆτος, ἴδος, ἦ, favus, *Gl. V.* (2) abscessus quidam apud *Medicos*, tumorque materiam melli similem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, *Dor.* μεληρομῆτος, favus.
 Μεληρομῆτος, ὄν, suavem vocem habens.
 Μεληρομῆτος, ἦ, ὄν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλος.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, aqua melle mista; aqua mulsa; mulsum, *Gl. V.* (2) mistura mellis et lactis. Ex μέλιι et κερῶν, miscera.
 Μεληρομῆτος, *Ion.* pro μεληρομῆτος.
 Μεληρομῆτος, ης, ἦ, apiastrum, *Nic.* A μέλιττα, rectius μελίττα.
 Μεληρομῆτος, ἔ, ὁ, *Dor.* μεληρομῆτος, cantor. A μελίζω.
 Μεληρομῆτος, ἀδν. modulate. A μελίζω.
 Μεληρομῆτος, ἴνη, ἴνον, qui ex meliloto est; ut μεληρομῆτος γέγοναι. A
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, melilotum; qu. dic. lotus melligenus. Ex μέλιι et λωτός.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, idem et ex iisd.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, genus mali, sic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλιι et μῆλον.
 Μεληρομῆτος, ης, ἦ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλιι.
 Μίληνον, ὤ, τὸ, apiastrum. Ab eod.
 Μίληνος, ὤ, ὁ, panicum. Ab eod.
 Μίληνος, ἴνη, ἴνον, fraxineus. A μελία.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλιι et πικρὸς, contractus.
 Μεληρομῆτος, contr. μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, mel, i. e. suaviter spirans. Ex μέλιι et σποή.
 Μεληρομῆτος, mellificus, *V. L.*
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, mellifluus, *Gl. V.*
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, mellifluus. A ῥύω.
 Μεληρομῆτος, ἄτος, τὸ, cantilena. A μελίζω.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, parvum carmen, cantiuicula. Dim.
 Μεληρομῆτος, ἔ, ὁ, divisio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, in quo diis melle libatur; ut μεληρομῆτος ἱερὰ, sacra quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.
 ΜΕΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἦ, apis.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, apiarium, *Gl. V.* A præc.
 Μελισσαι, Melissa, seu sacerdotes Dianæ, (imo *Certris*), mulieres fatidicæ quæ in templis Dianæ ministrabant.
 Μεληρομῆτος, Epith. Jovis.
 Μεληρομῆτος, εὖς, ὁ, apiarius. Ab eod.
 Μεληρομῆτος, locus Heliconis, a Melisso rege dictus, *Nic. Sch.*
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, examen, *Gl. V.* et *Hes.*
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, apicula, *Gl. V.* Dim.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὄν, ab apibus factus.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, herba apiaria. Ex μέλιττα et βοτάνη.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, ab apibus depastus; μεληρομῆτος, ὤ, apiastrum, *Nic.* A βοτός.

Μελισσοτόκος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, apum pastor, nutritor. Ex μέλιττα et βόσκω, pasco.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ἦς δὲ μεληρομῆτος σπῆνος μέγα μελοσπῆτος. Ἦς μεληρομῆτος σπῆτος ἐν κωνίωσι, *Apollon. Rhod.* 2, 13. Ex μέλιττα et κωνίωσι, curo.
 Μεληρομῆτος, Melissaarum praesides: vide Μελισσαι, *Aristoph.* *Ran.* 1273.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, apes pascens. Ex μέλιττα et ἔρω, pasco.
 Μεληρομῆτος Πάν, ἴν, *Epigr.* Pan apiarius; apum custos. A μέλιττα et σπῆνος.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, ab apibus genitus; μεληρομῆτος, apes gignens. Ex μέλιττα et τίκτω.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, apes nutriens. Ex μέλιττα et τρέφω.
 Μεληρομῆτος, ἦ, idem quod μεληρομῆτος, *Sic.*
 Μεληρομῆτος, ἦ, ὄν, potius μεληρομῆτος.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, melissophyllum, apiastrum, *Angl. Balm.* Ex μέλιττα et φύλλον.
 Μεληρομῆτος, vel μεληρομῆτος, ἄνος, ἦ, apiarium, *Gl. V.* mellarium, locus ubi sunt alvearia.
 Μεληρομῆτος, εὖς, ὁ ζ' ἦ, melle stillans; (2) dulcis, suavis. Ex μέλιι et στάω, stillo.
 Μεληρομῆτος, ἔ, ὁ, cantor. A μελίζω.
 Μεληρομῆτος, ης, ἦ, apiastrum. A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, ὤ, ἦ, idem et ab eod.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, sc. ποτόν, potus melleus, sive ex melle. Ab eod.
 Μεληρομῆτος, εὖς, valde suavis. Ex μέλιι et ἔρω, pasco.
 Μεληρομῆτος, ἴα, ἴον, melligenus. A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, ῥᾶ, ῥόν, melleus.
 Μεληρομῆτος, ἴνη, ἴνον, idem. Ab eod.
 Μεληρομῆτος, οἶ, στυν, *Aristoph.*
 Μεληρομῆτος, ὤ, ut μεληρομῆτος οἶνος, vinum melle conditum, melites. A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, εὖς, flavus. Ex εἶδος.
 Μεληρομῆτος, ὄνος, ὄν, melleus, mellitus; (2) sereneus, placidus, tranquillus. A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, τὸ, favus, vel mustum decoctum, *Hes.*
 Μεληρομῆτος, ὤ, mel vendo. A
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, mellis venditor.
 Μεληρομῆτος, ἴδος, ἦ, mellis venditrix. A præc.
 Μεληρομῆτος, ὤ, f. ἴσω, melle nutrio. A τρέφω.
 Μεληρομῆτος, as, ἦ, nutritio quæ fit melle.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, locus ubi mel fit, alveare.
 Μεληρομῆτος, ὤ, fut. ἴσω, mel facio.
 Μεληρομῆτος, as, ἦ, mellificium.
 Μεληρομῆτος, ἦ, ὄν, ad mellificium pertinens.
 Μεληρομῆτος, ἔ, ὁ ζ' ἦ, mellarius. Ex ἔργον.
 Μεληρομῆτος, ης, ἦ, placenta genus melle conditæ. Quasi μεληρομῆτος. A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, contr. μεληρομῆτος, ὤ, ὁ ζ' ἦ, mellis colorem referens. A χροία.
 Μεληρομῆτος, ὤ, futur. ὤσω, melle condio, melle misceo; μεμεληρωμένος, perf. part. pass. melle conditus, mellitus. Ἐφίλοκτος μέλικονα μεμεληρωμένην, *Thuc.* A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, ης, ἦ, *Att.* pro μέλιττα.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, apicula. Dim. a μέλιττα.
 Μεληρομῆτος, ἦ, idem quod μεληρομῆτος seu μεληρομῆτος, *Plin.*
 Μεληρομῆτος, ὤ, ὁ, apiarius, qui circa apes versatur, *Suid.* Ex μέλιττα et πολέω.
 Μεληρομῆτος, apiarius sum.
 Μεληρομῆτος, ὤ, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μέλιττα et τρέφω.
 Μεληρομῆτος, ὤ, fut. ἴσω, rem apiariam tracto. Ex μέλιττα et ἔργον.
 Μεληρομῆτος, as, ἦ, apum cura. Ex iisd.
 Μεληρομῆτος, ἔ, ὁ, apiarius. Ex iisd.
 Μεληρομῆτος, εὖς, ὁ ζ' ἦ, ad apes accedens, qui ex apum genere est. A μέλιττα.
 Μεληρομῆτος, ἄνος, ὄ. Vide μεληρομῆτος.
 Μεληρομῆτος, εὖς, ὁ ζ' ἦ, melleus, mellis instar dulcis. A μέλιι.
 Μεληρομῆτος, Proserpina. Μη φυῆ Μεληρομῆτος, ne oriatur a Proserpina, *Theocrit.* 15, 94. Λύτην τε τὴν Κόρην Μεληρομῆτος οἶ παλαιὸν ἐκάλεον, *Ρομηγρ. de Antro Nymphar.* 18.
 Μεληρομῆτος, ἄτος, τὸ, mellatum, *Gl. V.* opus dulcicarum ex melle, placenta mellita. A μεληρομῆτος. Hinc
 Μεληρομῆτος, εὖς, ἦ, mellatio, *Gl. V.*

Μελίφθογκος, ον, melliloquus, *Sibyl.*
 Μελίφθογγος, υ, δ ζ ή, suaves sonos cdens.
 Μελίφρον, ονος, δ ζ ή, dulcedine animum perfundens, suavis. *Ex φρήν.*
 Μελίφυλλον, υ, τὸ, apiarium.
 Μελίφυγτος, υ, δ ζ ή, melle mixtus. *Ex μέλι et φύσσι, miscro.*
 Μελίφωνος, υ, δ ζ ή, suavem vocem habens, dulcisonus, *Suid.* *Ex μέλι et φωνή.*
 Μελίφλωρος, υ, δ ζ ή, flavus; (2) gemma quaedam. *Ex μέλι et χλωρός.*
 Μελίχρος, contr. μελίχρους, υ, δ ζ ή, mellis colorem imitans, *Gl. V.* μελίχρους, fuscus; (2) mellitus, dulcis. *Ex χρώα.*
 Μελιχροσπίον, dulce reddo, item flavum.
 Μελιχρός, ρά, ρόν, melleus, prædulcis; (2) mellem habens colorem. *A μέλι.*
 Μελιχροσός, υ, δ ζ ή, ut μελίχρσοι λίθοι, lapides a colore sic dicit. *Vide Plin.*
 Μελιχροσός, qui mellico colore est, *Anthol. Const. Cephalæ, I, 5.*
 Μελιχροσός, υ, δ ζ ή. *Vide μελίχρους.*
 Μελιχρός, ὤτος, δ ζ ή, mellis colorem imitans.
 Μέλικα, ης, ή, cibus quidam ex lacte, *Paul. Epigr. Gal. Pappamus.* Vox peregrina, respondens Germanico *Melc. m. i. k.*
 Μέλικαζ, adultus, adolescens, *Gl. V.*
 Μελλείσις, υ, δ ζ ή, semimortuus, *Hes.* quasi vix vivens. *Ex μέλιω et βίος.*
 Μελλεϊσίνες, Lacedæmoniiis pueri grandissimi, al. μελλέφθοι.
 Μελλέποσις, vel μελλόποσις, εως, ό, futurus maritus. *Ex μέλλω et ποίσις.*
 Μελλέπταμος, vel μελλόπταμος, υ, δ ζ ή, jamjam sternutaturus.
 Μελλέφθοος, υ, δ ζ ή, pubertati proximus.
 Μέλλημα, ἄτος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio, mora. *Tὰ τῶν Ἀπείρων μὴ μόνον μελλήματα, Eurip. Iphig. in Aul. 818.* *A μέλλω.*
 Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a μελλέω, pro μέλλω.
 Μέλλησις, εως, ή, idem, *Ph.* moramentum, al. *Gl. V.* *A μέλλω.*
 Μελλησμός, ε, ό, idem, *Ph.*
 Μελλήσιω, futurus sum, fut. 1. ind. verbi μελλέω.
 Μελληπτής, ε, ό, cunctator. *Ab eod.* Hinc Μελληπτικός, ὤ, cunctari cupio; (2) cunctor.
 Μελληπτικός, ή, όν, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem.
 Μελλίση, ης, ή, sacerdos futura; (2) quæ alias ad mysteria initiat. *Ex μέλλω et ἴση.*
 Μελλόγαμμος, υ, ό, brevis futurus gencr; (2) uxorem ducturus. *Ex μέλλω et γάμμος.*
 Μελλόγαμος, υ, ό ζ ή, mox nuptias celebraturus. *Ex γάμος.*
 Μελλοδειπνικός, ή, όν, ad cœnam vocans. *Ex μέλλω et δείπνον.*
 Μελλοθνήτω, υ, ό ζ ή, brevis moriturus; (2) decrepitus senex.
 Μελλονικῆν, Nicæa modo cunctari, *verbum Aristoph. Av. 657.* *Ex μέλλω et Νικίας.*
 Μελλονύμφη, ης, ή, brevis sponsa futura.
 Μελλονυμφίος, υ, ό, brevis sponsus futurus.
 Μελλονυμφος, υ, ό, idem, *Sophr. Ant. 632.* 'Ο μελλονυμφος (subaudi ὄμιλος), *Trach. 207.*
 Μελλόποις, αἰδός, ό ζ ή, proximus adolescentiæ.
 Μελλόποσις, εως, ό. *Vide μελλέποσις.*
 Μελλόπταμος, υ, ό ζ ή. *Vide μελλέπταμος.*
 ΜΕΛΛΩ, fut. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum; (2) debco, paro, in animo habeo; (3) cunctor, moror, differo, cesso; ό μέλλω χρόνος, posteritas. *Fut. μέλλωσα, futura, postera.* Etiam pass. *ar. Thuc. ἑλπιζόμενα μέλλεται, futura sperantur, differuntur.* *Τί ἐμελλον κελύουσιν, ή τί συμβελεύουσιν αὐτῆ ποίειν; Dem. Ἄλλ' ἔ μέλλειν χρῆν' σ', ἀλλ' ἄνευιν, Aristoph. Plut. 605.* *Τί δῆτα μέλλει μή ἔ παρασῆιαν ἔχειν; Sophr. Aj. 540.*
 Μελογραφεῖν, membra alicui adscribere, membra et partes rei describere. *Ex μέλος.*
 Μελογράφος, υ, ό ζ ή, poeta lyricus; (2) psalmographus, *Suid.*
 Μελογραφία, ή. *Vide μελοποιία, Ath.*
 Μελοκοπία, ὤ, fut. ἥσω, membra amputo. *Ex μέλος et κόπτω.*

Μελοκοπία, ας, ή, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. *Ex iisd.*
 Μελοκόπος, υ, ό, articulator, *Ph.* nempe qui articulos et membra incidit. *Ex iisd.*
 Μελότων, cura sicut, 3. plur. præ. imperat. act. *Att.* pro μελέτωσαν, a μέλει.
 Μελοποιέω, ὤ, fut. ἥσω, carmen compono, modulationem adhibeo. *A μελοποιός.* Hinc Μελοποιητής, ε, ό, poeta lyricus.
 Μελοποιία, ας, ή, scriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis est in carminibus melicis. *A*
 Μελοποιός, ε, ό ζ ή, qui melle scribit, lyricus poeta, *Gl. V.* modulator. *Ex ποιία.*
 ΜΕΛΟΣ, εως, τὸ, membrum, artus; (2) carmen modulatum.
 Μελοτίπαι, cano, modulator. *A τύπτω.*
 Μελοτρογός, ό, idem quod μελοποιός, *Man.*
 Μελοτρογός, ή, locusta frumentum rodens, *Steph.*
 Μέλισσι, 3. plur. præ. ind. verbi μέλει.
 Μέλιπθρον, υ, τὸ, ludicrum, ludibrium. *A μέλιτω.*
 Μέλιπθωρ, ό, idem quod μελοποιός, *Man.*
 ΜΕΛΠΩ, canto, cantu celebri; μέλπωμα, canto, ludo, tripudio et salto ad cantum, cantu persono. *Πολλά σὲ μυσσὸλοι μέλπῃσι, Eur. Alc. 443.* Μέλιπτομαι Ἄρηι, *Il. 7, 240.*
 Μελοπῶδες, ε, ό, cantor, *Hes.*
 Μελόριον, υ, τὸ, cantinacula. *Dim. a μέλος.*
 Μέλω, cura sum. *Hinc imperson. μέλει.*
 Μελώδαι, ὤ, fut. ἥσω, modulator, cano, carmine modulato laudo; μελώδοισιαι, cantari. 'Ο ἔποψ μελωδῆν αὐ παρασκευάζεται, *Aristoph. Av. 253.* Μελωδῆν ὄμιλον, *Heliod. A μελωδός.* Hinc
 Μελωδήμα, ἄτος, τὸ, quod cum modulatione canitur, psalmus, *Gl. V.* modulus.
 Μελωδής, εως, ό ζ ή, membruosus, *Gl. V.* *A μέλος.*
 Μελωδητός, ή, όν, qui cum modulatione canitur. *A μελωδῆω.*
 Μελωδία, ας, ή, modulatio, cantilena, *Gl. V.* *A*
 Μελωδός, ε, ό ζ ή, cantor seu modulator carminum. *Ex μέλος et ὄδῃ.*
 Μεμάσαι, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμήκασι a μάω.
 Μεμάθηκα, perf. ind. act. verbi μαθάνω.
 Μεμακύναι, acc. sing. perf. part. med. *Dor.* pro μεμκύναι, a μακύνω.
 Μεμαλώς, part. perf. med. *Dor.* pro μεμηλώς, *per Sync.* pro μεμληκώς, a μέλει.
 Μεμαμεν, 1. plur. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκαμεν, verbi μάω, cuijio, quod vide.
 Μεμάνημαι, perf. ind. pass. verbi μαίνομαι.
 Μεμαότες, perf. part. act. *Ion.* pro μεμικότες, a μάω.
 Μεμάποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act. *Poet.* pro μάποιεν, et hoc pro μάροποιεν, a μάρω, seu μάροστω.
 Μεμαραμαι, perf. ind. pass. verbi μείρω.
 Μεμαρσπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμαρσπον, a μάρω.
 Μεμαρσός, perf. part. med.
 Μεμαρσύρηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μαρσύνω.
 Μεμασαν, 3. pl. plusq. perf. ind. med. *Ion.* et *per Sync.* pro ἔμασάντων, a μάω.
 Μεμαυία, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμικυία.
 Μέματον, 3. dual. perf. ind. med. *per Sync.* pro μεμάτον.
 Μεμαός, part. perf. med. *Ion.* pro μεμικυός.
 Μέμελομαι, pro μεμείλομαι, cura sum; μεμείλωτο, pro ἐμείλωτο, seu ἐμεμείλωτο, imperfect. cura erat, *Il. 19, 343.* *A μέλω.*
 Μέμελωκε, venit, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμείλωκε, a μελώ.
 Μεμεθοραδωπάλης, υ, ό, apuarum venditor.
 Μεμεθράνα, ης, ή, membrana. *Vox Lat.*
 ΜΕΜΒΡΑΨ, ἄδος, ή, apuæ quædam species.
 Μεμείληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμείλητηκα, a μελέτω.
 Μεμελετηκότως, adv. idem quod μεμειλημένως, adv. accurate, diligenter. *A*
 μεμειλημένος, quod est a μέλει.
 Μεμείνηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μένω.

Μεμεροσμένως, adv. partite, divisim. *A μεμειροσμένος, quod est a μερόστω.*
 Μεμερωμένοι, perf. part. pass. verbi μερώω.
 Μεμεσμένον, dimissum, acc. sing. perf. part. pass. *Ion.* pro μεμειμένον, a μεμείρωι.
 Μεμεστράται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro μεμειστρηται, a μεστρώω.
 Μεμειστημένως, adv. servata mensura.
 Μέμηκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi μεμύω.
 Μέμηκεν, perf. ind. act. *per Sync.* et cum ν ἔφελε pro μεμείληκε, a μέλει.
 Μεμήλη, cura fuerit, 3. sing. conj. act. perf. ejusd. *Il. 4, 353.*
 Μεμήλει, plusq. perf. act. verbi μέλει, cura est, *per Sync.* pro μεμείληκε. *Οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει, Il. 2, 614.*
 Μεμηλώς, perf. part. act. *per Sync.* pro μεμειληκώς.
 Μέμηνε, 3. sing. perf. ind. med. verbi μαινόμεαι.
 Μεμήνη, insaniverit, 3. sing. conj. perf. ejusd.
 Μεμνημένως, adv. irate. *A μνήω.*
 Μεμηχανημένον, structum, perf. part. pass. verbi μηχανάω.
 Μεμηχανημένως, adv. solerter, callide.
 Μεμιάσμαι, perf. ind. pass. verbi μαινώω.
 Μεμιασμένως, adv. foede, pollute.
 Μέμηναι, perf. ind. pass. verbi μίγνυμι.
 Μεμνημένως, adv. mixte, promiscue, confuse.
 Μεμνημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi μμνημένοι.
 Μεμίζεσται, 3. sing. paulo post fut. ind. pass. verbi μίγνυμι.
 Μεμίσθασται, 3. sing. perf. ind. pass. v. μισθώω.
 Μέμιχα, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.
 Μεμικθαί, πιάτως, ind. 3. sing. perf. ind. pass.
 Μεμναμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro μέμνημαι, a μνάομαι.
 Μέμνανται, 3. pl. perf. ejusd. *Dor.* pro μέμνηνται.
 Μέμνασαι, 2. sing. perf. ejusd. *Dor.* pro μέμνησαι.
 Μεμνήρω, 3. sing. præ. optat. mcd. *Ion.* pro μεμνήρω, contr. ex μεμνάωτο.
 Μέμνη, 2. sing. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro μέμνησαι.
 Μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμείνηκε, a μένω.
 Μέμνημαι, perf. ind. pass. verbi μνάομαι.
 Μεμνήσο, memor sis, 2. sing. perf. optat. pass.
 Μέμνησο, 2. sing. perf. imperat. pass.
 Μεμνησμενῆν, dat. sing. perf. part. pass. f. g. verbi μνησέω.
 ΜΕΜΝΩΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solite, *Æl. Orpian. Pin.* cui Memnonides.
 Μέμνω, 2. sing. perf. imperat. pass. *Ion.* et *Att.* pro μέμνησο, a μνάομαι.
 Μεμνώτο, memor sis, 3. sing. perf. opt. pass. *Att.* pro μεμνήτω, vel potius 3. sing. præ. opt. *Ion.* pro μεμνώτο, contr. ex μνάωτο.
 Μεμοίωσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi μοιόομαι.
 Μεμοιραμένος, adv. sortito.
 Μέμωνα, promptus sum, audeo; (2) in animo habeo, perf. ind. med. verbi μένω. (1) και μένοι αὐτός ἀνδρὶ μαχέσασθαι, *Il. 5, 482.* (2) ἄλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, και ὄψ' ἰπερ, ὡς Ἀχαιοὶν τειρομένους ἐρήσασθαι, surge, si in animo tibi est, *Id. 9, 247.*
 Μέμορα, perf. ind. med. verbi μείρω.
 Μέμοραμαι, perf. ind. pass. *Æol.* pro μέμαραμαι.
 Μεμαπτός, culpandus, accusandus.
 Μεμαπτικός, ή, όν, querulus, querendi vim habens. *A*
 Μεμαπτός, ή, όν, incusandus, reprehensione dignus; (2) conquerens de, reprehendens, accusans, vituperans. (1) τί δὴ σὸ Νείλω μεμαπτόν ἐσὶ σοι γένος; vituperatur? *Eurip. Hel. 469.* (2) ὥστ' εἰ τι τῷ μῶ τάνδρῳ, τῆδε τῆ νόσῳ ληφθέντι, μεμαπτός εἰμι, *Sophr. Trach. 445.* *A*
 μέμοραμαι.
 Μεμβολογηκασί, 3. pl. perf. ind. act. verbi μμβολογέω.
 Μέμυκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi μμύω.
 Μέμυθει, 2. sing. præ. ind. med. *Ion.* pro μέμυφσαι.
 Μέμφομαι, fut. φμαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo; a. 1. ἐμεμφάμην,

ψάμνυ, reprehendi; pass. part. μεμψύς, causatus. Μεμψοσάβητιν, Luc. μέμψιν διακίαντιν, Aristoph. *Plut.* 10. Ταῦτ' ἐν ὀμίῳ μέμψομαι τοῖς σοφοῖς, *Id. Nub.* 525. Ὁργὴν ἐμείψω τὴν ἐμὴν, accusasti, *Soph. Œd. Tyr.* 345. Μεμψέεις κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐαυτῷ ἐράτιστα, semet reprehendens, *Herod.* 1, 77. pessime hoc loco Gronovius. Τιμῆς σ' ἐμέμψθη, tibi succenset ob honorem, nempe, sibi negatum, *Eurip. Hærocl.* 1402.

Μεμψολή, ἡ, ἡ, questus, querela, *Hes.*

Μεμψόμηνος, aor. 1. part. med. verbi μέμψομαι.

Μεμψόλοια, ἡ, qu. dic. querimoniis et reprehensionibus impeto; conqueror de, incuso, reprehendo. *Ex μέμψις et βάλλω.*

Μεμψοίαιος, ὦ, fut. ἴσω, conqueror de sorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expostulo, succenseo. Μεμψοίαιος τῷ βασιλεῖ περὶ τινῶν, *D. Sic.* Ὁσπερ παῖς ἡγεῖς μεμψοίαιος, *Plutarch. de Profectu in Virtute paranda.*

Μεμψοίαιος, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. Ἀπῆσω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψοίαιος, *Lucian. in Cronosol.* 16. A

Μεμψοίαιος, α, ὁ δὲ ἡ, qui de sorte sua queritur, qui sortem quam incusat, querulus; (2) morosus, in minima inquirens. Τὸ μεμψοίαιον διαφυγεῖν ἐ βάλω, *Lucian. in his accus.* 2. Σὺ μέντοι πᾶν μεμψοίαιος εἶναι μοι δοκεῖς, *Id. in Timone.* 13. Μεμψοίαιον γὰρ, καὶ ἔκ' Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα, *Id. Deorum Dial.* 20, 4. *Ex seq. et μοῖρα.*

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, quæstus, reprehensio, incusatio. A μέμψομαι.

Μεμψός, part. perf. med. *Ion. et Att.* pro μεμψικός, a μέμψω.

ΜΕΝ, conj. quidem; (2) cum sequente δὲ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam; (3) sine δὲ ponitur aliquando pro δὲ, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γὰρ, enim; μὲν δὲ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν ἐν γὰρ, μὲν γὰρ, immo vero, immo quidem; μὲν τε, quidem, certe, utique; μὲν ἴσα, pro μὲν sequente δὲ; μὲν σοι, vel μίντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verumtamen, sed tamen, vero, porro, rursus.

Μέναιχος, ὁ δὲ ἡ, prælio perseverans, seu constans, in *Epigram. χειρὶ μενάικμα*, manu in prælio perseverante. *Ex μένω et αἰχμή.*

Μέναιχος, α, ὁ δὲ ἡ, virum irruentem excipiens et sustinens; (2) virilis, virum decens; (3) virum expectans. *Ex μένω et ἀνήρ.*

Μέναιος, ὁ, Ægyptiorum lingua, hircus seu caper; unde μενόσιον μένος, *Diosc.*

Μενόσιον, α, τὸ, unguenti genus Ægyptio peculiare, dictum a capro qui e Ægypti parte, ubi primum repertum est unguentum illud, colli solitus est.

Μεναιώμενος, pr. inf. act. *Ion.* pro μεναιώμενος, a μεναιώμενος, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus sum; (3) animo deficio, iratus cupio, volo, in animo habeo. Μάχης ἄριστον μεναιώμενος, *Hesiod. Scut.* 361. Νήπιος, ὃ Ζηνὶ μεναιώμενος, *Il.* 15, 134. Καὶ δὴ οἱ μενίησα ἄβαι ἄβαι, *Apoll. Rhod.* 3, 95. A μένος.

Μενίγχιος, εως, ὁ δὲ ἡ, hasta validus, bellicosus, *Suid.* *Ex μένω et ἔγχος.*

Μενιδάιος, et μενιδάιος, α, ὁ δὲ ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. *Ex μένω et δήσις.*

Μενίγχιος, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion. et Att.* pro ἐμνίησα.

Μενιδάιος, ον, idem quod

Μενιδάιος, α, ὁ δὲ ἡ, bellicosus strepitus et tumultus sustinens. *Ex μένω et κτύπος.*

Μενίγχιος, α, ὁ δὲ ἡ, bellicosus. *Ex μάχη.*

Μενίπτολεμος, α, ὁ δὲ ἡ, idem.

Μενίμενος, præs. inf. act. *Ion.* pro μένιμι.

Μενιδάιος, ον, iram turbulentam habens. *Epith. Neptuni, Cal.*

Μενίσιον, adv. manendum. A μένω.

Μενίσιος, ἡ, ὄν, qui manere et expectare potest aut solet, qui moram patitur. A μένω.

Μενιδάιος, εως, ὁ, fortis, bellicosus.

Μενιχάρμου, acc. sing. *Dor.* pro μενιχάρμων.

Μενιχάρμων, α, ἔ, bellicos labores strenue sustinens. A μένος et χάριον.

Μενιχάρμος, α, ὁ δὲ ἡ, idem et ex *issid.*

Μένω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro μενώ.

Μενήτειον, manendum est, *Suid.* A μένω.

Μενήτρια, cura, *Hes.* quatuor μενιχάρμοι. *Ex μένος et ἴσρα, venatio.*

Μενιχάρμων, curo, *Hes.* ubi fut. μενιχάρμων, et *Att.* μενιχάρμων. A præc.

Μένι pro μὲν, ut νῦν μενί, vel νῦν μενί.

Μενιχάρμος, εως, ὁ δὲ ἡ, animo gratus, animum permulcens. *Ex μένος et εἰκω.*

Μενιχάρμος, ὦ, fut. ἴσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφάραγμα μενιχάρμος, *Eur. Cyc.* 441.

Μενιχάρμος, ὦ, fut. ἴσω, idem. A

Μενιχάρμος, ἡ, ἡ, impetus, seu cupiditas animi, alacritas. A μένος.

Μενιχάρμος, idem quod μενιχάρμος.

Μενιχάρμος, τὸ, vas balnearium, *Steph.*

Μένοντες, nom. dual. part. pr. act. verbi μένω.

Μίνοντι, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro μένισι.

Μένων γὰρ. Vid. μέν.

ΜΕΝΟΣ, εως, τὸ, animi ardor, impetus, quod aliquid agendum, aut sustinendum excipendumve, ferimur; (2) animus, (præsertim vis animi, quæ Latinis mens est, *V. Ern.*) (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) servit periphrasi, ut μένος πυρός, pro igni.

Μένω. Vide μέν.

Μένω. Vide μέν.

ΜΕΝΩ, fut. μενώ, p. μενώνκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus et fixus maneo; (2) exspecto, præstolor; (3) in statione maneo, et irruentem hostem exspecto; a. 1. ἔμμενα perf. med. μέμμενα, *apud Poetas cupio.* Ὅπως μενεῖ παρ' ἡμῶν, *Eur. Med.* 323. Ἄλλος μενεῖ δ' ἐπ' ἄλλω μάχθος ἄβλιος, *Lycorh.* 666. Οὐκ ἐν μενίωμαι παρ' ἡμῶν, *Aristoph. Av.* 605. Μένει ἐπὶ τινι, acquiescere, *Dem. Ol.* 7, 36. Εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ, καὶ μένω ἐν, ἀράσις εἰσαὶ βαρῦς, *Soph. Trach.* 1201. Ἄλλα τοι θεῶν ἀρὰ μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις, *Ibid.* 1239.

Μένωσα, part. act. f. *Dor.* pro μένωσα.

Μενιχάρμος, α, ὁ, p. præfectus seu dux μενιχάρμος. *Ex μένος et ἀρχή.* Hinc

Μενιχάρμος, ας, ἡ, agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris, *Æl.*

ΜΕΝΩ, fut. σω, privo, prohibeo, noceo, *Hes.* intueor, obtueor, *Eust.*

Μενιδάριος, ἄγρος, ὁ, partem rapiens; nomen muris in *Batrach.* *Ex μενίς et ἀρχή.*

Μενιδάριος, α, ὁ, qui particeps est principatus. *Ex μενίς et ἀρχή.* Hinc

Μενιδάριος, ας, ἡ, præfectura, provincia.

Μενίξεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμνίξεν, at μενίξεν, pr. inf. *Dor.* pro μενίξεν, a μενίξω, f. ἴσω, partior, divido, distribuo; μενίξωμαι, divisor, in varias partes scindor, distrahor; (2) dissideo, dissentio. Ἐκείνῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμείρεται μίτρον πίστεως, *Rom.* 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμειρήθη, *Matt.* 12, 26. πῶλις μεμειρήθησα καθ' ἑαυτῆς, *Id.* 25. A μενίξω.

Μενίξος, ἡ, ὄν, particularis, quod ex parte est, partialis. A μέρος.

Μενικῶς, adv. particulatim, particulariter, partito, ex parte.

ΜΕΝΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, sollicitudo, ærumna. Δισσὴ μέριμνα μενίμι, *Eurip. Hec.* 897.

Μενιχάρμος, ὦ, f. ἴσω, curo, sollicitus sum, anxie cogito; (2) attente contempler, curiose inquirō, μεριμνηθεῖς, a. 1. pass. part. excogitatus. Ἡ αὐτοῖς μεριμνηθεῖσι τὰ ἐαυτῆς, *Matt.* 6, 24. τὰ περὶ ἡμῶν, *Phil.* 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, *Luc.* 12, 22. Hinc

Μεριμνημα, ἄσος, τὸ, cura.

Μεριμνημα, 2. pl. aor. 1. conj. act.

Μεριμνημα, ἡ, ὁ, curiosus contemplator, pliilosofus. A μεριμνάω. Hinc

Μεριμνημα, ἡ, ὄν, anxie vel sollicite cogitans, curans; sollicitus, *Gl. V.* τὸ μεριμνημα, ἡ, cura, sollicitudo.

Μεριμνημα, sollicito, *Gl. V.*

Μεριμνημα, οἱ, anxii contemplatores, *V. L. et Sch. Ar.*

Μεριμνημα, α, ὁ δὲ ἡ, curas pariens. *Ex μενίξω et τίξω.*

Μεριμνημα, ἡ, ὄν, sophista, nugator.

Μερί, ἴδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) adjumentum, lucrum; (4) particula panis consecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (5) factio. A μέρος.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. v. μερίζω. Unde

Μερίσμος, ἡ, ὁ, partitio, divisio; (2) portio, pars; (3) figura rhetorica; distributio; probatio per partes.

Μερίσμος, ἡ, ὁ, divisor, partitor. Ab eod. Hinc

Μερίσμος, ἡ, ὄν, dividendi vim habens.

Μερίσμος, ἡ, ὄν, qui dividi potest, separabilis.

Μερίσμομαι, partior, *Job.* 41, 6. A

Μερίσμος, α, ὁ, particeps, *Pl.* A μέρος.

ΜΕΡΜΑΪΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) irascor, *Hes.*

Μερίσμος, α, ον, idem quod μερίσμος, *Luc.*

Μερίσμος, curiosus; (2) cura dignus; (3) difficilis et arduus; (4) anxius percunctator, seu indagator, item sagax; μέρισμα, quæ sollicitum reddunt. A μερίσμομαι.

Μερίσμος, *Hes.* idem quod μερίσμομαι.

Μερίσμος, ας, ἡ, sollicitudo, anxia cura; (2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat, *Gl.* Ab eod.

Μερίσμομαι, gen. pl. *Æol.* pro μερίσμων.

Μερίσμομαι, f. ἴσω, anxie cogito, curiose in animo versor, meditor, sum sollicitus; (2) excogito, anxie cogitatione inveiuo. Ἄλλ' ὄγε μερίσμομαι κατὰ φρένα, *Il.* 2, 3. A præc.

Μερίσμομαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμερίσμομαι.

ΜΕΡΜΙΣ, ἴδος, ἡ, funis, funiculus, filum, *Odys.* 10, 24.

Μερίσμος, α, ὁ δὲ ἡ, humanus. A μέρισμα.

Μερίσμος, ἴδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εως, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρος, τὰ κατὰ μέρος, singularia; ἐν μέρος, κατὰ μέρος, sigillatim, vicissim; τὸ σὺν μέρος, quantum in te est; ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices; ἀπὸ μέρος, ex μέρος, ex parte. A μέρος.

Μέρος, gen. sing. contr. pro μέροςος.

Μέρος, ὄσος, ὁ, divisam vocem habens; μέροτες, hominum epith.; homines; (2) μέροτες, avis quadam. *Ex μερίω et ὄψ,* (sed vide *Ern.*)

Μεσάβιον, et μέσβιον, α, τὸ, lignum medium inter junctos boves; temo, seu lorum, quod iugo copulantur boves. *Ex μέσος et βῆς.* Hinc

Μεσάβιον, ὦ, fut. ὴσω, boves iungo, item alia iungo animalia.

Μεσάβιον, ον, *Æschyl.* et μεσάβιον, maritimus. Ab ἀπτή, *Ern.*

Μεσάβιον, α, τὸ, amentatum jaculum, *Plut.* *Ex μέσος et ἀγκύλη.*

Μεσάβιον, α, ὁ δὲ ἡ, semirusticus, *Suid.*

Μεσάβιον, fut. ἴσω, sum in medio, *Ph.* μεσάβιον, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσάβιον, α, ὁ δὲ ἡ, semicanus. Πρεσβύτην ὄραντες, εἶπα νέον, εἶπα μεσάβιον, *Arrian. Bell. Animal.* 6.

Μεσάβιον, medius, qui maxime in medio est; penitissimus; μεσάβιον, penitior.

Μεσάβιον, α, τὸ, medium spatium inter duas acies, *Hes.* *Al.* μεσάβιον. *Ex μέσος et αἰχμή.*

Μεσάβιον, α, τὸ, iugum textorium, licitorium, *Gl. V.* LXX. ubi μεσάβιον, vel μεσάβιον. *Ex μέσος et ἄντιος.*

Μεσάβιον, α, τὸ, mesenterium, *Hec.* *Ex μέσος et ἀραιά, vncitr.*

Μεσάβιον, *Pocl.* medius. A μέσος.

Μεσάβιον, et μέσάβιον, medius. *Gl. V.* μέσάβιον, medianus. Ab eod.

Μεσάβιον, α, τὸ, μεσάβιον, *Suid.* media janua; (2) *Ph.* atrium. *Al.* *Gl. V.* compluvium. A μέσάβιον.

Μεσάβιον, α, τὸ, idem.

Μεσάβιον, α, ὁ, et *Att.* μέσάβιον, ἡ, sc. ἕρση, *Janua*

Μεσόχορος, *μ*, *δ* ξ η , medius chori, chori praefectus. *Gl. V.* manufactor.
 Μεσοχώρας, *μ*, *δ* ξ η , mediterraneus, *Gl. V.* *Α μέσος* et *χώρα*.
 Μισώω, *ω*, fut. *ώσω*, sum in medio. 'Εν *ἀρχῇ* *πύρρα*, κούβτω μισοί, malum inchoatum est, nondum est in medio, *Eurip. Med.* 60. *Α μέσος*.
 ΜΕΣΠΙΛΗ, *ησ*, *ή*, mespilus, arbor. Hinc
 Μίσπιλον, *μ*, *σ*, mespilum, fructus.
 Μισπιλάδης, *μ*, *δ* ξ η , mespilo similis, mespilaceus, ad mespili naturam accedens.
 Μισαυον, *μ*, *τ*, idem quod *μισαυον*.
 Μισάστιος, vide *μισάστιος*.
 Μίσσατος, vide *μισάτος*.
 Μίσσαυλος, vide *μισαυλος*.
 Μισσηγύ, vide *μισσηγύ*.
 Μισσηγυδοσποχίτης, *μ*, *δ*, inter cenandum canans. *Vox Hippocratica*, ap. *Eustath.* 1837. Ex *μισσηγύ*, *δόρπον*, et *χέζω*.
 Μισσήης, medius. 'Εγγύς *τῆς* *ἐπιπατήρε* *πτοκάδος* *ἄσσω*, ἔτι *μισσήης*, *Eurip. Iphig. in Aul.* 8. Idem quod *μισσήης*.
 ΜΕΣΣΙΑΣ, *μ*, *δ*, Messias. *Vox Hebr. Graece* *Χριστός*, Lat. *Uinculus*.
 Μισσογενής, *δ*, qui mediæ est ætatis, *Hes.*
 Μισσοθή, *μισσοθήν*, adv. e medio.
 Μισσοί, adv. in medio. *Α μέσος*.
 Μίσσος, *μίσση*, *μίσσον*, frequens Poëtis est pro *μέσος*, unde et multa a *μίσσος* incipientia quaerenda sunt sub incipientibus a *μίσσος*.
 Μισσῶ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro *μισσῆ*.
 Μισσοκλήμιος, *μ*, *δ*, arundo plena et solida.
 ΜΕΤΟΣ, *η*, *δ*, *ον*, plenus, refertus, cumlatus.
 Μιστόσις, *μ*, *τ*, *ος*, *ή*, plenitas, *Gl. V.*
 Μιστώω, *ω*, fut. *ώσω*, impleo, repleo, refero; perf. pass. part. *μεμισωμένος*, fartus, confertus. *Πάνωσι* *πείν* *δρηγής* *κέρμ* *μισώσωσι* *λίγων*, *Soph. Aj.* 286. *Α μιστός*.
 ΜΕΨΑ, *Ποët.* dum, donec, usque ad.
 Μίσω, adv. mediocriter, modice, moderate.
 ΜΕΤΑ, *præpositio cum genit.* (1) una, una cum; cum dat. (2) cum; (3) in; (4) per; cum accus. (5) post, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adversus; (10) propter. *In compositione* cum, post, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert; servit Periphrasi, ut *οἱ* *μετ'* *αὐτῆς*, socii ejus, *οἱ* *μετ'* *ἡμῶν*, posterī. (Sed *μετα*, idem quod *μετασι*, particeps sum.) *Σὺ* *γὰρ* *μετ'* *ἄδρων*; tunc igitur habendus es inter viros? *Eurip. Andr.* 591.
 Μετάβαινω, f. *έβησομαι*, transeo, transgredior, migro, digredior; p. *μεταβέβηκα*; a. 2. *μεπέτην* part. *μεταβάς*, transgressus; imperat. *μεταβέθη*, transi. *Μεταβέθηκεν* *ἐν* *τῷ* *θανάτῳ* *εἰς* *τὴν* *ζωὴν*, *Joan.* 5, 24. *Παρεβάλεται* *ὅπως* *μεταβῆ* *ἀπὸ* *τῶν* *ὀρίων* *οὐρανῶν*, *Matt.* 8, ult. *Ἡ* *πτανὸς* *ἄνω* *μεταβάς* *βίβον*, *Eurip. Hippol.* 1292.
 Μεταβαλῆ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. verbi *μεταβάλλω*, muto, inverteo, obverteo, et *intell.* *ἐμαυτὸν*, mutor; (2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam Lat. *mutare*; (4) perdo, amitto. *In med.* muto, transfero; (2) transeo, perfuga sum; (3) degenereo; (4) poenitet me, mentem muto; (5) vendo et permuto. *Χαλεπὸς* *δρηγὸς* *μεταβάλλωσι*, *Eur. Med.* 121. *Μεταβάλλοντο* *πρὸς* *πρόσθε*, *Aristoph. Vesp.* 1450. *Υαχὺν* *τὸν* *εὐτυχή* *μετέβαλε* *δαίμον*, *Eur. Her.* *Fur.* 887.
 Μεταβάπτω, f. *ψω*, alio colore inficio.
 Μεταβάς, aor. 2. part. act. verbi *μεταβαίνω*.
 Μεταβάσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro *μεταβήσαι*.
 Μετάβασις, *μ*, *δ*, transitio, transitus, migratio; (2) figura rhetorica, transitio.
 Μεταβάτης, *μ*, *δ*, desultor, *Ph.*
 Μεταβατικός, *η*, *δ*, transitivus.
 Μεταβατικῶς, adv. transitive, transitu.
 Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.
 Μεταβῆ, 3. sing. aor. 2. conj. act.

Μεταβήσονται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi *μεταβαίνω*.
 Μεταβίζωμαι, f. *άσομαι*, vim infero. *Μεταβιάσαντο* *τὴν* *φύσιν*, *Aret.*
 Μεταβιζάω, fut. *άσω*, transfero, avertō, alio abduco. *Νῦν* *γὰρ* *δαίμων* *φανερῶς* *εἰς* *ἀγαθὰ* *μεταβιζάει*, *Aristoph. Pace*, 952.
 Μεταβιζάνας, fut. *άσω*, germen muto, aliud germen edo. *Ἐτομῆταις* *μεταβιζάνας*, *Theophr.*
 Μεταβλέπω, fut. *ψω*, prospicio, inspecio.
 Μεταβλήσῃσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. verbi *μεταβάλλω*. Unde
 Μεταβλητικός, *η*, *δ*, mutabilis; (2) mutationem efficiens.
 Μετάβλημα, *τὸ*, mutatio, *Man.*
 Μεταβλητός, *η*, *δ*, mutabilis. *Α μεταβάλλω*.
 Μεταβόρεια, in alium serobem transfero, *Hes.* Ex *βόρος*.
 Μεταβόριος, *ε*, *ω*, *δ*, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola; (2) interpres. *Α*
 Μεταβόλη, *ησ*, *ή*, mutatio, commutatio, translatio; (2) eleganter dicitur de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius, ut adverso prælio, &c. *Α μεταβάλλω*, Hinc
 Μεταβόλια, *μ*, *δ*, permutatio, *Sirac.* 37, 11.
 Μεταβολικός, *η*, *δ*, mutabilis, commutabilis.
 Μετάβολος, *μ*, *δ*, negotiator, propola. *Gl. V.* *μαιγο*, venalitiarius. *Α μεταβάλλω*.
 Μεταβουλόμαι, f. *ύσομαι*, muto consilium vel sententiam; (2) me poenitet.
 Μεταβουλεύω, statuo, *Hum.*
 Μετάβουλος, *μ*, *δ* ξ η , qui cito consilium mutat. Ex *βουλή*.
 Μετάγγιλος, *μ*, *δ* ξ η , internuncius; (2) nuncius.
 Μεταγγίζω, f. *ίσω*, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex *ἄγγος*.
 Μεταγγισμός, *μ*, *δ*, de vase in vas transfusio, elutriatio. *Α* præc.
 Μεταγγιστιών, *ωνος*, *δ*, mensis Atheniensium, qui initium cepit in Junio nostro.
 Μεταγενέστερος, *ε*, *ω*, *δ*, posterior, *Phil.* *μεταγενέστερος*, minores, posterī, *Gl. V.* *Α*
 Μεταγενής, *ε*, *ω*, *δ* ξ η , postnatus. Ex *μεταγενήσομαι*, vel *μεταγενίσομαι*, sum post; post nascor.
 Μεταγεννάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficere, *ap. Jos.*
 Μεταγεννώσκα, in pass. condono, remitto. *Αἴας* *μετεγενώσθη* *Θημῶν* *Ἀτρείδαις*, iram condonavit Atridis, *Soph. Aj.* 717.
 Μεταγενώσκα, sententiam muto; (2) respisco, poenitet me, aor. 2. *μετέγνω* inf. *μεταγενώμαι*. *Μετέγνω* *ἐπ'* *τὰ* *πρόσθ* *εἰρημῆν*, *Eur. Med.* 64.
 Μεταγενία, *μ*, *δ*, vallis. Ex *ἄγγος*.
 Μεταγλωστίτης, *μ*, *δ*, interpres.
 Μετάγνωια, *μ*, *δ*, idem quod *Μετέγνωσις*, *μ*, *δ*, mutatio sententiæ; (2) poenitentia. *Α μεταγενώσκα*.
 Μεταγράφεις, *ε*, *ω*, *δ*, exscriptor, qui scribere solet. *Α μεταγράφω*.
 Μεταγραφῆ, *ησ*, *ή*, descriptio sive transcriptio libri. Ab cod. Hinc
 Μεταγραφικός, *η*, *δ*, παῖσμα *μεταγραφικόν*, peccatum in scribendo, permutatione litterarum.
 Μεταγράφω, f. *ψω*, transcribo, describo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando; abrogo, scil. τὸν νόμον, legeni. *Ἄδεις* *μεταγράφω* *καλῶς* *πάλιν* *εἰς* *τὴν* *δὲλτον*, *Eur. Iph.* in *Aul.* 107.
 Μετάγω, f. *ζω*, transfero, traduco; (2) circumago. *Πέρα* *μοῖρον* (invito fato) *ψυχὴν* *περπομένην* *μετάγω*, *Ephigramm.*
 Μεταγωγή, *ησ*, *ή*, translatio, tractatio, transvectio. *Α μετάγω*.
 Μεταγωγός, *μ*, *δ*, translator. Ab eod.
 Μεταδαινύμαι, cum aliis epulor, sum particeps epuli. *Οὐ* *σὸς* *γὰρ* *πατήρ* *μεταδαινύται* *ἡμῖν*, *Il.* 22, 498.
 Μεταδαίωμα, idem, *Il.* 23, 207.

Μεταδοσμένος, *ἐν*, *ένο*, qui mutavit consilium vel opinionem, *Rob.* Ex *δοκίω*.
 Μεταδοσπνίω, coeno post jejunium; item, post statum cenæ tempus.
 Μεταδῶω, solvo, et alibi alligo, *Xen.*
 Μεταδῶμιος, *μ*, *δ* ξ η , qui in populo versatur, qui presens est in populo. Ex *δῆμος*.
 Μεταδῶρον, *διῦ*, *App.*
 Μεταδωιατάω, *ω*, f. *ήσω*, vitæ genus commuto.
 Μεταδιδάσκω, f. *άσω*, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imburo; (2) dissuadeo, aliud persuadeo; *pass.* dedisco. (2) *Κάτονος* *ὁ* *αὐτὸς* *μεταδιδάσκωντος*, *App. Coll. Cit.* 2, 28.
 Μεταδίδες, pres. part. act. verbi
 Μεταδίδωμι, f. *δώσω*, impertior, communico; tribuo.
 Μεταδιωκτίον, adv. posit. persequendum est, insequendum est. *Α μεταδίωκω*. Unde
 Μεταδιωκτός, *μ*, *δ* ξ η , persequendo captus.
 Μεταδίωκος, fut. *ζω*, persequor, insequor; (2) summo studio inquirō, sector. *Μεταδίωκων* *τὴν* *τιμωρίαν*, *Plat.* Hinc
 Μεταδιώξις, *ε*, *ω*, *δ*, persecutio, petitio, *Gl. V.*
 Μεταδιώξις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi *μεταδίδωμι*.
 Μεταδοκῆ μοι, mutavi sententiam, aliter videtur.
 Μεταδοκάζω, f. *άσω*, opinionem muto, *Plat.*
 Μεταδοσπία, *αν*, *τὰ*, secundæ cenæ, postcœnia. Ex *δόρπος*.
 Μεταδοσπίματα, *τὰ*, idem quod *μεταδοσπία*, *τὰ*, *V. L.*
 Μεταδοσπίος, *μ*, *δ* ξ η , cenatus.
 Μεταδοσις, *ε*, *ω*, *δ*, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. *Α μεταδίωμι*.
 Μεταδοστικός, *η*, *δ*, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab cod.
 Μετάδουτος, *μ*, *δ* ξ η , inter alios medius cadens, intermedius, incertus.
 Μεταδρομάδην, adv. cursum, cursu. *Α*
 Μεταδρομή, *ησ*, *ή*, transeursus, incursio, discursio. Ex *τρέχω*, curro.
 Μεταδρομοί, *μ*, *δ*, cursor; (2) animadvorsor, ultor. (2) *μετάδρομοι* *κακῶν* *πανουργημάτων*, *Soph. Ellect.* 1387.
 Μεταδροπάδην, adv. postea decerpendo, postea colligendo. Ex *δρέπω*.
 Μετάδωω, f. *ώσω*, post occido.
 Μετάδωος, 2. sing. a. 2. conj. verbi *μεταδίωμι*.
 Μεταδυσία, fut. 1. inf. med. *Poët.* pro *μετσεισάσαι*, a *μέτσειμι*, intersum.
 Μεταζεύγνυμι, vel *ζεύγνυμι*, f. *ζω*, transjungo.
 Μεταβείναι, aor. 2. inf. act. verbi *μεταπίθημι*.
 Μετάβησις, *μ*, *δ*, transpositio, permutatio; (2) translatio; (3) fig. gramm. quum litteræ transponuntur. *Α μεταπίθημι*.
 Μεταβίω, curro post; (2) transcurro; f. *μεταβύσομαι*.
 Μεταβωρήσομαι, thorace munior, lorico, armor, *Iliad.* 20, 329. *πόλεμον* *μεταβωρήσομαι*, ubi potius legendum *πόλεμον* *μετὰ* *θωρήσομαι*.
 Μεταβῆδην, adv. insequendo cum impetu. *Α μεταύσω*.
 Μεταβίζω, consideo, una sedeo, *Od.* 16, 362.
 Μεταβίξω, aor. 1. part. act. verbi *μεταύσω*.
 Μεταβίω, transfero; (2) muto, transmittō; (3) transeo, migro; *μεταβημένος*, perfect. pass. part. translatus; *μετάβησις*, aor. 1. part. act. transiens. *Ἐὰν* *τι* *πῶδε* *μεταβίω* *ἐξ* *ἀκινήτων* *βάθρων*, *Eur. Iph.* in *Tau.* 1160.
 Μεταύσω, fut. *ζω*, insequor cum impetu; irruo. *Καί* *με* *μεταβίξω* *μάρψη* *ταχίσισσι* *πιδίον*, *Il.* 21, 564.
 Μεταύσω, *ω*, fut. *ήσω*, partem rei peto, stipem peto, mendico. *Μεταύτω* *τῆς* *βασιλῆως*, *Herodot.*
 Μεταύτης, *μ*, *δ*, mendiculus. *Α μεταύτω*.
 Μεταύτιος, *μ*, *δ* ξ η , cause culpative particeps; (2) auctor et causa rei. (2) *τάφῳ* *μεταύτιου*, auctorem sepultura, *Eurip. Suppl.* 26. *Μεταύτιον* *τὸ* *πολίμῳ*, *Herod.* 7, 156. Ex *αὐτίω*.
 Μίταιτος, *μ*, *δ*, mendiculus, *Suid.*
 Μεταίφνιος, *μ*, *δ* ξ η , repentinus, *Hes.* Ex *μετὰ* *et* *αἴφνης*, repente.

Μεταίχιμιον, *υ*, τὸ, spatium inter duas acies; (2) interstitium inter res quaslibet. Ex μετὰ et αἰχμή.
 Μεταίχιμος, *υ*, ὁ ἐξ ἡ, intermedius, medius; proprie inter duas acies.
 Μετακἀβίζομαι, alio loco conideo, scdm mutuo.
 Μετακἀβίζω, *φ*, ἴσω, transpono, alia sede loco.
 Μετακαθολίζω, *φ*, ἴσω, aliter armo, *Suid*.
 Μετακἀλέω, *ω*, fut. ἴσω, ad me voco, accerso; (2) revoco, aor. 1. pass. μετεκλήθη, accersitus sum. Μετεκἀλει τὸν ἱερέα, *Aristoph. Plut.* 1182.
 Μετακἀρσιον, *υ*, τὸ, pars manus a junctura usque ad digitum fissuram. Ex καρσίος.
 Μετακαταχέω, fut. εὔσω, transfundo.
 Μετακαταψύχω, fut. ξω, refrigero.
 Μετακίμαι, alio loco positus sum; μετακίμενος, translatus; etiam de vocibus metaphoricis.
 Μετακίνομαι, *φ*, ὠσα, defundo, transfundo, *Gl. V.*
 Μετακίνομαι, miscendo tempero.
 Μετάκιστος, ἄτος, ὁ ἐξ ἡ, ἐξ τὸ, temperatus, tepidus.
 Μετακίσεσθαι, ἄτος, τὸ, temperamentum, aqua tepida. A praec.
 Μετακίθω, transco; (2) arcesso. Φωριμὸν μετεκίθειν, abiit alatum arculam, *Apoll. Rhod.* 3, 802. Τρωῖας ἐξ Λυκίης μετεκίθει, *Il.* 16, 685. Ex κίω.
 Μετακίνω, *ω*, fut. ἴσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) mutuo, labcfacio.
 Μετακινῶνται δ' ἐν ταῖς ἐπέαις ὄρωσι, de unguentis, *Theoph.* Hinc
 Μετακίνημα, ἄτος, τὸ, dimotio, emotio.
 Μετακίνησις, *εως*, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.
 Μετακινῶν, *εως*, ἴσω, transponendus.
 Μετακινῶς, ἡ, ὄν, qui transmoventi seu dimoveri potest, mutabilis. Ab eod.
 Μετακινῶν, *ω*, tempero; μετακινῶμαι, ὤμαι, tempero; μετακινῶμαι, imperf.
 Μετακίω, idem quod μετῆμι, seu μετῆρομαι.
 Μετακλαίω, fut. αἰσώ, lacrymis et fetu prosequor, *Il.* 11, 763. Μετακλαίωμαι eodem sensu *Eur. Icc.* 213.
 Μετακλαύσεσθαι, fut. 1. inf. med.
 Μετακλείω, *φ*, ἴσω, mutuo nomine appello. Στροφάδας δὲ μετακλείσθ' ἀνδραποῦ, *Apoll.*
 Μετάκλισις, *εως*, ἡ, advocatio, accitus. A μετακάλω.
 Μετακλιπτός, acciendus, *Gl. V.* Ab eod.
 Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλινθεῖς, aor. 1. part. pass. inclinatus, *Il.* 11, 509. Hinc
 Μετάκλισις, *εως*, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) fig. rhetor. al. μετάληψις.
 Μετακλύω, post eluo, seu clystere.
 Μετακομίδω, ἡ, ἡ, transvectio, *Gl. V.*
 Μετακομίζω, *φ*, ἴσω, prohorri, alio dormitum traduco; (2) sopio, τροπ. finio.
 Μετάκομος, *ον*, communis.
 Μετακομίζω, fut. ἴσω, transvelo, transporto.
 Μετακομῖαι, *ω*, fut. ἴσω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo. Μετακομῖσαι τὸν λόγον, emendare, *Luc.* Hinc
 Μετακομῖσις, *εως*, ἡ, in melius constitutio, alia compositio; (2) cultus sine ornatus immutatio. Καὶ τῆς ἄλλης θεορατείας τῆ μετακομῖσις, *Arr. Hist.* Alex. 4, 9.
 Μετακομῖος, *ον*, qui est extra, velut ultra mundum. A κομῖος. Unde
 Μετακομῖαι, *ων*, τὰ, loca extra mundum, qualis intermundia Epicuri.
 Μετακοφάω, *φ*, ὠσα, mutuo cursum, sententiam.
 Μετακοφίζω, aliter condo, seu formo, transformo.
 Μετακυκλόμαι, eircumagor, vagor, erro.
 Μετακυκλῶν, *ω*, fut. ἴσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.
 Μετακύμιον, *υ*, τὸ, fluctuum intervallum. A μετακίμαιος, *υ*, ὁ ἐξ ἡ, post fluctus adveniens, fluctibus succedens; (2) tranquillous, seu qui post fluctus tranquillitatem praestat; (3) tropice liber, vacuus a malis quibus ad-

fligebatur. Εἰ γὰρ μετακίμαιος ἄτος οὐ φανείσθαι, serenator fluctuum calamitatis, *Eurip. Alceste.* 91. A κύμα.
 Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi μεταλαμβάνω.
 Μεταλαγχῶν, mutatis vicibus sortior, mutata sorte obtinco; (2) particeps fio, participio; μεταλαχέιν, aor. 2. inf. Μεταλαχῶν αἰσχύνει, *Plato*.
 Μεταλαμβάνω, participio, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, de *S. Ciana*; (3) post accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) interper- vcrbum, verto; (6) mutuo; (7) vicissim accipio; (8) adsumo; (9) transsumo, *Gl. V.* μεταλαμβάνομαι, vindico; μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβῶν, part. Οὐ μεταλαβῶν πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, *Plato*. Εἰ ἐ τις ἄλλος αὐτῷ μεταλάβει, *Luc.*
 Μεταλαμπάδευω, lampada trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.
 Μεταλγίω, doleo, indignor, detrecto; (2) dolorem cum alio participio.
 Μεταλόησμαι, produco, genero.
 Μεταλόηω, fut. ξω, desino, desisto, cesso. Ταῦτα κὶ οἱ τελέσασμαι μεταλόησαντι χόλοιο, *Il.* 9, 157.
 Μεταλόησται, dat. sing. a. 1. part. act.
 Μεταλοηστίον, postea accipiendum est.
 Μεταλοηστικός, ἡ, ὄν, participandi vim habens; (2) suscipiendi vim habens, susceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω. Unde
 Μεταλοηστικός, *adv.* per Metalepsin.
 Μεταλοηστός, ἡ, ὄν, cuius aliquis potest fieri particeps; (2) qui potest exponi.
 Μετάληψις, *εως*, ἡ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) sumptio, acceptio, perceptio, *Gl. V.* (4) Metalepsis, figura.
 Μετάλλα, 2. sing. praes. imperat. act. *contr.* pro μετάλλω, a μεταλλάω, perscrutor.
 Μεταλλάγη, ἡ, ἡ, mutatio, immutatio; (2) abitus. A μεταλλάσσω.
 Μετάλλαξις, *εως*, ἡ, idem et ab eod.
 Μεταλλακτήρ, ἡ, ὄν, mutabilis, inconstans; (2) reconciliator.
 Μετάλλακτος, *ον*, idem.
 Μεταλλάσσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi
 Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, mutuo, immuto, transmutuo; (2) inverso ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μεταλλαχῆναι, perf. inf. μετηλλαχῶς, part. defunctus; pass. μετηλλαχμένος, mutatus. Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσει, *Aristoph. Av.* 117.
 Μεταλλάω, *ω*, fut. ἴσω, scrutor, inquiror, studiose investigo, interrogo, percunctor. "Εκατα μεταλλάξ, *Odys.* 14, 128. A μετάλλω.
 Μεταλλεία, *ας*, ἡ, metallorum scrutatio; (2) locus in quo metallum est, fodina metallica; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur; (4) omnis pervestigatio, indagatio, inquisitio. A
 Μεταλλεύς, *εως*, ὁ, metallorum scrutator et effossor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, *Suid*. Ab eod.
 Μεταλλευτής, ἡ, ὁ, metallarius, *Suid*.
 Μεταλλευτικός, ἡ, ὄν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτική, scil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.
 Μεταλλευτός, ἡ, ὄν, quod a metallicis effoditur et elaboratur. Ab eod.
 Μεταλλεύω, fut. εὔσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago, sc. in obsidione; (3) scrutor et investigo, rimor; (4) transformo, transverto. Μεταλλεύομαι ἐν γῆς, *Aristot.* A μετάλλω.
 Μεταλλῆτος, investigandus, *Pind*.
 Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla daminari. A μετάλλω.
 Μεταλλικός, ἡ, ὄν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde
 Μεταλλίτης, *υ*, ὁ, metallicus. Hinc
 Μεταλλίτης (γῆ), -ίτιδος, terra metallica.
 ΜΕΤΑΛΛΟΝ, *υ*, τὸ, metallum; (2) metalli

fodina, locus in quo metallum reperitur; μετάλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes. Vide *Eryn*.
 Μεταλλοργῖον, *υ*, τὸ, metalla, officina metallorum.
 Μεταλλοργῖαι, *ω*, fut. ἴσω, metalla effodio. A Μεταλλοργός, ἡ, ὁ ἐξ ἡ, metallicus, qui metalla scrutatur. Ex μετάλλω et ἔργον, opus.
 Μεταλλοργῖος, *ον*, fodinas aureas habens, *P. Sil.*
 Μεταλλῶ, μεταλλέιν, idem quod μεταλλεύειν.
 Μετάλλωμος, insiliens, irruens, *apud Hom.* pro μεθαλλόμενος, *Il.* 5, 336.
 Μεταλωφάω, *ω*, fut. ἴσω, post respiro, tandem respiro, *Rob*.
 Μεταλωφῶ, *φ*, ἴσω, desino.
 Μεταμάζω, *υ*, ὁ ἐξ ἡ, medius inter mammillas. Ex μάζος.
 Μεταμαίεσθαι, praes. inf. med. verbi μεταμαίεσθαι, investigo.
 Μεταμαίνεσθαι, omisso eo quod prius didiceram, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) discedendi rationem dedisco, mutuo; (4) sententiam mutuo, omisso priori consilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαίνεσθαι part. μεταμαίνων. Οὐδ' ἂν μεταμαίνω; *Aristoph. Plut.* 924.
 Μεταμίβω, fut. ψω, mutuo, permuto. "Ος γὰρ τίκων τέκνοις μεταμίβει, *Eur. Ioc. Guit.* 799.
 Μετάμιψις, *εως*, ἡ, transmutatio. A praec.
 Μεταμίβω, *imperf.* poenitet, *ε* μεταμιθέομαι, a. 1. μεταμίβω. Μετίμιβεν αὐτῷ πῆς ὀδῶ, *Luc.* Πρὸς ταῦτα βροντῶν, ἡ τὰξ' ὕμιν φημι μεταμίβωσιν, *Arist.* *Pax.* 1306. Hinc
 Μεταμίβωμαι, *ας*, ἡ, poenitentia, mutatio consilii.
 Μεταμιέλομαι, ἔμαι, fut. ἴσομαι, poenitentia ducor, poenitet me, respicisco. Μεταμιέλομενος ἐπὶ τῇ παροῖσι χρημάτων, *Phal*.
 Μεταμιλήθεις, aor. 1. part. pass.
 Μεταμιλήτικός, ἡ, ὄν, pronus ad poenitentiam. A μεταμιέλομαι.
 Μεταμιλήτος, ἡ, ὄν, cuius non poenitet.
 Μεταμιλόμαι, et μεταμιλέομαι, *φ*, ἴσομαι, quandoque poenitet me; poenitentia ducor; μεταμιλήσομενος, *φ*, part. aor. 1. μεταμιλήθεις, poenitentia ductus. "Ωμοσε Κύριος, ἐ δὲ μεταμιλήσεται, *Heb.* 7, 21.
 Μεταμίλων, cum poeniteret. A μεταμίβω.
 Μετάμιλος, *υ*, ὁ, poenitentia; (2) fervor, ira; (3) poenitens. Ab eod.
 Μεταμίλωμαι, simul cano. Τῆσι μὲν ἔτ' αἰσχρῆ μεταμίλωται, *Hom. Ar.* 197.
 Μεταμιθῆσαι, *ας*, ἡ, poenitentia, *Hes.* Quasi a μεταμιθέω, idem ac ἐπιμιθέω.
 Μεταμίνυμι, fut. ἴσω, commisceo. Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίβωμεν, *Odys.* 22, 221.
 Μεταμικρόν, pro μετὰ μικρόν, paulo post.
 Μεταμίξω, *adv.* mixtum. A μεταμίνυμι.
 Μετάμιξις, *εως*, ἡ, commixtio, mixtio.
 Μεταμίσγω, misceo, *Odys.* 18, 309.
 Μεταμορφῶσθαι, 2. plur. praes. imperat. pass. *contr.* pro μεταμορφῶσθε, a
 Μεταμορφῶω, *ω*, *φ*, ὠσα, tran formo, transfiguro. Μεταμορφῶμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 *Cor.* 3, 18. Μεταμορφῶθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, *Matt.* 17, 2. Hinc
 Μεταμορφῶσις, *εως*, ἡ, in aliam formam mutatio.
 Μεταμοσχυνσις, *εως*, ἡ, propago, *Gl. V.* A Μεταμοσχύνω, fut. εὔσω, transplanto.
 Μεταμπίσχομαι, vestem mutuo.
 Μεταμφιάζω, et μεταμφιζομαι, idem; (2) tropice mutuo genus vitae, mores, &c. μεταμφιστάμενος, aor. 1. part. med.
 Μεταμφινύμαι, fut. μεταμφιέσομαι, idem. Τὴν πορφύρα μεταμφιέσομαι, *Luc.* Εἰς πτωχικὸν πλῆθος μεταμφιένυστο, *Heliod.*
 Μεταμφίωμαι, idem quod μεταμφινύμαι, *Steph.*
 Μεταμῶλιος, *υ*, ὁ ἐξ ἡ, vanus, irritus. Τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶλια θεῖν, *Il.* 4, 363. A
 Μεταμῶνιος, *υ*, ὁ ἐξ ἡ, idem. Ex μετὰ et ἄνωμος, vel ex μετὰ, μή, et ὄνω, ἴνω. (vel ex μετὰ et μάω, μοῖμαι, stulto, curio; vel ios et onios sunt merae terminationes, *Eryn*.)
 Μεταναγινῶσθαι, de sententia deduco. Εὐτέ γ' ἔξ

ῥ' ἔξ ἀιλπτον Ἰλια μετανεγνώσθη, *Soph. Aj.* 723.

Μεταναίεσθαι, acc. sing. *Dor.* pro μεταναίεσθαι. Μεταναίεσθαι, *ε, δ, ἦ*, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.

Μεταναίεσθαι, proslilo, *Sim.*

Μεταναίεσθαι, *εως, ἦ*, emigratio. Α μεταναίεσθαι. Μεταναίεσθαι, *ε, δ, ἦ*, qui demigrat. Ab eod. Μεταναίεσθαι, *f. εἶσω*, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio. μεταναίεσθαι, migro; μεταναίεσθαι, transmigra. Α

Μεταναίεσθαι, *ε, δ, ἦ*, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul; transfuga, migrator, *Gl. V.* (2) planeta. Μη δὲ π' ἀδικηθῶ, πιστεύουσιν καὶ μεταναίεσθαι, *Soph. Oed. Col.* 174. Α μεταναίεσθαι.

Μεταναίεσθαι, *ε, δ, ἦ*, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μεταναίεσθαι ὕδαρ, apud *Nonnum*, aliena aqua. Ab eod.

Μεταναίεσθαι, *α, ἦ*, quae alio commigrat; (2) profuga. Α μεταναίεσθαι.

Μεταναίεσθαι, sive μεταναίεσθαι, item μεταναίεσθαι, transeo, *Il.* 16, 779.

Μεταναίεσθαι, dividō, distribuō, impertior, *Rob.* Μεταναίεσθαι, adeo, accedo. Hinc part. μεταναίεσθαι, pro μεταναίεσθαι, *Met.*

Μεταναίεσθαι, *Dor.* pro μεταναίεσθαι. Μεταναίεσθαι, defundo in vas aliud, *Lex. Vulg.*

Μεταναίεσθαι, ἴδος, ἦ, ut μεταναίεσθαι κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibus manibus, offertur. Ex μετὰ et νίπτω.

Μεταναίεσθαι, *ε, δ, ἦ*, idem et ex iisd. Μεταναίεσθαι, 2. sing. praes. ind. med. *Ion.* pro μεταναίεσθαι, idem

Μεταναίεσθαι, a Μεταναίεσθαι, idem quod μεταναίεσθαι. Τὴν Μεταναίεσθαι μεταναίεσθαι ἐσθῆν ἄλοχον, *Eur. Tro.* 130.

Μεταναίεσθαι, sedibus pello, migrare facio, eogo, transfero; μεταναίεσθαι, sedibus pello, migro; transfugio, *Gl. V.* μεταναίεσθαι, aor. 2. migravi; μεταναίεσθαι, infin. migrare; μεταναίεσθαι, part. profectus; migro, emigro.

Μεταναίεσθαι, *ω*, sententiam et mentem muto; (2) rospisco, poenitet me. Μεταναίεσθαι ἐν ἀπὸ τῆς κακίας σου, *Act.* 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, *Apoc.* 9, 21.

Μεταναίεσθαι, *α, ἦ*, mutatio consilii, partium, &c. (2) resipiscentia, poenitentia. Ex μετὰ et νῆς.

Μεταναίεσθαι, *ω*, fut. ἦσω, transfundo hauriendo. ΜΕΤΑΕΑ, *η, ἦ*, sericum. Voc. barbaricum.

Μεταξὺ, *adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum δ, ἦ, τὸ, intermedium, medius; (4) *Gramm.* dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo et dicunt διὰ μέσων εἶναι (5) *interp.* interdum postea, sed ea significatio dubia est. Α μεταξὺ.

Μεταξὺ τῆς, ἦ, abstractum et praec. *ap. Iamb.*

Μεταξὺ λογέω, *ω*, *f. ἦσω*, inter dicendum multa interpono, quae quasi per parenthesis dicantur, *Suid.* Ex μεταξὺ et λέγω.

Μεταξὺ λογία, *α, ἦ*, interlocutio, interfectio.

Μεταξὺ τριγλύφον, *ε, τὸ*, intercolumnium, spatium epistylli inter triglyphum et proximam partem, *Rob.* Ex μεταξὺ et τρίγλυφος.

Μεταξὺ ἀδελφῶν, *ω*, fut. ἦσω, aliter erudio.

Μεταξὺ αἰδίου, fut. εἶσω, idem.

Μεταξὺ φάσσομαι, transluceo, *Apollon.*

Μεταξὺ ἄλλομαι, sortior cum, *Il.* 24, 400.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco; (2) cedo, desino. Μεταξὺ αἰσῶμαι δὲ μάχοντο, *Il.* 17, 373. "Ὅθι λαρὸν ὕδαρ μεταπαύεται ἄλμυρ, marina salsugo dulei temperatur aqua, *Oppian. Halieut.* 1.

Μεταξὺ αὐσῶμαι, *ἦ, ἦ*, requies.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, traduco in aliam sententiam, aliud persuado; μεταξὺ αἰσῶμαι, in aliam persuasionem seu sententiam adducor; a. 1. μεταξὺ αἰσῶμαι part. μεταξὺ αἰσῶμαι. Τὸν δῆμον μεταξὺ αἰσῶμαι περὶ τῶν σπονδῶν, *Aristoph. Ach.* 632.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, et μεταξὺ αἰσῶμαι, *ωμαι*, mutata

ratione tento, alio modo tento. Κἀρχὶ μεταξὺ αἰσῶμαι ἴδους ἀν' αὐτὰς, *Aristoph. Conc.* 217.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, 3. plur. aor. 1. opt. pass. per *Syncope*, pro μεταξὺ αἰσῶμαι, a μεταξὺ αἰσῶμαι.

Ἰδέτε Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus:

Μεταξὺ αἰσῶμαι, ἦ, ὄν, qui potest a sententia abduci, quod eximi animo dicendo potest.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, accerso, mitto nuncium, qui aliquid ad me vocet; *f. μεταξὺ αἰσῶμαι* a. 1. med. μεταξὺ αἰσῶμαι, accersivi; aor. 1. pass. μεταξὺ αἰσῶμαι part. μεταξὺ αἰσῶμαι, accersitus. Occurrit et μεταξὺ αἰσῶμαι, sed raro, et improbat. Ὁ Φῆλιξ—μεταξὺ αἰσῶμαι τὸν Παῦλον, *Act.* 24, 24.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ίω, ίον*, accersendus.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ῶ, ὄ, ἦ*, accersitum, accitus. Α μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, accitus, accersitus.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, abstracto ad aliud, averto.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, seu μεταξὺ αἰσῶμαι, transvolō.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, fut. εἶσω, εἶομαι, calculos aliter pono; met. sententiam muto. Ἴσως γὰρ ἐκ ἐνοίης ταῦτα μεταξὺ αἰσῶμαι, *Plat.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, vel μεταξὺ αἰσῶμαι, in aliud concrescere facio; μεταξὺ αἰσῶμαι, in aliud concrescere, *Rob.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω, f. ἦσω*, transilio, transeo. Hinc Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, saltus in alteram partem.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, recido, devolvor; (2) spe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) transeo, degenero ab una specie ad aliam; (5) muto sententiam; aor. 2. μεταξὺ αἰσῶμαι, μετέπειτα, reeidit, transit. Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταξὺ αἰσῶμαι βελτίονα, *Eur. Ion.* 413. (5) Ῥόδιον πύθονοι μετέπειτα, quo audito, Rhodii consilium mutarunt, *Appian. Maced. Eclog.* 15. Plene dixit idem Appianus, μετέπειτα τῆ γνῶμη, sententiam mutavit, *Civil.* 1, 69.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, idem quod Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ῶ, δ, ἦ*, transformatio; (2) figura grammatica, cum ultima dictionis syllaba, sed in eodem casu, mutatur, ut ἀλλή, pro ἀλλή.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, vel μεταξὺ αἰσῶμαι, fut. ἦσω, transformo, refingo; aor. 1. pass. part. μεταξὺ αἰσῶμαι, transformatio.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, fut. ἦσω, mutato cursu navigo, navigationem muto, *Rob.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, fut. εἶσω, respiro, *Oppian.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω, f. ἦσω*, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo quod fuit ante; μεταξὺ αἰσῶμαι, vindico mihi, capesso, adfecto; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo sum. Μεταξὺ αἰσῶμαι κέρδης, quaestui studere. Hinc

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio, commutatio; (2) instauro, refectio, renovatio.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ῶ, δ, ἦ*, mutator, refector, renovator, instauro. Ab eod.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, ἦ, ὄν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, penalis, poenas infligens. Ex ποινή.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, ministro, ministerium alicui praesto.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ἦ, ἦ*, evocatio, accitus, *Gl. V.* Α μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *adv.* persequendo, *Hes.* Α

Μεταξὺ αἰσῶμαι, futur. εἶσομαι, persequor; (2) vindicta persequor, ulciscor; (3) ambio.

Ὅν ἐτόλμα μεταξὺ αἰσῶμαι τὴν ἀρχὴν τῶ ἀδελφῶ, *Polyb.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, meatus muto, derivō. Ex μετὰ, πῆρος, et ποίω.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *α, ἦ*, meatum in corpore humano mutatio. Ex iisd.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, qu. dic. revenditio, postvenditio, mangonium. Vide seq.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, revenditor, postvenditor; qui a mercatore emit quod ipse vendat; in *Gl. V.* mango, venalitiarius. Α πικράσκω.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, insignis, decorus, *Hom.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *Dor.* pro μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, decorus sum, praee aliis excello. Ὁ γὰρ τε βόσκις μεταξὺ αἰσῶμαι ἀγρομένῃσι, *Il.* 2, 481.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, transvolans. Α μετὰ πταμαι. Μεταξὺ αἰσῶμαι, attonitus sum, *Aesch.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, dilapsio; (2) degeneratio; (3) mutatio quaevis; (4) inconstantia. Α μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, ἦ, ὄν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconstans. Ab eod.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, τὸ*, spatium inter duas turres in menibus. Α πύργος.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, fut. ἦσω, emptum rursus venio; (2) vendo. *Gl. V.* revendo.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, annumeratus, ad numerum pertinens.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, qu. dic. fluxum muto, refluxo, reciproco; 3. sing. μεταξὺ αἰσῶμαι, refluat, 3. plur. μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, fut. ἦσω, in diversam partem jacio, projicio. Μεταξὺ αἰσῶμαι ἐαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο σχῆμα, *Gal.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, in diversam partem jacio, al. per turbo, *V. L.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *α, ἦ*, refluxus, reciprocatio. Α μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, fut. ἦσω, transformo, traduco, retrahō, *Vulg. Lex.* Ex βυθίος.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, fut. ἦσω, reformo, refingo, corripo; (2) commuto, transmuto, immuto.

Εἰ μεταξὺ αἰσῶμαι τὸν λόγον ἦδη διαδεδόμενον, *Luc.* Hinc

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, transformatio; (2) emendatio.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, fut. ἦσω, de rebus sublimibus disputo, seu loquor; (2) de rebus futilibus alte sermocinor. Α

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, qui de rebus sublimibus inaniter disputat. Ex μετὰ σοφίας et λίσχη.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *α, ἦ*, de rebus sublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica sermocinatio.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *α, ἦ*, idem. Α

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, idem quod μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, idem quod μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, idem quod μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ε, δ, ἦ*, vel μετὰ σοφίας, *ία, ίον*, celsus, sublimis, altus, excelsus; (2) arrogans, superbus; qui sursum erigitur. Ἐσπῆτο γὰρ πιδόνδε καὶ μετὰ σοφίας, *Soph. Trach.* 786. Α μετὰ σοφίας.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *ω*, in altum tollo; unde μεταξὺ αἰσῶμαι, aor. 1. part. pass. in sublime clatum.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, translatio; (2) mutatio, transmutatio; (3) elevatio. Α μεταξὺ αἰσῶμαι.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, salto inter aut trans.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, fut. ἦσω, in aliam formam seu habitum vorto; μεταξὺ αἰσῶμαι, vite genus muto; in alias sedes migro; (2) transfero arma mea in alium, trado mea arma alicui. Πάλιν μεταξὺ αἰσῶμαι σταντὸν αὐδῆς, *Aristoph. Av.* 497. Εἰς βίον ἀπὸ θῆς μεταξὺ αἰσῶμαι ζῆσθαι, *Syn.* (2) ἐς τῆσδε ἐκείνης προστίθετε μεταξὺ αἰσῶμαι σθῆσαι, *Appian. Bell. Punic.* 8.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, ἦ, ὄν, idoneus ad transmutationem, *Rob.* Α praec.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, ἦ, ἦ, transformatio, mutatio in aliam formam, *Rob.*

Μεταξὺ αἰσῶμαι, fut. ἦσω, transuigro.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, abstrahō, v. gr. a sententia.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, et μεταξὺ αἰσῶμαι, insequor, *Poet.* pro μετὰ αἰσῶμαι. Ποσὶ κρημνοῖσι μεταξὺ αἰσῶμαι, *Il.* 17, 190. Ἀπὸ τῆς μεταξὺ αἰσῶμαι βάλει δρεῖ, *Ib.* 13, 572.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *αἰ*, oves mediae aetatis. Α μίσος, per Epenthesis syllabae τα. (potius a μετα, inter, vel cum. σοος et ζος sunt merae terminationes, *Ern.*)

Μεταξὺ αἰσῶμαι, cum impetu insequi, *Eust.* ut hinc sit μετῆσσαντο. Ἀθηναῖοι δὲ μετῆσσαντο, *Il.* 21, 423. Πόλλοι δὲ μετῆσσαντο γίγαιαι, *Ib.* 6, 296.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταξὺ αἰσῶμαι, *εως, ἦ*, mutatio; (2) subnotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) figura thetica, qua rei alicujus causa confertur in locum digniore. Α μετῆσσαντο.

Μεταστάνω, *adv. posit.* sedes mutandæ, migrandum. Α μείβωμαι, migro. Unde
 Μεταστατικός, ἢ, ὄν, translatus, *Vocab. Rhæt.*
 Μεταστῶ, aor. 1. conj. pass. verbi μείβωμαι.
 Μεταστῆναι, *aleo, conju.* incedo ordine.
 Μεταστῆλωμαι, *arecso, adesce jubeo;* a. 1. *med.* μεταστῆλῶμαι part. μεταστῆλῶμενος. Ἐγὼ δ' ἦναι, μεταστῆλῶν ἀδελφῶν γραῖαν Ἰοκάστην, *Eur. Ph.* 1327.
 Μεταστῆλω, *Vide μεταστῆλῶμαι, Eur.*
 Μεταστῆναι, *ingemisco, suspiro.*
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, ἔ, ἢ, interjectus inter monticulos in manu; μεταστῆναι, ε, τὸ, interstitium inter τὰ σῆθε.* Ex σῆθε.
 Μεταστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi μείβωμαι.
 Μεταστῆναι, *adv. ordine, serie, ordinatim, tenore perpetuo.* Α σοίχος, *series.*
 Μεταστῆναι, *adv. fut. ὡσα, in aliud elementum mutuo, transformo.* Α σοίχων.
 Μεταστῆναι, *adv. εως, ἢ, mutatio, immutatio, instauratio.* Α πρᾶξ.
 Μεταστῆναι, *f. ἴσα, immuto, instauro, renovo.*
 Μεταστῆναι, 3. sing. imperf. ind. *med.* Ion. pro μεταστῆναι, a
 Μεταστῆναι, *fut. ἴσα, ingemisco, suspiro ob.*
 Μεταστῆναι, *fut. ἴσα, et μεταστῆναι, ὡσα, castra muto, castra transfero; illud de jubente, hoc de efficientibus.*
 Μεταστῆναι, *convertendum, transferendum.*
 Μεταστῆναι, ἢ, ὄν, vim convertendi habens.
 Μεταστῆναι, *fut. ψα, retorqueo, converto; (2) inverte, perverto, muto, flecto; (3) curam habeo, curo; μεταστῆναι, converter: aor. 2. pass. μεταστῆναι part. μεταστῆναι, conversus. (3) ἔτι ναυαλῆος χροῖς, ἔθ' ἰσποδῆσμων, ἔτι πολεμικῶν ὄρων μεταστῆναι, *Eurip. Hippol.* 1224. Μεταστῆναι πρὸς τὸς λαχίτας, *Xen.*
 Μεταστῆναι, ἢ, ὄν, conversio. Α πρᾶξ.
 Μεταστῆναι, *convertio; med. respicio, convertito me.*
 Μεταστῆναι, *ε, τὸ, porticus, spatium tecto munitum inter columnas et parietem medium.*
 Μεταστῆναι, *miscelli corporis statum turbatum instauro, transmuto. Hinc*
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, exiguorum meatuum in naturale statum mutatio, corporis novatio.*
 Μεταστῆναι, *quæ meatuum in corpore statum mutandi vim habent; de medicamentis.* Ab eod.
 Μεταστῆναι, *adjuvo una, insuper.*
 Μεταστῆναι, *aliter compono.*
 Μεταστῆναι, *commuto, converto.*
 Μεταστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi μείβωμαι.
 Μεταστῆναι, *fut. ἴσα, transfiguro, transformo, in alium habitum muto; μεταστῆναι, aor. 1. part. pass. transfiguratus. Hinc*
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio.*
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, transfiguratio.*
 Μεταστῆναι, *vel μεταστῆναι, fut. ζω, transpono; (2) ordines in acie muto; μεταστῆναι, transfero, transeo.*
 Μεταστῆναι, *in posterum, deinceps.*
 Μεταστῆναι, *transpono, transfero, commuto, permuto; (2) in med. retracto, respisco; (3) pass. mutari, transferri; aor. 1. μεταστῆναι part. μεταστῆναι, transmigratus, qui migravit, defunctus; μεταστῆναι, perf. pass. inf. mutatum esse, *Eur. Rhcs.* 131.
 Μεταστῆναι, 2. sing. præss. ind. pass. Ion. et Att. Α μεταστῆναι, fut. σέψω, deflecto, converto; μεταστῆναι, *converter; (2) curo, curam habeo; μεταστῆναι, aor. 2. part. conversus. Τὸν ἔτι μεταστῆναι, ἔθ' ἀλλοχίσεις, *Il.* 1, 160. Οὐδὲ μεταστῆναι φιλόνητος ἑταίρων, *Ib.* 9, 626.
 Μεταστῆναι, *f. βέψω, alo et educo inter; pass. μεταστῆναι, μεταστῆναι, educatus est inter, aor. 1. Μεταστῆναι Αἰτωλοῖς, *Apoll.*
 Μεταστῆναι, fut. βέψω, transeuro, accuro, *Οὐκὲν παρ' Ἀθηναίης μεταστῆναι ταχῶ, *Aristoph. Pace,* 260.
 Μεταστῆναι, *convertor; μεταστῆναι******

pro μεταστῆναι, 2. sing. imperf. *Il.* 20, 190.
 Μεταστῆναι, ἢ, ὄν, conversio, mutatio; (2) cura, animadversio, reflexio veluti quædam mentis ad aliquid; (3) pœnitentia. (3) ἔτι σε, πότις, μεταστῆναι τῶν δ' ἔπεισον ἔργων, *Eurip. Andr.* 493. Α μεταστῆναι. Unde
 Μεταστῆναι, *ε, ἢ, commutatio, conversio, ut μεταστῆναι.*
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, ἔ, ἢ, qui potest converti, versatilis, mutabilis; (2) reversus, redux.*
 Μεταστῆναι, *immuto, commuto.*
 Μεταστῆναι, *adv. fut. ὡσα, transformo. Hinc*
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, transformatio; (2) schema grammaticum, quum vox composita resolvitur in voces simplices.*
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, interloquor; (2) adloquor. Ἐτάροιι μετῆναι, *Odys.* 12, 153.
 Μεταστῆναι. *Vide μεταστῆναι.*
 Μεταστῆναι, *adv. perendic. Hinc ἢ μεταστῆναι, se, ἢ, dies perendinus. Ab αἰρίων.*
 Μεταστῆναι, *adv. innox, statim, post.*
 Μεταστῆναι, *adv. postea.*
 Μεταστῆναι, *ε, τὸ, quod post cervicem est.*
 Μεταστῆναι, *transfero; μεταστῆναι, transfero; aor. 1. μεταστῆναι part. μεταστῆναι, translatus, *Ph.* perf. pass. μετενηνεγμένος, *Id.* At perf. act. inf. μετενηνεγῆναι, transtulisse, derivasse, *Ph.* aor. 2. part. act. μετενηνεγῶν, qui transtulit. Ἐθ' ἔτι πάλιν γνῶμην μετοίσεις, mutaturus es, *Soph. Phil.* 953.
 Μεταστῆναι, *interloquor, inter alios loquor; aor. 2. μετῆναι, μετῆναι, μετῆναι. Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετῆναι, *Il.* 1, 58.
 Μεταστῆναι, *adv. transeo, transfero, *Rob.*
 Μεταστῆναι, ἢ, ὄν, translatio, derivatio; metaplori. Tropus rhetoricus. (2) translatio criminis in alium, reciprocatio, qua accusatio in accusatorem retorquetur; (3) mutatio motus. (2) ἔτι ἐν μεταστῆναι, reciprocatio utens dixit, *Plut.* 135. (3) οἰκτίρει δὲ τὸς ὑποκειμένους τῇ μεταστῆναι τῆς σεληνῆς Λιβύουσι ἢ Ταυροκένης, *Id.* 923. Α μεταστῆναι.
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, transfero, transporto.
 Μεταστῆναι, *qui transferri potest.*
 Μεταστῆναι, ἢ, ὄν, translatus, per translationem seu metaphoram usurpatus, metaphoricus, improprius. Α μεταστῆναι.
 Μεταστῆναι, *adv. per translationem, metaphoricè.*
 Μεταστῆναι, *imitor locum alicujus scriptoris, duco aliquid ex scriptoris alicujus loco.*
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, in aliud orationis genus, seu in aliam formam, muto; (2) in orationem alius lingue transfero, interpretor. Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταστῆναι εἰς αὐτίς, *Il.* 1, 140. Hinc
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, mutatio in aliud orationis genus, sive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam conversio.*
 Μεταστῆναι, 1. plur. fut. 1. ind. *med.* Dor. pro μεταστῆναι, a μεταστῆναι.
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, qui metaphrasin utitur; μεταστῆναι, ὄν, qui habet metaphrasin aut metaphraseos formam. Ab eod.*
 Μεταστῆναι, *ε, τὸ, dorsi pars, quæ ad septem transversum sita est. Μεταστῆναι ἐν δόρυ πῆξεν, *Il.* 5, 40. Ex μετὰ εὐρέναις.
 Μεταστῆναι, *horrorem sentio post aliquid.*
 Μεταστῆναι, *naturam mutuo, transformor.*
 Μεταστῆναι, *ε, ἢ, translatio plantæ de loco in locum. Α*
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, transplanto. Τὸ μόσχιον μεταστῆναι πολλὰς, *Theophr.*
 Μεταστῆναι, *postea nascor.*
 Μεταστῆναι, *inter alios loquor, seu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τίον ἔπος μετῆναι, *Apoll.* Ex φωνῆ, vox.
 Μεταστῆναι, *refugio, *Ar.*
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, aris refugio, nova aris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. Α*
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, semel ex are facta opera refundo, recudo, vel refingo. (2) refingo, reformo.
 Μεταστῆναι, *vel μεταστῆναι, f. ζω, denuo sculpo, de novo insculpo, seu cudo; item*******

aliud signum imprimo, refugio; μεταστῆναι ῥάπτωαι, refingor.
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, tempestas, quæ post diem statutum sequitur. Α χιμῆζωμαι.*
 Μεταστῆναι, et μεταστῆναι, *contracto; (2) administro, curo; (3) tracto, v. gr. dure, male; (4) rego, guberno; (5) interficio. a. 1. pass. μεταστῆναι, tractare; perf. pass. μεταστῆναι, μεταστῆναι, administravit. Μεταστῆναι τὰς ἀρχάς, τιμὰς, τὸν ἱμπορικὸν βίον, τὴν κεραμικὴν τεχνὴν, τὴν ἱατρικὴν. Ὅσος νῆς, τὸ σὺν σῶμα, ὅπως βύλαται, μεταστῆναι, *Xen. Plato μεταστῆναι τὸν ἀδικητὰ dixit, pro in eum animadvertere. μεταστῆναι τὸ σῶμα, verbum est fenebre.*
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, ἔ, ἢ, qui est inter manus, qui versatur in manibus. Ex χεῖρ.*
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio sui errati.*
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. Α μεταστῆναι.*
 Μεταστῆναι, *resorbeo.*
 Μεταστῆναι, *transfundo; μεταστῆναι, transfundo. Μεταστῆναι, ε, ὁ, terrestris, *Nonn.* μεταστῆναι ψυχῆ, anima quæ terram reliquit; (2) sublimis, in sublimem laet. (2) δοῖσι μεταστῆναι πτερυγῆσαι, *Apoll. Rhod.* 11, 300.
 Μεταστῆναι, *ε, τὸ, procellus, qui, in utero matris læsus, post statum tempus partu editur. Ab μ, et χεῖρος.*
 Μεταστῆναι, *idem et ex iisd.*
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, sublimis in cælo degens, qui altum petit. *Ar. Script. Eccles.* immortalia cogitans. Ex χεῖρος.*
 Μεταστῆναι, *ε, ὁ, ἢ, tempore posterior.*
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, alio colore imbuo; (2) transfiguro.
 Μεταστῆναι, *vel μεταστῆναι, idem. Hinc*
 Μεταστῆναι, *adv. alio colore imbuendum est.*
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, secedo, migro, transeo; (2) in diversas partes transeo. Hinc
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, secessio, migratio, transitus.*
 Μεταστῆναι, *dimoveo; *Eurip. in Ph.* ποδὶ μεταστῆναι, pede dimovens petram, *Schol. metamorph.* 1399.
 Μεταστῆναι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; sententiam mutare. Συρία μὲν εἰς Μακεδονία εἰς τὸς ὑπάτους Ἀντωνίου εἰς Δολαβέλλαν μεταστῆναι, *App.* Hinc
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium.*
 Μεταστῆναι, *εως, ἢ, transanimatio. Ex μετὰ εὐψυχῶν, animo.*
 Μεταστῆναι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi μεταστῆναι.
 Μεταστῆναι, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi μεταστῆναι, pro μεταστῆναι, a μεταστῆναι.
 Μεταστῆναι, fut. ψα, transcribo; quod uno loco scriptum fuit, alio transfero, sub alio nomine inscribo, ut pecuniam.
 Μεταστῆναι, fut. ἴσα, in alium locum insero, aor. 1. pass. part. μεταστῆναι, alibi insitus.
 Μεταστῆναι, *infundo, potum præbeo.*
 Μεταστῆναι, aor. 1. ind. act. *Poet.* pro μετῆναι, a μετῆναι.
 Μεταστῆναι, 3. sing. præss. conj. Ion. et *Poet.* pro μετῆναι, a μετῆναι.
 Μεταστῆναι, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi μεταστῆναι.
 Μεταστῆναι, 2. sing. præss. vel imperf. opt. verbi μετῆναι, intersum, sum inter, versor inter, fut. μετῆναι, *Poet.* μετῆναι inf. μετῆναι. μετῆναι μοι τῆτις, particeps hujus sum. Ὡς μετῆναι μοι πόνον, *Eur. Phil.* 256. Μοὶ τὸν σούστον ἔδεν μετῆναι, *Plat.* Τνος μετῆναι μοί, jus habeo in aliquem. Ὡς ἔτι σοι μετῆναι, ἔτι τὸς ἀνα Σεοῖαν, *Soph. Antig.* 1072. Ἄλλ' ἔδεν αὐτῶ τῶν ἡμῶν μ' ἐργον μίτα, at nullum ei jus est, ut a meis me arceat, *Id.* *ibid.* 48. Σοὶ τε μετῆναι ὡς ἐν ἀνδράσι λόγῃ; tui ne inter viros haberi debet ratio? *Eurip. Andr.* 592.
 Μεταστῆναι,***

Μίτιμι, persequor, sector; (2) persequor, ulciscor; (3) transeo, accedo; (4) arcesso, eo petitur; inf. μετινάμι part. μετινάμι. Δόλω μετιμί τάνδε ε σιγή φόνου, Eurip. Med. 591. (1) τὴν ὑπάταν ἀρχὴν ἐς τὸ λοιπὸν τῷ ἔθνεσι οἱ Πωμαϊκῶν μετιμίαν, consulum petierunt Pompeiani, App. Bell. Civ. 3, 82. (4) οἱ μετινόντες, qui arcesserant, Herodot. 3, 15. Ἐν ᾧ δὲ τῶνδε μετιμίαν, Id. ibid. 19. Μετιμίαν σφύματα, Aristoph. Equit. 602.

Μετιμίς, qui pratermisit, aor. 2. part. act. Ion. pro μετιμίς, a μετιμίμ.

Μετιμίδων, transeo.

Μετιμίχων, 3. sing. imperf. ind. act. a μετιμίχων.

Μετιμίχων, transcendo, migro; imperf. Ion. μετιμίχωνισκε pro μετιμίχωνισ, 3. sing. aor. 2. part. μετιμίχωνισ, transgressus.

Μετιμίχωνίζω, transfero in aliam navim.

Μετιμίχωνισμαι, suscipio, excipio. Τὸν δὲ μετιμίχωνίζεται Γαλάτης ῥόος, Dion. Per. 74.

Μετιμίχωνισμαι, f. ὄσων, post edo, post eloco.

Μετιμίχωνισμαι, et μετιμίχωνισμαι, exuo. Μετιμίχωνισσαι τὴν ἐαυτῶ φόνον, Plut.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μετιμίχωνισμαι.

Μετιμίχωνισ, praterveho, asporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετιμίχωνισφρον Διομήδους ἄρσενες ἴσταν, Il. 23, 377.

Μετιμίχωνιστον, adv. puniendum est. A μετιμίχωνισμαι.

Μετιμίχωνισ, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per Syncop. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισμαι.

Μετιμίχωνισ, transcendo; part. a. 2. μετιμίχωνισ, transgressus. Μετιμίχωνισ εἰς μουσάρων, Plut.

Μετιμίχωνισ, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi μετιμίχωνισμαι.

Μετιμίχωνισ, præs. inf. act. Dor. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισμαι.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. a μετιμίχωνισμαι.

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, ex uno in alium insuit. Ex μετιμίχωνισ εἰς μουσάρων, insuro.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, transfero animam. Hinc

Μετιμίχωνισ, εως, ἡ, traductio seu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μετιμίχωνισ, εως, ἡ, alligatio. A μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, ὦ, obligo, Suid.

Μετιμίχωνισ, ὦ, solum ab uno alii alligo. De μετιμίχωνισ Pythagorica, Suid.

Μετιμίχωνισ, veste una exuta aliam induo.

Μετιμίχωνισ, vestem mutuo.

Μετιμίχωνισ, traduxit, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, dico vel cano more poetarum; (2) dico; (3) calumniar. Ἡ δὲ Βαθυπλοκάμισοι μετιμίχωνισ παρθενηκῶν, Mosch. 1.

Μετιμίχωνισ, ὦ, f. ὄσων, corpore induo; (2) in aliud corpus transmutuo, Rob. Hinc

Μετιμίχωνισ, εως, ἡ, corporis unius in aliud transmutatio; item, conjunctio cum corpore.

Μετιμίχωνισ, e nave alia in aliam transfuro.

Μετιμίχωνισ, idem.

Μετιμίχωνισ, expello, et alibi sedem figere cogo; (2) transfero subinde.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, alio transfundo.

Μετιμίχωνισ, αἱ, α, quidam, nonnulli. Ex μετιμίχωνισ, et ἕτερος.

Μετιμίχωνισ, præs. part. n. g. Ion. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, adv. postea, deinde.

Μετιμίχωνισ, εως, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A

Μετιμίχωνισ, alligo, sc. vulnus, &c.

Μετιμίχωνισ, interloquor, inter alios loquor, inusitatum; sed hinc a. 2. μετιμίχωνισ pro μετιμίχωνισ. Τῶσι δὲ εἰ μετιμίχωνισ Γερήσιος ἰσπῶτα Νίξου, Il. 2, 336.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, in vas transfundo, elutrio, depleo.

Μετιμίχωνισ, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro μετιμίχωνισ, a

Μετιμίχωνισ, transferor, migro, transeo, adeo; (2) sector, insequor, persequor, quaero, inuestigo; (3) obsecro, oro, supplico; (4)

compello, appello, alloquor; (5) ulciscor, persequor, punio, plecto; (6) ambio, adsector, consector; fut. μετιμίχωνισμαι aor. 2. μετιμίχωνισ, persecutus est. Infin. μετιμίχωνισ, persequi, Ph. Ὅς μετιμίχωνισται δόμους, Eur. Ph. 267. Τίς ἐν ἰατρῶν μοι μετιμίχωνισ; accersat, Aristoph. Conc. 363.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. fut. indic. Poet. pro μετιμίχωνισται, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, gen. sing. perf. part. act. fœm. gen. Ion. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. præs. ind. act. verbi μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. perf. ind. act. verbi μετιμίχωνισ, pro μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, transferebat, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro μετιμίχωνισ, a verbo inus. μετιμίχωνισ, vel etiam Bœoticæ pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, contraria opto. Οἶσθ, ὡς μετιμίχωνισ καὶ σοφώτερα φανῶν; Eurip. Med. 600.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, 2. sing. præs. imperat. act. verbi μετιμίχωνισ, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo; fut. μετιμίχωνισ, a. 2. μετιμίχωνισ, infin. μετιμίχωνισ, perfect. partic. μετιμίχωνισ.

Ἡ γὰρ μετιμίχωνισ εἰς τὸ πᾶν, Soph. Phil. 247. Πόνον πλείστον μετιμίχωνισ εἰς ἀνήρ Ἡρακλῆϊ, Eur. Herac. 8.

Μετιμίχωνισ, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. A μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, fut. ὄσων, suspendo, in sublime tollo, attollo; (2) in spem erigo, animum addo; (3) impello ad aliquid, incito, allicio; μετιμίχωνισ, tollor; a. 1. part. pass. μετιμίχωνισ, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νῦς τε μετιμίχωνισται, Aristoph. Av. 1453. Ab eod. Hinc

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ, elevatio in altum; (2) inconstantia mentis; (3) superbia, animorum elatio.

Μετιμίχωνισ, ὦ, animum arrigo, sc. ad bene sperandum.

Μετιμίχωνισ, ὦν, οἱ, in sublimi venantes; avium genus. Ex μετιμίχωνισ et Θῆρα.

Μετιμίχωνισ, ὦ, circa sublimia laboro, sublimia peto. Παῖ δῆπ' ἄλλως μετιμίχωνισται; Aristoph. Pace, 92. Ex μετιμίχωνισ et κόπτα.

Μετιμίχωνισ, ὦ, f. ὄσων, de rebus cœlestibus, sublimibus garrilo, Ph. A

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ, qui de rebus sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garruens. Ex μετιμίχωνισ et λέσχη.

Μετιμίχωνισ, ὦ, f. ὄσων, de rebus cœlestibus, sublimibus, loquor, seu commentor.

Μετιμίχωνισ, ας, ἡ, sermo, seu commentatio de rebus sublimibus.

Μετιμίχωνισ, ἡ, ὄν, ad cœlestia, scientiam rerum cœlestium pertinet. A

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans; (2) magniloquus. Ex μετιμίχωνισ et λέγω.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, attollo.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, sublimia tracto, in sublimibus versor, in rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, in sublimi gradior, per sublimia meo. A

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, in sublimi gradicns; (2) clatus et inania sectans.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ε, ὁ εἰς ἡ, sublimis, excelsus; (2) pendulus, pensilis, suspensus; (3) vagus; (4) fluctuans in alto mari; μετιμίχωνισ, ἐπὶ τῶν θρανίων (de rebus cœlestibus), supernus, Ph. μετιμίχωνισ, superna, quæ circa astra fiunt aut apparent.

Μετιμίχωνισ, ὦ, sublimia speculor, cœlum intueor.

Μετιμίχωνισ, ἡς, ἡ, pars astrologiæ quæ elevationum differentias astrorumque exquirat distantias. Lex. Vulg. A

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, sublimium scrutator, cœlestium contemplator; (2) curiosus et inutilis rebus gerendis.

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa cœlestia jactabunde philosophatur, Aristoph.

Μετιμίχωνισ, ἡ, couniventia, Man.

Μετιμίχωνισ, qui doctrina de rebus sublimibus homines docturam, Aristoph. Ex φῆναξ, deceptor.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, efferror, superbio.

Μετιμίχωνισ, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, a. 2. ind. act. per Sync. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, aor. 1. ind. act. verbi μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, aor. 2. ind. act. verbi μετιμίχωνισ.

Hinc

Μετιμίχωνισ, ὄσων, ὁ εἰς ἡ, migrator, advena.

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, pedum pernicitatem cum ventis certans. Ex ἀνεμος.

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, Poet. pro μετιμίχωνισ, excelsus, sublimis; (2) suspensus animi et dubius, instabilis. Ex ἀίρω.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, fut. 1. inf. med. Ion. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, 3. sing. imperf. ind. act. pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, præs. inf. act. Ion. pro μετιμίχωνισ, et hoc pro μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, præs. inf. act. Ion. pro μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, Ion. pro μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, 2. sing. præs. imperat. act. verbi μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, particeps sum. Ex μετιμίχωνισ et ἴσχω.

Μετιμίχωνισ, ας, ἡ, transportatio, transmigratio; (2) incolatus, seu habitatio in peregrina regione. A

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, migro, transmigro, commigro; (2) incola sum et inquilinus. a. 1. μετιμίχωνισ, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετιμίχωνισ; Aristoph. Av. 1324. Hinc

Μετιμίχωνισ, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus.

Μετιμίχωνισ, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe sua relicta, incolatus. A μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, fut. ὄσων, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare jubeo; μετιμίχωνισ, transferor, migrare cogor; μετιμίχωνισ, p. part. pass. translatus. Μετιμίχωνισ αὐτῶν, Aristot.

Μετιμίχωνισ, ἡ, ὄν, ad incolas pertinens.

Μετιμίχωνισ, ε, τῶ, pensio quam inquilini quotannis evolvebant; at μετιμίχωνισ, ὦν, τῶ, apud Athenienses feræ ob receptos in urbem incolas; sacrum ob mutatas a civibus sedes celebrari solitum. A μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ, translatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, ε, translator incolarum. Οἰκισαὶ πόλιν, ε μετιμίχωνισ, Plut. in Rom. 69.

Μετιμίχωνισ, ὦ, fut. ὄσων, ædificatum muto, quod ædificatum erat alio modo ædifico. Μετιμίχωνισ τὴν Πωμαϊκὴν οἰκίαν, Plut.

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ, qui domicilium mutat.

Μετιμίχωνισ, ε, ὁ εἰς ἡ, inquilinus, incola, advena; μετιμίχωνισ etiam qui principum jussu in aliam civitatem pœnæ causa deportantur. Μετιμίχωνισ ἕρχομαι, commigro, Soph. Antig. 868.

Μετιμίχωνισ, ὁ, præfectus et qu. curator, syndicus, inquilinorum, nomen magistratus.

Μετιμίχωνισ, idem quod μετιμίχωνισ, Hom.

Μετιμίχωνισ, antiq. unde μετιμίχωνισ, a μετιμίχωνισ.

Μετιμίχωνισ, alia auspicia capio, instauro, repeto auspicia; (2) tento aliam fortunam.

Μετιμίχωνισ, fut. ὄσων, in genua subsido.

Μετιμίχωνισ, pro μετιμίχωνισ, Suid. Av.

Μετιμίχωνισ, neutrum participii præs. verbi μετιμίχωνισ, cum liccat, eum adsit. Τὸν μὲν πόνον μόνος ὄμῃν μετιμίχωνισ, Arrian. Hist. Alex. 5, 26.

Μετιμίχωνισ, fut. ὄσων, nomen aliequus muto; μετιμίχωνισ, a. 1. pass. inf. μετιμίχωνισ, perf. pass. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετιμίχωνισ, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετοπάζω, fut. άσω, una sequi facio, Hom. Ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπισσα (pro μετώ- πασα), Odys. 10, 204.
 Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum et asse- rum, seu cavum quod inter tigna et as- seres est, Vitruv. Ex μετὰ ὀπίη.
 Μετόπιον, adv. a tergo, postea.
 Μίσσησις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epygr. Ex μετὰ ὀπις, ultio.
 Μετόπισθεν, adv. pone, a tergo; (2) post, postea.
 Μετοπωρινός, ἡ, ὄν, qui extremi et senescentis autumni est, autumnalis. A
 Μετώπων, ε, τὸ, autumnus, Ph. senescens autumnus. Ex ὀπώρα.
 Μετώπων, ε, τὸ, spatium vel interstitium quod est inter arbores vel plantas, spatium inter arborum ordines; (2) interstitium inter campos arboribus cœsitos, in quo vel frumentum vel aliud quid seritur. Ex ὄρχος.
 Μετώπια, ας, ἡ, communitio, communicatio, consortium; (2) opp. σφεῖσι, et εὐπορία significat, Ern. A μέτωπι.
 Μετώπιαστικός, participativus; μετώπιαστικά, nomi- na apud Grammaticos, quæ participa- tionis significationem inclusam habent, ut ζύλιος, ligneus. A præc.
 Μετοχίτευσις, εως, ἡ, derivatio. Μετοχίτευσις τῶν ὑγρῶν ἐς τὸ ἔντερον, Aret. A
 Μετοχίτευσις, f. εἶσω, derivo, per canales deduco; μετοχίτευσθαι, derivari, manare. Με- τοχίτευσιν τὴν ἀπίχθειαν ἐς τὴν α.
 Μετοχή, ἡς, ἡ, participatio, communitio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A μετόχω.
 Μετοχικός, ἡ, ὄν, participialis; (2) particeps. A præc.
 Μετοχίλιζω, f. ἴσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero. Οὐδὲ κ' ὄχῃαι; Πρία μετοχίλισσις Συράων, Il. 24, 567.
 Μετοχμάζω, f. άσω, tollo, in tergum sustollo.
 Μέτοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, particeps; (2) socius. A μετόχω.
 Μετραπάται, Ath.
 Μετρέω, ᾧ, fut. ἴσω, metior; (2) aestimo; (3) moderor, modifico, modum et mensuram statuo; (4) emetior, transneo; μετρέωμαι, ἔμαι, dimensum accipio, mensura accipio; perf. μεμετρημένος, moderatus, Gl. Vet. Ἀπόσις ἡ Δημήτηρ πυρὸς πεινώσι μετρέτω, Aristoph. Av. 587. Ὡς εἰ τῶν ἰδίων τῆς ἀρμονίας μέτρησεν; Theocr. 10, 39. A μέτρον.
 Μετρηθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass.
 Μέτρημα, ἄτος, τὸ, dimensum, quod mensura attribuitur; (2) frumentum quod militibus datur. A μετρέω. Unde
 Μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio.
 Μετρητίον, adv. moderandum, Ph.
 Μετρητής, ἔ, ὁ, mensor; (2) metreta, cadus, amphora.
 Μετρητικός, ἡ, ὄν, ad mensuram pertinens; (2) metiendi peritus, R. A μετρητής.
 Μετρητικῶς, adv. mensorum more.
 Μετρητός, ἡ, ὄν, mensus, dimensus, demensus; (2) quod metiri possumus.
 Μετριάζω, f. άσω, mediocris sum, modicus sum, modum habeo; (2) moderate de me sentio, æquum et moderatum me præbeo, moderate et modeste loquor vel ago; (3) moderatone uti, moderationem adhibere. (3) αἰεὶ μετριάσωντες ἐπὶ τῶν θεαρχυτήρων, Appian. Punic. 57. Μετριάξιν πρὸς λῆσπην, Plat. τοῖς σοῖθ' αἰσ, Id.
 Μετριόνομα, fut. εἴσομαι, idem. A μέτριος.
 Μετριόνης, ἡ, ὄν, pertinens ad mensuram; me- tricis circa carmina et versus. A μέτρον.
 Μετριολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, moderatus in verbis.
 Μέτριον, ε, τὸ, mediocritas, Soph. modestia, Herodian.
 Μετριόπαιεια, ας, ἡ, mediocritas adfectuum; (2) moderatio; (3) moderatio animi, clementia. (3) Νεργόβριγος δὲ αὐτῆ περὶ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι, Appian. de Rebus His- pan. 48.
 Μετριόπαθειά, ᾧ, f. ἴσω, moderationem in ad- fectibus servo, modcrate affectibus indul-

geo, condoleo, in Epist. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. A
 Μετριόπαθής, εως, ὁ ἢ ἡ, qui modum tenet in ad- fectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριόπαθής, εως, moderatio. Ex μέτριος et πάθος, adfectus.
 Μετριόπαθής, adv. moderate, animo moderato.
 Μετριόποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, Suid. Ex μέτριος et ποσία, polus.
 Μετριόποτίω, modice se moderate potō. A Μετριόποτης, ε, ὁ, modice se moderate potans. Hinc superlat. Ath. ap. Poll. μετριόποσις ατος.
 Μέτριος, ία, ίον, vel μέτριος, ε, ὁ ἢ ἡ, modum non excedens, mediocris, modcratus, modic- us, non nimius; (2) qui modiciorcs habet facultates; (3) qui moderato et modesto ingenio præditus est; (4) æquus, non nimi- nis rigidus et severus, religiosus, justus; hinc (5) satis idoneus. μετρίοτερος reperitur pro minor. A μέτρον.
 Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, me- diocritas. A μέτριος.
 Μετριοφρονία, ᾧ, f. ἴσω, modeste de mc sentio.
 Μετριοφροσύνη, ης, ἡ, modesta de se opinio.
 Μέτρισμα, τὸ, mensura, Sch. Ar.
 Μέτριως, adv. modice, moderate, ita ut satis sit, modeste. A μέτριος.
 Μετριοσίδης, ἐς, numero similis, numerose so- nans.
 ΜΕΤΡΟΝ, ε, τὸ, mensura, temperamentum, modus; (2) vas quo aliquid metitur; (3) mensura in carmine; (4) servit periplirasi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.
 Μετρονόμοι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistra- tus Athenis, qui mensurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex ἴμεω.
 Μετροποίη, ας, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica.
 Μετρομαζέτω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi μετρομάζω.
 Μετρονύμια, ας, ἡ, nominis permutatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, tropus rhetorius. Ex ὄνομα. Hinc
 Μετρονυμικός, ἡ, ὄν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.
 Μετρονυμικός, adv. metonymice, per metonymi- am.
 Μετροσπῆδον, adv. qu. dic. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, fron- tibus alio conversis. A μέτωπον.
 Μετωσίας, ε, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, Gl. V. Ab eod.
 Μετωπιδάιος, α, ον, qui est in fronte. Ab eod.
 Μετωπίδιον, ε, τὸ, quod est in fronte; (2) fron- tale. Ab eod.
 Μετώπιον, ε, τὸ, spatium inter supercilia, frons. Ab eod.
 Μετωπίς, ἴδος, ἡ, fascia qua frons revincitur. Ab eod.
 Μέτωπον, ε, τὸ, frons; pars faciei quæ post seu supra oculos est; (μεταζῆ vel ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὀπίδος, in medio vultu, inter oculos medium, Eryn.) (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex ὄψι.
 Μετωποκόπος, ε, ὁ ἢ ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μέτωπον et σκοπός, speculator.
 Μετόχιστο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι.
 Μεῦ, mei, gen. sing. Dor. pro μεῦ, ab ἐγώ, ego.
 ΜΕΧΡΙ, vel seq. vocali, μέχρις, adv. (1) de termino ad quem, usque ad; (2) de tempore per quod, quoad, per. Hinc, μέχρις ποῦτε, quousque; μέχρις ἔν, quamdiu; μέχρις ἔ, quoadusque, quatenus, quantisper; μέχρις ἔ ἔν, quoad; μέχρις τινός; usque quo, quo- usque? μέχρις τινός, aliquatenus, quadante- nus; μέχρις τῶδε, hactenus; μέχρις πολλῶ, diu; μέχρις ζωῆς, quoad vivam; μέχρις παν- τός, in perpetuum.
 ΜΗ, adv. ne, non; (2) numquid? an? μή ἔ, μή ἔκ, μή ἔχ, quin nisi; μή γάρ γε, μή γάρ δῃ, μή δῖστα, absit enim; εἰ μή, nisi; εἰ δὲ μήγε, cæteroguin; sin minus; μή ἔρα, ne forte. Τὸ μή καλόν, quod inhonestum

est, scelus: vide in καλός. Εἰ δὲ μή, ali- quando reddenda sunt istæ particulae sin usco. Ὅστις ἐν εὐεῖθερος εἶναι βάλαται, μήτε θελέτω τι, μήτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μή, δαλείειν ἀνάγκη, Epict. 14. Μεμεχρά- νηται τῶνρον, εἰ τι μὴ δοκῶ πρόσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, παπαύσεται, Soph. Trach. 587. Μῆ ἔ τε ἔ μὴ differunt· ἔ μὴ significat non ab- solute, ἔ μὴ λάβωσι ὄ ἄρμενοι, placide non te audient; sed μὴ ἔ λάβωσι ὄ ἄρμενοι, vere- or, ut te sint placide cepturi, (subaudi- endo δέδοικα aut simile,) Eurip. Or. 774.
 Μηδάρῃ, et μηδαμῶ, adv. nusquam, nulla in parte, nequaquam. A μηδαμός.
 Μηδαμίνος, ἡ, ὄν, qui nullus preti est, inho- noratus.
 Μηδαμῶθεν, adv. nulla ex parte.
 Μηδαμῶθι, adv. nunquam, nusquam. A Μηδαμός, ἡ, ὄν, ne unus quidem, nullus. Ex μηδὲ ἐ ἀμός, aliquis (sed hæc est mera ter- minatio). Hinc
 Μηδαμῶσε, adv. nullum in locum.
 Μηδαμῶ, adv. nusquam.
 Μηδαμῶς, adv. nullo modo, neutiquam.
 Μηδὲ, conj. neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ἂν εἰς, ne unus quidem, nullus.
 Μηδία, τὰ, pudenda; (2) urina. (1) φίλε δ' ἀπὸ μηδία πατρός ἰσχυμένως ἦμισοι, Hesiod. Theog. 180. (2) λαγόνων δ' ἀπὸ μηδία χεῖρη, Oripian. Cyneg. 4, 441.
 Μηδία, μηδία, μηδία, genit. μηδίων, μηδίαυε, μηδένος, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ἡδὴ τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δοροῖ ἔρρησται' ἔλθων μένος, penitus perditos, liberavit, Soph. Aj. 1, 75. Ὅτι μὲ ἀντ' ἀνδρὸς ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι, Herod. 8, 106. Τὸ μηδὲν ποιήσαντες, Dionys. Halic. A. R. 8, 32. Πατρίδα . . . τὸ μηδὲν ἠρησάμενος, Appian. de Rebus Italicis. Ex μηδὲ ἐ εἰς, unus.
 Μηδίο, 2. sing. præ. imperat. med. Ion. pro μηδίοσ, a μηδομαι.
 Μηδέποτε, adv. haud unquam, numquam.
 Μηδέπω, adv. nondum, necdum.
 Μηδέποτε, adv. nunquam, nullo tempore.
 Μηδέτερος, ἴσα, ἔρον, neuter.
 Μηδέτερος, adv. neutro modo.
 Μηδέτερος, neutram in partem.
 Μηδέτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐμῆδετο, a μηδομαι.
 Μηδευμα, τὸ, consilium, astus. A μηδός.
 Μηδίζω, fut. ἴσω, Medos initor, seu sequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A Μηδός.
 Μηδία, ας, ἡ, Media.
 Μηδικός, ἡ, ὄν, Medicus. Μηδικὸς ὄπις, succus Medicus. Μηδικὴ πῶα, Medica herba. Μη- δική, sc. χώρα, Media. Μηδικὸν ἄλαν, Me- dicum malum, pomum. Gl. V. Μηδικόν, ci- treum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos gestæ, tempora et bella Persica.
 Μηδίο, ε, ὁ, Medius, Medus.
 Μηδὺς, ἴδος, ἡ, Media, regio Asia.
 Μηδισμός, ἔ, ὁ, Medismus, cum quis eum Me- dis facit. A Μηδίζω.
 Μηδιστὶ, adv. Medorum more.
 Μηδοκτόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui Medos vicit, Medo- rum occisor. Ex Μηδός et κτείνω.
 Μηδόλας, adv. nullo modo, nequaquam.
 Μηδομαι, f. ἴσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, struo. Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐμῆσαι' Ὀδυσσεύς, Soph. Phil. 1129. Πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μῆσται, Eur. Her. Fur. 1079. A Μηδός.
 ΜΗΔΟΣ, ε, ὁ, Medus, filius Medee; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μηδοῖ etiam Persæ non raro apud Vet.
 ΜΗΔΟΣ, εως, τὸ, cura, consilium; in pl. τὰ μῆδοα, consilia; (2) pudenda.
 Μηδοσύνη, ης, ἡ, consilium, Suid. A μῆδος.
 Μηδοσύνη, adv. nihil quidquam. Ex μηδὴ, ὅστις, et ἔν.
 Μηδοφόνος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod μηδοκτόνος.
 Μηθεῖς, ἐνός, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, et μηθεῖς, ἐνός, nihil quidquam.
 Μῆδω, seu μῆθοραμ, (ἴνυς) ex quo μανθάνω mu- tuatur sua tempora.

Μηκάζω, fut. ἄσω μηκάζειν, balare, usitat. de capris. A
 ΜΗΚΑΪΟΜΑΙ, ἄμαι μηκάσθαι, balare, caprisare; perf. part. med. μηκακώς, μηκακία.
 Hinc
 Μηκὰς, ἄδος, ἡ, quæ balat; μηκάδες, balantes.
 Μηκασμός, ἔ, ὅ, balatus. A μηκάζω.
 Μηκεδάνος, ἡ, ὄν, longus. A μήκος.
 Μηκέτι, adv. non amplius, ne posthac, non jam; (2) non, simpl.
 Μηκῆ, ἦς, ἡ, balatus. A μηκάομαι. Unde
 Μηρηπίκος, ἡ, ὄν, qui balare potest.
 Μήκισα, adv. longissime; (2) tandem. A
 μήκιστος, ἴση, ἴσων, longissimus; (2) procerissimus; ἐπὶ μήκιστον, diutissimus, Superlat. A
 μήκος.
 Μηκοσιώω, ᾧ, longitudinem addo. In Vulg.
 in longum produco, μηκοσιώωσας, (Ibid.) qui
 produxit. Ex μήκος et ποίω.
 ΜΗΨΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, pro-
 ceritas, statura, spatium. Ἐν μήκει χρόνον,
 diuturno tempore, Soph. Trach. 69.
 Μηκυῖα, fut. ὑνά, longum facio, protelo, pro-
 duco; μηκυμένη συλλαβῆ, syllaba quæ
 producit; aor. l. act. ἐμήκυσα. Μηκυῖον
 βονή, elata voce, Soph. Œd. Col. 489. Μηκυῖ-
 ον λόγους, longos proferre sermones, Id.
 Elect. 1484. Πόσως εἴσοιμ' ἂν ἄλλους εἴ με
 μηκυῖναι δέαι; Aristoph. Lys. 1135. χρόνον,
 Eurip. Fur. 87. βίον, Ib. 143. A præc.
 Unde
 Μηκυῖος, ἔ, ὅ, productio, dilatatio.
 ΜΗΚΩΝ, ανος, ἡ, papaver; (2) capillitium
 seu excrementum pinnarum et muricum;
 (3) pars media in conchis; (4) arenâ quæ-
 dam species in metallicis, Poll. Μήκωνες,
 pisces quidam gregales, Aristot. (5) pars
 intestinorum polypodis, instar vesicæ, atra-
 mentum continens. Μήκωνος ὄπτος, opium,
 Gl. V.
 Μηκωνίως, ἡ, ὄν, papavereus. A præc.
 Μηκωνίον, ε, τὸ, succus papaveris; (2) pri-
 mum excrementum infantum recens nato-
 rum. Ab eod.
 Μηκωνίς, ἴδος, ἡ, papaver, Gl. V. μηκωνίς Θεί-
 δαξ, species lactucæ atræ, sic vocata a
 copia lactis saporiferi.
 Μηκωνίτης, ε, ὅ, sc. λίθος, gemma papavera
 exprimens. Ab eod.
 Μηκωνίτις, ἴδος, ἡ, species lactucæ lacte
 saporifero abundans. Ab eod.
 Μηκωνοειδής, εος, ὁ ζῆ ἡ, papaveris speciem ha-
 bens. Ex μήκων et εἶδος.
 Μιλάνθῃ, ης, ἡ, scarabæorum genus ex flori-
 bus mali arboris nasci solitum. Ex μηλία
 et ἄνθος, flos.
 Μιλᾶτα, μηλάτων, oves, Eust. Ab
 Μιλᾶτης, ἔ, ὅ, opilio, Vatin. A μήλον.
 ΜΗΛΕΪ, ας, ἡ, malus, arbor.
 Μήλιος, ε, ὁ ζῆ ἡ, ovinus, ovillus: ut μήλειον
 κίρας, caro ovilla. A μήλον.
 ΜΗΛΗ, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirur-
 gicum, quo aliquid illinitur, vel finditur,
 vel extrahitur, vel infunditur; item quo
 immisso in vulnus, &c. tentant chirurgi
 latentia.
 Μήλια γῆ, terra Melia, coloris cineritii. A
 Μήλος, Melus.
 Μηλαυθμός, ἔ, ὅ, ovile, ovium stabulum. Ex
 μήλον et ἰαυθμός.
 Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ et Με-
 λιᾶδες. A μήλον. Unde
 Μηλιζώω, ad colorem mali vergo, colore ma-
 lum refero; (2) sum colore luteo.
 Μηλωνοειδής, εος, ὁ ζῆ ἡ, melinum seu colorem
 luteum referens. Ex εἶδος.
 Μηλωνίως, ὄσσαν, ὄεν, colorem mali cotonei re-
 ferens. Nicand. μηλωνόσσαν, quamvis ibi
 μιλωνόσσαν legatur. A μήλον. Unde
 Μήλωνος, ε, ὁ ζῆ ἡ, colorem mali habens, luteus;
 flavus, gilvus; μήλων ἔλαιον, melinum
 oleum, ex malis cotoneis.
 Μήλιος, ε, ὁ, e Mclæ insula oriundus. Μήλιος
 λιμνίς, Melia fens, Ptoz. i. e. maxima.
 Μήλις, ἴδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus qui-
 dam asinorum. A μηλία.

Μηλις, ἴδος, ἡ, regio Thessaliæ. Μηλις λίμνη,
 sinus Maliacus, Soph. Trach. 636.
 Μηλίτης, ε, ὁ, se. ὄνος, vinum e malis coto-
 neis. A μήλον.
 Μηλοβάτιω, ᾧ, fut. ἴσω, oves scando, oves in-
 scendo. Ex μήλον et βάτιω, scando.
 Μηλοβολέω, ᾧ, fut. ἴσω, malo seu malis peto;
 (2) ad rem Veneream aliqua illecebra in-
 cito. Ex μήλον et βάλλω.
 Μηλοβοτέω, ᾧ, fut. ἴσω, oves pasco.
 Μηλοβοτή, ἦρος, ὁ, ovium pastor, opilio.
 Μηλοβοτής, ε, ὁ, idem. Ex μήλον et βόσκα.
 Μηλόβοτος, ε, ὁ ζῆ ἡ, ab ovibus depastus; (2) in-
 cultus, ab hostibusque vastatus et pecori-
 hus ascendis relictus. Ex iisd.
 Μηλόδοκος, ὄν, epith. templi, ob sacrificia ex
 ovibus, ap. Pind.
 Μηλοειδής, εος, ὁ ζῆ ἡ, mali speciem habens,
 sive color, sive re alia. Ex εἶδος.
 Μηλοθύτης, sacerdos, nempe, mactator ovium,
 Eurip. Alcest. 119.
 Μηλόκαρπον, τὸ, aristolochiæ longæ, quæ ma-
 scula dicitur, cognomen, Gorr.
 Μηλολόνηθι, α, μηλολόνηθι, ης, ἡ, melolonthæ,
 animalculum floribus insidere solitum, quo
 pueri ad ludum utuntur; (2) lusus ille
 puerilis; (3) floris genus. Ex μήλον et
 ἄνθος.
 Μηλομάχια, ας, ἡ, pugna pomis seu malis com-
 missa. Ex μήλον et μάχη.
 Μηλόμελι, ἴτος, τὸ, potus e melle et malis coto-
 neis. Ex μήλον et μέλι.
 ΜΗΛΩΝ, Dor. μάλων, ε, τὸ, malum, pomum;
 (2) μήλα, genæ; etiam de mammis puella-
 rum.
 Μῆλον, ε, τὸ, ovis, pecus; plur. μήλα, pecu-
 des.
 Μηλονόμας, Dor. pro μηλονόμης, idem quod
 μηλονομέω. Ἐπὶ δὲ σοῖσι μηλονόμας ἐν δόμοις
 γίνεσθαι, Eurip. Alcest. 576.
 Μηλονομέω, εως, ὁ, pastor ovium, opilio, Hes.
 ubi plur. μηλονομέαις ποιμένες. Ex μήλον et
 νέμω, pasco.
 Μηλονόμος, ε, ὁ, idem, Suid. Ex iisd.
 Μηλοσάριος, et μαλοσάριος, pro μηλοσάριος,
 ε, ὁ ζῆ ἡ, genas habens malis similes, cujus
 genæ mali colorem vel rotunditatem re-
 ferunt. Ex μήλον et παρία.
 Μηλοσπίτης, melopepones, species cucume-
 rum. Ex μήλον et σπῆον.
 Μηλοσπλάκνυντιον, ἰε, τὸ, compositio pharmaco-
 pæorum e malis cotoneis vino coctis, ad-
 jectio postea melle, pipere, aniso, aliisque. A
 Μηλοσπλάκνυς, ἄνθος, ὁ, placentia e malis cotoneis.
 Ex μήλον et πλακῦς.
 Μηλοσκοπος, ε, ὁ ζῆ ἡ, unde oves seu pecora
 quævis conspici possunt.
 Μηλοσπορος, ε, ὁ ζῆ ἡ, malis scu pomis consi-
 tus. Ἐπὶ μηλοσπορον ἀπᾶν, Eurip. Hēr. 742.
 Μηλοσσός, ε, ὁ ζῆ ἡ, ovium servator.
 Μηλοσφάγιω, ᾧ, f. ἴσω, oves jugulo, oves mac-
 to, pecora seu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν
 τε, βεβήτοισι ἐπ' ἐσχάραις, Aristoph. Av. 1237.
 Simpliciter immolo. Μηλοσφαγεῖ Θεοῖσιν ἔμ-
 μν' ἱερά τοῖς σωτηρίοις, Soph. Elect. 280. Ex
 μήλον et σφάττω, macto.
 Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2)
 ovium immolatio, Hes. Ex iisd.
 Μηλοσφάθος, ε, ὁ ζῆ ἡ, oves alens. Ex σφίρω.
 Μηλοσχος, ε, ὁ, strophium coercentis puella-
 rum mammis usitatum, in Anthologia Re-
 iskiū, ubi legendum per η et non per ε.
 Μηλοσφαγός, ε, ὁ ζῆ ἡ, oves comedens, ovilla
 carne vescens. Ex μήλον et φάγος.
 Μηλοσφόνος, ε, ὁ ζῆ ἡ, oves occidens.
 Μηλοσφορέω, ᾧ, f. ἴσω, mala seu poma fero:
 Μηλοσφορός, ε, ὁ ζῆ ἡ, pomifer, mala seu poma
 ferens; μηλοσφοροί, regis Persarum satellites
 aurea mala gestantes in hastis. Ex μήλον
 et φέρω.
 Μηλοσφύλαξ, ἄκος, ὁ ζῆ ἡ, ovium custos.
 Μήλω, ᾧ, f. ἴσω, specillum immitto, specillo
 tænto, exploro; (2) demergo, insero vel
 tentandi vel tingendi causa. A μήλη.
 Μήλωρον, ε, τὸ, coloramentum, cui pannus

immergitur, Suid. (2) vitis alba, Diosc.
 Ab eod.
 Μήλων, ανος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia
 malis sacra fiebant, Poll. A μήλον.
 Μήλωσις, εως, ἡ, specilli demissio, exploratio,
 quæ fit immisso specillo. A μηλόω.
 Μηλωσῆ, ἦς, ἡ, scil. δορά, pellis ovina; (2)
 pellis quævis. Gl. V. pellis lanata. A μήλον,
 οἷς.
 Μηλωτής, ἔ, ὅ, ovium pastor. Ab eod.
 Μηλωτίς, ἴδος, ἡ, specillum, quo ad repurgan-
 das aures utimur. Gl. V. specillum. A
 μήλη. Unde
 Μηλωτίς, ἴδος, ἡ, Gl. V. auriscalpium.
 Μήλωψ, ὄσπος, ὁ ζῆ ἡ, colore malum referens,
 mali faciem habens. Ex μήλον et ψῦ.
 ΜΗΝ, κοῆ, autem, vero, pro δὲ; (2) tamen;
 (3) profecto, sane; ἀλλὰ μὴν, atqui, vero,
 enimvero; ἀλλὰ μὴν ἔδει, neque vero, sed
 neque; γε μὴν, vero, porro; ἢ μὴν, certe
 quidem, equidem, profecto; εἰ μὴν, quin-
 etiam; εἰ μὴν δὲ, immo, enimvero; εἰ μὴν
 γε, at saltem, at vero; εἰ μὴν εἰ, quin etiam;
 εἰ μὴν, non tamen, ne vero.
 ΜΗΝ, μηνός, ὁ, mensis; οἱ μῆνες, menstrua.
 Μηνᾶγυρτέω, ᾧ, stipem colligo Matri Deūm. A
 Μηνᾶγυρτής, ε, ὁ, qui singulis mensibus Matri
 Deūm stipem colligit, quod officium Rheæ
 sacerdotis erat. Ex μὴν et ἀγύριω.
 Μήνατο, 3. sing. aor. l. ind. med. ἴον, pro ἐμ-
 νατο, a μαινόμεαι.
 ΜΗΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.
 Μηνᾶιος, αἶα, αἰον, menstruus, qui est unius
 mensis. A μήνη.
 Μηνιάμα, ἄτος, τὸ, ira perseverans, simulas,
 odium. A
 Μηνιάω, ᾧ, fut. ἄσω, iram vel odium exerceo,
 irascor. A μήνιος.
 Μηνίγγιον, ε, τὸ, membranula. A μήνιγξ.
 Μηνιγγοφύλαξ, ἄκος, ὁ, custos membrana cere-
 bri; (2) instrumentum chirurgicum.
 ΜΗΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris
 tegens; (2) membrana quævis; (3) sedi-
 mentum vini in dolio, priusquam efflo-
 rescat et ebulliat, Hes.
 Μηνιμός, ε, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A
 μήνιος.
 Μηνίμα, ἄτος, τὸ, idem; (2) furor, insania.
 Κᾶν παλαιῶν μνημάτων ἐφέλικται σίγματα,
 Hierocl. in Aurca Carm. 136. Ab eod.
 ΜΗΝΙΣ, ἴος, vel ἴδος, ἡ, ira permanens, diu-
 turna, odium, inimicitia.
 Μηνίσας, qui iratus fuit, aor. l. part. act. verbi
 μνήω.
 Μηνίσκος, ε, ὁ, lunula; (2) species aciei;
 (3) μνηστικοί, umbellæ lunatæ, in statu-
 rum capitibus, quæ lunæ crescentis cor-
 nua referunt; (4) ἀρραμεντα gubernaculi;
 (5) membrana tenues, bractæ; (6) orna-
 menta collaria, torques, monilia, Dim. a
 μήνη.
 Μηνία, f. ἴσω, succenso; iram, odium, vel si-
 multatem exerceo; irascor. Αὐτὰρ ὁ μνήω,
 νησοὶ παρήμενος, Il. 1, 448. A μήνιος.
 Μηνιοειδής, εος, ὁ ζῆ ἡ, lunæ formam habens,
 lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex
 μήνη et εἶδος, species. Hinc
 Μηνιοειδῶς, adv. in modum lunæ curvatæ seu
 falcatæ.
 Μηνίωμα, ἄτος, τὸ, signum, indicium, indica-
 tio, significatio. Ph. indago. A μνήω.
 Unde
 Μηνίωσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.
 Μηνιότης, ἦρος, ὁ, idem quod
 Μηνιότης, ἔ, ὁ, index, nunciator, delator; (2)
 dicitur et de Historico, ap. Luc. Hinc
 Μηνιότηκός, ἡ, ὄν, significandi seu indicandi
 vim habens, significativus. Gl. V. indica-
 tivus.
 Μηνύτρον, ε, τὸ, indicii præmium:
 Μηνύτωρ, ὄρος, ὁ, index, nunciator. A
 ΜΗΝΥΪ, fut. ἴσω, indicio, significo, nuncio,
 certiorum facio, declaro, dæfero; μενηνυῖ-
 ναι, perfect. inf. indicasse; aor. l. παρ-
 μενηνυῖς, indicatus. Ποῖα γὰρ ἀνόρθος τὴν δὲ
 μνήωσι τύχην; Soph. Œd. Tyr. 101.

MHO'N, *u*, τὸ, meum, herba, alias athamanticum. *Angl.* SPINEL, or MEW.
 Mή πινάλης, *Poet.* pro μή ἐπιβάλης, ne injicias, ne injiceret; sic
 Mή πινάλης, *Poet.* pro μή ἐπιτάμης, ne incidat.
 Mήπη, nequa, *Gl. V.*
 Mήποτε, nunquam, non unquam; (2) nequando; (3) ne; (4) num, μὴποτε ἔν, numquid ergo; (5) forte.
 Mήποθεν, necunde, *Gl. V.*
 Mήποτε, nequando, *Gl. V.*
 Mήποτε ἔν, numquid ergo, *Gl. V.*
 Mήπε, neubi, ne forte.
 Mήπω, nondum, necdum.
 Mήπως, *adv.* idem.
 Mήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.
 Mηρούς, αἶα, αἰὼν, femoralis. *A. μηρός.*
 MH'PINΘOZ, *u*, δ, funiculus, filum. Πέλειαν λιπατῆρ μοιῶν ἔδωκεν ἰδίω, *Il.* 23, 854. 'H μήρινθος ἔδωκεν ἰδίω, hoc consilium nihil efficit, *Arist. Thesm.* 935. Proverbium: a metaphora τῶν σχοίνους θρηυόντων ἢ ἀλιεύοντων, de funiculo piscatorio.
 Mηρίον, *u*, τὸ, femur. *A. μηρός.*
 Mηροῦράφης, ἔος, δ ἢ, femori insutus; epith. Bacchi. *Ex μηρός et ῥάπτω, suo.*
 MHPOZ, *u*, δ, femur, femem, plur. μηρῶ, per Metonym. pro μηρός, *Odys.* 2, 179.
 Mηροτομῶ, *u*, fut. ἴσω, femur incido, femur abscindo. *Ex μηρός et τέμνω.*
 Mηροτάφης, ἔος, δ, epith. Bacchi, quia in Mero monte educatus, *Strabo.*
 Mηροτύπης, ἔος, δ ἢ, femora feriens seu percutiens. *Ex μηρός et τύπτω.*
 Mήρυκα, ἄτος, τὸ, ap. Nic. de tractu et glomeratione serpentis. *A. μηρύκω.*
 Mηρυκάζω, fut. ἴσω, cibum remando, rumino.
 Mηρυκάομαι, ἄμαι, rumino.
 Mηρυκίζω, fut. ἴσω, idem. Hinc
 Mηρυκισμὸς, *u*, δ, ruminatio.
 Mηρύκος, et μηρύκομαι, revolve, rumino.
 Mήρυμα, ἄτος, τὸ, glomeramen. *A. μηρύω.*
 Mήρυξ, υἱος, δ, piscis quidam ruminans. *Gl. V. rumen. A. μηρύω.*
 Mηρύσασθαι, glomerasse, aor. 1. inf. med.
 MH'Y Q, f. ἴσω, revolve, glomero, agglomerare, et filum deduco; (2) texo, intexo. Τῷ περὶ μὲν χεῖρα μωρεῖται ὑφ'ὀφθί κισσός, *Theoc.* 1, 29.
 Mήσω, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἰμύσσω, a μῆδομαι, curo.
 Mήσσει, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μῆσσαι.
 Mήσσεια, ἦ, investigatrix, *Æsch.*
 Mήσι, *Dor.* pro μή ἐσι, non est, sed recte etiam scripsit μή ἐσι. *Conf. μὴ πινάλης.*
 Mήσω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἰμύσσω.
 Mήσω, υἱος, δ, consiliarius, consultor; (2) peritus. (2) μῆσος ἄυτῆς, *Il.* 4, 328. *A. μῆδομαι vel μῆδομαι.*
 MH'TE, conj. neque, nec.
 Mητίος, *u*, δ, maternus, in Epigram. *A.*
 MH'THP, μητίος, et per Synocor. μητρός, ἦ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; apud Scripti. Eccles. baptisterium.
 Mήτιρα, ἦ, mater, al. δμήτιρα, *Il.* 14, 259.
 Mήτι, ne quid, numquid; pro μή τι.
 Mητιάω, *u*, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιάωσι, 3. plur. ind. pro μητιάω, μητιάωσι, μητιάωσα, part. præsent. fœm. pro μητιάωσα, μητιάωσα. Dicitur et μητιάωθαι, significatione act. *A. μήτις.*
 Μητιάτης, *u*, δ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητίετα pro μητιάτης, ap. *Hom.* Ab eod.
 Μητίζομαι, vel potius μητιόμαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor; fut. μητίσομαι, versus causa μητίσομαι.
 Mίσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθευ λυγρὰ, *Il.* 3, 416.
 Mήτιμα, ἄτος, τὸ, consilium, *Eust.*
 Μητίσις, ἔσσα, ἔν, consilio abundans, cui multum est consilii.
 Μητιάσιν, consultant, 3. plur. præsent. ind. act. *Poet.* cum ἰφελικῶ pro μητιάω, a μητιάω.

MHTIΣ, ἴδος, ἦ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafum consilium.
 Mητιώ, idem quod μητίζομαι, *Eust.*
 Mήτοι, *adv.* ne forte.
 Mήτοιγε, *adv.* idem, nequaquam.
 Mήτρα, *as*, ἦ, matrix, uterus, vulva; (2) secundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. *A. μήτηρ.*
 Mητραγυρτίω, *u*, fut. ἴσω, Matri Deum sive Cybelæ stipem colligo. *A.*
 Mητραγύρτης, *u*, δ, qui Matri Deum stipem colligit. *Ex μήτηρ et ἀγείρω.*
 Mητραδῆλφος, *u*, δ, matris frater, avunculus; sed ἡ μητροδῆλφος, *u*, matris soror, matertera. *Gl. V. μητραδίφω, matertera.*
 Mητραῖζεν, matrescere, *Gl. V. A. μήτηρ.*
 Mητραλοίας, et μητραλώας, et -ης, *u*, δ, matris percussor, matricida. *Ex μήτηρ et ἀλοία.*
 Mητραλώη, *All.* et *Ion.* pro μητραλοία.
 Mητραρίον, *u*, τὸ, matercula, *Gl. V. A. μήτηρ.*
 Mητραρχύτης, *u*, δ, instrumentum quo medicamentum in uterum infunditur. *Ex μήτρα et ἐγχύω, infundo.*
 Mήτηρ, *Ion.* pro μήτηρ.
 Mητιάζεν, idem quod μητραγυρτίω, *Poll.*
 Mητρίδος, *a*, *on*, epith. urtica; matrix, semen in se habens, ap. *Aristoph. Ern.*
 Mήτριος, τὰ μήτρια, materna, *Gl. V.*
 Mητρίκος, ἦ, ἄν, maternus. *A. μήτηρ.*
 Mητροικῶς, *adv.* matris more.
 Mητροίς, ἴδος, ἦ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater aliquid oriunda est. *Ex μήτηρ.*
 Mητρογῆμῶ, *u*, fut. ἴσω, matrem uxorem duco.
 Mητροδίδακτος, *u*, δ ἢ, a matre edoctus. *Ex διδάσκω.*
 Mητροδόκος, *u*, δ ἢ, a matre receptus. *Ex δέχομαι.*
 Mητροῦθεν, *adv.* a matre, ex parte matris.
 Mητροῦθος, *u*, ἦ, Dei mater, seu parens; epith. *B. Virginis.*
 Mητροκαίσιγγητος, *u*, ἦ, matris germana, matertera.
 Mητροκασίγγητος, *u*, δ, matris frater, avunculus.
 Mητροκτονία, *u*, fut. ἴσω, matrem occido. *A.*
 Mητροκτονία, *as*, ἦ, matricidium, *R. A.*
 Mητροκτονος, *u*, δ ἢ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. *Ματροκτονίαι ἀίμα χειρὶ θέσθαι, cæde matris manus pollueret, Eurip. Or.* 831. *Ex μήτηρ et κτείνω.*
 Mητροκαμία, *as*, ἦ, vicus aliorum vicorum mater; seu ex quo colonia deducuntur. *Ex μήτηρ et κάμω, vicus.*
 Mητρομήτωρ, υἱος, ἦ, matris mater, avia materna. *A. μήτηρ geminato.*
 Mητροῖζενος, *u*, δ ἢ, spurius.
 Mητροπαρθενος, *u*, ἦ, mater et virgo, epith. *Marie.*
 Mητροπάτωρ, υἱος, δ, matris pater, avus maternus.
 Mητροπόλις, υἱος, ἦ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emittit; urbs prima provincia.
 Mητροπολίτης, *u*, δ, qui ex urbe matrice seu metropoli est; (2) episcopus metropolitani, qui metropoli præest, et alios episcopos sub se habet. *A. præc.*
 Mητροπάλας, *u*, δ, sacerdos Cereris.
 Mητροπρεπῶς, *adv.* ut matrem decet. Quasi a μητροπρεπής. *Ex μήτηρ et πρέπει.*
 Mητροπράσις, *u*, δ, qui matrem violat, qui matris manus intulit, *Suid.* *Ex πράω.*
 Mητροπρίπτως, *u*, δ ἢ, a matre abjectus, *R. Ex μήτηρ et πίπτω.*
 Mητροπρεφής, ἔς, matris alumnus. *A. πρέφω.*
 Mητροτύπτης, *u*, δ, matricida. *A. τύπτω.*
 Mητροφλόος, *u*, δ ἢ, qui matrem occidit, matricida. *Ex μήτηρ et φθείρω.*
 Mητροφόνος, *u*, δ, idem. *Ex φίνω.*
 Mητροφόντης, *u*, δ, idem. 'O μητροφόντας δράκων, (Orestes) *Eurip. Orest.* 1424. *Ex eod.*
 Mητρούα, ἄς, ἦ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, et tamen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua dura. *A. μήτηρ.*

Mητραῖζεν, novercari, *Gl. V. A. præc.*
 Mητρούς, *u*, δ, vitricus, pro jocum. *Ab eod.*
 Mητρουῶδης, *u*, δ ἢ, novercalis. *A. μητρούα.*
 Mητρουῶκος, ut μητρουῶκος ἀγιστία, purificationes in sacris Cybeles fieri solitæ. *A. μητρούς.*
 Mητροῦας, seu ματροῦας, δ, matris pater, vel maternus avus, *Poll.*
 Mητροῦας, idem quod μητροῦας, *Ep.*
 Mητρουμῆϊαν, nomen e nomine matris factum.
 Mητροῦς, ἴα, ἴων, maternus. Hinc et μητροῦς, *u*, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum.
 Mητροῦα, τὰ, sacra Cybeleia.
 Mήτρας, υἱος, δ, avunculus maternus. *Accus. μήτραω. Πατρός ἰδὼ φίλον μήτραω κατῆκτα, Il.* 2, 662.
 Μηχανάσται, machinatur, 3. sing. præsent. ind. med. *Poet.* pro μηχανάται. *A.*
 Μηχανάομαι, ἄμαι, fut. ἴσομαι, machinor, molior, struo, agito; inf. μηχανάσθαι, *Poet.* μηχανάσθαι, 3. plur. præsent. ind. *Poet.* pro μηχανάονται, μηχανάονται, μηχανάομαι, part. *Ion.* pro μηχανάομενοι. Μηχανάομαι etiam pass. ut μεμηχανήστω, plusquam perfect. arte mechanica factus erat; part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; subdole compositus. Terminations activæ raro occurrunt in *Soph.* μηχανῆν, moliri, *Hom.* μηχανάοντας, part. *Ion.* pro μηχανάοντας, μηχανάοντας. Μεμηχανήσται τέρων, rite confectam, *Soph. Trach.* 595. Πάντ' ἐμμηχανήσθ' ἰφ' ὑμῖν, *Aristoph. Pace.* 619. 'Εκ τῶν γὰρ ἰσθλῶν αἰσχροῦ μηχανάομεθα, *Eurip. Hipp.* 335.
 Μηχανάω, ἄν, conor aliquid efficiendum, quæro rationem efficiendi, molior, struo. Oἱ δὲ ἰσθλῶν ἀτάσθαλα μηχανάοντας, *Odys.* 18, 142. Ἀνάκομ' ἐν ἀνθρώποισι μηχανῆν θεῶς, *Soph. Aj.* 1037. Forma media usitator est.
 Μηχανάω, fut. ἴσω, excogito, machinor. Hinc perf. part. pass. μεμηχανημένος, excogitatus, 2 *Paralip.* 26, 15. *Suic.* *A.*
 MHXĀNH, ἦς, ἦ, machina, instrumentum; (2) artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (3) commentum, ars, solertia; (4) machina bellica; (5) machinatio, consilium, molitio, *Gl. V. πάση μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, ἔδωκε μηχανῇ dicitur de re impossibili.*
 Μηχανήμα, ἄτος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagemata; molitio, *Gl. V. A. μηχανάομαι.*
 Μηχανήσις, υἱος, ἦ, machinatio, machinamentum. *Ab eod.*
 Μηχανήσιον, *adv.* posit. machinandum. *Ab eod.*
 Μηχανητής, *u*, δ, machinator. *Ab eod.* Hinc
 Μηχανητικός, ἦ, ἄν, machinandi, seu machinas conficiendi, peritus; (2) solers in excogitando.
 Μηχανηφόρος, *u*, δ ἢ, machinam ferens, *Suid.* *Ex μηχανῇ et φέρω.*
 Μηχανικός, ἦ, ἄν, machinandi, seu machinas fabricandi, peritus; (2) subst. artifex eorum quæ ingenio simul et manu fiunt; sed ἡ μηχανικὴ, ἦς, scil. τέχνη, ars mechanica;
 Μηχανιώτης, *u*, δ, machinator, versutus. *Voc. μηχανιώτα. A. μηχανῆ.*
 Μηχανοδίφης, *u*, δ, idem. *A. διφάω.*
 Μηχανίσις, ἔσσα, ἔν, idem.
 Μηχανοία, 3. plur. præsent. opt. med. *Ion.* pro μηχανοίοντα, a μηχανοίωμαι.
 Μηχανοποιός, ἄν, machinas fabrico, *R.*
 Μηχανοποιία, *as*, ἦ, machinarum fabricatio. *A.*
 Μηχανοποιός, *u*, δ ἢ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex et moderator. *Ex μηχανῇ et ποίω.*
 Μηχανοῦρβω, fraudes excogito.
 Μηχανοῦρβωφια, *as*, ἦ, machinarum structio, fraudum excogitatio. *A.*
 Μηχανοῦρβωφίος, *u*, δ ἢ, dolorum et fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. *Μηχανοῦρβωφίον κακῶν, Eurip. Andr.* 448. Ἀπάντων τῶνδε μηχανοῦρβωφός, *Id. ibid.* 1117. *Ex μηχανῇ et βόπτω.*
 Μηχανοῦργός, *u*, δ ἢ, machinas fabricans. *Ex μηχανῇ et ἔργον.*

Μηχανάμενος, praes. part. med. contr. pro μηχανάμενος, a μηχανάω.
 Μηχάρα, τὸ, artificium, commentum, conamen; (2) adjumentum, remedium, *Lycophr.* A
 Μίχρος, εὐός, τὸ, artificium, machinatio, consilium, commentum; (2) dolus, ars. A μάω.
 Μία, una. Vide εἶς.
 Μιαγωγμία, ας, ἡ, nuptiae incestae, impurae, *Suid.* Fut. *μιαίνω* et *γώμος*.
 ΜΙΑΨΝΩ, fut. *αναώ*, inquit, conspurco, polluo, fædo; (2) inficio colore, tingo; (3) conscelerero; *μίσγη*, 3. sing. aor. 1. act. conj. tinxerit; *μιάνθησαν*, 3. plur. aor. 1. pass. pro *εμιάνθησαν*, maculati sunt; *μιάνει*, aor. 1. act. inf. violare, *Pl.* *Εἴματα καλά μιανέεις*, *Theoc.* 27, 52. *Οὐ μιανέηναι Ξέλων*, *Eur. Ion.* 1159.
 Μιαφορέω, ᾧ, fut. *ἴσω*, polluo mc caede, homicidium perpetuo; *μιαφορέω*, trucidat. *Πόντην γ' αἵρεσαν μιαφορέων*, *Eur. Iphig. in Aul.* 1412.
 Μιαφρονία, ας, ἡ, contaminatio e caede; (2) caedes nefaria et scelerata, homicidium impium, parricidium. A
 Μιαφρός, ε, ὁ ἢ, qui se caede polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. Ex *μιαίνω* et *φρός*.
 Μιαφρονόστυ, adv. crudelissime, fœdissime.
 Μίαμιμα, ἄτος, τὸ, tinctura, *Suid.* A *μιαίω*.
 Μιάθην, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Beot.* pro *εμιάνθησαν*, a *μιαίω*.
 Μιασις, εὐός, ἡ, pollutio. Ab eod.
 Μιαντός, inquinatus, *Gl. V.* Ab eod.
 Μιανώ, fut. 1. ind. act. verbi *μιαίω*.
 Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus. A
 Μιάρος, ῥά, ῥόν, spurcus, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A *μιαίω*.
 Μιαροφάγῳ, ᾧ, fut. *ἴσω*, cibis vetitis vescor.
 Μιαροφαγία, ας, ἡ, vetitorum esus. A
 Μιαροφάγος, ε, ὁ ἢ, qui vetitis cibis vescitur.
 Μιαρός, adv. impure; (2) scelestus, scelerate.
 Μίασμα, ἄτος, τὸ, inquinamentum; (2) contagium; (3) piaculum; (4) stuprum. *Μίασμα τῆ ἐπιθνήσκουσ, piaculum defuncti contractum necce*, *Soph. Œd. Tyr.* 313.
 Μιαρός, ε, ὁ ἢ, idem. A *μιαίω*.
 Μιάσος, ορος, ὁ, contaminator; (2) fœdus, impurus, caede vel alio scelere contaminatus; (3) malus genius, furia vindex. (3) *αὐθέντην δέ σε, μιάσος ὡς τιν' εἰσδιδοχά*, *Euripr. Andr.* 615. *Σὺ κάρα μιάσους, tuo capiti dæmones infesti*, *Id. Med.* 1371. *Τὴν Ἑλλάδος μιάσος εἰς ἄσθ βαλέει*, *Id. Or.* 1584. Ab eod.
 Μίγνω, adv. mistim, promiscue. A *μίγνυμι*.
 Μίγνῳ, adv. idem et ab eod.
 Μιγάζομαι, miscere. Ab eod.
 Μιγῶς, ἄδος, ὁ ἢ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc *μιγάδες*, hominum colluvies, homines promiscue convene. Ab eod.
 Μίγδα, adv. mixtim, promiscue;
 Μίγδην, adv. idem. Ab eod.
 Μιγείν, mixti sint, 3. plur. aor. 2. opt. pass. pro *μιγνήσαν*, *Il.* 3, 301.
 Μιγείν, 3. sing. aor. 2. opt. pass. verbi *μίγνυμι*.
 Μιγεις, mixtum, part. aor. ejusd.
 Μίγην, 3. plur. aor. ejusd. in ind. *Ion.* et *Beot.* pro *εμιγνήσαν*.
 Μιγέων, 3. plur. aor. ejusd. conj. *Ion.* et cum *ν ἐφέλω* pro *μιγῶσι*.
 Μιγήμεναι, a. 2. inf. *Dor.* et *Att.* pro *μιγῆναι*.
 Μίγην, aor. idem in ind. *Ion.* pro *εμιγῆν*.
 Μιγῆναι, aor. idem in inf.
 Μιγήσομαι, fut. 2. ind. pass. verbi *μίγνυμι*.
 Μίγμα, ἄτος, τὸ, mixtura, farrago; *μίγματα*, peculiariter de medicamentorum misturis. Ab eod. *μίγνυμι*.
 Μιγμασπάλος, ε, ὁ, pharmacopola.
 Μιγμός, ε, ὁ ἢ, idem quod *μίγμα*, *ap. Laert.*
 ΜΙΓΝΨΜΙ, vel *μιγνώω*, fut. *μιζῶ*, misceo, permisceo; pass. *μιγνύσθαι*, misceri; prope accedere, consuescere, de concubitu; aor. 1. inf. *μιχθῆναι* aor. 2. *μιγῆναι* part. aor. 1. *μιχθεῖς*, *μιχθεῖσα* perf. pass. part. *μεμιγμένος*,

mistus. *Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς*, *Aristoph.* *Pace*, 1152. *Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς*, *Eur. El.* 756.
 Μιγνύω, miscere, praesens in inf. act.
 Μίγω, (inus) unde *μίξω*, f. verbi *μίγω*, seu *μίγνυμι*.
 ΜΙΔΑΣ, ε, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiae; (2) nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicit; (3) bestiola fabas excedens.
 Μιθόβος, pro *μιαφρός*.
 ΜΙΘΡΑΣ, ε, ὁ, Sol, apud Persas, ut Deus.
 Μικκός, ἡ, ὄν, parvus, exiguus. Hinc *μικκόν*, adv. parum, paulisper. *Vox Dorica*.
 Μικκύλος, parvulus, pusillus. Dim. a praec. *Μικραδίκητικός*, ἡ, ὄν, in parvis injuriosus.
 Μικραΐτιος, ε, ὁ ἢ, ob parvas res expostulans. Ex *μικρός* et *αἰτία*, causa.
 Μικραύλαξ, ἄκος, ὁ ἢ, paucos vel etiam parvos sulcos habens, *Suicer*.
 Μικρός, gen. sing. f. g. pro *μικρῶς*.
 Μικροάτιλος, α, ον, regnum parvum habens. *Μικροασιλίας δὲ ἕως αὐτῶ τῆς ἀρχῆς δίσται τῆ πατρὸς διός, quae regia eju. auctoritas intra paucos duntaxat homines concluderetur, precatus est suum patrem Jovem*, *Eustath.* ad *Hom. Il.* 1. A
 Μικροασιλεύς, εὐός, ὁ, rex parvus, regulus. *Μικροασιλεύς αὐτὸς ἄν, parvo admodum regno potitus*, *Eustath.* ad *Hom. Il.* 1.
 Μικρόβιος, ε, ὁ ἢ, breve tempus vivens, qui exiguae est vitae.
 Μικρόβολος, ε, ὁ ἢ, parvas habens glebas.
 Μικρογένειος, ε, ὁ ἢ, parvum mentum habens, *R.* Ex *μικρός* et *γένειον*.
 Μικρογένυς, υος, ὁ ἢ, idem, *R.*
 Μικρογλαφύρος, ε, ὁ ἢ, parvos et aptos articulos habens, *Suicer*.
 Μικρογνωμοσύνη, pusillanimitas, animus demissus et abjectus, *Pollucis Onomast.*
 Μικρογράφεύς, vocali brevi scribo, verbi causa, o pro ω. *Μικρογραφεῖν δὲ δεῖ τὸ ἔρος, διὰ τὸ εἶναι τὸν πόδα ἀνάπτειον*, *Schol. Soph.* ad *Elect.* 199.
 Μικροδότης, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex *μικρός* et *δοτός*.
 Μικροθαύματος, ὁ ἢ, res parvas admirans, *Schol. Aristoph.* ad *Equit.* A *θαυμάζω*.
 Μικροθύμῳ, ᾧ, fut. *ἴσω*, animo pusillo sum.
 Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas. A
 Μικροθύμος, ε, ὁ ἢ, qui animo pusillo est.
 Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A
 Μικροκαρπος, ε, ὁ ἢ, fructus exiguus edcns.
 Μικροκίφελος, ε, ὁ ἢ, exiguum habens caput. Ex *μικρός* et *κεφαλή*.
 Μικροκίνδυνος, ε, ὁ ἢ, parva suscipiens pericula.
 Μικροκλίπτης, ε, ὁ, fur rerum minutarum, *Schol. Aristoph.* ad *Vcspas*.
 Μικροκόλιος, ε, ὁ ἢ, exilium habens ventrem. Ex *μικρός* et *κοιλία*.
 Μικρόκομος, ε, ὁ, parum concinnus, vel affectatam in minutis ac puerilem concinnitatem habens. *Ἡγησιακὸν τὸ σχῆμα τῦτο τῆς συνθέσεως, μικρόκομον ἄγενες, μαλθακόν*, *Dion. Halic. de Composit. Verborum*.
 Μικρόκομος, ε, ὁ, parvus mundus, homo.
 Μικροκλήψια, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex *μικρός* et *λήψια*.
 Μικρολογέομαι, εἶμαι, rei parvae rationem habere; (2) anxie et scrupulose circa vilia et spernenda occupar; (3) sordide et parce facio; (4) scrupulose rem expendens facio. *Μὴδὲν περι συγκρήσεως τῶν φωνηέντων μικρολογημένη*, *Herzog.* (4) *ἔδὲ μικρολογημένοι παθεῖν ἔτι ἐν ζῆματι*, irrogaturi estis, *Arrian.* *Runic.* 79.
 Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; (2) cura quae impenditur rebus parvis ac vilibus tanquam magnis; (3) sordes, avaritia, parsimonia. A
 Μικρολόγος, ε, ὁ ἢ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quaeque inquit, scrupulosus; (2) sordidus, tenax, praeparce.

Μικρολόγος, adv. res parvas magni aestimando; (2) sordide, praeparce.
 Μικρολόπιος, ε, ὁ ἢ, cui res minime animi molestiam adferunt. Ex *μικρός* et *λύπη*.
 Μικρομελής, εὐός, ὁ ἢ, parva habens membra. Ex *μικρός* et *μέλος*.
 Μικρομέροια, ας, ἡ, tenuitas partium. A
 Μικρομέρος, εὐός, ὁ ἢ, parvis partibus constans. Ex *μικρός* et *μέρος*.
 Μικρομμάτως, ε, ὁ ἢ, parvos oculos habens. Ex *μικρός* et *ἔμμα*.
 Μικροπέπλος, ε, ὁ ἢ, parvum pcplum gestans, *R.*
 Μικροποιῶ, ᾧ, fut. *ἴσω*, minutum reddo. *Μικροποιῶν δ' ἔδεν ἕπας ἐν τοῖς ὑψηλοῖς*, &c. *Longin.* 41.
 Μικροποιός, ὄν, minutum, humile reddens. *Μικροποιῶν δ' ἔδεν ἕπας ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, ὡς ἴνυμῖς κεκλασμένους λόγῳ καὶ σεσθημένους*, *Longin.* 41.
 Μικροπολίτης, ε, ὁ, parvae urbis civis. Hinc *Μικροπολιτικός*, ἡ, ὄν, civi parvae civitatis conviciens seu usitatus, &c. Hinc *μικροπολιτικόν*, ἔ, multitudo parvi oppidi, item mores moribus parvi oppidi similes.
 Μικροπρόσθετος, ε, ὁ ἢ, in parva re improbus.
 Μικροπρόπτια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia:
 Μικροπρόσπειρομαι, fut. *εἴσομαι*, indecore parvus sum, sum vilis abjectique animi. A
 Μικροπρόσπῆς, εὐός, ὁ ἢ, vilis abjectosque decens; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex *πρόσπει*.
 Μικροπρόσπῳ, adv. sordide, illiberaliter.
 Μικροπρόσσωπος, ε, ὁ ἢ, faciem parvam habens, *R.*
 Μικροπτερέω, γος, parvas alas habens, *Schol. Pind.* ad *Pyth.* 4, 29.
 Μικροπρόβας, ἄγος, ὁ ἢ, qui parvos habet acinos.
 Μικροπρόβη, vel *μικροπρόβη*, ἴνος, ὁ ἢ, parvum nasum habens.
 Μικροπρόπυγιος, ὁ ἢ, idem quod *μικροπρόβας*.
 ΜΙΚΡΟΣ, ῥά, ῥόν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti est; (3) paucus; *μικρὸν*, adv. paululum, parum; *μικρῶ*, prope, fere, prope modum; *μικρῶ* δύν, paulo ante, *Ph.* *μικρῶ* πρόσθεν, paulo ante, *Ph.* *μικρῶ* πρότερον, paulo ante; *μικρῶ* ὑστερον, paulo post; et *μικρόν* πρότερον, *μικρόν* ὑστερον.
 Μικροσειλής, εὐός, ὁ ἢ, parva habens cunra. A *σειλός*.
 Μικροσπερέματος, ε, ὁ ἢ, parvum semen habens. Ex *μ.* et *σπέρμα*.
 Μικροσπερμος, ε, ὁ ἢ, idem et ex iisd.
 Μικροσπῆχος, υος, ὁ ἢ, parvas spicas habens.
 Μικροσπῆμος, ε, ὁ ἢ, os parvum habens.
 Μικροσφαίρος, ον, folia perparva habens.
 Μικροσφυκτος, ε, ὁ ἢ, cui parvus et debilis est pulsus; (2) debilis. A *σφύζω*.
 Μικροσφυξία, ας, ἡ, exilitas pulsus arteriarum.
 Μικροσχημος, ε, ὁ ἢ, parvum habitum gerens. A *σχῆμα*.
 Μικροστότον, paululum, *Gl. V.*
 Μικροτέρος, minor, *Ph.* A *μικρός*.
 Μικροτέχνης, ε, ὁ, vilis et abjectus artifex. A *τέχνη*.
 Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A *μικρός*.
 Μικροτράπεζος, ε, ὁ ἢ, qui exiguam seu tenuem habet mensam. Ex *τράπεζα*.
 Μικροτέριχος, ε, ὁ ἢ, parvos seu breves habens pilos. A *σπίξ*.
 Μικροφάγος, ε, ὁ ἢ, tenuissimo victu utens.
 Μικροφίλοστίμια, ας, ἡ, inepta et sordida gloriae ambitio, ambitio frivola. A
 Μικροφιλότιμος, ε, ὁ ἢ, e rebus tenuibus honorum captus, *Theophr.*
 Μικροφρόνος, adv. illiberaliter, sordide.
 Μικροφροσύνη, ης, ἡ, pusillanimitas. A
 Μικροφρων, υος, ὁ ἢ, pusillanimus. Ex *μικρός* et *φρόν*.
 Μικροφύς, εὐός, ὁ ἢ, pusillus. A *φύω*.
 Μικροφύα, ας, ἡ, parvitas a natura. A praec.
 Μικροφύλλος, ε, ὁ ἢ, parva habens folia.
 Μικροφώνια, ας, ἡ, exilitas vocis. A
 Μικροφρανός, ε, ὁ ἢ, gracilem et exilem vocem habens. A *φωνή*.

Μικροχρῆς, ἴς, rebus parvis, nihili, frivolis gaudens. A χράω.

Μικροχρῆς, ε, ὁ, ἡ, exiguum solum habens.

Μικροψύχῳ, ᾧ, fut. ἴσω, pusillo animo sum; exponitur etiam, animo deficio.

Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus et abjectus. A

Μικροψύχῳ, ε, ὁ, ἡ, qui animo demisso et abjecto est, pusillanimitas. A ψυχή.

Μικρόν, parvum reddo, imminuo. A μικρός.

Μικρός, adv. parum, leviter. Ab eod.

Μικτόν, miscendum, Steph.

Μίκτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐμίμκτο, a μίγνυμι. Unde

Μικτός, ἡ, ὄν, mixtus; (2) qui misceri potest. A μίγνυμι, misceo.

Μιλᾶξ, ἄκος, ἡ, taxus; hederæ species. Vide πρίλαξ.

Μιλσηγοῖς, Milesio opere factum; sicut celebrantur Μιλῆσια σράματα, Milesia stragula, et Μιλῆσια ἔρια, Milcsia lanæ. Ex ἔργον et Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.

ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ, ε, τὸ, milliarium, columna Romæ, unde milliaria numerari cœpta; (2) vas ad parandam aquam calidam, Athen.

Μιλιάζω, vel μιλιᾶω, fut. ἴσω, milliaria demittor. Hinc μιμιλιᾶσαι, per milliaria esse dimensa, Strab.

Μιλιασμός, ὤ, ὁ, dimensio per milliaria.

Μιλίγδος, plasticæ artis vox, unde ἀσπίδα ἡμιμίλιγγον. Vide Poll.

Μιλίγγατα, τὰ, reliquiæ, E. M.

ΜΙΛΙΟΝ, ε, τὸ, milliare, spatium mille passuum.

Μίλλα, mitto, Æsch. Stanl. al. μύλλα, Turn.

Μίλον, ε, τὸ, aut μίλος, ε, ὁ, milicis, seu smilacis, taxi, sive hederæ flos, Poll.

Μιλτίσιος, ε, ὁ, ἡ, qui e minio, aut minio tinctus, est. A μίλτος.

Μιλτληφῆς et -ίφης, ἴος, ὁ, ἡ, minio illitus, miniatus, minio tinctus. Ex μίλτος et ἀλείφω.

Μιλτίνος, ἴνη, ἴων, miniacus. A μίλτος.

Μιλτίτης, ε, ὁ, ἡ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.

Μιλτοπέρης, ε, ὁ, ἡ, genas minio infectas habens; epith. navis rubro pictæ; (2) miniacus, ruber. (2) ξανθοῖ δ' αὐθ' ἕτεροι πεδίων ἐπὶ μιλτοπέρων, Orhian. Cynegel. 3, 509.

Μιλτόπετος, ε, ὁ, ἡ, minio pulchre pictus, decorus. Ex μίλτος et πέταω.

ΜΙΓΑΤΟΣ, ε, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo segetum.

Μιλτοφῆς, ἴς, miniatus, rubricatus, Epr.

Μιλτόχριστος, ὄν, minio unctus, Sibyl.

Μιλτώω, ᾧ, fut. ἴσω, minio inficō, rubrica tingō. Gl. V. minio. A μίλτος.

Μιλτώδης, ἴος, ὁ, ἡ, miniacus, minio similis; (2) minii plenus. Ab eod.

Μιλτωρχία, ας, ἡ, minii effossio; (2) locus ubi minium effoditur.

Μιλτωρχῆς, ε, ὁ, ἡ, minii seu rubricæ effossor. Ex μίλτος et ὄρσσω.

Μιλτωρῆς, ἡ, ὄν, miniatus, rubricatus, Gl. V. A μιλτώω.

ΜΙΛΦΑΙ, ᾧ, αἶ, defluvium pilorum palpebræ.

Μιλφασίς, εως, ἡ, idem. A præc.

ΜΙΜΑΙΚΤΑΙΟΝ, ε, τὸ, fragum, fructus arbuti.

Μιμαλλόνες, ὄν, αἶ, Mimallones, Baccha, seu sacerdotes Bacchi. A μιμίμαι, imitor.

Μιμαλλόνες, ὄν, αἶ, idem et ab eod.

ΜΙΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, sive μιμαρκῆς, υος, ἡ, farcinigenus.

Μιμαλλία, ᾧ, histrioni accino tibia, Hes. ὑποκρίσθαι. A

Μιμαλλός, ε, ὁ, ἡ, qui mimos tibia exprimit. Ex μιμός et ἀλλός, tibia.

ΜΙΜΕΟΜΑΙ, ἔμαι, fut. ἴσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ πῶν θεῶν κατὰ μιμήσει, Eur. Ion. 452. Τὸν πρόπον μιμήσθαι τὸν πῶν ἀγγέλων, Aristoph. Conc. 279. Εἴτ' ἐγὼ μιμήσομαι σὲ πρὸς αὐτήν, Luc.

Μιμηλάζω, idem quod μιμίμαι, imitor, Hes. Μιμηλός, ἡ, ὄν, imitando expressus, a docto

imitatore factus. Hinc Dor. μιμηλά, imitando expressa imago; μιμηλός etiam, active, pro imitandi solertia præditus, imitator; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præstantissimi. A μιμίμαι.

Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, Suid. sine expositione. A præc.

Μιμηλῶς, adv. idem quod μιμητικῶς.

Μίμημα, ἄτος, τὸ, imitamentum, imago. Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μιμίμαι.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.

Μιμητέον, imitandum, Steph. Ab eod.

Μιμητής, ἡ, ὁ, imitator; poetæ quoque et histriones dicuntur μιμηταί· illi, quod verbis et oratione, hi, quod gestu præcipue imitentur mores hominum. Hinc Philox. μιμητής, insectator. Ab eod.

Μιμητικός, ἡ, ὄν, imitandi solertia præditus, peritus imitator. Gl. V. gesticularius;

Μιμητικῶς, adv. imitando, more imitatorum; Μιμητός, ἡ, ὄν, imitabilis. Ab eod.

Μιμητῶς, ὁ, idem quod μιμητής, Man.

Μιμία, ας, ἡ, imitatio. A μίμος. Unde Μιμικός, ἡ, ὄν, mimicus, ad mimos pertinens.

Μιμιάζω, permanco, præstolor, exspecto. Μιμιάζειν παρὰ νυκτὶ, Il. 2, 392. A μίμνω.

Μιμιάσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. vel med. Ion. et Dor. pro ἐμιμνήσκετο.

Μιμνήσκει, 2. sing. præc. ind. pass. Ion. pro μιμνήσκειαι, a

Μιμνήσκω, in memoriam revoco; μιμνήσκειαι, recorder, memini. A μνάω. Vide μνόμαι.

Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμιμνον, a verbo poetico μίμνω pro μίμνω.

Μιμνόντισσι, dat. plur. part. præc. Poet. pro μίμνισσι.

Μίμνω, manco, permanco; (2) exspecto; (3) sustinco, excipio. "Ἡ μίμνει κατ' οἶκον ἰσορῶν ἀπαίδαν, Eurip. Ion. 514. A μίμνω.

Μιμώσις, ὁ, mimus vitæ, Man.

Μιμογράφος, ε, ὁ, ἡ, qui mimos scribit. Ex μιμός et γράφω.

Μιμολογία, ᾧ, mimos recito, mimice recito; pass. μιμολογεῖσθαι mimice recitari. A

Μιμολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui mimos recitat, in Eprig. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μιμός et λόγος.

Μίμος, ε, ὁ, ἡ, mimus, imitator; histrio, Gl. V. (2) mimus, imitatio, Gl. V. nempe ipse actus mimicus, plerumque obscenior, et mimi ejusmodi scenici versus; (3) vana rerum ementiarum representatio, adumbratio. A μιμίμαι.

Μιμά, ὄος, contr. ὤς, ἡ, simia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes. A præc.

ΜΙΝ, pronom. indeclin. seipsam, seipsam; alicubi et pro seipso. Μιν σκότος εἶλε, Il. 5, 47. Κάμα μιν ἔχει, seipsos, Hîrocr.

ΜΙΝΔΑΞ, ἄκος, ἡ, suffimentum quoddam, suffitus, Athen.

ΜΙΝΘΑ, vel μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba suavis odoris.

ΜΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, stercore, merda. Alicubi et pro μίνθη. Hinc

Μινθῶω, ᾧ, fut. ἴσω, stercore inquino.

Εἰνώμαχος, ε, ὁ, ἡ, Minyarum domitor, Suicer. Ex Μίναι, Μίνυα, qui gens erant Thessaliæ, et μάχος.

Μινύειω, ᾧ, fut. ἴσω, minuo, imminuo; unde perf. μεμινύηκασι, Hîrr. A μινύος.

Μινύημα, ἄτος, τὸ, quod imminutum est; extenuata pars corporis. A præc.

Μινύησις, εως, ἡ, imminutio, Hîrr.

Μινύω, minuo, imminuo; (2) minor fio; de cresco, deficio, marcesco, contabesco. "Ρεῖα δ' ἀριζήλον μινύθει, Hes. Oper. 6. A μινύος.

Hinc

Μινύθη, adv. parumper, paulisper, paululum, ad parvum temporis spatium. Hinc

Μινυθῆδιος, fem. μινυθῆδιν, brevis temporis, id est, parum durans; μικρότης, apud Home-

rum.

Μινυθῶδης, ες, brevis, Ern.

ΜΙΝΤΟΞ, ἄν, ὄν, parvus, exilis.

Μινυρίγμα, ἄτος, τὸ, querulum et exile murmur. A

Μινυρίζω, exili voce lamentabatur, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμινυρίζω vel exili voce lamentare, 2. sing. præc. imperat. verbi

Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili et flebili voce cantillo, Ph. μινυρίζω, minurit. "Ὅδ' αὖ μινυρίζων δαυρό τις προσέχευται, Aristoph. Av. 1420. A μινυρομαι. Hinc

Μινυρίσμα, ἄτος, τὸ, minurito, cantus minorum avium.

Μινυρισμός, ὤ, ὁ, murmuratio, susurratio.

Μινυρομαι, querula et lamentabili voce loquor, vel cantillo. A μινύος.

Μινυρός, ῶς, ῶν, querula seu exili voce cantillans, Theophr.

Μινυρώσις, ε, ὁ, ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινύος et ῶσα.

Μινύωρον, adv. paululum, Suid.

Μιζᾶ, adv. idem quod μίγδα, Nic.

Μιζαίβρια, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex μίζος et αἰθρία.

Μιζαίβριον, ε, τὸ, idem et ex iisd.

Μιζάνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, conviciator, Hcs. Ex μίζος et ἄνθρωπος, carmen Iambicum, quod olim convitiis in primis adhibebatur.

Μιζῆς, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura; (2) concubitus, coitus.

Μιζοβάρβαρος, ε, ὁ, ἡ, semibarbarus. "Ὁς ἀλλόχρωσι ὄπλοισι μιζοβάρβαρος, Eurip. Phœn. 140.

Μιζοβόας, ε, ὁ, promiscue clamans, Rob. Ex μίζος et βοᾶω.

Μιζοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Μιζοδία, locus inter Scyllam et Charybdim. "Ἄλλα δ' ἴσθαλον κύντερα μιζοδῆσιν ἀλλος ραισήματα νηῶν, Apoll. Rhod. 4, 321. Ibi loquitur poeta de loco inter Charybdim et Scyllam. Vide Scholiastem ad vers. Ex μίζος et δόδος.

Μιζόδος, ε, ἡ, idem et ex iisd.

Μιζόνη, ηος, ὁ, ἡ, semifer, feræ quasi permixtus. Ex μίζος et ἦνε.

Μιζόνηος, ε, ὁ, ἡ, idem; (2) qui belluinis est moribus, Suicer. Ex iisd.

Μιζοπρῆς, ἴος, ὁ, ἡ, semicanus.

Μιζοπρόος, ὄν, e variis canibus mixtus.

Μιζοφία, ας, ἡ, coitus, Hes. Ab οἴφω.

Μιζοφυκος, ὄν, albo distinctus.

Μιζολυδῖος, ε, ὁ, ἡ, semi-Lydius.

Μιζολυδισί, adv. semi-Lydia morc.

Μιζομυρτος, ε, ὁ, ἡ, semihomo, ut centaurus.

Μιζονόμος, epith. hircorum, quia inter oves pascuntur, ap. Athen. Ex μίζος et νόμος.

Μιζοσάρθενος, ε, ὁ, ἡ, semivirgo, ut Harpyia.

Μιζοσκόλιος, ε, ὁ, ἡ, cujus capilli canis incipient misceri. Gl. Vet. canaster.

Μιζόσπος, ε, ὁ, ἡ, pure permixtus. Ex μίζος et σπῶν.

Μιζοφρύγιος, ε, ὁ, ἡ, semi-Phrygius.

Μιζοφύς, υος, ὁ, ἡ, superciliosa eونتia habens. Ex μίζος et φύς.

Μιζοχλωρος, ὄν, subviridis.

Μιζω, miscebo, fut. 1. ind. act. verbi μίγνυμι.

Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum seu bonarum rerum. A

Μισαγάθος, ε, ὁ, ἡ, qui bonos vel res bonas odit. Ex μίσω et ἀγαθός.

Μισᾶδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A

Μισᾶδελφος, ε, ὁ, ἡ, qui fratrem odit.

Μισᾶλάζων, υος, ὁ, ἡ, osor arrogantia.

Μισαλέξανδρος, ὁ, Alexandri osor, Plut.

Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A

Μισάλληλοι, ὄν, οἱ εἰ, qui se mutuo odio prosequuntur. Ex μίσω et ἀλλήλων.

Μισανθρωπία, ᾧ, fut. ἴσω, homines odi, hominum consuetudinem fugio.

Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Μισανθρωπία (Ion.) φεῖγναι ἐς ἐρημίαν, Arct. A

Μισάνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, osor hominum, inhumanus.

Μισαπόδημος, ὄν, abhorrens peregrinationem.

Μισαργυρία, ας, ἡ, contemptus pecunia.

Μισάρτος,

Μισῆρτος, *u*, ὁ, virtutis osor, *Joseph. Maccab. 2.*
 Μισογάγκεια, *as*, ἡ, locus in valle in quo fit mistio aquarum, in quem e montibus aquæ confluentes miscentur; (2) ipse aquarum gurgis illic collectus. (1) *ἔς μισογάγκειαν, Π. 4, 453. Ex μίσγω et ἄγκος.*
 Μίσγω, 2. sing. præ. ind. pass. *Ion.* pro μισογῆσαι, a μίσγω.
 Μίσητο, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐμίσητο.
 Μισητήρια. Vide μισητήρια.
 Μισογῆδία, *as*, ἡ, bivium, trivium. *Ex μίσγω et ἄδος.*
 Μισογῆσα, præ. part. f. g. *Dor.* pro μισογῆσα.
 Μισογῆμον, acc. sing. præ. part. pass. vel med.
 Μισογῆμος γῆ, terra ubi omnes promiscue pascunt, *Hes. A νέμω.*
 Μίσγω, misceo, permisceo; μισογῆμαι, misceor, coeo, conumbo, congridior. *Ἐμισογῆσθην φίλότητι, Π. 14, 295. A μίσημι.*
 Μισέλλη, *ivos*, ὁ, ἕ, Græcorum osor.
 Μισήρος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, laborum osor, *Poll.* *Ex μίσος et ἔργον.*
 Μισεταιρεία, *as*, ἡ, sociorum odium. *A*
 Μισέταιρος, *u*, ὁ, sociorum osor, *Poll.*
 Μίστα, *ω*, fut. ἦσω, odii osor prosequor; (2) minus diligo, minus curo; μισέμαι, ἔμαι, odio sum; μισητήριος, invisus, odiosus, præ. part. *Μίση τὸν φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Μισέται γὰρ ἄνοστος γυνή, Eur. Elect. 652. A μίσος. Hinc*
 Μισηθεία, aor. 1. part. pass. f. g.
 Μισηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, *Lucian.*
 Μισήλιος, *u*, ὁ, solifuga, *Gl. V.*
 Μίσημα, ἄτος, τὸ, odium, *Rob.* (2) res pro persona, odiosus. (2) ὁ δόσθιον μίσημα, *Soph. El. 289. Μίσημα πᾶσαν, Eurip. Hipp. 407. Κύπριδος δὲ μίσμη Ἀρκίας Ἀταλάντη, Id. in Mæleagro: Fragm. 6. A μίσω.*
 Μισήσις, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi μίσέω.
 Μισήτι, *ns*, ἡ, libidinosa, prostituens se cuique femina, *Ammon. Suid.* Quasi pro μισογῆται, a μισογῆμαι.
 Μισητία, *as*, ἡ, insatiata libido, proclivitas in Venere. *A præc.*
 Μισητής, *u*, ὁ, osor, *Phil.* *A μίσω.* Unde
 Μισητίζω, odi, odio prosequor, *Hes.*
 Μισητικός, ἡ, ὄν, qui odio prosequitur.
 Μισητικῶς, adv. odio prosequendo, per odium.
 Μισητὸς, ἡ, ὄν, odiosus, invisus, qui odio habetur. *A μίσω.* Unde
 Μισητρον, *u*, τὸ, *Vulg. Lex.* Scd vide μισηθρον.
 Μισοπάδοσια, *as*, ἡ, mercedis sui præmii persolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. *Ex μισθός et ἀπόδοσις.*
 Μισοπαδόστης, *u*, ὁ, qui mercedem persolvit, præmium solvit, pœnam sumit.
 Μισθῆριον, *u*, τὸ, parva merces, mercedula. *Dim. a μισθός.*
 Μισθαρευητικός, ἡ, ὄν, ad eos pertinens qui mercede operam suam locant. *A*
 Μισθαρευῆναι, fut. εἴσω, idem quod
 Μισθαρευῆναι, *ω*, fut. ἦσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio. *Dicuntur et de meretricio quæstu. A*
 Μισθαρευῆς, *eos*, ὁ, ἕ, ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, *Hes.* ubi in malum μισθαρευῆς, *u*, ὁ. *Ex μισθός et ἔργονμαι.*
 Μισθαρευητικός, ἡ, ὄν, mercenarius, pertinens ad mercenarios. *A μισθαρευῆναι.*
 Μισθαρευῆναι, *as*, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, quæ pro mercede præstatur; (2) quæstus meretricius. *A μισθαρευῆς. Hinc*
 Μισθαρευητικός, ἡ, ὄν, idem quod μισθαρευητικός.
 Μισθαρευῆς, idem quod μισθαρευῆς, *V. L.*
 Μισθαρευητικός, *u*, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. *Vocabul. Aristoph.* forma patronymici, quasi a μισθαρευῆς, vel μισθαρευῆς.
 Μισθῆσις, *ia*, *ion*, vel μισθῆσις, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, mercenarius, meritorius. *A μισθός.*
 Μισθοδοσία, *as*, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. *Ex μισθός et δόσις.*
 Μισθοδοτέω, *ω*, fut. ἦσω, mercedem sive stipendium do, seu persolvo; μισθοδοτέμαι, me-

reo, mercedem fero. *Μισθοδοτῆσαι τὰς ἀπλίτας, Dem. A*
 Μισθοδόστης, *u*, ὁ, qui mercedem persolvit.
 Μισθόδωρος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, idem.
 ΜΙΣΘΟΣ, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum; (2) pretium habitacionis.
 Μισθοφορέα, *as*, ἡ, stipendium, id ipsum quod mercedis loco accipitur, salarium; vertitur et vectigalia.
 Μισθοφορέω, *ω*, fut. ἦσω, mercedem capio, quæstum facio; (2) æra mereo, stipendia facio. *Στρατιῶν ἐπὶ ἐμὲ μισθοφορέσις, Phal.*
 Μισθοφορητέον, stipendium dandum est. *Ὁ μισθοφορητέον τὰς στρατιωμένους, Thuc.*
 Μισθοφορία, *as*, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.
 Μισθοφορικός, ἡ, ὄν, qui mercenariorum vel militum æra merentium est; (2) qui stipendia facere solet; μισθοφορικόν, stipendiale, *Gl. V. A*
 Μισθοφόρος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, stipendiarius. *Ex φέρω.*
 Μισθῆναι, *ω*, fut. ἦσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; μισθόμαι, ἔμαι, mercede conduco; fut. μισθάσομαι, conducam. *Et passive mercede conducor; ut μισθώομαι, mercede conductus. Τὶ δᾶτα μισθώτες ἂν ἐπι μισθῶτό τις, Aristoph. Av. 1157. A μισθός.*
 Μισθῶμα, ἄτος, τὸ, merces qua aliquid utendum locatur vel conducitur; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces qua quis operam suam locat; (4) merces quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. *A μισθῶναι.*
 Μισθῶματιον, *u*, τὸ, mercedula, *Dim.*
 Μισθῶσασθαι, aor. 1. inf. act. verbi μισθῶναι.
 Μισθῶσιμῶσις, *ia*, *ion*, conductitius, *Gl. V. A*
 Μισθῶσιμος, *u*, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conducitur debet; (3) qui mercede locari aut conducitur potest. *Gl. V. locatitius. A*
 Μισθῶσις, *ias*, ἡ, locatio, aut conductio.
 Μισθῶσις, *u*, ὁ, conductor.
 Μισθῶσιτικός, ἡ, ὄν, mercenarius.
 Μισθῶσιτός, ἡ, ὄν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. *A μισθῶναι.*
 Μισθῶσιται, vel μισθῶσιται γυναῖκες, *Poll.* mulieres mercenariæ. *A μισθῶσις.*
 Μισθῶσιπος, ὁ, ἕ, ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.
 ΜΙΣΘΕΛΑΟΣ, *u*, ὁ, vile et nigrum vinum, *Hes.*
 Μισθελος, sordidus et præparcus, qui frustra etiam rejecta colligit. *A*
 ΜΙΣΘΟΙ, *an*, *ai*, pomorum putamina, *Poll.*
 Vide μίσχος.
 Μισοἀγέρος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor barbarorum.
 Μισοἀστέλιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, regis vel regum osor.
 Μισογάμος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, a nuptiis abhorrens.
 Μισογῆσις, ὁ, osor præstigiarius et imposturarius.
 Μισογῆσιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor mulierum.
 Μισογῆσιος, *as*, ἡ, odium erga mulieres. *A*
 Μισογῆσιος, *u*, ὁ, osor mulierum. *Ex μίσω et γυνή.*
 Μισοθημιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor populi sui suæ civitatis.
 Μισοθημιότης, *u*, ὁ, idem et ex iisd. *Suicer.*
 Μισοδικαστής, *u*, ὁ, idem quod
 Μισοδικῆς, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui jure agere odit, litium osor. *A δική, jus.*
 Μισθῆσις, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, Deum vel Deos exosus.
 Μισοθήριος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, a venatione alienus. *A θήρα.*
 Μισοθήριος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui comam non alit.
 Μισοκίσιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, Cæsari infestus.
 Μισοκίσιος, mala odi, *Gl. V.* *Ex κακός.*
 Μισοκίσιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor honesti.
 Μισοκίσιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, lucrifuga, *Gl. V. A κέρδος.*
 Μισοκίσιος, *ivos*, Lacedæmonii inimicus.
 Μισοκίσιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, Lanachi, imperatoris bellicosus, osor. *Vox Aristoph.*
 Μισοκίσιος, qui, vel quæ, nuptias aversatur, *Heliodor. 3.*

Μισολογία, *ω*, bonas literas odit; (2) imperitus sum doctrinarum.
 Μισολογία, *as*, ἡ, odium bonarum literarum, disputationum, &c. *A*
 Μισολόγος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui congressus hominum, disputationes et ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. *A λόγος.*
 Μισόνθος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui spurios odit.
 Μισόνθησις, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui nuptias odit. *A νύμφη.*
 Μισοπείνια, *as*, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitium, inhospitalitas. *A*
 Μισοπένης, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor peregrinorum, hospitium, inhospitalis.
 Μισοπένης, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor liberorum, liberos exosus.
 Μισοπάρθετος, ὁ, virginibus infestus.
 Μισοπάτριος, ὁ, patri inimicus.
 Μισοπένης, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, Persis infestus.
 Μισοπένης, ὁ, ἕ, ἡ, alienus a bello.
 Μισοπόλις, *ios*, ὁ, ἕ, ἡ, osor civitatis.
 Μισοπονία, *ω*, odi labores; (2) non contendo, non studeo, *Plato. A*
 Μισοπονία, ἡ, odium laboris. *A*
 Μισοπονίας, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor laboris.
 Μισοπονιῶν, *ω*, f. ἦσω, odi improbos, improbitatem aversor. *Πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονιῶν, Lys. A*
 Μισοπονιῶν, *as*, ἡ, odium improbitatis. *A*
 Μισοπόνθητος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam aversatur. *Ph.* μισοπόνθητος, severus. *Hinc τὸ μισοπόνθητος, u*, odium improbitatis.
 Μισοπόνθητος, *adv.* cum odio improborum.
 Μισοπόνθητος, ὁ, qui pessime odit amentum clypei, seu bellum, *Ar.*
 Μισοπορκαμισάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amatissima; proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei. *Vox Aristophan.* *Ex μίσω et πορκαμῆς.*
 Μισοπορκαμισάτης, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, negotiis abhorrens, qui vitam quietam et negotiis vacuam agit. *A πορκαμῆς.*
 Μισοπροσηγῆτος, ὁ, ἕ, ἡ, difficilis aditu.
 Μισοπραχῆτος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, odio habens pauperes.
 Μισοπράχῆτος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor barbæ, titulus belli a Juliano Aug. conscripti.
 Μισορώμιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, Romanis infestus.
 ΜΙΣΟΣ, *ios*, τὸ, odium.
 Μισοσοφῆτος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor sapientiæ; sapientiæ studium, philosophiam, exosus.
 Μισοσάτιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, rem militarem fugiens.
 Μισοσάτιος, ὁ, inimicus Syllæ.
 Μισοστυχῆτος, *as*, ἡ, odium liberorum. *A*
 Μισοστυχῆτος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, liberorum osor, prolem habere nolens.
 Μισοσύρρανος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, osor tyrannorum.
 Μισοσύρρανος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui ostentationem odit.
 Μισοφίλιππος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, inimicus Philippi.
 Μισοφιλολόγος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, abhorrens a studiis literarum, infestus hominibus doctis.
 Μισοφίλιος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui amicos aversatur; amicitias fugiens.
 Μισοφροντις, ἴδος, ὁ, ἕ, ἡ, fugiens curas.
 Μισοχρησῆτος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, bonorum osor.
 Μισοχρησῆτος, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, qui Christum odit.
 Μισοψευδής, *ios*, ὁ, ἕ, ἡ, qui mendacium odit.
 Μισυλάριος, ἴμα, panc in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. *A*
 ΜΙΣΥΛΗ, *s. μυσίλη, ns*, ἡ, panis in cochlear cavatus.
 Μισυλλῆς, 3. sing. imperf. ind. act. cum *ν* ἰφιελκᾶ
 ΜΙΣΥΛΛΗ, in parvas partes seu frustra exigua concido, in parva frustra disseco.
 ΜΙΣΥ, misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis; unde inter metallica numeratur.
 Μισυβῆσις, *ios*, ὁ, ἕ, ἡ, alienus ab insolentia.
 ΜΙΣΥΧΟΣ, *u*, ὁ, ἕ, ἡ, pediculus per quem folia fructusque arboribus adhærent; (2) granum folio adhærens; (3) instrumentum rusticum vertende terræ.
 Μισυδῆσις, *ios*, ὁ, ἕ, ἡ, odiosus, odio dignus. *A μίσος.*

ΜΟΘΟΣ, α, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tunultus; (5) terror; (6) seditio.
 Μόβων, υνος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis et servilis molestaque saltatio; (4) nugator, garrulus; (5) fastuosus, superbus, arrogans. Α μόβαξ.
 Μοβωνία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, Hes. Α μόβων. Hinc Μοβωνικός, ἡ, ὄν, insolens, superbus.
 Μοί, dat. sing. per Arpharesin, pro ἑμοί.
 Μοῖα, μεί, gen. sing. Poet. et per Arpharesin, pro ἑμοῖ.
 Μοῖσα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus seu pars circuli in cælo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) sors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, secundum æque ac adversum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est; (11) oraculum aut alius monitus divinus; (12) senectus. Μοῖραι, Parcæ. (1) ἔχει δὲ μοῖραν καὶ πῶς, habet et hoc aliquam congruentiam, aliquam rationem, Eurip. Hippol. 988. (8) εἴ μοι ξυνέη μοῖρα, felicitas! Soph. Ed. Tyr. 863. (9) ὡς αὐτὸν ἔχει μοῖρα πρὸς παιδὸς Θανείν, in fatis esse, Id. Ibid. 713. Μοῖραν νέμει τιμῇ, satisfacere alicui, Id. Trach. 1238. (11) ὅτε Μοῖρ' ἀνυμνίνας, ἄλλους, ἄχρους, ἀναπέφνη, Id. Ed. Col. 1022. Α μοῖρα.
 Μοραγέτης, α, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, Apollon. 1, 1127. Ex μοῖρα et ἄγω.
 Μοραῖος, αἰα, αἰών, fatalis. Α μοῖρα.
 Μοράω, ᾧ, fut. ἦσω, divido, partior; μοράομαι, ᾧμαι p. μεμοῖραμαι, sortitus, adeptus sum; sortito capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοῖραται, Ph. Ab eod.
 Μορηγέτης, ἰος, ὁ, ἡ, felici fato natus. Voc. μορηγέτης. Ex γίνωμαι.
 Μορηγέτης, ὁ, idem quod μοιραγέτης, Ar.
 Μορῖα, ἡ, pars, V. L.
 Μορῖδης, ἰα, ἰον, fatalis, fato veniens. Α μοῖρα.
 Μορῖδης, adv. fataliter, Gl. V. Α præc.
 Μορῖς, ἰδος, ἡ, dividua, particularis, Nicandr.
 Αἰ, eod.
 Μορδοκίου, ᾧ, f. ἦσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα et δίχομαι.
 Μορδονατος, α, ὁ, ἡ, a Parcis seu a Fato effectus vel perfectus. Ex φραῖνα.
 Μορδῶχῶς, ᾧ, f. ἦσω, sorte dispertior, divido. Ex μοῖρα et λαγχάνω, vel λάχος.
 Μορολόγος, α, ὁ, ἡ, faticidus, Ph. Ex μοῖρα et λέγω.
 Μορολογηῖν, consortem esse, Poll.
 Μορολόχοι, consortes facinoris, Poll. Ex μοῖρα et λέλογχα, prat. verbi λαγχάνω.
 Μορολόχοι, οἱ, qui sortito partes distributas capiunt, Poll.
 Μοῖσαν, acc. sing. Dor. pro Μῦσαν.
 Μοιχάνηρα, αν, τὰ, mulcta, quam solvit mæchus deprehensus. Ex μοιχός et ἄγχα.
 Μοιχάζω, mæchor. Α μοιχός.
 Μοιχᾶλις, ἴδος, ἡ, mæcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.
 Μοιχᾶς, ἄδος, ἡ, adultera. Ab eod.
 Μοιχᾶται, 3. sing. præ. ind. med. contr. pro μοιχᾶσται, α μοιχῶμαι.
 Μοιχᾶτης, ὁ, adulter, Man.
 Μοιχᾶω, ᾧ, fut. ἦσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. μοιχῶομαι, ᾧμαι, mæchor, adulter vel adultera sum; (2) adultero. Ποῖς αὐτὴν μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32.
 Μοιχία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falsam religionem. Α μοιχία.
 Μοιχεύεσσα, aor. 1. part. pass. fem. gen.
 Μοιχευτός, ἡ, ὄν, adulteratus, Man.
 Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mæcha. Α
 Μοιχεύω, mæchor, adulter sum; (2) adultero, stupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτῆ μοιχεύσας, Plato. Ἦδη ἐμοῖχευσεν αὐτήν, Matt. 5, 28. Α μοιχός.
 Μοιχίδης, ἰα, ἰον, ex adulterio procreatus, adulterinus;
 Μοιχίδης, ἡ, ὄν, adulterinus, in adulteria pronus;
 Μοιχικῶς, adv. adulterorum more;

Μοίχιος, ἰα, ἰον, adulterinus;
 Μοιχογέννητος, αν, ex adulterio natus: Α
 ΜΟΙΧΟΣ, ἔ, ὁ, adulter, mæchus; (2) genus tonsuræ indecorum ac cinædicum. Α μοιχός.
 Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχία, Man.
 Μοιχοτρόπος, α, ὁ, ἡ, adulterinis moribus præditus. Ex μοιχός et τροπος.
 Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Hes. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mæchis tundendum cunnum præbens; ut χαμαιτύπη. Α τύπη.
 Μόλγινος, coriaceus; ut μόλγινος φουσητῆρες, folles coriacei. Α
 ΜΟΛΓΟΣ, ἔ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culleus; (2) depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμείλγω.
 Μολέειν, Poll. stolones amputare. Vide αἰστομολία.
 ΜΟΛΕΪΝ, venio, advenio, eo, vado, proficiscor; (2) transeo, prætereo; aor. 2. part. μολών, profectus, fem. μολῶσα. Τῆνδὲ μὴ μολῆς πόλιν, Eur. Rhes. 115.
 Μολέαχθης, ἰος, ὁ, ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἀρχθος.
 Μολέδαινα, ης, ἡ, pila seu massa plumbea; (2) plumbago. Gl. Vet. metallicum quiddam; item idem quod μολέδιον (3) herbæ nomen:
 Μολέδεις, ἑα, εον, contr. μολέδεις, ἡ, ἔν, plumbeus;
 Μολέδιός, ἑος, ὁ, ἡ, plumbarius, Gl. Vet.:
 Μολέδινος, ἴνη, ἰων, idem:
 Μολέδιον, τὰ, fistula plumbea, qua utuntur medici, Hêpp.:
 Μολέδης, ἴδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea: Α μόλιδος.
 Μολέδοιδης, ἰος, ὁ, ἡ, plumbo similis, plumbum colore referens. Α seq. et ἴδος.
 ΜΟΛΙΒΔΟΣ, α, ὁ, plumbum.
 Μολιβδουργός, ἔ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μόλιδος et ἔργον.
 Μολιβδοφάνης, ἑς, plumbo similis. Ex φάινω.
 Μολιβδοχόα, ᾧ, f. ἦσω, plumbum fundo, conflo, Polyb. Ex μόλιδος et χέω.
 Μολιβδόχρους, contr. μολιβδόχρους, α, ὁ, ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρεία.
 Μολιβδοχρῶς, ᾧτος, ὁ, ἡ, cujus corpus plumbeo colore est; lividus. Ex χρώς.
 Μολιβδῶδης, εος, ὁ, ἡ, plumbi naturam referens. Α μόλιδος.
 Μολιβδαμα, ᾧτος, τὸ, opus e plumbo. Quasi a μολιβδῶ. Vid. μολιβδέω.
 Μόλιτος, α, ὁ, plumbum, Gl. V. μόλιτον.
 Μολιβσοφινγῆς, ἰος, ὁ, ἡ, plumbo præfixus, plumbo illigatus, clausus. Ex σφίνγω.
 Μόλις, adv. vix, ægre, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποστέ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. Vet. Α μόλος.
 Μολίσκω, vado, eo, proficiscor. Α μόλιω.
 Μολοβρίς, ἴδος, ἡ, mendica. Α
 ΜΟΛΟΒΡΟΣ, ᾧ, ὄν, gulosus, vorax; (2) mendicus. (1) ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει, Odys. 18, 26. (3) μέση δ' ἐν κειφαλῇ φύσται πιδόεσσα μολοβρῆ, Nicand. Ther. 662.
 ΜΟΛΟΓΟΥΡΟΣ, vel μολοβῆρος, α, ὁ, inolothurus, herba.
 ΜΟΛΟΘΡΟΣ, ᾧ, ὄν, qui non vocatus alienas ædes intrat.
 Μολοῖσιν, profectam, acc. sing. aor. 2. part. act. Dor. pro μολῶσιν, α μολέω.
 ΜΟΛΟΣ, α, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus. Unde Lat. moles.
 Μολοσσικός, et Μολοσσικός, ἡ, ὄν, Molossicus; (2) molosso pede constans. Α μολοσσός.
 Μολοσσίς, et Μολοσσίς, ἴδος, ἡ, Molossia, regio Molossorum.
 ΜΟΛΟΣΣΟΣ, vel Μολοσσός, ἔ, ὁ, molossus, pes metricus ex tribus syllabis longis constans; (2) incola Molossia, regionis Epiri; (3) sc. κύν, canis molossus, i. e. pastoralis et magnus, seu prægrandis et generosus, quales dabant Molossia.
 Μολορῖς, ἴδος, ἡ, Hes. cuspis seu hasta mutilata; (2) pudendum virile; (3) item ægre redens urinam. At apud Nicand. animal locustæ simile. Ἀγρόσσαν λιμῶσι μολορῖδας ἡ

βατραχιῶδας, Nicander in Theriacis, 416. Ex μόλις et ἔρα, vel ἔρον.
 Μόλχοι, serpentes quidam innoxii, Nic. ex μόλω et ἔρα, quod cauda ingredientur.
 Μολίχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro μαλάχη.
 Μολίχια, malvæ, Gl. V. Α præc.
 Μολπάζω, canto, decanto, celebros. Α μολπή.
 Μολπαστής, ἔ, ὁ, cantor, cantator; (2) collisor. Α præc. Hinc
 Μολπαστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit.
 Μολπή, ἡς, ἡ, cantio, carmen; (2) chori cum cantu. Α μέλπω.
 Μολπῆδον, adv. cum cantu. Α μολπή.
 Μολπαστής, ἔ, ὁ, cantor. Ab eod.
 Μολυβδαίνα, ης, ἡ, idem quod μολέδαινα.
 Μολυβδέος, idem quod μολέδεις.
 Μολυβδέω, plumbo. Gl. V. potius μολυβδέω.
 Μολυβδίνος, idem quod μολέδινος.
 Μολυβδίδης, α, ὁ, ἡ, plumbeus.
 Μολυβδῖς, idem quod μολέδης.
 Μολυβδῆτος, α, ὁ, plumbeus aut plumbosus. Α μόλυθος.
 Μολυβδῆτις, ἡ, plumbea. Α præc.
 Μολυβδοειδής, idem quod μολιβδοειδής.
 Μόλυθος, α, ὁ, plumbum.
 Μολυθουργός, ἔ, ὁ, ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex ἔργον.
 Μολυθοφάνης, ἰος, ὁ, ἡ, qui plumbum videtur, plumbeus adpectu. Ex φάινωμαι.
 Μολυθοχόα, idem quod μολιβδοχόα.
 Μολυθοχρῶς, idem quod μολιβδοχρῶς.
 Μολυθῶδης, idem quod μολιβδῶδης.
 Μολυθῶδης, εως, ἡ, plumbatura. Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quasi a μολυθῶω. Vid. μολυβδέω.
 Μολυθῶτος, Gl. V. μολυθῶται, plumbata; quasi a μολυθῶω. Vid. μολυβδέω.
 Μολυβίς, ἴδος, ἡ, idem quod μολέδης.
 Μόλυθος, α, ὁ, idem quod μόλιθος.
 Μολυθῆς, ἡ, ἔν, plumbeus. Α μόλιθος.
 Μολυθῶ, larva, terriculamentum, Suid.
 Μόλυμμα, ᾧτος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.
 Μολυνίς, ης, ἡ, podex, quia excrementis pollutitur. Α μολύνω.
 Μολυνοπραγματία, res fedas (inpr. in Vencre) facio. Ex μολύνω et πρῶγμα.
 Μόλυσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio, parva a cruditate differens. Α
 ΜΟΛΥΝΩ, fut. ὑνῶ, polluo, inquino, contamino, conspurco; attamino; deturpo; fædo; incesto; (2) dicitur et de coloribus, tingo, inficio; ἐμύλυναν, 3. plur. aor. 1. fædarunt; ἐμολύνατο, 3. sing. aor. 1. med. contaminatus est; imperat. aor. 1. μολύνω, inquina, Gl. V. Τὸν ἄνακον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει, Theocr. 5, 87. Πρὸς ὀλίγον πῶ πυρὶ μεμολυσμένα, Heliod.
 Μόλυσμα, ᾧτος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, Ph. Α μολύνω.
 Μολυσμός, ἔ, ὁ, inquinatio, contaminatio, contagium. Ab eod.
 Μόλω, venio, ut hinc sit aor. 2. μολῶν, ἔμολον.
 Μομφή, ἡς, ἡ, querela, querimonia. Ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω, Eurip. Orest. 1069. Ὅτι μοι μομφῆς ἔχειν, Id. Phæn. 780. Μομφᾶν ἔχων ξυνῆ δoroς, succensens quod socii in bello laboris præmium non tulerit, Soph. Aj. 180. Α μέμφομαι.
 Μοναδικός, ἡ, ὄν, singularis; (2) solitarius. Α μόνος.
 Μοναδικῶς, adv. in unitate; (2) solitarie.
 Μονάδον, adv. solummodo, solum, Nicand. Schol. Α μόνος.
 Μονάζω, fut. ἄσω, solitarius vitam ago.
 Μονάκωνος, α, ὁ, ἡ, unam tantum spinam habens. Ex μόνος et ἄκωνος.
 Μονάλλυσις, εως, ἡ, simplex catena, torques, Poll. Ex μόνος et ἄλλυσις, catena.
 Μονάμπυκις πῶλοι, Euripid. οἱ κληπτες, nb uno fræno; vid. infra μονάτωρ. Idem habens νομαμπυκός, nom. unde Πῖνδ, νομαμπυκία, ἡ, ars desultoris, seu agitatio equorum qua fit uno fræno, Ol. 5, 13.
 Μονάμπυκος, uno loro circumdatum collum habens,

habens, de equo. *Μονάμπικον δὲ Μενέλειος Ψάχαν ἔδειξεν, Eurip. Hel.* 1583.
Μονανδρέω, ὦ, uni viro nupta sum, unicum maritum habeo, uno contenta sum. Ex ἀνήρ.
Μονανδρός, υ, ἡ, univira, Gl. V.
 ΜΟΝΑΠΙΟΣ, υ, ὁ, Pæonibus monapus, bestia.
Μοναρχείω, ὦ, f. ἡσσι, solus impero, solus dominor; pass. μοναρχεῖσθαι dicitur regio que unius duntaxat imperio subest. A μοναρχός.
Μοναρχής, υ, ὁ, monarcha, qui solus imperat. Ex μόνος et ἀρχή.
Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus seu imperium. Ph. dictatura.
Μοναρχικός, ἦ, ὄν, ad monarchiam seu monarchiam pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monarchiam adfectans. Gl. Γ. μοναρχικόν, dictatorium. A
Μοναρχος, υ, ὁ, ἦ. Vide μονάρχης.
Μονάς, ἄδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in tesseri; (3) atomus; (4) sola. (4) ἔλιστε· ἑπακτιδίω μ' ὡσεὶ μονάδα, reliquisti me tanquam navem solam solitariam, Eurip. Andr. 854. Sic emendat Brunck pro ἑπακτιδίω ὡσεὶ μονάδα. A μόνος.
Μοναστήριον, υ, τὸ, monasterium, locus ubi vita solitaria agitur. A
Μοναστής, υ, ὁ, homo qui solus degit, solitarius. A μονάζω.
Μοναστικός, ἦ, ὄν, ad homines solitarios pertinens; (2) solitarius. A μοναστής.
Μονάστρια, ας, ἡ, mulier solitaria, que vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.
Μονάτωρ ἵππος, equus desultorius, singulator, Schol. Aristoph. A μόνος.
Μοναυλίω, ὦ, fut. ἡσσι, tibia una cano.
Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus.
Μοναυλίον, υ, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. A
Μοναυλος, υ, ὁ, ἦ, tibia simplicem auram edens, quam invenerunt Ægypti; (2) ejusmodi organo utens; τὸ μόνυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος et αὐλός, tibia.
Μοναυλος, υ, ὁ, ἦ, qui solus stabulatur, seu habitat. Ex μόνος et αὐλή.
Μοναχῆ, adv. unice, uno tantum modo.
Μοναχικός, ἦ, ὄν, ad solitarios homines pertinens, monasticus.
Μοναχόθεν, adv. ex uia tantum parte. A
Μονάχος, ἦ, ὄν, unus; (2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. A μόνος.
Μοναχῶ, adv. tantummodo. A μοναχός.
Μοναχῶς, adv. unice, uno modo, singulariter. Ab eod.
Μονέντερον, υ, τὸ, magnum intestinum, colum. Ex μόνος et ἔντερον.
Μονή, ἦς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora; (2) monasterium. A μόνω.
Μονήτις, ἡ, solitaria, Μαν. A
Μονήκοιτος, ὁ, ἦ, cælebs. A κοίτη.
Μονήλατος, compactus. Κράνος μονήλατον, solidum, Heliodor. 9.
Μονημέριος, ἴα, ἰον, diarius, qui est unius diei. In Epigr. μονημέριον, υ, unius diei spectaculum, Rob. Ex μόνος et ἡμέρα.
Μονήτης, υ, ὁ, ἦ, idem. Ex ἰisd.
Μονήτης, εος, ὁ, ἦ, solitarius, solivagus.
Μονήτης ναῦς, et μονήτης πλοῖον, uniremis navis, simplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος et ἔρισσω, remigo.
Μονηθλεύσις, plur. μονηθλεύσεις, exquisitorum ciborum apparatus, Poll. Vide ὀνήθλευσις.
Μονηθλεύτης, υ, ὁ, coquus, ciborum exquisitorum parandorum artifex. A
Μονηθλεύω, exquisite condio cibos.
Μονίας, υ, ὁ, sobrius, Hes. A μόνος, vel a μόνω, Etn.
Μόνιμος, υ, ὁ, ἦ, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens; sedulus, officiosus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, υ, constantia. A μόνῃ. Hinc
Μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.
Μονίμως, adv. constanter, stabiliter.
Μονίος, υ, ὁ, vel μόνιος, υ, ὁ, solitarius, solivagus, silvestris, ferus; in pr. dicitur de apro. A μόνος.
Μόνιππος, υ, ὁ, ἦ, qui uno equo utitur; (2)

qui singulari equo vectus cursu certat, singulator. Ex μόνος et ἵππος.
Μονοβάλανος, ὄν, epith. clavis, unum dentem habens.
Μονοβᾶμων, ονος, ὁ, ἦ, solus incedens, R. Ex μόνος et βᾶμων.
Μονοβήβλος, υ, ὁ, ἦ, qui uno constat libro; τὰ μονοβήβλια, libri singulares, R.
Μονόβουλον, τὸ, unum punctum habens.
Μονογάμεω, ὦ, fut. ἡσσι, semel tantum uxorem duco.
Μονογαμία, ας, ἡ, status quum quis semel tantum duxit uxorem, Suicer. A
Μονογάμος, ὁ, ἦ, qui unas tantum nuptias contraxit; semel tantum uxorem habuit.
Μονογενής, εος, ὁ, ἦ, singularis, unigenitus; unigena, Ph. A γένος.
Μονογενῶς, adv. unice, maxime, præcipue.
Μονόγληνος, υ, ὁ, ἦ, unoculus, Hes.
Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, υ, ὁ, ἦ, qui una tantum utitur lingua. A γλῶσσα.
Μονογνώμων, qui unius sunt sententiæ, vel ab una sententia pendens. A γνώμη.
Μονόγονος, Poch. μονόγονος, υ, ὁ, ἦ, unigenitus, R. Κῆρον μενογόνην ἤρασαν ἀπ' Αἰτναίου πάγου, Orpian, de Piscatu, 3, 488. Ex μόνος et γίνωμαι.
Μονογράμματος, υ, ὁ, ἦ, unica litera constans, v. gr. syllaba. "Ἄν μὴ εἴποι τις τὰς μονογραμμάτους, Longin. Fragm. 3, 13. Ex γραμμα.
Μονόγραμματος, υ, ὁ, ἦ, quasi declinatus tantum, non additis reliquis quæ picturam ab solvunt; dicitur et de macilento, extenuato deformique, seu subtili nimis. Apud Cic. Epicuri Dii monogrammi vocantur. A γραμμή.
Μονοδάκτυλος, υ, ὁ, ἦ, qui unum tantum digitum habet.
Μονόδεκτος, υ, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θεπέω Κύκλωπι τῷ μονοδέκτα, Euripid. Cyclop. 77. A δέκτω.
Μονοδωιατασία, ας, ἡ, solitaria vivendi ratio. Ex μόνος et διατᾶσθαι.
Μονόθεος, οντος, ὁ, ἦ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.
Μονόθερον φυτὸν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος et θέρω, capro.
Μονοθῆς, εος, ὁ, ἦ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος et ἴδος.
Μονοθῆς, adv. una forma.
Μονοθῆμων, ονος, ὁ, ἦ, una tantum tunica seu veste indutus. Ex μόνος et ἔμμα.
Μονοζυγῆς, εος, ὁ, ἦ, qu. dic. unijugis, unicus. μονοζυγῆς σάνδαλον, in Epigr. unum calceamentum. Ex μόνος et ζυγός.
Μονόζυξ, ὄγος, ὁ, ἦ, qu. dic. unijugis, unicus. Μονόζωνος, υ, ὁ, ἦ, unam zonam habens; μονόζωναι, apud Suid. honoratores, milites cingulo a cætris distincti; ap. LXX. militis expediti, fortes. Unde et latrunculi. Ex μόνος et ζώνη.
Μονόζωσος, Vid. μονόζωνος, Ath.
Μονοήμερος, υ, ὁ, ἦ, qui unius est diei, diarius. Ex μόνος et ἡμέρα.
Μονοθέληται, hæretici, qui Christo unam tantum tribuebant voluntatem. Ex θήλω.
Μονοθρήνεις, ὦ, fut. ἡσσι, solus lamentor.
Μονόθυρος, υ, ὁ, ἦ, qui unas tantum habet fores, qu. dic. uniforis, univalvis. Apud Aristot. μονόθυρον est genus concharum unifore et univalve. A θύρα.
Μονοίκητος, ὄν, solitarius. Ah οἰκεῖω.
Μόνιμος, solus. "Ἄλλ' ἢ μόνιμοι πάτερ, ἔφη· καὶ οἳ περ ἐντεῖθεν ἐξερωμήκατε, πάλιν ἐπάνητε; Heliodor. 6.
Μονοκάλανος, υ, ὁ, ἦ, qui unum habet cala-

Μονοκέφαλος, υ, ὁ, ἦ, unum caput habens.
Μονόκλαυτος, υ, ὁ, ἦ, qui ab uno tantum luge- tur, R. Ex μόνος et κλαῖω.
Μονοκληρονομος, υ, ὁ, ἦ, qui unus hæres est, nullos habens cohæredes.
Μονόκλωνος, υ, ὁ, ἦ, unum ramulum habens. Ex μόνος et κλών.
Μονοκόιλιος, υ, ὁ, ἦ, unum ventrem habens. Ex μόνος et κοιλία.
Μονοκοίτης, ὦ, solus cuho. A κοίτη.
Μονόκοκκος, υ, ὁ, ἦ, unum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, υ, unio, margarita. Gl. V. μονόκοκκα, uniones.
Μονοκότυλος, υ, ὁ, ἦ, de polyporum quodam genere, qui unum cavum habet in cirris, seu flagellis, in quo unum tantum acetabulum est. Ex μόνος et κοτύλη.
Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A
Μονοκράτωρ, ορος, ὁ, ἦ, qui solus rerum potitur; qui solus imperium obtinet. Ex μόνος et κρατέω.
Μονοκρηπίς, ἴδος, ὁ, ἦ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.
Μονόκροτος, υ, ὁ, ἦ, qui uno tantum pulsu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, Etn.) impellitur.
Μονόκυκλος, υ, ὁ, ἦ, unum circulum seu orbem habens.
Μονόκυκλος, υ, ὁ, ἦ, uno colo seu membro constans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μόνος et κύλων.
Μονόκυκος, υ, ὁ, ἦ, uno remo utens. Ex μόνος et κύπη.
Μονολέκκυθος, υ, ὁ, ἦ, unum vitellum habens.
Μονολεχθῆς, εος, ὁ, ἦ, qui solus cubat. Ph. unica. Ex μόνος et λέχος.
Μονολήκυθος, ὁ, ἦ, unam modo ampullam habens.
Μονολήμματος, υ, ὁ, ἦ, una sumptione constans, genus syllogismi. A λήμμα.
Μονόλιθος, υ, ὁ, ἦ, ex uno lapide factus, uno lapide constans.
Μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, Gl. V. A
Μονολόγος, υ, ὁ, ἦ, soliloquus, Gl. V.
Μονόλοπος, υ, ὁ, ἦ, una tantum tunica aut uno cortice tectus.
Μονόλυκος, υ, ὁ, lupus solitarius, solivagus.
Μονόλυπος, υ, ὁ, ἦ, unam vestem habens.
Μονομαχός, ἦ, unam mammam habens, epith. Amazonum.
Μονομάτωρ, ορος, ὁ, ἦ, matre privata vel privata. Μονομάτωρος ὄνυμα ἑμῶν ἀχρεῖσι συνηθῆς, Eurip. Phœni. 518.
Μονομαχεῖον, υ, τὸ, idem quod μάχιον.
Μονομάχων, ὦ, fut. ἡσσι, singulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖον παντὸς στρατῷ, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μετὰ τῷ νοσήματος, Al. Aρη. A μονομάχος.
Μονομάχης, υ, ὁ, idem quod μονομάχος plur. μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.
Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen. Ph. gladiatorium. Al. Gl. V. duellum. Ab eod.
Μονομαχιῶς, ἦ, ὄν, gladiatorius.
Μονομάχιον, υ, τὸ, idem quod μονομαχία, Ph. assarium.
Μονομάχος, υ, ὁ, ἦ, singulari certamine pug- nans, gladiator. Μονομάχος φην, cogitatio singularis prælii, Eurip. Phœn. 1309. Ex μόνος et μάχη.
Μονομαχοτροφεῖον, υ, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος et τρέφω.
Μονομαχοσφόρος, υ, ὁ, lanista, Ph. Ex iisd.
Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus seu judicamus. A
Μονομέρης, εος, ὁ, ἦ, unius partii, simplex. Ex μόνος et μέρος.
Μονομερῶς, adv. ex una tantum parte, non in universum, simpliciter.
Μονόμετρος, ὄν, uno pede constans, sc. versicu- lus scenicus.

Μονομήτωρ, ὁ, ἡ, privatus matre, Schol. Eur. solam matrem superstitem habens.
 Μονομήτωρ, α, ὁ ἢ ἡ, simplici licio seu filo textus.
 Μονομήτωρ, α, ὁ ἢ ἡ, unoculus, in Epigr.
 Μονομορφος, α, ὁ ἢ ἡ, uniformis, R. Ex μόνος et μορφή.
 Μονομορφος, α, ὁ ἢ ἡ, singularem habens pediculum, Suiccr.
 Μόνον, adv. solum, tantum, duntaxat.
 Μονοῦ, fere, propemodum, tantum non.
 Μονοῦν, adv. idem.
 Μονοῦν, adv. idem.
 Μονόζυγος, α, ὁ ἢ ἡ, unicum et simplicem fissuram habens. Ex μόνος et ζύγω.
 Μονόζυγος, α, ὁ ἢ ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon, navigium ex unica arbore cavatum, Gl. V. μονόζυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore.
 Μονόζυγος, α, ὁ ἢ ἡ, solus in suo genere, et nihil substantiæ suæ simile habens; ut luna, sol, cælum. Ex μόνος et ζύγω.
 Μονοπέδιον, α, ὁ ἢ ἡ, adfectus et morbus unus. Ex μόνος et πᾶδος.
 Μονοπέδιον, α, ὁ ἢ ἡ, unigena, item unum modo filium vel filiam habens. ὧ κῆρος αἰχμή ἐν δόμοισι μονόπειαι, Eurip. Alc. 907.
 Μονοπέδιον, α, τὸ, semita, seu via, per quam tantum uni patet inaccessus. A πᾶτος.
 Μονοπέδιον, α, ὁ ἢ ἡ, uno indutus calceo. Ex πᾶδιον.
 Μονοπέριαι λύκοι, lupi qui non cum aliis, sed seorsum prædantur; a μονοπέριος, α, ὁ. Ex πᾶτος.
 Μονοπέριος, α, ὁ, calceus qui unam tantum solem habet. Μονοπέριον συκχίδα, Anthol. Reisk. 56.
 Μονοπέριος, α, ὁ ἢ ἡ, uno simplici peplo indutus. Δίχη δὲ φίλα μονόπεπλος λιπύα, Eurip. Hec. 933.
 Μονόπερος, α, ὁ ἢ ἡ, unam tantum habens peram. Ex μόνος et πᾶρα.
 Μονόπερος, ον, unum latus habens.
 Μονόπεδιον, α, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A
 Μονόπεδος, ὁ, ἢ ἡ, unum tantum habens pedem. Gl. V. unipes.
 Μονοπαγαμῆται, ᾧ, fut. ἦσω, unam rem curo, non alienis rebus me immisceo. Ex μόνος et πᾶγμα.
 Μονοπρόσωπος, α, ὁ ἢ ἡ, qui unius solum personæ est; ut μονοπρόσωπος ἀντανυμία, pronomen unius personæ, ut ἐκείνος.
 Μονοπρόσωπος, adv. sub una tantum persona.
 Μονόπτερος, α, ὁ ἢ ἡ, unam tantum habens pinnam. Ex μόνος et πτερόν.
 Μονόπτερος, α, ὁ ἢ ἡ, unum tantum habens casum. Ex μόνος et πᾶτω.
 Μονοπωλίω, ᾧ, fut. ἦσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio, Strab. A
 Μονοπωλῆς, α, ὁ, qui solus aliquid vendit; qui arbitrium vendendi habet.
 Μονοπωλία, α, ἡ, privilegium quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium.
 Μονοπωλίον, α, τὸ, idem et ab eod.
 Μονόπυλος, α, ὁ ἢ ἡ, qui uno equo vehitur. Μονόπυλον ἐς Ἄδω, Eurip. Or. 1004. Ex μόνος et πᾶλος.
 Μονόρριζος, α, ὁ ἢ ἡ, unam vel simplicem habens radicem. Ex μόνος et ῥίζα.
 Μονόρριζος, ον, epith. domus quæ ab uno incolitur, ap. Æsch.
 Μονόρριζος, εως, ὁ, qui unum tantum testiculum habet. Gl. V. unitestis, unicolus.
 ΜΟΝΟΣ, μόνη, μόνον, solus, unus; (2) singularis, simplex; (3) desertus, separatus, sejunctus; (4) cælebs, viduus. (3) ἀνδρῶν γε μῆνος, incommittatus, Soph. Ed. Col. 1250. Σὺ μόνος, te orbatus, Id. Aj. 511.
 Μονοσύνδουλός, ὁ ἢ ἡ, uno calceo indutus.
 Μονοσύνουσι ἡνεϊς, Alexandria in Ægypto sunt gallinæ, c quibus galli pugnaces nascuntur, bis et ter ova foventes; ut est in Geopon. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.
 Μονοσπῆται, ᾧ, fut. ἦσω, semel per diem cibum sumo; (2) solus edo.

Μονοσπῆται, α, ἡ, quum quis semel per diem cibum sumit; (2) quum quis solus et sine conviva vescitur. A
 Μονόσπιτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui semel per diem cibum capit; (2) solus et sine conviva cibum capiens, tenui victu ob pauperatam utens; hinc etiam parasitus. Ex μόνος et σῆτος.
 Μονοσπῆτης, εως, ὁ ἢ ἡ, sive μονοσπῆτης, α, ὁ ἢ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μόνος et σπῆλος.
 Μονοσπῆτης, α, ὁ ἢ ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. Ex μόνος et σπῆτρον.
 Μονόσπῆτης, α, ὁ ἢ ἡ, unam contignationem habens, R. Suiccr.
 Μονοσπῆτης, εως, ὁ ἢ ἡ, sive μονοσπῆτης, α, ὁ ἢ ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex μόνος et σπῆλος.
 Μονόσπῆτης, α, ὁ ἢ ἡ, ex uno osse constans. Ex μόνος et σπῆτος, os.
 Μονοσπῆτης, εως, ὁ ἢ ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus. A σπῆτος.
 Μονόσπῆτης, α, ὁ ἢ ἡ, ex uno versu seu ordine constans; τὸ μονόσπῆτον, unus versus.
 Μονόστολος, α, ὁ ἢ ἡ, unam stolum habens; (2) solus et desertus, qui solus missus est, qui solus it. (2) λόχων ἀνάσειν, ἡ μονοσπῆτος δροσῆ; Eurip. Phœn. 749. Λείπομαι φίλος μονοσπῆτος τε ματρός, Eurip. Alc. 407. Ex σπῆτος, vel σπῆλος.
 Μονόστομος, α, ὁ ἢ ἡ, unam habens aciem, altera tantum parte scindens. Ex σπῆτος.
 Μονοσπῆτης, γος, ὁ, epith. Priapi.
 Μόνος, α, ὁ ἢ ἡ, ex uno osse constans, Aristot. Ex μόνος et σπῆτος.
 Μονοσπῆτης, ἡ, ὄν, idem quod
 Μονόσπῆτης, α, ὁ ἢ ἡ, ut μονοσπῆτης ἀδῆ, oda unam habens stropham. Ἀνὰ Θεορίην. μονοσπῆτον ἔμα, Gazæ interprete, plastrum simplicis verticis. A σπῆτος.
 Μονοσυλλαβῆς, per unam syllabam pronuncio.
 Μονοσυλλαβῆς, α, ὁ ἢ ἡ, una tantum syllaba constans. Ex μόνος et συλλαβῆ.
 Μονοσυλλαβῆς, adv. una syllaba.
 Μονότεκνος, α, ὁ ἢ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μόνος et τέκνον.
 Μονότης, α, ὁ, solitarius; rectius μονώτης.
 Μονότης, πτος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suiccr. A μόνος.
 Μονοτοκία, ᾧ, fut. ἦσω, unum uno partu edo, Suic.
 Μονοτοκία, α, ἡ, partus quo una proles tantum editur, Suiccr.
 Μονοτόκος, α, ὁ ἢ ἡ, unam prolem edens. Ex μόνος et τόκος.
 Μονοτονία, α, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, perversitas. A
 Μονότονος, α, ὁ ἢ ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, perversa, pertinax, Ph. Ex μόνος et τῆνω.
 Μονοτόνος, adv. uno eodemque tenore.
 Μονοτράπεζος, α, ὁ ἢ ἡ, pauper, solus cibum capiens. Ἡἕνια μονοτράπεζά μοι παρέσχον, mensam hospitalem mihi soli præbuerunt, Eurip. Iphig. in Taur. 949. Ex μόνος et τράπεζα.
 Μονότροπος, α, ὁ ἢ ἡ, unius modi, simplex; unius sensus, Gl. V. (2) solitarius; (3) cælebs; (4) austerus, contumax. (2) βοτῆρᾶ τ' ἀμφὶ μονότροπον νεάνιαν, Eurip. Andr. 281.
 Μονοτρόπος, adv. uno ac singulari modo.
 Μονοτρόφος, ᾧ, fut. ἦσω, unum pasco, nutrio. pass. med. solus pascor. Ex μόνος et τρέφω.
 Μονοτροφία, α, ἡ, nutritio unius animalis; (2) pastus solitarius. Ex iisd.
 Μονότροχος, carruca, Gl. V.
 Μονουχία, α, ἡ, vita solitaria, cælibatus. Ex μόνος et ἔχω.
 Μονοψᾶγῆς, ᾧ, fut. ἦσω, solus comedo, nemine ad cenam invitato.
 Μονοψᾶγῆς, α, ἡ, quum quis solus comedit, neminemque ad cenam invitato.
 Μονοψᾶγῆτος, α, ὁ, superl. sequentis.
 Μονοψᾶγος, α, ὁ ἢ ἡ, qui solus cibum capit.
 Μονοψᾶλαγγία, α, ἡ, una phalanx, R.
 Μονόφαντος, α, ὁ ἢ ἡ, solus apparens. Ex μόνος et φαίνωμαι.

Μονόφθαλμος, α, ὁ ἢ ἡ, unum oculum habens, unoculus; luscus, Phil.
 Μονόφθογγος, α, ὁ ἢ ἡ, unum sonum habens.
 Μονόφθογγος, α, ὁ ἢ ἡ, solus pascens. Ex μόνος et φρεσῆ.
 Μονόφθογγος, α, ὁ ἢ ἡ, ex una tantum parte mutinitus; (2) ab uno custoditus. Ex μόνος et φρεσῆ.
 Μονόφραν, ὁ ἢ ἡ, sui sensus atque iudicii.
 Μονόφρης, εως, ὁ ἢ ἡ, unius naturæ, simplex, non geminus; (2) simplicem stirpem habens. Ex μόνος et φρη.
 Μονόφυλλος, α, ὁ ἢ ἡ, unum folium habens.
 Μονόφυλλος, α, ὁ ἢ ἡ, unius generis, R. Ex μόνος et φυλή.
 Μονοφύσῃται, ᾧ, οἱ, hæretici, unam in Christo naturam stantentes. Ex φύσις.
 Μονοχάλινος, α, ὁ ἢ ἡ, uno fræno utens.
 Μονόχειρος, εως, ὁ ἢ ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.
 Μονόχηλος, α, ὁ ἢ ἡ, solidam et non fissam habens ungulam. Ex μόνος et χηλή.
 Μονοχίτων, ανος, ὁ ἢ ἡ, unam tunicam gerens.
 Μονοχιτανία, ᾧ, unam tunicam gero. A præc.
 Μονοχορδός, α, ὁ ἢ ἡ, una intentus chorda. Ex μόνος et χορδή.
 Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de una syllaba eademque brevi; nam longæ sunt δίχρονα, Longin. Fragm. 3, 14.
 Μονόχρους, contr. μονόχρους, α, ὁ ἢ ἡ, unicolor, qui unius ejusdemque coloris est. Ex μόνος et χροῖα.
 Μονοχρᾶμᾶτος, α, ὁ ἢ ἡ, idem. Ex μ. et χροῖα.
 Μονοχρᾶμος, α, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisdem.
 Μονόχρους, ὁ ἢ ἡ, idem; neut. τὸ μονόχρουν.
 Μονόψηφος, α, ὁ ἢ ἡ, unius suffragii, R.
 Μονώ, ᾧ, fut. ὤσω, unum relinquo, descro, destituo; (2) ad unum redigo, unum, solum reddo; μονώμαι, ἔμα, relinquo; aor. 1. part. μωνῶν, solus relictus; perfect. part. μεμωνῶμενος, solitarius, destitutus. Gl. V. solus. Ὁ μοι, τί δράσω δήσω σὺ μωνόμενος; Eur. Alc. 377. δεσποτών, Id. Rhcs. 872. Μωνώτης, solutus, Æsch. Socr. 3, 17. A μόνος.
 Μονώδῃα, ᾧ, fut. ὤσω, solus canticum recito; (2) solus lamentor, carmen fible cano; (3) lugeo. A μωνῶδος.
 Μονωδία, α, ἡ, cantio solitaria, monodia, cum unus tantum in scena canticum recitat, et non simul chorus. Ab eodem.
 Μονωδός, ᾧ, ὁ, poeta, qui sub una tantum persona argumentum aliquod exponit; (2) qui solus cantat sine choro. Ex μόνος et ᾠδός, cantor.
 Μωνῶν, aor. 1. part. pass. verbi μωνῶν.
 Μωνῶν, χρος, ὁ ἢ ἡ, solidas ungulas habens, cujus ungulae solidæ sunt, et individua. Ex μόνος et ὄνυξ.
 Μωνῶν, α, ὁ ἢ ἡ, idem et ex iisd.
 Μόνως, adv. solum, tantum. A μόνος.
 Μόνωσις, εως, ἡ, desolatio; (2) solitudo, singularitas, unitas. A μωνῶ.
 Μονώπῆτος, solus omnium. A μόνος.
 Μονώτης, α, ὁ, solitarius, fcm. μωνῶτης, ἴδος, solitaria. A μωνῶ.
 Μονωτί, adv. clam, solitario, Vulg. Lxx.
 Μόνωτος, α, ὁ ἢ ἡ, unum aurem habens; (2) unam ansam habens. Ex μόνος et ἔς.
 Μονώψ, ᾠπος, ὁ, unoculus. Ab ὄψ.
 Μονώψ, ᾠπος, ὁ, bonus, alias μωνάπος, Ælian.
 Μόρα, α, ἡ, mora, militum agmæ apud Lacedæmonios. A μοῖρα, pars.
 Μόρην, Hes. μέτρον γῆς, ὅ ἐστι τὸ πλίθρον, jugurum.
 Μόρην, abstergo. Vide ὁμορηνίμη.
 Μόργος, vel μοργός, septum, crates in curru.
 Μορία, α, ἡ, morus, arbor.
 Μορία, ᾧ, laboro, affligor, Hes. (2) divido, sortior.
 Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus, V. I.
 Μορία, α, ἡ, pars, Hes. A μοῖρα.
 Μορία, α, ἡ, olea sacra. Ab οἶλ.
 Μόρμος, α, ὁ ἢ ἡ, fatalis. A μόρος.
 Μορίον, α, τὸ, particula, portuicula; pars, pars corporis; membrum genitale, Gl. V. μόρια, gonitalia. Philosophi sic vocant species
 3 K 2

speciem subjectam generi, unde et a Cicero *pars* vocatur, *Errn.* Ab eod.
Μόριος, εἶς, (Ion. μορίων) ριον, partialis, in Epigr. Κύκλος λίσσει νιν Μορίε Διός, *Soph. Œd. Col.* 704. Ab eod.
**Μόριος Ζεύς, Jupiter Morius, i. e. inspector sacrarum olearum, Soph. Œd. Col. 697. A μορία. Unde
Μορίς, ἴδος, ἦ, pars, portio; ex Herod.
Μορμολύκειον, vel μορμολυκίον, υ, τὸ, larva, seu persona tragicorum et histrionum; (2) spectrum, terriulentum. A μορμά.
Μορμολύκη, ης, ἦ, idem. Ab eod.
**Μορμολύττωμα, territo, perterrefacio, et proprie quidem larvis et similibus terriulentum; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδῶν, ἢ Φρυγία, ταυτὶ λέγεται, μορμολύττωσθαι δοκίει; Aristoph. Av. 1250. Ab eod.
**Μορμολύττωμα, ut μορμολύττωμα ῥήματα, verba terriifica, Aristoph. Ran. 1040. Ex μορμά et ὠψ.
ΜΟΡΜΥΛΟΣ, υ, δ, piscis quidam marinus.
Μορμυρίζω, fut. ἴσω, aquæ strepitum refero, Gl. V. murmuro. A μορμύρω.
ΜΟΡΜΥΡΟΣ, υ, δ, mormyra, piscis quidam marinus; item μορμυρίων, unde Mirmillones putantur nomen habere.
**ΜΟΡΜΥΡΑ, murmuro, proprie ut fluvius cum strepitu fluens; (2) inuado. Ἄφρῶ μορμύρων ῥέει ἄσπετος, Iliad. 18, 403. Τῆ δ' ἐστὶ Σαρδόνιος μορμυρίζεται ἰγρήβη πόντος, *Diōn. Per.* 82.
Μορμυρῶς, ῆ, δ, solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.
Μορμύσσομαι, terreo. A μορμά.
ΜΟΡΜΥ, ὄος, contr. ῆς, ἦ, Mormo, mulier horrendo aspectu et terrifico; (2) larva, terriulentum, Gl. Vet.
Μορμῶν, ὄνος, ἦ, idem.
**Μορμῶντος, ἦ, ὄν, terrificus. Τὸν ἀδίνοντα μορμῶντον λόχον ἀναψαλάξῃ, γένδιον terribili cohorte pertundet, Lycophr. 342.
Μόρξαι, aor. I. inf. act. verbi μόρξνυμι.
Μορξίαι, ὄσσα, ὄν, fatalis, exitiosus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.
Μόρον, υ, τὸ, morum, fructus mori arboris.
Μοροσπείω, ὠ, fatalibus calamitatibus premor.
Μόρος, υ, δ, portio; (2) fatum, mors, lethum; (3) sors. A μορῶ.
ΜΟΡΟΧΘΟΣ, υ, δ, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad vestes dealbandas.
Μορσίμος, υ, δ, ἦ, fatalis. Gl. V. fatifer; μόσιμον, fatale, Ph. A μόρος.
Μορτή, vel μόρη, pars qua solvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, Poll. Hes.
**ΜΟΡΥΣΣΩ, iniquo, contamino, fædo; ut hinc sit μεμορυνμένα, perf. pass. part. f. g. inquinata, Od. 13, 435.
Μόρξος, υ, δ, cognomen Bacchi apud Siculos, quod in vindemia ejus facies musto et vitentibus ficis oblini consuevit.
Μορφάω, f. ἴσω, nuo, annuo, Hes. (2) gestus fingo in saltatione; alias etiam vultum varie fingo. A μορφή. Hinc
Μορφασμός, ῆ, δ, conformatio insolens vultus et gestuum; genus saltationis mimica, quo diversorum animalium motus representabantur.
Μορφῆς, εἰως, ὄ, Deaster gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas obijciens. A
ΜΟΡΦΗ, ἦς, ἦ, forma, species oris. Hinc
Μορφῆς, ἴσσα, ἴση, Dor. μορφήεις, formosus, R. Μορφίζω, Ammon. male pro μορφάζω.
Μορφῆος, gen. sing. Ion. pro μορφή. A
Μορφῆς, ἦ, ὄν, obscurus, tenebriosisus, Suid. (2) flavus, fulvus, Hes. (3) δ μορφήος, aquila quadam apud Aristot. Gl. V. δ μορφήος, ἀγροικὸν ὄρνειον, (ruralis avis) emussulus. Ab ὄρφνός, idem.
Μορφοειδής, εἰος, ὄ, ἦ, formalis. Ex μορφή et εἶδος.
Μορφοποιέω, ὠ, fut. ἴσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιήμαι, formor, formam accipio. Ex μορφή et ποίω.************

Μορφοποιία, ας, ἦ, eformatio. Ex iisd.
Μορφοσκοπία, ὠ, formam spectro.
**Μορφῶς, ὠ, fut. ἴσω, formo, figuro; aor. I. pass. ἐμορφώθη μορφῶθῃ, in conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχρις δ μορφῶθῃ Χριστὸς ἐν ἡμῖν, Gal. 4, 19. A μορφή. Unde
Μορφῶνα, formam lenociniis exorno, Hes.
Μορφῶς, ὄος, contr. ῆς, ἦ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios, calyptram et pedicas habentis. A μορφή.
**Μορφώμα, ἄτος, τὸ, forma, species, somnium, spectrum. Κύκμα μορφώματ' ὄρνιθός λαβῶν, Eurip. Helen. 19. A μορφή.
Μορφῶν, ἄνος, ὄ, personatus. Ab eod.
Μορφῶσις, εἰως, ἦ, formatio, figuratio; (2) forma, imago;
Μορφῶτικός, ἦ, ὄν, qu. dic. formativus, formandi vim habens;
**Μορφῶτρια, ας, ἦ, formatrix. Ἡ σὺν μορφῶτρια, (Circæ,) Eurip. Troad. 437. A μορφή.
Μόρσοι, dii Babilonii, quibus mense Maio in Epheso victimæ cadebantur.
ΜΟΣΣΥΝ, vel μόσση, υνος, ὄ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, proprie donus.
Μοσσύνιοι, vel Μοσύνιοι, Mosynæci, gens Pontica in ædibus ligneis habitans. A præ. Unde Μοσσυνιοκίος.
Μόσσηνος, ὄ, idem quod μόσση.
Μοσχάριον, υ, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus. Dim. a μόσχος.
Μοσχῆς, ἄδος, ἦ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. Ab eod.
Μοσχίη, contr. μοσχῆ, ἦς, ἦ, scil. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.
Μοσχίαι, ας, ἦ, surculorum plantatio. Ph. plantatio. A μοσχίαι.
Μόσχιος, υ, δ, ἦ, vitulinus; μόσχειον, vitulina, Gl. V. et pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.
Μόσχημα, ἄτος, τὸ, surculus, qui ex arbore demptus plantatur; stolo, tenella planta. Gl. V. propago. A μοσχίαι.
Μοσχίματις, malleolaris, Gl. V. A præ.
Μοσχίαι, f. ἴσω, surculis ex arbore demptis sero; (2) insero, planto. A μόσχος.
Μοσχίον, modo seu more vituli. Ab eod.
Μοσχίας, υ, δ, ad vitulum accedens, aries triennis, Eust. (2) lepusculus, Poll. (3) agnus, Id. Ab eod.
Μοσχίδιον, υ, τὸ, germen novellum, tenerum et novellum vimen. Dim. ab eod.
Μοσχίναϊος, αἴα, αἴον, in modum vituli exultans, Hes. Ab eod.
Μοσχίον, υ, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, stolo. Ab eod.
Μόσχιος, α, ὄν, vitulinus. Ab eod.
Μοσχόβητης, υ, δ, victimarius, Ph.
Μοσχόκαρρον, et μοσχοκαρύδιον, υ, τὸ, nux moschata.
Μοσχοποιέω, ὠ, fut. ἴσω, vitulum facio, conflo. A
ΜΟΣΧΟΣ, υ, δ, vel ἦ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, germen novellum, stolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretiosissimi genus, muscus; (4) adject. tener, novellus, ἀγνὸν Hom.
Μοσχοφῶγιστής, ῆ, δ, vitulorum signator.
Μοσχοποιός, υ, δ, victimarius, Ph. A μόσχος et τέμνω.
Μοσχοφάγος, ὄ, ἦ, vitulinam edens.
Μοσχῶν, υ, τὸ, Dim. a μοσχῶ.
Μοσχῆ, ἦ, penicillum vulnerarium, Call.
Μοσχῶν, ῆ, τὸ, idem quod
ΜΟΤΟΣ, ῆ, δ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur. Hinc
Μοτῶν, ὠ, fut. ἴσω, linamenta in vulnera immitto, et sic ea curo.
Μότωμα, ἄτος, τὸ, idem quod μοτίς.
Μότωσις, εἰως, ἦ, linamentorum in vulnera impositio.
Μυκηρόβας, vel μυκηρόβάτος, nucifrangibulum, Alienu. A******

ΜΟΥΚΗΡΟΣ, υ, δ, amygdala. Vox Laconica. Vide infra μύκηρος.
**Μενάδῶν, adv. seorsum. Μενάδῶν ἐν σκοπίοισι, Oppian. Cyneget. 4, 40.
**Μενάξ, Poet. seorsum, singulativum. Ἄλιον καὶ Λαοδάμοντα κίλευσαν μενάξ ὀρχήσασθαι, Odys. 8, 370. A μένος.
Μενερέτης, Poet. pro μενερέτης, solus remex, in Epigr. Ex μένος et ἐρέτης.
Μενογένεια, ας, ἦ, unigena, Apollon. A
Μενογενής. Vide μενογενής.
Μενογλήνος, unoculus, in Epigr. Ex γλήνη.
Μενόβην, adv. remotis arbitris.
Μενολεχῆς, εἰος, ὄ, ἦ, solus cubans. Ex λέχος.
Μενολιών, leo solitarius, in Epigr.
Μενόλιθος, ex uno lapide constans, vel ex lapide tantum constans.
Μενομήτωρ, cui sola superest mater, Hes.
Μένος, Ion. et Poet. pro μένος, unus, solus. Μένου, ὠ, fut. ἴσω, pro μενού.
Μενύχαια, ας, ἦ, portus Atheniensium, ubi Dianæ Μυνηχία fanum.
Μενυχίῶν, ἄνος, ὄ, mensis Atheniensium decimus, ita dictus a Diana Μυνηχία, cujus sacra hoc mense fiebant.
Μενῶψ, acc. μενώψα, Poet. pro μενώψ.
ΜΟΥΣΑ, ης, ἦ, Musa, Dea cantus; sumitur et pro ipso cantu, et vocis, et fidium seu tibiarum, pro cognitione et scientia, pro ingenio, et scita quavis inventione et commentatione. Gl. V. Musa, Camæna. Musæ causæ sunt mundi perfectionis, secundum antiquos theologos.
Μουσαγέτης, υ, δ, Musagetes, Musarum ductor. Apollinis epith. Ex ἡγόμαι.
Μουσαπολιτής, ἦρος, ὄ, cantus et musicorum modulorum corruptor.
Μυσίον, υ, τὸ, musæum, locus Musis et studiis destinatus, ubi Musæ colebantur; (2) Alexandria ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi studii literarum operamur. Sed μουσία, ὠν, festum in honorem Musarum. A Μῦσα.
Μυσίος, εἶα, εἶον, musicus. Ab eod.
Μυσηγετία, ὠ, Musis cithara præeo. A
Μυσηγέτης, υ, δ, idem quod Μουσαγέτης.
Μυσίζω, cantu contendo, V. L. A Μῦσα.
Μυσικισμοί, musica ratione cantica tempero et modulor. Ab eod.
Μυσικός, ἦ, ὄν, musicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) musicus amans; (5) literarum amans, elegans, perititus. Παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν, aptiores ad loquendum apud vulgus, Eurip. Hipp. 989. Hinc μουσική, scil. τέχνη, Musica, ars canendi, poetica doctrina, dexteritas. (3) εὐρών ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἄσπιδι, Id. Suppl. 906. Ab eod.
Μυσίκτας, psalter, cantor, Hes. Est Dor. pro μουσίκτας, μουσίστης. A μουσίζω.
Μυσικός, adv. musicæ, seu modulate; (2) concinne, apte, scite, eleganter.
Μυσικώτατα, adv. doctissime. A μουσικός.
Μυσίσειν, præc. inf. act. Dor. pro μουσίζεῖν.
Μυσσογενής, εἰς, Musa genitus, Anac.
Μυσσοδωμος, ὄν, Musis habitatus.
Μυσσοδωμος, υ, δ, ἦ, ut μυσσοδωμοῖς πέτραις, quas Musæ percurrerunt, in Epigr.
Μυσοεργός, ὄ, ἦ, symphonicus, psalteria, tibia, &c. qui Musarum opus, quæstum et provinciam, habet, Err.
Μυσουλάξ, ἄκος, ὄ, Musarum adsentator, artifex musicarum illecebrarum, Suicer.
Μυσόληπτος, υ, δ, ἦ, a Musis adflatus.
Μυσουμάνω, ὠ, fut. ἴσω, insano Musarum, aut Musices amore flagro; (2) a Musis sumadflatus. A
Μυσουμάνης, εἰος, ὄ, ἦ, a Musis adflatus; (2) amantissimus poëseos, cantus, &c. A μαινομαι. Hinc
Μυσουμανία, ας, ἦ, furor musieus, vehemens poëseos, Musices, sive canendi, amor.
Μυσόμαντις, εἰως, ὄ, ἦ, musicus augur; avis epith. apud Aristoph.
Μυσομήτωρ, rectius μυσομήτηρ, ἦ, Musarum mater, Mnemosyne, ex Æschylo.****

Μουσώτακτος, ὁ, a Musis instinctus, poeta; sed dicitur magis in deteriore partem. Libri quidam male μουσώτακτος, αρ. Cic. A παύσσω.
 Μουσώτατος, ὁ, Musa genitus, Ανακ.
 Μουσσοσιώ, ἄ, fut. ἴσω, carmina compono, in modulus redigo, carminibus celebro. A Μουσσοσιός, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, qui carmina scribit, poeta; (2) musicus. (2) αὐτὸ δὲ μουσσοσιός εἰς σὲ ποθέωνων ἔται μέριμνα, Eurip. Hipp. 1428. Ex Mūsa et ποίω.
 Μουσσοσίλος, υ, ὁ ἔξ ἡ, Musarum famulus, poeta; (2) musicus conveniens. (1) πολλὰ σε μουσσοσίλοι μελάψουσι, Eurip. Alc. 447. (2) ἢ τίνα μουσσοσίλον συναχθάν ἐπὶ δάκρυσι ἀνακαλίσομαι; Id. Phoen. 1505. A πολέω.
 Μουσσοργίω, ἄ, f. ἴσω, musica ratione tempero, musicum compono vel canto; rations Musarum exerceo, et quæstui habeo.
 Μουσσοργία, ας, ἡ, modulatio musica. A Μουσσοργός, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, cantor, psalter; (2) qui musica ratione temperat cantica et modulatur. Ex Mūsa et ἔργον.
 Μουσσοφθαρτος, ὁ, qui per Musas interiit.
 Μουσσοζήτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, Musis gaudens. Ex Mūsa et χαίρω.
 Μουσώ, ἄ, f. ἴσω, modulis musicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venustum reddo; perf. pass. μεμύσσωμαι part. μεμύσσωμένος, modulatus, elegans, musis initiatus; aor. 1. inf. μωσώθηναι, erudiri. A Mūsa.
 Μυσάα, τὰ, mustacea. Athenæus, μεστάα ἐξ οἰνομέλιντος, mustacea liba ex œnomelio. A Lat. musto.
 Μυσίν, μεί est, Æol. pro μύ ἐστιν.
 Μυσσοδός, ὁ ἔξ ἡ, cantor, Man.
 Μοχθάλειος, ἔσσα, εν, laboriosus, Coluth.
 Μοχθεύστω, acc. plur. part. præ. act. n. g. Dor. pro μοχθέντω, a
 Μοχθέω, ἄ, fut. ἴσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus et ærumnis premor. Μοχθέειν δὲ βροταῖσιν ἀνάγκη, Eur. Hipp. 211. A μόχθος. Hinc
 Μοχθέτης, ἴσσω, ἥεν, laboriosus, ærumnosus; Μοχθέστω, laborandum, Eur.
 Μόχθημα, ἄτος, τὸ, labor, ærumnæ.
 Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, scelus. A
 Μοχθηρός, ῥά, ῥόν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut βῆς μοχθηρός, bos macer; ὁ μόχθηρος, improbe. A μόχθος.
 Μοχθίσσαντι, dat. sing. a. 1. part. verbi μοχθέω.
 Μοχθηροσίως, adv. pejus, deterius. A Μοχθηρός, adv. male, ærumnose.
 Μοχθηρότων, laborandum est. Εἰ μέτρω μοχθηρότων, si metienda sunt mala, Eurip. Herculi. Fur. 1251.
 Μοχθίζοντι, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro μοχθίζουσι, a
 Μοχθίζω, laboro, adfectus sum. A μόχθος.
 Μοχθισμός, ὅ, ὁ, labor, Vet. Lex. A præc.
 ΜΟΧΘΟΣ, υ, ὁ, labor, miseria, ærumnæ; calamitas, molestia, lassitudo, Gl. V.
 Μοχλίαι, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud Medicos, ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλέω.
 Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod. Unde Μοχλεύτης, ὅ, ὁ, motor, seu qui vectibus et phalangis aliquid promovet, vectarius, phalangarius; omnino, qui vi sua aliquid concutit, movet. Epith. Neptuni, αρ Aristoph. A
 Μοχλεύω, fut. εἴσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύει Φύρισμα, Eur. Her. Fur. 1002. A μοχλός.
 Μοχλεύω, idem quod μοχλεύω, Hom.
 Μοχλιός, ἡ, ὄν, ad vectem pertinens: τὸ μοχλιόν, sc. βιβλίον, liber de molitione et repositione luxatorum, Ern. Ab eod.
 Μοχλίον, υ, τὸ, parvus vectis, parva phalanga. Dim. ab eod.
 Μοχλίς, ἴδος, ἡ, idem:
 Μοχλίσχος, υ, ὁ, idem, et ab eod.

ΜΟΧΑΟΣ, ὅ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.
 Μοχλάω, ἄ, f. ἴσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A præc.
 Μὸ, μὺ, vox flentis.
 Μύαγχα, ας, ἡ, muscipula. Ar. Poll. etiam inter fullonum instrumenta. Ex μύς et ἄγχα.
 Μύαγρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui mures venatur, vel captat, serpentum species; (2) herbæ nomencl. Gl. V. μύαγρον, muscipulum. Ex iisdem.
 Μύακανθος, υ, ὁ, et ον, τὸ, asparagus, Gl. Vet. Plin. Ex μύς et ἄκανθα, σπῆνα.
 Μύαξ, ἄκος, ὁ, mytilus, conchæ species. A μύω.
 Μύας, mures, acc. pl. a μῦς, mus.
 Μύαω, labia contraho, aut oculos claudo. Aristoph. Lys. τί μοι μύατε, vers. 126.
 Μύγαλῆν, contr. μυγαλήν, ἡς, ἡ, mus araneus.
 Μυγμός, ὅ, ὁ, sonus, qui labiis oclusis erumpit; item, qui naribus editur; mussatio, mussitatio, gemitus, etiam de piscibus apud Aristot. (2) οἱ δ' ἰομυζόμενοι Κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώπων δουσιδεῖσι παρεμφερεῖσι εἰσὶ, ταῖς δὲ φωναῖς μυγμῶς ἀνθρώπων προείνται, Diodor. Sicul. 3, 35. Δυνατὸν δὲ καὶ μυγμῶ καὶ στυγμῶ ψόφον ἕμοιο ἐκβάλλειν ἀγάλματά, Phutarck. in Corioliano. A μύζω.
 Μυδάζωμαι, fut. ἀζήμαι, abhorreo, aversor; ut hinc sit aor. 1. ἐμυδάξωτο, αρ. Nicand. A μύδαω.
 Μυδαίνειν, stillare, putrefacere, Hes. *Ἐνθα μυδαίνει ποσιός Ὀκίναρος γῆν, Lycophr. 1008.
 Μυδαλίος, ἔα, ἔον, humidus, uvidus, madidus; (2) nimio madore vitiatius. Gl. Vet. putidus, mephiticus. A
 ΜΥΔΑΪΝ, ἄ, f. ἴσω, nimio madore vitior, putresco. Gl. V. μυδαῖα, puteo. Φόνε μυδαῖαι σάγρονες, Soph. Œd. Tyr. 1278.
 Μυδες, ὠν, αἰ, testudines lutariæ, mures aquatiles, Suicer. A μῦς.
 Μυθνοῖς, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μύδαω.
 Μυδοῖς, ἔσσω, ἔεν, nimio madore vitiatius. A ΜΥΔΟΣ, υ, ὁ, virus, virosus humor.
 Μυδώσα, πæs. part. act. f. g. Poet. pro μυδώσα, ex μυδώσα, a μυδώω. Unde
 Μυδράσις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit.
 Μυδροκτύπῳ, ἄ, candentem ferri massam malleo tundo. Μυδροκτυπῆ Ἡρασιος, laminas ignitas subigit, Æsch. Pr. 366. A
 Μυδροκτύπος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex seq. et κτύπος.
 ΜΥΔΡΟΣ, υ, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, Gl. V.
 Μυδῶν, ὠνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, Poll. A μύδαω.
 Μύεις, υ, ὁ ἔξ ἡ, soricinus, Gl. V. A μῦς.
 Μυελόεις, ἔσσω, ἔεν, medulla repletus, medullulosus; (2) alimentum habens.
 Μυελόθεν, medullitus, Gl. V. A μυελός.
 Μυελοποιός, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, medullam faciens, Suicer. Ex μυελός et ποίω.
 ΜΥΕΛΟΣ, ὅ, ὁ, mcdulla.
 Μυελός, ἄ, fut. ἴσω, mcdulla impleo. μεμυελωμένος, pinguis, LXX. A præc.
 Μυελώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, medullæ similis, medullulosus. Ab eod.
 ΜΥΕΩ, ἄ, fut. ἴσω, doceo ea quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo, initio, Gl. V. Δεῖ γὰρ μυθθῆναι μοι πρὶν τεθνησκέαι, Aristoph. Pace, 375. A μύω.
 Μυζάω, ἄ, fut. ἴσω, sugo, exsugo, exprimo:
 Μυζέω, ἄ, fut. ἴσω, idem. A
 ΜΥΖΩ, fut. ζῶ, proprie prmco, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labris sonitum literæ μ naribus cmitto; (3) musso, mussatio. Gl. V. gcmo, inmurro; part. μύζων, mussitabundus, Gl. V. (4) sugo.
 Μύημα, ἄτος, τὸ, initiatio; (2) id quod docetur, qui sacris initiatur. A μύω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gl. V. (2) doctrina, institutio, imbutio, Gl. V.
 Μύθιον, υ, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.
 Μύθια, 2. sing. præ. ind. med. Ion. pro μῦθῆ, a μύθομαι.
 Μυθίσθεις, 2. plur. præ. ind. med. pro μυθίσθεις, a
 Μυθίσμαι, ἔμαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. Ion. μυθίσκοντο, dictitabant, prædicabant, apud Hom. pro ἐμυθίσκοντο. Νῦν δὲ τοῖ ἡπίερον μυθίσκωμαι εἶδος, ἀπάσης, Dion. Per. 170.
 Μυθίσκομαι, idem. Vide præc.
 Μύθευμα, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A
 Μυθῆω, fabulosa narro, μεμύθουμαι, perf. pass. fabulose fictus est, narratur. Τῆς ἀξ, ὅς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ τῆνασιν; Eur. Hes. 196.
 Μυθίσαιμι, aor. 1. opt. med. verbi μυθίσμαι.
 Μυθίσωτο, 3. sing. aor. ejusd. in ind. sed Ion. pro ἐμυθίσωτο.
 Μυθητήρ, idem quod sqc. et ab eod. Hes. μυθητήρες, σασιασται, seditiosus, factiosus.
 Μυθητής, ὅ, ὁ, orator, susurro. A μύθομαι.
 Μυθῆδιον, υ, τὸ, fabella. Dim. a μύθος.
 Μυθίζωσαν, acc. sing. præ. part. act. fem. gen. Dor. pro μυθίζωσαν, a
 Μυθίζω, et μυθίζωμαι, Dor. μυθίσω, et μυθίσωμαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco, Theocr. 10. ult. A μύθος.
 Μυθικός, ἡ, ὄν, fabularis, fabulosus. Ab eod.
 Μυθικώτερος, adv. nimis fabulose. A præc.
 Μυθισορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex μύθος et ἱστορία.
 Μυθιστής, υ, ὁ, seditiosus, factiosus. A μύθος.
 Μυθογραφέω, ἄ, fut. ἴσω, fabulas scribo.
 Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.
 Μυθογράφος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fabularum scriptor. Ex μύθος et γράφω.
 Μυθολατρεις, ιος, ὁ ἔξ ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor, Ναζαῖν. Ex λάτρεις.
 Μυθολογέω, fut. εἴσω, idem quod
 Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro; perf. part. pass. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Τῆς ἀγῶνας ἔξ τῆς πολέμου τῶν ἡμῶν ἐμυθολόγησε, Isocr. A μυθολόγος.
 Μυθολόγημα, ἄτος, τὸ, narratio fabulosa, res quæ fabulose narratur. A præc.
 Μυθολογητόν, adv. pos. fabulandum, narrandum.
 Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio, fabulatio, Gl. V.
 Μυθολογικός, ἡ, ὄν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A
 Μυθολόγος, υ, ὁ ἔξ ἡ, fabularum narrator; fabulator, gerro, Gl. V.
 Μύθομαι, loquor; μύθεαι, loqueris, Odys. 2, 202. pro quo tamen Eust. μυθῆαι, ut sit ex μυθῆ, a μύθεομαι.
 Μυθοπλαστῆω, ἄ, fut. ἴσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A
 Μυθοπλαστής, υ, ὁ, fabularum fictor. Hinc
 Μυθοπλαστῆα, ας, ἡ, fabulosum figmentum.
 Μυθοποιέω, ἄ, fut. ἴσω, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιέωμαι, de me fabula narratur.
 Μυθοποίημα, ἄτος, τὸ, idem quod μυθοποιία. Τῶσο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα πρὸς ἠδονὴν ἢ ἐκπληξὴν ἀκροατῶ γίγνεται, Πιπιαρχ. de audiend. Poetis.
 Μυθοποιῆα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A
 Μυθοποιός, ὅ, ὁ ἔξ ἡ, fabularum fictor vel scriptor. Ex μύθος et ποίω.
 ΜΥΘΟΣ, υ, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, susasio; (6) seditio, factio, αρ. Πισμ.
 Μυθόσχος, υ, ὁ ἔξ ἡ, pariens verba. Ex μύθος et σίκτω.
 Μυθεργίω, fabulas fingo. Scholiast. ad Cassandrum Lycophronis.
 Μυθέργημα, τὸ, fabula. Schol. ad Cassand.
 Μυθώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, fabulosus. A μύθος.
 ΜΥΤΑ, ας, ἡ, musca.

Μύαγρος, *μ*, *δ* ζή ή, qui muscas capit, muscarum venator; cognomen Dei cujusdam ap. Eleos, *Plin.* Ex μύια et ἄγρα, venatio.

Μυῖδιον, *μ*, τὸ, musculus. *Μυῖδιον* ἐπιτομαίμων διαδομαί, murium attonitorum discursiones, *Marci Antonini Imperatoris de Rebus suis*, 7. 3. Dim. a μῦς.

Μυῖκός, vel **μυϊκός**, muscarius, *Gl. V.* ubi μυῖκος. A μύια.

Μυῖνδα, *ης*, ή, sc. παιδία, Myinda, lusus puerilis, in quo oculos claudiebant. A μύς.

Μύρινος, murinus. A μύς. *Ern.*

Μυῖθήρας, *μ*, *δ*, muscarum venator. Ex μύια et Θήρα.

Μυῖσιφάλλον, *μ*, τὸ, species τῆς προπτόσεως, procienditiae, parva adhuc et capiti muscae similis. Ex μύια et κεφαλή.

Μυῖσσοῖον, *ω*, fut. ήσω, muscas abigo. A σόβω.

Μυῖσσοῖος, *ης*, ή, muscarium, instrumentum quo muscae abiguntur.

Μυῖσσοῖος, *μ*, *δ*, muscarum abactor. A praec.

Μυῖσσοῖον, *μ*, τὸ, muscarium.

Μυῖσσοῖος, *μ*, *δ* ζή ή, idem et ab eod.

Μυῖσσοῖος, Myiodes, muscarum deus, *Plin.* A μύια.

Μυκάμαι, *ωμαί*, mugio; (2) de aliorum animalium voce et quocunque sono graviori; inf. μυκάσθαι, mugire; aor. 1. μυκάσθαι ap. *Hom.* et a μυκάω, μυμυκός, perf. part. med. mugiens; et plusq. perf. 3. sing. κρέα ἐμεμυκεί, carnes mugiebant. Et aor. 2. act. μύκων, creperunt; μύκει, sonuit, pro ἐμυκων, ἐμυκε. *Μόσχη* τὸν κεραιώσιν ἐμυκίσαντο βροῖσσι, *Theoc.* 16, 37.

Μύκην, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum *v* pro ἐμυκει, a μυκάω.

ΜΥΚΗ, *ης*, ή, mugitus, boatus.

Μύκη, *ης*, ή, theca gladii, vagina; (2) oclusio, compressio, obstructio; (3) fungus ellychnii. A μύς.

Μυκηθμός, *ος*, *δ*, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μυκημα, *ατος*, τὸ, idem.

Μυκηρέατος, idem quod μυκηρέατος.

Μυκηρός, idem quod μύκηρος.

ΜΥΚΗΣ, *ηος*, ή, vel *μ*, *δ*, fungus. *Ph.* boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleae; (4) ensis manubrium; (5) membrum virile, *Hes.*

Μυκησις, *εως*, ή, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μυκητιών, gen. pl. *Dor.* pro μυκητιών.

Μυκητιός, *μ*, *δ*, mugiens. A μυκάω.

Μυκητίας, *μ*, *δ*, mugiens, sonorus. Ab ecd.

Μυκητιός, *η*, *ον*, mugienti vim habens, instar boum. Ab eod.

Μυκητιός, *ινη*, *ιον*, fungus, e fungo. A μύκης.

ΜΥΚΑΑΙ, sive μύκλοι, lineae nigrae in collo, dorso, pedibusque asinorum, *Hes.* At *Etym.* μύκλον, rugam et plicam in collis asinorum; μύκλοι sunt etiam libidinosi et lascivi homines, ap. *Lycophr.*

Μύκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμυκων, a μυκάω.

Μυκπῆ, *ηρος*, *δ*, naris nasus; *μυκπῆρες*, nares; (2) proboscis elephantis; (3) irrisio nasus. A μύσσω. Hinc

Μυκπρίζω, fut. *ισω*, naso suspendo, subsanno, derideo, contemno. Θεός *δ* μυκπρίζεται, *Gal.* 6, 7.

Μυκπρίκοπος, et *όκοπος*, *μ*, *δ* ζή ή, qui cum strepitu emungit nares; (2) flagitiosus. *Μυκπρίκοπος* πνεύματα, superbientium narium efflatus, *Aesch.* S. T. 470.

Μυκπρίσσημα, *ατος*, τὸ, idem quod *Μυκπρίσσημος*, *μ*, *δ*, subsannatio, irrisio: *Μυκπρίσσητος*, *μ*, *δ*, sannator. *Ph.* subsannator. A *μυκπρίσσω*.

Μυκπρίσθεν, *αδν*, e naribus. A *μυκπρίσσω*.

ΜΥΚΩΝ, *ατος*, *δ*, pars aures, *Poll.*

Μυλακίς, *ιδος*, ή, qu. dic. locusta molendinaria, insectum farina vescens in molendinis et pistrinis. A μύλη et ἀκρίς.

Μύλας, *ατος*, *δ*, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A μύλη.

Μυλάς, *εως*, *δ*, pistor, *Suicet.* A

ΜΥΛΑΗ, *ης*, ή, mola trusatilis, seu asinaria, fru-

mentaria oleariae; (2) inferior mola pars, quae et meta dicitur; (3) mola salsa; (4) mola, os latum toti genu superpositum; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque nasci solitum; (6) herba quaedam; (7) μύλαι, dentes molares.

Μυλήκορον, *μ*, τὸ, scorpaë farinae, quibus in mola utuntur. Ex μύλη et κόρον.

Μυλήφάτος, *μ*, *δ* ζή ή, mola fractus et contusus. Ex μύλη et φάω.

Μυλίαις, *μ*, *δ*, ut *μυλίαις λίθος*, lapis molaris.

Μυλίαις, *ω*, *ον*, molaris. Ab eod.

Μυλιάντας, apud *Hesiod.* pro *μυλιάντες*, *μυλιάντες*, *Op.* 528. A μύλη.

Μυλικός, *η*, *ον*, molaris. Ab eod.

Μυλιάντας, acc. pl. particip. praes. act. *Poet.* pro *μυλιάντας*, ex *μυλιάντας*, a *μυλίαις*.

Μυλίτης, *μ*, *δ*, ut *μυλίτης λίθος*, lapis molaris. *Gl. V.* silex; *μυλίται ὀδόντες*, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, *μ*, *δ* ζή ή, spinam habens incurvata hami ad instar, hamatis spinis armatus. Ex *μυλλάς* et *ἀκανθα*.

Μυλλάς, *αδος*, ή, meretrix, scortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟΣ, *ος*, *δ*, curvus, tortuosus; (2) strabo, qui oculis est distortis; (3) *subst.* placentaë species.

Μύλλος, *μ*, *δ*, piscis quidam, mullus.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimio; *μύλλω* etiam subagitare, permolere, ut *Horat.* A μύλη.

Μύλλωντας, dentes molares, *Eust.*

Μύλλοις, *ιδος*, *ον*, idem. A μύλη.

Μυλοεργής, *ης*, molarius, *Nic.*

Μυλόκλαστος, *μ*, *δ* ζή ή, mola fractus. Ex μύλη et κλάω.

Μυλοκόπος, *μ*, *δ*, molitor. *Gl. V.* molarius. Ex μύλη et κόπω.

Μυλοκόρος, *μ*, *δ* ζή ή, qui molam everrit, seu purgat. Ex μύλη et κορέω.

Μύλος, *μ*, *δ*, mola, *Gl. V.* μύλος ἐλαίων, trapetum, *Gl. V.* μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλόσαρξ, *κος*, ή, mola, caro informis in utero mulierum nasci solita, *Hes.* si lectio sana.

Μυλοεργός, *ος*, *δ*, siliciarius, *Gl. V.* Ex ἔργον.

Μυλόω, *ω*, *ον*, induro. *Pass.* *μυλόω* a. 1. ἐμυλόω, *Ηίγγ.* induruit. A μύλη.

Μυλόωεις λίθοι, lapides molares. Ab eod.

Μυλοεργικός, *η*, *ον*, ad molendinum seu pistrinum pertinens, molendinarius.

Μυλοεργός, *ιδος*, ή, molitrix, pistrina. A

Μυλοεργός, *μ*, *δ*, qui pistrinum possidet, servosque alit opus in eo facientes, pistor; et (2) *adject.* *δ* ζή ή, *μυλοεργός*, molaris; ut *μυλοεργός ᾠδή*, cantilena molaris. A

Μυλοεργός, qu. dic. molae curam habens. Ex ᾠδή.

Μύλων, *ατος*, vel *μυλῶν*, *ωνος*, *δ*, locus in quo est mola, seu in quo versatur mola, pistrinum; (2) locus in quo torquebantur servi. A μύλη.

ΜΥΜΑ, *ατος*, τὸ, opositio genus.

ΜΥΜΑΡ, vel *μάρμαρ*, macula, nota, *Hes.*

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule gesticolor, *Hes.* A praec.

ΜΥΝ, *μυμῆ*, acc. sing. a μῦς, *mus.*

ΜΥΝΔΟΣ, *η*, *ον*, mutus, *Hes.*

Μύνη, *ης*, ή, praetextus, excusatio; *μύνησι*, dat. pl. apud *Hom.* caussationibus. A

ΜΥΝΟΜΑΙ, praetexto, praetendo, *Eust.*

ΜΥΞΑ, *ης*, ή, *Ion.* μύξα, humor e naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in oestris et testudinibus; (3) ellychnium lucernaë.

Μύξα, *ων*, τὰ, prunorum genus.

Μύξω, *ω*, *ον*, mucus abundo. A μύξα.

Μύξωρα, *ων*, τὰ, Dim. a μύξω, *ων*.

Μύξωρον, *μ*, τὸ, piscis quidam. Dim.

Μύξωτηρες, nares; *μύξωτηρες* usitatus.

Μύξωτος, vel *μύξωτος*, *μ*, *δ*, idem quod *ΜΥΞΟΣ*, *μ*, *δ*, piscis e mugilum genere.

Μύξωδης, *εως*, *δ* ζή ή, mucosus. *Μύξωδης ὕψις*, *Aristot. Hist. Anim.* 3, 5. A μύξα.

Μύζων, *ατος*, *δ*, idem quod *μύζος*.

Μύζωτηρες, *οι*, nares. A μύξα. *V.* *μύζωτηρες*.

Μυογάλη, vel *μυογαλή*, *contract.* *μυογαλή*, *ης*, ή, mus araneus. Ex μύς et γαλή.

Μυοδόχος, et *μυοδόκος*, *μ*, *δ* ζή ή, mures recipiens. Ex μύς et δίχομαι.

Μυοθήρας, *μ*, *δ*, murium venator, qui mures capit. *Gl. V.* muscipulum. Ex Θήρα.

Μυοθήρας, *ω*, *φ*, ήσω, mures venor, *Strab.*

Μυοκόπρος, *δ*, ή, muscerda, muris stercus.

Μυοκτόνος, *μ*, *δ* ζή ή, mures occidens, muricida. Ex μύς et κτείνω.

Μυομαχία, *ας*, ή, murium praëlium. "Εοικεν, *δ* ἄνδρες, ὅτι Δαρτεῖον ἡμῖς ἐπικώμων ἐνταύθα, ἐκεί τις ἐν Ἀρκαδίᾳ γηγονίαι μμομαχία, *Plut.* in *Agesilao*.

Μύοζος, *μ*, *δ*, glis, *Gloss. Vet.* item talpa, *Gloss. Vet.* Vid. *μυαζός*.

Μυοπάραυ, *ατος*, *δ*, myoparo: navis piratica.

Μυοπία, vel *μυωπία*, *ας*, ή, muris cavernula, *Rob. ex Aristot.* Ex μύς et ὀπή.

Μυοπέη, idem quod *μυιοπέη*.

Μυοπέση, *ης*, ή, auricula muris, alsine, herba. *Myosota*, *Plin.* Ex μύς et ἔς, *ατος*, auris.

ΜΥΟΣΕΑΡ.

Μυοσωτίς, *ιδος*, ή, idem et ex iisd.

Μυοσωτον, *μ*, τὸ, idem et ex iisd.

Μυοστρωτός, *μ*, *δ* ζή ή, saucius musculus habens. Ex μύς et τρωτός.

Μυωρία, *ας*, ή, vitium claudicationis versus Myuri. Scribitur et *μυωρία*.

Μυωρίζω, in acutum desinere, minoribus terminis finire, decurtari, instar caudae muris in acutum desinere. A

Μύωρος, *μ*, *δ* ζή ή, velut cauda muris in acutum desinens, compressus, arctus; *μύωρος σίχρος*, mutilus versus seu curtus, postremo pede claudicans. Ex μύς et ἔρα, cauda.

Μυωρόνος, *μ*, *δ* ζή ή, mures occidens, muricida. Ex μύς et ὄνος, caedes.

Μύωροδον, *μ*, τὸ, muscerda, stercus muris. A μύς et κίχροδα, cacavi, perf. a χίξω.

Μύωροδός, *μ*, *δ* ζή ή, vilis contemptus, nullius pretii, velut muscerda, *Hes.* 'Ο μωροχίδος γέρον λελθέναι σφάρα οίονεμος, *Menander* in *βαπτισμένη*. Ex iisd.

Μύρανα, *ης*, ή, murana, piscis; (2) de libidinoso et in Venerem prona, *Suid.* A μύρος.

Μύρανος, *μ*, *δ*, murana, murus, piscis, *Hes.*

Μύρακοπα, unguenta mista ad odoris suavitatem, lassitudines lenientia. Ex μύρον et ἀκοπος.

Μυρλοειφω, *ω*, fut. ήσω, unguentis me illino. Ex μύρον et ἀλγίφω. Hinc

Μυραλοφία, *ας*, ή, unguentorum illitus.

Μύρεστο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρεστο, a μύραμαι.

Μυρεψία, *ας*, ή, unguentorum coctio seu confectio.

Μυρεψιός, *η*, *ον*, ad unguentarios pertinens. Hinc *μυρεψική*, *ης*, sc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. A

Μυρεψός, *μ*, *δ*, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον et ἔψω, coquo.

Μυρρός, *ος*, *ον*, unguentarius. A μύρον.

Μύρια, decem millia; *μυρία* et per apoc. *μυρί*, plurima, sexcenta, infinita.

Μυριάγωγος, *μ*, *δ* ζή ή, ut *μυριάγωγος ναῦς*, navis, quae decem nullia hominum vehere potest, praegrandis. Ex μύριος et ἄγω.

Μυριάκις, *αδν*. decies millies; saepissime. A μύριος.

Μυριάμοφος, *μ*, *δ* ζή ή, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus, ἔρημα *μυριάμοφος*, *Aristoph.* *Pac.* 519. Ex μύριος et ἀμοφός.

Μυριάνορος, frequens populo; de regione, insula, urbe. Πλάτος δὲ ὅτι καὶ νήσος ἀπολαμβάνειν *μυριάνορος*, *Strab.* 1.

Μυριάροπος, *μ*, *δ*, decem millium praefectus. Ex μύριος et ἀρχή.

Μυριάροπος, *μ*, *δ*, idem et ex iisd.

Μυριάς, *αδος*, ή, myriads, numerus decem millium, decem millia. A μύριος.

Μυριαχῆ, *αδν*. infinitis locis, sexcenties.

Μυριδιον, *μ*, τὸ, unguentulum, Dim. a μύρον.

Μυρίλιπτος, α, δ ζ η, plurimis voluminibus tortus et sinuatus. *Ex Myria et ἐλιπτός.*
 Μυρίστης, ἴς, valde annosus. *Ex μύριοι et ἴστος.*
 Μυρίζω, fut. ἴσω, unguentis imbuo. *A μύρον.*
 ΜΥΡΙΚΗ, ης, ἡ, myrica, *Gl. V. Pl. μυρίκη εἶδος φυτῶ (species plantarum), genista.*
 Μυρίκιος, ἴνη, ἰνον, myricinus, e myrica confectus. *A μυρίκη.* Unde
 Μυρίκιος, εος, δ ζ η, myricæ similis.
 Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. *Al. μυρίνη et μυρίνη.*
 Μυρίνης, α, δ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento mistum, vinum conditum, *Poll. A μύρον.*
 Μύρινος, α, δ, myrinus, piscis. *A μύρος.*
 Μυρίβουος, α, δ ζ η, dives bubus, bubus abundans. *Ex μύριον et βύς.*
 Μυρίογράφος, α, δ ζ η, sæpissime, plurimis modis scriptus.
 Μυρίοδόξος, ον, laudatissimus, *Man.*
 Μυρίοδεντος, οντος, δ ζ η, ingentes dentes habens. *In Epigr. μυρίοδεντες ἐλέφας.*
 Μυρίοκράνος, α, δ ζ η, permulta capita habens. *Ex μύρια et κράνον.*
 Μυρίολεκτος, α, δ ζ η, sæpissime et ab innumeris dictus. *Ex μύρια et λέγω.*
 Μυρίομμάτος, α, δ ζ η, innumeros seu permultos habens oculos. *Ex ὄμμα.*
 Μυρίομορφος, α, δ ζ η, innumeras habens formas. *Μυρίομορφη, μυρίομορφον, ebrietatis auctorem, innumeras formas induentem, De Bacch. Anthol. 1. Ex μύριαι et μορφαί.*
 Μυρίομορφος, α, δ ζ η, infinitos labores sustinens vcl perpcssus. *Δέχοι μυρίομορχει τῶς Ἡσακλεις ἀγῶνας, tua certamina respice, Hercules innumeris laboribus defuncte, Anthol. 4. Ex μ. et μόρχοι, labores.*
 Μύριον, adv. immense, *Hom.*
 Μυρίοπαυος, αος, δ ζ η, innumeri seu permultis navibus instructus. *Ex μύριαι et ναύς.*
 Μυρίοπεκροι μάχραι, pugnae ubi decies mille seu permulti cadunt.
 Μυρίοπάρχοις, α, δ, decem millium præfectus. *Scholias. Ἐσχληλί ad Pers. 314.*
 Μυρίοπάρχος, δ, idem. *Μάταλλος μυρίοπάρχος Σανῶν, Matallus decem millium præfectus moriens, Ἐsch. Pers. 314.*
 Μυρίοπάλαι, adv. jamdum, ante longissimum tempus. *Eustath. ad Iliad.*
 Μυρίοπλάσιος, α, δ ζ η, qu. dic. decumilliplex, infinite multiplicatus. *Plur. μυρίοπλάσιοι, decies milles plures; (2) infinitis partibus plures. A μύριοι vel μύριος.*
 Μυρίοπλασιος, adv. decies mille modis; (2) infinitis modis.
 Μυρίοπληθής, ἴος, δ ζ η, infinitus numero; (2) varius, multiplex. *Ex πλῆθος.*
 Μυρίοπους, ὀδος, δ ζ η, innumeros pedes habens.
 ΜΥΡΙΟΣ, ἴα, ἴον, infinitus, innumerus; (2) summus, extremus, maximus; μύριοι, ἴα, ἴα, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sexcenta; at μύριοι, ἴα, ἴα, decies mille, vel decem millia. Unde et composita cum μύριος vel μύριοι reddenda sunt vel per infinitus, sive innumeros, vel per decies mille, prout quis illa vel ex hoc vel ex isto composita existimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdoche etiam τὸ μύριοι per multus vel plurimus reddatur.
 Μυρίοσημίον, α, τὸ, decies millena pars. *Ex μυρίοσθ, ἡ, ἄν, decies millesimus. Hinc ἡ μυρίοσθ, ἡς, qu. dic. decies millesima, pro numerus decem millium. A μύριοι.*
 Μυρίοσθς, ὄσος, ἡ, decies millena pars. *Τῶσθς δ' οἱ μυρίοσθαι ἔτασσον εἰς ἑκατὸν πανταχῆ τὴν μυρίοσθ ἐκάσθην, Xenoph. Cyrop. 6. (Sed legendum μυρίοσθ.)*
 Μυρίοστευχῆς, δ, idem quod μυρίοστευχος, *Eur.*
 Μυρίοστευχοι, ἄν, οἱ, innumeri armati. *Ex μύριος et τεύχη, arma.*
 Μυρίοστις, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. *A μύριος.*
 Μυρίοστέφρος, α, δ ζ η, innumeros alens, *Suicer.* *Ex μύριος et στέφω.*
 Μυρίοφίλος, α, δ ζ η, innumeros habens amicos, *Suicer.*
 Μυρίοφθαλμος, δ, ἡ, innumeros habens oculos.

Μυρίοφόρος, α, δ ζ η, ininitos seu innumeros ferens; de nave grandi. *Ex φέρα.*
 Μυρίοφόρος, α, δ ζ η, grande onus vehens; de navi grandi. *Ex μύριος et φόρος.*
 Μυρίοφυλλον, α, τὸ, herba, quæ millefolium *Plinio.* Dicitur et supercilium Veneris. *A Μυρίοφυλλος, α, δ ζ η, innumera habens folia.*
 Μυρίοφύλλος, α, δ ζ η, innumera genera habens, *Rob.* *Ex μύριος et φύλλ.*
 Μυρίοφωνος, α, δ ζ η, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. *Ex φωνή.*
 Μυρίοπνοος, contr. μυρίοπνος, α, δ ζ η, unguentum spirans, *Rob. Ex μύρον et πνέω.*
 Μυρίς, ἴδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. *A μύρον.*
 Μύρισμα, ἄτος, τὸ, unguentum illitus. *A μύριζω.*
 Μυρίμιός, ἄ, δ, idem et ab eod. Unde *Μυρίμιός, ἡ, ἄν, liquidus et odor, ut oleum balsami; (2) aptus ad unguendum.*
 Μυρίομίνας, α, δ ζ η, infinita nomina habens. *Ex μύριος et ὄνομα.*
 Μυρίοπότος, ἄ, δ ζ η, infinitos oculos habens, *Argi epith. Ex μύριος et ὄψ, oculus.*
 Μύριμα, Dor. pro μύριμα.
 ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur μύριμοι, etiam vocari μύριμα, scribit Athenæus.
 Μυρμηδῶν, ἄνος, δ, fornicarum turba, locus ubi ea est. *A μύριμος.*
 Μυρμηκῶνθρωποι, fabulæ nomen a Pherecrate conscriptæ.
 Μυρμηκίον, α, τὸ, phalangis genus, *ap. Nic.*
 Μυρμηκία et μυρμηκίαι, verrucæ fornicariæ, ita dictæ, quod erasæ sensum fornicarum mortentium relinquunt; clavi in planta pedis. *A μύριμα.*
 Μυρμηκία, ἄς, ἡ, domicilium fornicarum; (2) verruca, *Phil. (3) cætus, Gl. V. magnus et densus, etiam discentium in schola, Hes. Ab eod.*
 Μυρμηκίας, α, δ, verrucosus, *Phil. (2) formicinus. Ab eod.* Unde
 Μυρμηκίσιος, ἴος, ἡ, fornicatio. *Gl. V. do'or e verrucis, quæ μυρμηκία appellantur.*
 Μυρμηκισμός, ἄ, δ, idem. *A*
 Μυρμηκία, ὦ, fut. ἄσω, infestor verrucis fornicariis, clavis in planta pedis. *A μυρμηκία.*
 Μυρμηκίζω, f. ἴσω, ita adficior ut fornicas quasi reptantes sentiam. *Ab eod.*
 Μυρμηκίον, α, τὸ, idem quod μυρμηκίον.
 Μυρμηκίτης, α, δ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innata repentis fornicæ effigiem habens, *Plin. A μύριμα.*
 Μυρμηκός, ἴος, ἡ, fornicæ vitam agens, h. e. parcam, laboriosam.
 Μυρμηκοῖδες, τὸ, idem quod μυρμηκίον, *Steph.*
 Μυρμηκολέων, οντος, δ, leo fornicarius, animalculum fornicis infestum. *Ex μύριμα et λέων.*
 Μυρμηκώδης, εος, δ ζ η, fornicis refertus; (2) fornicis proprius. *A*
 Μύριμα, ηκος, δ, fornicæ; (2) cestus pugilum, *Hes. Gl. V. A μύριμος.*
 Μυρίοδόνσσι, dat. plur. *Poet. et Ion. pro Μυρίοδοσι, a Μυρίοδοσ.*
 ΜΥΡΜΟΣ, α, δ, fornicæ, *Hes.*
 Μυροβάλλος, α, ἡ, glans unguentaria.
 Μυροβάφης, ἴος, δ ζ η, unguento delibutus, *Suicer. Ex μύρον et βάπτω.*
 Μυροβόστροχος, α, δ ζ η, cirros unguento delibutus habens, *Suicer.*
 Μυροβρεχῆς, ἴος, δ ζ η, unguento madens. *Ex βρέχω.*
 Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium. *Ex μύρον et θήκη.*
 Μυροθήκιον, α, τὸ, idem et ex ἴσθ.
 Μυροκομίσιμα, ας, ἡ, unguenta portans, *Suicer.*
 Μύριμα. *Vid. μύριμα.*
 ΜΥΡΟΝ, α, τὸ, unguentum, olcum odorum.
 Μύρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion. pro ἔμυρον, a μύρω.*
 Μυροπισσόκηρος, α, δ, compositi medicamenti genus, quod constituit πίσσα, pix, κηρός, cera, et μύρον quoddam. *Galen.*
 Μυροπνοος, contr. μυροπνος, α, δ ζ η, unguenta spirans. *Ex μύρον et πνέω.*

Μυροποιός, ἄ, δ ζ η, qui unguenta conficit. *Ex μύρον et ποίω.*
 Μυροπόλος, α, δ ζ η, unguentarius. *Ex πολέω.*
 Μυροπαλείον, sive μυροπάλιον, α, τὸ, officina unguentaria; locus ubi unguenta venduntur. *Gl. V. μυροπάλιον, seplasiarium. A*
 Μυροπάλης, et μυροπάλιος, α, δ, unguentorum venditor, unguentarius. *Gl. V. seplasiarius. Pl. unguentarius, pigmentarius.*
 Μυροπαλίω, ἄ, fut. ἴσω, unguenta vendo.
 Μυροπαλίς, ἴδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. *A μυροπάλιος.*
 ΜΥΡΟΣ, α, δ, myrus, piscis similis murænae, sed robustior, et dentatus, cum muræna mollior sit, et edentula, ut Tertullianus vocat. Interdum tamen et μύρινα, muræna, vocatur.
 Μυροφόρος, α, δ ζ η, unguentum portans vel tenens. *Ex μύρον et φέρα.*
 Μυροχρυσίος, α, δ ζ η, unguentis perunctus seu imbutus. *Ex μύρον et χρύσιον.*
 Μύρω, ὦ, f. ὄσω, ungo, *Aristot. A μύρον.*
 ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris. *Ἐβλ. ἀμύρα.*
 Μυρίοκακάνθος, ruscus, *Gl. V. Ex μυρίνη et ἀκάνθα.*
 Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus; *μυρίνης μέγχι, usque ad caput. A μύρος.* Hinc
 Μυρίνης, α, δ, sc. οἶνος, vinum myrtites.
 Μυρίνιτης, Att. pro μυροσίνιτης.
 Μύρινης, ἴνη, ἰνον, myrteus; (2) subst. δ, myrtus. *A μύρος.*
 Μυρίνιον, ἄνος, δ, myrtetum. *Ab eod.*
 Μύρις, ἴδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. *A μύρον.*
 Μυρίτης, α, δ, ut μυρίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. *A μύριμα.*
 Μυρίνελαιον, α, τὸ, oleum myrteum. *Ex μυροσίνη et ἔλαιον, oleum.*
 Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. *A μύρος.*
 Μυρίνινης, ἴνη, ἰνον, myrteus. *A præc.*
 Μυροσίνιτης, α, δ, sc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. *Ab eod.*
 Μυροσινίτης, ἴος, δ ζ η, myrty formam habens, myrto similis. *Ex μυροσίνη et ἴδος.*
 Μύρινης, ἴνη, ἰνον, myrteus. *A μύρος.*
 Μύρος, α, δ, vas, corbis e vimine. *E. M.*
 Μυρτός, ἄδος, ἡ, extuberantia in myrto.
 Μυροτῶν, ἄνος, δ, myrteum, *Gl. Vet. A μύρος.*
 Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. *Ab eod.*
 Μυρτιδῶνον, α, τὸ, idem quod μυρτός.
 Μυροτίνη, ης, ἡ, piri et olea arboris genus, *Sch. Nic. At Gl. V. μυροτίνη, murtus, i. e. myrtus.*
 Μύρινης, ἴνη, ἰνον, myrteus.
 Μυρτίς, ἴδος, ἡ, myrtus.
 Μυρτίτης, α, δ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrty bacis nigris contusis conditum.
 Μύρτον, α, τὸ, bacca seu fructus myrty; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, *Poll.*
 Μυροστέαλον, α, τὸ, quibusdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.
 ΜΥΡΤΟΣ, α, ἡ, myrtus, arbor.
 Μυροσχεῖλα, ἄν, τὰ, pudendi muliebris extremitates. *Ex μύρον et χεῖλος.*
 Μυροσχειλίδες, ἄν, αἱ, idem et ex ἴσθ.
 Μύρτων, ἄνος, δ, mulicrosus. *A μύρον.*
 ΜΥΡΩ, fluo, stillo; μύρωμαι, ncl. idem; (2) flo, ploro.
 Μύρωμα, ἄτος, τὸ, unguentum. *A μύρω.*
 Μύρωσις, ἴος, ἡ, unctio. *Ab eod.*
 ΜΥΣ, μύος, δ, mus, sorcx; (2) musculus, pars carnis; torus, *Gl. V. (3) mytilus, conchæ species. (3) καὶ λέγει, ὅτι μύος τε ἴσθων τῶς θαλασσίας οἱ τραπιῶται, Arr. Ind. 21, 13.*
 Μύσαγμα, τὸ, idem quod μύσος.
 Μύσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion. pro ἔμυσαν, a μύω.*
 Μύσαρία, ας, ἡ, abominanda fecditas. *A*
 Μύσάρος, εἰς, ἔδν, detestandus, abominandus; scelestus, scleratus. *Λίμα μύσαρον, (vide in αἴμα No. 2.) Eurip. Or. 1624. A μύσος.*
 Μύσαρχος, α, δ, detestabilium consiliorum auctor. *Ex μύσος et ἀρχή.*
 Μύσαρωπός, ἄν, idem quod μύσαρος, *Man.*
 Μύσάπτωμα, fut. ἄξομαι, fastidius, aversor, odi; abhorro, *Gl. V. Παίδων μύσαρθεῖο εἰσθδης, Eur.*

Eur. Med. 1152. Οἱ δὲ τινες, ὡς ἐπὶ τέρατι ἔμισάπτοντο, *Lucian. Prometh.* 4. Α μύσος. Μύσαχθής, εὖς, ὁ ἔξ ἧ, abominandus, sceleratus, impurus. Ab eod. et ἄχθος. Μύσαχθός, ἦ, ὄν, idem. Μυστήτων, detestabile, *Gl. V.* quasi a μύσῳ, vel μύσῳ, quod esset, detestor. Μυστῖδων πολλὰ ἔπει, fundere, *Aristoph. Lys.* 1080. *Dor.* pro μουσίλει. Μύσις, εὖς, ἦ, compressio, obstructio. Α μύσ. ΜΥΣΟΣ, εὖς, τὸ, scelus, piaculum, facinus detestandum. Μύσος, ἦ, ὁ, abominandus, detestandus, *Hes.* Μυσοπολιῶν, ὦ, velut mus oberro, *Aristoph. Vesp.* 140, ubi μουσολεῖ. ΜΥΣΣΩ, fut. ἔω, emungo nares, quod fit ex cussio fortius per nares compressas spiritu. Μυσάγωγέω, ὦ, fut. ἴσω, initio sacris, mysteria edoceo. Α μυσάγωγός. Hinc Μυσάγωγητός, ἦ, ὄν, sacris initiatus. Μυσάγωγία, ας, ἦ, initiatio ad sacra; (2) Cœna Domini. Α Μυσάγωγός, ἦ, ὁ ἔξ ἧ, initiator, mysteriorum magister seu doctor; (2) qui hospites ad sacra visenda introducit, sacras res interpretatur. Ex μύσις et ἀγωγός. Μύσαξ, ἄκος, ὁ, labrum superius, et in eo nati pili; barba. Α μύσ. Μυσηριῶν, initio, *Gl. V.* Α μυσήριον. Hinc Μυσηριαμῶς, ἦ, ὁ, initiatio, *Gl. Vet.* Μυσηριαμῶς, ἦ, ὁ, arcanus, secretus: Μυσηριῶς, ἦ, ὄν, idem. Α Μυσήριον, ας, τὸ, murium latibulum, *ap. Athen.* Ex μύς et τηρίω. Μυσήριον, ας, τὸ, arcanum, initiatio secreta: pl. sacra arcana, orgia; (2) doctrina Evangelii. Α μυσήρι, et hoc a μύσῳ. Μυσήρις, ἴδος, ἦ, ut μυσηριδὲς τελεῖται, in *Erigr.* arcane initiationes. Α præc. Μυσηριῶδης, εὖς, ὁ ἔξ ἧ, cui subest mysterium, mysticus. *Ph.* μυσηριῶδης, Arcanum. Ab eod. Μυσηριῶτίδης σπονδαί, sacra vel arcanae libationes, *Poll.* Μύσις, ας, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, seu initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur; (2) sacra discens; (3) sacrorum sive mysterium peritus; (4) sacrorum doctor. *Gl. V.* pater sacratus. *Ph.* μύσις θυσιου, parra, avis. Α μύσῳ. ΜΥΣΤΙΚΗΤΟΣ, ας, ὁ, piscis quidam, musculus dictus quibusdam. Μυστικός, ἦ, ὄν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. Α μύσις. Μυσικός, adv. mystice, arcane. Μυσιλᾶγγνος, ὁ ἔξ ἧ, epith. lagenæ, *Ep.* Μυσιλᾶγμα, ὦμα, haurio pane excavato. Καμφοῖν χροῖν μυσιλλᾶται τῶν δημοσίων, peculatur, *Aristoph. Eq.* 824. Α ΜΥΣΤΙΓΛΗ, ης, ἦ, panis cochlearis modo excavatus. ΜΥΣΤΙΓΛΑΧΩΝ, τὸ, Atticos vocasse buccas panis, quæ canibus objicerentur, annotat *Schol. Aristoph.* Μυσίλλω, in minutas partes seco: vid. supra μυσίλλω. Α μυσίλη. Μυσιπολεύω, curo sacra, operor sacris. Α Μυσιπόλος, ας, ὁ ἔξ ἧ, qui sacra mystica tractat, sacerdos, mysta. Ex μύσις et πολέω. Μύσις, ἴδος, ἦ, quæ initiatur seu initiata est sacris; (2) quæ sacra docet, sacerdos. Μᾶλλον δὲ ποιεῖ . . . μύσιν τῶν πόθων, *Κύπριον, Anacr. Od.* 18. Α μύσις. Μυσόδικος, ας, ὁ ἔξ ἧ, sacra arcana continens. Epith. templi, *Aristoph.* Ex μύσις et δίκωμαι. Μυσιπολεύω, idem quod μυσιπολεύω. Μυσιπόλος, idem quod μυσιπόλος. Μυσιοφόρος, ὁ, pro μυσιοφόρος, vel μυσιοφόρος, *Steph.* Μυσίον, ας, τὸ, cochlear parvum. *Gl. Vet.* lingua. Dim. a μύσρον. Μυσιοπώλης, ας, ὁ, venditor cochlearium. Μύσρον, ας, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) mensura duorum cochlearium. Α μύζω. Μύζρος, ἦ, ὁ, lingula. *Gl. V.* cochlear.

Μυσρόνον, ας, τὸ, muscipula, *Hes.* Ex φόνος. Μυτακίζω, literam μὴ sæpius repeto. Hinc Μυτακισμῶς, ἦ, ὁ, frequens literæ μὴ iteratio. ΜΥΤΥΛΟΣ, ας, ὁ, genus conchæ cujus exusta cinis vim causticam habet. ΜΥΤΙΣ, ἴδος, vcl ἰος, ἦ, nasus, peculiariter piscium. atramentum sepæ. Μυττωσίω, f. εἶσω, contero, vel acribus condimentis condio. Α ΜΥΤΤΩΤΩΝ, ἦ, τὸ, intritum ex alliis, caseo, et ovo; alliatum, moretum. ὑποπείσμα διὰ σκορῶδα, *Schol. Aristoph.* Μυττωτός, ἦ, ὁ, intritum, *Gl. V.* Μύχαιτάτος, et μυχόιτάτος, ης, ὄν, penitissimus, intimus. Α μυχός. Unde Μύχαιτος, ης, ὄν, intimus, abstrusus, *ap. Poetas.* Μυχῆ, ἦς, ἦ, penetrale, intimus locus, *Suid.* ubi μυχῆ. Μυχῆβόρος, ας, ὁ ἔξ ἧ, qui in cavernis seu latibulis comedit. Ex μυχῆ et βορά. Μυχῆβίω, fut. ἴω, gemo, suspiro; (2) irrideo, suspensio naso derideo, *Suid.* Α μύσσω. Μυχῆβίμῶς, ἦ, ὁ, suspirium, gemitus. Α præc. Μυχῆβίμῶς, εὖς, ὁ ἔξ ἧ, suspiriosus. Α μύσσω. Μύχιαίος, αἰα, αἰών, intimus, abstrusus. Α μυχός. Μύχιος, ἰα, ἰων, idem et ab eod. Μυχμός, ἦ, ὁ, sonus, qui per nares redditur, detestandi vel irridendi causa. Α μύσσω. Μυχόβην, e profundo. Α μυχός. Unde Μυχόνδης, adv. ad vel in intimam partem. Μυχόιτάτος, pro μυχόιτάτος, *Hom.* Μυχρόντιον, ας, τὸ, specus, ubi cavus recessus et vorago ponti est. Ex seq. et πόντος. ΜΥΧΟΣ, ἦ, ὁ, penetrare, intimus locus, recessus; (2) sinus maris; (3) penetrare domus; (4) adytum. Μυχρόσπος, ὁ ἔξ ἧ, adulter, al. Μυχοσρόσπος, *At.* Μυχρός, ὁ, custos μυχῆ. Ab ἕσρος. Μυχρός, εὖς, ὁ ἔξ ἧ, latebrosus, *Gl. V.* Α μυχός. ΜΥΩ, fut. ὦω, proprie premo, comprimo, comprimendo claudio, occulto, tenco, &c. Hinc conniveo, nicto, oculos claudio, labia comprimo. Active, ut ἡ ὕψιρη μύει τὸ στόμα, *Aret.* et Neutral, ut μύσιν αἱ φλέβες, *Id.* Μυῶδης, εὖς, ὁ ἔξ ἧ, ad mures pertinens; (2) musculosus, lacertosus, torosus. Α μύς. Μύων, ὄνος, ὁ, locis torosus, musculosus, pulpa brachiorum et coxarum, itemque sura. *Ph.* μύων, musculus. Ab eod. Μωανία, ας, ἦ, nidus murium. Ἡ δ' ἄρ' ἦν μωανία, *Epicrates Comicus apud Ælian. Hist. Anim.* 12, 10. Μυῶξος, ἦ, ὁ, mus alpinus; animal medium inter murem arvensem et palustrem; glis, gliris, *Gl. V.* μυῶξοι, glires, *Gl. V.* Α μύων. Μωπάζω, fut. ἴω, sum lusciosus; cæcuto; tropice, parum video, 2 *Pet.* 1, 9. Α μύων. Μωπία, ας, ἦ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Α μωπός, vel ex μύς et ὄπη, caverna. Μωπιάζω, f. ἴω, lusciosus sum. Α μύων. Μωπίας, ας, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod. Μωπιῶσις, εὖς, ἦ, vitium eorum qui non nisi proxima videre possunt. Α μωπιάζω. Μωπιζέω, fut. ἴω, calcari urgeo; μωπιζέσθαι, cæstro agitari, irritari, incitari. Α μύων. Μωπός, ἦ, ὁ ἔξ ἧ, claudens oculos, connivens, lusciosus. Ab eod. Μωπῶν, ἦ, τὸ, auricula muris, herba. Ex μύς et ἔς. Μωπός, ἦ, ὄν, murinus; musculosus. Α μύς. Μύων, ὄνος, ὁ ἔξ ἧ, claudens oculos, connivens. *Ph.* pætus; (2) tabanus, asilus, vespa, *Nic.* (3) item calcar. Ex μύς et ὄψ, oculus. Μῶα, ἦ, Musa, *Lacon. ap. Aristoph.* carmen. Μωκάω, ὦ, et μωκάμαι, ὦμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. Α μώκος. Hinc Μώκημα, ἄτος, τὸ, irrisio, illusio. Μωκίζω, fut. ἴω, illudo, derideo, *Suid.* Α ΜΩΚΟΣ, ας, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, *Suid.* At *Ph.* μώκος, hæc sanna, subsannator.

Μωλίω, ὦ, pugno, *Hes.* Α ΜΩΛΟΣ, ας, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, *Gl. V.* μῶλος, moles. Μῶλος Ἄργος, *Il.* 2, 401. ΜΩΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, et rutæ silvestris radix. ΜΩΛΥΤΑ, ης, ἦ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii. Μῶλυξ, ἦκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, segniss, ignavus; (3) hebes, languidus, remissus. Α ΜΩΛΥΣ, υος, ὁ, idem. Hinc Μωλύτερον, obtusius, infirmius, *Etym.* Μωλύτης, ας, ὁ, hebes, tardo ingenio, *R.* Μωλυτικός, ἦ, ὄν, debilitans, hebetans; (2) periculosus, timidus. Μωλύω, sive μωλύνω μωλύμενα, *ap. Hippocr.* paulatim emarescentia. Α μώλυς. Μωλωπίζω, fut. ἴω, vulnero; μωλωπισμένος, plenus vibicibus. Μωλωπικός, ἦ, ὄν, vibiciosus. Α ΜΩΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ; μωλωπες, vibices. Μῶμα (a μῶμαι), quæro; (2) molior. Τάδε γὰρ μωμένε, *Soph.* *Æd. Col.* 836. Μωμάμαι, ὦμαι, vel μωμῶμαι, vituperco, reprehendo, derideo. Τὰν δ' ἄν ἴσως μωμάσαστο τίττω, *Theocr.* 9, 24. Α μῶμος. Μῶμαρ, idem quod μῶμαρ. Μωμάσαστο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro μωμάσαστο, a μωμάμαι. Μωμῆμενον, acc. sing. præc. part. pass. *Dor.* pro μωμῆμενον. Μωμῆω, fut. εἶσω, vituperco, carpo. Μωμῆνται δὲ με πολλοί, *Theog.* 369. Α μῶμος. Μῶμημα, ἄτος, τὸ, reprehensio, irrisio; (2) dictum ipsum quo aliquid reprehendimus. Α μωμάμαι. Μωμηθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi μωμάμαι. Μωμησάτω, 3. sing. a. 1. opt. med. Μωμητής, ἦ, ὁ, reprehensor, vituperator. Μωμητός, ἦ, ὄν, reprehensibilis, vituperatione dignus. ΜΩΜΟΣ, ας, ὁ, deducus, probrum, infamia, ignominia; (2) vituperatio; (3) Momus, Deus reliquorum omnium irrisor; (4) qui omnia reprehendit et irridet, irrisor, vituperator. Μωμοσκοπέω, ὦ, f. ἴω, reprehendendi animo considero; (2) victimas inspicio. Α Μωμοκόπος, ας, ὁ ἔξ ἧ, qui reprehendendi animo observat, qui reprehendenda observat; (2) qui victimas inspicit, probandi causa. ΜΩΝ, adv. num, numquid, an, utrum. Μῶνος, *Dor.* pro μῆνος, seu ῥῆνος, *Call.* Μῶνυξ, ὕχος, ὁ ἔξ ἧ, solidas ungulas habens. Ex μῶνος et ὄνυξ. Μῶνυχος, ας, ὁ ἔξ ἧ, idem et ex iisd. Μωραίνω, fut. ἀνώ, stulte ago, stultus sum; et μωραίνωμαι, stultus fio, infatuor; ἐμῶρανεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἐμωράνησαν, 3. pl. aor. 1. pass. φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνησαν, *Rom.* 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἕλας μωρανθῆ, *Matt.* 5, 13. Α μωρός. Μωρανθείσαν, acc. sing. aor. 1. part. pass. f. g. verbi μωραίνω. Μωρανθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. Μωρία, ας, ἦ, stultitia, fatuitas; vecordia, socordia, *Ph.* (2) de coitu dixit *Eur. Eru.* Α μωρός. Μῶριον, ας, τὸ, mas mandragoræ quibusdam, teste *Diosc.* Aliis tertium genus mandragoræ, quod μαρώς reddat. Μωροκόπητος, εὖς, ὁ ἔξ ἧ, stulte malitiosus. Μωρολογία, ὦ, f. ἴω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero; scurror, *Gl. V.* Μωρολογία, ας, ἦ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. Α Μωρολόγος, ας, ὁ ἔξ ἧ, inepta et stulta loquens, insulse blaterans. Ex λόγος. Μῶρον, ας, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μῶρον.

ΜΡΟΣ, ἄ, ῥον, stultus, fatuus; ineptus, Ph. Voc. *Att.* ὁ μῦρος.
 Μωροσοφίω, ὤ, fut. ἤσω, stulte sapio.
 Μωροσοφία, ας, ἡ, sapientia stulta. A
 Μωροσοφός, υς, ὁ ἢ ἡ, stulte sapiens.
 Μωροσυκον, υς, τὸ, inorum sycaminum.
 Μωροσύτης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas.
 Μωροφραν, ονος, ὁ ἢ ἡ, stulte sapiens, *Man.*
 Μωρός, ὤ, fut. ὠσω, fatuum reddo. A μωρός.
 Μωρός, ἀδ, stulte, fatue; inepte, absurde.
 Μωρωσις, εως, ἡ, stultitia, fatuitas. A μωρός.
 Μῶσαν, Musam, acc. sing. *Dor.* pro Μῶσαν.
 Μῶσαι, quærere, *Lacon.* A μῶσαι.

N.

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, et nomen ab Hebræorum Nun accepit; (2) nota numeralis valens quinquaginta, et cum lineola inferne posita (ν) quinquaginta millia.
 ΝΑΒΑΑ, ης, ἡ, nablum vel naba, instrumentum musicum, citharæ fere simile.
 Νάβλας, ὁ, nablium, instrumentum musicum, *Ath.*
 Νάβλος, υς, ὁ, idem.
 Ναβλιτής, ὤ, ὁ, nablam pulsans. A νάβλο.
 Ναβλιτοκτύπητής, ὁ, nabli pulsator, *Man.*
 Νᾶες, naves, nom. pl. a ναῦς, navis.
 Ναιστής, ητος, ὁ, habitator, incola, in *Ephg.* A ναῖοι.
 Ναιτής, υς, ὁ, idem. Ab eod.
 Ναζαριαίος, vel Ναζαρηνός, ὤ, ὁ, Nazarenus.
 ΝΑΓ, adv. næ, ita, etiam, sane, utique.
 Ναιάδες, ὡν αἰ, Naiades, nymphæ fluviales et fontanæ. A νάω, fluo.
 Ναῖδον, υς, τὸ, sacellum, ædicula. Dim. a ναῖς.
 Ναῖον, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔναι, a ναῖο.
 Ναῖσκες, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔναις.
 Ναῖστασκες, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔναιστακῆς, a ναῖστᾶο.
 Ναῖστασται, habitans, præsent. part. act. fem. gen.
 Ναῖσταῖο, ὤ, habitatio; (2) incolar, situs sum.
 Ναῖσταῖοι πόλις, habitantur urbes, *Il.* 4, 45.
 Νήσαν, Ἀργαῖα ὅσαι εἰν ἀλλ' ναῖσταῖοι, *Apoll. Rhod.* 1, 831. Ναῖστασκες, habitabat, imperf. *Ion.* pro ἔναιστακῆς ναῖστασται, acc. sing. part. habitantem; ναῖστασάσας, acc. plur. fœm. pro ναῖσταστας, ναῖστασάσας. "Ἄλλοι δὲ πλείοι τήνδ' χθόνα ναῖσταῖοι, *Dion. Per.* 265. A ναῖο.
 Ναῖσταστας, accus. plur. fœm. pro ναῖστασάσας, habitatas, sitas, *Il.* 2, 648.
 Ναῖστασι, 3. pl. præsent. ind. act. *Dor.* pro ναῖστασι.
 Ναῖστης, υς, ὁ, habitator, incola; usitatus ναῖστης; A ναῖο.
 Ναῖστασαν, acc. sing. part. præsent. act. f. g. *Dor.* pro ναῖστασαν, a ναῖο.
 Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.
 Νᾶῖος, ἰα, ἰον, nauticus, *Dor.* pro Ionice νῆιος.
 Ἴω γένος ναῖας ἀρωγὸν πέχνας, *Soph. Aj.* 356.
 Ναῖα ἀπῆν, currus nauticus, id est, navis, *Eurip. Med.* 1123.
 ΝΑΪΡΟΝ, υς, τὸ, odoramentum quoddam, *Theophrast.*
 Ναῖστακῆριον, υς, τὸ, ædicula, sacellum, *Gl. V.* sacrarium, Ph. A
 Ναῖστακῆς, υς, ὁ, sacellum. Dim. a ναῖς.
 ΝΑΥΧ, adv. omnino, sane, ita, *Att.* pro ναί.
 ΝΑΥΗ, habitatio, incolo; (2) incolar, situs sum. (2) ὁ κλεινὸς Σαλαρίς, σὺ μὲν πῦ ναῖος ἀλίπλαγκτος, incoleres, sita es, *Soph. Aj.* 601. *Il.* 2, 626. *Apollon. Rhod.* 1, 831. Ναῖς, *Ion.* pro ἔναις, imperf. habitabat; ab hoc aliud imperf. *Ion.* ναῖσκον, habitabam. Pass. ναῖομαι, habitator. *Μυχοῖς ναῖοσαν ἐστίας ἐμῆς, Eur. Med.* 397. Ἔβην πόλιν ναῖον, *Id. Ph.* 372. Ἐπ' ἀνδρῶν ναῖομενοι, scil. νῆοι, *Dion. Per.* 616.
 Νᾶχη, ης, ἡ, pellis lanata, *Gl. V.*

Νακοδέψης, υς, ὁ, coriarius, seu fullo. Ex seq. et δέψω.
 ΝΑΚΟΣ, εως, τὸ, vellus, pellis cum suo villo.
 Νακοσιλτέω, ὤ, vellera vello seu tondeo, *Poll.* ubi νακοσιλτέωντες, part. A
 Νακοσίτης, υς, ὁ, qui villosas pelles vellit, *Poll.* Ex νάκος et σίλλω, vello.
 Νακοσίτης, υς, ὁ ἢ ἡ, vellere in modum vulsus, *Poll.* Ex ἰσδ.
 Νάκτης, υς, ὁ, fullo. A νάσσω.
 Νακτός, ἡ, ὄν, farciendo et fastipando completus; νακτῆ, farsa, i. e. farsa. *Gl. V.* νακτόν, densum, pressum, *Gl. V.* Ab eod.
 Νάμα, ἄτος, τὸ, fluentum, scaturigo, lymphæ, *Gl. V.* latex, unda, Ph. *Λερναία δ' οἰκὺνάματα, Eurip. Phœn.* 127. A νάω. Hinc
 Ναματαῖος, αἶα, αἶον, scaturiens, manans.
 Ναμάτιον, τὸ, aquila, paulum liquoris. Dim. a νάμα.
 Ναματώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, scaturiginum et fontium plenus, riguus. Ab eod.
 Ναμέρεια, *Dor.* pro νημέρεια, veritas, certitudo. Καὶ τῶνδ' ἐν νημέρεια στυβαίνε χρόνῳ πῦ νῦν παρόντος, horum certus eventus in præsens tempus incidit, *Soph. Trach.* 173.
 Νᾶν, navem, acc. sing. *Dor.* pro ναῦς, a ναῦς.
 Νανίον, υς, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.
 ΝΑΝΝΗ, ης, ἡ, matris soror, *Hes.*
 ΝΑΝΟΣ, υς, ὁ, nanus, pumilio.
 Νανοφύης, εως, ὁ ἢ ἡ, qui natura pumilio est, pumilionis staturam habens. Ex φύω.
 Νανώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.
 — Νᾶξ, rex, per *Apharesin*, pro ἄνᾶξ.
 Ναξιοργής, εως, ὁ ἢ ἡ, Naxio opere, seu in insula Naxo factus. Ex Νάξιος et ἔργον.
 Ναῖσι, dat. pl. *Poet.* pro ναῖσι.
 Νᾶσπαιώ, ὤ, templum ædificio. A
 Νασπαιός, ὤ, ὁ, qui templum ædificandi cura est commissa; (2) ædium sacrarum procurator. Ex ναός et ποίω.
 Νασπός, υς, ὁ, ædituus; (2) sacerdos. A ποίω.
 ΝΑΟΣ, ὤ, ὁ, proprie domicilium; dein ædis, pulvar, fanum, h. e. e pars ἱερῆ, templi, in quo simulacrum Dei dedicatum est; in *Sac. Lit.* pars templi Hierosol, quam ingredi licebat solis sacerdotibus. A ναῖο.
 Ναοφύλαξ, ἄκος, ὁ, templi custos, ædituus.
 Νᾶσταιος, α, ὄν, nemorosus, *Soph.*
 Νᾶστεια, ας, ἡ, sinapi, *Nic.* A νᾶστῦ.
 Νᾶστη, ης, ἡ, idem quod
 ΝᾶΠΟΣ, εως, τὸ, locus montanus et silvosus, saltus; vallis nemorosa.
 ΝᾶΠΥ, υος, τὸ, sinapi.
 Ναρόλιον, nardo similis sum; (2) nardum re-doleo.
 Νάρδιον, ἰνῆ, ἰον, nardinus, e nardo confectus.
 Ναρότης, υς, ὁ, ut ναρότης οἶνος, vinum nardo conditum.
 Ναρότης, ἡ, nardus montana. A νάρδος.
 Ναρόλιπῆς, εως, ὁ ἢ ἡ, a nardo pinguis, nardo delibutus. Καὶ τῶς ναρόλιπῆς ἀλλοτρίως πλοκάμους, *Antholog. Reiskii*, 47. Ex νάρδος et λιπός, pinguis.
 ΝΑΡΑΟΣ, υς, ἡ, nardus, frutex; (2) olcum nardinum. *Gl. V.* νάρδος, hoc siler.
 Ναρόσταχυς, υος, ἡ, spica nardi, *Galen.*
 Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.
 Ναρθηκίω, (a νάρθηξ, n. 2.) alligo os fractum et ferulis firmo, ap. *Schol. Aristoph.*
 Ναρθήκιον, υς, τὸ, narthecium, vasculum medicamentarium; liber medicamentarius.
 Ναρθηκοστλήρωτος, υς, ὁ ἢ ἡ, ferulis repletus. *Æsch. Prometh.* ναρθηκοστλήρωτον δὲ θεράμει σπυρὸς σπυγὴν κλοπαίων, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. fomitem, furtivum. Ex νάρθηξ et πηρω.
 Ναρθηκοφόρος, υς, ὁ ἢ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ et φέρω.
 Ναρθηκώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, ferulaceus, ferulæ similis. A
 ΝΑΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) instrumentum medicum, quo utuntur in fracturis (ferula, *Lat.*) ad deliquandum firmiter; (3) arbor

quædam; (4) locus ubi stabant catecliumeni, *Ern.*
 ΝΑΡΚΑΦΘΟΝ, υς, τὸ, Narcaphthon, odoramentum genus, suffitibus admisceri solitum.
 Ναρκάω, et -έω, ὤ, fut. ἤσω, torpedine adficior seu adfectus sum, obtorpesco, torpeo, torpesco. Ἐνάρκωσι τὸ πλάτος τῦ μηρῶ, *Gen.* 32, 25. Πλήθος ὄσων αὐτῶ ἐνάρκωσι, *Job.* 33, 19. Νάρκωσι χεῖρ, *Il.* 8, 328.
 ΝΑΡΚΗ et νάρκα, ης, ἡ, torpede, piscis quidam tangentes se torpescere faciens; (2) torpor, veterius, stupor; (3) ita quoque centaurium magnum, *Diosc.* Ὅδ' ὄφθιμος ἄλλον ἀλκύτερον κοκκύθων νάρκωσιν ἀνηρησὶ ἰδοῖν, et frigora matutina patiatur, *Theocril.* 7, 123.
 Νάρκημα, ἄτος, τὸ, torpor, stupor. A ναρκάω.
 Νάρκησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Ναρκισσίνος, ἰνῆ, ἰον, narcissinus, e narcisso factus; ut ναρκισσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc
 Ναρκισσότης, υς, ὁ, sc. λίθος, narcissites lapis.
 Νάρκισσος, υς, ὁ vel ἡ, narcissus, flos quidam. A νάρκη, quod suo odore torporem adferre creditur. *Angl.* DAFFODIL.
 Ναρκῶω, ὤ, fut. ὠσω, torpefacio, torpore adificio; (2) sedo et tollo. Ab eod. Unde
 Ναρκῶδης, εως, ὁ ἢ ἡ, cui torpor seu stupor inest, torpidus, stupidus, *Hipp.*
 Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, stupor, hebetatio. A ναρκῶω. Unde
 Ναρκωτικός, ἡ, ὄν, torpefaciendi vim habens.
 Νάρκωτος, ὁ, genus vasis, *Ar.*
 Νάρτη, ης, ἡ, Narta, inter ea quæ odoramentis et unguentis admiscitur, *Theophr.*
 Νάσατο, 3. sing. aor. 1. indic. mcd. pro ἐνάστατο.
 Νάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐνάσθη, a νάω.
 Νασιώτων, acc. sing. *Dor.* pro νησιώτων.
 Νασιός, ὤ, ὁ, fluentum, latex; (2) imber, pluvia.
 Νασιμῶ μαλαναυγί, flumine nigricante, id est, sanguine, *Eurip. Hec.* 154. A νάω, fluo: (3) densitas, plenitudo. A νάσσω.
 Νασιώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, scaturiginibus ac rivulis riguus. A νασιός.
 Νάσσα, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἔνασα, a νάω.
 ΝΑΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, facio, *Gl. V.* perf. pass. part. νησαμένους, refertus, plenus. Νάξω λαίνοιον ὑπέροισιν, intere pistillis lapideis, *Nic. Ther.* 952.
 Νασισκος, υς, ὁ, parvus vasos, placentula.
 Νασισκόπος, υς, ὁ, incisor τῦ νᾶσῦ. A κόπτω.
 Νασιός, ἡ, ὄν, confectus, factus, dense plenus, densus, solidus, firmus, ut turris; (2) *Subst.* placentula e melle, uvis passis aliisque condimentis. A νάσσω.
 Νασιφαγέω, ὤ, fut. ἤσω, vasos edo. A
 Νασιφαγός, υς, ὁ ἢ ἡ, qui vasos edit. Ex νασιός et φαγέω.
 Νασιφάγος, υς, f. ἤσω, naufragium facio, navem frango; (2) naufragium facio, naufragio amitto. A νασιφάγος.
 Νασιφάσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum υ, a νασιφάγος.
 Νασιφάγος, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde
 Νασιφάγιον, υς, τὸ, proprie fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen et pro naufragio.
 Νασιφάγος, ὤ, ὁ, naufragus. Ex ἀγνομί.
 Νασιφάγος, ὤ, f. ἤσω, navibus præsum, navarchum ago. A νασιφάγος.
 Νασιφάγος, ας, ἡ, præfectura navium seu classis. Ab eod.
 Νασιφάγος, ἰδος, ἡ, navis qua velitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.
 Νασιφάγος, ας, ἡ, navarchus, navium præfectus, præfectus classis. Ex ναῖς et ἀρχή.
 Νασιφάγος, υς, ὁ, corrupte legitur pro
 Νασιφάγος, υς, ὁ, qui navem conscendit, qui navi velitur; (2) nauta, navita. Ex ναῖς et βάω, scando.
 Νασιφάγος, nauticus, *Ion.*
 Νασιφάγος, acc. sing. *Ion.* pro νασιφάγος.

Ναυκληρία, ᾧ, fut. ἴσω, nauclerus sum, navem gubernō. A ναύκληρος.
 Ναυκληρία, ας, ἡ, nauticum vitæ genus; (2) navium gubernaticum;
 Ναυκληριεὺς, ἡ, ὄν, ad navicularium seu nauclerum pertinens;
 Ναυκληρίον, α, τὸ, navigium, nauclerica possessio. Ab eod.
 Ναύκληρος, α, ὁ, qui navem possidet, nauclerus, navis dominus. Gl. V. navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι ναύκληρος etiam adjective pro nauticus; ut ναυκληρον πλάτην, nauticum remum, Hes. metaphoricè paterfamilias, Poll. Ex ναῦς et κλήρος.
 Ναυκληροσύμιος, α, ὁ, ἢ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.
 Ναυκράρια, ὠν, τὰ, loca in quibus reponebantur ex ναυκρασίας exacta.
 Ναυκρασία, ας, ἡ, duodecima pars tribus, apud Athenienses.
 Ναυκρασιεὺς, ἡ, ὄν, ad ναυκράσιος pertinens. A NAT ΚΡΑΡΟΙ, ὠν, οἱ, magistratus quidam Athenienses. Vide Suid. et Pollucem.
 Ναυκράτιον, ᾧ, fut. ἴσω, navibus supero, navali pugna vinco, Xen. A
 Ναυκράτης, εὖς, ὁ, ἢ, qui maris imperium obtinet; (2) qui classis præsidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς et κρατία.
 Ναυκρατικὸς, ἡ, ἢ, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατία.
 Ναυκρατία, ας, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.
 Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præest, gubernator. Ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς, Soph. Phil. 1071. Ex ναῦς et κρατία.
 Ναύλας, α, ὁ, nahlum, idem quod ἀβλάω.
 Ναῦλον, α, τὸ, naulum, merces quæ pro navigatione solvitur. Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.
 Ναῦλος, α, ὁ, idem; (2) merces quam persolvimus ei ad quem divertimus; (3) instrumentum quoddam musicum. Ab eod.
 Ναυλόχος, ὁ, pro ναυλόχος, Poll.
 Ναυλοχέω, ᾧ, fut. ἴσω, in portu permaneo, stationem habeo; (2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, cique insidior.
 Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium statio.
 Ναυλόχον, α, τὸ, statio navium. A
 Ναυλόχος, α, ὁ, ἢ, cui naves insidere possunt, navium stationi commodus. Subst. locus tranquillus, ubi naves velut requiescunt; statio navium, portus. Ναυλόχοι περιπτερχαί, septa nautica, castra nautica; nam naves deducebant in terram, Eurip. Hec. 1015. Ex λόχος.
 Ναυλίω, ᾧ, f. ἴσω, naulo conduco. A ναῦλον.
 Ναυμάχῃον, ᾧ, fut. ἴσω, prælio navali confliquo, navale prælium committo; (2) pugno.
 Ναυμάχης, α, ὁ, navale prælium committens, classe decertans. Ex μάχημαι.
 Ναυμαχῆσιον, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus sum.
 Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς et μάχη.
 Ναυμάχων, α, τὸ, mulcta ei imposita qui navale prælium subterfugisset. Ex iisd.
 Ναυμάχος, α, ὁ, ἢ, navale prælium committens. Ex iisd.
 Ναυμάχος, α, ὁ, ἢ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iisd.
 Ναῦν, navem, acc. sing. a ναῦς, navis.
 Ναυπηγεύμενος, acc. pl. præ. part. med. Dor. pro ναυπηγεύμενος, a
 Ναυπηγέω, ᾧ, fut. ἴσω, naves fabricor. A ναυπηγός.
 Ναυπηγός, sc. τέχνη, navis texendæ ars, Man. : Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.
 Ναυπηγήσιμος, α, ὁ, ἢ, navibus fabricandis aptus. A præc.
 Ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod ναυπηγησία.
 Ναυπηγιεὺς, ἡ, ὄν, ad navium fabros seu fabricationem pertinens. A ναυπηγός.

Ναυπήγιον, α, τὸ, locus ubi naves compinguntur.
 Ναυπηγός, ᾧ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator. Gl. V. faber navalis. Ex ναῦς et πήγνυμι.
 Ναύπορος, ὠν, epith. litoris, portus quo naves appelluntur. Λίμνης ἴσμου ναύπορον ἐξερέσσα, Apoll. Rhod. 4, 1546. A πείρω.
 NATΣ, ἡ, navis, ἱππρ. longa, h. e. qua utebantur in præliis maritimis; τῆς ναὸς, τῆς νηῖ, τὴν ναῦν αἱ ναῦς, αἱ νηῖς, τῶν νηῶν, τῶν νῆων, ταῖς νηυσὶ, τὰς ναῦς: sic in soluta oratione. At ap. Poet. ἡ νηὺς, τῆς νηὸς, ταῖς νηυσὶ item τῆς νηὸς, τὰς νηῖς.
 Ναῦσθλον, α, τὸ, naulum, Hes. pro ναῦλον.
 Ναυσθλάω, ᾧ, f. ἴσω, naulo conduco; (2) naulo vehendum suscipio; ναυσθλάσσομαι, navem inscendo. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος, ἐ ναυσθλάσσομαι, Aristoph. Pace, 126. (3) simpliciter revelo; (3) ἦκω . . . εἰς τὴν πατερίδα ναυσθλάσσαν νεκρῶν, Eurip. Suppl. 1035, 1037. A præc.
 Ναυσία, ας, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripuntur. A ναῦς. V. ναυσία.
 Ναυσίσις, εὖς, ἡ, ipsa actio nauseandi, nausea. A
 Ναυσιᾶω, ᾧ, fut. ἴσω, nauseo. A ναυσία.
 Ναυσίεατης, ὁ, idem quod ναῦτης, Man.
 Ναυσίεος, α, ὁ, ἢ, qui in navibus seu ex navibus vivit.
 Ναυσίεομος, ὠν, epith. venti, navium cursum incitans, al. (2) velivolus, navigabilis. A ναῦς et τρίχω.
 Ναυσίλειτος, α, ὁ, ἢ, vel ναυσίλειτος, εἶπη, εἶπον, re navali curus.
 Ναυσίκλιτος, α, ὁ, ἢ, idem.
 Ναυσιεὺς, εὖσσα, ὄν, nauseans. A ναυσία.
 Ναυσιπέδη, ης, ἡ, qu. dic. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, Luc. Lexiph.
 Ναυσιπέδατος, α, ὁ, ἢ, navibus pernicabilis, navigabilis, ubi navigatur. A πεδάω.
 Ναυσίποδες, ὠν, οἱ, homines insulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Eust.
 Ναυσίπομος, α, ὁ, ἢ, naves vehens et promovens; ut ναυσίπομος αἶρα, apud Eurip. ventus secundus. Ὄψε ναυσίπομον αἶραν, Phacn. 1706. Ex πέμπω.
 Ναυσίπορος, α, ὁ, ἢ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς et πόρος.
 Ναυσιπόρος, α, ὁ, ἢ, navi permeans.
 Ναυσίπνοος ἕβρις, ignominia qua propter cladem acceptam classi genitum et luctum affert.
 Ναυσιφόρος, α, ὁ, ἢ, qui navi fertur.
 Ναύσταθμον, α, τὸ, navium statio.
 Ναύσταθμος, α, ὁ, idem.
 Ναυσολέω, ᾧ, f. ἴσω, navi vello: seu duco, navi deduco; (2) classe percurro, navi permeo, navigo, proficiscor; (3) rego, gubernō. Σὺ δ' ὡς τὶ χρῆσάν ἠγῆναι ναυσολεῖς χθόνα; Eur. Med. 682. Καὶ δέματτα τὴν κακίστην ναυσολῶν ἐλήλυθεν; Or. 723. A ναύσολος.
 Ναυσόλημα, ἄτος, τὸ, navigatio, seu profectio quæ fit navi, R. Πόντος ναυσολήματα, Eurip. Suppl. 209. A
 Ναυσολία, ας, ἡ, idem. Κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν, Eurip. Andr. 797. A
 Ναύσολος, α, ὁ, ἢ, navi vehens.
 Ναυτεπιτέτης, α, ὁ, qui navi servit, ut suum lucratur naulum, R.
 Ναύτης, α, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος, adj. in Epigr. qu. dic. navalis cursus. A ναῦς.
 Ναυσία, ας, ἡ, nausea. Ab eod. Hinc
 Ναυσίω, ᾧ, nauco, metaph. respuo, quasi nauseans.
 Ναυσίσις, ἡ, ipsa actio nauseandi, vel nausea, Steph.
 Ναυσικὸς, ἡ, ὄν, nauticus, navalis, classicus, exercitatus in re nautica; τὸ ναυσικόν, ᾧ, res nautica, copie navales, classis.
 Ναυσικῶς, adv. nautarum more.
 Ναυσίω, ας, ἡ, navigatio. A ναυσίωλος.
 Ναυσίλωμαι, navigo. Ἄλλὰ πανταχῶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐ βαρβαρικῆς θαλάσσης ναυσίλωμενες, Iuc. Toxar. Ab eod.

Ναυτίλος, α, ὁ, ἢ, nauticus, navigatorius; (2) piscis, polyipi genus. A ναῦς.
 Ναυτιλοφθόρος, α, ὁ, ἢ, nautas perdens. Ex ναυτίλος et φθίω.
 Ναυτιόσις, ὄντος, ὁ, nauseosus. A ναυσία.
 Ναυστιάδης, εὖς, ὁ, ἢ, idem.
 Ναυστίσις, apud Hipp. effusiones sanguinis, per translationem ab iis qui in nausea sanguinem vomunt. A ναυσίσις, quasi a ναυσία.
 Ναυτιόδικαι, ὠν, οἱ, proprie iudices nautici litibus cognoscendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης et δίκη, jus.
 Ναυτοκράτωρ, ορος, ὁ, maris imperium habens. A κρατία.
 Ναυτολογία, ᾧ, nautas lego, colligo. A
 Ναυτολόγος, α, ὁ, ἢ, qui nautas legit vel cogit. Ex ναύτης.
 Ναύτριά, vel ναύτριά, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.
 Ναυφάγος, ὠν, naves perdens, Ern.
 Ναυφορία, ας, ἡ, naufragium. A
 Ναύφθορος, α, ὁ, ἢ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς et φθορά, corruptio.
 Ναῦφι, vel ναῦφιν, navibus, dat. pl. Poet. ut παρὰ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.
 Ναύφρακτος, α, ὁ, ἢ, navibus septus, navibus armatus et munitus. Alicubi et pro ναύσταθμος.
 Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus custodiendarum navium.
 ΝΑΨΘΑ, ης, ἡ, naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod e longinquo etiam flamma transit. ἀπὸ τῆ ἀνάπτω, Diosc. 1, 99.
 Νάφθας, α, ὁ, idem.
 Νάω, fluo; mano, scaturio.
 Νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitari feci, collocavi; quasi a νάμαι aor. 1. med. νάσσατο, pro ἐνάσσατο, habitavit; a. 1. pass. νάσθη pro ἐνάσθη, habitavit.
 Νέας, acc. sing. Poet. pro ναῦν, a ναῦς.
 Νεώγγελτος, α, ὁ, ἢ, nuper nunciatus, novus. Ex νέος et ἀγγέλλω.
 Νεαγένης, εὖς, ὁ, ἢ, nuper genitus. Ex νέος et γίνομαι.
 Νεάζων, τὸ, juvenilis ætas, Soph. Trach. 144. Vide βόσκομαι, et βόσσω.
 Νεάζω, f. ἴσω, juvenesco; adolesco, juvenilem ætatem ago; juvenis seu robustus sum; juveniliter sapio vel ago; νεάζεσθαι, recitari, Gl. V. Μῶν νεάζων ἐκ ὄρεως, ἀ χερὶ δ' ὄραν, Eur. Ph. 720. A νέος.
 Νεαίρετος, ὠν, recens captus.
 Νεακῆς, εὖς, ὁ, ἢ, Dorice pro νεκηκῆς, idem quod
 Νεακόντητος, α, ὁ, ἢ, Dor. pro νεκηκόντητος, νεκηκόντητος eadem analogia dicitur, qua ἀναρθεῖς ἀπαρθεῖτος, ἀδμήης ἀδμητος, ἀνωφιλῆς ἀνωφίλητος, et sexcenta alia. Νεακόντητον αἶμα χερσὶν ἔχων, recens acutum ensem manibus tenens, Soph. Elect. 1394. A νέος et ἀκόνω.
 Νεαλδῆς, εὖς, ὁ, ἢ, nuper actus, qui recens crevit; (2) novellus, nuper natus. Ex νέος et ἄλδω, augeo.
 Νεαλίερος, recentior. A
 Νεαλῆς, εὖς, ὁ, ἢ, recens. (Quasi proprie de pise, ab ἀλίσκω, capio, quasi recens captus,) recens emptus, epith. servi, vel militis tyronis. Est etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugna; nisi αλῆς est mera terminatio. Ern.)
 Νεάλωτος, α, ὁ, ἢ, recens captus, emptus.
 Νεάμελλτος, vel νεήμελλτος, α, ὁ, ἢ, recens mulctus, R. Ex νέος et ἐμέλλω.
 Νεᾶν, ἄνος, ὁ, juvenis, Eust. A νέος.
 Νεᾶνδρος, ὠν, juvenilis, strenuus. Ab ἀνήρ.
 Νεανία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; ap. Philon. A νεᾶν. (nisi potius sit νεανία. A νεανιόμαι, Ern.)
 Νεᾶνίας, α, ὁ, adolescens, juvenis; audax, strenuus, ferox, juvenili protervia præditus; juvenilis. A νεᾶν.
 Νεανιέμα, ἄτος, τὸ, juvenilis jactantia. A
 Νεανιόμομαι, juvenesco, juvenitatis annos ingredior;

dior; (2) juvenili audacia et petulantia ago. A νεανίας.
 Νεανίω, idem quod νεάζω, Steph.
 Νεανιώδης, ἢ, ὄν, juvenilis; (2) strenuus, animosus, audax, robustus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus.
 Νεανικώς, adv. juveniliter; (2) robuste, strenue; (3) laute, opipare.
 Νεάνις, ἴδος, ἢ, juvenula, puella, *Ætad.* 2, 8. A νεάν.
 Νεανίσκιμα, ἄτος, τὸ, superbia, incontinentia juvenilis; νεανισκίματα, juvenilia. A Νεανισκίω, et νεανισκίωμα, juvenesco, juvenilem atatem ago. A
 Νεανίος, υ, ὁ, juvenis, adolescens. A νεός.
 Νεανόμοι, juvenesco, pubesco, *V. L.*
 Νεανίσις, εως, ἢ, quasi a νεάνω, quod esset *tenovo*. Vid. νεάσις.
 Νεάζ, ἄκος, ὁ, juvenis, adolescens. A νεός.
 Νεαζίδος, ἢ, ὁ, vel ἢ, recens poeta. *Epigr.*
 Νεαπόλις, εως, ἢ, urbs seu civitas nova. Hinc Νεαπολίτης, υ, ὁ, novæ civitatis civis.
 Νεαροποιέω, ὤ, recens seu novum facio.
 Νεῶρος, ἴος, ῥον, recens, novus; (2) juvenis, juvenilis; (3) puerilis. A νεός.
 Νεαροφῆρος, recensaria, *Gl. V.* A φῆρω.
 Νεῶρχος, υ, ὁ, ἢ, navis rector. Ex νεός, pro ναός, a ναύς, et ἀρχός.
 Νεαρώς, adv. juveniliter, pueriliter.
 Νεάσιον, novale, *Gl. V.* A
 Νεάσις, εως, ἢ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, *apud Theophr.* ubi tamen alii νεάσις. *Gl. V.* νεάσις, novalis, novalis terra. A νεάω.
 Νεῆς, acc. pl. *Poet.* pro νέας, a ναύς.
 Νεῆται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro νένηται, a νέω, *struo*, vel *habito*, *Poet.* pro νεῖα.
 Νεῆτη, ης, ἢ, se. *χορδή*, extrema, ultima, seu ima chorda. A νεῖτος.
 Νεῆτις, ἴδος, ἢ, *Gl. V.* vervactum. A
 Νεῆτος, ἄτη, ατον, novissimus, ultimus; (2) novalis, *Gl. V.* Τίς ἔρα νεῖτος; quis erit ultimus? *Soph. Aj.* 1204. A νεός.
 Νεῶπις, ἢ, ὄν, novatus, renovatus, novalis; *subst.* ὁ, tempus renovandi agrum; novatio. Ab eod.
 Νεῶπιτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui nuper demum increvit, nuper actus. Ex αἰζῶ.
 Νεῶω, ὤ, novo, innovo, in primis agrum. *Gl. V.* νεῶω, novello. Hinc terra νεομένη, *ap. Hæsiad. Op.* 460. iterata part. vel novata. A νεός.
 Νεβροίος, υ, ὁ, ἢ, qui ex hinnulo est. A νεβρός.
 Νεβρίος, υ, ὁ, ut νεβρίος γαλιεός, mustelus nebricus, *apud Aristot.*
 Νεβρίδιππελος, υ, ὁ, ἢ, vestem seu pepulum gestans ex pellibus hinnuleis.
 Νεβρίδοσάλος, ὄν, nebridibus indutus.
 Νεβρίζω, pelle hinnuli vestio; pass. seu med. nebridem gesto, induo. A
 Νεβρίς, ἴδος, ἢ, pellis hinnuli; gestamen Bacchi et Baechantium. A νεβρός.
 Νεβριμίς, ἢ, ὁ, baechatio. A νεβρίζω.
 Νεβρίτης λίθος, nebritis, gemma Libero Patri sacra; a nebridium similitudine, *Plin.*
 ΝΕΒΡΟΣ, ἢ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.
 Νεβροτόκος, ἢ, ὁ, ἢ, hinnulos pariens. Ex νεβρός et τίκτω.
 Νεβροφῶνος, υ, ὁ, ἢ, hinnulorum oecisor.
 Νεβροχάρης, εως, ὁ, ἢ, hinnulus gaudens, *epith.* *Apoll.* Ex νεβρός et χαίρω.
 Νεβρώδης, εως, ὁ, ἢ, cognomen Bacchi, quod eum ipse tum Baechantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρός.
 Νεῖσθαι, *redire*, *præs. inf. med. verbi νέομαι*.
 Νέσαι, 2. sing. *præs. conj. Ion.* pro νήσασθαι.
 Νενηγνῆς, εως, ὁ, ἢ, recens natus. A νέος et γίνομαι.
 Νεπθῆλης, ἐς, recens viridis, florens. A θάλλω.
 Νεπέσσει, dat. plur. *Poet.* pro νέησσει, a Νέησις, εως, vel νεηκῆς, εως, ὁ, ἢ, recens acutus, exaeutus. Ex νέος et ἀκῆ.
 Νεπηκῆς, εως, ὁ, ἢ, idem, *Hes.* Ex ἀπανάω.
 Νεπιώντος. Vide νεπιώντος.
 Νηλῆτης, υ, ὁ, remex, navem impellens, *Hes.* Ex ναύς et ἵκάνω.

Νηλῆτος, ὄν, recens molitus; ut νηλῆτα ἀλφίτα, recens molitæ farina, *ap. Demosth.* melle, uvis passis, et viridibus cicieribus imbutæ ac subactæ, *secundum Harpocrat.* quasi νεῶσι ἀλλολαμῖναι, ab ἀλλῶ, molo. Sed sunt νηλῆτα, placenta quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἱκάνω, sicut et ἱκάνη est placenta genus.
 Νηπλήρης, εως, ὁ, ἢ, recens illitus. Ex νέος et ἀλείφω.
 Νήγλυς, ὄδος, ὁ, ἢ, ἢ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, *Ph.* Ex νέος et ἱκάνω.
 Νηῆνδι, dat. sing. *Ion.* pro νεῆνδι, a νεῆνις.
 Νηῆνις, νεῆνις, νεῆνιος, *Ion.* pro νεανίας, νεῆνις, νεανίσκος.
 Νηφῆτος, υ, ὁ, ἢ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος et φημί.
 Νησίη, ης, ἢ, *Ion.* pro νεσίη, ima pars ventris. A νεσός.
 Νηῖρος, idem quod νεῖτος, vel νεῖτος, vel potius νεῶρος, *V. L.*
 Νηῖσθῆν, adv. ex imo.
 Νεῖσθον, *infimum*, *acc. sing. per Syncope.* pro νεῖσθον, a νεῖσθον, *infimum*, quod est superlat. a *Poet.* νεῖος, pro νέος.
 Νηῖσθεῖς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖσθαι, a *Poet.* νεῖσθαι, pro νεῖσθαι, *ritor.* II, 2, 221.
 Νηῖσθῆς, 3. sing. *præs. conj. act. Ion.* pro νεῖσθῆς.
 Νηῖσθῆς, ἦρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A
 Νηῖσθῆς, ὤ, fut. ἦσθαι, et ἴσθαι, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὸ γὰρ νεῖσθεῖς, II, 2, 221. A νεῖσθῆς.
 Νηῖσθῆς, 3. sing. a. l. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖσθῆς.
 Νηῖσθῆς, ης, ἢ, pro νεῖσθῆς, rixa, contentio, *ap. Clem. Alex.*
 ΝΗΚΟΣ, εως, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum; (1) λίω δὲ νεῖκος πατρί, querelam in patrem dimitto, *Eurip. Hipp.* 1453, ex edit. Brunck. Metonymice, crimen, de quo li movetur. Εἰ σαφῆς τὸ νεῖκος ἰγκυλιῶν ἐρεῖς, si em recte postulas criminis, *Soph. Œd. Tyr.* 702.
 Νηλῆσις, αἶα, αἶον, (et Νηλεῖος, *Ern.*) Niliacus. A Νηῖλος.
 Νηλοθῆς, εως, ὁ, ἢ, in Nilo crescens. Ex Νηῖλος et θῆρος, *astas*.
 ΝΗΛΟΣ, υ, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.
 Νηλοσσοσίον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A σποσίω.
 Νηλωῖς, ἴδος, ἢ, Nilotica, Ægyptiaca, nisi leg. νεῖλωτις, *Epigr.*
 Νηλωῖτης, υ, ὁ, ἢ, Nili incolæ.
 Νηρῆσσα, aor. 1. part. act. f. g. verbi νέρω.
 Νηρῆς, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνερῆς.
 Νηρῆω, *Ion.* et *Poet.* pro νέρω, *Nic.*
 Νηῖσθῆν, adv. ex imo fundo aut loco, *per Syncope.* pro νεῖσθῆν.
 Νηῖθι, adv. in imo fundo aut loco; sub, infra. Οἱ ἦν βέλτερον εἰ... νεῖθι γαίης κείτα, *Apoll. Rhod.* 1, 255. Νηῖθι δ' ἀμφοτέρησι περισχετο γῆνατα χερσὶ, *Id.* 3, 706.
 Νηῖον, adv. nuper, pro νέον. A νέος.
 Νηῖοποιέω, ὤ, fut. ἦσω, novale facio, terram seu agrum renovo.
 Νηῖος, novus, novellus, recens. A νέος.
 Νηῖος, ἢ, ὁ, novale, ager novalis. *Ab eod.*
 Νηῖόστος, infimus, inus, *Hes.* Ex νέος.
 Νηῖοσμοῦς, εως, ὁ, qui novale aratro seindit. Ex νεῖος et σμῆνω.
 Νηῖοῦς, υ, ὁ, nerita, coelæ genus, *Opp.*
 Νηῖοῦσαι, 2. sing. *præs. ind. med. Ion.* pro νεῖοῦσαι. A
 Νηῖοῦσαι, vel νεῖοῦσαι, co, proficiscor. Reperitur librarium culpa: semper legendum est νεῖοῦσαι, quod vide. A νέω, *vado*.
 Νηῖοῦται, 3. sing. *præs. ind. med.* pro νεῖοῦται, a νέωμαι.
 Νηῖοῦμαι, madefacio; pro νέωμαι, *ningo*.
 Νηῖοῦσις, aor. 1. part. pass. f. g. v. νεῖοῦσαι.
 Νηκῆδισσιον, dat. plur. *Ion.* pro νεκῆσι, a Νηκῆς, ἄδος, ἢ, aeruus cadaverum; *Pl.* νεκῆδῆς, mortui; dat. νεκῆδῆσσι. A νεκρός.

Νηκράγγελλος, υ, ὁ, ἢ, mortui nuneius, *Swicer.*
 Νηκράγγελλω, ὤ, fut. ἦσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρός et ἄγω.
 Νηκράκαδημία, ας, ἢ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus.
 Νηκρεγρῆσις, ας, ἢ, mortuorum resuscitatio. Ex νεκρός et ἔγερσις.
 Νηκρεγρῆσις, ἢ, mortuorum resuscitatio, *Naz.*
 Νηκρεγρῆσις, ὁ, qui mortuos resuscitat, *Naz.*
 Νηκρῆκος, ἢ, ὄν, mortualis, feralis, *Gl. V.*
 Νηκρῆκῶς, adv. in modum mortuorum: *Nηκρῆκῶς, τὸ, carnes mortineæ. A νεκρός.*
 Νηκροβῆρος, εως, ὁ, ἢ, mortuis gravis. Ex βάρος, de cymba Charontis.
 Νηκροβόρος, υ, ὁ, ἢ, mortuos devorans. Ex βορά.
 Νηκροδύμων, ὄνος, ὁ, ἢ, mortuos recipiens, *Æsch. Pr.* 153. Ex νεκρός et δύωμαι.
 Νηκροδόκος, υ, ὁ, ἢ, idem et ex iisd.
 Νηκροδερκῆς, ὁ, umbris videndus, *Man.*
 Νηκροδοχεῖον, υ, τὸ, receptaculum mortuorum.
 Νηκροδόπτης, υ, ὁ, libitinarium, vespillo. Ex θάπτω.
 Νηκροθήκη, ης, ἢ, capulus, sarcophagus, urna.
 Νηκροκαύση, υ, ὁ, bustuarium, ustor, *Ph.* A νεκρός et καίω.
 Νηκροκορινθίον, ὄν, οἱ, defuncti Corinthiorum.
 Νηκροκόσμος, υ, ὁ, ἢ, qui defunctos, seu defunctorum funera, ornat. Ex κοσμέω.
 Νηκρολατρεία, ας, ἢ, defunctorum cultus.
 Νηκρομαντία, ας, ἢ, neoromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.
 Νηκρομαντήριον, υ, τὸ, responsum ab inferorum umbris datum, et locus ipse ubi datur.
 Νηκρομαντις, εως, ὁ, ἢ, ἢ, qui mortuis evocandis futura vaticinatur.
 Νηκρομῆνις, ὁ, cadaverum minister, *Man.*
 Νηκροπένης, υ, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρός et περιβάω, *vendo*.
 Νηκροπομπός, ἢ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio, et de Charonte. "Ὅς τ' ἐπὶ κῆρα πηδάλιόν τε γέραν νεκροπομπὸς ἔξει, *Eur. Alcest.* 441. Ex νεκρός et πίμπω.
 ΝΕΚΡΟΣ, νεκρῶ, νεκρῶν, mortuus; (2) mortui cadaver.
 Νηκροσάτω, ὤ, mortuos Plutoni mando. A
 Νηκροσάτος, υ, ὁ, ἢ, elator funerum, pollicitor, libitinarium. Ex νεκρός et σάλλω.
 Νηκροσυλία, ας, ἢ, mortuorum spoliatio. A
 Νηκροσύλος, υ, ὁ, ἢ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. Ex νεκρός et συλλάω.
 Νηκροσπῆγος, ὁ, dux mortuorum.
 Νηκροσπῆγος, υ, ὁ, mortuorum sepultor, *Hes.*
 Νηκροσπῆγος, ης, mortificatio, vitæ spoliatio. A νεκρός.
 Νηκροστοκῆς, ὤ, foetum mortuum pario. Ex νεκρός et τίκτω. Unde
 Νηκροστόκιον, υ, τὸ, foetus abortivus.
 Νηκροφαγέω, ὤ, cadaveribus vescor. A
 Νηκροφῶρος, υ, ὁ, ἢ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, *Swicer.*
 Νηκροφορέιον, υ, τὸ, sandapila, *Ph.* A
 Νηκροφορέω, cadaver effero. A
 Νηκροφῶρος, υ, ὁ, ἢ, qui defunctos effert; vespillo, pollicitor, *Gl. V.* A φῆρω.
 Νηκρῶω, ὤ, fut. ὦσω, eneco; νεκρῶμαι νεκρῶμένος, perf. pass. part. emortuus, viribus effæctus. Νηκρῶσαι ἔν τῶ μέλιθ ὕμῶν, *Col.* 3, 5. A νεκρός.
 Νηκρῶδης, εως, ὁ, ἢ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.
 Νηκρῶθέντις, nom. plur. aor. 1. part. pass. verbi νεκρῶω.
 Νηκρῶσμος, υ, ὁ, ἢ, mortifer. A
 Νηκρῶσις, εως, ἢ, mortificatio, *Gl. V. Rom.* 4, 19. A νεκρῶω.
 ΝΕΚΤΑΡ, ἄρος, τὸ, nectar, potus Deorum; processionem immutabilis providentiæ significat, secundum antiquos theologos. Hinc
 Νεκτάριος, αἶα, (*Ion.* *ρέτω*) *θεον*, nectaricus, nectaris modo suavis; divinus.
 Νεκτάριον, υ, τὸ, nectarium, quibusdā helminium, *Dioscor.* herba quadam.
 Νεκταρίτης, υ, ἢ, ut νεκταρίτης αἶνος, nectaris, vinum nectarario seu helenio conditum.

Νεκτάροσ ἀγής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, nectare stillans, suavis, odoratus. Ex νεκταρ et ζάζω.
 Νεκυία, ας, ἦ, invenitur pro νεκυία.
 ΝΕΚΥΪΔΑΛΟΣ, α, ὁ, necydalis, insectum e bombylio mortuo natum.
 Νεκυργός, ὤ, ὁ, inortuus ducens. Ex νέκυς et ἄγω.
 Νεκυρότολος, ὁ, inferorum praeses, Man.
 Νεκυρία, ας, ἦ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, seu mortuis. A νέκυς.
 Νεκυρίσμος, ὁ, umbrarum eductio, Man.
 Νεκυρομαντία, ας, ἦ, seu -εία. Vide νεκρομαντία.
 Νεκυρομαντήριον, α, τὸ. Vide νεκρομαντήριον.
 Νεκυρομαντήριον, α, τὸ, Ion. pro νεκρομαντήριον.
 Νεκυρομαντίς, εὖος, ὁ ζ' ἦ. Vide νεκρομαντίς.
 Νευροστόσος, α, ὁ ζ' ἦ, mortuus suscitans; (2) mortuorum servator. Nonnus, epith. Christi. Ex νέκυς et στέω vel στώ.
 Νευροστόλος, α, ὁ ζ' ἦ, qui mortuos transmittit, epith. Charontis. Επ. σέλλω.
 ΝΕΚΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver; pl. νέκυες, mortui, cadavera; dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γὰρ τίς φειδὼ νεκίων κατατιθνηϊῶτων Γίνεται, Il. 5, 409. Hinc
 Νεκύσια, αν, τὰ, funeralia. Ph. parentalia.
 Νέμεα, αν, τὰ, loca arboribus densa, silvosa, Hes. (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Graecis soliti. A νέμος.
 Νεμέα, ας, ἦ, Nemea, Poet. Νεμεία, locus Elis seu Argolidis. Hinc
 Νεμεαῖος, αἰα, αἰων, vel Νεμεαῖος, αἰα, αἰων, Nemeae, a Nemea oriundus.
 Νεμεαῖος, αἰος, ἦ, Nemeae, ut Νεμεαῖος πύλαι, Nemeae porta. Ab eod.
 Νέμεια, τὰ, pro Νίμεα, ludi illi.
 Νεμεαῖος, αἰα, αἰων. Vide Νεμεαῖος.
 Νεμέθω, pascō. A νέμω.
 Νέμειος, εἰα, εἰων, Nemeaeus. A Νεμέα.
 Νεμεσάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. Dor. pro νεμεσῆσαι, a νεμεσάω.
 ΝΕΜΕΣΑΪΩ, ᾧ, et νεμεσάομαι, ᾧμαι, indignor, irascor, succenseo; (2) invidio, invidens succenseo; (3) indignationem seu reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis sei inimici consilium, spem; quasi sc. invidens et lictitiam e successu. aor. 1. part. act. νεμεσῆσας; pass. νεμεσῆσθεῖς; poet. νεμεσῆσθεις. Μὴ νέμεια βασιῖσι, χάρις βασιῖσιν σπιδεῖ, Epigr.
 Νεμίσια, αν, τὰ, festum in honorem Deae Nemesidis; (2) parentalia, inferia.
 Νεμισήμαν, υος, ὁ ζ' ἦ, indignabundus, querulus. A νεμισάω.
 Νεμιστικῆς, ἦ, αν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.
 Νεμιστικῆς, ἦ, αν, Poet. νεμισσητικῆς, vituperandus, reprehensione dignus; (2) invidus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. (1) νεμισσητικὸν δὲ κεν εἶη, reprehendendum utique esset, Il. 3, 410. Ab eod.
 Νεμισσίζω, 2. sing. praes. act. verbi
 Νεμισσίζω, et frequentius νεμισσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. "Ἐρη δ' ἔτι πόσον νεμισσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.
 Νέμισος, εὖος, ἦ, indignatio cum quadam invidia; (2) justa reprehensio; (3) indignatio ob res aliquid prosperas, vel adversas, quibus indignus est; (4) indignatio ob sceleratum facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemesis, Dea quae felicibus hominum rebus invidet, eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam, coercet ac deprimit. Ph. νέμισος, ultrix. A νεμισάω.
 Νεμισσῆ, 3. sing. praes. ind. act. Poet. pro νεμισσῆ, a νεμισάω.
 Νεμισσητικόν, acc. sing. Poet. et Dor. pro νεμισσητικόν.
 Νεμισσητικῶν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. Poet. et Boet. pro ἐνεμισσηθήσων, a νεμισσάω.
 Νέμισσις, ἦ, Poet. pro νέμισις.
 Νεμιστω, υος, ὁ, distributor, Rob. A νέμω.
 Νεμεία, inus. unde νέμω, mutatur sua tempora, Steph.
 Νεμηθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi νέμω.

Νέμησις, εὖος, ἦ, distributio, partitio; (2) partitio, Gl. V. Νέμησις δὲ ἀπὸ τῆς νέμησιος προσηγορεύθη, Cornut. de Nat. Deor. 156. Sic legendum et vertendum. A νέμω. Unde
 Νεμηστής, ὤ, ὁ, partitor, distributor.
 Νέμος, εὖος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, et pascuus; (2) pendulum mulcibre; (3) oculi cavum, Hes. A
 ΝΕΜΩ, f. νεμῶ, perf. νένημκα, aor. 1. ἐνεμίκα, tribuo, distribuo; νέμομαι, tribuo, dividor; interduo et dividō, partior; (2) νέμω, et frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo; (3) νέμω, pascō; νέμομαι, pascor; (4) νέμω, administro; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo, audio, &c. (6) gesticulor, salto, Ern. Εἰ παρὸς νέμοι τιν' ὄραν τῷ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is bene succedat, Soph. Trach. 56. "Ἡμαρτον, εἰ τι τῆνδ' ἀμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, Ibid. 490. "Α τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχερσον νέμεις, Id. Phil. 392. Νεμώμεστα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σάσαμα, Arist. Av. 159. Κάρομ δὲ νέμειν ὑμᾶς χάριν, 389. "Ἀσπνέτερον ἐσθλοὶ νέμονται βίωτον, Pind. Ol. 2, 112. Τῆν δ' ἔν κείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει, atqui in illum culpam omnes conferunt, Soph. Aj. 28. Τιμὰς νέμειν, obsequi, Id. ib. 1351.
 Νέναςται, 3. sing. perf. ind. pass. Dor. pro νένησαι, a νάω.
 Νενύεται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro νένηνται, a νάω.
 Νενήμκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi νέμω.
 Νένηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi νέω.
 ΝΕΝΗΘΑΣ, α, ὁ, caecus; (2) attonitus, demens, vecors, Hcs. Sch. Apoll.
 Νενίκανται, 3. plur. perf. ind. pass. Dor. pro νενίκνυται, a νικάω.
 Νενίκημαι, victus sum, perf. ind. pass.
 ΝΕΝΝΟΣ, α, ὁ, patruus, vel avunculus, Eust. Poll.
 ΝΕΝΟΣ, et νεννός, ἦ, αν, stultus, fatuus, Hes.
 Νενήμισμαι, perf. ind. pass. verbi νεμίζω.
 Νένσται, 3. sing. perf. ind. pass. pro νενέσται, a νεώω.
 Νενόφω, 3. sing. perf. ind. med. verbi νέφω.
 Νενώμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. Ion. pro νενομήμεθα, a νεώω.
 Νεοαλδής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, Hes. Vide νεαλδής.
 Νεοάλωτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens captus.
 Νεοαρθής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, nuper irrigatus. Ex νέος et ἀρθομαι.
 Νεοβάπτιστος, α, ὁ ζ' ἦ, recens baptizatus.
 Νεοβδάλωτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens mulctus, ut νεβδάλων γάλα. Ex νέος et βδάλλω.
 Νεοβλασπής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, novissime in lucem editus; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος et βλασάνα, germino.
 Νεοβλασπος, α, ὁ ζ' ἦ, idem.
 Νεοβόρος, α, ὁ ζ' ἦ, recens adesus, Hes. Ex νέος et βορά.
 Νεοβροχος, α, ὁ ζ' ἦ, recens irrigatus, Hes. νεόβροχοι, praegnautes, uterum ferentes. Ex νέος et βρέχω.
 Νεοβρώς, ᾧτος, ὁ ζ' ἦ, modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex νέος et βρώσω.
 Νεογαμητή, ἦς, ἦ, nova nupta, Gl. V.
 Νεογάμος, α, ὁ ζ' ἦ, qui nuper uxorem duxit, vel quae nuper nupsit; nova nupta.
 Νεογενής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, nuper natus, recens natus. Ex νέος et γίνομαι.
 Νεογέννητος, αν, idem.
 Νεογιλαῖος, α, ὁ ζ' ἦ, recens natus seu ortus. A Νεογιλῆς, εὖος, ὁ ζ' ἦ, infans modo natus. A νεογενής.
 Νεογιλος, ἦ, αν, idem et ab eodem.
 Νεογληνος, α, ὁ ζ' ἦ, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Ex νέος et γλήνη.
 Νεογλύφανος, α, ὁ ζ' ἦ, recens caelatus. Ex νέος et γλύφω.
 Νεογνός, ὤ, ὁ, recens genitus, recens natus, vox Ion. Ex νέος et γίνομαι.
 Νεογνος, α, ὁ, recens a partu. Ex iisd.
 Νεογραπτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens scriptus, recens pictus, Rob.

Νεόγυος, α, ὁ ζ' ἦ, juvenilia incmbra habens. Ex νέος et γυῖον.
 Νεογύνως, α, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex γυνή.
 Νεοδάματος, α, ὁ ζ' ἦ, recens domitus; (2) nova nupta. Ex δαμάω.
 Νεοδαμώδης, εὖος, ὁ ζ' ἦ, recens in populares adscitus. Apud Lacedaemonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Νεοδαμώδεις δὲ λογάδας διασχίλις, Plut. in Agesil. Ex νέος et δαμώδης pro δημώδης.
 Νεοδαρτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens excoriatus. At νέδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A δέρω.
 Νεοδιδακτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens doctus, qui nuper didicit; (2) nuper evulgatus; nam Graeci dicunt διδάσκειν, comadiam vel tragediam docere. (2) ὡς καινὸν τι σοὶ ἄρμα τὸν νεοδιδακτον διδραμεῖον ἦται κριζέων, Lucian. in Timonc. Ex διδάσκω.
 Νεοδμής, ἦτος, ὁ ζ' ἦ, nuper domitus. Νεοδμήτες γάμοι, novae nuptiae, Eurip. Med. 1366. Ex νέος et δαμάω, vel δέμα, paro. Ern.
 Νεοδμητος, α, ὁ ζ' ἦ, recens exstructus; (2) recens domitus; (3) recens nupta. (2) τις ὑπὲρ κεφαλῆς θεῶς τὸν νεοδμητον ἐν χροῖν φορέσθην πέμπει; recens interfectum, Eurip. Rhcs. 886. (3) πῶθω γὰρ νεοδμητῆς κόρης, novae sponsae, Id. Med. 628. Ex iisd.
 Νεοδμητος, αν, recens exstructus. A δέμα.
 Νεοδσος, α, ὁ ζ' ἦ, recens excoriatus. Ex νέος et δορά, pellis.
 Νεοδρεπής, εἰς, recens dcerptus. Ex ν. et δρέπωμαι.
 Νεοδρεπτος, α, ὁ ζ' ἦ, idem.
 Νεοδροπος, α, ὁ ζ' ἦ, idem et ex iisd.
 Νεοειδής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, juvenili facie praeditus. Ex νέος et εἶδος.
 Νεοεργής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, recenter confectus, recens elaboratus, Hcs. Ex ν. et ἐργον.
 Νεοζήγνης, εἰς, idem quod νεζέζω, Aesch.
 Νεοζήγνος, α, ὁ ζ' ἦ, recens jugatus seu copulatus.
 Νεοζύξω, γος, ὁ ζ' ἦ, idem. Ex ν. et ζεύγνυμι.
 Νεοζύμος, αν, recens fermentatus, epith. panis. A ζύμω.
 Νεοήλις, κος, ὁ ζ' ἦ, juvenilis.
 Νεοβάλης, εὖος, ὁ ζ' ἦ, nuper virens, qui nuper pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus; (3) juvenilis. (3) φοινισσασα παρῆδ' ἔμην αἰσχρῆν νεοβαλεῖ, Eurip. Iphig. in Aul. 187. Ex βάλω.
 Νεοβάνης, εὖος, ὁ ζ' ἦ, recens mortuus. Ex θνήσκω.
 Νεόβων, αν, recens, mire. Νέα τὰτε νεόβων ἦλδ' ἔμοι, Soph. Ed. Col. 1447.
 Νεοβρηγής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, recens acutus. Ex βήγω.
 Νεοβηλής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, idem quod νεοβαλής.
 Νεοβηλος, αν, lactens, Aesch.
 Νεοβήξ, ἦγος, idem quod νεοβηγής.
 Νεοβλητής, εὖος, ὁ ζ' ἦ, recens expressus. Ex ν. et βλήω.
 Νεοβληπτος, α, ὁ ζ' ἦ, idem et ex iisd.
 Νεοβνής, ἦτος, ὁ ζ' ἦ, idem quod νεοβανής.
 Νεοβρεπτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens compactus, recens coagulatus; de casco. A βρέφω.
 Νεοβύτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens immolatus. A βύω.
 Νεοίη, ης, ἦ, juvenilis aetas. A νέος. Νόν νίκασι νεοίη, Il. 23, 604.
 Νεοικδοόμητος, α, ὁ ζ' ἦ, recens aedificatus. Ex οικοδομέω.
 Νεοίκος, α, ὁ ζ' ἦ, qui recens alibic aedes habere cepit; (2) in nova urbe domum habens.
 Νεοινία, vel νεοινία, ἦ, solennia Bacchica, cum vinum novum defunditur. Ex οἶνος, (melius τὰ νεοινία, pl. sc. ἱερά, Ern.
 Νεοκαλλιγράφος, α, ὁ ζ' ἦ, eleganter scribens.
 Νεοκατάγραφος, α, ὁ ζ' ἦ, recens scriptus (de militibus), Appian. de Bello Hispan. 78.
 Νεοκατασκευαστος, α, ὁ ζ' ἦ, recens exstructus, recens conditus. Ex κατασκευάζω.
 Νεοκατασκευος, α, ὁ ζ' ἦ, idem. Ex κατασκευή.
 Νεοκαταστάτος, α, ὁ ζ' ἦ, recens constitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.
 Νεοκατάχρηστος, α, ὁ ζ' ἦ, recens inunctus.
 Νεοκατήχητος, α, ὁ ζ' ἦ, recens institutus. Ex κατηχέομαι.
 Νεοκάτοικος, α, ὁ ζ' ἦ, idem quod νέοικος.

Νεοκάπτιος, α, δ ζ η, cui recens solea subjecta est. Ex καπτία.
 Νεοκαυσος, α, δ ζ η, recens crematus. Ex ν. et καία.
 Νεοκαυτος, α, δ ζ η, idem et ex iisd.
 Νεοκνήδης, εος, δ ζ η, recentem moerorem habens, recenti moerore adfectus. Ex κηδος.
 Νεοκλωσος, α, δ ζ η, recens contextus, recens nendo ductus.
 Νεοκμής, ητος, δ ζ η, recens fabricatus, nuper factus. Ex νιος et κάμνα.
 Νεοκμυτος, α, δ ζ η, idem; item recens mortuus. Ex iisd.
 Νεοκσπος, α, δ ζ η, recens casus, ut νεοκσπος κάρδοσπος, macra recens excavata. Eupolis, op. Poll. Ex νιος et κσπτα.
 Νεοκοπος, α, δ ζ η, idem, ut νεοκοπος μύλη, mola recens incisa, Arist. in Vesp. Ex iisd.
 Νεοκοπος, α, δ ζ η, qui novas iras animo concepit; (2) novus, recens, δεικρ.
 Νεοκρας, ατος, δ ζ η, ut νεοκρας αϊνος, vel νεοκρας, ατος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex ν. et κερώννυμι.
 Νεοκρῆτος, α, δ ζ η, idem et ex iisd.
 Νεοκρητος, α, δ ζ η, recens adquisitus, nuper factus. Ex νιος et κρητομαι.
 Νεοκρῖτος, α, δ ζ η, recens conditus.
 Νεοκρῖτος, α, δ ζ η, recens occisus. A κρῖναι.
 Νεολαία, ας, η, juvenum multitudo, juvenus, Gl. V. Vox Dorica. Οὐ δὲ πει νεολαία γυναικων, non plangit coetus juvenilis mulierum, Eurip. Alc. 103. Τετρακῖς ἐξήκοντα κόραι, Ἐπὶ νεολαία, Theocr. 18, 24. A νιος et λαός.
 Νεολαμαφής, εος, δ ζ η, novum seu magnam et clarum, item, insolitum, splendorem emittens. A λάμπα.
 Νεολεκτος, α, δ ζ η, recens collectus, nuper lectus; tiro, Ph. Ex νιος et λέγω.
 Νεολέξια, ας, η, tirocinium, Ph. Ex iisd.
 Νεολήπτος, α, δ ζ η, nuper captus.
 Νεολύειν, ut νεολύω πλοσίον, navem subduco, Ph. νεολακρημένος, subductus, perf. pass. part. Ex ναύς et ἔλω, traho.
 Νεολύια, ας, η, navis tractio vel subductio. Ex iisd.
 Νεόλυτος, vel νεόλυτος, α, δ ζ η, recens lotus, Hom. in Hymn. Ex νιος et λύω.
 Νεολώφητος, δ, η, qui nuper desiit, finem fecit alicujus vitii, mali. A λωφάω.
 Νεομαι, nato; venio; vado.
 Νεομάλακτος, ον, recens subactus, epith. panis recentis. A μαλάσσω.
 Νεομνη, ηνος, δ ζ η, ut νεομνη σελήνη, novæ lunæ; ap. Διούτιον.
 Νεομνια, ας, η, nova luna, prima dies lunæ, vel mensis. Nam Græci menses non a calendis, sicut Romani, sed a lunæ initio auspiciant. A πράε.
 Νεομοροστυπάτος, ον, nova forma se ostentans, Μορ.
 Νεομυτος, ον, recens initiatus. A μύω.
 Νέον, adv. recens, nuper. A νιος.
 Νεονυμφος, α, δ ζ η, nova nupta, Ph. Ex νύμφη.
 Νεόξαντος, ον, recens carminatus, mollis, de lana. A ξάινω.
 Νεόξισος, α, δ ζ η, recens politus. Ex ξίω.
 Νεοπαγής, εος, δ ζ η, recens compactus, recens coagmentatus. Ex ν. et πήγνυμι.
 Νεοπαθής, ες, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος.
 Νεοπαθής, εος, δ ζ η, nuper ad officium redactus. Ex νιος et παθίω.
 Νεοπασιος, α, δ ζ η, idem et ex iisdem.
 Νεοπαθής, εος, δ ζ η, qui recenti luctu est. Ex πένθος.
 Νεοπαγής, εος, δ ζ η, idem quod νεοπαγής.
 Νεοπακτος, α, δ ζ η, idem.
 Νεοπλαγής, εος, δ ζ η, recens plexus, recens contextus. A πλέγω.
 Νεόπλωτος, α, δ ζ η, recens ditatus.
 Νεοπλῆνης, εος, δ ζ η, recens lotus, Poll. Ex πλύνω.
 Νεόπλωτος, idem quod νεόπλωτος, Herodot.
 Νεόπλωτος, α, δ ζ η, idem, Herodot.
 Νεοποσία, ω, novum facio, renovo; (2) juvenem reddo. (2) Διοχάριος ἰσορῶι ὅτι καὶ πᾶς

Διονύσιος τρεφῆς ἀνεψήφωσα ἀνεοπίσθην, Argum. Medea.
 Νεοποίητος, α, δ ζ η, recens factus.
 Νεοποίητος, ον, pulchre recens, novus et pulcher, ut νεοποίητος, cuius est interpretatio.
 Νεοπολίται, οί, qui publico suffragio civi- tatis adepti sunt, νεοπολίταις, α, δ, novus civis, Poll.
 Νεοπολίτης, ἴδος, η, ut νεοπολίτης πόλις, urbs novos habens cives. A πράε.
 Νεοποτίσιος, α, δ ζ η, nuper irrigatus. A ποτίω.
 Νεοποσος, δ ζ η, qui recens bibit. Ex σίνα.
 Νεοπροεπής, εος, δ ζ η, juvenes decens, juvenilis. Ex νιος et προέπει.
 Νεόπροτος, α, δ ζ η, recens serra sectus.
 Νεόπροτος, εως, η, urbs nova.
 Νεοπτός, idem quod νεοστός, Phocyl.
 Νεοπυρίητος, ον, recens fottus. A πυρίαω.
 Νεορράγης, εος, δ ζ η, recens ruptus. Νεορράγης φλέψ, Arct. Ex ῥήγνυμι.
 Νεόρραντος, α, δ ζ η, recens adpersus, recent- ter madens. Ex ράινω.
 Νεορρόβητος, α, δ ζ η, qui recens sorbitionem sumpsit. Ex ῥοβίωμαι.
 Νεόρρῶτος, α, δ ζ η, qui recens effluxit, recens fluens. Ex ῥύω.
 Νεόρτος, α, δ ζ η, recens excitatus, seu exsus- citatus. Τί δ' ἐστὶν νεορτον αὖ; Soph. Œd. Col. 1507. Ex ῥορμαι.
 ΝΕΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.
 Νεός, ἄ, δ, novalis, novale. A νιος.
 Νεοσίγαλος, α, δ, propter novitatem et excel- lentiam admirandus, pulchre recens, ut σιγαλόεντα, apud Hom. mirando artificio facta, Rob.
 Νεοσκάφης, ες, recens effossus, structus.
 Νεοσμυκτος, α, δ ζ η, recens politus, purgatus. Ex νιος et σμύγω.
 Νεοσπάδης, ες, recens restrictus. A σπάω.
 Νεοσπάρκτος, α, δ ζ η, recens dilaniatus. Ex σπαράσσωμαι.
 Νεοσπῆς, ἄδος, η, nuper evulsa. Ex σπάω.
 Νεοσπορος, α, δ ζ η, recens seminatus. A σπείρω.
 Νεοσπῶν, et Att. νεοσπῶν, f. ἔσω, nidulor, ni- difico. A νεοσπῶ. Unde
 Νεοσπῶν, Att. νεοσπῶν, ας, item νεοσπῶν, vel νεο- σπῶν, ἄς, η, nidus, pullorum cubile.
 Νεόσσιον, seu νεοσίον, Att. νεόσσιον, α, τὰ, pullu- lus; pullus tenellus. Dim. ab eod.
 Νεοσσοκρῶν, vel νεοσσοκρῶν, ὦ, pullos alo, curo. A
 Νεοσσοκρῶν, vel νεοσσοκρῶν, α, δ ζ η, pullos nutriens. Ex νεοσπῶν et κρῶν.
 Νεοσσοπαία, ας, η, nidulatio; cunabula. Ex seq. et παίω.
 ΝΕΟΣΣΟΣ, vel νεοσπῶν, ἄ, δ, pullus, nidus, Ph.
 Νεοσσοστροφῆν, vel νεοσσοστροφῆν, α, τὰ, locus ubi pulli aluntur, aviarium. A
 Νεοσσοστροφῆν, vel νεοσσοστροφῆν, ὦ, pullos alo; νεοσσοστροφῆν αlicuius dicitur, i. e. a pu- eritia educari veluti pullus. A τρέφω.
 Νεοσσοστροφῆς, η, studium pullorum flendorum. A πράε.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, recens incitatus, recens, Hes. ubi νεοσπῶν, νεοσπῶν ὀρμῶντα, νεοσπῶν. Ex νιος et σπῶμαι.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, recens constitutus, recens institutus. Ex ἴσπυμι.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, recens coronatus, Hes. ubi gen. νεοσπῶτης. Ex νιος et σπῶμαι.
 Νεοσπῶτης, α, δ ζ η, qui nuper militiæ no- men dedit, recens miles; νεοσπῶτης, τι- rones, Ph. Ex νιος et σπῶμαι.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, nuper tortus, velut funis, ideoque recens. Ex σπῶμαι.
 Νεοσπῶλεκτος, α, δ ζ η, recens collectus, Ph. νεοσπῶλεκται, tirones. Ex συλλέγω.
 Νεοσπῶλετος, ον, idem, velut exercitatus.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex συνίσταμαι.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, recens jugulatus, nuper mactatus. Νεοσπῶτης φόνος, Soph. Aj. 546. Ex ν. et σπῶμαι.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, idem et ex iisd.

Νεοσπῶς, ἄγος, idem et ab iisd.
 Νεόστας, Dor. pro νέοστας, juvenilis.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, recens absolutus. Ex τί- λος.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, novam oblectationem ha- bens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νιος et σπῶμαι.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, idem. Ex σπῶμαι.
 Νεόστας, ητος, η, juvenus, adolescentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νιος.
 Νεοσπῶτης, α, δ ζ η, juvenilis. A νέος.
 Νεοσπῶτης, α, δ ζ η, nuper sectus, recens casus vel incisus. Ex τέμνω.
 Νεοσπῶτος, α, η, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex τέμνω.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, recens sectus. Νεοσπῶται πλάγμωσι, Soph. Antig. 1283. Ex τέμνω.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, nuper nutritus; (2) re- cens natus. Ex τρέφω.
 Νεοσπῶτης, εος, δ ζ η, recens tritus. Ex τρέφω.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, idem quod νεοσπῶτης.
 Νεοσπῶτος, α, δ ζ η, recens vulneratus.
 Νεοσπῶται, ας, η, nidi constructio; (2) nidus, alcare apum:
 Νεόσπῶταις, εως, η, idem. A
 Νεοσπῶταις, fut. ἔσω, nidulor. A νεοσπῶ. Unde
 Νεοσπῶταις, ας, η, sive νεοσπῶταις, ἄς, η, nidus.
 Νεόσπῶταις, α, τὰ, pullus. Ab eod. Unde
 Νεοσπῶταις, ἴδος, η, pullastra, gallinula.
 Νεοσπῶταις, idem quod νεοσπῶταις.
 Νεοσπῶταις, nidulor, Gl. V. pullos gigno.
 Νεοσπῶταις, ἄ, δ, pullus, et ovi vitellus.
 Νεοσπῶταις, ὦ, pullos alo. Ex νεοσπῶταις et τρέφω.
 Νεοσπῶταις, ὦ, fut. ἔσω, novum facio, renovo; νεοσπῶταις, renovari. A
 Νεοσπῶταις, et νεοσπῶταις, ἄ, δ ζ η, nuper factus. Ex νιος et ἔργον.
 Νεοσπῶταις, ἄ, δ, navium fabricator, Poll. Ex ναύς et ἔργον.
 Νεόσπῶταις, α, δ ζ η, recens vulneratus, modo ictus. Ex νιος et σπῶμαι.
 Νεοσπῶταις, εος, δ ζ η, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex φαίνομαι.
 Νεοσπῶταις, ἄ, η, idem quod
 Νεοσπῶταις, α, δ ζ η, qui modo interit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vi- tiatus. Ex φθίω.
 Νεοσπῶταις, α, δ ζ η, modo prodiens; (2) re- cens insaniens, Rob. Ex φαίνομαι.
 Νεοσπῶταις, α, δ ζ η, modo interfectus, Rob. Ex φθίω, occido.
 Νεοσπῶταις, ονος, δ ζ η, demens, stultus, Pan.
 Νεοσπῶταις, εος, δ ζ η, recens germinans, ut νεοσπῶταις δένδρον, Poll. Ex φθίω.
 Νεοσπῶταις, ον, recens pistus, epith. panis. A φθίω.
 Νεοσπῶταις, α, τὰ, novellum, Gl. V. A
 Νεοσπῶταις, α, δ ζ η, recens plantatus; novellus, novella, Gl. V. ut νεοσπῶταις δένδρον, Poll. et Ph. νεοσπῶταις, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεοσπῶταις dicitur de eo qui recens ad fidem Christianam accessit. Ex φθίω.
 Νεοσπῶταις, α, δ ζ η, recens illuminatus, i. e. baptizatus. Ex φαίνομαι.
 Νεοσπῶταις, α, δ ζ η, recens sculptus, modo im- pressus. Gl. V. rudis. Ex χαράσσω.
 Νεοσπῶταις, ὦ, res novas molior, innovo, Suid. scd usitatus νεοσπῶταις. A νεοσπῶταις.
 Νεοσπῶταις, η, res novæ:
 Νεοσπῶταις, ας, η, Ion. νεοσπῶταις, η, rerum no- varum molitio, novatio. Ab eod.
 Νεοσπῶταις, novo, res novas molior, Hes. A
 Νεοσπῶταις, ἄ, δ ζ η, novus, recens. A νιος.
 Νεοσπῶταις, ὦ, fut. ἔσω, res novas molior, inno- vo; (2) inmutuo. A πράε.
 Νεοσπῶταις, adv. recenter; (2) innovando.
 Νεοσπῶταις, εως, η, molitio rerum novarum, innovatio; rei novæ designatio; (2) in- stauratio, refectio, ut virium. A νεοσπῶταις.
 Νεοσπῶταις, ον, nuper pubescens, Naz. A χνῖος.
 Νεοσπῶταις, α, δ ζ η, recens illitus, modo obduc- tus calce vel simili. Ἐν δίκηματι νεοσπῶταις τι καὶ ἐπι ὄργῳ καλῶν ἀνθρώπων, ἰκανὸν ἀπὸ σπῶταις, App. Bell. Civ. 1, 74. Ex χνῖος.
 Νέων,

Νεωτός, ἔ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεώ. Unde
 Νεώτος, ε, ὁ, novatio seu renovatio agrorum.
 Νεωφύλαξ, ἄκος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, custos templi; aedituus.
 Gl. V. Ex νεός et φύλαξ.
 Νεωχμός, pro νεοχμός, Hes.
 NH, particula affirmantis et jurantis; vñ Δία, per Jovem, profecto, Gl. V. vñ Δία, etiam; in comp. priv. (interdum etiam intendit et auget, ut νήχυτος, &c. Ern.)
 Νῆα, acc. sing. Poet. pro ναῦ.
 ΝΗΡΆΤΕΟΣ, ε, ὁ ἔξ ἡ, novus, nuper factus.
 Νήργετος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui excitari nequit. Ex vñ et ἠγρίω, exactio.
 Νηδία, ων, τῶ, viscera, intestina, interanea, dat. νηδύσιον, Hom. visceribus. A νηδύς.
 Νηδύμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, dulcis, suavis; quasi ἠδύμος ab ἠδύς.
 Νηδύφιν, ex utero. A
 ΝΗΔΥΣ, ὄος, ὁ, venter, alvus, uterus.
 Νήεσσ', pro νήεσι, navibus, dat. pl. Ion. et Poet. pro ναυσί.
 Νηέω, ᾧ, fut. ἦσω, glomero, acervo, cumulo. A νείω.
 Νηήσασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi νηέω.
 Νηήσις, εως, ἡ, coacervatio. A νηέω.
 Νηθά, fut. νηῶσ, nco, filum duco; perf. pass. part. νενησμένος, netus, Gl. V.
 Νηί, dat. sing. Ion. pro ναί, a ναῦς.
 Νηίαιδες, ων, αἰ, Naiades, Nymphæ fontium et fluentorum. A νηάω, fluo.
 Νηίος, ἰα, ἰον, vel νηίος, ε, ὁ ἔξ ἡ, navalis; (2) navale lignum. Ὅς ῥά τε τέχνην νηῖόν ἐκράμηναι, Il. 3, 61. A νηῦς, pro ναῦς, navis.
 ΝΗΤΨ, ἴδος, ὁ ἔξ ἡ, inscius, imperitus, indocutus; (2) timidus, infirmus.
 Νηίτης, ε, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς.
 Νηίτικός, ἡ, ὄν, nauticus, V. L.
 Νηίτός, ἡ, ὄν, navalis, V. L.
 Νηικερής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, non lucrosus, inutilis; (2) insipiens. Ex vñ et κέρδος.
 Νηικέρως, ε, ὁ, cornua non habens. Ex vñ et κέρως.
 Νηικέρως, ᾧ, fut. ἦσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. Νηικέρωςθεῦς, Il. 20, 14. Ex vñ et ἀκούω.
 Νηκτής, ἔ, ὁ, natator. A νήχομαι, nato.
 Νηκτικός, ἡ, ὄν, natalis, qui nate potest. A Νηκτός, ἡ, ὄν, natans, natalis. A νήχομαι. Unde
 Νηκτής, ἴδος, ἡ, natatrix, ut νηκτίδες ἐλαίαι, natantes oleæ, Poll.
 Νηλεείως, immisericorditer, Hes. A νηλεής, inhumanus, Hes. potius non curans, negligens. Ex vñ et ἀλέγω.
 Νηλεής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, neut. νηλεῖς, immisericors, crudelis, inhumanus. (1) τάμει νηλεῖ χυλκῶ, Il. 3, 292. (2) νηλεῖ θυμὸν ἔχοντα, Il. 19, 229. Ex vñ et ἔλεος.
 Νηλεῖης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Νηλεῖως, adv. crudeliter, inhumane.
 Νηλεῖθύμος, ὄν, immiti animo, Ap.
 Νηλεόποινος, ε, ὁ ἔξ ἡ, crudeli supplicio puniens. Ex νηλεῖς et παινῆ.
 Νηλεύσως, ε, ὁ ἔξ ἡ, invisibilis. A λεύσσω.
 Νηλεύς, adv. crudeliter, inhumaniter.
 Νηλῆς, idem quod νηλεῖς, Hes. Suid.
 Νηληπίης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, inculpatus, Schol. Homeri pro νηλητής.
 Νηληπίης, ὄν, disiscalceatus, Hes.
 Νηληπίως, ε, ὁ ἔξ ἡ, disiscalceatus, Hes. ubi pl. νηληπίοι. Ex vñ et ἥλιψ, calceus.
 Νηληπίως, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, idem, apud Suid.
 Νηληπίτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. Ex vñ et ἀλιπέως, pecco.
 Νηληφῆς, idem ac ἀνληφῆς, Steph.
 Νηλωσως, ὄν, veste carens, Steph.
 Νημσα, ἄπος, τῶ, filum, stamen. Gl. V. netum. A νείω.
 Νημυτάδης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A πρᾶε.
 Νημεσίτια, ἡ, veritas;
 Νημεσίτιως, adv. vere. A

Νημεσής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, seu erratur. Ex ἀμαρτάνω.
 Νημεῖω, nullis vntis agitor seu vexor, tranquillo cello fruor. Τάχα δὲ τῶν πείδων νημεῖων τότε, Strab. 4.
 Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris. A νήνεμος, ἡ, 523.
 Νηνεμῖον, acc. sing. Ion. pro νηνεμία.
 Νήνεμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, venti vacuus, serenus; Gl. V. tranquillus. Νήνεμος γὰρ ὁ τόπος, ἔ ἀλεινός, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκεῖα, Aristol. Hist. An. 6, 15. Ex vñ et ἀνεμῶς.
 Νηνέω, ᾧ, fut. ἦσω, accervo, accumulo. A νείω.
 Νήξει, dat. sing. contr. pro νήξει, a νήξιος.
 Νηξίτης, ὄδος, ὁ ἔξ ἡ, natans; νηξίποδες vocantur pisces, qui et νηξοδες. Ex νήχομαι et πῶς.
 Νηξίς, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.
 Νηξομαι, fut. 1. inv. med. verbi νήχομαι.
 Νηοβάτης, ε, ὁ, navi concendens, nauta. Ex νηῦς, pro ναῦς, et βαίω.
 Νηοσί, dat. pl. Ion. et Poet. pro ναοίς.
 Νηοκόρος, ε, ὁ, templi purgator, aedituus. Ex νηός, pro ναός, et κορίω, verro.
 Νηοπάλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, in templo versans, aedituus, sacerdos. Ex νηός et πάλος.
 Νηός, ἔ, ὁ, templum, fanum, Ion. pro ναός.
 Νηός, gen. sing. Ion. pro ναός, a νηῦς.
 Νηοσός, Poet. νεοσός, ε, ὁ ἔξ ἡ, navium servator. Ex νηός et σός.
 Νηύχος, ε, ὁ, navis custos. Ab ἔχω.
 Νηπιάθης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, miscris abolens, dolore carens. Ex vñ et πάθος, dolor.
 Νηπταυσος, indesinens, non cessans, perpetuus. Νηπταυσον, adv. incessanter. Μόνη δὲ πύργων δυστυχῆς πατασκαφῆς νηπταυσον αἰδέεσσα, Lyc. 271.
 Νηπεδάνος, imbecillis. Ἄλκῆς τε κρατερῆς ὑπὸ νηπεδανόισι μέλεισιν, Oppian. Cyneget. 3, 409.
 Νηπίσιος, ἴα, εἰον, infantilis. A νήπιος.
 Νηπιακτής, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, impexus, Hes.
 Νηπιαβίως, adv. citra luctum. A
 Νηπιαβῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, neutr. νηπιαβῆς, luctu et mæore carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex vñ et πένθος.
 Νηπιάα, ας, ἡ, stultitia; acc. pl. νηπιάας, Il. 22, 502. A νήπιος.
 Νηπιάζω, fut. ἀσώ, pueriliter vel stulte ago. Gl. V. νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.
 Νηπιαία, ας, ἡ, pueritia, Gl. V. A νήπιος.
 Νηπιαιεύειν, pueriliter ludere, stulte agere, lascivire, ap. Hom. part. νηπιαχέως.
 Νηπιάρχως, ε, ὁ ἔξ ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc
 Νηπιαρχῶδες, infantile, Gl. Vet.
 Νηπιάρχω, idem quod νηπιάζω.
 Νηπιήν, ης, ἡ, infantia; (2) stultitia; imprudentia; νηπιήσιον, dat. pl. A νήπιος.
 Νηπιήσιος, ἴα, εἰον, infantilis, puerilis. Ab eod.
 Νηπιεύομαι, Sch. Hom. idem quod νηπιαχέως.
 Νηπιακτόνος, ε, ὁ ἔξ ἡ, infanticida. Ex κτείνω.
 Νηπίον, ε, τῶ, infans, ἐκ νηπίος, ab infantia.
 Νηπιοπρῆτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, infans decens. Ex νήπιος et πρῆπι.
 ΝΗΠΙΟΣ, α, ὄν, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens. Hinc
 Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) stultitia.
 Νηπιφῆνης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, infans. Ex φαίνωμαι.
 Νηπιφοροσύνη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A
 Νηπιόφρων, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, puerili mente præditus, stultus. Ex νήπιος et φρόν.
 Νηπιώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, infantilis, puerilis.
 Νηπιόλεπτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex vñ et πλιετός, necatus.
 Νηπιανᾶ, adv. impune. A νήπιανος.
 Νηπιανῆ, adv. idem:
 Νηπιανῆ, adv. idem:
 Νηπιανῆ, adv. idem et ab eod.
 Νηπιανός, ε, ὁ ἔξ ἡ, impunus. Ex vñ et πονή.
 Νηπιανός, ε, ὁ, sobrius, A νήπιω. Hinc
 Νηπιανός, ἡ, ὄν, qui sobrius esse solet.
 Νηπιανόμοιαι, infantum more balbutio; (2) stolidè ego. A

Νηπύτιος, ἰα, ἰον, infans; (2) stultus, stolidus. A νήπιος.
 Νηρείδες, ων, αἰ, Nereides, filia Nerei, Nymphæ marinæ, pl. a Νηρείς.
 Νηρείς, ἴδος, ἡ, Salacia, Pl. A Νηρείς.
 Νήρειος, Nereius; (2) marinus, ut Νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.
 Νηρεῦς, ἴος et ἦος, ὁ, Nereus, deus marinus.
 Νηρηίδες, et Νηρηῖδες, Nereides. A Νηρηῖς.
 Νηρηῖος, ε, ὁ ἔξ ἡ, innumerus, innumabilis.
 ΝΗΡΙΟΝ, ε, τῶ, nerium, frutex.
 ΝΗΡΙΣ, ἴος, ἡ, neris, nardus montana.
 Νήριστος, ε, ὁ ἔξ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immensus, multus. Ex vñ et ἕρις.
 Νηρίτης, ε, ὁ, nerites, concha marina. A νείω.
 Νηρίτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, idem quod νήριστος.
 ΝΗΡΟΣ, ε, ὁ, cavus et humidus.
 Νησαι, aor. 1. inf. act. verbi νηθῶ, seu νείω.
 Νησαῖη λίθος, quibusdam Sarda gemma, alius smaragdus, Hes.
 Νησαῖος, η, ὄν, insularis. Τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὄρεων Λαέρτα τόκον, Eurip. Iphig. in Aul. 203. Τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτῶν, ἢ νησαίων ἀξέει χωρεῖν; Id. Troad. 187.
 Νησιάζω, insulam refro. A νήσος.
 Νησιάρχης, ε, ὁ, insule præfectus.
 Νησιάρχως, ε, ὁ, idem, et ex νήσος et ἀρχή.
 Νησίδιον, ε, τῶ, parva insula. A νήσος.
 Νησίζω, fut. ἴσω, idem quod νησιάζω. Ἐν ᾧ συνέβαινε περὶ τι χωρίον νησίζον περισχιζέσθαι τὸν πόταμον, Polyb. 3, 42.
 Νησίον, ε, τῶ, parva insula; (2) insula.
 Νησίως, εως, ἡ, ipsa actio nendi, sine filum deducendi; (2) glomeratio, accumulatio. A νείω.
 Νησίς, ἴδος, ἡ, insula parva. Dim. a νήσος.
 Νησιώτης, ε, ὁ, insulanus, Pl. Ab eod.
 Νησιωτικός, ἡ, ὄν, insularis, Gl. Vet.
 Νησιώτις, ἴδος, ἡ, insulana. A νησιώτης.
 Νησιώτης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, insule formam habens. Ex νήσος et εἶδος.
 Νησιμάχια, ας, ἡ, insularis pugna, Suid. Ex νήσος et μάχομαι.
 ΝΗΨΟΣ, ε, ἡ, insula; (2) vestis, quam undique purpura ambit. Vide Ern.
 Νησοφύλαξ, ἄκος, ὁ, custos, præfectus insule. Οἱ δὲ νησοφύλακες κλέγησιν ἀνηρημένοι τὰς τόπους, Diodor. Sic. 3, 39.
 ΝΗΣΣΑ, ης, ἡ, anas. Hinc
 Νησσαῖος, αἴα, αἰον, qui anatis est:
 Νησοῦριον, ε, τῶ, anaticula. Dim.
 Νησῖα, ας, ἡ, jejuniuni. A νησῖα. Unde
 Νησῖα, ας, ἡ, jejuna; (2) a jejuno sumpta.
 Νησῖος, α, ὄν, jejunus, Apollin.
 Νησῖς, jejunus, acc. pl. contr. pro νησῖας.
 Νησῖς, ἴος, jejunus. A νησῖς.
 Νησῖτης, ε, ὁ, jejunator. Ab eod.
 Νησῖως, f. εἰσῶ, jejunus maneo, cibo abstineo, jejuno. Νησῖως δις τῷ σαββάτῳ, Luc. 18, 12. A νησῖς.
 Νησικός, ἡ, ὄν, ad cos pertinens qui nent; (2) nendi peritus. A νείω.
 Νησῖμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, ad jejuniuni pertinens. A
 ΝΗΣΤΙΣ, εως, ὁ ἔξ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piscis quidam; (3) intestinum jejunum. Νησῖας ὄτρυνε προστὶ Ἰλιον υἱας Ἀχαιῶν, Il. 19, 156.
 Νήτη, ης, ἡ, ultima seu ina chorda. Pro νεάτη, a νέω.
 Νήτος, ultimus, Hes. ex νείατος. A νείω.
 Νητός, ἡ, ὄν, e colu ductus, instar filii tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νείω.
 Νητρειῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, verus, certus. Ex vñ et ἀτρειῆς, verus, (vel a τρέω, Ern.)
 Νητρειῶς, adv. vere, certe. A πρᾶε.
 Νητρον, ε, τῶ, fusus. A νείω.
 Νητσα, ης, ἡ, anas; pro νήσσα.
 Νητταῖον, ε, τῶ, anaticula, a νητσα.
 Νηττιον, ε, τῶ, anaticula. Dim. a νητσα.
 Νηττοφῶνος, ε, ὁ ἔξ ἡ, anates occidens.
 Νηττοφύλαξ, ἄκος, ὁ, anatorum, Gl. Vet.
 Νηῦν, acc. sing. Ion. pro ναῦν.
 Νηῦς, νηός, ἡ, idem quod ναῦς.
 Νηῦσμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, halitus et spiritus expers. Ex vñ et ἀύσμα.

Νηφαίνω, sobrius sum, *Eust.* qui tameu usitata non esse negat. *A νήφω.*
 Νηφάλιος, sobrius, *Gl. V.* ubi et νηφάλιος, sobrius. *A νήφω.* Hinc
 Νηφάλιότης, ητος, η, sobrietas, *Gl. V.*
 Νηφαλίω, f. εἶσω, sobria sacra celebros, *Poll.*
 Νηφαλίω, sobria sacra celebros, vel sobriis sacris expio. *A*
 Νηφάλιος, υ, ὁ εἶ ἡ, sobrius; (2) vigilans, prudens, attentus; (3) ἱερά νηφάλια, sacra a quibus vinum abest, ubi mero lacte aut melle fit. Hinc
 Νηφαιλιότης, ητος, ὁ, sobrietas.
 Νηφαιλιότης, υ, ὁ, vigor et acies, et diligentia mentis ex sobrietas. *A νηφαλίω.*
 Νηφάλιος, adv. sobrie. *A νηφάλιος.*
 Νηφραντικός, η, ὄν, sobrius; (2) non incibrians, sobrium servans. *A νηφαίνω.*
 Νηφραντής, idem quod νηφάλιος, *Eust.*
 Νηφρόντως, adv. sobrie. *A νήφω.*
 ΝΗΦΩ, f. ψω, sobrius sum; (2) vigilans et cautus sum, vigilo; part. νήφων, sobrius, vigilans, *Gl. V.* (3) liber a malo, cum ex, ut ἀνανήφω. Ὅτι νήφοντες ἀχ' ὕγιαίνομεν, *Aristoph. Iys.* 1232.
 Νηχσίω, υ, τὸ, locus ubi natus. *Gl. V.* ubi τὰ νηχσία, natabula. *A νήχομαι, nato.*
 Νήχστα, natabat, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχστα, *a νήχομαι.*
 Νήχων, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνήχων.
 Νηχστάλανται, loca et urbes juxta mare, *Plutarch. de Glor. Atheniens.* (sed dubia est lectio.)
 Νήχυτος, υ, ὁ εἶ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.
 Νήχων, f. ζω, usitatus νήχομαι, nato, no. *Νήχων ἐπ' ἄκρον ὕδαρ, Hesiod. Scut.* 317. *Νηχόμενος τὸδε λαίτμα δίσταμον, Odys.* 7, 376. *A νήω.*
 Νήφαστε, 2. pl. aor. 1. imperat. verbi νήφω.
 Νήφεις, εως, η, sobrietas, vigilantia. *A νήφω.*
 Νήω, idem quod νήω, cumulo, *Plut.*
 Νίω, τὰ, funes, *Suid.*
 ΝΙΓΛΑΡΟΙ, οί, genus modulaminis musici.
 Νίω, et νίχομαι, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτῶ δ' αἶμα κελαινὸν νίξ' ὕδατι λαρώ, *Il.* 11, 829. *Χεῖρά νίξεται, Odys.* 6, 224. *A νίπτω.*
 Νικά, vincit, 3. sing. praes. ind. act. pro νικάει, *a νικάω.*
 Νίκα, vinco, 2. sing. praes. imperat. act. pro νικάω.
 Νικαίος, υ, ὁ, victoria largitor. Epith. Jovis. *A νικη.*
 Νικαῖω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.
 Νικάσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro νικήσαι.
 Νικάσειν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro νικήσειν.
 Νικατήρ, ητος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.
 Νικάτω, 3. sing. praes. imperat. act. pro νικάτω.
 Νικάτωρ, pl. νικάτορες, *Dor.* pro νικήτωρ. *A*
 ΝΙΚΑΨΩ, ᾧ, f. ἦω, vinco, supero, victor sum; (2) antecello, superior sum, praesto; νικάωμαι, vincor, cedo; νικηθείς, a. 1. part. victus; νευκημένος, perf. victus. *Νικῶ γὰρ ἡ ἀρετή με τῆς ἐχθροῦ πολλῷ, Soph.* *Aj.* 1374. *Νικῶν πάντων εἰ βυλιάνω, Aristoph.* *Nub.* 418. *Φίλων γὰρ οἱ τοιοῦτε νικῶνται λόγοις, flectuntur verbis, Soph.* *Aj.* 330.
 Νικη, ης, ἡ, victoria. *A praec.*
 Νικῆ, 3. sing. praes. ind. act. *Dor.* pro νικῆ, ex νικάω.
 Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass.
 Νικημα, ἄτος, τὸ, idem.
 Νικημη, supero, vinco, *apud Theoc.* *Νενίκηκται δ' ὑπὸ κερδίων, Id.* 16, 15.
 Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Eol.* pro νικήσας.
 Νικησάμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.
 Νικηστικός, α, ὄν, vincendum, *Ph.* *A νικάω.* Unde
 Νικητήρ, ητος, ὁ, victor.
 Νικητήριον, υ, τὸ, primum victoriae, palma.
 Νικητήριος, ἰα, ἰον, ab victoria pertinet.
 Νικητής, υ, ὁ, victor. *A νικάω.*
 Νικητικός, η, ὄν, vincendi peritus; (2) cui saepe contingit vincere, victoriosus; (3) qui magni momenti ad victoriam est. Ab eod.

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, *Gl. V.* *A νικητής.*
 Νικηφορέω, ᾧ, victoriam reporto, vinco; ἡ δάκρυα νικηφορέω, *Eur.* *Bac.* 1147. *A*
 Νικηφορία, ας, ἡ, victoriae adeptio. *A*
 Νικηφορός, υ, ὁ εἶ ἡ, qui victoriam reportat ab adversario, victor. *Gl. V.* victoriosus, item victoriat. Ex νίκη et φέρω.
 Νικόβουλος, qui in senatu vicit. Vox a comico ficta. *Τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενέμην; Aristoph.* *Equit.* 615.
 Νικοποιός, υ, ὁ εἶ ἡ, qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. Ex νίκη et ποίω.
 Νίκος, εος, τὸ, victoria, *Eust.* (2) finis, *LXX.*
 Νικῶ, 2. sing. praes. imperat. pass. *contr.* pro νικάω.
 Νικῶν, 3. plur. praes. opt. act. *Att.* pro νικαίω.
 Νίμα, ἄτος, τὸ, aqua qua manus ablute sunt. *A νίπτω.*
 ΝΙΝ, pron. apud Poetas significat αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, ipsum, ipsam, ipsum.
 Νιστήρ, ητος, ὁ, mullivium, pellivium, vas manibus pedibusque lavandis. *A νίπτω.*
 Νιστρὸς, ἴδος, ἡ, idem, aut aqua lavandi causa data, *ap. Athen.*
 Νίστρον, υ, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. *A*
 ΝΙΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. inf. med. manus lavare; part. νιψόμενος, qui se lavit, lotus; perf. pass. νευμμένος, lotus, ablutus. *Βῆς ἡλόθεν νίφοντες ἐνάλια δροσῶ, Eur.* *Iph. in Tau.* 256. *Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, Il.* 16, 230.
 ΝΙΣΣΟΜΑΙ, eo; (2) redeo.
 Νίσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνίσσοντο, *a νίσσομαι.*
 ΝΙΤΑΨΙΟΝ, υ, τὸ, juvenula, puellula. Affertur ex *Aristoph.* *Plut.* 1011. sed ibi legendum νηστῆριον, anaticula.
 Νιτρία, ας, ἡ, nitridolina. *A νίτρον.*
 Νιτρίτις, ἴδος, ἡ, nitrosa. Ab eod.
 ΝΙΤΡΟΝ, υ, τὸ, nitrum. *A νίξω. E. M.*
 Νιτροποιός, ὄν, nitrosus reddens, nitrosus.
 Νιτρώω, ᾧ, fut. ἴσω, nitro abluo. *A νίτρον.*
 Νιτρώδης, εος, ὁ εἶ ἡ, nitrosus; (2) nitri saporem habens. Ab eod.
 Νίφα, acc. sing. per *Apocopen*, pro νηάδα, *Hesiod.* *a νηάς.*
 Νιφάδισσι, dat. plur. *Poet.* et cum ν pro νιφάσι.
 Νιφαργος, ὄν, nive candens, nive oppletus, *Hes.* Ex νιφᾶς et ἀργός, *albus.*
 Νιφάργος, ες, idem.
 Νιφᾶς, ἄδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (*Metaph.* multitudo.) *A νίφω.*
 Νιφτοβλητής, ἰς, nivosus, nivibus tectus, *Eph.*
 Νιφτός, υ, ὁ, idem. Hinc
 Νιφτωδής, εος, ὁ εἶ ἡ, nivosus, nivalis.
 Νιφτοβλής, ητος, ὁ εἶ ἡ, nivibus obrutus. *Qu. ex νίφος, quod sit nix, vel νίψ, νίφος, et βάλλω.*
 Νιφτοβλήτος, ὄν, idem et ex iisdem.
 Νιφτοβλος, υ, ὁ εἶ ἡ, idem et ex iisdem.
 Νιφτοίς, ἴσασα, ὄν, nivosus; nivalis, *Gl. V.* Quasi a νίφος, vel νίψ.
 Νιφοκτύπος, υ, ὁ εἶ ἡ, nivis casu resonans, nive obrutus. *Qu. ex νίφος et κτυπῶ.*
 Νιφοστιλής, εος, ὁ εἶ ἡ, densa nive tectus, nivosus. *Qu. ex νίφος et σείλω.*
 Νιφοψύχης, εος, ὁ εἶ ἡ, nivatus, *Gl. V.* *Qu. ex νίφος et ψύχος.*
 ΝΙΦΩ, ningo; νίφωμαι, nive conspergor, τῆ ὑπεραία οἶδε νίφωμαι ἀπὸ πλοῦν, *Xen.*
 Νίψαι, aor. 1. inf. act. *A νίπτω.*
 Νιψάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med.
 Νιψάτωσαν, 3. pl. aor. 1. imperat. act.
 Νόη, *σαπία*, 3. sing. praes. conj. act. v. νόω.
 Νόη, cogita, 2. sing. praes. imperat. act. pro νόη.
 Νόης, cogitans, praes. part. act. verbi νόημι, pro νόω.
 Νόησι, 3. pl. praes. ind. act. *Dor.* pro νόησι.
 Νόησι, ὄν, intellectus.
 Νόησι, ὄν, ἰον, intelligendi vi praeditus; seu ejusmodi, ut intelligentia percipi queat. *A νόος.* Hinc
 Νοηότης, ητος, ἡ, cum quid intelligi tantum

et mente concipi potest, ut non sub sensus cadat.
 Νοηῶς, adv. intellectualiter, intelligenter.
 Νοεύντας, cogitantes, acc. pl. part. praes. act. *Dor.* pro νοεύντας.
 Νόω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) scio, novi; (6) primum sum, sapio; (7) video, cerno. *Νόει ἂ λέγω, 2 Tim.* 2, 7. *Νοήσωσι τῆ καρδία, Joan.* 12, 40. *Οὐδὲν κακὸν νοῶσα, Xen.* Ab eod.
 Νοηθῆν, a. 1. part. pass. neut. gen. verbi νόω.
 Νόημα, ἄτος, τὸ, intellectus, sensus. *Gl. V.* clausula. *Philos.* cogitatum, cogitatio; proprie intellectualis conceptio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; (4) in *Rhetor.* sententia accommodata ad personam aut causam certam. *A νόω.* Unde
 Νόημων, ὄνος, ὁ εἶ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, solers, acutus.
 Νοήσαις, aor. 1. part. act. *Eol.* pro νοήσας.
 Νοήσειν, 3. sing. a. 1. iud. act. *Ion.* et cum ν pro ἐνόησε.
 Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia. *Gl. V.* intellectio. *A νόω.*
 Νοητικός, η, ὄν, intelligendi facultate praeditus. Ab eod.
 Νοητός, η, ὄν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.
 Νοητώδης, adv. prudenter.
 Νοητώδης, εος, ὁ εἶ ἡ, nothus, spurius. Ἡ δ' ἡμιδύλες τοῖς ἐμοῖς, νοσηγενεῖς, *Eurip.* *Andr.* 943. Ex νόθος et γίνομαι.
 Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. spiritalis, degeneratio.
 Νοθεία, s. νοθεία, ὄν, τὰ, sc. γένη, pars bonorum paternorum qua spuris dabatur.
 Νοθεύσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. *A*
 Νοθείω, f. εἶσω, adultero, corrompo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulo. *Gl. V.* sollicito; νοθεύομαι, adultero, corrompo; (2) pro adulterino habeo; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. *Λέγουσι δὲ τινες τὴν ὀργάνην ἱσορίαν νοθεύειναι, Thuc.* *A νόθος.*
 Νοθογέννητος, υ, ὁ εἶ ἡ, spurius.
 Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. Ex νόθος et κάλλος.
 ΝΟΘΟΣ, υ, ὁ εἶ ἡ, vel νόθος, η, ὄν, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.
 Νόθος, adv. vitiose, non legitime.
 Νόθιον, υ, τὸ, cogitatuicula, sententiola. *A νόος.*
 Νομαδέια, vel νομαδέια δάση, silvae pascuae. *A νομάς.*
 Νομαδῖος, η, ὄν, pabulatu indigenus. *Gl. V.* pabularis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. *A νίμα, pasco.*
 Νομαδικῶς, adv. pastorum more.
 Νομαδίτης, υ, ὁ, ut νομαδίτης βίος, pastoritia vita. *A νομάς.*
 Νομαδοσχοί, ὄν, οί, qui a pastu redeuntes ordine incedunt, *Hes.* Ex νομάς et σοῖχος.
 Νομάζω, et νομάζομαι, pasco. *A νομή.*
 Νόμαιον, υ, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; τὰ νόμαια, instituta, leges. *A νόμος.*
 Νομαῖος, ἰα, ἰον, degens in pascuis, pascens; (2) veniens ab armento. *A νομή.*
 Νομάνδρια, affertur pro caetu virorum pastoritio. *A νομάνδριον, ex νομή et ἀνήρ.*
 Νομαρχῆς, υ, ὁ, nomarchia, nomi praefectus apud *Aegyptios.* Ex νομός et ἀρχή.
 Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas seu officium nomarchae. *A praec.*
 Νομάς, ἄδος, ὁ εἶ ἡ, in pascuis degens; (2) gregalis. *Νομάδες, Nomades, populi Scythiae et Libyae, Numidae.* Epith. fluvii, fontis, qui arva peragrat, *Soph.* *(Ed. Col.)* 687. *A νίμα.*
 Νομῶμαι, ἔμαι, dilanio, discerpo. *Αἰ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κέει νομῶντο γυναῖκες, Theoc.* 26, 24. *A νίμα.*
 Νόμεμα, ἄτος, τὸ, grex pecorum.
 Νομείς, εως, ὁ, pastor; (2) dator, tributor; νομείς, pastores, *Ion.* pro νομαίς; (3) costa navis, *a νίμα, divido, distribuo.* (3) ἐπειὴν ... νομαίς

νομάς ἰτῆς παρόμοιοι ποιήσονται, *Herodot.* 1, 194. A νομή.
 Νομοσῆς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro νομοῖται.
 Νομιντικός, ἡ, ὄν, pastoralis. A
 Νομῖον, f. εἶσω, pasco. Τὰ δὲ πῶσα καλὰ νομῖον, *Theoc.* 27, 37. A νόμος.
 Νομή, ἡς, ἡ, distributio, partitio, divisio. *Gl. V.* possessio, usurpatio, ususfructus; (2) pabulum; (3) pasuum; (4) pastus, pastio, ipsa pascenti actio. A νόμος.
 Νομῆς, nom. pl. *Ion.* pro νομῆες, a νομῖος.
 Νομίζω, fut. ἴσω, lege sancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo consuetudine; (4) justa facio; νομίζωμαι, usitor, *Gl. V.* pass. νομίζεσθαι, moris esse; νόμιμος, moris est, legibus constitutum est; perf. νομομαρῖα, concepta, *Ph.* νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. Μεῖζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτῆς πάρας φίλον νομίζει, *Soph.* *Antig.* 188. Ἄνδρῶν γε πᾶν νομίζομεν, ὅς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα, νοστὸς ὢν, *Aristoph.* *Au.* 1355. (4) καθ' Ἑλλάδα ὡς κακῶς νομίζονται, quam malus mos est in Græcia! *Eurip.* *Andr.* 694. A νόμος. Unde
 Νομικός, ἡ, ὄν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legisperitus, *Ph.* *In Sacra*, Theologus Judaicus. Hinc ἡ νομική, ἡς, sc. τέχνη, jurisprudentia.
 Νομικός, adv. legitime, e legum præscripto.
 Νόμιμος, ἡ, ἰων, vel νόμιμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, justus; (3) idoneus, peritus, de Historicis et Philosophis; νόμιμα, justa; (4) jura. (2) νόμιμ' ἀπέχοντες θεῶν, *Eurip.* *Suppl.* 19. *Gl. V.* νόμιμον πολιτικόν, jus civile. A νόμος.
 Νομιώτης, πτος, ἡ, legum et juris observatio. A præc.
 Νομίως, adv. legitime.
 Νόμιος, ἰα, ἰων, legitimus, justus; (2) pastoralis; -νομία, ἴα, Pales, *Gl. V.* A νόμος, vel νομή.
 Νομῖμος, lege sancientius, 1. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro νομῖομεν, a νομίζω.
 Νομῖσιαι, existimasse, aor. 1. inf. act.
 Νομῖσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
 Νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio τῶ νομῖσαι, opinio, ritus, Tract. ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομῖσεως, præter religionem. A νομίζω.
 Νομισμα, ἄτος, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signata, numisma, moneta; pecunia, numma, *Gl. V.* Ab eod. Hinc
 Νομισματικός, ἡ, ὄν, monetalis, *Gl. V.*
 Νομισματῖον, τὸ, nummus minutus. Dim.
 Νομισματοπώλης, ε, ὁ, argentarius.
 Νομισματοπωλική, ἡς, ἡ, scil. ἔργασια, argentaria. A præc.
 Νομῖστον, adv. posit. existimandum est. A νομίζω.
 Νομῖστον, fut. εἶσω, legitime administro, *Suid.* ubi νομῖστῆσθαι, νομῖμος διοικῆσθαι, legitime administrari. Ab eod.
 Νομῖω, fut. 1. ind. act. *Att.* pro νομῖσω.
 Νομοαίολος, ον, varias habens lcgēs, *Att.*
 Νομογραφία, leges scribo.
 Νομογραφία, ες, ἡ, legum præscriptio, *R.* A
 Νομογράφος, ε, ὁ ἔξ ἡ, legum scriptor, legislator. Ex νόμος et γράφω.
 Νομοδίκτης, ε, ὁ, jurisconsultus. Ex νόμος et δεικνύω.
 Νομοδιδάκτης, ε, ὁ, legis doctor, interpres, *Vet. Lex.* Ex νόμος et διδάσκω.
 Νομοδιδάσκω, ε, ὁ, idem, *Gl. V.*
 Νομοδίκτης, legiscrepa, *Ph.* qu. dic. leges crepans; pro νομοδίκης, ε, ὁ, propterea, in leges inquirans. Ex νόμος et δίφω.
 Νομοδοσία, ες, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, *Ph.* Ex νόμος et δῖσις, positio.
 Νομοθεσία, ᾧ, fut. ἴσω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo. *Gl. V.* νομοθετῆσθαι, lege constitui; νομοθετημένον, perf. part. lege constitutum; infan. perf. νομοθετήσας, legi subijci; νομοθετηθῆναι, promulgatum, aor. 1. Νομοθετεῖν νόμος, *Dem.* ταῖς μοναρχίαις, *Isocr.* κατὰ τίνος, *Aristot.* A νομοθέτης. Hinc

Νομοθέτημα, ἄτος, τὸ, legis sanctio, edictum.
 Νομοθέτης, ε, ὁ, legislator. Ex τίθημι.
 Νομοθετήσιος, aor. 1. opt. act. *Evol.* pro νομοθετήσαιμι.
 Νομοθετήσις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.
 Unde
 Νομοθετητόν, adv. posit. lex ferenda est.
 Νομοθετικός, ἡ, ὄν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετική τέχνη, ars legislatoria. A νομοθέτης.
 Νομοσίως, ορος, ὁ, legum peritus.
 Νομομάθεια, ες, ἡ, legum notitia. A
 Νομομάθης, εος, ὁ ἔξ ἡ, legis peritus, juris peritus, *Ph.* Ex νόμος et μαθάνω.
 Νομοποιία, fut. ἴσω, leges facio, legem fero.
 Νομοποιός, ὁ, legislator, *Hes.*
 Νόμος, ε, ὁ, lex, jus, *Ph.* (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. Μόνου τ' ἐμμένοντες ὁρθῶ νόμου, *Soph.* *Aj.* 350. A νόμος.
 Νόμος, ε, ὁ, pasuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia, *Herodot.* A νόμος.
 Νομοφύλαξιόν, ε, τὸ, locus ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus ubi leges adservabantur.
 Νομοφυλάκιον, ε, τὸ, idem.
 Νομοφυλακία, ες, ἡ, legum custodia. A
 Νομοφύλαξ, ἄκος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus quidam Athenis, legum præsidēs. Ex νόμος et φύλαξ.
 Νομῶδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, aptus ad pastum. A νόμος.
 Νομῶδης, ε, ὁ, legum cantor, legum interpres, *ex Strab.* Ex νόμος et ᾠδός.
 Νοσθελής, εος, ὁ ἔξ ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόος et βλάπτω.
 Νοσθλάνης, εος, ὁ, ἡ, mente errans; τὸ νοσθλάνης, mentis error. Ex πλανῶμαι.
 Νοσθλήξ, idem quod φρασθλήξ, *Τριηρ.*
 ΝΟΨ, ε, contr. νῆς, νῆ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, *Ph.* Κατὰ νόον, ex animi sententia. Ἐγ ταῦ ἔχου κατὰ νῆν κείνην, hæc si illi placent, *Soph.* *Edip.* *Col.* 1768. Πάντα δὲ ἐ βράδιον θνητῶ ἀνδρὶ κατὰ νῆν ἐν τῶ εαυτοῦ βίω ἐκβαίνειν, *Plato Menex.* 43. Vide *Eryn.*
 Νοσφάλης, εος, ὁ ἔξ ἡ, mente captus, errore mentis labens. A σφάλωμαι.
 Νόσος, f. ὄσων, in mentem injicio, *Eust.* A νῆς.
 Νοσάζω, ægrotum reddo, *Galen.* αἴτιον νοσάζω, causa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde
 Νοσακρὸς, εἰ, ὄν, morbidus, ægrotus.
 Νοσῶντι, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro νοσῶσι.
 Νοσῆρὸς, εἰ, ὄν, morbidus, morbosus, languidus, *Gl. V.* A νόσος.
 Νοσῆρὸς, adv. more ægrotantium.
 Νόσινμα, πος, τὸ, morbus, *Ἠγγ.* qu. a νοσῖω.
 Νόσιν, ᾧ, f. ἴσω, ægrotō, æger sum, male me habeo; (2) sanam mentem non habeo. Νοσῖσας ψυχῆς ἔδιν φάρμακον πλὴν νόσος, *Isocr.* Νοσῖν περι δόξαν, *Plut.* (2) τὸ γὰρ νοσῖντι ληρεῖν, ἀνδρὸς ἔχει σάφρονος, *Soph.* *Truch.* 434. A νόσος.
 Νοσθλία, ἡ, ægrotatio; (2) cura ægri; (3) sanies. (3) βαρείας τῶ νοσθλίας πλῆς, *Soph.* *Phil.* 39.
 Νοσθλία, ον, τὰ, officia et remedia quæ ægrotō præstantur. A
 Νοσθλεύω, f. εἶσω, ægrotum curo, et necessaria officia ei præsto; pass. νοσθλεύωμαι, æger curor; (2) ægrotō. (1) ἀλλ' ἐνοσθλεύον αὐτὸν μετὰ παιδῶ ἐνός, curavi ægrotantem, *Isocr.* *Æginetic.* (3) ὁ δὲ Παιπηῖος νοσθλεύόμενος, *Ἠγγ.* *Bell. Civ.* 2, 28. A
 Νοσθλός, vitiosus, *Ph.* A νοσῖω.
 Νόσθημα, ἄτος, τὸ, morbus. Ab eod. Hinc
 Νοσθηματικός, ἡ, ὄν, morbidus, vitiosus.
 Νοσθηματῖον, ε, τὸ, morbus levior. Dim.
 Νοσθηματώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, morbidus; (2) qui causam et originem a morbo trahit. A νοσῖω. Hinc
 Νοσθηματώδης, adv. more ægrotorum.
 Νοσθῆρὸς, εἰ, ὄν, morbidus, morbosus. A νοσῖω.

Νοσίζω, ægrotum facio, *Bud.* A νόσος.
 Νοσσημονική, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi et dijudicandi morbos. Ex νόσος et γιγνώσκω.
 Νοσθῆρμος, ον, animo morbidus, *Man.*
 Νοσοκομῖον, ε, τὸ, valetudinarium.
 Νοσοκομῖον, ᾧ, f. ἴσω, ægrotus curo; (2) ægrotis curandis præsum; νοσοκομῖον, ægrotus curor; νοσοκομῖον, corpus morbidum et curandum.
 Νοσοκομία, ες, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura: A
 Νοσοκόμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, ægrotos curans. Ex νόσος et κομῖω.
 Νοσομελής, ες, morbidus in membris, *Man.*
 Νοσοποιία, ᾧ, fut. ἴσω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιόντα, *Cebes.* A
 Νοσοποιός, ε, ὁ ἔξ ἡ, morbos adferens, contagiosus. Ex νόσος et ποίω.
 ΝΟΣΟΣ, ε, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas.
 Νοσοτροφία, ες, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος et τρέφω.
 Νοσοτῦφω, in morbo insolens ac delicatus sum. A τῦφος.
 Νοσοῦδες ὄρνεις, pulli, *Rob.* A νοσῶς.
 Νόσσηξ, ἄκος, ὁ, avicula recens exclusa, parvus pullus. Dim. a νοσῶς.
 Νοσσηύω, fut. εἶσω, nidulos, nidifico; νοσσηύεσθαι, cum pulli in nidis generantur. Νεοσσηύεσθαι ὀρνίθων γένεα ἐν τῶ νηῶ, *Herod.*
 Νοσσηία, ᾧ, ἡ, nidus. A præc.
 Νοσσηῖον, ε, τὸ, pullus, *Gl. V.* Ab eod.
 Νοσσηῖα, ἡ, metaprl. puella, *Eyr.*
 Νοσσηῖδης, ες, pullo similis. Ab εἶδος.
 Νοσσησῖαι, ᾧ, fut. ἴσω, pullos excludo.
 Νοσσηῖς, ε, ὁ, pullus, per *Sync.* a νεοσῶς.
 Νοσσηστροφῖα, ᾧ, pullos alo. A νοσῶς et τρέφω.
 ΝΟΣΤΕΨΩ, ᾧ, fut. ἴσω, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοσῶσι πάλιν, *Aristoph.* *Au.* 1276. Ἐπὶ γῆς νοσῶσαι, *Plato.* (2) κίβητι δὲ . . . γῆν Μαριανδυνίαν ἐπικίλιστε νοσῶσαντες, *Apoll. Rhod.* 2, 351.
 Νόστωμος, ὁ ἔξ ἡ, qui redire potest, reditus; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ νόστωμον, ε, pars melior, succus seu medulla alicujus rei, quod alit corpus. (2) ὅσταν ἦν νοσῶμεσθαι ἐν σοὶ ἀπανθισόμενος, postquam florem ætatis tuæ præcæpsit, *Lucian.* *de Merc. Conduct.* 139. A
 Νόστος, ε, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas, *Suid.* *Eust.* At *Ph.* νόστος, γρηῖσις, sapor. Vide *Hes.* (3) numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) Νόστω, dicti libri de reditu heroum a Trojano bello in Græciam. A νοσῖω.
 ΝΟΣΤΗΙ, vel νόσθιν, adv. seorsim, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe, procul.
 Νοσθῖδον, furtim, clam, *Eust.*
 Νοσθίζωμαι, relinquo; (2) privo, frustror. Ὅτι πρῶτον Κρήτης ὄρεα μόνον νοσθίζωμαι, *Odys.* 19, 339. Αὐτὸς τε σοκῆας νοσθίζωμαι, *Apoll. Rhod.* 4, 361. (2) ἦσπερ σθ' ἀδελφὸς χρομῆσαν νοσθίζεσθαι; *Eurip.* *Suppl.* 153.
 Νοσθίζω, fut. ἴσω, separo, divido; (2) segrego, sejungo; (3) fraudo, privo, frustror; (4) desero. Ἄλλ' ἐμὲ νῦν βίβρομες ἐνόσθισαν γαίης, privarunt agro, *Apoll. Rhod.* 2, 792. Τόσσοι τοῖς ἐμοῖσι νοσθίζεσθαι, *Soph.* *Phil.* 1427. Ὅς ἔστ' ἔχρας τῖν' ἔτε νοσθισας, qui nihil quicquam male fecit nec quemquam suo fraudavit, *Id. Ibid.* 684. (4) ἀπαυδα νοσθισας, orbem relinques, *Eurip.* *Andr.* 1208.
 Νοσθισμός, ε, ὁ, separatio; (2) depeccatio, pecculatus, usurpatio, *Ph.*
 Νοσθῶδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, morbosus, morbidus; (2) pravus, metaprl. (2) νοσθῶδες βίαι, pravi mores, vita flagitiis dedita, *Plutarch.* *de occulte vivendo.* valetudinarium, *Gl. V.* A νόσος.
 Νοσθῶδης, adv. more morbidorum.
 Νοσῶν, præ. part. pro νοσῖω, a νοσῖω.
 Νοσῶρ, εἰ, ὄν, humectus, humidus. A νοσῖω.
 Νοσῶν, ᾧ, humeo, mædeo, humidus sum; νοσῶν, humidus, *Nican.* A νοσῖω. Hinc
 Νοσῖα, ες, ἡ, humor, humiditas; uligo, *Ph.*

Νοτιάω, ᾧ, humidus sum. A præc.
 Νοτιζῶ, f. ἴσω, humectō, madefacio; (2) humeo, humore mado. Ph. νοτιζῶν, austrans; p. part. pass. νενοτιζμένος, humectatus; inf. aor. 1. νοτισθῆναι, humectari. Τὸ σὺν νοτιζεῖ βλάφραρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτίς. Unde
 Νότιος, υ, ὁ, humidus, uvidus, australis.
 ΝΟΤΙΣ, ἴδος, ἦ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Ποντία νοτίς, fluctus maris, Eurip. Hec. 1259. Hinc
 Νοτιώδης, εὐς, ὁ, ἕ, humectus, uvidus.
 Νοτιώδης, adv. ab austro, a plaga australi. A
 ΝΟΤΟΣ, υ, ὁ, notus, austerc; (2) australis pars cæli.
 Νοτιώδης, humeo, humidus sum, Nic.
 Νουσιώδης, ἦ, ὄν, sapientiæ plenus, prudens, cordatus, sapiens. Ex νῆς et βούω, seu βύω.
 Νουσιώδης, adv. prouderent. A præc.
 Νουσιώδης, ας, ἦ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νῆς et θέσις, positio.
 Νουσιώδης, ᾧ, fut. ἴσω, moneo, admonco, commoneo; (2) castigo; Ph. νουσιώδης, admoncor. Ὡ δαιμόνιος, μὴ νουσιώδης μ', Aristoph. Av. 1442. Ἡμεῖς παρόντας χρῆσι νουσιώδην φύον, Eur. Or. 290. Ὅρα δὲ κατὰ ταύτ' ἄπερ μὲ νουσιώδης, Id. Supp. 338. Ex νῆς et τίθημι. Hinc
 Νουσιώδης, τος, τὸ, admonitio, commonfactio.
 Νουσιώδης, εὐς, ἦ, admonitio.
 Νουσιώδης, adv. posit. admonendum.
 Νουσιώδης, idem quod νουσιώδης, Steph.
 Νουσιώδης, ἦ, ὄν, pertinens ad admonitionem.
 Νουσιώδης, ἦ, ὁ, admonitio, Menander. Quasi a νουσιώδης, quod esset admonco.
 Νουσιώδης, nom. plur. præc. part. act. contr. pro νουσιώδης, a νουσιώδης.
 Νουσιώδης, ας, ἦ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νῆς et μήνη, luna.
 Νουσιώδης, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi a νουσιώδης.
 Νουσιώδης, ἄρτος, panes qui tempore novilunii fiebant, et in sacrificio offerebantur.
 Νουσιώδης, assarium, Ph. A
 ΝΟΥΜΜΟΣ, υ, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia Magna et Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus comperitur. Et est a νόμος, unde et νόμισμα.
 Νουσιώδης, ας, ἦ, prudentia. A
 Νουσιώδης, εὐς, ὁ, ἕ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νῆς et ἔρω.
 Νουσιώδης, adv. prouderent, cordate, considerate. Ex iisd.
 Νουσιώδης, adv. sapienter, prouderent. A νουσιώδης.
 Νῆς, νῆ, ὁ, et νῆς, νοῖς, νοῖς, mens, intellectus, animus, contr. a νόος. Παρὰ νῆν, inepte, stulte. Παρὰ νῆν θροῖν, delira loqui, Soph. Phil. 1195.
 Νησάλιος, εἶα, εἶον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νῆσος, pro νόσος.
 Νησάλιος, εὐς, ὁ, ἕ, in orbo gravatus, ægrotus. Ex νόσος et ἄρτος.
 Νῆσος, υ, ἦ, morbus, Ion. pro νόσος.
 Νησάλιος, υ, ὁ, ἕ, morbos adferens. Ex νόσος, pro νόσος, et φέρω.
 Νῆ, particula expletiva, apud Poetas.
 Νησιώδης, a. 2. part. pass. fœm. gen. v. νόσος.
 Νησιώδης, εὐς, ὁ, ἕ, pungens, fodicans.
 Νησιώδης, πόνος, Aret. A
 Νῆγμα, ἄτος, τὸ, punctum, punctura. A νόσος.
 Νησιώδης, ἦ, ἦ, punctus, stimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νόσος.
 Νησιώδης, ἦ, ὁ, idem, Gl. Vet. Ab eod.
 Νησιώδης, υ, ὁ, aquila nocturna.
 Νησιώδης, ἦ, ὁ, noctis amans. A νῆς.
 Νησιώδης, εὐς, ὁ, luscitio, apud Aristot. sed scriptura est suspecta. Pro νησιώδης (vel νησιώδης, -πῆ).
 Νησιώδης, ας, ἦ, luscitio. Ab eod.
 Νησιώδης, εὐς, ἦ, idem. A
 Νησιώδης, ᾧ, fut. ἴσω, lusciosus sum; νησιώδης laboro. A νησιώδης.
 Νησιώδης, ας, ὁ, lusciosus, Gl. V. (2) luscitio, morbus νησιώδης. Ex νῆς et ἔρω.

Νυκτεγρησία, ας, ἦ, excitatio nocturna. Ex νῆς et ἔρωσις.
 Νυκτεγρησία, ᾧ, noctu excitō et surgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex ἔρωσις.
 Νυκτελία, ᾧ, nocturna sacra ago, Hes. A
 Νυκτελία, ὄν, τὸ, nychtelia, sacra Baccho noctu celebrari solita, pro νυκτελία. A
 Νυκτελίος, υ, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. A νῆς et τίλος.
 Νυκτεπαρχος, υ, ὁ, ἕ, præfectus vigilum.
 Νυκτερία, ας, ἦ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερία.
 Νυκτερισίος, ὄν, nocturnus, Aristoph. si lectio sana, Ern.
 Νυκτερισίος, υ, ὁ, noctu remigans, noctu navigans. Ex νῆς et ἔρωσις.
 Νυκτερισμα, ἄτος, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; ἴδωι locus ubi pernoctamus; stabulum diversorium.
 Νυκτεριστης, ἦ, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans.
 Νυκτεριστης, ἦ, ὄν, aptus ad agendum aliquid noctu. A
 Νυκτερισμα, fut. εἴσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, Xen. A νυκτερισμα.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, nocturnus. Ab eod. (positus νυκτεριστης.)
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, nocturnus: χρησμός νυκτεριστης, responsum nocturnum.
 Νυκτεριστης, α, ὄν, nocturnus, Theophr.
 Νυκτεριστης, ἦ, ὄν, idem; (2) non pellucidus, obscurus. Νυκτεριστης ὄνυξ, Aristot.
 Νυκτεριστης, υ, ὄν, nocturnus, Orph. Pronost. 57.
 Νυκτεριστης, ἴδος, ἦ, nocturnus; (2) piscis quidam. A νυκτεριστης.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu victum quærens. Νυκτεριστης ζῶα, Aristot. Αἶψα μέλαινα, νυκτεριστης τ' ἀνάγκη, Eurip. Hipp. 1338.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, nocturnus, noctivagus. A νῆς. Νύκτι, nox. Vocab. inusitat. Sed hinc τὰς νύκτας, pro τῆς νύκτος, Aristot.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu vagans. A φαίτα.
 Νυκτεριστης, ὄν, obscurus, ater. Δόκημα νυκτεριστησὶν ἐνύχων ὄνυξων, Eurip. Herc. Fur. 3. Ab ἄρτ.
 Νυκτεριστης, ὄν, noctivagus, Cyr.
 Νυκτεριστης, ᾧ, noctu nuncio. Τὴν χρεῖμα φύλακας νυκτεριστησὶν; Eur. Rh. 89.
 Νυκτεριστης, ἦ, nuncio noctu allatus. Εἰ μή τιν' ἔχων νυκτεριστησὶν, Eurip. Rhos. 20.
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, excubia, Ph.
 Νυκτεριστης, ᾧ, de nocte surgo ad negotium aliquod ohendum. Ex νῆς et ἔρωσις.
 Νυκτεριστης, τὸ, herbæ nomen, Plin.
 Νυκτεριστης, die ac nocte, Gl. V. Αἱ νυκτεριστησὶν.
 Νυκτεριστης, εἶς, obscurus. Ab ἔρωσις.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui noctu tanquam interdiu vivit; (2) noctu victum quærens.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu nubens, nuptias clandestinas faciens.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.
 Νυκτεριστης, ἄκος, ὁ, nycticorax; Gl. V. corvus nocturnus. Ph. bubo.
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, qui nocte absconditur. Ex νῆς et κρύπτω.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui noctu clam vorat. Ex λαβρός et φάγος.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui noctu loquitur.
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, noctu licens, noctiluca, epith. lunæ. Ex νῆς et λάμπα.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu insidias struens, lato seu grassator nocturnus.
 Νυκτεριστης, ας, ὁ, idem quod νυκτεριστης.
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, vates nocturnus.
 Νυκτεριστης, ἦ, noctua, V. L.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui noctu pascitur, Aristot. Ex νῆς et νέμα.
 Νυκτεριστης, ἴα, ἴων, nocturnus. A νῆς.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, grassator nocturnus. Ex νῆς et πάτος, νῆα.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu errans.
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, idem. Νυκτεριστησὶν τὴν λίσσαν, Orphian. Venat. 3, 268. Ex πλάνη.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctivagus.

Νυκτεριστης, ας, ἦ, nocturna navigatio. Ex νῆς et πλῆς.
 Νυκτεριστης, ὄν, idem quod
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu oberrans, noctivagus. Ἐγκαλιόασα θειμὸν νυκτεριστησὶν, Apoll. Rhod. 3, 861. Ex νῆς et πλῆς.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu iter faciens, noctu circumiens, Orphian. de Venat. 3, 268. Ex νῆς et πάτος.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, quem nocte colimus.
 Νυκτεριστης, εἶς, et
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, noctu apprensus, noctu lucens. Ex νῆς et φαίνομαι.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui noctu conspicitur. Ex iisd.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctu vagans. Ex νῆς et φαίτα.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, nocturnus praesidiis et custodiis munitus. Ex φερέομαι.
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, iter nocturnum. Ex νῆς et βῆσις.
 Νυκτεριστης, ᾧ, fut. ἴσω, noctu scribo. Gl. V. νυκτεριστησὶν, lucubro. Ex νῆς et γράφω.
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, scriptio nocturna, lucubratio. Ex iisd.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, noctivagus, et Gl. V.
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, noctis speciem habens; νυκτεριστης, nigrum. Ex εἶδος.
 Νυκτεριστης, οἰ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτεριστης. Ex θῆρα.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, fur nocturnus.
 Νυκτεριστης, ἦ, furtum noctu, Sibil.
 Νυκτεριστης, ἴδος, ἦ, noctiluca, Gl. Vet. Ex νῆς et λάμπα.
 Νυκτεριστης, ᾧ, fut. ἴσω, nocturnum prælium committo. Ex νῆς et μάχομαι. Unde
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, pugna nocturna.
 Νυκτεριστης, ὄν, noctu vagans. φαίτα, ἴταίρε Βακχίε, ζύγωμαι, νυκτεριστησὶν, Phalle, Bacchi amice, commisationem socie, noctivagus, Aristoph. Aclarn. 265.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, pugna nocturna.
 Νυκτεριστης, idem quod νυκτεριστης, V. L.
 Νυκτεριστης, ᾧ, fut. ἴσω, noctu iter facio, Xen.
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, iter nocturnum. A
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus, Gl. V. Ex νῆς et πάτος.
 Νυκτεριστης, adv. noctu, nocte, Gl. V. A νῆς.
 Νυκτεριστης, ἦ, ὁ, ἕ, qui noctu operatur. Ex νῆς et ἔρω.
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, vide νυκτεριστης.
 Νυκτεριστης, ᾧ, fut. ἴσω, noctu excubias ago. Hinc
 Νυκτεριστης, εὐς, ἦ, excubiæ nocturnæ.
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, Ph. excubiæ. A
 Νυκτεριστης, ἄκος, ὁ, ἕ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui noctu videt (nocturnus, Ern.). Ex νῆς et ἄρτ.
 Νυκτεριστης, adv. noctu. A νῆς.
 Νυκτεριστης, εὐς, ὁ, ἕ, e nympha natus. Ex νύμφη et γίνομαι.
 Νυκτεριστης, ᾧ, fut. ἴσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. Γάμος νυμφαγωγῶν πατρῶν ἡλικίαν, Plut.
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, sponsæ ad sponsum deductio. A
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum dedit; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφη et ἄγω.
 Νυκτεριστης, ας, ἦ, nymphea, herba in aquis nasci solita. A νύμφη.
 Νυκτεριστης, υ, τὸ, fanum, templum seu delubrum Nympharum. Ab eod.
 Νυκτεριστης, αἶα, αἶων, qui Nympharum est, ad Nymphas pertinens. Ab eod.
 Νυκτεριστης, ὄν, nympharum templum, V. L.
 Νυκτεριστης, ἄτος, ἦ, quæ Nympharum est.
 Νυκτεριστης, υ, τὸ, thalamus. Hinc νυμφίος, -ων, τὰ, nuptiæ. A νυμφίος.
 Νυκτεριστης, υ, ὁ, ἕ, nuptialis.
 Νυκτεριστης, ἄτος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφίος. Unde
 Νυκτεριστης, εὐς, ἦ, elocatio puellæ, desponsatio.
 Νυκτεριστης, ἦρος, ὁ, sponsus; (2) maritus; (3) pronubus.

pronubus. (3) ἀράς τ' εὐχόμενοι πολυτήμονι
 νυμφευσῆσι, dirasque imprecantes pernicioso
 pronubo, *Orrhian. Cyneg.* 1, 265.
 Νυμφευσήσας, ἰα, ἰον, nuptialis. A præc.
 Νυμφευσῆς, ἔ, ὀ, qui in eodem curru cum
 sponso et sponsa sedens eos ad domum
 sponsi deducit. A νυμφεύω.
 Νυμφεύτρια, ας, ἦ, pronuba quæ a parentibus
 cum sponsa mittitur, ut cam ad ædes spon-
 si comitetur; (2) nova nupta; (3) quæ
 nuptias adornat. A præc.
 Νυμφεύω, fut. εὔσω, nuptum seu nuptui do,
 desponso; νυμφεύομαι, nuptui collocor;
 (2) nupti mihi datur, accipio uxorem;
 ἐνυμφεύωτο, aor. 1. med. sponsam accipit;
 part. νυμφευσάμενος, qui desponsus est, pass.
 fœminam; νυμφευσίσα, viro nupta. Οὐ γὰρ
 σε μήτηρ ἔτε νυμφεύσασί ποτε, *Eur. Alc.* 314.
 Εἰ τὰ μα τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, *Id. Supr.*
 456. Ἦ πάστε, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰ-
 σχρὰ πρὸς σέβην, *Id. Iph. in Tau.* 365. (2) μήδεις
 τὴν παῖδ' ἐν Αἴδῳ πῆνδε νυμφεύειν τινί, puellam
 illam sine apud Orcum cui voluerit nubere,
Soph. Antig. 665. Οὐ γὰρ σε μήτηρ ἔτε
 νυμφεύσει ποτέ, nuptui dabit, *Eur. Alc.* 318.
 Θυγατῆρ νυμφεύσασα, filiam nuptui dans, *Id.*
Iphig. in Aul. 458. Ἄδης νῦν νυμφεύσει τάχα,
 Pluto eam brevi uxorem ducet, *Id. ibid.*
 461. A νύμφη.
 ΝΥΜΦΗ, seu νύμφα, ης, ἦ, sponsa; (2) nova
 nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ sunt nu-
 mina muliebria montibus, sylvis, et pratis,
 nec non circa fontes, unde et νύμφην lym-
 pham interpretantur; (5) formicæ alatae;
 (6) vermiculi in apum, crabronum, et fu-
 corum sobole; (7) calyces rosæ paululum
 se aperientes, *Hes. Suid.* (8) νύμφη etiam ca-
 runcula in medio pudendi muliebris, item
 cavum in inferiori labio; (9) summa seu
 extrema pars vomeris. Hinc
 Νυμφίω, ᾧ, furore corripior ob visam Nym-
 pham; (2) lymphatico furore agitor. Τὸ δὲ
 νυμφίω καλεῖσθαι, ἐν ᾧ σύμβαναι κατέχουσαι,
 ὅταν ἀλλήλῃς, *Aristot.*
 Νυμφίδιος, ἰα, ἰον, sponsalis. Οὐκίτι τῶδ' ἐνοικήσω
 νυμφίδιω σέγγα, *Eurip. Andr.* 858. A νύμφη.
 Νυμφικῆς, ἦ, ὄν, idem et ab eod. Ἰσ' εὐθὺ πρὸς
 τὸ νυμφικῆ λέχη, *Soph. Oed. Tyr.* 1242.
 Νυμφικῶς, adv. more nuptiali, ritu sponsali.
 Νύμφιον, τὸ, thalamus, *V. L.*
 Νύμφιος, α, ὀ, sponsalis; (2) qui nuptui
 datur, *Il.* 23, 223. A νύμφη.
 Νυμφίος, α, ὀ, sponsus; (2) maritus. (2) ἄδην
 νυμφίον κεκτημένη, quæ jam Plutoni nupta
 est, *Eur. Or.* 1109. Ab eod.
 Νυμφίς, ἴδος, ἦ, sponsalis. Hinc αἰ νυμφίδες,
 -ων, calcementi sponsæ. Ab eod.
 Νυμφογενής, ἴος, ὀ, ἦ, e nympha natus. Ex
 νύμφη et γίνωμαι.
 Νυμφόκλυτος, α, ὀ, ἦ, novis nuptis lacryma-
 bilis. Ex νύμφη et κλύω.
 Νυμφοκῆμῶ, ᾧ, fut. ἴσω, novam nuptam seu
 sponsam adorno. Νυμφόκῆμος δ' ἦδη πάρα νυμ-
 φακοῦσῃ, apud inferos mox sponsam or-
 nabit, *Eurip. Med.* 285.
 Νυμφοκῆμος, gen. sing. *Ion.* pro νυμφοκῆμῶ. A
 Νυμφοκῆμος, α, ὀ, ἦ, sponsam adornans, ad
 splendorem sponsæ conferens; (2) de
 sponsa vel sponsa dicitur. Παρὰ δὲ ματέρι
 νυμφοκῆμῶ Ἰναχίδαις γάμον, apud matrem
 sponsæ ornaticem, *Eurip. Iphig. in Aul.*
 1087. (2) ἄστα νυμφοκῆμοιο μετ' ἴνιν ἰχνία
 ταύρας, *Nonn.* 1, 16. Νυμφοκῆμῶ Τυφῶν κο-
 μίσσατε σύγγονον ὕδαρ, *Id.* 2, 60. Ex νύμφη
 et κομῖω.
 Νυμφόληπτος, α, ὀ, ἦ, Nympharum spiritu
 correptus, et hinc furens, lymphatus. Ex
 νύμφη et λαμβάνω, unde ληπτός, captus.
 Νυμφοληψία, ας, ἦ, lymphatio, furor qui ὕδρο-
 φῶν. Ex νύμφη et λήγω.
 Νυμφοπόσιος, α, ὀ, ἦ, qui sponsam ornat. Ex
 νύμφη et ποσῖω.
 Νυμφοποσῖα, ᾧ, fut. ἴσω, sponsam ad sponsum
 deduco; (2) sponsam orno; (3) in modum
 sponsæ orno. A
 Νυμφοπόσιος, α, ὀ, ἦ, qui sponsam ad sponsum

deducit; (2) qui alicui sponsam conciliat;
 (3) nuptiarum instructor et exornator; (4)
 sponsam exornans. Ex v. et σέλλω.
 Νυμφόπιμος, ὄν, nuptialis, in honorem sponsæ
 factus. A τιμῶ.
 Νυμφῶν, ἄνος, ὀ, conclave, seu sponsi sponsæ-
 que thalamus. A νύμφη.
 ΝΥΝ, adv. nunc, in præsentia, hoc tempore;
 (2) hodie; τὰ νῦν, hoc tempore; ἀπὸ τῆ
 νῦν, posthac; μέλλει τῆ νῦν, usque ad hoc
 tempus; νῦν δὲ, modo, paulo ante, nunc
 jam, nunc primum; νυνημι, pro νῦν μὲν,
 nunc quidem; τὸ νῦν εἶμαι et τὸ νῦν ἔχον, in
 præsentia rerum.
 Νυν, particula enclitica, modo redundans, mo-
 do idem significans quod ἔν, igitur.
 Νυνί, adv. idem quod νῦν.
 Νύνιος, ὀ, ἐτὶ νύνιον, τὸ, cantilena nutricis ad
 sopiendum infantem.
 ΝΥΞ, νυκτὸς, ἦ, nox. Aliquando pro morte,
 ap. *Hom.*
 Νύξ, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνύξῃ, a
 νύσσω.
 Νύξοντι, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξουσι.
 ΝΥΟΣ, ἦ, ἦ, nurus, filii uxoris; (2) sponsa. (2)
 νῦν ἀνδρῶν αἰχμημάτων, *Il.* 3, 49.
 Νύσις, ἦ, idem quod νύγμα, *Gorr.*
 ΝΥΣΟΣ, α, ὀ, claudus; Syracusanorum dia-
 lecto, *Nonn.*
 Νύσσα, ης, ἦ, mcta. A νύσσω, *Il.* 25, 332.
 Νύσσοντας, acc. pl. præc. part. verbi
 ΝΥΣΣΩ, vel νύττω, fut. ἔσω, pango, fodico,
 punctum cædo; vulnero; aor. 2. pass. part.
 νυγείς, percussus, ictus, punctus. Ἐδ' ἐμὲ
 νύξεις, *Theoc.* 21, 50. Ἐγγεῖ μακρῶ νύξει,
Il. 5, 45.
 Νύσταγμα, ἄπος, τὸ, dormitatio:
 Νυσταγμός, ἔ, ὀ, idem. A
 ΝΥΣΤΑΖΩ, fut. ἄσω, dormito capite nutans;
 (2) negligens sum, non attendo. Ἡ ἀπώ-
 λεια αὐτῶν ἀ νυτάξω, 2 *Pet.* 2, 3. Οὐχὶ νυσά-
 ξειν ἔτι ἄρα τῖν ἡμῖν, *Aristoph. Av.* 645.
 Νυστακτής, ἔ, ὀ, dormitator; (2) dormire fac-
 ciens. A νυσάξω. Hinc
 Νυστακτικῶς, adv. dormitando, supina negli-
 gentia.
 Νυστάλιος, ἰα, ἰον, somnolentus. A νυσάξω.
 Νυσταλογερόντιον, α, τὸ, quasi silicernium som-
 nolentum, senex dormitator, *Elym.* sinc
 expos. Ex νυστάλιος et γερόντιον.
 Νύχτα, adv. noctu, *Hes.* A νύξ.
 Νυχνογῆς, ἔς, noctu lucens, epith. lune.
 Νυχτιά, vcl -ία, ας, ἦ, pernoctatio, pervigila-
 tio.
 Νύχτωμα, ἄπος, τὸ, lucubratio, vigilia. Πᾶ
 νυχτωμάτων χάρις; ubi vigiliarium gratia?
 (intelligo curas et sollicitudines quas habuit
 de liberis. Ista vox nullibi reperitur) *Eur.*
Suppl. 1136. A
 Νυχτεύω, fut. εὔσω, noctu facio; occulto; (2)
 pernocto. Ἐνθα χεῖρ σπῶντὸν τὸν σὸν νυχτεύσαι,
Eur. Rhes. 519. A νύξ.
 Νυχθεύρος, α, ὀ, ἦ, noctu vorans. Ex βορέα.
 Νυχθεύρος, ὄν, nocte vorans, epith. maris, *Nic.*
 Νυχθήμερον, α, τὸ, nox et dies, noctis et dici
 spatium. *Gl. V.* die ac nocte. Ex ἡμέρα.
 Νύχτιος, ἰα, ἰον, nocturnus; (2) qui versatur in
 tenebris; (3) occidentalis. (2) ἐκτίταται
 νύχτιος, *Soph. Phil.* 858. (3) δι' ἀλανύχτιον, per
 mare occidentale, (respectu Colchidis), *Eur.*
Med. 211.
 Νύχτιον, noctu, adv. A
 Νύχτος, nox; tenebræ, *Hes. Suid.* A νύξ.
 Νῶ, vel νῶ, nos duo, pro νῶϊ, ab ἐγώ.
 Νῶ, in comp. privativum et intensivum.
 ΝῶΓᾶΛΛα, ὄν, τὰ, cedula suavia et delicata,
 scitamenta coquorum.
 Νωγαλέματα, ὄν, τὰ, idem. A
 Νωγαλέω, comedo νώγαλα.
 Νωγαλίξω, comedo νώγαλα. A νώγαλα. Hinc
 Νωγαλισμάτα, ὄν, τὰ, idem quod νώγαλα.
 Νωδογόραν, ὄντος, ὀ, senex edentulus.
 Νωδός, ἦ, ὄν, edentulus, dentes non habens.
 Ex νῆ et δῶς, dens.
 Νωδῶνία, ας, ἦ, vacuitas doloris. A
 Νωδῶνος, α, ὀ, ἦ, dolore vacans, nullum do-

lorem sentiens; (2) dolorem tollens, seu
 levans. Ex νῆ et δῶν, dolor.
 Νωθία, ας, ἦ, *Ion.* νωθίη, ης, ἦ, pigritia, tar-
 ditas, segnitias:
 Νωθίστατα, adv. tardissime. A
 ΝΩΘΗΣ, ἴος, ὀ, ἦ, tardus, segnis, piger;
 hebes, stupidus. *Gl. V.* marcidus, deses,
 lentus. Νωθίστερος, tardior, *Æschyl. Pr.* 62.
 Νωθὴς κίνησις, *Aristot.* Νωθὴς χαλεπῆναι, tar-
 dus lædere, *Apoll. Rhod.* 4, 1506. Νωθὴς γ'
 ἔπαιρος κᾶλον, segnem ex solo tolle pedem,
Eurip. Hercul. Fur. 819. In vulgatis legi-
 tur πῆδαυρε pro ἔπαιυρε. Vide *Valckenaer.* ad
Phæniss.
 Νωθητι, 2. sing. imperat. pass. *Ion.* pro νωθήντι,
 a verbo νόω.
 Νωθῆρος, α, ὀ, ἦ, ignavam caudam habens.
 Ex νωθὴς et ἔρα.
 Νωθρία, vel νωθρία, ας, ἦ, tarditas, pigritia,
 segnitias. A νωθρία, vel νωθῆρος.
 Νωθροπέτης, α, ὀ, cunctator, qui tarde aliquid
 adgreditur. Ex νωθὴς et ἔπιπέτης sum.
 Νωθρία, fut. εὔσω, tardus et piger sum: νω-
 θεύομαι, languo, *Gl. V.* A νωθῆρος. Unde
 Νωθρία, ας, ἦ, idem quod νωθρία.
 Νωθρία, ᾧ, f. ἄσα, segnis sum, torpido. A pr.
 Νωθροκάριος, α, ὀ, ἦ, qui ignavo et segni corde
 est; excors, stupidus. Ex καρδία.
 Νωθροστοίς, ὄν, tardum reddens. A πᾶσι.
 Νωθρός, ῥὰ, ῥόν, tardus, segnis, piger, lentus,
 hebes, stupidus; languidus, infirmus, *Gl. V.*
 A νωθὴς.
 Νωθρότης, ητος, ἦ, tarditas, segnitias, pigritia.
Gl. V. veteranus. A præc.
 Νωθρότης, ἴος, ὀ, ἦ, tardus, segnis.
 Νωθρός, adv. tarde, segnitier, lente.
 Νῶϊ, contr. νῶ, vel νῶ, nos dual. ab ἐγώ.
 Νῶϊττος, ἴρα, ἔρον, noster, qui nostrum duo-
 rum est. A νῶϊ.
 Νῶκας, ῥος, τὸ, dormitatio, segnitias, torpor,
 adject. qui difficulter movetur, admodum
 piger, valde segnis. Ex νῶ et κάρος, (seu
 a νῆ et ἄρα, minus celer, *Ern.*) Hinc
 Νωκαρώδης, ἴος, ὀ, ἦ, veteranosus; τὸ νωκαρώδης,
 sopor, veteranus, apud *Athen.*
 Νωλεμῆς, et νωλεμῶς, adv. idem quod νωλεμῶς,
Hom.
 Νωλεμῶς, contr. νωλεμῶς, adv. indesinenter,
 assidue. A
 ΝΩΛΕΜΗΣ, ἴος, ὀ, ἦ, indesinens, assiduus.
 Νῶμα, ἄπος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νόημα.
 Νωμῶν, præc. inf. act. pro νωμῶν.
 Νῶματα, ὄν, τὰ, jumentorum nota; item pe-
 cora, *Hes.*
 Νωμάω, ᾧ, fut. ἴσω, distribuo, divido; (2) mo-
 veo, agito, vibro; (3) observo, considero;
 (4) versor; (5) animo perspicio. Νῶμασκον
 μακίλιν, *Mosch.* 4, 108. (5) ὃ πάντα νωμῶν
 διακτά τῃ, ἀγγράτῃ τῃ, *Soph. Oed. Tyr.* 300.
 A νῶμα.
 Νῶμησα, aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐνώμησα.
 Νωμήσιμος, ὄν, agitatus, *Ath.*
 Νωμησις, ἴος, ἦ, motio, agitatio. A νωμάω.
 Νωμήτωρ, ὀ, curator, *Man.*
 Νῶνμος, α, ὀ, ἦ, ignotus, ignobilis, illauda-
 tus. Ex νῶ et ἴμος. Sed vide
 Νῶνιμος, α, ὀ, ἦ, nomen non habens, igno-
 bilis, ignotus, inglorius; illaudatus, *Gl. V.*
 Ex νῆ et ἴμος.
 Νῶπῖα, vox *Ion.* unde νῶπῖσθαι, depressus,
 percussus sum.
 Νῶροφ, ὄπος, ὀ, ἦ, splendidus; (2) argutus,
 sonorus. Ex νῆ et ὄρω, vel νῶ et ὄφῖς.
 Νῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro νῶσαι.
 Νωτάργωτος, ἔ, ὀ, ἦ, dorso vehens. Ex νῶτος
 et ἄγω.
 Νωταῖος, αἴα, αἴων, ad dorsum pertiucns. A
 νῶτος.
 Νωτάκμωνας, acc. pl. a
 Νωτάκμων, ὄνος, ὀ, ἦ, incudem in tergo ha-
 bens; νωτάκμωνος, epith. cancrorum in *Ba-
 trachom.* Ex νῶτος et ἄκμων.
 Νωτάρως, α, ὀ, qui dorso aliquid tollit. Ex
 νῶτος et ἄρω.
 Νωτίδης, ἴος, ὀ, pl. νωτίεις, idem quod νωτα-
 γωγός, *Hes. Poll.* A νῶτος.
 3 M 2

Νωτιαῖος, αἰά, αἰόν, ad dorsum pertinens. Νωτιαία ἄκανθα, spina dorsii. Α νῶτος.
 Νωτιδῶν, genus quoddam τῶν γαλιῶν, piscium, ab eminentia dorsii. Ab eod.
 Νωτίζω, fut. ἴσω, tergum do, seu verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius tergum vertat; (3) transeo, peragro; (4) amicio, tego. (1) παλίσυτον δράμημα νωτίζω (subaudi δός) πάτρας ἄπυρον, Soph. Œd. Tyr. 193. (4) χλωφρόσιν ἔνεσιν κατασκιοῖσιν ὀλβίας ἐνότισε, Eur. Ph. 656. Ἐπιτελιῆς τε πόντον ὡς νωτίζω ἰσχύς λαμπάδος, supereminens tæda maris superficiem amiciebat (nempe illuminabat), Æschyl. Agamem. 287. Ab eod.
 Νώτισμα, τος, τὸ, amictus. Εἰ μὴ πρὸς αὐγὰς ἥλιου, χρωστικὸν ἦν νώτισμα Σηρός, Tragicus apud Plutarch. Stoebæ, 461.
 Νωτοσάτις, ᾧ, super dorso incedo; (2) inambulo. Ex νῶτος et σαίω.
 Νωτοσάπτος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, cujus dorsum notis inscriptum est. Ex νῶτος et σάπρω.
 Νοτοκοπέω, cervicem amputo. Ex κόπτω.
 Νῶτον, υ, τὸ, tergum, Gl. V.
 Νωτοπλήξ, ἦρος, ὁ, ζῆ ἦ, cujus dorsum verberibus contusum est, vel contundi solet, aut debet, verbero. Ex νῶτος et πλάσσω.
 ΝῶΤΟΣ, υ, ὁ, dorsum, tergum; νῶτοι τῶν τροχῶν, modiolii rotarum, pl. νῶτα, terga. Poet. superficies; ut νῶτα θαλάσσης, i. e. mare ipsium.
 Νωτοφορέω, dorso fero, onera fero.
 Νωτοφορέα, ἦ, gestatio oneris in dorso. Α
 Νωτοφόρος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, dorso ferens, dossuarius.
 Νωχιλία, ας, ἦ, taruitas, segnitias: Νωχιλίεσσον, segnius. Α νωχιλῆς.
 Νωχιλιόμοι, tardus et segnis sum. Α
 Νωχιλῆς, ἴος, ὁ, ζῆ ἦ, tardus, segnis; (2) invadulus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obscurus. (2) πλυτὰ νωχιλῆ νόσω, Eurip. Or. 798. Ex νῶ et κίλλω. (Vel νῶ et ὀχίω, Ern.)
 Νωχιλία, ας, ἦ, segnitia, scordia, tarditas, Il. 19, 411. ubi tamen al. νωβία.
 Νωχιλίω, fut. ἴσω, tardo, moror, Hes. Α νωχιλῆς.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ suo nomine ξ appellatur; (2) nota numeralis valens sexaginta, et cum lineola inferne appodæ ξ sexaginta millia. Ξαῖνον, υ, τὸ, idem quod ξαῖνον.
 ΞΑΙΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo. a. I. ἔξνω- p. ἔξνω, facim. ἔξνωσα. pass. ξαίνομαι, caror, carminor; aor. I. ἔξάνην p. ἔξάνει, cæsum esse. Ταυτὶ γέ σοι τὸν Δι' ἰφρομένην, ἴνα πληρωμένης ξαίνομαι τῆς ἐκκλησίας, Aristoph. Conc. 89. Ξαίνει κατὰ τῷ νῶτος πολλὰς. Dem. Hinc Ξάνω, ᾧ, f. ἴσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio lassor; (2) fatigor, lasso. Ὅπότεν ξανάει νέων κηχαλασμένα δίσμα, Nic. Ther. 383.
 Ξάνωσι, ἦ, lassitudo ex carminatione lanæ, Steph. Α ξαίνω.
 Ξανθῆς, υ, ὁ, servi nomen, a flavis capillis.
 Ξανθίζω, f. ἴσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθίζομαι, flavescio; ξανθίζομαι, flavescere, Gl. Vet. Ὅσπᾶτε ταυτὶ, ζ καλῶς ξανθίζετε, Aristoph. Ach. 1052.
 Ξανθικός, ὄ, ὁ, Xanthicus, mensis apud Macedonas, Aprilis Latinorum fere respondens. Hinc τὰ ξανθικά, ᾧ, festum pro lustratione exercitus hoc mense celebratum: Ξανθίον, υ, τὸ, lappa minor, herba. Α ξανθός.
 Ξανθίαμα, ᾧ, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. (1) φιλιὶ κάτοσπρα, καὶ κόρης ξανθίαματα, Eurip. Fragm. Dona. 5, 2. Α ξανθίζω.
 Ξανθίον, υ, ὁ, ζῆ ἦ, flavam terram habens. Ex ξανθός et γῆ.
 Ξανθόριξ, χος, ὁ, ζῆ ἦ, pilos flavos habens.
 Ξανθόσι, dat. pl. Ion. et Poet. pro ξανθός.

Ξανθοκάρηνος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, flavum caput habens, flavos habens capillos. Α κάρηνον.
 Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. pro ξανθοκομῶν, a Ξανθοκόμης, υ, ὁ, flavam caesariem habens. Ex ξανθός et κόμη.
 Ξανθόμομος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, idem et ex iisd.
 ΞΑΝΘΟΣ, ἦ, ὄν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. ut sanguis, genæ, &c. Hinc Ξανθότης, τπος, ἦ, color flavus, rutilus.
 Ξανθοτρέχων, ᾧ, flavos seu rutilos crines habeo. Α ξανθόριξ.
 Ξανθόσθαι, flavescere. Α ξανθώω.
 Ξανθοχίτων, ονος, ὁ, ζῆ ἦ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum.
 Ξανθοχολικός, ὄ, ὄν, biliosus, cholericus, flava bile abundans. Α
 Ξανθοχολος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, flava bile laborans. Ex ξανθός et χολή.
 Ξανθοχρος, contr. ξανθοχρεος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus. Α χροά.
 Ξανθοχρῶς, ᾧ, τὸ, ζῆ ἦ, idem.
 Ξανθός, flavi, gen. sing. Dor. pro ξανθός.
 Ξανθωπός, ὄ, ὁ, ζῆ ἦ, rufus adspetu. Ab ᾧψ.
 Ξάνιον, υ, τὸ, instrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) mensa coquinaria supra quam carnes concidunt. Α ξαίνω.
 Ξάνισος, εως, ἦ, carptus. Gl. V. carminatio: Ξάντης, υ, ὁ, carminator. Ab eod.
 Ξαντικός, ἦ, ὄν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ ξαντική, ἦς, sc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.
 Ξαντία, ας, ἦ, carminatrix. Ab eod.
 Ξανθός, fut. I. ἴδ. act. verbi ξαίνω. Hinc Ξάσμα, ᾧ, τὸ, carminatio, Poll.
 Ξανθόπατος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, hospitium s. peregrinorum deceptor. Ex ξένος et ἀπατάω.
 Ξεῖνη, ns, ἦ, peregrina, hospita, subaudito χώρα, peregrina terra, externa regio.
 Ξεῖνηδος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, hospites seu peregrinos recipiens. Ex ξένος et δέχομαι.
 Ξεῖνηεν, adv. peregre, ἀπὸ ξείνης.
 Ξεῖνήιον, υ, τὸ, munus, seu donum, quod datur hospiti.
 Ξεῖνήϊ, ns, ἦ, hospitalis, hospitium, jus hospitii; (2) peregrinitas. Α ξένος.
 Ξεῖνίζω, f. ἴσω, idem quod ξεῖνίζω aor. I. ξεῖνισσα, pro ξείνισσα, ἔξεινα. Μῆτι σύ με ξεῖνίζε, Theoc. 22, 61. Ab eod.
 Ξεῖνικός, ἦ, ὄν, peregrinus, externus: Ξεῖνίον, ᾧ, τὸ, munus hospitale: Ξεῖνίος, ἴα, ἴων, hospitalis. Ab eod.
 Ξεῖνοβάκηξ, ἦ, hospitium amore incensa, de Medea, Lycophr.
 Ξεῖνοδοκία, ᾧ, f. ἴσω, hospites seu peregrinos suscipio. Ex ξένος et δέχομαι.
 Ξεῖνοδόκος, υ, ὁ, ζῆ ἦ, hospes, caupo. Ex iisd.
 Ξεῖνοκτονία, ᾧ, peregrinum vel peregrinos interficere; hospitem seu hospites occido. Ex ξένος et κτείνω.
 Ξεῖνος, ns, ον, Ion. pro ξένος.
 Ξεῖνοσύν, ns, ἦ, hospitalis amicitia, hospitii jus et necessitudo. Α prac.
 Ξεῖνού, ᾧ, fut. ὄσω, hospitio excipio; ξεινῶσθαι, hospitio jungi. Ab eod.
 ΞΕΙΠΙΣ, ζηρίς, ἔρις, vel ζυρίς, ἴδος, ἦ, gladiolus, iris silvestris, herba, Diosc.
 Ξεῖνῶν, ᾧ, f. ἴσω, duco hospitem ad ea quæ visenda sunt, deduco; (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patris instituo; (4) milites mercenarios alo, et eloco. a. I. ἔξανάγησω imperat. ξεῖνῶνσον, deduc: ἔξανάγηται, 3. sing. perf. pass. hospitii officium peractum est; (5) delectum militum habeo, milites conscribo. (5) τὸ τε καλύμνον δέκατον τέλος, ἔξεναγημένον ὑπὸ τῷ Ἀντανίω πάλλαι, Arri. Bell. Civ. 3, 83. Σὺ με παραλαβὼν ξεῖνῶνσον ζ δέξον τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν, Lucian. Ex ξένος et ἄγω.
 Ξεῖνῶνσι, εως, ἦ, delectum militum. Ἀπαλαργάντες ξεναγήσεως υἰόν, Arri. Bell. Civ. 5, 74.
 Ξεῖνωγία, ας, ἦ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, apud Ælian. Α

Ξεῖνῶνός, ὄ, ὁ, ductor hospium; (2) ductor militum exterorum, seu peregrinorum, mercenariorum. Ex ξένος et ἄγω.
 Ξεῖνωγίω, ᾧ, fut. ἴσω, idem quod ξεναγίω.
 Ξεῖνωγός, ὄ, ὁ, idem quod ξεναγός.
 Ξεῖνωλίζω, congreo, Suid. proprie peregrinos.
 Ξεῖνωπάτη, ns, ἦ, hospitii deceptio.
 Ξεῖνωπατία, ας, ἦ, idem.
 Ξεῖνωπάτης, υ, ὁ, hospites fallens.
 Ξεῖνωρῆς, ἴος, ὁ, ζῆ ἦ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος et ἀρκέω.
 Ξεῖνού, peregrinus et ignarus sum, V. I. Α ξένος.
 Ξεῖνη, ns, ἦ, peregrina; externa regio, peregrina terra, subaudito χώρα, regio, vel γῆ, terra.
 Ξεῖνηγίτης, ὄ, dux hospium, Pind.
 Ξεῖνηδοχός, ὄ, peregrinorum receptor.
 Ξεῖνηεν, adv. peregre; ἀπὸ ξείνης. Α ξένη.
 Ξεῖνηλασία, ας, ἦ, peregrinorum seu hospium expulsio. Ξεῖνηλασίαν τεχνῶν ἵποικετο, Plat. Ex ξένος et ἔλασις.
 Ξεῖνηλασία, ᾧ, f. ἴσω, peregrinos expello. Ex ἐλαίνω.
 Ξεῖνια, ας, ἦ, peregrinitas; (2) hospitium, hospitii jus. Α ξένος. Unde Ξεῖνίζω, f. ἴσω, peregre advenientem hospitio excipio; (2) peregrina sapio et loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta innot; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diversor, hospitor, Ph. (2) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam; aor. I. partic. ξεινῶντες, hospitio exceptus. Ἐξείνισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθῶς ὁ Γοδρούς, Xen. Ὅς ἀναδιέξομαι ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἔξεινισεν, Act. 28, 7. Οὗτος ξενίζεσθαι παρὰ τινι Σίμωνι βουρεῖ, Ib. 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, Ib. 10, 32. παρ' ᾧ ξεινωσάμεν, Ib. 21, 16.
 Ξεῖνικός, ἦ, ὄν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis. Α ξένος.
 Ξεῖνικός, adv. inore peregrinorum.
 Ξεῖνιον, υ, τὸ, munus quod datur hospiti, munus hospitale, xenium. Gl. V. strenua, congiarium, hospitale. Α
 Ξεῖνίος, ἴα, ἴων, hospitalis, ad hospites seu peregrinos pertinens; (2) ξεῖνια, mensa hospitalis, ut ἐπὶ ξεῖνια καλεῖν. (sed aut ξείνια leg. aut ξείνα, sc. γέρα vel δίσκαι, Ern.)
 Ξεῖνισσία, aor. I. part. pass. f. g. verbi ξεῖνίζω.
 Ξεῖνισσις, εως, ἦ, hospitium susceptio.
 Ξεῖνισμα, ᾧ, τὸ, admiratio, stupor: vide ξενίζομαι, n. 2.
 Ξεῖνωδός, ὄ, ὁ, hospitium susceptio; (2) mutatio, seu perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.
 Ξεῖνωτία, ας, ἦ, peregrinatio. Α
 Ξεῖνωτες, f. ἴσω, peregre absom, peregrinor; etiam pass. ξεῖνωτόμοι, pro eodem vel in alieno solo milito. Τρόπον τινὰ ξεινωτεῖν, Philo. Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξεινωτεῖν, Luc. Α ξένος.
 Ξεῖνωδικτής, ὄ, ὁ, hospitium occisor. Α δαιξίω, Eur.
 Ξεῖνωδαίτης, υ, ὁ, hospites interficiens et devorans. Α δαίω.
 Ξεῖνωδοκτεῖον, υ, τὸ, locus in quo peregrini seu hospites excipiuntur, hospitium, caupona, diversorium. Ex ξένος et δέχομαι.
 Ξεῖνωδός, υ, ὁ, ζῆ ἦ, hospes, qui peregrinos excipit. Ex iisd.
 Ξεῖνωδοχέιον, hospitium, diversorium. Α
 Ξεῖνωδοχίω, ᾧ, f. ἴσω, hospites excipio, hospitio excipio.
 Ξεῖνωδοτῆς, ὄ, idem quod ξεῖνωδάτης, Er.
 Ξεῖνωδοχία, ας, ἦ, hospitium exceptio. Α
 Ξεῖνωδοχός, υ, ὁ, ζῆ ἦ, vide ξεῖνωδοκος.
 Ξεῖνωδάτης, υ, ὁ, hospitii dator, epith. Bacchi.
 Ξεῖνωδός, ὄ, ὄν, hospibus et peregrinis frequens. Πολύναγοι δ' ἐν ξεινωτέῳ θρόνῳ, Eur. Iphig. in Taur. 1281. Α ξένος.
 Ξεῖνωθεῖα, ᾧ, fut. ἴσω, hospites immolo. Ex ξένος et θύτης.
 Ξεῖνωκοστέιν, hospites pulsare. Α κόπτω.
 Ξεῖνωκορήτης, υ, ὁ, alibi tonsus. Α κηρά.
 Ξεῖνωκράταμοι, ὄμοι, in peregrinorum potestate sum.
 Ξεῖνωκτοῖα,

Ξενοκτονία, ᾧ, fut. ἴσω, hospites interficio.
 Ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. A
 Ξενοκτόνος, υ, ὁ ζή ἡ, hospitum occisor; hospiti-
 cidia, *Gl. V.* Ex ξένος et κτείνω.
 Ξενοκτυπάτω, ἡ, adulterium, alienarum ux-
 orum stupratio, *Erigr.* Ex ξένος, κύστη, et
 ἀπάτη.
 Ξενολόγῳ, ᾧ, fut. ἴσω, externos milites cogo,
 seu conscribo:
 Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum col-
 lectio:
 Ξενολόγιον, υ, τὸ, manus seu exercitus militum
 externorum: A
 Ξενολόγος, υ, ὁ ζή ἡ, qui milites externos colli-
 git seu cogit. Ex ξένος et λόγος, colligo.
 Ξενομάγειν, ᾧ, fut. ἴσω, peregrinis rebus supra
 modum delector. Ex ξένος et μαίνομαι.
 Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque
 peregrinarum amor. Ex iisd.
 Ξενοπαθεῖν, ᾧ, f. ἴσω, re aliqua tanquam nova
 et peregrina perturbor, peregrinum esse
 ægre fero. "Ὅπως ὅταν ἐν χρεῖα γίνῃται, μὴ
 ξενοπαθῆ, μηδὲ ἀπαυλῆνται, *Plutarch. de
 Sanitate tuenda Præcepta*, 132. "Ἀδμο-
 νῆμεν καὶ ξενοπαθεῖμεν, *Plut. de Exilio*, 601.
 Ex πάθος.
 Ξενοπαροχοῖ, οἱ, qui peregrinis salem et ligna
 præbent, *Bud.*
 Ξενοπρεπής, ἑός, ὁ ζή ἡ, peregrinus, inusitatus.
 "Ἀπίστος ἂν ἐν τι τῶν ἄλλων ἐλλείων ξενοπρε-
 πείῃ, *Arct.* Ex πρέπει.
 ΞΕΝΟΣ, ἡ, ον, peregrinus, hospes, alienus, *Ph.*
 externus, *Gl. V.* extrarius; advena; *Ph.*
 (2) inusitatus, mirus. (2) ξένη δ' ἐν κερδέσιν
 φούσι κείνισι τίτυκται, *Ὀμηρ.* *Cygegeti*, 2,
 93. Ξενοῖο τε πόθοι κείνισοι μέλονται, *Id. Ibid.*
 196. Ξένον, adventitium; inusitatum, inau-
 ditum; ξένον appellatur mercenarii milites.
 Lacedæmonii autem ξένος appellabant, quos
 alii barbaros.
 Ξενοπαῖος, εως, ἡ, qu. dic. hospitem statio, locus
 ubi hospites recipiuntur, caupona, di-
 versorium.
 Ξενοπάμιος, ον, hospites colens. A τιμή.
 Ξενοτροφία, ᾧ, fut. ἴσω, externos milites alo,
 stipendio conduco. Ξενοτροφῆντες χρεῖμασι,
Dem.
 Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio alendi milites ex-
 ternos. A
 Ξενοτροφός, υ, ὁ ζή ἡ, externos milites alens; (2)
 hospitem nutritor. Ex ξένος et τρέφω.
 Ξενοφόνει, ᾧ, fut. ἴσω, hospites occido. Δεινὸν
 τὸ δ' εἴπας, ξενοφονεῖν ἐκλήυδας, *Eurip. Iphig.*
in Taur. 1024. A
 Ξενοφόνος, υ, ὁ ζή ἡ, hospites occidens, hospitis
 vel hospium interfector. A φόνος.
 Ξενοφύης, ἑς, insolens specie, inusitatum spe-
 ciem habens; epithetum Hecatæ, *Scl. Ly-*
corh.
 Ξενοφωνέω, ᾧ, f. ἴσω, peregrina, insolenti voce,
 sermone utor. *mass.* aliquid, ut sermonem,
 disputationem, tanquam rem novam, in-
 cognitam miror, non intelligo.
 Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum
 loquendi genus. A
 Ξενοφώνος, υ, ὁ ζή ἡ, peregrina voce utens.
 Ξενοῦ, ᾧ, fut. ὠσω, hospitio excipio, vel sus-
 cipio; usitator passiva vox ξενῦμαι, hospi-
 tio excipior, hospitor, diversor, hospitio
 jungor; (2) in exilium abeo; hoc sensu,
 usitatus ἀποξενῦμαι. Οὐκ ἀκύνετο πάλαξ ξενῦ-
 σθαι τῶνδε πρὸν νέποντά μ; *Eurip. Hipp.* 1085.
 "Ἐξενωμένον δὲ τὰ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν, ab-
 legatum, *Id. Ion.* 820. "Ὅς δὲ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν
 "Ἀομῆτι δέμοις, *Eur. Alc.* 69. Ξενῶσθαι τι,
 παρὰ τινος, *Xen.* A ξένος. Unde
 Ξενῶριον, υ, τὸ, hospes. Dim.
 Ξενύλλιον, υ, τὸ, idem. Dim. blanditiss.
 Ξένων, ἄνω, ὁ, hospitium, diversorium, domus
 in quam recipiuntur hospites et ægroti,
 xenodochium, nosocomium. Χωρὶς ξενῶνές
 εἶσιν, *Eurip. Alc.* 546.
 Ξένως, adv. more peregrino.
 Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξένωσις.
 Ξερός, υ, ὁ, siccus, aridus, pro ξηρός.
 Ξεσθής, rasmus, aor. 1. part. pass. vcrbi ξίω.

Ξίστις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio ra-
 dendī seu sculptendī. A ξίω.
 Ξίσμα, ἄτος, τὸ, ramentum, item opus sculp-
 tum. Ab eod.
 Ξισμός, υ, ὁ, instrumentum ad radendum, ra-
 dula, *Vulg. Lex.* Ab eod.
 Ξίστις, υ, ὁ, sextarius, mensura aridorum et
 liquidorum. *Gl. V.* sextarius, urceus.
 Ξιστίον, υ, τὸ, idem. *Ph.* urceolus. Dim.
 Ξιστός, ἡ, ὄν, rasmus, scalptus, dolatus, planus.
 A ξίω.
 Ξισυργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna.
 Ex ξίω et ἔργον.
 Ξίσρον, υ, τὸ, rasura, *Vulg. Lex.* potius instru-
 mentum scalpendi, radendi, &c. A
 ΞΕΩ, fut. ξίωσι, rado, polio, dolo, scalpo;
 perf. pass. part. ἔξισμένος, rasmus. Τὸν πῶσι
 πίκταν ξέσσειν, ἐπισυμῖνας, *Odyss.* 21, 44.
 Ξῆνος, truncus, *Suid.*
 Ξηρὰ, ἡ, (γῆ, sc.) terra, *Hebr.*
 Ξηραῖνα, fut. ἀνώ, sicco, arefacio; (2) exedo,
 ebibo. *Latini* quoque siccare calices, et hinc
 inane reddo; ξηραίνωμαι, siccor, areo, areo-
 co; aor. 1. act. ἔξηρανα, pass. ἔξηρανθήνῃ, perf.
 part. ἔξηραμῖνος. Βορέϊς ἀλών ἀνέξηρανη, *Il.*
 21, 347. Πᾶν δ' ἔξηρανθή πεδίον, *Id.* 345. "Ἐξή-
 ρανται, *Marc.* 11, 21. ἔξηραμῖνην χεῖρα, *Id.*
 5, 33. A ξηρός.
 Ξηράλιψις, εως, ἡ, sicca, i. e. sine balneo, unctio.
 Ex ξηρός et ἀλείψω. Unde
 Ξηράλιφῶ, ᾧ, fut. ἴσω, sicce ungo:
 Ξηραλιφία, ας, ἡ, sicca unctio.
 Ξηραμπέλινος, ἰνι, ἰων, pullus et ater, colorem
 habens arefactæ viti similem.
 Ξηρανθῆν, aor. 1. part. pass. n. g. verbi ξηραίνω.
 Ξηρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas; ipsa sicca-
 tio. A ξηραίνω.
 Ξηραντίον, siccandum, *Steph.* Ab eod.
 Ξηραντικός, ἡ, ὄν, siccandi seu arefaciendi vim
 habens. Ab eod.
 Ξηροσία, ας, ἡ, siccitas, ariditas. Ab eod.
 Ξηροσίον, υ, τὸ, genus medicamenti, quod alias
 ξηρὸν dicitur. A
 Ξηριον, υ, τὸ, Xerium, genus medicamenti
 aridum quod pulveris in modum insper-
 gitur. A ξηρός.
 Ξηρίς, ἴδος, ἡ. Vide ξηρίς.
 Ξηροβάτιδος, ἡ, ὄν, qui in sicco ambulat vel
 graditur. Ex ξηρός et βῆσινα.
 Ξηροβιωντικός, ἡ, ὄν, qui in sicco vivit, terres-
 tris. Ex ξηρός et βίωσις.
 Ξηροκακλήλια, ας, ἡ, arida et jejuna æmulatio
 seu adfectatio in rebus malis.
 Ξηροκαρπος, υ, ὁ ζή ἡ, siccum et aridum fruc-
 tum profersens.
 Ξηροκράλος, υ, ὁ ζή ἡ, caput siccius habens.
 Ex ξηρός et κροφάλη, caput.
 Ξηροκόλλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten aurif-
 cum, ferruminatura. Ex ξηρός et κόλλα.
 Ξηροκαλλῆριον, τὸ, collyrium, e medicamentis
 aridis factum.
 Ξηρόμυρον, υ, τὸ, unguentum siccum, rosma-
 rinum, *Ph.*
 Ξηρόν, τὸ, siccus locus, *Thuc.*
 Ξηρονομικός, ἡ, ὄν, qui in sicco pasci solet. Ex
 ξηρός et νόμος.
 Ξηροπαῖα, ᾧ, fut. ἴσω, siccum reddo, sicco.
 Ξηροπόταμος, υ, ὁ, torrens, *Gl. V.*
 Ξηροπύριον, ας, ἡ, balneum siccum, in quo quis
 tantum sudat, non autem simul aqua ablu-
 itur. Ex ξηρός et πύριον.
 Ξηροπυρίτας, Dor. pro ξηροπυρίτης, υ, ὁ, ut ξη-
 ροπυρίταν ἄστον, panem cibarium, qui nihil
 furfuris decessit; τὸν αὐτόπυρον, *ap. Athe-*
natum. Ex ξηρός et πυρός.
 ΞΗΡΟΣ, ῥα, ῥον, aridus, siccus, torridus; (2)
 inanis, vacuus, sc. cibo, potu. v. ξηραίνω-
 (3) pallidus, exanimis terrore; (4) *Γοτ.*
 ξηρὰ, terra continens, qui opp. mare, aqua;
In Sacris, terra simp. ex *Hebr.* (2) ἐν δὲ
 χρόνῳ τελείβη ξηρὸν, cum tempore fit tenue.
 Τὸς δὲ κόλλας ὡδ' ὄλων ἰδεῖν ἐστὶ παράμασι ξη-
 ροῖς καὶ κατιψυγμένους προσπίοντας, ubi res sunt
 accisæ et homines frigent, *Plutarch. de Adu-*
lat. et Amic. Discrimine. Hinc ἡ ξηρὰ, ἄς,
 terra, *Aristot.*

Ξηροσάρκας, υ, ὁ ζή ἡ, carnem siccam habens.
 Ex ξηρός et σάρξ.
 Ξηροστηνῶν, υ, τὸ, sartago.
 Ξηρότης, ητος, ἡ, siccitas, squalor. A ξηρός.
 Ξηροτριβία, ᾧ, sicca frictio. A τριβίω.
 Ξηροτριβία, ας, ἡ, sicca frictio. A præc.
 Ξηροτροφικός, ἡ, ὄν, qui in sicco alitur seu vivit.
 Ex ξηρός et τρέφω.
 Ξηροφάγειν, ᾧ, arida comedo, cibis siccioribus
 sine obsonio vescor; (2) dicitur de homine
 egeno et famelico. Ex ξηρός et φάγω.
 Ξηροφωγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi;
 (2) tenuis victus, paupertas. Ex iisd.
 Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A
 Ξηροφθαλμῖος, υ, ὁ ζή ἡ, siccoeculus, ut *Plautus*
 loquitur; siccos habens oculos, oculorum
 siccitate laborans.
 Ξηρότης, εος, ὁ ζή ἡ, arescens. A ξηρός.
 Ξηρωσις, εως, ἡ, siccatio, siccitas, qu. a ξηρός.
 Ξηρίς, ἴδος, ἡ, idem quod ξηρίς.
 Ξηρίδιον, υ, τὸ, gladioli, pugio. Dim. a ξίφος.
 Ξηρήεις, εος, ὁ ζή ἡ, qui gladio manum aptat,
 ut ense vagina educturus, ense tenens,
 gladio armatus. Τὸ δὲ ξηρήεις ἀε' ὄρεισθήκει
 λόχος, *Eurip. Androm.* 1115. Ex ξίφος et
 ἄνω, ἀριτο.
 Ξηροφωρία, ᾧ, fut. ἴσω, pæsem gesto, gladio ar-
 matus sum:
 Ξηροφωρία, ας, ἡ, gladii gestatio. A
 Ξηροφωρός, υ, ὁ ζή ἡ, gladium gestans, ense ar-
 matus. *Gl. V.* ensifer, sicarius. Ex ξίφος et
 φέρω.
 Ξηρίας, υ, ὁ, ut ξηρίας κομήτης, cometa mucro-
 natus; (2) piscis quidam. A ξίφος.
 Ξηρίδιον, υ, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. ab eod.
 Ξηρίζω, fut. ἴσω, manu in altum sublata salto,
 vel manu protensa figuram ensis imitor,
Hes. Suid. Eust. Ab eod.
 Ξηρίον, υ, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.
 Ξηρίδος, υ, ὁ, xiphias, piscis, *Hes.*
 Ξηρίσμα, ἄτος, τὸ, saltatio cum ensibus. A
 ξηρίζω.
 Ξηρισμός, υ, ὁ, idem et ab eod.
 Ξηριστής, ητος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo
 ensis suspenditur; (2) vagina. Ab eod.
 Ξηριστής, υ, ὁ, idem, *Hes.* Ab eod.
 Ξηριστής, υος, ἡ, diminutio per ense, *Hes.*
 Ξηροδύκτης, υ, ὁ, ense pernicium adferens,
Wschyl. Ex ξίφος et δύκτω, latro.
 Ξηροδύκτης, υ, τὸ, ensis falcatus, harpe.
 Ξηροειδής, εος, ὁ ζή ἡ, ensis formam habens.
 Ex ξίφος et εἶδος.
 Ξηροθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.
 Ξηροκτονία, ᾧ, fut. ἴσω, gladio occido. A
 Ξηροκτόνος, υ, ὁ ζή ἡ, qui ense occidit. Κάρα
 σάτων ἰδρωτῶν καὶ χροῖας ξηροκτόνης, *Soph. Aj.*
 9. Ex ξίφος et κτείνω.
 Ξηρόκτονος, υ, ὁ ζή ἡ, gladio percussus.
 Ξηρομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, cnsis.
 Ξηροπόσις, υ, ὁ, gladiarius. *Gl. V.* gladiatorum
 opifex. A ξίφος et ποίωσις.
 ΞΪΦΟΣ, εος, τὸ, ensis, gladius; sica, *Gl. V.* (2)
 mucronatum rostrum xiphias piscis; (3)
 herba quædam, gladiolus. "Ἐλεκοτο δ' ἐκ
 κολοῖο μέγα ξίφος, *Il.* 1, 194.
 Ξηροκλία, ας, ἡ, ensis et vagina eductio. A
 Ξηροκλῖος, υ, ὁ ζή ἡ, qui gladium e vagina ex-
 traxit, qui ense trinxit. Ex ἔλω.
 Ξηροργός, υ, ὁ ζή ἡ, ensium fabricator, qui gla-
 dios conficit. Ex ξίφος et ἔργον.
 Ξηροφόρος, υ, ὁ. Vide ξηροφόρος.
 Ξηροστυλιφός, υ, ὁ ζή ἡ, qui simulacra sculpsit.
 Ex ξάων et γλύφα.
 Ξῶνον, υ, τὸ, rasura aut sculptura positum
 opus, e saxo sculptum, aut e ligno dolatum;
 (2) simulacrum e saxo vel ligno fi-
 bricatum, signum sculptile. *Ph.* delubrum,
 simulacrum; ξάων Ἀθηνῶς, Palladium, *Gl.*
V. A ξίω.
 Ξαονοποιία, ας, ἡ, simulacrorum sculptorum
 fabricatio. Ex ξάων et ποίωσις.
 Ξαυνεργία, ας, ἡ, Ion. ξαυνεργίη, ης, ἡ, idem.
 Ex ἔργον.
 Ξῶσις, ἴδος, ἡ, scalprum. A ξίω.
 Ξωσθητός, υ, ὁ ζή ἡ, flavas alba habens. Ex
 ξωθός et πτερίν.

Ξυθός, ἡ, ὄν, flavus, rufus; (2) argutus. A Ξυθός.
 Ξυάλη, ης, ἡ. Vide ξυήλη.
 Ξυργυγίς. Vide Ξυργυγής, et reliqua, ubi ξυν pro σύν, Attice.
 Ξυργυγάθειον, 3. sing. aor. 2. ind. act. Att. Ion. Aiol. et cum υ ἰφελκ. pro συγκατίθειον, a συγκαταθένσκω pro συγκαταθένσκω.
 Ξυρήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevis, pugioni fere similis. A ξύω.
 Ξυρήρος, ῥα, ῥόν, lavigatus, V. L.
 Ξυράλλη, ης, ἡ, lignum aloes. Ex ξύλον et ἄλλη.
 Ξυράριον, υ, τὸ, parvum lignum. Dim. a ξύλον.
 Ξυρέλια, ας, ἡ, lignatio, liquorum collectio; (2) ipsa ligna collecta et lignantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (Ern.) A
 Ξυρέλιον, lignor, materior, ligna colligo. A Ξυρέλιος, ἰως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A ξύλον.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, qui ligna exedit seu vorat. Ex ξύλον et βορέα.
 Ξυρήγεια, ὦ, ligna veho, porto, conveho. A Ξυρήγος, ὦ, ὁ, ξύ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.
 Ξυρήριον, υ, τὸ, Etym. Dim. a ξύλον. Vide ξυράριον.
 Ξυρήριον, υ, τὸ, parvum lignum; (2) assula; (3) tabella, Dim. Ab eod.
 Ξυρέλια, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. A ξυρέλια.
 Ξυρέλιωμα, fut. ἴσμαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
 Ξυρέλιος, ἡ, ὄν, ligneus, e ligno; ξυρέλιος, lignarius, Gl. V. ξυρέλικη ἄλη, silva, Gl. V.
 Ξυρέλιος, ἰνη, ἰνη, lignetis. A ξύλον.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, lignatio. A ξυρέλιωμα.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, piscis quidam, Hcs. fortassis a lignea duritie. A ξύλον.
 Ξυρέλιος, υ, τὸ, lignum balsami, seu quod e balsamo ceditur, ut sarmenta surculi, vel ipse frutex.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, qui ligna scalpit vel sculpsit. Ex ξύλον et γλύφω.
 Ξυρέλιος, ἰως, ὁ, ξύ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξύλον et εἶδος.
 Ξυρέλιος, ης, ἡ, repositorium lignorum. Gl. V. lignarium.
 Ξυρέλιος, ὦν, τὰ, clitella, Gl. V.
 Ξυρέλιος, ὦν, τὰ, clitella, Gl. V.
 Ξυρέλιος, ας, ἡ, cassia lignea, sive crassior.
 Ξυρέλιος, ὦν, τὰ, siliquae; (2) arboris cernitonia siliquae. Ex ξύλον et κίραος.
 Ξυρέλιος, υ, τὸ, lignum cinnamonomi.
 Ξυρέλιος, τὰ, interna siliquarum grana, a lignoso cortice illa vestiente. A κόκκος.
 Ξυρέλιος, ης, ἡ, glutin, quo ligna conglutinantur.
 Ξυρέλιος, ὦ, fut. ἴσω, fuste caedo; fustigo, Gl. V.
 Ξυρέλιος, ας, ἡ, ipsa actio caedendi fustibus, fustiarium. A
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, qui ligna caedit; lignarius, Gl. V. ad ligna caedenda aptus; (2) fuste caedens, Gl. V. fustarius; (3) avis rostro arbores tundens, Aristot. A κόπτω.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, candelabrum ligneum.
 Ξυρέλιος, ὦ, insanio gignendis sarculis, silvesco. Ex ξύλον et μαινομαι.
 Ξυρέλιος, ἡ, ensis ligneus, Poll.
 Ξυρέλιος, ἰως, ὁ, ξύ ἡ, lignum habens permistum, ligno permistus. Ex μίγνυμι.
 ΞΥΛΟΝ, υ, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricaria, Gl. V. (2) ξύλον, fustus, Ph. ξύλα, fustes, Ph. (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de mensa trapezita; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia lignea aedificantium; (5) de arbore, per Heb. A ξύω, Ern.
 Ξυρέλιος, ἰως, ὁ, ξύ ἡ, lignis compactus, Suid. Ex ξύλον et πήγνυμι.
 Ξυρέλιος, ης, ἡ, nervus, Gl. V. et ξυρέλιος, nervos, Ph. Ex ξύλον et πῆδη.
 Ξυρέλιος, ὄδος, ὁ, ξύ ἡ, lignum habens pedem.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, lignarius, Gl. V. lignorum negotiator. Ex ξύλον et πωλείω.
 Ξυρέλιος, ὦν, ligno tectus, structus. A σίγη.

Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξύλον et τέμνω.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, ligna rodens. Ex τρώγω.
 Ξυρέλιος, ὦ, faber lignarius sum: Ξυρέλιος, ας, ἡ, lignorum fabricatio: Ξυρέλιος, ἡ, ὄν, ad fabrum lignarium pertinentens. A
 Ξυρέλιος, ὦ, ὁ, ξύ ἡ, faber lignarius, materia-rius. Ex ξύλον et ἔργον.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, qui ligna exedit seu vorat.
 Ξυρέλιος, ἰς, lignum habens nudum; τὸ ξυρέλιος est locus aedificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξύλον et φαίνομαι, Ern.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, qui ligna corrumpit. "Ἐστὶ δὲ τι σκαλήκιον, ὃ καλεῖται ξυρέλιος, Aristot. Ex ξύλον et φείρω.
 Ξυρέλιος, ὦ, fut. ἴσω, ligna bajulo seu porto; (2) fustem seu baculum porto.
 Ξυρέλιος, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgae gestatio.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, ut ξυρέλιος ἰορτή, festum Judaeorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum τῶν σκηνῶν, apud Jos. A
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον et φέρω.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, idem.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, lignis munitus, lignis septus.
 Ξυρέλιος, τὰ, charta lignea libri, codices, pugillares, tabulae, Eust. Ex ξύλον et χάρτης.
 Ξυρέλιος, Dor. ξυρέλιος, ligna caedo. "Ὅς τὰς εἰρῆκας τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυρέλιος, Thcoo. 5, 65. A
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, ligna habens, lignis seu arboribus constius, arboribus densus; (2) Subs. silva, nemus; terra inculta, cubile ferae. Ξυρέλιος καταθεσκομινῶν, Il. 5, 162. Ex ξύλον et ἔχω.
 Ξυρέλιος, fut. ὴσω, in lignum verto seu muto; (2) contigno; pass. ξυρέλιος, lignari. Gl. V. in lignum abire, lignum seu lignosum fieri; ξυρέλιος, perf. pass. part. contignatus. A ξύλον.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, lignosus. Ab eod.
 Ξυρέλιος, ὦν, ὁ, lignile, Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.
 Ξυρέλιος, ἰως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξύλον. Unde
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, lignator, e Gl. V.
 Ξυρέλιος—Vide Ξυ.
 Ξυρέλιος, contignat, 3. sing. aor. 2. opt. act. Att. pro συμκαίω, a συμκαίω.
 Ξυρέλιος, occurrit, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Att. pro συνβέβητο, a συμβέβητο.
 Ξυρέλιος, universos, acc. plur. Att. pro σύμπαντας, a σύμπας.
 Ξυρέλιος, pro σύν, cum, Att. et sic etiam in multis compositis a σύν communi incipientibus.
 Ξυρέλιος, coegerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. Att. et Ion. pro συνήγον, a συνάγω.
 Ξυρέλιος, 2. sing. praes. imperat. act. Att. pro συνάειδε, a συναίειδε, vel συνάειδε.
 Ξυρέλιος, compator, Aesch. Pr. 162. Ex ξυρέλιος seu σύν, cum, et ἀσχαλάω, mareo. Th. ἀσχαλάω.
 Ξυρέλιος, contubernalis. Θεία μανία ξυρέλιος, Sophr. Aj. 617.
 Ξυρέλιος, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Att. et Ion. pro συνδένιστο, a συνδένω, constringo.
 Ξυρέλιος, aor. 1. inf. act. Att. verbi ejusd.
 Ξυρέλιος, 3. sing. aor. 1. vel perf. ind. act. Att. et Ion. pro συνήκει, a συνήμι, committo, intelligo.
 Ξυρέλιος, coercebat, 3. sing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro συνείργω, a συνείργω.
 Ξυρέλιος, intellige, 2. sing. aor. 2. imperat. act. Att. pro συνέω, a συνήμι.
 Ξυρέλιος, intelligibilia, acc. plur. neut. gen. Att. pro συνετά, a συνετός.
 Ξυρέλιος, adv. communiter. A ξυρέλιος. Unde
 Ξυρέλιος, communis; ξυρέλιος, communia.

Ξυρέλιος, participes, nom. plur. a
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, communis, apud Nonn. et Pind. (2) participes, apud Hesiod.
 Ξυρέλιος, coeunt, 3. plur. praes. ind. act. Att. et Ion. pro συνίστα, a σύνεμι.
 Ξυρέλιος, intelligebant, 3. plur. imperf. ind. act. Att. et per contr. pro συνίσταν, a verbo inusit. συνίστα, Il. 1, 273.
 Ξυρέλιος, configentium, gen. plur. praes. part. act. Att. pro συνιόντων, a σύνεμι.
 Ξυρέλιος, acc. sing. part. perf. act. Att. al. med. f. g. pro συννεφύσταν, a συννεφύω, obtundilo.
 Ξυρέλιος, communitatis dator, Poll.
 Ξυρέλιος, 3. sing. fut. 1. ind. act. Att. pro συνοίσει, a verbo συνίστα, pro συμφείρω.
 Ξυρέλιος, aequalem, acc. sing. Att. pro συνομήλικα, a συνομήλιξ.
 Ξυρέλιος, ὦν, ὄν, communis.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, communia sapiens, Ep. A ξυρέλιος et φέρω.
 Ξυρέλιος, ἰς, communitate gaudens, Ep. A χείρω.
 Ξυρέλιος, fut. ὴσω, conjungo, consocio; (2) communico, Nonn. A ξυρέλιος.
 Ξυρέλιος, compello. Πῶθι ξυρέλιος ἀλλοίη ἡμέας; Apoll. Rhod. 4, 1251.
 Ξυρέλιος, familiaris, discipulus, praes. part. Att. pro συνάν, a σύνεμι.
 Ξυρέλιος, ἰσσα, ὄν, radendo seu scalpendo politus, Hcs. ubi ξυρέλιος.
 Ξυρέλιος, gen. sing. praes. part. pass. f. g. a verbo ξύω, rado.
 Ξυρέλιος, υ, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. a ξυρέλιος.
 Ξυρέλιος, fut. ἴσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; ξυρέλιος, rado; med. radendum curo; ξυρέλιος, tonsus. Ξυρέλιος αὐτῶν, Gen. 41, 14. "Ἰνα ξυρέλιος τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A ξύω.
 Ξυρέλιος, fut. ἴσω, rado; glubo, Gl. V. et ξυρέλιος, rado. Ξυρέλιος γὰρ ἐν χερσὶ τῶτο μὴ χαιρέειν τινά, Sophr. Aj. 797.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, rasilis; (2) tonsura opus habens; (3) rasilis. (3) κερὰ ξυρέλιος, casaria rasa, Eurip. Alc. 429, et Troad. 141. Κάρα ξυρέλιος ἔχουσαν, Id. Phoen. 375. A ξυρέλιος.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, idem. Ab eod.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, rasura quae novacula fit, tonsura ad cutem. Ab eod.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ad cutem tonsus. A ξυρέλιος.
 Ξυρέλιος, τὸ, novacula, V. L.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ. Vide ξυρέλιος.
 Ξυρέλιος, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, Aristoph. Ex ξυρέλιος et δέχουμαι.
 Ξυρέλιος, ης, ἡ, idem. Ex ἴσδ.
 Ξυρέλιος, ης, ἡ, idem.
 Ξυρέλιος, rado, vel me novacula rado; ξυρέλιος, tonsus, rasilis, aor. 1. m. part. A
 Ξυρέλιος, υ, τὸ, novacula. A ξύω.
 Ξυρέλιος, acutus, Hes. Ab eod.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, novacula. Ab eod.
 Ξυρέλιος, υ, fut. ἴσω, novaculam gesto. Ex ξυρέλιος et φέρω.
 Ξυρέλιος, rasilis, acc. plur. aor. 1. part. pass. verbi ξύω, rado.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, xysilus, aridus et pruriginosus senex, Sophron. in Mimis. A ξύω.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, rasura, scarificatio; (2) pruritus excitatio. Ab eod.
 Ξυρέλιος, ἄτος, τὸ, ramentum, radendo detractum; (2) rasura et litura, quum scriptum corrigitur; ξυρέλιος, strigmenta, Gl. V. Ab eod.
 Ξυρέλιος, υ, τὸ, ramentum. Dim. praes.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, ξύ ἡ, ramentis similis, ramentosus. A ξύω.
 Ξυρέλιος, ης, ἡ, Eustath. sine expositione. Ph. ξυρέλιος, ramenta. Ab eod.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, pruritus. Ab eod.
 Ξυρέλιος, υ, ὁ, rasor, scalptor; (2) scalprum chirurgicum; scalprum lapidarium. Gl. V. rasorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc
 Ξυρέλιος, υ, τὸ, scalprum, scalpellus.
 Ξυρέλιος, ἡ, ὄν, athleta qui in xysto se exercet; (2) radendi vel distringendi vim habens. A ξυρέλιος.
 Ξυρέλιος

Ὄζοχρωτος, u, δ ζή, hircum olens. Ab ὄζω
 ct χρώσι, culis.
 Ὄζυγες, pro ὀριζυγες, Poet.
 Ὄζω, Dor. ὄζω, fut. ὄζω, perf. ὄζω, oleo,
 odorem spiro, foeteo; ὄζει, Gl. V. ὄζωμενος,
 putidus, Ph. part. perf. ὄζωδός, olens. Ἦδη
 γὰρ ὄζειν πλείονον ζ μείζονον πραγμάτων μοι
 δοκεῖ, praesigere, Aristoph. Lys. 620. Πάντ'
 ὄζωδον ἤθερος μάλα πίνος, Theocr. 7, 143.
 Ὄζωδης, eos, δ ζή, ramosus, nodosus; (2)
 olidus, futidus. Ab ὄζος vel ὄζω.
 Ὄη, ns, ἦ, sorbus, arbor. Idem quod ὄα.
 Ὄειν, adv. unde; (2) quamobrem, quocirca,
 quare. Ab ὄει.
 Ὄειτο, curabat, 3. sing. imperf. indic. med.
 Ion. pro ὄβειτο, ab ὄβμαι, curo.
 Ὄειώ, curo, rationem habeo. Ab ὄηη.
 Ὄείω, ὦ, idem et ab eod.
 ὌΕΗ, ns, ἦ, cura, ratio, Hesych.
 Ὄη, adv. ubi. Ab ὄη.
 Ὄησπε, adv. idem. Ex ὄη et σπε.
 ὌΘΑΕΙΣ, ὦν, αἰ, plantæ quæ indicant aquam
 subesse ubi nascuntur.
 Ὄθίνος, εἰς, εἰον, alienigena, externus, peregrin-
 us. Ὄθίνος, ἦ σοι συγγενὴς γεγάσά τις;
 Eurip. Alcest. 535. Ἄ ὄθνος, quasi per Meta-
 thestēn pro νοθίος.
 Ὄθνήστωρος, on, in extraneo solo sepultus,
 Man.
 Ὄθωμαι, curo, moveor. Ὄς ἐκ ὄθετ' αἰσιν
 ῥέων, Il. 5, 405. Ab ὄθη.
 ὌΟΝΗ, ns, ἦ, linteum, tela linea; (2) quævis
 tela etiam non linea; mappa, Gl. V. (3)
 velum nauticum; carbasus, Gl. V. (4) in-
 dumentum linteum.
 Ὄονυκός, ἦ, ὄν, lintearius, Gl. V. A præc.
 Ὄόνυκος, ivn, ivon, linteus. Ab ὄδων.
 Ὄόνιον, u, τὸ, linteolum, panniculum linteus;
 (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3)
 quo excipiuntur medicamenta. Dim. ab
 ὄδων.
 Ὄονοπάλης, u, ὄ, lintearius.
 ὌΟΝΝΑ, othonna, herba; (2) succus.
 Ὄονοποιός, ῥ, ὄ, linteus. Ex ὄδων et ποίω.
 Ὄοριζ, similis capilli, pl. ὄριζες, qu. ὄριζτριχες.
 Ὄορός, pro ὀμοθρόος, Hes.
 Ὄῖ ἐμὲ, heu mihi! ὄ ἰγὰρ, ὄ μοι.
 Ὄῖ, adv. quo; (2) ubi.
 Ὄια, as, ἦ, pellis ovilla; idem quod ὄα. (2) vi-
 cus, pagus. (2) ἡδ' ὄια, Apoll. Rhod. 2, 139.
 Ab ὄις.
 Ὄιδάν, adv. solum, solummodo, ad modum
 solitarii. Ab ὄις.
 Ὄιδάξω, fut. ἴσω, gubernare vel rego navem;
 (2) rego simpliciter; (3) torqueo, convertō,
 velut clavum. Ab ὄιάξ. Unde
 Ὄιάκιον, u, τὸ, gubernaculum navis, Eust.
 Ὄιάκισμα, ἄτος, gubernatio. Ph. regimen.
 Ὄιάκωτος, ῥ, ὄ, gubernator, Suid.
 Ὄιάκωτος, u, ὄ, gubernator, proprie clavi,
 navis; deinde simpliciter, ut rex, dominus.
 Ex ὄιάξ et ἴωμαι, gubernare.
 Ὄιακοσφάειω, ὦ, gubernaculum manu verso,
 clavum teneo; (2) gubernare, rego. Ab
 Ὄιακοσφάτος, u, ὄ, qui clavum tenet, qui gubernaculum versat, gubernator. Ὄποτε ναός
 κεδνὸν ὀιακοσφάτον, Eurip. Med. 523. A seq.
 et σφάφω.
 ὌΙ'ΑΞ, ἄκος, ὄ, proprie clavus, quo regitur
 gubernaculum; (2) gubernaculum ipsum,
 etiam metonym.
 Ὄιάτεις, u, δ ζή, ut ὀιάττειον κρέας, caro ovilla,
 Suid. Ab ὄις.
 Ὄιάω, ὦ, solus seu solitarius sum, Hesych. ubi
 ὀιάωτα, μονάζοντα. Ab ὄις.
 Ὄίβας, ὄ, pars optima in cervice tauri, Lucian.
 Lexiph. 3. et apud Pollucem.
 Ὄίγησθαι, aperian, f. 2. ind. pass. verbi
 ὌΙ'ΓΩ, seu ὀίγηνω, aperio, patefacio; aor. 1.
 ὀίγξ, aperit, apud Hom. imperat. præc. ὀίγξ,
 aperi, Hesiod. ὀίγηναι, aperi; imp. ὀί-
 γυντω, aperiebantur, Hom. ὀίγξθῆ, aor. 1.
 conj. 3. sing. Τῆσι Δύρας ὀίγξ, Il. 6, 298.
 πολύας, Ib. 24, 446.
 Ὄιδάινω, tumefacio, inflo; (2) tumco; ὀιδάινο-
 μαι, tumefio, turgesco. Ab ὀιδέω.

Ὄιδάλιος, εἰα, εἰον, tumidus, turgidus, Gl. V.
 (2) humidus, Suid. Ab eod.
 Ὄιδάνω, tumefacio; ὀιδάνωμαι, tumefio, turgescō.
 Ὄιδάνειν ἐν στήθεσι νόον, Il. 9, 550. Ἄλλὰ
 μοι ὀιδάνεται κραδίη χόλη, Ib. 642.
 Ὄιδας, 2. sing. perf. ind. med. verbi ἰδῶν, scio.
 Ὄιδασθα, nosti, persona eadem, sed Ἔολ. for-
 mata.
 Ὄιδάτε, novistis, scitis, 2. plur. perf. ejusd.
 Ὄιδάω, ὦ, tumeo; ὀιδάωτα, part. apud Plut.—
 nisi forte ὀιδάωτα ibi legendum.
 ὌΙ'ΔΕΩ, ὦ, fut. ἴσω, tumeo, turgeo; perf.
 ὀιδηκα part. ὀιδηκός, tumidus, inflatus.
 Ὄιδες δὲ χρεῖα πάντα, Odys. 5, 455.
 Ὄιδήμα, ἄτος, τὸ, tumor. A præc.
 Ὄιδημάτεις, εἰσα, εν, idem quod
 Ὄιδημάτωδης, eos, δ ζή, tumens, tumidus;
 Ὄιδήσις, εως, ἦ, tumor, inflatio. Ab ὀιδέω.
 Ὄιδίσκω, tumefacio; (2) intumesco. Ab eod.
 Ὄιδίμα, ἄτος, τὸ, unda, fluctus maris, æstus;
 (2) pelagus, vastum maris æquor. Ab eod.
 Il. 21, 234.
 Ὄιδμάτεις, pro ὀιδημάτεις, Ath.
 Ὄιδνον, u, τὸ, tuber terræ; ὀιδνα, tubera, Suid.
 Scribitur et ὀδνον. Ab ὀιδέω.
 Ὄιδουαῖω, tumefacio, Gl. V. Ab
 Ὄιδος, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.
 Ὄιδωι, γυλας, 2. sing. præc. ind. med. Ion. pro
 ὀιδωσι, ab ὀιδωμι.
 Ὄιδέωνος, u, δ ζή, unam tantum vestem habens.
 Νήλωτος, ὀιδέωνος, Apoll. Rhod. 3, 646. Περιβο-
 λαῖον, dicebatur et erat gestamen Lacæna-
 rum. Vide Musgr. ad Eur. Hecubam, 933.
 Ex ὀιδος et ἰανός, vestis.
 Ὄιδε, pers. ead. cum ὀιδωι, sed Att. pro ὀιγ.
 Ὄιδεος, εἰα, εἰον, et ὀιδος, ἐν, on, ovillus. Hinc ὀιδίη,
 ct ὀιδη, ns, ἦ, scil. δορῆ, pellis ovilla. Ab ὀιδος.
 Ὄιδεσι, ovibus, dat. pl. Ion. pro ὀιδωσι, ab ὀιδος.
 Ὄιδετης, εἰος, δ ζή, æqualis, qui ejusdem ætatis
 est, Il. 2, 765. Ex ὄμα et ἴτος, annus.
 Ὄιδετῆ, dat. sing. Ion. pro ὀιδετῆ, ab
 Ὄιδετός, ῥῶς, ῥόν, ærumnosus, calamitosus, miser,
 Il. 3, 417. Ἐλαπόμενοι παύσασθαι ὀιδετῆ
 πολέμοιο, Ib. 3, 112. Ab
 Ὄιδετῆ, ὄος, ἦ, ærumna, miseria, calamitas.
 Ab ὀιδ. Hinc
 Ὄιδετῆ, f. ὄσω, ærumnas perfero, miser sum.
 Ὄιδη, soll, dat. sing. f. g. Ion. pro ὀιδῶ, ab ὀιδος.
 Ὄιδηθῆναι, putasse, a. 1. inf. pass. verbi ὀιδωμι.
 Ὄιδίον, gubernaculum; pl. ὀιδίαι, gubernacula,
 Il. 19, 42. pro ὀιδήκιον, ὀιδήκιον.
 Ὄιδηκα, acc. sing. Ion. pro ὀιδάκα, ab ὀιδάξ, clavus.
 Ὄιδηκίον, præc. inf. act. Ion. pro ὀιδηκίον, a
 verbo ὀιδηκίω, gubernaculum rego.
 Ὄιδηκοφάτος, ὄ, clavi gubernator, Synes. Ab
 ὀιδάξ ct φάτω.
 Ὄιδην, qualem, acc. sing. f. g. Ion. pro ὀιδῶν,
 ab ὀιδος.
 Ὄιδῆς, ηκος, ὄ, gubernaculum; ὀιδῆτες, apud
 Hom. et annuli, per quos lora ducunt, Il.
 24, 269. Pro ὀιδάξ.
 Ὄιδῆμα, ἄτος, τὸ, id quod quis opinatur, opinio-
 ni animo concepta; (2) existimatio de se
 nimis arrogans. Ab ὀιδωμαι.
 Ὄιδημάτεις, u, ὄ, qui arrogantem de se opinio-
 nem concepit, vana opinione elatus, fasti
 tumens. A præc.
 Ὄιδημάτιον, u, τὸ, arrogans opiniuncula de se.
 Dim. ab ὀιδῆμα.
 Ὄιδῆσται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ὀιδωμαι.
 Ὄιδῆσις, εως, ἦ, suspicio: ab eod. Ὄ τῆς γλυ-
 κείας ὀιδῆσις, Heliod. 3.
 Ὄιδῆσισφορος, u, δ ζή, falsa sapientiæ opinione
 inflatus. Ex ὀιδῆσις et σοφός.
 Ὄιδῆσιφρονος, εως, δ ζή, idem. Ex ὀιδῆσις et φρονή,
 mens.
 Ὄιδῆσιον, adv. posit. pitandum. Ab ὀιδωμαι.
 Ὄιδῆσις, ῥ, ὄ, opinator. Ab eod.
 Ὄιδῆτιον, opinabile, Ph. Ab eod.
 Ὄιδῆ, ἦ, arbor eadem quæ ὀία.
 Ὄιδῆς, ἦ, ὀιδω, ἦ, ovicula, agnicula. Dim. ab ὀιδος.
 Ὄιδῆα, perf. indic. med. verbi ἰδῶν, similis sum,
 pro vulg. ἰδῶκα.
 Ὄιδῆαδ, pro ὀιδῆαδ, adv. domum. Ab ὀιδος.
 Ὄιδῆαδῆς, ὦν, αἰ, ficus immaturæ, grossi La-
 conibus; Poll. Suid.

Ὄικῆδες, Dor. pro ὀικῆδες, adv. domum.
 Ὄικανόν, domesticum, Hes. Ab ὀικος.
 Ὄικάριον, u, τὸ, ædicula, cellula. Dim.
 Ὄικασιν, 3. plur. perf. ind. med. cum. v ἰφελκ-
 ab εἴωκα.
 Ὄικε, 3. sing. temporis et verbi ejusd.
 Ὄικεῖακός, ἦ, ὄν, domesticus, familiaris, Gl. V.
 Suid. Ab ὀικεῖος.
 Ὄικεῖον, τὸ, propinquitas, Thuc.
 Ὄικεῖοσπράγεια, ὦ, fut. ἴσω, privata mea negotia
 ago. Ex ὀικεῖος et πρῶσα.
 Ὄικεῖοσπράγεια, as, ἦ, cura suorum negotiorum,
 non alienorum. Ex ἰisd.
 Ὄικεῖος, εἰα, εἰον, domesticus, privatus; (2)
 familiaris, necessarius, necessitudine con-
 junctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis;
 (4) aptus, accommodatus. Ab ὀικος.
 Ὄικεῖοτης, ητος, ἦ, usus domesticus et consu-
 tudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas,
 cognatio, affinitas. A præc.
 Ὄικεῖοφώνως, adv. sua voce, suis verbis, R. Ex
 ὀικος et φωνή.
 Ὄικεῖω, ὦ, f. ὄσω, familiarem reddo, concilio;
 (2) adscisco, accommodo, concilio; (3)
 concilio, adjungo; (4) mihi vindico, meum
 esse contendo; ὀικεῖωμαι, familiaris reddo,
 adjungor, concilior. Ὄικεῖωσατο πρὸς αὐτὸν
 τὸς πολίτας, Plut. Τὴν γὰρ Ἄοιον καὶ τὰ ἐνοικεῖοντα
 ἔθνεα βάββαρα ὀικεῖοντο οἱ Πέρσαι, Per-
 σας sibi vindicant, Herodot. 1, 4. Τῶσαν γὰρ
 ἄν τὴν ἔξωθεν ἐκ οἰκῆνται Λυδοί, Lydi, Id. 1,
 94. Ab ὀικεῖος.
 Ὄικεῖωσαν, 3. pl. præc. imperat. act. contr.
 pro ὀικεῖωσασθαι, ab ὀικεῖω, habitō.
 Ὄικεῖωμα, ἄτος, τὸ, accommodatus, accommoda-
 tio. Ab ὀικεῖω.
 Ὄικεῖω, præc. part. act. Poet. pro ὀικεῖω.
 Ὄικεῖω, adv. familiariter, amice, benevole;
 (2) apte, accommodate, convenienter.
 Ὄικεῖωσις, εως, ἦ, familiaritas, conjunctio; (2)
 vindicatio, comparatio, acquisitio. Ἐξ ηδὲ
 πῶς, ἦ μέλτατα ὀικεῖωσιν τινὰ πρὸς τὴν δούλν,
 Theophrast. Ab ὀικεῖω.
 Ὄικεῖντι, 3. pl. præc. ind. Ἔολ. pro ὀικεῖσιν, ab
 ὀικεῖω.
 Ὄικεῖσιν, 3. pl. præc. ind. act. Dor. et Ἔολ. pro
 ὀικεῖσιν.
 Ὄικεῖστο, habitet, 3. sing. præc. opt. med.
 Ὄικεῖται, as, ἦ, familia, Ph. Ab ὀικεῖσται.
 Ὄικεῖτομα, domesticus sum, famulor, Hes.
 V. Eur. Alc. 437. Ab eod.
 Ὄικεῖτω, habitō. Τὸν ἀνάλιον ὀικον ὀικεῖτωσις,
 Eurip. Alc. 439.
 Ὄικεῖτης, u, ὄ, domesticus, verna, famulus,
 servus domesticus. Ab ὀικος.
 Ὄικεῖται, as, ἦ, familia, famulitium. A præc.
 Ὄικεῖταιός, ἦ, ὄν, familiaris, servilis; τὸ ὀικεῖταιόν,
 servitium seu famulitium domesticum, ipsi
 famuli. Ab eod.
 Ὄικεῖται, ἦ, ὄς, familia, ancilla; etiam mater-
 familias. Τὸ μὲν ὀικεῖται ἦδη, tu jam matrona
 facta es, Thucrotil. 18, 38. Ab eod.
 Ὄικεῖντας, habitantes, acc. plur. part. præc. act.
 Dor. pro ὀικεῖντας.
 Ὄικεῖς, εως, ὄ, famulus, servus domesticus;
 (2) domesticus; gen. Ion. οἰκῆος, dat. οἰκῆ,
 pl. οἰκῆς, acc. οἰκῆας. Ab ὀικος.
 Ὄικέω, ὦ, fut. ἴσω, habitō, domum habeo;
 (2) vivo, dego; ὀικέωμαι, ἴωμαι, habitor,
 incolor; part. οἰκῆμενος, factm. οἰκῆμῆν,
 quæ habitatur, habitabilis, pro Subst. orbis
 terrarum: Romanum imperium, terra Juda-
 ða. Τηλδὲ γὰρ οἰκῶ τὸν ἀγρόν, ruri, Aristoph.
 Nub. 138. Πολυμηλοτάταν ἔσαν οἰκῆς, Eur.
 Alc. 585. Καὶ τὰςθε Θῆβας ἐνκλειῶς οἰκῆσα-
 μεν, Id. Her. Fur. 272. Ab ὀικος.
 Ὄικῆος, Ion. pro ὀικεῖος, domesticus, privatus.
 Ὄικῆῖσθαι, præc. inf. med. Ion. et contr. pro
 ὀικεῖσθαι, ab ὀικεῖω, mecum facio.
 Ὄικῆμα, ἄτος, τὸ habitaculum. Ph. cella,
 cænatatorium; peculiariter Atticis lupanar,
 item carcer; pl. οἰκῆματα, habitationes,
 Gl. V. alieubi et de coribus avium; om-
 nino de quovis ædificio, et quicquid struc-
 tum et elaboratum est, ut turris, templum,
 &c. Ern. (2) τὴν θυγατέρα τὴν ἰωτῆ ἀτί-
 ευντα

σαντα ἐπ' οἰκῆματός, filiam suam cum prosti-
tuisset in lupanari, *Herodot.* 2, 126. Καθὼς
το ἐν οἰκῆματι, et ἀπὸ τῷ οἰκῆματός ἀνίσταται,
dicitur de meretrice quæ in lupanari que-
stum corpore facit, et quæ lupanar deserit,
Isæus 58. edit. *Steph.* Hinc
Οἰκηματικός, ἡ, ὄν, domesticus, *R.*
Οἰκηματίων, υ, τὸ, parva domus; cellula, *Gl.*
Vet. Ab eod.
Οἰκημένος, acc. sing. perf. part. pass. *Ion.* pro
ἠκημένον, a verbo οἰκίω, habitō.
Οἰκῆσαι, a. 1. inf. act. ab οἰκέω. Unde
Οἰκῆσιμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, habitabilis, τὸ οἰκῆσιμον,
carcer.
Οἰκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, *Ph.*
Οἰκητήριον, υ, τὸ, domicilium, *Ph.*
Οἰκητής, ἔ, ὁ, habitator, incolā.
Οἰκητικός, ἡ, ὄν, qui habitaculum seu sedem
sibi quærere solet. Ζῶα οἰκητικὰ μὲν, οἷον
ἀσπάλαι, μέλι, μύμηξ, μέλισσαι ἄλλα δι,
πολλά τῶν ἐντόμων, ἔ τῶν τετραπόδων, *Aristot.*
Hist. An. 1, 1. Ab οἰκητής.
Οἰκητός, ἡ, ὄν, habitabilis; (2) habitatus. Ab
οἰκέω.
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incolā, colonus. Ab eod.
Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι,
etiam domicilia avium, nidi. Ab οἰκος.
Οἰκικός, ἡ, ὄν, domesticus. A præc.
Οἰκίδιον, υ, τὸ, domuncula, parva domus, ædi-
cula, casa, gurgustium, tuguriolum, cel-
lula; aviarium, locus ubi animalia aluntur.
Dim. ab οἰκος seu οἰκίον.
Οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus. A præc.
Οἰκίζω, f. ίσων, præc. ὠκίαι, plusq. perf. ὠκίαι,
ædifico, struo, condo; (2) in ædibus seu
sede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloni-
am in locum mitto; pass. οἰκίζομαι
ἄρισται, 3. sing. perf. collocatus est; part.
ὠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur et de
ipsis incolis seu colonis, apud *Thucyd.* non-
nunquam et pro οἰκίῳ apud eundem.
Οἰκίσαι τι μίαν πόλιν, *Aristoph.* *Av.* 173. Ab
eod.
Οἰκίσις, ἡ, ὄν, domesticus. Ab eod.
Οἰκίον, υ, τὸ, domicilium; pl. οἰκία, domicilia,
sedes, nidi. Dim. ab οἰκος.
Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. verbi οἰκίζω. Unde
Οἰκίστις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloni-
æ.
Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula. Dim.
ab οἰκος. Unde
Οἰκίσκος, υ, ὁ, parva domus, vilis domus, cel-
lula, cubiculum; (2) aviarium, cors.
Οἰκισμός, ἔ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ.
Ab οἰκίζω.
Οἰκιστῶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστής.
Οἰκιστής, ητος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ,
R. Ab οἰκίζω. Unde
Οἰκιστής, ἔ, ὁ, idem, habitator, *Gl. V.*
Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A præc.
Οἰκιστικός, adv. qu. dic. more eorum qui ur-
bem condunt, vel coloniā deducunt, *Poll.*
sine exposit. Ab eod.
Οἰκογενής, acc. pl. contr. pro οἰκογενίας, ab
Οἰκογενής, έος, ὁ ἔξ ἡ, domi natus, vernaculus;
verna, *Ph.* Ex οἰκος et γίνομαι, nascor.
Τίττωσι δὲ ἀλεκτροῖδες οἰκογενεῖς τίνες δις τῆς
ἡμέρας, *Aristot.* *Hist. An.*
Οἰκοδόσπινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, ma-
trona, *Gl. V.*
Οἰκοδοσπιῶν, ὦ, fut. ἡσων, sum paterfamilias,
familiam rego, rem administro familiarem.
Uxores etiam οἰκοδοσπιῶν dicuntur, quasi
dominæ essent domicilii, 1 *Tim.* 5, 14. item
planetæ, quasi domini cælestis regionis,
Err. Ab
Οἰκοδοσπίτης, υ, ὁ, paterfamilias, herus. Ap.
Genethliacos, genituræ dominus, quem
præsidem domicilii vocant. Hinc
Οἰκοδοσπιτικός, ἡ, ὄν, ad heros seu patresfa-
milias pertinens; (2) homini frugī con-
veniens.
Οἰκοδομῆν, ὦ, fut. ἡσων, ædifico, domum struo;
οἰκοδομησάσθαι, aor. 1. inf. med. ædificare;
οἰκοδομημένος, perf. pass. ædificatus, structus.
Νεῦς ἡμῶς οἰκοδομῆν δεῖ λιθίνης αὐταῖς, *Aristoph.*

Av. 620. Οἰκίας οἰκοδομῆνοι καλὰς ἔ μι-
γάλας, *Plat.* Ab οἰκοδομος.
Οἰκοδομή, ης, ἡ, ædificatio, ædificium, struc-
tura. Ab eod.
Οἰκοδομημα, ἄτος, τὸ, ædificium. Ab eod.
Unde
Οἰκοδομησις, εως, ἡ, ædificatio, structura.
Οἰκοδομητικός, ἡ, ὄν, ad ædificationem perti-
nens; structorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδο-
μητικῆ, ης, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi do-
mos, architectonica. Ab
Οἰκοδομητός, ἡ, ὄν, ædificatus, exstructus; (2)
qui ædificari potest.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium structura;
(2) structura quævis, etiam viæ munitio.
Ab οἰκοδομος. Unde
Οἰκοδομικός, ἡ, ὄν, ad ædificatorem pertlnens;
(2) strueduram ædium peritus. Hinc ἡ
οἰκοδομική, sc. τέχνη, architectonica.
Οἰκοδομικός, adv. cx arte ædificatorius.
Οἰκοδομος, υ, ὁ, ædificator. Ex οἰκος et δέω.
Οἰκοθεν, adv. domo; (2) ex sc, ex suopte in-
genio, sua sponte, de suis. Ab οἰκος.
Οἰκοθ, adv. domi. Ab eod.
Οἰκοι, adv. domi. Idem et ab eod.
Οἰκομῆν, ας, ἡ, insanum ædificandi aut do-
mos emendi studium. Ex οἰκος et μαινόμεαι.
Οἰκόνδε, adv. domum. Ex οἰκος et δεῖ.
Οἰκονέμων, tragicis ὁ οἰκονόμος, *Steph.*
Οἰκονός, ὁ ἔξ ἡ, domesticus, *Pind.*
Οἰκονομία, ὦ, fut. ἡσων, rem familiarem admini-
stro, res domesticas dispenseo; (2) admini-
stro, rego, guberno; dispenseo, dispono,
constituo; (3) eleganter, callide machinor,
rationes scquor prudenter et solerter ex-
cogitatas ad aliquid efficiendum; item, de
spe, bene sustinere spem, respondeo bene
spei, *Err.* 'Ο νόμος πάντα οἰκονομῶ τὰ κατὰ
τὴν πολιτείαν, *Aristot.* Hinc
Οἰκονομητικός, ἡ, ὄν, æconomia peritus.
Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei
domesticæ administratio; (2) administra-
tio, distributio, dispensatio, dispositio, ut
scripti; in *Ser. Eccles.* ratio Dei qua in *V.*
et *N. T.* usus est in religione hominibus
tradenda.
Οἰκονομασής, ὁ, dispensator, gubernator, *V. L.*
Οἰκονομικός, ἡ, ὄν, pertinens ad dispensatorem
rei familiaris; (2) dispensandæ et tuendæ
rei familiaris peritus; (3) rei familiari
scrio intentus. Hinc ἡ οἰκονομική, ης, sc.
ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ,
æconomica. Ab οἰκονόμος.
Οἰκονομικός, adv. more dispensatorum; ad rei
familiaris tutelam apte.
Οἰκονόμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dispensator rei familiaris,
administrator domus; (2) administrator,
dispensator, villicus; (3) dicitur etiam de
magistratum generc, apud *Jos.*
Οἰκός, ἡ, τὸ, area domus; solum domus
destructæ.
Οἰκοποιός, ὦ, fut. ἡσων, domum struo, ædifico.
Ab
Οἰκοποιός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, proprie domus fabricator,
ædificator; at *Sophocli.* domi factus, domi
paratus. Ex οἰκος et ποίω.
Οἰκοσπείρα, ων, τὰ, vasa domestica, *Suid.* *Eust.*
Ex οἰκος et σπείρω.
ΟἰΚΟΣ, υ, ὁ, domus; (2) bona seu facultates;
(unde *ap. Jos.* accipiunt pro regno,
tetrarchia: sed potest esse reditus Lysaniæ,
Err.) οἰκοι πλανητῶν, domicilia, sedes ac re-
giones planetarum; οἰκοι, cellæ in balneis.
Οἰκός, *Ion.* pro ἰακός, vide οἰκός.
Οἰκοστία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, qu.
dic. domicenium. Ab
Οἰκός, υ, ὁ ἔξ ἡ, domi suæ cibum capiens,
suis sumptibus vivens; qui in domo patris
adhuc alitur. Miles qui sine stipendiis mi-
lita, *Plut.* in *Crasso.* Νυμφίος οἰκός, τος—
Οἰδὴν δέμενος προικός, *Menand.*
Οἰκοσπιτικόν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ
in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis
aut serpens in tecto conspiciatur. Ex
οἰκος et σκόπος.
Οἰκοσπῆς, έος, ὁ ἔξ ἡ, domi nutritus; verna,

vernaculus, alumnus, *Ph.* Ex οἰκος et
τρέφω.
Οἰκοσπείριον, υ, τὸ, scil. παιδίον, puer e verna
natus. Ex
Οἰκοσπείρις, υ, τὸ, verna, *Hes.* Vid. οἰκοσπείρις.
Οἰκοσπείριος, ἡ, ὄν, vernalis. *Gl. V.* vernalis. A
præc.
Οἰκοσπείρω, fut. ψω, verna sum, vernaliter lo-
quor, *ap. Sch. Aristoph.*
Οἰκοσπείρις, έος, ὁ, verna, servus vernaculus, e
parentibus servis dominatus. *V. Aristoph.*
Thesm. 433. Ex οἰκος et σπείρω.
Οἰκοσπείρανος, υ, ὁ, domi tyrannus, acerbus.
Οἰκομένη, ης, ἡ, sc. γῆ, vide οἰκέω. Hinc
Οἰκομενικός, ἡ, ὄν, ad orbem terrarum perti-
nens; (2) ex universo terrarum orbe col-
lectus, vel conveniens.
Οἰκομενός, ὦ, fut. ἡσων, domum custodio, domi
me contineo; (2) desideo, latito. Οἰκομενός
ἐν ἄσπῃ, *Plat.* Ab οἰκομένος. Hinc
Οἰκομενία, ἄτος, τὸ, assiduitas domestica, si
quis raro foras prodit.
Οἰκομενία, ας, ἡ, idem; (2) custodia domus; (3)
desidia, qua quis domi latitat, nec publica
negotia suscipit; (4) convictus domesticus,
ut conjugium, *Philo.*
Οἰκομενός, gen. pl. *Dor.* pro οἰκομενός, ab οἰκομένος.
Οἰκομενός, ἡ, ὄν, domi manere solitus; domes-
ticus. Ab eod.
Οἰκομενός, υ, τὸ, præmium, quod datur domum
custodienti, et rem familiarem adminis-
tranti, dum quis abest; οἰκομενός, crepundia
quæ matres infantibus domo relinquunt.
Ab eod.
Οἰκομενός, υ, τὸ, domi custodia insidens,
Tract.
Οἰκομενός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, domus custos; (2) rem fa-
miliarem providere curans et administrans;
(3) domi sedens, et negotia publica subter-
fugiens; (4) domesticus. Ex έρος.
Οἰκοφθορέω, ὦ, fut. ἡσων, domum seu familiam
pessundo, rem familiarem dilapido, vel cor-
rumpo quoquo modo rem familiarem aut
pacem domesticam;
Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familia versio, rei familiaris
dilapidatio. Ab
Οἰκοφθόρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, rem familiarem dilapi-
dans, domum pernicies. *Ph.* domi cor-
ruptor. Ex οἰκος et φθέρω.
Οἰκοφυλάκειω, ὦ, fut. ἡσων, domum custodio.
Οἰκοφυλάκειον, υ, τὸ, præmium pro custodia do-
mus. Ab
Οἰκοφυλάξ, ἄκος, ὁ ἔξ ἡ, custos domus.
Οἰκτιρίας, miseratus, a. 1. part. act. v. οἰκτιρέω.
Οἰκτιρημα, ἄτος, τὸ, misericordia, miseratio.
Ab οἰκτιρέω.
Οἰκτιρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Οἰκτιρησις, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτι-
ρέω, pro
Οἰκτιρέω, miseror; a. 1. ὠκτιρέω f. 1. οἰκτι-
ρέω sed invenitur et f. 1. οἰκτιρήσω imperat.
aor. 1. οἰκτιρέω, miserere; part. οἰκτιρίας,
miseratus, miseratus; οἰκτιρημα, sum mise-
rabilis. Οἰκτιρεῖ δ' ὦ νῆξ, παῖδα τὸν σὸν,
Soph. Aj. 510. Ἐγὼ μὲν οἰκτιρέω σε συμ-
φορῆς κακῶν, *Eur.* *Iph.* in *An.* 1364. Ab
οἰκτος.
Οἰκτιρίας, miserabilis, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.*
pro οἰκτιρίας, ab
Οἰκτιρίζω, et οἰκτιρίζωμαι, miseratorem excito,
lamentor. Οἰκτιρίζω τινά τινας, *Aristot.*
Οἰκτιρίας, ἡ, ὄν, miserabilis, ad miseratorem
commovendam aptus. Ab οἰκτος.
Οἰκτιρημός, ἔ, ὁ, miseratio, misericordia. Ab
οἰκτιρέω.
Οἰκτιρέω, υ, ὁ, miserans. Ab eod.
Οἰκτιρημα, ἄτος, τὸ, miseratio. Ab οἰκτιρίζω.
Οἰκτιρημός, ἔ, ὁ, oratio ad commovendam mi-
sericordiam composita. Ab eod.
Οἰκτιρησις, ίση, ίσων, valde miserabilis, maxime
miserandus. Hinc οἰκτιρησις, adv. et
Οἰκτιρησις, admodum miserabiliter. Ab eod.
ΟἰΚΤΟΣ, υ, ὁ, misericordia, commiseratio;
(2) ejulatus; οἰκτος, apud oratores, excita-
tionis misericordiae.
Οἰκτρός, adv. pro οἰκτρός, *Hom.*

Οικτιρίζεσθαι, ελεείσθαι, *Hes.* qu. dic. miserationem experiri, misericordiam sentire.
 Οικτρογός, miserabiliter gemo, *Hes.*
 Οικτρογός, ον, idem quod οϊκτικός. *A γός.*
 Οικτροκέλευθος, ον, misere vians, *Μαν.*
 Οικτρολογία, ας, η, vid. οϊκτισμός. *Ex λέγω.*
 Οικτρομέλαρος, ον, lugens in aëdibus, *Μαν.*
 Οικτρον, adv. miserabiliter, *Eur. Sup.* 104.
 Οικτρος, ρά, ρόν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus, miser; *οϊκτρος, adv.* miserabiliter. *Ab οϊκτρος.*
 Οικτροχρόω, ω, f. ήσω, miserabilia verba fundo. *Γκατρώσι S' υποκύπτοντες, την φωνήν οϊκτροχρόντες, Aristoph. Vesp.* 553. *A præc, et χρώ.*
 Οικτρος, adv. miserabiliter. *Ab οϊκτρος.*
 Οικώς, ος, οϊκώται, *Ion.* apud *Herod.* pro οϊκώσταις.
 Οικωφελής, έος, δ εξ ή, domui seu familiae utilis. *Ex οϊκος et ωφελίω.* Hinc
 Οικωφελία, ας, ή, frugalitas toti familiae utilitatem adferens.
 Οικωφελώς, adv. cum utilitate totius familiae.
 Οϊμα, άτος, τδ, impetus in aliquem. *Οϊμα λέντος έρχων, Il.* 16, 752. *Pro οϊμημα, ab οϊμάω.*
 Οϊμαι, contr. pro οϊμαι. *Οϊμαι γάρ οϊμαι (ζύν δ'ωδ' εϊρήσεται) ταύτης άπηλλάξαν σε πής δ'οφθαλμίας, spero, Aristoph. Plut.* 114.
 Οϊμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc sit οϊμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. *Ρηϊδίως οϊμησε μετά τετρανα πέλιαν, Il.* 22, 140. *Ab*
 ΟΙ^τMH, ης, ή, via, semita; (2) iter; (3) cantilena, scu modi cantilenæ.
 Οϊμημα, τδ, impetus qui in aliquem detur, *Hes.*
 Οϊμαι, heu mihi! (2) ο! *Ex δι et μοι pro έμοί.*
 Οϊμος, υ, δ vel ή, semita; (2) virga; (3) versus, *Suid.* (4) circulus, tibia vel radius rotæ, *Id.* *Ab οϊμη.*
 Οϊμηγή, ης, ή, ploratus, ejulatus, lamentatio. *Gl. V.* ululatus. *Τίν' άσδ' άκους άδ' άκροσά' οϊμηγάν τόν Άγαμέμνονα, accusat. Άγαμέμνονα pendet a nomine οϊμηγάν, casum verbii cognati regente, Soph. El.* 122. *Ab οϊμάω.*
 Οϊμηγμα, άτος, τδ, idem et ab eod. *Πίπτει σπός άδως μύριος οϊμηγμασι, Eurip. Bacch.* 1110.
 Οϊμάζω, f. ζω, et ζομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo; (2) defeo, deploro, ejulato et lamentis prosequor; οϊμάζει, vale, cum deestestatione, *Gl. V.* *Nün γάρ οϊμάζωι πάρα, Όρεσι, την σην ζυμοφοράν, Soph. El.* 790. *Ab οϊμοι.* Hinc
 Οϊμηκται, seu οϊμηκται, adv. cum ploratu et ejulatu.
 Οϊμηκτός, ή, όν, deplorandus, lamentabilis, lacrymabilis. *Ab eod.*
 Οϊμάζεις, a. 1. part. act. verbi οϊμάζω, ploro.
 Οϊμηκθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi ejusd.
 Οϊνα, ας, ή, Dor. pro οϊνη. *Διονύση οϊνα, Eurip. Phæn.* 236.
 Οϊναγωγός, έ, δ εξ ή, vinum vehens, vchendo vino aptus. *Ex οϊνος et άγω, veho.*
 Οϊνωδότης, υ, δ, qui capit columbas, quæ οϊνωδες vocantur. *Ex οϊνας et όηρα.*
 Οϊνώθη, ης, ή, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruscæ; (4) canthanthe herba; (5) avis quædam, *Aristot.* *Τόν πολύκαρπον οϊνώθηος είστω βότρυον, Eurip. Phæn.* 237. *Ex οϊνος et ήνωθς, flos.* Hinc
 Οϊνώθηος, ίνη, ιων, ex canthanthe factus. *Ph. οϊνώθηον, pampineum.*
 Οϊνωθίς, ίδος, ή, flos vitis, uva oriens.
 Οϊνωθος, έα, εον, pampineum, pampinaccus; (2) sarmentifitius. *Ab οϊνωθον.* Unde
 Οϊνωζω, f. ίσω, pampino, pampinos deccro. *Οι γάρ οϊόν τ' έσδ' πάντως οϊνωζέσιν τήμερον, Aristoph. Pace.* 1156.
 Οϊνώσιον, υ, τδ, viuinum. *Dim.* ab οϊνος.
 Οϊνωσίς, ίδος, ή, palmes, pampinus vitis:
 Οϊνωσον, υ, τδ, pampinus, vitis folium. *Ab eod.*
 Οϊνωσος, υ, δ, uveudo; Gaza, *ap. Theophr.*
 Οϊνώς, άδος, ή, locus vitibus consitus, vinea, *Hes.* (2) vino abundans; (3) avis quædam,

columba silvestris; vinago, *Gl. V.* "Εστδ εδ τδ μέγας, ή οϊνώς μεζών μεν περιερας, έλάτταν δε φατός, *Aristot.* *Ab οϊνος.*
 Οϊνωχθής, έος, δ εξ ή, vino gravatus, ebrius. *Ex οϊνος et άχθος.*
 Οϊνέλιον, υ, τδ, vinum oleo mixtum.
 Οϊνεραις, υ, δ, vinolentus, deditus vino.
 Οϊνεύομαι, vinum potō seu bibo; *ex Erotiano.*
 Οϊνέων, άνος, δ, cella vinaria, *Gl. V.* vinetum, *Gl. V.* *Ab οϊνος.*
 Οϊνέων, vitium, gen. plur. *Ion.* pro οϊνών, ab *οϊνη, ης, ή, vitis; οϊνας* Ionice vocant τες κύβες, tesseræ. *Ab eod.*
 Οϊνηγία, ας, ή, vini importatio. *Ex οϊνος et άγω.*
 Οϊνηρός, ρά, ρόν, vinosus, vinum redolens, vinarius. *Ab οϊνος.*
 Οϊνηρόσις, έως, ή, vasculum quo vinum hauritur. *Ex οϊνος et έρύω, haurio.*
 Οϊνός, άδος, η, vide οϊνός.
 Οϊνίζω, fut. ίσω, vinosum saporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo; quod potius οϊνίζεσθαι dicitur. "Εθεν άρ οϊνίζοντο κωρηκοιμώντες Άχαιοί, *Il.* 7, 472. *Οϊνον δέ μελίφρανα οϊνίζεσθαι, Il.* 8, 506. *Ab οϊνω.*
 Οϊνός, ίνη, ιων, vineus, e vino factus:
 Οϊνόςκος, υ, δ, villum. *Dim.* ab οϊνας.
 Οϊνηστρια, ον, τδ, sacrificium, in quo ephebi comam positori vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. *Ab eod.* Unde
 Οϊνηστρία, ας, ή, poculum vino repletum.
 Οϊνωδέραιον, vino gravis, *Od.* 10, 555.
 Οϊνωδέραιω, α, vino gravis sum. *Ab*
 Οϊνωδέρης, έος, δ εξ ή, vino gravis, ebrius, temulentus, vinolentus, *Gl. V.* *Il.* 1, 225. *Ex οϊνος et βάρος.*
 Οϊνωδερής, ές, vino madidus, *Ep.*
 Οϊνωδρώς, άπος, δ εξ ή, qui cum vino comeditur. *Ex οϊνος et βρώσικα, edo.*
 Οϊνόγαλα, ακτος, τδ, potus ex lacte et vino.
 Οϊνόγαρον, υ, τδ, garum vino mixtum.
 Οϊνωγυσέω, vinum gusto, potō. *Ex γυσέω.*
 Οϊνωδόςκος, υ, δ εξ ή, vinum capicns; epith. poculi. *Ex οϊνος et έξοχουμι.*
 Οϊνωδότης, Dor. pro οϊνωδότης, υ, δ, vini dator, Bacchi epith.
 Οϊνωδότηρα, ή, vini datrix, *Cyr.*
 Οϊνωδύστης, υ, δ εξ ή, vino potens, vinolentus.
 Οϊνώσις, έσσα, ές, vinosus. *Ab οϊνος.*
 Οϊνωθίω, α, vinum percolo. *Hinc*
 Οϊνωθνητής, υ, δ, qui vinum colat.
 Οϊνωθήρα, υ, δ, qui, qui vinum venator, planta nomen. *Ex οϊνος et ήθηρα.*
 Οϊνωθής, ίδος, ή, herbæ nomen. *Ab eod.*
 Οϊνωάχρη, ης, ή, vinosa, quasi vino scædens. *A κάχρη εξ vel καχρία.*
 Οϊνωληπτός, υ, δ εξ ή, vino obrutus, ebrius. *Ex λαμβάνω.*
 Οϊνωλογέω, α, dc vino loquor, vel uvas lego, decerpo. *Ex λέγω.*
 Οϊνωμάνης, έος, δ εξ ή, insano vini amore captus. *Ex οϊνος et μάνισμαι.*
 Οϊνωμελί, ίτος, τδ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum. *Ph.* mulsum.
 Οϊνωμήτωρ, ορος, ή, vini mater, vitis.
 Οϊνωσα, nigritum, acc. sing. ab οϊνωφ.
 Οϊνωσέθη, ης, ή, campus vini ferax, vinea. *In Epigr.* *Ex οϊνος et πέθον, campus.*
 Οϊνωπέδον, υ, δ, idem. *Ex iisd.*
 Οϊνωπέθω, gen. sing. *Ion.* pro οϊνωπέθω. *Ab*
 Οϊνωπέθος, υ, δ εξ ή, vini ferax. *Ex iisd.*
 Οϊνωπέπαντος, υ, δ εξ ή, in quo vinum maturuit; ut οϊνωπέπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. *Ex οϊνος et πεπαινομαι.*
 Οϊνωπίτης, έ, qui circumcirca vagis oculis investigat quod potet, *Steph.*
 Οϊνωπλάνητος, υ, δ εξ ή, quasi a vino errans, temulentus. *Ex οϊνος et πλανάω.*
 Οϊνωπληθής, έος, δ εξ ή, vino plenus, vini ferax. *Ex eod. et πλήθω.*
 Οϊνωπληξ, ήγος, δ εξ ή, vino percussus, ebrius; (2) ebriosus. *Ex eod. et πλήσω.*
 Οϊνωποιός, α, vinum facio. *Ab οϊνωποιός.*
 Οϊνωποιά, ας, ή, vini confectio. *Ab eod.*
 Οϊνωποιός, υ, δ εξ ή, qui vinum conficit, vini confector vel auctor. *Ex οϊνος et ποιέω.*
 Οϊνωποσία, ας, ή, vini potio. *Ex eod. et πόσις,*

οϊνωποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. *Πδ τοι άπειλά τες Τρώων βασιλείων ύπισχοο οϊνωποτάζω, Il.* 20, 84.
 Οϊνωποσία, α, fut. ήσω, idem.
 Οϊνωποστής, ήρος, δ, vini potor, *Od.* 8, 456
 Οϊνωποτής, υ, δ, idem. *Hinc*
 Οϊνωποτίς, ίδος, ή, vini potrix, bibacula.
 Οϊνωπτης, υ, δ, vini inspector; οϊνωπται, magistratus quidam Athenis. *Ex όπτομαι.*
 Οϊνωπωλέω, vinum vendo, *Aristot.* *Ab*
 Οϊνωπώλης, υ, δ, vini venditor. *Gl. V.* vinarius. *Hinc*
 Οϊνωπώλιον, υ, τδ, taberna vinaria.
 ΟΙ^τΝΟΣ, υ, δ, vinum; (2) forum et tabernæ in quibus vinum venditur.
 Οϊνωσπandos, υ, δ εξ ή, sacrum in quo vinum libatur. *Ex σπένδομαι.*
 Οϊνωσσόςος, vinum servans.
 Οϊνωτευκτος, υ, δ εξ ή, vino factus, a vino exortus.
 Οϊνωτρόπος, ον, vinifer, *Lyc.*
 Οϊνωτρόφος, ον, vinum gignens. *A τρέφω.*
 Οϊνωττα, ης, ή, placenta e melle et vino confecta: quasi ab οϊνώσσα, vinosa, ab οϊνωσ.
 Οϊνωφάγία, ας, ή, qui, qui dic. vini voratio. *Luc.* *Ex φαγέω.*
 Οϊνωφειής, έος, δ εξ ή, proclivis ad vini potum, vinosus. *Hes.* πάρονος. *A φέρομαι.*
 Οϊνωφληγία, α, vinosus sum, inebrior:
 Οϊνωφληγία, ας, ή, vinolentia, ebrietas:
 Οϊνωφληκτος, υ, δ εξ ή, ebrius, temulentus. *Ab*
 Οϊνωφληξ, ήγος, δ εξ ή, qui vino bullit, vinosus. *Ph.* temulentus. *Ex φληω.*
 Οϊνωφορέιον, υ, τδ, vinarium, *Gl. V.* *Ab*
 Οϊνωφορέω, α, fut. ήσω, vinum fero.
 Οϊνωφορέον, υ, τδ, diota. *Ph.* amphora vinaria. *Ab*
 Οϊνωφόρος, υ, δ εξ ή, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οϊνωφόρος κύλιξ. *Apud Lat.* etiam œnophorus pro vase vinario. *Gl. V.* οϊνωφόρον, vinarium. *Ex φέρω.*
 Οϊνωφύλαξ, άπος, δ εξ ή, vini custos.
 Οϊνωφύτων, υ, τδ, locus ubi vinum provenit, vitibus consitus, *Diad. Sic.* *A φύομαι.*
 Οϊνωχοσία, ας, ή, munus pincernæ. *Ab*
 Οϊνωχοσίω, fut. έσω, vinum fundo, sum pincerna. *Δι' οϊνωχούσιν, Il.* 20, 234. *Ab οϊνωχόςος.* Unde
 Οϊνωχόςος, α, fut. ήσω, idem; ένοχοσίη, 3. sing. imperf. *Il.* 4, 3, pro ένοχοσίη οϊνωχούσμαι, vinum mihi ministratur.
 Οϊνωχόςη, ης, ή, vas ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. *Ab οϊνωχόςος.*
 Οϊνωχόσημα, άπος, τδ, quod a pincerna infunditur. *Ab οϊνωχόςος.*
 Οϊνωχόςος, υ, δ, qui vinum infundit, pincerna. *Gl. V.* pocillator. *Ex χέω.*
 Οϊνωχρώς, άπος, δ εξ ή, vinum colore referens. *Ex χρώς.*
 Οϊνωχυτος, υ, δ εξ ή, cui vinum infusum est. "Ος μηδ οϊνωχύτω πάματος ήσθη, *Soph. Phil.* 714. *Ex χύω, fundo.*
 Οϊνωφ, σπος, έ, qui vini coloris est, rubicundus, purpureus, niger. *Ex όψις.*
 Οϊνώω, α, fut. έσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio; pass. οϊνώμαι, in vinum mutor; aor. 1. part. οϊνωθείς, in vinum mutatus; (2) inebrior; aor. 1. part. οϊνωθείς, inebriatus; perfect. sine augmento, οϊνωμίω, potus, *Gl. V.* temulentus, *Ph.* *Μήπως οϊνωθείσιν, έγιν ήσαντες εν ύμιν, Άλλήλους τρώσσητ, Odys.* 16, 292. *Ab οϊνω.*
 Οϊνωδής, έος, δ εξ ή, vinosus, vinum redolens. *Ab eod.* Unde
 Οϊνώων, άνος, δ, cella vinaria, *Philox.*
 Οϊνωπός, υ, δ εξ ή, vel οϊνωπός, ή, όν, qui uvas nigricantes colore referat, qui vicini coloris est. *Ex οϊνος et όψ.*
 Οϊνωσις, έως, ή, ebrietas. *Ab οϊνώω.*
 Οϊνωσιός, ή, όν, vinosus, vinarius. *Plut.* οϊνωπών, ex vino confectum. *Ab eod.*
 Οϊνωστρος, υ, δ, palus vel pedamentum vitis, *Hes.* *Ab οϊνω.*
 Οϊνωσσαν, acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. ab οϊνώω, aperio.
 Οϊνώστος, ον, solivagus, in solitariis locis vagans.

gans Epithetum Panis. Ex *οἶος*, solus, et βάλω.

Οἰόσιος, *ο*, δ *ξ* *η*, qui solitariam vitam agit.

Οἰόβότας, Dor. pro οἰόβότης, *ο*, δ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Hinc metaphr. (2) devius. (2) νῦν δ' αὖ φρενός γ' οἰόβότας, nunc mentis devius, Sophr. *Aj.* 615. Ex *οἶος* et βόσκα, pasco. Unde

Οἰόβωτος, *ο*, δ *ξ* *η*, ovibus pascendis aptus.

Οἰόβωκος, *ο*, δ, idem quod οἰόβότης.

Οἰόγυμος, *ο*, δ *ξ* *η*, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.

Οἰόζωνος, *ο*, δ *ξ* *η*, qui est sine comitatu; (2) latro; solus. *Ei* δ' ἄνδρ' ἐν οἰόζωνον αὐθόσης, Sophr. *Æd. Tyr.* 846. Ex *οἶος* et ζώνω.

Οἰόβην, *adv.* ab una tantum parte, seorsim: Οἰόβη, *adv.* solus, seorsim. Ab *οἶος*.

Οἰόκρωτος, *ο*, δ *ξ* *η*, unicornis.

Οἰόμαι, et οἰομαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, Ph. imperf. ἤμην, rchar; aor. 1. ἤσῃην, credidi, existinavi. Gl. Vet. apud poet. per dialysin οἰομαι, unde οἰοάμενος, aor. 1. part. med. ratus, suspicatus; pass. οἰοσθεῖς, suspicatus. Οἰοῦμαι βλάπτειν τι, Plato.

Οἰόν, *adv.* qualiter; qui, utpote, utputa, tamquam, Ph. quasi, verbi causa, exempli gratia, quam, ut. Οἰόν . . . προσέμειν ἄφρα, quam cito advenit, Sophr. *Trach.* 821. Ab *οἶος*.

Οἰοναεῖ, *adv.* tamquam, Ph. quasi, ac si.

Οἰονεῖ, *adv.* vcluti, quasi, tamquam. Ab *οἶον*.

Οἰονόμος, *ο*, δ, solus pascens. Ex *νέμω*.

Οἰοπέδη, *ns, η*, compes, pedica.

Οἰοπέδιλος, *ο*, δ *ξ* *η*, uno indutus calceo.

Οἰοπόκος, *ο*, δ *ξ* *η*, lanam ovillam habens.

Οἰοπολέω, *ω*, solitarius sum, in solitudine versor; (2) ovem pasco. Vide scq. Ποῖ οἰοπολέω ξανθὴν χραῖταν σείων, Eur. *Cyc.* 74.

Οἰοπόλος, *ο*, δ *ξ* *η*, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens; (3) deserta habitans. (3) οἰοπόλος δ' εἰμὲν, *Apoll. Rhod.* 4, 1322. Οἰοπόλος δαίμων, solivagus deus (Triton), *Pind. Pyth.* 4, 49. Ex *οἶος*, vel *οἶος*, et πόλις.

Οἶός, *οἶος*, solus. Οἶος ἐξ αἰμάχνης, solus ergo neci occubui, Sophr. *Aj.* 909.

Οἶόςος, *οἶος*, solus; (2) promptus, paratus, expeditus; idoneus, aptus, accommodatus, valens. Qui potest; item qui cupit, studet, affectat. οἶον τε, possibile, Gl. V. Hinc οἶος εἶμι, studeo, volo, paratus sum; οἶος ἦν αὐτῷ τὴν οἰκίαν ὑφαπτέειν, *Plat. in Alcibiad.* 17. *Ἐστὶ δὲ πάντα τὸ πάλως, οἶον βλάψαι τις εἰφουεῖς πρὸς τὴν σύλληψιν, *Aristot. Hist. An.* 10, 1, i. e. tale ut lædat. Τῆς γυναικὸς ἀποβαλῆσθαι τεύχραλον, οἶος μεταφίρειν τὰ σκεῖνα, *Theophrast. Char. περὶ Μικρολόγῳ* οἶος τί εἶμι, possum; ἐχθρὸν τε, non convenit; ἔδεν οἶον, cum infn. nil melius quam; οἶος ἄποτος, quicumque, qualiscumque; οἶα, οἶά γε, οἶα δὲ, utpote, quippe; οἶα, quemadmodum, sic, ita.

*Οἶος, *ovis*, gen. sing. ab *οἶος*, *ovis*. Hinc

*Οἶος, *ovillus*; οἶα δαρὰ, *pellis ovilla*.

*Οἶοφάγος, *ο*, δ *ξ* *η*, oves devorans, *Hes.* Ex *οἶος* et φαγεῖν.

Οἶοφρων, *ον*, solitarius. A φρήν.

*Οἶοχίτων, *ωνος*, δ *ξ* *η*, tunicam e lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, *Hes. Op.* 14, 489. Ex *οἶος*, vel *οἶος*, et χίτων.

Οἶώω, *ω*, fut. ὄσω, desolo, destruo, viduo; a. 1. pass. οἰώην, sine augm. ἠμυδ *Hom.* οἰωθῆναι, infn. destitui. Τεθῶν οἰώθῃ, *Il.* 6, 1. Ab *οἶος*.

*Οἶοπύσων, τὸ, ovillum fimum, *Poll.*

Οἶός, *οἶος*, vel *οἶος*, *οἶος*, *η*, *ovis*; acc. *οἶον* et *οἶον*.

Οἶοπτο, *πρωταῖν*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro οἶοπτο, ab οἶομαι.

Οἶος, *fer*, 2. sing. præ. imperat. act. v. *οἶω*.

Οἶοσθαί, fut. 1. inf. med. v. *οἶω* pro φέρω, *fero*.

Οἶοσύμης, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro οἶοσμεν, a verbo cod.

Οἶοση, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att. Ion.* et *Dor.* pro οἶοσμαι, a verbo eod.

Οἶοθα, *nostis*, 2. sing. prcf. ind. med. *per Syncr.* pro οἶδασθαι, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, ab εἶδω, scio.

*Οἶσθῆς, a. 1. part. pass. verbi ἵσθαι, *suspicio*.

Οἶσάκαρον, *ο*, τὸ, fructus seu granum viminis. Ex *οἶσός* et καρπός.

*Οἶσμα, τὸ, elatio, *Gaz.*

Οἶσομαι, fut. 1. ind. med. verbi *οἶω*.

Οἶσομοσθα, *feremus*, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro οἶσομέσθα.

Οἶσόν, *ο*, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

Οἶσός, *ω*, vel *οἶσος*, *ο*, δ, frutex quidam, vimen, salix, *Eust.* Alias οἶσῶ.

Οἶσων, 3. plur. fut. 1. ind. act. cum v.

Οἶσοφάγος, *ο*, δ, cesophagus, stomachus, gula. Ex *οἶσω* ab *οἶω* et φαγεῖν.

Οἶσπάτη, *ns, η*, sordes ovium, sordes lanarum, *Hes. Suid.* Ex *οἶος* et πατάω.

Οἶσπη, *ns, η*, idem.

Οἶσπότη, *ns, η*, idem.

*Οἶσάμενον, *ratum*, acc. sing. aor. 1. part. med. *Poet.* pro οἶσάμενον, ab οἶομαι.

*Οἶσόν, *ferendum* est. Ab *οἶσω*, *feram*.

*Οἶσῆμα, ἄπος, τὸ, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ab οἶσῆω.

*Οἶσῆτης, ἦρος, δ, sagittarius. Ab cod.

*Οἶσῆτης, *ω*, δ, idem et ab eod. *Rob.*

*Οἶσῆω, fut. *οἶσω*, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ἄλλ' ἄγ' οἶσῆσον Μνελάω κυδαλλίωσσι, *Il.* 4, 100. Ab οἶσός.

Οἶσῆκος, *ferax*: ab οἶσω, fut. verbi φέρω. Τὴν δὲ εὐκράσιαν τῶν ἄρων, τὴν τῶν φρονίμων οἰκίαν . . . Atticam feracem esse ingeniorum propter temperatum et acris temperamentum, *Procl. Comment. in Timæum Platonis*, 50, 12.

Οἶσῆκος, *adv.* ferendo, tolerando. Οἶσῆκος ἔχειν, *ferre*, *ferax* esse. Πατρίδα ἠγρησάμενος τὴν πλείονας εὐχρόντων πρὸς τὸ μανθάνειν οἶσῆκος ἔχῃσαν χώραν, patriam esse existimans regionem, quae plures studiosos et discendi cupidos haberet et comprobaret, *Jamblich. in Pyth.* 5. Hunc locum non intellexerunt interpretes et Kusterus. Vide οἶσῆκος.

*Οἶσοβόλος, *ο*, jaculator, *Ep.* Ab οἶσός et βάλλω.

*Οἶσοβόγμων, *ο*, δ *ξ* *η*, epith. pharetræ. A δέχομαι.

*Οἶσοδόνη, *ns, η*, pharetra.

*Οἶσοθήκη, *ns, η*, idem.

*Οἶσοκόμος, *ο*, δ, sagittas curans. Ex κομῆω.

Οἶσός, *η*, *ον*, qui ferri potest, tolerabilis. Gl. V. οἶσόν, *ferendum*. Ab οἶσω.

*Οἶσός, *ω*, δ, sagitta, jaculum. Gl. V. missile. Ab eod.

*Οἶσόςος, *ο*, δ *ξ* *η*, sagittas continens, sagittas in se habens. Epith. pharetræ; seu *subst.* pro ipsa. Ab ἔχω.

Οἶσράω, *ω*, f. ἦω, cæstro seu asilo agitor; part. aor. 1. οἶσράσας, furens, furibundus, cæstro incitatus. Ab οἶσρος. Unde

Οἶσράω, *ω*, fut. ἦω, cæstro agito, stimulo; pass. οἶσρέωμαι, cæstro agitor; οἶσρέθεις, a. 1. part. cæstro percitus, furore agitatus. Ἐκ δὲ Θάλασσης Οἶσρῆι, prosilit, *Theoc.* 6, 28. Νῦν δ' Ἄρης οἶσρῆθῆς ἐξέλιτο ἵππιον ἀμέραν, *Sophr. Trach.* 653.

Οἶσρῆδον, *adv.* more eorum qui cæstro agitantur; furiose. Ab cod.

Οἶσρῆδίντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi οἶσρέω.

Οἶσρῆεις, *ήσσα*, *ήεν*, cæstro percitus; furiosus, insanus, *Nonn.* Ab eod.

Οἶσρῆλῆσῖα, *ας, η*, stimuli cæstri, quibus aliquis agitur, furor. Ex οἶσρος et ἐλασία.

Οἶσρῆλάτω, *ω*, fut. ἦω, cæstro agito. Gl. V. cxagito; pass. οἶσρῆλατῆσθαι, cæstro exerceri, furore agitari. Ex οἶσρος et ἐλαίω.

Οἶσρῆλάτος, *ο*, δ *ξ* *η*, cæstro agitatus. Ab *ήσῆω*.

Οἶσρῆμα, ἄπος, τὸ, cæstrum, stimulus qui quis velut cæstro agitur; (2) furor ipse, furiosa incitatio. Ab οἶσρέω. Unde

Οἶσρῆσις, *εως, η*, stimulatio: pl. οἶσρῆσις, insani mulierum amores, *Suid.*

Οἶσρῆσῶ, *ω*, fut. ἦω, cæstro exagito, stimulo. Ex οἶσρος et βάλλω.

Οἶσρῆδίντος, *ο*, δ *ξ* *η*, qui ab cæstro ictus in gymnasium agitur et rotatur, *Æsch. Pr.* 594. (2) vehementer a ventis agitatus. A δίνω.

Οἶσρῆδίντος, et οἶσρῆδόντος, *ον*, idem. A δόντω.

Οἶσρῆμῆς, *ης*, idem quod οἶσρῆμῆς, *Sibyl.*

Οἶσρῆμῆς, *ας, η*, furor, *Ph.*

Οἶσρῆμῆς, ἦρος, *ο*, δ *ξ* *η*, cæstro ictus, furore percitus, qui cæstro vcl furore agitur. Gl. V. furiosus. Τῆς οἶσρῆμῆς ἄλλος ἰνάχου κόρης, *Sophr. El.* 5. Ex seq. et πλῆσσω.

Οἶσρῆμῆς, *ο*, δ, cæstrus, *Ph.* tabanus, asilus; (2) furor, insaniam; (3) irritatio, cupiditas vchemens. Βοηλάτην μύσπα, κινήτηρον, οἶσρον καλλῖον αὐτῶν οἱ Νεῖλω παῖδες, *Æschyl. Suppl.* 313.

Οἶσρῆμῆς, *ο*, δ *ξ* *η*, cæstrum seu stimulum ferens; ad Venerem et lasciviam incitans.

Οἶσρῆω, *ω*, cæstro stimulo; instigo, *Suid.* Ab οἶσρος. Unde

Οἶσρῆδης, *ίος*, *η*, *ξ* *η*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium redolens: Οἶσρῆρος, *ήδως, η*, idem quod οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ο*, δ, idem, Gl. V.

Οἶσρῆω, *ω*, *ήν*, *ήν*, cæstro agitatus, furiosus. Οἶσρῆω, *ας, η*, salix; vimen, *Ph.* Hinc Οἶσρῆω, *ήν*, *ήν*, salignum, vimineus.

Οἶσρῆωκος, *ο*, δ, qui salices vcl vimina contextit. Ex οἶσρῆω et πλέω, *necto*.

Οἶσρῆωκος, *ω*, δ *ξ* *η*, idem. Ex ἔργον.

Οἶσρῆον, *ο*, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab οἶσρῆω, *ns, η*, ovium sordes, fimum. Ab οἶσρῆω.

Οἶσρῆρος, *ω*, τὸ, sordes ovium red

'Ολιγότης, πτος, ή, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.
 'Ολιγοσμία, ας, ή, contemptus; (2) dedecus. Ex ὀλίγος et τιμή.
 'Ολιγοστοκία, ώ, f. ήσω, paucos pario; (2) raro pario;
 'Ολιγοστοκία, ας, ή, paucus seu rarus partus. Ab
 'Ολιγοστόκος, υ, ο ε ή, raro et paucos pariens. 'Ολιγοστοκά ἐπι τὰ σπλάγχνα, διὰ τὸ ζωοποιεῖν σαΐζεται δὲ μάστιγα ταῦτα διὰ τὸ μέγιστος, Aristot. Ex ὀλίγος et τίσινα.
 'Ολιγοστόχος, υ, ο ε ή, rarus habens pilos. Ex ὀλίγος et Φρίξ.
 'Ολιγοστροφος, υ, ο ε ή, paucis cibo contentus. Ex ὀλίγος et στροφή.
 'Ολιγοῦδος, υ, ο ε ή, parum aquæ habens, parum aquosus; (2) pauca aqua contentus; ὀλιγοῦδοστος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλίγος et ὕδωρ.
 'Ολιγοῦλος, υ, ο ε ή, parum materiæ habens. Ex ὀλίγος et ὕλη.
 'Ολιγοῦπνία, ή, parcus somnus. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ ἑσπρία, καὶ ὀλιγοπνία, καὶ ὀλιγοπνία, Iamblich. in Vita Pythag. 16. Ab
 'Ολιγοῦπνος, υ, ο ε ή, qui exigui somni est. 'Ολιγοῦπνοστας ἦν διὰ φροντίδα καὶ πόνος, Arriani de Rebus Hisp. 74.
 'Ολιγοφαγία, ή, parcus cibus. Ab
 'Ολιγοφάγος, υ, ο ε ή, inedax, Gl. Vet.
 'Ολιγοφιλία, ας, ή, amicorum paucitas.
 'Ολιγοφόρος, υ, ο ε ή, ut ὀλιγοφόρος οἶνος, vinum quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλίγος et φέρω.
 'Ολιγοφρονος, υ, ο ε ή, pusillanimis. Ex φρόνη.
 'Ολιγοφύλλος, υ, ο ε ή, pauca habens folia. Ex ὀλίγος et φύλλον.
 'Ολιγοχρόα, ώ, parum refundo, exiguo cum fenore refundo. Ab
 'Ολιγοχρόος, contr. ὀλιγοχρός, υ, ο ε ή, parum refundens, parum fructificans; Comp. ὀλιγοχρόεστος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλίγος et χρέω, fundo.
 'Ολιγοχρηδία, ας, ή, paucitas fidium seu chordarum. Ex ὀλίγος et χροή.
 'Ολιγοχρημῆσια, ας, ή, paucitas pecuniæ, paupertas. Ex ὀλίγος et χρέματα.
 'Ολιγοχρόνιος, υ, ο ε ή, exiguo temporis spatio durans. Gl. V. temporalis.
 'Ολιγοχρονος, ο ε ή, idem.
 'Ολιγοχύλος, αν, parum succi habens.
 'Ολιγοψύχια, ώ, fut. ήσω, cum animo pusillo.
 'Ολιγοψυχία, ας, ή, pusillanimitas, Gl. V.
 'Ολιγοψυχος, υ, ο ε ή, pusillanimis, Gl. V. Ex ὀλίγος et ψυχή.
 'Ολιγώα, ώ, in paucos redigo, imminuo; ὀλιγώομαι, ἔμαι, ad paucos redigo, imminuor; aor. 1. ὀλιγώην. Ab ὀλίγος.
 'Ολιγώα, ώ, fut. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, supersedo, Gl. V.
 'Ολιγώειν τῶν καθήκοντων τῶν φίλων, Xen. Ab ὀλιγώομαι. Hinc
 'Ολιγώρησις, εως, ή, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.
 'Ολιγώρεια, ας, ή, idem. Ab
 'Ολιγώρεια, υ, ο ε ή, qui aliquid parum curat, negligens, incuriosus. Ex ὀλίγος et ἄρα.
 'Ολιγώρεια, adv. negligenter, contemptim.
 'Ολιγώρεια, minor; qu. ab ὀλίγος, pro ὀλίγος.
 'Ολιζία, ώ, minorem reddo, minuo, Hes. ubi ὀλιζέται, μειώται, ὀλιγύται. Ab eod.
 'Ολιζων, υ, ο ε ή, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.
 'Ολιζός, ή, αν, totus, universalis. Ab ὅλος.
 'Ολικῶς, adv. plane, universe, omnino.
 'ΟΛΙΣΒΟΣ, υ, ο, penis coriaceus.
 'Ολισθαίνω, labor, lapsus, labefio, Gl. V. 'Απ' ὀρθραλοῦ βολάν "Ελλος ὀλισθαίνει, Mus. 1, 95. Ab ὀλισθος.
 'Ολισθαίνω, ώ, f. ήσω, idem et ab eod.; (2) pene-tro; (3) evado, effugio. 'Εκ δὲ οἱ ήσπερ ὀλισθεν, excidit, Pl. 20, 470. 'Ολισθε θῖων, 23, 774. Οὐ γὰρ τι βέλους διὰ σαρκὸς ὀλισθεν, Theoc. 25, 230. (3) πικνοῖσι δόλοισι ὀλισθησά θανάτου, Ομηρ. Cyneg. 4, 451.
 'Ολισθησις, ήσσω, ήν, lubricus. Ab eod.

'Ολισθημα, ἄτος, τὸ, lapsus, casus. Gl. V. lap-sio. Ab ὀλισθαίνω.
 'Ολισθηρής, gen. sing. f. g. Ion. pro ὀλισθηρῆς, ab
 'Ολισθηρός, ρῆ, ρόν, ad labendum proclivis; (2) lubricus, Gl. V. (3) proclivis ad aliquid. Ab ὀλισθος.
 'Ολισθηρῶς, adv. lubrice.
 'Ολισθησῶς, aor. 1. part. act. Æol. pro ὀλισθη-σῶς, ab ὀλισθηρῶς, labor.
 'Ολισθησις, εως, ή, idem quod ὀλισθημα.
 'Ολισθητικός, ή, αν, lubricandi vim habens, lu-bricans. Ab ὀλισθαίνω.
 'Ολισθηγματόν, ώ, mentis compositio non sum. Ex ὀλισθος et γνώμη, sententia.
 'Ολισθησῶν, labare facio. Gl. V. labefacio.
 'ΟΛΙΣΘΟΣ, υ, ο, lapsus in lubrico; casus.
 'Ολικαδικός, ή, αν, ad onerariam navem perti-nens. Ab ὀλικῶς. Unde
 'Ολικάδιον, υ, τὸ, navicula oneraria. Dim.
 'Ολικαδοχρῆσις, navium unctor, Man. Ab ὀλικῶς et χρέω.
 'Ολικαία, ας, ή, cauda. 'Ἐπὸ ταύρου ὀλικαίην ψαί-ρυσαι, radunt caudam tauri; affixæ sunt sub cauda tauri, Nicand. Theriaca, 122. Κάπτες ὀλικαίη, Apoll. Rhod. 4, 1614. Ab ἔλικω.
 'Ολικαίον, υ, τὸ, vas in quo pocula abluuntur, Poll. idem quod ἐλικήιον. 'Ἐπαρῆζατο χειρὶ νηῖν ὀλικαίον, Apoll. Rhod. 1, 1313. Ab ὀλικῶς. Unde
 'Ολικαίως, αία, Ion. αία, αίων, qui trahitur.
 'Ολικῶς, ἄδος, ή, proripit, navis oneraria, sed interdum de aliis dicitur.
 'Ολικεῖον, υ, τὸ. Vide ἐλικήιον.
 'Ολικεύς, εως, ο, qui retia trahit, Hesych. Ab ἔλικω.
 'Ολικία, ώ, navem traho, trado. Ab
 'Ολική, ής, ή, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut statera in alteram partem. Ph. pondus; item drachma. Ab ἔλικω.
 'Ολικήεις, ήσσω, ήν, ponderosus. Ab ὀλικῶς.
 'Ολικήιον, υ, τὸ, Ion. pro ὀλικεῖον, lignum in in-fima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apoll. Ab ἔλικω.
 'Ολικήσις, εως, ο ε ή, caudatus, sive tractu se colligens, ut serpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab eod.
 'Ολικμος, υ, ο ε ή, glutinosus, lentus, qui, dum extenditur, trahi non rumpi solet. Ab eod.
 'Ολικιον, υ, τὸ, gubernaculum seu clavus navis. Ab eod.
 'Ολικιον, υ, τὸ, labrum amplum, magnus cra-ter. Ab eod.
 'Ολικός, ή, ο, tractus; (2) sulcus, proprie et tropic; (2) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, omninoque aqua maris; (5) aqua-ductus; (6) moles, pondus; (7) syrma scorpionum, vestium, &c. (8) totumque adeo cujusvis animalis hominisque corpus; (9) nomen insecti et herbæ; Adject. attractorius. Sed fere in compositis tantum.
 'Ολικω τμητοῖς, lora equorum. Τμητοῖς ὀ-λικῶς ἐγκύρσαι, implicari loris, Soph. Elect. 863. 'Αμφιδύμους ὀλικῶς, geminos testiculos, Orprian. Cyneg. 2, 192. Ab ἔλικω.
 'Ολλαν, pereas, 2. sing. a. 2. conj. med. Ion. et Pœt. pro ὀλλσαι, ab ὀλλωμι, pro ὀλλω, perdo.
 'Ολλυμένοιο, gen. sing. part. pras. pass. Ion. pro ὀλλωμένοιο, ab
 'ΟΛΛΥΜΙ, vel ὀλλωμι, perdo, amitto; (2) per-do, perniciem adfero, perimo; ὀλλωμαι, perdor, pereor; f. 1. ὀλλωμαι, 2. ὀλλω, perdam; aor. 1. ὀλλωσαι, perdidici; perf. ὀλλωμαι, perii; ὀλλωην, interii, Ph. aor. 2. med. ὀλλωμαι, perii; ὀλλωμαι, f. 2. ὀλλεται, peribit. Παῖδ' ὀλλσαι τὸν ἄριστον; Pl. 24, 242.
 'Ολλμῶς, ή, ο, mortarium. Ab ὀλλωμι.
 'Ολλμῶκος, υ, ο, mortariolum, Dim. ab eod.
 'Ολλμοτοῖος, υ, ο ε ή, mortarium artifex. Ex ὀλλωμι et τοῖος.
 'ΟΛΜΟΣ, υ, ο, mortarium, pilum, Ph. (2) pars tibiarum, ligula; (3) truncus corporis a cer-

vice usque ad coxendicem; item poculi ge-nus; metaphor. stupidus.
 'Ολογαράματος, υ, ο ε ή, plene scriptus, non per siglorum captiones aut compendiosa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος et γράμμα.
 'Ολογραφεῖω, ώ, fut. ήσω, integrum scribo. Ex eod. et γράφω.
 'Ολόγραφος, υ, ο ε ή, propria manu exaratus. Ex iisd.
 'Ολόδακτύλος, αν, meris dactylis constans.
 'Ολόεις, ήσσω, αν, exitialis. Ab ὀλλωμι.
 'Ολοεργός, υ, ο ε ή, maleficus, Hesych. (2) mor-tem seu interitum adferens. Ex ὀλλωμι et ἔργον.
 'Ολόης, dat. pl. Ion. pro ὀλοαῖς, ab ὀλόος.
 'Ολοθήριον, υ, τὸ, genus tubaris spongiosi et marini, Aristot. Plin.
 'Ολόθρευσις, εως, ή, perniciæ illatio, delatio, occisio. Ab ὀλοθρέω.
 'Ολοθρευτής, ή, ο, exterminator, qui perniciem adfert, exitiosus, occisor. Ab eod. Hinc
 'Ολοθρευτικός, ή, αν, perimens, perdens.
 'Ολοθρέω, f. εύω, perdo, everto, exitium ad-fero, vasto. 'Ολοθρέω τὰ πρωτότοκα, Heb. 11, 28. Ab ὀλοθρέω.
 'Ολοῖατο, pereant, 3. pl. a. 2. opt. mcd. Ion. pro ὀλοντα, ab ὀλλωμι.
 'Ολοῖος, υ, ο ε ή, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὀλόος.
 'Ολοῖος, ή, αν, idem, Hesych. ubi dat. pl. fœm. ὀλοῖωσι. Vide Clarke II. 1, 342.
 'Ολοίστροχος, υ, ο ε ή, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος et ἄστροχος.
 'Ολοκαρπτεῖω, idem quod ὀλοκαρπτεῖω, Sibyl.
 'Ολοκαρπῶν, ώ, f. ήσω, totum adoleo, in holo-caustum offero; ὀλοκαρπόμενον, quod totum offertur; 3. pl. f. 1. ind. pass. ὀλοκαρπώ-σονται, consummabunt. Ex ὅλος. Hinc
 'Ολοκαρπωμα, ἄτος, τὸ, holocaustum.
 'Ολοκαρπωσις, εως, ή, idem et ab eod.
 'Ολόκαυσον, υ, τὸ, holocaustum, quod totum cremari solebat. Gl. V. adoitum. Ex ὅλος et καίω.
 'Ολοκαυτέω, ώ, f. ήσω, totum comburo, totam victimam cremo.
 'Ολοκαυτίζω, fut. ήσω, idem. Ab
 'Ολόκαυτος, υ, ο ε ή, totus crematus, totus combustus. Ex ὅλος et καίω.
 'Ολοκαυτώα, idem quod ὀλοκαυτέω aor. 1. ὀλω-καυτώσασα ὀλοκαυτώσαν τῆς ταύρας, tauros combusserunt totos. Hinc
 'Ολοκαυτώμα, ἄτος, τὸ, victima seu hostia quæ integra comburitur.
 'Ολοκαυτώσις, εως, ή, sacrificium in quo vic-tima tota crematur. Gl. V. flagrantia, holo-caustoma. Ab eod.
 'Ολοκλήρεια, ας, ή, integritas omnium partium alicujus rei. Ph. integratio. Ab
 'Ολόκληρος, υ, ο ε ή, integer, totus, univer-sus; (2) nullo vitio laborans, non vitiosus. Ph. integer, ut ὀλόκληρον, integrum, solidum; item ὀλοκλήρως, asse, idem; ut κλη-ρονομία ἐξ ὀλοκλήρως, hæreditas ex asse, seu in solidum. Γίνεται τέκνα ὀλόκληρα ἐκ καλο-βῶν, Aristot.
 'Ολόκλημος, υ, ο ε ή, integras tibias habens et nulla ex parte mutilas. A κνήμη.
 'Ολοκωνίτις, et 'Ολοκωνίτις, ἴδος, ή, olus quoddam silvestre, Ηιερ.
 'Ολόκοπος, ο ε ή, totus concisus. Ex κόπτω.
 'Ολόκυκλος, ο ε ή, epith. lunæ plenæ.
 'Ολοκυμπής, εως, ο ε ή, totus lucidus. Ex ὅλος et κύμω.
 'Ολόλιθος, υ, ο ε ή, totus lapideus, totus e lapidibus factus.
 'Ολολύγη, ής, ή, clamor mulierum sacrifican-tium, jubilatio; (2) ululatus. Gl. V. eju-latus;
 'Ολόλυγμα, ἄτος, τὸ, idem;
 'Ολολυγμός, υ, ο, ululatus, ejulatus. Gl. V. ὀλολυγμός ἀγορῶν, rusticorum jubilatio;
 (2) clamor mulierum sacrificantium, jubi-latio. (2) ὀλολυγμός ἔται, Eurip. Or. 1137;
 'Ολολύγῶν, υ, ο, clamor ranarum marium fœminas ad coitum evocantium; (2) eju-latus;

latus; *Aristol.* (3) avis quædam solitaria, acredula, vel ulula. *Ph.* ulula, strix. Ab
 *ΟΛΟΑΥΤΖΩ, f. ζω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulcibus; júbilo, exulto. *Ολόλευαν *Θυγατέρες*, *Odys.* 3, 450.
 *Ολοῦνται πᾶν δῶμα, *Eur.* *El.* 698. Vide *Err.*
 *Ολομελής, *έος*, δ ζή ή, qui membris est integris, omnibus membris constans. *Gl. V.* integer. Ex ἄλος et μέλος. Hinc
 *Ολομελής, *ας*, ή, integra natura et constitutio alicujus rei, quæ nihil ipsi deest.
 *Ολοθος, *υ*, δ ζή ή, fimo scatens. Ex ὄθος.
 *Ολοτο, *perierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἄλοτο, ab ἄλλυμι.
 *Ολονυκτίας, *adv.* per totam noctem. A νύξ.
 *Ολοσφραγίς, *υ*, δ ζή ή, cursui perniciosus; epith. scopuli, *an. Theoc.* Ex ἄλος et σφραγίς. Vid. *Err.*
 *Ολοός, ή, *adv.* perniciosus, exitiosus. Ab ἄλλυμι.
 *Ολοόφροσι, *dat.* pl. ab
 *Ολοόφρων, *ονος*, δ ζή ή, pernicioosa consilia agitant, perniciosus. Ex ἄλος et φρήν.
 *Ολοόφρων, *ονος*, δ ζή ή, qui animo universa agit, qui omnium curam gerit; (2) omniscius; nam aliqui pro ἄλοόφρων legunt ἄλοόφρων, *Il.* 16, 630. Ex ἄλος et φρήν.
 *Ολοσφόρος, *υ*, δ ζή ή, totus purpureus, totus ex purpura. Ex ἄλος et πορφύρα.
 *Ολόπτερος, *υ*, δ ζή ή, cujus univcrsum corpus pennis tectum est; (2) cujus alæ non sunt scissæ, qui alas continuas habet. Ex ἄλος et πτερόν.
 *ΟΛΟΠΤΩ, *fut.* ψω, vello, decortico. *Ολοψας δὲ βίηφι, *Call. Hymn. in Dian.* 77.
 *Ολόσπρος, *υ*, δ ζή ή, triticum integrum, seu quod integrum coctum est.
 *Ολοσρίζει, *adv.* radice, radicitus. Ab
 *Ολοσρίζω, *υ*, δ ζή ή, qui cum tota radice est, v. gr. erutus. Ex ἄλος et βίζα.
 *Ολος, *δ*, vel ἄλος, itcm ἔλδν, idem quod Θελός, atramentum scpiæ, *Err.*
 *ΟΛΟΣ, ἔλδν, ἄλον, totus, integer; (2) solidus; (3) univcrsus, omnis: est *ælati* posterioris. Hinc τὸ ἄλον, *υ*, univcrsus, rerum univcrsitas, summa rei; at ἄλον, *adv.* omnino. (Hinc Lat. *solutus* et *solidus*.)
 *Ολοσπρίκος, ή, *ον*, totus ex serico, *R.*
 *Ολοσιαλοκάλλωμος, *δ*, indoctus tibicen, *Steph.*
 *Ολοσπύγρος, *υ*, δ ζή ή, totus ferreus.
 *Ολοσπυδής, *έος*, δ ζή ή, totus detractus. *Hes.* ubi pl. ἄλοσπυδαίς. Ex σπύω.
 *Ολοσπονδίδος, *ον*, epith. versus, qui totus e spondice constat, ut *Il.* 11, 130.
 *Ολόσπον, *υ*, τὸ, herba quasi tota ossea, sed per antiphrasin quum tota mollis sit. Ab
 *Ολόσπος, *υ*, δ ζή ή, totus osseus, ex osse solido constans. Ex ἄλος et σπόν, *ος*.
 *Ολοσθήμων, δ ζή ή, totus stamineus, *Poll.*
 *Ολοσφύατος, *υ*, δ ζή ή, mallo ductus seu fabricatus, solidus. *Hes. Plin.* Ex σφύρα.
 *Ολοσφυσήλατος, *υ*, δ ζή ή, idem.
 *Ολοσφυσητος, *υ*, δ ζή ή, in *Erigl.* idem.
 *Ολοσφύριος, *υ*, δ ζή ή, idem.
 *Ολοσφύριος, *υ*, δ ζή ή, idem et ex iisd.
 *Ολοσφύριον, τὸ, massa solidi, v. gr. ferri.
 *Ολοσφύριον, *ας*, ή, integritas, consummatio; (2) crassa et confusa descriptio. Ab
 *Ολοσφύριος, *έος*, δ ζή ή, integer, plenus, consummatus; (2) extremus, summus. Ex ἄλος et χείρ, (vel et ἔχω, *Err.*)
 *Ολοσφύριος, *adv.* omnino, penitus, prorsus, plane; (2) confuse, generatim; *δλοσφύριεσον*, *adv.* majori apparatu, majoribus copiis.
 *Ολόσφριος, *ον*, simplex, non e variis partibus vel segmentis consutus, *Plato*.
 *Ολόσφρονος, *υ*, δ ζή ή, mariscus, juncus omnium maximus et crassissimus.
 *ΟΛΟΣΧΟΣ, *υ*, δ, pediculus pomi; *Nic.*
 *Ολοσώματος, *υ*, δ ζή ή, ad totum corpus perti-nens. Ex σώμα.
 *Ολοτελής, *έος*, δ ζή ή, plane absolutus, prorsus finitus, perfectus, integer. A τέλος.
 *Ολότης, *ητος*, ή, integritas, totum. Ab ἄλος.
 *Ολότροπος, *υ*, δ ζή ή, totius modi, totus.
 *Ολοτρόπος, *adv.* omnino.

*Ολότροχος, *ον*, rotundus, v. gr. lapis. A τρέχω.
 *Ολῆμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ἄλλυμι, pro ἄλῃαι, *perdo*.
 *Ολοφλυκτίς, ἴδος, ή, pustula.
 *Ολοφάνος, *ον*, totum perimens, *Nic.*
 *Ολόφυγδος, *υ*, δ, pustulosus, (qu. ἄλοφυγδος, a φλύξω, *Err.*) *Ρηγνυμένων ἄλοφυγδῶ δὴφουσι ποσσι χίμισπλα, discutit pustulosas permioncs in talis natas, postquam ruptæ sunt, *Nic. Ther.* 682.
 *Ολοφυγδών, ἴδος, ή, pustula; quod et ἄλοφυγδών. Μήκντι ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ἄλοφυγδῶνα φύσης, *Theocr. Idyll.* 9, 30.
 *Ολοφύδων, ή, *ον*, lugubris, luctuosus, *Il.* 5, 683. Ab
 *Ολοφύξω, *fut.* ξω, lugeo, lameitor.
 *Ολοφύνης, *έος*, δ ζή ή, totus, absolutus in natura sua, omnibus partibus plenus. Ex ἄλος et φυή.
 *Ολοφυκτίς, ἴδος, ή, pustula; qu. ἄλοφυκτίς.
 *Ολόφυλος, *ον*, integer, *Suid.*
 *Ολοφύμωδός, *υ*, δ, ejulatus, ploratus. Ab
 *ΟΛΟΦΥΡΑ, *lameitor*, ejulo, ploro; (2) deploro, commiseror; ἄλοφύραμενος, *aor.* 1. med. lameatus; *pass.* ἄλοφύρεθίς, idem. *Αχιλλεύς ἄλοφύρεται υἱός Ἀχαιῶν, *Il.* 11, 655. Hinc
 *Ολόφύρεσι, *εως*, ή, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio.
 *Ολοφυστικός, ή, *ον*, ad lamenta seu lamentandum proclivis.
 *Ολοφυστικός, *adv.* lamentabiliter.
 *Ολόφύτον, τὸ, sinapi Persicum, *Steph.*
 *Ολοφύων, τὸ, vafraamenta, versutia. Πάντα δέ ται ἔρεω ἄλοφύων τῶο γέροντος, *Odys.* 4, 410. Εἶτα ἐπιφύρασα τὸ μάλιστα ἄλοφύων τῶ γέροντος, *Eustath.* (ad locum *Homeri* supra laudatum) 1502, 8. edit. Rom.
 *Ολοφύωσις, *υ*, δ ζή ή, exitialis; (2) versutus, improbus; ἄλοφύωια, vafraamenta, versutia. Ex ἄλλυμι et φύω, *homo*.
 *Ολόφωσις, *υ*, δ ζή ή, plena voce canens. Ex ἄλος et φωνή.
 *Ολόχμαλος, *ον*, totus ex ære.
 *Ολόχροος, *contr.* ἄλοχρος, *υ*, δ ζή ή, toto corpore unum colorem habens. Ex χροία.
 *Ολόχρυσος, *υ*, δ ζή ή, totus ex auro factus, ex auro solido factus; (2) totus auro inductus, *Jos.*
 *Ολόψυχος, *ον*, sincerus, candidus, integer animo. A ψυχή.
 *Ολοψύχως, *adv.* toto animo, bona fide.
 *ΟΛΠΗ, *ης*, ή, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, et alicubi vinarium.
 *Ολπής, ἴδος, ή, idem.
 *Ολυμπία, *ας*, ή, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympicus celebratur, et certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab *Ολυμπιος.
 *Ολύμπια, *ον*, τὰ, ludi Olympiaci, qui quinto anno celebrabantur. Ab eod.
 *Ολυμπιάζει, *adv.* ad Olympiam.
 *Ολυμπιαθεν, *adv.* ex Olympia, de Olympia.
 *Ολυμπιακός, Olympiacus, *Ar.*
 *Ολυμπίας, *υ*, δ, Olympias, venti nomen. Ab *Ολυμπιος.
 *Ολυμπιάς, ἄδος, ή, victoria, seu palma certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, sive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus mensibus; (cum quindecim diebus, *Err.*) (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.
 *Ολυμπιάσι, *adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab *Ολύμπια.
 *Ολυμπιακός, ή, *ον*, Olympicus. Ab eod.
 *Ολυμπιονίκης, *υ*, δ, victor in Olympiis. Ex ἄλυμπια et νικάω, *vincto*.
 *Ολύμπιος, *υ*, δ, Olympium incolens; (2) cœlestis. Ab *Ολυμπιος.
 *Ολυμπόνδι, *adv.* in Olympum, in cœlum.
 *ΟΛΥΜΠΟΣ, *υ*, δ, Olympus, mons Macedoniae altissimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.
 *Ολυμβύξω, *fut.* άωα, caprifico. Ab
 *ΟΛΥΝΘΟΣ, *υ*, δ, grossus, ficus immatura; (2) nomen urbis in Thessalia.

*Ολυμβοφασίω, *ω*, grossos seu abortus fero. Ab
 *Ολυμβόφορος, *υ*, δ ζή ή, grossos ferens. Ex ἄλυνθος et φάω.
 *ΟΛΥΡΑ, *ας*, ή, semen medium inter frumentum et hordeum, olyra. *Gl. V.* spelta. *Ph.* far, ador, siligo; *Il.* 5, 196. Hinc
 *Ολυρίστis, *υ*, δ, ut *δλυρίστis ἔγκρυφίαις*, subcinericius panis, siliginous.
 *Ολώδης, *έος*, δ ζή ή, ater, vel turbidus. Ab ἄλδς, pro Θελός.
 *Ολώσιος, *τα*, *ιον*, perniciosus. Ab ἄλλυμι.
 *Ολωλε, *perdidit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄλλε, ab ἄλλυμι.
 *Ολως, *adv.* prorsus, omnino, totaliter, integre; (2) in summa; (3) sane. Ab ἄλος.
 *Ομαδελφος, et
 *Ομαιμιος, idem quod ἑμαιμιος, *Pind.*
 *Ομαδέυis, in unum cogo et coæcerno, *Hes.* ubi ἑμαδέυis, ἀβροίξιν. Ab ὄμας. Unde
 *Ομαδέω, *fut.* ἴσω, tumulturo; ὀμαδέσθαι, 3. pl. a. 1. strepitum excitatur. *Μηστήρες δ' ὀμαδέσαν ἀνὰ μίσγαρα σκιάνας*, *Od.* 1, 365.
 *Ομάδος, *υ*, δ, multitudo; (2) tumultus, strepitus, quem multitudo excitat. (2) ἑμαδος δ' ή, *Il.* 2, 96. Ab ὄμας.
 *Ομαιμις, ἴδος, ή, soror. Ex ὄμος et αἷμα.
 *Ομαιμιος, *υ*, δ ζή ή, consanguineus; (2) frater vel soror. (2) ἔκυν ὀμαιμιος χῆρ' καταντίον θανόν; *Soph. Antig.* 512. Ex iisd.
 *Ομαιμόνιστος, ὀμαιμόνεστρα, consanguinitate propinquior. *Comp.* ab ὀμαιμῶν.
 *Ομαιμόσινη, *ης*, ή, consanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὀμαιμιος. Unde
 *Ομαιμόσνης, *ητος*, ή, consanguinitas, *Gl. V.*
 *Ομαιμίων, *ονος*, δ ζή ή, consanguineus; (2) frater. (2) κἀκεῖ τὸ πᾶν ὄμο σπείμα σὸν ὀμαιμόνων, *Soph. Trach.* 1147. Ex ὄμος et αἷμα.
 *Ομαιμχμία, *ω*, f. ἴσω, simul milito, simul bellum inco, simul jaculor:
 *Ομαιμχμία, *ας*, ή, *Ion.* ὀμαιμχμία, *ης*, ή, societas belli, confœderatio. Ab
 *Ομαιμχμος, *υ*, δ ζή ή, arma consocians, fœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὄμῃ et αἰχμή, hasta, bellum.
 *Ομακοσίον et ὀμακόδιον, *υ*, τὸ, auditorium commune. *Vox Pythag.* Ex ὄμῃ et ἀκούω.
 *Ομάλλης, *έος*, δ ζή ή, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὀμαλός. Unde
 *Ομαλία, *ας*, ή, planities, *Gl. V.*
 *Ομαλλίζω, *fut.* ἴσω, planum reddo, complano, lævigo. *Gl. V.* plano, æquo, hostio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis sum. *Μᾶλλον γὰρ δὲ τὰς ἐπιθυμίας ὀμαλλίζειν, ἢ τὰς ἀσίας*, *Aristol.* ὀμαλλισμένοι πόλις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, *Isocr.* Ab eod. Hinc
 *Ομαλλισμός, *υ*, δ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronuntiatio.
 *Ομαλλιστής, ἥρος, δ, ὀμαλλιστής, paviculæ.
 *Ομαλλιστρα, *ας*, ή, hostorium, *Gl. V.*
 *Ομαλλιστρον, τὸ, idem et ab eod.
 *Ομαλλιδεγμος, *ον*, glaber, lævis. Ab ὀμαλός et ἔγμα, *pellis*.
 *Ομαλόν, τὸ, planities, *Theoc.*
 *Ομάλος, ή, *ον*, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὄμῃ. Hinc
 *Ομαλότης, *ητος*, ή, æqualitas, æquabilitas; planities, *Gl. V.*
 *Ομαλῶν, idem quod ὀμαλλίζω, ὀμαλῶν, a. 1. inf.
 *Ομαλώω, idem, *Gl. V.* Ab eod.
 *Ομαλώω, *adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, sine discrimine, nullo excepto; (3) sedate. Ab eod.
 *Ομαρτάξω, *confrico*, *Hom.*
 *Ομάρται, 3. sing. pres. imperat. act. ab
 *Ομαρτήω, *ω*, fut. ἴσω, squoro, eo una cum, comitor. *Ομαρτήωσις Διὸς ὀμάρται, *Hesiod. Op.* 674. Οἶδ' ὀμαρτήωσί σοι, *Eur. Iph. in Tau.* 1211. Ab
 *Ομαρτήω, *adv.* simul, una; *Il.* 5, 656. Ab ὄμῃ et ἄρω, scu αἶρω.
 *Ομαρτήωσις, *secuta*, *aor.* 1. part. act. f. g.
 *Ομάς, ἄδος, ή, multitudo, omnes simul. *Gl. Vet.* summa universitas. Ab ὄμῃ.
 *Ομασπίς,

Ὁμογενέτης, ορος, ὁ, frater. Πρὸς ἕμῳ ὁμογενέ-
ταρα, Eurip. Phœn. 168.
Ὁμογλωττεύω, ὦ, f. ἴσῃ, eadem lingua utor. Ab
Ὁμόγλωττος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui eadem lingua uti-
tur, qui ejusdem linguæ est. A γλώττα.
Ὁμογνήσιοι, germani, Ph.
Ὁμόγοντος, ὤ, δ ἕ ἡ, consanguineus, Nonn.
Quasi ὁμογένητος.
Ὁμόγονος, ὤ, δ ἕ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμό-
γονος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγονοι θεοί,
Penates, vel Dii gentilitii; quasi ὁμογένιος,
per Sync. Πρὸς θεῶν ὁμογνῶν, Soph. Œd.
Col. 1333. Ex ὁμός et γένος.
Ὁμογνωμονία, ὦ, fut. ἴσῃ, ejusdem sum senten-
tiæ, consensio, adsentio. Gl. V. ὁμογνωμο-
νεῖν, concordare.
Ὁμογνωμόνως, adv. æque, eodem animo.
Ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, consensus. Ab
Ὁμογνωμόνως, ονος, ὁ ἕ ἡ, qui ejusdem est sen-
tentia; Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμός et
γνώμη.
Ὁμόγονος, ὤ, δ ἕ ἡ, germanus. Ex ὁμόγονα,
quæ ejusdem sunt generis. Ex ὁμός et γέ-
νημα.
Ὁμόγραμματος, ὤ, δ ἕ ἡ, iisdem lineis circum-
scriptus. Ex ὁμός et γραμμή.
Ὁμογραφέω, pari modo, h. e. iisdem literis
scribo verbum aliquid, Vox Gramm. A
γραφέω.
Ὁμόδενιος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui ejusdem lecti seu
strati participes est, conjux. A δέμνω.
Ὁμόδημιος, ὦ, fut. ἴσῃ, aggrego et accom-
modo me civibus meis; civilem me gero.
Ab
Ὁμόδημος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui ejusdem populi est,
popularis, gentilis; (2) qui cum populo
facit, qui ad populi mores se componit.
Ex ὁμός et δῆμος.
Ὁμόδαιτος, ὤ, δ ἕ ἡ, eodem victu utens, idem
vitæ genus sequens; Gl. V. contubernalis,
convictor. Ex ὁμός et δαίτα.
Ὁμόδογματίστει, ὦ, ejusdem sum sententiæ, idem
sentio. Ex ὁμός et δόγμα.
Ὁμόδοξος, ὦ, idem. Περὶ τῶν ὁμόδοξοῦσι,
Theophr.
Ὁμόδοξία, ας, ἡ, eadem opinio, consensus opi-
nionum; (2) par gloria. Ab
Ὁμόδοξος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui ejusdem opinionis
est; (2) pari gloria præditus, R. Ex ὁμός
et δόξα, opinio, gloria. Hinc
Ὁμόδοξως, adv. aequali gloria.
Ὁμόδοξότης, ὤ, δ ἕ ἡ, cenæ participes seu so-
cius. Ex ὁμός et δόρον.
Ὁμόδουλος, ὤ, δ ἕ ἡ, conservus, conserva.
Ὁμόδρομιος, ὦ, una curro; (2) concurro, Phil.
Ex ὁμός et δρόμος. Hinc
Ὁμόδρομία, ἴση, μίση, ἡ, concursus, pugna.
Ὁμόδρομος, qui una currit, comes cursus.
Ὁμόδυνάμιος, ὤ, δ ἕ ἡ, æque potens, R. Ex
ὁμός et δύναμις.
Ὁμόθενία, ejusdem gentis sum. Ab
Ὁμοθένης, ἑός, ὁ ἕ ἡ, ejusdem generis seu na-
tionis; Gl. V. ὁμοθένης, congenilis. 'Ex
γὰρ δυοῖν ἕκ ὁμοθενῶν ἐγγενέες, Herodot. 1, 91.
Ex ὁμός et ἕθος, gens. Hinc
Ὁμοθενία, ας, ἡ, gentilitas, cognatio, partium
corporis inter se consensio, Hippoc.
Ὁμόθενος, ον, ejusdem gentis.
Ὁμοιότης, ἑός, ὁ ἕ ἡ, qui ejusdem speciei est,
ejusdem generis. Ex ὁμός et εἶδος. Hinc
Ὁμοιότης, ας, ἡ, speciei similitudo, formæ
convenientia.
Ὁμοιότης, adv. eadem, similitudo.
Ὁμοεικής, ἑός, ὁ ἕ ἡ, τὸ ὁμοεικής, quod eodem
septo cœretur, iisdem ædibus habitans.
Ex ὁμός et ἕκκος, septium.
Ὁμοείσιος, ὤ, δ ἕ ἡ, eundem larem habens,
contubernalis. Ex ὁμός et εἶσιος.
Ὁμοζήλια, ας, ἡ, par studium. Ὁμοζήλια τῆς
καλοκάγαθίας, probitatis et honestatis par
studium, Joseph. Maccab. 13.
Ὁμοζήλιος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui unum idemque æmu-
latur; (2) concors.
Ὁμοζυγῆς, ἑός, ὁ ἕ ἡ, qui sub eodem jugo est,
conjux, conjunctus. Ex ζυγός.
Ὁμοζυγος, ὤ, δ ἕ ἡ, idem, Gl. V.

Ὁμοζυγῶν. ferio æqualibus intervallis. Τὴν
εἰρησῖαν ἔχ ὁμοζυγῶντες, Heliod. Œthiop. 2.
Ὁμόζυξ, ὕγιος, ὁ ἕ ἡ, idem; ὁμόζυγοι, juges.
Gl. V. juncti, bini.
Ὁμοίθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum
consensio, concordia. Ab
Ὁμοίθης, ἑός, ὁ ἕ ἡ, qui eorundem morum est,
qui similibus est moribus. Gl. V. similis,
consuetus, solitus. Ex ὁμός et ἕθος.
Ὁμοθέλαμος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui simul et in eodem
thalamo habitat, contubernalis.
Ὁμοθεμένιος, una fructior. A θάμος, fructer.
Ὁμόθεν, adv. ex eodem loco; (2) ex propin-
quo; (3) ex eodem genere. (1) ἔμην ἀμ-
ἄμφω, ἔδ ὁμόθεν, Apoll. Rhod. 1, 90. (3) οἷς
ὁμόθεν εἶ, quibus propinqua es, sanguine
juncta es, Soph. Elect. 157. Ab ὁμός.
Ὁμοθεός, ὤ, δ ἕ ἡ, pariter Deus, una vel sim-
mul Deus, ejusdem divinitatis consors.
Ὁμόθηλος, ὤ, δ ἕ ἡ, collactaneus, cognatus.
Ὁμόθηρος, ὁ ἕ ἡ, venationis socius, Call.
Ὁμόθιξ, ἕρος, similes pilos habens; epith.
equi. Vide ὄπιχτες.
Ὁμόθρονος, ὤ, δ ἕ ἡ, ejusdem throni consors.
Ὁμόθροος, ὤ, δ ἕ ἡ, unum idemque loquens,
concors, consensiens.
Ὁμόθυμῶδον, adv. uno animo, una mente,
concordi voluntate, unanimiter; (2) uni-
versim, una, pariter, simul, Ph.
Ὁμόθυμία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab
Ὁμόθυμος, ὤ, δ ἕ ἡ, unanimis, concors.
Ὁμοίεζω, similis sum. Ab ὕμοιος.
Ὁμοίην, similem, accusat. sing. f. g. ἴση. pro
ὁμοίαν.
Ὁμοίηκτος, ον, simul incipiens. Ab ἄρχομαι.
Ὁμοίος, similis, omnibus communis; omni-
bus æque perniciosus; omnibus æque mo-
lestus, instans. Σὺ γῆρας τεῖρε ὁμοίον, te
senectus atterit omnibus æque molesta, Il.
4, 315. Ab ὕμοιος, similis, vel potius ab ὁμοῖ,
simul, et ἴσῃ, ab εἶμη.
Ὁμοίνος. Vide ὁμόνοος, Ep.
Ὁμοισθαῖρος, ἑός, ὁ ἕ ἡ, æque gravis, Suicer. A
βάρος.
Ὁμοίσιος, ὤ, δ ἕ ἡ, simili victu utens.
Ὁμοισίωτος, ὤ, δ ἕ ἡ, idem.
Ὁμοισθλαστῆναι, similiter germinare, germine
convenire.
Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis similitudo. Ab
Ὁμοιογῆς, ἑός, ὁ ἕ ἡ, qui similis vel prope
ejusdem est generis. Ex ὁμοιος et γένος.
Ὁμοιογενῶς, adv. simili genere. A præc.
Ὁμοιοιδής, ἑός, ὁ ἕ ἡ, qui similis vel prope
ejusdem est speciei. Ex ὁμοιος et εἶδος.
Ὁμοιόθριξ, ἕρος, ὁ ἕ ἡ, idem quod ὁμόθριξ.
Ὁμοιοκαρπῆς, ὦ, similes fructus gigno. Ab
Ὁμοιοκαρπος, ὤ, δ ἕ ἡ, similes habens fructus.
Ὁμοιοκαταληκτικῶς, similiter desino.
Ὁμοιοκατάληκτος, ὤ, δ ἕ ἡ, similiter desinens.
Ex ὁμοιος et καταλήγω. Hinc
Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulæ.
Ὁμοιοκλήθης, ὤ, δ ἕ ἡ, hordeo similis. Ex
ὕμοιος et κριθή, hordeum.
Ὁμοιολεπτομέρης, ὁ ἕ ἡ, in partes tenues simi-
lesque divisus, ap. Sch. Aristot. A μέρος.
Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, similia verba.
Ex ὁμοιος et λόγος.
Ὁμοιομερεια, ας, ἡ, similitudo partium, partes
similes. Vox Anaxag. Lucret. homœomeria.
Ab
Ὁμοιομερῆς, ἑός, ὁ ἕ ἡ, constans ex partibus
similibus, partes habens similes. Ex μέρος.
Ὁμοιομοσίος, ὤ, δ ἕ ἡ, similis et ejusdem essen-
tia. Ex ἴσῃ.
Ὁμοιομορφος, ὤ, δ ἕ ἡ, similem formam ha-
bens, R. Ex μορφή.
Ὁμοιον, similitudo; adv. similitudo; ὁμοια,
adv. cum dat. perinde ut, pariter ac.
Ὁμοιοσίος, ὤ, δ ἕ ἡ, similis essentia, similem
essentiam habens. Ab ἴσῃ.
Ὁμοιοπαθῆια, ας, ἡ, adfectuum similitudo, si-
miles adfectus, naturæ similitudo.
Ὁμοιοπαθῆως, ὦ, fut. ἴσῃ, similitudo adficio,
iisdem mihi sunt adfectus, eadem natura
sum. Ὁμοιοπαθῆναι τινι, Aristot. Ab
Ὁμοιοπαθῆς, ἑός, ὁ ἕ ἡ, cui similes sunt adfec-

tus, iisdem adfectibus obnoxius, item simi-
lis naturæ. Ex ὕμοιος et πάθος.
Ὁμοιοπαθῶς, adv. similibus adfectionibus.
Ὁμοιοπίστος, ὤ, δ ἕ ἡ, ejusdem fidei. A πίστις.
Ὁμοιοπρεπής, ἑς, similiter ornatus. A πρέπι.
Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejusdem esse personæ.
Ὁμοιοπροσωπος, ὤ, δ ἕ ἡ, ejusdem personæ,
Gramm. A πρόσωπον.
Ὁμοιοπτερος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui similes habet pen-
nas; ὁμοιοπτεροι, qui sunt æqualis dignitatis
et atatis, Hes. A πτερόν.
Ὁμοιοπτώτως, ὤ, δ ἕ ἡ, similiter cadens, si-
miles casus habens. A πτώω, vel πίπτω.
Ὁμοιοπτώτως, adv. iisdem casibus.
Ὁμοιοτύπος, ὤ, δ ἕ ἡ, tritico similis.
Ὁμοιος, οἴα, οἴον, similis; (2) par, æqualis; ali-
quando et ὁμοῖος. Ab ὁμός.
Ὁμοιόθετος, ὤ, δ ἕ ἡ, idem significans. Ex
σημα.
Ὁμοιόσκουσ, ὤ, δ ἕ ἡ, simili cultu seu habitu
utens. Ex σκευή.
Ὁμοιόσμος, ον, ore similis. Ex ὕμοιος et σῆμα.
Ὁμοιοσύνηκτος, ὤ, δ ἕ ἡ, similis et ejusdem
constructionis. Ex συντάσσω.
Ὁμοιοσχημομένως, adv. ejusdem figuræ sum, eum-
dem habitum servo. Ab
Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ ἕ ἡ, qui ejusdem figuræ
est, conformis. Ex ὕμοιος et σχῆμα.
Ὁμοιοσχημόνως, adv. eadem forma. A præc.
Ὁμοιοσχήτης, ἑός, ὁ ἕ ἡ, simili celeritate præ-
ditus, æque velox. Ex ταχύς.
Ὁμοιοσχημῶς, adv. simili celeritate. A præc.
Ὁμοιοτέλειον, ὤ, δ ἕ ἡ, similem clausulam ha-
bens, similiter desinens. A τελευτή.
Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo; item æqualitas,
paritas, Gl. V. Ab ὕμοιος.
Ὁμοιότονος, ον, similem tonum habens.
Ὁμοιότονος, adv. simili tono.
Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, similis et idem prope mo-
dus; (2) morum similitudo. Ab
Ὁμοιοτροπος, ὤ, δ ἕ ἡ, qui similis et ejusdem
modi est; (2) similibus præditus moribus,
ejusdem ingenii.
Ὁμοιοτρόπως, adv. eodem modo.
Ὁμοιοτύπως, ἑ, δ ἕ ἡ, simili forma expres-
sus.
Ὁμοιόσιος, ὤ, δ ἕ ἡ, similis naturæ, similem
essentiam habens. Ab ἴσῃ.
Ὁμοιοφῆρος, ὤ, δ ἕ ἡ, similiter germinans. Ex
φῆρα.
Ὁμοιοφωσος, ὤ, δ ἕ ἡ, similem vocem habens.
Ex φωνή.
Ὁμοιόχρεια, ας, ἡ, similitudo coloris.
Ὁμοιόχρονος, ον, qui est ejusdem intervalli, du-
rationis, temporis; epith. pedum, ut Dac-
tylus, et Anapæstus.
Ὁμοιοχρόματος, ὤ, δ ἕ ἡ, colore similis. A
χρῶμα.
Ὁμοίως, ὦ, fut. ἴσῃ, adsimilo, similem reddo;
(2) comparo, confero; ὁμοίωμα, adsimilior;
ὁμοιωθῆναι, aor. 1. similis factus sum; inf.
ὁμοιωθῆναι, Poet. ὁμοιωθῆμεναι, exæquari.
Alicubi et ὁμοίω, similis sum. Τὴν ὁμοίω-
σάμεν τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ; Marc. 4, 30.
Ἄσπρος ὁμοιωθῆναι, Eurip. Hel. 139. Ab
ὕμοιος.
Ὁμοιωθῆμεναι, adsimilatum esse, a. 1. inf. pass.
Dot. pro ὁμοιωθῆναι, ab ὁμοίω.
Ὁμοίωμα, ὄπος, τὸ, similitudo; simulacrum,
figura expressa ad alicujus similitudinem.
Ab ὁμοίω. Hinc
Ὁμοιωματικός, ἡ, ὄν, similitudinem significans,
ut ὁμοιωματικὸς ὄνομα, nomen similitudinis.
Ὁμοίως, adv. similiter, simili modo, perinde,
pariter, æque; (2) tamen, nihilominus.
(2) τὴν εἰρήνην συνθέμενοι, καὶ ὁμοίως ἀνταπα-
ξάγοντες, qui cum pacem peperigerit nihil-
ominus in aciem descendatis, Demosth.
pro Corona. Ab ὕμοιος.
Ὁμοιωσις, ἑός, ἡ, similitudo, simulacrum, effig-
ies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum
res similitudine explicatur. Ab ὁμοίω.
Ὁμοιωτής, ἑ, ὄν, qui rerum simulacra imitatur
et exprimit. Ab eod.
Ὁμοιοκαπνός, ὤ, δ ἕ ἡ, ad eundem fumum sive
focum degens cum aliis, contubernalis.

Ὁμοκόπος, υ, δ ζ η, idem præsepe vel eandem mensam habens, commensalis. Ex ὁμός et κάπη, *μαεσερε*.
 Ὁμοκάτοικος, υ, δ ζ η, sub eodem tecto habitans.
 Ὁμοκλήθεος, ον, comes itineris, viæ.
 Ὁμοκέντρος, υ, δ ζ η, idem centrum habens. A κέντρον.
 Ὁμοκλήω, vel ὁμοκλέω, ᾠ, fut. ἴσω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμοκλειον, imperf. minabatur, et Ἰου. ὁμοκλήσασκεν, 3. sing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἄμα ἴππους ὁμοκλήσαντες, *Soph. El.* 714. Ab
 Ὁμοκλή, ης, η, exhortatio cum vociferatione, increpato et comminatione. A κλέω.
 Ὁμοκλήσια, ας, η, consortium, *Gl. V.* Ab
 Ὁμοκλήσιος, υ, δ ζ η, cohæres, particeps.
 Ὁμοκλήσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi ὁμοκλέω, *μίνον*.
 Ὁμοκλήστρα, ης, bellica, *Lyca.*
 Ὁμοκλήτης, ηρος, ε, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.
 Ὁμοκλήτης, υ, δ ζ η, simul vocatus cum alio. Ex ὁμῶ et καλέω.
 Ὁμοκλινής, εος, δ ζ η, simul accumbens mensæ, *Νοηπ.* ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμῶ et κλίνω.
 Ὁμοκλινος, υ, δ ζ η, qui eodem lecto est; (2) qui eadem mensa fruitur. Ex *iisd.*
 Ὁμοκλίτος, υ, δ ζ η, eodem tecto utens, simul manens cum alio. Ab
 Ὁμοκόλιος, υ, δ ζ η, uterinus frater. Ex κοίλια.
 Ὁμοκοίτια, ας, η, concubitus. Ab
 Ὁμοκοίτιος, υ, δ ζ η, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans. A κοίτη.
 Ὁμόλεκτρος, υ, δ ζ η, idem; (2) eandem conjugem habens. (2) Ζηνός ὁμόλεκτρον κάρω, eandem conjugem cum Jove habens, *Eur. Or.* 476. (1) εἰ τὸνδ' ἀπακτείνειν ὁμόλεκτρος γυνή, *Id. Ibid.* 507. Ex λέκτρον.
 Ὁμόλεξια, ης, consensus. A λέγω.
 Ὁμόλεχος, υ, δ ζ η, conjux.
 Ὁμολογία, ᾠ, fut. ἴσω, consentio, adsentior; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, *Gl. V.* (3) præ se fio; (4) conditiones, v. gr. pacis, accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, affirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celebros, gratias ago, per Heb. *item* deprecor; aor. 1. ὁμολόγησα, confessus sum, *Gl. V.* pass. ὁμολογῆσαι, concessum est, convenit; part. ὁμολογῆμενος, quod in confesso est, consentaneum; aor. 1. part. ὁμολογηθεὶς, votivus, *Gl. V.* perf. ὁμολογημένον, confessum, *Gl. V.* et sine augmento ὁμολογημένον, conductum, *Gl. V.* ὁμολογηται, constat, *Ph.* 3. sing. perf. Ὁμολογῶ σοι καπαλώσειν, *Thuc.* πρὸς σε, *Plato.* μετὰ τῶν βαρβάρων, *Æschin.* Ὁμολογηθῆναι πλεῖστοι οἰκᾶδε ἐμέ, *Plato.*
 Ὁμολογηθέντα, acc. sing. aor. 1. pass.
 Ὁμολόγημα, ᾠτος, τὸ, id de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est:
 Ὁμολογησία, ας, η, confessio:
 Ὁμολογησις, ης, idem. Ab ὁμολογέω.
 Ὁμολογητής, ης, ὁ, sponsor, *Ph.* (2) confessor, omnis vere Christianus; stricte ὁμολογηταί, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab eod.
 Ὁμολογία, ας, η, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditio nis conditio. *Gl. V.* confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) convenientia, concinnitas. Ab
 Ὁμόλογος, υ, δ ζ η, consentiens, ejusdem sententia; (2) consentaneus, aptus; τὸ ὁμολογῶν, compromissum, pactum, *Ph.* ἐξ ὁμολογῶν, aperte, consensu et confessione omnium. Ex ὁμός et λέγω.
 Ὁμολογημένους, adv. ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογέομαι.
 Ὁμολόγως, adv. idem.
 Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis.

Ὁμολώπος, cognomentum Jovis ap. Thebanos.
 Ὁμομαστῖγος, υ, δ, particeps verberum; conservus, pari pœna dignus. Ab
 Ὁμομάσιζ, γος, ὁ, idem.
 Ὁμομήτριος, ἰα, ἰων, eadem matre natus; uterinus, *Gl. V.* Ex ὁμός et μήτηρ.
 Ὁμομήτωρ, ορος, δ ζ η, *Poll.* ubi ὁμομήτορες, idem qui ὁμομήτριαι. Ex *iisd.*
 Ὁμόναιος, υ, δ ζ η, qui communi templo colitur.
 Ὁμόνεκρος, υ, δ ζ η, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac cadaver.
 Ὁμονήδιος, υ, δ, frater germanus, frater uterinus. Ex νήδις.
 Ὁμονοίον, υ, τὸ, templum Concordiæ. Ab ὁμόνοια.
 Ὁμονόω, ᾠ, fut. ἴσω, concors sum, concorditer vivo, consentio. *Gl. V.* concordo. Ab ὁμόνοια. Hinc
 Ὁμονοητικός, ης, ὄν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.
 Ὁμονοητικός, adv. concorditer, consensu.
 Ὁμόνοια, ας, η, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab
 Ὁμόνοος, κοιντ. ὁμόνοος, υ, δ ζ η, eandem mentem habens, concors, unanimis.
 Ὁμόνομος, ον, *iisdem* legibus utens, *Plat.*
 Ὁμονοιαστῆς, ἑ, ὁ ὁμονοιασταὶ vocabantur qui τὸ ὁμόνοιον defendebant. Ab
 Ὁμονόσιος, δ ζ η, coessentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ex ὄσιος. Hinc
 Ὁμονοσιότης, ητος, η, consubstantialitas.
 Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagī, *V. L.*
 Ὁμοπαθῆω, ᾠ, fut. ἴσω, absentio, obtemporo, *Phl.* Ab
 Ὁμοπαθῆς, εος, δ ζ η, *iisdem* adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.
 Ὁμοπαθῆς, adv. cum similitudine adfectum, vel *iisdem* adfectibus. A præc.
 Ὁμόπαῖδες, ὠν, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.
 Ὁμοπάτριος, υ, δ, frater. Ex ὁμός et πατήρ.
 Ὁμόπατριος, υ, δ ζ η, idem et ex *iisd.* Sed pro eo dicitur ὄπατριος *apud Poet.*
 Ὁμοπάτωρ, ορος, δ ζ η, idem et ex *iisd.*
 Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλός. A πέδον.
 Ὁμοπιστία, ας, η, fidei conspiratio, eadem fides. Ab
 Ὁμόπιστος, υ, δ ζ η, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμός et πιστός.
 Ὁμοπλεκῆς, εος, δ ζ η, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμῶ et πλέκω.
 Ὁμόπλεκτος, υ, δ ζ η, idem. Ex *iisd.*
 Ὁμοπλοῶ, ᾠ, fut. ἴσω, simul navigo.
 Ὁμόπλοια, ας, η, navigationis societas. Ab
 Ὁμόπλοιοι, contr. ὁμόπλοιοι, υ, δ ζ η, simul navigans, navigationis socius.
 Ὁμοπλατῆς, ηρος, ὁ, idem; (2) qui simul natus.
 Ὁμόπολις, εως, δ ζ η, qui ex eadem urbe est; (2) terrætraneus, popularis.
 Ὁμόπορευτος, υ, δ ζ η, simul iter faciens. Ex ὁμῶ et πορεύομαι.
 Ὁμοπαῖων, socius, conscius sum alicujus rei.
 Ὁμοπαρέμω, ονος, ὁ, socius, adjutor. A παράσω.
 Ὁμοπροσκύνητος, υ, δ ζ η, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμός et προσκυνέω.
 Ὁμόπτερος, υ, δ ζ η, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi; epith. currus, cujus equi æquabiliter currunt. *metaphr.* compar. de duobus fratribus. Ἀπῆνας ὁμοπτεροί, τῶς ἐποζηυγίσας δόμων, πῖνον κατέχων, *Eurip.* *Phan.* 331. Ex ὁμῶ et πτερόν.
 Ὁμοπτερός, adv. pari cursu, celeritate.
 Ὁμόπταλις, εως, δ ζ η, idem quod ὁμόπολις.
 Ὁμοπτῶσις, adv. eodem casu. Ex πῖπταω.
 Ὁμορρημα, ᾠτος, τὸ, macula, labes.
 Ὁμόρρηνος, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὁμῶρρηνυ, ab
 ὉΜΟΡΡΗΝΥΜΙ, fut. ξω, tergo, abstergo; (2) im- primo, inuro; aor. 1. med. inf. ὁμῶρρῶσθαι,

abstergere; part. ὁμῶρρῶμενος, tergens. Δάκρυ ὁμῶρρῶμενος, *Odys.* 8, 88.
 Ὁμορρῶν, ᾠ, fut. ἴσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορρῶν χωρεῖν ἐκείνῳ, *Plut.* Ab ὁμορρῶσθαι. Hinc
 Ὁμόρρησις, εως, ης, ὁμῶρρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas.
 Ὁμορρῶμενος, aor. 1. med. verbi ὁμῶρρηνυμι.
 Ὁμορρῶς, *tergam.* fut. 1. ind. act. verbi ejusd.
 Ὁμόρριος, ον, idem quod
 Ὁμορρος, υ, δ ζ η, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμῶ et ῥρος.
 Ὁμοροφία, ας, η, contubernium, *Gl. V.*
 Ὁμοροφίος, υ, δ ζ η, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμῶ et ῥόφη.
 Ὁμοροφός, vel ὁμῶρροφός, υ, δ ζ η, idem et ex *iisd.*
 Ὁμῶρροφός, υ, δ ζ η, communia fluentia habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμῶ et ῥεῖθρον.
 Ὁμῶρρητος, ες, δ ζ η, et ὁμῶρρητος, ον, uno eodemque ore dictus, concors, *Nonn.*
 Ὁμῶρροή, ης, η, confluvium, *V. Lex.*
 Ὁμῶρροβῆω, ᾠ, fut. ἴσω, constreπο; (2) consentio. (2) ἔν ἔν λόγῳισιν τοῖς ἐμοῖς ὁμῶρροβῆτι, *Enir. Or.* 529. Δέδορακα τῶσρον, εἴπερ ἦδ' ὁμῶρροβῆτι, modo hæc consentiat, *Soph. Antig.* 536. Ab ὁμῶρροβος.
 Ὁμῶρροβίος, δ ζ η, simul agitatus fluctibus.
 Ὁμῶρροβος, υ, δ ζ η, simul strepitum aut sonitum edens, consentiens.
 Ὁμῶρροβία, ας, η, confluentia, confluvium. Ab
 Ὁμῶρροβος, υ, δ ζ η, simul fluens.
 Ὁμῶρροβος, υ, δ ζ η, compotor. Ex ὁμῶ et ῥόφω, *haurio*.
 Ὁμοροσμῆ, ης, η, vicinitas, *ap. Hipp.* Ab
 Ὁμοροσμός, ες, ὁ, idem, *ap. Hipp.* A ῥυσμός.
 ὉΜΟΨ, ης, ὄν, similis, par.
 Ὁμοψαί, aor. 1. inf. act. verbi ὁμῶψ, pro ὁμνυμι.
 Ὁμόσαρκος, υ, δ ζ η, ejusdem carnis, naturæ humanæ consors. Ex ὁμός et σάρξ.
 Ὁμόσις, adv. eundem in locum, eodem; ὁμόσις ἵνα, ὁμόσις χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conserere. *Χωρεῖν ὁμόσις, cominus ire. Χωρεῖν ὁμόσις τοῖς λόγοις* *Ξέλων, Eurip.* *Or.* 919. Ab ὁμός.
 Ὁμόσις, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi ὁμνυμι.
 Ὁμοσθενής, εος, δ ζ η, æque fortis seu validus. Ex σθένος.
 Ὁμοστίποι, ὠν, οἱ, conjuges, quasi ex uno penu vicitantes. Ex ὁμός et στίβη.
 Ὁμοστίτω, ᾠ, fut. ἴσω, una cibum capio. Ab
 Ὁμόστος, υ, δ ζ η, qui cibum una cum alio capit, convictor.
 Ὁμόσκειος, υ, δ ζ η, qui *iisdem* armis utitur.
 Ὁμοσκηνία, ας, η, contubernium. Ab
 Ὁμόσκηνος, υ, δ ζ η, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνή. Hinc
 Ὁμοσκηνῶς, vel ὁμοσκηνῶς, ᾠ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.
 Ὁμόσπλαγγχος, υ, δ ζ η, cognatus, consanguineus, frater. Οὐδὲν γὰρ αἰσχροῦ τῶς ὁμοσπλάγγχῳ σίβησι, *Soph. Antig.* 511. Ex σπλάγγχον.
 Ὁμοσπονδῶ, fœderis particeps sum. Ab
 Ὁμόσπονδος, υ, δ ζ η, libaninum consors; ejusdem fœderis particeps. *Gl. V.* fœderatus. Ex σπονδή.
 Ὁμόσπορος, υ, δ ζ η, simul seminatus, una satus; (2) eadem stirpe ortus, frater vel soror; (3) qui cum eadem muliere, qua cum alius, rem habet. (2) τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρος φῦσαι τυράννης παῖδας, *Eurip.* *Med.* 596. (3) τῷ πατρίῳ ὁμόσπορος, lecti paterni particeps, *Soph. Œd. Tyr.* 460. Ἐχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναιχ' ὁμόσπορον, *Id. ibid.* 260. Ex ὁμῶ et σπείρω.
 Ὁμοσπῶρος, υ, δ ζ η, qui cum eadem femina rem habet. Ex *iisd.*
 Ὁμόσση, *juraverit*, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro ὁμῶσση, verbi ὁμῶσι, pro ὁμνυμι, *jurat*.
 Ὁμοσση, *jurat*, 2. sing. a. 1. imprat. act. *Poet.* pro ὁμοσση, a verbo eod.
 Ὁμόσσητος, υ, δ ζ η, contubernalis. Ex ὁμῶ et σσηνη.
 Ὁμοστίτης, εος, δ ζ η, *iisdem* vestigiis incedens; *metaphr.* consentiens, concors. Ex στίβη.
 Ὁμοστίχιος, υ, δ ζ η, concors. Ex στίβη.

Ὄμοσιχάω, ᾧ, fut. ἴσω, simul procedo, una co, comitor, *Il.* 15, 635. Ex εἰσίχω.
 Ὄμοσιχίω, ᾧ, fut. ἴσω, idem.
 Ὄμοσιχίης, ἴος, ὁ ζή ἡ, simul incedens.
 Ὄμοσιχίος, υ, ὁ ζή ἡ, vel ὁμοσιχίος, in eodem versu seu ordine locatus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis.
 Ὄμοσίσαλος, υ, ὁ ζή ἡ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes; (2) qui eodem amictus genere utitur; comes. *Μαινέων ὁμόσολοι*, *Sophr. Œd. Tyr.* 212. Ὄμόσολοι ἀλλήλοισι ναυτιλίην πλώοντες, *Orriana. Cyneg.* 2, 218. Ex εἰλλάω.
 Ὄμοσπυρος, υ, ὁ ζή ἡ, eodem amore proscquens, concors in amore. Ex εσπυρή.
 Ὄμοσπυρός, υ, ὁ ζή ἡ, qui cum alio iter facit, comes; exponitur et frater. Ex σπυρόν.
 Ὄμοσχημάν, ονος, ὁ ζή ἡ, eandem formam seu habitum habens, uniformis. Ex σχήμα.
 Ὄμοσώ, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ἴμνυμι.
 Ὄμῶμαι, jurabo, fut. 2. ind. med.
 Ὄμοσάτης, ἴος, ὁ ζή ἡ, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμός et τάσσω.
 Ὄμοταγῶς, adv. eodem ordine. A πρᾶξ.
 Ὄμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.
 Ὄμοτάφος, υ, ὁ ζή ἡ, idem sepulchrum habens.
 Ὄμοτάχης, ἴος, ὁ ζή ἡ, æque velox. Ex τάχος.
 Ὄμοτάχος, υ, ὁ ζή ἡ, æque velox. Καὶ τὸν δῆμον ἔπαιον ὁμοτάχων ἡμετέρων, *Heliodor.* 10.
 Ὄμοπαχῶς, adv. simili celeritate. A πρᾶξ.
 Ὄμοτελής, ἴος, ὁ ζή ἡ, qui idem tributum vel una pendit. Ex τέλος.
 Ὄμοτίλυτος, ον, eodem modo desinens. A τελευτή.
 Ὄμοτίριμν, ονος, ὁ ζή ἡ, contermimus, vicinus. Ex τίριμν.
 Ὄμοτιχίω, ᾧ, eandem artem facito. Ab ὀμοτιχίω, υ, ὁ ζή ἡ, qui eandem artem exercet, facit, *Gl. V.* Ex τέχνη.
 Ὄμότιθος, ὁ ζή ἡ, eadem nutrice usus, eodem ubere lactatus. A τίθη.
 Ὄμοτις, υ, ὁ ζή ἡ, jurator, juratus, *Gl. V.* Ab ὀμνυμι, juro. Unde
 Ὄμοτικός, ἡ, ὄν, jurativus, qui jurantis est, ut ὀμοτικὰ ἐπιθήματα, adverbia jurandi.
 Ὄμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab
 Ὄμοτίμος, υ, ὁ ζή ἡ, qui in pari habetur honore; qui parus est conditionis. *Gl. V.* collega, consors; (2) ὀμότιμοι, ordo aliquis ap. *Laced.* Ex τιμή.
 Ὄμοτίμος, adv. pari dignitate.
 Ὄμότιθος, υ, ὁ ζή ἡ, eadem nutrice usus. Ex τιθή.
 Ὄμοτίχως, υ, ὁ ζή ἡ, communem parietem habens, vicinus.
 Ὄμότονος, υ, ὁ ζή ἡ, eundem tenorem servans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμός et τένω.
 Ὄμοτόνως, adv. æquali seu eodem tenore.
 Ὄμοτράπεζος, υ, ὁ ζή ἡ, eadem utens mensa. Ex τράπεζα.
 Ὄμότρητος, υ, ὁ ζή ἡ, una perforatus, una penetrabilis, *Nonn.*
 Ὄμότρητος, υ, ὁ ζή ἡ, eosdem pilos habens. Ex ὁμός et τρήξ.
 Ὄμοτροπία, ᾧ, iisdem moribus sum præditus, similis sum:
 Ὄμοτροπία, ας, ἡ, morum similitudo, similitudo simplex. Ab
 Ὄμότροπος, υ, ὁ ζή ἡ, similibus moribus præditus; (2) ejusdem modi, similis.
 Ὄμοτροπίας, adv. similiter, eodem modo.
 Ὄμοτροφία, ας, ἡ, communis educatio. Ab
 Ὄμότροφος, υ, ὁ ζή ἡ, simul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.
 Ὄμοτρόφος, υ, ὁ ζή ἡ, qui aliquos simul alit.
 Ὄμοτροχάω, idem quod ἄματροχάω, *Steph.*
 Ὄμῶ, adv. una, simul, pariter; (2) eundem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope, ἐγγύς. Ὄμῶ τάλαντα Εὐδότηκην ὁμῶ, *Sophr. Ant.* 1180. Sic apud *Aristoph.* *Equit.* 245. *Pac.* 513. (5) cum τι additur ὁμῶ τι, fere, propemodum, circiter. Συναγαγὼν ὁμῶ τι τοῖς αἰτοῖσι νόμοισιν, totidem fere verbis, *Plut.*

de capienda ab Inimicis Utilitate, 86. Παρετάξαντο πάσις ὁμῶς τι πολιτικάς δυνάμεις, *Plut.* Ab ὁμός.
 Ὄμοπᾶστος, υ, ὁ ζή ἡ, eandem hypostasin habens. Ex ὁμῶς et ὕψιστοι, subsisto.
 Ὄμοπείω, ᾧ, fut. ἴσω, idem quod ὁμοπείω.
 Ὄμοπίος, υ, ὁ ζή ἡ, idem quod ὁμοπίος.
 Ὄμοπίος, υ, ὁ ζή ἡ, idem quod ὁμοπίος.
 Ὄμοσιότης, πτος, ἡ, idem quod ὁμοσιότης.
 Ὄμοσπύρος, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; epith. *Apollinis.* A φημί.
 Ὄμοσφονγος, υ, ὁ ζή ἡ, consonans, ejusdem soni.
 Ὄμοσφύλιος, ὁ ζή ἡ, similem corticem habens.
 Ὄμοσφύριος, υ, ὁ ζή ἡ, qui simul it, comes. Ex ὁμῶς et φοιτάω, eo.
 Ὄμοσφράδης, ἴος, ὁ ζή ἡ, unanimis, concors.
 Ὄμοσφράδμων, ονος, ὁ ζή ἡ, consilii particeps; (2) unanimis, concors.
 Ὄμοσφρονία, ᾧ, fut. ἴσω, eadem sum mente, consentio.
 Ὄμοσφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensio, unanimitas. Ab
 Ὄμόσφρων, ονος, ὁ ζή ἡ, unanimis, ejusdem mentis, sententiæ, idem sentiens. Ex σφρή.
 Ὄμοσφύνης, ἴος, ὁ ζή ἡ, ejusdem naturæ; (2) sanguineus, cognatus. Ex σφύη.
 Ὄμοσφύα, ας, ἡ, naturæ communitas.
 Ὄμοσφύλια, ας, ἡ, similitudo; cognatio. Ab
 Ὄμοσφύλιος, υ, ὁ ζή ἡ, qui ejusdem est gentis, generis, vel sexus; (2) in eadem terra genitus. *Gl. V.* tribulis, gentilis. Ex σφύλον.
 Ὄμοσφονία, ᾧ, fut. ἴσω, eandem vocem edo; (2) voce et lingua eadem utor.
 Ὄμοσφονία, ας, ἡ, vocis convenientia, concensus; (2) ejusdem linguæ usus. Ab
 Ὄμόσφονος, υ, ὁ ζή ἡ, eandem vocem seu eundem sonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex φωνή, vox.
 Ὄμοσφῶνας, adv. eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.
 Ὄμόσφωτος, υ, ὁ ζή ἡ, eodem lumine lucens. A φῶς.
 Ὄμοσχοίνιξ, ἴκος, ὁ ζή ἡ, eadem clauicæ victitans, conservus, commilito.
 Ὄμόσχροια, ας, ἡ, coloris similitudo, idem vel similis color; (2) summa cutis, superficies. (2) τὰς βραχίονας ἐπιστάμονται ἐς τὴν ὀμοσχροίην, *Herodot.* 1, 74. Οὐδὲ ἄπτεται ταῦτα τῆς ὀμοσχροίας, *Æsch. Socr.* 3, 15. Ab ὁμόσχροος.
 Ὄμοσφρονία, ᾧ, fut. ἴσω, eodem tempore sum, æqualis. Ab
 Ὄμόσφρονος, υ, ὁ ζή ἡ, æqualis, contemporaneus.
 Ὄμόσφρος, contr. ὀμόσφρος, υ, ὁ ζή ἡ, ejusdem coloris, concolor. Ex χροία.
 Ὄμοσφρομάτος, ον, idem. A χροίμα.
 Ὄμοσφρώτος, υ, ὁ ζή ἡ, conterraneus, *Gl. V.* Ex ὁμῶς et χρώα. Unde
 Ὄμόσφωρος, υ, ὁ ζή ἡ, qui ex eadem regione est, popularis, vicinus.
 Ὄμόσφρος, υ, ὁ ζή ἡ, cujus idem suffragium est, eandem fovens sententiam; (2) qui una suffragium fert; (3) idem jus suffragii ferendi habens.
 Ὄμοσφύχια, ᾧ, fut. ἴσω, eodem sum animo, concors sum, consentio.
 Ὄμοσφύχια, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab
 Ὄμόσφύχος, υ, ὁ ζή ἡ, qui ejusdem est animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.
 Ὄμοσφύχος, adv. unanimiter, uno animo.
 Ὄμῶ, ᾧ, fut. ὦσα, in unum redigo. Pass. ὁμῶσθαι, uniri; aor. 1. ὁμῶσθαι, uniri, jungi. Ὄμῶσθαι φιλότρητι, *Il.* 16, 209. Ab ὁμός.
 Ὄμῶ, juro, *Gl. V.* inusit. sed ab hoc sunt usitata ὁμῶσα, fut. 1. et ὁμῶμαι, fut. 2. med. ἔμωσα, aor. 1. act. ὁμῶμοκα, perf. cætera ab ὁμῶναι et ὁμῶμαι. Ἐνεκα χρημάτων μῆδῆνα δεῖν ὁμῶσθαι, *Isocr.*
 Ὄμωπ, ὁμωπαι, fruges melle imbutæ sacrificandæ, *Hes. Callim. Fragm.* 123: sed forte legendum ὁμωπας.
 Ὄμωπια, τὰ, omne genus bellaria, *Hesych.* Hinc
 Ὄμωπιος, εἶα, ἰων, almus, quo alimur, dives, magnus, copiosus, *Hes. Suid.*
 Ὄμωπιόχως, ορος, ὁ ζή ἡ, larga manu dans,

abundans, almus, *Hesych.* Ex ὁμωπιος et χείρ.
 ὌΜΙΝΗ, ης, ἡ, fruges quibus vitam sustentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ὁμνη.
 Ὄμνην, τὸ, alnum, ut ὁμνην ὕδωρ, *Hes.*
 Ὄμπιος, εἶα, ἰων, almus; ut ὁμπία Δημήτηρ, alma Ceres; ὁμπιον ὕδωρ, *Suid.*
 Ὄμφακη, ης, ἡ, acerbæ uvæ succus, ap. *Diosc.* Ab ὄμφαξ.
 Ὄμφακίας, υ, ὁ ζή ἡ, acerbæ uvæ immaturus expressus; (2) immitis, crudus, acerbus. Ab eod.
 Ὄμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus sum; ὄμφακίζομαι, uvas acerbæ et adhuc immaturas lego. Ab eod.
 Ὄμφακίος, ἰνι, ἰων, omphacinus, uvas immaturas referens, seu ex iis confectus; ὄμφακινον, vestimenti muliebris genus, *Poll. Rh.* ὄμφακινον, viride oleum. Ab eod.
 Ὄμφακίον, υ, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
 Ὄμφακίς, ἴδος, ἡ, cavum in quo glans quærcua sedet, Ab eod. Unde
 Ὄμφακίτης, υ, ὁ, ut ὄμφακίτης οἶνος, vinum omphacitæ; (2) cognomen Bacchi.
 Ὄμφακόμελι, ἴτος, τὸ, medicamentum ex uvæ immaturis et melle.
 Ὄμφακοβράξ, ἄγρος, ὁ ζή ἡ, acerbos et immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ et βράξ.
 Ὄμφακώδης, ἴος, ὁ ζή ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
 Ὄμφακτορμία, ας, ἡ, umbilici præcisio. Ab
 Ὄμφακτορμός, υ, ὁ ζή ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.
 Ὄμφαλίον, υ, τὸ, umbilicus. Ab ὄμφαλός.
 Ὄμφαλίος, υ, ὁ ζή ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; (3) rotundus. Ab eod.
 Ὄμφαλίσηρ, ἦρος, ὁ, scalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur. Ab eod.
 Ὄμφαλόεις, ὄσσα, ὄεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ἀσπίδις ὄμφαλόισσι, *Il.* 4, 448. Ab eod.
 Ὄμφαλόκασπος, υ, ὁ ζή ἡ, fructum umbilici figura ferens.
 ὌΜΦἌΛΟΣ, ζ, ἴ, ὁ, umbilicus, umbo.
 Ὄμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὄμφακτορμία. Καὶ τῆς καλαῖς ἡ ὄμφαλοτομία μέρος ἐστὶν ἐκ ἀστροχῆ διανοίας, *Aristot.*
 Ὄμφαλοτόμος, υ, ὁ ζή ἡ, idem quod ὄμφακτορμός.
 Ὄμφαλώδης, ες, idem quod ὄμφαλίος.
 Ὄμφαλώτος, ἡ, ὄν, umbilicatus, umbilicum habens, eum referens.
 ὌΜΦΑΞ, ἄνος, ἡ, alibic et ὁ, uva acerba; uva immatura, *Ph.* (2) quivis plantæ fructus acerbos et immaturos.
 ὌΜΦΗ, ἦς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, somnium; (2) vox, pro ὀπή, ab ἴπω, dico. Hinc
 Ὄμφῆς, ἦσσα, ἦεν, fatidicus; (2) vocalis.
 Ὄμφητης, ἦρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
 Ὄμφῆναι, aor. 1. inf. pass. v. ὄμῶα, *adsimilo.*
 Ὄμῶλαξ, ἄκος, ὁ ζή ἡ, qu. dic. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὄμῶς et ὄλαξ, pro ἀδλαξ, sulcus.
 Ὄμῶμοι, juvanil, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὄμοικα, ab ὄμῶα, pro ὄμνυμι.
 Ὄμωνμία, ᾧ, cognominis sum, idem nomen habeo.
 Ὄμωνμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab
 Ὄμῶνμος, υ, ὁ ζή ἡ, idem nomen habens, cognominis. *Gl. V.* ὄμῶνμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὄμῶνμων, æquivocum, *Gl. V.* Ex ὄμῶα.
 Ὄμῶνμος, adv. communi, eodem nomine; (2) æquivoco, ambigue.
 Ὄμῶσφιος, υ, ὁ ζή ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὄμῶς et ὄσφος.
 Ὄμῶσφος, υ, ὁ ζή ἡ, idem et ex iisd.
 Ὄμῶς, adv. similiter, æque, pariter; (2) simul, una. Ab ὁμός.
 Ὄμῶς, conjunct. tamen. Ab eod.
 Ὄμωχίτης, υ, ὁ, ὀμωχίται θεοί, dii in eodem templo coli soliti. Ὄψε ὑπὲρ τε τῶ θεῶ καὶ ἑαυτῶν Βωιωτῆς ἐπικαλούμενος τὸς ὀμωχίτας δαίμονας;

δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν, *Thucyd.* 4, 97. Ex ἕχου.
 *Ον, ὄντος, τὸ δ, *Gl. V.* τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab ἑρμῇ.
 *Ονάγρα, ας, ἡ, onagra, herba quaedam; potius ονάγρα.
 *Ονάγριον χρώμα, color qualis est onagrorum, i. e. color cilicinus, *Poll.*
 *Οναγρόβουτα, τὰ, onagrorum pascua, locus pascedis onagris sive asinis silvestribus aptus. Ex ὄναγρος et βόσκω, *pasco.*
 *Οναγρος, α, ὁ ἕ, ἡ, asinus ferus, onager; (2) machina quaedam, harpago.
 *Οναίμην, aor. 1. opt. med. per *Syncop.* pro ὄνησάμην, ab ὄνημι. Μὴ νῦν ὄνησάμην, utinam nunquam felix sim, ne vita jam fruar, *Soph.* *Ced. Tyr.* 644.
 *Ονωιο, bene sūt tibi, 2. sing. aor. 1. optat. med. verbi ὄνημι, *Soph.* *Ced. Col.* 1042.
 *Οναμαρ vide ὄνημι.
 *Ονάμεινος, aor. 1. part. med. per *Syncop.* pro ὄνησάμεινος verbi praec.
 *ΟΝΑΡ, τὸ, somnium; visio; (2) umbra et somnium vanum; κατ' ὄναρ, et per ellipsin ὄναρ, per somnium, in somnis, per quietem.
 *Ονάσιον, α, τὸ, asellus. Dim. ab ὄνος.
 *Ονάσι, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὄνησει.
 *Ονασθεῖ, *frui*, praes. inf. med. ab ὄναμαι vel *juvisse*, a. 1. inf. act. per *Syncop.* pro ὄνησασθαι, ab ὄνημι.
 *Ονασιν, *usum*, acc. sing. *Dor.* pro ὄνησιν.
 *Ονάσσης, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Dor.* et *Poet.* pro ὄνησης, ab ὄνημι, *juvo*.
 *Ονεῖα, ας, ἡ, pellis asinina. Ab ὄνος.
 *Ονεῖαρ, ἄπος, τὸ, utilitas, emolumentum; ονεῖατα, cibi, Ab ὄνημι vel ὄναρ.
 *Ονεῖδην, vel ὄνεῖδην, ης, ἡ, idem quod ὄνεῖδος. Hinc
 *Ονεῖδίζω, fut. ἴσω, probris incesso, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probrose obijcio, accuso. Τοῖστος ἄν, τοῖσδ' ὄνεῖδίζεις σπαρῶν; *Soph.* *Aj.* 1315. Κεῖν ὄνεῖδίζω τύχης, *Eur. Or.* 4. *Ονεῖδίζεις φίλοις, *Id.* *Al.* 697.
 *Ονεῖδος, vel ὄνεῖδος, ἱα, ἰον, probrosus, contumeliosus; (2) exprobrationem habens.
 *Ονεῖδισαντα, acc. sing. a. 1. part. act. v. ὄνεῖδίζω.
 *Ονεῖδισι, 3. sing. f. 1. ind.
 *Ονεῖδισι, εως, ἡ, improprium, *Gl. V.*
 *Ονεῖδιμα, ἄπος, τὸ, probrum, crimen quod alicui probrose obijctur. Ab ὄνεῖδίζω.
 *Ονεῖδιμός, ε, ὁ, exprobratio, objectio probrum; (2) convicium; (3) turpitude. Ab eod.
 *Ονεῖδισῆρ, ἥρος, ὁ, adjective, probrosus, probro adficiens. Ab eod.
 *Ονεῖδισῆς, ε, ὁ, idem et ab eod. Hinc
 *Ονεῖδιστικός, ἡ, ὄν, exprobrationem habens.
 *Ονεῖδιστικός, adv. probrose, contumeliosc.
 *Ονεῖδιστος, ov, probrosus, *Steph.*
 *Ονεῖδισταιν, 3. pl. aor. 1. conj. act. cum v, ab ὄνεῖδίζω.
 *Ονεῖδιᾶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὄνεῖδισω, ab eod.
 *Ονεῖδιᾶν, part. fut. verbi ὄνεῖδίζω. Οὐδ' ὡς ὄνεῖδιᾶν τι πᾶν πάρος κακῶν, nec ut quidquam tibi exprobrum priorem tuorum calanitatum, *Soph.* *Ced. Tyr.* 1423.
 *ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus. (2) καλὸν γ' ὄνεῖδος τῶ νεωτῇ νυμφίῳ, *Eurip.* *Med.* 514.
 *Ονεῖον, α, τὸ, stabulum asinorum. Ab ὄνος.
 *Ονεῖος, εἰα, εἰον, utilis. Ab ὄνημι.
 *Ονεῖος, ov, asininus; ut ὄνεῖον κρέας, asinina caro, *Gl. V.* Ab ὄνος.
 *Ονεῖράτα, τὰ, somnia. *Ονεῖράτα τ' Ἀγαμέμνονος, somnia ab Agamemnone missa; pessime interpretet somnia Agamemnonis, vel somnia de Agamemnone, *Eurip.* *Or.* 617.
 *Ονεῖρῆεις, εσσα, ev, in somniis, somnialis, *Orph.*
 *Ονεῖρῆος, εἰα, εἰον, ad somnia pertinens. Ab ὄνεῖρος.
 *Ονεῖρογενής, in somnis natus, in somnis oblatus. *Ονεῖρόπτει τῶ ὄντι ἡ ὄνεῖρογενής αὐτῆ με θυγάτηρ, *Heliodor.* 9.
 *Ονεῖρογενός, α, ὁ, profluvium geniturae in somniis, *V. Lex. ex Plin.* Ex γονή. (Sed videtur hæc vitiosa lectio esse pro ὄνεῖρωγμός, *Erm.*)

*Ονεῖροκρίτης, α, ὁ, somniorum interpres. Hinc
 *Ονεῖροκριτικός, ἡ, ὄν, ad somniorum interpretationem pertinens; (2) qui somnia novit interpretari; ἡ ὄνεῖροκριτικῆ, ἡς, sc. τέχνη, ars interpretandi somnia.
 *Ονεῖρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumeliosa oratio, quasi somnii garrulitas. Ex λέσχη.
 *Ονεῖρολογία, ας, ἡ, somniorum enarratio, sermo de somniis. Ex ὄνεῖρος et λόγος.
 *Ονεῖρόμαντις, εως, ὁ ἕ, ἡ, qui e somniis futura prædicat, seu vaticinatur; conjector.
 *Ονεῖρον, α, τὸ, somnium. Ab ὄναρ.
 *Ονεῖρόπληκτος, α, ὁ ἕ, ἡ, somnio territis. Ex πλῆσσω, (vel potius ὄνεῖροπληκτος a πλῆσσω, *Erm.*)
 *Ονεῖροπολέω, ὤ, f. ἴσω, somniorum interpretem ago; (2) somnio, somnium cerno. *Ονεῖροπολεῖ ἴππας, *Aristoph.* *Nub.* 16. *Ονεῖροπολεῖς περὶ σεαυτῆ, *Id.* *Eq.* 806. Πολλὰ τοιαῦτα ὄνεῖροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.* Ab
 *Ονεῖροπόλος, α, ὁ ἕ, ἡ, ex somniis futura prædicens, somniorum conjector. Ex πολέω.
 *Ονεῖροπομπός, α, ὁ, idem; (2) somnia immittens, menti obijciens. A πέμπω.
 *Ονεῖρος, α, ὁ, somnium, visum, *Gl. V.* (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.
 *Ονεῖροσκόπος, α, ὁ ἕ, ἡ, qui somnia considerat et interpretatur.
 *Ονεῖρόφαντος, α, ὁ ἕ, ἡ, in somnio visus; (2) qui somnia interpretatur. Ex φαίνωμαι.
 *Ονεῖρόφραν, ονος, ὁ ἕ, ἡ, somniorum peritus, somniorum interpres. Οἶσθ', ὄνεῖρόφρον, φράσαι; *Eurip.* *Hec.* 708. Ex ὄνεῖρος et φράν.
 *Ονεῖρω, somnii, gen. sing. *Dor.* pro ὄνεῖρε.
 *Ονεῖρωγμός, ε, ὁ, somnium, imprimis de re venerea; ipsa effusio seminis, *Aristot.*
 *Ονεῖρωδης, ες, in somnis visus; somniis crebris obnoxius. Ab ὄνεῖρος.
 *Ονεῖρωξίς, εως, ἡ, somnium, *Suid.* Ab
 *Ονεῖρώττω, f. ἕω, somnio; (2) somnium lascivum somnio; (3) semen in somno emitto. Ab ὄνεῖρος.
 *Ονεῖρος, α, ὁ, sucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc
 *Ονεῖω, et ὄνεῖομαι, suculam verso. *Ἐκ τε πᾶν ἀκατίαν ἀνεῖον ἀναδέρμενοι τὲς σαυρῆς, vallos ex naviculis religatos suculis circumagebant, *Thucyd.* 7, 25.
 *Ονεῖω, juvo, *Gl. V.* Hinc ὄνησω, f. 1. in praes. usitatus ὄνημι.
 *Ονηγῆσις, ὁ, idem quod ὄνηγῆσις, *Steph.*
 *Ονηῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὄνημι, *juvo*.
 *Ονηῖος, utilis, *Ion.* pro ὄνεῖος, ab ὄνημι.
 *Ονηῖτος, utilis. Ab eod.
 *Ονηλατῆα, ὤ, f. ἴσω, asinum agito. Ab
 *Ονηλάτης, α, ὁ, agitator asini. *Gl. Vet.* agaso, mulio. *Ph.* asinarius. Ex ὄνος et ἱλαῖνα.
 *Ονημένον, acc. sing. part. praes. pass. verbi
 *ΟΝΗΜΙ, et ὄνημι, f. ὄνησω, ab ὄνεῖω, juvo, prosum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὄναμαι et ὄνιναμαι, utilitatem et fructum percipio, fruor; fut. ὄνησμαι Ἐυεστῖν ἀσκειν, ἥτις μὲν ἀπαντας ὄνησει, *Phocyl.* 116. Οὐτὲ λέκτρον νεογᾶμων ὄνησμαι, *Eur.* *Med.* 1351.
 *Ονημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero; a. 1. ὄνατο. *Ὅτε μ' ὄνατο, *Il.* 17, 25.
 *Ονησε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὄνησει.
 *Ονησμαι, 2. sing. f. 1. ind. mcd. *Ion.* pro ὄνησσαι.
 *Ονησει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.
 *Ονησίμος, α, ὁ ἕ, ἡ, utilis, fructuosus.
 *Ονησίμος, adv. utiliter.
 *Ονησις, εως, ἡ, juvenem, emolumentum.
 *Ονησιφόρος, α, ὁ ἕ, ἡ, utilitatem adferens. Ex ὄνησις et φέρω.
 *Ονησιφόρος, adv. cum fructu, utiliter.
 *Ονησο, 2. sing. praes. imperat. pass. verbi ὄνημι.
 *Ονητικός, utilis, qui prodesse potest. Ab
 *Ονητός, ἡ, ὄν, utilis; (2) vituperabilis, *Hes.* Ab ὄνημι.
 *Ονητό, unde
 *Ονητός, αρος, ὁ, utilis, commodus.
 *Ονηλιώ, fut. εῖσω, et ὄνηλιώ, proprie fimo agrum adsperso; dcinde cibos exquisite condio, quia ut fimo agri fecundiores, sic cibi condimentis delicatiores fiunt, *Erm.*

Μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ἀνέλευμένον εἰσπνέγ-
 κατο, *Athenio apud Stobaeum.* Ab
 *ΟΝΘΟΣ, α, fimus seu sterces jumentorum, *Il.* 23, 775.
 *Ονήλευσις, εως, ἡ, exquisitor ciborum apparatus. Ab ὄνηλεύω.
 *Ονίας, α, ὁ, scari piscis genus. Ab ὄνος.
 *Ονῖδια, ας, ἡ, sterces equinus. Ab eod.
 *Ονῖδιον, α, τὸ, asellus. Ab eod.
 *Ονικός, ἡ, ὄν, asininus, asinarius; (2) molaris, qui pertinet ad superiorem molā lapidem; (2) συμφέροι αὐτῶ, ἵνα πομασθῆ μύλος ὄνικος ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, *Div. Matth.* 18, 6. Ab eod.
 *Ονήμη, idem quod ὄνημι.
 *Ονήνησι, 3. sing. praes. ind. act. cum v ἑφέλλω. ab ὄνημι, *juvo*. *Ἄνδρας μίγμα σίνεσαι, εἰδ' ὄνηνησι, *Il.* 24, 45.
 *Ονωι, utile, *Suid.*
 *Ονῖς, ἴδος, ἡ, sterces asininum. Ab ὄνος.
 *Ονισκή, asella, *Gl. V.* Ab eod.
 *Ονίσκος, α, ὁ, asellus; (2) piscis quidam, asellus; (3) insectum multipes, cutio, porcellio; (4) sucula. Dim. ab eod.
 *Ονίσκος, juvo, prosum. *Gl. V.* ὄνισκεται, fruitor. Ab ὄνεῖω.
 *Ονῖτις, ἴδος, ἡ, qu. dic. asinaria, species origani. *Ονῖτιδος ἀόν ἱερίης, origani montani sicca folia, *Nic. Alexiph.* 56. Ab ὄνος.
 *Ονοβάτω, α, asinum admitto, sive facio ut asinus equam ineat; (2) de asinis equas incuntibus. Ex βαίνα. Unde
 *Ονοβάτις, ἴδος, ἡ, quæ asino vehitur; (2) dicitur et de muliere in adulterio deprehensa, quæ asinum conscendere cogebatur, *Plutarch. Quæst. Gr.* 291.
 *Ονόβρυχος, ἡ, quaedam planta, *Gorr.*
 *Ονόβλιτον, species blii.
 *Ονόγυρις, seu ὄνόγυρις, herba quæ alias ἀνάγυρις, *Nic.*
 *Ονόγυρις, α, ὁ, et ὄνόγυρις, *Nic. Th.* 71, carduus asininus vulgaris, planta adversus venena salutaris, tritaque graviter olens. *Al.* ἀνόγυρις dicitur.
 *Ονοῖδης, ες, asino similis. Ab εἶδος.
 *Ονοθήρας, α, ὁ, herba, quæ potius οἰνοθήρας.
 *Ονοῖτα, 3. sing. praes. opt. med. verbi ὄνημαι.
 *Ονοκίνταυρος, α, ὁ, onocrotalus, animal; (2) species dæmonum.
 *Ονοκκῆις, ἴδος, ἡ, qu. dic. galla asinina.
 *Ονοκινδῖος, α, ὁ, agaso, mulio, Doriensibus; quasi ex ὄνος et κινέω, *moveto*.
 *Ονόκλεια, ἡ, anchusæ species, *Plin.* ἀνόκλειος, *Gal.*
 *Ονοκπέτος, ε, ὁ ἕ, ἡ, qui asinariam molam impellit et agitat, molitor. Ex κόπτω.
 *Ονοκρόταλος, α, ὁ, onocrotalus, avis olori similis. Ex κρόταλον.
 *Ονόκωλις, ἡ, idem quod ὄνοσκειλις, empusæ epith. *E. M.*
 *Ονόκωλος, α, ὁ ἕ, ἡ, pedes asininos habens. Ex ὄνος et κάλον, *pes*.
 *ΟΝΟΜΑ, ἄπος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus; obtentus honestus; (4) auctor, sub cuius sc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cuius persona aliquid dicitur; (5) dicitur et pro homine ipso, sed cum relatione ad nomen; ut nomen Romanum pro Romanis: absolute et cum numero, in Sac. Lib. per *Hebraismum.* *Erm.*
 *Ονόμαζε, nominabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὄνιμαζε.
 *Ονομαζίστω, 3. sing. praes. imperat. pass.
 *Ονομάζω, fut. ἄσω, nomino, appello, designo, nuncupo, *Gl. V.* (2) celebri, decanto; ὄνομάζωμαι, nominor, appello; aor. 1. part. ὄνομασθῆς, nominatus; perf. ὄνομασμένος. Τῆς ὄνομάζεσται πῶθ' ἕτος; *Aristoph.* *Av.* 295. *Ὅνομα δὲ ὄνομαζέτω *Ἐλενος, *Soph.* *Phil.* 606. Ab ὄνομα.
 *Ονομαβετώ, ὤ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab
 *Ονομαβήτης, α, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα et βήθημι.
 *Ονομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὄνονται, carpunt,

carpunt, f. 1. ὀνόσμαι, Poet. ὀνόσσομαι, ὀνόσσειται, carpet; a. 1. ἀνοσίμην, reprehendi; opt. ὀνοσίμην, ὀνοσίται, reprehendat, II. 14, 95.

Ἵονομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenseo, vel percenseo. a. 1. ἀνόμνη, Ion. et Poet. pro ἀνόμνη ἀνόμνη, appellavit, vocavit. Ὀνόμνη δὲ πῆδς γυναικία Πανδάρην, Hesiod. Op. 80. Ab ὄνομα.

Ἵονομακλήδην, adv. nominatim.

Ἵονομακλήτωρ, oros, ὄ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ἵονομάκλυτος, υ, vel ὀνομακλυτός, ὤ, ὄ ξ ἦ, cujus nomen est inclutum, celebris.

Ἵονομάξῃ, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et Dor. pro ἀνόμασε, a verbo ὀνομάζω.

Ἵονομασθῆν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. Aeol. et Boeot. pro ἀνομάσθησαν, verbi ejusd.

Ἵονομασία, as, ἦ, nomen. Ph. nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

Ἵονομασσι, dat. pl. cum υ, ab ὄνομα.

Ἵονομασμα, ἄτος, τὸ, idem quod ὄνομασία.

Ἵονομασμία, ἄν, τὰ, festum quod celebratur ob impositionem nominis.

Ἵονομασῆς, ὤ, ὄ, nominator. Ph. autumator.

Ἵονομασῖ, adv. nominatim, nomine.

Ἵονομασικῆς, ἦ, ὄν, qu. dic. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομασικῶν, υ, sc. φιλιόν, dictionarium, onomasticum, ὀνομασικῆς (sc. παῖσι) nominativus, Gl. V.

Ἵονομασικῶς, adv. nominatim.

Ἵονομασῶς, ἦ, ὄν, qu. dic. nominabilis, qui nominari potest, celebris, nobilis, clarus. Gl. V. et. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ἵονομασῶς, adv. clare, nobiliter.

Ἵονομαστικῶς, adv. idem quod ὀνομασικῶς.

Ἵονομαστογράφω, ὤ, nomina scribo seu inscribo, in acta refero.

Ἵονομαστογραφία, as, ἦ, nomen in scripto: (2) nomenclatura. Ab

Ἵονομαστογράφος, υ, ὄ ξ ἦ, nomen scriptor, seu inscriptor. Ex ὄνομα et γράφω.

Ἵονομαστοβασία, as, ἦ, nomen impositio; nuncupatio, Gl. V. Ex ὄνομα et βᾶσις.

Ἵονομαστοβασία, ἄν, τὰ, nomina, Ph. Ex iisdem.

Ἵονομαστοβᾶσις, ὤ, nomen impono, fingo. Ab

Ἵονομαστοβᾶσις, υ, ὄ, nomen impositor. Ex ὄνομα et βᾶσις.

Ἵονομαστοβᾶσις, υ, ὄ, qu. dic. nomen auctoris, vocabularium captator, Athen. Auctoris syllabarum, Cic. Ex eod. et Φῆρα, venatio.

Ἵονομαστοβᾶσις, oros, ὄ, nomenclator, Gl. V. Ex καλίω.

Ἵονομαστοβᾶσις, υ, ὄ ξ ἦ, qui nomen seu nomina dicit; nomenclator, Gl. V.

Ἵονομαστοβᾶσις, υ, ὄ, qui de verbis pugnat. Ex μάχομαι.

Ἵονομαστοποιῶ, ὤ, fut. ἦσω, nomen seu nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a sono; p. part. pass. ὀνομαστοποιημένον, fictum a sono.

Ἵονομαστοποιῆσις, εως, ἦ, idem quod

Ἵονομαστοποιῆσις, as, ἦ, nomen seu vocabuli fictio; nomina fictio a sono. Ab

Ἵονομαστοποιῆσις, ὤ, ὄ, nomen seu nomen, i. e. verborum, factor. Ex ποίω.

Ἵονομαστοποιῆσις, ὤ, ὄ, idem. Ex ἔργον.

Ἵονομαστικός, aor. 1. ind. act. Att. pro ἀνόμανα, ab ὀνομαίνω, nominatio.

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, crepitus asini, herba, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος et πορδή.

Ἵονομαστικός, ἦ, buxus asinina, Poll.

Ἵονομαστικός, bunilla, Ph.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ vel ἦ, asinus, asina; (2) piscis quidam; (3) locustæ genus; (4) insectum, multiplex, cutio, porcellio; (5) axis; (6) fusus; (7) superior molæ lapis; (8) vasis inipr. vinarii genus; (9) unio, quæ et μούσις et κύβος. (10) origani species; (11) machina quadam. Onos ἰσόσπεριος, bestiola quadam multiplex, Sophl. ἰν κωφοῖς, eadem quæ ἰάλος, No. 5.

Ἵονομαστικός, εως, ἦ, reprehensio. Ab ὄνομαι.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ἦ, crura asinina habens. Ex ὄνος et σκέλος. Unde

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, idem.

Ἵονομαστικός, ἄτος, τὸ, onosma, herba.

Ἵονομαστικός, vituperabil, 3. sing. f. 1. ind. med. Poet. verbi ὄνω.

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, stabulum, Ph. Ex ὄνος et σᾶσις.

Ἵονομαστικός, ἦ, ὄν, vituperandus, reprehensione dignus, ineptus. Ab ὄνομαι.

Ἵονομαστικός, as, ἦ, victima ex asino. Ex ὄνος et σφαγῆ.

Ἵονομαστικός, vitupero, carpo, incuso. Ἵονομαστικός, abominor, Aesch. Suppl. 11. Ab ὄνομαι.

Ἵονομαστικός, ἦ, ὄν, vituperabilis. Ab eod.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ἦ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος et ἄρα, cauda.

Ἵονομαστικός, ὤ, ὄ, qui asinos pascit, asinarius. Ex ὄνος et φῆβω, pasco.

Ἵονομαστικός, vel ὀνομαστικός, anchusæ altera species. Ex ὄνος et χεῖλος.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ, ungulam asini habens; ὀνομαστικός, anchusæ species. Nic. Sch. quæ aliis ὀνομαστικός. Ex ὄνος et χηλή.

Ἵονομαστικός, vitupero, reprehendo, carpo; usitatus ὄνομαι. Μηδῆσις τὰ θεῶν ὀνομαστικός, Theoc. 26, ult. Ab ὄνομαι.

Ἵονομαστικός, acc. sing. part. præsentis, verbi εἰμί.

Ἵονομαστικός, τὰ, bona, facultates. Ab eod.

Ἵονομαστικός, εἶ, qui est, dat. sing. part. ejusd.

Ἵονομαστικός, quicquid, acc. sing. ab ὄσις.

Ἵονομαστικός, adv. vere, sane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὄν, ὄντος, part. ab εἰμί.

Ἵονομαστικός, nomen, Aeol. et Dor. pro ὄνομα.

Ἵονομαστικός, et ὀνομαστικός, appello. A præc.

Ἵονομαστικός, ὄ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fideiulæ, Gl. V. (4) pars cordis; (5) pars folii rosæ superior; (6) gemma quadam, onyx; (7) marmoris species; (8) operculum conchylii; (9) ostreum; (10) fructus quidam. Hinc

Ἵονομαστικός, fut. ἴσω, Att. ἰῶ, ungulam divido; (2) unguis præcido, vel rescio; (3) unguem noto; (4) ad unguem exigo, exacte pendendo:

Ἵονομαστικός, ἴνη, ἴνον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, unguiculus. Gl. V. ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.

Ἵονομαστικός, ὤ, ὄ, unguium resectio; (2) diligens et acerbæ rei examinatio. Ab ὀνομαστικός.

Ἵονομαστικός, ἦρος, ὄ, unguis, ungula:

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, culter ad recidendos unguis. Gl. V. unguicularium. Ab eod.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ, ut ὀνομαστικός λίθος, onychites lapis. Ab ὄνομα.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ἦ, ut ὀνομαστικός καδμία, onychitis cadmia, dicta a similitudine venarum onychis lapidis. A præc.

Ἵονομαστικός, ὤ, fut. ἦσω, unguibus scalpo vel rado. Ex ὄνομα et γράφω.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ὄ ξ ἦ, unguium speciem habens. Ex ὄνομα et εἶδος.

Ἵονομαστικός, εως, ὄ ξ ἦ, asininus, qui asinini generis est. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, ὄνω, prosum, Sch. Sophl. (2) vitupero, E. M.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ἦ, ononis, planta.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ἦ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi species, vulgo acetosa. Angl. sorrel. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, ἦ, jus ex aceto et muria. Ex ὄνος et ἄλμη, salsaugo.

Ἵονομαστικός, adv. acute. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, δένδρον, arbor; ornus, Gl. V.

Ἵονομαστικός, as, ἦ, acuta; (2) hasta, Suid. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, Dim. idem quod ὄνος.

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, condimentum ex aceto et oleo. Ex ὄνος et ἄλιον.

Ἵονομαστικός, adv. acute; (2) celeriter, velociter, repente, raptim; (3) graviter, vehementer. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, εἶδος, ὄξ, acetum resipiens.

Ἵονομαστικός, f. ἴσω, acidus sum, acorem refero. Ph. aceso. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, ἦ, occa, crates dentata ferreis stilibus. Ab eod.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ, ut ὄνος ὄνος, vinum quod coacuit aliquatenus. Ab ὄνος. Unde

Ἵονομαστικός, ἶδος, ἦ, acetabulum, vas in quo acetum adservatur, vel in mensa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ, aceti venditor.

Ἵονομαστικός, εως, τὸ, acetum, vinum quod acutum, vinum vile, lora, item vinum medicatum, ut myrrhatum et inde amarum. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, as, ἦ, arbor abieti non absimilis; hasta, Eur. Ab eod.

Ἵονομαστικός, acuta voce cano.

Ἵονομαστικός, ἦ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excrescens.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ, idem.

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, acetabulum, Ph. Ex ὄνος et βαφή.

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, idem, Gl. V. Ex iisd.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ, idem et ex iisd.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ὄ ξ ἦ, acutum habens cuspidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὄνος et βέλος.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ, perspicax, Ph. dispiciens, acute cernens. Ex ὄνος et βλέπω. Unde

Ἵονομαστικός, ἶδος, ἦ, acutus visus.

Ἵονομαστικός, vel ὄνος, υ, ὄ, acutum clamans. Ex βοάω.

Ἵονομαστικός, ὤ, celeriter jaculor. Ex βάλλω.

Ἵονομαστικός, ακτος, τὸ, lac acidum, lac quod acuit. Hinc

Ἵονομαστικός, ἴνη, ἴνον, ex acido lacte confectus.

Ἵονομαστικός, υ, τὸ, garum aceto conditum, Gl. V.

Ἵονομαστικός, unguina, arvinia, axungia, Gl. V.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, acutum mentum s. acutam barbam habens. Ex γένιον.

Ἵονομαστικός, ὄνος, ἦ, quod infra labra in maxilla inferiori eminent, Poll.

Ἵονομαστικός, ἦ, bufo, Gl. V.

Ἵονομαστικός, ἶδος, ὄ ξ ἦ, aqua mulsa acida. Ex ὄνος et γλυκύς.

Ἵονομαστικός, dulcicacium, Ph. Ex iisd.

Ἵονομαστικός, εἶα, υ, dulciter acris. Hinc ὄνος, cremor favorum decoctus, mulsa acida; dulcicacium, Gl. V. Ex iisd.

Ἵονομαστικός, ὄν, lamentabilis, flebilis.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, celeriter scribens. Ex ὄνος et γράφω.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, angulum acutum habens. Ex γωνία.

Ἵονομαστικός, as, ἦ, acumen visus:

Ἵονομαστικός, fut. ἦσω, acutum cerno. Ab

Ἵονομαστικός, εως, ὄ ξ ἦ, acutum cernens, perspicax. Ex ὄνος et δέκω. Hinc

Ἵονομαστικός, ἦ, ὄν, visum acuens.

Ἵονομαστικός, ἦ, acumen visus, Luc.

Ἵονομαστικός, adv. acute, visu acuto.

Ἵονομαστικός, fut. ἦσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὄνος et δέκω, δέδορα.

Ἵονομαστικός, εως, ὄ ξ ἦ, idem quod ὄνος.

Ἵονομαστικός, as, ἦ, acies oculorum, acies, Ph.

Ἵονομαστικός, ἦ, ὄν, idem quod ὄνος.

Ἵονομαστικός, ὤ, velociter curro. Ab

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, velociter currens.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, acutus capillus habens. Ex ἔθειρα.

Ἵονομαστικός, aceso, aceo, Gl. V. Ab ὄνος.

Ἵονομαστικός, ἦ, arbor abietis similis; (2) hasta. (2) χεῖρ δ' ἔθηκε ὄνος, hastam insere manui, Eur. Heracl. 727.

Ἵονομαστικός, as, ἦ, acumen audiendi, acute audiendi facultas.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, acute audiens, qui acuto auditu est præditus. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ φασὶ ὄνος μάλιτα ὄνομους εἶναι τῶν ζῶων ἰχθύας, Aristot. Ex ἄνω, unde ἀνοή.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, acutum sonum edens.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, celeriter interficiens.

Ἵονομαστικός, υ, ὄ ξ ἦ, valde acutus.

Ἵονομαστικός, adv. valde acute.

Ἵονομαστικός, ὄν, valde lamentabilis.

Ἵονομαστικός, fut. ἦσω, iræ sum impotens, præcipiti

cipiti ira exandeseo. Ὁξυθυμίστασι σφιδρα
 Ἐπισηνῶν, *Aristoph. Theesm.* 473.
 Ὁξυθυμία, *as, ἡ*, ira praecipitantiā :
 Ὁξυθυμία, *as, ἡ*, et
 Ὁξυθυμία, *ων, τὰ*, purgamenta aedium, quae
 noetu Atheniensis in trivis ponebant; (2)
 ligna e quibus suspenduntur aliqui.
 Ὁξυθυμίας, *δ*, idem quod ἄξυθυμος, *Poll.*
 Ὁξυθυμίας, *as, ἡ*, iracundus.
 Ὁξυθύνος, *ἴνη, ἴνον*, abiegnus. Ab ἄξυ.
 Ὁξυκάδιος, *as, ἡ*, iracundus. Ex καρδία.
 Ὁξυκάσσιος, *as, ἡ*, acutum caput habens.
 Ex κάρηνον.
 Ὁξυκίδρος, *as, ἡ*, cedrus acuta.
 Ὁξυκίρατος, *as, ἡ*, acuta cornua habens.
 Ex κίρας.
 Ὁξυκίρας, *ωτος, ὁ*, ἡ, idem.
 Ὁξυκίρατος, *as, ἡ*, acuminatum caput habens.
 Ex κερφάλῃ.
 Ὁξυκίνητος, *as, ἡ*, mobilis, qui celeriter
 movetur. Ex κινεῖω.
 Ὁξυκόμος, acutus; (2) aculeatus. (1) ἄξυκόμον
 κειράν ἔστος, acutum cornuum germen, acuta
 cornua, *Orphic. Cymeget.* 11, 194. (2) ἀμ-
 φιδύμαι γάρ ἐχθίνοι, ἄξυκόμοισιν μορφά,
 duplices enim erinaceis aculeatis species, *Id.*
ibid. 599.
 Ὁξυκόπτον, *as, τὸ*, potio ex aceto et aqua. *Ph.*
posca. Ex κείρω, *misc.*
 Ὁξυκόκωτος, *ων, valde* febilis.
 Ὁξυλάβεια, et -ία, *as, ἡ*, strenuitas, in agendo
 celeritas.
 Ὁξυλαβείω, *ω*, celeriter prehendo, celeriter cap-
 seo et adgredior. Ab
 Ὁξυλάβης, *ἴος, ὁ*, ἡ, strenuus, acer; (2) eel-
 ler, acer in rapiendo, rapax. *Epith.* ani-
 malium rapacium. Φύσει ὁ αἰστός ἐστὶ φθόνερος
 καὶ ἄξυλαβής, *Aristot.* Ex ἄξυς et λαμβάνω.
 Ὁξυλάβος, *as, ὁ*, ἡ, idem et ex iisd.
 Ὁξυλάβος, *as, ὁ*, ἡ, acute loquens.
 Ὁξυλάπαθον, *as, τὸ*, genus lapathi foliis acutio-
 ribus.
 Ὁξυλίπαρος, *as, ὁ*, ἡ, aceto et pinguedine im-
 butus.
 Ὁξυλίπτης, *ἴος, ὁ*, ἡ, idem. Ex λίπος.
 Ὁξυμάθεια, vel -θία, *as, ἡ*, celeritas discendi.
 Ab
 Ὁξυμάθης, *ἴος, ὁ*, ἡ, celeriter discens. Ex
 μαθάνω.
 Ὁξυμάλα, mala acida; *Dor.* pro ἄξυμάλα.
 Ὁξυμάλης, *ἴος, ἴος*, acuta voce canens. A μέλιος.
 Ὁξυμάλι, *ἴτος, τὸ*, potio ex melle et aceto.
 Ὁξυμελικράπον, *ἴον*, ἄξυμελικράπον, idem.
 Ὁξυμίριμος, *as, ὁ*, ἡ, acute excogitatus. Ex
 μερίμων.
 Ὁξυμίλον, *Dor.* ἄξυμίλον, malum acidum, i. e.
 prunum.
 Ὁξυμολπος, *ὁ*, ἡ, acute canens. A μολπή.
 Ὁξυμορφος, *as, ὁ*, ἡ, subito formatus. A μορφή.
 Ὁξυμυρσίνη, *as, ἡ*, acuta myrtus, myrtus syl-
 vestris.
 Ὁξυμυρσίνος, *ἴνη, ἴνον*, ex myrto sylvestri for-
 matus. A prac.
 Ὁξυμωρος, *as, ὁ*, ἡ, acutifatus. Hinc τὸ
 ἄξυμωρον, *as, ἡ*, dietum acutum, tametsi primo
 intuitu stultum videatur.
 Ὁξυναῖος, *ων, epith.* vini, *ap. Hippoc.* Ab ἄξυς.
 Ὁξυνηθε, *ἦρος, ἡ*, scalprum. Ab
 Ὁξυνη, *fut. ὠνά*, acuminio, acno, acutum red-
 do; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad,
 instigo, ineito; (4) acuidum reddo; (5) aces-
 co, in acorem vertor; ἄξυνομαι, acidus fio,
 acesco. Ὁξύνει πῆν τελευταίαν, scil. συλλα-
 βήν, *Alhcn.* Σίδηρος σίδηρον ἄξύνει, ἀνήρ δὲ παρ-
 ἄξυνει πρόσωπον ἰταίρω, *Prou.* 27, 17. Ab
 ἄξυς.
 Ὁξύνεις, *ἴσσσα, ἴον*. Vide ἄξύνεις, *Il.* 5, 50. Ab
 ἄξυς.
 Ὁξυσφάκος, *as, ὁ*, ἡ, ex acutis testis, *Lucian.*
 Ab σφραζω.
 Ὁξυσφάκης, *ἴος, ὁ*, ἡ, fortiter impactus; (2)
 aculeatus. A σφηνώω.
 Ὁξυπάθως, *adv.* acuto et vehementi adfectu,
 gravi animi dolore, graviter.
 Ὁξυπίνης, *as, ὁ*, famelicus. Ex πίνω.

Ὁξυπίνος, *as, ὁ*, ἡ, qui vehementi fame cru-
 eiatur; (2) qui valde eupit. Ex eodem.
 Ὁξυπικῆς, *ἴος, ὁ*, ἡ, acidus cum amarore,
 vehementer amarus, *Hes.* A πικρῆ.
 Ὁξυπικρός, *as, ὁ*, ἡ, acidus, *Gl. V.*
 Ὁξυπινδαξ, *ἄκος, epith.* calicis, *Alh.*
 Ὁξυπληξ, *ἦρος, ἡ*, misere affligens. Ἀχέροντος
 ἄξυπληγος, *Soph.* *Fragm. Polyxen.*
 Ὁξυποδία, *ω*, festino, denso, *Gl. V.* ἄξυποδεῖν,
 grassari, *Ph.* Ab ἄξυπας. Unde
 Ὁξυποδία, *as, ἡ*, acupedium, addensatio.
 Ὁξυπόριον, *as, τὸ*, medicamentum facile venas
 et tenues partes corporis permeans. Ab
 Ὁξυπόρος, *as, ὁ*, ἡ, qui cito transit. Ex ἄξυς
 et πείρος.
 Ὁξυπυς, *ὄδος, ὁ*, ἡ, celeres pedes vel gressus
 habens, *Gl. V.*
 Ὁξυπυρος, *as, ὁ*, ἡ, acutum proram (cuspidem)
 habens; *epith.* hastæ.
 Ὁξυπυρος, *as, ὁ*, ἡ, velox. A πτερόν.
 Ὁξυπυρινος, *as, ὁ*, ἡ, ut ἄξυπυρινος ἀρμονία, *ap.*
Musicos, densitas acutorum sonorum in
 supremis gradibus musicæ sealæ.
 Ὁξυρεγμία, *as, ἡ*, acidus ructus, eruditus. Ab
 ἄξυρεγμῶν. Hinc
 Ὁξυρεγμιάω, *ω*, acidum ructo, ructus acidus
 emitto.
 Ὁξυρεγμιάων, *ἴος, ὁ*, ἡ, qui acidum ructum
 emittit. Ab eod.
 Ὁξυρεπής, vel ἄξυρεπής, *ἴος, ἴος*, velox. A
 ῥέπω.
 Ὁξυρίαις, *δ*, genus casei *ap.* Siculos, *Alh.*
 Ὁξυρόδιον, vel ἄξυρόδιον, *as, τὸ*, sc. ἔλαιον,
 oleum rosaceum aceto temperatum. A
 ῥόδιον.
 Ὁξυρόν, vel ἄξυρόν, *ἴτος, ὁ*, ἡ, qui acuto est
 naso. Repertur et ἄξυρόν.
 Ὁξυρόπος, *as, ὁ*, ἡ, celeriter currens; (2)
 qui levi momento huius illuc inclinatur; (3)
 eeler, celerrimus, qui fit momento tempo-
 ris; (4) praeceps, lubricus, fluxus, agilis.
 Ex ἄξυς et ῥοπή.
 Ὁξυρόπτης, *adv.* celeriter, cum impetu, acriter.
 Ὁξυρόργχος, *as, ὁ*, ἡ, acutum rostrum ha-
 bens.
 ΟΞΥΣ, *ἴα, ὠ*, Gen. *ἴος, ἴιας, ἴος*, acutus, ut
 ensis, eupis; (2) acutus sensu, voce, animo;
 (3) acidus; (4) acer, vehemens; (5) eeler,
 subitus, praeceps, promptus, expeditus
 ad aliquid adgrediendum. (6) πασσά-
 λης κατεπλήθυνον ἴος τὸ ἄξυτατον τῆς φάραγγος,
Arr. Hist. Alex. 4, 21. Ὁξύν, *adv.*
 Ὁξύν, *lumbus, Erot.* *ap. Hipp.* ἄξύν, *δ*, ὠρύ.
 Ὁξύνος, *as, ὁ*, ἡ, acutum os seu rostrum
 habens; (2) acute scindens, acutam cuspidem
 habens; (3) acutam seu argutam vo-
 cem habens. A σῆμα.
 Ὁξύνος, *as, ὁ*, ἡ, acutus juncus. *Gl. V.*
 hibiseum, juncus.
 Ὁξύντα, *adv.* acutissime, quam ocissime;
 ἄξύντατος, ocissimus, *Gl. V.* Ab ἄξυς.
 Ὁξύντελος, *as, ὁ*, ἡ, acutum finem habens,
 in acutum sonum desinens. Ex τελευτή.
 Ὁξύντης, *ἴος, ὁ*, ἡ, in acutum tendens, acu-
 minatus. Ex ἄξυς et τέλειω.
 Ὁξύντηρον, *adv.* ocuis, *Gl. V.* Ab ἄξυς.
 Ὁξύντηρος, *adv.* idem et ab eod.
 Ὁξύντης, *πτος, ἡ*, acumen, acies; (2) acrimonia,
 acerbitas; (3) studium acre, contentio acris;
 (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6)
 celeritas, velocitas. Ab ἄξυς.
 Ὁξύντονον φάρμακον, medicamentum quod fa-
 cit ut mulier cito pariat. Ab
 Ὁξύντονος, *as, ὁ*, ἡ, cito pariens, partum ac-
 celerans. Ex τίκτω.
 Ὁξύντομος, *as, ὁ*, ἡ, acute secans; (2) acutus.
 A τέμνω.
 Ὁξύντονώω, *ω*, in acutum tendo, angustus sim;
 (2) accentu acuto noto; ἄξυστονῶν, acumi-
 natus. Hinc
 Ὁξύντονώεις, *ἴος, ἡ*, pronuntiatio per aecentum
 acutum.
 Ὁξύντονος, *as, ὁ*, ἡ, qui acuto tono finitur,
 cuius ultima syllaba aecentu acuto effertur;
 ἄξυστονοί ἄξυται, acuti et magni ejulatus.
 Ὁξύντονώω, *adv.* cum accentu acuto.

Ὁξύταρος, *as, ὁ*, ἡ, ut ἄξυταρος ἦλος, *χαλινός,*
φωνή, acutus. A τείρω.
 Ὁξυτίφυλλον, *as, τὸ*, acutum trifolium.
 Ὁξυθάρος, *as, ὁ*, piscis nomen, *ap. Opp.*
 Ὁξυθάης, *ἴος, ὁ*, ἡ, acute videns. A φάος.
 Ὁξυφρηγής, *ἴος, ἴος*, valde splendens. A φρίγγος.
 Ὁξυφθογγος, *as, ὁ*, ἡ, acute sonans.
 Ὁξυφλεγμιάσι, *as, ἡ*, acuta et vehemens in-
 flammatio.
 Ὁξυφραν, *ονος, ὁ*, ἡ, acutum sapiens, acri et
 solerti mente praeditus; (2) eeler. (2) ἄξυ-
 φραν κρῖναι λέχη γυναικῶν, *Eurip. Med.* 644.
 A φρήν.
 Ὁξυφύλλον, *as, τὸ*, acuta folia habens; herba.
 Ὁξυφωνία, *as, ἡ*, vox acuta; (2) linguæ volu-
 bilitas. Ab
 Ὁξυφωνος, *as, ὁ*, ἡ, acutam vocem habens.
 Ὁξυφωνος ὡς ἀπὸν, *Soph. Trach.* 963. A φωνή.
 Ὁξυχρεῖς, *ἴος, ὁ*, ἡ, promptus, expeditus manu.
 Hinc
 Ὁξυχρεῖα, *as, ἡ*, celeritas manus.
 Ὁξυχολία, *as, ἡ*, ira repentina et acris, iracun-
 dia. Ab
 Ὁξυχολος, *as, ὁ*, ἡ, qui subito et graviter ira-
 seitur. *Ph.* biliosus, iracundus. A χολή.
 Ὁξυχόλιος, *adv.* ira gravi.
 Ὁξυωπία, *ω*, acutum cerno. Ab
 Ὁξυωπής, *ἴος, ὁ*, ἡ, vel ἄξυωπής, acutum cer-
 nens. Ὁ δὲ αἰστός ἄξυωπίας μὲν ἔστι, καὶ τὰ
 τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὴν ἥλιον
 βλέπειν, καὶ πὸν μὴ βυλόμενον κόπτει, *Aristot.*
 Ex ἄξυς et ὠψ. Hinc
 Ὁξυωπία, *as, ἡ*, acutus visus.
 Ὁξυωπίας, *as, ὁ*, acutum cernens. Ab eod.
 Ὁξυωπός, *ἡ, ὠν*. Vide ἄξυωπός.
 Ὁξυώδης, *ἴος, ὁ*, ἡ, acutus. Ab ἄξυς.
 Ὁς, *cujus, gen. sing. Poet.* pro ὄς, ab ὄς, *qui.*
Il. 2, 325.
 Ὁσα, *Dor.* pro ὄσα, quod vide. *Soph. Antig.*
1342. Eur. Or. 1545. Νῦν ψάρον ἐλλοσμέναν
 ὄσα κύμα κατακαλάσσει ρίον, *Pindar. Olymp.*
10, 13.
 Ὁσαδίω, comitor, sector. Ab
 Ὁσαδός, *ἴος, ὁ*, ἡ, comes, adsecla, adsector.
 (2) sectans. (3) συνοπιστάων ὄσαδὸν ἐλάφω,
Soph. Ed. Col. 1092. Ab
 ὉΠΑΖΩ, *fut. ἄσω*, acutus; (2) sequi ju-
 beo, comitem do, praebeco, do; et ὄπαζομαι,
 comitem accipio, a persequenti premor;
 ὄπάσσω, a. 1. part. pro ὄπάσσω, eum prae-
 buisset. (1) πολλὸν καθ' ἑμῖλον ὄπαζων, *Il.* 5,
 334. Ὁπαζόμενος Διὸς ἄμβρο, urgente Jovis
 imbre, *Il.* 11, 493. Καλοιστάλῃσι δὲ θεῶς μέγα
 κύδος ὄπάζει, *Arist. Eq.* 200. δῶρον τινί, *Theoc.*
27, 55.
 Ὁπαῖα, *as, ἡ*, vas fictile, in quo foramen est.
 Ab ὄπη. Unde
 Ὁπαῖον, *as, τὸ*, foramen ollæ; (2) foramen per
 quod fumus e furno aut camino exit; (3)
 fenestra. (3) τὸ δ' ὄπαῖον ἐπὶ τῷ ἀνακτόρῳ ἔ-
 νευκλῆς ὁ Χολάργου ἐκορύφωσι, *Plutarch. in*
Pericle, 1, 352.
 Ὁπάλλον, *τὸ*, gemma, *Orph.*
 Ὁπάνικα, *Dor.* pro ὄπανικα, quando.
 Ὁπάσα, *aor. 1. ind. act. Ion.* pro ὄπασα, ab
 ὄπάζω, persequor.
 Ὁπάσαι, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὄπάσας.
 Ὁπάσασαι, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Poet.* pro
 ὄπάσας.
 Ὁπάτριος, idem quod ὄμοπάτριος.
 Ὁπάτρος, *as, ὁ*, eodem patre genitus, pro
 ὄμοπάτρος, *per Synon.*
 Ὁπάων, *ονος, ὁ*, comes; adsecla, famulus,
 servus. Ὁπάωνας δ' ἐμὸι χυμῖς κίλευσον τῶν
 δ' ἀποσῆναι ὄμων, *Eurip. Hec.* 979. Αἶδε γὰρ
 χίεῖς ἠθῆσις ἴσσωσι, φιλάτων τ' ὄπαίων,
Soph. Ed. Col. 602. Ab ὄπάζω.
 Ὁπάω, quod, *Gl. V.* Ab ὄς, ἡ, ὄ.
 Ὁπῆρ ἄν, quiequid.
 Ὁπῆρ δῆ, quodlibet, *Ph.*
 Ὁπῆρ δῆποτι, quodeumque, *Gl. V.*
 Ὁπίως, *ἴως, ὁ*, subula, qua aliquid perforatur.
 Ab ὄπη.
 Ὁπίωω, circumpicio, video; et ὄπίωσθαι, omi-
 na captare, augurari; (sed pro hoc tutius
 ὄπτιώσθαι). Ab ὄπη vel ὄψ, vox.

Ὀπῆνες, Ion. pro ὀπάονες, Herodot.
 ὈΠΗ, ἄς, ἡ, foramen, specus, Gl. V.
 ὈΠΗ, adv. ubi; (2) quo; (3) qua, qua via;
 (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc
 ἔσθ' ὀπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus;
 ὀπη ἄν, quocumque, quemcumque in
 locum; ὀπη ποτὶ τὸ ὀπηδήσαστε, quocumque,
 quomodocumque; ὀπητιῶν, aliquid alicujus
 momenti.
 Ὀπῆνῶν, comitor, sequor, Etym. ex Apoll.
 Ὀπῆνῶν, ᾧ, idem. Ἀνεμάλια γὰρ μοι ὀπῆνῶν,
 inutiles enim mihi sunt comites, Il. 5, 216.
 Χάρις βραιῶν ὀπῆνῶν, Epigr. Τῆτο δ' ἀριστή-
 εσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπῆνῶν, Dion. Per. 547.
 Ab ὀπῆνῶν. Hinc
 Ὀπῆνῆος, ἄς, ὁ, comes, adsector, Hes.
 Ὀπῆνῆος, ὁ, ἡ, idem quod ὀπῆνῶν, Att. Eust.
 Ὀπῆνῆος, ὁ, ἡ, quantus. Hinc
 Ὀπῆνῆος, quantuscumque; et in Neut. ὀπῆ-
 νῆος, quantumcumque. A πῆνῆος.
 Ὀπῆνῆος, adv. quum, quando, postquam, quam
 mox, Ph. Ab ἠνῆος, quavido.
 Ὀπῆνῆος, ἡ, τὸ, subula qua aliquid perforatur.
 Ab ὀπῆ.
 Ὀπῆνῆος, aliquid alicujus momenti. Ab ὀπῆ,
 τὶ, et ἄν.
 Ὀπῆ, dat. sing. ab ὀπῆ, voc.
 Ὀπῆς, ἡ, ὁ, ut ὀπῆς τυφός, caseus coagulo
 ficulneo coagulatus. Aristoph. per jocum
 ὀπῆν vocat quoque τὴν ὀπῆν, foramen. Ab
 ὀπῆ.
 Ὀπῆνῶν, ἡ, ὄν, reverendus, cavendus, vel extim-
 escendus; ὀπῆνῶν, summopere cavenda,
 maxime extimescenda, Apoll. Rhod. 2,
 292. Ab ὀπῆ.
 Ὀπῆνῶν, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro
 ὀπῆνῶν, ab
 Ὀπῆνῶν, fut. ἴσμαι, curo, revereor; (2) ca-
 veo; (3) rependo, ulcisor. Τῶν ὄν' ὀπῆνῶν
 μῆν, Hes. Scut. 21. Ἀλλὰ σὺν αἰεὶ Συμῶν
 ὀπῆνῶν, Od. 13, 148. Μητρὸς γὰρ πυκινὴν
 ὀπῆνῶν ἐφειστήν, Il. 18, 216.
 Ὀπῆνῶν, fut. ἴσω, succum lacteum arboris ali-
 cujus colligo cortice inciso, vel caulem in-
 cido succi eliciendi gratia. Ab ὀπῆ.
 Ὀπῆνῶν, vel ὀπῆνῶν, pone, a tergo, Gl. V.
 ὈΠΗΚΟΣ, ἡ, ὄν, opicus, deformis, sordidus,
 immundus, Vet. Lex.
 Ὀπιμαντίον, τὸ, voce datum responsum, V. L.
 Ὀπιον, ἡ, τὸ, opium, succus lacteus qui papa-
 veris scapo inciso emanat. Ab ὀπῆ.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὄν, speculator, qui circumspicit
 diligenter aliquid, spectator. Ab
 Ὀπισθεν, idem quod
 Ὀπισθεν, fut. ἴσω, inspicio, circumspicio,
 oculis lustro. Τί δ' ὀπισθενεὶς πολέμιος γυ-
 φῆρας; Il. 4, 371. Ab ὀπῆνῶν.
 ὈΠΙΣ, ἴδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura,
 consideratio, respectus; (3) aspectus. Ἐκ
 δὲ δίκην ἐλάσσει, θεῶν ὅτιν ἐκ ἀλιγόντες, Il.
 16, 388.
 Ὀπισθεν, itio retrograda, Eust. Quasi ex
 ὀπῆνῶν et ἀμεινῶν, pro ἀμεινῶν, ascendere.
 Ὀπισθεν, vel ὀπισθεν, adv. a tergo, pone; (2)
 posterius, in posterum, posthac, postea.
 Γνώμης πατρὸς πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι, omnia
 voluntatis paternæ posthabere, Soph. Antig.
 640. Hinc ὀπισθεν, posterior sequens.
 Ὀπισθεν, ἄρος, τὸ, posterior pars manus et
 quasi aversa. Ex ὀπῆνῶν et θῆνῶν.
 Ὀπισθεν, ἴα, ion, posticus. Ab ὀπισθεν.
 Ὀπισθεν, ἴα, ion, posticus, posterior; τὰ ὀπί-
 σθια, posteriora. Ab eod.
 Ὀπισθεν, adv. pone, a tergo, retrorsum.
 Ὀπισθεν, ὄν, ὁ, ἡ, qui retro cedit, retro-
 gradus. Ex ὀπισθεν et βαῖν. Unde
 Ὀπισθεν, ἡ, ὄν, retro insiliens.
 Ὀπισθεν, ὁ, ἡ, ab aversa parte scriptus;
 de libro et charta. Ex ὀπισθεν et γράφω.
 Ὀπισθεν, ὁ, ἡ, qui digitus habet retro
 inversos, R. Ex ὀπισθεν et δάκτυλος.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, a tergo seu retro li-
 gatus.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, idem quod παλιῶν, opp.
 παλιῶν, Sch. Hesiod.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, postica pars templi; opp.

παλιῶν, (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium
 pone ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium,
 posticula.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ornatus muliebris,
 quo posterior sive capitis sive totius cor-
 poris pars velabatur.
 Ὀπισθεν, ἡ, τὸ, fructum a tergo folii fe-
 rens. Ex ὀπισθεν et καρπός.
 Ὀπισθεν, ὄν, ferens fructum a tergo folii,
 Theophr.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, qui pone sequitur,
 adsector.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, qui aculeus in poste-
 riori parte corporis est, aculeum in cauda
 habens. Ex κέρων.
 Ὀπισθεν, ἡ, τὸ, occiput, Gl. V. Ex κερ-
 αλή.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, a tergo comatus. Ex κόμη.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, idem.
 Ὀπισθεν, ἡ, τὸ, occipitium, Ph.
 Ὀπισθεν, ἡ, αἰ, calcei quidam mu-
 liebres.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, spinæ in posteriorem
 partem contorsio.
 Ὀπισθεν, ὄν, post mortem contingens,
 durans, Pind.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, qui retro ambulans pas-
 citur, qui præpostere pascitur; ut ὀπισθεν-
 μοι βοῆς. Ex νέμω, pascō.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, a tergo pungens. Ex
 νόσσω unde aor. 2. ἐνύγη.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, retrogradus.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, pone gradus, pone se-
 quens; epith. famulorum; (2) retrocedens.
 Προσπῶν ὀπισθεν κῶμος, Eurip. Hipp. 54.
 Ὀπισθεν, ἡ, retrocedo, Hesych. Hinc
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, retrocedens, retro-
 gradus.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, reticulum, muliebre orna-
 mentum capitis, apud Comicos.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, sepia; ita dicitur ab ὀπισθεν
 πλῆν, post se emittendo atramentum suum.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, convulsio partium in poste-
 riora, partium posteriorum distensio;
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, cui quodam rigore nervo-
 rum caput scapulis annexum est, cui cervix
 reflexa est in posteriorem partem;
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, more eorum quibus cer-
 vix reflexa est in posteriorem partem;
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, in aversum tendens
 aut tentus; retrorsus, Gl. V. (2) Subst.
 idem quod ὀπισθεν, (3) persona illo
 morbo laborans; (4) vinculum, quo manus
 post tergum religantur. Ex τείνω.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, idem quod ὀπισθεν, ὄν,
 n. 3.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, qui retrorsum urinam
 emittit, Aristot. Ex ἄρῆα.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, in occipite calvus.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, retrorsum attendens,
 seu mentem adhibens, Hesych. Ex φαῖνα.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, retrorsum, in aversum.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, a tergo agmen custodia.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, custodia militum a tergo.
 Ab
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, qui a tergo agmen
 tutatur.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, frigus circa extremam
 hiemem.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, cui manus post tergum
 religantur.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, succus lacteus e caule vel
 radice incisa exceptus; exponitur etiam
 liquor concretus. Ab ὀπῆνῶν.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, ἡ, succi lactei collectio, qui ex in-
 ciso caule gignitur. Ab eod.
 Ὀπισθεν, idem quod ὀπῆνῶν.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, postremus, ultimus; Il. 8,
 342.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, posterior, a tergo sequens,
 Νουη. Ab
 Ὀπισθεν, adv. retrorsum, retro, a tergo, in
 aversum, pone, post, postea, in posterum.
 Hinc eis τὰ ὀπισθεν, retrorsum, retro; eis τὰ
 πῆν, retrorsum, in aversum.
 Ὀπισθεν, ἡ, ὁ, idem quod ὀπῆνῶν, Plut.

Ὀπλα, ὄν, τὰ, arma; (2) armamenta.
 Ὀπλα, ὄν, τὰ, parva arma; ὀπλάριον, scu-
 tulum, Gl. V. Dim. ab ὀπλον.
 Ὀπλα, præf. inf. pass. verbi ὀπλομαι.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, instructio. Ἀμαξὸν εὐτροχόν
 ἡμιονίην ὀπλον, Od. 6, 73. Ab ὀπλον.
 Ὀπλα, gen. pl. Ion. pro ὀπλῶν, ab
 Ὀπλῆ, ἡ, ὁ, ungula, unguis quadrupedum,
 equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὀπλον.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armatus, Æsch. Fr. ὀπλασπῆ-
 λης, P.
 Ὀπλα, fut. ἴσω, arma, instructio armis; (2)
 instructio, paro; ὀπλίσομαι, armor; aor. 1.
 ὀπλίσεις, armatus; perf. ὀπλίσμενος, idem;
 ὀπλίσειν, apud Hom. pro ὀπλίσειν, instrue-
 bantur, Od. 23, 143. Ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα
 ὀπλίσειν φασγάνω χεῖρας, Eur. Or. 1212.
 Σὺ δ' ὡς τὸ δάσυνος πρὸς τὰ ὀπλίσει χεῖρα; Id.
 Rhes. 99. Ab eod. Hinc
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armatura; (2) ipsa arma.
 Ὀπλα, gen. Ion. a recto ὀπλασις. Ὀπλασις
 δὲ τῆς Ἰνδῶν, ἐκ αὐτῶν εἰς τρέπος, Att. Ind.
 16, 6.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armatura; (2) apparatus
 bellicus. (2) τῶν Βωιωτῶν δ' ὀπλασμα, exerci-
 tumque Bœotorum, Eur. Iphig. in Aul. 255.
 Ab eod.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armatura; (2) ipsa actio ar-
 mandi. Ab eod.
 Ὀπλα, 1. pl. f. 1. ind. med. Dor. pro
 ὀπλίσειν, ab ὀπλίσειν, arma.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, ἡ, milites armatos vehens,
 ut navis. Ex ὀπλίσειν et ἄγω.
 Ὀπλα, f. ἴσω, sum miles gravis armaturæ;
 (2) armatus præsum, rem militarem exer-
 ceco, Thuc. Ab
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armatus, arma gestans; (2)
 miles armaturæ gravis, Ph. scutarinus; ὀπλί-
 σται, armites, Ph. armati, Gl. V. Ab ὀπλον.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, ad militem gravis armaturæ
 pertinens; τὸ ὀπλίσειν, gravis armaturæ
 milites. A præc.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armata; ὀπλίσειν, sc. γυναι-
 κες, statuæ mulierum armatæ. Ab ὀπλί-
 σης.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, stadium armatus de-
 curro, armatus cursu contendo. Ὀπλιτο-
 δραμὴν ἀσκήσας, Pausan. Ab
 Ὀπλα, armatus cursu contendens,
 armatus stadium decurrens. Ex ὀπλίσειν
 et δρόμος.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, Dor. ὀπλασπῆλης, qui ar-
 matus luctatur. Ex ὀπλίσειν et πῆν.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, campidoctor, Ph.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armidoctor, Gl. V. sed
 armidoctor editur.
 Ὀπλα, fut. ἴσω, arma do. A δίδωμι.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armamentarium.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armilistrum, Ph.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, idem, Gl. V.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, idem, Philox.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, arma colligo. A λίγω.
 Ὀπλα, armor; (2) instructio, paror. Δεῖπνον
 ἀναχθὲν ὀπλεσθαι, Il. 19, 172. Ab ὀπλον.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, f. ἴσω, insano armorum amore
 ducor. Ὀπλομανεῖν πέρα τῶν δέοντος, Synes.
 Ex μαινομαι.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, f. ἴσω, armis pugno, vel certo.
 Plut.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, pugna, qua armis pugna-
 tur.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, ad pugnam pertinens. Ab
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, qui armis decertat, bel-
 lator armatus; (2) qui armis pugnare sub
 magistro discit. A μάχομαι.
 Ὀπλα, ἡ, τὸ, telum, scutum, Ph. (2) instru-
 mentum; (3) penis, ὀπλα, τὰ, arma; (4)
 præsidia, ut eis τὰ ὀπλα ἐλθεῖν, in castra,
 prasidia se recipere, Lysias contra Ag.
 266. Ἐντος ὀπλων, intra castra, Plutarch.
 Agesil. 606. Ὀπλα θεῖσθαι, castra metari,
 castra ponere, munire.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, armiger, Gl. V. qui militi
 arma præbet.
 Ὀπλα, ἡ, ὁ, ventilator, Ph. Ἀπίταμαι.
 Ὀπλα.

ὄργη; imperf. ἰώρων, vidcbam; perf. ἰώρακα, vidi; inf. ἰωράσθαι, vidisse; pass. ὄρμαι, videor; perf. part. ἰωράμενος, visus; ἰωράτο, cernebatur, imperfect. ὄρμαι etiam active, video, apud Hom. imperf. ὄρῃτο, videbat, sine augm. ὄρω σ' ἠδέσθαι, Dem. ὄρω εἰς τὴν, Xen. πρὸς ἄλλω, Id. ὄδ' ὄρῃν, uti vides, vel, uti vides, Soph. *Ed. Tyr.* 1482. Ἦν ὄρ' ἀγνοίως ὄρῃς, quam te nosse dissimulabas, *Id. Trach.* 419.

ὄρβιακον, τὸ, genus fici, *ap. Athen.*

ὄρβιαζοι, fut. ὄσω, instigo, incito; (2) mollio, subigo, mactero, contempero. ὄρβιαζοί πρὸς τὴν διάκρισιν, *Aristot. de Sudatoriis.* Πηλόν, ἀσπύδης, ὄρβιαζον, *Aristoph. Av.* 846. Ab ὄρβιαζοι.

ὄρβιαζοι, irrito, ira accendo; ὄρβιαζοι, a. 1. opt. 2. sing. incites; (2) tumeo, aestuo, incitor. (1) καὶ γὰρ ἂν πείρω φύσιν σὺ γ' ὄρβιαζοις, vel saxo iram movere tu queas, *Soph. *Ed. Tyr.* 334.* (2) ἀλλ' ἔ γὰρ ὄρβιαζοι καλὸν γυναικὰ νῦν ἔχουσαι, *Id. Trach.* 552. Σὲ γέ μὴ μείλλοντος ὄρβιαζοι ἐμοί, *Eur. Alc.* 1128. Ab ὄρβιαζοι.

ὄρβιαστικῶν, ὄρβιασ, ὁ, tormentorum compactor, *Man.*

ὄρβιασ, ἡ, effectrix. Χίρα ὄρβιασ τικτοσίνας, *Eurip. Androm.* 1014.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, instrumentalis. Ab ὄρβιασ.

ὄρβιαστικός, adv. organice, organorum sine instrumentorum more.

ὄρβιαστικόν, ἡ, τὸ, instrumentum, *Ph. Gl. V.* ὄρβιαστικόν, fistula, organum; (2) opus, (2) ξένης μελίσης κηρόπλαστον ὄρβιαστικόν, e cera structum opus, *Soph. in Polyido.* Λαϊνίους Ἄμφιονος ὄρβιαστικός, saxeis Amphionis operibus; id est, muris saxeis, *Eurip. Phæn.* 116, ubi videndus Scholiastes.

ὄρβιαστικῆς, ἡ, sc. τέχνης, instrumentorum effectrix. Ab ὄρβιαστικῶν.

ὄρβιαστικῶν, ας, ἡ, instrumentorum fabricatio; (2) machinatio per instrumenta. Ab ὄρβιασ.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄρβιαστικῶν et ποίω.

ὄρβιαστικός, ὡ, f. ὄσω, instrumenta fabricor; (2) struo, fabricor. Ab ὄρβιαστικῶν.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, terra pinguis, fertilis; (2) terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci et saltus. *Gl. V.* saltus.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, preparatio, emollitio, subactio; (2) irritatio, concitatio; (3) irruendi impetus. Ab ὄρβιαστικῶν, vel ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, τὸ, Nic.

ὄρβιαστικός, ὡ, succo vel humore turgeo; (2) venerea cupiditate flagro, prurio; *Gl. V.* subo. ὄρβιαστικός ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, *Thuc.* ὄρβιαστικός ἀρροισθησθῆναι, *Aristot.* ὄρβιαστικός πρὸς τὴν ὄρβιασ, *Id.*

ὄρβιαστικός, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iisdem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributum certis diebus sacrificia quaedam offerebant. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ut ὄρβιαστικῶν δειπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, studium; (3) superbia, arrogantia; (4) sævitia; (5) acrior quisque et vehementior impetus et ardor. Πρὸς ὄρβιασ, iracunde, *Soph. Electr.* 371. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, τὸ, idem.

ὄρβιαστικός, ὡν, τὰ, orgia, proprie sacra Bacchi; (2) sacra aliorum Deorum; (3) mysteria, sacra arcana; (4) victima. (4) ὅπως δὲ σμηνῶν ὄρβιαστικῶν δαίετο φλόξ αἱματηρὰ, κατὰ πείρας δούδης, *Soph. Trach.* 765. Hinc ὄρβιαστικός, fut. ὄσω, sacra perago, orgia celebroy; (2) sacris initio; ὄρβιαστικός, dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. Ἐκεί δὲ βράχιας ἔμενος ὄρβιαστικός, *Eur. Bac.* 416.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, sacrosancta, *Man.:*

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, orgiorum peractio; orgia:

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui orgia celebrat; (2) antistes. Ab ὄρβιαστικός. Hinc

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, ad celebranda pertinens orgia.

ὄρβιαστικός, ὁ, orgiorum declarator, *Orph.*

ὄρβιαστικός, pro ὄρβιαστικός, Hes.

ὄρβιαστικός, irascor, infestus sum, succenseo, ringor; fut. ὄρβιαστικός, succenseo; a. 1. part. ὄρβιαστικός, iratus; ὄρβιαστικός, irata; μὴ ὄρβιαστικός, ne irascaris. ὄρβιαστικός τοῖς κολακείαις, *Isocr.*

ὄρβιαστικός, fut. ὄσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ἦντις ὄρβιαστικός, τὸ τῶν γένων ἔσθ' ὁμοιον σφηνῶν, *Aristoph. Vesp.* 223. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, 1. pl. præsent. conj. pass. Dor. pro ὄρβιαστικός, a præc. verbo.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, iracundus, infestus, stomachosus, *Gl. V.* Ab eod. Hinc

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, iracundia.

ὄρβιαστικός, adv. iracunde. Ab eod.

ὄρβιαστικός, aor. 1. part. pass. verbi ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, 2. sing. aor. 1. conj.

ὄρβιαστικός, adv. posit. irascendum. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, proclivis ad iram. Ab eod.

ὄρβιαστικός, vel ὄρβιαστικός, sacerdotis sacrifici, *Hom. Hym. Apol.* 389. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, ut ὄρβιαστικός, antistes mysteriorum. A seq. et φραίνω.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, spatium interjectum vel inter pedes divaricans, vel ambas manus expansas; (2) ulna, *Gl. V.* (male, nam ulna est dimidia ὄρβιαστικός, *Ern.*) (3) passus; (4) tres passus, *Il.* 23, 327. (cum simpliciter ponitur, fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat. *Ern.*)

ὄρβιαστικός, αια, αἰὼν, tres cubitos longus. Ab ὄρβιαστικός. Unde

ὄρβιαστικός, ὡ, ulnas extendo, *Erp.* Hinc ὄρβιαστικός perf. part. ὄρβιαστικός, extensis. *Suid.*

ὄρβιαστικός, herba ex olerum genere, *Sch. Nic.*

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, vir, (teste *Plat.*) *Suicer.*

ὄρβιαστικός, adv. porrectis membris. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ὄν, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Παρηΐδων τ' ὄρβιαστικός, genasque porrectas, *Eurip. Phæn.* 314. Ab eod.

ὄρβιαστικός, porrigo, extendo, tendo; ὄρβιαστικός, part. extendens. Χείρας ὄρβιαστικός, *Il.* 1, 351.

ὄρβιαστικός, f. ἔξω, vel pedes vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὄρβιαστικός, porrigor, extendor; in med. appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commoveo lætitia, &c. ὄρβιαστικός, aor. 1. med. ὄρβιαστικός, a. 1. pass. φιλῶν ὄρβιαστικός ὄλνην, *Eur. Med.* 902. Καὶ μοι χεῖρ' ἀναξ, δεξιὰν ὄρβιαστικός, ὡς ψαύσας φιλῶσας τ', *Soph. *Ed. Col.* 1230.* Ἐγχεὶ ὄρβιαστικός, hasta pedes pugnet, *Il.* 4, 307. ex sententia erudit. *Ernesti.* Alii varie interpretati sunt. ὄρβιαστικός κει φθῆσιν ὄρβιαστικός χροῖα, uter prior percusserit corpus, *Ibid.* 23, 805. Ἐφθῆ ὄρβιαστικός πρυμνὸν σκέλος, prior percussit extremum crus, *Ibid.* 16, 314.

ὄρβιαστικός, gen. pl. f. g. Dor. pro ὄρβιαστικός, ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montana, montosa. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, in montibus stabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, *Suid.* (3) montanus. (3) ὄρβιαστικός ἀποσαδὸν ἐν ξυλόχοισιν, *Orphic. Cyneg.* 2, 75. Ex αὐτῇ vel αὐτῶν, tibia.

ὄρβιαστικός, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. Ex ὄρβιαστικός et βαινω.

ὄρβιαστικός, ὡν, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.

ὄρβιαστικός, ὡ, montes scando. Ex

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montivagus, montes pererrans. Ex iisd.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, unde ὄρβιαστικός τραχυτήτες, montanæ asperitates.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, monte vel per montes et rus tonans. Ex ὄρβιαστικός et βείνω.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, et ὄρβιαστικός, ὁ, ἡ, organum, herba.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montigena. Ex ὄρβιαστικός et γείνωμαι.

ὄρβιαστικός, αἰκος, ὁ, ὄν, in montibus cum mulieribus versans. Ex eod. et γυνή.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui montes percurrit, montivagus. Ex eod. et πρέχω.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, mularis. Ab ὄρβιαστικός, mulus.

ὄρβιαστικός, pro ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, in monte constructus. Ex ὄρβιαστικός et καίω.

ὄρβιαστικός, ὡν, αἰ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. Ex eod. et μέλον.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui vesano montium amore tenetur. A μάργος.

ὄρβιαστικός, ὡ, in montibus pascor seu dego. Ab

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui in montibus pascur. Ex ὄρβιαστικός et νέω, pasco.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) subst. avis quædam monticola. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκία.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, amantissimus montium; epith. Rheæ, et venatoris. A μαίνομαι.

ὄρβιαστικός, idem quod ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, vel ὄρβιαστικός, εἶα, εἶα, idem quod ὄρβιαστικός, n. 1, 2.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montanis locis seu montibus gaudens. Ex ὄρβιαστικός et χαίρω.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρβιαστικός et πτελαργός.

ὄρβιαστικός, idem quod

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, in montibus errans, montivagus, *Suicer.* Ex ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ὡ, in montibus versor.

ὄρβιαστικός, ας, ἡ, ulmus montana.

ὄρβιαστικός, excitabilis, vel excitabitur, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, monticola, *V. Lex.* Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui in monte altior. Ex ὄρβιαστικός et τρέφω.

ὄρβιαστικός, ὡ, idem et ex iisd.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, labor montanus. Ab

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui ligna in montibus cædit, et in urbes convehit, lignator. Ex ὄρβιαστικός et τύπτω.

ὄρβιαστικός, ὡ, monticola, *Hes.* ὄρβιαστικός, οἱ ἀγριοί, feri. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montes pervagans. A φοιτάω.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, idem.

ὄρβιαστικός, gen. sing. *Ion.* pro ὄρβιαστικός, ab

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, æs montanus, orichalcum; (2) *adj.* ὄρβιαστικός, confectus ex orichalco. Ex ὄρβιαστικός et χαλκός.

ὄρβιαστικός, pro ὄρβιαστικός, *Suid.*

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, cui vis et facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, adv. cupide, appetenter. Ab eod.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab eod.

ὄρβιαστικός, aor. 1. inf. act. verbi ὄρβιαστικός, porrigo.

ὄρβιαστικός, εως, ἡ, appetentia, appetitum, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui curat et adornat mulas. Ex ὄρβιαστικός et καίω, curo.

ὄρβιαστικός, concitor, ut hinc sit imperf. ὄρβιαστικός, properabat, *Il.* 2, 598. Ab ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poet.* pro ὄρβιαστικός, ab ὄρβιαστικός, excito.

ὄρβιαστικός, ὡ, fut. ἡσω, in montibus versor, in montibus erro, *Luc.* Ex ὄρβιαστικός et παλῶ.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montivagus, *Gl. V.* Ex iisd.

ὄρβιαστικός, ἡ, τὸ, apium montanum.

ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, vide ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, αἰκος, ὁ, saltarius, *Ph.* qui saltus custodit.

ὄρβιαστικός, ὁ, idem quod ὄρβιαστικός, *Sterph.*

ὄρβιαστικός, et ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, qui in montibus degit. Ex ὄρβιαστικός et βίω.

ὄρβιαστικός. Vide ὄρβιαστικός.

ὄρβιαστικός, vel ὄρβιαστικός, ἡ, ὄν, montigena, *Gl. V.* Ex ὄρβιαστικός et γείνωμαι.

ὄρβιαστικός, α, ὄν, et ὄρβιαστικός, ὄν, idem et ex iisd.

ὀρθοσύνω, ὦ, rectum tonum seu accentum do; ὀρθοσυνέσις αὐτὴν dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab
 ὀρθόσυνος, α, ὁ ἢ ἡ, rectum tonum seu accentum habens. Ex τόνος.
 ὀρθόσυνος. Vide ὀρθόσυνος.
 ὀρθόσυνος, ὦ, pilos suborigo; Ph. ὀρθόσυνος, horripilatur. Ab ὀρθός et θρύξ.
 ὀρθόσυνος, α, ἡ, pilorum horror. Ex iisd.
 ὀρθόσυνος, horripilo. Ex iisd.
 ὀρθόσυνος, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui erecto est animo, Hes. Sophl. Ex ὄρ. et θρήν.
 ὀρθόσυνος, ἔμαι, in rectum cresco in proceritate exresco. Ab
 ὀρθόσυνος, ἔσος, ὁ ἢ ἡ, in rectum crescens, erectus, procerus. Ex ὄρ. et φύω, nascor. Hinc
 ὀρθόσυνος, α, ἡ, eum quid crescit in rectum, rectitudinem, proceritas.
 ὀρθόσυνος, α, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex ὄρ. et χραίτη.
 ὀρθόσυνος, ὦ, fut. ὠσάω, erigo, arriquo; et ὀρθόσυνος, ἔμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, prospero successu utor; ὀρθόσυνος, erectus, a. 1. pass. partic. ὀρθόσυνος ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν, Eurip. Hipp. 789. Ἦνικ' οὐδίστως ὄρθος πόλιν, Sophl. Antig. 173. Τὸ γὰρ κακὸν τὸδ' ἐκίπ' ὀρθόσυνος μ' ἐξ, Id. Phil. 820. Τὰ θεῶν δὲ ὀρθόσυνος, dcorum cultus non rite peractus, Eurip. Iphig. in Aul. 24. Ab ὄρθος.
 ὀρθόσυνος. Vide ὀρθόσυνος.
 ὀρθόσυνος, et ὀρθόσυνος, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Γούσι δ' ὀρθόσυνος, excitata mane luctibus, Eurip. Suppl. 977. Ab ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, α, ἡ, matutinum tempus, esse in aliquo loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino. Ab eod.
 ὀρθόσυνος, ἰά, ἰον, matutinus. Ab eod.
 ὀρθόσυνος, f. ἰσάω, idem quod ὀρθόσυνος, Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθόσυνος, antelucano, -as, Gl. V. Πᾶς ὁ λαὸς ὠρθόσυνος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἰσάω, Luc. 21, 38. Ab eod.
 ὀρθόσυνος, ἡ, ὄν, matutinus; τὸ ὀρθόσυνος, matutino tempore. Ab eod.
 ὀρθόσυνος, ὄρθος, ὄρθος, ὁ, qui matutinus occurrit.
 ὀρθόσυνος, ἰά, ἰον, matutinus. Ab ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, α, ὁ, qui matutinus adventit. Ex eod. et θρητάω.
 ὀρθόσυνος, vigilabo, fut. 1. ind. act. Att. pro ὀρθόσυνος.
 ὀρθόσυνος, α, ὁ, matutino tempore clamans; epith. galli. Ex βοῶω.
 ὀρθόσυνος, η, ἡ, antelucano tempore, mane garris; epith. hirundinis. Ex γάρῳ.
 ὀρθόσυνος, ὁ, ἢ ἡ, antelucano tempore sive mane garris; de hirundine.
 ὀρθόσυνος, α, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum; ὄρθος, ante lucem, Ph.
 ὀρθόσυνος, 3. sing. aor. 1. conj. pass. v. ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, adv. recte, rite. Ab ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, ἡ, Diana, Lyc.
 ὀρθόσυνος, ον, cui nomen recte datum, cui nomen suum convenit, homo sui nominis. Ex eod. et ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, aor. 1. part. act. Aol. pro ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, α, ἡ, erectio, directio. Ab ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, α, ἡ, Diana, quæ et ὄρθος.
 ὀρθόσυνος, α, ὁ, stator, Gl. V. Epith. Jovis. Ab ὄρθος. Hinc
 ὀρθόσυνος, ἔσος, ἡ, erectio, directio.
 ὀρθόσυνος, ἡ, ὁ, qui rem quamcunque constituit, v. gr. medicus.
 ὀρθος, ὦν, τὰ, fines, Gl. V. proprie partes signorum quæ stellis singulis dividuntur. Ab ὄρθος.
 ὀρθος λίθος, terminalis lapis. A præc.
 ὀρθος, α, ὁ, Bacchus montanus.
 ὀρθος, α, ὁ, vide ὄρθος.
 ὀρθος, ὦν, τὰ, fines, Gl. V. proprie partes signorum quæ stellis singulis dividuntur. Ab ὄρθος.
 ὀρθος, α, ὁ, ut ὄρθος, vinum ex origano confectum. Ab
 ὀρθος, α, τὸ, vel ὄρθος, α, ὁ, ἡ, origanum. Al. et ὄρθος.
 ὀρθος, ἔσος, ἔσος, ἐν, ad origanum pertinens, Nic.
 ὀρθος, ὦν, τὰ, desidero, appeto; (2) pug-

no, decerto. "Ἦτοι ὄρ' ὠρίνηντο νεοκλῶω τελαμῶνος, Theocr. 24, 44. Ab ὄρθος.
 ὀρθος, α, ἡ, cursus per montes. Ab
 ὀρθος, α, ὁ, ἢ vide ὄρθος.
 ὀρθος, idem quod ὄρθος. "Ἐνθ' ὄρθος βωμῶν, ubi aras statuit, Sophl. Trach. 237.
 ὀρθος, fut. ἰσάω, termino, finio; (2) constituo, statuo, instituo, censeo, cerno, decerno, Ph. (3) separo, disterno; (4) transgredior, prætereo. ὄρθος, statuo, censeo; ὄρθος, status, perf. pass. part. ὄρθος ἡμέρα, statuta dies, Gl. V. a. 1. Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσον ὄρθος, Dion. Per. 14. Εἰς τήνδε παῖδα ψήφον ὄρθος φόνου, Eur. Hec. 261.
 ὀρθος γαίαν, ad terram accedere, Aeschyl. Suppl. 554. Ἐξορίζω γαίαν, terram deserere. "Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, Eur. Heracl. 16. Διορίζω, a loco in locum movere. (2) ἔνθα παρὰ Διὶ βωμῶν ὄρθος, ubi tutelari Jovi aras statuit, Sophl. Trach. 753. (3) ὡς ἡμέρας πολλὰ διορίζω τῆς Ὀδυσσεύς νείως, ut nos plurimum pelagi ab Ulyssis nave disternat, Id. Phil. 635. (4) διδυμὸς ὄρθος πόντος πέτρας, gemina maris præteritis saxa, Eurip. Med. 433. Ab ὄρθος.
 ὀρθος, ονος, ὁ, circulus cæli visum terminans. Ab ὄρθος.
 ὀρθος, ἡ, ὄν, mularis. Ab ὄρθος, nullus.
 ὀρθος, ἡ, ὄν, finitivus, definitivus. Ab ὄρθος.
 ὀρθος, α, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ab ὄρθος et τίλλω.
 ὀρθος, ἡ, pomum montanum, Theocr.
 ὀρθος, 2. sing. aor. 1. opt. act. verbi ὄρθος, moueo.
 ὀρθος, α, ὁ, ut ὄρθος ἄρτος, panis ex oryza vel semine sesamo simili confectus, Hes. Athen.
 ὀρθος, commovent, 3. dual. præc. ind. verbi
 ὄρθος, concito, commovo, perturbo; (2) adhortando persuadeo; aor. 1. ὄρθος, ὄρθος, commovisti; ὄρθος, concitor; ὄρθος, a. 1. pro ὄρθος, commotus est. Πᾶν ὄρθος θυμῶς, Il. 5, 29. Νείκος ὄρθος διπλῶν, Lycophit. 1329. Ψυχὴ γὰρ σὺ μάλλον ὄρθοςται, Epigr. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, α, τὸ, finis, terminus, limes; frequentior plur. τὰ ὄρθος, fines, Gl. V. Dim. ab ὄρθος.
 ὄρθος, α, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, α, ὁ, terminalis; ὄρθος Ζεὺς, Terminus, Ph. Et ὄρθος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.
 ὄρθος, α, τὸ, vide ὄρθος.
 ὄρθος, α, ὁ, ἢ vide ὄρθος.
 ὄρθος, ἔσος, ἡ, ὄν, vide ὄρθος.
 ὄρθος, aor. 1. inf. act. verbi ὄρθος. Unde
 ὄρθος, ἄτος, τὸ, terminus, limes; (2) id quod apud nos stativus, deliberatio, propositum; ὄρθος, instituta, Ph. ὄρθος κλίν' Ἀθηνῶν, Παλλάδος ὄρθος, Eurip. Hipp. 1459.
 ὄρθος, α, ὁ, finitio, definitio; item sponsio, Gl. V. Ab eod.
 ὄρθος, α, ὁ, finitor, qui limites et confinia determinat; (2) constitutor juris et arbiter conditionum. Ab eod. Hinc
 ὄρθος, ἡ, ὄν, finitivus; indicativus, Gl. V.
 ὄρθος, ἔσος, ἡ, ὄν, vide ὄρθος.
 ὄρθος, α, ὁ, ἢ vide ὄρθος.
 ὄρθος, definitum, fut. 1. ind. act. Att. pro ὄρθος. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, ἡ, septum, sepes, sagna, Aesch. S. T. 352. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, α, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὄρθος et ἀπατάω.
 ὄρθος, ὦν, τὰ, fœdera, Ph. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, fut. ἰσάω, adjuro. Οὐκ ἂν ὄρθος αὐτὸν, Dem. ὄρθος σε τὸν Θεὸν μὴ με βασιάνης, Marc. 5, 7. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, α, τὸ, proprie victima fœderis sancienti ergo cæsa; (2) fœdus jurejurando sancitum; (3) ipsum jusjurandum. (1) Κἀρκυὸς φέρον ὄρθος πιστά, Il. 3, 245. (2) ὄρθος πιστὰ ταμῶντες, Ib. 3, 73. ὄρθος ταμῶντες, non proprie fœdus facere, sed victimas ferre fœderis causa. Ab eod.
 ὄρθος, α, ὁ, ἢ, qui jurejurando adhibetur,

jusjurandi præses; ut ὄρθος Θεοί' (2) juratus, qui jurat. Ab eod.
 ὄρθος, α, ὁ, juramenti exactio, obstrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, α, ὁ, jusjurandum, juramentum, sacramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc
 ὄρθος, ὦ, fut. ὠσάω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.
 ὄρθος, ὦν, τὰ ὄρθος, α, ὁ, piscis quidam cætaeus, thynnus; ὄρθος, etiam piscem quidam qui in pelago pariunt, apud Aristot.
 ὄρθος, ἄτος, τὸ, jusjurandum. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, α, ἡ, jusjurandum, juratio, sacramentum. Ex ὄρθος et ὄρθος.
 ὄρθος, ὦν, τὰ, sacrificia quibus fœdera fiebant, Vulg. Lex. Ex iisd.
 ὄρθος, α, τὸ, jusjurandum, sacramentum, Ph. plur. τὰ ὄρθος, ὦν, τὰ, sacrificia quibus fœdera fiebant. Ex iisd.
 ὄρθος, ὦ, fut. ἰσάω, juro sanciendo fœderi. Πᾶσις ὄρθος γῆς Δαναϊδῶν ὄρθος, Eurip. Suppl. 1187. Ab
 ὄρθος, α, ὁ, jurejurando adstrictus, Vet. Læ. Ex ὄρθος et ὄρθος. Hinc
 ὄρθος, ἡ, ὄν, ad jusjurandum pertinens; ut ὄρθος ἐπιθήματα, adverbia jurandi.
 ὄρθος, ὄρθος, jurisjurandi sedes, Lyc.
 ὄρθος, οί, legati qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, ἡ, ὄν, juratus. Gl. V. adactus jurejurando. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, in modum catenæ connecto. Ab
 ὄρθος, ἔ, ὁ, ordo, series, catena, series catenata; (2) multitudo magna; (3) latibulum, lustrum.
 ὄρθος, Procl. pro ὄρθος, eo, propero, accedo. Τίνας ἀγαλμάτων ἰκέτις ὄρθος; Eurip. Andr. 860. ὄρθος τις πύλας ὄρθος, Id. Med. 189.
 ὄρθος, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo vero, cogito; a. 1. ὄρθος, ὄρθος, cogitavit, agitavit. Πολέμον θρασύν ὄρθοςοντες, Il. 10, 28. πολλὰ φρεῖν, Ib. 4. ὄρθος ἐν δ' ἀνὰ θυμῶν, Ib. 21, 137. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, adaptatum est, 3. sing. perf. ind. pass. per Metathes. pro ὄρθος, ab ὄρθος.
 ὄρθος, ἡ, incitatrix, instigatrix, quasi ab ὄρθος, ab
 ὄρθος, ὦ, fut. ἰσάω, incito, concito, impello; (2) intell. pronom. ἐαυτὸν, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere gestio, irruo, proficiscor, cupio, &c. quæ alias expressum per ὄρθος, ὄρθος, ὄρθος, aor. 1, progressus. ὄρθος ἐν φύγῃ, Xenophon. ἐπὶ τι, Id. κατὰ τίπον, Plato. πρὸς τι, Aesch. πρὸς πύλαμον, Dem. Πίνθος γὰρ μεγάλως τὸδ' ὄρθοςται, concitatur, Eur. Med. 183. Κῆρυξ κατ' ὄρθος χλωρὸν ὄρθος δάκρυ, Ib. 906. Ἐπὶ πρὸς ἄλλαν δάμαξ ὄρθος ξένου, Id. Alc. 1028. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ὄρθος, a verbo ὄρθος, irruo.
 ὄρθος, ὦ, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piscatores e seta equina contexto pisces venantur. Alias et ὄρθος.
 ὄρθος, ἔντος, ὁ, qui caulem jam emittit post florem amissum. Ab
 ὄρθος, asparagus sylvestris, corruda, Gl. V. ὄρθος, cyma.
 ὄρθος, præc. part. pass. per Sync. pro ὄρθος, ab ὄρθος, exercio.
 ὄρθος, ὦ, fut. ἰσάω, stationem habeo; (2) appello, sc. navem ad terram. Τὸν πλοῖον ὄρθος ἐνταῦθα, Dem. ὄρθος πρὸς γῆν, Herodot. Ab ὄρθος.
 ὄρθος, ἡ, ἡ, impetuosis motus, aggressio; (2) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus. (2) μινυθὰ δὲ οἱ γένεθ' ὄρθος, Il. 4, 465. Ταῖτ' ἔξιν ὄρθος, eodem impetu, nihil moratus, Sophl. Trach. 720. Hinc
 ὄρθος, adv. impetuose, Ph.
 ὄρθος, aor. 1. part. pass. verbi ὄρθος.
 ὄρθος, ἄτος, τὸ, id ad quod animus subito impetu fertur; (2) impetus ipse; (3) conatus. Ἐλένης ὄρθος, Helena profectioem (nam

(nam *ορμῶν* significat proficiscor, nisi *mavis* nostros labores Helenæ causa,) *Il.* 2, 356. Ab *ορμῶν*.

Ἄρματιον, *α*, τὸ, incitamentum, suscitabulum; (2) receptaculum, sedes, arx belli, locus unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent. Ab eod.

Ἄρματιός, *η*, ὄν, propensus ad rem aliquam cum impetu suscipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.

Ἄρματιώδης, *adv.* cum animi impetu. *Ἐχρησι* πρὸς τὴν ὄχλειαν ἄρματιώδης, *Aristot.*

Ἄρμια, *ῶς*, *η*, linea, seta, *Ph.* linum hami, *Gl. V.* Τῆ Ἄρμια τὴν ὄχλειαν καβήτος, *Plut.* Ἄρμια δὲ πρὸς τὴν ὄχλειαν ἀποτρῶσθαι αὐτῆς, *Aristot.* Alias et *ορμῶν*.

Ἄρμια, *fut. ἴσθαι*, navem in stationem subduco, navem ad portum appello; (2) navem stabiliō. Ἄρμια ἡ χιλιοναυ ἄρμια εἰς γῆν Ἀσίαν, *Χαίρ.* *Eur.* Or. 337. Τύχη δὲ πρὸς ταυτὸν ἄρμια πῖδον, *delatus, Soph.* *Ph.* 548. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, piscator. Ex *ορμῶν* et *βάλλω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, hominum, *Plin.* 18, 7, 10. herba porro similis, *Diosc.* *Hesychio* genus leguminis; *Theophrasto* frugum genus. *Angl.* CLARY. Hinc

Ἄρμια, *α*, τὸ, gemma hormino similis.

Ἄρμια, *α*, τὸ, applicatio navis ad terram; (2) quies in statione navium. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, monile. Dim. ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, portum dator, in portum ducens. Ex *ορμῶν* et *δοσῆ*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, monile, colli ornamentum; (2) statio navalis, *Il.* 1, 435. (2) *ορμῶν* πῖλας, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1345.

Ἄρμια, *α*, τὸ, corrigia calceorum.

Ἄρμια, *α*, τὸ, aves, avicula; vox *Bacot.* Τί δαί καὶν πῖδον ἄρμια τῶν πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν; *Aristoph.* *Acharn.* 913. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ὄν, ut *ῖν ἄρμια*, nares avis. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ab avibus devoratus. Ex *ορμῶν* et *βιβρώσκω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, Hinc ἡ *ορμια* ἄρμια ἡ, sc. *τέρχνη*, avis aucupandi, sive aucupatoria. Ex *ορμῶν* et *ἄρμια*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, augur.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ex altera parte avis, ut siren. Ex *ορμῶν* et *μυγνυμι*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, idem et ex *ἴσθαι*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avis, volucris; (2) locus ubi venduntur aves. (2) ἡ *ορμια* καὶ δέδρακεν οὐκ τῶν ἄρμια, *Aristoph.* *Av.* 13. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab

Ἄρμια, *α*, τὸ, aviarius, *Gl. V.* qui aves vendit. Ab *ορμῶν* et *πωλέω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, augur, auspicio, *Gl. V.*

Ἄρμια, *α*, τὸ, augurium, *Gl. V.*

Ἄρμια, *α*, τὸ, aruspex, augur, auguralis, anspicalis, *Ph.*

Ἄρμια, *α*, τὸ, altifarius, *Gl. V.* qui aves alit. Ex *ορμῶν* et *τέρω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, in avem muto, *Steph.*

Ἄρμια, *α*, τὸ, aves, avium similis, levis. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, auceps, vel qui aves vendit. Ab eod.

Ἄρμια, *α*, τὸ, auceps, *Ph.* 548.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avicula. Dim. ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, curator avium.

Ἄρμια, *α*, τὸ, augurium, auspicio, divina-tio per aves. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avicula, ab aves pertinens; ut *ορμῶν* ἄρμια, caro avium. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, idem et ab eod.

Ἄρμια, *α*, τὸ, auceps. Ab

Ἄρμια, *α*, τὸ, augur, auspicio, *Suid.* Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ab aves pertinens. Hinc *ορμῶν* ἄρμια, *scil.* βιβλία, libri de avibus. Ab eod.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ut *ορμῶν* χιμῶν, tempestas

aves perimens, apud *Aristoph.* *ορμῶν*, venti quidam boreales, *Aristot.* Ab eod.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avibus conveniens:

Ἄρμια, *α*, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. ab eod. Unde

Ἄρμια, *α*, τὸ, ab aves pertinens.

Ἄρμια, *α*, τὸ, locus ad alendas aves factus; cortis, aviarium. Ex *ορμῶν* et *βόσκω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex *ορμῶν* et *γάλα*, *lac.* *Angl.* STAR OF BETHLEHEM.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avium generatio. Ab

Ἄρμια, *α*, τὸ, ex ave natus. Διὰ τὸ τῶν ἄρμια ὄμματα κικνοῦσιν καλλοσύνας, [de Helena,] *Eurip.* Or. 1037. Ex *ορμῶν* et *γενέωμαι*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, aucupium. Hinc

Ἄρμια, *α*, τὸ, auceps. *Aristot.*

Ἄρμια, *α*, τὸ, aves capio, aucupor.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ab aucupium pertinens. Hinc *ορμῶν* ἄρμια, *scil.* τέρχνη, ars aucupii. Ex *ορμῶν* et *ἄρμια*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, qui aves vendit.

Ἄρμια, *α*, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab

Ἄρμια, *α*, τὸ, avium curator, *Gl. V.* gallinarius, aviarius. Ex *ορμῶν* et *κατέω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, augur, avium peritus, qui per aves significata intelligit. Ex eod. et *κατέω*, pro *κατέω*, intelligit.

Ἄρμια, *α*, τὸ, qui conjicit futura ex avibus; augur.

Ἄρμια, *α*, τὸ, auceps. Ex *ορμῶν* et *λέγω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avibus insidians, auceps.

Ἄρμια, *α*, τὸ, magno avium amore teneor. *Nuni* δ' ἀποσπέρψαντες αὐτὸν ἄρμια, *Arist.* *Av.* 1289. Ab

Ἄρμια, *α*, τὸ, qui aves valde amat, qui avium alendarum studio magno tenetur. Ex *ορμῶν* et *μαίνομαι*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, insanum studium alendarum avium, et ab pugnandum erudiendarum.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avium faciem seu formam habens. Ex *ορμῶν* et *μορφή*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, locus alendis avibus, avi-arium, *Suid.* Ex *ορμῶν* et *νέω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avis pullus, pipio; (2) semiavis.

Ἄρμια, *α*, τὸ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tenticula.

Ἄρμια, *α*, τὸ, qui aves vendit.

Ἄρμια, *α*, τὸ, auguror. Ab

Ἄρμια, *α*, τὸ, auspex, augur.

Ἄρμια, *α*, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, *Ph.* (2) gallinarium.

Ἄρμια, *α*, τὸ, avium nutritio. Ab

Ἄρμια, *α*, τὸ, aves alens. Ex *ορμῶν* et *τέρω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, qui aves devorat, *Aristot.*

Ἄρμια, *α*, τὸ, ab ave ortus. Ex *ορμῶν* et *φύω*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, in avem muto; *ορμῶν* ἄρμια, in avem mutatam esse, aor. 1. inf. pass. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens. Ab eod.

Ἄρμια, *α*, τὸ, aviarium; (2) gallinarium, *Gl. V.* Ab eod.

Ἄρμια, *α*, τὸ, vel *ἡ*, *Dor.* pro *ορμῶν*, avis.

Ἄρμια, *α*, τὸ, vel *ἡ*, avis, alcs; (2) gallina et gallus; (3) augurium; acc. *ορμῶν*, et *ορμῶν* nom. plur. *ορμῶν*, et *ορμῶν* dat. plur. *ορμῶν*. (3) *ορμῶν* αἰσία, omine fausto, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 52.

Ἄρμια, *α*, τὸ, acc. plur. *At.* pro *ορμῶν*. Τὸς ἄνω κλά-ζοντας *ορμῶν*, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 965. Τὸς δ' ὑπὲρ κάρου φοιτῶντας *ορμῶν* πῶλλον ἐγὼ χαιρέω λέγω, *Eurip.* *Hippol.* 1058.

Ἄρμια, *α*, τὸ, *acc. sing.* ab *ορμῶν*, *Dor.* pro *ορμῶν*, avis.

Ἄρμια, *α*, τὸ, auceps, *Dor.* pro *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, pres. inf. act. *Ion.* pro *ορμῶν*, ab

ορμῶν, excito, concito, impello; *ορμῶν*, excitor, surgo, me crigo, concitus feror; *ορμῶν*, excita, imperat. Ἄλλα συν' ὄρμια τῶν, *Il.* 6, 363. Ὅ δὲ δούτος ὄρμια χαλεπῶ, *Ib.* 3, 349. Ab *ορμῶν*.

Ἄρμια, *α*, τὸ, plur. pres. imperat. pass.

ορμῶν, idem cum *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, *Orobanchæ*, cauliculus ervo adnascens et ipsum suffocans. Ex *ορμῶν* et *ἄρμια*, *suffoco*.

ορμῶν, *α*, τὸ, idem et ex *ἴσθαι*.

ορμῶν, *α*, τὸ, *Nymphæ* montana, *V. L.*

ορμῶν, *α*, τὸ, ervi magnitudinem seu colorem habens; ervo similis. Ab *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, idem et ab eod.

ορμῶν, *α*, τὸ, ex ervo confectus.

ορμῶν, *α*, τὸ, parvum ervum. Dim. ab eod.

ορμῶν, *α*, τὸ, ervo similis. Ab eod.

ορμῶν, *α*, τὸ, globulum ervi referens.

ορμῶν, *α*, τὸ, ervo similis, ervi speciem habens. Ex *ορμῶν* et *εἶδος*.

ορμῶν, *α*, τὸ, ervum, genus leguminis.

ορμῶν, *α*, τὸ, ervum comedo. Ex *ορμῶν* et *φάγω*.

ορμῶν, *α*, τὸ, dic. ervaceus, e genere ervorum. Ab *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex *ορμῶν* et *ἄρμια*, *tumor*.

ορμῶν, *α*, τὸ, perf. part. med. f. g. verbi *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, parvus surculus, ramusculus tenellus. Dim. ab

ορμῶν, *α*, τὸ, surculus, ramusculus, germen, ramus.

ορμῶν, *α*, τὸ, *Nymphæ* quæ strata seu cubilia in montibus habent, *Hes.*

ορμῶν, *α*, τὸ, designatio terminorum; (2) terminus positus. Ex *ορμῶν* et *τέρας*.

ορμῶν, *α*, τὸ, idem et ex *ἴσθαι*.

ορμῶν, *α*, τὸ, finitor; qui terminos et limites statuit. *Gl. V.* terminator. Ex *ορμῶν* et *τίθημι*.

ορμῶν, *α*, τὸ, concito, excito, turbo, per-turbo. Ἀργεῖος δὲ Πισιδιῶν ὄρμια μετελ-θὼν, *Il.* 13, 351. Ab *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, idem quod *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, *Vide* *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, pastor montanus, *ap. Nic.*

ορμῶν, *α*, τὸ, nux montana.

ορμῶν, *α*, τὸ, in montibus resonans.

ορμῶν, *α*, τὸ, *imperf. sc.* quebantur. Ἐπὶ δ' ἄνδρες ἰσθῶν ὄρμια, *Odys.* 3, 471.

ορμῶν, *α*, τὸ, orontium, herba.

ορμῶν, *α*, τὸ, colliculus, tumulus; (2) mon-tana planities.

ορμῶν, *α*, τὸ, idem quod *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, matula. *Καὶ ἔλεξεν οὐκ ἄρμια ἐπι-χρῶσθαι ὄρμια*, *Aristoph.* *Ach.* 81. Aliqui leg. *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, mons, collis.

ορμῶν, *α*, τὸ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, scopus in aliqua re propositus; (3) modus et regula, præscriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) sic vocantur cttiam cippi, columna, tabulae, aliaque rerum gestarum similia monumenta, *ap. Lucian.*; (6) tabula domui, prædio, fundo affixa, significans, oppigneranda esse, *Ern.*

ορμῶν, *α*, τὸ, serum lactis; (2) aqueus humor in pice.

ορμῶν, *α*, τὸ, pro *ορμῶν*, *Eust.*

ορμῶν, *α*, τὸ, vox Pers. *ap. Herod.* benefac-tores regis.

ορμῶν, *α*, τὸ, *pro* *ορμῶν*, *V. L.*

ορμῶν, *α*, τὸ, *fringilla* montana. *Angl.* A BRAMBLING. Ex *ορμῶν* et *πέζω*.

ορμῶν, *α*, τὸ, impetus, saltus. Ab *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, gen. sing. *contr.* pro *ορμῶν*, ab *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, plur. aor. 1. incl. act. *Ion.* pro *ορμῶν*, ab *ορμῶν*, *irruo*.

ορμῶν, *α*, τὸ, impetus quo quis ad aliquid fertur. Ab *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, impetum quo, impetu fe-ctor; (2) active, impello. Ἐπὶ ἀλλήλοισιν ὄρμια, *Hesiod.* *Scut.* 412. (2) ὄρμια νυν εἰς ἀνάγκαν, in exitum impellit, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 877. Ab *ορμῶν*.

ορμῶν, *α*, τὸ, contigantia, qualis est tectorum; (2) tectum; (3) lacunar. *Ph.* lacunar, la-quearium, fastigium, culmen, pergula. *Gl. V.* camera. Ab *ορμῶν*, *τέγω*.

quum suffragia testis feruntur. Ex eod. et φέρω.
 *Οσρακόχρους, contr. ὄσρακόχρους, u, ὁ ἄ ῆ, testaceam cutem habens. Ex eod. et χροῖα.
 *Οσρακόων, ὤ, fut. ὠσω, in testam verto, testacea duritie obduco; ὄσρακοῦμαι, ἔμαι, in testam mutor; ὄσρακοῦμαι, perf. part. putamine ovi contacta; item in testas contrita. Ab ὄσρακον.
 *Οσρακόων, eos, ὁ ἄ ῆ, testaceus, testam imitans, Dioscor. Ab eod.
 *ΟΣΤΡΕΙΑ, et ὄστρεα, αν, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.
 *Οστρεογράφος, ἑός, ὁ ἄ ῆ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστρεον et γράφω.
 *Οστρεον, et ὄστρεον, u, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc
 *Οστρεῖος, εἰα, εἰον, purpureus.
 *Οστρεοῖδης, εὐός, ὁ ἄ ῆ, ostrea referens, imitans. Ab
 *Οστρεον, u, τὸ, idem quod ὄστρεον.
 *Οστρεῖδης, idem quod ὄστρεοῖδης.
 *Οστρίμων, τὸ, stabulum, Lyc.
 *Οστρίτης, u, ὁ ὑπὸ ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites, αρ. Οφρῆ.
 *Οστρίωνης, ὁ, leguminum emptor, Steph. Hinc
 *Οστρίωνία, ἡ, ospratura, Lat. J. C.
 *Οστρίνα, ας, ἡ, idem quod
 *ΟΣΤΡΥΞ, υος, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæreuleam esse volunt. Angl. The horn-beam tree.
 *Οστέων, εὐός, ὁ ἄ ῆ, osseus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὄστιον.
 *Οσφραδίν, τὸ, olfactorium, Eust.
 *ΟΣΦΑΙΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανήμαι, odor, olfacio; ὀσφρανήμαι, a. l. infin. olfacere, olfaciscis. Κρομμύων ὀσφρανήμαι, Aristoph. Ran. 673. Τῆς Ἰσπίας τυραννίδος, Id. Lys. 621.
 *Οσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, quasi ab ὀσφραντήρ.
 *Οσφραντής, ἔ, ὁ, odorator; sagax.
 *Οσφραντικός, ἡ, ὄν, quod odoratu percipi potest; (2) odoratu valens, sagax.
 *Οσφραντός, ἡ, ὄν, olfactu excitans.
 *Οσφραδία, ἰμα, ἡ, ἵσμαι, odor, olfacio.
 *Οσφραδία, ας, ἡ, odor. A præc.
 *Οσφρησία, εὐός, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi; ὀσφρησεις, pl. nares. Ab eod.
 *Οσφρητικός, ἡ, ὄν, idem quod ὀσφραντικός.
 *Οσφρητός, ἡ, ὄν, idem quod ὀσφραντός.
 *Οσφρόμενος, part. pres. med. per Syncl. pro ὀσφρανήμενος, ab ὀσφρανήμαι.
 *Οσφραλγία, coxæ dolore laboro. Ab
 *Οσφραλγής, ἔς, coxæ dolore laborans. Ab ὀσφρῆς et ἄλγος.
 *Οσφραλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ex iisd.
 *ΟΣΦΥΣ, υός, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.
 *ΟΣΧΕΛΑ, ας, ἡ, scrotum, Aristot.
 *Οσχρον, u, τὸ ὄσχεός, ἔ, ὁ, idem.
 *Οσχι, υς, ἡ, palmes; etiam pro scroto.
 *Οσχίον, u, τὸ, flexuosa circa os vulvæ eminentia.
 *Οσχός, u, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.
 *Οσχοφάει, αν, τὰ, festum, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab
 *Οσχοφάρος, u, ὁ ἄ ῆ, vitis palmitem racemis onustum gestans. Ex ὄσχος et φέρω.
 *Οσχοφραϊκός, ἡ, ὄν, in ὄσχοφραία solitus, usitatus.
 *Όταν, vel ὄτ' ἄν, quando, quum. Όταν ἔαπτον, cum primum. Όταν ἔαπτον οἱ νεοττοὶ δύνανται πτεροῦναι, ἐκβάλλουσι τὴν πτεροῦντα ἐκ τῆς νεοττοίας, Aristot.
 *ΟΤΕ, adverb. quando, quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.
 *Οτῆ, aliquando, quandoque.
 *Οτι, pro ὅτι, qui; ἡ, τε, quæ; ὅτε, cuius.
 *Οτιο, Ion. pro ὅτινος, ab ὅτις.
 *Οτιυ, Dor. ex Attico ὅτι, pro eodem.
 *Οτις, dat. sing. Ion. pro ὅτινι, ab eod.
 *Οτι, conj. quod, quia, eo, quod, propterea quod; (2) quum, cum superl. ut ὅτι πλεῖστον, quam plurimi; pro accus. cum infinit. relative; (ubi plerumque abundat, per Hebr. Ern.)

*Οτι, quod; ὅτι, ἄν, quodquod, quidquid.
 *Οτιή, conj. quoniam, quia. Hinc ὀτιήτι, quam ob causam, cur. Ab ὅτι.
 *Οτι μή, nisi, Gl. V.
 *Οτιῶν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ἡ, τι et ὅν.
 *Οτις, quis, qui, Gl. V. ὅτις, Poet. ὅτις, Ion. ὄτιυ. dat. ὄτιυ, cui. acc. ὄτινα.
 *Οτλιών, f. σα, ærumnas sustineo, patior, perfero; (2) sustineo, fero. Καπνῶ κάματος βαρῶν ὀτλιώναι, Apollon. Ab ὄτλος.
 *Οτλιών, idem. *Οφρ' ἔτι καὶ λιθῆς ἐπὶ πείρασιν ὄτλιόων, Apoll. Rhod. 4, 1227. Πείραν ὄτλιόων κακῶν, Lys.
 *Οτλημα, τὸ, ærumna, Hes.
 *Οτλημων, υνος, ὁ, ærumnosus, miser, Hes.
 *Οτλος, u, ὁ, ærumna, labor, miseria. Ατλία.
 *Οτοῖον, ὤ, strepito, tumultuo, persono. Ab
 *ΟΤΟΒΟΣ, u, ὁ, strepitus, tumultus, sonus, sonitus. *Οτοβός ἄπλητος ὄρωσι, Hes. Th. 809.
 *ΟΤΟΤΟΙ, ὄτοτοῖ, heu! heu!
 *Οτα, Att. pro ὄτινος, ab ὄτις, quicumque.
 *Οτοτίζω, ἴλο, dico ὄτοτοῖ. fut. ὄτοτίζεσθαι.
 *Οφρασεῖ, καὶ μὴ τὸν σῆμανα νήσω, ὄτοτίζεσθαι μακρὰ, τὴν κεφαλῆν, Aristoph. Lys. 522.
 *Οτραλίως, adv. accurate, sedulo, diligenter, celeriter. Τοὶ δ' ὀτραλίως ἐπίοντο, Il. 3, 260. Οἱ δ' ὀτραλίως ἰνόησαν, Hes. Scut. Herc. 410. Ab ὄτρουον.
 *Οτρηρός, ῥά, ὄν, celer, sedulus. Ab eod.
 *Οτρήξες, similes pilo, ejusdem pili; pro ὀμῶτρηξες. Ab ὀμῶτρηξ.
 *Οτρουέω, urgo, incito, urgebo. *Οτρουέω ἀνσήμευαι, Il. 10, 54. *Οτρουέων Δαναῖς, Ib. 13, 209. Ab ὄτρουον.
 *Οτρουτικός, ἡ, ὄν, incitatorius. Ab eod.
 *Οτρουτής, ἡρος, ὁ, instigator, præco, Hes.
 *Οτρουτός, υός, ἡ, hortatio, instigatio. Λαῶν ὄτρουτὸν ποτιδύμενος ἰσχαναῖσθα, Il. 19, 234. Ab
 *ΟΤΡΥΝΩ, f. υνῶ, et υνέω, incito, instigo, adhortor. Πρῶτα μὲν ὄτρουον Λυκίαν ἠγήτορας ἄνδρας, Il. 16, 495. Ἀπτοὶ δ' ὄτρουέσθαι ἰμοὶ ἄμα πάντες ἔσθαι, Od. 10, 425.
 *Οττα, pro ὄσσα, fama, omen.
 *Οττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, superstitio. Ab
 *Οττιύμαι, ominor, item suspicor. *Οττιυσάμενός τι περὶ τῶν ὄλων πραγμάτων, Polyb. Ab ὄττα.
 *Ο, τι, per Dipliasum pro ὅτι, quodcumque, (quia, quoniam, Poet. pro ὅτι, Ern.) *Οτι τήχισα, quam citissime.
 *Οτικιν, Poet. pro ὅτι et κιν, i. e. ὅ, τι ἄν, quicquid, quaecumque.
 *Οττις, εὐός, ἡ, adpectus, oculus, Hes. *Οττις ἀχλυόσδες, Arct.
 *Οτταῖον, ὤ, strepito. *Τὰ δὲ κηρόπλαστος ὄτταῖ, Æschyl.
 *Οτταῖος, u, ὁ, strepitus.
 *Οτταμαι, ominor. Ab ὄττα.
 *Οτ, cui, Att. pro ὄτινι, ab ὅτις.
 *Οτ', sequente consona; ἐν, sequente vocali levigata; ἔχ, sequente vocali asperata, adv. non, haud. Hinc ἔ γὰρ, non enim, nonne? ἔ γὰρ ἄλλα, etenim; ἔ γὰρ σοι ἄλλα, quippe, siquidem, enimvero; ἔ γὰρ ἄν, alioqui non, alioqui non tamen; ἔ γὰρ ἄν σίτες, numquam enim alioqui; ἔ γὰρ ἄν πῦρ, absit enim; ἔ μὲν, nequaquam; ἔ μὲν γὰρ, non enim; ἔ μὲν δὴ, minime vero; ἔ δὴ, non, nequaquam, ne; ἔ μὲν, vel ἔ μὲν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametsi; ἔ μὲν ἄλλα, ἔ μὲν ἄλλα γε, enim vero, at vero; ἔ μὲν ἄλλα καὶ, tum vel maxime; ἔ μὲν ἔδῃ, ἔ μὲν ἔσπε, sed nec, nec tamen, neque vero; ἔ μὲν πῦρ, haud dum tamen, nondum tamen; ἔ μήποτε, haud umquam, nequaquam; ἔ δῆτα, nequaquam, minime; ἔ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro; ἔ πως, nequaquam, nullo modo; ἔ τι γε, nedum minime, haud sane; ἔ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen; ἔχ ὄτι, ἔχ ὅπως, non solum.
 *Οὔ, adverb. ubi; (2) quomodo; ἔσιν ἔ, alicubi.

Οὔ, misisti, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. pro ἔο, Ion. pro ἔσο, ab ἔμι, mitto.
 ΟΥ'Α, interj. irridentis, vah!
 ΟΥ'ΑΓ, vā! interj. dolentis; (2) imprecantis; (3) comminantis.
 ΟΥ'ΑΣ, ἄτος, τὸ, auris; (2) ansa; plur. ἄατα, aures, ansæ; Dat. ἄαον, auribus. Ab ἔς. Hinc
 Οὔατος, ἰα, ἰον, extremus, imus.
 Οὔατοῖς, ὀντος, auritus. Ab eod.
 Οὔγγια, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.
 Οὔδαῖος, αἰα, αἰον, humilis, terrestris; (2) subterraneus. Ab ἔδα.
 Οὔδαμῶ, ἔδαμῶ, adv. nullo modo, numquam, nusquam, nullo loco, nullum in locum.
 Οὔδαμίνερον, contemptius; Comp. Att. ab Οὔδαμίνος, ἡ, ὄν, qui nullius est pretii, contemptibilis.
 Οὔδαμθεν, adv. nullo ex modo, nulla ex parte.
 Οὔδαμθι, nusquam, nullo in loco. Ab
 Οὔδαμος, ἡ, ὄν, nullus. Ex ἔδῃ et ἄμους, unus. (Sed ἄμος est mera terminatio, Ern.)
 Οὔδαμός, nusquam, nullatenus.
 Οὔδαμῶ, adv. nusquam, nullo loco.
 Οὔδαμῶς, adv. nullo modo, minime.
 Οὔδας, τὸ, solum, pavementum, humus, terra; Dat. ἔδει ab inus. ἔδος. Κάρη ὁ εἰς ἔδας ὄρῃται, Hes. Op. 532.
 Οὔδῃ, conjunct. neque, nec, ne quidem. Hinc ἔδῃ γὰρ, neque enim; ἔδῃ γε, neque; ἔδῃ εἰς, ἔδ' ἄν εἰς, ne unus quidem, nullus; ἔδῃ ἐν, nihil; ἔδ' ἔγγυς, multum abest; ἔδ' ἄν ὄπιον γένοιτο, quidquid accidisset; ἔδ' ἄν ὄπιον γένηται, ne siquidem fiat quidlibet, quidquid eveniret; ἔδῃ πολλῷ δεῖ, ἔδ' ἄλγος δεῖ, multum abest. Οὔδῃ μὲν ἔδῃ, Il. 10, 299. Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest, V. Clark. ad loc. ἔδῃ μὴ, neque; ἔδῃ μὲν, neque vero, nec tamen; ἔδῃ μήποτε, neque unquam; ἔδῃ τι, neque; ἔδῃτι πῶ, nondum, necdum; ἔδ' ὅπως, ἀλλ' ἔδῃ, nullo modo, non dicam, sed ne quidem, ἔδ' ἄς, ne sic quidem; ἔδ' ἀρχῆν, neutiquam.
 Οὔδῃς, ἔδεμια, ἔδῃν Genl. ἔδῃνος, ἔδεμίας, ἔδῃνος, nullus. Hinc ἔδῃν ἦπτον, ἔδῃν ἔλαπτον, nihilominus, non minus; ἔδῃν οἶον, nihil vetat, nihil impedit; ἔδῃν, idem quod, ἔ, non; ἔδῃν ὄτι ἔν, nihil quidquam.
 Οὔδῃνεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas, socordia. Τρύφον αἰτίος κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλείων ἔδῃνεια, Strab. 14. Ab ἔδῃς.
 Οὔδῃνία, ἡ, idem et ab eod.
 Οὔδῃνῶρος, u, ὁ ἄ ῆ, nulla custodia seu cura dignus, non curandus. Ex eod. et ὤρα.
 Οὔδῃνῶς, ad nihilum redigo, V. L.
 Οὔδῃπῃ, adv. nullo modo, haudquaquam.
 Οὔδῃποτε, adv. numquam, neque umquam.
 Οὔδῃπῶ, adv. nec dum, nondum.
 Οὔδῃπῶποτε, adv. numquam, nullo tempore.
 Οὔδῃτερος, ἔρα, ερον, neuter; ἔδῃτερον, ἔδῃτερα, neutrius generis. Ab ἔδῃ et ἔτερος.
 Οὔδῃτέρως, adv. neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.
 Οὔδῃτέρως, adv. neutro, neutram in partem.
 Οὔδῃτε, adv. non utique, neutiquam; (2) numquid? annon? Unde fit ἔδῃπυθεν.
 Οὔδοπωσῶν, adv. nullo modo.
 ΟΥ'ΔΟΣ, εὐός, τὸ, solum, pavementum; (2) humus, terra. Nom. infin. Dat. ἔδει in Nomin. dicitur ἔδας.
 Οὔδος, ἔ, ὁ, limen. *Ἀλλήλας προσέειπον, ἔμειβόμεναι μέγαν ἔδον, Hes. Th. 749. Ab ἔδος.
 Οὔδοτιών, nihil quidquam; (2) adv. nequaquam, nullo modo.
 ΟΥ'ΕΑΡ, ἄτος, τὸ, uber, mamma, propriæ belluarum; (2) sumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fecunda. Hinc
 Οὔβῆτες, ὄσσα, ὄσν, mammosus; (2) ferax, uber. (2) γαῖα δ' ἀνέπνευσεν μελιόχορος ἔβατάσσα, Orpian. Cyneg. 11, 148.
 Οὔβῆς, ενός, ὁ, nemo, nullus.
 Οὔβῆνεια, ας, ἡ, idem quod ἔδῃνεια.
 Οὔβῆτερος, ἔρα, ερον, neuter.
 Οὔβῆν, adv. non equidem; (2) non.

Oύκ, vide *κ*.
Oύκίτι, *adv.* non amplius.
Oύκί, *adv.* non. Ab *έκ*.
Oύκων, *adv.* non certe, nullo modo.
Oύκων, *adv.* nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.
Oύλα, *adv.* scite commodum. *Ούλα δὲ Κέρη- τις γε περὶ πρύλιν ἀρχήσαντο*, Callim. *Hymn. in Jov.* 52.
Oύλα, *ων*, *αι*, hordeum; (2) mola salsa, qua hostiæ adspargebantur. Ab *έλος*.
Oύλαμφορός, *υ*, *δ* *ζ* *η*, agmen seu turmam habens. *Εκ έλαμφορ* et *φείω*.
Oύλαμφορός, *υ*, *δ*, confertum agmen, globus. *Είναι τὸν έλαμν φησὶ ἰππίων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι παρθέν*, *Plut.*
Oύλαμώμυτος, *δ*, Pyrrhus, seu Neoptolemus, *Lyrc.*
Oύλας, *έδος*, *η*, crispa; (2) densa, opaca, *Nic. Al.* 260. Ab *έλος*.
Oύλα, *η*, *ς*, cicatrix, vulnus pene curatum; nota vulneris sanati. Ab *έλος*, sanus.
Oύλμιος, *ίμυ*, *ίμυ*, exitiosus, perniciosus, *Hes.* Ab *έλλυμι*.
Oύλμιος, *ια*, *ιον*, *Dim.* Ab *έλος*.
Oύλμιος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, exitiaria et pestifera vorans.
Oύλοδότης, *υ*, *δ*, merges. *Εκ έλος* et *δία*.
Oύλοδότης, *ον*, *τὸ*, funiculus e culmis contortus. *Εκ* *ιῖδ*.
Oύλοεργός, *pro* *άλοεργός*, *Hes.*
Oύλοεργός, *χος*, *δ* *ζ* *η*, crispus habens capillos.
Oύλόμβος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, noxio et exitiali animo præditus.
Oύλοθύσια, *ας*, *η*, sacrificium perfectum.
Oύλοθύσια, *ων*, immolo, molas inspergo victimis. *Εκ* *έλαι* et *θύω*.
Oύλοκάριον, *υ*, *δ* *ζ* *η*, qui crispus capillos habet. *Εκ* *έλος* et *κάρηνον*.
Oύλοκόρως, *ω*, *δ* *ζ* *η*, cornutus. *Εκ* *έλος* et *κέρως*.
Oύλοκίφθαλος, *ον*, crispus capillos habens.
Oύλοκίνα, *ς*, *α*, cincinni. *Tellesia*, *αρ.* *Poll.*
Oύλομελής, *έος*, *δ* *ζ* *η*, qui integris membris est. *Εκ* *έλος*, *pro* *άλος*, et *μέλος*. Hinc
Oύλομελής, *ας*, *η*, *Ion.* *έλομελής*, *υ*, *δ*, integra seu absoluta natura, integritas.
Oύλόμνος, *η*, *ον*, perniciosus, exitiosus. Ab *έλό- μνος*, *a.* 2. part. verbi *έλλυμι*, *pro* *έλω*.
OύΛΑON, *υ*, *τὸ*, gingiva, caro quæ dentes continet. *pl.* *έλα*. *Ούλοισιν ἐξήμελξας γάλα*, *Æsch.* *Ch.* 881.
Oύλον, *adv.* acute, ab *έλος*, *Il.* 17, 756.
Oύλοός, *υ*, *δ* *ζ* *η*, perniciosus, exitiosus, exiti- alis, noxius. Ab *έλλυμι*, *perdo*.
Oύλος, *η*, *ον*, integer, sanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) crispus, contortus crines habens. *Ion.* *pro* *έλος*. *Χλαινάων τ' άνεμο- σσεσίων*, *έλων τε τασπίων*, *Il.* 16, 224.
Oύλος, exitiatis; ab *έλλυμι*, *perdo*. *Ούλον όνειρον*, *Il.* 2, 6.
OύΛOΣ, *υ*, *δ*, merges, manipulum collecto- rum fascis; (2) hymnus in Cererem.
Oύλόπης, *η*, *ος*, salubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma crispa, crispitudo. Ab *έλος*.
Oύλοπρήξιος, *ων*, crispior, crispam comam habeo. *Εκ* *έλος* et *πρήξ*, *capillus*.
Oύλοπρηχάτερος, qui crispioribus est capillis; *Comp.* ab *έλόπρηξ*, *propric* *έλόπρηξ*.
Oύλοφόνον, *υ*, *τὸ*, chamæleon niger, herba vis- cum fundens. *Εκ* *έλος* et *φόνος*.
Oύλοφύης, *έος*, *δ* *ζ* *η*. Hinc *έλοφύης*, massa mol- lis. *Εκ* *έλος* et *φύη*.
Oύλοφύλλος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, crispa folia habens.
Oύλόφύλα, *ων*, *τὰ*, mola, qua victimis adfun- debantur. *Gl.* *V.* hordeacea, *Il.* 1, 449. *Εκ* *έλαι* et *χύω*.
Oύλοχύται, *ων*, *αι*, idem; (2) canistra, e qui- bus molæ olim adfundebantur. (1) *Il.* 1, 449; 2, 410, et passim. (2) hæc significatio sistitur *Eustathii* testimonio, sed prior vide- tur verior. *Εκ* *ιῖδ*.
Oύλώω, ad cicatricem perduco; *έλωσθαι*, ad cicatricem perducī, *Aristot.* Ab *έλω*.
Oύλυμπόνδης, in Olympum. *A* *seq.*
Oύλυμπος, *υ*, *δ*, *Poet.* *pro* *Όλυμπος*, Olympus.

Όλω, bene valeo, sanus sum; occurrit hinc tantum *έλε*, imperat. bene tibi sit, sis felix. *Όλε τε εἰ μέγα χάρεις*, *Od.* 24, 401.
Όλλω, *ος*, *η*, *Cres.* Ab *έλος*, merges.
Όμ *μά* *Δία*, non per Jovem!
Όμνήν, *adv.* non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non.
Όμνέπω, *adv.* nequaquam.
Όμνέτω, *adv.* non tamen, verumtamen non. Hinc *ct* *έμνένοιγ*, idem; *ct* *έμνένοι* *άλλή*, vel *άλλάγ*, verumtamen. *Όμν ήν άλλή και*, attamen etiam.
Όμωός, *Æol.* *pro* *δ* *έμωός*, meus.
ΌN, *conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque.
Όν, *particulis* subjunctum vacat.
Όνεκα, *pro* *έ* *νεκεν*, *cujus* gratia.
Όνεκεν, *pro* *έ* *νεκεν*, *propterea*, *cujus* gratia.
Όνεσθε, 2. *pl.* *præs.* *ind.* *med.* *Ion.* *pro* *ένεσθε*, ab *όνωμα*, *υῖπυρο*; *Il.* 24, 241.
Όνομα, *Ion.* *pro* *όνωμα*, *nomen*.
Όνομάζω, *Ion.* *pro* *όνομάζω*.
Όνομαίνω, *præs.* *inf.* *act.* *Ion.* *pro* *όνομαίνω*.
Όνομαστός, *η*, *ον*, clarum nomen habens, cele- bris, nobilis. *A* *præc.*
Όνξ, *Dor.* *pro* *δ* *έξ*.
Όνξερῶ, *Attica* crasis *pro* *δ* *έξερῶ*. *Τὸ δ' έπος* *όνξερῶ τάχ' ἐν ήοιο μίν*, *Soph.* *Æd.* *Tyr.* 936.
ΌN, *υ*, *τὸ*, sorbum, genus fructus; *pl.* *έα*, sorba, *Ph.*
Όπτε, *adv.* ubi. *Εκ* *έ* et *πτε*.
Όπτις, *η*, *Upis*, *Dianæ* epith. *Call.* *in Dian.* 204.
Όπις, *qu.* *dic.* contritus, conterī dignus, perditus; *pro* *δ* *ένίτριπτος*.
Όπιοθι, *adv.* nusquam.
Όπιοκα, numquam, *Dor.* *pro* *ένιοτε*.
Όπιοτε, *adv.* haud unquam, nunquam.
Όπιτω, *adv.* nondum, necdum. Hinc *ένώ- ποτε*, nunquam.
Όπιως, *adv.* nequaquam, nullo modo.
ΌP, *ας*, *η*, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur *pro* *πρύμνα*, puppis.
Όρα, *τὰ*, limites, termini, *pro* *έροι*, *Il.* 23, 431. Ab *έρος*.
Όραγέω, *ων*, extremum agmen duco.
Όραγία, *ας*, *η*, extremum agmen. Ab *Όραγίος, *υ*, *δ*, extremi agminis ductor. *Εκ* *έρα* et *άγω*.
Όραίος, *αία*, *αίων*, ad caudam pertinens, ex- tremus. Hinc *τὸ* *έραϊον*, *υ*, extrema pars ossis sacri; cauda; (2) extrema pars mul- titudinis alicujus. Ab *έρά*.
Όρακός, *δ*, media pars remi, *Poll.*
Όράνη, *η*, *ς*, meatus urinæ per quem e reni- bus in vesicam defluit; (2) matula. (2) *άλλ'* *άμφι* *Θυμῶ τήν κάκωσμον έράνην έρίψεν* *έδ' ήμαρτε*, *Soph.* *in Achivorum Cælu.* Ab *έρον*.
Όράνία, *ας*, *η*, Urania, una e Musis; (2) Ve- nus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab *έρανός*. Hinc
Όρανιάζειν, ludere τήν *έρανίαν*, *Hes.*
Όρανίη, *υ*, *δ*, cælestis, cælicola; cui cælestis est origo. Ab *έρανός*.
Όρανίζομαι, cælum peto; unde *έρανίζετο*, *Hes.* ad cælum pertingebat. Ab eod.
Όρανίος, *ια*, *ιον*, vel *έρανός*, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cæ- lestis; (2) sublimis; (3) admirandus, di- vinus, magnus. Hinc *θεοί* *έρανιοι*, *ων*, *δii* cælestes, cælitcs. *Gl.* *V.* *supcri*; et *τὰ* *έρανία*, *ων*, imbres; *έρανιον* *όνον*, immane quantum. (2) *και* *πλείον ή βροχῶ δόξην έρανίῳ πελάσαι*, *ct* plus, quam laqueo collum sublimi ad- movere, *Euripr.* *Alc.* 229. (3) *ιπιθυμίας έρανίως άνόδω*, amplissimos honores deside- rasti, *Palladis* in *Anthol.* *Stephani*, 181. Ab eod.
Όρανίσκος, *υ*, *δ*, tentorium rotundum, orbic- ularum, lacunar tabernacula orbicularia; (2) palatum; (3) sidus cælestc; *Corona* *austra- lis*. Ab eod.
Όρανίω, *ωνος*, *δ*, cælestis. *Gl.* *V.* cælicola.
Όρανίω, cælitcs, cælicolæ, *δii*. Ab eod.
Όρανωβάμων, *ωνος*, *δ*, cælum scandens, per cælum gradiens. Ab *cod.* et *βαίνω*.*

Όρανωβάτω, *ων*, in cælum penetro; per cælum gradior; cælum scando. *Εκ* *ιῖδ*.
Όρανωγώμων, *ωνος*, *δ* *ζ* *η*, cæli seu rerum cœ- lestium peritus.
Όρανωδενικτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, a cælo ostensus. *Εκ* *έρα* et *δεικνυμι*.
Όρανωδρόμιω, *ων*, cursu in cælum tendo. Ab *Όρανωδρόμιος*, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cursu cælum petens. *Εκ* *έρα* et *τρέχω* *p.* *m.* *δέδρομα*.
Όρανωδωρητος, cælitus donatus, *Dolsc.*
Όρανόεις, *έσσα*, *έον*, cælestis. Ab *έρανός*.
Όρανόθεν, *adv.* cælitcs, e cælo. Ab eod.
Όρανόθι *πρό*, *adv.* ante cælum, i. e. in aere. Ab eod. (potius porro, procul, in altissimis et remotissimis cæli partibus.)
Όρανοθισία, *η*, positus, situs signorum in cælo. *Sch.* *Arat.* *Εκ* *εοδ.* et *θείω*.
Όρανοκάτοικος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cælicola, *Gl.* *V.*
Όρανολέσχης, *υ*, *δ*, de cælo et rebus cælestibus garrisus. *Εκ* *έρα* et *λέσχην*.
Όρανομήκης, *έος*, *δ* *ζ* *η*, cælum altitudine tan- gens, ad cælum se extendens; altissimus, amplissimus. *Εκ* *έρα* et *μήκος*.
Όρανόνικος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cælum vincens, maxi- mus. *Εκ* *έρα* et *νίκη*.
Όρανόπαις, *έος*, cælicgena.
Όρανόπαιτης, *έος*, *δ* *ζ* *η*, e cælo delapsus. *Εκ* *έρα* et *πίπτω*.
Όρανόσπικτος, *ον*, cælo affixus, *Dolsc.*
Όρανόσπυλαγκτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cælum pererrans; (2) qui sub cælo vagatur.
Όρανόσπυλῆς, *ές*, cælum implens, *Dolsc.*
Όρανόπολις, *έως*, *η*, civitas cælestis.
Όρανόπολιτης, *υ*, *δ*, cæli civis.
Όρανόπτης, *υ*, *δ*, cæli spectator. *Εκ* *έρα* et *όπτομαι*.
Όρανόροφος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, *cujus* tectum in cæli formam orbiculare est. *Εκ* *έρα* et *ροφος*.
ΌP, *ωνος*, *δ*, cælum, Deus connectendi omnia vim habens secundum Orphicos; (2) palatum. *Εἰς τὸν τῷ σόματος έρανίον*, *Aristot.* *Persis* *έρανιοι*, tabernacula regia a figura, *Hes.*
Όρανός, *adv.* in cælum.
Όρανόσκότος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, qui cælum contempla- tur; (2) piscis quidam.
Όρανόσχος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cælum tencns, cælum inhabitans. *Εκ* *έρα* et *έσχω*.
Όρανόφάντωρ, *ρος*, *δ* *ζ* *η*, ad cælum usque resplendens, *cujus* splendor in cælo reful- get. *Εκ* *έρα* et *φαίνωμαι*.
Όρανοφαινώω, *ων*, per cælum gradior, in cælo versor.
Όρανοφαινώτης, *υ*, *δ*, qui per cælum graditur. *A* *præc.*
Όρανοφάρος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cælum ferens seu dedu- cens, *Gl.* *V.* *Εκ* *έρανός* et *φείω*.
Όρανόφρων, *ωνος*, *δ* *ζ* *η*, cælestia sapiens; (2) pius, religiosus. *Εκ* *έρα* et *φρήν*.
Όρανοφύσσιτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cui cælestis origo est. *Εκ* *εοδ.* et *φυτίω*.
Όρανόφύτος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, idem. *Εκ* *cod.* et *φύω*.
Όρανοχρώματος, *υ*, *δ* *ζ* *η*, cæli colorum ha- bens, cæruleus. *Εκ* *έρανός* et *χρώμα*.
Όραξ, avis quædam, *Aristot.* *Hist.* *An.* 6, 1, que ab Atticis *τίστροξ* appellatur.
Όρανίω, in cælum transfero. Hinc
Όράνωσις, *η*, relatio in Deos.
Όραρχός, *υ*, *δ*, meatus urinæ in foetu. *Al.* *έραρχός*.
Όρατα, montes, *acc.* *pl.* *Ion.* *pro* *άρατα*, ab *έρος*.
Όρειος, montanus, *Ion.* *pro* *έρειος*. *Όρειον* *τίρα*, [*de* *Sphingē*] *Euripr.* *Phæn.* 813.
Όρειος, *gen.* *sing.* *Ion.* *pro* *έρειος*.
Όρειοπιτής, *έδος*, *η*, montivagus. *Dat.* *έρειοπιτάσι* *νύμφαις*, *in Euripr.* *Εκ* *έρος* et *φαιτώω*.
Όρειστέωτης, *υ*, *δ*, qui in montibus pascitur, degit. *Epith.* *feræ*. *Οδ* *έχει* *χάρως* *έρειστέω- τας*, *Soph.* *Phil.* 1147.
Όρεισθόμος, *ον*, montivagus. *Εκ* *έρος* et *τρέχω*.
Όρειστικός, *υ*, *δ* *ζ* *η*, *Ion.* *pro* *έρειστικός*.
Όρεισίφοιτος, *υ*, *δ*, montivagus; (2) montanus. (3) *όρεισίφοιτα* *κρίνα*, *Anth.* *Steph.* 448. *A* *φαιτώω*.
Όρεισιφίτης, *έδος*, *η*, *scem*.
Όρέυς, *πος*, mulus, *Ion.* *pro* *άρέυς*.

Ὄφθαλμοφόρος, α, ὁ ἔξ ἡ, oculis medeudi peritus.
 Ὄφθαλμογόνητος, α, ὁ ἔξ ἡ, cui oculi lacrymis madent; (2) ex oculis manans, *Rhod.* Πᾶν δὲ δέμενον ὀφθαλμοτέκτων δέσποτο πλημμυροῖδι, *Eutyri. Alc. 181.* Ex τήγγαμου.
 Ὄφθαλμοφάνης, εἶος, ὁ ἔξ ἡ, qui oculis cernitur. Ex ὄφθ. et φαίνωμαι.
 Ὄφθαλμοφρανώς, adv. manifeste, perspicue, more eorum quae oculis cernuntur. A praec.
 Ὄφθαλμοφύτης, εἶος, ὁ ἔξ ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμῶς.
 Ὄφθαλμοφύχος, α, ὁ ἔξ ἡ, oculos effodiens. Ex eod. et φύσσω.
 Ὄφθις, visus, a. 1. part. pass. verbi ὀφθαίω.
 Ὄφθιναι, visum esse, aor. 1. inf. pass.
 Ὄφθίσταται, 3. sing. fut. 1. ind. pass.
 Ὄφιακός, ἡ, ὄν, ad angues pertinens; ὀφιακὰ, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφθις.
 Ὄφισις, εἶος, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.
 Ὄφισγενής, idem quod ὀφισγενής, *V. L.*
 Ὄφιδιον, α, τὸ, anguiculus, seu parvus serpens, seu anguis. Dim. ab ὄφθις.
 Ὄφιστις, ἡ, nomen lapidis, *Ophr.*
 Ὄφιστόλος, α, ὁ ἔξ ἡ, serpentis percussor. Ex ὄφθις et βάλλω.
 Ὄφιστορός, α, ὁ ἔξ ἡ, angues devorans. Ex βοάω.
 Ὄφισγινός, εἶος, ὁ ἔξ ἡ, serpente genitus seu natus, serpentigena, anguigena. Ex γίνομαι.
 Ὄφισθηκτος, α, ὁ ἔξ ἡ, a serpente morsus. Ex ὄφθις et δάκνω.
 Ὄφισοῖδης, εἶος, ὁ ἔξ ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex ὄφθις et εἶδος.
 Ὄφισεύς, δέντος, ὁ, anguinus, serpentem referens, anguifer; fem. ὀφισεύσα, contr. ὀφισύσα, insulae nomen ab abundantia serpentum. Ab ὄφθις.
 Ὄφισκτενί, ης, ἡ, ophiocentæ, scolopendrae genus. Ex eod. et κτείνω.
 Ὄφισκτόνος, serpentum interfecto. Ex iisd.
 Ὄφισμάχος, εἶος, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibz dimicat. Ex eod. et μάχομαι.
 Ὄφισόεις, εἶος, ἡ, *Ion.* ἐν, εον, anguineus, serpen-
 tinus. Ab ὄφθις.
 Ὄφισπλάκμος, ον, angues pro capillis habens. *Epith. Furiarum.*
 Ὄφισπις, ποδος, ὁ ἔξ ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.
 Ὄφισσορόδον, vel ὀφισσορόδον, α, τὸ, allium anguineum.
 Ὄφισσάφυλον, nonnulli vocant vitam albam.
 Ὄφισσος, α, ὁ ἔξ ἡ, serpentis caudam habens. Ex ὄφθις et ἄρα.
 Ὄφισχίης, εἶος, idem quod ὀφισχίος, *Aral.*
 Ὄφισχίος, α, ὁ, anguiniensis, sideris nomen. Ex ὄφθις et χίω.
 Ὄφισφάγος, α, ὁ ἔξ ἡ, qui serpentibus vescitur.
 Ὄφισ, εἶος, ὁ, ἡ, serpens, anguis, coluber; (2) sideris nomen; (3) monile, vel armilla, a figura anguem referente. (3) οἱ ἐπικράτῃσι ὄφθις, *Philostr. Epist. 40.*
 Ὄφιστις, α, ὁ, ut ὀφιστις λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. Ab ὄφθις.
 Ὄφισώδης, εἶος, ὁ ἔξ ἡ, anguinus, serpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.
 Ὄφλανω, debeo, *Hes.* Ab ὄφλω.
 Ὄφλειν, aor. 2. inf. act. per *Sync.* pro ὀφελείν.
 Ὄφλημα, ἄτος, τὸ, multa iudicata; (2) debitu-
 m, aς alienum. Ab ὄφλω.
 Ὄφλησις, εἶος, ἡ, debitum. Ab eod.
 Ὄφλησις, f. 1. ind. act. per *Sync.* pro ὀφελήσω.
 Ὄφλητής, ἄ, ὁ, debitor, *Gl. V.*
 Ὄφλοκᾶνω, debeo, damnor, multor, iudicor;
 (2) in crimen incurro. Σχιδόν τι μῶρον μω-
 ρίαν ὀφλοκᾶνω, propemodum dixerim quod
 iudicor stultum esse a stulto, *Sophr. Antig.*
 470. Τέντας μεγίστην μωρίαν ὀφλοκᾶνεῖν, hos
 maxime stultos iudicandos esse, *Eutyri. Med.*
 1227. Πλείστην ζημίαν ὀφλοκᾶνεῖν, maxima
 multa multari debet, dignus est, *Id. Ibid.*
 584. Πατήρ δ' ἐς ἀπύτων ἀμαθίαν ἔφλοκᾶνεῖν,
Id. Phac. 770. Ab ὄφλω.
 Ὄφλοκῶ, idem et ab eod.

Ὄφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen
 incurro, crimini obnoxius sum; fut. ὀφλήσω
 (tanquam ab ὀφλέω). perf. ὀφληκα part.
 ὀφληκώς, damnatus. Ἐέλωτα ὀφλεῖν, derideri,
Eutyri. Med. 1050. Ἐγὼ ἔν γέλωτα ὀφλήσω
 παρὰ πάνσιν ἐπὶ τῇ εὐταυαίᾳ; *Lucian. Ζημίαν,*
Dem. τὰ χρημάτα, Id. Ab ὀφείλω.
 Ὄφρα, ut, quo; (2) donec, usque dum, quam-
 diu; (3) interea dum.
 Ὄφρύς, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύς, supercilium; (2) cli-
 vus. Ab ὀφρύς. Hinc
 Ὄφρυάζω, superciliiis nuto; (2) grandi super-
 cilio tumeo.
 Ὄφρυκνηστος, ον, cui supercilia pruriunt, qui
 erubescit, *Hes.*
 Ὄφρυνασπᾶσιδης, α, ὁ, qui supercilia tollit, su-
 perbus, superciliosus. Ex ἄνασπᾶν.
 Ὄφρυάω, ὤ, sum superciliosus; ὀφρυῶν dicitur
 regio clivosa, inulta habens supercilia sive
 tumulos. Ab ὀφρύς. Unde
 Ὄφρυόεις, ὄσσα, ὄν, superciliosus; (2) clivusus,
 multa habens supercilia seu tumulos; (3)
 in superciliis montium situs, excelsus.
 Ὄφρυόμοι, ἔμαι, sum superciliosus, supercil-
 ium tollo. Hinc perf. part. ὀφρυόμοις, elat-
 us, superbus. Ab eod.
 Ὄφρυόσκιος, α, ὁ ἔξ ἡ, hirta supercilia habens.
 Ex eod. et σκιά.
 Ὄφρυς, ὄος, ἡ, supercilium; (2) fastus, su-
 perbia; (3) tumulus, supercilium montis,
 clivus. *Ph.* ὀφρυίς, ὀφρυῶν, ὀφρυῖ. Τὰς ὀφρυῖς
 συνήγομεν, κἀπτοῖμ᾽ ἐν δεινῷ, *Aristoph. Nub.*
 582. Οἱ δ' ἐπὶ ἰσχυρῶς κἀβλῶν ἐπ' ὀφρυῖσι Καλ-
 λικολώνης, *Il.* 20, 151, (2) ἐπ' ὀφρυῖσι Ναυσί-
 θοιο κοροανόντος, subjectus superbo imperio
 Nausithoi regis, *Apoll. Rhod. 4, 547.*
 Ὄφρυώδης, εἶος, supercilia imitans, *Gal.*
 Ὄφρα, praecateris, praecipue. Ab ἔχω.
 Ὄφρανί, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus
 tenetur. Ab eod. Unde
 Ὄφρανν, α, τὸ, amentum, *Gl. V.* ansa clypei.
 Ὄφραία, ας, ἡ, coitus; admissio, admissura,
Gl. V. Ab ὀφραῖω.
 Ὄφραϊα, αν, τὰ, admissarii, equi, boves, vel
 arietes. Ab ὀφραῖος.
 Ὄφραϊον, α, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum;
 (2) admissarius, *Aristot.* Ab ὀφραῖω.
 Ὄφραϊός, α, ὁ, qui ad admissuram educatur,
 admissarius. Ab ὀφραῖω.
 Ὄφρασκον, *vehementi*, imperf. ind. act. *Ion.* pro
 ὄφρασκον, ab ἔχω.
 Ὄφρασφι, *curtibus*, dat. pl. per *Paragog. Poet.*
 pro ὄφρασι, ab ὄφρα.
 Ὄφραταγωγία, ας, ἡ, aquae ductus. Ab
 ὄφραταγωγός, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, aquam deducens, Ab
 ὄφρατος et ἄγω.
 Ὄφρατεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deducto, ductus
 aquarum. Ab ὄφρατεῖω.
 Ὄφρατεμα, ἄτος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2)
 aquae ductus, canalis. Ab eod.
 Ὄφρατεῖω, f. εἶος, rivus duco, derivor; (2) qua-
 tio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χερὶ πύρρ ἐπὶ
 πύρρ ὄφρατεῖω, addere; *Plato.* Ab ὄφρατος.
 Ὄφρατηγία, ὤ, fut. ἴσω, rivus seu aquas duco,
 irrigo per rivos. Ab ὄφρατηγός.
 Ὄφρατηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus,
 irrigatio. Ab eod.
 Ὄφρατηγός, ἄ, ὁ ἔξ ἡ, rivus ducens, *Il.* 21, 257.
 Ὄφρατηγός ἐσρατίς, deductor, *Nonn.* Ex ὄφρατος
 et ἄγω.
 Ὄφρατειον, α, τὸ, rivulus. Ab ὄφρατος.
 Ὄφρατελον, α, τὸ, currus, plaustrum; (2) obex.
 Ab ὄφρατεῖω.
 Ὄφρατερόμανον, τὸ, tubi vel canalis caput, *Steph.*
 Ὄφρατος, ἄ, ὁ, canalis, aquae ductus, rivus,
 cloaca; (2) *metaphr.* vitæ cursus. (2) μα-
 γισμῶν παλαιότερον ὄφρατος, magicis ar-
 tibus vitæ cursus avertens, *Eur. Suppl.*
 1110.
 Ὄφρατω, ἄτος, τὸ, semen, genitura; (2) coitus;
 (3) factus ex coitu conceptus; *Aristot. Hist.*
An. 6, 23. Ab ὄφρατω.
 Ὄφρατις, εἶος, ὁ, *Ion.* ὄφρα, retinaculum; (2) vectis
 seu pessulus; (3) lorum galcae; (4) fibula,
 annulus quo constringitur balteum; (5)
 scrotum. (3) ὄς οἱ ὄφρα ἀνθρώπων ὄφρατος πύσσω

το τρυφαισίης, *Il.* 3, 372. (4) ζῶντος ὄφρατος
 χερούσιοι, *Id.* 4, 132. Ab ἔχω.
 Ὄφρατη, ἡς, ἡ, quae marem admisit, venerem
 passa. Ab ὄφρατω.
 Ὄφρατης, ἄ, ὁ, admissarius, qui foemina in-
 nit vel comprimit; (2) homo libidinosus, sa-
 lax, ad coitum proclivis.
 Ὄφρατικός, ἡ, ὄν, idem quod praec. n. 2.
 Ὄφρατω, f. εἶος, admissarium admitto; (2)
 coeo, inco, subagito; (3) dicitur et uni-
 verse de libidine; ὄφρατωμαι, incoor, subi-
 gor.
 Ὄφρατω, ὤ, fut. ἴσω, veho, porto, sustineo, suf-
 fero; ὄφρατωμαι, ἔμαι, veho, porto, equito;
 (2) equitor, curru subdor, *Il.* 17, 77. P.
 Ab ἔχω.
 Ὄφρα, ἡς, ἡ, cibus; (2) foramen. Ab ἔχω.
 Ὄφραμα, ἄτος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum,
 rheda, *Ph.* ὄφραμασι, rhedis. Ab ὄφρα.
 Hinc
 Ὄφραματικός, ἡ, ὄν, vehicularis, vectorius.
 Ὄφραματίων, α, τὸ, rheda, *Gl. V.*
 Ὄφραμας, εἶος, ἡ, vectio, vectura. *Gl. V.* vec-
 tus; equitatio, equitatus. Ab eod.
 Ὄφρατω, ὤ, fut. ἴσω, indignor, gravor, gra-
 viter fero. Ὄφρατσαν δ' ἀνὰ δόμα Διὸς θεοὶ
 θραύοντες, *Il.* 1, 570. Ab ἔχω.
 Ὄφραθη, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc
 Ὄφραθητός, ἄ, ὄν, riposus, clivusus.
 Ὄφραθησις, aor. 1. part. act. *Aeol.* pro ὄφραθησις.
 Ὄφραθησιν, dat. pl. *Ion.* et cum v pro ὄφραθησι.
 Ὄφραθησις, εἶος, ἡ, offensio, indignatio. Ab ὄφραθη.
 Unde
 Ὄφρατίζω, fut. ἴσω, indignor, gravate fero.
 Ὄφραθητός, vel ὄφραθητός, α, ὁ, imbria scu lim-
 bus vestis muliebris. Ab
 Ὄφραθος, α, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus,
 locus editus, collis; (3) labra ulcerum praetumida.
 Ὄφραθητός, ὁ, bajulus, *Man.*
 Ὄφραθητόλαξ, ἄτος, ὁ, riparius. *Ph.* custos ripae.
 Ὄφραθητός, εἶος, ὁ ἔξ ἡ, riposus, clivusus; (2)
 verrucosus; (3) torosus. Ab ὄφραθος.
 Ὄφραθηγώνιος, εἶος, ὁ, circulator, *Gl. V.* Ex
 Ὄφραθηγώνιος, ὤ, f. ἴσω, populum concito, ad
 res novas sollicito, factiosas turbæ ducem
 me praebeo; (2) populum in potestate
 habeo; (3) circulus facio.
 Ὄφραθηγώνια, ας, ἡ, comitium, conventus.
 Ὄφραθηγώνια, ας, τὸ, conventus, comitium, *Gl.*
V. cum turba popularis concitata in unum
 locum confluit. Ex
 Ὄφραθηγώνιος, ἄ, ὁ, qui popularem turbam con-
 citat. *Ph.* popularis, item circulator.
 Ὄφραθηγώνια, 3. plur. praes. ind. pass. *Dor.* pro
 ὄφραθηγώνια, ab ὄφραθη, turbo.
 Ὄφραθητός, εἶος, ὁ, vectis, pessulus; (2) cardo;
 (3) vinculum, ligamen, *Hes.* Ab
 Ὄφραθηγώνια, fut. εἶος, moveo. Ἐπὶ ψηφίδες
 ἄπασαι ὄφραθηγώνια, *Il.* 21, 261.
 Ὄφραθηγώνια, ὤ, fut. ἴσω, turbo, commoveo, *Gl. V.*
 inquieto, vexo, molesto; pass. ὄφραθηγώνια, in-
 quietor; part. pass. a. 1. ὄφραθηγώνια, turbatus;
 ὄφραθηγώνια, inquietato, *Ph.* ὄφραθηγώνια; pulsa-
 τι, *Ph.* Ὄδός ἐ πολὺ ὄφραθηγώνια, *Cebes.* Ὄφραθη-
 γώνια ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρατων, *Luc.* 6, 18.
 Ab ὄφραθη.
 Ὄφραθηγώνια, ας, ἡ, molestia. Ab
 Ὄφραθηγώνια, ἄ, ὄν, turbulentus; (2) molestus,
 molestiam adferens. Ab ὄφραθηγώνια.
 Ὄφραθηγώνια, εἶος, molestus, *V. L.*
 Ὄφραθηγώνια, ulv. molestus, *Ph.*
 Ὄφραθηγώνια, εἶος, ἡ, molestia, interpellatio turbæ,
Ph. Ab ὄφραθηγώνια.
 Ὄφραθηγώνια, f. ἴσω, moveo, vecte impello et pro-
 trudo. Τὸν δ' ἐκ δὴ ἀνίρε δήμε ἀρίστω Ἰατίδιος
 ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ἔδρος ὄφραθηγώνια, *Il.* 12, 448.
 Ab ὄφραθηγώνια, (qu. ab ὄφραθη, *Erm.*)
 Ὄφραθηγώνια, ἡ, ὄν, popularis; (2) turbulentus,
 molestus. Ab ὄφραθηγώνια.
 Ὄφραθηγώνια, εἶος, populo placens, *Diog.*
 Ὄφραθηγώνια, sum popularis, populum concito.
 Ὄφραθηγώνια, ας, ἡ, popularitas; (2) turbæ po-
 pularis concitatio, Ab
 Ὄφραθηγώνια, α, ὁ ἔξ ἡ, qui turbam concitat;
 tumultuator, *Ph.* Ex ὄφραθηγώνια et κόπτα.

Ὁχλοκρασία, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba. Ex eod. et κραισίαι.
 Ὁχλοκρατέωμαι, ἔμαι, a turba populari seu plebe regor.
 Ὁχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος et κρατός.
 Ὁχλολαδορός, υ, ὁ ἔ ἡ, plebeia fundens conuicia.
 Ὁχλομανία, ᾧ, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbæ amore ducor. Ex ὄχλος et μαίνομαι.
 Ὁχλοποία, ᾧ, ἡ, ἡσ, turbas concito, turbam congreo. Ὁχλοποιήσαντες ἐθροῦεν τὴν πόλιν, Act. 17, 5.
 ὉΧΛΟΣ, υ, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul; populus, plebs, vulgus; (2) molestia, perturbatio. (2) δι' ὄχλου γίνονται, moleste sum alicui, moleste rogo, effligito. Ὁν πολλὰς γε δι' ὄχλου γινόμενον μνησθῆναι τὴν ἀφῆρησιν ἄλλως ἄλλοτε διεκράσαμην, Heliod. Æthiop. 2.
 Ὁχλοτερός, ἔος, ὁ ἔ ἡ, populum delectans. A præc. et τέρας.
 Ὁχλοχάρης, ἔς, turbis popularibus gaudens, popularis. Ex eod. et χαίρω.
 Ὁχλωδής, ἔος, ὁ ἔ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, morosus. Hiic ποδὸ ὄχλωδεις, difficultas, fastidium. Ab ὄχλος.
 Ὁχμα, ἄτος, τὸ, retinaculum. Ab ἔχμα.
 Ὁχμάζω, fut. ἄσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo, de equo, fræno, vel sub jugum mitto. Πατρός παλαιῶν χερσὶν ὀχμάσας δέμας, Lycorh. 41. Στήλαις δ' ἀκνήτοιον ὀχμάσαι πῖνον, Id. 625. Μίσον μ' ὀχμάξαις, medium me tenes, Eurip. Or. 265. Ἰππῶνος τ' ὀχμάξαι, equos frenis regit, Id. Elect. 817. Δαλὺ κατὴν ὀχμάσας, torris manubrium teuens, Id. Cycl. 482. Ab ὄχμα.
 Ὁχμη, ἡ, manubrium; qu. ἔχμα, pro ἔχμηα. Ab ἔχμα, ἔρη.
 Ὁχμος, ὁ, tumulus, Lyc.
 Ὁχνη, πς, ἡ, pirus silvestre. Gl. V. pyrus.
 Ὁχόισα, vehens, part. præc. f. g. Dor. pro ὄχῶσα, ab ὄχῶ.
 Ὁχός, ἡ, ὄν, capax, qui continere potest. Ab ἔχων vide ὄχῶ.
 ὉΧΩ, υ, ὁ, vel ἔος, τὸ, currus, vehiculum; etiam fluxus aquæ, Suid. Ἀεμάτων ὄχοι, Eur. Phœn. 1197. Hippol. 1166. Ab eod.
 Ὁχρόπᾶτος, loca natura munita, &c. Bud.
 Ὁχροποιέωμαι, firmum facio, munio.
 Ὁχρός, ῥά, ῥόν, firmus, firmus; ὀχροτάτος, munitissimus, Ph. Ab ἔχρός. Hinc
 Ὁχρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.
 Ὁχρόω, ᾧ, fut. ὠω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχροῦσθαι, munire; (2) muniri; perf. part. ὀχροωμένος, pro ὀχροωμένος, munitus, fultus, stipatus, Gl. V. Βαλῶμεν χάρακα, ἔ πάφω βαθεία τὴν περιμεβολὴν ὀχροῦσας, Diod. Ab eod. Hinc
 Ὁχρόωμαι, ἄτος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx; (2) præsidium. Hinc
 Ὁχροωμάτιον, υ, τὸ, parva munitio. Dim.
 Ὁχρός, adv. tuto, firme. Ab ὀχρός.
 Ὁχρόσις, ἔως, ἡ, munitio, ipsa actio munitendi. Ab ὀχρόω.
 ὉΨ, ὀπός, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; sed tum derivatur ab ὀπτομαι, video. (1) τὸν δὲ μεγάλην ὀπὴν νεύσειεν ἴδας, Apoll. Rhod. 1, 462. (2) sed tunc dicitur per Apocopen. Strab. 8, 560.
 Ὁψαίτερον, serius; ab ὀψέ, quod vidc. Aristoph.
 Ὁψάμας, υ, ὁ, qui sero metit, vespertinus messor, R. Suicer. Ex ὀψέ et ἄμα.
 Ὁψανθής, ἔος, ὁ ἔ ἡ, sero florens, tarde florens. Ex ὀψέ et ἄνθος.
 Ὁψάνον, υ, τὸ, facies, visus, vultus, Æsch. Ch. 532. (2) vox, Hes. Ab ὀψ.
 Ὁψάομαι, ᾧμαι, opsonium comedo. Ab ὀψον.
 Ὁψάριον, υ, τὸ, opsonium; (2) pisciculum. Dim. ab ὀψον.
 Ὁψαρότης, υ, ὁ, qui sero arat, serus arator. Οὐτὰς ἔψαρότης πρωτόρητῃ ἰσοφαρίζει, Hesiod. Op. 488. Ex ὀψέ et ἄρα.
 Ὁψαρτυσία, ας, ἡ, conditio et instructio opso-

niorum; (2) ars condiendi et apprandi opsonia. Ab ὀψαρτυσία.
 Ὁψαρτυτής, ἔ, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab eod. Hinc
 Ὁψαρτυτικός, ἡ, ὄν, pertinens ad eum qui opsonia condit; (2) popinalis. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ἡς, sc. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars culinaria.
 Ὁψαρτύω, fut. ὠω, opsonia condio et apparo. Ex ὀψον et ἄρτυω.
 ὉΨΕ, adv. sero, longo post tempore; (2) vespere, extrema parte; (3) post, de re præc.
 ὉΨει, 2. sing. fut. 1. ind. med. Att. pro ὀψη.
 Ὁψείω, videre cupio; (2) desidero. Ab ὀπτομαι.
 Ὁψεθε, 2. plur. fut. 1. ind. med.
 Ὁψία, ᾧ, tardus sum; Vet. Lex. Ab ὀψέ.
 Ὁψη, 2. sing. fut. 1. ind. med. ab ὀπτομαι.
 Ὁψημα, ἄτος, τὸ, id quod cum pane vescimur. Ab ὀψείω.
 Ὁψημέρα, ας, ἡ, crepusculum, Gl. V. Ex ὀψέ et ἡμέρα.
 Ὁψητής, ἡρος, ὁ, opsonator. Ab ὀψάομαι.
 Ὁψία, ας, ἡ, sc. ὠρα, serum diei, tempus vespertinum, vespera. Ab ὀψιος.
 Ὁψιαίτῆτα, adv. tardissime. Ab ὀψέ.
 Ὁψιαίτατος, tardissimus. Ab ὀψιος.
 Ὁψιαίτερον, adv. tardius, serius.
 Ὁψιαίτερος, ἔρα, ἔρον, serior. Ab ὀψία.
 Ὁψιανθία, ᾧ, tarde floreo. Ab
 Ὁψιανθής, ἔος, ὁ ἔ ἡ, sero florens. Ex ὀψέ et ἄνθη.
 Ὁψιανός, ὄν, serotinus, vespertinus, Otrh.
 Ὁψιλασία, ᾧ, sero germino. Ab
 Ὁψιλασής, ἔος, ὁ ἔ ἡ, ἕμε ὄς, ὄν, sero germinans. Ex ὀψίς et βλασάνω.
 Ὁψιλασος, υ, ὁ ἔ ἡ, idem et ab eod.
 Ὁψιλασος, ὄν, idem quod ὀψιλασής, Steph.
 Ὁψιγάμιον, υ, τὸ, seræ nuptia. Ab
 Ὁψιγάμος, υ, ὁ ἔ ἡ, qui sero uxorem duxit.
 Ὁψιγενής, ἔος, ὁ ἔ ἡ, sero genitus, tarde natus. Ex ὀψέ et γίνομαι.
 Ὁψιγονία, ας, ἡ, posteritas, Gl. V. Ab
 Ὁψιγονος, υ, ὁ ἔ ἡ, sero genitus; posthumus, Gl. V. Ex ὀψέ et γίνομαι.
 Ὁψιέστερος, ὄν, serior. Ab ὀψέ.
 Ὁψίξω, fut. ἴσω, sero, sub vesperam aliquid facio, Xen. (2) tardus venio. (2) τάχα, ἔφην, ὠψίσθημεν τῆς ἀναγωγῆς, tarde venum post subductam navem e portu, Heliodor. 5. Ab eod.
 Ὁψικαρπία, ᾧ, fut. ἡσ, serotinus fructus gigno, fructus mei serotini sunt:
 Ὁψικαρπία, ας, ἡ, sera fructus editio. Ab
 Ὁψικαρπος, υ, ὁ ἔ ἡ, cujus fructus serotini sunt, sero fructus ferens.
 Ὁψικέλυνθος, υ, ὁ ἔ ἡ, sero viam carpens, qui sero iter facit, sero veniens.
 Ὁψικλῶψ, ἄπος, ὁ, fur nocturnus seu vespertinus.
 Ὁψικωτος, ὄν, sero dormiens. A κοίτη.
 Ὁψιμάθεια, ας, ἡ, sera eruditio:
 Ὁψιμάθει, ᾧ, fut. ἡσ, sero disco, ætate jam provectori studia tracto. Ὁψιμαθήσας δὲ ἔ πόρρω πε τῆς ἡλικίας παιδευόμενος, Luc.
 Ὁψιμάθη, acc. sing. contr. pro ὀψιμαθεῖα, ab
 Ὁψιμάθης, ἔος, ὁ ἔ ἡ, qui sero didicit seu discere cœpit, sero doctus. Ex ὀψέ et μαθάνω, disco.
 Ὁψιμαθία, idem quod ὀψιμαθεῖα, Steph.
 Ὁψιμαρος, υ, ὁ ἔ ἡ, sero moriens et lente.
 Ὁψιμός, υ, ὁ ἔ ἡ, serus, serotinus, tardus. Ab ὀψέ.
 Ὁψίμος, adv. sero, Gl. V.
 Ὁψίνοος, υ, ὁ ἔ ἡ, sero sapiens.
 Ὁψίνος, ἡ, ὄν, serotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.
 Ὁψιος, ἰα, ἰον, idem. Ab eod.
 Ὁψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa prærogatio. A præc.
 Ὁψίπλωτος, υ, ὁ ἔ ἡ, sero dives factus.
 Ὁψίς, ἔως, ἡ, visus, ipsa visendi actio, adspicere; (2) species oris, facies, oculus. Πῶς ἔπλες ποιαῦτα σὰς ὀψίς μαρᾶναι; Soph. Œd. Tyr. 1327. Ab ὀπτομαι.
 Ὁψιμός, ἔ, ὁ, tarditas, serus adventus. Ab ὀψίξω.

Ὁψισπαρέω, ᾧ, sero sementem facio. Ab
 Ὁψισπαρος, υ, ὁ ἔ ἡ, qui sero seu tarde scitur; (2) sero serendus. Ex ὀψέ et σπείρω.
 Ὁψιτέλεσος, υ, ὁ ἔ ἡ, sero perficiendus, Nonn.
 Ex eod. et τελόωμαι.
 Ὁψιτέρον, adv. tardius. Ab ὀψιος, vel ὀψέ.
 Ὁψιτομος, υ, ὁ ἔ ἡ, sero putatus; (2) qui sero putari solet. Ex ὀψέ et τέμνω.
 Ὁψιφάνης, ἔος, ὁ ἔ ἡ, sero apparens. Ex ὀψέ et φαίνομαι.
 Ὁψιδάφον, τὸ, vasculum in quo opsonia apponuntur, Ath.
 Ὁψιδαΐδαλος, υ, ὁ ἔ ἡ, opsoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὀψον et δαΐδαλος.
 Ὁψιδεία, ας, ἡ, opsoniorum penuria. Ex ὀψον et δέωμαι, exeo.
 Ὁψιλογία, ας, ἡ, sermo de opsoniis, scriptum de deliciis popinalibus. Ab
 Ὁψιλόγος, υ, ὁ ἔ ἡ, qui de opsoniis tractat seu disserit. Ex ὀψον et λόγος.
 Ὁψιόμάνης, ἔος, ὁ ἔ ἡ, qui insano opsoniorum et imprimis delicatiorum piscium amore ducitur. Ex ὀψον et μαίνομαι.
 ὉΨΟΝ, υ, τὸ, propria piscis; (2) edulium omne quod una cum pane comedimus. Gl. V. ὀψον, pulpamentum.
 Ὁψονομείν, pro ὀψονεῖν, Poll. Ab
 Ὁψονόμος, υ, ὁ, unde ὀψονόμοι, magistratus Athenis, qui immodicum luxum opsonatorum coercerat, et opsonio cuique certum pretium statuebat. Ex ὀψον et νόμος.
 Ὁψονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi ὀπτομαι.
 Ὁψοποιός, ᾧ, fut. ἡσ, opsonia apparo, popinales delicias apparo, coquo.
 Ὁψοποιήμα, ἄτος, τὸ, opsonium, cibaria.
 Ὁψοποιτικός, ἡ, ὄν, pertinens ad eum qui opsonia apparat; popinalis, coquinarius; (2) opsoniorum apparandorum peritus, opsoniorum artifex.
 Ὁψοποιία, ας, ἡ, opsoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
 Ὁψοποιικός, ἡ, ὄν, pertinens ad opsonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.
 Ὁψοποιός, ἔ, ὁ ἔ ἡ, opsonia apparans, conditor. Ex ὀψον et ποίω.
 Ὁψοπόνος, υ, ὁ, opsoniorum apparator, coquus.
 Ὁψοπωλεῖον, υ, τὸ, locus in quo veneunt seu venduntur opsonia. Gl. V. popina. Ab
 Ὁψοπωλῆς, υ, ὁ, opsoniorum venditor, cupedinaris; macellarius, Gl. V. Hinc
 Ὁψοπωλία, ας, ἡ, locus in quo veneunt opsonia, popina; (2) piscium venditio.
 Ὁψοπωλίον, υ, τὸ, idem et ab eod.
 Ὁψοπωλῆς, ἴδος, ἡ, cupediuaris, quæ opsonia vendit. Ab eod.
 ὉΨΩ, ἡ, ὄν, improbus, flagitiosus, Hes.
 Ὁψοπάγος, ᾧ, opsonia comedo, popinalibus deliciis, et præsertim piscibus, delector. Οὐδ' (ἔξῃν) ὀψοπαγεῖν, ἔδδ κυχλίξεν, Aristoph. Nub. 979. Ab ὀψάομαι.
 Ὁψοπαγία, ας, ἡ, opsoniorum appetitio vehemens; (2) piscium delicatiorum aviditas; (3) helluatio, edacitas. Ab cod.
 Ὁψοπαγίστατος, υ, ὁ, avidissimus opsoniorum.
 Ὁψοπάγος, υ, ὁ ἔ ἡ, opsoniis inlians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui pisces avidius devorat. Ph. gulosus.
 Ὁψοπίλια, ας, ἡ, opsoniorum amor et cupediuaris.
 Ὁψοπόρος, ὁ, qui opsonia fert, Ath.
 Ὁψόν, ἄνος, ὁ, locus reponendis opsoniis, pcnus, penum, vel etiam sportula ferendis opsoniis. Ab ὀψον.
 Ὁψονία, opsonia coemo, opsonor. Ab
 Ὁψονίης, υ, ὁ, opsonator, qui opsonia coemit; (2) opsoniis coemendis deditus. Ex ὀψον et ἀνέωμαι, emo.
 Ὁψονητικός, ἡ, ὄν, opsoniorum coemendorum peritus; (2) opsonator. Ab ὀψονία.
 Ὁψονία, ας, ἡ, opsonii coemptio, opsonatus. Ab ὀψονίης.
 Ὁψονιάζω, fut. ἄσω, stipendia seu annonam præbeo; ὀψονιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐξ τῶν ἀλλοτριῶν ὀψονιάζομαις χρημάτων, D. Hal. Ab ὀψονίον. Hinc
 Ὁψονία

Παιγνήμων, ονος, ὁ ἔξ ἡ, jocosus, jocularibus dicitis gaudens (melius παιγνήμων).
 Παιγνία, ας, ἡ, ludus, seu lusus; (2) illusio. Α παίζω. Hinc
 Παιγνήμων, ονος, ὁ, jocosus, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus.
 Παιγνήμων, idem quod παιγνήμων, Ath.
 Παιγνηγοράφος, ε, ὁ, poeta carminum ludicrorum.
 Παιγνιον, ε, τὸ, ludus seu lusus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poema ludicrum, lusus poeticus. Α
 Παιγνιος, ἰα, ἰον, ludicer. Α παίζω. Hinc
 Παιγνώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, lusorius, ludicrus.
 Παιγνώδως, adv. ludicre, ludibunde.
 Παιδαγωγείον, εἰς, τὸ, pædagogium vel pædagogium, ludus literarius; (2) cœtns puerorum, seu servorum, Ern. Α παιδαγωγός.
 Unde
 Παιδαγωγέω, ᾧ, fut. ἦσω, instituo pueros; (2) instituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέροντα γέροντα παιδαγωγῶσά σ' ἐγώ, Eurip. Bac. 193. Hinc
 Παιδαγωγέω, ᾧ, fut. ἦσω, instituo pueros; (2) instituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέροντα γέροντα παιδαγωγῶσά σ' ἐγώ, Eurip. Bac. 193. Hinc
 Παιδαγωγία, ας, ἡ, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros; (2) institutio, moderatio, gubernatio. (2) νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία, Eurip. Or. 881. Α παιδαγωγός.
 Παιδαγωγικός, ἡ, ὄν, ad pædagogum seu pædagogum pertinens. Ab eod.
 Παιδαγωγικός, adv. pædagogorum more.
 Παιδαγωγός, ε, ὁ ἔξ ἡ, puerorum institutor; (2) puerorum custos et informator, Gl. V. pædagogus, pedissequus.
 Παιδαγῶν, ε, τὸ, puerulus, Gl. V. Α
 Παιδαγῶν, ε, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. pupus. Dim. Α παις. Hinc
 Παιδαγῶν, εος, ὁ ἔξ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαγῶν, Longin. 14.
 Παιδαγῶν, adv. pueriliter.
 Παιδεία, ας, ἡ, institutio, instituendi ratio, doctrina, eruditio, disciplina; (2) ratio vitæ, sapienter et eleganter actæ. Α παιδεύω.
 Παιδεύω, ε, ὁ, puerilis. Α παις.
 Παιδεύω, ᾧ, fut. ἦσω, amator puerorum sum. Α
 Παιδεύω, ε, ὁ, amator puerorum. Gl. V. puerarius, pullarius. Hinc
 Παιδεύω, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis est pædiconum.
 Παιδεύω, ἡ, ὄν, ad masculos amores pertinens. Ab eod.
 Παιδεύω Ζεὺς, per jocum Comice quasi παιδεύω, propter Ganymedem, Poll. Ab ἔρω.
 Παιδεύω, ὤτος, ὁ, acanthus, et flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei, Athen. 13, Eust. 974.
 Παιδεύω, 2. pl. præ. ind. act. verbi παιδεύω.
 Παιδεύω, ᾧ, fut. ἦσω, quod docetur, præceptum, disciplina. Α παιδεύω. Unde
 Παιδεύω, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio.
 Παιδεύω, ε, τὸ, locus in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.
 Παιδεύω, ε, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.
 Παιδεύω, ἡ, ὄν, qui ad institutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) castigatior, castigandi vim habens. Α παιδεύω.
 Παιδεύω, adv. more eorum qui instituunt seu docent; (2) docte, erudite.
 Παιδεύω, ἡ, ὄν, doctus, eruditus. Α
 Παιδεύω, fut. ἦσω, doceo, instituo, erudio; (2) admonéo; reprehendo, castigo, punio, flagello; παιδεύω, doceor, punior; perf. part. παιδεύω, eruditus, Κῆρα Ζανμάξιν χρεῶν ἐν μὴ γυναικῶς σώφρονος παιδεύετε, Eur. Andr. 601. Οἷς γὰρ ἡ γνάμη καὶ ἄν μίτη γίνηται, πᾶλλα παιδεύεται, Soph. Phil. 1349. 'Οδ' ἐν Ζεῦ δόμοισιν παιδεύεται, Eur. Ion. 859. Α παις.

Παιδιός, ε, ὁ ἔξ ἡ, Ion. pro παιδίος.
 Παιδιά, ας, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus quas contemnimus, ut Lat. jocus. Α παίζω.
 Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. Α παις.
 Παιδικά, ᾧ, τὰ, amasius proprie; reperitur tamen et de feminis, sc. ἀγάλλματα. Ἄμφω δὲ αὐτῶ γνομένω παιδικά, ambo in deliciis erant, Arrian. Syr. 45. Α
 Παιδικός, ἡ, ὄν, puerilis, puellaris.
 Παιδικός, adv. pueriliter, puerorum more.
 Παιδικόν, adv. a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, Gl. V. Α παιδίον.
 Παιδίον, ε, τὸ, puerulus, infans, pusio; (2) filiolus vel filiola. Dim. a παις.
 Παιδοφιλία, idem quod παιδοφιλία.
 Παιδοκάριον, ε, τὸ, puellula; (2) puellus, puer; pupus, Gl. V. Menand. (3) ancilla, ancillula. (3) τὸ οἰνοχόσον τῇ Κυβίλῃ παιδοκάριον, Heliod. 8. Α παιδοκάρια.
 Παιδοκάρια, εἰς, τὸ, locus in quo sunt puellæ; (2) lupanar. Α παιδοκάρια.
 Παιδοκάρια, ες, ἡ, puella; Ath. puella libera, virgo; (2) ancilla, ancillula: Hellenice verò tantum ancilla. (1) κῆπιτα [ἔλεγον] κατιδοίεν ἐν τῷ πύρον . . . γέροντά τε, καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκας, Xenoph. Cyr. I. 4, 204 et 205. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, puellus seu puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a παις.
 Παιδοκάρια, εος, ὁ ἔξ ἡ, lusus deditus, jocus gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. Α παιδία, vel παιδίον.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. παιδὸς χεῖρας.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.
 Παιδοκάρια, ὤπος, ὁ, puerorum devorator.
 Παιδοκάρια, ον, idem. Α βιβρώσκω.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ph. puerperium. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, maritus liberorum procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fecundus. (1) τὰς παλαιωμέτερας παιδοκάρια, Eurip. Suppl. 628. Ex γέροντα, a γίνομαι.
 Παιδοκάρια, adv. a puero, a pueritia. Α παις.
 Παιδοκάρια, ᾧ, f. ἦσω, puerorum seu liberorum curam gero. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παις et κέρω, curo.
 Παιδοκάρια, ᾧ, fut. ἦσω, liberorum interficio.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, caedes liberorum. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectoria. Α παις et κέρω.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, liberorum perditrix. Πῶς ἐν σε χῶρα τὸν παιδοκάρια ἐξῆ; Eurip. Mell. 848. Α
 Παιδοκάρια, idem quod
 Παιδοκάρια, ὀρος, ὁ ἔξ ἡ, puerorum seu liberorum perditor. Ex παις et ἄλλω.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παις et λέγω, scilicet.
 Παιδοκάρια, liberorum perditrix, Æsch. Cl. 603. Ex λύπη.
 Παιδοκάρια, εος, ὁ ἔξ ἡ, qui in pueritia didicit, oppositus τῷ ἀνμαθί. Α μανθάνω.
 Παιδοκάρια, εος, ὁ ἔξ ἡ, qui puerorum amore insanit. Α μανθάνω. Hinc
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, insanis puerorum amor.
 Παιδοκάρια, ον, liberis perniciosus. Α μόρος.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, disciplina puerorum. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinae et educationi puerorum. Ex νέμα, administro.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, puerorum corruptor, pædicator. Ex παις et ὀπιπέω.
 Παιδοκάρια, ᾧ, et παιδοκάρια, liberorum procreo, gigno, genero. Ἡ παιδοκάρια ἐμὲ βελήσται; Eur. Herac. 524. Hinc
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, liberorum procreator.
 Παιδοκάρια, ον, liberis creandis aptus.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio liberorum. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, liberorum procreator sive

procreatrix. Δάμαρ δὸδοσα παιδοκάρια Ἐκτορα, Eurip. Androm. 4. Ex ποῖα.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, liberis transitum præbens; ut παιδοκάρια γίνεαι, in Epigr. Ex πύρα, transeo.
 Παιδοκάρια, ᾧ, liberorum genero seu procreo, gigno, genero. Ex σπέρω.
 Παιδοκάρια, ἡ, adoptio, Man.
 Παιδοκάρια, εως, ἡ, liberorum procreatio.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοκάρια βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παις et τίκτω.
 Παιδοκάρια, ε, τὸ, locus in quo pueri exercentur.
 Παιδοκάρια, ᾧ, fut. ἦσω, pueros exerceo, instituo. Παιδοκάρια νέον ἐν πύραγμαῖς κοινούς, Phil. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, pædotriba, qui pueros exerceat, gymnasi magister; (2) præceptor, ductor, ludimagister. Α τρέω. Hinc
 Παιδοκάρια, ἡ, ὄν, ad pædotribam pertinens.
 Παιδοκάρια, adv. more pædotribarum, ut decet pædotribas.
 Παιδοκάρια, ἡ, ὄν, idem quod παιδοκάρια.
 Παιδοκάρια, ᾧ, f. ἦσω, pueros educo; (2) servulo. Οὐ δυνάμενοι παιδοκάρια, Arrian.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, puerorum educatio. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, puerorum vel servorum educator, altor. Α τρέω.
 Παιδοκάρια, ον, a liberis afflictus. Α τρέω.
 Παιδοκάρια, ᾧ, liberorum procreo. Χαρῶν ἐν δίνωι παις Ἄλφειῦ παιδοκάρια, Eur. Ion. 175. Ex παις et ἔργον. Unde
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, liberorum procreatio. Παιδοκάρια δύσκω, de matre qua nupta suo filio liberis parit, Soph. Œd. Tyr. 1248.
 Παιδοκάρια, ἡ, puerorum, V. L. ex Call.
 Παιδοκάρια, mater. Non est participium, sed adjectivum formæ contractæ, pro παιδοκάρια. Callimach. apud Scholiastem Soph. ad Trach. 308. (Scd hoc dubium.)
 Παιδοκάρια, ᾧ, pueros corrumpo, pueros stupro; (2) pueros occido:
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, puerorum stupratio; (2) puerorum occisio. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædicator, cinædus; (2) puerorum perditor, occisor. Ex φέρω.
 Παιδοκάρια, ᾧ, pueros amo; παιδοκάρια, de puero, qui amatur.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, puerorum amator; pædicator.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, idem.
 Παιδοκάρια, ᾧ, pueros occido:
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, puerorum vel liberorum caedes. Α
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, puerorum seu liberorum interfector. Ex παις et φόνος.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ ἔξ ἡ, puerum vel pueros gestans. Α φέρω.
 Παιδοκάρια, εως, ἡ, liberorum procreatio. Α παις. Unde
 Παιδοκάρια, gen. pl. Dor. pro παιδων, a παις, puer.
 Παιδοκάρια, Dor. παιδων, f. 1. παιδοκάρια, seu παιδων, ludo, jocer, illudo; (2) de voce quæ joco ludoque fingitur vel usurpatur. Sic apud Pollucem, 3, 109, ubi male interpres ridetur. Vide πλάττω. Παιδοκάρια πρὸς ἡμῶν δεσπότης, ἡ μῦνεται; Eur. Her. Fur. 955. Παιδοκάρια βιβν ὄφρον, Theoc. 18, 14.
 Παιδοκάρια, ἰα, ἰον, medicus, salutaris. Α παιῶν.
 Παιδοκάρια, ἡ, ars medica. Ab eod.
 Παιδοκάρια, ἡ, Pæonia, Ep.
 Παιδοκάρια, ονος, ὁ ἔξ ἡ, salutaris. Α παιῶν.
 Παιδοκάρια, ονος, ὁ, hymnus; deorum medicus. Ab eod.
 Παιδοκάρια, ας, ἡ, quæ ludit. Α παίζω.
 Παιδοκάρια, ε, ὁ, lusor. Α παίζω.
 Παιδοκάρια, ἡ, ὄν, jocularis, illusorius.
 Παιδοκάρια, adv. illudendi causa.
 Παιδοκάρια, ἡ, ὄν, qui ludis meretur; (2) jocularis. Α παίζω.
 Παιδοκάρια, accus. Poet. pro παιδων. Ὅν πᾶν ἀμφιβέβωσαν, Orphan. Cyneg. 3, 218. Πᾶν πᾶν ἀβήσωνι λελόμενον ὕδατι σεμνῶ, Antholog. 1. Παιδοκάρια

Παιόλη, et scirpula, fraus, impostura, *Suid.*
Sed vera scirpula est ἀπαύδλη, &c. Eryn.
 ΠΑΓΠΆΛΑ, ὠν, τὰ, loca prærupta et salebrosa;
 prop. pulvis in rupibus.
 Παιπάλη, ης, ἡ, farina flos; farina tenuissima.
Metaph. de versuto et astuto. Α πάλη.
 Hinc
 Παιπάλημα, ἄτος, τὸ, idem.
 Παιπάλω, quatio, concutio. Α πάλλω.
 Παιπάλεις, ης, ἡ, farina flos; farina tenuissima.
Metaph. de versuto et astuto. Α πάλη.
 Hinc
 Παιπαλοσύνη, ἀσπερ, dat. pl. f. g. *Ion.* pro
 παιπαλοσύναι.
 Παιπαλόνης, εὐς, ὁ ἢ, malitiosus, versipellis;
 (2) veneficus. Α παιπάλη.
 ΠΑΙΨ, παιδός, ὁ ἢ, puer vel puella; (2)
 servus, minister; (3) filius, liberi. (3) παι-
 δων τ' ἐραστῆς ἦν, cupidus eram liberorum,
Eurip. *Syrph.* 1088.
 Πάϊς, ἴδος, acc. παῖν, *Poet.* pro παῖς.
 Παισῖς, qui percussus, a. 1. part. act. *Æol.* pro
 παῖσας, a παῖς, vel a παῖω.
 Παισαί, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro
 παῖσαι, a παῖς, vel παῖω.
 Παισῶ, acc. sing. *Dor.* pro παῖδα.
 Παισῶν, iudat. 3. sing. præ. conj. act. *Dor.*
 pro παῖζω, a παῖς.
 Παισῶν, ludo, *Dor.* pro παῖζω.
 Παισῶν, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi παῖζω,
 ludo; vel a παῖς, percutio.
 Παισικός, ἡ, ὄν, jocularis, *Athen.* Α παῖζω.
 Παιφάσσω, oculos circumfero; (2) impetum
 facio, tumultuor; (3) declaro, illustro. *Σύν*
τῆ (αἰγιῶν) παιφάσσω δίσσοντο λαὸν Ἀρχαίων,
Il. 2, 450. Παιφάσσει δὲ τὸν δ' ἀνὰ χάρων ἴδωρ
 ἕξερον, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1442. (2) λίφανα
 παιφάσσοντα, reliquias subsilientes, *Orphei.*
Cynges. 2, 250. Τὴν περὶ λόχους ἀφρονάχους
 δεῖπνους ἀπὸ λῆσι παιφάσσοντα, *Nicand.* *Theor.*
 760. Α φάσι, lux, est φάω, unde φάσσω,
 παιφάσσω, celeri motu mico.
 Παιφάσι, aor. 1. part. pass. verbi παῖζω.
 ΠΑΙΦ, fut. παῖσω, percutio, ferio, pulso. Ali-
 cibi et pro subagito; item raptim comedo.
 Occurrit et f. παῖσῶν, παῖσῶμεν, *Aristoph.*
 Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
Aristoph. *Nub.* 543.
 Παιών, ὄνος, ὁ, Apollo, Deus medicinae; (2)
 hymnus; (3) medicus. Α παῖω, ferio,
 eo quod Apollo Pythonem sagittis per-
 cussit.
 Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia, herba; (2) antidoti
 nomen, item catapotii. Α παῖών.
 Παιωνίζω, fut. ἴσω, pænanem canto. Α παῖών.
 Παιωνικός, ἡ, ὄν, medicus. Ab eod.
 Παιωνίος, υς, ὁ ἢ, et παῖώνιος, ἴω, ἴων, medicus,
 a, um. Ὡν ἔχω παῖώνων . . . κακῶν, *Sorph.*
Trach. 1208. Τὸν μὲν παιωνίας ἐς χεῖρας
 ἔθειν, *Id.* *Phil.* 1345. Ab eod.
 Πακτίς, *Dor.* pro πηκτίς, ἴδος, ἡ, pecten, instru-
 mentum musicum. Α πηκτίς.
 Πακτός, ἡ, ὄν, *Dor.* pro πηκτός, compactus.
 Πακτώω, ὤ, fut. ὠσω, compingo, coagmento,
 obsero, claudio. (2) καὶ δῶμα πάκτου, domus
 que fores obsera, *Sorph.* *Aj.* 579; ubi prius
 male legebatur δῶμ' ἀπάκτου. Ἡμεῖς δ' ὄσ'
 ἦν τετραμῖνα ἐνδύσαμεν ῥακίσι, κῆρακτώσα-
 μεν, nos autem quæcunque erant perforata,
 obturavimus pannis, et obsepivimus, *Ari-*
stoph. *Vesp.* 127. Α πακτός. Unde
 Πάκτων, ὄνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod
 solvi poterat. *Gl. V.* remulus.
 Πάκτωσις, εως, ἡ, coagmentatio. Α πακτός.
 ΠΑΛΑΪΘΗ, ης, ἡ, massa ficuum aut pinguium
 caricarum; (2) quælibet aliarum rerum
 massa.
 Παλάθιον, Dim. a πάλαθον.
 Παλάθης, ἴδος, ἡ, idem.
 Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.
 Παλαθῶνης, εὐς, ὁ ἢ, massæ παλάθη formam
 habens. Α παλάθη.
 ΠΑΛΑΪ, adv. olim, quondam, pridem, jam-
 pridem, dudum, jamdudum; (2) dicitur
 de brevi tempore, modo. (2) ἐκ ἀκρίστε

πάλα ἐξῆσθαι τόνδε πρὸν ἴσοντά με; *Eurip.*
Hippolyt. 1085. Ἐστὶ δ' ἡ πάλα γυνή, anti-
 quos mulier obtinet mores, *Id.* *Or.* 129.
 Παλαβλαστῆς, ἴς, dudum germinans, dudum
 natus. Α βλαστάνω.
 Παλαβλαστῆς, ἴος, ὁ ἢ, priscus, vetustus, an-
 nosus seu senex. *Ex πάλαι et γήνομαι.*
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, idem; παλαβλαστῆς, ma-
 jores, *R. Pind.* *Olym.* 13. item παλαβλαστῆς,
Eryn. (Sed παλαβλαστῆς, qui olim genuit.)
Ex iisd.
 Παλαβλαστῆς, ἴς, vetus. Ab ἴσος.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, longo tempore repositus
 et adservatus. *Ex πάλαι et τίθημι.*
 Παλαβλαστῆς, ορος, ἡ, prisca mater. Α μή-
 τηρ.
 Παλαβλαστῆς, ὤ, contendo, luctor. Χαῖν' ἀπὸ
 παλαβλαστῆς, *Pind.*
 Παλαβλαστῆς, τὰ, Portunalia, *Gl. V.* Α
 Παλαβλαστῆς, ονος, ὁ, Palæmon; deus marinus.
Gl. V. Portunus.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, priscus. *Ex γένομαι.*
 Παλαβλαστῆς, ὤ, antiqua memora, de rebus
 antiquis dissero aut scribo. *Ex λόγος.*
 Παλαβλαστῆς, ἴδω, idem quod μάγιστος.
 Παλαβλαστῆς, ορος, ἡ. Τὰς παλαβλαστῆς παι-
 δῶν, *Eurip.* *Syrph.* 628.
 Παλαβλαστῆς, ορος, antiquæ matris, *Eur.*
 Παλαβλαστῆς, veterator, *Ph.*
 Παλαβλαστῆς, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro
 παλαβλαστῆσαι, a παλαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, cui prisca sunt di-
 vitiae, jam diu locuples.
 Παλαβλαστῆς, ὤ, longo usu tritus in aliqua
 re.
 Παλαβλαστῆς, *Dor.* pro παλαβλαστῆς, stultus. Παλαβλαστῆς
 γε, καὶ τὸν Ἰάσσορα, ἀνθρώπος, *Aristoph.* *Lys.*
 988.
 Παλαβλαστῆς, veteramentarius, *Ph.* Α ῥάπτω.
 Παλαβλαστῆς, ἄ, ὄν, vetus, antiquus, priscus, ve-
 tustus, pristinus; (2) inutilis, inanis; (3)
 stultus, mæros. (2) καὶ παλαβλαστῆς, *Sorph.*
Ed. *Tyr.* 290. Χρόν' παλαβλαστῆς, scnes, *Id.*
Col. 112. Α πάλαι. Hinc
 Παλαβλαστῆς, ης, ἡ, vetustas, antiquitas.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, quæ dudum peperit,
 effecta, *Arab.* *Ex τίκτω præτ. τίτομαι.*
 Παλαβλαστῆς, ex iisd. dudum natus, major
 natus.
 Παλαβλαστῆς, ονος, ad morem veterem factus.
 Παλαβλαστῆς, ονος, ὁ ἢ, antiqua sapiens; (2)
 valde prudens. *Ex πάλαις et φρήν.*
 Παλαβλαστῆς, ὤ, f. ὠσω, antiquo, veterem reddo;
 παλαβλαστῆς, veterasco, vetus fio; πεπαλαβλαστῆς,
 inveteratus. Α παλαβλαστῆς.
 Πάλαισμα, ἄτος, τὸ, luctatio; (2) callidum
 consilium, artificium; (3) conatus, nempe,
 absolventi negotii suscepti. (3) τὸ καλῶς
 δ' ἔχον πάλαι πάλαισμα μήποτε λύσει θείον αἰ-
 τῆμα, *Sorph.* *Ed.* *Tyr.* 879. Α πάλαισμα.
 Παλαβλαστῆς, *Poet.* pro παλαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, ης, ἡ, lucta. Α πάλαισμα.
 Παλαβλαστῆς, ἴος, ὁ ἢ, olim stillans; epith.
 veteris vini. Α σάζω.
 Παλαβλαστῆς, metior. Α
 ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ἡς, ἡ, palmus, mensura quatuor
 digitorum.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ, luctator, palararius in lucta;
 (2) idem quod παλαβλαστῆς. Α πάλαισμα, vel πα-
 λαβλαστῆς. Unde
 Παλαβλαστῆς, αἴα, αἴων, qui est quatuor digito-
 rum magnitudine, vel unius palmi.
 Παλαβλαστῆς, ἡ, ὄν, ad luctatores eam ad lucta-
 tionem pertinens, luctæ peritus, luctæ stu-
 diosus. Α παλαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, τὸ, locus ubi palestra exercetur,
V. L.
 Παλαβλαστῆς, ας, ἡ, palestra, lucta, vel luctæ lo-
 cus. Α πάλη.
 Παλαβλαστῆς, ἡ, ὄν, ad luctatorem pertinens;
 (2) palestricæ peritus. Α παλαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, adv. palestricæ. Ab eod.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ, palestrita, luctator, adver-
 sarius in lucta. Ab eod.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ, prefectus palestræ.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, olim dictus seu cele-

bratus; (2) priscus, antiquus; *Od.* 9, 507.
Ex πάλαι et φάτος.
 Παλαβλαστῆς, adv. secundum priscam famam.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, vates vetus. Α φησῶ.
 Παλαβλαστῆς, ονος, ὁ ἢ, antiquam terram ha-
 bens, antiquus terræ possessor, *Æschyl.* *S. T.*
 106. *Ex πάλαι et χρών.*
 Πάλαισμα, fut. αἴσω, luctor, certo, confictor.
 Κακῶς δὲ μεμύρησθαι παλαβλαστῆς, *Eurip.* *Rhes.* 508.
Il. 23, 621. Α πάλη.
 Παλαβλαστῆς, ἄτος, τὸ, inveteratio, *R.* Α πα-
 λαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Παλαβλαστῆς, dat. pl. *Poet.* pro παλαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, ὠμαι, fut. ἴσομαι, administro, ef-
 ficio, gero; (2) struo, molior, machinor.
 Α παλαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, gen. pl. *Æol.* pro παλαβλαστῆς, a
 ΠΑΛΛΑΜΗ, ης, ἡ, palma manus; (2) manus;
 (3) ars, via, ratio, quæ aliquid efficiunt;
Il. 1, 238. (4) instrumentum, quo aliquid
 efficitur. (2) ἐν παλάμῃ φορέσει δικασπῶλοι,
Il. 1, 238. (4) πυργεῖναι στήναι παλάμῃ χροῦ,
Eurip. *Or.* 818.
 Παλαβλαστῆς, ἡ, amara, piscis, *Aristot.*
 Παλαβλαστῆς, υς, τὸ, substant. piaculum. Μὴ πα-
 λαβλαστῆς λάβω, *Eur.* *Iph.* in *Taur.* 1226.
 Παλαβλαστῆς, αἴα, αἴων, ejus manus cæde con-
 taminata est, cæde contaminatus, *Plut.* in
Alcib. (2) homo sceleratus, piaculo obstric-
 tus, homicida, pestis, pernicies; (3) scele-
 rum vindex, dicitur de Jove et de Furis.
 Οἷος δὲ παλαβλαστῆς τοῖς ἀνοστοῖς ἐπιπέμπει;
Xenoph. *Cyri Inst.* 8, 7, 18. (1) γενεῖσθαι πα-
 λαβλαστῆς σθέν, polluere me cæde tua, *Sorph.*
Trach. 1207. Α πάλαισμα.
 Παλαβλαστῆς, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro παλαβλαστῆς.
 Παλαβλαστῆς, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.*
 pro ἰταλάσσομαι.
 Πάλαισμα, fut. ἴσω, sortior; (2) inquino, fædo,
 contamino, *Anglic.* το FLASH. πεπαλάσσει,
 sortimini, 2. plur. perf. pass. πεπαλαβλαστῆς,
 fædatus, part. Ἄμφω δὲ χροῖται
 ἀρχιμῆρος πεπαλάσσομαι φόνος, *Theoc.* 25, 225.
 Παλαβλαστῆς δ' αἵματι θάσσομαι, *Il.* 5, 100. Α
 πάλλω.
 Παλαβλαστῆς, ἡ, sors, *Sterph.*
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ, qui retia avibus tendit, illex.
 Α παλαβλαστῆς. Hinc
 ΠΑΛΑΒΛΑΣΤΗ, ας, ἡ, illex.
 ΠΑΛΑΒΛΑΣΤΗ, f. εἴσω, allicio; (2) alliciendo fal-
 lo; (3) in retia pertraho. Τὰς περιετράς θ'
 ὁμοίως ἐυλαβῶν, ἐλάσσει ἔχει, κάπαναυγάζει
 παλαβλαστῆς, *Aristoph.* *An.* 1088.
 ΠΑΛΑΒΛΑ, ης, ἡ, lucta, luctatio.
 Πάλη, ἄτος, τὸ, pollen, *Poll.* pro παλαβλαστῆς.
 Hinc
 Παλαβλαστῆς, υς, τὸ, sorbitio quædam, *Poll.*
 Παλαβλαστῆς, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλαβλαστῆς,
 a verbo inusit. si non plane mendoso, πα-
 λαβλαστῆς, luctor.
 Πάλη, pro πάλην, *Poet.*
 ΠΑΛΑΒΛΑ, secundus nuptiarum dies, repotia,
R.
 Πάλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, iterum germinans. *Ex*
πάλαι et βλαστάνω.
 Παλαβλαστῆς, ας, ἡ, quasi secundus ortus, in-
 stauratio; (2) reditus ad vitam; (3) rege-
 neratio; (4) baptismus. *Ex γένεσις, γενε-
 τῆρις.* Hinc
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, ad regenerationem per-
 tinens. Α
 Παλαβλαστῆς, ἴος, ὁ ἢ, renascens, renatus.
 Μαῖα παλαβλαστῆς μέρσων νεουσοσῶς ἀρεπ,
Nonn.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, diversa utens lingua;
 (2) contrarius, diversus a priori sermo, quo
 ille fit irritus; unde irritus, *Βην.* male
 ominans. (1) ἐπ' ἔστιν ἔτω Βάββαρος, ἔτι πα-
 λῆγγλωσσος πόλις, *Pindar.* *Isthm.* 6, 36.
 Παλαβλαστῆς δὲ οἱ Ἀθῆναιοι ἀγγίλων ῥῆσιν
 θίσαν, *Id.* *Nem.* 1, 88. Α γλώσσα.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, retrorsum curvus;
 (2) recurvus. Α γνάμπτω.
 Παλαβλαστῆς, υς, ὁ ἢ, qui a caupone emit
 et rursus vendit, *Gl. V.* dardanarius.
 Παλαβλαστῆς,

Παλιγκίνης, ἴς, retro cedens seu ruens. A κινῶ.
 Παλιγκλάσας, υ, ὁ ζή ἦ, refractus; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.
 Παλιγκοταίνω, rursus malignus fio aut exandescō. A παλιγκοτός.
 Παλιγκοταίω, ᾠ, fut. ἴσω, idem et ab eod.
 Παλιγκόσσις, εως, ἦ, offensio et exandescencia iterata. A प्राच्.
 Παλιγκοτία, ας, ἦ, offensus, simulata. A παλιγκοτός, υ, ὁ ζή ἦ, qui similitatem cum aliquo gerit; infestus, iracundus.
 Παλιγκόσσις, ἀδν, animo irato, iracunde.
 Παλιγκόσσις, υ, ὁ ζή ἦ, redivivus. Gl. V. A κτιζῶ.
 Παλιγκόσσις, υ, ὁ, nassa.
 Παλιγκόσσις. Vide παλιγγλάσας.
 Παλιγκοπατος, ον, reflexus, Tryph.
 Παλιδοσκής, ἴς, retro spectans, videns quæ a tergo sunt. A δέχομαι.
 Παλιδωΐς, ἦ, pro quo παλιωΐς; Hes.
 Παλιδοσμος. Vide παλιδοσμος.
 Παλιζέσις, εως, παλιζέσις, iterum rarus, denuo rarus, al. παλιζέσις.
 Παλικαμπής, ἴς, retro cedens, ruens. A κάμπω.
 Παλλογίω, ᾠ, f. ἴσω, idem iterum dico. Κροῖτος δὲ οἱ ἐπαλλογίησαν πᾶσαν τὴν ἰαυτῶν διάνοιαν, Herodot. 1, 90. (pessime editiones fere omnes ἱπανόλητος).
 Παλλογία, ας, ἦ, verbi, sermonis iteratio.
 Παλλογός, υ, ὁ ζή ἦ, rursus numeratus, iterum collectus seu congestus, Il. 1, 126. A λέγω, dico, recensere, colligere.
 Παλλογός, υ, ὁ ζή ἦ, resolutus, rescissus.
 Παλιμδάκχιος, υ, ὁ, palimbaccinus, pes metricus, prima et tertia longis, media brevi.
 Παλιμδάκχιος, υ, ὁ ζή ἦ, retrogradus, R. Pind. Pylh. 9. A βαίνα.
 Παλιμβίος, υ, ὁ ζή ἦ, redivivus.
 Παλιμβλαστής, ἴος, ὁ ζή ἦ, iterum germinans.
 Παλιμβλαστής, υ, ὁ ζή ἦ, idem. A βλαστᾶναι.
 Παλιμβόλια, ας, ἦ, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. A
 Παλιμβολός, υ, ὁ ζή ἦ, veterariolus, veterator; (2) inconstans, mutabilis. Δολιρὸς ζ παλιμβολος ἀνήρ, Plut. Ex βάλλω vel βολή.
 Παλιμβολία, ας, ἦ, consilii mutatio, inconstantia, R. A βολή.
 Παλιμβολός, ον, inconstans in conciliis.
 Παλιμπικης, εως, ὁ ζή ἦ, duplicatus longitudine, duplex; (2) longus. A μπικος.
 Παλιμπαις, παιδος, ὁ, iterum puer; (2) repuerascens senex.
 Παλιμπαιτής, ἀδν, retrorsum, iterum. A παλιμπαιτής, ἴος, ὁ ζή ἦ, retro lapsus, retrogradus. A πίπτω.
 Παλιμπαιτής, υ, ὁ ζή ἦ, iterum compactus. A πηρνῶ.
 Παλιμπαισία, ης, ἦ, sicca pix, pix recocta.
 Παλιμπλαγκτος, υ, ὁ ζή ἦ, errabundus. A παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu iterum oberto; παλιμπλαγκχίντας, a. I. part. retractos, iterum errabundos.
 Παλιμπλεκτής, ἴος, ὁ ζή ἦ, retrorsum nexus seu plexus, R. A πλέκομαι.
 Παλιμπλότος, υ, ὁ ζή ἦ, denuo lotus. A πλύνω.
 Παλιμπλότος, ον, iterum navigans.
 Παλιμπλοία, ης, ventus contrarius. Ἐσπῆροι ἀνίμοι παλιμπλοίησαν ἔκλεισαν, Apoll. Rhod. 1, 586.
 Παλιμπλοῖον, υ, τὸ, remuneratio.
 Παλιμπλοῖον, υ, ὁ ζή ἦ, retrogradus. A πορεύομαι.
 Παλιμπρότος, υ, ὁ ζή ἦ, qui iter repetit; (2) e contrario iter faciens, R. A πρότος.
 Παλιμπρῶς, πδός, ὁ ζή ἦ, pedem reflectens, retrogradus.
 Παλιμπρῶτος, υ, ὁ ζή ἦ, qui iterum venditus est; (2) qui sæpius vendi se sinit; (3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πιπράσκω.
 Παλιμπροδοσία, ας, ἦ, falsa et simulata proditio.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ, reciprocus seu rursus

proditor, qui eos prodit ad quos trans-
 fugit.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui aliquid revendit, qui emit ut revendat. A πωλῶ.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui sententiam mutat. A φέρω.
 Παλιμπροδοτής, ἴος, ὁ ζή ἦ, renatus; (2) renascens; (3) redivivus. Πηγήν ἐνδομῆχοιο παλιμπροδοτῆος ἴδωρ, Nonn. Ex φύω.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, iterum derasus, vel deradendo tersus, seu ita factus, ut in eo exarata rursus deleri et cum aliis mutari possint. A ψαίω. Sed usitatus
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, idem. A ψαίω.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui resumpsit animam, redivivus. A ψυχή.
 ΠΑ'ΑΙΝ, ἀδν, iterum, rursus, denuo, de integro; (2) vice versa, e diverso, e contrario, contra; (3) retro, seu retrorsum; alibi, alio in loco; in commemorandis scripturum locis sive dicitis; (3) ὁ μίγας ὄλος . . . πάλιν ἄρ' ἦλθ' ἐξ ἐπιτυχίας Ἀσπερίδας, Atridra-
 rum potentia et felicitas in contrarium ceciderunt, Eur. Or. 808.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, nuntius, qui postquam nuntiavit quod jussus erat, ad eum redit a quo missus erat, internuntius.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui rursus congregatur; (2) rursus congregans. Ἦν ἄτην ἀχίων ἡ δ' ἐπὶ παλιμπροδοτῆος ἴσιν, Hes. 93. Ex ἀγίρω.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, rursus creatus, qui post abrogatum magistratum rursus creatur magistratus.
 Παλιμπροδοτής, ἴος, ὁ ζή ἦ, recrescens, renascens; Nonn. P. 3, 30. Ex αἰζῶ.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit.
 Παλιμπροδοτής, instauratio litem:
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, actio repetita, Ph. παλιμπροδοτίας, instauranda litem. Παλιμπροδοτικὴν διδῶς τοῖς ἀδικῶν κατακρίθεισι, Herod. A
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui rursus de rebus iisdem judicatur. Ex πάλιν et δίκη.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui reciproco vortice revolvitur. Ὅφρα μιν ἐξ ὑπνοιο παλιμπροδοτῆος ἴσιν, Nonn. Ex δύνωμαι.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, vortex reciprocus. A δίνω.
 Παλιμπροδοτής, ᾠ, f. ἴσω, cursu reciproco redeo. Ὅδε παλιμπροδοτῆος αἱ δυνάμεις, Arct.
 Παλιμπροδοτής, ἴος, ὁ ζή ἦ, idem quod παλιμπροδοτής.
 Ἐς τὰ αὐτὰ παλιμπροδοτῆος, Arct.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, recursus, cursus reciprocus.
 Παλιμπροδοτικός, ἦ, ὄν, idem quod παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, recurrens, reciprocus.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, iterum vita. A
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, redivivus.
 Παλιμπροδοτής, εως, ἦ, sursum subsidentia humorum in se redeuntium.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδός.
 Παλιμπροδοτής, ον, a sole aversus, Gal.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui gressu retro concitato redit.
 Παλιμπροδοτής, ον, idem. Ab ὁμοδομία.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, retrogradus. Ex π. et ὄρω.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, retrogradus, resiliens, rursus concitatus. Ph. reciprocus. Παλιμπροδοτῆος ἀπίστη, Il. 3, 33. Ex ἴσιν.
 Παλιμπροδοτής, ᾠ, f. ἴσω, iterum redeo, redeo, revertor.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, iterum rediturus.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui redit seu revertitur, recurrens, reciprocus.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui iterum meit, iterum seu bis mingens. Ex ἔρω, urina.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ. Vide παλιμπροδοτής.
 Παλιμπροδοτής, ης, ἦ, impetus retro ruens, Suicer.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, valde umbricosus, opacus, tenebrosus. Ex σιάω.
 Παλιμπροδοτής, ᾠ, contrarium dico seu loquor; (2) obrecto, famam lædo. Ex σίμα.

Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, retro vertens. Ex σείρω, verto.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, retrogradus, Suicer.
 Παλιμπροδοτής, ὁ, ἦ, qui rependitur, vicissim puni-
 nitus; retributus, repensus. Ex τίω.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, mutua feneratio; (2) feneratoris dati repetitio. Ex τίω.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, in aversum tendens, remittens; (2) recurvus, reflexus. Ex τίω.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, in contrarium versus, reflexus, retortus, inversus, Pind. Olymp. 2. Ex σείρω.
 Παλιμπροδοτής, ἴος, ὁ ζή ἦ, veterator, versutus. Ex π. et σείρωμαι.
 Παλιμπροδοτής, veterator, Ph. Ex ἴσιν.
 Παλιμπροδοτήσθαι, retro se convertere. Ἄψ δὲ παλιμπροδοτῆος Διᾶς ὑπο, Apoll. Rhod. 4, 643. Ex τροπή.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, conversio retro facta, immutatio; (2) cura.
 Παλιμπροδοτής, ἴος, ὁ ζή ἦ, idem quod
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, retro convertens gressum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.
 Παλιμπροδοτής, ἴος, ὁ, ἦ, repercurssus. Ex τύπτω.
 Παλιμπροδοτής, ἴς, qui contraria conditione seu fortuna utitur, secunda post adversam et contra. A τύχην.
 Παλιμπροδοτής, ᾠ, recanto, retexo orationem, muto sententiam. Ex ᾠδή.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, cantus priori contrarius; (2) retractatio.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui suis horis redit. Ex ᾠρα.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, ex paliuro factus. A παλιυρός, υ, ὁ, paliurus, frutex spinosus. Gl. V. rubus.
 Παλιμπροδοτής, ον, ferens paliuros. A φέρω.
 Παλιμπροδοτής, ᾠ, vicissim refluxo. A παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, refluxus seu resiliens ab litore aut scopulo, epith. fluctus, Od. 5, 430. (2) retrogradus, resiliens retro. Οὐδὲ παλιμπροδοτῆος κη' ὑπεύδοιο φορέοντο, Aratus, 1012. Ex ὁδός.
 Παλιμπροδοτής, ας, ἦ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν παλιμπροδοτῆος ἰσθμῶν, Arct. A
 Παλιμπροδοτής, ον, παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, refluxus, reciprocus.
 Παλιμπροδοτής, idem quod παλιμπροδοτής, Call.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, qui retro vergit, reflexus. Ex ὁσπή.
 Παλιμπροδοτής, ον, reciprocus, Ph. Ex ῥύω.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, idem quod παλιμπροδοτής. Ἄντρον ναυτάμια παλιμπροδοτῆος, Homer. Hymn. in Mercur. 6.
 Παλιμπροδοτής, ᾠ, retrogradus feror, retrogredior, R. A
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, retrogradus, resiliens. Παλιμπροδοτῆος ἡ ὁλὴ, Arct. Παλιμπροδοτῆος δρασ-
 μα ναυσία, retrogradus cursu fugere, Soph. Œd. Tyr. 193. Παλιμπροδοτῆος εἰσχε, retro veni, Eurip. Suppl. 388. Παλιμπροδοτῆος Εὐρυδικίαν, reducem Eurydicen, Mosch. 3, 131. Ex σύνομαι.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, iterum collectus seu congregatus. Ex συλλέγομαι.
 Παλιμπροδοτής, pro παλιμπροδοτής.
 Παλιμπροδοτής, υ, ὁ ζή ἦ, idem quod παλιμπροδοτής, εως, ἦ, insecto, Il. 15, 69. Confer Hes. Scut. Herc. 15. Ex δικάω.
 Πάλλα, ης, ἦ, pila; quasi ἀπάλλομαι, Eust.
 Πάλλαγμα, ἄτος, τὸ, concubitus cum pellice. A πάλλω.
 Παλλάδιον, υ, τὸ, simulacrum Palladis. Dim. a Πάλλας.
 Παλλάκιος, ας, ἦ, concubinitus, pellicatus. A Παλλάκιος, sum concubina; (2) pellicem habeo. Ph. παλλάκιος, ancillari. A ΠΑΛΛΑΚΗ, ἦς, ἦ, pellex, concubina, succuba, Ph. Hinc
 Παλλάκιος, ας, ἦ, concubinitus, pellicatus.
 Παλλάκιος, dat. pl. Poet. pro παλλάκιος. A Παλλάκιον, υ, τὸ, adolescentulus.
 Παλλάκιος, α, ον, ad pellicem pertinens, Phocyl.
 Παλλάκιος, ἴδος, ἦ, concubina, pellex; (2) puella. A πάλλω.

Παλλάκιος, amasius, *V. L.*
 Παλλάντιος, ἡ, epith. Palladis, *V. L. et Ep.*
 ΠΑΛΛΑΞ, ἄκος, ὁ, juvenis, adolescens, *Dor.*
 pro πάλλης.
 Πάλλης, ἄκος, ἡ, Pallas, sive Minerva. *A.*
 πάλλω, quia hastam vibrasse dicitur simul
 atque ex Jovis cerebro profluitat. Est
 Dea intellectualis ordinis, custodiendi om-
 nia vim habens.
 Πάλλας, idem quod πάλλας, *Eust.*
 Παλλάσιος, seu πάλασιος, ficus sicca, *Ar.*
 Πάλλι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro
 ἔπαλλε, a πάλλω.
 Πάλλευκος, υ, ὁ ζή ἡ, omni ex parte albus,
 candidissimus. Ex πᾶν et λευκός.
 ΠΑΛΛΗΞ, pupa, pupula, catalaster, *Gl. V.*
 ἰσπ, puer. *A.* πάλλομαι.
 Παλλομένων, gen. plur. part. praes. verbi πά-
 λλωμαι.
 ΠΑΛΛΩ, vibro, quatio, agito; (2) sorte lego.
 Praefectus sortitioni, seu sortes in aliorum
 gratiam conjiciens in galeam, sitellam, vel
 urnam, a concussione πάλλειν κλήρω dice-
 batur. Πάλλομαι, palpito, *Gl. V.* sortior,
 salio, exulto; a. 1. act. ἔσπῃλα, ἔσπῃλε, *Ion.*
 σπῃλα, vibravit; inf. σπῃλαι, vibrare. Σπῃσαι
 πάλλεται ἥσος ἀνά σφάρα, *Il.* 22, 452. Κελεύων
 πάλλεσθαι, *Herodot.* 3, 128.
 Πάλλω, ἄτος, πῶ, vibratio, agitatio. Hinc
 Παλματίας, υ, ὁ, vibrator, quidam terrae mo-
 tus.
 Παλμῶν, sc. οἰάνωμα, augurium quod ex
 πάλμω captatur, *Suid.*
 Παλμός, ἔ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio, *Ph.*
 salissatio, tripodium. Παλμός καρδίας, *Hier.*
 a πάλλω.
 Παλμοσκοπία, as, ἡ, divinatio quae fit ex pal-
 pationis inspectione, *R.* *A.*
 Παλμοσκοπός, υ, ὁ ζή ἡ, qui παλμὸν sive pal-
 pationem contempletur, et ex ea divinat.
 Ex παλμός et σκοπός.
 Πάλμος, υος, ὁ, rex. *Vat. Ion.* antiqua.
 Παλμῶδης, εος, ὁ ζή ἡ, palpitationibus obnoxius.
 Παλμῶδης πόνος, *Hieroc.* *A.* Παλμός.
 Πάλμων, υος, ὁ, servus, idem qui λάτρες.
 Πάλως, υ, ὁ, vibratio, concussio, agitatio; (2)
 sortitio, sors. *A.* πάλλω.
 Παλτασία, siligo, simila, *Suid.*
 Πάλτο, 3. sing. pluxq. perf. ind. pass. *Ion.*
 pro ἔπατατο, a πάλλω, agito.
 Παλτόν, υ, τῶ, jaculum, telum.
 Παλτός, ἡ, ὄν, vibratus, vibratilis. *A.* πάλλω.
 Πάλυον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλυον, a
 παλύνω, aspergo.
 Παλυνή, ἡς, ἡ, polenta. *A.* παλύνω.
 Πάλυνω, aspergo, consergo; (2) albefacio.
Gl. V. candido. Ὁ δ' ἄλλοτα λευτὰ πάλυνον,
Od. 14, 77. Χ' ἀ σόνργ' εὐρῶτι παλύνονται,
Theoc. *A.* πάλω.
 Πάμα, possessio: sic scribendum est, nec dup-
 liciter μ opus est. *A.* πᾶς fit πᾶμα, ut a δῶμα,
 νᾶμα, δῶμα, νᾶμα. Vide *Valkenarium ad Am-
 monium*, 187. Duplicatio litterae orta est ex
 vulgari pronuntiatione, quae hanc litteram
 facile duplicat.
 Παμᾶνις, et πάμᾶνις, gossipium, *Suid.*
 Παμᾶσιλία, as, ἡ, regia potestas plenissima
 aut summa, merum seu summum imperium:
 Παμᾶσιλεια, as, ἡ, omnium regina, summa
 regina; de Junone, omnium deorum regina,
Apoll. Rhod. 4, 382. *A.*
 Παμᾶσιλεύς, εως, ὁ, omnium rex, summus
 rex. Ex πᾶν et βασιλεύς.
 Παμᾶσίδης, ἄ, ὄν, abominabilis, impurissi-
 mus, omnibus modis turpis.
 Παμᾶσίδης, υ, ὁ ζή ἡ, impurissimus, scelerat-
 tissimus.
 Παμᾶσις, υ, ὁ, violentus. Σχίσεν κεραιῶν παμᾶσι
 Ζεὺς τὸν βαθέστερον χθῆνα, *Pind.* Ex πᾶν et βία.
 Πάμᾶσος, υ, ὁ ζή ἡ, omnivorus.
 Παμᾶσῶνος, υ, ὁ ζή ἡ, herbidus. Ex βοσάνη.
 Παμᾶσός, υ, ὁ ζή ἡ, omnes pascens, fertilissi-
 mus. *A.* βόσκω.
 Παμᾶσις, ἴδος, ἡ, epith. terrae, Rheae; alma,
 omnium nutrix. Παμᾶσι Γῆ, Rheae, *Soph.*
Phil. 391.

Παμᾶσις, ὁ, omnes pascens; epith. terrae.
 Πάμα, possessio (scriptura vitiosa: vera πᾶ-
 μα, *Ern.*) *A.* πάραμα.
 Πάμᾶμα, ἄρος, ὁ, ἡ, omni ex parte beatus.
 Παμᾶσις, υ, ὄν, vanissimus.
 Παμᾶσιον, υ, τῶ, qu. dic. certatio omni pug-
 nae genere. *A.*
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, qui omni pugnae genere
 certat; (2) qui est omnis generis, ex omni
 genere constat, quamplurimus, omnis, *Ern.*
 Ex μάχημα.
 Παμᾶσις, adv. omni pugnae genere certan-
 do; omni contentione.
 Πάμᾶσις, omnino magnum, valde magnum.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, omnino magnus. *Ph.*
 immanis, vastus. Ex μέγιστος.
 Παμᾶσις, υ, ὄν, maximus.
 Παμᾶσις, υος, ὁ, omnibus imperans, om-
 nium rector. Hinc fem. παμᾶσις, υς,
 omnium rectrix. Ex μέγιστος.
 Πάμᾶσις, totus vel omnino niger.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, varic modulatus, cano-
 rus. Ex μέγιστος.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnia metrorum genera
 habens. Ex μέτρον.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, omnino vel valde lon-
 gus; (2) prolixus. Ex μήκος.
 Πάμᾶσις, ἴδος, ἡ, ut ἴδος πάμᾶσις, nox quae
 plena luna lucet. Νυκτὶ φανερὴ παμᾶσις
 Κασσιόπεια, *Ara.* Ex μήνη.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, per omnes menses durans,
 qui perpetuis volvitur mensibus. Ex πᾶν
 et μῆν, mensis.
 Παμᾶσις, υος, ὁ, omnium excogitator seu
 artifex.
 Παμᾶσις, as, ἡ, omnium mater, omnium
 parens. Ex π. et μήτηρ.
 Παμᾶσις, υος, ἡ, idem et ex iisd.
 Παμᾶσις, υος, ἡ, idem et ex iisd. mater.
 Τῶδε παμᾶσις νεκρῶ, *Soph.* *Antig.* 1232.
 Γενίτις μετέσται παμᾶσις κόρμη Ζεῦν, *Nonn.*
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnia machinans; (2)
 ad quidvis promptus. Ex μηχανή.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, scelertissimus.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, ex omni genere mixtus;
 (2) promiscuus; (3) confusus. Ex πᾶν et
 μίγνω.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, perussillus.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, idem quod παμᾶσις.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, infelix, infortunatus.
 Πάμᾶσις, υ, ὄν, musicos modulos omnes conti-
 nens, *Sibyl.*
 Παμᾶσις, ἄ, ὄν, fedissimus.
 Παμᾶσις, adv. cum omnibus liberis.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, vetustissimus.
 Πάμᾶσις, adv. prorsus, omnino, plane.
 Πάμᾶσις, adv. idem.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, omnia persuadens, *Pind.*
Ryth. 4. Ex πείθω.
 Παμᾶσις, adv. passim per fontes. Ex πηγή.
 Παμᾶσις, adv. funditus, omnino, prorsus, ut
 nihil fiat reliquum, *Nic.* Καλῶ παμᾶσις,
Soph. *Aj.* 916. Ex πᾶν et πάραμα.
 Παμᾶσις, as, ἡ, universa possessio, universo-
 rum bonorum possessio. Ex iisd.
 Παμᾶσις, adv. per totam multitudinem, tota
 multitudine, ita ut fiat ab universa turba:
 Παμᾶσις, adv. per totam multitudinem, tota
 multitudine.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, confertus; (2) per-
 multus, valde multus, quam plurimus; rhu-
 rali παμᾶσις, complures, *Gl. V.* Dat.
 παμᾶσις. Ex πᾶν et πῆθος.
 Παμᾶσις, as, ἡ, tota turba. Ex iisd.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, gravior percussus;
 epithet. certaminis, in quo multiplices pla-
 gae insidunt. Παμᾶσις παμᾶσις τ'
 ἐξῆλον ἀεὶδ' ἀγώνων, *Soph.* *Trach.* 505.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnibus divitiis ad-
 fluens, ditissimus aut opulentissimus.
 Πάμᾶσις, υ, ὄν, predives, *Man.*
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, varius, varie pictus;
 (2) versutus, vers'pallis.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnibus urbibus commu-
 nis; qui in omnibus urbibus est.
 Πάμᾶσις, permultus, varius; πάμᾶσις, per-
 multum; pl. πάμᾶσις, plurima.

Πάμᾶσις, εος, pretiosissimus.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnino improbus, im-
 probissimus, perversissimus.
 Παμᾶσις, adv. pessime, gravissime, *Suicer.*
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnino purpureus, *R.*
 Ex πορφύρα.
 Παμᾶσις, semper, *Steph.*
 Παμᾶσις, as, ἡ, omnium rerum venditio,
 sectio. Ex πᾶσις.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, splendidus, regius. Ex
 πᾶσις.
 Πάμᾶσις, et πάμᾶσις, adv. in primis, po-
 tissimum, *V. L.*
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnium primus, *Pind.*
Ryth. 4. Τοῖς ὄχιον πάμᾶσις ὑφαινίς
 ἤρξετο μήτιν, *Il.* 7, 324. Πάμᾶσις, adv.
 imprimis, quamprimum. Νῆας μὲν πάμᾶσις
 τὸν ἱερόσορον, *Odys.* 4, 577. Πάμᾶσις,
 idem, *Il.* 4, 97. Παμᾶσις, adv. idem.
Apoll. Rhod. 4, 1693.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, valde purulentus. Ex πῶν.
 ΠΑΜᾶΣΙΑ, ἰων, τῶ, Pamyliæ, sacra quaedam
 Ægyptiaca.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnivorus; natio quæ-
 dam quae omnia vorat, apud *Solinum*. Et
Alcman poeta sibi hoc nomini tribuit. (2)
 comedo, belluo.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, splendidus, omnia illus-
 trans; (2) lucidus, ut ferrum candens,
 combustus. (2) Φεῖν παμᾶσις, *Soph.*
Phil. 728. Ex φάος.
 Παμᾶσις, 3. sing. praes. conj. act. *Ion.* pro
 παμᾶσις. *A.*
 Παμᾶσις, totus lucoo vel fulgeo; part. παμ-
 φαίνω, collucens. Ἐν δὲ οἱ ἦλοι χροῖνοι παμ-
 φαίνω, *Il.* 11, 30. Καλῶ παμᾶσις, *Ib.*
 14, 11.
 Παμᾶσις, attonitus et veluti numine adflatu
 adspicio, vel circumspicio; παμᾶσις,
 part. pro παμᾶσις, et παμᾶσις.
 Πάντοσε παμᾶσις δὴσαντο πόδεςσι, *Elym.*
 derivatum vult a φάος, oculi, et ἀλλεσθαι, sa-
 lire.
 Παμᾶσις, totus lucoo vel fulgeo; part. παμ-
 φαίνω, παμᾶσις, collucentem, pro παμ-
 φαίνω, παμᾶσις. f. παμᾶσις, col-
 lucens splendidissime, pro παμᾶσις, et
 παμᾶσις. Ἀγγλῆ παμᾶσις δι' αἰθέρος
 ἕρανον ἴκε, *Il.* 2, 458.
 Παμᾶσις, nom. pl. n. g. part. praes. act.
 Post. pro παμᾶσις, contr. ex παμᾶσις.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, qui omnes venefico-
 rum artes callet, *R.* Ex φάρμακον.
 Παμᾶσις, adv. omnia illustrando; (2) splen-
 didissime. *A.* παμᾶσις.
 Παμᾶσις, εος, ὁ ζή ἡ, totus lucens, illustris,
 fulgidus. Ex φέγγος.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnino mortalis, cadu-
 cus; (2) perniciosus.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnisonus, i. e. vel
 valde sonans, vel varios sonos edens.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnibus gratus, *R.*
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnia comburens, totus
 flammans. Ex φλέγω.
 Παμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, qu. dic. valde terribilis.
Ph. παμᾶσις, torvum.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnibus pabulum prae-
 bens. Ex φορέω.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnia ferens, varia ferens,
 omnium ferax. Ex φέρω. Hinc superl. παμ-
 φορέωτος, *Jos.*
 Παμᾶσις, adv. effusa fuga. Ex φυγή.
 Παμᾶσις, as, ἡ, societas omnium gentium ac
 nationum. *A.*
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnis generis gentes
 habens, ex omni gentium genere mixtus.
 Ex φυλή vel φύλον.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, ex omnibus mixtus,
 varius, omnis generis; in partem deterioretm.
 Ex φούραι.
 Πάμᾶσις, υ, ὁ ζή ἡ, omnis generis voces red-
 dens, *Pind.* *Olymp.* 7. Ex φωνή.
 Πάμᾶσις, υ, ὄν, omnium vituperans, *Man.*
 Παμᾶσις, ὁ, omnium vituperator, *Man.*

Παμψυφί, *adv.* omnium calculis seu suffragiis. Ex ψυφος.
 Πάμψυχος, *α, δ, epith.* Amphiarai ap. inferos in *Soph. El.* 841. Πάμψυχος ἀνάσσει, omnibus animabus imperat. Ex ψυχή.
 ΠΑ'Ν, Πάνος, *δ, Pan,* pastorum deus, *Ph.* Πάν *δ δαίμων, deus Sylvanus,* Sylvanus. Item, Πάν, *Θεός ὑλαῖος, incubus, Sylvanus,* Faunus: Pan monas est, vel apex localium omnium deorum et dæmonum sub luna, secundum Orphicos.
 Πάναθρος, *α, δ, ἡ, mollis, delicatus.*
 Πανάγθαρος, *α, δ, ἡ, optinus.*
 Πανάγηρας, *α, δ, ἡ, prorsus senii expers, immortalis.*
 Πανζήης, *ἕος, δ, ἡ, prorsus sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes. E. π. et ἄγος.*
 Παναγία, *α, ἡ, purificatio, R. ex Plin.* Ex iisd. Παναγίος, *ία, ιον, sanctus vel purus.*
 Παναγίς, *ἴδος, ἡ, dies sacra.* Ex ἄγος.
 Παναγισία, *α, ἡ, purgatio.* Ex ἀγίζω.
 Πάναγνος, *α, δ, ἡ, catissimus, purissimus.*
 Πανάγηριος, *ἰδὲμ quod πανάγηριος, Phocyl.*
 Πανάγηριος, *α, δ, ἡ, ferus, præferox.*
 Πάναγροι, *α, τὸ, rete, verriculum.* E. π. et ἄγος.
 Πάναγρος, *α, δ, ἡ, omnia trahens et capiens: retis epith. ut πάναγρον δίπτουν, Il. 5, 487.* Ex iisd.
 Πανάγρηνος, *α, δ, ἡ, pervigil, insomnis.*
 Παναεργής, *ἕος, δ, ἡ, non confectus; prorsus incoctus et crudus, de cibo.*
 Παναθέμιος, *ἰδὲμ quod πανάθεμιος, Man.*
 Πανάθερμος, *α, δ, ἡ, injustus, sceleratissimus.*
 Παναθηναία, *ων, τὰ, Panathenaea, festum Atheniensium, Ph. quinquatria.* Hinc Παναθηναϊκός, *ἡ, ὄν, Panathenaeus.*
 Πανάθλος, *ία, ιον, valde miser, miserissimus.*
 Παναγιλίης, *ἡ, ἴσσα, πέν, splendidissimus.*
 Πάναιθος, *α, δ, ἰδὲμ. Hes. παναίθος κορήθεσσι, galeis colluctantibus, dat. pl. pro παναίθαις.* Ex αἶθα.
 Παναίολος, *α, δ, ἡ, varius, variegatus. Alii interpretantur mobilis, ab αἰάλλω, moveo; Il. 4, 186.*
 Πανασιχής, *ἕος, δ, ἡ, omnino fœdus, turpissimus.* Ex αἰσχος.
 Πανασιχιστος, *ἰδὲμ.*
 Πανατίσιος, *α, δ, ἡ, causa totius rei, auctor, omnium causa et auctor, R.*
 Πανατώλιον, *τὸ, universum Ætoliæ concilium, Bud.*
 Πανακαρπής, *ἕος, δ, ἡ, plane sterilis.* Ex ἄκαρπος.
 Πανάκεια, *α, ἡ, omnium morborum curatio, Panacea Dea, filia Æsculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποσάξουσιν ἔθειραι, Ἄλλ' αὐτὸν πανάκειαν, Call. in Apoll. 40. E. πᾶν et ἀέλιωμα.*
 Πανάκειον, *α, τὸ, panacea, herba.* Ex iisd.
 Πανακίς, *seu πᾶνᾶξ, panax, herba, &c., Nic. Sch. Ex iisd.*
 Πάνακην, *ἡ, ἡ, panacea, herba, et filia Æsculapii, Vulg. L. Ex iisd.*
 Πανακίρητος, *α, δ, ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.*
 Πανάκης, *ἕος, δ, ἡ, vel πανακῆς, ἕος, omnia sanans, omnibus morbis medens. Gl. V. πανακῆς, omnimorbos.* Ex ἀέλιωμα.
 Πανακίτης, *α, ἰ, ex panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites, vinum e panacea herba confectum. A πανακῆς.*
 Πανακίς, *ἴδος, ἡ, apis epith. quasi omnia fastigia florum pervolitans.* Ex ἄκρα.
 Πανάκτιος, *α, δ, ἡ, ad origanum pertinens. A*
 Πάνακτος, *origanum, Hesych.*
 Πανῆλαστωρ, *ορος, ὁ, perniciës, pestis, dæmon infestus.*
 Πανῆληθής, *ἕος, δ, ἡ, verissimus.*
 Πανῆλημων, *δ, ἡ, omnivagus, Proc.*
 Πανῆλιγχιος, *α, δ, ἡ, omnivagus.*
 Πανακλής, *ἕος, δ, ἡ, omnipotens, valde robustus, robustissimus.* Ex ἀλκή.
 Πανῆλοργής, *ἕος, ἰδὲμ, totus purpureus.*
 Πανῆλωτος, *α, δ, ἡ, omnia consumens, perniciocissimus.* Ex πᾶν et ἀναλίσκω.

Πανῆμίθητος, *α, δ, ἡ, torvus, severus.*
 Πανῆμίλιτος, *α, δ, ἡ, immitissimus.*
 Πανῆμίλιχος, *α, δ, ἡ, idem.*
 Παναμεριεύω, *fut. σω, Dor. pro πανμεριεύω.*
 Πανῆμίριος, *Dor. pro πανημίριος, perpetuus.*
 Τίς ὁ δὲ πανημίριος ὄδε πόνος μίμενι; *Eurip. Hipp. 369.*
 Πανῆμιμος, *α, δ, ἡ, omni culpa et reprehensione vacans.*
 Πανῆνθρωπος, *α, δ, ἡ, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανῆνθρωπος ἀνάστασις, universorum hominum ex mortuis resurrectio.*
 Πανῆνύστος, *α, δ, ἡ, facilis confectus; (2) omnia conficiens.* Ex πᾶν et ἀνύω.
 Πάναξ, *ἄκος, panacea herba. Ph. πᾶναξ, Chironæus.*
 Πανῆοδίμος, *α, δ, ἡ, decantatus, celeberrimus.*
 Πανῆπᾶλος, *α, δ, ἡ, tenerrimus, mollissimus.*
 Πανῆπαστος, *α, δ, ἡ, qui nil gustavit, jejunos plane.*
 Πανῆσιρίτος, *α, δ, ἡ, immensus, R.*
 Πανασιτίαν, *ονος, δ, ἡ, idem; aut finem non habens.*
 Παναπενθής, *ἕος, δ, ἡ, proprie luctu prorsus carens. Exponitur vero valde dolens; et tum ἐ ἐ ἀπενθής non esset privatum, sed intensivum.*
 Παναπήμων, *ονος, δ, ἡ, prorsus innocuus; (2) omnino innocuus. Πρωτίστῃ δὲ εἰνὸς παναπήμων ἀνθρώποιον, Hesiod. Dies, 809.*
 Παναπηής, *ἕος, δ, ἡ, integer, non mutilatus.*
 Ὡς πόδας ὡς κερφαλὸς παναπηής ἔξομις αἰεὶ, *Callim. H. in Cer. 126.*
 Πανάσπτος, *α, δ, ἡ, infelicissimus, infortunatissimus; Il. 24, 255.*
 Πανάπτος, *α, δ, ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut additione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil auditur aut cognovit.*
 Πανῆργυρος, *α, δ, ἡ, totus argenteus, ex solido argento.*
 Πανῆριτος, *α, δ, ἡ, omni virtutum genere ornatus.* Ex ἀριτή.
 Πανῆριστος, *α, δ, ἡ, præstantissimus, longe præstantissimus, optimus.*
 Πανῆριςτος, *ἔπη, επον, semper, sive ad omnia, sufficiens, Suicer.*
 Παναρέχης, *ἕος, δ, ἡ, idem; (2) epith. solis, omnia illustrantis.* Ab ἀρέχω.
 Παναρμόνιον, *α, τὸ, instrumentum quoddam musicum quod meminit Plato in Repub.*
 Παναρμόνιος, *α, δ, ἡ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus et ordinatus.* Ex ἀρμόνια.
 Πανῆρητος, *ον, non omnino dicendus, Ep.*
 Πανῆρχαιος, *ον, vetustissimus.*
 Πάναρχος, *α, δ, ἡ, potentissimus, omnibus imperans; (2) regius. (2) πανῆρχος ἐνθακεῖν θρόνους, regio in throno sedere, Soph. Œd. Col. 1293. Ab ἀρχή.*
 Πανασθενής, *ἕος, δ, ἡ, imbecillis, prorsus viribus fractus.*
 Πανασιτία, *ἡ, summa annonæ inopia, fames ultima, Poll.*
 Πανασκητής, *ἕος, δ, ἡ, illæsus, salvus, incolumis.* Hes.
 Πανατρικήτης, *ἕος, δ, ἡ, omnino verus, verissimus.*
 Πανατρικῶς, *et πανατρικῶς, adv. verissime, certissime.*
 Παναύγεια, *ἡ, lux summa, universa. A*
 Παναύγης, *ἕος, δ, ἡ, splendidus.* Ex αὐγή.
 Πανῆνύστος, *α, δ, ἡ, insomnis, R.*
 Παναφήλις, *ἴκος, δ, ἡ, qui caret æqualibus et sociis; (2) effetus, decrepitus senex.*
 Ἦμαρ δ' ὀφρανεκὸν, *παναφήλικα παιῖδα τίθειαι, Il. 22, 490.*
 Πανάφυκτος, *α, δ, ἡ, inevitabilis.*
 Παναχαίς, *ἴδος, ἡ, ut παραχαίς, γῆ, universa seu tota Achaia, tota Græcia.*
 Παναχαιοί, *ἄν, οί, omnes Achivi, universi Græci.*
 Παναώριος, *α, δ, ἡ, omnino intempestivus;*

(2) immatura morte moriturus; *Il. 24, 540. Ex πᾶν et ἄωρος.*
 Πανάωρος, *α, δ, ἡ, neglectus et incustoditus, quem nulla dignatur cura.*
 Πανῆδελύθης, *ἕος, ὁ, prorsus flagitiosus, sceleratissimus (rectus παμδελύθης).*
 Πανῆδῆλος, *ἕος, ἡ, prorsus calamitosus, Man.*
 Πανῆδαίδαλος, *α, δ, ἡ, valde artificiosus, R.*
 Πανῆδασία, *α, ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa.* Ex δαίσι.
 Πανῆδακίτης, *α, δ, valde mordax. Πυρρὸν πανῆδακίτην γλαυκόματον, ἔδε δανόντα πόρκειον εἰς αἶθρον περσεφὼνη δέχεται. Poeta apud Plut. in M. Cat. Ex δάκνω.*
 Πανῆδακρύτος, *α, δ, ἡ, valde lacrymabilis; (2) ad omnia lacrymans.* Ex δακρύω.
 Πανῆδάλητος, *ον, combustus; qu. a δαλίω, (nisi potius hæc interpretatio ad πανῆδάλτος pertinet, nam πανῆδάλτος est Dor. pro πανῆδηλτος, omnino corruptus, aut plane corumpens, Ern.)*
 Πανῆδαμάτεια, *ἡ, omnium domitrix. A*
 Πανῆδαμάτεια, *ορος, ὁ, omnia domans, seu subgens.* Ex δαμάω.
 Πανῆδειλος, *α, δ, ἡ, timidissimus; (2) miserissimus.*
 Πανῆδεμα, *ἄτος, τὸ, terriculamentum.*
 Πανῆδινος, *α, δ, ἡ, gravissimus.*
 Πανῆδέκτης, *α, δ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανῆδέκται, ὄν, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti.* Ex δέχομαι.
 Πανῆδέκτωρ, *ορος, ὁ, idem quod πανῆδέκτης.*
 Πανῆδέλιτος, *α, δ, ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeleti, sycophantæ.*
 Πανῆδέξιος, *α, δ, ἡ, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.*
 Πανῆδερχίτης, *ὁ, idem quod*
 Πανῆδερχής, *ἕος, δ, ἡ, omnia videns seu intuens.* Ex δέχομαι.
 Πανῆδερχής, *ἕος, δ, ἡ, omnia capiens, capacissimus.* Ex δέχομαι.
 Πανῆδηλος, *α, δ, ἡ, omnibus manifestus, manifestissimus.*
 Πανῆδημει, *adv. toto populo, universe, catervatim.* A πάνδημος.
 Πανῆδημία, *α, ἡ, universus populus; (2) universi populi conventus.*
 Πανῆδημῖος, *α, δ, ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A*
 Πανῆδημος, *α, δ, ἡ, ad universum populum pertinens, publicus; (2) universus; (3) vulgaris, plebeus.*
 Πανῆδημων, *ων, τὰ, Jovialia, festum Atheniensium in honorem Jovis.* Ex πᾶν et Δίσις.
 Πανῆδικός, *α, δ, ἡ, justus, justissimus.* Ex δίκη.
 Πανῆδικός, *adv. juste; (2) rite. (2) πανῆδικός, σελίνω χιτῶνι τῆδε, Soph. Trach. 611. (1) πρᾶσσειν ἀναγας ἐν με πανῆδικός τῆδε; (ubi πανῆδικός construendum cum ἀναγας,) juste ne jubes me hæc agere? Id. Ibid. 1247.*
 Πανῆδοκίον, *α, τὸ, taberna diversoria, publicum diversorium.* Ex δέχομαι.
 Πανῆδοκίος, *ἕος, ὁ. Vid. πανῆδοκῆς.*
 Πανῆδοκίους, *ἕος, ἡ, promiscua hospitum exceptio.*
 Πανῆδοκίεια, *ἕος, ἡ, mulier tabernaria, caupona. A*
 Πανῆδοκίως, *promiscue hospitio excipio, quæstio in hospitio publico facio quoslibet excipiendo. Πανῆδοκίω ἐς τὸν ἀνδρῶνα τὴν πρῶτον, Plut. A πανῆδοκίως.*
 Πανῆδοκίω, *ἰδὲμ, idem.*
 Πανῆδοκία, *α, ἡ, promiscua omnium exceptio.*
 Πανῆδοκός, *vel πᾶνδοκος, α, δ, ἡ, qui quemlibet hospitio excipit; hospes meritorius; (2) omnes capiens; Pind. Olymp. 3.*
 Πανῆδοξός, *ακος, ὁ, idem. Hes.*
 Πανῆδοξία, *α, ἡ, summa gloria; R. Pind. Nem. 1. Ex πᾶν et δόξα.*
 Πανῆδοξία, *αἱ, meretricis publicæ; Anac.*
 Πανῆδουλος, *α, δ, ἡ, omnium servus.*
 ΠΑΝΔΟΥΡΑ, *seu πανῆδουρῆς, ἡ, pandura, instrumentum musicum triplici instructum chorda; (2) culter culinaris.*
 Πανῆδουρίζω, *f, ἴσω, panduram pulso. A pr. Hinc Πανῆδουρῆς,*

Πανός, ὄ, ὁ, lucerna, pro φανός.
 Πανασπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura.
 Ex πᾶν et ὄσπριον.
 Πανυγγεῖμα, ἄτος, τὸ, vafrum factum, A
 Πανυγγεῖομαι, fut. εἴσομαι, callide scelus ad-
 mitto, callide ago. A πανύργος.
 Πανυργίω, ἰδ, idem; (2) callide ago; (3) ago,
 perago. Ἄλλ' ἔτιν ἐπιθλῆν τι πεπανυργηκόσι,
 Aristoph. Plut. 368. (3) ὄσια πανυργήσασα,
 Sophr. Antig. 74. Ab cod.
 Πανυργίμα, ἄτος, τὸ, vafrum factum. A præc.
 Πανυργός, ἰός, ὁ ἢ ἡ, idem quod
 Πανυργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia,
 præstigiæ. Gl. V. mentis defluxus, secundum
 magnum Plotinum. A πανύργος.
 Πανυργιώδης, adv. idem quod πανύργος.
 Πανύργος, α, ὁ ἢ ἡ, callidus, vafer, versipellis,
 solers; veterator, sagax, Gl. V. Ex πᾶν et
 ἔργον. Hinc
 Πανύργως, adv. callide, vafre, astute, dolose;
 fraudulenter, nequiter, Gl. V. Superl. παν-
 υργωτάτως.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, secundus, Hes.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, qui omnium oculis cernit-
 ur; (2) splendidus, fulgidus. Πανύριον ἰγυ-
 ρος, Il. 21, 397. Ex ὄψις.
 Πανύριος, ον, quaquam fluens, omnia circum vel
 perfluens.
 Πανύργια, ας, ἡ, apparatus armorum, quum
 quis omnibus armis instruitur. Τὸν λεύκα-
 σον ἐξ Ἀργυρόν φῶτα βράτια πανουργία, Sophr.
 Antig. 106. Ex ἄργος pro ἄσος, scutum.
 Πανύριον, α, ἡ, sc. σελήνη, luna plena, et
 πανύριον, plenilunium, Gl. V. (2) plenus.
 Χερσὶδ' οἶνε πανύριον ἐκασίω, Hermiph. Cyn-
 nicus apud Athen. inepte interpres. Ex
 σελήνη.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, valde celebris, vel solen-
 nis, magnificus, gravis, &c.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnino venerabilis, au-
 gustissimus.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, robustissimus, omnes su-
 perans, omnipotens. Ex σθένος.
 Πανύριος ὀφθαλμῶν, α, ὁ ἢ ἡ, omnipotens lucifer.
 Ex πανύριος ὀφθαλμῶν et φῶς.
 Πανύριος, adv. robuste, potentissime.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia speculans, omnia
 cernens.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, valde parvus.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia sapientia et sci-
 entia præditus; sapientissimus.
 Πανύριος, adv. sapientissime.
 Πανύριος, adv. omni genere seminum;
 Πανύριος, ας, ἡ, omnifaria seminum mix-
 tio, seu semina omnis generis permixta.
 Ex πᾶν et σπέρμα.
 Πανύριος, adv. universo exercitu, omnibus co-
 piis. Ex στρατός.
 Πανύριος et ἰον. πανύριος, idem.
 Πανύριος, et πανύριος, adv. omni impetu; (2)
 festinantissime, (3) cum toto exercitu. Ex
 οὐδην. A σύμμα.
 Πανύριος, dat. adv. idem et ex ἰσδ. vel quasi e
 πανύριος, omnis impetus.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia trahens, colluvies.
 Πανύριος καμμένη πολλῶν ἄλγυν, in hac col-
 luvie et diuturnitate multorum dolorum,
 Sophr. Elect. 851. Ex σύμμα.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.
 Πανύριος, adv. qu. dic. toto corpore. Ex
 σύμμα.
 Πανύριος, adv. utique, omnino, pro κατὰ πάντα,
 vel pro πάντως.
 Πανύριος, adv. penitus, undique, ubique. A πᾶς.
 Πανύριος, omnino bonus, Dolsc.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, cujusque gentis. Ex
 πάντας, a πᾶς, et ἴδιος.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnium certaminum pe-
 ritus.
 Πανύριος, ἰός, omnino probrosus, Naz.
 Πανύριος, adv. pro πανύριος, R.
 Πανύριος, α, α, α, miserrimus, ut πανύριος
 ἡμέρα.
 Πανύριος, ον, omnes formas habens. A
 μορφή.
 Πανύριος, α, α, α, omnium rex.

Πανύριος, vel πανύριος, seq. vocali, omni-
 bus; et adv. omnino, prorsus, plane. A πᾶς.
 Πανύριος, ἰός, valde meticulosus, Man.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, omnibus sufficiens; (2)
 omnes juvenans. Ex πᾶς et ἀρούρη.
 Πανύριος, Dor. pro πανύριος, α, ὁ, omni-
 bus imperans, omnium dominus. Dat. τῷ
 πανύριος.
 Πανύριος, ας, ἡ, imperium in omnes. A
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnibus imperans, om-
 nium dominus. Ex ἀρούρη.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnino carens umbra,
 nulla ex parte umbratosus, Hes.
 Πανύριος, adv. ubique; (2) quoquo modo.
 Πανύριος ὄντες, quidquid egerimus, Sophr.
 Antig. 634.
 Πανύριος, adv. undique, ex omnibus par-
 tibus. A πᾶς.
 Πανύριος, adv. idem quod
 Πανύριος, adv. quoquo versus. Ab eod.
 Πανύριος, adv. ubique; (2) quovis, quem-
 que in locum. Ab eod.
 Πανύριος, ας, ἡ, perfectio seu perfectionis
 summa. A πανύριος.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, integer et perfectus.
 Πανύριος, adv. perfecte.
 Πανύριος, adv. omnino, plane, perfecte. (2)
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, perfectus, integer; (2)
 plenus, universus. Πανύριος ἀπορί, Arct.
 Ex τελίω.
 Πανύριος, adv. omnino, prorsus.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia inspicuus et
 lustrans.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia videns.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, rerum omnium opifex.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, omnes oblectans. Ex
 τέρψω.
 Πανύριος, dat. plur. Ion. et Poet. pro πᾶσι, a
 πᾶς, omnis.
 Πανύριος, ας, ἡ, armatura tota, arma. Μή
 ποτ' ἐπισίον πολίμοιον πανύριος, Eur. Supp.
 1191.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia videns, omnia in-
 spiciens.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, plane artificiosus, omni-
 modas artes sciens. Ex πᾶν et τέχνη.
 Πανύριος, adv. ubique, undique, quoquo versus;
 (2) omnino, prorsus, penitus. Gl. V. ubi-
 que, usquequaque. A πᾶς.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia audiens. Ex ἀκούω.
 Πανύριος, adv. per totam diem.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia pariens, R. Ex
 τίκτω.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, honoratissimus. Ex τιμή.
 Πανύριος, Dor. pro πανύριος, ονος, ὁ ἢ ἡ,
 omnino miscr. infelicissimus.
 Πανύριος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, valde senex; unde etiam
 exponitur æternus, (sed melior lectio est
 πανύριος, plane nunquam senescens,
 Eur.) (2) omnia ad senium perducens; et
 exinde debilitans. (2) τὸν (δύναμι) ἐφ' ἵππος
 αἰρεῖ πᾶθ ὁ πανύριος, Sophr. Antig. 606.
 Ex πάντος, a πᾶς, et γῆρας.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnes generans aut pro-
 creans. Ex πᾶν et γίνομαι.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, omniscius, qui omnia
 didicit. Ex δαίω, disco.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, idem quod
 Πανύριος, ἡ, ὄν, qui est ex omni solo et re-
 gione, omnifarius, omnigenus, omnis ge-
 neris, varius, multiplex. A δαπέδον.
 Πανύριος, adv. omnifariam, omnibus mo-
 dis, vel omni modo, omnimode.
 Πανύριος, ον, omnia comedens, absumens.
 A δαίω.
 Πανύριος, ἡ, omnium bonorum largitrix.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnipotens. Gl. V.
 omnivalens. A δύναμι.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnipotens, Ph.
 Πανύριος, ἰός, omni parte virens, florens, seu
 omnia vire et florere faciens. A θάλλω.
 Πανύριος, adv. undique. A πᾶς.
 Πανύριος, adv. ubique.
 Πανύριος, acc. sing. Ion. pro πανύριος, a
 Πανύριος, οία, οίον, omnigenus, omnimodus;

varius, multiplex. Gl. V. omnifarius, omni-
 nigenus. Quocunque vehementiore mentis
 motu subito concitatis, terrore præsertim,
 seu metu, dicuntur πανύριος γενέθλη, in
 omnes formas se vertere; plerumque sub-
 audiendum δέοιμος. Πανύριος ἐγένετο μὴ
 ἀποδημῆσαι τὸν πολυκράτα (ubi subaudiendu-
 m δερμῆν), instabat omnino dissiuadende
 ne a patria proficisceretur, Herodot. 3, 124.
 Πανύριος τελλόντες, variis formis induti;
 nunc sub hac, nunc sub illa forma, (de diis
 apparentibus,) Odys. 17, 486. A πᾶς.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, qui est omnis modi.
 Πανύριος, omni modo. A præc.
 Πανύριος, adv. idem. Πανύριος τὴν μνήμην ἀνε-
 νέωσατο, Herodiani.
 Πανύριος, ἡ, omnium domina, epith. na-
 turæ.
 Πανύριος, ας, ἡ, omnipotentia.
 Πανύριος, ἡ, ὄν, ad omnipotentem Deum,
 seu ad divinam potentiam pertinens; (2)
 ab omnipotente Deo profectus. A
 Πανύριος, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν et
 κρατία.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnium conditor.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, qui omnia accipit, qui
 ex omnibus accipit. A λαμβάνω.
 Πανύριος, ἡ, idem quod πανύριος, Naz.
 Πανύριος, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens,
 omnia perdens et labefactans. Ex πᾶν et
 δόλωμι. Hinc
 Πανύριος, ας, ἡ, quæ omnia perdit.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, exiguo tempore circumscrip-
 tus, exiguum tempus durans. Ex
 πᾶν, ὀλίγος, et χρόνος.
 Πανύριος, ας, ἡ, audacia projecta. A
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia audens, audacis-
 simus. A τόλμα.
 Πανύριος, τὰ, vasa medicorum supellec-
 tilis, &c., Steph.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, dardanarius, Ph. Ex
 μεταβάλλω, misto.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, ex omnibus mistus,
 miscellaneus. Ex πᾶν et γίγνυμι.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnium personarum
 imitator effictor, omnis generis gestus
 exprimens. Ph. Ilistrio.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, omnibus invisus. A
 μύστω.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omniformis, multifarius,
 R. Ex πᾶν et μορφή.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, stultissimus.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnium certaminum victor.
 A νίκη.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, omnium victor, Gl. Vel.
 A πλάνη.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, ad omnia callidus.
 Πανύριος, Dor. pro πανύριος, α, ὁ, omnia
 cernens; πανύριος, Dat. Ex ὄστρομι.
 Πανύριος, parvas variasque merces vendo.
 Πανύριος, ον, τὸ, locus ubi omnis generis
 et fere viles res veniunt; Gl. V. seplasiium,
 popina. A
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, qui omnes res venales habet,
 præsertim minutas; idem qui ἑωπα-
 πῶλης, Ph. seplasiarius, dardanarius. Ex
 πᾶν et πωλείω. Hinc
 Πανύριος, ας, ἡ, omnis generis rerum mi-
 nutarumque venditio.
 Πανύριος, ἡ, fam. pro πανύριος.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia vastans et corrup-
 pens. Ex πᾶν et βία, vasto.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnium appetens, R. Ex πᾶν
 et ὀρέγομαι, omnia efficiens. Ex ῥίζω, Eur.
 Πανύριος, adv. quoquo versus, in omnem par-
 tem; (2) undique. A πᾶς.
 Πανύριος, ον, gravissimus, honestissimus.
 Πανύριος, ον, valde maculosus, veluti punc-
 tis distinctus.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.
 Πανύριος, adv. omni tempore, semper.
 Πανύριος, ἰός, ὁ ἢ ἡ, integer, perfectus. Ex
 πᾶν et τέλος, perfectio.
 Πανύριος, ἰός, artificiosissimus. A τέχνη.
 Πανύριος, α, ὁ ἢ ἡ, omnia quatiens, movens.
 A τινάσσω.

Παντοτός, α, ό, ή, omniparens. Α τίκτω.
 Παντοτόλιμος, α, ό, ή, vide πάντολιμος.
 Παντοτρόφος, vel παντότροφος, α, ό, ή, omnium
 nutritor et altor. *Gl. V.* omniparens. Ex
 πάν et τρέφω.
 Παντρέγκις, ή, όν, omnia efficiens. Α
 Παντρέγος, ό, ό, ή, qui omnia efficit, omni-
 um conditor; *in malam partem* idem
 quod παντρέγος. Ex έργον.
 Παντοθλίγια, ας, ής, esus omnium rerum sine
 discrimine, etiam contra legem; *item* vora-
 citas. Ex πάν et φαγειν.
 Παντοφής, εος, ό, ή, omnia producens; (2)
 copiosus; (3) ingeniosus. Α φύω.
 Πανόφροτος, α, ό, ή, undique coactus seu
 collectus, omnino confusus. Α φύρομαι.
 Πανόχροος, ον, omnis coloris, *Orph.*
 Πανόρφος, α, ό, ή, vide παντοτρόφος.
 Πανώλης, ες, omnino perdens, *Dolsc.*
 Πάντως, adv. omnino, omnibus modis, prorsus;
 ad summum. *Ph.* utique, nempe. *Al.*
Gl. V. undiquaque. Α πᾶς.
 Πάνυ, adv. omnino, prorsus, valde, admodum,
 magnopere; πάνυγε, prorsus, *Gl. V.* ό πάνυ,
 celebris ille, illustris ille. Ab eod.
 Πανυγρόν, τό, emplastrum quoddam genus, *Steph.*
 Πανυραϊρος, α, ό, ή, bene cornutus. Α
 κραιρά.
 Πανυπέροχος, α, ό, ή, excellentissimus.
 Πανυπέροτος, άπη, ατον, supremus.
 Πανυπέροτος, ό, ή, valde arrogans, nimis inso-
 lens.
 Πανύπλεκτος, ον, valde implicatus, *Orph.*
 Πανύστου, adv. postremum. Α
 Πανύστατος, άπη, ατον, postremus, ultimus.
 Πανύχις, ύδος, ή, festum Dianae quoddam quasi
 pervigilium, vigilia nocturna, pernoctatio,
 ludu nocturni, ut apparet ex *Platone*.
 Πάνυχοτος, ον, ferax, faeno vel gramine abun-
 dans, *Sorph.*
 Πανόδυτος, α, ό, ή, dolorem gravem adferens,
 prorsus acerbus. Ab έδύνη.
 Παναλιθήρια, ας, ή, internecio, exitium, quo res
 prorsus perit. Α
 Παναλιθήριος, α, ό, ή, plane perditus; (2) prorsus
 exitialis et perniciosus. *Kai σφᾶς κακῆς*
κάκις τε παναλιθήριος Έυναρπάσιαν, Sorph. Aj.
151. Ab έλεθος.
 Παναλιθριος, adv. cum internecione.
 Πανώλια, vel παναλία, ας, ή, perniciosa. Α
 Πανώλης, εος, ό, ή, qui prorsus perit; (2)
 perniciosus. Ab έλλυμι.
 Πανωπίεις, omnibus conspicuus; faem. πανω-
 πίεσσα, perspicua, *in Epigr.* Ex ώψ.
 Πάνυρος, α, ό, ή, omni tempore proveniens.
 Ab άρα.
 Πᾶς, *Hes.* est calcementi genus indutu fa-
 cile; *Plauto*, baxea.
 Πᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πᾶσαι, a πᾶ-
 γνυμι pro πᾶσαι, *Thesoc.*
 Πᾶσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro
 πᾶσαιτο, a verbo cod.
 Πᾶσαι, possideo, adquiro; perf. πίπαμαι,
 πίπαται, acquisivisti, possidet. inf. πεπᾶσθαι,
 parasse, possidere. "Ός ύπανοδῶντων έσθος ό
 πίπαται, *Aristoph.* *Av.* 949. "Αδίκως χρέ-
 ματα πασσάμους, *Thesoc.* 146. Α πάω.
 Πᾶσαι, aor. 1. inf. πασσάσθαι, gustare, vesci;
 έπᾶσαντο, 3. plur. aor. 1. indic. gustarunt;
 particip. πασσάμους, pastus, pro πασσά-
 μους, nisi potius est ex πασσάμους, *Έπι.*
Σπλάγχ' έπᾶσαντο, Il. 1, 464. Δείνω πασ-
 σάμους μυθήσαι ύπτό σι χόρ', *Od.* 1, 124.
 Πᾶς, ή, ό, adfinis, *Gl. V.* *Dor.* pro πᾶς.
 Πᾶσαι, papae, atat!
 Παπαϊζέ, idem et ab eo ipso.
 Παπαιπιυιάζ, interject. dolentis. Ab eod.
 Παπαζέω, pappam dico, adblandior patri vo-
 cando pappam. *Gl. V.* papare; *Il.* 5, 408.
 Α πάππας.
 ΠΑΠΠΑΉ, vox imitans crepitum alvi, *Ari-*
stoph.
 ΠΑΨΑΠΑΣ, α, ό, pater, pappam. Vox puero-
 rum blanditium ad patrem.
 Παππασμῖς, ό, compellatio patris, *Suid.*
 Παππῆς, α, ό, paterculus. Α πάππας.

Παππῆσιπασπος, α, ό, avi pater. Ex πάππος
 et ίπι, συμπα.
 Παππίδιον, α, τό, idem quod παππῆς, et ab
 eod.
 Παππίζω, patrem appello, pappam voco. Α
 πάππας.
 Παππίκός, ή, όν, ad avum pertinens, *Poll.*
 ΠΑΨΠΟΣ, α, ό, avus. Hinc πάππος πρός
 πατρός, avus paternus, et πάππος πρός μη-
 τρός, avus maternus; (2) lanugo carduo-
 rum, seu flos lanuginosus. Menti prima
 barba. (2) *Scholias* *Theocriti* ad *Idyllium*
 6, 15.
 Πάππος, α, ό, pappus.
 Παπποσπέρματος, τό, lanuginosa semina, seu
 quae lanugine semen habent obductum.
 Παπποφόνος, α, ό, ή, avi interfector vel in-
 terfectrix, *R.* Ex πάππος et φόνος.
 Παππώδης, εος, ό, ή, lanuginosus. Α πάπ-
 πος.
 Παππῶς, ή, ά, όν, avitus. Ab eod.
 Παππωνύμικῶς, nomine deducto ab avo, *Steph.*
 Παπταίνω, circumspicientem, acc. sing. praes.
 part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνω, a
 ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumspicio, oculis lustror,
 oculis vestigo, circumspectans quare, spec-
 to vel respecto, oculos converto et intueor.
Gl. V. respecto; a 1, part. παπτήνας, cir-
 cumspectans. Παπτήνας ές άπτανας, *Lic.*
Philop. 19. Παπταίνω ποτ' άντρα, *Theoc.*
 6, 28. Παπταίνω ήρωα Μαχάονα, *Il.* 4,
 200.
 Παπτάλλω, circumspicio, *Lycoph.*
 ΠΑΨΠΟΣ, α, ό, ή, papyrus, planta Aegy-
 tiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3)
 charta e papyri cortice confecta. *Gl. V.*
 papirum, scirpus.
 Παρ vel πάρ, pro παρά, apoc. *Poet.* ut *apud*
Hom. παρ Διός, a Jove, παρ δι οι, apud vero
 ipsum; παρ δύνωμι, praeter aut ultra vires;
 παρ ποταμῶν, apud fluvium. Alicubi etiam
 pro πάρα, i. e. παρῆεν, adest, ut παρ γὰρ
 άνηρ, adest enim vir, praesto est.
 ΠΑΡΑ, praepositio, cum genit. a, ab; cum dat.
 apud, juxta, penes; cum acc. ad, inter,
 juxta, circa, apud, supra, praeter, contra.
In comp. trans, praeter, apud. Saepaque de-
 pravationem significat, et peccatum seu
 errorem. Παρά τό έθος, ex more; παρ
 έκάτερα, utrinque; παρ έλάχιον, propemodum;
 παρ μικρόν, παρ έλίγον, ferme; παρ
 έ, quamobrem; παρ πολλῶν, plerumque;
 παρ άνω, impetive; παρ ήμίσην συρε-
 τείνω, Aretaeus, i. e. tertiana febril laborare;
 παρ μήνα τρίτον, tertio quoque mense, *Aristot.*
 Παρά τούτων έκάτερος ήλις κινδύνα, tantillum
 abfuit uterque a periculo, *Agrarian.* Παρ
 έδεν ήλθεν άναρῆθῆναι, vix aut ne vix quidem
 mortem effugit. Παρά τούτων εκ έξίφυγε
 τᾶς δώκοντας, tantulum abfuit quo minus
 persecutores effugerit, *Herodian.* 5, 4.
 Πάρα, pro παρῆεν, adest, licet. "Ό δ' αυτός
 παῖς σός εις καιρόν πάρα, *Eurip.* *Hipp.* 902.
 Πάρα λευκόν ενάμερον πελάσαι φάος, adest lux
 candida qua possumus accedere ad. . . *Sorph.*
Aj. 718, nota πάρα πελάσαι pro ώςτε πιλά-
 σαι. Vide πελάσαι.
 Παράβαινω, transgredior, transcendendo. *Gl. V.*
 praevanicor; *item* praetereo; *metaph.* violo
 leges aut jurjurandum; f. παραβῆσμαι inf.
 παραβῆσθαι, transgressurum, violaturum
 esse; aor. 2. παρῆν part. παραβᾶς, trans-
 gressus; inf. παραβῆναι, violare. *Ph.* pass.
 παραβαίνεσθαι, violari, negligi; παραβαῖς,
 aor. 1. part. violatus; παραβῆσθαι, infin.
 violatum esse. "Ό με παρῆνα φάσμα μιλα-
 νόπτερον, fefellit, *Eur.* *Hec.* 698. Παραβαί-
 νυσι τε τᾶς όρκυς τᾶς νενομισμένες κερδῶν ενεκ',
Aristoph. *Thesm.* 365.
 Παράβαχος, α, ό, ή, furens, debacchans.
 Παραβαλί, confinet, 3. sing. f. 2. ind. act.
 verbi παραβάλλω.
 Παραβαλίταρος, seu παραβαλλίταρος, α, ό, qui
 sodali amovivo imponit, familiarium im-
 postor. Ex παραβάλλωμαι et ίταίρος.
 Παραβάλλω, f. βαλώ, objicio, projicio. *Gl. V.*

trado, exhibeo, *Ph.* applico. *Ph.* appello *na-*
vet; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me;
 (4) adsimilo, confero, comparo; (5) flecto,
 detorqueo, *ut oculos;* (6) depono apud ali-
 quem; παραβάλλωμαι, *in med.* depono ali-
 quid apud aliquem; (2) objicio me, *ut peri-*
culis; (3) decipio; aor. 2. παρῆκαλον, objeci;
 perf. pass. part. παραβέλλημένος, objectus; a.
 1. part. παραβλήεις, objectus. Παραβάλλω
 πρός άλλους, conferre, *Isocr.* Παραβάλλω
 εις Σάμον, *Act.* 20, 15. Έργῶ σοι παραβάλλω
 φρήνας, *Eurip.* *Iphig. in Tau.* 1097. Παρα-
 βέλλημένος τᾶς έλπίσι, decepti.
 Παραβάλλωμαι, aor. 2. part. med.
 Παραβάπτισμα, άτος, τό, baptismus adulte-
 rinus.
 Παραβαπτιστής, ή, ό, qui adulterino baptismo
 usus est, *metaph.* adulterinus, v. gr. stoicus,
 ap. *Arrian.*
 Παραβάσιλιών, regno seu regia potestate abu-
 tor, male regno.
 Παραβῆσαι, εως, ή, transgressio, *Ph.* (2) nomen
 criminis, praevanicatio; (3) pars comediae
 veteris, cum chorus in scenam prodit; de
 cujus partibus vid. *Poll.* iv. 112. et *Sch.*
Aristoph. Α παραβαίω.
 Παραβάσω, sum παραβάτης, iu curru, id est,
 pugnatore sto, juxta sto, juxta consisto.
 'Ιδουτήρι' Αγκυαί παρῆεσμαι, *Apoll.* *Rhod.* 4,
 210. "Αντιφῶς άδ παρῆεσμαι περικλυτός, *Il.*
 11, 104. Ex παρᾶ et βάσω, seu βαίω.
 Παραβάτης, α, ό, violator legis, *Gl. V.* teme-
 rator, praevanicor; (2) e curru pugnant;
 (3) dominus currus.
 Παραβατικά μελιδῶμα, versuculi quibus para-
 basis comica constat.
 Παραβατικῶς, adv. contra legem; έχειν, legem
 violare.
 Παραβῆτος, ή, όν, quem transgredi possumus;
 violabilis. Κράτος δι παραβᾶτον έδαμη τίλει,
Sorph. *Antig.* 873. Α παραβαίω.
 Παραβῆτης, ες, idem quod παραβητής. Α
 βύπτω.
 Παραβῆς, 2. sing. aor. 2. conj. act. verbi παρα-
 βαίω.
 Παραβῆζωμαι, f. άσσομαι, vi detorqueo, urgeo,
 cogo; (2) omnibus annitor vel conor viri-
 bus. Καί παρῆεσσαιτο ήμᾶς, *Act.* 16, 15.
 Παρῆεσσαντο αυτόν, *Lic.* 24, 29.
 Παραβῆσμαι, ώμαι, violenter urgeo, cogo.
 Παραβῆζω, fut. άσω, aufero.
 Παραβῆστω, fut. ψω, laedo, nocco. Τί εἶ τό
 τῶν άνθρώπων παραβῆσται γένος, *Chrys.*
 Παραβῆσῶμαι, fut. ήσω, a radice germino, cir-
 cumpullulo, *Theophr.* Hinc
 Παραβῆσῆ, ης, ή, ramulus, stolo.
 Παραβῆσῆμα, άτος, τό, quod circumpullulat
 et renascitur.
 Παραβῆσῆσις, εως, ή, germinatio circa veni-
 ens.
 Παραβῆσῆτος, ή, όν, qui adnascitur et cir-
 cumpullulo.
 Παραβῆσῆμα, άτος, τό, aspectus obliquus,
 qualis est strabonum. Α
 Παραβῆσῆτω, fut. ψω, limis adspicio, obliquis
 oculis adspicio. *Gl. V.* aliter video, hallucino.
 Παραβῆσῆσσω θωτόρω (όφθαλμῶ) πάλιν
 μετασκειύζε σαυτήν, *Aristoph.* *Com.* 496.
 Παραβῆσῆτων βίον, *Eur.* *Ion.* 657.
 Παραβῆσῆσις, εως, ή, idem quod παραβῆσῆμα.
 Παραβῆσῆτων, adv. per comparationem, para-
 bolice; (2) simulate, dolose, oblique; (3)
 situ parallelo, per responsum, respondendo;
 (4) situ parallelo, oblique. (1) Κερτο-
 μοίσις έπίσεισι παραβῆσῆτων άγορευόντων, *Il.* 4, 6.
 (3) τοῖα παραβῆσῆτων προσείπεν, *Apoll.* *Rhod.*
 4, 1563. (4) παραβῆσῆτων κροστίνται, ex obli-
 quo crepant, *Apoll.* *Rhod.* 4, 1608. Α
 παραβῆσῆτω.
 Παραβῆσῆτω, άτος, τό, quod datur animantibus
 comedendum, pabulum. Α παραβῆσῆτω.
 Παραβῆσῆτικός, ή, όν, adjectivus; (2) compara-
 bilis. Ab eod.
 Παραβῆσῆτος, α, ό, ή, idem et ab eod.
 Παραβῆζω, fut. ύσω, seaturiginis modo re-
 fundo et rejicio, evotuo.

Παραβολή, ὥσπερ, ὁ ἔξ ἢ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. Α παραβολή. Παραβολή, ὦ, acclamatio. Παραβολή, ας, ἢ, suppetiæ, auxilium. Παραβολή, ὦ, fut. ἴσω, suppetias fero. Gl. V. adimulcor. Παραβολή, τοῖς ἐπὶ λόφῳ, Plut. Παραβολήν· vide παραβολήν. Παραβολισμοῦ inf. aor. 1. παραβολισσάσθαι, periculo se exponere, pericula adire, Ph. Α παραβολος. Παραβολή, ἢ, ἢ, parabola, similitudo, Ph. (2) concursus exercitium. Α παραβάλλω. Παραβολικῶς, ἢ, ὄν, comparativus. Α præc. Παραβολικῶς, adv. comparative. Παραβόλιον, τὸ, sportula quæ in provocacione ad aliud iudicium ab appellatore deponitur, Poll. Παράβολον, Aristot. Παράβολος, α, ὁ ἔξ ἢ, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) periculosus, anceps; (3) falsus, adulterinus; (4) limus, Gl. V. Α παραβάλλω. Παραβόλιος, adv. temere. Ph. audacter, cum summo periculo; inde præter opinionem, ubi quis summum periculum evasit, acerrime, fortissime. Παράβορος, α, ὁ ἔξ ἢ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in orbem perflatur a borea. Ex παρὰ et βορέας. Παραβουλίω, pasco, item decipio, Lyc. Παραβουλιόμαι, f. ἴσομαι, perperam consulo. Παραβουλιόμηνος τῆ ψυχῆ, Phil. 2, 30. Παραβουλεύω, in brabeo conferendo aliquem prætere, injuste brabeum tribuo seu adiudico. Unde male iudico, quod alteri debetur per fraudem adimo; ignominia adficio. Παραβουλίω, adv. paullo minus, prope. Παράβουσμα, ἄτος, τὸ, quod inseritur seu inculcatur: Παράβουστος, α, ὁ ἔξ ἢ, intrusus; (2) occultus, latens. Ὁ Λακεδαιῶν ἐκ παραβουστῆ καθήμενος, Plut. Qui alius convivis supervenit. Α Παραβουσία, f. ὕσω, inculco, interjicio, intrudo; παραβουσίης, aor. 1. pass. part. intrusus. Κρήνῃ τῆ παραβουσίον, Luc. Παραβουσίως, α, ὁ ἔξ ἢ, qui apud aram est, a latere aræ. Ἄπταν παραβουσίον ἐπισυναχθῆσι, Soph. CEd. Tyr. 184. Α βουσίως. Παραβουσίως, aor. 2. part. act. Att. pro παραβουσίως, a παράγω, traduco. Παραβουσίως, εως, ὁ, denunciator, Gl. V. Α παρὰ et ἀγγέλλω. Παραβουσίως, ας, ἢ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus cum prehensatione. Ph. denunciatio, conditio, interdictione. Α Παραβουσίως, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdicto, Gl. V. παρήγγειλα, denunciavi, Ph. παραγγέλλεται, interdicitur, Ph. παραγγελλόμενα, imperata; παραγγελλέν, indictum, Gl. V. (4) ambio magistratum, ut candidatus. (4) ἐ μὴν ἀλλὰ τῶν ἄλλων ἀποσάντων τὸ παραγγελλέν ὑπάστειαν, Plutarcli. in Pompeio. Ἡ στρατηγῶν, ἢ ἀπατῶν, ἢ τῶν ἐς ταῦτα παραγγελλόντων, App. Bell. Civ. 1, 2. Ἐπὶ τὸ δέισιν, Luc. τὸν πόλεμον, Polyb. Δείραντες παραγγελλάν μὴ καλεῖν, Act. 5, 40. Παραγγελλόμενα ποιῶν, Xen. Παρήγγειλεν εἰς δημοκρατίαν, tribunalum petivit. Appian. Hinc Παράγγελλα, ἄτος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictionem, Gl. V. Παραγγελλματικῶς, ἢ, ὄν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. Α παράγγελλα. Παραγγελλματικῶς, adv. denunciando, præcipiendo, adhortando. Παράγγελλος, εως, ἢ, præceptum, mandatum; (2) præceptio, cohortatio. Α παραγγέλλω. Παζαγγελλτικῶς, ἢ, ὄν, qui præcipit seu prohibet, hortatur, ut sermo. Παραγγέλλω, accessi, perf. ind. mcd. verbi παραγγίνομαι. Unde Παραγγέλλω, εως, ἢ, adventus. Παραγγέλλω, aor. 2. part. med. Παραγγέλλω, gustum præbeo; in med. leviter,

cum fastidio degusto; unde leviter cognosco aliquid, leviter delibo. Παγγίγειν τὸ φρονήματος, Plut. Παραγγίγμαι, ἄτος, τὸ, silicernium, delirus, Gl. V. Α Παραγγίγμαι, ὦ, deliro præ senectute. Παραγγίγμαι, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, Gl. V. aor. 1. παρεγγίνομαι, adveni. Παραγγίγμαι τῆ ἐκκλησίᾳ, Æschin. δίκη, Plat. πρὸς τὸν ἀγῶνα, Æschin. ἐπὶ τὸν πολέμου, Plut. Παραγγίγμαι, præter jus et æquum statuo, perperam statuo. Ὅδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τῶν περὶ αὐτῶ παραγγίγμαι πρὸς δικαστῶν, Xen. Παραγγίγμαι, in ulnis gesto, ulnis amplector. Hinc Παραγγίγμαι, ἄτος, τὸ, res quam amplectamur; (2) amplexus. Παραγγίγμαι, hamum addo. Παρηγισσοίμηνος, perf. pass. part. hamatus. Ab ἄγγισσον. Παραγγίγμαι, f. ἴσομαι, proprio cubito repello, submoveo, obvius vel admotus prostrudo; (2) vi submoveo; (3) sinuor, recurvor. Τὸ ἄγγισμα ἡρῶν παραγγισσοίμηνος, Heliod. (3) εἰς τινὰ με παραγγισσοίμηνος ἄκτῃν παραβουσίον, Heliod. 5. Ἐξ ἄγγισ, cubitus. Hinc Παραγγισσοίμηνος, ἢ, ὁ, qui obvius cubito repellit. Παραγγίγμαι, aliter sculpendo muto, adultero. Παραγγίγμαι, α, τὸ, ornamentum quod apponitur maxillis equorum. Α Παραγγίγμαι, ἴδος, ἢ, mala, maxilla. Ph. buc-cula. Ex γνάθος, mala. Παραγγίγμαι, fut. ψω, deflecto; παγγίγμαι, aor. 1. flexit. Παγγίγμαι, acc. sing. præc. part. act. Dor. pro παγγίγμαι, a παράγω, abduco. Παγγίγμαι, α, τὸ, intermedium. Παγγίγμαι, opsonia coemere, Ath. Παγγίγμαι, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. pro παγγίγμαι, a παγγίγμαι, consolo. Παγγίγμαι, ἄτος, τὸ, quod adscriptur ultra solutum et iustum; (2) scripturæ depravatio; (3) quæ dic. aliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc Παγγίγμαι, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera scribo, et fere in deterius, ut in παρανομοίᾳ. Hinc Παγγίγμαι, ἢ, ὁ, scripturæ inversio, quæ dic. aliteratio, quum una litera pro alia ponitur. Παγγίγμαι, ἢ, ἢ, adscriptio et annotatio in margine; scholium et annotationis signum in margine adscriptum; (2) præscriptio, Gl. V. (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam esse; (4) sublatio, v. gr. scripti male. Παγγίγμαι, α, ἢ, lineola in margine scripta, v. gr. comædia, Vox Gramm. Ph. præducta. Α Παγγίγμαι, fut. ψω, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) circumscribo; se. ut tollatur e libro, &c. unde tollo, de lectione; (4) exceptione actionis non recte instituta submoveo; hinc induco et abrogo. Gl. V. tollo, libero, præscribo, præduco: et παραγγίγμαι, præscribo, Gl. V. Ἴων παγγίγμαι, κηρὸς καλὸς, Aristoph. Vesp. 99. Παγγίγμαι, αὐτὸν παραγγίγμαι, Dem. Δημοσθένει τὴν γραφὴν τὸ φόνος παραγγίγμαι, Id. Ἐθὸς Ῥωμαίων παραγγίγμαι τοῖς κληρονομαῖς ἴσους, εἰ μὴ κληρονομοῖν οἱ πρότεροι, Appian. Bell. Civil. 2. Hinc Παγγίγμαι, ὄν, rejiciendum, repudiandum. Παγγίγμαι, α, ὁ ἔξ ἢ, fere nudus. Παγγίγμαι, ὦ, fut. ὦσω, idem quod simplex, patefacio. Παραγγίγμαι τὸ τῆς γνάμης ἀπὸ ῥητον, Greg. Hinc Παγγίγμαι, εως, ἢ, nudatio. Παγγίγμαι, adv. prope circum, ut radat vel ambientem vel inclusum. Παγγίγμαι, fut. ξω, produco, profero, deduco, traduco; (2) promoveo, seu proveho; (3) disputando, dolosa item blanda oratione capto vel fallo; (4) perverto, evertio; (5) transeo; (6) nautæ dicuntur παγγίγμαι, cum

non recta sed per ambages navigant, cedentes ventis; (7) produco in concionem; pass. prodire in concionem; part. pass. perf. παγγίγμαι, παγγίγμαι, derivata, Ph. Ἡ γὰρ τύχη παγγίγμαι εἰς τὸ δυσμαθῆς, Eur. Iph. in Tau. 476. Παγγίγμαι ἀσπίδος παραγγίγμαι τὴν ἐνωμοσίαν ἐπὶ φάλαγγος, sinistram versus in phalangem promotam enomotia, Xenoph. Cyr. Exped. 4, 209. (4) νίος παραγγίγμαι, a juvenibus seductus, Eurip. Suppl. 232. (1) ὁ πλῆθος ὄγει χρυσὸν τὸ ζῆν παγγίγμαι θνητοῖς, si auri copia vitam produceret mortalibus, Anacr. Od. 23. Παγγίγμαι, ἢ, ἢ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio; Vox Gramm. (3) fortuna secunda, honores, dignitas, Gl. V. (4) diductio, traductio. Α παγγίγμαι. Παγγίγμαι, vectigal seu portorium exigio. Ἐπεβάλλοντο τὰς πλίντας παραγγίγμαι, Polyb. Α Παγγίγμαι, α, τὸ, vectigal, portorium. Α παγγίγμαι. Παγγίγμαι, α, ὁ ἔξ ἢ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocabulo. Α παγγίγμαι. Παγγίγμαι, adv. deducendo, ut alterum vocabulum ex altero oriatur et compositum sit; (2) producte, addita ad verbum syllaba. Παγγίγμαι, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex γωνία. Παγγίγμαι, fut. ὕσω, illacrymor. Παγγίγμαι σοῖ, Luc. Παγγίγμαι, juxta dormio; inf. aor. 2. παραγγίγμαι. Τῶν γὰρ αὐ μοι νεκτὶ παγγίγμαι ἐκείλος αὐτῶ, Od. 20, 88. Παγγίγμαι, 1. plur. perf. ind. act. verbi παγγίγμαι. Παγγίγμαι, ἄτος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. Α παγγίγμαι. Hinc Παγγίγμαι, fut. ἴσω, publicæ ignominie expono, in triumpho duco. Παγγίγμαι, τισιν αὐτῆς τῶ Κυρῶ, Num. 25, 4. Μὴ ἔλεον αὐτὴν παγγίγμαι, Matt. 1, 19. Παγγίγμαι, ἢ, ὄν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod. Παγγίγμαι, adv. exemplis, pro exemplo. Παγγίγμαι, aor. 1. inf. act. verbi παγγίγμαι. Unde Παγγίγμαι, ἢ, ὁ, traductio, qua quis exemplo statuitur cæteris; publica ignominia. Παγγίγμαι, εως, ὁ ἔξ ἢ, exemplaris. Α παγγίγμαι. Παγγίγμαι, vel παραγγίγμαι, quæ dic. juxta ostendo; unde confero; (2) ostendo, profero, indico; (3) adsigno seu attribuo, efficio. Ἐτερος παραγγίγμαι, Isocr. Παγγίγμαι αὐτῶ πάντας τὰς φόρους ἐκ τῶν πολιῶν, Xen. Παγγίγμαι, immodice cæno, vel misere cæno; in med. seu pass. cænam perdo negligenter. Εἰσὶ δ' οἱ ἔξ πλείστοι λόγω κατὰ κράτος αἰρῆντες, παραγγίγμαι, Theophr. παραγγίγμαι, afficio domicænio, Martial. Παγγίγμαι, ἴδος, ἢ, avide comedens, de parasitis. Α δέισιν. ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, α, ἢ, hortus, viridarium. Ph. pomarium, pometum. Paradisus est altissimarum contemplationum pratum secundum Chaldaeos. Vox Persica; (2) N. T. cælum, sedes Dei et beatorum. Παγγίγμαι, α, ὁ ἔξ ἢ, qui admittit, vel admitti potest, aut debet. Α Παγγίγμαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suspicio, acceptum fero; παγγίγμαι, aor. 1. accepto tulit, Ph. pass. παραγγίγμαι, receptus, Gl. V. Οὐ παραγγίγμαι σε τὴν μυστήριον περὶ ἐμῆ, Act. 22, 18. Φύμην ποῖν παραγγίγμαι τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, Plato. Παγγίγμαι, ὦ, f. ὦσω, præ me fero, significo, declaro. Hinc Παγγίγμαι, ἢ, expositio. Vox Rhet. Παγγίγμαι, vitiose et perperam disjungo. Παγγίγμαι.

Παραδιαζευτικός, ἢ, ὄν, disjunctivus. A præc. Παραδιαιτάομαι, convivere alicui; versari apud aliquem, *Suid.*
 Παραδικάομαι, ᾧ, administro, inservio. Τοῖσι τυχίζοι παραδικάομαι, *Aristoph. Av.* 845.
 Παραδιασέλλω, disjungo, separo. Hinc Παραδιασολῆ, ἡ, disjunctio, separatio, distinctio; (2) nomen figuræ oratoricæ, qua similia discernuntur. *Quintil.* 3.
 Παραδιατρέχειν, ἡ, ἢ, præposterum studium, exercitatio et litigium, in quibus tempus præpostere teritur; (2) inanis disputatio.
 Παραδίδοσθαι, præc. inf. pass. verbi
 Παραδίδομι, trado: (2) dedo alicui, in potestatem prodo; (3) relinquo liberis, posteris; (4) dicitur et de accusatore; imperat. παράδος, trade, *Gl. V.* aor. 1. παρίδωκα, tradidi; pass. παρῶδον, traditus sum; perf. part. παρῶδομαι, traditum. Τὸν ὄμηρον μ' ἀποσυλῆσας ἤδη θάνατος παρῶδοικεν, *Eur. Alc.* 866. Ὡς βαρβάροι λέχισσι παραδίδοισιν, *Id. Hel.* 227. Εἰς τὸ δεισιμότηρον παραδίδοιεναι, *Diod.*
 Παραδιηγόμαι, ἔμαι, fut. ἡσομαι, obiter narro et expono. Συντόμος ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγόσαστο, *Plut.* Τὰς ἐπι τῆς νεότητος ἀμνηστικῆς αὐτῆ, *Id.* Hinc
 Παραδιήγημα, τὸ, narratio in transitu, aut in parenthesi; item, explicatio et definitio.
 Παραδιήγησις, εὐς, ἢ, idem.
 Παραδικαίω, ᾧ, perperam seu male administro. Ἄν ἔχει πολλὴν οἰκιοπραγίην, ἀλλὰ μὴ παραδικαίειν, *Synes.*
 Παραδιόρθωσις, εὐς, ἢ, correctio mala, cum verum pervertitur, aut malum in pejus mutatur.
 Παραδιόω, pone sequor.
 Παραδιονομῶ, f. ἴσω, male decerno; *Polyb.* (si lectio vera, *Ern.*)
 Παραδιόσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. v. παραδίδομαι.
 Παραδιολογέω, ᾧ, deblatero, garrigo, *Plut.*
 Παραδιόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi παραδίδομαι.
 Παραδιόξω, f. ἴσω, honore privo, infamo; (2) contr. *sensu*, valde honore, illustro, mirabile reddo; (3) falsam opinionem concipio, seu teneo. Παραδιόξοις Κύριος τὰς πληγὰς σε, *Deut.* 28, 59. *Ex dōξα.*
 Παραδιόξια, ας, ἢ, admiratio ex insolentia.
 Παραδιόλογομαι, ᾧ, fut. ἴσω, paradoxe loquor, incredibilia dico, præter seu contra omnium opinionem. Ὅσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινῶν ἄλλων ζῶων παραδιόλογοῦσιν, *Hermog.*
 Παραδιόλογομαι, ας, ἢ, oratio paradoxa, qua mirabilia et incredibilia narrantur. A
 Παραδιόλογος, ος, ἢ, qui paradoxa seu incredibilia dicit. *Ex παρῶδοξος* et λέγω.
 Παραδιόσομαι, ᾧ, fut. ἴσω, paradoxas res seu mirabilia facio.
 Παραδιόσομαι, ας, ἢ, factum paradoxum, miraculum. A
 Παραδιόσομαι, ἢ, ος, ἢ, qui facit inopinata, incredibilia.
 Παραδιόξος, ος, ἢ, qui est præter seu contra omnium opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis. *Ph.* mirus, excellens; et παραδιόξον, mirabile, admirabile. A δῶξα.
 Παραδιόξως, adv. præter omnium opinionem, mirabiliter.
 Παραδιόσιμος, ος, ἢ, qui velut per manus traditur, hereditate a majoribus acceptus; (2) qui memoriæ traditur; (3) qui doceri potest vel docetur. A παρῶδοσις.
 Παραδιόσις, εὐς, ἢ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore vel literis traditur, institutum, constitutio, præceptio; (3) *Gl. V.* traditio, mancipatio; (4) quod a majoribus institutum, traditum est. A παραδίδομαι. Unde
 Παραδιόσιος, ἴα, ἴον, tradendus.
 Παραδιόσιος, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.
 Παραδιόχη, ἡ, ἢ, receptio, susceptio, receptaculum; (2) gratia, *ap. Polyb.* (3) studium alicujus rei. A παραδέχομαι.
 Παραδιόχθην, juxta dormire; *Il.* 14, 163; et παρῶδον, juxta dormivit, *Od.* 20, 88, pro

παρῶδον, et παρῶδον, aor. 1. a δαρθάνω, dormio.
 Παραδράω, administro; contr. παραδρῶν unde *ap. Hom.* παραδρῶσι, *Od.* 15, 323.
 Παραδρομαῖον, adv. in transcurso, obiter.
 Παραδρομή, ἡ, ἢ, cursus, quo alicui a latere currimus; (2) transcurso, seu cursus qui fit prætereundo.
 Παραδρομος, ος, ἢ, qui potest præteriri; τὰ παρῶδρομα, *Subst.* intervalla inter retia in venatione posita, per qua transitus pateat. A παρατρέχω.
 Παραδύμι, idem quod παραδύω, *Ar.*
 Παραδυναστεύω, simul regno, habeo potestatem. Τῷ Πίση παραδυναστεύσας, *Synes.*
 Παραδύσις, εὐς, ἢ, insinuatio, obreptio, irrepitio, (*ap. Demosth.* si lectio sana, *Ern.*) A Παραδύω, fut. ἴσω, irrepo seu obrepo, introeo me insinuando. Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παραδύσιτο τῆς ἡγεμονίας, *Æschin.* εἰς Πελοπόννησον, *Dem.*
 Παραδύς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi παραδίδομαι.
 Παραδυσίω, qu. dic. tradituro, dedere seu tradere cupio, *Thuc.* A παραδίδομαι.
 Παραδύω, accino. Ἐμοια δὲ σοι παραδύειν ὡς Ζεῦ, *Od.* 22, 348.
 Παραμείρομαι, attollo, suspendo, *Hom.*
 Παραμείρω, attollo, cffero; (2) detraho, abstrahō, *Æschyl.* Hinc
 Παραμείρομαι, aut παραμείρομαι, attollo, suspendo; παρήβη, aor. 1. pependit, *Il.* 16, 341.
 Παραζάω, ᾧ, vita abutor, nimis fruor, male vivo; (2) superstes sum; inf. παραζῆν.
 Παραζεύγνυμι, idem quod παραζεύγω, *Eur.*
 Παραζεύγνυμι, fut. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζεύγνυσι τῷ Θεῷ σιβάσιμον, *Nac.*
 Παραζήλω, ᾧ, fut. ὤσω, æmulatione adficio et excito, ad æmulationem provooco, invidentia et zelotypia extimulo; (2) ad iram provooco. Ἐργὸν παραζήλωσω ὑμᾶς ἐπ' ἐκ ἔθνευ, *Rom.* 10, 19.
 Παραζήτω, quaero, indago.
 Παραζῆν, ὄγος, ος, ἢ, plur. παραζήνεις, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles et proletarii, ac veluti supernumerarii. A παραζεύγω.
 Παραζώνη, ἡ, ἢ, balteus seu culter, ensis pendens et balteo. A παραζώννυμι. Hinc
 Παραζώνιδιον, ος, τὸ, cingulum cum ense; (2) ensis, quo accingimur. *Dim.* a præc.
 Παραζώνιον, ος, τὸ, pugio; cinctorium, *Ph.*
 Παραζώνιος, ος, ἢ, ut παραζώνιος μάχαιρα, sica, *Gl. V.* *Ex παρὰ* et ζώνη.
 Παραζώννυμι, vel παραζώννυμι, fut. ζώσω, accingo. Τίνας ἔστρεπτες ἐκινάκεν παραζώννυτα, *Plato.* Hinc
 Παραζωστis, ἴδος, ἢ, parvus gladius, pugio.
 Παραβάλασσιδος, et παραβαλαστίδος, ος, ἢ, maritimus. *Ex παρὰ* et θάλασσα.
 Παραβαλάσσιος, et -άστιος, ἴα, ἴον, idem et ex iisd.
 Παραβάλλω, fut. ψω, calefacio, foveo. θύλον ἔθενος ἔδεν παραβαλλομένα φρένα μύθοις, lenita, *Eur. Med.* 143.
 Παραβαρῖνον, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὲν προσώπῳ παραβαρῖνον, *Xen.*
 Παραβαρῖνον, idem.
 Παραβαρῖνομαι, altrinsecus spectando confero. Τὴς ἐν κύκλῳ παραβαρῖνομαι, *Philo.* Αὐτὰ παραβαρῖνομαι παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, *Plato.*
 Παραβαρῖνοι, aor. 2. infin. act. verbi παρατίθημι.
 Παραβίλω, fut. ζω, permulceo.
 Παραβίλω, ἄτος, τὸ, repositorium. *Gl. V.* pluteum, pluteus. *Ph.* ferculum.
 Παραβίλων, acc. sing. a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, arripo.
 Παραβρίζω, fut. ἴσω, dcmeto, amputo.
 Παραβριμαίνω, calefacio; (2) foveo. Οἶνος παραβριμαίνον τὴν ψυχὴν, *Athen.*
 Παραβριμος, ος, ἢ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens.

Παραβῆσις, εὐς, ἢ, appositio, conjunctio; (2) ferculum, id ipsum quod apponitur; (3) depositio, seu repositio; (4) commentatio; (5) compositio, comparatio, collatio; *ix παραβῆσις*, et contrario; (6) apparatus thesauri, *Polyb.* copia rerum; (7) presentia auxiliandi causa, seu auxilium ipsum, *Ibid.* (8) citatio locorum et scriptoribus aliis; (9) præceptio, præceptum, ut παρῶδοσις. A παρατίθημι.
 Παραβῆτης, ος, ἢ, structor, qui dapces apponit, *Ph.* Ab eod.
 Παραβῆτιος, ἢ, ὄν, commendatitius. Ab eod.
 Παραβῆω, fut. ἴσομαι, accuro; (2) adsequor; (3) prætercurro; (4) leviter vel non attingo; (5) juxta aliquem curro. Παραβῆσις τὴν ὄχθην, *Ælian.* Ἄλλὰ τοι, ὦ φίλε, ἀδελον εἰ ἔξ παραβῆσιμον τὸ ὄχθον, *Plato.*
 Παραβῆω, ᾧ, f. ἴσω, juxta spectro, seu contempler; (2) unum alteri admotum contempler; (3) comparo; (4) despicio, adspersor. Πρὸς τὰς ἄλλας παραβῆω ἐμαυτὸν, *Xen.* Παραβῆω σὲ Μίλωνι, *Luc.*
 Παραβῆγω, fut. ζω, acuo, excuoco, instigo, incito. Συμμαχία θύρονος παραβῆξαι μίγαν, *Pind.* *Ol.* 10, 89.
 Παραβῆκη, ἡ, ἢ, res reposita et recondita; (2) res deposita, depositum; (3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.
 Παραβῆξις, εὐς, ἢ, incitatio, instigatio. A παραβῆγω.
 Παραβῆσις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi παρατίθημι.
 Παραβῆγω, fut. ζω, attingo.
 Παραβῆω, fut. ψω, premo, comprimo, colido.
 Παράβη, arripo, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* et *Att.* pro παράβησσι, a παρατίθημι.
 Παράβησις, ος, ἢ, in navi, via quæ præter θραυίτας fert, *Poll.*
 Παραβῆσινω, animum addo, confirmo animum.
 Παράβησινω, ἄτος, τὸ, fragmentum. A
 Παραβῆσινω, confringo; (2) in pass. miser et fractis viribus sum; *Suid.*
 Παραβηγνίζω, lorico, obsepio, *Theophr.* A βηγνός.
 Παραβῆζω, demeto, amputo. Παρῆβησαν ἄκρα κόρυμβας, *Apoll. Rhod.* 2, 601.
 Παραβῆλλω, decanto; παραβῆλλόμενα, decantata, vulgata.
 Παραβῆωσκα, adslilo, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus sum.
 Παραβῆμιώω, adoleo, suffio.
 Παραβῆρα, ας, ἢ, posticum, *Gl. V.*
 Παραβῆρον, ος, τὸ, posticum. A præc.
 Παραβῆρον, ος, τὸ, quod est ad januam, vel ipsum ostium, *Suicer.* *Ex παρὰ* et θύρα.
 Παρά, præp. *Podica, cum genit.* a vel ab; *cum dat.* ad, apud; *cum accus.* juxta, ad, apud. A παρὰ.
 Παραβῆσας, ὁ, violator legis. A præc. et βῆσινω.
 Παραβῆσινω, adv. juxta. Παραβῆσινω ἀτραπιτοῖο, *Oppian.* *Cyngnet.* 1, 483.
 Παραβῆσινω, ας, ἢ, transgressio, delictum. A παραβῆσινω.
 Παραβῆσινω, ἢ, idem quod παραβῆσινω, *Ar.*
 Παραβῆσινω, ος, ἢ, qui præter aurigam currum conscendit, et ex eo pugnat; curulis puginator. Ab eod. Ἄν δ' ἴσων ἐν δίφρῳσι παραβῆσινω, ἡνίοχοι τε, *Il.* 23, 132. Hinc
 Παραβῆσινω, ἴδος, ἢ, curulis pugnatricis. *Ar.*
 Θεοκ. oprcaria, mercenaria.
 Παραβῆσινω, ος, ἢ, digressus. A παραβῆσινω.
 Παραβῆσινω, ος, ἢ, mutnus, qu. dic. vicissim jaculans. A παραβῆσινω.
 Παραβῆσινω, ος, ἢ, littorcus, in littore habitans.
 Παραβῆσινω, ἴδος, ἢ, scum, præced.
 Παραβῆσινω, ος, littoralis.
 Παραβῆσινω, incendio, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. Ἐν τι ἔξ φλαυρον παραβῆσινω, *Pind.* Καίφια πάντ' ἰτίναξί, παραβῆσινω πτερόγισσι, *Apollon.*

Παρακινητής, ὄ, ὁ, stimulator seu agitator equorum; auriga, R. Gl. V. percussor.
 Παρακροάσθαι, perperam lucrō, amplius justo lucrō et præter alios; (2) eadem opera lucrō, aut obiter compendium facio.
 Παρακροῦς, ἴδος, ἡ, ossicula, circa os majus, (κνήμη et κροῖς vocatur) quod tibiam pedis sustinet. Ern.
 Παρακροῦς, voc. sing. perf. part. act. verbi παρακροῦμαι, hiberno.
 Παρακροῦς, 1. pl. præ. conj. med. verbi παρακροῦμαι, accumbō, jaceo juxta.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, periclitatio temeraria: Παρακροῦς, ἡ, ὄν, in pericula præceptis, qui nimis cum audacia periculum adit.
 Παρακροῦς, adv. temere periclitando.
 Παρακροῦς, f. ὄσω, temere periclitari, audacius periclitari, audacter periculum adeo; παρακροῦς, perf. part. pass. ausum, audax, periculosum, temerarium. Πᾶν δὲ παρακροῦς παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς γενέσθαι καινός, Plátō.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, periculosus, R.
 Παρακροῦς, adv. periculose, cum periculo.
 Παρακροῦς, ὄ, f. ὄσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore et instabiliter moveo; (3) incito, exhortor; (4) turbas cieo. Et pass. movcor, me moveo; παρακροῦς, et in perf. παρακροῦς, in furorē versus, furibundus; et pass. παρακροῦς, mente motus, idem. Ἰδὲ, σὺν γ' ἢν με παρακροῦς ἀντ' ἴδης, Aristoph. Ran. 363. (4) καὶ τινες παρακροῦς ἐκολάσθησαν, App. Bell. Civ. 5, 112. Hinc
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, perversio, distortio; (2) incitatio.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, incitatio, exhortatio.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, emotus mente.
 Παρακροῦς, adv. emota mente.
 Παρακροῦς, admisceo.
 Παρακροῦς, acc. sing. part. præ. act. verbi παρακροῦμαι, fut. ὄσω, sine causa, frustra fleo, ploro.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, flebile carmen, quod amasi ad amasium fores decantabant. Ex παρακροῦς et ὄσω.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, sera.
 Παρακροῦς, includo; (2) excludo, secludo.
 Παρακροῦς, fut. ψω, suffuror, in transcurso furor; (2) interverto.
 Παρακροῦς, præ. infin. act. Ion. pro παρακροῦς, a παρακροῦς, excludo.
 Παρακροῦς, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi παρακροῦμαι, rogo, alivoco.
 Παρακροῦς, aor. 1. inf. pass.
 Παρακροῦς, 3. pl. fut. 1. ind. pass.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obstestatio, deprecatio; (5) institutio, doctrina; (6) consolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακροῦς.
 Παρακροῦς, cohortor.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, exhortatorius; (2) consolatorius. A παρακροῦς.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, accersitus et rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut consilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) consolator; (4) doctor, magister, in N. T. Ab eod.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, exhortor; (2) deprecator; (3) consolator. Ab eod.
 Παρακροῦς, adv. declinando et deflectendo.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, a latere accubans, acclinat. A
 Παρακροῦς, juxta seu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem statuo; (2) declino, i. c. deflecto, avertō; (3) aperio, a. 1. part. παρακροῦς, declinans, reflectens; παρακροῦς, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακροῦς, perf. part. accubans, adjacens. Ποὶ παρακροῦς τὸς μυκτῆρας πρὸς τοὺς λαύρας, Aristoph. Pace, 158. Κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὄρον, Theoc. 25, 161. Ἰλλίον χθόνα πᾶσαν ὄση παρακροῦς κλισίαι ἰσθμῷ, adjacet, Dion. Per. 386.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, idem quod παρακροῦς.
 Παρακροῦς, humecto.

Παρακροῦς, infamis, famosus.
 Παρακροῦς, non audio, non pareo.
 Παρακροῦς, f. ὄσω, vigorem amitto; consequens, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo; παρακροῦς, perf. part. vigoris tempus egressus, exoletus. Ὅταν παρακροῦς ἔ παρακροῦς τὸ τῆς ὄρω, Xen. Παρακροῦς φθινόπωρος, Plut. Hinc
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, vigoris amissio.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, cujus remissus est vigor, languidior, decrevens. Ab eod.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, vigoris remissio, languor, senectutis initium.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, exterius os cruris et minus. Ex παρακροῦς et κνήμη. Hinc
 Παρακροῦς, τὸ, Dim. idem.
 Παρακροῦς, vellico, irrito, stimulo.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobediencia, contumacia. A παρακροῦς.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, juxta dormio vel cubo, accubo; (2) excubo, Gl. V. Hinc
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, concubitus.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, idem, Gl. V. ubi tamen editum excubium.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, excubitor, Gl. Vet.
 Παρακροῦς, f. ὄσω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.
 Παρακροῦς, idem quod κοῖνός, Pind.
 Παρακροῦς, ὄ, juxta cubo, accubo; item excubo. A
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, maritus. Ex παρακροῦς et κοῖτη.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, excubia, vigilia. Ex iisd.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, uxor. Θαλερὴν παρακροῦς, Il. 3, 53. A παρακροῦς.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, concubina, Vulg. Lea.
 Παρακροῦς, ὄ, adglutino, a latere glutino.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, id quod adglutinatur. A præc.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, adglutinatio. Ab eod.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, glutinandi vim habens.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, adglutinatus, glutine adjunctus. Epith. lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis, Ern.
 Παρακροῦς, ὄ, f. ὄσω, sector, adsector, subsequor, Gl. V. (2) adsequor, intelligo; παρακροῦς, adsector, perf. part. παρακροῦς, in τοῖς πρῶτοις, Dem. Hinc
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, appendix, Gl. V. quod sequitur plerumque.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, sequela. Ab eod.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, adsequendi et intelligendi vi præditus.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, intelligenter, acute. A pr.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, prætervector. Gl. V. transvector; (2) advectio et adventus; (3) comportatio. A
 Παρακροῦς, fut. ὄσω, præterveho, transveho, deduco, comitor; (2) seduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακροῦς, prætervehor; appello; παρακροῦς, a. 1. part. pass. appulsus, prætervector. Γέρον γρόντα παρακροῦς, Eur. Herc. Fur. 126.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, transvector. A præc.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, comatus, comans. Ex παρακροῦς et κῆμος.
 Παρακροῦς, ὄ, fut. ὄσω, acuō, exacuō; (2) incito; (3) permulceo, Hes. Ἐκείνος ἔ πην ψυχρὴν τὴν παρακροῦς, Xen. Cyr. 6, 18.
 Παρακροῦς, fut. ὄσω, jaculando attingo.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, delirium, mentis error. A παρακροῦς.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, mente privatus, furibundus. Ab eod.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) insaniam gignens.
 Παρακροῦς, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) aliam chordam ferio, quam volo, aut debeo; inde (4) deliro, desipio, mente captus sum, mente erro; παρακροῦς, adulterrinus, perf. pass. part. Ἐναγχος γὰρ ποτε ὄση ἀλφειταμοῦς παρακροῦς διχονίκα, fraudatus sum, Aristoph. Nub. 640.
 Παρακροῦς, ὄ, converro; (2) verro, verrendo purgo.

Παρακροῦς, adv. indecore, indecenter, inhoneste. Ex παρακροῦς et κῆμος.
 Παρακροῦς, aor. 1. part. act. f. g. verbi παρακροῦμαι.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus est, error e falso vel pravo rumore seu fama; vide παρακροῦς. A
 Παρακροῦς, perperam audio, vel non recte audio; (2) oscitanter et negligenter audio; (3) audiens sic transmittō, quasi non audiverim, me audivisse dissimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero; (5) clam et quasi furtim audio, clam sermonem sublego; subausculto; aor. 1. παρακροῦς, παρακροῦς, nonnihil audivit; perfect. παρακροῦς, perf. παρακροῦς, aliquantulum audiverat, intellexerat. Ἐὰν δὲ παρακροῦς αὐτῶν, Matt. 18, 17. Παρακροῦς τὴ ἐπιτάγματος, Luc. Παρ' αὐτῶν ταῦτα παρακροῦς, Plátō.
 Παρακροῦς, ὄ, contineo, retineo alicubi. Αἰδόμενοι δὲ ἔτι νοῦντα τὸν φρενηγὸν σφᾶν παρακροῦς, Appian. de Reb. Hispanicis, 35.
 Παρακροῦς, ὄ, παρακροῦς, suspensio juxta, seu a latere; a. 1. part. παρακροῦς, Il. 13, 59. παρακροῦς, appendices, partes rei leviores.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, præceptus, Gl. V.
 Παρακροῦς, comparo, juxta colloco, et ita prope, ut comparatio fieri possit; (2) perperam judico.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, inobediencia, contumacia. Quasi a παρακροῦς.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non assecutus est. Ab eod.
 Παρακροῦς, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.
 Παρακροῦς, ὄ, f. ὄσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plausu manuum adhortor et incito ad aliquid.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, repulsio, depulsio; (2) fraus, impostura; (3) error, delirium, desipientia. A παρακροῦς.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, chemicæ et mensura desipiens. Ex παρακροῦς et χροῖς.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, mentem concutiendi et emovendi vim habens.
 Παρακροῦς, adv. fallaciter, fraudulenter:
 Παρακροῦς, repello, rejicio, repudio, a me submoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακροῦς, defraudo, Gl. V. item (2) erro, deliro. Οὐκ ἄν παρακροῦς σε ἡ πρῶτα συμφορᾷ, Luc. Μᾶν παρακροῦς ἄς; Il. Παρακροῦς, littoralis. Ex παρακροῦς et ἄκτις.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, insuper adquiro, possideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, adquisitio, Suicer.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, qui canes venaticos venatum ducit, Hes. Ex παρακροῦς et ἄγω.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, littoreus, qui ferit litus, de fluctu. A παράκτιος.
 Παρακροῦς, ἡ, ὄν, qu. dic. productivus, Bud.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, idem quod ἄκτιος.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, pl. παρακροῦς et παρακροῦς, orbis, circuli partes rotæ, Poll.
 Παρακροῦς, advolvo.
 Παρακροῦς, fut. ψω, inclinatio capite in obliquum adspicio, seu transversim limis oculis adspicio. Gl. V. despicio; (2) accurate, diligenter inspecio; (3) leviter aliquid attingo, tracto, curo. (1) τῆτο κατ' ἄντρον παρακροῦς, hoc antrum introspicimus, Theoc. Idyll. 2, 6. Παρακροῦς εἰς τὸ μνημεῖον, Joann. 20, 11. Κῆν ἐκ θυρεῖος παρακροῦς, Aristoph. Thesm. 804.
 Παρακροῦς, acc. sing. aor. 1. part. act.
 Παρακροῦς, ἡ, introspectio, Steph.
 Παρακροῦς, ὄ, obiter perstringo et taxo, seu taxo et perstringo, comico more.
 Παρακροῦς, ὄ, ὁ, surdaster.
 Παρακροῦς, vera scriptura παρακροῦς.
 Παρακροῦς, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi παρακροῦμαι.
 Παρακροῦς, adsumere, aor. 2. inf. act.

Παραλάλιω, ὤ, nugor, obloquor.
Παραλαβεῖν, accipio, excipio, adsumo, adhibeo; παραλαβών, aor. 2. part. cum suscepisset. Τὸς μὲν αὐτῶν ἔταξε τὸς θεοῦ αὐτῶν παραλαβεῖν, Xen. "Ἦν πως παραλαβείν τῆς πλοῦτος τὰ πράγματα δυνάμει, Aristoph. Conc. 107.

Παραλάμπω, a latere splendo; parum fulgeo. Παράλαμψις, εὐς, ἦ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens. A præc.

Παραλαυνῶ, lato. Παραλαυνάνειν ἐν τοῖς ψάμμαις, Herodian.

Παραλαύνω, lævigo. Hinc

Παραλαυντικός, ἦ, ὄν, lavigandi vim habens.

Παραλαύσθαι, præc. inf. pass. verbi

Παραλέγωμαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, conumbo; (2) lego litus. Gl. V. deligo, et παραλεγόμενα, stringimus. Ph. Ἐπεὶ νεφέλα παραλέγαστο, Pind. Μόλις τε παραλέγουμαι αὐτῶν, Act. 27, 8. Ὅ δὲ οἱ παραλέγαστο λάθω, Il. 2, 515.

Παραλέγω, absurda loquor, deliro.

Παραλειπτικός, εἶα, ἴον, prætermittendus, omit-tendus. Τὸ δὲ τῷ Πλάτωνος ἐ παραλειπτικός, Plut.

Παραλειπτικός, ἦ, ὄν, μέθοδος παραλειπτική est præteritio, fig. Rhet. A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; παραλειπούμενα, prætermittenda. Τὸ τῷ θεῷ παραλείπων, τὸτ' εἰσέβης, Eur. Tro. 43. Μηδὲν καιρὸν τῷ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo.

Παραλείψω, illino; mansum cibum in os infercio. Σαντὴ παραλείψω τὴν βλίφωρα τῆς ἐσπίρας ἔγωγ' ἂν εἶπον, Aristoph. Conc. 406.

Παράλειψις, εὐς, ἦ, prætermittio, præteritio; (2) figura rhetorica. A præc.

Παραλειψόμενος, perf. part. pass. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλευκος, ε, ὁ, ἦ, albicans, R.

Παραλεύσομαι, idem quod παραλεύω.

Παραλήγω, παραλήγησα, penultima. Εἰ μὲν μακρὰ παραλήγονται, si penultima sit longa, Etymolog. Magn. 8, 17.

Παραληπτέον, adv. posit. suscipiendum, amplectendum. A παραλαμβεῖν.

Παραλήψω, ὤ, deliro, vel leviter desipio. Εἰ δὲ παραλήψω ἄλλωσι, Aristoph. Ran. 606. A παράληψις. Hinc

Παραλήψωμαι, ἄστος, τὸ, delirus, ubi cernium, Gl. V. sibi delerus.

Παράληρος, ε, ὁ, ἦ, qui leviter desipit. Ex παρὰ et λήρος, nugæ, inperlia.

Παράληψις, εὐς, ἦ, acceptio, adsumptio; (2) possessio nova, recens parta. A παραλαμβεῖν.

Παράληρος, ε, ἦ, scil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ et ἄλς, mare.

Παραλήσκω, lapidesco, in lapidem degenero.

Παράλημος, ε, ὁ, ἦ, adjacens paludi. Ex λήμω.

Παραλήπτω, prætermitto, omitto, Gl. V.

Παράληρος, ε, ὁ, ἦ, marinus, mari adjacens. Ὅντι φασὶν παραλήροις γενέσθαι, Soph. Aj. 1085. Ex παρὰ et ἄλς.

Παραλάσκω, capio; aor. 2. part. παραλάς, captus, Hes.

Παραλάττω, offendo, pecco seu delinquo; παραλάττω, aor. 2. offendisti. Παραλάττω τὸς θεῖς, Apoll.

Παραλλάξις, ἦς, ἦ, mutatio, transmutatio; (2) diversitas; (3) dementia, hallucinatio, et aberratio. A παραλάττω.

Παραλλάγμα, ἄστος, τὸ, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλακτος, ε, ὁ, ἦ, mutabilis. Ab eod.

Παραλλάξ, adv. alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie. Gl. V. alternis. Ἐστὶν παραλλάξ ταῦτα, Soph. Aj. 1108. Χρήματα παραλλάξ παρ' ἑμῶν τε ἔ παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες, Arriani. Ab eod.

Παράλλαξις, εὐς, ἦ, differentia, discrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis est et emotio v. gr. ossium, dentium, &

Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim seu permutatim vario; (2) prætereo, pertransco; (3) supero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram; (6) differo, discrepo. Gl. V. vario; παραλλάγ-μένος, pass. p. part. discrepans, inustatus, prodigiosus, v. gr. magnitudine. Παραλλάττειν τῶν αἰδησίω τὰ σημεία, Plato. τόπον, Plut. δῶξαν, Isocr. τῆς χώρας, Herodot. (5) λόγοι παραλλάσσοντες, aberrantia verba, Eurip. Hipp. 935.

Παραλλάξια, ε, ἦ, literarum in eadem voce collatio, aliarum scilicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se, et quasi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμός, ἦ, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eadem componuntur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) dictionum idem significantium collatio.

Παραλληλόγραμμον, ε, τὸ, spatium quod lineis parallelis continetur, Bud. Ex παράλληλος et γράμμα, scriptum delinquant.

Παράλληλος, ε, ὁ, ἦ, mutuos, inter se compositus et e regione collocatus, æque distans. Gl. V. παράλληλον, alternum interstitium. Ex παρὰ et ἄλληλον.

Παράλληλος, adv. inter se componendo; compositis, compare, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ἴστωμαι, subdola supputatione fallo; (2) falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. V. circumscribo, obrepro, subrepro, dissimulo. Μὴ τις ἄμας παραλογίζηται in πιθανολογία, Col. 2, 4. Παραλελογισαί σε ἢ Ἄτροπος, Luc. Hinc

Παραλογισμός, ἦ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio; (2) impostura et captio, quæ fit fallacibus rationibus. Ph. dissimulatio; παραλογισμοί, prestigitis, Ph.

Παραλογιστής, ε, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικός, ἦ, ὄν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, adv. fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστός, ἦ, ὄν, qui decipi potest.

Παράλογος, ε, ὁ, ἦ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantive casus inopinatus, absurditas. Παλὺς ἦν ὁ τῷδε τῷ πολέμῳ παράλογος ἔνομον ὄνδιν ἔχοντος, Arriani. Ex παρὰ et λόγος, ratio.

Παράλογος, adv. præter rationem, inopinato. Παραλόγως βρίζοντα οἰδήματα, Hippiocr.

Παράλογος, ε, ὁ, ἦ, maritimus; (2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis et nauticis dat operam; item (3) navis publica Atheniensium. Ex παρὰ et ἄλς.

Παραλογής, εὐς, ὁ, ἦ, purpuram attextam habens; unde παραλογής, vestis muliebris.

Παραλύεται, οἶ, qui una lavat. A

Παράλυω, juxta lavo; παραλύσθαι, juxta lavari, All. pro παραλύεσθαι.

Παραλοφία, ε, ἦ, curvitas cervicis usque ad artuciona. A λήφος.

Παράλπιος, ὁ, Alpium acicola, ad Alpes habitans, Plut.

Παράλογίζω, obtorqueo, vcl aliquantum torquero, modo nimirum vitium seu viticis.

Παράλοπος, ὤ, molestia vel tristitia adficio.

Παράλοπος, ε, ὁ, ἦ, sterilis, asper. Epith. terræ.

Παράλοσις, εὐς, ἦ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύω.

Παράλυτικός, ἦ, ὄν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. V. Ab eod.

Παράλυτος, ε, ὁ, ἦ, fractus, debilis, imbellis.

Παραλυτρός, fut. ὤσω, inique redimo.

Παράλυσις, f. ὤσω, dissuo, dissolvo, resigno; (2) libero; (3) debilito, Gl. V. παραλυμένος, debilis, Gl. V. Δυσάνω παραλύσει ψυχάν, Eur. Alc. 14. Παλλοῖς ἦν παρ' ἑλίου θάνατος δάμαρτος, Ib. 922.

Παραμαρτῶν, aberro, παραμαρτῶν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτῶν, ε, ἦ, præscriptio, exceptio.

Παραμαρτήτης, ε, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus.

Ex μαρτῶμαι.

Παραμαρτήτης, ε, ὁ, parasitus, Ath.

Παραμαρτῶν, hebescio, hebes sum.

Παραμαρτήμι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut missum facio, Suicer.

Παραμαρτῆται, 3. sing. præc. conj. pass. verbi

Παράμαρτω, fut. ψω, prætereo, prætervedior, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. Σοφία δ' ἂν σοφίαν παραμαρτῆσειν ἀνῆ, Soph. Oed. Tyr. 511. Θαλασσοῦν παραμαρτῆσαι δελφίνα, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμαρτῆται, 3. sing. f. l. ind. med.

Παραμαρτῶν, ὤ, fut. ἴσω, adspereo, negligo, sperno; παραμαρτῆκας, p. neglexisti; παραμαρτῆμαι, imperf. 3. pl. παραμαρτῆντο, negligebantur; p. part. παραμαρτῆμενος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὃ παι, ὄν ἔδοκας ποθ' ἦν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμαρτῆσαι, Xen. Cyr. 1, 24. Εἴ τι παραμαρτῆκας τῆς μητρὸς, Id.

Παραμαρτῆμαι, mentionem facio, memoro.

Παραμῆναι, f. ἐνὸ, maneo, permaneo, persevero. Ἦν ὁπότε Εἰρήνην, παραμῆναι τὸν βίον ἡμῶν, ex-tende, Aristoph. Pace, 117. Παραμῆναι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc.

Παραμῆρος, utraque pars, per vices, alternis, per alternas vices. Τοιαῦτα τὰ Ἄντωνι παραμῆρος τεχνάζοντος, Arriani. Bell. Civ. 2, 131.

Παράμῆρος, Dor. pro παρήμερος, quotidianus, Pind.

Παραμῆσις, η, ἦ, sc. χορῶν, musicus tonus.

Παράμῆσις, ε, ὁ, ἦ, qui est juxta medium.

Παραμῆσις, ὤ, fut. ἴσω, juxta alterum adme-tior; (2) compenso; (3) præterveho, præ-tereo. Παραμῆσις τῷ οἰκίῳ μίσην ἐκείνου, Luc. Παρὰ τ' Αὐλῖδα μετῆσαντες, Aulida præter vecti, Apoll. Rhod. 4, 1779. Hinc

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, ex παρὰ et ἀμῆσις, verb. Poet. excello, transeo, supero. Μορῶν παραμῆσις αἰτῶν, Pind. Nemeor. 11.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆσις, εὐς, ἦ, dimensio, mensura.

Παραμῆ, ἡς, ἡ, constans permansio apud alium; (2) duratio. Α παραμῆναι. Hinc Παραμῆνιμος, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, qui constanter apud alium permanet; (2) durabilis.

Παραμόνος, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, idem. Α παραμῆναι. Παραμῆσος, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. (1) Βορμῆν παραμῆσος ἐστραῖς, a Bacchi festis dissona, vel aliene, Eurip. Phœn. 792. Ex Missa.

Παραμπίχου, f. φῆζω, p. πίσχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo. Οὐδὲν δεῖ παραμπίχην λόγους, Eurip. Med. 282.

Παραμπίχια, τὰ, faciæ quibus crines religantur. Ab ἄμπνξ. Hinc

Παραμπίχια, crines anteriores religo.

Παραμπίθουμαι, ἔμαι, f. ἡσμαι, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quacunque re mulceo et sedo, medeor; (3) compenso, sarcio. Ἰαχμῆν ἡμῆς ἐτέρω γέμω παραμπίθουμαι, Heliod. Παραμπίθουτο τῆ μαντικῇ τὴν συμφορὰν, Luc.

Παραμπίθουμαι, a. 1. opt. med. verbi παραμπίθουμαι. Unde

Παραμπίθου, ἔ, ὁ, consolator.

Παραμπίθουτος, ἡ, ὁ, qui consolari potest aut solet, consolatorius.

Παραμπίθια, ἄς, ἡ, exhortatio, solatium, consolatio; (2) et quiotid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, ap. Plat. Ex π. et μύθος.

Παραμπίθιον, ἰς, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ex iisd.

Παραμπίθου, adv. consolantis more, consolandi causa.

Παραμπίθουμαι, dat. pl. part. præ. med. Poel. pro παραμπίθουμαι.

Παραμπίθουμαι, mugio, gravior sono.

Παραμπίθουμαι, præ me fero, declaro.

Παραμπίθουμαι, una ascendo.

Παραμπίθουμαι, lego, recito, v. gr. testimonium in judicio. Gl. V. adlego; (2) lego, perlego. Τὸς νόμους τῶ ψηφίσματι παραμπίθουμαι, Isocr. Hinc

Παραμπίθουμαι, ἰς, ἡ, adlectio. Gl. V. recitatio, v. g. testimonii.

Παραμπίθουμαι, fut. ἄσω, vim affero, cogo.

Παραμπίθουμαι, emergo, erumpo.

Παραμπίθουμαι, inclino.

Παραμπίθουμαι, fut. λῶσω, obiter et præter destinatum impendo, perperam consumo; ἰσται, absumo simpliciter; pass. παραμπίθουμαι, consumor, perco; exspiro. Εἰ μὴ στρατηγὸν τινα τῷ πολέμῳ, νῦν ἔχοντα, προσήσεις, παραμπίθουσαι πᾶν ὅσα ἀν δαπανήσῃτε, Isocr. Hinc

Παραμπίθουμαι, ἄτος, τὸ, sumptus supervacaneus et inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ; (2) dicitur de eo qui cæsis aliis tanquam vir vilis in cumulum, atque obiter quidem, additur. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο πλῆθος αὐτοῖς ἰδοὶ παραμπίθουσαι τὸς δ' ἀρχαῖοις ἀνεξήτητον, Joseph. Bell. Jud. 4, 5, 2.

Παραμπίθουμαι, et παραμπίθουμαι, juxta habito, vicinus sum.

Παραμπίθουμαι, a resurrectione aberrare, Gaz.

Παραμπίθουμαι, sive παραμπίθουμαι, juxta orior.

Παραμπίθουμαι, ἔμαι, nubilus sum, nubilus fio, ut placet Fovëtio, seu potius viri sive thalami expers sum, Ern. Ex παρὰ et ἀνήρ.

Παραμπίθουμαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολίτας παραμπίθουσαι, Apoll.

Παραμπίθουμαι, fut. ἴσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ et νεῖρον.

Παραμπίθουμαι, altrinsecus attollo sive elevo; item emineo.

Παραμπίθου, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.

Παραμπίθου, vel παραμπίθου, juxta aggrego et acervo; ad latus acumulo; unde aor. 1. παραμπίθουσαν, coacervarunt, congresserunt, acervum fecerunt.

Παραμπίθου, idem; unde imperf. παραμπίθουσαι, agerebat, 3. pl. παραμπίθουσαι, accumulabant.

Παραμπίθου, ἡς, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

Παραμπίθουμαι, f. νῆζουμαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παραμπίθουσαι τῆ τριῆρι, Plut. Εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω παραμπίθουμαι, Od. 5, 417.

Παραμπίθου, ἄς, defloresco; in V. L. adfloreo.

Παραμπίθουμαι, altrinsecus transeo, transeo.

Παραμπίθου, altrinsecus attollo; (2) emineo.

Παραμπίθου, ἄ, fut. ἴσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, Arist.

Παραμπίθου, ἄς, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex νόος.

Παραμπίθου, fut. οἴσω, adaperio.

Παραμπίθου, ἄ, f. ἴσω, contra leges seu contra jus et æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παραμπίθου κελεύεις με τύπτουσαι; Act. 23, 3. Hinc

Παραμπίθου, ἄτος, τὸ, quod contra leges et jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium:

Παραμπίθου, ἰς, ἡ, quod contra leges et jus factum est, perfidia. Ὅσοι διέφυγον ἐκ τῆς Λακκῆλας παραμπίθουσαι, Appian. de Reb. Hætan. 61.

Παραμπίθου, ἄς, ἡ, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, et æquum, commissa; scelus, flagitium. Ph. injuria. Α

Παραμπίθου, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. V. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.

Παραμπίθου, adv. contra leges, præter jus et æquum. Ph. illicite.

Παραμπίθου, obliqua, a recta via aversa. Πολλὰ δ' ἔναντα, κάταντα, παραμπίθουσαι τε, δοχμῆ τ' ἤλθον, Il. 23, 116. Α παραμπίθου.

Παραμπίθου, Poel. pro παραμπίθου, juxta orior seu exorior. Metaph. adjaceo.

Παραμπίθου, adv. idem quod παραμπίθου.

Παραμπίθου, ἰς, ὁ ἔξ ἡ, acclivis pariter et declivis; obliquus. Ex παρὰ et ἀντίω.

Παραμπίθου, f. εἴσω, pernocto apud, circum quem excubo.

Παραμπίθου, ἡ, ὁ, qui sponso et sponsæ adiens eos domum deducit. Α

Παραμπίθου, ἡ, auspex, pronubus, Ph. et ἡ παραμπίθου, pronuba, Ph. Ex νύμφη.

Παραμπίθου, exstimulo, instigo.

Παραμπίθου, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραμπίθου, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, ap. Eunip.

Παραμπίθου, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, siccus, R.

Παραμπίθου, ἡ, τὸ, pugio, Ph.

Παραμπίθου, ἴδος, ἡ, pugio. Ex ἔξωρος.

Παραμπίθου, ἡ, ὁ, ἀξί infixus, axem terens, attingens, streperus; τὸ παραμπίθου, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex π. et ἄξων.

Παραμπίθου, ἄν, αἰ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Ex iisd.

Παραμπίθου, rado.

Παραμπίθου, ἄτος, τὸ, quod in sculptura supervacaneum quasi appendix additur. Α παραμπίθου.

Παραμπίθου, ἡ, τὸ, instrumentum radendi, ad lævigandum, complanandum. Ab eod.

Παραμπίθου, abrado. Gl. V. derado, destingo. Ταῦτα γὰρ ἐγγυθὺς παραμπίθου τὸν ἰδιότην (λόγον), accedunt, Longin. 31.

Παραμπίθου, idem quod παραμπίθου.

Παραμπίθου, ὁ, pessulus. Α πήγνυμι.

Παραμπίθου, ἄ, f. ἴσω, corrigo et in melius muto, abstraho, retineo, a pravitate aliqua.

Παραμπίθου, alludo, deludo, Gl. V.

Παραμπίθου, deliro, desipio; (2) aberro. Ὡ δὲ σποτ' ἀναξ, ὡς παραμπίθουσαι; Aristoph. Pace, 90.

Παραμπίθου, adv. dementer. Α πρæ.

Παραμπίθου, ἡ, ὁ, delirius, desipiens, Hæc.

Παραμπίθου, concutio, allido. Οἷς παραμπίθουσαι Πηλεΐδας σὺν ὄπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iphig. in Aul. 225.

Παραμπίθου, adv. in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus.

Παραμπίθου, occurro.

Παραμπίθου, fut. ἄσω, adspingo, Plut. Ion. pro παραμπίθου, Hæc.

Παραμπίθου, decipio leni et suavi quadam fraude, ut vino.

Παραμπίθου, sive παραμπίθου, decipio, fallo; παραμπίθου, a. 2. decepti, Il. 14, 360. Πρὶν με παραμπίθουσαι ἡδὲ μύθῳ, Theoc. 27, 11.

Παραμπίθου, fut. εἴσω, persuado, persuadendo flecto et permoveo. Gl. V. sollicito; (2) falsa persuasione decipio. Παραμπίθου δὲ σὺν, ὃν λισσόμεν ἑλθῆν, τέκνον, Eur. Supp. 59.

Παραμπίθου, ἄ, vel παραμπίθου, ἄμαι, leniter tento. Παραμπίθουσαι Διὸς, Gind.

Παραμπίθου, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore, Poll. (ubi editur παραμπίθου). Α παραμπίθου, Ern.

Παραμπίθου, ὁ, dedolo.

Παραμπίθου, f. ψω, præternitto, omitto, transmittito, ut negligens dimitto; (2) transmittito, aliquid mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, prosequor. Ph. παραμπίθουσαι, omittit; παραμπίθουσαι, aor. 1. part. comitatus, Gl. V. Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἑρμῶν ὄρος παραμπίθουσαι ἐμοὶ εὐνοῦν ἀντίτυπον χιμαζομένην, iteravit, Soph. Phil. 1449. ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν, Heliod.

Παραμπίθου, 3. plur. perf. ind. act. cum ἡ, a παραμπίθου.

Παραμπίθου, expansus, porrectus, part. præ. verbi παραμπίθου. Χερσὶ παραμπίθουσαι πλάτα, palmula remi manibus in mare porrecta, Soph. Ed. Col. 716.

Παραμπίθου, juxta incedo.

Παραμπίθου, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi παραμπίθου.

Παραμπίθου, pro παραμπίθου, fut. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκαίη δ' Ἀρσόνιον παραμπίθουσαι ἄσπιτος ἰσθμῶς, Dion. Per. 88. pro παραμπίθουσαι, per Sync.

Παραμπίθου, ἡ, ὁ ἔξ ἡ, foliis seu laminis obtectus, obtensus et cooperatus. Ex πέταλον.

Παραμπίθου, idem quod παραμπίθου. Vide παραμπίθου.

Παραμπίθου, ἄμαι, vel παραμπίθου, advolo; (2) prætervelo, Gl. V.

Παραμπίθου, ἄτος, τὸ, velum, scu aulæum; (2) prætextus, integumentum. Ph. velum, palla. Α παραμπίθου.

Παραμπίθου, prætervelo, Gl. V.

Παραμπίθου, ἰς, ἡ, concoctio, Suicer.

Παραμπίθου, ἄτος, τὸ, propria tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, et siderum orientium occidentumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, et aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula conjunctive disciplinæ præcepta brevia continens, ut tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. ἰσται (4) præceptum artis, ut grammaticæ, dialecticæ. Α

Παραμπίθου, fut. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκίαν ἀρχὴν παραμπίθουσαι, Al. Arph. Αὶ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς παραμπίθουσαι, Isocr.

Παραμπίθου, ἄ, fut. ἴσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παραμπίθου, ἡ, τὸ, os et pars cubiti, Poll. Α

Παραμπίθου, ἰς, ὁ ἔξ ἡ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παραμπίθου, vos, vestimentum album cubitum purpureum atextum habens, Hæc.

Παραμπίθου, ad iram concito; aor. 1. παραμπίθουσαν, 5. plur. exacerbaverunt, Heb. 3, 16.

Παραμπίθου, ἡ, ὁ, exacerbatio.

Παραμπίθου, aduro.

Παραμπίθου, incido; (2) obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) irruo; (5) aberro, prætervelor; (6) accido, evenio, incido; (7) dicitur etiam de coitu. perf. παραμπίθουσαι aor. 2. παραμπίθουσαι καὶ τὸς παραμπίθουσαι, occasio incidit. Παραμπίθουσαι πλόη, Plal. ἰς Ἄργος, Polyb. Παραμπίθουσαι πρῶξι μοχθηρῶ, Dioid.

Παραπλάγιος, obliquus, Hes. ubi παραπλαγιάσις, aor. 1. part. A
 Παραπλάγιος, α, δ ε ή, aliquantum obliquus vel lateralis.
 Παραπλάγιος, α, vera via seductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco; aor. 1. παράπληγμα, praterēgi; a. 1. pass. παρεπλάγησθην, aberavi. Μινπησσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη ἄσβεστον γίλαν ἀρεῖς, παρέπληγξεν δὲ νόημα, Odys. 20, 436. Νεύμασι ἀφθόγγουσι παραπλάγιον φρένα κέρης, Mus. 102. παραπλάγξας, Ib. 159. Αἰ δὲ φρονῶν ταραχαῖ παρῆπλάγξαν εἰ σφόν, Pind. Ol. 756.
 Παραπλάγιος, idem.
 Παραπλάγιος τῶν πολεμίων, multo plures hostibus, Steph.
 Παραπλάσιος, τὸ, figura, species; (2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.
 Παραπλάσιος, ε, δ, sordes quæ paulatim adherent, ut officio tibiae; Hes.
 Παραπλάσιος, illino, V. L.
 Παράπληγμα, ἄτος, τὸ, textum, storea, &c.
 Παραπλήσιος, δ ε ή ή, plenus, vel pene plenus, Steph.
 Παραπλήσιος, fut. ζω, atexo, contexo, conscro.
 Παραπλήσιος, nom. plur. præ. part. verbi παραπλήσιος.
 Παραπληυσία, ὄν, τὰ, arma quæ tegunt equorum latera. A
 Παράπλευρος, ε, δ ε ή ή, qui ad latus seu ad costas est. Ex πλευρά.
 Παραπλεύω, fut. εῖσω, pratervehor, praternavigo. Hinc
 Παραπλευσέας, α, ὄν, praternavigandus.
 Παραπληυσία, ας, ή, levis partium sideratio aut resolutio; (2) delirium, insania. A παραπλήσιος. Hinc
 Παραπληυσίος, ή, ὄν, leviter sideratus ac resolutus.
 Παραπληυσίος, adv. per levem siderationem ac resolutionem.
 Παραπλήσιος, plenus et refertus sum.
 Παραπληυσίος, ή, ὄν, idem quod παραπληυσίος.
 Παράπληκτος, ε, δ ε ή ή, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, vccors, insanus, mente captus. Θανείται παραπλήκτω χερσὶ, Soph. Aj. 229. A παραπλήσιος.
 Παραπλήξ, ήσος, δ ε ή ή, idem et ab eod. Gl. V. delirus; subauditur vox διάνοιαν vel alia similibus. Ἦν δ' ὅς παραπλήγῃ ἀνθρώπων εἰσελθόν τύχῃ, Aristoph. Plut. 242. Παραπλήξ τὴν διάνοιαν ὄν, Æsch. Suprat. Erist. 2. Odys. 5, 418 et 440. Ἦνως παραπλήγας, littora a fluctibus percussa.
 Παραπληξία, ας, ή, insania, amentia; (2) levis partium sideratio aut resolutio, Deut. 28, 28.
 Παραπληξίος, ὦ, fut. ὄσω, temere infercio, superaddo. Hinc
 Παραπληξίος, ἄτος, τὸ, quod oneri justo infercitur; (2) cento; (3) omne redundans ac superfluum. Ph. sagina; (4) particula expletiva, ap. Gramm. Hinc
 Παραπληγματικός, ή, ὄν, expletivus, Gl. V.
 Παραπληγματικός, adv. explendi causa.
 Παραπληγισίος, εως, ή, expletio, cum particula aliqua additur, sine qua sensus constaret, ut μήπωτι προ μήτι.
 Παραπλησιος, adv. proxime. A
 Παραπλησιος, ε, δ ε ή ή, proxime ad aliquid accedens, adfins; similis, adsimilis.
 Παραπλησιος, adv. similiter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, similiter.
 Παραπλησίοσ, f. ζω, perperam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum. Att. παραπλήστωμαι, mente percellor, vccors et amens fio; παραπληγίμηνος, perf. part. vccors; amens. Ἐλεξέ δ' ἔμα γέλωσι παραπληγίμην, Eur. Her. Fur. 938.
 Παραπλησίοσ, ε, δ ε ή ή, calamistras vel implicitos habens capillos.
 Παραπληξίος, ή, qu. dic. adtexitio, insertio, consertio, implicatio. A παραπλήξω.
 Παράπλοος, contr. παράπλος, ε, δ, praternavigatio, tractatus; (2) ἐν παράπλω dicitur esse

insula sita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλώω.
 Παραπλώω, fut. ὄσω, praternavigo.
 Παραπλώω, fut. εῖσω, a latere flo seu spiro; (2) leviter spiro. Hinc
 Παραπλώω, ή, lenis adspiratio.
 Παραπλώω, vel παρά πλώω, adv. e vestigio; (2) juxta, prope. Ex παρά et πλώω, res.
 Παραπλώω, fut. ἴσω, impedimento sum. Παραπλώω τὴν τῶν ὕπλων χρεῖαν, Polyb.
 Παραπλώωμαι, exuo me juxta, vel una cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδώμαι.
 Παραπλώω, ὦ, f. ἴσω, falso adsimilo, adultero, perverto. Gl. V. permuto; παραπλωθείς, aor. 1. pass. et παραπλωθίμηνος, perf. ad similitudinem factus. Παλλὰ δὲ τῷ Ξάνθῃ παραπλωθίμηνος, Aristot. Hinc
 Παραπλώωμαι, ἄτος, τὸ, factum ad aliquid similitudinem, falso adsimilatum.
 Παραπλώωμαι, εως, ή, adsimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, Gl. V. hoc falsum. Ab eod.
 Παραπλώωμαι, fut. αῖσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio, præsens, nou speratum, sed e natura rei necessario existens.
 Παραπλώωμαι, male perdo, pessumdo contra meritum; (2) perdo, ut simplex, παραπλώωμαι, intermorior, deperco, Gl. V. Ὁ μὲν ἡτίμωται εἰ παραπλώωμαι, Dem.
 Παραπλώω, adv. multo, longe.
 Παραπλώωμαι, vel ἴσω, τὰ, vasa sacra in pompis.
 Παραπλώω, ή, ή, deductio, comitatus; (2) trajectio, transvectio, advectio, importatio. Ph. prosecutio, comitatus; (3) indicium breve, loci, &c. ubi aliquid quaeritur, Ern.
 Παραπλώωμαι, ὄν, comes, deducendo inseriens. A præc.
 Παραπλώω, ε, δ ε ή ή, comes, deductor. Ph. prosecutor. A πέμπω.
 Παραπλώωμαι, f. εῖσωμαι, ad latus incedo, deambulo, pretereo, transeo, iter facio; aor. 1. part. παραπλωθείς, pratergressus. Παραπλωθέντο δὲ τῆς Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.
 Παραπλώω, ε, δ ε ή ή, purpuram praterextam habens. Ex πορφύρα.
 Παραπλώω, αἰσος, ή, ion, ad fluvium situs; (2) fluvium accolens.
 Παραπλώω, vel ἄτω, fut. ἄξω, secus facio quam deceat, aut præter jussa facio, perperam ago. Μηνδένος ἄλλε παραπλώω, Soph. Aj. 261.
 Παραπλώω, ας, ή, mala fide gesta legatio; ementia legatio, Demosth. a pretendend embassy. A
 Παραπλώω, fut. εῖσω, legationem mala fide gerero, aliter in legatione ago quam mandatum est. Παραπλώω, εἰς Αἴγυπτον, Dem.
 Παράπλοος, ἄτος, τὸ, scobs, quam serræ dentes egerunt e ligno; (unde παραπλώω, εἰς τὸν pro λεπτολογίαις, Ern.) (2) concretus humor in suris equorum. A
 Παραπλώω, fut. ἴσω, sensim secc, ut serra, &c.
 Παραπλώω, ή, temporis præfinitio negligentia, cum v. gr. pecunia non ad diem numeratur.
 Παραπλώω, fut. ἴσω, considero, provideo.
 Παραπλώω, ή, fig. rhet. cum aliud dicitur quam auditor expectat. al. παρά προσδοκίαις λεγόμενον.
 Παραπλώω, ἔμα, dissimulo, conniveo, Gl. V. παραπρωποικθίνα, dissimulata, Ph.
 Παραπλώω, εως, ή, dissimulatio, simulatio, Gl. V.
 Παραπλώω, ἴδος, ή, persona, et quicquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.
 Παραπλώω, f. αῖσω, offendo, impingo, labor; (2) erro, aberro, pecco. Ἦμας ἀντίλλοις τὸν ὀδοπόρος ἔποσε κέμπωτι τερσὸν ἐκασθέρωσι παραπλώω, πῶδιλοις, Nonn. P. 11, 9.
 Παράπλω, f. ἀφρωμαι, obiter et in transeursu tango seu attingo.
 Παράπλω, annecto.

Παράπλω, ἄτος, τὸ, lapsus, offensa, erratum. Gl. V. delictum. A παραπίπτω. Unde
 Παράπλω, εως, ή, offensa, lapsus, offensio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπίπτω (4) παράπλω, τόπος, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimus sit, ap. Polyb. (5) figura, quia casus pro casu ponitur.
 Παράπλω, ε, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πύλη.
 Παράπλω, ἴδος, ή, idem. Αὐτὸς δὲ κατὰ τινὰ παραπλώω τοῖς πολλοῖς ἀνυμνίην, ipse vero per quandam januam vicinam portæ multitudini ignotam, Helioid. 8.
 Παράπλω, ε, δ ε ή ή, buxus, buxo adsimililis.
 Παράπλω, fut. ἄσω, operculo claudo et obturo.
 Παράπλω, negligens sum, negligenter ago.
 Παράπλω, leviter adsperso.
 Παράπλω, destillo, Gl. V.
 Παράπλω, ὦ, fut. ἴσω, ex articulis demoveor, aut demotus et detortus sum, luxatus sum. Ex παρά et ἄφρον. Hinc
 Παράπλω, ἄτος, τὸ, parva luxatio, cum articulus paululum a suo loco excessit.
 Παράπλω, εως, ή, idem et ab eod.
 Παράπλω, ὦ, rigeo, seu aliquantum rigeo.
 Παράπλω, ὦ, adnumero.
 Παράπλω, fut. ψω, abjicio, projicio.
 Παράπλω, ὦ, sufficio.
 Παράπλω, ἄτος, τὸ, ressegmentum vestis, particula vesti detracta, limbus, Ern.
 Παράπλω, ε, δ ε ή ή, non bene compositum corpus habens; (2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens; Theocr. 15, 18. (3) inutilis. Ex ἄρω, (sive pro πάρηρος, παρήρος, et placet Sch. ad Theoc. (vide in παρήρος,) et quantitas mediæ syllabæ (longæ) arguit, Ern.)
 Παράπλω, idem quod πάρηρος, πάρηρος et παρήρος, equus funalis. (2) immorigerus, fatuus. (2) ταῦθ ὁ πάρηρος τῆνος, Theocr. 15, 8. Ἀπὸ τῷ Αἰωρεῖν.
 Παράπλω, fut. ἄξω, vel ἄσω, abripio, rapio. Ἄν δὲ παραπλώω ἄρτος εἰ κλάματ' ἀναίδως, Erygr.
 Παράπλω, fut. ψω, adsuo; (2) consuo.
 Παράπλω, ὄν, praterfluens. A ρεῖθρον.
 Παράπλω, gen. sing. part. præ. act. verbi
 Παράπλω, vel παραρρῖω, praterfluens, praterreo, excido aliqua re negligentia mea; παραρρῖω, a. 2. pass. inf. praterfluxisse; praterfluere, elabi. Part. παραρρῖω, praterlapsus. Ἐπειὸς γὰρ λόγῳ παραρρῖωσι πρὸς ἡμᾶς ψευδῆς, Dem.
 Παράπλω, fut. ῥίξω, dirumpo, diffringo, dissipio, discindo; (2) irruo in hostem; παραρρῖω, a. 2. part. pass. disruptus, scissus. Μέλαινα τ' ἄκρα τῆς παραρρῖω πῶδος αἰμαρρῖω, Soph. Ed. Tyr. Phil. 845. Hinc
 Παράπλω, εως, ή, impetus, incursum in hostem; dissipatio, efractio. Ἐν τῇ πρώτῃ παραρρῖω τῆς φάλαγγος, Arrian. Hist. Alex. 2, 11.
 Παράπλω, ή, ὄν, qui verbis flecti potest; (2) monitorius, susatorius, consolatorius.
 Παράπλω, ὦ, fut. ἴσω, abjicio, rejicio; παραρρῖω, abjicior.
 Παράπλω, fut. ψω, idem; (2) neutraliter subaudito κίνδυνον, subeo periculum, audeo. (2) τῆς παραρρῖω σοιαῦθ' ἐνείδη λαμβάνων; Soph. Ed. Tyr. 1493. quis adeo projecta erit audacia ut tot et tanta suscipiat dedecora?
 Παράπλω, ἄτος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulo.
 Παράπλω, εως, ή, idem.
 Παράπλω, idem quod παραρρῖω.
 Παράπλω, ὦ, fut. ἄσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ense; παραρρῖω, perf. pass. appensus habet.
 Παραρρῖω, præparo, instruo, comparo, Ion. pro παραρρῖω.
 Παραρρῖω, ἄτος, τὸ, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet

et aneunxum est, ut appendix, ad aliquid suspensum. Α παραρτάω.

Παραρτάω, fut. ἴσω, apparo, instruo, accommodo.

Παραρτήριος, seu παραρτήριος, ον, carens numero, abhorrens a numero. Α ρηθίμος.

Παραρτήριος, adv. inconcinne.

Παραράγγης, υ, ό, parasanga, apud Persas triginta stadia.

Παραρτάω, fut. ἴσω, concutio, leniter concutio. Gl. V. demoveo.

Παραρτάω, ὤ, fut. ὄσω, scopis purgo, verro.

Παραρτάω, refercio.

Παραρτίος ἵππος, equus funalis; (2) junctus. (2) ποδὶ κηρόσιν παραρτίος, junctus gressu officioso, Eur. Or. 1017. Α σιρά.

Παραρτίσμος, ἄτος, τὸ, concussio corporis, et inter exercitationes ponitur. Α

Παραρτίω, fut. εἶσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut cursus adjuvem.

Οἱ Ἰόντες ἔατον παραρτίοντες τὰς χεῖρας, Aristot. Οὐδ᾽ αὖτος τ' ἐν ἔμβροισι τῷ μεγάλῳ λήχη φεύγειν παραρτίσσαντι, Arist. Nicomachi. 1.

Παραρτήριος, perperam signo, falsum signum notamque imprimi; (2) annoto, adscribo; (3) obsigno; παραρτήριον, aor. 1. med. obsignavi; παραρτήριον, perperam signatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. pass. Hinc

Παραρτήριος, υς, ή, qu. dic. significatio, plausus, acclamatio, laus, ap. Polyb.

Παραρτίω, υ, τὸ, falsum signum.

Παραρτίω, ὤ, fut. ὄσω, noto, annoto.

Παραρτίωσις, εως, ή, annotatio. Vox Critica. Α πρæc.

Παραρτίωσιον, adv. posit. annotandum. Ab eod.

Παραρτήριον, υ, τὸ, nota; παραρτήριον, τὰ, notæ, indicia; παραρτήριον τῶ πλοῖσι, tutela navis, Ph. Τοῖς βασιλικαῖς παραρτήριος κοσμημένοι, regis insignibus, Plut. in Num. 2. Α π. et σήμα.

Παραρτήριος, υ, ό ή, perperam signatus, adulterinus; (2) obscurus, ignobilis; (3) prodigiosus, portentosus, monstruosus; (4) insignis et inter alios conspicuus. Δίχα δὲ μήτ' ἀπρεκέλις, μήτ' αὐ παραρτήριος ἐνίσι, existimatio neque eximia, neque mala contingat! Eur. Hipp. 1115. Ex iisd.

Παραρτήριος, adv. insignite et cum additamento, Gl. V.

Παραρτίον, seu potius παραρτίον, τὸ, velum quod supparum dicitur.

Παραρτίω, ὤ, fut. ἴσω, cibum apud aliquem sumo; sumo parassitus et adsentator; sector et adolor ventris causa. Α παραρτίος.

Παραρτία, ας, ή, parasitica adulatio: Παραρτίκος, ή, ό, ad parasitum pertinens; ή παραρτίκη, ars parasitandi. Α

Παραρτίος, υ, ό, qui cibum apud aliquem sumit; (2) qui cibi gratia adsentatur, cœnarum adsecla; (3) adj. qui opsonii loco ad panem adhibetur. Ph. parasitus, adsecla; παραρτίαι, buccones.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ἴσω, reticeo, silentio prætereo. Gl. V. conticesco. Hinc

Παραρτίωσις, εως, ή, reticentia; (2) figura orationis.

Παραρτίωσις, a latere salio seu adulto.

Παραρτίωσις, ἄτος, τὸ, tegmen.

Παραρτίωσις, fut. ἴσω, preparo, instruo, apparo, comparo. Gl. V. παραρτίωσις, preparo me, Gl. V. παραρτίωσις, accinge te, Ph. παραρτίωσις, accinxit, Ph. aor. 1. med. παραρτίωσις, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solitus, suetus. Τὸν εἰρήνην ὑπάρχον καταλύσει, ή πᾶσι παραρτίωσις, Esch. Ο ὕποψ' μελῶδ' αὐ παραρτίωσις, Arist. Av. 233.

Παραρτίωσις, ἄτος, τὸ, apparatus, præparatio. Α πρæc.

Παραρτίωσις, υ, ό, idem et ab eod.

Παραρτίωσις, εἰ, έον, apparatus, præparandus. Εἰτά γε μὴν ἐντυπτικὸς αὐτὸς εἶναι παραρτίωσις, Plut. Ab eod.

Παραρτίωσις, ή, ό, preparativus; (2) parandi et efficiendi vim habens. Ab eod.

Παραρτίωσις, ής, ή, apparatus, instructio, præparatio; (2) factio et coitio hominum, vel ad reos opprimendos, vel pœna extimendos, contra acquitatem juris, legumque interdicta; (3) quod fit consulto et de industria; (4) dies ante Sabbatum in primis Paschale; hinc ή μεγάλη, sive ή ἁγία παραρτίωσις, dies crucifixi Domini.

Παραρτίωσις, τὰ, aditus ad scenam tendens, vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponbantur. Ex π. et σκηνή.

Παραρτίωσις, et παραρτίωσις, vel παραρτίωσις, ὤ, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) sedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus et proximus sum. Ο δὲ Κραζιάσις ἐμθόσκειτο μὲν ἄν παραρτίωσις, Xen. Cyr. 4, 21. Ex iisd.

Παραρτίωσις, fut. ἴσω, juxta seu a latere ingruo et irruo, decumbendo et ingruendo abberro.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ἴσω, a latere salto, ad latus alicujus exsilio; (2) exsultum ludo, lætitia exsulto, gestio.

Παραρτίωσις, fut. ἴσω, occæco.

Παραρτίωσις, cavillor, Plut.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ἴσω, insolenter et fastuose prætereo. Παραρτίωσις παρὰ τὸ δωματίον, Plut.

Παραρτίωσις, f. ἴσω, perperam σοφίζομαι, scite et ingeniose aliquid tentans perperam id facio; παραρτίωσις, sciolum superare argutiis, et fallere.

Παραρτίωσις, ἄτος, ή, frutex arbori adnascens, qui inde avulsus plantatur, stolo.

Παραρτίωσις, υ, ό, avulsio, convulsio. Α

Παραρτίωσις, ὤ, f. ἴσω, a latere alicujus abstracto seu avello; (2) fruticem arbori adnascentem ex ejus imo trunco avello; (3) abstracto, avello, Ph. παραρτίωσις, usurpat, παραρτίωσις, deductis; Id. aor. 1. part. pass. Τὸν δὲ Ἑλληνιστὸν πᾶσι παραρτίωσις τὴν τῶ φανερῶς, Xen.

Παραρτίωσις, semino juxta seu apud; aor. 1. παραρτίωσις. Τῶ σίτῳ τὸ ζῆλαν παραρτίωσις, Dymis.

Παραρτίωσις, fut. ἴσω, a latere stans clypeo munitus pugno; (2) comes sum, adsum alicui concors. Ἀδελφῶν δ' ή παραρτίωσις ὀμῶ, Eurip. Phœn. 1444. Μὰ τὴν παραρτίωσις ἄρμασιν ποτὶ νικῆν Ἀθηνῶν, Id. Ion. 1573. Hinc

Παραρτίωσις, υ, ό, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ἴσω, contra fœdus facio, pacta et conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. part. pass. παραρτίωσις, et aor. 1. παραρτίωσις, in fœdere violatus. Κεπίσθησεν ἐαυτὸν εἰς ἀνάγκην τῶ παραρτίωσις τὸν ἐπὶ τὸν, Plut. Ἀ πᾶσι παραρτίωσις Φίλιππος, Demosth. Α παραρτίωσις. Hinc

Παραρτίωσις, dat. plur. aor. 1. part. pass.

Παραρτίωσις, ἄτος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, seu fœderis violatio.

Παραρτίωσις, εως, ή, idem et ab eod.

Παραρτίωσις, υ, ό, fœdifragus. Ab eod.

Παραρτίωσις, υ, ό ή, fœdus et pacta transgrediens, qui fit contra fœdus et pacta. Gl. V. fœdifragus. Α σπονδή.

Παραρτίωσις, adv. contra fœdus et pacta, perfide.

Παραρτίωσις, υς, ή, satio juxta. Α παραρτίωσις.

Παραρτίωσις, adv. celeriter; (2) prope. Τοῖ δὲ παύσασον ή κράτ' ἐβόωντες, Apoll. Rhod. 1, 383. Ἀργεῖσι παύσασον ἐπιπνεύοντες, Id. 2, 961.

Παραρτίωσις, adv. adstando a latere, prope stando. Α παύσασον, adsto.

Παραρτίωσις, leniter instillo.

Παραρτίωσις, αν, αι, postes cardinum, antæ. Ex π. et σάβωσις.

Παραρτίωσις, præpondero, Gl. V. perpendo.

Παραρτίωσις, ἄτος, ή, postis; αι παραρτίωσις, postes. Ex ἴσασον.

Παραρτίωσις, εως, ή, exhibitio, apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonstratio, v. gr. per testes, significatio; (3) impetus animi fiducia sui præditi; (4) animi præsentia; (5) fiducia seu persuasio; (6) admiratio, stupor; (7) exilium et fuga, extorris; (8) vilis ac stataria quædam negotiatio; (9) visum, opinio, sententia, sensus aut indicium mentis de re aliqua perceptioni oblata. Α παραρτίωσις unde παύσασον.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ἴσω, a latere sto, adisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitolor. Τοῖς αὐτοῖσι τοῖ ἐκ αὐτῶν αἰσι δαιμόνων παραρτίωσις, Soph. El. 923. Ἀρωγὸς ἐν πόνωσιν παραρτίωσις, Eur. Rhes. 637. Α

Παραρτίωσις, υ, ό, qui juxta aliquem stat, qui a latere stat; (2) socius, auxiliator; (3) a præcettore in choro secundus; (4) auctor; παραρτίωσις, meatus qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt; (5) pilæ quadratæ; (6) valvarum postes; idem quod φλίπ, Gloss. ad Apoll. Rhod. 3, 278. Α παύσασον. Hinc

Παραρτίωσις, ή, ό, exhibitivus, representativus; (2) animosus, fortis, constans; (3) furore quodam divino correptus.

Παραρτίωσις, adv. præsentis animo, intrepido et fidenti animo; (2) affirmative.

Παραρτίωσις, ἴδος, ή, socia, auxiliatrix; (2) comes, Soph. Œd. Col. 559. (3) que juxta aliquem stat. (3) ὅσθι πλοῖσι παραρτίωσις, Soph. Trach. 389.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ὄσω, vallos depango, a latere palos figo.

Παραρτίωσις, transeo, prætereo; (2) prope accedo; aor. 2. παύσασον. Καὶ μ' ὀ προσβῶν ὡς ὄψ' ὄχῳ παραρτίωσις, Soph. Œd. Tyr. 818. Λεπτόν τ' ἡμῶσιν παύσασον, Hom. Hymn. in Apoll. 217.

Παραρτίωσις, cursum retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo.

Παραρτίωσις, congemio, collacrymor.

Παραρτίωσις, ἄτος, τὸ, præsentia et robor animi, animi presentia, audacia. Gl. V. gestus; (2) subsidium, auxilium; (3) documentum. Α παύσασον.

Παραρτίωσις, aor. 2. inf. act. verbi παύσασον.

Παραρτίωσις, aor. 1. inf. act.

Παραρτίωσις, 2. plur. aor. 1. imperat. act.

Παραρτίωσις, 2. plur. aor. 2. conj. act.

Παραρτίωσις, fut. ἴσω, puncto nota, nota signo.

Παραρτίωσις, υ, τὸ, continuus ordo, continuata series; (2) capita et primæ versuum literæ.

Παραρτίωσις, ἴδος, ή. Ex π. et τίχῳ.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ἴσω, adsterno; (2) sterno, extendo. Ἐγὼ σε παραρτίωσις, Aristoph. Eq. 479.

Παραρτίωσις, fut. ἴσω, a scopo abberro.

Παραρτίωσις, exercitum sector, lixa sum.

Παραρτίωσις, ὤ, fut. ἴσω, imperatoris adsessor sum et collega, Plut.

Παραρτίωσις, f. ἴσω, castra metor apud; (2) ex adverso castra loco; (3) obsideo; παραρτίωσις, Id. Παραρτίωσις, τοῖς βεδοθήκῳσιν, Polyb. (3) Μισσηνὴ παραρτίωσις, ἀμφοτέρωσιν, Arri. Boll. Civ. 5, 117.

Παραρτίωσις, τὸ, distortio, convulsio. Α

Παραρτίωσις, f. ἴσω, distorqueo, depravo; παραρτίωσις, tortus, perf. particip. pass. Εἰσὶ δ' ὄσπερ αὐτὸν αἱ ψυχῶσιν παραρτίωσις τῆσιν κατὰ φύσιν ἴσασον, Aristot. Η παραρτίωσις, imætan, vestem ex parte invertere, inverte, eam quasi de integro reficere, novam illi faciem dare.

Παραρτίωσις, ὤ, idem. Ὅμματα δὲ σφί λῆξιν παραρτίωσις, Apoll.

Παραρτίωσις, adstringo.

Παραρτίωσις, ὤ, contra syngraphæ conventa facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα ἔδδιν ἄδικῶσιν ἡμῶσιν, ήσ παραρτίωσις, Dem. Ex συγγραφῆ.

Παραρτίωσις, ής, ή, syngraphæ violata fides.

Παραρτίωσις, cavillor, cavillando depravo.

Παρασυμβάλλω, comparo.
 Παρασύμψωμα, ἄτος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo non integram sententiam faciens.
 Παρασυμπτωμα, ἄτος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.
 Παρασυνάγχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriore faucium musculi inflammantur.
 Παρασυνάγη, illicitus contentus agito. Hinc Παρασυνάγωγῆ, ἡς, ἡ, illicitus contentus et legitimo oppositus.
 Παρασύνεσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Παρασυναπτικός, ἡ, ὄν, continuus. A Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, annecto.
 Παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error non quilibet, neque qualibet ignorantia, sed probabilis et vero similis.
 Παρασύνθεσις, εως, ἡ, adjunctio præpositionis in capite verbi, ultima litera abjecta, ut καθίστημι.
 Παρασύνθετον, ο, τὸ, vocabulum ductum a composito; item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἐκλιπτός.
 Παρασύνθημα, ἄτος, τὸ, mutum signum quod fiebat nutu, manu, armis collisis, aut concussis, hasta inclinata, vel ense vibrato.
 Παρασύρω, f. υῶν, præposterio traho, traho in latus in quo trahere non decet; perverto, distorquo, et hinc universe corrumpro; (2) abstraho, avello, protraho, seduco, Gl. V. "Ἀπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν ἔπρωθέειν, Longin. 32.
 Παρασφάγισ, ἴδος, ἡ, pars jugulo vicina. A σφαγή.
 Παρασφάλλης, εὐος, ὁ ἔξ ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.
 Παρασφάλλω, ad latus vel juxta munio, confirmo; instauro; παρασφαλίσαστο, aor. 1. med. munivit, ædificavit.
 Παρασφάλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' αὖ οἰκίον παρῆσφαιεν καλῶν, Pind.
 Παρασφηνῶ, ᾧ, fut. ὦσω, annulo, vinculo circumdo, vincio.
 Παρασφηνῶ, ᾧ, condendo, constipo, copulo.
 Παρασφίγγω, f. γῆων, adstringo, seu arte complector, adglutino. "Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὕγιες, Al. Arphr.
 Παρασφράγγισ, signum imitor, falsum et adulterinum sigillum facio, falsifico, Gl. V.
 Παρασφράγγισις, ἡ, assimilatio sigilli. A præc.
 Παρασφύριος, ο, ὁ ἔξ ἡ, cruribus adjunctus. A σφύρον.
 Παρασφύζω, fut. ἄσω, inhibeo, sisto, regredi facio.
 Παρασφιδιάζω, f. ἄσω, perperam et inconsulte interpretor; adultero, falsifico; depropero.
 Παρασφιδῶν, adv. prope, juxta; (2) illico, mox.
 Παρασφύω, præbeo, appono. "Ἄλλ' ὅτι δὴ κενῶσι παρῆσφειν, ἀγμένα σάντα, Hesiod. Theog. 639.
 Παρασφύω, aor. 2. inf. act. v. παρῆσφω. Hinc Παρασφύεα, præbenda, impertienda.
 Παρασφηνιάσις, fut. ἴσω, qu. dic. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod simplex.
 Παρασφηνιασμός, ο, ὁ, aor. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.
 Παρασφιδεύω, ὠν, αἰ, fragmenta. A Παρασφίζω, findo; incido, diffindo, effringo.
 Παρασφίσις, ο, ὁ, incisor, qui incidit, v. gr. corpora mortuorum, ut anatomicus, polinctor. A præc.
 Παρασφίτης, ο, ὁ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod. (nisi potius est depravatum e Lat. parricida, Ern.)
 Παρασφηνίζω, f. ἴσω, circumscribo et finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus, texo. Hinc
 Παρασφηνισμα, τὸ, textum a funibus, Poll.
 Παράσχοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. v. παρῆσφω.
 Παρασφολῶ, ᾧ, fut. ἴσω, perperam occupo; (2) occupo.
 Παράσχοις, εως, ἡ, instructio aciei, acies instructa, prælium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A παρασάσσω.

Παρασάσσω, vel παρασάστω, fut. ξω, per-turbo, exterro, percello.
 Παράσχοις, εως, ἡ, extensio, porrectio, productio. A παρατίνω.
 Παρασάσσω, vel παρασάστω, fut. ξω, in acie colloco, aciem instruo; (2) oppono me, oppungo; παρασάστωμαι, obsto, obsisto; (3) acie configo. Τὸς δὲ ἰππῆας ἐκατέρωθεν, ὡσπερ εἰκὸς, παρῆσχοις, Xen. Cyr. 4, 8. Παρασάστωμαι μὲθ' ἑμῶν, Dem.
 Παρασάστικός, ἡ, ὄν, extendendi seu protendendi vim habens; (2) imperfectum, Gl. V. A Παρασάστω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, Gl. V. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur et passive in activo, ἴνρη, pro prætendi; (6) pass. etiam dicitur pro ad extremum perfero; aor. 1. παρῆστω, protendi, pass. παρῆσάσθη, obtensus sum; p. pass. παρασάσταιμένος, prætentus. "Ἔως παρασάσταιμι τῶτον, ὡσπερ δὸς ἐμὲ παρατίνοι, Xen. Cyr. 1, 11. "Ἐπὶ γὰρ ἡμῶν παρῆσάθη ἔπερικλεις, Aristoph. Nub. 213. Παρασάσταιται μακρὰ πῆχον πάνυ, Ib.
 Παρασάστω, murum excito juxta. Hinc Παρασάστωμα, ἄτος, τὸ, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, et adverso; adjacens munio.
 Παρασάστωμα, qu. dic. adfabrico, machinando adfingo; παρασάστωμαι, penulimus, Gl. V.
 Παρασάστωτος, ο, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τριλευτή.
 Παρασάστωμα, ᾧ, fut. ἴσω, adversus publicanorum jura aliquid committo.
 Παρασάστω, perperam seco. Gl. V. præcido.
 Παρασάστωμα, adv. acie instructa. A παρασάσσω.
 Παρασάστωμα, abro ab instituta disputatione, per digressionem afferro.
 Παρασάστωμα, ᾧ, fut. ἴσω, p. παρασάστωμα, observo, præstolor, Gl. V. (2) observo, in malam partem capio. "Ἄξιον γὰρ παρασάστωμα τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνώμενα, Luc. Hinc
 Παρασάστωμα, ἄτος, τὸ, observatio, notatio, animadversio, ἴνρη, ominum, &c.
 Παρασάστωμα, ἡ, ἴδω, idem, observatio insidiosa, captatio. Ab eod.
 Παρασάστωμα, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρασάστω.
 Παρασάστωμα, ο, ὁ, observator. Ab eod.
 Παρασάστωμα, ἡ, ὄν, diligens in observando, qui observationibus solet uti. Ab eod.
 Παρασάστωμα, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) comparo, confero; (4) propono; (5) in Novo Testamento, commendo. Παρασάστωμα, med. (6) appono, cibum edo; (7) depono aliquid apud aliquem, commendo; (8) adhibeo in auxilium ad efficiendum aliquid; (9) scriptorum loca vel testimonia profero; (10) periculis effero me; (11) recondo in futuros usus meos. (9) καὶ Διδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπὼν παρασάστωμα τὰ Δυκῆφορος ἕτως ἔχοντα, profert hæc ex Lycophrone, Athen. 501. versus finem.
 Παρασάστωμα, depilo, vulsella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρασάστωμα, p. part. pass. depilatus. "Ὅδ' ἄλλος γὰρ μοιχὸς, διὰ σέ πε παρασάστωμα, Aristoph. Plut. 168. Hinc
 Παρασάστωμα, ο, ὁ, pilorum evulsio, depilatio.
 Παράστωμα, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Παράστωμα, ον, evulsus. Ab eod.
 Παρασάστωμα, ας, ἡ, ancilla quæ vulsellis glabratur. Τὴν πύτταν τῶν βαλανίων ἐξαιρούστας καὶ τὰς παρασάστωμα ἐξελαιώνοντας, Philostrate. in Vita Apollonii, 4, 27. ubi male interpres Philothra. Ab eod.
 Παρασάστωμα, ᾧ, fut. ἴσω, ulscor.
 Παρασάστωμα, ᾧ, f. ἴσω, idem quod simpl. Τὸ περὶ τῆς Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρασάστωμα, Longin. 8.
 Παράστωμα, ο, ὁ ἔξ ἡ, audax, temerarius. Ex τὸλωμα.

Παρασάστωμα, adv. audacter.
 Παράστωμα, ο, ὁ ἔξ ἡ, protensus. "Ἰδε βλιφάρον καὶ παρασάστωμα χιρῶν, Eurip. Alc. 399. A παρασάστωμα.
 Παρασάστωμα, εως, ἡ, jaculatio irrita, intentio et directio arcus præter scopum. Ex τὸξέω.
 Παράστωμα, ον, absurdus, inconveniens, Suid.
 Παρασάστωμα, idem quod
 Παρασάστωμα, ᾧ, fut. ἴσω, tragice exaggero.
 Παρασάστωμα, ο, ὁ ἔξ ἡ, tragicus.
 Παρασάστωμα, fut. σρέψω, deflecto, a solita via averto vel avoco. Παρασάστωμα τῷ βελίτῃ ἐπ' ἕλλον βίον, Plato. Ταχέως δὲ παρῆστωμα δάρα θεῶν, Hes. Theog. 103.
 Παρασάστωμα, f. θρέψω, alo et educo juxta, nutritio præter, item alo, simpliciter. "Ἰσπυς παρασάστωμα, Plut.
 Παρασάστωμα, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum quo vehitur is quem honoris causa prosequimur; prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, supero, excedo. Οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἰνίγμα παρασάστωμα, prætereunt, Heliod.
 Παρασάστωμα, intremisco, perhorresco, trepido; παρῆστωμα, aor. 1. timefactus diffugit.
 Παράστωμα, ἡ, genus tibiae cujus in luctu usus, paratreta. Ern.
 Παρασάστωμα, ἡς, ἡ, attritus, Ph. contentio, quæ jurgis fit. Suid. inimicitia. A
 Παρασάστωμα, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; et παρασάστωμα, infensus sum alicui, obtreco, rixor. "Ἐς βύσανον δ' ἐλθὼν παρασάστωμα, Theog. 217. Hinc
 Παράστωμα, ἄτος, τὸ, id quod adfrictu seu attritu detritum est; (2) intertrimentum, intertritura. Gl. V. intertrigo.
 Παράστωμα, εως, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.
 Παρασάστωμα, a recta via abduco, decipio, Ion. pro παρασάστωμα. (2) persuadeo, persuadendo flecto et permoveo. Τί με ταῦτα παρασάστωμα ἐρεῖνεις; Od. 4, 465. Λίσσώ μιν πικνοῖσι παρασάστωμα ἐπίεσσιν, Apoll. Rhod. 3, 946.
 Παρασάστωμα, ἡς, ἡ, deflectio; (2) aberratio, digressio; (3) digressio oratoria. A παρασάστωμα.
 Παρασάστωμα, ἡ, ὄν, idem quod seq. (2.)
 Παράστωμα, ο, ὁ ἔξ ἡ, deflexus, aversus; alienus a recto, illegitimus. Εἶναι παράστωμα, Pind. Τοῖον ἔπος κατέλεξε παράστωμα, Nonn. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.
 Παράστωμα, ο, ὁ ἔξ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρασάστωμα.
 Παρασάστωμα, juxta vel a latere curro; (2) gradum celerio; (3) præcurro, cursu prætereo. Καὶ σε κατασρέψῃ καὶ σε παρασάστωμα, Epigr.
 Παρασάστωμα, τὰ, quæ juxta rotam sunt, Poll.
 Παρασάστωμα, acinos decerpo, Aristanet. 13. (immaturam uvam comedo, accribitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. Ern.)
 Παρασάστωμα, juxta murmurum, Hes.
 Παρασάστωμα, abrado, comedo. Τίς τῆς ἐλάας παρῆστωμα, Aristoph. Ran.
 Παρασάστωμα, ᾧ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.
 Παρασάστωμα, intervenio, intersum, Gl. V. παρῆστωμα, interfuit, Gl. V. aor. 2. παρασάστωμα, tumultuarius, Gl. V. part. obvius. Παρασάστωμα τῇ μάχῃ, Polyb. Λαβόντας ὅστι ἐκάστω παρῆστωμα ὅσλον, Plato. παρασάστωμα, etiam, quæ forte in manus veniunt. Παρασάστωμα, adv. statim, pro quo etiam ἐκ παρασάστωμα, et ἐν τῷ παρασάστωμα.
 Παράστωμα, ο, ὁ ἔξ ἡ, perperam cusus et signatus, adulterinus. Ex ὄστος.
 Παρασάστωμα, ᾧ, fut. ὦσω, perperam formo seu figuro; (2) obiter, leviter, negligenter formo.
 Παρασάστωμα, εως, ἡ, informatio, expressio, effigies. A præc.
 Παρασάστωμα, ἡ, ὄν, minus bene vel perspicue expressus.

Παραπίπτωικώς, *adverb.* ruidius, minus ex-
 presse.
 Παρατυχόντα, *acc. sing. aor. 2. part. act. verbi*
παρατυγχάνω.
 Παραυγάζω, *repraesento, seu imaginem reprae-*
sento. Κριῖο παραυγάζεσσα κάρηνον, *Dion.*
Per. 89.
 Παραυδῶ, ᾧ, *colloquendo consolor; aor. 1.*
παραυδήσας, solatus. Μη δὴ μοι θάνατον γε
 παραύδα, φραῖδμη' Ὀδυσσεύ, *Od. 11, 487.*
 Παραυλίζω, *vicinus sum, Juxta.*
 Παραυλιζομαι, *f. ἴσσω, iuxta cubo vel excu-*
bo; (2) habito. Παραυλιζεσα πτέρρα, *Eur.*
Ion. 494.
 Πάραυλος, *ε, ὁ ζή ή, a tibiae sono discrepans,*
absonus, male sonans ad tibiam.
 Πάραυλος, *vicinus, qui habitans in vicina.*
 Ἄλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσας, *sed ut ad con-*
finia me loces, Soph. Œd. Col. 785. Τίνας
 βοή πάραυλος ἐξέβη νόσπες; *cusus vox hæc*
proxime e nemore exiit? Id. Aj. 892.
 Παραυδῶναι, *et παραύξω, f. ἴσω, augeo.* *Hinc*
Παραυδήσας, εως, ή, incrementum, accretio.
 Παραύστα, *adv. simul atque, statim, illico, in*
præsens, in præsentia. *Ex αὐτός.*
 Παραυστια, *adv. statim, illico, continuo, con-*
festim, e vestigio, jamjam; in continenti.
Gl. V. in ipsa re, in recenti facinore.
 Παραυτόθεν, *adv. idem.*
 Παραυχευίζω, *cervicem demitto, V. L.*
 Παραυχένους, *ε, ὁ ζή ή, vel παραυχένους, ία, s. ίη,*
ιον, collo impositus et adaptatus, collo pen-
dens. *Ex αὐχην.*
 Παραυφᾶνείν, *circumrodere, adedere, arro-*
dere.
 Παραυφᾶναι, *fut. ανῶ, in transitu et veluti præ-*
teriens ostendo, ex propinquo ostendo; (2)
ostendo, revelo; παραφᾶνομαι, in transitu
appareo, vel in conspectum venio, aor. 1.
παρέφηναι, ostendi; pass. παρέφηναι, apparuit;
παραφᾶναι, luceo. *Gl. V. præluceo.* Παρά-
 φηνον ἐς Γλύκην, *præluces mihi in domum*
 Glyca, *Aristoph. Ran. 1362.* Πάρφαυνε μὲν
 τὸν ἔρον, *ὡς ἐράμυθα, Id. Lys. 183.* Κεῖθεν
 δ' ἐς βορέην Ζεφύρον παραφᾶνεται ἄκρη, *Dion.*
Per. 354.
 Παραφαίρεσις, *εως, ή, adeptio, ablatio.*
 Παραφᾶσαι, *attingere, contrectare, a. 1. quasi*
παραφᾶσαι. *Ab ἄφή.*
 Παρέφᾶσις, *εως, ή, adhortatio, persuasio. A*
παράφημι.
 Παραφᾶσκα, *Poet. παραφᾶσκα, pro παράφημι.*
 Παραφᾶσσω, *desipio, aliena loquor, secundum*
Galenum in Glossis Hippocratis. *Ab eod.*
 Παραφᾶσις, *adnota manu tango, contrecto,*
Sterh.
 Παραφᾶσιν, *ων, τὰ, bona quæ sponsa præter*
constitutam dotem adfert secum. *Ex φερέν.*
 Παραφᾶρω, *profero, præfero, luc illuc fero,*
torqueo, transversum fero, abripio, supero,
παραφᾶρομαι, vacillo; tibubo; aor. 2. part.
παρενιγγάνω, pass. aor. 1. παρενιγχεθείς. *Κἄν οἱ*
ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρῶγμα παραφᾶροσιν,
tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφᾶροσιν ζή
θήσεια ζή τῶν ἡμίρων, Xen.
 Παρέφᾶμι, *suadeo, consilium do, hortor.* *Μητρὶ*
δ' ἐγὼ παράφᾶμι, Il. 1, 577.
 Παραφᾶδῶν, *adv. se invicem prævenire cupientes.*
A παραφᾶδῶν.
 Παραφᾶθαίσι, *3. sing. aor. 2. opt. act. per Para-*
gog. Ion. pro παραφᾶθῆναι, a
 Παραφᾶθῆναι, *prævenio, præverto, antevertō;*
παραφᾶθῆνισσι, pro παραφᾶθῆναι, a. 2. opt. præ-
tereat. Παρέφᾶσθαι ἐσπίρα γεναμένη, *σπριν τοῖς*
φίλοις αὐτὸν σκολάσαι ζή συγγενέσθαι, Xen.
Cyr. 725.
 Παραφᾶθῆγγομαι, *fut. ζομαι, sono, aut vocem*
edo contra vel præter rhythmum, non con-
cinne respondeo; (2) nihil ad rem pertinens
loquor; (3) interpello. *Εὐδύς ἐν τῷτο*
παραφᾶθῆγγετο, Isaus. *Hinc*
 Παραφᾶθῆγμα, *ἄτος, τὸ, sonus editus contra seu*
præter rhythmum; (2) responsum incon-
cinnum et minime consentaneum.
 Παραφᾶθῆγγῆμα, *ων, τὰ, festa quædam nup-*
tialia, Poll.

Παραφᾶθῆρω, *fut. ερω, aliquantulum corrumpto,*
leviter destruo. *Hinc*
 Παραφᾶθῆρα, *ἄς, ή, corruptio, labes.*
 Παραφᾶθῆρι, *transmitto vel dimitto.* *Gl. Vet.*
omitto.
 Παραφᾶθῆροισι, *εως, ή, vitium penis quum præ-*
putium glandem non tegit.
 Παραφᾶθῆζω, *Vide φλάζω, Nonn.*
 Παραφᾶθῆροισμα, *ἄτος, τὸ, quod ad ignem coctum*
totumve est. *A φλογίζω.*
 Παραφᾶθῆρα, *ἄς, ή, incertus cursus; (2) error*
mentis, insania. *A παραφέρα.*
 Παραφᾶθῆρω, *ᾧ, fut. ἴσω, in medium adfero;*
(2) juxta adfero; (3) congreco, colligo.
Ab cod.
 Παραφᾶθῆρος, *ε, ὁ ζή ή, insanus, cujus mens a*
ratione aberrat, auimi impos, delirans; (2)
tutubans, ut ebrius. (2) τυφλῶν ἐσίζοντα πα-
ραφᾶθῆρος παδί, Eurip. Hec. 1050. *A παραφέρα.*
Hinc
 Παραφᾶθῆροτης, *ητος, ή, efferatio, immanitas.*
 Παραφᾶθῆροτίζομαι, *e onere aliquid subduco; (2)*
præter onus impono, onus oneri addo.
 Παραφᾶθῆρος, *adv. errabunda mente, insane.*
 Παράφᾶραγμα, *ἄτος, τὸ, sepimentum munimo*
additum, circumdatum. *A παρα-*
φᾶραττω.
 Παραφᾶράζω, *f. ἄσω, loquor juxta, i. e. loquor*
juxta ea quæ alius dicit, et velut orationis
ejus vestigiis insisto; (2) eodem sermone
latius explico, Plut. *Hinc*
 Παράφᾶρασις, *εως, ή, paraphrasis, liberior inter-*
pretatio, quum quædam mutantes aut etiam
addentes, copiosius ac dilucidius explica-
mus quod ab aliis dictum est.
 Παραφᾶραστῆς, *ἔ, ή, paraphrastes, qui paraphrasi*
utitur.
 Παραφᾶράττω, *vel παραφᾶράσσω, f. ζω, obsepio,*
obstruo.
 Παραφᾶρίζω, *fut. ἴσω, spumo.*
 Παραφᾶρονίαι, *ᾧ, f. ἄσω, demens sum, desipio, de-*
lirio. *Ἄδλον γενέσθαι παραφᾶρονήτους διασπῶτα,*
Aristoph. Plut. 2. Ἐνταῦθα συντῶν παραφᾶρονίαι,
Id. Nub. 477. Παραφᾶρονίαι διὰ τὸ γῆρας, *ή σταν-*
τάσσαι ληρεῖν, Isocr. *A παράφρων.* *Hinc*
 Παραφᾶρόνησις, *εως, ή, amentia, dementia, de-*
lirium.
 Παραφᾶρόνια, *ας, ή, idem. A παράφρων.*
 Παραφᾶρόνημος, *ε, ὁ ζή ή, amens, adsiapiens, de-*
lirans.
 Παραφᾶρόνην, *præs. part. act. pro παραφᾶρο-*
νήων.
 Παραφᾶρόνη, *ης, ή, amentia, dementia, deli-*
rium. *A παράφρων.*
 Παραφᾶρορεύω, *custodio.*
 Παραφᾶρονησῶμαι, *idem quod*
 Παραφᾶρονησῶ, *ᾧ, seu ἴσσω, ἔρω, igni e spe-*
cula ostendo hostibus quid apud meos agat
vel actum sit, adeoque in speculando
perfidie ago.
 Παράφρων, *ωνος, ὁ ζή ή, amens, delirans.* *Ex*
παρά φρῆν.
 Παραφᾶρως, *ἄδος, ή, quod arbori adnascitur,*
soboles adfructans; propago, stolo, Gl. V.
A παραφᾶρως.
 Παραφᾶρωςισμός, *ἔ, ή, qu. dic. fucatio, infucatio,*
adulteratio. *A φῦκος.*
 Παραφᾶρῶλη, *ἡς, ή, observatio; (2) præsidium,*
custodia, Gl. V. A παραφᾶρῶλησσω.
 Παραφᾶρῶλητον, *adv. cavendum est.* *Ab eod.*
 Παραφᾶρῶληξ, *custos, triumvir, Gl. V.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *vel παραφᾶρῶληττω, fut. ζω, ob-*
servato, custodio, excubo, expecto; παραφᾶ-
ρῶληττωται, observat, Ph. Τὶ παραφᾶρῶλητον
ἐπιστέλλεις, Heliod. Παραφᾶρῶληττων τὸν Ἀντί-
ῶαν, Plut.
 Παραφᾶρῶλησις, *ἴδος, ή, virgultum, Gl. V. A*
φύλλον.
 Παραφᾶρῶσῶ, *ᾧ, fut. ἴσω, inflo.*
 Παραφᾶρῶσις, *εως, ή, quod adnascitur, vel a latere*
provenit in stirpibus et plantis, agnatio. A
παραφᾶρομαι.
 Παραφᾶρῶσινα, *fut. εῖσω, adsero, juxta sero.*
 Παράφῶσις, *εως, ή, juxta consitus. A*
 Παραφᾶρῶν, *fut. ἴσω, qu. dic. adgenero, i. c. ge-*
nero seu gigno juxta; (2) gigno, produco,

edo. Gl. V. pullulo, propago, -as; παραφᾶρο-
μαι, adnascor.
 Παραφᾶρονία, *acclamo, adstrepo.*
 Παραφᾶρονσις, *εως, ή, acclamatio. A præc.*
 Παραφᾶρονία, *ας, ή, vocis absurditas; quasi a*
παράφρωνος, quod esset absonus.
 Παραφᾶρῶσισμα, *ἄτος, τὸ, illegitimus et adulte-*
rinus baptismus, Suicer.
 Παραφᾶροντισμός, *ἔ, ή, luminis diffusio.*
 Παραφᾶρῶλη, *ᾧ, fut. ἄσω, relaxo.* *Κἄθ' ἡν' ἴδον*
τι παραφᾶρῶλη, τὴν ἀντλία φυλάζω, Aristoph.
Eg. 432.
 Παραφᾶρῶλησσω, *fut. εῖσω, cudo.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *ἄτος, τὸ, adulterinus nummus;*
(2) signum adulterinum. Gl. V. adulte-
ratio;
 Παραφᾶρῶληστω, *ε, ὁ, falsus monetarius. Gl. V.*
adulatorator. A
 Παραφᾶρῶλησσω, *vel ἄττω, fut. ζω, perperam*
siguo, adulterino impresso signo, cubo; p.
part. pass. παραφᾶρῶλησσωμένος, perperam cus-
cus, adulterinus.
 Παραφᾶρῶλησσω, *fut. ἄσω, hiemo, hiberno.* *Hinc*
 Παραφᾶρῶλησσία, *ας, ή, hiematio, hibernium,*
hibernatio, Gl. V.
 Παραφᾶρῶλη, *f. εῖσω, adfundo, aqua adfusa rigo.*
Gl. V. præfundo.
 Παραφᾶρῶλησσω, *f. ανῶ, leniter calefacio.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *ᾧ, fut. ἴσω, idem quod seq.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *aberro a chorda, pecco, discre-*
po; παραφᾶρῶλησσω, f. 1. Att. pro παραφᾶρῶλησσω.
προσέχων ὅσπας μηδὲν παραφᾶρῶλησσω ἂν δει
ἀποδείξαι, Aristoph. Conc. 295. *A παράφρο-*
δος, absonus.
 Παραφᾶρῶλησσω, *2. sing. f. 1. ind. act. Att. pro*
παραφᾶρῶλησσω.
 Παράφᾶρῶλησσω, *ων, aberrans chorda, absonus,*
Suid.
 Παραφᾶρῶλησσω, *f. εῖσω, choreas agito.* *Παραφᾶ-*
ρῶλησσω τριτόδι μαντεύματα κραινί, Eur. Ion.
464.
 Παραφᾶρῶλησσω, *ᾧ, fut. ἴσω, supposito, submini-*
stro, præbco; præsto, Gl. V.
 Παραφᾶρῶλησσω, *τὸ, idem quod simplex.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *ᾧμαι, f. ἴσσω, abutor.* *Arud*
Herodot. contemno, negligo; παραφᾶρῶλησσω,
abutere. Παραφᾶρῶλησσω χερσῶν, Id.
 Παραφᾶρῶλησσω, *adv. extemplo, continuo, illico.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *εως, ή, abusus, abusus. A παρα-*
φᾶρῶλησσω.
 Παραφᾶρῶλησσω, *f. ἄσω, oraculum mala fide*
edo, fallax oraculum seu responsum edo.
 Παράφᾶρῶλησσω, *cont. παράφᾶρῶλησσω, ε, ὁ ζή ή, decolor,*
pallidus. A χροῖα.
 Παράφᾶρῶλησσω, *ων, idem.*
 Παράφᾶρῶλησσω, *idem quod παραφᾶρῶλησσω, Sterh.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *aut παραφᾶρῶλησσω, coloro, colore*
imbuo.
 Παράφᾶρῶλησσω, *εως, ή, coloratio moduli in mc-*
lodia musica. A παραφᾶρῶλησσω.
 Παράφᾶρῶλησσω, *εως, ή, adfusio, R. A παραφᾶρῶλησσω.*
 Παράφᾶρῶλησσω, *ε, ὁ, balneatoris minister aquam*
adfundens iis qui lavantur. Ab eod.
 Παράφᾶρῶλησσω, *adfundo.*
 Παράφᾶρῶλησσω, *ἄτος, τὸ, agger.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *ᾧ, fut. ἴσω, cedo, concco, tam-*
quam superatus; permitto, committo, cedo,
velut in commodum seu lucrum. Ὅ μιν
ποταμὸς ἡμῖν παραφᾶρῶλησσω ἔσται εἰς τὴν πόλιν
ἴδῃ, Xen. Cyr. 7, 23. *Νίκης τὴν ὑπογαφῆν*
ἰδ' αὐτῷ παραφᾶρῶλησσω Ἀλέξανδρῳ, Diod. *Hinc*
 Παραφᾶρῶλησσω, *ἄτος, τὸ, quo quis alii cedit.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *εως, ή, cessio; (2) permissio. Ab*
eod.
 Παραφᾶρῶλησσω, *ἔ, ὁ, qui facile cedit; τὸ παρα-*
φᾶρῶλησσω, facilis cedendi.
 Παραφᾶρῶλησσω, *ων, adstus, vicinus.*
 Παραφᾶρῶλησσω, *unde παραφᾶρῶλησσω, ἔ, ὁ, fortasse*
qui circumcidit perperam ac dolose. A
φᾶρῶλησσω, f. fufser.
 Παραφᾶρῶλησσω, *ἔ, ὁ, qui circumcidit perperam*
et dolose, ut qui radit. A φᾶρῶλησσω.
 Παραφᾶρῶλησσω, *fidibus accino; (2) leviter tango*
et pulso. Πολλὰς εἰς ἄπῃσται τῷ τῶσ και
παραφᾶρῶλησσω τὴν νεορά, Plut. de tuenda Sa-
nitate Præcepta, 133.

Παρελάσεις, *εως*, ἢ, transgressus, excessus; (2) successio a proposito. Α παρελαύνω.
 Παρελαττικός, ἢ, ὄν, digressionem efficiens.
 Παρελατικός, *adv.* per digressionem.
 Παρελαύνομαι, idem quod παρεβάλλω, tradō sc. Historicis, Grammaticis, &c. Α
 Παρελάω, ἢ, ὄν, delectus; αἱ παρελάωαι, excerpta, commentarius in loca scriptoris selecta, sc. constans excerptis, qualis Eustathii in Homerum. Α ἐκβάλλω. Hinc
 Παρελατικός, ἢ, ὄν, excerptendi seu commentariō in poetās scribendi studiosus, peritus; τὸ παρελαύνειν, studium tale ipsum.
 Παρελάωμαι, secius, male capio, in partem deteriorē accipio.
 Παρελάω, vel -δάμι, clam evado.
 Παρελάω, ἢ, vox metrica; ἐθέσεις et παρελάσεις, quae est ἐθέσεις adjuncta alteri.
 Παρεκλιύσσω, 3. sing. imperf. ind. med. verbi παρακλιύσω.
 Παρεκλίω, fut. ὑπόμαι, praeternavigo, praetervehor, cursu, navigando. Παρεκλίβων Μελίτων, *Apoll.* *Rhod.* 1, 592.
 Παρεκλίω, paululum declino; (2) declinare facio, deflecto. *Gl. V.* evito; παρεκκλίνας, aor. 1. part. declinans, deflectens.
 Παρεκλίγω, sublevo, furor, *Εἴπ.* Παρεκλίγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*
 Παρεκλίωμαι, deficio, *R.*
 Παρεκλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *per Synch.* pro παρεκαλήθη, α παρεκαλέω.
 Παρεκνέμωμαι, ἔμαι, praetervehor, praetereo. Παρεκνέμω ἐρυθνός, *Apoll.*
 Παρεκπίπτω, elabor, furtim me subduco.
 Παρεκπροφεύγω, effugio; casu fugio, *Honi.*
 Παρεκπύρομαι, ἔμαι, παρεκπυρόσθαι, interim ignescere.
 Παρεκρέθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω.
 Παρεκρύω, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro παρεκρύσσω, α παρακρύω.
 Παρέκταμα, ἄτος, τὸ, extensio, ut ἔκταμα.
 Παρεκτανύω, extendo et produco; (2) in longum extendo et produco.
 Παρεκτίσσει, *εως*, ἢ, extensio; (2) *Fig. gramm.* qua vox aliqua interjecta syllaba extenditur; (3) productio, v. gr. syllabae.
 Παρεκτινύω, extendo, produco, ut syllabam; (2) ad comparationem alicujus extendo et produco; (3) ad aliquid exigo.
 Παρεκτιλέω, ὦ, perficio. Μᾶθ' ἄλλο παρεκτιλέσσι τὴν δαίμον, *Mosch.* 4, ult.
 Παρεκτίων, *adv.* posit. praebendum. Α παρεκτίω.
 Παρεκτικός, ἢ, ὄν, liberet suppeditans, promptus ad suppeditandum. Ab cod.
 Παρέκτοπος, *ε*, ὁ ἐξ ἢ, loco motus, devius, *Gl. V.*
 Παρετός, *adv.* foris, forinsecus, extrinsecus, extra, praeter, praeterquam.
 Παρετρέπω, avertō, abduco, diverto, seduco; παρετρέπομαι, exorbito. Μαντιύμωσι παρετρέποντες ὄρεσιν, *Eur. Suppl.* 1108.
 Παρετρέχω, praetercurro, praetervehor.
 Παρετρέω, attritu elido.
 Παρετροπή, ἢ, ὄν, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. Α παρεκτρέπω.
 Παρέρυψαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi παραρύπτω.
 Παρεφάινωμαι, leviter eluceo, et appareo. *Gl. V.* παρεφάινειν, elucescere.
 Παρεφίραμαι, efferō, concito. Πέρα τῷ μύθῳ παρεφίρεσθαι, *Luc.*
 Παρεφύομαι, (et παρεκφύομαι,) juxta et prope effundō, ut flumen prope urbem effusum in mare; (2) exaestuō.
 Παρέφυσσι, *εως*, ἢ, suffusio humorum intercutem; (2) exaestuatio fluminis extra ripas.
 Παρέλαος, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.
 Παρελαύνω, praeterveho, obequito, *Gl. V.* aor. 1. παρελάσσει, praetervertes est. Ἐναντίω δὲ δουρατῆς—ὡν παρελασάσθη, *Arist. Av.* 1134. Ἐπὶ δὲ πάντας παρελάσει, *Xen. qrenhina* δι τοι παρελαύνω, *Hesiod. Scut. Herc.* 353.
 Παρελέγχω, fut. ἔω, arguo, redarguo.

Παρελίξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλίγωμαι.
 Παρελύσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro παρελύσθαι, α παρήρχομαι. Οὐ παρελύσαι, ἔδὲ με πείσεις, *Pl.* 1. 132.
 Παρελύσονται, praeteribunt, 3. pl. fut. ejusd.
 Παρέλυσι, *εως*, ἢ, transitus.
 Παρελέειν, praeterisse, aor. 2. inf. act.
 Παρέλεθ, praeterire, 3. sing. aor. 2. conj.
 Παρελήθοντες, nom. pl. aor. 2. part. act.
 Παρέλθωσι, praeterierunt, 3. pl. aor. 2. conj.
 Παρέλκοντας, acc. pl. pres. part. act. verbi παρέλκω.
 Παρελκόντας, *adv.* de supervacuo; (2) protrahendo tempus. Α παρέλκω.
 Παρέλκωσι, *εως*, ἢ, protractio, prorogatio, dilatio. Α παρελκίω.
 Παρελκυσῆς, ἔ, ὄ, procrastinator. *Gl. V.* παρελκυσῆς, remotor. Ab eod.
 Παρελκυσία, remoratrix, *Gl. V.* Ab eod.
 Παρελκύνω, fut. ὑσώ, idem quod
 Παρέλκω, extrahō, protrahō, prorogo, differo, remoror; (2) supervacaneus sum, abundo, vaco. Παρέλκει (λήθη) πραγμάτων ὄραν ὄδῳ γ' ἔξω φρονῶν, *Pind.*
 Παρέλλειψις, *εως*, ἢ, praetermissio.
 Παρελογίσσω, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι.
 Παρεμβαίω, progredior, ingredior, invehor.
 Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, *Gl. V.* (2) in acie colloco; (3) accedo, v. gr. cum exercitu, ut ἐμβάλλω Λισχράς ὑποψίας παρεμβάλλη, *Dem.*
 Παρεμβάτω, *adv.* per parenthesis. Α παρεμβάτω.
 Παρεμβέβηκνῶν, acc. sing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.
 Παρεμβέλω, idem quod παραβέλω, *Eur.*
 Παρεμβολή, ἢ, ὄν, immisio, interjectio; (2) acies, acie ratio; (3) castra, *item*, arx, praesidium. *Gl. V.* phalanx, castrum, castra. Α παρεμβάλλω. Hinc
 Παρεμβολικός, ἢ, ὄν, castrensis, *Gl. V.*
 Παρεμβολοειδής, ἔς, interjectionis formam habens.
 Παρεμύω, obturo, interfarcio, per media spatia inculco. Ὀνόματα ἐ δημοτικὰ ἐ πτωχικὰ παρεμύεσθαι, *Luc.*
 Παρεμύων, ἔος, ὁ ἐξ ἢ, ceritus, *Ph.*
 Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepro, obrepro; a. 2. παρεμπίπτω, part. παρεμπίπτων. Παρεμπίπτων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, *Eschin.*
 Παρεμπλάσσω, vel -πλάσσω, obstruo meatus; intego cutem; (2) instauro seu restituo.
 Παρεμπλαστῶς, ἢ, ὄν, obstruendi vim habens. Α praec.
 Παρεμπλέκω, fut. ἔω, interplicō, implico; (2) insero, inculco. Hinc
 Παρεμπλοκή, ἢ, ὄν, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.
 Παρεμποδίω, fut. ἴσω, pedes implico, impedimento et obstaculo sum.
 Παρεμπολάω, ὦ, f. ἴσω, emo seu comparo, quae revendam; (2) comparo. (2) εἰκὸς γὰρ ὄρεγὰς ἔηλυ ποιεῖσθαι γίνους γάμους παρεμπολάντ' γ' ἄλλοις πόσει, *Eur. Med.* 909.
 Παρεμπόρευμα, ἄτος, τὸ, negotiatio; (2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. Α
 Παρεμπόρομαι, obiter tracto vel negotior.
 Ἡ ἱστορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ τέρας παρεμπορεύσαστο, *Luc.*
 Παρεμπρωσις, *εως*, ἢ, interventus, interventio; (2) additio consonantis in medio.
 Παρεμφαίνω, praetera vel simul ostendo; significo; (2) declaro, explano; παρεμφαίνωμαι, refero, similis sum; juxta appareo. *Gl. V.* παρεμφαίνω, repraesentō, interluceō.
 Παρεμφαντικός, ἢ, ὄν, demonstrativus. Α praec.
 Παρεμφάσις, *εως*, ἢ, species. Ab eod.
 Παρεμφάτικός, ἢ, ὄν, finitus.
 Παρεμφρῆς, ἔος, ὁ ἐξ ἢ, similis.
 Παρεμφρῶς, similis sum, refero. Παρεμφρῶν τῇ Ἀρακίῃ μουσικῶν, *Diosc.*
 Παρεμφύομαι, fut. ὑσώμαι, juxta vel praeter inanscor.

Παρενανθίωμαι, *med.* surgo, succurro, unde παρενίθω, *Ar.*
 Παρενδίκνυμαι, ostento artem, specimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρενδίκνυσθαι βυλόμηνος, *Plut.*
 Παρενδίαω, versor, dego, *Steph.*
 Παρενιδάωμαι, remitto, *Steph.*
 Παρενιδύω, leniter, paulatim, clam introeo.
 Παρενίθαλις, 2. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω.
 Παρενεργύω, praecipio, suadeo, v. παρεργύω.
 Παρενείδω, insipico, cerno.
 Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) insero, intersero, interjicio. Εἰς πάντα παρενείρων, *Plut.*
 Παρενεθίω, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, α παρήρχομαι.
 Παρενεθίσις, *εως*, ἢ, interpositio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. *Gl. V.* interventus, intercessio, interpositio. Α παρενεθίω.
 Παρενεθῆστος, *ε*, ὁ ἐξ ἢ, interpositus, obiter insertus et introductus; (2) spurius, non genuinus. Ab eod.
 Παρενεθήκη, *ης*, ἢ, interpositio, interjectio, intercalatio. Ab eod.
 Παρενεθῆμηναι, ἔμαι, animum non adverto, negligerent habeo, contemno. *Ph.* παρενεθῆμηναι, dissimulant. Hinc
 Παρενεθῆμηναι, *εως*, ἢ, dissimulatio. *Ph.* negligentia.
 Παρενεθῆστος, *ε*, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu.
 Παρενεθῆστος, *ε*, ὁ, alternis annis fructum ferens. Εξ ἱκανῶς et φέρω.
 Παρενεπῶ, dico admonendo.
 Παρενεπίζω, fut. ἴσω, arno.
 Παρενερχέω, ὦ, fut. ἴσω, turbo, obstrepro, molestiam exhibeo; παρενερχέμαι, *pass.* molestia mihi exhibetur, controversia mecum est, vexor, affligor. Παρενερχέω τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων, *Act.* 15, 19. Οὐκ ἐν δίκῃ παρενερχέωτε ἡμῖν, *Heliod.* Hinc
 Παρενερχήσις, *εως*, ἢ, turbatio, vexatio.
 Παρενεσάλω, concutio; (2) incutio, adigo; (3) tripudio. Τοῖν ποδῶν ἀδὶ παρενεσαλίω, *Aristoph. Plut.* 291.
 Παρενεσπείρω, intersero, intertexto, obiter addo.
 Παρενεταίσις, *εως*, ἢ, interpositio. Α τᾶστω.
 Παρενετάσσω, obiter vel clam injicio, *Steph.*
 Παρενετίω, *ομαι*, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico; (2) intendo, v. gr. vocem, ut simplex.
 Παρενετίθω, et παρενετίθωμαι, obiter insero, intersero, interpono. Ἡ δὲ συγγραφὴ ἐ παρενετίθωσθαι ἀγορεύματα εἶδε τὴν ναὺν κελεῖν σὲ, *Dem.*
 Παρενετρώω, in os ingero, devoro, degluto.
 Παρενετρώω, *ας*, ἢ, interventus. Α παρενετρώωμαι, interventio.
 Παρέξ, extra, foris. v. παρέξ. Παρέξ Ἀχιλλῆα, clam Achille, *Il.* 24, 434.
 Παρέξω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.
 Παρέξωμαι, attollo, ut conspicuum sit.
 Παρέξωμαι, commuto: παρεξήλλαγμένον, part. perf. *pass.* inusitat. insolens, novum, παρεξωμέωμαι, praetereo, praetervehor.
 Παρέξωμαι, ὦ, quasi dic. extibio; παρεξωμένης, detritam tibiae lingulam habens; mutus.
 Παρέξωμαι, praetereo, transeo; (2) progredior; (3) in aciem, hostem progredior.
 Παρέξω, f. 1. inf. act. verbi παρέχω.
 Παρέξωσιν, praeter rem et verum loqui: opt. παρεξίσταμι.
 Παρέξωσιν, *ας*, ἢ, pars navis quae est extra remorum ordines.
 Παρέξωσιν, ultra progredior, praetereo, evchor ultra decorum necessarium; (2) in aciem, hostem progredior, impetum facio.
 Παρέξωσιν, ὁ, sophisticus elenchus.
 Παρέξωσιν, male seu vitiose, sophistica fallacia arguo.
 Παρέξωσιν, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro παρεξήλας, α παρεξήλαω.
 3 T Παρεξ-

Παρέξείναι, præter verum loquor, percontor. Τῷ μὴ με λίν ὑπεραῖδο ἵτι παρέξείσθαι, ὁ τοι φίλον, *Apoll. Rhod. 3, 978.*
 Παρέξομαι, prætereo, egredior.
 Παρέξομαι, ὄτος, præter. part. verbi παρέξομαι vinum subvapidum, *quod Athen. 420.*
 Παρέξομαι, contendo, comparo.
 Παρέξομαι, male excogito.
 Παρέξομαι, ἔμαι, f. ἴσομαι, sinistra et perperam interpretor. Hinc
 Παρέξομαι, εὐς, ἡ, obliqua et prava interpretatio.
 Παρέξομαι, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* et cum v pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Παρέξομαι, aor. 1. ind. act. verbi παρέξομαι.
 Παρέξομαι, adv. ordine, serie perpetua; (2) gradatim, deinceps.
 Παρέξομαι, præter. inf. act. verbi παρέξομαι.
 Παρέξομαι, prætermitto, præterire sino.
 Παρέξομαι, εὐς, ἡ, exhibitio, porrectio, quum se æger medico exhibit ad exactam morborum explorationem. Α παρέξομαι.
 Παρέξομαι, de statu suo dimoveo, aor. 2. dimoveo de statu, decedo, v. gr. de via, &c. unde παρέξομαι, mente captum esse.
 Παρέξομαι, æquo.
 Παρέξομαι, v, ἡ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipsum.
 Παρέξομαι, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi παρέξομαι.
 Παρέξομαι, ᾧ, expello, quasi fortuito incursu, aut impulsu.
 Παρέξομαι, acc. sing. præter. part. f. g. *Dor.* et *Ion.* pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Παρέξομαι, acc. plur. part. præter. m. g. *Ion.* pro παρέξομαι.
 Παρέξομαι, dat. pl. præter. part. *Ion.* et cum v pro παρέξομαι.
 Παρέξομαι, v, ὁ, laudatio quæ obiter fit.
 Παρέξομαι *Ion.* pro παρέξομαι, adsalto, juxta salto. *Eur.*
 Παρέξομαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρέξομαι.
 Παρέξομαι, opem fero, auxilio venio.
 Παρέξομαι, ἡς, ἡ, descriptio; (2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum esset, potius igitur, adscriptio, *Ern.*
 Παρέξομαι, adscribo, v. gr. in latere scu margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcumque.
 Παρέξομαι, ostentandi causa profero; artem ostento, artis specimina edo. Κικέρων δὴ λέγει ἐπιπέριον τινὰ γραμμάτων παρέξομαι βυβλίον, *Plut.*
 Παρέξομαι, ᾧ, fut. ἴσω, peregre advenio, advena sum.
 Παρέξομαι, aς, ἡ, peregrinatio. Α
 Παρέξομαι, v, ὁ, ἡ, peregre adveniens, peregrinus.
 Παρέξομαι, auxilior.
 Παρέξομαι, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρέξομαι.
 Παρέξομαι, excogito, ut ἴσσομαι.
 Παρέξομαι, a latere adspiro, seu leviter adspiro.
 Παρέξομαι, iter facio aliquo.
 Παρέξομαι, fut. ἴσω, seorsim pensio sine considero, vel obiter considero; denique, considero, curam habeo simpliciter.
 Παρέξομαι, adsumo, adscisco.
 Παρέξομαι, fut. ἴσω, paulum converto, leviter flecto; παρέξομαι, identidem convertor et respecto; παρέξομαι, respectavit. Hinc
 Παρέξομαι, ἡς, ἡ, conversio in latus.
 Παρέξομαι, adfero.
 Παρέξομαι, leviter attingo.
 Παρέξομαι, aor. 1. ind. act. pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Παρέξομαι, consequor, adsector, subsequor.
 Παρέξομαι αὐτῷ πρὸς ἑκατέρωθεν τῷ ἄρματος αὐτῷ, *Xen. Cyr. 8, 23.* Ex parte et ἴσσομαι, sequor. Τοῖς ἔσσομαι πολλάνισ ἡ φύσιν ἔκκρινεν, *Aristot.*
 Παρέξομαι, 3. sing. a. 2. ind. act. v. παρέξομαι.

Παρέξομαι, v, ὁ, artifex; (2) ille qui præter officium, ministerium aliud obiter coercent; (2) κόμψος γ' ὁ κήρυξ, καὶ παρέξομαι λόγων, qui, præter præconium, facundiam obiter coluit, *Eurip. Suppl. 426.*
 Παρέξομαι, absumo ab aliis quo utor; *Ph.*
 Παρέξομαι, v, τὸ, appendix, accessio. *Gl. V.* extraordinaryrium. Τῶδε ὃν τηλικύτον οἶα πάρεξομαι, ἐπὶ τῇ Γράκκῃ εἶσαι συνέτισσι, *Arrian.*
 Παρέξομαι, v, ὁ, ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens.
 Παρέξομαι, adv. obiter, perfunctorie.
 Παρέξομαι, ἄτος, τὸ, fulcrum, firmamentum.
 Παρέξομαι, aς, ἡ, mala seu perversa interpretatio. Α
 Παρέξομαι, male et perverse interpretor.
 Παρέξομαι, obrepro, clam irrepro. Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρέξομαι, *Aristoph. Conc. 398.*
 Παρέξομαι, clam transeo; (2) dolose subeo; (3) per insidias vel ex insidiis adgredior.
 Παρέξομαι, 3. sing. perfect. ind. act. verbi παρέξομαι.
 Παρέξομαι, vel παρέξομαι, præterendo, *V. L.*
 Παρέξομαι, prætereo, transeo, transgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeco ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereor, ut παρέξομαι παρελθὼς, præteritus, transactus, *Gl. V.* perf. part. παρελθὼς, præterire, præterisse; aor. 2. παρελθὼς, progressus. (1) τάχα γὰρ σε παρέξομαι, ὡς ὄναρ, ἦθη, *Theocrit. 27, 8.* ἰδίῃ μίγαν ἄνδρα παρελθὼς, solertia superasti, *Ibid. 22, 85.* (2) φιλοκερδῆ βιβλαμῆνον ἄνδρα παρελθὼς, hominem avaritia oppressum convenire, *Id. 16, 63.*
 Παρέξομαι, απολαύσιμος, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi παραρημῶμαι.
 Παρέξομαι, εὐς, ἡ, prætermissio, remissio, *Gl. V.* (2) negligentia, contemptus; (3) deliquium animi; (4) medicis eadem quæ παραλύσις. *Gl. V.* languor. (2) τὴν τε πάρεξομαι αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς, ὄντας ἐνσπῶδους καὶ συγγενεῖς, *Arrian. de Regibus. Α* παρέξομαι.
 Παρέξομαι, adedo, rodo; (2) simul, eodem tempore, subinde edo.
 Παρέξομαι, 2. sing. imperf. ind. act. contr. pro παρέξομαι, a παραρημῶμαι.
 Παρέξομαι, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro παραρημῶμαι ἦσαν, a παραρημῶμαι.
 Παρέξομαι, 3. sing. imp. ind. pass.
 Παρέξομαι, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
 Παρέξομαι, adv. præparato.
 Παρέξομαι, perf. ind. pass. v. παραρημῶμαι.
 Παρέξομαι, 2. sing. f. 1. ind. *Poet.* pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Παρέξομαι, præter. inf. act. *Ion.* pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Παρέξομαι, 3. pl. a. 2. ind. act. per *Synchor.* pro παρέξομαι.
 Παρέξομαι, adstilit, 3. sing. aor. 2. ind. act.
 Παρέξομαι, 3. pl. aor. 1. ind. med.
 Παρέξομαι, 3. sing. præter. ind. cum v, a παρέξομαι, res in promptu est, *Soph. Œd. Tyr. 766.*
 Παρέξομαι, v, ὁ, ἡ, qui ad focum stat vel fit.
 Παρέξομαι, σπίνδοντα λοῖβας, stantemque ad focum diis libamina fundentem, *Soph. El. 269.* Κτα νῆσα γὰρ δι' ὅν κἀν παρέξομαι, nam occiso jam tuo fratre juxta focum, *Eur. Med. 1334.* Ἐστὶ δὲ τις δερμοῖσι παρέξομαι, sylvium incola, *Arrian. Cynege. 2, 445.* Ex ἔξομαι.
 Παρέξομαι, acc. pl. perf. part. act. per *Synchor.* pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Παρέξομαι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παραρημῶμαι, *Hes. 103.*
 Παρέξομαι, aor. 2. ind. act. verbi παρέξομαι.
 Παρέξομαι, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi παραρημῶμαι.
 Παρέξομαι, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραρημῶμαι.
 Παρέξομαι, a, on, prætermittendus, silendus. Α
 παρέξομαι.
 Παρέξομαι, on, verus, ut ἰτήνυμος.
 Παρέξομαι, aς, ἡ, apparatus, paratio, *Gl. V.* Α παρέξομαι.

Πάρετος, v, ὁ, ἡ, solutus, luxatus, languidus. Διαλιλυμένοι, πάρετοι, ἀχροί, *Aret. Α* παρέξομαι.
 Πάρετος, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v, a παρέξομαι.
 Πάρετος, a. 1. ind. act. *Poet.* pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Πάρετος, ᾧ, verbi originem duco ab aliquo; pass. originem habeo ab, &c.
 Πάρετος, sereno cælo fruor; (2) tranquille vivo.
 Πάρετος, qui ἐν ταῖς εὐδαῖς παρὰ τὸ ξηρὸν νύκονται, ut trochylus, &c. *Alth.*
 Πάρετος, ᾧ, fut. ἴσω, fama et celebritate præsto alicui; παρέξομαι, celebritate vincor, reprobor. Πάρετος τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἢ τῆς ὑπόθεσις καινοτομία, *Aristot.*
 Πάρετος, ᾧ, supero et successu et rebus secundis, vinco alium gratia et auctoritate; (2) abutor rebus secundis, *Ph.* (3) contempno, rejicio, reprobo.
 Πάρετος, a recta via seu recto cursu avertor vel depello.
 Πάρετος, adv. statim, protinus.
 Πάρετος, ᾧ, fut. ἴσω, mulceo, permulceo, delinio. Πάρετος λόγους, *Eur. Her. Fur. 99.*
 Πάρετος, ᾧ, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo, simp. caveo.
 Πάρετος, negligo, contempno; unde aor. 1. παρέξομαι, contempserunt, neglexerunt, *Hes.* Ex ἐμπαρῆς.
 Πάρετος, juxta cubo. Δμῶσιν δὲ γυναικῶν παρέξομαι βραχίους, *Od. 22, 37.*
 Πάρετος, idem.
 Πάρετος, a, on, cubitorius, quo in lecto utimur. Ab ἐνῆ.
 Πάρετος, ὁ, ἡ, conjux. Ab ἐνῆ.
 Πάρετος, εὐς, ἡ, idem quod seq. *Dem. Gl. V.* παρέξομαι, officia. Α παρέξομαι.
 Πάρετος, ἄτος, τὸ, commentum, inventum; (2) cavillatio, qua pactum aliquid eluditur. Ab eod.
 Πάρετος, adv. perite, celeriter, ex tempore.
 Πάρετος, reperio, excogito, comminoror; παρέξομαι, commentus, aor. 2.
 Πάρετος, gen. sing. part. præter. f. g. *Dor.* pro παρέξομαι, a παρέξομαι.
 Πάρετος, ᾧ, fut. ἴσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo; (2) diligentia in re aliqua utor; (3) defero bonum ordinem. Ἀπέλυσαν ἐπὶ τινος ἡμέρας τὸς ἐπιστῆνες παρευτακτῆσι, qui circa regem stationes obire soliti erant, *Polyb. 5, 56.* Ἐπιγνῶς ὁ στρατηγός, ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμύλιως παρευτακτῆσι, custodiarum vices obire, *Id. 3, 50.*
 Πάρετος, f. ἴσω, apparo, curo, bene constituto, ordino. Πάρετος ἐπὶ τῷ ἄνδρῳ μολόντες, *Eur. Iphig. in Tau. 727.* Πάρετος ἐστὶ δ' ἄνδρῳ ἄλλο, πλὴν πυρὸν Κύκλωπος ὄψιν, *Id. Cyc. 586.*
 Πάρετος, juxta salto, *Eur.*
 Πάρετος, leviter attingo, stringo.
 Πάρετος, fut. ἴσω, sum in statione ad aliquem protegendum; additus sum alicui defendendi causa; (2) in insidiis locare et esse. Τοῖς σιτολογοῦσιν παρέξομαι, *Polyb.*
 Πάρετος, adv. cum levī corruptione. Α
 παρέξομαι.
 Πάρετος, aor. 1. ind. act. verbi παραρημῶμαι.
 Πάρετος, præter. inf. act. *Ion.* pro παρέξομαι.
 Πάρετος, 3. pl. præter. *Dor.* pro παρέξομαι.
 Πάρετος, 2. sing. præter. imperat. *Ion.* et *Att.* pro παρέξομαι.
 Πάρετος, fut. ἴσω, p. παρέξομαι et παρέξομαι, in med. adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præsto, præbeo; unde et de femina copiam sui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor; παρέξομαι, accomodabitur, *Gl. V.* præstabitur; f. 1. pass. παρέξομαι, *Impers.* licet, facultas est, facile est; παρέξομαι, cum potestas esset. Τυτὶ τὸν ἔμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέξομαι, *Aristoph.*

Aristoph. Nub. 440. Πάντες σιωπῆν παρέχοντο, *Diocl. Eit. Περιορίων* αὐτῶν παρῆστος παράγραμμα, *Aristoph. Av.* 1257. Παράδειγμα μὲν δὴ τοιοῦδε ἑαυτὸν παρέχεται, *Xen.* Κακῶς παρέξω, κῆρ, προσκινῆσομαι, *Aristoph. Lys.* 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, qui sit præbere necesse, *Ovid. Art. Am.* 2, 685.

Παρέων, præsens, præ. part. *Ion.* pro παρών. *Παρή, adsil.* 3. sing. præ. conj. *Παρήβαι*, pubertatem transeo; (2) conscesco, et a flore ætatis egressus in senectutem vergo; *παρηθηκώς*, ætate progressus, part. perf.

Παρήβος, ε, δ, ζ, η, qui pubertatem excessit; (2) eujus ætas defloruit. *Ex ἕβη.* *Παρήγγελλα*, aor. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω.

Παρηγορέσις, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγορέεις, a

Παρηγορέω, ὤ, fut. ἴσω, consolator; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; (5) medeor, sano. (2) πόλιν θυμωμένην παρηγορεῖτον, *Eur. Phœn.* 1457. Παρηγορήσεται τοῖσι, *Arct.* Ab ἄρωρώ. Hinc

Παρηγορέω, ἄτος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatio, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, *Ph.* A παρηγορέω. Hinc

Παρηγοριώδης, ἡ, ὄν, consolatorius, consolandi sui leniendi vim habens.

Παρηγοριώδης, adv. consolatorie, leniter, moliter.

Παρηγορός, ε, δ, ζ, η, hortator, hortatrix; (2) consolator vel consolatrix. A *παρηγορέω*.

Παρηδύω, suave reddo.

Παρηρέδομαι vide *παραιρέδομαι*, *Hom.*

Παρηρέθω, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi παραιρέθωμαι, *Il.* 16, 342.

Παρηρέω, ὤ, fut. ἴσω, transmitto per colum, percolo.

Παρηίξω, aor. 1. ind. act. verbi παραιίξω.

Παρηίον, ε, τὰ, gena; (2) ornamentum quod apponitur in maxillis equorum. (2) παρηίον ἔμμεται ἴππων, *Il.* 4, 142. A παριεύ.

Παρηίος, ε, δ, ζ, η, maxillaris, ad genas pertinet. Ab eod.

Παρηίς, ἴδος, ἡ, gcnæ. Ab eod.

Παρηίως, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi παριήμι.

Παρηκολῶμαι, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρακολῶμαι.

Παρηκοός, ε, δ, ζ, η, immoriger, contumax. A παρακάω.

Παρηκω, pertinco; (2) juxta aliquid porrigi et extendi, *Ern.* (3) venio, eo, prodeco. *Καθ' ὅσον οἱ ἵπποι παρηκῶσαν*, *Plut.* Παρηκὲ τὸ στρατιώτην, *Herodot.* Εἰ τὰ τῆς φλεγμοσίνης παρηκῶ, *Arct.* (3) τὸν ἄνδρ' ἀπὸ τοῦ Τεύκρου ἐνδοθεν εἴργης μὴ ἴσω παρηκῶ, *Soph. Aj.* 741. Τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρηκῶ, tua generositas brevi sermone produit, id est, emittit, *Id. Oed. Col.* 569.

Παρηλθῶσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Βασίλ.* pro παρηλθον, a παρήρχωμαι.

Παρηλθία, ἡ, ætas præcæps, vel vergens.

Παρηλθῆς, ἴσος, δ, ζ, η, qui præcipiti seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus senescit, ætate provecus.

Παρηλθίος, ε, δ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλαγμένως, adv. more inusitato; (2) aliter, dissimiliter, *cum dat.*

Παρημα, adsideo, *Il.* 9, 311.

Παρημελήσει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro παρημελήσει, a παρημελέω.

Παρημελήμενος, adv. negligenter, contemptum.

A παρημελίωμαι.

Παρημέν, præ. inf. act. *Ion.* pro παριήμι, a παριήμι.

Παρημένον, acc. sing. præ. part. med. verbi παριήμι.

Παρημερεύω, f. εἴσω, diem seu dies juxta quempiam transigo. *Ex ἡμέρα.*

Παρημί, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παριήμι, a παριήμι.

Παρημία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρημίος vocatur; (2) extremitas, summa

pars rei, scribitur et per α. Ἐν δὴ παρημίον ἡμίμονα Πλάτων ἔει, *Il.* 16, 152. leg. παρημία, et παρημίος.

Παρημίος, ἴα, *Ion.* ἴν, ἴον, superbus, elatus. A *Παρημίος*, ε, δ, ζ, η, equus funalis; (2) prominens ubique, extensus; (3) delirus, demens, stolidus, *Æsch. Pr.* 362. (1) τρίτος παρημίος σιραῖος ἴππος ἰντήσοι συνεχόμενος, ὃν ἀπὸ τῆς παρημῆσαι καὶ ἰ συνεχόμενοι παρημίον ἐκάλεον οἱ παλαιοί, addebat tertius equus funalis, quem prisci vocabant παρημίον, quod aliis esset adnexus, et non cum aliis sub jugo, *Dionys. Halic. Ant. Rom.* 7, 73. *Ex εἴσω.*

Παρημίος, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρημίωμαι.

Παρημίνεαι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παριήμι.

Παρημίος, idem quod παρημίος et παρημίος.

Παρημίη, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παρημίωμαι.

Παρημίον, 3. pl. imperf. ind. verbi παριήμι.

Παρημίον, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρημίον, a παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παριήμι.

Παρημίονομαι, acc. sing. perf. part. pass. verbi παριήμι.

Παρημίονομαι, ὤ, f. ἴσω, sumo similis sum. Hinc

Παρημίονομαι, ἄτος, τὸ, idem quod seq.

Παρημίονομαι, εως, ἡ, vocis adsimilatio, allusio.

Παρημίονομαι, ἡ, ὄν, similem sonum habens, σχῆμα παρημίονομαι ἐστὶν παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, aor. 2. part. med. n. g. per *Sync.* *Proct.* pro παρημίονομαι, a παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, ας, ἡ, virginitas, status in quo virgines sunt. A παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, τὰ, sc. ἦθη, status virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρημίονομαι, ε, δ, ζ, η, virgineus, virginalis, virginum proprius. Ὅσαυτι παρημίονομαι ἡδονή, quotquot virginitas voluptati est, *Eurip.*

Hipp. 1302. A παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, ἄτος, τὸ, locus ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) status virginitatis:

Παρημίονομαι, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. A

Παρημίονομαι, et παρημίονομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio; virgineam vitam duco. *Θυγάτηρ ἄναδρος πολὺ παρημίονομαι*, *Eur. Hel.* 290. Ἡ παρημίονομαι παῖδας ἐν δόμοις καλῶς, aut filias virgines in ædibus honeste custodire et educare, *Eur. Suppl.* 452. A παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, ἄτος, δ, vide παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρημίονομαι, τὰ, virginalia, *Gl. V.* Ab eod.

Παρημίονομαι, ε, δ, filius natus ex ea, quæ, cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat.

Παρημίονομαι, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρημίονομαι, a παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, ἡς, ἡ, virgo. A

Παρημίονομαι, ἡ, ὄν, virgineus, virginalis.

Παρημίονομαι, ε, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* FEVERFEW.

Παρημίονομαι, ἴα, ἴον, virginalis. *Κρύψε δὲ παρημίονομαι ὄδινα κόλποις*, *Pind. Olymp.* 6.

Παρημίονομαι, ε, τὸ, virguncula, *Gl. V.* Dim. a παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, εως, δ, ζ, η, a virgine cditus. *Ex παρημίονομαι et γίνομαι.*

Παρημίονομαι, ας, ἡ, virginum cura. *Ex κομῶ, curo.*

Παρημίονομαι, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. A

Παρημίονομαι, ε, ἡ, virginis aut virginum occisor. *Ex παρημίονομαι et κτείνω.*

Παρημίονομαι, αως, ἡ, virgo-mater. *Epith. B.*

Virginis. *Ex μήτηρ.*

Παρημίονομαι, ε, δ, virginum nimis avidus inspectator sui virgator; *Il.* 11, 385. *Ex ὀπιπτεύω.*

Παρημίονομαι, ε, ἡ, virgo, pusa, *Ph.* *Adject.* virgineus, intactus. (*παρημίονομαι*, dat. quasi a παρημίονομαι, *Theocr. Ern.*)

Παρημίονομαι, ε, δ. Hinc dat. plural. παρημίονομαι.

θενοφάγοισι βέβροισι, mactata virgine fluentibus rivis, *apud Æschyl.* *Ex σφάττω.*

Παρημίονομαι, virginem alo et educo, *Steph.*

Παρημίονομαι, ἄτος, δ, conclave virginum. *Kai κατὰ εἴργος ἐ παρημίονομαι μίμνε σῶς*, et sub tecto in gynæceo maneat tuo, *Eur. Phœn.* 201.

Παρημίονομαι, ἄ, δ, qui virgine et puellari facie est, ipso adpectu se effœminatum ostendens. *Ex παρημίονομαι et ἄψ.*

Παρημίονομαι, ἡς, ἡ, virgo; reperitur pro παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, metri causa alicubi pro παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, αἰ, modus citharædicus. A

Παρημίονομαι, ε, ἡ, pes, idem cum pyrrichio.

Παρημίονομαι, dat. sing. præ. part. act. verbi

Παρημίονομαι, juxta moror seu commoror, vel juxta dormio, *Il.* 9, 336.

Παρημίονομαι, negligere; (2) videre, animadvertere. *Παρημίονομαι τῷ αὐτῷ*, *Aristot.* (2) ἐπέ τινα δειλίην μοι παρημίονομαι, cum in me nullam videris ignaviam (pro ἰδὼν παρημίονομαι), *Herod.* 1, 37.

Παρημίονομαι, juxta colloco seu statuo.

Παρημίονομαι, med. verb. παρημίονομαι, oro, obsecro; (2) demitto. Τῆτο ἡμῶν ὄνομα καὶ παρημίονομαι, *Plato. Apol. Socr.* Καὶ δὴ παρημίονομαι σῶμα, jamque demittitur corpus, *Eurip. Suppl.* 1070, si sana sit lectio, nam hoc sensu nullibi reperi.

Παρημίονομαι, præ. inf. act. verbi παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, ἡς, ἡ, sacerdos, fœmina initiatrix, *apud Plut.*

Παρημίονομαι, 3. pl. imperf. ind. verbi παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, f. ἴσω, juxta colloco, adsidere facio; (2) adsideo, juxta sedeo; παρημίονομαι, adsideo. *Τηλεμάχῳ δὲ παρημίονομαι*, *Od.* 4, 311.

Παρημίονομαι, fut. ἴσω, omitto, pretermitto, *Gl. V.* sino; (2) admitto; (3) solvo, laxo; (4) permitto, sino; (5) frango, debilito, quo sensu ἰνυρ. frequens est in pass. παρημίονομαι, fractus, debilitatus, cum gen. qui se removet ab aliqua re, velut republica; (6) in med. ap. *Plat.* deprecor. παρημίονομαι, debilitatus, *Gl. V.* (5) παρημίονομαι νόσῳ, morbo fractum, *Eurip. Orest.* 879. Παρημίονομαι δὲ χειρὸς ἄλλιον βάρους, jam enim soluta sunt miseræ manuum vires, *Id. Alc.* 202. (2) καὶ μὴ παρημίονομαι σαρτῶ βροχὸς ὄνειδος, ἐκκλήψας ἐμῆ, nec committas, ut te homines probris differant, quod me decepteris, *Soph. Phil.* 967. Τὸ σὸν δὲ θυγάτηρον παρημίονομαι αὐτῷ, tradidisti, *Aristoph. Thesm.* 572.

Παρημίονομαι, δ, ἡ, transiens. Ab ἰκνήνομαι.

Παρημίονομαι, idem quod παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, idem quod

Παρημίονομαι, ἴα, ἴον, *Parus.* A

Παρημίονομαι, insula.

Παρημίονομαι, a latere adequato.

Παρημίονομαι, f. εἴσω, præter equito, obequito.

Παρημίονομαι, Πόντον παρημίονομαι, *Eur. Hel.* 1381.

Παρημίονομαι, ε, δ, ζ, η, equum adsectans, velocitate equum adsequens.

Παρημίονομαι, transvolvo.

Παρημίονομαι, fut. ἄσω, æquo, adæquo.

Παρημίονομαι, ἴον, τὰ, tonsillæ, glandulæ faucium; (2) tonsillarum inflammationes. Ab ἰσθμός, fauces.

Παρημίονομαι, ε, δ, ζ, η, æqualis, vel compar, subpar. Hinc

Παρημίονομαι, ὤ, fut. ὡσω, adæquo, æquale, par seu compar reddo, æquiparo. Ἐαυτὸν παρημίονομαι Δαρτιά, *Herodot.* 4, 66. (2) ἐπέ χ' Ἐλένη παρημίονομαι, si cum Helena conferatur, *Theoc.* 18, 25.

Παρημίονομαι, acc. sing. præ. part. act. verbi παρημίονομαι.

Παρημίονομαι, 3. pl. imperf. ind. pass.

Παρημίονομαι, παρημίονομαι, et παρημίονομαι, f. ἴσῳ, sisto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonstro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, stimulo, exhortor; (5) admoveo, subjungo. Ὅσοι ἔσι μέλιτα ὕπερ ἡμῶν, τῆτο παρημίονομαι τῆς θεῆς ἡμῶν, *Demost.* pro *Coron.* In prat. et aor. 2. passivè dicitur, significatque adcesse, opem ferre, in mentem venire, in animo

esse, videri, placere, &c. (2) me dedo, in deditioem venio. *Χρόνη παρέσιον, tandem in deditioem venerunt, (male Gronovius, aliquandiu restiterunt.) Herodot. 3, 13. Ένθεντα τύτους ἐπολιόκεον . . . ἐς δ' καὶ ἰ Καρσίσιον παρέσιον, obsessi sunt . . . donec in deditioem venerunt, Id. 6, 99. In med. fere significat active, et praetera ad deditioem compellere, expugnare, subigere; (2) confirmare, reficere animum, παρίσμαι, adsto, advento; παρίσκη, perfect. adstiti, Gl. V. Παρίσάνη, a. 1. pass. Δόξα μοι παρίσάνη, in mentem mihi venit, Soph. Œd. Tyr. 911. aor. 2. παρίσθη, adstiti; aor. 1. med. παρίσσησάμην, παρίσσησάτο, cepit, ad deditioem compulsi. Παρίσσησάτε εαυτοὺς τῷ Θεῷ, Rom. 6, 13. Πάντες γὰρ παρασησώμεθα τῷ βήματι τῷ Χριστῷ, Ib. 14, 10.*

Παρίσια, ἡ, focus, Eust. Ab ἰσία. Παρίσιδος, ὁ ἔξ ἧ, qui vel quæ sedet ad telam, ἡσσαν . . . καὶ τι παρίσιδος δινευμένη, canebat ad telam assidue laborando, Anthol. Constant. Cephalæ. Epig. 774. sed male

Παρίσορῶ, παρίσορῶν, obiter ἰσορῶν, sciscitari, ἰσθη narrare; (2) perperam exponere, falsa referre. Παρίσορηκε δὲ καὶ ἑκλειψην ἡλίῳ ἐφ' ὄλον μῆνα, Plut. de Placit. Philos. 2, 24. Ἄλλὰ μὴ τις οἰσῶ παρίσορῶν ἡμᾶς κατὰ τύτους τῶν χρόνων, Simocatta Hist. 7, 174. Ὡς φησὶ Ἴδουος παρίσορῶν περὶ Ὀλυμπίας φιλίας, Schol. Theoc. ad Idyll. 1, 117.

Παρίσχημα, extenuo, extenuatum reddo: παρίσχημάμενοι, macilenti, extenuati.

Παρίσχω, juxta habeo seu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσως, adv. æqualiter. Α πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio; (2) structura orationis ex membris æqualibus. Α παρίσωσις.

Παρίσωτικός, ἡ, ὄν, exæquans; τὸ παρίσωτικός est παρίσωσις.

Παρίσπῆσιον, prodeundum, Thuc.

Παρίστος, adeundus, qui adiri potest. Ὡς ὄρος, ὃ Ἐλικὸν ἄκρῃ μοι παρίστω, Call. Vide πάρισι.

Παρίστυλετο, accubuerat, S. sing. plusq. perf. ind. pass. Ἄελο, pro παρακαταλύλετο, a παρακαταλύομαι.

Παρίσμενον, præs. part. med. n. g. Ἄελο, pro παρακίμενον, a παρακίμαι.

Παρίσλησις, 3. plur. præs. ind. act. Ἄελο, pro παρακίλησις, a παρακίλω, Hes. Op. 260.

Παρίσπῆσιον, acc. sing. præs. part. act. Ἄελο, et Dor. pro παρακίπῆσιον, a παρακίπῆσιον.

Παρίσπῆσιον, fut. ψω, Theocr. Idyll. 2, 7. Vide παρακίπῆσιον.

Παρίσπῆσιον, curavi, perf. ind. act. per Syncl. Ἄελο, pro παρακίπῆσιον, ex παρακίπῆσιον, a παρακίλω, cito.

Παρίσμενον, pro παρακίμῶ. Οὐκίτι τοι δύναμαι— ἐνθάδε παρακίμῶ, Il. 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, scuti genus breve Carthaginensibus, Suid.

Παρίσπῆσιον, per Syncl. pro παρακίμῶντες, durabilior. Σὺν Θεῷ γὰρ τοι φυτῶν ἐλλος ἀνθρώποισι παρακίμῶντες, Pind. N. 8.

Παρίσπῆσιον, gen. sing. Ion. et Poet. pro Παρίσπῆσιον.

ΠΑΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, genus locustarum.

Παρό, conj. propter quod, quoniam, quocirca.

Παρόδῶν, fut. εῶν, præterō, præteregredior; prætervehor, Ph. Παρόδῶν τῆν πόλιν. Α πάροδος. Unde

Παρόδικός, ἡ, ὄν, transitorius, Gl. V. (2) idem quod παρόδιος. Παρόδικὸν διήγημα, narratio utilis.

Παρόδικῶς, adv. transeundo, Gl. V. Α præc.

Παρόδιος, ἰς, ὁ ἔξ ἧ, qui viam respicit, viæ propinquus, seu ad viam pertinet, item ad vitam humanam, unde utilis vitæ humane.

Παρόδιος, ε, ἡ, viator, Gl. V.

Παρόδιος, ἰδος, ἡ, quæ ad viam est, aut in via. Α πάροδιος.

Πάροδος, ε, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipsa actio adeundi, ingressus, introitus; (3) transitus, transitio; (4) processio, in choris est processio chori in medium, seu in scenam.

Πάροδος, ε, ὁ ἔξ ἧ, juxta viam situs; (2) subst. ὁ, viator, transiens.

Παρόδιος, f. ζῶ, parum aperio; adapero. Τῶν παρόδιος τῆς θύρας, ἴνα μὴ μ' ἴδῃ, Aristoph. Pac. 30. πύλας, Eur. I. A. 870.

Παρόδιος, nonnihil intumesco, tumeco. Ἡν τὸ πᾶν παρόδιος ἀκίνοσ, Arcl.

Παρόδιος, idem, Arcl.

Παρόδιος, vel πάροδιος, πραγρ. ante, coram; (2) adv. ante, antea. Οἱ πάροδιος, majores, Eur. Hippol. 833. Α παρόδιος.

Παρόδιος, ας, ἡ, incolatus. Α παρόδιος.

Παρόδιος, ὦ, f. ἦσω, juxta habito. Gl. V. habito apud, accolo, incola sum, peregre adveni alique in locum habitandi causa. Παρόδιος τῆ πόλει. Σὺ μόνος παρόδιος ἐν Ἰερουσαλήμ, Luc. 24, 18. Α πάροδιος.

Παρόδιος, εως, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. Α πάροδιος.

Παρόδιος, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, Gl. V. inhabitatio, vicinia, incolatus. Α πάροδιος.

Παρόδιος, fut. ἰσῶ, juxta colloco, juxta habitare facio, ἰσῶ, peregre adductum, παρακίμῶ, juxta habens domicilium, perf. part. pass.

Παρόδιος, ὦ, f. ἦσω, juxta ædificio. Παρόδιος κομῶν ἡμῶν τῆσος, Thuc. II inc.

Παρόδιος, ἄτος, τὸ, ædificium alii ædificio adstructum.

Πάροδιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, accola, incola, colonus, advena, Gl. V. (2) vicinus. (2) δῆμον πάροδιος θέτιδος εἰς ἀνάκτορον ἐλθῆσα, Eurip. Andr. 43.

Παρόδιος, ας, ἡ, proverbium, adagium, Gl. V. Ἄνε τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παρόδιος, σπῶνος μονῶν ἐκείτ' ἀλλοδαπῶν βορρῶν, Eurip. Fragm. ex Stæneba. Ex οἶμος. Hinc

Παρόδιος, f. ἄσῶμαι, proverbio uter. Παρόδιος ἐστὶν τὸν Θεῶν, Plato.

Παρόδιος, ἡ, ὄν, proverbialis, qui in proverbio est; παρόδιος μέτρον, est Anapesticum dimetrum, quia in cæmiis quibusdam occurrebat.

Παρόδιος, adv. pro proverbium.

Παρόδιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, proverbiorum scriptor. Ex γράφω.

Παρόδιος, proverbialia colligere et interpretari. Ex παρόδιος et λέγω.

Παρόδιος, sc. ἦμα, vel ἦπος, ε, proverbium, paronium, dictum a trivio. Ab οἶμος, Eurip.

Παρόδιος, εἶος, ὁ ἔξ ἧ, proverbialis. Α παρόδιος.

Πάροδιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, Hes. Hinc

Παρόδιος, ὦ, a via deflecto, Hes.

Παρόδιος, ὦ, f. ἦσω, ebruius ago dicove quæ decent; pecco per vinolentiam, debacchor; Gl. V. παρόδιος, debacchari; παρόδιος, ut πεπαρῶν ἡμῶν, mulier in convivio contumeliam passa; παρόδιος, a temulento male acceptus; πεπαρῶν ἡμῶν, debacchatus es. Ἰκανῶ σοι πεπαρῶν ἡμῶν, Luc. Α πάροδιος. Hinc

Παρόδιος, ἄτος, τὸ, injuria seu contumelia qua quis ab homine temulento adicitur; (2) ἰς, qui injuria seu contumelia a vinolento adicitur.

Παρόδιος, ας, ἡ, ebrietas; (2) e temulencia nascens petulantia et injuria; insaniam, Gl. V. Α πάροδιος.

Παρόδιος, idem quod παρόδιος, Hes.

Παρόδιος, ἡ, ὄν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παρόδιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, vinosus, ebrius, petulans e temulencia. Ab eod.

Παρόδιος, τὸ, corivitium inter pocula, V. L.

Πάροδιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, ferox, ad injuriam et contumeliam ex vino proclivis. Gl. V. vinolentus, vinulentus.

Παρόδιος, acc. sing. præs. part. pass. verbi παρόδιος.

Παρόδιος, adv. per temulentiam petulanter. Α præc.

Παρόδιος, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi παραφῆρω.

Παρόδιος, sive παρόδιος, ὦ, f. ἦσω, æstro im-

misso concito; ad furorem redigo; (2) æstro immisso fugor et exagitor, exstimulor.

Παρόδιος, ἄση, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus, superi. a πάρος, ante.

Παρόδιος, ἴρα, ερον, prior tempore vel loco. comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δοκίμοι παρόδιος ἔμμενοι ἴσσοι, Il. 23, 458.

Παρόδιος, fut. παρόδιος, prætereo; (2) pereō, morior; præc. part. παρόδιος, neutr. παρόδιος, præteritum, Gl. V. et pass. παρόδιος, præteritum. Ἐν ταῖς παρόδιος ἡμεῖς, Act. 14, 16. (3) ignoro. Μοῖρας ὅσον παρόδιος, quantam calamitatem ignoras, Eurip. Med. 995.

Παρόδιος, dat. pl. part. præc. med. Ion. et cuu v, pro παρόδιος, a παρόδιος.

Παρόδιος, præterial, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. et Poet. pro παρόδιος. Ab eod.

Παρόδιος, f. ἦσῶμαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παρόδιος, ὦ, f. ἦσῶ, susque deque habeo; non curo.

Παρόδιος, adv. posit. contemnendum.

Παρόδιος, vel παρόδιος, fut. ἦσῶ, p. παρόδιος, prolabor, in latus detorqueo; Gl. V. dilabor.

Παρόδιος, ἡ, ὄν, prorogatio, dilatio, mora: Πάροδιος, ε, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. Α παρόδιος.

Παρόδιος, ὦ, fut. ἦσῶ, comitor, adsector. Παρόδιος πῆξ γυναικῶν, Arcl.

Παρόδιος, fut. ἦσῶ, adsimilis sum; (2) adsimilo. Παρόδιος τῆσος κικοναμένους, Matt. 23, 27.

Παρόδιος, Poet. pro

Παρόδιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, adsimilis, prope similis. Παρόδιος, ὦ, f. ἦσῶ, adsimilo, similem reddo.

Παρόδιος, adv. similiter, non absimili modo.

Παρόδιος, εως, ἡ, adsimilitio, figura rhetorica. Α παρόδιος.

Παρόδιος, ὦ, fut. ἦσῶ, confiteor.

Παρόδιος, ας, ἡ, confessio; (2) figura rhetorica.

Πάροδιος, ὄντος, τὸ, præsens, quod adest; (2) præsens temporis conditio; (3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, seu copia est. Α πάροδιος unde part. παρόδιος.

Παρόδιος, perstringo, reprehendo false.

Παρόδιος, f. ἦσῶ, alludo ad nomen. Hinc

Παρόδιος, ας, ἡ, allusio ad nomen aliquod; (2) figura rhetorica.

Παρόδιος, f. ἦσῶ, acetum gustu vel odore refero; (2) paululum acesco.

Παρόδιος, a. 1. inf. act. verbi παρόδιος.

Παρόδιος, 3. sing. aor. 1. opt. pass.

Παρόδιος, ἦ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, Gl. V. Α παρόδιος. Unde

Παρόδιος, ἡ, ὄν, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis.

Παρόδιος, adv. ad incitandum apte, acriter.

Παρόδιος, acerbō, irritō, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultima syllabam colloco. Πατόριος δὲ μὴ παρόδιος φρένα, Eur. Alc. 670. Τότους ἰσπανῶν παρόδιος, Xen. Cyr. 6, 12. Παρόδιος τὸ πνεῦμα αὐτῶν, Act. 17, 16. Hinc

Παρόδιος, ε, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) accessio morbi.

Πάροδιος, idem cum ἔξῶ, Ath.

Πάροδιος, acutum in penultima pono. Α Πάροδιος, ε, ὁ ἔξ ἧ, in penultima syllaba acutum tonum habens. Vox grammatica.

Πάροδιος, adv. cum acuto tono iu penultima.

Πάροδιος, exarmor, armis denudor.

Πάροδιος, ὦ, fut. ἦσῶ, asso.

Πάροδιος, ε, ὄν, negligendus, despiciendus. Α πάροδιος.

Πάροδιος, εως, ἡ, qu. dic. adassatio, cum quid prunis torretur. Α πάροδιος.

Πάροδιος, negligenter video, negligo, Gl. V. despicio. Hinc παρόδιος, f. 1. et παρόδιος.

ᾤσπαι, perf. pass. part. apud Poll. aor. 1. pass. παροφθην, part. παροφθεις, neglectus, fastiditus; παροφθίντα, neglecta.

Παροφθα, ἄτος, τὸ, error, ex negligentia; proprie quem quis perperam videndo commisit. A παροφθα.

Παροφθεις, εως, ἡ, adspetus obliquus; (2) contemptus, despectiva. Ab eod. Unde

Παροφθικός, ὅς, ὄν, negligens, incuriosus.

Παροφθα, ὦ, limis oculis, transversum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo; παροφθαεις, despectus, Gl. V. aor. 1. part. pass. Παρηγγύησι δὲ παροφθαίνοντες τὸ σμύμιον, Xen. Cyr. 7, 1.

Παροφθαίνω, f. ἴσω, ad iram concito; irritio; p. pass. παροφθαίνωμι. Μη παροφθαίνετε τὰ τέκνα ὑμῶν, Ephes. 6, 4. Hinc

Παροφθαίνω, ἄτος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira in quam quis concitatus est.

Παροφθαίνω, ὦ, ἡ, idem et ab eod.

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, ad latera montis situs, prope montem situs. Ex παρὰ et ὄρος.

Παροφθαίνω, ας, ἡ, regio montana, seu montibus vicina, R. Ex παρὰ et ὄρος.

Παροφθαίνω, f. ἴσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos et limites transilio. Hinc

Παροφθαίνω, ὦ, ἡ, egressio extra fines suos et alieni agri usurpatio.

Παροφθαίνω, ὦ, ἡ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat.

Παροφθαίνω, ὦ, f. ἴσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παροφθαίνω, ὦ, f. ἴσω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor. in med. irruo. Δὲ ἄλλες παροφθαίνω ἐπὶ τὰ καλὰ ἢ ἀγαθὰ ἔργα, Xen.

Παροφθαίνω, ὦ, fut. ἴσω, juxta stationem tenco: Παροφθαίνω, ἄτος, τὸ, incitamentum:

Παροφθαίνω, εως, ἡ, incitatio, stimulo; incitamentum, cohortatio. A παροφθαίνωμι.

Παροφθαίνω, ὦ, ὄν, incitans, stimulus.

Παροφθαίνω, ἄν, cum vi incitandi, acriter.

Παροφθαίνω, ἴσος, ὁ ἢ, inauspicatus, inauspicius.

Παροφθαίνω, fodio juxta, circumfodio.

Παροφθαίνω, ὦμαι, perperam salto.

ΠΑΡΟΣ, adv. ante, antea, prius; (2) priusquam, antequam.

Παροφθαίνω, ὦ, ὄν, incitandi vim habens. A παροφθαίνω, fut. ἴσω, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. V. aor. 1. παρῶπτενα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρῶπτενον τὰς εὐσεβέμενας γυναῖκας, Act. 13, 50.

Παροφθαίνω, ὦν, aures pendulas habens. Τὴν δὲ ἡγενητήν δὴ μὲν κύνας ἡμισυ πηγῆς, Τρεῖς δὲ παρῶπτενας, ἕνα δὲ αἰδῶν — ἴδωκε, Call. in Dian. 91.

Παροφθαίνω, ἴδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ et ἔδων.

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, crispus.

Παροφθαίνω, ε, ὁ, custos.

Παροφθαίνω, acc. pl. part. præ. f. g. verbi πάροφθα, adsum.

Παροφθαίνω, ας, ἡ, presentia; (2) adventus; (3) tempus, opportunitas. (3) ἀλλ' ὅταν παροφθαίνω φράζω, sed quum tempus monuerit, Soph. El. 1251. Παροφθαίνω ἔχειν, adesse, Id. Aj. 540. A πάροφθα. Hinc

Παροφθαίνω, præsens sum, appropinquo.

Παροφθαίνω, dat. pl. præ. part. cum v.

Παροφθαίνω, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur. A

Παροφθαίνω, f. ἴσω, per canales alio derivo, perservis et mutatis canalibus duco, Gl. V. derivo. Ταῦτ' ἔν παροφθαίνω εὐ, κ' ἔδεν λέγειν, Eur. Bac. 479. Παροφθαίνωσι ἀπὸ τῆς πλευρῆς πύος, Aret.

Παροφθαίνω, f. ἴσω, aliterus foeminam appeto; παροφθαίνω, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροφθαίνωσι δὲ πότι ἢ τῶν τῆς ἀρρένας ἰχθυῶν τίνες, Aristot.

Παροφθαίνω, ὦ, f. ἴσω, præterveho, transveho; (2) juxta alterum vcho; παροφθαίνω, ὦμαι, ve-

hor a latere; in vehiculo vel curru assideo.

Παροφθαίνω δὲ αὐτῷ ἠνιοχος μέγας, Xen.

Παροφθαίνω, ἡς, ἡ, præbitio, præstatio, salarium, ἰεμ largitio, ut congiarium, &c. A παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ὦ, fut. ἴσω, obturbo, obstrepro, molestiam exhibeo. Ex παρὰ et ὄχος.

Παροφθαίνω, fut. ἴσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero.

Παροφθαίνω, ε, ὁ, præbitor, qui peregrinis salem et ligna præbebat; (2) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet, ἱπρ. sponsæ paranympus. A παροφθαίνω, vel παροφθαίνω et ὄχος.

Παροφθαίνω, ὦμαι, præter panem aliquo opsonio vescor. Hinc

Παροφθαίνω, ἄτος, τὸ, id quo præter panem vescimur, opsonium.

Παροφθαίνω, ὦ, τὸ, idem, Dim. ab eod.

Παροφθαίνω, ε, τὸ, opsonium frugale. A παροφθαίνω, ἴδος, ἡ, vas in quo opsonia apponuntur, patina; παροφθαίνω, lances, Gl. V. Ex παρὰ et ὄφον.

Παροφθαίνω, ὦ, fut. ἴσω, clam opsonia coemo. Αὐτοῖς παροφθαίνωσι, ὁσπερ ἢ προσηύ, Aristotrh. Conc. 226. Hinc

Παροφθαίνω, ἄτος, τὸ, opsonium, clam e foro comparatum et coemptum, et opsonium, cibus delicatior, simplr.

Παροφθαίνω, aor. 2. inf. act. per Sync. et Ion. pro παροφθαίνω, a παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ὦν, qui persuasit, induxit, pellexit; plur. παροφθαίνωτες, qui persuaserunt, &c.

Παροφθαίνω, pro παρὰ πῶδα, statim, Ep. Suid.

Παροφθαίνω, ἴσος, ὁ ἢ, presens, imminens. Φόνος παροφθαίνω, νεφέλην, Pind. N. 9. Ex πῆς.

Παροφθαίνω, ας, ἡ, qu. dic. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν et ἴσος. Hinc

Παροφθαίνω, fut. ἴσω, libere et ingenue planeque dico; (2) palam et libere ago.

Gl. V. fiducialiter ago. Εἰσηλθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, Act. 19, 8. Πᾶν δ' ἄσπλως, ἔδην ὑποσευλακίμους, πεπαρρησιασμέναι, Dem. Phil. 1.

Παροφθαίνω, ὦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat. Gl. V. licentiosus. A præc. Hinc

Παροφθαίνω, ἡ, ὄν, idem, Gl. V.

Παροφθαίνω, ἄν, libere loquendo. Gl. V. licenter.

Παροφθαίνω, adstans, παροφθαίνω, adstet, παροφθαίνω, παροφθαίνω, II. 10, 157; et 20, 121. A παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, 3. sing. præ. imperat. act. ἴσω. pro παροφθαίνω, a παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ὦ, unde παροφθαίνω, apponit, pro παροφθαίνω, παροφθαίνω, Odys. 1, 192. A verbo inus. παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, leviter humecto.

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παροφθαίνω, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ et ὕδωρ.

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, idem et ex iisdem.

Παροφθαίνω, occurro.

Παροφθαίνω, ns, ἡ, sc. χορδή, chorda post primam. A παροφθαίνω, secundus a summo.

Παροφθαίνω, sc. sonus subprincipalis, Martian.

Παροφθαίνω, commonefacio, ἱπρ. per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παροφθαίνω, εως, ἡ, admonitio, commonefacio. A præc.

Παροφθαίνω, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.

Παροφθαίνω, modice et obiter refrigero, Diosc.

Παροφθαίνω, atcxo; perf. pass. παροφθαίνω, atextus. Ἐπὶ δὲ τῶν παροφθαίνωμένων ὄσλων πῶς ὄχος δεινὸς φαίνεται, Xen.

Παροφθαίνω, intertextum, Gl. V. A præc.

Παροφθαίνω, atcxo, Steph.

Παροφθαίνω, ἡ, id quod telæ seu textili atcxum est, Gl. V. prætexta, præclavium, præclava. A παροφθαίνω. Hinc

Παροφθαίνω, ἴος, ὁ ἢ, prætextatus.

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, idem.

Παροφθαίνω, una subisto vel existo, una sum in natura rerum; (2) demonstror.

Παροφθαίνω, aor. 2. inf. act. ἴσω. pro παροφθαίνω, a παροφθαίνω, Pind. Ol. 7.

Παροφθαίνω, male suadens. A παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ας, ἡ, consilium, pro παροφθαίνω, vel παροφθαίνω, Suicer.

Παροφθαίνω, εως, ἡ, vide παροφθαίνω, παροφθαίνω. Ἐχθρὰ δ' ἔρα παροφθαίνω ἢ ἢ πάλαι, Pind. Nem. 8.

Παροφθαίνω, pro παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ἴσω. pro παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ὦ, fut. ἴσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex παρὰ et ἄειδω.

Παροφθαίνω, ἡς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab ὄφθω.

Παροφθαίνω, ας, ἡ, idem; (2) cum alterius poetæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

Παροφθαίνω, ἡ, ὄν, per parodiam factus; (2) qui crebro parodiis utitur.

Παροφθαίνω, ε, ὁ, parodiarius scriptor. Ab eod.

Παροφθαίνω, idem quod

Παροφθαίνω, ὦ, fut. ἴσω, et ὄφθω, expello, ejicio, repello, rejicio, adsporno, negligo; παροφθαίνω, exturbo, Gl. V. aor. 1. inf. παροφθαίνω, ejicere. Παροφθαίνω δὲ μαρτυροῦν ἢ τίνω, Lycoph. 1263. ξίνω, Eur. Herac. 238. Ὅν νῦν παροφθαίνω ἄτος, ἱμπελίον λέγει, cujus ille nunc amoris rejecta mentione, prioribus contraria dicit, Soph. Trach. 358. ὄν referunt ad ἔρος. Duo præcedentes tanquam in parenthesis sunt.

Παροφθαίνω, ὦν, αἰ, oceani accolæ.

Παροφθαίνω, ὦν, αἰ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παροφθαίνω, ἡ, ὄν, oceani accolæ, maritimus.

Παροφθαίνω, ἴδος, ἡ, ora oceani.

Παροφθαίνω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, perf. ind. pass. verbi παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, 3. plur. perf. pass. verbi παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, qui ad brachia est, vicini brachiis et ulnis. Ab ὄφθω.

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, adæquatus, ferè æqualis. Ab ὄφθω.

Παροφθαίνω, ἴδος, ἡ, humerale. Ab ὄφθω.

Παροφθαίνω, præsens, Ph. neutr. παροφθαίνω, præsens, instans, Gl. V. A πάροφθα. Hinc

Παροφθαίνω, ας, ἡ, idem quod παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, verbum ex alio duco, seu formo; (2) cognomen do. A παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ἡ, verbi origo ab alio; vide παροφθαίνω. Hinc

Παροφθαίνω, seu παροφθαίνω, fut. ὦ, denomino a verbo alio, ut ἔξωλον a ζῶλον.

Παροφθαίνω, ε, τὸ, cognomen, agnomen. A παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, denominatio similis.

A παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ε, τὸ, adnomen, prænomen, Ph. Ex παρὰ et ὄνομα. Unde

Παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, denominatiuus, denominatiuus, ab alio denominationem habens, Gl. V. παροφθαίνω, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρείος est παροφθαίνω τῆς ἀνδρείας.

Παροφθαίνω, adv. denominative.

Παροφθαίνω, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, redivua; (2) nomen herbae. Ex παρὰ et ὄνυξ.

Παροφθαίνω, ἴδος, ἡ, idem et ex iisd.

Παροφθαίνω, vel παροφθαίνω, παροφθαίνω, ε, ὁ ἢ, colorem habens inter cinereum et rufum medium.

Παροφθαίνω, αἰ, oculorum minores anguli versus tempora. Ex παρὰ et ὄφθω. Unde

Παροφθαίνω, ε, τὸ, oculare equorum.

Παροφθαίνω, ἴδος, ἡ, idem.

Παροφθαίνω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi παροφθαίνω.

Παροφθαίνω, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παράρειος, *α, δ* ξ η , ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab *ἄρειος*.
 Παράρειστος, *α, δ*, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A *παράρειος*.
 Παρωρημένος, *adv.* iracunde, vehementer. A *παρωρηόμαι*.
 Πάρωρος, *α, δ* ξ η , intempestivus; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex *παρά* et *ώρα*.
 Παρωροφίς, *ἴδος, ἦ, παρ* subjecta fastigio, vel adjecta, *Poll.* ora tecti. Ab *ἄρωρος*.
 Παρώντιον, *α, τὸ*, ornamentum aurium; (2) oculi angulus externus, versus aurem. Ex *παρά* et *ἄς*. Unde
 Παρώντις, *ἴδος, ἦ*, tumor glandularum sub auribus; *παρωσίδες*, strumæ, *Gl. V.*
 Παρώτρυνα, *aor. 1. ind. act. verbi παρωτρένω*.
 Παρώτρηναι, *perf. ind. act. verbi παρωτρένω*.
 Παρώτρηνος, *scil. χρόνος*, et *παρωτρηνός*, præteritum.
 Πάρωχος, *ον*, subpallidus.
 ΠΑΨ, *πᾶσα, πᾶν*, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) cum additur numeris, ipse omnino, admodum; (5) dicitur et de maxima parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus varii generis; (7) τὸ πᾶν, summa rerum, *philosophis* universum; *intendunt* *adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκ παντός, *sc. πᾶσι*, quovis modo; (9) τὰ πάντα dicitur is alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) ἐς πάντα, *pro πάντως*; (11) *in N. T.* summus, maximus, *πᾶσα χάρις*, summum gaudium. Οἱ δ' ἐνία πάντες ἀνέσταν, non pauciores quam novem, *II. 7, 161.* Δουκαῖδες, πάντας ἄρπυιες, *II. 10, 560.* Πᾶν κλυτὸν, omnia audire, *id est*, nihil non turpe audire de aliquo, *Soph. Trach. 71.*
 Παῖον, *gen plur. f. g. Dor. pro παῖον*.
 Πάσασθαι, *aor. 1. inf. med. verbi πάσθαι*.
 Πάσιμωρος, *ον*, manifestus, clarus.
 Πάσιμωρα, *α, ἦ, quæ* omnibus curæ est. Ex *πᾶς* et *μῦλοι*, *cura est*.
 Πάσιφᾶς, *ἴς*, idem quod
 Πασιφάνης, *ἴος, δ* ξ η , omnibus apparens. Ex *πᾶς* et *φαίνωμαι*.
 Πασπᾶλη, *ἦ, milium*, item farina, pulvis; (2) res levis, vulgaris, de minima re. (2) ὕπνε δ' ὄρε' τῆς νυκτὸς ὄρε' πασπᾶλην, ne tantillum quidem videt, *Aristoph. Vespr. 91.*
 Πασσάκιζω, *palo affigo, Hes.*
 Πασσάλευρος, *ἦ, ὄν*, adfixus. A
 Πασσάλειον, *seu πασπαλιόν*, *fut. εἶσω*, palum figo, palo figo, adfigo. Θεοῖσιν ἀντὰ πασπαλιόν πρὸς δῆμος, *Eur. Rhcs. 180.* Πασσαλιέση κῆρυτα τριγύρῳις τὸς δῆλοντος, *Id. Bac. 1215.* A *πάσσαλος*.
 Πασσάλιον, *τὸ*, idem quod *πασσαλιόσκος*, *Poll.*
 Πασσαλιόσκος, *α, δ*, clavicularum ligneus, paxillus. *Dim. a*
 Πασσᾶλος, *α, δ*, clavus ligneus, paxillus. *Ph. palus*; (2) metaphor. membrum virile. Ἀπὸ πασσᾶλος ἀγκύλα τόξου ἤματι τῷ ἰδῶμην, *II. 5, 209.* (2) *περὶ πάσσαλον δεχθήσασθαι*, de puella quæ cum viro rem habet, *Anal. Brunckii, 2, 208.* A *πίσσα*.
 Πασσάμενοι, *nom. pl. aor. 1. part. med. Poet. pro πασάμενοι*, a *πίσσομαι*. Πασσάμενος ἐπίσασσε, *Theocrit. 15, 90.*
 Πάσσαξ, *ἄκος, ἴδ*, idem quod *πασσαλιόσκος*.
 Πάσσι, *3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἔπισσας*, a *πίσσα*.
 Πάσσουμι, *comedo. A πᾶν*.
 Πασσῶδι, et *πασσῶδι*, *adv.* omni impetu, omnibus copiis, omnino. Ex *πᾶς* et *ὄνομα*.
 Πασσῶδιη, *adv.* idem et ex *iisd.*
 Πασσῶρι, *idem*, sed mala notæ vox, *Poll.*
 ΠΑΣΣΩ, vel *πάσσα*, *fut. ἄσω*, inspergo, conspergo; (2) spargo; (3) superinjicio; *item* *intexo*; *contexto*; (4) variego, varie distinguo. Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινὴ πᾶσαισθαι, *Soph. Antig. 207.* Ἀδίκως χεῖματα πᾶσαισθαι, *adeptus, Epigr.*
 Πάσσω, *ονος, δ* ξ η , crassior, spissior, densior. *Comp. a παχύς*.
 Πασῶς, *ἄδος, ἦ, thalamus, cubiculum*; (2) porticus, atrium; (3) antæ. A *πάσσα*.

Πασείλη, *α, ἦ*, ultima anni dies, *Suid.*
 Πασέιον, *spargendum, Ar.*
 Πάσθη, *α, ἦ*, jusculum farina mixtum seu conspersum. A *πάσσα*.
 Πασίλη, *ramenta corii* vel pellium, *Suid.*
 Πασόν, *α, τὸ*, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.
 Πασός, *ἦ, ὄν*, conspersus; (2) thalamus, *Gl. V.* seu *ædicula portalis* in qua simulacrum dei vel deæ; obtentus, coronatio, thalamus; et *πασόν*, *salsum, Id.*
 Πασοφορεῖον, vel *πασοφορίον*, *α, τὸ*, pastophorium, *ædicula dei* vel *deæ portalis*; (2) thalamus in quo habitat *ædituus, sacerdos*; (3) atrium templi. A *πασόν* et *φῆρω*.
 Πασοφῶρος, *α, δ* ξ η , *ædituus, ædiculam gestans.* Ex *iisd.*
 ΠΑΣΧΑ, *τὸ*, Pascha, transitus, *indecl. Vox Hebr.*
 Πασχάζω, *Pascha celebri, Suicer.* A *πάσχα*.
 Πασχάλικος, *ἦ, ὄν*, festorum observationi adiectus. Ab *eod.*
 Πασχάλιος, *α, δ* ξ η , paschalis, ad Pascha pertinentis, *Suicer.* Ab *eod.*
 Πασχίμεν, *pres. inf. act. Ion. pro πασχῆν*.
 Πασχησιασμός, *α, δ*, ipsa appetito coitus nefandi; (2) turpis in Venerem pruritus. A
 Πασχησιάω, *ᾧ*, cupio *πάσχειν*, sive obscena pati; *πασχητιών*, *pathicus, Gl. V.*
 Πάσχοιτε, *2. plur. pres. opt. act. verbi*
 ΠΑΣΧΩ, *patior*; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὐ *πάσχειν*, beneficio affici; *κακῶς πάσχειν*, incommodo, injuria affici; (5) *Att.* facio, *fut. πείσομαι p. med. πέποιθα* a. 2. ἔπαθον *part. παθὼν*, *passus.* Ἄλλ' οἷα χεῖρ παθεῖν με πρὸς ἔτι, *pai ab, Soph. Phil. 1347.* Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσβην πεπὸνθατε, *ita affecti estis erga, Æsch. Att. τὶ παθὼν*, *quare.* (4) εἰ μὴ Ζεὺς πατῆρ ἠπίστατο οἷ' ἔξ ἑμὲ πέποιθας, οἷά τ' ἐργάσω, *Eurip. Med. 1352.* Εὐ *πάσχειν*, beneficium accipere, *Soph. Œd. Col. 1202.*
 Πάταγίω, *ᾧ, f. ἦσω*, strepo, strepito, fragorem edo, obstrido, prestrepo. Ἠρήννυμι ξ *παταγῶσιν*, *Aristoph. Nub. 337.* A *πάταγος*.
 Πάταγῆ, *ἦς, ἦ*, fremitus, plausus. Ab *eod.*
 Πατάγημα, *ἄτος, τὸ*, strepitus, de garrulo. A *παταγίω*.
 Παταγητικός, *ἦ, ὄν*, strepitans, turbulentum sonum edens, *Suicer.* Ab *eod.*
 Παταγηδόμος, *α, δ* ξ η , strepitum edens intercurrentum. Ex *πάταγος* et *δόμος*.
 Πάταγος, *α, δ*, fragor, strepitus, crepitus. A *πατάσσα*.
 ΠΑΤΑΚΟΙ, οἱ, *Patæci*, dii Phœnicum navigantium.
 Πατᾶνι, *α, ἦ*, et *πάτανον*, *τὸ*, patina, patella. A *πατᾶν*.
 Πατᾶνον, *α, τὸ*, patella, parva patina.
 Πατάξαι, *aor. 1. inf. act. verbi*
 ΠΑΤΑΣΣΩ, *f. ζῶ*, cum strepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulso, ferio; *πασπατωμένος*, *perf. part. percussus.* Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, *Aristoph. Ran. 38.* Ἐξείφθης πόδος τὴν καρδίαν ἐπάταξεν, *Ibid. 54.* Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας, *Eur. Her. Fur. 1010.* Πολυνείκη δορι, *Idem, Ph. 1472.*
 Πατίεσθαι, *pres. inf. med. verbi πατίεσθαι*.
 Πατέλλα, *patina, Gl. V.* Hinc
 Πατέλλιον, *α, τὸ*, patella, parva patina.
 Πατέλλοχαράω, *qui pateris gaudet.* Ex *πατέλλα* et *χαίρω*.
 Πατίοντι, *3. plur. pres. ind. act. Dor. pro πατίουσι*, a *πατίω*.
 Πάτερ, *pater*, *voc. sing. a πατήρ, pater.*
 Πάτερῖζω, *fut. ἴσω*, patrem nomino, voco, seu appello. Πάσαις ξ *μη πατέρῖζι*, *Aristoph. Vespr. 650.* A *πατήρ*.
 Πατέριον, *α, τὸ*, paterculus, *Dim. ab eod.*
 ΠΑΤΕΩ, *ᾧ, f. ἦσω*, calco, conculco, profero; (2) contempui habeo, contumelia aditum; opprimo; (3) tero, ut librum, verso manu; (4) *πατέομαι*, *comedo, Ion. ap. Herodot.* ἰδὲ Αἴσωπον *πασπάτηκας*, nec *Æsopum* *trivisti,*

vel *legisti*, de inducto, *Aristoph. Av. 477.*
 Πατήσι χεῖρον Σαῦθῶν, *Lycoph. 200.*
 Πάτημα, *ἄτος, τὸ*, quod calcatur, calcatum; (2) homo qui proteritur et opprimitur. A *πατίω*.
 ΠΑΤΗΡ, *ἴος*, et *per Sync. πατῆρ*, *ἴ*, pater, genitor, parens, auctor.
 Πατήσας, *aor. 1. part. Æol. pro πατήσας*, a *πατίω*.
 Πατηρμός, *α, δ*, conculcatio. A *πατίω*.
 Πατηρήιον, *α, τὸ*, torcular, *Gl. V.* A *πατίω*.
 Πατητής, *α, δ*, calcator, *Gl. V.* Ab *cod.*
 Πατητός, *ἦ, ὄν*, calcabilis, calcatus. Ab *eod.*
 Πάτος, *ἴ*, calcata seu trita via. *Gl. V.* *παυμέντον*; (2) pulvis corpori adherens, sordes corporis.
 Πάτρα, *α, ἦ*, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A *πατήρ*.
 Πατραγᾶβια, *α, ἦ*, *patris* aut *patrum strenuitas* et *fortitudo.* Ex *πατήρ* et *ἀγᾶβος*.
 Πατραδέλφῃ, *α, ἦ*, *amita, Gl. V.*
 Πατραδέλφια, *ἦ*, conjunctio generis inter *πατραδέλφους*.
 Πατραδέλφος, *α, δ*, *patris* frater, *patruus.*
 Πατραλοῖας, et *πατραλλῶας*, *α, δ*, *patris* percussor, *parricida.* Ex *πατήρ* et *ἀλλοῖα*.
 Πάτηρ, *α, ἦ*, *Ion. pro πάτερ*.
 Πάτηρην, *adv. e patria.* A *πατρ*.
 Πατρία, *ᾧς, ἦ*, familia, cœtus eorum qui communem patrem familias habent; tribus, genus, progenies, gentis origo. A *πατήρ*.
 Πατριάζω, *fut. ἄσω*, *mores patrernos imitor.* A *πάτριος*.
 Πατριαρχεῖον, *α, τὸ*, *patriarchæ domus.* A *πατριάρχης*, *α, δ*, *patriarcha*, *autor generis.* Ex *πατῆρ* et *ἀρχή*.
 Πατριαρχία, *α, ἦ*, *paternitatis principium*; (2) *patriarchatus.* Ab *iisd.* Hinc
 Πατριαρχικός, *ἦ, ὄν*, *ad patriarchas* pertinens.
 Πατρίδιον, *α, τὸ*, *paterculus*, *Dim. a πατήρ*.
 Πατρίκος, *ἦ, ὄν*, *paternus, patrius.* A *πατήρ*.
 Πατρικότης, *α, ἦ*, *paternitas, Gl. V.* A *pr.*
 Πατρικῶς, *adv. paterne*, *more patris*; (2) *adfectu paterno*, *paterna benevolentia.*
 Πάτριος, *α, δ* ξ η , *patrius*, a *patre* vel a *patribus* *traditus*; *τὰ πάτρια*, *mores, instituta majorum.*
 Πατρίς, *ἴδος, ἦ*, *patria*, *id. q. πατριά.*
 Πατρίως, *adv. more majorum.*
 Πατριώτης, *α, δ*, *popularis*, *conterraneus.*
 Πατριώτης, *ἴδος, ἦ*, *idem.* Hinc
 Πατριωτικός, *ἦ, ὄν*, *ad tribus* pertinens.
 Πατρογενής, *ἴς*, *ἄδοι πατρογενεῖς*, *dii patrii.* A *γίνω*.
 Πατροδότος, *patrius, a patre* *traditus.* Πατροδότος ἀρετῆσι, *Euseb. Vita Constant. 50.*
 Πατροδόρητος, *α, δ* ξ η , a *patre* *donatus* vel *datus.*
 Πατροβέν, *adv. a patre.* Ἐἴπαρ δίκαιος ἔσ' ὁμῶς τὰ πατροβέν, *si quidem vero me patre* *satus est, Soph. Aj. 547.* A *πατήρ*.
 Πατρομωγενήτος, *α, δ*, *patris* frater, *patruus.* Ἄνε δὲ πατρομωγενήτης ἰλαῶν ἀπὸ δεσμῶν Οὐρανίδας, *Hes. Th. 501.*
 Πατροκινήτος, *α, δ* ξ η , a *patre* *inotus.*
 Πατροκονέω, *ᾧ*, *parricida* *sum.*
 Πατροκονία, *α, ἦ*, *parricidium.* A
 Πατροκόνιος, *α, δ* ξ η , *parricida*, *patris* *interfecto* vel *interfectrix.* A *κόνιος*.
 Πατροκτόνος, *α, δ* ξ η , a *patre* *interfectus.*
 Πατρομήτωρ, *αρος, ἴ*, *avus maternus.*
 Πατρονομία, *ἴμαι*, *patris* *imperio* *regor.* Ex *πατήρ* et *νόμος*, *lex*.
 Πατρονομία, *α, ἦ*, *munus Patronomorum*; (2) *imperium paternum.*
 Πατρονομία, *ἦς, ἦ*, *sc. ἐπιτροπή*, *gubernatio paterna.* A
 Πατρονόμος, *α, δ*, *qui tanquam pater res administrat*; (2) *nomen magistratus apud Lacedæmonios.* Ex *πατήρ* et *νόμος*.
 Πατροπαράδοτος, *α, δ* ξ η , a *patre* *traditus*; (2) a *majoribus* *traditus.* A *πατήρ* et *παράδομαι*, *trado*.
 Πατροπάτωρ, *αρος, ἴ*, *patris* *pater.*
 Πατροπόλις, *ἦ*, *patria*, *domus paterna.*
 Πατροπάρσις, *α, δ* ξ η , *parricida.* A *παίω*.

Πατροσεφής, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, patre privatus, orbus, R. Ex seféw, pñwo.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. Α πατήρ.

Πατρούβητης, υ, ὁ, patrem verberans. Ex τύπτα.

Πατρώχος, υ, ὁ ἐξ ἧ, patris bona habens seu possidens. Ex πατήρ et ἔχω.

Πατροφόνος, εὐς, Poet. ἦος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, υ, ὁ ἐξ ἧ, patris interfecto.

Πατροφόντης, υ, ὁ, idem. Ex φόνος.

Πατριός, υ, ὁ, vitricus. Α πατήρ.

Πατριόζω, fut. ἴσω, patrisso, patris mores imitor. Α πατρίος.

Πατριός, υ, ὁ ἐξ ἧ, patrius; (2) avitus. Α πατήρ.

Πάτρων, ανος, ὁ, patronus, Gl. V. Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνεύω, patrocinor, Gl. V. Α πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικός, ἡ, ὄν, a patre denominatus.

Πατρωνυμικός, adv. patronymice.

Πατρωνυμικός, ον, paternus, a patre cognatus.

Πατρώος, ὡς, ὄν, paternus, patrius; (2) avitus; πατῶν θεῶν, penates, Ph. Dii patrii, tutelaris. Εἶσ' ἂν ἀγνὰ θεῖματα βέξη πατρώα Ζηνί, τῆς ἀλάστεις, Soph. Trach. 287. Α πατήρ.

Πατρώος, υ, ὁ, vitricus. Ab eod.

Πάτρως, υος, ὁ, patruus. Ab eod.

Παττάλειον, clavo, paxillo figo. Α

Πάτταλος, palus, paxillus, Gl. V.

Παττάλιον ἔλαφι, quorum cornua πασσάλε speciem gerunt, Aristot.

Παύει, 2. plur. præs. imperat. act. v. παύω.

Παύειν, aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύειν.

Παύλα, ης, ἡ, cessatio, quies, finis; (2) clausula. Α παύομαι, cesso.

Παῦλος, υ, ὁ, Paulus.

Παύομαι, desino, cesso; f. παύομαι, desinam; perf. πέπαυμαι, πέπαυται, desit; imperat. πέπαυσα, desine; aor. 1. inf. παύσασθαι, desinere. Α παύω.

Παυροσπής, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, pauciloquus. Ex παῦρος et ἔπος.

Παυροῖον, adv. paucillum. Α παῦρος.

Παῦρος, υ, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παύσει, cessasse, aor. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνημος, υ, ὁ ἐξ ἧ, ventos sedans seu placans. Ex παύσις et ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. v. παύω.

Παύσει, 3. sing. aor. 1. opt. act. Aorol. pro παύσει.

Παυσίκακος, ον, sedans mala, Naz.

Παυσικαστή, ης, ἡ, capistrum pabulo arcens jumenta. Α παύσις et κάπτα, edo.

Παυσίλοπος, υ, ὁ ἐξ ἧ, mœrorem sedans. Ex παύσις et λύπη, παύω.

Παυσινόσταν, dormitionem reprimens.

Παυσίππος, υ, ὁ ἐξ ἧ, a labore recreans.

Παύσις, εὐς, ἡ, cessatio, requies, Ph. interdictum. Α παύομαι, cesso.

Παυσόμεθα, 1. pl. pr. conj. med. Dor. pro παύομεθα.

Παυσία, compendenda, Ph. Α παύω.

Παυσήρ, ἦρος, ὁ, sedator, qui finem imponit, liberator. Ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν παυσήρα πέμψω σὺν νόσῳ πρὸς Ἴδιον, Soph. Phil. 1438. Ἐγὼ δ' Ὀρέστην παῖδα προσμένειν ἀεὶ παυσήρ' ἐφῆξεν, Id. El. 303. Ab cod. Hinc

Παυσήριος, υ, ὁ ἐξ ἧ, Πάυσιος ὕπνος, Nic. Th. 746, idem quod

Παυσίτις, ἡ, ὄν, vim sedandi habens. Α παύω.

Παυσάδωνος, υ, ὁ ἐξ ἧ, dolorem sedans. Ex παύω et ὄδνη, dolor.

Παυσάλη, ἦς, ἡ, cessatio, requies, sedatio. Α παύσις.

ΠΑΥΨ, fut. αἰώω, finem impono, finio, cessare seu desistere facio; (2) reprimo, coerceo, sedo; παύομαι, quiesco. Παύειν τινα σπυδαίνην γνώστην ἔχοντα, coercere. Ἴν' ἐπαρμένον παύω σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, Aristoph. Plut. 724. Σὲ θεράπευε, Id. Eq. 427.

Πεπαυμένης ἡμέρας, ἐχ' ὅπως σε παύομεν, extinguere, Soph. El. 798. Παύσον ἐν κακῶν

ἡμέρῃ, libera, Ibid. 993. Παύετε θεῖον, παῖδες, Id. Aed. Col. 1754. Παύσομαι δ' αἰνῶν, Eur. Or. 1150. Ἐλπίομενοι παύσασθαι διζυρεῖ πολέμοι, Il. 3, 112.

Πάφλας, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπάφλας, a

Παφλάζω, fut. ἴσω, ferveo, aestuo. Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικητὴ πρὸς δερμὴν, Mus. 1, 91. Ὡς τε παφλάζοντος ἐν βυθῶν φλογὶ κρατῆρος, Lycophr. 197. Α φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui syllabas, imprimis vocales, in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ἄτος, τὸ, fervor, aestuatio, aestas; (2) strepitus quem aestuans mare edit. Α παφλάζω.

Πάχρετος, pro παχύτερος, crassior, Odys. 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, Hēr. 191.

Πάχρετος, υ, ὁ, crassities. Ἀδὲ δίσκον μίζονα καὶ πάχρετον, majorem etiam quoad atinet crassitudinem, (subaudi κατὰ,) Odys. 8, 186. Πάχρετος δ' ἦν ἤπερ κίονα, crassities vero erat tanquam columna, Ib. 191.

Παχῆρ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. Dor. pro παχῆρ, a πῆρην.

ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, stiria, glacies, Ph. Unde

Παχῆνις, ἥσσα, ἦεν, pruinosis.

Παχῆνις, ὡ, fut. ἴσω, gelu constringo, congelatio, congelo, Hesiod. Op. 358. Λύπη παχῆνις, cui pectus est adstrictum dolore, Eurip. Hēr. 803.

Παχῆνομαι, ἔμαι, gelor; aor. 1. ἐπαχῆνῆν. Τὸ δ' ἐν φρεσὶν ἄλλοιμον ἦτος παχῆνται, Il. 17, 111.

Παχῆνῆς, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, pruinosis, glacialis.

Πάχος, εὐς, τὸ, crassities, crassitudo. Α παχύς.

Παχύμιμος, ον, crassum sanguinem habens.

Παχύδακτύλος, υ, ὁ ἐξ ἧ, crassos habens digitos.

Παχύδεμιός, ὦ, occalesco; παχύδεμιός, obcallet, Ph.

Παχύδεμια, ας, ἡ, cutis crassities.

Παχύδεμος, υ, ὁ ἐξ ἧ, crassam pellem seu cutem habens; (2) fatuus seu stupidus. Ex παχύς et δερμα, pellis.

Παχύρριξ, τρίχης, ὁ ἐξ ἧ, qui crassos pilos habet.

Παχυκάλυμος, υ, ὁ ἐξ ἧ, crasso adsurgens calamo seu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, stolidus, Gl. V. Ex παχύς et καρδία.

Παχύκαυλος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui crasso seu denso caule est.

Παχύκνημος, υ, ὁ ἐξ ἧ, cui sunt pingues suræ. Α κνημή.

Παχύλος, ἡ, ὄν, crassus. Α παχύς.

Παχυλάς, adv. crasse, crassa Minerva.

Παχύμερης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, crassus. Ex π. et μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, crassitudo. Ex iisd.

Παχυμερός, adv. crasse, crassa Minerva; παχυμερέστερον, rudius, crassius, crassiore Minerva. Α παχυμερής.

Παχυνευρία, ὦ, fut. ἴσω, crassos habeo nervos.

Παχύνοος, contr. παχύνος, υ, ὁ ἐξ ἧ, stupidus, crasso ingenio præditus.

Πάχυνσις, εὐς, ἡ, condensatio. Α παχύνω.

Παχυντικός, ἡ, ὄν, vim habens reddendi crassum. Α

Παχύνω, f. ανῶ, crassum reddo, obscurum reddo. Gl. V. crasso, pinguefacio; παχύνομαι, pinguesco, Gl. V. Παχύνει αὐτὸς ἔθερα πύειν, Plato. Αἰεὶ δὲ σπαιρῆσι παχύνεται ἐν νεφίλοισι, Dion. Per. 35. Α παχύς.

Πάχυνον, ἴνος, ὁ ἐξ ἧ qui nasum habet crassum. Ex παχύς et ἴν.

Παχύραβδος, υ, ὁ ἐξ ἧ, crassas habens virgas.

Παχύρριξ, υ, ὁ ἐξ ἧ, cui crassa est radix. Ex ῥίζα.

Παχύνεργος, crassum habens rostrum.

ΠΑΧΥΣ, εἰα, ὄν, crassus, spissus, densus; (2) crassus, i. c. pinguis, obesus; (3) stupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, de veste et suppellectili; (5) opulentus, dives; (6) gravis, robustus.

Παχυσκελής, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, qui crura crassa habet. Ex παχύς et σκελός, crus.

Παχυσμός, ὦ, ὁ, crassitudo; (2) virilis et florentis ætatis robur, Suicer. Α παχύς.

Παχυσμούω, ὦ, crasso ore loquor, crasse pronuncio.

Παχυσμούα, ας, ἡ, os crassum, seu crassa pronunciatio. Α

Παχύσμος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui crasso ore est; (2) qui crasse loquitur. Α σῆμα.

Παχύτερος, crassior, παχύτερος, crassissimus, pinguisissimus. Α παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. Α παχύς.

Παχύτριχες, qui crassis sunt pilis, pl. a παχύρριξ. Unde

Παχύτριχος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui crassis est pilis.

Παχύφλοιος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui crasso est cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, stupidus, tardus. Α φρήν.

Παχύφυλλος, υ, ὁ ἐξ ἧ, qui crasso est folio.

Παχύχιλος, ον, cui crassa sunt labra, labeo.

Παχύχυμος, et παχύχυλος, υ, ὁ ἐξ ἧ, crassum succum habens.

ΠΑΨ, vel potius πάομαι, fut. ἴσομαι, possideo, paro, adquire; (2) gusto, vescor (sed id potius est πάσομαι, Etm.). Ὅστις πλῆθον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πιστάσθαι βέλεται, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. Fur. 1434. Ἄλλὰ σφί δάσαν λατοῖο πάσασθαι, Odys. 9, 93.

Πάωσις, υ, ὁ, propinquus. Vox Læconica.

Πέδολον, pro πεδόβολον, plantities, Ep.

Πέδα, Aorol. idem quod μέδα, in compos. Dor. Hinc πεδαίχιμοι, pro μεταίχιμοι, Aeschyl. Ch. 587. Πέδωρος pro μετώρος. Πέδωροι, pro μετόροι, Nic.

Πεδάσσει, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπίδα, a πίδαω.

Πεδάσσει, υ, ὁ ἐξ ἧ, reprehensus e fuga a persequentibus, Hes. Ex πίδα et ἀγρέω, (vel pro μετάρστος.)

Πεδάειρα, e solo in sublime effero vel eveho. Δικαίων υ ποσ' ἐν τόπων νίεσ πεδαίσειρα, Eur. Phœn. 1033. Νωθὲς πίδαειρε κῶλον, Id. Herc. Fur. 819. Ex πίδαω et αἰρω, sed potius Aorol. pro μεταίχιμοι, unde μετώρος.)

Πεδάιχιμος, pro Μεταίχιμος, intermedius, medius: propr. inter duas acies, Aesch. Chæph. 587.

Πεδάμιβήμενοι, præf. inf. act. Aorol. et Dor. pro μεταμιβίωσα, a μεταμιβίω.

Πεδάμιβίω, pro μεταμιβίω, muto, commuto; Pind. πεδάμιβην, aor. 1. plur. Ἐσθλὸν βαθὴ σῆματος ἐν μικρῷ πεδάμιβην χροῖν, Ol. 12, 18, ubi Schol. μετῆμιβην, μετῆλαζαν.

Πεδάνος, ἡ, ὄν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, Nic. 817; (2) levis, mollis. Α πίδαω.

Πεδάρος, pro Μετόρος, excelsus. Λαμπάδες πεδάροι, Aeschyl. Chæph. 586.

Πεδάροτος, υ, ὁ ἐξ ἧ, pro μετάρστος, sublimis.

Πεδάσαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro πεδῆσαι, a πίδαω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἐξ ἧ, mentem vincitam habens, mentem vincitus, stultus, Pind. Pyth. 8. Ex πίδαω et φρήν.

Πεδάω, ὦ, fut. ἴσω, compedibus adstringo, illigo, irretio. Ὡς τὴν ἐβῶν Κρητίτις, Ἰππολλύτα δολῶν πίδαωσι ἤβη, Pind. Nem. 5, 49. Α πίδαω.

Πεδώνος, ἡ, ὄν, campestris, planus. Α πίδαω.

Πεδέρεσθαι, post accedre, præf. infin. med. Aorol. pro μετέρχεσθαι, a μετέρχεμαι.

Πεδέρεσθαι, pedere, sequitur, inquitur, subito venit. Ἄλλὰ πέρει ἀπάλαφ σφύματος σι πιδέρεσθαι, amplexor, Thuc. 29, ult.

Πεδίω, præpedio, vincio, Gl. V. Α

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήροτος, pro μετάρστος, idem quod πεδάροτος, Nic.

Πεδήρης, εὐς, ὁ ἐξ ἧ, talaris, Gl. V. Α πίδαω et ἄωα, arto.

Πεδήσα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπίδησα, a πίδαω. Unde

Πεδήσται, υ, ὁ, pedibus adstrictus, vincitus.

Πεδάτης, ἄ, ὁ, qui compedibus adstringit. Ab eod.
 Πεδιῶσις, αἶα, αἶον, qui in locis planis et campestribus moratur. A πεδίων.
 Πεδιῶσις, ἄ, ὄν, campester. Ab eod.
 Πεδιῶσις, ἄδος, ἡ, planities. Ph. campania. Λόγῃ πεδιῶσις, in campo instructa acies, Soph. Trach. 1059.
 Πεδιῶσις, α, ὁ, ἡ, campestris. A præc.
 Πεδιῶσις, ἡ, ὄν, qui ut πεδιῶσις Ἀθηναῖοι, planities habitantes. Ab eod.
 Πεδίω, compedo, Gl. V. A πεδῖν.
 ΠΕΔΙΑΟΝ, α, τὸ, calceus, talare, Ph.
 Πεδιῶσις, ἡ, ὄν, campestris, planus. A πεδίων.
 Πεδίον, α, τὸ, parvum vinculum. A πεδῖν.
 Πεδίον, α, τὸ, campus, planities; (2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A πεδῖν.
 Πεδιῶσις, adv. in campum. A πεδίων.
 Πεδιῶσις, α, ὁ, ἡ, cui nemora et campi sunt assignati; (2) qui in campis pascitur, paganus. Ex πεδῖν et νέμω.
 Πεδιῶσις, ον, armis strepitum in campo ciens, i. e. pugnant. Ex πεδῖν, ἔπλα, et κύσσιος.
 Πεδιῶσις, ὁ, ἡ, reptilis, terra incedens, ορη. volatilis. Πηγάσις καὶ πεδοβάμονα, Æschyl. Chaph. 588. A βῆμον.
 Πεδῖσις, ἄσσα, ὄν, solo adhaerens, similis. Πεδῖσις, adv. ex solo, seu e terra.
 Πεδῖσις, adv. in solum, in terram. A πεδῖν.
 Πεδῖσις, pro μέτοικος, inquilinus, Hes. ex Æschyl.
 Πεδῖσις, α, ὁ, humi jacens, humi lectum habens. Ex πεδῖν et κόπτις, lectus.
 ΠΕΔΟΝ, α, τὸ, solum, terra, humus.
 Πεδῖσις, adv. in solum, in terram, per campum. A præc.
 Πεδῖσις, idem quod πεδῖν, scu πεδῖον, Hom.
 Πεδῖσις, ἄσος, ἄσος, ὁ, ἡ, in solo vel in terra defossus. Ῥῆξας ὑγρά θέρμελα πεδοσκαφῖον κενεῶσαν, Nonn. Ex πεδῖν et σκάπτω.
 Πεδῖσις, ἄσος, ὁ, ἡ, solum seu terram calcans, pedestris; (2) humi stratus. Ex πεδῖν et σκαφῖον.
 Πεδῖσις, ἄσος, ὁ, ἡ, in solo seu in terra nutritus, Nonn. P. 4, 12. A τρέφωμαι.
 Πεδῖσις, ανος, ὁ, servus compedibus adstrictus. A πεδῖν.
 ΠΕΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in vestimento, in-stita, quæ extremam vestis oram ambit et ornat. Ph. limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates ut ripa, ora maritima, littus. (3) οἶον ἐρήμη πέζα, Apoll. Rhod. 4, 1257. Pl. 24, 272.
 Πεδῖσις, ἄσος, ὁ, ἡ, pedes jaculator. Οἱ πεζοκροῦσι τὸ πρῶτον διαφυγόντες τὴν σύμπτωσιν τῶν Ἀπείων, Polyb. 3, 65, 10. A πεζῖος et ἀνοκροῦσις.
 Πεδῖσις, α, ὁ, peditum præfectus, Xenoph. Cyr. 5, 3, 41. Ex πεζῖος et ἀρχή.
 Πεδῖσις, αἶα, ἄσος, ὁ, ἡ, milites quidam apud Macedonas præcipuè fortitudinis. Ἡ Κοῖνη τῆς οἱ πεζῖταιροι καλέμενοι, Arrian. Exped. Alex. 2, 23, 3.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem. Ex πεζῖος.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, peditus, Gl. V.
 Πεδῖσις, ἡ, ὄν, pedibus iter facere potest, qui gradiendo fit. A
 Πεδῖσις, fut. ἄσος, pedibus iter facio, pedes sum, gradior. Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζῖται, Act. 20, 13. A πεζῖος.
 Πεδῖσις, adv. pedestri aut terre-tri itinere, terra; (2) terrestri prælio. Ab eod.
 Πεδῖσις, ἡ, ὄν, pedestris. Hinc τὸ πεζῖκον, ἄ, peditatus, exercitus terrestris.
 Πεδῖσις, ἡ, idem quod πέζα, fimbria, Hes.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, pedes, pedestris. A πεζῖος.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex πεζῖος et βῆσις.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, pedestri oratione scribo. A
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, qu. dic. pedestris orationis scriptor, qui aliquod oratione soluta scribit. Ex πεζῖος et γράφω.

Πεδῖσις, α, ἡ, venatio animalium terrestrium. A ἴσθην.
 Πεδῖσις, ἡ, ὄν, ad πεζῖταιροιαν pertinet.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, oratione prosaica utor. A λέγω.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, idem. A
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, historicus, qui oratione soluta utitur.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, pugnam pedestrem committo. Ἐπιπεζῖταιροι τῶν ἰσπῖται, Ar.
 Πεδῖσις, ἡ, idem quod πεζῖταιροι, Pind.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, idem quod πεζῖταιροι.
 Πεδῖσις, α, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. A
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, qui pedestri prælio ec-citat. (2) πεζῖος et μάχημα.
 Πεδῖσις, ἡ, ὄν, peritus pascendorum animalium pedestrium; πεζῖταιροι, ars pascendi animalia. Ex πεζῖος et νέμω.
 Πεδῖσις, ὁ, ἡ, terrestris, Æsch.
 Πεδῖσις, α, fut. ἄσος, pedibus incedo, seu iter facio. A
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πεζῖος et πόρος, meatus.
 Πεδῖσις, ἄ, ὁ, ἡ, pedestris, Ph. πεζῖος λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, Gl. V. A πέζα.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, limbum habens, fimbriatus. A πέζα et φέω.
 Πεδῖσις, adv. pedestri oratione. A πεζῖος.
 Πεδῖσις, ης, ἡ, persuasio cum necessitate conjuncta. Ex πεδῖν et ἀνάγκη.
 Πεδῖσις, α, ἡ, vide πιθανολογία.
 Πεδῖσις, ἡ, ὄν, lepidus, verisimilis, suadibilis. A πιθανός. Vide πιθανός, quod melius.
 Πεδῖσις, ὁ, ἡ, obediens. A πιθανός.
 Πεδῖσις, fut. ἄσος, pareo, obedio, obsequor, morem gerō magistratni, cujus in potestate sum. Τί δ' ἐχρὶ πιθανοῦ με τοῖς νόμοις δεῖ; Aristoph. Conc. 759. Ἴδὲ πάρεσιν ἡδὲ πιθανοῦ σοι, Eurip. Iph. in Aul. 1145. Ex πιθανός et ἀρχή.
 Πεδῖσις, α, ἡ, obedientia, obtemperantia, obsequium. Ex iisd. Hinc
 Πεδῖσις, ἡ, ὄν, qui facile paret, promptus ad parendum.
 Πεδῖσις, α, ὁ, ἡ, idem.
 Πεδῖσις, ὁ, qui tibi quodammodo persuadet, Cael.
 Πεδῖσις, præs. inf. act. Dor. pro πιθανός.
 Πεδῖσις, 2. sing. præs. imperat. pass. Ion. pro πιθανός.
 Πεδῖσις, ανος, ὁ, ἡ, morigerus, obsequens; (2) fidelis, credens. A πιθανός.
 Πεδῖσις, ὁ, ἡ, idem. Ex πιθανός et ἡμία.
 Πεδῖσις, adv. obediendo, prompto obsequio.
 Πεδῖσις, 3. plur. imp. ind. mcd. Ion. pro πιθανός.
 Πεδῖσις, pro πιθανός, persuasorius.
 Πεδῖσις, 2. sing. præs. imperat. pass. et med. a πιθανός.
 Πεδῖσις, gen. sing. contr. pro πιθανός, a πιθανός.
 ΠΕΙΘΩ, f. πείσω, p. πείσσω, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo; (2) compositionem facio, placo aliquid, inpr. concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; unde et pro corruptum dicitur; πείσσωμαι, pareo, obedio, Gl. V. item credo, (primitiva significatio verbi est vincio, adstringo loco, et sic fune religatum, quo volo, duco. Vide πείσσω et πείσσω, Ern.) Οὐ δὲ σὺ δυσχερῆσαι, τῷ νοσήματος ἴσσιον, Soph. Phil. 891. Πείσθεσθε τῶν παύτων; de his creditis? Arist. Thesm. 599. Τοῖς ἐν πέλει βέβαιον πείσσωμαι, Soph. Ant. 69. Πείσων τε αὐτὸς τὰ περὶ τῷ Ἴσθῷ, Act. 23, 23.
 ΠΕΙΘΩ, ὄσος, contr. ἄσος, ἡ, Dea dicendi præses, quam Ennius Suadam, Quintilianus persuadendi deam, Suadelam Horatius, Cicero Leporem vocat; (2) oratio ad persuadendum composita; institutum et consilium persuadendi; (3) persuasio; (4) obsequium, obedientia. A πιθανός.
 ΠΕΙΘΩΜΕΘΑ, 1. plur. præs. conj. pass. Dor. pro πιθανώμεθα, a πιθανός.

ΠΕΙΚΩ, fut. ἄσος, pecto, vel carmino, cargo; (2) tondeo. Vide πείω, esurio.
 ΠΕΙΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) esuritio.
 Πεινῶ, 3. sing. præs. ind. act. verbi πεινάω.
 Πεινῶσις, α, ὁ, ἡ, famelicus, qui esurit. Ἄλλ' ὅτε λαῶ Πειναλίω κέρος ἔσος πολυφλοίσβοιο τραπέζης, Nonn. A πείνω.
 Πεινῶσις, dat. sing. præs. part. act. Dor. pro πεινῶσι, ex πεινάωσι, a πεινάω.
 Πεινῶσις, esurivivis, aor. 1. inf. act.
 Πεινατικός, ἡ, ὄν, idem quod πεινατικός.
 Πεινάω, α, fut. ἄσος, esurio, fame premo; (2) appetito, desidero; inf. πεινῶ, Dor. pro πεινάω. Τὸ μὴ πεινῶν κάλλιον τῷ φαγεῖν, Luc.
 Πεινῶν συμμάχων, Xen. κρημάτιον, Id. A πείνω.
 Πεινῶ, Ion. pro πεινῶ, idem et ab eod.
 Πεινῶ, ης, ἡ, esurivivis, fames, Gl. V.
 Πεινῶσις, esurio. A πεινάω.
 Πεινῶσις, esurire, præs. inf. act. Dor. pro πεινῶν, ex πεινάω, a πεινάω.
 Πεινῶσις, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.
 Πεινῶσις, nom. pl. præs. part. act. contr. pro πεινῶντες, a πεινάω.
 ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum; (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore; (4) sensus aliquid rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.
 ΠΕΙΡΑ, ἄσος, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τὴν πειρῶν ἰσπῖταιροι, Ἀθηναῖοι. B. Mithridat.
 Πειράω, fut. ἄσος, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, inpr. stuprum; πειράωμαι, tentor, ad scelus aliquid sollicitor. Οὐ ἰσπῖταιροι με οἱ πατέρες, Heb. 3, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιβλίαν πορεύσασθαι, Act. 16, 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τῷ Σατανᾷ, Marc. 1, 13. A πείρω.
 Πειραῖσις, 3. sing. aor. 1. optat. pass. verbi πειράω.
 Πειραῖσις, Piræus, portus Atticæ. Gen. Πειραῖσις, Πειραῖσις. Acc. Πειραῖσις.
 Πειραῖσις, τὸ, idem.
 Πειραῖσις, ut πειραῖσις πύλας, Piraica portæ. A præc.
 Πειραῖσις, finio, necto; aor. 1. part. πειρήσας, πειρήσωντες, nectentes. Καὶ πειρήσονται τὰς, confecta sunt, Soph. Trach. 590. Σειρήν δὲ κλεικτὴν ἴξ αὐτῷ πειρήσωντες, Odyss. 22, 175. A πειράω.
 Πειράω, ἄσος, τὸ, tentamentum, Gl. V. A πειράω.
 Πειράω, acc. sing. aor. 1. part. act. v. πειρώ.
 Πειράω, sive πείρω, ἄσος, τὸ, finis, terminus. A πείρω.
 Πειράω, aor. 1. inf. act. verbi πειράω.
 Πειραῖσις, tentatum esse, aor. 1. inf. pass.
 Πειραῖσις, teneris, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Πειράωσις, α, ὁ, ἡ, tentatio, sollicitatio; (2) conatus. A πειράω.
 Πειραῖσις, ἄ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράω.
 Πειραῖσις, ἄ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde Πειραῖσις, ἡ, ὄν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.
 Πειραῖσις, adv. per tentationem.
 Πειραῖσις, α, ἡ, piratica. A πειραῖσις.
 Πειραῖσις, πειραῖσις, adv. tentandum. A πειραῖσις.
 Πειραῖσις, fut. ἄσος, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vasto, prædor. A πειραῖσις.
 Πειραῖσις, α, ἡ, Ion. πειραῖσις, ης, ἡ, tentatio, qua aliquid rei periculum et experimentum facimus. A πειράω.
 Πειραῖσις, α, τὸ, sedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειραῖσις.
 Πειραῖσις, ἄ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράω.
 Πειραῖσις, ἡ, ὄν, ad piratas seu prædones marinos pertinet. A πειραῖσις.
 Πειραῖσις, 3. sing. præs. imperat. act. pro πειραῖσις, a πειράω.

Πειράω, ᾧ, fut. ἄσω, et Ion. ἦσω, conor, nitor, tento, exerior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, Gl. V. et πειράω, sollicito, attento; πειράωμαι, tento, Gl. V. aor. 1. part. πειραβείς, expertus, Ph. perf. πειραμένους, expertus, (in partem utramque) Gl. V. πειράωμαι, conor, nitor, exerior, Gl. V. imperat. πειρώ, enitere, Ph. Ἔστο ἐγὼ πειράωμαι τὸς μὴ εἰδὸτας διδάξαι, Xen. Τὰ πρῶτα πειρασιόσθε τὰς λιμῆ κακίας, experiemini, Aristoph. Ach. 749. Πάντες γὰρ πεινῆς πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου, experimur, Phocyl. 36. Σὺν ἐνταῖς πειρῆθῆναι, armis decertare, Apoll. Rhod. 2, 1221. Α πείρα.

Πειρῆθῆναι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass. Πειρῆσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. Πειρητίζω, exerior, tento, periculum facio, exploro animum alieujus. Μὴ τι μὲν ἕτε παιδὸς ἀφραυῆς πειρητίζεις, Il. 7, 235. Α πείρα. ΠΕΪΡΗΝΟΣ, gen. et πειρήνας, ace. Α πείρας, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Ἄδῃα ἄρ' ὄν' ὕψος ἀμύχαν ἐπύροχον ἡμιονεῖν Ὀπλίται ἠνώγει, πειρήνα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, Il. 24, 190.

ΠΕΪΡΩ, fut. πείρω, perf. πείρακα, transadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) transeo; aor. 1. ἔπειρα, transfixi; κειραμένους, transfixus, perf. part. pass. Κεῖρα μὲν εὖ μίσυλλε, ἔ ἀμφ' ὀβελισσίν ἔπειρε, Il. 9, 210.

Πειρώ, 2. sing. præs. imperat. med. contr. pro πείρω, α πείρα. Πειρώω, 2. plur. præs. opt. med. Ion. pro πειρώοντα, ex πειρώοντα.

Πειρώμεθα, 1. plur. fræs. ind. med. Πίσαι, ης, ἡ, frunis aneoralis. Α πείθα. Πίσαι, aor. 1. inf. act. Poet. pro πίσαι, α πείω, ἵριγο.

Πίσαις, aor. 1. part. act. Eol. pro πίσας. Πίσαις, aor. 1. part. act. verbi πείθω. Πίσαις, loca irrigua, aquosa prata. Πίσαις, 3. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro πείση, α πείθα.

Πίσαις, persuadebis, 2. sing. fut. 1. ind. act. Πισάμεν, fut. 1. inf. act. Ion. pro πείσειν. Πίσση, obediens, 2. sing. fut. 1. ind. med. vel persuaserit, 3. sing. aor. 1. conj. act. Πίσση, ἡ, i. e. πειθῶ, Hes. al. patientia. Vide Cl. Hom. Od. 5, 23.

Πειθόντας, acc. plur. aor. 1. part. pass. Πειθῆναι, persuasum esse, aor. 1. inf. pass. Πεισιμβροτος, ε, ὁ ἔ ἡ, hominibus persuadens. Ex πείθα et βροτός.

Πείσις, εως, ἡ, suasio, suadela. Α πείθα. Πείσις, εως, ἡ, passio. Α fut. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

Πεισῖχ' ἄλλινος, ε, ὁ ἔ ἡ, frænis obediens. Ἀρμακα πεισῖχ' ἄλλιννα, Pind. Ex πείθα et χαλινός.

Πείρα, ἄτος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; (2) funis nauticus, quo navis religatur et retinetur, ut parcat gubernatori; retinaculum, firmamentum, refugium. Ἐν δὲ λιμὴν εὐρομος, ἴν' ἔ χροῶ πείσματός ἐστιν, Odys. 9, 136. (2) Μενάχιμ δ' ἀκταῖσιν ἐκδήσαντο πλεπκῆς πεισιμάτων ἀρχαῖς, Eurip. Hipp. 760. Α πείθα.

Πειραῖσιον, ε, τὸ, Dim. Α πρæc. Πειραματικός, ἡ, ὄν, pertinax, pervicax, Eust. Πισμηνή, ης, ἡ, persuasio. Α πείθα. Πεισέον, adv. posit. obsequendum, obediendum; (2) credendum. Α πείθα. Ὑnde Πεισῆς, ηρος, ὁ, obediens; (2) suasor; (3) funicularius. Καὶ τὸν μὲν πεισῆρος κατήγον ἐπ' ἠπειροῖο, Theocrit. 21, 58.

Πεισῆριος, ε, ὁ ἔ ἡ, idem quod Πεισῖτιος, ἡ, ὄν, persuasorius, vim persuadendi habens. Α πείθα. Πεισιμαίς, adv. persuasoric, probabiliter. Πεισῖνος, ἡ, ὄν, frenus, Gl. V. Πεισῖλος, ε, ὁ, eatamitus, pathicus. Elym. Suid. Ex πείος et ὄλλω. Πείκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. Α πείω. Πεικῆλιον, ε, τὸ, peculium, Vox Lat. Πεικῆω, ᾧ, fut. ἦσω, pecto, carmino, carpo;

(2) tondeo. Ἠνίκα πείκτειν ἄρα προβάτων τὸ κον ἡρινόν, Aristoph. Av. 720. Quidam vero legunt πείκειν. Πηῖσῃα τήμερον τὸς δημόστας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεικτέμενον, Id. Lys. 688. Α πεικτός.

Πεικῆς, ηρος, ὁ, qui tondet aut vellit. Α πείω. Ὑnde Πεικτός, ἡ, ὄν, pexus, comptus; (2) tonsus.

Πείω, fut. πείω, tondeo; aor. 1. pass. ἐπέχθη, ἐπέχθη, tonsus est. Τὸν κρινὸν ὡς ἐπέχθη, Aristoph. Nub. 1359. Α πείω.

Πελάργιος, εἰα, ion, marinus. Α πέλαγος. Πελάργισσι, dat. plur. Ion. pro πελάργισσι, α πέλαγος.

Πελαργίζω, fut. ἴσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego. Τίν' νόκτα πελαργίσις ἱπανήθη, Arrian. Ab eod.

Πελαργικός, ἡ, ὄν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάργιος, εἰα, ion, marinus; (2) altum tencnis. (2) πελαργισιν ὄν σφίσι τὴν κομῆν τὸ πολὺ γινῖσθαι, Av. Ind. 40, 10.

Πελαγόδρομος, on, maritimus, epith. navis.

ΠΕΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare; (4) reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, ap. Dion. Cass. (5) tropice, de magna mole rerum malaram.

Πελαγός, pro πελαργός, E. M. Πελαγόστροφος, ε, ὁ ἔ ἡ, qui in mari degit. Α ερέθω.

ΠΕΛΑΓΩ, ᾧ, mari inundo.

Πελάζω, fut. ἄσω, propinquo, appropinquo, venio ad, aceedo; (2) admovco, applico, appello; πελάζωμαι, appropinquo; πελασθίς, admotus, aor. 1. Εἰρέξω πελάζειν σῆς γε σῆτες τῆς πάστας, impediã ne propinquent, Soph. Phil. 1397. Βορέε σώμα πελάζων, Aristoph. Av. 1405. τάφρος, Eurip. Rhes. 123. Ἐκ ποῖας πάστας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε; Id. Ph. 286. Ἴσῃν δ' ἰσῃδοκῆν πέλασαν, Il. 7, 434. Α πέλας.

Πελάω, idem. Τί ποτ' ἔ πελάθει σκοπός, ὃν ναῶν Ἐπτορ ᾄτρυνε κατόπταν; Eurip. Rhes. 556. Α πέλας.

ΠΕΛΑΝΟΣ, ε, ὁ, libum, quod placente in modum e farinae polline fiebat, et sacrificiis adhibebatur; (2) spuma conereta; (3) quodvis humidum coneretur et arendo induratum; (4) oboli pondus; panis vilioris generis, Apoll. Rhod. 1, 1077. (2) ἀφρώδη πύλανον, spumam concretam, Eurip. Or. 220.

Πελαργῶν, Pythagoras vocabat τὸ νεβστῆν, i. e. monere, admonere.

Πελαργίδεις, ciconiarum pulli. Sing. πελαργιδεύς.

Πελαργιάνος, ἡ, ὄν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, eiconiarum proprius; πελαργιμὸν νόμου, leges de alendis parentibus; quia id faciunt eiconie. Α πελαργός.

Πελαργίτις, ἴδος, ἡ, herba lienosis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ε, ὁ, ciconia. Α πέλος, niger, et ἀργός, albus.

Πελαργοχρῶς, ᾧτος, ὁ ἔ ἡ, ciconiæ colore habens. Ex πελαργός et χρώς.

Πελαργώδης, εος, ὁ ἔ ἡ, ciconia similis, ciconiam referens. Α πελαργός.

ΠΕΛΑΣ, adv. prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον superl. πηλασάτω, Hipp.

Πελάσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπελάσαν, α πελάζω.

Πελασθίσις, aor. 1. part. pass. f. g. Πελάσσις, aor. 1. part. act. Poet. et Eol. pro πελάσσις.

Πελασῆς, ε, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. Α πελάζω.

Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. Α Πελάτης, ε, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat et nos colit. Gl. V. eliens. (2) πέλτατος ἐκ Ῥώμης καὶ φίλους πεντακοσίους, elientes et amicos, Arrian. de Bell. Hispan. 84. Α πελάω.

Πελατικός, ἡ, ὄν, famularis. Α πελάτης.

Πελάτις, ἴδος, ἡ, eliens vel famula. Πελάω, ᾧ, appropinquo, aceedo. Ἐπειτα κνυθρονήτων ἐκείλων Γῆ πύλασαν, Hom. Hymn. in Bacc. 44. (olim trudo, coneutio, unde Lat. pello.) Α πέλας.

Πέλεος, ε, streuus; idem quod σπέλεος.

Πελέθρισμα, ᾧτος, τὸ, cursus, Hes. fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi α πελεθρίζω, quod est α πέλεθρον.

Πέλεθρον, ε, τὸ, jugerum, item spatium, ut πλέθρον. Α πλέθρον.

Πελεθρόνιος, ε, ὁ ἔ ἡ, plethrum seu jugerum æquans, Nic.

Πέλειαι, ας, et πελειᾶς, ἄδος, ἡ, columbarum quadam species; (2) columba, Il. 5, 778. Α πέλος.

Πελειάδισσι, dat. plur. Ion. pro πελειάσι, α πελειᾶς.

Πελειοβρέμων, ονος, ὁ ἔ ἡ, columbarum altor vel alitrix. Ex πέλειαι et βρέμμα.

Πέλιος, εἰα, εἰον, niger, fuscus, lividus. Α πέλος.

ΠΕΛΕΚΑΝ, ἄνος, ὁ, pelcanus; pius Martius: vide seq.

Πελεκάνος, marina avis, fulica, Gl. V. Πελεκᾶν, pelcanus, Alit. pro πελεκᾶν.

Πελεκᾶω, ᾧ, f. ἦσω, securi cædo vel eomplano. Ph. πελεμῶ, dolat. Α πέλενας. Hinc Πελεκημα, ᾧτος, τὸ, assula, fomes, Gl. V.

Πελέκισσι, aor. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἐπελέκισσα, α πελεκῆσα, Odys. 5, 244.

Πελέκισσις, εως, ἡ, sectio vel dolatio, quæ securi fit. Α πελεκῆω.

Πελεκητής, ε, ὁ, dolator, Gl. V.

Πελεκήτωρ, ορος, ὁ, successor, Man.

Πελεκητός, ἡ, ὄν, bipenni caesus vel complanatus; (2) qui securi cædi vel eomplanari potest. Α πελεκῆω.

Πελεκῆω, fut. ἴσω, securi perentio. Ῥαβδίσας ἐπελέκισε κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, Diad. Sic. Α πέλενας.

Πελεκῆνος, ε, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πελεκῆνάω, ᾧ, idem quod πελεκῆω, Od. 5, 234.

Πέλεκων, ε, τὸ, manubrium seu capulus bipennis, bipennis ipsa. Εἴλετο καλὴν ἀξίνην εὐχάλκων, ἐλαίφω ἀμφὶ πελέκων, Il. 12, 612. Α πέλενας.

Πελεκουίδης, εος, ὁ ἔ ἡ, securis seu bipennis formam habens. Ex πέλενας et ἴδος.

Πελεκουίδιον, ε, τὸ, securiœula, parva securis. Dim. a

ΠΕΛΕΚΥΣ, εος, ὁ, securis, bipennis; (2) dicitur et de asperitate morum, de acerbitate.

Πελεκύφορος, ε, ὁ ἔ ἡ, qui securim gestat, bipennifer; (2) prætor. Ex φέρω.

Πελεμῖετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπελεμῖετο, a

ΠΕΛΕΜΪΖΩ, f. ζω, moveo, commoveo, quasso, coneutio; πελεμῖζον, aor. 1. pro ἐπελεμῖε, concussit; πελεμῖχθαι, aor. 1. pass. pro ἐπελεμῖχθη, motus est. Οὐρίαχον πελεμῖζεν Ἐγχεος, Il. 13, 433. Ὅ δὲ χασσάμενος πελεμῖχθη, Ib. 4, 535.

Πελεμῖχθαι, aor. 1. ind. pass.

Πέλεσσε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπέλε, α πέλω.

Πέλεω, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. pro πέλε.

Πεληῖας, ἄδος, ἡ, Ion. pro πελειᾶς. Πελία, ας, ἡ, livor, Dor. Α πέλις. Hinc Πελαίνωμαι, livesco, livorem contraho. Πελιδνῆ, ης, ἡ, livor, (potius πελιδνῆ, pro πελιδνησις, a πελιδνῆν, nam alterum est adjectivum, Etn.) Πελιδνός, ἡ, ὄν, nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus, livens. Πελιδνός ὄνυξ, Nic. Alc. 411. Α πέλος. Hinc Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida. Πελιδνώω, ᾧ, fut. ᾄσω, lividum reddo, sugillo; πελιδνώμαι, liveo, livesco, Gl. V. Πελιδνώμα, ᾧτος, τὸ, suffusio sanguinis, livor. Α πρæc. Πελιῶν, ἄνος, ὁ, species poculi ligni; (2) catinus ligneus. Α πέλικος. ΠΕΛΙΪΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελόομαι, ἔμαι, livesco. A Πέλος, ἰα, ἰον, lividus, luridus, Ph. A πέλός. Πολύπτος, πτος, ἦ, livor, Ph. A praec. Πελίωμα, ἄτος, τὸ, livor. Ph. nigredo. A πελίωμα. Πελίωσις, εως, ἦ, idem. ΠΕΛΛΑ, Ἰον. πέλλα, ης, ἦ, muletra, scu mulcitrale: Hinc Angl. A PAUL. Σταθμῶν ἐν βρομίωσι περγυλαγίως κατὰ πέλλας, Pl. 16, 642. (2) vas potorium. Πελλάσιος, αἶα, αἶον, vel πελλαιός, ἄ, ὄν, fuscus, Hes. A πέλός. Πελλήτης, ἦρος, ὅ, qui lac in mulcitra mulget. A πέλλα. Πελλάς, ἦ, poculum. Ath. Πελλοομαι, ἔμαι, fut. ὤσομαι, idem quod πελίωμα. A Πέλλος, η, ον, sive πελλός, ἦ, ὄν, colore nigricantem et subfuscum habens; item niger, fuscus. A πέλός. Πελλομαι, ἄτος, τὸ, livor, pars livida, R. A πελλομαι. ΠΕΛΜΑ, ἄτος, τὸ, planta pedis; solea, calcaenum, Gl. V. (2) corium densatum. Hinc Πελματώδης, εως, ὅ, ἕ, plantaris, Gl. V. Πέλοντο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἐπέλοντο, a πέλω. Πελοποννησιακός, ἦ, ὄν, Peloponnesiacus. A Πελοπόννησος, Peloponnesus. ΠΕΛΟΣ, ἦ, ὄν. Vide πέλός. Πελτάζω, pelta armatus pugno. A πέλτη. Πελτάρων, η, τὰ, parvula pelta sive cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη. Πελταστής, ἦ, ὅ, qui peltam ad pugnam gestat, peltatus, scu cetratus. Gl. V. parmularius. A πελτάζω. Unde Πελταστικός, ἦ, ὄν, ad peltastam pertinens; (2) peltastus. Hinc ἡ πέλταστικὴ, ἦς, sc. ἐπιστήμη, ars utendi pelta, bene pugnantium cum pelta armatus sis. Πελτασικώτατα, adv. more peritissimorum peltastarum. A praec. ΠΕΛΤΗ, ης, ἦ, pelta, cetra, scutum brevius, lorum non habens, quo sagittarii et levioris armaturae milites uti solebant. Πελτοφόρος, η, ὅ, peltatus. Ex praec. et φέρω. Πέλως, ὄκος, sive πέλως, ὅ, securis, bipennis; (2) pelvis, proprie lignea. A πειλέως et πέλκη. Πέλντρα, vel πέλντρα, socci, apud Poll. ΠΕΛΩ, vel πέλωμαι, sum; (2) verto; (3) admoveo. Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλι ὄρκιον, Il. 4, 158. Εὐχολὴ πέλιον ἀνδρῶν, Ib. 450. "Ὅς μέγα πᾶσιν ἔργος Ἀχαιοῖσιν πέλιται πολέμιο κακοῖο, Ib. 1, 284. ΠΕΛΩΡ, ωρος, τὸ, monstrum, monstrum immane; (2) ingens. Πελωρίδες, ὠν, αἶ, ostraea, a magnitudine sic dictae. A πέλωρ. Πελωρίος, η, ὅ, ἕ, monstrosus, portentosus, admirandus, suspiciendus, mirus, ingens, immanis. "Ὅς μοι καὶ τὸν δ' ἄνδρα πελωρίον ἔξονομήνης, Il. 3, 166. Ab eod. Πελωρίστος, ἦ, ὄν, idem quod πελωρίος, Theoc. Πέλωρον, τὸ, idem quod πέλωρ, Hom. Πέλωρος, ὤρα, ὠρον, monstrosus, portentosus; (2) ingens, vastus, immanis. A πέλωρ. Πέμμα, ἄτος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentae; πέμματα, bellaria. A πέπτω. Πεμμαῖον, η, τὸ, bellarium. Dim. a πέμμα. Πεμματολόγος, η, ὅ, qui de opere pistorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis et opere dulciario librum conscripsit. Ex πέμμα et λόγος. Πεμματεργός, ἦ, ὅ, bellariorum artifex, pistior dulciarius. Ex πέμμα et ἔργον, opus. Πεμματάχης, et πεμματάχης, η, ὅ, qui quinque militibus praest. Ex ἀρχός. Πεμπάζω, fut. ἄσω, per digitos numero, praesertim quinos; (2) numero; (3) cogito, considero. Εἰ τις ἕκαστα πεμπάζωσι, Apollon. Αὐτὰρ ἐπὶν πάσας πεμπάσσεται, Od. 4, 412. A πέμπας. Πεμπάς, ἄδος, ἦ, quinarius numerus, quinque. A πέμπει.

Πεμπασής, ἦ, ὅ, per quinos numerans. A πεμπάζω. Πέμπει, οἱ, αἶ, τὰ, quinque. A πέντε. Πέμπετος, η, ὅ, ἕ, senex admodum decrepitus, et capularis, utpote jam in sepulchrum demittendus. Καὶ πέμπειλον γράνυ μαρμαρέμην δέμας, et anum capularem marmoream factam, Lycorh. 826. A πέμπω. Πέμπουσι, non. plur. praes. part. act. fem. gen. Dor. pro πέμπουσαι. A πέμπω. Πέμπον, imperf. ind. act. Ion. pro ἔμπουον. Πεμπουσιος, αἶα, αἶον, quintanus; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπει. Πεμπουσιος, ον, quinque dies durans, Pind. Πεμπουσιός, ἄδος, γ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπω. Πεμπουσιον, adv. posit. mittendum. ἦδιδε ὅτι ἐκ τῆτον πεμπουσιον εἶναι, Xen. Cyr. 8, 3. A πέμπω. Πεμπουσιόμοι, η, τὸ, quinta pars. Ex πέμπωσι et μοῖον. Πεμπουσιός, ἦ, ὄν, missus. A πέμπω. Πέμπουσιος, η, ον, quintus. A πέμπει pro πέντε. ΠΕΜΠΩ, fut. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, transveho, trajicio; (3) legatos mitto; πέμπω, mitte, aor. 1. imperat. πεμφθεῖς, missus, aor. 1. pass. part. Πέμπωσι τινὶ πρὸς τινος, Thuc. πρὸς τινος, Xen. βοηθίας τινι, Polyb. εἰς τινος, Xen. Μηκίτι μηδὲνισ κρατύναν ὅσα πέμπει βυδῶρος αἶα, Soph. Phil. 1154. Εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θεόδωρον ἄπο, Eur. Her. Fur. 1429. Σε πέμπει ἀβρόταν ἰπῶνα εἰσάζονταν, prosequitur, Soph. Antig. 1133. Πεμπουσιόλον, η, τὸ, veru quinque cuspides habens, Il. 1, 463. Ab ἔβωλος. Πεμφθής, ἴδος, ἦ, piscis, Ath. Πεμφθῆνης, εως, ὅ, ἕ, referens πέμφθην (2) humidus, flatulentus; (3) pustulas excitans. A πέμφθω. Πεμφθῆνης, εως, ὅ, ἕ, idem. A πέμφθω. ΠΕΜΦΗΣ, ἴγος, ἦ, flatus, gutta, nubes, bulla, pustula, pro anima, Lycorh. Πεμφθής, ἴδος, ἦ, idem. ΠΕΜΦΗΛΩΝ, ὄκος, ἦ, insectum e vesparum genere. Περφηλῶν δλίγη τε ἕ ἀμφικαρῆς σχολόπενδρα, Nic. Th. 812. Πέμφων, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔπεμφων, a πέμφω. Πέμφωσι, qui misit, aor. 1. part. act. Πέμφωσι, eis qui miserunt, dat. plur. part. Πέμφεις, 2. sing. fut. 1. indic. act. Dor. pro πέμφεις, verbi πέμφω. Unde Πέμφωσι, εως, ἦ, missio; (2) in manus traditio. Πέμφωμεν, 1. plur. aor. 1. conj. act. verbi πέμφω. Πενεσία, ας, ἦ, famulium, servitium. A πενέσις. Πενεσιερός, πενεσιερός. A πένσις. Πενεσις, η, ὅ, servus, famulus, cliens, apud Thessalos. A πένσιος. Πενεσιός, ἦ, ὄν, servilis. A praec. Πένση, 2. sing. praes. conj. med. Ion. pro πένση, a πένσιος, laboro. Πένσις, ητος, ὅ, ἕ, qui labore victum quaerit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod. Πένσιος, ης, ἦ, pauperula. A πένσις. Πενσιεύω, pauper sum. Ab eod. Πενσιεύω, idem quod πένσημι, seu πένσιω, Eust. Πενσιεύω, ἴα, ἴον, luctuosus, lugubris. A πένσιος. Πενσιός, ἄδος, ἦ, luctuosa, lugubris. Ἀνήρουε πένσιος φανῆν, Nonn. Ab eod. Πένσι, 2. sing. praes. imperat. act. pro πένσιος, a πένσιω. Πένσιος, ἦ, idem quod πένσημι, Aesch. Πένσιος, Poet. pro πένσιω, Hom. Πενσιός, ἄς, ἦ, socrus, uxoris mater. A ΠΕΝΘΗΡΩ, ἦ, ὅ, socer, uxoris pater. Πενσιερός, ητος, ὅ, ἕ, socrum perdens. Ex πένσιος et φέρω. Πένσιος, ἦ, f. ἴσω, lugeo. Ἀπαντες δ' ἐν λόγῳ πένσιος νεκρῶς, Eur. Her. Fur. 1396. Ἐν οἷς ἡ πόλις ἔπενσιος, Aesch. A πένσιος. Πένσημι, ἄτος, τὸ, luctus. A praec.

Πενθήμεναι, praes. inf. act. Dor. pro πένθημαι, a πένθημι. Πενθημέρης, εως, ὅ, ἕ, partis semiquinariae. Hinc πένθημέρης τομῆ, caesura, quum post secundum pedem syllaba superest. Ex πέντι, ἡμεῖος, et μέρος, pars. Πενθημιπόδιον, η, τὸ, duo pedes cum dimidio. Ex πέντι, ἡμεῖος, et πῆς. Πενθήμερος, η, ὅ, ἕ, quinque dies durans, seu a quinque diebus. Ex πέντι et ἡμέρα. Πένθημι, Poet. pro πένσιω, Hom. Πενθημιχώνης, ἴκος, ἦ, duae chœnices cum dimidia. Πένθημος, idem quod πένθιμος, Sibil. Πένθημον, ονος, ὅ, ἕ, luctuosus. A πένθω. Πενθημός, εως, ὅ, ἕ, lugubris. Ab eod. Πενθητής, ἦρος, ὅ, qui luget. Ab eod. Hinc Πενθητήρος, η, ὅ, lugubris, ad luctum pertinentens. Πενθητικός, ἦ, ὄν, lugubris. Πενθητικός, adv. lugubriter. Πενθητήρια, ας, ἦ, praefica; (2) quae luget. (2) Σὺν κακίῳ πένθητήρια, Eurip. Hipp. 805. Πενθητός, ἦ, ὄν, lugubris. A πένθω. Πενθητός, adv. lugubriter, lugubre. Πένθιμος, η, ὅ, ἕ, et πένθιμος, ἴμη, μων, lugubris vel luctuosus. Gl. V. lugubris, flebilis, funestus. A ΠΕΝΘΟΣ, εως, τὸ, luctus, i. e. mœror, ex more propinquum vel amicum; (2) quivis mœror. Ph. luctus, funus. Πενθοφόρος, ον, luctum ferens, Sibil. Πένια, ας, ἦ, Ἰον. πένις, ης, ἦ, paupertas, inopia. A πένιωμα. Πενιχαῖλος, ἴα, ἴον, pauper, pauperculus, inops. A Πενιχρός, ἄ, ὄν, idem. A πένιωμα. Πενιχρότης, ἦ, paupertas, inopia, Steph. Πενιχρῶς, adv. pauperum inopia, per inopiam. Πένιλος, penula, Gl. V. al. φανίλος. ΠΕΝΟΜΑ, facio, efficio, ago, paro, curo, struo; (2) pauper seu inops sum. Τί σε χρεὶ ταῦτα πένομαι; Od. 24, 406. Πολλοὶ τοι πλῆστει κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, Theoc. 315. Πένοτο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἐπένοτο, a πένομαι. Πεντάγαμμος, ον, quinque generos habens. Πεντάγραμμος, η, ὅ, ἕ, qui quinque linearum est. Ex πέντι et γραμμή, linea. Πεντάγωνος, η, ὅ, ἕ, quinque angulos habens. Ex πέντι et γωνία. Πενταδάκτυλος, ὅ, ἦ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est. Πεντάδραχμος, vel πένταδραχμος, η, ὅ, ἕ, qui quinque viris praest. Ex ἀρχός. Πενταεκάτης, quindecim annorum. Ex ἕτος. Πενταδικός, ἦ, ὄν, quinarius; (2) pentate constans. A πέντας. Πεντάδιμον, quod quinque minarum est, Herod. Πεντάδιον, η, τὸ, numerus quinarius. A πέντας. Πενταδραχμία, ας, ἦ, quinque drachmae: Πεντάδραχμον, η, τὸ, numisma quinque drachmarum: Πεντάδραχμος, η, ὅ, ἕ, qui quinque drachmarum pretii est. Ex πέντι et δραχμή. Πεντάδωρος, η, ὅ, ἕ, qui quinque palmarum est. Ex δάρον, palmus. Πενταέθλιον, τὸ, idem quod Πενταέθλιον, η, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντι et ἔθλος. Πενταέθλος, η, ὅ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex iisd. Πενταέτης, vel πένταετής, adv. quinquennis, seu per quinquennium. A πένταετής. Πενταετηγός, ἴς, quinquennis. Ex π. et ἔτος. Πενταετηγία, ας, ἦ, quinquennium. Πενταετηγικός, ἦ, ὄν, quinquennalis; lustralis, Gl. V. A Πενταετηγός, ἴδος, ἦ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A Πενταετηγός, η, ὅ, ἕ, quinquennis: Πενταετής, η, ὅ, vel πένταετής, εως, ὅ, ἕ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. Ex π. et ἔτος.

Πενταετία, ας, ἡ, quinquennium. Ex iisd.
 Πεντάζωνος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque zonas habens.
 Α ζώνη.
 Πενταβλίον, ἰδὲν quod
 Πενταβλίον, αὐ, fut. ἴσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. Α
 Πένταβλον, υ, τὸ, idem quod πεντάβλιον.
 Πενταβλητικός, ἡ, ὄν, (πενταβλητικός, Ερν.) πενταβλητική νικῆ, victoria in omni genere certaminum.
 Πένταβλος, υ, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πεντάβλος. (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.
 Πενταίος, αία, αἰον, quintus. Α πέντε.
 Πένταυχμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε et αἰχμή.
 Πεντακλιφάλος, υ, ὁ ζ ἡ, qu. dic. quinque habens capita vel truncos. Α κισφάλη.
 Πέντακτις, adv. quinquies. Α πέντε.
 Πεντακμισφίοι, quinquaginta millia.
 Πεντακισχίλιοι, ἰαι, ἰα, quinquies mille, quinque millia.
 Πεντάκλιδος, ον, quinos ramulos habens; epith. manus.
 Πεντάκλιτος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε et κλίνη.
 Πεντακόβωνος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinque cornicum aetates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε et κορώνη, cornū.
 Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.
 Πεντακοσίβητος, et πεντακοσίβητος, υ, ὁ, quingentorum militum praefectus. Ex πεντακόσιοι et ἀρχή vel ἀρχός. Hinc
 Πεντακοσίβητος, ας, ἡ, quingentorum militum praefectura.
 Πεντακοσίβητος, ἡ, ὄν, quingentesimus. Α πεντακόσιοι.
 Πεντακόσιοι, ἰαι, ἰα, quingenti. Α πέντε.
 Πεντακοσιμέδιμνος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit, medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, Plut.
 Πεντακοσιπέδος, ἡ, ὄν, quingentesimus. Α πεντακόσιοι.
 Πεντακῦμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε et κύμα.
 Πεντάλεκτρος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε et λέκτρον.
 Πενταλίβειν, ludere πεντάλιον, vid. seq.
 Πεντάλιθος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque constans lapidibus; πεντάλιθος, ludus quidam muliebris, qui ludebat quinque lapidibus.
 Πεντάλιτρος, υ, ὁ ζ ἡ, quinquelibris. Ex λίτρα.
 Πενταμερής, ἡ, ὄν, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.
 Πενταμερής, adv. quinquepartito, Plin.
 Πενταμύτρος, υ, ὁ ζ ἡ, qui est quinque pedum. Ex μέτρον.
 Πεντάμηνος, υ, ὁ ζ ἡ, qui est quinque mensium. Ex μήν, mensis.
 Πεντάμορος, quintarius, Steph.
 Πεντάμορος, υ, ὁ ζ ἡ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisa.
 Πενταμόρκιον, quincunx, Gl. V. Ex ἑργία.
 Πενταμυλάσος, υ, ὁ ζ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε et παλαιστή.
 Πενταπέτηλος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque folia habens; πενταπέτηλον, herba quaedam, quinquefolium. Ex πέντε et πέταλον.
 Πενταπύτις, τὸ, quinquefolium.
 Πενταπυρχος, εος, ὁ ζ ἡ, qui quinque cubitorum est.
 Πενταπυλάσιον, fut ἴσω, quintuplo majorem facio. Α
 Πενταπυλάσιος, ἰα, ἰα, quintuplus, quinquies tantus. Α πέντε.
 Πενταπυλάσιον, ονος, ὁ ζ ἡ, idem et ab eod.
 Πενταπυλάσιος, adv. quintuplo.
 Πεντάπυλλος, ον, quinque jugeribus constans. Α πλῆθρον.
 Πενταπύλλος, ἡ, ὄν, et πενταπύλλος, ἡ, πλῆθρον, ἡ, quintuplus, quintuplex. Α πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.
 Πεντάπορος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluis.
 Πεντάπυς, ων, τὸ ἕρηνμα, porrectio, carrecta. Gl. V. quinque pedes habens.
 Πενταπρωτία, ας, ἡ, quinqueprimatus. Α
 Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.
 Πεντάριθμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque numero.
 Πεντάριθμος, ον, quinque fidiibus (qu. fidium virgis) constans.
 Πεντάς, ἄδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. Α πέντε.
 Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.
 Πεντασπίθαιμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine aequans. Ex σπιθαμή.
 Πενταστάδιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex στάδιον.
 Πενταστάτηρος, quinque staterum seu minarum, Herod. idem quod πέταμος, Poll.
 Πεντάστιχος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.
 Πεντάσμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex σμός.
 Πεντασυλλάβια, ἡ, quinque syllabae.
 Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans.
 Πεντασυλλάβος, adv. quinque syllabis.
 Πεντάσχοινος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque schenos patens.
 Πεντατάλαντος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque talenta aequans, qui quinque talentorum est.
 Πεντάτευχος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque volumina habens, ut 5 libri Mosis.
 Πενταφάρμακος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque medicamentis constans. Ex φάρμακον.
 Πενταφύης, εος, ὁ ζ ἡ, quintuplex. Ex φύη.
 Πεντάφυλλον, υ, τὸ, quinquefolium, herba; pentaphyllum, Plin. Angl. CINQUEFOIL.
 Πεντάφυλλος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque folia habens.
 Πεντάφωνος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνή.
 Πενταρχα, πενταρχή, adv. quinquefarium, quinque modis.
 Πεντάρχαλοι, vel πέντερχαλλοι, quinque aerei nummi, Poll.
 Πενταρχιλιαστής, ἡ, ὄν, unum de quinque millibus.
 Πενταρχίς, idem quod πενταρχή, Ar.
 Πενταρχοδός, υ, ὁ ζ ἡ, quinque habens chorodas. Ex χορδή.
 Πεντάρχεονος, ον, quinque temporibus constans pes.
 Πενταρχῶς, adv. quinquefarium. Α πέντε.
 ΠΕΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.
 Πεντεγέφθαλος, quindō cerebro constans, Theophr.
 Πεντεγυμμος, vide πεντάγυμμος, Luc.
 Πεντεδραχμία, vide πενταδραχμία, Xen.
 Πεντηκάδικα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.
 Πεντηκαίδεκαετηρίς, ἴδος, ἡ, quindecim anni.
 Πεντηκαίδεκαετης, εος, ὁ ζ ἡ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.
 Πεντηκαίδεκαναῦα, ἡ, quindecim naves. Α ναῦς.
 Πεντηκαίδεκάπηχος, υ, quindecim cubitos habens.
 Πεντηκαίδεκαπλάσιον, ονος, ὁ ζ ἡ, quinquies decies major seu praestantior.
 Πεντηκαίδεκαταίος, υ, ὁ ζ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. Α
 Πεντηκαίδεκάτος, ἀπη, ατον, decimus quintus.
 Πεντηκαίδεκάτης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἑξήσω.
 Πεντηκαίδεκάτημος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quindecim dierum est. Ex ἡμέρα.
 Πεντηκαιμισσιέτης, εος, ὁ ζ ἡ, qui annorum est viginti et quinque. Α ἔτος.
 Πεντηκαιτριακόντης, ες, annorum 35.
 Πεντηκτενής, εος, ὁ ζ ἡ, quinque pectinibus instructus. Ex πέντε et κτεῖς, pecten.
 Πεντηκτενος, υ, ὁ ζ ἡ, idem et ex iisd.
 Πεντίλοχοι, quinque cohortes, Thuc.
 Πεντίμνος, vide πεντάμνος. Ε. Μ.
 Πεντινάια, ἡ, quinque iavcs.
 Πεντεπενχρός, ἡ, ἡ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπυς, ἄδος, quinque pedes habens.
 Πεντεσφίγγος, υ, ὁ ζ ἡ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Ex σφίγγη.
 Πεντατάλαντος, υ, ὁ ζ ἡ, vide πεντατάλαντος.
 Πεντετηρικός, ἡ, ὄν, quinquennialis.
 Πεντετηρίς, ἴδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex π. et ἔτος.
 Πεντέτης, εως, ὁ ζ ἡ, quinquennis. Ex iisd.
 Πεντετραζάμινος, quinquies victus, et proprie quidem in quinquerto. Ex τετραζάμιαι.
 Πεντηκονήμερος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.
 Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. Α πέντε.
 Πεντηκοντάδραχμος, υ, ὁ ζ ἡ, quinquaginta drachmis aestimatus. Ex δραχμή.
 Πεντηκονταετηρίς, ἴδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.
 Πεντηκοντάετης, vel πεντηκονταετής, εος, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. Ex ἔτος.
 Πεντηκονταέτης, ἴδος, ἡ, foem.
 Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.
 Πεντηκοντακαιετηρίς, εος, ὁ ζ ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.
 Πεντηκοντακάρηνος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.
 Πεντηκοντακισφάλος, υ, ὁ ζ ἡ, idem. Ex κισφάλη.
 Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, quinquaginta librae. Α λίτρα.
 Πεντηκοντάπηχος, υ, quinquaginta cubitos habens.
 Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus et dignitas qua quis quinquaginta militibus praest; (2) quinquaginta virorum principatus. Α
 Πεντηκονταρχος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta militibus praest. Ex ἀρχός.
 Πεντηκοντατάλαντια, ας, ἡ, quinquaginta talenta. Α
 Πεντηκοντατάλαντος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta talentorum est. Ex τάλαντον.
 Πεντηκοντατάσιος, αν, οἱ, αἱ, quinquaginta quatuor.
 Πεντηκοντάτης, ἦρος, ὁ, quinquaginta militum praefectus, Suicer. Α πεντήκοντα.
 Πεντηκοντάχρος, conlr. πεντηκοντάχρος, υ, ὁ ζ ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex χίλιον.
 Πεντηκόντης, υ, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἑξήσω.
 Πεντηκοντόμοι, quinquagesimam solvo; quinquagesima a me exigitur; (2) quinquagesimam exigo, capio. Α πέντηκόντα.
 Πεντηκοντή, ἦρος, ὁ, idem quod πεντηκοντάτης.
 Πεντηκοντηρικός, ἡ, ὄν, quinquaginta remos habens.
 Πεντηκοντόγυος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta iugerum est. Ex γυῖα.
 Πεντηκοντοκάρηνος, υ, ὁ ζ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.
 Πεντηκοντόπις, αἴδος, ὁ ζ ἡ, quinquaginta liberos habens.
 Πεντηκοντόργυιος, υ, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta ulnarum est. Ex ὄργυια.
 Πεντηκόντηρος, υ, ἡ, idem quod πεντηκόντηρος.
 Πεντηκοντότης, εος, ὁ ζ ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.
 Πεντηκόσιοι, ἰαι, ἰα, quingenti. Α πέντε.
 Πεντηκοσίαιος, αία, αἰον, qui die quinquagesimo aliquid facit, vel quod co fit.
 Πεντηκοσίομοι, quinquagesimam, scil. partem, solvo, quinquagesima a me exigitur. Α πεντηκοσός.
 Πεντηκοστή, ἦρος, ὁ, idem quod πεντηκοντή.
 Πεντηκοσολόγιον, ἰδ, fut. ἴσω, quinquagesimam colligo sex exigo.
 Πεντηκοσολόγιον, υ, τὸ, locus in quo quinquagesimae exiguuntur vel solvuntur. Α
 Πεντηκοσολόγιος, υ, ὁ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit; (2) quinquagesimae partis redemptor. Ex λίγω.
 Πεντηκοσόταις, αἴδος, ὁ, quinquaginta filios seu filias habens.
 Πεντηκοσός, ἡ, ὄν, quinquagesimus. Hinc ἡ πεντηκοστή, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a Paschate: ἡμεῖς ἡ πεντηκοστή, sc.

sc. *μορίς*, genus vectigalis, quod pende de fundis et facultatibus, *Ern.*
 Πεντεκός, *ός, ής*, de numero 50, v. gr. hominum, ut *δέκας* de decem; (2) ordo militaris constitutus quinquaginta viris.
 Πεντήρης, *εός, ής*, quinquaginta. Hinc
 Πεντηρέϊος, *ός, ής*, idem. Ab *ήρσσω*.
 Πεντόβολος, vide *πεντόβολος*, *At.*
 Πεντόζω, gen. sing. *Ion.* pro *πεντόζω*, a Πίντοζος, *εός, ής*, idem quod *πεντόζος*.
 Πεντράγχιος, *εός, ής*, idem quod *πεντράγχιος*. Ex *δραγχιά, υλνα*.
 Πεντρόβοιον, *εός, ής*, herbae nomen, quae alias *γλυκύσιδη, paeonia*. Ex *δρόβος, crinum*.
 Πεντρόφος, *ός, ής*, quinque fastigia, tecta, habens domus.
 Πεντηνυμία, quincunces, *Gl. V.* Ex *ήγία*.
 Πεντόβολος, *εός, ής*, quinque obolorum. Hinc τὸ *πεντόβολον, εός, ής*, quinque oboli.
 Πεντόβυτος, *εός, ής*, qui quinque vallorum seu fossarum est. Ex *δρύσσω*.
 Πένα, idem quod *πένουμι*.
 Πέζαιτο, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi *πέζω*.
 Πέζω, *εός, ής*, tonsura. A *πέζω, tondeo*.
 Πέζω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *πέζω, a πέζω*.
 Πείδης, *εός, ής*, qui tumido sive crasso pene est. Ex *πέος* et *οιδέω*. Vide *πειώλις*.
 ΠΕΨΩ, *εός, ής*, penis, mentula, v. cretrum.
 Πειάγχιαι, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro *πειάγχιαι, a πήγνυμι*.
 Πειάβυαν, *passam*, acc. sing. perfect. part. act. f. g. per *Synecor.* pro *πειάβυαν, a πάσχω*.
 Πειαιούμενος, *adv.* erudite, solerter. A *παιδέω*.
 Πειάινω, excoquo, et ad maturitatem perduco. *Gl. V.* maturo; (2) mitigo, lenio; *παιάινωμι, maturesco, Gl. V.* Διασκοπῶν ἡδραμὶ τὸς ληνίας ἀμπέλως, εἰ πειάινουσιν ἡδρῆ, *Aristoph.* *Pace*, 1172. A *πέτω*.
 Πειάιρι, suppedito, *Pind.*
 Πειαιόμενος, acc. sing. part. perf. pass. v. *παιέζω, iudo, vel παίω, percutio*.
 Πειαιώσθαι, *ἀτη, ατον*, maturissimus, maturus. A *πέτω*, *coctus*. Unde
 Πειαιώτερος, *ἴου, ἴρον*, maturior, mitior, *Aesch.* *Agam.* 1374.
 Πειπαλαγμένος, part. perf. pass. verbi *παιλάσσω*.
 Πειπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἑπιπάλακτο*.
 Πειπάλαχτι, 2. pl. perf. imperat. pass.
 Πειπάλων, a. 2. part. act. *Ion.* pro *παιπῶν, a πάλλω*.
 Πειπῶναι, aor. 1. inf. act. verbi *παιπῶναι*.
 Πειπῶνός, *ή, όν*, maturus, mitis, passus, *Gl. V.* A *παιπῶναι*.
 Πειπαύω, *εός, ής*, maturatio; (2) actio qua aliquid ad maturitatem perducitur. *Gl. V.* maturatus. A *παιπῶναι*. Unde
 Πειπαντικός, *ή, όν*, coquendi, maturandi vim habens.
 Πειπαρέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *παρεῖν, a πέω*. (*Πεπαρεῖν, suppeditare, praebere, Pind.* quod a *πεπαύω, Ern.*)
 Πειπαράβω, *trajectum esse, perf. inf. pass.*
 Πειπαράβω, *trajectus sum*, 1. sing. perf. ind.
 Πειπαρόντι, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro *παρόντι, a παροῖναι*.
 Πειπαράω, perf. ind. pass. *Poet.* pro *πέπαραι, a πάραμι*.
 Πειπαυός, *εός, ής*, idem quod *πέπανος*.
 Πειπαυάω, 3. sing. perf. verbi *πέπαυμαι*.
 Πειπαυάω, perf. ind. pass. verbi *πέπαυμαι*.
 Πειπῶντο, plusq. perf. pass. verbi *πέπῶναι, vincio, illigo, compedibus adstringo. Πειπῶντο νῆα δῆρα, Apoll.* *Rhod.* 11, 597.
 Πειπῶνται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro *πεπαιμένοι εἶσι, a πέπῶναι*.
 Πειπῶντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἑπιπῶντο*.
 Πειπέραται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *πειπέρω*.
 Πειπέρος, *εός, ής*, maturus, mitis; (2) adultus; (3) senex; (4) lenis; (4) ἀλλ' ἄμφι

τοῖς σφαλίσιν, μὴ ἕξ ἑκαστίας ὀργῆ πέπιρα, *Soph.* *Trach.* 727. A *πέπρω*.
 Πειπέσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi *πέπῶναι*.
 Πειπέσμαι, *persuasus sum*, perf. ind. pass.
 Πειπεσιμένως, *adv.* vehementer. A *πέπρωμαι*.
 Πειπετραχέιναι, perf. inf. act. verbi *πειραίνω*.
 Πειπετραχέιναι, acc. sing. perf. part. pass. verbi *πειραίνω*.
 ΠΕ ΠΕΡΙ, *εός, ής*, piper, arbor vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicae. Hinc
 Πειπερῆζω, piper imitor seu refero.
 Πειπερίων, *εός, ής*, granulum piperis.
 Πειπερείς, *ἴδος, ής*, granum piperis.
 Πειπερείτης, *εός, ής*, piper gustu referens.
 Πειπερόσπαστος, *εός, ής*, piperis inspersus.
 Πειπηγῆ, 3. sing. perf. ind. med. v. *πήγνυμι*.
 Πειπηθῆναι, perf. inf. act. verbi *πήθω*.
 Πειπηθόμενος, acc. sing. perf. part. pass. verbi *πήθω*.
 Πειπῶναι, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *πέπῶναι, a πέπῶναι*.
 Πειπῶνόμενος, acc. sing. part. perf. pass. v. *πέπῶναι* pro *πέπῶναι*.
 Πειπῶνται, 2. sing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro *πέπῶνται, a πέπῶναι*.
 Πειπῶνται, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* ct per *Synec.* pro *ἑπιπῶνται*.
 Πειπῶνται, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro *πέπῶνται, a πέπῶναι*.
 Πειπῶνται, a. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἑπιπῶνται*.
 Πειπῶνται, 3. plur. perf. ind. act. verbi *πειπέρω*.
 Πειπῶνται, 3. pl. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro *ἑπιπῶνται*.
 Πειπῶνται, *creditam*, part. perf. pass. f. g.
 Πειπῶνται, *adv.* vagabunde, more eorum qui errant. *Gl. V.* palatim. A *πλανάω*.
 Πειπῶνται, *adv.* fecte, simulate. A *πλάττω*.
 Πειπῶνται, 3. sing. perf. ind. pass. v. *πλάσσω*.
 Πειπῶνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi *παιπῶναι*. Unde
 Πειπῶνται, *adv.* late, multis verbis, clarc, copiose.
 Πειπῶνται, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἑπιπῶνται*.
 Πειπῶνται, praes. inf. act. *Ion.* pro *πειπῶνται, a πειπῶνται*.
 Πειπῶνται, *percutio, ferio*. A *πλήττω*.
 Πειπῶνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi *πλήττω*.
 Πειπῶνται, perf. part. med. verbi *πλήττω*.
 Πειπῶνται, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἑπιπῶνται, a πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *πλήττω*.
 Πειπῶνται, nom. pl. perf. part. act. verbi *πλησιάζω*.
 Πειπῶνται, *εός, ής*, et *πέπῶνται, ἴδος, ής*, peplium, frutex; al. portulaca agrestis et daphnoïdes; (2) medicamentum ex illa herba pituitae et bili purgandæ aptum, *Hipp.* A *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *ή, frutex quidam, Diosc.*
 ΠΕ ΠΑΟΝ, *εός, ής*, peplum; vid. seq.
 Πειπῶνται, *εός, ής*, peplum. *Ph.* indumentum, palla, flammium. *Al. Gl. V.* pallium; (2) idem quod *πέπῶνται*. Est et vestis mulierum proprie quemadmodum *χιτών* virorum, ut annotat *Eustathius*. *Euripides* tamen viris etiam tribuit. *Donatus* *πέπῶνται* ad sacrorum ritum pertinere annotat. *Servius* *Minervæ* consecratum fuisse tradit.
 Πειπῶνται, perf. inf. pass. verbi *πλήττω*.
 Πειπῶνται, *ἄτος, τὸς*, peplum, vestimentum; *Aeschyl.* *Suppl.* 728. *Κανὼν ἔν πεπῶνται, Soph.* *Trach.* 613. *Πειπῶνται* ἔθιμοι, *Eurip.* *Suppl.* 97. A *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *perpos*, acc. plur. *Dor.* pro *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, acc. sing. perf. part. pass. verbi *πνύω, srio*; unde *πνύμαι, sario*.
 Πειπῶνται, *saripito*, 2. sing. perf. imperat. pass.
 Πειπῶνται, 2. sing. perf. ind. act. verbi *ποιέω*.
 Πειπῶνται, 3. sing. perf. ind. med. verbi *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, confido, fretus sum, fido, *Ph.* perf. in signif. praes. *Οὗτος δ' ἄνηρ ἄριστος, ἕστις*

ἑλίπιν πέπῶνται αἰδῶ, Eur. Her. Fur. 106. A *πέπῶνται, credo*.
 Πειπῶνται, *εός, ής*, persuasio, certa confidentia, fiducia, *Ph.* A *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *εός, ής*, idem et ab *cod. Hes.*
 Πειπῶνται, 1. pl. praes. ind. verbi *πειπῶνται*.
 Πειπῶνται, acc. pl. part. perf. med. v. *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *adv.* confidenter, cum fiducia.
 Πειπῶνται, fidem habeo, *Eust.*
 Πειπῶνται, *ἄτος, ής*, confusus, fretus, fidens; part.
 Πειπῶνται, *misit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro *πέπῶνται, a πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *elaboratos*, acc. plur. perf. part. pass. *Dor.* pro *πειπῶνται, a πονέω*.
 Πειπῶνται, *laborasti*, 2. sing. perf. ind. med.
 Πειπῶνται, *dat.* sing. perf. part. pass. v. *πενθεύωμαι*.
 Πειπῶνται, 3. sing. perf. ind. med. verbi *πάσχω*.
 Πειπῶνται, *perpedi*, perf. ind. med. verbi *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *παρεῖν, a πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi *παρεῖν*.
 Πειπῶνται, *vivit*, 3. sing. perf. ind. pass.
 Πειπῶνται, *adv.* vaste, in modum oppidi desolati. A *πορθέω*.
 Πειπῶνται, perf. inf. pass. verbi *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *laboravistis*, 2. pl. perf. ind. pass. per *Synecor.* pro *πειπῶνται, a πονέω* vel potius per *Synec.* pro *πειπῶνται, praet. med. verbi πάσχω, patior, plonasti*, inserto *σ*. Ἐπὶ κατὰ πολλὰ πέπῶνται, *Pl.* 3, 99.
 Πειπῶνται, *volarunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* *πεπῶνται, a ποτάωμαι*.
 Πειπῶνται, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἑπιπῶνται*.
 Πειπῶνται, *factum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi *πράττω*.
 Πειπῶνται, 3. sing. perf. ind. act. per *Synec.* pro *πέπῶνται, a verbo πείρω, termino*; vel a *πείρω, a verbo πείρω, venio*.
 Πειπῶνται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *πράττω*.
 Πειπῶνται, perf. inf. pass. verbi *πειπῶνται*.
 Πειπῶνται, 3. sing. perf. ind. act. v. *πείρω*.
 Πειπῶνται, *fecisse*, perf. inf. ejusd.
 Πειπῶνται, *Ionice*, idem quod *πειπῶνται*.
 Πειπῶνται, gen. sing. perf. part. pass. verbi *πείρω*.
 Πειπῶνται, *fato destinatus sum*, perf. ind. pass. per *Synecor.* pro *πειπῶνται, a περατέω*.
 Πειπῶνται, *is, ή, Parca. Ph.* fatum. A *περατέω*, quasi *πειπῶνται*, quod per ipsum omnia sunt finita, et certa quadam lege statuta et quasi ad finem producta. Sed fatum est actus beneficus decorum circa corpora secundum antiquos theologos (aut a *πείρω, πείρω, sorte distribuo, Hes.*) *Ern.*
 Πειπῶνται, *εός, ής*, fatum. *Gl. V.* parcatum, fatale. Ab *cod.*
 Πειπῶνται, 3. s. perf. ind. pass. verbi *πειπῶνται*.
 Πειπῶνται, *exansus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. per *Synec.* pro *πειπῶνται, a πετάζω*.
 Πειπῶνται, *acc.* sing. perf. part. act. *Ion.* et per *Synec.* pro *πειπῶνται, a πίπτω*.
 Πειπῶνται, *acc.* sing. perf. part. pass. *Ion.* pro *πειπῶνται*.
 Πειπῶνται, *ή, όν*, coquendi seu conquoquendi vim habens. A *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *coctus, coctibilis, Plin.*
 ΠΕ ΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) plusq. *πειπῶνται, coctus, perf. part. πεπῶνται, coctum esse*. Τὰ μὲν πέπῶνται, τὰ δὲ μάξανται, *Plato*.
 Πειπῶνται, 2. sing. perf. ind. act. v. *πίπτω*.
 Πειπῶνται, *larsum*, acc. sing. part. perf. per *Synec.* pro *πειπῶνται*.
 Πειπῶνται, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro *πέπῶνται, a πυνάωμαι* pro *πέπῶνται*.
 Πειπῶνται, *dat.* sing. part. perf. pass. verbi *πυλάω*.
 Πειπῶνται, acc. sing. p. part. pass. verbi *πυλάω*.

Πιπύσθη, 3. dual. plsq. perf. ind. pass. Ion. pro ἐπιπύσθη, a πυνάσθη, *Il.* 17, 377.
 Πιπυμαι, audiui, rescivi, perf. ind. pass.
 Πίπυκα, perf. ind. act. verb. πίνω pro πύω.
 Πίπυον, ονος, ὁ ἢ, coctus seu excoctus a sole, maturus; (2) mollis, ignavus; (3) suavis, jucundus; metaph. ducta a fructibus qui, cum maturi sint, suaviores sunt; (4) pepo, *Gl. V.* (2) ἄ πίπυες! o imbelles! *Il.* 2, 235. (3) πέπον Καπανιάδην, suavissime Capaneidae, *Il.* 5, 109. A πέπυα. Angl. PUMPKION.
 ΠΕΡ, particula, sive conjunct. expletiva aliis orationis partibus annecti solita, quæ (1) notat *quamquam, tametsi*; (2) respondet particulae *cumque*; (3) redundat.
 ΠΕΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter; *πέρα τῷ, supra quam, Gl. V.*
 Πέραν, præf. inf. act. Ion. pro περῶν, a περάω.
 Πέρασσε, vide περάω.
 Πέραθεν, adv. ex posteriori parte. A πέραν.
 Πέραν, ης, ἢ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra quæ est ultra locum aliquem, quæ est ultra mare; (2) oriens et occidens. A πέρα. Unde
 Περαῖος, υ, ὁ, piscis e genere capitonum.
 Περαῖον, finio, termino. *Gl. V.* perago, conficio; (2) exequor dicendo; perf. part. πεπεραμένος, finitus, terminatus. Περασε μοι λόγον, *Eur. Med.* 701. Κατὰ τὴν τῶν ὀλων φύσιν ἕκαστα περαίνονται, *M. Anton.* 6, 7. A πέρας.
 Περαίνων, adv. ex ulteriore parte, ex adverso; (2) ex orientali plaga. A
 Περαῖος, αἶα, αἶον, ulterior, in ulteriori parte situs. Οἱ Πλαταιεῖς ἀποβάντες ἐς τὴν περαῖν τῆς Βοιωτίας χώρας, *Herodot.* 8, 44. A πέρας.
 Περαῖον, ὦ, fut. ἄσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo; (2) finio, termino, perficio: *περαῖοι, peragit, Ph. περαῖοι, perforare, Ph. inf. aor. 1. περαῖομαι, perficior; περαῖομαι, tractus, perfectus, Ph. perf. Ἄμα ἤλιον τὴν λίμνην περαῖομένους, Heliod.* A περαῖος.
 Περαῖτέρα, adv. ulterior vel ulterius quam. *Ph.* amplius, ulterius; ultra quam oportuit, *Soph. Trach.* 663. Πότερα τέλιμα περαῖτέρα, *Id. ibid.* 948. A πέρα.
 Περαῖσις, ἢ, trajectus. A περαῖος.
 Περαῖσιον, penetrabile, *Gloss. Vet.* A περαῖος.
 Περαῖμα, ἄτος, τὸ, trajectus, transitus. A περαῖος.
 Πέραν, adv. ultra, trans. A πέρας.
 Περαπτικός, ἢ, ὄν, ad finem perducendi et efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre et concludere aliquid, argumentari. A περαῖος.
 ΠΕΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, *Ph. clausula, Gl. V.*
 Πέρας, denique, demum, tenus, *Ph.*
 Περάσσει, aor. 1. part. act. Ἄολ. pro περάσσει, a περάω.
 Περάσιμος, υ, ὁ ἢ, qui transiri potest, vaduosus. *Gl. V.* penetrabilis. A περάω.
 Περάσις, εως, ἢ, transitus, transitio; (2) finis, exitus. Ab eod.
 Περασμός, ἔ, ὁ, finis. A πέρας.
 Περάσσει, dat. pl. Ion. et Poet. pro πέρασι, a πέρας, ατος, finis.
 Περατεύω, fut. ἐσω, finio, termino. A πέρας.
 Περάτη, ης, ἢ, finis, extremum; (2) extremitas horizontalis orientem versus. A πέρας. Hinc
 Περάτην, adv. ab extremo; (2) ex adverso.
 Περάτω, υ, ὁ, transitor. A πέρας.
 Περατικός, transfuminales, *Gl. V.*
 Περαποιδής, ἐς, finitus.
 Περατος, ἄτη, ατον, ulterior. A πέρας.
 Περατός, ἢ, ὄν, per quem transitus patet, permeabilis. A πέρας.
 Περατώω, ὦ, f. ἄσω, finio, termino. A πέρας. Hinc
 Περάτωσις, εως, ἢ, terminatio.

Περάω, ὦ, fut. ἄσω, et ἴσω, transeo, penetro; (2) transporto. *Gl. V.* trajicio, trano; imperfect. Ion. περάσσκον, περάσσει, penetrabat. Ἀτὸς πρὸς ἄρην δευτέρην ὄδον περῶν, *Lycorhr.* 809. Τῶν περάσσει δεσπότης ὄλον λέχος, *Eur. Andr.* 30. A πέραν.
 Περγάμνη, sc. χώρα, membrana, *Gl. V.* A Πέργαμον, urbs, arx, Ionibus, *Suid.* Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, *Hes. Lat. pl. Pergama;* (2) urbs Asia Minoris.
 Πέρησις, ἢ, pediculum. A πέρω vel περῶν.
 Περδικίδες, pullus perdicis, *Sterrh.*
 Περδικικός, ἢ, ὄν, ad perdices pertinens.
 Περδικιον, υ, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρω.
 Περδικοστροφίον, υ, τὸ, locus ubi aluntur perdices, A
 Περδικοστροφός, υ, ὁ ἢ, qui vel quæ perdices alit. A πέρωξ et στροφός.
 ΠΕΡΔΙΞ, ἴκος, ὁ ἢ, perdix, avis; (2) astutus; (3) libidinosus.
 Πέρωω et πέρωμαι, pdo; perf. πέρωδα aor. 2. ἔπαρον.
 Πέρηθεν, adv. de vel ex ulteriori parte. A πέρας.
 Πέρην, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.
 Πέρησι, aor. 1. inf. act. verb. περάω.
 Πέρησι, transibit, 3. sing. f. 1. ind. act.
 Περήθειον, υ, τὸ, quo perforare et transfodere aliquid possumus, terebra. A περάω.
 Πέρθη, perf. infin. pass. Ion. pro πέπθηαι, a ΠΕΡΘΩ, f. πέρωω, diruo, evertō, vasto, depopulo; a. 2. ἔπαρον inf. πέρθειν, *Ion.* πέρθειν perf. πέρθηθαι. Καὶ τὰπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς ἂ μὴ ποτε πέρσειν, εἰ μὴ, ἔσ. *Soph. Phil.* 613. Ἡ πᾶν στρατόεδον πέρσειν ὄκσει; *Eur. Rhes.* 592. στρατόν, *Pin.*
 ΠΕΡΨ, praepos. cum genit. de; pro; propter; præ, ultra. *Cum dat.* circum, circa. *Cum acc.* circa, circum; circiter; erga; inservit sæpe Periphrasi; (1) personæ, οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anyti, ἴτεμ Anytus cum subscriptoribus; οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἢ περὶ αὐτὸν ἀρετήν, virtus ejus; intendit, ut *περίεργος, curiosus, περίρλιπος, prætristis; sæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simpliciter, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι.*
 Πέρι pro περίεσι, superest.
 Περιγᾶμαι, demiror, *Gl. V.*
 Περιγᾶπτα, ὦ, fut. ἴσω, valde amo.
 Περιηγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio; aor. 1. περήγγειλα. Ναὺς περιηγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, *Thuc.* βοηθεῖν, *Id.*
 Περιγείρω, circumquaque congreco, undique quaque colligo; *περιγείρωμαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιηγείρωμαι ἀλλήλων, Plato.*
 Περιγῆ, ἢς, ἢ, flexus. A περιγᾶω.
 Περιγῆσις, ἴος, ὁ ἢ, circumactus. Ab eod.
 Περιγανκίω, brachia et manus vincio, seu post terga seu alio modo. Hinc
 Περιγανκίσμα, τὸ, religatio brachiorum et manuum.
 Περιγνίζω, fut. ἴσω, lustro.
 Περιγνύμι, et περιγνύω, fut. ἄξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. pass. περιγνύεις, circumfractus. Περιγνύνται ὕδαρ, *Apollon.*
 Περιγροαῖος, υ, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. *Ex ἀγορᾷ, forum.*
 Περιγροχῶ, f. ξῶ, præfoco, contorqueo. *Ex*
 Περιγροχῶ, f. ἄξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumco, lustro; (3) adduco, redigo ad aliquid; *Gl. V.* circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. *Περίεργον τὸν τρέχοντα, Aristoph.* *Av.* 177.
 Περιγροχέυεις, ἴος, ὁ, instrumentum ad circumagendum navem. A περιγροχῶ. Unde
 Περιγροχῆ, ἢς, ἢ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit. *Gl. V.* ambages.
 Περιγροχός, circumductor, circumactor, *Sterrh.*
 Περιγρόω, celebros. Ab αἰίδα.

Περιαῖός, ὦ, f. ἴσω, circumspicio, attente seu diligenter considero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥσπερ ἐν ἡλίῳ περιαιθεῖν, *Philo.* Hinc
 Περιαῖοσις, εως, ἢ, circumspectio, attenta et diligens consideratio.
 Περιαῖνῶμαι, detraho, aufero.
 Περιαῖοσις, εως, ἢ, detractio, amputatio.
 Περιαῖοστός, ἢ, ὄν, qui circum eximi potest, exemptilis. A
 Περιαῖώω, ὦ, f. ἴσω, περιαιρόμαι, quasi aufero ab omni parte, circumcido; amputo, depono; cortico, detraho, aufero, adimo, depono; *περιαῖοβέβησι, ademptus, Gl. V.* aor. 1. pass. part. Δεῖ δὲ μὴ μόνον περῶεις τὴς μὴ ἀναγκασίας περιαιροῖν, *M. Anton.* 4, 16. Περιαιροῦσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα, *Xen. Cyr.* 8, 15. Περαιεῶ δ' ἀλαζονείας, *Aristoph.* *Eq.* 290.
 Περιαῖοσημα, τὸ, vide περιαιροῖσις.
 Περιαῖοσαν, acc. sing. part. præf. act. pro περιαιροῖσαν.
 Περιαιροῖστω, fut. ἴσω, jaculis undique ferio.
 Περιαιροτός, υ, ὁ ἢ, qui circumagi potest, verstatilis. A περιᾶω.
 Περιαιργῶω, ὦ, fut. ἴσω, agerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. *Τὸς μὲν παρῶσι περιαιργῶσα, Heliod.* ἐπὶ τινι, *Id.* Hinc
 Περιαιργῶσις, ἴος, ὁ ἢ, qui valde dolet. Περιαιργῶσιον κτήνιον, *Arct.*
 Περιαιργῶσι, adv. valde dolenter, ægerrime.
 Περιαιρίω, f. ψῶ, circumclino, circumago; *περιαῖοκλίπτω, 3. sing. perf. pass. Πάρομακον δίδαμι, τὰ ἴν τοῖσιν ἀντικνημίσιον ἐκκλῶμα περιαιρίωσιν, Aristoph.* *Eq.* 903. Περιαιρίωσιν τὸν σπῆλον, *Theophr.*
 Περιαιρία, adv. eximie, insigniter. Ὡς περιαιρία, quam maxime, vehementer, *Soph.* *Ed. Tyr.* 1218. *Ex* περιεῖ et ἄλλα, αἶα.
 Περιαιροκαυτός, υ, ὁ ἢ, caule suo aliquid circumplectens.
 Περιαιροτός, υ, ὁ ἢ, aliis præstans, eximius.
 Περιαιροτός, adv. eximie, supra modum, *R.*
 Περιαιρογῆσις, ἴος, ὁ ἢ, qu. dic. undique purpuratus; (2) profundus, immersus, quasi tinctus malis. *Ex* ἄλς et ἔγγρον.
 Περιαιρογῆσις, ἢ, ὄν, dem et ex hisd.
 Περιαιροῦμαι, ὦ, fut. ἴσω, demeto.
 Περιαιροῦμαι, ἄτος, τὸ, quod circumnectitur et circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δουεῖ δὲ ἡ κόμη περιαιροῦμαι εἶναι χεῖραμον κεφαλαιούσι, *Diosc.* A περιαιροῦμαι.
 Περιαιροπέχω, et περιαιροπέχω, obtego, involvo. Ὅδῶν δὲ περιαιροπέχων λόγους, *Eur. Med.* 282.
 Περιαιροῦμαι, protego et defendo a periculis. Σχῆσθω ἀμυνόμενοι περὶ Πατρόκλιον Θανόντος, *Tmesis,* *Il.* 17, 182.
 Περιαιροῦμαι, vel περιαιροῦμαι, fut. ἴσω, saucio.
 Περιαιροῦνῶμαι, induo, de pallio, toga.
 Περιαιροῦμαι, ἴδος, ἢ, circumductio, circumactio. *Ex* περιεῖ et ἀμφοτέρω.
 Περιαιροφόδος, υ, ὁ ἢ, qui circa plateam est, in circuitu situs.
 Περιαιροκαλάω, vi circumduco seu circumago.
 Περιαιροθῆς, ἐς, festinus, *Hom.*
 Περιαιροβίζω, f. ἴσω, floribus, vel floridis quibusdam coloribus undique orno, perspergo.
 Περιαιροῖσθαι, idem quod ἀνίσθαι.
 Περιαιροῖσθαι, ὦ, f. ἴσω, circumfundo, undique ingero.
 Περιαιροτός, υ, ὁ ἢ, anixus, alligatus; *περιαιροτόν, monile, Gl. V.* A
 Περιαιροῦμαι, fut. ψῶ, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adquireo, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo. *Gl. V.* obdo. Πολὺ τῆς πένιως περῶγ' ἀσχιον ζητεῖς ἀσπὶ περιαιροῦσαι, *Aristoph.* *Plut.* 589. Μεγάλως τιμᾶς αὐτοῖς ἐτὴ πόλις περιαιροῦσθαι, *Xen. Cyr.* 1, 23.
 Περιαιροῦμαι, cfringo, confringo allidendo.
 Περιαιροῦμαι, υ, ὁ ἢ, argenteus. Hinc
 Περιαιροῦμαι, ὦ, fut. ἄσω, argento obduco.
 Περιαιροῦμαι, fut. ἴσω, apte circumpono. *Τὸς θυροῖς περιαιροῦσι λιπίδα χαλκῶν, Plut.*
 Περιαιροῖσθαι, εως, ἢ, circumaratio. A
 Περιαιροῦμαι, ὦ, fut. ἄσω, obaro.

Περιεργάω, fut. ήσω, suspendo.
 Περιείσις, εως, ή, circumcentus, vel circumso-
 nantia, fama, celebratio, *Plut.* Α περιεργάω.
 Περιεσφάπτω, fut. ήσω, splendore circumdo.
 Έξαιφής περιεσφάπεν αυτόν φώς από τῷ θρανῷ,
Act. 9, 3.
 Περιεσφάλλω, ω, fut. ήσω, occupatus sum.
 Περιεσφάλλω, f. άσω, splendore luceque circum-
 quaque illumino, collustro.
 Περιεσφάλας, ας, ή, splendor circumquaque lu-
 cens, *Suicer.* Α περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, ω, fut. ήσω, splendore luceque cir-
 cumfundo, collustro. "Όσπερ ε τάνυδρά
 φέγγη έναφανίζεται τῷ ήλιῳ περιεσφάλας,
Longin. 17, Α.
 Περιεσφάλας, ής, ή, lux circumfusa.
 Περιεσφάλας, εως, δ ε ή, splendens, pellucidus.
 Α περιεσφάλας. Unde
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, idem.
 Περιεσφάλλω, f. ήσω, idem quod simplex.
 Περιεσφάλας, gen. sing. part. pres. act. verbi
 περιεσφάλας.
 Περιεσφάλλω, f. ήσω, idem quod
 Περιεσφάλας, ω, fut. ήσω, de me ipso (jacta-
 bundus sive cum jactantia) loquor, nimis
 multa. Ex αυτός et λόγος. Hinc
 Περιεσφάλας, ας, ή, sui ipsis prædicatio et
 laudatio. Τῇ περιεσφάλας παρήσιαν συγ-
 γνόμενα πῶς αἰτίας διδόντες, *Plutar.* de sui
 Laude, 2, 640.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, qui cervici circum-
 ponitur; ψήλλια ε περιεσφάλας, *Arrian.* Ab
 αύχην.
 Περιεσφάλας, fut. άσω, pernocto.
 Περιεσφάλας, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* et cum v
 pro περιεσφάλας, a περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, adv. pedibus alternatim motis,
 vel divaricatis; (2) circumuendo, obeundo.
 Α
 Περιεσφάλας, fut. ήσωμαι, circumteo; (2) pro-
 tego, defendo; (3) divarico, divaricatis
 pedibus sto, *Ern.* Πρὶν γάρ περιεσφάλας ἔρσεισθαι,
Il. 4, 424. Πατριόκλω περιεσφάλας, *Ib.* 17, 80.
 Περιεσφάλας, aor. 2. inf. med. verbi περι-
 εσφάλας.
 Περιεσφάλας, amicio, cooperio, circumjacio,
 ambio, amplexor, adficio, *Gl. V.* περι-
 εσφάλας, adfēcisse; περιεσφάλας, operus,
 obsitus, circumamietus, circumscesusus,
 amictus, *Ph. in med.* potior; (2) agito, sc.
 διανοία, cogito; (3) adjicio, sed de templo,
Poll. (4) acquiro mihi. Δάδε με, πόσι, πε-
 ριεσφάλας δὲ χέρας, *Aristoph.* *Thesm.* 921. "Ό
 βράδιος ήκοισι περιεσφάλας με, *Eur. Iph. in Tau.*
 791. Υγρανῶδ' αυτόν περιεσφάλας ἔμελλε γῆς, *Id.*
Ion. 866. Σπυραγμόν με περιεσφάλας νύφος,
Id. Her. Fur. 1144. Έν δὲ τῷ περιεσφάλας
 πέτω νῆς τε ἐν, in hoc ambitu est templum,
Herodot. 2, 91.
 Περιεσφάλας, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi
 περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, αν, τὰ, calceamenta quædam. Quasi
 περιεσφάλας, a περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, ίδος, ή, species calceamentorum
 muliebrum, *Aristoph.* *Lys.* 48. Α περι-
 εσφάλας.
 Περιεσφάλας, εως, δ ε ή, valde gravis.
 Περιεσφάλας, εως, ή, circumitio, inambulatio,
 status super aliqua re subjecta pedibus di-
 varicatis, *Ern.* Α περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, acc. sing. perf. part. pass. v.
 περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, adv. vestitu, amictu.
 Περιεσφάλας, aor. 2. inf. act. verbi περιεσφάλας, pro
 περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, ω, f. ήσω, supervivo, superstes sum;
 (2) vivum seu incolumem servo, *Gl. V.*
 περιεσφάλας, supervivere, *Plut.*
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, circumpullulo.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, conspicuus, specta-
 bilis, illustris, admirabilis. Α περιεσφάλας.
 Hinc
 Περιεσφάλας, ής, ή, spectabilitas, claritas.

Περιεσφάλας, adv. clare, insigniter, cum admi-
 ratione.
 Περιεσφάλας, f. ήσω, circumspicio; (2) admiror;
 (3) requiro aliquid oculis; *Lat.* circumspicio.
 Τὴν Θιόνην περιεσφάλας, *Heliod.* πάσας,
Xen. Cyr. 5, 1. Μὴ περιεσφάλας ἀλλότρια
 ήγεμονικά, *M. Anton.* 7, 31. Hinc
 Περιεσφάλας, εως, ή, admiratio.
 Περιεσφάλας, άπος, τὰ, indumentum, amictus.
Gl. V. palla. Α περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, sc. σχήμα, quod περιεσφάλας τῷ λόγῳ
 facit, *Steph.*
 Περιεσφάλας, omnino seu omnibus corporis
 partibus debilis ac deficiens.
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, scatebris adfluo, scateo.
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, circumfluo.
 Περιεσφάλας, ω, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto.
 Περιεσφάλας, diffamatio, *Artemid.* 2, 42, 134.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, celebratus, decantatus,
 nobilitatus; dicitur in utramque partem,
 sed saepe et ut *Gramm.* volunt, proprie in
 deteriore, pro infamis, scu qui fabula fac-
 tus est. *Gl. V.* pervulgatus, illustris; (2)
 qui magnum clamorem edit. (2) περιεσφάλας
 ἀντιάζων, magno clamore irruens, *Soph.*
Ed. Tyr. 192.
 Περιεσφάλας, adv. clare, cum magna fama.
 Περιεσφάλας, ω, f. ήσω, circumfodio, oblaqueo.
 Ex βίβρος.
 Περιεσφάλας, ε, τὰ, amictus, amiculum; oper-
 torium, *Gl. V.* Α
 Περιεσφάλας, ής, ή, vestitus et cultus exterior, stola;
 (2) quidquid exterius nos circumdat,
 sive munimentis, sive ornamentis nomine;
 (3) amplexus; (4) ambitus, periodus ora-
 tionis; (5) schema quoddam orationis et
 sententiæ. *Ph.* concursus. Α περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, ε, τὰ, idem quod
 Περιεσφάλας, ε, ή, ambitus, septum, vallum, mu-
 rus, munitio; territorium. *Gl. V.* ambitus,
 menia. Ab eod.
 Περιεσφάλας, ω, f. ήσω, bombo circumsono; (2)
 circumstrepere, circumsono. Προρσίαν θο-
 ρυθέντες ὡσπερ οἱ σφῆκας περιεσφάλας τὴν
 ἄκρην, *Lucian.*
 Περιεσφάλας, depasco; (2) decerpo. Τόσσα μὲν
 Ἀδωνίνην περιεσφάλας ἔθνα γαῖαν, *Dion. Per.*
 383.
 Περιεσφάλας, obherbesco, *Gl. V.*
 Περιεσφάλας, montosus, seu montuosus, *Steph.*
 Περιεσφάλας, ε, τὰ, ornamentum brachii, ar-
 milla. Α
 Περιεσφάλας, ον, qui in brachio gestatur.
 Περιεσφάλας, circumfremo, circumsono. "Ένθα
 τε κύμα ῥοσφάλας νῆσοισι περιεσφάλας
 ῥάδιον, *Dion. Per.* 132.
 Περιεσφάλας, circumfremo, *Ar.*
 Περιεσφάλας, f. ήσω, undique gravo et onero.
 Περιεσφάλας, ω, fut. ήσω, circumfremo, resono,
 strepo. Δαυὶ δ' "Ισθμῶν νῶτα περιεσφάλας
 θάλασσαι, *Dion. Per.* 420.
 Περιεσφάλας, ες, circumseatens vel fluens, *Nic.*
 Περιεσφάλας, circumfremens. Περιεσφάλας πε-
 ρῶν ἐπ' οἴδμασι, *Soph. Antig.* 336.
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, fredeo.
 Περιεσφάλας, ή, circumrosio, *Steph.*
 Περιεσφάλας, adedo, circumrodo, depasco; πε-
 ριεσφάλας, ambesus, exesus, *Gl. V.* Hinc
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, arrosus, exesus, circum-
 quaque adesus. Περιεσφάλας φλέβια, *Arct.*
 Περιεσφάλας, f. ήσω, obturo, infero; (2) undique
 suppono. "Υπαυχῆνα περιεσφάλας αὐτῷ
 πάντοθεν, *Luc.*
 Περιεσφάλας, lustrare, circuire, *Gl. V.* Α
 βωμός, ara. Unde
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, qui circum aram est.
 Περιεσφάλας, δ ε ή, *Ion.* pro περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, ω, læticia perfundo, exhilario.
 Περιεσφάλας, adv. circumscripte, definite,
 perspicue. Α περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, qui circa terram est, ter-
 ram ambiens, terræ proximus, terræ ad-
 hærens. Α γαῖα.
 Περιεσφάλας, ή, ον, vincendi vim habens. Α
 περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, εως, δ ε ή, valde latus. Α γῆβος.

Περιεσφάλας, fut. ήσω, consenesco, consu-
 mor.
 Περιεσφάλας, vel περιεσφάλας, fut. γενήσομαι,
 superum, reliquus sum, resto, de eo quod
 superest, ita ut pro lucro sit; (2) supersum,
 i. e. evado, salvus evado, servor a morte;
 (3) obvenio, contingo; (4) potior, adipis-
 cor; (5) præverto, superior sum, vinco.
 Τῷ δὲ πίνοντι, περιεσφάλας δ' αὐτῷ μῦθῳ,
 μὴ μὲν τοι μὴ ἐπιλείπειν, *Aristoph.* *Plut.* 553.
 "Έως ἐν ἡ διαλουσμένα πισθόντες τὸν πόλεμον,
 ἡ περιεσφάλας τὸν ἐχθρῶν, vicerimus, *Dem.*
Phil. 1. (5) περιεσφάλας τῶν γενέσθαι, *Il.* 4,
 375.
 Περιεσφάλας, εως, δ ε ή, lacte vel succo lacteo
 plenus. Περιεσφάλας κατὰ πύλλας, *Il.* 16,
 642. Α γλάλας.
 Περιεσφάλας, ήμαι, ήμαι, f. ήσωμαι, circumspicio.
 Α
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, circumspiciens. Ex γλάλας,
 pupilla.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, lentus et viscosus.
 Περιεσφάλας, obdulesco, *Gl. V.*
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, circum, circa sculpo.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, facundus, eloquens. Α
 γλάλας.
 Περιεσφάλας, ίδος, ή, involucrum linguæ.
 Περιεσφάλας, per *Synce.* pro περιεσφάλας, cus-
 pidulosa folia, *Hes.*
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, circumflecto. "Αλλά
 με κύμα ῥος τε περιεσφάλας μαλίσαν ε βρο-
 ρίης ἀπείσας, *Od.* 9, 80.
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, obmurmuro.
 Περιεσφάλας, 3. pl. pres. conj. act. verbi
 περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, ε, ή, circinus. Ex περίε et γράα,
 comedo, vel γράα, scribo, *Eust.* v. *Ern.*
 Περιεσφάλας, άτος, τὰ, circumscriptio; (2) cir-
 cumseptus locus, termini, fines circum-
 dati. Α περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, circumscribendum est. Περιεσφάλας
 αὐτὸν σκιαγραφῆσαν ἀρετῆς περιεσφάλας, *Plato.*
 Ab eod.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, circumscriptus et quasi
 certis finibus inclusus. Ab eod.
 Περιεσφάλας, εως, ή, circumscriptor, *Ph.* Α
 Περιεσφάλας, ής, ή, circumscriptio, ambitus; (2)
 definitio, determinatio, temporis, loci; (3)
 descriptio minus exacta; (4) circumscrip-
 tio, circumventio, fraus.
 Περιεσφάλας, f. ήσω, circumscribo; (2) circum-
 scribo, i. e. definitio seu præfinio, quasi cir-
 cumscribendo præstituo; (3) finio, seu
 claudio, v. gr. librum, orationem, vitam
 per vim; (4) leviter, non exacte describo;
 (5) deleo, oblitero, aufero e numero; (6)
 repudio; (7) coerceo, colibeo. Περιεσφάλας
 αὐτῷ, *M. Anton.* Περιεσφάλας τὸ ἐνός τῷ
 χροῖον, *Id.* Ές τὸ συμμίτρον περιεσφάλας,
Luc.
 Περιεσφάλας, ίδος, ή, circumferentia. Α γῆβος.
 Περιεσφάλας, ε, δ ε ή, varius.
 Περιεσφάλας, depereo, *Ar.*
 Περιεσφάλας, comburo, accendo, *pass.* ardeo, etiam
 amore.
 Περιεσφάλας, ον, lacrymosus, tristissimus.
 Περιεσφάλας, undique laceror, devoro, *Hes.*
 Περιεσφάλας, acc. sing. aor. 1. part. act. *Poet.*
 pro περιεσφάλας, a περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, εως, δ ε ή, meticulous, pavidus, ali-
 cubi et formidabilis, terribilis. Α δῖος.
 Περιεσφάλας, ας, ή, nimius timor. Α prac.
 Περιεσφάλας, fut. ήσω, pertimesco, quasi undique
 metuo; περιεσφάλας, timefacta, aor. 1. part.
 factam, pro περιεσφάλας, *Il.* 15, 123. περιεσφάλας,
 pro περιεσφάλας, perf. timeo, *Il.* 13, 52.
 Τῷ ἡ περιεσφάλας μῆνα πνείοντες Ἀχαιοὶ, *Il.*
 11, 508.
 Περιεσφάλας, ω, epulum funebre celebrato. Α
 περιεσφάλας.
 Περιεσφάλας, περιεσφάλας, pascit, *Ph.*
 Περιεσφάλας, ε, τὰ, cena parentalis, funebre
 epulum. *Ph.* silicernium.
 Περιεσφάλας, τὰ, totus cervicis flexus atque cir-
 cumductio, *Poll.*
 Περιεσφάλας, ε, τὰ, dextrale, armilla. Α δεξιὰ.
 Περιεσφάλας,

Περιδέξιος, ε, δ ἔ ἦ, ambidexter, *Ph. ambimanus, Il. 21, 163.*
 Περιδέραιον, ε, τὸ, monile, collare. *Gl. V. ornatus collaris.*
 Περιδέραιος, ε, δ ἔ ἦ, collaris. *Ex δέξη.*
 Περιδέραιος, ἴδος, ἦ, idem quod περιδέραιον.
 Περιδέραιος, ε, τὸ, circumligatus, obligatus, revinctus. *A*
 Περιδέραιος, circumligo, obliquo; pass. περιδέραιος, circumligor; part. περιδέραιος. *Τὸς πῶδας κνημῖται περιδέραιος, Heliad. "Ον (πῶδα) περιδέραιος ἐκεί, Aristoph. Conc. 100.*
 Περιδέραιος, adv. meticulose, pavide. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, ε, δ ἔ ἦ, conspicuus, perspicuus.
 Περιδέραιος, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo paciscor, aor. 2. inf. περιδέραιος imperat. περιδέραιος. *Περιδέραιος νῦν ἐμοί, εἰ μὴ περιδέραιος ἔσιν ἡμεῖς, Aristoph. Nub. 644.*
 Περιδέραιος, circumdo.
 Περιδέραιος, traficio et insuo,
 Περιδέραιος, ω, fut. ἴσω, circumago, *Il. 22, 165.*
 Περιδέραιος, ἴσος, δ ἔ ἦ, qui circumagitur; (2) versatilis. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, εως, ἦ, in gyrum aut vorticem circumactum. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, ε, δ ἔ ἦ, versatilis. *Ab eod.*
 Περιδέραιος, ε, δ ἔ ἦ, idem quod περιδέραιος. (2) vagabundus, pirata. *Ph.*
 Περιδέραιος, ω, f. ἴσω, involvo, hoc est, obtego.
 Περιδέραιος, εως, pactum, depositio pignoris et certatio ex pacto. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, ω, fut. ἴσω, circumsumo, obstrepo.
 Περιδέραιος, περιδέραιος, persecutor, *Ph.*
 Περιδέραιος, jacto, agito, nullo loco consistere sino.
 Περιδέραιος, concursandum. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, εως, ἦ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. *A*
 Περιδέραιος, f. ἴσω, apprehendo, circumplector.
 Περιδέραιος, εως, ὅ, qui concursat, ambitiosus, *Gl. V. A δρόμος, cursus.*
 Περιδέραιος, ἴσος, ἦ, circumcursio, cursus, quo circumcurrimus et obimus; (2) circumcinctio, ambitus. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, ε, δ ἔ ἦ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, *Il. 2, 812.*
 Ab eod.
 Περιδέραιος, ε, ὅ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest; (2) funiculus retis, quo contrahitur et dilatatur. *Ab eod.*
 Περιδέραιος, dilacero et saucio, aor. 1. pass. περιδέραιος, *Ion. Il. 23, 395.*
 Περιδέραιος, induo, *Hes.*
 Περιδέραιος, fut. ἴσω, circumvestio, induo, tego; (2) *Att.* exuo detractis vestimentis spolio, adimo, *Il. 11, 100.* "Ἐτι καὶ τὰ λοιπὰ περιδέραιος, *App. Bell. Civ. 5, 67.*
 Περιδέραιος, 2. pl. a. 2. ind. act. v. περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. sing. aor. 2. ind. med.
 Περιδέραιος, excitator et somno. *Περιδέραιος τὸν αὐτὸν τῶν φίλων, App. Bell. Civ. 11, 69.*
 Περιδέραιος, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, obsidor. *Gl. V. obsidione cingo.*
 Ex περιδέραιος et ἴσω, sedes.
 Περιδέραιος, corrodo, ambedo.
 Περιδέραιος, vigilo.
 Περιδέραιος, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, supra modum volo vel cupio.
 Περιδέραιος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. περιδέραιος.
 Περιδέραιος, circumspicio, *Hom.*
 Περιδέραιος, insidi. circumspicio, speculor; (2) probe novi; (3) negligo, sino, patior; in usu; περιδέραιος, negligit, aor. 2. inf. περιδέραιος, circumspicere, negligere. *Οὐ μὲν ἐπι*

τόποις ἀθυρήσας περιδέραιος ἀδοξον γένεσθαι, *Isocr.*
 Περιδέραιος, ω, f. ἴσω, circumplico, circumvolvo. *Hinc*
 Περιδέραιος, aor. 1. part. pass. f. g.
 Περιδέραιος, ἴσω, τὸ, involvolum.
 Περιδέραιος, εως, ἦ, circumvolutio, circuitus.
 Περιδέραιος, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιδέραιος, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi περιδέραιος, fut. ἴσω, involvo, circumvolvo.
 Περιδέραιος, fut. ἴσω, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, ορη. morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto; τὸ περιδέραιος, copia, magnitudo alicujus rei; ἔκ περιδέραιος, ex facili. *Vide περιδέραιος. Οὐκ ἐλπίζων δ' ἔτι τὴν πόλιν περιδέραιος, Appian.*
 Περιδέραιος, eo; (2) circumveo, peragro, lustror; (3) pervenio, devenio. *Περιδέραιος κύκλω, Dem. Περιδέραιος κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, Thuc.*
 Περιδέραιος, superesse, præ. inf. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, cohibeo, coëceo, contineo, revincio, includo. *A*
 Περιδέραιος, fut. ἴσω, idem.
 Περιδέραιος, circumnecto. *Περὶ γόμφος πυκνὸς καὶ μακρὸς περιδέραιος τὰ διπλάχεια ζύλα, Herodot. 2, 96.*
 Περιδέραιος, 3. sing. imp. ind. med. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, ἦ, ὄν, comprehendens, complexens, comprehendit seu complexendi vim habens; (2) universus. *Hinc τὸ περιδέραιος, ἔ, complexio. A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, adv. complexendo, comprehendendo; (2) omnino, in universum.
 Περιδέραιος, 2. sing. aor. 1. imperat. med. a περιδέραιος, fut. περιδέραιος, aor. 1. act. περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, εως, ἦ, circumactio, circumcursus, circumvequitio. *A*
 Περιδέραιος, f. ἴσω, circumvequitio, obequitio; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. "Ἰσπαις περιδέραιος τὸ σφυρόπεδον, *Xen. Περιδέραιος τὸ ταχὺς, Heliad.*
 Περιδέραιος, 3. pl. imp. ind. act. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, εως, ἦ, circummitio. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, εως, ἦ, circumactio, vertigo. *A*
 Περιδέραιος, seu περιδέραιος, f. ἴσω, implico, implico in orbem; (2) vorto, circumvolvo. *Περὶ δὲ σχεδὸν ἐλάλει, Odys. 5, 314.*
 Περιδέραιος, f. ἴσω, circumquaque traho, qu. dic. circumtraho; (2) distraho, violenter rapio, distringo; (3) distineo, occupo. *Περιδέραιος τινὰ κύκλω, Aristot.*
 Περιδέραιος, fut. ἴσω, deficio, inferior sum.
 Περιδέραιος, εως, ἦ, prætermisso; (2) prætermisso unius et consonantibus geminatis. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, 2. sing. a. 2. opt. act. v. περιδέραιος.
 Περιδέραιος, gen. sing. a. 2. part. act.
 Περιδέραιος, induo, vestio.
 Περιδέραιος, circumeo.
 Περιδέραιος, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιδέραιος.
 Περιδέραιος, et περιδέραιος, ἦ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit, *Sterh.*
 Περιδέραιος, adv. pure. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, περιδέραιος, prosequor et obeo, i. c. prosequendo et obcundo seu adsectando tueor et protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. *Φάρμα τὸ σὺν ἔ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιδέραιος τύχας, Heliad. Τῶτον ἡμῖς ὡς εὐεργετήν ἐξέφρα, ἔχ ὡς δάλον, περιδέραιος, Xen. Cyr. 4, 18. (4) Τηχέως περιδέραιος ἀμικύει, Herod. 1, 73. Ἐπίδωκτος τὸν πῶδα παῖδα ἴοντος πρώτῃ παρ' ἐμοί ἀμικύει τοῖσδε περιδέραιος,*

Id. ibid. 115. Περιδέραιος . . . κατὰ τὴν πόλιν περιδέραιος πρόστειρον καὶ ὑπὸ παύσειν τηχέως, Herod. 5, 1. Τὸς Σκύθας τῶν τὸ μὲν πρῶτον περιδέραιος εὐ, Id. 1, 73.
 Περιδέραιος, f. ἴσω, curiositate utor; (2) curiose ago, diligenter et accurate observo; (3) inaniter seu frustra satago; (4) valde laboro; (5) dicitur et de pictoribus cum ornamenta externa, quæ πάρεργα vocantur, picturis addunt. *Gl. V. sciscitor, peneuctor. Περιδέραιος ζῆτον τὰ τε ὑπὸ γῆν, ἔ τὸ ἐπὶ οὐρανῶν, Phil. Εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιδέραιος, Aristoph. Conc. 220.*
 Περιδέραιος, εως, ἦ, curiositas, *Lucian.* (sed ibi leg. περιδέραιος, *Ern.*) *A præc.*
 Περιδέραιος, εως, ἦ, idem quod
 Περιδέραιος, εως, ἦ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. *A*
 Περιδέραιος, ε, δ ἔ ἦ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans et nil ad se pertinentes. *Gl. V. curiosus, perspicax, vesanus, operosus. A ἔργον.*
 Περιδέραιος, fut. ἴσω, sepio, includo. *Περιδέραιος αὐτὸ τὸ μνημεῖον, Thuc.*
 Περιδέραιος, adv. curiose, nimis accurate.
 Περιδέραιος, vel περιδέραιος, remigando promovoco, seu subduco.
 Περιδέραιος, ον, circumseptus. *Ab ἔργον.*
 Περιδέραιος, εως, τὸ, lignum, seu phalanga quæ navibus supponitur.
 Περιδέραιος, f. ἐλάσωμαι, circumveo, circumveo, oberro, lustror, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumveo, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulcisor, punio. "Ὀδὲ περιδέραιος δὲ βιαυτὸς, *Xen. Cyr. 8, 44.* "Ὀδὲ περιδέραιος πλεῖν ἢ χίλιαι, *Aristoph. Av. 6.* "Ὅσα περιδέραιος ὑπὸ τῷ κόσμῳ, comprehenduntur, *M. Anton.*
 Περιδέραιος, arrudo.
 Περιδέραιος, adv. considerate, *Ph.* *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro περιδέραιος, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, a. 2. ind. act.
 Περιδέραιος, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro περιδέραιος, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, perf. part. pass. v. περιδέραιος.
 Περιδέραιος, adv. tecte, occulte.
 Περιδέραιος, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιδέραιος pro περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. pl. a. 2. ind. act.
 Περιδέραιος, 3. sing. præ. ind. cum v, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, ἦ, ὄν, salutaris: σημεῖον περιδέραιος, signum salutis in ægrotis. *A περιδέραιος.*
 Περιδέραιος, adv. salutariter, cum spe salutis.
 Περιδέραιος, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιδέραιος pro περιδέραιος.
 Περιδέραιος, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro περιδέραιος, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, ἦ, ὄν, extremus.
 Περιδέραιος, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro περιδέραιος, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, ἦ, ὄν, probe elixus.
 Περιδέραιος, et περιδέραιος in med. comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumsideo, obsideo, unde premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) consertis manibus retineo, complexor, foveo, amco, curo, defendo; περιδέραιος, continet, coercet. *Ph. περιδέραιος, comprehensum est. Θάμβος γὰρ περιδέραιος αὐτὸν, Luc. 5, 9. Διὸ ἔ περιδέραιος ἐν τῇ γραφῇ, pro περιδέραιος, 1 Pet. 2, 6.*
 Περιδέραιος, 3. sing. imperf. ind. act. pro περιδέραιος, a περιδέραιος.
 Περιδέραιος, adv. vehementer. *A ζαμίνος.*
 Περιδέραιος, idem quod
 Περιδέραιος, circumferro, ardeo.
 Περιδέραιος, ε, δ ἔ ἦ, eidem jugo subditus.
 Περιδέραιος, ζυγος, ὁ ἔ ἦ, idem.

Περικεδής, ἐς, callidus, lucri cupidus.
 Περικελάια, ας, ἡ, galea, cassis. Ex κεφαλῆ.
 Περικεφαλαίον, τὸ, capitis tegmen. Ex eod.
 Περικήρα, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro περικῆρα, a
 Περικῆρα, curam gero. Ὡς τότ' ὄδυσσος περικῆρατο κυδαλίμου, Od. 3, 219.
 Περικῆλος, α, ὁ ἢ ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus. Ἄδα πάλαι, περικῆλα, Od. 5, 240. Ex κείω.
 Περικῆνδύμαι, conspergor.
 Περικῆνέω, circumago, pass. circumagor, obo.
 Περικῆνός, ας, epith. Bacchi. Α κίαν, quod, cum domus Semeles arderet, hedera nata est in columnis, qua servatus est; περικῆνός, Sch. Eur. male.
 Περικῆσιον, ονος, vide περικῆνός, Eur.
 Περικῆσθης, ἴος, ὁ ἢ ἡ, umbrosus, ex omni parte ramos habens; (2) multis arboribus abundans. Epith. silvæ. (2) ὅσα φύλλα χωμάζει περικῆσθός τιςιν ὕλης, Apoll. Rhod. 4, 216. Α κλάδος.
 Περικλάα, defleto, deploro.
 Περικλάσθινταν, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi περικλάω.
 Περικλάσις, εως, ἡ, defractio; (2) locus abruptus, confragosus, saltus; (3) flexus et conversio, circumactio.
 Περικλάω, ᾧ, fut. ἀσω, offringo, infringo, defringo; (2) flecto, converto.
 Περικλέης, ἐς, valde inclutus, insignis, Ar.
 Περικλεῖοιμονοι, acc. sing. præs. part. pass. verbi περικλείω. Unde
 Περικλείσμα, ἄσος, τὸ, ambitus muri.
 Περικλείστος, α, ὁ ἢ ἡ, inclusus, obsessus.
 Περικλείσιος, αν, idem quod περικλείσις, Theoc.
 Περικλείω, f. ἴσω, undique claudo, cingo, obideo. Gl. V. circumcludo, obsero. Ἐστὸ δὲ πλάθεις περικλείοιμοι, Thuc. 2.
 Περικλήζω, idem. Α κλείω.
 Περικλήσιον, præs. inf. act. Ion. pro περικλείειν.
 Περικλήζω, celebrō, Ion. Α κλέω.
 Περικλήτης, ἴος, ὁ ἢ ἡ, declivis, devexus. Α περικλίω.
 Περικλύθην, adv. lavando.
 Περικλύζος, α, ὁ ἢ ἡ, qui alluitur, lavatur. Α
 Περικλύζω, f. ἴσω, circumcluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδασι περικλύζειν, Aristot.
 Περικλύμενος, α, τὸ, nomen fructus. Φύλλα τε κισσῆντα περικλυμένοι φέρουσα, Nic. Th. 510.
 Περικλυμῆς, ᾧ, ὁ, alluvies, Ph. περικλυμοί, eluviones. Α περικλύω. Unde
 Περικλυμα, περικλυματι, adspargere, Ph.
 Περικλυσος, α, ὁ ἢ ἡ, et περικλυσός, ἡ, ὄν, qui undique alluitur, epith. insulæ. Ab eod.
 Περικλύτος, α, ὁ ἢ ἡ, valde inclutus, insignis; (2) qui facile exaudiri potest.
 Περικλύζω, circumcirca κλωγμὸν edens explo.
 Περικλύω, f. ἴσω, neo, seu nendo torqueo et circumago.
 Περικνηθῆναι, tibialia, Gl. V. Α π, et κνήμη.
 Περικνημῆς, ἴδος, ἡ, tegumentum tibus ambiens. Ph. ocrea. Ex iisd.
 Περικνήθια, τὰ, exponitur, ramusculi, Ep.
 Περικνήθιος, αν, asper, multis et parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. Α
 Περικνήζω, f. ἴσω, scalpo, vellico, pungo, rado; (2) metarh. aliquem per ludibrium vellico sermonibus, &c. (3) imitor, sc. illudendi causa, Phil.
 Περικουκῆν, de gallis, cum capite elato canunt, ἰηρη. cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, Aristoph.
 Περικολῶ, detruncō, mitilo, imminuo, infringo.
 Περικολῶ, fut. ἴσω, circumveho.
 Περικόμμα, ἄσος, τὸ, frustum; (2) cduilium ex herbis carnibusque concisis. Α περικόπτω.
 Περικόμπτιον, α, τὸ, frustulum. Dim.
 Περικόμος, α, ὁ ἢ ἡ, comatus. Α κήμη.
 Περικόμοσιον, ᾧ, f. ἴσω, jacto, jactanter prædico, seu glorior. Περικόμοσθῆναι πολλοί, Thuc.

Περικόμψος, α, ὁ ἢ ἡ, perelegans, admodum scitus vel festivus.
 Περικόπη, ἡς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur. Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ Sacræ scctio, v. gr. fœminæ; (4) facultates, opes. Α
 Περικόπτω, fut. ψω, undique rescio et mitilo. Gl. V. amputo, circumcido. Πανταχόθεν αἰ ἔλπιες περικόπτονται, Diol.
 Περικορᾶκίω, idem quod simplex.
 Περικορῆ, ᾧ, fut. ἴσω, verro, converro.
 Περικορῆμα, ἴσος, τὸ, purgamentum, sordes verrendo collate. Α περικορῆω.
 Περικορῆω, ᾧ, f. ἴσω, probe orno, orno sinph. περικορῆμένος, p. part. pass.
 Περικόσμιοι, α, ὁ ἢ ἡ, qui circa mundum est, emque complicitur, Suicer. Α κόσμος.
 Περικόσμος, α, ὁ ἢ ἡ, circumtonsus. Ex κείω.
 Περικράζω, fut. ζω, clamo, boo.
 Περικράνεια, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens.
 Περικράνιον, τὸ, cervical, Ph.
 Περικράνιος, α, ὁ ἢ ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex κράνιον.
 Περικράσις, ᾧ, fut. ἴσω, obtinco, dominor, evinco; (2) supero, superior sum. Ὡν Ἄχιλῆυ, περὶ μὲν κρατείεις, Il. 21, 214.
 Περικράσις, ἴος, ὁ ἢ ἡ, compos; (2) superior. Α κράσιος.
 Περικρέμμαι, pendeo circum, Ep.
 Περικρέμης, ἴος, ὁ ἢ ἡ, suspensus; (2) etiam de templo dicitur donaria suspensa habente; ναὸς περικρέμης ἀναθήμασι. Α κρεμάω.
 Περικρέμνος, α, ὁ ἢ ἡ, undique præceps, et locis præruptis declivis, vel admodum præceps et præruptus. Α κρημνός.
 Περικράω, fut. ἴσω, pulso, pello, percutio.
 Περικρέσος, prægelidus; Gl. V.
 Περικρόστω, f. ψω, celo, occulto. Περικρόσθεν ἰαυτὴν μήνας πέντε, Luc. 1, 24.
 Περικρόζω, fut. ζω, crocico.
 Περικτόμαι, ὤμαι, fut. ἴσομαι, adquiro et adquiror; περικτάται, adipiscitur, Ph. περικτηθέντα, parta, Ph. aor. 1. pass. Hinc
 Περικτήσις, εως, ἡ, possessio, peculium, Ph.
 Περικτεῖνω, occido. Πολλοὶ δὲ περικτεῖνοσθαι ἄλλοι, Il. 4, 538.
 Περικτίονες, vicini, accolæ, Il. 17, 220. Ex κτίω.
 Περικτίται, ᾧ, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex κτίτης.
 Περικτύπιω, ᾧ, f. ἴσω, perstrepo, circumsono.
 Περικύδαινω, valde celebrō, laudo, Sthyl.
 Περικύδης, ἄδος, ἡ, in orbem se movens; ἰηρη. etiam in orbem aliquid agentes, epith. horarum.
 Περικυκλείω, fut. ἴσω, circummeo, circumdo.
 Περικυκλείω, ᾧ, fut. ἴσω, idem; (2) circumago.
 Περικυκλος, α, ὁ, ambitus, de muro.
 Περικυκλώ, ᾧ, fut. ἴσω, circumdo, cingo, in circumum concludo. Περικυκλώσασί σε, Luc. 19, 43.
 Περικυκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. Α præc.
 Περικυκλώ, adv. circum, circumcirca.
 Περικυκλώ, idem quod
 Περικυκλώ, f. ἴσω, circumvolvo, circumvoluto, volutum circumago.
 Περικυκλῆσις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio.
 Περικυκλῆσις, fluctibus ambio. Α
 Περικυκλῆσις, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur. Α κύμα.
 Περικυκλῆσις, circumfinitio, circumsono. Α κωδών.
 Περικυκλώ, lamentis circumstrepo.
 Περικυκλώ, comessabundus adeo vel obo.
 Περικυκλώ, ᾧ, f. ἴσω, obliquo pice. Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰ μὲν ἡμῶν περικυκλῆσις, Aristoph. Vesp. 598. Α κύμασι, πῖα.
 Περικυκλώ, dilacerō, discerpo. Ἐώρα τὰς ἑαυτῶν σάκκας περικυκλῆσις, Joseph. Maccab. 10.
 Περικυκλώ, fut. ἴσω, calcitro.

Περικυκλώ, ᾧ, fut. ἴσω, garritu perstrepo; (2) oblatore, inaniter loquor, garrio. Μὴ περικυκλώμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα τί ποτ' ἄρα δεῖν μέλλοσιν, Aristoph. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς περικυκλώσει ταχέως συγκαταστήσονται, adsentendum, M. Anton. 1, 4. Hinc
 Περικυκλώ, τὸ, nuxæ, γρηγοῖ et tropice.
 Περικυκλώ, αν, clagus, famosus.
 Περικυκλώ, αν, loquax, garrulus.
 Περικυκλώ, complexor, comprehendo, item potior; (2) amplector, amplexor; (3) Pass. obscessus teneor, ut elabi non possim; item deprehensus sum, cogor. Τῆ ψυχῆ περικυκλώμεν, Plato. Τὸν ὅλον κῆμον περικυκλώμεν τῆ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27.
 Περικυκλώ, ἴος, ὁ ἢ ἡ, undique splendidus;
 Περικυκλώ, ὁ ἢ ἡ, idem. Α περιλάμπω.
 Περικυκλώ, adv. splendide, magnifice.
 Περικυκλώ, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo. Gl. V. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περικυκλώμεν αὐτὸς, Luc. 2, 9.
 Περικυκλώ, ἡ, fulgor circumfusus, Greg.
 Περικυκλώ, circumloqui, verborum circuitio-nibus uti, Poll.
 Περικυκλώ, undique destillo, defluo.
 Περικυκλώ, τὸ, reliquias.
 Περικυκλώ, idem quod περιλαμῶ. Α
 Περικυκλώ, fut. ψω, relinquo, reliquium facio; (2) superum, superstes sum; περιλαμῶται, restat, superest, residet, Ph. περιλαμῶται, superest, Ph. supererit; περιλαμῶται, superest, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ περιλαμῶται εἰς τὴν παρασίαν τῆ Κυρίου, 1 Thess. 4, 15.
 Περικυκλώ, f. ζω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλεφαρα περιλαμῶ, Aristot.
 Περικυκλώ, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi et latius interpretandi; (3) seu inutilis loquacitas.
 Περικυκλώ, fut. ἴσω, idem quod
 Περικυκλώ, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ γὰρ ἡ ἐ χαλκῶς ἔλεγε, Il. 1, 236.
 Περικυκλώ, α, ὁ ἢ ἡ, celebris, nomine clarus, qui versatur in sermonibus hominum. Ex περι ct λεσχηνύομαι.
 Περικυκλώ, α, ὁ ἢ ἡ, totus albus; (2) admodum albus.
 Περικυκλώ, ἄσος, τὸ, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. Α περικυκλώμεν.
 Περικυκλώ, ἡ, ὄν, comprehendendi vim habens; ὄνομα περιληπτικόν, nomen cui et singularis et pluralis addi potest, Ern. Ab eod.
 Περικυκλώ, adv. summatim; (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quavis dicuntur, Ern.
 Περικυκλώ, ἡ, ὄν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest; (2) qui percipi potest. Α περικυκλώμεν.
 Περικυκλώ, εως, ἡ, comprehensio, complexus; (2) fig. dicendi, vid. περιληπτικῶς, 2. (3) περιληπτικῶς καθολικῆ ἔνταχτος est cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur, Ern. Ab eod.
 Περικυκλώ, fut. ἴσω, stagnando inundo. Τὴν πόλιν αὐτοῖς περικυκλώω, Thucyd. 2.
 Περικυκλώ, relinquo, superum, Gl. V. περικυκλώμεν, residet; περικυκλώμενος, superstes, Gl. V. Α περιλάμπω. Unde
 Περικυκλώ, ἴος, ὁ ἢ ἡ, superstes, reliquus.
 Περικυκλώ, fut. ἴσω, lambo, lingo; (2) cupido appeto.
 Περικυκλώ, et ἀρομαι, ὤμαι, fut. ἴσω, ἴσομαι, idem. Γλώσση δὲ περικυκλώω γένειον, Theocrit. 25, 226. Βῆς ὀσπῆτος χήλας Γλώσση ὑπωμαῖο παδὸς περικυκλώωσιν, Aratus, 1115.
 Περικυκλώ, ἡ, ipsa circumlabendi actio, Arat. Sch.
 Περικυκλώ, α, ὁ ἢ ἡ, reliquus; (2) superstes. Α περιλάμπω.
 Περικυκλώ, fut. ἴσω, delibro, corticem detraho. Ραβδία περιὸσπῆσαντες, Theocrit.
 Περικυκλώ, f. ἴσω, probe lavo seu abluo. Περικυκλώμεν τινὰ τῶ ἀνῶ, Plut.

Περίλωπος, *υ*, *ο* ξ η , summopere dolens, valde tristis. A *λωπη*.
 Περιλωπίζω, fut. *ίσω*, veste induo.
 Περιμάζωρος, *υ*, *ο* ξ η , glaber, depilis, calvus.
 Περιμαιώω, lustrō; (2) cupio. *Αὐτῷ δ' ἰχθυῖα σκόπελον περιμαιώωσα*, *Od.* 12, 95.
 Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde furo. *Περιμαίνονται ἰερὸν ἄλσος*, *Hes. Scut.* 99.
 Περιμάστιγος, *ία*, *οκ*, adsidens mactræ; (2) venefica, saga, *εκ περιμάστω* (2). *Ἐκ μάκτρας*.
 Περιμᾶνής, *έος*, *ο* ξ η , valde seu mirum in modum insanus. *Ἐκ μαινόμεαι*.
 Περιμάρνάμαι, propugno, defendo.
 Περιμάρνάμινα, 1. pl. præs. ind. med.
 Περιμάτω, fut. *ξω*, abstergo; (2) defixum et devotum veneficiis liberare, *Ern.* *Περιμάξας τὴν ἀκαθαρσίαν*, *Diosc.*
 Περιμάχτηος, *υ*, *ο* ξ η , de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A *μάχημαι*.
 Περιμάχομαι, pugno circum. *Ἀνεχώρησε τε πάντας τὸς περιμαχομένους*, *Xen.*
 Περιμαμφής, *έος*, *ο* ξ η , querulus seu contentiosus. *Ἐκ μέμφομαι*.
 Περιμενεύω, valde cupio.
 Περιμένο, prætor, operior, expecto, moror, *Gl. V.* aor. 1. *περιμέναι* imperat. *περιμένον*, expectata, mane. *Οὐ περιμέναις ἐγὼ τὸ τέλος τῷ λόγῳ*, *Lucian.* *Τὸς Ἑρκωνίους περιμένειν ἐκίλευσεν, ἵνα ἄμα ἴοιεν*, *Xen.*
 Περιμέμενος, *υ*, *ο* ξ η , cum cura rem agens; (2) scitus, elegans. *Ἐκ μέριμνα*.
 Περιμέστος, *ον*, plenus, abundans, refertus.
 Περιμεστῶ, *ω*, fut. *ήσω*, totum ambitum metior.
 Περιμέτρον, *υ*, τὸ, ambitus. A
 Περιμέτρος, *υ*, *ο* ξ η , orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περιμέτρος, scil. γραμμῆ, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur; *ἕμει* ambitus, circuitus. *Ἐκ μέτρον*.
 Περιμήκεις, nom. pl. contr. pro περιμήκεες.
 Περιμήκετος, *υ*, *ο* ξ η , prælongus, altus. *Ἐκ π.* et μήκος.
 Περιμήκης, *έος*, *ο* ξ η , idem et ex iisd.
 Περιμήκεια, *ων*, τὰς, feminalia, *Gl. V.*
 Περιμήκιστος, ct περιμήκτος, *υ*, *ο* ξ η , medullosus. *Ἐκ μήτρα*.
 Περιμηχανόμαι, *ώμαι*, fut. *ήσομαι*, machinor, molior, struo, *Od.* 7, 200.
 Περιμνήσκω, admonere.
 Περιμνήσκω, imminuo; (2) consumor, deficio.
 Περιμνήσῃ, ἡ, vicissitudo, *Man.*
 Περιμυχάρομαι, *ώμαι*, fut. *ήσομαι*, circummugio, perstrepo.
 Περιμύχης, *ης*, mugitus edens. A præc.
 Περιμυστάω, circumhabito, περιμυστάωσι, circumhabitans, pro περιμυστάωσι, περιμυστάωσι, *Dion. Per.* 330.
 Περιμυστάωσι, 3. pl. præs. conj. act.
 Περιμυστής, *υ*, *ο*, ξ η , accola, vicinus.
 Περιμυστος, *ος*, *ος*, ξ η , *Gl. V.* *περίμυστος*, coleus.
 Περιμυστικός, *ον*, nauseans, *MSS.* *περιμυστικός*. A *μυσία*.
 Περιμυστος, superfluous in navi vector, *Suid.* ubi plur. *περίμυστοι*. *Ἐκ περι* et *μύστος*.
 Περιμύστω, fut. *εύσω*, innuo; (2) vergo, specto.
 Περιμύθωλος, *υ*, *ο* ξ η , nubibus circumdatus, nubilosus. *Ἐκ νεφέλη*.
 Περιμύφθος, *υ*, *ο* ξ η , pinguis circa renes.
 Περιμύω, *ω*, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.
 Περιμύω, *ω*, ξ η , superfluous vector, vector qui in ministerio navis non est. *Ἐκ μύω*.
 Περιμύω, *ω*, τὸς, alluvies. A *περίμω*.
 Περιμύωμαι, fut. *ξωμαι*, circumnato.
 Περιμύω, fut. *ήσω*, accumulo, undique adgero. *Περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆσι*, *Il.* 23, 169.
 Περιμύω, abluo, lavo.
 Περιμύωμαι, circummeo. *Περιμύωσται ἄρα μνήδος*, *Eur. Alc.* 446.
 Περιμύωμενών, gen. pl. part. præs. med. f. g. *Eol.* pro περιμύωμενών, a περιμύωμαι.

Περινόω, *ω*, f. *ήσω*, mente complexor et concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiose cogito. *Μεγάλα ταῖς ἐλπῖσι περινοῶν ὁ Φίλαππος*, *Plut.*
 Περινοήμαι, adv. cogitate, perite, eleganter. A *περινόω*.
 Περινόσις, *έως*, ἡ, idem quod
 Περινόια, *ας*, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio; (2) solertia, vafrum commentum. A *νῆς*.
 Περινοή, ἡ, idem quod *προνοή*, *Steph.*
 Περινοσῶ, *ω*, f. *ήσω*, circummeo, oberro. *Gl. V.* circito, peragro, obambulo, lustrō; *περινοσῆν*, spatium, *Gl. V.* *Ὅς τις σε προσπταῖον περινοσῆν* *ἐξ Aristoph. Plut.* 121. *Περὶ τὰς κλίνας περινοσῶν*, *Id. Thesm.* 803.
 Περινοσῶσα, reversa, aor. 1. part. act. f. g.
 Περινοσῶσις, *ον*, sponsis, virginibus gratulus.
 Περιῶ, *πρᾶρ*, circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique, *Eur. Phæn.* 505, 717. *Androm.* 449. A *περί*.
 Περιῶμαι, derado, abrado.
 Περιῶστος, ἡ, $\delta\theta$, circumcirca rasus, politus.
 Περιῶται, circumquaque rado vel polio; *περιῶστος*, circumcrastus, p. part. pass. *Οὐς τε κυλίνδων Χειμάρους ποταμὸς μεγάλας περιῶσσει δίναις*, *Theocr.* 22, 50.
 Περιῶται, fut. *ανῶ*, desiccō, exsiccō; *περιῶται*, obaresco, obaresco, *Gl. V.*
 Περιῶτος, *υ*, *ο* ξ η , desiccatus; (2) valde siccus, peraridus.
 Περιῶται, *ω*, et *έω*, fut. *ήσω*, novacula rado, derado.
 Περιῶται, idem.
 Περιῶται, fut. *ύσω*, rado, scarifico. *Pl.* *derado*, stringo, destringo; *περιῶται* *μει*, destrigila me, *Gl. V.*
 Περιῶται, *υ*, *ο* ξ η , mole sua turgens, amplus.
 Περιῶται, *ας*, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A *περιῶται*.
 Περιῶται, *έως*, ἡ, idem et ab eod.
 Περιῶται, adv. circumductione, per ambages, *R.* Ab eod.
 Περιῶται, *ος*, *ος*, amfractus, amfractus, ambago, *Gl. V.* Ab eod.
 Περιῶται, *υ*, *ο*, ξ η , circuitor, circulator, *Gl. V.* dicitur de medicis circumforaneo; circuitor, lustrator; *ap. P. Græcos*, qui visitat ecclesias. Ab eod.
 Περιῶται, ἡ, $\delta\theta$, qui circumire solet, circuitus, circularis. A *περιῶται*.
 Περιῶται, fut. *εύσω*, circummeo, in orbem otheo; (2) mente perlustro et peragro. *Gl. V.* obambulo, circummeo. *Περιῶται* τὸ *καλάτιον*, *Plut.* *Τὰς πηγὰς τῆς ποταμῆς Ἀργῆς. Οὐ γὰρ μετὰ σκέψης ἤλθες ἐπὶ τῆρον, ἕδδ περιῶταις*, *Erict.* A *περιῶται*. Unde
 Περιῶται, *ας*, ἡ, circuitus; circuitura, *Gl. V.*
 Περιῶται, fut. *ίσω*, certo orbē redeo.
 Περιῶται, ἡ, $\delta\theta$, cujus certus est circuitus, qui certo orbē recurrit.
 Περιῶται, adv. longis verborum circumductionibus sive ambitu.
 Περιῶται, deambulo, ambulatione utor.
 Περιῶται, *υ*, *ο*, victor periodicus, h. e. qui omnibus generibus certaminum vicit.
 Περιῶται, *υ*, *ο*, circitor, qui vigilias obit.
 Περιῶται, *υ*, ἡ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, *Gl. V.* (2) Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens; dicitur et de quovis ordine rerum in orbem redeunte.
 Περιῶται, *ω*, $\delta\theta$, dolore omni ex parte crucio; *περιῶται*, *ώμαι*, graviter doleo; dolore omni ex parte premor.
 Περιῶται, *υ*, *ο* ξ η , quem multi dolores premunt; ærumnosus; (2) multos dolores inferens, *R.* *Ἐκ περι* et *δύνη*, dolor.
 Περιῶται, adv. cum gravi dolore.
 Περιῶται, tumeo.
 Περιῶται, *ω*, fut. *ήσω*, accola sum. *Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τὸς περιῶταις αὐτῶς*, *Luc.* 1, 65.
 Περιῶται, *ας*, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem situs. *Gl. V.* territorium. A *περιῶταις*.

Περιούκισ, *ιδος*, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. *Ἐκ eod.*
 Περιουκόδομαι, *ω*, fut. *ήσω*, circumædifico, in orbem struo; (2) ædificiis circumcludo. *Περιουκόδομητο αὐτῷ ὁ τάφος*, *Ælian.*
 Περιούκος, *υ*, *ο* ξ η , vicinus, accola; *περιούκος*, circumhabitator, *Gl. V.*
 Περιούκος, *ας*, *ον*, circumferendus. A *περιούκος*.
 Περιούκω, *ω*, circummeo, in orbem otheo.
 Περιουκόδομαι, et περιουκόδομαι, f. σήσω, delabor. Hinc
 Περιουκόδομαι, *έως*, ἡ, lapsus, ruina; (2) cum quid per lubricum delabitur.
 Περιουκόδομαι, ἡ, $\delta\theta$, distractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, *ap. Jos. Ern.*) A περιούκος.
 Περιουκόδομαι, *έως*, *ο* ξ η , prorsus immaturus, crudus; (2) durus.
 Περιουκόδομαι, fut. *ίσω*, unguis reseco.
 Περιουκόδομαι, adv. *posit.* circumspiciendum, dispiciendum et considerandum est; (2) negligendum, despiciendum est. A περιούκος. Unde
 Περιουκόδομαι, *έως*, *έον*, despiciendus, negligendus. *Περιουκόδομαι*, f. *όψωμαι*, circumspicio; (2) contemno, negligo, patior; ξ *περιούκωται*, non negliget, non patietur. *Νυνὶ δ' ἔσσι περιούκωται*, *Aristoph. Lys.* 1020. Hinc
 Περιούκος, *υ*, *ο* ξ η , conspicuus; (2) negligens. (1) in περιούκω, in omnium conspectu, *Arr.* *Bell. Civ.* 2, 131.
 Περιούκος, adv. negligenter, temere, conspicue, acerrime. *Τῆρον ἐν Κόναις περιούκωτος ἀγωνισάμενος*, *Plut. in Marcello*.
 Περιούκος, *ον*, inf. act. pro περιούκω, a περιούκος. Unde
 Περιούκος, *έως*, ἡ, circumspectio; (2) negligentia.
 Περιούκος, *ω*, circumspicio; (2) sino, ex neglectu permitto, video ct patior; (2) negligo, non curo. *Gl. V.* despicio. *Περιούκωται ἀλλήλους*, *Xen. Cyr.* 3, 28.
 Περιούκος, *έως*, *ο* ξ η , iratus; (2) vehementi ira percitus. *Ἐκ όργῆ*.
 Περιούκος, irascor, ut simplex.
 Περιούκος, *ω*, fut. *ώσω*, unlis comprehendo. *Ἐκ όργῆ*.
 Περιούκος, adv. iracunde, *Hes.* quasi a περιούκος, *Æsch. Agam.* 224.
 Περιούκος, *υ*, τὸ, diluculum. A
 Περιούκος, *ον*, τὸ, idem. *Ἐκ όργῆ*.
 Περιούκος, f. *ίσω*, suis finibus limitibusque circumscribo, adeoque et recte capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino. *Gl. V.* limito. *Περιούκωται τὰς πύλας ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις*, *M. Anton.* 5, 18. *Περιούκωται ἐαυτῶν*, *Il.* 7, 31. Hinc
 Περιούκος, *έως*, ἡ, circumscriptio, *R.*
 Περιούκος, *υ*, *ο*, circumscriptio quæ fit limitibus, limites agrorum. *Gl. V.* terminatio, definitio; (2) exsilium, nempe relegatio seu deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exsul. Ab eod.
 Περιούκος, *ον*, quod circumscribi, intelligi, explicari potest.
 Περιούκος, *ω*, fut. *ήσω*, classem in statione habeo.
 Περιούκος, f. *ίσω*, classem seu navem in stationem duco. *Περιούκωται τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα*, *Dem.*
 Περιούκος, vel *όψωται*, fut. *ξω*, circumfodio; (2) ablaqueo. *Περιούκωται κάπτα μετὰ τῶν ῥῶν*, *Theophr.*
 Περιούκος, *ήμαι*, fut. *ήσομαι*, circumsalto.
 Περιούκος, *ον*, valde, bene olens, fragrans. *Ab όργῆ*.
 Περιούκος, *υ*, *ο* ξ η , ossibus circumdatus; (2) ossa circumdans. *Ἐκ όστων*, *os*.
 Περιούκος, *ας*, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolunitas, vita; (5) *ἐκ περιούκωται*, e facili, suppetentibus viribus et copiis; *ἕμει* dicis causa, sive gravi aut idonea causa. A *περιούκος*.
 Περιούκος, f. *έσω*, et *έξωμαι*, suppetunt mihi opes

opes et copia. Περιουσία τε βυλόμενος και γυμνάσαι, *Arr. Bell. Civ. 5, 75. A περιουσία. Hinc*
 Περιουσίαμος, ὅ, ὁ, possessio opum et copiarum; (2) pcculium.
 Περιουσιώδης, ἦ, ὄν, affluens, abundans.
 Περιουσιός, ὅ, ὁ, ἦ, peculiaris; (2) eximius, præstans; (3) dives, copiosus. A περιεῖμι.
 Περιουσιώτερος, abundantior, *Gl. V. A præc.*
 Περιουσιώτης, ὅ, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.
 Περιουσιώ, ὄ, f. ἦσω, circumveho; περιουσιώμαι, circumvehor, pereror. Περιουσιώθεις ζωοίσι, *Aristot.*
 Περιουσιή, ἦς, ἦ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptoris, al. ῥῆσις; (4) præsidium, septum, munitio. A περιέχω.
 Περιουσιός, ὅ, ὁ, ἦ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.
 Περιουσιώ, ὄ, f. ἦσω, vehementi affectu commoveor; (2) æstuo dubitatione seu anxietate. Περιουσιώντες ἔ λυδοροῦντες ἱαντὰς, *Plut. A.*
 Περιουσιώδης, ὅς, ὁ, ἦ, vehementi morere adfectus; (2) affectionibus obnoxius. *Gl. V. tristis. Ex πάθος, adfectus.*
 Περιουσιώδης, adv. cum magna tristitia aut mentis commotione.
 Περιουσιώ, ὄ, fulgeo, quaque lumen spargo. Νῆσοι δ' ἐξίησι Σποράδες περιουσιώσαν, *Dion. Per. 530. A πάν et φαίνω.*
 Περιουσιώ, circumspicio, oculis lustror. 'Εκ νῆων πύλαγος περιουσιώοντες, *Aral.*
 Περιουσιώ, aor. 2. inf. pass. verbi περιεῖμαι.
 Περιουσιώ, vel πύλαγος, f. ὄσω, conspergo.
 Περιουσιώ, circumspersus, *Ath.*
 Περιουσιώ, ὄ, fut. ἦσω, ambulo, obambulo. Περιουσιώ ἄνω κάτω, *Aristoph. Lys. 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, Ephis. 4, 1. τοῖς ἔθεσι, Act. 21, 21. μετὰ τινος, Aros. 3, 4. κατὰ ἀγάπην, Rom. 14, 15. κατ' οἶκον, M. Anton. 1, 4. Hinc*
 Περιουσιώ, eis, ἦ, deambulatio.
 Περιουσιώ, ὄ, pl. aor. 1. conj.
 Περιουσιώ, ὄ, ὁ, ambulator, *Gl. V. Hinc*
 Περιουσιώ, ἦ, ὄν, ambulator, *Gl. V. (2)* ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc περιουσιώ, ὄ, ὁ, Peripateticus philosophus.
 Περιουσιώ, adv. more Peripateticorum; (2) deambulando.
 Περιουσιώ, 2. sing. præ. opt. act. *Att.* pro περιουσιώ, a περιουσιώ.
 Περιουσιώ, ὅ, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus in quo deambulamur. *Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorius;* (3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria; (4) locus in quo philosophi deambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis.
 Περιουσιώ, glacie constringo; pass. congelo.
 Περιουσιώ, ἰα, ἰον, terræ propinquus. Hinc ἦ περιουσιώ, ἰα, ἰον, humilitas; (2) qui pedibus obiri, circumiri potest, *Suid.* Ex πῆξα.
 Περιουσιώ, adv. humiliter. A præc. Unde Περιουσιώ, ὄ, ἰα, ornamenta pedum.
 Περιουσιώ, fimbriatus, circumdatus limbo. A πῆξα (2), quod vide
 Περιουσιώ, transfigo. *Gl. V. adfigo. 'Εαντὲς περιουσιώσαν ἰδιώνας πολλὰς, 1 Tim. 6, 10. 'Αδρός ἀνηκίσις περιουσιώσας κακοῖς, Phil.*
 Περιουσιώ, seu περιουσιώμαι, supero, superstes sum.
 Περιουσιώ, eis, et ὄ, ὁ, ἦ, lividus. A πελός.
 Περιουσιώ, ὄν, proprie dimissus in varias partes; (2) ex missu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περιουσιώ, jussu alicujus diversis locis facta sacra, *Æschyl.* A
 Περιουσιώ, fut. ψω, mitto circum, dimitto.
 Περιουσιώ, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua rc.
 Περιουσιώ, circumvolo, *Theoc.*
 Περιουσιώ, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie pastam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent.

Περιουσιώ, perf. inf. act. verbi περιεῖμαι pro περιεῖμαι.
 Περιουσιώ, aor. 2. inf. act. verbi περιεῖμαι.
 Περιουσιώ, vel περιουσιώ, aut περιουσιώ, fut. πετάω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιουσιώ, χεῖρα φίλιον, *Eur. Hel. 634. Παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας περιεῖπταιται ἠγρόν ἄκανθος, Theocr. 1, 55. Hinc*
 Περιουσιώ, ὄτος, τὸ, velum seu aulæum, quod obtenditur.
 Περιουσιώ, ἦ, ὄν, expansus vel obtentus, τὸ περιεῖπταιται, genus osculi exquisitius et acrius, seu amatorium, obscenum. Ab eod.
 Περιουσιώ, ἄς, ἦ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunæ mutatio; (3) casuum varietas, et rerum contrariis atque inexpectatis eventus, item incommodum grave, malum fortuitum, quodlibet; (4) admiranda et rara fortuna; (5) in epico et tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A
 Περιουσιώ, eis, ὁ, ἦ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. (1) ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πικρὸν τὸ δ' ἔγχος περιεῖπταιται κτηνοροῖς, ensis terræ infixus, in quem procubuit, *Soph. Aj. 906. (3) ἐπιπὼ περιεῖπταιται ἔχους τύχας, quoniam in contrarium mutatum habes fortunam, Eurip. Andr. 983. Ex πίπται.*
 Περιουσιώ, fut. πῆσομαι, circumvolo. Μὴ περιεῖπταιται πανταχῶς κερχινόντες, *Arist. Plut. 166.*
 Περιουσιώ, teco, involvo, abscondo. 'Ονόματι περιεῖπταιται τὴν μοχθηρίαν, *Arist. Plut. 159.* Περιεῖπταιται τὸ πῶγμα ἐν λόγοις, *Lucian. de Gymnasiis.*
 Περιουσιώ, eis, ὁ, ἦ, peramarus. A πῆκη.
 Περιουσιώ, gen. pl. perf. part. pass. v. περιεῖπταιται pro περιεῖπταιται.
 Περιουσιώ, adv. perite, prudenter. A φράζω.
 Περιουσιώ, f. ζω, compingo et coagmto; (2) figo vel defigo; περιεῖπταιται, congelo, frigore coeo.
 Περιουσιώ, eis, ἦ, concretio. A præc.
 Περιουσιώ, resilio, resiliendo circumveo.
 Περιουσιώ, f. ζω, idem quod περιεῖπταιται, *Gl. V. circumfigo.*
 Περιουσιώ, amplector, *Call.*
 Περιουσιώ, ὄν, præpinguis.
 Περιουσιώ, undique incendio.
 Περιουσιώ, amburo.
 Περιουσιώ, incido, fere in malam partem, ut in rete: vid. περιεῖπταιται. perf. περιεῖπταιται. aor. 2. περιεῖπταιται part. περιεῖπταιται. 'Ἦν μοι τὴν περιεῖπταιται καλὸν, *Aristoph. Lys. 218. Ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιεῖπταιται, Isocr. νοσήματι, Xen. Περιεῖπταιται ἑαυτῶν, contradicere, Æschin. Πρῶτος περιεῖπταιται ἀδίκου γνώμησι, Herod. 1, 96.*
 Περιουσιώ, τὰ, fraccs, reliquia olivarum et uvarum, expresso succo, qu. περιεῖπταιται, ut ἀποκρίματα. Et sic forte legendum *ar. Aristoph. Ern.*
 Περιουσιώ, ὄ, cado desuper et incumbo, irruo.
 Περιουσιώ, fut. ζω, aberrare facio, circumfactor. Ποῖ περιεῖπταιται γνῶμας ἀγαθὰς; *Eur. Hipp. 244.*
 Περιουσιώ, ὄ, fut. ἦσω, errabundum circumveo; (2) περιεῖπταιται, errabundus circumveo, pererro. Οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιεῖπταιται, *Xen. Cyr. 1, 11.*
 Περιουσιώ, ἦ, vagus circuitus, oberratio, *Greg.*
 Περιουσιώ, ὄτος, τὸ, mollics delinimentum, emplastrum, fomentum crassius, ut e pulte factum. A
 Περιουσιώ, vel περιεῖπταιται, f. πλάσω, illino, obolino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιεῖπταιται πηλῶ, *Theophil. 'Οργάνια περιεῖπταιται, M. Anton. 10, 35.*
 Περιεῖπταιται, adv. amplexu, circumplicando sc.
 Περιεῖπταιται, circumplicor, circumplector, *Suid.*

Περιεῖπταιται, ὅ, ὁ, ἦ, perplexus, implicitus, connexus. A
 Περιεῖπταιται, fut. ζω, implico, complector, involvo; περιεῖπταιται, amplector. *Gl. V. Οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιεῖπταιται, Dem. Γρηῖ περιεῖπταιται, Odys. 22, 33. Hinc*
 Περιεῖπταιται, eis, ἦ, complexus, amplexus.
 Περιεῖπταιται, ὅ, ὁ, ἦ, plenus, refertus, valde plenus.
 Περιεῖπταιται, ὄς, ἦ, pulmonis inflammatio. *Ex πλεύμων. Hinc*
 Περιεῖπταιται, ἦ, ὄν, peripneumonia laborans.
 Περιεῖπταιται, adv. e peripneumonia.
 Περιεῖπταιται, ὄν, qui est in latere. A πλεύρω.
 Περιεῖπταιται, fut. εἶσω, circumnavigo, navigando obeo, seu ambio; (2) circumfuito, i. e. nimio humore diffuso et delabor, aut laxor. Περιεῖπταιται Πελοπόννησον, *Dem. Τῇ παρασκευῇ ταυτῇ περιεῖπταιται, Thuc.*
 Περιεῖπταιται, *Att.* pro περιεῖπταιται, *Plut.*
 Περιεῖπταιται, ὄς, ὁ, ἦ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) plenus, redundans. *Ex πλῆθος.*
 Περιεῖπταιται, fut. ὄσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus sum.
 Περιεῖπταιται, et περιεῖπταιται, adv. nodo, nexu, *Voce Athletica.*
 Περιεῖπταιται, vel περιεῖπταιται, f. ζωμαι, circumveo, complector medium in certamine.
 Περιεῖπταιται, ἦς, ἦ, circumplexus, amplexus, coitus in Veneri; (2) schema rhetoricum. A περιεῖπταιται.
 Περιεῖπταιται, ὅ, ὁ, ἦ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.
 Περιεῖπταιται, præ. part. pass. per *Synop.* pro περιεῖπταιται, a περιεῖπταιται, *Il. 18, 220.*
 Περιεῖπταιται, contr. περιεῖπταιται, ὅ, ὁ, circumvectio, qua quis navigo circa locum aliquem vehitur; *adj.* qui circum navigari potest.
 Περιεῖπταιται, ὄτος, τὸ, perluvium, livivium. A Περιεῖπταιται, perlo, probe lavo. Hinc
 Περιεῖπταιται, eis, ἦ, ablutio; (2) excrementa, dejectio.
 Περιεῖπταιται, idem quod περιεῖπταιται.
 Περιεῖπταιται, idem quod περιεῖπταιται.
 Περιεῖπταιται, ὄς, ἦ, pulmonis inflammatio.
 Περιεῖπταιται, laboro peripneumonia. A pr. Περιεῖπταιται, ἦ, ὄν, peripneumonia laborans. *Gl. V. pulmonaria. Ab eod.*
 Περιεῖπταιται, fut. εἶσω, spiro circum. *Gl. V. perfio. 'Ενθα μακρῶν νῆσων ὠκεανίδες ἀερα περιεῖπταιται, Pind. Ol. 2, 180. Hinc*
 Περιεῖπταιται, ὄς, ὁ, ἦ, suffocatus. *Ex πνίγω.*
 Περιεῖπταιται, ὄς, ἦ, perspiratio, v. gr. ventī, auræ.
 Περιεῖπταιται, contr. περιεῖπταιται, ὄ, ὁ, qui undique perfatur. A περιεῖπταιται.
 Περιεῖπταιται, ὄς, ἦ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur, *Scyl.*
 Περιεῖπταιται, ὄ, ὄν, idem quod περιεῖπταιται, *Gal. in Lcr. Hipp. περιεῖπταιται, Ion. Ern. A περιεῖπταιται.*
 Περιεῖπταιται, ὄ, τὸ, limbus, *Ph.* Ab eod.
 Περιεῖπταιται, ὄ, ὁ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.
 Περιεῖπταιται, ὄ, et περιεῖπταιται, εἶμαι, tueor, servo; (2) gigno, adfero; (3) in *mod.* acquiro, quæro, comparo; (4) vindico mihi, adfero mihi; περιεῖπταιται, partum, *Gl. V. a. 1. pass. part. et περιεῖπταιται, partus, Gl. V. perf.; τὸ περιεῖπταιται, arte singulari et cura factum. Παλαιῶν τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, ἦν περιεῖπταιται διὰ τῷ ἰδῆς αἵματος, Act. 20, 28. Περιεῖπταιται ῥῶδον αὐτῶν, Dem. Hinc*
 Περιεῖπταιται, eis, ὄ, ἦ, tutatio, ipsa actio tuendi et conservandi; (2) adquisitio, adjectio, *Gl. V. (3) vindicatio et adsertio.*
 Περιεῖπταιται, ἦ, ὄν, gignens, seu efficiens, lucrum, procurator rei familiaris, pecuniæ, &c.
 Περιεῖπταιται, et περιεῖπταιται, ὄ, ὁ, præfectus vigiliis, qui præcituratoribus excubiariarum. *Ex περιεῖπταιται et ἄρχω.*
 Περιεῖπταιται, obambulo, lustror. A περιεῖπταιται.
 Περιεῖπταιται, ὄ, f. ἦσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumveo, lustror, *Gl. V. Καθάπτω*

τὸν ἥλιον ἐν ἄρμασι λέγουσι περιπολεῖν, *Plut.*
 "Ἄνω εἰς κάτω τὴν Ἰῶν περιπολεῖν, *Luc.*
 Hinc
 Περιπόλις, *ως, ἡ, circumfactio, circuitus.*
 Περιπόλια, τὰς, quæ urbem circumjacent, *Spher.*
 Περιπολιζῶ, fut. *ίωα*, obeo urbes.
 Περιπόλιος, *υ, ὁ εἶ ἡ, urbem circumjacent, circa urbem situs. Ex πόλις.*
 Περιπολλῶν, *adv.* permultum, maxime. *Ex π.* et πολλῶν pro πολλῶς.
 Περιπολλῆ, magni. *Ex iisd.*
 Περιπόλος, *υ, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit et lustrat; (2) explorator et excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περιπόλοι, calatores, Ph. circitores, Gl. V. A περιπολίαι.*
 Περιπομπή, *ἡς, ἡ, missio, dimissio.*
 Περιπόνητος, *υ, ὁ εἶ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.*
 Περιποπύζω, *f. ὡα, circumquaque demulceo et blande attracto, blanda manu demulceo, item poppyamate, seu plausu linguæ.*
 Περιπορεύομαι, *f. εὔσομαι, circumveo, in orbem eo et lustro. Τὰ ἱεῖα περιπορεύομαι, Aristot.*
 Περιπορεύομαι, ὡμαι, fut. ἴσομαι, fibulis connecto, *Lyr.*
 Περιπόρφυρος, *υ, ὁ ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιπόρφυρος συγκλητικῆ, prætexta, toga senatoria, Gl. V. et περιπόρφυρος, prætexta, toga, Gl. V. Ex πορφυρά.*
 Περιπορφύρω, purpurasco, *Man.*
 Περιποτάμιος, amnensis, *Gl. V. A ποτάμιος.*
 Περιποτάομαι, ὡμαι, circumvolvo. *Ex πίτομαι.*
 Πέριπα, *adv.* circiter.
 Πέριπα, ὁδος, ὁ εἶ ἡ, pedem circumdans; (2) apte pedem circumdans, pedi conveniens; ὑπάδηματα πέριπαδα, calcei habiles, al. περὶ πόδα.
 Πέριπῶ, *adv.* exinie, summopere, supra modum; (2) valde, vehementer; scribitur etiam divisim.
 Πέριποπλία, fut. *ύσωα*, provehor nave.
 Πέριποπλύω, circumfundo; ut hinc sit περιποπλῦναι, aor. 1. part. pass. circumfusus. *Θυμὸν ἐνὶ στήθεσι περιποπλῦναι ἰδάμασεν, Il. 14, 316.*
 Πέριπταία, *f. αἴσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.*
 Πέριπτειρος, *υ, ὁ εἶ ἡ, undique pinnatus, vel tectus. Πέριπτειρον, scintilla, Lex. Ex πτερόν.*
 Πέριπτισμα, ἄτος, τὸ, idem quod πτίσμα, πτιπάνη. *A*
 Πέριπύσσα, fut. *ίωα*, corticem auferendo perpurgo; (2) accurate decortico; περιεπτισμένους, decorticatus, perf. part. pass. 'Ἄλλ' ἔμην αὐτοὶ νύνη περιπτισμένοι, *Arist. Ach. 512.*
 Πέριπύγμα, ἄτος, τὸ, operimentum:
 Πέριπύξασαν, acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. verbi
 Πέριπύσσα, fut. *ζωα*, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundor, circumvenio; (3) circumplector, amplector; περιπύσσομαι, complector. *Gl. V. osculor.*
 Πέριπύξασαν, περιπύσσοντες, *Eur. Hec. 724.*
 Ἐμὸν περιπύξασαν ὀλένης βρέτας, *Lycorh. 1135. χρέας, Eur. Andr. 418. σὸν γόνυ, Id. Iph. in Au. 1017. Καὶ κατηρεψί τῷ μὲν περιπύξαντες, et postquam oblecto sepulcro incluseritis, Soph. Antig. 885. Hinc*
 Περιπύχη, *ἡς, ἡ, ambitus, complexus; (2) septium, mœnia; (3) circumfactio, conversio. (2) αἰδ' Ἀχαιῶν ναυλοχοὶ περιπύχαι, Eurip. Hec. 1015.*
 Περιπύχης, *ίος, ὁ εἶ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet. Κεφαλαίω φασγάνῳ περιπύχης, Soph. Aj. 899.*
 Περιπύω, conspuo; (2) contemno, nihili duco.
 Περιπύωμα, ἄτος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. *A περιπύω.* Unde
 Περιπύωσις, *ίως, ἡ, casus, infortunium, calamitas; (2) casus, fortuita occasio.*
 Περιπύωσις, ἡ, *adv.* fortuitus. *A præc.*
 Περιπύωμα, ἄτος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. *Ex πύω.*
 Περιπύωμιον, *υ, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρήν.*

Πέριπυτος, *ἔ, ὁ εἶ ἡ, fama notus, celebratus.*
 Περύβητος αὐ δυνάται περιπύσαν ἔχειν ἐν πατρὶδι τιμῆν, *Nonn. P. 4, 44. Ex πυνόνομα.*
 Περύβητος, fut. *ύσωα*, (circumcirca) obturo.
 Περύβητος, fut. *ίωα*, idem. *Ex πύω.*
 Περύβητος, conspergo, *Gl. V.*
 Περύβητος, et περιβροχάζω, valde contemno, irrideo, contentim tracto.
 Περύβητος, ὡ, fut. ἴσωα, circumvolvo et circumcuro in modum rhombi, contorqueo; potius περιβροχάζω, scribendum.
 Περύβητος, *ίος, ὁ εἶ ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιβήννυμι.*
 Περύβητος, fut. *ανῶα*, aspergo, conspergo. *Περύβητος ἰσίουσιν αἰκίας, Diosc.*
 Περύβητος, palmarum termites; ramuli, surculi. *Οἶας ἱερυλλοῖο περιβητίδας ἀέξει, Nic. Th. 533. Ex βητίς.*
 Περύβητος, *ίως, ἡ, adpersio. A περιβήννυμι.*
 Περύβητος, *υ, τὸ, adspersillum. Gl. V. instrumentum ad adspersendum; (2) vas aquarium; (3) locus ipse ubi vas illud positum est, sc. in aditu templi, &c. sed in pl. Vide Ern.* Ab eod.
 Περύβητος, fut. *ίωα*, conspergo.
 Περύβητος, suo, consuo, *Gl. V.*
 Περύβητος, expio, lustro.
 Περύβητος, περιβροχάζω, pervagatur.
 Περύβητος, *f. ψωα*, in alteram partem declino.
 Περύβητος, *ίως, ἡ, inclinatio, propensio. A βητίς.*
 Περύβητος, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alio; περιβροχάζω, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιβροχάζω, circumfluit; αἵματι περιβροχάζω, sanguine fluens. *Ἄικανος περιβροχάζω ἡμᾶς, Aristot. Περιβροχάζω ποταμοῖς μεγάλοις, Luc. Περιβροχάζω βίος, vitus abunde affluit, Sophoc. Elect. 364.*
 Περύβητος, vel περιβροχάζω, proprie, alteri per vim deiipio, vclut vestem, ut licetores faciunt; περιβροχάζω, in med. præ dolore vestem meam discindo et lacero. *Sed antiqui poetae Attici et prosaici posteriores activo etiam utuntur pro medio, Ern. Οἱ στρατηγοὶ περιβροχάζαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκείνοιον βαβδίζω, Act. 16, 22. Περὶ τὴν χῶραν περιβροχάζω, Isocr. Hinc*
 Περύβητος, *ίος, ὁ εἶ ἡ, P. (περιβροχάζω, Steph. Ern.)* in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus.
 Περύβητος, *adv.* in orbem utrinque.
 Περύβητος, *ίως, ἡ, abruptio, discissio. A περιβροχάζω, idem quod περιβροχάζω.*
 Περύβητος, *ἡς, ἡ, fluxus in orbem, vortex.*
 Περύβητος, *ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum locum, velut vesicam, &c.*
 Περύβητος, *χολάδεις, Hippocr. A*
 Περύβητος, *constr. περιβροχάζω, υ, ὁ εἶ ἡ, circumflus; (2) Subst. adfluxus humorum. Ex περι et βητίς.*
 Περύβητος, undique fluo, circumfluo. *Περύβητος αἰ νόμαι, Arcl. Πολλοὶσι βραχίον εἰς πῆχυν ὄλος περιβροχάζω, Hippocr.*
 Περύβητος, fut. *ψωα*, abstergo, abluo. *Περύβητος ἄνθρωπος, Diosc.*
 Περύβητος, *υ, ὁ εἶ ἡ, circumflus; (2) active, circumfluens. Περιβροχάζω ὑπὲρ ἀκαρπίσαν πεδίων Σικελίας, supra steriles campos Siciliam circumfluens (supra fluctus qui circumfluunt Siciliam), Eurip. Phœn. 217. A περιβροχάζω.*
 Περύβητος, ἄτος, ὁ εἶ ἡ, abruptus, præruptus. *A περιβροχάζω.*
 Περύβητος, vel περιβροχάζω, caudam movendo circa aliquem ablandior. *Ὁρῆσι μακροῖσι περιβροχάζοντες ἀνέσταν, Odys. 10, 215.*
 Περύβητος, *f. πίσωα*, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio.
 Περύβητος, *ίως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περιβροχάζω.*
 Περύβητος, fut. *ίωα*, carnem scalpello circino, scarifico. *Ex σάρξ.*
 Περύβητος, *ἔ, ὁ, circinato carnis, quæ scalpello fit, scarificatio. A præc.*

Περύβητος, *υ, ὁ εἶ ἡ, carnosus, carne abundans. Ab eod. Hinc*
 Περύβητος, ὡ, fut. *ύσωα*, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. *Hinc*
 Περύβητος, *ίως, ἡ, cum quid carne circumdatum est.*
 Περύβητος, fut. *ζωα*, circumstipo, circumaccumulo. *Gl. V. aggero. Περιβροχάζω τὰς βίβλας τῆ γῆ, Theophr. Περιβροχάζω τὰ χεῖλη τῆ πίθη πανταχόθεν, Polyb. 22, 11, 17.*
 Περύβητος, *Poet. περιβροχάζω, fut. ἴσωα, quatio seu concutio, Il. 12, 382.*
 Περύβητος, *υ, ὁ εἶ ἡ, gravis et magnificus.*
 Περύβητος, *ον, venerabilis. A σέβωμαι.*
 Περύβητος, *υ, ὁ εἶ ἡ, insignis, clarus; (2) insignis, notatus. Ex σῆμα.*
 Περύβητος, putrefacio. *Ὅταν ἐκπύονται περιβροχάζω λείκα, Theophr.*
 Περύβητος, viribus et robore valeo, nimum viribus polleo; περιβροχάζω, prævalens, ferociens. *Μὴ με περιβροχάζω δηλήσειται ἔξω χαλκῶ, Odys. 22, 368. A*
 Περύβητος, *ίος, ὁ εἶ ἡ, viribus et robore prævalens. Ex σθένος.*
 Περύβητος, ὡ, fut. *ύσωα*, variego.
 Περύβητος, *f. ἴσωα*, omitto, taceo quæ ad causam pertinent, *Hes.*
 Περύβητος, *ον, ferro obductus.*
 Περύβητος, salio, palpiro.
 Περύβητος, *f. ψωα*, efodio circa, circumcirca.
 Περύβητος, idem.
 Περύβητος, τὰ, feminalia, *V. T.*
 Περύβητος, *ίος, ὁ εἶ ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfactus; (3) asper, molestus. Ex σκίλλω, εσπίσω. Περιβροχάζω, molestus, agrius, gravior; ὁ μισθὸς πρὸς τὴν πάντα περιβροχάζω ἀπαντα τ' ἀνὰρ φέρι, Menand. Περιβροχάζω φρένας, mentes obstinatæ, Aj. 659.*
 Περύβητος, *ίος, ὁ εἶ ἡ, crura ambiens seu circumdans. Ex σκύλος. Hinc*
 Περύβητος, *υ, τὸ, feminale, caliga, braccia.*
 Περύβητος, *ίος, ἡ, feminalia, Gl. V.*
 Περύβητος, *adv.* obstinate et firmo adversus fortunam animo.
 Περύβητος, protego, defendo.
 Περύβητος, circumtectus, munitus, *Callim. H. Jov. 12. Del. 23.*
 Περύβητος, fut. *φομαι*, circumspicio, considero. *Ὅν σε μάλ' οἶον νύκτα περιβροχάζω, Arat. Hinc*
 Περύβητος, *υ, ὁ εἶ ἡ, qui circumcirca oculis lustrari potest; (2) ex quo subjecta lustrari oculis circumquaque possunt.*
 Περύβητος, probe tegeo. *Χρυσὸν ταλαίροιο περιβροχάζω χεῖλι παροῖσι, Mosch. 2, 61.*
 Περύβητος, *ίως, ἡ, circumspectio; (2) spectatio auri, vel nummorum cura. A περιβροχάζω.*
 Περύβητος, *υ, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus est, in quo quis est. Ex σκηνή.*
 Περύβητος, comprimo, contero.
 Περύβητος, fut. *ύσωα*, obumbro.
 Περύβητος, *ίωα*, *αἰ, qui arcticum circumlatum eundem habent cum tropico, aut majorem; (2) perisotus, qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus. Ex σκιά.*
 Περύβητος, ὡ, futur. ἴσωα, undique vagor, oberro.
 Περύβητος, *υ, ὁ εἶ ἡ, prædurus.*
 Περύβητος, induro.
 Περύβητος, *ἡ, circumspectio. A*
 Περύβητος, idem quod περιβροχάζω, *Spher.*
 Περύβητος, ὡ, circumspicio, exploro, *Gl. V.*
 Περύβητος, perlustrat, *Ph. Περιβροχάζω ἄστρον δρομῶς, M. Anton. 7, 27. Ἀποκείμενον ἔρητον περιβροχάζω, Heliod. Hinc*
 Περύβητος, *ίως, ἡ, circumspectio, exploratio.*
 Περύβητος, *ζωα*, Scythico more crines cum cute a capite reseo.
 Περύβητος, fut. *ίωα*, idem, si vera scriptura.
 Περύβητος, *ἔ, ὁ, genus lustrationis quæ canis fiebat, Plut. Ex σκύλας, catulus.*
 Περύβητος, ὡ, fut. ἴσωα, circumstrepro.
 Περύβητος, ὡ, defrico, detergo.
 Περύβητος, idem.

Περικλεγγίζω, destingo circumcirca strigile.
 Περιουσία, circumceo. Ἐπειδὴ ποίνω τὸ μῆμα
 τὴ Νισπολίμω περιουσίατο ἢ πομπή, *Heliodor.* 3.
 Περιουχίζω, et περιουχίζομαι, cingo, circum-
 do. Κύκλω πανταχὴ μέλλοντας ὑμᾶς, ἔ κων-
 μίνες περιουχίζεσθαι, *Dem.*
 Περιούχος, ἢ, ὁ ἔ ἢ, ordinibus distinctus, vel
 in quincuncem ordinem dispositus.
 Περιουλάδην, adv. circumcirca tegendo. A
 Περιουλή, ἢ, ἢ, obvolvito, vestis. A περιελάω.
 Περιούμιον, ἢ, τὸ, lingulae locus in gutture;
 (2) pinguedo, arvina; (3) cutis duplicata
 ob pinguedinem; (4) ora seu limbus.
Gl. V. rictus; item, puteale, putcal, *Ph.*
 Ex σόμα.
 Περιούμος, ἢ, ὁ ἔ ἢ, qui circum os est, os
 ambiens. Ex eod.
 Περιουούχια, circumcirca gemo.
 Περιουούχισεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.*
 cum ἢ, pro περιουούχισε. A
 Περιουούχίζω, idem; (2) undique repleor et
 reboem gemitibus. Περὶ δὲ ζωνυχίζετο δάμα,
Od. 10, 454.
 Περιούσον, τὸ, porticus. A σοά.
 Περιούστω, sterno, substerno.
 Περιούστωποδένω, et περιούστωποδένωμαι, fut. εὐ-
 στωμαι, castris scu exercitu cingo, circum-
 sidco, obsideo. Περιούστωποδένω τὴς Ταραν-
 τίνες, *Plut.*
 Περιούστω, f. ψω, circumago, in orbem verto,
 circumverto. Χερὶ περιούστας, *Il.* 19, 135.
 Μέλα δ' ὄκα περιούσφεται κυκλώντι, *Il.* 5,
 903. *Gl. V.* intorqueo.
 Περιούστωδην, adv. circumagendo in orbem
 vertendo. A περιούστω.
 Περιούστω, ἢ, ἢ, conversio, convolutio, rota-
 tio; (2) conversatio. Ab eod.
 Περιούστω, ἴδος, ἢ, quasi volutorium, instru-
 mentum quo utimur ad aquandas aridorum
 mensuras, radius; (2) lignum, quo aliquid,
 ut torcular, aut simile quid circumagitur.
 A σοφά.
 Περιούστω, ὁ ἔ ἢ, qui circumagitur vel cir-
 cumagi potest; (2) pars retis, quæ et περι-
 ὄμος, *Xen.*
 Περιούστω, ἄτος, τὸ, stragulum, *Pā.* A περι-
 στανύω, sterno. Hinc
 Περιούστω, ἄν, τὰ, ulæa et tapetia, quibus
 triclina et lecti torquæ sterni solent; (2)
 circumvallationes.
 Περιούστω, et περιούστω, circumcirca ster-
 no, circumquaque consterno, *Steph.*
 Περιούστω, præs. inf. pass. *Ion.* pro περι-
 στανύω. A
 Περιούστω, ὦ, circumverto, circumago. Πε-
 ριούστω, ἄτος, τὸ, locus columnis cinctus, porti-
 cus. *Gl. V.* columnatus.
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, circumcirca columnatus;
 columnis cinctus.
 Περιούστω, et περιούστω, duriter as-
 pereque tracto, adfugo, comminuo.
 Περιούστω, ἢ, τὸ, vitiose pro περιούστω, *Ph.* atrium.
 Ex σοά.
 Περιούστω, ὦ, fut. ἴσω, dispolio, spoliando et
 depeculando detraho, compilo. *Gl. V.* -ex-
 pilo, compilo. Τὸ ἀγαλμα τῷ Ἀπόλλωνος
 περιούστω, *Ælian.* Var. *Hist.* 1, 20.
 Περιούστω, contineo.
 Περιούστω, ab omni parte traho, in diversum
 traho, distraho; (2) divello, lacerō; (3)
 vexo, diripio; (4) obrecto, probris et con-
 vicis lædo. *Gl. V.* vexo, lacerō. Τὰ θέρμα-
 ματα τῷ Σεῦ περιούστω ἀπηγάγον, *Polyb.*
 Ἄνω ἔ κάτω περιούστω, *Luc.*
 Περιούστω, adv. in globi vel pilæ modum,
 ut simplex. Ex σοάρα.
 Περιούστω, ἴος, ὁ ἔ ἢ, lubricus. A σοάλλω.
 Περιούστω, obterro, elaboro, vagor, pecco.
 Περιούστω, ὦ, f. ἴσω, circumstrepo. Σπέρ-
 γει δὲ περισφαιρούσα γάλακτι, *Nic. Th.* 553.
 Περιούστω, obstruo, obstringo, idem quod πε-
 ρισφάω, *Hipp.*
 Περιούστω, ὦ, f. ὦσω, obstruo, veluti cuneo;
 obturo.

Περικλεγγίζω, f. ζω, constringo, coerceo, com-
 plector arcte, ut discedere nequeat.
 Περιούστω, ἢ, τὸ, fascia, qua malleoli pedis
 solent cingi; (2) ligamen, quod cruribus
 circumdatur.
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, talos cingens.
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, idem. Hinc περιούστω,
 ἢ, τὸ, fascia qua malleoli cingi solent, *Ph.*
 talare. Ex σφάρα.
 Περιούστω, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.*
 pro περιούστω, a περιούστω.
 Περιούστω, ἴος, ἢ, verbum militare, dicitur-
 que, si quis ab hostibus undique circum-
 ventus est. A περιούστω. v. περιούστω.
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, implicatus, circumdatus.
 Ab eod.
 Περιούστω, ἴος, ὁ ἔ ἢ, in medio fissus, in duas
 partes dissectus; περιούστω, calcei secti et
 fissi. A
 Περιούστω, f. ἴσω, divido, divortium facio, de
 fluminibus, *Ærn.* discindo, diripio, ut πε-
 ριούστω.
 Περιούστω, fut. ἴσω, fune circumdo et sepio,
 funem prætendo. Hinc
 Περιούστω, ἄτος, τὸ, diremptio seu separa-
 tio per funiculum, seu funis præten-
 sus.
 Περιούστω, f. ὦσω, incolumem servo, conservo.
 Αυτό δὴ τῶτο ἔ περιούστω, *Syriac.* Εἰ ἔ πε-
 ρισφάω, *Ælian.* Var. *Hist.* 2, 37.
 Περιούστω, fut. εὐσω, aggero, cumulo, coar-
 cervo; (2) cumulis obruo.
 Περιούστω, ὄνος, ὁ ἔ ἢ, admodum temperans.
 Περιούστω, valde sapio, prudens ago.
 Περιούστω, ἴος, ἢ, tænia vel fascia undique cin-
 gens, *Arct.*
 Περιούστω, præs. inf. act. *Ion.* pro περιού-
 στω, a περιούστω.
 Περιούστω, *Ion.* pro περιούστω, et περιούστω, succido;
 (2) adimo, privo; (3) idem quod περιούστω,
Od. 11, 401.
 Περιούστω, ἴος, ἢ, obtentus; (2) vehemens et
 valida distentio. A περιούστω.
 Περιούστω, f. εὐσω, fossa seu vallo munio;
 (2) murum duco, murum circumvallo.
 Περιούστω, 2. sing. perf. ind. act. verbi πε-
 ρισφάω.
 Περιούστω, intendo, obtendo; (2) valde exten-
 do. *Ph.* περιούστω, distendit.
 Περιούστω, fut. ἴσω, muro circumdo seu cin-
 go, circumvallo; p. part. pass. περιούστω, muro
 circumdatus, vallatus. Περιούστω, (τόπον)
 μεγάλας πλίνθας, *Aristoph.* *Av.* 550. τὴν πόλιν κύκλω, *Thuc.*
 Περιούστω, ἴος, ἢ, munio per murum. A
 præc.
 Περιούστω, ἄτος, τὸ, murus seu munio
 locum ambiens. Ab eod.
 Περιούστω, ὦ, ἢ, idem et ab eod.
 Περιούστω, ἴος, τὸ, propugnaculum.
 Περιούστω, ὦ, perficio. Περὶ δ' ἡματα μακρὰ
 τελέσθη, *Odys.* 10, 470.
 Περιούστω, circumvolvendo seu circumver-
 tendo perficio orbem, unde anni περιούστω,
 i. e. exacti; (2) dicitur et de ortu siderum,
 quod in eo orbis circumactio intel-
 ligitur, *Il.* 2, 551.
 Περιούστω, aor. 2. inf. act. verbi
 περιούστω, fut. ἐμῶ, amputo, circumcido; πε-
 ρισφάω, circumcisus, *Gl. V.* p. part.
 pass. Περιούστω, αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδω, *Act.*
 7, 8. τὸ παιδίον, *Luc.* 1, 59. Οὗτοι ἀναγκά-
 ζωντες ὑμᾶς περιούστω, *Gal.* 6, 12.
 Περιούστω, ἴος, ὁ ἔ ἢ, valde contentus, conten-
 tissimus et rigidissimus; (2) undique in-
 tentus, ut περιούστω. A περιούστω.
 Περιούστω, fut. ἴσω, tego. Ex περιούστω et τέ-
 ραμος.
 Περιούστω, ὄν, finiens undique, ambiens.
 Περιούστω, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πε-
 ρισφάω.
 Περιούστω, fio, *Hom.*
 Περιούστω, circumquaque me versans, machi-
 nor, comminor, *Suid.*
 Περιούστω, ἴος, ἢ, machinatio, dolus; (2)
 solertia. A περιούστω, machinor.

Περικλεγγίζω, f. ζω, colliquefacio. Περιούστω
 πάντα, *Aret.* Hinc
 Περιούστω, ἴος, ἢ, eliquatio.
 Περιούστω, circumpono, circumdo, appono, ut
 personam; addo, ut formam, vestem, &c.
 περιούστω, assumo, induo. *Gl. V.* tribuo,
 item mando. Τόπος τιμὴν περισφάω περιού-
 στω, 1 *Cor.* 12, 23. Περιούστω φραγμὸν, *Marc.*
 12, 1.
 Περιούστω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας
 σὺ περιούστω, *Aristoph.* *Eq.* 372.
 Περιούστω, valde veneror, *Sibyl.*
 Περιούστω, ἴος, ἢ, admodum honoratus.
 Περιούστω, circum extendo. Περὶ μέσσω χεῖρες
 τιτῆνας, *Il.* 13, 534.
 Περιούστω, et περιούστω, circumforo, cir-
 cumquaque perterebro et pertundo, *Steph.*
 Περιούστω, f. ἴσω, vehementer honoro et colo.
 Περιούστω, a. 1. inf. pass. verbi περιούστω.
 Περιούστω, ἄτος, τὸ, frustum, segmentum.
 Περιούστω, ἴος, ὁ ἔ ἢ, qui circumcidit; (2) scal-
 per excisioris, quo sutores coria circumci-
 dunt. A περιούστω.
 Περιούστω, ἢ, ἢ, circumcisio. Ab eod.
 Περιούστω, recutit, *Ph.* In *N. T.* Judæi circum-
 cisi. Ab eod.
 Περιούστω, ὄν, undique abruptus, seu prærup-
 tus, de monte.
 Περιούστω, sive περιούστω, aut περιούστω, cir-
 contentus, obtentus; τὸ περιούστω, vel
 περιούστω, membrana totum ventrem inte-
 riorum continens; subaudi θέρμα. A πε-
 ρισφάω.
 Περιούστω, ὄν, tectus, inductus, v. gr. pelle
 tenta per omnes partes, ut in scuto, tym-
 pano. Ab eod.
 Περιούστω, sagittis undique configo.
 Περιούστω, detorno, torno rotundum facio,
 rotundo.
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, perspicuus, manifestus.
 Περιούστω, adv. perspicue.
 Περιούστω, gen. sing. a. 2. part. pass. verbi
 περιούστω.
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, collo circumdatus,
 collum cingens. Hinc τὸ περιούστω, ἢ,
 τὸ, collare.
 Περιούστω, contremisco, vibror.
 Περιούστω, fut. ψω, circumago; (2) circum-
 actu evertō et percello; (3) convertō, trans-
 fero; (4) in errorem induco; (5) induco,
 impello, redigo. *Gl. V.* περιούστω, titubo,
 vertigine laboro, percello. Περιούστω τὴν
 ναῦν, *Luc.* Τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μαρίαν
 περιούστω, *Act.* 26, 24.
 Περιούστω, congelacio; περιούστω, congelior,
 congelo, frigore cogor, coalasco, ut lac in
 caseum. Ζαῖσισι περιούστω κρύσθαλος, *Od.*
 14, 477.
 Περιούστω, fut. θέρω, circumcurro, currens
 obeco; (2) eleganter, cum dat, in aliqua
 re (dicendo) se efferre, jactare. Περιούστω
 ἄν τὴν περιούστω ἐκίνη, *Marc.* 6, 55. Οὐ-
 τως ὄκεανος περιούστω γαῖαν ἄπασαν, *Dion.*
Per. 41. Ἡμῶς χερῶν—περιούστω τὴν Πύνα
 πᾶσαν, *Aristoph.* *Thesm.* 665.
 Περιούστω, f. σῶ, circum trepido. Λαοὶ δὲ περι-
 στανύω ἀγροῦσται, *Il.* 11, 675.
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, undique pertusus.
 Περιούστω, ἴος, ὁ ἔ ἢ, obtritus, pertritus, at-
 tritus. A
 Περιούστω, obterro, contundo. Ὁς κόγχος ἄλ-
 μη πάντοθεν περιούστω, *Lycorhit.* 790.
 Περιούστω, ἄτος, τὸ, homo rei allicuius tracta-
 tione vel tritus; περιούστω ἄγορας, cir-
 cumforaneus, item subbasilicanus, foren-
 sis. Ab eod.
 Περιούστω, ἴος, ἴλος περιούστω, *Poll.* ul-
 cus in capite, aut alia pilosa capitis parte.
 Περιούστω, contremisco, *Od.* 18, 76. A
 Περιούστω, ἢ, ὁ ἔ ἢ, circumtemiscens, totus
 tremefactus. *Gl. V.* tremebundus. A πε-
 ρισφάω.
 Περιούστω, adv. trepide.
 Περιούστω, adv. cursim, celeriter, strenue.
 Περιούστω, *Ion.* pro περιούστω, revertens,
Il. 2, 295. A περιούστω. Th. τέρω,
 Περιούστω,

Περιτροπή, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices et in orbem fit; ἐν περιτροπῇ, per vices; ἐν περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.
 Περίτροπος, vertigo, *Hexych.* Ab eod.
 Περιτρόχαιος, ὄ, ὁ ἢ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαια, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma. A περιτροχος.
 Περιτροχάω, ὠ, circumcurro.
 Περιτροχος, ὠ, ὁ ἢ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A περιτροχος.
 Περιτροχάω, ὠ, ambedo, peredo, obrodo, *Gl. V.* Ἀπὸς δ' ὁ Κλίαν κεκραζέδωμος, ἄνους ἢ ἐν περιτροχῇ, *Aristoph. Vesp.* 594.
 Περιτροχος, περιτροχῆς, περιτροχῆς et cætera, vide in περιτροχος, &c.
 Περιττωμα, ἄτος, τὸ, excrementum; faeces urinæ, et quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιττός. Hinc
 Περιττωματικός, ἡ, ὄν, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens; (2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.
 Περιττωχάω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor; περιττωχών, incidi, nactus sum; περιττωχών, adeptus. Ἀγνώμων κατὰ περιττωχῶν, *Xen.*
 Περιττωχάω, sc. saxum, cæmentum.
 Περιττωχάω, ὠ, ὁ ἢ, sepulchralis, funebris, quod versatur circa tumulos. A τῦμβος.
 Περιττωχάω, fut. ἴσω, tympanorum pulsus circumstrepo; (2) fistibus cædo.
 Περιττωχῆς, ἴσος, ὁ ἢ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιττωχάω.
 Περιττωχῶν, qui casu accidit, a. 2. part. act.
 Περιττωχῶν, fut. ἴσω, injuria et contumelia adficiō, vexo. Ταύτην ἴσασι τὴν φθόρον τοιαύτα περιττωχῶν ἡμῶς ἀπάσας, *Aristoph. Thesm.* 542. Τοιαύτα περιττωχῶν αὐτὸς ἐν μέρει, *Id. Vesp.* 1308.
 Περιττωχῶν, expurgator. *Ph.* περιττωχῶν, expurgatorum.
 Περιττωχῶν, obtexo, *Gl. V.*
 Περιττωχῶν, circumpluo, p. περιττωχῶν, circumplui.
 Περιττωχῶν, arrōdo, corrodo, ambedo.
 Περιττωχῶν, ἴσος, ὁ ἢ, conspicuus, licens. *Ex Gl. V. luceo.*
 Περιττωχῶν, undique conspicuus sum. Τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εἶρεν Ἐν περιττωχῶν (τόσση), *Od.* 5, 467.
 Περιττωχῶν, ἴσος, ἡ, prospectus; (2) perspicuitas, evidētia. A
 Περιττωχῶν, 3. sing. a. 2. conj. pass.
 Περιττωχῶν, ἴσος, ὁ ἢ, conspicuus, conspectui expositus; (2) de sigillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, et extrinsecus adfixum; opp. περιττωχῶν (3) illustris, nobilis, *Gl. V.*
 Περιττωχῶν, ὠ, ὁ ἢ, circumquaque conspicuus, valde conspicuus et apertus. Περιττωχῶν ἀνὴρ θανῆται παραπλήκτω χειρὶ, certum est, vel undecumque manifestum est, palam est virum furiosa manu necem sibi consciturum, *Soph. Aj.* 228. Adverbialiter sumitur, ut νύκτερος, 217, pro νύκτωρ. (2) conspicuus, illustris, insignis. Πᾶσι περιττωχῶν αἰεὶ, cunctis spectabilis semper, *Id.* *ibid.* 603. A περιττωχῶν.
 Περιττωχῶν, adv. aperte. *Ph.* evidenter, clare, perspicue.
 Περιττωχῶν, ἴσος, ἡ, splendor magnus:
 Περιττωχῶν, ἴσος, valde splendens. A φέγγος.
 Περιττωχῶν, fut. σαμαί, parco.
 Περιττωχῶν, ἴσος, ἡ, rotunditas, rotunda forma. *Ph.* circulus, convexitas; et περιττωχῶν ἑλαστάσσης, margo. Est etiam hallucinatio, et vita errabunda. A
 Περιττωχῶν, ἴσος, ὁ ἢ, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis. *Gl. V.* convexus, devexus, teres, v. *Ern.* A περιττωχῶν.
 Περιττωχῶν, ἴσος, ὁ ἢ, lineam unam habens circumcurrentem, et in se redeuntem, ut circulus. *Ex περιττωχῶν et γραμμῆ.*
 Περιττωχῶν, fut. περιττωχῶν, circumfero, necum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago

et eodem revolo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιεργάζω, etiam est, qui ad se rediit, recipit se; περιεργάζω, circumferor. *Gl. V.* vagor, palor; περιεργάζω, aor. 1. p. pass. circumlatus; (6) superstes sum. Τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλασι περιεργάζω, *Eur. Or.* 448. Ὄσε μόνον ἔκ ἐν ταῖς ἀγκάλασι περιεργάζωμεν αὐτὸς ἀγαπώντης, *Xen. Cyr.* 7, 27. (6) ἢ τινὰ ἡμέραν αὐτὸν ὁ μάντις ἐπερίσειεν πρὸς ἡγεῖν, *Arr. Bell. Civ.* 2, 149.
 Περιεργάζω, effugio, evado et superstes sum. *Gl. V.* defugio. Οἱ τότε περιεργάζοντες τὴν φθόρον, *Plato.*
 Περιεργάζω, ὠν, famosus, clarus. A φήμη.
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, qui clava in pugna utitur. A φάω.
 Περιεργάζω, acc. s. a. 2. part. act. v. περιεργάζω.
 Περιεργάζω, prævencio; περιεργάζω, aor. 2. part. prætervectus.
 Περιεργάζω, minuo, circumcirca corumpor; (2) pediculos colligo, *Hes.*
 Περιεργάζω, corumpor, conficior, pereor.
 Περιεργάζω, ὠ, f. ἴσος, valde diligo, *Od.* 15, 245.
 Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, vide περιεργάζω.
 Περιεργάζω, ἴσος, ὁ ἢ, ardens. A
 Περιεργάζω, f. ἴσος, amburo, vehementer uro.
 Περιεργάζω, adv. ardentem, vehementem ardor.
 Περιεργάζω, fut. ἴσος, amburo, aduro; περιεργάζω, φλυμμένος, ambustus, part. pass. Τὸς δὲ ζῶντας περιεργάζω, *Aristoph. Nub.* 395. Nonnulli autem scribunt περιεργάζω.
 Περιεργάζω, rugas contraho; περιεργάζω, part. pro περιεργάζω, περιεργάζω. Καὶ τε βοὸς νέα γέντα περιεργάζωντος ἀλοφῆ σπῆξιμένος, *Nic.* *Al.* 62.
 Περιεργάζω, decortico. Hinc
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, decorticiatus, delibratus.
 Περιεργάζω, valde nugor; (2) amburo.
 Περιεργάζω, ἴσος, pertimesco, paveo, *Gl. V.* περιεργάζω, τὸς ἀνθρώπους, *Xen.* A
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, metu vehementi perculsus, pertrepidus, *Gl. V.* trepidus, pavens. *Ex περιεργάζω, metus.*
 Περιεργάζω, adv. trepide, metu vehementi, perculso animo.
 Περιεργάζω, purifico, *Arr.*
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, circumeo, inambulo. Hinc
 Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, circumcurso; peregrinatio, vagatio.
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.
 Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, circumclatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum missus, qui convivis apponitur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) conturbatio; hallucinatio, distractio; (5) error, vagatio. A περιεργάζω. Hinc
 Περιεργάζω, adv. circumagendo et in orbem transferendo et circumducendo, de incesso boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.
 Περιεργάζω, circumago, circumfero; (2) aggero, *Gl. V.* Hinc
 Περιεργάζω, ὠτος, τὸ, ferculum, *Gl. V.*
 Περιεργάζω, ὠ, ἡ, pervulgatus, omnium sermone tritus:
 Περιεργάζω, ὠ, ὄν, vagus; (2) clarus, sapiens:
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, onustus.
 Περιεργάζω, ὠτος, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, adv. scite, perite, seu rite, item caute, *Il.* 1, 466. A
 Περιεργάζω, ἴσος, ὁ ἢ, scitus, peritus. A
 Περιεργάζω, fut. ἴσος, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) considero, percipio. Ἄλλ' ἀγνοῦ, ἡμῶς οἶδε περιεργάζομεθα πάντες Νόσον, *Odys.* 1, 76.
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, circummunitus, circumseptus. A περιεργάζω. Unde

Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, idem quod περιεργάζω.
 Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, periphraasis, circumlocutio. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, seu περιεργάζω, fut. ἴσος, circumsepio, circumvallo; περιεργάζω, obstipare. Παραπλήσια σκευὴ τὸν ἴσων περιεργάζωσι, *Heliod.* Περιεργάζω (πόλις) δένδρεσι καταβεβλημένοις, *Strabo.*
 Περιεργάζω, ἡ, ὄν, quod circumloquendo effertur. A prac.
 Περιεργάζω, adv. per circumlocutionem.
 Περιεργάζω, perhorresco.
 Περιεργάζω, acc. sing. a περιεργάζω.
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, contemto, despicio; (2) accurate cogito, contempior. Μὴδεις σὺ περιεργάζω, *Th.* 2, 15. Ἀεροβατῶ ἢ περιεργάζω τὸν ἥλιον, *Aristoph. Nub.* 225. τὰ πρᾶγματα, *Id.* A περιεργάζω. Hinc
 Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, custodia cingo; (2) cingo tanquam custodia aut presidio. Τὸ τείχος ὃ περιεργάζοντο οἱ Πλαταιαῖς, *Thuc.*
 Περιεργάζω, f. ἴσος, torrefacio, undique torreo.
 Περιεργάζω, ὄν, ὁ ἢ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. *Ex φέρω.*
 Περιεργάζω, ἴσος, ὁ ἢ, inhærens alicui, humilis. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, στω, f. ἴσος, undique custodio.
 Περιεργάζω, amplector, agnatus sum, adhæreo, inhæreo; περιεργάζω, adhærens, aor. 2. part. Πάντα κύσεν περιεργάζω, *Od.* 16, 21. Τὸς γόνους περιεργάζω, *Heliod.*
 Περιεργάζω, περιεργάζω, perturbat, *Ph.*
 Περιεργάζω, valde inflo. Hinc
 Περιεργάζω, ὄν, valde inflatus.
 Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, incrementum vel coalitus in ambitu. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, obsco. *Gl. V.* consero, circumplanto.
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, circumsum, undique consero. A prac.
 Περιεργάζω, fut. ἴσος, p. πέφυκα, agnascor, circumnascor; (2) exresco. Κάτω φυγίσθη περιεργάζωσιν περιεργάζω, *Aristoph. Nub.* 151. Τὸ δὲ Ἀχιλλεὶ πάντοθεν περιεργάζωσιν, hærens, *Heliod.*
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, circumsono, resono.
 Περιεργάζω, ὠ, ὁ ἢ, manifestus. A φέρω.
 Περιεργάζω, fut. ἴσος, illumino.
 Περιεργάζω, inhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περιεργάζω. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιεργάζων τὸ δέλεαρ, *Luc.*
 Περιεργάζω, summopere lætor.
 Περιεργάζω, ὠ, demitto, dissolvo, *R.*
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, fræno.
 Περιεργάζω, ὄν, ære obductus.
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, ære obduco.
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, vallo munio, aggere cingo. *Gl. V.* obvallo, circumvallo.
 Περιεργάζω, ἴσος, ὁ ἢ, scapellus, quo dentes circumscificatur. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, ἡ, ὄν, habens vim circumscribendi et emarginandi.
 Περιεργάζω, τὸ, vallum seu agger locum aliquem cingens et circummuniens. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, ἴσος, ἡ, circumscriptio. *Gl. V.* circumductio. A
 Περιεργάζω, ct περιεργάζω, fut. ἴσος, circino, et circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut *O. P. Ern.*) (2) scario et circumcirca incido.
 Περιεργάζω, et περιεργάζω, ἴσος, ἡ, summa et immoderata lætitia. A
 Περιεργάζω, ἴσος, ὁ ἢ, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιεργάζω.
 Περιεργάζω, adv. ingenti gaudio.
 Περιεργάζω, hio, os late diduco.
 Περιεργάζω, idem quod περιεργάζω, *Hes.*
 Περιεργάζω, ὠ, fut. ἴσος, labro circumdo; (2) ad labia usque plenus, i. e. valde satius sum. Περιεργάζωσιν σιδήρω, ἵνα μὴ σιδανῶνται, *Xen.*
 Περιεργάζω, τὸ, Dim. A

(4) *sape licet vertere fruor, habeo, accipi;* γέρα πωσίμην, præmia consumere, præmiis frui, *Il. 2, 237.* Αἰῶνα πείσονται, ætatem agentem, *Pind. Pyth. 4, 331.* Ἄλλα δὲ πάντα πάλοι θρεσπέτῃρα πείσσω, accipi, *Apoll. Rhod. 1, 283.*
 Πείσαν, aor. 2. part. act. verbi πείστω.
 Πείσῳ, fut. ἄσω, extendo, explico; (2) tego. Ὁ δ' ἔξιστο χεῖρι πετάσας Ἀμφοτέρως, *Il. 21, 115.* Α πετάω.
 Πετακνῖα, potio, ex πετάκνω, *Ath.*
 Πετακνῖον, sive πέτακνον, ἡ, τὸ, poculum latum et tenue. Α πετάω.
 Πετάλειον, ἡ, τὸ, idem quod πέταλον.
 Πεταλείος, α, ον, foliatus, *Nic.*
 Πετάλη, fem. Α πέταλος, tenera, *Er.*
 Πεταλίω, fut. ἴω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. Α πέταλον. Hinc Πεταλιμῶς, ἡ, ὄ, ostracismus per folia.
 Πεταλίτης, ἡ, ὄ, folium referens. Unde Πεταλίτης, fem. *Nic.*
 Πετάλον, ἡ, τὸ, folium expansum; (2) lamina, bractea. Α πετάζω.
 Πεταλοποιός, ἡ, ὄ, bractearius, *Gl. V.* Ex πέταλον et παῖω.
 Πεταλορυθός, ἡ, ὄ, idem. Ex πέταλον et ἔργον.
 Πεταλόωψ, εὐς, ὄ, ἡ, folio vel laminæ similis. Α πέταλον.
 Πεταλόωψ, ἡ, ὄν, idem; (2) *met.* vicens, florens, *Ern.*
 Πετάμαι, volo: vide πέτομαι et ἴπταμαι.
 Πετάνυμι, idem quod πετάω.
 Πετάνομι, idem quod πέτομαι, seu ἴπταμαι, *Steph.*
 Πέτασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, Α πετάζω.
 Πετᾶσις, ἡ, ὄ, petasi speciem gerens; (2) planta quadam. Α πέτασος.
 Πέτασμα, ἄσος, τὸ, explicatio, extensio; (2) velum. Α πετάζω. Unde
 Πέτασος, ἡ, ὄ, petasus, galerus, tegmen capituli latum et expansum; (2) umbraculum; umbella; (3) species texturæ; (4) herba. *Gl. V.* fastigium. Hinc
 Πετασώδης, ἡ, ὄ, petasi speciem gerens.
 Πετασῶν, ἄσος, ὄ, petaso, perna. Α πετάω.
 Πεταυριζέω, fut. ἴω, alto petauro exsilio, petauro ludo. Α πέταυρον. Hinc
 Πεταυριστός, ἡ, ὄ, ludus petauristarum; (2) ludibrium. Vide *Ern.*
 Πεταυριετής, ἡ, ὄ, qui alto petauro exsilit, funambulus. *Ph.* cernulus.
 ΠΕΤΑΥΡΟΝ, ἡ, τὸ, pertica; (2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt, *Theocr.* (3) genus laquei; (4) profunditas; (5) instrumentum quodlibet, in quo agilitatem corporis ostentant, etiam funis alte tensus. (4) δὲ ἐκ οἰδεν ὄντι γηγενεῖς παρ' αὐτῆ ἄλλυται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδα συναντᾷ, et ignoravit quod ibi sunt gigantes, et in profundis inferni convive ejus, *Proverbi. 9, 18.*
 ΠΕΤΑΨ, f. ἄσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ θῖν ἄλλος, *Odys. 6, 94.* Πετᾶσθων δὲ αἰ ἄλλα, *Odys. 21, 50.*
 Πεπεινῶσι, dat. pl. *Poet.* pro πετεινῶσι, Α πετεινός, ἡ, ὄν, volucer. Α πέτομαι.
 Πεπεινός, idem quod πετεινός, *Homi.*
 Πεπέσθην, 3. dual. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέσθην, Α πέτομαι.
 Πέττω, vola, 2. s. præ. imperat. *Dor.* pro πέτω.
 Πετρωιή, ὄ, petauristarum, *Man.*
 Πέτρωρον, ἡ, τὸ, idem quod πέταυρον. Σισαμῖνος πετρώ ματρός ἐπ' αἰθαλῶντι πετρώρη, in fuliginosa trabe, *Theocr. Idyll. 13, 13.*
 Πέτρωλον, *Poet.* pro πέταλον, *Mosch.*
 Πέτρωσι, 3. sing. præ. conj. verbi πετάωμαι.
 ΠΕΤΩΜΑΙ, ct πέταμαι, item πετάωμαι, volo; (2) rapido cursu feror. Καὶ γὰρ ἡπέτω ἡ τὴν δάλασσαν ἐν κύκλῳ, *Arist. Av. 118.* Αὐτῆ σὺ, ποῖ ποῖ πέτω; volas? *Ibid. 1204.* Περὶ ἀνθρώπων πέτομαι παρὰ, τῶ πατρός, *Ibid. 1235.*
 Πέτρος, ας, ἡ, idem quod πέτρος.
 Πετρέσσα, *Dor.* pro πετρήσσα, Α πετρήσις.
 Πετρήσις, saxosa, dat. sing. ab eod.
 Πετραῖος, αἰών, αἰών, saxatilis, inter petras seu saxa versans; (2) in petrosis et saxosis locis

nascens. Neptunus sic appellatus est a Mythicis, quod olim super saxo consopitus, urinam profuderit genitalem, unde enatus sit equus primus, quem dixere ὄκυβιον. Α πέτρα. Unde
 Πετρηδόν, adv. in modum petræ.
 Πετρήκης, et πετρήκην, nomen lapidis, *Orph.*
 Πετρελαῖον, τὸ, petroleum, seu bitumen liquidum, *Gorr.*
 Πετρεμβᾶτοι, οἱ, qui per saxa gradiuntur, *Steph.*
 Πετρήσις, ἡσσα, ἡν, saxosus, petrosus, lapidosus.
 Πετρήσις, ἡ, idem quod πετράσις, *Soph.*
 Πετρηεφής, εὐς, ὄ, ἡ, petris contactus, petrosus. Ex πέτρα et ἐρέφα, *lego.*
 Πετρίδιον, ἡ, τὸ, saxulum; (2) saxum, petræ. Dim. Α πέτρα. Unde
 Πέτρινος, ἡν, ἡν, lapideus, saxeus.
 Πετροβατείω, ἄ, fut. ἴσω, saxa scando. Α
 Πετροβάτης, ἡ, ὄ, saxa scandens. Ex πέτρος et βᾶινω.
 Πετροβολέω, saxa jaculor.
 Πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emissus, *Cyr.*
 Πετροβολία, ας, ἡ, saxorum jaculatio.
 Πετροβολικός, ἡ, ὄν, lapides ejaculans; ὄργανον πετροβολικόν, catapulta. Α
 Πετροβόλος, ἡ, ὄ, ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος et βάλλω.
 Πετρώγιος, ον, saxis et terra natus, *Phil.*
 Πετροκύλισθης, ἡ, ὄ, qui saxa et lapides devolvit. Ex πέτρος et κυλίω.
 Πετροποιία, ας, ἡ, structura e petris, structura saxea. Ex πέτρος et ποιῶ.
 Πετροπομπή, ἡ, machina qua saxum emittitur; item lapidum ejaculatio, *Steph.*
 Πετροπρίφθης, εὐς, ὄ, ἡ, et petra præcipitatus. Ex πέτρος et ῥίπτωμαι.
 Πετρορρύτος, ἡ, ὄ, ἡ, per saxa tractus, aut e saxis demanans.
 ΠΕΤΡΟΣ, ἡ, ὄ, lapis, saxum.
 Πετροσελινίτης, ἡ, ὄ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroselino. Α
 Πετροσελίλων, ἡ, τὸ, apium in locis petrosis et saxosis nascens.
 Πετροστόμος, ἡ, ὄ, ἡ, lapides incidens vel secans; πετροστόμος, rupi incisus seu ex lapide cæsus. Ex πέτρος et τέμνω.
 Πετροφύης, εὐς, ὄ, ἡ, saxis adhaerens, petris hærens. Ex πέτρος et φύω.
 Πετρώω, ἄ, fut. ἴσω, in lapidem vel saxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεις ὡς πετρωθῆναι με χεῖρ, *Eur. Or. 457.* Μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρωμένους θανεῖν τλήμων Ὀρέστης, *Ib. 940.* Α πέτρος.
 Πετρώδης, εὐς, ὄ, ἡ, petrosus, saxosus, lapidosus. Α πέτρος.
 Πέτρωμα, ἄτος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. Α πέτρωω.
 Πετρώροφος, ἡ, ὄ, ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα et ἐρέφα, *lego.*
 Πηττεία, ας, ἡ, calculatorum lus. Α πεττεῖω.
 Πηττεῖα, idem quod seq. vel alcæ ludo teneor.
 Πηττεῖω, vid. πεττεῖω, πεττεῖτης, ἡ, πεττεῖτης.
 Πήττω, pinso, *Gl. V.* Vide πέσσω.
 Πήβητος, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήτος, Α πείδομαι. Unde
 Πηβήν, ἡνος, ὄ, explorator, sciscitator, emissarius. *Gl. V.* mandator; (2) auscultator.
 Πηβοῖατος, 3. plur. præ. opt. med. *Ion.* pro πείθονται.
 Πηβόμαι, idem quod πυνθόνομαι, *Homi.*
 Πηβώ, ἡ, rumor, *Æsch.*
 Πευκίσις, ἄεσσα, ἄν, *Dor.* pro πυνκίσις, ἡσσα, ἡν, pineus. Ἡ πυνκίαν σκάφος, *Eurip. Andr. 864.*
 Πυνκίλιμος, ἡν, ἡν, amarus; (2) tristis; (3) cautus, prudens, solers. Α πύνκη.
 Πυνκίδανον, ἡ, τὸ, et πυνκίδανος, ἡ, ὄ, peucedana, herba quædam. Ab eod.
 Πυνκιδανός, ἡ, ὄν, amarus; (2) exitiosus.
 ΠΕΥΚΗ, ἡ, ὄ, pinus, tæda, picea larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax; tabella, tabula. Ῥίπτεις τε πύδω πύνκην, abjicisque tabellas humi, *Eurip. Iph. in Aul. 39.* (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* (sed a vulgari πύνκη diversum, *Ern.*)

Πυνκίσις, ἡσσα, ἡν, pineus, pinifer. Α πύνκη.
 Πύνκινος, ἡν, ἡν, pineus, e pino arbore. Ab eod.
 Πυνσιβίς, 2. pl. f. l. ind. med. *Dor.* pro πύνσιβος, Α πύνθομαι.
 Πύνσις, εὐς, ἡ, interrogatio, percontatio. Α πυνθόνομαι.
 Πυνθησία, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio. Ab eod.
 Πύντης, ἡ, ὄ, percontator, *Ph.* Ab eod.
 Πυνθικός, ἡ, ὄν, ad percontandum factus.
 Πύφωμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέφωμαι, Α φάω, occido.
 Πύφωμαι, perf. ind. pass. veabi φάινω.
 Πύφωται, apparuit; τίφωται, apparuit, *Il. 16, 207.*
 Πεφραγμένον, acc. sing. part. perf. pass. *per Metathes.* pro πεφραγμένον, Α φράσσω.
 Πύφωμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro τίφωμαι, Α φάινω, ostendo, unde φάινωμαι. Hinc
 Πεφασμῖνος, adv. aperte, palam.
 Πύφωτ', *Il. 17, 16;* pro τίφωται, interfectus est, perf. pass. ind. verbi φάω.
 Πυφιδήσται, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφιδήσται, Α φείδομαι.
 Πυφιδήσται, 3. sing. temporis ejusd.
 Πυφισμῖνος, adv. parce; *Ph.* parcius.
 Πυφισύνομαι, perf. ind. med. verbi φεύγω.
 Πυφισυγίνω, perf. opt. med. *Att.* pro πεφύγωμαι.
 Πύφην, visus est, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, Α φάινω.
 Πυφήσται, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφήσται, Α φάω.
 Πυφίσται, apparerebit, 3. sing. paullopostf. ind. verbi φάω, sive φάινω. Τροίη δὲ πεφήσται αἰπύς ὄλεθος, Τροίη vero manifesta aderit gravis pernicities, *Il. 17, 155.*
 Πυφιδόσται, 2. inf. med. *Ion.* pro φιδόσται, Α φείδομαι.
 Πυφιδόσται, parcat, 3. sing. paullopostf. ind.
 Πυφιδόσται, 3. sing. a. 2. opt. med. *Ion.* φιδόσται.
 Πυφιλῆμῖνος, acc. sing. perf. part. pass. *Dor.* pro πεφιλῆμῖνος, Α φιλῶ.
 Πυφιλῆκατε, amavit, 2. pl. perf. ind. act.
 Πυφιλισπῶσθαι, (sic enim verum) macilentum redditum esse, contractum; et πεφιλισπιδόσθαι, *Ern.*
 Πυφίμωσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi φείδομαι.
 Πυφνῶσις, α, ον, perniciosus, *Lyc.*
 Πύφον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέφον, Α πέφω, occido, interficio; ἐπέφονομαι, occidimus.
 Ἐπέφον Γαρδυῖνα, *Pind. Pyth. 10, 72.* Ὁ ἐπέφονομεν ἡμῖς, *Il. 20, 478.* Α φένω.
 Πυφωθῆκα, territi erant, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιφωθῆκα, Α φωέω.
 Πυφωθῆμῖνος, adv. timide, cum trepidatione.
 Πυφωρητο, latus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιφωρητο, Α φωρέω.
 Πυφωρισμῖνος, acc. sing. perf. part. pass. verbi φωρτίω.
 Πυφραγμένως, adv. consortis ordinibus. Α φράσσω.
 Πύφραδας, 2. sing. perf. ind. med. verbi φράζω.
 Πυφράδαται, dicti sunt, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφρασμένοι εισί.
 Πυφράδαται, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἴσαν.
 Πυφραδέμην, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδέμην.
 Πυφραδέμην, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ἡ, pro ἴφραδέ.
 Πυφραδέμην, locuti sunt, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴφραδέμην.
 Πυφραδῶμαι, perf. indic. pass. *Dor.* pro πέφρασμαι.
 Πυφραδῶ, dico, loquor; ut hinc sit πέφραδῶ, dixit; πεφραδέμην, pro πεφραδέμην, dicere. Πέφραδέ τε Τρώεσσι, *Il. 14, 500.* Πεφραδέμην ἴβλῶσα φίλον πόσιν ἔδον ἔντα, *Odys. 19, 477.* Α φράζω.
 Πύφρικα, horruī, perf. ind. act. *Ion.* pro πέφρικα, Α φρίσσω.
 Πύφρικαν, horruerunt, 3. pl. perf. cjusd. *Chalcidice* pro πεφρίκασι.
 Πυφρίκοντα, acc. sing. præ. part. act. verbi πεφρίκαω.

Πεφροντικός, cogitabundus, tristis, part. praet. act. verbi φροντίζω. Τί σμενόν καί πεφροντικός βλέπεις; Eurip. Alc. 776.

Πεφροντιαμένος, adv. diligenter, accurate. Α φροντίζω.

Πέφνας, 2. sing. perf. ind. med. verbi φύω.

Πεφυγγμένος, perf. part. pass. verbi φύω.

Πεφυγών, ut hinc sit πεφυγγμένος, elapsus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγγμένος ἦεν ἄβλων, Odys. 1, 18. idem quod

Πεφύω, fugio; ut hinc sit πεφυζώς, πεφυζότες, Il. 21, 6. Α φύω.

Πεφυζέ, fugit, 3. sing. perf. ind. med. Ion. pro πέφυγε, a praec.

Πεφουκα, castili, perf. ind. act. verbi φύω.

Πεφουκε, natus est, 3. sing. perf. ejusd.

Πεφύκειν, plusq. perf. ind. act. Ion. pro πεπεφύκειν.

Πεφύκα, enascor. "Οὐ οἱ πακέντες εὐρένεϊς πεφύκναι, Soph. Aj. 1114. Α φύω.

Πεφυκώς, innatus, perf. part. act.

Πεφυλαγμένος, observans et qui observatus est, cautus. Ἀλλὰ φίλος φρονίως πεφυλαγμένος εἶναι, Il. 23, 343. part. perf. pass. verbi φυλάσσω.

Πεφύλαγμένος, adv. caute, circumspecte, provide.

Πεφύλαξο, 2. sing. perf. imperat. pass.

Πεφύρθαι, perf. inf. pass. verbi φύρω. Unde

Πεφύρθεις, adv. confuse, mixtım.

Πεφωρακός, perf. part. med. verbi φωράω.

Πεφωρημένος, acc. sing. perf. part. pass.

Πεφωτισμένοι, illuminati, nom. pl. part. perf. pass. verbi φωτίζω.

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. Α πίπτω.

Πῆ, qui? qua ratione? (2) qua? (3) quo? πη, aliquatenus, quodammodo. Ab ἔς.

Πηγάω, f. άσω, scateo, scaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis scatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν πηγήν ἀφίσταως, Damasc. Α πηγῆ.

Πηγαῖος, αἶα, αἶον, fontanus, e fonte manans. Ab cod.

Πηγαῖός, fut. ίσω, rutam imitor vel refero.

Πηγάριον, α, τὸ, ruta, rutula. Α

Πηγάριον, α, τὸ, ruta, nomen herbae, Angl. RUE. Metri causa παγάριον, Nic. Alexiph. 49. Α πήγνυμι.

Πηγαῖος, εως, ὁ ἔξ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutae similis. Α πήγανον.

Πηγάς, ἄδες, ἡ, glacies; (*2) rupes. Α πήγνυμι.

Πηγάσος, α, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. Α πήγη.

Πηγεῖμαλλος, α, ὁ ἔξ ἡ, habens vellus densum; (2) villosus, Il. 3, 197. Ex πηγνύω et μαλλός.

Πηγετός, ε, ὁ, glacies, gelu. Α πηγνύω.

ΠΗΓΗ, ἤς, ἡ, fons, scatebra, seu aqua saliens; (2) tropice, causa; (3) anguli oculorum ad naves, sc. quia sunt fontes lacrimarum; (4) lacrinae ipsae, op. Poetas.

Πηγήδιον, α, τὸ, Dim. et

Πηγήον, fonticulum, Gl. V. Α πηγῆ.

Πήγμα, ἄπος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compositio; (3) pegma. Gl. V. confixum. "Ορεα πήγμα παγῆν, juramentum, pactum, juratum, Aeschyl. Agam. 1209. Α πηγνύω. Hinc

Πηγματώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, concretus.

ΠΗΓΝΥΩ, seu πήγνυμι, f. ζω, compingo; (2) compingendo struo et fabricor; (3) crescere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; (5) paciscor, πήγνυμαι, haereo, figor, dirigo, Gl. V. πήγνυται, gelat, Pl. Πέσσειναι σικνός ἐπι τῷ αἰγυμῆ, Philo. "Ορες ἔπαξεν ἀμφὶ Πηνεῖσ τοσοῖς, Lycorh. 1343. "Λθρου γὰρ πεπήγη με, Eur. Herc. Fur. 1400. Τὸς κακῶς παγίνετας ἄρεα, Eurip. Iphig. in Aul. 395.

Πηγήστος, ον, e fonte scaturiens, V. L.

Πηγήρετος, ον, fontanus. Α πηγῆ et ῥέω.

Πηγός, ἡ, ὄν, bene compactus et compositus; stabilis, immobilis; (2) niger; (3) albus seu niveus, qualis est glaciei color, Call. κύματι πήγῃ, Od. 5, 388. Α πηγνύω. Unde

Πηγιλίς, ἴδος, ἡ, glacialis; (2) gelu, glacies.

Νὴς γὰρ ἐπήλθε κακῆ, βορέαιο πνέοντος, πηγυλίς, Od. 14, 476.

Πηδᾶ, τὰ, per Ἀροο. pro πηδάλια.

Πηδᾶλιον, α, τὸ, gubernaculum, seu clavus navis. Α πῆδος.

Πηδαλιχρῶς, ὦ, f. ἦσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis sedeo, gubernor. Πηδαλιχρῶν τῆν τῆς εὐσεβείας ναῦν ἐν τῷ τῶν παθῶν πελάγει, Joseph. de Macchab. 7. Α

Πηδαλιχρῶς, α, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἔχω, teneo.

Πηδαλιώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, gubernaculi speciem gerens, gubernaculo similis. Α πηδάλιον.

Πηδάσος, α, ὁ ἔξ ἡ, uliginosus et foticulus scattens, unde aqua proslit. Α

ΠΗΔΑΨΩ, ὦ, fut. ἦσω, salto, salio; scaturio. Οἶμαι γε τῶν νεώτερον τὰς καρδίας πηδᾶν, Aristoph. Nub. 1394. Πηδάτε παρὲ ψάμαθον ἔθιν' ἄλλος ἀτραγῆταις, Id. Vesp. 1510. Ἐπ' αὐτὸν ἔψυ κἀπὶ δελφῶν πίστραϊς πηδῶντα, Eur. Bacch. 507.

Πηδημάς, ε, ὁ, saltus; πηδημάς φλειῶν, venarum saltus aut percussus, pro arteriarum pulsus, Suicor. Α πηδάω.

Πηδημα, ἄπος, τὸ, saltus. Ab eod.

Πηδησῆσαι, aor. 1. part. act. ἔωλ. pro πηδησας.

Πηδησις, εως, ἡ, saltus, actio saliendo.

Πηδητής, ε, ὁ, saltator. Α πηδάω.

Πηδητικός, ἡ, ὄν, qui salire solet, qui subsultim incedere consuevit. Ab eod.

Πηδῖνος, pro φήγινος, Eust.

ΠΗΨΩΣ, α, ὁ, vel πηδῶν, ε, τὸ, ligni species; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδῶν (3) remus, ex eo praesertim ligno. Eis ἄνεμον διὰ τὰ πηδᾶ κλυερνητῆος ἔχουσιν, Arist. Ubi Theon. Schol. κατὰ συγκοπήν, τὰ πηδάλια, ἦσαν τὰς κώπας. (3) πηδῶσι ἐξίσσεσι, Apoll. Rhod. 4, 200.

Πηδύω, aquis scateo, idem quod πίδαω, Hes.

Πήκτα, τὰ, fores, seu compactiæ ædium partes, Ar.

Πηκτῆ, Dor. πακτᾶ, caseus, Ern. Α ηηκτός.

Πηκτικός, ἡ, ὄν, gelandi seu coagulandi vim habens. Πηκτικώτερος ἀρη, Theophr. Πηκτικώτατον φάρμακον, Aret. Α πηγνύω.

Πηκτίς, ἴδος, ἡ, coagulum; (2) instrumentum musicum; (3) fistula, tibia; (4) culter ad scindendas carnes aptus.

Πηκτός, ἡ, ὄν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus, seu qui figi vel coactangi potest. (3) ἐν χθονὶ πηκτὸν ἔργος, Soph. Aj. 906.

Πηλακίω, f. ίσω, proprie luto conspergo; (2) contumelia afficio. Α πηλός, v. προπηλός.

Πηλακισμός, ὁ, illusio, irrisio, Suid. injuria, V. L.

Πηλάμις, ἴδος, ἡ, sarda, Gl. V.

Πηλαμυδία, ας, ἡ, piscium, qui pelamydes vocantur, captura, Suicor. Α πηλαμύς.

Πηλαμύδιον, α, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. a

ΠΗΛΑΜΥΣ, ὄδος, ἡ, pelamys, genus piscis, in Hellesponto. Gl. V. sarda.

Πήλασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi πάλλω.

Πήλασθαι, sortiri, a. 1. inf. med. verbi πάλλω. Ἐπ' ἰσαίη γὰρ ζοικε πήλασθαι, de paribus enim convenit sortiri, Call. Hymn. in Jov. 68.

Πῆλα, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔσηλε.

Πηληϊάδης, Pelidae, gen. sing. Ion. pro Πηλείδης, Α Πηλείδης, Pelides.

ΠΗΛΗΞ, πκος, ἡ, galea, cassis.

Πηλικός, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλικός. Hinc

Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.

Πηλινοκέις, ἡ, catusus luteus, Poll.

Πήλιος, ἡ, ἡ, luteus, e luto factus. Hominem ἀσχόν πῆλιον alicubi vocat Theophr. Α πηλός.

Πηλοστῆς, α, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλός et βάλια.

Πηλόγονος, α, ὁ ἔξ ἡ, e luto natus, cui genus e luto est, gigas, Call. in Jov. 3, si lectio vera. Ex πηλός et γίγασι.

Πηλοδομέω, ὦ, f. ἦσω, e luto struo, fingo. Α Πηλοδόμος, α, ὁ ἔξ ἡ, e luto struens. Ex πηλός et δέω. Unde

Πηλοδομος, α, ὁ ἔξ ἡ, e luto structus.

Πηλοεργία, ας, ἡ, Ion. πηλοεργίη, figlina, ars e luto ficticia vasa conficiendi. Α πηλοεργός.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔσηλον. Α πάλλω.

Πηλοπατίω, lutum calco. Hinc

Πηλοπατίδες, αν, αἶ, calcei altiores. Ex πηλός et πατίω.

Πηλοπατῆος, α, ὁ, qui e luto seu argilla similitudines fingit. Α

Πηλοπάσσω, fut. άσω, e luto fingo.

Πηλοποιέω, ὦ, fut. ἦσω, idem; (2) lutum macero. Α πηλοποιός.

Πηλοποιητικός, ἡ, ὄν, pertinet ad figulos, Gorr. Πηλοποιός, ε, ὁ, figulus, qui vasa ficticia e luto conficit. Pl. coactiliarius, Ex παίω.

ΠΗΛΟΣ, ε, ὁ, lutum, cænum, limus; (2) creta, argilla.

Πηλόστροφος, in luto nutritus, Ophian. Cynege. 1, 288.

Πηλοεργός, ε, ὁ, figulus. Ex πηλός et ἔργον.

Πηλοφορέω, ὦ, lutum fero de mortario. Ἐπηλοφορέν δ' αὐτοῖσιν τίνεσ, Aristoph. Av. 1147.

Πηλόχυτος, α, ὁ ἔξ ἡ, e luto fusus, factus. Ex πηλός et χυτός, seu χέω.

Πηλόω, ὦ, luto, deluto, collutulo, Gl. V. πηλόμααι, ἔμαι πηλῶσαι, lutescere, Gl. V.

Πηλόγος, pro πηγυλίς, E. M.

Πηλώδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, lutosus, limosus. Α πηλός.

Πηλώσις, εως, ἡ, volutatio in luto. Α πηλώω.

ΠΗΨΜΑ, ἄπος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. (1) μηδ' ἡμῖν... σῆμα λίπαιτο, neque nobis exitium relinquatur, Il. 3, 160. Hinc

Πημαῖνα, noceo, damnum do, lædo. Ἐπ' με πημαίνεις τι, Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημαίνεται, Aristoph. Ach. 848.

Πημανθῆναι, aor. 1. inf. pass.

Πημαντός, ἡ, ὄν, cui damnum illatum est, læsus. Α πημαῖνα.

Πημήνιας, læseris, 2. sing. aor. 1. opt. act. ἔωλ. pro πημήνιας, a verbo eod.

Πημονή, ἤς, ἡ, damnum, exitium; (2) convivium. (2) ἀλλ' ἔτι χεῖραον δίς γε πημονάς ἐρεῖς, Soph. Ael. Tyr. 363. Α πῆμα.

Πημοσύνη, ης, idem et ab eod.

Πηνήλοψ, ὄπος, ὁ, avis quædam anati similis.

ΠΗΝΗ, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapcs.

Πηνίξω, f. ίσω, stamina e colu deduco et devolvō fusi circumactu; (2) texo. Α praec.

Πηνίκα, adv. quando; (2) Att. qua hora. Ab ἡνίκα.

ΠΗΝΙΚΗ, (potius πηνίκη,) ης, ἡ, coma additiua, galericulum, capillamentum.

Πηνικίω, f. ίσω, fraudes struo, dolos consuo, necto. Α praec. Hinc

Πηνικισμα, ἄπος, τὸ, fraus, dolus, stropha.

Πηνίον, α, τὸ, radius vel fusus, cui filum involvitur; (2) stamen seu filum; (3) tela ipsa, ut πῆνη (4) insectum quoddam ex erucarum genere. Πηνίον ἐξέλιπεσ παρέρκωτον, Il. 23, 762. Α πῆνος, vel πῆνη, textum.

Πήνισμα, ἄπος, τὸ, stamen seu filum e colu deductum et fuso devolutum. Α πηνίξω.

Πῆνος, εως, τὸ, idem quod πῆνη. Α

Πῆνω et πῆνομαι, idem quod πηνίξω, Hesych. unde πηνία, πηνίξω. Α πάω, comprimo, densuo.

Πηζάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι, pro πῆγα, compingo.

Πῆξέ, 3. sing. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἔσηξέ.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. Gl. V. fixio. Α πηγνύω.

Πῆξω, figam, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Πῆος, ε, ὁ, adfinit. Α πάω.

ΠῆΠΑ, ας, ἡ, pera, saccus, in primis qualem mendici gestant. Gl. V. mantica, follis; (2) instrumentum medicum.

Πηρίδιον, α, τὸ, perula, parva pera. Dim.

Πηρίν, ἴνος, ὁ, testiculus.

Πηρόδωτος, α, ὁ ἔξ ἡ, ut προρόδωτος ἰμέα, lorum, quo pera ligata est. Ex δέω.

Περομελής, εως, ὁ ἔξ ἡ, qui mutilatus est membris, mutilus. Ex πηρός et μέλος.

ΠΗΡΟ΄ Σ, α, ὄν, mancus, orbis, *Gl. V. Il. 2, 599.*
 (2) cæcus, mancus, excors.
 Πηροφόρος, υ, ὁ ἕ ἡ, qui peram seu saccum gestat. *Ex Πηρα et φέρω.*
 Πηρώ, ὤ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; *πτερωμένους, p. part. pass. mutilatus, Gl. V. πηρώ, ὤ, orbo, cæco.*
 Κάτι πηρώω γέ σοι τὸν παῖδα τύπτων, τέρηρονό σοι κίσσεται; reddetur, *Aristoph. Ran. 642.* A πηρός. Hinc
 Πηρωμα, ἄτος, τὸ, ohlæsa pars corporis, natura ohlæsa vitium; (2) homo natura imperfectus.
 Πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. *Ab ονομα.*
 Πηρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio et ohlæsiō membri alicujus in corpore, unde et de cæcitate dicitur. *Gl. V. orbatio, mutilatio.*
 Πήσας, *Æsch. Ag. 1633.* idem quod dicitur παδῶν, passus.
 Πήσασσι, fut. med. a πάσχω, patiōr. Οὐδὲ πήσασσι, ὃ καὶ ἄλλω πάσχωσι πατρὶ συγγνωσὸν ἴσως ἂν ἦν, *Heliodor. 10.* (corrupte pro πείσασσι).
 Πήσασσι, acc. sing. fut. 1. part. med. verbi πηῶν, patiōr.
 Πήσασσιν, ἡ, adfinitas, *Adv. A πῆος.*
 Πήσασσι, ττω, figo, gelo, *Gl. V. πῆσσι πάλον, pangit, Ph. πησάσασσι, adfigimus, Ph.*
 Πήσασσι, ας, ἡ, coagulum. A πῆσασσι.
 Πήσασσι, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion. et Bæot. pro ἐπήσασσιν, a πῆσασσι, pro πήρω, seu πῆσασσι.*
 Πηχῶν, ὄ, stipes cubitalis, *Suid.*
 Πηχῶν, αἰον, αἰον, qui unius cubiti est, cubitalis. A πῆσασσι.
 Πηχῶν, α, ον, idem.
 Πηχῶν, cubito impositum seu adpensum gestio; (2) in cubitum reclino. *Ab eod.*
 ΠΗΧΥΣ, εως, ὄ, cubitus. *Ph. ulna, cubitus; (2) mensura a cubito usque ad summum mediū digiti; (3) instrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) testudinis manubria, cornua, brachia, quæ transtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant, vel ζυγῶμα (5) πῆχες, pars arcus media sagittas sustinens; (6) pumilus vix cubitum altus. Lucian. in Ῥητόρων διδασκαλία.*
 Πιάζω, f. ἄσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; *πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδὲς ἐπίασεν αὐτὸν, Joan. 8, 20. Τινὲς δὲ τὸν ταύρον ἀπ’ ἄρκου, ἄνε πιάζεις, Theocr. 4, 35. Ἐπίασθη τὸ θῆριον, Ar. 19, 20.* A πιάζω.
 Πιαίνω, pinguefacio, pinguem et obesum reddo. *Gl. V. opimo, impinguo; (2) beo. Τὰρὰ πιαίνω βοτὰ, Eur. Cyc. 326. Πιαίνετε δὲ σάκους ἦτες, Theocr. 10, 47. (2) ἄλλ’ ἢ ἐπιάνει τις ἄπτερος φάτις; Æschyl. Agam. 284.* A πιαίνω.
 Πιάζω, εἰα, εἰα, pinguis, obesus. A πιαίνω. (2) siticulosus, siccus. A πιαίνω, *Etn.*
 Πιαλός, υ, ὁ ἕ ἡ, idem et ab eod.
 Πιανάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi πιαίνω.
 Πιαντήριον, υ, τὸ, quod pinguem reddit et obesat. A πιαίνω.
 Πιάζω, aor. 1. part. act. *Dor. pro πιάσας, a πιάζω.*
 Πιάζω, τὸ, pinguedo; (2) *Adject. pingue. A πιαίνω.*
 Πιάρος, εἰα, εἰα, pinguis; τὸ πιαρὸν, pinguedo. A πιαίνω.
 Πιάσας, aor. 1. inf. act. verbi πιάζω.
 Πιασμά, ἄτος, τὸ, pinguedo, uher. A πιαίνω.
 Πιασῶν, υ, τὸ, pressorium, *Ph. A πιάζω.*
 Πιάσασσι, 3. pl. aor. 1. conj. act.
 Πιάσασσι, inf. act. 2. conj. act. *Poet. pro ἐπιβάλλω, ab ἐπιβάλλω.*
 Πιακέρως, pocillator, *Gl. V.*
 Πιακίτιδες, αἰ, Nymphæ fontanæ, *Hipp.*
 Πιακίσις, ἄσασσι, ὄν, aquis salientibus scatens; (2) irriguus. Ὅς πετρῖνα πιακίσις αἰσῶν, *Eurip. Andr. 116.* A πιακίσις.
 Πιακίσις, εως, ὁ ἕ ἡ, idem et ab eod.

ΠΪΔΑΞ, ἄκος, ὁ vel ἡ, fons, scatebra, aqua saliens.
 Πιδάω, salio. Idem quod πηδάω, *R. Suicor.*
 Πιδήσασσι, gen. sing. f. g. a πιδῆσις, *per Sync. pro πιδάσασσι.*
 Πιδῆσις, ἄσασσι, ἦν, aquis salientibus scatens. A πιδῆσις.
 Πιδῆσις, ἄσασσι, ὄν, idem. A
 Πιδῆσις, et πιδῆσις, salio, scaturio.
 Πιδῆσις, aor. 2. inf. act. *Ion. pro πιδῆσις.*
 Πιδῆσις, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion. et Dor. pro ἐπιδῆσις, a πιδῆσις.*
 Πιδῆσις, pro πιδῆσις, *Ion. imperf. πιδῆσις, pro πιδῆσις, ἐπιδῆσις. A*
 ΠΙΕΖΩ, fut. ἴσω, prehendo, premo, presso, *Gl. V. urgeo quid, v. gr. in demonstrando, &c. Πιεζέσθαι ἰνδία, ὄνω τὰς περὶ τὸς παῖδας συμφοραῖς, Xen. Ἡ γὰρ ἀνάγκη τις πιάζει διὰ τὸς ἴππους, Aristoph. Nub. 436. Πιάζει τὰ γὰρ τὸ δυσχερῆς, Eur. Hipp. 641. Συμφορὰ δ’ ἐτέρως ἴτερα πιάζει φανείσα θνατῶν, Id. Alc. 888.*
 Πίερα, ας, ἡ, pinguis, succiplena, fertilis. Πίερας πείροντες πάλαις μερῶν ἀνθρώπων, *Il. 18, 341.* A πίων.
 ΠΙΕΡΙΑ, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotia et Macedonia, Musis sacra.
 Πιερίδες, ων, αἰ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A Πίερα. Unde
 Πιερίσιν, adv. ex Pieria.
 Πιερίσιν, ἡ, ὄν, Piericus, ex Pieria.
 Πίεσιμον, pressivum, *Gl. V. A πιάζω.*
 Πίεσις, εως, ἡ, pressio, pressura. A πιάζω.
 Πίεσις, ἄτος, τὸ, retrimentum post succi expressionem relictum; (2) succus expressus. *Ab eod.*
 Πίεσις, εἰ, ὄ, pressio, compressio.
 Πίεσις, ἦρος, ὄ, prelum, torcular.
 Πίεσις, ἦρος, ὄ, idem; (2) tormenti genus. A πίεσις, prelum.
 Πίεσις, ἡ, ὄν, pressus; (2) qui premi seu comprimari potest. A πιάζω.
 Πίεσις, υ, τὸ, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fœtu mortuo; contusorium, prelum, volsella.
 Πίεσις, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi πίων.
 Πίεσις, 3. sing. aor. 2. conj.
 Πίεσις, εσσα, εν, idem quod πιαλός, *Etr.*
 Πίεσις, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Æol. pro πίεσις.*
 Πιδάκιον, υ, τὸ, doliolum. Ἐρω ἔν κέρῳ πιδάκιον πλείονα, *Alciph. 3, 15.*
 Πιδάκιον, ης, ἡ, doliolum. *Gl. V. seria; (2) poculum instar dolioli. Dim. a πιδῆσις.*
 Πιδάκιον, υ, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιδάκινα, doliola, *Gl. V. Dim. a πιδάκιον.*
 Πιδάκω, ὤ, fut. ἴσω, oratione persuasoria utor, probabilia dico, dico ad persuadendum idonea. A
 Πιδάκω, ας, ἡ, sermo plausibilis, oratio ad persuadendum apta. *Ph. πιθανολογία, subtilitate. Ex πιθανός et λόγος.*
 Πιδάκω, ἡ, ὄν, persuasorius, probabilis, verisimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *inrr. de oratore, qui placet, populari; item de eo qui specie probabilis utitur; (3) qui facile seu libenter paret, morigerus. Ph. lepidus, speciosus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam et formam rei ipsius apte imitatur et exprimit; πιθανόν, probabile, verisimile, quod naturam et formam rei apte imitatur, Gl. V. πιθανόν, probabilia, Ph. A πείθω. Hinc*
 Πιδάκω, ης, ἡ, probabilis, verisimilitudo.
 Πιδάκω, ἡ, ὄν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανολογία, ἡς, sc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad persuadendum accommodata. *Ex ἔργον.*
 Πιδάκω, adv. probabiliter, apte ad persuadendum.
 Πιδάκω, υ, τὸ, doliolum. *Dim. a πιδῆσις.*
 Πιδάκω, εἰ, ὄ, pithaulis, utricularius, *Stroph. Unde*
 Πιδάκω, ad pithaulum pertinens.

Πιδῆσις, 2. plur. aor. 2. imperat. med. verbi πιδῆσις.
 Πιδῆσις, 3. dual. aor. 2. imperat. med. aut contr. ex πιδῆσις, *Il. 9, 167.*
 Πιδῆσις, f. ἴσω, fretus sum, confido; (2) obsequor, obedio; a. 1. ἐπιπῆσις part. πιδῆσις. ὃ δὴ πιδῆσις συγκροτῶν ἄτακτος τίκτων, *Lycofr. 236. χροσμάς, 735. Ἐὼν τεράσσι πιδῆσις, Il. 4, 398.* A πείθω.
 Πιδῆσις, ἄτος, ὄ, cella vinaria. A πείθω.
 Πιδῆσις, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion. pro πιδῆσις, a πείθω.*
 Πιδῆσις, εἰα, εἰα, simiaceus. A πείθω.
 Πιδῆσις, f. ἴσω, simiam imitor vel ago; *Aristoph. Vesp. 1285.* Ab eod. Hinc
 Πιδῆσις, εἰ, ὄ, imitatio simiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum, gesticulatio ridicularia. *Οἱ μοι τάλως, οἰοῖς πιδῆσις με περιλαίνας; Aristoph. Eq. 883.*
 Πιδῆσις, εἰ, ὄ, ἡ, simiæ similis, simiæ speciem gerens; (2) simiarum genere. *Ex πιδῆσις et εἰδος.*
 Πιδῆσις, ον, simiæ similis. A μορφή.
 Πιδῆσις, υ, ὄ, simia. A πείθω.
 Πιδῆσις, ὤ, f. ἴσω, simias edo, simiis vescor. *Ex πιδῆσις et φάγω.*
 Πιδῆσις, υ, ὄ, ἡ, simiam gestans; (2) simiæ signo notatus. *Ex πιδῆσις et φάγω.*
 Πιδῆσις, εως, ὄ, ἡ, idem quod πιδῆσις. A ΠΙΘΗΣ, ης, ὄ, simia.
 Πιδῆσις, εἰ, ὄ, ἡ, pinguis, *Hipp. seu f. πείσις.*
 Πιδῆσις, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πίων, *pro πιδῆσις.*
 Πιδῆσις, 3. sing. a. 2. conj. med. verbi πίων.
 Πιδῆσις, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi πίων.
 Πιδῆσις, υ, ὄ, doli figuram gerens. A πιδῆσις.
 Πιδῆσις, ἴδος, ἡ, quæ doli figura est. A præc.
 Πιδῆσις, υ, ὄ, ἡ, cui venter instar doli est. *Ex πιδῆσις et γαστήρ.*
 Πιδῆσις, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion. pro πιδῆσις, a πείθω.*
 Πιδῆσις, ας, ἡ, et πιδῆσις, ων, τὰ, doliolum apertio; (2) festum Bacchicum apud Græcos, in quo dolia relinabant, et amicos potum præbebant. *Gl. V. πιθανία, vinalia. Ex πιδῆσις et ὄγω.*
 Πιδῆσις, doli, gen. sing. *Ion. pro πιδῆσις.*
 Πιδῆσις, ἡ, doliolum, in quo cubatur, *Ar. Sch.*
 Πιδῆσις, υ, ὄ, in doli cubans. *Ex κοίτη.*
 Πιδῆσις, aor. 2. ind. med. *Ion. pro ἐπιπῆσις, a πείθω.*
 Πιδῆσις, aor. 2. ind. act. *Ion. pro ἐπιπῆσις.*
 Πιδῆσις, υ, ὄ, doliolum, *Il. 24, 527.* Hinc
 Πιδῆσις, εως, ὄ, ἡ, doli formam gerens.
 Πιδῆσις, ονος, ὄ, simia. A πείθω.
 Πιδῆσις, ἄτος, ὄ, doliarium, *Gl. V. A πιδῆσις.*
 ΠΙΚΕΡΙΟΝ, υ, τὸ, butyrum.
 Πικράζω, amore adficio. *Μὴ ἐπὶ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζωται, Arct. A πικρός.*
 Πικραίνω, amarum reddo. *Gl. V. amaro; (2) exacerbatio, molestia afficio; aor. 1. ἐπικραίνω. πικραίνω, particip. πικραίνωμαι, exacerbescere, Gl. V. πικραίνωται, ringitur, Ph. πικραίνωσθαι, amarescere, Gl. V. aor. 1. ἐπικραίνωται. Πικραίνωσθαι τὴν κοιλίαν, Ar. 10, 9. Μὴ πικραίνωσθαι πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19. ἐπικραίνωται, Ar. 10, 10. Ab eod.*
 Πικραίνω, εἰ, ὄ, amaritudo, similtas, odium. A πικραίνω.
 Πικρή, acc. sing. f. g. *Ion. pro πικρῶν.*
 Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo; *item, tropice. A πικρός. Unde*
 Πικρῶν, f. ἴσω, amaritudinis quid habeo.
 Πικρῶν, α, ον, subamarus, *Ath.*
 Πικρῶν, ἴδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amaræ quævis, ut ea quam in Paschate edebant Judæi.
 Πικρῶν, υ, ὄ, ἡ, cui infelices sunt nuptiæ, seu conjugium acerbum. *Ex πικρός et γάμος.*
 Πικρῶν, υ, ὄ, ἡ, cui lingua est amara, maldisus. *Ex πικρός et γλώσσα.*

Πικρόθυμος, ον, acris mentis, Cyr.
 Πικρόκαρπος, υ, δ ε ή, cujus fructus est amarus, *Æschyl. S. T. 704.*
 Πικροστός, ον, amarum reddens. A
 ΠΙΚΡΟΣ, α, ον, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam et Latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando; (3) tristis, severus; πικροτέρας, acrioribus, Ph. Hinc
 Πικρότης, ητος, η, amaritudo.
 Πικρόχολος, υ, δ ε ή, in quo redundat amara bilis. Ex πικρός et χολή.
 Πικρός, ω, fut. ύσω, amarum reddo, exacerbo; πικρούμαι, amaresco. Τό μέλι παλαιύμενον πικρύνται, *Al. Arhr. A πικρός.*
 Πικρός, adv. amare, acerbè; (2) presse, stricte; (3) inimice.
 Πίλεος, ό, pileus, ap. Polyb. et Dion. *Vox Lat. nisi est à condensando, Ern.*
 Πίλιω, ω, fut. ήσω, cogo, constipo; (2) lanam cogo et cogo, constipo. "Τδατι πιλιώσισα μάζα, *Erigr. A πίλος.* Hinc
 Πίλημα, άσος, τό, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana et pilis coactis; (5) munimentum ex lana coacta, vel simpliciter munimentum. (4) πίλημα περίτροχον άλλαξέ έκιντο, pileus rotundus, tegumentum atque tutamen faciei contra solem. *Callimachi Fragm. 124. (5) προβολήν τών έξωθεν τήν σέρεκα, οίον τά πιλήματα, προβίμενοι, velut fascias, Longin. de Sublim. 32.*
 Πίλησις, εως, ή, coactio et constipatio, coarctatio, compressio. *Gl. V. pressio; (2) lanarum coactio.* Ab eod.
 Πίλητης, ό, ό, qui cogit et constipat, *inrr. lanas.* Ab eod.
 Πίλητικός, η, όν, cogendi et constipandi vim habens. A πίλητής.
 Πίλητός, η, όν, coactus et constipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi potest, et coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πίλιω.
 Πίλιδιον, υ, τό, pileolus, Dim. a πίλος.
 Πίλιον, υ, τό, pileus, galerus, *Gl. V. Dim. Ab eod.*
 Πίλισκος, υ, ό, pileolus. Ab eod.
 Πίλιτης, υ, ό, qui lanas cogit ac constipat, idem quod πιλοποιός, qui ex lanis coactis πίλις conficit.
 Πίλωτάριος, ό, idem, *Steph.*
 Πίλιγ, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro πιλιναί, a πιλιναίω.
 Πίλινα, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion. pro έπιλινατο, a πιλιναται.*
 Πίλιναίω, ά, admoveo; (2) appropinquo. *Πίλιγ χθόνι, Hesiod. Op. 508. A πιλιναίω.*
 Πίληνημ, unde πιλήνμαι, idem. Ού γάρ έπ' άδει πιλιναται, *Il. 19, 93. Ab eod.*
 Πίλοποιός, ω, pileos et coactilia conficio.
 Πίλοποιητικός, η, όν, ad coactiliarium pertinens. A πιλοποιός.
 Πίλοποιός, υ, ή, ars coactiliariorum.
 Πίλοποιικός, η, όν, ad coactiliarium pertinens. A Πίλοποιός, υ, ή, qui pileos ex coactis lanis πιλίς conficit; (2) coactiliarium quivis.
 Πί'ΛΟΣ, υ, ό, tegmen umbræ faciendæ causa; pileus seu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes spissus e lana crassa compactus; (4) socculus, laneus; (5) pila, strues.
 Πίλοφρέω, ω, f. ήσω, pileum laneum, laneum velame, ut flameu, ut sacerdotes, gesto. Ex πίλος et φρέω.
 Πίλοφρέϊκός, υ, ό, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. Ex iisd.
 Πίλω, ω, fut. ύσω, lanas cogo; (2) coarcto, constipo. A πίλος. Unde
 Πίλωσις, εως, ή, coactio et constipatio, propriè lanarum.
 Πίλωτός, η, όν, coactus, constipatus. *Gl. V. πιλωτόν, coactile, pileus, ut flaminis.*
 ΠΙΜΕΛΗ, ης, ή, pinguedo, adeps.
 Πιμελής, εως, ό ε ή, pinguis, obesus. Ph. pastus. A πιμελή.

Πιμελάδης, εως, ό ε ή, pinguis, obesus; (2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.
 Πιμπλάνεται, 3. sing. præ. ind. v. πιμπλημι.
 Πιμπλαντα, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion. pro έπιμπλαντο.*
 Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πιμπλημι, fut. πλίσω, impleo; πιμπλαμαι, plenus sum, *Gl. V. Χαρά δέ τιμπλημή είθως, άμμα διακρύων, Soph. El. 912. A πλός.*
 Πιμπλώσαι, nom. plur. part. præ. f. g. act. *Æol. pro τιμπλῶσαι.*
 Πιμπλη, imple, 2. sing. præ. imperat. act. *Att. pro πιμπλαθι.*
 Πιμπρῶσα, præ. part. act. f. g.
 Πιμπρῶω, πιμπρῶω, et πιμπρημι, πίπρημι, fut. πρῶω, incendo, comburo; (2) uro, inflamo, info; πιμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumesco; propriè rumpo, divello, *Ern. Οί δέ προσέδοκον αὐτόν μέλλεν τιμπρασθαι, Act. 28, 6. A πρῶω.*
 Πιμπρῶω, incendam, f. 1. ind. act.
 Πιν, pro πινείν, *Er.*
 Πίνα, ή, idem quod πίνας, *Soph. Sch.*
 Πινάκιδον, adv. in modum tabularum seu asserum. A πίναξ.
 Πινάκιδιον, υ, τό, tabella. *Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.*
 Πινάκιον, υ, τό, tabella, codicillus. *Gl. V. scutella, catinum. Dim. ab eod.*
 Πινάκίς, ίδος, ή, tabella. *Gl. V. πινακίδες, pugillares, Ph. πινακίς βασιλική, codicillus, Gl. V. Ab eod.*
 Πινάκισκιον, υ, τό, tabella, scutella. Dim. a Πινάκισκος, υ, ό, idem. A πίναξ.
 Πινακογράφια, υ, ό, ή, tabula geographicae descriptio sui designatio. Ex πίναξ et γραφή.
 Πινακογραφικός, η, όν, geographicus.
 Πινακοθήκη, ης, ή, locus ubi tabula pictæ, cælatum argentum, stragula, vestis, signa et ornamenta reponebantur. *Alexand. Neapolit. Ex πίναξ et θήκη.*
 Πινακοπάλις, υ, ό, qui tabulas seu asseres vendit; (2) qui aves vendit. Ex πάλις.
 Πινάκωσις, εως, ή, tabulatio, tabulatum; quasi a πινακίω, tabulo.
 ΠΙ'ΝΑΞ, άκος, ό, tabula, asser; (2) libellus; (3) index; (4) tabula picta; (5) catinus, catillus, Ph. quadra, *Gl. V.*
 Πινάριον, υ, τό, genus atramenti sutorii. A Πινάρης, υ, όν, υ, sordidus. *Gl. V. spurcus. A πίνος, sordes.*
 Πινέμεν, præ. inf. act. *Ion. pro πίνεν.*
 Πίνετω, διδεδυται, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion. pro πίνετω.*
 Πινηρός, εῶ, εῶν, idem quod πινύεις, et πινώδης, *Erōt.*
 Πινόν, υ, τό, margarita. 'Εν ή κολύμβησις τῷ πινικῷ έστιν, in qua piscatio margaritarum, *Arrian. Periplus Mar. Erythr.*
 ΠΙ'ΝΝΑ, seu πίννη, ης, ή, pinna, genus conchæ: item margaritas in se habens: scribitur et πίνα. Hinc
 Πίννιον et πίννιον, marinum, *Gl. V. (idem quod πινικόν, si scriptura vera, Ern.) A πίνα.*
 Πιννοτήρης, υ, ό, cancellus, vel squilla quadam pinnae socia. Ex πίννα et τηρέω, observo.
 Πινοφύλαξ, άκος, ό, idem.
 Πινοφύφος, pinnum aleus. A τρέφω.
 Πινύεις, έσσσα, όν, sordidus. A πίνος.
 Πίνον, υ, τό, vinum hordeaceum, cerevisia. A πίνος.
 ΠΙ'ΝΟΣ, υ, ό, sordes, squalor, illuvies, spurcicitas; (2) de verbis antiquis, nimium, et quidem interdum et in bonam partem.
 Πίνω, ω, fut. ύσω, sordibus inquino; σπιναμένος, sordidus, fœdatus, p. part. pass. A præc.
 Πίνυσις, εως, ή, prudentia, sapientia, intelligentia. A πίνω. Unde
 Πινύσκω, moneo, sapere vel respicere facio, ad sanam mentem reduco; (2) alloquor. Μύθο σε μάλε τῶδε πινύσκει, *Callim. Hymn. in Dian. 152. Όρρητις παρὰ Καλλιόπης τῆς μητέρας έπινύσθη, Procl. in Timæum, 5.*
 Πινύσω, idem et ab eod.
 Πινύτη, ης, ή, sapientia, prudentia. A πινυτός.

Πινύτης, ητος, ή, sapientia, prudentia. A πινύω. Unde
 Πινυτός, η, όν, sapiens, prudens.
 Πινυτότης, ητος, ή, idem quod πινυτής.
 Πινυτόφρων, ονος, ό ε ή, prudens. Ex πινυτός et φρήν.
 Πινυτός, adv. prudenter. A πινυτός.
 Πινύω, f. ύσω, moneo, sapere facio. A πίνω.
 ΠΙ'ΝΩ, bibo, potō, fut. πίωμα, et πιώμαι, bibam; p. πίωκα, bibi; aor. 2. έπιον. Πίνει εις μέθην, *Plato. Διόνουτε, πινεις οίον έκ άνθοσμίας, Aristoph. Ran. 1267. Πιστι έξ αὐτῶ πάντες, Matt. 26, 27.*
 Πινώδης, εως, ό ε ή, sordidus. A πίνος.
 Πινωδία, υ, ή, sordis. A præc.
 Πίνωσι, bibant, 3. pl. præ. conj. act.
 Πίωμα, bibam, f. 2. ind. med. pro πιώμαι.
 Πίον, υ, τό, pingue, i. e. quod pingue est; res pinguis, pinguedo, adeps; in lacte pinguedo supernatans, flos lactis; in sanguine melior pars. A πίνω.
 Πιονόμος, ον, pinguis pascua habens. A νομή.
 Πίος, εως, τό, pinguedo. Ab eod.
 Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguisissimus. A πίνω.
 Πιότης, ητος, ή, pinguedo, obesitas. A πίας.
 Πίῶσαι, nom. pl. f. aor. 2. part. act.
 Πισίζω, idem quod
 Πισίσκω, f. πίσω, potum præbeo seu ministro. Πισίσκοντες τῷ φαρμάκῳ, *Lucian. A πίνω.*
 Πισπλάω, ω, vel πισπλημι, seu τιμπλημι, impleo. A πλάω.
 ΠΙ'ΠΟΣ, υ, ή, ripus, avis marina.
 Πισπιζώ, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, ripio. Οία πισπιζῶσι τῶ τρέχοντι διακεκραγότες, *Aristoph. Av. 314. A*
 Πίπτος, υ, ό, pullus avis, pipio. A πίπτος.
 Πίπτα, υ, ή, pipra, avis inimica luteæ, quæ χλωρεὺς dicitur.
 Πιπράσκω, vendo, venundo, fut. πρῶω, perf. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, aor. 1. έπράθη, part. πρῶθεις, venditus. Τά κτήματα εἰ τῆς υπάρεξης έπίπρασκον, *Act. 2, 45. Πιπράσκω ό κακός πάντω προς άγορίον, Thuc. A πέραω.*
 Πιπράω, ω, incendo. Vide μιπράω.
 ΠΙ'ΠΤΩ, cado, ruo, labor; (2) incido, redigor, v. gr. in potestatem alterius; (3) redigor, redeo, de pecunia, redivisus, *Ern. f. πεπύμαι, p. πέπτακα, aor. 2. έπεσον, part. πεσών, lapsus. Ός έχω τάλαυα ποι γνάμεις πέσω, incerta sum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τάνδε σ' εν μίω πέσει, excidere seu privari presentibus, Eur. Ph. 586. 'Αλλ' έάσωμεν—ώς άν εις ύπνον πέση, Soph. Phil. 826. Κάθο σοι χθόν έπάνω πέσει, γίναμι, Eur. Alc. 459. Οί δε άλλοι, φεύγοντες έπιστον, πολλοί μὲν υπό έπίστων, πολλοί δέ υπό τών Κελτών, Xenoph. Hellen. 7, 1. Ού ποτ' αίσχυνή πέσει, haud tamen in probrum incidet, Soph. Trach. 597.*
 Πίστωσι, 3. pl. præ. conj. act. cum v.
 Πίτω, ή, pipō, avis, *Lyc.*
 Πίσω, aor. 1. inf. act. verbi πισίσκω.
 Πίσωον έπνος, pulmentum e pisib. A πίσω.
 Πίσωον, υ, τό, pisum, legumen.
 Πισός, υ, ό, idem.
 Πίσος, εως, τό, locus humidus et irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσσα, prata, loca irrigua. Καί πηγῆς ποταμῶν εἰ πίσσα ποίηεντα, *Il. 20, 9. Al. πέσσα, al. πίσσα. A πισίσκω.*
 ΠΙ'ΣΣΑ, vel πίττα, ης, ή, pix.
 Πισσαλίφω, et πισσαλιφώω, ω, fut. ήσω, pice inungo. A
 Πισσαλίφης, εως, ό ε ή, pice unctus. Ex πίσσα et άλείφω, ungo.
 Πισσάνθος, υ, ό, pice flos. Ex πίσσα.
 Πισσάφαλος, υ, ό, pix bituminis mixta, bituminis genus piceum odore referens.
 Πισσίλαιος, υ, τό, oleum picinum aut picatum.
 Πισσέσις, έσσσα, ης, piceum colore imitans, piceus. A πίσσα.
 Πισσέρης, εῶ, εῶν, piceus, pice confectus, pice referens, pice plenus. Ab eod.
 Πισσίζω, f. ίσω, piceum colore vel odore imitor: Πισσίτης, υ, ό, ut πισσίτης οίνος, vinum picatum,

Πλευμών, in tabem incido, Gal.
 Πλευμώδης, es, pulmonis vitio laborans, Gal.
 Πλευμών, ονος, ὄ, pulmo; pulmo marinus. A πνεύμων.
 Πλείον, plus, Dor. pro πλείον.
 Πλείνας, plures, acc. pl. Dor. pro πλείνας, a πλείων, pro πλείων, copiosior.
 Πλείνας, adv. plus, admodum, valde, præter modum. A πλείων.
 ΠΛΕΤΡΑ, ᾶς, ἡ, latus, costa. Unde Πλευρίον, τὸ, Dim. præc.
 Πλευρίτης, es, ὄ, lateralis. A πλευρά.
 Πλευριτικός, ἡ, ὄν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A
 Πλευρίτης, ἴδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά.
 Πλευροειδής, es, lateris seu costæ speciem generens. Unde
 Πλευροειδής, adv. costæ instar, Theophr.
 Πλευρόν, adv. a latere, de lateribus.
 Πλευροκοπία, ᾶς, fut. ἴσω, latus ferio seu percutio. Τὰ δὲ πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνιρήγνυ, Soph. Aj. 236. Ex πλευρᾷ et κόπτω.
 Πλευρόν, ᾶ, τὸ, latus, costa. A πλευρά.
 Πλευρωμα, τὸ, latus. A πλευρώ.
 Πλευσσαι, 2. sing. fut. 1. indic. med. Ion. pro πλεύσῃ, a πλεύ.
 Πλευσίμος, et πλεύσιμος, navigabilis, Steph.
 Πλεύσις, ἡ, navigatio, Steph.
 Πλευσίμα, f. 1. ind. med. Dor. pro πλεύσιμα.
 Πλευσίον, navigandum, Steph.
 Πλευστικός, ἡ, ὄν, navigationi accommodatus. Gl. V. navalis. A πλεύ.
 Πλευστικός, adv. ad navigandum apte.
 Πλευσόμενος, navigaverimus, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλεύω.
 ΠΛΕΩ, navigo; (2) naviculariam exerceo; (3) nato, fluio; (4) incerto gradu eo, Ern. fut. πλεύσω perf. ππέλυκα.
 Πλεύω, plura, nom. pl. n. g. per Syncop. pro πλείων, a πλείον pro πλείον, plus.
 Πλίω (cum iota subscripto), pleni, nom. pl. Att. a recto πλείω. Οἱ πόνοι πολλῶ πλίω, qui nulli parentes labori merent stipendia, nempe, milites conductitii, Soph. Aj. 1112.
 Πλίω, Poet. pro πλείων, copiosior.
 Πλίω, acc. Att. a recto πλείω. Βραχύν τιν' αἴσει μύθον, ἔκ ὄργης πλίω, Soph. Œd. Col. 1162.
 Πλείω, adv. pro πλείω, plenus.
 Πλήγανον, es, τὸ, baculus, Hes. A πληγή.
 Πληγᾶς, ἄδος, ἡ, falx, Hes. πληγάδες, pro σμυπληγάδες, petra concurrentes. A πλήσσω.
 Πληγῆς, aor. 2. part. pass. verbi πλήσσω.
 Πληγενεῖς, οἱ, e diversis parentibus nati, Steph.
 Πληγήναι, percussum esse, aor. 2. inf. pass.
 Πληγή, ἡς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαί, verbera. A πλάττω.
 Πλήγμα, ἄτος, τὸ, idem.
 Πλήθει, dat. sing. pro πλῆθει, a πλῆθος.
 Πλήθοντα, acc. sing. præc. part. verbi πλήθω.
 Πλήθος, eos, τὸ, multitudo quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. Ὡς πλῆθει, plerumque, Dio Cassius in Suidæ ὡς ἐπίτῳ. A πλήθω.
 Πλήθωρον, 3. plur. præc. ind. act. cum v.
 Πληθοχορεία, es, ἡ, saltatio frequens vel diuturna.
 Πληθόχωρος, ον, multa capiens, latus, Ern.
 Πληθονείης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi πλῆθωνω. Unde
 Πληθοντικός, ἡ, ὄν, augendi et multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph.
 Πληθοντικός, adv. numero plurali, pluraliter.
 Πληθόνω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augeo, augeor numero, cresco, plenus sum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, Act. 6, 7. A πλῆθος.
 Πληθύς, ὄος, ἡ, multitudo. Ab eod.
 Πληθύσμος, ᾶ, ὄ, multiplicatio, auctio. A πληθύνωμαι.
 Πληθύς, multus vel plenus sum, abundo, exundo. Ἀκολασίας δὲ ἐ νόσων πληθυσσῶν ἐν τῇ πόλει, Plato. Ὡς καθ' ἡμᾶς ἐσθ' ὁ πληθύνων λόγος, ut vulgo apud nos fertur, Soph. Œd. Col. 377. A πλῆθός.
 Πλήθω, fut. πλώσω, impleo, repleo; (2) plenus seu refertus sum, turgeo; πληθύνω ἀγοράς, pleno foro; πληθύνω, impleor. Ὁσον τερεῖνυ σῆνδ' ἰπλῆνω ἀκερύνω, Eur. Med. 905. Ὁταν δὲ πληθῆς τῆς νόου ξυνοσία, Soph. Phil. 524. A πλῆος. (A πλάω, vel πλάμω, Ern.)
 Πληθώρα, es, ἡ, Ion. πληθώρα, copia, redundantia; (2) satietas e copia; (3) ap. medicos salubrium humorum redundantia; (4) hominum frequentia. A πλῆθος.
 Πληθώρα, ᾶ, impleo; πληθωρίζομαι, inundo, inundo. A πλῆθος. Unde
 Πληθωρία, es, ἡ, redundantia, satietas.
 Πληθωρικός, ὄ, ὄν, plenus; (2) plenus humoribus bonis.
 Πληθωσιν, 3. plur. præc. conj. act. cum v, a verbo πλῆθος.
 Πληιάδες, Pleiades, acc. plur. Poet. pro Πλειάδων, a Πλειάς, Pleiades.
 Πλήκτες, es, ὄ, percussor; (2) pugnax, rixosus. A πλῆκτω.
 Πληκτικός, fut. ἴσομαι, digladior, usque ad plagas pugno; (2) insolenter me gero; (3) ad miserationem induco, sc. plangendo. Πληκτικός ἀλόχοιοι, Il. 21, 499. A πλῆκτες.
 Πληκτικός, ἡ, ὄν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus. Gl. V. rixosus, insolens. Ab eod.
 Πληκτικός, adv. cæsim. Gl. V. jaciendo, percutiendo. A præc.
 Πληκτός, percussus, ictus, Steph.
 Πλήκτρον, es, τὸ, plectrum citharistæ; scutica, flagellum, calcar gallinæ. Ph. pecten, tinnulum, omne quo percuti et cadi potest. A πλῆσσω.
 Πληκτροποιός, es, ὄ, ἡ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. Ex πλῆκτρον et ποίω.
 Πληκτροφόρος, es, ὄ, ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον et φέρω.
 Πλήμα, ἄτος, τὸ, plenitudo. A πλῆθος.
 Πλήμη, seu πλῆμη, es, ἡ, æstus maris accedens. A πλῆμη, sive πλῆθος.
 Πλήμη, appropinquo; (2) impleo: ἐπληντο, appropinquabant, Il. 4, 449. A πλεύ.
 Πλημελία, es, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής. Unde
 Πλημελίω, ᾶ, fut. ἴσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, Gl. Vet. pecco, delinquo; πλημελεῖ, committit, Ph. πλημελεῖται, committitur, Ph. πλημελεθῆν, commissum, Gl. V. aor. 1. part. pass. ππλημελεθῆναι, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at ππλημελεθῆναι, admissum est, Ph. perf. pass. ind. Πλημελεῖν τε, Dem. εἰς τι, Plat. περί τι, Id. δι' ἕρον, Dem.
 Πλημελίημα, ἄτος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Ph. A præc.
 Πλημελής, es, ὄ, ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinne, absonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. Σὺ δ' ἐν φοβῇ με, μή τι ππλημελῆς πάθης, ne quid tibi mali a me accidat, Eurip. Med. 306. Ex πλῆν et μέλος, carmen.
 Πλημελήεις, es, ἡ, delictum. A ππλημελεῖω.
 Πλημελιῶς, adv. immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitiose, improbe. A ππλημελής.
 Πλημερία, es, ἡ, et ππλημερία, Aret. maris æstuantis accessus; inundatio, Gl. V. A πλῆμη. Hinc
 Πλημερεύω, ᾶ, fut. ἴσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus sum. Gl. V. ππλημερεύει, inundat, exuberat.
 Ππλημερίζω, inundo, Gl. V.
 Ππλημερίον, es, τὸ, æstuarium, et arx in æstuario. A ππλημερεύω. Unde
 Ππλημερίς, ἴδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, Od. 9, 486.
 Ππλημερίζω, æstuo, inundo, restagno.

ΠΛΗΜΝΗ, es, ἡ, modiolus, sive fistula rotæ cui axis inseritur, Il. 5, 726.
 Πλημνέειτον, es, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolis colligantur. Ex pr. et δῖω.
 Πλημοχόης, es, ἡ, vas ficile, ad turbinis figuram accedens. A πλῆθος, vel πλῆμη, et χῆμα, fundo.
 ΠΛΗΝ, præterquam, præter; (2) sed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum, in principio, transeundi causa, ad redeundi ad rem. πλῆν ὅσον, nisi quod, præterquam quod; πλῆν ἀλλὰ ἢ, nisi si; ἀλλος πλῆν, alius quam; πλῆν ἐάν, si modo; πλῆν εἰ, nisi.
 Πλήντο, 3. plur. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπλήντο, a πλῆμη.
 Πλήξ, ὄ, qu. dic. percussor, Steph.
 Πλήξ, percussit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπλήξ, a πλῆσσω.
 Πλήξας, qui percussit, aor. 1. part. act.
 Πλήξισπος, es, ὄ, qui pungit et stimulat equos, agitator et domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλῆσσω et ἴσπος.
 Πλήξος, plenum, neut. a πλήξος, plenus.
 Πληξέστα, adv. plenissime, Ph. A πλήξος.
 Πληξέστατος, plenissimus, πληξέστατος, plenissimum, Gl. V. πληξέστατον, plenus. Ph. plenissimum. A πλήξος.
 Πλήξ, acc. sing. contr. pro πλήξας, a πλήξος, es, ὄ, ἡ, plenus; (2) perfectus seu integer. A πλῆος.
 Πληροί, 3. sing. præc. indic. act. contr. pro πλῆροί, a πλῆρω.
 Πληροέληνον, plena luna, Gl. V. A ππληροέληνος, ὄ, ἡ, plenilunium. A σελήνη.
 Πληροφορία, ᾶ, fut. ἴσω, justum pondus, justam mensuram do; (2) certiore facio; (3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis; plane probō. Pass. justum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) persuasum habeo, certo scio; (4) ππληροφορημένα, res certæ. Ἐκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νόῳ ππληροφορεῖσθαι, Rom. 14, 5. A πλήξος et φέρω. Hinc
 Πληροφορία, ἄτος, τὸ, plenitudo; (2) satisfactio; (3) certitudo.
 Πληροφορία, es, ἡ, certa fides, certa persuasio.
 Ππληρω, ᾶ, fut. ἴσω, impleo, repleo; instruo; (2) pragnantem reddo; (3) suppleo, supplementum adjicio; (4) absolvo, perficio; (5) satio, propitice et tropice; (6) solvo quod debeo, stipem confero; ππληρώσει, terminare, Ph. a. 1. inf. (7) pass. ππληρωσθαι dicuntur in N. T. viticia, cum eventum habent. ππληρωθῆ, sarciator, Gl. V. aor. 1. pass. subj. Ὅθεν χίρας ππληρῶντες, Eur. Her. Fur. 374. Ππληρωμένοι δικαστήριον, Dem. A πλήξος. Hinc
 Ππληρωθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
 Ππληρωσιν, 3. plur. aor. ejusd. cum v.
 Ππληρωμα, ἄτος, τὸ, id quo quid completur; (2) abundantia, copia; (3) socii navales, remiges, &c. (4) naves instructæ ipsæ; (5) supplementum exercitus; (6) summa definita, numerus definitus, justus numerus; (7) dicitur et de actu, ut κυλικῶν ππληρωμα. (1) κενὸν τὸ δ' ἀργος, ἢ εἴγετι ππληρωμά τι; vacuane est hæc arca, an tegit aliquid quod eam implet? Eurip. Ion. 1414. Δυσθανάτων κρατήρων ππληρωματα, pocula plena liquore mortem ferente, Id. ibid. 1051. (2) δαιτὶς ππληρωμα, convivi abundantia, Eurip. Med. 205. Ππληρωμα τυρών, copia caseorum, Id. Cycl. 208. (3) ναὺς ἔχων πολλὰ ππληρωμά- ταν ἰππίδεις ἠγμεν ἐρέτας, remigibus et classiaris militibus deficientes, Phitar. in Pyrrho. (7) Ζηνὸς ἔχει κυλικῶν ππληρωμα, καλίσαν λατρείαν, Jovis habes poculorum impendorum munus, pulcherrimum ministerium, Eurip. Troad. 823.
 Ππληρωσάντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
 Ππληρωσιν, es, ἡ, repletio cujuslibet rei, et quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio et absolutio; (4) solutio ejus quod debeas.
 Ππληρωσῆς, ᾶ, ὄ, qui ἔρανον, stipem, &c. confert, unde Ππληρωσῆς ἐράνων; (2) cum ἔρανος convivium de symbolis significat, ππληρωσῆς est ἐράνωνχνης.

Ππληρωσῆς, ᾶ, ὄ, qui ἔρανον, stipem, &c. confert, unde Ππληρωσῆς ἐράνων; (2) cum ἔρανος convivium de symbolis significat, ππληρωσῆς est ἐράνωνχνης.

ἐρανάρχης, (3) συμποσιάρχης, praefectus convivii curandi, cogendi, regendi.
 Πληρωτικός, ἢ, ὄν, implendi seu replendi vim habens. *Gl. V.* explebilis. Α πληρώω.
 Πλησιάζων, nom. pl. a. 1. part. med. v. πλήθω.
 Πλήσασα, quæ impletū, aor. 1. part. act. f. g.
 Πλησθείς, impletus, aor. 1. part. pass.
 Πλησιάζω, f. ἄσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) sector; (4) rem habeo, cum aliqua concombō.
 Οὐδὲ ἐπλησίαζε τῶσαν εἰδὲς αὐτῶ ἕως κυκλῶς, ἕτε ἡμέρας, *Xen.* Πῶς ἔν ἂν αὐτῷ πλησιασθῆναι ποτε, *Eur. El. 641.* (4) ὡς δὲ Νίαιρα αὐτῷ Νικαίρῃς ἦν, καὶ ἐργάζετο τῷ σώματι, μισθωνῶσα τοῖς βυλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν, τῷ ἡνὶ βέλομα πάλιν ἐπεξελέθειν, *Demosth. contra Neeram.* Α πλησιόω.
 Πλησιαιτέρος, propinquior; πλησιαιτέρας, proximius. Α πλησιόω.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, maritimus, mari vicinus. *Hinc τὸ πλησιόωτον, ἢ, ora maritima. Εξ πλησιόωτος ἔστω, mare.*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo et sectatio; (3) coitus. Α πλησιόωτος.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, maxillas seu buccas implens. *Εξ πληθῶν ἐπληθύνω.*
 Πλησιόωτος, propinquior; πλησιόωτος, proximus. *Πλησιόωτον αὐτῷ μετεπίψαστο, Joseph. de Macchab. 12.* Α πλησιόωτος.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, ærumnosus. Α πληθῶ.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, Deo vicinus, proximus.
 Πλησιόωτος, ὁ, ἢ, ἢ, vicinus.
 Πλησιόωτος, prope, juxta, cominus. *Hinc ὁ πλησιόωτος, propinquus, proximus. Α*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, vicinus, vicinus. Α πείλας, prope.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, vicina regio. Α
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, confinis, finitimus, *accola, Ph.*
 Πλησιόωτος, τὸ, plenilunium, *Eust.*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, velum implens; (2) qui prospero cursu et plenius velis navigat. *Εξ πληθῶν ἐπληθύνω.*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, plenam lucem habens, epith. lunæ. *Εξ πληθῶν ἐπληθύνω.*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, explementum, seu id quod aliquid expletum est. Α πληθῶ. *Unde*
 Πλησιόωτος, ἢ, ἢ, idem quod πληθῶ.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, replens, implens; (2) delicatus, fastidiosus. *Hinc τὸ πλησιόωτος, ἢ, fastidium, satietas. Α πληθῶ.*
 Πλησιόωτος, adv. ad satietatem, fastidium. Α pr. *Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, satietas; (2) intemperantia in cibo, &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, replens, satians.
 Πλησιόωτος, vel πληθῶτος, f. ζω, percuto, ferio, *επιπληθύνω, perf. pass. πληθύνω, percussus, aor. 2. Ἐργὸν δὲ κοινῇ ζυμφορὰ ἐπιπληθύνωτος ἐκείνῃ θύοντι παρὸς σέ, Aristoph. Thesm. 186. Ἡμεῖς δ' ὅπ' ἐχθρῶν ἔδεον ἐπιπληθύνωτος, Eur. Phes. 868.*
 Πλησιόωτος, repico. Α πληθῶ.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, flagellum. Α πληθῶ.
 Πλησιόωτος, 3. sing. præ. ind. act. *Att.* pro πληθῶτος, Α πληθῶ.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui appropinquat. Α πείλας.
 Πλησιόωτος, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπληθῶτος, Α πείλας.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, amplior, copiosior, *Comp. Α πολῦς.*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. Α πείλας.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum. Α πληθῶτος.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, figlina laterum, officina in qua lateres finguntur. *Ab eod.*
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, laterum fictio. Α πληθῶτος.
 Πλησιόωτος, 1. pl. a. 1. conj. act. v. πληθῶτος.
 Πλησιόωτος, ἢ, ὁ, ἢ, laterum fictor. *Ab eod.*
 Πλησιόωτος, f. ἔσω, lateres fingo; (2) ex lateribus edifico; (3) in lateres effingo seu formo. *Ἡν δὲ πληθῶτος ἴδωμεν, ὑπομένω, Aristoph. Nub.*

1124. Καὶ πάλαισα ζυμφορὰ πληθῶτος ἢ, *Id. Ran. 812.* Α πληθῶτος.
 Πληθῶτος, aor. in lateris formam. *Ab eod.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, lateritius. *Ab eod.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatera, ἢ, oblongior; (3) laterculus et abacus; (4) genus aciei militaris; (5) machinamenti genus. *Dim. Ab eod.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, idem quod
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, idem quod πληθῶτος.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, later, imbrex, tegula; (2) pars quaedam capitis columnæ.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, lateres, traho lateres. Α
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui lateres trahit, *Poll.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, lateres conficito, vel coquo. Α πληθῶτος.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, laterum confectio. *Ab eod.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui lateres conficit. *Gl. V.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, laterum conficito. *Ab eod.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, lateres portor. *Ἐπερο δ' ἐπληθῶτος, Aristoph. Av. 1144.* Α φέρω.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, qui lateres bajulat, *Ar.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, fut. ἄσω, e lateribus construo seu fabricor quidpiam. Α πληθῶτος.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. *Κἄτε πληθῶτος δῆμος προσεῖλες ἦσαν, neque lateritias domos subdiales norant, Æschyl. Prometh. 449. Εξ ὑφάνω.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, gradus, gressus, passus; (2) spatium inter pollicem et medium digitum. Α
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, gradior, gradus glomero; (2) percuto, ferio. *Εὐ δὲ πλοισοντο πόδες, Od. 6, 318. Hinc*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, pars corporis inter inguina et femur, cutis quæ pudendis subest.
 Πληθῶτος, idem.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, fluitans. Α πείλας, navigo.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, navigationem efficiens. Α πείλας et τίτω.
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, navicula. *Gl. Vet. cimba; (2) calcementi muliebri genus. Α πλοῖον.*
 Πληθῶτος, f. πλοῖον, et πλοῖον, navigo, navi proficiscor. *Πλοῖον ἐνεκεν νηυσί, Hes. Op. 632. Ab eod.*
 Πληθῶτος, et πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, navigabilis, navigationi aptus. *Ab eod.*
 Πληθῶτος, ἢ, ὁ, ἢ, navis figuram habens.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, navis, ἢ, oneraria. Α πείλας.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, navigator, *Gl. V.* *Εξ πλοῖον et φέρω.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, crines plexi et intorti, cincinni, coma. Α πείλας.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, textum; (2) vitile opus.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, crines plexi et intorti, cinnini; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, *Gl. Vet. crinis; πλοῖον, crines, cæsaries, Ph. Ab eod.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, cinnatus, cinnatus, *Hes.*
 Πλοῖον, sc. κόμη, coma plexa, intorti crines, *Soph.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, roni, textilis. Α πείλας.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, textor, *Gl. V.* *Ab eod.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, nexus, trama, *Ph.* (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutia; (4) figura oratoria. (3) ἢ γὰρ ἐμπλέκειν πλοῖον ἐνὶ παρῶν ὡς ποσει τῶν δέμας, *Eurip. Iphig. in Aul. 936.* Α πείλας.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, textilis, nexilis.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris. *Dim.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, nexilis, textilis; (2) perplexus, intricatus. Α
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. Α πείλας.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, verbascum, herba, quæ et φλόμος, *Soph.*
 Πλοῖον, contr. πλοῖον, ἢ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. Α πείλας.
 Πλοῖον, gen. sing. contr. pro πλοῖον, Α πείλας.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, sanitatis opulentia, divitiarum opulentia, plenissima felicitas. *Εξ πλοῖον et ὕγινα.*
 Πλοῖον, f. ἄσω, divitem reddo. *Τότε μάλλον ἐπληθῶτος τὸ πλοῖον, Herodian. Α πλοῖον.*

Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, opulentus, *Herod.*
 Πλοῖον, idem quod πλοῖον, *Herodian.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, largis muneribus locupletans. Α δῶρον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, dives, opulentus. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, adv. abunde, adfluenter.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, dives, refertus divitiis. *Ab ἀγαθῶς.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis sunt divitiarum. *Εξ πλοῖον et ἀκαδημία.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, valde dives, vel satis dives. *Ἄο δὲ Εὐπόλιδος πλοῖον πέπαικται hæc vox πλοῖον ab Eupolide usurpata ludo jocoque fingitur. Interpres male videtur. Pollucis Onom. 3, 109. Α πλοῖον.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, magnificencia, copiarum, pro πολυτέλει, vel πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, Plutus. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, acc. pl. *Dom.* pro πλοῖον, Α
 Πλοῖον, ἢ, fut. ἄσω, dives sum; (2) divitem reddo. *Πλοῖον τε τίρω, Eur. Ion. 663. Τὸν δὲ συρατισσαμένον αὐτῷ τὸς μὲν ἀρίστους πεπλοῖον, Xen. Πλοῖον εἰς ὑπερβόλην, Luc.*
 Πλοῖον, f. ἰάω, dito, locupletor, divitem reddo; πλοῖον, ditescit, *Ph.* πλοῖον ἐαυτῶν, *Xen.* Α πλοῖον.
 Πλοῖον, adv. eligendo ditiores, vel ditissimum quemque, e censu. *Ab eod.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, divitiis gaudens, dives, *Æsch.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, f. Α
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, qui divitiis ministrat et suggerit.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, idem.
 Πλοῖον, divitiis largior.
 Πλοῖον, gen. sing. *Ion.* pro πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, cum divites rerum potiuntur, *Xen.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, qui divitiis congerit; (2) lucrosus, quæstuosus, Α πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, divitiarum, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.
 Πλοῖον, dat. sing. præ. part. act. verbi πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, divitiis adferens, augens. Α φέρω.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, dives terra, *Suicer.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, Dis, Pluto. Hic deus intellectualis est fabricator, qui animas liberat a generatione, i. e. a regione sublunari, *Procl. in Stat. Α πλοῖον.*
 Πλοῖον, et πλοῖον, sc. χερσίν, seu τμήν, loca quæ periculosos ac pestilentes odores exhalant. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, crinis plexus et intortus, *Il. 17, 52. Α πλοῖον.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, fluitans aut innatans. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, aor. 1. part. pass. f. g. verbi πλοῖον, pro πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, aqua sordida ex lotura, aqua in qua aliquid elutum est; (2) tritum et exhaustum scortum. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, qui vestimenta abluit, *Poll.*
 Πλοῖον, idem quod πλοῖον, *Hom.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, res quæ lavatur. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, labrum, lavacrum; item, in quo abluntur panni, *Il. 22, 153.* (2) maledictis obrutus, infamatus: πλοῖον ποιῖν τίνα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta infundere in aliquem.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, idem quod præc. 1; (2) idem quod πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, festum quod Athenis in honorem Aglaurii, filiae Cecropis, agitabatur. Α πλοῖον.
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, *Steph.* πλοῖον, ἢ, *Poll.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, fullo; πλοῖον, ἢ, *Poll.*
 Πλοῖον, ἢ, ὁ, ἢ, fullonius, fullo.
 Πλοῖον, τὸ, merces, pro lotura, *Poll.* πλοῖον, τὰ, merces balnearioris.

Πλυντροί γῆ, terra qua lotrices in eluendis utebantur pannis. A
 ΠΑΤΝΑ, f. *νάα*, lavo, proprie vestes sordidas; (2) verro; (3) concivis incesso, maledictis proscindo, oburgo; *πεπλυμένος*, lotus, *Ph.* perf. part. pass. *Τὸ σῶμα μὲ πλύνω*, *Theocr.* 27, 5. ὥραν (horarum) *πεπλυνθεί* *νὴν ἐπὶ κροναῖσι δοκασίαι*, *Theocr.* 1, 150. Hinc
 Πλύνω, lavatorium, *Gl. V.*
 Πλύσις, *εὖς*, ἢ, lotio, lotura.
 Πλύσμα, ἄτος, τὸ, ἐτ πλυσμός, *εἶ*, ὁ, idem.
 Πλυσιόν, seu πλυντιόν, abluendum est.
 Πλυσιόριος *ἐρισιόριος*, genus poculi Laconici, *Sch. Ar. Suid.*
 Πλυσιός, *εἶ*, ὁ, lavator, *Gl. V.*
 Πλυσιός, ἢ, ὄν, lotus. Πλυσιό *χρόνδροι*, *Arct.* Ἀλῆται πλυσιό, *Hierocr.*
 Πλύω, unde πλύνω, Dorico pleonasmo τῷ ν, *Eust.*
 Πλώϊ, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro *ἔπλωι*, a πλώω, *ναυίω*.
 Πλωύσας, *Dor.* pro *πλωύσας*.
 Πλωύσις, usitatus πλωύσις, (et πλωύσις, genus avis natatilis, *Suid.* *Apoll.*) ut
 Πλωύσιδες νεφέλαι, natantes nubes et quæ crebro circumferuntur. A πλώω.
 Πλωύσις, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἔπλωίσι*, a
 Πλωύσις, et πλωύσις, *ναυίω*. A πλώω.
 Πλωύσις, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, navigabilis, de mari, verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.
 Πλώσις, τὸς, ὁ, pl. πλώσις, mugiles pisces, *Ath.* Πλώσις, ὁ, *εἶ*, ἢ, navigabilis, *Suid.* *ex Soph.*
 Πλωσιταί, *αι*, anguillæ quædam in Sicilia; *flu-tæ*, *Lat. Poll.*
 Πλωσιάρχης, ὁ, (σκαφιῶν) *navicularius primarius*, *Man.*
 Πλωσιῶν, idem quod πλώω, *Sibyl.*
 Πλωσιῶν, ἢ, ὄν, natator; (2) *nauta*.
 Πλωσιῶν, *εἶ*, ὁ, idem quod πλώω.
 Πλωσιτικός, ἢ, ὄν, navigationi vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A πλώω.
 Πλωσιός, ἢ, ὄν, navigabilis, navibus pervius; (2) qui navibus adiri potest; (3) de tempore, quo mare navigari potest; (4) natatilis. Ab eod.
 Πλώσιος, ὄρος, ὁ, navigator, *nauta*. A
 Πλώω, *ναυίω*; (2) *nato*, *fleitō*. A πλώω.
 Πλωσιότας, *anhelantes*, acc. pl. part. pres. act. *Poet.* pro *πλωσιότας*, a πλώω.
 Πλωσιῶν, *Dor.* pro *πλωσιῶν*.
 Πνεῦμα, ἄτος, τὸ, spiritus, flatus, flamen, *Gl. V.* Πνεῦμα *κινῆσον*, turbo, *Arrian.* (2) nota aspirationis. *In Scriptura S. Spiritus Sanctus*; (3) spiritus propheticus; divina natura Christi; (4) sanctitas animi, et studium pietatis; (5) religio Christiana seu Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) sensus animi. *Δεινὸν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκρίμωσι σίνοντα πόντον*, [Male Musgravius jungit *πνευμάτων* cum *τῷ ἄημα*: hic genitivus regitur a præpositione ὑπὸ subintellecta,] *pontum gementem furentibus ventis ὑπὸ δεινὸν πνευμάτων σίνοντα*. Ἄημα ἐκρίμωσι, *levis auraspire solet*, *Soph.* *Aj.* 683. A πνώω. Hinc
 Πνευματίας, *εἶ*, ὁ, cui magna est et frequens respiratio; (2) qui venter flatu distenditur.
 Πνευματιφόρος, idem quod *πνευματοφόρος*, *E. M.*
 Πνευματιῶν, suspiro, *Philox.*
 Πνευματιζῶ, spiritum scribo et pronuncio in litra. A πνεῦμα.
 Πνευματικός, ἢ, ὄν, spiritualis, spiritualis, qui a spiritu cietur; (2) flatus ventorum obnoxius, ventosus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distensus; (4) flatus ciens, inflans; *in Scriptura S. divinus, sanctus, purus, perfectus, vi et efficacia præditus, item quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit*. Hinc ἡ *πνευματικὴ*, ἢ, sc. ἐπιστήμη, disciplina philosophica de spiritibus agens.
 Πνευματικῶς, *adv.* spiritualiter; (2) allegorice; (3) secundum Scripturam S. (4) vi et auxilio divino; (5) sancte, pie.

Πνεῦματιον, *εἶ*, τὸ, parvus flatus; (2) *animula*. A πνεῦμα.
 Πνευματίος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, ventosus; (2) flatus ventorum obnoxius. Ab eod.
 Πνευματισμός, *εἶ*, ὁ, pronuntiatio cum spiritu, *inpr.* aspero. A πνευματιζῶ.
 Πνευματοδόχος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, spiritus seu flatus recipiens. Ex πνεῦμα et δέχομαι.
 Πνευματοεργός, ὄν, spirituum opifex, *Synes.*
 Πνευματοκήλη, *ns*, ἢ, ventosa hernia, *ramex*.
 Πνευματοκίνητος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, a spiritu motus.
 Πνευματοκινήσις, *adv.* impulsu Divini Spiritus.
 Πνευματοκλήτωρ, ὄρος, ὁ, spiritus vocator et quasi accersitor. Ex πνεῦμα et κλήτωρ.
 Πνευματομάχος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex πνεῦμα et μάχομαι.
 Πνευματόμφαλος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὄμφαλος.
 Πνευματοποιῶν, flatus concito: *πνευματοποιῶντα*, flatulenta.
 Πνευματοφορέομαι, ἔμαι, a vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis feror. A
 Πνευματοφόρος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, qui adflatu numinis fertur, spiritu adflatus. A φέρω.
 Πνευματώω, *ω*, f. ὡσω, flatu seu spiritu impleo, flatus excito; (2) in spiritum verto; (3) spiritu adflo. A πνεῦμα.
 Πνευματώδης, *εὖς*, ὁ, *εἶ*, ἢ, spiritu plenus, ventosus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu distensus; (4) flatulentus; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab eod.
 Πνευματώσις, *εὖς*, ἢ, inflatio. A πνευματώω.
 Πνευματωτικός, ἢ, ὄν, inflandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.
 Πνεύματος, *εἶ*, ὁ, anhelosus, difficultate spirandi laborans, *Suicer.* A πνώω lege *πνευμονικός*, *Ern.*
 Πνευμονετικά, ὄν, τὰ, instrumenta quæ spiritu inflantur. Ab eod.
 Πνευμονίας, *εἶ*, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων. Unde
 Πνευμονικός, ἢ, ὄν, idem.
 Πνευμώδης, sc. πάθος, pulmonis morbus, *Arct.*
 Πνεύμων, ὄνος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum; (2) piscis quidam marinus. A πνώω.
 Πνεύσαι, spirasse, aor. 1. inf. act. verbi πνώω.
 Πνεύσει, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro πνεύσαι.
 Πνεύσις, *εὖς*, ἢ, spiratio, flatus.
 Πνεύσομαι, spirabo, fut. 1. med. verbi πνώω.
 Πνεύσεται, πνεύσῃ, πνεύσειται, idem *Attice* et *Dorice*. *Τὸ λυκόνιον γὰρ τῆτο πνεύσειται πολὺ*, *Aristoph. Ran.* 1221.
 Πνευσία, ὡ, anhelus, crebro spiro seu respiro, ægre respiro; πνευσίων, anhelans.
 Πνευστικός, ἢ, ὄν, spiritalis; (2) inflatus.
 ΠΝΕΩ, f. *εὔσω*, flo, spiro, anheho; (2) odorem spiro, oleo, *Gl. Vet.* ὡς *σπῶς*, ἦδη *κακίας* *εἰς* *συναφαντίας* *πνεῖ*, *Aristoph. Eq.* 435. *Οἱ πνεόντες μεγάλα*, qui magna spirant, *superbi*, *Eust.* *Andr.* 188.
 Πνευγαλιών, *ωνος*, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A πνώω.
 Πνευγαμών, ὄνος, ὁ, idem et ab eod.
 Πνευγείσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi πνώω.
 Πνευγέσις, *εἶ*, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, *Ern.* A πνώω.
 Πνευγέσις, *εὖς*, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inassantur, suffocantur. Ab eod. Unde
 Πνευγέσις, *εὖς*, ὄν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; (2) suffocans.
 Πνευγέσομαι, f. 2. ind. pass. verbi πνώω.
 Πνευγίτις γῆ, terra quædam colore nigra.
 Πνευγμα, ἄτος, τὸ, suffocatio, strangulatio.
 Πνευγμονή, ἢ, ὄν, idem.
 Πνευγμός, *εἶ*, ὁ, suffocatio, *Ph.* A πνώω. Hinc
 Πνευγμώδης, *εὖς*, ὁ, ἢ, suffocans, strangulans.
 Πνευγμός, *εὖς*, ὁ, anhelus, *Suicer.* Ab eod.
 Πνευγός, *εὖς*, τὸ, suffocatio, strangulatio; (2) calor æstivus, nos velut suffocans. *Ph.* æstus. (2) *πνευγός* *ἀρα*, æstate fervida, *Arrian.* *Syr.* 43.
 Πνευγώ, f. *ζω*, suffoco, ango, neco, *Gl. V.* πνευγίς,

suffocatus, *Ph.* a. 2. part. pass. πνευγίται, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὁ δὲ μάλις με πνευγί, τῶτ' ἐστ', *Luc.* Ἐπνευγιστο ἰν τῇ θαλάσσῃ, *Marc.* 5, 13. (2) coquo vel asso in alieno contacto, ne quid vaporis exeat, *Ern.* Ἐν κλιβάνῳ διαφανί πνευγίαντες ἦτο τρώγισι, *Herodot.* 2, 92.
 Πνευγώδης, *εὖς*, ὁ, ἢ, idem quod πνευγέσις.
 Πνευγός, ἢ, ὄν, suffocatus, præfocatus, strangulando enecat. A πνώω. Unde
 Πνευγί, τρώγ, ἢ, suffocatio, strangulatio.
 Πνευγίαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. πνώω.
 Πνευγίσις, *εὖς*, ἢ, strangulatio.
 Πνευγίσις, ἢ, ὄν, *Poet.* pro πνευγίσις, dat. pro πνευγίσις.
 Πνευγιστής, ὁ, spiritus dator, *Cyr.*
 Πνευγίσις, ἢ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, *Gl. V.* A πνώω.
 Πνευγίσις, ὄδος, ὁ, *εἶ*, ἢ, pernix pedibus, ut ventus, velocissimus, *Hes.* Πνευγίσις, *Voss.*
 Πνευγίσις, *εἶ*, ὁ, flatus, spiritus; (2) sonus. A πνώω.
 Πνευγίσις, *ns*, ἢ, idem quod πνευγίσις. Hinc
 Πνευγίσις, *εἶ*, ὁ, frequentator τῆς πνευγίσις.
 Πνευγίσις, et πνευγίσις, spiro, vivo, intelligo, sapio; πνευγίσις, sapit; πνευγίσις, sapiens, cordatus, prudens.
 Πνευγίσις, sive πνώω, idem.
 Πνευγίσις, ὄδος, ἢ, locus Athens ubi conciones habebantur. A πνώω, *πονεο*.
 Πνευγίσις, spirabat, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἔπνευγιστο, a verbo πνώω, pro πνώω.
 Πνευγίσις, ἢ, ὄν, prudens, *Hes.* pro πνευγίσις.
 ΠΝΟΑ, *as*, ἢ, herba, gramen, pabulum.
 Πνοάω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πνώω.
 Πνοάριον, *εἶ*, τὸ, herbula, parva herba. Dim.
 Πνοάριος, *εἶ*, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runco. A πνοάω.
 Πνοάριος, *as*, ἢ, quæ noxia herbas evellit. Ab eod. Unde
 Πνοάριος, *εἶ*, τὸ, falx qua secantur herbe.
 Πνοάριος, *pedem*, acc. sing. a. πῆσις.
 Πνοάριος, *εἶ*, ὁ, pedibus teneris mollibusque præditus. Ex πῆσις et ἀβρός.
 Πνοάριος, *as*, ἢ, pedica, tendicula; (2) podagra, seu articularis morbus, cum pedum articulus noxius humor infestat. Ex πῆσις et ἀβρός, *captura*. Hinc
 Πνοάριος, et πνοάριος, ὡ, podagra laboro, podagricus sum. Παρ' αὐτῶν μὲν γὰρ πνοάριος, *Aristoph. Plut.* 558.
 Πνοάριος, ἢ, idem quod πνοάριος, *Poll.*
 Πνοάριος, fut. *ισομαι*, idem.
 Πνοάριος, ἢ, ὄν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus.
 Πνοάριος, *εἶ*, ὁ, idem.
 ΠΝΟΑΚΝΗ, vel πνοάκνης, vinculum in arcu, *Pollux.*
 Πνοάριος, ὡ, f. ἴσω, pedum dolor seu podagra laboro. A
 Πνοάριος, *εὖς*, ὁ, *εἶ*, ἢ, dolore pedum laborans. Ex πῆσις et ἀβρός, vel ἀβρός.
 Πνοάριος, *as*, ἢ, pedum dolor, podagra. A pr.
 Πνοάριος, ἢ, ὄν, qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.
 Πνοάριος, *εἶ*, ὁ, idem.
 Πνοάριος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, velox pedibus; idem quod πνοάριος. Ex πῆσις et ἀβρός.
 Πνοάριος, ἢ, ὄν, pellivium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πῆσις et νίστα.
 Πνοάριος, *εἶ*, τὸ, ipsa aqua qua pedes abluuntur. Ex iisd.
 Πνοάριος, citato pede curro, *Steph.*
 ΠΝΟΑΠΟΣ, ἢ, ὄν, cujas, ex qua regione?
 Πνοάριος, *ns*, ἢ, Podarge, equæ nomen. A
 Πνοάριος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, albos vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πῆσις et ἀβρός.
 Πνοάριος, salio. A
 Πνοάριος, *εἶ*, τὸ, pediculus, i. e. pedilocus, vel exiguus pes. Dim. a πῆσις.
 Πνοάριος, *εὖς*, ὁ, *εἶ*, ἢ, pedibus valens, celer. Ex πῆσις et ἀβρός.
 Πνοάριος, *εἶ*, ὁ, *εἶ*, ἢ, qui velocitate pedum auras seu ventos æquat. Ex πῆσις et ἀβρός.
 Πνοάριος, sive πνοάριος, *εἶ*, τὸ, socculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πῆσις.

Ποδικμάριον, et ποδικμαρίον, *υ*, τὸ pedale, *Gl. V.* Ex πῆς et κμάριον, *abstergo*.
 Ποδιδύτον, *υ*, τὸ pedis indumentum, *pedica, pedis vinculum. A*
 Ποδιδύτος, *ον*, pedi indutus. *Ab ἰνδύα.*
 Πόδιαι, *pedibus*, dat. pl. *Poet.* pro πόαι.
 Πόδιον, ἄνος, ὁ, pediolus, in utre pendulus, qua liquor effunditur; (2) pes navis, ut πῆς; (3) calcamenti rustici genus. *A πῆς.*
 Ποδηγεῖν, ὦ, *f. ἴσω*, viam monstrō, dux itineris sum; (2) perduco, *Lycophr.* 12. *A*
 Ποδηγεῖν, *υ*, ὁ, viā dux. *A*
 Ποδηγίω, ὦ, *f. ἴσω*, idem quod ποδηγεῖν. *Αὐτὸν χωρὶς τῆ δεικνόντος ποδηγεῖν, Plato. A*
 Ποδηγός, *υ*, ὁ, *υ*, viā dux; (2) adsecla; (3) *paedagogus.* Ex πῆς et ἄγω.
 Ποδηγός, *εἰς*, sciens seu peritus viā.
 Ποδηγητικός, *ἡ, ὄν*, idem.
 Ποδηγία, *αἰς, ἡ*, itineris demonstratio, ductus.
 Ποδηγεῖν, *εἰς, ὁ, υ*, ad pedes dependens. Ex πῆς et ἠνεκίς.
 Ποδηγεῖν, *υ*, ὁ, *υ*, pedibus, *i. e.* pedum velocitate ventos aequans, pedibus admodum celer. Ex πῆς et ἄνεμος.
 Ποδῆρης, *εἰς, ὁ, υ*, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδῆρης ἰσῶν, tunica talaris, *Gloss. Vet.* Ex πῆς et ἴσω. Sed ποδῆρης ναῦς est navis quae remigando impellitur, *Eust.*
 Hes. Ex πῆς et ἰσῶσω.
 Ποδηροφόρεω, ὦ, talarem vestem fero, *Siucer.*
 Ποδαῖος, αἰα, αἰον, pedalis, pedaneus. *A πῆς.*
 Unde
 Ποδίζω, fut. ἴσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. *Πεποδισμένος ἔχουσι τῆς ἴσπας ἐπὶ ταῖς φάτνας, Xen.*
 Ποδῖν, *pedibus*, dat. dual. *Ion.* pro ποδοῖν.
 Ποδίσκος, *υ*, ὁ, *υ*, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πῆς et κρότος.
 Πόδιον, *υ*, τὸ, petiolus, pedunculus; (2) tegumentum pedis, soccus, fascia, &c. *Ern.* Dim. *a πῆς.*
 Ποδίσκος, *υ*, ὁ, idem et ab eod.
 Ποδισμός, *υ*, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. *A ποδίζω.* Unde
 Ποδιστής, ἥρος, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.
 Ποδίω, *f. l. ind. act. Att.* pro ποδίσω.
 Ποδακία, et ποδακία, *υ*, ἡ, lignum in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πῆς et κακός.
 Ποδακίαιον, *υ*, τὸ, vola pedis. Ex κοίλον.
 Ποδακρυσία, *αἰς, ἡ*, plausus pedum, seu pulsatio. Ex κρυσίς.
 Ποδακτύπη, *υ*, ἡ, saltatrix. *A κτύπος.*
 Ποδακτύπη, ἥρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πῆς et νίπτω, *lauo.*
 Ποδακτύπρον, *υ*, τὸ, aqua qua pedes lavantur. *Gl. Vet.* pelluvium, pollubrum. ποδοκτύπρον, labra, *Gl. Vet.*
 Ποδονομῶ, salto. *A νόμος.*
 Ποδορῆμα, (*f. ποδορῆμα*) *Sterrh.* epith. Atalantis, pedibus velox, *Call.*
 Ποδότηριον, seu ποδοτήριον, *υ*, τὸ, vestis ad pedes demissa, *Ern.*
 Ποδός, *pedis*, gen. sing. *a πῆς, pes.*
 Ποδοςρέων, *υ*, ἡ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tencidula qua cervi capiuntur; (4) idem quod ποδοκάκη. *A πῆς et τρέφω.* Unde
 Ποδόςροφον, *υ*, τὸ, pedum retinaculum. Ex ἰισdem.
 Ποδότης, *υ*, pedatus. *A πῆς.*
 Ποδότηριον, *υ*, τὸ, vestis ad pedes demissa, *R.* Ex πῆς et ἄρω, *arbo*, vel ἥρος, *terminus.*
 Ποδοςρέω, *υ*, ὁ, *υ*, pede rotam circumagens, figulus, sive ipsa rota quae pede circumagitur. Ex τροχός.
 Ποδότηριον, ὦ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πῆς, *clavus*, et ἔχω.
 Ποδότηριον, *υ*, τὸ, pedum substragulum, *Aesch.* Ag. 935. Ex πῆς et ψάω.
 Ποδότηριον, *υ*, ἡ, sonus pedum in incessu. *A ψήφος.*
 Ποδότηριον, intendo funibus qui ποδῆς dicuntur.

Ποδάκεια, *αἰς, ἡ*, pedum pernicitas. *A*
 Ποδάκεις, *εἰς, ὁ, υ*, pedibus celer, velox. Ex ἰσός.
 Ποδάκεια, *αἰς, ἡ*, pedum pernicitas. *A praec.*
 Ποδάκεια, ἄτος, τὸ, pulpitum, *Gl. V.* *A πῆς*, seu ποδάκεια.
 Ποδάκεια, τὸ, vestis qua utebantur in sacris Pandrosi, *V. I.*
 Ποδάκεις, ἡ, ὄν, funibus qui ποδῆς dicuntur intensus.
 Πόαι, *fac*, 2. sing. praes. imperat. act. *Att.* pro ποίαι, *a ποίω.*
 Ποισιτροφός, *υ*, ὁ, *υ*, herbas alens seu nutriens, herbivus. Ex ποία et τρέφω.
 Ποισιτροφός, viridis, corpore viridis. *Ποισιτροφός ἕρως, psittacus, Oppian. Cynegot.* 2, 409.
 Ποίω, ὦ, *facio*; pro ποίω.
 Πόη, herba, *Gl. V.* *Al. ποία.*
 Ποηλογία, ὦ, fut. ἴσω, herbas colligo. Ex ποία et λίγω, *colligo.*
 Ποηφαγία, ὦ, fut. ἴσω, herbis vescor. *A*
 Ποηφάγης, *εἰς*, idem quod
 Ποηφάγος, *υ*, ὁ, *υ*, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus quam equus, *Nic. Th.* 783. Ex ποία et φάγος.
 Ποιήναι, idem quod ποίω, *Eust.*
 Ποιήσας, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἰπῶσας, *a ποίω.*
 Ποιήσας, *Dor.* pro ποιήσας.
 Ποιήσας, nom. dual. part. praes. act.
 Ποιήσας, ἡ, ὄν, desiderabilis, exoptatus, *Gl. V.* desideratus, amabilis. *A πόθος.* Hinc
 Ποιήσας, desideratissimus, *Gl. V.*
 Ποιήσας, adv. magno desiderio. *Compr. ποθεινότερος.*
 Ποίην, adv. unde? undenam? qui fiat? (2) nequamquam, *Ern.* *Ab ἴδεν.*
 Ποίην γὰρ, nullo modo. *Ab eod.*
 Ποίην, aut sine accentu, adv. alicunde. *Ab eod.*
 Ποίην, pro πόθεινος, *Ern.*
 Ποίην, fut. ψω, accedo, *Dor.* pro προσέρπω. Ex ποτι pro προς et ἔρω. Ἰδ, αὐ πάλιν ἄδε ποθεινῆς, *Theocr.* 4, 48.
 Ποίησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἰπῶσας, *a ποίω.*
 Ποίησας, adv. vespere. Ex ἴσπερος.
 Ποιήσας, acc. pl. part. praes. act. *Dor.* pro ποθεινῆς.
 Ποίη, ὦ, desidero, amo; ποίησαν pro ἰπῶσας, desiderarunt, aor. 1. pl. πεποθήμενος, exoptatus, *Gl. V.* p. pass. part. Στυγρὸν μὲν ἄσω, τὸνδ' ἔμην δῆμον ποθῶν, *Aristoph. Ach.* 33. *A πόθος.*
 Ποίη, amans, amator, particip. verbi ποίω.
 Κόπος δὲ διδοὶ ποθεινῆς μερίμνας, amantium curas allevat, *Theocr.* 17, 52. Οἱ δὲ ποθεινῆς ἐν ἡματι γηράσκουσι, *Id.* 12, 2.
 Ποίη, ἡς, ἡ, desiderium, amor, *Il.* 1, 240. *A ποίω.*
 Ποίημα, ἄτος, τὸ, idem; (2) res desiderata. *Ab eod.*
 Ποίημα, desiderare, praes. inf. act. *Dor.* et per *Eclasin*, pro ποίην, vel potius *a*
 Ποίημι, desidero, requiro. *A πόθος.*
 Ποίημι, potare, *Ern.*
 Ποίησις, *εἰς, ἡ*, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. *A πόθος.* Unde
 Ποίησας, ἡ, ὄν, desideratus, desiderabilis.
 Ποίησας, ἡ, amor, cupidus. Οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἔην μερίμαντο ποθῆν, *Oppian. de Venat.* 2, 609.
 Ποίη, adv. ubi? ubinam? quo? *Ab ἴδεν.*
 Ποίη, adv. alicubi, aliquando. *Ab eod.*
 Ποίησω, adsido, *Ion.* pro προσίτω.
 Ποίησας, *υ*, ὁ, *υ*, desiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius.
 Ποίησας, ἴδω, ἡ, habena, qua trahuntur vel reguntur jumenta, *Dor.* pro προσίτω.
 Ποίησας, ὦ, adspicio, *Dor.* pro προσίτω.
 Ποίησας, nom. pl. part. praes. part. f. g. *Dor.* pro προσίτω, *a προσίτω.*
 Ποίησας, *Dor.* pro προσίτω.
 Ποίησας, 3. s. praes. ind. act. *Dor.* pro προσίτω.

Ποθῆριον, idem et ex *iisd.* Ποθῆριον, *aspicis.*
 2. sing. praes. ind. act. *Dor.* et *Ecl.* pro προσίτω. Καὶ τὸν νῦν ἐ ποθῆριον, *Theocr.* 6, 8.
 Ποθῆριον, acc. sing. part. praes. act. fem. g. *Dor.* et *contr.* pro προσίτω.
 ΠΟΘΟΣ, *υ*, ὁ, desiderium, amor, cupidus, *Ph.* detrimendum, *Gl. V.* Διὰ πόθου ἰλθεῖν, desiderare. Διὰ πόθου ἰλθεῖν, *Euvip. Pliar.* 387.
 Ποί, adv. quo? quonam? quorsum? ubi? quousque? quamdiu. *Ab ἴδεν, quo.*
 Ποί, adv. aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. *Ab eod.*
 Ποί, ἄς, seu ποία, *αἰς, ἡ*, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. *A ποία.*
 Ποίησις, ἄσας, ἄν, *Dor.* pro ποιήσις.
 Ποίησω, 2. sing. praes. imperat. med. *Dor.* pro ποίησω.
 Ποιήσας, *fiabam*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἰπῶσας.
 Ποιήσας, dat. sing. praes. act. *Dor.* pro ποιήσας.
 ΠΟΙΕΩ, ὦ, *f. ἴσω*, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, *Ph.* aor. 1. inf. ποιῆσαι, faxo, *Gl. V.* f. 1. ποιῆσαι, fac, effice, *Gl. V.* aor. 1. imperat. ποιῆσαι, admisit, *Ph.* aor. 1. ind. 3. sing. ποιῆσασθαι ταχίως, arripere, *Ph.* a. 1. med. inf. ποιῆσαι τὸν νόμον, servare legem; ποιῆσαι, sacrificare; ἰσοτήν, diem festum celebrare; ποῖος τὴν, valere ad aliquid; λίγοντα, inducere loquentem; cum ἴπῳ, colloco, pono, &c. Ποιῆν ἐκκλησίαν, cogere; χροῖον, commorari; ἀρρωστῶν τινα, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔξω, emittere. *In med.* (ποι ἴσθαι νόμον, legem sancire;) (1) intransitive, ut χροῖον ποιῆσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχήν, incipere; τιμαίοντα, opem ferre; (2) ubi transitive est, dicitur cum ratione ad subjectum, ut παιδα ποιῆσθαι, adoptare, de quo et ποιῆμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλῶν ποιῆσθαι, magnificare; περὶ πλείονας, per παντός, pluris facere; περὶ λίγων, περὶ ἐλάττωνος, contemnere; ἐν λίγων, idem, ἔφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere; ἐν θαύματι, admirari, ἐν γλώσσῳ, irridere, &c. (4) statuerē, sc. ut ponam, v. gr. φυγὴν ποιῆσθαι, exilli poenam proponere. Δεινὸν vel δεῖνα ποιῆσασθαι, vel ποιῆν, sequente vel infinit. vel ἰ indigne ferre, *Herodot.* 3, 155. Οἱ Ἀθηναῖοι δεῖνα ἰσῶν, Athenienses graviter indignabantur, *Thucyd.* 5, 42. Θάωμα ποιῆσασθαι, mirari, *Herodot.* 8, 74. κατασφραγῆν, debellare, *Id.* 6, 28. λήθην, oblivisci, *Id.* 1, 127. μέγα, magnificare, *Id.* 3, 42. ἀρχήν, irasci, *Id.* 3, 25. πῆγμα ἔδεν, pro nihilo ducere, *Id.* 6, 63. πῆγμα ποιῆσασθαι, magniducere, *Id.* 7, 150. Ποίηθρην, existima, finge in animo, *Euvip. Pcc.* 300. (5) simulo.
 Ποίησις, ἡσας, ἥεν, herbosus, herbivus, herbis consitus. *A ποίη, pro ποία.*
 Ποιήσις, aor. 1. part. pass. verbi ποιῆσαι.
 Ποίημα, ἄτος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, *Gl. V.* (2) liber; (3) poema, τὰ ποιήματα, ciborum confectiones, *Ern.* *A ποίω.* Hinc *Παιμματικός, υ*, ὁ, poemata describens, poeta.
 Ποιημάτιον, *υ*, τὸ, parvum poema, poematum; (2) libellus. Dim.
 Ποιηματοκόπος, ὁ, poeta *την.* maledicus. *A κόπτω.*
 Ποιημένοι, nom. pl. part. perf. pass. *Ion.* pro ποιημένοι, *a ποίω.*
 Ποιητός, ἄς, ὄν, herbosus. *A ποία.*
 Ποιήσας, *fecit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἰπῶσας.
 Ποίησας, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum *v* pro ἰπῶσας.
 Ποίησις, 3. sing. praes. conj. act. *Ion.* pro ποιῆ.
 Ποίησις, *εἰς, ἡ*, poesis, *Gl. V.* Quidam sic distinguunt, ut ποιῆσις sit veluti tota Ilias, ποιήμα vero Achillis armorum descriptio; (2) adoptio; (3) modus rei agenda: ἡ κατὰ τὸ κεχωρισμένον ποιῆσις, si quis facit quod lubet; (4) factura, instructio, *Gl. V.* *A ποίω.*
 Ποιῆσω, *f. l. ind. act. Dor.* pro ποιήσω.
 Ποιῆσας, *εἰς, ἰον*, faciendus. *A ποίω.*

Παιήτης, ἄ, ὁ, poeta, vates, *Gl. V.* (2) factor, effector, nominata legislator.
 Παιήτιζω, poetor, *Gl. V.* A præc. Unde Παιήτιζόμενος, rem poeticam tracto, carminibus scribens operam do.
 Παιήτικός, ἡ, ὄν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poeticus, i. e. poetis conveniens, poetarum proprius; (3) vim habens excogitandi, scelerter, ingeniose inveniendi et commiscendi, *Ern.*
 Παιητικός, adv. poetice.
 Παιητός, ἡ, ὄν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscititius. (1) δόμος ἐν ποιητοῖσιν, *Pl.* 5, 198. A ποιῶ.
 Παιήτρια, ας, ἡ, poetria; (2) effectrix; (2) τὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἐπιπέδων καὶ δαμναίνουσαν ποιήτριαν, *Heliodor. Æth.* 2. A ποιητής.
 Παιητρόφος, herbarum nutritrix: *Epith.* terræ. Παιητρόφος αἴα, *Orrhian. Cynogel.* 1, 459.
 Παιηφάγω, ᾧ, herbis vescor. Ex ποιή et φαγῖν.
 Παικίλανθος, ἴος, ὁ, ἡ, varie floridus, varios habens flores, variegatus. Ex ποικίλος et ἄθος.
 Παικίλομμων, ονος, ὁ, ἡ, picta seu versicolori veste indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex εἶμα.
 Παικίλοπρεσος, υ, ὁ, ἡ, rubris maculis distinctus.
 Παικίληνιος, υ, ὁ, ἡ, variegatas habens habenas. Ex ἡνία.
 Παικίλια, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῷ βαφιδεῦσθαι, *Æpod.* 27, 16. A ποικίλος.
 Παικίλις, ἴδος, ἡ, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, quibusdam carduelis. [teste *Schol. Theocriti ad Idyl.* 7, 141.] Ab eod.
 Παικίλω, variego, varie distinguo, vario; (2) vafre commiscor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. pass. part. Ποικιλλόντες ἀνθρώπων βίον, *Eur. Cyc.* 332. Βαῦλ ἐν μακροῖσι ποικίλλων, ἀπὸ σοφῶν, *Pind.* Ποικίλας, part. aor. 1. (3) perplexe loquor. (3) Τί ποτε ποικίλος ἔχεις; quas mihi narras ambages? *Soph. Trach.* 412. Οὐδὲν ξυνήμῃ ἐν σὺ ποικίλλεις πάλαι, nihil istorum intelligo quæ tu dudum perplexe loqueris, *Id. Ibid.* 1121. A ποικίλος. Hinc
 Παικίλω, ἄτος, τὸ, ornatus versicolor; opus quodlibet versicolor et varie ornatum. A præc.
 Ποικιλμῆς, ἄ, ὁ, varietas. Ab eod.
 Ποικιλόθελος, ον, in consiliis varius; (2) astutus, versutus, callidus, vafer. Ex βυλή.
 Ποικιλόγητος, Dor. ποικιλόγητος, υος, ὁ, ἡ, varie sonans, variam vocem sonumque habens. Ex γῆτος, voc.
 Ποικιλόγραμμος, ον, variis seu versicoloribus lineis distinctus; varius, pictus, maculosus. Ex γραμμή.
 Ποικιλόγραφος, ον, qui varia scripsit. Ex γράφω.
 Ποικιλόδοτος, ον, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. Ex δειψή.
 Ποικιλόδερμον, ονος, ὁ, ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Μονόχρωμα δ' ὑπὸ σφυρᾷ ποικιλόδερμονας, *Eurip. Iphig. in Aul.* 225. Ex δέρμα.
 Ποικιλόδινος, ον, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. Ex δίνω.
 Ποικιλόδοφος, ον, qui variis utitur bigis.
 Ποικιλόδοτος, ον, varia donans, liberalis. Ex δῶρον.
 Ποικιλόθειος, τρεῖς, ὁ, ἡ, varios habens capillos.
 Ποικιλόθερος, ον, variis floribus seu pigmentis ornata: epith. Veneris. *Sapph.*
 Ποικιλόκαυλος, υ, ὁ, ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius est.
 Ποικιλόληπτος, υ, ὁ, varia et multiplicia varius consilia, versipellis. Ex μήπις.
 Ποικιλόληπτος, εος, ὁ, ἡ, idem.
 Ποικιλόμηχενος, ον, qui varias machinas et technas callet, callidus, versutus. Ex μηχανή.
 Ποικιλομορφία, ας, ἡ, qu. dic. multiformitas, varia formatio. A
 Ποικιλόμορφος, ον, varias formas habens; (2) versicolor. Ex μορφή.

Ποικιλόμυθος, ὁ, ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.
 Ποικιλόμυθος, ον, varium tergum habens.
 Ποικιλόπτερος, υ, ὁ, ἡ, variegatas pennas habens. Ex πτερον.
 ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, *Gl. V.* item varias artes callens, versutus; (2) dubius, inconstans.
 Ποικιλόπτερος, υ, ὁ, ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. Ex στένον.
 Ποικιλόσκιπτος, υ, ὁ, ἡ, variis maculis notatus.
 Ποικιλόστολος, ον, stolam gerens variegatam. Ex σολή.
 Ποικιλόστος, ον, cujus os seu rostrum est varium. Ex στόμα.
 Ποικιλόστροπος, υ, ὁ, ἡ, varie, valde oblectans. Ex στέπω.
 Ποικιλόστευκτος, ον, artificiosus, artificiose structus seu factus; callidus. Ut ποικιλόστευκτος θέσις, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum, &c. *Ern.*
 Ποικιλόστραυλος, υ, ὁ, ἡ, balbutiens; (2) de cantu significat flexus vocis, μέλος ποικιλόστραυλον.
 Ποικιλόσφρημίζης, γος, ὁ, ἡ, qui suaviter cithara canitur.
 Ποικιλόσφρονέω, callidus sum; item in bonam partem, plenus sum consilio, ingenio valeo. A
 Ποικιλόσφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens est versuta et callida, *Ph.* versutus; (2) prudens, plenus consilio; (3) ingeniosus. A σφρῖν.
 Ποικιλόσφρανος, ον, varios sonos edens, suavisonus; (2) copiosus in dicendo, in varianda oratione. A φωνή.
 Ποικιλόχρως, contr. υς, υ, ὁ, ἡ, versicolor, *Ph.* A χροα, color.
 Ποικιλόχρωμος, υ, ὁ, ἡ, idem. A χρώμα.
 Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem, *Gl. V.*
 Ποικιλῶ, idem quod ποικίλλω, *Æsch. Tr.*
 Ποικιλῶ, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.
 Ποικιλῶ, υ, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatum vestimenta elaborat. *Gl. V.* variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc
 Ποικιλῶ, ἡ, ὄν, pertinens ad Phrygioniam artem; ἡ ποικιλτική, ars Phrygionum.
 Ποικιλῶ, ἡ, ὄν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.
 Ποικιλῶ, υ, ὁ, ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, epith. Sphyngis, *Soph.*
 Ποικιλῶ, adv. varie, multis modis; (2) calide, versute. A ποικίλος.
 Ποιμαίνοντι, 3. sing. præc. ind. act. Dor. pro ποιμαίνωσι, a
 Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pascor, rego; (2) curam gero, curo; (3) inani spe lacto, decipio, fallo; (4) demulceo, delinico. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίτη ποιμαίνωμεν, *Eur. Cyc.* 26. Τὴ μὲν ἀμείστρα γλῶσσοι ποιμαίνοντες ἐβλήθη, *Pind.* Σὺν δ' ἰποιμαίνοντο χροῦ μέλιων βαλαί' τε λύγκες, *Eur. Alc.* 575. (4) ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις, κροπτή γε κοίτη τῶν σῶν λεχέων; cum demulcetne aliquis in ædibus concubitu seorsim a tuo lecto? *Eurip. Hēr.* 153. A ποιμήν.
 Ποιμᾶν, pro ποιμῆν, pastor, Dor.
 Ποιμᾶνασι, 2. pl. aor. 1. imperat. act. vcrbi ποιμαίνω.
 Ποιμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.
 Ποιμᾶνεύς, εως, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc
 Ποιμανεύω, pascor; (2) custodio.
 Ποιμανέριον, υ, τὸ, grex, non ovium tantum, sed et populi, *Æsch. Pr.* 74.
 Ποιμαντικός, ἡ, ὄν, pertinens ad eos qui oves pascunt, pastoris, pastoritius; pastoralis, *Gl. V.* A ποιμαίνω.
 Ποιμᾶνται, ορος, ὁ, pastor. A ποιμαίνω.
 Ποιμανῶ, pascam, 1. sing. fut. verbi ποιμαίνω.
 Ποιμᾶνω, ορος, ὁ, pastor; *Æsch. Pr.* 241. A ποιμήν.
 Ποιμᾶνσι, dat. plur. Ion. pro ποιμῆσι, a ποιμήν.
 Ποιμᾶνδης, υ, ὁ, pastor natus, pastoritii generis. A ποιμήν.
 Ποιμᾶνίδης, ἡ, ὄν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμᾶνιος, ἴα, ἴον, pastoralis. A
 ΠΟΙΜῆΝ, ἴος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, *Ph.* rector, ductor; (2) metaph. qui curam habet alicujus, qui curat aliquid; (3) dux. (2) σὲ ται μόνον δίδωρα ποιμῆνον ἐπαρκίσοντα, vos inquam, solos video ex iis qui mei olim curam habuerunt, opitulari mihi paratos, *Soph. Aj.* 359. (3) ξυνήματα παραφέροντι ποιμῆσι λόχων, tesseram ferenti ducibus ordinum, *Eurip. Phœn.* 1147. Hinc
 Ποίμνη, υς, ἡ, grex ovium. *Gl. V.* ovile.
 Ποιμηῖος, ἴα, ἴον, ad ovium gregem pertinentens.
 Ποιμηῖος, ὁ, pastoralis, *Eur.*
 Ποίμνη, υ, τὸ, grex ovium, *Ph.* pecus, ποιμῆα, pecora, *Gl. V.*
 Ποιμηῖος, υ, ὁ, pastoralis. Ποιμηῖος ὑμέναιος, numeri sunt, qui a pastoribus canuntur, ad libidinem pecudum incendendam. Vide *Ælian. Hist. Animal.* 12, 44. Βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ποιμνίτας ὑμέναιος, *Eurip. Alcest.* 579. Dicitur ποιμηῖος, ut ὀδίτης, ὀπλίτης, δυνόστης, &c.
 Ποινᾶζω, f. ἄσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.
 Ποινᾶσι, αἴα, αἴον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.
 Ποινᾶστω, ορος, ὁ, ultor. A
 Ποινᾶω, ᾧ, ἄσμαι, punio, pœnas exigo.
 ΠΟΙΝῆ, proprie est, compensatio. Τῆς ποινῆν Γανυμήδεος (scilicet ἕνεκα υἱός), in compensationem pro filia Ganymede, *Il.* 5, 266. (2) pretium, quod injuria compensatur: hinc pœna, ultio injuriæ, seu peccati: hinc (3) Furia, nempe Dea pœnarum exactrix. Ἄπόλλων δὲ Ἀργείους ἐπὶ πόνῳ πέμπτει Ποινῆν, Pœnam (seu furiam) Arges mittit, *Pausan.* 1, 43.
 Ποινήλασία, ας, ἡ, exactio pœnæ, multæ. Ex ποινή et ἰλαίνω.
 Ποινήλατῆα, ᾧ, f. ἴσω, furiis pœnalibus agito. A
 Ποινήλατος, υ, ὁ, ἡ, furiis agitatus.
 Ποινήμα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινᾶω.
 Ποινήστω, ορος, ὁ, vindex, ultor. Ab eod.
 Ποινήστω, ορος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.
 Ποινήστω, υ, ὁ, ἡ, pœnalis, molestus; (2) ultor, vindex. (2) οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος ποινήμα πᾶθεα παθεῖν πόροι, quibus magnus ille deus Olympius ultrices sceleris pœnas pati præbeat! *Soph. El.* 209. Ἐν σὲ ποινήστω δίκη τίσαιτ', Ἐρινύς τε, quorum a te sceleris persecuens Justitia pœnas repositat, Erinysque, *Id. Trach.* 808. A ποινή.
 Ποινῶσι, υ, ὁ, ἡ, molestiam adferens. Ex ποινή et ποίω.
 Ποιῶσι, præc. opt. act. *Att.* pro ποίωμι, a ποίω.
 Ποιολογῆσαι, part. Dor. pro ποιολογῆσαι, a
 Ποιολογία, herbas lego. A
 Ποιολόγος, sive ποιολόγος, spicas colligans; (2) herbam depascens. (2) ὁ τῶας, φρονί' Ἀριστοτέλης, σχιδανώσας ἐστὶ καὶ ποιολόγος, *Athen.* 9, 397. A ποίω et λέγω.
 Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab ὄιος.
 Ποῖος, ποῖα, ποῖον, certa qualitate præditus, certo modo affectus; *Subst.* triticum.
 Ποῖσσης, πτος, ἡ, qualitas. A ποῖος.
 Ποιστόφρος, υ, ὁ, ἡ, herbas alens, herbidus, *Suicer.* Ex ποία et στέρω.
 Ποῖσ, fac, 2. sing. præc. imperat. med. vel *fias*, 2. sing. præc. imperat. pass. verbi ποίω.
 Ποῖστων, 3. plur. præc. imperat. act. *Att.* pro ποίεσσωσαν.
 Ποισφάγος, ον, herbas comedens, *Orrh.*
 Ποῖω, ᾧ, πεποιμῆνος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.
 Ποιπνός, υ, ὁ, minister, famulus, *Hes.* A
 Ποιπνώω, opus facio et quidem sedulo; pincernam ago. (1) ἀντὶ ποινῆσαντι, *Pl.* 8, 219. Ὅς ἴδον Ἡρακλῆον διὰ δάματα ποιπνύοντα, *Pl.* 1, 600. A ποῖω. Vid. *Eryn.*
 Ποῖρῖν, ἴνος, ὁ, scrotum, mentula, *Etylm.* sed potius legitur πῆρῖν, *Eryn.*
 Ποῖτινος, υ, ὁ, ἡ, remuneratorius, remunerator. Ex ποῖνῆ et τῖνω.
 Ποῖφύλδην,

Ποιφύδων, *adv.* terrifico cum flatu. Ποιφύδων νέμισται δι΄ ἄφρονος ὄγκους, Nicand. Theriac. 371. Α ποιφύσσω.

Ποιφύγμα, ἄτος, τὸ, vehemens spiritus emissio; (2) terriculamentum, terror, Æsch. S. T. 286.

Ποιφύξες, *εως, ἡ, idem.* Α

Ποιφύσσω, fut. ζω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterréfaco. "Ὁν μέλαινα ποιφύξεν φθιτῶν σάρκας λεητήριζοντα βασιταληργία, Lycophr. 199. Α Φυσάω, flo.

Ποιῶδης, *εως, ὁ, ἡ, herbidus.* Α ποίω.

Ποῖων, *pres. opt. act. Alt. pro ποίωμι, a ποίω.*

Πόκα, *adv.* quondam, olim, Dor. pro πότε.

Ποκάζω, *idem quod ποκίζω.* Α ποκάς. Unde Ποκάριον, *ε, τὸ, parvum vellus, Dim.*

Ποκάς, ἄδος, ἡ, lanigera; (2) coma.

Πόκη, ἡ, *idem quod πὸζ, Suid.*

Ποκίζω, f. ἴσω, tondeo; (2) como, pecto. Α πόςκος.

Ποκίζαστο, *vulsit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἱποκίζαστο, a ποκίζω.*

Ποκοειδής, *εως, ὁ, ἡ, velleri similis.* Ex εἶδος.

Πόκος, *ε, ὁ, vellus, lana vellendo dempta, et in floccum conglobata.* Α πίκω.

Ποκάω, ἄ, fut. ἴσω, vellere circumdum, vestio. Hinc πεποκαμμένος, vestitus. Α πόςκος.

Πόκως, *vellera, acc. plur. Dor. pro πίκως.*

Πολίας, *mullos, acc. plur. Poet. pro πολλῶδες, a πολίς.*

Πολίεις, *nulli, nom. plur. Poet. pro πολλοί.*

Πόλει, *dat. sing. pro πόλει, a πόλις.*

Πολεμαδίκος, Dor. pro πολεμηδόνος.

Πολεμαρχίος, *ε, ὁ, ἡ, ad polemarchum pertinens.* Α πολεμαρχος. Unde Πολεμαρχίω, exercitui præsum; belli dux sum.

Πολεμαρχος, *ε, ὁ, belligerator. Gl. V. dux belli.* Ex πόλεμος et ἄρχω. Unde Πολεμαρχία, *ας, ἡ, munus polemarchi.*

Πολεμαρχος, *ε, ὁ, dux belli, tribunus militum.* Ex πόλεμος et ἄρχος.

Πολεματικός, *ον, bellum gignens, et*

Πολεμητόκος, *ad bellum natus, fortis bellator.* Α τίκτω.

Πολέμιος, *unde Ion. πολεμηῖος.*

Πολεμῖω, ἄ, f. ἴσω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) dissideo ab aliquo; (5) discepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμῖν ὑπέρο τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλην ἢ πλῆθει πόλιν. Πόλεμος συνεχῆ ἢ μακρὸν πολεμῖν, Dem. "Ἡμεῖς πρὸς γυναικὸς μῖα πολεμήσομεν, Aristoph. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθεῖς, Plato. Α πόλεμος.

Πολεμηδόνος, *ε, ὁ, ἡ, bellicosus.* Ex πόλεμος et δέχομαι.

Πολεμηῖος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολεμῖος, Steph. bellicus, seu ad bellum pertinens.* Α πόλεμος.

Πολεμσίω, *bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto.* Α πολεμῖω.

Πολεμπίον, *et πολεμπίω, bellandum; pugnam-dum.* Πολεμπίον ἐστ' ἀπὸ πύου, sc. ἀργυρίου, Aristot. 499. Ab eod.

Πολεμπίριον, *ε, τὸ, locus hosti imminens, opportunus ad illi nocendum.* Ab eod.

Πολεμητόκος, *ον, bellum pariens, Otrph.*

Πολεμῖα, *ας, ἡ, sc. χάρα, solum hostile seu hosticum.* Α πόλεμος.

Πολεμίζω, *Ion. pro πολεμίζω.*

Πολεμίζω, *Ion. pro ἱπολεμίζω.*

Πολεμίζω, fut. ἴσω, bellum gero; (2) pugno, depugno, decerto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζω τῇ γλώσσῃ, Aristoph. Nub. 418. "Ἀργυρεὶ τὸζ πολεμίζων φοῖτος, Pind. Ol. 9, 89. Ab eod.

Πολεμικός, ἡ, ὄν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμική, ἡς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; et τὸ πολεμικόν, ἔ, classicum, bellicum. Ab eod.

Πολεμικός, *adv.* bellicose, hostiliter.

Πολεμικός, *ία, ion.* animo hostili erga aliquem infestus; (2) hostis, inimicus; (3) pro πολεμικός, militaris; (4) τὰ πολεμῖα, res militares. Α πόλεμος.

Πολεμιστόν, *bellandum, πολεμιστία, Alt.*

Πολεμιστήριος, *ε, ὁ, ἡ, bellicus; (2) bellator,*

habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, *ον, certamina equestria, Gl. Vel. ecuria.* Α Πολεμιστής, ἔ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. Α πολεμίζω.

Πολεμιστία, ἡ, bellatrix, Æsch.

Πολεμῖος, *adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. Α πολεμῖος.

Πολεμηδόνος, *ε, ὁ, ἡ, idem quod πολεμηδόνος.*

Πολεμοῖν, *Ion. et cum v pro πολεμῖος.*

Πολεμοκίλλωτος, *ον, bellicosus, bello gaudens.* Epith. Palladis.

Πολεμοκίλλων, *ε, ὁ, ἡ, idem.* Epith. et Martis.

Πολεμοκράντος, *ον, bellum perficiens, finiens.* Α κραῖνα.

Πολεμῶδες, *in bellum, ad bellum; in prælium.*

Πολεμοσειάω, ἄ, fut. ἴσω, bellum moveo; (2) seditiones excito; (3) inimicum et hostem reddo. Α

Πολεμοσιπτός, ἔ, ὁ, ἡ, bellum movens, hostilis.

ΠΟΛΕΜΟΣ, *ε, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.*

Πολεμοτροφῖω, ἄ, bellum nutrio seu foveo. Ex τρέφω.

Πολεμοφθόρος, *ε, ὁ, ἡ, bello consumens.* Ex φθείρω.

Πολεμῶω, ἄ, f. ἴσω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito. Gl. V. oppugno; πολεμῶμαι, ἔμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med. hostili animo esse.* Α πόλεμος.

Πολεμώνιον, *ε, τὸ, polemonium, herba.* Ab eod.

Πολίος, *gen. sing. Poet. pro πολλῶ, a πολίς.*

Πολίσκωτο, *3. sing. imperf. ind. act. med. Ion. pro ἐπολίετο, a πολίω.*

Πολίσκω, *idem quod πολίω, Steph.*

Πόλις, *gen. sing. Dor. pro πόλιος, a πόλις.*

Πολέω, fut. εἴσω, verso; (2) curo, ministro; (3) versor alicubi, habito. (1) γὰν ἱππέω γένει πολέω, terram versans, Soph. Antig. 341. Α

ΠΟΛΕΩ, ἄ, f. ἴσω, verito, verso; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Ἐταῖοι πολέω, Θέρεος δὲ νεωμένη ἢ ὀπατήσῃ, Hesiod. Op. 460. (2) τί σὺ τῆδε πολέεις; quid tu hic versaris? Eur. Alc. 30.

Πόλιος, *υπίθ, Att. et Ion. formatus.*

Πολέων, *urbium, pro πολίων, Ion. a πόλις.*

Πολιῶ, *cana, Gl. V. πολιῶι, cani, Ph. Α πολίος.*

Πολιαινομαι, *canesco, canus sum, spumo, de mari.* Ab eod.

Πολιανομῖω, ἄ, fut. ἴσω, ædilis sum, præfectus urbis sum. Α

Πολιανός, *ε, ὁ, ædilis, præfectus urbis.* Ex πόλις et νέμα, gero.

Πολιαρχῖω, ἄ, fut. ἴσω, urbi præsum. Α Πολιαρχος, *ε, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium.*

Πολιάς, ἄδος, ἡ, Atheniensibus Minerva dea tutelaris, præses arcis. Α πόλις, *arc.*

Πολιατῶν, *gen. pl. Dor. pro πολιτῶν, a πολιτής pro πολιτής, civis.*

Πολίδιον, *ε, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.*

Πολίδριον, *τὸ, idem. Ern. Ab eod.*

Πολιεύς, *εως, ὁ, urbis custos et tutor. Jov. epith. Plut. Ab eod.*

Πολιῆς, *gen. sing. Ion. pro πολιῆς, a πολιός.*

Πολιήταις, *civibus, dat. plur. a πολιήτης.*

Πολίτζω, f. ἴσω, urbem condito, urbem statuo; πεπολιωμένη, condita, p. part. pass. "Ἡ πότ' Ἀμικλαίων ἐπολιόσατο κάστερος Ἄρης, Diog. Per. 377. Α πόλις.

Πολιήχος, *ε, ὁ, ἡ, pro πολιῆχος.*

Πολιήτης, *ε, ὁ, civis, municeps. Α πόλις.*

Πολιήτις, ἴδος, ἡ, civis, mulier. Ὁ ψάμβασι πολιήτιδος ἀντιπῶς, o arena urbani littoris, Eurip. Pyllos. 1126.

Πολίνδω, *adv.* ad civitatem.

Πολιόθριξ, *τρίχως, ὁ, ἡ, canos habens capillos.*

Πολιοκρότάφος, *ε, ὁ, ἡ, cana habens tempora, scnex.*

Πόλιον, *ε, τὸ, polium, planta. Α πολίος.*

Πολόν, ἔ, τὸ, viuum album. Ab eod.

Πολιορκία, ἄ, f. ἴσω, obsidione ciugo, circumsedeo, obsideo, machinis et tormentis ur-

bem oppugno. πολιορκῖα, vastat, Ph. πολιορκῖν, obsidere, Ph. πολιορκῖμενοι, obsessi, Gl. V. πεπολιορκῖμενος, obsessus, Gl. V. p. pass. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, de regione. "Ὅπως ὅτι μάλιστα εἰκόμα πολιορκῖσθαι παρασκευαζόμενοι, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκῖθην εὐνοχάριμα γῆς, Plato. Ex πόλις et ἐργω vel ἔρκος.

Πολιορκητόν, *adv. posit. obsidendum, Ph. Α præc.*

Πολιορκητής, ἔ, ὁ, urbium obsessor; (2) urbium expugnator. Α πολιορκῖα. Hinc Πολιορκητικός, ἡ, ὄν, obsidionalis, Gl. V.

Πολιορκία, *ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio; oppugnatio, vastatio. Gl. V. (2) vexatio, afflictio. Α πολιορκῖα.*

ΠΟΛΙΟΣ, *ία, ἴον, canus, albus, candidus; πολιῶι, sc. τρίχες, vel ἔθειραι, cani capilli.*

Πολιότης, *προς, ἡ, canities. Α πολίος.*

Πολιῶμαι, *canesco; Gl. Vel. caneo; πεπολιωμένος, canus, Gl. Vel. p. pass. part. Πολιῶνται οἱ κρόταφοι, Aristot. Α πολίω.*

Πολιῶχος, *ε, ὁ, ἡ, urbis præses, tutelar, deus vel dea; (2) de Minerva, præses arcis.* Ex πόλις et ἔρχω.

Πολιοφάγος, *ε, ὁ, senex helluo. Ex πολίος et φ.*

Πολιοφύλακῖα, ἄ, f. ἴσω, præsidio urbem teneo, urbem defendo, intra muros me teneo. Ex φύλαξ.

Πολιόχρως, ὁ, ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. Α χρῶς.

Πολίωω, ἄ, fut. ἴσω, canum facio. Α πολίος.

Πολιόπρος, ὁ, urbis expugnator seu vastator. Α πόλις et ποσῖω.

Πολιόρραϊσθης, *ε, idem. Α ραῖω.*

ΠΟΛΙΣ, *εως, Poet. nos, Ion. ιος, urbs, civitas, oppidum; (2) arx urbis, pro ἀκρόπολις. "Ἡ οἰκο πόλις, patria, Soph. Œd. Col. 759.*

Πόλισμα, ἄτος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum. Gl. V. municipium. Α πόλις.

Πολιματίον, *ε, τὸ, oppidulum, Dim.*

Πολισμός, ἔ, ὁ, urbis destructio. Α πόλις.

Πολισσομεν, *1. pl. aor. 1. ind. act. Ion. et Poet. pro ἱπολισσομεν, a πολίτζω.*

Πολισσομόμος, *ε, ὁ, urbis administrator, rector, seu gubernator. Ex νέμα.*

Πολισσοός, *ε, ὁ, urbium servator, epith. Martis.*

Πολισσοῦχος, *ε, ὁ, ἡ, vide πολιῶχος.*

Πολιστής, ἔ, ὁ, conditor et auctor civitatis; (2) civitatis princeps. Α πολίτζω.

Πολιτάρχος, *ε, ὁ, magister civium, seu urbis præfectus. Ex πολιτής et ἄρχω.*

Πολιτῖα, *ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimē; (2) reipublicæ status, vel respublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ institutum et ratio, Gl. V. civile imperium, respublica, civilitas; (5) ap. Script. Eccl. significat etiam bona opera, vexationes corporis, pro jejunia, vigiliis, &c. pietatis causa. Α πόλις.*

Πολιτῖμα, ἄτος, τὸ, reipublicæ regimē, reipublicæ gubernatio, vel administratio; (2) vita civilis, civitas; (3) solertia in re administranda quavis.

Πολιτεύομαι, *remp. gero; governo, in rep. versor. "Ἄλλως πῶς πολιτεύσῃσαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίῃ, Xen. Cyr. 1, 1. Α πολιτεύω.*

Πολιτευτής, ἔ, ὁ, reipublicæ seu civitatis administrator, magistratus. Ab eod.

Πολιτεύω, *remp. gero; (2) universe aliquid curo, administro, curando, agendo, &c. (præsertim in magistratu) efficio; (3) in civitate vivo, versor, de moribus et institutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρως πολιτεύονταν, Thuc. Α πολιτῖς.*

Πολιτῖνῃ, *ης, ἡ, Ion. pro πολιτῖα.*

Πολιτῖς, *ε, ὁ, civis, municeps; (2) civis, socius alterius in jure civili. Α πόλις.*

Πολιτίζω, f. ἴσω, reipublicam administro, civilia negotia tracto. Α πολιτῖς.

Πολιτῖκος, ἡ, ὄν, civis, urbanus, civicus, Gl. V. (2) qui in administratione recip. versatur; *ἴων orator, concionator. Hinc ἡ πολιτῖκη, ἡς, sc. τῆς, ratio seu ars bene instruendæ vel administrandæ reip.; (3) facili, comis; (4) urbanus, elegans, facetus;*

tus; (5) popularis, ad sensum populi accommodatus. Ab eod.
 Πολιτικός, *adv.* civiliter, vel ut decet reipublicam administrantem, aut ipsum reipublicæ administrationem; (2) leniter; (3) leviter; (4) facete, urbane.
 Πολίτις, ἴδος, ἡ, civis, mulier; (2) quæ ejusdem civitatis est. A πολιτής.
 Πολιτιμῶς, ἔ, ὁ, administratio reipublicæ. A πολιτιμῶς.
 Πολιτογραφία, *adv.* civium numero adscribo, eivitate dono; *aor.* 1. ἐπολιτογραφῆθην. *Ex γράφω.*
 Πολιτογραφία, *as, ἡ,* receptio in civium numerum.
 Πολιτοκοπία, ὤ, vexo civis vel comp. A πολιτικός et κόπος.
 Πολιτοκοπία, *as, ἡ,* vexatio civium. A seq.
 Πολιτοκόπος, *as, ὁ,* vexator civium aut reip.
 Πολιτοφθόρος, *on,* perniciosis civibus, *Plat.*
 Πολιτοφύλακεις, οἱ, civium eustodes. Hinc
 Πολιτοφυλάκειά, ὤ, *f. ἡσω,* civis observo et ab iis eaveo; (2) cives custodio, aut præsidio urhem teneo.
 Πολιτοφυλακία, *as, ἡ,* pars militum quæ intra muros manet, ac civium custodiæ præest; urbis custodia. A præc.
 Πολίχνη, *ns, ἡ,* oppidulum. A πόλις.
 Πολίχνη, *as, ἡ,* Dim. præc.
 Πολιάδης, *eos, ὁ* ἢ ἡ, canus, canos refrens; (2) facile canescens. A πολιάς.
 Πολίωσις, *ews, ἡ,* ipsa actio canum reddendi. A πολιάς.
 Πολλά, *adv.* multum, valde; (2) plerumque, frequenter, sæpius. Ἐς πολλά, multum, valde, *Sophr. Trach.* 1243. A πολύς.
 Πολλαχρόσως, *as, ὁ* ἢ ἡ, multa emens, emax. *Ex πολλά et ἀγοράζω.*
 Πολλάκις, *adv.* sæpe, frequenter. A πολλά.
 Πολλαπλασιάσῃ, *f. ἄσω,* multiplico. A πολλαπλασιάζω. Hinc
 Πολλαπλασιάζω, *ews, ἡ,* multiplicatio.
 Πολλαπλασιασμός, ἔ, ὁ, idem.
 Πολλαπλασιάζω, *ia, ion,* et πολλαπλάσιος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multiplex. A πολὺς vel πολλός.
 Πολλαπλασίονος, *os, ὁ* ἢ ἡ, idem; (2) multo major, multo copiosior. Ab eod. Hinc
 Πολλαπλασίονος, *adv.* idem quod πολλαπλασίως, *adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.
 Πολλαπλασίως, *as, ὁ* ἢ ἡ, multiplicatio. A πολλαπλασιάζω, *as, ὁ* ἢ ἡ, multiplico. A πολλαπλασιάζω, ἔ, ὁ, multiplex. A πολύς.
 Πολλαπλήσιος, *on,* multa significans, *Gaz.*
 Πολλαπλήσιος, multa significando, *Gaz.*
 Πολλαχῆ, *adv.* multis in locis, passim; (2) sæpe. A πολλαχῆς. Hinc
 Πολλαχῆθεν, *adv.* multis e locis, partibus, rebus.
 Πολλαχῆθεν, *adv.* idem, multis rebus, locis.
 Πολλαχῆσιν, *adv.* ad multa loca, ad multas partes.
 Πολλαχῆ, *adv.* multis in locis.
 Πολλαχῆς, *adv.* multifariam, plurifariam.
 Πολλαπλήσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.
 Πολλοεικῆσις, *adv.* multipliciter.
 Πολλοί, *infinitivus, Ph.* οἱ πολλοί, vulgus, *Gl. V.* A πολύς. Unde
 Πολλόν, *adv.* *Poet.* multum, valde, longe.
 ΠΟΛΛΟΣ, *Poet.* pro πολὺς, multus; (2) fortis, vehemens, magnus.
 Πολλομήριον, *as, τὰ,* pars minima. A
 Πολλοσημέριος, *as, ὁ* ἢ ἡ, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. *Ex πολλοσός et μέρος, particula.*
 Πολλοσός, ἡ, ὄν, multissimus, *Lucræ.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; Ἄσπασσασθαι θυμὸς ἥνιν γὰρ ἐπὶ πολλοσῶν χρέων, *Aristoph. Pace.* 559. A πολλός.
 Πολλοσῶς, *adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo post intervallo.
 Πολλῶ, *adv.* ex longo jam tempore, jam diu; (2) magno pretio. *Θρασύς ἐι πολλῶ, Aristoph. Nub.* 912. A πολλός.
 Πόλος, *as, ὁ,* polus cæli, seu vertex et cardo mundi; (2) cælum. A πολίω.

Πολύτρονον, *as, τὸ,* pultricia. Dim. a πόλος.
 Πολύτρονον, *as, τὸ,* idem, *Gl. V.*
 Πολύτρονον, *as, fut. ἡσω,* pultricia conficio. *Ex πόλος et ποίω.*
 ΠΟΛΥΤΟΣ, *as, ὁ,* puls, pulcrum. Hinc
 Πολυτῶδης, *eos, ὁ* ἢ ἡ, qui ex pultricia est, vel pultricia similis.
 Πολύ, *adv.* multum; (2) valde. A πολύς.
 Πολυγῆσπιτος, *on,* carissimus.
 Πολυγάμιστρον, *as, τὸ,* multis hamis consertum, multis unciis hamatum.
 Πολυγαγῆς, *eos, ὁ* ἢ ἡ, qui multam capit prædæ; (2) venationis studiosus. *Ex πολὺς et ἄγγω.*
 Πολυγαγῆς, *as, ὁ* ἢ ἡ, idem. *Ex iisd.*
 Πολυγάγῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multos fratres habens.
 Πολυβάλλος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui multa vicit certamina.
 Πολυβόικος, *on,* idem quod πολυβόϊξ, dicitur de rumore vario et incerto, magno.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum sanguinis habens, sanguine abundans. *Ex αίμα.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, sanguine abundans.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, sanguine abundans.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, idem.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* idem quod
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, impetuosis, varios impetus seu inotus habens; (2) valde turbulentus, *Il.* 1, 165.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ,* genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. *Ex ἀκανθα.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ,* valde molestus, gravis.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγία.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, varium ad medendum præbens usum. *Ex ἀλθία.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multam farinam habens vel reddens.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, vitibus abundans.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multa lectio. *Ex ἀνάγνωσις.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multa insumitur, *Bud.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, fut. ἡσω,* viris ahundo:
 Πολυβαμβῆτος, idem quod πολυβαμβῆτος, *Hes.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, τὸ,* locus sepulturae destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur; coemeterium. *Gl. Vet. strages.* A πολυβαμβῆτος, *on,* viris frequens; (2) *de fem.* quæ sæpius nupsit. Ἰπσῆς πολυβαμβῆτον ἐπιειρήτις γυναικῶν, *Nonn.* *Ex ἀνήρ.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multos habens flores. *Ex πολὺς et ἄνθος, flos.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multos habens flores, *epith. veris.* *Ex ἄνθος.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, carbonibus abundans.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multitudo et frequentia hominum. A
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, frequens hominibus. *Ph.* ἡ πολυβαμβῆτος, celeberrima.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, idem quod πολυβαμβῆτος: de femina, quæ multos viros habuit, vel nupsit; (2) de urbe, frequens populo, celeberrima. (1) πολυβαμβῆτος ἀμφὶ γυναικῶν, *Æsch. Agam.* 62. (2) πολυβαμβῆτος δ' ἐν βροχῶντι, *Eurip. Iph. in Tau.* 1281.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* copiosus argento, de metallis.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράσμαι.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multiplex.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, ad multa sufficiens, multum sufficiens; (2) diu durans, pertinacis usus; (3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.
 Πολυβαμβῆτος, *adv.* abunde, copiose.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* multos euros habens. Ab ἄρμα.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multas harmonias habens, valde harmonieus. *Ex ἀρμονία.*
 Πολυβαμβῆτος, multas oves habenti, quasi a πολυβαμβῆτος. *Ex ἄρσ, unde ἄρσος et ἄρσος.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multos agnos habens; (2) dives. *Ex πολὺς et ἄρσ, agnus.*

Πολυβαμβῆτος, *on,* agris dives. Ab ἄρμα.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* valde durus, *Theog.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, τὸ,* pro πολυβαμβῆτος, *Nax.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ἡ,* multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multis dominans, potens. *Ex ἀρχή.*
 Πολυβαμβῆτος, *on,* valde stellatus, de nocte lucida. Ab ἄστῆρ.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* idem, de cælo.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multa negotiis occupatus et districtus. *Gl. Vet.* occupatus.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multos sulcos habens; (2) magnus, latus, de agro.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum augescens, qui est multi incrementi. *Ex αὐξάνω.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qu. dic. multicervix, i. e. multa habens capita. *Ex αὐχῆν.*
 Πολυβαμβῆτος, *on,* dives. Ab ἀφορμή.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multos sonitus edens, multisonus, *Dor.* *Ex ἤχη.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum habens palea. *Ex ἄχυσον.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum tritus, de via. *Ex βαδίξω.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, rubis abundans. *Ex βάτος.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, tritus; (2) frequens hominibus. *Ex βαίνω.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum tinctus. *Ex βάπτω.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, valde profundus, *Il.* 1, 432. A βίνθος.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* multos pedes habens, seu sæpe saliens; (2) multa bemata (mensura Geom.) explens, amplus. A βήμα.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* libris abundans, voluminosus.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, valde noxius; (2) multis damnis obnoxius. *Ex βλάπτω.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum germinans. *Ex βλαστάνω.*
 Πολυβαμβῆτος, ἡ, uberrima germinatio, *Steph.*
 Πολυβαμβῆτος, *Dea,* Diana, al. Proserpina, *Hes.*
 Πολυβαμβῆτος, *on,* valde extensus, *epith. regionis.* A πολυβαμβῆτος?
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, vorax. *Ex βορά.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multos alens. *Ex βόσκει.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ἡ,* multorum alitrix, alma. *Epith. terræ.* Ab eod.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, abundans pascuis. Ab eod.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, racemis abundans.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, valde prudens, *Il.* 5, 260. *Ex βυλίη.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multas boves seu multa pecora habens, dives.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* valde fremens seu sonans.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum madaefactus; (2) multis laqueis constans; (1) prima significatio nititur tantum auctoritate lexicorum. (2) πολυβαμβῆτος ἀμύμων ἐρίσμων Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας, *Eurip. Herc. Fur.* 1035. *Ex βροχία.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, valde profundus.
 Πολυβαμβῆτος, *on,* multis eoriis indutus, tectus. *Epith. scuti.* A βύρρα.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, fertilis. A βῶλος.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multas aras habens.
 Πολυβαμβῆτος, *gen. sing. Dor.* pro πολυβαμβῆτος.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, lacte abundans. *Ex γάλα.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, τὸ,* Ζάμνον, Polygala, frutex, *Diosc.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, plures duos uxores.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ἡ,* quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris.
 Πολυβαμβῆτος, *as, οἱ,* ai, risus, joci amantes. A γέλως.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ,* multibarbus, *Gl. V.* *Ex γένειον.*
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, foecundus. A γίνωμαι.
 Πολυβαμβῆτος, *as, ὁ* ἢ ἡ, multum lætitiæ adferens. *Πλυγηθῆς ὄρωι, Il.* 21, 450. (2) lætissimus, de homine. *Ex γηθῆν.*

Πολυήρως, et
 Πολύηρως, ω, ὁ ζή, vivax, Ph. senex. Ex γήρας.
 Πολυγάρης, εὐς, ὁ ζή, lacte abundans. Ex γλάρος, lac.
 Πολύγλεικος, ω, ὁ ζή, musto abundans.
 Πολύγληνος, ω, ὁ ζή, multas habens pupillas, sive multos oculos; (2) maculosus; epith. retis, quod habet multas maculas. (2) πολυγληνόν τε σαγηνήν, Oryz. Cynaget. 1, 157. (iuno quod habet multos oculos.) Ex γλήνη.
 Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ω, ὁ ζή, qui multarum linguarum est; (2) multarum linguarum gnarus; (3) multiloquus, verbosus; (3) loquax. (3) πρὸς τῆς πατρίδας καὶ πολυγλώσσου δρύος, oscula a paterna loquaci quercu edunt, Sophr. Trach. 1168. Εἰ πῆδ' ἔπιπασας τῆς πολυγλώσσου βοῆς, Id. El. 798. Ex γλώσσα.
 Πολυγλώχιν, ἴνος, ὁ ζή, multos habens angulos; (2) multas habens cuspides.
 Πολύγναμτος, ω, ὁ ζή, qui variis modis flectitur et incurvatur, multos flexus habens. Ex γνάμτω.
 Πολυγνώμιος, adv. prudenter, scite:
 Πολυγνώμοσθη, ἡ, prudentia, peritia. A Πολυγνώμιον, ὄνος, ὁ ζή, sententia et animo inconstans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.
 Πολυγνώριος, ὄν, idem quod
 Πολυγνώριος, ω, ὁ ζή, multis notus seu cognitus, celebris.
 Πολύγροφος, ω, ὁ ζή, multis clavis compactus.
 Πολυγρόφοτος, ὄν, idem. A γροφάω.
 Πολυγώνιστον, polygonatum, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex γόνυ.
 Πολυγονίστος, ὄν, multum geniculatus, Sterph.
 Πολυγονία, ὤ, et πολυγονίωμα, ἔμα, fecundus sum. A πολύγονος.
 Πολυγονία, ας, ἡ, fecunditas. Ab eod.
 Πολύγονον, ω, τὸ, herba, quam Lat. sanguinariam vocant. Ab eod.
 Πολύγονος, ω, ὁ ζή, fecundus, ferax.
 Πολυγράμματος, ω, ὁ ζή, admodum literatus. A γραμματεία.
 Πολύγραμμος, ω, ὁ ζή, multis lineis interstinctus. A γραμμία.
 Πολύγραρος, ὄν, vorax, Hipp. A γράω.
 Πολυγράφος, ω, ὁ ζή, multa scribens. Ex γράφω.
 Πολυγράμαστος, ω, ὁ ζή, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω, exercere.
 Πολυγύναιξ, υἱος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex π. et γυνή.
 Πολυγύναιος, ω, ὁ, idem et ex iisd.
 Πολυγύνης, ὁ, idem et ex iisd.
 Πολυγύνος, ω, ὁ ζή, multangulus, angulosus, Gl. V. πολυγύνιον, angulosum, Ph. Ex π. et γυνία.
 Πολύγυνος, ω, ὁ ζή, idem et ex iisd.
 Πολυγυνοειδής, εἶς, multanguli speciem gerens, Sterph.
 Πολυδιπύλος, ω, ὁ ζή, multo et vario artificio elaboratus, adfabre factus.
 Πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, sanctus.
 Πολυδάκρυτος, ω, ὁ ζή, idem quod
 Πολυδάκρυτος, ω, ὁ ζή, lacrymosus; act. et pass.
 Πολυδάκρυτος, ω, ὁ ζή, lacrymabilis.
 Πολυδάκρυτος, adv. cum multis lacrymis.
 Πολυδάκτυλος, ω, ὁ ζή, multos digitos habens.
 Πολυδάματος, ὄν, multos dumtaxat, Hes.
 Πολυδάπανος, ω, ὁ ζή, sumptuosus, Gl. V. Ex δαπάνη, sumptuosus.
 Πολυδαπάνας, adv. sumptuose.
 Πολυδέγμων, ὁ ζή, amplus, capax: idem quod πολυδέκτης, Cornut. de Nat. Deor. A δέχομαι.
 Πολυδέστος, ὄν, gravissimus.
 Πολυδέριος, ἄδος, ὁ ζή, montium juga seu cacumina multa habens.
 Πολυδέκτης, ω, ὁ, epithetum Plutonis, capax oreus. Χαριζομένη Πολυδέκτη, Hom. Hymn. in Cererem, 9.
 Πολυδένδρος, ω, ὁ ζή, arboribus abundans, frequens. A δένδρον.
 Πολυδένδρος, ω, ὁ ζή, idem.
 Πολυδερκής, εὐς, ὁ ζή, multa cernens, acutum cernens. A δέρω.

Πολυδέσιμος, ω, ὁ ζή, multis ligatus vinculis; (2) multis clavis compactus. Epith. navis.
 Πολυδευκής, εὐς, ὁ ζή, valde dulcis. Ex δεύκος.
 Πολυδευκής, εὐς, ὁ ζή, valde dulcis. Ex δεύκος.
 Πολυδύκηνος, ὄν, idem quod
 Πολυδύκηνος, εὐς, ὁ ζή, valde popularis.
 Πολυδύκηνος, εὐς, ὁ ζή, consultus, prudens, multi consilii. Ex δύνος, consilium.
 Πολυδιάφθορος, ὄν, valde, saepe vastatus, sterilis ob vastitatem. A διαφθείρω.
 Πολυδικία, multa litigia moveo, Plat.
 Πολυδικίος, ω, ὁ ζή, litigiosus. Ex δίκη.
 Πολυδίνης, εὐς, ὁ ζή, multos vortices habens; (2) multum agitatus et circumactus, Pl. 4, 171. Ex δίνη.
 Πολυδίμιος, ω, ὁ ζή, Gl. V. sticulosus; (2) multum desideratus. Ex δίψα, sitis.
 Πολυδύμοσθη, ἡ, idem quod πολυδίμοσθη, Ερ.
 Πολυδύμωνος, ω, ὁ ζή, qui multum agitur. A δύω.
 Πολυδοξός, ω, ὁ ζή, valde clarus, multum illustis. Ex δόξα.
 Πολυδοξία, ας, ἡ, servorum copia.
 Πολυδοξία, ω, ὁ ζή, qui multos habet servos.
 Πολυδοξος, ὄν, vagus, errabundus.
 Πολυδοξος, ω, ὁ ζή, rore plenus, valde ros-cidus.
 Πολυδύναμία, ἡ, multa potentia seu vis, Bud.
 Πολυδύναμος, ω, ὁ ζή, multipotens. Ex δύναμις.
 Πολυδύρα, ας, ἡ, larga magnificentia. A
 Πολυδύρος, ω, ὁ ζή, multa donans; (2) qui multa dona acceptit. A δῶρον.
 Πολυέδρος, ὁ, ἡ, epith. sponsæ, quæ magna dona a sponso acceptit. Ab ἔδνα.
 Πολυέδρος, ω, ὁ ζή, multas sedes, item multos angulos et latera habens, de corpore solido in Geom. Ex ἔδνα.
 Πολυεθής, εἶς, populosus. Ab ἔθνος.
 Πολυεθής, ὄν, ὁ ζή, multiscius, peritus.
 Πολυεθής, εὐς, ὁ ζή, diversas species habens, multifarius, multiplex; (2) varius, diversicolor. (2) ἔσαν πολυεθῆς ἴππες, Oryzian. Cynaget. 1, 330. Ex εἶδος.
 Πολυεθία, ας, ἡ, varietas. A πρᾶξ.
 Πολυεθῶς, adv. vario modo.
 Πολυέλιος, ω, ὁ ζή, abundans oleo. Ab ἔλαιον.
 Πολυέλιος, ω, ὁ ζή, valde misericosus.
 Πολυέλικτος, ω, ὁ ζή, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis et tortuosus.
 Πολυέλικτον ἄδον, multiplicem voluptatem, Eurip. Phœn. 319.
 Πολυελκῆς, εἶς, ulceribus multus scatenus, Aret. Ex ἔλκος.
 Πολυένος, ὄν, multennis, Suid.
 Πολυέπαινος, ω, ὁ ζή, multum laudatus.
 Πολυέπεια, ἡ, multiloquium, Sterph.
 Πολυέραςτος, ὄν, valde amabilis, maxime amatus.
 Πολυεργός, εὐς, ὁ ζή, idem quod
 Πολυεργός, εἶς, ὁ ζή, opocrosus, laboriosus. Ex ἔργον.
 Πολυετή, in multos annos duro, V. L.
 Πολυέτηρος, ω, ὁ ζή, idem quod
 Πολυετής, εὐς, ὁ ζή, longævus, annosus, grandævus, Ph. Πολυετής σεσωμένος, post multos annos servatus, Eurip. Or. 473. Ex π. et ἔτος.
 Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iisd.
 Πολυέυκτος, ω, ὁ ζή, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus. Ab εὐχρημαί.
 Πολυέυθος, ὄν, multum diuque coctus, Sterph.
 Πολυέυλος, ὄν, proccellus, fluctuosus. A ζάλη.
 Πολυέυλος, ω, ὁ ζή, quem æmulari et imitari multa animi contentione solemus; (2) magno studio expetitus; (3) invidiosus.
 Πολυέυλωτος, ω, ὁ ζή, multo studio æmulandus, seu expetendus.
 Πολυέυμιος, ω, ὁ ζή, damnosus, Ph. Ex ζημία.
 Πολυέυμιος, ω, ὁ ζή, multa habens transtra. Gl. V. jugosus.
 Πολυέυωτος, vivax, epith. cornicis, Oryzian. Cynaget. 3, 117. Sed in Codice Veneto legitur πολυέυωτοί τε.
 Πολυέυωτος, ὄν, bene succinctus.
 Πολυέυωτος, ὄν, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορεύω.

Πολυέυθος, ὁ ζή, versutus, omnibus aptus. Ab ἔθος.
 Πολυήκοος, ω, ὁ ζή, qui multa audivit vel audit. Ex ἀκούω.
 Πολυήμερος, ω, ὁ ζή, qui multorum dierum est. Ab ἡμέρα.
 Πολυήρατος, ω, ὁ ζή, perjucundus, optabilis. Ex ἔραω.
 Πολυήρος, ω, ὁ ζή, i. e. πολυήρατος, dives agri, R. Ex ἔρα, ἔρα, R.
 Πολυήσυχος, ὄν, valde quietus, tranquillus.
 Πολυήχης, εὐς, ὁ ζή, multos sonitus edens, multisonus, valde sonorus. Ex ἡχος.
 Πολυήχης, ὄν, idem. Ab ἡχίω.
 Πολυήχια, ἡ, magnitudo soni. A
 Πολυήχος, ὄν, valde strepens, sonorus.
 Πολυήχης, εὐς, ὁ ζή, spectabilis, admirabilis.
 Πολυήαλιμος, ἰον, almus, omnia florere faciens, Oryz. 67, 1. A θάλλω.
 Πολυήαλιος, εὐς, ὁ ζή, multum seu vehementer stupefactus. A θάμβος, stupor.
 Πολυήαρης, εὐς, ὁ ζή, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυήαρης, εὐς, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
 Πολυήαρητος, ὄν, valde admirandus.
 Πολυήαριος, ὄν, ὁ ζή, qui multa spectavit. Ex θεάομαι.
 Πολυήατος, ὄν, conspicuus, spectabilis.
 Πολυήατος, ας, ἡ, deorum multitudo. A
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, qui multos deos colit. A πρᾶξ.
 Πολυήατος, πτος, ἡ, deorum multitudo.
 Πολυήατος, εἶς, fertilis, fecundus. A θέρω.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, multum calidus, percalidus.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, percarus, per Sync. pro πολυήατος. Τέκνον πολυήατος τοκῆσι, Call. in Cer. 47. A πῶτα.
 Πολυήατος, adv. multos deos statuendo.
 Πολυήατος, ἡ, ferarum copia. A
 Πολυήατος, ω, ὁ, ἡ, feris abundans. A θήρ.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, impetuosus, multo seu vehementi ruens impetu.
 Πολυήατος, ὄν, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, idem quod
 Πολυήατος, ὄν, ὁ ζή, pecorosus, multa alens pecora. Ex θέρω.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, multos pascens seu alens. Ex θέρω.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, valde defensus. A θρηύω.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, luctuosus, multum luctum adferens, lacrymosus. Gl. V. πολυήατος, lamentabile.
 Πολυήατος, χος, ὁ ζή, pilosus.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, multa habens remedia; (2) multa medendi vi præditus.
 Πολυήατος, contr. πολυήατος, ω, ὁ ζή, sonorus.
 Πολυήατος, ὄν, ὁ ζή, vulgi sermonibus celebratus, famigeratus, omnibus notus. Ex θρηύω.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, multas habens fores seu januas, multas portis pervius. Gl. V. fenestratus. Ex θύρα.
 Πολυήατος, ὄν, multas fimbrias habens.
 Πολυήατος, ὄν, cui multæ victimæ mactantur. A θυσία.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, victimis abundans, ubi saepe sacrificatur. Μέλαθρον δ' αὐτῷ πολυήατος τεύχριν σφαγῆς, Sophr. Trach. 756. Πολυήατος δ' ἄλλος Ἀρτέμιδος ἡλυθὸν ἀρομένη, Eurip. Iphig. in Aul. 185. Ex θύω.
 Πολυήατος, ὄν, impetuosus, acer, bellicosus.
 Πολυήατος, ὄν, ὁ ζή, multa calens; multiscius.
 Πολυήατος, ας, ἡ, multa scientia. A
 Πολυήατος, εἶς, ὁ ζή, qui multa scit, multa callens; (2) multa expertus.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, multas habens fibras seu venas. Ex ἴς, fibra.
 Πολυήατος, ας, ἡ, copia equorum. Gl. V. equitatus.
 Πολυήατος, ω, ὁ ζή, equis abundans.
 Πολυήατος, ὄν, ὁ ζή, multiscius, multiplici doctrina præditus.

Πολύχρυσος, υ, ὁ ἔξ ἡ, piscosus, piscibus abundans. Ex ἰχθύς.
 Πολύχρυσος, idem.
 Πολυκαρκῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, admodum aridus, siccus. Ex καρχαῖον.
 Πολυκαῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, ardens, æstuosus. Ex καῖον.
 Πολυκαθέδρος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multa habens transtra. Ex καθέδρα.
 Πολυκακίης, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multos occidens. Ex καῖον, occido.
 Πολυκασιγρία, ας, ἡ, Cæsarum multitudo. Ex Καῖσαρ.
 Πολυκάλαμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adsurgens.
 Πολυκάλατος, ὁ ἔξ ἡ, laboriosus, ærumnosus; (2) multo labore, multa et varia arte factus.
 Πολυκάμορος, υ, ὁ ἔξ ἡ, miser, infortunatus.
 Πολυκαμπῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multos habens flexus, flexuosus. Ex καμπή.
 Πολυκάμπτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, varie flexus, seu flexibilis.
 Πολυκακῆς, ἴος, qui multos interficit. A καῖον.
 Πολυκαπνός, υ, ὁ ἔξ ἡ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infestari solet; (3) nimio fumo niger factus, fumosus.
 Πολυκαρῆς, υ, ὁ ἔξ ἡ, multa habens capita. Ex κάρηνον.
 Πολυκαρπῆς, ὦ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπῆς οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον φλύν, Ἐλ. V. H. 3, 41.
 Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. A
 Πολυκαρπός, υ, ὁ ἔξ ἡ, fœcundus. Gl. V. fructuosus.
 Πολυκαρσιεύσας, ον, multa arte factus, perfectus.
 Πολυκαυλός, υ, ὁ ἔξ ἡ, multos caules habens.
 Πολυκαυλάδος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multum sonans, multum strepens, canorus.
 Πολυκαυτός, υ, ὁ ἔξ ἡ, in quo multum vacui est.
 Πολυκακῆτος, ον, idem quod πολυκαυτός.
 Πολυκαρδία, ας, ἡ, magna astutia seu vafrities. A
 Πολυκαρδῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multum quæstuosus, multum lucri adferens; (2) valde astutus seu vafer. Ex κάρδης.
 Πολυκαρῆς, ὠτος, ὁ ἔξ ἡ, multa habens cornua, corniger, Soph. Aj. 55. Ex κέρας.
 Πολυκαρῆς, υ, ὁ ἔξ ἡ, varie acu pictus, varius.
 Πολυκαρφάδος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multa habens capita; (2) genus modi tibicinum. Ex κεφαλή.
 Πολυκαρπία, ἡ, mæror gravis. A
 Πολυκαρπῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multum mæroris adferens, valde luctuosus. A κάρπης.
 Πολυκαρπῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multa cete habens; (2) magnis piscibus abundans. A κάρπης.
 Πολυκακῆτος, ον, valde periculosus.
 Πολυκακῆσις, ας, ἡ, multiplex motus, concursatio. A κίνησις.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui multiplici motu agitatur. Gl. V. motabilis. Ex κινέω.
 Πολυκακῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multos ramulos habens vel emittens. Ex π. et κλάδος.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisd.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multum defletus aut defendus; (2) valde lugens seu deflexus, lugubris. A κλαῖω.
 Πολυκακῆτος, ἴον, pro πολυκακῆτον. A
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem quod πολυκακῆτος.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, accurate clausus.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, valde celebris.
 Πολυκακῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, idem: ex κλαῖω.
 Πολυκακῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multis transtris instructus; (2) multo compage junctus.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, percelebris. A κληῖω.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dives.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.
 Πολυκακῆς, ἴος, cum multis lectum socians, Man.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undosus; (4) undis agitatus. A κλύω.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multos habens ramos, surculosus. Ex κλών.
 Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, valde elaboratus, aut

circa quem laboratur, a fabris videlicet.

Ex π. et κάμω.

Πολυκακῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, idem et ex iisdem.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, saltuosus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, nidorosus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκακῆτος παρά πύργῳ, Nonn. P. 4, 20.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, amplum habens ventrem. A κακῆτος.

Πολυκακῆτος, ον, quietissimus, tranquillus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multis communis, pervulgatus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, Isth. pro πολυκακῆτος, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A

Πολυκακῆτος, υ, ὁ, multorum dominus et rex.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, ex multis conglutinatus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, pluribus sinu habens.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, cui multa coma est, cui spissa est cæsaries. A κόμη.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, jactans, jactabundus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, valde plangens; (2) gestus plangentium exprimens. Ex π. et κόπτομαι.

Πολυκακῆτος, ον, valde ornatus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multa habens capita. A κάρηνον.

Πολυκακῆτος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multum habens potestatis, potentissimus. A κράτος.

Πολυκακῆτος, ἡ, multorum vel multa potestas, Μαν.

Πολυκακῆτος, ον, canorus, epith. citharæ. A κρέω.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multa habens præcipitia, ideoque asper, et difficilis ascensu, prae-ruptus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dives hordei. A κρήνη.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multum hordei profrens; (2) fertilis. A κρήνη.

Πολυκακῆτος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρήνη.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multis plausibus resonans; (2) navis quæ pluribus remis impellitur; (3) callidus. Vide Ern.

Πολυκακῆτος, ον, idem; (2) diversos et non congruentes sonans edens. A κρήνη.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multas scaturigines habens.

Πολυκακῆτος, valde crocitanus. Πολυκακῆτος τι κρήνη, Orpian. Cyneget. 3, 117.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, prædives. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, divitiæ. A

Πολυκακῆτος, ον, dives pecoris.

Πολυκακῆτος, ἡ, divitiæ. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, dives. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multos interficiens. Ἐλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φοιῆς, Eur. Or. 1142. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, ἴος, admodum gloriosus, Dolsc.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, et πολυκακῆτος, ἴση, ἴσον, multum venerandus; item nobilis, gloriosus, jactator. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, ον, flexuosus, sinuosus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multum volutatus. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multiplici fœtu gravida, seu potius plures enixa. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, ον, ὁ ἔξ ἡ, fluctuosus. Ex κτήνηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multo dominorum.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, bibacissimus, vinosissimus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, luctuosus. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, deditus comessationibus; (2) comessationibus abundans.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multos remos habens. A κτήνηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, garrus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multiloquus, loquax.

Πολυκακῆτος, ον, populosus, frequens hominibus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multas prædas adeptus;

(2) multas segetes habens, locuples. A λήνη, præda, vel λήνη, seges.

Πολυκακῆτος, ον, valde esuriens.

Πολυκακῆτος, ον, (a λιτανεύω) idem quod πολυκακῆτος.

Πολυκακῆτος, multum desideratus, a λίψιστον. Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυκακῆτος Ἄργος ἰκοῖται, Il. 4, 171. Ubi male legitur πολυκακῆτος.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, (a λίσσομαι) idem quod

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἴη Ἴη Καρνεῖ πολυκακῆτε, Callim.

Ἡμετέρη δὲ Τερπάλῃ τεισίετο πολυκακῆτος, Nonn. Odys. 5, 445.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.

Πολυκακῆτος, ὦ, multa dico; copiose loquor.

Πολυκακῆτος, ας, ἡ, expositio quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis. Gl. V. multiloquium, loquacitas, verbositas. A

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui multa verba facit. Gl. V. multiloquus, verbosus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur.

Πολυκακῆτος, adv. multis verbis, longo sermone, loquaciter.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, pluribus corticibus et tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυκακῆτος, et πολυκακῆτος, ας, ἡ, multarum rerum scientia, multa eruditio seu doctrina. Gl. V. πολυκακῆτος, solertia, multa scientia.

Πολυκακῆτος, ὦ, multa discere appeto.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multa et varia doctrina. A

Πολυκακῆτος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, qui multa didicit, eruditus. Gl. V. peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex μανθάνω.

Πολυκακῆτος, adv. cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus qui multarum rerum peritus est.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, felicissimus, ditissimus.

Πολυκακῆτος, ον, villosus, lanosus, seu pecore lanoso abundans, Lycophr. Sch.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multis vaticiniis clarus. A μανθάνω.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multas habens alas; πολυκακῆτος δρυς, quercus corpore sinuoso. A μανθάνω, ala.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, de quo multi et sæpe contendunt. A μάχηον.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. multos exhibens medimnos frumentis, epith. Cereris.

Πολυκακῆτος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multum ebrius. A μέθη.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multas habens aedes, seu multa atria, cubacula. A μέλαθρον.

Πολυκακῆτος, ἴος, varie sonans, epith. tibiæ. A μέλος.

Πολυκακῆτος, adv. vario sono.

Πολυκακῆτος, ἴος, idem, canorus.

Πολυκακῆτος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, querulus. A μέφομαι.

Πολυκακῆτος, ας, ἡ, partium multitudo, sive plures partes. A

Πολυκακῆτος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. A μέρος.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multis curis obnoxius, anxius, sollicitus. A μέριμνα.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, idem.

Πολυκακῆτος, adv. varie, Ph. plurifariam, multifariam.

Πολυκακῆτος, ον, valde variabilis, permultas formas adsumens, epith. Protei.

Πολυκακῆτος, ἡ, multitudo et varietas metrorum in carmine. Vide et ὀλιγομετρία. A

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυκακῆτος, αἰ, epith. caprarum. V. μηκός.

Πολυκακῆτος, ον, valde longus, Cal.

Πολυκακῆτος, ες, valde longus. A μήκος.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multas oves habens; (2) pomifer, Il. 2, 605. A μήλον.

Πολυκακῆτος, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, iracundus.

Πολυκακῆτος, υ, ὁ ἔξ ἡ, multorum mater.

Πολυκακῆτος,

Πολυμήτωρ, ορος, ἡ, idem.
 Πολυμήτις, ιος, ὁ ζή, abundans consilio et prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, *Il.* 1, 10.
 Πολυμηχανία, ας, ἡ, calliditas, solertia. A Πολυμηχανός, ος, ὁ ζή, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus. *Gl. V.* dædalus, factitiosus. *Il.* 2, 173. Ex μηχανή.
 Πολυμήγης, ἑός, ὁ ζή, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μεγύνω.
 Hinc
 Πολυμηγία, ας, ἡ, multum rerum mistura.
 Πολυμήγεια, ας, ἡ, idem. A μέγεις.
 Πολύμηκτος, ον, idem quod πολυμηγής.
 Πολυμήτης, ἑός, ὁ ζή, invisus, odiosus. A μήτος.
 Πολύμησος, ος, ὁ ζή, multa mercede conducentis, qui magna mercede operam suam alicui locat.
 Πολυμηστράτης, ἡ, ὄν, sc. τέχνη, ars texendi vestes variegatas, phrygionia.
 Πολύμητος, ος, ὁ ζή, multis licis textus. *Gl. V.* πολύμητα, multitudine: dicitur et de instrumentis musicis pulsatilibus.
 Πολυμημῆνος, ονος, ὁ ζή, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.
 Πολυμηστία, sc. μέλη, a Polymnesto condita, A.
 Πολυμηστειτός, ος, ὁ ζή, a multis ambita, cuius multi sunt aut fuerunt proci. Ex π. et κνηστειόμαι.
 Πολυμηστή, idem et ex iisd.
 Πολυμηστής, et
 Πολυμησῶς, ορος, ὁ ζή, memoria pollens, memor multorum.
 Πολύμηστος, ος, ὁ ζή, clarus, nobilis. Ab ἰμύνω.
 Πολύμησια, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum.
 Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A Πολυμορφος, ος, ὁ ζή, multiformis, qui multarum formarum est; (2) variegatus. A μορφή.
 Πολυμορφῶς, adv. varie, varia forma, colore, &c.
 Πολύμοσος, ος, ὁ ζή, doctus, disertus, venustus, ut de musica et saltatione. A Μῶσα.
 Πολύμοσθος, ος, ὁ ζή, ærummosus, laboriosus. Ὁ πολύμοσθος Ἄρης, *Eutyph.* Phæn. 791. Πολυμοσχόσι Λαβδακιδαισιν, miseris Labdacidis, *Id.* *Ibid.* 807.
 Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.
 Πολύμυθος, ος, ὁ ζή, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.
 Πολύμυθος, ος, ὁ ζή, multa habens ellychnia. A μύκη.
 Πολύμυθος, ος, ὁ ζή, multa habens dclubra, *Theoc.* 15, 109.
 Πολυμύτης, ος, ὁ ζή, multos nautas habens.
 Πολύμυρον, ος, ὁ ζή, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.
 Πολυμύφελος, ον, nebulosus. A νεφέλη.
 Πολυμυνίμος, ἰα, ἰον, ἰον, admodum tranquillus.
 Πολυμυνικία, longe vinco, *Thuc.*
 Πολυμυνικῆς, ος, ὁ ζή, sæpius victor. A νίκη.
 Πολυμυνίφης, ἑός, ὁ ζή, multa nive tectus, nivovosus, nivalis. Ex νίφω.
 Πολυμυνίφης, ον, idem.
 Πολύμυσια, ας, ἡ, mens cui multum prudentiæ et sagacitatis inest. A πολύμυσος.
 Πολύμυσος, ος, ὁ ζή, qui multis vescitur. Ex νίμω, μασκο.
 Πολύμυσος, contr. πολύμυς, ος, ὁ ζή, cui multum est mentis, i. e. prudentiæ et sagacitatis. Hinc
 Πολύμυς, adv. prudenter, sagaciter.
 Πολύμυσος, ος, ὁ ζή, multis morbis obnoxius, morbidus.
 Πολύμυσος, ος, ὁ ζή, qui sæpius revolvitur, redit.
 Πολύμυσος, ἡ, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.
 Πολύμυσος, ἰον, πολύμυσος, ος, ὁ ζή, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.
 Πολύμυσος, ος, ὁ ζή, multarum rcrum experientia et peritia. *Gl. V.* sagacitas, solertia. A

Πολύμυσος, ον, multum politus, i. e. pulchre ædificatus, factus.
 Πολύμυσος, ον, valde siccus, aridus.
 Πολύμυλος, ον, arboribus frequens. A ζύλον.
 Πολυμυλία, ας, ἡ, multa viæ; (2) multum itineris. Ab ἴδω.
 Πολύμυθος, ονος, ὁ ζή, multos habens dentes.
 Πολύμυθος, ον, suaviter olens. Ab ὄσμη.
 Πολυμυζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A
 Πολύμυζος, ος, ὁ ζή, in plures dispersos ramos, in plures partes diffusus.
 Πολυμυνία, ας, ἡ, vini copia, item violentia. A Πολύμυνος, ον, vinolentus, vino abundans.
 Πολύμυκος, ον, valde tardus, seu cunctator.
 Πολύμυλος, ον, idem quod
 Πολύμυλος, ος, ὁ ζή, perbeatus, beatissimus; (2) prædives.
 Πολύμυμτος, ος, ὁ ζή, multos habens oculos; item multa habens foramina. *Gl. V.* oculatus. Ab ἴδωμαι.
 Πολύμυμτος, ος, ὁ ζή, multos umbones habens, multis clypeis munitus.
 Πολύμυμτος, ος, ὁ ζή, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.
 Πολύμυπος, ος, ὁ ζή, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὄπος, succus, vel ὄπη, foramen.
 Πολύμυπος, ος, ὁ ζή, qui a multis conspicitur. Ab ὄπταιμαι.
 Πολύμυργός, ον, cui multa sacra fiunt, epith. Bacchi. Ab ὄργω.
 Πολυμυρκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A Πολύμυρκος, ος, ὁ ζή, multum jurans, leviter jurans.
 Πολύμυρμος, ον, impetuus, vehemens. Ab ὄρμωμαι.
 Πολύμυρμος, ος, ὁ ζή, avibus abundans. A
 Πολύμυρμος, ὁ ζή, idem.
 Πολύμυρμος, ος, ὁ ζή, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.
 Πολυμυμία, ἡ, odoris copia et suavitas. A
 Πολύμυμος, ος, ὁ ζή, valde fragrans. Ab ὄσμη.
 Πολύμυστος, ος, ὁ ζή, multa habens ossa. Ab ὄστω, ος.
 Πολύμυστος, ος, ὁ ζή, peculiatus, *Ph.* Ab ὄστω, peculium.
 Πολύμυμτος, ος, ὁ ζή, multos oculos habens; (2) herba vim habens sciccandi, velut tussilago.
 Πολυμυχλία, ὦ, fut. ἴσω, hominum multitudine abundo. *Gl. V.* πολυμυχλῶσα, celberrima, populosa.
 Πολυμυχλία, ας, ἡ, populi multitudo. *Gl. V.* celebritas, populositas. A
 Πολύμυχλος, ος, ὁ ζή, frequens, hominum multitudine abundans; epith. urbis.
 Πολύμυχος, ος, ὁ ζή, potens, dives. Ab ἔχω.
 Πολυμυψία, ας, ἡ, opsoniorum abundantia. A Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, abundans opsoniis; (2) opsoniis multis vescens. Ab ὄψω.
 Πολυμυψία, ας, ἡ, mutorum malorum percussio. A
 Πολυμυψῆς, ἑός, ὁ ζή, multis casibus seu malis jactatus. Ex ψάβω.
 Πολυμυψία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) servitiorum multitudo. A πολύμυψος.
 Πολυμυψία, ας, ἡ, admodum vafer, valde callidus.
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, cui multi sunt libri seu servi.
 Πολυμυψία, vel -πάμων, ονος, ὁ ζή, multa possidens, dives, *Il.* 4, 433. Scribendum est πολυμυψία. Vide in πᾶμα, possessio. A πᾶμα, vel potius πᾶμα.
 Πολυμυψία, ας, ἡ, lucidissima.
 Πολυμυψία, ας, ἡ, quæ diu virgo manet.
 Πολυμυψία, ον, virginis multas habens.
 Πολυμυψία, ὁ ζή, multum saltans, qui fit cum saltatione, in quo saltatur. A πατάσσω.
 Πολυμυψία, ος, ὁ ζή, multum calcatus, tritus et percussus. A πατώ.
 Πολυμυψία, ἴδος, ὁ ζή, plus una patria utens.
 Πολυμυψία, ας, ἡ, multarum rcrum experientia et peritia. *Gl. V.* sagacitas, solertia. A

Πολύμυσος, ος, ὁ ζή, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus. *Gl. V.* sagax. Ex πείρα.
 Πολυμυψία, ὁ ζή, multiplex, varius. A πείρα.
 Πολυμυψῆς, ἑός, ὁ ζή, miser, luctuosus, luctu plenus; *Il.* 5, 559. A πένθος.
 Πολυμυψῆς, ἑός, ὁ ζή, multum sciscitans. Ex πείρα.
 Πολυμυψῆς, ον, multum saliens, in quo multum exsultatur. A πηδᾶω.
 Πολυμυψῆς, ονος, ὁ ζή, multa damna adferens, noxius. A πημά.
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, multo stamine textus, pinguis, epith. vestis. A πημος.
 Πολυμυψῆς, ος, ὁ ζή, fontibus abundans, *Il.* 8, 47. Ex π. et πίδαξ.
 Πολυμυψῆς, ἑός, ὁ ζή, idem et ex iisd.
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, valde amarus.
 Πολυμυψῆς, ἑός, valde sordidus, squalidus. A πημος.
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, multum fidens seu credens; (2) fidelissimus, *Hes.*
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, multum errans, multivagus, *Il.* 11, 308. Epitheton aní ἀριμύ Sophoclem.
 Πολυμυψῆς, ἡ, magna erratio, *Man.*
 Πολυμυψῆς, ἑός, ὁ ζή, idem; (2) erroris plenus. (1) ὁ δ' ἑμῶς ἐν ἄλλῃ πολυμυψῆς πείρα, *Eutyph.* *Hel.* 204. Οἱ δὲ καμῶντες, Ἔργα πολυμυψῆς βιστῆς, *Nonn.* A πλάνη.
 Πολυμυψῆς, ος, ὁ ζή, idem. (1) δρομαίων ὅτι πολυμυψῆσαν μάτρη ἔπασσε πόναν, *Eutyph.* *Hel.* 1335. (2) μετὰ δ' ἔπασσε ἀνδράσιν αἰὶν πολυμυψῆσαν οἰσίν, *Id.* *Hipp.* 1109. A πλάνη.
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, idem. Διεργμάτων κίρασι πολυμυψῆσι ἐπισκοπῶν, *Eutyph.* *Phæn.* 665. A πλάνη.
 Πολυμυψῆς, adv. cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffusis, aut de herba errante longe lateque.
 Πολυμυψῆς, fut. ἴσω, multiplico. A πολυμυψῆς. Hinc
 Πολυμυψῆς, ἑός, ὁ ζή, multiplicatio.
 Πολυμυψῆς, ἰα, ἰον, multiplex; (2) multo copiosior, multo major. A πολύμυψος. Unde
 Πολυμυψῆς, ονος, ὁ ζή, multiplex, *Ph.*
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, qui multorum jugerum est; (2) qui multa jugera possidet. A πλῆρον.
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, multum implicatus, varius, multifarius. Πολυμυψῆς χάριτας ἴστωμα κεκρυμμένον, *Analect.* *Brunck.* 2, 92.
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, multa habens latera. A πλῆρον.
 Πολυμυψῆς, ὦ, fut. ἴσω, multus numero sum; (2) augeor et cresco numero. A
 Πολυμυψῆς, ἑός, ὁ ζή, multus numero;
 Πολυμυψῆς, vel πολυμυψῆς, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, *Arrian.* *Bell. Civil.* 1. A πλῆθος.
 Πολυμυψῆς, f. ονῶ, et πολυμυψῆς, multiplico. Ab cod.
 Πολυμυψῆς, ας, ἡ, versutia, dolus. A
 Πολύμυψος, ος, ὁ ζή, multis nexibus implicitus, intricatus, et hinc valde impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) dolosus, vafer, versutus. (2) πᾶσαν ἴδωμένης μορφῆσι πολυμυψῆς, *Eutyph.* *Irhig.* in *Aul.* 196. A πλῆκος.
 Πολυμυψῆς, adv. multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, *Gl. V.*
 Πολύμυψος, contr. πολύμυψος, ος, ὁ ζή, multum odorem emittens, valde odoratus, valde graviter spirans. A πνοή.
 Πολυμυψῆς, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύμυψος.
 Πολυμυψῆς, ἡ, genus quoddam polypti, *Aristol.*
 Πολυμυψῆς, ος, τῶ, parvus polyptus; (2) herba quedam. *Dim.* ab eod. *Angl.* polyptus.
 Πολυμυψῆς, sc. οἶνος, viuum ex polyptodio factum.
 Πολυμυψῆς, ος, ὁ ζή, polyptis abundans; (2) polyptio similis.

Πολυπόθητος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum desideratus.
 Πολυποικίλος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multiformis.
 Πολυπόλιος, *εως*, *δ* *ξ* *η*, multas habens urbes.
 Πολυπόνος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, laboriosus; (2) ærumnolosus, calamitosus; (3) multos labores strenue perficiens. Τὸ πολυπόνοσι βίβω, multiplices ærumnὰς, Βοηθ. Trach. 117. Ὡς σε πολυπονωτάτην ὁρμήν δαίμων ἔθηκεν, Eurip. Hec. 722.
 Πολυπόνοσ, *adv.* multo cum labore.
 Πολυπόρευτος, *ον*, frequens viatoribus, epith. *via*. Α πορεύομαι.
 Πολυπόρος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multos meatus habens. *Gl. V.* πολυπόρος, vadosus.
 Πολυποσία, *ας*, *η*, multa potatio, immodicus potus. Α ποσία, ποτό.
 Πολυπόταμος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, fluviis abundans.
 Πολυποτίω, multum potui, potui indulgeo. Α Πολυπότης, *υ*, *δ*, qui multum bibit, magnus potator, bibosus. *Gl. V.* multibibus.
 Πολυπότις, *η*, fœm. præcedens.
 Πολυπότομος, *ον*, multa fata habens.
 Πολυπότινα, *η*, valde veneranda, *Ar.*
 Πολυπότος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, idem quod πολυπότης.
 Πολυπότις, ποδός, *δ* *ξ* *η*, multos pedes habens, multiplex; (2) nabis, polypus, piscis; (3) tuberculum in naribus, polypo simile.
 Πολυπραγματίω, *ω*, multis rebus vaco, multas res tracto. Α πρᾶγμα.
 Πολυπραγματιώω, *ω*, *φ*, *ήσω*, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter et sollicite inquiri, curiose perscrutor, *Gl. V.* πολυπραγματιώω, sciscitor, percontor, rimor; (3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror; habet et significationem appetendæ rei alienæ; *inpr.* imperii. Τὰ περὶ τὸν Θύαμιν πολυπραγματιώω, Helioid. Ὁ τὴν τῷ ὄντος πολυπραγματιώω φύσιν, Plato.
 Πολυπραγμασιώω, *ης*, *η*, sollicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus, curiositas ardelionis; (2) *inpr.* tributur privatis res publicas curantibus et arcana imperii; (3) accurata rei tractatio, cognitio; (4) studia literarum, *inpr.* historiae. Α
 Πολυπραγμων, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, qui est multorum negotiorum, nihil in primis ad ipsum pertinentium; ardelio, multa negotia curans. *Gl. V.* scrutator, sciscitator, curiosus; (2) in bonam partem, laboribus multis et variis occupatus, variarum doctrinarum studiosus. Α πρᾶγμα.
 Πολυπρακτω, *δ*, semper curiosus, *Man.*
 Πολυπραός, *ον*, valde mitis.
 Πολυπρημιος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multos habens stipites seu truncos. Α πρέμιον.
 Πολυπρόων, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, ramosus.
 Πολυπρόβητος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. Α πρόβατον.
 Πολυπρηνικός, *η*, bene dotata. Α προίξ.
 Πολυπρᾶσμος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, qu. dic. multas habens facies; (2) multiformis. Α πρόσωπον.
 Πολυπρᾶσπιος, *adv.* multis modis.
 Πολυπτερος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multas pennas seu pinas habens. Α πτερόν.
 Πολυπτόιστος, et πολυπόθητος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, pavidus, meticulosus, tumultuosus, formidabilis. Α πταίω, εὐεττεο.
 Πολυπτόλις, *ιως*, seu *ιας*, *δ* *ξ* *η*, multas urbes habens, *Call. in Dian.* 225.
 Πολυπτερός, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multos habens ramos.
 Πολυπτερίαι, *ας*, *η*, multitudo plicarum, sinuum, vallium, &c.; conglobatio, *Gl. V.* Α Πολυπτερίχος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multas plicas habens, sinuosus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. *Il.* 3, 411. Α πτερίξ.
 Πολυπτερός, *δ* *ξ* *η*, multos habens lepores.
 Πολυπτωτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, plures casus habens. Hinc τὸ πολυπτωτων, *υ*, Polypotton, figura rhetorica. Α πτώω.
 Πολυπύλος, *ον*, multas portas habens. Α πύλη.
 Πολυπυργος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multis turribus munitus.

Πολυπύρος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum triticum ferens, tritico abundans.
 Πολυπυρος, *Nic.*
 Πολυπύγων, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, barbatus.
 Πολυπυρήμων, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, disertus, verbosus, *Gl. V.* Α πύμα, verbum.
 Πολυπυρῆδος, *ον*, multis virgis (lineis coloratis) distinctus, virgatus.
 Πολυπυρήγης, *ιος*, *δ* *ξ* *η*, multas habens rapturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. Α πύρηνυμι.
 Πολυπυρῆδωγος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, magnum sonum seu strepitum edens, sonorus. Δελφίνες δ' ἀκταιοὶ πολυπυρῆδωγοὶ γάνονται, Opprian. Halicut. 1, 383.
 Πολυπυρήγης, *υ*, *δ*, qui multa vastat, destruit. Α πύω.
 Πολυπυρῆτος, *ον*, exitiosus, *Lyc.*
 Πολυπυρῆστος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum sutus, multipliciter sutus seu consutus.
 Πολυπυρῆφης, *ιος*, *δ* *ξ* *η*, idem. Α πύρηνυμι.
 Πολυπυρῆφος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, idem et ab eod.
 Πολυπυρῆμωνίω, *ω*, copiose, verbose dico. Α Πολυπυρῆμων, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, vide πολυπυρήμων.
 Πολυπυρῆνος, *ονος*, et πολυπυρῆνος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, dives pecoris, ovium copias habens; (2) opulentus, divus; *Il.* 9, 155. Α πύρην, ονίς.
 Πολυπυρῆτος, *υ*, *δ*, *η*, multum dictus. Α πύω.
 Πολυπυρῆζία, *ας*, *η*, multitudo radicum. Α Πολυπυρῆζος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, cui multiplex est radix. Α πύζω.
 Πολυπυρῆτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, corio multiplici inductus.
 Πολυπυρῆδης, *υ*, *δ*, *η*, rosis abundans, multis rosis conspersus. Α πύρηνυμι.
 Πολυπυρῆδος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, idem.
 Πολυπυρῆσιος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, idem quod Πολυπυρῆσιος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multistrepus.
 Πολυπυρῆσθητος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum stridorem vel strepitum edens. Α πύρηνυμι.
 Πολυπυρῆζος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, idem.
 Πολυπυρῆς, *ον*, copiose, large fluens; (2) copiosus in dicendo.
 Πολυπυρῆμος, *ον*, vehemens impetu.
 Πολυπυρῆστος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multifluus, copiose fluens. Α πύω.
 ΠΟΛΥΣ, πολλή, πολλῶ, *gen.* πολλῆ, ἡς, ἤ, πολίες *pl. poet.* multus, numerosus; (2) magnus, amplus, spatiosus; (3) excellens, præstans; (4) vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλή τῆς γῆς, *Att.* pro πολλή γῆ; (2) τί μοι πολύ; quid mihi prodest? *In plaut.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in sacris lib. interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *compr.* πλείων, *superl.* πλείστος. (4) *Eur.* Or. 1200.
 Πολυσαρῆος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum putris, admodum detritus, valde vitiosus, rimosus.
 Πολυσαρκίω, *ω*, *φ*, *ήσω*, corpulentus seu pinguis sum.
 Πολυσαρκία, *ας*, *η*, corpulentia, obesitas. *Gl. V.* carnositas. Α
 Πολυσαρκος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, valde carnosus, corpulentus; metaph. stupidus. Α σάρξ.
 Πολυσεμνος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum reverendus, vel augustus.
 Πολυσεπτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, venerabilis.
 Πολυσημαντος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multa significans. Α σημαίνω.
 Πολυσημος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, idem. Α σῆμα.
 Πολυσημιος, *ον*, abundans litera *σ*, *Sterph.*
 Πολυσίνοσ, *ον*, valde noxius. Α σίνω, nocco.
 Πολυσιτία, *ας*, *η*, frumenti copia; (2) cibi copia. Α
 Πολυσίτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, frumento abundans; (2) cibo repletus. Α σίτος.
 Πολυσκαλμος, *ον*, epith. navis magnæ multis remis agitata.
 Πολυσκαρῆμος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, tripudians, exultans, *Il.* 2, 814. Α σκαίρω.
 Πολυσκελής, *ιος*, *δ* *ξ* *η*, plura habens crura; (2) multiplex. Α σκέλος.
 Πολυσκεπτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, conspicuus. Παρθένος ἐγγυς ἴδω πολυσκέπτιο Βωάντῃ, *Arat.* 136. Α σκεπτομαι.
 Πολυσκίος, *ον*, umbrosus. Α σκία.

Πολυσκίμων, *ονος*, *δ* *ξ* *η*, valde dicax. Α σκῆμα.
 Πολυσκάρῆγος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, sonorus, streperus.
 Πολύσοφος, *ον*, valde sapiens seu doctus.
 Πολυσπαῆθης, *ιος*, *δ* *ξ* *η*, multum densatus spatia. Α σπάθη.
 Πολυσπείρας, *υ*, *δ* *ξ* *η*, qui multas spiras habet, tortuosus. Α σπείρα.
 Πολυσπερῆς, *ιος*, *δ* *ξ* *η*, late disseminatus, *Il.* 2, 804. Α σπείρω.
 Πολυσπερμία, *ας*, *η*, affluentia seminis genitalis. Α
 Πολυσπερμιος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, semine abundans. Α σπείρω.
 Πολυσπερῆς, *εις*, studiosus, laboriosus.
 Πολυσπλαγχχία, *ας*, *η*, multa seu proluxa miseratio. Α
 Πολυσπλαγχχίος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, valde misericors. Α σπλάγχχον.
 Πολύσπορος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, semine vel segete abundans, fertilis.
 Πολυσπύσσος, *ον*, laboriosus, sedulus.
 Πολυσπύγης, *ιος*, *δ* *ξ* *η*, multum seu abunde stillans. *Ex p.* et σάξω.
 Πολυσπυκτι, *adv.* multis stillando guttis, ubertim. *Ex iisd.*
 Πολυσπύσσος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, seditiosus, ubi crebre movetur seditiosus. Α σπυρίαξω.
 Πολυσπύφίλος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, uvis abundans. Α σφυλή, uva.
 Πολυσπύχης, *υος*, *δ* *ξ* *η*, multas spicas ferens seu edens. *Epith.* culmi.
 Πολυσπύγης, *εις*, idem quod
 Πολύσπυγος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, bene contextus; (2) multas habens contignationes, altus. Α σπύγη, tectum.
 Πολύσπιος, et πολύσιος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, lapillis abundans, scrupulosus. Ἐν ποταμοῖσι πολυσπίοισι νομάζων, *Nic. Th.* 950. Confer *Call. in Jov.* 26. Α σπία, vel σία, calculus.
 Πολυσπύχης, *εως*, vel πολυσπύχης, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. Α σπύλιχος.
 Πολυσπύκτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, valde gemens, seu gemitus habens multos, miserabilis, ærumnolosus.
 Πολυσπύφῆνος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multis tertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.
 Πολυσπύφης, *ιος*, *δ* *ξ* *η*, idem. Α σπύφω.
 Πολύσπημος, *δ* *ξ* *η*, vestis quæ multum et pingue stamen habet. Α σπῆμα.
 Πολύσπυτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum calcatus. Α σπύτω.
 Πολύσπυκτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multis maculis notatus; (2) multis ictibus compunctus.
 Πολύσπιος· vide πολύσπιος.
 Πολυσπιχία, *ας*, *η*, multitudo versuum. Α
 Πολύσπιχος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multus versibus seu ordinibus constans.
 Πολύσπιχος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, idem.
 Πολύσπυλος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multam et magnam habens classem.
 Πολυσπυμῆω, *ω*, multum liquor. Α
 Πολύσπυμος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multa habens ora; (2) multa loquens. Α σπύμα.
 Πολύσπυμος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus; (3) multos gemitus ciens, tristis. Ἀργείοισι πολύσπυμον κίβη ἐφῆκεν, *Il.* 1, 445. Εἶσα τὴν πολύσπυμον τροίαν ἔλδοντα, *Suph. Phil.* 1346. Τὴν δὲ δὴ πολύσπυμον Ἐλένην, et Helenam quæ multis gemituum causa fuit, *Eurip. Or.* 56.
 Πολύσπυρτος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, qui facile versari, flecti aut torqueri potest; versatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funis.
 Πολύσπυρος, *Poet.* πολύσπυρος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multum strepens; (2) turbulentus, multis agitato fluctibus. Ἀγχι πολυσπύροισι θαλάσσοις, *Nic. Al.* 6. Α σπύρω.
 Πολυσπυροῦλος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, vorticosus, multum volutatus.
 Πολύσπυρος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, qui multis gyris circumagitur, versatilis, mobilis. Α σπύρω.
 Πολύσπυλος, *υ*, *δ* *ξ* *η*, multas columnas habens.

Πολυσύγκριτος, *on*, valde confusus, seu e multis mixtus. A κεράννυμι.
 Πολυσύγκριτος, *on*, idem.
 Πολυσύλλαβος, *us*, ὁ ζή ἦ, plures habens syllabas.
 Πολυσύνδεσμος, ὁ, multis copulis seu conjunctionibus utens, *Sch. Thuc.*
 Πολυσύνδεστος, *us*, τὸ, oratio, in qua crebrae sunt conjunctiones copulativae. A σύνδεστος.
 Πολυσύνδεστος, *on*, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.
 Πολυσφύαγγος, *us*, ὁ ζή ἦ, sonorus, strepens.
 Πολυσφόνδύλος, *us*, ὁ ζή ἦ, multas habens vertebrae et internodia. A σφονδύλιον.
 Πολυσφράγιος, *us*, ὁ ζή ἦ, multis signis notatus; (2) bene signatus. A σφραγίζομαι.
 Πολυσσχέδης, *us*, varius, multiplex. A σχέδη.
 Πολυσσχέδια, ἦ, varietas, multitudo.
 Πολυσσχέδιος, *adv*, varie, multipliciter, copiose.
 Πολυσσχηματισμός, *on*, multas formas, multa genera habens, seu e multis generibus, v. gr. versum compositus. *Vox Gramm.*
 Πολυσχημέλιος, *adv*, multis formis, modis. A πολυσχημίων, *on*, ὁ ζή ἦ, multas formas habens. A σχήμα.
 Πολυσχιδής, *us*, ὁ ζή ἦ, multifidus, in multas partes fissus; (2) multos ramos diffusus; (3) multiplex. A σκίζω. Hinc
 Πολυσχιδία, *as*, ἦ, *Ion.* πολυσχιδία, *us*, ἦ, multifida sectio, multiplex divisio.
 Πολυσχιδώς, *adv*, in multas et varias partes dividendo. *Gl. V.* multifariam.
 Πολύσχιτος, *us*, ὁ ζή ἦ, in multas partes fissus, qui findi potest.
 Πολύσωμάτος, *us*, ὁ ζή ἦ, multa habens corpora; (2) magnam corpus habens, ut gigas. A σῶμα.
 Πολύταλαντος, *us*, ὁ ζή ἦ, multa habens talenta, i. e. dives, item gravis pondere.
 Πολύταραχος, *on*, magnas turbas movens, valde strepens. A ταραχή.
 Πολύταρής, ὁ, stellatus, multis stellis lucens. *Ex π. c. τεῖρα, stella.*
 Πολύταρος, *on*, idem et ex iisdem.
 Πολυτεκνέω, *ω*, fut. ἴσω, multos habeo liberos, multam sobolem procreo.
 Πολυτεκνία, *as*, ἦ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A
 Πολυτεκνός, *us*, ὁ ζή ἦ, multos habens liberos, numerosam sobolem, ut sup.
 Πολυτέλειος, *us*, ἦ, sumptuositas, magnificentia. *Gl. V.* lautitia. A
 Πολυτελής, *us*, ὁ ζή ἦ, magnos sumptus postulans, sumptuosus; (2) exquisitus; (3) magnificus. *Ph.* lautus, pretiosus, multiplex. *Gl. V.* opiparus; πολυτελή δαίτνια, dapes, *Ph.* A τέλος, vectigal.
 Πολυτελής, *adv*, sumptuose, magnifice. *Gl. V.* laute, abunde, opipare.
 Πολυτελής, *us*, ὁ ζή ἦ, multum porrectus, longum spatium extensus. A τεῖνω.
 Πολυτελής, *us*, ὁ ζή ἦ, valde delectans, valde suavis. *Ex τέρω.*
 Πολυτελής, *us*, vide πολυτέχνης.
 Πολυτεχνία, *as*, ἦ, artis varietas et magnitudo.
 Πολυτεχνός, *us*, ὁ ζή ἦ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificiosus. A τέχνη.
 Πολυτιμητιζέω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A
 Πολυτιμητός, *us*, ὁ ζή ἦ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnificandus. *Gl. V.* pretiosus. A τιμή.
 Πολυτιμιος, *on*, idem quod
 Πολυτιμιός, *us*, ὁ ζή ἦ, pretiosus; (2) multo honore dignus. A τιμή.
 Πολυτιμώρτος, *on*, valde punitus et afflictus.
 Πολυτιτός, *us*, ὁ ζή ἦ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.
 Πολυτλάς, ὁ, multa passus seu percipiens, multis miseriis conflictatus, patiens, ærummosus, *Il.* 9, 672. *Od.* 5, 17. A τλάω.
 Πολυτλήμων, *on*, ὁ ζή ἦ, idem.
 Πολυτλήτος, *us*, ὁ ζή ἦ, idem.
 Πολυτοκία, *ω*, multa pario, partu sum fecundus.

Πολυτοκία, *as*, ἦ, partus numerositas, fecunditas. A
 Πολυτόκος, *us*, ὁ ζή ἦ, pariens multos, partu fecunda. *Gl. V.* πολύτοκος, fecunda, fertilis. A τίκω, vel τόκος.
 Πολυτόλμος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum audens, audacissimus. A τόλμα.
 Πολύτοπος, *on*, valde spinosus, multos aculeos habens, quibus pungit tangentes.
 Πολυτοφής, *us*, fertilis. A τρέφω.
 Πολύτοπος, *us*, ὁ ζή ἦ, volubilis, convertibilis, mutabilis.
 Πολυτοπήμων, *on*, ὁ ζή ἦ, columbis abundans, *Il.* 2, 502.
 Πολύτοπος, *us*, ὁ ζή ἦ, multa habens foramina.
 Πολύτοριμα, τὸ, qui in versutiis veluti attritus est, *At.*
 Πολύτοριπος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum tritus.
 Πολύτριχον, *us*, τὸ, polytrichon, sive adiantum nigrum. A
 Πολύτριχος, *us*, ὁ ζή ἦ, pilosus. A τρίξ.
 Πολυτροπία, *as*, ἦ, varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus. A
 Πολύτροπος, *us*, ὁ ζή ἦ, multiplex, varius; (2) versutus, moratus. A τρόπος seu τροπή.
 Πολυτρόπος, *adv*, multis modis. *Ph.* multifariam, omnifariam. A præc.
 Πολυτροφία, *as*, ἦ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A
 Πολύτροφος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) πολυτροφός, multum alimenti suppeditans. A τρέφω.
 Πολυτρόχλος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.
 Πολύτροπος, *on*, valde vexatus, addictus. A τρέω.
 Πολύτροπος, *us*, ὁ ζή ἦ, multo caseo conditus, multum casei admistum habens.
 Πολυτροπία, *as*, ἦ, aquarum copia. A
 Πολύτροπος, *us*, ὁ ζή ἦ, aquosus. Ab ἵδωρ.
 Πολύτροπος, ὁ ζή ἦ, materiosus. *Gl. V.* arboribus abundans. Ab ἕλη.
 Πολυύμνητος, *us*, ὁ ζή ἦ, celeberrimus.
 Πολυυμνία, *as*, ἦ, Polyhymnia, Polymnia, una Musarum. *Ex π. c. ἕμνος.*
 Πολύυμνος, *us*, ὁ ζή ἦ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudem materiam præbet, celebrer. *Ex iisd.*
 Πολύυπνος, *on*, somnolentus, qui est multi somni.
 Πολυφάγος, multum edo.
 Πολυφαγία, *as*, ἦ, edacitas, voracitas. A
 Πολυφάγος, *us*, ὁ ζή ἦ, qui multum comedit, vorax, helluo. *Gl. V.* edax.
 Πολυφάμος, *Dor.* pro πολυφώνος.
 Πολυφάντασος, *us*, ὁ ζή ἦ, multas efficiens habensque visiones fictas, insomnia crebra.
 Πολυφάρμακος, *us*, ὁ ζή ἦ, medicamentis abundans ut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis vel venenis utens. A φάρμακον.
 Πολυφασία, *as*, ἦ, loquacitas. A φημί.
 Πολυφάτος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum celebris, multorum sermonum jactatus. A φασός.
 Πολυφάυλος, *on*, prorsus inutilis, nullius omnino pretii.
 Πολυφεγγής, *us*, ὁ ζή ἦ, multum splendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.
 Πολυφειδής, *us*, præparcus. A φείδομαι.
 Πολύφειρος, *us*, ἦ, bene dotata. A φέρω.
 Πολυφηνία, ἦ, gloria. A
 Πολύφημος, *us*, ὁ ζή ἦ, valde celebris, de quo varii sermones narrantur; (2) clamosus, epith. rana; (3) multus clamoribus, vocibus strepens, epith. fori. A φήμη.
 Πολύφθογγος, *us*, ὁ ζή ἦ, multisonus, epith. tibiae.
 Πολυφθονός, valde invidus.
 Πολυφθόρος, *us*, ὁ ζή ἦ, qui multos occidit, multorum interfector, *Soph. Elect.* 10. (2) perniciosus multis. A φθείω.
 Πολύφθορος, *us*, ὁ ζή ἦ, caedibus abundans; (2) dirutus, vastatus. *Ab eod. s. φθόρος.*
 Πολυφιλάνθρωπος, *us*, ὁ ζή ἦ, valde hominum amans, humanissimus, pius.

Πολυφίλητος, *on*, valde carus. A φιλέω.
 Πολυφιλία, *as*, ἦ, amicorum copia. A
 Πολύφιλος, *us*, ὁ ζή ἦ, cui multi sunt amici.
 Πολυφίλιος, *adv*, ita ut multis carus sit.
 Πολύφιλος, *us*, ὁ ζή ἦ, admodum amans, amori valde deditus. A φίλιον.
 Πολύφλοιος, *on*, multum corticis habens; hinc, levis, vanus, inanis.
 Πολυφλοίσβιος, *Ion.* pro πολυφλοίσβος, a
 Πολύφλοισβος, *us*, ὁ ζή ἦ, multo strepitu resonans, turbulentus, sonorus, resonans. *Gl. V.* undisonus, *Il.* 1, 33.
 Πολύφροσος, *on*, valde timidus.
 Πολύφροσος, *us*, ὁ ζή ἦ, profugus, vagus. A φροσάω.
 Πολυφρόνος, *us*, ὁ ζή ἦ, qui multos occidit, crudelis.
 Πολύφροσος, *us*, ὁ ζή ἦ, et πολύφροσος, *us*, *on*, multis pabulum suppeditans, *Il.* 9, 564. A φρέω.
 Πολυφρόνητος, *on*, idem quod
 Πολύφροσος, *us*, ὁ ζή ἦ, multa ferens; (2) est et epith. vini multum aquae ferentis; (3) fecundus. A φέρω, vel φράω. Hinc
 Πολύφροσος, *us*, ὁ ζή ἦ, qui multo premitur pondere, multa habens sarcina.
 Πολυφραδέσσιος, *Procl.* pro πολυφραδέσιος, a
 Πολυφραδέσιος, *us*, ὁ ζή ἦ, valde consultus, valde prudens. A φράζω, delibero.
 Πολυφραδία, ἦ, prudentia, facundia. A præc.
 Πολυφραδία, *on*, ὁ ζή ἦ, idem et ab eod.
 Πολύφραστος, *on*, saepe dictus. *Ab eod.*
 Πολύφραντις, ἴδος, ὁ ζή ἦ, multis curis plenus.
 Πολυφράντιστος, *us*, ὁ ζή ἦ, admodum accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, curo.
 Πολυφραστήνη, *us*, ἦ, variarum rerum prætia, prudentia. A
 Πολύφρων, *on*, ὁ ζή ἦ, valde prudens. A φρήν.
 Πολυφύης, *us*, ὁ ζή ἦ, multiformis. A φύη.
 Πολύφυλλος, *us*, ὁ ζή ἦ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.
 Πολύφύλος, *on*, in multa genera, &c. divisus. A φύλη.
 Πολύφύστος, *on*, herbis, plantis abundans. A φύτον.
 Πολυφωνία, *as*, ἦ, loquacitas; (2) garrulitas. A
 Πολύφωνος, *us*, ὁ ζή ἦ, multas edens voces, multisonus, vocalis sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum est verborum; (3) garrulus, loquax. *Ἦση ἐπιπέριη κρόζη πολύφωνα κωρώνη, Aratus, 1002.* Ubi πολύφωνα est *adv*. *Al.* legunt πολύφωνος. *Ex φωνή.*
 Πολύφωτος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum lucens, multa luce præditus. *Ex φῶς, lux.*
 Πολύφωτος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum est pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, σφῆρος, λαμπρός, epitheton cæli. *Gl. V.* ærosus, æreus.
 Πολυχανδής, *us*, ὁ ζή ἦ, valde capax. Πολυχανδής ἕλμυς, *Nic. in Th.* 951. *Ex χανδάνω.*
 Πολυχημέλιος, *on*, frequens tempestativus. Μηδὲ πιστεύει πολυχημέλιος Θαλάσση, *Aggr. Bell. Civ.* 5, 108.
 Πολύχειρος, *us*, ὁ ζή ἦ, multimanus. Hinc
 Πολυχειρία, vel πολυχειρία, *as*, ἦ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.
 Πολυχιτών, *on*, ὁ ζή ἦ, pluribus amictus tunicis.
 Πολύχνοος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum lanuginem habens.
 Πολυχρόνιος, *us*, ὁ ζή ἦ, multum cum fenore refundo, fecundus et fertilis sum. A πολύχρος.
 Πολυχρῶα, *as*, ἦ, varietas, fertilitas. *Ab eod.*
 Πολυχροσία, *as*, ἦ, porcorum copia. *Ex χροίος.*
 Πολύχρος, *constr.* πολύχρος, *us*, ὁ ζή ἦ, multa cum usura se refundens; (2) multiplex. *Gl. V.* πολύχρος, multifarius. *Ex χρεώ.*
 Πολυχρορία, *as*, ἦ, chordarum multitudo. A
 Πολύχρορδος, *us*, ὁ ζή ἦ, multas habens chordas, seu fides. *Ex χροδή.*
 Πολύχρορτος, *on*, herbidus, pinguis, de terra.
 Πολυχηματία, *as*, ἦ, abundantia, opulentia.
 Πολυχηματιζέω, ditescō, dives fio vel sum. A
 Πολυχηματιστός, *us*, ὁ ζή ἦ, cum multum est pecuniæ. *Gl. V.* pecuniosus, nummatus. *Ex χεῖματα.*

Πολυχερημοσύνη, η, vid. πολυχερηματία. A
Πολυχερημων, ονος, δ ζ η, idem.
Πολυχερησία, ας, η, utilitatis magnitudo. A
Πολυχερησος, υς, δ ζ η, valde utilis; (2) multum
usitatus.
Πολύχρεια, ας, η, eorum varietas. A πολύ-
χρος.
Πολυχρονία, ω, diu duro, longævus sum. A
πολύχρονος.
Πολυχρονίζω, f. ίσω, Att. πολυχρονιάω, diu moror,
prolongo, profero. A
Πολυχρόνιος, δ ζ η, longum tempus durans,
diuturnus; (2) antiquus. Gl. V. vivax, long-
gævus. Οικία θινός έχουσι πολυχρονιώτατον
αίμα, Call. in Del. 282. Ex χρόνος. Hinc
Πολυχρονιστος, πτος, η, diuturnitas.
Πολυχρονίως, adv. diutissime.
Πολυχρόνος, υς, δ ζ η, idem quod πολυχρόνος.
Πολυχρόος, contr. πολύχρους, υς, δ ζ η, multis co-
loribus præditus, varius. Ex χρός.
Πολύχρισος, υς, δ ζ η, multum auri habens, au-
ro affluens. Ph. opimus, aurosus.
Πολυχρομάτος, υς, δ ζ η, multos habens colores,
multicolor. Ex χρώμα.
Πολύχρωμος, αν, multicolor, Man.
Πολύχρος, ωτος, δ ζ η, idem. A χρός.
Πολύχρως, υς, δ ζ η, multum habens succi,
succulentus.
Πολύχρως, υς, δ ζ η, late fluens, fluidus; (2)
multum diffusus.
Πολυχρότης, υς, δ ζ η, multorum capax.
Πολύχρος, υς, δ ζ η, amplus, spatiosus, capax.
Ex χρός.
Πολυχρόος, υς, δ ζ η, multa terra adgesta ex-
structa, alte aggeratus. A χρώνημι.
Πολυχρόμος, υς, δ ζ η, arenosus.
Πολυψηφία, ας, η, multitudo suffragia ferent-
ium, multa suffragia. A πολύψφος.
Πολυψηφίος, ίδος, δ ζ η, multos habens calculos
seu lapillos. Ex ψηφίος.
Πολύψφος, υς, δ ζ η, qui multa fert seu explet
suffragia.
Πολυψήνεια, η, doloris gravitas. A
Πολυψήνιος, υς, δ ζ η, multos dolores adferens,
molestus; (2) afflictus, ærumnosus. Ex
ψήνιον.
Πολυψήνιος, υς, δ ζ η, multa nomina habeo.
Πολυψήνιος, ας, η, multitudo nominum. Cal-
lim. in Dian. 7. A
Πολυψήνιος, δ ζ η, multa nomina habens; (2)
celebris, honoratus. Ex ψήνιος.
Πολυψήνιος, adv. multis nominibus.
Πολυψήνιος, αν, multifidos pedes, multos un-
gues habens. Ab ψήνιος.
Πολυψήνιος, ες, idem quod πολυψήνιος, Nic.
Πολυψήνιος, υς, δ ζ η, multa habens foramina. Ab
ψήνιος. (2) multos oculos, Hes. Ab ψήνιος, vel ψήνιος.
Πολυψήνιος, ω, f. ίσω, multa cura dignor, mag-
nam curam gero; (2) laute et accurate ac-
cipio; (3) honore, in honore et pretio ba-
beo; (4) donis afficio. Πολυψήνιος υπό τῶν
ἡττόνων κατὰ γίνους, Aristot. Ex ψήνιος. Hinc
Πολυψήνιος, η, αν, multam curam gerens, so-
licitus.
Πολυψήνιος, ας, η, multa cura, ratio, et observa-
tio; (2) bonos, reverentia.
Πολυψήνιος, υς, δ ζ η, multas habens aures. Ab ψήνιος.
Πολυψήνιος, εος, δ ζ η, valde utilis. Ex ψήνιος.
Πολυψήνιος, adv. valde utiliter.
Πολύψφος, ωπος, δ ζ η, multa habens foramina,
multiflorus.
Πόλψφος, αν, οί, ramenta ex farre leguminibus
immixta.
Πόμα, άπος, τῶ, potio, potus. A πίνω.
Πομπάργημι, άι, fut. ίσω, pompam duco. Ex
πομπή et άργω, seu άργωμι.
Πομπάριος, υς, δ ζ η, Mercurii cognomen, qui de-
fectorum animas ad inferos deducere cre-
debat, Soph. Aj. 843. A πομπή.
Πομπία, ας, η, pompa, vel transvectio qualis
in pompa esse solet; (2) conciviorum jac-
tatio, velut e curru, ap. Alexandrinos, seu
in triumpho, ap. Rom. A πομπία. Unde
Πομπία, υς, τῶ, vas quo in pompis utuntur;
(2) locus celebris Athenis.
Πομπίασκειν, Dor. pro πομπίασκειν

Πομπίασκειν, εως, Ιον. πῶς, δ, qui aliquid deducit;
(2) qui pompam ducit, pompicus.
Πομπίαστος, εως, η, pompa.
Πομπίαστος, υς, δ ζ η, pompam ducens.
Πομπίαστος, fut. είσω, transmitto, transveho, de-
duco; (2) munere nuntii fungor; (3) cum
pompa incedo, pompam duco, Gl. V. tri-
umpho; unde (4) ciferor, mihi placeo, su-
perbio, insolens; (5) insolenter aliquid
tracto, maledicendo, minando, quia ob-
vium et prætereuntem quemque in ejus-
modi pompis verborum et gesticulationum
contumeliis et ludibriis incensere licebat.
vide γεφυρίζω. (6) contumelia adificio, pro-
prie, per hominum ora traducendo. Pass.
πομπίασθαι, in triumpho duci, ostendi; (2)
άλλ' είπερ' Ερεμύ τήνδ' σπαρτέον τέχνην βέβαιον,
at, si constanti fide hoc Mercurii fungor
munere, Soph. Trach. 620. A
Πομπή, ης, η, missio, missus; (2) impulsus,
instinctus; (3) deductio, qua transmitten-
dum aut transvehendum curamus cum,
qui nobiscum aliquamdiu est versatus; (4)
pompa, i. e. sollemnis apparatus et specta-
culum solenne in modum triumphii; (5)
ventus qui naves impellit. (5) έρίας πομπής
σπανίζω, secundo vento carens, Eurip. Iphig.
in Aul. 352. Μήτ' άνταίαν Εύριπῶ πνύται
πομπήν, nec ventum contrarium Euripo
spirans dedisset, Id. Ibid. 1324. (2) πομπή
κρίσται, πομπή θεία, δία πομπή, divino con-
silio, divinitus. Οπείον γάρ τι αυτοίς πομπή
κρίσταιν ήτυνηχάνει, fera enim quadam di-
vinitus missa eis occurrit, Suidas in 'Ανα-
λάθειαν. Σώκρατης . . . φωνήν πολλάκις έφα-
σκεν δία πομπή (sic legendum) ήγκυκληρωμέ-
νην άντῶ, Socrates dicebat persæque vocem
divinitus sibi datam. Ælian. Var. Hist. 8, 1.
A πέμπω. Hinc
Πομπήστος, η, αν, ad pompas pertinens, pompis
conveniens; magnificus, ad ostentandum
ingenium, doctrinam, &c. aptus et factus.
Πομπήστος, ονος, δ, dux, deductor, Ap.
Πομπήστος, υς, δ, qui aliquid deducit seu
transmittit. Est etiam nomen piscis. V. Ern.
Πομπήστος, υς, δ, η, ct πομπήστος, ήμι, μων, qui
mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere
seu transmittere potest. (2) ούτε πομπήστος
κόπαις έρέσσω, Soph. Trach. 560. Τῶ δῶρον
'Ηρακλεί τῶ πέμπω; donum Herculi mis-
sum, Id. Ibid. 871.
Πομπήστος, τῶ, caduceus, Eust.
Πομπήστος, υς, δ, qui aliquid deducit seu
transmittit, comes, via dux, Il. 13, 416. (2) nun-
tius; (2) πομπήστος δν, nuntius cum sis, Soph.
Trach. 617. A πέμπω.
Πομπήστος, υς, fut. ήσω, classem deduco. Τῆς
θεῆς λιπαρῆ γαλήνης πομπήστος τῶ σκάφος,
Luc. Ex πέμπω et σόλος.
Πομπήστος, υς, bullas emitto. A πομπήστος.
Πομπήστος, υς, δ ζ η, bullis turgens.
Πομπήστος, υς, bullas refero seu represento.
Diosc.
Πομπήστος, υς, άπος, τῶ, bulla cum stre-
pitu erumpens, seu bulliens. Vox Ari-
stophanica. Ex πομπήστος et πάφλασμα.
Πομπήστος, ω, in bullas convertio vel cogo;
πομπήστος, in bullas converti.
Πομπήστος, εος, δ ζ η, bullæ similis.
Πομπήστος, fut. ζω, bullo, bullas emitto. A
πομπήστος, υς, bulla; (2) favilla æris. Ph.
bullæ, scatæbra. A πομπήστος. Hinc
Πομπήστος, fut. ζω, bullarum instar effe-
resco; πομπήστος, 3. pl. aor. 1. Ιον. Rob.
'Εκ δ' άρ' πομπήστος άδύκερα γηραλίων βλε-
φάρων, Pind. Pyth. 4, 226.
Πομπήστος, υς, δ, eminentia tumida cutis, tumor.
Πομπήστος, laborabat, 3. sing. imperf. iud. med.
Ιον. et contr. pro έπονέτω, a πόνεω.
Πομπήστος, 3. pl. Ιον. pro έπονέτω.
Πομπήστος, laborantes, nom. plur. part. præ-
med. Dor. pro πόνεμενοι.
Πομπήστος, 1. pl. præ. ind. act. Dor. pro πόνεμεν.
Πομπήστος, tractantes, nom. pl. præ. part. act.
Dor. pro πόνεμεντες.
Πομπήστος, άι, fut. ήσω, laboro; (2) facio; (3)

viribus frangor, laboribus succumbo, læ-
sescō, defatigor, tolero, patior, ægroto,
doleo. Gl. V. laboro, doleo; ίπόνω, dolui,
Gl. V. aor. 1. σπονημένος, factus, elabora-
tus, perf. pass. part. σπονηέν, elaboratum,
a. 1. pass. part. σπονηέτω, laborabat, imperf.
Ιον. pro έπονέτω. Πῶς άνηρ άντῶ πονεί, sibi
studet, Soph. Aj. 1383. 'Εγώνί ται σπονηκα
καμιά τῶ σκέλη, Aristoph. Pace, 820. Πολλοί
δὲ μέμνανται καλόν είτι σπονηθῆ, Pind. Ol. 6,
17. A πόνος. Hinc
Πόνημα, άπος, τῶ, labor, opus; (2) labor.
Πόνηστος, άπος, τῶ, facinus improber et sce-
lestum, scelus. A
Πομπήστος, et πομπήστος, vitio aliquo laboro,
etiam de corpore; (2) improbus sum, im-
probe et nequiter ago. A πομπήστος. Unde
Πομπήστος, ας, η, misera et laboriosa vitæ con-
ditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vi-
tium, pravitatis, malitia.
Πομπήστος, άπος, τῶ, magister improbi-
tatis.
Πομπήστος, malicordis, Gl. V. Ex καρδία.
Πομπήστος, άπος, τῶ, facinus improber et sce-
lestum, scelus. A
Πομπήστος, ας, η, malorum potentia et im-
perium. Ex πομπήστος et καρδία.
Πομπήστος, ας, η, maledictum seu maledictio,
contumelia; (2) sermo de malis rebus et
improbis. A λόγος.
Πομπήστος, εως, η, improborum civitas.
Πομπήστος, εως, τῶ, improbus, scelestus, pravus,
malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus,
vitiatius. A πόνεω.
Πομπήστος, εως, τῶ, laboriosus, miser, infelix; δ
πόνος, miser! infelix. Ab eod.
Πομπήστος, υς, δ ζ η, improborum amicus, ma-
lorum consortio gaudens.
Πομπήστος, adv. improbe, nequiter.
Πομπήστος, adv. male, misere, ægre, difficulter.
Πομπήστος, aor. 1. part. act. Æol. pro πόνηστος, a
πόνεω.
Πομπήστος, laborandum est, Eur.
Πομπήστος, η, αν, ad laborandum promptus, ad
laborem perferendum aptus. A πόνεω.
Πόνος, gen. sing. Ιον. pro πόνος, a
Πόνος, υς, δ, labor, studium, et opera rei alicui
impensa; (2) molestia, labor et molestia,
ærumna, calamitas, morbus, dolor. (2) πόνος
λατρεύματα, servilis opera, Soph. Trach. 356.
Vide πόνος. A πόνεω.
Πομπήστος, υς, δ, laborem ludens, Man.
Πομπήστος, η, marina superficies, V. L.
Πομπήστος, marinarum, gen. pl. f. g. Dor. pro
ποντιών, a πόντιος.
Πομπήστος, άδος, η, marina. Πομπήστος, άδος, aura
marina, Eurip. Hec. 444. A πόντιος.
Πομπήστος, fut. ίσω, in pontum mergo, mergo.
Εύτε γάρ δ ποντισίς Μυρτίλος έκομάει, Soph.
Elect. 509.
Πομπήστος, nux avellana, Ph. subaud. κάρνον.
Πομπήστος, η, αν, marinus; (2) Ponticus, qui est
et Ponto. A πόντος.
Πόντιος, υς, δ ζ η, et πόντιος, ία, ιον, marinus,
maritimus; (2) Ponticus. Πατήρ μὲν εν
σοι πόντιος, pater quidem marinus (Neptunus).
Eurip. Hipp. 1318. Ab eod.
Πόντιος, άπος, τῶ, submersio, naufragium. A
ποντιών.
Πομπήστος, υς, δ ζ η, mari immersus, in mari
submersus. Ex πόντος et βρέχων.
Πομπήστος, ες, e mari natus.
Πομπήστος, ας, η, ex mari nata. Ex γίνομαι.
Πομπήστος, adv. e mari. A πόντος.
Πομπήστος, ονος, δ, mari imperans, maris im-
perator; epith. Neptuni. Ex μέτω.
Πομπήστος, adv. in pontum. A πόντος.
Πομπήστος, αν, in mari vagans, epith. pis-
cis, navis, mercatoris, &c.
Πομπήστος, υς, δ ζ η, idem.
Πομπήστος, per pontum gradior, mare per-
vado seu pererro. Πομπήστος, Poet.
pro ποντοπαρεύω, Od. 5, 277. A ποντοπαρεύω.
Πομπήστος, άι, fut. ήσω, idem et ab eod.
Πομπήστος, gen. sing. Ιον. pro ποντοπαρεύω, a
Πομπήστος, υς, δ ζ η, pontum seu mare traji-
ciens.

ciens. *Gl. V. fluctivagus, Il. 1, 439. Ex πείρω.*
 Ποντοπόσιδων, ὄνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. *Voc. ὁ Ποντοπόσιδων, Aristoph. Plut. 1050.*
 ΠΟΝΤΟΣ, α, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asia Minoris, Pontus. (*Voc. est idem atque Mineros, βιβλός.*)
 Πόντοφι, e mari. *A πόντος.*
 Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.
 Παναπόντος, ὁ ἢ ἡ, miser laborando, *Aristoph. Lys. 532. A πόνος.*
 Πλῆ, πκόος, ἡ, vellus, lana detonsa. aut vulsa; occurrit πκόα, acc. *A πείρω.*
 Ποφῶρος, α, ὁ ἢ ἡ, herbis vescens. *Ex πόα et φάρος.*
 Πόπανον, α, τὸ, popanon, placentula lata, tenuis, et rotunda; πόπανα, liba, *Ph. A ππτω.*
 Ποπάς, ἴδος, ἡ, idem quod πόπανον, *Suid. ex Ἐρ.*
 Ποπίζων, urupæ dicuntur, ut *χελιδόνες ψιδυρίζων, Poll.*
 ΠΟΠΟΙ, interfecti. admirantis; (2) indignantis, ὁ πόσι, proh dii! nam πόσι dii sunt apud Dryopes; item πόσαζ. *Vid. Ἐρν.*
 ΠΟΠΗΤΖΩ, fut. ὕσω, sibilo; (2) demulceo, blande atrecto; (3) applaudo, de equis; ποπίζων etiam ululæ dicuntur. *Ἐπὶ ὁ θεός ἐπόπυσεν, Aristoph. Plut. 731.*
 Ποπυλιάζω, idem quod ποπύζω, ποπυλιάζω, *Dor. pro ποπυλιάζω, Theocr. 5, 89.*
 Ποπυθύνει, *Dor. pro ποπυθύνει, Ib. 5, 7.*
 Ποπυσμα, ἄτος, τὸ, et ποπυσμός, ἄ, ὁ, sibilus; (2) palpus, sive sonus, lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum; (3) adulatio, blanditiæ. *A ποπύζω.*
 Πορῶκος, humidus, uvidus, madidus: idem quod παρῶκος. *Σὺν παρῶκοισιν ἐκπεσόντες εἴμασι, Simonidi. apud Strab. 920.*
 Πορῶλις, ιος, *Ion. pro παρῶλις, Il. 17, 20. A παρῶς.*
 Πορῶλιαρχεῖς, τὸ, aconitum, quoniam suffocatur πῶς παρῶλις, *Nic.*
 Πορῶλλος, ὁ, qui præ timore cacaturit aut pedit. *A*
 Πορῶν, ἡς, ἡ, crepitus ventris. *Ph. peditus. A πέρω.*
 Πόρι, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion. pro ἔπορι, a πόρω.*
 Πορεία, ας, ἡ, profectio, incensus, ingressus. *Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus, agmen. A πορεύομαι.*
 Πορείον, α, τὸ, cuius ope iter facimus, aut trajectivus, machina qua promoventur onera. *Πορείον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβυταῖς περὶ τῆ πορευθῆναι εἰς πρεσβείαν, ὡσπερ ἐφῆδιον, Ἐ. M. Ab eod.*
 Πορευίντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi πορεύομαι.
 Πορευῆναι, perfectum esse, infin. aor. ejusd.
 Πορευῆσθε, ἴε, 2. plur. imperat. aor. ejusd.
 Πορευῶ, ἀβίον, 1. sing. conj. aor. ejusd.
 Πόρευμα, ἄτος, τὸ, profectio; (2) expeditio. (2) εἰδόμενον ναῖον πόρευμα, *Eurip. Iphig. in Aul. 299. A*
 Πορεύομαι, fut. ἐύρωμαι, eor, proficiscor, πορεύω, *Ph. πορευθῆναι, aor. 1. ivisse; part. πορευθείς, profectus. Εἷναι πρὸς ἄλλην ἐστὶν πορεύομαι, Eur. Alc. 535. "Ἐξω θυμάτων πορεύεται, Ibid. 505. A πόρος.*
 Πορεύς, idem quod πορβυεύς, *Hes.*
 Πόρευση, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att. et Ion. pro πορεύσασθαι, a πορεύομαι.* Unde
 Πορεύσῆμι, α, ὁ ἢ ἡ, vel πορεύσῆμιος, ἴμη, ἴμον, qui transiri potest, permeabilis.
 Πορευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incendendi actio.
 Πορευσίον, eundem est, *Eur.*
 Πορευσίονος, ἡ, ὄν, qui incedere potest, qui ingreditur et ambulat; (2) pervius. *A*
 Πορευτός, ἡ, ὄν, idem quod πορευσίονος.
 Πορεύω, fut. ἐύσω, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. "Ἐγὼ πορεύσω χερσίν, *Eur. Ph. 992. Καὶ με πρὸς τύμβον πορεύσον πατρός, Or. 794. Τάσδ' ἐπιστάλας πατρὶ ταχέϊ πορεύ-*

σαν ἔν χρόνῳ, patris ea mandata celeriter exsequuntur, *Soph. Œd. Col. 1601, transire facio, id est, accerso. "Δυνακὰ χῆρας τῆσδ'εἰς πορεύσασθαι, Id. ibid. 1476. Εἰ δὲ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, si quis insolenter se gerit, Id. Œd. Tyr. 883. Πορεύσας Πυθικὴν ἐπ' ἐσχάρα, Eurip. Androm. 1241. A πείρω.*
 Πορεύω, præbeo, *Soph.*
 Πορβία, ὡ, fut. ἴσω, diruo, everso, vasto, depopular; oppugno; πορβημένος, perf. pass. part. vastatus; πορβῆσαι, vastare, *Ph. a. 1. inf. act. πορβῆσαι, populatus, Gl. V. part. aor. 1. "Ἐπειτα δὲ ἔξιν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορβῆσαι μολάν, Soph. Phil. 912. Τὶ γὰρ ἐν πορβῆσι χώρων τὴν ἄνθρωπον; Ibid. 1395. A πέρω.*
 Hinc
 Πορβῆσιν, fut. 1. inf. act.
 Πορβῆσις, εως, ἡ, vastatio, excidium.
 Πορβητής, ἄ, ὁ, eversor, vastator.
 Πορβητικός, ἡ, ὄν, vastatorius, idem quod præc.
 Πορβήσασθαι, ὄρος, ὁ, idem quod πορβητής.
 Πορβημία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. *A πορβημία.*
 Πορβημίον, ἄ, τὸ, fretum; (2) navis qua fretum aliquid seu fluvius trajicitur, *Gl. V. πορβημία, pontones, Gl. V. (3) naulum. Ab eod.*
 Πορβημύς, εως, ὁ, qui lintre seu rate aliquem transportat per fretum. *Ph. poritor, vector.*
 Πορβημυτικός, ἡ, ὄν, pertinens ad trajectionem vel ad portorem. *A πορβημύς.*
 Πορβημύς, f. ἐύσω, transfretro, fretum trajicio.
 Πορβημύς, ἡ, ὄν, Eris αἰματηρὸν γάμον ἐπὶ πορβημύς δόλω, *Eur. Iph. Taur. 372. Τάσδε πορβημύσιν γράφος πρὸς "Αργος, Ib. 737. A πορβημύς.*
 Πορβημίον, α, τὸ, *Ion. pro πορβημίον.*
 Πορβημία, ας, ἡ, idem quod πορβημία.
 Πορβημικός, ἡ, ὄν, idem quod πορβημυτικός.
 Πορβημίον, α, τὸ, navis, qua fretum aliquid trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti persolvitur. *A πορβημύς.* Unde
 Πορβημύς, ἴδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piscatoria, lintre, quo transfretamus. (2) ὁ λευκόπτερος Κρησία πορβημύς, *Eur. Hiph. 752.*
 Πορβημύς, ἄ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. (2) τὸσόνδ' ὄνησι τῶν ἱμῶν . . . πορβημύων, *Soph. Trach. 570. A πόρος, transitivus.*
 Πορβίζω, fut. ἴσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, suppedito, præbeo. *In med. comparo mihi, invenio, &c. πορβίσασθαι, partam, Ph. aor. 1. part. pass. Τὶ πορβίζεις τριβάς; moras nectis? Aristoph. Ach. 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορβίσας, Id. Av. 465.*
 Πορβίμος, α, ὁ ἢ ἡ, pervius, penetrabilis; (2) transiens; (3) quaestuosus, *Gl. V. (4) parabilis; (5) qui facile invenit, industrius. (5) καὶ πόριμον αὐτῶν, Aristoph. Ran. 1429. Ab eod.*
 Πόριον, α, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. *Ab eod.*
 ΠΟΡΙΣ, ιος, ὁ ἢ ἡ, vitulus, juvenis; (2) vitula, juvenca. *Σκευθῶν λιμῶνος πόριος καὶ βουκόσιο, Aralus, 1120. Εἰθῆλον πόριον μυκωμένην, Eurip. Bacch. 737. Τῶς παλαιωμάτορος πιδιογόνο, πορίος Ἰνάχων, Id. Suppl. 628.*
 Πόριμα, ἄτος, τὸ, quaestus; (2) propositio consecutionem necessariam habens ex iis quæ jam probata sunt. *A πορβίζω.*
 Ποριμός, ἄ, ὁ, comparatio, adquisitio; (2) quaestus, *Gl. V.*
 Ποριότης, ἄ, ὁ, qui suppeditatur; (2) a mediante alia, quaestor, exactor; item, quicunque aliquid sibi comparat, ut κακὸς ποριότης, qui malis artibus pecuniam facit.
 Ποριτικός, ἡ, ὄν, qui quaerere novit, industrius conquisitor; (2) in quo victus facile paratur, *Gl. Vet. quaestuosus; ποριότης, quaestuarium, Gl. V. A præc. vel seq.*
 Ποριτός, ἡ, ὄν, qui acquiri et parari potest, parabilis, qui facile suppeditatur. *Gl. Vet. ποριτόν, præstable. A πορβίζω.*
 Ποριεύς, εως, ὁ, qui πόριος piscatur.
 ΠΟΡΚΗΣ, α, ὁ, annulus, quo ferrum hastæ cum ligno coercetur, sive quo cuspis hastæ cum hastili vincitur,

ΠΟΡΚΟΣ, α, ὁ, rete piscatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ et orbiculatæ est, circulus. *Κύρτος δὲ ἢ δίκτυα, ἢ βρόγχος, ἢ πῶρος, ἢ τὰ τιαύτα, ἢ ἄλλο τι ἢ πλὴν ἔρηκ δὲ προσαγορεύειν, Plato in Sophist.*
 Πορνεσία, ας, ἡ, scortatio. *Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.*
 Πορνεῖον, α, τὸ, lupanar. *Gl. V. fornix, ganeum. A*
 Πορνεύω, fut. ἐύσω, scortor, fornicor. *A*
 Πόρνη, ας, ἡ, scortum, meretrix, fornicaria, scortulum. *Gl. V. A πορνεύσασθαι, quia corpus vendit.*
 Πορνίδιον, α, τὸ, Dim.
 Πορνικός, ἡ, ὄν, meretricius. *A πόρνη.*
 Πορνογέννητος, ον, spurius, quæ e πορνεῖον et γέννομαι, nisi verum est πορνογέννητος, e πόρνη.
 Πορνοσοκείον, α, τὸ, locus in quo meretrices et scorta aluntur, lupanar. *Ph. lenocinium.*
 Πορνοσοκείαρχος, qui lupanaria defendunt, et suo patrocinio comprobant. *Ex seq. et μάχομαι.*
 Πορνοσοκεία, ὡ, f. ἴσω, lenocinium facio; i. e. meretrices et prostibula alo, lenocinor, alieno amori servio. *A πορνοσοκός.*
 Πορνοσοκία, ας, ἡ, lenocinium, *Ph. A*
 Πορνοσοκός, ἄ, ὁ ἢ ἡ, leno, lena. *A βόσκω.*
 Πορνογέννης, ιος, ὁ ἢ ἡ, spurius, *Gl. Vet. A πόρνη et γέννομαι.*
 Πορνογράφος, α, ὁ ἢ ἡ, qui meretrices depingit, qui de meretricibus librum conscribit. *Ex γράφω.*
 Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.
 Πορνοκόπος, α, ὁ, leno. *Gl. V. lenocinator, fornicarius. Ex πόρος et κόπος.*
 Πορνομάχης, ιος, ὁ ἢ ἡ, qui insano meretricium amore flagrat. *A πόρνη et μαινομαι.*
 Πορνομαχίς, ιος, ὁ ἢ ἡ, adulter, impudicus. *Ex πόρος et μαίχης.*
 Πόρος, α, ὁ, qui corpus suum prostituit et veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, scortator. *Ph. impudicus. A πόρνω vel πέρω.*
 Πορνοκόπος, α, ὁ, scortator, qui scorta et meretrices contemplantur.
 Πορνοτελώνης, α, ὁ, leno, qui pecuniam arario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat.
 Πορνοφίλας, ὁ, et
 Πορνοφίλος, α, ὁ ἢ ἡ, meretrices anans.
 Πορποσίω, ὡ, f. ἴσω, transitum seu viam facio. *Ex πόρος. Hinc*
 Πορποσία, ας, ἡ, meatum et foraminum corporis apertio.
 Πόρος, ὁ, transitus, trajectus; (2) ora maritima, ubi scilicet est trajectus; (3) meatus, fluvius; (4) exitus; (5) via, semita; (6) vectigal, quaestus; (7) emolumentum, adjumentum; (8) ratio alicujus rei efficiendæ et via. (4) τίς ἂν πῶς πόρος καὶν γένωτο; *Eurip. Alc. 211. Εὐμέδεια πόρων, via facilis, commoda, Soph. Phil. 704. (8) πῶρι δὲ χρημάτων πόρω, quod autem ad pecuniam comparandam attinet, Demosth. Olynth. 1. Πόριον ἀλλήλοισι, fluvii in more labentes, Soph. Aj. 412. A πέρω.*
 Πορπάζω, fut. ἴσω, *Esch. Pr. 61. fibula subnecto, fibulo. Πόρπας τὴν γναμπτύς. "Ἐλίκως κάλυκας τὴν ἔρμης, Il. 18, 401. A πόρπη.*
 Πορπακίω, fut. ἴσω, idem et ab eod. *Πορπακισάμενος Φρόδος ἀμπατάμενος ἔβα, Aristoph. Lys. 106.*
 Πορπακφορέω, fibula utor; (2) scutum gero, milito.
 Πορπαῖς, ἄκος, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. "Ἐμβάλων πόρπαται γυναικίαν χεῖρα, *Eur. Hel. 1392.*
 Πορπάω, ὡ, fut. ἴσω, idem quod πορπάζω.
 ΠΟΡΠΗ, ας, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. *Pind. Olymp. 1. Hinc*
 Πορπηδόν, adv. in modum fibulæ.
 Πορπημα, ἄτος, τὸ, indumentum fibulatum. *A πορπάω.*
 Πορπῶν, ὡ, fut. ὕσω, idem quod πορπάω.
 Πόρρω, procul, longe, porro, protinus. *Gl. V. in anteriorem partem. Hinc compar. πόρρωτις,*

τριος, longius dissitus. *Gl. V.* ulterior, et superl. *παρρώτατος*, longissime dissitus. A *πρῶ*. Hinc
Πάρρωτον, adv. e longinquo, eminus, procul.
Πάρρωτατα, adv. longissime, maxime, procul.
Πάρρωτέρα, longius, magis procul.
Πορσάνω, paro, curo; *πορσάνωσα*, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro *πορσάνωσα*. *Πορσάνειν* Βεΐφος, *Pind. Ol.* 6, 55. (2) colo, in honore habeo; (3) delector. *Καί ποτε Δηῖος θυγατήρ . . . ἐτι πορσάνειον ἄμμιγα μελομένην, φιλίαν Cereris delectant simul canctes, Apoll. Rhod.* 4, 897. (2) ἠδὲ σὲ πάγχυ θεῖον ὡς πορσάνειον, colent, *Id.* ib. 3, 1124. Ἡμέτερον δὲ λίχος πορσάνειος, nostrum lectum participabis, *Id.* 3, 1128. A *πρῶ*.
Πόρσιον, adv. *Pind. N.* 9. vide *πρῶσω*.
Πορσύνωμαι, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro *πορσύνωμαι*, a
Πορσύνω, fut. *ωνῶ*, præbeo, suppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, præago, administro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. *Πορσύνω πορσύνω μίγα, Soph.* *El.* 672. Ἐγὼ δὲ τ' ἄλλα πάντα πορσύνω, *Id.* *Aj.* 1415. Καί παύσι πορσύνω οἴα χρεὶ καθ' ἡμέραν, *Eur. Med.* 1021. Ζεὺς τήνδε πορσύναι χάριν, *Id.* *Alc.* 1062. Κεῖνε πορσύνωσα λίχος, *Id.* 3, 411. (4) ἴνα φθοῖον πορσύνωται ἔφειον ἐν μεγάροισιν, *Apoll. Rhod.* 1, 909. A *πρῶ*.
Πόρσα, adv. longe ante; (2) longe, procul. Hinc *πορσίον*, item *πορσώτερα*, longius, magis procul; et superl. *πορσώτατα*, longissime, maxime procul. A *πρῶ*.
Πορτάω, fut. *άω*, vitulor. A *πέρτις*.
Πορτάκιον, τὸ, juvenculus, seu juvencula, *Hes.*
Πορτάξ, ἄνος, ὁ ἢ, vitulus, vitula, juvenecus, juvenca. A
ΠΟΡΤΙΣ, *ios*, ὁ ἢ, idem.
Πορτιτρόςφος, *us*, ὁ ἢ, vitulus nutrens. *Hom.* *in Ar.* 21. Ex *πόρτις* et *τρέφω*.
ΠΟΡΦΥΡΑ, *as*, ἡ, purpura, genus conchæ marinae; (2) pannus liquore purpureo tinctus, vestis purpurea; (3) vestis splendida, venusta, elegans.
Πορφύρατος, purpureus, *Chron. Alex. Ern.*
Πορφυραθής, *eos*, ὁ ἢ, qui purpureo flore est. Ex *πορφύρα* et *ἀνόθος*, *flous*.
Πορφύρεος, idem quod
Πορφύρεος, *ias*, *ien*, *ion*, contr. *πορφυρέε*, *ai*, *en*, purpureus; (2) splendidus, venustus, elegans; (3) niger; (4) varius, versicolor. *Πορφύρεος θάνατος*, *Il.* 583. *Πορφυρέη νεφέλη πυκνὰσα ἰαντῶν*, *Id.* 17, 551. A *πορφύρα*.
Πορφυρέϊς, *ias*, ὁ, purpurarius, seu qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit, infector. (1) *πορφυρέον τε πλῆθος*, *Arr. Hist. Alex.* 7, 19. Ab eod.
Πορφυρευτής, *is*, ὁ, idem. A *πορφυρέω*. Hinc
Πορφυρευτικός, *us*, ὁ, pertinens ad purpurarum venatorem seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ *πορφυρευτική*, *ἡ*, sc. τέχνη, scientia venandi purpuras.
Πορφυρέω, purpura tingo. A *πορφύρα*.
Πορφυρέω, *ai*, f. ἴσω, purpureo colore nigricō vel rubeo, purpurasco. A *πορφύρα*.
Πορφυρίζω, fut. *ίσω*, purpureo colore sum. A *πορφύρα*.
Πορφύριον, *us*, τὸ, parva purpura, *Ph.* *πορφύριον*, murices. *Dim.* Ab eod.
Πορφύριος, ἴδος, ἡ, purpurea vestis. *Gl. Vet.* torale; (2) avis nomen; (3) nomen insulae.
Πορφυρίτης, *us*, ὁ, purpuræ similis. Ab eod.
Πορφυρίτης, ἴδος, ἡ, idem, *sœm.*
Πορφυρίων, *anos*, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ a colore rostri et pedum; (2) piscis quidam, *Gl. V.* *πορφυρίων*, purpurio. Ab eod.
Πορφυρόβαπτος, *us*, ὁ ἢ, purpureo colore imbutus aut tinctus.
Πορφυροβάφειον, *us*, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.
Πορφυροβάφης, ὁ ἢ, purpura tinctus.
Πορφυροβάφος, purpurarius, *Gl. V.* Ex *πορφύρα* et *βάπτω*.
Πορφυροειδής, *ios*, ὁ ἢ, purpuræ speciem genens, purpureo coloris similis, cæruleus. Ex *πορφύρα* et *εἶδος*.

Πορφυροειδῶς, adv. in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.
Πορφυρόεις, *ios*, *ien*, purpuram referens, epith. maris. A *πορφύρα*.
Πορφυροζώνος, *us*, ὁ ἢ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex *ζώνη*.
Πορφυροκαυλος, *us*, ὁ ἢ, cujus caulis purpureus est.
Πορφυρομίγης, *ios*, ὁ ἢ, purpura mixtus. Ex *μίγνυμι*.
Πορφυρόνυτος, *on*, purpura vestitus, *Nonn.*
Πορφυρόπις, *us*, ὁ ἢ, purpureus, i. e. pulchros habens pedes; (2) purpureum limbum habens. Ex *πίς*.
Πορφυροστάλης, *us*, ὁ, purpurarius, *Gl. Vet.*
Πορφυρόπαις, ἴδος, ἡ, quæ purpuram sive lanam aut vestem purpuream vendit. Ex *πώλει*.
Πορφυρόστρωτος, *on*, purpura stratus.
Πορφύρω, purpura tingo vel orno; *πορφυρώσαι*, clavare, *Gl. Vet.* A *πορφύρα*. Unde
Πορφύρω, purpurco colore perfundo; (2) purpureo colore nigricō vel rubeo; (3) nigresco; (4) æstuo, *de mari*; (5) curis perturbor, sollicitor. *Πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πορφυρεῖ μόνοντι*, *Il.* 21, 551. (6) *πορφύρωμαι*, idem, *Hes.* etiam *πορφυρεῖν* interp. κακοτεχνεῖν, et *πορφύρωμαι*, διαλογίζεσθαι, (est proprie in abdito, profundo, imo versare et agitare, *Ern.*)
Πορφυρότιτος, *ias*, *ion*, magis purpurcus. Compar. ab inus. *πορφυρός*.
Πόρω, fut. *πόρσω*, præbeo, suppedito, do, *Lycoloph.* (2) arcesso. (2) *πῶς ἂν*, εἰ τις ἐντοσος, τὸν πάντ' ἄριστον δῦρο Θησίαι πόροι; *Soph.* *Cl.* *Col.* 1457. A *πείρω*, unde *πορῶ*.
Πορῶεις, adv. quoties? A *πόσος*.
Ποσαπλάσιος, *ias*, *ion*, quotuplex. Ab eod.
Ποσαπλάσιων, *anos*, ὁ ἢ, idem.
Ποσαπλῶς, adv. quot modis. Ab eod.
Ποσαπέτης, *en*, quot pedum? Ab eod. et *πῆς*.
Ποσαχῆς, adv. quot in locis? A *ποσάκις*.
Ποσαχῶς, adv. quotnam modis? Ab eod.
Πόσι, adv. quo? quem in locum? A *πῶ*.
Πόσι, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro *πόσι*, a *πόσις*.
Ποσιδῶν, ἄνος, ὁ, *Dor.* pro *Ποσειδῶν*, Neptunus. Hinc
Ποσειδάνειος, *us*, ὁ ἢ, ad Neptunum pertinens. *Ποσειδάνειος Ἀρμυρανίσιον ὕδασι*, *Eur. Phæn.* 196.
Ποσειδῆιον, τὸ, templum Neptuni.
Ποσειδῶν, ἄνος, ὁ, mensis Atticus, ultimum Decembris partem, et primam mediamque Januarii complectens. *Gl. V.* December.
Ποσειδωνίς, ἴδος, ἡ, halcyone. A
ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ἄνος, ὁ, Neptunus, Deus intellectualis, fabricans, animas in generationem descendentes excipiens, secundum Orphicos; Romanis Consus.
Ποσειδῶνα, *ion*, τὰ, sacra in honorem Neptuni, Neptunalis, *Gl. V.* A *πρῶ*.
Ποσειδῶνιον, et *ιον*, *us*, τὸ, templum Neptuni.
Πόσιος, gen. sing. *Ion.* et *Att.* pro *πόσιος*, a *πόσις*.
ΠΟΣΘΗ, *us*, ἡ, pellis qua glans pudendi virilis intectitur; (2) penis.
Ποσθία, *as*, ἡ, tuberculum parvum in palpebris super pilos. A *πρῶ*.
Πόσθιον, *us*, τὸ, pudendum virile. *Dim.* a *πόσθη*.
Πόσθων, *anos*, ὁ, qui magno pene est, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.
Ποσι, pedibus, dat. pl. a. *πῆς*.
Ποσιδίον, *us*, τὸ, pro *ποσειδίον*.
Πόσιμος, *im*, *imon*, potabilis, potui aptus. A *πόσις*.
Ποσιν, dat. pl. *Poet.* et cum *v* pro *ποσι*, a *πῆς*.
Ποσιπτερίδες, *ai*, venæ in calcaneo, *Steph.*
Πόσις, *ios*, ἡ, potio, potus. A *πίνω*, *ποδο*.
Πόσις, maritus, apud *Poet.* acc. *πόσιν*.
Ποσιπτερίδες, *on*, *ai*, venæ in calcaneo. Ex *πῆς* et *πίρω*, *calcanem*.
Πόσος, *us*, *on*, quantus? Hinc *πόσος*, (id est *ἀντί πόσιν ἀρῶντων*) quanti? et *πόσιος*, quot? Ab ὄσος, *quantus*, citra interrogationem.
Πόσος, ἡ, *on*, aliquantus; (2) quidam. Ab eod.

Ποσσύλλᾶτος, *on*, quot syllabarum. A *συλλάβη*.
Ποσότης, *us*, ἡ, quantitas. A *πόσος*.
Πόσων, *ai*, f. ὡσα, quantum facio, quantitatem attribuo; *ποσοσώμενος*, quantitatem habens, p. pass. part. *Suicer.* Ab eod.
Ποσάκι, idem quod *ποσάκις*. *Call.*
Ποσῆμα, adv. quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex *πόσος* et *ἡμαρ*.
Ποσίσκροτος, *us*, ὁ ἢ, qui pedibus pulsatur. Ex *πῆς* et *κρότος*, *pulsus*.
Πόσος, *Poet.* pro *πόσος*.
Πόσα, gen. sing. *Dor.* et *Poet.* pro *πόσα*, a *πόσος*.
Ποσαῖος, quot die? quot diebus? quot diebus spatiō? *Ph.* quōta dic. *Ποσαῖος*, *en* *on* *σῶ* *σρατιύματι* *ἐκείσε* *ἀφικόμενῃ*; *Xen.* A *πόσος*.
Ποσημέριος, qu. dic. quotiesimus; quōtæ partis; *ποσημέριον*, quōta pars, *Gl. Vet.* hæc partiuncula. Ex *πόσος* et *μέριον*, *pars*.
Ποσῶς, ἡ, *on*, quotus? (2) quantus? A *πόσος*.
Ποσῶς, adv. aliquantum.
Πόταγι, 2. sing. præ. imperat. act. *Dor.* pro *πρόσαγι*, a *πρόσαγι*.
Ποτάγγυμι, 1. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro *πρόσαγγυμι*, a *πρόσαγγυμι*, *arrhropinguo*.
Ποτάγω, fut. *άξω*, adduco, accedo, *Dor.* pro *πρόσαγω*. *Ποτάγι* δὲ πολλὸ πλῆον ἄμμι γάλανα, *Mosch.* 5, 3. Hinc
Ποταγωγίδης, *us*, ὁ, explorator, delator, *Aristot.* *ποταγωγίδες* videntur *lcnæ esse*, *Ern.*
Ποταῖδα, et *ποταῖδομαι*, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro *ποταῖδα*. *Τὴν γὰρ ποταῖδομαι ἄνακα*, *δαίμον*, *Theocr.* 2, 11.
Ποταῖνος, *ias*, *ion*, recens, novus, peregrinus; improvisus, *Æsch. Pr.* 102. (2) primus, antiquus. *Πρὸς ἔργμα* *τυμβόχωσον* *ἔρχομαι* *τάφω* *ποταῖνῃ*, *Soph.* *Antiq.* 848. A *ποσι* pro *πῆς*.
Ποταῖνός, ἡ, *on*, idem et ab eod.
Ποτάμιδομαι, fut. *ύμαι*, respondeo, *Dor.* pro *ποταμιδομαι*. *Τὸν δ' ἄρα χ' ὀ δάφης ποταμίδομαι*, *Theocr.* 1, 100.
Ποτάμιος, *ias*, *ion*, fluvialis. A *ποτάμιος*.
Ποταμίεργω, f. *έω*, præterea mulgo. *Ποταμίεργος* *ἰς* *δίο* *πίλλας*, *Theocr.* 1, 26.
Ποταμιέζομαι, f. 1. indic. med. *Dor.* pro *ποταμιέζομαι*.
Ποταμῆγός, *us*, ὁ ἢ, qu. dic. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis, v. gr. navis, cymba. Ex *ποτάμιος* et *άγω*.
Ποταμῆδον, adv. fluvii more. A *ποτάμιος*.
Ποταμῆς, ἴδος, ἡ, fluvialis, v. gr. Nymphæ.
Ποταμῆπιός, *us*, ὁ ἢ, fluvium trajiciens.
Ποταμία, *as*, ἡ, fluvius, alveolus, *Strabo*. A *ποτάμιος*. Unde
Ποτάμιον, *us*, τὸ, rivus, *Dim.*
Ποτάμιος, *ias*, *ion*, fluvialis, flumineus, annicus, *Gl. V.* *Πρώσα γὰρ δὴ ποταμῖος διαβρόσος*, *Eurip.* *Rhes.* 919.
Ποταμικός, *us*, ὁ, fluvius, *Dim.*
Ποταμῆτης, *us*, ὁ, ποταμίται, aquilices, *Ph.*
Ποταμῆτιων, *anos*, ὁ ἢ, fluvio vicinus, *accola* fluvii.
Ποταμῶς, gen. sing. *Ion.* pro *ποταμῆ*.
Ποταμώλυτος, *us*, ὁ ἢ, qui annibus alluitur. Ex *ποτάμιος* et *κλύζομαι*.
Ποταμῶνδον, adv. ad fluvium.
ΠΟΤΑΜΟΣ, *us*, ὁ, fluvius, flumen, annis, *Ph.* (*proprie aqua potabilis*, *Ern.*)
Ποταμοφρέπτος, *us*, ὁ ἢ, qui a fluvio aufertur sine rapitur.
Ποταμώχωτος, *us*, ὁ ἢ, limo arenave a fluvio devecta operatus.
Ποταῖνός, ἡ, *on*, volucer, volans, *Dor.* pro *ποτηνός*. *Ἴνα μὲ περιῶσαν ὄρνθιδος ἐν ποταναῖς ἀγλάσιν* *θεῖν*, *Eurip.* *Hippol.* 733.
Ποτάμαι, ἄμαι, volo, -as. *Μῖσα δ' αἰετὸς ἕρανῶ ποτάται*, *Eur.* *Rhes.* 530. A *πίτωμαι*.
Ποτάπός, ἡ, *on*, qualis, *Ph.* vide *ποτάπός*.
Ποταπῶς, adv. qualiter, *Ph.* A *πρῶ*.
Ποταπάζειν, *adscribere*, præ. inf. act. *Dor.* pro *προαναγάζειν*, a *προαναγάζω*.
Ποταπύλι, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro *προσπύλι*, a
Ποταπύλι, *ai*, *Dor.* pro *προσαπύλι*. *Ἄ πρᾶν ἀμῶντισσι*

ἀμύντισσι παρ' Ἰσπούναντι ποταύλι, *Theocr.* 6. 41.
 Ποταῖος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans, *Dor.* pro προσήως. Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἠὼς, *αυτοῖα*.
 Πότε, adv. quando? Ab ὅτε.
 Ποτὲ, adv. aliquando. Hinc ἄδεποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, quando.
 Ποτῆδαι, accurrit, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσῆδαι, a προσῆδαι.
 Ποτῆδω, *Dor.* pro προσῆδω, inus. Hinc aor. 2. ποτῆδων, intuitus; ποτῆδω, intuear.
 Ποτικλιπτόμην, furtim ducebar, 1. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro προσκλιπτόμην, a προσκλιπτόμαι.
 Ποτιλέξαστο, *Dor.* pro προσῆλξαστο, contra respondit, *Theocr.* 1, 92.
 Ποτίομαι, volo, -as. Α πτίομαι.
 Ποτίοντο, volabant, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἰποτίοντο, a ποτίομαι.
 Ποτίος, ἑα, ἰον, bibendus. Α πίνω.
 Ποτρεῖδεν, praes. inf. act. *Dor.* pro προσῆρῆδεν, Α.
 Ποτρεῖδω, *Dor.* pro προσῆρῆω, cum aliquo certo.
 ΠΟΤΕΡΟΣ, ἑρα, ἑρον, uter; πότερον, utrum.
 Ποτέρω, accede, 2. sing. praes. imperat. mcd. *Ion.* et *Eol.* pro προσῆρω. Α.
 Ποτέρωμαι, *Dor.* pro προσῆρωμαι.
 Ποτέρω, adv. utra in parte? utro in loco? Α πότερος.
 Ποτέρως, adv. utro modo. Ab eod.
 Ποτέρωσι, adv. utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.
 Ποτιφύστα, adhaerebat, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσφύστα, a προσφύομαι.
 Πότεχε, adhibe, 2. sing. praes. imperat. act. *Dor.* pro πρόσχει, a.
 Ποτήρω, *Dor.* pro προσῆρω.
 Ποτή, ἦς, ἦ, volatus. Αἰθυῖα δ' εἰκυῖα ποτῆ ἀνδύσαστο λίμνης, *Odys.* 5, 337. vel potius ποτῆν legendum est. Α πτίομαι.
 Πότνια, ἄτος, τὸ, compotatio, epulum, LXX. Α πίνω, bibo.
 Ποτημάτοποιός, ἔ, ὄ, qui pocula conficit, *Suicer.*
 Ποτήμα, adire, praes. inf. act. *Dor.* pro προσῆμαι, a πρόσκειμαι.
 Ποτηνός, ἦ, ὄν, *Dor.* ποτανός, volucris, alatus. Α ποτάομαι.
 Ποτήρ, ἦρος, ὄ, poculum. Ποτήρα δ' ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβάν, *Eurip.* *Alc.* 759. Α πίνω, bibo.
 Ποτηρίδιον, ε, τὸ, pocillum, *Gl. Vet.* Α ποτήριον.
 Ποτηριόλυπτος, ε, ὄ, poculorum caelator. Ex ποτήριον et γλύφω.
 Ποτήριον, ε, τὸ, poculum, calix, in sacris literis, portio destinata; de bonis et malis rebus.
 Ποτιφόρος, ε, ὄ, ἔ, ἦ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. Ex φέρω.
 Ποτηροθήκη, ἦς, ἦ, calicarium, *Gl. Vet.* ubi calices reponuntur, seu exponuntur. Abacus.
 Ποτηροπλῆθης, ε, ὄ, cratera, *Gl. V.* ubi calices lavantur. Ex ποτήριον et πλῆθος.
 Ποτήρ, ἦτος, ὄ, potio, potus, *Od.* 5, 201. Α πίνω.
 Πότης, ε, ὄ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.
 Ποτητός, ἦ, ὄν, volucris. Α ποτάομαι.
 Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, ad, quod in primis frequens est in compositis.
 Ποτιάπτω, fut. ψω, alligo.
 Ποτιβάλλω, pro προσβάλλω, objicere, obtendo.
 Ποτιβλίπτω, *Dor.* pro προσβλίπτω. Α.
 Ποτιβλίπτω, fut. ψω, adspicio, intueor.
 Ποτινεγμένας, expectantibus, dat. plur. part. praes. f. g. *Dor.* pro προσνεγόμεναι, a προσῆχμαι, *Il.* 2, 137.
 Ποτιδῆν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro προσῆδῆν, a προσῆδαι, adspicio.
 Ποτιδῆσται, *Dor.* pro προσῆδῆσται, a προσῆδαι, adspicio.
 Ποτιδῆσται, *Dor.* pro προσῆδῆσται, a προσῆδαι, adspicio. Τῆνον ποτιδῆσται ἄνδρα γελῆσα, *Theocr.* 1, 36.
 Ποτιδῆμαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἰγὼ τῆνω ποτιδῆμαι, *Theocr.* 5, 63.
 Ποτιδῆς, adprexeris, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσῆδῆς, a προσῆδαι.

Ποτιδῆσι, ε, ὄ, ἔ, ἦ, ad cenam utilis; *Il.* 7, 370. Ex δῆρπον.
 Ποτιδῆ, aor. 2. conj. act. *Dor.* pro προσῆδαι.
 Ποτιζῶ, *Dor.* ποτιδῶ, f. ἰσω, potum præbeo, seu ministro; (2) aquatum duco. *Ph.* adaquo; (3) rigo. *Ph.* irrigo. Ταύρος ἔ ποτιζας ἄδε ποτιδῶν, *Theocr.* 1, 121. Α πότης.
 Ποτίεις, 2. sing. praes. imperat. act. *Dor.* *Att.* et per *Synop.* pro προσῆδῆς, et hoc pro προσῆδῆς, a προσῆδαι.
 Ποτικάρδιος, ἰα, ἰου, qui est in corde ut vulnus, *Dor.* pro προσῆκάρδιος. Ex καρδία.
 Ποτικικλῆμιον, *Dor.* pro προσκικλῆμιον. Α.
 Ποτικλῆμιον, *Dor.* pro προσκλῆμιον, vergo; ποτικκλῆμιον, inclinatus, part. pass.
 Ποτικῆς, ἦ, ὄν, bibax. Α πότης.
 Ποτικῆρον, ε, τὸ, cervical, pulvinar; vide πρόσκρανον.
 Ποτιλέγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλέγω, alloquor, compello. Τὸς δ' ἔδῶν ποτιλέξαστο ὁ βῶλοκος, respondit, *Theocr.* 1, 92.
 Ποτιμάξαστο, atigit, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσμαξάσαστο, a.
 Ποτιμάττομαι, pro προσμάττομαι, f. ζομαι, alido.
 Πότημος, ε, ὄ, ἔ, ἦ, potui aptus, dulcis, de aqua, melaph. f. alius rebus, civilis, suavis. Ἐν τοῖς δὲ καὶ πότιμοι, καὶ ἀπολαύσει τύφω δυνάμενος, in quibusdam vero civilis et suavis, fastuque perfrui valens, *Diog. Laert.* 4, 47. Α πότης.
 Ποτιμυθῆσθαι, praes. inf. med. *Dor.* et contr. pro προσμυθῆσθαι, a.
 Ποτιμυθῆμαι, pro προσμυθῆμαι, ἔμαι, f. ἴσομαι, alloquor; (2) rogo. Μὴ τι οἱ ἐ κατὰ καιρὸν ἴσως ποτιμυθῆσαστο Σπέρχομένην, *Theocr.* 24, 66.
 Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro προσνίσσομαι, *Il.* 9, 381.
 Ποτινίσσεται, adspicit, 3. sing. praes. ind. med. *Dor.* pro προσῆσεται, a verbo προσῆσσομαι.
 Ποτιρῆσται, pro προσῆσται, praes. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro προσῆσται, a προσῆσται.
 Ποτιδῶ, *Dor.* pro ποτιζῶ, potum præbeo.
 Πότης, ἴδος, ἦ, potrix, bibax. Α πότης.
 Ποτίω, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi ποτιζῶ. Unde
 Πότησις, ἑως, ἦ, adaquatio. *Gl. V.* potatio.
 Πότησμα, τὸ, potio, *Diosc.*
 Ποτισμάτοποιός, ὄ, potionum confector, *Ath.*
 Ποτισμός, ἔ, ὄ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.
 Ποτισμάω, instillo, *Dor.* pro προσῆμαω. Πραῖν δ' Ἰάσων μιλθακῆ φανῆ ποτισμάων ἄρον, *Pind.* *Pyth.* 4, 255.
 Ποτισμάτος, bibacissimus. Superl. *Att.* a πότης.
 Ποτισήριον, ε, τὸ, canalis, aqualiculus. *Ph.* popina. Ab eod. Unde
 Ποτισῆς, ἔ, ὄ, irrigator, qui potum præbet:
 Ποτισῆς, ας, ἦ, ubi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ἰσπῆτιν τετύνοντο Ποσιδάων ποτισῆν, *Call. in Dian.* 50.
 Ποτισῆμαι, amplector, comprehendo.
 Ποτισῆστω, fut. ψω, *Dor.* delecto.
 Ποτιφῆγγομαι, *Dor.* pro προσφῆγγομαι, f. ζομαι, compello.
 Ποτιφόρος, pro πρόσφορος.
 Ποτιφύομαι, adhaere, *Dor.* pro προσφύομαι, *Theocr.* 21, 46.
 Ποτιφωνῆς, ἦσσα, ἦεν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest.
 Ποτιχημῆσται, pro προσχημῆσται.
 Ποτιψάω, *Dor.* pro προσψάω, attingo, atrecto. Ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψάων χερσίν, *Soph.* *Trach.* 1214.
 Ποτιώ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a ποτιζῶ.
 ΠΟΤΜΟΣ, ε, ὄ, sors, fatum, casus seu fortuna fatali sorte obveniens; (2) interitus, mors.
 Πότνια, ἦ, alma, adoranda, vncranda, diva.
 Πότνια, ἦ, idem.
 Ποτνιαῖς, αἶ, furore percellentes, ad insaniam redigentes. *Epith.* Baccharum. Α πότης.
 Ποτνιαζῶ, idem quod ποτνιαῖς.
 Ποτνιαύκτος, ε, ὄ, ἔ, ἦ, dominatu venerandus. Ex πότης et ἄναξ.

Ποτνιασις, ἑως, ἦ, supplex obtestatio, precatio cum lachrymis et clamoribus, imploratio. Α ποτινάζω.
 Ποτνιασμός, ἔ, ὄ, supplicatio deorum. Ab eod.
 Ποτνιαῖς, et ποτνιαῖς, ἄμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quiritor. Ἐδοκε ποτνιασθαί ἔ δακρύειν, *Plut.* Α.
 ΠΟΤΝΙΟΣ, ἰα, ἰον, venerandus, honorandus, augustus. Usitatum fere. πότης.
 Πότης, η, ον, idem; πότης, fere in vocativo.
 Ποτώ, gen. sing. *Ion.* pro ποτῆ, a.
 Ποτών, ἔ, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. (2) ποτόν κρηναῖον, fons aquæ limpida, *Soph.* *Phil.* 21. Α πίνω.
 Πότος, ε, ὄ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.
 Ποτός, ἦ, ὄν, potabilis, potulentus. Πότερα δὲ χρεῖσιν, ἢ ποτόν, τὸ φάρμακον; *Eurip.* *Hipp.* 516. Ab eod.
 Ποτόσον, praes. part. act. n. g. *Dor.* a.
 Ποτόσδω, idem quod προσῆω, redoleo, *Dor.*
 Ποτῆν, *Dor.* pro πρὸς τῶν, πρὸς τίν.
 Ποτῆν, *Dor.* pro πρὸς τίν.
 Ποτῆ, *Dor.* pro πρὸς τῶ.
 Ποτῆ, *Dor.* pro πρὸς τῶ.
 Πῦ, adv. ubi? quo in loco? τῷ ἔσι; ubi est? Ab ἔσι. (vel antiq. πὸς, πῆ, πόν. vide *Ern.*)
 Πῦ, adv. alicubi, usquam, usquam; ἔ δήνη, non utique. Ab eod.
 ΠΟΥΓΓΗ, πουργιον, sacculus, *R.*
 Πσλδ, multum, *Ion.* pro πολλδ, a πολλδ, ut Πσλδῶται, herba quadam, *Nic. Th.* 851.
 Πσλδῶται, ας, ἦ, *Il.* 3, 89.
 Πσλμῆλαθος αὐλῆ, aula cum atrio amplo.
 Πότνια πσλμῆλαθος, *Diva* multorum tectorum, *Call. in Dian.* 225.
 Πσλδς, multus, *Ion.* pro πολλδς.
 ΠΟΥΣ, alii πῦς, ποδῆς, ὄ, pes; (2) mensura sedecim digitorum; (3) radix seu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; ποδῆς, *Lat.* pedes, quibus extremi anguli vel versus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. (1) ἀνὰ πόδα, retro; (2) ἐκ ποδῆς, e vestigio, presso pede; (3) ἐν ποσὶ, praesentia, obvia, instantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, cessim pede referendo; (5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδῆς, item cursu; (6) πρὸς ποδῆς, et πρὸς πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδῆς; (7) περὶ πόδα, apte; (8) πρὸς ποδῆς, idem quod ἐν ποσὶ; (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu sermo, idem quod ἀνὰ πόδα, *Ern.* Inservit periphrasi. Κατίων ποδὶ γυμνάσιος ἴσπευ, obtinens equis exercitatis, *Eurip.* *Hipp.* 1134. Ἐκ ποδῆς ἄνευ κρῆναν, ictu pedis frontem conficit, *Theocr.* *Idyll.* 7, 6. Ἐνθ' ἐ ποδὶ χρεῖσιμα χρεῖσται, ubi non utitur commode pedibus, id est, unde frustra conatur aufugere, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 878.
 Ποῶ, pro ποῶ, *Ar.*
 Ποῶδης, εος, ὄ, ἔ, ἦ, herbosus, herbis abundans, herbidus, herbeus; (2) herbae similis. Α ποῶ.
 Ποῶγμα, ἄτος, τὸ, res, negotium; (2) administratio reip. οἱ ἐν πράγμασι, magistratus, principes reip. item ipse status reip. (3) status, conditio hominis, ἐν ἀγαθῶσι πράγμασι, latis rebus; (4) lites, controversia, et hinc molestia. Εὐρασιε πρῆγμῶ οἱ εἶναι, comperit ex usu suo esse, *Herod.* 1, 79. Ἦς ἀπαλλάσσειται πρῆγμα εἶναι, utile fore si excederent, *Id.* 4, 11. Παγχυ εὐρασιε οἱ ἐ πρῆγμα εἶναι, prorsus comperit non sibi utile esse, *Id.* 7, 12. Πῆ ποτ' εἰμὶ πράγματος; quo in malo versor? *Soph.* *Trach.* 375. (2) τῶν τε Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα, *Thucyd.* 3, 72. Μῆρι οἱ τοι πεπὸντοσ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα, ἐκόντοσ' ἔχοντες, innumeris autem hoc accidit in rerum administratione: ut penes ipsos sit labore consequuntur, *Eurip.* *Iph. in Aut.* 366. Κάμοι ἔδῶν πράγμα, mihi curae non est, *Id.* *Med.* 456. Κῆν ἀκαίρια τις ἢ χρεῖα καλῶση τὸν πρῆγαστον, οἶν

ὄδῃ ἐστὶ πρᾶγμα, nihil interest, nihil est incommodi, *Plutarch. de Tuenda Sanitate*, 130. E. A πρᾶττα.

Πραγμαῖα, ας, ἡ, studium quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio et intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commentatione compositum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura, nundinatio. A πρᾶξ.

Πραγματιώδης, εος, ὁ ἢ, negotiator, actor.

Πραγματιόμαι, negotior, *Gl. V.* aliquid efficere cupio, studeo, laboro, quero, et pass. efficio. Ὁν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματιόμην, *Aristoph. Nub.* 526. Ἔσαν μὲν τοι, ἀπειμόνον τὸ πάρον, πραγματιόμοιο, *M. Anton.* 6, 25. A πρᾶγμα. Hinc

Πραγματιότης, ἡ, ὁ, negotiator, actor, *Ph.*

Πραγματιότης, ὁ, idem quod πραγματευτής, *Stuid.*

Πραγματιόω, negotiis implico, vexo, *Greg.*

Πραγματικός, ἡ, ὄν, strenuus, solers in negotiis agendis et rebus tractandis; (2) aptus ad usum in rebus agendis. *Gl. V.* negotiosus, forensis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, adv. solerter, perite et acriter.

Πραγματίον, α, τὸ, res parva, negotiolum. Dim. A πρᾶγμα.

Πραγματιώδης, adv. negotiose.

Πραγματογραφία, ἡ, fut. ἡσα, curiose in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα et γράφω.

Πραγματοδότης, α, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex διδάω.

Πραγματοδότησον, laboriosus, molestus, quasi A πραγματιόδης.

Πραγματοκοπία, ἡ, f. ἡσα, res novas molior; (2) immisceo me rebus gerendis. Ex κόπια, vel κόπος.

Πραγματολογία, ἡ, f. ἡσα, in disputationibus rerum versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα et λόγος.

Πραγματομάχης, εος, ὁ ἢ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens; (2) industrius. Ex πρᾶγμα et μανθάνω.

Πραγματομάχης, α, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. A μάττω.

Πραγματώδης, εος, ὁ ἢ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.

Πραγροῖς, sc. οἶνος, vile vinum, *Steph.*

Πράγος, εος, contr. πρᾶγος, τὸ, negotium, res. A πρᾶσσω.

Πραῖος. Vide πρᾶος.

Πραβίσι, vastasse, aor. 2. infin. act. *Ion.* et per *Metath.* pro παρβίσι, A πρᾶβω.

Πράβον, aor. 2. ind. act. *Ion.* et per *Metath.* pro ἐπαρβον.

Πραβίσι, venditus, aor. 1. part. pass. verbi πρᾶβω.

Πραβίσιον, α, τὸ, praetorium.

Πραβίσιον, α, τὸ, Dim. ap. *Arrian.*

Πραβίσιον, εα, ἴον, agendus, faciendus, *Ph.* πραβίσιον, celerandum. Πραβίσιον δὲ ἐκάστω τὸ ἐξῆς τῆ κατασκευῆ, *M. Anton.*

Πραβίσιον, ἡρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; *Pl.* 9, 433. ubi *Ion.* πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, ὁ ἢ, exactor, *Esch.*

Πραβίσιον, α, ὁ, idem quod πραβίσιον. A πρᾶσσω.

Πραβίσιον, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico. A πραβίσιον.

Πραβίσιον, quaestoria, quaestuarium, *Ph.* actualis scientia, *Gl. V.* A

Πραβίσιον, ἡ, ὄν, aptus ad agendum; (2) in agendo positus; (3) efficax, strenuus, expeditus, de milite cui feliciter, quod agit, procedit; qui consequitur, impetrat, quod petit; actuarius, agilis. *Gl. V.* venditarius. A πρᾶττα.

Πραβίσιον, adv. efficaciter, solerter, strenue; (2) expedite, apte ad agendum.

Πραβίσιον, pignerarium, *Ph.* A πρᾶκτω.

Πραβίσιον, ἡ, ὄν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πρᾶσσω.

Πραβίσιον, ἡ, ὄν, actionum censor. A πρᾶξ.

Πραβίσιον, ὁ, auctor facinoris; (2) exactor, quaestor; (3) ultor. (1) τῶνδ' ἐφάνη

πρᾶκτω, horum omnium causa est, *Soph.* *Trach.* 862. (2) ὄν ποτ' αὐτὸν πρᾶκτωρ' ἴξεται πατρός, paternae caedis ultorem, *Id.* *Elect.* 953. Ab eod.

Πραβίσιον, vel πρᾶμνος, οἶνος, vinum Pramniium, ita dictum vel a rupe quadam, vel a πρᾶβίσιον, mitigare. Οἶνον πρᾶμνίον ἐκίκα, *Od.* 10, 235.

Πραβίσιον, τὸ, palme Pramniae vitis, *Poll.*

Πραβίσιον, ὁ, πρὸ βρομαχος, *Aristoph.* rectus πρόμος, *Ern.*

Πραβίσιον, Dor. pro πρᾶβίσιον, nuper, non ita pridem.

Πραβίσιον, εος, ὁ ἢ, Dor. pro πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, fut. ἴξω, Dor. pro πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, aor. 1. part. pass. Dor. pro πρᾶβίσιον, A πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, fecisse, aor. 1. inf. act. verbi πρᾶσσω.

Πραβίσιον, qui fecere, nom. pl. part. m. g.

Πραβίσιον, us, ἡ, ultio; (2) ultrix, *Dea* quadam. *Ph.* laverna. Ex πρᾶβίσιον et δίκη.

Πραβίσιον, ὡ, f. ἡσα, molitione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πραβίσιον τὴν πόλιν ἐπιβαλλόμενος, *Polyb.* Ex eod. et κόπια seu κόπος.

Πραβίσιον, ἡ, ὄν, qui vel unde exigi potest, vel debet. Εἰ τι χρέμα ὀφείλετο αὐτοῖς, ὁμοίως εἶμι πρᾶβίσιον, *Polyb.* 22, 26, 17.

Πραβίσιον, actio, factus, res; (2) successus rerum; (3) exactio, repetitio; (4) dolus, proditio, apud *Polyb.* (5) sors, κακαὶ πρᾶβίσιον, dira, *Soph.* *Antig.* 1304. αὶ πρᾶβίσιον, res gestae, historia. (1) τὴν αὐτὴ σποτῶν πρᾶβίσιον, suas res ipsius intuens, *Soph.* *Trach.* 151. Σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶβίσιον, miserime quoad ipsam rem, *Id.* *ibid.* 879. (5) ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύσσα πρᾶβίσιον τήνδε, prospera hac audita conjugi sorte, *Id.* *ibid.* 293. (3) τὰς φυγῶνας μέλαθρα πρᾶβίσιον Ἑλλάς ὡς λάβοι, ut Helenam, quae domum desererat, repeteret Graecia, *Eurip.* *Iphig.* in *Aul.* 270.

Πραβίσιον, fecerint, 3. pl. aor. 1. in conjunct.

Πραβίσιον, adv. Vide πρᾶβίσιον.

ΠΡΑΨΟΣ, et πρᾶψος, α, ὁ, lenis, mitis, mansuetus. Hinc

Πραβίσιον, ἡρος, ἡ, lenitas, mansuetudo.

Πραβίσιον, adv. mitissime, mansuetissime, *Steph.*

Πραβίσιον, adv. lenius. Vide πρᾶψος.

ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ὡν, ὁ, praecordia; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur apud *Pind.* *Pyth.* 2, 112.

ΠΡΑΨΙΑ, ἡ, ἡ, area, seu areola in horto:

Πραβίσιον, f. ἡσα, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πρᾶσσω.

Πραβίσιον, ἡ, cura deorum, *V. L.*

Πραβίσιον, α, ὁ ἢ, vcnalis, vendibilis. A πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, α, ὁ ἢ, porraceus, porro similis in viridi colore. A πρᾶσσω.

Πραβίσιον, α, τὸ, origani genus; (2) marrubium. *Angl.* MOREHOUND. Καὶ χλοερὸ πρᾶβίσιον, τὸ δὴ μελιφυλλον ἰδέσθαι, *Nic.* *Al.* 47. Ab eod.

Πραβίσιον, α, ὁ ἢ, idem quod πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, εως, ἡ, venditio, venudatio, auctio. A πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, sc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat, *Theophr.*

Πραβίσιον, εος, ὁ ἢ, porro similis. Ex πρᾶβίσιον et ἴδος.

Πραβίσιον, εσσα, εν, viridis, algosus. Θίνα δ' ἀνὰ πρᾶβίσιον, *Oppian.* *Halieut.* 107.

Πραβίσιον, ἴδος, ἡ, animalculum viride porri speciem gerens, quod lactucas in hortis et inprimis porros depascitur. Ex κίρην.

Πραβίσιον, α, τὸ, falx qua porrum detondent.

Πραβίσιον, Dor. pro πρᾶβίσιον, a πρᾶσσω.

ΠΡΑΨΩΝ, α, τὸ, porrum. *Angl.* LEEK. (2) algæ species.

Πραβίσιον, α, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, a viridi colore. A πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, Dor. pro πρᾶβίσιον. Πραβίσιον οὐχ ὡς λύσα, rem non optime gerimus, *Theocr.* 14, 3.

Πραβίσιον, 3. pl. Dor. pro πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, α, ὁ ἢ, qui porrum comedit,

seu algæ illam speciem quæ πρᾶβίσιον vocatur; ranæ nomen in *Batrachom.* 229. Ex πρᾶβίσιον et φάγω.

ΠΡΑΨΩΝ, et πρᾶττα, fut. ζῶω, ago, actito, facio; (2) dare operam, satagere, diligenter exquirere; (3) occulte moliri; (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) aliquid ab aliquo impetrare, vel conari impetrare; (6) πρᾶττει τι πρὸς τινα, aliquem certa de re convenire, agere cum illo de tali re, transigere; (7) πρᾶττεισθαι cum duobus accusativis, uno rei, altero personæ, est, exigere aliquid ab aliquo; (8) πρᾶττεισθαι τινα χρέματα, aliquem pecunia multare; (9) concludi. (1) πρᾶττειν κακῶς, miser esse, τὰ τῆς πόλεως, gerere. (2) ἔπρασεν ὅταν πρᾶττει τάχιστα τοῖς μὲν ἐμυθήσεται, τῶν δὲ ἀπαλλάξεται, diligenter ac studiose videbat, *Thucyd.* 4, 128. (3) μετὰ Δακεδαμονίων φασὶ Φίλιππον πρᾶττειν τὴν τῶν Θηβαίων κατάλειπον, Thebanorum eversionem moliri, *Demosth.* *Philip.* 1. Νῦν δ' αὖτ' Ἀρεΐδαι φασὶ παντοργῶ φέροντας ἔπραξαν (φέροντας construendum cum παντοργῶν) nunc vero machinati sunt Atridae versipellis ac scelerati hominis causa, *Soph.* *Aj.* 445. (4) ἔπραξεν οἴα χρεὶ πρᾶττειν κακῶς, passus est ea quæ oportet pati malos, *Eur.* *Or.* 1352. (5) πρᾶττειν παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν, boni aliquid a diis impetrare, *Isocrat.* ad *Nicom.* (6) πρᾶττειν πρὸς αὐτὸν τὴν λήψην τῆς πόλεως, qui cum illo de capienda urbe egissent, vel transigissent, *Thucyd.* 4, 114. (7) πρᾶττειται τὰς παρ' αὐτῶν σίτον ἐξάγοντας τριακοστὴν, trigesimalam (partem) exitit, *Demosth.* in *Lerlin.* (8) τὸν δὲ τρίτον εὐμυθίζοντα χρέματα ἔπραξαντο, pecunia multarunt, *Thuc.* 4, 65. (9) εἰ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἔπρασσειτ' ἐν βένδ', nisi oblato ab aliquo cive præmia incitatus fuisset, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 124. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt, ut ἐς Πελοπόννησον πρᾶττειν, mittere in Peloponnesum, qui current item bellum et conjurationem ibi concitare; πρᾶττειν σωτηρίαν τινος, de alicujus salute deliberare; πρᾶττειν κακὸν τινα, malo afficere aliquem; τινί, malum alicui culpa sua consciscere, conciliare; πρᾶσσειν τινί, clam favere alicui; de proditoribus. Ἐπραβίσιον ἐν, vitam finit, *Soph.* *Ed.* *Col.* 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶττει τὴν πόλιν, benefacere, *Conc.* 108.

Πράβω, 1. sing. fut. 1. ind. act. v. πιπράσσω.

Πραβίσιον, εος, ὁ ἢ, porro similis, porraceus. A πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, εα, ἴον, vendendus. A πιπράσσω.

Πραβίσιον, ἡρος, ὁ, venditor, qui auctionatur: Πραβίσιον, ἡ, ὁ, idem et ab eod.

Πραβίσιον, α, τὸ, locus in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρᾶττα.

Πραβίσιον, ἡ, ὄν, vendendus, vendibilis.

Πραβίσιον, Dor. pro πρᾶβίσιον, primus.

Πραβίσιον, ας, ἡ, venditrix. A πρᾶττα.

Πραβίσιον, α, ὁ ἢ, qui mansuetus est animo, mansuetus, mitis. Ex πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, εος, ὁ ἢ, idem. Ex μένος.

Πραβίσιον, adv. mansuetus animo, leniter, mansuete.

Πραβίσιον, εος, ὁ ἢ, cujus lenia sunt consilia.

Πραβίσιον, εως, lenis, mitis animo.

Πραβίσιον, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, ἡ, ὄν, mitigandi et sedandi vim habens. Ab eod.

Πραβίσιον, fut. ἠνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo; (2) molliter tracto; πρᾶβίσιον, mitesco. Πραβίσιον τὴν ἀργύην τινας, *Diod.* A πρᾶβίσιον.

Πραβίσιον, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quis adversa facile tolerat. A

Πραβίσιον, εος, ὁ ἢ, mansuete omnia tolerans. Ex πρᾶβίσιον et πάθος.

Πραβίσιον, εια, πρᾶβίσιον, εος, ειας, εος, lenis, mitis, mansuetus. A πρᾶβίσιον. Hinc

Πραβίσιον, ἡρος, ἡ, lenitas, mansuetudo.

Πραβίσιον, εως, ον, lenes mores habens.

Πραβίσιον, vendo, *Dem.*

Προανασκιάζομαι, praestruo, multo ante com-
pono.
Προανασκοπέω, prospicio, provideo.
Προαναφέλλω, f. εἶλω, ante cohibeo et reprimō,
prior compesco; a. 1. προανέπειλα.
Προανατάττω, priori loco pono.
Προανατένω, ante attollo; (2) praetendo; προ-
ανέτειναι, 3. sing. aor. 1.
Προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν, 3. sing.
aor. 1.
Προανατρέχω, retro ad priora redeo, superiora
altius repeto.
Προανατίσσω, adumbro, delineo.
Προαναβαίνω, ante ostendo, extollo, praetendo
ut cernatur.
Προαναφώνω, ὦ, fut. ἴσω, vaticinor, praedico;
(2) indico, declaro, polliceor, quid factu-
rus, dicturus sum. Hinc
Προαναφώνησις, eως, ἦ, est cum indicat poeta,
&c. quid dicturus sit; (2) praedictio, vati-
cinium. (1) Καὶ ἦν ὡς περ ἐν δράματι προανα-
φώνησις καὶ προσέδιον τὸ γινόμενον, Heliodor. 8.
Προαναφώνημα, τὸ, idem.
Προαναφώνητικός, ἦ, ὄν, utens προαναφώνησι.
Προαναφώνητικῶς, adv. vaticinando, ante decla-
rando.
Προαναχωρεῖω, ante discedo. Hinc
Προαναχωρήσις, ἦ, discessio ante facta.
Προαναψήφίζω, ante decerno.
Προανεκτείνω, idem quod
προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo,
antecello.
Προανέχω, ὦ, fut. ἴσω, praefloreo, ante primus
floreo.
Προανέλωσις, ἦ, primus flos.
Προανίστημι, et προανίσταμαι, ante in altum
evolo; προανιστάς, a. 2. part.
Προανίσταμαι, prior exurgo, ante alios surgo.
Προανιστοῦμαι, ὦ, fut. ἴσω, ante seu prius commemo-
ro, seu praeconor.
Προανίσχω, ante vel prior emergo, exorior.
Προανύτω, fut. ὕτω, ante vel citius perficio.
Προάξει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi προάγω.
Προαπαγγέλλω, prius annuncio, praenuncio;
(2) obnuncio, gr. Dion.
Προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v.
gr. conjugium, cum gen.
Προαπαύωμαι, suspendo me.
Προαπαύω, ante castra moveo.
Προαπαύωμαι, ante deleo, sc. e tabulis.
Προαπαλλάττω, fut. ζῶ, prius libero; (2) ante
interficio; (3) ante privo; (4) in med. ante
morior, vel discedo de medio.
Προαπαντώ, fut. ἴσω, qu. dic. praecurro;
(2) obviam curro. Hinc
Προαπαντήσις, eως, ἦ, obviam itio.
Προαπαυάω, ὦ, prius deficio seu defatigor.
Αἰσχρον ἔστι ἐν ᾧ βίω τὸ σῶμα σοὶ μὴ ἄσπαστα,
ἐὶ τῶμα τὴν ψυχὴν προαπαυάω, M. Anton.
6, 22.
Προαπίπτω, ante abeo.
Προαπίπτασθαι, prius renunciare; προαπιπτέω,
ante deficere.
Προαπίεμαι, prius animum despondi.
Προαπίεχομαι, prior abeo seu discedo; (2)
prior decedo, prior morior.
Προαπηνόμαι, Ion. pro προαφηγόμαι.
Προαπιδέχω, prius irriro, et humecto, Gal.
Προαπιδύω, f. ὕσω, prius obturo.
Προαπινύωμαι, ante degusto, edo.
Προαποδιδύνω, prius demonstro, indico, pro-
do; προαποδιδύντων, prius demonstratis,
aor. 1. part. pass. gen. pl. Hinc
Προαποδίδεξις, eως, ἦ, demonstratio praevia, pro-
posita, res ante demonstrata.
Προαποδιδύντων, gen. plur. aor. 1. part. pass.
verbi προαποδιδύνω.
Προαποδίδωμι, ὦ, prius seu prior peregre abeo,
prius proficiscor.
Προαποδίδωμι, ante reddo.
Προαποδίδωμι, prius exuo.
Προαποδίνσκω, praemorior, ante morior.
Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc
part. perf. pass. προαποικισμένος, Arriani. Ex
πρὸ, ἀπὸ, et οἴκος.
Προαποκάλυπτω, ante revclo.

Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.
Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.
Προαποκλείω, ante claudio, excludo.
Προαποκληρώω, ὦ, fut. ὄσω, prius sortior, ante
vel modo sortior. Hinc p. part. pass. τὰ
προαποκληρωμένα, de quibus modo sortiti
sumus.
Προαποκόπτω, f. ψω, praecido.
Προαποκρούω, propulso.
Προαποκτείνω, prius interficio.
Προαποκτενίσω, vel προαποκτενίσω, idem.
Προαπολαύω, fut. αἰσώ, prius fruor, praecerpō,
praecipio.
Προαπολείπω, fut. ψω, relinquo seu deficio.
Προαπολεπίσω, fut. ἴσω, prius decortico; προ-
απολεπισθεῖς, prius decorticator, a. 1. part.
pass.
Προαπολόγη, prius desino. Διὰ τὸ τὴν ἐννοήσιν
τῶν πραγμάτων, ἐς τὴν περακαλέσθην, προ-
απολόγηται, M. Anton. 3, 1.
Προαπόλλυμι, ante perdo; pass. προαπέλλυμαι,
prius pereor.
Προαπολύωμαι, prius diluo seu refuto, me
purgo.
Προαποξηραίνω, ante exsiccō.
Προαποπέμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυ-
ναῖκας ἐν ταῖς ἀμμάξαις προαπεπέμψατο τῆς
νυκτὸς, Xen.
Προαποσπίπτω, ante decido.
Προαποσπῶμαι, eως, ὅ ἐξ ἦ, qu. dic. praedeciduius,
ante decido. A praec.
Προαποσπῶμαι, ἔμαι, fut. ἴσομαι, prior dubito,
prior quæro, vel disputo.
Προαποσπῶμαι, prius defino, vel effluo.
Προαποσπῶμαι, ante abjicio.
Προαποσπέννω, ante extinguo. "Ὅσα τοιαῦτα
λογισμὴ συγγενημένασιν πᾶντο χεῖρῳ, προ-
αποσπέννεται, Marc. Antonin. 3, 1. Συφροσύνη
προαποσπέννεται, Id. 12, 12.
Προαποσπῶμαι, ante detergo.
Προαποσπῶμαι, ante detraho, abstraho.
Προαποσπῶμαι, ante vallo discludo, seu ex-
cludo.
Προαποστέλλω, ante emitto, seu praemitto, Gl.
V. praedestino. a. 2. part. pass. προαπεστέλλω,
praemissus sum.
Προαποστέφω, prius converto. Εἰ μὴ τὰ σημεῖα
προαποστέφθη, Arriani. Bell. Civ. 2, 63.
Προαποσφάττω, f. ζῶ, ante jugulo.
Προαποστάσσω, ante finem impono, ante valedi-
co. Τῶ βίω προαποστάσαντο ζήσεις, ἢ φαρ-
μάκων, ἢ ἀγγέλων, Philo.
Προαποσπῶμαι, praecido, Steph.
Προαποσπῶμαι, prius vel antea repono, depono,
adservo.
Προαποσπῶμαι, ante converto, seu averto me.
Προαποσπῶμαι, declaro, judico.
Προαποσπῶμαι, ante nego.
Προαποσπῶμαι, praedico.
Προαποσπῶμαι, ὦ, fut. ἴσω, praemorior; προ-
αποσπῶμαι, praemortuus est.
Προαποσπῶμαι, ὦμαι, ante occido.
Προαποσπῶμαι, ante recedo.
Προαποσπῶμαι, f. ἴσω, prius rigo.
Προαποσπῶμαι, ὦ, f. ἴσω, praenunero.
Προαποσπῶμαι, eως, ἦ, praenumeratio. A praec.
Προαποσπῶμαι, ante prandeo.
Προαποσπῶμαι, τὸ, crater ligneus in quo vinum mis-
cetur, Ath.
Προαποσπῶμαι, et ὄω, ante aro.
Προαποσπῶμαι, ἦ, ἦ, praereptio.
Προαποσπῶμαι, fut. ὄσω, praeripio. Τὴν ἐπ' ἐκείνῳ
φιρομένην πληγὴν προαποσπῶμαι τῷ αὐτῷ σώματι,
Ilic. τὰ ταυῦτα τῶν ἐγκωμίων, Id.
Προαποσπῶμαι, prius vel ante dato pignore
de reliquis et subsecuturis aliquid certum
facio, in pignus do. Τὰ πωτόλια τῶν ἐπά-
θλων ἐνδένος προαποσπῶμαι, Eusebius. in Vita.
Constant. 1, 3.
Προαποσπῶμαι, praecessor, praedecessor,
Gl. V. a. 1. part. προαποσπῶται, magistratus,
principes.
Προαποσπῶμαι, ἄσος, τὸ, praecentio. Ε πρὸ ἐξ ἡμα.
Προαποσπῶμαι, fut. ἴσω, clypeo objecto protego,
propugno. Gl. V. protego. Προαποσπῶται
σίνης, Herod. Τὴν Γοργῶν κισφαλὴν εἰς Δάρακα

προαποσπῶται, Gorgonis caput in scuto pec-
tori praefertentem, Heliod. 3.
Προαποσπῶται, ἦ, propugnator. Gl. V. pro-
tector. A praec.
Προαποσπῶται, ὦ, ὅ, idem.
Προαποσπῶται, ct προαποσπῶται, eως, τὸ, suburbium, sub-
urbanum; τὰ προαποσπῶται καθήσων, ἵνα μὴδὲν εἴη
χρῆσιμα τοῖς πολέμοις, Arriani. B. Civ. Ex
πρὸ ἐτ ἄστ. Unde
Προαποσπῶται, eως, ὅ ἐξ ἦ, suburbanum, Gl. V.
Προαποσπῶται, fut. ἴσομαι, caveo mihi; et προαποσπῶται,
praemunio. Χρῆ τὴν κισφαλὴν προαποσπῶται
τήνῃσι, Aret.
Προαποσπῶται, ὦ, fut. ἴσω, ante exerceo, praeparo.
Προαποσπῶται, praedico, denuncio. Ἰερὸν πόλεμον
προαποσπῶται αὐτῷ, Aristoph. Av. 563.
Προαποσπῶται, in cantu praehudo.
Προαποσπῶται, τὸ, praehudium.
Προαποσπῶται, fut. ἴσομαι, castra ante habeo.
Προαποσπῶται, eως, τὸ, praehudium in tibiaram cautu;
(2) vestibulum exterius, ut ἀλλῆ, interius.
Ex αἰδῶς, vel ἀλλῆ, stabulum.
Προαποσπῶται, idem quod προαποσπῶται, Poll.
Προαποσπῶται, sive προαποσπῶται, ante augeo, succres-
co, in subsidium futuri temporis.
Προαποσπῶται, praevalescit, pras. ind. pass.
Hinc
Προαποσπῶται, eως, ὅ ἐξ ἦ, adultior, aetate jam pro-
vectior; (2) quod aetate provectoribus ac-
cidere solet.
Προαποσπῶται, sc. παῖς, cujus jam ossa formari
fingique non possunt, Hipp.
Προαποσπῶται, eως, ἦ, corporis adacta moles.
Προαποσπῶται, ὦ, f. ἴσω, adimo seu aufero, praec-
perō, decerpo. Πάντα διαφθείρων τε ἐξ ἰ-
κίλλων ἐπίνοια προαποσπῶται, Arriani.
Προαποσπῶται, abolco, corumpo, perdo, sc. ante
maturitatem, ante tempus.
Προαποσπῶται, ante arefio, τὰ προαποσπῶται,
quae ante exaruerunt, part. aor. 1. pass.
Προαποσπῶται, ἔμαι, fut. ἴσομαι, ante enarro,
prius expono.
Προαποσπῶται, emitto, ante mitto.
Προαποσπῶται, ἔμαι, prior seu perenio.
Προαποσπῶται, praeficio, prior abscedo seu ab-
sisto, ante tempus abscedo; (2) prior de-
ficio.
Προαποσπῶται, adv. inter progrediendum, inter
eundem. A praec.
Προαποσπῶται, praecedo.
Προαποσπῶται, eως, ὅ, profundus, Suicer.
Προαποσπῶται, praegredior; (2) anteeo, praecedo;
(3) progredior, provehor; (4) glisco, suc-
cedo feliciter; πρὸς, πρὸς, processit, a. 2.
"Ὅρα προαποσπῶται, ὦ ἀνδρες, ἦν ἐστι, Aristoph.
Cncp. 285. Ποῖ προαποσπῶται λόγος, Eur. Hipp.
346.
Προαποσπῶται, Bacchicus, Eur.
Προαποσπῶται, projicio; (2) emitto, profero, pro-
duco; (3) propono, vel explicandum vel
refellendum, promitto; προαποσπῶται, in med.
produco, v. gr. testes, qui me adjuvant testi-
monio suo; sed proprie (2) projicio, cly-
peum sc. vel scutum, vid. προαποσπῶται; unde (3)
munio me aliqua re, objicio aliquid hosti,
avertendi causa; (4) defendo me, atque
etiam in pass. alios; (5) praetendo, obtendo,
praetexo; (6) publici criminis accuso, gr.
Dem. (7) aversor, execror; (8) honores
peto; unde pass. ercor, designor; (9) com-
memoro, in ore semper habeo; (10) supro,
presto; (11) intercro, etiam in act. προ-
αποσπῶται, objectus, Gl. V. praepositus, a. 1.
part. pass. Χρῆ δ' ἐπ' ἀξίους ποσίν, ψυχὴν
προαποσπῶται ἐν κύβοισι δαίμονος, Eur. Rhcs.
183. "Ὅταν τι προαποσπῶται σοφῶν περὶ τῶν
μισθῶν, proponam, Aristoph. Nub. 489.
Ἐγὼ δὲ κε σέο νόηματι κεν προαποσπῶται, Il. 19,
218.
Προαποσπῶται, 3. sing. pras. opt. med.
Προαποσπῶται, 3. pl. aor. 2. ind. med. Ion. pro
προαποσπῶται.
Προαποσπῶται, eως, ὅ, sc. ἀσπίς, clypeus, qui hesti
objicitur, Hes. A προαποσπῶται.
Προαποσπῶται, 3. pl. a. 2. conj. act. cum v.
Προαποσπῶται, ante baptizo.

ante pingo; (4) publice scriptum propono; (5) scribo, simpliciter. *Χορηγῆς προήγοραψι, Aristot. Καθὰς προήγοραψα ἐν ὀλίγω, Eriphes. 3, 3. Προηγυραμῆναι εἰς τῆτο τὸ κρίμα, Ju- da 4.*
 Προηγηροῶ, vigilo, dormire non possum.
 Προηγηνάω, fut. ἄσω, exerceo, meditor; *pass.* exerceo, paro me alicui rei. Hinc
 Προηγηνάσια, *as, ἡ*, prævvia exercitatio.
 Προηγηνασμα, *as, τὸ*, præparatio, meditatio; item in arte rhet. eæ partes elaborandæ orationis, seu declamationis, quibus singu- latim scribendis ad ipsam accessio seu præ- paratio fit.
 Προηγηναστής, *ῆ, ὁ*, qui exercet, qui præparat. *Α προηγηνάω.*
 Προδαῆναι, prænoscere; *προδαίσις*, prænoscens, præscius, *Od. 4, 396.*
 Προδαίνεζω, *f. εἶσω*, ante fœneror. *Προδαίνεσις τῶν Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, Luc.*
 Προδαπάνω, *ω, ἄ*, ante impendo, *Gl. V.*
 Προδαίει, *3. sing. perf. ind. med. v. προδαίει.*
 Προδαίνικται, *perf. inf. ind. med. verbi προδαίνω.*
 Προδαίνω, fut. δίσω, metuo de futuro.
 Προδαίειλος, *ε, ὁ*, qui ante vesperam, vel ante- quam advesperascit, aliquid agit.
 Προδαίνω, vel *προδαίνωμι*, *f. ζω*, præmonstro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante signi- fico. *Σκήπτρον προδαίνωσις*, baculo viam præ- tentans, (ut cæcus) plena locutio *Σκήπτρον προδαίνωσις ἐαυτῷ τὴν ὁδὸν, Soph. El. Tyr. 456.*
 Προδαίκτης, *ὁ*, histrio, qui in theatro personas populo ostendit.
 Προδαίμαιναι, idem quod *προδαίνω*. *Προδαίμαιναι σπῆμα, Lycorih. 276.*
 Προδαίπναι, ante cæno, seu edo.
 Προδαίτω, *oros, ἄ*, præmonstrator, futurorum præsignificator. *Λέγοντες ἤλιον εἶναι Ἑλλάνων προδαίτωρα, σελήνην δὲ σφῆαν*, dicentes, solem Græcorum esse præmonstratorem, lunam ipsorum, *Herodot. 7, 37.* Ex *προδαίνωμι*, *Ion.* vero dicitur, ut *ἀπόδειξις* pro *ἀποδείξει*. Valla, et alii interpretet, ad unum omnes, hanc vocem interpretati sunt, *præses, rau- lousus*, pessime.
 Προδαίχομαι, video prior; (2) prævideo, prop- spicio.
 Προδαίω, pro *προδαίω*, prælogo, *Gl. V.*
 Προδαίω, ante imbuo seu irrigo, *Steph.*
 Προδαίλωμαι, fut. ἴσμαι, ante, prior lædo.
 Προδαίλομαι, *ω, fut. ἴσω*, manifestum reddo; (2) ante declaro, præsignifico.
 Προδαίλος, *ε, ὁ* ἢ *ἡ*, manifestus, perspicuus. *Ἐκ προδαίλος, perspicue, Soph. Elect. 1429.*
 Προδαίλω, ostendo, clarum reddo; (2) præsigni-ifico. *Δι' αὐτῶν ἀσέβων πολλὰ προδαίλωσαι, (λέγουσι), Elian. 2, 31.*
 Προδαίλω, *adv.* manifeste. *Α προδαίλω.*
 Προδαίλωσις, *εως, ἡ*, præsignificatio, manifestatio. *Α προδαίλω.*
 Προδαίλωμαι, *f. ἴσμαι*, prior seu prius transeo, pertranseo. *Μη πρόσω τῷ ποταμῷ προδαίλω-μαι, Xenoph. 4, 209.*
 Προδαίβάλλω, ante calumnior; (2) crimino-; (3) ante compono, seu ordino, seu consti- tui; *προδαίβεσθαι*, criminatione insimulata, *p. pass. part.* *Προδαίβεσθαι αὐτὸν πρὸς τῆς Ἀθηναίους, Liban. in 2 Phil. Dem.*
 Προδαίγνώσκω, ante considero seu perpendo; (2) animo prius percipio.
 Προδαίγνωσις, *εως, ἡ*, idem quod *πρόγνωσις*.
 Προδαίγνῶσις, *εως, ἡ*, prædictio.
 Προδαίγρῶφω, fut. *ψω*, ante seu prius describo.
 Προδαίγρῶφῃ, *ῆς, ἡ*, aqua ductus longior.
 Προδαίδομαι, ante spargo, dissemino, ut *fa- nam*.
 Προδαίξω, *τόν* vide *προσπίξωσις*.
 Προδαίθεσις, *εως, ἡ*, antecedens dispositio, cap- riciosa affectione aliquam; (2) pristina adsertio.
 Προδαίχομαι, distinguo in genera, species, &c. describo rem faciendam, *προδαίθεσθαι*, *inf. aor. 2. med.*
 Προδαίχσις, *εως, ἡ*, descriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.
 Προδαίχσις, *εως, ἡ*, præparatio ad rem aliquam.

per victum certum, *item* præparatio simp- pliciter. Ex *πρὸ* et *δαιτάω*.
 Προδακίνω, ante commoveo.
 Προδακονῆναι, *part. perf. pass. plur.* qui an- te opera (in concilianda fœmina) nav- runt.
 Προδαλαμβάνω, ante cognosco, judico, con- stituo, decretum habeo; (2) ante concipio animo, ut spem.
 Προδαλέγομαι, *f. ζῶμαι*, imprimis dico, *Gl. V.* præfor.
 Προδαλέξις, *εως, ἡ*, præfatio. *Gl. V.* *Α* præc.
 Προδαλῶ, ante dissolvo, seu frango.
 Προδαανυκτερεύω, *f. εἶσω*, prius per totam noc- tem aliquid ago, præcedentem noctem transigo.
 Προδαίνω, fut. ἴσω, ante perficio, ante de- monstro.
 Προδαίπτω, præmitto.
 Προδαίπλω, fut. εἶσω, ante navibus transeo.
 Προδαίπλω, ante definio, explico, constituo.
 Προδαίπλω, ante diripio.
 Προδαίπλω, fut. εἶσω, prius concutio.
 Προδαίπλω, *ω, fut. ἴσω*, prius declaro. Hinc
 Προδαίπλωσις, *εως, ἡ*, prævvia declaratio.
 Προδαίπλωσις, fut. ἄσω, prius dissipio.
 Προδαίπλωσις, ante diligenter considero.
 Προδαίπλωσις, prænuncio, præmonneo, prius discerno; *προδαίπλωσις*, prænunciare, præmonere, *aor. 1. inf. med.*
 Προδαίπλωσις, prænuntio, præmoneo, *Jos.*
 Προδαίπλωσις, *ῆς, ἡ*, superior seu pristina per- versio, seu depravatio.
 Προδαίπλωσις, prior traduco et carpo; *item* prior violo, frango fœdus, pactum.
 Προδαίπλωσις, vel *προδαίπλωσις*, *f. ζω*, prior dis- pono, *in med.* ante constituo, compono.
 Προδαίπλωσις, ante (male) tracto.
 Προδαίπλωσις, *ω, f. ἴσω*, prius cribro, prius per cribrum trausmitto.
 Προδαίπλωσις, *ω, f. ἴσω*, prius formo, describo, deformato.
 Προδαίπλωσις, *εως, ἡ*, qu. dic. præinformatio; (2) præordinatio. *Α* præc.
 Προδαίπλωσις, ante corumpo, prius constu- pro; *in pass.* jamdudum corruptus sum.
 Προδαίπλωσις, fut. ἴσω, ante perlino.
 Προδαίπλωσις, *ω, fut. ἴσω*, prius dissideo, prior me ab amicitia alicujus separo.
 Προδαίπλωσις, fut. ἄσω, prius doceo, prædco; (2) doceo simpliciter. *Ἄλλ' ἢ δύνατον τῆς ἀνοήτης τάτων γνώμας προδαίπλωσις, Soph. Aj. 163.*
 Προδαίπλωσις, *produnt*, *3. plur. præ. ind. act.*
 Προδαίπλωσις, *f. δώσω*, prodo, desero, auxilio meo destituo, deficio. *Gl. V.* prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do; (3) dedo ut urbem.
 Προδαίπλωσις, *τὰς ἐπιπλάδας, Aristot. τὰ καθήκοντα, Luc.* (2) ἀλλὰ τῷ λόγῳ προδῆς, (intellige τι ante τῷ λόγῳ, sed deliberandi facultatem si dedero prius, *Eurip. Suppl. 350.* Τὰ δὲ τῆς διαλύσεως ἢ προδῶσιν, pecuniam pactam pacis conciliandæ causa non daturum ante tempus, *Arrian. Maec. Eclog. 16, 1.*
 Προδαίπλωσις, prior transeo; (2) ante ex- pono, declaro.
 Προδαίπλωσις, fut. ἄσω, prius festum celeb- ro, prius triumpho.
 Προδαίπλωσις, fut. ἄσμαι, ante laboro.
 Προδαίπλωσις, *ω, fut. ἴσω*, ante perscrutor et perversigto.
 Προδαίπλωσις, *ῆ, ὁ*, explorator. *Α* præc.
 Προδαίπλωσις, prius percurro; (2) ante enarro.
 Προδαίπλωσις, ante discutio, prius discerno, *Steph.*
 Προδαίπλωσις, *ῆμαι, fut. ἴσμαι*, prænarrow.
 Προδαίπλωσις, *εως, ἡ*, prævvia narratio, præpara- tio ad narrationem. *Α* præc.
 Προδαίπλωσις, ante percolo.
 Προδαίπλωσις, fut. ἄσω, prius dirimo, disfrac- ho.
 Προδαίπλωσις, fut. ἄσω, prius judico. Hinc
 Προδαίπλωσις, *as, ἡ*, præjudicatio, præjudicium.
 Προδαίπλωσις, *ῆ, ὁ*, qui vel ante, vel loco alterius, judicat.
 Προδαίπλωσις, *ω, f. ἴσω*, curro, procurro; defen- do. *Α προδαίπλωσις.*

Προδαίπλωσις, *as, ἡ*, quodvis curationis munus pa- trocinium. Ab eod.
 Προδαίπλωσις, *ε, ὁ*, patronus, qui causam defendit, qui causam pro aliquo dicit; tutor, cura- tor, arbiter. Ex *δαίπλω*.
 Προδαίπλωσις, *ω, f. ἴσω*, ante dispo, constituo, *in med.* de rebus meis ante constituo, man- data do.
 Προδαίπλωσις, *εως, ἡ*, præparatio, præmunitio.
 Προδαίπλωσις, *ἡ, ὄν*, providus, futuri curam gerens, præparans se ad futura.
 Προδαίπλωσις, *ω, et ἴσμαι, ῆμαι*, prius confiteor, vel profiteor, vel testor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciscor.
 Προδαίπλωσις, *ον*, aspectabilis, *Man.*
 Προδαίπλωσις, *εως, ἡ*, prævvia correctio.
 Προδαίπλωσις, fut. ἴσω, prædefinitio.
 Προδαίπλωσις, fut. ἴσω, ante percolo.
 Προδαίπλωσις, fut. ζω, insequor.
 Προδαίπλωσις, *εως, ἡ*, insecutio, persecutio.
 Προδαίπλωσις, *f. ἄσω*, exspecto; (2) observo; (3) insidior.
 Προδαίπλωσις, *προδοκῆται*, prius decernitur.
 Προδαίπλωσις, *ῆς, ἡ*, angustus locus, insidias aptus, *Il. 4, 107.*
 Προδαίπλωσις, (ante) excolo, spectro.
 Προδαίπλωσις, *τό*, idem quod *προδοκῆται*.
 Προδαίπλωσις, ante construo, seu præstruo, *Steph.*
 Προδαίπλωσις, *ῆμαι, Paus.*
 Προδαίπλωσις, *ε, ὁ*, atrium, vestibulum.
 Προδαίπλωσις, fut. ἴσω, prius opinor.
 Προδαίπλωσις, *ε, ὁ* ἢ *ἡ*, amicos prodens. Ex *προδαίπλωσις* et *ἴσμαι*.
 Προδαίπλωσις, *as, ἡ*, proditio, prævaricatio, *Gl. V.* *Α προδαίπλωσις.*
 Προδαίπλωσις, *εως, ἡ*, elargitio, erogatio. Ab eod.
 Προδαίπλωσις, *ε, ὁ* ἢ *ἡ*, pollicendo vanus, jacta- tor.
 Προδαίπλωσις, *ε, ὁ*, proditor, prævaricator, *Ph.*
 Προδαίπλωσις, *ἡ, ὄν*, proditorius.
 Προδαίπλωσις, *adv.* proditorum more, per prodi- tionem.
 Προδαίπλωσις, *ἴδος, ἡ*, fœm. a *προδοκῆται*.
 Προδαίπλωσις, *ε, ὁ* ἢ *ἡ*, proditus. *Α προδαίπλωσις.*
 Προδαίπλωσις, *ον*, servilis.
 Προδαίπλωσις, *prodidisse, aor. 2. inf. act.*
 Προδαίπλωσις, prius sono, *Nic.*
 Προδαίπλωσις, *ῆς, ἡ*, antecessus, præcursor, incur- sio. *Α προδαίπλωσις.* Unde
 Προδαίπλωσις, *ε, ὁ* ἢ *ἡ*, præcursor, prævius, an- teambulo; (2) excursor, emissarius; (3) præcox, quod primum maturit, de uvis, &c. et de vino; (4) *subst.* processio, *Gl. V.* *Μόλες προδαίπλωσις*, accurre, *Eurip. Phœn. 903.*
 Προδαίπλωσις, ante infelix sum.
 Προδαίπλωσις, idem quod *δυσωπῆω* item, bono modo quoddam avertio, impedio, ut orando, &c.
 Προδαίπλωσις, *ε, τὸ*, cubiculi seu thalami vesti- bulum. Ex *δώμα*.
 Προδαίπλωσις, ante in literas refero.
 Προδαίπλωσις, ante ex cito.
 Προδαίπλωσις, ante, dudum insideo. *Προδαίπλωσις*, dudum insita in animo.
 Προδαίπλωσις, fut. *καίσμαι*, ante insum, positus sum alicubi.
 Προδαίπλωσις, temperantia præparo me ad quid.
 Προδαίπλωσις, *τό*, fulcrum, fulcimentum. Ab *ἔχω*.
 Προδαίπλωσις, *aor. 2. ind. act.* verbi *προδαίπλωσις*.
 Προδαίπλωσις, *3. sing. a. 2. ind. pass.* verbi *προ- δαίπλωσις*.
 Προδαίπλωσις, *3. pl. aor. 1. ind. act.*
 Προδαίπλωσις, *as, ἡ*, prior vel principalis sedes. *Ph.* *ἡ* principatus.
 Προδαίπλωσις, *aor. 2. ind. act.* verbi *προδαίπλωσις*.
 Προδαίπλωσις, vel *προδαίπλωσις*, *f. ζω*, prius inculpo vel incido, *Arct.*
 Προδαίπλωσις, ante tempus aggredior rem.
 Προδαίπλωσις, *as, ἡ*, ipse actus præsidendi, prin- cipatus. *Α*
 Προδαίπλωσις, fut. ἴσω, præsidio, sum præses.
 Προδαίπλωσις, *as, ἡ*, prior vel principalis sedes. *Α προδαίπλωσις.*

Προΐδριν, v, τὰ, idem et ab eod. προΐδρια τῆς φύσεως, praerogativa naturae, *Suicer*.
 Προΐδρος, v, ὅ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, praeses, praesul, antistes; *ap. Athen.* qui praest senatui quingentorum, seu concionibus populi, nec de singulis modo hominibus sed etiam de tribubus, &c. προΐδρος, primores, *Gl. V. Ex ἔδρα*.
 Προΐδω, ante edo.
 Προΐεργον, prior arceo vel prohibeo. Πάντας δὲ προΐεργον θεὸς ἐπὶ νῆας ἰδύειν, *Il. 11, 568*.
 Προΐημι, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προΐηκα, a προΐημι.
 Προΐίστω, f. ἴσω, instituo, προΐίσταμαι, institutum est dudum; (2) praeparo. "Ὁν (θεόν) χρὴ μιμημένους, εἰς ὃ δὲ ἔλθειν, προΐισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, *Xen.*
 Προΐιδίναμι, praesensisse, perf. inf. act. *per Dyac.* pro προΐιδίναμι, a προΐιδω. Προΐδῶν, aor. 2. part. qui praevit; προΐιδῶς, p. part. praescisus, *Gl. V. Ταύτας (ναῦς) προΐδόντες οἱ Κερίνιοι, Thuc.*
 Προΐδωλοποιία, aute animo speciem rei concipio seu efformo, ut phantasia futurae rei. Εἴπερ τὸν νεανίαν τῶτον ἀδελφὸν οὐτα τῆς κήρης καὶ ὀφθαλμοῖς μοι μέλλοντα, προΐδωλοποιήθηναί, ὡς φασί, διὰ τῶν οὐρανόθεν ἔχρην; *Heliodor. 9.*
 Προΐοικάζω, fut. ἴσω, conjunctura praesentio.
 Προΐοικέμενος, aor. 2. ind. act. a προΐοικέω pro προΐοικέω, *prooptio*.
 Προΐοιμι, prodeo, procedo, *Gl. V. anteo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμῖς δὲ προΐοιμεν αὐτῶν, Aristoph. Conc. 280.*
 Προΐοιπέω, praedecere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. et προΐοιπον, a. 2. ind. act. verbi προΐοιπα, part. προΐοιπών. Προΐοιπὼν ἑκαστοῖς, ἢ ἅλλᾳ προΐοιπέω, *Xen.*
 Προΐοργον, idem quod προΐοργον.
 Προΐορῆκα, praedixit, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro προΐορῆκα, a προΐορῆω. Προΐορῆκε δὲ ἀδῶν ἰκέτιαν, *Lyc.*
 Προΐορῆμενος, praedicti, nom. pl. m. g. perf. part. pass. *Att.* pro προΐορῆμενος.
 Προΐορῆνω, ad pacem ante redigo, paco.
 Προΐοργον, vel προσάργον, f. ζω, prior induco, seu ante introduco; (2) importo, quo in posterum prosint.
 Προΐοργωγῆ, ἡς, ἢ, pravia introductio.
 Προΐορῆσθαι, ἡς, ἢ, ingressio ante facta.
 Προΐορῆσθαι, ante implicitus, astrictus sum.
 Προΐορῆσθαι, ante seu prius ingredior.
 Προΐορῆσι, 3. pl. praes. ind. act. verbi προΐορῆμι.
 Προΐορῆσθαι, prius ingredior, me insinuo.
 Προΐορῆσθαι, τὸ, vestibulum; (2) praeludium.
 Προΐορῆσθαι, ante ingredior.
 Προΐορῆσθαι, f. ψω, intronno ante, accerso ante; (2) magna pompa et comitatu induco. Προΐορῆσθαι ἐν ὃ Κύρος προστάσας, ἢ δύναιμι, *Xen.*
 Προΐορῆσθαι, prior incido, *Hes.*
 Προΐορῆσθαι, prior seu ante infero; (2) infero, induco, affero *simpl.* (3) pendo tributum prompte, libenter.
 Προΐορῆσθαι, ὅ, tributi collatio, *Dem. V. Etn.*
 Προΐορῆσθαι, imperf. ind. act. verbi προΐορῆμι.
 Προΐορῆσθαι, prius emitto seu ejicio.
 Προΐορῆσθαι, εως, ἢ, eventus, exitus.
 Προΐορῆσθαι, ante consumo.
 Προΐορῆσθαι, ὡ, f. ὡσα, prius terrorem incutio.
 Προΐορῆσθαι, excipio, v. gr. impetum, ictum, &c.
 Προΐορῆσθαι, praedocoe, instruo, praeparo.
 Προΐορῆσθαι, fut. ὡσα, prius edo; (2) edo in publicum, de libris fere.
 Προΐορῆσθαι, εως, ἢ, editio libri. A praec.
 Προΐορῆσθαι, ἡς, ἢ, procurso, impetus.
 Προΐορῆσθαι, εως, ἢ, expositio quae praemittitur, propositio. A προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, procurro, procurso, ante ordines, &c.
 Προΐορῆσθαι, ἢ, ὄν, breviter in principio exponens.
 Προΐορῆσθαι, adv. breviter et summam proponendo.
 Προΐορῆσθαι, prosilio; (2) ante prosilio, praesilio; προΐορῆσθαι, a. 2. part. act.

Προΐορῆσθαι, fut. ἴσω, ante experto, prius eveho seu effero.
 Προΐορῆσθαι, ante externo, excerno.
 Προΐορῆσθαι, ante expello, djicio.
 Προΐορῆσθαι, prius deligo.
 Προΐορῆσθαι, desero.
 Προΐορῆσθαι, ὡ, fut. ὡσα, nitro prius perfico.
 Προΐορῆσθαι, proficibat, 3. sing. imperf. ind. act.
 Προΐορῆσθαι, progressus est, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. gr. προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, fut. ψω, prius emitto.
 Προΐορῆσθαι, prosilio, procurso.
 Προΐορῆσθαι, praebibo, prius ebibo; προΐορῆσθαι, qui prius ebibit, a. 2. part. προΐορῆσθαι, perf. id.
 Προΐορῆσθαι, ante elabor, ante emano; (2) excido; προΐορῆσθαι, aor. 2.
 Προΐορῆσθαι, fut. ζω, prius obstupescio; προΐορῆσθαι, p. part. pass. praeteritum.
 Προΐορῆσθαι, dudum elaborata, perfecta, parata, a προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, vel προΐορῆσθαι, ante tempus erumpo, prorumpo, in conspectum venio.
 Προΐορῆσθαι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προΐορῆμι.
 Προΐορῆσθαι, exserto; προΐορῆσθαι, exsertantem, *Ph.*
 Προΐορῆσθαι, ante pendo, repraesento.
 Προΐορῆσθαι, ante liquefacio. *Pass.* jam tabesco, jam consumo.
 Προΐορῆσθαι, priori loco expono, propono.
 Προΐορῆσθαι, pario.
 Προΐορῆσθαι, prius cvello. Αἴτε θήλειαι προΐορῆσθαι αὐτῶν τὰ πτερά, *Aristoph. Av. 293.*
 Προΐορῆσθαι, praecurio.
 Προΐορῆσθαι, prius exhaurio, attero, consumo.
 Προΐορῆσθαι, ante formo, seu effingo, v. gr. exemplar.
 Προΐορῆσθαι, ante profero vel exsero.
 Προΐορῆσθαι, ante effugio.
 Προΐορῆσθαι, ante terreo. Hinc Προΐορῆσθαι, εως, ἢ, consternatio, trepidatio.
 Προΐορῆσθαι, aute emano, evulgo.
 Προΐορῆσθαι, effundo, profundo.
 Προΐορῆσθαι, ante excedo.
 Προΐορῆσθαι, εως, ἢ, provection, procurso.
 Προΐορῆσθαι, aor. 2. ind. act. a προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, procedo, progredior, ante signa eveho; (2) produco in conspectum.
 Προΐορῆσθαι, ante libero.
 Προΐορῆσθαι, εως, ἢ, egressus; (2) antecessus, praecursus, vel praecursio; (3) festa processio. A προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro προΐορῆσθαι, a προΐορῆσθαι pro προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προΐορῆσθαι, a προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, proveneris, 2. sing. aor. 2. conj. act.
 Προΐορῆσθαι, et προΐορῆσθαι, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.
 Προΐορῆσθαι, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, f. ἴσω, ante vel prior spero. Τὰς προΐορῆσθαι ἐν τῷ Χριστῷ, *Eph. 1, 12.*
 Προΐορῆσθαι, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro προΐορῆσθαι, a προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, ante gradior, praeco.
 Προΐορῆσθαι, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. gr. spem.
 Προΐορῆσθαι, v, τὸ, praemium quod debetur illi qui primus concendit navem inimicam. Ἐγὼ δὲ, ἔφην, τὸ γίγας τὸ ἑκατῆριον, τίνος ἕνεκεν ἄχρι κομίζομαι; *Heliod. 5.*
 Προΐορῆσθαι, v, ὅ, qui primus insilit in navem inimicam. "Α χρωστίμα προΐορῆσθαι τῆς ὀκκάδος γεννητῶς, *Heliodor. 5.*
 Προΐορῆσθαι, ante induco, induco, v. gr. in odium alterius.
 Προΐορῆσθαι, ἴδος, ἢ, extrema carina ad proram, supra rostrum, *V. L.*
 Προΐορῆσθαι, v, ὄν, rostra. *Gl. V. προΐορῆσθαι, Suid.*
 Προΐορῆσθαι, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro προΐορῆσθαι, a προΐορῆσθαι.

Προΐορῆσθαι, ante incido; (2) ante occurro, seu obvius fio; incido, occurro, *simpl.*
 Προΐορῆσθαι, fut. ἴσω, ante impleo.
 Προΐορῆσθαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.
 Προΐορῆσθαι, clare demonstro, ante oculos pono.
 Προΐορῆσθαι, prius apparo, ante conspicio, conspicio, in conspectu sum, *simpl.*
 Προΐορῆσθαι, fut. ζω, prius obstruo.
 Προΐορῆσθαι, f. ζωμαι, ante incipio. "Ἦνα καὶ ὅτι προΐορῆσθαι, ἔτω εἰπιτελεσθῆ, *2 Cor. 8, 6.*
 Προΐορῆσθαι, ante demonstro.
 Προΐορῆσθαι, τὰ προΐορῆσθαι, quae antea superioribus temporibus in populum grassata fuere, increbuerunt.
 Προΐορῆσθαι, remitto, ut *simpl.* ἐνδίδωμι.
 Προΐορῆσθαι, adv. posit. pronunciam. A προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, aor. 2. inf. act. verbi προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, ἢ, locus insidiarum abtus.
 Προΐορῆσθαι, prius insero.
 Προΐορῆσθαι, praedico; (2) palam edico. (2) ἐκ ἀκέρως πάλαι προΐορῆσθαι με; *Eurip. Hēr. 1085.*
 Προΐορῆσθαι, ὡ, f. ἴσω, prius operor; τὰ προΐορῆσθαι, ante perfecta.
 Προΐορῆσθαι, ante, dudum constrictus teneor, irretitus teneor.
 Προΐορῆσθαι, pass. idem quod ἐνιχυρῶσθαι, *ap. Chirilon.* beneficio obligor.
 Προΐορῆσθαι, ὡ, f. ἴσω, prius insino; (2) prius inculco, ante revelo.
 Προΐορῆσθαι, ἔμαι, ante cogito.
 Προΐορῆσθαι, idem quod προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, ὡ, f. ἴσω, prius seu ante inhabito; προΐορῆσθαι, priores incolae, v. gr. προΐορῆσθαι.
 Προΐορῆσθαι, εως, ἢ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsus, profectus.
 Προΐορῆσθαι, ante infligo, immitto.
 Προΐορῆσθαι, prius incido.
 Προΐορῆσθαι, enuncio, prodo.
 Προΐορῆσθαι, fut. ζω, produco, educo.
 Προΐορῆσθαι, ὡ, f. ἴσω, admodum fractis viribus, sive impotens sum, *Suicer*.
 Προΐορῆσθαι, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio; (3) ante expugno. (3) ἔδωκε Λυκίους καὶ Ῥοδίους προΐορῆσθαι, *Ath. Bell. Civ. 4, 76.*
 Προΐορῆσθαι, prorumpo, proruo. Προΐορῆσθαι δὲ κατ' ἑνα, καὶ δέκα, καὶ πλείους τε καὶ ἐλάσσονες συσφρομίνας, *Herod. 9, 61.*
 Προΐορῆσθαι, ante delinquo, pecco, seu peccavi, προΐορῆσθαι, qui ante deliquerunt, peccavere.
 Προΐορῆσθαι, provchor in altum, e portu vel ex acie.
 Προΐορῆσθαι, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.
 Προΐορῆσθαι, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie: vide ἐξήνησθαι.
 Προΐορῆσθαι, prior exsurgo, vel ante alios surgo, item citius justo, ante tempus, v. gr. ex insidiis exsurgo, prorumpo.
 Προΐορῆσθαι, praes. inf. med.
 Προΐορῆσθαι, praemitto.
 Προΐορῆσθαι, suspendo in re aliqua.
 Προΐορῆσθαι, deficio viribus.
 Προΐορῆσθαι, as, ἢ, sedes in aliquo loco prominens, ac praeter caeteras eminentes, ac ulterior excurrans; (2) praetorium.
 Προΐορῆσθαι, prodeo, prorumpo.
 Προΐορῆσθαι, as, ἢ, navis pars in qua remigatur. Ex τῶν, ἔξ, et ἐξίσσω.
 Προΐορῆσθαι, ante extraho, scu emo, *Steph.*
 Προΐορῆσθαι, vel προΐορῆσθαι, f. ὡσα, ante alios equo prorumpo, procurso.
 Προΐορῆσθαι, qu. dic. ante probe novi, praescio.
 Προΐορῆσθαι, προΐορῆσθαι, jam seu dudum perfecta.
 Προΐορῆσθαι, ante scrutor. Ἐπίχρως, ὡς ἂν προΐορῆσθαι τῶν, *Eur. Ph. 92.*
 Προΐορῆσθαι, ὅ, scrutator, *Eur.*
 Προΐορῆσθαι, prior percurro; (2) procurro, exco; (3) prodeo in concionem.
 Προΐορῆσθαι, f. σω, ante examino, perpendo.

Προεξουκύνω, ὦ, f. ἴσω, diligenter et cogitate ago; (2) ante excutio, considero.
 Προεξέρισμαι, prius mando, prius jubeo. ὧς οὐ πρόξερξίσεις, *Soph. Trach.* 759.
 Προεξήνομαι, ante narro, expono; vide προεκτίθημι et προδηγέμαι.
 Προεξίσταμαι, ante exsurgo: vide προεξανίσταμαι.
 Προεξόδω, f. εἶσω, prior egredior; (2) egredior, v. gr. e castris, de exercitu.
 Προεξοῦλλίζω, ante complano, sc. viam.
 Προεξορμάω, ὦ, fut. ἴσω, prius educo, educo simpl. (2) act. et med. prius egredior, erumpo, seu erumpo simpl.
 Προεόντα, ὦν, τὰ, quæ ante sunt, vel facta fuerunt, præferat, *Ion.* pro προόντα. Ex *ἰμί*.
 Προεορτάζω, f. ἄσω, ante vel prius festum celebrō.
 Προεόρσιος, ὁ εἶ ἢ, festum diem præcedens.
 Προεπαγγέλλω, denuncio; (2) ante ambio; peto; (3) indico, edico; (4) in med. ante promitto. Ὁ προεπαγγέλιτο διὰ τῶν προφητῶν, *Rom.* 1, 2. Hinc
 Προεπαγγέλλω, f. ἴσω, denuntiatio, indictio, v. gr. belli,
 Προεπαίνω, ὦ, prius laudo, ante alium laudo.
 Προεπαυσάω, ante concuto, *Thuc.*
 Προεπαφίημι, f. ἴσω, præmitto, priorem mitto ad impctum faciendum.
 Προεπέβραζομαι, insuper expolio, exactissime tracto, *Bud.*
 Προεπέβραζία, ἦ, expolitio secunda, *Bud.*
 Προεπέβραζω, procurso et impetum facio.
 Προεπέβαλλω, ante, prior injicio.
 Προεπέβουλεύω, insidiis prævenio. Προεπιβαλέω αὐτοῖς μάλλον, ἢ ἀντιπεβαλέω, *Thuc.*
 Προεπιέλω, ἦ, insidiarum occupatio.
 Προεπιδένκω, ante demonstro, ante visendum præbeo.
 Προεπιδίδωμι, ante dono.
 Προεπιεύχης, εὐς, ἦ, fig. orationis, cum verbum inter duo substantiva ponitur, ut Deos obtestatur, hominesque.
 Προεπικινῶ, ante communico.
 Προεπιλογίζομαι, fut. ἴσομαι, prius compute, ante calculo posito colligo.
 Προεπινοῶ, ὦ, fut. ἴσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco; item aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκῶσαι δυναθείη τι, *M. Anton.* 5, 10.
 Προεπιζήνω, ὦ, f. ἴσω, prius hospitio excipio; (2) pass. dudum exceptus sum.
 Προεπιλάησω, vel -πλήττω, f. ζω, præcastigo, castigo et reprehendo præveniēdo castigationem et reprehensionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιπλήττειν, *Aristot.* in pass. perf. jam, dudum castigatus sum.
 Προεπισκοπέω, ante considero.
 Προεπιστάμαι, præscio, jam ante scio et exploratum habeo. Προεπιστάμεθα γὰρ τῆτο, *Xen.*
 Προεπιχειρέω, ὦ, fut. ἴσω, prior adgredior seu molior, prior invado. Παροξύνω αὐτὸν ἔπεισε Μιθριδάτη προεπιχειρεῖν, *Arrhian.*
 Προεπιχίρσας, εὐς, ἦ, ipsa actio prius adgrediendi. A præc.
 Προεπικίω, ὦ, fut. ἴσω, ante incolo.
 Προεπίω, inus. vide προεπιέν.
 Προεργάζομαι, fut. ἄσομαι, prius seu ante conficio. Τὰ προεργασμένα, *Thuc.*
 Προερέσω, promoveo remigando, seu subduco.
 Προερενάω, ὦ, f. ἴσω, prius indago, vestigo.
 Προερέω, fut. *Ion.* pro προερέω, prædicam. Προερέω τὸν πόλεμον, *Herodot.*
 Προερέουσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro προερέουσε, a προερέω.
 Προερέουσα, 1. sing. aor. ejusd. in conj. *Poet.* pro προερέουσα.
 Προερώω, f. ἴσω, protraho, i. c. traho, deduco.
 Προερχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *ἰηρ.* in concione dicendi causa; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; προελθὲν, pro-dire, *Gl. Vct.* a. 2. inf. προελθὲν, processerat, *Ph.* plusq. perf. ind. Προήχρητο αὐτῶν, *Lic.* 22, 47. αὐτῶς, *Marc.* 6, 33.
 Προερωτάω, ante interrogo.

Πρόξες, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi προίημι.
 Πρόξισαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act.
 Προξίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro προξίσαντο, a προξίσω.
 Προξίσω, edo ante, v. gr. cenam.
 Πρόξισις, εὐς, ἦ, emissio, vel ejection; (2) profusa erogatio, largitio. *Gl. V.* proluvium. A προίημι.
 Προξίσαιε, 2. pl. perf. ind. act. per *Synec.* pro προξίσαιε, a προίημι.
 Προξισῶς, ὦτος, ὁ, præpositus, princeps, *Ph.* A προίημι.
 Προξισάτας, acc. pl. perf. ind. act. per *Synec.* pro προξισάτας.
 Προξιστός, annum prævertens seu præveniens, *Steph.*
 Προξιστός, εἰ, ἐόν, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus, largiendus:
 Προξιστός, ἦ, ὄν, ad largiendum propensus, qui libenter largitur, fusus. A προίημι.
 Προξιστικός, adv. large liberaliterque.
 Προξιστόμαζω, fut. ἄσω, præparo. Ἄ προξιστόμαζεν εἰς δόξαν; *Rom.* 9, 23. Οἷς προξιστόμαζεν ὁ Θεός, *Ephes.* 2, 10. Hinc
 Προξιστομαζής, ἦ, ὁ, preparator.
 Προξιστομαζομαι, f. ἴσομαι, doctrinam Christianam propono; (2) ante promitto, rem latam pronuncio. Προξιστομαζομαι τῷ Ἀβραάμ, *Gal.* 3, 8.
 Προξιστομέω, ante clareo.
 Προξιστομεῖω, gratiam in eo, prior benefacio, beneficiis provoco. Pass. beneficium accepi, beneficium obstrictus sum.
 Προξιστομεῖω, fut. νᾶ, et προξιστομεῖω, fut. ἴσω, bene rem considero, ante sc. quam judicem, agamve quid.
 Προξιστομέωμαι, ante suspicor malum futurum, timeo, caveo.
 Προξιστομέω, contemno, sc. ante tempus, antequam causa sit.
 Προξιστοπέζω, fut. ἴσω, præparo.
 Προξιστοπέζω, oro loco alterius.
 Προξιστοπέζω, imperf. ind. act. v. προφητεύω.
 Προξιστοπέζω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.
 Προξιστοπέζω, f. εἶσω, ante percurro, lustrō.
 Προξιστοπέζω, fut. ἄσω, viatico instruo.
 Προξιστοπέζω, praveideo. Ἐξέστι εἰ τὰ ἐσόμενα προφθάνω, *M. Anton.* 7, 28.
 Προξιστοπέζω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexo; (2) promineo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν δὲ τῆδε τῇ ὁπλίσει ἔδεν ἡμεῖς ὑμῶν προξιστομεῖω, *Xen.*
 Προξιστοπέζω, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προχρησάω.
 Προξιστοπέζω et προξιστοπέζω, ante coquo seu præcoquo.
 Προξιστοπέζω, pronuncio, proloquo.
 Προξιστοπέζω, fut. ἴσω, ante depingo.
 Προξιστοπέζω, præcingo, *Gl. V.*
 Προξιστοπέζω, præcessi, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro προξιστοπέζω, a προξιστοπέζω.
 Προξιστοπέζω, produxi, 3. sing. aor. ejusd.
 Προξιστοπέζω, ἄνος, ὁ, qui preit, dux viae. A
 Προξιστοπέζω, ἔμαι, fut. ἴσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus sum, præcipuum locum in re aliqua teneo; προξιστοπέζω, antecedit, præest, *Ph.* προξιστοπέζω, antecessor, decessor, *Gl. V.* Τῇ τιμῇ ἀλλήλων προξιστοπέζω, *Rom.* 12, 10. Αὐτοῖς ἀετὸς διέξω φανείσ προξιστοπέζω, *Xen.* Hinc
 Προξιστοπέζω, εὐς, ἦ, progressus, *Ph.* prægressio.
 Προξιστοπέζω, ἦ, fæm, sequentis
 Προξιστοπέζω, ἦρος, ὁ, qui preit, dux viae.
 Προξιστοπέζω, ἦ, ἰdem et ab eod.
 Προξιστοπέζω, ἦ, ὄν, ad præcandum aptus, *Steph.*
 Προξιστοπέζω et ἀποπροξιστοπέζω. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota* et *remota* interpretatur. Et alias præposita seu præcipua et rejecta. *De Finib.* 4, 26.
 Προξιστοπέζω, causam alicujus ago, defendo.
 ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, ἄνος, ὁ, ingluviens, gurgulio.
 Προηγορία, ας, ἦ, primæ dicendi partes; (2) defensio causæ.
 Προηγορός, ας, ὁ, qui primus causam dicit; vel simpl. patronus causæ; (2) præco.

Προηγουμένως, adv. ex antecedente vel antecessa causa; (2) præcipue.
 Προηδομαι, et προηδόνωμαι, ante lætor.
 Προηδόνοντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi προηδόνω.
 Προηδόνω, plusq. perf. ind. med. verbi προίημι.
 Προηδόνω, εὐς, ὁ εἶ ἢ, præcactus. Ex ἄκν.
 Προηδόνω, fut. ζω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præsto; προήξεν, *Ph.* a. 1. Προήκων ἐς βαβὴ τῆς ἡλικίας, *Aristoph. Nub.* 514. (προήκων, major ætate, *Ern.*)
 Προηδόνω, prævenit, 3. sing. a. 2. ind. act. cum v, a προηδομαι.
 Προηδόνω, fut. ἄσω, ante insole.
 Προηδόνοντες, qui priores sperarunt, nom. pl. part. perf. act. verbi προελπίζω.
 Προηδομαι, ante diem.
 Προηδομαι, qui ante peccaverunt, dat. pl. perf. part. act. verbi προηδομαι.
 Προηδομαι, processi, a. 2. ind. act. verbi προίημι.
 Προηδομαι, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.
 Προηδομαι, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro προηδομαι, a προηδομαι.
 Προηδομαι, ἴα, ἰων, arationem præcedens. Unde προηδομαι Δημήτρη, Ceres ante arationem invocata. Ex πρό et ἄρω, αρω.
 Προηδομαι, 3. sing. imperf. ind. med. verbi προηδομαι.
 Προηδομαι, 3. plur. aor. 1. ind. med. a προηδομαι.
 Προηδομαι, fut. 1. ind. med. verbi προίημι.
 Προηδομαι, 1. pl. aor. 1. ind. med. verbi προηδομαι.
 Προηδομαι, ante vincor; p. pass.
 Προηδομαι, jam victus, dudum victus.
 Προηδομαι, ὄμαι, f. ἄσομαι, provideo, prævidéo; προηδομαι, prospiciens.
 Προηδομαι, ante insole.
 Προηδομαι, ας, ὁ εἶ ἢ, e radice erutus, qui radicitus extirpatur. Hinc προηδομαι, adv. radicitus, funditus. Φράζοντες δόξω δειρὶ, σάκος σάκει προηδομαι, *Il.* 13, 130. Ex πρό et δέλωμον.
 Προηδομαι, τὸ, edictum publicæ tabula aliqua propositum, *Suid.*
 Προηδομαι, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi προηδομαι.
 Προηδομαι, præmittunt, 3. pl. præ. ind. act.
 Προηδομαι, ἦ, preparatio, *Hermog.*
 Προηδομαι, fut. εἶσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.
 Προηδομαι, prius calefacio.
 Προηδομαι, εὐς, ἦ, propositio, propositum, promissio facta in libro, quæ et ipsa propositio dicitur. Voluntas. *Ph.* decretum. A προηδομαι.
 Προηδομαι, ας, ἦ, scil. ἡμέρα, sive ὄρα, præstitutus, ante constitutus seu status dies, præstitutum tempus, *Ph.* spatium, dies finitus, dies status; dicitur et de fine rei et modo.
 Προηδομαι, ἴα, ἰων, præstitutus, aut constitutus seu status; (2) dicitur et de fine rei et modo: vide *Ern.* A προηδομαι.
 Προηδομαι, fut. ἴσω, prædico, vaticinor, prædivino. *Gl. V.* præscagio.
 Προηδομαι, ἦ, ὄν, præpositivus, μόριον προηδομαι, præpositio. A προηδομαι.
 Προηδομαι, ἦ, ὄν, præpositivus, μόριον προηδομαι, præpositio. A προηδομαι.
 Προηδομαι, præcurro, autecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro, *Il.* 1, 291.
 Προηδομαι, ὦ, f. ἴσω, ante considero, ante explico, praveideo. Hinc
 Προηδομαι, ας, ἦ, qu. dic. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.
 Προηδομαι, præcuo, *Gl. V.*
 Προηδομαι, ας, ἦ, propositio; (2) res proposita. A προηδομαι.
 Προηδομαι, f. ἴσω, ad futuros usus repono in thesauro. Ἐν ὧ προηδομαι τὴν ἀκατήρητον προφθάνω, *Aristot.*
 Προηδομαι, morior pro; (2) morior ante.
 Παίδων προηδομαι πατρίδας, ἔδ ἰλληκόν, *Eur.* *Alc.* 680.
 Προηδομαι, aor. 2. part. act. prosiens, *Il.* 14, 363. Ab inus, προηδομαι.

Πρόβρισμα, ἄσος, τὸ, pecus.
 Προβρονίαι, ἄ, f. ἥσω, prius vel ante lugeo.
 Προβρυλλῆαι, ἄ, f. ἥσω, ante sermone jacto, di-
 vulgo.
 Προβυλλῆαι, (Συέλλη), impetuosa, Hesiod.
 Πρόβυμα, ἄσος, τὸ, qu. dic. sacrificii prælu-
 dium, quod sacrificio præmittitur. A προ-
 βύμα.
 Προβυμῖομαι, ἔμαι, fut. ἥσομαι, alacri sum ani-
 mo, studeo, propensus curo et magno studio
 enitor. Ἐπὶ μὲν ἐστὶ πρῶττον ἂ βέλεται, ἀν-
 θρώπων δὲ τὰ δόνοντα προβυμῖσθαι, Aristot. A
 πρόβυμος.
 Προβυμῖτον, adv. positi. promptly, alacriter
 agendum.
 Προβυμητήιον, antenitendum, enitendum, Plat.
 Προβυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præsentia;
 studium, cupiditas, promptitudo, alacritas.
 Προβυμίαν λαβεῖν, aggredi prompto animo.
 Προβυμίαν ἀδελφὸν ἔργα λαβεῖν, Sophr. Trach.
 669.
 Προβυμοποιῖομαι, promptum, alacrem reddo.
 Πρόβυμος, α, ὁ ἢ, animum alacrem habens ad
 aliquid, promptus; alacris, sedulus, Gl. V.
 favens. Τῆ σὴ πρόβυμος κωνησίῳ, Sophr. Aj. 37.
 Προβύμως, adv. alacri animo, promptly, im-
 pigre, libenter; Ph. sedulo, alacriter, æquo
 animo, enixe.
 Προβύσιος, α, ὁ ἢ, qui est ante januam vel
 vestibulum. A
 πρόβυσον, α, τὸ, quod est ante januam, Ph.
 vestibulum, limen. Ex θύρα.
 Προβύσιον, f. ἴσω, ante sacrificio; (2) pro aliquo
 sacrificio. Τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς ἀρόντα προ-
 βύσιον, Eur. Supp. 29. Παιδὶς προβύσιον ξίνα,
 Id. Ion. 842.
 Προβυράκιον, τὸ, clypeus, scutum. A θύραξ.
 Προῖ, adv. mature, tempestive; pro pro.
 Προϊάτατος, omnium primus, Suid.
 Προϊάλλω, mitto; (2) promio; προϊήμι, emisit,
 3. sing. aor. 1. ind. Τὴ μὲν σαυδο φάρμακ' ἔ-
 πηρασίον προϊήμι; Mosch. 2, 21.
 Προϊάπτω, f. ψω, ante mitto, ap. Hom. simpl.
 mitto. Πόλλας δ' ἰφίμους ψυχὰς αἰδο προ-
 ἴαψεν, Il. 1, 3.
 Προϊάψω, præmissi, aor. 1. ind. act.
 Προϊάσθαι, aor. 2. inf. med. verbi προϊάω.
 Προϊάσθω, fut. ἴσω, colloco, præjacio, funda-
 mentum.
 Προϊάω, aor. 2. part. act. verbi προϊάω.
 Προϊάω, mittebat, misit, 3. sing. imperf. ind.
 act. pro προϊέω, ab inus. προϊέω. Ταλθύσιον
 ποσειδ κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 3, 118. Ὅσ
 εἶπὼν, προϊέω, Ib. 1, 326.
 Προϊέω, pr. inf. act. Ion. pro προϊέναι, a προϊέω.
 Προϊέω, nom. pl. præ. part. med.
 Προϊέναι, projicere, præ. inf. act.
 Προϊέσθαι, ante alios sedere, præ. inf. med.
 Προϊένω, idem quod
 Προϊέμαι, ante alios sedeo, præsideo.
 Προϊήμι, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum α, a
 προϊάλλω.
 Προϊήμι, abjicio, negligo, omitto, prætereo,
 prætermitto, Gl. Vet. προϊέμαι, destituo;
 (2) largior, Gl. Vet. προϊέω, omitte, aor. 2.
 imperat. προικαμένη, omisi, aor. 1. med.
 Προϊήτι, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro προ-
 ἴησι, a προϊήμι.
 Προῖκα, adv. gratis, sine mercede. A προϊέω.
 Προικεῖος, εἰα, εἰον, dotalis. Ab eod.
 Προικεῖον, α, τὸ, dotalis, exigua dos. Dim.
 Προικίω, doto, Gl. V. προικισμένη, dotanda.
 Ph. A προϊέω.
 Προικιμῖος, αἰα, αἰον, qui gratuito obtingit. Ph.
 dotalis. Ab eod.
 Προικίος, α, ὁ ἢ, gratuitus. Ab eod.
 Προικινέομαι, ἔμαι, advenio, accedo.
 Προικῖος, gen. adv. ap. Att. pro προϊκα, intell.
 διὰ vel ἀντὶ.
 Προικοφοροῖομαι, ἔμαι, dotem accipio. A
 Προικιφόρος, α, ἡ, dotata, Gl. V. Ex προϊέω et
 φέω.
 Προικῖος, α, ὁ, mendicus. A προϊκινέομαι.
 Προικῖος, ἴα, ἴον, dotalis. A προϊέω.
 Προῖμος, α, ὁ ἢ, maturus, tempestivus, sta-
 tutum tempus præveniens. A προϊέω.

ΠΡΟΪΞ, ὅς, vel προϊξ, κός, ἡ, dos; (2) donum,
 munus; (3) gratia.
 Προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) pro-
 dere. Ab inus. προϊκω.
 Προΐξισθαι, f. 1. inf. med. verbi προϊκνέομαι pro
 προϊκωμαι.
 Προΐξω, idem quod προϊέω.
 Προΐπτιώ, f. ἴσω, equito ante, equo præcedo
 seu præeo. Προΐπτιών τῷ στρατῷ, Plut.
 Προΐπτιώμαι, antevolo, Gl. Vet.
 Προΐσσω, et ομαι, protensa manu do, Steph.
 Προΐσθαι, ante colloco, propono, ante oculos
 pono, &c. In med. maxime est, et illud ipsum
 et præterea, prætendo, prætexto; (2) præ-
 ficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) pro-
 stituo, &c. (4) operam do alicui rei, studeo.
 At in aor. 2. et perf. act. et in pass. est anti-
 stito, excello, item præsium; (2) defendo,
 tueor; (3) prosto; (4) magistratum gero,
 προϊσῶς, præpositus, princeps, Ph. Προ-
 ἴσθαι τῶν πραγμάτων κακῶς τῆς ἡγεμονίας,
 administrare, Dem. Στρατηγὸν τινὰ τῷ πολέ-
 μῳ νῦν ἔχοντα προϊσῶσι, Id. (2) ἀλλὰ πρῶ-
 σθην καλῶς, Eurip. Andr. 220.
 Προΐσσομαι, ἄ, f. ἥσω, ante memoro, prius com-
 memoro; (2) ante percunctor.
 Προΐσχνῖαι, fut. ἴσω, ante vestigio; (2) præeo.
 Προΐσχνῖαι, pr. inf. act. Ion. pro προϊσχνῖαι.
 Προΐσχνῖαι, et προϊσχνῖαι, protendo (etiam sup-
 pliciter manus); (2) porrigo, offero; (3)
 prætendo, obtendo. Προΐσχνῖαι ἀπολογία,
 Luc. προϊσχνῖαι ἐγγυησίαι.
 Προΐων, aor. 2. part. act. verbi προΐεμι.
 Προΐωξίς, persecutio; pro προϊώξίς.
 ΠΡΟΪΚΑ, adv. statim, subito, confestim, ex
 improviso.
 Προϊκαίρειν, prius evertio, prius destruo, prius
 tollo. Καὶ τῶν πολέμων τὸ φρόνημα ἀκμάζον
 προϊκαίρειν, App. Bell. Civ. 2, 64.
 Προϊκαίρειν, præpurgo, ante purgo; προϊκαί-
 ρομαι, præparo, ad sacra rite obcunda; in
 castu sum.
 Προϊκαρπάω, ante rapio, præripio.
 Προϊκαρπῶσι, εως, ἡ, præparatio ad sacra ob-
 eunda rite; castus.
 Προϊκαθῆσαι, α, ἡ, prius locus in consessu,
 prima sedes. Ex καθῆσα.
 Προϊκαθῆζομαι, præsideo; (2) obsideo.
 Προϊκαθῆσκῖαι, gen. sing. perf. part. act. verbi
 προϊκαθῆσκω.
 Προϊκαθῆσκω, prius dormio.
 Προϊκαθῆσκω, ἔμαι, f. ἥσομαι, præeo, ducem
 via me præbeo; (2) suadeo, auctor sum.
 Προϊκαθηγεῖσθαι, ἄ, ὁ, preses. Ὁ προϊκαθηγεῖσθαι
 τῷ συνδρίῳ, concilii præses, Heliod. 10.
 Προϊκαθῆσαι, ante sedeo, ante situs sum; (2)
 præsideo, præsum; (3) sum præsidio, re-
 lictus ad custodiam alicujus regionis sum.
 Προϊκαθῆσκω, ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀδριακὴν το-
 πῶν, Polyb.
 Προϊκαθῆζω, et προϊκαθῆσκω, ante consideo; (2)
 præsideo, tueor; (3) consideo, sedem capio.
 Ἐξ ὑψιπλῆς καθῆδρος προϊκαθῆσκω, Heliod.
 Προϊκαθῆσκω, εως, ἡ, sessio, et quidem in loco
 præsigni, ut throno, tribunali; item, προϊ-
 καθῆσκω, ante constituo, seu colloco; (2)
 præparo.
 Προϊκαθῆσκω, ante devoevo; (2) ante definio,
 constituo; de Fato. Προϊκαθῆσκω τῷ
 θεῷ, Hel.
 Προϊκαθῆσκω, adv. præmature, Gl. V.
 Προϊκαθῆσκω, malis adfigor. A seq. et πάθος.
 Προϊκαθῆσκω, ο, m, malus. Κακὰ προϊκαθῆσκω, mala
 gravissima, Æschyl.
 Προϊκαθῆσκω, ἄ, fut. ἴσω, ante adfligo, ante male
 tracto.
 Προϊκαθῆσκω, ἔμαι, evoco; (2) elicio; (3) pro-
 voco; (4) lacesco; (5) incito, excito; (6)
 optionem sui conditionem fero; (7) hor-
 tor; (8) reperitur etiam pro in jus voco, si
 non legendum προϊκαθῆσκω. Certe est ver-
 bum forense, quod de nunciatione aliqua
 adversario facta, ex postulatione servo-
 rum ad questionem, &c. dicitur. Προϊκαθῆ-
 σκω ἐγγυησίαν, ὃ γέρον, σίδην, Eur. Her. Fur.

309. Μάχη με προϊκαίρειν, Anacr. 14, 7.
 Hinc
 Προϊκαίρειν, ἄσος, τὸ, incitamentum, Ph.
 Προϊκαίρειν, 3. sing. imperf. ind. med. Ion.
 pro προϊκαίρειν, a
 Προϊκαίρειν, f. ἴσωμαι, provoco, lacesco. Ἀρ-
 γείων προϊκαίρειν πάντας ἀρίστους, Il. 3, 19.
 Προϊκαίρειν, ἄ, f. ἥσω, provolo, volvo ante;
 προϊκαίρειν, provolor; volvor ante;
 προϊκαίρειν, provoluto, aor. 1. part.
 Προϊκαίρειν, ἄσος, τὸ, tegumentum, quod
 prætenditur ad tegendum; (2) prætextus
 peccati, Gl. V. Ph. protectio. A
 Προϊκαίρειν, f. ψωμαι, prætendo ad me te-
 gendum, prætexo facinori. Πίστων τε προ-
 κάλυπτεν ἐνέκτους ὑφαίς, Eur. Iph. in Tau.
 313. Προϊκαίρειν βοστρυχάδης ἀβρᾶ πα-
 ρηίδος, Id. Ph. 1493.
 Προϊκαίρειν, prætego. Ph. pravelo, prætego.
 Προϊκαίρειν, ἡ, obtentus, ipse actus obten-
 dendi, Steph.
 Προϊκαίρειν, ante fatigor, laboro, dudum laboro;
 (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius con-
 flictor aliquo morbo seu dolore. Μη προϊ-
 κῆται πεδᾶ, Eur. Her. Fur. 119.
 Προϊκαίρειν, qui prælaboravit, aor. 2. part. act.
 Προϊκαίρειν, de plantis dicitur, quæ, cum se
 exerexit, in terram se rursus incurvat,
 V. L.
 Προϊκαίρειν, α, τὸ, quod est sub pectore depres-
 sum, molle, et carnosum. Ex καρβία.
 Προϊκαίρειν, α, ὁ ἢ, præceps, capite deorsum
 vrgens. Ex προ et κάρηνον.
 Προϊκαίρειν, a. 1. part. προικαίρειν, qui ante
 gravi sopore cum torpore laboravit.
 Προϊκαίρειν, τὸ, quod est in medio καρπῷ, post,
 ante, vel supra καρπῶν, Poll.
 Προϊκαίρειν, α, τὸ, quod est ante vel supra junc-
 turam manus cum brachio, a καρπῶν.
 Προϊκαίρειν, ἄσος, ἡ, hinnulus, dama. Παρδάλις
 τε θοαὶ προϊκαίρειν ἀκόρητοι, Hom. Hymn. in
 Vener. 71.
 Προϊκαίρειν, ante descendo.
 Προϊκαίρειν, præstruo; (2) edo, v. gr. le-
 gem, decretum. Προϊκαίρειν Σεμίλιον,
 Chrys. ad Act. 20, 19.
 Προϊκαίρειν, ἡ, ἡ, præparatio. A præ.
 Προϊκαίρειν, τὸ, accessio, corollarium, Bud.
 Προϊκαίρειν, ante perfundo, Steph.
 Προϊκαίρειν, prænuncio, ante denunciatio,
 promitto. Hinc
 Προϊκαίρειν, εως, ἡ, denunciatio prævia.
 Προϊκαίρειν, ante damno; (2) præjudicio,
 præjudicio condemno; προϊκαίρειν, prædam-
 natus, Ph. aor. 1. part. pass. Ἔστω
 δ' ἐστὶν ἂ μιν τὸ μὴ προϊκαίρειν ἔδην, &c.
 Dem. Πρὸς τὸν Δεῖον, ἀπὸ προϊκαίρειν, ὃ
 πάστω. Ποῖν ἂν γ' ἀπέσσης ἀμφοτέρων, Ari-
 stoph. Vespr. 918. Hinc
 Προϊκαίρειν, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante
 causam cognitam, præjudicio. Gl. V. præ-
 judicium.
 Προϊκαίρειν, ante frango quam sc. incidam.
 Προϊκαίρειν, ante deduco, sc. in portum, aut
 hospitium.
 Προϊκαίρειν, ἡ, ἡ, deductio in portum ante
 facta, occupatio portus.
 Προϊκαίρειν, fut. ἴσω, prædamno.
 Προϊκαίρειν, ante in servitum redigo.
 Προϊκαίρειν, sive προϊκαίρειν, fut. ἴσω, ante
 submergo vel demergo.
 Προϊκαίρειν, ἡ, ἡ, ἐπίρρημα προϊκαίρειν,
 adverbium concedendi. A προϊκαίρειν.
 Προϊκαίρειν, præcuro.
 Προϊκαίρειν, præcuro.
 Προϊκαίρειν, ante comburo.
 Προϊκαίρειν, ante discumbo.
 Προϊκαίρειν, ante confringo, timore occupo.
 Προϊκαίρειν, ante recino seu depono, ante
 alios accumbere facio. Hinc
 Προϊκαίρειν, εως, ἡ, locus superior in con-
 vivio.
 Προϊκαίρειν, fut. ἴσω, ante proluo, imundo.
 Προϊκαίρειν, ante sopio.
 Προϊκαίρειν, contundo.
 Προϊκαίρειν, idem quod προϊκαίρειν.
 Προϊκαίρειν

Προκαταλαβῆναι, aor. 2. inf. act. verbi προκαταλαβῆναι.
 Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, praerूपo; προκαταλαμβάνω, occupaturum, Ph. f. 1. part. "Όταν προκαταλαβῆναι τὴ βέλεια, Xen. Cyr. 7, 16. Βυλόμενοι προκαταλαμβάνουν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, Thuc. Hinc
 Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio. Προκαταλέων, prius lævopio, Suicer.
 Προκαταλέγω, ante enarro, enumero.
 Προκαταλέγω, ante desino.
 Προκαταλύω, fut. ἴσω, dissolvo, ante evertō, et destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύει, Thuc. Προκατέλυσε τὴ ἔργα τὸν βίον, Plut.
 Προκαταμαθῆναι, ante cognosco.
 Προκαταματεύομαι, praedico, vaticinor.
 Προκατανόω, ante intelligo.
 Προκατανύττω, ante pugno, vulnero.
 Προκαταπέμψωμι, ante comburo.
 Προκαταπίνω, ante devoro.
 Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὲν προκατέπεσε, τὸ δ' ὕπερον, M. Anton. 4, 10.
 Προκαταπλέω, fut. εἶσω, ante navigo aliquo.
 Προκαταπλήττω, ante pertereō. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπληγμένας ἀνεκτίησαστο, Diod.
 Προκατάραγμα, ἄτος, τὸ, libamen quod ante hostiae percussionem fiebat. A προκατάραχο.
 Προκατάραχέω, ante numero.
 Προκατάραχίαιος, ἡ, ὄν, principalis, praecedens, primarius. A προκατάραχομαι.
 Προκατάραξις, εως, ἡ, principium et origo; προκατάραξις ἐπὶ δίκης, contestatio litis, Gl. V. Ab eod.
 Προκαταρήγγωμι, praerfringo, praerumpo.
 Προκαταρτίζω, fut. ἴσω, prius absolvo. "Ἰνα . . . προκαταρτίσωμι τὴν προκατηγγεμένην ἐλογιῶν ἡμῶν, 2 Cor. 9, 5.
 Προκαταρτίω, tempero, compono.
 Προκατάραχομαι, anteverto, antegredior; (2) praerpolleo, antiquior loco numeroque habeo; προκατάραχομαι, incipio; auspicio utor, auspice et duce utor. "Ἄσπερ ἀσπῆ προκαταρχόμενος, velut illa duce et auspice usus, Arrh. Bell. Civ. 1, 110. (3) auspicio; et de lite contestor, Gl. V. Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, Thuc.
 Προκατασκέπτομαι, praemissus speculor, seu exploro, prospeculor.
 Προκατασκευάζω, ante struo, ante molior, praerstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, Gl. V. praerstruo, med. ante mihi paro. Τὸτο σοὶ ἐξ αἰῶνος προκατασκευάζετο, M. Anton. 10, 5.
 Προκατασκευῆ, ἡς, ἡ, praerstructio, praeparatio; (2) schema orationis.
 Προκατασκευῆς, fut. ὄσω vide σκευῆς, obduresco, veterasco, Ern.
 Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem praeparatio. Hinc
 Προκαταστατικός, ἡ, ὄν, praeparans ad narrationem, &c.
 Προκαταστέλλω, sedo, placo, comprimo, Eust.
 Προκαταστέφω, f. ψω, ante morior, prius finio vitam, praemature morior. Hinc
 Προκαταστροφῆ, ἡς, ἡ, mutatio status ante finem; (2) mors praematura.
 Προκαταστῆραι, prius populor, vel vasto.
 Προκαταστῆρω, praercoerco; (2) praeroccupo jampridem possideo.
 Προκαταστήναι, ante, prior colloco apud aliquem, sc. χάριν, beneficium, provooco beneficium; (2) praermitto, praerpono.
 Προκαταυλῆσις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio et ad usum ludicra prolusione praeparatio. Ex προε ταυλλῶ.
 Προκαταφυγῶμαι, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβόλοντο προκαταφυγεῖν, Thuc.
 Προκαταχράομαι, ἄμαι, me ipsum prius interficio; (2) prius absumo.
 Προκαταχρίω, prius obolino, ante illino, Stepl.
 Προκαταχρῶμαι, ante despondeo, προκαταγγυηθεῖσα, virgo alteri jam desponsa.
 Προκατῶμαι, fut. ἐδῶμαι, ante comedo, absumo.

Προκατιλημῆναι, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλήω.
 Προκατελπίζω, ante spem concipio, temere spero.
 Προκατεργάζομαι, ante conficio; προκατεργασθῆναι πράξεις, res ante gestae.
 Προκατέρχομαι, prior descendo, praercedo, prius eo, seu venio.
 Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. gr. cenam. Προκατευξαμένη, τὴ ἱερωῶ, Helioid.
 Προκατέχω, praercoerco, jam pridem possideo seu obtineo. Gl. V. anteapio.
 Προκατήγγειλαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προκαταγγέλλω.
 Προκατηγάξω, ante accuso.
 Προκατηγορία, as, ἡ, accusatio praemissa defensionis.
 Προκατημένοι, nom. pl. praes. part. med. Ion. pro προκαθήμεναι, a προκαθήμεναι.
 Προκατηχέω, ὦ, fut. ἴσω, qu. dic. primus instituo, erudio. Εἰ μὲν ἂν προκατήχουσι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, Phal. "Ἄλλ' ἐν εἰδεί μύθοι προκατηχύντων, Helioid. 9. In exemplo allato ab Hebr. Steph. in Thesaurō, legendum est προκατήχουσι, a προκατέχω, quod verbum nihil ad rem. Hinc
 Προκατήχουσις, εως, ἡ, prima institutio, rudimentum.
 Προκατοπτεύω. Πῶρον μὲν τὰ τῆς διώξεως προκατοπτεύονται, Helioid. idem quod
 Προκατόπτομαι, fut. ὄψομαι, prius speculor et exploro; (2) ante video.
 Πρόκαυμα, τὸ, ustio. Ex Joel. 2.
 Πρόκειμαι, f. κείσομαι, positus sum ante, obiectus sum ante, obiectus sum quasi praesidium vel propugnaculum; (2) expositus sum; (3) situs sum ante, praerjaceo; (4) loco publico propositus, affixus sum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compositi; (6) de praemiis et pœnis, spe, metu, quae et latine proponi dicuntur. Θανόντες ἂν πρόκειμι ἐχθίσω μόρω, Soph. Aj. 1078.
 Προκεινηγμένους, part. perf. pass. verbi προκηγύσσω.
 Προκεινηγμένην, acc. sing. perf. part. pass. v. προκηγύσσω.
 Προκέλευσος, ε, ὁ ζῆ ἡ, praevius, qui praet, praercursor.
 Προκελευσμάτικός, ἡ, ὄν, pes metricus ex quatuor syllabis brevis constans. Ex προε και λευσομα.
 Προκέλευω, fut. εἶσω, cohortor, incito.
 Προκεινεγγέω, ante (sc. medicinam, &c.) abstineo cibo.
 Προκενῶ, ὦ, ante exhaurio; προκενῶνται, jamdudum exhaustum est, seu inane factum.
 Προκέφαλος, ε, ὁ ζῆ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui syllaba ab initio abundat.
 Προκειροστονημένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προκειροστονῶ.
 Προκηδομαι, curam gero, tueor. Προκηδισθαι τῷ ἀνδρὶ, Plut.
 Προκηραῖνοι, sollicitus sum pro vel de aliquo. Κοινε προκηραίνουσα, Soph. Trach. 29.
 Προκήρυγμα, ἄτος, τὸ, edictum per praenem. A προκηρῆσσω.
 Προκηρῆς, ὄκος, ὁ, qu. dic. praerco, qui aliquid edicit.
 Προκηρῆσσω, vel ὄσσω, f. ξω, praer-significo, ante praer dico; (2) per praenem edico, Gl. V. praer dico. Θανυμένη γὰρ ἐξῆθαι, καὶ μὴ σὺ πρέκηρῆς, Soph. Antig. 467.
 Προκηθῆρισμα, ἄτος, τὸ, praerludium citharistae.
 Προκηδύνωμαι, fut. εἶσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκηδύνειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. cum dat. adversus aliquem.
 Προκηνῶ, ὦ, f. ἴσω, promoveo. "Όσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, προκηνῶσαν τὸ εἶφος, Xen.
 Προκηρῶ, praercoimmodo, Gl. V.
 Προκλαῖω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius defleentes, aor. 1. part.
 Πρόκλασος, ον, fractus, defractus, abruptus; εἶχος πρόκλασος, idem qui λαγαρός, Eust.

Προκλήδονίζομαι, ominor, auguror.
 Προκλήθεις, aor. 1. part. pass. per Sync. pro προκληθῆς, a προκαλήω. Unde
 Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, conductio, Gl. Vet. (2) sponsio, seu contentio in jure per sponsionem, seu etiam sacramentum; (3) conditio, unde δέχσθαι προκλήσει, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετετόν ἐ δειξάμενοι τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Arrhian. (3) πρὸς τῆς προκλήσεις, propositus conditiones, Id. Bell. Civ. 1, 4. A προκαλῶμαι.
 Προκλητικός, ἡ, ὄν, ad provocationem pertinet; (2) provocandi seu eliciendi vim habens. Ab eod.
 Πρόκλητος, ε, ὁ ζῆ ἡ, provocatus, promptus.
 Προκλήτης, ὁ, primum inter accumbentes loco tenens, Poll.
 Προκλύω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius, V. L.
 Πρόκλυτος, ε, ὁ ζῆ ἡ, ante divulgatus, dudum notus, antiquus. Πρόκλυτ' ἀκρόντες ἔπειτα θνητῶν ἀνθρώπων, Pl. 20, 205. A
 Προκλύω, ante audio seu cognosco.
 Προκνήμιον, ε, τὸ, exteriis os cruris et minus. Ex κνήμη.
 Προκόλιος, ε, ὁ ζῆ ἡ, ventrosus, Gl. Vet. προκόλιος εἶχος, versus in medio redundans. Ex κοιλία, venter.
 Προκοιμάομαι, ἄμαι, ante dormio, seu obdormio.
 Προκοπέω, ὦ, fut. ἴσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex προκοπέω.
 Προκοπία, et -τία, as, ἡ, excubiæ, vigiliae in portis. Ab eod.
 Προκοπίων, ε, τὸ, quasi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.
 Πρόκοπιος, ε, ὁ, excubitor. A κοπία.
 Προκοπιών, ὁ, qu. dic. antecubiculum, Plin.
 Προκοπέω, f. ἄσω, ante punio, prius castigo.
 Προκοπέω, fut. εἶσω, ante adolor, blandior.
 Προκόπιον, ε, τὸ, anterior sinus pars, anterior sinus, prominentior pars in sinu. Τῆς ἀρα τῆτο (μῆλον) τῶν παρθένων μετώσους ἀπέβαλε τὴ προκοπία, Aristol. 1, 10. A κόπιος.
 Προκόπιος, ὁ ζῆ ἡ, qui ante sinum est, Stepl.
 Προκοπίδῃ, ἡς, ἡ, prolatio. Gl. V. exhibitio.
 Προκορίζω, f. ἴσω, profero, adfero. Gl. V. ex-promo, promo, antefero. Προκορίζειν τὰς λόγους, Panded.
 Προκομίω, ε, τὸ, anterior coma, antia seu capronæ; (2) coma quae alterius loco ponitur sive circumponitur, Gl. V. A κόμη.
 Προκοπύδω, οἰ, nodi et tubera in ea digiti curvatura et junctura quae ungui vicina est, Poll.
 Προκοπή, ἡς, ἡ, processus, progressus; (2) profectus, incrementum; (3) praerogativa, proventus. A
 Προκόπτω, proficio, incrementum capio; (2) procedo, Ph. (1) ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δει θρηνεῖν, προκόπτοντ' ἂν ἐπιρροσθην κακῶν, quid attinet lugere, promoventem nihil in malis? Eurip. Hec. 960. (2) τὰ πολλὰ δὲ πάλα προκόψασθ', ἐ πόνη πολλῶ με δει, plicraque cum jam antea praepararim, Id. Hipp. 22. "Ἡ ἡμῶν προκόπτει, dies procedebat, Arrh. Bell. Civ. 2, 78. Καὶ Ἰησῆς προκόπτει σοφίᾳ ζῆ ἡλικία, Luc. 2, ult. "Ἐπὶ πλείον γὰρ προκόψουσιν ἀσθεῖας, 2 Tim. 2, 16. ἐπὶ χεῖρον, Ib. 3, 13.
 Προκοπίς, ἡ, casaries, Hes.
 Προκοσμέω, adorno, apparo.
 Προκόσμημα, ἄτος, τὸ, res quae ornatus causa praerponitur, ut vasa, in abaco, &c. item ornamentum, deliciae, ut torques, armillae, &c. item gemma, in poculo, &c.
 Προκόσμιος, ε, ὁ ζῆ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.
 Προκοπῶμαι, ante occupo, ante in potestate habeo.
 Προκορμανῶ, appendo.
 Προκορμησος, ον, prominens longe in mare, epith. saxi, promontorii.
 Πρόκορμα, ἄτος, τὸ, praerogativa, Ph. praerjudicium, Ph. A
 Προκορῶ, praerpono, praerfero; (2) unde et deligo;

ligo; (3) judico. Πάντων προκρίνας, σωφρονίστατον βροτών, Eur. Hel. 47. Πάσι τῷτο προκρίναται κάλλισον εἶναι, Xen. (3) ἀνθρώπων δὲ πολλῶν προκρίναται ὑπερφέρον, Id. Apol. Socr. 15. Βίλτιςος εἶναι ὑπό τιναν προκρίναται, Id. Ib. 21. Hinc

Πρόκρισις, εως, ἡ, qu. dic. praelatio, delectus; (2) praedjudicatio, iudicii quasi praeludium. A praec.

Πρόκριτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, praelatus, qui praefertur et antepositur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliae pone alias collocatae, Pl. 14, 35. A κροσσός.

Πρόκροστος, ε, ὁ ἔξ ἡ, capite propendens seu prominens. Ex eod.

Πρόκροσται, ante suscipio, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procrustes nomen habuit. Προκρίζω, ante condo.

Πρόκυβερνάω, ᾧ, f. ἴσω, qu. dic. praeguberno, sum proreta, sive anteriorem navis partem guberno.

Πρόκυβινδόμεαι, ἔμαι, provolvor ad pedes alicujus, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυβινδόμενος, provolutus, Ph. II. 14, 18. Hinc

Πρόκυβινδήμα, ἄτος, τὸ, provolutio. Προκυβινδῶ, provolvor.

Πρόκυβισις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes provolvitur. A

Προκυβίς, f. ἴσω, provolo; προκυβισθεῖς, provolutus, Ph. aor. I. part. pass.

Προκύμαία, ας, ἡ, moles opposita fluctibus. Ex κύμα.

Προκυμία, ας, ἡ, et προκυμάτιον, idem, ap. Jos. Πρόκυμις, αν, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus et reprehensiones crumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehensione dignum sit. Ex κύμα.

Προκυνέειν, dicuntur canes ante inventam praedam latrantes, Poll. A praec.

Προκύπτω, f. ἴσω, inclinans me propendo, seu incurvans propendo, me inclino; (2) emineo, seu promineo, Ph. Προκύπτω ἔξω τείχεος, Aristoph. Av. 503. Καρπούσι γαῖα προκύπτει, Anacr. 37, 10.

Προκύρω, ᾧ, fut. ἴσω, ante sancio; προκυρωμένος, prius sanctus, perf. part. pass.

Προκύων, Procyon, seu Antecanis, sidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.

Προκύωμα, ἄτος, τὸ, primum munimentum. Τῆς Σήρας ὄπισθε προκύωμα εἶναι καταλιπόντες, Heliod. 9.

Προκύωμα, τὸ, praeludium. A κύμη.

Πρόκωμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, remex, qui est ad remum; (2) Πρόκωπη ζήφη, enses restricti, Herodian. Ex πρόετ κύμη.

Προλαγχάνω, ante sortior, sorte prior fio. Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γέν τῶ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, Eur. Ion. 1062.

Προλάζομαι, idem.

Προλάκκιον, ε, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλάλειω, proloquo, declaro.

Πρόλαλος, ε, ὁ ἔξ ἡ, praecipus in loquendo, garrulus.

Προλαμύδω, antecapio, praesumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. (2) precedo, praevincio, Gl. Vet. προλάβωσιν, praesumant, Ph. a. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμωσιν, ᾧ φίλα, γόνος, Eurip. Hel. 1346. Νῦν ὅβ ἔτω πολλὰ προλήψη, Dem. (3) prosum, cum dativo personae; (4) suscipio, arud Lysiat. (3) ὅ δὲ καὶ μάλα πελάαε, quod ei maxime profuit, Arrian. Syr. 22.

Προλάμπω, f. ἴσω, ante luceo, praeluceo; (2) splendorem et lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπω, praefulget, antecellit; προλάμπωσιν, antecellens, Ph.

Πρόλαχος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui prius sorte obvenit. Προλαίανω, ante laevigo, mollio, vel complano. Προλέγω, fut. ζω, ante dico, praenarro, praedico, edico, Gl. Vet. προλέγων, praedicens.

Προλέγων τὴν τῆ βιῆς τενοχώραν, Aelian. Ἐσθεν προλέγειν εαυτῶν, Συντεύομαι περιέργω, &c. M. Anton.

Προλέγω, ante deligo. Προλελεγμένοι, ante delectus. Πασῶν ἐτε πολλῶν προλελεγμένοι, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, relinquo, desero, deficio. Ἦν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναῖ, Aristoph. Thesm. 934. Προλείπωσ' ἤλθεν ἴδρας σκοπίς, Eur. Alc. 122. (2) οἱ ἐγὼ, προλείπω, Eurip. Hec. 438.

Προλειπόστας, acc. pl. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

Προλεπτόνω, ante extenuo.

Προλεσχηνύω, prius garrilo, prius colloquor. Πρόλεσχος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios sermone praevincit, garrulus. Καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολλός ἐν λόγῳ γένη, Aeschyl. Suppl. 208. A λίσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo.

Προλεύσσω, praevideo, prospicio.

Πρόλημμα, ἄτος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, praesumptio, praerogativa, commodum praecipuum. A προλαμβάνω.

Πρόληνιον, ε, τὸ, antetorcular. A ληνός.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A Προληπτικός, ἡ, ὄν, ad anticipationem pertinet. A

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; praesumptio, praerogativa, Gl. V. (2) suspicio, divinatio; (3) notiones insitae de natura divina, ap. Epicureos; (4) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλημνάδες ποταμῶν, stagna fluviorum. Προλημνοτόνω, ᾧ, prius fame neco.

Προληπῶν, aor. 2. part. act. a προλείπω.

Προληχυνύω, praelambendo degusto, ligurio. Πρόλοισον, ε, τὸ, pendula τῆ λοβῶν pars in aure.

Πρόλοδος, ε, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluviis. Ἐστὶ δὲ ὁ πρόλοδος, δίωμα κίλον ἔξ μέγα, ἐν ἧ ἡ τροφὴ πρώτη εἰσίστα ἀπειπτός ἐστιν, Aristot.

Προλοβῶδης, εως, ὁ ἔξ ἡ, similis πρόλοβω.

Προλογίζω, f. ἴσω, praefationem dico, praeloquo; (2) primum in scenam prodrens verba facio. A

Πρόλογος, ε, ὁ, prologus, praefatio, Ph. Πρόλω, praeluo, Gl. V. in med. ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ἴσω, insidiis occupo. Προλοχίζεσι τὰ περι τὴν πόλιν ἐνδοραῖς, Thuc.

Προλυμνίζομαι, ante corrumpto, vitio.

Προλύπειω, ᾧ, f. ἴσω, ante incommodo, injuria adificio.

Προλύπησις, εως, ἡ, injuria prior. A praec. Προλύται, οἱ, proluta; lyris in jurisprudentia proventores; λύται autem dicebantur a solvendis quaestionibus. A λύω.

Πρόμαδος, al. προμαδισος, plantae species, Hipp.

Προμαθεῖν, praedidicisse, aor. 2. inf. act. verbi προμανθάνω.

Πρόμακκος, ε, ὁ ἔξ ἡ, oblongus, praelongus. Προμαλακτῆριον, ε, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantur praemolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακνῶω, praemollio, prius emollio. Προμαλάσσω, vel -ττω, fut. ζω, idem.

Πρόμαλος, ε, ἡ, vitex; (2) myrica. Ex μαλός, sive ἀμαλός, tener.

Προμάμμη, proavia, Ph. abavia, Gl. Vet. Προμανθῶω, qu. dic. praedisco, ante disco; προμαθῶν, praedoctus, qui prius didicit, a. 2. part. Ἐστ' αὖ προμαθεῖν ἄσπ' ἰδιδασκε, Arist. Nub. 963.

Προμαντεύω, ας, ἡ, praevaticinatio; (2) in oraculo consulendo, princeps locus alicui honoris causa datus. A προμαντεύομαι. Unde Προμαντεύωμαι, ἄτος, τὸ, praesagium, Gl. V. Προμαντεύομαι, f. εὔσομαι, vaticinor, praedico. Gl. V. praesagio. Hinc

Προμαντεύεις, εως, ὁ, oraculi antistes.

Προμαντεύεις, εως, ὁ ἔξ ἡ, idem; (2) vates; (3) praesaga. (2) ὁ καὶ πρόμαντι Λατῶς, Eurip. Ion. 681. (3) πρόμαντις θυμῶς, ὡς τι προσδο-

κῶν, Id. Andr. 1073. Οὐ πρόμαντις ὦν ἐμῆλεν, Id. Orest. 1445. Εἰσὶν αὖ πρόμαντις Δίκα, venit iustitia praenuntia sui, Soph. El. 547.

Προμαρτυρομαι, ante testor, praenuncio. Προμαρτυρομενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμάτωρ, ορος, Dor. pro προμήτωρ, avia. Προμάτωρος ἴδης, Eurip. Phoen. 681.

Προμάχαια, ᾧ, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἐρμμάτων προμαχῶντες, Xen.

Προμαχῶν, ἄνος, ὁ, Ion. pro προμαχῶν, propugnaculum, Gl. V. pinnae. Τῆ μὲν δὲ πρώτῃ κύκλῳ οἱ προμαχῶνες εἰσι λευκοί, Herodot. 1, 98. A προμαχος.

Προμαχίζω, f. ἴσω, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμαχίζεον Ἀλέξανδρος Διοδῶδης, Pl. 3, 16. A μάχη.

Προμαχόμεαι, fut. ἴσομαι, propugno, qu. dic. praepugno, pugno ante. Ἐβθλεν δὲ πολλὸν προμαχόμεσθαι ἀπάντων, Pl. II, 217. Οἱ προμαχόμενοι, propugnatores, Arr. Hist. Alex. 4, 23.

Προμάχοισι, dat. pl. Poet. pro προμάχοις, a Πρόμαχος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui pugnam in prima acie, antisignanus; (2) propugnator. A μάχη. Hinc

Προμαχῶν, ἄνος, ὁ, propugnaculum, Ph. προμαχῶνες, propugnacula, Ph.

Προμαθύω, ante ebrius sum, prius inebrior. Προμαλαίνομαι, nigricor, Nic.

Προμαλετέω, ᾧ, fut. ἴσω, meditor, commemoror, exerceor. Ἐνελέγγυεν ἐνθάδε, ὅπως προμαλετήσομαι ἀ καὶ δεῖ λέγειν, Aristoph. Conc. 117. Hinc

Προμαλετήσις, εως, ἡ, meditatio, commentatio. Προμαμένιον, τὸ, Punicii mali genus, Nic.

Προμαμενιάω, ᾧ, fut. ἴσω, prius sollicitus sum; prius curiose contemplo et commentor.

Μὴ προμαμενιάετε τί λαλήσετε, Marc. 13, 11.

Προμαστῆρα, ᾧ, f. ἴσω, praemeter, demensum praebeo; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimeter.

Προμαστηρῆς, ἔ, ὁ, qui venale frumentum in foro et alia semina emptoribus dimetiebat. A praec.

Προμαστηρῶς, ἔ, ὁ, praemensus. Ab eod.

Προμαστωπίδιον, ε, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis.

Προμαστωπίδιος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui ante frontem ponitur. A μέτωπον.

Προμαστωπίς, ἴδος, ἡ, frontale. Ab eod.

Προμηθία, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, respectus. A προμηθῆς.

Προμηθεῖατα, adv. providissime, providissimum consilio, Herodian.

Προμηθεομαι, ἔμαι, fut. θέσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua sollicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, respectum habeo. Προμηθεομενος τὸν ἀδελφεόν, Herodot. A προμηθῆς.

Προμηθεύομαι, fut. εὔσομαι, idem. A Προμηθεύς, εως, ὁ, is cui antequam rem adgreddiatur, suppedit consilium, Prometheus. Ph. Summanus. A μῆδος.

Προμηθευτικός, ἡ, ὄν, providus, prudens. Προμηθευτικῶς, adv. provide, prudenter.

Προμηθῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, providus; (2) circumspectus, consultus. A μῆδος.

Προμηθία, idem quod προμηθῆς, Eur. Προμηθικός, adv. prudenter.

Προμηθῶς, idem quod προμηθεῖως, Steph. Προμηθῆς, εως, ὁ ἔξ ἡ, oblongus, praelongus; (2) procerus. A μήκος.

Προμηλῶω, ante spicillo, tento. Vide μηλω. Προμηνῶω, ante indico, praenuncio. Gl. V. praemontro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia; (2) prima mater. Vide προμάτωρ.

Προμηχάνομαι, ante machinor seu excogito, praeparo.

Προμηνάω, ante polluo.

Προμηνῶω, aor. 2. inf. pass. verbi προμηνῶω, Pl. 9, 452.

Προμηνῶω, et προμηνῶω, f. ζω, prius misceo; προμηνῶωμαι.

υόδατος, *Ephes.* 1, 5. προορισθέντες, *Ib.* 11, Hinc
 Προορισμός, ὄ, δ, praefinitio, destinatio.
 Προορισμός, ὄ, fut. ἴσω, ante concito.
 Προορισσω, fodio ante, praefodio, *Plin.*
 Προορχήσθαι, ἦρος, et εἴης, σῆ, ὄ, praesultor. A
 Προορχομαι, ἔμαι, fut. ἴσομαι, praesulto.
 Πρός, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Att.* et
Ion. pro πρόσ, a προίμαι, pro προίμαι.
 Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Καμὸν
 γὰρ τι σφέδειλαι κακόν, *Eur. Iphig. in Taur.*
 523.
 Προοχέω, fut. εἴσω, prior in eo, prior salio.
 Προοχή, ἦς, ἡ, prominens locus, eminentia,
 promontorium. Ἐμαῖον... ἐπὶ προοχῆς τινος
 ἀκροθριαζήσας ἐν τῷ σῶματι κείμενον, *Her-*
mæum sive Mercurii fanum, eminentiae vel
rupi cuidam, instar promontorii, in fretum
prominenti structum, Polyb. 4, 43, 2. A
 προοχέω, promineo.
 Πρόσψις, εως, ἡ, visio rei futuræ, provisio. A
 προσψομαι.
 Προσπύγις, εός, ὄ ἢ ἡ, prominens, protuberans.
 Ex πύργῳ.
 Προσπύθειαι, ας, ἡ, qu. dic. antepassio; (2) mor-
 bi praeludium, signa, motus, adventus mor-
 bi; (3) perturbatio. Ex πρὸς et πύθος.
 Προσπύθημα, ἄτος, τὸ, idem.
 Προσπυθιάδα, ας, ἡ, quod docebatur ante philo-
 sophiam et theologiam; primæ disciplinae.
Gl. V. rudimentum.
 Προσπυθιάματα, ὠν, τὰ, rudimenta. A
 προσπυθιάω, fut. εἴσω, ante instituo seu doceo.
 Προσπυθίζω, praeludo, praemeditor.
 Πρόσψις, αἶδος, ὄ, pueriorum productor, leno,
 mango.
 Πρόσπυλλαι, adv. olium, dudum, jam pridem.
 Πρόσπυλλος, α, ὄ ἢ ἡ, pervetustus.
 Προσπυλλομαι, fut. σω, ante luctor. Ἐρωτι προ-
 πυλλομαι, *Heliod.*
 Προσπυπτικός, ἡ, ὄν, avitus a proavo traditus
 vel relictus, ad proavum pertinens, *Poll.* A
 Πρόσπυπτος, α, ὄ, avi pater, proavus, *Gl. V.*
 etiam atavus.
 Πρόσπαρ, adv. ante, e regione. Πρόσπαρ ὅς ἀγί-
 ται στρατῶ, qui antecedit exercitum, *Eurip.*
Phoen. 121. Ἄ παδὸν πρόσπαρ Ἰσμηνὴ κατα-
 δίδει, quæ campum ante Ismenum rigat, *Id.*
ibid. 833. A πάρος.
 Προσπαυβάλλω, aggero, aggeris loco praestruo,
Steph.
 Προσπαυγγέλλω, ante promitto, seu despondeo.
 Προσπαυδομαι, fut. δῶσω, ante trado, ante
 doceo; (2) prodolo, *ap. Lycorh.* si lectio
 sana, *Erg.*
 Προσπαυραίνω, ὦ, praemoneo, *Gl. V.*
 Προσπαυραλμυδῶναι, ante accipio.
 Προσπαυραλλήγω, -λήγωσα, antepenultima.
 Προσπαυρασημαίνω, προσπαυρασημαίνω, ante nota-
 tum est, ante demonstratum. *Vox Gramm.*
 Προσπαυρασκευάζω, fut. ἴσω, ante paro, longe
 ante paro, praemunio. *Gl. V.* praeparo.
 Τοῖς μέλλουσιν ἕσθαι πιωσὶ προσπαυρασκευάζει
 πάντω, *Xen.* Hinc
 Προσπαυρασκευαστικός, ἡ, ὄν, praeparationi ser-
 viens, seu aptus.
 Προσπαυρασκευῆ, ἦς, ἡ, praeparatio.
 Προσπαυραπόσω, -πτα, ante (seu alium, seu
 locum) aciem instruo.
 Προσπαυρατέλευτος, ἡ, antepenultima, *Gl. V.* Ex
 πρὸς, πικρὰ, et τελευτή, finis.
 Προσπαυρατίθημι, prius appono; τίθημαι, priori
 loco appono in cena, convivio.
 Προσπαυραγγυδῶναι, ante spondeo, seu promitto,
Suid.
 Προσπαυραέρω, fut. ζω, perf. ἔσχηκα, ante praebeo.
 Προσπαυραρχηκῶς ἐμμενῶν σοι σύμμηχον, *Xen.*
 Προσπαυροῖς, vel προσπαυροῖεν, sequente vocali,
 ante, ante oculos, in conspectu.
 Προσπαυροῦντικός, ὄ, qui saepe in multis vocabu-
 lis acutum in antep. ponit.
 Προσπαυροῦνται, in antepenultima syllaba acutum
 accentum pono.
 Προσπαυροῦσπύνησις, ἡ, positio acuti in antep.
 Προσπαυροῦσπύνησις, α, ὄ ἢ ἡ, qui in antepenultima
 syllaba acutum habet.

Προπαροῦσπύνησις, adv. cum acuto in antep.
 Πρόσπας, ἄσα, αν, universus, totus; πρόσπας
 ἡμας, toto die, *Il.* 1, 600.
 Προπασις, ἄδος, ἡ, porticus.
 Προπασιον, τὸ, vestibulum thalami.
 Προπασιον, ante patior, prius vel prior patior,
 προπασιον, qui prior accipit beneficia. Οὐδὲν
 ἀγαθὸν προπασιονῶν, *Xen. κακόν, Plato.*
 Προπασιονικός, ἡ, ὄν, ad avum seu avos vel ad
 progenitores pertinens; (2) a progenitoribus
 proveniens. A
 Προπασιον, oros, ὄ, avus; (2) primus pater,
 generis auctor. A πατήρ.
 Προπασιον, ante dudum desino.
 Προπασιον, ante persuado.
 Προπασιον, ας, ἡ, periculum, quod de re fit,
 antequam illam adgrediamur.
 Προπασιον, protempto. *Gl. V.* protempto.
 Προπασιον, ὠ, et προσπασιον, ὠμαι, idem.
 Προπασιον, ὠ, ὄ ἢ ἡ, quo prosequimur et
 deducimus aliquid abeuntem.
 Προπασιον, ἡ, ὄν, idem.
 Προπασιον, fut. ψω, prior mitto, mitto ante,
 pramitto; (2) deduco, prosequor, conitor,
Gl. V. praemitto, ante ambulo, prosequor;
 viatico instruo; προσπασιον, prosequor, *Ph.*
 προσπασιον, prosequimini, *Ph.* aor. 1. im-
 perat. προσπασιον, prosequantur, *Ph.* a. 1.
 conj. Τι δὲ γῶνς προσπασιον; *Anacr.* Ἀσιόντα
 δὲ τὸν Κύρον πρὸςπασιον ἄπαντες, *Xen.*
 Προπασιον, ὄ, prosocer.
 Προπασιον, qui ante aliquid intellexerunt,
 nom. pl. perf. part. pass. verbi προσπασιον,
 pro προσπασιον.
 Προπασιον, fut. ψω, ante concoquo. Προπα-
 σιον, ἡ, *Aret.*
 Προπασιον, f. ζω, circumdo, circumvolvo;
 (2) ante circumduco, ante implico.
 Προπασιον, ὠ, fut. ἴσω, circumflexum in
 antepenultima syllaba pono. Hinc προσπα-
 σιον, circumflexum in antepenultima
 syllaba habens; et adv. posuit. προσπασιον-
 σιον, circumflexus in penult. ponendus.
 Προπασιον, adv. cum circumflexo in pen-
 ultima.
 Προπασιον, fut. ζω, ante circumcirca inci-
 do seu circumscribo, scarifico.
 Προπασιον, anno tertio ante.
 Προπασιον, ἡ, ὄν, qui est anni ante praesen-
 tem tertii.
 Προπασιον, acc. sing. m. g. aor. 2. part. act.
 verbi προσπασιον, pro προσπασιον.
 Προπασιον, seu προσπασιον et προσπασιον, m.
 praetendo. Ἰσθμὸς αὐτὸς προσπασιον ἡμῶν
 προσπασιον ἔμπεροσθεν, *Xen.*
 Προπασιον, ας, ἡ, praecipitancia, *Ph.* protervia,
 procacitas, protervitas, petulantia, temeritas,
 proclivitas, propensio. Ἐπιτιμῆσαντες
 δὲ καὶ καλύσαντες τὴν ἀχρηστίαν καὶ προ-
 σίτησαν τὴν ἀνημερίαν, *Polyb.* 3, 16, 4. A προ-
 σίτησις.
 Προπασιον, perperam, temere, praecipitanter
 ago. *Ph.* lascivio. Ab eod.
 Προπασιον, acc. sing. pro προσπασιον, a
 Προπασιον, εός, ὄ ἢ ἡ, prociidus, prominens,
 praecipos, proclivis, qui pronus fertur vel
 ruit, *Ph.* perperus, protervus, temerarius,
 procax, petulans; humi deciduus. Τοῖνδὲ
 κείσιν προσπασιον, *Soph.* *Trach.* 701. Ζῆ γὰρ
 προσπασιον, vivit enim leto proximus, *Id.* *ibid.*
 976. A πείτω, pro πείτω.
 Προπασιον, adv. praecipitanter, temere, inconsi-
 derate. *Ph.* perperam, proterve.
 Προπασιον, nom. pl. perf. part. pass. n. g.
Dor. pro προσπασιον, a προσπασιον.
 Προπασιον, fut. ζω, prius congelo, praefigo.
 Προπασιον, ὠ, fut. ἴσω, prosilio; προσπασιον, emi-
 cat, *Ph.* Oὐ δὲ οἰκείτω προσπασιον τῶν δε-
 σποτῶν ἡρόντιζον, *Ælian.*
 Προπασιον, fut. ἴσω, proproie luto, seu fuli-
 gine inquino, unde ignominia adicio, per
 contumeliam derideo; (2) foeminam petu-
 lanter contracto, illudendi causa; (3) stu-
 pro per vim et licentiam; προσπασιον, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. Βα-
 ρεῖος φέρω—προπασιον ὁρῶν ἡμῶν ὑπὸ

Εὐρεπίδα, *Arist. Thesm.* 393. Προπασιον ὑπὸ τῶν δὲ ἡμῶν τῶν ἡρεσιῶν, *Dem.* v. *Erg.*
 Προπασιον, aor. 1. part. pass. f. g. verbi
 προσπασιον. Unde
 Προπασιον, εως, ἡ, contumelia.
 Προπασιον, ὄ, ὄ, idem. v. προσπασιον.
 Προπασιον, adv. contumeliose.
 Προπασιον, propino, praebio, poculo provoco,
 μεταφρ. in gratiam alicujus alium prodo, per
 proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ
 λατῶναις τε παιαῖς σοφείας θέλω προσπασιον,
Anacr. Πῶν δὲ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προ-
 σίτησι, *Id.* ταῖς γυναιξίν, *Ælian.*
 Προπασιον, propino, bibendum do.
 Προπασιον, fut. ἴσω, prior vendo, *Steph.*
 Προπασιον, acc. pl. part. pass. act. verbi
 προσπασιον.
 Προπασιον, prociado, ante cado, vel occumbo;
 (2) prociado, praecipos feror; προσπασιον, pro-
 lapsus, a, 2. part. Oὐ δὲ προσπασιον ἔρεσαν,
 proclinati, *Od.* 12, 194.
 Προπασιον, fut. εἴσω, ante (sc. rem cognitam)
 credo, prius fidem habeo.
 Προπασιον, idem quod προσπασιον, *Steph.*
 Προπασιον, fut. εἴσω, qu. dic. praenavigo, in na-
 vigatione priorem locum obtineo. Hinc
 Προπασιον, conit. πρόσπας, α, ὄ ἢ ἡ, qui in na-
 vigatione explorandi causa praemittitur.
 Πρόσπας, αἰ, praecursoria naves. Πρόσπας
 δ' αὐτῶν τινες πῆς μυχῶς τῆς θαλάσσης ἀνερέ-
 νων, *Arrian.* *Bell. Civ.* 5, 98.
 Προπασιον, prius lavo, ante ablavo vel clavo,
Steph.
 Προπασιον, idem quod πρόσπας.
 Προπασιον, calida lavatio, seu caldarium in
 quod intrabant e frigidario, &c. *Steph.*
 Πρόσπας, τὰ, infirma. Τὰ πρόσπας τῶν Ἀλλεσιον,
 radices *Alpium, Arrian.* *Illyric.* 1.
 Προπασιον, ἴδος, ἡ, dux viae.
 Προπασιον, ὄ, ὄ ἢ ἡ, qui anteit, dux.
 Προπασιον, f. ἴσω, procedo, progredior. Ἐπα-
 σιον, πρόσπας, *Il.* 13, 158.
 Προπασιον, ὄ, progressus, *Steph.*
 Προπασιον, adv. ante pedes, coram. Vide ἐμ-
 πῶν et ἐκπῶν.
 Προπασιον, ὠ, fut. ἴσω, ante vel prius facio;
 προσπασιον, ante factus, a. 1. part. pass.
 Προπασιον, ὠ, f. ἴσω, belligero pro, progugno;
 (2) ante alios bellum gero, gerere cogor.
 Προπασιον, α, τὸ, firmum propugnacu-
 lum. A praec.
 Προπασιον, α, ὄ ἢ ἡ, bellum praecedens;
 τὰ προσπασιον, quæ ante bellum rite inci-
 piendum fieri vel debent, vel solent. A
 πόλεμος.
 Προπασιον, ἄτος, τὸ, ministerium, *R.* A
 Προπασιον, fut. εἴσω, ministra. A πρόσπας.
 Προπασιον, ante tempus canescens. A πόλις.
 Προπασιον, ante urbem situs, πρόσπας, *Suid.*
 A πόλις.
 Πρόσπας, εως, ἡ, ea pars urbis quæ in ipso
 statim aditu occurrit.
 Προπασιον, seu προσπασιον, ante jam
 gessi sc. honores.
 Προπασιον, sc. χρόνῳ, adv. multo ante. A πόλις.
 Πρόσπας, α, ὄ ἢ ἡ, anteambulo; (2) famulus,
 qui hero suo praet; (3) minister. (2) Ἰδα
 πρόσπας, *Aristoph.* *Ran.* 1333. Ἀχθῆς προ-
 σπῶν χρόνῳ, *Eurip.* *Suppl.* 72. A πόλις.
 Πρόσπας, ἄτος, τὸ, potio omnium prima et
 ante cibum hausta. Ex πρὸς et πῶν.
 Προπασιον, et προσπασιον, ἡ, deductio,
 cum honoris causa alicui praemius; (2) de-
 ductio in pompa solenni. A
 Προπασιον, f. εἴσω, in solenni pompa praeco
 vel praefero. Τὰ νενομισμένα προσπασιον,
Heliod.
 Προπασιον, ἡ, ἡ, praemissio; (2) prosecutio;
 deductio et comitatus quo praevia turba
 in pompis solennibus antequam ferculis pom-
 parum.
 Προπασιον, α, ὄ ἢ ἡ, qui praevendo fit; (2)
 idem quod
 Προπασιον, ὄ, ὄ ἢ ἡ, anteambulo, deductor;
 (2) *adject.* praevius. A πομπή.
 Προπασιον, ὠ, f. ἴσω, ante labore frangor et fa-
 tigor,

igor, prædellator; (2) ante laboro. Ὅσων ἀν μᾶλλον προσηύχασα τις ἐπ' αὐτὰ ἄποιο, Xen. Προσάγειν, πος, τὸ, antegressio. Ἀσέριον προσάγειν, ex Pselli Scholiis. Προσάγομαι, præco; (2) progredior. Ἰγῆες αὐτῆς προσετάσαντες ἡμῶν προσάγουσθε ἐμ- προσέν, Xen. Προσάουον, fut. εἶσα, prius trajicio, transmitto; (2) pratermitto. Προσάριζω, f. ἴσα, ante pario seu comparo. Προσάρος, pro πρόστος, Fr. Πρόσσι, εἰς, ἢ, potio omnium prima et ante cibum hausta; (2) propinatio. Α προσίνω. Προσπίτης, π, ὁ, propinatorius. Τὸς πρόστος πινυμενέσσι θιάσας ἐρώτων, Eurip. Rhcs. 361. Προσπίζω, ante bibendum præbeo. Προσπίσιμα, τὸ, potio quæ ante præbetur, Bud. Προσπίσιμος, ὁ, præbitio ejusmodi potionis, Diosc. Πρόπτες, ἀδς, ὁ, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρόστος, pedes anteriores quadrupedum; (3) radices montis, vclut prominentiæ montis, πρόστος τῆς ἑρηνῆς, Polyb. (4) rudentes, qui sunt ante pedes. Προσπᾶσις, ἡ, qui prior vendit, et Προσπᾶστω, fut. ψω, prius vel prior facio. Προσπᾶτωρ, ὁ, venditoris institor, Poll. Προσπᾶω, ἄνος, ὁ, benevolus, Pind. Ern. Προσπᾶω, εἰς, ὁ, ἢ, id. qu. πρηνῆς, Il. 3, 210. Προσπᾶίζομαι. Vide προβιάζομαι. Προσπᾶίω. Vide προβίω. Προσπᾶλύπτωμαι, usquequaque obvolvō, seu me involvo amico. Προσπᾶκατᾶγνῶν, adv. procurrendum cum impetu. Ἐπίτριχε κύματι λάβωρ προσπᾶκατᾶγνῶν, Apoll. Rhod. 2, 594. Προσπᾶλινδύομαι, provolvō, supplex fio, Il. 22, 221. Πρόπουμα, adv. funditus, prorsus, Æsch. Ex πρηνός, extremus. Πρόπτωσιμα, ἄτος, τὸ, offensio. Πρόπταιω, offendo. Πρόπρόθειον, τὸ, prima frons; πρῶτος πτόρθος, primus ramulus. Προσπᾶύω, fut. ἴσω, insputo, prius exspuo. Πρόπτωσις, εἰς, ἢ, prolapsio, procidentia, temeritas. Α προσπίπτω. Πρόπτωσις, π, ὁ, ἢ, prociduius, caducus. Πρόπτωσιτικός, ἢ, ὄν, temerarius. Α præc. Προπύλιος, et πρόσυλος, qui ante portam est, Steph. Προπύλιον, π, τὸ, vestibulum domus. Α πύλη. Πρόπυλον, π, τὸ, idem. Προπυθῆνομαι, seu προσπύθομαι, prius audio seu intelligo, præsentio, vel præsentisco; (2) prius interrogo, sciscitor, percunctor. Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. Α Πρόπυργος, ὁ, idem. Προπύρεταιν, ante febrī laboro. Προπυρία, ante calefacio, foveo. Προπυρίων, τὸ, anterior barba, Gorr. prima barba, Poll. Προπᾶλῆω, ὦ, sum propola, et σιμηλ, vendo. Προπᾶλής, π, ὁ, promola; προσπᾶλι, dardanarii, Gl. V. Angl. brokers. Α πᾶλιω. Προπέω, vel προπέω, profluo. Προπέφηναι, et προπέφω, ante sorbeo. Προπέφηναι, ante aspergo, seu conspergo, Steph. Προπέφηναι, prurpomo. Προπέφης, prædictus, a. 1. part. a προεῖρηκα. Προπέφισμα, ἄτος, τὸ, prædictio, prædictum. Προπέφισις, εἰς, ἢ, prædictio, vaticinium; (2) mandatum, jussa, interdictionum. (2) δεδόντες οἱ στρατηγοὶ τὴν προπέφισιν τῶν Ἀθηναίων, Thuc. 1, 49. Προπέφιστιον, prædicendum, antedecendum, Plat. Προπέφιστικός, ἢ, ὄν, vaticinans, vates. Προπέφιστος, π, ὁ, ἢ, prædictus; (2) præmonstratus. (2) κῆμοι τὰδ ἦν προπέφιστα, Soph. Trach. 684. Ab cod. Προπέφισα, et προπέφισαν, adv. radicatus. Α Προπέφισος, π, ὁ, ἢ, qui una cum radice projicitur, qui funditus deletur, Il. 11, 157, pro πρόσριζος. Vide πρόσριζον, vel πρόσριζα. Ex ρίζα.

Πρόσπιπῶ, projicio, Greg. Προσπᾶμῶ, præmoderor, Gl. V. ΠΡΟΣ, præp. cum gen. a, ab, erga, adversus; cum dat. ad, apud, usque; cum acc. in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circum. Absolutè, præterea. Πρὸς τι δ' ἰσοῦσις, cur quæris? Soph. Trach. 424. Οὐ γὰρ ἄρχεται ἐνὸς πρὸς ἄνδρος, ἀλλ' ἐλευθέρω πόλις, ab, Eur. Supp. 406. Πρὸς τῆς βουλῆς ἔσι, e rc senatus est, Dion. Halicarn. Πρὸς ἑαυτῶ τὸ λόγιον ἐλάμβανεν, suam in rem oraculum interpretatus est, Zostim. Ἐλαπίδας τὴν νύκτα πρὸς τῶν κινῶτων ἔσεσθαι, Arrian. Πρὸς ὤ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, ἢ, e re tua, non mca dicam, Soph. Œd. Tyr. 1434. Πρὸς δίπης, jure, merito, Id. Ibid. 1014; Elect. 1221. Πρὸς cum accusativo, πρὸς βίαν, vi, Id. Œd. Tyr. 805; Œd. Col. 845; Trach. 388; Phil. 90, 103; Elect. 1462. Πρὸς βίαν τινὸς, invito quopiam, Id. Œd. Col. 557; Aj. 1327. Πρὸς ἰσχύος κράτος, vi, Id. Phil. 594. Πρὸς ἐσθίειαν, pie, Id. Elect. 464. Πρὸς ἠδονῆν. Οὐ πρὸς ἠδονῆν λέγω τὰδε; an quæ dico non grata sunt tibi? Id. El. 921. Πρὸς καιρῶν, e re, Id. Œd. Tyr. 325. Πρὸς ἄνεν, nulla de causa, Id. Aj. 1018. Πρὸς ταῦτα, proinde, quapropter, propterea, Id. Œd. Tyr. 426; Aj. 1115, 1313; Elect. 383, 890; Eurip. Phœn. 524. Πρὸς χάριν, gratia, Id. Antig. 30. Προσάβῆτον, π, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antedecens. Ph. cœna pura, al. Gl. V. antesabbatum. Προσάβῆτος, π, ὁ, ἢ, Sabbatum antedecens. Προσάγαγε, fac produceris, 2. sing. aor. 2. imperat. act. Alt. pro πρόσγαγε, a προσάγα. Προσαγγᾶνακτίω, indignor insuper seu ultro. Προσαγγελεύς, ὁ, emissarius, Bud. Προσαγγελία, ας, ἢ, nuncius. Gl. V. delatio. Ex ἀγγελός. Προσαγγέλλω, nuncio; (2) defero, indico apud; (3) interpello, προσανγγέλλω, adlegat, adsignat, Ph. Προσαγγελητής, ἢ, ὁ, interpellator. Gl. V. delator. Α præc. Προσαγγελάω, adgreco, Gl. V. Ab ἀγγέλη. Προσαγγῆλαι, ab inusit. προσανγγάλλω, honore afficere, colere. Προσαγγελλίζομαι, amplector. Προσαγγαίζομαι, adomor, Steph. Προσαγγῆω, ὦ, insuper vel præterea ignoro. Προσαγγοράω, emendo, addo ei, quod ante habebam. Προσαγγορεύω, ἄτος, τὸ, appellatio. Προσαγγορεύεις, εἰς, ἢ, compellatio, salutatio. Προσαγγορευτικός, ὁ, ἢ, saluatorius. Α Προσαγορεύω, fut. εἶσω, compello, saluto. Ἄριστος ἐλπίς λέγει—τὸν Πυθαγόρου Ἀπόλλωνα ὁ περὶ ἑδρίων προσανγορεύεσθαι, Ælian. Προσαγορευμένος, ὦ, fut. ἦσω, noctem insomnem duco in re aliqua, invigilo alicui rei. Προσάγω, f. ἄγω, adduco, adhibeo, Gl. V. (2) appello, sc. navem; (3) impono, defero, Gl. V. προσάγομαι, adducor, Ph. προσαχθεῖς, adductus, Ph. aor. 1. part. pass. Ὅσως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἦδη προσανγῆσωσι, Dem. Phil. 3. in med. est ad me adduco, allicio, concilio; (2) in potestatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) sumo, v. gr. cibum, medicamentum. Hinc Προσαγγυγῆς, εἰς, ὁ, qui aditum præbet, admissionalis; (2) conciliator, interpres, Gl. V. sequester, emissarius. Προσαγγυγῆς, ἢ, ἢ, accessus, oblatio, Gl. V. (2) deductio, adductio. Ἐκ προσανγυγῆς, sensim et per intervalla, Luc. Προσαγγυγίδης, ὁ, idem quod προσανγυγῆς, Plut. Προσαγγυγῶν, τὸ, instrumentum fabrorum, per quod ligna curva dirigunt. Προσαγγυγῶς, ἢ, ὁ, vim habens allicienti, pella, illecebrosus. Α προσάγω. Προσαγγυγῆς, ἢ, ὁ, adjutor. Προσαδικῆω, injuria ultro afficio. Προσάδω, accino. Τῆ κινῶρα προσάδω, Ælian. Προσαδούζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσάθροσις, εἰς, ἢ, congregatio. Α præc. Προσάθρῶμαι, despondeo in re aliqua. Προσάθρῶμαι, alludo, colludo. Προσάθρῶμαι, versus cœlum mitto, Hes. Προσαιοῖω, adsperso, perfundo. Προσαιρέομαι, ἔμαι, alligo, insuper deligo; coopto; προσαιρέται, adsciscit, Ph. Προσαιρέω, et ἔμαι, offero, exhibeo; ἰνγρ. cibum; (2) ingero; (3) sumo. Ex αἶρα. Προσαισθῆνομαι, fut. σθήσομαι, simul sentio. Προσαισσω, f. ἔσω, ruo vel prosilio in, accedo; (2) de cane et adulatore, ut προσαισῶ, προσαισῶναι, Ern. Προσαισῶν Ὀδοῦσα, Od. 22, 337. Προσαιτίω, ὦ, f. ἦσω, insuper peto; (2) stipem peto, mendico. Προσαιτίω ἑμολον δεξιπύργος θῶν θυμῆλας, Eurip. Suppl. 64. βίστον, Id. Hinc Προσαιτίης, π, ὁ, mendicus. Προσαιτίης, εἰς, ἢ, mendicatus. Προσαιτιάομαι, ὦμαι, fut. ἄσομαι, insuper accuso, vel crimino. Προσαιονῶμαι, insuper acuo. Προσαιοντίζομαι, jaculis conficio. Προσαικῶμαι, fut. ἔσω, insuper audio. Προσαικῶσαι τι παρὰ τῷ θεῷ, Æl. V. H. 2, 32. Προσαιροβολίζομαι, fut. ἰσομαι, velitationem cieo, velitare pugnam in eo. Προσαιροβολίζόμενος κινῶν τὸς πολέμιος, Polyb. 3, 71, 10. Προσαικῶν, adv. posit. adducendum. Α προσάγω. Προσάλεῖψω, fut. ψω, allino, seu illino. Ἡ δὲ δι' αὐτῶν ἐρχομένη προσάλεψεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλω, Odys. 10, 392. Προσαιλικομαι, insuper capio; (2) insuper condemnor, Aristoph. Ach. 707. Προσαιλλάσσω, fut. ἄξω, immuto, vario. Τὶς ὦν ἱπτόρος προσαιλλάξω τῆς φύσεως, Arct. Προσαιλλομαι, adsilio. Προσαιλλεσθῆναι σε δέησε ὡς τὰ κινῶρα, Xen. Προσαιλιγῆς, εἰς, ἢ, cantus tubæ ante prælium, &c. Α σαλιγῆς. Προσαιμόομαι, ἄμαι, fut. ἴσομαι, insuper aggero, accumulō. Προσαιμόεις, pro προσαιμόεις, gradus ad ascendendum; (2) adscensus. (1) κλυμάκων προσαιμόεις, scalarum gradus, Eur. Phœn. 492, 1380. (2) ἀμύνων τειχῶν προσαιμόεις, ut prohibeat murorum adscensus, Id. Ib. 751. Προσαιμέλω, insuper mulgeo. Προσαιμύλλομαι, ἄμυλλο. Προσαιμύτρω, amplector, Ach. Προσαιμῶναι, insuper auxiliō, auxiliō; (3) ultra propello vel arceo. Ἐπιτα δὲ τ' ἐπ' προσαιμῶναι, Il. 5, 139. Ib. 16, 509. Προσαιμφῶ, insuper induam, fut. 2. a προσαιμφένωμι. Προσαναῖναι, f. ἔσομαι, ascendo. Φίλε, προσανᾶνθι ἄνωτερον, Luc. 14, 10. (2) intumesco, de flumine. Προσαναῖνεσθῶς τῷ βίματος, Polyb. 3, 72, 4. Προσαναῖνᾶλλα, una projicio, seu ejaculo, ἰνγρ. sursum. Προσαναῖνῶς, εἰς, ἢ, adscensus. Προσαναῖνῶς, εἰς, ἢ, ascende, 2. sing. aor. 2. imperat. act. a προσανᾶνθαι. Προσαναῖνῶσκα, lego. Προσαναγκάζω, f. σω, insuper cogo; (2) arcte adstringo quid vel adprimo. Προσαναγκάζεις τῆς ταῦτες παρῆναι, Xen. Προσαναγκάζω, fut. ψω, insuper scribo, etiam adscribo. Προσαναῖγα, adduco, sed versus superiora. Προσαναῖνῶμαι, exspecto, sc. ut accedat, addatur. Ἐνταυτοῖ προσανᾶνθετο τὸς ἀπὸ τῆς ἑραγίας, Polyb. 5, 13, 8. Προσαναῖνῶμαι, do, tradō, sc. post alia, insuper distribuere. Προσαναῖνῶμαι κλίμακας πλείεις τῶν πτόρων, Polyb. 10, 14, 3. Προσαναῖνῶμαι, fut. ψω, insuper comprimo. Προσαναῖνῶμαι, ὦ, f. ἦσω, insuper occido, contruocido, insuper respondeo; (2) tollo, evertō; (3) insuper suscipio. Προσαναῖνον δὲ τὸς παῖδας τῷ Κλέανδρῳ, Herodot. πύλαμον, Thuc. Προσαναῖνῶμαι, impendo, ultro impendo.

Προσανακείμαι, f. κρίσομαι, deditus et addictus sum, vel devovi me et velut consecravi.
 Προσανακίνας, in oculis alicujus quatio, vel terrendi causa vel incendendi; hinc ostento.
 Προσανακλαίνομαι, f. αίσσομαι, defleo apud, vel una defleo. *Gl. V.* προσανακλαίω, collacrymo. Σοί με δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεργήσεως συμφορὰς, *Symes.*
 Προσανακλίνωμαι, accumbo, sc. juxta quem; (2) adjaceo.
 Προσανακλίσις, *εως, ἡ*, accubitus; (2) situs juxta quid.
 Προσανακοινούμαι, ἔμαι, communico cum aliquo.
 Προσανακρυβίζω, sublevo.
 Προσανακρίνω, ulterius exquiro, seu inquirō.
 Προσανακρύω, et ὄμομαι, exordior, initium dicendi facio.
 Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, insuper adsumo; (2) adsumo, sumo; (3) recreo. Προσαναλαβῶν δὲ τὰς ἐφελκόμενας, receptis militibus qui tardius sequebantur, *Polyb.* 5, 80, 2: ἐαυτὸν, reficere, recipere se. Δύο ἡμέρας ἐκ τῆς πλὴν προσαναλαβόντες αὐτὰς, *Id.* 22, 25, 6.
 Προσαναλέγωμαι, insuper recito seu narro.
 Προσαναλίσκω, fut. ὤσω, insuper sumptum facio, impendo. *Eis* ἰατρὴς προσαναλώσασα ἔλον πὸν βίον, *Luc.* 8, 43. Τὴν νεότητά ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλώσειν, *Basil.*
 Προσανάλλομαι, adsilio, subsilio.
 Προσαναλόγω, præterea necum reputo, ac mente revolvo, *Sterh.*
 Προσαναλογίζομαι, insuper cogito.
 Προσαναλλάσσω, mollio, subigendo mollio.
 Προσαναμένω, exspecto.
 Προσαναμνησκώ, in memoriam revoco alicui.
 Προσαναμνησκοντες μόνον τῶν κατὰ πὰς αὐτὰς καιρῶν ἐν τῇ προσηρᾷ βίβλῳ δεδηλωμένων, obiter tantum in memoriam revocatis, quæ circa eadem tempora gesta superiore libro ostendimus, *Polyb.* 4, 28, 6.
 Προσαναμνάω, idem.
 Προσανανέω, fut. ὤσω, insuper renovo, insuper in memoriam revoco; instauro *simpr.*
 Προσαναπαύωμαι, adquiesco, *Gl. V.* Τὸ τεχνίον ὁ ἑμαῖς φίλις, τῆσθε προσαναπαύω, *M. Anton.* 4, 20.
 Προσαναπαύω, requiem do.
 Προσαναπειθώ, persuadeo, persuadendo adduco ad partes alicujus.
 Προσαναπειρόμαι, subinde tento, subinde exerceo, v. gr. milites.
 Προσαναπέμψω, mitto, *Gl. V.*
 Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio; (2) inficio.
 Προσαναπίπτω, recumbo, seu accumbo, epulis, mensæ. Καὶ περιτρονεύμενος, δ' μὲν προσεκάβηξεν, δ' δὲ προσανέπιπτε, *Polyb.* 31, 4, 6.
 Προσαναπλάσσω, vel ἄττω, fut. ὤσω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in scemone: προσαναπλάττωμαι, adhæreo. ἢ πολλὸ πρόσκειται τὸ εἶη προσαναπλάττομενον, *Longin.* 7.
 Προσαναπλέω, adnecto, adjungo.
 Προσαναπλήρω, ὦ, fut. ὤσω, suppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑστέρημά με προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί, *2 Cor.* 11, 9.
 Προσαναπύσσω, explico, insuper replico.
 Προσανάπτω, adjungo.
 Προσαναπρήγνυμι, prorumpere facio.
 Προσαναπρήπιζω, insuper exsuscito, al. denuo exsuscito, id.
 Προσαναπύσσω, ὦ, f. ἦσω, suspendo vel appendo.
 Προσαναπύσω, insuper concutio, seu impello; (2) magis irrito, seu commoveo. Ταχὺ δὲ προσαναπύσιντες οἱ πολλοὶ τοῖς ταῦτοις λόγοις, *Polyb.* 1, 69, 8.
 Προσαναπέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. gr. equi.
 Προσαναπείνομαι, insuper minor; minor *simpr.*
 Προσαναπαθεῖς, part. aor. 1. pass. Πολεμῆταις δὲ βραχίαι προσαναπαθεῖς καὶ καταμμεψάμοις ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις τὸν Ἀντίοχον, pauca comminatus, *Polyb.* 5, 87.
 Προσαναπέλλω, exorior, surgo, attollor.
 Προσαναπίθω, et προσαναπίθωμαι, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico et

consilia confero cum aliquo. Εἰθώς ἐ προσανέβην σαρκὶ καὶ αἵματι, *Gal.* 1, 16.
 Προσανατρέπω, fut. τρέψω, insuper evertō; (2) evertō.
 Προσανατρέφω, f. θείψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.
 Προσανατρέχω, fut. ἔρομαι, procuro in vel ad; (2) redeo narrando ad superiora, altius repecto, *Polyb.* 1, 5, 4. unde προσαναδραμόντες, eadem notione. Διὸ καὶ νῦν βραχὺν προσαναδραμόντες περὶ τῆς Ἀντίοχου καὶ Πολιμαῖα βασιλείας πειρασθήμεθα . . . *Polyb.* 5, 31, 8.
 Προσανατρίβομαι, leniter frico; (2) nova exercitatione utor.
 Προσαναφίρω, f. προσανώσω, offro; (2) refero.
 Προσαναφύσσω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.
 Προσαναχρῶννυμι, exp. transformo me in eodem colore, eundem colorem sumo.
 Προσαναδραπιδίζω, f. ἴσω, præterea in servitutum redigo vel abstraho.
 Προσανέτω, insuper edico, addo edicto.
 Προσανέρομαι, insuper interrogo.
 Προσανέρωτα, serpo, seu perrepto ad, vel in. Προσανέρωσι τῷ τραχήλῳ, *Plut.*
 Προσανερωτάω, ὦ, fut. ἦσω, insuper interrogo.
 Προσανεσπάσθησαν, convulsi fuerunt, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi προσανασπάω.
 Προσανεσρίσκω, una, insuper reperio.
 Προσανέχω, nitor; (2) confido, deditus sum, incumbo; (3) exspecto, sustineo me, quiesco, ut expectem. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαχθίαις, *Polyb.* (3) Προσανέχοντες δ' ἀεὶ ταῖς ἐκ τῷ Τύνητος βοσθίαις, *Polyb.* 1, 84.
 Προσανέσημι, rebellionem, seditionem concito; in aor. 2. perf. et med. rebellor, impingor. Τῆς γλώσσης ἀκροῖς τοῖς ὀδοῖς προσανασημένως, lingua ad extremos dentes impacta, *Dionys. Halic. de Compositi. Verb.*
 Προσανοίγω, fut. ἔσω, adapero, aperio.
 Προσανοικδομῶμαι, ὦ, fut. ἦσω, reedificando adstruo, restaurando ædificatis addo.
 Προσανοιμάζω, fut. ὠξω, insuper suspiro, vel in ejulatus et fletus etiam erumpo.
 Προσαντίλλω, *Poet.* pro προσανατίλλω. Τὴν εἰς ἑραὸν κόνιν προσαντίλλωσαν, *Eur. Supp.* 689.
 Προσαντεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.
 Προσαντῆς, *εως, ὁ καὶ ἡ*, arduus, acclivis, adversus, prærutus. Ταῖς δ' αὖ προσάντης εἰμι, *Eurip. Med.* 306. Ex πρὸς et ἄνω vel ἄνωτην.
 Προσαντεβολῶ, ultra supplico vel obsecro, *Eust.*
 Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo. Προσαντιλαμβόμενοι τῶν χριστῶν, *Strab.* 3.
 Προσαντλέω, ὦ, haurio; (2) foveo, sc. affusa aqua. Vide ἑπαντλέω.
 Προσαντῶς, adv. asperè, hostiliter, infestè.
 Προσανξίω, insuper rogo; (2) assidue rogo. Ἀσμίνας δὲ κατανεύσαντας αὐτῶ, καὶ τι προσαξίωσαντος παιδικῶς, *Polyb.* 3, 2.
 Προσανπαγγίλλω, insuper nuncio. Ἀλλὰ τάττω, ἔφη, καὶ προσπαγγίλλω κελεύω, *Xen. Hell.* 4, 3.
 Προσανπαγορεύω, insuper veto, nego. Προσανπαγορεύειν αὐτῶ, μήτε τῆς χώρας σφῶν ἐπιβαίνειν, *Dio Cass.* 38, 34.
 Προσανπαίτω, ὦ, fut. ἦσω, insuper exigo, desidero, requiro.
 Προσανπαντῶ, ὦ, fut. ἦσω, occurro. Τὸν λήσαντον οἰνεὶ βασιλεία τινὰ ἐαυτῶν προσαπαντῶντες ὑπέδραχοντο, *Heliod.*
 Προσάπαξ, adv. semel, duntaxat.
 Προσάπατάω, insuper decipio.
 Προσάπειλῶ, ὦ, fut. ἦσω, insuper minor, minas addo. Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλλωσαν αὐτὰς, *Act.* 4, 21.
 Προσάπειλή, ἦς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.
 Προσάπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo, *Greg.*
 Προσάπειτω, insuper veto.
 Προσάπεργάζομαι, insuper efficio. Νῆες τε εἰσὶν αὐτῶν κατάφρακτοις τριακόνταις, καὶ ἐπίρας προσάπεργάζεται, *Arrian.*

Προσάπεριδομαι, fut. ἐίσωμαι, innitor alicui.
 Προσάπερχομαι, insuper discedo.
 Προσάποβάλλω, insuper amitto. Προσάποβάλλεις ἅρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα, *Aristoph. Nub.* 1258.
 Προσάποβλίπω, aspicio.
 Προσάπογρῶφω, defero, vel insuper defero apud magistratum, *R.*
 Προσάποδείκνυμι, demonstro insuper. Διὺν δὲ προσάποδείξει ἴτι, *Plat.*
 Προσάποδίδωμι, addo.
 Προσάποδύομαι, fut. ὄσομαι, præterea exuo; (2) accingor rei, paro me.
 Προσάποθεῖς, *εως, ἡ*, adsignatio; (2) abjectio, amissio.
 Προσάποθλίβω, repello, excludo.
 Προσάποθνήσκω, insuper vel etiam morior.
 Προσάποκρίνομαι, f. νῆμαι, ultra respondeo, seu plura respondeo quam interrogatus sum. Οὗτος ἔφη, προσάποκρίνεται τοῖς ἑρωταμένοις, *Plato.* Hinc
 Προσάποκρίτεον, adv. pos. ultra respondendum est.
 Προσάποκτινῶ, fut. ἐνώ, insuper occido. Ὅτι ἐ καὶ προσάπέκτινα, *Xen. Cyr.* 5, 10.
 Προσάποκταίνω, simul reporto; fero, fruor, in utramque partem, ut *simplex*, q. v.
 Προσάπολείτω, desero, relinquo.
 Προσάπολῆντες, nom. pl. f. 2. part. verbi seq. pro προσάπολῶ.
 Προσάπολλῶ, sive προσάπολλῶμι, f. λῶσω, præterea vel simul perdo; προσάπολλομαι, simul pereō. Τὴν ὑπόληψιν προσάπολλεις, *Plat.* Διδίνας ἔφασαν μὴ κηρὸν προσάπολλομαι, *Isocr.*
 Προσάπομῆνω, insuper emaneo, vel una absens maneo, *Sterh.*
 Προσάποπείρωμαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.
 Προσάποπνίγω, fut. ἔσω, suffoco, strangulo. Προσάποπνίξας τὸν ἄνωπον, *Aret.*
 Προσάποσκεινέζομαι, insuper amolior aut demolior.
 Προσάποσμήχω, insuper detergo.
 Προσάποσπύλλω, insuper mitto.
 Προσάποστρέω, ὦ, insuper privo.
 Προσάποστρίσκω, idem quod προσάποστρέω, *Chrys.*
 Προσάποστέφω, insuper averto.
 Προσάποσφράττω, insuper jugulo.
 Προσάποστεινομαι, dirigo adversus, invehor.
 Προσάποστίδωμαι, abjicio, omitto.
 Προσάποστώ, insuper solvo.
 Προσάποφάινωμαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.
 Προσάποφίω, insuper aufero, seu accipio.
 Προσάποφράττω, insuper obstruo et obturo.
 Προσάποψήχω, insuper derado, detergo.
 Προσάποπτινῶ, attingendum, *Nuz.*
 Προσάπτωμαι, fut. ἔρομαι, leviter, primoribus digitis tango, attingo.
 Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfingo, adapto, attribuo, *Gl. V.* Τῷ πένηκόντι τιμῆς προσάπτειν, *Soph. El.* 858. Σιμάνθη δὲ προσάπτει τὴν προμήθειαν ταύτην, *Luc.* Ἐὶλην προσάψας χεῖρα, *Eur. Supp.* 362.
 Προσάπαθῶ, ὦ, insuper expello; pass. προσάπαθῶμαι, amplius expellor.
 Προσάπαρῆς, *εως, ἡ*, illisio. Ταῖς συγκρούσεσι, καὶ προσάπαρῆσι τῶν νῆων, *Schol. Æsch. ad Pers.* 412. A
 Προσάπαρῶσω, et ἄττω, fut. ἔσω, ailido, impingo. Προσάπαρῶσαντες ἐς τὸ μέτωπον ἐνθὺ τὴν θύραν, *Lucian. Vat.* 22.
 Προσάπαρῶ, fut. ἄρρω, irrigo.
 Προσάπαρῶ, fut. ἔσω, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*
 Προσάπαρῶται, 3. sing. præter. ind. med. verbi
 Προσάπαρῶμαι, adjungo, apto. Ex ἄνω.
 Προσάπαρῶται, nom. plur. part. perf. med. n. g. verbi προσάπαρῶ.
 Προσάπαρῶ, ὦ, fut. ὤσω, per articulos annecto. Hinc
 Προσάπαρῶταις, *εως, ἡ*, ossium mobilium naturalis commissura.
 Προσάπαρῶταις, adnumero. Προσάπαρῶταις δὲ φησι τοῖς

τοῖν ὑπὸ τῷ λυμῷ τεθνηκόσι τὸς ἰππεῖς, *Joseph. Antig.* 9, 4.
 Προσρῖναι, insuper prandeo.
 Προσαρκῖαι, ᾧ, fut. ἴσω, auxilium venio, auxilior.
 Προσαρκτητικός, α, ὁ ζή ή, septemtrionalis. Ex ἄρκετος.
 Προσάριμα, τὸ, cibis. A προσάριμα.
 Προσαρμῖζω, adapto, accommodo. Τὸν πρὸς ἑστῆρον κίλυθον θανάθ προσαρμῖσας, *Eur. Or.* 792. Περιπυρκαῖσι χεῖρας προσαρμῖσας, *Id. Supp.* 816. μακρῶ σὺ τὰδε, *Id. Ion.* 799.
 Προσαρτάζω, arripio, *Gl. V.*
 Προσαρσις, εως, ή, usus cibi, cibis. A προσάριμα.
 Προσαρτώω, ᾧ, fut. ἴσω, appendo, annexo, προσαρτώωμαι, pendeo; (2) deditus sum alicui rei et velut ex ea pendeo, concilio mihi aliquem, et devincio studiis et beneficiis. Τῇ ἡδονῇ προσαρτωμένους, *Luc.* Hinc
 Προσάρστημα, ἄτος, τὸ, appendix, accessio, veluti ψυχῆς; (2) adfectus (πάθος).
 Προσάρτησις, ή, idem.
 Προσασπίω, adv. integre; (2) cohærenter.
 Προσάσπιον, adapto.
 Προσασκίω, ᾧ, fut. ἴσω, exerceo.
 Προσασκιάσασθαι, insuper jocari, *Suid.*
 Προσασπᾶστω, affulgeo, *Naz.*
 Προσασχολεύω, ᾧ, occupo; προσασχολεύωμαι, occupor.
 Προσατίρωμαι, f. ᾧσω, insuper contumelia afficio, præterea infamia noto, *Dem.*
 Προσαυαίνω, exsicco. 'Ο προσαυαίνόμενος, qui exsiccat, *Æsch. P.* 146.
 Προσαυγάζω, spectro; (2) resplendo.
 Προσαυγή, ἡς, ή, splendor, lumen, pro προσ-αυγήσις.
 Προσαυδάω, ᾧ, alloquor, compello. Φίλιππος προσ-αυδῶν, *Eurip. Supp.* 775. σὲ τὸν θανόντα, *Id.* 805.
 Προσαυλιός, ὁ ζή ή, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.
 Προσαυλίω, ᾧ, f. ἴσω, accino tibia. "Ἄξιον ἐμῶ ζή σε προσαυλίησον μέλιος, *Aristoph. Conc.* 889.
 Προσαυλίξω, fut. ἴσω, in aula sto. Ex αὐλή.
 Προσαυξάνω, vel προσαυξῶ, fut. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.
 Προσαυξήσις, εως, ή, incrementum. A præc.
 Προσανυτοργέω, ᾧ, fut. ἴσω, præterea facio, et operor; (2) insuper excogito.
 Προσαντοχηρίαι, ή, propria cædes, vel suimet interfectio, vox suspecta, *Steph.*
 Προσαφαιρέω, ᾧ, fut. ἴσω, rēμαι, insuper aufero. Προσαφῆρηται με ζή τὰ τελευταῖα περιβαλεῖν, *Heliod.*
 Προσαφενίω, ᾧ, fut. ἴσω, una decoquo.
 Προσαφή, ἡς, ή, attackus. A προσάσπασμαι.
 Προσαφῆς, εως, ὁ ζή ή, attiguus. *Gl. V.* contiguous. Ex πρὸς et ἀφῆ, tactus.
 Προσαφίσημι, præterea et alios ad defectionem sollicito: προσαφίσσασμαι, insuper et ipse deficio.
 Προσαφιδεύω, proulium alvi projicio.
 Προσαφρίζω, spuma opleo.
 Προσαφαίνω, fut. ἴσω, ascendendo, conscendo. Ἰσθμῷ ναπαίας ἔλεος προσφαίνειν πλάκας, *Eur. Her. Fur.* 961. Οὐκ ἄβελ' ἄρθος σάνδια προσ-εῖναι κάτω, *Id. Hel.* 1271.
 Προσβάλλω, adicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adior, invado, irruptionem vel impressionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδίνων αὐτῷ προσβάλλον ἀποιχέσται, infingens, *Soph. Trach.* 42. Φθόνῳ τοῖς σοῖσι κἄμοις πασι χεῖρα προσβαλεῖ, *Eur. Alc.* 304.
 Προσβάρησις, εως, ή, pressus. *Gl. V.* pressio. Ex βαρέω.
 Προσβάς, aor. 2. part. act. verbi προσβαίνω.
 Προσβαίνω, fut. ἴσω, torqueo, vel torqueo.
 Προσβάσις, εως, ή, adscensus, adscensio; (2) accessus, aditus, adventus. *Gl. V.* adgressio. A προσβαίνω. Unde
 Προσβάτος, η, ον, pervius, accessus.
 Προσβασκάνω, τὸ, idem quod simplex, *Steph.*
 Προσβῆμι, idcm quod προσβάω, *Hom.*
 Προσβιάζω, et προσβιάζομαι, adurgeo, instando cogō.
 Προσβιάζω, fut. ἴσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

Προσβιάω, ᾧ, transeo ad. Καὶ τὸ δέυρο προσβιάζ- λήγων, *Aristoph. Av.* 431.
 Προσβλάβης, εως, ὁ ζή ή, noxius. Ex βλάπτω.
 Προσβλάστω, f. ψω, præterea lædo vel damno adificio, *Arel.*
 Προσβλασφημέω, male dico insuper.
 Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adspicio.
 Προσβλέπειν ὃ ἔξει σοὶ τὰ τῶδε πράγη, *Soph. Aj.* 346. Κάτω κευφῶς, ζή μόνον τῶν ἀπάν-των ἐξ ἐναντίας, προσβλέπων, *Luc.*
 Προσβλέψω, εως, ή, adspicetus.
 Προσβλήσις, ή, applicatio, adjunctio, *Ion.*
 Προσβλήτος, η, ον, adjectus, *LXX.* A προσ-βάλλω.
 Προσβόω, ᾧ, acclamo, *Gl. V.*
 Προσβοήω, ad optulandum accuro, succuro.
 Προσβολή, ἡς, ή, adjectus scu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concursus in prælio, lucta, oppugnatio, v. gr. urbis; (3) ap- pulsus navium ad terram, ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commode appellari ad ter-ram aliquam potest, et ea teneri; (4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur. *Gl. V.* offensus, impressio. A προσβάλλω.
 Προσβόρειος, προσβόρειος, item πρόσβόρος, et πρόσ-βόρος, α, ὁ ζή ή, quod a borea perflatur; (2) ad boream vergens. Ex βόρειος.
 Προσβόρηνος, εἰα, ὁ, *Gen.* εως, εἴας, εως, parvus, minime altus, vadosus, *Scrib.* 6.
 Προσβρέχω, f. ζῶ, insuper irrogo s. madefacio.
 Πρόβρυσις, α, ὁ ζή ή, terra propinquus et con- tiguus, humilis. Ex βρύω, contr. γῆ.
 Προσβυλάω, fut. ἴσω, arrideo. "Ἀψυχον εἰκὼ προσβυλάω σώματος, *Eur. Med.* 1165.
 Προσβυνής, εως, ὁ ζή ή, cognatus, *Gl. V.* A γένος vel γίνομαι.
 Προσβυγίνομαι, vel προσβυγίνομαι, accedo ad ali- quem, alicui me adjungo; (2) adnascor, accedo; προσβυγίνετο, accessit, aor. 2. προσβυ- γίνεσθαι, affore, *Gl. V.* f. l. m. Τοῖς γὰρ θαν- νύσιν μόχθος ὁ προσβυγίνετο, *Soph. Trach.* 1189.
 Προσβυλίζω, fut. ἀνώ, magis glutinosum reddo.
 Προσβυλίχομαι, insuper appeto.
 Προσβυβίδιον, α, τὸ, focale, *Gl. V.* qu. dic. maxillare. A βυβίω.
 Πρόβλημα, ἄτος, τὸ, quod jam scriptis ad- ditum est, adscriptio. A προσγράφω.
 Προσβυβίσις, εως, ὁ, adscriptor.
 Προσβυβή, ἡς, ή, adscriptio.
 Πρόβυβος, α, ὁ ζή ή, adscriptitius; (2) qui annotatur; (3) recens adscriptus, v. gr. civis, miles. A
 Προσβυβίω, fut. ψω, insuper scribo, scriptis addo, adscribo; (2) adscribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσβυβίαν, *Plut.* Εἰθ' ἡ αἰτία προσβυβίαν, δι' ἣν τῆσ' ἐγένετο, *Dem.*
 Προσβυβίζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum ali- quo, contendo cum aliquo.
 Προσβυβίζομαι, insuper mutuum sumo.
 Προσβυβάνω, ᾧ, fut. ἴσω, insuper absumo seu insumo. Καὶ ἦ, τὸ ἄν προσβυβανήης, *Luc.* 10, 35.
 Πρόσδεγμα, ἄτος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.
 Πρόσδεξις, εως, ὁ ζή ή, qui insuper eget. A προσδέχομαι.
 Πρόσδει, imperson. opus est. Πρόσδει τῆς διδα- σκαλίας ἐμοί, *Dem.* Δύπισ τι πρόσδει σ', ἢ φίλις ἔτα φάος; *Eur. Her. Fur.* 90.
 Πρόσδενύμι, fut. ξω, insuper ostendo.
 Πρόσδεντες, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.
 Πρόσδεντός, ή, ὄν, acceptus, gratus.
 Πρόσδέξασθαι, aspectasse, aor. 1. inf. med. a προσδέχομαι.
 Πρόσδέχομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) indigeo; (3) insuper rogo, supplux sum. Οὐδέως ἐπίθῃ προσδέχομεν, *Plat. χρημάτων, Xcn.*
 Πρόσδέχομαι, adspicio. Τῇ μὲν σ' ἠδέως προσ-δέχομαι, partim, *Eur. Or.* 340. τὴν ὄψιν, *Id. Hel.* 564.
 Πρόσδεξις, εως, ή, alligatio, *Gl. V.*
 Πρόσδεσμεύω, alligo, astringo.
 Πρόσδεσμένω, idem.

Πρόσδετος, α, ὁ ζή ή, alligatus.
 Πρόσδεύομαι, opus habeo, *Theoc.*
 Πρόσδέχομαι, fut. ζομαι, admitto; (2) exspecto; (3) excipio, sustineo impetum, προσδέχομε- νος, operiens, *Ph.* part. præc. Νῦν δὲ τινα βία ἐλπῖδα προσδέχομαι, *Eur. Alc.* 128.
 Πρόσδέω, alligo, adstringo; προσδέδόμενος, aptus, *Gl. V.* p. pass. part. προσδέθεις, aor. 1 part. pass. alligatus, adnexus. Σάμιος σάνισι προσ-δέθασας, *Pl.*
 Πρόσδέηλω, λῆμαι, insuper noceo, seu perdo.
 Πρόσδεπάλλω, insuper crimino. Ἦς προσδία- ἐλπίθει μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, *Plut.*
 Πρόσδιάβασις, εως, ή, adfectio sine dispositio alia alii superveniens. Ex διασπῆμι.
 Πρόσδιαιρέομαι, ἔμαι, insuper divido, nova di- visione ntor.
 Πρόσδιαιτάω, ᾧ, fut. ἴσω, apud aliquem victito, *Steph.* Unde
 Πρόσδιαιτήσις, εως, ή, conversatio et victus apud aliquem.
 Πρόσδιαιλέγομαι, f. ζομαι, sermocinor cum ali- quo, colloquor, *Gl. V.* adloquor, adfor. Τῷ περιτυχόντι προσδιαιλέγεσθαι, *Syriac.* Hinc
 Πρόσδιαιλέξις, εως, ή, allocutio, colloquium.
 Πρόσδιαιμαστῶρεύω, insuper tctstor.
 Πρόσδιανηγάζω. Vide προσαναγκάζω.
 Πρόσδιανέμω, insuper divido.
 Πρόσδιανέομαι, ἔμαι, insuper cogito, considero.
 Πρόσδιανασσάλλω, trajecto paxillo affigo.
 Πρόσδιανολέμω, post alia bello subigo.
 Πρόσδιανοργέω, ᾧ, fut. ἴσω, insuper vel valde dubito.
 Πρόσδιανόροισμαι, ἄττομαι, insuper efficio.
 Πρόσδιανόρῶ, insuper etiam diripio.
 Πρόσδιανόρῶ, ᾧ, fut. ἴσω, insuper explico.
 Πρόσδιανασπῆν, nominatim excipiendum, *Steph.*
 Πρόσδιανέλλω, et προσδιανέλλωμαι (1) nomi- natim excipio et stipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιανέλλωμαι τῷ προσβῆμι, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλείρ, *Athen.*
 Πρόσδιανόρῶ, ἡς, ή, exceptio et conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.
 Πρόσδιανόρῶ, depravo, corrumpo.
 Πρόσδιανόρῶ, insuper traduco et carpō.
 Πρόσδιανόρῶ, insuper perturbo.
 Πρόσδιανόρῶ, seu τᾶττω, insuper constituo seu præcipio.
 Πρόσδιανόρῶ, ἡς, ή, commoratio in aliqua re, usus frequens. A
 Πρόσδιανόρῶ, f. ψω, immoror alicui rei, *Gl. V.* consector; (2) cunctor. Ἐαυτῆς αἰτιάσονται οἱ προσδιανόρῶντες σοι, *Plat.*
 Πρόσδιανόρῶ, insuper corrumpo, aut præ- terea interficio, insuper perdo. Καὶ σὲ προσ- διανόρῶ ξυνόν, *Soph. Phil.* 76.
 Πρόσδιανόρῶ, addoceo. *Gl. V.* insuper doceo.
 Πρόσδιανόρῶ, insuper do, impertior. *Gl. V.* addo.
 Πρόσδιανόρῶ, insuper percurro et enarro; προσδιανόρῶ, aor. 2. part.
 Πρόσδιανόρῶ, insuper narro, narro simplr.
 Πρόσδιανόρῶ, adjudico.
 Πρόσδιανόρῶ, una rego, administro, constituo.
 Πρόσδιανόρῶ, fut. ἴσω, conditionem addo et re- stringo verbis id quod simpliciter enuncia- tum erat; (2) insuper explico, explano, exprimo. (2) ἠμέραν καὶ ἄραν προσδιανόρῶντας, *Heliodor.* 5.
 Πρόσδιανόρῶ, ἔ, ὁ, circumscriptio verborum et determinatio.
 Πρόσδιανόρῶ, ulterius persequor, insequor.
 Πρόσδιανόρῶ, ᾧ, fut. ἴσω, exspecto; (2) spero. Ἐγὼ δὲ γ' ὑμᾶς προσδιανόρῶ ἐργουρώ τὴν νύκτα πᾶσαν, *Aristoph. Conc.* 32. Τὶ προσδιανόρῶ κέρδος; *Eur. Iph. in Taur.* 1316. Hinc
 Πρόσδιανόρῶ, ᾧ, Ion. pro προσδοκῶ.
 Πρόσδιανόρῶ, ἄτος, τὸ, expectatio.
 Πρόσδιανόρῶ, α, ὁ ζή ή, qui expectatur, præ- visus.
 Πρόσδιανόρῶ, as, Ion. ἴν, ης, ή, expectatio; (2) metus futuri.
 Πρόσδιανόρῶ, α, ὁ ζή ή, qui expectatur, de quo expectatio est. *Gl. V.* opinatus, expecta- tus.

tus. Μάλισα γὰρ ἢ τότε προσδοκίμος ὁ πρὶ τῶν ἄλων κίνδυνος, Polyb. 29, 8, 11. Ab eod. Προδοκίμος, adv. expectato, Gl. V. Προδομα, ἄτος, τῆ, mantissa, Gl. V. Α προσδομαί.

Προδοξάζω, fut. ἄσω, opinione aliquid addo. Προδοξοποιέω, ὦ, fut. ἦσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. pass. προσδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, ar. Polyb. Ex δόξα et ποιέω.

Προδοστικός, υ, ὁ ζή, ad cœnam utilis. Ex δόστος.

Προδοσμών, aor. 2. part. act. v. προσέρχω. Hinc Προδοσμός, ἦς, ἦ, decursus. Gl. V. accursus. Προδουκαλιναί, insuper ægre ferro, seu indignor.

Προδωάρομαι, ἔμα, insuper dono. Προδωάω, ὦ, insuper sino; (2) sino, permitto; (3) admitto, accedere sino. Μη προσιώντος ἡμῶς τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 1.

Προδοξοσάτω, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi προσθαίνω.

Προσεγγεῖναι, 3. pl. præ. ind. act. contr. pro προσεγγεῖσθαι, a προσεγγεῖναι.

Προσεγγίζω, fut. ἴσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσειν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, Marc. 2, 4. Καὶ προσεγγίσεις ἦρετο, Polyb. 39, 1, 4. Hinc

Προσεγγιστός, ἦ, ὁ, appropinquatio. Α Προσεγγιστός, fut. ψω, insuper adscribo vel inscribo. Εἰκότως δ' ἐ προσεγγιστάτω τὴν ποιήσιν τῆ διαμαρτυρίας.

Προσεγγυάομαι, ὦμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.

Προσεγγυεῖν, superl. προσεγγυάτω, proxime. Προσεγγυάω, ὦ, insuper accuso, seu incuso. Προσεγγυεῖναι, incumbo, urgeo, prægravo. Προσεγγυεῖσθαι, f. εὔσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.

Προσεγγίω, et -ίσμαι, adfundo, infundendo addo, Ath.

Προσεγγιστός, illino, Ep.

Προσεδαφίζω, f. ἴσω, solo allido; (2) solo æquo; προσδαφίσται, allisus, applicatus est, perf. pass. 3. sing.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. ind. med. Dor. pro προσδεχόμεθα, a προσδέχομαι.

Προσεδοκῶσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκῶ.

Προσεδοκῶν, imperf. ind. act. contr. pro προσδοκῶσαν.

Προσεδραμον, aor. 2. ind. act. verbi προσέρχω.

Προσεδραμοῖ, vel προσεδραμία, ας, ἦ, perseverantia in labore, qualis est ejus qui alicui semper adsidet, adsiduitas. Gl. V. προσεδραμία, sedulitas; (2) obsidio. Α

Προσεδρεύω, fut. εἴσω, adsideo, adsiduus sum; (2) curo, vaco, alicui rei; (3) obsideo. Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, 1 Cor. 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ θεῖον, Aristot. Προσεδρεύσαν τοῖς καιροῖς, Polyb. 38, 5, 9. Α

Προσεδρος, υ, ὁ ζή, assessor; (2) adsiduus in re aliqua. Ex ἴδρα.

Προσείπειν, 3. sing. a. 2. ind. act. Poet. et cum v, pro προσείπει, a προσείπω.

Προσειδέναι, insuper scire; προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habere.

Προσεῖδον, adspexi; προσεῖδον, intuitus; προσεῖδοντα, viderint.

Προσεῖθηναι, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσεῖθηναι.

Προσεῖθίζω, adsuefacio. Ταῦτα δὲ παιῶν ἠγεῖτο προσεῖθίζειν αὐτὰς θεραπέειν, Xen.

Προσεῖσμός, ἦ, ὁ, adsuefactio. Α præc.

Προσεῖς, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Att. et Ion. pro προσείσο, a προσεῖθηναι.

Προσεῖκάζω, fut. ἄσω, adsimilo, comparo. Τινὶ προσεῖκάζω, scil. αὐτὸν; Eur. Rhes. 697. Πλάττω γὰρ οἶκος ἄξιος προσεῖκασαι, Id. Hel. 69.

Προσεῖκίλος, υ, ὁ ζή, et προσεῖκίλος, ἔλη, ἔλον, adsimilis.

Προσεῖκος, fut. ζω, adsimilis sum; (2) video; προσεῖκος, perf. med. προσεῖκός, adsimilis, part. Μὲν οὐ λέντι φαίνεται προσεῖκέναι, Eur. Bac. 1285. Ἐξωρα παράσω κὲν ἐμοὶ προσ-

εῖκός, Soph. Elect. 620. Δραῖ τὰ μὴ προσεῖκός, Id. Phil. 924.

Προσεῖλιω, ὦ, f. ἦσω, contorqueo, convolve in fascem, collectum contorqueo.

Προσεῖλῆφαι, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Att. pro προσεῖλῆφαι, a προσεῖλαμῶναι.

Προσεῖλος, υ, ὁ ζή, solis calori expositus. Ex εἶλη.

Προσεῖλῶ, 2. sing. aor. 2. imperat. med. verbi προσεῖραι.

Προσεῖμι, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δὲ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, Isocr.

Προσεῖμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus stabam, deserendo ad alios accedo. Οὕτως προσεῖσαν τρεῖς Φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κόρυς στρατεύματα, Xen. Προσεῖσαι ἠδὲνα ἔα πρὸς αὐτὸν, Aristoph. Thesm. 939.

Προσεῖναι, adesse, præ. inf. verbi πρόσσειμι.

Προσεῖπῖναι, alloqui, aor. 2. inf. act. verbi προσεῖπω προσεῖπῶν, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἄντὶ τούτων τήνδε νυνὶ στήν θεῖον προσεῖπαται, Aristoph. Pace, 579. Προσεῖτε δ' Ὀρέσας λάκαινα κέρων, Eur. Or. 1415.

Προσεῖρηκα, allocutus sum.

Προσεῖρω, annecto.

Προσεῖσαι, 3. sing. ind. act. cum v, a πρόσσειμι.

Προσεῖσκω, sum similis; itcm comparo.

Προσεῖσπράττω, insuper exigo, Steph.

Προσεῖσφῆρω, infero ad quem.

Προσεῖσφορά, ἄς, ἦ, præmium, ar. Jos. si sanus locus, Ep.

Προσεῖσχω, imperf. ind. act. verbi προσεῖχω.

Προσεῖω, fut. εἴσω, ante aliquem concutio, al. προσεῖω. Vide προσακινέω.

Προσεῖκβαίνω, ex mea nave transilio in aliam (sc. hostilem).

Προσεῖκδοῦμαι, simul exclamo.

Προσεῖκδῶ, excorio.

Προσεῖκδῶμαι, excipio, sustineo.

Προσεῖκδῶσαν, insuper doceo quoque.

Προσεῖκῶ, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro προσεῖκῶ, a πρόσσειμι.

Προσεῖκῶ, 3. sing. imperf. ejusd.

Προσεῖκῆται, insuper inquirō.

Προσεῖκῆτω, fut. ψω, insuper exprimo.

Προσεῖκῶμαι, insuper exuro, vel insuper accendo. Προσεῖκῶμαι ὄρη, Luc.

Προσεῖκῶμαι, aperio, demonstro.

Προσεῖκῶμαι, promineo.

Προσεῖκῶμαι, ἄγομαι, deligo insuper. Προσεῖκῶμαι δ' ἐστὶ πάλιν αὐτοῖς τὰς ἴσας ἐραγῆς, Polyb. 6, 24, 2.

Προσεῖκῶμαι, fut. ἴσομαι, insuper expendo.

Προσεῖκῶμαι, debilito.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, etiam insanio, præterea in furrorem agor, Aret.

Προσεῖκῶμαι, f. ψω, insuper mitto. Πιεζές τε, ὅσες ἰδύνατο, προσεῖκῶμαι, Xen.

Προσεῖκῶμαι, ὦ, fut. ἦσω, exsilio seu prosilio.

Προσεῖκῶμαι, abero, excido, recedo.

Προσεῖκῶμαι, ὦ, præterea laboro, allaboro.

Προσεῖκῶμαι, insuper ebibendum.

Προσεῖκῶμαι, insuper emo.

Προσεῖκῶμαι, ὦ, magis accendo, valde inflammo. Ἰκανὸν δὲ ζή τῆτο βλάκα ἐρατῆν προσεῖκῶμαι, Luc.

Προσεῖκῶμαι, una extraho.

Προσεῖκῶμαι, ὦ, insuper deprimo.

Προσεῖκῶμαι, et προσεῖκῶμαι, adv. posit. attendendum. Προσεῖκῶμαι μᾶλλον τῆ εὐκαιρίῳ, Aret. Α προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, ἦ, ὦ, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. Comp. προσεῖκῶματες. Α προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, adv. attente.

Προσεῖκῶμαι, simul vello.

Προσεῖκῶμαι, insuper, simul excæco.

Προσεῖκῶμαι, aor. 1. ind. act. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro προσεῖκῶμαι, a προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, ἀρμυλῶ, aor. 1. ind. act. Eol. pro προσεῖκῶμαι, a προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, insuper pendere, Polyb. 3, 27, 8.

Προσεῖκῶμαι, simul terreo.

Προσεῖκῶμαι, irrideo, vel etiam irrideo.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, ας, ἦ, de navibus, appulsus; de equis, impetus. Α

Προσεῖκῶμαι, ἦ, impetus, ἴμπερ. cquitum, v. gr. in hostem. Α

Προσεῖκῶμαι, advehor; (2) impetus facio. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἴσποις προσεῖκῶμαι πρὸς τὰ τῶν Μιδῶν φρέγια, Xen. Ἐξοπισσάμενος προσεῖκῶμαι τῷ ἴσπῳ, Ibid.

Προσεῖκῶμαι, contumelia vel injuria afficere, ἐβρίξεν, ab Elide urbe Arcadiæ, vel ab ipsis Arcadibus convitiatoribus, qui προσεῖκῶμαι dicebantur; προσεῖκῶμαι, contumelia affici-mus, Luc.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. Poet. pro προσεῖκῶμαι, a προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. aor. 1. ind. med.

Προσεῖκῶμαι, eas, ἦ, accessus, Gl. V. προσεῖκῶμαι κληρονομῶ, accretio, Ph. supplicatio Deorum, Ep. Α προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, accessus, 3. sing. perf. ind. med. Προσεῖκῶμαι, ab antiquitate dicebantur προσεῖκῶμαι. Α εὐλήνη, Iulia.

Προσεῖκῶμαι, aor. 2. part. act. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, f. ὦμαι, atraho, adprimo, v. gr. ad pectus; (2) ad pectus applico, collector. Τῆ δὲ ἐπέρα χειρὶ τὸν μύγισον τῶν ἄρτων προσεῖκῶμαι ὕστατο, Ἐβλιαν. V. H. 2, 17. (2) λέξεν σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῳ, καὶ προσεῖκῶμαι, Eurip. Hærr. 1432. Προσεῖκῶμαι ἢ ὕστατον θεωμένῳ, Id. Iphig. in Aul. 1452.

Προσεῖκῶμαι, fut. ζω, atraho, extraho; (2) illicio, sc. in fraudem. Ἄ μ' ἐβέλοντα προσεῖκῶμαι κληρονομῶ, Pind. Ol. 6, 142.

Προσεῖκῶμαι, insuper deficio.

Προσεῖκῶμαι, speno.

Προσεῖκῶμαι, ὦ, circumposito involucro munio et intego. Ex ἔλυστρον.

Προσεῖκῶμαι, eas, ὁ ζή, palustris.

Προσεῖκῶμαι, insuper ingredior, ingredior; descendendo in; insulto; προσεῖκῶμαι, insulare, a. 2. inf. Προσεῖκῶμαι εἰς ὕδωρ, Diosc. Οὐ γὰρ θανόντι ζή προσεῖκῶμαι σε χερῆ; Soph. Aj. 1365.

Προσεῖκῶμαι, insuper adjicio, immitto, &c.

Προσεῖκῶμαι, ὦμαι, fremo in aliquem, amplius minor; προσεῖκῶμαι, aor. 1. med.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. imperf. indic. act. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, aor. 1. ind. act. verbi προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, contracto.

Προσεῖκῶμαι, fut. ἄσω, præterea inspergo.

Προσεῖκῶμαι, ὦ, fut. ὦσω, insuper confirmo.

Προσεῖκῶμαι, f. νύμαι, insuper exacerbor in re aliqua.

Προσεῖκῶμαι, incido in, insuper incido.

Προσεῖκῶμαι, vel προσεῖκῶμαι, fut. ἦσω, Aret. idem quod

Προσεῖκῶμαι, f. ὦμαι, insuper vel præterea incendio, inflammo; aor. 1. προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, declaro, insuper declaro.

Προσεῖκῶμαι, eas, ὁ ζή, similis, adsimilis.

Προσεῖκῶμαι, similis sum.

Προσεῖκῶμαι, insuper ingero, inculco, seu ingero, simpl.

Προσεῖκῶμαι, insuper demonstro.

Προσεῖκῶμαι, adv. nuper. Ἐξήθησε τις τῶν φιλοσόφων προσεῖκῶμαι, Longin. 44.

Προσεῖκῶμαι, insidior, in insidiis sum.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. imperf. act. Dor. pro προσεῖκῶμαι, a προσεῖκῶμαι.

Προσεῖκῶμαι, adv. posit. insuper cogitandum.

Προσεῖκῶμαι, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi προσεῖκῶμαι. Unde

Προσενεκτίον, adv. pns. adferendum, offerendum.
 Προσενεχθίντας, acc. pl. aor. 1. part. pass.
 Προσενίστω, seu προσενίστω, alloquor, compello.
 Παλαιῶ ἡμέρᾳ προσενίστω; Eur. Rhes. 388.
 Ὅμοις δὲ χραίρει πρὸς ζήνους προσενίστω; Id. El. 555. Ἀτύκτα δ' ἐκ μεγάλων χείρων προσήνεπε φωνῆ, Pind.
 Προσενεχθῆναι, pignora capio ex aliquo.
 Προσενήνοχε, 3. sing. perf. ind. med. *All.* pro προσήνοχε, a προσήνω.
 Προσενυμίσται, 3. sing. praes. ind. pass. *contr.* pro προσενυμίσται, a προσενυμίσται, praeterea cogito.
 Προσεννοῖα, ᾧ, f. ἦσω, una cogito et mente concipio.
 Προσεννοῖασις, εἰς, ἡ, habitatio apud aliquem.
 Προσεννοχλέω, magis turbo, molestia adificio.
 Προσεννοχίζω, etiam contumelia adificio.
 Προσεννοφάται, et orna, una intexo.
 Προσενόω, ᾧ, fut. ὤσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσενωθῆς, unites.
 Προσεντινάω, magis intendo; (2) magis caedo.
 Προσεντέλλω, et προσεντέλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντελλόμενος ἔτω σπένδειν, Xen. Cyr. 4, 21.
 Προσεντικτω, insuper genero.
 Προσενταρηνάω, etiam irrito, ad iram provoco.
 Προσενταρηνάω, εἰς, ἡ, insuper excimo.
 Προσενταρηνάω, amplius extollo.
 Προσενταρηνάω, amplius erro.
 Προσενταρηνάω, et προσενταρηνάω, etiam in servitute redigo.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, fut. ἦσω, insuper decipio.
 Προσενταρηνάω, insuper, etiam explicio, seu expono.
 Προσεντάπτω, magis accendo, seu irrito.
 Προσενταρηνάω, magis excolo, et excolendo orno.
 Προσενταρηνάω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.
 Προσενταρηνάω, f. ζω, praeterea demonstro, arguo, convinco.
 Προσενταρηνάω, insuper educo, v. gr. exercitum.
 Προσενταρηνάω, f. ἄσομαι, insuper conficio et absolvo.
 Προσενταρηνάω, innitor alicui.
 Προσενταρηνάω, accedo, appropinquo.
 Προσενταρηνάω, una, simul, praeterea exploro, quaero.
 Προσενταρηνάω, praeterea invenio, invenio aliquid novi.
 Προσενταρηνάω, ἔμαι, insuper narro, praeterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσενταρηνάω, ἡ, in continentem verito.
 Προσενταρηνάω, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.
 Προσενταρηνάω, valde perturbo.
 Προσενταρηνάω, acc. pl. perf. part. med. a προσενάω.
 Προσενταρηνάω, adpromitto. *Gl. V.* simul promitto.
 Προσενταρηνάω, subjungo, addo etiam.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, f. ἦσω, insuper laudo, collaudo.
 Προσενταρηνάω, attollo, *Gl. V.* Προσενταρηνάω ὑπὸ τῆς ζήμιας, *Avrian. Hist. Alex.* 4, 5.
 Προσενταρηνάω, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v, a προσενάω.
 Προσενταρηνάω, ᾧμαι, insuper accuso.
 Προσενταρηνάω, insuper interrogo.
 Προσενταρηνάω, insuper minor.
 Προσενταρηνάω, ᾧμαι, fut. ἄσομαι, insuper imprecor.
 Προσενταρηνάω, praeterea impero.
 Προσενταρηνάω, fut. ζήσω, aor. 1. προσενταρηνάω, insuper augeo.
 Προσενταρηνάω, una, insuper fruor.
 Προσενταρηνάω, iterum ac tertio dixisse vel edicere.
 Προσενταρηνάω, insuper induco; (2) cum χράω, habeo, refero gratiam. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσεύς προσενταρηνάω, *Longin.* 9.
 Προσενταρηνάω, fut. ἴσω, insuper spem injicio.
 Προσενταρηνάω, insuper inscendo, insulto.
 Προσενταρηνάω, adjicio.
 Προσενταρηνάω, f. ἄσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc

Προσενταρηνάω, aς, ἡ, expolitio secunda.
 Προσενταρηνάω, insuper invenio.
 Προσενταρηνάω, ἔμαι, fut. ἴσομαι, insuper enarro.
 Προσενταρηνάω, addo dicendo, praeterea dico.
 Προσενταρηνάω, insuper vel praeterea interrogo, *Sleph.*
 Προσενταρηνάω, 3. sing. a. 2. ind. act. cum v, pro προσενάω, a προσενάω.
 Προσενταρηνάω, f. ζήσω, insuper precor; opto.
 Προσενταρηνάω, addo contumeliam, injuriam, damnuni.
 Προσενταρηνάω, adjicio.
 Προσενταρηνάω, fut. εἴσω, incrementum germinum suscipio.
 Προσενταρηνάω, insuper inspicio.
 Προσενταρηνάω, insuper exclamo.
 Προσενταρηνάω, insidior.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, insuper ingenero.
 Προσενταρηνάω, adnascor, accedo.
 Προσενταρηνάω, fut. ζω, insuper ostendo.
 Προσενταρηνάω, aor. 1. opt. med.
 Προσενταρηνάω, alligo, *Gl. V.*
 Προσενταρηνάω, alligo, adstringo.
 Προσενταρηνάω, peregre veniens aliquo diverto.
 Προσενταρηνάω, fut. ἄσω, praeterea doceo.
 Προσενταρηνάω, fut. δάσω, insuper addo.
 Προσενταρηνάω, approbo mea opinione, al. copinor.
 Προσενταρηνάω, adjungo, *Gl. V.*
 Προσενταρηνάω, ᾧ, insuper inquirō. Ὅμοις ἐστὶν ἀμπύλῳ βότρυν ἐν κρήνῃ, ἔ μινδὲν ἄλλω προσενταρηνάω, *M. Anton.* 5, 4.
 Προσενταρηνάω, praeterea observo.
 Προσενταρηνάω, interplo formam, arte augeo et quaero pulchritudinem.
 Προσενταρηνάω, accuso praeterea.
 Προσενταρηνάω, insuper impono et alligo.
 Προσενταρηνάω, insuper intendo, augeo, v. gr. vocem, motum, &c.
 Προσενταρηνάω, simul edico.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, fut. ἦσω, insuper orno.
 Προσενταρηνάω, rursus vinco.
 Προσενταρηνάω, insuper appendo.
 Προσενταρηνάω, illido, allido, impingo.
 Προσενταρηνάω, ᾧμαι, insuper adquiro.
 Προσενταρηνάω, insuper adsumo.
 Προσενταρηνάω, f. ζω, dictis addo, insuper dico.
 Προσενταρηνάω, addisco praeter superiora.
 Προσενταρηνάω, insuper curo.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, f. ἦσω, ultra mensuram admetior, ad cumulum addo, largior. Προσενταρηνάω ἐπὶ πλείω τόπων, *Luc.*
 Προσενταρηνάω, ᾧ, f. ἦσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
 Προσενταρηνάω, falsiter dejero, *Ar.*
 Προσενταρηνάω, vel προσενταρηνάω, f. ἄσω, praeterea inspergo, *Arct.*
 Προσενταρηνάω, incido, incumbo.
 Προσενταρηνάω, adnavigo.
 Προσενταρηνάω, fut. ζω, insuper increpo.
 Προσενταρηνάω, ultra laboro.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, ᾧ, ᾧ, adfugo.
 Προσενταρηνάω, insuper corroboreo, vires addo.
 Προσενταρηνάω, alio insuper honore adificio.
 Προσενταρηνάω, una indico, demonstro.
 Προσενταρηνάω, rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu instruo.
 Προσενταρηνάω, una amplius apparo, instituo.
 Προσενταρηνάω, insuper cavillor, illudo.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, ᾧ, ᾧ, adjungo mihi, insuper atrhallo, assumo.
 Προσενταρηνάω, scio.
 Προσενταρηνάω, leniter, sensim accedo.
 Προσενταρηνάω, insuper mando, jubeo.
 Προσενταρηνάω, adjungo, *Gl. V.*
 Προσενταρηνάω, fut. ζω, insuper, cum aliis jugulo, post alios jam mactatos.
 Προσενταρηνάω, fut. ἴσομαι, insuper sigillo meo comprobo.
 Προσενταρηνάω, insuper confirmo et corroboreo.
 Προσενταρηνάω, adaggero. *Gl. V.* accumulō.
 Προσενταρηνάω, plus ærumnarum perfero, persevero in tolcrandis ærumnis.
 Προσενταρηνάω, f. ζω, insuper impero seu mando.

Προσενταρηνάω, intendo, augeo; (2) cum acc. pers. magis premo, vexo.
 Προσενταρηνάω, insuper prodigiose adfingo.
 Προσενταρηνάω, insuper oblector.
 Προσενταρηνάω, insuper addo; (2) addo.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, f. ἦσω, insuper increpo, increpo.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, f. ἦσω, tragice rem exaggero.
 Προσενταρηνάω, insuper permitto, tradō, mando.
 Προσενταρηνάω, f. ψω, majori molestia adificio; (2) adffigo, attero.
 Προσενταρηνάω, diutius tutor sum; pass. diutius in tutela sum.
 Προσενταρηνάω, simul consequor, impetror.
 Προσενταρηνάω, infero, addo.
 Προσενταρηνάω, insuper rumorem spargo.
 Προσενταρηνάω, accino, exclamo, de hominibus et avibus.
 Προσενταρηνάω, accedo, advenio.
 Προσενταρηνάω, insuper adnascor.
 Προσενταρηνάω, ad extremum addo in dicendo.
 Προσενταρηνάω, ultra, praeterea gratificor.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, fut. ἦσω, insuper adgredior.
 Προσενταρηνάω, adfundo, praeterea infundo.
 Προσενταρηνάω, ᾧ, insuper obturo et operio, terra adgesta obturo, *K.*
 Προσενταρηνάω, a. 2. ind. pass. verbi προσενάω.
 Προσενταρηνάω, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro προσενάω, a προσενάω.
 Προσενταρηνάω, juro insuper, *Gl. V.*
 Προσενταρηνάω, idem.
 Προσενταρηνάω, praeterea debeo.
 Προσενταρηνάω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσενάω.
 Προσενταρηνάω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi προσενάω.
 Προσενταρηνάω, *vid.* προσενάω.
 Προσενταρηνάω, collectam addo, seu congero, cumulo.
 Προσενταρηνάω, fut. ἄσομαι, praeterea facio seu efficio, lucrifacio. Ἡ μὲν σὺ προσενταρηνάω δέκα μῶν, *Luc.* 19, 16.
 Προσενταρηνάω, f. εἴσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adffigo vel insuper fulcio et firmo. *Gl. V.* defigo; (3) obsideo, v. gr. urbem; med. adnitor alicui rei, innitor, fretus sum, confido; (4) studiose et pertinaciter rem consector.
 Προσενταρηνάω, 2. sing. f. 1. ind. act.
 Προσενταρηνάω, cum rectu adffo; (2) de mari, fluctus adsperego, *Il.* 15, 621.
 Προσενταρηνάω, *Ion.* pro προσενάω, alloquar. Ἐστὶν δὲ σε προσενάω νῦν οἱ ἐπιπέδου, *Plat. Phaed.* 3, perf. act. προσενάω.
 Προσενταρηνάω, certo, *Theocr.*
 Προσενταρηνάω, f. ἴσομαι, insuper interrogo; προσενάω, interrogabat, imperf.
 Προσενταρηνάω, fut. ὤσω, adrepro.
 Προσενταρηνάω, idem.
 Προσενταρηνάω, idem; (2) advenio velut reptando. Τύμβη προσενάω ἄσον, *Syrh. El.* 906.
 Προσενταρηνάω, aor. 1. pass. verbi inusit. *compellatus sum.* Κἄστις ἦν ἔτω καλὸς ὃν ἐ προσενάω, καὶ προσενάω πάλιν, *Euripr. Alc.* 192.
 Προσενταρηνάω, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, *Gl. V.* (2) coeo; (3) suppliciter adeo; (4) propinquitate conjunctus sum cum aliquo; (5) in concionem prodire, προσενάω, adiens, *Ph.* προσενάω, accessit, *Ph.* aor. 2. προσενάω, accede, *Gl. V.* προσενάω, accesserim, *Ph.* Πρὸς τὴν Κολιάδα προσενάω; *Aristoph. Av.* 1217. Προσενάω τῇ βουλῇ, *Dem.*
 Προσενταρηνάω, ᾧ, insuper interrogo. Τὰς λεχθεῖσι τι προσενάω, *El. V. H.* 4, 17.
 Προσενταρηνάω, admisisit, 2. pl. aor. 2. ind. med. verbi προσενάω.
 Προσενταρηνάω, ἡ, ὃ ἡ, occidentalis.
 Προσενταρηνάω, ἡ, ὃ ἡ, contiguus, contermisus.
 Προσενταρηνάω, 3. sing. perf. ind. act. v. προσενάω.
 Προσενταρηνάω, ἔμαι, idem quod
 Προσενταρηνάω, et med. προσενάω, mibi scudalem seu socium addiscio, mibi amicum adjungo.

adjungo, concilio. Περιπέμπει προσεταιριζόμενος τὸς βασιλείας, *Arrhan*.
 Προσεταιριζόμενος, ἢ, ὄν, in societatem et adjumentum addeitus, sodalis. A prae.
 Προστάξαν, 3. pl. aor. 1. ind. aet. verbi προσάπτω.
 Προστίθη, 3. sing. a. 2. ind. aet. v. προστίθημι.
 Προστίθει, adv. positi. addendum. A προστίθημι.
 Προστίθει, adv. adhuc, insuper, praeterea.
 Προστίθει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro προστίθεις, a προστίθει.
 Προστίθειτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προστίθηναι.
 Προσπειροῦμαι, insuper benefacio.
 Προσπειροῦμαι, ἢ, ὄν, in preationibus assiduus.
 Προσπειροῦμαι, f. 1. ind. med. verbi προσπειροῦμαι.
 Προσπειροῦμαι, ἢ, ὄν, et προσπειροῦμαι, ἢ, ὄν, praeterea mihi adduco. Ὀδύσῃ ἐστὶν ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσπειροῦσθαι, *Dem.*
 Προσπειροῦμαι, ultra iherenio. "Ὁν ποστ' ἐκ πολλῶν ἐγὰ μόνον προσπειροῦν πιστὸν, *Soph. El.* 1368.
 Προσπειροῦμαι, ἢ, ὄν, operam pono in; (2) accurate contempler.
 Προσπειροῦμαι, ἢ, ὄν, etiam bene currens vel volubilis. Προσπειροῦμαι βέλφαρα, *Arct.*
 Προσπειροῦμαι, ἢ, ὄν, preatio. *Gl. V.* obsecratio, oratio, locus, seu sacellum precibus destinatum ap. Judaeos, proseucha.
 Προσπειροῦμαι, f. εὐχόμεαι, precor, preces fundo, oro. *Gl. V.* obsecro, adoro. Ἴδι νῦν προσπειροῦμαι τοῖσιν ἰδίοις θεοῖς, *Aristoph. Ran.* 1004.
 Προσπειροῦμαι τοῖσι σοῖς ἀγγέλμοι, δίσσονται Κύπρι, *Eur. Hēr.* 121. Προσπειροῦμαι σε, *Idem, Tro.* 888.
 Προσπείρειν, 3. sing. imperf. ind. act. cum v, a προσπείρειν.
 Προσπείρειν, insuper adinvenio, insuper eominiscor.
 Προσπίθη, aor. 1. ind. act. verbi πρόσφηναι.
 Προσπίθη, 3. pl. imperf. ind. act. v. πρόσφηναι.
 Προσπείρειν, ἢ, ὄν, idem quod πρόσφηναι, *Suid.*
 Προσπείρειν, adv. attentius; προσπείρειν, propior. A
 Προσπείρειν, ἢ, ὄν, attentus, intentus. *Gl. V.* sectator, qui se sectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus; (3) obversus, apertus, importuosus. Προσπείρειν αἰγιάλος, littus apertum et ventis expositum. Ῥακιδῶδες γὰρ καὶ πρόσφηναι ὁ πλοῖον αἰγιάλος, *Strab.* 5, 373, quæ vox immerito suspecta videbatur τῷ ἰσάνο Casaubono. Ἐπὶ τὰδε τῆς πόλεως ὄρμιν ἐκ ἰούνατο, διὰ τὸ πρόσφηναι εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἰστανίαις, *Anonym.* apud *Suid.* A πρόσφηναι.
 Προσπίθη, gen. sing. præ. part. act. verbi πρόσφηναι.
 Προσπίθη, adv. attente. Ab eod.
 Προσπίθη, attingo, intendo, animadverto; (2) obtempero; (3) applico, v. gr. navem; πρόσφηναι, adhæreo, adhaerescor. Πρόσφηναι τὸν νῦν ὡς οἶον τε μάλα, quam maxime, *Plat.* τίμη πολλὰ πρόσφηναι τήνδε γῆν πλέων; adnavigasti, *Soph. Phil.* 253.
 Προσπίθη, adv. attente, studiose; (2) proxime.
 Προσπίθη, ἢ, ὄν, vel πρόσφηναι, ἢ, alloquium.
 Προσπίθη, τὸ, cibus eocitus. A
 Προσπίθη, una equo, alii additum coquo, inequo.
 Προσπίθη, gen. sing. præ. part. act. a προσπίθη.
 Προσπίθη, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Al.* pro πρόσφηναι, a πρόσφηναι.
 Προσπίθη, ἢ, ὄν, orienti vicinus, qui versus orientem habitat.
 Προσπίθη, adjungo; πρόσφηναι, adjunetus es, implicatus es, a. 2. part. pass. Ἔτι πολλῶν, οἷα συμφορὰ πρόσφηναι; *Eur. Hēr.* 1391.
 Προσπίθη, ἢ, ὄν, insuper damno adficio, *Prosp.* 3. sing. præ. conj. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, adolescens, puber, qui pubertatem attingit; proximus pubertati, *Gl. V.* Ex ἤσπ.
 Προσπίθη, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi πρόσφηναι.

Πρόσφηναι, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v, a v. πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, 3. sing. perf. ind. aet. v. πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, compello, alloquor. Πρόσφηναι ἔστιν ἢ ἄσων πλόιν, *Eur. Ph.* 936.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, saluto; (2) salutatio; (3) appellatio. (3) ὡς πικρὸν φίλον πρόσφηναι ματῖρον, *Eurip. Suppl.* 802. A prae.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, alloquium, compello, appellatio. *Ph.* appellatio, salutatio, vocabulum. A πρόσφηναι. Hinc
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, appellativus, saluatorius. *Gl. V.* πρόσφηναι, appellativum.
 Πρόσφηναι, adv. appellative, *Gl. V.* A pr.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, qui alloquitur, salutatur, ut familiaris, comis, qui adire obvium quemque in via, nominatim appellare et ultra alloqui et sermonem consere amat. Εὐγμάτων πρόσφηναι, qui preces adhibet, *Soph. Antig.* 1185. Τῷ πρόσφηναι; quis me adloquetur? *Id. Phil.* 1353. Ex ἄσφηναι.
 Πρόσφηναι, delector ad rei alicujus sensum et perceptionem. Ex πρόσφηναι et ἤσπ.
 Πρόσφηναι, 3. sing. perf. indie. pass. *Ion.* pro πρόσφηναι, a πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, admittit, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, gen. sing. præ. part. act. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, adv. convenienter, decenter, reete; congruenter, *Gl. V.* A
 Πρόσφηναι, pertinere, attingo, cognatus, conjunctus sum; (2) venio. (2) ἐνταῦθ' ἐλπίδος πρόσφηναι, *Eur. Or.* 692. Πρόσφηναι, imperson. convenit. *Ph.* πρόσφηναι, attingit. *Ph.* πρόσφηναι, pertinentes, necessarii, *Gl. V.* πρόσφηναι, conveniens, congruum, *Ph.* opus, *Gl. V.* τὰ πρόσφηναι, officia. Ὅντε γένει πρόσφηναι ἐμοὶ ἢ ἄνθρωπος ἔδεν, *Dem.* Οἱ τῶν πρόσφηναι, *Plat.*
 Πρόσφηναι, aor. 2. ind. aet. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, soli expositus, solem spectans; apricus, *Gl. V.*
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, idem.
 Πρόσφηναι, ἢ, fut. ἔσσω, adfigo, *Gl. V.* πρόσφηναι, elavis affixus, perf. part. pass. Πρόσφηναι αὐτὸ τῷ σαυρῷ, *Col.* 2, 14. ὃ πρόσφηναι δέσσει, *Luc.* Ab ἤσπ.
 Πρόσφηναι, ἢ, adventus, accessus. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, habitatio in loco aliquo instar advenæ seu peregrini.
 Πρόσφηναι, fut. ἔσσω, sum advena. A
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, advena; (2) opp. eivi, estque inquilinus; (3) qui se creditor sponte in nexum dedit; (4) proselytus, qui a Gentilismo se contulit ad Judaismum. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, adfixio. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, adsideo, obseido.
 Πρόσφηναι, ante significo, portendo. Κατὰ σπλάγγων πτύχας μάντις πρόσφηναισιν, *Eur. Suppl.* 213. Πρόσφηναισιν ἢ τε χρῆ ποιεῖν, ἢ ἄ ἢ χρῆ, *Xen.* Hinc
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, futurum portendens.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, portentum aliquid præsignificans.
 Πρόσφηναι, præsignifico, med. prænoto. Τὸς μυκτῆρας πρόσφηναισιν τὸν θάνατον, *Joseph. Maccab.* 15.
 Πρόσφηναι, et πρόσφηναι, τὸ, signum, *impr.* mortis. A ἤσπ.
 Πρόσφηναι, imperf. ind. act. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, perf. inf. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, benignitas, lenitas.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, vento expositus, auræ patens. Ab ἤσπ.
 Πρόσφηναι, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, bonus, benignus. *Ph.* gratus, lenis, acceptus, affabilis; πρόσφηναι, jucundum, *Ph.* Ab ἤσπ.
 Πρόσφηναι, adv. benigne, leniter.

Πρόσφηναι, ante maero, &c. miteseere sino.
 Πρόσφηναι, nom. pl. perf. part. pass. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, 3. sing. imperf. ind. aet. contr. pro πρόσφηναι, a πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, 3. sing. perf. ind. act. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, f. ἤσω, circumsono, sono impello.
 Πρόσφηναι, ἢ, εircumsonus.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, ad auroram spectans, orientalis.
 Πρόσφηναι, adsideo, insideo. A θάσπ.
 Πρόσφηναι, foveo insuper.
 Πρόσφηναι, et πρόσφηναι, adv. ante, coram, prius. Πλῆθει πρόσφηναι βαλόντες, *Il.* 23, 639. Νυμπερον superant. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, aor. 2. inf. act. verbi πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, gen. sing. a. 2. part. act. f. g.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, id ipsum quod apponitur, additamentum. *Gl. V.* appendix; (2) penis, *Ph.* (3) elunis, *Hes.* (2) τῶν παιδῶν, διδάσκει, τὰ πρόσφηναι εἰς τρία πίπτει σχήματα, *Analecta Brunckii*, 2, 359. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, acc. sing. aor. 2. part. med. verbi πρόσφηναι. Unde
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, appositio, admotio, applicatio, additio, adjectio. *Gl. V.* additamentum, augmentum, incrementum.
 Πρόσφηναι, adv. positi. addendum.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, appositivus, additivus; (2) additus et deditus sua sponte in servitutem; (3) etiam de coma fictitia et addititia.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, idem. *Gl. V.* accessivus.
 Πρόσφηναι, accuro. Οἱ δὲ πρόσφηναι καὶ πρόσφηναι ἰκονοῦν, *Xenoph. Cyri Exped.* 6, 2, 5.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, idem quod πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio; πρόσφηναι, accessiones, *Ph.* πρόσφηναι ποταμῷ, alluvio, *Gl. V.* Πρόσφηναι τῆς γυναικὸς, *Plut.* Ab eod.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, appendix, auctarium, additamentum. Ὅλιγὸν δὲ ἐν φόρῳ, ἀλλὰ πρόσφηναι εἰκασίαν, *Xen. Memor.* 3, 10, 13.
 Πρόσφηναι ἀγγλίας, *Eurip. El.* 192.
 Πρόσφηναι, 1. pl. f. 1. ind. aet. v. πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, attingo, prehensio. Ἀπάσπαι δὲ εἰς πρόσφηναι, *Eur. Iph. in Au.* 343.
 Πρόσφηναι, fut. ἔσσω, idem. Ὅτ' ἔτε λοβῆς ἦν ἔτε θυμάτων παρῆν ἐκλήσπαι πρόσφηναι, *Soph. Phil.* 9. Μὴ σε πρόσφηναι γενναῖος, *Eurip. Hec.* 350.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, anterior. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, fut. ψω, apprimo, v. gr. pectori, amoris causa; (2) attero; (3) adgravo.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, adpressio, *Gl. V.* A prae.
 Πρόσφηναι, ὄ, qui ante domum habuit, inco-luit. *Æsch.* anterior pars domus.
 Πρόσφηναι, ἢ, alloquor, *R.*
 Πρόσφηναι, curo ægrotum.
 Πρόσφηναι, adspicere; πρόσφηναι, intuitus. Ὅσπαιτε κεν ἢ πάντες ἐλευνομένην πρόσφηναι, *Od.* 13, 155. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, admitto; πρόσφηναι, admisi, *Gl. V.* a. 1. med. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, præ. inf. aet. per *Metathes.* pro πρόσφηναι, a πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, adsideo, hæreo, adhæreo.
 Πρόσφηναι, insideo, adsideo, *Eur. Andr.* 228.
 Πρόσφηναι vid. πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro πρόσφηναι, a πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, ἢ, ὄν, aecedo, advenio.
 Πρόσφηναι, ὄ, qui supplex alicui ad genua aecedit, supplex. A πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, prior ludo, prior noceo; (2) noceo. Πρόσφηναι ἠσπίν, *Arct.*
 Πρόσφηναι, dat. sing. a. 2. part. act. v. πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, idem quod πρόσφηναι.
 Πρόσφηναι, f. ἔσσω, adquito, juxta equito.
 Πρόσφηναι, et πρόσφηναι, advolo; unde πρόσφηναι, advolarum, pro πρόσφηναι, 3. pl. a πρόσφηναι πρόσφηναι, advolavit, 3. sing. imperf. med.

Προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum; (2) obisto, adversor; (3) offendo. Κυβάντες ἀβλήται προσίσταμεθα πρὸς τῶτον αὐτὸν λόγον, aggrediamur, Plato.

Προσίστημι, sisto, adpono; item appendo, pondero.

Προσιστοῦμαι, ᾧ, fut. ἦσω, insuper sciscitor; (2) insuper scribo et prodo; προσιστοῦμαι, insuper narratur.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, ausculto; προσίσχομαι, adhaerco. Προσίσχοντες τοῖς ἰσχύασι, Thuc.

Προσιστόν, adv. possit. accedendum.

Προσιστός, ἡ, ὄν, qui adiri potest, accessu facilis. Α πρόσιμα.

Προσκαίω, una, simul destruo.

Προσκαίωμαι, adsideo; (2) adsidue incumbo, operam do; (3) obseido, hostiliter conseo. Πολιορκία προσκαίωμενοι, Thuc.

Προσκαίωμαι, una detraho, de navi, una deduco.

Προσκαίωμαι, ᾧ, f. ὄσω, clavis adfigo; προσκαίωμαι, clavis affigor.

Προσκαίωμαι, adsideo; (2) obseido; (3) praeseideo.

Προσκαίωμαι, et προσκαίωμαι vide προσκαίωμαι. Προσκαίωμαι ἑαυτὸν ἐν εὐδαίμονα, Eur. Hel. 901. Οὐδὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὄντων πανταχῶ προσκαίωμαι, Plat.

Προσκαίωμαι, εως, ἡ, adsessus. Α praec.

Προσκαίωμαι, insuper constituo, ordino; (2) in potestatem redigo, ut παύωμαι.

Προσκαίωμαι, fut. ἴσω, insuper armo; (2) armo.

Προσκαίωμαι, una, insuper respicio.

Προσκαίωμαι, aliquid novi addo, sed in rebus malis.

Προσκαίωμαι, ε, ὅ, ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. V. momentaneus.

Προσκαίωμαι, adv. ad tempus.

Προσκαίωμαι, f. αἴσω, aduro; (2) incendo, v. gr. amore.

Προσκαίωμαι, ᾧ, fut. ἦσω, doleo aliqua re, dolore adficor ob aliquid.

Προσκαίωμαι, ᾧ, fut. ἦσω, insuper malitiose ago.

Προσκαίωμαι, molestia afficio. Pass. male adficior, male me habeo.

Προσκαίωμαι, nom. pl. a. 1. part. med. a.

Προσκαίωμαι, ᾧ, et προσκαίωμαι, ἦμαι, advoco, adscisco, arcesso, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαίωμαι, advocavi, a. 1. med. at προσκαίωμαι, accitus sum, aor. 1. pass. Τί με προσκαίωμαι, Dem. Προσκαίωμαι σ, ὄ, ἡ, ἔρωμαι, ὑβριωμαι, accuso, Aristoph. Vesp. 1406.

Προσκαίωμαι, fut. ψω, insuper tcgo. Ταῦτα δὲ δι' πάντα προσκαίωμαι, Xen.

Προσκαίωμαι, allaboro, elaboro, anutor.

Προσκαίωμαι, ὄν, in corde, Bion.

Προσκαίωμαι, ᾧ, f. ἦσω, tolero, persevero, perpetior; (2) adsum assidue. Προσκαίωμαι ὁμοθυμᾶν τῇ προσυχῇ, Act. 1, 14. Hinc Προσκαίωμαι, εως, ἡ, adsidua et tolerans aliqua in re perseverantia.

Προσκαίωμαι, nom. pl. praes. part. ind. act.

Προσκαίωμαι, descendo ad. Αὐτὰς ἀπὸ τῆς κρημνῆς προσκαίωμαι, Cebes.

Προσκαίωμαι, ἄτος, τὸ, morae mulcta; (2) accessio, accessio sortis, corollarium.

Προσκαίωμαι, ἡ, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniae, quam solvebat publicani.

Προσκαίωμαι, τὸ, idem quod προσκαίωμαι, Suid.

Προσκαίωμαι, ᾧ, f. ὄσω, insuper irrideo.

Προσκαίωμαι, secus existimo de aliquo; (2) adjudico.

Προσκαίωμαι, insuper conscribo, scu adscribo.

Προσκαίωμαι, insuper timco.

Προσκαίωμαι, insuper constituo, vel constituo per edictum.

Προσκαίωμαι, insuper obligo, adstringo.

Προσκαίωμαι, solvo, proficiscor classic.

Προσκατακλάωμαι, lacrymas fundo, Polyb.

Προσκατακλάωμαι, fut. ὄσω, inundo, submergo.

Προσκατακτάωμαι, insuper possideo.

Προσκατακτάωμαι, insuper turbo, perturgo.

Προσκατακτάωμαι, ᾧ, et ἴωμαι, ἦμαι, loquacitate obruo, obstrepe et obtundo, objurgo.

Προσκαταλαμβάνω, insuper occupo.

Προσκαταλέγω, fut. ξω, allego.

Προσκαταλείπω, fut. ψω, insuper relinquo.

Προσκαταλλάσσω, vel ὄσω, reconcilio.

Προσκαταλέγω, insuper distribuo.

Προσκαταλέγω, fut. νω, attero, Lycophr. 173.

Προσκαταλέγω, tero, attero.

Προσκαταπέλσω, f. ξω, insuper perterrefacio.

Προσκαταπέλσω, ᾧ, f. ὄσω, insuper in pontum sen mare demergo, Suicer.

Προσκαταπέλσω, perficio.

Προσκαταπέλσω, ᾧ, fut. ὄσω, constipo, condenso.

Προσκαταπέλσω, ᾧ, fut. ἦσω, annumero.

Προσκαταπέλσω, discendo.

Προσκαταπέλσω, una putfacio.

Προσκαταπέλσω, insuper diruo.

Προσκαταπέλσω, insuper exstruo, vel construo, vel comparo.

Προσκαταπέλσω, una detraho, deduco.

Προσκαταπέλσω, -φέρωμαι, insuper evertio, vasto.

Προσκαταπέλσω, insuper traho vel attraho; (2) simul traho.

Προσκαταπέλσω, addo, appono.

Προσκαταπέλσω, insuper extendo, vel repono luxata.

Προσκαταπέλσω, insuper dependo, seu persolvo.

Προσκαταπέλσω, insuper populor.

Προσκαταπέλσω, confugio ad.

Προσκαταπέλσω, insuper contemno.

Προσκαταπέλσω, adfundo insuper, vel perfundo.

Προσκαταπέλσω, insuper interficio.

Προσκαταπέλσω, perf. προσκαταπέλσωμαι, mendacium adversus aliquem confingo.

Προσκαταπέλσω, insuper comedo.

Προσκαταπέλσω, f. ἴωμαι, insuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiror, lucror.

Προσκαταπέλσω, fut. ξωμαι, insuper imprecor, insuper execratione utor.

Προσκαταπέλσω, detineo apud, vel retineo in; προσκαταπέλσω, detineor in vel apud.

Προσκαταπέλσω, ᾧ, fut. ἦσω, insuper accuso.

Προσκαταπέλσω, ἐπιδείξω τινα ἐπὶ χρήμασι, Thuc.

Προσκαταπέλσω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.

Προσκαταπέλσω, Ion. pro προσκαίωμαι.

Προσκαταπέλσω, et προσκαταπέλσω, insuper dejero, praeterea dejero. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀβλήται ἡ τὸ δὲ ἐπὶ προσκαταπέλσω, Paus.

Προσκαταπέλσω, praeterea recte et laudabiliter efficio, Suicer. Καὶ προσκαταπέλσω τῷ θυάμιδι ληστέρῳ τῷ σφῶν, et insuper egregiam operam navatorum, Heliodor. 6.

Προσκαταπέλσω, ᾧ, f. ἦσω, in caulem aut scapum abeo.

Προσκαταπέλσω, ἄτος, τὸ, adustio. Α προσκαίω.

Προσκαταπέλσω, 3. sing. praes. ind. med. Ion. pro πρόσκειται, a

Πρόσκειται, fut. κείσομαι, positus scilicet situs sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud, adsto; (2) addictus sum alicui, faveo, adscencior, transeo in partem seu opinionem alicujus; (3) insto, urgeo, premo, resisto; (4) hortor; (5) incubo, impositus sum alicui. Διέξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἐβελίαν, ὅσω μίγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν, Sophr. Antig. 1257. Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανάτῳ προσκίση δίκη, merito censeberis. Ἐγνώκε κλύδωνα πολέμιον πρόσκειμενον, Eur. Iph. in Taur. 317.

Πρόσκειται, adv. instanter, adiete.

Πρόσκειται, acc. sing. a. 1. part. med.

Πρόσκειται, f. ἴωμαι, adhortor.

Πρόσκειται, adpello navi.

Πρόσκειται, ante contemtor, rimor; (2) prospicio alicui, consulo alicui. Ἐγὼ δ' ἴων πρόσκειμαι τὸν Παφλαγόνα, Aristophr.

Equit. 154. (2) ἔγωγε πατρὸς δαμῶτων πρόσκειμαι τὴν τὴν τε καὶ τῶν, Euripr. Phae. 476.

Πρόσκειται, amplius, insuper lucror.

Πρόσκειται, ἴωμαι, Dim. seq.

Πρόσκειται, ε, τὸ, cervica, pulvinus seu pulvinar.

Πρόσκειται, εως, ὅ, ἡ, curam gerens, sollicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὴν ζεινοσύνης πρόσκειται, Ovi. 21, 35. Α π. et κῆδος.

Πρόσκειται, curo. Σὺ γὰρ δὲν πρόσκειται, Sophr. Antig. 752. Ab iisd.

Πρόσκειται, ε, τὸ, proscenium, vestibulum scenae; (2) aulæum scenæ, vel velum quod scenæ obtenditur; (3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitiū excitatur. Ex σκηνῆ. Unde

Πρόσκειται, ε, ὅ, ἡ, qui ante scenam est.

Πρόσκειται, fut. ψω, praedico, praesignifico, denuncio.

Πρόσκειται, fut. εἴωμαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho.

Πρόσκειται, vel ὄσω, f. ἴωμαι, per praeconeum indico. Α κήρυξ.

Πρόσκειται, ante adumbro. Α σκία.

Πρόσκειται, insuper in periculum venio.

Πρόσκειται, admovco; in med. admovco me. Κακὸς παρεῖω, κἀχὶ πρόσκειται, Aristophr. Lys. 228.

Πρόσκειται, ε, ὅ, ἡ, umbratus; τὸ πρόσκειται, subst. adumbratio, Strab. Α σκία.

Πρόσκειται, ᾧ, exsultans anteo. Hinc Πρόσκειται, εως, ἡ, exsultatio praecentis.

Πρόσκειται, f. αἴσω, defleo. Δίλινον αἰδέγματος ἢ τοῖσδε πρόσκειται, Eur. Ph. 1520.

Πρόσκειται, εως, ἡ, fletus; (2) primus praenitentium gradus. Α praec.

Πρόσκειται, insuper auguror.

Πρόσκειται, exaresco, extabesco, Suid.

Πρόσκειται, ᾧ, fut. ὄσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; (2) adjungo, consocio; (3) sorte addico, vel attribuo; πρόσκειται, ἄθροισμα, a. 1. pass. Πρόσκειται τῷ Παύλῳ, Act. 17, 4. In med. adjungo me.

Πρόσκειται, εως, ἡ, proprie, si quis ad Areopagum vocatur, ob causam dicendam; (2) in jus vocatio quavis, quæ alias κλήσις, Ph. πρόσκειται, accitit. Α πρόσκειται.

Πρόσκειται, ὄ, advocatus, V. L.

Πρόσκειται, ὄ, ἡ, convocatus, Ar. Sch.

Πρόσκειται, εως, ὅ, ἡ, acclivis, Gl. V.

Πρόσκειται, ε, τὸ, id cui aliquid acclinare possumus. Α

Πρόσκειται, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propensum reddo. Αὐτῷ δ' ἄνευ βίβλος καλῆς πρόσκειται κοράνη, Od. 21, 135.

Πρόσκειται, εως, ἡ, inclinat in alteram partem, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem; benevolentia. Α praec.

Πρόσκειται, τὸ, in quo accumbimus, Suid.

Πρόσκειται, fut. ὄσω, alluo, cum Dat. (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. Θάλαττα δὲ πρόσκειται, Xen. Hinc

Πρόσκειται, ποταμῶν, alluvio, Gl. V. cum aliquid alluitur flumine, unari, aut perfunditur aqua.

Πρόσκειται, ἄτος, τὸ, quo utimur ad colludendum seu fovendum.

Πρόσκειται, ᾧ, f. ἦσω, scalpo, adfrico, vel pruricus adfrico. Ἐπιθυμῶν ἐβδύθημα πρόσκειται, Acru.

Πρόσκειται, fut. ὄσωμαι, gannitu inclamo seu appello.

Πρόσκειται, communico, refero ad aliquem.

Πρόσκειται, ᾧ, fut. ἦσω, adglutino, applico; πρόσκειται, ὄσωμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, Gl. V. πρόσκειται, inflicta, Ph. aor. 1. part. pass. Πρόσκειται πρὸς τὴν γυναικα αὐτῆς, Marc. 10, 17. Hinc

Προσκόλλησις, *εως, ἡ*, adglutinatio; (2) arc-tissima conjunctio; (3) accessio, applicatio, sectatio.
 Προσκομιδή, *ἤ, ἡ*, advectio. *Gl. V.* oblatio. A προσκομιζω, fut. *ἴσω*, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομισίαι πρὸς τὰ σύ-βωτα, *Thuc.*
 Προσκομια, ἄτος, τὸ, obstaculum in via in quod pedes incurrunt. *Gl. V.* offendiculum, scandalum; (2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus; (3) noxa, damnum. A προσκόπτω.
 Προσκοπίαι, *ᾧ, f. ἴσω*, provideo, prospicio, rationem habeo. Σὺ δ' ἐν πύθοκα πάντα πρό-σκοπίεις, *Soph. Antiq.* 699. Ἄ κείνον πάντα προσκοπιῶν χρεῶν, *Eur. Hecr.* 470. τὰ κοινὰ, *Thuc.*
 Προσκοπή, *ἤ, ἡ*, offendiculum, scandalum, of-fensio. *Gl. V.* offensus. A προσκόπτω.
 Προσκοπίσις, *εως, ἡ*, provisio. A προσκοπίω.
 Προσκοπος, *ε, ὁ*, speculator, seu explorator, qui praemittit solet.
 Προσκοπῶ, fut. *ψω*, offendo, impingo; (2) pecco. Προσκόψαν γὰρ τῷ λίθῳ, *Rom.* 9, 32. Μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πῶδα σε, *Matt.* 4, 6.
 Προσκορεῖν, et προσκορῆναι, satio, exsaturatio. A προσκορῆ, *ἴος, ὁ* ἢ, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens et satietate ingratus, nimius. A κόρος.
 Προσκορῆ, *ε, ὁ* ἢ, idem et ab eod.
 Προσκορῶ, *adv.* satis superque, abunde.
 Προσκορῶμαι, insuper orno, ornandi causa addo.
 Προσκορῶμαι, ἄτος, τὸ, proprie auctarium or-natus, ut torques, armilla; (2) ornamentum. A praec.
 Προσκοτῶ, obtenebro.
 Προσκόψης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.
 Προσκράνεις, *ε, ὁ* ἢ, capiti adherens; πρόσ-κρανον, cervical. Ex κράνον.
 Προσκρῶμαι, ἄτοιμα, appendo, adhaereo.
 Προσκρῶμαι, adjudico, addico; et in *Pass.* ac-cresco, adglutinor, coagmentor, *Gl. V.* προσκρῶνεν, adplicitum, *Ph.* aor. 1. part. pass.
 Προσκρῶσις, *εως, ἡ*, aceretio; (2) adjudicatio.
 Προσκρῶσις, sive πρόσκρασις, ἄτος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio.
 Προσκρῶσις, gen. sing. part. praes. act. f. g. verbi προσκρῶναι.
 Πρόσκρασις, *εως, ἡ*, offensio, offensa, *Gl. V.*
 Προσκραστικός, *ἤ, ὁ*, offendens, infestus, inimicus. A
 Προσκρῶ, fut. ἴσω, impingo, offendo, ineurso; πρόσκραστικός, offensum, *Ph.* eum qui off-endit, p. part. Προσκρῶνεν τοῖς πολιταῖς, *Plut.*
 Προσκρατάριαι, ἄτοιμα, f. ἴσομαι, insuper adquire seu comparo, adjungo. *Gl. V.* adipiscor. Οἱ ἄλλοι ἐν τῷ χρόνῳ ἀκμάζουσιν τε μάλ-λον ἑαυτῶν ἰδίῳ, ἢ προσκρῶσθαι τι, *Xen.* Hinc
 Πρόσκρασις, *εως, ἡ*, possessio.
 Πρόσκτησις, *ε, ὁ* ἢ, adquisitio.
 Πρόσκτηζω, fut. ἴσω, insuper condo, eodendo addo.
 Προσκύβης, *ἴς, ὁ*, gloriosus, venerandus, *V. L.*
 Προσκύβιδαι, advolvo.
 Προσκύβισις, a. 1. part. act. verbi προσκυβίω.
 Προσκύβισις, *ἢ, ὁ*, volutatio; (2) ipsa actio ad genua proeumbendi. A
 Προσκύβω, f. ἴσω, advolvo. Προσκύβισις λίθον μέγαν τῇ θύρῃ τῷ μνημείῳ, *Matt.* 27, 60.
 Προσκυβῶμαι, fluctuando vel undis alluo, *V. L.*
 Προσκύνω, *ᾧ, f. ἴσω*, osculor, veneror, adoro, venerabundus saluto; (2) colo, observo. Καὶ προσκύνω γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, *Arist. Phil.* 770. Προσκύνει τὰ ἀρχιτεκτα παρα-δείγματα, *Luc.*
 Προσκύνωμαι, ἄτος, τὸ, adoratio. *Gl. V.* vene-ratio. A praec.
 Προσκύνωσις, a. 1. inf. act. verbi προσκύνω.
 Προσκύνωσις, *εως, ἡ*, adorator, veneratio;
 Προσκυπητής, *ἢ, ὁ*, adorator. Ab eod.

Προσκύνωσις, *ἡ, ὁ*, adorabilis, adorandus, ad-oratione dignus. *Gl. V.* venerandus.
 Προσκύπτω, f. *ψω*, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγεῖῳ προσκύνω, *Eliau.* Πρὸς τὸ ἔς, *Luc.*
 Προσκύρῶ, *ᾧ, fut. ἴσω*, nancisor, conseqnor; (2) vicinus sum.
 Προσκύρῶσις, ἡ, autoritas, *Hijm.*
 Προσκύρῶ, *ᾧ, f. ἴσω*, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, *Gl. V.* προσκυρῶνεν, adjudicentur, *Philoxen.* opt. a. 1. pass. 3. pl.
 Προσκύρω, accedo, a. 1. προσκύρω. Ἦ δὲ δυνά-τατον πάντων, ὅσ' ἐγὼ προσκύρωσ' ἦδη, *Soph.* *Ed. Tyr.* 1298.
 Προσκύρωσις, *εως, ἡ*, confirmatio. *Gl. V.* ad-dictio. A προσκύρω.
 Προσκύω, fut. ἴσω, osculando saluto, saluto; πρόσκυσον, aor. 1. imperat. Ἴμερον προσκύ-σαντες τὴν ἴσω ἄικον εἰσοίκησεν, *Soph. Phil.* 537.
 Πρόσκωπος, *ε, ὁ* ἢ, remex, qui remum ma-nu tractat. Ex πρὸς et κώπη.
 Προσλαβόμενος, aor. 2. part. med. verbi προσ-λαβέωμαι.
 Προσλάβωμαι, adsumo, apprehendo.
 Προσλάβωμαι, idem.
 Προσλαβῶμαι, ᾧ, προσλαβηκῶμαι, sortitum, adeptum esse, *Athen.*
 Προσλαβῶ, fut. ἴσω, alloquor, colloquor.
 Καὶ Πλάτωνι ἢ ἀληθείᾳ προσλαβῶ, *Luc.*
 Προσλαβόντες αὐτοῖς, *Act.* 13, 43.
 Προσλαβῶ, ᾧ, ἢ, alloecutio. *Gl. V.* adfatus.
 Προσλαβόντες, 2. pl. praes. imperat. med. a
 Προσλαβανόμενος, sonus apud Musicos; ae-quisitus interpretatur a *Martiano Capel.* vid. *Vitrui.* lib. 5.
 Προσλαβῶμαι, accipio praeterea; (2) adsumo, adhibeo, adscisco, adjungo mihi. Ἰππίας τε προσλάβει πόλλυς, *Xen.* Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσλάβετο, *Rom.* 14, 3.
 Προσλάβωμαι, allueo.
 Προσλέγω, iusuper dico; προσλέγωμαι, *Poet.* alloquor; προσλέξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσελέξατο, plusquam perf. alloqueba-tur. Ὅς μιν ὁμαρτήσῃ τῶν προσελέξατο μύθῳ, *Theocr.* 25, 192.
 Προσλεπτόν, extenuo, *Gl. V.*
 Προσλεύσσω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ πρόσλευσαι γενναῖος περ ἂν ἡμῶν, *Soph. Phil.* 1059.
 Πρόσλημμα, ἄτος, τὸ, quod praeterea est ae-ceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.
 Προσληπτίον, *adv.* posit. intelligendum, subaudiendum. *Vox Gramm.* in explicanda ellipsi.
 Προσληπτίος, ἢ, ὁ, adsumptivus. Ab eod.
 Πρόσληψις, *εως, ἡ*, adsumptio; (2) compara-tio; (3) in dialecticis etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.
 Πρόσλημιζω, portum ingredior.
 Πρόσλημιζω, ringuioreo reddo.
 Πρόσληπῶμαι, *ᾧ, f. ἴσω*, adsumo sum in re ali-qua, insto, urgeo; (2) obscuro, obnixè ro-go; flagito; προσληπῶμαι, adsumo, *Gl. V.* Χρήμασινα αὐτοῖς, ὥσπερ κηρίαι μέλιται, προσ-ληπῶντες, *Plut.* Hinc
 Πρόσληπῶσις, *εως, ἡ*, obscuro, adsumo seu obnixè praecet; (2) adsumo praesentia apud aliquem.
 Πρόσλημιζομαι, fut. ἴσομαι, refero, adscribo, adnumero. *Gl. V.* imputo.
 Πρόσλογιστός, *ἴα, ἴον*, adnumerandus, adji-cendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.
 Πρόσλογιστοῦμαι, adfingo, fingendo addo.
 Πρόσλοδοῦμαι, insuper convicior.
 Πρόσλοδοῦμαι, perneciem adfero.
 Πρόσλοδοῦμαι, *ᾧ, fut. ἴσω*, furibundo impetu in modum rabidi canis agor in aliquid.
 Προσμῆλῶσαι, fut. ἴσω, emollio.
 Προσμενῶμαι, addisco, insuper addisco. Σχο-λὴν παρέχευε σαυτῷ τῷ προσμενῶναι ἀγαθόν τι, *M. Anton.* 2, 4.
 Προσμερῶμαι, *ᾧ, fut. ἴσω*, attestor; (2) meo testimonio confirmo, adstipulor; (3) alieui aliquid adscribo, tribuo. Προσμερῶμαι τῷ τάτῳ ἰβήνῃ, *Plut.*

Προσμερῶμαι, *ον, attestaturus, Man.*
 Προσμερῶσαι, fut. ἴσω, adjungo, agglutino. Ἐκκα-σίαν σμῆδην προσμερῶσαι δαμῆ, *Lycorin.* 783.
 Προσμερῶμαι, oppugno. Προσμερῶμαι σοι, *Plut.*
 Προσμερῶμαι, *ᾧ, f. ἴσω*, arrideo. Τὴν τύχην ἄρῳ ἡδὴ ἀπαλὸν μοι προσμερῶσαι, *Luc.*
 Προσμερῶμαι, a. 1. inf. act. verbi προσμερῶμαι.
 Προσμερῶμαι, euro. A μέλι.
 Προσμερῶμαι, *ᾧ, f. ἴσω*, admodulator, accedo.
 Προσμερῶμαι, *ε, ἐνῶ*, permaneo, persevero, adsi-dius sum in, adhaereo; (2) expecto. Τὴν ἀνδρα τὸν βοτήρα προσμερῶμαι μόνον, *Soph.* *Ed.* *Tyr.* 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμερῶσαι μοι, *Marc.* 8, 2. τὰς δὲ δέξασαι, 1 *Tim.* 5, 5.
 Προσμερῶμαι, divido inter, seu divisione facta addo, attribuo aliis, ut eos augcam.
 Προσμερῶμαι, *ᾧ, fut. ἴσω*, accerso.
 Προσμερῶμαι, *ᾧ, fut. ἴσω*, admittor.
 Προσμερῶμαι, ἄτοιμα, machinor, molior, ex-cogito, adstruo.
 Προσμερῶμαι, idem.
 Προσμερῶμαι, vel προσμερῶμαι, fut. ἴσω, admisceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, succedo; (3) manum consero, configo; (4) adeo quem. Οὐκ ἀρ' ἰκίνοι γ' ἄν προσ-μερῶσαι θεῶν; accedere? *Soph. Phil.* 105. Ἰσοδὸς βοτῆραν μέλιθῳ προσμερῶσαι, *Eurip.* *Or.* 1272. Κράται δὲ προμήμεις δισπόσαν, *Pin.* *Ol.* 1, 34.
 Προμῆμις, ἡ, admistio, *Stroph.*
 Προμῆμις, idem. Προμῆμις τῷ τίχῃ, *Thuc.*
 Προμῆμις, una, simul odi.
 Προμῆμις, *ᾧ, f. ἴσω*, mercede loco; προσμη-μῆμαι, mercede condeco.
 Προμῆμις, sive προσμῆμις, adeo, accedo; προσμῆμις, aor. 2. part. Προμῆμις καλῶ, *Soph.* *Aj.* 72. Μίσον δὲ προσμῆμις στρατήγῳ, *Ib.* 732.
 Προμῆμις, ἡ, permansio et expectatio apud aliquem, perseverantia in re aliqua. A προσμῆμις.
 Πρόσμερῶσαι, *ε, ὁ* ἢ, eidem fato subjectus; (2) morte dignus, vel caedis sum alio auctor.
 Προμῆμις, alloquor, compello, *Theoc.*
 Προμῆμις, et προσμῆμις, fabulam addo fabulis, fabular insuper. Μικρὰ μὲν προσ-μερῶσαι, *Polyb.* 34, 11, 9.
 Προμῆμις, idem.
 Προμῆμις, ἡ, idem.
 Προμῆμις, simul fluo.
 Προμῆμις, *ᾧ, f. ἴσω*, insuper nave fabrico, insuper classis aedifico.
 Προμῆμις, *ᾧ, fut. ἴσω*, insuper nauseo, nauseo ad; *metaph.* respuo.
 Προμῆμις, fut. εἴσω, juvenili jaetantia addo.
 Προμῆμις, attribuo, adjungo, adscribo; προσμη-μῆμαι, attributa, *Ph.* p. part. pass. Προμη-μῆμαι δὲ μοι χάριν βραχυῖαν πρὸς μικροῖς ἄλλοις διδῆς, *Soph.* *Trach.* 1232. Προμῆμις δὲ περὶ τὸν τοῖον θεοῖσι, *Aristoph.* *Av.* 571.
 Προμῆμις, fut. εἴσω, inuuo. *Gl. V.* adnuo; (2) prorus sum. Ἐν τῷ εἶπε δὲ προσμῆμις, *Xen.*
 Προμῆμις, fut. εἴσω, adnuo; (2) accedo.
 Προμῆμις, προσμῆμις, idem. Παντὰ δὲ παρ' αὐτὸν ἑλθόμενα καλῶσαν στρατῶν προσμῆμις θύλασσι, *Theocr.* 21, 18. Εὐμαρῶς προσμη-μῆμαι τῇ Ζακύνθῳ, *Luc.*
 Προμῆμις, vinco, insuper vinco.
 Προμῆμις, accedo.
 Προμῆμις, *ᾧ, fut. ἴσω*, insuper mente agito et considero.
 Προμῆμις, *ᾧ, imperf.* προσμῆμις, me ipsum moveo ad, proficiscor.
 Προμῆμις, ἄτοιμα, fut. ἴσομαι, ad aliquid vel aliquid rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμὲ προσμῆμις, *Luc.*
 Προμῆμις, *ἴος, ὁ* ἢ, in ampla mole extensus. Ex ὄγκος, moles.
 Προμῆμις, fut. εἴσω, reditus percipio, emolumenta capio, *Ph.* προσμῆμις, percipit, dicitur etiam pass. de eo qui pendit vegetal, usuras, unde alteri reditus fit.
 Οἴπε

Προσπεριδέω, f. εύω, insuper vel simul obo; (2) una velut peragando describo.
 Προσπεριρίζω, insuper includo. Μεγάλην τινά έννοιαν τῷ πείναι προσπεριώρατο, Longin.
 Προσπεριρίζομαι, insuper ex demonstratis cōgo et demonstro.
 Προσπεριρύω, ὤ, fibula annecto, adfigo.
 Προσπεριρύω, acc. sing. aor. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω.
 Προσπεριρύω, extendo ad.
 Προσπέτομαι, et προσπέταμαι, fut. πτήτομαι, advolo.
 Προσπεφυκότως, adv. inhærenter. Α προσφύομαι.
 Πρόσπηγμα, ἄτος, τὸ, adfixum, quod adhæsit tenaciter, concretit. Α
 Προσπηγνύω, et προσπήγνυμι, fut. ξω, adfigo. Τῶν—διὰ χεῖράν ἄνομων προσπήξαντες ἀνέλιπε, Act. 2, 23.
 Προσπηγνύω, ὤ, prosilio, insulto, adsilio.
 Προσπήξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.
 Προσπήσομαι, idem quod προσπήγνυμι, Steph.
 Προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ζεῦ, εἰ δὲ Κυρβάντων ἕταραι προσπηχύναντο, Callim. Α πῆχυς.
 Προσπίεω, una, simul premo.
 Προσπίλλομαι, appellor, admoveor, propinquus fio, Od. 13, 95.
 Προσπίπτομαι, una, insuper bibo. aor. 1. inf. προσπίπαι.
 Προσπίπτω, cum alio vendo, quasi in compendium.
 Προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. gr. pedes, unde supplex fio; item (3) adolor; (4) adolor, irruo; (5) occurro, obvius sum, incido; προσπίπτω, adortus, aor. 2. part. Πόντος προσπίπτω γόνυ Ἀγαμέμνονος τῦδ', ἢ φέω εἰρή κακὰ, Eurip. Hec. 726. Τὸ σκυλακάδης, τὸ πᾶσιν προσπίπτειν, more catulorum omnes assultando adire, Xenoph. Cyrip. 1. Μείζω βροστίας προσπίπτειν ἰμιλίαις, habens consuetudinem majorem humana, Eur. Hipp. 19.
 Προσπίπτω, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad; (2) supervenio, intervenio. Ἄφω προσπίπτειν δέμα προσπίπτειν νεκρῶ, Eur. Med. 1208. Τέκνον Αἰγίως, προσπίπτειν σοι, Soph. Ed. Col. 1757. Προσπίπτω σε γόνους, Id. Phil. 485. (2) ἐν τῷδ' μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίπτει, Eurip. Phœn. 1438.
 Προσπλάζω, pro προσπελάζω imperf. προσπλάζω, Il. 12, 285.
 Προσπλάθω, fut. ἄσω, idem.
 Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. ἄσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærrens.
 Προσπλαστῖκος, ἦ, ὄν, obstruendi seu opplendi vim habens. Α προσπλαστῖκος.
 Πρόσπλωτος, ε, ὁ ἢ, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. Α προσπλάζω.
 Προσπλέω, fut. ξω, addo, adjungo, annecto. Gl. V. applico; προσπλαστῖκος, adnexus, Ph. aor. 2. part. pass. (2) pro συμπλέω συμπλέεσθαι, conserere manus.
 Προσπλέω, f. εύω, adnavigo. Κατιδόντες εἰκοσι ναῦ; Ἀθηναίων προσπλέεσας, Thuc. ἀπὸ Σκυθίας.
 Προσπληρῶ, ὤ, f. ἄσω, impleo; (2) suppleo.
 Προσπλήσσω, fut. ξω, percutio.
 Πρόσπληξ, ὄ, adnavigatio.
 Προσπλωτός, ἦ, ὄν, navigabilis; vel qu. dic. adnavigabilis.
 Προσπλώω, adnavigo.
 Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Προσπνεύματι, acriter. Ἔτι δὲ τῶν προσπνεύματι συνηλαμένων καὶ μαχομένων ἐν διάρσει ταῖς μαχαίραις, Αἰωνίου. αρ. Suil. Vide πνεύσος.
 Πρόσπνευσις, εως, ἦ, aspiratio. Α
 Προσπνέω, ὤ, f. εύω, adfio, adspiro. Ὡς ἠδύμαι προσπνεύσει χοιρίων κρεῶν! Arist. Ran. 339.
 Προσποιέομαι, ἔμαι, vindico mihi; (2) adquire, in potestatem redigo; (3) concilio mihi; (4) simulo; προσποιεσθῆναι, adfectare, Ph. aor. 1. inf. Α
 Προσποιέω, ὤ, idem; (2) addo, adjungo, fut. 1. προσποιέω, vindicaturum esse, rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κομῆδ' ἔ κομῆδ' εἶναι προσ-

ποιέω; Aristoph. Vesp. 1306. Καὶ σε προσποιέω εὖν, Eurip. Hel. 1102. Ἐγὼ μὲν προσποιέωμην βήσσειν, Xen.
 Προσποιῶ, 2. sing. præ. ind. pass.
 Προσποίηση, ἄτος, τὸ, quod nobis vindicamus; (2) id quod simulamus. Οὐδὲν αἰείσας, ἢ χειρονομίας, ἢ προσποιήματος ἔτι δεηθείς, App. Bell. Civ. 1, 5. (2) δέμενος δ' ἄρα καὶ τῷ προσποιήματος αἰετός εἶναι δοκῆν, Id. Ibid. 1, 98.
 Προσποιήσις, εως, ἦ, vindicatio, vindiciæ, Ph. (2) acquisitio; (3) simulatio. Gl. V. dissimulatio. Α προσποιέομαι.
 Προσποιητικός, ἦ, ὄν, simulator, simulationi studens. Α
 Προσποιήτος, ε, ὁ ἢ, et προσποιητός, ἦ, ὄν, simulatus, fictus. Α προσποιέομαι.
 Προσποιητός, adv. simulate; (2) adsciscendo, per acquisitionem.
 Προσπολέμω, ὤ, fut. ἦσω, bello aggredior.
 Προσπολέμω, ὤ, f. ἄσω, insuper hostem facio aliqueum alicui.
 Προσπολέω, ὤ, fut. ἦσω, famulor, ministro seu ministræ munere fungor.
 Προσπολέομαι, advenio, accedo.
 Πρόσπολος, ε, ὁ ἢ, famulus, minister. Α πολῖς, versor.
 Προσπονέω, laboribus præteritis alium suscipio. Ἰκέτευε προσπονῆσαι, App. Bell. Civ. 11, 81.
 Προσπορεύομαι, fut. εύομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad; (2) aggredior aliquid; (3) advenio. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος ἔ Ἰωάννης, Marc. 10, 35.
 Προσπορίζω, adquire, comparo insuper, vel simpr. alteri; in med. comparo mihi. Προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ σφάτισμα ἀπὸ τῷ πολέμω, Dem. Hinc
 Προσπορισμός, ὤ, ὄ, adquisitio nova, item ejus quo adhuc egebamus; (2) quod adquisitur per eos qui in nostra sunt potestate.
 Προσπορεύω, vel προσπορεύω, et προσπορεύομαι, ὤμαι, fibula annecto, affigo. Hinc
 Προσπορεύωτός, ἦ, ὄν, fibula annexus, adfixus.
 Προσπορεύομαι, insuper pendere pecuniam cogor.
 Πρόσπταισις, εως, ἦ, ipsa actio offendi seu impingendi, offensio. Α προσπταῖς.
 Πρόσπταισμα, ἄτος, τὸ, offensio pedis, prolapso. Ab eod.
 Προσπταῖς, fut. αἴσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) cladem accipio, adversa utor fortuna. Διὰ φειδῖν προσπταῖσε τῷ δήμω, Plut.
 Πρόσπταισις, -πίταισμος, advolo, Soph.
 Πρόσπταισις, aor. 1. inf. act. verbi προσπίπτω.
 Πρόσπταισμος, ἄτος, τὸ, amplexus; (2) id quod amplectimur. Α
 Προσπταῖσσω, fut. ξω, applico; προσπταῖσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν πατέρα προσπταῖσσει, Eur. Bac. 1321. Προσπταῖσις με τὸν αἰσῶλον, Theocr. 3, 19. Ἐς δ' ὕγρον ἀγκῶν ἔπ' ἔμφρον παρθένα προσπταῖσσαι, Soph. Antig. 1251.
 Προσπταῖς, f. εύω, insupio in aliqueum; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, despicio.
 Πρόσπταισις, εως, ἦ, impetus irruentis, offendentis; (2) offensio, allisio; (3) casus, eventus.
 Προσπταῖσσομαι, insuper percontor.
 Προσπταῖσσω, amplius accendo; (2) accendo.
 Προσπταῖσσω, adspingo. Πολὺν ἢ μίλτος γέλαν, παρῆσεν, ἢν προσπταῖσσω κικλῶ, Aristoph. Conc. 379.
 Πρόσπταῖσις, εως, ἦ, collisio, conflictus, conflictatio. Α προσπταῖσσω, vel -άττω.
 Προσπταῖστω, adv. posit. adsuendum. Α
 Προσπταῖστω, fut. ψω, adsumo.
 Προσπταῖσσω, vel προσπταῖστω, fut. ξω, allido.
 Προσπταῖσσω, accedo, sc. augendi causa.
 Προσπταῖσσω, adfluo, allabor, Gl. V. (2) accedo; (3) alloquor.
 Προσπταῖσσω, vel προσπταῖσσω, f. ξω, allido, illido; προσπταῖσσω, allidor, irruo. Προσπταῖσσω ὁ ποταμὸς τῷ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6, 48. Hinc
 Πρόσπταῖσις, εως, ἦ, inlisio. Gl. V. impetus, conflictus.

Προσπταῖσσω, idem quod προσπταῖσσω.
 Πρόσπταῖσσω, ἄτος, τὸ, appellatio; (2) saluatio. Α προσπταῖσσω, alloquor. Unde
 Πρόσπταῖσσω, εως, ἦ, appellatio, compellatio, saluatio.
 Προσπταῖστω, adv. posit. alloquendum, appellandum.
 Προσπταῖστω, εως, ἦ, insuper commemorandus, compellandus.
 Προσπταῖστω, ἦ, ὄν, compellatus, saluatus.
 Πρόσπταῖσσω, vel πρόσπταῖσσω, adv. stirpitus, radicitus, una cum radicebus.
 Προσπταῖσσω, ε, ὁ ἢ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ἐκ πρόσ, βίζα, et φύλλον.
 Προσπταῖσσω, ὤ, fut. ἄσω, actis radicebus adfigo.
 Προσπταῖσσω, allido, impingo.
 Προσπταῖσσω, vel προσπταῖσσω, fut. ἄσω, insuper confirmo, corrobora.
 Προσπταῖσσω, ablandior, ablandiendo delecto. Ἔωπα προσπταῖσσω κικλῶν, viro ablandiri malo, Æschyl. Agam. 1674. Προσπταῖσσω με, Eur. Hipp. 865.
 Προσπταῖσσω, inhio, idem quod præc.
 Προσπταῖσσω, f. αὐῶ, præterea significo, adsignifico. Ἦμα δὲ ἐστὶ τὸ προσπταῖσσω, χρόνον, Aristot.
 Προσπταῖσσω, ἦ, ὄν, præterea significans, adsignificativus.
 Προσπταῖσσω, εως, ἦ, signum additum vel concurrens aliis signis, R.
 Προσπταῖσσω, fut. ἴσω, adspuo, despuo in.
 Προσπταῖσσω, dictis incesso insuper.
 Πρόσπταῖσσω, adv. e longinquo. Α πρόσσω.
 Προσπταῖσσω, palpo ad.
 Προσπταῖσσω, adfundo, insuper libo.
 Προσπταῖσσω, insuper ad seditionem concito.
 Προσπταῖσσω, vallo insuper munio, Thuc.
 Προσπταῖσσω, contraho, adduco; inde p. part. pass. προσπταῖσσω, adstrictus, contractus, Suicer.
 Προσπταῖσσω, fut. εύω, castra pono ad.
 Προσπταῖσσω, insuper criminor, calumniator.
 Προσπταῖσσω, adjuvo, augeo, confirmo.
 Προσπταῖσσω, una, insuper prosum.
 Προσπταῖσσω, addo, adjungo, adnecto.
 Προσπταῖσσω, simul adsum, attendo.
 Προσπταῖσσω, una calefactio.
 Προσπταῖσσω, una intelligo.
 Προσπταῖσσω, una laudo, seu commendo, una demonstro, sc. laudis consequendæ causa.
 Προσπταῖσσω, accedo alicui, accola, in eandem domum vel urbem recipio.
 Προσπταῖσσω, fut. ἴσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, Suicer.
 Προσπταῖσσω, simul cauponio; in med. paciscor cum aliquo præterea.
 Πρόσσω, adv. ante se, in anteriorem partem. Α πρόσ.
 Προσπταῖσσω, ὤ, fut. ἴσω, præterea corpus corpori adjungo.
 Προσπταῖσσω, adaggero, accumululo, Gl. V.
 Πρόσπταῖσσω, instillo, Pind.
 Πρόσπταῖσσω, ἦ, idem quod πρόσπταῖσσω, ἄτος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. jussuum; al. Gl. V. Α πρόσπταῖσσω. Unde
 Πρόσπταῖσσω, ἦ, ὄν, imperiosus, imperativus.
 Πρόσπταῖσσω, adv. imperative, in imperativo, imperando.
 Πρόσπταῖσσω, ὤ, f. ἴσω, labores et ærumnas in aliqua re suffero; miseratione alterius tangor. Ἄλλ' ἀνάσχεσθ' ὀ γαθαί, καὶ προσπταῖσσω, adhuc durate, Arist. Lys. 765.
 Προσπταῖσσω, extendo, Steph.
 Πρόσπταῖσσω, aor. 1. inf. act. verbi πρόσπταῖσσω.
 Πρόσπταῖσσω, εως, ἦ, mandatium, imperium. Gl. V. præceptum, præceptio. Α πρόσπταῖσσω.
 Πρόσπταῖσσω, 1. plur. f. 1. ind. act. verbi πρόσπταῖσσω.
 Πρόσπταῖσσω, fut. ξω, amplius, præterea turbo.
 Προσπταῖσσω, ὤ, annecto, alligo. Α παρῆσσω.
 Πρόσπταῖσσω, εως, ἦ, porticus vestibulum, et ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; προσπταῖσσω, scorta, prostibula. Α πρόσπταῖσσω.
 Πρόσπταῖσσω, εως, ἦ, imperium quo alicuius præsumus,

sumus, praefecturae dignitas; (2) patrocini-
um, tutela, praesidium, auxilium; (3)
cultus externus, species, comitatus, magni-
ficentia pompae, *ap. Polyb.*
Πρόσβασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, emi-
nentia; (2) *ap. Hipp.* humoris dominantis
significatio. Ab eod.
Προβάσσω, vel ἄσσω, f. ζω, praeficio aliquid,
imperium ci aliquid et munus mandans;
Gl. V. προβάσσειν, destinare; (2) impero,
praecipio, *Gl. V. Τί δὴτ' ἀμαυροῦ φωτὶ προ-
βάσσειν σοῖν;* *Soph. Oed. Col. 1011. Πῶς
ταῖς Ἀθήναις τόνδε προσβάσεις τόνον;* *Eurip.
Suppl. 185. Ἄπαντα τ' αὐταῖς ἐστὶ προσεταγ-
μένα, ἀ τοῖσιν ἀσῶσις ἐμελεν,* *Arist. Conc. 459.*
Προβάστια, ας, ἡ, praefectura, procuratio; (2)
patrocinium, defensio. A
Προβατεύω, fut. εἴσω, praesum, praesideo. Ἄν-
θεόσων ἄλλων προσβατεύειν, *Xen.*
Προβατεύω, ᾧ, fut. ἦσω, idem; (2) patrocino-
r, tueor, defendo. Ἦπερ μόνη ἀναίδια προσ-
βατεύει τῶν ῥήτορων, *Aristoph. Eq. 325. τῆσδε
χθονός,* *Eur. Herac. 207.*
Προβατήριος, υ, ἰ, praeses, adjutor, auxiliator.
Apollinis epithetum, quasi vestibularius, et
liminaris, quasique janitor dictus. *Gl. V.
tutelar. ποῖτε προσβατήρι,* Apollo tutelaris,
Soph. El. 637. A
Προβάτης, υ, ἰ, praepositus, praeses, autistes;
(2) quicumque est in aliquo genere pri-
mus. Προβάτης ἐπιλαβόμενοι, duces nacti,
Herodot. 1, 127. Ὅς ἐστὶ ὁ προσβάτης, quis
ille sit qui ad aram scdet, *Soph. Oed. Col.
1171, 1278. Ὅς ἦν τῶν Ἀλλεβρείων προσβάτης,*
patronus, *Arrian. Bell. Civ. 2, 4.*
Προβάτις, ἴδος ἡ, patrona; (2) hospita; (3)
curatrix, tutatrix. A praec.
Προβατικός, ἡ, ὄν, ad προσβάτην pertinens.
Προβατικός, adv. cum magna praesentia, digni-
tate, magnificentia.
Προβατύνω, acc. sing. praes. part. v. προσβατίω.
προβάτω. Vide προσβάσω.
**Προβαυδῶ, ᾧ, vallis seu palis in terram depac-
tis praemunio, Thuc.**
Προβέγγιον, υ, τὸ, tecti prominentia. A βέγγος.
Προβέγγισμος, ἄτος, τὸ, idem et ex eod.
Προβέβη, a. 1. part. pass. verbi προσβέβημι.
Προβέβησομαι, ἀρηγοῦν, fut. 1. ind. pass.
Προβέβησομαι, insto, instanter posco, Steph.
**Προβείχιζω, fut. ἴσω, murum addo, praeterea
muro cingo.**
**Προβείχω, advenio, vel venio ante; adeo, ac-
cedo, Hom.**
Προβειμαρτίος, α, ὄν, una conjiciendus, con-
jectura e signis intelligendus.
Προβειμαρτίος, insuper struo et machinor.
Προβελίω, solvo, numero, ergo, impendo.
**Προβέλλω, protego. Gl. V. adstringo. Προ-
βέλλομαι, eo, proficiscor. πρὸς ἄλλην, aor. 2.
pass. Μακρὰν πρὸς ἄλλης δδῶν, longam confeci-
sti viam, *Soph. Oed. Col. 20.*
Προβέλλω, ante gemo, seu dolco.
Προβένω, idem.
**Προβεντεύομαι, fut. εἴσομαι, prodigiose adfin-
go. Ex τέρως.**
Προβεντινός, υ, ὁ, ἡ, pectori anteriori applica-
tus. *Gl. V. pectoralis. Hinc τὸ προσε-
βεντινόν, υ, pectorale. Ex τέρων.*
**Προβεντινός, fut. ἴσομαι, pectori mco applico,
amplector, complector, Josephi. A π. et
τέρων.**
Πρόβεντος, ὄν, pectori impositus, adpositus, op-
positus. Ex iisd.
Προβίρω, oblecto, Hom.
**Προβιταγμένω, nom. pl. perf. part. pass. verbi
προβίσσω.**
**Προβιτάνω, ᾧ, f. ὄσω, aute corono, prius co-
rona redimio; (2) redimio.**
Προβιτιδιον, υ, τὸ, antilena, imagnucula ex pec-
tore suspensa. Ἐχόντες προσβιτιδία καὶ σύ-
πες, *Polyb. 22, 20, 6. Gl. V. A*
Προβιτιδῖος, υ, ὁ, ἡ, appositus seu applicatus
pectori. Ex π. et τέρως.
Προβιτις, ἴδος, ἡ, anterior pars τῷ στήθε, quasi
pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa
prope digitos manuum et pedum. Ex iisd.**

**Προβήκω, f. ζω, liquefactum adfundo; (2) ad-
haereo, assideo; προσβήκω, adhærens, af-
fixus, assiduus, in re aliqua, p. part. Ὁμοίως
γίγνε τὸ χρώμα τῷ χρωστῷ προσβήκως αὐτῷ,
Luc. Πλευρὰ προσβήκοντος ἰδ, lateri adfixo
veneno, *Soph. Trach. 833. Ἐδρας προσβή-
κως φάσματι, Id. Ibid. 836. Vide φάσμα.*
Προβήνω, aor. 2. inf. act. verbi προβήσω.
Προβήσις, ἄδος, ἡ, vestigium impressum ab eo
qui praerit, *Suid. al. cubile.*
Προβήσις, praes. part. act.
Προβήμεν, arponimus, 1. pl. praes. ind. act.
**Προβήμι, addo, adjicio; (2) applico; (3)
adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, et pro-
prium trado; προσβήμαι, addor, adjungo me,
assentior. Gl. V. adstipulor, faveo, addico
me; προσβήσαι, adhiberi, addi, Ph. προσ-
βήκειν, addidit, Ph. aor. 1. act. προσβήθη,
additum est, addita est, *Gl. V. aor. 1. pass.
προβήθη, additum, Ph. aor. 1. part. pass.
προβήμενος, additus, Gl. V. devotus, perf.
part. pass. Ἐκείνως εἰκῆς ἐσιν ἡμῖν, εἰ πόλις
γένοιτο, προσβήσεσθε, Arrian. Μόνον τὸδ' ἔρ-
γον προσβήσις ἐμῶ τέκνω, Eur. Suppl. 27.*
**Προβήλαι, ᾧ, f. ἦσω, stercore contamino, vel
stercore emissio inquo.**
**Προβήλαι, ᾧ, fut. ἦσω, mulcto. Προβήλαι τῷ
δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ προσβήται κατὰ
νόμον, Id.**
**Προβήμα, ἄτος, τὸ, mulcta, poena; (2) aesti-
matio litis. A προσβήμαι.**
Προβήσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
**Προβήμιον, υ, τὸ, idem, Ph. Μεγίστων ἄξιον προ-
βήμιον, diris supplicis dignissimum, Polyb.
2, 56, 15.**
**Προβήμιος, ὁ, ἡ, qui pœnae causa imponitur.
A τιμή.**
Προβήμιον, ᾧ, fut. ἦσω, opem fero, auxilior.
Προβήμιον, ἡ, laborum commissura, Poll.
**Προβήμιος, ὄν, praecutus, epith. gladii; acuta
cuspidē praefixus, vni acutus in summa sui
parte, ut προσβήμιον ξίφος, Steph. A τήμα.**
**Προβήμιον, τὸ, locus ante porticum, vel porticus
ante aedes. Vide πρόσωος.**
**Προβήμιος, ἡ, ὄν, rectam conjecturam faciens
de futuro, futuri providus.**
**Προβήμιον, ᾧ, f. ἦσω, tragice exaggero; (2)
tragice alloquor. Ἐχει πολὺ τὸ ἐξωθεν προ-
βήμιον, magnificum, Longin.**
Προβήμιον, τὸ, castra pono ante.
Προβήμιον, arrepto collo luctor.
**Προβήμιον, f. ψω, oro, obsecro, precor, ad ge-
nua provolutus et adorans. Τσαυτὰ σ, ᾧ
Ζεῦ, προσβήμιον, *Soph. Aj. 842. Κακῶς ὀλεσθαι
πρόσβημιον Ἀργείων χθῶνα, Eurip. Suppl. 1195.*
**Προβήμιον, accuro, occuro, *Gl. V. (2) gratiam
capto alicujus; (2) adstipulor. Eunὴ τις
ἡμᾶς ἐσπυδακνεία προσβήμιον, Aristoph. Thesm.
579. Πρὸς τὸν πάσπον προσβήμιον, Xen.*
**Προβήμιον, fut. ψω, attero, incutio, infligo.
Gl. V. affricco; προσβήμιον, imprimo, in-
fligo, Gl. V. aspergo, v. gr. maculam; cu-
pidius adjungo me alteri, adhæresco, Ern.
Πληγῆς αὐτὸν προσβήμιον τοῖς οἰκίταις, *Aristoph.
Eq. 5. Αὐτὸς δ' ἄν ἐνκαλίπειτο, τὰς αἰτίας τῆ
φελδία προσβήμιον, attribuit, Plut. Hinc*
**Προβήμιον, ἄτος, τὸ, fragmentum; (2) afflic-
tio, calamitas.**
Προβήμιον, εως, ἡ, attritus, adfrictus.
**Προβήμιον, υ, ὁ, cui supplicamus, seu ad
cujus genua supplices provolvimur; (2) qui
supplex alicui ad genua accidit; (3) qui
piculum importat, ob quem religio obori-
tur; (4) vindex et ultor homicidiorum et
aliorum scelereum, *Eschyl. Choech. 285.
Θάκει δὲ προσβήμιον, supplex asside, Soph.
Aj. 1173. Oed. Col. 1374. Philoct. 953.*
**Προβήμιον, ἡ, ἡ, supplicatio, supplices preces;
(2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homici-
dium; (4) piculum, labes scleratae con-
tagionis. (1) τίνα πόλιος ἐπίσης προσβήμιον
ἐμῶ τ' ἔχων, quidnam a civitate et a me
supplicii prece pētītum venisti, *Soph. Oed.
Col. 558. Βωμῆς τε κισσῶν βυθύταις προσβή-
μιον, Eurip. Alcest. 1159. A προσβήμιον.*
Προβήμιον, ὁ, qui piculo se obstrinxit. A praec.**************

**Πρόσβητος, υ, ὁ, ἡ, supplex, qui supplex alicu-
i ad genua proccidit. Ab eod.**
**Πρόσβητος, ἡ, ἡ, accurrens; (2) ad quem accur-
ri potest; (3) rotundus, Hes. A προσβήτω.**
**Προβήτω, occurro, obvius fio, offero me;
(2) consequor aliquid; (3) alicui rei dedi-
tus sum, aor. 2. προσβήτωρον part. προσβή-
των, obvius. Οὐτως ἔβησ ὑπάκουσιν, ὡς ἔ-
βησ πάσσοι ἀν ἐγὼ προσβήτων νέων, Plato.
Ὁ προσβήτων, quilibet, quivis, obvius; *item,
cael. quae προσβήτης. Ἡ χαρὶ κλεια δὲ ἐν ἀσπίδι
μὴν γύναιον, ἐταιρικὸν δὲ ἐκτόσπον, ἔ τὲ προσβή-
τωνος, ἀεὶ, ἔ ἐ τὸν ἐπ' ὀλίγω ἐβελήσεται τις,
Lucian.*
**Πρόσβητος, υ, ὁ, ἡ, ab anteriore parte colum-
nas habens.**
**Πρόσβητος, τὸ, si a τύφω, accensio, incensio;
res ipsa accensa; si a τύφω, afflictio, allisio
rei ad aliam, res ipsa afflictā, &c. vid. Ern.**
**Πρόσβητος, υ, ὁ, ἡ, proprie extra corpus paul-
ulum eminentis; (2) cœlatus, sigillatus, ha-
bens eminentes figuras, &c. οἱ πρὸς βήτων, quae
totam rem exprimunt, et extrinsecus
alligantur.**
Προβήτω, ᾧ, fut. ὄσω, cœlo: vid. super.
Πρόσβητος, υ, ὁ, ἡ, adstrictus, substrictus. A
**Προβήτω, fut. ψω, ante adstringo, ante spisso
seu constipo.**
**Πρόσβητος, εως, ὁ, ἡ, obvius; (2) qui in ali-
qua re versatus est, didicit aliquid, ut προσβή-
της τῆ φιλοσοφίας. A προσβήτων.**
**Πρόσβητος, υ, ὁ, ἡ, qui ante porticum est;
scribitur et πρόσωος. A τῶα.**
**Προβήτω, fut. ἴσω, nova insuper injuria ad-
ficio, insuper contumeliosus sum.**
**Προβήτωμαι, antea congredior vel colloquor;
προβήτωμαι, prius collocuti.**
Προβήτωμαι, ante ex pacto constitutus sum.
Προβήτωμαι, ante conjungo.
Προβήτωμαι, allatro proprie et tropice.
Προβήτω, ante spolio, prior spolio.
Προβήτω, ante colligo.
**Προβήτω, ἡ, syllogismus, in quo præ-
missæ principalis syllogismi concluduntur.**
**Πρόσβητος, υ, ὁ, ἡ, materia adhærens; (2)
qui rebus mundanis deditus est. Ex ὄλγ.**
Προβήτω, ante commisceo, confundo.
**Προβήτω, carmina cano, hymnis celebro,
Schol. Theoc. ad Idyll. 2, 11.**
Προβήτω, ante adnascor.
Προβήτω, ante consentio.
Προβήτω, ante congrego.
Προβήτω, ante conjungo.
Προβήτω, ante intelligo.
Προβήτω, ante commendo.
**Προβήτω, quæ ante cohabitavit et nupta
fuit; a προσβήτω, ᾧ.**
**Προβήτω, ante colloco in colonia, in matrimo-
nio. Χώραν τοῖς προσβήτωμαῖς παρὶ
χρησιν, M. Anton. 4, 13.**
Προβήτω, ante paciscor, prius convenio.
**Προβήτω, ante confringo vel confringi
jubeo.**
Προβήτω, adv. posit. subaudiendum A
Προβήτω, subaudio: de ellipsi.
**Προβήτω, ᾧ, fut. ἦσω, venio obviam, oc-
curro.**
Προβήτω, insuper concedi, seu dari, Dem.
**Προβήτω, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi
προβήτωμαι.**
Προβήτω, ostendo. Pass. appareo.
Προβήτω, subministro.
Προβήτω, insuper pollicor.
Προβήτω, subijcio, *Gl. V.*
Προβήτω, f. ψω, insuper, una subscribo.
**Ἐτι δὲ μαλλόν, εἰ κἀκεῖνο τῆ διανοίᾳ προσβή-
τω, Longin. 14.**
Προβήτω, fut. ζω, ostendo.
Προβήτω, praeterea, insuper existimo.
**Προβήτω, admonco, *Gl. V. προσβήτω-
μαῖς, insuper submonuit.***
**Προβήτω, et ομαι, in commentario
addo.**
**Προβήτω, ᾧ, fut. ἦσω, insuper suspicor,
praeterea suspectum habeo.**
Προβήτω, idem.**

Προσάδων, *α*, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, seu ab iis qui accedunt Apollinem; scribitur et προσάδιον vid. supra, quod melius.
 Προσάδης, ᾧ, ὁ ἢ, qui musicis instrumentis accinit; (2) consonus, congruens. Ex πρὸς et ᾄδῃ, cantus.
 Πρόσθεν, *adv.* e longinquo. A πρόσω.
 Προσάθει, ᾧ, fut. ἴσω, impello; προσάθησεν, adegit.
 Προσανομιάσιν, *α*, ἢ, agnominatio; potius προσνομασία.
 Προσανομία, *α*, ἢ, appellatio, cognomen. *Gl. V.* cognomentum. Ex πρὸς et ὄνομα.
 Προσάσπας, *per Metaphr.* pro πρόσωπον, inde προσάσπαι, *Eust.*
 Προσάσπιον, *α*, τὸ, larva, persona, vultus fictus; (2) prætextus, species. A πρόσωπον.
 Προσάσπιον, τὸ, Dim. A præc.
 Προσάσπιος, ἢ, ὄν, personalis. Ab eod.
 Προσάσπιον, *α*, τὸ, idem quod προσάσπιον.
 Προσάσπις, ἴδω, ἢ, idem et ab eod.
 Προσωποληπτία, ᾧ, f. ἴσω, persona rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. *Et* δὲ προσωποληπτεῖτε, ἡμάρταν ἐργάζεσθε, *Jacob. 2, 9.* A
 Προσωπολήπτως, *α*, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον et λαμβάνω.
 Προσωπολήψια, *α*, ἢ, personæ respectus; *Ph.* gratia vel odium. Ex iisd.
 Πρόσωπον, *α*, τὸ, vultus, facies, os; persona. Quod autem in homine προσώπον est, in brutis irrationabilibus προσώπιον dicitur, sicut in avibus ῥύγχος, et ῥάμφος, *Ph.* πρόσωπα, ora, *Ph.* πτώσας πρόσωπον, vultu dicta respuens, *Soph. Ant. 1232.* Ex ὄψ.
 Προσωποποιῶ, ᾧ, f. ἴσω, personas fictas induco, personas fingo.
 Προσωποποιῶ, *α*, ἢ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopepeia. A
 Προσωποποιῶς, ᾧ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον et ποιῶ.
 Πρόσωπος, pro πρόσωπον, *Eust.*
 Προσωπῶντα, *Al.* pro προσωπίσσα, quasi personata, vas habens figuram animalis, in ostio vel ore, *Poll.*
 Προσωρεύω, in acervum congro.
 Προσωρμισθήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσωρμίζωμαι, in portum appello.
 Προσωπάτω, *adv.* longissime.
 Προσωπάτως, *η*, *ον*, qui longissime ante est, longissime proventus, seu progressus.
 Προσωπάτω, *adv.* idem. Λόγου δ' ἔρις δραμῶσα τῷ προσωπάτω, ad summum progressa, *Soph. Aj. 742.* A
 Προσωπῆτος, ἴρα, ἔρον, qui longius ante est, longius proventus, seu progressus. A πρόσω.
 Προσωπῆτω, *adv.* longius ante, ulterius.
 Προσωφελίω, ᾧ, fut. ἴσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. *Και τοῖς δὲ γ' αἰσῶσι ἐκδικίως προσωφελῖν, Eur. Alc. 42. κινῶς, Id. Herac. 519.* Hinc
 Προσωφίλημα, ἄτος, τὸ, subsidium, auxilium, utilitas. Ἄλλ' εἴτι βάλει πασιδιν, ἢ σαυτῆ, φυγῆς προσωφίλημα, *Eurip. Med. 610.*
 Προσωφίλησι, *α*, ἢ, idem, res utilis.
 Προσωφίλησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi προσωφίλω.
 Προσανῖ, *adv.* nuper, proxime, nuperime, novissimc; (2) ante. A πρὸς, ante.
 Προσανῖον, *adv.* paullo ante. A præc.
 Προσανῖος, *α*, *ον*, nuperus, novissimus.
 Προσανκτιον, anteponendum, preponendum. Τῆν ἐγγνωσούνην αἰε προσανκτιον τῷ λόγῳ, *Æschin.* A προσάσω. Unde
 Προσανκτικός, ἢ, ὄν, præpositivus.
 Προσανκτος, *α*, ὁ ἢ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnant; (2) præfinitus.
 Προσάλασπαρῶν, vel ἡμαι, ante labores, ærumnas sustineo, suscipio.
 Προσάμειω, fut. ἴσω, προπεταμυμένα, condita et reposita dudum.
 Προσάμειω, *α*, τὸ, idem quod προσάμειω.
 Προσάμειον, aor. 2. opt. med. verbi προσάμειω.

Προτάξιν, *α*, ἢ, propositio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προσάσω.
 Προτάξασα, ante turbo, perturbo.
 Προταρξέω, ᾧ, fut. ἴσω, primus metuo, timore ante corripior. Μὴ με προταρξέει, τὸν σὸν ἕξοθὲ βίον, *Soph. Antig. 83.*
 Προτάξιχέω, fut. ἴσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero; (2) ante exsiccio et arcfacio.
 Πρότασις, *α*, ἢ, propositio apud logicos, ut Homo currit. Aristoteles in Topicis tradit πρότασιν esse quæstionem, quæ in unam duntaxat partem effertur; ut, Suntne divitiæ bonæ? (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτίνω.
 Προτάσσω, vel προτάτω, fut. ζῶ, præstituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, *Gl. V.* (3) antepono, præfero, *Erm.* προτάξω, præfecit, *Ph. aor. 1.* προπεταμυμένος, præfectus, *Ph.* perf. pass. part. προπετάχθαι, præfici, *Ph. inf.* Ἐπαίσειν ὡς προπετάξεν αὐτῷ ὁ ἀγγελεὶς Κυρίου, *Matt. 1, 24.* Ὁρίσας προπεταμυμένους καίρας, *Act. 17, 26.*
 Προτατικός, ἢ, ὄν, ad πρότασιν in fabulis pertinet, propositione constans, propositionis formam habens. A προτίνω.
 Προτατικῶς, *adv.* in modum propositionis.
 Προτίνασμα, τὸ, quod tecto superjectum est ad arcendum imbre. A τίνω, *Erm.*
 Προτίθει, aor. 1. part. pass. verbi προτίθημι.
 Προτίνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) in med. cadem fere, et prætendo, obtendo; (5) adstringo, funibus tendo. *Pass.* προτιμαίνω, pronus, promptus, *Ph.* Ἄλλα δεξιάν πρότινε χεῖρα, ἢ κράτει τῶν σῶν ὀστων, *Soph. Phil. 1280.* σέψιν ὡς ὑπὲρ τίκω, *Eur. El. 1081.*
 Προτιχίζω, f. ἴσω, muro, præmunio, propugnaculo tueor. Hinc
 Προτιχισμα, ἄτος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum.
 Προτίλεια, *ων*, τὰ, dona ante nuptias dari sponsalia solita; (2) sponsalia; (3) victimæ mactari solitæ ante nuptias, (3) προτίλεια δ' ἦδη παιδὸς Ἐραζῶς θεᾶ; *Eurip. Iphig. in Aul. 718.* *Æschyl. Agam. 65.* et *Pers. 235.*
 Προτίλιον, *α*, τὸ, qu. dic. tirocinium; (2) omne primordium rei sacræ faciendæ. A
 Προτίλιος, *α*, ὁ ἢ, ante perfectus; (2) prædicandus; (3) qui fit ante nuptias. *vid. Erm.* Ex πρὸς et τίλος.
 Προτιλιτώω, ante, prius finio vitam.
 Προτίλω, ᾧ, f. ἴσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam represento et ante diem solvo.
 Προτίλης, ἐς, vide προτίλιος, 2, 3.
 Προτίλιω, fut. ἴσω, idem quod προτελέω vel simpliciter, initio. Ἀστὺμιδι προτελίξωσι τὴν νιανίδα, *Eurip. Iphig. in Aul. 433.*
 Προτιμῆσμαι, ἄτος, τὸ, vestibulum templi et quidquid est ante fanum. Τὰ ἐν τοῖς προτιμῆσμαι χεῖρσιν, *Synes. Epist. 121.* Κἀγὼ τὰνθρῶπιον οἶδα τῶν συνεδριούτων ἐν τῷ προτιμῆσμαι τῷ βαλεντιρῆ λαλίσειον, *Id. Epist. 127.*
 Προτιμῆω, proscindo vel præscindo, ut sulco agrum rescio.
 Προτιμῆς, ἴος, ὁ ἢ, prætensus, protensus, prontus. A προτίνω.
 Προτιμῆεύω, fut. ἴσω, prægusto, seu ante alios manus patine infero; (2) gulosus sum, cattillo, cupidius inbio. Διὰ τῆτο προτιμῆευσαν ἡμεῖα μῖθ, *Aristoph. Nub. 1202.* A
 Προτιμῆς, *α*, ὁ, qui prior comedit, prægustator; (2) cattilo ct gulosus, *Aristoph. Nub. 1200.* Ex πρὸς et τιμῆ, comedo.
 Προτιμῆος, αἴα, αἴον, prior, præcedens; τῆ προτιμῆος, pridie, *Gl. V.* A πρότιμος.
 Προτιμῆτος, prior, *Aristoph.* A præc.
 Προτιμῆύω, fut. ἴσω, prior sum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtinco, supero. A
 Προτιμῆω, ᾧ, f. ἴσω, idem. Προτιμῆεις τὴν θορῶν, *Theophr.* Hinc
 Προτιμῆμα, ἄτος, τὸ, priores partes; (2) major seu potior rei alicujus gerendæ commo-

ditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene gestæ, victoria. (4) ἀστυμῆον ἐπ' τῷ γυγόντι προτιμῆματι, *Polyb. 5, 87.*
 Προτιμῆγῆς, ἴος, prius natus, antiquior. A γίνομαι.
 Προτιμῆσις, *α*, ἢ, major, seu potior rei alicujus gerendæ commoditas. *Et* δὲ πλείονα τῆ μελλήσει τὴν προτιμῆσιν αὐτοῖς παρασχοίμεν, quod si cunctatione majorem illis facultatem (ad effugiendum) præberimus, *Herod. 4.*
 Προτιμῆος, ἢ, ὄν, prior. A πρότιμος.
 Προτιμῆσι, dat. pl. *Ion.* pro πρότιμος.
 Πρότιμον, *adv.* prius, antea; (2) superiori tempore. Ab eod.
 Πρότιμος, ἴρα, ἔρον, prior, superior, *Ph.*
 Προτίμων, *adv.* longius, ulterius.
 Προτίμως, et προτίμως, idem.
 Προτιμῆσθαι, inf. pass. perf. verbi προτιμῆσθαι.
 Ἄλλα τὰ μὲν προτιμῆσθαι ἴασον, *Il. 18, 112.*
 Προτιμῆσμαι, seu προτιμῆσμαι, ante fio, prior sum.
 Προτιμῆλογέω, ᾧ, f. ἴσω, prius de arte dissero; (2) prius artificiose dissero, tradove.
 Προτίμη, *ης*, ἢ, proavia, avi seu avia mater.
 Πρότιμῆς, *α*, ἢ, tabes.
 Προτί, *γρ.* a, ab, *Dor.* pro πρὸς.
 Προτιάπτω, *Dor.* pro προτιάπτω, *Il. 24, 110.*
 Προτιβάλλω, coerces, 2. sing. præ. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσβάλλω. A
 Προτιβάλλωμαι, *Dor.* pro προσβάλλωμαι.
 Προτιδύμενοι, nom. pl. perf. part. pass. *Dor.* et *Eol.* pro προστιδύμενοι, a προστιδύωμαι.
 Προτιδῶναι, adspicere, præ. inf. act. *Dor.* pro προστιδῶναι, a προστιδῶ.
 Προτιμῆω, *Dor.* pro προτιμῆω, *Il. 10, 347.*
 Προτιμῆσθαι, *Dor.* pro προτιμῆσθαι, *Il. 22, 329.*
 Προτιμῆμι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) antepono; (4) obijcio, sc. devorandum, appono edendum; (5) suadeo; (6) prodo, indico; (7) in med. (1) statuo, constituo mecum; (2) constituo decreto vel edicto; (3) cibum, convivium appono; (4) spectandum propono, *ιμῆ.* mortuum; (5) prætextu utor. προτιμῆμι, destino; προτίηται, destinavit, *Ph.* Ἀμιλλαν γὰρ σὺ προτίηκας λόγων, *Eur. Supp. 429.* Τὰς τιμῆς ἐκάσθῃ προτίηται, *Xen. Cyr. 2, 14.*
 Προτίητω, ante pario.
 Προτίηλω, prævello, *Gl. V.*
 Προτιμάσσω, attingo, *Dor.* pro προτιμάσσω.
 Προτιμάω, ᾧ, fut. ἴσω, pluris facio, majoris aestimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ σὺ, *Aristoph. Plut. 883.* Τὸ γὰρ τῆς δ' ἢ προτιμῶσ κακὸν, *Eur. Hipp. 48.* Πῶς δ' ὦν μᾶλλον ἐνδείξαιτο τίς, πῶν προτιμῶσ, ἢ εἴλωσ' ὑπερβαίνειν *Id. Alc. 153.* Hinc
 Προτιμῆσις, *α*, ἢ, ipsa actio pluris estimandi et præferendi; prærogativa, *Gl. V.*
 Προτιμῆσις, præferendus, *Ph.*
 Προτιμῆτικός, ἢ, ὄν, honoratus, honorandus.
 Πρότιμος, *α*, ὁ ἢ, pluris aestimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸς et τιμή.
 Προτιμῆσθαι, *Dor.* pro προτιμῆσθαι, *Odyss. 11, 42.*
 Προτιμῆω, prior punio, prior ulciscor; (2) prior auxilium fero; (3) prompte subvenio.
 Προτιμῆσμαι, adspicio, præsaigo, auguro, Μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιμῆσται, *Od. 7, 31.* Οἱ κραδίη προτιμῆσται ἄλθρον, *Id. 5, 389.* Μητέρα δ' ἐκ ἄλλῃ προτιμῆσται, *Apoll. Rhod. 4, 1372.*
 Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν προτίωσας, τὸν δ' ἀτιμῶσας ἔχω, *Soph. Antig. 22.*
 Πρότιμῆσις, *α*, ἢ, ipsa præscindendi actio; (2) quod præscinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸς et τίμνω.
 Προτιμῆω, ᾧ, f. ἴσω, prior audeo, prius patro, prior audacia exemplum do.
 Προτιμῆσθαι, pratentare, audendo exemplum dare, al. præire, *Suid.*
 Προτιμῆ, ἢς, ἢ, proprie effigies animalis, ut canis, &c. (2) species, persona, imago; (3) effigies solida exhibens hominem ad umbilicum usque. A προτιμῆω.
 4 E Προσα.

Προτονίζω, fut. *ίσω*, rudentes laxos intendo.
 Προτόνιον, τὸ, vestis sacerdotalis, *Suid.*
 Πρότος, *α, ὁ, sc. κάλως*, funis a malo summo
 ad proram tensus, malumque firmans. *Gl. V.*
 ρudens; πρότονιοι, rudentes, *Gl. V.* Ἀ
 προτίνω.
 Προτῆ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τῆς, *Ph.*
 Προτῆραγγαδῶν part. aor. 1. προτραγωδήσας, qui
 jam ante tragedias egit in re aliqua.
 Προτρέπομαι, hortor, hortator, exhortor, in-
 vito, *Ph. πρότρεψατο*, hortatus est, a. 1. med.
 pro προτρέψατο. Προτρέψαμενοι οἱ ἀδελφοὶ
 ἔγραψαν τοῖς μνηστῆσι, *Act. 18, 27.* (conver-
 tor ad aliquid, dedo me alicui, fugio, *Ern.*)
 Καὶ σοὶ ἡ ἐπισκῆπτω τε, καὶ προτρέψομαι,
Soph. Œd. Tyr. 1446.
 Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro
 πρᾶτρέποντο, a προτρέπω. Unde
 Προτρέπτῆδες, ἡ, ὄν, exhortatorius.
 Προτρέπτικός, ἄνθ. exhortando, incitando.
 Προτρέπω, f. ψω, *Gl. V.* usitatus προτρέπομαι.
 Προτρέψω, praecuro, curo ante, anteverto.
 Πολλοὶς γὰρ ἡ γλώττα προτρέχει τῆς διανοίας,
Isocr.
 Προτρέπω, adv. triduo ante, seu tertio ante
 die. Ex πρὸ ἐτρίτος.
 Προτροπᾶν, adv. cursu vel impetu concitato,
 summa cum celcitate, fugiendo. Προτροπά-
 νην φεύγοντα, *Il. 16, 304. versis ubique tergis*
fugabantur. Ἀ προτρέπω.
 Προτροπᾶς, ἄνθ. idem quod προτρέπω.
 Προτροπή, ἡς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulsus
 monitis mixtus, hortatus; invitatio, *Ph.* Ἀ
 προτρέπω. Unde
 Πρότροπος ὄνος, vinum quod sua sponte de-
 fluit, antequam uvæ calcentur.
 Προτρογυαῖος, ὁ, idem quod
 Προτρογυῆς, *α, ὁ, Bacchi cognomentum*, qui
 vindemiae praest. Ex τρῶνγυ.
 Προτρογυήτης, ἦρος, sive προτρογυήτης, *α, ὁ, q. d.*
 proximdemiator; stella lucida quæ est ad
 dextram alam Virginis. Τῆς (παρθένου) ὑπὲρ
 ἀμφοτέρων ὀμων εἰλισσεται ἀστὴρ δεξιτερῆς πτέρυ-
 γης προτρογυήτης δ' αὐτὴ καλεῖται, *Aracl. 137.*
 Ex πρὸ ἐτρογυαῖος.
 Προτρογυῶν, ante comedo.
 Προτρογυᾶν, prior sum, ante sum.
 Πρότυπον, *α, τὸ, futuri operis praecedens typus*
 et forma. Ex πρὸ ἐτύπος.
 Πρότυπος, *α, ὁ, idem et ex iisd.*
 Πρότυπος, ὄ, f. ὄνος, praeformo; (2) praefin-
 formo, *τηνρ.* rem futuram, ut imaginatio, v. c.
 per somnium facit; (3) conformo, sequente
 eis vel πρός. Hinc
 Προτύπων, ἄτος, τὸ, exemplar, exemplum
 quod sequimur vel sequi debemus.
 Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero
 seu cædo; (2) prorumpo, erumpo; (3) ir-
 rito; (4) appello; aor. 1. προτύπνω, πρῶτυπνω.
 (4) ἔνθ' Ἀργὸν πρῶτυπνω, *Apoll. Rhod. 1, 953.*
 Πρῶταλε, projecit, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.*
 pro προβάλλω, a προβάλλω.
 Πρῶτον, progressus est, 3. sing. aor. 2. ind. act.
Att. pro προέβη, a προβαίνω.
 Προυγραῖνα, prahumecto, humectatione ad
 aliquid praeparo.
 Πρῶγραφε, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 προέγραφε, a προγράφω, ante scribo.
 Πρῶδιδάξω, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro
 προεδίδαξω, a προεδίδωμι, ante s. prior doceo.
 Πρῶδωκα, prodidi, aor. 1. ind. act. *Att.* pro
 προέδωκα, a προέδωμι.
 Πρῶδωτο, proposuit, 3. sing. aor. 2. ind. med.
Att. pro προέβητο, a προέβημι.
 Πρῶδηνε, proposuit, erat, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Att. pro προέβηκε.
 Πρῶκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro
 προέκειτο, a προέκειμι.
 Πρῶκινδύνη, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 προεκινδύνη, a προκινδύνημι.
 Πρηνεῖα, et Πρηνικία, ἡ, praeludium amato-
 rium, *Hesychius.*
 Πρηνέος, *η, ὄν*, qui fit ante pugnam. Πρηνεῖα
 φιλμματα, basia quæ dantur ante rem per-
 actam, praeludia amatoria, *Strat. Analecta*
Brunckii, 2, 371.

ΠΡΟΤ'ΝΗ, *ης, ἡ*, prunus, arbor.
 Προϋένσις, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro
 προεξένησι, a προεξένω.
 Προϋερευνῶν vide προεξερευνῶν.
 Προϋερευνήτης, *α, ὁ*, explorator praemissus, *Eur.*
Rhes. 296.
 Προϋπάγω, et *ομαι*, ante induco ad aliquid,
 pellicio, in *Act.* ante decedo, subduco me.
 Ἐπαμινόνας βελήθει τὸς Ἀχαιοὺς προϋπαγα-
 γῆσθαι, *Xenoph. Hellen. 7, 1.*
 Προϋπαντᾶς, obivius fio, prior occurro.
 Προϋπαντιάζω, idem.
 Προϋπαρῆς, *εως, ἡ*, praexistencia.
 Προϋπαρῆς, ἡς, ἡ, priora beneficia; beneficen-
 tia qua quis alterum praevenit. Ἀ
 Προϋπαρῶν, fut. ζω, praevnio, praevorto; (2)
 sum ante, tempore praecedo; (3) prior in-
 cipio, initium facio, provooco, laccesso, v. gr.
 beneficiis, προϋπαρῶμενα, beneficia prius col-
 lata, perf. pass. part. Ἐπεικλῆς πρῶτῆρ' ἀπ'
 ὀρθῆς σαθείς πύργω, *Eur. Ph. 1229.* Προϋπῆρχον
 γὰρ ἐν ἔχθρῳ ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς, *Luc. 23, 12.*
 Προϋπεκλῶν, dissolvo, consumo ante tempus.
 Τὴν ῥύμην τῶν ἰππίων τῶν μεταξὺ προϋπεκλῶν,
 impetum equitum ante conflictum dissolv-
 lens, *Heliodor. 9.*
 Πρῶπτεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προί-
 πεμψα, a προπέμψω, ante mitto.
 Προϋπέξερχομαι, ante exeo, egredior.
 Προϋπέξομαι, ἄνθ. fuo, ante erumpo.
 Προϋπεργάζομαι, prius efficio. Hinc
 Προϋπεργασία, *αως, ἡ*, praemunitio, praeparatio,
 causa instructio, *apud Rhel.*
 Πρῶπῆν, 3. sing. imperf. verbi προπέσσειμι. Καὶ
 γὰρ τὸ καὶ ζῆλον πρῶπῆν ἐς αὐτὸν ἦδη καὶ φθῶν,
Arrian. Syr. 9.
 Προϋπῆκται, 3. sing. perf. indic. pass. verbi
 προϋπέσχω, praevenio.
 Προϋπισχνῶμαι, ante promitto; προϋπέσχετο,
 a. 2. ante promisit. Σωτηρίαν προϋπισχνῶ-
 νται ἐν τοῖς ἱεροῖς, *Xen.*
 Προϋποβάλλω, et προϋποβάλλομαι, qu. dic. pra-
 subjicio, praestruo. Εἰ δὲ ἡ φύσις προϋποβά-
 λεται τὰς δυνάμεις, *Themist.*
 Προϋπονοῦμαι, tacite factis indico, significo.
 Προϋποδεικνύμι, ante demonstro, seu explican-
 do ostendo.
 Προϋπόκειμαι, qu. dic. prius subjaceo, prius
 subjectus sum; (2) prius in naturam rerum
 editus sum; προϋπόκειται, praesupponitur.
 Προϋποκίσθαι ὄμματι, *Philol.*
 Προϋπολαμβάνω, prius existimo, prius animo
 concipio et praesumo.
 Προϋπομιμνήσκω, antemoneo.
 Προϋποσηματίζομαι προϋποσηματισάμενοι, qui
 ante commentarios scripsere.
 Προϋποσπένω, ante suspicor.
 Προϋπόσσει, *εως, ἡ*, praexistencia.
 Προϋποστῆναι, prius substerno, *Steph.*
 Προϋποτέμνω, praecido. Εἰ εὐλόγημι τὴ ἕκκα τὸ
 πικρὸν τὴ ῥόσση προϋποτέμνεται, *Heliodor. 4.*
 Προϋποτίθημι, praesuppono.
 Προϋποτοσῶ, ante suspectum habeo.
 Προϋποτύπω, ante delineo seu describo.
 Πρῶπτος, *α, ὁ, ἡ*, ante oculus positus; (2)
 manifestus, *Ph.* πρῶπτος, perspicuum, ἐκ τῶ
 πρῶπτος, palam. Τίς ἂν σ' ὀρώμενον ἐς πρῶ-
 πτον Ἄδην ἐ καταστῆναι; *Soph. Œd. Col. 1440.*
 Πρῶπτον ἐς Ἄδην εἶρω κατὰ γῆς, *Eurip.*
Hippol. 1366. Ex πρὸ ἐπτομαι.
 Πρῶργιαίτερα, potiora, utiliora. Ἀ πρῶργιαίτερος.
 Πρῶργω, operæ pretium. Ex πρὸ ἐτργον.
 Πρῶρημι, pro προέσημι, 1. plur. aor. 2. verbi
 προείσθηναι.
 Πρῶρῆμι, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 προρῆμι, a προρῆμι, proporo.
 Πρῶρῆπτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro
 προερέπτο, a προρέπω, impello.
 Πρῶρῆψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέρψα,
 a προέρψω.
 Προϋφαιρέω, ante subtraho seu aufero.
 Πρῶφᾶν, praedixit, 3. sing. a. 2. verbi προφαί-
 νεσθαι, *Soph. Œd. Tyr. 790.*
 Προϋφραπάζω, ante surripio.
 Πρῶφιλεις, 2. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro
 προφιλεις, a προφιλῶ.

Προϋφίσταμαι, praexistio; προϋφιστηκῶς, praex-
 istens, perf. part. Ἀ προϋφίστημι.
 Πρῶφω, 3. sing. aor. 2. verbi προφωμι, genero,
 gigno. Σὲ πατὴρς μὲν ὄς πρῶφω πατῆρ, *Soph.*
Aj. 1291.
 Πρῶφω, praes. infin. act. *Att.* pro προέφω, a
 προέφω, antecello; praecdo; emineo.
 Προφᾶγῆν, ante alia edere, in cibo praesume-
 re.
 Προφᾶνω, praeluceo, lumen praefero, praemon-
 stro, seu praemonstro speciem futuri, et
 quasi polliceor, portendo aliquid, ac signifi-
 fico prodigio; προφᾶνεις, praemonstrabat,
 imperf. προφᾶνεται, apparebat; imperf. pass.
 Σφίτερον ῥίξαν προφᾶνεις, *Pind.* Ἄλλα προφᾶν-
 τοῖς ταῖς ἀρχαῖς, *Xen.* Ἦδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν
 προφᾶνιστο ὁ Κύρος, *Ib.*
 Προφᾶνῆ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. verbi προ-
 φᾶνω, praemonstro.
 Προφᾶνῆς, *εως, ὁ, ἡ*, conspicuus, manifestus,
 apertus. Ἀ προφᾶνῆς.
 Προφᾶνῆς, *αως, ἡ*, perspicuitas. Ἀ προφᾶνῆς.
 Προφᾶνῆς, ἴδος, ἡ, interpret sacrorum. Προ-
 φᾶνῆς, sacerdos.
 Προφᾶνῆς, *α, ὁ, ἡ*, praemonstratus, ante sig-
 nificatus, praedictus; τὸ προφᾶνῆς, oracu-
 lum, vaticinium; (2) evidens, conspicuus.
 Ἐμοὶ γὰρ ἢν προφᾶνῆς ἐκ πατῆρς πάλαι, *Soph.*
Trach. 1159. Ἀ προφᾶνῆς.
 Προφᾶνῆς, adv. conspicue, aperte.
 Προφᾶσιζομαι, fut. ἴσομαι, fingo causas, causi-
 ficor, tergiversor causando et praetextendo
 aliquid, praetexo, praetendo, causæ loco ad-
 fero, excuso. *Gl. V.* causor; προφᾶσιζεται,
 praetendit, *Ph.* προφᾶσιζαντο, praetenderunt,
 3. pl. aor. 1. mod. Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφᾶσι-
 ζομαι, *Theog. 935.* Ἀ
 Προφᾶσις, *εως, ἡ*, praetextus; (2) excusatio,
Ph. (3) dilatio, occasio, materia, *Ph.* causa
 quaecunque etiam vera et arcana. Εὐνήσις
 προφᾶσις, *Il. 19, 262. Ibid. 302.* Πάσας προ-
 φᾶσις προφᾶσιζέσθε, *Plut.* Ἀ προφᾶσις. Hinc
 Προφᾶσιζῶν, ἡ, ὄν, ad excusandum, ad pra-
 tetendum excogitatus, dictus, &c. (usita-
 tius προφᾶσιζῶν, *Idem.*)
 Προφᾶσιζομαι, abstinco, servo, tempero. Τὴν
 πόλιν ἀναξίως προφᾶσιζομένην ἑαυτῆς, *Isocr. 2,*
10. Ἀ προφᾶσις.
 Προφᾶσιζομαι, praestantior, *Gl. V.* item prior
 motu, incesso, et priorior.
 Προφᾶρῆς, *εως, ὁ, ἡ*, qui est provecctæ ætate;
 (2) praestans; superl. προφᾶρῆστατος, προφᾶρ-
 ῆστατος, *Soph. Œd. Col. 1531.*
 Προφᾶρῆσιν, 3. sing. praes. conj. act. *Ion.* cum *α, a*
 Προφᾶρῆς, profero, promo, depono, in medium
 adfero, exhibeo, propono; (2) objicio, ex-
 probro; (3) enuncio, loquor; (4) praesto,
 antecello, anteeo, ulterius fero seu porto,
 promoveo; προφᾶρῆσθε, proferte, *Gl. V. a.*
 1. imperat. προφᾶρῆσθε, prolatus, antelatus,
Gl. V. a. 1. part. pass. προφᾶρῆσθῆναι, prola-
tus, Gl. V. perf. part. (1) προφᾶρῆσθαι ἔριδα,
conflictum adferunt, Il. 3, 7. Προφᾶρῆσιν
μάσκα, escam adfert, Ibid. 9, 323. Ἐρίδα
 προφᾶρῆσθαι, certamen proferentes, *id est,*
certatum, certantes inter se studio et labore,
Odys. 6, 92. (2) ἡ μὲν... προφᾶρῆς, ne
mihî exprobra, Il. 3, 64. προφᾶρῆσθαι, abri-
 piens, *Ibid. 6, 346.* προφᾶρῆσθαι πολλὸν ἀπὸ,
 remanens procul, *Ibid. 16, 669.* (4) καὶ
 φημι προφᾶρῆσθαι εἰς εὐτυχίαν τῶν γυναικῶν,
Eurip. Med. 1092. Ὅσον παρθενικῆ προφᾶρῆ-
 σθαι γυναικῶς, praestat, *Thuc. 12, 5.*
 Ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωστος, ἀνήρ προφᾶρῆ-
 σθαι, *Pind.* Προφᾶρῆσθαι ἐδόνος ἡμῶν ῥόμην, *Thuc.* σὲ ἰς
 εὐτυχίαν, *Eur.*
 Προφᾶρῆσθαι, effugio; προφᾶρῆσθαι, a. 2. part. elap-
 sus, *Il. 14, 81.*
 Προφᾶρῆμι, praedico. Ex πρὸ ἐφῆμι, dico.
 Προφᾶρῆμιζω, ante dissipio famam.
 Προφᾶρῆμιζω, idem quod προφᾶρῆμιζω, *Man.*
 Προφᾶρῆμιζῶ, ἄκος, ὁ, rex propheta; Davidis
 epith. Ἀ προφᾶρῆμιζῶς et ἀνάξ.
 Προφᾶρῆμιζῶ, *αως, ἡ*, praedictio futurorum, vatici-
 natio aut vaticinium; (2) munus prophetae.
 Ἀ προφᾶρῆμιζῶ.

Προφητεῖον, *ε*, τὸ, templum in honorem alicujus prophetae erectum. Ab eod.

Προφητεῖα, *f. εἶσα*, futura praedico, vaticinor; (2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem divinum audio; (2) *in N. T.* interpretor vaticinia, et alia Sc. S. dicta. Οὐκ ἔστιν ἕστι σοὶ προφητεῖαι τὰδε, *Eur. Ion.* 370. A

Προφήτης, *ε*, ὁ, propheta; προφῆται, antistites, vates, *Ph.* (2) *in N. T.* etiam de Poeta; (3) doctor divinitus missus et afflatus. A προφήμι. Hinc

Προφητικὸς, *ἦ, ὄν*, propheticus, ad prophetas pertinens, a prophetis ortus.

Προφητικῶς, *adv.* more vatum.

Προφήτης, ἴδος, *ἦ*, quae futura praedicit; (2) sacerdos.

Προφητοκτόνος, *ε*, ὁ ἕξ ἦ, prophetae vel prophetarum interfecto. A προφήτης et κτείνω.

Προφητοβόητος, *ε*, ὁ ἕξ ἦ, a propheta dictus vel pronuntiatus; (2) propheta dignus. Ex προφήτης et βόηω.

Προφητοβόητος, *ε*, ὁ, prophetarum interfecto.

Προφήτης, ορος, ὁ, idem quod προφήτης, *Man.*

Προφῆδιν, *adv.* praeveniendo, antevetendo.

Προφῆναι, *f. ὄσα*, idem quod *simply*. φῆναι, *Ph.* προφῆσαν, praeveni, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Προφῆσαν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, *Matt.* 17, 25.

Hinc

Προφῆσῃαι, *ἦ*, occupatio.

Προφῆγγομαι, anteloquor, *Gl. V.* Hinc

Προφῆγγεις, *εως, ἦ*, anteloquium.

Προφῆμι, *ε*, ὁ, praemortuus seu antemortuus. Ex πρό et φῆμι, *gero*.

Προφῆναι, *ᾧ, fut. ἦσω*, ante terreo, absterreo.

Hinc

Προφῆτικὸς, *ἦ, ὄν*, absterrendi vim habens.

Προφῆζω, *f. ἄσα*, ante purifico. Ὅρα προφῆζωσι δέμας ζωοῦσι καθαροῖς, *Nonn.* P. 11, 55. Vide φοιῶζω.

Προφῆσαι, *ἄς, ἦ*, prolatio, pronuntiatio; (2) vox, verbum; (3) exprobratio, *ap. Polyb.* A προφῆμι.

Προφῆσαι, *ᾧ, fut. ἦσω*, tram filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque cursito. Ἀπολάμβω ἄλλων τὴν δὲν προφῆσῃαι, *Aristoph.* *Av.* 4. A προφῆμι.

Προφῆσῆς, *ἦ, ὄν*, qui ore profertur, enunciativus. *Gl. V.* eloquens, facundus. A

Πρόφρος, *ε*, ὁ, humor inter membranas quibus fetus continetur. A προφῆμι.

Προφῶσδε, in lucem. A πρό, φῶς, et δε.

Προφῶσθαι, ἄτος, τὸ, septum alicui loco praetentum; (2) propugnaculum, tutamen;

(3) proscenium. A προφῶσσω.

Προφῶσθαι, *ᾧ, fut. ἄσα*, praedico, praenuncio. Τὰ δε προφῶσθαι πολλὰ ἄδ' ἔβαν παῖδες μεγαλήτορες, *Hesiod. Oper.* 653.

Πρόφρασσα, *ης, ἦ*, propensa, benevola, lubens, deliberato consilio agens, *Od.* 10, 386. et 5, 161. A προφῶμι.

Προφῶσσω, vel προφῶστω, *fut. ἔσω*, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquid locum, vel prior altero.

Προφῶσθαι, *adv.* Poet. pro

Προφῶσθαι, *adv.* prompto seu propenso animo, benevole, lubenter. A

Πρόφρων, ονος, ὁ ἕξ ἦ, prudens; (2) propensus, benevolus, promptus. A φῆμι.

Προφῶναι, 3. sing. aor. 2. conj. act. v. προφῶναι.

Προφῶναι, ἦ, ἦ, excubiae, vigiliae, statio, munio ad arcendum, propugnaculorum observatio; (2) praecautio, cautio; (3) amuletum. A προφῶναι.

Προφῶναι, *ἦ, ὄν*, ad praecautioem aptus, qui adhibetur ad praecavendum. A προφῶναι.

Προφῶναι, ἄτος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, praesidiarius.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

Προφῶναι, *εως, ἦ*, cautio, providentia. A

cubo, pro statione excubias ago. Οὐ γὰρ ἴδ' ὡς ἔχθρον προφυλάσσομαι, *Enigr. de Adulatore*. Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττομαι ὑμᾶς, *Xen.*

Προφῶναι, ἄτος, τὸ, massa farinacea, quae in mactra subigitur ut inde panes fiant. A

Προφῶναι, ᾧ, ante misceo, praeparo ante. Καὶ προσεφῶναι λόγος εἰς μοι, *Aristoph.* *Av.* 468.

Προφῶναι, ον, ante subactus, et quidem recte, satis.

Προφῶναι, ον, τὰ, praemunimina quibus folium fistulae in metallis teguntur. Ex φῶναι.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, germinatio, germen. A προφῶναι.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, prius planto vel sero.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, prius genero seu signo.

Προφῶναι, ante torreo, *Steph.*

Προφῶναι, ᾧ, fut. ἦσω, prius vocem edo, praeliquor; (2) praedico, praemoneo, denuncio.

Φῶναι προφῶναι πᾶσι, *Eur. Hipp.* 959. Nonnulli vero legunt προσφῶναι.

Προφῶναι, *f. ἴσω*, prius illumino, prius patefacio; (2) prius baptizo.

Προφῶναι, procedo.

Προφῶναι, hiante ore (cupidissime) in aliquid feror.

Προφῶναι, gaudium praecipio, frustra gaudeo.

Προφῶναι, promineo. Ἴδ' προφῶναι ἡ γλῶττα, prominet lingua, *Joseph. Maccab.* 10.

Προφῶναι, *ᾧ, fut. ἄσω*, relaxo, *Aret.*

Προφῶναι, ἦ, ἦ, praetextus. Προφῶναι δ' εὐρίσκετο πᾶσι, *Call. in Cer.* 73. idem quod προφῶναι, *Eust.* Ex φῶναι.

Προφῶναι, ἄτος, τὸ, futuræ rei representatio, imago, ac pravia descriptio; (2) exemplum imitatio propositum. A

Προφῶναι, vel ἄττω, *fut. ἔσω*, prima linea menta duco, primam sculpturam facio ante polituram, praeformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προφῶναι, *f. ἴσω*, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προφῶναι, idem quod χάρισμα, *Sibyl.*

Προφῶναι, τὰ, dies festi apud Athenienses, quo magistratus, finita jam hyeme, et fructibus gcmnare incipientibus, Minervæ sacra facere omnes solebant.

Προφῶναι, τὰ, prominens labii pars. A

Προφῶναι, ὁ ἕξ ἦ, qui prominentibus est labiis; labrosus, *Gl. V.* A χείλος.

Προφῶναι, τὸ, prominiens laborum pars, *Poll.*

Προφῶναι, prior hyberno, vel in hyberna concedo, vel ante statum tempus sum tempestuosus.

Προφῶναι, ἦ, tempestas ante statutum diem.

Προφῶναι, *ap. Dion. H.* si lectio sana, (*Ern.*) idem quod

Προφῶναι, *f. ἴσω*, omnibus notum facio; (2) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino; (3) instituo, paro, inchoo; (4) promo, de-promo; προφῶναι, profero, promo, *Gl. V.* pass. deligor. Ὁ θεὸς τὸν πατέρων ἡμῶν προφῶναι, *Act.* 22, 14. Δυναμὴν τινὰ φημι προφῶναι δεινῶν, *Dem.* A

Προφῶναι, ὁ ἕξ ἦ, qui est in promptu, inventu facilis, expeditus, *Ph.* προφῶναι, promptum, ad manum. Ex πρό et χεῖρ.

Προφῶναι, ᾧ, *f. ἦσω*, ante seu prius creo; (2) praer aliis et ante tempus aliquid designo.

Γενομένης ἐκκλησίας προφῶναι, *Dem.* Μάρτυσι τοῖς προφῶναι, *Act.* 10, 41.

Προφῶναι, *adv.* promptus.

Προφῶναι, *adv.* prompte; (2) temere.

Προφῶναι, ante manibus operor.

Προφῶναι, 3. plur. pras. ind. act. *Dor.* pro

προφῶναι, a προφῶναι, *profundo*.

Προφῶναι, ἄτος, τὸ, profusio, profusum. A

Προφῶναι, *f. ἴσω*, profundo, effundo. Προφῶναι λίγαν ὄμψαν, *Anacr.* *Il.* 2, 465.

Προφῶναι, ante hesternum diem, nudius tertius, *Steph.*

Προφῶναι, *adv.* in genua, genuculatim; (2) funditus, radicitus; (3) omnino, prorsus. Στόπος ἀμπέλων προφῶναι γεράνθρον, truncus vitis penitus annosus, *Apoll. Rhod.* 1, 1118. Ex πρό et γόνυ.

Προφῶναι, *ἦ, ὄν*, gutturmum. A προφῶναι.

Προφῶναι, ἦ, ἦ, fluxus aquae; unde (2) diluvium, inundatio; (3) gurgis; (4) ostium, quo fluvius in mare effunditur. *Il.* 17, 263. *Od.* 5, 453. Ab eod.

Προφῶναι, *ε*, τὸ, aqualicum, qua aqua effunditur manibus abluendis, *Strab.* 17. item vas vinarium, ut lagena. A

Προφῶναι, ἴδος, ἦ, matula. A προφῶναι.

Προφῶναι, *contr.* προφῶναι, *ε*, ὁ, aqualis, vas aquarium quo aqua manibus datur, gutturmum, *pl.* προφῶναι (sed est a προφῶναι, *Hom. Ern.*). Ab eod.

Προφῶναι, praesulto, salto. Κῶμον ἀναυλοῦσθαι προφῶναι, *Eurip. Phaen.* 797.

Προφῶναι, *ε*, ἦ, aqualis, guttus. Ἐκ τ' ἐκροσθέν χαλκίας προφῶναι, *Soph. Antig.* 430.

Προφῶναι, χωνίον, χωνίον, aggere praemunio, *Herod.*

Προφῶναι, *ᾧ, fut. ἴσω*, ante inungo. Ὡ, προφῶναι, *Soph. Trach.* 696.

Προφῶναι, ᾧ, *f. ἦσω*, tempore sum prior, tempore praedico. A

Προφῶναι, *ε*, ὁ ἕξ ἦ, tempore prior, tempore praecedens.

Προφῶναι, ἄτος, τὸ, quod profunditur aut profusum est; (2) vinum sponte defluens ante quam uvae calcetur. A προφῶναι.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, profusio, effusio; (2) terra ante locum aliquid adgesta. Ab eod.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, profusio, effusio; (2) terra adgesta exstruo. Τὸ Περσικὸν εἶδος προφῶναι, *Dion. Per.* 52.

Προφῶναι, ον, claudus.

Προφῶναι, *αι*, clunes, nates, *Poll.*

Προφῶναι, ᾧ, *f. ἦσω*, procedo, progredior; (2) succedo, prospere cedo. Ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προφῶναι, *Eur. Heracl.* 486. Ἡδὴ τὸ πλείονος τῆς νυκτὸς προφῶναι, *Herod.* Impersonaliter sumitur: Προφῶναι, licet, commodum est. Ἡνὶκ' ἂν ἐκάστω προφῶναι, quando cuique commodum sit, *Xenoph. Cypri Inst.* 1, 2. Ἡν δὲν αὐτῶ πείψης ὅποσα σοι προφῶναι, quantum tibi commodum erit, *Id. Ibid.* 3, 172. Hinc

Προφῶναι, ἄτος, τὸ, quod succedit scu successit; (2) excrementum.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, successio, progressus, processio. Ab eod.

Προφῶναι, ἦ, terra aggesta, *Steph.*

Προφῶναι, ante scisco, decerno.

Προφῶναι, *f. ἔσω*, prius refrigero.

Προφῶναι, praecincens, *Steph.* vid. et in ἐπαδικός.

Προφῶναι, ὁ, ἦ, qui dentes exsertos, eminentes habet. Ab ὀδύς.

Προφῶναι, proclivis sum, praeparatus sum, *Aristot.*

Προφῶναι, ἦ, prolusio in cantu, introitus, et quasi praecentio.

Προφῶναι, ᾧ, *ἦσω*, et ὄσω, protrudo, propello. Ἐλλα παραμύριον εἰς προφῶναι, *Longin.* 32.

Προφῶναι, pectulans, *Ph.* perditus. Ab ὄλλωμαι.

Προφῶναι, *εως, ἦ*, jurjurandum ante testimonium. Ab ὄμνημι.

Προφῶναι, *ε*, τὸ, praenomen, *Ph.* Ab ὄνομα.

Προφῶναι, *ε*, ὁ ἕξ ἦ, praenomen habens.

Προφῶναι, *ε*, ὁ ἕξ ἦ, qui iustum legitimumque

tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex *πρὸ* et *ώρα*, tempus.
Πρόωρος, *ω*, *δ* *ἢ* *ἢ*, idem et ex iisd. *Πρόωρον*, adv. ante tempus. Ab eod.
Προάρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *προαρίζω*.
Προαρίσσει, imperf. ind. med. contr. pro *προαρίζω*, a *προαρίζω*.
Πρόσσει, *ω*, *ἢ*, protrusio, expulsio. A *προσβάω*.
Πρόσσει, *ω*, *ἢ*, caput lignorum prominentium, quae pondus deiciendum suspendebant. Ab eod. Hinc
Πρόσσεικος, *ἢ*, *δ*, vin propellendi habens.
ΠΡΩΛΕΪΣ, *ων*, *οἱ*, milites pedites; *Il.* 5, 744. (2) populi multitudo conferta. Hinc
Πρωλίς, *ω*, *ἢ*, saltatio armata, quam pedites saltant, Pyrrhica. *Ὀδὰ* δὲ *Κύρηντες* γὰρ *περὶ* *πρωλίν* ἀρχήσαντο, *Callim.* in *Jov.* 52.
Πρύμνα, *ης*, *ἢ*, extrema navis pars, puppis. Hesyehius explicat κατὰ *πρύμνην* per *εἰς* τὰ *ὄπισθα*, retrorsum. Hinc *χωρεῖ* δὲ *πρύμνην* (subintellecta præposit. κατὰ), retro cedit, *Eurip.* *Andr.* 1121. A *πρυμνός*.
Πρύμνην, adv. a puppi; vide *πρυμνόθεν*. A pr. *πρυμναίος*, ad *πρύμνην* pertinens, *Ep.*
πρυμνήσια, τὰ, funes quibus navis religatur ad terram. *Gl. V.* retinaeula; *Il.* 1, 47. A *πρυμνός*.
πρυμνήσιος, *ων*, *οἱ*, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.
πρυμνήτης, *ἢ*, *δ*, gubernator in puppi sedens; *adj.* pro *πρυμνήσιος*. Ab eod.
πρυμνήτιος, *ἢ*, *δ*, ad puppim pertinens.
πρυμνήτης, adv. a puppi; ab eod. (2) funditus. A *ΠΡΥΜΝΟΣ*, *ἢ*, *δ*, extremus, ultimus; (2) erasus, gravis, ut lapis, *Hom.* *πρύμνον*, τὸ, extremitas, finis, τὰ *πρύμνα*, idem.
πρυμνήχος, *ω*, *ἢ*, *δ*, puppim tenens. Ex *πρύμνα* et *ἔχω*.
πρυμνήσια, *ων*, *οἱ*, extrema montis pars, radix montis. Ex *πρυμνός* et *ὄρος*, mons.
πρυτανεία, *ων*, *ἢ*, dignitas seu potestas prythanica, munus vel imperium prythanicum. A *πρύτανις*.
πρυτανεία, *ων*, τὰ, pecunia quam deponebant actor et reus iudicio disceptaturī, *Lut.* sacramentum. A
πρυτανίων, *ων*, τὸ, locus Athenis in quo Prytanica iudicia exercebant et in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumptibus; (2) curia; (3) palatium augustale. A *πρυτανεύω*.
πρυτανεύω, *δ*, idem quod *πρύτανις*, *Lys.*
πρυτανεύω, f. *εἶσω*, senator sum, aut magistratus, aut aliud quod *πρύτανις* notat, summam potestatem teneo, præses sum; (2) rego, moderor, administro; (3) suppedito, subministro, proeuro. *τὴν* εἰρήνην *ἐπρυτανέυσσε*, *Isocr.* *περὶ* εἰρήνης, *Aristot.* *πρυτανεύσμεν* ἀνεκάντασι, *Hom.* in *Apoll.* 68. A *πρύτανις*. Unde
πρυτανικός, *ἢ*, *δ*, ad *πρύτανις* pertinens.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, *ων*, *οἱ*, Athenis senator ex numero 500, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde (3) summus magistratus, *ἄρχων* ὑπάτος, (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator: vid. *Err.*
πρῶ, *πρῶ*, adv. mane; (2) mature, tempestive; (3) prius. (1) ἀλλ' ἐς τρίτην γῶν ἡμέραν σοι *παρὶ* πάντων ἤξει *παρὶ* ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐσσεκασμένη, *Aristoph.* *Lys.* 612. (3) δέδοικα γὰρ μὴ *παρὶ* λέγουσι ἀντὶ τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμῶ, *Soph.* *Trach.* 630.
πρῶν, adv. nuper, ante, olim, *Ph.* pro *πρῶτῶν* se. *ώραν*.
πρωθήκης, *ων*, *οἱ*, qui primos pubertatis annos agit, puber. "Ἐκτα *πρωθήκη* γάμνον, *Nic.* *Th.* 905. Ex *πρῶτος* et *ἤκη*.
πρωθήκης, *ων*, *οἱ*, idem et ex iisd.
πρωθύστερος, præposterus, *Gl. V.* *πρωθύστερον*, præposteriorum, *Gl. V.* Ex *πρῶτος* et *ὑστερον*.
ΠΡΩΪ, adv. mane; (2) mature, tempestive; premature, ante tempus. *Ὀμηρ.* *πρωΐτερος*, *ἔρα*, *ερον*, et *superl.* *πρωΐτατος*. Hinc

πρωΐα, *ων*, *ἢ*, scil. *ώρα*, matutinum tempus.
πρωΐαίτῳ, admodum tempestive, premature.
πρωΐαίτερον, adv. citius; (2) maturius.
πρωΐανθής, *ἔος*, *δ* *ἢ* *ἢ*, mature vel præmature florens. Ex *πρωΐ* et *ἄνθος*.
πρωΐβλαστος, *ων*, idem quod *-βλαστός*, *Theophr.*
πρωΐβλαστῶν, *ων*, f. *ἦσα*, mature germino. A
πρωΐβλαστής, *ἔος*, *δ* *ἢ*, mature germinans. Ex *πρωΐ* et *βλάστη*, *germen*.
πρωΐβλαστῶν, *ων*, *ἢ*, matura seu præcox germinatio. A *πρωΐβλαστής*.
πρωΐζῶν, vel *πρωΐζα*, adv. non ita dudum, hodie, mane; (2) præmature, citius, imtempestive, ante tempus. A *πρωΐ*. Unde
πρωΐζων, vel *πρωΐζόν*, idem; (2) hesternum; (3) nudistertius.
πρωΐδεν, adv. a mane, a tempore matutino.
πρωΐκαρπῆ, *ων*, f. *ἦσα*, mature fructus reddo.
πρωΐκαρπία, *ων*, *ἢ*, matura fructuum editio.
πρωΐκαρπος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, cujus fructus mature proveniunt.
πρωΐμος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, matura, tempestiva, *Ph.* *πρωΐμος*, præcox. A *πρωΐ*.
πρωΐνός, *ἢ*, *δ*, matutinus. Ab eod.
πρωΐνός, matutine, mane, *Ath.*
πρωΐον, *ων*, τὸ, hora matutina. A *πρωΐος*.
πρωΐος, *ων*, *οἱ*, matutinus. A *πρωΐ*. Hinc
πρωΐότης, *ων*, *ἢ*, præcox maturitas.
πρωΐοσπέρω, *ων*, f. *ἦσα*, præmature sero, mature semino. A
πρωΐσπρος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, qui mature seritur; (2) præmature serendus. A *πρωΐ* et *σπείρω*.
ΠΡΩΚΤΟΣ, *ων*, *οἱ*, podex, anus, culus.
πρωκτοσπέρω, *ων*, nates specto, observo, *Aristoph.* *Eq.* 874. ut et *πρωκτοσπιντήρης*.
πρῶν, *ων*, *οἱ*, locus acclivis, collis; (2) vertex seu cacumen montis. A *πρῶν*.
πρῶν, *ων*, *οἱ*, gutta, stillicidium, *prophie* roris. *Call.* in *Apoll.* 40. A *πρωΐ*.
πρῶτος, idem quod *πρωΐος*.
ΠΡΩΪΡΑ, *ων*, *ἢ*, *ἢ*, prora, anterior pars navis; (2) hinc, *τροπή*, os, adspectus, quod ab *adj.* *πρωΐος*, *ων*, *οἱ*. A *πρῶ*.
πρωΐάζω, in prora deprimio; *πρωΐάζεσθαι* dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimatur. A *πρῶ*.
πρωΐάθεν, adv. e prora. Ab eod.
πρωΐάτιον, f. *εἶσω*, sum proreta, seu in prora navem rego. A
πρωΐάτης, *ων*, *οἱ*, proreta, qui navem in prora regit. A *πρῶ*.
πρωΐατικός, *ἢ*, *δ*, ad proram pertinens, qui est in prora, *Jul.* *Polluc.* *Onomast.*
πρωΐαυτός, *ων*, *οἱ*, proreta, *Ph.* navis curator. *τὸν* δὲ *τῷ* κυβερνήτῃ *διὰ* νότον, *ὃς* *πρωΐαυτός* τῆς *νεῆς* καλεῖται, *Xenoph.* *Æconom.* 8, 14. A *πρῶ*.
πρῶτα, adv. primum. A *πρῶτος*.
πρωτάγγελος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, qui primo aliquid nunciat, prænuncius.
πρωτάγχιον, *ων*, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. *Callim.* in *D.* 104. Ab *ἄγχι*.
πρωταγωνιστῶν, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in iudicio habeo. A
πρωταγωνιστής, *ων*, *οἱ*, primarum partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet, præstantissimus.
πρωτάθλος, *ων*, *οἱ*, primus athleta. Ab *ἄθλος*.
πρωτάτιος, *ων*, *οἱ*, qui maxime in culpa est.
πρωταίχμια, et *πρωταίχμια*, τὰ, præda præmio data. Ab *αἰχμή*.
πρωτάρχης, *ων*, *οἱ*, militiae princeps, seu præfectus τῶν προποσάτων, *Sterph.*
πρωτάρχος, *ων*, *οἱ*, dux primarius, militiae princeps. Ex *πρῶτος* et *ἄρχος*.
πρωτῆς, *ων*, *οἱ*, primatus. A *πρῶτος*.
πρωτεύων, *ων*, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A *πρωτεύω*.
πρωτεύδικος, *ων*, *οἱ*, primus defensor.
πρωτεύκη, *ων*, *οἱ*, sc. *συκῆ*, ficus que prius fructum suum quam alia maturat, præcox seu festina ficus. A *πρωΐ* alii tamen a *πρό*-τερος deducunt, sed et *πρωτεύκη* scribunt, non bene.
πρωτεύς, *ων*, *οἱ*, Proteus, intellectus angelicus

quidam, ordinis Neptuni, in se continens omnes mundi formas. *Procl.* in *Crat.*
πρωτεύω, f. *εἶσω*, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeo; *πρωτεύων*, principalis, *Gl. V.* *πρωτεύω* *ἐν* ταῖς πόλεσι γυναῖκες, *Isocr.* κατὰ δόξαν, *Plut.* τῆς Ἑλλάδος, *Id.* A *πρῶτος*.
πρωτηρότης, *ων*, *οἱ*, qui primus aravit vel arat. *Ὄντα* *κ'* ἀλαρότης *πρωτηρότη* *ισοφαρίζει*, *Herod.* *Op.* 488. Ex *ἀρότης*.
πρωτισίω, f. *εἶσω*, idem quod *πρωτεύω*.
πρωτισον, et *πρωτισω*, adv. primum, primo loco, ante omnia. A
πρωτισος, *ων*, *οἱ*, *ἢ*, *ἢ*, primus, *Il.* 2, 702. A *πρῶτος*.
πρωτοάλλος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primum marc expertus, primum navigans. Ab *ἄλλος*, *mare*.
πρωτοβάθλιον, *ων*, f. *ἦσα*, in primis subselliis, aut in subsello primum colloco. A
πρωτοβάθλιος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, qui in primis subselliis aut in subselliis judicium primum sedet, qui in loco primo seu eminentissimo sedet. Ex *πρῶτος* et *βάθρον*.
πρωτοβολέω, *ων*, fut. *ἦσω*, primus jaeolor; (2) primum protrudo vel emitto. A
πρωτοβόλος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, qui primus jaculatur. Ex *πρῶτος* et *βάλλω*. Unde
πρωτοβόλος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit, et nondum domitus est. (2) ἴππος *πρωτοβόλος*, *Mulala Chron.* 379.
πρωτογῶλα, *ων*, *οἱ*, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod sponte conerescit.
πρωτογάμος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primas nuptias agens.
πρωτογένιος, *ων*, *οἱ*, *ἢ*, primogenitus. Ex *πρῶτος* et *γένιος*.
πρωτογενής, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, idem; *πρωτογενέστερος*, antiquior. Ex iisd.
πρωτογεννημα, *ων*, *οἱ*, quod primum enatum est.
πρωτογέννητος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primogenitus, *Ph.*
πρωτογούσης, *ων*, *οἱ*, prægustator, qui primum gustat. *Ph.* *gustator*. Ex *γούω*.
πρωτογούμων, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, qui primus sententiam dicit, princeps senatus. A *γούμων*.
πρωτογονός, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primigenius, primigenus, primogenitus, primitivus. "Ἐνθα *πρωτογονός* *τε* *φθίνε*, *Eurip.* *Hec.* 458. Ex *πρῶτος* et *γένιος*: a *γίνωμαι*.
πρωτογόνος, *ων*, *οἱ*, *ἢ*, primum pariens, primum enixa. Ex iisd.
πρωτογόναικες, *ων*, *οἱ*, qui primi uxores ducunt, *Hes.* Ex *γυνή*.
πρωτοδῆς, *ἔος*, *δ* *ἢ*, *ἢ*, qui primus scit, qui primus didicit. Ex *δαίω*.
πρωτοζευκτος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, idem quod
πρωτοζεύς, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primis nuptiis junctus, primum matrimonio junctus. A *ζεύς*.
πρωτόβητον, τὸ, primitivum verbum. A *τίβημαι*.
πρωτοβονία, *ων*, *οἱ*, prima convivii portio. Ex *βονή*, *convivium*.
πρωτόθρονος, *ων*, *οἱ*, *ἢ*, primo throno sedens.
πρωτόθροος, *ων*, *οἱ*, *ἢ*, qu. dic. primisonus, primo sono editus; (2) primo locutus. *πρωτόθροος* *κῆρυξ*, *Nonn.* *Paraphr.* 3, 26. *Conf.* et 6, 45.
πρωτοκαθέδρια, *ων*, *οἱ*, primus in conessu aliquo locus.
πρωτοκλήριος, *ων*, *οἱ*, primicerius, primus dignitate. Ex *κλήριος*, *ceræ*, quia primus in tabula cerata scribebatur.
πρωτοκλήτος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primo vocatus.
πρωτοκλισία, *ων*, *οἱ*, *ἢ*, primus in convivio locus.
πρωτοκλισία, *ων*, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem, v. gr. imperii, occupat. Ex *κλισία*, *inclinatio*.
πρωτοκλιμιον, *ων*, τὸ, prærogativa. A *κλιμιών*.
πρωτοκλιμία, *ων*, *οἱ*, prima tonsio. A
πρωτοκλιμῶν, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex *κλιμῶν*.
πρωτοκτίτης, *ων*, *οἱ*, primo ereans.
πρωτοκτίσιος, *ων*, *οἱ* *ἢ*, *ἢ*, primo conditus seu ereatus. *Gl. V.* *primitivus*.
πρωτοκτόνος, qui primus occidit. A *κτένω*.
πρωτοκτόνος, qui primus occisus est. Ab eod.
πρωτοκύνων, *ων*, *οἱ*, princeps Cynieorum.

Πρωτόλειον, *ε*, τὸ, seu πρωτόλεια, *ων*, τὰ, primiti-
 ve præda seu manubiarius; (2) quævis
 primitiæ. (2) τῶν πᾶν δὲ γονάτων πρωτόλεια
 θηρίων, primitiæ tuorum genuum attingo,
 tua autem gena attingo princeps, Eur. Or.
 382. Ex λία, præda.
 Πρωτολογέω, *ω*, fut. ἴσω, primus dico; primas
 dicendi partes sortitus sum:
 Πρωτολογία, *ας*, ἡ, primæ partes dicendi, ser-
 monis principium. A
 Πρωτολόγος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, qui prior verba facit,
 qui primo loco loquitur.
 Πρωτολογία, *ας*, ἡ, prima acies, ordo primipi-
 liarum. Ex λόγος.
 Πρωτόμαντις, *εως*, ὁ ἢ ἡ, princeps vates.
 Πρωτομάστυς, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, primus testis, qui primus
 mortem passus ob Christ. religionem.
 Πρωτόμαχος, *ων*, primus mercede conductus.
 Πρωτόμορος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, qui primus mortuus est.
 Πρωτομήλον, umbilicus clypei, Hesych.
 Πρώτον, *adv.* primum, primo, primo loco,
 ante omnia. A πρώτος.
 Πρωτόνας, *ω*, ὁ ἢ ἡ, qui primum navigat.
 Πρωτονούμιος . . . Stob. 593.
 Πρωτοπαῖς, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, recens fabricatus, re-
 cens compactus; Il. 5, 194. A πηνύω.
 Πρωτοπαγός, nuper compactus, recenter con-
 structus, V. L.
 Πρωτοπαθία, *ας*, ἡ, adfectus, quo quis primum
 adficiat non per consensum alterius, ini-
 tium percipiendi mala:
 Πρωτοπαθίω, *ω*, f. ἴσω, primo patior, seu pri-
 mum afficior, (vid. Ern.) A
 Πρωτοπαθής, ἴσος, qui primus incommode afficitur,
 vel malum sentit. A πάσχω.
 Πρωτοπαθής, *adv.* ante alios malum sentiendo.
 Πρωτοπάλλος, *ε*, ὁ, luctator primarius.
 Πρωτοπάτωρ, ἴσος, ὁ, primus pater, generis
 humani auctor. A πατήρ.
 Πρωτόπειρα, *ας*, ἡ, tirocinium, Ph.
 Πρωτοπειρία, *ας*, ἡ, rudimentum, Ph. A
 Πρωτόπειρος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, qui rei alicujus primus
 periculum fecit, qui aliquid primum est
 expertus. Ex πείρα.
 Πρωτοπήμιον, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, primum seu præci-
 pium damnium adferens. A πήμα.
 Πρωτόπλοιαί, *εως*, ἡ, initium fingendi, forman-
 di, creandi, procreandi v. gr. sobolem.
 Πρωτόπλαστος, *ε*, ὁ, qui primus fictus forma-
 tusque est, primus homo.
 Πρωτόπλοος, *ων*, *constr.* πρωτόπλος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, primo
 navigationem expertus, qui primus navi-
 gandi fecit periculum.
 Πρωτοπολίτης, *ε*, ὁ, princeps, Ph. πρωτοπολίται,
 proceres, optimates, Ph.
 Πρωτοπορεία, *ας*, ἡ, præeundi dignitas; (2) primi-
 um agmen in bello, prima acies.
 Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, transit.
 Πρωτόποιος, ἡ, quæ virgo alicui nupsit; al.
 πρωτόποιος, Poll.
 Πρωτοπραξία, *ας*, ἡ, prima exactio; (2) quod
 primum exigitur. A πράξις.
 Πρωτοπρόξιος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, primum proferens ra-
 dicem. A πρόξιος.
 Πρωτορρύτος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, qui primum defluxit,
 epith. vini et lactis. Ex ῥύω.
 Πρώτος, *πρώτη*, πρώτον, primus; (2) prior,
 prestantior; (3) primus, i. e. primarius,
 primum locum obtinens. Superl. a πρώ, pro
 πρώτατος, unde Ion. fit πρώτατος, et Att.
 πρώτος. Hinc οἱ πρώτοι, *ων*, primores,
 primates. Τὰ πρώτα Latini dicunt prima
 virorum. Τὰ πρώτα μὲν δορί κρατύνων, πρώτα
 δ' οἰωνῶν ἰδύς, armis qui primas obtinet,
 primasque auspiciis, Soph. Œd. Col. 1312.
 Τὰ πρώτα κατὰ πειλασγόν ἴδος Ἀργείων, quæ
 primas obtinetis Argis, primariæ inter Ar-
 givas mulieres, Eurip. Or. 1247. Gl. V.
 τὴν πρώτην, sc. ὄραν, primum; τὰ πρώτα,
 sc. γένη vel γένη, primæ partes.
 Πρωτοσίληνος, *ων*, prima dies, initium mensis.
 A σελήνη.
 Πρωτοσπάρτος, *ε*, ὁ, qui primus serit aut sevit,
 progenitor, parens. A πρωτοσπάρτος, primo
 seminatus, primo satus.
 Πρωτοστάκτος, *ων*, qui primus destillavit.

Πρωτοστάσια, *ας*, ἡ, principatus. A στάσις.
 Πρωτοστατία, *ω*, f. ἴσω, primus in ordine sto,
 antistitor seu antesignanus sum. A
 Πρωτοστάτης, *ε*, ὁ, qui primus stat in acie, Ph.
 princeps, dux; πρωτοστάται, primores, Gl. V.
 Ex ἴσημι.
 Πρωτοσφακτος, *ων*, primus omnium interfectus.
 A σφάκτω.
 Πρωτοστοκίω, primum pario, primum edo par-
 tum, Sterph.
 Πρωτοστοκία, *ων*, τὰ, jus primogenituræ. A
 Πρωτοστοκίω, f. ἴσω, primogenituræ jura tri-
 buto.
 Πρωτοστοκία, *ων*, τὰ, vide πρωτοστοκία. A
 Πρωτοστόκος, *ε*, ἡ, quæ primum peperit, primi-
 para, Gl. V. Il. 17, 5. Ex πρώτος et τίκτω.
 Πρωτοστόκος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, ille, ante quem nullus
 alius ex isdem parentibus editus est. Ph.
 primogenitus, primitivus. Ex isd.
 Πρωτοστομία, *ω*, f. ἴσω, primum cædo seu seco,
 in primis putro. A
 Πρωτοστόμος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, qui primus cæsus et pu-
 tatus est. Ex πρώτος et τίμνω.
 Πρωτοτρέφιος, *ων*, primum educatus, Man.
 Πρωτοτύπια, ἡ, est verborum πρωτοτύπων
 (2).
 Πρωτότυπον, *ε*, τὸ, originale, principale, Ph.
 (2) verbum πρωτότυπον, seu primitivum, a
 Gramm. opp. κτητικαίς, ut ἔλλην, a quo
 κτητικὸν ἑλληνικός dicitur et ἑπλῶν (3) in
 Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, Phil.
 A
 Πρωτότυπος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, exemplar, ex quo si-
 mile facimus. Gl. V. primitivus, princi-
 palis.
 Πρωτοτύπος, *adv.* principio. Gl. V. principa-
 liter, primitive.
 Πρωτοτύπιοι, τὸ, primus somnus. Ex ὕπνος.
 Πρωτοτεργός, *ε*, ὁ ἢ ἡ, primas in opere aliquo
 partes obtinens, primario efficiens. Ex
 ἔργον.
 Πρωτοφάνεια, *ας*, ἡ, prima apparitio. A
 Πρωτοφάνης, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, primo apparet. Ex
 φαίνωμαι.
 Πρωτοφόνος, *ε*, ὁ, primus homicida; ita voca-
 tur Cain.
 Πρωτοφρέω, *ω*, f. ἴσω, primus seu inter primos
 gero aliquid.
 Πρωτοφρέμα, ἄτος, τὸ, fructus terræ, qui pri-
 mus prodit; primitiæ, omninoque quod
 quis primo loco fert. A præc.
 Πρωτοφύης, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, primo natus seu exor-
 tus. Ex φύομαι.
 Πρωτόφυος, *ων*, *constr.* πρωτόφυος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, primam
 lanuginem habens.
 Πρωτόχρονος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, primævus, Gl. V.
 Πρωτόχυτος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, primum effusus.
 Πρώτως, *adv.* primum, primo loco, ante om-
 nia, primo, primario, i. e. per se et sua
 natura, non per accidens. Gl. V. primo,
 primitus. A πρώτος.
 Πρωφάης, ἴσος, primum lucens seu apparet,
 epith. lunæ, Tryph.
 ΠΡΩΨΩΝ, ἴσος, ὁ, idem quod πρώω.
 Πρωΐν, 3. sing. a. 2. opt. act. v. πτήμι, volo.
 Πρωΐσαν, *offendentem*, acc. sing. præ. part.
 act. f. g. Dor. pro πρωΐσαν, a πρωΐω.
 ΠΡΩΪΡΟ, sternuo, sternuto; ἔπτωρον, aor. 2.
 Od. 17, 541.
 Πρωΐσιν, f. 1. inf. act. verbi πρωΐω, *offendo*.
 Πρωΐσμα, ἄτος, τὸ, offensio, lapsus, Ph. (2)
 culpa, noxa, delictum, menda, error; (3)
 calamitas bellica.
 Πρωΐσματιον, *ε*, τὸ, offensiuicula, Gl. V. A
 ΠΡΩΪΝ, f. πρωΐω, proprie impingo, offendo,
 titubo, vacillo, labor; (2) pecco, erro; (3)
 cladem accipio, fortuna adversa utor. Τῇ
 γνώμῃ ἢ τύχῃ πρωΐω, Herodiani. Μὴ Μαζο-
 δονία πρωΐση ἢ ἑλλας, cedat, Thuc.
 Πρώκαλα, storca qua acatia sternuntur, Poll.
 Πρωκίς, ἴσος, timor, pavor. A πτήσσω.
 Πρωκισμα, ἄτος, τὸ, trepidatio, quum quis
 mctu contrahitur. A præc.
 Πρωκισμός, ὁ, trepidatio, Hes.
 Πρωκροεῖν, trepidare, formidare, Hes.
 Πρωκροεῖν, nom. pl. præ. part. incd. v. πτήμι.

Πρᾶξ, ἄκος, ὁ ἢ ἡ, idem quod πραικίς.
 Πραικίς, ἴσος, ἡ, frnticis quod, qui in cacu-
 mine capitulum habet, quod acri odore suo
 sternutare cogit. A
 Πραικίος, ἡ, ὁ, qui sternutare potest vel so-
 let; (2) sternutare cogens. A
 Πραικίς, ἡ, ὁ, sternutatio, sternutamentum.
 Πράγνομαι, sternuo; sternuto, Ph. Πράγναντο,
 Aristot. 3. pl. opt.
 Πράγνομαι, idem. A πραικίω.
 Πράγνυμι, sternuo, Gl. V. Ab eod.
 Πράγος, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro
 ἔπτωτο, a πτήμι, volo.
 Πράω, πρᾶ, est thema, unde πρήσσω, πρίσσω,
 πταιίρω, πτήρω, πτώω, πτόσσω, &c. in quibus
 omnibus est significatio commotionis, agi-
 tationis, &c. Ern.
 ΠΤΕΑΕ'Α, *ας*, ἡ, ulmus. Hinc
 Πτελίνας, ἴνη, ἴνον, ulmeus, ex ulmo.
 Πτελίθρον, pro πτελίθρον.
 Πτελίς, ὁ, pro πτελίς, Hes.
 Πτελίω, ἄνος, ὁ, ulmetum, Gl. V.
 Πτέλος, ὁ, aper. Πτέλας, Lys.
 Πτερίως, celeriter, Sterph.
 Πτερίς, ἡ, pro πτερίς, Theophr.
 Πτερίων, ἴνη, ἴνον, alatus, pennatus, e pennis
 contextus. Gl. V. πτερίων, plumatile. Εὐ-
 παγεί κύκλω πτερίων, flabello, Eurip. Or.
 1428. A πτερόν.
 Πτίρις, ἴδος, sive πτερίς, ἴδος, ἡ, filix mas,
 herba, Gl. V. πτερίς, βροτάνη, filix. Ab eod.
 Angl. FERN, OR BRAKES; (2) locus filicibus
 plenus, Ern.
 ΠΤΕΡΝΑ, Ion. πτέρω, πτε, ἡ, calx, calcaneus,
 πτέρω, calces, Ph. (2) inferior pars mali
 erecti, quæ ἐσπιδῆ inseritur. Ἐς σφυρὸν ἐκ
 πτέρων, Il. 22, 397. (3) extremitas, ut mou-
 tis, &c. postica pars, Ern.
 Πτεριζέω, fut. ἴσω, calce peto, contingo, vel
 ferio. Gl. V. supplanto, unde insidior, de-
 cipio. A præc.
 Πτεριζέω, ἴκος, ὁ, caulis cacti, planta spinosæ.
 Ab eod.
 Πτερίων, *ε*, τὸ, pernio, Gl. V. Ab eod.
 Πτερίς, ἴδος, ἡ, idem quod πτέρω.
 Πτερισμός, ἡ, ὁ, ictus calcitrantis; (2) sup-
 plantatio, deceptio. Ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης
 με, ἐφ' ὃν ἔλπισα, ὁ ἰσθίον ἄστως με, ἱμερόγαλον
 ἐπ' ἐμς πτερισμόν, Psalm. 40, 10. A πτερι-
 ζέω.
 Πτεριστήρ, ἴσος, ὁ, qui calce petit et verberat,
 qui calcibus ferire solet; (2) calcar:
 Πτεριστής, *ε*, ὁ, idem, R. Ab eod.
 Πτεριστώτης, *ε*, ὁ, qui calci inter ambulandum
 insidit. Ex πτέρω et δαίω.
 Πτερογλύφος, *ε*, ὁ, qui pernam rodit; nomen
 muris in Batrachom. 222. Ex πτέρω et
 γλύφω. Πτεροφάγος, idem, Ib. et
 Πτεροσράκτης, *ε*, ὁ, idem. A τρώω.
 Πτεροκοπία, ὡ, calcaneis seu pedibus strepi-
 tum moveo, pedibus supplodo; (2) ex-
 plodo, tumultuor. Ex πτέρω et κόπω.
 Πτεροδόντος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, pennis agitatus; pen-
 nas, alas agitans, celer; epith. navis. A
 πτερόν et δόντω.
 Πτεροίμιον, ἴσος, ὁ ἢ ἡ, alis seu pennis vestitus,
 alatus. Ex πτερόν et ἴμιον.
 Πτεροίμιος, ἴσος, ὁ, ἡ, alatus, pennatus, volucris,
 Gl. V. volatilis. A
 ΠΤΕΡΟΝ, ἡ, τὸ, ala, pluma, pinna; Ph. pin-
 nula; al. Gl. V. penna; πτερόν πλοῖα, aplu-
 stra, Ph. in veste, idem quod πτερόνιον.
 Ern. (2) augurium. (2) πτερόν ἐξ ἰμῶν πτερόν,
 certum a vobis missum augurium, Soph.
 Œd. Col. 97.
 Πτερόμοι, πτερόμοι, plumesco, Gl. V. μεταφρ.
 attollor, quasi alis; ἐπτερομένιος, alatus, p.
 part. pass. Ἰσὸν τὸ ἐν ἰδεῖν ἰμῶν πτερο-
 μένιος, Philo. A πτερόν.
 Πτεροσπίκτιος, *ε*, ὁ ἢ ἡ, varius et pictas pen-
 nas habens.
 Πτερόπους, -πόδος, ὁ ἢ ἡ, alatos pedes habens.
 Gl. V. alipcs.
 Πτερορρίω, ὡ, pennis amitto. Οὐκ' ἀλλὰ τὸν
 χειμῶνα πάντα, τὰ ἄνεμα πτερορρίει, Aristoph.
 Av. 106. A πτερόν et ῥίω.

Πτώσω, f. ξω, perterreo, trepido, expavesco, metu percussus concido, abscondo me prae metu; (2) timide medicans oberro, mendico. "Ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἱερῆϊαν πτώσσασαν αἰνάϊς ἀρσένων ὑπηρεσίῃ, Eur. Bacch. 223. A πτώω.
Πτώω, cadam, f. I. ind. act. verbi πίστω.
Πτωτικός, ἦ, ὄν, casualis. Vox Grammat. A Πτωτός, ἦ, ὄν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίστω.
Πτωχολάβων, ὄνος, ὁ, ἦ, pauper, arrogans, ar. Aληπεύω. Ex πτωχός et λαβών.
Πτωχός, ἄδος, ἦ, idem quod πτωκός, vel semper esuriens. A πτώξ vel πτωχός, sed verbum est dubium.
Πτωχία, as, ἦ, mendicitas, paupertas.
Πτωχίον, u, τὸ, locus in quo mendici degunt vel aluntur, domus mendicorum. A Πτωχίλην, ἦ, mendica Helena, cognomen meretricis, Ath.
Πτωχίον, fut. εἶσω, pauper sum, mendico; πτωχεύω, mendicabam, imperf. Ion. pro ἐπταχέω. "Ὅτι δὲ ὕμῶς ἐπταχέωσι, πλῆσιος ὄν, 2 Cor. 8, 9. A πτωχός.
Πτωχίζω, fut. ἴσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. A πτωχός. Unde Πτωχικός, ἦ, ὄν, mendicus; (2) mendico conueniens.
Πτωχίστερος, compar. irregul. a πτωχός.
Πτωχόδοχεϊον, u, τὸ, receptaculum mendicorum.
Πτωχόμοσος, u, ὁ, ἦ, pauper Musis, i. e. imperitus. Ex πτωχός et Μῶσα.
Πτωχοπλήθειον, qui paupertatem mentiuntur, qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi.
Πτωχοποιός, ἦ, ὁ, ἦ, ad mendicitatem redigens. A ποίω.
Πτωχός, ἦ, ὄν, proprie timidus; (2) mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτώσω.
Πτωχότατος, pauperimus. A πρᾶξ.
Πτωχοτροφεῖον, u, τὸ, locus alendis mendicis destinatus.
Πτωχοτροφία, ᾧ, fut. ἴσω, pauperes alō.
Πτωχοτροφία, as, ἦ, mendicorum nutritio. A Πτωχοτρόφος, u, ὁ, ἦ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχός et τροφή.
Πύαιμος, pro κύαιμος, Poll.
Πυανία, ὄν, τὰ, festum quoddam Athenis. A Πυανέφιος, ἰα, ἰον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. Ex πύανον et ἔψω.
Πυανέφιον, ὄνος, ὁ, mensis, cuius initium est quando Sol Scorpionem ingreditur, Gl. V. October. In hoc mense celebrabant πυανία, festa Apollini sacra, quibus πύανα coquebant, hoc est, fabas et legumina quædam, unde et nomen mensi. A πρᾶξ.
Πύανος, u, ὁ, fabaginus, e leguminibus. A Πύανον, u, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.
ΠΥΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc
Πυαρίτης, u, ὁ, idem.
Πυργία, ὄν, τὰ, sc. μέρη, nates, clunes. A Πυργίος, αἶα, αἰόν, posticus, ad nates pertinens; (2) salax, libidinosus; (3) cinædus.
Πυργίαι, as, ἦ, natiū morbus, ficus in natiibus enascens, Strab. 13. Ab eod.
Πυργαίαι, αἰ, qui natiū morbo afficiuntur, Strab.
Πύργαρος, u, ὁ, ἦ, nates albas habens, effeminatus, Subst. aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυργή et ἀργός.
Πυργίζω, idem quod πυργίζω.
ΠΥΡΗ, ἦ, ἦ, nates, clunes.
Πυργήδον, adv. secundum clunes, vel nates, averse. A πυργή.
Πυργίον, u, τὸ, exiles nates, clunes aridæ et depressæ. Dim. Ab eod.
Πυργίζω, fut. ἴσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυργισμένος, pædicatus, Ph. p. part. pass. Ab eod. Hinc
Πύργημα, ἄτος, τὸ, verberatio qua nates alicujus verberantur; pædicatio.
Πυργήτης, ἦ, ὁ, pædico. Ab eod.
Πυργαίαι, as, ὁ, ἦ, cum pygmæis pugnans; epith. gruis. Ex seq. et μάχημαι.

Πυργαῖος, u, ὁ, æquans seu plenus πυργήν, pyrgineus, nanus, pumilio, pusillus homo. A πυργή.
Πυργαίω, ᾧ, pugilatu decerto, Apoll.
Πυργαχία, as, ἦ, pugilatus. A
Πυργαχός, u, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πύξ et μάχημαι.
Πυργή, ἦ, ἦ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) mensura spatii, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. V. castus, pugilatus. Πυργήν ἔπαγκράτιον ἀγανίζεσθαι, Plul. A πύξ.
Πυργή, adv. crebro; (2) enixe. A πυργή, cuius proprie est dativus.
Πυργαλαμπάς, ἄδος, vel πυργαλαμπής, ἴδος, ἦ, cindela, insecti genus cuius clunes seu nates noctu lucent. Ex πυργή et λάμπα.
Πυργοναῖος, αἶα, αἰόν, mensuram cubiti æquans. A πυργόν.
Πύργος, u, ἦ, epith. meretricis, quasi clunes ornans. Ex πυργή et ἔλλαω.
Πυργιστός, u, ὁ, idem quod πυργοναῖος, Od. 10, 517. A
Πυργόν, ὄνος, ὁ, vide πυργή (2). A πύξ.
Πυρρίζω, salio, ut ποδαρίζω (2) resilio; (3) calcitro; calce nates alterius ferio. Ἀπεπυδάρισα Μάθωνα, Aristoph. Equit. 697.
Πύριον, u, τὸ, labrum seu solum æreum, in quo se lavant. A πύριον.
Πυρίλις, ἴδος, ἦ, cavum annuli, in quod gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.
Πύριον, u, τὸ, idem quod
ΠΥΡΕΟΣ, u, ὁ, vel ἦ, solum, locus in quo mortui cadaver deponitur; (2) solum balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur. Hinc
Πυριώδης, eos, ὁ, ἦ, concavus in modum πυρίου.
Πυρτία, as, ἦ, coagulum; vide πυτία.
Πύρα, ᾧ, fut. ἴσω, suppurō, ad suppurationem perduco. A πύρον.
Πύρα, ἦ, suppuratio, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eod.
Πυθαγόρειος, u, ὁ, ἦ, Pythagora ortus, Pythagoreus. A Πυθαγόρας.
Πυθαγορίζω, fut. ἴσω, Pythagoræ sectator sum.
Πυθαγορικός, ἦ, ὄν, Pythagoricus. Ab eod.
Πυθαγορίς, ἴδος, ἦ, sectatrix Pythagoricæ philosophiæ.
Πυθαγορισμός, ὁ, sectatio, studium philosophiæ Pythagoricæ.
Πυθαγοριστής, Dor. pro Πυθαγοριστής, Pythagoræ sectator.
Πυθαίλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit, V. L.
Πυθεδών, ὄνος, ἦ, putredo. A πύθος.
Πυθειον, u, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel a πυθθαί, Dm.
Πυθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυθθάνομαι.
Πύθειν, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Dor. pro πύθα.
Πύθη, 3. sing. præ. conj. act. verbi πύθος.
Πύθηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. Ion. pro πύθησαι, a πυθθάνομαι.
Πυθία, as, ἦ, sc. ἱερεῖα, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. A πύθος.
Πύθια, ἰων, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem. Ab eod.
Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθιάζω, sed male. Ab eod.
Πυθιάς, ἄδος, ἦ, Pythius, tempus inter duo Pythia; (2) sacerdos Pythia. Ab eod.
Πυθικός, ἦ, ὄν, Pythicus. Ab eod.
Πυθιακός, u, ὁ, qui Pythii ludis vicit. Ex πύθιος et νίκη.
Πυθιακός, u, ὁ, idem et ex iisd.
Πύθιος, ἰα, ἰον, Pythius, ad Pythios ludos vel Apollinem Pythium, sive Pythonem etiam et Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisit fertur. A πύθος.
Πυθίων, ὄνος, ὁ, Pythion, bulbi genus.
Πυθμίνθην, adv. funditus, prorsus, omnino. A

ΠΥΘΗΝ, ἔνος, ὁ, fundum, ima pars, radix arboris; (2) ramus, propago, culmus, LXX. Ἐκ πυθμίνων, funditus. Ἐκ πυθμίνων ἔκλινε κοῖλα κλήθρα, Soph. Œd. Tyr. 1261.
Πυθί, Pythone, in Pytho. A πυθός.
Πυθίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. Ion. pro πύθιντο, a πυθθάνομαι, Il. 1, 251.
Πυθόκραντος, ὄν, ab Apolline prædictus et certo futurus. A πύθιος et κρῖνον.
Πυθόκτανος, ὁ, epith. Phœbi, interfectoris scriptis; vide πύθων.
Πυθόληπτος, u, ὁ, ἦ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος et λαμβάνω.
ΠΥΘΟΜΑΙ, audio.
Πυθόμαντις, eos, ὁ, ἦ, Pythicus vates. Πυθόμαντις ἐστὶ, fatidica Delphis ara, Soph. Œd. Tyr. 965.
Πυθόμενοι, nom. pl. aor. 2. part. med. verbi πυθθάνομαι.
Πύθοντα, 3. plur. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἐπύθοντο, a verbo eod.
Πυθόχρηστος, u, ὁ, ἦ, Pythio oraculo editus vel comprobatus. Ex πύθιος et χρέω, οὐκ-εὐλογοῦμαι.
ΠΥΘΩ, fut. πύσω, putrefacio; et πύθωμαι, putresco, putrefio. "Ἴνα μὴ πύθῃ Διὸς ἕμους, Hesiod. Op. 624.
Πυθός, ἦ, ἦ, Pytho, urbs Phocidis, quæ et Delphi appellatur, Apollini sacra.
Πυθᾶς, adv. ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθός.
Πύθων, ὄνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde et Pythius cognominatus fuit. A πύθος, quia e putredine terræ ortus credebatur. Hinc
Πυθωνικός, ἦ, ὄν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatio correptus.
Πυθωνίδην, Pythone, Plul.
Πύθων, u, τὸ, pro πύθων, Hes. Kust.
ΠΥΚΑ, adv. dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adfabre, Il. 5, 70.
Πυκάζω, fut. ἴσω, denso, stipio; (2) tego, in-tego, contego; (3) orno, exorno; (4) ob-servo, claudio; πεπυκασμένος, densatus, p. part. pass. Ph. crinitus. (2) ἄρματα εὐ πεπυκασμένα, currus bene tecti, Il. 2, 777. Κόσμοι πυκάζω πύθω, Eur. Herac. 725. "Ἐκτορα δ' αἰὼν ἄχως πύκατος φέροντας ἑμφιμελῆνας, circumtexit, Il. 17, 82. (3) σεφάνεις πυκασθεῖς, Euryp. Alcest. 799. "Ρόδου δὲ κρήνη πύκασον, Anacr. 4, 14. (4) πύκαζε Ψάσσον, ocus januam operi, Soph. Aj. 581. A πύκα.
Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi præc.
Πυκάσεν, præ. inf. act. Dor. pro πυκάσειν.
Πύκασμα, ἄτος, τὸ, idem quod seq. Symm.
Πυκασμός, ἦ, ὁ, densatio; (2) oratio. A πυκάζω.
Πυκμίδης, eos, ὁ, ἦ, prudens, accuratus, sedulus. Ex πυκνός et μῖδος.
Πυκνός, adv. frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκνός.
Πυκνᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro πυκνῶν.
Πυκνός, gen. sing. f. g. Dor. pro πυκνῆς.
Πυκνοκίνητος, ὄν, qui crebro movetur.
Πυκνοῖός, ὄν, multas et diffusas late radices habens. A ῥίζα.
Πυκνός, ἦ, ὄν, densus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.
Πυκνοφθων, ὄνος, ὁ, ἦ, prudens. Ex φθών.
Πυκνός, adv. dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκνός.
Πυκνός, adv. crebro, frequenter. A πυκνός.
Πυκνάω, frequenter, Gl. V. spisso; πυκνάζει, continuat, Ph. A πυκνός.
Πυκνάεις, adv. frequenter. A πυκνός.
Πυκνόελασος, u, ὁ, ἦ, dense germinans. Ex πυκνός et βλαστάνω.
Πυκνογόνωτος, u, ὁ, ἦ, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis et internodiis. Ex πυκνός et γόνυ, genui.
Πυκνοκαρπός, u, ὁ, ἦ, densus seu multos fructus habens.
Πυκνοκινδύνος, u, ὁ, ἦ, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis obijcit.

Πυκνόκομον, *υ*, τὸ, Pycnocomum, herba. Ex πυκνός et κόμη.
 Πυκνός, *ος*, ὁ, qui densa coma est, *Steph.*
 Πυκνόν, *adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.
 Πυκνοσπείματος, *υ*, ὁ ἢ ἡ, qui crebro respirat. Ex πυκνός et σπείμα.
 Πυκνόσπυρος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, densos meatus habens, *R.*
 Πυκνόπτερος, *ον*, densas, i. e. firmas alas habens. A πτερόν.
 Πυκνόριζος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνός et ῥίζα.
 Πυκνόρριγος, *ον*, idem quod Πυκνόρριζος, *ωγος*, ὁ ἢ ἡ, densus acinis.
 Πυκνός, ἡ, *ον*, per *Synce*, a πυκνός.
 Πυκνόσπαρκος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, qui densa est carne, qui solidum habet corpus et succi plenum. Ex πυκνός et σάρξ, caro.
 Πυκνοσπορέω, *ω*, *f.* ἡσω, dense sero vel semino; πυκνοσπορέμαι, dense seror. A πυκνόσπορος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, dense satus, dense seminatus.
 Πυκνόσπυρος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, vctis densum stamen habens. A σπύρον.
 Πυκνόστικτος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, crebris punctis distinctus, maculosus. Πυκνόστικτων ἐλάφων, *Syrh.* (Ed. Col. 1092).
 Πυκνόστυλος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, multas habens columnas.
 Πυκνόστερον, *adv.* sæpius, crebrius, spissius, *Ph.* A πυκνός.
 Πυκνόςτης, *πος*, ὁ, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.
 Πυκνόφθαλμος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, crebros oculos seu gemmas habens.
 Πυκνόφυλλος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, densa habens folia, densus foliis.
 Πυκνός, *ω*, *f.* ἡσω, denso, spisso, spissifico, stipo; πυκνός, densat, *Ph.* πυκνέμαι, densor; πυκνέται, spissescit, *Ph.* πεπυκνωμένος, densatus, *p.* part. pass. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν σφόδρα πυκνώσας, *Aristoph.* *Nub.* 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippiocr.* A πυκνός.
 Πυκνώμα, *ατος*, τὸ, idem quod πυκνότης.
 Πυκνός, *adv.* dense, spisse, crebro. A πυκνός.
 Πυκνώσις, *εως*, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνός.
 Πυκνωτικός, ἡ, *ον*, densandi vim habens. Ab eod.
 Πυκταλίξ, idem cum πυκτεύω, *Eust.*
 Πυκτεῖον, *υ*, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.
 Πυκτεύσις, *εως*, ἡ, dimicatio, *Ph.*
 Πυκτευτής, *ῆ*, ὁ, pugil; pugator, *Gl. V.* A πυκτεύω, *f.* εἶσω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incuto. "Ὅσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ἔτω πολέμιτε Φιλίσπαι, *Dem.*
 Πυκτεύς, *ος*, ὁ, pugil, *Ph.* pugator. A πυκτεύω.
 Πυκτικός, ἡ, *ον*, pugilatu aptus. A præc.
 Πυκτεῖον, *υ*, τὸ, idem quod πυκτεύς.
 Πυκτίς, ἴδος, ἡ, libellus seu tabula plicatilis. A πυκτός.
 Πυκτίς, ἡ, quoddam animal, *Ar.* πυκτίδες, *exp.* fiducile, *Steph.*
 Πυκτός, ἡ, *ον*, plicatus, complicatus, pro πυκτός. A πύσσω.
 Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.
 Πυκτοσίνη, *ης*, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης (potius a πύξ, *Etn.*)
 Πυλαγόροι, οἱ, legati qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice et de re publica mittebantur. Ex πύλαι et ἀγορά. Hinc
 Πυλαγόρειος, *ω*, *sum* Pylagoras.
 Πύλαι, *ων*, *αι*, Pylæ. Vide πύλη.
 Πύλαϊς, *ας*, ἡ, sc. σύνδοτος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas sive Thermopylas haberi solebat. A πύλαι.
 Πυλαϊκή ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, sc. quæ Thermopylarum ineptias redolet, *Plut.* Ab eod.
 Πύλαϊος, *αία*, *αιον*, qui est extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.
 Πυλαϊάσται, οἱ, ineptissimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant, *Suid.* Ab eod.
 Πυλαϊάτης, *ος*, ὁ, unus e vulgo, quod ad Ther-

mopylas conflebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.
 Πυλαϊαίτις, ἴδος, ἡ, epith. Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi solebat. A πύλη.
 Πυλαϊαρός, *ῆ*, ὁ ἢ ἡ, janitor vel janitrix, *R.* Ex πύλη et ἄρος, custos portæ.
 Πυλαϊάσται, *ων*, *ος*, *η*, gen. *Ion.* pro πυλαϊάστῃ, a Πυλαϊάστῃ, *ος*, ὁ, habens portas validas et bene compactas. Ex πύλη et ἄρα, *arct.*
 Πυλαϊαίτις, ἴδος, ἡ, epith. conventus qui fit ad Pylas. "Ἐνθ' Ἑλλάδων ἀγοραὶ Πυλαϊαίτιδες καλεῖνται, *Soph.* *Trach.* 639.
 Πυλαϊαρός, *ῆ*, ὁ, portæ custos. Ex πύλη et ἄρος, *Il.* 21, 530.
 Πυλαϊῶν, ἄνος, ὁ, vestibulum, atrium. *Ph.* janua. A πύλη.
 Πυλαϊῶν, *γεν. pl.* *Ion.* pro πυλαϊῶν, a ΠΥΛΑΗ, *ης*, ἡ, porta, et ἰν ἡ πύλαι, portæ; (2) fauces montium quibus per illos transitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ et Thermopylæ dicuntur.
 Πυλαϊγενής, ἴδος, ὁ ἢ ἡ, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. Ex πύλος et γίνομαι.
 Πυλαϊόκος, *ος*, ὁ, janitor. Ex πύλη et δέχομαι.
 Πυλαϊς, ἴδος, ἡ, portula. A πύλη.
 Πυλαϊῶν, τὸ, domicilium τῆ πυλαϊῶν, *Vitruv.*
 Πύλος, *ος*, ὁ, porta, vestibulum; (2) Pylus, insula exigua ad Peloponnesum. A πύλη.
 Πυλαϊός, *ῆ*, ὁ, ἡ, portæ custos, *Gl. V.* janitor, janitrix, *Ph.* Ex πύλη et ἄρος.
 Πυλαϊχρος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, portas sustinens. Ex πύλη et ἔχρω.
 Πύλαι, *ων*, *ω*, fut. ἡσω, portis munio seu claudo. Καὶ νῦν ἀπαντ' ἐκείνη πύλωται πύλαις, *Aristoph.* *Av.* 116. A πύλη. Hinc
 Πύλωμα, ἔπος, τὸ, porta seu janua. Ἐν ἡγήμα δ' εἰς πυλωμαὶ Ἰσπόμεδων ἀνάξ' ἴσχυι, *Eurip.* *Phæc.*
 Πύλων, ἄνος, ὁ, atrium seu vestibulum; (2) porta, ostium. *Ph.* janua; πυλώνες, januæ, *Gl. V.* A πύλη.
 Πυλαϊαίω, *ω*, *f.* ἡσω, portæ præsum custodia. A Πυλαϊαίω, ὁ, custos portæ, janitor; (2) custos, defensor; (3) introitus seu vestibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη et ἄρος, custos.
 Πύματον, *adv.* tandem, *Soph.* *Ed. Col.* 1235.
 Πύματα, et πύματον, *adv.* ultimum. A Πύματος, *ος*, *ον*, extremus, ultimus, postremus.
 Πυμάτης, *υκτός*, *Arel.* Ὅστιν ἐγὼ πύματος ἔδομαι, *Odys.* 9, 369. A πυμήν.
 ΠΥΝΔΑΞ, ἄκος, ὁ, fundus in modio, &c. operculum; (2) manubium gladii.
 ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ, et πύθωμαι, fut. πύσομαι, *p.* πύσσομαι, audio, intelligo, cognosco, rescisco, certior fio, etiam sentio, *ap. Hom.* (2) interrogo, quæro, sciscitor, *Gl. V.* consulto, rogito, percontor, *Ph.* Ἄλλὰ βραχίαι σε πύθεισαι βάλωμαι, *Aristoph.* *Nub.* 482. "Ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθύμην, a quodam, *Xen.* Περὰ πολλῶν ἐστὶ πύθεισαι, τοῖς εἰδέναι βυλαρένοις, licet audire, *Isocr.* "Ἐγὼ γὰρ ἔκ ἀν' ἡλθον ἀγγελοῦν, εἰ μὴ πιστεύσωμαι ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδόντων, *Aristoph.* *Thesm.* 603.
 ΠΥΞ, *adv.* pugno vel pugnus, *Il.* 23, 621.
 Πύξ, πύγος, ἡ, nates, clunes. A πυγή.
 Πυξάκανθα, *ης*, ἡ, arbor quædam spinosa. Ex πύξος et ἀκανθα.
 Πύξων, ἄνος, ὁ, buxetum. A πύξος.
 Πυξίδιον, *υ*, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella. Dim. a πύξιον.
 Πύξινεος, *εως*, *Ion.* ἐν, *εον*, buxeus, e buxo. A Πύξνος, *ιν*, *ινον*, buxinus, *Ph.* A πύξος.
 Πύξιον, *υ*, τὸ, tabella scriptoria; (2) parva pyxis. Dim. a πύξος.
 Πύξιν, ἴδος, ἡ, pyxis, vasculum e buxo teres et oblongum, et operculo clausum. *Ph.* fritillum. A
 ΠΥΞΟΣ, *ος*, ἡ, buxus. Hinc
 Πυξοειδής, *ης*, buxi speciem gerens, *Steph.*
 Πυξοδής, *εως*, ὁ ἢ ἡ, buxo abundans; (2) buxeus.
 Πυξοειδής, ἴδος, ὁ, ἡ, puri similis, purulentus.
 Ex πύον et εἶδος.
 Πύον, *υ*, τὸ, pus, sanguis putrefactus; (2) pro πύος.
 Πυσοίεω, *ω*, fut. ἡσω, pus moveo. A

Πυσοίος, *ῆ*, ὁ, ἡ, pus movens, suppurationem adjuvans. Ex πύον et ποίεω.
 Πυσοίος, *ω*, *f.* ἡσω, pure manis, pus effundo.
 Πυσοίεω, *ας*, ἡ, fluxus puris, suppuratio. A Πυσοίος, πυσοίος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον et εἶω.
 Πύος, *ος*, ὁ, vel πυός, *ῆ*, colostrum seu colostrum, primum lac a partu in omnibus animalibus; πύος, *εως*, τὸ, pus.
 Πυολκός, *ῆ*, ὁ ἢ ἡ, pus extrahens. Ex πύον et ἔλκω, τραχο.
 Πύω, *ω*, *f.* ἡσω, suppurare, ad suppurationem perducere. A πύω.
 ΠΥΠΠΑΣ, poppysmate adolor, demulceo. A ΠΥΠΠΑΣ, vox palpi seu poppysmatis.
 ΠΥΡ, πυρός, τὸ, ignis; (2) fcbriis.
 Πύρα, *ας*, ἡ, pyra, roigus, lignorum strues igne subjecto ardens. A præc.
 Πύρα, τὰ, ignes, *Hærod.*
 Πυράγρος, *ας*, ἡ, forps quæ ignita tenemus, aut ex igne eximimus, *Il.* 8, 447.
 Πυραγρίτης καρκίνος, pro πυράγρος, quæ dic. cancer ignita tenens.
 Πυράζω, exuro, cremo; (2) pro πυράζω, ru-beo, rutilo. A πυρά.
 Πυραϊώ, ignem accendo. Ἄμφι ναοὶ πυραϊών Ἀργείων στρατῶν, *Eur. Rhæc.* 824.
 Πυράκανθα, *ης*, ἡ, pyracantha, quæ dic. ignea spina, i. e. valde urens et pungens. *Nic. Th.* 856.
 Πυράκκιος, *ια*, *ιον*, rufus. Ex πύρ et ἄγω.
 Πυρακτιά, *ω*, *f.* ἡσω, in igne sero et candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iisd.
 Πυρακτώω, *ω*, fut. ἡσω, in igne verso, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. pass. part. Ex iisd. Hinc
 Πυράκτωσις, *εως*, ἡ, actio ipsa in igne versandi; (2) incendium.
 Πυραλλίς, vel πυραλλίς, ἴδος, ἡ, ignaria, nomen avis. *Gl. V.* spinturnix. Ex πύρ et ἄλλωμαι, salio.
 Πυράμη, *ης*, ἡ, falx qua triticum demittitur; (2) falx messoria. A πυρός et ἄμη. Hinc
 Πυραμητός, *ῆ*, ὁ, messis tritici; (2) tempus messis.
 Πυράμις, ἴδος, ἡ, pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πύρ.
 Πυραμοειδής, ἴδος, ὁ ἢ ἡ, speciem pyramidis gerens, seu pyramidatus. A præc. et εἶδος.
 Πυραμύς, ἄνος, sc. ἄπος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis qui insomnes pernecessant in symposiis; (2) placenta quævis; (3) *metaph.* victoria, palma, (3) ἢν δ' ἀναδείξω παρόλθης, ἡμίτερος ὁ πυραμύς, *Aristoph.* *Eg.* 277. A πυρός.
 Πυραυγής, ἴδος, ὁ ἢ ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris est, igne rutilans. E πύρ et αὐγή.
 Πυραυλικὰ ἄργανα, *Bud.* bombardas vocat.
 Πυραυον, *ος*, τὸ, igniarium, vas quo pruna ardentis in mensam infruntur. E πύρ et αὐω.
 Πυραυστής, *ος*, ὁ, pyrausta, insectum lucernis advolans, exustisque alis concidens et periens. Ex iisd.
 Πυράφλεκτος, *ος*, ὁ ἢ ἡ, ardens, sed ita ut igne non absumatur.
 Πυρηγδόν, *adv.* catervatim, turmatim. A πυργός.
 Πυρηγέω, et πυρηγέμαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros, quasi a πυρηγέω, qui turri contineor, obsideo. Σώμα πυρηγέμεθα, *Eurip.* *Or.* 760. Δόμων δ' ἐπ' ἀκρων τῆς δε πυρηγέμενος, *Id.* *Il.* 1574. A πύργος et ἄρα, *arct.*
 Πυρηγέως, *adv.* excelse instar turris, *Hæc.*
 Πυρηγίδιον, τὸ, turricula, *Poll.*
 Πύργινος, quæ, turres, *Gl. V.* turiformis; (2) firmus, firmans. A πύργος.
 Πυργίον, *υ*, τὸ, turricula. Dim. ab eod.
 Πυρηγικαίριον, *ος*, τὸ, turricula, armarium. A Πυρηγικός, *ος*, ἡ, idem.
 Πυρηγίσκιον, τὸ, idem.
 Πυρηγίτης, *ος*, ὁ, in turribus degens; *σραβέ*, passer muralis, *Gl. V.* Ab eod.
 Πυρηγίβρασις, *εως*, ἡ, propugnaculum turritum, *Hæc. Suid.* Ex πύργος et βράσις.
 Πυργω-

Πυρροδαικτος, α, δ, ζ, η, turribus infestus, turres vastans et destruens. Ex eod. et δαιζω.
 Πυρροειδης, εις, turris speciem habens.
 Πυρρομαχων, ω, f. ησω, e turri pugno. Έστουρομαχων προς αλληλας, Arrian. A μαχομαι.
 Πυρροποιω, turrifico, Gl. V. Hinc
 Πυρροποιω, η, exstructio turrium.
 ΠΥΡΡΟΣ, α, δ, ζ, η, turris; (2) arx, castellum; (3) menia quae fere turribus exstructa, et hinc (4) urbs munita, seu cum arce; (5) villa magna, turri etiam instructa; (6) praesidium propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata, phalanx, Pl. 4, 334; (8) fritillus, Ern.
 Πυρροσκαφος, α, δ, dirutor turrium et mœnium. Ex πυρρος et σκαφος.
 Πυρροσχος, δ, turris fulcrum, pars navis. Ex eod. et εχω.
 Πυρροσφορω, ω, fut. ησω, turrim sustineo. A Πυρροσφορος, α, δ, ζ, η, turrifer, seu turriger.
 Πυρροσφος, ω, fut. ησω, turri instruo et munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεσυρωσαι, elatus es, superbis, 2. sing. perf. pass. Έπειδη ζ λιαν πυρροσφι χαριν, Eur. Med. 526. Μενειλον ειπον, δε πεσυρωσαι θεοσαι, Id. Or. 1546. χερη, Id. Rhes. 122. Ση μεν λιγ' ημιας, οτε πεσυρωσαι λογοις, Id. Hercul. Fur. 238.
 Πυρροσφωμαι, circumdor, Eur. ita Bud. al. πυρροσφωμαι, fut. πεσυρωμαι vel πυρροσφωμαι, B.
 Πυρροσφωτης, εος, δ, ζ, η, turritus.
 Πυρρωμα, ατος, τδ, turris; (2) œdificatio. (2) ως δ εκεινος δειλων τελην πατρηω, λοξις πυρρωμαστα, Eurip. Troad. 1173. A πυρρωω.
 Πυρρωωται, εως, η, idem quod πυρροσχος, in nave: Πυρρωωται, ιδος, η, turrita.
 Πυρρωωτος, η, δν, turritus, fastigiatus. Ab eod.
 Πυρρωωτης, εος, δ, ζ, η, igni ardens, ambustus, candens. Ex πυρ et δαωω.
 Πυρρωωλον, α, τδ, igniarium, vas in quo prunæ feruntur, servantur, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iisd.
 Πυρρωωλον, α, τδ, idem et ex iisd.
 Πυρρωωρον, α, τδ, pyrethrum, herba, Nic. Th. 938. A πυρ. Unde
 Πυρρωωρον, α, τδ, igniarium, ignitabulum, ligna igni. quorum attritu ignis excitari solebat. Gl. V. thuribulum, Il. 24, 269. (2) templum igni consecratum apud Persas. Niceph. Brev. Hist. 12. Theodorit. Hist. Ecclesiast. 5, 39.
 Πυρρωωβολος, α, δ, ζ, η, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens. Gl. V. ignivomus, flammivomus; πυρρωωβολον, fomes, Gl. V. Ex πυρ et βολωω.
 Πυρρωωπικος, η, δν, febrilis. A πυρρωωσις.
 Πυρρωωσις, εως, η, febris, seu paroxysmus febrilis. Ab eod.
 Πυρρωωσις, vel εστω, fut. ζω, febricito, febrico. τα τω αισχρον ζειν εσθαι ει πεσυρωσεν ετος, M. Anton. 8, 11. A πυρ.
 Πυρρωωσιων, idem. A πυρρωωσις.
 Πυρρωωσιων, α, τδ, febricula. Dim. ab eod.
 Πυρρωωστος, α, δ, igneus calor, igneus aestus; (2) febris. A πυρ. Καί τε φερε πολλων πυρρωωτων διολιστι βοροσισιν, Il. 22, 31.
 Πυρρωωσφορος, ον, febrim afferens, gignens.
 Πυρρωωσφωτης, εος, δ, ζ, η, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febris excitans seu incitans; (3) callidus. A πυρρωωσις.
 Πυρρωωσις, εως, δ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. A πυρρωωσις.
 Πυρρωωστικος, η, δν, igniarius. Ab eod.
 Πυρρωωστης, α, δ, piscator igne fallens pisces.
 Πυρρωωστικος, η, δν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit: πυρρωωστικη, sc. εφηρα, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. A
 Πυρρωωσις, f. εσω, ignem inmitto, igne inflammo. Πυρρωωσιον τιν δλων, Plato. A πυρ.
 Πυρρη, ης, η, Ion. pro πυρρα.
 Πυρρηιον, α, τδ, igniarium, Ion. pro πυρρωωσιον.
 ΠΥΡΡΗΝ, ηνος, δ, nucleus. Gl. V. bacca, nucleus, inrr. olivæ; (2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quadam.

Πυρρημενος, α, δ, ζ, η, ignem ventilans. Ex πυρ et ανεμεος.
 Πυρρηνη, ης, η, nucleus, ossiculum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A πυρρη.
 Πυρρηνωιδης, εος, δ, ζ, η, bacca vel nucleo similis. Ex πυρρη et ειδος.
 Πυρρηνωδης, εος, δ, ζ, η, lignosus, interiore ligno multum dives. Ex iisd.
 Πυρρηνωσος, α, δ, ζ, η, igniarius. λιθον πυρρηνωσικον, silicem, cujus collisione ignem eliciunt, Anal. Brunck. 2, 212.
 Πυρρηφωρος, α, δ, ζ, η, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρρη et φερωω.
 Πυρρηια, ας, η, sicca sudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio cietur. A πυρ. Hinc
 Πυρρηιαζω, calore fovco, Gl. V.
 Πυρρηιαμα, ατος, τδ, fomentum. A πυρρηια.
 Πυρρηιασις, εως, η, fomentum, fomentatio, Pl. Ab eod.
 Πυρρηιασθηριον, α, τδ, locus in quo sudantes πυρρηιασται (2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.
 Πυρρηιαστης, α, δ, colostratus; (2) idem quod supra πυρρηιασται.
 Πυρρηιαστος, η, δν, fomentatus, calefactus; (2) igni coctus. A
 Πυρρηιαω, ω, f. ασω, foveo; et πυρρηιαωμαι, ωμαι, foveor; (2) sudo et incalesco e πυρρηιας, sive camini calefactione. Πυρρηιαω δεσμηω θαλασση, Diosc. A πυρ.
 Πυρρηιαστης, δ, ignem ingrediens, qui igni admoventur, in λεξων, Hom. Schl.
 Πυρρηιασις, α, δ, ζ, η, in igne vivens.
 Πυρρηιασμετης, ας, δ, ignistrepus, seu inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. Ex πυρ et βρωωμαι.
 Πυρρηιασμορος, δ, lucidissimus, de sole, Ern.
 Πυρρηιασρωτος, α, δ, ζ, η, igne exesus, absumentus.
 Πυρρηιασνετης, ας, δ, idem quod
 Πυρρηιασνης, εος, δ, ζ, η, igne satus seu genitus, factus. Πυρρηιασνετην παλαμω, ense igne cuso, Eurip. Or. 818. Ex πυρ et γινωμαι.
 Πυρρηιασληνος, α, δ, ζ, η, igneus pupillas habens. Ex eod. et γληνην, pupilla.
 Πυρρηιασληνος, ινος, δ, ζ, η, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex eod. et γλωχης.
 Πυρρηιασγονος, α, δ, ζ, η, ignem generans. Ex eod. et γινωμαι unde p. m. γιγωνα.
 Πυρρηιασπτος, ον, igni consumtus. Ex eod. et δαπτωω.
 Πυρρηιαδιον, α, τδ, igniculus. Dim. a πυρ.
 Πυρρηιαδρομος, ον, epith. solis, stellarum, etiam Jovis fulminantis, et Cupidinis; igneus.
 Πυρρηιαστης, et πυρρηιαστικος, Poll. V. πυρρηιαστικος.
 Πυρρηιασφθος, α, δ, ζ, η, igni coctus, Gl. V. πυρρηιασφθον, colostrum, imperat. Ex πυρ et φωω.
 Πυρρηιασκης, εος, δ, ζ, η, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex πυρ et ακη.
 Πυρρηιασπητης, δ, pro πυρρηιασπητης, λιθος, Suid.
 Πυρρηιασπαλης, εος, δ, ζ, η, igne calefactus. Ex πυρ et δαλωω.
 Πυρρηιασκαης, δ, igne combustus, Man.
 Πυρρηιασκαος, α, δ, ζ, η, igne cremans. Ex πυρ et καωω.
 Πυρρηιασκαυστος, α, δ, ζ, η, igne exustus vel adustus. Ex iisd.
 Πυρρηιασκαυστος, α, δ, ζ, η, idem. Ex iisd.
 Πυρρηιασκαυστος, α, δ, ζ, η, igne elaboratus; (2) ab igne adustus. Πυρρηιασκαυστος, Call. in Del. 145. Ex πυρ et καμωω.
 Πυρρηιασκαυτος, δ, cujus tempora ignita sunt, Hes.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, igne crepans aut crepitans.
 Πυρρηιασκαυτος, εος, δ, ζ, η, igne micans vel rutilans, splendens. Ex πυρ et λαμωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, ιδος, η, vermiculus quadam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πυρ et λαμωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, ω, vi flammea glicco. Ex cod. et μαινωμαι.
 Πυρρηιασκαυτος, ον, ignitus; epith. astrî, Man.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei resisti nequeat,

non magis quam igni furenti. Ex πυρ et μηχρωμαι.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, ignis formam habens. Ex eod. et μορφη.
 Πυρρηιασκαυτος, ινη, ιων, igneus; (2) triticeus. A πυρ, vel πυρροσ.
 Πυρρηιασκαυτος, idem quod πυρρηιασκαυτος, Aristot.
 Πυρρηιασκαυτος, puer ex igne natus. Epith. Bacchi. Καί πυρρηιασκαυτοι πασαι δσηνησασαν Καδμηιδες, puero ex igne nato omnes obviam occurrerant Thebanæ, Orpian. Cynæget. 4, 287.
 Πυρρηιασκαυτος, acc. pl. Poet. pro πυρρηιασκαυτους, a πυρρηιασκαυτος.
 Πυρρηιασκαυτος, dat. pl. Ion. pro πυρρηιασκαυτους, a πυρρηιασκαυτος, igneam vim habens.
 Πυρρηιασκαυτος, ω, ignem spiro. Των πυρρηιασκαυτων ενωρει τριολωμωτων αλληλων, Eur. Ion. 203.
 Πυρρηιασκαυτος, contr. πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, ignem spirans. Ex πυρ et σπρωω, flatus.
 Πυρρηιασκαυτος, ο, vide πυρρηιασκαυτος.
 Πυρρηιασκαυτος, εος, δ, ζ, η, igne fractus. Ex πυρ et ρηγωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, igne crepans. Ex eod. et σκαρρωωται, resono.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, in quo ignes sparsi sunt. Ex eod. et σπαρτωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, ον, igni satus, Orp. Cyn. 4, 304. at πυρρηιασκαυτος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, in quem ignis stillat; (2) seu ex quo ignis stillat. Ex πυρ et σαλωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, tripes ferreus. Ex eod. et εστωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absument.
 Πυρρηιασκαυτος, ardeo. A πυρ.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, sc. λιθος, lapis pyrites, ignem edens. Gl. V. silex. A πυρ.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, tripes ferreus.
 Πυρρηιασκαυτος, ιδος, η, ut πυρρηιασκαυτος, lapis pyrites. A πυρ.
 Πυρρηιασκαυτος, εος, δ, ζ, η, igne nutritus. Ex πυρ et τρεψωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, ignem alens seu nutriens. Ex iisd.
 Πυρρηιασκαυτος, ον, igni absumentus. Ex πυρ et φωω.
 Πυρρηιασκαυτος, εις, igni fulgens, epith. solis. Ex eod. et φηγωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, δ, ζ, η, igneo ardore afflictus.
 Πυρρηιασκαυτος, οντος, δ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πυρ et φληγωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, εος, δ, ζ, η, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex eod. et φληγωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, idem et ex iisd.
 Πυρρηιασκαυτος, ον, epith. solis, &c. ut πυρρηιασκαυτος. Ex πυρ et φωντωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, igneum æs.
 Πυρρηιασκαυτος, ατος, δ, ζ, η, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex χρωω, color.
 Πυρρηιασκαυτος, εως, δ, qui incendit, inflammat: Πυρρηιασκαυτος, ης, η, rogus, ustrina, Pl. inflammatio, incendium. Ex πυρ et καωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, ης, η, panis frustum; (2) panis. A πυρρηιασκαυτος.
 Πυρρηιασκαυτος, α, ον, maturus, edulis. A
 Πυρρηιασκαυτος, η, ον, triticeus; (2) Subst. fragmentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A πυρροσ, per Synocion. pro πυρρηιασκαυτος.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, in igne vivens.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. Ex πυρ et βαλωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, εος, δ, ζ, η, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρροσ et γινωμαι.
 Πυρρηιασκαυτος, α, τδ, locus ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πυρ et δαωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, α, δ, ζ, η, triticum recipiens. A πυρρηιασκαυτος et δεχωωται.
 Πυρρηιασκαυτος, εος, δ, ζ, η, igni similis, igneus. Ex πυρ et ειδος.
 Πυρρηιασκαυτος, adv. ignea specie. A prac.
 Πυρρηιασκαυτος, οση, igneus, ignitus, vel urnis in modum ignis, fervens. A πυρ.
 Πυρρηιασκαυτος, δ, ignifaber, Man.
 Πυρρηιασκαυτος, gen. sing. Ion. pro πυρρηιασκαυτος, a πυρροσ.
 4 P Πυρρηιασκαυτος

Πυροκαπνήλιον, frumento negotior.
 Πυροκαϊδες, ἴδος, ἴ, forceps. Ex πῦρ et λαβί.
 Πυρολαμπίς vid. πυρλαμπίς.
 Πυρολόγος, υ, ὁ ζ ἦ, triticum colligens seu metens. Ex πυρός et λέγω.
 Πυρομαντία, ας, ἦ, divinatio ex igne. A Πυρόμαντις, εως, ὁ ζ ἦ, ex igne divinas.
 Πυρομετρία, frumentum metior.
 Πυροσπίλας, punctus ignei coloris distinctus et varius.
 Πυροσπάλιον, ᾠ, f. ἦσω, triticum vendo. A Πυροσπάλιος, υ, ὁ, tritici venditor.
 Πυροσπάρτης, εως, ὁ ζ ἦ, igne ruptus, ignis vi ruptus seu fractus, inutilis. Ex πῦρ et ῥήγνυμι.
 ΠΥΡΟΣ, ε, ὁ, triticum, frumentum.
 Πυροσπέντης, εως, ὁ ζ ἦ, ignipotens, Gl. V. Ex πῦρ et σπένω.
 Πυροσπέντης, υ, ὁ, vas quod igni imponitur, olla, lasanum. Χυτρόσπης δὲ ὁ κανὺς πυροσπέντης, ὁ καὶ λάσανον λέγεται, Schol. Antiq. ad Soph. Ajax. Mastig. 1424. Τρίσπδα, ἦγυν χυτρόσπην, τὸν κανὺς πυροσπέντην, ὁ καὶ λάσανον λέγεται, triclunii Schol. ad eundem vers. Sophoclis. Vide λάσανον.
 Πυροσπεία, ας, ἦ, messis tritici, messis. Ex πυρός et σπείω.
 Πυροσπείφος, epith. flabelli, Ep. seu Πυροσπείφος. A πυρός et σπείω.
 Πυροσπύριον, praes. ind. pass. contr. pro πυροσπύριον, a πυρῶ.
 Πυροσφάρος, υ, ὁ ζ ἦ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρός et φέρω.
 Πυροσφάρος, υ, ὁ ζ ἦ, ignifer. Ex πῦρ et φέρω.
 Πυροσφάρος, idem quod πυροσφάρος.
 Πυρῶ, ᾠ, fut. ἦσω, accendo, incendo, ustulo, torreo, cremo, comburo; (2) accenso igne lustro. Πυρῶμαι, calesco, ardeo, Gl. V. πειπύρωμαι, calet, Ph. perf. pass. Ὀδῷ ὅσα ἐπύρωμας ἐν Θαλάμῳ, Eur. Hel. 1069. (2) καθαρῶ δὲ πυρῶσατε δάμα Δειῶν, Theocr. 24, 94. A πῦρ.
 Πυροπλάμια, in malis artibus agilem esse; ardelionem agere, Eust. A
 Πυροπλάμην, ἴς, ἦ, de callido et versuto homine, de ardelione, Eust. Suid.
 Πυροπλάμιος, vel πυροπλάμιος, υ, ὁ, idem.
 Πυροπλάμιος, et πυροπλάμιος, υ, ὁ ζ ἦ, ignem protrudens, ignitus; (2) versutus. Ex πῦρ et πλάμην.
 Πυροπνός, υ, ὁ ζ ἦ, vide πυροπνός.
 Πυροπάλιον, ᾠ, f. ἦσω, circa ignem versor, ignem accendo; (2) igne et incendiis vasto, igne depopulo; πυροπάλιον, incendor; πειπυροπάλιον, incensus, perf. part. pass. Πυροπάλιον τὴν χύδραν, Luc. Πυροπάλιον Σῶνον, τάχος, Aristoph. Thesm. 734. Πυροπάλιον πρὸς ἄνθρωπος, Idem, Av. 1586. Od. 10, 30.
 Πυροπάλμιος, ἄτος, τὸ, vastatio per ignem. A praec. Unde
 Πυροπάλμιος, εως, ἦ, idem; (2) incendum.
 Πυροπάλμιος, υ, ὁ, igni utens, epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus. Ὁ Ζεὺς κεραινών πυροπάλμιος καταβαλοῖ, Eurip. Suppl. 640. Ab eod.
 Πυροπάρτης, pro πυροσπάρτης, Steph.
 Πυροπάρτης, fut. ἴσω, rubeo, Gl. V. rutilo. Πυροπάρτης γὰρ ὁ ἕρως, Matt. 16, 2. A πυρός.
 Πυροπάρτης, υ, ὁ, rufus. Ab eod.
 Πυροπάρτης, pro πυρῶν, Ep.
 Πυροπάρτης, υ, ὁ, serpens coloris rubri; (2) servi comici nomen, Pyrrhias; Burria. A πυρός.
 Πυροπάρτης, ᾠ, idem quod
 Πυροπάρτης, fut. ἴσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor. Gl. V. flaveo, rufeo. A πυρός.
 Πυροπάρτης, ns, ἦ, sc. ἄρχοις, Pyrrhica, saltatio armata; (2) cantus ad quem saltatur. A Πυροπάρτης, qui hujus saltationis fuit auctor.
 Πυροπάρτης, adv. per Pyrrichios pedes.
 Πυροπάρτης, fut. ἴσω, Pyrrhica salto, cum armis tripudio. A πυροπάρτης. Hinc
 Πυροπάρτης, ε, ὁ, qui Pyrrhica saltat.
 Πυροπάρτης, πρὸς, Pyrrhichius pes, duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.

Πυροπάρτης, ἴχνη, ἴχων, rufus. A πυρός.
 Πυροπάρτης, τρεῖς, ὁ ζ ἦ, qui rufa seu rutila coma est, qui rufi seu rutili pili sunt.
 Πυροπάρτης, ε, ὁ, qui rutila coma est seu fulva, Ep.
 Πυροπάρτης, ἄκος, ὁ, corvi genus luteo rostro.
 Πυροπάρτης, υ, ὁ, flavarum feminarum amator. Ex πυρός et ὀσπείω, inspecto.
 Πυρός, εἶ, ῥόν, fulvus, et vcluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, Gl. V. A πῦρ. Hinc
 Πυρόσπης, πτος, ἦ, color rufus seu rutilus.
 Πυρόσπης, υ, ὁ ζ ἦ, vid. πυρόσπης.
 Πυρόσπης, υ, ὁ, avis nomen a rufo colore, dicta rubecula vel rubicilla. A πυρός.
 Πυρόσπης, rufo, -as, Gl. V. Ab eod.
 Πυρόσπης, ες, rubicundus. Ab eod.
 Πυροσπείων, rufum facio, rufo. A -πυρός pro πυρός.
 Πυροσπεία, ας, ἦ, significatio quae fit succensis et sublatis facibus. A πυροσπεία.
 Πυροσπεία, ε, ὁ, qui significationem facit accensis et sublatis facibus, qui e specula signum dat igne. A
 Πυροσπεία, facc accensa signum do; (2) uro. (2) ἴχνη πυροσπεία δια ἰνῶιο τέτανται, Opp. Cyneget. 3, 390. A πυρός.
 Πυροσπεία, pro πυροσπεία, Ep.
 Πυροσπεία, instar faculae emitto, Man.
 Πυροσπεία, υ, ὁ ζ ἦ, flammis linguis micans. Ex πυρός et γλώσσα.
 Πυροσπεία, υ, ὁ, ignipotens.
 Πυροσπεία, ᾠ, fut. ἴσω, igne formo.
 Πυροσπεία, υ, ὁ ζ ἦ, rufum habens tergum.
 Πυροσπεία, ε, ὁ, fax; Plur. πυροσπεία, faces, ignes, amor vchemens. Πυροσπεία φλεγέσθαι ἐπιπύρωμαι, Il. 18, 211. Scd
 Πυροσπεία, ἦ, ὄν, pro πυρός; a πῦρ.
 Πυροσπεία, υ, ὁ ζ ἦ, ignem pariens; ut πυροσπεία λίθος, silex. Ep praec. et τίκτω.
 Πυροσπεία, ε, facem accensam tenens, Steph.
 A πυρός et ἴχνη.
 Πυροσπεία, ᾠ, f. ἴσω, ignes excito. A πυρός.
 Πυροσπεία, idem quod πυροσπεία, Man.
 Πυροσπεία, ᾠ, f. ἴσω, ignem seu faces gesto. A Πυροσπεία, υ, ὁ ζ ἦ, ignifer, Gl. V. flammifer; (2) pro πυροσπεία. Ex πῦρ et φέρω.
 Πυροσπεία, υ, ὁ ζ ἦ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρός et φέρω.
 Πυροσπεία, εως, ὁ ζ ἦ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυροσπεία λίθος, silex, Gl. V. A πῦρ.
 Πυροσπεία, gen. pl. aor. 1. part. pass. verbi πυρός.
 Πυροσπεία, ἄτος, τὸ, callosa durities, seu collectio, quae in callum concrevit. A πυροσπεία. (Sed lege potius πυροσπεία, Ep.)
 Πυροσπεία, ἴδος, ἦ, rutila aspectu, cujus facies rutilat. Νυσαλίον τὰδε σῆμα πυροσπεία ἦγαγον ἄραι, Nonn. Ex πῦρ et ἄρῃ.
 Πυροσπεία, ε, ὁ, cujus facies rutilat, seu rutilus aspectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium aëris partium et quartae auri constans; (2) gemma, pyropus, carbunculus. Ex isid.
 Πυροσπεία, εως, ἦ, coctio ad ignem; (2) usus igniarius; (3) probatio per ignem; (4) incendum; (5) uredo. A πυρός.
 Πυροσπεία, ε, ὁ, qui igne excoquit et purgat; Πυροσπεία, ἦ, ὄν, igneus, urendi vi praeditus, fervens. Ab eod.
 Πυροσπεία, ἦ, ὄν, ignitus. A πυρός.
 Πύς, adv. quo? qua? qui? quonam modo? A πῦρ, pro ποῖς, Ep.
 Πύσι, putrefaciet, 3. sing. fut. 1. ind. act. v. πύω.
 Πύσι, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass. verbi ejusd.
 Πύσι, ἄτος, τὸ, quaesitum, quaestio, sciscitatio, interrogatio. Gl. V. percontatio. A πυνθάνομαι.
 Πύσι, ἦ, ὄν, interrogativus. A praec.
 Πύσι, adv. interrogative.
 Πύσι, εως, ἦ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. A πυνθάνομαι.
 Πύσι, ἦ, ὄν, notus, clarus. Ab eod.

Πυτία, ας, ἦ, coagulum, Ph. A πύος.
 Πυτίξω, fut. ἴσω, crebro spuo, sputo; (2) liquorem sumptum vi ex ore expressum rejicio; unde (3) vinum degusto et proba. A πύω.
 Πύτιναιος, ας, ὄν, viminalis, e viminibus, quibus vasa vinaria religantur, confectus. A ΠΥΤΙΝΗ, ns, ἦ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum et surreulis.
 Πυτινοπλάκιος, υ, ὁ ζ ἦ, qui viminibus dolia religat, victor. Ex πυτινή et πλάκιον.
 Πύτισμα, ἄτος, τὸ, id quod expuitur; (2) pytitissio, vini degustatio probandi causa; (3) sonus pytitissando effectus. A πυτίξω.
 Πυώδης, εως, ἦ ζ ἦ, purulentus; πυώδης, purulentia, Gl. V. A πύω.
 Πύσις, εως, ἦ, suppuratio. Ab eod.
 Πύω, voc enclit. quodammodo, alicunde; ἔπω, nondum.
 Πύω, bibe, 2. sing. praes. imperat. act. per Apoc. pro πύω, pro quo per Ectasin dicitur πύω, a verbo πάωμι, bibo.
 ΠΥΤΩΝ, ανος, ὁ, barba.
 Πυτωνία, υ, ὁ, barbatus, Gl. V. A
 Πυτωνία, υ, ὁ, barbatus; ut πυτωνία ἀσθή. Λεωγένιος αὐ καὶ μετὰ τῆτο πυτωνία ἐθαντάζετο, Dio Cassius 931. Πυτωνία ἀσθή, cometa crinita, Schol. Aeschyl. ad Agamemnon. 314. A πύων. Unde
 Πυτωνία, Ion. pro πυτωνία, υ, ὁ, barbatus, epith. Jovis; stella barbata.
 Πυτωνία, υ, τὸ, barbula. Dim. a πύων.
 Πυτωνία, υ, ὁ, barbatus. Ab eod.
 Πυτωνία, tonstrina. Ex κέρα. Unde
 Πυτωνία, ας, ἦ, barbatoria. Ph. tonsoria.
 Πυτωνία, ᾠ, fut. ἴσω, barbam nutrio, seu alo. A πυτωνία, barbata alens.
 Πυτωνία, ας, ἦ, gestatio barbæ.
 Πυτωνία, υ, ὁ, barbam gerens. A φέρω.
 Πύω, greges, acc. pl. n. g. contr. pro πύω, a πύω, greges.
 Πύω, τὸ, parvus pullus. Dim. a πύω.
 Πύω, vendaris, 2. sing. praes. conj. pass. Ion. pro πύω, a πύω, vendo.
 Πύω, vendebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro πύω, a verbo eod.
 Πύω, ἦ, idem quod πύω, Xen.
 Πύω, ἔρωμαι, ἔρωμαι, versor, profisciscor, eo, ventito. A πύω. Hinc
 Πύω, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro πύω, seu πύω, Il. 1, 490.
 Πύω, vendebat, imperf. ind. pass. Ion. et Dor. pro πύω, a πύω.
 Πύω, εως, ἦ, cura domandi et erudiendi pullos equinos. A πύω.
 Πύω, ἦ, ὄν, ad equaltes domandos erudiendosque idoneus.
 Πύω, fut. ἴσω, pullos equinos domo et erudio. A πύω.
 ΠΥΩ, ᾠ, fut. ἴσω, vendo, vendito, venundo; πύω, veno. Πύω βαδίζαν αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, Aristoph. Pace, 1242. Πύω πρὸς διπλῶν ἀργυρίων, Diosc. Hinc
 Πύω, ἦ, venditio, auctio. Ab eod.
 Πύω, τὸ, locus ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.
 Πύω, εως, ἦ, venditio, auctio. Ab eod.
 Πύω, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. a πύω.
 Πύω, εως, ἦ, equorum domitor. A πύω et δαμάζω.
 Πύω, fut. ἴσω, pullos dcmo; (2) ut pullum

pullum domo et erudio. Παλωδαμενίν τινά
 ια νομαίς πατρός, Soph. *Aj.* 449. Ex iisd.
 Παλωδάμνης, υ, δ, pullorum vel equorum do-
 mitor. Ex iisd.
 Παλωλόμος, υ, δ, pullarius. Ex πάλος και κορίω.
 Παλωμάχος, υ, δ ζή ή, cum pullis scu equis
 pugnans. Ex πάλος και μάχουαι.
 ΠΩ'ΑΟΣ, υ, δ ζή ή, pullus, plerumque equi-
 nus, equulus, sive tenera sive adulta æta-
 tis; equus, etiam bove: undc ζεύγους παλικόν,
 de jugo boum; (2) πάλοι, qu. pulli Veneris;
 et pro virgine dicitur, *Eryn.*
 Παλωρόφορος, υ, δ ζή ή, pullos nutriens. Ex
 πάλος και τρέφω.
 Πώλυψ, ύπος, δ, polyopus, piscis quidam; (2)
 caruncula in naribus seu in corde crescens.
 Ex πάλος και ψές.
 ΠΩ'ΜΑ, ύπος, τδ, operculum, operimentum.
 Παωμάζω, f. άνω, operculo claudio, obturo. A
 प्रा. प्रा.
 Πώμα, άπος, τδ, potus; (2) poculum. A πίνω,
 seu πώω, bibo.
 Πώμυλα, adv. haudquaquam, nequaquam,
 nullo modo. Ex πώω και μάλα.
 Παμύστιος, υ, δ, cochleæ terrestris species,
 quod est quasi operculo tecta. A πώμα.
 Παμύστιον, υ, τδ, operculum, cooperculum.
 Πώπυτε, adv. unquam, *Gl. V.*
 Παρσίω, ύ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu
 adficio. A πάρος.
 Πάρη, ης, ή, luctus, miseria, calamitas. Ab eod.
 Παρητύς, ύος, ή, idem et ab eod.
 Παρσίος, αία, αίων, callosus, asper.
 Πάρσιος, ίνη, ίνον, e poro factus, topinus. A
 πάρος.
 Παροκάλη, ή, ramex callosus (seu topus) in
 testiculo, &c. vide *Steph.*
 Παρόμφαλον, τδ, topi concretio in umbilico,
Gorr.
 ΠΑ'ΡΟΣ, υ, δ, luctus; (2) callus; (3) tophus,
 seu porus, lapis levis et porosus.
 ΠΑΡΟΨ, ρά, ρόν, cæcus.
 Παρώω, ύ, fut. άνω, callum induco; (2) in
 lapidosam duritiem et tophum commuto;
 (3) sensum adimo, induro. *Pass.* occallesco,
 callum duco; (4) in tophum converter; (5)
 sensum amitto, obdureo adversus ali-
 quid: *πισπωρωμένους, profligatus, Gl. V.* in-
 duratus. *Πεπάρωκεν αυτόν τήν καρδίαν, Joan.*
*12, 40. πισπωρωμέν, Marc. 6, 52. επάρωθή-
 σαι, Romi. 11, 7. A πάρος.*
 Παρώω, εκχæco. A παρός. Hinc
 Πώρωμα, άπος, τδ, callosa durities, seu quod
 in callum concrevit.
 Πώρωσις, εως, ή, concretio in callum, consoli-
 datio et ferruminatio ossium fractorum.
Gl. V. induratio; (2) stupor.
 Πώρωσις, εως, ή, excæcatio. A παρός.
 Πώς, adv. quomodo? quo pacto? qui? qua
 ratione? (2) quam? (3) certo modo.
 Hinc πώς ποτε, quonam tandem modo?
 cur nam? πώς δή πύτο; qui fieri istud po-
 test? πώς γάρ; ap. *Dem.* nullo modo, qui
 possit fieri; πώς γάρ; qui; quidni? πώς φής;
 quid ais? *Aristoph. Pl.* 268. Non semper
 inserunt interrogationi: Πώς άεί idem est ac
 άεί ποτε semper, *Id. Ibid.* 246. Εί πώς vide
 in *ι.* Πώς άν, utinam: Πώς άν δλοίμαι, utinam
 peream! *Eurip. Med.* 96. Πώς άν θεο-
 σιράς άπό κρηνίδος... πώμ άρρωσίμαι; uti-
 nam ex roscido fonte potum hauriam, *Id.*
Hippol. 209. Πώς άν σό μοι λέξεις; utinam
 tu mihi diceres! *Id. Ibid.* 346. Πώς άν ξί-
 φος νδ παύσων, εϊ Ξίμης, κένου; utinam idem
 gladius nos interficiat, si fas sit! *Id. Orest.*
 1056. Πώς άν άντ έμδ τόν ίσον χρόνον τρέφοιτε
 σήνδ τήν νόσον; utinam pro me tot annos
 alerctis hunc morbum! *Sophocl. Philoct.*
 807. nusquam ista ceperunt interpretes.
 Πώς άν εν πρδς τοίς άγαθούς τήσων εν ξείροις
 ύπος... utinam ergo præter bona ista
 excogitare queas quam ratione, *Aristoph.*
Thesmoph. 24. Aliquoties tam interro-
 gative sumitur; quomodo? ut *Id. I. ysis.*
 912.

Πως, adv. et vox enclit. quodammodo, aliquo

modo, quantum. Hinc είπως, si forte; μή-
 πως, ne forte.
 Πώωω, bibam, f. 1. ind. act. verbi πίνω.
 Πωτάουαι, άμαι, fut. ήσομαι, volo, -as, volito.
 Οίς άπδοντες έφζόμενοι επί δένδρον Πωτώνται,
Theoc. 15, 122. A πτόμαι.
 Πωτήης, εσσα, εν, volaticus, *Sibyl.*
 Πώτημα, άπος, τδ, volatus. A प्रा. प्रा.
 Πωτήσαι, volabis, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.*
 et *Att.* pro πωτήση, a πωτάουαι, volo.
 Πώω, εως, τδ, grex. Οίαν μέγα πώω, *Il.* 3, 198.
 A πάουαι, possideo.
 ΠΑ'ΥΤΞ, γγος, ή, mergus, fulica.

P.

P EST litera decima septima Græcorum,
 quæ suo nomine πδ dicitur, idque ab
 Hebræorum Resch; (2) in numeris valet
 centum, et cum lineola inferne apposita ρ,
 centum millia.
 Πα, conjunct. expletiva, certe, utique, omnino;
 sed ρά, quidem.
 Πά, vel potius ρά, facile, *Soph.* Ex ράδιον.
 ΠΑ', τδ, rha, radix quadam.
 Πάβάτωω, sursum ac deorsum curro, *Hes.*
 Πάβει, Rabbi. *Vox Syr. άκλιτον, Magister.*
 Πάβεια, verberatio quæ fit virga, *V. L.*
 Πάβειώω, fut. ένωω, virgas quatio, virgis cædo:
 Πάβεια, ων, τδ, virgulta; (2) radioli in ore
 quorundam piscium. A ράβδος.
 Πάβειζω, fut. ένωω, virgis cædo; peticis cædo
 seu decutio, excutio. Τοίς έρράβειδιόνη, *2 Cor.*
11, 25. Ab eod. Unde
 Πάβειδιος, ίνη, ίνον, virgeus, *Gl. V.*
 Πάβειον, vel ράβειον, υ, τδ, virgula, parva
 virga, ramulus, scapus. *Gl. V.* virgultum.
 Dim. ab eod.
 Πάβειδιος, εως, δ ζή ή, virgatus, virgæ similis;
 et in plur. ράβειδιεύς, sc. ράβει, suturæ in
 calvaria. Ex ράβδος και είδος.
 Πάβειδομντία, ας, ή, genus vaticinationis, dum
 sagittæ mittuntur in pharetram, mistæque
 et inscriptæ sortientium nominibus exeun-
 do sortem indicare creduntur. Ex μάντις.
 Πάβειδομντία, ας, ή, pugna quæ fit virgis seu
 baculis. Ex ράβδος και μάχουαι.
 Πάβειδομντία, ύ, f. ήσω, certamen gubernare. A
 Πάβειδομντία, υ, δ, lictor, minister, qui sum-
 movet turbam; (2) qui victori præmium
 dat. Ex ράβδος και νέμω.
 ΠΑ'ΒΑΟΣ, υ, ή, virga, vimen, festuca, fustis,
 Ph. rudis, caduceus, sceptrum, fasces, has-
 tile; (2) venæ auri et argenti in metallis;
 (3) lineæ in vestibus.
 Πάβειδουα, ύ, fut. ήσω, virgas seu fasces gesto;
 (2) anteo, lictoris officium præsto. Αί
 Έσιάβεις ράβειδουάνται, *Plut.* A ράβειδουα.
 Πάβειδουα, ης, ή, virgam seu bacillum, aut
 fasces gestans. Ab eod.
 Πάβειδουα, ή, ipsum munus gestandi fasces; in
 pl. ipsæ fasces.
 Πάβειδουα, ή, δν, lictorius, *Gl. V.* A
 Πάβειδουα, υ, δ, qui virgam aut virgas gestat,
 lictor, viator. Ab έζω.
 Πάβειδοφρέω, virgas seu baculum gesto. A
 Πάβειδοφρέω, υ, δ ζή ή, qui virgam seu virgas
 gestat; (2) lictor. Ex φρέω.
 Πάβειδοφρία, ή, quidam pro ραψοδία vide *Steph.*
 Πάβειδοφρία, υ, δ, qui canit virgam manu tenens,
 rhapsodus; et ράβειδοφρία, rhapsodia. Ex
 ράβδος και φρία, cantus.
 Πάβειδοφρία, εως, ή, qu. dic. virgatio, striatio col-
 umnæ. A ράβδος. Unde
 Πάβειδοφρία, ή, δν, qu. dic. virgatus, pectinatum
 divisus, striatus. *Gl. V.* virgus.
 Πάβειδοφρία, εν, in rima me insinuo. A
 Πάβειδοφρία, υ, ή, ruptura, fissura, rima, *Ph.*
 ράβειδοφρία, fissura, *Gl. V.* rupes, *Ph.* A
 ρήσσω.
 Πάβειδοφρία, αία, αίων, impetuosus, vi perum-
 pens. A ράβδουα. Hinc
 Πάβειδοφρία, υ, ή, impetus, vehementia.

Πάβειδοφρία, adv. abrupte. A ρήσσω.
 Πάβειδοφρία, τυρτα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi
 ρήγνυμι, pro ρήγω, τυρτο.
 Πάβειδοφρία, τυρτυrum esse, aor. 2. inf. med.
 verbi ejusd.
 Πάβειδοφρία, fut. ένωω, acinos, uvæ grana colligo;
 (2) uvas lego, *Theocr. 5, 133. A ράβ.*
 Πάβειδοφρία, ή, δν, qu. dic. acineus. Ab eod.
 Πάβειδοφρία, τδ, acinus parvus, item phalangii spes-
 cies, *Steph.*
 Πάβειδοφρία, ες, acini formam habens, item sec-
 unda oculi tunica, *Gorr.*
 Πάβειδοφρία, όεσσα, έν, rimosus. A ρήσσω.
 Πάβειδοφρία, acinos lego, *Sch. Theoc.*
 Πάβειδοφρία, υ, δ ζή ή, acinorum collector. Ex
 ράβ και λέγω, colligo.
 Πάβειδοφρία, ύ, f. άνω, scindo, disrumo. A ρήσσω.
 Πάβειδοφρία, εως, δ ζή ή, acinosus, racemosus. A ράβ.
 Πάβειδοφρία, εως, δ ζή ή, rimosus. A ρήσσω.
 Πάβειδοφρία, ή, όν, *Hesych.* pro
 ΠΑΔΑΝΟΣ, ή, όν, mollis, tener; (2) procerus.
 ΠΑΔΑΜΝΟΣ, υ, δ, germen, ramus tener.
 Πάβειδοφρία, ή, oleum sic dictum a Persis, *Herod.*
 Πάβειδοφρία, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ράβειδαις, a
 Πάβειδοφρία, ή, δν, gracilis, tenuis; (2) agilis, mo-
 bilis, *Il.* 23, 583.
 ΠΑΔΑΙΞ, ίκος, ή, *Nic. Th.* 378, ramus.
 ΠΑΔΑΙΟΣ, ία, ίον, et ράβδος, δ ζή ή, facilis. Hinc
 compar. ράβειδοφρία, facilior, expeditior; et superl.
 ράβειδοφρία, et ράβειδοφρία.
 Πάβειδοφρία, ύ, fut. ήσω, facile ad scelus aliquod
 patrandum prorumpo; (2) mala fide ago,
Gl. V. decipio; (2) negligenter ago. Έφν
 ράβειδοφρία έδλης τής ήμέρας τές άνθρώπους, *Xen.*
 A ράβειδοφρία. Hinc
 Πάβειδοφρία, άπος, τδ, scelus, veteratorum facin-
 oria.
 Πάβειδοφρία, ας, ή, scelus, facinus, fraus, male-
 ficientia: (2) desidia, mollities, incuria.
Gl. V. falsum. A
 Πάβειδοφρία, υ, δ ζή ή, facinorosus, sceleratus,
 veterator, versipellis. *Gl. V.* falsarius; (2)
 mollis, lascivus. (2) ράβειδοφρία εν γυγγοφρία
 ύφασαν τώ Άσσυρίω όνόματι, *Arr. Hist.*
Alex. 2, 5.
 Πάβειδοφρία, adv. facile. Σοι ράβειδοφρία παρίσταται,
 tibi adest facultas, *Eurip. Androm.* 231. A
 ράβειδοφρία.
 Πάβειδοφρία, et ράβειδοφρία, perfundo, adspingo;
 ράβειδοφρία, rigato, aor. 1. imperat. pro ράβειδοφρία,
 ράβειδοφρία, Od. 20, 150. έρράβειδοφρία, adspersi erant,
 plusq. perf. pass. *Il.* 12, 431. A ράβειδοφρία, vel
 ρήσσω.
 Πάβειδοφρία, voro, inpr. de canibus, a sono, *Hes.*
 Πάβειδοφρία, strepo, fragorem edo; (2) frango. A
 ΠΑ'ΘΑΠΟΣ, υ, δ, strepitus, proprie ex aqua con-
 cussa, sonitus, tumultus.
 Πάβειδοφρία, idem quod ράβειδοφρία.
 Πάβειδοφρία, ή, idem quod ράβειδοφρία, *Hes.*
 ΠΑΘΑΜΙΞ, γγος, ή, gutta, *Il.* 11, 536.
 Πάβειδοφρία, adspingo. A ράβειδοφρία.
 Πάβειδοφρία, ιδω ιδω βαρβαρικήζω.
 Πάβειδοφρία, ferio, percutio. A ράβειδοφρία.
 Πάβειδοφρία, τδ, desidia, *Aristot.*
 Πάβειδοφρία, ύ, f. ήσω, remisso sum animo, descs
 sum, quiesco, quieti me trado. *Gl. V.* deside-
 deo. Ουδδ έρβαρμύων διαπέλεσε τόν βίον, *Isocr.*
 A ράβειδοφρία. Unde
 Πάβειδοφρία, ας, ή, desidia, segnitias, socordia, igno-
 navia. *Ph.* levitas animi.
 Πάβειδοφρία, fut. ένωω, socordem reddo; (2) sub-
 levo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.
 Πάβειδοφρία, υ, δ ζή ή, desidem et inertem red-
 dens. Ex ράβειδοφρία και ποίω.
 Πάβειδοφρία, υ, δ ζή ή, desidiosus, descs, socors,
Ph. segnis, *Gl. V.* Ποί γάρ μενεεις ράβειδοφρία;
 quousque enim conquiesces? *Soph. El.* 958.
 Ex ράβειδοφρία και ύμω.
 Πάβειδοφρία, adv. desidiose, indulgentius, neg-
 ligentius.
 Πάβειδοφρία, acc. plur. part. pres. contr. pro
 ράβειδοφρία, a ράβειδοφρία, levis animi, socors
 sum.
 Πάβειδοφρία, adv. remisso, segniter, languide.
 Πάβειδοφρία, ας, ή, sanitas, *Hesych.* A ράβειδοφρία.
 Πάβειδοφρία, υς, curvus, obliquus:

ῥέωσιν ὑπὸ Δαναῶν, Π. 1, 444. Κάλλισα ῥέξας, Pind. Ὅσα δὴ βροτοῖς ῥέξας ἦδη κακὰ; Eur. Med. 1295.

ῥεμάλκτος, epith. multralis.

ῥεβήματις, ῥος, ἡ, quæ est pulchra facie. Αἰολεῖς δὲ βέβος, τὸ πρόσωπον, καὶ βεβουαλίδιας, τὰς ἐντροσεώσους, Schol. ad Π. 22, 68.

ῥΕΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) corpus; (3) facies, Gl. 16, 856; (3) Οὐκ ἔτι ῥεβος ἀλέγεται ἐπὶ βέβουσι, præ luctu nimio, Mosch. Idyl. 4, 3. Αἰματῆν βέβος αἰσχροῦνι, Soph. Antig. 528.

ῥεῖα, adv. facile. Α ῥεῖα.

ῥεῖη, fluat, 3. sing. præ. conj. act. Poet. pro ῥεῖη, a verbo βεῖω, fluo.

ῥεῖρον, pro βεῖρον, α, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius. Ph. rivus, torrens. Gl. V. fluor, fluentum, canale. Α ῥεῖω.

ῥεῖτης, ὁ, flumen, Suid.

ῥεῖω, ἡ, Juno, E. M.

ῥέκος, τὸ, cingulum, Hes.

ῥεκτηρ, ἦρος, ὁ, idem quod

ῥεκτηρ, α, ὁ, efficax in agendo, strenuus. Ἐδόνει γὰρ ἦρος νῆος τὸ εἶναι, καὶ βέκτηρ ἀνήρ, Synes. Epist. 67. Α ῥέκω.

ῥεκτηρ, ἰα, ἰον, acer et promptus ad agendum. Α βέκτηρ.

ῥεμβάω, f. ἄω, vagor mente, seu animo sum districto. Α βέβω. Hinc

ῥεμβασμός, ῆ, ὁ, occupatio mentis, v. Ern.

ῥεμβεύω, vagor, fluctuo. Α βέβω. Unde

ῥεμβη, ης, ἡ, vagatio, erratico.

ῥεμβομαι, vagor, erro, palor, Gl. V. βεβουμένω, palantes, Ph. ῥεμβόμενος ἀπὸ τῆς στρατοπέδου, ἢ τῆν πάλιν ἐκλείσαν, Plut. Πάσαι βεβουόμενος, M. Anton. 2, 4.

ῥεμβονάω, funda jaculor. Α βεμβώω.

ῥεμβός, ἡ, ὄν, vagus, erro; (2) tortuosus.

ῥεμβος, α, ὁ, divagatio, aberratio. Α

ῥΕΜΒΩ, in gymr circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) tenere in ambulo, spatior, vagor, erro.

ῥεμβώτης, εος, ὁ ἢ ἡ, vagus; (2) animo districtus. Α βέβω.

ῥεμβών, ἄνος, funda. Α βεμβώω.

ῥεμφο, vide βέμφο.

ῥέξαι, sacrificavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔρξε, a verbo βέξω, sacrifico.

ῥέξαι, aor. 1. inf. act. verbi ejusdem.

ῥέξει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ῥέξει, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro βέξαι, a verbo eod.

ῥέω, 1. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔρρῶ, a βέω, fluo.

ῥέοντες, fluentes, nom. dual. part. præ. act. verbi ejusd.

ῥέος, βέος, βέως, τὸ, fluxus, fluxio. Δακρυσίωκτον λιβαριμένα βέος, Æschyl. Prometh. 399. Α βέω.

ῥΕΠΩ, f. ψω, vergo, propendo; (2) metaph. propensus sum ad aliquid; (3) benevolus sum. Ὁ χερσημὸς εἰς πύτι βέπει, Aristoph. Plut. 51. Πλήθος ἔρρεπε πρὸς τὴν δρασύνην, Josephi. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.

ῥέρις, 3. sing. perf. ind. act. Poet. pro ἔρρις, a βέπω, projicio.

ῥέωμα, ἄτος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ cursus, humor, eluvies. Α βέω.

ῥευματίζω, fut. ἰω, fluxione vel gravedine infestor. Α βέωμα. Unde

ῥευματικός, ἡ, ὄν fluxionibus obnoxius.

ῥευματίον, α, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus; (3) minuta fluxio, seu decubitus humorum in aliquid membrum. Dim. a βέωμα.

ῥευματισμός, ῆ, ὁ, fluxio. Α βευματίζω.

ῥεῦμιον, fluentem, acc. sing. præ. part. med. Dor. pro βέμιον, a βέω, fluo.

ῥεύσται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi ejusd.

ῥεῦση, diffusat, 3. sing. a. 1. conj. act.

ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio. Gl. V. fluor, profluvium. Α βέω.

ῥευσάλιος, ἰα, ἰον, fluidus. Α βέω.

ῥευστικός, ἡ, ὄν, fluidus, fluxus, Gl. V.

ῥευστικός, adv. abunde, adfluenter.

ῥευστός, ἡ, ὄν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. Α βέω.

ῥευστός, adv. fluxe, inconstanter.

ῥεῦσω, fluam, f. 1. ind. act. verbi βέω.

ῥεχβίντα, facta, nom. pl. aor. 1. part. pass. n. g. a βέξω, facio.

ῥΕΩ, f. βέω, fluo, mano, stillo, Ph. (2) decido, de fructibus, &c. metaph. evanesco, intereo, solvor, labor, defluo. Ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως βέι, Xen. Ἐρρί χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως χροῖς θάοντι πατρὶ, fundebat, Eur. Hec. 529.

ῥέω, dico, loquor; inus. in usu εἰρηκα, dixi; εἰρημένος, dictus, perf. part. pass. εἰώ, dicam, fut. Ἐπὶ δὲ ταῦτα ἔρρηθη, Xen. τὸ ῥεῖν, Matt. 1, 22. κατὰ τὸ εἰρημένον, Rom. 4, 18.

ῥέω, ὁ, poculum, Hes.

ῥεῶς, fluxio, fluxus, Eust.

ῥηγύς, εως, ὁ, tinctor. Α βήγος.

ῥηγῆ, ἦς, ἡ, fissura, rima. Α βήσω.

ῥηγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi βήγναι, pro βήγω, s. βήσω, ruptor.

ῥήγμα, ἄτος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, fractura, rima, Gl. V. vulsura. Α βήγναι. Hinc

ῥηγματίας, α, ὁ, cui abscessus intro rumpitur, et pus emitit; qui rupturis laborat.

ῥηγματώδης, ες, idem.

ῥηγμῖν, ἴνος, ἡ, scissura; (2) litus. Ἐπὶ βήγμῖνι θαλάσσης, Π. 1, 437.

ῥηγμός, ῆ, ὁ, litus.

ῥηγμοχασμός, ῆ, ὁ, hiatus e diruptione. Ex βήγμα et χασμός.

ῥήγνυται, 3. pl. præ. ind. pass. verbi

ῥηγνύω, vel βήγναι, f. βήγω, frango, rumpo, scindo. Ἐβράγη, dissiluit, Ph. prorupit, a. 2. pass. Ἐρρήξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, Luc. 9, 42. ῥήγνυται οἱ ἄσχοι, Matt. 9, 17.

ῥήγος, εος, τὸ, culcita, lodix, stragula, inpr. tincta; usitatum βήγος, pl. ῥήγος καλὰ πορφύρας ἐμβαλεῖν, σορεῖσαι δ' ἐφύσεως πάθητας, Π. 24, 644. (scribitur et βήγος.) Α βήω.

ῥηξισθενής, ες, frangens robur, sc. hostium, Apollin.

ῥηβείς, a. 1. part. pass. verbi βέω, dico.

ῥηβῆν, dictum, a. 1. part. pass. n. g.

ῥηβίος, δια, διον, facilis. Hinc Compar. βήβητος, et Superl. βήβητος, Poet. pro βήβητος.

ῥηβίος, adv. facile, Poet. pro βήβητος.

ῥηβίω, fut. ἰω, levo, allevo, juvo. Α βήβητος, (quod idem est ac βήβητος) pro βήβητος.

ῥήβος, ἴση, ἴσων, facilitas. Α βήβητος.

ῥηβῆτα, adv. facilitate; Od. 21, 75. Α

ῥηβήτος, εως, εον, facilior.

ῥήκτης, α, ὁ, ruptor, effractor. Α βήγναι.

ῥηκτικός, ἡ, ὄν, vim rumpendi habens. Α βήω.

ῥηκτός, ἡ, ὄν, qui frangi potest, fractus. Α βήσω vel βήγναι.

ῥήμα, ἄτος, τὸ, verbum, dictum; (2) res, Hebr. Gl. V. Α βέω, dico.

ῥήμασιν, dat. pl. cum ῥ, a βήμα.

ῥηματικός, ἡ, ὄν, verbalis. Α βήμα.

ῥηματίον, α, τὸ, vocula, verbulum, Gl. V. Dim. ab eod.

ῥηματίσιον, α, τὸ, idem et ab eod.

ῥΗΜΟΣ, α, ὁ, instrumentum quo panes in furnum immittuntur, pala; Lat. remus.

ῥῆν, νός, ὁ, vis; unde σολύβρινος εὐρητος.

ῥήνεις, αἰ, ovium pcelles. Α βήω.

ῥηνοχόρεος, εως, ἦος, inter pecudes saltans. Α βήω et χόρεος, βήω.

ῥήξαι, a. 1. inf. act. verbi βήγναι, pro βήγω, ruptor.

ῥήξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et cum ῥ ἐφελ. pro ἔρρηξεν, a verbo eod.

ῥηξινόρα, ας, ἡ, fortitudo. Α βήω.

ῥηξίνορος, αος, ὁ, viros frangens, vel virilitate sua frangens et perrumpens hostium agmina; strenuus, bellicosus. Ex βήσω et ἀνήρ.

ῥηξικίλευτος, α, ὁ, ἢ ἡ, viam perrumpens.

ῥηξίνορος, contr. βήξινος, α, ὁ, ἢ ἡ, animum eneruens et frangens.

ῥήξεις, εως, ἡ, disruptio, fractura; (2) ipsa eruptio. Α βήγναι.

ῥηξίφλωος, α, ὁ ἢ ἡ, corticem habens disruptum seu rimosum. Ex βήσω et φλωός.

ῥηξίφρων, ὁ ἢ ἡ, frangens animi ferociam. Ex eod. et φρήν.

ῥηξίχθων, ὁ ἢ ἡ, terram rumpens saltando, &c.

ῥηξῶν, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi βήγναι.

ῥήξω, τυμψαμ, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ῥΗΠΑΙ, ὦν, αἰ, publicæ, tigna ad substructiones.

ῥήσαντο, dixerunt, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro ἔρρησαντο, a βέω, dico.

ῥησιδίου, α, τὸ, sententiola, breve dictum. Dim. a

ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. Α βέω.

ῥησικώπεια, concionor, concionando ostento eloquentiam. Α βήσις et κόπτω.

ῥησιμότης, verba seu orationem metior; de iis qui ad aquam dicunt.

ῥησκυνδῆς, ἴδος, ἡ, Rescynthis; epith. Junonis, Nic.

ῥΗΣΣΩ, fut. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, pulso, allido; (3) erumpo, prorumpo; (4) proclamo intensive φωνῆν.

ῥήσσι ὁ οἶνος ὁ νέος τὴν ἀσκήν, Marc. 2, 22. (1) μή τὰ τῷ θεῷ σέμματα βήξεις χειρὶ, Eurip. Ion. 522. (2) μήποτε καταπατήσῃσιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ σφραβίντες βήξουσιν ἑμᾶς, in terram projiciant vos, Matth. 7, 6. Ἐρρήξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, terræ allisit illum dæmonium, Luc. 9, 42. Ὁρῶς ἄπαξ, ἔδὲ δις, ἀλλὰ καὶ τρεῖς ἐπιχειρήσοντας, καὶ μαγίντας, καβάρτε ἐν τοῖς ἄλμπιακοῖς ἀγῶσι, et solo afflicto prostratoque, ut in olympiacis fieri solet certaminibus, Chrysostom. Homil. 11. ἐν Jud. ῥήξας δννάριον, denarium solo allidere, ut sonitu bonitatem experiaris, Arrian. in Epictetum, 1, 20. Sic omnes editiones, excepta illa Jo. Uptoni, qui non intellecta voce βήξας, temere mutavit in βήψας.

ῥηπέος, α, ὄν, dicendus.

ῥηπέος, ἦρος, ὁ, sermocinator, orator. Α βέω, dico.

ῥηπέων, ης, ἡ, resina, humor liquidus et oleaginosus, et cortice sponte diffluens. Α βέω.

ῥηπέω, fut. ἰω, resinam refero; (2) sum resinaceus. Α βήπην.

ῥηπέωτης, α, ὁ, ut βήπην οἶνος, vinum resinatum. Ab eod.

ῥηπιολόγος, α, ὁ, resinam colligens. Α βήπην et λέγω, colligo.

ῥηπέω, resinam addo; ἔρρηπιωμένους, resinosis.

ῥηπιώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, resinosis.

ῥηπέω, ῆ, τὸ, dictum seu scriptum pronunciable, Ph. Α βήπέος.

ῥηπέω, ας, ἡ, oratorium artificium, amplificatio oratoria.

ῥηπέω, fut. ἰω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo, i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garror. Ἀνὴρ ἕδιστος εἰπεῖν τὴν βήπέω, Ἀρριαν. Α βήπέω.

ῥηπέω, ἡ, ὄν, oratorius; (2) ad rhetoricam seu ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ βήπέω, ἦς, sc. τέχνη, Gl. V. oratoria.

ῥηπέω, adv. oratorie. Α βήω.

ῥηπέω, dat. pl. cum ῥ, a βήπέω.

ῥήπεος, ἡ, ὄν, dicendus, fandus, memorandus, celeberris; (2) dictus, præscriptus, præfinitus, constitutus, certus, ratus. Α βέω.

ῥήπεος, ας, ἡ, dicendi potestas, accepta a senatu, magistratu, &c. (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges βήπεος dictæ, Plut. (3) pactum, pactio, conventio; (4) oratio ipsa oratoris. Α

ῥηπέω, idem quod βήπέω.

ῥηπέω, ἡ, ὄν, ἡ, custos tabularii.

ῥήπεος, αος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam proficitur; (2) orator. Α βέω.

ῥηπέος, adv. certis verbis, expressæ, manifeste, plane, nominatim. Gl. V. aperte. Α βήπέος.

ῥηπέω, ης, ἡ, maris æstus et restagnatio, sive exundatio.

exundatio. Ῥηχίη δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἀμπατισ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν γίνεται, quotidie æstus et recessus est, *Herodot.* 2, 11. Pro *ραχία*.
Ῥήχης, ἡ, promontorium, *Hes.* præcipitium, *V. L.*
Ῥηχός, ὅ, ὁ, sepes, septum; (2) maceria; (3) vallum. A ῥήσω.
Ῥηχάδης, ες, asper, salebrosus, *Nic.*
Ῥηγεδώνος, ἡ, ὄν, horribilis, horrorem incutiens, *Il.* 19, 325. Ex ῥήγος et δᾶνος.
Ῥηγέα, ᾧ, f. ἦσω, horreo, exhorreo; (2) rigeo. Ῥηγεῖν δ' ὁ γέγων, *Il.* 3, 259. A ῥήγος.
Ῥηγηλός, ἡ, ὄν, horrendus, horrificus. Ab eod.
Ῥηγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥηγίω, horreo.
Ῥήγιον, magis horrendum, deterius. A ῥήγος.
Ῥήγιος, ε, ὁ ἢ ἡ, rigidus, horridus, frigidus.
Ῥήγιος, ἴση, ἴσον, maxime horrendus; ῥήγισον, adv. teterrime.
Ῥηγνός, η, ὄν, idem quod ῥήγιος, *Ern.*
Ῥηγημάχης, ε, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A ῥήγος et μάχουμαι.
Ῥηγοπύρετος, ἡ, febris in qua paroxysmus cum gravi horrore.
ῬΗΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus, frigus vehemens, albor; (2) febris.
Ῥηγοσίβιος, ἔ, ὁ ἢ ἡ, perpetuo frigus seu algens. Ex ῥήγος potius ῥηγοσίβιος. A
Ῥηγώ, ᾧ, fut. ὠσω, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥηγεῖν πολλὸ κάλλιον τῷ ἀμπαχόντι ὑπορεῖν, *Luc.* A ῥήγος.
Ῥηγάδης, εος, ὁ ἢ ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.
ῬΙΖΑ, ης, ἡ, radix, stirps, *Ph.* in *N. T.* per *Ebr.* surculus; vid. ἕως.
Ῥιζαγα, ἡ, instrumentum quo extrahunt spicula, aut alia, quæ manibus seu digitis prehendi non possunt.
Ῥιζάς, ἄδος, ἡ, radix; (2) radicem acervus.
Ῥιζῆσαι, radicibus, dat. pl. *Ion.* et cum *v.* pro ῥιζαίς, a ῥίζα, radix.
Ῥιζίας, ε, ὁ, ut ῥιζίας ὄπος, succus qui e radice exprimitur. Ab eod.
Ῥιζιδά, adv. minutim. Δὴ ποτε ῥιζιδά τρεῖς, [sic legendum, non ῥιζίδα], *Nic.* *Alexiph.* 531.
Ῥιζίον, ε, τὸ, radica, *Gl. V.* A ῥίζα.
Ῥιζοβολέα, ᾧ, fut. ἦσω, radices ago. A
Ῥιζοβόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα et βάλλω.
Ῥιζόβην, adv. radicibus, stirpitibus. A ῥίζα.
Ῥιζοδάβην, ᾧ, fut. ἦσω, radices ago seu capio. Ex ῥίζα et λαμβάνω, (sed leg. ῥιζοβολέα, *Ern.*)
Ῥιζολόγος, ᾧ, f. ἦσω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράνους ῥιζολόγησας, *Diod.* A
Ῥιζολόγος, ε, ὁ ἢ ἡ, radicem collector, herbarius. Ex ῥίζα et λέγω, colligo.
Ῥιζοπάλης, ε, ὁ, radicem venditor.
Ῥιζοτομία, ᾧ, fut. ἦσω, radices excindo seu secō; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομῆν βοτάνας, *Hipp.* A ῥιζοτόμος. Hinc
Ῥιζοτομία, ες, ἡ, radicem sectio seu excisio; (2) herbarum ad medicamenta lectio seu collectio. Hinc
Ῥιζοτομικός, ἡ, ὄν, pertinens ad radicem excisionem, seu herbarum lectionem. A
Ῥιζοτόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, radicem excisor seu sector; qui radices colligit, earum peritus, herbarius. Ex ῥίζα et τέμνω.
Ῥιζόχως, ε, ὁ ἢ ἡ, radicem (item. fundamenta) continens. Ex ῥίζα et ἔχω.
Ῥιζοφάγιον, ᾧ, f. ἦσω, radicibus vescor. A
Ῥιζοφάγιος, ε, ὁ ἢ ἡ, radicibus vescens. Ex ῥίζα et φαγίω.
Ῥιζοφάλοις, ον, cui cortex radicis speciem gerit, *Theophr.*
Ῥιζοφάσιγτος, ε, ὁ ἢ ἡ, e radice proveniens, e radice natus. Ex ῥίζα et φαίω.
Ῥιζοφύειν, ᾧ, fut. ἦσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A
Ῥιζοφύης, εος, ὁ ἢ ἡ, qui radicem seu radices emittit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα et φύω.
Ῥιζοφύλλον, ε, ὁ ἢ ἡ, radice foliatus. Ex ῥίζα et φύλλω.
Ῥιζοφύτων, τὸ, stirps, *Bud.*
Ῥιζοφύτων, ον, radice natus, *V. L.*

Ῥίζω, ᾧ, fut. ὠσω, radicibus firmo seu fulcio; (2) confirmo, stabiliō, corroboro; ἑρρίζωται, radices egit, perf. pass. Ἐν ἀγάπη ἑρρίζωμένοι, *Ephes.* 3, 18. Ἐξ ἀβλαβίας πάντα κατὰ πᾶσιν ἑρρίζωται ἔ βλασάνει, *Plato.* A ῥίζα.
Unde
Ῥιζώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, radici similis.
Ῥιζώμα, ᾧ, fut. ὠσω, quod radicem egit, quod stabilitum est vel fixis radicibus, radix. A ῥίζα.
Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.
Ῥιζωνύχια, τὰ, et ῥιζωνύχια, ἡ, idem.
Ῥιζωρυχίω, ᾧ, f. ἦσω, radicem effodio. A
Ῥιζωρύχος, ε, ὁ ἢ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα et ὀρύσσω.
Ῥιζώσις, εος, ἡ, radicem emissio. A ῥιζώω.
Ῥιζωτής, ἔ, ὁ, stabilitor, *Synes.*
Ῥικνός, εσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. A ῥικνός.
Ῥικνόμαι, ἔμαι, distrahere et omnibus modis distorquor; (2) indecenter me flecto; (3) in saltando lumbis incurvatus agitor. *Θεοφύλακτος δ' ἐξαυτίς ἀφανροτέροις μελίεσσι ῥικνωσῶ, Ophian.* de *Piscat.* 5, 593. A
ῬΙΚΝΟΣ, ἡ, ὄν, iugosus, curvus; (2) tenuis, macilentus.
Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνός.
Ῥικνωδής, εος, ὁ ἢ ἡ, rugosus. Ab eod.
Ῥικνώση, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνωσσαι, a ῥικνόμαι, rugis deformibus indico.
Ῥικνωσις, εος, ἡ, rugositas et corrugatio in cute, cum extenuata concidit et corrugatur. Ab eod.
Ῥίμμα, ᾧ, fut. ὠσω, jactus, A ῥίπτω. Unde
Ῥίμφα, adv. leviter, statim, celeriter.
Ῥίμφα, ᾧ, fut. ὠσω, qui citato et celeri cursu fit. Ῥίμφαματός διφρηλασία, *Pind.* *Olymp.* 3, 66. Ῥίμφαματός ἀμίλλα, *Soph.* *Æd. Col.* 1062. Ex ῥίμφα et ἀμα.
ῬΙΝ, ῥινος, ἡ, nasus, et in *ϋλην.* nares.
Ῥινάριον, τὸ, Dim. a præc.
Ῥινάριον, per nares cum strepitu spiritum mitto, *Schol. Lucian.*
Ῥινάω, ᾧ, decipio, *προριπεί* nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥίν.
Ῥινάω, ῥινάω, limat, *Ph.* A ῥίψη.
Ῥινεχυσία, ἡ, infusio in nares.
Ῥινεχυτόμαι, infundo in nares. A
Ῥινεχυσίτης, ε, ὁ, specillum, seu instrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥίν et ἐχέω.
Ῥινώ, ᾧ, f. ἦσω, lima polio, limo. A
ῬΙΝΗ, ης, ἡ, lima; (2) piscis quidam.
Ῥινηλασία, ἡ, fragrantia; (2) indagatio, vestigatio, quæ fit per nares.
Ῥινηλάτιον, ᾧ, fut. ἦσω, narium olfactu persequor; (2) sagaciter indago. A
Ῥινηλάτης, ε, ὁ, qui narium seu olfactu indagat, sagax. Ex ῥίν et λαίνομαι. Unde
Ῥινηλάτος, ε, ὁ ἢ ἡ, olfactu feriens, sc. nares, epith. vini boni.
Ῥινίμα, ᾧ, fut. ὠσω, ramentum. A ῥινίω.
Ῥινητήριον, ε, τὸ, lima, *Gl. V.* Ab eod.
Ῥινητής, ἔ, ὁ, limator, *Gl. V.* Ab eod.
Ῥινίω, limo, *Ph.* Ab eod.
Ῥινίον, lima, *Gl. V.* Ab eod.
Ῥινισμα, ᾧ, fut. ὠσω, ramentum. A ῥινίω.
Ῥινοβάτης, ε, ὁ, rhinobates, piscis, apud *Aristot.*
Ῥινοβόλος, ὁ, ἡ, qui e naribus ejicitur.
Ῥινοβόλος, nares feriens odore, ut vinum. A ῥίν et βάλλω.
Ῥινοέψης, ε, ὁ, coriarius. A ῥινός et ἐψω.
Ῥινοκέρας, ατος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex ῥίν et κέρα.
Ῥινοκολλήτης, ε, ὁ, decurtator narium. Ex ῥίν et κολλάω, ἀρηγνύω.
Ῥινοκοπή, ᾧ, f. ἦσω, nasum amputo. Ex eod. et κόπτω.
Ῥινοκόπιον, ἔδος, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquatur. A ῥίν et λαμβάνω.
Ῥινομάκτρον, ε, τὸ, linteolum abstergendis narium aptum, mucicium. A μάσσω.
Ῥινοπέλη, ης, ἡ, portula, ostium. Ex ῥινάω.
ῬΙΝΟΣ, ἔ, ὁ vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, *Il.* 4, 477.

Ῥινόσιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui naso est simo.
Ῥινόσματος, ε, ὁ ἢ ἡ, cuius nasus est amputatus scu defectus. Ex ῥίν et τέμνω.
Ῥινοτομία, ᾧ, fut. ἦσω, nasum amputo. A
Ῥινοτόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, nasum amputans. Ex ῥίν et τέμνω.
Ῥινοτόρος, ε, ὁ, scuta scu clypeos perforans, item aciem dirumpens. Ἄρης Ῥινοτόρος, *Il.* 21, 392. Ex ῥινός et τὸρος.
Ῥινόχως, ε, ὁ, idem quod ῥινεχυτός.
Ῥινοπηρία, ἡ, pars navis prope carinam, *Poll.*
ῬΙΟΝ, ε, τὸ, montis cacumen, promontorium.
Ῥιπάς, ἄδος, ἡ, idem quod ῥιπά.
Ῥιπαύλης, ε, ὁ, qui stipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro detracto saligno ramulo. A ῥίψω et αὐλῶν, *Ern.*
Ῥιπάη, ἡς, ἡ, impetus venti, ictus seu jactus teli vel fulminis; (2) incitamentum, impetus; ῥιπάη ὀφθαλμῶν, momentum, vibratus oculi; (3) ventilatio; (3) περιή ῥιπάη μάλλον ἐγγυρόμενον, *Analeccta Brunck.* 2, 364. A ῥίπτω.
Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium. A ῥίπσις. Unde
Ῥιπίζω, fut. ὠσω, ventilo, flabello ventulum factio; (2) excito ignem sufflando, foliolum accendo. Ὅ γὰρ διακρινόμενος ἴσκει κλάδων θαλάσσης ἀνμιζομένην ἔ ῥιπίζομένην, *Jac.* 1, 6. Τὰ τιμάχη ῥιπίζονται, assantur, *Aristoph.* *Conc.* 839.
Ῥιπίς, ἴδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.
Ῥιπίσις, εος, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.
Ῥιπίσμος, ᾧ, fut. ὠσω, idem et ab eod.
Ῥιπίσμος, ἔ, ὁ, idem et ab eod.
Ῥιπιστήριον, ε, τὸ, flabellum, *Ph.*
Ῥιπιστός, ἡ, ὄν, qui ventilari potest, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis et ventis expositus. Ab eod.
Ῥίπος, εος, τὸ, vel *v.* ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusque. Φράξῃ δὲ μιν ῥίποισι διαμπερές οἰνίονησι, *Od.* 5, 256. Ῥίπες in acc. plur. *Agatharch.* in *Geog. Minor.* 7. Κατιύραμμένη ῥίπει καλάμων, consuta vimine arundinum (crates), *Herodot.* 2, 96. A ῥίψω.
Ῥιπατάζω, fut. ὠσω, jacto, projicio, præcipitem do, prosterno, proturbo; ῥιπατάζομαι, jactor, *Gl. V.* ῥιπατάζομαι, jactatur, æstuat, *Ph.* ῥιπαταθείς, jactatus, *Ph.* a. 1. part. *Il.* 14, 257. Τσαύται ῥιπατάζεσθαι τῇ ψυχῇ, *M. Anton.* A ῥίπτω.
Ῥιπατασκον, jactabam, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἑρρίπατασκον, a ῥιπατάσκω, pro ῥιπατάζω, *Il.* 23, 827.
Ῥιπατασμός, ἔ, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπατάζω.
Ῥιπαταστικός, ἡ, ὄν, qui se crebro jactat, levis, inconstans. Ab eod.
Ῥιπατάω, projicio; idem quod ῥίπτω. Κραυγάζοντων δὲ αὐτῶν, ἔ ῥιπατῶν τὰ ἱματία, *Act.* 22, 23. Ῥιπατέϊτε χλαίνας, *Arist.* *Conc.* 505.
Ῥιπατέμαι, præc. ind. pass. *Att.* pro ῥιπατομαι.
Ῥιπατός, ἡ, ὄν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A
ῬΙΠΤΩ, f. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto. *Gl. V.* ῥιπατῶνται, jactantur, *Ph.* ἑρρίψω, abjeci; ἑρρίμμαί, projectus sum, *Gl. V.* perf. pass. ῥίψεις, projectus, a. 2. part. pass. Ῥιπατέϊ πρός ἀμφίβλυσον ἐκ πόντου πέτραν, allidit, *Soph.* *Trach.* 93. Χθονί ῥιπατῶν ἑαυτὸν, *Ibid.* 803. Μάστιγ λόγος ἑρρίπται, *Eur.* *Med.* 1407. Παρὰ χραίταν ῥίψαι βέλος, telum ab aure dextra, vel a capite libratum vibrare, *Euripi.* *Hipp.* 220.
Ῥίς, ῥινός, ἡ, idem quod ῥίν.
ῬΙΣΚΟΣ, ε, ὁ, riscus, cista pelle inducta.
Ῥίσιον, τὸ, flabellum, ventilabrum, *Hes.*
Ῥίσις, ῥιψέctus, a. 1. part. pass. *v.* ῥίπτω. Unde
Ῥίσιον, ἡς, ἡ, jactus, *Lycophr.* 235.
ῬΙΨ, ῥιψός, ὁ, ramus salignus, vimen flexile; (2) crates viminea; ἐπὶ ῥιψός πλεῖν, magno se periculo committere.
Ῥίψω,

*Ρίψαι, aor. 1. inf. act. verbi ρίπτω.
 *Ρίψαις, qui projecit, a. 1. part. act. *Æol.* pro ρίψας.
 *Ρίψασπις, ἴδος, ὁ ἕ ἢ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω et ἀσπίς.
 *Ρίψασχηνέα, ᾧ, cervicem sem caput jacto. A *Ρίψασχην, ενος, ὁ ἕ ἢ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω et ἀσχήν.
 *Ρίψεν, projecit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ῥίψεν, a ῥίπτω. Unde
 *Ρίψις, ενος, ἢ, projectio, impetus, jactus.
 *Ρίψοκινδύνει, ᾧ, in pericula me præcipito projecta quadam audacia. A
 *Ρίψοκινδύνος, υ, ὁ ἕ ἢ, qui se in pericula præcipit, ad audendum projectus. *Ph.* periculosus, temerarius. Τὸ ρίψοκινδύνον, temeritas, præcepis audacia. Λόγων ἕκ εὐθελον εἶναι τὸ ρίψοκινδύνον, *App. Bell. Civ. 5, 84.* Ex ῥίπτω et κινδύνος.
 *Ρίψοκινδύνος, adv. temere, audacter, contemptu periculi. Βιασάμενος ἐς τὴν ἀρχὴν ρίψοκινδύνος, *App. Bell. Civ. 1, 103.*
 *Ρίψολογέω, ᾧ, temere verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω et λόγος.
 *Ρίψοπλας, υ, ὁ ἕ ἢ, arma abiciens; (2) sævus, qu. faciens ut arma abiciantur. Ex ῥίπτω et πλάω.
 *POA, ᾧ, ἢ, malus Punica, arbor; (2) malum Punicum, fructus, *Gl. V.* malogranum, malum granatum.
 *Ροαῖνι, dat. pl. *Ion.* et cum ν, pro ροαίς.
 *Ροαῖς, ἄδος, ἢ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. A ῥέω. *V. ῥοαῖς.*
 *Ρογμός, υ, ὁ, sonus quem quis supinus stendo edit, rhonchus. A ῥέγγω.
 *Ρογμάζω, rhonchisso. A seq.
 *Ρόγχος, υ, ὁ, rhonchus, *Gl. V.* ῥόγχος, idem stertentium spiritus. A ῥέγγω.
 *Ρόδαμος, υ, ὁ, idem quod ῥόδαμος.
 *POΔ'Α'NH, η, ἢ, trana, subtemen, *Ph.*
 *Ροδανίζω, torqueo, *Gl. V.* A præc.
 *POΔ'ANΘ'Σ, ἢ, ὄν, valde rapidus; sed quem ruseus notat, est a ῥόδον, *Il. 18, 576.*
 *Ρόδαξ, ἄκος, ἢ, parva rosa, rosula. *Dim.* a ῥόδον.
 *Ρόδαξός, ἢ, ὄν, roseus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde
 *Ρόδαξος, et ῥόδαξος, εν, εν, idem.
 *Ρόδαξιος, ο, roseus, pulcher. Ab ἄνθος.
 *Ρόδειν, idem quod ῥόδειν. *Ρόδειν ἕρση, *Apoll. Rhod. 3, 1020.*
 *Ρόδεια, ἢ, sertum e rosis.
 *Ρόδειαν, ἄνος, ὁ, rosetum, *Gl. V.*
 *Ρόδειν, η, ἢ, frutex rosas producus. A ῥόδον.
 *Ρόδειος, α, ον, idem quod ῥόδαξος, *Απας.*
 *Ρόδειος, ἄδος, ἢ, poculi genus. A ῥόδον.
 *Ρόδεινος, ἰνη, ἰνον, rosaceus. Ab eod.
 *Ρόδειζω, rosæ similis sum, rosam refero, sc. odore vel colore, *Diosc.*
 *Ρόδεις, ἴδος, ἢ, pastillus e rosis. A ῥόδον.
 *Ρόδειτης, υ, ὁ, sc. ἄνθος, vinum rosatum vel rosaceum. Ab eod.
 *Ρόδαδάκτυλος, υ, ὁ ἕ ἢ, roseos digitos habens. *Ρόδαδάκτυλος, ἦως, *Il. 1, 477.*
 *Ρόδαδάφνη, η, ἢ, taxus, laurea, viburna, rosa Græca, *Ph.* Ex ῥόδον et δάφνη.
 *Ρόδαδενδρον, υ, τὸ, frutex rosæ similitudine.
 *Ρόδοειδης, ενος, ὁ ἕ ἢ, rosarum colorem referens. Ex ῥόδον et εἶδος.
 *Ρόδοεις, εἶσσα, ὄν, rosaceus, roseus, suavissimus. A ῥόδον, *Il. 23, 186.*
 *Ρόδομελι, mel rosaceum. Ex ῥόδον et μέλι.
 *Ρόδομηλον, υ, τὸ, confectio ex rosis et malis cotoneis. Ex ῥόδον et μήλον.
 *Ρόδομυγῆς, εἶς, rosaceus, de colore. A
 *Ρ'Ο'ΔON, υ, τὸ, rosa.
 *Ρόδοπέπλος, roseum peplum habens, *Call.*
 *Ρόδοπήχης, ενος, ὁ ἕ ἢ, roseus habens cubitos, i. e. pulcher.
 *Ρόδοπνοος, contr. ῥόδοπνοος, υ, ὁ ἕ ἢ, rosarum odorem spirans, i. e. suavis.
 *Ρόδοπώλης, υ, ὁ ἕ ἢ, rosarius. *Gl. V.* qui rosas vendit.
 *Ρόδοσώμια, ἄτος, τὸ, rosarum liquor. Ex ῥόδον et σάζω.
 *Ρόδοσπλον, υ, τὸ, idem et ex iisd.

*Ρόδοσφύρος, υ, ὁ, ἕ ἢ, roseos pedes habens, i. e. pulcher. Ex ῥόδον et σφύρον.
 *Ρόδοσφύρος, υ, ὁ ἕ ἢ, rosas ferens. Ex eod. et φέρω.
 *Ρόδοσφύρος, contr. ῥόδοσφύρος, υ, ὁ ἕ ἢ, roseus, roseum colorem habens. *Gl. V.* ῥόδοσφύρος, roseo colore, i. e. pulcher, cum de homine dicitur. Ex eod. et χρώα.
 *Ρόδοσφύρος, ἄτος, ὁ ἕ ἢ, idem et ex iisd.
 *Ρόδοντία λωπάς, olla odoratissima, *Bud.* odorati edulii genus, *V. L.*
 *Ρόδων, ἄνος, ὁ, idem quod sequens; (2) totus cespes et planta rosæ. A ῥόδον. Unde
 *Ρόδωνία, ᾧ, ἢ, rosetum, locus ubi rosæ nascuntur. *Gl. V.* rosarium, rubicetum.
 *Ρόδωπις, ἴδος, ἢ, quæ roseo est aspectu, de femina. Ex ῥόδον et ᾧψ.
 *Ρόδωπός, υ, ὁ ἕ ἢ, idem et ex iisd.
 *Ρόδωπὸν, rosatum, *Gl. V.* quasi a ῥόδω.
 *Ρόζω, latro; (2) sterto; item ῥόζω, et ῥόζω.
 *Ροή, ἦς, ἢ, fluentum, fluxus, unda. A ῥέω.
 *Ροβίαι, ᾧ, impetu feror, ruo; (2) obmurmuro. (1) λόγων δ' ἐν ἀλλήλοισι ἐῤῥόβην κακοῖ. *Απθῆν. 259.* (2) ἐῤῥόβην ἐμοῖ, *Id.* *Ibid.* 290. A ῥόβος.
 *Ροβιάζω, cum impetu et contenta remigo; (2) cum impetu et strepitu voro porcorum modo. Ab eod.
 *Ροβιάς, ἢ, sonora, epith. remi, *Æsch.*
 *Ρόβιον, υ, τὸ, impetus undarum, fluctus.
 *Ρόβιος, υ, ὁ ἕ ἢ, impetuosus, cum impetu ruens. A ῥόβος.
 *Ροβοσπυγίζω, idem quod ῥαβοσπυγίζω.
 *Ρ'Ο'ΘΟΣ, υ, ὁ, undarum strepitus, strepitus remorum; (2) strepitus, tumultus, impetus.
 *Ροιά, ᾧ, ἢ, malum granatum, pro ῥοά. (2) volutabrum in lacu.
 *Ροιδέω, ᾧ, fut. ἦσω, strido; (2) sorbeo, absorbeo, *Od. 12, 106.* A ῥοιδέω. Hinc
 *Ροιδέσις, ενος, ἢ, stridor, cantus. Τραφεῖσαν ἐν ροιδέσει βυκαλάω, *Eurip. Iph. in Aul. 1085.*
 *Ροιδέρος, et ῥοιδέρος, idem quod
 *Ροιδέος, υ, ὁ, stridor. A ῥοιδέω.
 *Ροιδέριον, τὸ, idem quod
 *Ροιδιον, vel ῥοιδιον, (sed illud melius) υ, τὸ, exiguum malum Punicum. A ροιά.
 *Ροιδίσκι, stridēbat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ῥοιδίσει, a
 *Ροιδέω, ᾧ, f. ἦσω, strido, stridorem edo; (2) latro; (3) sibilo innuo. *Ροιδέσειν δ' ἄρα, πηφαύσαν Διαμυθεῖ δίω, *Il. 10, 502.* A ῥοιδέω. Hinc
 *Ροιδέσθαι, et ροιδέσθαι, adv. cum stridore; (2) magno cum impetu.
 *Ροιδέσμα, ἄτος, τὸ, stridor seu impetus, qualis est sagittæ volantis
 *Ροιδέσμος, ὄρος, ὁ, sibilator, magnum stridorem edens. Ab eod.
 *Ρ'Ο'ΖΟΣ, υ, ὁ, stridor, sibilus; (2) impetus, *Gl. V.* Hinc
 *Ροιζω, voluto equum in flumine vel lacu ad abluendas sordes.
 *Ροιζώδης, ενος, ὁ ἕ ἢ, stridorem aut magnum strepitum edens, streperus. A ῥοιζός.
 *Ροιζώτης, ἦρος, ὁ, idem; quasi a ῥοιζώω.
 *Ροικός, ἢ, ὄν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus; (3) incurvus, inflexus; (4) qui naturaliter incurvus cruribus est, *Theocr. 49.* A ῥέω.
 *Ροϊσκαί, corymbi aurei, stolis sacris atexti; ad mali punici similitudinem sic dicti. A ροιά.
 *Ροϊτης, υ, ὁ, ut ροϊτης οἶνος, vinum e malis Punicis. Ab eod.
 *Ρομείω, ᾧ, f. ἦσω, volvo et circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc
 *Ρομειπός, ἢ, ὄν, versatilis in modum rhombi; (2) stridens. (2) καλαβρασα, τὰν πόνκα τῆνος πάλλακι ῥομειπτᾶν ἐν χερσὶ ἠεροβόλει, *Anthol. 6.* Ἐγθευς ῥομειπτᾶν ἐσροφάλλει φθεῖν, stridentem rotavit jubam, *Analecta Brunckii, 1, 488.* (imo vibratam, in orbem agitatam.)
 *Ρομειπὸν, adv. pcr gyros, *Man.*
 *Ρομειπταί, οἱ, sese circumagentes in modum rhombi. Epith. Curetum, *Orph.*
 *Ρομειπιδής, ενος, ὁ ἕ ἢ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος et εἶδος.

*Ρόμβος, υ, ὁ, tornus, turbo, *Ph. girgillus, Gl. V.* rhombus; (2) figura geometrica, scutula; (3) genus fasciæ, quo chirurgi utuntur. A ῥέμβω. Hinc
 *Ρομβοσωμυλῆρα, ἢ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος et σωμύλος, al. ῥόβος.
 *Ρομβώδης, ενος, ὁ ἕ ἢ, rhombi figuram habens. A ῥόμβος.
 *Ρομβωτός, ἢ, ὄν, idem, scutulatus.
 *Ρόμμα, τὸ, pro ῥόφημα, *Hipp.*
 *Ρόμοξ, ὁ, tredo, *Ern.*
 *Ρομφάζω, bajulo, *Hes.*
 *Ρομφαία, ας, ἢ, romphæa, gladius; fræma, *Ph.* A ῥέμβω. Unde
 *Ρομφαίς, ᾧ, αἱ, lora quibus calcei consuuntur.
 *Ρόσος, contr. ῥέξ, υ, ὁ, fluentum, fluxus. A ῥέω.
 *Ροσάληφραξίαι, ᾧ, clavam gesto. Ex ῥόπαλον et φράω.
 *Ροσαλίζω, fut. ἴσω, clava percutio, vel verso tamquam clavam. A ῥόπαλον. Hinc
 *Ροσαλισμός, υ, ὁ, percussio quæ fit clava. Sed dicitur de tentigine seu tyriasis.
 *Ροσαλοειδής, ενος, ὁ ἕ ἢ, clavæ similis. Ex ῥόπαλον et εἶδος.
 *Ροσάλον, υ, τὸ, clava, *Ph. ῥόπαλα,* fustes, *Gl. V.* A ῥόπα.
 *Ροσαλωπός, ἢ, ὄν, in clava speciem formatus, epith. poculi, *Dion. C.* A præc.
 *Ροσῆ, ἦς, ἢ, præponderatio, libramentum, *Ph.* momentum, *Ph. nutus, Gl. Vet.* *Ροσῆς ἕχθεσθαι, vergere ad ruinam, *Aristoph. Vesp. 1227.* A ῥέπω.
 *Ροσπός, ἢ, ὄν, sorbilis. A ῥόφα. Unde
 *Ρόσπρον, υ, τὸ, clava, fustis; (2) marculus seu annulus ostii, lignum incurvum.
 *Ρῶς, ῥοδῆ, arbuscula quadam inficiendis coriis serviens; excoariarium.
 *Ρόσιος, υ, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopiceæ, *Lat. russus.* A ῥοά, cujus granum rubet.
 *Ροσάνα, ῥοσάνειν, *Hipp.* item
 *Ροσάω, ᾧ, *Ph. ῥοσῶ,* sorbet; idem quod
 *ΡΟΦΕΩ, ᾧ, fut. ἦσω, sorbeo, sorbillo, haurio. Μισθὸν τρεῖςλιον ῥοσάσαι, *Arist. Eg. 901.* *Όσον ῥοσάσεις ζαμὸν ἡμερῶν τριῶν! *Id. Pace, 715.*
 *Ροσθημα, ἄτος, τὸ, sorbitio, haustus. A præc.
 *Ροσθημάτιον, υ, τὸ, sorbitiuncula:
 *Ροσθησις, ενος, ἢ, sorbitio, *Gl. V.* suctus. A ῥοσθῆω.
 *Ροσθητικός, ἢ, ὄν, vim absorbendi habens. Ab eodem.
 *Ροσθητός, ἢ, ὄν, sorbilis. Ab eod.
 *Ρόφα, pro ῥοσθῆω, *Elym.* unde ῥοσπός et ῥόμμα.
 *Ροσθῆω, ᾧ, fut. ἦσω, strepitum seu stridorem edo. *Od. 5, 402;* et 12, 60. A
 *Ρόσθος, υ, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Κακοῖς ῥόσθησιν θαλάσσης, *Nic. Al. 289.*
 *Ροσθητικός, idem quod ῥοσθῆω, *Orph.*
 *Ροσθῆς, ενος, ὁ ἕ ἢ, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus. *Gl. V.* rapidus. A ῥόσος.
 *Ρόω, moveo, quatio, *Sleph.* unde ἐπὶ ῥόωσαντα.
 *Ροών, ἄνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A ῥοά.
 *Ρόωμα, τὸ, custodia, *V. L.*
 *Ρόωξ, ἄκος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluviæ, eluviæ. *Gl. V.* rivus. A ῥόω.
 *Ρούας, ἄδος, ἢ, qu. dic. defluya, decidua; (2) vitium oculi, quom lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium acinorum; ῥυάδες, vites fructum non retinentes. Ab eod.
 *Ρύδην, adv. pro ῥύδην.
 *Ρυγγάχιστος, *Ar.* (vid. *Theo. Gr. P.*) tumultus.
 *Ρυγγάχια, ἢ, nasuta, *Gl. V.* A ῥύγχος.
 *Ρυγγαχίφαιος, ἄτος, ὁ ἕ ἢ, iostrium elephantinum habens. Ex ῥύγχος.
 *Ρυγγαχίον, υ, τὸ, rostellum. *Dim.* a ῥύγχος.
 *Ρυγγαχίον, rostro pugnare.
 *ΡΥΓΧΟΣ, ενος, τὸ, rostrum, rictus; (2) dicitur tamen et de facie humana.
 *Ρύδην, adv. adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A ῥύω. Unde
 *Ρύδον, adv. fuse, adfatim, abunde.
 *Ρυεῖς, qui fluit, a. 2. part. pass. v. ῥύω, fluo.
 *Ρύεω, libera, 2. sing. præc. imperat. med. *Ion.* pro ῥύεω, a verbo ῥύω, solvo, libero.
 *Ρύζω, latro, allator, *Suid.* ῥοίζω, *Eust.*

ῥύνη, fluxeris, 2. sing. aor. 2. imperat. pass. verbi ῥύω, fluo.
 ῥύημα, ἄτος, τὸ, intritum, bellarii genus. A ῥύω.
 ῥύηαι, aor. 2. inf. pass.
 ῥύησται, fluet, 3. sing. f. 1. ind. med.
 ῥυφένεια, et -ία, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum seu opum, Nonn. P. 8, 33. A
 ῥυφένης, εος, ὁ, ἢ, adfluens opibus, vel servans opus, opulentus. Callim. in Jon. 84. Ex ῥύω et ἄφενος.
 ῥυβήναι, aor. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, liberor.
 ῥυβίζω, fut. ἴσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono et effingo, recte colloco, moderor, mores infirmo; ῥυβιμοσῖς, moratus, Ph. a. 1. part. pass. Τὶ δαί, ῥυβιμῖς τὴν ἐμὴν λύπην ὄψα; Soph. Antig. 324. Καὶ τὰ ἄλλα ῥυβιμῖσαι, Xen. A ῥυβιμός.
 ῥυβιμικός, ἡ, ὄν, rhymericus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. Ab eodem.
 ῥυβιμικός, adv. ad numerum, modulate.
 ῥυβιμικός, ἢ, ὁ, moderator, Ph.
 ῥΥΘΜΟΣ, ἢ, ὁ, rhytmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione et proportione constans. Gl. V. modulus: vid. Ern.
 ῥυτίσσομαι, fluo, mano. A ῥύω.
 ῥυτιάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.
 ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.
 ῥύμα, ἄτος, τὸ, fluentum; (2) tamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutina. A ῥύω.
 ῥύμαι, liberavi, perf. ind. pass. Ion. pro ἔρρημαι, a ῥύομαι, libero.
 ῥυμάρχης, α, ὁ, præfectus regionis, magister vici. Ex ῥύμα et ἀρχή.
 ῥυμβίον, α, ὁ, rotula, quæ agitur a sagis seu veneficis. Dim. A ῥύμβος.
 ῥυμβονάω, dissipio, disjicio. A
 ῥύμβος, α, ὁ, rotula; (2) turbo, seu turbinae sonum quiddam, quod scutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥέμβω.
 ῥυμβών, ὄνος, idem quod ῥύμβος, Ap.
 ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.
 ῥύμα, ἄτος, τὸ, purgamentum, sordes, et id quo sordes purgantur, Ern. A ῥύπτω.
 ῥύμος, ἢ, ὁ, temo currus; (2) lorum, Il. 5, 729. A ῥύω.
 ῥυμοτορῖαι, ὤ, f. ἴσω, per vicos partior et seco, in strigas seco. ῥυμοτορῖαι δὲ εὐδιαβίτως εἶσα τὸ ἐσατόπειον, Jos. Ex ῥύμη et τίρω.
 ῥυμοτορῖαι, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio et metatio, partitio in strigas. Ex iisd.
 ῥυμολκίω, ὤ, fut. ἴσω, loris funibusque traho, remulco traho et educo, remulcando traho. Ex ῥύμα et ἔλκω.
 ῥυμφάνω, et ῥυμφάνομαι, sorbeo, haurio, Arct. A ῥοφῶ, sorbeo.
 ῥύμαι, libero, eripio, Gl. V. ῥύσαι, Gl. V. aor. 1. imperat. ῥύσται τῶνον δέμας, Eur. Med. 388. Τῆνδε ῥύσαιμην πόλιν, Soph. Œd. Tyr. 72.
 ῥύονται, 3. pl. præc. ind. ved. verbi ῥύομαι.
 ῥύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
 ῥύπαινω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνωμαι, obsolesco, sordesco, Gl. V. Οὐ πείθωμαι Ἀριστοτέλει ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βολομένω, Dion. Hal. A ῥύπτος.
 ῤΥΠΑΠΑΓ᾽, acclamatio nautica.
 ῥυπαρυνήνται, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi ῥυπαρυνόμαι, sordidus sum. A ῥύπτος.
 ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia, situs, illuvies. Ab eod.
 ῥυπάρης, ῥά, ῥόν, sordidus, illotus, squalis; metaph. avarus. Ab eod.
 ῥυπαρός, adv. sordide; metaph. avare.
 ῥύπασμα, ἄτος, τὸ, sordes. A
 ῥύπασμα, ὤ, sordeo, sordidus sum. Gl. V. ῥυπῶ, squaleo; ῥυπῶντα, Poet. pro ῥυπῶντα, ῥυπῶντα, part. act. Arist. Plut. 266. A ῥύπτος.

ῥυπογράφος, α, ὁ, ἢ, sordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος et γράφω.
 ῥυπόσις, ὄσσα, ὄν, sordidus. A ῥύπος.
 ῥυποκύνδελος, α, ὁ, ἢ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem unguum a tonsore purgandas sibi curet. Ex ῥύπος.
 ῥύπον, τὸ, sordes; pl. ῥύπα pro ῥύπος.
 ῥυπόμοι, ἴμαι, obsolesco, sordeo; ῥευνταμένα, sordidata, perf. part. pass. Od. 6, 59. A
 ῥΥΠΟΣ, α, ἡ, squalor, sordes, Ph. proluvies, Gl. V. alicubi etiam pro cera sigillari. (A ῥύπτω, Ern.)
 ῥυπτής, ἦρος, ὁ, lotor. A ῥύπτω.
 ῥυπτικός, ἡ, ὄν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A
 ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo; ῥύπτομαι, abstergo, a sordibus purgor. Ἄλλ' ὄδε πάποσ' ἔξέρου γὰρ ῥύπτομαι, Aristoph. Ach. 17. A ῥύπτος.
 ῥυπῶδης, ες, sordidus. Ab eod.
 ῥυσά, ας, ἡ, senectus. A ῥύσος.
 ῥύσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. verbi ῥύομαι.
 ῥύσαιτο, 3. sing. aor. ejusd. in opt.
 ῥύσασθαι, liberasse, aor. idem in infin.
 ῥυσάσσω, 3. sing. aor. ejusd. in imperat.
 ῥύση, ἦς, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus.
 ῥύσθαι, perf. inf. pass. Ion. pro ἔρρυσθαι, a ῥύομαι, liberor.
 ῥυσῶ, aor. 1. conj. pass. verbi ejusd.
 ῥυσίζω, f. ἴσω, pignoris loco capio. Ἄψομαι, κὰρ ῥυσίζω, Eur. Ion. 525. ῥυσίζωμαι λόγω, Ib. 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tanquam pignore me tibi devincire studeo. A ῥύσιν.
 ῥυσίωμος, ὁ, ἢ, epith. Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, et propterea eum tuetur.
 ῥυσίδιφρος, α, ὁ, ἢ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω et δίφρος.
 ῥύσιμον, α, τὸ, ruta, Nicand. A ῥύω, quod a venenis ῥύσαι, i. e. liberat.
 ῥύσιμος, η, ὄν, idem quod ῥυσαλιός, Nic.
 ῥύσιον, α, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde et donum, quod Diis dabatur pro restituta valetudine aut conservata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut praeda, quæ in hostico agitur, Ern. Il. 11, 673. A ῥύω.
 ῥύσιος, ἰα, ἰον, liberandi vim habens.
 ῥύσιππος, α, ὁ, ἢ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex ῥύω et πῖνος.
 ῥυσίπολις, et ῥυσίπολις, εως, ὁ, ἢ, urbem seu civitatem servans, seu liberans.
 ῥύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.
 ῥύσις, εως, ἡ, fluxus; (2) phiala. A ῥύω.
 ῥύσσω, seu ῥύσκομαι, tueor, e periculo conservo, Il. 24, 730. A ῥύομαι.
 ῥυσμός, ἢ, ὁ, rerum series, tractus. A ῥύω.
 ῥυσῶ, ὤ, fut. ἴσω, rugo, corruo. A
 ῥύσος, ἡ, ὄν, rugosus. A ῥύω.
 ῥυσαίνω, rugo, corruo; pass. senesco. ῥυσαίνεται ἔλα, Nic. Al. A ῥύσος.
 ῥυσσάλλεις, ἰα, ἰον, rugosus. Ab eod.
 ῥύσσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta, Suid.
 ῥυσσάκαρος, α, ὁ, ἢ, rugosum fructum ferens; (2) qui rugosis est surculis. Ex ῥύσος et καρπός.
 ῥυσσός, ἡ, ὄν, idem quod ῥύσος. Hinc
 ῥυσσότης, ης, ἡ, rugositas.
 ῥυσσῶ, ὤ, fut. ἴσω, idem quod ῥύσσω.
 ῥυσσῶδης, εος, ὁ, ἢ, idem quod ῥυσσός.
 ῥύσγμα, ἄτος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compressio. A
 ῥυσζῶ, f. ἴσω, trahendo capto, traho; unde, pignus capio, vim feminæ facio; ῥυσζέσκον, trahebant, imperf. Ion. pro ἔρρυσζον, Il. 24, 755. ῥυσζόντας δαμάς, Od. 319. A ῥύω. Hinc
 ῥυσαικτός, ὄος, ἡ, tractio, violentia, raptus.
 ῥύσθαι, α, ὁ, liberator, Gl. V. A ῥύω.
 ῥύσθαι, ὤν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.
 ῥυτᾶγωνεύς, εως, ἡ, lorum, quod fræno inseri-

tur, et quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ et ἀγωνεύς, ductor.
 ῥυταίνω, fædo, convivior, V. L.
 ῥύτη, ης, vel ῥυτή, ἦς, ἡ, ruta, Nic. Al. 306. A ῥύω.
 ῥυτής, ἦρος, ὁ, retinaculum habenæ; (2) custos, defensor. (1) σπεύδων ἀπὸ ῥυτῆος, effusus habenis currere, Soph. Œd. Col. 900. Ἐν δὲ ῥυτῆσι τάνυσεν, Il. 16, 475. Ab eod.
 ῥυτιδόφλοιος, α, ὁ, ἢ, corticem rugosum habens, ipse cortex rugosus. Ex ῥυτίς et φλοιός.
 ῥυτιδῶς, ὤ, f. ἴσω, corrugo, in rugas contracto; ἔρρυτιδῶνως, corrugatus, rugosus, perf. pass. part. Τὴν ὄψιν ἔρρυτιδῶμένους, Luc.
 ῥυτιδῶδης, εος, ὁ, ἢ, rugosus. A ῥυτίς.
 ῥυτιδῶμα, ἄτος, τὸ, corrugatio, ruga.
 ῥυτιδῶσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδῶς.
 ῥυτιζῶ, rugo, Gl. V. A ῥυτίς.
 ῥυτίς, ἴδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.
 ῥύτω, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro ἔρρωτο, vel 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et per Synec. pro ἔρρωτο, a ῥύομαι, liberor.
 ῥύτον, ἢ, τὸ, poculi genus, superne lati, infra acuti. Κυβεία, καὶ ῥύτα, καὶ φιάλας ὀνομάζων, Demosth. contra Midiam. A ῥύω.
 ῥύτος, ἡ, ὄν, tractus; (2) fluidus, fluxus.
 ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον.
 ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) custos, servator, adjutor. A ῥύω.
 ῥύψις, εως, ἡ, purgatio. A ῥύπτω.
 ῥύω, fluo, Gl. V. a. 2. pass. ἔρρυν, fluxi; part. ῥυίς, inf. ῥύηαι. Hinc
 ῥυῶδης, ες, fluidus, humidus.
 ῥυῶ, ας, ἡ, pro ῥοιά.
 ῥυωκώτερος, α, ὁ, ἢ, qui vix literam ῥῶ pronuciare potest. A ῥῶ.
 ῥωγᾶλιός, ἰα, ἰον, fissus, fractus, ruptus. Χαλκῆ ῥωγαλίον, ruptum fero, Il. 2, 417. Nonn. P. 6, 15. A ῥῶξ.
 ῥωγᾶς, ἄδος, ἡ, lacera, fracta, rimosa; (2) locus abruptus et præceps; (3) rima terræ. Ab eod.
 ῥωγή, ἦς, ἡ, fissura. Ab eod.
 ῥωγματίας, α, ὁ, qui in fissuris, cavernis habitat; idem quod ῥηγματίας.
 ῥωγή, ἦς, ἡ, rima; (2) divisio calvariae superficialiaria. A ῥῶξ.
 ῥωγμός, ἢ, ὁ, idem et ab eod. Χὰ λίθος ἐς ῥωγμὸν κοιλαινεται, Bion. Fragm. 5.
 ῥῶδης, pro ῥωδῆς, Plut.
 ῥῶθῶν, ἄνος, ὁ, naris, nasus, Nic. 213.
 ῥώμα, ἄτος, τὸ, vis, impetus. A ῥάννω.
 ῥωμαίζω, fut. ἴσω, Romanis faveo. A
 ῥωμαϊκός, ἡ, ὄν, Romanus, Latinus.
 ῥωμαϊός, αἰα, αἰον, idem. A ῥώμη.
 ῥωμαῖος, ἴδος, ἡ, Romana.
 ῥωμαῖός, αδο, Romane, Latine.
 ῥωμαῖός, ἰα, ἰον, robore præditus, robustus. Προβάτων ἀποκρίσας τὰ ῥωμαῖα, Alciph. 3, 41. A ῥωμή. Hinc
 ῥωμαλέότης, ης, ὄν, robur.
 ῥωμαλέω, ὤ, f. ἴσω, robustum reddo, firmo; ῥωμαλέομαι, robur et vires acquiro. A
 ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.
 ῥώμη, ης, ἡ, Roma.
 ῤΩΝΝῚ, vel ῥώννωμι, fut. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννωμαι, corroboror; reficior, recreor, valeo; ἔρρωμαι, perf. valeo, prospera valetudine fruor; ἔρρωσο, vale; imperat. perf. ἔρρωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo est fortis, robustus, valens, validus; et ἔρρωμένος, adv. robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti et forti corpore. ῥώσας τὸ σάμα διαγωνίσασθαι, Plut. τὴς πόλεως, Id.
 ῥώντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro ἔρρωντο, a ῥώω, quatio.
 ῥῶξ, ῥωγός, ἡ, vel etiam ὁ, fissura; (2) scala; (3) acinus, granum, bacca; pro ῥῶξ. (4) phalangium quoddam ab acini similitudine, Nic. Th. 716. A ῥώννω.
 ῥώομαι, agitator, ruo. Hinc ῥώνωτ', imperf. pro ῥώνωτο, ἔρρώνωτο, Il. 11, 50.
 ῥωπᾶς, ἄδος, ἡ, planta quædam flexilis, Hes. A ῥῶψ.
 ῥωπίειν,

ῥαπίσι, vilia scruta vendere. A ῥάπος.
 ῥαπίσι, v, τὸ, locus virgultus plenus; ῥαπίσι, virgulta. A ῥάψ.
 ῥαπίσι, miscellaneam condituram facio, confundo; (2) indocte et stolidè aliquid facio. A ῥάπος.
 ῥαπίσι, ἢ, ὄν, vilis et parvi pretii; (2) speciem inanem habens. Ab eod.
 ῥάπιον, v, τὸ, molle virgultum. Ab eod.
 ῥαποπετρήθρας, v, ὁ, futillis et vanus homo. A ῥαποπετρήθρας, ut ῥαποπετρήθρας, futillis et inanis locutus, R.
 ῥαποπωλεις, ὤ, viles et minutas variasque merces vendo. A
 ῥαποπώλης, v, ὁ, ἢ, scrutarius, seu rerum minutarum venditor. A
 ῥάπος, v, ὁ, et ῥάπιον, v, τὸ, merx parvi pretii; (2) sarcina omnifaria, fasciculus et variis iisque nullius momenti rebus colligatus. A ῥάψ.
 ῥάπος, εἰς, ῥόν, vehemens. A ῥάννουμι.
 ῥάσι, roborabil, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ejusd.
 ῥάσις, a. 1. part. pass. verbi ῥάννουμι pro ῥάσι, roborato.
 ῥάσις, v, ὁ, ἢ, firmitudo, robor, vires. Ph. incolumitas, sanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥάννουμι.
 ῥάσις, ἦρος, ὁ, malleus. Ab eod.
 ῥάσιον, v, τὸ, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.
 ῥάσιος, ἢ, ὄν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.
 ῥάσιον, literam ῥά sapii iterum. A ῥάσι.
 ῥάσιον, idem et ab eod. Hinc
 ῥάσιον, ἦρος, ὁ, frequens litera ῥά repetitio.
 ῥάσιον, ἦρος, ὁ, idem quod
 ῥάσιον, ἦρος, ὁ, scissura, fissura, rima, hiatus. A ῥάσιον, Il. 23, 420.
 ῥάσιον, dentibus fremo.
 ῥάσιον, ῥάσιος, ὁ, merx, nullius momenti; (2) virgultum. A ῥάσιον.
 ῥάσιον, roboro, sed pro eo usurpatur ῥάννουμι, vel ῥάννουμι, ῥάσιον, agitator, et med. ruo, irruo, festino. Hinc ῥάσιον, ἦρος, ὁ, Il. 11, 50. Τοιοῦτον ἦρος, ὁ, ῥάσιον, operam strenuam navabant, Il. 16, 166. Καίτοι δ' ἦρος, ὁ, μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο, fortiter movebantur, Id. 23, 367. Νύμφαι ἀμφὶ ἦρος, ὁ, ἦρος, ὁ, Id. 24, 616. Πολλοὶ δ' ἦρος, ὁ, ἀρχαῖοι τεύχεσσι ἦρος, ὁ, περὶ πυρῆν, Odys. 24, 69.

Σ.

Σive ut majusculum rectius pingitur, C, decima octava litera, Σίγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens ducenta, et cum virgula inferne apposita, ducenta millia.
 Σά, nom. pl. n. g. a σός, tuus.
 Σάβας, v, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβῶ.
 Σάβασον, bacchari, bacchantes imitari σαβῶ clamitando; (2) motu indecoro persultare.
 Σάβασον, ὄν, αἰ, Dionysiaceæ, Thyadum modo bacchantes. A præc.
 Σάβασον, ἦρος, ὁ, purulentus, rancidus, cariosus.
 Σάβασον, adv. acerbe, aspere, duriter, Hes.
 ΣΑΒΑΝΟΝ, v, τὸ, sabanum, pannus vel linteam asperius, siccandis balneis aptum.
 Σάβασον, ἦρος, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβῶ.
 Σάβασον, exercitus. Vox Hebr. ἀκλιτος.
 Σάβασον, septimo die requiesco, ferio, sabbatum more Judæorum servo. A σάβασον.
 Σάβασον, ἦρος, ὁ, sabbatismus, quies. A præc.
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ, v, τὸ, scptimus quisque dies quieti ab omnibus operibus destinatus; (2) hebdomas; (3) festum Judæorum quodvis; (4) quies. Vox Hebr. Gl. V. sabbata.
 Σάβασον, idem quod σαβῶ.
 Σάβασον, ὄν, οἰ, Baccho initiati; Bacchi sacerdotes, item loca Baccho consecrata.

ΣΑΒΟΓ, vox bacchantium, quam voci εἰδοί fere subjungebant.
 Σαγόπνον, τὸ, herba succi similis ferula.
 ΣΑΓΑΡΙΑ, εὐς, ἢ, bipennis sive ensis Amazonicus; (2) gladius Persicus; (3) securis.
 Σάγη, v, ἢ, id quod asinis seu mulis insternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) vestis militaris, vel quivis habitus externus, Æschyl. Choeph. 558. A σάπτα.
 Σαγηνεία, ας, ἢ, inclusio in sagena, piscatus per sagemam. A σαγηνεία.
 Σαγηνεύς, εὐς, ὁ, qui sagena utitur, piscator. A σαγηνή.
 Σαγηνεύτης, ἦρος, ὁ, idem: et
 Σαγηνεύτης, ἦρος, ὁ, idem. A
 Σαγηνεύς, f. εὐς, sagena includo vel irretio, verriculo piscor, irretio; item, corona cingo urbem, saltum indagine cingo. A
 Σαγηνή, v, ἢ, sagena, verriculum, genus retis piscatorii. A σάπτα.
 Σαγηνόβλος, v, ὁ, ἢ, sagenam jaciens, piscator. Ex σαγηνή et βῆλος.
 Σαγηνόβλιος, v, ὁ, ἢ, sagenam alligatus. Ex σαγηνή et βῆλος, ligō.
 Σαγηνόβλιος, ὄν, sagum fero, sago utor. Ex σάγιος et βῆλος.
 Σάγιον, v, τὸ, lodix, Gl. V. A σάγιος.
 Σάγιον, ἦρος, ὁ, onus jumenti sarcinarii, clitella; (2) congeries stipata, acervus; (3) theca scuti et aliorum armorum, involucrum, tegmen. A σάπτα. Hinc
 Σαγίον, scil. ἰσοπέδιον, jumenta, quibus sagmata seu clitellæ imponuntur.
 Σαγίον, εὐς, sago similis.
 ΣΑΓΟΣ, v, ὁ, sagum. Vox Lat.
 ΣΑΘΕΡΙΟΝ, v, τὸ, animal quadrupes e mari victum quaerens.
 Σαθῆν, foveo, V. L.
 ΣΑΘΗ, v, ἢ, membrum virile.
 Σαθῆν, ὁ, pediculus. A
 Σαθῆν, εἰς, ῥόν, putris, flaccidus, marcidus, vietus; (2) debilis, fragilis, quassus, futillis, frivulus; (3) vitio aliquo occulto laborans, et in neut. vitium ipsum. A σάθη. Vid. Err.
 Σαθῆν, ἦρος, ὁ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A præc.
 Σαθῆν, ὄν, f. εὐς, marcidum reddo, debilito, quasso, Gl. V. σαθῆναι, quassor, marcesco; σαθῆναι, quassatus, Gl. V. perf. part. pass. Ab eod. Hinc
 Σαθῆν, ἦρος, ὁ, labes, ruina, vitium.
 Σαθῆν, adv. debilitè. A σαθῆν.
 Σάθη, v, ὁ, idem quod σάθη (2) bene vasatus.
 Σαινίδωρος, v, ὁ, ἢ, donis blandiens. Ex σάιναι et δῶρον.
 Σάιναι, 3. pl. præ. ind. act. Dor. pro σάιναι, a verbo σάιναι, adulor.
 Σαινίσι, ἦρος, ἢ, idem quod
 Σαινίσι, v, ὁ, ἢ, caudam movens; (2) blandiens cauda. Ex σάιναι et ἦρος.
 Σάιναι, proprie, moveo, quatio; (2) hio, ore hio; (3) adulor, blandior, Gl. V. (4) delecto; (5) delinco; (6) perturbo. Σάιναι μ' ἔνυχοι φουκατῶρα, Eur. Rhes. 55. Σάιναι ἐν ταῖς θάλασσαις, 1 Thes. 3, 3. Λόχοι κρατερῶνυχες ἢ δὲ λείοντες σάιναι, Od. 10, 219. A σάιναι, moveo.
 ΣΑΙΡΟΝ, f. σαῖον, hio, ore hio; unde rideo, irrideo; item de canibus; (2) scopis purgo, verro; (3) orno. Hinc σάισμα, ore sum hianti et aperto, perf. med. Σάισμα τε δῶμα, κερσίον τ' ἐφείσαναι, Eur. Hec. 369.
 Σάικανθρος, v, ὁ, pendendum muliebre, Aristoph. Lys. 830. Ex σάικος et ἀνήρ.
 Σάικα, et σάικα, saccus, sacculus, Hes.
 Σάικα, v, ὁ, ἢ, scuti vibrator, bellicosus, fortis. Ex σάικος et πάλλω.
 Σάικα, v, ὁ, ἢ, scutum ferens, scutifer. Ex σάικος et φέρω.
 Σάικα, depopulo, V. L.
 Σάικα, stabularium, acc. sing. Dor. pro σάικα, a σακίτις. A σάικος, stabulum.
 Σάικα, fut. ἴσω, idem quod
 Σάικα, et σακίτις, vel

Σάικα, ὤ, fut. ἴσω, per saccum transmitto, colo. A σάικος.
 Σάικα, f. ἴσω, et σακίτις, idem et ab eod.
 Σάικα, v, τὸ, sacculus. Dim. ab eod.
 Σάικα, ὄν, v, vinum per saccum transmissum, Eurip.
 Σάικα, mollis, debilis, Nic.
 Σάικα, v, ὁ, saccarius, Gl. V. qui saccos conficit. Ex σάικος et πλάω, pectō.
 ΣΑΚΚΟΣ, v, ὁ, saccus; (2) cilicium; (3) colum, e linto ad percolandum vinum.
 Σάικα, ὄν, v, saccum fero; (2) cilicio sum indutus.
 Σάικα, ας, ἢ, sacci gestatio. A
 Σάικα, v, ὁ, ἢ, saccum ferens. A φέρω.
 Σάικα, v, τὸ, clypeus, scutum, Gl. V. (2) saccus, antiqua et vera scriptura.
 Σάικα, v, ὁ, saccus; (2) genus arundinis, Poll. A σάπτα.
 Σάικα, ἦρος, ὁ, idem et ab eod.
 Σάικα, ἦρος, ὁ, in thesauris repositus, reconditus. Ab eod.
 Σάικα, v, ὁ, onerans, implens. Ab eod.
 ΣΑΚΧΑΡ, ἦρος, τὸ, saccharum; melius
 Σάικα, et Σάικα, v, τὸ, idem.
 Σάικα, v, ὁ, saccorum contextor; (2) reticulorum muliebrium textor.
 Σάικα, quatio; (2) strepo; (3) turbo. A
 Σάικα, clamor, strepitus, Hes. A
 ΣΑΚΧΑΡΕΙΝ, stuprare; (2) quatio, agito.
 Σάικα, lamentari. A σακῶ.
 ΣΑΚΧΑΡΟΝ, v, ὁ, pauper opulentiam simulans, jactabundus; Lat. salax.
 Σάικα, vel σακκαρία, ας, ἢ, simulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profusio illegitima et superflua; (3) mollities, delicia, luxus. A
 Σάικα, f. εὐς, opes factio in paupertate; (2) sumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffuso. A σακῶ.
 Σάικα, idem et ab eod.
 ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ, ας, ἢ, salamandra, animal la-certe figura. Hinc
 Σάικα, v, ὁ, ad salamandram pertinet.
 ΣΑΛΑΜΒΗ, v, ἢ, fenestra, Lycophr.
 ΣΑΛΑΣΣΟΝ, vel σαλάσσω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffuatur. A σαλεύω.
 Σάλας, ὤ, fut. ἴσω, idem quod præc.
 Σάλας, τὰ, quæcunque in vasis condita servantur ad usum nostrum, V. L.
 Σάλας, 3. pl. f. 1. ind. pass. verbi
 Σάλας, f. εὐς, idem; (2) labefactio, moveo; (3) dicitur et neutraliter, ut bello, periculo jactari, in periculo esse, σαλεύει ἐπὶ πολέμῳ, ἐν ἰσχυρίσσι, Gl. V. Ph. Σάλας πόλις, Eur. Rhes. 248. A σάλας. Hinc
 Σάλας, τὸ, idem quod
 ΣΑΛΑΣ, v, ὁ, salum, locus profundus maris; (2) jactatio ejus qui navigat, fluctuatio; (3) μεταρῆ, cura, dubitatio, &c.
 Σάλας, ἢ, cura, Hes. E. M.
 Σάλας, curiose incidere, et accurate, Steph.
 ΣΑΛΑΠΗ, v, ἢ, piscis; Lat. Salpa.
 Σάλας, qui tuba, hasta barbaque formidabiles sunt. Vox comica, Arist. Ran. 183. Ex σάλας, λόγῳ, et ὑπῆναι.
 Σάλας, f. ξω, tuba cano, buccino, Il. 21, 388. A σάλας, Hinc
 Σάλας, v, ὁ, buccinator, tubicen, Gl. V. liticen; σαλαπικῆται, tubicines, Ph.
 ΣΑΛΑΠΙΞ, ἦρος, ἢ, tuba, buccina, Gl. V. et lituus; (2) classicum; (3) avis quaedam; (4) piscis quidam. Ἰαχε σάλας, Il. 18, 219. Hinc
 Σάλας, f. ἴσω, tuba cano, buccino. Καὶ ὁ ἴσδομος ἄγγελος ἐσάλας, Apoc. 11, 15.
 Σάλας, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi σαλαπίζω.
 Σάλας, ἦρος, τὸ, tubæ sonus, tubæ clangor. A σαλαπίζω.
 Σάλας, v, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλαπικῆται, classicarii, Ph. Ab eod.
 Σάλας, v, ἢ, navigii genus bireme. Ἰσοπυρῆς

πρωτός μὲν τὸ σίωμα, κοιλώτερον δὲ ἐ γαστροειδῆς, *Plut. in Pericl.* 26.
 Σαμῖνται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro σημαίνονται, a σημαίνω, significo.
 Σαμῶξ, butomus juncus aut gramin, crates, sporta, *Poll.*
 Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλα, *Hes. Æol.*
 ΣΑΜΒΥΚΗ, ης, ἡ, vel σαμβύκης, υ, ὁ, sambuca, instrumentum musicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, *Polyb.*
 Σαμβυκιστής, ἄ, ὁ, qui canit sambuca; quasi a σαμβυκίζω. Hinc fœm.
 Σαμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ canit sambuca. Οἰκίαι χαμαιπύλαις ἐ σαμβυκιστριαῖς ἐπιταβησόμενα, *Plut.*
 Σάμος, locus celsior, *ap. Vet. Gr. Strab.*
 Σαμφορας, υ, ὁ, equus literam σάν vel σίγμα armo inustam ferens. Ex σάν et φέρα.
 Σαμψυχίζω, f. ἴσω, sampsuchi odorem habeo.
 Σαμψυχίνος, ἴνη, ἴων, sampsuchinus, e sampsuchino confectus. A
 ΣΑΜΨΥΧΟΝ, υ, τὸ, sampsuchum, herba, *Plin. Angl. MARJORAM.*
 Σάν, τὸ, litera σίγμα, *apud Dores.*
 ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ, υ, τὸ, sandalium, *Gl. V. solea.*
 Σανδάλιστος, ὁ, idem. *Dim. ejusd.*
 Σανδάλωθῆκη, ἡ, sandaliorum repositorium.
 Σανδάλων, υ, τὸ, sandalium.
 ΣΑΝΔΑΡΑΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apum.
 ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, ης, ἡ, sandaracha, gummi sive succus concretus terreusque.
 Σανδαράχίζω, sandaracham colore imitor. A præc.
 Σανδαράχινος, ἴνη, ἴων, sandarachinus, e sandaracha confectus, sandaracham referens.
 Πίμπητι δὲ σανδαράκων, *Herod.* 1, 98.
 ΣΑΝΔΑΤΞ, ἕκος, ἡ, cerussa rufa et usta, sandyx.
 Σάνδιον, υ, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. *Dim. a σάνις.* Unde
 Σανδῶν, ὦ, f. ὠσα, contabulo, tabulis sterno.
 Σανδῶντος, εος, ὁ ἐξ ἡ, tabulæ seu asseri similis; (2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.
 Σανίδωμα, ἄτος, τὸ, tabulatum, pulpitum, *Ph. laquear, Gl. V. A. σανίδω.* Unde
 Σανιδωτός, ἡ, ὄν, tabulatus, contabulatus.
 ΣΑΝΙΞ, ἴδος, ἡ, tabula, asser, tabula cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges et similia inscribantur; asseres, *Gl. V. item,* catalogus.
 ΣΑΝΝΑΣ, vel σάννος, υ, ὁ, stultus, fatuus. (A σάννα, *Ern.*)
 ΣΑΝΝΙΟΝ, υ, τὸ, penis, cauda, hasta.
 Σαννίον, sannio, histrio ille, cujus partes sunt diceriis et sannis jaciendis risum movere, *Ern.*
 ΣΑΝΤΑΛΟΝ, santalum, arbor.
 Σάνω, S. sing. præs. opt. act. verbi σάω.
 Σάος, υ, ὁ, salvus, incolumis, sospes, ut ὀσός.
 Σασμόροτος, υ, ὁ ἐξ ἡ, homines servans. Ex σάω and βροτός.
 Σασφρονῶν, ὦ, modestus, temperans sum; (2) castus et pudicus sum. ἢ H δὲ σασφρονέτης, ἄργυρος εἶμι μόνον, *Ἐπίγρ.* A σαίφρων.
 Σασφροσύνη, dat. pl. cum υ, a σαίφρων, prudens.
 Σασφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.
 Σασφρων, ονος, ὁ ἐξ ἡ, cui mens est sana, temperans, prudens, ut σάφρων, *Il.* 21, 462. Ex σάος et φρήν.
 Σάω, ὦ, f. ὠσα, servo, salvo; ἐσάωσιν, aor. 1. servavi, *Il.* 21, ult. A σάος.
 Σαπίσις, putrefactæ, gen. sing. aor. 2. part. pass. verbi σήπω.
 ΣΑΠΕΡΑΧΗ, υ, ὁ, saperda, piscis.
 Σαπρία, ας, ἡ, putredo. A σαπρός.
 Σαπρίας, υ, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.
 Σαπρίζω, f. ἴσω, pureo, marceo; (2) putridum oleo, vel reddo. Ab eod.
 Σαπρόκημος, υ, ὁ ἐξ ἡ, cui marcidæ sive putridæ sunt tibie, *Aristoph.* Ex κνήμη.
 Σαπρός, εός, εόν, putris, mucidus, rancidus; (2) fœdus, obscenus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obsoletus, cascus,

Ph. Πᾶν ὁ, μὴ τὴν ἰδίαν χρεῖαν πληροῖ, σαπρὸν λέγομεν, Chrysost. A σήπω.
 Σαπρότης, ἴπος, ἡ, putredo, rancor, *Gl. V. mugacitas, Ph.* A præc.
 ΣΑΤΡΕΙΡΟΣ, υ, ἡ, sarciphirus, gemma.
 Σατφικός, ἡ, ὄν, Sapphicus. A Σαπφώ.
 Σάπων, ονος, ὁ, sapo, *Gl. V.*
 Σαπών, a. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio.
 Σαπώνος, τὸ, *Dim.* A σαπών. *Schl. Theocr.*
 ΣΑΡΑΒΑΡΑ, ον, τὰ, Sarabara, tibialia Persica, vel alia pars vestitus, *ap. Daniel.* (Vox Arab.)
 ΣΑΡΑΒΟΣ, υ, ὁ, pudendum muliebri, *Suid. Hes.*
 Σαραπίσιον, et -πίσιον, templum Serapidis.
 Σαρῶσις, ἴδος, ὁ, Serapis, Deus Ægyptiorum.
 Σάραιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui magnis est pedibus et eos velut trahit. Ex σαίρω et πῆς.
 Σαρῶσις, ἄδος, ὁ ἐξ ἡ, idem et ex iisd.
 ΣΑΡΓΑΝΗ, ἄλις παργάνη, ης, ἡ, sporta, cista; (2) vinculum.
 Σαργίνοι, αἱ, pisces gregales, *V. L.*
 ΣΑΡΓΟΣ, vel σαργός, υ, ὁ, sargus, piscis, *Gl. V. sargulus.* Dicitur et σαργίνος.
 Σαρδάξιν, Sardonium, scil. risum, ridere. A Σαρδῶ.
 Σαρδάνιον. Μείδης δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, *Od.* 20, 303. Vide Σαρδόνιος.
 Σάρδεις, ον, αἱ, Sardes, urbs Lydia princeps.
 Σάρδινος, vel σάρδινος, υ, ὁ, scil. λίθος, Sardinus, gemma. A Σαρδῶ.
 Σάρδιον, υ, τὸ, lapis Sardinus. Ab eod.
 Σάρδιος, υ, ὁ, vide Σάρδινος.
 Σαρδόνιος, υ, ὁ, Sardonius. Hinc γίλιος Σαρδόνιος, Sardous risus, i. e. amarulentus, insanus, fictus, hominem emecans ab herbis sardois, *ap. Virg.* A Σαρδῶ.
 Σαρδόνωξ, ὄχος, ὁ, Sardonynx, gemma. Ex Σάρδιος et ὄνωξ, unguis, quod colore suo unguem humanum referat.
 ΣΑΡΔΩΝ, ὄος, vel Σαρδῶν, ὄνος, ἡ, Sardinia, insula.
 Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάξω.
 Σαρδωνικός, ἡ, ὄν, idem quod Σαρδόνιος.
 Σαρδωνίος, ἴα, ἴων, vel Σαρδόνιος, υ, ὁ ἐξ ἡ, idem.
 Σαρδῶσις, ὄνα, ὄν, idem et ab eod.
 Σαρῆ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi σαίρω, verro.
 Σάρη, τὸ, planta quæ nascitur circa Nilum.
 ΣΑΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.
 Σαρισσοφόρος, υ, ὁ ἐξ ἡ, sarissam ferens.
 Σαρμάξω, f. ὠσα, carnes detraho; (2) ducto rictu irrideo. Οὐδ' οἱ Μεγαρήσι δρωσ' ἔδεν, ἔλκωσι δ' ὄμως, γλισχροτάτα σαρκάζοντες, *Aristoph. Pace,* 480. Σαρμάξωσι τὰ ἀμφόδοντα τῶν προφάγων, *Ἡίρη.* A σάρξ.
 Σαρκαμῶς, ἄ, ὁ, irrisio amara, inimica subsannatio. A præc. n. 2.
 Σαρκαστικός, ἡ, ὄν, sarcasticus; (2) qui sarcasmis uti solet. Ab eod.
 Σαρκαστικός, adv. sarcastice, amarulente, irrisione.
 Σαρκιδιον, υ, τὸ, caruncula. *Dim. a σάρξ.*
 Σαρκίζω, fut. ἴσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.
 Σαρκικός, ἡ, ὄν, carnalis, carneus, corporeus. *In S. S.* (1) imperfectus, debilis, imbecillus; (2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.
 Σαρκικός, adv. carnaliter.
 Σάρκινος, ἴνη, ἴων, carne constans, carneus; (2) qui est crasso corpore. A σάρξ.
 Σαρκίον, υ, τὸ, caruncula; (2) per contentum de corpore humano. *Dim. a σάρξ.*
 Σαρκοβόρος, υ, ὁ ἐξ ἡ, carnivorus, *Ph. carnifex.* Ex σάρξ et βορός, edax.
 Σαρκογενής, εός, ὁ ἐξ ἡ, a carne natus seu profectus. Ex σάρξ et γέννομαι.
 Σαρκοδῆς, ες, carnivorus. A δαίω. *Orgh.*
 Σαρκοειδής, εός, ὁ ἐξ ἡ, carni similis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέτερον τὸν λιπτόν ἐντέρον τὸ κάλον, *Arct.* Ex εἶδος.
 Σαρκοβλάσματα, ον, τὰ, carnis contusiones.
 Σαρκοκλήη, ης, ἡ, carnosus, rament, genus herbarie.
 Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Persicæ.
 Σαρκολάεις, ἴδος, ἡ, vel σαρκολάβος, υ, ὁ, for-

ceps ad particulas carnis prendendas, instrumentum chirurgicum. Ex σάρξ et λαμβάνω.
 Σαρκολόπτης, υ, ὁ ἐξ ἡ, qui carnem colit et adorat.
 Σαρκολίπτης, εός, ὁ ἐξ ἡ, quem caro relinquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σάρξ et λείπω.
 Σαρκοπάγης, εός, ὁ ἐξ ἡ, carne concretus, carnosus, densus. Ex eod. et πήγνυμι.
 Σαρκοποιῶ, carnem facio; *in pass.* caro fio, homo fio. A
 Σαρκοποιός, ὄν, carnem efficiens, gignens, alens. E σάρξ et ποίω.
 Σαρκοπύον, τὸ, pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt et exspuuntur.
 Σαρκοπιώδης, ες, idem et ex iisd.
 Σαρκορρίζος, υ, ὁ ἐξ ἡ, carnosam radicem habens. Ex σάρξ et ρίζα.
 Σαρκοσχίζω, carnem conscindo.
 Σαρκοστροφίω, ὦ, fut. ἴσω, carnem alo, cutem belle curo. Ex σάρξ et τρέφω.
 Σαρκοσφάγιω, ὦ, fut. ἴσω, carnem edo, carne vescor. *Gl. V. σαρκοσφαγῶ,* excarnifico.
 Σαρκοσφαγία, ας, ἡ, carniun esus. A
 Σαρκοσφάγος, υ, ὁ ἐξ ἡ, carnivorus, carne vescens; (2) sarcophagus, arca mortuorum.
 Σαρκοφῆνης, ες, carne tectus, scui vestitus, ut corpus hominis. A φαίνωμαι.
 Σαρκοφόρος, ον, homines perimens. A φέρω.
 Σαρκοφορέω, ὦ, carnem gesto. A
 Σαρκοφόρος, υ, ὁ ἐξ ἡ, carnem gestans, carne vestitus. Ex φέρω.
 Σαρκοφῶν, carnem extendo, produco. A φῶν.
 Σαρκοφῶν, ἡ, carnis extensio. A præc.
 Σαρκοφυλλος, υ, ὁ ἐξ ἡ, folia carnosa habens. A φύλλον.
 Σαρκῶν, ὦ, fut. ὠσα, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.
 Σαρκόδης, εος, ὁ ἐξ ἡ, carnosus, *Gl. V. carnicus.* Ab eod.
 Σάρκωμα, ἄτος, τὸ, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus. *Gl. V. pulpamentum.* A σαρκῶ.
 Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.
 Σαρκοπιτικός, ἡ, ὄν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
 Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.
 ΣΑΡΞ, σαρκός, ἡ, caro, pulpa; σάρκες, pulcræ, *Ph.* (2) *in S. S.* homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiiis.
 Σάρξ, et σάρων, scopæ, verriculum. Ἄσπερίη πόντοιο καλὸν σαρὸν, *Call. in Del.* 225.
 Σάρξ, υ, vel σαρκός, ἄ, ὁ, idem; (2) res, homo nullius pretii. A σαίρω.
 Σάρξ, ὦ, f. ὠσα, verro, mundo; σαρκοειδής, scopis purgatus, perf. pass. part. Σαρὸν τὴν οἰκίαν, *Luc.* 15, 8. Σαρκοειδής, *Matt.* 12, 44. A σαίρω.
 ΣΑΡΠΟΣ, υ, ὁ, arca, domus lignea, *Hes.*
 Σάρωρον, υ, τὸ, scopæ. A σάρω.
 Σάρωρα, ἄτος, τὸ, sordes quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
 Σάρων, ονος, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebri; item venatorium rete. Est et Σάρων, nauticus deus.
 Σαρωνίδες, ον, αἱ, *Call. in Jov.* 22, quercus excavatæ, hiantes ob vetustatem; (2) arbores vestustæ quævis; (3) quercus arbor.
 Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quisquiliæ. A σάρω.
 Σαρῶτης, ἄ, ὁ, οἱ σαρωταί, scoparii, *Gl. V.*
 Σάρξ, tuas, acc. pl. f. g. a σός, tuus.
 Σάσσω, sagino, *Ph.* vide σάσσω.
 Σαταρίς, vel σαταρέης, ἡ, capitis ornatus femineus, *Steph.*
 Σάσση, ης, ἡ, plaustrum, vehiculum. Θερεὼν ὅτι ζυγίους ζυζούσα θεὰ σατίναν, *Eurip. Helen.* 1326. A σάσσω.
 Σάτινον, υ, τὸ, (Ποίποι σάτινα ἐ ἄρματα χαλκῆ, *Hopl. in Ven.* 13.) idem et ab eod.
 Σατινός, ὁ, hornus seu hornotinus, qui hujus anni est, *Att. τιπνίος.*

Σίλα, dat. sing. *Att. et Ion.* pro σίλασι, a σίλας, *jubar.* Unde
 Σιλᾶγιον, ᾧ, f. ἥσω, splendo, fulgeo. Σὺν πύκναις σελᾶγι, *Aristoph.* *Nub.* 604. Σιλαγιῶτα δὲ ἀν' ἀπὸ τῆς ἐπιθώριον Ἀργίον, *Eur.* *El.* 722.
 Σιλαγιῶν, fut. ἴσω, idem et ab eod.
 Σιλαγιῶμα, τὸ, fulgetur, *Man.*
 Σιλαγηνίτης, α, ὁ, lucis autor, epith. solis.
 Σιλάναν, lunam, acc. sing. *Dor.* pro σιλᾶνην.
 Σιλαναία, ας, ἡ, *Ion.* ct *Dor.* pro σελᾶνη.
 ΣΕΛΑΣ, ἄτος, τὸ, fulgor, lumen; *Gl. V.* fulgor, *jubar.*
 Σιλασμός, idem quod σελᾶς, fulgor, *Man.*
 Σιλάσσιτα, splendet, *Nic. T.* 46.
 Σιλασφόρος, α, ὁ, ἡ, splendorem seu lumen ferens. Ex σίλας et φῶς.
 Σιλασθηφόρος, ον, splendidus, idem quod σιλάφορος, *Man.*
 Σιλάχιον, α, τὸ, piscium genus cartilaginosum, cui cartilago pro cute est. Dim. a σίλαχος.
 Σιλαχοειδής, ἴος, ὁ, ἡ, cartilagineus, cartilaginei speciem referens. Ex ἴδος et
 ΣΕΛΑΧΟΣ, ἴος, τὸ, et *pl.* τὰ σίλαχον, genus piscium cartilaginosorum. Hinc
 Σιλαχῶδης, ἴος, ὁ, ἡ, cartilagineus.
 Σιλάω, ᾧ, splendo, luceo. A σίλας.
 ΣΕΛΕΤΚΙΣ, ἴδος, ἡ, poculi, navis vel vestis genus; ἰεμν avis locustis vescentis.
 Σεληνάξω, idem quod σεληνάξομαι, *Min.*
 Σεληναία, et *Dor.* σελαναία, luna; (2) equi solca. (1) ἀντι σελαναίας τὸ δίδω φῶς, *Mosch.* 7, 5. (2) χαλλῶν δὲ λίγι τὰ σεληναία τὸ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων, *Eustath.* in *Homer.* 836, linea penultima: hoc sensu σεληναία dicitur tantum in neutro plurali.
 Σεληνάϊος, αία, αἶον, lunaris, lumine lunari illustratus. Hinc subst. σεληναία, ας, ἡ, luna, *Ion.* A σελᾶνη.
 Σεληνάφωσ, lunæ lux, *Ath.*
 Σελᾶνη, ης, ἡ, luna; σελᾶνην, placentæ quædam rotundæ et lata. A σίλας.
 Σεληνάξομαι, lunaticus sum, confictor morbo per certa luna intervalla redeunte, *Matt.* 4, 24. A σελᾶνη.
 Σεληνάκός, ἡ, ὄν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.
 Σεληνίδιον, α, τὸ, lunula. Dim. a σεληνίς.
 Σελᾶνην, α, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox est, vel luna sive lunæ sidus. A σελᾶνη.
 Σεληνίς, ἴδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde
 Σεληνίτης, α, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris; *Gl. V.* σεληνίτης, lunaticus.
 Σεληνόβλητος, α, ὁ, ἡ, qu. dic. a luna percussus, lunaticus. Ex σελᾶνη et βᾶλλω.
 Σεληνόειδής, ἴος, ὁ, ἡ, lunæ speciem referens. Ex σελᾶνη et ἴδος.
 Σεληνόφωσ, ἄτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.
 Σελᾶνον, α, τὸ, chartula, pagella; *Gl. V.* paginula. Dim. a σιλίς.
 Σελᾶνωμα, ἄτος, τὸ, tabula lata. Ab eod.
 Σελᾶνισ, α, ὁ, ut σελᾶνισ οἶνος, vinum ex apio. A σελᾶνω.
 Σελᾶνοειδής, ἴος, ὁ, ἡ, apii figuram habens. Ex seq. et ἴδος.
 ΣΕΛΑΪΝΟΝ, α, τὸ, apium, herba. *Angl.* PARSLEY. Ἐλισβερίον τε σέλιον, *Pl.* 2, 776.
 Σέλιος, α, ὁ, idem. Hinc
 Σελᾶνισία, ας, ἡ, species brassicæ apio similis.
 ΣΕΛΑΪΣ, ἴδος, ἡ, pagina, *Ph.* margo, *Gl. V.*
 Σέλλα, ης, ἡ, sella, *Gl. Vet.* *Aristoph.* *Sch.* *Eust.* Vox Lat.
 Σελλάσφρωσις, ἴος, ἡ, sellisternium, *Gl. Vet.*
 Σελλάξιν, σελλάξισθα, divitias simulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem *Aristophanes* perstringit, *Av.* 126.
 Σέλλα, cieo, urgeo; -ομαι, proficiscor, cum impetu feror, *Eust.*
 Σέλλα, ἄτος, τὸ, transtrum, jugum, tabula quævis lata, *Gl. V.* et σέλλατα, eluvies, *Ph.* (sed legendum videtur ibi τέλεματα, *Ern.*) Hinc
 Σελλάταια ποταμοί, lutulenti fluvii.
 Σελλίς, ἡ, funiculus piscatorius, *Hes.*
 Σέλω, compingo, *Ern.*

Σεμιληγενίτης, Semeligena; epitheton Bacchi.
 Ορη.
 ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, ἴος, ἡ, simila, similago, flos farina triticea.
 Σεμιδαλίτης, α, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis, e simila confectus. A præc.
 Σεμνῶνι θεαί, Eumenides, sive Furiae, *apud Athenienses.* E σεμνός. Unde
 Σεμνίον, α, τὸ, locus sacer, sanctuarium, monasterium; (2) fanum Furiarum.
 Σεμνηγορέω, ᾧ, fut. ἥσω, manife, cum gravitate loquor seu prædico:
 Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ se ferens, *Plut.* in *Num.* 8. A
 Σεμνηγορός, α, ὁ, ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνός et ἀγορέω.
 Σεμνότεος, οί, divini humanique juris peritissimi ac religioni dediti; philosophi Indorum, et Gymnosophistæ *ap. Laert.*
 Σεμνοδότης, cum gravitate et modestia tundo, *Æsch.*
 Σεμνολόγος, difficiles nugæ cum gravitatis specie nugor.
 Σεμνολογίω, ᾧ, f. ἥσω, graviter et speciose loquor. Ταῦτα σεμνολογῶσιν οἱ ποίηται περὶ τῶν θεῶν, *Luc.* ἀμφὶ τῷ θεῷ, *Arr.* A σεμνόλογος.
 Σεμνόλογημα, ἄτος, τὸ, dictum grave et magnificentum, quo quis se jactat. A præc.
 Σεμνολογία, ας, dictio gravis; (2) sermo venustus. A
 Σεμνόλογος, α, ὁ, ἡ, qui graviter de re quâpiam dissertit; etiam ostentator, jactator. E σεμνός et λέγω, dico.
 Σεμνολογικός, idem quod
 Σεμνόλογος, adv. jactanter.
 Σεμνόμαντις, ἴος, ἡ, vates venerabilis ac gravis.
 Σεμνομήθεω, cum gravitate loquor; (2) cum fastu et insolentia loquor. Τὶ σεμνομήθεϊς, κείς ἀγῶν ἐρχη λόγων, *Eur. Andr.* 234. Ex σεμνός et μέθεω, sermo.
 Σεμνοπράσιτοι, οί, qu. dic. graves parasi, adulator, qui gravitate superciliosa parasiticam adulationem tegunt.
 Σεμνοποιέω, ᾧ, fut. ἥσω, magnifice extollo; (2) auctoritatem addo, reverentiam et majestatem concilio, illustro, orno.
 Σεμνόπρονος, ὁ, ἡ, arte exquisita factus. (*ap. Ath.* si lectio sana, *Ern.*)
 Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A
 Σεμνοπρέπης, ἴος, ὁ, ἡ, gravem virum decens; (2) gravi et eximia dignitate præditus. E σεμνός et πρέπει.
 Σεμνοπρεπῶς, adv. cum dignitate, graviter, decore.
 Σεμνοπροσωπίω, gravitatem in vultu præfero. Καθ' ἡμῖν σεμνοπροσωπίεις, *Aristoph.* *Nub.* 362.
 Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas sen dignitas oris, persona gravis. A
 Σεμνοπρόσωπος, α, ὁ, ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A πρόσωπον.
 ΣΕΜΝΟΣ, ἡ, ὄν, venerabilis, castus, *Ph.* σεμνὸν ἀξίωμα, majestas, *Gl. Vet.* σεμνή, pudica, casta, affectata femina, *Gl. Vet.* σεμνός, etiam honestus, gravis, magnificus.
 Σεμνόσκαμος, α, ὁ, ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. E σεμνός et σκάμα.
 Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majestas; (2) reverentia; (3) sanctimonia, honestas; (4) pudicitia. A σεμνός.
 Σεμνότιμος, ὁ, ἡ, venerandus. A τιμή.
 Σεμνοτόφια, ας, ἡ, gravitas fastuosa. A τόφος.
 Σεμνώω, ᾧ, fut. ἴσω, exorno, illustro, magnifice prædico. A σεμνός.
 Σεμνώω, venerandum et augustum reddo; (2) orno, honore et dignitate adicio; et σεμνώομαι, gravitatem præ me fero; efflor, glorior, jacto me, superbio. Σεμνώομαι τὴν τραγωδίαν, *Luc.* Σεμνώομαι ἐπὶ τῆς ἄλλως ἐντραπείᾳ, *Dem.* Ταῦτα δὲ περὶ ἑαυτὸν ἐπέμνην, *Herod.* 1, 99. Ab eod.
 Σέλωμα, ἄτος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνώω.
 Σεμνώω, adv. honeste, decenter, graviter, *Gl. V.* pudice. A σεμνός.

Σέω, τui, gen. sing. Idem quod σῶ, a σὺ, tu.
 Σεῶ, τui, *Pact.* idem quod antecessus σία.
 Σέωμαι, σῆμαι, pro σείωμαι.
 Σεπτεῖος, veneror. A σεπτός.
 Σεπτήριος, ἴα, ἴος, ad cultum seu venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπτήριον, α, sc. ἱερὸν, novennialia Delphis in honorem Apollinis celebrari solita. Ab eod.
 Σεπτικός, ἡ, ὄν, idem quod
 Σεπτός, ἡ, ὄν, venerabilis, venerandus, augustus, *Æsch.* *Pr.* 811. *Ph.* τὸν σεπτὸν, sacrum. A σέω.
 ΣΕΡΑΠΙΑΣ, ἄδος, ἡ, Serapias, herba.
 ΣΕΡΪΣ, ἴδος, ἡ, cichorii sive intybi genus, *Gl. V.* intybus, intubum, intuba, acc. sing. σέριν, et σέρια. *Angl.* ENDIVE.
 ΣΕΡΪΦΙΟΝ, α, τὸ, absinthium marinum.
 Σέρφον, α, τὸ, idem.
 ΣΕΡΦΟΣ, α, τὸ, insecti genus, culex. Ἔτι κἄν μύμηκτι κἄν σέρφω χολῆ, *Proverb.*
 Σισαγμαί, perf. pass. verbi σάπτω.
 Σισαρίαί, videntes, nom. pl. part. perf. med. f. g. a σαίρω, rideo.
 Σισαρωμίον, acc. sing. part. pass. verbi σαρώω, scopis verno suo pergo.
 Σισσίθαι, motum esse, perf. inf. pass. verbi σείω.
 ΣΕΣΕΛΙ, ἴος, τὸ, Seseli, herba.
 Σέσελι, ἴος, ἡ, idem.
 Σίσση, 3. sing. perf. ind. med. verbi σήσω.
 Σίσσηα, verbi, perf. ind. med. verbi σαίρω.
 Σισσηάμοι, nom. pl. præter. part. pass. *Dor.* pro σισσηάμοι, a σαίρω, sileo.
 Σισσηάμιον, acc. sing. part. pass. verbi σαίρω.
 Σισσηάμιος, adv. captiose, dolose, more sophistarum, callide. A σαίρω.
 Σίσσηαι, 3. sing. perf. ind. act. verbi σάω, sive σάωω.
 Σῶ, gen. sing. *Dor.* pro σῶ, a σὺ, tu.
 Σῶα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἴσσω, a σῶω, agito.
 Σῶατο, fugavit, 3. sing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἴσσωτο, a verbo εἶω.
 Σῶω, concitetur, 3. sing. a. 1. imperat. med. per *Synecp.* pro σῶάωω.
 Σῶος, ἡ, nom. inus. unde σῶων, gen. pl. σῶας, acc. pl. &c. vernis, tineæ.
 Σευτλαίος, α, ὁ, qu. dic. betarius, ranæ nomen in *Batrachom.* 208. A σῦτλον.
 Σευτλον, α, τὸ, parva beta; σῦτλια, beta. *Gl. V.* Dim. a
 ΣΕΥΤΛΟΝ, α, τὸ, beta, *Ph.*
 ΣΕΥΤΩ, cieo, agito, concito, fugo; σῦώμαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἴσῶατο, a. 1. med. pro ἴσῶατο, *Pl.* 5, 208. (2) propro, vado. (2) σῦται ἐπ' οἴκας, *Soph.* *Trach.* 645. A σῶω.
 Σεφθῆναι, cultum esse, aor. 1. inf. pass. v. σέωω.
 Σέψασθαι, coluisse, a. 1. inf. med. verbi εἶω.
 Σεψῶσις, τui ἴψισυς, gen. sing. *Ion.* pro σεψῶσι.
 Σεψῶσις, τui ἴψισυς, idem quod antecessus.
 Σήγιστρον, τὸ, stragulum, *V. L.*
 Σήω, cribro, *Gl. V.* σήει, cernit, *Ph.* Σησῆντα κρησῆρ, *Arct.* A σῶω.
 Σημάξω, stabulo, includo, *Il.* 8, 131. A σημάξω.
 Σήμασεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bæot.* pro ἰσημάσθησαν, a præc.
 Σηκηφόρος, *Dor.* σηκαφόρος, α, ὁ, ἡ, qui stabulum verrit seu purgat; (2) ædituus, qui deorum delubra purgat. Ex σηκός et κορέω, verro.
 Σηκίξω, sagino. A σηκός.
 Σηκίς, ἴδος, ἡ, ancilla, famula rerum domesticarum curam gerens. Ab eod.
 Σηκίτης, α, ὁ, stabulo adhuc inclusus, lactens, de agno. Ab eod.
 Σηκοφόρος, idem quod σηκίτης, *Theocr.*
 ΣΗΚΟΣ, α, ὁ, προηρησῆ septum, *Gl. V.* Unde (2) stabulum; (3) templum, fanum; (4) loculi avium, niduli; (5) domus eujusque; (6) sacra olea, *ap. Ath.* quæ et μορία, in quibus omnibus septi notio inest; (7) dicitur et de libra, *Eust.*
 Σηκῶω, pondero, *Ph.* σηκῶω, perpendit, examinat; σηκῶω, pondera, *Ph.* aor. 1. imperat.
 Σηκῶλη, ἡ, idem quod σηκίς, *Eust.*

Σηκωμα, ατος, τὸ libramentum, examen, temperamentum, Ph. æquipondium, Gl. V. item, libratio jaculi missilis, ut momentum accipiat, unde de accessione virium, quæ momentum facit, Ern.

Σηκωτής, ηρος, τὸ, lorum jugi.

Σηκωτός, loculatus, Gl. V. Α σηκός, n. 4.

ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, signum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum, sepulchrum, monumentum.

Σημάδιον, τὸ, Dim. Α σημά, Man.

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, signum militare; (2) milites sub uno signo militantes, cohors; (3) simulacrum, insignia familiæ sive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκφέρειν, Plut. Α σημα.

Σημαίνουσα, significans, præ. part. act. f. g. Dor. pro σημαίνουσα, a

Σημαίνα, signo, significo, signum do, portendo; (2) nuncio; (3) impero, præsum; σημαίνοντες, signatores, Gl. V. σημαίνη, designet, Ph. aor. 1. conj. σησημασμένος, obsignatus, perf. pass. part. ἐσήμηνη, signum dedit, a. 1. act. σημαίνα, declarare, Ph. σημαίνουμαι, e signis colligo; (2) obsigno. Τοῖς ἀλλοῖς δὲ ἐσημαίνα πᾶσι ἐκσπεθῆναι, Xen. πρὸς τινα, Plat. τὸ ἀνακλητικόν, Plut. φρασιῶ ἀλλῶ, præse, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνουμαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, Soph. Aj. 32. Α σημα.

Σημαίφορος, α, ὁ ἢ, signifer. Ex σημαία et φέρω.

Σημᾶλλος, έα, έον, significandi vim habens.

Σημᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, f. 1. ind. act. Ion. pro σημαίνω.

Σημαντίον, adv. posit. significandum est:

Σημαντής, ηρος, ὁ, qui signum dat, qui classicum canit, pastor, dominus, dux; (2) annulus signatorius. Α σημαίνα. Hinc

Σημαντήριον, α, τὸ, signaculum, sigillum.

Σημαντικός, ἡ, ὄν, significandi vim habens. Α σημαίνα.

Σημαντικῶς, adv. Unde superl.

Σημαντικῶτάτα, adv. cum magna vi et emphasi; proptic, aptissime.

Σημαντὴς γῆ, terra sigillaris, cimolia, creta.

Σημαντῶν, α, τὸ, sigillum, signum. Σήμαντ' ἀντίς, Eurip. Iphig. in Aul. 325.

Σημαντός, ορος, ὁ, qui aliquid significat; (2) dux, imperator, presses, præfectus; (3) adjunct. significans, indicans. (3) αὐτός μοι σύ σημαντῶς γενεῖ, Soph. Œd. Tyr. 957.

Σημαΐα, ας, ἡ, significatio, significatus, significatum, Ph. (2) signi datio, classicum.

Σημαΐασι, dat. pl. Poet. pro σημασι.

Σημαΐτίζουμαι, fut. ἴσομαι, signis colligo. Α σημα.

Σημαΐτιον, α, τὸ, parvum signum. Dim. a σημα.

Σηματόεις, ἴσσσα, ὄν, multa habens sepulchra. Ab eod.

Σηματῆρος, ἄ, ὁ, qui insignia facit. Ex σημα et ἔργον.

Σημειογράφω, ᾧ, notis in scribendo utor. Α

Σημειογράφος, α, ὁ ἢ, notarius, qui per notas scribit. Ex σημείον et γράφω.

Σημεῖον, α, τὸ, nota, punctum, ap. Mathem. Unde terminus a quo; (2) signum quodlibet militare, vexillum; (3) monstrum, ostentum, miraculum; (4) signum pugnae vel receptus; (5) argumentum. Pl. pro σημείωσεις, ap. Gramm. (3) ὕπατόν τε ὄντα, καὶ πᾶν σημείων ἱερέα, qui et consul et augur esset, App. Bell. Civ. 3, 7. Α σημα.

Σημειόφορος, α, ὁ ἢ, signifer. Α præc. et φέρω.

Σημειῶ, ᾧ, et σημειόμαι, ἔμαι, noto, signo, denoto, designo, Gl. V. (2) in commentariis refero; σημειώσαι, imperat. aor. 1. med. nota, observa, scito. Vox Sch. σησημαμένος, signatus. Τῶτον σημειώσθαι, 2 Thess. 3, 14. Α σημείον.

Σημειώδης, εος, ὁ ἢ, significans, significandi vim habens; (2) insignis, insignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειώδης, adv. ita ut facile appareat, notabiliter. Α præc.

Σημείωμα, ἄτος, τὸ, constitutio, declaratio, decretum. Α σημείω.

Σημειώσις, εως, ἡ, notatio; designatio, obser-

vatio. In pl. brevia scholia in scriptorem aliquem, notæ grammaticæ, critica, &c. Ab eod.

Σημειωτίον, adv. posit. notandum. Ab eod.

Σημειωτικός, ἡ, ὄν, significativus. Hinc ἡ σημειωτική, ης, pars medicinae quæ signa morborum dijudicat. Ab eod.

Σημεινός, ἡ, ὄν, hodiernus, Ph. Α

Σήμερον, adv. hodie; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημήσιον, signum, Ion. pro σημεῖον.

Σημήνη, 3. sing. aor. 1. conj. act. Att. pro σημᾶνη, a σημαίνα.

Σῆν, τινα, acc. sing. f. g. a σός, τυς.

Σῆνηος, idem quod σαίνηος.

Σηπιδονόδης, εος, ὁ ἢ, putredine vitiat. Α

Σηπιδών, ὄνος, ἡ, putredo, Gl. V. (2) lacertæ genus. Α σήπα.

Σηπία, ας, ἡ, sepia, piscis atrum succum in timore emittens; unde et atramentum ita dicitur. Σηπιάς, ἄδος, ἡ, idem. Σηπιάδος φυζήλιδος, Nic. Al. 472. Ab eod.

Σηπιδάριον, τὸ, idem quod

Σηπιδίον, α, τὸ, parva sepia, sepiola. Dim.

Σῆπιον, α, τὸ, pars quædam dura et solida sepiæ. Ab eod.

Σηπίω, idem quod σήπωμα, Man.

Σηπτοαῖος, ἄ, ὁ ἢ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω et αἰώω.

Σηπτικός, ἡ, ὄν, idem. Α σήπα.

Σηπτός, ἡ, ὄν, idem; (2) putridus. Ab eod.

ΣΗΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπωμα, putrefio, putresco; marceo, Gl. V. σησηπῶς, putridus, Gl. V. σησηπός, putridum, Ph. p. part. med. Αἶμα δ' ἔτι παρὸς κατὰ σέγας μέλαι σέσηπεν, Eur. Elec. 321. Χρῶς σήπεται, Il. 24, 414.

Σῆρ, ὄς, ὁ, vermiculus, a quo sericum fit.

Σηράγγιον, τὸ, caverna; (2) balneum.

Σηραγγόμαι, in modum antri fornicor. Οἶα πολλὰ περὶ γῆν τι, ἢ ὑπὸ γῆν ἀντόματα σηραγγῶνται, Heliod.

Σηραγγώδης, εος, ὁ ἢ, rimosus, cavernosus, fistularum plenus. Α

Σηραγγῶ, γος, ἡ, fissura, hiatus, antrum, caverna, specus. Α σηραγγῆναι, hiare, perf. inf. med. a σαίρω.

ΣΗ'ΡΕΣ, ως, οἱ, Seres, gens Asiæ; (2) bombyces, vermes.

Σηρικόδιστος, ἄ, ὁ, sericum stamen conficiens, epith. bombycis. Α διάζωμα.

Σηρικοπλόκος, sericarius, Gl. V. opifex sericarius. Ex seq. et πλέκω, necto.

Σηρικός, ἡ, ὄν, sericus, Gl. V. σηρικῆς, sericum. Α σήρες.

Σηρικοφόρος, sericatus, Gl. V. Α φέρω.

ΣΗ'Σ, σητός, ὁ, tinea, vermiculus vestibus noxius; (2) omne id quod aliquid corrodit. Ph. tinea, rubigo.

Σῆς, τῆς, dat. pl. f. g. Ion. pro σαῖς. Α σός.

ΣΗΣ'Α'ΜΗ, ης, ἡ, sesama, frumenti Indici genus; (2) placenta a sesamo. Hinc

Σητάμινος, ἰνη, ἰνον, e scsamo factus.

Σησαμῆς, ἴδος, ἡ, placenta e sesamo et melle; (2) herba quædam.

Σησαμίτης, α, ὁ, sc. ἄρτος, panis e sesamo.

Σησαμοειδής, εος, ὁ ἢ, sesamo similis, sesami speciem referens. Ab ἴδος.

Σησαμῆς, ἴσσσα, ὄν, ex sesamo paratus. Ab eod.

Σησαμον, α, τὸ, sesamon. Ab eod.

Σησαμος, sesamus, Gl. V.

Σησαμότμος, α, ὁ, cibus e sesamo et caseo.

Σησαμῆς, ἄντος, ὁ, placenta e sesamo.

Σῆσι, τῆς, dat. pl. f. g. Ion. et Poet. pro σαῖς.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. Α σῆσω.

Σῆσρον, α, τὸ, cribrum. Ab eod.

Σηπᾶνείος, εἰα, εἰον, vel σησάνιος, εἰα, ἰον, cribratus; (2) factus e farina succreta; (3) hornus, hornotinus; (4) Subst. mespilli genus. Α σῆσω, vel σῆσις.

ΣΗ'ΤΕΣ, adv. hoc anno, Dor. σῆτες, Att. τῆτες.

Σητίνος, ἡ, ὄν, hornus, R. Α σῆσις.

Σητόβρωτος, α, ὁ ἢ, a tinea adesus sive corrosus. Ex σῆς et βρωτός.

Σητόδακτις, ἡ, papilio, Hes.

Σητόκοπος, α, ὁ ἢ, a tinea pertusus seu deorsus. Ex σῆς et κόπτα, tundō.

Σῆψ, σηπός, ὁ, parvus serpens, seps. Α σήπα, eo quod vulnera ex ejus morsu putrescunt. Α σήπα.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, Gl. V. Ab eod.

Σθενερός, ρᾶ, ρόν, robustus, validus. Α σθένος.

Σθενεβλάτης, ες, vires enervans. Τηλόβι σθενεβλάτης αυθερείης, Oppian. Cynogel. 2, 82.

Σθένος, εος, τὸ, robor, vis, potentia. Inservit periphra. Σθένος νίκας, fortis victoria, Soph. Trach. 497. Ποταμῷ σθένος, magna vi præditus fluvius, Id. Ibid. 507.

Σθενώω, ᾧ, fut. ἴσω, robor, confirmo. Α

ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, possum. Ἡμεῖς ἔδιν σθένουον πρὸς ταῦτ' ἀπαλιεῖσασθα, opem afferre, Soph. Aj. 165.

Σθενάσαι, aor. 1. inf. act. verbi σθενέω, roboro.

Σιαγόσιον, α, τὸ, pars maxillæ; σιαγόσινα, maxillæ. Α

ΣΙΑΓΩΝ, ἄνος, ἡ, mala, maxilla.

Σιαλενός, ἡ, avis nomen, Call.

Σιαλίζω, fut. ἴσω, salivam emitto. Α σίαλον.

Σιαλίος, ἡ, ὄν, salivarius, Gl. V. Α σιαλον.

Σιαλίς, ἴδος, ἡ, sputum, saliva, salivarius lentor. Ab eod.

Σιαλισμός, ἄ, ὁ, morbus, quum saliva nimia in os influit, Α σιαλίζω. Unde

Σιαλισήριον, α, τὸ, fræna equis indita, spumam excitantia ipsis mandentibus.

ΣΙΑΛΑΟΝ, α, τὸ, saliva, sputum.

Σιάλος, α, ὁ, saliva, Gl. V. (2) porcus saginatus; (3) pinguedo, axungia. Α præc.

Σιαλοχία, idem quod

Σιαλοχέω, ᾧ, fut. ἴσω, salivam ore effundo, Hippocr. 3. de Morbis. Α

Σιαλόχοος, ἄς, ἄν, qui multam salivam ore effundit. Ex σίαλον et χέω.

Σιαλόω, sagino; (2) circumdo clypeum gemma, ferro, are, &c. Α σιάλος.

Σιαλόδης, εος, ὁ ἢ, salivovus, salivam referens; (2) pinguis, opimus. Ab eod.

Σιάλωμα, ἄτος, τὸ, munimen et ambitus scuti ferreus. Ἐχει δὲ περὶ τὴν ἴπυον ἐκ τῶν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν μεγᾶν σιδῆρῶν σιάλωμα, Polyb. 6, 652.

Σιδῆρ, ἡ, malum punicum. Vox Dor. vide σίδη.

Σιδήνη, pro σιδόνη, Poll.

ΣΙΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix, a denunciandis deorum consiliis; siens enim deos, et βυλῆν consilium Æoles vocabant. Vide Suidam.

Σιβυλλαῖνα, vaticinor, reddo oracula; (2) more senum deliro. Α præc.

Σιβύλλιος, α, ὁ ἢ, Sibyllinus, ad Sibyllam pctinens. Ab eod.

Σιβυλλίαω, ᾧ, idem quod σιβυλλῶμαι. (2) Sibyllinis oraculis intentus sum. Εἶθ' ὁ γέρον σιβυλλῆ, Aristoph. Eq. 61.

Σιβυλλισαῖ, οἱ, fatidici. Quasi a σιβυλλίζω.

ΣΙΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, spiculum. Gl. V. venabulum.

Σιβόνιον, α, τὸ, hastula, spiculum, vel hastile parvum. Dim. a σιδόνη.

Σιγᾶ, adv. tacite. Α σιγή.

Σιγάω, fut. ἴσω, conticescere jubeo:

Σιγάλλος, εἰα, έον, tacitus. Ab eod.

Σιγαλόεις, ἴσσσα, ὄν, qui pulchritudine sua silentium et admirationem inducit, splendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem suam nullum crepitum aut sonitum edit, mollis, tener; σιγαλόεντα, splendida, miranda. Ἡνία σιγαλόεντα, habenas miro artificio factas, Il. 5, 226. Ab eod. Vide Ern.

Σιγάω, præ. inf. act. contr. pro σιγάω, a

ΣΙΓΑ'Ω, ᾧ, fut. ἴσω, taceo, silco, conticesco, Gl. V. σίγησον, tace, Ph. aor. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, κατὰ τιμωρῶν ἑμῶν, Eur. Iph. in Tau. 928. Πί σιγήματα δόμος Ἀδμήτης; Id. Alc. 79. Ἐγὼ ἑμᾶ πάντα σιγήθήσεται, Id. Iph. in Tau. 1079.

Σιγίρσις, scrpens, vel canis clam subrepens et morsum inferens. Τῶν καὶ νῦν δεῖδικα μὴ με

με παρισυδῆτος ὁ σιγήσῃς εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ, Callim. Epig. 46.
 Σιγή, ἡς, ἡ, silentium, taciturnitas, reticentia, Ph. pro σιγήσῃς. A σιγῶν.
 Σιγῆ, adv. tacite, submissa voce, clam.
 Σιγηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. v. σιγῶν, iaceo.
 Σιγηλός, ἡ, ὄν, tacitus, taciturnus. Ab eod.
 Σιγηλός, adv. tacite. A præc.
 Σιγηματώ, pro σιγῶν, Hes. quod a σιγήματι.
 Σιγῆ, silere, præc. inf. act. Dor. pro σιγῶν.
 Σιγνοσάλπιγγος, γος, ὁ, præco, tuba silentium indicens. R. E σιγῶν ἔσάλπιγγος.
 Σιγηρός, ἔσ, ὄν, tacitus, Gl. V. A σιγῆ.
 Σιγηρός, adv. tacite.
 ΣΙΓΑΑΙ, inares, Hes. unde σιγηλοφῶρος, minister, cui monilia servanda traduntur.
 ΣΙΓΑΑΙ, ἄν, αἰ, cifra, notæ compendiaræ in scribendo.
 Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, Xen. Vox Hebr.
 ΣΙΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; mensa sive cœnaculum semitondum instar hemicycli, vel C Latini. Hinc
 Σιγματίζω, Sigma crebrius usurpo. Hinc
 Σιγματισμός, ὅ, ὁ, literæ Σ crebrior usurpatio, sive concursus.
 Σιγματοειδής, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σίγμα ἔσ ἔδος.
 Σιγμός, ὅ, ὁ, stridor, qualis est ferri candentis in aqua extincti; (2) sibilus. A σίζω.
 Σιγνοφόρος, ὁ, ἔξ ἡ, manipularius, Gl. V. signifer. Ex σίγνον, signum, Lat. ἔσ φέρω.
 Σιγυμον, idem quod σίγνον, Lyc.
 Σιγύνης, ὁ, ὁ, jaculum e ferro. A σιγύνη.
 Σίγνον, ὁ, τὸ, jaculum, telum hastæ adsimile, spiculum. Jaculum Romanis usitatum, hastile. Ab eod.
 Σίγυρας, ὁ, ὁ, idem et ab eod.
 Σιγάντι, silenti, 3. pl. præc. ind. act. Dor. pro σιγῶν, a σιγῶν.
 Σιδάειος, ἔσ, ἔσ, Dor. pro σιδήρειος.
 Σιδάροδτος, ὁ, ὁ, Dor. pro σιδηρόδτος.
 Σίδαρον, ferrum, acc. sing. Dor. pro σιδῆρον.
 Σιδάρφρα, Dor. pro σιδηρόφρα, Eurip. Phœn. 676.
 Σιδαρράχμας, qui ferreis armis gaudet, bellicosus, Dor. pro σιδηράχμας, Pind. Pyth. Ex σιδῆρος ἔσ χαιῶν.
 ΣΙΔΗ, ἡς, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.
 Σιδηρία, ἄς, ἡ, tractatio seu negotiatio ferri; (2) ars ferrum effodiendi.
 Σιδηρείον, ὁ, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria:
 Σιδήρειος, ἰά, ἰον, ferreus; (2) ferri modo durus. A σιδῆρος.
 Σιδῆρος, ἰα, ἰον, contr. σιδῆρος, ἡ, ἄν, idem.
 Σιδῆρῆος, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, faber ferrarius. A
 Σιδῆρῆος, fut. ἰύσα, ferrum tracto. A σιδῆρος.
 Σιδῆρικός, ἡ, ὄν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικῆ, ἡς, σ. τίχη, ars ferraria sive tractandi ferrum. Ab eod.
 Σιδῆρον, ὁ, τὸ, ferrum, ferramentum, instrumentum ferreum. Gl. V. σιδῆρια, ferramenta. Ab eod.
 Σιδῆρίτης, ὁ, ὁ, ferrarius; σιδῆρίτης λίθος, magnes. Ab eod.
 Σιδῆρίτης, ἰδος, ἡ, fabrilis; γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; λίθος, magnes; et σιδῆρίτης, herba quædam. Ab eod.
 Σιδηροβόλος, ὁ, ἔξ ἡ, ferrum jaculans. Ex σιδῆρος ἔσ βάλλω.
 Σιδηροβόρος, ferrum exedens. Epith. limæ, Orphan. Cyneg. 2, 174.
 Σιδηροειδής, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σιδῆρος ἔσ βεβίω.
 Σιδηροεῶς, ἄπος, ὁ ἔξ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροεῶτι θηγῆν ἄνθη, Soph. Aj. 832. A βρωσκω.
 Σιδηροδάκτυλος, ὁ, ὁ, ὁ, ferreos digitos habens.
 Σιδηροδισμος, ὁ, ἔξ ἡ, ferreos nexus seu ferrea vincula habens.
 Σιδηροδότης, ὁ, ἡ, ferro ligatus. A δῶ.
 Σιδηροδότης, ἡτος, ὁ ἔξ ἡ, ferro occisus. A δαμάω.
 Σιδηροδράξ, ἄπος, ὁ, ferrea lorica indutus.
 Σιδηροκαταδότης, ὁ, ἔξ ἡ, ad ferrum damnatus. Ex καταδῶν.

Σιδηροκρῆς, ἡτος, ὁ ἔξ ἡ, e ferro factus, arte fabrilis seu ferraria elaboratus. Έν μύσῃς βοτοῖς σιδηροκρῆσιν ἡσυχος θακῆς πωσῶν, Soph. Aj. 324. Ex σιδῆρος ἔσ κάμνω, unde κικμηκῶτις, mortui.
 Σιδηροκόπος, ὁ, ὁ, faber ferrarius, Gl. V. A κάστω.
 Σιδηροκρήτωρ, ἄπος, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. ferri mater, i. e. ferrum producens; epith. terræ.
 Σιδῆρον, ὁ, τὸ, ferrum, pro σιδῆρος.
 Σιδηρομόμος, ὄν, ferro dividens, i. e. vi utens et bello in disceptatione de possessionibus. A νέμω.
 Σιδηρομότος, ὄν, ferreum dorsum habens, i. e. æratus et firmus, de scuto vel clypeo. Σιδηρομότος δ' ἀσπίδος τύπος ἐπὶν γίγας, Eur. Phœn. 1137.
 Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.
 Σιδηροπλαγκτός, ὁ, ἡ, e ferro demens. V. Ερπ.
 Σιδηροπλακτος, Dor. pro -πλάκτος, ferro percussus.
 Σιδηροπλαστος, ὄν, idem quod σιδῆροσπαρτος, Lucian.
 Σιδηροποικίλος, ὁ, ὁ, lapis quidam.
 Σιδηροσπερος, ὄν, alas ferreas habens.
 Σιδηροπῶλης, ὁ, ὁ, ferri venditor.
 ΣΙΔΗΡΟΣ, ὁ, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut ensis, telum, thorax ferreus.
 Σιδῆροσπαρτος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, ferro satus, Suicer. (ferro concitatus seu illatus, ut chirurgicis instrumentis, & c. Fern.)
 Σιδηροτέκτων, ὄνος, ὁ, ὁ, faber ferrarius.
 Σιδῆροτυκτος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, e ferro factus. A τύχω.
 Σιδηροτόκος, ὁ, ἔξ ἡ, ferrum gignens, ferri ferax. A τίκτω.
 Σιδηροτομία, ferro seco seu incido. A τέμνω.
 Σιδηροτεγίον, ὁ, τὸ, fodina ferraria, officina, fabrica ferraria.
 Σιδηροτηγία, ἄς, ἡ, ars ferraria, fabrilis opus. A
 Σιδηροτηγός, ὁ, ἔξ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σιδῆρος ἔσ ἔργον.
 Σιδηροτορῆς, ὄν, f. ἡσω, ferrum gesto, gladio accinctus sum, arma ferro. Πᾶσα ἡ ἔλλας ἐσιδηροτορῆς, Thuc. Ἐσιδηροτορῆτον οἱ ἔλληνες, Id. A
 Σιδηροφόρος, ὁ, ἔξ ἡ, ferri ferax. A φέρω.
 Σιδῆροφρα, ὄνος, ὁ ἔξ ἡ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φέρω. Vid. σιδαρόφρα.
 Σιδηροφύης, ἰς, e ferro natus, Steph.
 Σιδηροχαρῆς, ὁ, ferro gaudens, Pind.
 Σιδῆρῶν, ὄν, f. ἡσω, ferro obduco, ferro præfigo. Gl. V. ferro, -as. A σιδῆρος. Hinc
 Σιδῆρῶμα, ἄπος, τὸ, ferrumen, Gl. V.
 Σιδουίτης, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, pallidus instar corticis mali Punici. Ex σίδιον ἔσ ἔδος.
 Σιδίους, ἔσσσα, ὄν, puniceus. A σίδι.
 Σίδιον, ὁ, τὸ, cortex seu putamen mali Punici, Gl. V. Ὅ δὲ τῶν βαιῶν τὰ περικάρπια, ἃ σίδια ἡμῖν τοῖς Ἀπικείοῖς προσαγορεύειν ἔθος, ἀπέγλυφε τοῖς ὄνυξιν, Alciph. 3, 60. Ab eod. Unde
 Σιδίους, ἔσσσα, ὄν, puniceus. V. Lex.
 Σιελίζω, fut. ἰσα, salivam emitto. A σιέλος.
 Σιελισμός, ὅ, ὁ, emissio saliva. A præc.
 Σιελιστήρια, ὄν, τὰ, fræna equorum spumam moventia mordentibus. Ab eod.
 Σιέλον, ὁ, τὸ, saliva. A
 Σιέλος, ὁ, ὁ, sputum, saliva, Att. pro σιάλος.
 ΣΙΖΩ, f. σίσω, vel σίζω, strido, sibilo. Ὅς τῆ σίζ ἰσθαλμός, Od. 9, 394.
 Σικῆριος, ὁ, ὁ, sicarius. Vox Latina.
 Σικελός, Siculus.
 ΣΙΚΕΡΑ, τὸ, vox ἀκλιτος, sicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.
 Σικιννίζω, sicinnidem salto. A σικιννίς.
 Σικιννή, ἡ, idem quod
 ΣΙΚΙΝΝΙΣ, saltatio militaris, Rob. (satyrica, Ern.) Κρότος σικιννίδων, Eur. Cyc. 37. Ὁρχήσας τινός σικιννημάτι ἔδος. Vid. Casaub. de Satyrica Poesi, 1.
 Σικιννοτύβη, ἡς, ἡ, modus quidam tibia canendi; caterva seu chorus saltantium. E σίκιννις ἔσ τύβη.
 Σίκλος, ὁ, ὁ, siclus, didrachmum, (tetradrachmum, Ern.) Vox Hebr.
 Σικύς, ἄς, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula me-

dica. Ναὶ μὴν ἔσικύν χαλκήρα λογίῳ τύβη. Προσμάξας ἰόν τε ἔσ ἀθρόον αἶμα κνώσῃς, Nic. Th. 911. A σίκυος.
 Σικυόζω, cucurbita, Gl. V. Ph. A σικύα.
 Σικυδῖον, ὁ, τὸ, cucumis; σικυδία, cucumeres, Gl. V. Dim. ab eod.
 Σικυδῶν, adv. in modum cucurbitæ.
 Σικυδῶν, adv. cucumeris in modum, Gorr.
 Σικυηλάτων, ὁ, τὸ, cucumerarium, Gl. V. Ex σίκυος ἔσ ἰλαῖνος, proello.
 Σικυηλάτων, ὁ, τὸ, idem.
 Σικυία, ἡ, pro σικύα, Gal.
 Σίκυος, ὁ, τὸ, granum seu semen cucumeris. A σίκυος.
 Σικυοπέπων, ὄνος, ὁ, cucumeris genus.
 ΣΙΚΥΟΣ, ὁ, vel σικυός, ὅ, ὁ, cucumis.
 Σίκυος, ὄνος, ὁ, idem, Gl. V.
 Σικυώδης, ἰος, ὁ ἔξ ἡ, cucumeraccus. A σίκυος.
 Σικυώνη, ἡς, ἡ, idem quod σικύα.
 Σικυωνία, ἄς, ἡ, idem et ab eod.
 Σικυωζόμεαι, derideor, irrideor, Hes. A σίκυος.
 Σικυῶναι, ἔσ σικυῶναι, fastidio, tædet me, Gl. V. fastidio, abominor, M. Anton. 5, 7.
 Σικυαντός, ἡ, ὄν, molestus, injucundus, teter, tædiosus, Gl. V. A σικυῶναι. Unde
 Σικυῶσία, ἄς, ἡ, fastidium, tædium, Gl. V.
 Σικυῶς, ὁ, τædium, Ph. A
 ΣΙΚΧΟΣ, ἡ, ὄν, injucundus, molestus; (2) derisorius; (3) imbecillus, Ph. fastidiosus, tædiosus, teter aspectu. (3) οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσῶντες ἄρτον καὶ οἶνον προσφερόμενοι ναυτιῶν, Plut. 2, 87. Aristot. Eudem. 3, 7. (Anglice SICK.)
 Σιλνός, Silenus, Silvanus, Gl. V.
 Σιληπορδία, delicior, delicias facio, mollis sum.
 Σιληπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, insolentia. A σίω vel σίλλα, ἔσ πορδῆ, Ern.
 Σιλίγνον, siligo, Gl. V. A
 ΣΙΛΙΓΝΙΣ, ἰως, ἡ, siligo, optimum purissimumque triticum, vel farina ejus.
 Σιλίγνιτης, ὁ, ὁ, ut σιλίγνιτης ἄρτος, panis siligineus. A præc.
 Σιλλαίνω, ludo σίλλω: (2) per ludibrium ocularis agito seu moto, diceris proscindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνω τῶς δογματικῆς, Diog. Laert. A σίλλω.
 Σιλλικυπρια, arbores in quadam Ægypti parte, Herod.
 Σιλλογραφία, ἄς, ἡ, sillorum scriptio. A
 Σιλλογράφος, ὁ, ὁ, sillorum scriptor. Ex σίλλω ἔσ γράφω.
 ΣΙΛΛΟΣ, ὁ, vel σίλλος, ὅ, ὁ, Sillus, genus poëseos comicæ, scomma et irrisorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σίλλοι, dicacitates, scommata; σίλλος, ἀψί, etiam recalyvester.
 Σίλλω, idem quod σιλλαίνω, R.
 Σιλυανός, ὅ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, Lat.
 Σιλυρισμός, ὁ, ὁ, esus siluri. A
 Σίλυρος, ὁ, ὁ, silurus, piscis. Ex σίω vel σίλλω, ἔσ ἔρα.
 Σίλυρον, τὸ, spina lata, V. L. ex Diosc.
 ΣΙΦΗ, ἡς, ἡ, blatta, genus insecti senectutem exuens.
 Σιφιόσις, ad σίφιον pertinens, Nic.
 ΣΙΦΙΟΝ, ὁ, τὸ, laserpitium, fructex.
 Σιφιόσπῆλις, ὁ, ὁ, qui laserpitium vendit.
 Σιφιόσφορος, ὄν, σίφης ferax. A φέρω.
 Σιμελεύα, apes alvearibus condo. A
 Σιμεβλή, ἡς, ἡ, idem quod σίμελον. Unde
 Σιμεβλήος, ὁ, ὁ, melleus.
 Σιμεβλήτης, ἰδος, ἡ, alveola, instar alvearis excavatæ. Ab eod.
 Σιμεβλήδες, ὄν, αἰ, apes. Ab eod.
 Σιμεβλήος, ἰα, ἰον, ad alveare pertinens, melleus. A
 ΣΙΜΒΛΟΝ, ὁ, τὸ, alveare, alveus apum.
 Σίμβλος, ὁ, ὁ, idem.
 Σιμβλοποιεῖν, mel facere, et in alveare reponere, Eust.
 Σιμκίνθιον, ὁ, τὸ, semicinctium. Vox Lat. recitius σηκινθιον.
 Σιμοπρωσσωπος, ὁ, ὁ ἔξ ἡ, simus, i. e. sima seu depressa nare. E seq. ἔσ πρόσωπος.
 ΣΙΜΟΣ, ἡ, ὄν, simus, qui depressis est naribus, Ph.

Ph. simus, cilico, silo, silus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμά, ἄν, loca ardua et acclivia. Hinc
 Σιμάτης, ητος, ἡ, naris sima.
 Σιμάω, ῶ, f. ὥσω, simum reddo. Ab eod. Hinc
 Σιμάω, ἄτος, τὸ, forma sima, recurva.
 Σιμάωρος, idem quod σινάωρος, ἰ. i. a. c.
 Σιμάωριον, ὦ, damno seu detrimento adificio, noceo, perdo, vasto; (2) subigo fœminam, *Aristoph. Nub.* 1066.
 Σιμάωρεια, ας, ἡ, maleficientia, natura noxia et prava. A
 Σινάωρος, υ, ὁ, ἢ, qui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus, malignus. Ex σίνα et μῶρος. Vid. *Ern.*
 Σίνασι, idem quod σίνησι. Hinc
 Σινάπιζω, f. ἴσω, cataplasma ex sinapi impono. Hinc
 Σινάπισμός, ῶ, ὁ, cataplasma ex sinapi.
 Σινάσιον, sinapi, *Gl. V.* A σίνασι.
 Σινάσος, ρά, ὄν, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A σίνος.
 Σινάς, ἄδος, ἡ, noxia. Ab eod.
 Σινάδιη, ης, ἡ, tela Tyria, sindon. A σινδών.
 Σινδονοφρέω, ῶ, sindonem gesto. Ex φρέω.
 Σινδουφής, ἱς, e sindone textus. Ab ὕψῃ.
 ΣΙΝΔΡῆΝ, ὄνος, ἡ, sindon, linteum pertenuë; (2) amictus ex lino. *Gl. V.* tunica lineata.
 ΣΙΝΗΠΗ, vel σίνασι, εως, τὸ, sinapi.
 Σινάζω, fut. ἄσω, cibos, ventilo, vanno; (2) σινάσον, cerne, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Ὁ Σατανῆς ἐξῆρῆσατο ὑμᾶς, τῷ σινάσαι ὡς τὸν σίτον, *Luc.* 22, 31. A σίνιον. Hinc
 Σινάσμα, ἄτος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum.
 ΣΙΝΙΟΝ, υ, τὸ, cribrum. A σίνα.
 Σίνος, ἴδος, ὁ, ἢ, homo noxius, damna et mala cæteris inferens; raptor. Διόντα Ἰψήεις κατέσπιφον, βοῶν σίνη Εὐρυπύλοιο, *Call. in Apoll.* 92. A σίνα.
 Σινδύς, ὄντος, ὁ, ἢ, dentibus nocens. Ex σίνα et δδύς.
 Σίνος, εως, τὸ, damnum, clades. *Ph.* vitium.
 Σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, *Ph.* A præc.
 Σινόω, ῶ, fut. ὥσω, noceo; σινόω, vitiat, *Ph.* σινώντες, infestantes, *Ph.* Ab eod.
 Σίντης, υ, ὁ, noxius. Ab eod.
 Σίντωρ, ὄρος, ὁ, idem et ab eod.
 ΣΙΝΩ, proprie agitationem motu significat, deinde vexo, noceo; usurpatur tantum in medio. Αἰδώς ἦτ' ἄδρακας μέγα σίντω, ἦδ' ὀνίτησι, *Hes. Op.* 316.
 ΣΙΝΩΔΟΝ, ὄντος, ὁ, piscis quidam.
 ΣΙΝΩΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen scortii; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica.
 Σινωπίειν, lascivire more scortii Sinopes. A præc.
 Σινωπίς, ἴδος, ἡ, rubrica. *Gl. V.* militum.
 Σίξος, εως, ἡ, stridor; sibilus. A σίξω.
 ΣΙΨΟΝ, υ, τὸ, sium, laver.
 Σίος, deus, *Dor.* pro Δεός; τῶ σίῳ, Castor et Pollux, gemini Dii.
 ΣΙΠᾶΛΟΣ, deformis, impurus, *Hes.*
 ΣΙΠῆΗ, ης, ἡ, panarium, mactra. Ἡ μὲν σιπῆη μισθὴ ἐστὶ λευκῶν ἀλφίτων, *Aristoph. Pl.* 807.
 Σισυίς, ἴδος, ἡ, vas ficile adservandæ farinæ. A σισύνη.
 ΣΙΨΑΙΟΝ, υ, τὸ, defrutum, sapa.
 Σισίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis ardore. A
 ΣΙΡΙΑῖΝ, ὦ, f. ἦσω, capitis inflammatione ab æstu laboro; a σίριος, *Ern.*
 Σισός, ῶ, ὁ, scrobs in qua condita frumenta asservantur; (2) quodvis receptaculum subterraneum. Alii σισρός al. σερρός; sed σισρός verum est, *Ern.*
 Σισαμίς, ἴδος, ἡ, idem quod σισσαμίς.
 ΣΙΣΑΡΟΝ, υ, τὸ, siser, olus.
 ΣΙΣΘΗ, ης, ἡ, cincinnus, *Suid.* tonsura genus, *Hes.* incerta est vis verbi, quo LXX. utuntur.
 Σισμός, ῶ, ὁ, stridor. A σίξω.
 ΣΙΣΤΥΒΟΣ, υ, ὁ, fimbria, *R.*
 ΣΙΣΥΜΒΡΙΟΝ, υ, τὸ, sisymbrium, serpillum silvestre. *Gl. V.* cunila.
 Σισυμβριον, υ, τὸ, idem, *Nic. Th.* 896.

ΣΙΣΥΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula, crassum et vile stragulum. *Gl. V.* lodix.
 Σισύρα, ης, ἡ, idem. *Sch. Theoc.*
 Σισύριον, υ, τὸ, idem quod σισύρα, *Sch. Theoc.*
 Σισυροδότης, υ, ὁ, pellitus, veste pellicea utens. Οἱ δ' ἀμφικλύτες χοιράδας Γυμνασίας σισυροδῶνται καρῖνοι πεπλευκότες, *Lygosph.* 633.
 Σισυρος, genus ligamenti medici.
 Σισυροδότης, ῶδης, pelliceus, *Soph.* A σισύρα.
 Σισυς, ἡ, tenue et vile vestimentum, *Sch. Lys.*
 ΣΙΣΥΝ, ὄνος, ὁ, semen exiguum apio simile.
 Σίτα, pl. cibum, annona, victus; per metaplasmatum. A σίτος vel σίτων.
 Σιταγωγία, ὦ, f. ἦσω, frumentum, commeatum adveho.
 Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advection. A
 Σιταγωγός, ῶ, ὁ, ἢ, frumentum advehens; (2) frumento vehendo aptus; subst. ἡ, navis frumentaria. Ex σίτος et ἄγω.
 Σιτάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐσιτάθη, a σιτάω.
 Σιτανίας, υ, ὁ, genus tritici, frumentago. A σίτος.
 Σιτάνιος, υ, ὁ, sc. πυρός, idem et ab eod.
 Σιτάριον, υ, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis. Dim. a σίτος.
 Σιτάρεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulis mensibus dabatur. A
 Σιταρκία, ὦ, f. ἦσω, cibaria vel annonam subministrato, frumentum seu annonam supposito; (2) mercede conduco. A σίτος et ἀρκία.
 Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod σιτάρεια.
 Σιταρχέω, ῶ, fut. ἦσω, annonæ præsum. A
 Σιτάρχης, υ, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σίτος et ἀρχή.
 Σιταρχος, υ, ὁ, idem et ex iisd.
 Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ; (2) annona ipsa, quæ militibus datur.
 Σιταρχίμα, τὸ, idem quod σιταρχία, *All.*
 Σιτία, ας, ἡ, sagina, *Gl. V.* A σιτάω.
 Σιτίομαι, comedo, vescor; σιτιέσθαι, epulari, *Gl. V.* σιτισκεῖτο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτέτο. Τί δαί, κυνὸν τὴν σοφίαν σιτισκομαι; *Aristoph. Nub.* 491. Τὰ γλυκεία σιτιέται, *Luc.* A σίτος.
 Σιτιυτής, ῶ, ὁ, saginator, *Gl. V.* fartor, *Ph.*
 Σιτιυτός, ἡ, ὄν, saginatus, altilis. A
 Σιτιύω, fut. εἴσω, frugibus sagino, pinguefacio, alo. *Gl. V.* sagino, farcio; σιτιέομαι, victio, *Gl. V.* A σίτος.
 Σιτίω, ὦ, fut. ἦσω, nutrio, pasco; v. σιτιέομαι.
 Σιτηγία, ὦ, frumentor, *Gl. V.* A
 Σιτηγός, ῶ, ὁ, ἢ, frumentarius, *Gl. V.* Εὐπορίαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παρασχέω, *Plut. Crass.* 20. Ex σίτος et ἄγω.
 Σιτήγονος, qui in cum usum nascitur ut esuisit, *Nic.*
 Σιτηρεσιάζω, frumentum et stipendium præbeo. A
 Σιτηρείσιον, υ, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulis mensibus datur. *Ph.* frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona. Ex σίτος et ἄρω, ἄρω.
 Σιτηρείσιος, annonarius, *Gl. V.*
 Σιτηρός, ρά, ὄν, frumentaccus, qui frumenti loco censetur; (2) frumentarius, escarius, *Gl. V.* A σίτος.
 Σιτήσις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus, *Gl. V.* A σιτάω.
 Σιτία, τὰ, victus, epulae, *Gl. V.* A σιτίον.
 Σιτίζω, fut. ἴσω, nutrio, pasco, cibo, sagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτιέομαι, edo, comedo, vescor; σιτιπέδεις, pastus, aor. 1. part. Μη πῶμας σιτιέσται, ὥσπερ ὁ τίτηξ, *Theocr.* 4, 16. A σίτος.
 Σιτικός, ἡ, ὄν, frumentarius. Ab eod.
 Σιτίον, υ, τὸ, cibum, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.
 Σιτίσις, εως, ἡ, idem quod
 Σιτισμός, ῶ, ὁ, subministratio cibi; (2) esca, cibum.

Σιτίσις, ῶ, ὁ, fartor, *Gl. V.* A σιτίξω.
 Σιτίσις, ἡ, ὄν, altilis, saginatus. Ab eod.
 Σιτοβόλιον, υ, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur, *Gl. V.* granarium. A βάλλω.
 Σιτοβόλων, ἄνος, ὁ, idem.
 Σιτοβολώνιας, horrea, acc. plur. a σιτοβόλων.
 Σιτοδία, ας, ἡ, penuria rei frumentariae. A
 Σιτοδορία, annonæ penuria premar, annonæ seu commeatu deficio.
 Σιτοδοκία, ης, ἡ, ciborum horreum. A
 Σιτοδόκος, υ, ὁ, ἢ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέχομαι.
 Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex δόσις, datio.
 Σιτοδοτία, ὦ, fut. ἦσω, frumentum distribuo seu dimetior, et pass. frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A
 Σιτοδοτής, υ, ὁ, frumenti largitor seu divisor.
 Σιτοδοχέιον, υ, τὸ, horreum.
 Σιτοδόχος, υ, ὁ, ἢ, idem quod σιτοδόκος.
 Σιτοθήκη, ης, ἡ, horreum.
 Σιτοκάπηλος, υ, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. *Ph.* dardanarius.
 Σιτοκλονία, frumentum congero.
 Σιτόκορος, υ, ὁ, ἢ, homo fruges consumer natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex κερὰ, vel κείρω.
 Σιτολογία, ὦ, fut. ἦσω, frumentum comparto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, *Polyb.*
 Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, exactio frumentii. A
 Σιτολόγος, υ, ὁ, ἢ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. A σίτος et λέγω.
 Σιτομέτρειω, frumentum dimetior, frumentum certa mensura distribuo; pass. accipio. A
 Σιτομέτρεις, υ, ὁ, qui frumentum certa mensura distribuit, frumenti mentor, annonæ divisor. Ex μετρέω. Hinc
 Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quo fit certa mensura.
 Σιτομέτριον, υ, τὸ, idem quod
 Σιτόμετρον, υ, τὸ, cibarium, diarium, *Gl. V.* dimensum.
 Σιτομημονία, ὦ, frumentum dimetior, notatis accipientium nominibus.
 Σιτονόμος, υ, ὁ, ἢ, cibum distribuens, præbens, seu subministrans. Ex νόμος.
 Σιτοποιία, ὦ, f. ἦσω, panem conficere; (2) ad panificium utor vel accommo; (3) alo, cibum subministro; et σιτοποιόμαι, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vescor. Τὴν τεκῆσαν Ἐκτορα σιτοποιεῖν, *Eur. Tro.* 490.
 Σιτοποιία, ας, ἡ, panificium.
 Σιτοποιικός, ἡ, ὄν, ad cibaria coquenda et conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A
 Σιτοποιός, ῶ, ὁ, panifex, pistor; ἡ σιτοποιός, pistrix, *Gl. V.* Ex σίτος et ποίω.
 Σιτοπομπία, ας, ἡ, frumenti transmissio, procuratio frumenti sive annonæ. A πέμπω.
 Σιτοπομπίον, υ, τὸ, idem et ab eod.
 Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem et ab eod.
 Σιτοπόνος, υ, ὁ, ἢ, pistor; (2) coquus.
 Σιτοπωλία, frumentum vendo.
 Σιτοπώλης, υ, ὁ, venditor frumenti, *Gl. V.* frumentarius, frumentator. Reperitur σιτοπώλος, sed vitiosa scriptura, *Ern.*
 ΣΙΤΥΟΣ, υ, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus; (3) cæna seu actus edendi; pl. σίτω.
 Σιτόσπιλον, τὸ, fœstuca, *Gorr.*
 Σιτόσπαρος, υ, ὁ, ἢ, frumento consitus. Ex σπείρω.
 Σιτηγός, ὁ, ἢ, pinsens, molens, pistor, molitor. A σίτος et ἔργον.
 Σιτοφάγος, υ, ὁ, ἢ, frumento vescens, pane victitans. Ex σίτος et φάγος.
 Σιτοφόρος, υ, ὁ, ἢ, frumentum ferens, frumentum subvectans, commeatum seu cibaria vehens. *Gl. V.* dapifer. Ex φέρω.
 Σιτοφύλακισον, et σιτοφύλακισιον, υ, τὸ, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum, camera. A

Σιτοφυλάκες, frumenti custodes; magistratus Athenis.

Σιτοφυλάκιος, ὦ, frumentum custodio vel adseruo. A præc.

Σιτόχρους, contr. σιτόχρους, υ, ὁ ζή ή, colorem frumenti habens. Ex σίτος et χροῦα.

ΣΙΤΤΑ, vel σίττα, vox pastorum gregem ad festinandum compellentium.

Σιττάκος, ἔ, ὁ, idem quod σιττάκος.

ΣΙΤΤΗ, ης, ή, sitta, avis quaedam.

ΣΙΤΤΥΒΑ, vctis pellicea, Hes.

ΣΙΤΤΥΒΟΣ, υ, ὁ, genus vasis; Eust.

Σιτῶ, ὄος, ή, Ceres. Vox Syracusius. A σίτος.

Σιτῶνης, εος, ὁ ζή ή, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod. Unde

Σιτῶν, ὄνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτῶν, ή, rcs frumentaria, potius idem cum σιτανία, Steph.

Σιτῶνης, υ, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coemendæ præfectus. Ex σίτωμαι.

Σιτανία, ὦ, f. ἡσω, frumentum coemo; (2) rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A præc.

Σιτανία, ας, ή, frumenti emptio, munus publicum coemendæ annonæ. Ab eod.

Σιτανικός, ή, ὄν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem, Steph.

Σιφάιος, ας, ον, siliginis, Lucian. Lex.

Σιφῶς, ή, ὄν, deformis, et odiosam faciem habens; (2) mutilus, oblæsus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιφῶλος.

Σιφῶλος, υ, ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.

Σιφῶλος, ὦ, f. ὦσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Οἷός δι' ἐσιφῶσσαι, Pl. 14, 142. A σιφῶλος.

Σιφῶζω, exsibilo, Gl. V.

Σιφῶς, ὁ, talpa, E. M.

ΣΙΦΩΣ, ή, ὄν, vacuum, Hes.

Σιφόνιον, τῶ, herba, quæ et βρόμος, Diosc.

ΣΙΦΩΝ, ὄνος, ὁ, siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφώνις, elicio, extraho, quasi siphonem. Σιφώνίζω, ἐν τῶν σίτων, Aristoph. Th. 564.

Σιώπα, 2. sing. præc. imperat. act. a

ΣΙΩΠᾶΩ, ὦ, f. ἡσω, sileo, taceo, conticesco. Gl. V. reticesco, silentio prætereo; σιώπησον, tace, Ph. Οὐκ ἂν δυναμένη σιωπήσαι πρὸς σε, Luc.

Σιωπή, ἡς, ή, silentium, taciturnitas. Hinc σιωπῆ, tacite. A σιωπῶμαι.

Σιωπηλός, ή, ὄν, taciturnus. Μῆτι σιωπηλὸν κίθαριν, Call. in Apoll. 12. Γυνή γὰρ ἄξιόθυμος βῆσαν φυλάσσει, ή σιωπηλὸς σοφὸς, Eutyrr. Med. 319. A σιωπῆ. Unde

Σιωπηρός, εἶ, ὄν, tacitus, Gl. V.

Σιωπηρῶς, adv. tacite, Gl. V.

Σιωπήσῃ, taceret, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi σιωπῶμαι.

Σιώπησις, εως, ή, taciturnitas.

Σιωπητός, ας, ον, tacendus. Ab eod.

Σιωπητός, idem quod σιωπηλός, Suid.

ΣΚΑΨΟ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud Metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. Σκάζων ἐν ποίημα, Pl. 11, 810.

Σκαμβάστειν, et σκαμβαστεῖν, inepte et non observato rhythmo incedere seu saltare, Suid.

Σκαῖ, dat. sing. fem. gen. Iop. pro σκαῖ, a σκαῖος, scævus.

Σκαῖος, adv. a læva, a sinistra. A

Σκαῖος, ὦ, ὄν, scævus, importunus, vanus, pravus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, Ph. A σκάζω. Hinc

Σκαῖσιν, ης, ή, ineptum et stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia. Σκαῖσιν ἄνθρωποι, qui est sinistri ingenii, Soph. Ed. Col. 1213.

Σκαῖότης, ητος, ή, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

Σκαῖρίον, τῶ, mons difficilis et arduus, Hes. A σκαῖος ὄρος.

ΣΚΑΙΡΟ, salio, saltito, tripudio. Ποῖ σκαίροντες ἔποντο, Pl. 18, 572.

Σκαῖρός, εος, τῶ, maleficio, adficio. A σκαῖός.

Σκαῖόρημα, ἄτος, τῶ, maleficio. A præc.

Σκαῖός, adv. sinistre, inepte, stultè, stultè, rustice. A σκαῖός.

Σκαλαβότης, υ, ὁ, stellio. Ab ἀσκάλαος.

Σκαλαβουμα, ἄτος, τῶ, ludicrum:

Σκαλαβουμάτιον, υ, τῶ, ludicrum, nugæ. Dim. subtilitates. "Ὅσις σκαλαβουμάτι ἄττα μικρὰ μανθῶν, Aristoph. Nub. 630.

Σκαλαβουμα, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo simpliciter; (2) inco, coeo. (2) ἢ μείρακ' ἰδῶν, ἐπιθυμία καὶ βόληται σκαλαβουμα, Aristoph. Conc. 611. Ex σκάλλω et ἀβουμα, fodico.

Σκαλεία, ας, ή, sarritio. A σκαλείω.

Σκάλειρον, υ, τῶ, sarculum; (2) instrumentum quo ignis et prunæ proruantur. Ab eod.

Σκάλειμα, ἄτος, τῶ, fossio, effossio, sarritio; (2) ludicrum, ἄβουμα.

Σκαλέως, εἰος, ὁ, sarritor, sartor, qui sarculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit.

Σκαλέωσις, εως, ή, sarritura, Gl. V. A

Σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἄνθρωπος, Arist. Paec. 439. A σκάλλω.

Σκαλῆνος, ἔ, ὁ, obliquus et inæqualis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαληνός, ἔμας, obliquus. A præc.

Σκαλίος, fructus cacti, Theophr.

Σκαλίω, fodio, sarrio, Ph. A σκάλλω.

Σκαλῖς, ἴδος, ή, sarculum, Ph. Ab eod.

Σκαλίσις, εως, ή, sarritio, sarritura. A σκαλίω.

Σκαλισμός, ἔ, ὁ, idem et ab eod.

Σκαλιστήριον, υ, τῶ, sarculum. Ab eod.

ΣΚΑΛΛΩ, fodio, sarculo circumcirca sarrio, findo; (2) scrutor, LXX.

Σκάλμη, ης, ή, gladius Thracius. A præc.

Σκαλμῖδιον, τῶ, Dim. a

Σκαλμός, ἔ, ὁ, scalmus, paxillus ad quem aligatur remus, seu thcca, in quam reponitur; (2) ordo remigum. A σκάλλω.

Σκάλωψ, ὄπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλωσις, εως, ή, sarritio, sarritura. Ab eod.

Σκάλωμα, ἄτος, τῶ, incisura sarculo cavata. Ab eod. sed tamen quasi a σκαλῶμαι.

Σκαμβός, ή, ὄν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsus torta sunt. Ph. scaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ἄτος, τῶ, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΟΝΙΑ, ας, ή, scammonia.

Σκαμμώνιον, υ, τῶ, idem, herba.

Σκάμνη, scamna, Isocr.

Σκανδάλα, vel -λη, decipula. A σκάζω.

Σκανδαλοποιήσις, ἔ, ὁ, qui decipulum tendit.

Σκανδαλοποιῶμαι, decipulum tendo. A

Σκανδάληρον, υ, τῶ, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet alligari. A σκανδάλη.

Σκανδάλιζω, fut. ἴσω, offendere vel impingere facio; sum scandalo, scandalum præbeo. "Ἴνα μὴ τὸν ἀδελφὸν μὲ σκανδαλίσω, I Cor. 8. ult. "Ἴνα μὴ σκανδαλισθῆτι, Joann. 16, 1.

Σκανδαλισθένται ἐν σοί, Matt. 26, 33. A σκάνδαλον.

Σκανδαλοστή, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Σκάνδαλον, υ, τῶ, offendiculum. A σκάζω.

Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον, Hcs.

Σκάνδεια, ή, galeæ quoddam genus, Steph.

Σκανδικοτάλης, υ, ὁ, vilissimi oleris venditor. A

ΣΚΑΝΔΙΞ, ἴκος, ὁ, genus oleris silvestris ac vilis.

Σκανθαρίζω, al. σκινθαρίζω, medio digito nasum ferio, Eust. Poll.

Σκαπανεύς, εως, ὁ, fossor. A

Σκάπανη, ης, ή, ligo. Gl. V. rastrum; (2) fossio. A σκάπτω. Hinc

Σκαπανήτης, υ, ὁ, fossor.

Σκαπανήτις, υ, τῶ, ligo. Ab eod.

ΣΚΑΠΕΡΔΑ, ης, ή, ludi genus, in quo alter alterum e fune per trabem erectam trajecto, suspensus ad summum evehebat; (2) res quævis difficilis.

Σκάπτω, υ, ὁ, fossa, Hes. A σκάπτω.

Σκαπτός, pro σκαφητός, Steph.

Σκάπτω, ας, ή, quæ fodit, fodiens. A σκαπτή.

Σκαπτίον, adv. positi. fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαπτή, ης, ή, ὁ, fossor, qui fodit.

Σκάπτοιστο, 3. sing. præc. opt. pass. v. σκάπτω.

Σκάπτον, sceptrum, Dor. pro σκῆπτρον.

Σκαπτός, ή, ὄν, fossus, fossilis. A

ΣΚΑΠΤΩ, f. ἴσω, fodio, fodico, Gl. V. "Ἐσκαψε, ζ' ἰσάβητι, ζ' ἴθηκε Διμίλιον ἐπὶ τὴν πίτραν, Luc. 6, 48.

Σκάραθος, ὁ, fullo; item insectum quoddam.

Σκαρδαμυκτία, ὦ, oculis crebro conniveo, nicto. A σκαρδαμύσσω.

Σκαρδαμυκτιῶν, adv. nictantibus vel conniventibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκτικός, ή, ὄν, crebro nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, fut. ζῶ, oculis crebro salientibus conniveo. Gl. V. nicto, conniveo. Οὐδὲ πνεῖν ἰῶ, ἔ σκαρδαμύσσειν, Eur. Cyc. 618. Ex σκαίρω et μύω.

Σκαρβήος, ἔ, ὁ, saltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ἴσω, salio, palpiro, bullo.

Σκαρίς, ἴδος, ή, genus lumbricorum. A σκάρος.

Σκαριμός, ἔ, ὁ, saltus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαρίτης, υ, ὁ, ut σκαρίτης λίθος, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A σκαρός.

Σκαριφάρμαι, ὦμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A σκαρίφος.

Σκαριφίεν, leviter delineare; adumbrare.

Σκαριφίωμαι, idem. Ab eod.

Σκαριφήματα, ὦν, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philosophorum, ap. Sch. Aristoph. A σκαριφίωμαι.

Σκαριφισμός, ἔ, ὁ, delineatio rei prima, quæ fere punctis fit. Quasi a σκαριφίζω.

ΣΚΑΡΙΦΟΣ, υ, ὁ, et σκαρίφος, υ, τῶ, stilus, penicillus, stipula, festuca, sarmentum. Hinc scariφico.

Σκάρος, υ, ὁ, scarus, piscis. A σκαίρω. Unde

Σκάρητις, υ, ὁ, agilis in saltu, vclox.

Σκατόν, ἔ, τῶ, vel σκατός, ἔ, ὁ, merda. A σκάω.

Σκατοφάγος, υ, ὁ ζή ή, quasi merdivorus, sordidus in victu. A præc. et φάγω.

Σκαφετός, fossura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A σκαφή.

Σκαφεῖα, ας, ή, fossio. A σκαφεῖω.

Σκαφεῖδιον, pro σκαφίδιον, Suid. MS.

Σκαφεῖον, υ, τῶ, idem; (2) instrumentum fosoris, ligo latior breviorque. Gl. V. rutrum. A σκαφεῖς.

Σκαφεῖσα, fossa, aor. 2. part. pass. fem. g. a σκάπτω.

Σκαφεῖς, εως, ὁ, fossor; σκαφεῖς, fossores, Gl. V.

Σκαφεῖσις, εως, ή, fossio. A σκαφεῖω.

Σκαφεῖσθης, σκαφεῖσθαι, fossores, Gl. V. A

Σκαφεῖω, fut. ἴσω, fodio; (2) inter scaphas ncco. A σκάπτω.

Σκαφή, ης, ή, scapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.

Σκαφή, ης, ή, fossa; (2) fossio. Ab eod.

Σκαφητός, ἔ, ὁ, fossio, pastinatio. Ab eod.

Σκαφηφοῖα, scapham gestio, fero.

Σκαφηφόρος, υ, ὁ ζή ή, scapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex σκαφή et φέρω.

Σκαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, fodio.

Σκαφίδιον, υ, τῶ, scaphula, navigium, linter; fasetus, Gl. V. Dim. a σκαφίς.

Σκαφίον, υ, τῶ, idem; (2) vas, in quod aqua distillat; (3) matula genus mulericibus proprium; (4) genus tonsuræ metreticæ; (5) ventilabrum; (6) caput, Aristoph. A σκάφη. Unde

Σκαφίς, ἴδος, ή, scaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit; Nic. Th. 618.

Σκαφιλοπύριον, in scapha lavo, Alex. Trall.

Σκαφίτης, υ, ὁ, qui scapham remo impellit.

Σκαφειδής, εως, ὁ ζή ή, scaphæ similis. Ex σκαφή et ἴδος.

Σκαίφος, εος, τῶ, fossa; (2) scapha, navigium; (3) alveus

(3) alveus navis. *Gl. V.* lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina. *A* σκάπτω.
Σκαφόρη, ἡ, vulpes, *Hes.*
Σκεδᾶ, 3. sing. fut. *Att.* pro σκεδάσει. Πάχυνδ' ἔσαν ἥλιος σκεδᾶ πάλιν, dissipabit, *Æsch.* *Prom. Vinct.* 25. Sic Attici dicunt ἀποσκεδάω pro ἀποσκεδάσω, ἔξελῶν pro ἔξελάσω, κατασκεδάω pro κατασκεδάσω.
Σκεδᾶ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bæot.* vel *Ion.* et *Att.* pro σκεδάσθω, et sublato σ, σκεδάθω, σκεδᾶ, a
Σκεδᾶζω, fut. ἄσω, idem quod
Σκεδάννυμι, et **σκεδαννύω**, dissipō; **σκεδάννυμαι**, dissipor; **σκεδάσθησαν**, dissipati sunt, a. 1. pass.
Σκεδάσει, 2. sing. f. 1. ind. act. v. σκεδάζω.
Σκεδάσει, εως, ἡ, dissipatio, dispersio.
Σκεδάσμος, ὅ, ἰ, idem. *A* σκεδάω.
Σκεδάστικός, ἡ, ὄν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. *Ab eod.* Unde
Σκεδάστος, ἡ, ὄν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest.
ΣΚΕΔΑΨΩ, ὦ, f. ἄσω, dissipō, dispergō, discuto. **Σκεδάσαι** θύλα μείρινας, *Anacr.* 4, ult. *Λαὸν σκεδάσον*, populum dimitte, *Il.* 19, 171.
ΣΚΕΘΡΟΣ, ῥά, ῥόν, exactus, exquisitus, diligens.
Σκεθρός, *adv.* exacte, exquisite, diligenter, accurate; *Æsch.* *Pr.* 102. *A* præc.
Σκείρα, ης, ἡ, festum quoddam Athenis; *item* σκείρα, *item* σκίρρα.
Σκειράριον, τὸ, locus in quo tesseri luditur, *Isocr.*
ΣΚΕΙΡΩΝ, ἄνος, ἰ, ventus e Scironis saxis spirans.
Σκίλαι, vel **σκελαι**, ὄν, αἰ, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus. *A* σκίλος.
Σκελετάω, idem quod σκίλλω.
Σκελετία, ας, ἡ, et *Ion.* **σκελετή**, exsiccatio, arefactio. *A* σκελετώω.
Σκελετώω, ἄτος, τὸ, idem quod σκελετόω.
Σκελετώω, f. εὔω, exsiccō, arefactō. **Σκελετωβήσα** γὰρ, *Diosc.* *A* σκελετός.
Σκελετόν, ἰ, τὸ, sc. σώμα, cadaver exsiccatum sive aridum, *R.* *Ab eod.*
Σκελετός, ἡ, ὄν, exsiccatus, arefactus, aridus. *Gl. V.* larva, scæletus. *A* σκίλλω.
Σκελετώδης, εως, ὅ, ἰ, corporis arefacti speciem gerens. *A* σκελετόν.
Σκελεφόρος, tenuis ex ariditate, *Erotian.*
Σκίλει, ὄ, idem quod σκίλλω.
Σκιλιᾶτης, εως, τὸ, cruris fractio. *Gl. V.* crurifragium. *Ex* σκίλος et ἄγω.
Σκιλλῶ, fut. ἴσω, supplantō, subverto. *Gl. V.* varico. *A* σκίλος.
Σκιλις, ἴδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad imum ventrem. *Ab eod.*
Σκιληφόρος, ἰ, ὄν, idem quod σκληφόρος. *Reperitur* et **σκεληφορος**, et **σκίλιφος**, *sed vitiose*, *Hipp.*
Σκιλλίς, ἴδος, ἡ, σκελλίδες, spicæ capita; (2) nuclei allii et segmina ceparum. *A* σκίλλω.
Σκίλλος, ἡ, ὄν, aridus; (2) distortus. *Ph.* scaurus, pandus. *Ab eod.*
ΣΚΕΛΩ, exsiccō, arefactō, attenuo, tenuem reddo; **σκελλομαι**, arefio; *vid.* σκλήμι, *Il.* 23, 191.
Σκελλόμενος, ε, ὅ, crurum vinculum.
Σκελοστία, ας, ἡ, tibiæ resectio, crurifragium, *Gl. V.* *Ex* σκίλος et κόπτα.
ΣΚΕΛΩΣ, εως, τὸ, crus, perf. suffrago; (2) Ἐπὶ σκίλος, cessim, paulatim, *Eur. Ph.* Ἐξῆν ἐπὶ σκίλος ποιόμενοι τὴν ἀναχώρησιν, *Plut.*
Σκελοσθέν, ης, ἡ, species paralyseos, qua membra solvuntur, et dentes etiam excidunt, *Strab.* 16. *Vulgo*, Scorbutus. *Angl.* THE SCURVY. *Ex* σκίλος et τέρση.
Σκελόβριον, ε, τὸ, vitiose pro σκελόβριον.
Σκίμμα, ἄτος, τὸ, id quod animo perpendimus, commentatio, speculatio. *Gl. V.* consilium. *A* σκίπτομαι.
Σκίμω, ὅ, ἰ, idem et *ab eod.*
Σκίπτα, tecta, nom. vel acc. pl. *per* *Αροσop.* pro σκεπάματα, a σκίπασμα, vel potius pro σκίπτα, a σκίπτος.

Σκεπάζω, f. ἄσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, *Ph.* intego, velo, *Gl. V.* ἰσχυραμένως, velatus, perf. pass. part. Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἰσχυρῶν Κραδίη, τινὸς σκεπάζω; *Anacr.* 21, ult. *Ab eod.*
Σκείπανον, τὸ, tegumentum seu tegmen, *Suid.*
Σκείπανός, ὅ, piscis, *ap. Oγγ.* a. σκείπανός.
Σκείπαρον, ἰ, ὄν, ascia modo et forma. *A* σκείπαρον.
Σκείπαρίζω, fut. ἴσω, ascia percutio, ancipiti securi ferio. *Ab eod.* Hinc
Σκείπαρισμός, ὅ, ἰ, fractura calvæ in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, *R.*
ΣΚΕΪΠΑΡΝΟΝ, ε, τὸ, ascia, dolabra, runcina, *Od.* 5, 237.
Σκείσας, τὸ, idem quod
Σκείσασμα, ἄτος, τὸ, tegumentum, *Ph.* velamen, velamentum, amictus, *Gl. V.* *A* σκεπάζω.
Σκείσασθαι, ε, τὸ, idem. *Ab eod.*
Σκείσασθης, ε, ὅ, ἰ, tegendi vim habens.
Σκείσασθης, ε, ὅ, qui tegit et operit; (2) protector, defensor.
Σκείσαστικός, ἡ, ὄν, tegendi et operendi vim habens; (2) qui libenter tegit. *Ab eod.*
Σκείσαστός, ἡ, ὄν, operitus, tectus. *Ab eod.*
Σκείσαστρον, ε, τὸ, tegumen. *Ab eod.*
Σκείστω, ὦ, tego, operio. **σκεπάσει**, 3. pl. pro σκεπάσω, σκεπάσει, *Od.* 13, 99. *A* σκίσω.
Σκείση, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, vestis; (2) prætextus; (3) protectio, *Ph.* tutamen, præsidium.
Σκείσθης, ἡ, ὄν, munitus, tectus. *Ab eod.*
Σκείσπιον, *adv.* posit. videndum est. *A* σκείπτομαι.
Σκείπτω, 2. sing. præc. imperat. med. *Ion.* pro σκίπτω, a σκίπτομαι, speculor.
Σκείπτήριον, τὸ, spectaculum, *Man.*
Σκείπτικός, ἡ, ὄν, disputator subtilis, qui subtiliter disquirere et considerare solet; (2) scepticus, qui nihil certi esse statuit. *A*
ΣΚΕΪΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, circumspectio, dispicio; (2) invito, viso, visito; (3) speculor, perpendo, delibero, consulto. *Gl. V.* cogito, consulto, alterno, considero; *ισχυραμένως*, consideratus, perf. particip. pass. Οὐκὲν ἐκ τῶν ὀμολογούμενων τῆτο σκεπτήριον, *Plat.* Ὅτις τὸ μὲν δίκαιον ἐκ ἰσχύρωτο, *Eur.* *Or.* 478.
ΣΚΕΪΤΩ, tego, operio, velo. *Τὴν κεφαλὴν αἰὲ σκείπων*, *Herodian.*
Σκερόλιον, ὦ, convicior, cor dictis mordacibus impeto. **Σκερόλιον** πονηρὰ, *Aristoph.* *Eg.* 818. *Ex* ες, κίρα, et βάλλω.
Σκερόλλω, idem et *ex iisd.*
Σκερόλος, ε, ὅ, conviciator. *Ex iisd.*
Σκείρω, ὦ, fut. ἴσω, vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho; (2) comporto, convehō. **Σκείρω** γαῖν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, *Dem.*
Σκείρω γαῖν, ας, ἡ, vasorum et utensilium castrensium vectio. *A*
Σκείρω γαῖν, ἡ, ὄν, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa et utensilia castrensia bajulat aut vehit. *Ex* σκείρος et ἄγω.
Σκείρω ζω, f. ἄσω, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, condio, molior, struo. *Πικρόμαστος* ἐκ σῶ σκείρω, *Aristoph.* *Eg.* 371. *Εἰς γὰρ τὸ πρῶμα νεοχρῶν ἰσχυραμέθα*; *Eur. Supp.* 1054. **Σκείρω** ζεται *Διονῆ*, *Id. Her. Fur.* 960. *A* σκείρος.
Σκείρω ριον, ε, τὸ, vasculum. Hinc τὰ σκείρωρα, ὠν, utensilia quavis, supellex minuta. *Gl. V.* frivola. *Dim.* a σκείρος.
Σκείρω ρία, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur. *Gl. V.* cultus; (2) apparatus et confectio ciborum:
Σκείρω ρια, ἄτος, τὸ, confectio, compositio; (2) id quod confectum seu compositum est. *A* σκείρω ζω.
Σκείρω ρος, ἡ, ὄν, paratus, factus, confectus; (2) factitius. *Ab eod.*
Σκείρω ρος, ἡ, apparatus quo aliqui instructus est, habitus cultusque corporis, omnia ge-

staminum genera, arma quoque complexens, supellex. *Gl. V.* ornatus. *A* σκείρος.
Σκείρω ρος, vide σκείρω ρος, *Ar. Sch.*
Σκείρω ρος, ε, ὅ, ἰ, vide σκείρω ρος.
Σκείρω ρος, ης, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium. *Gl. V.* vasarium.
Σκείρω ρος, ὦ, fut. ἴσω, vasa et instrumenta diversi usus fabricor; (2) fabricor, machinor. *Gl. V.* σκείρω ρος, instruo. Ὅργανα ἰσχυραμένως, *Plut.* (3) *in* med. armo me.
Σκείρω ρος, ἄτος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatus scenicorum:
Σκείρω ρος, ἡ, vasorum, instrumentorum, &c. confectio. *A*
Σκείρω ρος, ὅ, ὅ, ἰ, qui vasa et instrumenta diversi usus conficit. *Gl. V.* vasularius; (2) qui personas et indumenta alia scenica parat. *Ex* σκείρος et ποίω.
Σκείρω ρος, ε, ὅ, qui vasa et utensilia alia vendit. *Gl. V.* vasularius.
ΣΚΕΪΤΩ, ε, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; *dicitur etiam* de ministro, *ap. Polyb.* *in Sc. S. de corpore*, ut *Lat.* negotium; *σκείνη*, vaso, cupra, sarcinæ. *Gl. V.* impedimenta.
Σκείρω ρος, ἡ, idem quod σκείρω ρος.
Σκείρω ρος, ὦ, f. ἴσω, vasa et instrumenta fero seu bajulo. *Tὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκείρω ρος, Dem. Phil.* 3. *Χιλίας σκείρω ρος καμήλοισ*, *Plut. in Crass.* 21.
Σκείρω ρος, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque bajulatio:
Σκείρω ρος, ἡ, ὄν, pertinens ad σκείρω ρος. *A*
Σκείρω ρος, ε, ὅ, ἰ, qui vasa seu instrumenta parat seu bajulat, qui sarcinas fert; *σκείρω* ρος, impedimenta, *Ph.* σκείρω ρος, lixæ, calones, *Gl. V.* *Ex* φέρω.
Σκείρω ρος, vel σκείρω ρος, lignum a quo vasa suspensa feruntur, sed bajulantur, *Steph.*
Σκείρω ρος, ε, ὅ, pro σκείρω ρος, *Eur.*
Σκείρω ρος, ὦ, fut. ἴσω, vasa et utensilia seu sarcinas custodio:
Σκείρω ρος, ε, τὸ, locus custodiendus vasis et utensilibus destinatus. *A*
Σκείρω ρος, ἰ, ὄν, vasorum seu utensilium custos.
Σκείρω ρος, ὦ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, σκείρω ρος; *Hes.* *exponit* ἰσχυραμένως, parari. *A* σκείρος.
Σκείρω ρος, sive σκείρω ρος, vasa et utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) satago, perscruto, curioso excutio. **Σκείρω** ρος, *per* ἄντα, *Dem.* *A* σκείρω ρος.
Σκείρω ρος, ἄτος, τὸ, insidiosum inceptum, machinamentum. *A* præc.
Σκείρω ρος, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia; (2) curiosa et solers observatio, vehemens occupatio seu adfectatio; (3) insidiosus observatio. *Gl. V.* factio. *A*
Σκείρω ρος, ὅ, ἰ, vasorum utensiliumque custos; *Gl. V.* testamentarius. *Ex* σκείρος et ὄρω.
Σκείρω ρος, a. 1. inf. med. verbi σκείρω ρος.
Σκείρω ρος, εως, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio et cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. *A* σκίπτομαι.
Σκείρω, arefactio, 3. sing. a. 1. conj. *Æol.* pro σκείρω, a σκίλλω, vel *Att.* pro σκάλω, a σκίλλω, *Il.* 23, 191.
Σκείρω, ἄτος, τὸ, arefactio. Quasi a σκείρω, quod idem esset ac σκίλλω.
Σκείρω, idem quod σκίπτα.
Σκείρω, ἡ, vide σκίπτις.
Σκείρω, ὦ, et σκείρω ρος, ὦμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. *A* σκείρω ρος.
Σκείρω ρος, ε, ὅ, in tentorio seu in scena habitans. *Ab eod.*
Σκείρω, ὦ, fut. ἴσω, tentorium figo, tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. **Σκείρω** ρος, καλῶν, *Plat.* *Διὰ τῶν Καύρω ρος πεδίων ὀδοιπλάνωντες ἰσχυραμένοι*, *Aristoph.* *Ach.* 69. *A*
ΣΚΗΝΗ, ἡ, ἡ, tabernaculum, tentorium, *Ph.* taberna, casa, tugurium, *Gl. V.* contubernium,
 4 H
 nium,

nium, *Gl. V. scena, Gl. V. item vestis stragula, autem, etiam convivium.*
 Σκηνίμα, ἄτος, τὸ, idem. A σκηνή.
 Σκηνήτης, υ, vel σκηνητής, ἔ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.
 Σκηνίδιον, υ, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium. Dim. a σκηνή. Unde
 Σκηνικός, ἔ, ὁ, scenicus, *Gl. V. σκηνοί, Attelani, Ph. σκηνοῖν, ludicrum, Ph.*
 Σκηναίος, ἀδύ, scenice, more scenæ.
 Σκηνίς, ἴδος, ἦ, idem quod σκηνή.
 Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης, *Suid.*
 Σκηνοβάτης, ὤ, fut. ἦσω, in scenam seu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; σκηνοβάτης, in scenam produci.
 Σκηνογράφος, ὤ, scenas pingo, tanquam in scena represento. "Ἡ πάχη καὶ ἕξ ἡμέρας θείας, ἢ σύμφωνα πάντα ἰσκηνογράφῃσιν, *Heliod. 10.*
 Σκηνογραφία, ας, ἦ, scenæ imaginaria conformatio, delineatio.
 Σκηνογραφικός, ἦ, ὄν, pertinet ad pictorem scenæ; (2) scenæ pictæ similis, scenicus. A
 Σκηνογράφος, υ, ὁ, ἢ, qui scenas pingit. Ex σκηνή et γράφω, pingo.
 Σκηνοειδής, εὐς, ὁ, ἢ, tentorio similis. Ex σκηνή et εἶδος.
 Σκηνοπηγία, ὤ, f. ἦσω, tabernaculum seu tentorium figo seu pono. Ex σκηνή et πήγημι.
 Σκηνοπηγία, ας, ἦ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi collocatio; (3) festum Judæorum. Ex *iisd.*
 Σκηνοπήγιο, ὤν, τὰ, festum Judæorum, in memoriam commorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum; *Ph.* tentoria, tabernacula.
 Σκηνοποιία, ὤ, fut. ἦσω, tabernacula conficere, umbracula fabricare. *Συμπήγγοντες αὐτὰ ἔ ἀγαυόζοντες, σκηνοποιούνται, Herod.*
 Σκηνοποιία, ας, ἦ, confectio tabernaculorum; item vestium stragularum. A
 Σκηνοποιός, υ, ὁ, ἢ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνή et ποιέω.
 Σκηνορῥαφίον, υ, τὸ, locus ubi tentoria consuntur. A
 Σκηνορῥάφος, υ, ὁ, ἢ, qui tentoria consuit. Ex σκηνή et ῥάφω.
 Σκηνός, εὐς, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, in *S. S.* Ἐάν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τῷ σκηνῆς καταλυθῇ, *2 Cor. 5, 1.* (3) alveare. *Σκηνή μελίσσαν ἐς τὸς ἐργαζόμενος ἐνέβαλον, *Arr.* A σκηνή.*
 Σκηνοφύλαξ, ἄτος, ὁ, ἢ, tentorii custos.
 Σκηνόφω, ὤ, f. ἴσω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habitum, commoror; (3) simpliciter habito, in *Sc. S.* Οἱ μὲν Ἕλληνας παρ' αὐτῶν ἐσκηνώσαν, *Xen.* Σκηνώσει μὲν αὐτῶν, *Arac. 21, 3.* ἐπ' αὐτῆς, *Ib. 7, 15.* ἐν ἡμῖν, *Joann. 1, 14.* A σκηνή.
 Σκηνώδιον, υ, τὸ, idem quod σκηνίδιον.
 Σκηνώμα, ἄτος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium; etiam de corpore humano, in *Sc. S.* A σκηνώω. Unde
 Σκηνώσις, εὐς, ἦ, ipsa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.
 Σκηνώτης, ἔ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.
 Σκηπίδιον, et σκηπίδιον, υ, τὸ, scipio, baculus. A σκήπτωμα.
 Σκηπτεῖναι, *præs. inf. med. verbi σκήπτωμα.*
 Σκηπτον, pro σκήπτρον, *Pind.*
 Σκηπτός, ἔ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum ruit seu infigitur; (2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Καὶ τὸ π' ἐξείρητος χθονὸς τυφῶς ἀείρας σκηπτόν, turbinem in altum tollens, *Soph. Antig. 417.*
 Σκηπτεχία, ας, ἦ, sceptri gestatio, imperium, potestas regia; (2) provincia. A
 Σκηπτεχός, υ, ὁ, ἢ, sceptrum gestans, sceptrifer. Ex σκήπτρον pro σκήπτρον, et ἔχω.
 Σκηπτοφάνης, ἀδύ, fulminea celeritate et vi. Hæc vox minime Græca reperitur apud

Appian. Bell. Civ. 5, 101; sed legendum cum manuscriptis, οἷα σκηπτός ἀφανὸς ἐμπύτων. Ex σκηπτός et φαίνωμαι.
 Σκήπτρον, υ, τὸ, baculus, scipio, cui innititur inter eundem; (2) sceptrum, regum et imperatorum gestamen. A σκήπτω.
 Σκηπτοφόρος, υ, ὁ, ἢ, sceptrifer. A *pr. et φέρω.*
 ΣΚΗΨΤΗ, fut. ψω, proprie, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτωμαι, fulcio me, fulcior; (2) fingo, simulo. Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἴσκηψαν θεοί, *Eur. Med. 1336.* Μαλακῶς τὶ ἔχριν ἰσκήπτετο, ægrotare se simulabat, *Heliod. Ἐσκήψατο μεμηρέναι, *Plut.* Hinc*
 Σκήπτω, ἄτος, ὁ, scipio, baculus.
 Σκηρίτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. *Pass. innitit* alicui rei, ut baculo, argumento, *Od. 11, 594.* Ab eod.
 Σκῆψις, εὐς, ἦ, speciosa causa, prætextus, simulatio, excusatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.
 ΣΚΙΑ, ἄς, ἦ, umbra; (2) adumbratio.
 Σκιαγράφω, ὤ, fut. ἦσω, adumbro. A σκιαγράφω.
 Σκιαγράφημα, ἄτος, τὸ, delineatio, adumbratio. A *præs.*
 Σκιαγραφία, ας, ἦ, idem.
 Σκιαγραφικός, ἦ, ὄν, ad umbratilem descriptionem pertinet; (2) adumbratus.
 Σκιαγράφος, υ, ὁ, ἢ, qui umbram rei alicujus describit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιά et γράφω.
 Σκιάδαι, ὤν, οἱ, rami majores et umbrosiores.
 Σκιάδειον, υ, τὸ, idem quod
 Σκιάδιον, υ, τὸ, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, aniso, et quæ scias propterea nominatur; *Lat. muscarium. A σκιά.*
 Σκιάειος, et σκιάεις, piscis genus, al. σκιάνα, *Alb.*
 Σκιάδηφορέω, umbellam gesto.
 Σκιάδισκη, ἦ, idem cum σκιάδιον, et σκιάς, *Apac.*
 Σκιάδοφόρος, et σκιάδηφόρος, umbraculum ferens, *Poll.*
 Σκιάζω, fut. ἴσω, obumbro, umbra opaca tego. Λεπτὰ φέρεα ζωνθῶν κεφαλῶν σκιάζω, *Eurip. Hipp. 139.* Ἐπει δὲ τεκνῶν γένος ἐμῶν σκιάζεσθαι, scil. barba, *Id. Phen. 63.* A σκιά.
 Σκιάνα, ης, ἦ, umbra, piscis quidam.
 Σκιάνης, ἴδος, ἦ, idem et ab eod.
 Σκιάθηρας, υ, ὁ, solarium, in quo tempus per umbram designatur. Ex σκιά et θῆρα.
 Σκιάμαχίω, ὤ, f. ἴσω, cum umbra, seu in umbra domi, (non vero cum hoste) pugno; (2) inaniter laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὡσπερ σκιάμαχίω (μὲ) ἀπολογούμενον, *Plat. Ar. Socr. 2.* Ex σκιά et μάχομαι.
 Σκιάμαχία, ας, ἦ, dimicatio cum umbra, sive non repugnante adversario, adeoque inanitis; (2) prælidium pugnæ. Ex *iisd.*
 Σκιάπτες, ὄδος, ὁ, ἢ, umbram sibi pede faciens, umbra pedis se protegens; latos pedes habens.
 Σκιάρων, gen. plur. f. g. *Dor.* pro σκιαρῶν, a σκιαρός, umbrosus.
 Σκιαρόκομος, υ, ὁ, ἢ, umbrosa coma præditus; (2) opacus. Ex σκιαρός et κόμη.
 Σκιαρόκομος, ὄν, umbra comata, epith. silvæ, *Eur.*
 Σκιάρός, ῥά, ῥόν, umbrosus. *Gl. V.* σκιαρῶν, umbratile. A σκιά.
 Σκιάς, ἄδος, ἦ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (3) vitis arbutiva; (4) piscis quidam. Ab eod.
 Σκιάσμα, ἄτος, τὸ, adumbratio. A σκιάζω.
 Σκιάσιός, ἦ, ὄν, umbram faciens, solis ardorem arceus. Ab eod.
 Σκιαστῆριον, ὤ, fut. ἦσω, in umbra nutrio seu educo; σκιαστραφῆμι, in umbra dego, umbratilem vitam ago. Ἐσκιαστραφῆμένος, in umbra nutritus, molliter habitus. A
 Σκιαστῆρης, εὐς, ὁ, ἢ, in umbra seu vita umbratili educatus. Ex σκιά et τρέφω. Hinc
 Σκιαστραφία, et σκιαστραφία, ας, ἦ, vita umbratilis seu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles;

Σκιαστραφίος, υ, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex *iisd.*
 Σκιαυγία, ὤ, cæcutio more eorum qui ex umbra prodeunt in lucem. Ex σκιά et αὐγή.
 Σκιάω, ὤ, obumbro, umbra opaca tego; σκιάομαι, ὤμαι, obumbror; σκιάοντο, pro σκιάοντο, ἰσκιάοντο, imperf. *Od. 2, 338.* A σκιά.
 ΣΚΙΤΤΟΣ, υ, ὁ, scincus, crocodilus terrestris.
 Σκιδνάμαι, dissipor; (2) σκιδνάσαι, dissentire, sed de pluribus. Αὐτοὶ δ' ἰσκιδνάντο κατὰ κλισίας τε νίας τε, *Il. 1, 487.* A σκιδνῆμι.
 Σκιδναμένος, gen. sing. part. pres. pass. f. g. v. σκιδνῆμι, et σκιδνάω, dissipor. A σκιδνάω.
 Σκιδρός, ῥά, ῥόν, umbrosus, opacus. A σκιά.
 Σκίη, ἦς, ἦ, umbra, *Ion.* pro σκιά.
 Σκιστροφέω, ὤ, fut. ἦσω, *Ion.* pro σκιστραφῆμι.
 ΣΚΙΘΑΚΟΣ, ἔ, ὁ, piscis, qui et trachurus dicitur.
 ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἦ, scilla, squilla, herba bulbulum insignem habens.
 Σκιλλιτικόν, υ, τὸ, acetum scilliticum, ex scilla vel squilla confectum. A σκίλλα.
 Σκιλλάδης, εὐς, ὁ, ἢ, scillacus, scillæ figuram habens. Ab eod.
 Σκίμαλλειν, digitum infamem, i. c. medium, ostendere, contemptus et ignominie causa. Proprie significare putatur gallium digito tentare, an ovum conceperit. Ὅπως ἐν αὐτῆς ῥηματίος σκίμαλλω, ut eos verbalis ludificer, *Aristoph. Ach. 444.* Ὅ δὲ δεσπαινεργός, ἔχ ὄρεα, ὡς ἦσται, καὶ τὸν δορυξόον οἶον ἰσκιμάλιον, digito infami notet? *Arist. Pac. 449.*
 Σκίμαλλω, claudico. A
 Σκίμαδος, ἦ, ὄν, claudus. A σκίματτω.
 Σκίμαζω, claudico, al. σκίμαζω, *Hes.*
 Σκίματιον, τὸ, parvus scipio, *Stegh.*
 Σκίμαδιον, υ, τὸ, lectulus discubitorius, grabatus. A
 Σκίματες, ὄδος, ὁ, idem. A σκίματτω et πῶς.
 Σκίματος, pro σκίματος, *Suid.*
 Σκίματῶν, idem quod
 Σκίματτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, ferio; (3) vicinus sum. Ἄλλ' ἐτ' ἀνήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσοις ἀρτρον σκίματτω, *Pind.* A σκήπτω.
 Σκίματτω, fut. ψω, idem et ab eod. Unde
 Σκίματων, ἄτος, ὁ, baculus, scipio. Dim. σκίματιον.
 Σκίμαθῆν, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἰσκιμαθῆν, a σκίματτω, nitor.
 Σκίμαξ, ἄτος, ὁ, ἢ, τὸ, agilis ad subsiliendum, *Nic. Al. 67.* A κίμα.
 Σκίμαξ, ἄτος, τὸ, factus, *Nicand.*
 Σκινδάλαμος, υ, ὁ, scrupulus, scrupulum, *Gl. V.* Vide seq.
 Σκινδαλμός, ἔ, ὁ, assula, scindula, festuca; (2) pl. subtiles nugæ. Πῶς ἐν γέρον ὦν, κήπιλίσμαν, καὶ βραδύς, λόγον ἀκρίβειν σκινδαλμῆς μαθήσομαι, *Aristoph. Nub. 129.* A σχίζω.
 Σκινδαλοφράσης, υ, ὁ, qui de rebus subtilibus, sed et nugatoriis, loquitur; nugatorias subtilitates effutens. Ex φράζω.
 ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ἔ, ὁ, herba hederæ similis; (2) instrumentum musicum; (3) verbum inane.
 Σκινθίζομαι, calcitro, *Hes. Suid.*
 ΣΚΙΝΘΟΣ, ἦ, ὄν, naufragus; (2) subst. urinator.
 Σκινός, ἴδος, ἦ, piscis quidam. A σκιά.
 Σκιογραφία, idem quod σκιογράφω.
 Σκιογραφία, ας, ἦ, idem quod σκιογράφω.
 Σκιογράφος, υ, ὁ, ἢ, idem quod σκιογράφος.
 Σκιοειδής, εὐς, ὁ, ἢ, umbræ similis; (2) umbrosus, opacus. Ex σκιά et εἶδος.
 Σκίοεις, ὄσσω, ὄν, umbrosus, opacus, obscurus. Ἄλλος σκίοειν Ἄρεος, *Apoll. Rhod. 2, 404.* A σκιά.
 Σκιοειρικός, ἦ, ὄν, per umbram indicans. A
 Σκίοηρον, υ, τὸ, idem quod σκιαθήρας.
 Σκιοήρης, ῥά, ῥόν, *adj.* umbra indaganda idoneus, *Plot.*
 Σκιολογέω, de umbra, i. e. nugis, discro. A λόγω

Σκιμαρχία, ας, ἡ, idem quod σκιμαρχία.
 Σκιμοσφία. Vide σκιμοσφία, Steph.
 Σκιός, α, ὁ, sciurus, animalculum cauda sibi
 umbram faciens. Ex eod. et θρά.
 Σκιόφρον, umbriferum, Gl. V. Ex φέρω.
 Σκιόφος, obscurus. Τὸ μεταίτημα τῆς αἰτίας καὶ
 νυκτὸς σκιάφος ἀπέτελλεν, effecit. Heliod. 5.
 Σκίοστος, obumbrabant, 3. plur. impcrf. ind.
 med. Ion. et Poet. pro ἐσκίοστος, contr. ex
 ἐσκίοστος, α σκίοστος.
 Σκιπταῖος, αἰα, αἰόν, tardus, lentus, qui baculo
 inunctis incedit. R. A σκίπτω.
 Σκίτων, scipio, Call. in Erythr. α σκίπτω.
 Σκίτων, pro σκίπτω, Eur.
 Σκίτωσις, ἡ, idem quod σκίτων, item radius,
 V. L.
 Σκίρας, ἄδος, epith. Mincrvæ. A σκίρα.
 Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.
 Σκίραφία, ας, ἡ, lusus seruporum in tabella
 latruncularia. A σκίραφένω.
 Σκίραφένον, et σκίραφένον, α, τὸ, aleatorium, locus
 ubi tesseri luditur. Ab eod.
 Σκίραφεντής, ὁ, ὁ, qui tessera ludit. A
 Σκίραφένω, fut. εἶσω, tesseri ludo. A σκίρος.
 Σκίρον, α, τὸ, umbraculum; et in plur. σκίρα,
 ὡν, festum quoddam Atheniensium. A σκία.
 ΣΚΙΡΟΣ, α, ὁ, marmoris fragmentum; (2)
 cementum; (3) gypsum; (4) tessera, scru-
 pus.
 Σκίροφωρία, ὡν, τὰ, scirophoria, festum quod-
 dam Atheniensium.
 Σκίροφωρίων, ὄνος, ὁ, mensis Atticus, incidens
 in Maium et Junium nostrum, in quo σκι-
 ροφώρια celebrata.
 Σκίροφός, ὄν, protervus, lascivus, umbracu-
 lum gestans, Steph.
 Σκίρρα, sc. γῆ, terra alba in modum gypsi,
 seu argilla, Aristoph. Sch.
 Σκίρρος, α, ὁ, tumor quidam durus in hepate,
 lienc, vel utero; scirrhus, Gl. V. callus. A
 σκίρος.
 Σκίρρος, ὡ, f. ὄσω, in scirrhum induro, tume-
 factus induro. A σκίρρος. Unde
 Σκίρρῶδης, εὐς, ὁ, ἡ, callosa duritie rigidus, in-
 duratus; (2) durus, contumax.
 Σκίρρωμα, et σκίρωμα, idem quod σκίρρος, Suid.
 Σκίρτων, ὡ, f. ἴσω, salio, exsilio, saltu lascivio.
 Ἐσκίρτων φέβω, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ἀργυρίου
 σκίρτων, Id. Bac. 446. A σκίρω. Hinc
 Σκίρτωδης, ὁ, idem quod
 Σκίρτωμα, ἄτος, τὸ, saltus; (2) lascivia.
 Σκίρτωσις, saltasse, aor. 1. inf. verbi σκίρτων.
 Σκίρτωσις, εὐς, ἡ, saltatio, exsultatio lasciva.
 Σκίρτωσις, ἡ, lascive cxsultans.
 Σκίρτωσις, ἡ, ὁ, idem quod
 Σκίρτωδης, ἡ, ὄν, petuleus sive saltator lascivus.
 Ab eod.
 Σκίρτωδης, α, ὁ, pedibus et saltu lascivens;
 (2) lascivus saltator. Ex σκίρτων et πῆς.
 ΣΚΙΤΑΟΙ, ὡν, οἱ, homines viles et improbi.
 Σκίτιον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta,
 Hes.
 Σκίφιδιον, α, τὸ, genus conchylii, Athen.
 Σκίοδης, εὐς, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus, obscu-
 rus, caliginosus. Gl. V. umbraticus. A σκία.
 Σκίοδης, ἄν, obscurus, et quasi per umbram.
 Σκίω, durus sum ex nimia ariditate; ut hinc
 sit ἐσκληρῶς, perf. exsiccat, aridus. A
 σκίω. Hinc
 Σκίωμα, ἄτος, τὸ, exsiccatio ossis.
 Σκίωμα, idem quod σκίωλον vel σκίωλον.
 Σκίωνα, aruisse, aor. 2. inf. act. verbi σκίωμι.
 Σκληραγωγία, ὡ, f. ἴσω, dure educo, duriter
 habeo. Ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγίᾳ τὰς θυγα-
 τήρας, Luc. Ex σκληρός et ἄγω. Hinc
 Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio seu tracta-
 tio, sc. disciplina severa.
 Σκληραύχην, εὐς, ὁ, ἡ, cui dura est cervix,
 qui cervicē indomita est; τρογίς, equus;
 τρογίς, homo pertinax.
 Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.
 Σκληρίασις, εὐς, ἡ, durities, R. A
 Σκληρία, ὡ, duram naturam habeo. A σκλη-
 ρός.
 Σκληρόγυις, α, ὁ, ἡ, durum habens solum.
 Ex σκληρός et γῆ.

Σκληρόδερμος, α, ὁ, ἡ, duram habens pellem
 seu cutem; (2) durum habens putamen.
 Ex eod. et δέρμα.
 Σκληροδίατος, α, ὁ, ἡ, qui duram vivit vi-
 tam, qui victu utitur non delicato, sed duro.
 Ex δίατα.
 Σκληρόβριξ, τρέχων, ὁ, ἡ, qui duros habet
 pilos.
 Σκληροκαρδία, ας, ἡ, contumacia. A
 Σκληροκαρδίας, α, ὁ, ἡ, contumax, difficilis in
 obediendo. Ex καρδία.
 Σκληροκέφαλος, α, ὁ, ἡ, qui durum habet
 caput; (2) subst. animalculum quoddam.
 Ex κεφαλή.
 Σκληρόκηρος, α, ὁ, ἡ, dura cera obductus.
 Σκληροκόλιος, α, ὁ, ἡ, qui durum habet ven-
 trem, qui dura est alvo. Ex κοιλία.
 Σκληροκοίτις, ὡ, f. ἴσω, duro cubili seu strato
 utor. Ex κοίτη.
 Σκληροκοιλία, ας, ἡ, durum cubile.
 Σκληροκόκκος, α, ὁ, ἡ, dura habens grana.
 Σκληροκοίσις, ὄν, durum reddens, durans. A
 κοίσις.
 Σκληρόστυς, ὄδος, ὁ, duripes, Gl. V.
 Σκληροστένωτος, α, ὁ, ἡ, qui dura est facie;
 (2) cordis duritiem vultu prodens.
 Σκληροστένης, α, ὁ, ἡ, durum nucleum ha-
 bens. Ex στένη, nucleus.
 Σκληρός, εὐς, ὄν, durus, rigidus; (2) contumax;
 (3) gravis auditu, difficilis captu, improba-
 bilis, Ph. Σκληρὰ τῆ φύσει διδὸς, dura in-
 jungens naturæ, id est, sibi; exercens natu-
 ram in duris, Eurip. Suppl. 884. A σκληρῆμι.
 Σκληρόσαρκος, α, ὁ, ἡ, qui duram carnem
 habens. Ex σάρξ.
 Σκληρόστομος, α, ὁ, ἡ, qui duri oris est. Ex
 στόμα.
 Σκληρόσπῆκος, α, ὁ, ἡ, dura testa opterus. Ex
 σπῆκος.
 Σκληροσμάματος, ὁ, ἡ, qui duri corporis est.
 Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, Ph. A
 σκληρός.
 Σκληροτράχηλος, α, ὁ, ἡ, rigidam cervicem ha-
 bens; (2) pertinax, pernicax, contumax.
 Σκληροτρέχων, α, ὁ, ἡ, idem quod σκληρόβριξ.
 Σκληροχμία, ἡ, idem quod καχυμία.
 Σκληροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum durities. A
 Σκληροφθαλμος, α, ὁ, ἡ, qui duris est oculis,
 qui dura lippitudine laborat.
 Σκληρόψυχος, ὁ, ἡ, duro animo. A ψυχή.
 Σκληρῶν, ὡ, induro. A σκληρός.
 Σκληροτυτικός, ἡ, ὄν, indurandi vim habens. A
 Σκληροτύω, duro, obdure; (2) duriter habeo,
 nil commodi tribuo, in S. S. Ὁν δὲ θίλει,
 σκληροί, Rom. 9, 18. Ἴνα μὴ σκληροῦνῃ τις
 ἐξ ἡμῶν ἀνάστη τῆς ἀμαρτίας, Hebr. 3, 13.
 σκληροί, rigescit. A σκληρός. Hinc
 Σκληροσμία, ἄτος, τὸ, tumor durus, durities.
 Σκληροσμός, ἡ, ὁ, durities; induratio.
 Σκληρῶν, gen. sing. Dor. pro σκληρῶν, α σκληρῶς,
 durus.
 Σκληρῶμα, ἄτος, τὸ, duritia, scirrhi species. A
 σκληρῶν.
 Σκληρῶς, ἄν, durc, duriter. A σκληρός.
 Σκληρῶς, ἄ, ὄν, aridus, tenuis. Ἐκείνος μὲν
 σκληρῶς, ἄτος δὲ προφειρῆς, καὶ καλὸς, καὶ ἀγα-
 θὸς τὴν ὄψιν, Plat. Euthyd. sub initium. A
 σκληρῆμι.
 Σκνίσις, ἡ, ὄν, parvus. A σκνίψ.
 Σκνιποφάρος, α, ὁ, ἡ, qui culicibus vescitur.
 Ex σκνίψ et φάρος.
 Σκνίπτω, pungo. A σκνίψ.
 Σκνίφος, τὸ, tenebræ, apud Hes. Μεγαλόφθαλ-
 μος, δειλὸς, σκνίφος, Metal. Chronog. 390.
 Σκνίφος, ἡ, ὄν, hebes visu. Gl. V. tenax, avarus,
 cupidus. A præc. aut seq.
 Σκνίψ, πὸς, ὁ, verniculus ligna erodens; (2)
 culex. Gl. V. cureulio. A κνίψ.
 Σκοιά, ἡ, pro σκία, Hes. Hinc
 Σκοιάς, ἄ, ὄν, densus, umbrosus, Hes.
 Σκοίδιον, τὸ, pro σκιάδιον, Hes.
 Σκολιάζω, f. ὄσω, obliquo, obliquum reddo;
 (2) oblique et tortuose incedo. A σκολίος.
 Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.
 Σκολίωσι, obliquis, dat. pl. Ion. pro σκολιαίς.
 Σκολιόβουλος, ὄν, vafur, fraudulentus. A βουλῆ.

Σκολόγραπτος, α, ὁ, ἡ, tortuosus, obscuris no-
 tis pictus. A γράφω.
 Σκολοδρομίω, ὡ, flexuosum iter carpo. A
 Σκολοδρομος, ὁ, ἡ, vagus, errabundus. A τρέχω.
 Σκολιόν, ἄ, τὸ, carmen convivale, quod gesta
 fortium virorum complectebatur, atque a
 primo cani cœptum, non a secundo, sed ul-
 tro citroque ordine tortuoso excipiebatur.
 A σκολιός.
 Σκολιόνιος, α, ὁ, ἡ, qui prava et terrificæ
 somnia videt. Subst. malum somnium.
 Σκολιωπῆ, (γῆς) obliquitatis.
 Σκολιοσπῆνης, εὐς, ὁ, ἡ, oblique incedens, R.
 Ex seq. et πλάνη.
 ΣΚΟΛΙΟΣ, ἄ, ὄν, obliquus, tortuosus, tortuosus;
 (2) pravus, perversus. Gl. V. versutus, Il.
 16, 387. Hinc
 Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, curvitas, obli-
 quitas; (2) inæqualitas; (3) gravitas.
 Σκολιόφρων, ὄνος, ὁ, ἡ, prava cogitans, qui
 prava est mente. A φρήν.
 Σκολιόχρηστος, ὄν, aduncum rostrum habens.
 Σκολιῶν, ὡ, f. ὄσω, tortuosum reddo, perverto.
 A σκολιός.
 Σκολιῶμα, ἄτος, τὸ, obliquitas, anfractus.
 Σκολιῶσις, εὐς, ἡ, detorsio in obliquum; (2)
 spinæ dorsi depravatio.
 Σκολιῶς, ἄν, tortuose, intorte, oblique; (2)
 prave, perverse, Gl. V. perplexe, Ph.
 ΣΚΟΛΛΑΤΣ, ὁ, villus, Gl. V. cirrus. Juve-
 nes comam alebant ad annos pubertatis;
 tum a parentibus ad tribules adducebantur,
 ut comam tonderent, quæ μαλλῶδες, et σκόλ-
 λυς, dicebatur, Casaubon. Comm. ad Theo-
 phrast. Legitur et σκόλλης.
 Σκολομάχαιον, τὸ, ferramentum chirurgicum,
 &c. Vide Steph.
 ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ἄπος, ὁ, gallinago, avis in arbore
 nunquam sedens, Aristot. Dicitur et ἀσκα-
 λώπις.
 Σκολοπιδης, pro σκολοπιδης, Theophr. seu
 σκολοσῶδης, Steph.
 ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal
 ex genere multipedum. Gl. V. centipes,
 centipeda; (2) herba quædam, scolopend-
 rium, buglottis.
 Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen, Diosc.
 Σκολοπένδρος, α, ὁ, idem. Hinc
 Σκολοπενδρώδης, εὐς, ὁ, ἡ, scolopendræ for-
 mam habens, Strab. 13.
 Σκολοπιής, ἡ, cruciaria, Man.
 Σκολοπία, ας, ἡ, idem quod σκολοπένδρα. A
 σκόλοψ.
 Σκολοπιζῶ, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo
 fixus, perf. pass. part. Ab eod.
 Σκολοποειδης, εὐς, ὁ, ἡ, pali seu valli præcauti
 formam habens. Ab eod. et εἶδος.
 Σκολοπίσις, ὄσσα, ὄν, palis seu vallis abundans.
 A σκόλοψ.
 Σκολοπῶνύμος, ὁ, suspensidius, Plin. cruce vel
 suspensio dignus, Steph.
 ΣΚΟΛΩΨ, ὄπος, ὁ, palus præacutus, vallis.
 Ph. sudes, palus; (2) crux; (3) vcru.
 Σκολώβιον, α, τὸ, scabellum, sella. Ὅσπερ οἱ
 τὰ σκολώβια τῶν μιλῶντων καθίζησθαι ὑπο-
 σῶντες, χαιρῶσι καὶ γελῶσι ἐπειδὴ ἴδωσιν
 ὑπτίον ἀνατεταμένον, Plat. 1, 278.
 ΣΚΟΛΥΜΟΣ, α, ὁ, scolymus, cardui species.
 Angl. ARTICHOKE.
 Σκολυμῶδης, εὐς, ὁ, ἡ, scolyino seu carduo
 similis. A præc.
 ΣΚΟΛΥΠΤΩ, lacerō; (2) evello.
 ΣΚΟΛΥΤΡΟΣ, tetricus, Hesych.
 Σκομβρίδης, αἰ, Dim. α σκόμβρι.
 Σκομβρίζω, murmurō, Hesych. Suid. A
 ΣΚΟΜΒΡΟΣ, α, ὁ, scombrus, ziscis.
 ΣΚΟΠΑΓΟΣ, α, ὁ, nanus, pumilio.
 Σκοπαρχος, α, ὁ, speculatorum seu explorato-
 rum præfectus, qui exploratoribus præest.
 Ex σκοπός et ἀρχή.
 Σκόπαρχος, α, ὁ, idem et ex iisd.
 Σκόπι, 2. sing. præs. imperat. verbi σκοπέω.
 Σκολιόδρομος, ὁ, ἡ, pro rupes ac montes
 vagans.
 Σκολοπιδης, εὐς, rupis speciem habens. A
 Σκόπιλον, α, τὸ, scopolus.
 4 H 2 Σκόπιλος,

Σκίπλος, *σ*, *δ*, scopolus, locus editus, ex quo circumjacentia lustrari possunt; (2) rupes in mare prominens. A σκοπός.
 Σκοπευτήριον, *σ*, τὸ, specula. A
 Σκοπεύω, fut. *ίσω*, speculor, contemplor. A
 Σκοπέω, *ω*, f. *ήσω*, it. *ήσομαι*, speculor, explo-
 ro, quaero; (2) video, observo; (3) con-
 sidero, expendo. Οὐδὲν τὸ τέτυ μᾶλλον ἢ
 τὸ μὲν σκοπεῖν, scil. *μείρος*, Soph. *Aj.* 124. Οὐκ
 ἰλιμένει ἔρχην, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, *Arist.*
Thest. 606. Σκοπεῖμαι δ' ὅμμα πανταχρῆ ζή-
 ρων, *Eurip.* *Iphig. in Taur.* 68. A σκοπός.
 Σκοπή, *ήσ*, *ή*, specula; (2) speculatio, ipsa spe-
 culandi actio. A σκόπηται.
 Σκόπησις, *εως*, *ή*, contemplatio. A σκοπία.
 Σκοπία, *ήσ*, *ή*, specula, speculatio; (2) me-
 larh. *arx.* (2) πότι δὴ, πότι τὰν Ἰλιάδα σκο-
 πῖαν πέσαντες, ἤϊεσ' οἴκας; *Eurip.* *Hec.* 930.
 A σκοπή.
 Σκοπιάζειν, *speculari*, praes. inf. act. *Ion.* pro
 σκοπιάζειν, a verbo σκοπιάζω.
 Σκοπιάζω, f. *άσω*, speculor, e specula observo.
 Ὅλον πέρας ἐσκοπιάζων, *Theocr.* 25, 214. Ὅν
 φίλις, σκοπιάζει, *Nonn.* A σκοπία.
 Σκοπιᾶς, idem quod σκοπιάζω, *Eust.*
 Σκοπιή, speculatio, *Gl. V.* *Ion.* pro σκοπία.
 Σκοπιῆ, *speculae*, dat. sing. *Ion.* pro σκοπιῆ.
 Σκοπιήτης, *σ*, *δ*, speculator, explorator. A
 πρᾶε.
 Σκόπιμος, *σ*, *δ*, *ή*, qui velut scopus spectatur,
 quem velut scopum nobis proposuimus. A
 σκοπέω.
 Σκοπιωρόμαι, *ήμαι*, speculor, vclut ab alta spe-
 cula observo; (2) in insidiis collocatus ob-
 servo, *Aristoph.* *Vesp.* 360. A
 Σκοπιωρός, *ή*, *δ*, custos speculae, qui e specula
 observat. Ex σκοπία et ερος.
 Σκοπός, *ή*, *δ*, *ή*, speculator, explorator, obser-
 vator, inspector, spectator; (2) praefectus,
 praescs, herus. Οἷον νῦν ἰφιστάσι σκοπός, *Soph.*
Aj. 958. (3) consilium, propositum, quod
 spectatur seu petitur, scopus, meta, *Metaph.*
 Τέξον δ' ἐντανύσας, *ε* ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰσόν,
Theocr. *Id.* 24, 105. *Il.* 2, 792. A σκόπηται.
 Σκοπώντας, *speculantes*, acc. pl. m. g. *contr.*
 pro σκοπόντας, a σκοπία.
 Σκορᾶκίζω, f. *ίσω*, ad corvos abire jubeo, con-
 tumeliose repello. Ab *ή* κράκας, ad corvos.
 Hinc
 Σκοραιομῆς, *ή*, *δ*, contumeliosa repulsio, qua
 aliquem ad corvos amandamus.
 ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, *ήμαι*, f. *ήσομαι*, pandulcor,
 extendo membra cum oscitatione. Ὅς δ'
 ἔτος ἦδη σκορδίνανται, *Aristoph.* *Vesp.* 640.
 Σκορδίνωμαι, *ήμαι*, idem; *Suicer.* Hinc
 Σκορδίνημα, *άτος*, τὸ, pandulcorio, totius cor-
 poris extensio cum oscitatione.
 Σκορδίνωμος, *ή*, *δ*, idem: quasi a σκορδίνωμαι.
 Σκρόδον, *σ*, τὸ, herba quæ odorem allii habet.
 A σκρόδον.
 Σκορδοειδής, *έος*, *δ*, *ή*, allio similis. Ex σκρόδον
 et εἶδος.
 Σκρόδον, *σ*, τὸ, allium, *Gl. V.* pro σκρόδον. *Angl.*
 GARLICK.
 Σκορδοπάσων, *σ*, τὸ, herba quæ gustu et odore
 porum et allium refert.
 Σκορδοπώλης, *σ*, *δ*, alliorum venditor.
 Σκορδύλος, piscis, parvus thunnus, *V. L.*
 Σκορδύλα, *ης*, *ή*, muria allio condita. Ex
 σκρόδον et ἄλμη.
 Σκορδύζω, fut. *ίσω*, allii pascō; (2) allium re-
 fero; *ἐσκορδομῆνος*, allio infectus, perf.
 pass. part. A σκρόδον.
 Σκορδύων, *σ*, τὸ, allii caulis, aut ipsum allium.
 Ab eod. Unde
 Σκορδορπητός, *ή*, *δ*, alliaris; *σκορδορμητος*, *Ern.*
 ΣΚΟΡΩΔΟΝ, *σ*, τὸ, allium.
 Σκορροφόρος, *ή*, *δ*, ferax allii. Ex pr. et φέρω.
 Σκορροῦ, coeo cum fœmina, *Ern.*
 Σκορροῦν, *ώνος*, *δ*, plantarium allii. A σκρόδον.
 Σκορροῦναι, et σκορροῦναι, *ή*, piscis, *Aristol.*
 Σκορροῦναι, pro σκορροῦναι, *Man.*
 Σκορροῦναι, irritor, *V. L.* sed sine exemplo.
 Σκορροῦναι, exaspero, exacerbo, irritor. A
 σκορροῦναι.
 Σκορροῦναι, *ή*, *δ*, in scorpione natus. Ab eod.

Σκορπίδιον, *σ*, τὸ, parvus scorpions; (2) ma-
 china bellica. Dim. ab eod.
 ΣΚΟΡΠΙΖΩ, f. *ίσω*, dissipō, spargo, dispergo;
ἐσκορπισμένος, dissipatus, perf. pass. part. Ὁ
 λύκος—σκορπίζει τὰ πρόβατα, *Joann.* 10, 12.
 Ἴνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, *Id.* 16, 32.
 Σκορπίδητος, *σ*, *δ*, *ή*, a scorpione morsus, *R.*
 Ex σκορπίος et δάκνω, mordere.
 Σκορπισοειδής, *έος*, *δ*, *ή*, scorpionis figuram refe-
 rentis, scorpionis similis. Ex eod. et εἶδος.
 Σκορπισοίς, *έσσα*, *όν*, ad scorpionum pertinens.
 A σκορπίος.
 Σκορπισοπληκτός, *σ*, *δ*, *ή*, a scorpione ictus.
 Ex eod. et πλησσω.
 ΣΚΟΡΠΙΟΣ, *σ*, *δ*, scorpions, nepa, *Ph.* et *Gl. V.*
 Vide σκορπίων. Hinc
 Σκορπίω, *ω*, fut. *άσω*, exaspero, exacerbo.
 Σκορπίωρος, *σ*, *δ*, *ή*, scorpionis caudam ha-
 bens, cujus cauda caudæ scorpionis similis est.
 Ex σκορπίος et ἄρα.
 Σκορπισθῆτε, 2. plur. aor. 1. conj. pass. verbi
 σκορπίζω. Unde
 Σκορπισμός, *ή*, *δ*, dispersio, dissipatio.
 Σκορπίτης, *σ*, *δ*, ut σκορπίτης λίθος, scorpiones,
gemma. A σκορπίος.
 Σκορπιώδης, *έος*, *δ*, *ή*, scorpioni similis; (2) ad
 iracundiam pronus, venosus, perniciosus, ut
 scorpio. Ab eod.
 Σκορπίων, arcubalista, *Gl. V.* Ab eod.
 Σκορπία, f. *άσω*, obscuro, tenebras obduco; (2)
 obtenebroso, obscurus filo, tenebris offundor.
Gl. V. σκορπία, noctescere. A σκότος.
 Σκορπία, *αία*, *αἰών*, tenebrosus; (2) qui ali-
 quid facit vesperi sui tenebris ingruentibus.
 Ab eod.
 Σκορπιωμός, *ή*, *δ*, caligo, obscuritas. A σκορπία.
 Σκορπιωτός, *ή*, *δ*, tenebrosus, obscurus. Σκορπιω-
 τῶν, *ή*, *δ*, obscure degere, *Eur.* *Symph.* 324.
 A σκότος. Hinc
 Σκορπιωτότης, *ητος*, *ή*, obscuritas, *Gl. V.*
 Σκορπιωφόρος, *σ*, *δ*, *ή*, tenebrosa, i. e. tenebras
 adferens. Ex σκορπιωτός et φέρω.
 Σκορπιωτός, *adv.* tenebrose, obscure.
 Σκότιος, *σ*, *δ*, idem quod
 Σκοτειός, *ή*, *δ*, idem quod σκοτεινός.
 Σκοτειῶν, clam, sive tenebrosos tempore, au-
 fugio. A σκότος.
 Σκοτία, *σ*, *ή*, tenebra. Σκοτιῶν κρύπτεται, *Eur.*
Phan. 338. Ab eod.
 Σκοτίας, *σ*, *δ*, tenebrosus. Ab eod.
 Σκοτιζω, fut. *ίσω*, obscuro, tenebras obduco;
 σκοτιζομαι, tenebrosus, *Gl. V.* Τὰς βροτῶν
 γνάμια σκοτιζων, *Eurip.* *Fragm. Eneid.* 5.
 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, *Ephes.* 4, 18.
 Σκότιος, *ία*, *ιον*, tenebrosus; (2) furtivus;
 (3) obscuris natalibus ortus, spurius. (3)
 Διὰ τὸν σκότιον φθίνον παιδες ἐν θανάτῳ, deorum
 notii filii, *Eurip.* *Alc.* 992. Ab eod.
 Σκοτισμός, *ή*, *δ*, vertigo, *Ph.* vi vocis, tenebri-
 catio. A σκοτιῶν.
 Σκοτοδάστυπυκνόρηξ, *ίχος*, *δ*, *ή*, nigrum, hirtum
 et densum capillitium habens. Vox comica,
Aristoph. *Ach.* 393. Ex σκότος, δασύς, πυ-
 κνός, et δαίξω.
 Σκοτῶν, *ή*, *δ*, qui cœnat in tenebris, seu
 qui conviviis sordidus utitur. Ex δειπνον.
 Σκοτῶν, *ω*, fut. *ήσω*, vertigine tenebrosos
 laboro. A σκοτῶν. Unde
 Σκοτῶν, *ης*, *ή*, vertigo tenebrosos.
 Σκοτῶν, *σ*, *δ*, *ή*, idem et ab eod.
 Σκοτῶν, *ή*, idem. A seq.
 Σκοτῶν, *αἰ*, aor. 1. inf. act. verbi
 Σκοτῶν, *ω*, fut. *άσω*, idem quod σκοτῶν.
 Σκοτῶν, *σ*, *δ*, vertigo tenebrosos, cum om-
 nia circummagi atque nigra esse videntur.
 Ex σκότος et δινῶ.
 Σκοτῶν, *adv.* more vertigine laborantium,
Aret.
 Σκοτῶν, *έσ*, idem quod
 Σκοτῶν, *έσσα*, *όν*, tenebrosos. A σκότος.
 Σκοτῶν, *ή*, *δ*, in tenebris operans, *Man.*
 Σκοτῶν, *ή*, *δ*, dolosus, fraudulentus.
 Σκοτῶν, *ή*, *δ*, nox, nocturna caligo, *Naz.*
 Σκοτῶν, *ή*, *δ*, occultus in consiliis, fraudu-
 lentus. A μῆδος.

Σκοτῶν, *ης*, *ή*, tenebrosa nox. *Gl. V.* illunis.
 Ex σκότος et μῆνη.
 Σκοτῶν, *σ*, *δ*, idem et ex iisd.
 Σκοτῶν, *ης*, *ή*, idem et ex iisd.
 Σκοτῶν, *ης*, *ή*, idem et ex iisd.
 ΣΚΟΤΩΣ, *σ*, *δ*, vel *έος*, τὸ, tenebras, caligo.
 Βλέποντα σκότον, cernentem caliginem, id est,
 nihil, *Soph.* *Æd. Tyr.* 419. Ἄλλ' ἐν σκότῳ
 τὸ λοιπὸν ἐς μὲν ἐκ ἴδου ἠδύοιστος, *ύσιμος* ἐν
 tenebris, id est, non visuros in posterum
 quos non oporteat videre, *Soph.* *Æd. Tyr.*
 1273. (2) σκοτῶν, *ή*, *δ*, inferorum
 portis relictis, *Eurip.* *Hec.* 1. Τὸ κατὰ γῆς
 κήφας μετακίβν σκότος, sub terra migrare
 caliginem inferorum, *Id.* *Hipp.* 836. Hinc
 Σκότος, gen. sing. pro σκότιος.
 Σκότος, *ω*, f. *άσω*, obscuro, tenebras obduco;
 (2) vertigine occupo; σκοτῶμαι, tenebroso,
 vertiginor, *Gl. V.* Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία
 αὐτῆ ἐσκοτῶμένη, *Aroc.* 16, 10.
 Σκοτῶν, *έος*, *δ*, *ή*, tenebrosus, tenebrosus;
 (2) vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτῶν,
 vertigines, oculorum caliginis. A σκότος.
 Σκότωμα, *άτος*, τὸ, vertigo. A σκοτῶ.
 Σκοτωματικός, *ή*, *δ*, vertiginosus; (2) qui ver-
 tiginis facit. A πρᾶε.
 Σκότωσις, *εως*, *ή*, obscuratio, tenebræ; (2) ver-
 tigo. Ab eod.
 Σκοτωσάζω, turbo, *V. L.*
 Σκοτωσίζω, vilipendo, adspernor, rejicio; σκυ-
 βάλίζωμαι, rejicior. A σκύβαλον.
 Σκοτωσικός, ut σκυβαλινὸν ἀργύριον, argentum
 vile, *Plut.* Ab eod.
 Σκοτωσισμός, *άτος*, τὸ, res quæ rejicitur:
 Σκοτωσισμός, *ή*, *δ*, rejectio rei quam vilipendi-
 mus. A σκυβαλίζω.
 ΣΚΥΒΑΛΟΝ, *σ*, τὸ, stercore, fimus, retinimen-
 tum, minutia. *Gl. V.* σκύβαλα, stercorea,
 quisquilie. *Ph.* fax. Hinc
 Σκυβαλώδης, *έος*, *δ*, *ή*, fœcultentus.
 Σκυβίξω, vel σκυβίξω, calcitro, *Hes.*
 Σκυβίξω, *ητος*, *ή*, *δ*, tetricus, tristem vultum præ
 ferens. A
 Σκυβίξω, irascor, *Il.* 24, 592. A σκύβω.
 Σκυβίξω, convitium, ira, tristitia, *V. L.*
 Σκυβίξω, *ης*, *ή*, catulatio, libido et appetitus co-
 eundi. A κύβω. Hinc
 Σκυβίξω, *ω*, catulio, gannio; σκυβίξω, gannit;
Gl. V. (2) in Venere pronus sum.
 Σκυβίξω, f. *άσω*, placide admurmo, *Ph.* σκύβει,
 gannit; (2) ad iram concito, irritor; σκύ-
 βωμαι, irritor, irascor. A κύβω.
 Σκυβίξω, *Scythia*, voc. sing. a σκύβω, *Scythia*.
 Σκυβίξω, *ή*, ancilla, *Suid.* ex *Ar.*
 Σκυβίξω, *ή*, ferrum, *Steph.*
 ΣΚΥΘΗΣ, *σ*, *δ*, Scythia, qui est e Scythia; (2)
 homo ferus.
 Σκυβίξω, succenseo. A πρᾶε.
 Σκυβίξω, fut. *ίσω*, Scythias imitor; (2) Scythias
 faveo, Scythicarum partium sum; (3)
 ebrius sum; (4) Scythico more tondeo vel
 rado. Καὶ κῆρα, πλόκαμον τ' ἐσκυβίξωμαι
 ζυγῶ, *Eurip.* *El.* 241. Ab eod.
 Σκυβίξω, *ή*, *δ*, Scythicus. Hinc Σκυβίξω, *αἰ*,
 calceamenti genus. Ab eod.
 Σκυβίξω, *ή*, *δ*, mulier e Scythia. Ab eod.
 Σκυβίξω, *adv.* Scythice, lingua et more Scythia-
 rum. Ab eod.
 Σκυβίξω, Scythico more potare. Ex πεινῶ.
 Σκυβίξω, *σ*, *δ*, sagittarius Scythicus; (2)
 qui in arte sagittandi Scythas imitatur.
 Σκυβίξω, f. *άσω*, vultu sum tetrico et mesto.
 X' ὦ μὲν σκυβίξω, *Eur.* *El.* 838. A σκυβίξω.
 Unde
 Σκυβίξω, *σ*, *δ*, adolescens, puber.
 Σκυβίξω, *σ*, *δ*, idem quod σκυβίξω.
 Σκυβίξω, *ή*, *δ*, vultus tetricus et mestus;
 supercilium tetricum. A
 Σκυβίξω, f. *άσω*, vultu tetrico et tristi sum;
 contristor, mestus sum. Μὴ θαυμάζει εἰ
 τινες ἐσκυβίξωσαν ἀνάσσαντες τῶν ἀγγελλομέ-
 νων, *Xen.* *Cyr.* 6, 16.
 Σκυβίξω, *ω*, idem. A
 Σκυβίξω, *ή*, *δ*, tristem vultum gerens, auste-
 rus, vultuosus, morosus, difficilis. Dicitur
 etiam de rebus tristibus auditu, de savitia
 panarum;

pœnarum; item de rebus quæ specie sua terrorem incutiunt, ut lictores, fasces, securæ. Ex *κυβρός* et *ὄψι*. Hinc
κυβρωπότης, *πτος*, *ή*, mœstitia, tristitia; tetrica et superciliosa facies.
κυβρωπάς, *adv.* vultu tetrico et superciliis contractis.
κυλάειψος, pro *κυλάειψης*, *Eust.*
κυλαία, *ή*, idem quod *κύλον*, *Hes.*
κυλάκα, acc. sing. a *κύλαξ*. Unde
κυλάκαινα, *ή*, canicula.
κυλάκεια, *as*, *ή*, canum admissura; (2) catulorum educatio. A *κυλακίω*. Unde
κυλάκειον, catulinum, *Gl. V.*
κυλάκεισι, *catulis*, dat. pl. *Ion.* pro *κύλαξ*, a *κύλαξ*.
κυλάκειμα, *ἄτος*, τὸ, *catulus*. Ab eod.
κυλακείω, *f. εύω*, canes admitto; (2) canes alo, *catulos* educo. A *κύλαξ*.
κυλάκη, *ή*, idem quod *κύλαξ*, *fiat.* *Orph.*
κυλακία, *ή*, *catuli*, *catulorum* nutritio.
κυλακίνος, *catulinus*, *Gl. V.* A *κύλαξ*.
κυλάκιον, *ε*, τὸ, *catellus*. Dim. ab eod.
κυλακίτις, *ή*, *epith.* *Dianæ*, quia est *venatrix*, &c. *Orph. H. 35.*
κυλακοστροφίη, *ή*, *catulorum* nutritus. *Ειδέναι* τὸ *πινυτὴ* *κυλακοστροφίη* *μεμλήται*, *Orph. Cyp. 1, 435.*
κυλακάδης, *εὐς*, ὁ *ξή*, *inverecundus*, *caninus*. Τὸ *κυλακάδης*, *mos* *catulorum*, item *infantium* *cunctis* *assiliendi* et *ablandiendi*, *Xenoph. Cyri Instit. 1, 4.* A
κύλαξ, *ἄτος*, ὁ, *catulus*; (2) *compedes*.
κυλάκτις, *ή*, *ὄν*, *prædatorius*; *ή* *κυλακτικῆ*, *prædatrix*, *bellatrix*; *epith.* *Minervæ*. A
κύλα, *ᾠ*, *spolio*. A *κύλα*.
κυλεία, *as*, *ή*, *spolia*. A *κυλεύω*.
κυλεύμα, *ἄτος*, τὸ, *spolium*. Ab eod.
κυλεύσαντας, acc. pl. *or. 1. part. act. verbi* *κυλεύω*. Hinc
κυλεύτης, *ᾠ*, ὁ, *spoliator*, *Gl. V.* A
κυλεύω, *f. εύω*, *spolio*, *despolio*. A *κύλον*.
κυλεύω, *f. εύω*, *spolio*. A *κύλον*. (2) *vexo*, *Ph.* *κυλεύεις*, *vexatus*, *jactatus*, *Gl. V. or. 1. part. pass.* A *κύλαι*, *vexare* a *κύλαι*.
κυλήναι, *a. 2. inf. pass. verbi* *κύλλω*, *veto*.
κυλήτρια, *a. 2. ἡ*, *spoliatrix*, *prædatrix*. A *κύλλω*.
κύλαι, *ων*, τὰ, *caniculæ*, *Pisces*. A *κύλαξ*.
ΣΚΤ'ΑΛΠ, *fatigo*, *vexo*, *jacto*; *κύλλωμαι*, *jactor*, *Gl. V. in N. T.* etiam *active*, *κύλλεσται*, *jactatur*, *Ph.* *κυλλεις*, *jactatus*, *fatigatus*, *Ph. a. 2. part. pass.* *κυλλήσονται*, *vexabuntur*, *Ph. f. 2. pass.* *τί* *εί* *κύλλεις* *τόν* *διδάσκαλον*; *Maro. 5, 35.*
κύλλω, *ἄτος*, τὸ, *vexatio*. A *πρæc.*
κυλλίωμαι, *fut. νᾶ*, *irascor*, *succenseo*. A *πρæc.*
κυλλίωμαι, *ἡ*, *inascris*, *2. sing. fut. 1. ind. act. verbi* *πρæc.*
κυλλός, *ᾠ*, ὁ, *vexatio*, *fatigatio*. Ab eod.
κυλλοδέψης, *ἡ*, *epith.* *κυλαδέψης*, *ε*, ὁ, *coriarius*. Ab eod. et *δέψω*.
κύλον, *sive* *κυλόν*, *ε*, τὸ, *spolium*, *exuvia*.
κύλος, idem quod *κύλον*, *Nic.*
κύλοσφάρος, *ε*, ὁ *ξή*, *qui* *spolia* *fert*, *exuvias* *ferens*; (2) *spoliator*. *E. pœc.* et *φίρω*.
κυλοχαρής, *εὐς*, ὁ *ξή*, *spoliis* *seu* *exuviis* *gaudens*. Ex eod. et *χαίρω*.
κυμάνω, *alo* *catulos* *vel* *catulum* (de *leœna*).
κυμνίον, *ε*, τὸ, *catulus*.
κύμνος, *ε*, ὁ, *catulus*, *proprie* *leonis*, *Il. 18, 319.* *Ὁ* *χρῆ* *λίοντος* *κύμνον* *ἐν* *πύλῃ* *τρέφειν*, *Aristoph. Ran. 1462.*
κυμνοστοκία, *ᾠ*, *f. ἡσω*, *catulos* *pario*; (2) *dicitur* *etiam* *de* *piscibus*. A *πρæc.* et *τίκτω*.
κύμνος, *catulos*, acc. pl. *Dor.* pro *κύμνες*, a *κύμνος*.
ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, *ε*, τὸ, *summa* *palpebra*, *cilium*.
κύστος, pro *κύστος*.
κύσμον, *ε*, τὸ, *herba*, *al. erythrodanum* *dicitur*; τὰ *κύμα*, *Nic. Th. 72.* A *κύσος*.
κύσων, pro *κύσων*, *Nic.* Ab eod.
κύσω, *ᾠ*, *in lapidem* *verto*; unde *κυσώθηναι*, *a. 1. inf. pass.* Ab eod.

κυρωδής, *εὐς*, ὁ *ξή*, *petrosus*. Ab eod.
κυρωτός, *ή*, *ὄν*, idem. A *κυρώω*.
κυτώλλη, *ης*, *ή*, *scutica*, *lorum*; (2) *fustis*, *clava*; (3) *apud* *Lacedæmonios* *genus* *secretæ* *epistolæ*; etiam *genus* *serpentis*. A *κύτος*.
κυταληφορέω, *ᾠ*, *clavam* *vel* *vectem* *fero*, *Strab. 15.* A
κυταληφόρος, *ε*, ὁ *ξή*, *clavam* *gerens*, *scuticam*, *virgam*, *seu* *vectem* *ferens*. Ex *κύταλη* et *φέρω*.
κυταλαίς, *ε*, ὁ, *κυτώλλη* *similis*, *teres*, *oblongus*;
κυτάλιον, *ε*, τὸ, *vectis*, *clava*, *fustis*; (2) *herba*, *Lat.* etiam *umbilicus* *Veneris*. A *κυτώλλη*.
κυταλῆς, *ἴδος*, *ή*, *baculus*, *virga*; (2) *vectis*; (3) *parva* *scytala*, *adhibita* *in* *circuitione* *vigiliarum*; (4) *strigilis*; (5) *instrumentum* *ad* *ignem* *jaculandum*. Ab eod.
κυταλισμός, *ᾠ*, ὁ, *fustuarium*, *qu.* a *κυταλιζω*.
κύταλον, *ε*, τὸ, *clava*, *fustis*. Ab eod. Hinc
κυταλώω, *ᾠ*, *fut. εύω*, *fuste* *cædo*. Hinc
κυταλωτός, *virgatus*.
κύτιον, *ε*, τὸ, *sutrina*, *officina* *sutoris*. A
κύτιεύς, *εὐς*, ὁ, *cerdo*, *coriarius*, *sutor*. Hinc
κυτιεύω, *f. εύω*, *artem* *coriariam* *seu* *sutoriam* *factio*, *sum* *cerdo*.
κυτιζω, *lacero*, *dilanio*, *Hes.*
κυτιεύς, *ή*, *ὄν*, *coriaceus*; (2) *coriarius*;
κύτινος, *ἴνη*, *ἰνον*, *e* *corio* *factus*. A *κύτός*.
κυτις, *ἴδος*, *ή*, *pellucida*, *parvum* *corium*. Dim. ab eod.
κυτοβράχιον, *ονος*, ὁ *ξή*, *coriaceum* *brachium* *habens*.
κυτοδέψω, *pelles* *mollio* *seu* *subigo*, *ut* *coriarii* *solent*; (2) *pelles* *tingo*, *Ar. Pl. 513.*
κυτοδέψης, *ε*, ὁ, *coriarius*, *cerdo*, *qui* *pelles* *subigit*. Ex *κύτος* et *δέψω*.
κυτοδέψος, ὁ, *idem* *et* *ex* *iisd.*
κυτοδέψικος, *ή*, *ὄν*, *ad* *coriarium* *pertinens*.
ΣΚΥ'ΤΟΣ, *εὐς*, τὸ, *corium*, *pellis*, *flagrum*, *scutica*.
κυτοτομείω, *ᾠ*, *f. ἡσω*, *artem* *sutoriam* *exerceo*, *incido* *coria*. *Ὁ* *μὲν* *αὐτῶν* *κυτοτομῆ* *καθήμενος*, *Aristoph. Plut. 162.* A *κυτοτόμος*.
κυτοτομία, *ή*, *sutoria*, *coriaria*. Ab eod.
κυτοτομικός, *ή*, *ὄν*, *ad* *artem* *sutoriam*, *sive* *quæ* *eam* *facit*, *pertinens*. Ab eod.
κυτοτόμιον, τὸ, *sutrina*. A
κυτοτόμος, *εὐς*, ὁ *ξή*, *qui* *coria* *scindit* *ad* *loro*, *calceos*, *et* *similia*. *Gl. V. sutor*. Ex *κύτος* et *τέμνω*.
κυτοσφάγω, *ᾠ*, *corium* *ardeo*. Ex eod. et *σφάγω*.
κυτοσφάγος, ὁ, *ή*, *corium* *devorans*, *corrodens*.
κυτώω, *ᾠ*, *fut. εύω*, *corio* *obduco*. A *κύτος*.
κυψίον, *ε*, τὸ, *parvum* *poculum*. Dim. a *κύψος*.
κυψοειδής, *εὐς*, ὁ *ξή*, *scyphi* *formam* *habens*, *scypho* *similis*. Ex *κύψος* et *είδος*.
ΣΚΥ'ΦΟΣ, *ε*, ὁ, *vel* *εὐς*, τὸ, *scyphus*, *poculum* *majus*.
κύψωμα, *ἄτος*, τὸ, *idem*, *Athen.*
κυψήκησις, *εὐς*, *ή*, *vitium* *in* *rebus* *quæ* *corruptione* *vermiculantur*. Quasi a *κυψήκω*.
κυψήκωσις, *εὐς*, *ή*, *idem*. A
κυψήκω, *ᾠ*, *vermibus* *scateo*, *vermes* *genero*, *vermino*, *Gl. V. Ph.* *κυψήκω*, *verminosus*, *Gl. V. part.* A *σκάληξ*.
κυψήκω, *fut. εύω*, *vermem* *refero*, et *κυψήκωμαι*, *instar* *vermium* *moveor*. Ab eod.
κυψήκων, *ε*, τὸ, *vermiculus*. Dim. ab eod.
κυψήκωρατος, *ε*, ὁ *ξή*, a *vermibus* *exesus* *seu* *erosus*. *Gl. V.* *κυψήκωρατος*, *vermiculatum*. Ex *σκάληξ* et *βρώσκω*.
κυψήκωιδής, *εὐς*, ὁ *ξή*, *vermis* *speciem* *gerens*, *vermiculo* *similis*. Ex *σκάληξ* et *είδος*.
κυψήκωσις, *vermem* *genero*, *in* *vermem* *converto*, *Sierph.*
κυψήκωστοκία, *ᾠ*, *fut. ἡσω*, *vermes* *genero*, *seu* *procreo*;
κυψήκωστοκία, *ε*, *ή*, *vermium* *procreatio* *vel* *generatio*. A
κυψήκωστος, *ε*, ὁ *ξή*, *vermes* *pariens*, *vermes* *generans*. Ex *σκάληξ* et *τίκτω*.

κυψήκωστος, *ε*, ὁ *ξή*, *vermibus* *vlescens*.
κυψήκω, *ᾠ*, *f. εύω*, *vermibus* *infesto*; *κυψήκωμαι*, *vermiculor*, *vermibus* *scateo*;
κυψήκωιδής, *εὐς*, ὁ *ξή*, *vermem* *imitans*, *vermi* *similis*. A *σκάληξ*.
κυψήκωσις, *εὐς*, *ή*, *idem* *quod* *κυψήκωσις*.
ΣΚΩ'ΔΗΣ, *κος*, ὁ, *vermis*, *lumbric*, *Gl. V.*
κυωλόσπης, *ε*, ὁ, *vermiculus* *frumento* *noxius*, *Hes.* Ex *σκάλος* et *βάλω*.
κυωλοσπίζω, *claudus* *ligneo* *pedi* *innitor*, *gralla* *incedo*. Ex *iisd.*
ΣΚΩ'ΛΟΝ, *ε*, τὸ, *offendiculum*, *impedimentum* *in* *via* *occurrentis*; (2) *lignum* *præacutum*.
ΣΚΩ'ΛΟΣ, *ε*, ὁ, *spinæ* *genus*, *quod* *in* *igne* *versatum* *validius* *evadit*; (2) *id.* *qu.* *pr.*
κυωλόσπωμα, *volutor*, *obliquo* *tractu* *moveor*, *V. L. ex Nic.*
κυώμμα, *ἄτος*, τὸ, *cavillum*, *cavillatio*, *sales*, *dicterium*. A *σκάπτω*.
κυωμμάτιον, *ε*, τὸ, *mordax* *dicteriolum*, *cavillum*. Dim. a *πρæc.*
κυώπτωμαι, τὸ, *idem* *quod* *σκάπτω*, *Æsch.*
κυώπτης, *ε*, ὁ, *cavillator*, *derisor*, *dicax*, *scurrax*, *scommata* *jactitans*. A *σκάπτω*.
κυωπτικός, *ή*, *ὄν*, *qui* *scommatis* *dicterisque* *mordacibus* *incedere* *solet*, *cavillis* *valens*, *mordax*. *Gl. V.* *dicaculus*. Ab eod.
κυωπτικός, *adv.* *illudendi* *causa*.
κυωπτόλης, *ε*, ὁ, *qui* *acerbis* *et* *mordacibus* *dictis* *perdit* *et* *qu.* *proscindit* *homines*, *cavillis* *et* *scommatis* *gaudens*. Ex *κυώπτης* *et* *ὄλλωμαι* (sed *ὄλης* *est* *terminatio*, *Ætn.*)
ΣΚΩ'ΙΤΩΝ, *fut. ψω*, *cavillor*, *contumelioso* *gestu* *subsanno*, *dicteris* *mordacibus* *irrideo*. *Οἱ* *παῖδες* *ἔσκωπτον* *αὐτῶν*, *Xen. Oιδ'* *ἔσκωπε* *τὸς* *φιλαικῶδες*, *Aristoph. Nub. 540.*
ΣΚΩ'Ρ, *σκατός*, τὸ, *stercus*, *oletum*, *merda*. *Μεγαλόμενον* *σκάρος* *ἰσθίου*, *Aristoph. Plut. 305.*
σκωράμις, *ή*, *sella* *familiaris*, *Ar.*
σκωρία, *as*, *ή*, *scoria*, *fax* *metalli*; (2) *retrementum*, *stercus*, *excrementum*. A *σκάρα*.
σκωροειδής, *ε*, *stercori* *similis*. Ab *είδος*.
σκωροειδής, pro *σκωροειδής*, *V. L.*
σκώψ, *σκωπός*, ὁ, *avis* *ex* *genere* *noctuarum*, *noctua*, *bubo*. Ex *σκία* et *ὄψ*.
σκώψις, *εὐς*, *ή*, *derisio* *quæ* *fit* *dictis* *mordacibus*, *cavillatio*. A *σκάπτω*.
σμάραγδιζω, *f. εύω*, *smaragdum* *colore* *refero*.
σμάραγδίνος, *ἴνη*, *ἰνον*, *smaragdinus*, *e* *smaragdo* *factus*.
σμάραγδιον, τὸ, *id.* *quod* *σμάραγδος*.
σμάραγδότης, *ε*, ὁ, *ut* *σμάραγδότης* *λίθος*, *smaragdus*. A
σμάραγδος, *ε*, ὁ, *ή*, *smaragdus*, *gemma*. A *σμάραγδος*.
ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, *ᾠ*, *f. ἡσω*, *resono*, *strepitum* *edo*, *strido*. *σμάραγεῖ* *δέ* *τε* *πόντος*, *Il. 2, 210.*
σμάραγιζω, *fut. εύω*, *idem* *quod* *πρæc.*
σμάρασσα vide *μαράσσα*.
ΣΜΑΡ'Σ, *ἴδος*, *ή*, *piscis* *quidam* *pusillus*, *smaris*.
ΣΜΑ'Ω, *ᾠ*, *f. ἡσω*, *abstergo*, *detergo*, *purg.* *Τὴν* *κεφαλὴν* *σμάται* *μὲν* *βουβίλους*, *Herod.*
σμερδάλιος, *εὐ*, *εὐ*, *ad* *aspectu* *seu* *intuitu* *terribilis*. Hinc *σμερδαλίον* *vel* *σμερδαλίω*, *adv.* *horrendum* *in* *modum*, *horribiliter*, *terribiliter*. A *μέγδα*, *ἰπιτωρ*.
σμερδαλίως, *adv.* *terribiliter*, *horrendum* *in* *modum*, *Hom.*
σμερδός, *ή*, *ὄν*, *idem* *quod* *σμερδαλίως*.
σμίω, *idem* *quod* *σμίω*.
σμήγμα, *ἄτος*, τὸ, *smegma*, *quo* *utimur* *in* *abstergendo*. *Gl. V.* *lomentum*, *σμήγματι*, *lomenta*, *Ph.* A *σμήγω*.
σμηματοπώλης, *ε*, ὁ, *lomentarius*. *Gl. V.* *qui* *lomenta* *vendit*.
σμηματοπώτης, *εὐς*, ὁ *ξή*, *smegmatis* *formam* *habens*. *σμηματοπώται* *στίται*, *Arct.* *σμηματοπώτες* *χυλοῖ*, *Il.* A *σμήγω*.
σμήκτης, *ε*, ὁ, *pumicator*, *politor*, *Ph.* A *σμήγω*.
σμηκτικός, *ή*, *ὄν*, *detersorius*, *abstergendi* *vim* *habens*. Ab eod.
σμηκτίς, *ἴδος*, *ή*, *idem*, *subst.* Ab eod.
σμηκτός, *ἴδος*, *ή*, *idem* *et* *ab* *eod.*

Σμήλη, *ns, ἡ*, sapo, smegma, quo ad abstergendum utitur. A σμῆα.
 Σμήμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
 Σμῆνισιν, *examinitibus apum*, dat. pl. cum *u, a* σμῆνος.
 Σμῆνιον, *u, τὸ*, alveare, examen. Dim. a σμῆνος.
 Σμῆνοδός, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος et δέχεται.
 Σμῆνοκόμος, ὁ, curator apum. A seq. et κομῆα.
 ΣΜΗΝΟΣ, *eos, τὸ*, examen apum; (2) alveare; Met. magna multitudo.
 Σμῆνοργιστῶν, dicuntur apes, cum foetificant et sua examina ponunt. A praec. et ἔργον.
 Σμῆσις, *eas, ἡ*, deterio, abstersio. A σμῆχω.
 Σμῆσιγγῆ, γγος, ἡ, crinis, capillus, Lyc.
 Σμῆχω, fut. ξω, abstergo, extergo, detergo, Gl. V. lomento, Od. 2, 226. A σμῆα.
 Σμικροκνήξ, *kas, ὁ*, tenuis praeco.
 Σμικρολογία, ἄ, usitatus σμικρολογέομαι vid. μικρολογία, ἄ, &c.
 Σμικρολογία, *as, ἡ* vid. μικρολογία.
 Σμικρολόγος, *u, ὁ* ἢ *ἡ* vid. μικρολόγος.
 Σμικρολόγως, *adv.* tenuiter, parce. A praec.
 Σμικρομερής, *eos, ὁ* ἢ *ἡ*, pro μικρομερής.
 Σμικροσπίται, vid. μικροσπίται.
 Σμικροσπίτης, vid. μικροσπίτης.
 Σμικρός, *es, ὄν*, Att. pro μικρός.
 Σμικροτάτα, *εὐρητ.* *adv.* minime, Aret.
 Σμικροθάλαμος, ὁ ἢ *ἡ*, parvos oculos habens.
 Σμικροφάνια, *as, ἡ*, tenuitas vocis. A
 Σμικροφάνος, ὁ ἢ *ἡ*, vid. μικροφάνος.
 Σμικροφάνως, *adv.* tenui voce.
 Σμικρῶν, minuo; pro μικρῶν.
 ΣΜΙΛΑΞ, ἄκος, ἡ, taxus; (2) arbor a taxo diversa folium habens ilicis; (3) smilax, frutex hortensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba quaedam, Plin. Angl. BINDWEED.
 Σμίλημα, ἄτος, τὸ, segmen scalpro amputatum, ramentum; σμιλίωμα, minutiae. Σμιλίωμα, fut. εἶσω, scalpro amputo. A ΣΜΙΛΗ, *ns, ἡ*, scalprum.
 Σμίλιον, *u, τὸ*, scalpellum. Dim. a σμίλη.
 Σμίλιον, ἡ, ligo, Steph.
 Σμίλιος, idem quod σμιλάξ, Nic. Theophr.
 Σμίνθα, *as, ἡ*, quod domesticus.
 Σμίνθεις, *eas, ὁ*, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infestantibus. A σμίνθα.
 Σμίνθος, *u, ὁ*, idem quod σμίνθα.
 ΣΜΙΝΘΟΣ, *u, ὁ*, bidens, ligo, rastrum.
 Σμίνθη, *ns, ἡ*, idem; Aristoph. Pace, 546.
 Σμίσις, *idos, ἡ*, idem quod σμίσις.
 Σμύγεις, *exustus, a, 2. part. pass. verb. σμύχου.*
 Σμύγεις, *es, ὄν*, aerumnosus. A σμύχου, quia malis quasi atteritur.
 Σμύγεις, *adv.* aerumnosus. A praec.
 Σμύχαι, *aor. 1. inf. act. verb. σμύχου.*
 Σμύρανα, *ns, ἡ*, Gl. V. pro μύρανα.
 ΣΜΥΡΙΣ, *idos, ἡ*, smyris, lapis, quo annularii et gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas.
 Σμυρίτης, *u, ὁ*, ut σμυρίτης λίθος, smyrites lapis. A praec.
 Σμύρα, *ns, ἡ*, myrrha; (2) Smyrna, urbs. A μύρρα. Hinc
 Σμυρῆζω, myrrha imbuo; ἐσμυρῆζομαι, perf. pass. part. Marc. 15, 23.
 Σμυρῆϊον, τὸ, pro σμύριον, Nic.
 Σμύρινος, *inh, ion*, myrrhinus. Ab eod.
 Σμύρινον, *u, τὸ*, planta myrrham respiciens.
 Σμυροφόρος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, myrrham ferens. Gl. V. oleastrum; oliva. A φέρω.
 ΣΜΥΤΧΩ, *f. ξω*, proprie de igne latente sine flamma et paulatim rem consumente. Unde (2) attero, velut lenta tabe absumo, corroppo; σμυγῆς, exustus, aor. 2. part. pass. "Ἐως ὅ ἐσμύχεται ἀμαρτία Mosch. 6, 4. Pl. 22, 411.
 Σμώδιγξ, *ιγγος, ἡ*, vibex, livor ab ictu. A ΣΜΩΔΙΞ, *ικος, ἡ*, idem. Σμώδιξ δ' αἰματώσιν μσταφρίων ἐξυπανήσει, Pl. 2, 267.
 ΣΜΩΧΩ, mando, -ere; manduco; (2) convicior, Aristoph. Pace, 1298.
 Σωβῆρομαι, fut. εἶσομαι, insolenter et fastuose

me infero, superbe incedo, cum impetu ruo. A σωβρός.
 Σωβροβλέφαρος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, qui fastuoso et superbo est supercilio. A βλέφαρον.
 Σωβρός, ἄ, ὄν, severus, tetricus, durus. Ph. concitatus, fastuosus, impetuoso, de ventos; magnificus. A σωβῶ.
 Σωβρώς, *adv.* superbe, fastuose, insolenter et superbe se inferendo; (2) concitate, violenter, magno impetu.
 Σωβώς, ἄδος, ἡ, quae insolenter se affert; (2) citato gradu incedens; (3) saltatio ridicula. A
 ΣΩΒΕΩ, abigo, expello; (2) insolenter incedo, sasobehmēs, concitatus, perf. pass. part. "Ἄγε νῦν ἐπιθῶ τωσπὸν sasobehmēs, Aristoph. Ach. 211. Πρὸς τὸ ἰνθασιώδες sasobehmēs, Heliod. "Ρυθμὸς κεκλασμένους λόγῳ ἢ sasobehmēs, Longin. 41. Hinc
 Σωβῆ, *ns, ἡ*, muscarium, cauda, Gl. V.
 Σόβαι, *oi*, satyrī, Steph. A σοβῶ.
 ΣΩΓΚΟΣ, et σόγγος, *u, ὁ*, soncus, vel sonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc
 Σογγώδης, *ct* σογγώδης, *eos, ὁ* ἢ *ἡ*, sonco vel soncho similis.
 Σοῖ, *tibi*, dat. sing. a σὺ, tu.
 Σοίγε, idem, Att.
 Σοῖο, *tui*, gen. sing. Ion. pro σὺ, ab eod.
 Σοῖσι, *tuis*, dat. pl. Ion. pro σοῖς; a σοῖς.
 Σολοικία, *as, ἡ*, idem quod solocismos.
 Σολοικίως, *f. ἴσω*, refero solocis in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοιαι. Hinc
 Σολοικισμός, ἔ, ὁ, solocismus, vitium sermonis contra Syntaxin. Μεταφρ. quidquid perperam fit, non recte aut ordine.
 Σολοικιστής, ἔ, ὁ, qui in loquendo solocismum admisit. Ab eod.
 Σόλοιαι, *ων, oi*, Solocēi, qui Solis, Ciliciae urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica et Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbāre et vitiose loquentes. Hinc Σόλοιαι, natura et moribus barbarus, ineptus, insulsus.
 Σολοικιστῆς, *es*, solocismi speciem habens, cum sit rectus. A φαῖνομαι.
 Σολοικιστῶς, ὁ, faber ferrarius. A seq. et τύπτω.
 ΣΟΛΟΣ, *u, ὁ*, massa ferri solidi, proprie, atque adeo quaevis massa bene compacta, solida; (2) discus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, Pl. 23, 826. A σέλω, compingo.
 ΣΟΜΦΟΣ, ἡ, ὄν, inanis, fungosus, spongiosus. Hinc
 Σομφότης, *ptos, ἡ*, inanis, fungositas.
 Σομφώδης, *eos, ὁ* ἢ *ἡ*, idem quod σομφός.
 Σοῖσις, *2. sing. praes. opt. act. verb. σοῖ.*
 Σόσμαι, moveor; hinc σῶσθε, movemini, facessite; σάσθη, currat, imper. A σοῖω.
 ΣΟΟΣ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus; (2) salutaris.
 Σόος, *contr. σῶς, σῶ*, ὁ, motus corporum, quae sursum feruntur. A σοῖω, moueo.
 Σόω, persequor, in fugam conjicio.
 Σοράσιμος, ὁ, coacervatio ac miscella quaedam ex variis idiomatibus. V. L.
 Σορέλλην, ὁ, capularis senex, Eust. Hes.
 Σορέων, cadavera in loculo condo. A σορός.
 Σορῶν, *adv.* modo loculi seu busti. Ab eod.
 Σοροβλέφαρος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, magnis et adductis supercilis; (2) superciliosus, superbus. Ex σορός et βλέφαρον.
 Σοροδαίμων, *anos, ὁ*, dæmon capularis, larva bustaria seu sepulchralis; (2) senex capularis et mortui vicinus. Ex eod. et δαίμων.
 Σοροεργός, (Man.) idem quod σοροπαῖος.
 Σοροπηγός, ἔ, ὁ, qui loculos compingit, sandapilarum fabricator. Ex σορός et πήγγυμι.
 Σορόπληκτος, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, qu. dic. a loculo percussus, i. e. loculo mox includendus, senex capularis. Ex eod. et πλήσσω.
 Σοροπλήξ, ἡγος, ὁ ἢ *ἡ*, idem et ex iisd.
 Σοροπαῖος, qui sandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.
 ΣΟΡΟΣ, ἔ, ὁ, loculus, conditorium, capulum, Gl. V. arca funebris, Pl. 23, 91.

Σός, *σῆ, ὄν*, tuus, tua, tuum. A σοῖ.
 Σῶ, *tui*, gen. sing. a σὺ, tu, vel serva, 2. sing. praes. imperat. med. *contr.* pro σοῖ, a σοῖω.
 Σωβῆζω, subula transigo sepe perfuro, Steph.
 Σωβός, ὁ, animalis nomen, Opp.
 ΣΟΤΒΟΣ, *u, ὁ*, animal terrestre marinis infestum.
 Σωδάριον, *u, τὸ*, sudarium. Vox Lat.
 Σόσω, *servet, servato*, 3. sing. praes. imperat. med. *contr.* pro σοῖσθα, a σοῖω vel vadat, 3. sing. perf. imperat. pass. Ion. pro σοῖσθα, a σοῖω, vado. Σώσθε, proproate. Σώσθε νῦν, ὡ ζῆναίσι σῶσθε πελασμάδες, Call. Οὐχὶ σῶσθε ἰσκόρακας; οὐκ ἄπαιτε; Aristoph. Vespr. 457.
 Σῶσις, *eas, ἡ*, itio, cursus. A σοῖω.
 Σῶσινος, *inh, ion*, ex liliis confectus.
 ΣΟΤΣΟΝ, τὸ, liliū, Vox Phœn.
 Σοφία, *as, ἡ*, sapientia; i. e. intellectus et scientia circa cas res quae praestantissimae natura sunt, hoc est, quae necessariae sunt, et semper eodem modo se habent, secundum Aristotelem. Ἐν σοφίᾳ, sapienter. Σοφία γὰρ ἐκ τε κλεινὸν ἔπος τίφανται, Soph. Antig. 620. A σοφός.
 Σοφίζομαι, dat. sing. part. praes. pass. verb. σοφίζω, fut. ἴσω, sapientem reddo, doceo sapientiam. Gl. V. sapientiam praesto; σοφίζομαι, sapientiam doceo, seu disco; med. argue aliquid comminiscor vel conficio, artem in aliqua re exprimo, de oratoribus et poetis; (2) dolose et fraudulenter dico, Gl. V. cavillor; (3) comminiscor, Ph. Χαρίεντα γ' ὡ περιβύτ', ἰσοφίᾳ, ἢ σοφῶ, Aristoph. Av. 1407. Οὐδὲν σοφίζομαι τοῖσι δαίμοσιν, Eur. Bac. 200. A σοφός.
 Σοφίσαι, a. 1. inf. act.
 Σοφίσμα, ἄτος, τὸ, inventum quodcumque, etiam in bonam partem; sed maxime inventum callidum, consilium aut facinus astutum; Ph. commentum. A σοφίζω. Hinc
 Σοφισματικός, ἡ, ὄν, captiosus, dolosus, cavillationis peritus; (2) cavillatorius.
 Σοφισματίον, τὸ, Dim. a σοφίσμα.
 Σοφισμός, ἔ, ὁ, callida nimis et coacta interpretatio. A σοφίζω.
 Σοφιστία, *as, ἡ*, ars sophistica, inanis sapientia; idem quod σοφίσμα. Gl. V. argutia; (2) species vel imitatio sapientiae. A σοφιστεῖν.
 Σοφιστεῖν, solerter excogitantem et tentandum est, Aristot.
 Σοφιστεῖν, *f. εἶσω*, artem dicendi doceo et profiteor; (2) philosophor; (3) argutor; Ph. σοφιστεῖν, profiteor. Gl. V. σοφιστεῖν, argutor. Οὐδὲ ἰσοφιστεῖν ἐτι τὸν ἔρωτα, texit, Heliod. A σοφιστής.
 Σοφιστήριον, *u, τὸ*, schola, ἰηρη. rhetoris; (2) commentum. Ab eod.
 Σοφιστής, ἔ, ὁ, Sophista, doctus et peritus artifex, ἰηρη. in dicendo; unde Orator, et quidem in bonam partem; (2) doctus et sapiens; (3) qui tantum ostentationis causa philosophatur, vel dicit, orationes scribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis dolosis circumvenit. A σοφίζω.
 Σοφιστία, ἡ, pro σοφιστεῖν, Steph.
 Σοφιστεῖν, ἄ, argutor, sophistam ago, Sophistarum in modum magnificis me verbis ostento. Σοφιστεῖν κάσιε, Eubulides apud Athen. 10, 10. A praec.
 Σοφιστικὸς, ἡ, ὄν, captiosus, cavillatorius; (2) sophistis proprius, conveniens. Ab eod.
 Σοφιστικῶς, *adv.* sophistice, more Sophistarum, captiose, callide, fraudulenter.
 Σοφιστικῶν, ἄ, fut. ἴσω, insano Sophistarum amore flagro, nimis studiosus sectator Sophistarum sum. Ex σοφιστεῖν et μαινομαι.
 Σοφιστρια, *as, ἡ*, magistra Sophisticae, deceptor. A σοφιστής.
 Σοφιστικός, ἡ, largitrix sapientiae.
 Σοφιστικός, *u, ὁ* ἢ *ἡ*, sapienter fabrefacta, sapientiam donans. A δώρον.
 Σοφικαίτης, vid. Steph. Erasm. Adag. Plin. Ep. 1, 14.
 Σοφίνοος, *contr. σοφόνος, u, ὁ* ἢ *ἡ*, sapienti mente praeditus, sapiens.

Σοφοποιῶν, ὦ, f. ἴσω, sapientem reddo. Hinc
 Σοφοποιήσεις, εως, ἡ, institutio ad sapientiam.
 Σοφοποιός, ὤ, ὁ, ἡ, sapientem reddens.
 ΣΟΦΟΣ, ἡ, ὄν, sapiens; (2) peritus alicujus
 rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus.
 Hinc
 Σοφῶν, ὦ, sapientem reddo, doceo.
 Σοφῶς, adv. sapienter, doctc, apte, ingeniose,
 scite, argute, perite, callide. Ab eod.
 Σῶν, moveo, incito; (2) eripio, sc. e periculo,
 unde servo; ὄσωι, 3. pl. subj. προράζωσι,
 Il. 9, 393. (3) in fugam conjicio, fugo;
 et ὄσωμι, in fugam vertor, fugio, incitato
 cursu feror, curro. (3) ὄσθε ἴνυ, ὄ ξανθιαί,
 ὄσθε Πιλασγάδες, properate, Callim. Lav.
 Pallad. 4. Ἄλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνήρ
 φησι περὶ νηῖν, βάτω, Soph. Aj. 1413.
 Ἄ σῶς vel σῶα.
 Σωναύτης, υ, ὁ, servator nautarum.
 Σπαδίξω, pro σπάω, Herod.
 Σπαδίξω, fut. ἴωα, vel ἴξω, avello, detraho. Α
 σπάω, traho.
 Σπαδίξ, ἴκος, ἡ, termes, palmæ, ramus palmæ,
 seu avulsus e palma termes; (2) cortex rad-
 icis ilignæ; (3) instrumentum musicum;
 (4) est et epith. equorum et canum, ob co-
 lorem puniceum. Ab eod.
 Σπαδονίωμα, ἄτος, τὸ, evulsio; (2) penis pen-
 dens, ut spadonis scilicet. Hinc σπαδονίω-
 ματα μαζῶν, mammæ pendentes, flaccidæ,
 Anal. Brunckii, 1, 22.
 Σπάδων, ὄνος, vel ὄνος, ὁ, spado, eunuchus, cui
 testiculi sunt avulsi; (2) vulsura, spas-
 mus, convulsio; Nic. Al. 317. Α σπάω.
 Hinc
 Σπαδονίζω, f. ἴωα, proprie revello, evello; (2)
 castro, spadonem efficio. Σπαδονίζεαι τὸν
 ἥχον, castrat vocem, emitte vocem quæ
 castratam, id est, exilem, Dionys. Halic. de
 Structura Orat. 14.
 Σπαδόνισμα, et σπαδόνισμα, τὸ, evulsio, lace-
 ratio.
 Σπαδονισμός, ὤ, ὁ, castratio. Α præc.
 Σπάζω, fut. ἄσω, divello, traho; (2) haurio.
 Σπάζεε τὸ ἴδιον, Philostr. Α σπάω.
 Σπαθαλίω, ὦ, prodigo; rectius usitat. σπατα-
 λῶ, Eryn. Α σπαθάω.
 Σπαθῆλον, υ, τὸ, spathula, ramus palmæ,
 palmæ. Dim. a σπάθη.
 Σπαθῶν, ὦ, f. ἴσω, licium inculco spatha, vel
 tudicula, texto; (2) profuse insumo, pro-
 digio; dilapido, luxurior. Ὡ γύναι, λίαν
 σπαθῆς, Aristoph. Nub. 55. Α
 ΣΠΑΨΘΗ, ης, ἡ, spatha, spathula, rudes vel
 rudis, rutilica, radius textoris, virga, gla-
 dius, Gl. V. item costa, Gl. V. σπάθαι, costæ,
 Ph. item palma, vel ramus palmæ.
 Σπάθνω, ἄτος, τὸ, densitas telæ spathæ arcu-
 tatæ et densatæ, aut tela sic laborata. Α
 σπαθῶ.
 Σπαθῆρος, et σπαθίρος, animal ex crasso in
 caudam abiens tenuem, Esch.
 Σπαθῆσις, εως, ἡ, telæ densatio, cum haud
 parce licium inculcatur; (2) prodiga ero-
 gatio, profusio. Α σπαθῶν.
 Σπαθῆτος, ἡ, ὄν, densatus, cui licium large in-
 culcatur. Ab eod.
 Σπαθίζω, f. ἴωα, spathula agito; (2) spathula
 aliquid alicunde exemptum illino, ungo.
 Α σπαθῆ.
 Σπαθῆιον, υ, τὸ, spathula, culter chirurgicus,
 scalpellum; (2) specillum. Dim. ab eod.
 Σπαθῆς, ἡ, densa vestis, Hes.
 Σπαθῆσμα, ἄτος, τὸ, (a σπαθίζω,) idem quod
 Σπαθῆσις, ὤ, ὁ, percussio, quæ fit gladio.
 Σπαθῆτις, υ, ὁ, palmeus. Α σπαθῆ.
 Σπαθμίλη, ης, ἡ, specillum laturum spathæ spci-
 cium habens. Ab eod. et μάλλη.
 Σπαθοποιός, ὤ, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui spathas
 et gladios facit. Ex σπάθη et ποίω.
 Σπαθοφοῖνικον, υ, τὸ, spatha palmæ, i. e. fructus
 palmæ adhuc florentis involucrem. Ex
 eod. et φῶνξ.
 Σπαθοφυλλός, υ, ὁ, ἡ, cujus folia spathæ si-
 milia sunt. Ex eod. et φύλλον.
 ΣΠΑΨΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) spiro

sive exspiro animam, more animalium,
 palpitando animam efflantium. Ὁ μὲν γὰρ
 παίδων σπείρει πύλας, Erigr.
 Σπιλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis est talparum.
 Α
 Σπάλαξ, ἄκος, ὁ, talpa. Α σπάω, quoniam
 terram semper unguibus vellicat.
 Σπαλῆς, missus, aor. 2. part. pass. Ἔολ. pro
 σαλῆς, a σέλλω.
 Σपालῆς, ἡ, novacula, item pro ψαλῆς, V. L.
 Σपालῶνες, οἱ, plutei, seu musculi bellici, V. L.
 Σπανακόν, τὸ, oleris quoddam genus, V. L.
 Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas seu raritas homi-
 num. Ex σπάνος et ἀνδρ.
 Σπάνη, ἡ, idem quod
 Σπάνια, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2)
 Hispania. Α σπάνιος.
 Σπανιῶν, adv. raro, Gl. V. Α σπάνιος.
 Σπανίζω, fut. ἴωα, penuria laboro; (2) rarus
 sum. Δοκίμῃ σπανίζεν δῶμα βασιλείου πέ-
 τλων; Eur. Med. 960. Σπανίζοντες βίη, Συγγ.
 240. Α σπάνιος.
 Σπάνιος, ἴα, ἴον, rarus; (2) pretiosus, nam quæ
 rara sunt, pretiosa sunt. (2) νίκην ἀρίστην τε
 καὶ σπάνιον ἐξενγκάμενος, Arrian. Bell. An-
 tibal. 26. Ab eod. Hinc
 Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.
 Σπάνιος, εως, ἡ, penuria, inopia.
 Σπανισθῆναι, privatum esse, aor. 1. inf. pass. v.
 σπανίζω.
 Σπανιστός, ἡ, ὄν, cujus inopia seu penuria est;
 (2) inops. Α σπανίζω.
 Σπανίως, adv. raro. Α σπάνιος.
 ΣΠΑΝΟΣ, ὤ, ὁ, rarus.
 Σπανοτόγων, ὄνος, ὁ, cui rara est barba.
 Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. Α
 Σπανοσίτος, υ, ὁ, ἡ, annonæ penuria laborans.
 Σπανόφυλλος, υ, ὁ, ἡ, rara habens folia.
 Σπανότροπος, υ, ὁ, ἡ, cui rara sunt aquæ,
 aquæ penuria laborans. Ex ἴδωρ.
 ΣΠΑΞ, σπακός, ὁ, ἡ, cnis; Vox Pers.
 Σπάριγμα, ἄτος, τὸ, frustum rei dilaceratæ seu
 discerptæ; (2) laceratio, convulsio. (2)
 σπάριγμα κόρας Ἰήσομαι, Eurip. Andr. 827.
 Α σπαράσσω.
 Σπαριματόδης, εος, ὁ, ἡ, lacer, discerptus,
 pannis obsitus. Α प्राc.
 Σπαριμμός, ὤ, ὁ, laceratio, convulsio; (2) per-
 turbatio, distractio. Α σπαράσσω. Hinc
 Σπαριμμάδης, εος, ὁ, ἡ, qui convulsione ten-
 tatur.
 Σπαράκτης, υ, ὁ, lacerator.
 Σπαράξις, εως, ἡ, laceratio, carptus. Α
 ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel σπαράσσω, fut. ξω, lacero,
 dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἑσπα-
 ραγμένος, carptus, Ph. dilaceratus, p. pass.
 part. Ἡμεῖς ἐν ὄφρην σπαργανώσαντες τέπλους,
 Aristoph. Pace, 639.
 Σπαργανῶν, idem quod
 Σπαργανίζω, f. ἴωα, fasciis involvo. Α σπάρ-
 γανω.
 Σπαργάνιον, υ, τὸ, fasciola; (2) herba quæ-
 dam. Dim. ab eod.
 Σπαργανίσσα, fasciis involuta, a. 1. part. act.
 f. g. verbi σπαργανίζω.
 Σπαργανιώτης, υ, ὁ, fasciatus, fasciis involutus.
 Α σπαργάνιον.
 ΣΠΑΨΡΑΝΟΝ, υ, τὸ, fascia qua infans invol-
 vitur; σπάργανα, cunabula, Ph.
 Σπαργανῶν, ὦ, f. ὄσω, fasciis involvo, fascio;
 (2) involvo; σπαργανῶσθαι, fasciari, Gl. V.
 ἑσπαργανωμένος, fasciis involutus, perf. pass.
 part. Ἡμεῖς ἐν ὄφρην σπαργανώσαντες τέπλους,
 Eur. Ion. 989. Ἐσπαργανώσαντες αὐτὸν, Luc.
 2, 7. Α σπάργανον. Hinc
 Σπαργανώμα, ἄτος, τὸ, id quo aliquid invol-
 vitur, velut fasciæ; involucrem, fasciæ
 usum præbens.
 Σπαργανώσις, εως, ἡ, fasciatio, involutio in
 fascias; (2) tumor mamillarum a partu re-
 cente. Ab eod.
 ΣΠΑΡΓΑΨΩ, ὦ, f. ἴσω, tumco et distentus sum,
 de uberibus ita distentis, ut lac stillet, de
 arboribus succo turgentibus; (2) de vehe-
 mentiori cupiditate; (3) de libidine Venere.
 Σπαργώντας μοὶ τὴς μαζῆς χάλασον, Eur.

Cyc. 55. Δι' ἐντυχίαν ἐσπαργῶν ἡ παρ-
 γῶντι τῷ δῆμῳ χαλκὸν ἐμβάλειν, Plut. M.
 Hinc
 Σπαργῆ, ἡς, ἡ, libido, proprie exonerandi lac
 mamillas distendens, seu ipse tumor e copia
 nimia, pro σπαργησις, Eryn.
 Σπάργω, fut. ξω, ἴνυ. idem quod σπαργανῶν,
 Honi.
 Σπάργωσις, ἡ, pro σπαργάνωσις, Diosc.
 Σπαρῆς, satus, aor. 2. part. pass. verbi σπείρω.
 Σπαρίζω, palpito, R. Α σπαίρω.
 Σπαρίχων, corbis, sportula, Poll.
 Σπαροπόλιος, ὄνος, ὁ, ἡ, cujus per tempora rari
 sparsi sunt cani. Ex σπαρός et πόλιος.
 Σπαρός, ἡ, ὄν, rarus, paucus, infrequens.
 Σπαρόν γὰρ ὄτ' Ἄρτεμις ἔστυ κάτεισι, Call.
 in Dian. 19. Α σπαρίς.
 Σπάρως, pusillus quidam piscis, Eryn.
 Σπάρση, ης, ἡ, funis sparteus, restis sparteæ;
 (2) funiculus fabricorum, quo rubrica vel
 alio colore tincto lineam in ligno vel lapide
 signant, quam in poliendo sequantur.
 Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus sparteus. Α
 Σπαρτίνας, ἴνη, ἴνον, sparteus, ex sparto con-
 fec-
 tus. Α σπάρτον.
 Σπάρτιον, vcl σπαρτίον, υ, τὸ, funiculus spar-
 teus, restis, funiculus. Dim. a σπάρτη.
 Σπαρτοδίτος, spartaceus. Σπαρτοδίτον μῆνιν
 Ὀρπιαν. Cyneg. 1, 156. Σπαρτοδίτον τανύ-
 ναι περιόρηον, Id. Ibid. 4, 415.
 Σπάρτον, υ, τὸ, spartum, vitile; (2) funis spar-
 teus. Σπάρτα λένονται, Il. 2, 135. Non
 rudentes, sed funiculi vel lora quibus naves
 consuebantur, Salmasius.
 Σπαρτοπλόκος, υ, ὁ, ἡ, qui spartum seu restes
 e sparto plectit, restio. Ex πλέω.
 Σπαρτοπόλιος, υ, ὁ, ἡ, semicanus, cui sparsi
 per tempora sunt cani. Gl. V. incanus.
 Σπαρτοπῶλης, υ, ὁ, ἡ, qui spartum seu utensilia
 sparta vendit. Ex σπάρτον et πῶλης.
 Σπαρτός, ἡ, ὄν, seminatus, sparsus; (2) satu
 editus. Σπαρτοί, Thebani, (utpote orti e
 draconis dentibus seminatus quem Cadmus
 interfecit.) Soph. Ed. Col. 1534. Ἄργεῖες
 ἐπιπνύσας Σπάρτων γέννα, Eurip. Phœn. 801.
 Ab eod. et σπείρω.
 Σπάρτος, ὁ, idem quod σπάρτον, Poll.
 Σπαρτοφόρος, υ, ὁ, ἡ, sparti ferax. Α φέρω.
 Σπασάμενοι, qui traxerunt, nom. pl. aor. 1.
 part. med. verbi σπάω.
 Σπάσις, τραχί, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro
 ἰσπάσι, a verbo eod.
 Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, suctus; (2)
 convulsio, divisio. Α σπάω.
 Σπάσμα, ἄτος, τὸ, acies nuda gladii; (2) id
 quod in corpore animalis convulsum est.
 Gl. V. ruptum; convulsio; σπάσμα θα-
 λῶσις, maris æstus, Arrian. Bell. Civ. 5,
 89. Ab eod.
 Σπασμάτιον, υ, τὸ, levis convulsio, distensio.
 Dim. a σπάσσω.
 Σπασματόδης, εος, ὁ, ἡ, convulsionis speciem
 gercens, convulsivus. Ab eod.
 Σπασμός, ὤ, ὁ, extractio,eductio; (2) con-
 vulsio in corpore humano; σπασμός θαλάσ-
 σης, æstus maris. Α σπάω. Hinc
 Σπασμώδης, εος, ὁ, ἡ, convulsivus.
 Σπαστικός, ἡ, ὄν, trahendi, attrahendi, seu ex-
 trahendi vim habens; (2) convulsioni ob-
 noxius. Α σπάω.
 ΣΠΑΨΤΑΓΓΟΣ, υ, ὁ, spatangus, echinorum spe-
 cies; item σπατάγγη, vel σπαταγγή.
 Σπαταλάω, ὦ, f. ἴσω, lascivio, delicio, vitam
 voluptariam dego. Ἡ δὲ σπαταλώσα ζωὴ
 τήνους, 1 Tim. 5, 6. Α
 Σπάτλη, ης, ἡ, delicia, lautitiæ. Gl. V. lasciv-
 ia, delicia. Α σπατάω.
 Σπατάλημα, ἄτος, τὸ, luxus, delicia. Α σπα-
 ταλάω.
 Σπάταλος, delicatus, Ph. Α σπατάλλη.
 Σπάστιος, εἶα, ἴον, pelliccus, e pellibus factus,
 Hes. Α σπάστος.
 Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum reseggina; (2) ster-
 cus humanum humidum, liquida alvi egres-
 tio. Ab eod.
 ΣΠΑΨΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, Hes.

ΣΠΑΨ, ὤ, fut. ἄσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello, sugo, bibo; σπάται ξίφος, stringit gladium, *Gl. V.* Ἐσπαιμαι, φάσκαλον σπάσας χερσὶ, *Eur. Iph. in T. 323.* Αὐτὴ μὲν ἡ μήνηος ἔδεν ἔσπασεν, *Aristoph. Thesm. 935.* Σπάρμαι, convellor, dolore convellor. Ἐσπᾶτο γὰρ πτόδιον καὶ μισάρισος, *Soph. Trach. 786.*

Σπείω, sequere, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* et per *Eclat.* pro σπείω, quod *Ion.* dicitur pro σπῆ, a verbo poetico σπόμεναι pro ἔσπαιμαι.

ΣΠΕΪΡΑ, vel σπείρα, ας, ἡ, spira, linea flexuosa orbis faciens in se non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, globus militum.

Σπείρα, a. 1. inf. act. verbi σπείρω, semino.

Σπείραια, ας, ἡ, spiræa, frutex lentus et vitilis, qui in spiram contorqueri potest. *Angl. KOCK-WILLOW.* Α σπείραια.

Σπείραμα, ἄσος, τὸ, spira serpentum; (2) multitudine. Α σπείραμα.

Σπείραχθις, εος, ὁ ἢ, cui spira, sc. caudæ, est gravis et ponderosa. Α ἄχθος.

Σπείραμα, ὤ, in spiram contraho seu colligo. Α σπείρα.

Σπείραρον, adv. in modum spiræ vel in orbem; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρασμα, ἄσος, τὸ, idem quod σπείραμα (2) semen, pro σπείρα. Ab eod.

Σπείραρον, α, τὸ, vestimentum tenue. Α

Σπείραρον, α, τὸ, fascia; (2) vestis lacera et mendicis propria; σπείρα, panni; (3) velum navis; (4) funis nauticus in orbem convolutus. *Od. 5, 28.* Ab eod.

Σπείραρον, dat. sing. part. præs. verbi σπείρω.

Σπείραρον, α, ὁ, qui tritas et veteres vestes vendit; (2) venditor vestium.

Σπείραρον, α, ἄσος, τὸ, idem quod σπείραμα, *Nic.*

ΣΠΕΪΡΑ, f. εσῶ, sero, semino; (2) dissemino, parvo; (3) libero procreo; σπείρα, satus, *Gl. V.* σπείρα, satum, *Ph. aor. 2. part. pass.* ἔσπαιμαι, satus, *Gl. V.* perf. pass. part. Ἐσπείρα ἡμῖν παιδῶν, *Eur. Ph. 22.* Τέζω τ' ἔσπαιμαι πῶδω, *Eur. Herc. Fur. 1102.*

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, spiræ similis, orbem spiris suis faciens. Α σπείρα.

Σπείρα, libasse, aor. 1. inf. act. verbi σπείνω pro σπείδω.

Σπείρασαντο, libaverunt, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔσπαισαντο, a verbo eod.

Σπείρασαι, libavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπαισε, a verbo eod.

Σπείρασι, εως, ἡ, libatio. Α σπείρα.

Σπείρα, libabo, f. 1. ind. act. verbi σπείνω.

Σπείρα, ὤ, implico, *R. σπείρα, coire.* Α σπείρα.

Σπείρα, ὤ, speculator. *Vox Lat.*

ΣΠΕΛΕΘΟΣ, α, ὁ, stercus, mcrda, fimus, excrementum.

Σπέλαξ, vel σπέλαξ, vestis feminae, *Ern.*

Σπείραμα, inter libandum et sacrificandum cano tibia. Ex σπείρα et αἰλίω.

Σπείραμα, α, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex *Athenæo*, pro σπονδίω. Α σπείρα.

Σπείραμα, libabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπαιτο. Ab eod. verbo.

Σπείραμα, nom. plur. præs. part. med. vel pass. Ab eod. verbo.

Σπείραμα, *Athen.* pro σπονδοποιέω.

ΣΠΕΪΝΑ, f. σπείρα, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut simili liquore Diis sacrifico; σπείνω et σπείραμα, paciscor, fœdus in eo, fœdus libatione facio; σπείραμα, mactor, immolor, sacrificor; σπείρα, liba, *Ph. aor. 1. imperat.* ἔσπαιμίνα, pacta et fœderata, perf. pass. part. σπείρασκον, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἔσπαινον. Οἷσις ἔσπαισκον σπονδῶν, *Eur. Alc. 1003.* Σπείραμα τὸ σοὶ φίλον αἶμα τὸ μὲν, *Heliod.* Σπονδὴν λαβεὶ δὴ, ἢ σπείραμα ἀγαθὸν δαίμονος, *Aristoph. Eq. 106.* Σπείραμα δὲ συμφοραῖς, *Μενέλαοι, καὶ οἷσις, Λόζια, Θεοτίμα-*

σιν, redeo in gratiam cum fortunis, *Eurip. Or. 1680.*

ΣΠΕΪΟΜΑΙ, squor, pro ἔσπαιμαι, *Od. 22, 324.*

ΣΠΕΪΟΣ, εος, τὸ, specus, spelunca.

Σπείραμα, εος, τὸ, semcn, *Nic.* Α σπείρα.

Σπείραμα, adv. valide. Α σπείρα.

Σπείραμα, ἄσος, τὸ, semen, seminarium, seminum, *Gl. V.* in S. SS. genus, poster, filius; σπείραμα, grana frugum, legumina. Α σπείρα.

Σπείραμα, sero, semino; (2) liberos procreo, *Hesiod. Op. 794.* Α σπείραμα. Unde

Σπείραμα, σιν, cucumeris species.

Σπείραμα, fut. ἴσω, semento, semino.

Σπείραμα, ἡ, ὄν, seminalis, genitalis.

Σπείραμα, adv. per semen, serendo; (2) σπείραμα λέγειν, elementa tradere.

Σπείραμα, α, τὸ, parvum seu exile semen. Dim. σπείραμα, τὰ, grana frugum.

Σπείραμα, ἴδω, ἡ, seminaria.

Σπείραμα, ε, ὁ, seminis emissio. Α σπείραμα.

Σπείραμα, α, ὁ, vide σπείραμα.

Σπείραμα, α, ὁ, seminum venditor.

Σπείραμα, α, ὁ, qu. dic. seminivorus, qui e seminibus alitur.

Σπείραμα, ὤ, semen fero, semento. Α σπείραμα.

Σπείραμα, fut. ἴσω, semino. Α σπείραμα.

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, seminalis. Ab eod.

Σπείραμα, ἡ, satio. Α σπείραμα.

Σπείραμα, idem quod σπείραμα, *Nic.*

Σπείραμα, ὁ, ἡ, sator, epith. *Apoll. et Cer.* Α σπείραμα.

Σπείραμα, semen jacio. Ex *βολή.*

Σπείραμα, ὤ, semen pario. Α

Σπείραμα, α, ὁ, ἡ, semen pariens, fœcundans. Α σπείραμα.

Σπείραμα, ὤ, f. ἴσω, semen lego, de animalibus semen ad platum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero; item scurror, scurram ago.

Σπείραμα, ας, ἡ, vaniloquentia. Α præs.

Σπείραμα, ἡ, ὄν, nugatorius. Α

Σπείραμα, α, ὁ ἢ, qui semina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro semina et saccis profusa instar avium semen legentium colligit, et inde victum sibi parat; (3) garrulus, nugator. *Gl. V.* loquax. Α λέγω.

Σπείραμα, ὁ, qui semina depascitur, nomen avis, idem cum σπείραμα, *Eust.*

Σπείραμα, ὤ, f. ἴσω, semen fero, semento. Α

Σπείραμα, α, ὁ ἢ, semen ferens; (2) fructum ferens. Α φέρω.

Σπείραμα, fut. ἴσω, vide σπείραμα.

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, semine erumpens vel nascens. Ex σπ. et φῶν.

Σπείραμα, curvus, *V. L.*

Σπείραμα, ἡ, ὄν, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σπείρω.

Σπείραμα, ἡ, ὄν, pro σπείραμα, celer, festinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adsiduus. Α

Σπείραμα, pro σπείραμα, *Erot.*

ΣΠΕΪΡΑ, f. ζω, vehementer cupio seu appeto; (2) urgeo, premo, propello et festinare cogo; (3) festino, propere; et σπείραμα, fugor, ira concitor, irascor, succenseo; σπείραμα, iratus, concitatus, a. 1. pass. part. *Nica* κυβερνήσαι ὄπτε σπείραμα ἄλλαι, *Od. 283.* Σπείραμα δ' ἀπὸ τοῦ ἴσου κατὰ, *Il. 11, 110.*

Σπείρα, seminato, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπείρα, dic, 2. sing. a. 2. imperat. act. per *Raragos*, pro σπείρα, a σπείρα, vel σπείρα, dico.

Σπείρα, sequi, præs. inf. med. verbi poetici σπείραμα pro ἔσπαιμαι.

Σπείρα, dicite, 2. pl. a. 2. imperat. act. v. σπείρα.

Σπείρα, fut. ἴσω, festinare cogo, incito, impello, instigo. Α σπείρα.

Σπείρα, festinet, 3. sing. præs. opt. act. et

Σπείρα, festinatur, 3. pl. *Dor.* pro σπείραμα. Α

ΣΠΕΪΡΑ, f. ἴσω, studeo, valde cupio; (2) festino, propere; σπείραμα, festina, *Gl. Vet.* σπείραμα, mature, *Ph. aor. 1. imperat.*

Δύο κατὰ σπείραμα, acceleras, *Eur. Ph. 585.* Ἰσπείρα δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπείραμα, *Xen.*

Σπείραμα, properetimus, 1. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro σπείραμα, a præs.

Σπείραμα, nom. pl. aor. 1. part. act.

Σπείραμα, α, ὄν, properandus. Α præs. Unde

Σπείραμα, ἡ, ὄν, festinus, qui propere solet.

Σπείραμα, α, τὸ, parva spelunca. Dim. a

Σπείραμα, α, τὸ, spelæum, spelunca. Α σπείραμα.

Hinc

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, speluncæ formam habens, in modum speluncæ factus.

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, idem et ab eod.

Σπείραμα, ἡ, spelunca. Ab eod.

Σπείραμα, ὄν, αἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. Α σπείραμα.

Σπείραμα, idem quod

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, amplus, spissus, longus. Α σπείραμα.

Σπείραμα, ἡ, ὄν, idem, pro σπείραμα. Ab eod.

Σπείραμα, εσα, εν, idem quod σπείραμα, *Hes.*

Σπείραμα, adv. eminens, procul. Α σπείραμα.

Σπείραμα, et σπείραμα, ἡ, fringilla, *Angl. A CHAFFINCH.* Α σπείραμα.

Σπείραμα, α, ὁ, fringillarum. Α σπείραμα.

Σπείραμα, α, ὁ, idem et ab eod.

Σπείραμα, Dim. a σπείραμα, *Hes.*

Σπείραμα, αἰγυβαλός, cæteris αἰγυβαλοῖς, major, quippe qui σπείραμα magnitudine æquat. *Aristot.*

ΣΠΪΨΩ, extendo, expando; (2) pipio, ut aves.

Σπείραμα, αἴα, αἴον, spithama seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis. Α

ΣΠΪΨΑΜΗ, ἡ, ἡ, spithama, spatium inter pollicem et minimum digitum expansus; (2) palmus major, dodrans. Α σπείραμα.

Σπείραμα, idem quod σπείραμα.

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, idem et ab eod.

Σπείραμα, dat. pl. *Poet.* pro σπείραμα, a σπείραμα, procella.

Σπείραμα, εος, ὁ ἢ, saxosus. Α

Σπείραμα, ἄσος, ἡ, rupes, scopulus maris, cautes, glareæ, terra glareosa; (2) procella. *Φώκαι* Εἰνάλοι τικτῶν ἐνὶ σπείραμα ἰσπείραμα, *Call. in Delum, 243.* (2) Θαλάττη προσίκασα ἔν τῆς ἄσος αἰγυβαλὸν σπείραμα καταυσιθέντα, *Heliod. 5. A*

ΣΠΪΨΩ, vel σπείραμα, α, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo; (3) idem quod σπείραμα.

Σπείραμα, τὸ, *Eol.* pro φίλιον, armilla, *V. L.*

Σπείραμα, fut. ἴσω, maculo, labem adspingo, fædo; σπείραμα, infuscant, *Ph. σπείραμα, infuscatus, Ph. aor. 1. part. pass.* Σπείραμα ἴλον τὸ σῶμα, *Jac. 6, 6.*

Σπείραμα, ἄσος, τὸ, macula et labes adspersa, nævus; (2) locus salebrosus, saxum asperum. Α præs.

Σπείραμα, ἡ, ὄν, maculatus. Ab eod.

ΣΠΪΨΑΡΙΣ, ἴος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπείραμα, αἰ, scintilla, *Ap. al.* σπείραμα.

Σπείραμα, item σπείραμα, scintilla. Α

ΣΠΙΝΘΗΡ, ἡ, ὄν, scintilla; σπείραμα, strictura, *Gl. V.* Hinc

Σπείραμα, fut. ἴσω, scintilla.

Σπείραμα, τὸν, vide σπείραμα.

Σπείραμα, α, ὁ ἢ, scintillas emittens. Ex σπείραμα et βάλλω.

Σπείραμα, idem. Ex eod. et πύραμα.

Σπείραμα, ἡ, ὄν, fringilla. *Angl. a siskin.* Α σπείραμα.

Σπείραμα, α, ὁ, idem et ab eod. Καὶ σπείραμα ἡ ἀσπείραμα, *Anatus, 1024.*

Σπείραμα, vide σπείραμα. Unde

Σπείραμα, fut. ἴσω, exa in manus sumo et attrecto; (2) extoror et viscerum particeps sum; (3) auguror per exa. Σπείραμα ἰσπείραμα, *Aristoph. Av. 990.*

Σπείραμα, α, τὸ, viscus. Α σπείραμα.

Σπείραμα, f. ἴσω, sacrifico; σπείραμα, summa misericordia et ex animo moveor. Ἐσπείραμα περὶ αὐτῶν, *Matt. 9, 36.* ἐπ' αὐτῶν, *ib. 14, 14.* ἐπ' αὐτοῖς, *Marc. 6, 34.* ἐπ' αὐτοῖς, *Matt. 18, 27.* Ab eod.

Σπείραμα, ἡ, ὄν, ad viscera pertinens.

Σπείραμα, ἴδω, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγγισμός, ἔ, ὁ, sacrificium; (2) viscera-
tio; (3) misericordia. Α σπλαγγίζω.
ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, ἔ, ὁ, viscus; σπλαγγνα, vis-
cera, exta, cor, pulmones; (3) Hebr. affec-
tus maternus, commiseratio; amor; (3)
animus. Ἐπί τις ὑφ' ἧβης σπλαγγχρον εὐτόνον
φείραν, Eurip. Hipp. 118.
Σπλαγγχρόπτης, ἔ, ὁ, qui exta seu viscera tor-
ret. E præc. et ὄσπυα.
Σπλαγγχρυσόπος, ἔ, ὁ, extispex, qui exta seu
viscera victimæ cæsæ inspicens vaticina-
batur. Gl. V. haruspex, ariolus.
Σπλαγγχρυσός, ἔ, ὁ, ἡ, viscerum sector, qui
viscera victimæ cæsæ cultro aperit. Α
στέμνα.
Σπλαγγχροφάγος, ἔ, ὁ, ἡ, viscerum vorator;
(2) violentus spoliator pauperum.
Σπλήνός, ἔ, ὁ, cinis, Nic. Th. 763.
ΣΠΛΗΝ, σπληνός, ὁ, splen, lien.
Σπληνία, ἄ, splenis dolorem sentio, e splene
laboro. Α σπληνίον.
Σπληνικός, ἡ, ὁ, lienosus, splenicus. Α σπλην.
Σπληνός, τὸ, splenis dolor; (2) splenium: (1)
ar. medicos, panniculus vel linteolum, quo
emplastra vel alia medicamenta imponun-
tur locis læsis; (2) inepta feminarum de-
licia, les mouches; (3) herba, quæ et τεύ-
κιοιον. Α σπλην, Ern.
Σπληνίδεστος, ὄν, spleniatus, splenio obvolutus.
Α præc. et δέω.
Σπληνικός, ὁ, Dim. a σπληνίον, n. 2. Ern.
Σπληνίτις, ἴδος, ἡ, splenica. Ab eod.
Σπληνιδάπτωσ, ὄν, splenem consumens et mi-
nuens, Spherh.
Σπληνώδης, εὐσ, ὁ, ἡ, lienosus, splenicus.
Σπογγίον, ἔ, ὁ, Dim. a σπόγγος.
Σπογγεύς, εὐσ, ὁ, spongarius, qui spongiæ
quærit et secat. Α σπόγγος.
Σπογγία, ἔ, ἡ, sponsia. Ab eod.
Σπογγίζω, f. ἴσω, sponsia detergo. Μὴ φροντί-
σης ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγίει, Arist. Thesm.
254. Ab eod.
Σπόγγιον, τὸ, Dim. a σπόγγος, Ar.
Σπόγγισμα, τὸ, purgamentum, sordes spon-
giae detersæ, Eust.
Σπογγίτης λίθος, spongites, Plin. 37, 10.
Σπογγιοειδής, εὐσ, ὁ, ἡ, sponsiæ similis. Ex
σπόγγος et εἶδος.
Σπογγιοθήσας, ἔ, ὁ, qui spongiæ venatur. Ex
eod. et θήρα.
Σπογγολυμφοτήης, ἔ, ὁ, qui aquas subit, ut
spongiæ petris adnascentes avellat et colli-
gat.
Σπογγολογία, sponsias colligo, v. gr. micas in
mensa detergendi causa. Α seq. et λέγω.
ΣΠΟΓΓΟΣ, ἔ, ὁ, sponsia, Ph. peniculus, Gl. V.
Angh. sponce, σπόγγος, tonsilla, Il. 18, 414.
Σπογγοθήσας, ἔ, ὁ, observator spongiarum. E
præc. et τηρέω. Vide σπογγιοθήσας.
Σπογγοτόμος, ὁ, qui spongiæ secat, Esch. Sch.
Σποδέναι, acc. sing. Dor. pro σποδένειν, a
σποδίνης, ἔ, ὁ, qui in cinere jacet ac dormit.
Ex σποδός et εὐνή.
Σποδένω, ἄ, fut. ἴσω, ferventi cinere obruo; (2)
altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere
adsperso; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam
pulverem excussurus; (5) coeo.
Α σποδός.
Σποδοπαικία, ἔ, ἡ, meretrix publica. E
præc. et λαύρα, vicus, platea.
Σποδός, ἔ, ἡ, cinis, cinerum acervus.
Σποδίζω, f. ἴσω, sub cinere coquo, cinere obrutum
asso vel torreo; (2) comburo velut in
cinere; (3) in cinerum colorem vergo;
(4) coeo. Ἡ μὲ κερωνῶ διατιθαλίω σποδίσσον
ταχέως, Aristoph. Av. 328. Α σποδός.
Σποδίων, ἔ, τὸ, cinerula; (2) recrementum met-
tallorum ustorum. Ab eod.
Σποδός, ἴα, ἴον, cinereus. Ab eod.
Σποδότης, ἔ, ὁ, ut σποδότης ἄρτος, panis subcine-
ritius, sub cinere coctus. Ab eod.
Σποδοειδής, εὐσ, ὁ, ἡ, visu cinereus, seu cineris
speciem gerens. E seq. et εἶδος.
ΣΠΟΔΟΣ, ἔ, ἡ, cinis. Hinc
Σποδία, ἄ, f. ἴσω, in cinerem redigo, in nih-
lum redigo; (2) cinere inspergo; (3) obruo

tanquam cinere. (3) πυκνὴ δὲ υφάδι πάντοθεν
σποδόμενος, Eurip. Andr. 1130. Σποδόμενος
μὲν πρὸς πέτρας φίλον κάρω, Id. Hipp. 1238.
ΣΠΟΔΑΣ, ἄδος, ἡ, vestis coriacea, Vox Æol.
pellis, vestis e pelle, sagum. Καταστῆται
κυνὸς σπολάς Δέουσα, Soph. Fragm. ex Aj.
Locr. Οὐδὸς, ὃ μὲν ται σπολάδα καὶ χιτῶν'
ἔχεις, Aristoph. Av. 933.
Σπόδα, ὄν, τὰ, lana, quæ ex ovium cruribus
avelluntur, Hes. Vox Lat. σπόλια, Voss.
Σπόμενος, sequentes, nom. plur. præc. part. med.
verbi σπόμαι pro ἔπομαι, sequor.
Σπονδάζομαι, propitium reddo. Α σπονδή.
Σπονδαϊκός, ἡ, ὄν, spondaicus, ex spondaicis
constans.
Σπονδαϊκός, adv. per spondaeos.
Σπονδείον, ἔ, τὸ, vas quo vinum libant in sacri-
ficiis et conviviis. Α σπονδή. Unde
Σπονδείος, εἴα, εἶον, qui libationibus adhiberi
solet; item, epith. Jovis, qui fœderibus præ-
est, tanquam vindæ et defensor; σπονδείος
σῆς, pcs ex duabus syllabis longis constans,
et in carminibus cantatis in libationibus
olim adhiberi solitus.
Σπονδή, ἡς, ἡ, libatio, libamen, libamentum,
i. e. vinum quod libatur; (2) fœdus, indu-
ciæ libatione sancitæ. Α σπίνδω.
Σπονδήροτος, ὄν, libationi serviens, v. gr. pa-
tera.
Σπονδήσίμος, ὄν, ad libandum necessarius vel
utilis. Α σπονδή.
Σπονδήτης, ἔ, ὁ, idem quod σπονδείος.
Σπονδήτης, vel σπονδήτης, ἡ, libatoria, libationi
serviens.
Σπονδιῶκον, sc. κολλύριον, a cinereo colore,
Gorr.
Σπονδίας, ἄδος, ἡ, silvestris prunus, al. σπόνδιας,
Alh.
Σπόνδικες, οἰ, qui vinum patris libant. Α
σπονδή, Hes.
Σπονδοσάομαι, ἔμαι, f. ἴσομαι, libo sacrum lac-
ticem; (2) fedus et inducias facio.
Σπονδοφόρος, fecialis munere fungor.
Σπονδοφόρος, plur. σπονδοφόροι, feciales, Gl. V.
Ph. Ex σπονδή et φέρω.
Σπονδύλη vid. σφονδύλη.
Σπονδύλιον, ἔ, τὸ, vertebra, verticillus; item
nomen herba, quæ et σφονδύλιον, Dim. a
ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, ἔ, ὁ, spondylus, vertebra, spi-
nae dorsi, verticillus; (2) sculptura verte-
brata; (3) verticillus, cui immittitur ima
pars fusi; (4) caput cinaræ.
Σπορά, ἄς, ἡ, satio, satus, scmen; metaph.
genus, proles, soboles, fœtus, semen gen-
tiale. Α στείρω.
Σποράδην, sparsim, palatim. Α σποράς.
Σποράδης, εὐσ, idem quod
Σποραδικός, ἡ, ὄν, palans, vagans, vagabundus.
Α
Σποράς, ἄδος, ὁ, ἡ, sparsus, dispersus, qui
dissipatus huc illuc vagatur; (2) passim
grassans, de corpulis. Α σπορά.
Σπορεύς, εὐσ, ὁ, sator, seminator. Ab eod.
Σπορευτής, ἔ, ὁ, idem. Α
Σπορεύω, fut. εἴσω, sero, scmino. Α στείρω.
Σπορευτός, ἡ, ὄν, satio, satus; (2) subsi. tempus
serendi. Α σπόρος. Unde
Σπόριμος, ἔ, ὁ, ἡ, qui seminari solet; sativus,
sementitius, Gl. V. σπόριμα, sationes, sata,
Ph. segetes, Gl. V. σπορίμη γῆ, arvom, sativa
terra, Gl. V.
Σπόρος, ἔ, ὁ, satio, seminatio, scmen, semctis,
Ph. Α στείρω.
Σπόρι, gen. sing. Dor. σπῆρ, a præc.
Σπῆ, sequere, 2. sing. præc. imprcat. med. All.
et Ion. pro στίσω, a σπῆρι pro ἔπομαι.
Σπυδάζω, f. ἴσω, festino, propere; (2) stideo;
operam do, affecto, Gl. V. σπυδάζει, curat,
Ph. (3) notent tyrones cum præp. περι,
significare studium pertinens ad utilitatem
nostram, cum πρὸς ad alienam; (4) serio
ago, loquor; σπυδάζομαι, color, aestimor;
color, diligor; ἐσπυδαμένω, properatus,
perf. pass. part. Περὶ χρέματι σπυδάζειν,
Plat. πρὸς χρέματι κτήσιν, Dem. Πίλας
γὰρ πᾶν ὅτι σπυδάζεται, Eur. Supp. 762.

Τὴν Ἀσπασίαν ὑπὸ τῷ Περικλῆει σπυδασθῆναι
λέγουσιν, Plut. Α
Σπυδασιολογία, de rebus gravibus loquor; (2)
gravi et serio sermone utor. Ex λόγος.
Σπυδαίος, αἴα, αἴον, studiosus, sedulus, indu-
strius, officiosus, serius, Ph. item bonus, pro-
batus, laudatus. Οὐ σπυδαίον εἰς ἦμιν, ad-
spectu non æstimandum, Soph. Œd. Col.
577. Α σπυδή. Hinc
Σπυδαϊότης, adv. accuratissime, magnopere.
Σπυδαϊότερον, festinantius, properantius.
Σπυδαϊότερος, adv. studiosius, diligentius.
Σπυδαϊότης, ἡ, ὄν, idem quod σπυδή.
Σπυδαίως, adv. studiose, sedulo, enixe, navi-
trene.
Σπυδαρχέω, ἄ, f. ἴσω, magistratibus gerendis
studeo, magistratum ambio. Α
Σπυδάρχης, ἔ, ὁ, magistratus ambiens, magis-
tratu gerendo studens. Εἰ ἀνδρῶν ἐκε-
καθαμένους τὰς ψυχὰς, ἀσπερ ἡμῖν, ὁ ἀνδρῶν
κεκοσμήμενος εἴη μᾶλλον, ἢ εἰ στρατηγός, καὶ
ἰσπαρχαίς, καὶ σπυδάρχαίς, Xen. Symp. 1, 4.
Ex ἀρχή. Hinc
Σπυδαρχία, ἔ, ἡ, ambitio. Α σπυδαρχίω.*
Σπυδαρχίας, ὁ, idem quod σπυδάρχης, Hes.
Σπυδαρχία, ἄ, ὄν, magistratus ambio, ἴτηρ. malis
artibus.
Σπυδαρχίδης, ἔ, ὁ, idem quod σπυδάρχης, forma
patronymica fictum ab Aristoph.
Σπυδάσμι, ἄτος, τὸ, res studiose elaborata, res
cui studetur. Α σπυδάζω.
Σπυδάσιον, studendum et enitendum est, Synes.
Σπυδάσης, ἔ, ὁ, qui alicui studet, fautor.
Σπυδάσιος, ἡ, ὄν, diligens, strenuum operam
navans; (2) seriis gaudens. Α præc.
Σπυδή, ἡς, ἡ, proprie festinatio; (2) deinde se-
dulus, ardor; (3) studium, instantia, in-
dustria, solertia, Ph. item studium partium,
factio, Gl. V. (4) scholæ, sive munus atque
exercitatio scholarum, disputatio. (2) μὴ
θανεῖν σπυδῆν ἔχων, operam navans ne mo-
reris, Eurip. Orest. 1056. (4) μεσημβρία δὲ
ὡς ἐγένετο, διέλυσαν τὴν σπυδῆν, disputati-
onem abruperunt, Philostr. Vit. Apoll. 6, 14.
Α σπυδῶ.
Σπυδῆ, dat. adv. festinanter, propere; (2) stu-
dioso, summa diligentia, enixe, magno la-
bore; (3) ægre, vix, scio, Il. 5, 893.
Σπυδογίλοιος, ἔ, ὁ, ἡ, in seriis jocans, qui seria
jocosis miscet.
Σπυδῶ, pro σπυδάσμι, Hes.
Σπυραβία, ἔ, ἡ, caprarum stercus, fimus ca-
prinus, Α
Σπυραβός, ἔ, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula sive
bacca caprini stercoris; (3) stercus ovillum.
Hinc
Σπυραβώδης, εὐσ, ὁ, ἡ, similis stercori capra-
rum.
Σπυράς, ἄδος, ἡ, pillula scu globulus stercoris
caprini; (2) pillula.
Σπυρίδιον, ἔ, τὸ, sportula, corbula. Gl. V. spor-
tella. Dim. a
ΣΠΥΡΙΣ, ἴδος, ἡ, sporta, corbis, fiscella, ca-
lathus vimineus, vas junceum.
Σπυρίδιον, adv. guttatim, stillatim, Aret. Α
Σπύριον, ἔ, τὸ, nota senarii, s. R.
Σπύριον, ἡ, capsula, seu arca panaria, Hes.
Σπύριμα, ἄτος, τὸ, gutta, stilla, liquor, qui
stillatur. Ph. liquamen. Α σπύριον.
Σπυριόσιος, ἔ, ὁ, stillans, stillatim manans. Α
Σπυρίων, ὄνος, ἡ, stilla, gutta; (2) ferrum de-
ficatum. Α σπύριον.
Σπυριόσιον, τὸ, guttula, Spherh.
Σπυδαίος, αἴα, αἴον, stans, erectus. Α
Σπύδιον, adv. stando, statim. Ab ἔστημι.
Σπυδίζω, pro σπυδάζω, V. L.
Σπυδαίως, αἴα, αἴον, stabilis, staturus; (2)
stadii mensuram æquans. Α σπυδίων.
Σπυδαίος, ἔ, ὁ, qui stadium currit, qui stadio
certat. Α σπυδίων.
Σπυδαίσιος, ἔ, ὁ, stadorum dimensio, dimensio
terræ per stadia; quasi a σπυδάζω.
Σπυδαίος, εὐσ, ὁ, stadio certans. Α σπυδίων.
Σπυδίη, sc. μάχη, statoria pugna, Hom.

Σταυρώσιμος, α, δ, ζή, ad crucifixionem pertinens. A
 Σταυρώσις, εως, ή, palorum seu stiptum defixio; (2) crucifixio. A σταυρός.
 Σταυρωτής, ήρος, δ, vide σταυρωτής σταυρωτής, spicula. Ab eod.
 Σταυρωτής, ή, δ, qui vallos seu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.
 Σταφιδουταίος, α, ον, qui fit e defrutto.
 Σταφιδιον, τδ, Dem. a σταφίς.
 Σταφιδίτης, α, δ, ut σταφιδίτης οίνος, sapa. Gl. V. vinum ex uvis passis, defrutum. A
 ΣΤΑΦΙΣ, ίδος, ή, uva passa.
 Σταφυλάγρα, ή, instrumentum chirurgicum, volsella (scu foreeps) qua uvula comprehenditur. A seq. et άγρα.
 Σταφυλή, ής, ή, uva; (2) adfectio uvulae seu eureulionis, quum is per fluxionem laxior reddita superna sui parte tenuis est, inferna autem crassior et lividus, Ph. σταφυλή ανθρώπινη, eolumella. A σταφίς.
 Σταφυλή, ης, ή, perpendiculum seu libella fabrilis; (2) funiculum rubrica illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimeudam, Il. 2, 705. al. διαθήτης, σάβμη. Hinc
 Σταφυλήζω, ad perpendiculum exigo. A pr.
 Σταφυλίνας, α, δ, ζή ή, pastinaca, Plin. 19, 327. Angl. PARSNEY. Ab eod.
 Σταφυλίνας, uveus, Gl. V. A σταφυλή.
 Σταφυλιον, τδ, Dim. a σταφυλή.
 Σταφυλίς, ίδος, ή, uva, racemus. Gl. V. uva passa. Ab eod.
 Σταφυλοβόλιον, α, τδ, loeus ubi uva calcantur, vel etiam reconduntur. Ex βάλλω.
 Σταφυλοβόλιον, α, τδ, idem et ab eod.
 Σταφυλοδένδρον, τδ, vitis in modum arboris alta.
 Σταφυλοδέρμοι, οί, qui instigabant vindemiatores.
 Σταφυλοκοπιδης, α, δ, uvarum fur. Ex κλέπτω.
 Σταφυλοτομία, ας, ή, uva sectio. Ex τέμνω.
 Σταφυλοφόρος, α, δ, ζή ή, uviger, uvas ferens. Ex φέρω.
 Σταφυλώμα, άπος, τδ, vitium oculi, eum humor aqueus e plaga cornea illata fluit, et simul prolabitur tunica uvea, quia existit species et similitudo acini. A σταφυλή.
 Σταχάνη, ης, ή, trutina. Ab ήσμη.
 Σταχνηκαμία, σταχνηκαμία, spicas fero, alo. Πάντη δ' είστι νυν σταχνηκαμίαν ήραται, Opp. Cymeget. 11, 150.
 Σταχνηλόγος, δ, ζή ή, metens. A λέγω.
 Σταχνηρός, ερά, ον, spicatus, spicam ferens. A σάχης.
 Σταχνητόμος, δ, ζή ή, secans spicas; epith. faleis messoriae. A τέμνω.
 Σταχνηφόρος, α, δ, ζή ή, spicas ferens.
 Σταχνηίνος, spicuos, Gl. V. A σάχης.
 Σταχυοβολία, spicas emitto, protrudo aristas. A βολία, pro βάλλω.
 Σταχυολογία, ώ, fut. ήσω, spicas ligo seu collo.
 Σταχυολογία, ας, ή, spicilegium. A
 Σταχυολόγος, α, δ, ζή ή, qui spicas legit seu colligit. Ex σάχης et λέγω.
 Σταχυομαί, ήμαι, fut. ώσομαι, spicor, spicas protrudo. A σάχης.
 Σταχυοπολάμος, δ, ζή ή, spicis, i. e. corona spicae coronata; epith. Cereris.
 Σταχυοστέφανος, α, δ, ζή ή, spicea corona redimitus.
 Σταχυοστέφανος, ον, spicas alens, epith. Cereris. A στέφανω.
 Σταχυοσφάγος, α, δ, ζή ή, spicifer, spicifera, Gl. V. Ex seq. et φέρω.
 ΣΤΑΧΥΣ, υος, ή, spica, arista, culmus, Ph. (2) herba quaedam.
 Σταχυώδης, εος, δ, ζή ή, spicatus, spicam ferens. A prae.
 ΣΤΕΑΡ, άπος, τδ, sebum, sebum, adeps, axungia; (2) farina aqua subacta addito fermento, fermentum.
 Στεάτινος, ίνη, ιον, adipalis. A στέαρ.
 Στεάτιον, α, τδ, aliquantulum sevi seu sebi; (2) aliquantulum fermenti. Dim. a στέαρ.

Στεατώ, ώ, fut. άσω, in sebum seu sebum, vel etiam adipem convertito; pinguem, obesum reddo.
 Στεατώδης, εος, δ, ζή ή, sebum seu sebum odore vel colore referens. Gl. V. adipatus. Ab eod.
 Στεάτωμα, άπος, τδ, tumor praeter naturam adipem intra se membrana conclusam habens; abscessus. A στέατώ.
 Στεγάζω, f. άσω, tego, operio, occulto. Στεγάζω ύπνον, capere somnum, Soph. Elect. 780. A στέγω.
 Στεγανογραφία, ας, ή, oeculta scriptura, occulte seu notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, scribendi ratio. A
 Στεγανογράφος, α, δ, ζή ή, peculiari et aliis non intelligendo modo scribens. Ex στεγανός et γράφω.
 Στεγανόμιον, α, τδ, merces quae datur pro hospitio. A
 Στεγανόμος, α, δ, ζή ή, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex στεγανός et νόμος.
 Στεγανόπους, οδος, δ, ζή ή, planipes, latipes, palmipes; opp. σχιζόπους.
 Στεγανός, ή, όν, teetus, operius; (2) qui secreta in peotere clausa retinet, tacitus; (3) densus, durus, firmus. Hinc τὰ στεγανά, ών, teeta. A στέγω.
 Στεγανός, adu. arcte, stricte, ita ut nihil effluat, Il. 1, 482. A prae.
 Στεγανώματα, τὰ, nexu et vincula quae parietes continent, ne eollabantur, Hes.
 Στέγασχος, α, δ, qui tecto sive domui praestet, praefectus aedium.
 Στεγάρων, idem.
 Στέγασις, εως, ή, tignatio, Gl. V.
 Στέγασμα, άπος, τδ, tegmen, operimentum. A στέγασμα.
 Στεγαστής, ή, δ, tector tignarius, Gl. V. Ab eod.
 Στεγαστής, ή, όν, teetus, operius. Ab eod.
 Στεγαστής, ίδος, ή, idem quod
 Στέγαστρον, α, τδ, quo tegere aliquid possumus, tegmen, tegmentum, integumentum. Ph. segestrum. A στέγασμα.
 Στέγη, ης, ή, tectum; (2) aedificium contiguum et lectum, domus; (3) lupanar, vel eella meretricis; (4) antrum. A στέγω.
 Στεγνός, ή, όν, per Sync. pro στεγανός.
 Στεγνότης, ης, ή, adstrictio. A prae.
 Στεγνώω, ώ, f. άσω, tego; (2) adstringo. Πάμασι στεγνότες άκριβώς, Gal. Ab eod.
 Στεγνοφύης, ές, quem natura στεγνόν creavit, Ep.
 Στεγνώσις, εως, ή, adstrictio, restrictio.
 Στεγνοσπίκος, ή, όν, adstringendi seu constringendi vim habens. Ab eod.
 Στέγος, εος, τδ, idem quod στέγη. A
 ΣΤΕΓΩ, tego, operio, occulto; contineo, non sino elabi; (3) sustineo, tolero, (ut desiderium, laetitiam.) Πάντα στέγει (ή άγάπη) I Cor. 13, 7. Ού γάρ έχω πώς άν σέξαιμι, κακόν πδδε λείψωσιν, me continere nequeo, Soph. Trach. 991. "Όσε τὰς πληγὰς στέγειν, Aristoph. Vesp. 1295.
 Στειβός, εως, ή, qui viam pedibus calcat, viator. A
 Στειβία, ας, ή, idem quod σείβια, quod vide.
 ΣΤΕΙΒΩ, ealeo, stipo; (2) vestigio, indago. "Ινα χορός σείβησι ποδών Άγραύλα κόρη τρήγωνι, Eurip. Ion. 495. Πάν εσίθηται πλεονόν έσπερον νιών, Soph. Aj. 874. (2) σείβησι δ' άμοχθήτοισιν όσπαπαις, Oppian. Cymeget. 1, 455.
 Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro εσίλαντο, a σέλλα, mitto, contraho.
 Στειλαίος, ή, Hipp. idem quod
 Στειλαία, ας, ή, foramen securis, in quod immittitur lignum; manubrium, eapulus. Ion. στειλαίη, ής, pro σείλα.
 Στειλιών, vel σειλιών, ή, τδ, manubrium, Ion. pro σειλιών, Od. 5, 236.
 Στεινωζην, εως, δ, ζή ή, arcte cervieis.
 Στεινωμα, aretor; (2) tristor, suspiro. A σείνω.

Στεινωμένη, arctatam, acc. sing. praes. part. pass. Ion. pro σεινωμένη, a σείνω.
 Στεινόστο, resonabant, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro εσίνοστο, a verbo eod.
 Στεινόστρος, α, δ, ζή ή, angustum habens transitum.
 Στεινός, angustus, Ion. pro σείνός.
 Στεινός, εος, τδ, via angusta; locus angustus; (2) anxietas animi. A σείνω.
 Στεινώω, f. άσω, Ion. pro σείνω. A σείνω.
 Στεινωπός, Ion. pro σεινωπός, angiportus.
 Στεινωπός, ή, όν, calcatus. A σείνω.
 Στείρω, ας, Ion. σείρω, ης, ή, carina navis.
 Στείριον, τδ, vestis tenuis ac translucens, V. L.
 Στείριος, α, δ, sterilis; σείρια, sterilis. A σείριω, prino. (A σείω, stans, solidus, Ern.)
 Στειρώω, ώ, fut. άσω, sterilem reddo; στειρώμαι, sterilis sum; στειρώσθαι, sterilem reddere, Gl. V. A prae.
 Στειρώμα, άπος, τδ, earina, Hes. A σείριω.
 Στείρωσις, εως, ή, sterilitas. Ab eod.
 Στειρωτός, ερά, ον, idem quod σειρωτός.
 Στείριον, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et cum υ, pro εσειριω, a
 ΣΤΕΙΧΩ, f. έω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Eίς τὰς Άθηνas σείχε κανόφρων πατήρ, Eur. Ion. 610.
 Στείωμαι, 1. plur. aor. 2. conj. act. Ion. pro σείωμαι, et hoc pro σείωμαι, ab ήσμη.
 Στελιγιδολήκυθος, vel σλεγγιδολήκυθος, vel σλεγγιδολήκυθος, puer qui athletae in certamen descendenti strigilem portabat, &c. Steph.
 Στελιγιδουσιός, ή, δ, ζή ή, qui strigilem conficit. Ex σελγίς et πούσιω.
 Στελιγίζω, f. ίσω, strigili rado, dstringo. A
 Στελιγίς, ίδος, ή, strigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias σελγίς.
 Στελιγισμα, άπος, τδ, sordes strigili abrasae: Στελιγιστρον, α, τδ, strigilis. A σελγίζω.
 Στελιγγίζω, pro σλεγγίζω, Steph.
 Στελεή, ής, ή, idem quod σείλαιά. "Όρθός, επί σελείη πυκίδος βαρών άμον ερείσας, Apollon. Rhod. 4, 257.
 Στελεών, ή, τδ, σελείος, ή, idem; Ph. Φιλοδάπον φάρος άμα σελείη χήρον έλαίνεσι, sonans securis manubrii destituta oleagini, Anthol. Rcisk. 58.
 Στελεός, ή, idem quod σελείον, V. L.
 Στελεφθός, ή, plantago angustifolia, Theophr.
 Στελεχητόμος, α, δ, ζή ή, truncos secans. Ex στέλεχος et τέμνω.
 Στελεχημάς, α, ον, arboris trunco similis, ut vena magna, quae in plures ramos dividitur.
 Στελεχόμαρπος, α, δ, ζή ή, caudice fructum ferens.
 ΣΤΕΛΕΧΟΣ, εος, τδ, caudex, truncus, stipes. Hinc
 Στελεχόω, ώ, fut. άσω, caudicem emitto.
 Στελεχάωδης, εως, ή, ή, idem quod στελεχάωδης.
 ΣΤΕΛΕΣ, ίδος, ή, arbori innascens viscum.
 Στέλλω, praes. inf. act. Dor. pro σέλλω, a
 ΣΤΕΛΛΩ, fut. σέλω, pr. έσθαλα, mitto; (2) instruo, apparo, orno, exorno, compono, ut mortuum, amieio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, sisto, compesco; σέλλωμαι, eontendo, Gl. V. (2) timeo, caveo, vito; (3) expeditionem suscipio, navigo; (4) lateo, fallo; (5) minus verbis. Στέλλειν έμπορίαν, Plut. στρατη, Eur. Στελλών χριτών πδδε, ornare, Soph. Trach. 620. "Ες τήν Άλιξέδωρειαν έσέλλετο, Herodian. (2) Ούς έπάρεσ σέλλονται, Pl. 1, 294. Έσάλλην, veni, prodii. Εδρον αυτών τδ τε σάμμα και τήν ψυχήν έσθαλίμουν, invenerunt corpore animoque defectum, App. Bell. Civ. 5, 112. Hinc
 Στέλλω, άπος, τδ, corona, Hes. sertum (nisi melior lectio est σέμμα, Ern.)
 Στελλομαί, ών, αι, fascia quibus canum latera praemununtur. A prae.
 Στελλω, mittam, f. 1. ind. aet. verbi σέλλω.
 Στελλομάω, eonvicior, irrideo, Hes. A
 ΣΤΕΜΒΩ, eontumelia adificio, injuriose tracto; (2) adsidue moveo.
 Στέμμα, άπος, τδ, velamentum, infula, mitra. Gl. V.

Gl. V. corona; *σέμματα*, sarta, infula, *Ph.* *Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκπέδω* Ἀπόλλωνος, *χρυσῶν ἀνὰ σκήπτρῳ*, *Il.* 1, 14. A *σέφω*. Hinc *Στεμμάτιον*, *α*, τὸ, coronula, *Gl. V.* *Στεμμάτιον*, *ω*, f. *άσω*, sertas redimio; (2) vitis corono, *Eur.* *Herc.* 529. *Στεμφυλίδες*, *ων*, *αι*, olivæ nigrae. *Στεμφυλίτης*, *η*, *δ* ut *στεμφυλίτης* *όινος*, lora. *Στεμφυλίτης*, *η*, *α* ex vineae facta. A *Στέμφυλον*, *ων*, τὸ, vel potius τὰ *σέμφυλα*, *ων*, vineae, vineacea, solida uvarum in torculari expressarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expressarum reliquiae. A *σάφω*, vel *σαφυλί*. *Στέμφω*, moveo, pro *σέμω*, n. 2. *Στέναγμα*, *άτος*, τὸ, suspirium, gemitus. *Στεναγμός*, *ε*, *δ*, gemitus. A *Στενάξω*, fut. *άξω*, gemo, ingemisco, suspiro, *Τίς δ' ἐσνάξων οἰκτρον ἐν πύλαις ὄδε*; *Eur.* *Supp.* 104. *Στενάξων* *άρα*ς *τένους*, gemitibus deplorans execrationes quas in liberos effuderat, *Eurip.* *Phœn.* 336. A *τένω*. *Στενακτικός*, *η*, *δ*, *ον*, gemebundus, lamentabilis. *Στενακτός*, *η*, *δ*, *ον*, idem, act. et pass. A *σένάξω*. *Στενακχην*, *η*, *δ*, *η*, tenues cervices habens. *Στενακχίω*, *ω*, gemo, ingemisco. A *σένάξω*. *Στενακχίζω*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum *ν*, pro *ἔσνακχίζω*, a *Στενακχίζω*, fut. *άξω*, idem et ab eod. *Στενακχίζε* *δὲ γαῖα πελώρη*, *Hes.* *Theog.* 858. *Στενάχω*, idem; *σέναχοντα*, suspirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro *ἔσνακχοντο*. *Παῖδά γὰρ σένάχων*, *ε* τὰδ *αὐτεῖν*, *Eur.* *Phil.* 1546. A *τένω*. *Στενόεις*, *άσσα*, *όεν*, gemebundus, *Hes.* seu *συνόεις*, *Ern.* Ab eod. *Στενόεντας*, acc. plur. m. g. a *συνόεις*. *Στενοσημάνης*, *ε*, *ε*, in longitudinem magis quam latitudinem factus. *Στενοθώραξ*, *άκος*, *δ* *ε* *η*, qui angusto est pectore. *Στενοθύμαν*, *δ* *ε* *η*, ob angustias fluctuosus; epith. freti. A *κύμα*. *Στενοκύαντος*, *α*, *δ* *ε* *η*, graviter gemens et lugens, vel lamentum ciens. A *κύνω*. *Στενολογέω*, *ω*, f. *ήσω*, de rebus male subtilibus garrigo, de rebus frivolis et nullius momenti subtiliter disputo. *Περὶ κακῶν στενολογεῖν*, *Aristoph.* *Nub.* 319. A *Στενολόγης*, *α*, *δ*, qui de rebus subtilibus garrit; arguator, nugator. Ex *σενός* et *λόγην*. *Στενολογία*, *α*, *ς*, *η*, disputatio de rebus nihili, argutia. A *πρᾶξ*. *Στενολογέω*, *ω*, f. *ήσω*, idem quod *στενολογέω*. A *Στενολόγος*, *δ*, idem quod *στενολόγης*. *Στενοπέδμος*, *α*, *δ* *ε* *η*, arctum fretum habens. *Στενοπέδμος*, *η*, *δ*, idem; epith. loci, urbis ad fretum sitæ, &c. A *πρᾶξ*. *Στενοπρία*, *α*, *ς*, *η*, transitus angustia. A *Στενόπρος*, *α*, *δ* *ε* *η*, angustus et arctos meatus habens; (2) angustus, arctus. (2) *Στενόπορ* *Αυλίδος βάθρα ἦκασι*, *Aulidis* sedes angusto fretu vicinas, *Eurip.* *Iphig. in Aul.* 81. *Στενοπρόσωπος*, *α*, *δ* *ε* *η*, qui non lata est facie, angustus. Ex *σενός* et *πρόσωπον*. *Στένος*, *ε*, *ος*, τὸ, metus, timor. A *ΣΤΕΝΟΣ*, *η*, *δ*, *ον*, angustus, arctus. Hinc τὰ *σενά*, *ων*, angustia, angusti transitus in montibus seu fretis, fauces. *Στενοσθημον*, *α*, τὸ, angusticlavus vestis, *Gl. V.* Ex *σενός* et *σθημα*. *Στενοσθημος*, *δ*, *η*, os habens angustum. A *σθημα*. *Στενόστης*, *η*, *ος*, *η*, angustia. A *σενός*. *Στενοστέχηνλος*, *ον*, angustum collum habens. *Στενοφυλλία*, *α*, *ς*, *η*, exilitas foliorum. A *Στενοφυλλος*, *α*, *δ* *ε* *η*, exilia folia habens. *Στενοθύμων*, *α*, *δ*, *η*, exilium sonum edens. A *φωνή*. *Στενοθύμων*, *ω*, fut. *ήσω*, arcto, angusto, *Gl. V.* coangusto, coarctato; *σενωχρεῖται*, suspirat; *Ph.* arctatur, angitur. *Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' ἔσενωχρῶμενοι*, 2 *Cor.* 4, 8. *Στενοωρής*, *ε*, *ος*, *δ* *ε* *η*, angustum habens spatium, angustus. A *Στενόχωρος*, *α*, *δ* *ε* *η*, idem. *Στενοχώρα*, *α*, *ς*, *η*, angustum spatium, angustus

locus; (2) angor, sollicitudo; (3) inopia pecuniæ, &c. *Ph.* arctatio, angustia; *σενωχώρα*, angustia, *Gl. V.* Ab eod. *Στενώω*, *ω*, f. *άσω*, arcto, angusto, coarcto, *Gl. V.* (2) in angustias redigo, metaphorice. *Τὰς δὲ διζήδους ἔσένωται*, *Herodot.* A *σενός*. *Στενωγρός*, *ε*, *δ*, *η*, arctus, angustus; de angustia in mari, fluvio, et similibus. Hinc *Στενωγρός*, *ω*, meatus humorum constringo et sicco, coarcto locum in quo humor est. *Στενωγορῶρη*, *η*, idem quod *σενωχώρα*, seu *σενόστης*, *Gal.* *Στένω*, gemo, ingemisco, suspiro; (2) deploro, defleo, luego. *Ἡ πῶ σένωσι τλήμονες φυγὰς ἔμῳς*; *Eur.* *Ph.* 381. *Κἄν ἂν μοναθεὶς ἔσενον κακοῖς ἔμοῖς*, *Id.* *Alc.* 648. *Τὴν τε δυσχερῆσάτην σένων σφατεῖαν*, *Id.* *Supp.* 23. A *σενός*. *Στένωμα*, *άτος*, τὸ, angustus locus, angustia. A *σένω*. *Στενώπαρχος*, *α*, *δ*, curator vicorum. Ex *σενωπός* et *άρχων*, vel *άρχος*. *Στενωπός*, *ε*, *δ*, *η*, de via, vico, loco; angiportus, angustiportum, *Ph.* *σενωπία*, arcta, *Ph.* Ex *σενός* et *άψ*, (vel *ωπας* est mera terminatio, *Ern.*) *Στενώς*, *adv.* arcte, anguste, *Gl. V.* A *σενός*. *Στένωσις*, *ε*, *ος*, *η*, angustia, coarctatio. A *σένω*. *Στένωμεν*, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro *σώμεν*, ab *ἔσημι*, pro *σάω*, sisto. *Στεπτήρια*, *ων*, τὰ, scrtæ, quæ ex arborum ramis suspendi solent. A *Στεπτήριος*, *α*, *δ* *ε* *η*, idoneus ad coronas nec tendas. A *Στεπτός*, *η*, *δ*, coronatus, serto redimitus. A *σέφω*. *Στέργηθρον*, *α*, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quedam, umbilicus Veneris. (1) *αὐλῶτα δ' εἶναι στέργηθρα φρεσῶν*, *Eurip.* *Hipp.* 256. A *σέργω*. *Στέργημα*, *άτος*, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorum, philtum. *Στέργημα γὰρ δοκῶσα προσβαλεῖν ἔθεν*, *Soph.* *Trach.* 1138. *Ab eod.* *Στέργισαι*, nom. plur. part. pres. act. f. g. *Ion.* pro *σέργισαι*, a *σέργω*, diligo. *Στεργόζευενος*, *δ* *ε* *η*, amans conjugem, seu appetens conjugium alicujus. A *σύνευος*. *ΣΤΕΡΓΩ*, fut. *ξω*, naturali quadam caritate complector, amo, *Æsch.* *Pr.* 11. (2) ad quiesco, sum contentus aliqua re. *Στέργει γὰρ ἕδεις ἄγγελον κακῶν ἔσαν*, *Soph.* *Antig.* 283. *Στέργειν τοῖς ἦδη συμβεβηκόσι*, *Isocr.* (3) peto, cupio, oro. *Δείσαντες, ἢ στέργαντες*; numquid metuentes, cupientesve? *Æd.* *Tyr.* 2. *Στέργωσι*, 3. plur. pres. conj. act. *Στέργησις*, *η*, pro *στέργησις*, *Man.* *Στερεῖς*, aor. 2. pass. part. a *σέρω*. *Οὔτι πῶ σῶ φασγάνω βίω στερῆς*; *Eurip.* *Hel.* 95. *Ἐρνήματος τῷ πρὶν στερῆτες*, *Eurip.* *Hec.* 622. *Στερεῖσα*, *Eurip.* *Bacch.* 1351. *Id.* *Phœn.* 1273. *Id.* *Suppl.* 795. *Στερεῖτες, στερῆντα*, *Alcest.* 625. [*Larcherus hæc omnia per Syncopen posita censet pro στερῆσις, &c. sed falso.*] *Στερέμιος*, *α*, *δ* *ε* *η*, solidus, durus, firmus. A *στερῆός*. *Στερεμῖως*, *adv.* solide, firme. *Στερογνώμων*, *ονος*, *δ* *ε* *η*, firmæ sententiæ, obfirmati animi. Ex *στερῆός* et *γνώμη*. *Στεροκάρδιος*, *α*, *δ* *ε* *η*, qui duro corde est; (2) contumax. A *καρδία*. *Στερομετρέων*, solida metiri. A *Στερομίτρης*, *α*, *δ*, qui solida mcitur, stereometra. A *μετρέω*. Hinc *Στερομετρία*, *α*, *ς*, *η*, solidorum dimensio. *Στεροποιέω*, *ω*, consolido, validum reddo. *ΣΤΕΡΕΟΣ*, *ε*, *α*, *δ*, *ον*, solidus, validus, firmus. *Gl. V.* rigidus, durus, sterilis ob duritiam. Hinc τὸ *σέρων*, idem quod *Στερόστης*, *η*, *ος*, *η*, soliditas. A *πρᾶξ*. *Στερόσκαρκος*, *δ*, *η*, compactum carnem habens. A *σάρεξ*. *Στερόσφωαν*, *ονος*, *δ* *ε* *η*, dura et rigida mente præditus, crudelis, immitis, pertinax, *Soph.* *Mj.* 925. A *φρίνω*.

Στερέω, *ω*, f. *άσω*, solido, firmo, firmum solidumque reddo. *Τῶν δν θειρεῖται, ε* *όδατε*, *ἔσέρωσε τὸ ὄνομα αὐτῆ*, *Act.* 3, 16. *Ἐσέρωθησαν αὐτῷ αἱ βιάσεις, ε* *τὰ σφερά*, *Ib.* 7. A *σέρω*. *Στερέσαι*, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro *σέρησαι*, a *ΣΤΕΡΕΩ*, *ω*, fut. *ήσω*, privo, orbo; *ἔσέρηθη*, caruit, *Ph.* aor. 1. pass. *ἔσέρηται*, 3. plur. perf. pass. carent, *Ph.* *ἔσέρημένος*, carens, *Gl. V.* part. *σέρηθείς*, privatus, *Gl. V.* a. 1. part. pass. *Διπλῶν τέκνων μ' ἔσέρησι Φοῖτος*, *Eur.* *Andr.* 1212. *Στερέωμα*, *άτος*, τὸ, firmamentum, statumen, robur, *Ph.* column, *Gl. V.* A *σέρω*. *Στερέως*, *adv.* solide, firmiter, constanter. *Στερέωσις*, *ε*, *ος*, *η*, solidatio, firmatio. A *σέρω*. *Στερέωσαν*, *privatum*, acc. sing. aor. 1. f. g. pass. verbi *σέρω*. *Στερέωσαντες*, nom. plur. aor. 1. part. act. *Στερέωσις*, *ε*, *ος*, *η*, privatio, *Ph.* fraus, orbita; in *Philos.* cum quid de re aliqua negatur. A *σέρω*. *Στερεητικός*, *η*, *δ*, *ον*, privativus. *Gl. V.* fraudulentus. Ab eod. *Στερεητικός*, *adv.* privative. *Στερέωμαι*, aor. 1. inf. pass. per *Syncop.* et *Ion.* pro *σέρηθῶμαι*, a *σέρω*. *Στερίζω*, *ισκω*, pro *σέρω*. *Νῦν δὲ σ' ὁ γραμματικὸς, ε* *ποδὲς ἔσρίζω*, *Epigr.* *Ἐἴτα ποδὲς νῦν σερῖσκομαι*, *Eur.* *Supp.* 1090. *Στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας*, *Xen.* *Στερισφόσπυλος*, parvus peplus, *Suid.* *Proprie*, qui rigidum et vilcm peplum gestat. *Στερισφάσιω*, *ω*, solido, firmo, duro. A *Στερίζω*, *ισκω*, *ισκω*, sterilis, infæcundus; (2) solidus, firmus. (1) *Στερίζω γὰρ εἰμι, κἄν ἐκύησα πάσαστε*, *Aristoph.* *Thesmoph.* 641. (2) *αὐτοὶ δὲ . . . καταβάαντες . . . ἐς τὸ ὄμαλόν, καὶ διὰ τῷ ἔλθω, ἢ πληθῶδες ἦν καὶ σερῖφάστων*, *Thucyd.* 6, 101. *Στερίζωμαι*, *άτος*, τὸ, firmamentum, firmus agger. *Καὶ τὸν χῶραμα τοῖς σερῖφάσασιν ἐσπῆσις*, aggerem munien vallo, *App.* *Bell.* *Civ.* 4, 109. Quasi a *σερῖφάω*. *Στερικτικός*, *η*, *δ*, *ον*, amans, qui facile re aliqua acquiescit. A *σέρω*. *Στερκτός*, *η*, *δ*, *ον*, amabilis. Ab eod. *Στερινδιον*, *α*, τὸ, pectusculum, *Gl. V.* A *σέρων*. *Στερινξίκος*, *δ*, *η*, medulla, *Hes.* A *σέρων*. *Στερινίτης*, *α*, *δ*, pectoralis. Ab eod. *Στερινίτης*, *η*, *δ*, idem. A *πρᾶξ*. *Στεροκοπέομαι*, *ήμαι*, plango pectus. A *κόπτω*. *Στεροκόμης*, *ε*, *ος*, *δ* *ε* *η*, qui dæmonem in pectore habens responsa dat et factum prædicat. Ex *σέρων* et *μάτης*. *ΣΤΕΡΝΩ*, *α*, τὸ, pectus. *Στεροσώματος*, *ον*, vox inepta comica vel dithyrambica, pro capax, *apud Athen.* *Στεροστέπμοι*, *ήμαι*, fut. *ήσομαι*, pectus ferio, tundo, plango. A *Στεροστέπης*, *ε*, *ος*, *δ* *ε* *η*, pectora tundens. Ex *σέρων* et *στέπτω*. *Στεροστυπέω* *ἀνὰ τόπον πάλιν κτύποι φανήσονται*, *Eurip.* *Suppl.* 604. Hinc *Στεροστυπέτης*, *α*, *δ*, idem. *Στεροστυπία*, *α*, *ς*, *η*, planctus pectoris. *Στερόσχος*, *α*, *δ* *ε* *η*, pectore suo continens, cavus. *Epith. terræ*. *Στερόσχος χθών*, *gremium terræ*, *Soph.* *Æd.* *Col.* 691. Ex *σέρων* et *έχω*. *Στερόσθαλιμος*, *δ*, *η*, oculum in pectore habens. *Στερόσθης*, *ε*, *ος*, *δ* *ε* *η*, pectorosus, *Gl. V.* A *σέρων*. *Στέρωσι*, aor. 1. inf. act. verbi *σέρω*. *Στέρωσις*, *ε*, *ος*, *η*, amor sincerus; (2) animus præsentibus contentus. A *σέρω*. *Στέρομαι*, *privor*. *Στέρομαι δ' ἰκνω*, *στέρομαι παίδων*, *Eur.* *Ion.* 902. A *σέρω*. *Στερόσῆ*, *η*, *ς*, *η*, fulgur, splendor; (2) fulgur. Ab *άσράπτω*. *Στεροσπηγέρετα*, voc. sing. a *Στεροσπηγέρετης*, *α*, *δ*, qui fulgur suscitatur, seu congregatur, *Il.* 6, 298. Ex *σεροσῆ* et *ἐγείρω*, vel *άγείρω*. *Στέρον*, *οπτος*, *δ*, fulgor vel fulgur. *Στερόσκαρης*, *ε*, *ος*, et *στεροκαρής*, *gravis*. *Στερόσβας*, *δ*, magna voce præditus, clamosus. A *βοή*. *Στερόσβουμος*,

quod Græci recentiores et I. C. dixere pro pacisci; *item* (2) pignus.

Στοιχίζω, f. *ισα*, indagine cingo; (2) ordine dispono, præscribo. Στοιχίζειν ὑψηλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμός, ὁ, quum indagine cinguntur silvæ, expansio plagarum. A præc.

Στοιχοῦνθῶν vid. *στοιχοῦνθῶν*.

Στοιχός, υ, ὁ, ordo, versus; (2) ordo militum in acie; (3) indago et scries plagarum. A *σειχία*.

Στοιχοῦμαι, 1. pl. præc. conj. act. pro *στοιχίωμαι*, a *στοιχία*.

Στολάρχης, υ, ὁ, dux classis, qui classi præest. Ex *στόλος* et *ἀρχή*.

Στολάρχος, υ, ὁ, idem et ex *ισίδ*.

Στολὰς, ἄδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A Στολῆ, ἡ, ἡ, stola, vestis, amictus, vestimentum, indumentum; (2) ornatus. A *σέλλω*.

Στολίδιον, υ, τὸ, sagulum. Dim. a *στόλις*.

Στολίδῶν, ὦ, fut. ὦσα, induo, amicio. Νεβρίδα σολιδωσαμένην, cervi pellem induta, *Ευριπ.* Phæsp. 1742. Ab eod.

Στολιδάδης, εὐς, ὁ ἢ ἡ, rugas et plicas habens, rugosus. Ab eod.

Στολιδάτος, ἡ, ὄν, idem. A *σολιδάω*.

Στολιζω, fut. *ισα*, vestio, apparo; ἐσολισμένος, stotatus, *Gl. V.* perf. part. pass. *ἔσολισμένος* σολίσας νηός, στήρα ποντοπόρου, *Hesiod. Op.* 626. A *σολή*.

Στόλιον, υ, τὸ, parva stola, amiculum; (2) vestis philosophica. Ab eod.

Στολῆς, ἴδος, ἡ, ruga vestis; (2) stria frontis; (3) ruga, plica. Ab eod.

Στολισαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi *σολίζω*. Hinc

Στολισμα, ἄτος, τὸ, idem quod *σολίς*.

Στολισμός, ὁ, ἄμικτος, cum vestes induuntur. A *σολίζω*. Unde

Στολιστής, ὁ, ὄν, vestiarius. *Gl. V.* vestitor.

Στολιός, ὁ, ἄμικτος, cum vestes induuntur. A *σολίζω*. *Ευριπ.* 723.

Στόλος, υ, ὁ, expeditio militaris; (2) classis, corpie, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. (3) τίς *στόλος* προσήκει τῆνδε γῆν; quoniam suscepto itinere huc appulseti? *Soph. Phil.* 243. (4) τίς ἄ' ἔξῃρον οἰκεῖν στόλος; *Id. Œd. Col.* 358. (5) Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι ναῶν ἦσαν, *Ευριπ. Iphig. in Aut.* 277. Ἄξι δ' ἴσθια . . . ὑπὲρ στόλον ἐκπαιτῆσαι πόδα ναῶς, *Id. Iphig. in Taur.* 1134. A *σέλλω*.

ΣΤΟΜΑ, ἄτος, τὸ, os, orificium; ostium fluvii; acies ferri; acies, ferros exercitus. Κατὰ τόμα βιάζεσθαι, *Plut.* sermo, passim apud *Sophoclem*. Ἀλλόγως τὸ πάς εὐφύμω σῶμα φροντίδος ἴντες, *Soph. Œd. Col.* 131. Τὸ γὰρ σὺν, ἢ τὸ τῶδ', ἐπαικτικῶς σῶμα ἐλευθόν *Id. Œd. Tyr.* 671. Σὲ γ' εἰς τὸδ' ἔξειλθόντος ἄνοσιν σῶμα, *Id. Œd. Col.* 981.

Στομακία, vel *στομακία*, ης, ἡ, oris vitium, scorbutici morbi genus, *Strabo*. Ex *στόμα* et *ἀκία*.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex *στόμα* et ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipsum mare ostio suo ingreditur.

Στομαλίμων, υ, τὸ, idem, *Theoc.* 4, 23.

Στομαργός, υ, ὁ ἢ ἡ, loquax, nugator, *Æsch.* *Serpe. ad Theb.* 453. *Gl. V.* rabula.

Στοματσοί, dat. pl. *Ion.* pro *στόμασι*.

Στοματτικός, ἡ, ὄν, ad os pertinens. A *στόμα*.

Στοματτηγός, ὁ, ὄν, ore opus suum conficiens. Ex *στόμα* et ἔργον.

Στομαυλίω, ὦ, fut. ὦσα, ore tibiam inflo. Ex *αὐλός*.

Στομαχικός, ἡ, ὄν, stomachicus; (2) stomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, υ, ὁ, os, orificium; (2) stomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi superius.

Στομαχίζω, ore dilatato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμαχος, ης, ὄν, qui ore dilatato sonum edit, convicium faciens. A *σέμω*.

Στόμαχος, υ, ὁ, magnum os habens; *σομάχος* ἴππος, oris duri equus. A *στόμα*.

Στόμιον, υ, τὸ, osculum, parvum os; (2) orificium vasis, venæ, et similium introitus angustior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμιος, ὁ, idem quod *σομάχος*.

Στομοδόκος, υ, ὁ, ἡ, loquax. A *δέχομαι*.

Στόμος, υ, ὁ, garrulitas, convicium. A *στόμα*.

Στομάω, ὦ, fut. ὦσα, os claudio, os obstruo; (2) os seu ostium facio sive aperio; (3) ferrum acuo et induro, roboro; (4) frontes in exercitu sive acie struo. *Μένωνο* ὅπως εἶ μοι σομάσεισιν αὐτόν, *Aristoph.* *Nub.* 1106. Τῆνδε δ' ἔχ' ὄρας ἄδω δράκαιναν, — ὡς δειναῖς ἐχθίδαις εἰς μὲ ἐσομαιμῆν; *Ευρ. Iph. T.* 288. Τὰ δ' ὑγνιὰ λίγεται σομάσθαι ἔ κρητύνσθαι τὴν ἔξιν, *Plut.* Ab eod.

Στομφάζω, utror grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior, *Aristoph. Vesp.* 720. A *σόμεφος*.

Στόμφαξ, ἄκος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφαστικός, ης, ὄν, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, υ, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγηδίᾳ, πρᾶγματι ὀγκηρῶ φῶσι ἔ ἐπιδηχομένω σόμεφον, *Longin.* Ἐκφίσεισθαι εἰς ἀλληγορικὸν σόμεφον, *Id.*

Στομοῦδος, εὐς, ὁ ἢ ἡ, qui magno seu amplo ore est. A *στόμα*.

Στόμομα, ἄτος, τὸ, id quod exacutum est; (2) id quo duratur acies; (3) robor aciei; ferrum durum, *Gl. V. Plut.* ἔ A *στόμα*.

Στόμοσις, εὐς, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robor. Στόμα πολλὴν ἔχον στόμοσιν, *Soph. Œd. Col.* 795. Ab eod.

Στομοτής, ὁ, ὄν, indurator, *Gl. V.*

Στοναχῦντι, 3. pl. præc. ind. act. *Dor.* pro *στοναχῶσι*, a

Στοναχία, ὦ, fut. ὦσα, gemo, cum gemitu requiro, *Soph. El.* 131. A *σίνω*.

Στοναχία, ης, ἡ, gemitus, suspirium, dolor. A *σίνω*.

Στοναχίζετο, *Ion.* pro *στοναχίζετο*, a *στοναχίζω* et *στοναχίζομαι*, gemo, ingemisco. *Μεγάλα στοναχίζω*, *Il.* 23, 172. *ἀδινά*, *Ib.* 225. *θυμῶ*, *Ib.* 7, 95. A *στοναχία*.

Στόναχος, υ, ὁ, idem quod *στοναχία*.

Στονώεις, ὄσσα, ὄν, gembundus, gemendus; vid. *σνώεις*. A

Στόνος, υ, ὁ, gemitus, suspirium, gemitus cum fletu. A *σίνω*.

Στόνυξ, ὄχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) præcautes cautes etiam *σόνυχες*, ap. *Apoll. Rh.* *Περαιὸν ἐσὺνχι χερμίης σφουρόν*, *Apoll. Rhod.* 4, 1679. *Παῖων πρὸς ὄξυν σόνυχα πετραῖα λίθω*, *Ευριπ. Cycl.* 400. Ab *όνυξ*.

Στοργία, ὦ, pro et vehementi amore complector. A

Στοργή, ἡς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (3) *vulgatissime* parentum erga liberos et liberorum erga parentes. *Gl. V.* adfectio. A *στέργω*.

Στορέννυμι, et *στορέννυ*, sterno. A *στέρω*.

Στορέσαι, aor. 1. inf. act. verbi *στέρω*.

Στορέσιντι, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro *στέρωσι*.

Στορένς, εὐς, ὁ, strator, qui sternit; (2) fomes, qui substernit solet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕΩ, ὦ, fut. ὦσα, sterno, prosterno. Ἄνθεα κίη *στορέσας*, *Il.* 9, 213. *τάπητας*, *Ib.* 24, 645.

ΣΤΟΡΩΤΤΕ, γος, ἡ, cuspis hæta; (2) cuspis sagittæ; (3) priapus, verctrum, in *epigrammate*; (4) ramus cervi. (4) ἄρασα κερασφόρος στέρωγγας εἰεφ' ἔκπλοσ, *Soph.* in *Fragm.* *Alaudum*.

Στόρην, ἡ, zona, *Lyc.*

Στόρνυμι, idem quod *στέρω*. Εἶδε κῶλα δέμνια στέρνντα, *Soph.* *Trach.* 901.

Στόρνυς, ης, ἡ, instrumentum quoddam chirurgicum ad sanguinem e naribus detrahendum, *Aret.* A *στέρω*.

Στορχάζω, pecora stabulis seu septis inclndo, *Hes.*

Στόχος, ὁ, varus, *V. L.*

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, f. ἄσχομαι, collineo ad scopum, recta ad scopum tendo; *metaph.* in scopum destino, propositum mihi specto; *ισοχασμένος* βλασφημίας, maledicenti causa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) satisfacio alicui, facio quæ quis velle videtur, studeo alicui rei vel personæ; hinc (4) misereri, parcere, consulere. *Στοχάζεσθαι σκοπῆ ἐκ ἡδύνατο*, *Polyb.* πρὸς τι, *Plat.* τῆς τῶν θεῶν διανοίας, *Isocr.* ἀπὸ τινος, *Plat.*

Στοχάζεις, ἄδος, ἡ, retium tentio; (2) strucs ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. verbi *στοχάζομαι*.

Στοχασμα, ἄτος, τὸ, id quod in scopum intenditur, sive quo ad scopum collineatur; (2) idem quod

Στοχασμός, ὁ, ἡ, collineatio ad scopum; (2) conjectatio, conjectura. A *στοχάζομαι*.

Στοχαστής, ὁ, ἡ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat et recta ad scopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικός, ἡ, ὄν, recta collineans et ad scopum tendens; (2) qui solers in conjecturis, consultus; (3) conjecturalis, conjectura assequendus.

Στοχαστικῶς, adv. conjectando; (2) more conjectantium.

Στοχάζω, ai, compedes. A *στέρω*.

Στραβαλοκομῶν, ὦ, crispa sum coma. A

Στραβαλοκομῆς, υ, ὁ, qui crispa est coma. A *seq.* et *κόμη*.

Στραβῆλος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui tereti corpore est; (2) tortuosus. A *στραβός*.

Στραβήλος, ὁ, genus conchylia, sic dictum a figura, quod simile est tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, fut. *ισα*, sum strabo. Ab eod.

Στραβισμός, ὁ, ἡ, distortio oculorum. A præc.

Στραβός, ὁ, ὄν, qui est oculis distortis, luscus; *propric.* pravus, perversus. A *στέρω*.

Στραβών, ἄνος, ὁ, idem et ab eod.

Στραγγαλέω, ὦ, strangulo, suffoco, *R.* A

Στραγγαλιῶν, ης, ἡ, laqueus, strangulatio. A *σραγγός*.

Στραγγαλιῶν, ἄς, ἡ, tortuosus laqueus; (2) *do-*losum concilium. Ab eod.

Στραγγαλία, ὦν, τὰ, topi et durities ex humore concreto, maxime in articulis:

Στραγγαλίαι, ai, tormenta, *Gl. V.* Ab eod.

Στραγγαλιῶν, f. *ισα*, obtorqueo. *Gl. V.* strangulo. A

Στραγγαλις, ἴδος, ἡ, idem quod *σραγγαλιῶν*.

Στραγγαλισμός, ὁ, ἡ, strangulatio. A *σραγγαλιῶν*.

Στραγγαλιώδης, εὐς, ὁ ἢ ἡ, tortuosus, distortus; (2) perversus, dolosus. A *σραγγαλιῶν*.

Στραγγαλιῶν, ὦ, strangulo, torqueo, stringo. Ἡ ὑπὸ σραγγαλιῶν ἀπὸ τῆς ἐξηρότητος, *Al. Arct.* quod a *σράγγω*. A *σράγγω*.

Στραγγαλιώτης, ἡ, ὄν, valde tortus, nodosus, de fune. A præc.

Στραγγίον, υ, τὸ, instrumentum quo humer exprimitur, ut stillatim defluat. A

Στραγγίω, fut. *εἶσα*, guttatim exprimo; (2) premo, adffigo; *σραγγιέομαι*, *med.* cunctor, moror, tempus tero; (3) laboro, vexor. Ἰγνῆσιον τί ταῦτ' ἔχων σραγγιέομαι, *Aristoph.* *Nub.* 131. A *σράγγω*.

Στραγγίω, idem quod *σραγγιέω*, *Hes.*

ΣΤΡΑΓΓΩ, ὦ, ὁ, tortuosus, obliquus, perversus; (2) impudens, *Hes.* *σραγγός*, *Suid.*

Στραγγυρία, ας, ἡ, urinae stillicidium, quum urina stillatim excurrat. Ex *σράγγω* et *ἔρον*. Hinc

Στραγγυριῶν, ὦ, urinae stillicidium laboro.

Στραγγυρικός, ἡ, ὄν, ad stranguriam proclivis, stranguria laborans; τὰ *σραγγυρικά*, *επιαιγυρία*.

ΣΤΡΑΓΓΩ, γγος, ἡ, gutta, stilla.

Στραβῆτος, fulguro, fulgeo, corusco, ejaculor, cmitto, spiro. *Στραβῆτιν* ἔρωσ ἡδύαν ἀπὸ φλόγα, *Apoll. Rhod.* 3, 1018. Τὰ πολλά τι *στράβαντα* χιερὸς τῆς ἀνήκῃς βέλῃ, *Soph.* *Œd. Col.* 1514.

Στρατόμαχος, ὄμαχος, exercitum colloco, castra pono. Hinc ἰσρατώνω, imperf. Ion. pro ἰσρατώνω, ἰσρατώνω, *Il.* 3, 187. Α στρατός.
 Στραταρχεῖν, ᾤ, fut. ἦσω, dux sum exercitus, exercitum praesum. Α
 Στρατάρχης, υ, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατός et ἀρχή. Hinc
 Στραταρχία, ας, ἡ, praefectura exercitus.
 Στρατάρχης, υ, ὁ, idem quod στρατάρχης.
 Στρατιά, ας, ἡ, militia, expeditio militaris; (2) supradia, in pl. (3) agmen et copia. Α στρατεύω.
 Στρατεύωμαι, ἄτος, τὸ, exercitus qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.
 Στρατευματικός, ἡ, ὄν, militaris, bello habilis. Α στρατεύωμαι.
 Στρατεύομαι, milito. Α στρατεύω.
 Στρατευσιμα, expeditionem cogito. Ab eod.
 Στρατευσιμῶς, υ, ὁ, ἢ, qui in expeditionem educi potest, militiae aptus seu maturus. Α Στρατεύσιμος, εως, ἡ, expeditio.
 Στρατευσιόν, adv. posit. bellandum.
 Στρατευσιτικός, ἡ, ὄν, idem quod στρατεύσιμος; (2) bellicosus, pugnax; (3) munis militarium adustus. Α
 Στρατεύω, f. εἶσω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; στρατεύω, et στρατεύομαι, milito, stipendia facio. Στρατεύωτι τὸς ἰναγείς, *Æsch.* ἐπὶ Τροίαν, *Thuc.* τινι, *Dem.* Ἐπὶ τούτους ἡμῶς ἢ δὴ στρατεύομεθα, *Xen. Cyr.* 4, 18. Ἐπὶ γὰρ τὴν ἰμὴν στρατεύομαι πόλιν, *Eur. Ph.* 435. Α στρατός.
 Στρατηγίον, τὸ, vide στρατήγιον, quod melius.
 Στρατηγίτης, υ, ὁ, idem quod στρατηγός.
 Στρατηγία, ᾤ, f. ἦσω, praesum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, strategemate vinco. Ἐστρατήγει τὸν νεόν, *Thuc.* τῷ στρατοπέδῳ, *Plut.* Δουὶν γερόντων δὲ στρατηγίται φυγή, *Eur. Herac.* 39. Α στρατηγός.
 Στρατηγία, ᾤτος, τὸ, res a duce exercitus acta; (2) facinus callidum et solers consilium, quo imperator hostem circumvenit; strategema, furtum militare. Α praec.
 Στρατηγικαῖα, τὰ, pro στρατηγικά, sc. libri, quos Frontinus conscripsit et edidit, sic dicti, *Ar.*
 Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorum munus, praefectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. Α στρατηγός. Hinc
 Στρατηγιάω, ᾤ, munus imperatoris adfecto seu ambio.
 Στρατηγικός, ἡ, ὄν, imperatorius; (2) peritus numeris imperatorii; (3) qui fuit imperator.
 Στρατηγικῶς, adv. imperatorie.
 Στρατήγιον, υ, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, praetorium. Μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον, media ingressu castra, *Soph.* *Aj.* 732. Α στρατηγός.
 Στρατηγίς, ἰδος, ἡ, praetoria. Δείξας τὴν στρατηγίδα ναῦν ἔδωκεν ἕξασιν, *Plut.* Ἡ στρατηγίς ἀρχή, praetura, *Appian.* *Bell. Civ.* 2, 87. Ab eod.
 Στρατηγός, ᾤ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex στρατός et ἄγω.
 Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex στρατός et ἰλασία.
 Στρατηλατία, ᾤ, fut. ἦσω, exercitum duco, expeditionem suscipio, bellum infero. Δεῦρ' ἀναξ στρατηλατίω, *Eur. Herac.* 465. Α
 Στρατηλάτης, υ, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, *Ph.* magister militum, dux exercitus, *Eur. Cyc.* 85. Ab ἰλασία.
 Στρατιά, ας, ἡ, exercitus, agmen militum quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio, pro στρατία. Sed hoc vitiose.
 Στρατιάρχης, υ, ὁ, tribunus militum. E praec. et ἀρχή.
 Στρατιάρχος, υ, ὁ, idem et ex iisd.
 Στρατιάων, gen. pl. *Eol.* pro στρατιῶν.
 Στρατίων, adv. exp. μέγα, φοβερόν, *Ar.*
 Στρατίος, ἰα, ἰόν, militaris, castrensis, exercituum praeses, Epith. Martis. Α στρατός.

Στρατιώτης, υ, ὁ, miles. Α στρατιά. Hinc
 Στρατιωτικός, ἡ, ὄν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiae studet; (3) militiae peritus. Hinc τὰ στρατιωτικά, res militares.
 Στρατιωτικῶς, adv. militarily, ut militem dacet.
 Στρατιώτης, ἰδος, ἡ, foemina militans; στρατιώτιδες νῆες, naves quae milites vchunt.
 Στρατιωτίς, ἰδος, ἡ, herba fluvialilis, *Plin.*
 Στρατοκέρυξ, ἰκος, ὁ, exercitus praeco.
 Στρατολογία, ᾤ, fut. ἦσω, delectum ago, cogo et conscribo milites. Ἴνα τῷ στρατολογῆσαντι ἀρίστη, *2 Tim.* 2, 4.
 Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. Α
 Στρατολόγος, υ, ὁ, ἢ, qui exercitum conscribit, delectum habet. Α λέγω.
 Στρατομαντής, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas *ap. Hom.*
 Στρατοπιδάρχης, υ, ὁ, qui castris praest, castrorum praefectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπειδον et ἀρχή. Hinc
 Στρατοπιδάρχία, ας, ἡ, castrorum praefectura.
 Στρατοπέδία, ας, ἡ, castrametatio; (2) castra ipsa; (3) dispositio exercitus, *Polyb.*
 Στρατοπεδίστης, ἡ, idem cum στρατοπέδία, *Plat.*
 Στρατοπεδυντικός, ἡ, ὄν, ad castrametationem pertinens. Α
 Στρατοπεδίω, castra metor. Νῦν μίκρον πορευθίντες ἰσρατοπεδίωκασι, *Xen.* Α
 Στρατόπειδον, υ, τὸ, castra; (2) exercitus.
 Στρατόπλωτος, ὄν, exercitum trajiciens mare, seu jubens trajicere. Ῥήτρας πολιτίας τὰς στρατοπλάτας ἱερί, orationem habebit ad civis hortans eos mare trajicere, *Lycorh.* 1037. Α πλώω.
 ΣΤΡΑΤΟΣ, ᾤ, ὁ, exercitus, copiae militares, sive terrestres sive navales; (2) multitudo; dicitur et adjective, *Ern.*
 Στρατόφι, vel στρατόφιον, adv. ab exercitu.
 Στρατοφύλαξ, ἄκος, ὁ, custos exercitus, copiarum dux sive praefectus.
 Στρατόναι, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poet.* pro ἰσρατώνω et ἰσρατόνω, a στρατόμαχος.
 Στρατωνίδης, ὁ, pro στρατιώτης, *Ar.*
 Στραφεῖς, aor. 2. part. pass.
 Στραφθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi στρέφω.
 Στραφήναι, conversum esse, aor. 2. inf. pass.
 Στρέβλη, υς, ἡ, instrumentum nauticum; (2) tormentum, instrumentum tortorum. (1) γεγύμφωται ἀκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον, veluti cuneis nauticis adductum, *Æschyl. Suppl.* 450. Α στρέβλος.
 Στρέβλοκερας, ὁ, ἢ, cornua vara habens.
 Στρέβλοπυς, ὄδος, ὁ, scaurus, *Ph.*
 Στρέβλος, ἡ, ὄν, tortuosus, flexuosus; (2) perversus, callidus, versutus; (3) strabo, qui perversis et distortis est oculis. Α στρέφω. Hinc
 Στρέβλοτης, πτος, ἡ, tortuositas; (2) perversitas.
 Στρέβλω, ᾤ, fut. ὤσω, torqueo, tormentis distraho, distorto, perverto, depravo. Ἄ οἱ ἀμαθείς, ἢ ἀσημάτοι στρέβλωσι, *2 Pet.* 3, 16. Ἔμεις στρέβλωσαντες αὐτὸν ἀποκτείνασι, *Dem.* Α στρέφω. Hinc
 Στρέβλωσις, εως, ἡ, tortura, vexatio.
 Στρέβλωτήριον, υ, τὸ, tormentum, locus tormentorum.
 Στρέβλωτής, ἡ, ὁ, eculeus, *Ph.* (2) tortor.
 Στρέμμα, ἄτος, τὸ, tortum, intortum; (2) luxatum; (3) opus pistorium. Α στρέφω.
 Στρέπταιγλος, υ, ὁ, ἢ, fulgurum sem lucem avertens; radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab *Aristoph.* irrisa, *Nub.* 334. Ex στραπτός et ἀγγλῆ.
 Στρέπτικίος ἄρτος, idem cum στραπτός, *Ath.*
 Στρέπτινῶς, lusus genus, *Poll.*
 Στρέπτιον, gen. sing. *Ion.* pro στραπτός.
 Στρέπτός, ἡ, ὄν, versatilis, versabilis, volubilis, tortilis, flexilis; (2) tortus, χίτων, lorica conserta annulis. (1) διὰ στραπτοῖο χιτῶνος, per tortilem annulis tunicam, *Il.* 5, 113. Α στρέφω.
 Στρέπτός, ᾤ, ὁ, torques. Ab eod.
 Στρέπτοφόρος, υ, ὁ, ἢ, torquatus, torquem gestans. Α praec. et φέρω.

Στρέπτω, pro στρέφω, *Sleph.*
 Στρευγδόν, ὄνος, ἡ, adstrictio gutturis, hinc animi deliquium. Στρευγδόν προδίδωσι δαμαζόμενος καρπάσιον, dolore victus jacet praec animi deliquio, *Nicand. Alexiph.* 313. Α
 Στρεγγύω, προγρία idem quod σαγγγγύω, guttatum exprimo; unde dolore adificio; στρέγγωμαι, paulatim deficio, tabesco, consumor, vexor; (2) cunctor, cesso, tempus tero, ut σαγγγγύωμαι, *Il.* 15, 512. *Od.* 12, 351. Μεγάλη δ' ἐστρέγγετο νύσση, *Call.* Α στρέγγε.
 Στρεφάσκω, verro. Α στρέφω.
 Στρεφδίνω, ᾤ, f. ἦσω, in gyrum ago; στρεφδίνθηεν, vertigine correpti sunt, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἰστρεφδίνθησαν, *Il.* 16, 792. Ex στρέφω et δίνω.
 Στρεφθίσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi στρέφω.
 Στρεφθίντε, nom. dual. aor. 1. part. pass.
 Στρέφος, εως, τὸ, idem quod στρέμμα, et pellicis, quo sensu melius est στρέφος. Α στρέφω. Hinc
 Στρέφω, ᾤ, pelle tego, (melius στρέφω, *Ern.*)
 ΣΤΡΕΨΩ, fut. ψω, verro, verso, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verso, voluto, cogito; (4) revertor, remco; στρέφωμαι, convertor, mutor, contorquor, contorquendo luxor; (2) verso, occupatus sum; ἰστρέφω, aor. 2. στρεφεις, conversus; ἰστρεφμένος, tortus, pcf. pass. Θεσπέ, πάλιν με στρέψω, ὡς ἴδω τίνα, *Eur. Hecr. Fur.* 1412. Στρέψω ἀνταυγίς κόρας, *Aristoph. Thesm.* 909. Πρὸς κέρως ἴδιον ἄλλος ἄλλοι στρέψω, *Eur. Supp.* 414. Ἐπὶ γῆς στρέψωται, *Plato.* εἰς τὰ ἔθνη, *Act.* 13, 46. (1) στρέψωσι φάμαι, fama convertit sc, *Eurip. Med.* 416. Τῆ δὲ σὺ ψόφω ἢ ἢ στρεφίην, tuam enim vaniloquentiam nihil moror, *Soph. Aj.* 1135.
 Στρέφωσις, εως, ἡ, rectius στρέφωσις, quum quid operitur corio. Α στρέφω.
 Στρεψάσκω, verro; impcrf. στρέψωσκον, *Il.* 18, 546. Α στρέφω.
 Στρεψάσκω, εως, ἡ, torquens collum, *Apoll.*
 Στρεψιμαλλός, υ, ὁ, ἢ, intortum, i. e. crispum habens vellus; (2) versipellis, versutus. Ex στρέψωσις et μαλλός.
 Στρέψωσις, εως, ἡ, versio, conversio; (2) fraus. Α στρέφω.
 Στρεψοδικία, causam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικήσαι, ἢ τὸς χρέστας διαλοσθῆναι, *Aristoph. Nub.* 433. Α praec. et δίκη.
 Στρεψοδικόπανθηρία, ας, ἡ, versutia in pervertendis causis seu litibus, *Aristoph. Av.* 1474.
 Στρεψοδίνω, ᾤ, fut. ἦσω, in gyrum flecto.
 Στρεψνός, adv. aspere. Στρεψνός δὲ περὶ ευφελῆ βρομίη ἀκτῆ, *Apoll. Rhod.* 2, 323. Α
 ΣΤΡΗΝΗΣ, εως, ὁ, ἢ, asper, acutus; (2) qui moribus asperis est; turgidus, turgescens. Vide *Ern.*
 Στρηνία, ᾤ, fut. ἄσω, luxuriose vivo, lascivia, *Gl. V.* gestio in malam partem. Ὅσα ἰδύζασιν ἑαυτῶν, ἢ ἰσρηνιάσιν, *Apoc.* 18, 7. σρηνιάσαντες, *Ib.* 9. Α
 ΣΤΡΗΝΟΣ, εως, τὸ, luxus, deliciae; (2) tumultuatio; (3) fastus, morum asperitas.
 Στρηνώφανος, υ, ὁ, ἢ, vocem asperam habens. Ex σρηνός et φωνή.
 Στρεβλιγύξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, *Aristoph. Ach.* 1040, idem quod ΣΤΡΕΨΩΣ, υ, ὁ, exilis et tenuis vox avis.
 Στρηγμός, ᾤ, ὁ, stridor. Α στρέζω, pro στρέζω.
 Στρέξ, γός, ἡ, columnae canaliculus, striatura, strix, nycticorax, *Ern.*
 Στρεφθός, ἡ, ὄν, strigosus, *Gl. V.* στρεφθόν, acerbum, *Ph.* Α στρέφω.
 Στρεβανικός, υ, ὁ, ἢ, qui exagitando vincit, *Hes.* Ex στρέβος et νίκω.
 Στρεβελός, ἡ, ὄν, tortuosus, flexuosus, incurvus. Α στρέβω.
 Στρεβένυς, εως, ὁ, instrumentum fullonicum, *Ern.* Α
 Στρεβώω, ᾤ, fut. ἦσω, circumago, torqueo; (2) perturbo, terreo. Πάντα τρέβωτον τε σωτῶν στρέβω πικνώσας, *Aristoph. Nub.* 702. Ἄλλ' ἐπιβί ἢ στρέβω, μηδὲν ὀλίγον ποίω, *Id. Eq.* 385. Μανίας

Μανίας, ὑπὸ δεινῆς ἄματτα σφοδρῆσαι, *Id. Ran.* 918. Α σρέφω.
Σφοδρῆτος, ἢ, ὄν, impetuosus; (2) qui circumagitur, circumrotatus, ut Ixion. A præc.
Σφρόβιλια, nux pinea, *Ph.* Α σφρόβιλος.
Σφροβίλια, ᾧ, fut. ἴσω, turbineo vortice circumago, *Gl. V.* intorqueo. Ab eod.
Σφροβιλεών, pinetum, *Gl. V.* Ab eod.
Σφροβίλη, ἡ, linamentum, aut aliud quid in turbinis modum contortum. Ab eod.
Σφροβίλιος, ἴση, ἴων, pineus. Ab eod.
Σφροβίλις, ἡ, ὀ-ὐ-σφροβίλις ὄνος, vinum pinei nucibus conditum. Ab eod.
Σφροβιλοβλήφαρος, ὄν, quasi oblique videns, idem quod ἑλικοβλήφαρος, vividus, nitidus, pulchros oculos habens, rotatiles, versatiles.
Σφροβιλοειδής, ἴος, ὀ-ὐ-σφ, similis turbinis seu cono, seu nuci pineæ. Ex seq. et εἶδος.
Σφρόβιλος, ἡ, ὀ, vortex, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; (2) pinus, *Gl. V.* nux pinea, nucleus nuci pineæ. Α σφρόβος.
Hinc
Σφροβιλεών, ᾧ, f. ὄσω, verso, circumago. *Σφροβιλοῖ τὴν γλῶτταν*, *Plut.*
Σφροβιλωδής, ἴος, ὀ-ὐ-σφ, turbinatus; (2) fructuosus, anfractibus. *ὄρος σφροβιλωδής, *Plut.* Α σφρόβιλος.
Σφρόβος, ἡ, ὀ, vertex, vertigo, gyrus. Α σρέφω.
Σφρόβυλος, ὀ, *Sch. Theoc.* idem quod σφρόβιλος.
Σφρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. Α σφρογγύλος.
Σφρογγυλευμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. Α
Σφρογγυλεύω, f. εἶσω, idem quod σφρογγυλαίνω.
Σφρογγυλίω, fut. ἴσω, idem; (2) ore rotundo loquor. *Σφρογγυλίει τὰ νοήματα*, *Dion. Hal.* Α σφρογγύλος.
Σφρογγύλη, ἡ, rapum, *Sleph.* σφρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ, *Poll.*
Σφρογγυλωδής, ἴος, potius σφρογγυλωδής, et *Σφρογγυλωδής*, ὄν, rotundus. Α δίνειω.
Σφρογγυλοειδής, ἴος, ὀ-ὐ-σφ, idem.
Σφρογγυλοκαυλός, ἡ, ὀ-ὐ-σφ, qui rotundum habet caulem.
Σφρογγυλολόφος, ἡ, ὀ-ὐ-σφ, rotunda siliqua inclusus.
Σφρογγύλωμαι, rotundus fio. Α σφρογγύλος: sed præstat aut σφρογγύλωμαι, aut σφρογγυλῶμαι, *Ergn.*
Σφρογγυλοναυτής, ἡ, ὀ, qui oneraria navi navigat, quæ Gr. σφρογγύλα dicitur.
Σφρογγυλοπλευρός, ὄν, rotundum latus habens.
Σφρογγυλοπρόσωπος, ἡ, ὀ-ὐ-σφ, qui rotunda est facie. Α πρόσωπον.
ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ὄν, ὄν, rotundus, teres, globosus.
Στρογγυλότης, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. Α στρογγύλος. Unde
Στρογγυλῶν vide στρογγύλων. *Κατασφρόβιμενον ὕδωρ ἐξ ὕψους στρογγυλῶται*, *Al. Arhr.*
Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum, *V. T.*
Στρογγύλωμαι, adv. rotunde; (2) figura tereti.
Στρογγύλωσις, ἴος, ἡ, rotundatio exercitus, *V. T.*
Στρούβω, idem quod σφρόβω.
Στρούβηλος, ἡ, ὀ, tuber, vibex, *Hes.* Α
Στρούβος, ἡ, ὀ, idem quod σφρόβος, vel σφρόβος.
Στρομβέλιος, ἡ, τὸ, turbo, conus, *Nic. Th.* 629. Α σφρόβος.
Στρομβέλιον, adv. turbinis in modum. Ab eod.
Στρομοειδής, ἴος, idem quod σφροβιλοειδής, *Sleph.*
Στρομῶσος, ἡ, ὀ, turbo. Α σφρόβω.
Στρομβόω, ᾧ, f. ὄσω, turbineo vortice verso seu circumago; (2) verso, circumago. Α præc.
Στρομῶδης, ἴος, ὀ-ὐ-σφ, turbinis seu conii figuram habens. Ab eod.
Στρομβάριον, ἡ, τὸ, passerulus, et universe quævis avicula. Dim. Α σφρόβος.
Σφρόβειος, ἴω, ἴων, struthius. Ab eod.
Σφροβίω, fut. ἴσω, passeris in modum strido; (2) radícula purgo.

Σφροβόκαμηλος, ἡ, ὀ vel ἡ, struthiocamelus, avis; struthio, *Ph.*
Σφροβόκαφάλλος, ἡ, ὀ-ὐ-σφ, habens caput passeris aut struthiocameli; (2) monstrosus. Ex *σφροβός* et *καφάλη*.
Σφροβόπις, ὄδος, ὀ-ὐ-σφ, pedes struthiocameli habens.
ΣΤΡΟΘΟΣ, ἡ, ὀ, passer; (2) struthio, struthiocamelus; (3) avis quævis parvula; (4) herba quædam.
Σφροβόφωγος, ἡ, ὀ-ὐ-σφ, struthiones vorans; (2) passeris vorans.
Σφροβόφωτος, ἡ, ὀ, versutus, qui multas novit strophas, epith. Mercurii. Α σφροβή.
Σφροβόφυλλος, ἡ, ὀ, conversio, vertigo, vortex, flexus; (2) rotula, orbis, orbiculus; (3) caseus, *Il.* 16, 775. *Μειοτέρα γὰρ πᾶσα περιστρέφεται σφροβόφυλλοι*, *Arat.* 43. Α
Σφροβόφυλλος, f. ἴσω, verto, verso, *Od.* 18, 314. Α σρέφω.
Σφροβόω, ᾧ, ὀ, quæ circumagitur, tortuosa, anfractuosa, ut via.
Σφροβόω, ᾧ, verso, volvo, verso.
Σφροβόειον, ἡ, τὸ, instrumentum vertendo navem; (2) pars theatri. *Gl. V.* versoria.
Σφροβόεις, ἴος, ὀ, vertebra; (2) summus dorsi spondylus; (3) cardo in foribus.
Σφροβία, ᾧ, versutis et strophis utor.
Σφροβή, ἡ, ὀ, versio, versura, flexus; (2) chori ad spectatores conversio, pars carminis lyrici habens antistrophen suam; (3) tergiversatio fraudulenta, strophæ, versutia. *Gl. V.* σφροβή, strophæ. Α σρέφω.
Σφροβίγγος, ἡ, vertebra, cardo; (2) versura, flexus, versio. *Σφροβίγγειν ἔδωκεν κυκλῆσαι*, *Eurip.* *Phæn.* 1133. *Καὶ περὶ τὸν διανυχθῆν ἄμα καὶ νοτιαιὸν μυελὸν ἐξ αὐτῶ σφροβίγγος πλάσας, ὑπέστεινε ὄν σφροβίγγος*, quasi cardines subdidit, *Plato in Timæo*, 3, 74. Α σφροβίος.
Σφροβίον, ἡ, τὸ, zona, qua mulieres cingi solebant; (2) redimiculum, quo viri et femine caput ligabant. Α σφρόβος.
Σφροβίος, ἴδος, ἡ, conversio; (2) volumen, spira; (3) laqueus. (3) *ὡς ἐγὼ πλεκαπὸς ἰμάντων σφροβίδας ἐξανήσομαι*, *Eurip.* *Andr.* 719. Α σφροβή.
Σφροβιδίον, circumago. Vide σφροβιδίον.
Σφροβολογία, ἡ, versutia in dicendo, fraus. Α λέγω.
Σφροβόμαι, ἔμαι, fut. ὄσομαι, intestina mihi torquentur, torminibus vexor seu laboro.
Σφροβόμενος ἴστος, *Hippi.* Α
Σφρόβος, ἡ, ὀ, funiculus e loro vel cannabi, aliave materia; fascia, cirrus, cincinnus; (2) torsio, tormina intestinorum; σφρόβω, tormina, *Gl. V.* Α σρέφω. Hinc
Σφροβώδης, ἴος, cui densi quid innatat, ut in urina.
Σφροβωτός, ἡ, ὀ, versatilis. Α σφροβόμαι.
Σφροβνός, ἡ, ὀ, austerus, acerbus; (2) de homine austero, acerbio, moroso. Α σφρόβος.
Σφροβνότης, ἡ, ὀ, acerbitas. Α præc.
Σφροβνόν, ἡ, τὸ, idem quod
ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ἡ, ὀ, solanum, herba. *Angl.* NIGHTSHADE.
Στρώμα, ἄσος, τὸ, stratum, stragulum, stramentum, vestis stragula variegata; unde et στρώματα, τὰ, liber varii et mixti argumenti. Α στρονίω. Hinc
Στρωμάτιος, ἴος, ὀ, vestis stultis; (2) saccus ex pannis lineis laneisque consutus, quibus stragula deponi et colligari solebant; (3) piscis quidam dorso variegato; (4) liber varii argumenti. *Gl. V.* pulvinar.
Στρωματίω, fut. ἴσω, sterno, insterno.
Στρωματόδεσμος, ἡ, τὸ, ligamen seu vinculum quo vestis stragula constringitur; fascia qua stragula convoluta solent ligari; (2) vestis stragula vinculo colligata. Ex seq. et δεσμός.
Στρωματόδεσμος, ὀ, ὀ, idem et cx iisd.
Στρωματοφύλαξ, ἄσος, ὀ-ὐ-σφ, cui stragulorum custodia demandata est.
Στρομητή, ἡ, ὀ, stratum, lectus, stragulum, lectisternium, torus. *Στρομητὴ ἐς ἀλκὴν ὕμν' ἠλοθμεν περὶ*, eo quod venimus in certamen de stragulis, *Eurip.* *Phæn.* 424. Α

Στρονίω, seu στρονίω, fut. σρώσω, sterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, σρώσον, sterne, *Gl. V.* a. 1. imperat. *ἰσρωμένον*, stratum, *Gl. V.* perf. pass. part. *Αὐτὸς κλίνη στρονίωσι, τράπεζαν κοσμίη, Χεπ.* *Κῆφρωσι γ' εἶνας ἐ' κάλυψι σώματα*, *Eur.* *Supp.* 767. **Ἐσρωται λίχος*, *Id. Med.* 41. Α σρώω. Hinc
Στρώσις, ἴος, ἡ, stratura.
Στρώσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. σρώνωμι, pro σρώω, *Sleph.*
Στρωστής, ἡ, ὀ, strator; (2) parva trabs, asser. *Gl. V.* asserculus; (3) crates textilis; σρωτήρες, asseres, *Ph.* asserculi, *Gl. V.*
Στρωτής, ἡ, ὀ, strator, *Gl. V.*
Στρωτός, ἡ, ὀ, stratus, instratus, stragulis instructus.
Στροφάσθαι, præc. inf. med. pro σφροβασθαι, a *Στροφάω*, ᾧ, verso, circumago. **Ἄλλ' ἐπὶ κυανίαν ἀνδρῶν ὄψιν τε πλὴν τε Στροφάσθαι*, *Hesiod.* *Op.* 526. *Od.* 7, 105. Α σφροβή.
Στροφάσθαι, nom. pl. part. præc. med. contr. pro σφροβασθαι.
Στροβαίω, χροσῶ, crustæ auri, *V. L.*
Στροβάνω, ὄρος, ὀ-ὐ-σφ, odio prosequens viros. Ex *σύγος* et *ἀνήρ*.
Στροβρός, ἡ, ὀ, terribilis, horribilis, tristis, gravis; (2) odio dignus. *Gl. V.* invisus, odiosus. Α στροβία. Hinc
Στροβρότης, ἡ, ὀ, tristitia, mœstitia.
Στροβρώπιος, ἴος, ὀ-ὐ-σφ, invisus; (2) cum odio adspiciens, invisio adspectu et torvis oculis cernens. Ex *στροβρός* et *ὄψ*.
Στροβρώπιος, ἡ, ὀ, invisus, cuius adspicuum aversamur; ingratus adspicuum. Ex iisd.
Στροβρώω, adv. horribiliter, horrendum in modum.
ΣΤΥΓΕΩ, ᾧ, fut. ἴσω, odio prosequor, odi, reformido, exhorresco, extimesco; *στυγόμεαι*, odio et horrori sum, invisus sum; *στυξαι*, odisse, aor. 1. inf. a fut. *σύξω*, quasi a *σύνγω*; *ἔστυγον*, aor. 2. *Στυγῶσι θεοὶ τὸς κακῶς*, *Soph.* *Aj.* 133. *Στυγόμεαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκωσι σοῖς*, *Eur.* *Andr.* 157.
Στύγημα, ἄσος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. Α στυγέω. Unde
Στυγητός, ἡ, ὀ, odiosus, qui odio et horrori est, odio dignus. *Gl. V.* detestabilis.
Στυγητός, pro *στυγρός*, *Hes.*
Στυγιος, ἴω, ἴων, stygius, infernalis. Α *στυξ*.
Στυγνάζω, fut. ὄσω, tristitia adificio, triste et sævium tueor. **Ὅ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπημένος*, *Marc.* 10, 22. *Στυγνάζων ὁ θρανός*, *Mall.* 16, 3. Α στυγνός.
Στυγνάσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act.
Στυγναστικός, ὄν, tristitiam adferens. Α παύω.
Στυγνός, ἡ, ὀ, odiosus, invisus, gravis, tristis, terrificus; *στυγὴ*, anxia, *Ph.* *στυγνόν*, dirum, *Ph.* *στυγνότερος*, tristior, *Ph.* *στυγνὸν οἰμαξέας*, *Soph.* *Antig.* 1226. Α σύγος. Hinc
Στυγνότης, ἡ, ὀ, mœstitia, moror.
Στυγνόν, ᾧ, fut. ὄσω, contristo. Α σύγος.
Στυγνόμενος, pro *στυγόμενος*, *Sleph.*
Στυγόμενος, ἡ, ὀ-ὐ-σφ, qui odit cubilia, conjugium. Ex *στυγέω* et *δέμιον*, cubile.
Στύγος, ἴος, τὸ, odium. Α στυγέω.
Στύγω, fut. ἴσω, (ut hinc sit *σύξαι*, et *σύξαιμι*) vide *στυγέω*, *Od.* 11, 501.
Στυλις, ἴδος, ἡ, columella, pila. Dim. Α στόλος.
Στυλίσκος, ἡ, ὀ, idem et ab eod.
Στυλίτης, ἡ, ὀ, supra columnam locatus, in columnæ stans. Α σύλος.
Στυλοβάτης, ἡ, ὀ, columnæ pes seu basis. Ex *σύλος* et *βαῖνω*.
Στυλοειδής, ἴος, ὀ-ὐ-σφ, columnæ similis. Ex *ἴδος*.
Στυλομαί, ἔμαι, f. ὄσομαι, columnæ fulcio. Α
ΣΤΥΛΟΣ, ἡ, ὀ, columna; (2) fulcrum.
Στύμα, ἄσος, τὸ, tentigo. Α στύω.
Στύμμα, ἄσος, τὸ, spissamentum, adstringendi vium habens. Α στύω.
Στύξ, γός, ἡ, Styx, *fluvijs infernalis*, causa Diis immutabilitatis secundum Orphicos; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. Α στυγία.

Στυάμι, aor. I. opt. act. verbi στυάμ.
 Στυπαῖος, stipite pello, Hes.
 Στυπίον, et στυπίον, et στυπίον, linum, stupa.
 Α στυπα.
 Στυπαῖος et στυπαῖος, κος, ὁ. Dim. à στυπα.
 Στυπιωτάλης, et στυπιωτάλης, et στυπιωτάλης,
 ἔ, venditor stupearum vestium, Aristoph.
 Eq. 122.
 Στυπη, et στυπη, ης, ἡ, stupa. Hinc
 Στυπίος, η, ον, stupeus.
 Στυπιόλυφος, η, ὁ ἢ, qui ligna vel stipites
 polit et scalpit, Hes. Α γλύφυρα.
 Στύπος, εος, τὸ, stipes, caudex, truncus. Καί
 τὰ μὲν ἐν στυπέι προβαλῶν πολυχρανδῆος ὄλμω,
 Nic. Th. 951. Α στυπα.
 Στυπαῖος, ὁ, pro στυπαῖος, At. Sch.
 Στυπαῖος, ας, ἡ, sc. γῆ, alumen. Α στυβα.
 Στυπαῖος, εος, ὁ ἢ, aluminosus, alumen
 respiciens. Α prac.
 Στυπαῖος, ἡ, ὄν, adstringendi vim habens. Α
 στυβα.
 Στυπαῖος, f. ἴσω, pungo, stimulo; (2) styra-
 cem refero odore. Α στυβα.
 Στυπαῖος, ἴνι, ἴνι, et styrae confectus, de ge-
 nere unguentis. Ab eod.
 Στυπαῖος, η, τὸ, idem quod
 ΣΤΥΡΑΣ, ἄκος, ἡ, styra, arbor Syriae; (2) la-
 crima ejus, suffimen. Οἱ πλείους χροῖνται
 θυμιάματι οἱ δεσποῖμοι, Strabo; (3) gen.
 masc. ὁ, lignum jaculi, hastile, atque inde pro
 jaculo ipso, Plut. Gl. V. tonsilla.
 Στυφελίζω, fut. ζω, Dor. pro σω, asperè tracto,
 duris verbis verberibusque incesso; (2)
 dispello, discuto, disjicio; (3) coerceo.
 Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενόμια στυφελίζω, Soph.
 Ant. 143. Pl. 7, 261. Od. 16, 108. Α στυ-
 φελός. Hinc
 Στυφελισμός, ἔ, ὄν, injuria, contumelia, quum
 quis injurioso loco deturbatur.
 Στυφλός, ἡ, ὄν, vel στυφλός, ἡ, ὄν, asper, durus,
 adstrictus, firmus. Ἐβρίψ' ἐμπαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ
 στυφλῆ πέτρας, Eschl. Pr. 747.
 Στυφύεις, ἴσσω, ὄν, adstringendi, densandi vim
 habens. Α στυβα.
 Στυφύοσμος, ὁ, pugnax. Α seq. et κομπία.
 Στυφός, ἡ, ὄν, asper, densus. Hinc
 Στυφότης, πτος, ἡ, densitas, asperitas.
 Στυφρός, ρός, ὄν, durus, rigidus; (2) retror-
 dus, duratus, callosus.
 ΣΤΥΦΩ, adstringo, de gustu; (2) spisso,
 denso. Στυφῶν τὸ δέμα, Gal.
 Στύψις, εως, ἡ, adstrictio; (2) spissatio; (3)
 tinctura. Α prac.
 ΣΤΥΨΩ, f. στυψω, adstringo, denso, durum red-
 do; (2) tristitia adficio; (3) pass. densor,
 adstringor; (4) tentigine laboro; (5) tristis
 sum, Lys. 152. Κάγω καθύδιν βόλομαι, ἢ
 στυψομαι, Aristoph. Ach. 1333.
 Στωικός, ἡ, ὄν, stoicus. Α σοά.
 Στωμοδόκος, pro μοδόκος, Hes.
 Στωμύλιον, ὦ, fut. ἴσω, loquax sum, garrulus
 sum, nigor. *Α (μωράκια) στωμύλιται τοιαυτὴ
 καθύμνα, Aristoph. Eq. 1372.
 Στωμυλόμαι, fut. ἴσσομαι, idem.
 Στωμυλήθης, η, ὁ, loquax, garrulus.
 Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; (2)
 facundia, lepos. Α στωμύλος.
 Στωμύλιος, pro στωμύλος, Hes.
 Στωμυλοσπυλλεπτάδης, η, ὁ, loquacium nuga-
 rum consarcinator, garrulus, nugator; vox
 Aristophanica, garrula patronymicorum,
 Ran. 951. Ex στωμύλια et συλλέγω.
 Στωμυλλόμαι, idem quod
 Στωμύλλω, idem quod στωμύλιον. Hinc
 Στωμυλλω, ἄτος, τὸ, idem quod στωμύλιον.
 Στωμύλος, η, ὁ ἢ, garrulus, loquax, dicax,
 lepidus, facundus, facetus. Α στώμα.
 ΣΤ', tu, gen. σῶ, tui.
 Στωργίδες, αἱ, piscium genus, Ath.
 Στώργιος, η, ὁ ἢ, aprinus, aprunus;
 Στώργιος, η, ὁ ἢ, idem. Α
 Στώργος, η, ὁ vel ἡ, qui sues capit; (2) qui
 apros venatur. Soph. in Achillis Ama-
 totibus. Subst. aper. Ex σῶς et ἄργιος vel
 ἄργα.
 Στωργώδης, εος, ὁ ἢ, apro similis. Α prac.

Συάγγος, η, ὁ ἢ, sues strangulans, suffocans.
 Ex σῶς et ἄργος.
 Σύαινα, ης, ἡ, piscis quidam; (2) poculi genus.
 Α σύς.
 Σύας, ἄδος, sus, Hes.
 Σύβαξ, ἄκος, ὁ ἢ, qui porcinis est moribus;
 (2) salax et proclivis ad Venerem, subax.
 Est et genus piscis.
 Σύβαρξω, f. ἴσω, Sybaritarum more luxu et
 deliciis diffuso, Aristoph. Pac. 344. Α
 ΣΥΒΑΡΙΣ, ἴδος, vel ἴος, Sybaris, urbs Italiae;
 (2) luxus, qui incolae urbis dictae quondam
 occupaverat. Hinc
 Συβαρίτης, η, ὁ, Sybarita qui est et Sybari.
 Συβαρίτικος, ἡ, ὄν, Sybariticus; (2) mollis, lux-
 uriosus. Α prac.
 Συβαρίτις, ἴδος, ἡ, femina Sybaritica.
 Σύβας, idem quod σύβαξ.
 Συβήνη, ης, ἡ, theca ex corio, proprie sullo;
 (2) venabulum. Α σύς.
 Συβήνη, ἡ, pro συβήνη, Poll.
 Συβόσιον, η, τὸ, grex suum pascentium; (2)
 suile, hara. Ex σῶς et βόσις, pastus.
 Συβώτια, porcos pasco, Hes.
 Συβώτης, η, ὁ, subulcus. Ex σῶς et βώω.
 Συβωτικός, ἡ, ὄν, ad subulcos pertinens, subul-
 cis proprius. Α prac.
 Συβώτια, ας, ἡ, subulca; (2) subulcorum pro-
 pria. Ab eod.
 Συγγαλακτος, η, ὁ ἢ, collectaneus, collac-
 teus. Ex σῶν et γάλα.
 Συγγαμβρος, η, ὁ, congener. Gl. V. σύγγαμβροι,
 mariti duarum sororum.
 Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. V. Α
 Συγγάμος, η, ὁ ἢ, conjux, maritus vel uxor;
 (2) rivalis. (2) καὶ συγγάμοισι θυμῆνις μάλισ'
 ἀεὶ, Euripid. Androm. 182.
 Συγγεγραφέστας, acc. pl. part. act. v. συγγράφω.
 Συγγεῖται, ὄν, ὁ, vicinus, Eur.
 Συγγελάω, ὦ, fut. ἴσω, simul cum alio rideo.
 Gl. V. συγγελάω, conrideo.
 Συγγεναλονγία, ὦ, fut. ἴσω, ad idem genus re-
 fero; eidem familiae ascribo. Συγγεναλο-
 γεῖν τινά, Herodot.
 Συγγενεία, ας, ἡ, cognatio, adfinitas. Pl. pro-
 pinquitas, prosapia. Α συγγενής.
 Συγγενίσσαι, aor. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι.
 Συγγενίσι, cognatis, dat. pl. a συγγενής.
 Συγγενίτιρα, ἡ, communis mater, communis
 soror.
 Συγγενίτις, ἡ, idem, ap. Phil. ubi est soror.
 Συγγενής, εος, ὁ ἢ, consanguineus, cognatus;
 gentilis, Pl. Ex γίνομαι. Unde
 Συγγένησις, εως, ἡ, congressus, coitus.
 Συγγενήτωρ, ερος, ὁ, communis pater.
 Συγγενίτικος, ἡ, ὄν, idem quod συγγενής. πόλιμος
 συγγενικός, bellum inter cognatos; (2) patri-
 us, ut ἔθνη συγγενικά, mores patrii.
 Συγγενικός, ἡ, ὄν, cognatus, i. e. amice.
 Συγγενικώτατα, adv. familiarissime, Pl. Α pr.
 Συγγενής, ἴδος, ἡ, cognata, consanguinea.
 Συγγενῶν, ὦ, congenero.
 Συγγενήτωρ, ερος, ὁ, idem quod συγγενής.
 Συγγενώμειθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi
 συγγίνομαι.
 Συγγενῶς, adv. cognatione.
 Συγγεῖομαι, una gusto, una edo.
 Συγγεοργός, ἔ, ὁ, socius in agro colendo.
 Συγγηθῶ, una gaudeo.
 Συγγηρόσσω, fut. ράσω, senesco simul, conse-
 nesco.
 Συγγηρῶς, idem.
 Συγγηρος, η, ὁ ἢ, sociam senectutem habens,
 consenscens. Ex σῶν et γῆρος.
 Συγγίνομαι, simul sum, conversor; (2) consue-
 tudo est mihi cum aliquo; (3) convenio,
 congregor; (4) concumbo, coeo; (5) ad-
 sum, auxilior; (6) simul gignor, congignor;
 aor. 2. συγγενέμην, una fui. Εἰ μὲ τις γνοίη
 σκοπῶν ζῆτησ' ἀδελφῶν ὡς συγγίνομαι, Eur.
 Elect. 100. *Ὁ θεὸς πατρῶσι, συγγενέσθ' ἡ
 ἄλλὰ νῦν, Soph. El. 413.
 Συγγινάσκω, consentio; (2) conscius sum; (3)
 cognosco, agnosco; (4) ignosco, veniam do;
 συγγινάσκω, ignosco, Gl. V. Συγγινάσκαί
 σοι τῆνδ' ἡμαρτίαν πόσις, Eurip. Andr. 829.

Καὶ ἐγὼ σοι συγγίνομαι, Xen. (4) Ζεὺς ἂν
 συνέγνω ξὺν δίκῃ χειραμένη, ignoscet, Soph.
 Trach. 279.
 Σύγνοια, ας, ἡ, venia. Α συγγινώσκω. Unde
 Συγγνώμη, ης, ἡ, venia; (2) consensus; (3)
 indulgentia, concessio, permissio.
 Συγγνωμονία, veniam do.
 Συγγνωμονικός, ἡ, ὄν, ad veniam dandam pro-
 pensus, facilis in danda venia; (2) venia
 dignus. Α συγγινώσκω.
 Συγγνωμονικάς, adv. indulgenter, ignoscendo.
 Συγγνωμοσύνη, ης, ἡ, venia. Μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 πέταν θέμενοι συγγνωμοσύνην, Soph. Trach.
 1264. Α
 Συγγνώμων, ὄν, ὁ ἢ, facilis in danda venia,
 mitis, indulgens; (2) consentiens, qui est
 ejusdem sententiae. Α συγγνώμη.
 Συγγνωσθῆναι, aor. I. inf. pass. v. συγγινώσκω.
 Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.
 Συγγνωσός, ἡ, ὄν, dignus cui ignoscatur, venia
 dignus; συγγνωσῶσι, excusabiles, Gl. V. Α
 συγγινώσκω.
 Συγγωγγυλίξω, retorqueo, converto, Ar.
 Συγγωμφῶν, infigo, configo, clavis compingo.
 Συγγωνεύς, ἄτ, ξυγγωνεύς, εως, ὁ ἢ, qui est ex
 eadem cognatione. Α
 Σύγγωνος, η, ὁ ἢ, cognatus; (2) germanus,
 frater vel soror.
 Σύγγραμμα, ἄτος, τὸ, scriptum, liber, opus;
 (2) res scriptis comprehensa. Α γράφα.
 Συγγραμματίον, τὸ, opusculum, libellus. Dim.
 Συγγραμματοφύλαξ, ἄκος, ὁ, praefectus tabu-
 lario.
 Συγγραφικῶς, adv. historicorum more.
 Συγγραφῆς, εως, ὁ, scriptor, maxime historicus.
 Συγγράφῃ, ης, ἡ, scriptio; (2) scriptio histo-
 rica, historia; (3) scriptum, liber quivis,
 commercarius; (4) syngrapha, cautio scrip-
 turae.
 Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, idem. Α
 Συγγράφα, f. ψα, conscribo, scriptis mando;
 (2) historiam scribo; (3) scripto caveo, sti-
 pulor. Παλινοῶν τινά συγγράφω, Luc. Τὰ
 δ' ἄλλα μιστὰ τῆς γραμματικῆς συγγράφομαι,
 Aristoph. Thesm. 439.
 Συγγυμνάξω, fut. ἴσω, una exerceo. Hinc
 Συγγυμνάσις, ας, ἡ, exercitatio communis.
 Συγγυμναστής, ἔ, ὁ, socius exercitationis.
 Συγκαθίξιζω, fut. ἴσω, consecro; (2) adolco.
 Συγκαθερία, una everto, tollenti vel potius
 deponenti) onus auxilior. Συγκαθερίειν ἀγῶ-
 νας, Herodot. Ἐκίνην τοῖς ὑπέρταταις συγκα-
 θερίει, Plutarch. in Agide.
 Συγκαθερίω, una purgo.
 Συγκαθερίζω, fut. ἴσω, copulo, accommodo,
 adopto, adorno. Πιστάτ' ἀδελφῶν τόνδε συγ-
 καθαρμάσαι, Soph. Aj. 934.
 Συγκάθερος, η, ὁ, assessor, Pl. Α καθέδρα.
 Συγκάθεζομαι, fut. 2. συγκαθεζόμεμαι, una sedeo.
 Gl. V. consideo, adsideo.
 Συγκαθερίσμαι, destinatus sum; συγκαθεριμα-
 μένα, quae homini ab initio destinata sunt
 fato.
 Συγκαθερίσσω, pro συγκαθερίσω, Slepht.
 Συγκαθερίσω, fut. ξω, una concludo, tanquam
 carcerem. Ἐγὼ γὰρ σε συγκαθερίζω τῶν τῶ
 ἀμάρχῃ πάράματα, Xen.
 Συγκαθελεύω, fut. ἴσω, deorsum traho.
 Συγκάθελλω, fut. ξω, idem.
 Συγκαθεσις, εως, ἡ, submissio, qua se quis
 alicui submittit ac cedit; (2) contentio
 duorum inter se, comparatio. Α συγκα-
 θέμις.
 Συγκαθεσθῆναι, ἡ, concubitus. Α
 Συγκαθεσθῶ, fut. ἴσω, simul, una dormio, Gl.
 Vet. concumbo, Pl. Τῆς τῆλεπτοῖς συγκα-
 θεσθῶ ἴδομαι, Aristoph. Conc. 1003. Ταύτη
 συνεκάθεσθον, Luc.
 Συγκαθεψῶ, fut. ἴσω, simul decoquo.
 Συγκαθεψῶ, fut. ψῆσω, idem.
 Συγκαθῆμαι, una sedeo. Οἱ συγκαθῆμενοι αὐ-
 τοῖς, Act. 26, 30. κατὰ τῶν ὑπέρταταις, Marc.
 14, 54.
 Συγκαθεζῶμαι, una dedico; in eodem templo
 consecro, de diis assessoribus.
 Συγκαθεζῶ, fut. ἴσω, simul colloco.

Συγκατερόω, ᾧ, fut. ᾠσω, una consero, simul dedico.
 Συγκαθίζω, fut. ἴσω, p. ἴκα, una sedeo; (2) συγκαθίζομαι, una colloco. Συγκαθίσαντων αὐτῶν, *I. Luc.* 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἱππυγείοις, *Ephes.* 2, 6.
 Συγκαθίημι, f. ἴσω, una demitto; abscondo; (2) submitto in e.
 Συγκαθίστημι, una constituo, confirmo; συγκαθίσταμαι, una consisto. Ἄθλιε κυνὸς κόμισε' ἐς Ἄργος συγκατάσθησον μολῶν, *Eurip. Herc. Fur.* 1386. Γυναικὲς αἰδὲ συγκαθίσταντ' ἀν νόσον, *Id. Hipp.* 294.
 Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.
 Συγκαθορμίζω, una apto.
 Συγκαθοσίου, consero, instituo, de ritibus sacris.
 Συγκαθυφαίνω, simul intexo, *R.*
 Σύνκαρος, ὁ, ἡ, temporali aptus.
 Συγκαιός, fut. καόσω, una tempore, comburo. *Gl. V. confragro.*
 Συγκακοπάθει, ᾧ, fut. ἴσω, adfectionum sum particeps, una patior; (2) miseratione doloris alieni tangor. Συγκακοπάθησον τῷ ἐπισηγῆλιω κατὰ δύναμιν Θεῷ, 2 *Tim.* 1, 8.
 Συγκακουργίω, ᾧ, fut. ἴσω, simul cum alio mala ago vel facio, *Libani.* Hinc
 Συγκακουργημα, ἄτος, τὸ, res per collusionem actoris et rei transacta, praevaricatio.
 Συγκακουργία, ας, ἡ, collusio.
 Συγκακυρξιομαι, ἴμαι, una affligor, una confictor malis. Μᾶλλον ἰδόμενος συγκακυρξιομαι τῷ λαῷ τῷ Θεῷ, ἡ, &c. *Heb.* 11, 25.
 Συγκάλει, ᾧ, convocoo, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα; pass. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συγκάλιασας πάντας τὸς Περσῶν στρατιώτας, *Xen.*
 Συγκαλείται τὰς φίλας ἢ τὰς γείτονας, *I. Luc.* 15, 9. τὸς ἀρχιερεῖς, *Id.* 23, 13.
 Συγκάληνδίσθαι, simul volutari.
 Συγκαλλῶνω, simul orno; (2) verro. Τὸ γὰρ διαβρίστημενον συγκαλλῶνοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα, *Aristot.*
 Συγκάλυμμα, ἄτος, τὸ, idem quod simplex.
 Συγκαλυπτός, occultandus, *Aesch.*
 Συγκαλυπτός, ἡ, ὄν, cooperiendus. *A.*
 Συγκαλύπτω, fut. ψω, contego, cooperio, *Gl. V. obnubo, obruo, condo; συγκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. pass. part.* Ἄ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδῖπυ χρόνον χηρῶντες, *Eur. Ph.* 879. Δεσπότην Ἀνακρέοντα περὶ τοῖς συγκαλύψω, *Anacr.* 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, *Xen.*
 Συγκαλύψεις, 3. sing. aor. 1. opt. *Aeol.* pro συγκαλύψαι.
 Συγκάλυψις, ἑως, ἡ, occultatio.
 Συγκάμνω, simul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἦκα κακοῖσι σοῖσι συγκάμνω, τέκνον, *Eur. Alc.* 610. ἀδελφῷ, *Soph.* *El.* 993.
 Συγκάμψη, ἡ, ἡ, inflexio; (2) junctura.
 Συγκάμψος, ἡ, ὄν, incurvus. *A.*
 Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuose contrabo et convolvo. Σύνκαμψις τὸ σκέλος, *Plat.* Τὸν νότον αὐτῶν διαπαπνὸς σύγκαμψον, *Rom.* 11, 10. Hinc
 Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflectio, incurvatio.
 Συγκακινῶσθαι, dicitur de frumentis, cum radices agunt inter se implexas.
 Συγκάισιγγήτη vide σύγκαισις, *Eur.*
 Σύγκαισις, εως, ὁ vel ἡ, qui una frater vel soror est; (2) frater vel soror. (2) σύγκαισι κόρα, germana, soror, *Eurip. Alc.* 412.
 Συγκαταβαίνω, fut. ἴσομαι, simul et una descendendo; (2) descendo, simpl. v. gr. in a-ciem; (3) ad alterius captum me accommodo, seu conditionem probro, accipio; aor. 2. συγκατέβην. Ἐγὼ δὲ σὲ πτίεθμι συγκαταβαίνω, *Eur. Andr.* 506. Συγκαταβάαντες, *Act.* 25, 5.
 Συγκαταβάλλω, una impendo, una opram navo; (2) simul creoo; pass. simul creor.
 Συγκαταβάντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω.
 Συγκατάβασις, εως, ἡ, descensus, transitus; (2) cum alteri cedimus; (3) accommodatio ad aliorum ingenia, mores, &c. (4) comitas, facilitas; (5) dexteritas in conversatione,

unde calliditas et prudentia. *A. συγκαταβαίνω.* Unde
 Συγκαταβαστικός, ἡ, ὄν, lenis, comis, facilis.
 Συγκαταβαστικῶς, adv. comiter.
 Συγκαταβιβάζω, longe produco, procedere jubeo.
 Συγκαταβιδίω, ᾧ, fut. ὄσω, una vitam transigo.
 Συγκαταβηράσκω, consenesco. Hinc
 Συγκαταβηραῖσι, ἡ, senectutis adventus, senectus, productio vitae cum alio.
 Συγκαταβινώσκω, una damno cum aliis.
 Συγκαταβιομῶ, ᾧ, clavis compingo, *R.*
 Συγκαταβιόφω, vide συγγράφω.
 Συγκατάγω, fut. ἄξω, una reduco, adjungo in reducendo exsule, restituentes adjuvo. Συγκατάγωγε δὲ τὸν δήμον, *Aeschin.*
 Συγκαταδάσσομαι, partem porrigo eorum quae distribuuntur.
 Συγκαταδαρθεῖν, con dormire; concumbere.
 Συγκατάδεισις, ἡ, colligatio, copulatio.
 Συγκαταδουλόω, ᾧ, f. ᾠσω, una subjugo, in servitutum redigo multos una necessitate.
 Συγκαταδύομαι, una demergor, una occido.
 Συγκατάδύσις, εως, ἡ, quum quid cum altero occidit. *A. praec.*
 Συγκαταζάω, ᾧ, fut. ἴσω, una vitam (omnem) transigo.
 Συγκαταζήγνυμι, fut. ζῶ, conjungo. Ὁθ' ἔνεκ' ἄτη συγκατίζεσκαι κακῇ, *Soph. Aj.* 128.
 Συγκαταθάπτω, fut. ψω, sepelio. Ἐκέλευσε δὲ ἢ τὸς Πέρσας συγκαταθάπτειν, *Xen.*
 Συγκαταθίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθηναι. Unde
 Συγκαταθίσις, εως, ἡ, adsensio, approbatio, suffragium, consensus, consensio, concordia, pactum.
 Συγκαταθιστικός, ἡ, ὄν, approbativus, adsentiens.
 Συγκαταθιστικῶς, adv. assentiendo.
 Συγκαταθίω, una decurro.
 Συγκαταθλόω, una confringo; (2) confringo.
 Συγκαταθνήσκω, simul morior, una pereoo. Ἄλλὰ τίς κείνῳ χάρεις, ζυγκαθάνοντι κατθανεῖν; *Eur. Hel.* 1118.
 Συγκαταίθω, comburo. Ὁ δὲ λείλιπτο, συγκαταίθμεν, *Soph. Antig.* 1216.
 Συγκαταίνεσις, εως, ἡ, adsensus. *A.*
 Συγκαταίνω, ᾧ, approbo, adsentior, ratum facio. Ἦν δὲ τὰ πᾶν θεῶν ἡμῖν θάπτον συγκαταίνῃ, ἔξιμεν ὡς τάχιστα, *Xen.*
 Συγκάιταινος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui adsentitur, qui ad stipulatur. Ex αἰνός.
 Συγκαταίρω, simul descendoo, *Plut.*
 Συγκαταϊτιόμομαι, ᾧμαι, una accuso.
 Συγκατακαίνω, fut. ἄνω, simul interficio; (2) concido, contrucido.
 Συγκατακαίω, fut. αῖσω, simul comburo; (2) comburo.
 Συγκατακαλύπτω, fut. ψω, contego.
 Συγκατακίμαι, f. κείσομαι, concumbo, una jaceo. Τοῖς ἀνδράσι ζυγκατακίεσθαι, *Aristotrh. Opoc.* 612.
 Συγκατακλάω, confringo.
 Συγκατακλείω, fut. εἴσω, una includo, simul cum alio includo, in eundem locum includo. *Gl. V. concludo.* Συγκατακλείει με τῇ γυναικί, *I. Luc.*
 Συγκατακλίω, una recumbere vel accumbere facio; συγκατακλίνομαι, una recumbo, una accumboo vel discumboo; συγκατεκλίθην, una accubui, concubui, aor. 1. Hinc
 Συγκατακλίσις, εως, ἡ, accubitus ad eandem mensam; (2) concubitus.
 Συγκατακοιμῶ, in lecto alicujus colloco feminam; συγκατακοιμῶμαι, concumbo.
 Συγκατακοιμῶμαι, ᾧ, fut. ἴσω, comitor, sequor.
 Συγκατακομίζω, fut. ἴσω, deporto.
 Συγκατακόπτω, fut. ψω, simul concido seu interficio.
 Συγκατακοσμίω, in ordinem digero, compono.
 Συγκατακόμομαι, ᾧμαι, fut. ἴσομαι, simul adjuvo, simul in potestatem redigo, *R.*
 Συγκατακρίνω, una interficio; aor. 2. συγκατέκτανον; part. συγκατακτετός. Συγκατακτετός κελαινοῖς ζῆφρον βοτᾶ, *Soph. Aj.* 230.
 Συγκατακυλίω, una devolvoo.
 Συγκαταλαμβάνω, occupo, capio.

Συγκαταλλάττω, concilio, compono.
 Συγκαταλέγω, fut. ζῶ, recenseo cum aliis, connumero.
 Συγκαταλογίζομαι, cogito de aliqua re.
 Συγκαταλύω, f. ἴσω, una everto et aboleo; (2) una finio; (3) una cum aliis aliquid in locum advenio, ibique commoror.
 Συγκαταμύγνυμι, vel συγκαταμύγνω, admisceo, commisceo. Οὐ παύσομαι τὰς χάριτας μέσαις συγκαταμύγνυς, *Eur. Herc. Fur.* 677.
 Συγκαταμύω, claudoo, concludoo.
 Συγκαταναυμάχην, una navali praelio pugno.
 Συγκατανέμω, una partior, una distribuo; (2) adscribo, annumero.
 Συγκατανέω, f. εἴσω, adnuo, adsentior, consentio. Συγκατανέειν ποῖς λεγομένοις, *Polyb.*
 Συγκαταπάτω, conculco.
 Συγκαταπαύω, una claudoo seu finio.
 Συγκαταπίπτω, una concido.
 Συγκαταπλέω, implico, immisceo.
 Συγκαταπολεμῶ, una debello, in debellando adjuvo.
 Συγκαταπράσσω, aliquid in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
 Συγκαταπρήω, una comburo.
 Συγκαταρήμω, una enumero, adnumero. Ἀγώνισμα εἰς τὴν τῷ Καλῶν συγκαταρημῆταις τῆς ἄλλαις, *Ἐπιπ.*
 Συγκαταρῖνω, simul defuoo; (2) simul decido.
 Συγκαταρρίπτω, una abjicio.
 Συγκαταρῖνω, simul impero.
 Συγκατασβέννυμι vel συγκατασβέννω, fut. σβίω, simul extinguo.
 Συγκατασάω, putrefacio.
 Συγκατασκάπτω, ε, ἡ, vastator, *Lycophr.* 222.
A.
 Συγκατασκάπτω, fut. ψω, diruo et everto, perdo, etiam de hominibus. Συγκατασκάπτω; ἂν ἡμᾶς, *Eur. Or.* 717.
 Συγκατασκηδάζω, una dissipoo.
 Συγκατασκευάζω, fut. ᾠσω, instruo et adorno. Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκατασκευάζουσι τέχνας, *Plato.*
 Συγκατασκευάσας, aor. part. act.
 Συγκατασκηνῶ, ᾧ, f. ᾠσω, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τὸς δὲ ἄλλους συγκατοσκηνῶ, *Xen.*
 Συγκατασκήπτω, f. ψω, una ingruoo; (2) una invado et incesso.
 Συγκατασπᾶω, ᾧ, fut. ᾠσω, pariter, una convello. Ἐπὶ τὴν ἄνοιαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι, *I. Luc.*
 Συγκατασπείρω, conseroo, inseroo.
 Συγκατασπείρω, una seditionem concito.
 Συγκατασπῶσις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. *A. συγκαθίσταμαι.*
 Συγκατασπείρομαι, subigo, in potestatem redigo.
 Συγκατατάσσω, vel ἄττω, f. ᾠσω, una cum aliis colloco. Συγκατατάσσω γὰρ ἢ συγκοσμί τὸν αὐτὸν κόσμον, *M. Anton.* 7, 7.
 Συγκατατίνω, contendo, una tendo.
 Συγκατατίχομαι, contabesco, assidue versor in aliqua re.
 Συγκατατίθημι, una deponoo; συγκατατίθεμαι, adsentior, ad stipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, *Diogen.* Οὗτος ἂν ἦν συγκατατίθειμένος, (part. p. pass.) τῇ βελῆ ἢ τῇ πράξει αὐτῶν, *I. Luc.* 23, 51.
 Συγκατατρέγω, simul comedoo, simul comedendo consumo.
 Συγκαταφάγω, devoro; (2) convivor.
 Συγκαταφερόμαι, simul deorsum feror; (2) adsentior, cum dat.
 Συγκαταφέρω, simul inferoo, infligo. Συγκατήνηκαν γὰρ δὴ τὰς πληγὰς ἐπὶ τὸν Κάισαρα, *App. Bell. Civ.* 2, 122.
 Συγκαταφύγω, una confugio.
 Συγκαταφλίγω, f. ζῶ, comburo; συγκαταφλίχθη, una combustus est, aor. 1. pass.
 Συγκαταφρονῶ, contemno quem, non timco.
 Συγκαταχράσομαι, utor, abutor.
 Συγκαταψεύδομαι, fut. εἴσομαι, mendacio operoo.
 Συγκαταψηφίζω, f. ἴσω, una damno seu condemno,

demno, adjicio; (2) coopto. Συγκαταψη-
φισή μετὰ τῶν ἑνέκα ἀπέστειλον, *Act.* 1, 26.
Συγκατῶ, comedo.
Συγκατῆλαμιν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act. v.
συγκατῆρομαι.
Συγκατεπίγει, una urgeo; coercero.
Συγκατεργάζομαι, f. ἀσμαι, una conficio, ad-
juvo aliquid in conficienda re aliqua. *Λυσ-
σάδῃ συγκατεργάσω μοῖσα, Eur. Her. Fur.*
1027. Συγκατεργάζεσθαι τιμὴν τὴν ἀρχὴν,
Herodot.
Συγκατερχομαι, f. εἰσόμαι, simul redeo, una
revertor.
Συγκατεσθῶ, una comedo.
Συγκατένομα, ἄτος, τὸ, votum una cum alio
conceptum, res quam quis una cum alio
vovit. A
Συγκατεύχομαι, una precor, simul voveo.
Ἄλλ' ὃν ἐγὼ μὲν ταῦτα συγκατετεύχεμαι, *Soph.*
Antig. 1338.
Συγκατεῦναισι, ἡ, concubitus.
Συγκατεῖρω, confiteo.
Συγκατηγόρω, ἄ, f. ἴσω, simul accuso; (2) si-
mul prædico. Hinc
Συγκατηγόρημα, ἄτος, τὸ, vox conjunctas ha-
bens significationes. Hinc
Συγκατηγορηματικός, ἡ, ὄν, plura simul notans.
Συγκατηγορηματικῶς, adv. significativè.
Συγκατηγόρησις, εως, ἡ, accusatio.
Συγκατηφέσις, ες, contactus.
Συγκατοικία, una habitatio.
Συγκατοικίζω, fut. ἴσω, una colloco habita-
tores, vel frequentem locum incolis reddo.
Ἄφθονγα δ' αὐταῖς συγκατοικίσειν δάκην θνητῶν,
scil. χεῖρ, *Hipp.* 650.
Συγκατοικίζω, f. ἴσω, commiseror. Τὰ δ' οἷα
πάσῃ συγκατοικιέμενη, *Soph. Trach.* 544.
Συγκατοισθαίμαι, concido, collaboro.
Συγκατορθῶ, ἄ, f. ὤσω, recte facio, compono,
emendo; (2) una cum alio rem bene gero.
Συγκατορῶμαι, aor. 1. inf. act. verbi
Συγκατορῶσω, vel ὄρω, fut. ὤσω, defodio. Καὶ
τὸν ἄλλον κόσμον συγκατορῶσαι, *Luc.*
Συγκατοῦω, consuo, consarcio. *Gl. V.* con-
cinno.
Σύγκαυσις, εως, ἡ, exustio. A συγκαίω.
Σύγκιμαι, simul positus sum; (2) consto,
compositus sum; (3) dicitur et de rebus
confictis; (4) de quibus inter aliquos con-
venit, unde συγκίμαινα, pacta conventa; (5)
συγκίμαινος, compositus, comptus. *Gl. V.*
constitutus; συνέκιστο, conventum erat, im-
perf. ἤθηδε σύγκισται δόλος, *Eur. Rhes.* 215.
Συγκίμαινος, adv. contexte, *Gl. V.* A præc.
Συγκίμαρμῆσις, adv. adtemperate, temperatis-
sime, *Gl. V.* A συγκίμαρμῆσι.
Συγκίμαρμῆσις, adv. dense, compacte.
Συγκίμαρμῆσις, jubeo, hortor.
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, f. ἴσω, compungo, conficio, con-
fodio, trucidio.
Συγκίμαρμῆσις, sive συγκίμαρμῆσις, commisceo;
a. 1. συνεκίμαρμῆσις, tempera, *Gl. V.*
perf. pass. part. συγκίμαρμῆσις, commistus.
Ὀὕτω πολυθρόων συγκίμαρμῆσις δαίμωνι, obrutus
infortunio, *Aristoph. Phil.* 853. Μὴ συγκί-
μαρμῆσις τῆς πίστεως τοῖς ἀπέσταισι, *Heb.* 4, 2.
Ὀὕτω Τέκμηρῶσαν οὐκὰς σφῆδες συγκίμαρμῆσις,
Soph. Aj. 905. (2) arcissimis amicitiae vin-
cutulis conjungor. (2) καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλι-
κιώταις συνεκίμαρμῆσις, *Xen. Cyr.* 1, 4. Hinc
Συγκίμαρμῆσις, ἄτος, τὸ, temperamentum, *Ph.*
Συγκίμαρμῆσις, ἡ, temperies, *Ph.*
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, ὄν, commistus seu mistus cum,
temperatus cum; συγκίμαρμῆσις, scil. ὕδωρ, vel
σῆμα, calda aqua, potio medicata. *Gl. V.*
Συγκίμαρμῆσις, et συγκίμαρμῆσις, cornu ferio,
configo.
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, f. ὤσω, fulmino, fulmine fe-
rio. Δρυῖνες συγκίμαρμῆσις κλάδους, *Eur. Bac.*
1104.
Συγκίμαρμῆσις vide συγκίμαρμῆσις, *Plut.*
Συγκίμαρμῆσις, fut. ἴσω, contexto, a κερκίς.
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, fut. ὤσω, capitulatim compe-
lctorum, summatum et breviter rescendo.
Ὀὕτω δ' οὐ Κῦρος συνεκίμαρμῆσις τὰς οἰκονο-
μικὰς πράξεις, *Xen.* Hinc

Συγκέφαλαίσις, εως, ἡ, summaria complexio,
collectio per capita, *Ph.* equatio.
Συγκεφαλαίστικος, ἡ, ὄν, in summam redigens.
Συγκεχυμένη, acc. sing. perf. part. pass. f.
gen. verbi συγχύω.
Συγκεχυμένος, adv. confuse, promiscue.
Συγκηδέμων, ὄτος, ὁ, qui simul curat.
Συγκηδέσαι, ὄν, οἶ, qui duas sorores in matri-
monio habent.
Συγκηδέω, fut. εἰσώ, una sepelio.
Συγκηρόμα, ἄτος, τὸ, præcivium commune,
i. e. plurium comprobatio.
Συγκηδένειος, f. εἰσώ, una periclitor. Τὸν κοινὸν
ἐκείνου αὐτῆς θάνατον συγκηδένειος, *Luc.*
Συγκίμαι, ἄ, f. ἴσω, una vel simul moveo, una
agito; commoveo, concito, *Gl. V.* Συνε-
κίμαρμῆσις τὸν λαόν, *Act.* 6, 12. Ἀμφότεροι δ'
ὄμως τῷ ἐπιτήθει τὸ συγκίμαρμῆσις, *Longin.*
Hinc
Συγκίμαρμῆσις, ἄτος, τὸ, idem quod
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, commotio.
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, commisceo, tempero. Συγκί-
μαρμῆσις τῶ οὐραῖσι, *M. Anton.* 9, 6.
Συγκίμαρμῆσις, fut. ἴσω, cum alio ploro vel fleo.
Αὐτὸς συνέκιστο ἐκείνῃ τῆ καλῆς παρθένῃ, *Luc.*
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, confactio.
Συγκίμαρμῆσις, ὁ, idem. A
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, fut. ὤσω, confringo.
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, conclusio, inclusio. A συ-
κίμαρμῆσις.
Συγκίμαρμῆσις, ἄτος, τὸ, junctura. Ab eod.
Συγκίμαρμῆσις, ἡ, conclusio. Ab eod.
Συγκίμαρμῆσις, ἡ, τὸ, idem quod σύγκισμαρμῆσις.
Συγκίμαρμῆσις, fut. εἰσώ, concludo, claudio; (2) oc-
cludo. Ζῆ δ' ἑαυτὸς, ὄμμα συγκίμαρμῆσις τὸ
σὸν, *Eur. Hec.* 432. Οὐχὶ συγκίμαρμῆσις σῆμα;
Id. Hipp. 502. Οὐχὶ συγκίμαρμῆσις δὲν τὰς
ἀσπίδας ἐχάρων, *Xen.* Συγκίμαρμῆσις εἰς τὴν
μέλλουσαν τῆσι ἀποκαλυφθῆναι, *Gal.* 3, 23.
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, socius furti.
Συγκίμαρμῆσις, fut. ἴσω, idem cum συγκίμαρμῆσις. Ὄ
σε δ' ἑρμῆσαν ἐξιδί συγεῖα συνεκίμαρμῆσις, *Eur.*
Andr. 122.
Συγκίμαρμῆσις, ejusdem cleri collega, *Steph.*
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, fut. ἴσω, cohærens sum. A
Συγκίμαρμῆσις, εως, ὁ, δ, cohærens.
Συγκίμαρμῆσις, εως, ὁ, δ, cohærens. Hinc
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, f. ὤσω, sorte consocio; (2) con-
sortem do, necessitudine sortis conjungo.
Οἷς συνεκίμαρμῆσις πράγμασις, τῆσι συνάρμοξε
σιαιτῶν, *M. Anton.* 6, 29.
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, consociatio quorundam
eadem sorte, communio, societas. *Gl. V.*
consortium. A præc.
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, convocatio, concilium se-
natorum. A συγκαίω.
Συγκίμαρμῆσις, ἡ, ὄν, senatorius, *Gl. V.* συγκαί-
μαρμῆσις, senator, *Gl. V.* A
Συγκίμαρμῆσις, εως, ὁ, δ, ἡ, convocatus; (2) indic-
tus. *Subst.* ἡ, sc. βελή, senatus, *Impr.* Ro-
manus. A συγκαίω.
Συγκίμαρμῆσις, ὁ, δ, ἡ, consors tori.
Συγκίμαρμῆσις, αἶ, convexitates, *V. L.*
Συγκίμαρμῆσις, fut. ἴσω, v. συγκατακίμαρμῆσις συνεκίμαρμῆσις,
concuibit, *Ph.* aor. 1. pass. ὄκ ἔστιν ἡ τις
τῶδες συνεκίμαρμῆσις, *Eur. Alc.* 1078.
Συγκίμαρμῆσις, εως, ὁ, qui simul accubat. A præc.
Συγκίμαρμῆσις, ἄ, fut. ἴσω, conturbo, concutio.
Hinc
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, concussio, impulsus.
Συγκίμαρμῆσις, f. ὤσω, inundo, obruo, submergo;
συγκίμαρμῆσις, inundor. Hinc
Συγκίμαρμῆσις, ἄτος, τὸ, clyster.
Συγκίμαρμῆσις, ὄτος, ὁ, collectivus, *Arrian.* de col-
luev hominum vilissimorum, pro quo non-
nulli ubique volunt rescribi συγκαίω, *Ern.*
Ἐν σλήθει συγκαίωσαν ἀνδρῶν ἀρτιστολέμων, in
miscellanea multitudo novellorum mili-
tium, *Arrian.* *Syr.* 37.
Συγκίμαρμῆσις, fut. ὤσω, consentio.
Συγκίμαρμῆσις, fut. ὤσω, stamina necto seu nendo
connecto. Ἡ ἐπιπολεῖ τῶν αἰσιῶν συνέκισται,
M. Anton. 10, 5. Hinc
Συγκίμαρμῆσις, εως, ἡ, propriè, nexus staminis; (2)
nexus rerum a fatio pendens.
Συγκίμαρμῆσις, vel ὄω, una coquo, *Athen.*

Συγκοίμαι, fut. ἀνώ, cavo, excavo.
Συγκοίμαρμῆσις, ὤμαι, una dormio, una cubo;
(2) conumbo, coeo. *Μητίρ' εἰ χεῖρὸν ταύ-
την προσαυδῶν τῶδες συγκοίμαρμῆσις, Soph.* *El.*
276. Hinc
Συγκοίμαρμῆσις, ἄτος, τὸ, concubitus; (2) conjux,
(2) ὄ γενναία συγκοίμαρμῆσις, o generosa con-
jux, *Eurip. Andr.* 1274.
Συγκοίμαρμῆσις, εως, ἡ, idem.
Συγκοίμαρμῆσις, ἡ, ὁ, concubitor, *Gl. V.*
Συγκοίμαρμῆσις, idem quod
Συγκοίμαρμῆσις, ἄ, f. ἴσω, una sum particeps, una
communio. Συγκοίμαρμῆσις μετ' ἡλίου, *Phil.* 4, 14. τοῖς ἔργοις, *Ephes.* 5, 11. ταῖς
ἀμαρτίαις, *Apos.* 18, 4.
Συγκοίμαρμῆσις, ἡ, ὄν, particeps, consors.
Συγκοίμαρμῆσις, concumbo; συνεκοίμαρμῆσις
concuibuerunt, *Ph.* Ex ὄν et κοίμαρμῆσις.
Συγκοίμαρμῆσις, εως, τὸ, concubitus; (2) merces quæ
datur meretrici. A σύγκοις.
Συγκοίμαρμῆσις, ἴδος, ἡ, concubina, *Ph.*
Συγκοίμαρμῆσις, εως, ὁ, δ, ἡ, consors tori in eodem
lecto cubans, *Gl. V.* concubina.
Συγκοίμαρμῆσις, fut. ὤσω, simul punio.
Συγκοίμαρμῆσις, ἄ, fut. ἴσω, conglutino, glutine
compingo; (2) compono, consarcino, con-
cinno; συγκαίωμαι, cohæreo, *Gl. V.* συ-
γκοίμαρμῆσις, cohæret, *Ph.* p. pass. συγκαίω-
μαρμῆσις, cohærentia, *Ph.* part. Hinc
Συγκοίμαρμῆσις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio.
Συγκοίμαρμῆσις, ἡ, ὁ, glutinator; (2) concinna-
tor, consarcinator.
Συγκοίμαρμῆσις, εως, ὁ, δ, ἡ, glutine compactus sive
conjunctus. Ex ὄν et κάλω.
Συγκοίμαρμῆσις, adv. more eorum quæ glutinata
sunt, apte, concinne, congrue.
Συγκοίμαρμῆσις, ἄ, f. ὤσω, simul nato.
Συγκοίμαρμῆσις, ἡ, ὄ, comportatio, collectio, com-
positio; (2) confluxus hominum in aliquem
locum, habitandi causa; (3) apparatus fun-
neris. A
Συγκοίμαρμῆσις, fut. ἴσω, convelho, comparto; (2)
una porto, simul fero aut duco; (3) compo-
noro mortuum ad sepulchram. Συγκοίμαρμῆσις
δὲ τὸν Στίφανον ἀνδρὸς εὐλαβῆσις, *Act.* 8, 2. Τῆς
σε ἰατρῆς τῆς ἀρίστης συνεκοίμαρμῆσις πρὸς αὐτὸν,
Xen. Τὸ δειπνὸν ὄντι συνεκοίμαρμῆσις, *Luc.*
Συγκοίμαρμῆσις, ὄν, τὰ, festum, quo in frugum
compartatione sacra fiebant.
Συγκοίμαρμῆσις, ἡ, ὄν, comportatus; (2) collati-
vius; (3) confusaneus, ex farina non excussa
constans. Ab eod.
Συγκοίμαρμῆσις, εως, τὸ, genus edulii, e concisis
carnibus, &c. A συγκόστω.
Συγκοίμαρμῆσις, ὄμαι, in eodem pulvere versor;
(2) collector.
Συγκοίμαρμῆσις, in labore adjuvo.
Συγκοίμαρμῆσις, ἡ, ὄ, collisio, *Gl. V.* amissio repen-
tina omnium virium in corpore humano;
(2) Syncope, figura grammatica, qua syllaba
et medio abjicitur. A
Συγκοίμαρμῆσις, ὁ, δ, ἡ, qui viribus defectus concidit;
Συγκοίμαρμῆσις, ἡ, ὄν, syncopen (seu animæ de-
fectiones) inducens, *Gal.*
Συγκοίμαρμῆσις, ὄν, concisus. A
Συγκόστω, f. ψω, concido, *Gl. V.* contendo,
torqueo; (2) contraho, syncopeis, concisus,
contusus, aor. 2. part. pass. Συγκόστωσα τὸν
σαυτῆς κόσμον, *Xen.* τινὰ ξύλω, *Luc.*
Συγκοίμαρμῆσις, cum aliis Corybantum more
insauire.
Συγκοίμαρμῆσις, ἄ, in unum apicem seu summam
colligo. Τὸ εἰς ἐν ἐπήχον συγκοίμαρμῆσις τὰ πλί-
νω, *Longin.* 24.
Συγκοίμαρμῆσις vid. κοίμαρμῆσις. Δοκῶσι συνεκοίμαρμῆσις τὴν
ἡμῶν δὲ συγκοίμαρμῆσις, *Xen.*
Συγκοίμαρμῆσις, fut. ἴσω, allevo, adjuvo in levando
aut portando. Συμπαρμῆσις δὲ συγκοί-
μαρμῆσις, *Luc.*
Συγκοίμαρμῆσις, concutio, vibro. Πολλὰ μίση
συγκοίμαρμῆσις πενήμων, *Aristot.*
Συγκοίμαρμῆσις, part. aor. 1. pass. v. συγκοίμαρμῆσις
imbutus, delibutus, mixtus, temperatus;
(2) aptus, implicitus, vestitus. Τῆς πιθῆς
παρμῆσις συγκοίμαρμῆσις, suadela delibuto im-
plicitus peplo, *Soph. Trach.* 661.

Συγκραμα, ἄτος, τὸ, commistum seu temperatum, quod concreat seu coaluit; (2) portio diluta seu mista ex aqua et vino. A συγκραίνω. Unde
Συγκραΐσις, εἰς, ἡ, commistio, temperatio.
Συγκραΐνω, ἄς, ἡ, ἴσω, contineo, teoro, servo. Τὸν ἡμίτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσι, Chrysost.
Συγκρατός, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, commistus, temperatus; (2) arcissimis amoris et amicitiae vinculis conjunctus. (2) καὶ μὴν ἰσοῦ τῶδε σύγκρατον ζῆλος, Eurip. Andr. 494. Vide συγκραίνω.
Συγκρατῶν, corboror.
Συγκρηνίζω, per praeceps dejicio.
Συγκράμα, ἄτος, τὸ, coagulum, concretum; (2) contentus; (3) interpretatio, ut somnii. LXX. (4) edictum. A συγκραίνω.
Συγκραμῆτιον, τὸ, Dim. compages.
Συγκραίνω, α, 1. inf. act. verbi
Συγκραίνω, commisceo, coagmento. Sic vet. et Attici. Recentiores pro (2) comparo, confereo; (3) contendo, concerto, judicio expetior; συγκραίνεσθαι, confingere, disceptare; (4) interpretor, LXX. item Paulus, συγκραίνω, conferre, Ph. aor. 1. inf. Πνευματικοὶ πνευματικὰ συγκραίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἰαυτὸς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. "Ἄξιός συγκραθῆναι παρασίτῳ τῷ σώματι, Luc. Hinc
Συγκράσις, εἰς, ἡ, concretio; congregatio; (2) comparatio; (3) constitutio corporis, sive temperamentum. Δεύτερος, ὁ παρὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις κατὰ ἔθνη καὶ συγκράσεις, Diog. Laert. 9, 80. (sed ibi legendum συγκράσεις, B.) A praec.
Συγκρατικός, ἡ, ὄν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.
Συγκρατικῶς, adv. comparando, per comparationem.
Συγκρατῶν, ἄς, ἡ, ἴσω, complodo, collido; (2) incho more fabrorum ferrariorum; (3) insto, apparo, instruo, velut convivium, &c. (4) colligo, congreco; velut copias, milites, item edico conventum; (5) incito, incendio, favore, &c. συγκραροτημένος, agitatus, Ph. conflatus, compactus; ἵπει, qui est compacto corpore, συγκραροτημένῳ, conflatum, Ph. p. part. pass. De adv. συγκραροτημένως, vid. supra. Συνομοσίας συγκραροτῆν, conjunctionem facere, Luc. Συνεκράθησε τῷ χιτῷ, Xen. Hinc
Συγκραρόστω, ἄτος, τὸ, id ipsum quod conflatum est; (2) agmen compositum, manus; (3) conspiratio multorum.
Συγκραρόσσω, εἰς, ἡ, sustentatio, favor, Ph. (2) conjuratio, conspiratio; (3) compulsio, congregatio, ut copiarum, &c.
Συγκραρός, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σύν et κρός.
Συγκραρῶμα, ἄτος, τὸ, pecunia mutuo sumpta, Hes.
Συγκραρῶσις, εἰς, ἡ, collisio. Ph. conflictio; (2) mutua offensio, odium et inimicitia; (3) fraus, impostura. A συγκραρῶ.
Συγκραρῶσιος, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, qu. dic. concussorius, qui concutit, ut risus vehementior.
Συγκραρῶσιος, ἡ, ὁ, collisio.
Συγκραρῶν, ἡ, ἴσω, collido, complodo, committo, Gl. V. confingo; ἵππρ. est modium concutere, ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea quae celabat, Epi. συγκραρῶσιν, configunt, Ph. Συγκραρῶν ἀλλήλοις, Thuc. τῷ χιτῷ, Aristoph. Ran. 1147. Μὴ συγκραρῶν ἡμῶς εἰς ἀλλήλους, Arrian.
Συγκραρῶστω, ἡ, ψω, occulto, celo. Φθάνοις δ' ἐν ἡν ἂν τοῖσδε συγκραρῶσταν δέμας, Eur. Herac. 721.
Συγκραρῶσται, aor. 1. inf. act.
Συγκραρῶσις, εἰς, ἡ, occultatio. A συγκραρῶστω.
Συγκραρῶμαι, ἄμαι, fut. ἴσομαι, simul cum alio adquiro, socius sum in adquirendo.
Συγκραρῶζω, ἡ, ἴσω, parento, justa facio. Συνεκραρῶζε δὲ λαός, Apoll.
Συγκραρῶστω, ορος, ὁ, qui simul possidet. A συγκραρῶμαι.

Συγκρατίζω, ἡ, ἴσω, simul condo, simul creo, colonialiam deduco.
Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ, ejusdem coloniae deducendae socius. A praec.
Συγκρατῆστής, ἡ, ὁ, collusor aleæ. A
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, alea colludo, alea seu tesseris ludo cum alio.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, misceo, permisceo. Ἐς αὐτὸν ἡμῶς συγκρατῆσις τρύβλιον, Arist. Polit. 1109.
Συγκρατῆσις, et Συγκρατῆσις, circumdo, congo.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, convolvo; συγκρατῆσις, una volutor. Ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκασιῶν συγκρατῆσις, Xen.
Συγκρατῆσις, fut. ἴσω, una volutor, συγκρατῆσις, una volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.
Συγκρατῆσις, vid. συγκρατῆσις.
Συγκρατῆσις, ἡ, fut. ἴσω, simul venor. A Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, idem quod συγκρατῆσις.
Συγκρατῆσις, ἡ, simul venor. A Συγκρατῆσις, Dor. συγκρατῆσις, ἡ, ὁ, venationis socius.
Συγκρατῆσις, ὁ, capreoli.
Συγκρατῆσις, ἡ, ψω, simul inclino, pariter incubo; (2) deorsum adspicio; (3) incurvus vel inflexus sum; (4) coeo, conspiro, consentio. Καὶ ἦν συγκρατῆσις, ἡ μὴ δυναμένη ἀνακῆσαι εἰς τὸ παντὸς, Luc. 13, 11. Τῶτο δ' εἰς ἐστὶ συγκρατῆσις, Aristoph. Eq. 850.
Συγκρατῆσις, ἡ, fut. ἴσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; συσκρατῆσις, attingit, Ph. contigit, accidit, a. 1. act. Συνεκρατῆσις γενέσθαι, Herodot. Hinc
Συγκρατῆσις, ἄτος, τὸ, quod forte evenit, casus.
Συγκρατῆσις, εἰς, ἡ, idem.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, idem.
Συγκρατῆσις, ἡ, dominum dico, domini titulo honesto.
Συγκρατῆσις, misceo, liquores misceo. Ἐσμὸν μελίσσης τῆς ἀραχῆς γλυκὴν Συγκρατῆσις ἐν σπύγγῳ, Ep. apud Ath. 432.
Συγκρατῆσις, fut. ἴσω, ratum facio.
Συγκρατῆσις, fut. ἴσω, incido; (2) accido, evenio, Il. 23, 435.
Συγκρατῆσις, ὁ, qui simul deflectit, qui se incurvat. A συγκρατῆσις.
Συγκρατῆσις, una inebrior.
Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, solidus, compactus, firmus. Ex κῶλον.
Συγκρατῆσις, fut. ἴσω, simul commissor. A Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, socius commissationis.
Συγκρατῆσις, una comediam ago, una irrideo, perstringo.
Συγκρατῆσις, simul carmino vel carpo.
Συγκρατῆσις, idem quod κῶλον, vel συγκρατῆσις.
Συγκρατῆσις, una gaudeo, lator cum lætante. Gl. V. congaudeo. Συγκρατῆσις πᾶσιν ἡμῖν, Phil. 2, 17. Συγκρατῆσις πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Συνέκρατῆσις αὐτῆ, Luc. 1, 58.
Συγκρατῆσις, 3. sing. f. 2. ind. med.
Συγκρατῆσις, 2. pl. a. 2. imperat. act.
Συγκρατῆσις, are vas alligo.
Συγκρατῆσις, ἡ, ὄν, seu συγκρατῆσις, congratulatorius. A συγκρατῆσις.
Συγκρατῆσις, gratificor.
Συγκρατῆσις, ai, laborum compressiones, seu commissuræ, Aristot.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, una in hibernis sum, una hiberno; συγκρατῆσις, una tempestate jactor; (2) una hiemali frigore infestor.
Συγκρατῆσις, ἡ, simul operi manum admoveo.
Συγκρατῆσις, ἡ, fut. ἴσω, una operor.
Συγκρατῆσις, vel συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, confundo, permisceo, confundendo misceo, perturbor; unde et tristitia afficio, &c. τὸ συγκρατῆσις τῷ προσώπῳ, tristitia in ore conspicua; (2) turbando moveo, vel efficio, ut bellum, συνέκρατῆσις, permiscuit, Ph. 3. sing. a. 1. Καὶ ταῦτα πᾶσιν γράμματα συγκρατῆσις; Eur. Iph. in Au. 374. Τὴν πάρος συγκρατῆσις χάριν, Soph. Trach. 1245.
Συγκρατῆσις, ὁ, tribunus in eadem legione.

Συγκρατῆσις, εἰς, ἡ, interventio cartilaginis, quum ossa coalescunt. Ex κῶλον.
Συγκρατῆσις, ἡ, concinnus, concinnitas. A Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. Ex σύν et κρός.
Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ, qui una choros exercet.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, quæ una choros exercet. A
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, una tripudio, salto. Χαρίτῃσι συγκρατῆσις, Anac. 5, 11.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, simul præbeo sumptus, simul choragus sum, ipse aliquid in choragium confero; (2) adjuvo præbeo pecuniam, &c.
Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ, qui simul præbet et subministrat sumptus, aut aliud quid.
Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, gramine consitus; (2) vicinus, conterminus. (1) Imo sensu sine ullo idoneo auctore afferitur: exempla ex Euripide quæ profert Scapulae Lexicon hac significatione usurpari nequeunt; (2) κῶλον συγκρατῆσις Συρία φεύγομεν, terram Syriæ conterminam fugimus, Esch. Suppl. 6. Συγκρατῆσις ναῖα πέδια, arva vicina habito, Eurip. Androm. 17. Πηληϊάδης Θεράππῃσι, συγκρατῆσις Ὀμόλας ἔναυλοι, vicini qui Omolæ incolæ, Id. Herc. Fur. 370. non audiendus Scapula, qui pessime vertit torrentes picis arboribus consiti: nam post ἔναυλοι ponenda distinctio. Μενότιος ἐξ Ὀπίαντος συγκρατῆσις Μινύαις, Menoetius ex Oponte Minyis vicinus, Orph. Argonaut. 491. Ex σύν et κρός, septum, area, hinc apud Latinos chors vel cohors.
Συγκρατῆσις, ἡ, fut. ἴσω, humo congesta tego.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, simul vel una utor. Gl. V. utor, commercium habeo. Οὐ γὰρ συγκρατῆσις Ἰθαίοι Σαμαρείταις, Joann. 4, 9.
Συγκρατῆσις, εἰς, ἡ, communis usus, commercium, consuetudo familiaris. A συγκρατῆσις.
Συγκρατῆσις, una oraculum consulto.
Συγκρατῆσις, ἡ, ψω, collido, committo, coire facio; συγκρατῆσις, collisus, aor. 1. part. pass.
Συγκρατῆσις, ἄτος, τὸ, unguentum quo illinitur aliquid. A
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, simul ungo; (2) ungo, obolino.
Συγκρατῆσις dicuntur qui eodem tempore vivunt.
Συγκρατῆσις, fut. ἴσω, æqualis ætate sum; (2) commoror. A συγκρατῆσις. Hinc
Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ, convenientia temporis, sive ea quæ in idem tempus concurrunt.
Συγκρατῆσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, contemporaneus, æqualis.
Συγκρατῆσις, contr. συγκρατῆσις, ἡ, ὁ ἕξ ἡ, concolor. Ex σύν et κρός, color.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, colore imbuo, inficio, ἵππρ. attackto.
Συγκρατῆσις, ὁ, concolor.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; συγκρατῆσις Suidas exponit appropinquare, se applicare.
Συγκρατῆσις, vel συγκρατῆσις, confundo; συγκρατῆσις, confusus, Gl. V. p. pass. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκρατῆσις, Act. 19, 32.
Συγκρατῆσις, εἰς, ἡ, confusio, commixtio, conturbatio. Συγκρατῆσις τῶν ὀρνέων, fœderum violatio, Argument. lib. 4. Il. Hom. A συγκρατῆσις. Unde
Συγκρατῆσις, ἡ, ὄν, confundendi vim habens.
Συγκρατῆσις, τὸ, vide κῶλον, Sibil.
Συγκρατῆσις, conflo, Gl. V. Τὸν μὲν κῶλον καὶ ἀργυρον . . . μαλ' ὅσα καὶ χαλκῶ συνεκράτῆσις, Arrian. de Rebus Hispan. 435.
Συγκρατῆσις, et συγκρατῆσις, fut. κῶλον, aggre communito, terra adgesta obruo seu tumulo.
Συγκρατῆσις, ἡ, ἴσω, concedo, adsentior, consentio, non repugno; (2) indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignosco, veniam do, συγκρατῆσις, concessum est, Ph. p. pass. Ἦμῶς αὐτοῖς ὀλίγον συγκρατῆσις, Aristoph. Vespr. 1505. Γυναικα γὰρ κῶλον συγκρατῆσις πόσι, Eur. E. 1066. Ἦ δὲ τῶν ταῦτα

ταῦτα συγχωρήσεται; Eur. Iph. in Tau. 743.
 Hinc
 Συγχώρημα, ἄτος, τὸ, concessio; (2) venia; (3) adstipulatio. A pr.
 Συγχώρησις, εως, ἡ, concessio, remissio, indulgentia, Ph. Ab eod.
 Συγχωρησία, neut. plur. concedenda, reconcilianda. Ἥμιν δ' οὐχ' ἰ συγχωρησία, Soph. Œd. Col. 1426. Ab eod.
 Συγχωρησίον, adv. concedendum. Ab eod.
 Συγχωρητικός, ἡ, ὄν, adv. ad veniam dandam propensus. Ab eod.
 Συγχωρέω, ας, ἡ, Att. et Ion. συγχωρέω, ης, ἡ, concessio, indulgentia in cibis agro largiendis. Ex συν et χώρα.
 Σύγχωρος, α, ὁ ἢ ἡ, confinis, Ph.
 Σύχωσαι, a. l. inf. act. verbi συγχώνυμι.
 Σύχωσμα, ἄτος, τὸ, obstructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A συχία.
 Σύχην, adv. celeriter et inferendo se cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuose.
 Α σία, seu σεία.
 Σύσις, εία, ύσιον, suillus, porcinus. A σύς.
 Σύστα, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἰστέτα, α σίματα.
 Συζάω, ᾧ, f. ἡσώ, una vivo, cum aliquo vivo; συζῆν, vivere in matrimonio. Συζῶ τῆ φιλοπραγμοσύνη, Dem. Πιστεύομεν ὅτι ἔ συζῆσομεν αὐτῶ, Romi. 6, 8.
 Συζύγγυμι, vel συζυγνύω, f. ζεύω, conjungo, copulo, connubio jungo; συζευγμένος, annexus, Gl. V. p. pass. part. Ὁ ἢ ὁ θεός συζεύξῃς ἀνθρώπους μὴ χωρίζεται, Matt. 19, 6. Ἐκπορα, ᾧ συζεύγην, Eur. Andr. 98. Hinc
 Συζεύξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.
 Συζέω, fervefacio; σύζεσον, a. l. imperat.
 Συζῆν, præs. inf. act. Dor. pro συζῆν, contr. ex συζάειν, α συζάω.
 Συζήσομαι, 1. pl. f. l. ind. act.
 Συζητήω, ᾧ, f. ἡσώ, mutuo quo, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, disputo; (2) altercor, litigo, discepto; (3) quaero, indago; Eru. Ἐλάλει τε ἔ συζητήει προς τῶς Ἑλληνας, Act. 9, 29. Ἡρῶαντο συζητεῖν αὐτῶ, Marc. 8, 11. Hinc
 Συζητήσις, εως, ἡ, disceptatio, disputatio;
 Συζητητής, ἔ, ὁ, curiosus scrutator rei, disputator, philosophus, doctus.
 Συζοφάω, una tenebras effundo. Ὅσ' ἐκ ζαήτω λίθους, ἐκ ζαῶς νότω συζοφάωη πόντος, cum ex vehementer flante africo et austro violento obscuratus esset pontus, Anthol. 42.
 Συζυγέα, ᾧ, συζυγεῖν, et συσοικεῖν, verba sunt significatiua aeti in versum jugumque directam et compositam; (2) et conservationem ordinis in procedendo. Ἐφ' ὅσον συζυγνύσται ἔ συσοικνύσται διαμενεῖν, Polyb. Α συζυγος.
 Συζυγῆς, εος, ὁ ἢ ἡ, copulatus, conjungatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi potest. Ab eod.
 Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in Gramm. conjugatio.
 Συζυγίος, conjugalis. Συζυγία χάριτες, Eur. Hipp. 1147. A
 Σύζυγος, α, ὁ ἢ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux. Gl. V. socius.
 Σύζυξ, ύγος, ὁ ἢ ἡ, idem. A συζύγγυμι.
 Συζυμάω, commisceo in subigendo, v. gr. mel farina.
 Σύζωμα, τὸ, præparatio, præcinctus. A συζώννυμαι, accingor, aor. 1. συζεωσάμην σύζωσον ἄνους, Aristoph. Thesm. 262.
 Συζωσπαίω, ᾧ, f. ἡσώ, una vitam reddo, simul in vitam revoco. Συνεζωσπίσις (ἡμᾶς) τῶ Χριστῶ, Ephes. 2, 5.
 Συζώλος, α, ὁ ἢ ἡ, aprorum jaculator, interfecto, Συμβώλος εὐρατο κέρη, Oppian. Cyneget. 2, 27.
 Σύλας, ᾧ, αί, volubra suum. A σύς.
 Συληνός, ᾧ, immunditia sui similis sum, spurcitate porcum æquo. A

Συληνός, ας, ἡ, immundities, fœditas porcinae similis; item fœda conviciandi libido. A Συληνός, ἡ, ὄν, porcinis est moribus; (2) stupidi, insulsus, maledicus. A σύς.
 Συβείς, aor. 1. part. pass. verbi σύβημι.
 Συβέν, impetum fecerunt, 3. pl. aor. 1. ind. Ion. et Dor. pro ἰσύθησαν.
 Σύβη, festina, 2. sing. a. l. imperat. pass. ηier Sync. pro σύβητι.
 Συβίον, τὸ, porcellus. Dim.
 Συικός, idem quod συῖνός, suillus, porcinus, Steph.
 Σύνκα αἰμάνια, ficuum genus in Paro insula, Ath.
 Σικάζω, f. ἄσώ, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio; (3) contumelia adificio. Τρυγῶσι τὰς γλώττασι, συκάζωσι τε, Aristoph. Aves, 1705. A σικάς.
 Σικαλίς, ἴδος, ὁ, ficcedula, avis ficuum esu pinguescens. Ab eod.
 Σικαμήθορος, stultus, Hes.
 Σικαμίνια, ας, ἡ, morus.
 Σικαμίνον, α, τὸ, sycaminum, fructus sycamini arboris. Gl. V. συκάμιννα, mora. A
 Σικάμνος, α, ὁ, sycomoros, sycaminus, arbor. Gl. V. συκάμνος, morus. Hinc
 Σικαμινώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, sycamini seu mori speciem gerens.
 Σικάριον, α, τὸ, ficus, Gl. V. Dim. a σύκον.
 Σικὰς, ἄδος, ἡ, ficus novella. A συκῆ.
 Σικασῆς, ἔ, ὁ, qui ficus legit seu colligit. Gl. V. συκασαί, delatores, quadruplatores. A συκάζω. Hinc
 Σικάστρια, ας, ἡ, calumniatrix, Hes.
 ΣΥΚΕΉ, contr. συκῆ, ἡς, ἡ, ficus, arbor; (2) ficus, marisca, tumor seu excrescentia carnis in modum ficus.
 Συκηγορέω, ἡ, idem quod συκοφαντία, Hes.
 Συκιδάφρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, Ib.
 Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. a σύκον.
 Συκίζω, ficubus alo, vid. συκόω.
 Συκίνος, ἰνῆ, ἰον, ficulneus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est invidium; (3) delator, calumniator. A συκῆ.
 Συκινόφυλλον, α, τὸ, folium ficulneum, Gl. V.
 Συκίον, α, τὸ, decoctum e ficibus arefactis.
 Συκίς, ἴδος, ἡ, plantarium ficuum; (2) surculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur. A σύκον.
 Συκίτης, α, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficibus factum. Ab eod.
 Συκοβασίλειά, τὰ, regiae ficus, Ath.
 Συκόβιος, α, ὁ ἢ ἡ, qui ficis vicitat; (2) qui victum sibi parat e sycophantia. Gl. V. ficarius. Ex σύκον et βίος.
 Συκολογία, ᾧ, fut. ἡσώ, ficus lego vel colligo. Οὐ πράγμαστ' ἔχροντες, ἀλλὰ συκολογῶντες, Aristoph. Pace, 1338. A
 Συκολόγος, α, ὁ ἢ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficibus loquitur.
 Συκομορέα, ας, ἡ, sycomoros.
 Συκομορίτης, α, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex sycomoritis.
 Συκομορον, α, τὸ, sycorum, fructus sycomori arboris. A
 Συκόμορος, α, ὁ, sycomoros, arbor, ficus Ægyptia, de qua Plin. 14. Ex σύκον et μόρος, morus, arbor.
 Συκόμορον, et -ρος, idem quod συκόμορον, Steph.
 Σύκον, α, τὸ, ficus, fructus; (2) marisca, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συκῆ.
 Συκόμαι, ἤμαι, in ficum convertor, ficosus fio. Ab eod.
 Συκόπαις, αδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ et παις.
 Συκοπίδilos, α, ὁ, vox comica, notans sycophantam, alludens ad Homericum χρυσοπίδilos et similia.
 Συκοπρίσις, α, ὁ, ficuum sector, sordidus, avarus. Ex συκῆ et πρίσις, sector.
 Συκόπρωκτος, α, ὁ ἢ ἡ, qui nates habet ficosas. Ex συκῆ et πρωκτός.
 Συκοπαδιάς, ὁ, idem quod συκοφάντης, Hes.

Συκοπράκτης, α, ὁ, qui fici alitur vel delectatur. A πρῶγω.
 Συκορός, ἔ, ὁ, ficuum custos. Ex ἄρος.
 Συκοφαντία, ᾧ, f. ἡσώ, sycophantam ago, falso calumnior, falsas delationes commissor. Νεανίας ᾧ, συκοφαντεῖς τῶς ξένους; Aristoph. Av. 1437. Συκοφαντήσαι τὸν Συκράτην σπευδόντων ἐκείνων, Elian. Α συκοφάντης. Hinc
 Συκοφάντημα, ἄτος, τὸ, crimen quod alicui falso adfingitur, calumnia.
 Συκοφάντης, α, ὁ, sycophanta, delator. Proprie qui indicat si quis ficus veritas exportet. Ex σύκον et φαίνα. Vid. Eru.
 Συκοφαντήτος, ἡ, ὄν, calumniis seu obtreactionibus obnoxius, vel vexatus. A συκοφαντία.
 Συκοφαντιᾶ, ἄς, ἡ, calumnia delatio, calumnia, sycophantia. Α συκοφάντης. Unde
 Συκοφαντικός, ἡ, ὄν, ad sycophantam pertinens, calumniosus.
 Συκοφαντικῶς, adv. more sycophantarum, calumniose.
 Συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatrix. Ἦπευ ἔ σὺ συκοφάντρια ἐν τὰς γυναῖκιν ἡσά; Aristoph. Plut. 970. Α συκοφάντης.
 Συκοφαντώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, vid. συκοφαντικός.
 Συκοφαντώδης, adv. idem quod συκοφαντικῶς.
 Συκοφάσος, ὁ, sycophanta, calumniator, delator, Eru. ap. Suid.
 Συκοφορέιον, α, τὸ, ficarium, ficaria, Gl. V.
 Συκοφορέω, ᾧ, f. ἡσώ, ficos fero, produco. A
 Συκοφόρος, α, ὁ ἢ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σύκον et φέρω.
 Σικόω, ᾧ, f. ἡσώ, ficis pascō; et (2) συκόμαι, in ficum vertor; (3) ficosus fio. A σύκον.
 Συκίσις, ἴδος, calcei genus, soccus. Μονόσπιδιον, συκίσιδα, Anthol. Reisk. 56.
 Συκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ficosus, ficui similis.
 Σύκωμα, ἄτος, τὸ, ficosum germen; (2) ficosus tumor. Α συκόω.
 Συκὼν, ἄνος, ὁ, locus in quo ficus plantantur, locus ficibus consitus. Gl. V. ficetum.
 Συκωρέω, ficus custodio, Poll.
 Συκωρός, ἔ, ὁ, vide συκρός. (2) sycophanta.
 Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα. Α συκόω.
 Συκωτός, ἡ, ὄν, ficatus, ficibus conditus. Gl. V. συκατόν, ficatum. Ab eod.
 Σύλαγωγία, ᾧ, fut. ἡσώ, prædas ago, aliquem spolio; (2) illudo alicui. Βλέπειται μὴ τις ὑμᾶς ἔσαι ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη et ἄγω.
 Συλαθέσιαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g. Dor. pro συληθείσαι, α συλάω.
 Συλασκει, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἰσυλασκει. A
 Σύλαω, ᾧ, f. ἡσώ, spolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δάμω, ἡ πότμος συλῆ πάτρας; Eur. Hel. 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἰούλησα, 2 Cor. 11, 8. Αὐτίκ' ἰσύλα τῶον ἰύζωον, statim eduxit arcum perpolitum, nempe e theca, Il. 4, 105. Α σύλη.
 Συλεύω, idem, Il. 23, 436.
 Συλέω, idem et ab eod.
 Συλειόμενος, prædantes, nom. pl. præs. part. med. Dor. pro συλέμενοι, verbi συλεύω.
 ΣΥΛΗ, ης, ἡ, præda, spoliū; (2) prædatio, direptio. Vid. Eru.
 Συληβείς, a. l. part. pass. verbi συλάω.
 Σύλημα, ἄτος, τὸ, spolia, exuvia. Α συλέω.
 Συλῆσαντε, deprædati, nom. dual. a. l. part. act. verbi συλεύω.
 Σύλησις, εως, ἡ, spoliatio, deprædatio, compiliatio. Ab eod.
 Συλήτεια, ας, ἡ, prædatrix. A
 Συλητής, ἔ, ὁ, spoliator, deprædator, compiliator. v. συλέω.
 Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτεια.
 Συλήτωρ, ορος, ὁ, vid. συλητής.
 Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συλλαμβάνω.
 Συλλαβῆ, ἡς, ἡ, syllaba; quasi comprehensio. Α συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc
 Συλλαβίζω, fut. ἰσώ, syllabas connecto.
 Σύλλαβος, α, ὁ, scil. πινάξ, index libri.
 Συλλαβῶσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγνύω, f. εύω, una scortor.
 Συλλαγαχών, simul sortior; συλλαγαχών, una sortitus, a. 2. part.
 Συλλάλιω, ὤ, f. ἴσω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλόντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτοῦ, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36.
 Συλλαμβάνω, f. λήφωμαι, complector; (2) prehendendo, manum alicui injicio; (3) intelligo; item conscius sum; (4) concipio, de femina; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, Ph. aor. 2. In med. conjicio, conjectura assequor, συνιλημένος, conceptus, Gl. V. p. pass. part. Συναυτὸν ζυλλαβῶν ἐκ τῆσδε γῆς, te abripe ex hac terra, Soph. Phil. 577. (6) compono, (co sensu quo clauduntur mortuis oculi et os) comprimo, claudio. (6) ἰδὼν δὲ ὁ κριτὼν συνέλαβε τὸ σῆμα σε καὶ τὸς ὀφθαλμούς, Plato. Phaedo sub finem. ζυλλαμβάνω αὐτῷ τὸ σῆμα, comprime ei os, Aristoph. Acharn. 926. Τῆ πόλει γὰρ ἄξιον, συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τῆτον, Ib. 210. Συλλάγωμαι δὲ τῶσδε σοι κἀγὼ πόνον, Eur. Med. 946.
 Συλλάμπω, fut. ψω, simul luceo. Hinc
 Σύλλαμψις, εως, ἡ, collustratio, R.
 Συλλαμνῶ, una lateo, delitescor, R.
 Συλλάφωσω, f. ζω, simul diripio. Τὰ πάντα πάστας συλλαφῶσαντες πάλη, Lycophr. 1267.
 Συλλεαίνω, simul lævigio vel polio, Arct.
 Συλλέγω, f. ζω, colligo; συνιλεγμένοι, collecti, congregati, p. pass. part. Ὁ Κύρος συνέλεξε τὰς στρατιώτας πάντας, Xen. Anab. Eur. Ph. 857. Πνεῦμα συλλέσασθαι, Heliod. Ἰσθίαν, Diod. Ὁ νῆς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπιύλεια, ἐκ ἔνδον, versiculos, Aristoph. Ach. 402.
 Συλλείβω, f. ψω, confundo et misceo; συλλείβωμαι, stillo, fluo, in unum confuio, colliguesco, liquor, Plut. in Emil. 14.
 Συλλείσω, ὤ, f. ἴσω, contero, una tero et frico.
 Συλλειτρηγέω, ὤ, socius sum in obeundo munere publico. A
 Συλλειτρηγός, ὤ, socius seu collega in obeundo aliquo munere publico.
 Σύλλεκτρος, ε, ὁ ἕξ ἡ, consors tori, conjux.
 Συλλέξασθαι, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi συλλέγω. Unde
 Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio.
 Συλλεσχρητεύω, fut. ἴσω, sermocinor seu colloquor cum aliquo.
 Συλληθῶν, adv. qu. dic. comprehensim, in summa; summam, Ph. Ὅς ἀγαθὸν συλληθῶν ἅπαντα σοι φέρω; Aristoph. Plut. 645. A συλλαμβάνω.
 Συλληπτεω, as, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.
 Συλληπτικός, ἡ, ὄν, qui comprehendere seu complexi potest; (2) collectivus; (3) qui concipere potest. Ab eod.
 Συλληπτικός, adv. pro comprehensionem, subintelligendo. Vor Gramm.
 Συλληπτεω, as, ἡ, adjutrix. A
 Συλληπτεω, oros, ὁ, adjutor. Σὺ δ' ἡμῖν τῶδε συλληπτεω γενεῖ, tu vero esto adjutor hac in re, Eurip. Or. 1230. A συλλαμβάνω.
 Συλληρέω, ὤ, f. ἴσω, una nugor, una deliro.
 Συλληρεύω, una latrocino.
 Συλληφθεῖς, a. 1. part. pass. verbi συλλαμβάνω.
 Συλληφθῆναι, concerpium csse, a. 1. inf. pass.
 Συλληψῆ, concipies, 2. sing. f. 1. ind. med.
 Σύλληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexio, prehensio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio, de femina; (4) Syllepsis, fig. gramm. A συλλαμβάνω.
 Σύλληψα, τὰ, Poet. fimbriæ, Id.
 Συλληπταίνωμαι, simul pinguesco, simul liquor, Strabo, lib. 5. pinguefieri, Ern.
 Συλληπτεύω, εως, ὁ, collector, coactor. Gl. V. lcgulus. A συλλέγω.
 Συλλογή, ἡς, ἡ, collectio. Ab eod.
 Συλλογίζω, f. ἴσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, arguor; (2) perpendo, rependo, considero; (3) connumeror, computo. Αὐτὸς πρὸς αὐτὸν συλλογίζομενος τὸ μέγεθος τῶ πολέμου, Plut. Οἱ δὲ συνελογισάντο πρὸς αὐτούς, Luc. 20, 5.
 Συλλογίμιος, αία, αἰον, collectitiuus, miscella-

neus, confusaneus et undique collectus. A συλλογή.
 Συλλογισμός, ὤ, ὁ, computatio, pensatio, argumentatio, ratiocinatio. Gl. V. deliberatio, accurata cogitatio. Syllogismus. A συλλογίζομαι.
 Συλλογισταί, ratiocinatores, Gl. V.
 Συλλογιστικός, ἡ, ὄν, syllogisticus, ratiocinativus. A pr.
 Συλλογιστικός, adv. more syllogismorum.
 Σύλλογος, ε, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, consensus. Gl. V. collocutio, colloquium. A συλλέγω.
 Συλλαιθερέω, ὤ, fut. ἴσω, reprehendo, objurgo, increpo.
 Συλλάω, fut. ἴσω, simul lavo; συλλάομαι, una labor.
 Συλλαρχῶ, ὤ, fut. ἴσω, concenturio; (2) in decurias colligo, simul colligo. A σύν et λόχος.
 Συλλαρχία, as, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohortes collecta. Ex iisd.
 Συλλαρχίζω, f. ἴσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut distribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντάδας, Plut. Hinc
 Συλλαρχισμός, ὤ, ὁ, collectio in re militari.
 Συλλαρχίτης, ε, ὁ, ejusdem manipuli seu cohortis socius. Τῶν οἱ συλλαρχίτων διεφθαρμένων, commilitonibus interfectis, Herod. 1, 82. Ex σύν et λόχος.
 Συλλυπέμαι, ὤμαι, condolesco, alterius dolore moveor. Συλλυπέμενος ἡμῖν, Ἐλιαν. Συλλυπέμενος ἐπὶ τῇ παρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, Marc. 3, 5.
 Σύλλυσις, ἡ, compositio litis seu controversiæ, Dioid.
 Συλλυσάω, ὤ, fut. ἴσω, una insanio.
 Συλλύω, f. ἴσω, simul solvo; (2) compono litem seu dissidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ζυνάψω, ἀλλὰ συλλύσω πάρεϊ, Soph. Aj. 1334.
 Σύλων, ε, τὸ, spolum, præda; (2) pignus. A σύλη.
 Συλόνη, ὤκος, ὁ ἕξ ἡ, quasi spolians unguis, Suid.
 Συλύμενον, acc. sing. præ. part. med. contr. pro συλύμενον, a συλύω.
 Συλωπία, as, ἡ, vestium compilatio seu furatio. Ex σύλη et λῶπιος, vestimentum.
 Συμβάδιζω, una incedo. Συμβάδιζεν τῷ Πλάτωνι, Ἐλιαν.
 Συμβαίνω, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi
 Συμβαίω, fut. ἐσομαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) transigo, paciscor, foedus in eo; (4) consentio; (5) una navem conscendo, συμβαίω, evenit, contingit, Ph. συμβεηκέναι, obtigisse, Gl. V. accidisse, p. infin. συμβεηκός, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῆ, eveniat, contingat, Gl. V. a. 2. conjunct. Οὕτε γὰρ Ἀθηναῖοι συνέβαιεν Αἰσχύλος, Aristoph. Ran. 905. (2) ἱσακτία Τίμωνι συμβεηκην, Soph. Trach. 1151. Ἀνέμεινον, ὃ δαιμόνι, ἰὼν ζυμβῶ τί σοι, paciscar, Ibid. 176. Οὐ γὰρ ἀνζυμβῶμαι ἄλλως, Eur. Ph. 593. Κοιῆ ἐνέβημεν, convenimus, Aristoph. Nub. 67. (5) ἀνεκραγέ τις τῶν συμβεηκῶτων ἀπὸ τῆς Ζακυνθίων, Heliodor. 5.
 Συμβακχίω, fut. ἴσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebroy. Πᾶν δὲ συνεβάκχεσθ' ἄρος, Eurip. Bacch. 725.
 Συμβάκχη, Baccha. Νυκτιπόλοισι ἅμα συμβάκχαις, Eurip. Ion. 718.
 Συμβακχος, ὁ ἕξ ἡ, qui una cum aliis bacchatur, socius bacchanaliorum; vel simpliciter comes. Ὁ τίκνον, ὃ συμβάκχη Κασσάνδρα θεοῖς, Eurip. Troad. 504.
 Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.
 Συμβαιόμενοι, conjunctives, nom. pl. præ. part. med. Att. ct Ion. pro συμβαλλόμενοι.
 Συμβάλλον, 2. dual. præ. ind. act.
 Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjectura; (4) compingo; (5) congredior; (6) paciscor; (7) pecuniam mutuum do; (8) compono, concesso, ut mendacia, fraudes. συμβάλλομαι, in med.

conjectura assequor; (2) rationem in eo, supputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; et (5) adjuvo, prosum, in aliqua re comparo, &c. Συμβαλεῖν ἴπην κακῆς, Soph. Aj. 1340. Συμβάλλεται δὲ πολλὰ τῶδε δέματος, congruunt cum, Eur. Med. 28. Βοήθειαν ἢ συμπαρὸν ζυμβάλλονται, Plat. Αἰσχρὸν δὲ μοι γυναικὶ συμβάλλει λόγος, Eur. Iph. in Aul. 843. Βυλεῖματα πρὸς τινα, Id. Ph. 700.
 Συμβάμα, ἄπος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo perfectum sententiam reddens. A συμβαίω.
 Συμβάμεναι, aor. 2. inf. act. Dor. pro συμβῆναι, a συμβαίω, pro συμβάω.
 Συμβάντας, acc. pl. a. 2. part. act.
 Συμβαπτίζω, simul baptizo.
 Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.
 Συμβάρω, una gravo.
 Συμβάσιος, compositionis desiderio teneor. A σύμβασις.
 Συμβασίλειον, f. εύω, una regno. Ἰνα ἕξ ἡμεῖς ἡμῖν συμβασίλειωμεν, 1 Cor. 4, 8.
 Σύμβασις, εως, ἡ, compositio, pacificatio, foedus, pactum, conventum. Δὸς δὲ σύμβασις τέκνος, Eurip. Phœn. 85. A συμβαίω.
 Συμπασάξω, fut. ἴσω, simul fero, una porto; (2) comparo, confero. Gl. V. convehio.
 Συμπαθήριος, ε, ὁ ἕξ ἡ, ad compositionem seu pacificationem pertinens, item pronus et facilis ad compositionem. A συμβαίω.
 Συμπατικός, ἂ, ὄν, idem et ab eod. Οὐδὲν ζυμβατικὸν ἐνεδίδουσα, Arr. Hist. Alex. 4, 27.
 Συμπατικός, adv. ad pacificandum apte.
 Συμπεβαίω, confirmo.
 Συμπεβάναι, perf. inf. act. per Sync. pro συμβεηκέναι, a συμβαίω. Unde
 Συμπεβήκα, congressus sum, perf. ind. act.
 Συμπεβηκώς, adv. casu, per accidens.
 Συμβῆ, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi συμβαίω.
 Συμβιέζω, simul vim infero, Dem.
 Συμβιβάξω, f. ἴσω, concilio, ad amicitiam foedusque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, instruo, collatis scripture locis probo; συμβιβάω, fut. 1. pro συμβιβάσω, instruam. Συμβιβάξω, ὅτι ἔπος ἴσιν ὁ Χριστός, Act. 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυρίε, ὅς συμβιβάσει αὐτόν; 1 Cor. 2, ult. Συμπεασθέντων ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2.
 Συμπεασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass.
 Συμβήσις, εως, ἡ, instructio, persuasio, doctrina, comparatio. A συμβιβάξω. Unde
 Συμβήσιμος, ὤ, ὁ, transactor, Ph.
 Συμβήσιος, ε, ὁ, conciliator, Ph.
 Συμβήσιτικός, ἡ, ὄν, pacificatorius.
 Συμβήσω, una eo, comitor, Hes.
 Σύμβιος, ε, ὁ ἕξ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit. Ph. conjunx.
 Συμβίω, ὤ, f. ἴσω, convivio, una vivo. Hinc
 Συμβίσις, εως, ἡ, convictus, conjugium. Ph. contubernium.
 Συμβιωτής, ὤ, ὁ, convictor, contubernalis.
 Συμβλαστῶν, una germino, cresco.
 Συμβλαστής, ὤ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστῶν.
 Συμβληθῶν, et ζυμβληθῶν, idem quod συλλήθῶν.
 Σύμβλημα, ἄπος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde
 Συμβλήσις, ἡτος, ὁ ἕξ ἡ, collisus.
 Σύμβλησις, εως, ἡ, commissio, comparo; (2) comparatio; (3) conjectura.
 Συμβλησιον, adv. posit. conferendum, Ph.
 Συμβλησις, ἡ, ὄν, conferendus; (2) qui comparari potest, comparabilis.
 Συμβόω, ὤ, fut. ἴσω, simul clamo. Οἱ δ' ἄμφι τὸν Γαβρῶν συνεδῶν αὐτούς, Xen.
 Συμβόηθαι, as, ἡ, ad auxilium ferendum concursus, seu auxilium.
 Συμβοήθω, ὤ, fut. ἴσω, ad auxilium ferendum convcnio. Συμβοήθει πρὸς τινα, Thuc.
 Συμβοήθῶ, ὤ, ὁ ἕξ ἡ, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliarius.
 Συμβολαιογράφος, ε, ὁ ἕξ ἡ, tabularius, qui contractus scribit. Ex seq. et γράφω.
 Συμβόλαιον, ε, τὸ, pactum, conventum, contractus;

tractus; (2) syngrapha, unde, *Gl. V.* instrumentum, hinc (3) æs alienum; et (4) pecunia credita; (5) negotium quodcumque pecuniarium; (6) necessitudo, conjunctio, *af. Lys.* (2) τὰ συμβόλαιά σε, signa, quæ tibi inerant, signa, quæ dabas, *Soph. Phil.* 384. A *σύνβολον*.

Συμβόλαιος, α, ον, epith. controversiæ ad pacta, &c. pertinentis.

Συμβολαῖόν, paciscor, contraho, *Hes.* A *σύνβολη*.

Συμβολῆς, ἔως, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod recta textunt. A *συνβάλλω*.

Συμβολῆω, ᾧ, fut. ἴσω, obvius fio, occurro. A *σύνβολος*. Hinc

Συμβόλαιος, ἡ, commissura, v. gr. per suturam. *Συμβολῆ*, ἡ, ἡ, commissio, commissura, junctura. *Gl. V.* congressio, congressus, prælium, *Ph.* conjectura; item collatio. A *συνβάλλω*.

Συμβολικός, ἡ, ὄν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. A *σύνβολον*.

Συμβολικός, adv. conjecturaliter, ænigmatice, allegorice.

Συμβολοποιῶ, ᾧ, f. ἴσω, symbolas do in convivia; (2) commissionas frequento. Ex *σύνβολον* et *κόπος*, labor.

Σύνβολον, α, τὸ, symbolum, indicium, tessera, auspicium, *Ph.* collatio, *Gl. V.* item conventum, pactum, item hypotheca; idem quod *συνβάλλω*. Πῶλον τις ἐπὶ δόρατος ἔφερε σύνβολον ἐλευθερώσεως, *Arrian.* A *συνβάλλω*.

Σύνβολος, α, ὁ ἢ ἡ, obvius; (2) conjector, interpretres omnium, &c. Ab eod.

Συνβόσκω, simul pascor. Ex *σύν* et *βόσκω*.

Σύνβαστον, τὸ, pascuum communic. A præc.

Σύνβητος, ὁ ἢ ἡ, compascuus, *Steph.*

Συνβέλευμα, ἄτος, τὸ, consilium, quod datur. Ex *συνβελῆω*. Unde

Συνβέλους, ἡ, idem quod *συνβελῆ*, sed parum usitatatum, *Steph.*

Συνβελωνῆς, ὁ, ἢ, consiliarius, senator. Hinc

Συνβελωνεύτικος, ἡ, ὄν, idem; (2) suasorius.

Συνβελῆω, f. ἴσω, consulo, consulto, auctor sum, suadeo, censeo, *Ph.* Ἐγὼ ἰδίᾳ μὴ ταῦτα συνβελῆω, *Plat.* Εὐὲ συνβελῆω τῶν φίλων, *Theog.* 37. Συνβελῆσαντο ἵνα ἀποκρίναισιν αὐτόν, *Joann.* 11, 53.

Συνβελῆ, ἡ, ἡ, consilium, consultatio, suasio.

Συνβελῆς, α, ὁ ἢ ἡ, idem, *Gl. V.*

Συνβέλιον, α, τὸ, consilium, *Ph.* A *βελῆ*.

Σύνβηλος, α, ὁ ἢ ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suasor. Ab eod.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συνβραδέω, fut. ἴσω, adjuvo.

Συμμάχια, α, ἡ, societas in bello. *Gl. V.* auxilium, subsidium. Ab eod. Unde *Συμμαχικός*, ἡ, ὄν, socialis, auxiliaris; τὸ *συμμαχικόν*, societas, item socii, socialis exercitus.

Συμμαχικός, adv. socii morc, socialiter, ut socium decet.

Συμμαχίς, ἴδος, ἡ, socia in bello, foederata.

Συμμαχόμα, simul pugno; (2) a partibus alicujus sto, tueor, defendo. *Συμμαχόστο* εἰς ἄρα ἄδιν, contulit, *Ælian.*

Σύμμαχος, α, ὁ ἢ ἡ, pugna seu belli socius, commilito; (2) socius. A *μάχομαι*.

Συμμεταμέζω, apto, conveniens alteri reddo.

Συμμεθέστημι, una traduco, in alias partes duco; *συμμεθέσταμαι*, in alias partes transco, in sententiam discedo.

Συμμεθόσκομαι, simul inebrior.

Συμμεθύω, idem.

Συμμελαίω, una nigrum facio. *Pass.* niger fio.

Συμμελανιμόνιος, ᾧ, fut. ἴσω, simul pullis vestibus indutus sum.

Συμμετρομένιος, adv. apta proportione.

Συμμενία, ἡ, constantia, *V. L.*

Συμμενέω, f. ἴσω, una maneo; (2) consisto, permaneo, duro.

Συμμερίζω, una partem accipio; participo. Τῶν θυσιασθῆναι συμμερίζονται, *1 Cor.* 9, 13.

Συμμερίζεις, ἢ, ὁ, participes. A *συμμερίζω*.

Συμμερίζω, ἡ, socia, participes.

Συμμεσοῦσσησις, ἡ, ὄν, situs eorum quæ simul oculi medium tenent. Ex *σύν* et *μέσος* et *ὄρανος*.

Συμμεσθαίω, simul digredior vel transeo, una migro.

Συμμεταβάλλω, et *συμμεταβάλλομαι*, una deficio.

Συμμεταδίδομι, communico.

Συμμεταίτιος, idem cum *συναίτιος*, *Plat.*

Συμμετακίνω, una transfero.

Συμμετακλίω, oroi, una accumbo, reclino, &c.

Συμμετακορμέω, una in melius muto, seu melius ordino.

Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

Συμμεταπίπτω, una concido, intero una; (2) una mutor, *Erm.*

Συμμεταποιέω, una vel simul commuto, *Steph.*

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

Συμμετατίθημι, una transfero.

Συμμεταφέρω, simul vel una transféro.

Συμμεταχειρίζομαι, fut. ἴσομαι, una cum alio tracto vel administro.

Συμμετέρομαι, concomitor.

Συμμετέχω, 3. sing. imperf. ind. act. cum ἡ, a μετέχω.

Συμμετέχω, una particeps sum. Οἱ τε συμμετασχόντες δόρατος, et consortes belli, et milites, *Eurip.* *Syrph.* 648. χορῶν, *Id.* *Bac.* 63.

Συμμετεωρίζω, una attollo.

Συμμετεωροποιέω, ᾧ, una in sublimi gradior, simul per sublimia co.

Συμμετίσχω, idem quod *συμμετέχω*, *Soph. Ant.* 537.

Συμμετοικίω, una alieno loco vivo.

Συμμετοικίζω, una in alio loco habitatum deduco.

Συμμέτοχος, α, ὁ ἢ ἡ, consors, una particeps. A *συμμετέχω*.

Συμμετρέω, ᾧ, f. ἴσω, quantitate accommodo, seu apto alteri, colligo quantitatem et proportionem. Οὕτω πρὸς ἄλληλα συμμετρέονται, *Plat.* Ξυμμετρέσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, *Thuc.* Ἡμαρ ἦδη ξυμμετρέμενον χρόνον, dies computantem die (nempe, ex quo abiit) *Soph. Œd. Tyr.* 73. Μακρῶ ξυμμετρέμενος χρόνον, longam emensum ætatem, *Id.* *Ibid.* 963. Hinc

Συμμετρέω, α, ὁ ἢ ἡ, commensio, mensio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.

Συμμετρέω, α, ὁ ἢ ἡ, apta compositio membrorum, modus, proportio. *Ph.* moderatio, temperamentum. A

Συμμετρέω, α, ὁ ἢ ἡ, quasi dic. commensus, qui est ejusdem vel paræ mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modicus,

mediocris; (4) accommodatus, aptus, congruens. *Συμμετρέω* ὡς κλύω, prope adest ut audire possit, *Soph. Œd. Tyr.* 84. Τὰ δὲ τ' ἀνδρὶ ξυμμετρέω, prope adest huic viro ætate, æqualis est huic viro, (nempe ætate,) *Id.* *Ibid.* 1113. Ποία ξυμμετρέω προῖβη σύχη; quænam contigit fortuna felix? ecpid contigit satis ex sententia, *Id.* *Antig.* 387. Ex *σύν* et *μέτρον*.

Συμμετρέω, adv. moderate, mediocriter. *Ph.* modice, satis, congruenter, convenienter.

Συμμετρέω, α, ὁ ἢ ἡ, qui est contractus femoribus.

Συμμετρέωμαι, contexto. 'Αφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμετρέωται, *M. Anton.* 3, 20.

Συμμήρουσι, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἶα τις ἡ σύνθεσις ἢ συμμήρουσι, *M. Anton.* 4, 25. A præc.

Συμμήτωρ, ορος, ὁ, consiliarius.

Συμμητάομαι, ᾧμαι, una inco consilium; (2) consilium do, *Il.* 10, 197.

Συμμηχανάομαι, simul excogito, comminor, τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανάομαι, *Xen.*

Συμμηχάνω, simul inquino, coinquino.

Συμμηχάνω, adv. promiscue, una cum.

Συμμηγίνω, adv. mixtim, *Man.*

Συμμηγίτης, εως, ὁ ἢ ἡ, permistus, promiscuus.

Συμμηγίτης, ἡ, commistio.

Συμμηγίτης, ἄτος, τὸ, id quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit, cinnus. A

Συμμηγίνωμι, vel *συμμηγίνω*, fut. μίξω, commisceo, permisceo, socio, *Gl. V.* (2) consero manus; (3) colloquo. (1) Βιάζομαι γάμοισι Πρωτίως παιδὶ συμμηγίω λίχως, *Aristoph.* *Thesm.* 898. Κακῶ γὰρ ἐσθλὸν ἢ συμμηγίνωται, *Eur.* *Ion.* 1017. Ὡς δ' οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι ταῖσι Πέρσῃσι συνέμιγρον, *Herodot.* 1, 127. (3) Ἰβίλοντα τῇ μητρὶ συμμηγίω, cupientem cum matre colloqui, *Herodot.* 2, 64. Ἐβίλων σφι συμμηγίω, *Id.* 8, 67. Συμμηγίω τῶν Δερκυλλίδω, *Xen.* *Hell.* 3, 283. Eodem sensu reperitur hoc verbum apud *Demosth.* et *Aristoph.*

Συμμηγίτης, adv. posit. commiscendum.

Συμμηγίτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneous. A *συμμηγίνωμι*.

Συμμηγίτης, adv. mistim. A præc.

Συμμημνήσκομαι, simul memini, recordor.

Συμμημνήσκω, eadem imitor, pariter imitor.

Συμμημνήτης, ὁ, ἢ, ejusdem rei imitator.

Συμμημνήτης, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. *συμμημνήτωμι* pro *συμμημνήω*. Unde

Συμμημνήτης, εως, ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμημνήτης, α, ὁ ἢ ἡ, commistura, consortium.

Συμμοχθῆναι, ὦ, simul laboro, simul adfigor adversis.
 Συμμιολόγος, υ, ὁ ζή, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens.
 Σύμνωσις, εως, ή, compressio, compressus. A συμνῶν.
 Συμνώτης, υ, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione. *Gl. V. consacratus.*
 Συμνώω, fut. ὄσω, claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum; (2) conniveo.
 Συμπάθειαι, ας, ή, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio. A συμπάθης.
 Συμπάθω, ὦ, fut. ἦσω, juxta adficior, adficior aliorum malis; (2) assentior eidem opinioni, placito. Συμπάθωσι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, *Heb. 4, 15.* Τοῖς δόμοις μὴ συνεπαθήσατε, *Ib. 10, 34.* A
 Συμπάθης, εἰος, ὁ ζή, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficiunt et angitur ejus malo. *Gl. V. adfectuosus.* Ex σύν et πάθος, adfectus.
 Συμπάθεια, ή, idem ac συμπάθεια, *Er.*
 Συμπάθειαι, adv. cum consensu adfectuum; (2) cum commiseratione.
 Συμπαιανίζω, fut. ἴσω, simul pœnem canto.
 Συμπαιγνία, ή, collusio, *Bud.*
 Συμπαιδῆγωγός, ὦ, f. ἦσω, simul pueros instituo.
 Συμπαιδῶν, condocceo, condocefacio; *idem*, adsuafacio, pass. adsuesco; (2) cum alio instituo. Συνεπαίδευσαν κεινῶν διδασκάλω, *Ælian. V. H. 13, 44.* Ὅ δὲ βίαι ζῆ θυμῷ συνεπαίδευμένους, *Polyb.*
 Συμπαιῶ, *Dor.* συμπαιῶσα, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' ἐμῶν ζῆμπαιῶσι τὴν ἰσοτήν, *Aristoph. Pace, 118.* νύμφαις, *Id. Av. 1103.* *Theocr. 11, 77.*
 Συμπαιῶται, ή, sodalis, socia lusuum. A συμπαιῶται, ὀρος, ὁ, collusor, socius lusuum, sodalis. Καὶ παῖδας δὲ σοὶ ἐγὼ συμπαιῶτορας παρίξω, *Xenoph. Cyri Instil. 1, 3.* A συμπαιῶται.
 Συμπαιῶντι, præf. inf. act. *Dor.* pro συμπαιῶξιν, a συμπαιῶται. Unde
 Συμπαιῶτης, υ, ὁ, collusor. *Hinc*
 Συμπαιῶται, ας, ή, idem quod συμπαιῶται.
 Συμπαιῶτος, ὀρος, ὁ, collusor. V. συμπαιῶται.
 Συμπάω, f. σω, simul ferio, impingo, illido. Μῆτωπα συμπάωσι Βαρκαίους ὄχοις, *Soph. El. 729.*
 Συμπαιανίζω, idem quod συμπαιανίζω. Τῷ παντός στρατοπέδου συμπαιανίζοντος, *Polyb.*
 Συμπάλλω, fut. αἴσω, collector.
 Σύμπαν, -τος, τό, universum, universitas, summa, *Ph. A.* σύμπαντος.
 Συμπανηγυρίζω, fut. ἴσω, una festum seu ludos celeberr. *Hinc*
 Συμπανηγυρισταί, οἱ, participes sacris ludorum solennium.
 Συμπάνηροί, ὦ, f. ἦσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiose facio.
 Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.
 Συμπαραβῶ, fut. ὄσω, simul inculco et infercio. Μετὰ ταῦτα συμπαραβουθεῖς, *Luc.*
 Συμπαραγγέλλοντες, οἱ, competitores, *Dion. Hal.*
 Συμπαραγγέλλω, competitor sum, una candidatus sum.
 Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adsum, etiam reo in judicio. Οὐδείς μοι συμπαραγίνοτο, *2 Tim. 4, 16.*
 Συμπαραγῶ, pariter, eodem tempore traduco.
 Συμπαραβῶ, una indico, seu doceo.
 Συμπαραβῶν, cursitando adsector, simul accuro, concuro. Συμπαραβῶτε ἕνα ζῆ κάτω, *Dem.* Συμπαραβῶτε τοῖς ῥήμασι χάρις, *Aristan.*
 Συμπαρανῶ, ὦ, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δικαίον ἐστὶ χρῆσθαι τῇ πόλει ζυμπαραινῶν, *Aristoph. Ran. 705.*
 Συμπαρακῆβίζω, f. ἴσω, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακῆβισμένος Δῆμονα τὸν ἀδελφόν, *Dem. med.* una adideo.
 Συμπαρακῆλλῶ, ὦ, una advoco vel adhortor; συμπαρακαλλῶμαι, communem exhortationem vel consolationem percipio. Συμπα-

ρακῆλλῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, *Rom. 1, 12.*
 Συμπαρακλῆθῆναι, aor. 1. inf. pass.
 Συμπαρακιστάλλω, una in lecto (triclinari) colloco; (2) una jaceo vel cubo.
 Συμπαρακίμαι, adjaceo.
 Συμπαρακολῶμαι, ὦ, f. ἦσω, adsector, comitor. Συμπαρακολῶ τῷ λόγῳ ἰσθῶς, *Plato.*
 Συμπαρακομίζω, fut. ἴσω, deduco, prosequor.
 Συμπαρακύντω, fut. ψω, simul inclinato capite adspicio, una considero, lego, disco.
 Συμπαραλαμβῶναι, una excipio, una adsumo; συμπαραλαβῶντων, adhibitus, *Ph. aor. 1. part. pass.* Συμπαραλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον ζῆ τὸς διδραχμῶν, *Ælian.* Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, *Act. 12, 25.*
 Συμπαραληφθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Συμπαραλήψης, ή, adsumptio, v. gr. socii. A συμπαραλαμβάνω.
 Συμπαραμένω, fut. ενῶ, simul maneo, semper adsum, permaneo. Συμπαραμένω πᾶσιν ὑμῖν, *Phil. 1, 25.*
 Συμπαραμειγνῶ, commisceo.
 Συμπαραμίσγω, idem.
 Συμπαρανῶλλισσω, consumo, debilito, frango.
 Συμπαρανῶν, annuo, adsentior.
 Συμπαρανήχομαι, fut. ξῶμαι, simul nato, una ad latus nato.
 Συμπαρανομῶ, fut. ἦσω, una delinquo, sceleris socius sum.
 Συμπαραπέμω, f. ψω, una deduco, una prosequor.
 Συμπαραπλέω, simul adjungo, pariter annecto.
 Συμπαραπλέω, fut. εἴσω, simul adnavigo; simul præternavigo.
 Συμπαραπῶλλῶμαι, una pereor. Δεδίως μὴ συμπαραπῶλλομαι διὰ τόντες, *Dem.*
 Συμπαρασκευάζω, f. ἄσω, una apparo, adjuvo in apparando; (2) simul efficio. Ὅ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρασκευάσκειν, *Xen.*
 Συμπαρασπονδῶ, una fœdus frango.
 Συμπαραστάτης, υ, ὁ, qui a latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. A
 Συμπαρασταῖς, ὦ, adsto; (2) auxiliium fero. Δῆμητρε, ἀγῶν ὀργῶν ἄνασσα, συμπαρασταί, *Aristoph. Ran. 384.*
 Συμπαρατάξις, εως, ή, conflictus, prælium.
 Συμπαρατάσσομαι, ττομαι, prælior cum aliquo.
 Συμπαρατείνω, simul extendo, seu protraho, aut prorogo, *Steph.*
 Συμπαρατηρῶ, ὦ, fut. ἦσω, una observo. Συμπαρατηρεῖν τινα, *Dem.*
 Συμπαρατίθημι, adpono.
 Συμπαρατρέφω, simul nutrio; συμπαρατρέφομαι, simul nutrior. Συμπαρατρέφειν θῆρας, *Xen.*
 Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.
 Συμπαρατροχάζω, fut. ἄσω, una prætercurro.
 Συμπαρατρέρομαι, una prætervehor.
 Συμπαραφύομαι, prope nascor.
 Συμπαραρῶναι, fut. εἴσω, simul adsideo.
 Συμπάριμι, una seu simul adsum. Πάντες οἱ συμπάροντες ἡμῖν ἄνδρες, *Act. 25, 24.*
 Συμπαρασιερχομαι, simul subingredior, simul itrepro.
 Συμπαρασιφθέρωμαι, idem.
 Συμπαραστῶσις, εως, ή, contentio, collatio, comparatio. A
 Συμπαραστῶναι, juxta extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαραστῶναι (δεῖ) τὴν νόσον λεγόμενος, *M. Anton. 7, 22.*
 Συμπαρατόντες, nom. pl. part. præf. *Poet.* pro συμπάροντες, a συμπάριμι.
 Συμπαρατόμαι, comitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἰ τρέπονται ἕκαστος συμπαρατόποντο, *Xen.*
 Συμπαρατίσασ, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro συμπαρατίσασ, a συμπαρατίσασ.
 Συμπαρατίσχω, præbco, κίνεσ τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρατίσασαι, *Xen.*
 Συμπαραθῆνος, υ, ὁ, virgo æqualis, sodalis.
 Συμπαρατίστω, simul prætervolvo.
 Συμπαρατίστωμαι, juxta colloco, adesse alicui curo; (2) adjuvo, opem fero, συμπαρατίσασ Μοῖρας, adesse ei curabat *Parcas. Pind. Ol. 6, 72.* (2) ἐμῇ συμπαρατίσασθαι φρονί, adjuvabis mentem meam, *Soph. El. Col. 1340.*

Συμπάριμος, υ, ὁ ζή ή, contubernalis.
 Συμπαραλοισάιναι, simul delabor, prolabor.
 Συμπαραμοραστῶ, ὦ, comitor, adsector, adsequor. Συμπαραμοραστῶ τοῖς δόμοις, *Heliod. T8to γὰρ οἱ συμπαραμοραστῶν, Xen.* τῷ βασιλεύοντι, *Id.*
 Συμπαραρῶναι, una irrito, irritio.
 Συμπαραρῶμαι, excito, incito in aliquem.
 Συμπαραρῶναι, idem.
 Σύμπας, ἄσα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.
 Σύμπασμα, ἄτος, τὸ, id quo quid conspergitur. A
 Σύμπασσω, fut. ἄσω, conspergo.
 Σύμπασχω, simul patior, una adficior, moveor. *Gl. V. compatio;* συμπάσχω σοι, doleo vicem tuam, *Ph. Κινδυνεύω, pariter periclitari.* Εἴτερε συμπάσχομεν, ἵνα ζῆ συνοδῶσθῶμεν, *Rom. 8, 17.* Συμπασχεῖ πάντα τὸ μέλλη, *1 Cor. 12, 26.*
 Συμπάτῳ, ὦ, simul strepo; fragorem, strepitum seu crepitem simul edo.
 Συμπάτῳ, fut. ξω, simul pulso, simul percello et attonitum reddo, collido. Συμπάτῳτες μέσον πάντα στρατὸν, *Eur. Dyrh. 700.*
 Συμπάτῳ, ὦ, f. ἦσω, conculco. Τὸν παραδῖσον ζυμπατῳσῶν, *Luc. Gall.*
 Συμπάτῳτης, υ, ὁ, qui ejusdem adesse patriæ, contreraneus, popularis.
 Συμπάτῳμαι, una pinguesco.
 Συμπάτῳ, vel συμπάτῳ, ὦ, fut. ἦσω, colligo, constringo; συμπετῳδῶμεν, colligatus, constrictus, perf. pass. part.
 Συμπάτῳ, f. τῳσις, una persuadeo; (2) persuadeo, suadendo flecto; συμπίδομαι, persuadeor, consentio, idem sentio; συμπίδομαι, obsequitur, *Gl. V. Eὶ τὰς Θεβαῖας συμπίδοι βαδίζον ἐφ' ἡμῶν, Dem.*
 Σύμπειρος, υ, ὁ ζή ή, qui idem cum aliquo experitur. Ex πέριος.
 Σύμπειρος, configo, *Steph.*
 Σύμπειρω, fut. ψω, simul mitto. Σύμπειρον τοῖνον μοι τῶν ἀγροσῶν σῆταν τινά, *Xen.* Πιπρόντα νῶν σύμπειρον ἡμῶν, *Pind.*
 Σύμπειρῶ, ὦ, fut. ἦσω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπειρῶσα, ἔλθετ' εἰς τὰ φον παῖδων, *Eur. Her. Fur. 1395.*
 Σύμπειρῶμενος, adv. implicite. A συμπλέω.
 Σύμπειρῶμαι, pariter, una laboro cum aliquo.
 Σύμπειρῶναι, ή, ὄν, concoquendi vim habens, concoquens. A
 Σύμπειρῶ, fut. ψω, concoquo.
 Σύμπειρῶναι, una perficio, adjuvo in perficendo; (2) syllogisticè concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. *Hinc*
 Σύμπειρῶσαι, ἄτος, τὸ, conclusio, complexio, id quod ex positis vel concessis concluditur et syllogisticè efficitur. *Hinc*
 Σύμπειρῶναι, ή, ὄν, concludendi vim habens.
 Σύμπειρῶναι, adv. concludendi causa, conclusionè utendo.
 Σύμπειρῶναι, adv. idem.
 Σύμπειρῶναι, f. ἄζω, mecum duco, mecum quoquoversum duco; (2) simul circumago.
 Σύμπειρῶναι, ὁ ζή ή, qui adjuvat in deducendo aliquo, *Plat.*
 Σύμπειρῶναι, adv. posil. undique tollendum, *R. Ex*
 Σύμπειρῶναι, ὦ, undique tollo, *R.*
 Σύμπειρῶναι, ὦ, fut. ἦσω, simul bombo circumsono, simul constrepro.
 Σύμπειρῶναι. Vide συμπειρῶναι.
 Σύμπειρῶναι, circumscribo pariter, seu tollo, coerco.
 Σύμπειρῶναι, una circumago.
 Σύμπειρῶναι, una circumeeo seu ambulo.
 Σύμπειρῶναι, idem, perago; (2) acco modo, conformo.
 Σύμπειρῶναι, una contineo, complector.
 Σύμπειρῶναι, cingo me, cingor.
 Σύμπειρῶναι, una circumcuro.
 Σύμπειρῶναι, simul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veste; συμπειρῶναι, simul adjuvo. Καταβῶ δὲ ὁ Παῦλος ἰσῳσῶν αὐτῷ ζῆ συμπειρῶναι, εἴπε, &c. *Act. 20, 10.*

Συμπερινοῖα, ᾧ, mente simul complector.
 Συμπερινοσῖα, ᾧ, una circumeo, circumvagor, obcuro. Μὴ ἔ κάρης ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερινοσῖαν, *Luc.*
 Συμπερινοεῖν, fut. ἴσω, una lustrō, una circumcumco. Συμπερινοεῖν τῇ σελήνῃ, *Aristot.*
 Συμπεριπατέω, ᾧ, simul cum alio circumambulo.
 Συμπεριπλοκῆ, ἥς, ἡ, complexio, complexus.
 Συμπεριποιῖα, adjuvo aliquem in comparando seu consequendo, una comparo.
 Συμπεριπολλῶ, ᾧ, simul in orbem agor.
 Συμπεριπέλλω, τεγο, occulto, ut περιπέλλω.
 Συμπεριπέρω, una circumvorto, una circumvago seu circumfero.
 Συμπεριπεριχίζω, pariter muro amplector, seu circumdo.
 Συμπεριπέτῃμι, una circumpono, simul circumdo.
 Συμπεριπέτρα, una circumnago.
 Συμπεριπετυγχάνω, incido in quem, invenio.
 Συμπεριφαντεύομαι, mente simul fingō, imaginor.
 Συμπεριφέρω, una circumfero et circumrapio; et συμπεριφέρωμαι, pass. una circumferor; (2) comitor, assessor; (3) una versor, familiariter utor; (4) obsequor; una ploro, gaudio, &c. (5) versor in re aliqua, tracto. Τὴν πυγὴν τῇ χεῖρτι ἡμῖν συμπεριφέρεις, *Luc.* Τόχῳ ἄλλοις προσδοθεῖς συμπεριφέρεται μιστ' αὐτῶν αἰ, *Id.*
 Συμπεριφθίρομαι, una corrumpo et perco; (2) erro, vago. (2) ἀλλ' ἴσασιν ἐκείνοι... ὡς παραδὸς σιαντὸν τῷ ἄλλῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ, συμπεριφθίρω πάντα ὄνηστων, *Lucian.* *Pseudolog.* 18.
 Συμπεριφροσῶ, ᾧ, ἡ, comitatus et frequens adsectatio; (2) familiaritas; (3) obsequium, ad alterius captum accommodatio; (4) consuetudo quævis, ut compositio, &c. *Diodor. Sic.* 3, 63. ubi vid. *Wessel.* (5) comitas, lenitas, mansuetudo; (6) modus rei tractandæ, vel hominis; (7) usus, peritia. A συμπεριφροσῶμαι.
 Συμπεριφρόστω, una circumsepio, una circumvallo.
 Συμπίετομαι, simul volo.
 Συμπίετω, idem quod συμπίπτω.
 Συμπιγνύω, vcl συμπιγνύω, f. ζω, compingo, coagmento, commisceo, concrescere et coalescere facio, cogō. Παρ' οἰκτρῶς τέσδε συμπιγνῶς τάφοι, *Eur. Supp.* 938. Ψεύσαν δὲ ποιητὸν συνέπαζε λόγον, *Pind.*
 Συμπιγνῶ, ᾧ, fut. ἴσω, una cum alio salio.
 Συμπιγνῆμα, ἄτος, τὸ, saltus qui fit cum alio vel pluribus. A præc.
 Συμπιγνῶς, ε, ὁ ἔ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπιγνῆμα.
 Συμπιγνῶς, ἡ, compactio, coagmentatio, *Plut.*
 Συμπιγνῶς, compingo, coagulo, congeleo.
 Συμπιγνῶ, fut. ἴσω, comprimo, opprimo.
 Συμπιγνῶ, cogo, constipo, condenseo.
 Συμπιγνῶς, εως, ἡ, coactio et constipatio. A præc.
 Συμπιγνῶς, ἔ, ὁ, qui cogit et constipat, qui lanas et villos densat. Ab eod.
 Συμπιγνῶται, οἱ, qui lanas cogunt ac constipant, *Poll.*
 Συμπιγνῶ, ᾧ, f. ὡσα, idem quod συμπιγνῶ. Hinc Συμπιγνῶς, ἡ, ὄν, densus. constipatus, compactus.
 Συμπιγνῶ, bibo cum aliquo; (2) absorbeo. Οἷτῃς συνεφάρμοι ἔ συνεπίοιεν αὐτῶ, *Act.* 10, 41.
 Συμπιγνῶσκα, una vendo, venditionis socius sum.
 Συμπιγνῶσκα, acc. pl. part. præc. verbi συμπιγνῶσκα.
 Συμπιγνῶσκα, incido, concurreo, evenio, contingo; συνέπιπτε, ruit, *Ph.* contigit, aor. 2. συμπεπτακῶς, lapsus, collapsus, *Gl. V.* "Ὅς εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεπτακῶς μάχης, ἐκλύεται με, *Sophr. Trach.* 29. "Ἐμοὶ δὲ συνέπιπτακῶς εἰς ταυτὸν λόγῳ, *Id.* 1037. εἰς μάχην τοῖς ἐναντίοις, *Heliod.* κακοῖς, *Sophr. Aj.* 429.
 Συμπιγνῶ, in unum coeo, coincido. Τὸ γὰρ

ὑπέγυγον δίκα, καὶ θεοῖς δ' ἐμπισπινοῖ, ἀλλήλοισιν, *Euripr. Hec.* 1029.
 Συμπιγνῶ, tecum credo, assentior.
 Συμπιγνῶμαι, simul erro.
 Συμπιγνῶμαι, ὡμαι, idem; (2) comitor.
 Συμπιγνῶμαι, fut. 2. indic. pass. verbi συμπιγνῶμαι.
 Συμπιγνῶς, εως, ἡ, confictio, *Gl. V.*
 Συμπιγνῶς, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Procl.* pro συνέπασσι, a
 Συμπιγνῶσκα, fut. ὡσα, confingo, comminiscor. Σπασμὶ ἐμπιγνῶσκαται, *Aristoph. Pace,* 869.
 Συμπιγνῶσκα, ᾧ, manibus complosis strepo, *Pl.* 28, 102.
 Συμπιγνῶς, ὄναι, οἱ ἔ ἡ, complures, plures simul, collecti non sigillatim.
 Συμπιγνῶς, εως, ὁ ἔ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. A συμπιγνῶ. Unde
 Συμπιγνῶσκα, ἡ, copulatrix.
 Συμπιγνῶσκα, ἡ, ὄν, conjunctivus, copulativus.
 Συμπιγνῶσκα, adv. copulativè, conserte, contexte.
 Συμπιγνῶ, f. ζω, connecto, copulo; pass. conjungor; (2) concumbo cum femina; (3) concuro manus. Συμπιγνῶται τὰς χεῖρας, *Polylb.* Τῶδε συμπεπλεγμένα ζῶναι, *Eur. Bac.* 800. Hinc
 Συμπιγνῶ, εως, ἡ, complectio, implicatio.
 Συμπιγνῶς, ὄν, latus lateri alterius adjunctum habens. A πλυρῶ.
 Συμπιγνῶ, fut. ἴσω, una navigo. Οὗτος δὲ συμπιγνῶ τὸν ἑμὸν μόχθον χάρον, *Eur. Iph. in Tau.* 601. Συμπιγνῶ τὸς φίλοις δυσυχῶν, *Id. Her. Fur.* 1230.
 Συμπιγνῶς, ὄναι, αἰ, sc. πέτραι, insulæ, quæ eminus collidi videbantur. Sunt autem Symplegades Homero πλαγῆται insulæ duæ sive duo scopuli in Bosphoro, dictæ quod inter se aliquando concurreris fabulis traduntur. A συμπιγνῶται.
 Συμπιγνῶν, adv. collidendo. Ab eod.
 Συμπιγνῶν, simul impleo, complo; (2) una multiplico et augco.
 Συμπιγνῶ, idem.
 Συμπιγνῶς, εως, ὁ ἔ ἡ, totus; (2) plenus.
 Συμπιγνῶται, 3. plur. præc. ind. pass. contr. pro συμπιγνῶνται, a
 Συμπιγνῶ, ᾧ, fut. ὡσα, compleo, expleo; (2) perficio; συμπιγνῶται, consummetur, *Gl. V.* aor. 1. conj. pass. Καὶ ἐν τῷ συμπιγνῶσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, *Act.* 2, 1. Hinc
 Συμπιγνῶμα, ἄτος, τὸ, complementum.
 Συμπιγνῶται, εως, ἡ, ipsa complendi actio; consummatio, perfectio, *Gl. V.*
 Συμπιγνῶται, ἡ, ὄν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.
 Συμπιγνῶται, adv. complendi causa.
 Συμπιγνῶται, coeo.
 Συμπιγνῶται, vcl συμπιγνῶται, fut. ζω, qu. dic. collido, confligo.
 Συμπιγνῶται, εως, ἡ, navigationis societas. A σύμπλοος.
 Συμπιγνῶται, ἡ, ὄν, navigationis socius. Ab eod.
 Συμπιγνῶται, ἡ, ἡ, complicatio, amplexus, connexio, complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum consortio in prælio; (4) figura oratoria. A συμπιγνῶται.
 Συμπιγνῶται, ὁ ἔ ἡ, complicatus. *Nonn.* P. 6, 10. Σύμπλοος, ὄν, complexus, *Nonn.*
 Σύμπλοος, contr. σύμπλοος, ε, ὁ ἔ ἡ, qui una navigat, navigationis socius; (2) socius. (2) ἐκ αἰσχύνουμι ἐμπιγνῶται ἑμαυτὴν τῷ πάθει ποιημένη, *Sophr. Antig.* 540. A συμπιγνῶται.
 Συμπιγνῶται, ε, ὁ, conspiratio, consensus. A συμπιγνῶται, f. ἴσω, conspiro, conflo, *Gl. V.* (2) uno sensu molior, consentio. Συμπιγνῶται τῷ περιέχοντι ἄεροι, *M. Anton.* 8, 45.
 Συμπιγνῶται, εως, æstuosus, præ æstus suffocans. A συμπιγνῶται, fut. ζω, suffoco et strangulo, comprimo in strangulatione; (2) coarcto et coarctando quasi suffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπιπτον αὐτῶν, *Luc.* 8, 42. συνέπιπτον, *Marc.* 4, 7. συμπιγνῶται, *Luc.* 8, 14.
 Σύμπλοος, εως, ἡ, conspiratio, consensus. A

Σύμπλοος, contr. σύμπλοος, ε, ὁ ἔ ἡ, qui conspiciavit. A συμπιγνῶται.
 Συμπιγνῶται, e pedibus colligo, pedes constringo. A πῆς.
 Συμπιγνῶται, ᾧ, f. ἴσω, una duco, simul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ θεὸς συμπεπληγῆται πορευόμενον, *Plato.*
 Συμπιγνῶται, aor. 1. part. act.
 Συμπιγνῶται, fut. ἴσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coerceo. Σπῆξτε αὐτῶς ἔ συμπεπλοῦσαι, *Aristoph. Ran.* 1646. Αὐτὸς ὑπὸ τῷ συμπεπλοῦσαι, *Plato.*
 Συμπιγνῶται, ᾧ, fut. ἴσω, compedes injicio, compedibus ligo. A πῆς et δισμῶ.
 Συμπιγνῶται, aor. 1. part. pass. neut. gen. verbi συμπιγνῶται, pro συμπιγνῶται, absorbo.
 Συμπιγνῶται, ᾧ, fut. ἴσω, una facio, adjuvo, auxilior, societatem cum aliquo jungo; etiam in med. in quo est etiam, cogere, veluti exercitum.
 Συμπιγνῶται, variego.
 Συμπιγνῶται, una, in eodem loco pascor.
 Συμπιγνῶται, ᾧ, f. ἴσω, belli socius sum, bello adjuvo. Οὐτ' ἐν ἡλικίαν ἔχω συμπεπλοῦσαι ἔτι σχηρὸν ἔδην, *Plato.*
 Συμπιγνῶται, idem cum συμπεπλοῦσαι, *Steph.*
 Συμπιγνῶται, fut. ἴσω, in civitate conflo.
 Συμπιγνῶται, una obsideo; (2) una vexo.
 Συμπιγνῶται, εως, ἡ, jus una remp. administrandi; (2) communia recip. jura et instituta. A
 Συμπιγνῶται, et συμπεπλοῦσαι, una rempublicam administro; (2) in eadem cum aliquo civitate seu rep. versor; (3) versor cum, vivo cum.
 Συμπιγνῶται, ε, ὁ, concivis.
 Συμπιγνῶται, ἡ, idem.
 Συμπιγνῶται, f. ἴσω, una pompan duco; (2) ludos una celebros.
 Συμπιγνῶται, ᾧ, fut. ἴσω, una laboro, laborantem adjuvo; (2) simul tolero et sustinco. Καὶ ἐμπιγνῶσαι τοῖς κακοῖσι βέλομαι, *Eur. Or.* 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπεπλοῖς ἐμοὶ πόνας, *Id.* 1213. πατρὶ, *Sophr. El.* 992.
 Συμπιγνῶται, simul cum alio male ago, male perpetro. "Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ἐμπιγνῶται πᾶσιν γυναιξί, *Aristoph. Lys.* 407.
 Συμπιγνῶται, adv. una laborando, conjunctis viribus.
 Συμπιγνῶται, proficiscor cum, sum itinere comes; (2) congredior cum aliquo; (3) congredior. Συμπιγνῶται αὐτῶ ὁ μαθητῶν, *Luc.* 7, 11. πρὸς αὐτὸν, *Marc.* 10, 1.
 Συμπιγνῶται, ᾧ, f. ἴσω, simul depopulo. "Ὁ σὺ πατρὶ συνεπλοῖς Φαῖνας, *Eur. Or.* 882.
 Συμπιγνῶται, fut. ἴσω, una præbeo. In med. una quero, una acquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπλοῖσαντο, *Dem.*
 Συμπιγνῶται, fut. ἴσω, simul scortor.
 Συμπιγνῶται, fibula connecto. Hinc
 Συμπιγνῶται, ἡ, ὄν, fibula nexus, non sutura.
 Συμπιγνῶται, juxta prosum, seu adjuvo.
 Συμπιγνῶται, εως, ἡ, compositio. A συμπιγνῶται.
 Συμπιγνῶται, f. ἴσω, una convivor. A præc.
 Συμπιγνῶται, ἡ, ὄν, convivalis. A συμπιγνῶται.
 Συμπιγνῶται, ᾧ, f. ἴσω, sum præfectus convivii, sum magister convivii, *Aristot.* A
 Συμπιγνῶται, ε, ὁ, magister convivii; inpr. quod fit e symbolis. Ἐκ συμπιγνῶται ἔδρων.
 Συμπιγνῶται, ε, ὁ, idem.
 Συμπιγνῶται, εως, ἡ, præfectura convivii, officium magistri compotationis.
 Συμπιγνῶται, ὁ, convivor, *Sicrh.*
 Συμπιγνῶται, ε, τὸ, compositio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivia; (4) libellus seu enarratio de convivio. A συμπιγνῶται.
 Συμπιγνῶται, ε, ὁ, compotator, conviva. Ab eod.
 Συμπιγνῶται, ἡ, ὄν, convivalis; (2) convivio conveniens; (3) compotator, conviva suavis et jucundus. A præc.
 Συμπιγνῶται, ἴδος, ἡ, compotator. Ab eod.
 Συμπιγνῶται, εως, ἡ, idem et ab eod.
 Συμπιγνῶται, fut. ἴσω, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior. Συμπιγνῶται ὁσάμηνος τὰ περὶ νόμους, *Plut.*

Συμπράκτωρ, οσος, ὁ, adjutor. Συμπράκτωρ ἰδίᾳ, comes itineris, Soph. *Æd. Tyr.* 117. A
 Συμπράσσω, vel ἄπτω, fut. ἄξω, socius sum et adjutor in re aliqua, una facio, adjuvo. Τὴ δ' ἄλλα ἐξέμπραττε, Soph. *Aj.* 1413. Σὺν κακῶς πρόσσω συμπράσσω κακῶς, Eur. *Herc.* 27. Μάλλιν ἢ συνέπραξάν ἔν τι ἀλλήλοις ἀγαθόν, Xen.
 Συμπράσσει, υ, ὁ, qui cum alio aliquo vendit. Συμπράσσει, ες, decens. A πρόσσει.
 Συμπροσβύτης, ἕ, ὁ, legationis collega. A Συμπροσβύτης, fut. εἶσω, collega et socius sum legationis.
 Συμπροσβύτης, εως, ὁ, pl. συμπροσβύται, idem quod συμπροσβύτης.
 Συμπροσβύτης, υ, ὁ, qui et ipse presbyter et e seniorum simul collegio est.
 Συμπροσβύται, coemo.
 Συμπροσβύται, fut. ἄξω, mecum adduco, vel produco.
 Συμπροσβύται, una cresco.
 Συμπροσβύτης, ὁ, qui una est proedrus.
 Συμπροσβύται, simul procedo, simul progredior. Ἐμοὶ μὲν συμπροσβύται ἐναυτοῖς ἐ ἡ φίλτερος προσβύται, Heliod.
 Συμπροσβύται, idem.
 Συμπροσβύται, ἔμαι, fut. ἴσμαι, contendo ad idem efficiendum, in eadem causam incumbo; (2) adjuvo in aliqua re. Οἱ τε ἄλλοι πάντες ἀνιστάμενοι συμπροσβύται ταῦτ' ἔφασαν, Xen.
 Συμπροσβύται, fut. εἶσω, simul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione socius sum.
 Συμπροσβύται, ὦ, f. ἴσω, in aliqua re consequenda adjuvo. Τὴν θεοσιδίον Θεοδῶν χεῖρην ἰδίᾳ, συμπροσβύται, Eur. *Hel.* 145.
 Συμπροσβύται, fut. ἴσω, et ὁμαι, una deduco et comitor. Συμπροσβύται δι' αὐτῶν ὁ πατήρ, Xen.
 Συμπροσβύται, aor. 1. inf. act.
 Συμπροσβύται, prægredior, dux sum.
 Συμπροσβύται, una adduco.
 Συμπροσβύται, adhaereo, simul adsum, particeps sum; συμπερῶσαι, adhæret.
 Συμπροσβύται, simul adhaereo, attendo.
 Συμπροσβύται, ὦ, fut. ἴσω, simul adoro.
 Συμπροσβύται, accedo, vel colloquendi vel oppugnandi causa.
 Συμπροσβύται, simul accido. Τῆτο δὲ γίνεσθαι, ἐὰν συμπροσβύται σοι, ὅτι ἐξ συγκυρίαις ἐξ δι' ἄγνοιας, ἐξ ἄκοντες ἀμαρτάνοις, M. *Anton.* 7, 15.
 Συμπροσβύται, fut. ἴσω, simul adnecto.
 Συμπροσβύται, prior, sum, præcedo.
 Συμπροσβύται, cohortor, impello ad quid.
 Συμπροσβύται, una pariter vaticinor.
 Συμπροσβύται, profundo, præterea profundo; dicitur et de libatione.
 Συμπροσβύται, una procedo.
 Συμπροσβύται, ὁ, collega in ordine Prytanum.
 Συμπροσβύται, ἢ, ὄν, complicandi et contrahendi vim habens, contractivus.
 Σύμπυτος, εως, ἢ, clausura, conclusio; complicatio. A
 Συμπύσσω, fut. ἴσω, claudendo complico; (2) complico. Καθῆκα συμπύσσω ἀλαμπές ἡλιε καὶ λω ζυγύσσω, Soph. *Trach.* 704.
 Σύμπυτος, ον, conspuendus, i. e. contemnendus, quod a συμπύτω.
 Σύμπυτος, ἄτος, τῶ, casus; (2) adfectus cum morbo conjunctus, qui in morbo oritur; (3) calamitas quælibet. A συμπύτω. Hinc
 Συμπυτωπῆτης, ἢ, ὄν, qui est ex accessione morbi; (2) fortuitus, qui casu accidit.
 Συμπυτωπῆτης, adv. per accidens, casu, fortuito.
 Σύμπυτος, εως, ἢ, casus, accidens; (2) lapsus, ruina; (3) incurso rerum eodem desinentium, vel qu. dic. coincidentia, etiam fluminum; (4) conflictus. A συμπύτω.
 Συμπύκτω, fut. ἴσω, contego, cooperio; συμπεπυκνωμένος, contactus, *Diod.*
 Σύμπυκτος, ον, bene compactus, firmus.
 Συμπυκνός, compingo, denso.
 Συμπυκνωμαι, simul audio, simul quaero.
 Συμπυκνωμαι (Σίλω) παρῆναι θεοσιδία, Eur. *Hel.* 335.

Συμπύκτω, ὦ, fut. ἴσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo. Συμπύκτωμαι μύριον πέντε χιλιάδων, Eur. *Rhes.* 961. Σοὶ μὲν ἐ φίλον, ἡμῖν δὲ, καὶ τῷ συμπερῶσαι πᾶσι, Eurip. *Suppl.* 1070.
 Συμπύκτω, ὦ, fut. ἴσω, in topophum seu callum cogo; συμπερῶσαι, conproscro in topophum, aut callosas duritiam.
 Συμπύκτω, una edere; συνέφαγον, una edi vel ederunt, aor. 2. Οἴωνος συνεφάγομεν ἐ συνεπίονεν αὐτῶν, *Act.* 10, 41.
 Συμπύκτω, εως, ὁ ἐ ἢ, manifestus, apertus. Ex οὐν et φαίνομαι.
 Συμπύκτω, fut. ἴσω, simul animo imaginor, simul concipio.
 Σύμπυκτος, εως, ἢ, multarum stellarum emersus et conspectus eodem tempore.
 Συμπύκτω, expedit. Ph. convenit. *Gl. V.* concludit, prodest. Συμπύκτω αὐτῶ πλείν, *Plat.* πρὸς τὴν τροφήν, *Aristot.*
 Συμπύκτω, τος, τῶ, commodum, *Gl. V.*
 Συμπύκτω, adv. commode, utiliter.
 Συμπύκτω, ἢ, ὄν, confertus, congestus, adgestus, collatitius; (2) solidus. A
 Συμπύκτω, simul porto, simul fero; (2) comporto, conveho; συμπερῶσαι, convenire, conferre, prodesse. συμπερῶσαι, una moveor; (2) convenio, congruo alicui, consensio; (3) congredior cum aliquo; (4) coeo; (5) pugno, manus consero; (6) acquiesco in re aliqua; (7) evenio, accido; συνοίσοντα, profutura, Ph. fut. 1. part. συνένεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συνένεχθη, eventit, contigit, aor. 1. pass. Ψυχὴν βιάζα τὰμὰ συμπερῶσαι κατὰ, Eur. *Herc. Fur.* 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρῶγμα τῆ πόλει ἐνοίσοντα, melius cedet, *Aristoph.* *Nub.* 594. Αὐτὴ τε πάντα συμπερῶσαι ἴσσοι, adjuvans, Eur. *Med.* 13. Συμπύκτωται τὰ πολλὰ πολλοῖς, *Id.* *Herac.* 919. Συνένεγκα δ' ἴσως, attamen prosit! nihilominus bene vertat, *Eur. Iph. in Aul.* 724.
 Συμπύκτω, una fugio; (2) fugio. Σὺν φύγῃ συμπερῶσαι τέκνοις, Eur. *Herc.* 216. Συμπύκτωται τῶ ἀβλυτάτῳ πατρί, *Id.* *Ph.* 1673.
 Σύμπυκτος, adsentior, consensio, approbo, fateor. Εὐμφοῖσαι σοφοὶ μοι, Eur. *Hipp.* 270.
 Συμπύκτω, οσος, ὁ, adstipulator, testis. A præc.
 Συμπύκτω, concino, de musicis.
 Σύμπυκτος, ον, consonus. A præc.
 Συμπύκτω, simul perdo; (2) evertio, labefacto.
 Συμπύκτω, una diminuo, simul decresco. Συμπύκτω γὰρ ἐ αὐτῶ ἴσσω τῷ ἄλλῳ σώματι, *Theophr.*
 Συμπύκτω, mutuo amore prosequor. Οὐτοὶ συνέχθη, ἀλλὰ συμφίλειν ἔφην, Soph. *Antig.* 529.
 Συμφιλία, ας, ἢ, consensus mutuus, concordia, R.
 Συμφιλία, gloria tuae servio, *Bud.*
 Συμφιλία, ὦ, f. ἴσω, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; (2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adjuvo.
 Συμφιλολογία, ὦ, una studiis literarum vaco, una de rebus ad eruditionis quamcumque partem pertinentibus dissero.
 Συμφιλωνικός, ὦ, f. ἴσω, simul rixor.
 Συμφιλοσοφία, ὦ, f. ἴσω, una operam do philosophia, una philosophor, una de rebus eruditus disputo. Βοηθός, ὅς συνεφιλοσοφῶσαι ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, *Strabo.*
 Συμφιλοσοφία, ἔμαι, f. ἴσω, simul magno studio contendo.
 Συμφύω, collido, confringo, contundo.
 Συμφύω, simul æstuo vel intumescio. Συμφύωμαι ἰσσοί φλέγες, *Aret.*
 Συμφύω, f. ἴσω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Συμφύω δάματα Πενθῶς, Eur. *Bac.* 596.
 Συμφύω, f. ἴσω, simul comburo, concremo.
 Συμφύω, pariter nugor, una garrio.
 Συμφύω, una terreo, conterreo.
 Συμφύω, ὦ, f. ἴσω, ventito, Ph. comicio; (2) sum condiscipulus. Hinc
 Συμφύω, εως, ἢ, condiscipulatus, *Gl. V.* (2) congressus, conventus.

Συμφύω, ἕ, ὁ, condiscipulus; (2) congressus particeps.
 Συμφύω, fut. εἶσω, simul cum alio interficio.
 Συμφύω, πατὴρ Σίλω σοι, ἐπιστελθὼν ἄριστος, Eur. *Ion.* 888.
 Συμφύω, ἄς, ἢ, collatio; (2) quod accidit, casus, eventus, et quidem in utramque partem; sed inpr. (3) infelix eventus, fortuna adversa, calamitas, clades, infortunium: unde (4) de singulis formis malorum dicitur, de tristitia, odio, morte, &c. (2) τὴς ἐμφορῶς ζῶσας ὁρῶ τῶν Βασιλευμάτων, eventus consiliorum vigentes video, id est, eventu felici consilia vigere video, Soph. *Ædip. Tyr.* 44. (3) συμφορὴν ποῖω ἢ ποιῶμαι, calamitatis loco duco, *Herod.* 1, 83. A συμφύω. Hinc
 Συμφύω, calamitatem alicujus deploro.
 Συμφύω, ὦ, fut. ἴσω, idem.
 Συμφύω, οἰ, comites, *Ern.*
 Συμφύω, ὦ, fut. ἴσω, confero, congero, comporto, accumulo. Σκόμματι ἐ λαοορίας συμφορῶσαι, *Dem.* Οὐκ οὐδ' ἔδεν ταῦτα ἔπει μοι συμπεφορῶσαι, *Luc.*
 Συμφύω, *Ion.* pro συμφορῶσαι, calamitas.
 Συμφύω, ἄτος, τῶ, quod congestum est, congeries. A συμφύω. Unde
 Συμφύω, εως, ἢ, coacervatio; (2) multitudo collecta; (3) pro casu infelici, *Hes.* Τὴν νόσον ἢ τῷ χωρῆτικῷ πλάθῳ εἰς τὸ ἔσω συμφορῶσαι ἐργάζεσθαι, *Plut.*
 Συμφύω, ἢ, ὄν, congestus, conflatus.
 Σύμφυτος, υ, ὁ ἐ ἢ, utilis, commodus, aptus; (2) adsecla, comes; (3) congestitius. A συμφύω.
 Σύμφυτος, adv. commode, utiliter. Πλάττω γὰρ ἐπὶ τῷ συμφορῶσαι, *Aristoph.* *Plut.* 1162. A præc.
 Συμφύω, οσος, ὁ ἐ ἢ, qui una consilia agit, consiliarius, consultor; (2) unanimis, concors, *Pl.* 2, 372. A
 Συμφύω, fut. ἴσω, simul consulto seu delibro; (2) mecum reputo; συμφορῶσαι, una consultavit, aor. 1. *Poet.* et *Ion.* pro συνεφάσασα. Νῆσον δ' ἀμαρτάνων φύγῃς ἐμφορῶσαι, Soph. *Antig.* 370. Συμφύωσαι το βυλάς, *Pl.* 1, 537.
 Συμφύω, aor. 1. inf. med.
 Συμφύω, vel ἄπτω, f. ἴσω, consepio, munio.
 Συμφύω, ὦ, f. ἴσω, eadem sum mente, consentio, adsentior, consensio; (2) una intelligentia concipio et comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμφύωσαντες ἐπὶ δόλῳ, *Polyb.* Συμφύω τῷ περιέχοντι πάντα νοεῖν, *Anton.* Hinc
 Συμφύω, εως, ἢ, consensio, consensus.
 Συμφύω, idem quod συμφύω, moneo, castigo, &c.
 Συμφύω, pariter curo, una meditor.
 Συμφύω, ης, ἢ, concordia, consensus, conspiratio. A σύμφυτος.
 Σύμφυτος, ὁ, qui una custodit; (2) custos, defensor. Ὡ μίλαθρον ἐμφορῶσαι ἐμοί, ο τεκτον, mea custodia, Soph. *Phil.* 1453.
 Συμφύω, fut. ἴσω, torreo, torrefacio, frigo.
 Σύμφυτος, οσος, ὁ ἐ ἢ, qui eadem est mente qua alius; concors, consentiens. Ex φέρῃ.
 Συμφύω, ἄτος, ὁ ἐ ἢ, exsillii comes.
 Συμφύω, una emulca, nom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi συμφύω.
 Συμφύω, εως, ὁ ἐ ἢ, ejusdem naturæ; (2) ingenuus, innatus; (3) adherens, qui coalluit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A συμφύω. Hinc
 Συμφύω, ας, ἢ, concretio, coalitus.
 Συμφύω, ἢ, in eodem carcere detentus, *Diod.*
 Σύμφυτος, κοσ, ὁ, consors custodiae, excubiarum.
 Συμφύω, vel ἄπτω, f. ἴσω, una custodia; (2) una conservo. Τὴν ἐσίαν συμφυλάσσει, *Xen.*
 Συμφύω, υ, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilibus, cognatus.
 Σύμφυτος, υ, ὁ ἐ ἢ, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φύω.

adjuvo, opitulor. *Συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19.*
Συναίρωμαι, adjuvare, opitulari, facere cum aliquo. Γράμμα συναίρωμενον τῇ κατὰ σέ πολιτεία, littera facientes pro tua administrandione, Menander Historicus. Πλὴν παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ συναίρωμένη τότε τοῖς ἐκείνη πράγμασι τύχη, adspirabat, Herodian. 3, 29.
Συναίσθησις, f. σθήσις, sensu percipio. Συναίσθησιν αὐτῶν ἐξ ἀλλήλων, Plut.
Συναίσθησις, eas, ἡ, conscientia morbi, sive illa affectio quae aeger eorum quae in corpore suo minus recte habent ipse sensum obtinet. A συναίσθησις.
Συναίσσω, f. ζω, simul irruo, consurgo.
Συναίτια, as, ἡ, caussa socia, societas culpa; (2) in bonam partem, caussa adjuncti, vel caussa adjuvans. Ex σύν et αἰτία.
Συναίστιον, s, τὸ, idem. A
Συναίστιος, s, ὁ ἐξ ἡ, qui simul cum alio vel aliis caussa est alicujus rei, seu auctor. Ab αἰτία.
Συναικμάζω, una bellum gero, intersum bello seu praelio.
Συναικμάλωσις, ἴδος, ἡ, captivitatis socia, pariter captiva.
Συναικμάλωτος, s, ὁ ἐξ ἡ, captivitatis socius.
Συναικμος, s, ὁ ἐξ ἡ, socius in bello, commilito. Ex σύν et αἰκμή.
Συναίωραμαι, una attollor in altum. Hinc
Συναίωρησις, eas, ἡ, sublatio in altum facta pariter.
Συνακμάζω, fut. ἄσω, coadulesco, simul vigeo et aetate floreo.
Συνακολασάωμαι, fut. σήσω, una intemperanter vivo, seu insolenter, lascive ago.
Συνακολθέω, ὤ, fut. ἴσω, una sequor. Γυναῖτες αἱ συνακολθήσασαι αὐτῶν, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἔτιχον συνακολθηκόντες αὐτῶν, Xen.
Συνακολθία, ἡ, correspondentia, Steph.
Συνακόλωτος, s, ὁ, comes.
Συνακοντίζω, f. ἴσω, telis confodio, telis peto.
Συνακῶ, simul audio.
Συνακῶπιζομαι, una jento; una offulas mero raco imbutas in jentaculo comedo.
Συνακρόομαι, simul audio.
Συνακτόν, adv. possit. brevi dicendum.
Συνακτης, ἦρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A συνακτῶ.
Συνακτῆριον, s, τὸ, accumulatio. Ab eod.
Συνακτινός, ἡ, ὄν, collectivus, aptus ad colligendum seu cogendum; (2) τὸ συνακτικόν, sc. ἦρος, vis conciliandi in oratore, seu persuadendi. Ab eod.
Συναλάλλω, f. ζω, simul clamorem edo militarem. "Ἦν πάντες βρυεαῖοισι Καδμῶϊσι ποτὶ λατῆρ' συναλάλασαν, Eur. Herc. Fur. 11.
Συναλγῶ, ὤ, f. ἴσω, condeolo, una doleo. Συναλγῶ δ' ὡς ἔκει, σοῖς κακαῖς, Eurip. Rhes. 808. Τότε συναλγῶν κρήν' εἶπ' ὠλλύμεν ἔργῳ, Id. Alc. 629. γάμον, Pind.
Συναλγηδών, ἴνος, ὁ, dolor, cruciatus; (2) consors doloris, res pro persona. (2) δ' συναλγηδόνες, Eurip. Suppl. 74.
Συναλδής, ἴς, simul crescens, Nic.
Συναλέαινος, calcifacio, calorem adjuvo, confoveo, Plut.
Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.
Συναλέπτικῶς, adv. per Synalephen. A
Συναλέψω, fut. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, oblitro. Τὰ φαῦλα συναλέψειν, Aristot.
Συναλήθειά, f. εἶσω, simul sum verus. Συναλήθειν τὰς προτάσεις, Aristot.
Συναλήθω, commolo, Gl. V.
Συναληγεῖν, una erro, oberro. Εἴτε συναληγεῖν ἡμῖν καὶ χωρίζεσθαι ἔταμος, Heliod. 6.
Συναλθῶσομαι, una curo, sano, consanesco.
Συναλθῶρομαι, ἴμαι, idem.
Συναλίζω, idem quod
Συναλίζω, fut. ἴσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congrogro, simul convenio; συναλθῶσεντες, congregati, aor. 1. part. pass.
Συναλίζωμενος παρήγγελιν αὐτοῖς, Act. 1, 4.
Συναλίσκω, simul capio.

Συναλλάγη, ἦς, ἡ, commercium, contractus. Ph. consuetudo, conversatio; (2) conciliatio; (3) interventus. (3) ἐν τε διαμύμων ξυναλλαγῶν, Soph. Aed. Tyr. 34. νόσε ξυναλλαγῆ, Id. Ibid. 960. Ποίας φανείσας ξυναλλαγῆς; Id. Aed. Col. 410. Γερόντων ἐν ξυναλλαγῆ λόγος, interventus sermonis senum, id est, sermone senum, Id. Aj. 732. (2) ἀλεβρίας ξυναλλαγῶν, Id. Trach. 845. A συναλλάττω.
Συναλλάγμα, ἄτος, τὸ, commercium, contractus, inpr. de pecunia, unde aes alienum. Συναφείας ἔνομον συναλλάγμα, conjunctionis legitimum commercium, id est, nuptiae legitima, Heliod. 4. Ab eod. Hinc
Συναλλαγματικῶς, ἡ, ὄν, ad commercia, rem pecuniarium pertinens.
Συναλλαγματικῶς, adv. per commercia, per contractus.
Συναλλακτής, ῥ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul paciscens.
Συναλλακτικῶς, ἡ, ὄν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus sei efficac.
Συναλλάξις, eas, ἡ, contractio, commercium. A
Συναλλάττω, f. ζω, paciscor cum aliquo, contrahio pactioes; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συναλλάγην, conciliatus sum, aor. 2. pass. Ἐλέην συναλλαχθεῖσαν ἐναίσις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγήναι πρὸς ἐκείνους, transigere, Thuc. (2) εἰ χρεὴ τι κἄμῃ, μὴ ξυναλλάξῃ ἀντὶ πω, Περσέων, σαμβάσαι, Soph. Aed. Tyr. 1110.
Συναλλοῖω, simul immuto, diversum reddo.
Συναλλομαι, una salio. Gl. V. consilio.
Συναλμα, ἄτος, τὸ, saltus communis, qui fit a pluribus.
Συναλμός, ὄν, consalaneus, Ath.
Συναλοῖω, et συναλοῶ, ὤ, contero, contundo. Μέχρι συναλοῖσε παρήγῃ, Theocr. 22, 128.
Συναλοφῆ, ἦς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.
Συναλος, s, ὁ ἐξ ἡ, convictor. Ex ἄλς, sal.
Συναλόω, f. ὄσω, simul vagor et temere expartior. Συναλοῦτο ἐξ ἀλλήλων, Plut.
Συνάμῃ, adv. simul cum.
Συναμαθῶμαι, una perdo, deleo.
Συνάμαρμαι, congero, corrado, coacervo.
Συνάμαρτῶμαι, simul erro, una erro.
Συνάμιλλομαι, una pugno, adjuvo.
Συναμμα, ἄτος, τὸ, copula, vinculum. A συναπτω.
Συναμπέχω, et συναμπίσχω, tegero, occulto.
Συναμπέχομαι, circum induor, circum tegero.
Συναμπροσθῆ, congredior, una eo, V. L. sed suspecta vox est, Steph.
Συναμποιά, f. εἶσω, una traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo, Plut.
Συναμῶν, una opitulor. Τῶσφ' συναμῶν, εἰ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἶκοντο, Eur. Iph. in Aul. 61.
Συναμφιάζω, vestio, tegero, convestio.
Συναμφότερον, utrumque simul.
Συνάμφω, ambo simul.
Συναμῶρις, ὤ, lædo, vasto; potius συναμῶρις.
Συναμῶρις, simul adscendo, coadscendo; συναμῶρις, coadscendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναμῶριαι αὐτῶν εἰς Ἱερουσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρω συναμῶρις, Ablian.
Συναμῶσις, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναμῶσις.
Συναμῶσις, una germina protrudo.
Συναμῶσις, una exclamo, vociferor. Συναμῶσις δὲ αὐτῆ ἐξ αἰ δωμαί, Xen.
Συναμῶσις, una alor, una adolesco.
Συναμῶσις, simul lego.
Συναμῶσις, fut. ὄσω, simul cogo; (2) cogo. Κρίναντες συναμῶσις σῶσαντι σφῶν, Ἱολ.
Συναμῶσις, eas, ἡ, communis lectio. A συναμῶσις.
Συναμῶσις, una in literas refero, una adscribo in numerum.
Συναμῶσις, ὤ, simul nudo.
Συναμῶσις, una abduco, seu aveho.
Συναμῶσις, una exscipio vel suscipio.
Συναμῶσις, una distribuo, una digero.
Συναμῶσις, conduplicatio, Gl. V.
Συναμῶσις, una proficiscor, comco es.

Συναναζέω, f. ἴσω, confervefacio; (2) fervere facio. "Ἄλλο ἐπιπῶδες ὕδωρ συναναζέσον αὐτῶν, Diosc.
Συναναίρω, simul tollo. Συναναίρει πάντας ἐξ ἑατῶν, Longin. 2.
Συνανακάμπτω, una revertor.
Συνανακέμμαι, simul accumbo vel discumbo. Συναναίρω τῶ Ἰησῶ ἐ τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, Matt. 9, 10.
Συνανακεράννυμι, sive συνανακεράω, f. ῥάσω, una permisceo, commisceo, attempo. Πίνειν ἀπὸ χρυσῆς Φιάλης κωνεῖν, ἐ ἀποῖνται συνανακεράννυμι φιλοσοφίαν, Luc.
Συνανακεράλωμαι, repeto summam, in summam contraho; ad pauca redigo.
Συνανακίνω, una commoveo.
Συνανακίρωμαι vide συνανακεράννυμι, Eust.
Συνανακλίνωμαι, simul accumbo, alicui accumbo. Ἐκέλευε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτῶν, Luc.
Συνανακονολογῆμαι, conscius sum alicui, ago cum aliquo, confero sermones.
Συνανακομιζώ, ὀμαι, una restituo, in restituendo alicui aliquid adjungo.
Συνανακόπτω, fut. ψω, simul retundo.
Συνανακράσις, eas, ἡ, commistio, temperatura. A συνανακεράννυμι.
Συνανακρυλέω, idem quod
Συνανακρυλέω, ὤ, fut. ὄσω, simul revolveo, convolvo.
Συναναλαμβάνω, recipio.
Συναναλίσκω, una sumptum facio; (2) una consumo, simul absumo. Συμβοηθεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπεράττων, Xen.
Συναναμῶνυμι, fut. ζω, simul commisceo; (2) commisceo. Μὴ συναναμῶνυσαι πύργους, 1 Cor. 5, 9. Hinc
Συναναμῶνυς, eas, ἡ, commistio, conjunctio.
Συναναμνήσκω, simul in memoriam revoco.
Συναναπαύομαι, f. αὔσομαι, simul quiesco, seu quiesco, una cum alio quiesco, una re; focillor. Συναναπαύομαι ἡμῖν, Rom. 15, 32.
Συναναπέθω, fut. πείσω, simul suadco, una hortor.
Συναναπέμπω, dimitto.
Συναναπέχομαι, simul abeo, Aret.
Συναναπέστρωμαι, pariter repleo.
Συναναπέστρω, una accumbo, ex Ph.
Συναναπέστρω, fut. ὄσω, simul confingo.
Συναναπέτω, implicor, intexo.
Συναναπέτω, f. ἴσω, simul impleo, una compleo.
Συναναπέτω, ὤ, idem; (2) exæquo alicui rei.
Συναναπέττω, una exigo.
Συναναρπάζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum.
Συναναρπῶμαι, una sursum et in sublime jacio.
Συναναρῶς, s, ὁ ἐξ ἡ, pariter carens principio, coeternus.
Συνανασκάπτω, fut. ψω, simul effodio.
Συνανασπίζω, fut. ἴσω, simul dimico.
Συνανασπῶμαι, una effundor per ostium, scu idem quod ἀνασπῶμαι.
Συνανασπῶμαι, f. ψω, una revertor, una refero pedem, scu retrocedo; συνανασπῶμαι, conversor, Gl. V. Συνανασπῶμαι σοι, Plut.
Συναναστροφῆ, ἦς, ἡ, reversio; (2) conversatio seu consuetudo quotidiana cum aliquo. A praec.
Συνανασῶζω, fut. ὄσω, adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristina incolumitati, una servo; (2) recuperor.
Συνανατέλλωμαι, una orior.
Συνανατένω, colliquefacio, R.
Συνανατίθημι, una donarium pono s. consecro.
Συνανατολή, ἦς, ἡ, conjunctio, exortus. A συνανατίλω.
Συνανατρέφω, simul nutrio, una alo seu educo; συνανατρέφω, connutritus est, aor. 2. pass.
Συνανατρέχω, una procuror.
Συνανατρέχω, fut. ψω, simul contero, affrico. συνανατρέφω, sodalis.
Συναναφῶμαι, una ostendo.
Συναναφῶμαι, simul subveho vel evcho, aufero, asporto. Συναναφῶμαι γὰρ λαυτῶν τὸν κόσμον, Nic.
Συναναφῶγομαι, una loquor scu clamo.

Συναναφλίγω, concremo, simul uro.
 Συναναφορέα, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut causam, autorem, &c.
 Συναναφύρω, simul commisceo, confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδρέμνοι, ὡσπερ οἶε, Luc. ταῖς γυναιξί, Id.
 Συναναχορεῖν, fut. ἴσω, una salto.
 Συναναχορῆσθαι, f. φομαί, una excreo, una cum scretu egero. Συναναχορῆσθαι μιν τὴν ψυχὴν μετὰ τῷ θλίγματι, Luc.
 Συναναχρῶννυμι, fut. χρώσω, pari colore per contactum inficio, contagio adficio.
 Συναναχρῶσις, εως, ἡ, contagium, quale est corporum quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A præc.
 Συναναχωρέω, una discedo vel recedo.
 Συνανάδα, α, συνυάδα, ap. Phocyl.
 Συναδράγγαθῆναι, una rem bene gero, una fortiter pugno.
 Συναδρόμοι, una cum ætate adoleo seu cresco.
 Συνανείρω, una inhibeo, cohibeo. Συνανείρωεν τὸ πνεῦμα, Aristot.
 Συνανελεύω, et
 Συνανέλω, simul in altum traho.
 Συνανερχομαι, simul ascendo, proficiscor aliquo. Αἱ ἐσχρον αὐταῖς συνανελεύθησαν, Ἐβλιπ.
 Συνανεστέφω, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συναναεστέφω.
 Συνανεύω, una in lucem prodeō, eodem tempore inclaresco, provehor.
 Συνανηθάω, ἄ, simul rejuvenesco.
 Συνανήω, ἄ, simul floreo, una floreo.
 Συνανηράπτω, et συνανηράπτομαι, inter homines vivo. Τὸν ζῶον τὰ συνανηραπτούμενα, Theophr. Ex σὺν ἐν ἄνθρωπος.
 Συνανηράπτω, ἄ, f. ἴσω, idem et ex ἴisd.
 Συνανηραπτίζω, fut. ἴσω, idem. Hinc
 Συνανηραπτισίτης, ἡ, ὄν, qui cum hominibus versatur et degit.
 Συνανιαῶ, ἄ, fut. ἴσω, una merore adficio.
 Συνανημι, simul remitto seu levo.
 Συνανηπτιμαι, simul evolo; συνανήπτω, una evolavit, a. 2.
 Συνανίσμαι, una exurgere facio; συνανίσμαιμαι, consurgo; συνανίστη, consurrexit, a. 2. Συνανίστην μιν αὐτῆ πάσαι αἰ ἄμφ' αὐτὴν, Xen.
 Συνανίσχω, simul vel una orior.
 Συνανοηταῖνο, pariter demens sum, seu dementer, stulte, insolenter ago.
 Συνανομάζω, fut. ζω, simul ploro vel ejulo.
 Συνανοπήνω, una repugno, seu contra pugno.
 Συναντάω, ἄ, fut. ἴσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem; συναντάξ, occurrit, evenit. Μὴ συναντῶ ἐν φόβῳ; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἄνισται τε, ἡ, ξυναντῶ δραπέταις, Aristoph. Ach. 1201. Ὅσοι ξυναντήσεν ἐκ θεῶ, σθεθεῖς πρώτῳ πόσις οἶε, Eurip. Ion. 787. Ἴδὼν ἰόντι δῖδεν ὅτι συνήντητο, Ib. 831. Δίκα συναντήμενος, Pind. Ol. 2, 174.
 Συναντήω, ἄ, idem.
 Συναντήμα, ἄτος, τὰ, occursum; (2) eventus; (3) plaga. A συναντάω. Unde
 Συναντήσις, εως, ἡ, occursum. Τίνα συναντήσιν; in quo occursum? Eurip. Ion. 535.
 Συναντήζω, fut. ἴσω, occurro. Κατὰ πωλιυῆς ἀνὴρ ἀπῆνης ἰμεσεῶς, οἷον σὺ φῆς, συναντήζων, Soph. Ed. Tyr. 813.
 Συναντιθέλλω, confero simul vel una.
 Συναντιλαμβάνομαι, fut. λήφομαι, una capesso, vel suscipio; (2) una incubo in rem aliquam; (3) adjuvo seu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Rom. 8, 26.
 Συναντιλήψις, ἡ, opitulatio, auxilium, Ath.
 Συναντήω, ἄ, simul haurio, simul laboro, simul laborem perficio. Κοινὲς αἰρόμενος πόνος διῶ παδὶ συναντήω, Eur. Ion. 200.
 Συναντήομαι, simul occurro.
 Συναντήωντων, gen. plur. pro συναντήωντων, a συναντήω.
 Συναντήωσι, 3. pl. præc. conj. act.
 Συναντήωται, perdo, interimo, Æsch.
 Συναῖσι, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi συναῖγω.
 Hinc

Συναῖσις, εως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συναῖσις, conventicula, Gl. V. (2) conventus ad celebrandam sacram comam, celebratio ipsius cænæ sacræ.
 Συναῖσις, dignor, sed de pluribus.
 Συναῖσις, ἄ, ὄ, concentror. Συναῖσις Νύμφαι, Eurip. Herc. Fur. 787.
 Συναῖσις, ἄ, comitor, sum comes, Pind. A
 Συναῖσις, ε, ὄ ἢ ἡ, comes, socius, conjunctus. A συναῖσις, unde p. m. συνήρα, συνήρα.
 Συναπαγάμομαι, nom. pl. præc. part. med. verbi Συναπάγω, simul abduco seu abripio, συναπάγωμαι τινι, sequor, initorque. Ἐκίλευσε τὸν σκηπτήρχον τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπερ κελύσεις, Xen. Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπλήθη αὐτῶν τῆ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.
 Συναπαίρω, simul abeo, simul migro; συναπήρω, simul abiit, a. 1. Συναπήρωεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc.
 Συναπαντίζω, concuro, Themist.
 Συναπαρτίζω, fut. ἴσω, perfectum et absolutum reddo; (2) adaequo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, Them. Hinc
 Συναπαρτισμός, ἄ, ὄ, consummatio, Ph.
 Συναπάσις, ἄσα, α, simul omnis.
 Συναπαυαλόμαι, una effulgeo.
 Συναπαυαλόω, ἄ, comminor, simul minor.
 Συναπάσιμι, una absum, vel abeo.
 Συναπαύρω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναπαυρόω.
 Συναπελάω, una expello, Steph.
 Συναπελεύθερος, ε, ὄ, conlibertus, Ph.
 Συναπεργάζομαι, fut. ἴσω, conficio, simul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in reconficienda meam navo operam; (2) actioni subservio. Ὅσα δὲ δυνατὸν, ἢ τοῖς σχήμασιν συναπεργάζομενον ποιεῖν, Aristot.
 Συναπερέω, impingo, infligo. Κάτανος τὴν ὀπίσθιον ἄμα τῷ λόγῳ συναπερέσαντος αὐτῷ, Plut.
 Συναπέρομαι, una cum alio abeo.
 Συναπευθύνω, gubernor, seu una gubernor.
 Συναπευχθῆνομαι, simul inimicitias exerceo.
 Συναπλώω, explico, evolo.
 Συναποβαῖνω, una abeo.
 Συναποβάλλω, simul abjicio; simul amitto.
 Συναπογράφωμαι, una profiteor nomen, v. gr. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογράφωμαι. Προεκήθη δέκα δυνεῖ ἀνδρῶν συναπογραφόμενων, Plut.
 Συναποδείκνυμι, una demonstro.
 Συναποδημῶ, ἄ, fut. ἴσω, simul peregrinor, socius peregrinationis sum. Μῆτε συνδουπειν αὐτῷ πάντας, μήτε συναποδημῆν ἐσπανάγες, M. Anton. 1, 13. τῷ θεῷ, Ἐβλιπ.
 Συναπόδημος, ε, ὄ ἢ ἡ, qui simul peregrinatur.
 Συναποδίδωμι, una reddo.
 Συναποδοιμάζω, una reprobo.
 Συναποδράω, ἄ, una aufugio. Καὶ ξυναποδράναι δὲ τῷ ἐπιχειροῦσιν μοι, Aristoph. Ran. 81.
 Συναποδρόμομαι, una lamentor.
 Συναποδύω, fut. ἴσω, una exuo.
 Συναποδηῖομαι, simul morior, commorior. Ἐάν με δὴ ξυναποδηνῆναι, Marc. 14, 31.
 Συναποικίζω, una in coloniam mitto.
 Συναποίχομαι, simul discedo, Aret.
 Συναποκῆαίρω, simul expurgo.
 Συναποκάμνω, simul defatigor, deficio. Συναποκαμνῆναι μέλη, Eur. Iph. in Tau. 1376.
 Συναποκίμαι, repositus seu reconditus sum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἢ χθονία ξυναπόκειται πνεῦν ἐν χερσὶ, Soph. Ed. Col. 1755.
 Συναποκλείω, una includo vel excludo.
 Συναποκλῖνω, una, pariter inclino.
 Συναποκλύζω, fut. ἴσω, simul abluo.
 Συναποκουρίζω, una defero.
 Συναποκόπτω, fut. ψω, simul abscindo.
 Συναποκρύπτω, fut. ψω, simul abscondo.
 Συναποκτείνω, una occido.
 Συναποκτινύω, idem.
 Συναπολαμβάνω, una recipio; (2) una intercludo.
 Συναπολόμπω, f. ψω, simul effulgeo, una resplesendo.

Συναπολαύω, fut. αῖσω, simul fruor.
 Συναπολείπω, una relinquo.
 Συναπολόμης, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλομαι.
 Συναπόλη, una pereas, 2. sing. aor. 2. conj. med.
 Συναπόλλυμι, simul perdo; συναπόλλυμαι, simul perco. Οὐ συναπόλλετο τοῖς ἀπιθήσασιν, Heb. 11, 31.
 Συναπολογίζομαι, ἔμαι, una defendo.
 Συναπομαρῖναι, una marcescere facio, simul languidum reddo.
 Συναπομείω, ἄ, simul extenuo.
 Συναπονεύω, simul innuo; simul nuto.
 Συναπονοέμαι, pass. et med. pari dementia utor, paria patro, vel parare tento.
 Συναποσείπω, una dimitto.
 Συναποσπῆω, una discedo navi.
 Συναποσπῆγγυμι, una abrumpo.
 Συναποσθενῶ, simul extinguo. Θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπρῶσι συναπείβεσαι, Heliod.
 Συναποσεμνῶ, una honoro, laudo.
 Συναποσάτης, ε, ὄ, qui simul desciscit, defecationis socius.
 Συναποσέλλω, fut. εἰλῶ, una mitto seu ablego. Συναπέσειλα τὸν ἀδελφόν, 2 Cor. 12, 18.
 Συναποστερέω, una privo.
 Συναποστέλλω, perficio.
 Συναποστερῶναι, pariter finio. Pass. pariter desino.
 Συναποσπῆμι, simul depono, una exuo.
 Συναποσπίτω, una cum partu edo.
 Συναποσπίλλω, simul avello.
 Συναποσπράζω, cursu aufugio.
 Συναποφάινω, simul ostendo, pronuncio; (2) cum Dat. consentio, adstipulor.
 Συναποφάσις, εως, ἡ, negatio ejusdem rei.
 Συναποφῆρω, simul aufero, tollo, vel abripio.
 Συναποφράομαι, utor.
 Συναποχωρίζω, ἄ, simul discedo.
 Συναποτίω, adv. posit. conjungendum.
 Συναπτῖνός, ἡ, ὄν, colligandī vim habens. A συναπτω.
 Συναπτικῶς, adv. copulative, vi copulandi.
 Συναπτῖς, ἡ, ὄν, continuo. Ab eod.
 Συναπτω, fut. ψω, a, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; (2) attingo, advenio, adsum; συναπτει, committit, combinat, condensat, Ph. coeo, Gl. V. convenio; συνημῆνον, connexum, Gl. V. p. part. pass. συναφθῆν, unitum, Gl. V. a. 1. part. pass. Συνάπτωτον λόγῳσιν, conferte consilia, Soph. El. 21. Συνάπτωτον ερογγύλοισι τοῖς ῥήμασι, Arist. Ach. 692. Χεῖρὶ συναπτῆ χεῖρα, Id. Thesm. 964. μάχην, Eur. Alc. 499. Ὅς εἰς λόγῳς ξυνήψα Πολυνείκει μολόν, Eurip. Phæn. 709. neutraliter. Τῷ δὲ συναπτῆ ὄσση τε φρονῶν, χεῖρὶν τε πόνος, Id. Hipp. 188.
 Συναπαθῆω, una repello, repudio.
 Συναπαθῆω, aor. 1. inf. act. verbi συναπαθῆω.
 Συναπαθῆσθαι, contulisse, a. 1. inf. med.
 Συναπάσσω, vel ἄττω, f. ζω, collido, confringo. Μὴ μοι δορὶ συναπαθῆσθαι, τὸν εὐχαιρῶσιν ἔχοντα πόλον, Eur. Herac. 378. (2) coopto, coagmento. Οὐδὲ συναπαρῶσαι κορώνη, acuto coaptavit apici, Apoll. Rhod. 3, 1318.
 Συναπάσσω, f. εἶσω, complaceo. Hinc Impers. συναπαρῶσαι, complacitum est. Συναπαρῶσαι τινι, Dem.
 Συναπαρῶω, fut. ζω, simul auxilior.
 Συναπαρῶσθαι, collisus est, 3. sing. perf. ind. pass. At. pro συναπαρῶσθαι, a συναπαρῶσσω.
 Συναπαρῶσις, ε, ὄ ἢ ἡ, articulo copulatus.
 Συναπαρῶσθαι, articulo compingo. A præc.
 Συναπαρῶσθαι, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A præc.
 Συναπαρῶσθαι, ἄ, fut. ἴσω, connumero. Hinc Συναπαρῶσθαι, εως, ἡ, connumeratio.
 Συναπαρῶσθαι, ε, ὄ ἢ ἡ, qui eodem numero continentur.
 Συναπαρῶσθαι, ἄ, fut. ἴσω, simul prandeo. Ἐβθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναπαρῶσθαι, Aristoph. Av. 1492.
 Συναπαρῶσθαι, f. σοι, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναπαρῶσθαι ἄμ' Ἄλκμῆνης γόνω, Eur. Tro. 805.
 Συναπαρῶσθαι,

Συναρισος, ε, δ, qui simul prandet, compransor.

Ex ἄρισον.

Συναρίομαι, ἔμαι, sufficio, satisfacio.

Συναρμογή, ἦς, ἡ, apta compositio, concinnitas.

Α

Συναρμόζω, f. ὄσω, coopto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συναρμωσμένος, compactus, Gl. V. p. pass. part. Ἀνάρμοστον ὄψιν δ' ἰματίων ζήνημασιν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυλόρμωσον δὲ βλεφερέα με τῇ σῇ χειρὶ, Id. Ph. 1460.

Συναρμολογέω, ᾧ, fut. ἦσω, congruenter coagmento, apte concinno et compingo. Ph. compagino; συναρμολογημένος, compactus, Ph. Ἐν ᾧ πάσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογημένη αἰεὶ εἰς αὐτὸ ἄγιον ἐν Κυρίῳ, Ephes. 2, 21.

Συναρμονία, apte convenio, de numeris verusum et concentu musico.

Συνάρμοζες, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro συνήρμοζες, a συναρμόζω. Unde

Συναρμωσία, ας, ἡ, congruentia, convenientia:

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio:

Συναρμωσίων, accommodandum, aptandum.

Συναρμωσίαν, aptus, congruens sum:

Συναρμωτής, ῆ, ὁ, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμωτικός, ῆ, ὄν, idem; concinnandi vim habens.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπάγη, ἦς, ἡ, direptio, rapina. Α

Συναρπάζω, f. ἄσω, corripio, abripio, diripio; (2) concio, concito. (1) Φωνητὴ ἀκεία, καὶ ζήναρτάζω φρενί, corripio mente, Soph. Aj. 16. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρασκε, Xen. Σκύμων ἐν χειρὶν ζήνηρασαν, Eur. Or. 1468. (2) ζήναρτάσας στρατῶν, Eurip. Iphig. in Aul. 521.

Συναρπάσας, a. 1. part. act.

Συναρρῶστέα, una agroto.

Συναρρῶσις, εως, ἡ, copulatio, apta harmonia, &c.

Συναρρῶω, ᾧ, fut. ἦσω, appendo, annexo; et (2) συναρρῶμαι, ἄμαι, appendor; (3) adherere, sequor. Συναρρῶσας γένος, Eurip. Med. 564. Hinc

Συναρρῶσις, εως, ἡ, connexio rerum et colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναρρῶω, f. ὄσω, instruo, adapto, simul paro. Ἄσπίδινα νηα συναρρῶντες ἔφευαν, Apoll.

Συναρρῶμαι, fut. ὄσω, in petitione adjuvo, candidato favo et adsum.

Συναρρῶμαι, ας, ἡ, magistratuum collegium. Ph. collegium. Α

Συναρρῶσις, ε, δ, in magistratu collega.

Συναρρῶων, οντας, ὁ, idem, Ph.

Συναρρῶω, fut. ζῶω, una impero, una magistratu fungor, collega sum in magistratu.

Συναρρῶω, coagmento, compingo, apte compono.

Συναρρῶω, ῆ, δ, auxiliator.

Συναρρῶω, impietatis particeps sum, seu impij facinoris.

Συναρρῶω, ᾧ, f. ἦσω, simul exerceo; (2) exerceo; συναρρῶμένος, agitated, Ph. perf. part. pass. eruditus. Hinc

Συναρρῶσις, εως, ἡ, exercitatio.

Συναρρῶω, ᾧ, fut. ἦσω, simul desipio. Καὶ τῆτο λυπρὸν συναρρῶειν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συναρρῶωμαι, una saluto, complector. Ἐφ' ἐκάζω (λόγω) συναρρῶζοντο ἀλλήλους, Heliod.

Συναρρῶω, idem quod συναρρῶω, Xen.

Συναρρῶω, fut. ἴσω, consertis clypeis pugno, testudine facta pugno; συναρρῶζω, clypcos conserere. Συναρρῶζοντες Ἀλβυίας δόμας, Eur. Cys. 39. Πάντες ἅμα συναρρῶσμεν ἐπ' αὐτόν, Luc. Hinc

Συναρρῶω, ῆ, δ, consertio clypeorum, testudo; (2) agmen consertis clypeis pugnantium.

Συναρρῶω, ῆ, δ, qui una clypeo armatus pugnant, commilito. Ab eod.

Συναρρῶω, una aristas, fruges edo. Ab ἄρα-χως, spica.

Συναρρῶω, fut. ἴσω, simul talis ludo.

Συναρρῶω, fut. ψω, pariter corusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ κεν ἀδέρσῃτε συναρρῶωποντα το-κῆν Ἄσπεριον—Ἀνθρώπου πάλιν υἷα, Nonn. Paraphr. 8, 62.

Συναρρῶω, confirmo, claudo fores, caveo pro altero.

Συναρρῶω, ᾧ, simul mæreo, una succenseo. Ζοῖσιν ἢ συναρρῶω μὲν, Eschyl.

Συναρρῶω, idem.

Συναρρῶω, pariter turpiter ago.

Συναρρῶω, simul occupatus sum, simul operam navo, R.

Συναρρῶω, contueor; συναρρῶω, contuetur.

Συναρρῶω, una contumelia adificio, pari ignominia adificio.

Συναρρῶω, una miser seu infortunatus sum.

Συναρρῶω, fut. νῶω, simul exsiccio. Συναρρῶω κόρας, Eur. Cys. 456.

Συναρρῶω, ῆ, δ, radiorum seu lucis e variis locis in unum concursus.

Συναρρῶω, ας, ἡ, idem. Ab αἰρή.

Συναρρῶω, ᾧ, fut. ἦσω, simul loquor; (2) consentio, adsentior, Soph. Aj. 956.

Συναρρῶω, ᾧ, fut. ἦσω, tibia cano, una cano.

Συναρρῶω, ας, ἡ, tibiarius concentus, consonantia. Ex αἰλή.

Συναρρῶω, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex αἰλή.

Συναρρῶω, fut. ἴσωμαι, una commoror, contubernalis sum. Ἐξῆσι τῆσσι εἰς τὸς τελεῖας ἄνδρας συναρρῶωσαι, Xen.

Συναρρῶω, ε, δ, ἡ, cohabitator, contubernalis, ex αἰλή. (2) consonus, vel, tibiarius cantu mixtus, ex αἰλή. (1) χάριος μάλα πρὸς τῶσι ζήναυλος ὢν; Soph. Ed. Tyr. 1126. Θεῖα μανία ζήναυλος, habitans cum furore a deis immisso, id est, lymphatus, Id. Aj. 611. (2) ζήναυλον ὕμνον βοᾶν φεγγάζω, Aristoph. Ran. 212.

Συναρρῶω, crescere una, præ. inf. med. v. Συναρρῶω, vide συναρρῶω. Ἄφετο συναρρῶωσθαι ἀμφότερα μεχρὶ τῷ Δερισμῷ, Matt. 13, 30.

Συναρρῶω, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Συναρρῶω, εως, ἡ, coactio, Gl. V. Α

Συναρρῶω, fut. ζήσω, augeo, locupletio, uberio-rem reddo, etiam verbis augeo quid; συναρρῶω, concrescit, Ph. συναρρῶω, inoleseo, Gl. V. συναρρῶω, concretus, Gl. V. p. pass. part. Συναρρῶω τὴν ἀρχὴν τῷ Κύρῳ, Xen.

Εἰ μὴ ζήναυρον οἱ πέπλοι τῷ σώματι, Eur. El. 547. Ταῦτα συναρρῶω φέρουσι, M. Anton. 5, 1.

Συναρρῶω, una detraho, aufero.

Συναρρῶω, una aboleo, perdo.

Συναρρῶω, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Ph. contextus, series, continuatio, condensatio.

Α συναρρῶω.

Συναρρῶω, εως, ἡ, versus eundem locum impetus; de fluvij, confluentia. Ab ἀφίημι.

Συναρρῶω, ἦς, ἡ, connexio, coherentia. Gl. V. conjunctio, series, conjugium.

Συναρρῶω, εως, ὁ, conjunctus, contiguus. Α συναρρῶω.

Συναρρῶω, fut. ἦσω, simul emitto.

Συναρρῶω, una pervenio.

Συναρρῶω, una deficio, una descisco.

Συναρρῶω, una abstraho, avoco.

Συναρρῶω, ᾧ, fut. ὄσω, adsimilo.

Συναρρῶω, una segrego, scernero.

Συναρρῶω, aor. 1. inf. pass. verbi συναρρῶω.

Συναρρῶω, congregabor, fut. 1. ind. pass.

Συναρρῶω, vicem alicujus doleo; condoleseo, Gl. V. συναρρῶω, condolui, aor. 1. Τοῖς παισὶ δὲ ὡς ἀνάξια πάσχει συναρρῶωται, Dem.

Συναρρῶω, μετὰ τῇ συμφορῇ, Xen.

Συναρρῶω, εως, ἡ, conjunctio, connexio, coherentia, contactus. Α συναρρῶω.

Συναρρῶω, connectemus, 1. pl. fut. 1. ind. act. Συναρρῶω, fut. ἴζω, simul occido. Ἄλλὰ με συναρρῶω, Soph. Aj. 361.

Συναρρῶω, conivor, una edo.

Συναρρῶω, οἰ, compotores.

Συναρρῶω, oros, ὁ, conviva.

Συναρρῶω, f. σω, simul disco, cognosco; (2) conciscus sum; (3) simul cpulor. Ὡς τὸς γάμος τὸς τῆσδε συνδύσας ἐμοί, Eur. Hcl. 1154.

Συνδάκνω, fut. δῆξω, commordeo.

Συνδακρῶω, fut. ἴσω, una lacrymor.

Συνδάκνωμαι, simul subigor, Nic.

Συνδάκνω, f. ἴσω, fenori colloco insuper. In med. insuper fenori sumo.

Συνδάκνω, ᾧ, fut. ἦσω, una consumo.

Συνδέδω, perf. συνδέδω, simul tinea seu metuo.

Συνδέδω, ᾧ, fut. ἦσω, cum alio eæno; (2) simul vescor seu edo.

Συνδέδω, 2. sing. aor. 1. imperat. act.

Συνδέδω, ε, τῶ, idem quod

Συνδέδω, ε, τῶ, concatenatio, convivium.

Συνδέδω, ε, δ, ἡ, conviva. Α συνδέδω.

Συνδέδω, corrumpo donis, colludo.

Συνδέδω, ε, δ, ἡ, arboribus consitus. Α δένδρον.

Συνδέδω, una precor; συνδέδω, aor. 1. Συνδέδω σε μὴ ποιῆν ταῦτα, Plato.

Συνδέδω, ἡ, colligatio, Steph.

Συνδέδω, colligo, connecto, Polyb.

Συνδέδω, ᾧ, colligo, adnecto, Gl. V.

Συνδέδω, ε, δ, in eodem carcere, pariter vinctus, connectus, Gl. V.

Συνδέδω, ε, δ, colligatio, conjunctio, vineulum, copula, copulatio, nexus. Α συνδέδω.

Συνδέδω, ὁ, qui una vinctus est, Steph.

Συνδέδω, ἡ, domini societas, dominium diobus commune, Steph.

Συνδέδω, ε, δ, colligatus cum altero catena, &c.

Συνδέδω, ἡ, ὄν, colligandi vim habens.

Συνδέδω, colligatus, Soph.

Συνδέδω, acc. sing. part. præ. pass. Dor. pro συνδέδω, a

Συνδέδω, colligo, simul ligo, connecto; (2) con- jungo, consocio, consilio; συνδέδω, con- nexus, colligatus, p. part. pass. Τὸς ζῶντας αὐ δεσμοῖσι συνδέδω βοῶν, Soph. Aj. 62.

Ταῦτην προτέρην ἐνδύσασθαι, ὅτι καὶ καλεῖται, Aristoph. Lys. 445. Εὐμαχίης ζυμμάχοις, συν- δεῖ, Eurip. Ph. 541.

Συνδέδω, ε, δ, ἡ, simul cognitus; (2) cog- nitus, manifestus, R.

Συνδέδω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandum populi gratiam juvo.

Συνδέδω, ᾧ, f. ἦσω, una condo, euro, &c.

Συνδέδω, ὁ, qui una aliquid efficit, elabo- rat, curat, gubernat, unde et nomen mu- neris publici est.

Συνδέδω, una transeo per flumen.

Συνδέδω, in invidiam adduco; (2) una de- fero.

Συνδέδω, et in med. ῶω, confictor cum aliquo, seu vim vi repello, urgentem seu vexantem; pariter vexo, Dem.

Συνδέδω, una ferro seu sustineo.

Συνδέδω, fut. ὄσω, una traduco.

Συνδέδω, simul adsentior; (2) adsentior.

Συνδέδω, fut. ζῶω, simul dego. Συνδέδω, τινι, Diosc.

Συνδέδω, ἦς, ἡ, commercium, consuetudo cum alio vel aliis. Α præc.

Συνδέδω, simul vel contactu calefacio.

Συνδέδω, on, proclivis valde, factus a natura ad. Α διατίθημι.

Συνδέδω, una peragro, vagor.

Συνδέδω, fut. ἦσω, simul divido, simul distin- guo.

Συνδέδω, ᾧ, fut. ἦσω, cohabito, contubernalis sum; (2) una convivor; (3) una versor, sum cum aliquo; (4) concumbo cum aliqua.

Συνδέδω, ε, δ, convictor, contubernalis, R. Ex σύν et διατα, victus.

Συνδέδω, εως, ἡ, cohabitatio, cadem vivendi ratio. Α συνδέδω.

Συνδέδω, ῆ, δ, contubernalis. Ab eod.

Συνδέδω, fut. ἴσω, pariter sum æternus, æternitate cum alio seu aliis fruor.

Συνδέδω, fut. ἴσω, una peruro.

Συνδέδω, f. ἴσω, una periculum subco.

Συνδέδω, fut. ἴσω, una transporto vel transveho, una transmitto.

Συνδέδω, ε, δ, ct aliquando ἡ, simul cum alio ministrans.

Συνδέδω, simul ordino, simul compono.

Συνελοχῆναι, perf. ind. act. *All.* pro συλλεξι-
χῆναι, a συλλέγω.
Σύνειμι, una sum, consuetudinem habeo, dis-
sero, sermocinor, in conventu aut convivio
discepto, disputo; συνείναι, una esse; συν-
ἄν, conversans; οἱ συνόντες τῷ Σακράτει, fa-
miliales Socratis, discipuli; τὸ συνεσόμενον,
conventus imminens. Τῷ κόπῳ ζυνείναι,
Aristoph. Plut. 321. Σαλαμίνος γὰρ ἔστιν ὃ
ζύνειμι ἐγὼ, *Id. Conc.* 38. Ἐκ τε σὺ κακοῖς
πολλοῖς αἰεὶ ζυνέσσα, *Soph. El.* 602.
Σύνειμι, coeo, ad arma coeo, congredior, in-
festo Marte congredior seu concurro, con-
venio; συνίνααι, convenire, coire, *Gl. V.*
συνιών, congregiendi.
Συνειστήν, assentiri, patrocinari, defendere.
Συνεῖπε δ' αὐτῷ Ἰσάσπας, *Xen.*
Συνείπετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi
συνέπειμαι.
Συνείργυμαι, una habito, cubo, *Ern.*
Συνείργυμι et Συνείργω, f. ζω, concludo, cohi-
beo, coerceo, in custodia teneo. Οὐ ζυνέ-
ξῃ ὡς τάχος; *Soph. Aj.* 597.
Συνειρηκός, patrocinatus, defensor. Ex εἰρηκα.
Συνειρμός, ἦ, ὀ, series continuata, nexus.
Συνείρου, contrahebat, *Er.*
Συνείρω, connecto, consero. Συνείρων τὸς Σπίν-
ως, *Aristoph. Av.* 1084.
Συνείς, consocius, a. 2. part. act. verbi συνίμι.
Συνεισάγω, fut. ζω, simul introduco, mecum
intromitto, confero, in commune confero.
Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνεισάγειν αὐτῷ, *Chrys.*
Συνεισακτός, α, ὀ, ἦ, simul introductus, qui
vel quæ una introducitur; (2) in *Eccl.* foc-
mina quam clericus calebs secum duceret,
ut sociam calibatus, *Ern.* A præc.
Συνεισεῖναι, simul ingredi. Ὅσοι τὰντὸν
συνεισεῖσαν Ἀργῶν σκάφος, *Eur. Med.* 477.
Συνεισεβάλλω, simul adgredior seu invado. Συ-
νεισεβάλλον δὲ αὐτῷ, ἢ οἱ ἐγγύτατα τεταγμένοι,
Xen. Hinc
Συνεισεβλή, ἦ, impetus, invasio eodem tempore
facta.
Συνεισέμι, una subeo, simul ingredior.
Συνεισελθεῖν, aor. 2. inf. act. Ἄ
Συνεισερχομαι, idem. Συνεισήλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς
τὴν αἴλην τῷ ἀρχιερέως, *Joan.* 18, 15.
Συνεισεπορεύω, sociam alicujus rei alicui præ-
sto.
Συνεισεφόρησι, 3. sing. a. 1. ind. act. per *Synchor.*
All. pro συνεισεφόρησι, a συνεισεφορέω.
Συνεισηγόμαι, simul, una suadeo, consilium do;
προηγία de republ., deinde vero etiam de
rebus privatis. V. εἰσηγήομαι.
Συνεισήλην, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a
συνεισερχομαι.
Συνεισεθῶμαι, una ingredior, irruo, insilio.
Συνεισεκατοικέω, habito in.
Συνεισεκορῶμαι, una infero.
Συνεισεκρίνω, simul intromitto, vel ingredi fa-
cio, incerno, immisceo.
Συνεισεπηδάω, idem quod
Συνεισεπίπτω, simul irruo, irumpo; συνεισεπέ-
σει, una incidit, aor. 2. Συνεισεπίπτων τοῖς
φύλοισι, *Plut.*
Συνεισεπλέω, una ingredior portum nave.
Συνεισεποιέω, ὦ, f. ἴσω, insero, immitto; in *med.*
una adscisco, una adopto mihi.
Συνεισεπορεύομαι, una ingredior, *Steph.*
Συνεισεπράττω, una exigo.
Συνεισεργάω, vel εἰσω, una irrepo.
Συνεισερχώω, una irruo, una cursu peto, v. gr.
castra, urbem.
Συνεισεφῶμαι, simul infero. *Ph.* confero, colla-
tionem facio. Συνεισεφέροντες αὐτῷ τὸν ὄνον,
Plut.
Συνεισεφορᾶ, ἄς, ἦ, collatio, collecta. A præc.
Συνεισεφορέω, fut. ἴσω, simul induco.
Συνεισεχῶ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συνέχω.
Συνεισεχίτω, 3. sing. imperf. ind. pass.
Συνεισεκλίβε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συ-
γκλίβω.
Συνεισεκλίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi
συνεκλίω.

Συνεκβάλλω, simul expello, una ejicio.
Συνεκθεῶμαι, ὦ, fut. ἴσω, una cum alio vel aliis
acclamo.
Συνεκτεῖβάλλω, extraho, educo, ejicio.
Συνεκτεράσσω, una ejicio, effundo; pass. ebul-
lio, exundo.
Συνεκτέχομαι, una excipio seu recipio.
Συνεκδημέω, *Gl. V.* συνεκδημῶ, comitor; συ-
νεκδημῶ, comitatur, *Ph.*
Συνεκδημία, ας, ἦ, comitatus, *Ph.* A
Συνεκδημος, α, ὀ, ἦ, peregrinationis socius;
comes; (2) libellus geographicus quos in
itinere utitur.
Συνεκδίδωμι, et συνεκίδωμαι, simul nuptum do,
colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2)
simul edo seu profero. Συνεξέδωκεν αὐτὴν
ἐστέρω, *Plut.*
Συνεκδοχῆ, ἦς, ἦ, perceptio, *Ph.* (2) figura
grammatica, Synecdoche. Ex δέχομαι.
Συνεκδρομή, ἦς, ἦ, excursio seu prokursio simul
facta.
Συνεκδρομικῶς, adv. *Vox Gramm.* cum aliquid
dicitur de omnibus sine exceptione, ubi
aliquid excipi debebat, seu quod in unum
aut alterum non convenit.
Συνεκδύομαι, simul exuo, una depono.
Συνεκέρσασαι, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi
συγκεράννυμι.
Συνεκθεραίνω, concalefacio; (2) excito, in-
flammo. Συνεξέθεμαι αὐθις ἔ συνερίπισε,
Phut.
Συνεκθηλύνω, una effemino.
Συνεκθηλώω, una exprimo.
Συνεκθησκα, commorior.
Συνεκκαίδεκα, sedecim simul.
Συνεκκαίω, una incendo seu irrito; incendo.
Συνεκκίσησαι, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συ-
γκινύω.
Συνεκκεντίω, ὦ, f. ἴσω, transfodio, confodio.
Συνεκκλέπτω, furum, dolum adjuvo, particeps
sum furti, fraudis, clam subduco, *R. Kóρη,*
Eur. Hel. 1085. γάμους, *Id. Elec.* 366.
Συνεκκλησιάζω, concioni intersum; (2) concio-
nis commune jus habeo; (3) ad eandem
ecclesiam pertineo.
Συνεκκλίω, inclino; -ομαι, inclino me.
Συνεκκλύω, fut. ὦμαι, simul eluo.
Συνεκκομίζω, fut. ἴσω, qu. dic. simul exporto;
(2) simul perfero vel sustineo, alterius
mala mea puto; (3) juvo. Καθ' ἡμέρας τῶν
ὀμαμίονων κακὰ συνεκομίζεω, *Eur. Or.* 667.
Δεῖ με συνεκομίζεω σοι πόνους, *Id. Elec.* 73.
(3) πόσους δὲ (δοκίμης) παιδιὰ πατρίδας ἡμαρτηκίας
ζυνεκκομίζεω κῆσαν; juvare filios in amoribus?
Eurip. Hipp. 464.
Συνεκκόπτω, excindio.
Συνεκκρίνω, simul externo seu exhaurio.
Συνεκκᾶλω, simul pronuncio, enuncio.
Συνεκκᾶμπα, f. ψω, simul effulgeo.
Συνεκκλαίω, simul tero et comminuo.
Συνεκκλέγω, -ομαι, una deligo, eligo.
Συνεκλείπω, simul deficio.
Συνεκλείσω, aor. 1. ind. act. verbi συγκλείω.
Συνεκκλίσαι, 3. pl. aor. 1. ejusd.
Συνεκκλειστός, ἦ, ὄν, una electus.
Συνεκκλώω, fut. ὦμαι, pariter dissolvo, frango.
Συνεκκμάχέω, una pugno, in prælio juvo.
Συνεκκομαχλεύω, simul vectes avello, januam re-
fringo, *Aristoph. Lys.* 433.
Συνεκκπέτω, fut. ψω, una emitto; (2) deduco.
Ἐπίες δὲ ἔ συνεξέπεψε, *Plut.*
Συνεκκπεταίνω, vide συνεκπέτω.
Συνεκκπεράω, ὦ, fut. ἴσω, simul transeo, simul
evado.
Συνεκπέττω, prorsus concoquo, excoquo.
Συνεκπίνω, simul ebibo.
Συνεκπίπτω, simul elabor, simul decido; (2)
simul aufcor, ejicior; (3) evenio, contin-
go. Ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναβαμιάσεως πέφυκε
συνεκπίπτειν, *Aristot.*
Συνεκπλέω, f. εἴσω, simul enavigo, simul solvo.
Συνεκπλέσασαι γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημή-
τριος Ἀντιφίλω, *Lic.*
Συνεκπληρώω, una expleo vel suppleo.
Συνεκπλήττω, simul percello; (2) percello.
Συνεκπνέω, simul exspiro; (2) simul animam

efflo. Οὐ καὶ συνεκπνέουσαι μὲ σοι, *Eur. Iph.*
in *Tau.* 686.
Συνεκποιέομαι, ἦμαι, abunde suppetit mihi, ad-
juvor, instructus sum, cum *dat.* Polyb. v. ἐξ-
ποιέω.
Συνεκπολεμῶμαι, ὦ, f. ἴσω, simul delibello; (2) si-
mul belligero.
Συνεκπολεμέω, ὦ, f. ἴσω, una ad bellum contra
aliquem suscipiendo incito.
Συνεκπονέω, ὦ, fut. ἴσω, simul labores perfero,
operam meam laboranti alteri adjungo, *R.*
adjuvo in perficiendo, una molior, seu pa-
ro. Ὡς τῷ Θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν, *Eur.*
Hel. 1093. τὰδε, *Id.* 1121.
Συνεκπορίζω, simul subministro, *Steph.*
Συνεκποτόν, simul cibendum. *Aristoph. Plut.*
1085. A συνεκπίω.
Συνεκπράσσω, -ττω, simul exigo. In *med.* una
ulcisor, adjuvo in ulciscendo.
Συνεκπύρω, concalefacio, contacto, vicinia.
Συνεκρέω, una effluo.
Συνεκροφέω, fut. ἴσω, simul exsorbeo.
Συνεκροτέω, una in bellum eo, belli particeps
sum.
Συνεκσάζω, operam confero ad salutem alicujus,
servo. Ὡς . . . ὄδον . . . ὀπισθεροποίηται
μὴ ἔ συνεκσάξω, *Soph. Ed. Col.* 566.
Συνεκτάπεινώ, submitto me.
Συνεκτάρασσω, vel -άττω, f. ἄζω, insuper con-
turbo, perturbo.
Συνεκτάσσω, vel -ττω, pariter aciem instruo.
Συνεξέταττον γὰρ παρὸν αὐτῆς, *Xen.*
Συνεκτίσω, una contendo, seu extendo.
Συνεκτελέω, ὦ, fut. ἴσω, ad consummationem
confero.
Συνεκτίμνω, simul excindio, aboleo.
Συνεκτίθημι, una expono, sc. cum infante.
Συνεκτίθνημι, nutricis modo foveo, foveo, curo.
Συνεκτίον, adv. pos. retinendum est. Τῆς δ'
ἀγαθῆς ἀνδρᾶς ἐγγύτωςκε συνεκτίον εἶναι, *Xen.*
Συνεκτικός, ἦς, ὄν, cohibendū seu continendū vicia
habens; (2) continens et in statu suo con-
servans; (3) compactus; συνεκτικώτατα,
adv. per paucissima capita, brevissima sum-
ma. A συνέχω.
Συνεκτικῶς, adv. summatum.
Συνεκτίκτω, una cum partu edo, vel ad partum
prosum et conduco. Τὰ μὲν συνεκτικῆτι τῶν
ζῴων ποσάτην προφῆν, *Plato.*
Συνεκτινύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, f. τίσω, simul
solvo, vel pendo. Συνεκτινύοντες τὰ χρέα,
Plut.
Συνεκτρέφω, simul nutrio et educo. Ἡ συγ-
κυναγῆ, ἔ συνεκτραφεῖς ἐμοί, *Eur. Iph.* in *Tau.*
711.
Συνεκτρέχω, una excurro, seu procurro, sc. ad
pugnam; (2) evenio; (3) adjuvo.
Συνεκτρέθω, fut. ψω, (simul) altero seu elido.
Συνεκτρέφος, α, ὀ, ἦ, simul educatus seu enu-
tritus, *R.* A συνεκτρέφω.
Συνεκφάινω, indicio, innuo, significo.
Συνεκφέρω, una educo, una ejicio; (2) una ef-
fero de mortuis; (3) una pronuncio; Συ-
νεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν λόγον, *Plut.* Hinc
Συνεκφορᾶ, ἦς, cum duæ literæ, &c. simul pronu-
nunciantur in una syllaba.
Συνεκφονέω, ὦ, simul exclamo, una pronuncio.
Γίνεται δὲ ταῦνδ', ἐπειδὴν ὑπὸ ἐκ παλαιᾶς μετέθε-
τινὴ συνεκφώνησιν περιελάσσει, *Longin.*
Συνεκφώνησι, ἦς, idem quod συνεκφορᾶ. A præc.
Συνεκφωτίζω, simul illustro, *R.*
Συνεκχῶω, ὦ, una effundo, *Arct.* (2) una egre-
dior, de multitudine.
Συνεκχύνω, una effundo. A χύνω.
Συνέλαβε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συ-
λαμβάνω.
Συνεκαβόμη, comprehendi, aor. 2. ind. med.
Συνεκάλεον, imperf. ind. act. pro συνελάλεον, a
συλλαλέω.
Συνελαύνω, fut. ἴσω, compello, cogo, in angus-
tum redigo; συνήλασιν, compulsi, *Ph.* a. 1.
committo, compello, adigo, item amicos
reddo, reconcilio inter se. Συνήλασεν αὐτῶς
εἰς εἰρήνην, *Act.* 7, 26. Συνήλασας εἰς τὰ ἱσπύ-
σιμα χωρία τὰ Θηρία, *Xen.* Συνήλαμειν,
Arat. 176. ubi *Schol.* ἦγεν συνηρμοσμένοι.

Συνεπιεύω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo (melius συνασπύβω).

Συνεπιφωμίαι, ὤ, f. ἦσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, *Diod.*

Συνεπιχόμαι, una vota facio, una preces facio. Συνεπιχόστο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος, *Thucydid.* 6, 32.

Συεπέης, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

Συεπιχρῆω, una acclamo, vel accino, admurmo, applaudo. Πάντες συνεπήχρησαν μεγάλη τῇ φωνῇ, *Xen.* Συεπέηχρησε δὲ πᾶς ὁ στρατός, *Id.*

Συεπιδαίνομαι, simul conscendo, simul ingredior.

Συεπιβάλλω, simul incipio; (2) incurro eodem, congruo. Ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ἴψ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, *Polyb.*

Συεπιδάσασθαι, una laedi, *Aristot.*

Συεπιθελεύω, una insidior. Συεπιθελεύομαι, mihi quoque insidiæ struuntur.

Συεπιγράφεις, εἰς, ὅ, qui una fungitur munere describendi tributum. A

Συεπιγράφω, fut. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico; (2) consortem laudis facio. Δαίμονα δὲ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφει, *Plut.*

Συεπιδείκνυμι, demonstror.

Συεπιδαῖω, una impono et deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συεπιδημέω, una peregrinor, versor alicubi.

Συεπιδίδωμι, una, pariter præbeo, adjungo, cresco. Ἐκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθῇ συνεπιδίδω, *M. Anton.* 4, 22.

Συεπιζυγνύμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συεπιθήγω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim insitam augeo.

Συεπιθορεύω, una fremo, una plaudo, &c.

Συεπιθρήνω, ὤ, f. ἦσω, una lamentor. Μὴ συνεπιθρήνειν, μὴ σφύζειν, *M. Anton.* 7, 25.

Συεπιθρύψις, εἰς, ἦ, voluptatis, deliciarum societas.

Συεπιθύμειω, ὤ, f. ἦσω, una cupio, una desidero.

Συεπιθυμητής, εἰ, ὅ, ejusdem rei appetens, ut competitor.

Συεπιθώσσω, una irruo.

Συεπιτικμαι, simul incumbo, insurgo, insto. Συεπιτικῶ ἦμις, *Aristoph.* *Eq.* 266.

Συεπιτιλάω, ὤ, fut. ἦσω, una confringo.

Συεπιτομέω, ὤ, fut. ἦσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συεπιτομέει δὲ ψυχολογῶν, *M. Anton.* 3, 2.

Συεπιτροάδαινα, una concutio, *Xen.*

Συεπιτροφέω, ὤ, una optulor. Συεπιτροφεῖν ταῖς ἀπορίας αὐτῶν, *Xen.*

Συεπιτηνφίζω, f. ἴσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo.

Συεπιτινῶω, fut. νῶ, simul judico, una sententiam fero. Αὐτὸς δ' ἦναι, ἐταῖρε, τὰ ἐπὶ μέρεσιν (ὡς πόρκιας ἐ καθήκει) συνεπιτινῶεις ἀληθέστατα, *Longin.* 1.

Συεπιτροτέω, ὤ, simul applaudo.

Συεπιτρούπτω, fut. ψω, simul occulto.

Συεπιτρούπτω, simul incumbo, *V. L.*

Συεπιτρούω, ὤ, f. ἦσω, simul probo, seu ratum facio, confirmo. Ὅ δὲ πεισθεῖς ἀνεῖπε δὲ συνεπεκύρωσε τῷ δήμῳ τὴν γνώμην, *Plut.*

Συεπιτομαζέω, una commestum eo ad quem.

Συεπιτομαζέωω et συνεπιτομαζέομαι, unaprehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior; (2) adjuvo, optulor. Συεπιτομαζέσθαι τῷ παλμῷ, *Diod.* Συεπιτομήσεται τῷ ἔργῳ αὐτῷ δὲ ὀφθαλμοῖς ποιητής, *Luc.*

Συεπιτομασπύω, ad res præclaras incito magis. Pass. res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.

Συεπιτιλέγωμαι, una lego. Πλησίον παρεῖναι καὶ συνεπιτιλέγεσθαι πρὸς γυμναστικὰς παρακαλέσεις, *Heliod.* 10.

Συεπιτιλεπτόω, adv. una dicendum, addendum.

Συεπιτιλογίζομαι, simul cogito, seu computo.

Συεπιτιμαρτύρομαι, ὤ, una testimonium perhibeo alicui, testimonio iudicii mei comprobo.

Συεπιτιμαρτυρέντος τῷ Θεῷ σημεῖος τε εἰ τήρασι, *Heb.* 2, 4. Hinc

Συεπιμαρτύρομαι, εἰς, ἦ, testimonium.

Συεπιτιμιδιάω, ὤ, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.

Συεπιτιμολιπής, εἰ, ὅ, curationis alicujus collega.

Συεπιτιμολύμαι, una curo. Ὅπως τὰ ἐπιτηδεύματα ἔχουσιν συνεπιτιμολύται, *Xen.*

Συεπιτιμερίζω, juxta, pariter divido.

Συεπιτιμετρέω, ὤ, fut. ἦσω, una vel simul admittor, cumulum addo.

Συεπιτινεύω, f. εἴσω, annuo, assentior. Συεπιτινεύει τῇ φθορᾷ, *Plut.*

Συεπιτινήχεται, una innato.

Συεπιτινόω, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo; (2) excogito.

Συεπιτιόω, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi συμπάτω pro συμπάτω.

Συεπιτιοκέω, ὤ, simul pejero.

Συεπιτιπάζω, idem quod συμπάσχω.

Συεπιτιπλέκω, immisceo, admisceo, implico.

Συεπιτιπλέω, una adnavigo.

Συεπιτιποῖω, ὤ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς ταῖστος οἱ ἀγαθοὶ συνεπιτιποῖεν ἑτέροις, *Xen.*

Συεπιτιροῖνυμι, roboror, robur addo.

Συεπιτισημαινομαι, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. significo quodcumque; (2) reprehendo, vituperor.

Συεπιτισκεπτομαι, fut. ψομαι, una inspicio, seu una lustror, una considero et dispicio.

Συεπιτισκοπέω, simul inspicio vel curo, *Strabo.*

Συεπιτισκοπος, ὅ, collega in præfectura vel curatione; in *N. T.* idem qui συμπροσβύτερος.

Συεπιτισκοτέω, ὤ, f. ἦσω, una tenebras offundo.

Συεπιτισκυθροπάζω, pariter tristitiam vultu præfero.

Συεπιτισπῶω, ὤ, fut. ἦσω, uno attraho: συνεπισπῶομαι, ὠμαι, simul vel una attraho.

Συεπιτισπύω, fut. εἴσω, una accelero.

Συεπιτίσπομαι, simul sequor. Τέτρω δὲ τῷ μύθῳ δὲ πλῆρω ξυεπιτισπόμενος, *Plut.*

Συεπιτίσμαι, sum conscius; (2) scio. Ταῦτα ἐν ξυεπιτίσμαινοι αὐτοῖς, *Luc.*

Συεπιτίσπῶω, et -ῶω, una pariter curo, seu præfectus sum.

Συεπιτιτέλλω, una mitto.

Συεπιτιτίω, congemisco, condoleo, *Plut.*

Συεπιτιτρέτεύω, una bellum infero.

Συεπιτιτρέφω, fut. ψω, una convertor, seu una convertor et revertor. Συεπιτιτρέφουσαι τοῖς ἔθου, *Plut.*

Συεπιτισχῶω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, suppetias fero. *Gl. V.* adjuvo. Ἐάν τινα εὖ ποιῆσαι, διη συνεπισχέει, *Xen.*

Συεπιτίσσει, εἰς, ἦ, intentio, incitatio. A

Συεπιτιτένω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συεπιτιτένει τοῖς πάθεσι, *Aristot.*

Συεπιτιτέχνω, una accelero, *Steph.*

Συεπιτιτελέω, ὤ, ad consumptionem confero, (una celebror sc. sacra; cano sc. hymnum, v. gr. pæana, *Ern.*) Τὸν παῖδαν τῷ θεῷ συνεπιτελεῖ, *Xenoph.* *Agésil.* 2, 17.

Συεπιτιτέλλω, una orior, *Steph.*

Συεπιτιτέμνω, una concido, concido, contraho.

Συεπιτιτήνυμι, simul impono, i. e. imputo; συνεπιτιθέμαι, simul adorior et invado, insurgo, adgredior; (2) infestus sum alicui; (3) utor, abutor, ut tempore, &c. Προσώμοι μὴ συνεπιτιθέται τοῖς τότε περιεσῶσιν αὐτῆς καιροῖς, *Polyb.*

Συεπιτιτίμῶω, insuper laudo, ultro laudo.

Συεπιτιτέπω, permitto.

Συεπιτιτέωω, pariter (omnia) contero, i. e. corumpo, pessundo.

Συεπιτίτροπος, ὅ, contutor, tutelæ princeps.

Συεπιτιτροχάζω, simul decurro. Pass. simul decoproperor.

Συεπιτιτυφῶω, magis inflo animum, magis effero animos, ad stultum fastum.

Συεπιτιφαινομαι, simul appareo, præsto sum, vel exorior.

Συεπιτιφάσκω, assentior. Vide σύμφημι.

Συεπιτιφῶω, simul infero.

Συεπιτιφεύγω, confugio, de pluribus.

Συεπιτιφθέγγομαι, una vociferor, acclamo, una

vocem intendo. Εἴτε δαιμονίος τινός . . . συνεπιφθεγγόμενος, *Plut.* in *Timol.* 454.

Συεπιτιχρῆω, una aggredior.

Συεπιτιχρῆδομαι, commentior, una pariter mentior. Οὐ γὰρ σφιν λαγόνος συνεπιτιχρῆδομαι, *Callim.* *Hymn.* in *Dian.* 223.

Συεπιτιφρηθίζω, una cum aliis suffragio mco confirmo. Συεπιτιφρηθίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέροισι, *Aristot.*

Συεπιτιπνῶω, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

Συεπιτιπῶω, 3. plur. aor. 1. ind. act.

Συεπιτιποκέλλω, una ad litus appello.

Συεπιτιπομαι, sum comes et adsecla. Οἱ δ' αὐτῶ ἀριστῆες συνέπινοντο, *Theocr.* 13, 17.

Συεπιτιπόμυμι, simul juro, conjuro. Συεπιτιπόμυμι ὑμῖς ταῦτα πάσαι; *Aristoph.* *Ilys.* 237.

Συεπιτιποτέω, fut. εἴσω, simul inspicio.

Συεπιτιπορέω, magis incito et ipse impello.

Συεπιτιπορῶω, εἰς, ἦ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur, vel coit.

Συεπιτιπορῶω, fut. ἴσω, una impello ventum secundum immitendo, *Aristot.*

Συεπιτιπυμένωω, adv. confertim, adstrictè. A συνεπιπυμένωω, complicatus, a συμπύσσω.

Συεπιτιπῶω, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro συνεπιπῶω, a συμπῶω, pro συμπῶω.

Συεπιτιπῶω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.

Συεπιτιπῶω, ὤ, simul detruo.

Συεπιτιπῶω, f. ἴσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) optulor ad aliquid conficiendum. Συεπιτιπῶω τὰς λόγους, *Isocr.*

Συεπιτιπῶω, ὅ, vide ἐραυήτης, *Alh.*

Συεπιτιπῶω, εἰ, ὅ, rivalis. A

Συεπιτιπῶω, ὤ, simul amo, pariter amo. Καλὸν δὲ τὸ ἐραυήτην συνεπιπῶω, *Mosch.*

Συεπιτιπῶω, f. ἴσω, confero, collationem do. Ab ἐράω, *finulo.*

Συεπιτιπῶω, f. ἴσω, cooperor. *Gl. V.* conficio, subigo. Εἰ συνεπιπῶω δὲ ξυεπιπῶω σκόπῳ, *Soph.* *Antig.* 41. Συεπιπῶω μὲν λίθοι, coagmentati, *Thuc.*

Συεπιτιπῶω, εἰ, ὅ, operis socius, adjutor.

Συεπιτιπῶω, εἰ, ὅ, idem.

Συεπιτιπῶω, ὅ, fem. a συνεπιπῶω.

Συεπιτιπῶω, c. scriptura, ας, ἦ, auxilium, *ap. Jos.* (2) *ap. Script.* *Eccles.* cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A

Συεπιτιπῶω, ὤ, adjuvo, prosum, confero. *Gl. V.* suppedito. Πάντες εἰς ἐν ἀποτέλεσμα συνεπιπῶω, *Marc. Anton.* 6, 31. A συνεπιπῶω.

Unde

Συεπιπῶω, et συνεπιπῶω, ε, τὸ, officina, *Ph.*

Συεπιπῶω, ἄσος, τὰ, occasio rei agenda, adjumentum; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνεπιπῶω.

Συεπιπῶω, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi συνεπιπῶω.

Συεπιπῶω, ὅ, ὅ, ad opem ferendam promptus, opem mutuum præstans.

Συεπιπῶω, ε, ὅ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.

Συεπιπῶω, εἰ, ὅ, ἦ, cooperor, adjutor, collega, administor. Ἐξ σὺν ct ἔργον.

Συεπιπῶω, nom. plur. part. pres. act. pro συνεπιπῶω, a συνεπιπῶω.

Συεπιπῶω, f. ξω, adjuvo. Ἐν ἐν ῥοπή ταῦδε κειμένω (πατρί) τέκνον, εἰ εἰ ξυεπιπῶω; *Soph.* *Trach.* 83. Ab cod.

Συεπιπῶω, concludo, in unum concludo, copulo, *Plut.*

Συεπιπῶω, simul facio. Ἐμῶ δὲ πατρὶ πάντα τιμωμεμένης, ἔπε ξυεπιπῶω, τὴν τε δρῶσαν ἐκπρέπει, *Soph.* *El.* 352.

Συεπιπῶω, fut. εἴσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum contruntur; συνεπιπῶω, incumbo, impressionem facio. Χρυσταῖσι συνεπιπῶω περόνας χρυστῶν ἐφ' Ἡραῖς, *Eur.* *Bac.* 97. Hinc

Συεπιπῶω, εἰς, ἦ, collisio, consortio, connexio.

Συεπιπῶω, ἦ, ὅ, suo nexu se continens, ut arcus redifici. A συνεπιπῶω.

Συεπιπῶω, una renigo.

Συεπιπῶω, ὤ, idem.

Συεπιπῶω, pariter dico, assentior, itemi defendo.

Συνερίζω, fut. *ίσω*, contendo, litigo.
 Συνερίδος, *α, δ, ζ, η*, qui vel quæ lanificium simul exerceat, socius vel socia in lanificio; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.
 Συνεριστή, simul evertit, disturbo, *Greg.*
 Συνεριστικός, *δ, ε, δ*, bene connectens, constringens. A *συνερίζω*. Unde
 Συνερίζεις, *εως, η*, copulatio. *Gl. V. copula.*
 Συνερωμαι, interrogo, *Hes.*
 Συνερος, conjux, *V. L.*
 Συνέρωμαι, conpro, *Gl. V.*
 Συνερχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, consilium venio; (2) dicitur et de ineuntibus matrimonium; (3) et pro accidere, *συνεβαίνω* συνελθόντες, congressi, aor. 2. part. *Εἰς ἕν συνελθόν, Eur. Ph. 465.* Τὶ κόρηος *εἰς ῥόπαλον συνελθόντων; Aristoph. Ran. 47.*
 Συνερωτάω, *ω, φ, ἡσω*, simul interrogo, quaestionem propono. *Εἰ δὲ γὰρ ἐδελήσει κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι μοι συνερωταμένη, Luc.*
 Συνεζ, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. *συνήριμι.*
 Συνίσαι, dat. sing. *Ion. et Att.* pro *συνίσαι*
 Συνίσαις, *εως, η*, intellectus, prudentia, sapientia, *Gl. V.* (2) conscientia; (3) commissio, coitio. A *συνήριμι.*
 Συνίσβαι, una comedo, simul vescor. *Συνεσβίει αὐτόν, Luc. 15, 2. μετὰ τὸν Ἑβραίων ἄρτους, Gen. 43, 32.*
 Συνεσκευασμένος, *adv.* confertim, simul. A *συνσκευάζω.*
 Συνεσκιασμένος, *adv. proprie*, sub umbra, in umbra; (2) obscure. A *συνεκιάζω.*
 Συνεσπάρωζεις, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνεσπάρωσσω.*
 Συνεσπίπτω, fut. med. *πείσμαι*, simul incido, cado. *Συνεσπείσμαι γὰρ μετὰ σὺ, Aristoph. Conc. 1089.*
 Συνεσπασμαι, una vel simul sequor, comitor; (2) utilis sum. (2) *σὶ μοι τῶ βίῳ ζήνισπιτο*, non tibi in commodum vitæ cesserunt, *Soph. Oed. Tyr. 1523.*
 Συνεσπυμέναι, contracti, nom. plur. perf. part. pass. verbi *συνεσπύλλω*. Hinc
 Συνεσπυμέναις, *adv.* correpte, correpta syllaba; (2) parce.
 Συνεσπυσον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dur.* pro *συνεσπυσαι*, a *συνήσπυμι*.
 Συνεσπυρόνθην, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
 Συνεσπυρόνθην, nom. plur. part. perf. pass. v. *συνεσπυρόνθην*.
 Συνεσπύλλω, composuerunt ad sepulturam, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *συνεσπύλλω*.
 Συνήσπυ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *συνήσπυμι*.
 Συνήσπυς, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Ion.* pro *συνήσπυκει*.
 Συνήσπυκός, *adv.* constricta, contracte, contracto animo. A *συνήσπυμι*.
 Συνήσπυκός, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. *συνήσπυμι*.
 Συνήσπυκατε, 2. plur. aor. 1. ind. act.
 Συνήσπυκίαις, *εως, η*, qu. dic. copulatio, communis epulum. *Gl. V. convivium.* A
 Συνήσπυκίαι, *ω, φ, ἡσω*, convivio seu epulo excipio; *συνήσπυκίαι, convivor, Gl. V.* Συνήσπυκίαις τε αὐτοῖς ἀφελώς, *Ἐπίαν.*
 Συνήσπυκίαι, *ἡς, η*, convivium, *Ion.* A
 Συνήσπυκός, *α, δ, ζ, η*, domesticus, contubernalis, convictor. *Gl. V. conviva.* Ex *ἔσπυκίαι*.
 Συνήσπυκός, part. perf. med. a *συνήσπυμαι*, contractus, tetricus. τὰ νῦν σκούροισι καὶ ζυνεσπύκταις φρονέω, tetrica et contracta mente, *Eurip. Alc. 800.*
 Συνήσπυκός, acc. plur. perf. part. act. *Ion. et Att.* pro *συνήσπυκός*, a *συνήσπυμι*.
 Συνήσπυκός, aor. 2. ind. act. verbi *συνήσπυμαι*.
 Συνήσπυκός, *ἡμῶν*, una societatem cum aliquo in eo. Ex *ἔσπυκός*. Unde
 Συνήσπυκός, ἴδος, *η*, sodalis, socia, amica.
 Συνήσπυκός, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνήσπυμαι*.
 Συνήσπυκός, 1. plur. aor. 2. ind. pass. verbi *συνήσπυμαι*.
 Συνήσπυκός, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi *συνήσπυμαι*.

Συνετέλλω, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συντελέω*.
 Συνετέλλω, 3. sing. imperf. ind. act. pro *συνετέλλω*, a *συντελέω*.
 Συνετέλλω, *δ, ζ, η*, intelligens. Ex *συνήριμι*.
 Συνετέλλω, intelligentem reddo, intelligere facio, moneo. A *συνετέλλω*.
 Συνετέλλω, *ἡ, conjux, Man.*
 Συνετέλλω, fut. 1. ind. act. *Att.* pro *συνετέλλω*, a *συντελέω*.
 Συνέτω, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi *συνήριμι*.
 Συνέτω, *τὸ, prudentia, Eur.*
 Συνετός, *ἡ, ὄν*, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, *Ph.* prudens, solers; (3) compactus, coagmentatus. Ἰσησάου τὸν συνετότατον, τὸν πάντα ὄλως ἐπιστάμενον, *Lucian.*
 Συνετέλλω, aor. 2. ind. pass. verbi *συντελέω*.
 Συνετός, *adv.* intelligenter, prudenter, *Gl. V. sapienter.* A *συνετός*.
 Συνετέλλω, *complacui*, 3. sing. aor. 2. verbi *συνετέλλω*. Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσιν θάξισαι συνετέλλω ἐνῆ, *Phocyl. 179.*
 Συνετέλλω, 3. plur. aor. 2. ind. act.
 Συνετέλλω, ἡρος, *δ*, idem quod *συνετέλλω*.
 Συνετέλλω, *ω, fut. ἡσω*, simul beatus sum.
 Συνετέλλω, *ω, fut. ἡσω*, comprobo, adsentio, consentio, *Ph.* *συνετέλλω*, consentit, invicem videtur, complacet. *Συνετέλλω τε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ἡμῶν, Luc. 11, 48. τῆ ἀγαθότητι αὐτῶ, Act. 8, 1. Συνετέλλω οἰκίῃ μετ' αὐτῶ, 1 Cor. 7, 12. Hinc*
 Συνετέλλω, *δ, ζ, η*, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.
 Συνέτω, una dormio, concordio, una cubo. Ἦτις συνετέλλω τῷ παλαμναίῳ, *Soph. El. 539.*
 Συνετέλλω, *ω*, lætitiæ sum particeps.
 Συνετέλλω, simul dormio, concumbo.
 Συνετέλλω, idem, *Phal. Epist.*
 Συνετέλλω, consopiti sunt, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Baxol.* pro *συνετέλλωσαν*.
 Συνετέλλω, *α, δ, ζ, η*, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex *ἐνόμῳ, doron.* Hinc
 Συνετέλλω, ἴδος, *η*, uxor, conjux. *Κροῖδα συνετέλλω, Juno, Anal. Br. 1, 165.*
 Συνετέλλω, *α, δ, ζ, η*, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor, concubina. Ex *ἐνόμῳ*.
 Συνέτω, *α, δ, ζ, η*, idem.
 Συνετέλλω, *δ, ζ, η*, simul recte institutus.
 Συνετέλλω, *συνετέλλω ἀνέλλωσι, Aret.*
 Συνετέλλω, pari felicitate utor, pariter lætor.
 Συνετέλλω, *ω*, comparo, aliquem in comparando seu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; *συνετέλλωμαι*, una abundo. Ἐδῆτο μὲ τριάκοντα μνῆς συνετέλλωσαι, *Dem.*
 Συνετέλλω, una invenio, *Steph.*
 Συνετέλλω, *ω*, simul felix seu fortunatus sum, pariter rem feliciter gero, simul rebus secundis florco.
 Συνετέλλω, bene ominor, sed de pluribus bene ominantibus, seu una bene ominor, fausta precor, favco.
 Συνετέλλω, idem. Ἐσθλὸς δ' συνετέλλωσασθαι ἴδω, *Apoll. Rhod. 3, 918.*
 Συνετέλλω, collator, congaudo, simul me oblecto.
 Συνετέλλω, una precor, simul vota facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. Ταῦτα δὲ συνετέλλωμαι, *Eur. Hel. 651.*
 Συνετέλλω, *ω, fut. ἡσω*, una convivio excipio; et *συνετέλλωμαι*, una epulor. *Συνετέλλωμαι οὐκ ἔστιν, ἀφ' οὗτος αὐτοῖς ποιεῖν, Judæ 12.*
 Συνετέλλω, fut. *ψωμαι*, simul capesso, simul suscipio et aggredior; (2) adjuvo, opitulor. τῆς ἡδονῆς, *Luc.* τῶν πόνων, *Chrys.*
 Συνετέλλω, adjungo.
 Συνετέλλω, *εἰσω*, in subsidii sum, item insidiis.
 Συνετέλλω, idem quod
 Συνετέλλω, et *συνετέλλωμαι*, simul traho. Μηδὲν τὸ σώματος συνετέλλωμαι, *Plat.*
 Συνετέλλω, et *συνετέλλωμαι*, una sequor. *Συνετέλλω δὲ *εἰς* πῦρα ἢ φάλαγγας δόρυμ, Xen. Ἡ δὲ λαβῆσαι αὐτὸν συνετέλλωται, Id.*
 Συνετέλλω, una pubesco seu adolesco. Ex
 Συνετέλλω, *α, δ, ζ, η*, qui una pubescit, pubertatis et adolescentiæ sodius, æqualis,

Συνετέλλω, una præficio; (2) attendo animum *συνετέλλωται*, lectores libri, cum *dat.* item, attentum facio, intellige τὸν νῦν, *συνετέλλωμαι*, una præsium, una insurgo. Καὶ συνετέλλω δ' ἄχλος κατ' αὐτῶν, *Act. 16, 22.*
 Συνετέλλω, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνετέλλωμαι*.
 Συνετέλλω, *α, δ, ζ, η*, continuitas, perpetuitas, adsi-duitas; (2) crebritas, densitas. A *συνετέλλω*.
 Συνετέλλω, 3. plur. imperf. indic. act. verbi *συνετέλλωμαι*.
 Συνετέλλω, *adv.* continenter, sine intermissione, *Il. 12, 26.* Οὐρανὸν ἔλκονται πάντ' ἡμέτα συνετέλλω αἰεὶ, *Arat. 20.*
 Συνετέλλω, *adv.* sapius, *Gl. V.* *συνετέλλωται*, *adv.* sæpissime, *Gl. V.* A *συνετέλλω*.
 Συνετέλλω, *adv.* pro *συνετέλλω*.
 Συνετέλλω, *εως, δ, ζ, η*, continuus, continens, co-hærens, perpetuus; (2) creber, frequens, assiduus; τὸ συνετέλλω, quod proximum est, proxime sequitur. A *συνήριμι*.
 Συνετέλλω, simul odio persequor, *Ep.*
 Συνετέλλω, una odi, eosdem inimicos, seu habeo, seu duco.
 Συνετέλλω, idem. Οὐτὸ συνετέλλω ἀλλὰ συμφιλῶν ἔφω, *Soph. Antig. 529.*
 Συνετέλλω, continuo, conjungo, *Bud.*
 Συνετέλλω, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *συνετέλλωμαι*.
 Συνετέλλω, fut. *ξω*, teneo, colhibeo, contineo, comprimo, coarcto, coerceo; (2) conservo, tueor; (3) comprehendo, calleo; (4) mecum retineo, non dimitto a me; (5) *συνετέλλωμαι*, premor, opprimor. *Συνετέλλωται*, premuntur, *Philor.* *συνετέλλωται*, retinendum, continendum. Τὸ συνετέλλω, summa, caput rei cunjusque. (5) ὅτι ἐν ἀγῶνι ζήνεται τὸ κατὰ σφῆς, in discrimine versetur, *Arr. Hist. Alex. 3, 15.* Ἡ γὰρ ἀγάπη τῷ Χριστῷ συνετέλλω ἡμῶς, 2 Cor. 5, 14. Συνετέλλω τὰ ὕπα αὐτῶν, *Act. 7, 57.* Συνετέλλω σε πάντοτε, *Luc. 19, 43.*
 Συνετέλλω πνεύματά, 4, 83. Συνετέλλω τῶ πνεύματι, *Act. 18, 5.*
 Συνετέλλω, *adv.* continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, assidue.
 Συνετέλλω, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συνετέλλωμαι*.
 Συνετέλλω, fut. *άσω*, colludo, simul ludo.
 Συνετέλλω, simul coquo. *Gl. V. concoquo.*
 Συνετέλλω, una pubesco, æqualis et sodalis sum, *Anacr.*
 Συνετέλλω, *Poet.* pro *συνετέλλω*.
 Συνετέλλω, *α, δ, ζ, η*, pro *συνετέλλω*, congressus. Ἄριστος δὲ συνετέλλω κερχάροντο, *Apoll. Rhod. 2, 1157.*
 Συνετέλλω, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro *συνήγετε*, a *συνήγω*.
 Συνήγω, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνήγωμαι*.
 Συνήγω, una dux sum, una præsum exercitui.
 Συνήγω, 2. pl. aor. 1. ind. pass.
 Συνήγω, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum *α, a* *συνήγω*.
 Συνήγω, nom. plur. perf. part. pass.
 Συνήγω, 3. sing. imperf. ind. act. pro *συνήγωμαι*, a
 Συνήγω, *ω, fut. ἡσω*, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adsentior, adstipulor. *Συνήγωται ἐκ τίνων; Aristoph. Nub. 1085.*
 Συνήγω, *α, δ, ζ, η*, advocatus, patronus.
 Συνήγω, *α, δ, ζ, η*, advocatus, patronus.
 Συνήγω, 1. pl. imperf. ind. act. pro *συνήγωμαι*, a *συνήγω*.
 Συνήγω, 3. sing. perf. ind. pass. *Att. et Ion.* pro *συνήθηται*, a *συνήθη*.
 Συνήγω, 3. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro *συνήθη*.
 Συνήγω, pari voluptate et gaudio adficior, gratulor, *συνήθηται*, aor. 1. pass. (2) delector, vel, gaudeo aliqua re. (2) Τὶ πάλος ταῖδε συνήθη; *Eurip. Hiph. 1286.* Οὐ μὲν θανόντες

γ' ἄκαμῆς συνδῶμαι, *Id. Rhos.* 958. Συνδῶμαι γὰρ τῷ νόμῳ τῷ Θεῷ, *Rom.* 7, 22. ἄλ-
 γουσι δῶματος, *Eur. Med.* 136.
 Συνδῶνα, una exhilaro, oblecto.
 Συνθήσια, *as, ἡ, consuetudo, familiaritas; (2) convivium. A*
 Συνθήσις, *eos, ὁ ἢ ἡ, consuetus; (2) familiaris. Ex ἡθός, mos.*
 Συνθλάσσω, *aur. 1. ind. act. verbi συναθλάσω.*
 Συνθροισμένοι, *nom. plur. perf. part. pass. v. συναθροίσω.*
 Συνθῆσις, *gen. sing. contr. a συνθήσις.*
 Συνθῆσις, *gen. pl. contr. pro συνθῆσιον.*
 Συνθῆσις, *adv. pro more, pro consuetudine, Ph. solenniter, Gl. V. familiariter.*
 Συνήκαν, *3. plur. aor. 1. ind. act. v. συνήκω.*
 Συνήκοος, *ε, ὁ, condiscipulus. Ab ἄκω.*
 Συνήκω, *convenio, coeō. Τὰ δὲ σχίσμαθ' ἔλα ἐς δὲ συνήκοντα, Theophr.*
 Συνήλασαν, *3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συνήλαω.*
 Συνήλων, *aor. 1. ind. act. verbi συνέχομαι.*
 Συνηλικιώτης, *ε, ὁ, coetaneus, aequalis.*
 Συνήλιξ, *κος, ὁ, aequalis; συνήλιξες, aequales.*
 Συνηλοήσια, *aor. 1. ind. act. verbi συναλοήσω.*
 Συνηλόω, *ᾶ, conclavo. Gl. V. clavis compingō.*
 Συνήλυς, *ῦδος, ὁ ἢ ἡ, convena; συνήλυδες, convenᾶ, Ph. Ab ἔρχομαι, unde ἦλυθον.*
 Συνηλοῦσι, *ης, ἡ, conventus; (2) coitus, Ion. pro συνηλοῦσι. Ab eod.*
 Συνήλυσις, *εως, ἡ, idem et ab eod. Suicer.*
 Συνήλωσις, *εως, ἡ, conclavatio, Gl. V. A συνήλω.*
 Συνημερεύσεις, *εως, ἡ, consuetudo, familiaritas: Συνημερευτής, ἔ, ὁ, is quocum est nobis consuetudo quotidiana, is quo familiariter utimur. A*
 Συνημερεύω, *f. εὔσω, una diem totum vel totos diebus transigo; (2) versor cum aliquo. "A λέγων συνημερεύω τοῖς συνδιαιτῶσιν, Xen.*
 Συνημερέω, *ᾶ, fut. ὤσω, una mansu facio, una cicuro.*
 Συνημερεύω, *adv. conjunctim. Ph. continuatim. A συνάπτω.*
 Συνημοσύνη, *ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum, quod a συνήμων, a σύνεμι, Il. 22, 261.*
 Συνήμων, *ενος, ὁ, socius, amicus, confederatus. Δέχθαι ἡμιλιζέμετο συνήμονας, Apoll. Rhod. 4, 1210.*
 Συνηίχθη, *conductus sum, aor. 1. ind. pass. verbi συμφέω pro συνήκω.*
 Συνηισχέω, *una aut. gon.*
 Συνήντασα, *aor. 1. ind. act. verbi συναντάω.*
 Συνήρος, *ε, ὁ ἢ ἡ, congruus et velut quodam vinculo connexus; (2) consors, compar, socius. Ex ἄείρω.*
 Συνηροστέω, *fut. σῶ, simul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συναροστέωσα, παραμείνωσ' ἐνθαδὶ, ἔ ξυσεμ-
 θέσω τῶτον, Aristoph. Lys. 845.*
 Συνήργει, *3. sing. imperf. ind. act. contr. pro συνήργεις, a συνεργέω.*
 Συνηρησμένω, *una remigare; μεταρῆ, concorditer aliquid facere. "Ἐξέσι ἂν εἰπόντι τάλανθ' φῖλα σοι μηδὲν ἦσον ἢ πάρος συναρησμένω, Soph. Aj. 1346.*
 Συνηρῆσις, *opaco, inumbro. "Ὡσε τῷ τρίτῳ ἔπει συναρηρῆσι, Theophr. A*
 Συνηρῆσις, *εως, ὁ ἢ ἡ, tectus umbra spissa tanquam tectum, umbrōsus, opacus, consilius, ob-
 situs, refertus, densus. "Ἐν τόποις συναρηρῆσι
 ἔ κοίλους, Plut. Ab ἔριφα. Hinc*
 Συνηρῆσις, *vcl συναρῆσις, εως, ἡ, condensitas arborum.*
 Συνηρημένως, *adv. contracte, per contractionem. A συναρῆω.*
 Συνηρῆσις, *εως, congruens, Nic.*
 Συνήριθμος, *ε, ὁ ἢ ἡ, connumerandus; pro συναρῆσις.*
 Συνηροσμένως, *adv. apte. A συναρῆσις.*
 Συνήρηστος, *3. sing. imperf. ind. act. verbi συνήρησμαι.*
 Συνηροστικός, *εως, ἡ, congratulatio. "Ἐπὶ συναρῆσι τῷ κῆδος, ut de affinitate gratularetur, Arrian. Bell. Civ. 5, 69.*

Συνήσιον, *imperf. ind. act. verbi συνεσιώ.*
 Συνσηκνέω, *polite, Ph. A συνασηκνέω, part. a συνασκέω.*
 Συνήτες, *2. plur. aor. 2. conj. act. verbi συνήμι.*
 Συνηττάομαι, *ᾶμαι, perf. συνήττομαι, una superior, vincor. Τῶν δὲ πολέμων πολλοὶ μὲν συνήττηνται κατ' αὐτῶν, Xen.*
 Συνήφθι, *3. sing. aor. 1. ind. pass. v. συνάπτω.*
 Συνήχθω, *ᾶ, fut. ἦσω, consono, concrepo.*
 Συνήχθωσις, *εως, ἡ, concentus. A prac.*
 Συνήχθωσις, *2. sing. aor. 1. ind. pass. v. συνάγω.*
 Συνήψαν, *3. plur. aor. 1. ind. act. v. συνάπτω.*
 Συνήκω, *addico. Ex σύν et ἴκος.*
 Σύνθᾶκος, *ε, ὁ, concessor, cohabitator, cohabitatrix. Λητῆς κέρη, ξύνθᾶκος, συγκύναγε, Eur. Hipp. 1092. Ex ἴσδ.*
 Σύνθάλπω, *fut. ψῶ, confoveo, concalefacio.*
 Σύνθαμῶμαι, *terreo, constupesco.*
 Σύνθᾶπτο, *f. ψῶ, conselio, una sepelio. Καὶ τὸν θάνοντα τόνδε συνθᾶπτεν Θέλω, Soph. Aj. 1395. Συντάφθην (aor. 2.) ἐν αὐτῷ, Rom. 6, 4. Συναφέντες αὐτῷ, Col. 2, 12.*
 Σύνθαυμάζω, *pariter et ipse admiror, miror.*
 Σύνθαύω, *vel συνθειάζω, fanatico furore correptus sum.*
 Σύνθεᾶμαι, *ᾶμαι, una spectro, conspicio.*
 Σύνθεᾶτής, *ἔ, ὁ, qui simul spectat, spectationis socius. A prac. Hinc*
 Σύνθεᾶτρια, *εως, ἡ, quæ simul spectat.*
 Σύνθεᾶς, *ἡ, eadem divinitas, Steph.*
 Σύνθεᾶς, *simul volo, consentio.*
 Σύνθεμα, *ᾶτος, τὸ, signum quod ex composito datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. A συντίθεμαι.*
 Σύνθεμος, *aor. 2. part. med. verbi συντίθημι.*
 Σύνθεο, *compro, aor. 2. imperat. med. Ion. pro σύνθεσο, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ἡμοσοῦ, Il. 1, 76.*
 Σύνθειολογέω, *ᾶ, f. ἦσω, simul cum alio deitate alicui adfero; συνθειολογέμαι, simul cum alio deitas mihi adseruor.*
 Σύνθειρίζω, *f. ἴσω, una meto, una messem facio.*
 Σύνθειραίνω, *concalefacio.*
 Σύνθεισις, *εως, ἡ, compositio. Gl. V. continuatio; pactum, fœdus, Il. 5, 319.*
 Σύνθεισις, *εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commensura injuslibet rei; (2) Synthesis, figura grammatica. A συντίθημι.*
 Σύνθειτο, *3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro συνθείετο, a συντίθημι.*
 Σύνθειτον, *adv. componendum, conveniendum.*
 Σύνθειτης, *ε, ὁ, compositor, auctor. A συντίθημι.*
 Σύνθειτίζω, *arte compono, v. gr. comas; -ζομαι, comam compositam habere. A σύνθετος.*
 Σύνθειτῆς, *ἡ, ὄν, qui componere et struere novit. A prac.*
 Σύνθετος, *ε, ὁ ἢ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, ὄν, compositus, coagmentatus. A συντίθεμαι.*
 Σύνθειτως, *adv. composite, verbo composito.*
 Σύνθειω, *ᾶ, concurro, una curro, Od. 20, 245.*
 Σύνθειρέω, *ᾶ, f. ἦσω, simul adspicio, Suicer. (2) animadverto, cognosco, video; (3) una sacra solemnita celeberrima, et ludus spectro.*
 Σύνθειρω, *exacuo, irrito. "Ὁργῇ συνθειρήμενος φρένας, Eur. Hipp. 689.*
 Σύνθεικη, *ης, ἡ, compositio, coagmentatio, acervus; (2) sponsio, pactum, conventio, fœdus. A συντίθημι.*
 Σύνθεικοποιῶμαι, *pactum, &c. facio.*
 Σύνθεικοφύλαξ, *ἄκος, ὁ, cui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum. Ph. sequester.*
 Σύνθειμα, *ᾶτος, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum, tessera; Ph. insigne, sigillum; pl. literæ per notas scriptæ. A συντίθημι.*
 Σύνθειματῶσις, *σέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis constitutum et conventum est. A σύνθειμα. Unde*
 Σύνθειματῶσις, *ut συνθειματικαὶ ἐπιστολαί, epistola per signa ac notas arcanas scriptæ.*
 Σύνθειματίον, *ε, τὸ, tessera, Gl. V.*
 Σύνθειματικῶς γράφειν, *per signa et notas scribere.*
 Σύνθειρῶ, *una venor, proprie et tropice. "Ὁ μὲν ὡς φίλῳ συνθειρῶ, Xen. Hinc*
 Σύνθειρᾶτης, *ὁ, idem quod*

Συνθειρῶτης, *ἔ, ὁ, venationis socius. A*
 Σύνθειρῶ, *v. συνθειρῶ. "A δ' ἔ κεκτήμεθα, μέμη-
 σις ἦδη ταῦτα συνθειρῶται, Aristoph. Thesm. 163.*
 Σύνθειρος, *ε, ὁ ἢ ἡ, vide συνθειρῶτης.*
 Σύνθεισις, *3. sing. f. 1. ind. verbi συντίθημι.*
 Σύνθεισῶ, *una thiasos duco, una bacchor.*
 Σύνθεισῶσις, *ὁ, vid. seq.*
 Σύνθεισῶσις, *ε, ὁ, consors, τῷ θιάσῳ; (2) so-
 cius, sodalis, Aristoph. Plut. 507.*
 Σύνθειγγάνω, *una tango, contrecto.*
 Σύνθειλάω, *aor. 1. inf. act. verbi συνθῆλαω.*
 Σύνθειλασθήσεται, *3. sing. f. 1. ind. pass.*
 Σύνθειλάω, *ᾶ, fut. ἄσω, confringo, Gl. V. συνθῆλῶ, contundo, Ph. συνθῆλῶ, contundit, conlidit; συνθειλασθῶσιν, oblidantur, Ph. conlidantur, aor. 1. pass. conj. Καὶ ὁ πῶσιν ἐπὶ τὸν λίθον τῶτον, συνθειλασθήσεται, Matt. 21, 44, et Luc. 20, 18.*
 Σύνθειλέω, *fut. ψῶ, comprimo. Σύνθειλέω αὐτὸν, Marc. 5, 24.*
 Σύνθεισῶ, *commorior. Παλλάκις συνθεισῶσιν κακοῖσι οἱ συμπαρόντες, Phocyl. 127. Σύνθει-
 σῶσι σοι, Eur. Med. 1213.*
 Σύνθεινωτῶ, *Dor. pro συνθεινώτω, oros, ὁ, con-
 vinvia. Πικρὸν συνθεινώτορα, Eur. El. 638.*
 Σύνθεινιος, *ε, ὁ, idem. Ex θοίνω.*
 Σύνθεινοιος, *ὁ, convivia, concœnator, Ath.*
 Σύνθειλώ, *idem quod simplex, Steph.*
 Σύνθειρῶδεις, *una tumultuo, strepo, obstrepo.*
 Σύνθειρῶσις, *idem quod συνθειρῶσις, confringo. Συ-
 νθειρῶσιναι δ' ἔσαν (ἄνω), domus tota con-
 trita est, Eurip. Bacch. 633.*
 Σύνθειρῶσις, *confringo, Gl. V. τῷ δὲ θειρῶσιν κρέατα συνθειρῶσιν ἔθεν, Eur. Or. 1547.*
 Σύνθειρῶσις, *ᾶ, lamentor una, condoleo.*
 Σύνθειρῶσις, *ε, ὁ ἢ ἡ, luctus seu lamentorum socius.*
 Σύνθειρῶσις, *ε, ὁ ἢ ἡ, qui eodem in throno sedet. Gl. V. particeps regni.*
 Σύνθειρῶσις, *ε, ὁ ἢ ἡ, consonus.*
 Σύνθειρῶσις, *fut. ψῶ, confringo; (2) deliciis frango, delicatam seu mollem reddo. Συ-
 νθειρῶσις με τὴν καρδίαν; Act. 21, 13.*
 Σύνθειρῶσις, *unanimis et concursus sum, ejusdem animi sum; (2) simul irascor.*
 Σύνθειρῶσις, *ᾶ, f. ὤσω, simul ad iram concito.*
 Σύνθειρῶσις, *f. ὤσω, una sacrificio, una sacra facio. Et δὲ ζῆνος ἄνοισι συνθειρῶσις, Eur. El. 808.*
 Σύνθειρῶσις, *una scdeo. A θῆκος.*
 Σύνθειρῶσις, *ὁ, concessor, Synes.*
 Σύνθειρῶσις, *aor. 2. inf. act. verbi συνθῆω.*
 Σύνθειρῶσις, *ᾶ, consudo, una sudo.*
 Σύνθειρῶσις, *una colloco; (2) in eodem templo dedico, consereo, de diis adessoribus.*
 Σύνθειρῶσις, *una sacerdotem facio seu inauguro. Pass. simul sacerdos fio.*
 Σύνθειρῶσις, *perf. inf. act. contr. pro συνθῆω, a συνθῆω.*
 Σύνθειρῶσις, *præs. part. act. verbi συνθῆμι.*
 Σύνθειρῶσις, *præs. inf. act. Ion. pro συνθῆω.*
 Σύνθειρῶσις, *nom. pl. præs. part. act.*
 Σύνθειρῶσις, *εως, ὁ, ἡ, in sacerdotio collega.*
 Σύνθειρῶσις, *ὁ, ἡ, idem, Ern.*
 Σύνθειρῶσις, *ε, ὁ ἢ ἡ, qui una sacris fruitur.*
 Σύνθειρῶσις, *ᾶ, fut. ὤσω, una sacrificio, sacris operor.*
 Σύνθειρῶσις, *2. pl. præs. imperat. act. v. συνθῆμι.*
 Σύνθειρῶσις, *consideo, subsido; (2) devergo, de-
 clineo, ut caput in pectus. Σέρρες δ' αἰ μὲν ἰδρῶσι συνθῆμι, Theocr. 22, 112.*
 Σύνθειρῶσις, *εως, ἡ, scdimentum, subsidentia ter-
 ræ, labes; ἡ λύπη συνθῆμι ποιεῖ γενέσθαι τῶν
 σωμάτων, Alex. Aphrod. (2) Synthesis, figura
 grammatica, quum duæ vocales in unam
 syllabam quasi consistunt.*
 Σύνθειρῶσις, *idem quod συνθῆω.*
 Σύνθειρῶσις, *fut. ἦσω, committo, sc. pignuratos; (2) intelligo, sentio, unde (3) gusto, edo, vcl bibo; συνθῆμι, perspicit, Ph. συνθῆμι, intellexi, Gl. V. aor. 1. Συνθῆμι ταῦτα πάντα, Matt. 13, 51. "Ἐταῦθα Ταλᾶν πᾶσις συνθῆμι θείσρατα; Eur. Ph. 425. Ἐπ' ἔ ζῆνις τὴν ἐπινοῖαν τῷ θεῷ, Aristoph. Plut. 45.*
 Σύνθειρῶσις, *fut. ἄσω, simul humecto; (2) humecto, humefacio.*

Συνικνέμαι, evenio, contingo.
 Συνίμαι, præs. inf. act. *Ion.* pro συνίμαι, a σύν-
 ειμι.
 Συνιόντες, nom. pl. aor. 2. part. act.
 Συνιόντος, gen. sing. part. ejusd.
 Συνίειν, 3. pl. imperf. ind. act. pro συνίειν, a
 συνίει.
 Συνίειν, 3. pl. præs. ind. *contr.* et cum *v*, pro
 συνίεισσι.
 Συνιστάζομαι, una equito.
 Συνιστάρχος, ὁ, collega præfecti equitum.
 Συνισπέυς, εὖς, ὁ, in eodem equitatu militans.
 Συνισπέυς, fut. εὖσαι, siml equito.
 Συνισπία, ας, ἡ, *Gl. V.* συνισπία, ἀγέλη ἵππων,
 equitium, grex equorum. Ex ἵππος.
 Συνίσαι, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συνίμαι.
 Συνίσαισι, 3. pl. præs. ind. act. verbi συνίσημι.
 Συνίσσημι, ἴπυς, idem quod σύνουδα, *Steph.*
 Συνίσσημι, vide συνίσημι.
 Συνισάμενοι, nom. pl. præs. part. pass.
 Συνισάοντος, gen. sing. part. præs. act.
 Συνισάω, commendo; idem quod συνίσημι.
 Ἀρχιμέτω πάλιν ἑαυτὸς συνισάμεν; 2 *Cor.*
 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὸς συνισάμεν ἑμῖν,
Ib. 5, 12.
 Συνίσταται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συν-
 ιστήμι.
 Συνίσταω, ᾧ, *Gl. V.* συνιστῶ, commendo; *Ph.*
 Τῆ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτὰς,
 2 *Cor.* 4, 2.
 Συνίστημι, f. συστήσω, constituo, compono, creo,
 molior; (2) firmo, stabillio; (3) commendo;
 (4) demonstro, doceo; (5) contraho;
 συνίστημι, constituō, adstiti, *Gl. V.* p. συνιστη-
 κός, constans, *Gl. V.* part. et συνιστής, consis-
 tens, *Gl. V.* compos, compos mentis; συνίσα-
 μεν, consisto, adsidito, *Gl. V.* συνιστάται, con-
 stat, congregatur, *Ph.* διὰ ταῦτα συνίστησαν ἰθ'
 ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τριτοῦ πόλεμον, excitarunt,
Dem. Βέλομαι αὐτὸν ἰατρῶ συστήσαι, *Plato.*
 Καὶ μὲ ἔλελθεν ἔθεν ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον,
Arist. *Eg.* 859. Γνώμαι μὲν αὐτὰς συνίστασαι,
 atque hæ quidem fuerunt contrariæ senten-
 tentiæ, *Herodot.* 1, 208. Συνιστήεις δὲ ταῦτῃ
 τῇ γνώμῃ ἢ Γοβρύει, diversæ sententiæ erat
 Gobryas, *Id.* 4, 132. συνιστηκῶν γνώμαι, con-
 trariæ ac pugnantis sententiæ, *Id.* 7, 142.
 συνιστηκῶν τῶν στρατηγῶν, contra se consis-
 tentibus ducibus, *Id.* 8, 79. (3) συνιστάθῃ Κύρω,
 Cyro commendatus est, *Xen. Cyr. Exped.*
 3, 132. Συνίστω δὲ σοι ἐγὼ καὶ Ἀσπασίαν, *Id.*
Æconom. 3, 14, 22. Ἀρταβάζω... ζυστήσας
 Φαρασαμάνην ἀποπέμπει ἐς τὰ ἦθη, cum Arta-
 بازο Pharasmanem commendasset, *Arr.*
Hist. Alex. 4, 15.
 Συνιστῶμαι, fut. ἴσω, conscius sum. A συνίστω.
 Συνιστῶν, præs. part. act. *contr.* pro συνιστῶν, a
 συνιστάω, pro συνίσημι.
 Συνιστῶντες, nom. pl. pro συνιστῶντες.
 Συνίστω, ορος, ὁ, ὁ, conscius, testis.
 Συνισχυαίνας, una mitigo, emollio. Ἄλλ' ὁ νόμος
 αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχυαίνας, *Eurip. Iphig. in*
Aul. 694, ante Musgraviū legebatur συν-
 ισχυαίνας.
 Συνισχυέας, ᾧ, idem cum seq. Οἱ ἄν ἡμῖν μά-
 λιστα δοκῶσι συνισχυέειν, *Xen.*
 Συνισχυοίξω, f. ἴσω, corrobore, confirmo; συν-
 ισχυοίξεται, confortat, *Ph.*
 Συνισχύω, f. ἴσω, (suppetias ferendo) roboro.
 Συνίσχω, teneo, contineo.
 Συνιών, præs. part. act. pro συνίειν, a συνίημι.
 Συνιστρέίξω, una sepelio, *Ar.*
 Συνικωμάεσσι, 2. pl. aor. 1. imperat. act. *Dor.*
 pro συγκωμάεσσι, a συγκωμάεω.
 Συνικνίσις, 3. sing. imp. act. *Ion.* pro συνίειναι,
 a συνίειναι.
 Σύνουαις, α, ὁ, ὁ, (σύνουαις, *Alb.*) contuberna-
 lis, *Hes.* A
 Συναίω, cohobito. Μητέρι συναίωσκον, *Apoll.*
 Συναῖος, α, ὁ, ὁ, qui in eodem templo co-
 litur.
 Συναυθῆτης, α, ὁ, navigationis socius.
 Συναυκλήτης, α, ὁ, qu. dic. simul navis domi-
 nus, consors navis, *metaph.* socius.
 Συναυμάχεια, una navali prælio decerto.
 Συναυθῆτης, α, ὁ, navigationis socius. Ὁμοί,

κατέπεφνες, ἀναξ, τόνδε συναυθῆταν, *Soph.* *Aj.*
 901.
 Συναυμάχια, una cum aliquo juventutem transigo.
 Συναυμαυθῆμαι, una ago juveniliter, ludo, las-
 civio, glorior, jacto me, cum aliquo.
 Συναυμέω, compasco, contribuo, *Gl. V.* συνυμέ-
 μαι, compascor, una pascor. Συνυμένονται
 ταῖς θηλείαις, *Aristot.*
 Συναυνεάται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro συν-
 υνῆνται, a συνυνέω.
 Συναυνέωσις, εὖς, ἡ, ossium per nervos con-
 nexio. A νεῦρον, nervus.
 Σύνυνοις, εὖς, ἡ, actio qua quid aliquorsum
 vergit; (2) consensus, conspiratio. A
 Συναυνέω, fut. εὖσω, vergo, specto ad; (2) con-
 trahor; (3) sentio, conspiro. Συναυνέει
 δὲ εἰς ἐν ἐκ τῆς περιφερείας κίνητρον, *Plut.*
 Συναυνέωμαι, ας, ἡ, cælum nubilum. A συναυνέφης.
 Συναυνέφελος, ον, nubilus. A νεφέλη.
 Συναυνέφω, ᾧ, nubes cogo, obnubilo. Συναυνέφ-
 σαν ἡμᾶς, *Eur.* *El.* 1092. Ἐπαυθῆσαι
 τὰς νεφέλας, ἢ ζυνεφεῖ; *Aristoph.* *Au.* 1508.
 Ab eod.
 Συναυνέφης, εὖς, ὁ, ὁ, nubilus; συναυνέφης, nubilum,
Gl. V. (2) tristis. (2) ἀλλὰ γὰρ κρείοντα λείσω
 τόνδε δέυρο συναυνέφῃ πρὸς δόμους εἰζήχοντα, *Eurip.*
Phan. 1318. A νεφός. Hinc
 Συναυνέφω, obnubilo, med. tristis vultu sum.
 Συναυνέφω, ᾧ, fut. ᾠσω, coactis nubibus obscuro,
metaph. frontem corruo; tristis sum vultu.
 Συναυνέφης, adv. continenter, adsidue, *Poet.*
 Συναυνέφως, idem. A συναυνέφης.
 Συναυνέω, sive συναυνέω, f. ἴσω, innecto et intexo;
 (2) in unum acervum congro, coacervo.
 Συναυνέωσις, προῆν μεγάλην, *Herod.*
 Συναυνεαίξω, fut. ἴσω, simul res novas molior.
 Συναυνηαίξω, f. ἴσω, una cum aliis infans sum;
 (2) ad aliorum captum me dcmitto, quasi
 cum pueris pueriliter me gero.
 Συναυνησάι, aor. 1. inf. act. verbi συνυνέω. Unde
 Συναυνησῖς, εὖς, ἡ, coacervatio.
 Συναυνησέω, fut. ἴσω, simul vel una jejuno.
 Συναυνησόμεναι, simul nato, simul fluctuo. *Gl. V.*
 connato. Ὅσις ταῖς τοῖς θηλείαις ζυνυνησόμεναι,
Aristoph. *Cunc.* 1098.
 Συναυνικάω, ᾧ, simul vinco. Συναυνικῶνται μετ'
 ἀλλήλων, *Xen.*
 Συναυνέω, ᾧ, apud me æstimo, mecum reputo
 et perpendo; (2) intelligo; (3) agnosco.
 Τὰς δὲ ἰδὲς τῶν ἡμῶν συνουεῖν, *Plato.*
 Συναυνητός, ἡ, ἡ, intelligentia assequendus.
 Συναυνοία, ας, ἡ, cogitatio diligens et seria; (2)
 consideratio, unde et tristitia oris; (3) in-
 telligentia. A σύνυνοις.
 Συναυνομέω, εὖς, ὁ, compastor, *Gl. V.*
 Συναυνομίξω, idem sentio cum quo.
 Συναυνομικός, ἡ, ἡ, qu. una pasci solet. A σύν-
 νομος.
 Συναυνοθεστέω, ᾧ, f. ἴσω, una leges fero, socius
 sum in ferendis legibus, *Dem.*
 Σύννομος, ὁ, ὁ, qui isdem pascuis utitur; (2)
 una educatus; (3) una habitans; (4) ejus-
 dem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus;
 (6) est et epith. lapidum cæsorum et
 aequalium. (1) σύννομον ἦν μετέπων, compas-
 ciam suam (sociam) persequens, *Apoll.*
Rhod. 4, 1339. Αἱ δὲ σύννομοι τᾶξω βίαι τρο-
 φεία πορσύνεισ' αἰεῖ, uxores, *Soph.* *Æd. Col.*
 340. A νομή.
 Συναυνοσέω, ᾧ, f. ἴσω, simul, pariter ægroto; (2)
 una pecco. συνουνεῖν αὐτῇ θείλει, *Eur.* *An.* 947.
 Σύνυνοις, α, ὁ, ὁ, cogitabundus, meditabundus.
 Συναυνοπερῶν, fut. εὖσω, simul seu cum aliquo
 pernocto.
 Συναυνοφοκῆμος, α, ὁ, qui cum alio sponsam
 comitat et curat. Συναυνοφοκῆμον τε δίκαιον,
Eurip. *Iph. in Aul.* 48.
 Σύνυνοφος, α, ἡ, connupta. *Gl. V.* janitrix; σύν-
 υνοφοί, janitricæ, *Ph.* A γυμφή.
 Συναυνοδῆυ, fut. εὖσω, itineris socius sum, una
 iter facio. *Gl. V.* comitor. *Ph.* συνοδῆυι,
 convenit. Οἱ δὲ ἀνδρες οἱ συνοδῆυοντες αὐτῶ,
Act. 9, 7.
 Συναυνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus. *Ph.*
 comitatus, conventus. A συνοδός.
 Συναυνοδικός, ἡ, ἡ, qu. dic. conventionalis, con-

junctionalis; συνοδικὴ μῆνη, cum luna est in
 conjunctione solis; (2) ad conventum per-
 tinens; τὸ συνοδικόν, liber de conciliis, sc.
 βιβλίον. Ab eod.
 Συναυνοδῶν, α, τὸ, conjunctio seu coitus luna cum
 sole. Ab eod.
 Συναυνοδότης, α, ὁ, comes. Ab eod.
 Συναυνοδοποιός, ᾧ, f. ἴσω, itineris socius sum, una
 iter facio. A
 Συναυνοδοποιός, α, ὁ, itineris socius, comes.
 Συναυνοδοτῖς, piscis nomen, *Num.*
 Συναυνοδοτῖτις λίθος, gemma a cerebro eorundem
 piscium, *Plin.*
 Συναυνοδός, α, ἡ, conventus *impr.* solennis, cætus,
 concilium, conventio, *Ph.* (2) concubitus,
Gl. V. (3) etiam congressus hostilis ac
 conflictus; (4) convivium; (5) reditus, pro-
 ventus. (5) ἐβήξασε τὴν τυραννίδα, ἐπικύρησά
 τε πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνοδοῖσι, *Herod.*
 1, 64.
 Συναυνοδός, α, ὁ, ὁ, et
 Συναυνοδοτῖς, α, ὁ, ὁ, comes itineris.
 Συναυνοδός, ονος, ὁ, ὁ, cui dentes continui sunt.
Ph. dentex, piscis quidam.
 Συναυνοδῶν, ᾧ, simul torqueo, vexo; συνοδυῶ-
 μαι, condoleo.
 Συναυνοδῶμαι, simul lamenter.
 Συναυνοδῶμαι, simul redoleo.
 Συναυνοδῶμαι, conscius sumi, perf. ind. med. verbi
 συνιδῶ, considero.
 Συναυνοδῶμαι, ᾧ, fut. ἴσω, una intumescō.
 Συναυνοικία, ᾧ, f. ἴσω, familiarem reddo, bene-
 volentiam alicujus comparo; (2) accom-
 modo, dedico. *Pass.* societatem inco.
 Συναυνοικίασις, εὖς, ἡ, conciliatio; (2) figura rhe-
 torica; *Quintilian.* 9, 3.
 Συναυνοικίσις, α, τὸ, connubium, matrimonium,
 contubernium. A συνοικέω.
 Συναυνοικῆτης, α, ὁ, qui in eadem domo habitat,
 familiaris, contubernalis. Ab eod.
 Συναυνοικῶν, ᾧ, fut. ἴσω, una habito, eadem domo
 uitor, sum contubernalis. Ὁ υἱὸς ὁ σὸς μοι μὴ
 συνοικεῖν γύναι, *Eur. Andr.* 237. Σπάρτη ζυ-
 ναυκεῖ τῷ πάτρῳ ζυνυνοικῆται, *Id.* *Iph. in Tau.* 524.
 Συναυνοικῆται πάτρι, *Id.* *Hel.* 1371. ἀλλῃ συνοικῶ,
Id. *Med.* 1001.
 Συναυνοικῆται, ᾧ, τὸ, contubernium; (2) cœna-
 culum. A συνοικέω.
 Συναυνοικῆσις, εὖς, ἡ, cohabitatio, contubernium,
 familiaris consuetudo, consortium, connu-
 bium. Ab eod.
 Συναυνοικῆτης, ἴσως, ὁ, qui una habitat cum aliquo,
 contubernalis. Ab eod.
 Συναυνοικῆτωρ, ορος, ὁ, idem.
 Συναυνοικία, ας, ἡ, proprie, plures domus eodem
 loco conjunctæ; (2) una domus quidem,
 sed in qua plures habitant, unde vertitur
 etiam contubernium. *Ph.* insula, conclavia.
 A συνοικέω.
 Συναυνοικία, ἡ, τὰ, festum Athenis in honorem
 Thesei, eo quod ille, cæterorum oppido-
 rum conciliabilis et magistratibus abolitis,
 uno instituto concilio, et curia, omnes con-
 junxisset, et Athenis collocasset. Ab eod.
 Συναυνοικίξω, fut. ἴσω, una jungo, una habitare
 facio, ejusdem domus partem facio, con-
 tubernio mihi, ut connubio, jungo; (2)
 nuptum do, *Gl. V.* marito; (3) urbem ci-
 vibus frequento, conducendis hominibus e
 pagis alicujus urbibus, *Thucyd.* coloniam
 deduco. Ἐπίσημον ἐὼν Ἡρακλεῖ συνοικίσις,
Eur. Her. Fur. 68.
 Συναυνοικίσις, εὖς, ἡ, est, cum urbis frequentia ef-
 ficatur conducendis hominibus e pagis et
 aliis urbibus, *Thuc.*
 Συναυνοικῆτός, α, ὁ, cohabitatio, contubernium;
 (2) colonia, urbs recens condita; (3) ædi-
 ficatio civitatis; *Arrian.* A συνοικίξω. Unde
 Συναυνοικῆτης, α, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius
 alicujus in condenda urbe seu domo.
 Συναυνοικῆτης, ἴσως, ὁ, idem.
 Συναυνοικῆται, ᾧ, fut. ἴσω, una ædifico, cxstruo.
 Ἐν τῷ ζῷ ἡμῶν συνοικησῶμεθα, *Ephes.* 2. ult.
 Οἰκία εὐ συνοικησῶμεθα, *Philo.*
 Συναυνοικῶν, α, ὁ, ὁ, eadem domo habitans, con-
 tubernalis. *Gl. V.* cohaborator; συνοικῶς ἐπὶ
 ἀνδρῶ;

ἀνδρὸς ἐ γυναικὸς, *de viro et femina*, conjux, *Gl. V.*
 Συνικνεῖον, ᾧ, socius sum in custodienda domo, vitæ domesticæ socius sum, ut conjux.
 Συνακροῦς, ἔ, δ ἐ ἦ, socius in custodienda domo, consors rei familiaris.
 Συναισχυῖν, f. ἴσω, commiserere. "Ὅγε μὴν πατήρ αὐτῷ ἐ συνακτύσει με, *Xen.* Εὐνακτίσαν δὲ ἐ τῶν Κορινθίων τίνες, *Thuc.*
 Συνόμοις, ε, δ ἐ ἦ, consonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab ὄμω.
 Συνόμομαι, idem puto, adsentior. Συνόμομαι, ἔφω, ἐ ἐγὼ, ἢ γε τῶν δυνάμων, *Plato.*
 Συνόμοισιν, conferrè, expcedire, *Gl. V.* συνόμοισιν, profutura, *Ph.* "Ὡς δὲ ἐ τῷτο ζυνοῖσι, βράδιος δὲ δάδωμεν, *Aristoph. Nub.* 590.
 Συνουρέμεθα, *congruedimur*, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi *συνεφέρομαι*, pro *συνούω*.
 Συνουῖς, collatiuus, *Eust.*
 Συνοκλάζω, f. ἄσω, genibus fle: is consido, genu succiduo in me submitto.
 Συνοκωχῶ, ἦ, commissura, compages; (2) contractio, coarctatio, præsertim contra naturam; (3) confictus, pugna.
 Συνολισθαίνω, idem quod
 Συνολισθέω, ᾧ, fut. ἴσω, in unum locum labor, confunco.
 Συνολή, ἦς, ἦ, contractio. *Ex ἔλω.*
 Συνόλλωμι, simul amitto, *R.* "Ὅθ' ἐνεκ' αὐτῶ γ' ἐκ ζυνολήμην ἔμῃ, *Eur. Hel.* 103. *Συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος, Bion,* 1, 29.
 Συνολόλίζω, simul vociferor cum lætitia. *Συνώλολίζουσι δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι, Xenoph. Cyr. Exped.* 4, 207.
 Σύνολον, in uniuersum, omnino. Ab ὄλος.
 Συνολοφύρομαι, una lamentor.
 Συνώλος, adv. prorsus, omnino.
 Συνώμιμος, ὄ, idem quod
 Συνομίμων, ὄνος, δ ἐ ἦ, frater vel soror.
 Συνομιλῶ, complano, planum reddo.
 Συνομοσίου, adv. posit. concomitandum vcl in-serviendum est. Τὸ διάφραγμα ζυνομαρτέον, *Arcel.*
 Συνομοστέω, ᾧ, sequor, comitor, concomitor.
 Συνομοῦς, δ ἐ ἦ, conjux.
 Συνομήλιος, *Dor.* συνομήλιος, ἴκος, δ ἐ ἦ, ætate par vel æqualis, paris vel ejusdem ætatis.
 Συνομηρῆς, ἐς, simul coagmentatus, *Nic.*
 Συνομιλέω, ᾧ, f. ἴσω, veisor cum aliquo, colloquor. *Συνομιλῶν αὐτῷ, Act.* 10, 27.
 Συνομίλος, ε, δ ἐ ἦ, confabulator, congero.
 Συνομίμων, vel συνομίω, una cum aliis juro, simul juro; (2) conjuro, conspiro. "Ἐπὶ τῷ δήμῳ ζυνομίοντον πάλαι, *Aristoph. Eq.* 236. "Ὅσαι μετασχόμενοι τῶν τότε κινδύων ἦμῶν ζυνομίωσαν, *Thuc.*
 Συνομοπαθεῖω, ᾧ, (item *συνομοπαθῶ*), similes seu iidem sunt mihi adfectus, similitur ad-ficior.
 Συνομολογίω, ᾧ, adsentior; (2) fatcor, confiteor; (3) convenio, pacisor. Τὸ νοεῖν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἠνάσχετο, *Heliod.* Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, *Xen. Cyr.* 7, 9. Πάντες σοὶ συνομολογήσανσι, *Luc.*
 Συνομολογία, ἦ, assensus, confessio, pactum.
 Συνομολόγος, ὄ, adstipulator.
 Συνομορέω, ᾧ, confinis sun. Ὁδ' ἡ οἰκία ἦν συνομορέωσα τῇ συναγωγῇ, *Act.* 18, 7. A
 Συνομορος, ε, δ ἐ ἦ, confinis, *Ph.*
 Συνομοσία, ας, ἦ, conjuratio, conspiratio. A συνόμωμι.
 Συνομομότης, idem quod *συνομοτός*, *Ar.*
 Συνοσύνω, in acutum sensim extenuo, *Polyb.*
 Σύνοζος, υος, δ ἐ ἦ, cujus anguli in mucronem cocunt, scnsim mucronatus.
 Συνοσάδδς, ἔ, δ ἐ ἦ, adsecla, comes, adsectator.
 Συνοσῶν, ᾧ, comcs, adsectator, *Orph.*
 Σύνοσλος, ε, δ, armorum socius. *Ex ὄπλα.*
 Συνοσλοφορέω, ᾧ, simul arma gesto, *Suicer.* *Ex σῖν, ὄπλα, et σφρα.*
 Συνοσπῶα, una asso.
 Συνοσπτικός, ἦ, ὄν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συνοσπτικόν, perspicacitas, *Gl. V.* A σύνσπτος.
 Συνοσπτικός, adv. compendiose, breviter.

Συνοσπτομαι, conspicio, perspicio.
 Σύνοσπος, ε, δ ἐ ἦ, conspiciuus, qui conspici et cognosci potest; (2) qui facile intelligi et cognosci potest. A præc.
 Συνοσραῖς, εως, ἦ, perspicentia. A
 Συνοσραῖω, ᾧ, conspicio, perspicio, conspicio; (2) animadverto, intelligo. "Ὁ δὲ Μάρκος συνοσρῶν τὸν περὶ τὰς τριακτῆς ἐ τὰς ἵππαγους ἀγῶνας, *Polyb.*
 Συνοσργιάζω, orgia pariter celebror.
 Συνοσργίζομαι, una vel simul irascor.
 Συνοσργίος, ὄ, idem quod *συνοσργιάζω*.
 Συνοσρέω, ᾧ, contemnis sun. A σύνορος.
 Συνοσρέω, bene constituo, bene gero:
 Συνοσρέω, ἦ, confinium, *Gl. V.* Ab eod.
 Συνοσρινόμενοι, οἱ, cupientes, *Suid.*
 Συνοσρίζω, f. ἴσω, confinia jungo, confinia facio, diremta copulo et quasi iisdem limitibus concludo. *Συνοσρίζω χεῖρα, Eur.*
 Συνοσρίνω, concito, commoueo, *Il.* 24, 467.
 Σύνορος, ε, δ ἐ ἦ, eodem jurejurando adstrictus, federe conjunctus.
 Συνοσροῦδες, αἱ, vide *συμπληγάδες*.
 Συνοσρώω, ᾧ, f. ἴσω, una commoueo, concito. *Ph.* *συνοσρώω*, concurrit, competit.
 Συνοσρώω, fut. ἴσω, una in stationem appello.
 Σύνορος, ε, δ ἐ ἦ, contemnis, confinis.
 Συνοσρώω, una ruo, irruo.
 Συνοσροβῶ, ᾧ, contego, concamero.
 Συνοσροῦμαι, ἔμαι, una salto, una tripudio.
 Συνοσρώω, ᾧ, f. ἴσω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, *Gl. V.* Hinc
 Συνώλωσις, εως, ἦ, cicatricis contractio.
 Συνωλωτικός, ἦ, ὄν, cicatricem efficiens.
 Συνοσσία, ας, ἦ, conversatio, consuetudo familiaris; (2) congressus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) reperitur et pro *δῶνα*.
 Συνοσσιάζω, fut. ἴσω, in eundem cœtum conuenio; (2) coeo, concumbo. Hinc
 Συνοσσιασμός, ἔ, ὄ, coitus, concubitus.
 Συνοσσιασῆς, ἔ, ὄ, familiaris; (2) discipulus. Ab eod. Hinc
 Συνοσσιαστικός, ἦ, ὄν, facilis ad congressus familiares, facilis ad cœtus conuivales.
 Συνοσσιόρομαι, ἔμαι, essentia alterius commisceor et contemperor. *Vox Eccles.* A *συνοσσία*. Hinc
 Συνοσσιώσις, εως, ἦ, conjunctio cum alterius natura, commixtio.
 Συνοσφρόνομαι, ἔμαι, supercilia contraho, tristis sum. "Ὡς ἀθήνης καὶ ζυνοσφρωμένη, *Soph. Trach.* 869. "Ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνοσφρωμένοις, *Eurip. Alc.* 803. A
 Συνοσφρος, υος, δ ἐ ἦ, cui supercilia coeunt; (2) tristis, trux, arrogans.
 Συνοσφρόωμα, τὸ, pars frontis in qua supercilia concurrunt, *Hom. Sch.*
 Συνοσφρέω, ᾧ, una veho; *συνοσφῆμαι*, una vehor.
 Συνοσφῆ, ἦς, ἦ, continuatio, vcl continua coherentia; (2) compressio, pressura, coarctatio; (3) angustia et anxietas; (4) confictus in prælio. A *σύνσφω*, *Il.* 23, 330. Hinc
 Συνοσφῆδον, adv. stricte, arcte, tenaciter.
 Συνοσφικός, ἦ, ὄν, vim habens continendi et conservandi. A *σύνσφω*.
 Συνοσφμάζω, idem quod *ὀσμμάζω*.
 Συνοσφμός, ἔ, ὄ, idem quod *συνοσφῆ*.
 Σύνοσχος, ε, δ ἐ ἦ, continuus, febris continua. Ab cod.
 Συνοσχωπῶς, ὄτος, ὄ, coarctatus, in angustum coicns; *συνοσχωπῶς*, coarctati, *Dual. Il.* 2, 218. (sed *rectius συνοσχωπῶς, Erri.*) Ab inus. *συνοσχωῖα*, quod est a *σύνσχος*.
 Σύνοσψις, εως, ἦ, conspectus, intellectus; (2) compendium; (3) taxatio, *Ph.* *astimatio, Gl. V.* opinio, *Ph. Gl. V.* ἐν *σύνσψις*, in conspectu, coram. A *σύνσπτομαι*.
 Συνοσφορέω, ᾧ, una opsonia voro.
 Συνοσφέω, simul asso, torreo, etiam *metaph.* *Συνοσφέωσα τῷτον, Aristoph. Lys.* 845.
 Συνοσφῶνηφορέω, una coronam gesto.
 Συνοσφῶν, idem quod *σῶφω*, *in med.* idem quod *συσσφωραπάζω*, *Erri.*
 Συνοσφρονέω, ᾧ, sapio cum. *Συνοσφρονεῖν σοὶ βέλωμε, ἀλλ' ἐ συνοσρεῖν, Eur. Iph. in Aul.* 418.

Συντάγῃ, ἦς, ἦ, ordinatio, præceptum, signum. *Ph.* *constitutio, conditio:*
 Σύνταγμα, ἄτος, τὸ, ordinatio, compositio. *Ph.* *constitutum, constitutio;* (2) liber, volumen; etiam (3) exercitus, agmen. A *συντάσσω*.
 Σύνταγματάρχης, ε, ὄ, qui præest *σύνταγματι* militum. Ab ἀρχῇ.
 Σύνταγματικός, ἦ, ὄν, ad *σύνταγμα* pertinsens, vi et ratione scriptus. A *σύνταγμα*.
 Σύνταγματίων, ε, τὸ, opusculum, paruum volumen. *Dim.* ab eod.
 Σύντακτής, εως, ὄ, qu. dic. compositor, conscriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius: *Σύντακτικός, ἦ, ὄν, idem.* A *συντάσσω*.
 Σύντάλαιπαρέω, ᾧ, fut. ἴσω, in iisdem ærumnis vescor. X' ἡμεῖς γε μετὰ σῷ ζυνοταλαιπαρέωμεν, *Aristoph. Lys.* 1225. (2) *condoleo, Soph. Oed. Col.* 1135.
 Σύνταλασιον, una lanificio operam do.
 Σύνταμία, et *συνταμίαις*, quæstoris collega.
 Σύνταμνω, concido, præcideo; (2) breve facio vel reddo, *Ion.* pro *συντέμνω*.
 Σύντανύσας, qui *telendit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro *συντανύσας*, a
 Σύντανύω, tendo, simul extendo.
 Σύνταξις, εως, ἦ, constructio; (2) ordo classis; (3) series; (4) volumen; (5) stipendium, solutio stipendii militaris; (6) quicquid certo modo præscriptum, imperatum est. (4) διὰ τῶν κατὰ μέρος ἐπὶ ποσῶν γῶνας *συντάξιαν*, ex particularibus libris (vel historiis) aliquatenus cognosci, *Polyb.* 8, 4. Aί *πρὸ τῆς συντάξις*, libri superiores, *Id.* 11, 2. *Συντάξιν τελεῖν*, vectigal, tributum solvere, *Id. Excerpt. e Legat.* (5) ἐπὶ *μεγίσταις συντάξις* *Σελεύκῳ συνῶν, App. Syr.* 59. A *συντάσσω*.
 Σύνταπνέω, una deprimio; *συνταπνέσθω*, simul deprimi, i. e. decrescere, v. gr. de aqua.
 Σύνταραξίς, εως, ἦ, conturbatio. A
 Σύνταράσσω, vel *ἀττω*, f. ἴσω, conturbo, concito, commoueo, *Gl. V.* *συνταράσσωμαι*, consternantur, *Ph.* *συνταραγμένος*, conturbatus, perf. part. pass. *Καπέθῶμεν ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίας γνώμῃσι συνταράξαι, Aristoph. Nub.* 1033. "Ἀπάγει τὸν Εὐφραῖον εἰς τὸ δισμωτήριον, ὡς συνταράσσοντα τὴν πόλιν, *Dem.* *Συνταραχθεὶς οἶκος, Eur. Iph. in Tau.* 557.
 Σύνταργάνω, implicco, constringo, impedio, *Lycophr.*
 Σύνταρῆς, ὄ, qui cum aliquo conjunctus τὰρῶν efficit, *Sterph.*
 Σύντασις, εως, ἦ, contensio, distensio, adstrictio. A *συντένω*.
 Σύντάσσω, vel *σάττω*, fut. ἴσω, compono, colloco, constituo, *Gl. V.* *συντάσσωμαι*, condico, *Ph.* *συνετάξωμαι*, constitui, *Gl. V.* *συνετάξω*, peregit, pepigit, *Ph. aor.* 1. med. *συνταταγμένος*, ordinatus, *Gl. V.* *preparatus*, perf. part. pass. *Πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν αὐτῷ τράπεζαν συνέταξεν, Xen.* *Καὶ ταύτης ἀναμοσίας ὄ τῶν ἀνδρῶν βίος συντέτακται, Luc.* *Συντέταξέ μοι Κύριος, Matt.* 27, 10. *Apud recitiores valedico; Charit.* 2, 1. *Lucian.* *Solac.* 5. item colloquor; *Schol. Soph. Trach.* 540. *Schol. Theocr.* 14, 5.
 Σύντασσειν, contendendum seu contendendum est, *Plat.*
 Σύντασσειν, ἦ, ὄν, contrahendi vim habens. A *συντένω*.
 Σύνταστέμνω, nom. pl. præ. part. pass. verbi *συντάσσω*.
 Σύνταφος, ε, δ ἐ ἦ, sepulchrum commune habens.
 Σύνταχῶνω, accelero, profero vel festinare cogo.
 Σύντεινω, contendo, intendo, concito, pergo, studioso laboro, festino, *Gl. V.* *συντεταγμένος*, intensus, perf. part. pass. *Στεφῆρον σταδίω μούρα συντένῃσι θεαί, Eur. Iph. in Tau.* 207. *Σύντειν' ἄρα ποδὸς θερῶν, Id. Elec.* 112.
 Σύντειχίζω, fut. ἴσω, inœnibus circumdo.
 Σύντεικμάρομαι, conjicio, conjecturam facio. *Σύντεικμαρόμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, Thuc.*

Συντεκνοποιῶ, *ω*, una liberos procreo.

Συντεκνῶ, *idem*.

Σύντεκος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, pater vel mater suscepti filii vel filia. Ex *σὺν* et *τέκνον*.

Συντεκταίνωμαι, una molior vel struo.

Συντελέθω, simul officio, conficio. Ἴνα οἱ *χρῶνις* αἴσαν αὐτίκα συντελέθω *ἔννομον* δωρήσεται, *Pind. Ph. 9, 100*.

Συντελέω, *α*, *ς*, *ή*, collatio, pensio, tributum; qui in commune confert pecunias, &c. (2) finis et consummatio, absolutio operis alicujus; (3) improbitas, impietas, *LXX. A* συντελέω.

Συντελέσθην, *præs. inf. act. verbi Poet. συντελέσθω*, pro συντελέω, perficio.

Συντελέσθης, *ε*, *ς*, *ι*, qui una cum alio festum celebrat; (2) municeps, *Ph. tributarius*, oblator; *συντελέσθης*, conditoribus, *Ph. (3)* consummator. *A* συντελέω.

Συντελέσθρια, *ή*, municeps, *Prisc. A* συντελέσθης.

Συντελεύταίω, commorior, una morior, finio.

Συντελέω, *ω*, fut. *έσω*, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; *item* sacra facio cum aliis; *συντελέσθω*, confectum esse, *Ph. inf. perf. pass.* Συντελέω *ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ*, *ζ* *ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰδδα*, *διαθήκην καινὴν*, *Hebr. 8, 8.* Συντελέσθης πάντα *πειρασμὸν ὁ διάβολος*, *Luc. 4, 13.* Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; *Marc. 13, 4.* Οἱ εἰς τὰς ἰσθμίας συντελέντες, *Arrian. Hist. Alex. 2, 5.*

Συντελής, *έος*, *ο* *ζ* *ή*, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. *A* τέλης.

Συντελικός, *ή*, *ὄν*, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; *συντελικόν*, perfectum, *τεπιurus*, *Ph. pl.* qui eodem confert tributa. *A* συντελέω.

Συντελέντας, *acc. pl. præs. part. act. contr. pro* συντελέοντας, *A* συντελέω.

Συντέμνω, fut. *εμῶ*, conscindo, concido; (2) *præcideo*, in angustum contraho, decurto, diminuo; *συντεμνόμενος*, concisus, *perf. part. pass. severus*, *LXX.* Συντέμνει γὰρ θείων πόδαίους τὰς καθόρους βλάβαι, *Soph. Antig. 1116.* Εἰς ἐν γὰρ αὐτῶ πάντα τὰ μέλη *συντεμῶ*, *Aristoph. Ran. 1379.* Σαφῶς πρὸς ἀνδρός, ὅς τις ἐν βραχεῖ πολλὰς καλῶς οἶός τε συντέμνει λόγους, *Idem, Thesm. 185.* Ἐν συντεμῶσα πάντα κήσω λόγον, *Eur. Iph. in Au. 1277.*

Συντέριον, pro *συντηρητικόν*, *Herodian.* seu pro *σωτήριον*, et *σωτήριον*, *Steph.*

Συντερονομίω, *ω*, finitimus seu vicinus sum, fines alicujus attingo.

Συντέρωμαι, *ονος*, *ο* *ζ* *ή*, finitimus, vicinus.

Συντέρωμαι, una oblecto.

Συντεταγμένως, *adv.* composite, composito agmine; (2) *elegantier, de dictione.* *A* συντάσσω.

Συντέτακται, 3. *sing. perf. ind. pass. v.* συντάσσω.

Συντετάμηνως, *adv.* contente, enixe, maximore. *A* συντείνω.

Συντετραίνω, perforo.

Συντετραμένοι, *nom. pl. perf. part. pass. v.* συντρέπω.

Συντεύξω, *εως*, *ή*, colloquium, congressus. *A* συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, una machinor, colludo.

Συντεχνίτης, *ε*, *ο*, ejusdem artis peritus, *Gl. V.* idem officium exercens.

Σύντεχνος, *ε*, *ο*, idem; (2) in malam partem; *confusaneus*, *Ph. iisdem technis utens.* *A* *σὺν* et *τέχνη*.

Σύντηγμα, *ἄτος*, τὸ, liquefactio. *Vox medica*, cum resolvuntur humores, et corpus nimis excretionibus, v. gr. sudoris, contabescit. *A* συντήγω.

Συντηκτικός, *ή*, *ὄν*, cui colliquandi seu contabefaciendi vis inest. *Ab eod.*

Συντήκω, fut. *έξω*, liquatum jungo et unio, vel commisceo, confio, et coalescere facio in unum, colliquefacio, i. e. liquefaciendo consumo; (2) contabefacio, tabe et macie consumo; (3) *cum dat.* adherere alicui constanter; *συντεκτικός*, emaciatius, *Gl. V.* perf.

part. συντήκομαι, maceo, *Gl. V.* Τὸν πάντα συντήκωσα *δακρυῖς χρόνον*, *Eur. Med. 23.* λύταις, *Idem, El. 240.* Ἀργυρον τῷ νεκρῷ συντέκεις, *Ælian.* Hinc

Σύντηξίς, *εως*, *ή*, colloquatio; (2) *tabes.*

Συντηρέω, *ω*, fut. *ήσω*, conservo, tueor, observo; (2) *meum servo*, premo. Συντερήει αὐτὸν, *Marc. 6, 20.* τὰ ῥήματα ταῦτα, *Luc. 2, 19.* Hinc

Συντηρήσις, *εως*, *ή*, conservatio, observatio; (2) conscientia dictamen.

Συντηρητικός, *ή*, *ὄν*, conservandi vim habens.

Συντηρία, τὰ, ludi et sacrificia diis facta pro salute.

Συντιθέναι, componere, *præs. inf. act. a*

Συντίθηναι, compono, conjungo, concinno, constituo, constipo, *Ph. In med.* consentio, paciscor, *Gl. V.* συντίθεται, paciscitur, *Ph. συντίθηναι*, *pcpigi*, *Gl. V.* συντίθεται, *pcpigi*, *pcregit*, *spondidit*, *Ph. a. 2.* At συντίθηναι, composui, a. 1. *act.* Συντίθεντο αὐτῶ ἀργύριον δῶναι, *Luc. 22, 5.* Ἐν βραχεῖ ξυμβέσι λέγω, *Soph. El. 675.* Ἐως ἀν ἡμεῖς ταῦτα συντιθέμεθα, *Aristoph. Lys. 178.*

Συντίκτω, f. *έξω*, simul pario, gigno. Συντίκτει ἥδε (φύσις) τὰ οἰκίαι, *ἐκάστη ἡλικίη*, *Aret.*

Συντιμάω, *ω*, fut. *ήσω*, magni aestimo, pretium augeo, carius indico. *Gl. V.* συντιμάμαι, aestimo; *συντιμάται*, aestimat, *Ph.* συντιμαμένως, aestimatus, *Gl. V.* perf. part. pass. Hinc

Συντιμάσις, *εως*, *ή*, aestimatio, indicatio pretii.

Συντιμαρώ, simul ulciscor; *iputator*, in ulciscendo.

Συντινάσσω, f. *έξω*, concutio, conquasso.

Συντιτταίνω, simul punio, simul intendo. Συντιτταίνει τῷ μερῷ ἐξ τὰς γαστροκηρίας, *ΗΉρ.*

Συντιτράω, *ω*, vel *συντράω*, *ω*, fut. *τρέσω*, perforo.

Συντιτρώσκω, confodio.

Συντριμία, *α*, *ς*, *ή*, concisa seu succincta brevitatis, compendium. *A*

Σύντριμος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, concisus, brevis; *compendiarius*, *compendiosus*, *Gl. V.* *A* συντριμνῶ. Hinc

Συντριμνῶς, *adv.* concise, breviter, compendiose; (2) *brevi, actutum, continuo, sine mora.*

Συντριμνῶτατος, *adv.* brevissime. Συντριμνῶτατος μὲν ἂν τύχομαι λέξας Ὀιδίπυον ὀλολότα, *Soph. Oed. Col. 1579.*

Συντριμνῶτερος, *adv.* brevius, concisus.

Σύντρινα, σύντρινον, *adv.* valide, non remisse, contento virium nixu, vel aequali nixu, *Eur.*

Συντριονία, *α*, *ς*, *ή*, contentio, firmitas et robur, continuis et non interruptus tenor. *A*

Σύντρινος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, contentus, qui cum animi et virium contentione fit, acer, vehementis. Συντόνω *σπαυθῆ*, *Herodian.* *A* συντείνω. Συντόνω *χειρὶ λύσι τὸν αὐτῆς πέπλον*, *Soph. Trach. 923.*

Συντόνωος, *adv.* summa cum contentione, acriter, vehementer.

Συντρέγωδία, *ω*, f. *ήσω*, partes tragædiæ ago.

Συντρέπιξος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, ejusdem mensæ particeps, convictor. *A* τράπιξω.

Συντραυλίζω, f. *έσω*, simul balbutio.

Συντράω, idem quod *συντιτράω*, *Steph.*

Σύντρεσις, *οἱ*, *αἱ*, simul tres, terni, tres omnino.

Συντρέπω, convolvo, convertio.

Συντρέφω, futur. *-θρέψω*, simul nutrio, simul educo.

Συντρέχω, concuro, in unum concuro; (2) convenio, consentaneus sum, consentio; (3) *adjuvo*; (4) *evenio ad alicujus voluntatem; cum dat.* συντρέχει, *concurrat*, *competit*, *Ph. a. 2.* *συνέδραμον.* Καὶ γὰρ χρόνος τὸ μέγιστον αὐτὸ συντρέχει, *Eur. Or. 1204.* Πολλὰ δ' ἀνάγκη τῆδε πᾶστο συντρέχων, *Soph. Trach. 299.*

Σύντρησις, *εως*, *ή*, perforatio. *A* συντιτράω.

Σύντρητος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, perforatus. *Ab eod.*

Συντρινωῶ, *ω*, *αἱ*, tridente concutio. Στρινωῶ σιδήρω *συντρινωῶσιν πῶλον*, *Eur. Her. Fur. 949.*

Συντρέθῃ, *ής*, *ή*, contritio, contusio, confractio.

Συντρέθω, fut. *ψω*, contero, confundo, comminuo; (2) *attero, crucio, voro*; labore, dolore, et tristitia veluti contero et contundo; (3) *rumpo, frango*, *συντρέθονται*, fatigantur, *Ph.* *συντετριμμένος*, confectus, attritus, tribulatus, *Gl. V.* *perf. part. pass.* *συντερέθω*, contritus est, a. 2. *pass. τὴν χύτραν*, *Aristoph. Ach. 288.* *ἐπίνοιαν*, *Idem, Vesp. 1044.* Ὅσον ἐ *συντερέθεται αὐτῷ*, *Joachim. 19, 36.* (3) *ἔβαλε δὴ καὶ Ἀλεξάνδρω* *ξυντερέθεται τὸ δῶρον ἐν τῇ μαχρῇ*, *Arr. Hist. 1, 15.*

Συντριηραρχέω, *ω*, tetrarchiæ sum socius, simul cum alio trierarchi munere fungor.

Συντριηραρχος, *ο*, *ς*, *ή*, qui in eadem est trierarchia.

Σύντριμμα, *ἄτος*, τὸ, vide *συντρέθῃ*.

Συντριμνός, *ε*, *ο*, idem et ab eod. Unde

Σύντριψῃ, *έος*, *ή*, idem; (2) cum aliquo familiaritate conjunctus.

Συντρέψαι, a. 1. *inf. act. verbi συντρέπω.*

Σύντριψίς, *εως*, *ή*, contritio, plaga. *Ab eod.*

Συντροφία, *α*, *ς*, *ή*, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, sodalium.

Σύντροφος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, simul nutritus et educatus. *Ph.* *conlactaneus.* Οὐκείτι *συντρόφοις* *ἀργαῖς* *ἔμπροσθεν*, *Soph. Aj. 647.* *A* τρέφω.

Συντροχάζω, et *συντροχάζω*, fut. *άσω*, concuro, in unum concuro; (2) *occurro.* Ἐως βαδίζων *ἐκίλευσε* *συντροχάζειν*, *Anacr. 7, 3.*

Συντρέφθω, *ω*, f. *ήσω*, una luxuria deditus sum, luxuriose vivo, in deliciis vitam ago.

Συντυγχάνω, concuro, obviam fio; (2) *convenio, adeo*; (3) *colloquor, commercium et consuetudinem habeo*; (4) *accido, evenio*; *συντυγχῶν*, congressus, collocutus, a. 2. *part.* τὸ *συντυχῶν*, obvium, de cibo. *Τηναυτῶτα δ' ἐκέτ' ἦν ἀσφαλῆς* *ξυντυγχάνειν*, *Aristoph. Av. 1495.* Πῶ σοι *συντυχῶν* *ἀμνημόνως*, *Eur. Her. 637.* Ἡ *σελήνη* *συντυχῶσ' ἡμῖν*, *Aristoph. Nub. 608.* (5) *particeps* *fio* una cum. *Τῆς μὲν δόξης ἐ* *μετέσχεον*, *τῆς δὲ τιμαρίας τοῖς ἀμαρτυρίαι* *συντυχῶν*, *Arrian.*

Συντυμβαρχία, *ω*, fut. *ήσω*, una busta cruo.

Συντυραννία, tyrannidis consors sum, una tyrannidem exerceo.

Συντυρανοκοτονία, una tyrannum interficio.

Συντυραννος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide socius.

Συντριμία, *ω*, qu. dic. in casuum cogo; *συντυρέμενα*, coagulata, coagmentata. *Vox Aristurhianica.* *A* τυρός.

Συντιχία, *α*, *ς*, *ή*, occursus; (2) colloquium, congressus; (3) *eventus, casus*; dicitur et *per Periphrasin* (ut *συντυχία τῆς χρείας* pro *χρεία*), (4) *de re, quæ fieri solet*; (5) *κατὰ* *συντυχίαν*, forte, casu; (6) *conjunctio, affinitas*; (6) *Καὶ ἦν ἐν τιμῇ παρ' αὐτῶ*, *εἴπερ* *εἰκός ἐπὶ ξυτυχία* *τοιαυτῆ*, *Arr. Hist. Alex. 4, 20.* *A* συντυγχάνω.

Συντυχήνην, *acc. sing. Ion.* pro *συντυχίαν*, a *præc.*

Συνυθλία, *nugor, sed de pluribus.*

Συνυμεινῶμαι, una hymenæum cano, nuptias conccelebro.

Συνυμνῶ, una cano, una celebros.

Συνυπάγω, subjicio, addo, annecto. *Vox Grammat.*

Συνυπακῶ, subaudio, *Ph.*

Συνυπαρκτος, *ε*, *ο* *ζ* *ή*, qui simul est, qui simul existit.

Συνυπαρξίς, *εως*, *ή*, coexistentia. *Vox Eccl. A* *συνυπαρξω*.

Συνυπαρχος, *ε*, *ο*, collega præfecti.

Συνυπάχω, simul vel una sum; (2) *pro ὑπάχω*, *Polyb.*

Συνυπατεύω, sum collega in consulatu.

Συνυπάτος, *ε*, *ο*, collega in consulatu.

Συνυπεβάλλω, una transeo, trajicio.

Συνυπηρετώ, *ω*, simul ministro, vel *simpl.* ministro.

Συνυπηρέω, adstrepo, accino.

Συνυποβάλλω, prosum, confero ad quid. *Clem. Al. nisi leg.* *συνυπεβάλλω*, *Ern.*

Συνυποδεικνύμι, demonstro, ostendo.

Συνυποδύομαι, simul subeo.

Συνποκαρίζομαι, id. quod ὑποκαρίζομαι.
 Συνποκαρίομαι, simul simulo; (2) simulatione
 utur; (3) accommo me rebus. Καὶ συν-
 υπηρέθησαν αὐτῷ οἱ λαοὶ Ἰσραὴλ, Gal. 2, 13.
 Συνπυρναίω, vide συνπυρναίω.
 Συνπυρναίω, una subjicior, seu una intelligor.
 Συνπυρναίω, ὁ, consubstantialis, Vox Eccles.
 Συνπυρναίω, ὦ, una subservio, una operam
 confero. Συνπυρναίω καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
 τῆ δέσπης, 2 Cor. 1, 11. Ἥτις αὐτῆ τὰ πολλὰ
 ἔγνωκεν, Luc. 1.
 Συνπυρναίω, vid. συνπυρναίω. Vox Gramm.
 Συνπυρναίω, una retrocedo, Steph.
 Συνπυρναίω, contexto, attexo; (2) molior. Νῦν
 δ' αὖ δὲδῶκ' ἐκλήμην, ἵνα τοι σὺν κῆτιν ὑβήσω,
 Odys. 13, 303. Hinc
 Συνπυρναίω, εως, ἡ, contextio.
 Συνπυρναίω, ἄτος, τὸ, contextus, Gl. V.
 Συνπυρναίω, contexto, Steph.
 Συνπυρναίω, ἡ, ἡ, contextus, tela.
 Συνπυρναίω, εως, ὁ, ἡ, contextus.
 Συνπυρναίω, subsisto, i. e. una in rerum na-
 tura sum; (2) una suscipio ac fero. Ex
 ὑβήσω.
 Συνπυρναίω, ὦ, una exalto, tollo.
 Συνπυρναίω, ἡ, ἡ, concentus, Ph.
 Συνπυρναίω, ας, ἡ, concentus, A συνπυρναίω.
 Συνπυρναίω, una parturio; (2) simul dolore ad-
 ficior. Συνπυρναίω καλοῖς τινός, Eur. Hel. 733.
 Πᾶσα ἡ κρίσις συστράζει καὶ συνπυρναίω ἀκρι τῷ
 πῦν, Rom. 8, 22.
 Συνπυρναίω, ὁ, ὁ, ἡ, concentor; (2) non absonus,
 congruens, consentaneus. Ταῦτ' ἐξ ἑνωσῶν
 τοῖσιν ἐξηγγελμέναις, Eur. Med. 1008.
 Συνπυρναίω, ὦ, simul detrudo; (2) contrudo, compul-
 so, trudendo in unum locum cogo,
 cogo, coarcto, compello, impello. Συνπυρ-
 ναίω τὸν αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα, Luc. Toxar.
 Συνπυρναίω, εως, ἡ, compulsio, Gl. V. A præc.
 Συνπυρναίω, perf. part. act. f. g. v. συνπυρναίω.
 Συνπυρναίω, l. pl. a. 2. conj. med. v. συνπυρναίω.
 Συνπυρναίω, ας, ἡ, compages humerorum vel ar-
 morum. Gl. V. scapula; συνπυρναίω, scapulae,
 Ph. Ex ἄνω.
 Συνπυρναίω, ας, ἡ, conjuratio, Ph. conspiratio.
 Gl. V. peridellio. A συνπυρναίω.
 Συνπυρναίω, v. τὸ, idem et ab eod.
 Συνπυρναίω, v. ὁ, conjuratus, conjurationis so-
 cius. Ab eod.
 Συνπυρναίω, eodem jurejurando astrictus, Ar.
 Συνπυρναίω, adv. facta conjuratione seu con-
 spiratione, R. Ab eod.
 Συνπυρναίω, τὸ, conjuratio, seu jusjurandum de
 conspiratione datum, Thuc.
 Συνπυρναίω, pro συναμύρτης, V. L.
 Συνπυρναίω, ἔμαι, fut. ἴσομαι, cocmo; συνπυρ-
 ναίω, comparare, Ph.
 Συνπυρναίω, synonymus sum, Steph.
 Συνπυρναίω, ας, ἡ, nominis cum alio in significa-
 tione communio. Figura rhetorica qua vo-
 cabula idem significantia conjunguntur. A
 συνπυρναίω, v. ὁ, ἡ, nomen commune habens,
 idem significans. Ex ἄνω.
 Συνπυρναίω, adv. idem quod
 Συνπυρναίω, adv. eadem diversorum vocabulo-
 rum significatione.
 Συνπυρναίω, Aristot. pro exploratum est, com-
 pertum est, intellectum cst.
 Συνπυρναίω, ἡ, ὁ, bigarum auriga seu agitator.
 A συναίω.
 Συνπυρναίω, simul servo, Man.
 Συνπυρναίω, bigas agito. Ἰσχυρίζεται τε καὶ
 ἑνωρκεῖται, Aristoph. Nub. 17. A
 συναίω, ἴδος, ἡ, bigas equi, par equorum aut
 molorum currum trahentium. Gl. V. biga,
 bigæ; συναίω, bigæ, Gl. V. par quodcum-
 que, ut liberorum, amicorum, &c. melius
 ἑνωρκεῖται. Οὐκ ἔστι τῶν ἄσπαστος μετὰ τὴν
 μόνην ἑνωρκεῖται, Soph. Ed. Col. 894. ἑνωρκεῖται
 λόγων, duplices manipuli, cohortium paria,
 Eurip. Phœn. 451. A συναίω.
 Συνπυρναίω, consonus, cognatus, Hes.
 Συνπυρναίω, εως, ἡ, compulsio, coarctatio. A συν-
 πυρναίω.
 Συνπυρναίω, ὦ, f. ἴσομαι, una prosum seu adjuvo,
 Gl. V. commodo, Xen.

Σύνωχα, pro συναχαδόν, Eur. σύνοχα, Scal.
 Σύνωχαδόν, adv. continenter, continuo. A
 συναίω.
 Σύνωχα, cædo, rado, lævigo, ut arcte cohæere
 possint, ut λίθο συνέσπασται et hinc λέξεις
 συνέσπασται, quæ non asperc concurrunt.
 Σύνωχαίω, οἱ, porcini Bœoti, Steph.
 Σύνωχαίω, ὁ, ἡ, sues alens, Nat.
 Σύνωχαίω, ἡ, ἡ, Ion. pro συναχασία, suis mac-
 tatio seu cædes. Ex σὺς et κείνω.
 Σύνωχαίω, ας, ἡ, idem et ex iisd.
 Σύνωχαίω, v. ὁ, ἡ, apri intersector seu inter-
 fectrix. Ἀταλάτην Κέρην Ἰασίου συνωχάων
 Ἀρκασίδας, Call. in Dian. 216.
 Σύνωχαίω, οἱ, qui sues alit, apros nutriens,
 Steph.
 Σύνωχαίω, v. ὁ, suum occisor. Ex φόνος.
 Σύνωχαίω, ἴδος, ἡ, suum interfector.
 Σύνωχαίω, ὦ, simul cum subibus pascō, (melius
 συναίω.) Οἷα τὰ περὶ τὸν ἄσπονδον καὶ τὸς ἐκ
 Κίρκης συναίωμένους, Longin. 9.
 Σύνωχαίω, v. τὸ, grex suum pascitium.
 Σύνωχαίω, ἡ, ὁ, subulcus. Ex φρεθί.
 Σύνωχαίω, ὦ, αἱ, parvæ vilesque lucernæ, V. L.
 Σύνωχαίω, tumultuari, incompositum esse, V. L.
 Σύνωχαίω, ἡ, ἡ, tumultuosus, Æol. pro τύρθη.
 Σύνωχαίω, εως, ἡ, tumultuosus; ut hinc sit
 συναίω, apud Athen. chorus tumul-
 tuosus, (aut est part. v. συναίω.) A præc.
 Σύνωχαίω, v. ὁ, operarius, exp. et subulcus.
 A σὺς et ἐργάζομαι.
 Σύνωχαίω, adv. tractim; (2) funditus, impetuosus.
 A σύρα.
 Σύνωχαίω, per Syncc. pro
 Σύνωχαίω, vel Σύνωχαίω, canalis sub-
 terraneus quo aqua in castella obsessorum
 ducitur, Eust.
 Σύνωχαίω, acc. pl. a. 2. part. pass. verbi σύρα,
 traho.
 Σύνωχαίω, v. ὁ, fistularis; ut Σύνωχαίω κάλαμος.
 A σύριγγι.
 Σύνωχαίω, v. τὸ, parva fistula. Ph. canna;
 etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab cod.
 Σύνωχαίω, ἴδος, ἡ, fistularis, Theophr.
 Σύνωχαίω, ὦ, fut. ὄσω, in fistulam excavo.
 Σύνωχαίω, εως, ὁ, ἡ, fistulosus, aut cavernosus
 et perforatus.
 Σύνωχαίω, ἄτος, τὸ, sibilus, sonitus seu stridor
 ille qui sibilando vel etiam fistulando edi-
 tur; idem venti.
 Σύνωχαίω, ἡ, ὁ, idem.
 Σύνωχαίω, ἡ, fistula; (2) quidquid fistulo-
 sum est, siphonis instar et cavernosum, ut
 in rota cavum cui axis inseritur, venæ colli
 et pedis grandiores, fistula putris in corpore,
 cavernæ terræ profundæ, &c. sed
 ἴσηρ. (3) Σύνωχαίω sunt cuniculi in opere
 militari; (4) viæ tectæ, sæpe cum σύρα καὶ
 permutatur. (2) ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῶν
 ἐσπασατ' ἔγχος, e theca, Il. 19, 387. Ἐπι-
 γὰρ Σύνωχαίω ἔνω φουάσι μίλαν μένος,
 calidi vulneris ora. Vide μένος, Soph. Aj.
 1411. Σύνωχαίω αἴω φθόγγον ὑπάζωναν, Call.
 A σύριγγι.
 Σύνωχαίω, fut. ἴσω, vid. σύριγγι; σύριγγι, a. 1. im-
 perat. Ὅταν αἰλίας σύριγγις, ὦ Πᾶν, τοῖσι σοῖς
 ἐν ἄντροις, Eur. Ion. 501. A σύριγγι.
 Σύνωχαίω, Syriace loquor aut ago; (2) Syrorum
 modo sum molliculus. A Σύρος.
 Σύνωχαίω, εως, ὁ, ἡ, Syrus origine seu ge-
 nere, in Syria natus, Syrus. Ex Σύνωχαίω et
 γίγνομαι.
 Σύνωχαίω, ἡ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui
 fistula ludit. A σύριγγι.
 Σύνωχαίω, a. 1. part. act. Æol. pro σύριγγις, a
 verbo σύριγγι, sibilō.
 Σύνωχαίω, sibilare, præc. infin. act. et
 Σύνωχαίω, Dor. pro σύριγγι.
 Σύνωχαίω, vel ὄρισκος, vas quoddam ex viminibus
 alivæ materia contextum, in quod ficus
 imponbant, Hes.
 Σύνωχαίω, ἄτος, τὸ, fistulæ cantus aut sonus,
 fistula. A σύριγγι.
 Σύνωχαίω, ἡ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.
 Σύνωχαίω, ἡ, ὁ, fistulator, Gl. V. Ab eod.
 Σύνωχαίω, adv. Syriace.

Σύριγγι, vel σύριγγι, f. ζω, sibilō, sibilum cdo;
 (2) sibilō ejicio, exsibilo. Gl. V. sibilō ex-
 plodo; (3) fistula cano. Ἐπτα μοὶ σύριγγι-
 σθαι συμβῆσθαι τῶν διατῶν, Luc. διὰ τὴν ἄσχη-
 μούνην, Æschin.
 Σύριγγι, ἄτος, τὸ, quod trahitur seu attrahi-
 tur, vestis caudata; (2) σύριγγι, paleæ,
 quæ rastris corraduntur, et alia purga-
 menta, sordes; (3) tractus, impetus, ut
 venti, imbris, &c. A σύρα. Unde
 Σύριγγις, ας, ἡ, raphanus et succus maxime
 raphani, cicndæ alvo aptus; (2) cibi pe-
 cularis genus ex adipe et melle; (3) po-
 tus ex aqua et sale, purgationi serviens.
 Hinc
 Σύριγγι, fut. σω, ventrem purgo succo raphani.
 Σύριγγι, v. ὁ, raphani venditor.
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, modica vacuatio alvi per
 succum raphani. A σύριγγι.
 Σύριγγις, ἴδος, ἡ, quæ stipulas rostro vel sordes
 scopis coæcervat.
 Σύριγγις κόπρος, stipularius fimus, Gaz.
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, qui ligna in silva collecta
 vendit, Hes. (si lectio sana).
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, tractus. A σύρα.
 Σύριγγις, striges, aves inauspicatæ, Steph.
 Σύριγγις, trachelitis, nom. pl. præc. part. act.
 Dor. pro σύριγγι, a σύρα, traho.
 Σύριγγις, adv. vide σύριγγι. Ab eod.
 Σύριγγις, ἴκος, ὁ, nomen avis.
 Σύριγγις, ἴκος, ὁ, Syrophœnix. Hinc
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, Syrophœnissa, ex Syrophœ-
 nice oriunda.
 Σύριγγις, confringo, Nic.
 Σύριγγις, ὦ, una facinus, fraudem patro
 vel molior.
 Σύριγγις, adulterinus, mixtus, Hes.
 Σύριγγις, ὦ, confringo, contero, collido.
 Σύριγγις, εως, ἡ, conflictus. A σύριγγις.
 Σύριγγις, f. ψω, consuo, simul suo, consarcino.
 Δέματα σύριγγις νεύρω βοῶς, Hesiod. Op. 542.
 Σύριγγις, vel ἄστω, fut. ζω, confligo, invado;
 συνέριγγις, confligit, Ph. aor. 1. συνέριγγις
 τοῖς πολέμοις, Heliol.
 Σύριγγις, εως, ὁ, sartor, consarcinator. A σύ-
 ριγγις.
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, consarcinatio; (2) mel. excogita-
 tio, v. gr. fraudum, &c. Ab cod.
 Σύριγγις, una vapor.
 Σύριγγις, devergo, inclino. Mel. de cogita-
 tione, dirigere animum aliquo.
 Σύριγγις, εως, ἡ, confluentus. A
 Σύριγγις, confluo; σύριγγις, qui confluit, a. 2.
 part. συνέριγγις τῶν πλῆθην, Ælian. Eἰς
 τῆτο πάντες συνέριγγισαν, Xenoph. 5, 260.
 Σύριγγις, τὸ, conflictus. A
 Σύριγγις, vel σύριγγις, f. ζω, confringo; (2)
 committo, sc. bellum concito; (3) con-
 fligo, quo sensu 2, 3. proprie medium dicitur,
 συνέριγγις πόλεμος, bellum conflatum.
 Σύριγγις εἰς ἐν ἅπαντα, Aristoph. Conc. 672.
 Σύριγγις, pres. inf. act. verbi σύριγγις.
 Σύριγγις, εως, ἡ, conflictus. A σύριγγις.
 Σύριγγις, ἔμαι, simul radices ago.
 Σύριγγις, conjicio in unum locum.
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, confluentus, confluentis, conflu-
 vium, colluvies. A σύριγγις. Unde
 Σύριγγις, ας, ἡ, conflusio.
 Σύριγγις, v. ἡ, locus ubi aqua confluit.
 Σύριγγις, qui confluit seu confluit, tanquam
 a σύριγγις, Steph.
 Σύριγγις, εως, ἡ, idem quod σύριγγις.
 Σύριγγις, εως, ἡ, tractio, tractus, Gl. V. A σύρα.
 Σύριγγις, v. ὁ, qui trahit, ut funis, &c.
 Σύριγγις, εως, ἡ, Syrtis. Ab cod.
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, tractus, qui trahitur, qu. dic.
 tractilis. Ab eod. Unde
 Σύριγγις, ακος, ὁ, ἡ, vilis et abjecta populi
 multitudo, plebis colluvies, turba.
 Σύριγγις, ἡ, ὁ, sordes, purgamenta, rostro aut
 scopis corrasa. Gl. V. turba. Δέματα γῆς καὶ
 πόλλων ἐφ' ὑδατι συριγγις ἔλκεν, Call. in Ar.
 109. Hinc
 Σύριγγις, εως, ὁ, ἡ, e variis sordibus mix-
 tus;

tus; (2) yilis, abjectus, plebeius; (3) in-
 conditus, incompotus.
 ΣΤΡΩ, traho; (2) vexo, raptio; στρον, trahe,
 Gl. V. a. 1. imperat. Στροντες τὸ δίκτυον
 πᾶν ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἐστρον (τὸν Παύλον)
 ἔξω τῆς πόλεως, Act. 14, 19.
 ΣΤΣ, sus, ὁ ἔξ ἡ, sus, porcus; (2) aper. Acol.
 pro ὄσ.
 Συσκάπτω, f. ψω, simul fodio; (2) terram ac-
 cumulo, pastino.
 Συσκαδάω, fut. ἄσω, una dissipo, dispergo sim-
 ul; (2) dissipo, dispergo.
 Συσκαίδω, ἄ, idem. Συσκαίδω πολλὰς ἀλυνδύβρας
 ἐπᾶν, Aristoph. Ran. 925.
 Συσκαίω, ἄσος, τὸ, cogitatio, consideratio,
 deliberatio. A συσκέπτομαι.
 Συσκαπέω, contego.
 Συσκαπέομαι, fut. φομαι, consulto cum alio.
 Συσκαυάω, fut. ἄσω, in fasciculum colligo, in
 unam sarcinam connecto; (2) compilo;
 (3) subdole struo, insidiis capto; (4) in
 potestatem redigo. Τὸ δειπνον, Χρυσῆ, συ-
 σευαύζει νῶϊν, Aristoph. Vespr. 1242. Σὺ μὲν,
 ἔφη, συσευαύζει, ἐ τὸν λόχον προσημοπῶν ἄγε,
 Xen. Hinc
 Συσκαυάσις, ας, ἡ, apparatus; (2) vasorum
 collectio itineris causa.
 Συσκαυαστής, ἔ, ὁ, structor, machinator, con-
 cinnator, architectus. Ab eod.
 Συσκαυή, ἡς, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum
 machinatio, captatio. Gl. V. factio.
 Συσκαυοφρέω, ἄ, una vasa porto.
 Συσκαυώω, ἄ, una dolose machinor, commo-
 lior.
 Συσκαυῶ, ἄ, contubernalis sum, in eodem ta-
 bernaculo habito. Hinc
 Συσκαυήτεια, ας, ἡ, contubernalis.
 Συσκαυῖα, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. A
 σκαυῖ. Unde
 Συσκαυῖος, ε, ὁ ἔξ ἡ, contubernalis.
 Συσκαυῖνιον, τὸ, contubernium, Xen.
 Συσκαυῶν, fut. ἄσω, idem quod συσκαυῖ.
 Συσκαυιάς, f. ἄσω, umbro, opaco, inumbro,
 obnubo, occulto, obtego, tenebris et cali-
 gine obduco; συσκαυιάσις, a. l. inf. act. Ἄλλ'
 ἔ φρονεῖν χεῖρ συσκαυιάζοντας γένων, Eur. Suppr.
 1216. Hinc
 Συσκαυιάσις, ας, ἡ, obumbratio.
 Συσκαυίασμα, ἄσος, τὸ, obumbratio, umbracu-
 lum, involucreum, velamen.
 Συσκαυιασμός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, idem et ab eod.
 Συσκαυιος, ε, ὁ ἔξ ἡ, umbrosus, opacus, umbra
 obtectus. Ex σύν et σκαυῖ.
 Συσκαυῖος, una considero.
 Συσκαυοτάω, f. ἄσω, obnubilo; συσκαυοτάζει, ad-
 vesperascit, tenebrat; συσκαυοτάζει, adves-
 perasebat. Ἐπειδὴ συσκαυοτάσει, Xen.
 Συσκαυορπάζω, fut. σω, pariter tristi vultu
 sum.
 Συσκαυῶ, pro συσπάω, Steph.
 Συσκαυῶσσω, vel συσκαυῶστω, f. ζω, discerpo,
 concerpo. Ἐβήρηξεν αὐτὸν τὸ δαίμονιον, ἐ συ-
 σεπάραξεν, Luc. 9, 42.
 Συσκαυῶσις, ας, ἡ, contractio, convulsio.
 Συσκαυῶσις, ε, ὁ ἔξ ἡ, contractus, qui contrahi
 potest. A
 Συσπάω, f. ἄσω, attraho, simul pertraho; (2)
 contraho, adduco, contorqueo, convello;
 συσεπάραση, contractus est, Ph. aor. 1. pass.
 Τὰς ὀφθαλμοὺς ὑπὲρ τῶν ἀβρῶων συσεπάσαντες, M.
 Anton. 4, 30.
 Συσπειρέω, ἄ, in spiram colligo, convolvo;
 (2) conglomero, condenso. Ἐπει δὲ ἔτω
 συσεπειρέσθησαν, Xen.
 Συσπεῖσις, consero.
 Συσπέσιδος, fut. σπέσις, simul libo, Dem.
 Συσπεῖσις, fut. εἴσω, studioso cum aliis alicui
 faveo, meaque operam navo; (2) æmul-
 lor cum aliquo.
 Συσπλαγχνύω, exa simul edo. Ἄγε δὲ, θεα-
 σαι, δέωρο συσπλαγχνύετε μετὰ νῶν, Aristoph.
 Pace, 1124. A σύν et σπλάγχχων.
 Συσπᾶν, vel δᾶ, concido, Hes. Etn.
 Συσπᾶντος, ἔ, qui una libat. A συσπᾶνω.
 Συσπᾶνάζω, f. ἄσω, idem quod συσπᾶνω. Συ-
 σπᾶνάζει περὶ τῆς νίκης, Aristoph. Pace, 768.

Συσπεδασιός, ὁ, æmulus ejusdem studii. A
 πᾶρ.
 Συσπαίνομαι, simul adolor vel blandior; item
 colloquor in familiari conventu, Polyb.
 Συσσαρῖα, ας, ἡ, carnis bonitas, firmitas, co-
 alescentia carnis. A σύν et ἀράξ.
 Συσσαρκῶς, ἄ, f. ἴσω, carnem cum carne co-
 alescere facio. Ex iisd. Hinc
 Συσσαρκῶσις, ας, ἡ, carnis compactio.
 Συσσιισμός, ἔ, ὁ, concussio; (2) turbo. A
 Συσσιισίω, fut. εἴσω, concutio, commoveo.
 Συσσιισίω, fut. εἴσω, idem.
 Συσσημαίνομαι, obsigno, signo ratum facio aut
 certum, ap. Rhct.
 Σύσσημον, ας, τὸ, omne signum de quo inter
 duos pluresve convenit; tessera. A
 Σύσσημος, ε, ὁ ἔξ ἡ, una significans. Ex σύν
 et σῆμα.
 Συσσήπω, fut. ψω, putrefacio; (2) macero.
 Συσσίτιον, ἄ, fut. ἴσω, una cibum capio, con-
 victor sum; (2) contubernalis sum, in
 contubernio alicujus sum. Συσσιτεῖν μετ'
 ἀλλήλων, Aristot.
 Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, sodalitas. A σύ-
 σσιτος. Unde
 Συσσιτικός, ἡ, ὄν, ad convictum pertinens;
 Συσσιτιον, ε, τὸ, contubernium et hominum
 eadem quadra viventium, cætus; (2) com-
 mune et publicum convivium, Phil.
 Συσσιτοῖσιν, dat. pl. Ion. et cum v, pro συσι-
 τοῖς, a σύσσιτος, sodalis, commensalis.
 Συσσιτοποιῶ, ἄ, pinso, vel in cibum con-
 cinnio.
 Σύσσιτος, ε, ὁ ἔξ ἡ, simul cibum capiens, con-
 victor. Gl. V. sodalis. Ex σῖτος.
 Σύσσοια, et συσσοή, ἡ, corporum plurium motus
 versus eundem locum, Democr. A σύω.
 Σύσσομα, versus eundem locum moveo.
 Σύσσομα, divexo, contumeliose tracto, R.
 Σύσσω, fut. ἄσω, simul servo, conservo; (2)
 contineo et stringo, ne dilabatur; (3) om-
 nia simul accurate observo. Τὸ γὰρ τοι τέκνα
 συσώζειν καλῶν, Eur. Iph. in Au. 1237.
 Συσσωμάτοποιῶ, ἄ, in unum corpus cogo.
 Σύσσωμος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui ejusdem corporis est,
 ejusdem corporis particeps. A σύμμα.
 Συσσωρεύω, fut. εἴσω, coacervo.
 Συσσωφρονῶ, ἄ, una recte ago, sapio, &c.
 Συσάδες, αν, αἶ, ut συσάδες ἡμίπελοι, vites or-
 dine non plantatæ. A συσῆμα.
 Συσάδην, adv. cominus. Ab eod.
 Συσάδων, adv. idem, Gl. V. Ab eod.
 Συσάεις, aor. 1. part. pass. verbi συσῆμα, pro
 συσάω.
 Συσάμνις, ἡ, ponderis æqualitas, Steph.
 Συσάμνιος, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, ejusdem cum aliquo pon-
 deris.
 Συσάλτικος, ἡ, ὄν, contrahendi vim habens. A
 συσῆλλα.
 Συσάμνιζω, confundo, propriè in unum urceum,
 seu poculum. A σύμνος.
 Συσάς, ἄδος, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit.
 A συσῆμα.
 Συσάσις, nom. pl. Ion. et Att. pro συσάσις,
 a σύσσις, constitutio.
 Συσάσιζω, fut. ἄσω, seditiosis socius sum.
 Συσασιαστής, ἔ, ὁ, socius seditiosis. A πᾶρ.
 Συσάσις, ας, ἡ, constitutio; (2) coagmentatio,
 compositio, coagmentum, concrementum,
 crassitudo, concretio; (3) substantia; (4)
 natura rei; (5) confirmatio per argumen-
 ta; (6) conciliatio animorum ad concor-
 diam, amicitia et concordia ipsa; (7) origo
 rei, ortus, initium, Polyb. (8) coitio, con-
 spiratio, conjuratio; (9) cætus, conventus;
 (10) commendatio. A συσῆμα.
 Συσασιαστής, ε, ὁ, factionis particeps seu socius.
 Συσάτιος, ε, ὁ, socius seditiosis. A πᾶρ.
 Συσάτης, ὁ, qui simul stat, Steph.
 Συσάτικός, ἡ, ὄν, constituendi et compingendi
 vim habens; (2) commendatitius; συσάτικῶς,
 commendatitiæ literæ, Ph. A σύσσις.
 Συσάτω, ἄ, fut. ἄσω, una crucifigo, una in
 crucem tollo; συσεναυῶνθῃ, crucifixus
 est, aor. 1. pass. Οἱ συσεναυῶνθῃ ἀντὶ
 ἀνείδιζον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιὸς

ἡμῶν ἀνθρώπος συσεναυῶνθῃ, Rom. 6, 6. συ-
 σεναυῶνθῃς, Matt. 27, 44.
 Συσεγγάζω, fut. ἄσω, contego, operio.
 Συσέλλω, f. εἰλῶ, p. συσελλα, compono, co-
 arcto, coerceo. Gl. V. contraho, compes-
 co; (2) consterno; (3) compono, ut mor-
 tum; (4) ἐμαυτὸν, minus facio quam
 possim, submitto me; συεἰλλει, corripit,
 Ph. συεἰλλομαι, contrahor. Gl. V. mæreo,
 ἀλλάντους, Aristoph. Eq. 430. Σουμάτια, Id.
 Conc. 99. Συσελλαμαι κακοῖς, Eur. Her. Fur.
 1423. Συσελλα τῆς ἰσπελοῦς τὸ μήκος, Synes.
 Συσενάζω, fut. ζῶ, congemisco, gemo, simpr.
 Ὅς συσενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις, Eur.
 Ion. 969. Πᾶσα ἡ κτίσις συσενάζει ἐ συναῶ-
 νει ἄχρι τῶ νῦν, Rom. 8, 22.
 Σύνειος, ε, ὁ ἔξ ἡ, angustus, in arctum co-
 actus.
 Συσενοχωρέω, ἄ, in angustum cogo.
 Συσεφάνω, ἄ, f. ἄσω, simul coronor, vel simpr.
 coronor.
 Σύσημα, ἄσος, τὸ, coagmentatio, concretio,
 compages, compositio, collectio, congrega-
 tio; (2) cætus, conventus, collegium, tur-
 ba, globus, manus militum; (3) acervus,
 cumulus, multitudo; (4) opus quodlibet
 arte compositum; in musicis, corpus e
 consonantiarum conjunctione consistens.
 A συσῆμα. Hinc
 Συσηματικός, ἡ, ὄν, collectitius; (2) quod dic-
 acervalis; (3) ad σύσημα pertinens; (4)
 arte compositus in certum actus.
 Συσῆμαι, constituisse, aor. 2. inf. act. v. συσῆμα.
 Συσῆμα, ἄ, f. ἴσω, ejusdem ordinis sum, in
 eadem serie seu eodem versu sum collocatus,
 conjunctus; (2) respondeo, congruo,
 similis sum. Συσῆμα δὲ τῆ νῦν ἱερευσάλῃμα,
 Gal. 4, 25. A σύσῆμα.
 Συσῆμα, ας, ἡ, militum conjugatio; (2) se-
 ries in altum porrecta, pendente catē-
 nam referens; (3) quævis seriei seu or-
 dinis rerum communio, natura, conveni-
 entia. Ab eod.
 Συσῆμα, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui ejusdem est ordinis
 seu seriei; (2) conjunctus, vicinus; (3)
 similis.
 Συσῆμα, adv. eodem ordine et serie.
 Συσῆμα, ἄ, idem cum συσῆμα. Συσῆμα
 χηρῆσα λίνη φάρα παρφέρα, Eur. Or. 1412.
 Συσῆμα, ἡς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) par-
 simonia; (3) correptio, Ph. figura gram-
 matica quæ syllaba longa in versu corripit-
 tur. A συεἰλλα. Unde
 Συσῆμα, fut. ἴσω, apparo, adorno, orno.
 Ἄγαλματα συσῆμα χηρῆσα λίνη φάρα παρ-
 φέρα, Eur. Or. 1435.
 Συσῆμα, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui est ore sensim com-
 presso et contracto; (2) mutus, elinguis.
 A σύμμα. Hinc
 Συσῆμα, os contraho, ostium constringo et
 coangusto; (2) in fauces contraho.
 Συσῆμα, rationem habeo.
 Συσῆμα, ας, ἡ, communis militia, contuber-
 nium. A
 Συσῆμα, et συσῆμα, una expeditionem
 suscipio, in militiam una proficiscor, sim-
 ul milito. Ὅς ἐ Ἀχιλλεῖ συσεράττεισεν ἐν
 πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον, Heliad. Ὅσπερ, ἄν δέησι
 στρατεῖν συσεράττεισσαι σοι, Xen.
 Συσῆμα, una exercitum ducor, collega im-
 peratoris seu ducis exercitus sum.
 Συσῆμα, ε, ὁ, collega imperii militaris, aut
 collega in pratura. Καὶ συσεράττεισ, et du-
 cubus collegas addas, Eurip. Phœn. 752.
 Συσῆμα, ε, ὁ, commilito.
 Συσῆμα, una, eodem loco castra pono.
 Συσῆμα, ἄσος, τὸ, coagmentum compactile,
 globus, involutio, vortex; (2) agmen, glo-
 bus seditiosorum; (3) tumultus e concursu
 hominum. A συεἰλλα.
 Συσῆμα, ε, ὁ, præfectus agmini mili-
 tum; (2) dux seditiosorum.
 Συσῆμα, dim.
 Συσῆμα, cogendi et condensandi vim ha-
 bens, Hipp.
 Συσῆμα, fut. ψω, contorqueo, convolvo in
 fascem,

fascem, seu collectum contorqueo, colligo, eogo, coacervo, conglobo; *συνεστραμμένος*, convolutus, p. part. pass. *συστρέφονται*, glomerantur, Ph. *Συστρέφαντος* δὲ τῷ Παύλῳ φουγιάναν πλῆθος, Act. 28, 3. Ἀπὸ τῆς ἀσπίδος τῆς Σαμῆος μεγάλα τυφά & περυσίη ξυστρέφας, Aristoph. Lys. 976. Διήκουσε μὲν οὖν τὸ Μυθικὸν ἐθνὸς *συνεστρέφει* μῆνον, contraxit in unam gentem, omnes interpretes *subegit*. pessime, Herod. 1, 101.

Συστροβέω, concito, Ern.

Συστρογγύλλω, fut. *ίσω*, corrotundo, conglobo.

Συστρογγύλλω, idem.

Συστροφῆ, ἡς, ἡ, conversio et involutio in orbem, vortex, vertigo. Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuosa et seditiosa turba, concursus. Ph. *συστροφῆ ἐπὶ ὄχλου*, de multitudine hominum, caterva; *συστροφῆ ἀνέμων*, turbo, Ph. A *συστρέφω*. Hinc

Συστροφία, *ας*, ἡ, acriter et vehementer agentis contentio; (2) consuetudo cum aliquo.

Σύστυλος, ὁ ἢ ἡ, columnas habens, e columnis compositus.

Συστώ, *constiterim*, 1. sing. aor. 2. conj. act. verbi *συνίστημι*.

Συσφάζω, una macto seu interficio.

Συσφαιρίζω, fut. *ίσω*, una cum aliis pila ludo.

Συσφαιριστής, ἔ, ὁ, collusor pilæ. A præc.

Συσφαιρίω, ὦ, fut. *άσω*, conglobo, rotundo.

Συσφάττω, fut. *ξω*, simul jugulo seu macto.

Συσφαιγγίω, Eur. Iph. in Tau. 687.

Συσφαικία, quod confusum erat, informo, compono; coasso, clavis configo.

Συσφίγγω, fut. *ξω*, constringo, constringendo cogo et contraho.

Συσχίζω, *constrictus fuerit*, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi *συνέχω*, pro *συσχίω*.

Συσχηματίζω, fut. *ίσω*, configuro, conformo.

Μὴ *συσχηματίζεσθε* τῷ αἰῶνι τούτῳ, Rom. 12, 2. *ταῖς* πρότερον . . . ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14.

Συσχολάζω, fut. *άσω*, simul otior, una ferior; (2) sum condiscipulus. Hinc

Συσχολαστής, ἔ, ὁ, condiscipulus.

Σύσχορος, ὁ ἢ ἡ, una choreas agens, Steph.

Σύστα, *concitatus erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro *ἰσίστατο*, a *σύνω*.

Συφαιός, ὁ, subulcus, porculator, Hes.

ΣΥΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicada; (2) pellicula rugosa lacti innatans; (3) rugosa et exsucca pellis senum; (4) cutis simpl.

Συφείος, ἔ, ὁ, Poet. pro *συφεός*.

Συφεόνος, in haram. A *σῦς*.

Συφεός, ἔ, ὁ, hara, suile. Κατὰ συφεοῖσιν ἐέργην, Odys. 10, 238. Καὶ αὐτὸν ἤλασεν ἐς συφεός, Parthen. Erotici. 12.

Συφεῖον, ὄνος, ὁ, idem, Gl. V. *Agathias*, 5. A *σῦς*.

Συφορεία, ἡ, grex porcorum, Suid.

Συφορέιον, *υ*, τὸ, grex suum qui simul pascuntur. Gl. V. hara. Ex *σῦς* et *φίεω*.

Συφορέος, ἔ, ὁ, subulcus, Il. 21, 282. Ex iisd.

Συφός, ἔ, ὁ, idem, Ern.) hara. A *σῦς*.

Συχνά, *συχνόν*, adv. pro *συχνούς*, Xen.

Συχνάζω, f. *άσω*, denso, spisso, frequento. A *συχνός*.

Συχνάμις, adv. sæpe. Ab eod.

Συχνός, ἡ, ὄν, frequens, creber, multus, copiosus, spissus, confertus, continuus. A *συνεχής*.

Συχνάς, adv. crebro, assidue, Gl. V.

Σύνω, quatio, concutio, moveo; *σύνωμι*, moveo, incitor; *ἰσσυμένος*, incitatus, concitatus; *ἰσσυτο*, ruebat. Ὅταν ἔξωνάσσειεν ἐκ τῆς σπυθῆς, Eur. Ion. 825. A *σύνω*.

Συνώπης, *εὐς*, ὁ ἢ ἡ, porcinus, suillus. A *σῦς*.

Σφάγγανον, *υ*, τὸ, ensis. A *σφάττω*.

Σφάγγιον, *υ*, τὸ, vas quo jugulata pecudis sanguis excipitur. Ab eod.

Σφαιρίστω, aor. 2. part. pass. f. g. verbi *σφάζω*, trucidó.

Σφαιρίστος, *ἔως*, ὁ, jugulator, mactator, percussor, Ph. occisor, sicarius; (2) gladius. Ὁ μὲν σφαιρίστος ἐστὶν κτενὸς, Soph. Aj. 815.

Σφαιρίσις βεπποροι, cultri mactatorii, Eurip.

Andr. 1135. (1) Ὁ δὲ σφαιρίστος τίς; Id. Iphig. in Taur. 623.

Σφάγγη, ἡς, ἡ, jugulatio, mactatio, occisio, Ph. internecio, nex, Gl. V. cædes; (2) jugulus seu jugulum, Ph. (3) vulvus. Ἀπεγγύμην τὴν σφάγγην, Arr. Ἐπὶ τῆς σφάγγης τὸ ξίφος ἦρσε πρῶτος, Ib. (3) ἀμφίβρεστον αἷμα τῶν ἐμῶν σφάγγων, vulneris mei concretum sanguinem, Soph. Trach. 572. Ἐκ δὲ τῆς σφάγγης διελθὼν, quod e Nessi vulnere fluxit, Id. Ibid. 716. Vide πολυδάτος. (2) τεκόντης εἰς σφάγγας ὄσαι ξίφος, in jugulum matris, Eurip. Or. 291. Ab eod.

Σφαιρία, *ας*, ἡ, dies sacrificii, qua sacra fiunt mactatis victimis; (2) cædes promiscua, Plato. A *σφάγγη*.

Σφαιριάζω, fut. *άσω*, victimas jugulo, hostias macto, seu victimis mactatis sacrificio. Gl. V. σφαιριάζει, mactat, Ph. Σφαιριάζειν τὸς παρ' αὐτῶν δωρηθέντας ἐκ εὐαγῆς, Heliod. Ἐσθὼν ἐέργη σφαιριάζομεν, Aristoph. Av. 577. Ab eod. Hinc

Σφαιρισμός, ἔ, ὁ, mactatio, trucidatio, R.

Σφαιρίδιον, *υ*, τὸ, cultellus quo jugulum petitur, culter coquorum. Dim. a *σφαιρίς*.

Σφάγγιον, *υ*, τὸ, victima, hostia; (2) bestia quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas quo excipitur sanguis victimarum. A *σφάγγη*.

Σφάγγιος, adj. cruentus. Σφάγγιον γυναικίον μόνον, Soph. Antig. 1291.

Σφαιρίς, ἴδος, ἡ, culter quo resolvunt seu feriunt jugula pecorum mactandorum, secespita; (2) jugulatio. A *σφάζω*.

Σφαιρίτης, *υ*, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A *σφάγγη*.

Σφαιρίτις, ἴδος, ἡ, ut *σφαιρίτιδες* φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑΖΩ, fut. *άσω*, pedes jacto, palpito, de morientibus; (2) difficulter morior; (3) indignor, graviter irascor, proprie cum plisione pedum. Σφαδαζόντες, ἢ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, oppressi, Philo. Ὁ δὲ (ἴσπος) σφαδαζὼν ἀποσείττει τὸν Κύρον, Longin. 25. Ἐσφάδαζεν ὑπὸ θυμῷ ἢ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆ παραθέσει ἢ τῆ παραλλάξει τῶν σκελῶν, Plut. Hinc

Σφαδανός, ἡ, ὄν, vehemens, terribilis.

Σφαδασμός, ἔ, ὁ, pedum jactatio, palpitatio imprimis moribundi; (2) ira vehementior.

ΣΦΑΖΩ, fut. *ξω*, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζεις παθόντες δέρον, Eur. Or. 1188.

ΣΦΑΓΓΡΑ, *ας*, ἡ, sphaera, globus, pila.

Σφαιριδόν, adv. in modum pilæ seu pilulæ. A præc.

Σφαιρητικός, ἡ, ὄν, ut νόμος σφαιρητικός, ap. Clm. Al. sed leg. videtur *σφαιριστικός*.

Σφαιρίδιον, *υ*, τὸ, pilula, Gl. V. A *σφαιρίον*.

Σφαιρίζω, fut. *ίσω*, pila ludo. A *σφαιρεῖα*.

Σφαιρίκιος, ἡ, ὄν, ad sphaeram pertinens, sphaeræ seu globi proprius; (2) globosus, sphaeræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρισμός, adv. modo sphaeræ, globi, pilæ.

Σφαιρίον, *υ*, τὸ, globulus, pilula. Dim. a *σφαιρεῖα*.

Σφαιρίστος, *ἔως*, ἡ, lusio pilaris, ludus pilæ. A *σφαιρίζω*. Unde

Σφαιρίστω, ἄτος, τὸ, idem.

Σφαιριστήριον, *υ*, τὸ, locus in quo pila luditur, sphaeristerium. Ab eod.

Σφαιριστής, ἔ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pilæ. Gl. V. pilarius. Ab eod.

Σφαιριστικός, ἡ, ὄν, pertinens ad *σφαιριστήν* (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστική, ἡς, sc. τέχνη, ars sive peritia ludendi pilæ. A præc.

Σφαιρίστω, *ας*, ἡ, sphaeristerium, arca;

Σφαιρίστος, *υ*, ὁ, rotundus, globosus; scm. σφαιρίστος, ἴδος, ut σφαιρίστος κυπρίστος, cupressus confura. Ab eod.

Σφαιροειδής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, sphaeræ similis, pilæ speciem gerens. Ph. globosus, pilarius, pilaris. Ex *σφαιρεῖα* et *ἴδος*.

Σφαιρομάχῳ, ὦ, fut. ἴσω, pila ludo; (2) pila cum aliquo certo; (3) castu pugno. Ex eod. et *μάχουμαι*. Hinc

Σφαιρομαχία, *ας*, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris lusio; (3) pugilum certamen.

Σφαιρομακτία, ὦ, pila ludo. E *σφ*. et *παίζω*.

Σφαιρομακτικός, *υ*, ὁ, lusor pilæ. Ex iisd.

Σφαιρομακία, ὦ, sphaeram facio. Hinc

Σφαιρομακός, ἔ, ὁ, qui pilas facit.

Σφαιρέω, ὦ, fut. *άσω*, conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam conformo; (2) præpilo, pilam gladii vel hastæ cuspidi præfigo; *ἰσφαιρέω*, præpilaré, Gl. V. p. part. pass. σφαιρίζω, præpilaré, Gl. V. aor. 1. inf. act. Σάθηα δ' ἰσφαιρέωτο Πελάγια, Theocr. 22, 46. Ζίφην ἰσφαιρέωμενα, Angl. SWORDS BUTTONED, FOILS. A *σφαιρεῖα*. Hinc

Σφαιρίωμα, ἄτος, τὸ, massa rotunda seu globosa in modum pilæ. Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτής, ἡσος, ὁ, corrigia seu lorum calcei. Apud LXX. interpretes sæpe notat sphaerulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτής, ὁ, rotator, Sines.

Σφαιρωτός, ἡ, ὄν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ; (2) præpilatus.

Σφακέλιος, *υ*, ὁ, qui infestatur σφακέλῳ.

Σφακελίω, et *σφακελίζομαι*, sphaeculo laboro, carie exedor atque tange, gangræna vitior; (2) idem quod σφαδάω. Ab eod.

Σφακελισμός, ἔ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpersæ mortificatio; (2) idem quod σφαδάσμος. A præc.

Σφακέλλος, *υ*, ὁ, fasciculus, fascis. A *σφακέλλος*, idem, (at videtur vitium scripturæ; nam et σφακέλος pro σφακέλος sæpe male editum est. Ern.)

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, *υ*, ὁ, membri inflammationem perpersi mortificatio; (2) gangræna, sive σφακέλος incipiens; radicem in arboribus nigredo ac mors; (3) salvia, mas. A

ΣΦΑΚΟΣ, *υ*, ὁ, salvia, herba. Angl. SAGE.

Σφάκτης, *υ*, ὁ, sicarius, Ph. σφάκται, jugulatores, Ph. A σφάττω.

Σφακτός, ἡ, ὄν, mactatus. Ab eod. Hinc

Σφάκτωμα, ἡ, sacrificula.

Σφακώδης, *εὐς*, ὁ ἢ ἡ, salvia abundans. A σφάκος.

Σφαλάξ, *κος*, ὁ, gcnus spinæ, paliurus. A

Σφαλάσσω, fut. *ξω*, pugno, lacero, Hesyech.

Σφαλερόνηκτος, ὁ, in quo non tuto natatur, Steph.

Σφαλερός, *εὐς*, ὄν, qui inter eundem lapsat, qui titubet fallente vestigio, Gl. V. titubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλω.

Σφαλερός, adv. lubricè, parum tuto, dubie, inconstanter.

Σφαλλίω, a. 2. inf. pass. verbi σφάλω, evertó.

Σφαλλός, ἔ, ὁ, compedes linguæ, Hes.

Σφάλλοντι, evertenti, dat. sing. part. præc. act.

ΣΦΑΛΛΩ, supplanto, evertó, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. V. decipio; σφάλλωμαι, titubo, Ph. item rem infelicitè gero in bello, spe excido; *ἰσφάλλω*, aor. 1. act. ἰσφάλλω, aor. 2. pass. cravri; *ἰσφαλλόμενος*, vitiosus, perf. pass. part. (1) ζῆν φθὼν σφάλλῳ δύνανται τε δίκαιον, cum invidia et opum vi justitiam subvertete, Eurip. Andr. 781. Δυναί τε σύχαι σφάλλωσι δόμος, Eur. Med. 198. Ὅτι τι μὴ σφάλω γ' ἐν σοί ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἄνδρὸς τῶδε γ' ἐσφαλῆσται, privabitur, Ib. 1129. Ταχὺ γὰρ σφάλλω, mutaris, Eurip. Hipp. 183. Σφαλλεῖς ἐν ταύτης τῆς ἐλπίδος, Luc. Ἄπ' ἐλπίδος ἰσφάλλω, idem. Hinc

Σφάλμα, ἄτος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, inflex successus, clades.

Σφαλλέω, idem quod σφάλλωμαι, Suid.

Σφαλλής, ὁ, supplantator, Lyc.

Σφάλλον, *υ*, τὸ, lectulus, Hes.

Σφάλλω, aor. 1. inf. act. verbi σφάλω, trucidó.

Σφάλλω, 3. pl. aor. 1. conj. act. cum *υ*.

Σφαραγιέντος, *Od.* 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro *ισφαραγιέντος*, a Σφραγιένω, ὤ, gutture sonum edo, strideo, strepo; (2) distentum sum.

Σφραγιζέω, cum strepitu excito. A ΣΦΑΓΓΙΟΝ, α, ἰ, guttur, fauces, interdum sonus qui gutture emittitur, item stridor, strepitus.

Σφάπτω, fut. ζω, jugulo, macto; ἰσφαγνί, mactatus est, aor. 2. pass. ἰσφαγμένους, mactatus, perf. part. pass. "Ἐσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 1 *Joann.* 3, 12. "Ἰνα ἀλλήλους σφάξωσι, *Apoc.* 6, 4.

Σφι, se, vel ἴσπος, acc. dual. ab ἑ, sui; item seipsum, vel seipsum, acc. sing. *Poet.* pro ἴ, item se, vel ἴσπος, ἴσπας, ἴσπα, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφίας, illos, vel se, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ἑ, sui.

ΣΦΕΔΑΝΟΣ, ἦ, δν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, *Nic. Th.* 642. Σφεδανὸν, vehementer, *Il.* 21, 542.

Σφεί, illi, illas, nom. dual. *Ion.* pro σφεῖ, ab ἑ, sui.

Σφείς, illi, ipsi, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφείας, illos, illas, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

Σφείης, illi, illas, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφείς, illi, illas, nom. plur. ab eod.

Σφείων, ilorum, vel sui, gen. dual. *Ion.* et *Poet.* pro σφῶν, ab eod.

Σφίλα, contr. pro σφίλατα. (1) πολλὰ οἱ ἀμφὶ κἀν σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν, *Odyss.* 17, 231. A

Σφίλας, ἄτος, τὸ, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, *Nic. Th.* 644. Etiam de sede remigum in navi. Pl. σφέλα.

Σφέλιμα, τὸ, flos ilicis vel lentiscis, *Hes.*

Σφενδάμινος, ἴνῃ, ἰον, acernus; *metaph.* durus, firmus, solidus, *Julian.* A

Σφένδαμον, α, τὸ, idem quod

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ, α, ἦ, accr, arbor. *Angl.* THE SYCAMORE TREE. (2) species cannabis.

Σφενδονάω, ᾧ, fut. ἦσω, funda utor, fundam torqueo, funditor sum; (2) funda insequor, funda pcto; (3) more fundæ roto seu torqueo. Σφενδονὴν *Θηρία*, *Luc.*

Σφενδονάω, ᾧ, fut. ἦσω, idem.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ης, ἦ, funda. *Ph.* balistra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebri; (4) funda seu bursa nummaria.

Σφενδονῆδον, adv. in modum fundæ.

Σφενδονησις, εως, ἦ, jaculatio glaudis per fundam. A σφενδονάω.

Σφενδονήτης, α, ἰ, funditor. Ab eod.

Σφενδονητιῆν, sc. τέχνην, ars funditoris.

Σφενδονίζω, fut. ἴσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονησις, ἑ, ἰ, funditor, *Ph.* A præc.

Σφενδονήτης, α, ἰ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδοειδής, εως, ὁ, ἦ, fundæ habens formam. Ex σφενδονῆ et ἰδος.

Σφείας, α, ἰ, suus. Ab ἑός, quod idem significat.

Σφεία, ea, ista. Πόλλ' ἀπειλήσας εἰ μὴ σφεία ποιῶσαιμι, *Herodot.* 1, 111. Ἀπολείσθαι τε κἀκίετα, ἢν μὴ σφεία ποιῶση, *Id.* 1, 112.

Σφεί, illi, vel illos, nom. vel acc. pl. *Dor.* et *Æol.* pro σφεῖς, vel σφᾶς, ab ἑ, sui.

Σφετέρον, suam, acc. sing. *Ion.* pro σφετέραν.

Σφετερίζω, fut. inf. verbi σφετερίζομαι, *Dio Cass.*

Σφετερίζω, et σφετερίζομαι, meum facio, in meum convertō commodum, usurpo. *Gl. V.* σφετερίζομαι, peculiar; σφετερίζεται, usurpat, *Ph.* Τὰ τε πράγματι κατὰ τὴν πόλιν ἔσται ἰσφετερίζομαι, *Plat.* Τὴς πολλὰς σφετερίζονται, *Xen.* A σφετέρος. Hinc

Σφετερισμός, ἑ, ἰ, actio qua quis aliena facit sua. *Gl. V.* usurpatio, pecculatus.

Σφετεριστής, ἑ, ἰ, intervorsor, qui aliena vel communia in suam rem vertit; usurpator, *Ph.* Ab eod.

Σφίτερος, ἑρα, ἑρον, suus; (2) proprius; (3) vester, *Ph.* σφίτερον, peculium. A σφίος.

Σφίων, ἴσorum vel sui, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ἑ, sui.

Σφηκίον, idem quod σφηκίον, item phalangii quoddam genus, *Nic.*

Σφηκιά, ᾤς, ἦ, nidus vesparum. A σφῆξ.

Σφηκία, ας, ἦ, examen vesparum; (2) cera.

Σφηκία, crabrones, *Gl. V.* Ab eod. Unde

Σφηκίον, α, τὸ, cella seu nidus vesparum.

Σφηκίσκος, α, ἰ, parvus cuneus. Μίγαν λαβόντες ἡμέμεν σφηκίσκον, *Aristoph. Plut.* 301. Ab eod.

Σφηκισμός, ἑ, ἰ, cantus tibicinis similis bombo vesparum, quod a σφηκίξ, *Hes.*

Σφηκοειδής, εως, ὁ, ἦ, crabronis formam habens. Ex σφῆξ et ἰδος.

Σφηκώω, ᾧ, f. ὤσω, e lato et crasso in angustum contraho, cunco; (2) constringo, cingo; (3) fulcio, firmo, *Il.* 17, 52.

Σφηκάδης, εως, ὁ, ἦ, vespæ modo in acutum et angustum desinens; (2) homo gracilis. Ab cod.

Σφηκώω, ᾤτος, τὸ, id quod e lato in angustum contractum est; (2) galeæ pars, cui crista inscribitur; (3) tenuis funis, fascia, vinculum, quo quid constringitur. *Gl. V.* nodus. A σφηκίω.

Σφῆλαι, aor. 1. inf. act. verbi σφάλω, evertō. Οὐδ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, *Il.* 23, 719.

Σφηλός, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri potest, *Nic.*

ΣΦΗΝ, σφηνός, ὁ, cuneus. Hinc

Σφηνίς, εως, ὁ, cuneus; genus mugilis.

Σφηνοειδής, εως, ὁ, ἦ, cuneatus, cuneo similis. Ex σφῆν et ἰδος.

Σφηνοκέφαλος, α, ἰ, ἦ, caput cuneo simile habens. Ex σφῆν et κεφαλή.

Σφηνοπύγων, ονος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorum.

Σφηνόω, ᾧ, f. ὤσω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obstruo et obturo cuneo, vel obturo et obfirmo veluto adacto cuneo, condenseo, stipo; ἰσφηνωμένους, cuneatus, *Gl. V.* perf. part. pass. A σφῆν.

Σφηνώω, ᾤτος, τὸ, conus in galea, *Ern.*

Σφηνώσις, εως, ἦ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulsio, scissio; (2) obstructio per cuneum. A σφηνός.

ΣΦΗΞ, σφηκίος, ὁ, vespa, crabro. "Ἴσποιο γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταυροὶ δὲ μελισσῶν, *Nicanor. Th.* 741.

Σφήπιος, ὁ, qui est e tribu qui vocatur σφήπιος, al. acer, *Ar.*

Σφι, vel σφιν, ἴσπις, vel sibi, dat. plur. *Poet.* pro σφίσι, ab ἑ, sui.

Σφίγγια, ας, ἦ, parsimonia, sordes. A σφίγγω.

Σφίγγιον, α, τὸ, torques. Ab eod.

Σφίγγοντες, αν, pedes habens (v. gr. mensa, lectus) ad sphingis speciem factos.

ΣΦΙΓΓΩ, fut. ζω, stringo, adstringo, comprimō, coerceo, *Ph.* ἰσφίγγιμος, strictus, *Ph.* p. pass. part. σφίγγω, stringe, *Phil.* a. 1. imperat. act. "Ἐῷ δ' ἰσφίγγε κερθῶν, *Mus.* 242. Ἀμφὶ δὲ οἱ τήσσοι γέρον ἰσφίγγιμο πύλας, *Theocr.* 7, 17. Hinc

Σφίγγη, ἦρος, ὁ, qui constringit. *Apud medicos* musculus rotundus anum constringens, ne excrementa ante tempus effluent.

Σφίγγος, ἦ, δν, constrictus, ligatus, vinctus.

Σφίγγω, adv. constrictē.

Σφίγγω, ᾤτος, τὸ, quod adstringit.

Σφίγγξ, σφίγγος, ἦ, Sphinx, monstrum alatum faciem virginæ habens, reliquo corpore leoni simile, ænigma hominibus solvendum proponens, nescioque illud solvere dilanians; item qui ænigma loquitur.

Σφίγγω, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω, constringo.

Σφίγγις, εως, ἦ, adstrictio, constrictio. Σφίγγις τῶν λίθων, *Arct.* A σφίγγω.

Σφιν, ἴσπις, vel sibi. Vide σφι.

Σφῆρα, vehementer, valde, nimis, *Ph.* A

ΣΦΟΔΡΟΣ, ρᾶ, ρόν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, *Ph.*

Σφῶδρος, ἦρος, ἦ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, *Gl. V.* A præc.

Σφῶδρῶω, et σφῶδρῶμαι, vehemens reddo, vires accipio. Ab eod.

Σφῶδρῶς, adv. vehementer, valde. Ab eod.

Σφῶκος, avis quaedam, *V. I.*

Σφονδύλη, seu σπονδύλη, ης, ἦ, radix silphio similis; (2) insectum de blattarum genere. A σπῶνδυλος. Unde

Σφονδύλιον, α, τὸ, verticillus ventium fœminarum; (2) herba quaedam, *Nic. Th.* 948.

Σφονδύλιος, α, ἰ, vertebra, *Il.* 20, 483.

Σφονδουλοδινήτος, α, ὁ, ἦ, verticillo vel fuso tortus. Ex σπῶνδυλος et δινέω.

Σφονδουλοῖς, εσσα, εν, venterbosus, *Man.* A

Σφῶνδυλος, α, ἰ, verticillus ventium fœminarum; (2) vertebra, *Alth.* pro σπῶνδυλος.

Σφῆ, sui, gen. sing. a *Dorico* σφῆς, pro σφῆτερος, suus.

Σφραγίαι, *Νηρηίδες*, exp. adicolæ, *Orph.*

Σφραγιδίων, α, τὸ, sigillum, annulus signatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδοῦν χαλαροκομήτης, α, ἰ, qui comam alit, et digitos usque ad unguis annulis ornat; *Vox Aristoph.* *Nub.* 231. Ex σφραγίς, ἔνυξ, ἄργος, albus vel piger, et κίωμα.

Σφραγιδοφυλάκιον, α, τὸ, locus in quo reponuntur vel adservantur, σφραγίδες, armarium. A

Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, custos sigilli.

Σφραγιζέω, f. ἴσω, signo, sigillo, nota impressa insignio; in *S. S.* confirmo, conservo, item occulto, aboleo; ἰσφραγισμένους, obsignatus, p. part. pass. Τῆσπον γὰρ ὁ πάτηρ ἰσφραγισεν, *Joann.* 6, 27. Σφραγισάντες τὸν λίθον, *Matt.* 27, ult. Ἐσφραγισθήσεται τῷ πνεύματι, *Ephes.* 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙΣ, ἰδος, vel ἴδος, ἦ, figura, species (ex alio expressa), sigillum, signum, obsignatio, *Gl. V.*

Σφραγισάντας, acc. pl. aor. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφραγισμα, ᾤτος, τὸ, signum seu nota alicui rei impressa. *Gl. V.* signaculum. A σφραγίζω.

Σφραγισίης, ἦρος, ὁ, annulus signatorius, sigillum. *Ph.* signaculum. Ab eod.

Σφραγισίησιον, α, τὸ, signaculum, *Ph.* A præc.

Σφραγιστής, α, ἰ, sigillator. Ab eod.

Σφραγιστικός, ἦ, δν, signatorius, *Gl. V.*

Σφραγιστίδες, *Nymphæ*, *Plut.*

Σφραγιζέω, fut. ἴσω, *Ion.* pro σφραγίζω.

Σφρηγίς, ἰδος, ἦ, *Ion.* pro σφραγίς.

Σφρηγνός, ἦ, δν, vehemens; (2) florens, vegetus. A

ΣΦΡΙΓΓΩ, ᾧ, f. ἦσω, turgeo, (*inpr.* de papillis fœminarum) luxurio, lascivio, vigeo; (2) delector alicujus rei usu; (3) insolens, efferox, de animo, *Ern.* Ὡς δὲ σφρηγῆ τὸ σώμα σῆ; *Aristoph.* *Lys.* 80. Εὐ σωματικῆ γὰρ ἔσφρηγῆ, *Id.* *Nub.* 727. Σφρηγνῶτα θυμὸν ἰσχαίνειν βία, *Æschyl.* Hinc

Σφρηγνός, εως, ὁ, ἦ, turgidus bonis succis.

Σφρηγματώδης, εως, ὁ, ἦ, idem quod σφρηγνός.

Σφρηγνῶς, ἦς, ἦ, pulsus inordinatus et incompositus arteriæ. A σφύζω.

Σφρηγνικός, ἦ, δν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A

Σφρηγνός, ἑ, ἰ, pulsus, *Gl. V.* motus cordis et arteriarum, dilatio et contractione factus; (2) genus terræ motus, *Aristot.* A σφύζω.

Σφρηγνός, εως, ὁ, ἦ, pulsans, pulsui similis, qualis est in pulsu. A præc.

Σφρηγνῶδης, vcluti cum vena pulsu distenditur, *Gal.*

Σφρῶν, ὁ, validus, robustus, durus, *Hes.*

ΣΦΥΖΩ, fut. ζω, salio, pulso, mico, palpiō; σφύζει, palpitat, *Gl. V.* Σφύζομαι οἱ κρῖτα-φαι, *Gal.* (2) doleo, crucior, cupio vehementer, *Ern.* Hinc

Σφύξις, εως, ἦ, pulsus, micatio arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥΡΑ, ας, ἦ, malleus.

Σφύρανα, ης, ἦ, piscis quidam, *Ph.* σφύρανα ἰχθύς, sudis. A σφύρα.

Σφύρας, ἄδος, ἦ, caprini stercoris pilula aut globulus. A σφυράς.

Σφρηλάτος, α, ὁ, ἦ, malleo ductus seu fabricatus, *Ph.* unde ferreus, et *metaph.* durus; epith. necessitatis, *ap. Pind.* σφρηλάτων, solidum. Ex σφύρα et ἑλατός, ductilis.

Σφύριον, vel σφυρίον, *υ*, τὸ, malleolus, fabrice instrumentum. A σφύρα.
 Σφυρίς, ἴδος, ἡ, pro σφυρίς, *Veicer*.
 Σφυρίτις φλίψ, malleolus, *Gorr*.
 Σφυροκόπανος, *υ*, τὸ, malleus, *Ph*.
 Σφυροκόπτος, malleo tundo. A κόπτος.
 Σφυροκόπτος, *υ*, ὁ ἢ, qui malleo pereutit seu tundit. *Gl. V*. malleator. Ex κόπτος.
 Σφύρον, ἢ, τὸ, malleolus pedis. *Gl. V*. planta; (2) extremitas ima, ut montis; (3) pes ipsa. A σφύρα.
 Σφυρώω, *ω*, fut. *ώσω*, malleolos pedis calceis seu ocreis munio, vel corrigia substringo. *Gl. V*. σφυρώμαι, malleo. Ab eod. Hinc Σφυρωτήρ, ἦρος, ὁ, corrigia calcamenti.
 Σφυρωτός, ἡ, ὄν, malleatus. *Gl. V*. Ab eod.
 Σφύροντι, præs. inf. act. *Dor*. pro σφύριω, a σφύριω, salio.
 Σφῶ, vos duo vel vos duos, nom. vel acc. dual. a σῦ, tu, vel ipsi duo, ipsos duos, nom. vel acc. dual. *Dor*. pro σφῆ, ab ἔ, sui.
 Σφῶ, se, vel ipsi, vel ipsos, nom. vel acc. dual. ab ἔ, sui.
 Σφῶν, vos duo vel duos, nom. vel acc. dual. a σῦ, tu.
 Σφῶν, vestrum duorum, gen. vel vobis duobus, dat. dual. ab eod. vel ipsorum duorum, vel ipsis duobus, dat. dual. ab ἔ, sui:
 Σφῶν, sui, vel ipsorum, gen. plur. ab ἔ, vel vestrum duorum, vel vobis duobus, gen. vel dat. dual. a σῦ, tu.
 ΣΧΛΑΔΩΝ, ὄνος, ὁ, animal pedibus et pennis carens; (2) jactus quidam talorum; σχωδῶν, (3) apum soboles, et favi, *Arist. Theoc. 1*, 147.
 Σχάζω, fut. *άσω*, scarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, institui mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. (3) Σχμόντι δ' ἐπ' εὐρέτα σλάταν ἔχσας πομπούρον, *Eur. Troad.* 809. Τύτων γενέ μοι, σχασάμενος τὴν ἱστικὴν, rem equestrem missam face, *Aristoph. Nub.* 107. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τῶ Ἀρχμηδῶν, ubi tormenta laxavit Archimedes, *Plutarch. in Marcello*. (4) *Ἴδι ὄν, καλύπτει, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα λεπτήν, *Arist. Nub.* 740. A σχάω.
 ΣΧΑΛΙΣ, ἴδος, ἡ, varus, paxillus seu furecula, qua attolluntur sustentanturque retia.
 Σχάσας, aor. 1. part. act. *Dor*. pro σχάσας, a σχάζω, cohibeo.
 Σχασθῆναι, aor. 1. opt. pass. verbi ejusd.
 Σχάσις, *εως*, ἡ, scarificatio, incisio quæ fit cultro. A σχάζω. Unde
 Σχασήρ, ἦρος, ὁ, tenticula, *Gl. V*. Hinc
 Σχαστήρια, *ας*, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud quo organum intentum laxatur, vel erectum demittitur; (2) funis ille qui in circo cursuribus præterit solebat, et quo laxato in cursum effundebantur.
 Σχαστήριον, *υ*, τὸ, pugio seu scalpellus, quo utuntur in scarificando; (2) pars quædam uavis. A
 ΣΧΑΪΩ, *ω*, fut. *άσω*, scarifico, scalpro incido aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Σχάσων δὲ δεινὸν ἄμμα, *Eur. Ph.* 457.
 Σχι, habe, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. ἔχω, pro σχῶ, habeo.
 Σχιδῶριον, *α*, τὸ, tabella, schedula, libellus pugillaris. Τῶ σχεδῶριον opponitur τὸ στερῶς, apud *Epiphanium*. Dim. a
 Σχιδῶν, *ης*, ἡ, scheda, tabula, in qua scribimus, et quidem proprie ex tempore. A σχίδων, (potius a σχίζω, *Ern.*)
 Σχιδῶν, adv. cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modeste, compositè, *Plut. in Publicol.* 12. A σχεδῶν, (potius a σχέω, *Ern.*)
 Σχιδία, *ας*, ἡ, ratis seu navis tumultuarie facta. *Ph*. ratis. Ab eod.
 Σχιδιάζω, fut. *άσω*, ex tempore et tumultuario opere facio, negligenter, parum curiose ago, *Gl. V*. ex tempore dico, *Polyb.* Τὸ δῖος ἐκ τῶ περὶ οὐρανῶν σχεδιάσθην, metus repentinus, subito ortus, *Arr. Hist. Alex.* 3, 2. Ab cod.

Σχιδία, ἄδος, ἡ, anehusa, *Hipp.* A præc.
 Σχιδίασμα, ἄπος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter. Ab eod.
 Σχιδίασμός, ἢ, ὁ, idem; (2) temeritas. Ab eod.
 Σχιδίαστικός, adv. negligenter, *Ern.*
 Σχιδίων, adv. cominus. A σχίδιος.
 Σχιδίων, ex tempore dictum, ex tempore. A
 Σχιδῖος, *υ*, ὁ ἢ, qui prope est; (2) extemporalis, subito factus, inelaboratus, simplex. A σχεδῶν. Hinc
 Σχιδῖος, adv. temere, frustra, ut fit in festinatione.
 Σχιδογραφία, ἡ, delineatio seu descriptio rei in charta, ut astrorum in sphaera, *ap. Sch. Arati*. A σχίδω et γράφω.
 Σχιδῖον, adv. prope, cominus.
 ΣΧΕΔΩΝ, adv. prope, propemodum, fere, ferme, pene, *Ph*. (2) cominus.
 Σχιδωργός, ἢ, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogice σχιδωργός. Ex σχεδία et ἔργον.
 Σχιδρός, patiens, laboriosus, *Hes*.
 Σχιδῶν, 2. sing. præs. imperat. act. *Aral.* 1154. 3. sing. imperf. ind. act. *Ion*. pro ἔσχεθε, a verbo poetico σχίδω, *Il.* 1, 219.
 Σχιθῖος, habitus, aor. 1. part. pass. verbi ἔχω, pro σχέω.
 Σχιθῖος, præs. inf. act. *Ion*. pro σχίδων. A
 Σχιθῶ, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimō, detineo. Φέρε τὰς μοχλὰς, ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ἕβρας ἐγὼ σχέθω, *Aristoph. Lys.* 428. A σχέω pro ἔχω.
 Σχιελίς, ἴδος, ἡ, segmentum carnis, *Hes*.
 Σχιέμεν, habuisse, a. 2. inf. act. *Ion*. pro σχεῖν.
 Σχιέμεναι, aor. idem, sed *Dor*. factus.
 Σχιένδύλη, ἡ, instrumentum quoddam fabrice, *Hes*.
 Σχιένω, macero, *Steph.*
 Σχιέω, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion*. pro σχίσω, ab ἔχω, pro σχέω, habeo.
 Σχιέω, 2. sing. a. 2. imperat. act. per pleonasm. pro σχίω, a verbo eod.
 Σχιέσις, *εως*, ἡ, habitudo seu constitutio corporis, qua quis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut σχίσις ἐσθῆτος, *Ph*. habitus; σχίσιον, tenorem, *Ph*. A σχέω.
 Σχιεταῖος, *α*, *ον*, cohibendus, retinendus; τὰ σχεταῖα, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, *Hipp.* Ab eod.
 Σχιέτο, tenebatur, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion*. pro ἔσχετο, ab ἔχω, pro σχέω.
 Σχιετήριον, *υ*, τὸ, qu. die. retinaeulum, remedium ad sedandum. *Ἄλλ' ἠδὲ λιμὸν ἔτρε σχετήριον, *Eur. Cyclop.* 134. Ab eod.
 Σχιετικός, ἡ, ὄν, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi et cohibendi vim habens; (4) relativus, *ap. Dial.* Ab eod.
 Σχιετικός, adv. per convenientiam quandam et conjunctionem; relative.
 Σχιετλιάζω, fut. *άσω*, conqueror, tanquam acerbam et misera passus; (2) lamentor. *Gl. V*. quiritō. Τὶ δακρύεις ἐ σχετλιάζεις; *Lyc.* Οὐ δὲ σχετλιάζειν ἔ βοῶν, πρὶν ἂν μάθης, *Aristoph. Plut.* 476. A σχετλιος. Hinc.
 Σχιετλιασμός, ἢ, ὁ, quiritatio, lamentatio.
 Σχιετλιαστικός, ἡ, ἢ, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.
 ΣΧΕΤΛΙΟΣ, *ια*, *ιον*, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens.
 Σχετλιός ἐσσι, *γεραιέ*, *Il.* 10, 165; (4) scelestus, nefarius, injustus. *Gl. V*. importunus.
 Σχιετλιότεκνος, ὁ ἢ, infelix liberis, *Cyr.*
 Σχιετλιός, adv. misere, miserabiliter; (2) injuste, scelerate.
 ΣΧΕΩ, habeo, teneo; inus. Hinc futurum verbi ἔχω, σχήσω præt. ἔσχηκα. Οὐπὶ μὰ τὰς Κερκύνδας ἐπὶ σὺ σχήσομαι, tolerabo, *Aristoph. Av.* 1340. Hinc
 Σχήμα, ἄπος, τὸ, habitus, gestus, figura, cultus, vestis ornatusque exterior; item deus, dignitas; etiam prætextus; (2) decus, ornamentum; (3) inservit periphrasi. Ὡ σχήμα πέτρας διπύλον, o gemina patens fore

rupes, *Soph. Phil.* 952. (2) Ἀσιατίδος γῆς σχήμα, *Eurip. Androm.* 1.
 Σχηματίζω, fut. *ίσω*, effingo, figuro, formo; (2) gesticulari; (3) simulo, in medio. (1) λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κάμιν, componit comam, *Eurip. Med.* 1161. (2) ἀλλ' ἐγὼν ἐ σχηματίζω βέλομαι, *Aristoph. Pace*, 324. A σχήμα.
 Σχηματίον, *υ*, τὸ, staticulus; gestus, *Dim*.
 Σχηματίσις, *εως*, ἡ, situs, habitus. A σχηματίζω.
 Σχηματισμός, ἢ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis et comptura; corporis compositio in certum modum; item, orationis, gestus; (2) simulatio, prætextus. Λέγεται ὄγκον ἐ σχηματισμὸν περιβαλλῆσαι, *Plut.* Ab eod.
 Σχηματογραφία, fingo vel oratione vel pictura, &c. A σχήμα et γράφω.
 Σχηματοποιέω, *ω*, fut. ἴσω, figo, conformo, informo; (2) gesticulari servio, schemata saltationis ejusdem imitor, *Gl. V*. σχηματοποιῶ, gesticulari, *Xen.* Hinc
 Σχηματοποιία, *ας*, ἡ, gestuum schematumque in saltando effitio.
 Σχήσις, fut. 1. inf. act. verbi ἔχω, pro σχέω.
 Σχήσθαι, habiturum esse, fut. 1. inf. med.
 Σχήσις, *εως*, ἡ, habitus. A σχέω.
 Σχητήρια, *ας*, ἡ, anchora. Ab eod.
 Σχιδακηνδόν, adv. in modum assularum, assulatum. A σχίδαξ.
 Σχιδακῶδες, *εως*, ἡ, assulosus. Ab eod.
 Σχιδανόπους, ὄδος, ὁ ἢ, cujus pedes in digitos fissi sunt. Ex σχίζω et πῦς.
 Σχιδῶνος, fissus, seissus, *Steph.* sine exemplo.
 Σχιδαξ, ἄπος, ἡ, assula, fragmentum aut segmentum e ligno seisso. *Ph*. talea. A σχίζω.
 Σχιδῶν, *ης*, ἡ, idem; seida, scidula.
 Σχιδῶς, *εως*, τὸ, idem et ab eod.
 Σχιδῶν, τὸ, assula, *Vitruv.*
 Σχιδανόχος, *υ*, ὁ ἢ, ungulas fissas habens. Ex σχίζω et ὄνυξ.
 Σχιζέω, vel σχίζω, *ης*, ἡ, fissura. *Ph*. talea; lignum fissum, *Il.* 1, 462. A σχίζω.
 Σχιζῶς, dat. pl. *Ion*. pro σχίζω, a σχίζω, fissura.
 Σχιζοπόδια, *ας*, ἡ, fissi pedes, fissura pedum in digitos. A
 Σχιζοπύς, ὄδος, ὁ ἢ, cujus pedes in digitos fissi sunt; (2) digitatus. Ex σχίζω et πῦς.
 Σχιζοπτερός, *υ*, ὁ ἢ, alas fissas habens. Ex σχίζω et πτερόν.
 ΣΧΙΖΩ, fut. *ίσω*, findo, scindo, diffindo, discindo, dissecō; ἐσχισμένον, seissum, *Ph*. perf. part. pass. Μη σχισάμεν αὐτὸν (χιτῶνα), *Joann.* 19, 24. Εἶδε σχιζόμενος τὴς ἑρανῶς, *Marc.* 1, 10. Ὅπως δὲν ὑλοτόμῳ σχίζουσι κάρα φονίᾳ πελέκει, *Sophoc.* *El.* 99.
 Σχιζώλαμος, *υ*, ὁ, assula, festuca, segmentum e calamo fisso; vid. σκινδάλαμος.
 Σχιζωλάμος, ἢ, ὁ, idem.
 Σχιζώλασις, *εως*, ἡ, fissio in assulas, quasi a σκινδύλω, *Hipp.*
 Σχιζώλιον, τὸ, lentiseum oleum, *Diosc.*
 Σχιζώμαι, ad dentes repurgandos et candelificandis lentiseum mando. A σχίνος.
 Σχινῖνος, *ινῆ*, *ιον*, lentiseinus. Ab eod.
 Σχινῖς, ἴδος, ἡ, bacca lentisei, *Hipp.*
 Σχινοκέφαλος, *υ*, ὁ ἢ, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum, *Aristoph. Plut. in Pericle*, 3. Ex σχίνος et κεφαλή.
 Σχινός, *υ*, ἡ, lentiseus, hodie mastix; (2) seilla, bulbos. A σχίζω.
 Σχινοτροάκης, *υ*, ὁ, qui lentiseum mandit. Ex σχίνος et τροάκη, *elo*.
 Σχινοτροάξ, ὄνυξ, ὁ ἢ, idem et ex iisdem.
 Σχινώδης, *εως*, ὁ ἢ, lentiseum ferens; (2) qui est e lentisei genere. A σχίνος.
 Σχισίας, qui fudit, a. 1. part. act. verbi σχίζω.
 Σχισθῆναι, fissum esse, aor. 1. inf. pass.
 Σχισις, *εως*, ἡ, seissio, fissio, seissura. A σχίζω.
 Σχισίμα, ἄπος, τὸ, idem; (2) dissidium, dissensio, discordia; (3) schisma, ruptio unionis in Ecclesia. Ab eod.
 Σχισματικός, ἡ, ὄν, schismaticus; (2) qui a societate se segregat. A præc.

Σχιζμή, ἡ, scissio, fissio, fissura. A σχίζω.
 Σχιζμός, ὁ, laceratio, Æsch.
 Σχιζοῦσας, qui conscidit, a. l. part. act. Poet. pro σχίσας, a σχίζω.
 Σχιζαί, ὠν, αἰ, calceamenti lautioris genus. Οὐ δεινά ταῦτα γ' Ἀργείας φέριεν σχιζαῖς ἐν ἔργῳ, Eurypolis apud Ammon.
 Σχιζός, ἡ, ὄν, fissus, scissus; (2) fissilis, qui findi vel scindi potest. Gl. V. σχιζόν, scissile, fissile; Subst. σχιζόν, genus stolæ muliebri; σχιζαί, calceamenti genus, Poll.
 Σχοῖατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. Ion. pro σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω, contineo.
 Σχοῖν, aor. 2. opt. act. Att. pro σχοῖμι.
 Σχοῖνανθος, squinanthus, ap. Med.
 Σχοῖνια, ας, ἡ, junci planta seu stirps una cum suo cespite; (2) funale, funis:
 Σχοῖνίζω, fut. ἰώω, fune dimetior, agrum metior, divido:
 Σχοῖνικλος, ο, ὁ, nomen avis. Gaza junconem interpretatur. A σχοῖνος.
 Σχοῖνίος, ἰνη, ἰον, junceus, e juncio factus.
 Σχοῖνόν, ο, τὸ, funiculum, e juncio tortus, funis, restis. Dim. ab eod.
 Σχοῖνοσφάφος, ὁ ἢ ἡ, proprie funem contorquens, qui aquam per amphoram e fuee pendentem attollit e putco, et quicunque simili modo laborat, item restio. A pr. et σφάφω.
 Σχοῖνοσυμβάδεις, ἰ, idem, Poll. (2) qui tegetes e juncio textit. Ex eod. et συμβάλη.
 Σχοῖνις, ἴδος, ἡ, epith. Veneris. A σχοῖνος, al. a σχίνος, lentiscus, unde debeat esse σχίνις, Ern.
 Σχοῖνίσμα, ἄτος, τὸ, pars agri fune dimensa ac descripta. Καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρία λαὸς αὐτῆ Ἰακωβὸς σχοῖνίσμα κληρονομίας αὐτῆ Ἰσραήλ, Deuteron. 32, 9. A σχοῖνίζω.
 Σχοῖνισμός, ο, ὁ, dimensio et descriptio quæ fit fune; (2) torturae genus quod funibus fit et fiducialis tractoris. Ab eod.
 Σχοῖνίτης, ἴδος, ἡ, e juncio facta. A σχοῖνος.
 Σχοῖνιφιλίνδα, lusus quoddam genus, Poll.
 Σχοῖνοβάτης, ὠν, funi inambulo. A
 Σχοῖνοβάτης, ο, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος et βαῖνω.
 Σχοῖνοβάτια, ας, ἡ, incessus per funem. A præc.
 Σχοῖνοειδής, ἴς, ad funis speciem factus. Ex eod. et εἶδος.
 Σχοῖνόπλεκτος, ο, ὁ ἢ ἡ, e juncio plexus, juncio nexus. Ex σχοῖνος et πλεκτός.
 Σχοῖνοπλοκίς, ἡ, ὄν, funibus texendis aptus. A
 Σχοῖνοπλόκος, ο, ὁ ἢ ἡ, qui funes e juncio torquet seu necit, Gl. V. restio, resticularius. Ex σχοῖνος et πλέωω.
 Σχοῖνοπώλης, ο, ὁ, spartarius. Gl. V. qui restes vendit.
 ΣΧΟΙΓ'ΝΟΣ, ο, ὁ, et aliquando ἡ, juncus; (2) funis e juncio plexus, funis, restis; (3) mensura Ægyptiaca sexaginta stadia complectens, ap. Herod. alii autem 30. Ph. Phil. σχοῖνος γεωμετρικός, schæenus geometricus, arvipendium.
 Σχοῖνοσφάφος, ο, ὁ, idem quod σχοῖνοσφάφος.
 Σχοῖνοσπένης, ἴος, ὁ ἢ ἡ, extensus seu protensus, ut funis; (2) longus; (3) rectus. Λόγος σχοῖνοσπένης, oratio soluta et in concinnis longisquæ periodicis constans. Ex σχοῖνος et σπένω.
 Σχοῖνοσπένης, adv. in modum funis extensi; (2) porrecte, extente; (3) recte.
 Σχοῖνοσπένια, ας, ἡ, longitudo. A
 Σχοῖνοσπένιος, ο, ὁ ἢ ἡ, e juncio aut sparteo fune nexis et contextus; (2) longus, extensus. Ex σχοῖνος et σπένω.
 Σχοῖνοσφάφος, ο, ὁ ἢ ἡ, juncum funem gestans, seu simpl. funem gerens. Ex eod. et φέρω.
 Σχοῖνοσχάλινος, ο, ὁ ἢ ἡ, frænum e fune factum habens.
 Σχοῖντο. Vide σχοῖατο.
 Σχοῖνωδής, εος, ὁ ἢ ἡ, juncosus, juncus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.
 Σχοῖνάζω, fut. ἄσω, vaco, otior, ferior, Gl. V. σχοῖνάζω, cessat, vacat, Ph. σχοῖνάζω, vacuus, Gl. V. σχοῖνάζωσα, vacua, Ph. σχοῖνάζω-

τες, cessantes, Ph. σχοῖνάζωμαι, otium mihi est, vacat mihi. Ἴνα σχοῖνάζητε τῆ νησείᾳ ἢ τῆ προσευχῆ, 1 Cor. 7, 5. Μωκίῃ ἐπὶ τῷ δειπνῶ σχοῖνάζω, Luc. τοῖς φίλοις, Xen. ἀπὸ τῆς, Ib. A σχοῖν.
 Σχοῖλαιός, αἰα, αἰον, lentus, tardus, segniss. Gl. V. otiosus, vacuus. Ὅς σχοῖλαιτέρῳ χρεῖσασθαι τῷ ἔμμεσσι, Arr. Hist. Alex. 5, 20. Ab eod.
 Σχοῖλαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχοῖλαιός.
 Σχοῖλαιότατα, adv. tardissime. Ab eod.
 Σχοῖλαιός, adv. per otium, lente, tarde, cunctanter. Gl. V. otiose.
 Σχοῖλαρχίω, ὠ, scholarcha sum, scholæ præsum, R. A
 Σχοῖλάρχης, ο, ὁ, scholarcha, i. e. qui scholæ præest, Ph. σχοῖλάρχαι, professores. Ex σχοῖλῆ et ἀρχάν.
 Σχοῖλασθήσιον, ο, τὸ, locus in quo commode otium agitur post labores; (2) exhedra; (3) schola. A σχοῖλῆ.
 Σχοῖλασθής, ἔ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otiosus, Gl. V. cessator. A σχοῖλάζω.
 Σχοῖλαστικός, ἡ, ὄν, qui otiarī solet, otio deditus; Gl. V. scholaris; τὸ σχοῖλαστικόν, ἔ, otiarū facultas, otium. Ab eod.
 Σχοῖλιώ, vaco, V. L. A σχοῖλῆ.
 Σχοῖλιόν, ο, τὸ, ludus literarius, schola. A
 ΣΧΟΛΗ, ἡ, ἡ, otium, vacatio et feriatio a negotiis, mora ejus qui lente agit; (2) lubricatio per otium, seu in otio composita disputatio; (3) ipse locus in quo vacamus alicui rei, schola. Vide Ern.
 Σχοῖλῆ, adv. otiose, per otium, perfunctorie, sine diligentia, lente, tarde, more hominum otiosorum, sensim, Gl. V. (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus; (4) multo minus, si non illud, hoc multo minus.
 Σχοῖλιαστής, ἔ, ὁ, qui scholias auctorum illustrat, scholiastes, A σχοῖλιάζω.
 Σχοῖλιός, ὁ, ὄν, ad scholas pertiūens, scholis conveniens; (2) puerilis; unde ineptus, frigidus in oratione. A σχοῖλῆ.
 Σχοῖλικός, scholæ modo, ut fit in scholis. A pr.
 Σχοῖλογράφος, ὁ, qui scholia scripsit. A
 Σχοῖλογράφος, ὠ, f. ἴσω, brevia scholia scribo.
 Σχοῖλιον, ο, τὸ, glossa, notula, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχοῖλῆ.
 Σχοῖμνοι, nom. pl. a 2. part. med. verbi ἔχω.
 Σχῆ, habe, 2. sing. aor. 2. imp. med. Ion. et Att. pro σχέω.
 Σχῶ, aor. 2. conj. act.
 Σῶ, cerno, incerno, cribro, Etymol. Mag. Vide ὦσι infra pro σῆω.
 Σῶδες, aves quadam, Opp.
 Σῶσεως, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἴσω, a ὦσω, servo.
 Σῶξ, 2. sing. præs. imperat. act. verbi σῶζω.
 Σῶξέμενος, acc. sing. præs. part. med.
 Σῶζω, fut. ὦσω, salvo, Ph. servo, sospito, Gl. V. σῶζει, conservat, sanat, Ph. σωθῆναι, sanari, Ph. salvari; σωθῆς, salvus, Ph. a. l. pass. σῶξω, vale, Ph. imperat. præs. pass. σῶσαι, sanare, Ph. inf. act. aor. 1. ὦσον με, salvum me fac, Gl. V. imperat. act. aor. 1. item. (2) a periculo munire, tutum præstare in futurum. Σῶζει τὰ πολλὰ σώμαθ ἢ πειθαρχία, Soph. Antig. 687. Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔργων σῶζομαι, Id. Aj. 519. Ἦ συ κείνος εἶ, δε τόνδε κῆρ ἴσωσας ἐν πολλῶν πόνων; Idem, El. 1372. Τὸ δὲ μάθημα τῶτο, σῶζει παιδας, οἴκου, χρεῖματα, Aristoph. Av. 385. A σῶς.
 Σωθῆς, aor. 1. part. pass. verbi σῶζω.
 Σωθῆναι, servatum esse, aor. 1. inf. pass.
 Σωθῆσιν, 3. plur. aor. 1. conj. pass. cum v.
 Σωθῆω, ὠ, valeo, possum. A σῶς. Σωθῆω idem valet quod ἰσχύω, Etymol. ἰσχύει, βοηθεῖ, Hes. ex Æschyl. Eum. 36.
 Σῶκος, ο, ὁ, servator; epith. Mercurii, Il. 20, 72. A σῶζω.
 Σωκρατεύω, Socratem ago, Ar.
 Σῶκος, pro σωκίω, Hes.
 ΣΩΛΗΝ, ἴνος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aqueductu; (2) piscis quidam testaceus.

Σωληνῆριον, ο, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus. Dim. a σωλήν.
 Σωληνίσκος, ο, ὁ, idem et ab eod.
 Σωληνιστής, ἔ, ὁ, qui piscatur σωλήνας.
 Σωληνοειδής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex σωλήν et εἶδος.
 ΣΩΜΑ, ἄτος, τὸ, corpus; παρὰ τὸ σῆμα, hoc est a sepulchro, quod anima in corpore sit quasi sepulta, secundum Orphicos, Ph. (2) mancipium; (3) dicitur et in foro de capite, ap. Lys. (4) de pudendis virilibus. Inservit periphrasi, Σώμα τ' ἀνικάτω θηρῶς, invicta belua, Æd. Col. 1568.
 Σωμασκήω, corpus exerceo. Ἦ εἰ σχοῖλῆ, ἔφη, ἴσαι σωμασκήν τοῖς σπατιώταις, Xen. Hinc
 Σωμασκήα, ας, ἡ, corporis exercitatio, Gl. V.
 Σωματίον, ο, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, et iisdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.
 Σωματεμπορεύω, ὠ, mancipia emo ac rcvendo, mango sum, Strabo.
 Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A
 Σωματεμπορος, ο, ὁ ἢ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. Ph. venalitiarius, mango, leno. Ex σῶμα et ἔμπορος.
 Σωματηγέα, dux sum agminis, cohortis.
 Σωματικός, ἡ, ὄν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A σῶμα.
 Σωματικώς, adv. corporeo modo, more corporum.
 Σωμάτινος, η, ον, corporeus, Gl. V. A σῶμα.
 Σωμάτιον, ο, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deltilis; palimpseston, membrana, Ph. Dim.
 Σωματοειδής, ἴος, ὁ ἢ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; quicquid quod in corpus quoddam, systema, redactum est; σωματοειδέσθων, Longin. 24. Ex σῶμα et εἶδος.
 Σωματοκόστηλος, ο, ὁ, hominum venditor, mango.
 Σωματοσκίω, ὠ, f. ἴσω, corpoream figuram tribuo, corporea specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, reficio, etiam de animo; σωματοσπίωμα, augeo, validior fio; (4) augeo, validiorem seu potentior reddo. Σωματοσπιῶν τὰ ἔθνη, Polyb.
 Σωματοσπιῶνα τῆ κοινοῖα, Longin. 40.
 Σωματοσπέρτης, ἴος, ὁ ἢ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.
 Σωματοσπέρτης, adv. corpori convenienter, in modum corporis.
 Σωματοσπέρσιον, ο, τὸ, locus in quo servi vel mancipia aluntur. Ex σῶμα et σπέρσιον.
 Σωματοσφρόεις, corpus corruptum, debilito, frango.
 Σωματόφορος, ὁ, corporis altor, Man. A φέρω.
 Σωματοφρηγῆτωρ, ὁ, corporis custos, Man.
 Σωματοφύλακίω, ὠ, f. ἴσω, sum corporis custos.
 Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.
 Σωματοφυλάκιον, ο, τὸ, corporum conditorium. A
 Σωματοφύλαξ, ἄκος, ὁ, corporis custos, seu qui latus alicujus stipat. Ph. satelles, stipator.
 Σωματώω, ὠ, fut. ὦσω, corpus facio, corporea natura induo; σωματώσθαι, q. d. corporeocere, corporeum fieri, Aristot. A σῶμα.
 Σωματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.
 Σωματώδης, adv. corporaliter.
 Σωματώσις, εος, ἡ, cum rei corpus tributur. A σωματώω.
 Σῶντο, ruebant, σωρόντες, concitati, Apoll. Rhod. 3, 307. Vide ὦω in (2).
 Σῶος, ο, vel ὦος, ὁ ἢ ἡ, salvus, incolumis, sospes, Ph. A σῶς.
 Σωρακίς, ἡ, instrumentum equionis carum quo equi crines cohentur, Poll.
 Σωράκος, ο, ὁ, qualus, Ph.
 Σωρέα, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.
 Σωρέιτης, ο, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua superiori semper aliquid additur; tanquam granum acervo; sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρός, ἄ, ὄ, idem quod σωρός.
 Σωρεύω, ἄτος, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.
 Σωρεύσασαν, acc. plur. a. 1. part. act. f. g. v. σωρεύω. Unde
 Σωρεύεις, εως, ἡ, acervatio, cumulatō.
 Σωρεύεις, ἡ, ὄν, acervatus, cumulatō.
 Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄν-
 θρακας πυρὸς σωρεύεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
 Rom. 12, 20. Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύει αἰεὶ
 πλεῖτον ἐπιγόμενος, Epigr. A σωρός.
 Σωρηθῶν, adv. acervatim, cumulatim. Ab eod.
 Σωρίτης, ε, ὄ, Gl. V. Vide σωρείτης.
 Σωρίτης, ἴδου, epith. Cercris. A
 ΣΩΡΟΨ, ἄ, ὄ, idem, cumulus, acervus, agger, con-
 geries.
 Σῶς, ὄ, ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer,
 perfectus. Εἴπερ ἐπὶ σῶν (ποτῶν), siquidem
 sospes est, si quidem scaturit (de fonte),
 Soph. Phil. 21. Ex σῶος, vel σῶος.
 Σῶσαι, aor. 1. inf. act. verbi σῶζω, servō.
 Σῶσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.
 Σῶσι, incernunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi
 σῶ, incerno. Σῶσι διὰ συνδόνος, Herodot. 1,
 200.
 Σωσίανειρα, ἡ, servans viros, Cyr.
 Σωσίκομος, ὄ, mundi servator.
 Σῶσις, servans, 3. pl. præs. ind. act. per Crasin,
 et tum v. ἰφιελ.κ. pro σῶζει.
 Σωσίκομος, ε, ὄ, domus conservator. Ex σῶζω
 et οἶκος.
 Σωσίπολις, urbis conservator, Aristoph. Ach.
 167. A σῶζω et πόλις.
 Σῶσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. σῶζω.
 Σῶσιον, adv. poss. servandum est. Ἄδλιος δὲ
 σωσίον, Eur. Her. Ph. 139. A σῶζω.
 Σωστήκος, ἡ, ὄν, servandi seu conservandi vim
 habens, conservator, tutator. A σῶζω.
 Σωστικός, adv. salutariter, salubriter.
 Σῶτρον, ε, τὸ, præmium quod agrotus sanitati
 restituit medico aut deo salutari reddi;
 idem quod datur ei qui fugitivum retrahit,
 et domino restituit, idem quod pro libertate
 datur. A σῶζω.
 Σῶτρα, as, ἡ, servatrix, Minervæ cognomen,
 quia figit intellectum omnem partialem in
 intellectionibus totalibus Jovis.
 Σῶτρον, idem quod σωτήριον, Steph.
 Σωτήρ, ἦρος, ὄ, servator, conservator, liberator,
 Ph. sospitator. adj. usurpatur, ὄ, ἡ, felix.
 Εἴ γὰρ ἐν τύχη γι τὸς Σωτήρι βαίει, Soph. Œd.
 Tyr. 80. Νύμφας ἀλίανσι ἐπυθόμενοι ὄψε
 σωτήρας ἰκόνου, Id. Phil. 1470. A σῶος.
 Σωτήρια, as, ἡ, salus, incolumitas; conserva-
 tio, Ph. A σωτήριος.
 Σωτήρια, ἰων, τὰ, sacra quæ agitantur in hono-
 rem deorum sospitalium; (2) foricæ; Aga-
 thias in Anthologia. Ab eod. P.
 Σωτηριάκον, ἄ, τὸ, pretium quod pro funeris
 elatione datur. Ab eod.
 Σωτήριος, ε, ὄ, ἡ, salutaris, prosper, saluber,
 sospitalis, Gl. V. (2) sospitator, protector.
 Hinc τὸ σωτήριον, ε, salus; (2) expiatio,
 LXX. (1) Διχρίσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον, Soph.
 Œd. Col. 487. (2) ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἐν
 λάβας τὰ πλεῖον ἢ σωτήρια, Id. ibid. 795.
 Σωτήριος εἶς, Eurip. Or. 656. A σωτήρ.
 Σωτήριχος, ε, ὄ, servator. A σωτήρ.
 Σωτηριώδης, εως, ὄ, ἡ, salutaris, sospitalis.
 Gl. V. saluberrimus. A σωτήριος.
 Σωτηριώδης, adv. salutariter, salubriter.
 Σωτηριώδης, idem, Gl. V. A σωτήριος.
 Σῶτρον, ε, τὸ, lignum orbiculare rotæ exti-
 mum, quod radios in se continet. A σῶος.
 Σωφρονέω, ὄ, f. ἦσω, sanæ mentis sum, mentis
 compos seu prudens sum, prudenter me ge-
 ro; (2) modestia utor, modestus sum; (3)
 temperanter et modeste me gero; castus
 sum et pudicus. Οὐδὲ σ' αἰ τύχαι, πένον,
 ἰσαφρονηκυσιν, Eur. Tro. 342. A σῶφρων.
 Σωφρονέω, ἄτος, τὸ, moderate factum, facinus
 pudicum et castum. A σωφρονέω.
 Σωφρονίσαι, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi
 σωφρονέω. Unde
 Σωφρονιστικῶς, ἡ, ὄν, modestiæ, temperantiæ
 amans seu studiosus.
 Σωφρονίζω, f. ἰσω, ad sanam mentem reduco,

facio ut quis sapiat; castigo, emendo, coer-
 ceo, compesco, reprimo, temporo, moder-
 or. Ἴνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, Tit. 2, 4. A
 σῶφρων.
 Σωφρονικός, ἡ, ὄν, natura comparatus ad tem-
 perantiam; (2) modestiæ et moderationi
 deditus. Ab eod.
 Σωφρονικός, adv. temperanter, modeste. A pr.
 Σωφρονίσι, εως, ἡ, castigatio, emendatio.
 Σωφρονισμα, ἄτος, τὸ, id quo quis castigatur
 et emendatur.
 Σωφρονισμός, ἄ, ὄ, castigatio, emendatio, ad
 meliorem mentem revocatio, coercitio.
 Σωφρονιστής, ἦρος, ὄ, admonitor, castigator; (2)
 dens genuinus, Ph. A σωφρονίζω.
 Σωφρονισθῆναι, ε, τὸ, carcer ad emendationem
 morum. Ab eod.
 Σωφρονιστής, ἄ, ὄ, castigator, emendator, moni-
 tor, præceptor; qui aliquid prudenter agit,
 et concipit; cum gen. rei quæ prudenter
 instituitur, Ph. Ab eod. Unde
 Σωφρονιστικός, ἡ, ὄν, monendi, emendandi vim
 habens, ad emendandum ac monendum
 comparatus.
 Σωφρονιστής, ὄς, ἡ, emendatio, correctio. A
 σωφρονίζω.
 Σωφρονέντως, modeste, prudenter, vel mode-
 rate se gerendo, Steph.
 Σωφρόνας, adv. sana mente, prudenter; (2)
 moderate, modeste, continenter, temper-
 anter, pudice, Gl. V. sobrie, caste.
 Σώφρονσι, temperantibus, dat. pl. a σῶφρων.
 Σωφροσύνη, ης, ἡ, modestia, pudicitia, castitas,
 Philox. temperantia, Gl. V. A
 Σώφρων, ονος, ὄ, ἡ, cui mens est salva et in-
 columis; (2) prudens, sapiens; (3) mode-
 ratum, temperans, continens, sobrius; (4)
 honestus, bene moratus, probus; (5) cas-
 tus, pudicus, continens. Ex σῶς et φρήν.
 Σωχέω, idem quod seq. Nic. Th. 590.
 ΣΩΧΩ, tero, lævigo.
 Σῶω, incito; σῶσιντο, pass. imperf. A σείω.
 Σῶω, incito, moveo; (2) servo, sospito; σῶω-
 μαι, servor incolumis. A σῶς; vel σῶω.

T.

T Decima nonalitera Græcorum, quæ Tau
 dicitur ab Hebræorum littera cognomi-
 ni; (2) in notis numeralibus valet trecenta,
 et cum lineola subjecta, τ, trecenta millia.
 Τὰ, hæc, nom. pl. n. g. ὄ, ab hic.
 Ταβαῖται, lignæ quædam pocola, Ath.
 Ταβαρῆτης, sc. ἄρτος, Ath.
 Ταβερνεῖον, ε, τὸ, caupona. A taberna.
 Τάβλα, tabula, Gl. V. A tabula.
 Ταβλίζειν, tesseriis ludere in tabula. A præc.
 Ταβλίσης, ἄ, ὄ, qui ludit in tabula.
 Ταγαλά, bona, nom. plur. Dor. pro τὰ ἀγαθὰ,
 bona, ab ἀγαθόν, bonum.
 Ταγαῖος, ε, ὄ, qui facit quiddam ab alio jus-
 sus; (2) subjectus. A ταγός.
 Τάγειν, impero. Ab eod.
 ΤΑΓΓΗ, ης, ἡ, rancor.
 Ταγγίσις, εως, ἡ, idem. Quasi a ταγγιάζω,
 quod esset rancesco.
 Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A ταγγή.
 Ταγγός, ἡ, ὄν, rancidus, qui rancorem con-
 traxit, Ph. ταγγόν, rancidum. Ab eod.
 Τάγεια, as, ἡ, principatus; (2) præfectura.
 A ταγέω.
 Ταγείς, ordinatus, a. 2. part. pass. v. τάττω.
 Τάγειν, sum summus magistratus, Xen. (2)
 præficio, Æschyl. A
 Ταγή, ης, ἡ, principatus, præfectura; (2)
 præceptum. A τάσσω.
 Τάγηνις, ε, ὄ, ut ταγηνίος ἄρτος, panis in sar-
 tagine coctus, admixto casco.
 Ταγνίζω, frigo, Gl. V. A τάγηνον.
 Ταγνιστός, ἡ, ὄν, in sartagine frictus seu coctus.
 A præc.
 Ταγνίτης, ε, ὄ, ut ταγνίτης ἄρτος, idem quod
 ταγηνίας. A
 Τάγηνον, ε, τὸ, sartago, Gl. V. Alias τήγανον.

Εὐχόμενός σε τὸ μὲν τήγανον τυβίδων ἰφιστάται
 σίζον, Aristoph. Equit. 928. A τήγω.
 Τάγκιστρον, humo, Att. vel Æol. pro τῷ ἀγκίστρον,
 ab ἀγκιστρον.
 Τάγμα, ἄτος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus,
 legio, Ph. A τάσσω.
 Ταγματάρχης, ε, ὄ, qui agmini præest. Ex
 τάγμα et ἄρχω.
 Ταγματικός, legionarius. Gl. V. A τάγμα.
 Τάγος, ἄ, ὄ, dux, imperator, præfectus, præ-
 ses, summus est magistratus in Thessalia;
 Pl. 23, 160. A τάσσω.
 Ταγέχος, ε, ὄ, idem. A ταγή et ἔχω.
 Ταγίρι, minime, Suid.
 Τάζω, extendo, corripo, apprehendo; ut
 hinc sit τεταζών, a. 2. cum reduplicatione,
 qui prendit, Pl. 1, 591. A τείνω.
 Ταβίς, aor. 1. part. pass. verbi τείνω.
 Ταβῶσι, 3. plur. aor. 1. conj. pass.
 Ταί, nom. plur. f. g. Ion. pro αἱ, ab ἰ, articulo
 præpos.
 Τανία, as, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimicu-
 lum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3)
 cautes scrupulosa sub aquis latens, in lon-
 gumque porrecta, syrtis; (4) genus ver-
 mium longiorum; (5) genus piscis apud
 Aristotelem. A τείνω.
 Τανιδιον, ε, τὸ, Dim. a præc.
 Τανίον, ε, τὸ, idem et ab eod.
 Τανιστώλις, ἴδος, ἡ, mulier quæ fascias vendit.
 Ex τανία et πωλιών.
 Τανίω, ὄ, fut. ὄσω, redimio fascia; (2) orno,
 Aristoph. Conc. 1026. A τανία.
 Τανιωτικός, ἡ, ὄν, in tænia natus. Vide τανία
 No. 2 et 3. Τέττε δὲ καλλιῶν ὁ τανιωτικός
 καλέμενος, Athen. 1, 25.
 Τάκται, 2. sing. præc. ind. pass. Dor. et Ion.
 pro τήκισαι, a τήγω.
 Τάκτιδον, Dor. pro τὰ ἐκείθεν, quæ illic.
 Τάκτις, aor. 2. part. pass. Dor. pro τήκτις.
 Τάκτρος, ῥα, ὄν, liquefactus, maceratus, liqua-
 tus, humidus; mollis, tener, delicatus, de
 oculis, vultu. A τήγω. Hinc
 Τακτρούω, ὄ, f. ὄσω, macero; (2) coctione ita
 tenerum reddo, ut velut liquescens dila-
 batur et diffuat, Diosc.
 Τακρόχρωος, ὄτος, ὄ, ἡ, corpus liquidum ha-
 bens. Ex τακρότος et χρωός.
 Τακρός, instar eorum quæ τακρὰ dicuntur,
 Ath.
 Τάκην, aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἐτάκην, a
 τήγω.
 Τακῆσμαι, liquefiam, fut. 2. ind. pass.
 Τακτικός, ἡ, ὄν, ordinandi peritus, peculiariter,
 ordinandi peritus milites et aciei instru-
 endæ; τακτικά, quæ ad rem et disciplinam
 militarem spectant; τακτικοί, scriptores de
 acie ordinanda. A τάσσω.
 Τακτικός, adv. militanter, cum peritia aciei
 struendæ, Gl. V. ordinate.
 Τακτός, ἡ, ὄν, ordinatus, in quo servatur ordo;
 (2) certus, statutus, definitus, ut dies, &c.
 Τάκτος, pro τὰ ἐκτός, aliena. Τί τάκτος τῶν
 κακῶν με δεῖ λέγειν, Eurip. Phœn. 43. A
 τάσσω.
 Τακόντες, οἱ, pastilli ex adipe conciso minuta-
 tim, adjectis et aliis, Poll.
 Τάλαργός, ἄ, ὄ, ἡ, qui patienter et constanter
 opus facit, patienter laborem subiens ac
 perferens. Ex τάλως et ἔργον.
 Τάλαμοχος, ὄ, patens laborum, Eust.
 Ταλαπιερίος, pro quo ταλαπιερίος, Steph.
 Τάλαπωρός, ὄ, f. ἦσω, laboro, ærumnas et la-
 bores perfero; (2) in ærumnas ac miscrias
 conjicio. Gl. V. affligo. Περὶ ταλαπωρησάτι
 γ' ὄλιγον χρόνον, Aristoph. Lys. 769. A τα-
 λαίπωρος. Hinc
 Ταλαπωρήμα, ἄτος, τὸ, idem quod
 Ταλαπωρία, as, ἡ, miseria, ærumna, Ph. labor,
 molestia, et fatigatio. A
 Ταλαπωροποιός, ὄν, ærumnosus reddens.
 Ταλαίπωρος, ε, ὄ, ἡ, ærumnosus, miser, mi-
 sellus, Gl. V. Ex τάλω et πωρή.
 Ταλαπωρώς, adv. ærumnose, misere, laboriose.
 Ταλαίφρον, ονος, ὄ, ἡ, ærumnosus, qui animo
 patienti est. Ex τάλω et φρήν.

Τάλακαρδός, *α, δ* ξ η , qui toleranti et forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex καρδία.
 Τάλαν, miser, voc. sing. a τάλαι. Unde
 Τάλανίζω, fut. *ίσω*, miserum et ærumnosum voco, defleo, misereor.
 Τάλανταίος, et τάλανταίος, *αία, αίων*, talentum æquans. A τάλαντον.
 Τάλαντῶτος, miserimus. A τάλαι.
 Τάλαντάω, *ώ*, appendo, libro. A τάλαντον.
 Τάλαντερος, miserior. A τάλαι.
 Τάλαντεύω, *φ, εύω*, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum tenco, *Luc.* (3) vergo, inclino.
 Τάλαντιζω, idem. A
 ΤΑΛΑΝΤΟΝ, *α, τὸ*, statera, libra, trutina, lanx; (2) id quod lanci imponitur ponderandum, et nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos et Babylonios 1000. Hinc
 Τάλαντῶχος, *δ*, libripens. E pr. et ἔχω.
 Τάλαντῶω, *ώ*, libro. Hinc
 Τάλαντῶσις, *εως, ἦ*, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso et libratione; (2) μεταρῆ, de aquæ marinæ agitatione seu libratione.
 Τάλαιός, *ἦ, ὄν*, miser, ærumnosus. A τάλαι.
 Τάλασθής, *εως, δ* ξ η , qui incommoda et ærumnas patienter tolerat, ærumnâ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλαι et πάθος.
 Τάλασπίσιος, *α, δ* ξ η , ærumnas expertus, calamitosus et miser. Ex πέισα.
 Τάλασπινθής, *εως, δ* ξ η , luctu adfectus; (2) fortiter luctum et mœrorem preferens, *Od.* 5, 222. Ex πίνθος.
 Τάλαιον, *τὸ*, et τάλαισικος, *δ*, quasillus. A Τάλαιος, *α, δ*, vas seu instrumentum in quo lanas et fusos reponunt; qualus, quasillus. *Gl. Vet.* calathus, fiscella; vas in quo cibaria aut alia geruntur; item vas in quo lac reponunt bubulci, et quo utuntur in premendo lacte et caseo formando, *Il.* 18, 568. A τάλαι.
 Τάλαις, *αίνα, ἄλαν*, gen. *ανος, αίνης, ανος*, miser, ærumnosus. Ab eod.
 Τάλασθίος, *Poet.* τάλαισιος, *Αρ.* Ab eod.
 Τάλασιον, *α, τὸ*, lana. Ab eod.
 Τάλασιος, *α, δ*, lanificus. Ab eod.
 Τάλασιονίω, *ώ, φ, ἴσω*, lanas tracto, lanarius sum, *Xen.*
 Τάλασιονίω, *α, δ*, lanificium.
 Τάλασιονικός, *ἦ, ὄν*, ad lanificium pertinens. A
 Τάλασιονός, *α, δ* ξ η , qui vel quæ lanas tractat. Ex τάλαισιος et ἔργον.
 Τάλασις, *εως, ἦ*, patientia, tolerantia. A τάλαι.
 Τάλασφρον, *ανος, δ* ξ η , qui animo patienti est, qui omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis, fortis. Ὑπό κεν τάλαισφρονα περ δῖος εἶλεν, *Il.* 4, 421. Ex τάλαιον et φρήν.
 Τάλασφρονος, *α, δ*, patiens ærumnarum et laborum; (2) audax, fortis, *Il.* 5, 289.
 Τάλασφρον, idem quod τάλαισφρον. A
 ΤΑΛΑΦΩ, *ώ*, suffero, perpetuo; (2) sustinco, i. e. audeo.
 Τάλαω, *αί, οlearum ramī, V. L.*
 Τάλαθες, *verum, Dor.* pro τὸ ἀλλήθες.
 ΤΑΛΙΣ, *ιδος, ἦ, Soph.* Antig. 645. puella, virgo nubilis.
 Τάλλα, *adv.* alioqui, cæterum.
 Τάλλοτρα, *αἰσενά*, nom. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἄλλοτρα.
 Τάμει, *Dor.* pro τὰ ἐμὲ, *mea.*
 Τάμαλις, *adv.* maxime, vehementer.
 Τάματα, *Dor.* et *Att.* pro τὰ ἡματα, *dies.*
 Τάμος, *scidit̄, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.* pro ἔταμος, a τίμων, *seco.*
 Ταμίει, 3. sing. f. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμίει.
 Ταμία, pro ταμία, *Poll.*
 Ταμίαις, *α, δ*, idem quod ταμίαις.
 Ταμίην, *aor. 2. inf. act. verbi τίμων.*
 Ταμίον, *α, τὸ, Ph.* τὸ ἰδιωτικόν, *privatum, cella,*

promptuarium, fiscus, *Gl. V.* Vid. ταμίον.
 Α ταμίαις.
 Ταμίεσθαι, *a. 2. inf. med. verbi τίμων.*
 Ταμίειχος, *ανος, δ* ξ η , corpus seu cutem incidens ac vulnerans, *Il.* 4, 511. Ex τίμων et χρέος.
 Ταμία, *ας, ἦ*, dispensatrix. A
 ΤΑΜΙΑΣ, *α, δ*, promus condus, dispensator eorum quæ condenda et promenda sunt; (2) qui ærario præstet, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administrator, præfectus.
 Ταμίαις, *ας, ἦ*, quæstura, *Gl. V.* (2) dispensatio. A ταμίαις.
 Ταμίαις, *α, δ*, idem quod ταμίαις.
 Ταμίειδιον, *τὸ, Dim.* repositorium, *Steph.*
 Ταμίειον, *α, τὸ, Gl. V.* ταμίειον, τὸ δημόσιον, publicum, fiscus, ærarium. Vid. ταμίειον. A ταμίαις. Unde
 Ταμίειμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.
 Ταμίεισις, *εως, ἦ*, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, i. e. ærarii; (3) parsimonia.
 Ταμίειθήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*
 Ταμίειτικός, *ἦ, ὄν*, quæstorius. (2) qui bene dispensat, parcus, qui recondere novit in futurum. A
 Ταμίειτικῶς, *adv.* parce, frugaliter, bona cum dispensatione.
 Ταμίειτωρ, idem quod ταμίαις, *Man.*
 Τάμιαις, fut. *έσω*, quæstor sum, quæstoris munus obeo; (2) sum promus seu cellarius; (3) repono, sc. in publicum, unde et bona publico, proscribo. *In med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem differo; (4) vires non uno impetu effundo, sed parce, ut sufficienti universo itineri, labori; unde et v. gr. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, defino. Ὡς ἐκ ἐπὶ ἐμοὶ ταμίεισις, *Aristoph. Eg.* 943. Ἄπαντα γ' ἄρ' αὐτῶ ταμίειν; *Id. Av.* 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμίεισθαι, rescivare, *Luc.* χιλιαρχίας ἐτυχὲ πρῶτον, εἶτα ἱταμίεισεν, *Plut.* A ταμίαις.
 Ταμίης, *Ion.* pro ταμίαις.
 Ταμίηχος, *α, δ*, præfectus cellæ penariae vel ærarii. Ab ἔχω.
 Τάμιος, vel ταμίσιος, *ἦ, δ*, coagulum; (2) pellis hircæ recens detracta, *R. Nicanor. in Al.* 373. (1) τὰ μισον δριμύην ἐνίστα, *Theocr.* 11, 66. A τάμιον.
 Τάμιον, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμιον, a τάμιον, pro τίμων.
 Τάμιον, *Ion.* pro τίμων, *Il.* 11, 88.
 Ταμίῳ, *incidam, f. 2. ind. act. verbi τίμων.*
 Τάν, pro τήν, *Dor.* acc. sing. partic. præpos. a nom. ἦ, *Dor.* ἄ.
 Τάν, *Dor.* pro τὰ ἐν, *et in.*
 ΤΑΝΑΤΡΑ, *ας, ἦ*, vas æreum in quo condebantur carnes, *Hes.* τανατρός, *Poll.*
 Ταναηκῆς, *εως, δ* ξ η , vel secundum alios ταναηκῆς, *εως*, protensam seu longam habens aciem, acutus. Ex τανύον et ἀκή.
 Ταναηκῆτης, valde sonorus. *Ταναηκῆτα πάντος, Orpian.* 2, 144.
 Ταναμυμῆς, *εως, δ* ξ η , multum et vehementer mugiens. Ex ταναός et μυμῶα.
 Τανακίδης, idem quod ταναηκῆς, *R.*
 Ταναώδεις, *α, δ* ξ η , longum collum habens. A δειρή.
 Τανῶς, *ἦ, δ* ξ η , et ταναός, *ἦ, ὄν*, protensus, extensus, promissus, longus, procerus, *Il.* 16, 588. A τανύον.
 Ταναύφης, *εως*, subtiliter textus. Ex ὄφῆ.
 Ταναύχαλκος, *α, δ* ξ η , epith. rei longæ, ex ære.
 Τανδέα, pro τὰ ἐνδέα. vide in ἐνδής, *Soph.* *Æd.* Col. 1430.
 Τανείαι, *ἄν, αί*, porrecta ligna. A ταναός.
 Τανηλεγῆς, *εως, δ* ξ η , longum somnum vel longam quietem adferens, epith. mortis. Ex λίγω, *cubare facio.*
 Τανθάριον, τὸ, *rnbor, Hes.*
 Τανθαυρίζω, *Dor.* ταναυρίζω, tremo, palpito.
 Τανταλίζω, *concutio, decutio, Fragm. Anacre-*

ontis apud Schol. *Soph. Antig.* 137. *Hesychius* ταναυρίζω, *σαλεύω.*
 Ταναταλῶ, vehementer concutio, labefacto. Ἐπὶ γὰρ πῖσις ταναταλῶεις, *Soph.* *Antig.* 137.
 Τανύγλωσσος, *α, δ* ξ η , linguam protensam habens, *Od.* 5, 66. Ex τανύον et γλῶσσα.
 Τανυγλώχην, *ανος, δ* ξ η , cuspidis extensas ac promissas habens.
 Τανυδρόμος, *δ* ξ η , longum curriculum absolvens.
 Τανυθέρως, *δ* ξ η , longam comam habens. Ab ἔθειρα.
 Τανυήκης, *εως, δ* ξ η , protensam sive longam habens aciem. Ex τανύον et ἀκή.
 Τανυθρίζ, *εως, δ* ξ η , qui laxo est capillo, prolixus et promissos crines habens; (2) hirsutus. A θρίζ.
 Τανυκράμος, *δ*, longam comam habens; longa cornua habens. *Τανυκράμοισιν ἐλάφοισι, Orpian. Cyneg.* 1, 191. A κράμο.
 Τανύμαι, tendor, extendor, distendor. A τανύον.
 Τανυμήκης, *εως*, in longum protensus, prolixus, altus, *Er.*
 Τανύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a τανύον.
 Τανυπέπλος, *α, δ* ξ η , extenso et promisso peplo amictus, cui est vestis laxa et sinuosa. Ex τανύον et πέπλος.
 Τανυπλέκτος, *ον*, plexus, plexilis. Οἱ δὲ τανυπλέκτοισιν ἐξοικισί ἤριπον αὐτοί, *Orpian. Hæliet.* 1, 33.
 Τανυπλευρος, *α, δ* ξ η , cujus latera in longum latumque tensa sunt. (2) amplus; *Nonn.* P. 5, 2. A πλευρά.
 Τανυπλόκαμος, idem quod τανυθρίζ, *Nonn.*
 Τανυπόδος, *ποδος, δ* ξ η , pedes extendens, *Od.* 9, 464. Σεμνὸς Ἑρμῆος τανυπόδας, vcterandas celeripedes Erinnyas, *Soph.* *Aj.* 837.
 Τανυπριμος, *ον*, extensus habens stipites seu truncos, *Coluth.*
 Τανυπρωρος, *ον*, proram extensam et promissam habens, *Call.*
 Τανυπτερος, *α, δ* ξ η , cui alæ extensæ sunt, extensis et patulis alis volans, velox. Ex τανύον et πτερόν.
 Τανυπτερόεσσι, *dat. pl. Poet.* pro τανυπτερόεσσιν, a
 Τανυπτερόεζ, ὄγος, *δ* ξ η , idem et ex iisd. *Gl. V.* τανυπτερόεζ, præpates.
 Τανυρήζος, *α, δ* ξ η , radices extensas et longe lateque expansas habens; (2) longus. (2) βαλλόμενος πυκνῆσι τανυρήζοισιν ἀκακαίς, *Orpian. Cynog.* 4, 195. A ρίζω.
 Τανυσθείς, *aor. 1. part. pass. verbi τανύον.*
 Τανυσπτερος, idem quod τανυπτερος.
 Τανυσκίος, *α, δ* ξ η , magnam et late diffusam umbram habens. Ex σκία.
 Τανυσκόπελος, *α, δ* ξ η , amplus scopulos habens; *Nonn.* P. 4, 21.
 Τανυσκόπελος, *ον*, scopulos in longum prætenos vel altos habens, *Nonn.*
 Τάνυσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐτάνυσσαν, a τανύον.
 Τανυστός, *ἴος, ἦ*, extensio, intensio, *Od.* 21, 112. A τάνυμαι.
 Τανυσφύρος, *α, δ* ξ η , malleolos pedum extendens inter eundem, amplis latisque passibus progrediens; (2) longa et gracilia crura habens, procerus; (3) qui festinat, celer. Ex τανύον et σφυρόν.
 Τανυφθογγος, *ον*, extendens vocem, *Tryrh.*
 Τανυφλοῖος, *α, δ* ξ η , corticem habens amplum seu longum, i. e. longa et ampla arbor. A φλοῖος.
 Τανυφύλλος, *α, δ* ξ η , folia habens ampla et lata, sive etiam diffusa. A φύλλον.
 Τανυχειλής, *δ* ξ η , extensens labra, *Col.*
 Τάνυω, idem quod τανύον. Βοεῖν τανύω, *Il.* 17, 390. Νύκτ' ἐλόην τάνυω, *Il.* 16, 567. A τανύον.
 Ταυζείδιον, *α, τὸ*, parva cohors. A ταύζεις.
 Ταυζαρχεῖα, centuria præfectus sum, sum centurio, cohorti præfectus sum, aut etiam ordines duco. Κεῖ τις ἐπιθροῶν ταυζαρχεῖν, σοὶ φρονεῖ, *Aristoph. Pace*, 444. A ταυζία

Ταξίαρχος, υ, δ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις et ἀρχή. Hinc
 Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis praefectura, praefectura legionis, tribunatus, item decurionatus.
 Ταξιαρχος, υ, δ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio.
 Ταξίω, ordino. A
 Τάξις, εως, ἡ, ordo, series. Ph. item vices, officium, apparitura; Gl. V. (2) exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. τάξεις, classes, Gl. V. (3) constitutio, ordinatio, ut νόμον τάξις (4) tributa, vectigalia; (5) modestia, in orc. A τάσσω. Hinc
 Ταξιότης, υ, δ, apparitor; officialis, Gl. V.
 Ταξιωματικός, ἡ, ὄν, officialis, ἡδέως ταξιωματικῆ, virga lictoris. A praec.
 ΤΑΞΟΣ, υ, δ, taxus, arbor feralis et venenata.
 Τάξω, pro τὰ ἕξω, quae sunt foris, Soph. Ed. Col. 541.
 Τάπεινολογία, ας, ἡ, submissa et humilis oratio. Ex ταπεινός et λόγος.
 Ταπεινοῦρησιν, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.
 ΤΑΠΕΙΝΟΣ, υ, ὄν, humilis, Ph. submissus, Gl. V. tenuis, de fluvio; humilis, de planta. Hinc
 Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demissio et abjectio.
 Ταπεινοφρονία, ὤ, fut. ἴσω, animo sum humili et dejecto, demisse et humiliter, item modeste sentio.
 Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demissio, animus demissus et humilis. Gl. V. modestia, in sacris. A
 Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ζή ἡ, qui est animo humili et abjecto. A φρονί.
 Ταπεινώω, ὤ, fut. ὠσω, humiliter reddo, demitto sub submitto, deprimo; in S. S. affligo, calamitatibus premo, item vitio, stupro; ταπεινωμένος, submissus, Gl. V. perf. part. pass. Ὅσις ταπεινώσει λαυτῶν, ἐνθάδ' ἔσται, Matt. 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃς ὁ θεός με πρὸς ὕμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἷδα δὲ ταπεινώσθαι οἶδα ζή περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινός.
 Ταπεινωθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Ταπεινώθη, 2. pl. aor. 1. imperat. pass. verbi ταπεινώω. Unde
 Ταπεινώμα, ἄτος, τὸ, dpressio, humilitas.
 Ταπεινός, adv. humiliter, abjecte, demisso animo, modeste.
 Ταπεινότης, εως, ἡ, animi demissio et abjectio; (2) imminutio; (3) inopia, tenuitas; (4) in sacris, modestia. A ταπεινώω.
 Ταπεινωτικός, ἡ, ὄν, deprimidum vim habens. Ab eod.
 ΤΑΨΗΞ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, vestis stragula.
 Τάψις, ἴδος, ἡ, idem.
 Ταπολλά, adv. plerumque, saepe.
 Ταπρῶτα, adv. primum, ut primum, simul atque.
 Τάρραγμα, ἄτος, τὸ, perturbatio, consternatio, terror. Μελέθρι τάρραγμα τερτάρειον πέμπεις, Eurip. Herc. Fur. 907. Ὡς ἐν κλύδωνι καὶ φρονίαν τάρραγματι πέπτωκα δεινῶ, Id. ib. 1091.
 Ταρραγμός, υ, δ, idem. A τάρρασσα. Unde
 Τάρρακτης, υ, δ, turbator:
 Ταρρακτικός, ἡ, ὄν, turbandi sive perturbandi vim habens, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοή ταρρακτικώτατον ἐστὶ τῆς ψυχῆς, Arrian.
 Ταρρακτός, ἡ, ὄν, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Unde
 Ταρρακτω, ορος, ὁ, perturbator, R.
 Ταρρακτινίδιον, τὸ, vestis mollis et pellucida, quae apud Tarentinos in usu fuit.
 Ταρρακτινίς, Tarentinos imitor, inpr. decurro equo armatus.
 Ταράξῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi ταραάσσω.
 Ταράξιας, ὁ, turbulentus, turbis studens, Suid.
 Ταράξικαδίδος, ον, animum mordens, perturbans. A ταραάσσω et καρδία.
 Ταράξιστος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomen.
 Ταράξισπρόσρατος, ὁ, equestrium copiarum perturbator, Ar.

Ταρασσίω, 3. sing. praes. imperat. pass. verbi ταραάσσω.
 Ταρασσομένω, gen. pl. part. praes. med.
 ΤΑΡΑΣΣΩ, vel ἄττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; ταρασσομένω, turbatus, Ph. p. part. pass. Οἰασί μ' ὠ πόνηρ, βωμολοχέμασιν ταραάτται; Aristoph. Eg. 898. Ὡς μοι ὄφ' ἦσαι δίμα χλοερὸν ταραάσσει, Eur. Supp. 600. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παραάδων τῆς ἡλίας, Luc.
 Ταράχῃ, ἡς, ἡ, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A praec.
 Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imperat. pass. verbi ταραάσσω. Unde
 Τάραχος, υ, δ, tumultus, Gl. V. turbatio.
 Ταρχώδης, εως, ὁ ζή ἡ, turbulentus, Ph. turbarum plenus. A praec.
 Ταρχωδώς, adv. turbulente, tumultuose; (2) pavide.
 Ταρχάλιος, εια, ἴον, terribilis, timorem et metum adferens; (2) metuens, timidus. Ταρχαλίω δ' ἀλάλαζον, Nonn. (2) ὄσις . . . μὴ ταραχάλιω θάνατοι, Soph. Trach. 955, 957. ε. τάρχος.
 Ταρχέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. (1) ἡ ταραχάσας, Il. 5, 286. (2) ταραχέω μὲν τάνθυμματα πολλή ε' ἀνάγκη τὰ πρὸ σέ, Soph. Ed. Col. 292. Ταρχέω μὲν ἔργα δεινὴ ἀναγκαίως ἔχει, Soph. Trach. 736. Ταρχέων ἰσθμίου τίκτων, Eurip. Herc. Fur. 549. Ab eod.
 Ταρχῆ, ἡς, ἡ, idem quod τάρχος.
 Ταρχήσαντες, ρυψφκτι, nom. dual. (Il. 1, 331.) et Ταρχήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act.
 ΤΑΡΧΟΣ, εως, τὸ, terror, timor, metus.
 Ταρχοσύνη, ης, ἡ, idem.
 Ταρχοσύνης, ον, terribis, pavidus.
 Ταρχοῖνα, turbo, Hes.
 Τάρχηα, ας, ἡ, conditura quae sale fit, item pollinectura. Gl. V. succidia. A ταρχοῖνα.
 Ταρχοῖμπος, υ, δ, salsamentarius, salsamentorum venditor. Ex τάρχος et ἴμπος.
 Ταρχοῖσις, εως, ἡ, vide ταρχοῖνα.
 Ταρχοῖτηρ, ὁ, conditor, Man.
 Ταρχοῖτης, υ, δ, salitor, Ph.
 Ταρχοῖτός, ἡ, ὄν, salc conditus et aliquandiu adservatus. A
 Ταρχοῖνα, f. ἴσω, sale, arena, fumo, condio, macero, induro et arefacio, Gl. V. salso; ταρχοῖνω νεκρὸν, mortuum pollingo, Gl. V. Κεῖα ταραρχοῖμένα, Longin. 43. A τάρχος.
 Ταρχοῖγος, ὁ, qui salsamenta advehit, Bud.
 Ταρχοῖρός, ρά, ρόν, qui est ex genere salsamentorum, qui saliri solet; (2) salc conditus et servatus, salsus, Ph. ταρχοῖρον, praisalum. A τάρχος.
 Ταρχοῖον, υ, τὸ, salsamentum. A τάρχος.
 Ταρχοῖωλῆ, ὤ, f. ἴσω, salsamenta vendito. A Ταρχοῖωλῆς, υ, δ, qui salsamenta vendit. Gl. V. salsamentarius.
 Ταρχοῖωλίον, τὸ, taberna salsamentarii.
 ΤΑΡΙΧΟΣ, υ, δ, vel εως, τὸ, salsamentum piscium; (2) caro sale condita.
 ΤΑΡΟΣ, ρά, ρόν, velox, R.
 Τάρρημιν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἐτάρρημιν, α τέσσω.
 Τάρρηον, υ, τὸ, craticula. Dim. a τάρρος.
 ΤΑΡΡΟΘΟΣ, υ, δ, auxiliator, R.
 Τάρρῶς, υ, δ, crates, Gl. V. Att. pro Ταρρός, υ, δ, crates, super qua casei aliaque solent siccare; (2) aliquid ταρρός simile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus sive pedis, Ph. ταρρός τῶ παδός, planta; ταρρός, tali, Ph. plantae, Gl. V. Ταρρός καλάμων δι-ασοιδάζαντες, Herodot. 1, 179. Ἐν ταρρός καλάμων πῆλον ἐνέλιοντες, Thucyd. 2, 76. A τέσσω.
 Ταρρῶ, τὰ, pedes, Ep.
 Ταρρῶς, sive τάρρῶ, ὤ, f. ὠσω, instruo et munio crate, crati impono. A ταρρός. Unde
 Ταρρῶδης, sive ταίρρῶδης, εως, ὁ ζή ἡ, in modum cratis implicitus sive implexus; epith. arborum quorum radices sic implicantur.
 Τάρρωμα, ἄτος, τὸ, idem quod ταρρός.
 Ταρρῶριος, et εως, α, ον, tartareus.
 Ταρρῶριζω, f. ἴσω, tartarico frigore tremo. A

ΤΑΡΤΑΡΟΣ, υ, δ, et plur. τὰ τάρταρα, ὠν, tartarus, profundissimus inferorum locus; (2) locus tenebrosus, carcer.
 Ταρτάρουαίς, ὁ ζή ἡ, Tartari proles.
 Ταρταρῶ, ὤ, fut. ὠσω, in tartarum (item carcerem) detruo vel deicio. Σειραῖς ζόφου ταρταρῶας, 2 Pct. 2, 4. A τάρταρος.
 Ταρτῆα, adv. frequenter, crebro. A ταρτῆς, Il. 22, 142.
 Ταρτῆος, ὤ, ὄν, dcnsus, creber, frequens. A τάρτῆς.
 Ταρτῆος, nom. pl. pro ταρτῆες, α τάρτῆς.
 Ταρτῆσιν, densis, dat. pl. cum v.
 Ταρτῆς, εως, ὁ ζή ἡ, idem quod ταρτῆος.
 Ταρτῆμηναι, aor. 1. inf. pass. Dor. pro τερτῆμηναι, α τέσσω.
 ΤΑΡΤΟΣ, εως, τὸ, densitas, peculiariter silvae, locus silvae densus. A
 Τάρτω, sicco. Quasi α τέσσω, R.
 Ταρτῆς, densus, frequens, idem quod ταρτῆς, Esch.
 ΤΑΡΤΧΕΑ, ὠν, τὰ, et τάρχηα, ὠν, αἱ, inferiae, justa, parentalia. Hinc
 Ταρχοῖνα, sepelio.
 Ταρχοῖνα, fut. ἴσω, exsequias facio, funus curo, sepelio, Lycophr. 728.
 Τᾶς, pro τῆς, Dor. gen. sing. f. g. ab artic. praepos. ὁ.
 Τάσις, εως, ἡ, extensio, contentio, Ap. Rhet. longissima pericodus. A τείνω.
 ΤΑΨΩ, vel τάττω, fut. ἴσω, ordino, colloco, statuo; (2) constituo, destino; (3) mando, impero, ut tributa; τέστωμα, ordinatus sum, Gl. V. p. pass. τεστωμένος, ordinatus, status, fixus, Gl. V. part. In med. τάσσωμαι, certis pensionibus solvo. Ἐκείνῳ μὲν ἅπαντα νόμῳ τέστωμαι, Dem. Ἐάν μόνον τὸ ταρχῆν εἶ τολμᾶ τελεῖν, Soph. Aj. 528.
 Τατῆος, ἡ, ὄν, tendens, tendendi vim habens. A τείνω.
 Τάττωμεν, 1. plur. praes. conj. act. Att. pro τάσσωμεν, α τάσσω.
 Τατῆος, ἡ, phasianus, Ath.
 Τατῆμηναι, nom. plur. praes. part. pass. Dor. et contr. pro τητῆμηναι, α τητῆα, privo.
 Ταυρέω, ὤ, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.
 Ταυροῖα, item ταυροῖα, scil. δοῦν, taurinum corium. A ταῦριος.
 Ταῦριος, εια, ἴον, taurinus. A ταῦρος.
 Ταῦρος, εια, ὄν, idem et ab eod.
 Ταυροῖον, adv. in modum tauri, torve. Τὸ ταυροῖον ἐπιβλεπτεῖν, Lucian. Philop. 2. Ταυροῖον ἐπὶ τῶν βασιάνων ὄραντας, Joseph. Maccab. 15. Ab eod.
 Ταυροῖα, festum in honorem Neptuni.
 Ταυροῖα, pro ταυροῖα, Sterh.
 Ταυροῖδιον, υ, τὸ, parvus taurus. Dim.
 Ταυροῖδης, ἡ, ὄν, tauricus; (2) taurinus.
 Ταῦριος, taurinus, Soph.
 Ταυροῖός, ὁ, clamorosus; propria, tauri vocem habens. A βοή.
 Ταυροῖός, υ, ὁ ζή ἡ, taurivorus, taurum vorans. A βορά.
 Ταυρογᾶτωρ, ορος, ὁ, vorax. A γαστήρ.
 Ταυροῖετος, ης, ον, cui taurus alligatus est. A δία.
 Ταυροῖδης, εως, ὁ ζή ἡ, tauri formam habens. Ex εἶδος.
 Ταυροῖετος, ον, in quo taurus immolatus est. A θύω.
 Ταυροῖετος, ωτος, ὁ ζή ἡ, cornua taurina habens. Ex κέρα.
 Ταυροῖεφᾶλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.
 Ταυροῖελλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex aribus et genitalibus taurorum. A κόλλα, gluten. Hinc
 Ταυροῖελλῶδης, εως, ὁ ζή ἡ, glutini taurino similis, glutinosus.
 Ταυροῖεμνος, υ, ὁ ζή ἡ, taurinum caput habens. A κρᾶνον.
 Ταυροῖεμνος, ὤ, taurum occido. Ταυροῖεμνὶ μὲν δάδει ἐντελιεῖς βῆς, Soph. Tr. 779. A
 Ταυροῖεμνος, υ, ὁ ζή ἡ, tauri interfectior. A κτείνω.

Ταυρόκτονος, υ, ὁ ζή η, a tauro occisus.
 Ταυρομέτωπος, ον, taurinum i. e. torvam fronte habens. Α μέτωπον.
 Ταυρομορφος, υ, ὁ ζή η, tauri formam habens. Α μορφή.
 Ταυροπάθετος, η, epith. Europæ, tauro vectæ.
 Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ζή η, ex tauro procreatus. Α πατήρ.
 Ταυροπόλια, festum in honorem Dianæ, Hes.
 Ταυροπόλος, υ, η, et Ταυροπόλη, ης, η, Diana, vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præsit: tauris vecta, epith. Dianæ quæ, eadem ac Luna, tauris vecta fingitur. Ταυροπόλια Διός Ἀρτέμις Tauris vecta Jovis filia Diana, Soph. Aj. 172. Ex πολία.
 Ταυροπός, seu ταυρωπός, qui taurino aspectu seu taurina facie est, Ath.
 Ταυροπέτες, ποδός, ὁ, η, tauri pedes habens.
 ΤΑΥΡΟΣ, υ, ὁ, taurus; (2) signum cœlestis; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.
 Ταυροφαγία, ᾧ, tauros macto. Ταυροφαγῆντες εἰς μελάνδετον σάκος, Æschyl. ar. Longin. 15. Ex φάττω ταυ σου φάζω.
 Ταυροφάγος, υ, ὁ ζή η, taurum mactans; dies in quo tauri mactantur. Ἡμέρα ταυροφάγος, Soph. Trach. 609.
 Ταυροφάγος, υ, ὁ, taurorum vorator.
 Ταυροφάνης, ἴος, ὁ ζή η, qui taurus esse videtur, tauro similis. Α φαίνωμαι.
 Ταυροφθογγος, υ, ὁ ζή η, vocem edens taurinæ similem.
 Ταυροφόνος, υ, ὁ ζή η, qui taurum vel tauros cædit. Α φένω.
 Ταυροφρατος, ὁ, qui fertur, trahitur, a tauris. Α φέρω.
 Ταυροῦ, ᾧ, taurum facio, in taurum mutuo; (2) stupro, comprimo; (3) exaspero, efferor. (3) Ἦδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρμένειν τοῖσδε, Eur. Med. 92. (1) τεταύρωσαι γὰρ ἔν, formam tauri geris, Id. Bacch. 920. Ταυρῆμαι, taurus fio, taurinum taurum induo; (2) comprimo a viro. Α ταύρω.
 Ταυρῆ, η, Taurica Diana, Steph.
 Ταυρωδης, ες, taurinus, qui taurina facie est. At ταυρωδία, adv. tauri in modum, torvum, Nic.
 Ταυρωπός, υ, ὁ ζή η, tauri faciem habens, tauriformis. Ab ὄψι.
 Ταῦτα, eadem, pro τὰ αὐτά. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρᾶντ' ἐπίστωμαι μάλιστα Φοῖβω Τιμεισίαν, Soph. Œd. Tyr. 284.
 Ταῦται, hanc, acc. sing. f. gen. Dor. pro ταῦτην, ab ἔτος, hic.
 Ταῦτη, adv. eatenus, a ratione, eo modo; (2) ea ex parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. Ab ἔτος, hic.
 Ταυτιζω, in unum confero, unum idemque censeo et pono. Α
 Ταυτὸ, vel ταυτὴν, et ταυτὸν, ταυτὴν, idem illud. Ἐς ταυτὸν ἦκισ, convenit inter nos, eodem redis, Eurip. Hipp. 273. Ἐς ταυτὸν ἔκειν vel ἔλθειν, convenire cum aliquo. Ἐς ταυτὸν ἦκειν Φημι πᾶς βροτῶν τύχας, τὸν δ' ὃν καλῶσιν αἰδέρα, similem αὐο esse mortalium casibus hunc quem æthera vocant, Id. Fragm. Danae. Ex τὸ et αὐτῶ.
 Ταυτοβουλία, ας, η, voluntatis consensus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ et βουλῆ.
 Ταυτογραφίαι, eodem modo scribo; ταυτογραφίαι, quæ eodem modo scribuntur. Α γραφή.
 Ταυτοδόξος, ὁ ζή η, idem sentiens. Α δόξα.
 Ταυτοδυναμία, æquipollice, idem significo. Α
 Ταυτοδύναμος, ὁ ζή η, æquipollens. Α δύναμις.
 Ταυτοειδής, ἴος, ὁ ζή η, ejusdem formæ, uniformis. Ex ταυτὸ et εἶδος.
 Ταυτοέπεια, ας, η, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ et ἔπος.
 Ταυτοπέτιω, ᾧ, idem dico. Ab ἔπω.
 Ταυτοπεργία, ᾧ, eadem operor. Ex τ. et ἔργον.
 Ταυτοπεργία, ας, η, idem opus. Ex ἴisd.
 Ταυτοβελής, ἴος, ὁ ζή η, idem volens; ταυτοβελής, identitas seu consensus voluntatis. Α βέλω.

Ταυτόφρων, ὁ, η, idem sonans. τὸ αὐτὸ φροῶ.
 Α φροῶ.
 Ταυτοκινήτος, υ, ὁ ζή η, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.
 Ταυτοκλήνης, ἴος, ὁ ζή η, in idem vergens. Α κλίνομαι.
 Ταυτολογία, idem dico, idem loquendo itero, etiam de iis quæ alii dixerunt. Περὶ τῶν καλῶς ζε πολλοῖς ἐξηρέμειον ταυτολογεῖν, Polyb.
 Ταυτολογία, ας, η, vitium sermonis, quando res eadem pluribus, et plane idem significantibus verbis, redditur.
 Ταυτολογικῶς, adv. per tautologiam. Α
 Ταυτολόγιος, υ, ὁ ζή η, idem dicens. Ex ταυτὸ et λέγω.
 Ταυτομάτων, vel ταυτόματων, quod fit casu vel fortuito, forte; ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item sponte. Ex τὸ et αὐτόματων.
 Ταυτομαλίας, idem cum αὐτομαλίας, V. L.
 Ταυτοπαθεία, η, eventus, fortuna similis in utramque partem. Α
 Ταυτοπαθής, ες, cui idem accidit.
 Ταυτοποδία, η, ejusdem pedis repetitio, ut in ditrochæo, ar. Herplast Α πῦς.
 Ταυτοπροσωπικῶς, adv. in eadem persona. Α
 ταυτοπροσωπικός, ejusdem personæ.
 Ταυτοσημαντος, ον, idem significans. Α σημαίνω.
 Ταυτόσημος, ον, idem. Α σήμα.
 Ταυτοσίνης, ἴος, ὁ ζή η, ejusdem virtutis et roboris. Ex ταυτὸ et σίνος.
 Ταυτοσυνδρομή, ἦς, η, concursus in eundem locum.
 Ταυτότης, ητος, η, res eadem. Α ταυτὸ.
 Ταυτοφωνία, η, similitudo soni. Α
 Ταυτόφωνος, ον, similiter sonans. Α φωνή.
 Ταυτόνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.
 Τάφει, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔταφε, a φάπτω.
 Ταφεί, a. 2. part. pass. verbi φάπτω.
 Τάφεις, ἴος, ὁ, vesperillo, libitinarium, sandapiliarium, qui sepulturam dat. Ὅταν σύ με ταφῆς γίνῃ, Soph. Œd. Col. 582. Α
 Ταφή, ἦς, η, sepultura, funus, exsequiæ; (2) quod numeratur pro sepultura. Α φάπτω.
 Ταφήνιον, υ, τὸ, vestis quæ sternitur super sepulchrum.
 Ταφήνιος, υ, ὁ, ad sepulturam pertinens, sepulchralis, funereus. Α ταφή.
 Τάφιος, ἴα, ἴον, sepulchralis. Α
 Τάφος, υ, ὁ, collis, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1187. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre, silicernium. Il. 23, 29. Α φάπτω.
 Ταφρεία, ας, η, fossio, fossæ excavatio; (2) valli extructio pro castris. Α ταφρεύω.
 Τάφρευμα, ἄτος, τὸ, munitio castrorum. Α
 Ταφρεύω, fossam duco, castra munio.
 Τάφρη, η, idem quod τάφος, Herod.
 Τάφρος, υ, ἡ, fossa, fossatum, Ph. sepes, Ph. vallum, Gl. V. etiam pro carcere, sc. in terram defosso maxime, reperitur. Α φάπτω.
 Ταφροειδής, ες, fossæ similis. Ab εἶδος.
 Ταφρορύχος, υ, ὁ, vallorum effossor, R. Ex τάφος et ὄρυσσω, fodio.
 Τάχα, adv. velociter, propteranter, mox; (2) forsan, fortassis, forte; (3) facile. Α ταχύς.
 Τάχει, dat. sing. pro ταχεί, a τάχος.
 Ταχεία, ας, η, celeritas. Α ταχύς.
 Ταχέως, adv. idem quod τάχα.
 Ταχύναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω.
 Ταχύνω, adv. celeriter. Α ταχύνω.
 Τάχυνός, η, ὄν, celer, velox. Α τάχος.
 Ταχύνως, adv. celeriter. Α πρæc.
 Τάχιον, adv. citius, celerius, velocius; (2) cito. Α ταχίον, comp. a ταχύς.
 Τάχισα, adv. celerrime, velocissime. Α
 Τάχιστος, ἴση, ἴσον, celerrimus, velocissimus. σὴν ταχίστην, sc. ἤμειραν seu ὕμειραν, quantum, Ph. actutum, Gl. V. superl. a ταχύς.

Ταχίον, ονος, ὁ ζή η, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχύς. Unde
 Τάχος, εος, τὸ, celeritas, velocitas.
 Ταχῦ, adv. velociter, cito.
 Ταχύλωτος, υ, ὁ ζή η, qui facile capi potest, R. Ex ταχύς et ἄλωτός.
 Ταχύβηδιστος, υ, ὁ, qui celeriter incedit, R. Α βηδίζω.
 Ταχύβημαν, ονος, ὁ ζή η, idem. Α βαινω.
 Ταχύβηπτης, υ, ὁ, idem. Ex inus. βαπτιω.
 Ταχύβλαστία, ας, η, germinandi celeritas. Α βλαστία.
 Ταχύβελος, υ, ὁ ζή η, promptus consilio, aut qui cito consilium mutat. Ex βελή.
 Ταχύγηγος, υ, ὁ, η, cito senescens. Α γήρας.
 Ταχύγλωσσος, υ, ὁ ζή η, inconsulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia præditus. Ex γλώσσα.
 Ταχύγενος, υ, ὁ, η, velox, celer. Α γόνυ.
 Ταχυγράφος, υ, ὁ ζή η, qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; oppon. Καλλιγράφος, notarius. Ex γράφω.
 Ταχύδακρυς, υος, ὁ ζή η, facile lacrimans.
 Ταχυδίνης, ἴος, ὁ ζή η, qui celeriter vortice circumagitur; versatilis. Α δίνη.
 Ταχυδρομέω, ᾧ, celeriter curro. Α
 Ταχυδρόμος, υ, ὁ ζή η, velociter currens. Ph. cursor. Α πρέξω.
 Ταχυεργής, ἴος, ὁ ζή η, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.
 Ταχυεργία, ας, η, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. Α πρæc.
 Ταχυεργός, υ, ὁ, idem quod ταχυεργής.
 Ταχύηρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. Epith. navis, currus. Ab ἔρισω.
 Ταχυθανάτος, υ, ὁ ζή η, subito moriens; (2) subitam mortem adferens.
 Ταχύτιππος, ὁ, equus bonus.
 Ταχυκίνητος, υ, ὁ ζή η, qui celeriter movetur. Α κίνηω.
 Ταχυμάθης, ἴος, ὁ ζή η, qui cito discit; (2) qui cito didicit. Ex μαθάνω.
 Ταχύμηνις, εως, ὁ ζή η, qui subito irascitur, iracundus. Α μήνις.
 Ταχύμητης, υ, ὁ, vel ταχύμητις, εος, ὁ ζή η, celer in capiendo consilio. Ex μήπις.
 Ταχυμήτωρ, ορος, fecundus.
 Ταχυμόρος, ὁ ζή η, brevis ævi.
 Ταχυναυτία, ᾧ, f. ἴσα, celeriter navigo, Arp. Ταχυναυτῶν, σκάφος ἐντρίπισον, Luc. Ex ναυτής.
 Ταχύνη, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ταχύνω.
 Ταχύνοια, ας, η, mentis celeritas. Α
 Ταχύνοος, contr. ταχύνος, υ, ὁ ζή η, qui celeri est ingenio.
 Ταχύνω, accelero, proporo, festino. Α ταχύς.
 Ταχυσιπής, ἴος, ὁ ζή η, qui facile paret; (2) credulus, Theoc. 2, 138. Ex σιπίζωμαι.
 Ταχυσιπτης, υ, ὁ ζή η, celeriter volans. Α σιπτομαι.
 Ταχυπλόω, ᾧ, celeriter navigo.
 Ταχυπλοῖα, η, celerrima navigatio. Α
 Ταχύπλοος, υς, υν, celeriter navigans. Α
 Ταχύπνοια, η, celeritas respirationis. Α
 Ταχύπνοος, celerem respirationem habens, seu celeriter et frequenter respirans.
 Ταχύπροπος, υ, ὁ ζή η, qui celeriter deducit seu transmittit, R. Ex προπω.
 Ταχύσποτος, υ, ὁ ζή η, suspiciosus. Ex ὑσποπτος.
 Ταχυσπόρος, υ, ὁ ζή η, celeriter gradiens. Α σπείρω.
 Ταχύσπομος, υ, ὁ ζή η, citæ morti obnoxius. Ταχύσποτον ἀνεραν ἔνθος, Pind.
 Ταχύσπυς, ποδός, ὁ ζή η, pedibus celer, velox. Gl. V. alipes.
 Ταχύσπυρος, υ, ὁ ζή η, celeriter volans, velox. Ex σπυρόν. Unde
 Ταχυσπυροῦμαι, Alciph. Aristænet. 21.
 Ταχύσυλλος, υ, ὁ ζή η, celeres equos habens; (2) rei questris peritus.
 Ταχύσπυρος, υ, tumultuosus, trepidus, velox, citus. Ταχυσπύροι λόγοι, Æsch. Sept. ad Theb. 287.

Ταχύρρωσος, υ, δ εξ η, qui cito convaluit; (2) velox, praepos. Ταχύρρωσος πελίας, Soph. *Ed. Col.* 1081. Ex ῥώνυμι.
 ΤΑΧΥΤΣ, εἶα, ὀ, celer, citus, velox, rapidus, Ph. festinus, Gl. V.
 Ταχυσοφάλης, ἴγρος, δ εξ η, velox, celeriter volubilis, Nonn.
 Ταχύτᾶτα, adv. celerrime, superl.
 Ταχύτερον, adv. ocius, citius, celerius, velocius, maturius, Ph. A ταχύτερος, comp.
 Τέχνης, ἦτος, et ταχύτης, πτος, η, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.
 Ταχυτόκος, υ, δ εξ η, facile et celeriter pariens. A τίκτω.
 Ταχυθήμενος, η, ον, cito periens, Nonn.
 Ταχύχειρ, ερος, δ εξ η, promptus manu.
 Ταχυχειρία, ας, η, celeritas, agilitas manuum in laborando. A praec.
 ΤΑΨ, capio; supponitur tantum, ut hinc sit τῆ, cape, sume, *apud Il.* 14, 219. est et verbum τάψω, ejusdem significationis.
 Τάων, *Eol.* pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli praepos. ὀ.
 Ταώνος, υ, δ, pavoninus, pavonius. A ΤΑΩΣ, ὀ, et ταῶς, ὀ, et ταῶν, ὀνος, pavo.
 ΤΕ, conjunct. que, et, atque. Vid. *Ern.*
 ΤΕΓΓΩ, fut. ζω, tingo, madefacio, humecto; (2) mollio, emollio; (3) fundo; (4) lavo.
 Τέγγεται, molli, cedere. Τί χλωροῖς δάκρυσι τέγγεις κόρας; *Eur. Med.* 922. Ἄλλ' ἰμὴ μέλας ὄμβρος χαλάζειν αἵματος ἐτέγγετο, *manabat, Soph. Ed. Tyr.* 1287. Πικραιῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρᾶς, *Id. Aj.* 1227. (3) ἄδωνος χλωρῶν τέγγει δακρύων ἄχραν, *Soph. Trach.* 847. (4) Πορφύρα φάρα ποταμῖα δρόμοι τέγγεσσι, *Eurip. Hipp.* 126.
 Τέγος, υ, δ, tectus, opertus; (2) altus, sublimis. A τίγος.
 Τέγη, ης, η, tectum; (2) ipsa domus. A τείγω.
 Τέγητος, η, ὄν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi et humectari potest; (3) qui frangi oratione et molliri potest. A τείγω. Unde Τέγεις, εως, η, madefactio, humectatio.
 Τέγος, εος, τῶ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A τείγω.
 Τέην, acc. sing. f. g. a Dor. τῆος pro ῥος, tuus.
 Τεβλίτα, acc. sing. part. perf. med. Dor. pro τεβλήτα, a θάλλω.
 Τεβλυία, nom. sing. f. g. ejusd. Dor. pro τεβλυία.
 Τεβάρηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. θάρημι.
 Τεβάρηκτος, adv. confidenter. A praec.
 Τεβαροήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum υ, a θάρημι.
 Τεβάρησται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro τεβαρήμενοι εισί. a θάρημι.
 Τεβάρηται, perf. ind. pass. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, spectantibus, 1. pl. perf. ejusd.
 Τεβάρηται, 3. pl. a. 1. opt. pass. Att. et per Synop. pro τεβάρησται, a τήθημι.
 Τεβάρηται, 2. sing. perf. ind. act. *Baot.* pro τεβάρησται.
 Τεβάρηται, nom. pl. perfect. part. pass. verbi seq.
 Τεβάρηται, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro τεβάρησται, a θάρημι.
 Τεβάρηται, 2. sing. perfect. ind. med. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, aor. 1. inf. pass. verbi τήθημι.
 Τεβάρηται, perf. ind. med. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, acui, perf. ind. act. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, atque, perf. ind. act. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, fracti, nom. pl. perf. part. pass. verbi θάρημι, *frango.*
 Τεβάρηται, pressum, acc. sing. perf. part. pass. verbi θάρημι, *premo.*
 Τεβάρηται, τῶ, et τεβάρηται, ὀ, lex, ritus, institutio, *Pind.*
 ΤΕΘΜΟΣ, lex, *Lascar.* Hinc τέθμιος, legitimus, sollemnis, pro θέμιος, τέθμιος, leges, mores, instituta. *Callim. Hymn. in Apoll.* 37. in *Dian.* 174.
 Τεβάρηται, perf. ind. med. verbi inus, θάρημι.
 Τεβάρηται, 2. sing. praes. imperat. act. verbi τήθημι.
 Τεβάρηται, *moriar*, praes. opt. verbi ejusd.

Τεβάρηται, *moriamur*, 1. plur. praes. optat. per Synop. Att. pro τεβάρηται.
 Τεβάρηται, 1. plur. perf. ind. act. Dor. pro τεβάρηται, a θάρημι.
 Τεβάρηται, perf. part. act. Dor. pro τεβάρηται.
 Τεβάρηται, praes. infin. act. Dor. pro τεβάρηται, a θάρημι.
 Τεβάρηται, mortuus, praes. part. act.
 Τεβάρηται, 3. plur. perf. ind. med. per Synop. pro τεβάρηται, a θάρημι.
 Τεβάρηται, 2. sing. praes. imperat. pass. v. τήθημι.
 Τεβάρηται, 3. sing. praes. imperat. act.
 Τεβάρηται, perf. ind. act. *Baot.* pro τεβάρηται, quod per Synop. pro τεβάρηται, a θάρημι.
 Τεβάρηται, mortuum, acc. sing. part. perf. act. *Baot.* et Ion. pro τεβάρηται.
 Τεβάρηται, perf. idem, *Poet.* pro τεβάρηται, et hoc pro τεβάρηται, quod per Synop. pro τεβάρηται.
 Τεβάρηται, mortuus sum, perf. ind. act. Ion. pro τεβάρηται, per Synop. ex τεβάρηται.
 Τεβάρηται, perf. ind. act. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, pro θάρημι, *Hom.*
 Τεβάρηται, moribundus, *Gl. V.* moriturus. A θάρημι.
 Τεβάρηται, fut. 1. ind. act. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, fut. 1. ind. act. Ion. pro θάρηται, a verbo θάρημι, vel per Synop. a θάρημι.
 Τεβάρηται, vide antecedens τεβάρηται.
 Τεβάρηται, *Poet.* pro τεβάρηται, quod vide.
 Τεβάρηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. θάρημι.
 Τεβάρηται, a. 2. inf. act. Ion. pro θάρηται, a θάρημι.
 Τεβάρηται, adv. tumultuose, turbulente. A θάρημι.
 Τεβάρηται, acc. sing. part. perf. pass. f. g. verbi τήθημι.
 Τεβάρηται, perf. inf. pass. Dor. pro τεβάρηται, a τήθημι, pro τῆσιν, *perfr.*
 Τεβάρηται, υ, δ, quadrigarius, *Gl. V.* A τήθημι et θάρημι.
 Τεβάρηται, υ, δ, quadrijugus. Τεβάρηται, υ, δ, quadrijugus, *Eurip. Or.* 990.
 Τεβάρηται, υ, δ εξ η, qui quadrigis vehitur. Ex τήθημι et θάρημι.
 Τεβάρηται, υ, δ εξ η, quatuor equos habens; quadriga, *Gl. V.* τήθημι, scil. ἄρμα, quadriga. Ex τῆσιν et θάρημι.
 Τεβάρηται, υ, δ, quadrigas, sive quadrijuges equos alo. A
 Τεβάρηται, υ, δ, quadrigas, sive equos quadrijuges alens. Ex τήθημι et τῆσιν.
 Τεβάρηται, adv. pervulgate. A θάρημι.
 Τεβάρηται, acc. sing. perf. part. pass. v. θάρημι.
 Τεβάρηται, perf. inf. pass. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, perf. part. pass. verbi θάρημι.
 Τεβάρηται, tibi, Ion. et *Poet.* pro σοί, a τῶ, tu.
 Τεβάρηται, aor. 1. ind. act. Ion. pro τῆσιν, a τῆσιν.
 Τεβάρηται, qui tendit, part. a. ejusd.
 Τεβάρηται, υ, δ, tenesmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen praeter pauca cruenta et mucosa nihil egeritur, *Nic. Al.* 382. A τῆσιν. Hinc
 Τεβάρηται, εος, δ εξ η, tenesmo similis; (2) tenesmo laborans.
 ΤΕΙΝΩ, εἶα, tendo, extendo, distendo, intendo, contendo; proprie et tropice de itinere; item de oculis; (2) tendo, pertineo, specto; τείνομαι, occupor, sed cum tædio, distendor, distineor, protrahor, ut παρατίνομαι τεταμένος, tentus, *Gl. V.* perf. pass. part. ἐτέθηται, tentus est, aor. 1. pass. παθῆς, tentus, tensus, part. Τί μάτην τείνεισσι βόαν; *Eur. Med.* 201. Ἄλλ' εἴ σε τείνει τάνδ' διάλυσιν κακῶν, *Id. Ph.* 438. Μὴ τείνει μακρῶν, ne sermonem longius extende, *Soph. Aj.* 1040.
 Τείρω, ων, τῶ, astra, *Il.* 18, 485. A τείρω.
 Τείρω, 3. sing. imp. ind. pass. Ion. pro ἐτείρωσθαι, υ, τείρω.
 Τείρω, dat. pl. praes. part. pass. Ion. pro τερωμένοις.
 Τείρω, 3. pl. praes. ind. act. Dor. pro τερωσθαι.
 ΤΕΙΡΩ, vexo, adfligo, infesto, molesto; (2) domo, subigo, adsumo, tero, attero; τείρωσθαι, adfligebatur, imperf. Ion. pro ἐτείρωσθαι, *Il.* 5, 352.
 Τειρωσθῆται, υ, δ, murorum evorsor. Ex τείρωσθαι et βάλλω.

Τειρωσθῆται, υ, δ, potius πλάκῆται, mœnium oppugnator, *Il.* 5, 31. Ex πλάσσω, aut πλάσσω.
 Τειρωσθῆται, pro τειρωσθῆται, muris cingo seu circumdo, munio, *Herodot.* A τείρωσθαι.
 Τειρωσθῆται, εος, δ εξ η, mœnibus conclusus, qui se intra muros continet, qui obsidetur. Ex ἄρω, ἄρω.
 Τειρωσθῆται, ας, η, munitio; proprie, muralis. A τείρωσθαι.
 Τειρωσθῆται, f. ἴσω, murum aedifico seu struo; (2) muro cingo; munio; communio; τετειρωσθῆται, munitus, *Gl. V.* muratus, p. part. pass. (3) pro ἄποτειρωσθῆται ἔρωμα τῶ στρατοπέδῳ, *Thuc.* Ab eod.
 Τειρωσθῆται, η, ὄν, muralis, *Gl. V.* Ab eod.
 Τειρωσθῆται, ὄσσα, ὄν, muris bene cinctus, muris circumdatus. Τειρωσθῆται τειρωσθῆσαι, *Il.* 2, 559. Ab eod.
 Τειρωσθῆται, υ, τῶ, parvus murus; (2) munimentum; (3) domus, *Hom.* Dim. ab eod.
 Τειρωσθῆται, aor. 1. inf. act. verbi τειρωσθῆται.
 Τειρωσθῆται, ἄτος, τῶ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειρωσθῆται.
 Τειρωσθῆται, υ, δ, muri extractio. Ab eod.
 Τειρωσθῆται, υ, δ, qui muros struit. Ab eod.
 Τειρωσθῆται, muros depingo. Ex γράφω.
 Τειρωσθῆται, murum erigo seu extruo.
 Τειρωσθῆται, ας, η, muri extractio.
 Τειρωσθῆται, υ, δ, aedificator seu structor murorum. Ex τείρωσθαι et δομέω.
 Τειρωσθῆται, υ, δ, murorum destructor, *R.* Ex θάρημι.
 Τειρωσθῆται, υ, δ, idem. Ex λῶω.
 Τειρωσθῆται, murum oppugno. Τί δὲ τειρωσθῆται μοι διανοεῖ; *Aristoph. Nub.* 481. A τειρωσθῆται, υ, δ, idem quod τειρωσθῆται.
 Τειρωσθῆται, ας, η, muri oppugnatio. A τειρωσθῆται, υ, δ, oppugnatio inserviens. A
 Τειρωσθῆται, υ, δ εξ η, muri oppugnator; (2) muri defensor, propugnator. A μείρωσθαι.
 Τειρωσθῆται, ες, epith. cithara Amphionis. A μέλος.
 Τειρωσθῆται, ας, η, muri extractio; (2) cura extruendorum aut reficiendorum murorum.
 Τειρωσθῆται, υ, δ, qui muros struit; (2) qui instaurandis seu reficiendis mœnibus praest. A παύω.
 Τείρωσθαι, εος, τῶ, murus; τείρωσθαι, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, castellum, praesidium. A τείρωσθαι.
 Τειρωσθῆται, η, spectatio e muro, ut Helenæ, *ap. Hom.* cum certamen spectat.
 Τειρωσθῆται, ὤ, fut. ἴσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A τειρωσθῆται, υ, δ, murorum custos.
 Τειρωσθῆται, τῶ, oppidula. Dim. a τείρωσθαι.
 Τειρωσθῆται, ἄτος, τῶ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos et subruendos muros. Quasi a τειρωσθῆται.
 Τείρωσθαι, adv. pro τείρωσθαι.
 Τείρωσθαι, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐτείρωσθαι, a τίκτω.
 Τείρωσθαι, *perere, peperisse*, a. 2. inf. act.
 Τείρωσθαι, *perisse*, aor. 2. inf. med.
 Τείρωσθαι, dat. pl. Ion. et *Poet.* pro τείρωσθαι, a τίκτω.
 Τείρωσθαι, pro ἐτείρωσθαι, 3. sing. a. 2. ind. med. v. τίκτω.
 Τειρωσθῆται, certis signis ostendo et probo; τεκμαίρωμαι, conjicio, conjecto, argumentor, *Gl. V.* item destino, ad finem perduco, a. 1. m. ἐτεκμηράμενος. Τειρωσθῆται χεῖρ' ἔκαπον, *Pind.* Ἐτεκμηροῦσθαι τὸ δὲ ἐκ τῶν ἄλλων ζῶων, *Xen.* Ἐτεκμηροῦσθαι τὸ προσβάσει τεκμηροῦσθαι πύργων, *Eur. Ph.* 187.
 ΤΕΚΜΑΡ, τῶ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.
 Τειρωσθῆται, εως, η, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, praesagium.
 Τειρωσθῆται, conjiciendum. A τεκμαίρωμαι.
 Τειρωσθῆται, υ, τῶ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, *Ph.* certum signum. A τίκτω. Hinc
 Τειρωσθῆται, certis conjecturis nitor, pronuncio,

ac probò. Τοσαῦτα μὲν Ὀμηρος ἐτεκμηρίωσεν, *Thuc.*
 Τεκμηριώδης, εὐ, ὁ ἢ, constans signis, quæ τεκμηρία vocantur. Ab eod.
 Τεκμηρίσις, ἡ, documentum, argumentum.
 Τέκμων, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus quem quis in actionibus suis proponit; (3) testimonium, signum. Α τέκμων.
 Τεκνίδιον, τὸ, idem quod
 Τεκνίον, ε, τὸ, filius, filiola. Dim. Α τέκνον.
 Τεκνονοῖα, liberos gigno. Βέλομαι ἔν νεωτέρως γαμῖν, τεκνονοῖν, &c. 1 *Tim.* 5, 14.
 Τεκνονογία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Α Τεκνονογία, ε, ὁ ἢ, liberos pariens. Ex τέκνον et γίνομαι.
 Τεκνονοτῆς, liberos interficio.
 Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnatricidium, *Gl. V.* Μετὰ γέ σοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἑρακλῆς φησὶ, *Longin.* 40. Α
 Τεκνοκτόνος, ε, ὁ ἢ, liberorum interfecto seu interfectrix. Ex τέκνον et κτείνω.
 Τεκνολέτιμα, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit; (2) quæ liberos suos amisit; (2) τεκνολέτιμα ὡς τις ἀνδρῶν, *Soph.* *Elect.* 107.
 Τέκνον, ε, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia. *Plur.* τέκνα, liberi, nati. Α σίκτω.
 Τεκνοποιῶ, ᾧ, fut. ἴσω, liberos procreo; (2) filium adopto; pass. nascor. Α τεκνοποιός.
 Τεκνοποιήθησομαι, nascar, f. 1. ind. pass.
 Τεκνοποιήσις, ἡ, ὄν, liberis procreandis idoneus. Α τεκνοποιία.
 Τεκνοποιῶν, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, *Ph.* Α
 Τεκνοποιός, ε, ὁ ἢ, liberos procreans, fœcundus. Τεκνοποιήσασα τὰς δι γὰς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, *Eurip.* *Troad.* 853. Ex τέκνον et ποίω.
 Τεκνονόμιος, ὄν, ulciscens liberis, seu in liberis sibi factam injuriam. Α πονή.
 Τεκνονόρσις, ε, ὁ, liberos perdens. Α βραία.
 Τεκνοσπαρία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον et σπαρά.
 Τεκνοσφάγια, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. Ex τέκνον et σφαγή.
 Τεκνοσφάγιον, ᾧ, fut. ἴσω, liberos educo seu alo. Εἰ ἐτεκνοσφάγησεν, 1 *Tim.* 5, 10.
 Τεκνοστροφία, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. Α
 Τεκνοστροφός, ε, ὁ ἢ, liberos alens. Ex τέκνον et τροφή.
 Τεκνονότροφος, ε, ὁ ἢ, qui a liberis alitur.
 Τεκνύσσω, ἡ, mater, *Soph.* *Trach.* 308. forma contracta ex τεκνύσσω τὰς δι γυναῖκας τεκνύσσω (sic legendum) ποιεῖ, *Theophrasti. agrum Athen.* 1, 24, 31.
 Τεκνοφᾶγία, ας, ἡ, liberorum devoratio. Α
 Τεκνοφάγος, ε, ὁ ἢ, liberorum devorator.
 Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex φθορά.
 Τέκνοφι, adv. per filium, opera filii. Α τέκνον.
 Τεκνοφονία, ᾧ, liberos interficio. Α
 Τεκνοφόνος, ε, ὁ ἢ, liberos occidens seu interficiens.
 Τεκνώω, ᾧ, fut. ὤσω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperī; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παιδῶν, ἀποκτενίῃ σ' ὁ φύς, *Eur.* *Ph.* 19. (4) τεκνώμαι, genero, gigno. (4) ἕξ ὃ τεκνώθη Δάϊος βία Σείων, *Eur.* *Phœn.* 875. Α τέκνον. Hinc
 Τέκνωμα, ἄτος, τὸ, filius, proles.
 Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio.
 Τέκνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκνον, a σίκτω.
 Τέκος, εὐ, τὸ, fœtus, proles. Α σίκτω.
 Τέκσσα, a. 2. part. act. f. g. verbi σίκτω.
 Τεκταίνω, et τεκταίνομαι, fabricor, struo, machinor, *Gl. V.* fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτάνω, struxit, aor. 1. med. pro ἔτεκτάνω. Ναῦς τεκτανῶνται, *Aristoteli.* *Lys.* 677. Α τέκτων.
 Τεκτάνω, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Ath.* pro ἔτεκτάνω, a τεκταίνω.
 Τεκτόναρχος, ὁ, architectus, fabrorum materiariorum præses, *Ath.*
 Τεκτονίον, ε, τὸ, fabrica, *Gl. V.* Α

Τεκτονεῖα, fabrico, *Gl. V.* Α τέκτων. Unde
 Τεκτονία, ας, ἡ, structura, opus fabrilis.
 Τεκτονικός, ἡ, ὄν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est; τεκτονικόν, fabrica, *Gl. V.*
 Τεκτονικός, adv. ex artis fabrilis legibus.
 Τεκτονουργός, ὁ, architectus, *Hes.*
 Τεκτοσύνη, ης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. Εὐ εἰδὸς τεκτοσύναν, *Od.* 5, 250. Α
 Τέκτων, ὄνος, ὁ ἢ, fabri, fabri lignarius, fabri tignarius, materiarior, *Gl. V.* item artifex quisvis. Α τεύχω.
 Τεκτῶν, aor. 2. part. act. verbi σίκτω.
 Τελαῖον, ἄτος, ὁ, lorum ensis, et ex quo scutum pendet; (2) vinculum, ligamen, fascia. Α ταλαία. Hinc
 Τελαμωνία, ᾧ, αἰ, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.
 Τελαμωνίω, fascia involvo, *R.* Ab eod.
 Τελαμώνιος, ε, ὁ ἢ, ad cingulum et lorum pertinens. Ab eod.
 Τελαρχία, ε, ὁ, qui præest agmini seu legioni quæ τέλος, vocatur. Ex ἀρχή.
 Τελαρχία, ας, ἡ, prefectura τέλος.
 Τελαρχία, ας, ἡ, munus eorum qui curabant ut stercorea fimusque ex angiportis ejicerentur, et rivi averterentur. Α
 Τελαρχος, ε, ὁ, τελαρχίας munus habens. Ex τέλος et ἀρχω.
 Τελεῖσθαι, finiri, præ. inf. pass. verbi τελέω.
 Τελέης, perficiens, 2. sing. præ. conj. act.
 Τελεῖοντι, sunt, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro τελεῖσαι, a τελέω.
 Τελέω, sum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσθύσαι δ' ἐπὶ ποταμῶν τελεῖσθαι, *Diop.* *Rep.* 207. Α
 Τέλει, dat. sing. contr. pro τελεῖ, a τέλος.
 Τελείστο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτελείστο, a τελέω, pro τελέω.
 Τελειογινόμεαι, ἔμαι, absolvo, perficior, *Ph.*
 Τελειογία, ας, ἡ, perfecta generatio. Α
 Τελειογόνος, ε, ὁ ἢ, perfectum pariens. Ex τέλος et γονή seu γόνος, genitura.
 Τελειοκαρπία, ᾧ, ad maturitatem fructum perfero. Ex καρπός.
 Τελειοποιός, ε, ὁ ἢ, perfectum reddens, seu perfectionem adferens. Ex ποίω.
 Τέλειος, ε, ὁ ἢ, et τέλειος, εἶα, εἶον, perfectus, integer, eximius, de victimis, *Ph.* solidus, concinnatus, finitus. *Gl. V.* consummatus. τέλεια θύματα, hecatombe; τέλειον ἄρμα, currus in sacris ludis decertans. Α τέλος.
 Τελειοσιχίς, ἴδος, ἡ, versus seu versuum quorum primæ et ultimæ syllabæ connexæ esculentum aliquid, aut poculentum, aut vas seu utensile notant, *Sterph.*
 Τελειοσιγμή, ης, ἡ, perfectissima interpunctio, quum oratio ad perfectam sententiam pervenit, *R.* pro τελεῖα σιγμή.
 Τελειότης, ης, ἡ, perfectio, integritas; consummatio, *Ph.* Α τέλειος.
 Τελειοτακία, ᾧ, f. ἴσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario:
 Τελειοτακία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. Α
 Τελειοτόμος, ε, ὁ ἢ, perfectum edens partum. Ex τέλος et τμή.
 Τελειώται, 3. sing. præ. ind. pass. contr. pro τελεῖσθαι, a τελέω.
 Τελειώω, ᾧ, fut. ὤσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, *Ph.* (2) sacro, initio, *Gl. V.* τελεῖωμαι, perficior, *Gl. V.* τελεῖωθεν, definitum, *Ph.* perfectum, aor. 1. pass. part. τελεῖσσαι, perorare, *Ph.* aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, *Joann.* 17, 4. τὸν δόμον, *Act.* 20, 24. Ἐν τῷ τῆς τελεῖωται ἡ ἀγάπη, 1 *Joann.* 4, 17. Ἴνα τελεῖωθῇ ἡ γραφή, *Joann.* 19, 28. Ἄλλ' ἔδεν ἔργου σοὶ τελεῖσθαι τὰδε, perfici, *Soph.* *Trach.* 1273. Α τέλειος.
 Τελεῖσθαι, 3. sing. præ. imperat. pass. pro τελεῖσθω, a τελέω.
 Τελεῖται, 3. sing. præ. ind. pass. pro τελεῖσθαι.
 Τελεῖω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείστο βουλῇ, *Il.* 1, 5. Ab eod.

Τελεῖωθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τελεῖω. Unde
 Τελεῖωμα, ἄτος, τὸ, perfectio, consummatio.
 Τελείωσις, adv. perfecte, absolute; (2) integre, plene; (3) prorsus, omnino.
 Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελεῖω.
 Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio; (2) maturitas. Α τελεῖω.
 Τελειωτής, ε, ὁ, qu. dic. perfectior, consummator, finitor; (2) qui baptismum consecrat et confert. Ab eod. Hinc
 Τελειωτικός, ἡ, ὄν, perficiendi vim habens.
 Τελειόγονα, τὰ, perfecti fœtus, *Sterph.* Α
 Τελειόγονος, ὄν, perfecte generatus, *Id.*
 Τελεῖοι, 3. sing. præ. opt. act. verbi τελέω.
 Τελοκαρπία, ᾧ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio. *Theophr.* Ex τέλειος et καρπός.
 Τελομήνης, ὁ, annus integer; (2) fœtus qui justum mensium numerum in utero peregit. (1) ὁπόσοι τελομήνης ἐκφέρει δαδύκατος ἄριστος, *Soph.* *Trach.* 824. Α μήν.
 Τέλειον, adv. omnino, prorsus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλειον καταφρόνουν, *Αρριαν.* (2) postremo. Α
 Τέλειος, εἶα, εἶον, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. Α τέλος.
 Τελέω, ᾧ, fut. ὤσω, absolvo, perficio; (2) voti competem facio. Α præc.
 Τελέσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελέω.
 Τελέσαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελέσας.
 Τελέσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν.
 Τελέσει, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε.
 Τελέσεισθε, 2. pl. a. 1. conj. act.
 Τελέσθη, 3. sing. a. 1. conj. pass.
 Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 Τελεσιάζω, sacrifico, sacra perago, *R.* Α τελέσιος.
 Τελεσικαρπία, ᾧ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo. Α
 Τελεσικαρπός, ε, ὁ ἢ, fructum ad maturitatem perducens, seu fertilis. Ex τελέσιος.
 Τελεσιόνος, ες, qui perficit quæ voluit seu destinavit.
 Τελέσιος, ε, ὁ ἢ, finem imponens; (2) ultimus. Α τέλος.
 Τελεσιουργία, ᾧ, qu. dic. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργίω ἀγαθὴ σύχη, *Luc.* Α τελεσιουργός. Hinc
 Τελεσιουργημα, ἄτος, τὸ, operis confectio seu absolutio, consummatio, (2) ultimus finis et fructus perfecti operis.
 Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio seu effectio operis; (2) efficacia.
 Τελεσιουργικός, ἡ, ὄν, ad perficiendum aptus. Α
 Τελεσιουργός, ε, ὁ, qu. dic. perfectior vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος et ἔργον.
 Τελεσιφρον, ὁ, vide τελεσιόνος.
 Τέλισμα, ἄτος, τὸ, vectigal, pensatio; tributum, *Ph.* (2) functio, *Ph.* Α τελέω.
 Τελεσιμός, ε, ὁ, transactio, *Ph.* Α τελέω.
 Τέλισον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. v. τελέω.
 Τέλισσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poet.* pro ἐτέλισσαν.
 Τέλισση, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελέση.
 Τελεσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* et *Ion.* pro τελεσιγάμοις. Α
 Τελεσιγάμος, ε, ὁ ἢ, nuptias perficiens; pro τελεσιγάμος. Ex τελέω et γάμος.
 Τελεσιγόνος, ε, ὁ ἢ, factum perficiens, prolificus, pro τελεσιγόνος.
 Τελεσιδώσειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.
 Τελεσιμάρτος, ὄν, efficiens seu afferens mortem, *Nonn.*
 Τελέσω, fut. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a τελέω.
 Τελεσηῖος, ε, τὸ, locus in quo fit initiatio, sacrarium. Α τελέω.
 Τελεσηός, ε, ὁ, finitor, perfectior; (2) initiator.
 Τελεσηικός, ἡ, ὄν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, mysticus. Α præc.
 Τελεσηός, ε

Τελεικῶς, adv. mystice.
 Τελίσω, ορος, ὁ, qui omnia quae vult perficit.
 Τελισφορέω, ὤ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) prosum. Συμπίνονται ἔκ τε τειλοφορέω, Luc. 18, 24.
 Τελισφορέω, ας, ἡ, initiatio, consecratio, et quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum, Call. in Apoll. 78. A
 Τελισφόρος, ε, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. finem adferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἐρωσ τελοφόρος, Eur. Med. 714. Il. 19, 31. Τελισφόρος Δίκη, Soph. Aj. 1390. Ex τίλος et φέρω.
 Τελισφορέω, 3. sing. praes. ind. act. contr. pro τελοφορέωσι, a τελοφορέω.
 Τελιστάρχης, ε, ὁ, ceremoniarum conditor, praefectus. Ex τελοτή et ἀρχή. Hinc
 Τελισταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.
 Τελότης, ἡ, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio, sacrificium mysticum, maximum et honoratissimum; (3) expiatio; (4) sacerdotium, Ph. consecratio, al. Gl. V. caremonia, feriae. (4) αἱ παρ' οἶνω τελεταί, sacra Baccho convivia, Anacr. Od. 18.
 Τελιστοφωρία, ἡ, sacra caremonia, Synes.
 Τελιστοφωρέω, ὤ, consecro, initio, dedico.
 Τελιστηρία, ας, ἡ, consecratio, initiatio: A Τελιστηρός, ἔ, ὁ ἔξ ἡ, divinis operatus, consecrans. Ex τελετή et ἔργον.
 Τελιστι, 3. plur. praes. ind. act. Dor. pro τελοστί, a τελοῦ, A
 Τελισταίον, adv. demum, Ph. A
 Τελισταίος, αἶα, αἶον, finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus. A τελευτή.
 Τελιστῶν, praes. inf. act. pro τελευσάειν, a τελευσάω.
 Τελιστῆς, gen. sing. Dor. pro τελευσῆς.
 Τελιστάσι, 3. sing. f. l. ind. act. Dor. pro τελευσῆσαι, a
 Τελιστάω, finio, ad finem perduco; (2) morior, Gl. V. occumbō, decedo, defungor; (3) facio. Τελιστῶντες, tandem, postremo, ubi de pluribus sermo; etiam de exitu morbi et transitu in alium. Ἡτη βίως ἐνέω ἔξ πέντε ἡμετέρας, Esch. Ποι τελευσῆσω βίον, Eur. Hec. 421. Εἰ καὶ σφιν πρό γράμοιο τελευσῆσαι κακὸν ἡμαρ, Od. 15, 523. (3) καὶ τελευσῆσω τάδε, Eurip. Alc. 375. Τελιστάσται τε καὶ τὸν δόμοιο, Id. Hippol. 370. A
 Τελιστή, ἡς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, decessus, obitus. A τίλος.
 Τελιστήσαι, aor. l. inf. act. verbi τελευσάω.
 Τελιστήσας, mortuus, aor. l. part. act.
 Τελίω, ὤ, fut. ἴσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; (2) vendo, solvo; (3) est et attribuitur; (4) initio sacris; (5) neutri. tendo, pertineo aliquo; τελοῦσιν, pensant, Ph. est et initio; τετελειμένους, perfectus, transactus, Ph. perf. pass. part. Ἐάν μόνον τὸ ταχθῆν εὖ πολεμῆ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεισμαι βασιλεύσει, Eur. Alc. 129. (2) δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Aristoph. Ran. 173. A τίλος.
 Τελίως, adv. Vide τελοῦσι.
 Τελειώσι, ἡ, vide τελοῦσι, Steph.
 Τελειωτικός, ἡ, ὄν, vide τελοῦσι.
 Τελήσις, ἡσσαι, ἡν, perfectus; (2) eximius, solennis. A τίλος.
 Τελήσιος, acc. pl. fem. gen. a τελήσις.
 ΤΕΛ'ΘΟΣ, Hes. debitum, praemium; τέλθος ἀπαιτήσιον ἑκατόν βόας, Call. in Cer. 77. Dor. pro τέλος.
 Τελήσιος, ἡ, ὄν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. A τίλος.
 Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελοσκομένος, completus, initiatus. Ab eod.
 Τελλήνη, ἡ, piscis quidam, Alh.
 ΤΕΛΛΩ, inus. facio, fio, orior.
 ΤΕΛΜΑ, ἄτος, τὸ, lacuna, locus cœnosus seu palustris, Plin. Angl. a sloueh.
 Τελμαῖος, αἶα, αἶον, cœnosus, palustris:
 Τελμασδόμαι, ἔμαι, in cennum cogor. Αἱ λίμναι τελμασθῶνται διὰ τὴν τῷ ἡλίω ἀναθυμίασει, Strabo. A τέλμα.
 Τελμαστίον, exsiccio, Strabo.

Τελμαστώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, cœnosus, lutosus et fœculentus, uliginosus. A τέλμα.
 Τελμίς, μῖνος, ὁ, cœnum in stagno, vel e stagno ortum. Ab eod.
 ΤΕΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impensa, sumptus; (4) dignitas, qualis fungentium magistratu, qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magistratus ipsi, τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, unde et nuptiæ; (8) mysteria sacra arcana; (9) Περιήρη. δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ; τίλος, εἰς τίλος, πρὸς τίλος, ἐπὶ τίλει, denique, ad extremum; διὰ τίλος, in perpetuum; (11) τίλος δὲ, ad finem, ad mortem usque. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69. magistratibus. Ἐλπιον Ζητὶ προσαῖν πάγχυαλα τέλη, ærea arma, Id. Ibid. 142. (6) τὰ νυμφικὰ τέλη λαχῶν, connubialia sacra, Id. Ibid. 1240. (1) τίλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι ὅσα δέλει, eventum, Eurip. Or. 1545.
 Τελῶσιν, 3. pl. praes. ind. act. contr. et cum ν, pro τελοῦσιν, a τελοῦ.
 Τελῶσιν, ε, τὸ, finis, extremitas. Ex τίλος.
 Τελῶ, fut. Att. verbi τελοῦ, pro τελοῦσιν. Τὸ γὰρ κέρδος τελοῦ ἴμα, mercedem persolvam, Soph. Ed. Tyr. 231.
 Τελῶν, praes. part. act. pro τελοῦν, a τελοῦ.
 Τελῶν, ἄνος, ὁ, publicanus, N. T.
 Τελωνάρχης, ε, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελοῦντες et ἀρχή.
 Τελωνία, vel τελωνία, ας, ἡ, vectigalium redemptionura; (2) vectigalis ἕληρ. portorii exactio.
 Τελωνίον, ε, τὸ, portorium, Ph. portorium.
 Τελωνία, portorium conduco; (2) vectigal exigo, portitor sum. A
 Τελωνίης, ε, ὁ, exactor vectigalium, portitor, Ph. (2) publicanus, qui portorium redemit seu conduxit. Ex τίλος et ἄνομαι.
 Τελωνήτης, ὁ, idem quod τελοῦντες, Man. Hinc Τελωνίον, ε, τὸ, telonium, locus in quo sedent portitores; (2) portitorum mensa.
 Τελωνικός, ad publicanos pertinens, item vectigalis, Steph.
 Τεμάχιζω, fut. ἴσω, in frustula seco. A
 Τεμάχιον, ε, τὸ, frustulum sectione alicunde ablatum, (2) tomaculum seu tomaculum, tomacina, lucanica. Dim. A
 Τεμάχος, εος, τὸ, frustum sectione ablatum, ἱηρ. piscis; (2) pisces, salsamenta. A τέμνω.
 Τεμαχίσκος, Dim. vide τεμάχιον, Ath.
 Τεμαχίτης ἴχθυος, piscis qui in frusta secari solet, et muria condiri, Ar. Sch.
 Τεμαχοπάλης, ε, ὁ, piscium ἱηρ. salsamentorum venditor.
 Τεμένει, dat. sing. contr. pro τεμένει, a τέμνω.
 Τεμενίζω, fut. ἴσω, lucum facio, consecro, templum facio. Τὸ ἱερόν τῷ Διὸς τεμενίσας, Thuc. A τέμνω.
 Τεμνίος, ἰα, ἰον, ad fanum seu delubrum pertinens, ad lucum pertinens. Ὅρξίμι τεμενίον φυλλάδα, id est, τέμνω πολυφύλλον, Soph. Trach. 754. Ab eod.
 Τεμνισμα, ἄτος, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμενίζω.
 Τέμνω, εος, τὸ, agri portio a cæteris resecta, seorsum ab aliis agit, et deo dedicata; (2) ager sacer, nemus sacrum, delubrum, fanum, Il. 6, 194. A τέμνω.
 Τεμνωτός, ὁ, sacri agri cultor, Hes.
 Τεμνάχιον, pro τεμάχιον, Steph.
 Τέμνωσαι, pras. part. act. f. g. Dor. pro τέμνωσαι, a τέμνω.
 ΤΕΜΝΩ, fut. τεμῶ, seco, scindo; (2) resecō; (3) succido; (4) concido; (5) ferro vasto agros; (6) castro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando sancio, aor. 2. ἔταμον, scidi; τεμνημένους, sectus, Gl. V. perf. pass. part. Τημενίσσα πύλη, aor. l. part. Eur. Med. 4, Ὅδδ' ἐγὼ πρῶτος ἕραυτὸν τέμνω δδὸν, Id. Ph. 1. Οὐδὲ ἐγὼ πρῶτος ταύτην ἔτεμνον τὴν δδὸν, Luc.
 Τέμπετα, contr. Τέμπε, τὰ, Tempe, angustia

inter Olympum et Ossam, Thessalia montes; (2) fauces, et angusti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus consita et pratis virentibus amœna. A τέμνω.
 Τεμά, secabo, f. l. ind. act. verbi τέμνω.
 Τεμαγίζω, fluvius dicitur τεμαγίζεν, cum decrescit et limum inducit. A
 Τεῖνῶς, εος, τὸ, locus humidus seu humectus, limus aquæ exigua restagnantis, et herbæ in ejus superficie apparentis, locus cœnosus et palustris. Gl. V. vadum, lacuna. A τέγγω. Hinc
 Τεναγώδης, εος, ὁ ἔξ ἡ, cœnosus, limosus, palustris. Gl. V. vadus.
 ΤΕΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὅτ' ἀνόσιος ὄν ποδα τένδει, Hes. Op. 522.
 Τενθία, ας, ἡ, catillatio, gulositas. A Τενθία, sum catillo et gulosus. A
 Τένθη, ε, ὁ, liguritor, catillo, gulosus. A τένω.
 Τενθηδών, ὄνος, ἡ, insectum aculeatum vespæ simile. Ab eod.
 Τενθηήνη, ης, ἡ, idem et ab eod. Hinc
 Τενθηήνιον, ε, τὸ, favus τενθηήνης. (2) locus ejusdem.
 Τενθηήνιος, εος, ὁ ἔξ ἡ, foraminulentus et rarus. A præc.
 Τένθω, idem quod τένω, Ar. Sch.
 Τένος, ὁ, lorum, Man.
 Τένων, ονος, ὁ, tendo, Ph. cervix. Τένοντ' ἐς ὄρον ὄμμασι σκοπομένη, Eurip. Med. 1166. A τένω.
 Τέξασθαι, f. l. inf. med. verbi τίκτω.
 Τέξσαι, partic. 3. sing. f. l. ind. med.
 Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.
 Τέο, cymus, gen. sing. artic. præpos. Ion. pro τῷ ab ὁ. Τέο μήχρισ, quousque? pro τίνος χόρον μήχρισ, Il. 24, 128.
 Τεῖς, tuus, dat. plur. a Dor. τεῖς pro ὄος.
 Τεῖς, ἡ, ὄν, tuus. A ὄος, tuus.
 Τεράζω, portendo, signa narro. A τέρας.
 Τέρασμα, τὰ, tecta domorum; (2) fana seu delubra. Ἀνῆξ' ὑπὲρ τέρασμα τ' ἀρχύνας, Eurip. Phœn. 333 et 35. A τέρας, quoniam in eorum constructione instrumenta ferrea teruntur.
 Τεραμνος, ε, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) adject. mollis, scribitur et τέμενον, τέμενος.
 Τεραμνότης, ης, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. A præc.
 Τεραμνότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium, Theophr.
 Τεράμιον, ονος, ὁ ἔξ ἡ, tener, mollis.
 ΤΕΡΑΣ, ἄτος, τὸ, portentum, prodigium, pl. τέρατα et τεράματα, ap. Dionys.
 Τερασκίπος, ε, ὁ, idem quod τερατοσκίπος.
 Τεράσιος, ε, ὁ, portentosus, monstrosus.
 Τερασίος, adv. admirabiliter, prodigiose. A τεράσιος, idem quod τεράσιος.
 Τεράστεια, ας, ἡ, (et τεραστία) prodigiosa narratio, mendacia prodigiosa.
 Τερατέος, idem cum τερατικός, Steph.
 Τεραστία, et frequentius τερατεῖομαι, portenta et monstra loquor, monstrosa et vana fingo, jacto; (2) fraudulenter ago. Ἀπερ ἐκάσσοι ἐν ταῖς τραγωδίαισι ἑτερατεῖστο, Aristoph. Ran. 944. (2) ἔγνω ὅν καίρον εἶναι τερατεῖσθαι πρὸς αὐτόν, Helioid. 3. A τέρας. Unde
 Τερατίος, ε, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.
 Τερατικός, ἡ, ὄν, monstrosus, prodigiosus.
 Τερατικός, adv. prodigiosus.
 Τερατογονία, ἡ, partus monstrosus. A γόνος.
 Τερατογράφω, ὤ, monstrosa scribo, monstra describo. Μορφήν Σκύλλης ἔ' ἄλλα πλείω τοιαῦτα τερατογραφῶντος, Strabo. A τέρας et γράφω.
 Τερατόδευμα, τὸ, opus monstrosus, seu monstrum, Steph.
 Τερατοκία, ὤ, monstra pario. A τόκος. Hinc
 Τερατοκία, ας, ἡ, monstrosus partus.
 Τερατολογία, de monstris loquor, prodigiosa, mirabilia narro.
 Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monstris, incredibilibus, monstrosa et prodigiosa:

Τερατολογία, ὁ, idem cum τερατολόγος, *Suid.*
 Τερατολόγος, υ, ὁ ἔξ ἧ, qui de monstribus et prodigiis loquitur. Ex τέρως et λόγος.
 Τερατοποιία, ὤ, fut. ἦσω, prodigia vel miracula facio. A
 Τερατοποιός, ὤ, ὁ ἔξ ἧ, prodigia et miracula faciens. *Gl. V.* monstrificus. A ποιία,
 Τερατοσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex portentis, haruspicina.
 Τερατοκόπος, υ, ὁ ἔξ ἧ, qui portenta interpretatur, haruspex; hariolus, *Soph. Œd. Tyr.* 605.
 Τερατοκοκίω, ὤ, f. ἦσω, monstrum pario, portentosum edo factum.
 Τερατοκοκία, ας, ἡ, partus monstruosus. A
 Τερατοκοκός, υ, ὁ ἔξ ἧ, monstra pariens. Ex τέρως et τίκτω.
 Τερατοπύργω, monstrosa et prodigiosa efficio.
 Τερατοπύργια, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis, rei prodigiosæ; (2) opus prodigiosum, vel etiam facinus portentosum. A
 Τερατοπύργος, ὤ, ὁ ἔξ ἧ, monstrificus, monstra et prodigia edens seu efficiens. Ex ἔργον.
 Τερατοπύδης, εος, ὁ ἔξ ἧ, portentosus, monstruosus, pro prodigio habendus. A τέρως.
 Τερατοπαύς, adv. monstrose.
 Τερατοπατός, ὤ, ὁ ἔξ ἧ, monstruosus ad aspectum, prodigiosus, portentosus. Ex τέρως et ὤψ.
 Τερεβινθίζω, terebinthinæ resinæ similis sum.
 Τερεβινθίνος, ἰν, ἰον, terebinthinus. A ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, υ, ἡ, terebinthus.
 Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.
 Τέρεια, tenera; fœm. a τέρην.
 Τερενιότερος, α, ἰον, η, ον, tenerior.
 Τέριμον, tectum. Κεδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέριμονα, *Eurip. Orest.* 1371. Vide τέραμα.
 Τέρια, tenerum, acc. sing. a τέρην.
 Τερενοπλόκαμος, υ, ὁ ἔξ ἧ, molles capillos habens. Ex τέρην et πλόκαμος.
 Τερενόχρους, υς, gen. οος, tener, pulcher.
 Τερενόχρως, ωτος, idem.
 Τερεσιζω, cantum edo, sono; lascive canto, garrio, cantillo. A τεσιζω. Hinc
 Τερεσισμα, ἄτος, τὸ, cantus, sonus musicus, ut avium, &c. (2) cantus mollis; (3) nugæ sonoræ, fallaces, argutæ, verba inania, ludicra.
 Τερεσιμάδος, ὤ, ὁ, idem.
 Τερέτριον, υ, τὸ, terebellum, terebella. Dim. a Τερέτριον, υ, τὸ, terebra vel terebrum. *Odyss.* 5, 246. A
 ΤΕΡΕΤΩ, ὤ, fut. ἦσω, terebro, torno; (2) vulnero.
 Τερεθονίζομαι, a tereidine infestor. *Gl. V.* vermicular. A
 Τερεθὼν, ὄνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. A τέρω.
 Τέρην, τέρεια, τέρην, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τέρω.
 Τερεθρία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; (2) garrandi subtilitas. A τερεθρία.
 Τερεθρισμα, ἄτος, τὸ, idem. Ab eod.
 Τερεθρῆς, εως, ὁ, præstigiator. A τέρω.
 Τερεθρῆσιον, υ, τὸ, τερθεύομαι, præstigiis illud, incanto, imposturis utor; τερθεύομαι, argutantes.
 Τερεθριος, α, ον, epith. funis, ad summam veli partem nexus. A
 Τέρηρον, υ, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) proprie antennæ summum extremumque jugum; metaph. summitas. A τέρω.
 Τερερωπῆς, locus in prora, unde in mare prospicitur proreta, *V. L.*
 ΤΕΡΡΑ, ἄτος, τὸ, terminus, meta, finis; adv. tandem, ad extremum; inservit periphrasi. Τέρμα τῆς σωτηρίας, salus, *Soph. Œd. Col.* 725. Hinc
 Τεραματίζω, fut. ἴσω, termino, finio, ad extremum perduco.
 Τερμαίς, ὁ, (ζεύς) terminalis, *E. M.*
 Τέρμινος, υ, ὁ ἔξ ἧ, arbor, vulgo τερεθίνθος. (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet.
 Τερμίνας, ὄσσα, ὄεν, ad pedes usque demissus, talaris, *Il.* 16, 803. A τέρμα.

Τέρμιος, ἰα, ἰον, finalis, terminalis, ultimus. Ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν, *Soph. Antig.* 1331. Ἐλθόντι χώραν τερμίαν, regionem mihi fatalem, *Id. Œd. Col.* 85.
 Τέρμις, ἡ, idem quod τέρμα, item pes, *Hes.*
 Τερμώρομαι, ad finem curro, *Man.*
 Τερμίος, ἰα, ἰον, finalis, ultimus, extremus, *Æsch. Pr.* 117. A
 Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. Τερμώνων Ἀτλαντικῶν, *Eurip. Hippol.* 3. Τερμονα βίω, *Id. Phœn.* 1361. A τέρμα.
 Τέρπει, 2. sing. præsentis imperat. pass. *Ion.* pro τέρπε, a τέρπω.
 Τερπίσθω, 3. sing. præsentis imperat. pass.
 Τερπίτω, 3. sing. imperfecti ind. pass. *Ion.* pro ἑτέρπετο.
 Τερπικέρανος, υ, ὁ, fulmine gaudens; Jovis epith. *Il.* 1, 419. Ex τέρπειμα.
 Τερπνίστος, η, ον, jucundissimus, superl. irregular. a
 Τερπνός, ἡ, ὄν, delectationem et voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, *Ph.* A τέρπω. Hinc
 Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, suavitas.
 Τερπνός, adv. jucunde.
 Τερπόμενη, præsentis opt. pass. verbi τέρπω.
 Τερπόμενοι, nom. pl. præsentis part. med.
 Τέρποντο, 3. pl. imperfecti ind. pass. *Ion.* pro ἑτέρποντο.
 Τέρπει, 2. sing. præsentis imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro τέρπεισθαι, a
 ΤΕΡΠΩ, fut. ψω, delecto, oblecto, exhalo, juvo; τέρπειμα, delector, gaudeo. Διὰ τόμα πτηνοῖσι μύθος ἀπαύτως τέρψω φρένας, *Eur. Or.* 1165.
 Τερπώλη, ἡς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.
 Τερσαίνω, arefacio, sicco, *Il.* 16, 519. A τέρσω.
 Τέρσι, 3. sing. f. l. ind. act. *Æol.* pro τέρει, a τέρω.
 Τέρσειτο, 3. sing. imperfecti ind. med. *Ion.* pro ἑτέρσειτο, a τέρω.
 Τέρσην, 3. sing. a. l. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἑτέρσην, a τέρσω.
 Τέρση, ἡ, siccitas, arefactio, *Jul. Ep.*
 ΤΕΡΣΩ, arefacio, sicco; τέρσσομαι, aresco, arefio. *Od.* 5, 152.
 Τερσθῆ, 3. sing. a. l. conj. pass. verbi τέρπω.
 Τέρψαν, aor. l. part. act. neut. gen.
 Τερψίμβροτος, υ, ὁ ἔξ ἧ, delectans seu oblectans homines. Ex τέρψις et βροτός.
 Τερψίνος, υ, ὁ ἔξ ἧ, animam oblectans, suavis; (2) voluptuarius.
 Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, voluptas. A τέρπω.
 Τερψίχρη, ης, ἡ, Terpsichore; una Musarum.
 Τερψίχρους, υ, ὁ ἔξ ἧ, vel τερψίχρος, ὄρη, ὄρη, tripudiis se vel alios oblectans.
 Τέρω, contero, domo, *V. L.*
 Τέρωρα, αν, τὰ, quatuor.
 Τεσσαράβιος, υ, ὁ ἔξ ἧ, quatuor boves æquans, v. gr. pretium; (2) quatuor boum coriis factum, ut scutum. Ex τέσσαρες et βίος.
 Τεσσαρακάδεκα, οί, αἱ, τὰ, quatuordecim.
 Τεσσαρακάδεκάδωρος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δάρον,
 Τεσσαρακάδεκάτης, υ, ὁ, vel τεσσαρακονταετής, εως, ὁ ἔξ ἧ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τέσσαρες et ἔτος. Hinc
 Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.
 Τεσσαρακονταῖος, αἰα, αἰων, qui fit intra dies quadraginta, seu die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.
 Τεσσαρακοντάμις, sive τεσσαρακοντάμις, adv. quadragies. Ab eod.
 Τεσσαρακονταοκτώ, οί, αἱ, τὰ, quadraginta octo.
 Τεσσαρακοντάπηχες, εως, ὁ ἔξ ἧ, qui quadraginta cubitorum est.
 Τεσσαρακοντῆς, ἄδος, ἡ, numerus seu tempus quadraginta dierum.

Τεσσαρακονταετής, οί, αἱ, et τεσσαρακονταετία, τὰ, quadraginta tres vel tria.
 Τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, navis quadraginta ordinum, *R.* Ex τεσσαράκοντα et ἑρῆσσα.
 Τεσσαρακοντήριος, ον, quadraginta passus æquans. Ab ἑρῆσσα.
 Τεσσαρακοντήτης, vel τεσσαρακοντήτης, υ, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex ἔτος.
 Τεσσαρακοταῖος, αἰα, αἰων, qui quadragesimo die aliquid facit. A
 Τεσσαρακοτῆς, ἡ, ὄν, quadragesimus. A ΤΕΣΣΑΡΕΣ, vel τήσσαρες, οί, αἱ, et τήσσαρα, vel τήσσαρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.
 Τήσσαρεςκαίδεκα, οί, αἱ, τὰ, quatuordecim.
 Τήσσαρεςκαίδεκάτος, α, ον, decimum quartum annum ægens, *Arel.*
 Τήσσαρεςκαίδεκάτιται, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna, Pascha cum Judæis celebrabant. A τήσσαρεςκαίδεκα.
 Τήσσαρεςκαίδεκάτος, ἄτη, ατον, quartus decimus.
 Τήσσαρες, οί, αἱ, et τήσσαρα, τὰ, quatuor, *Ion.* pro τήσσαρες.
 Τήσσηκοντα, οί, αἱ, τὰ, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.
 Τήσαρμένοι, nom. pl. perfecti part. pass. verbi τήσσω. Hinc
 Τήσαρμένως, adv. ordinate, servato certo ordine, *Gl. V.* ex ordine; (2) stato tempore, seu statis temporibus, statis vicibus,
 Τήσαρῶν, *Ion.* pro τήσαρῶν, aor. 2. A τήσω.
 Τήσακας, 2. sing. perfecti ind. act. verbi τήνω.
 Τήσακται, 3. sing. perfecti ind. pass. verbi τήσω, ordino.
 Τήσαλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω.
 Τήσαμιμῆνως, adv. moderate ac parce.
 Τήσανικός, ἡ, ὄν, laborans τήσανῶν, cujus musculi ita rigent ut flecti nequeant. A τίπανος.
 Τήσανοῖδης, εως, ὁ ἔξ ἧ, tentiginem referens; tentiginosus. Ex τίπανος et εἶδος.
 Τήσανόριξ, τήσχος, ὁ ἔξ ἧ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus; *Plat.*
 Τήσανός, ἡ, ὄν, tentus, extensus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis; *Nic. Al.* 464. A τήνω.
 Τήσανος, υ, ὁ, distentio, æqualis et perpetua totius corporis convulsio, *Gl. V.* tentigo; *Aristoph. Lysistr.* 560. Ab eod.
 Τήσανός, reddo τήσανόν, i. e. rugas tollo. Χρῶτα βύσσει ἔ τήσανόν, *Diosc.* A τήσανός.
 Τήσανται, 3. pl. perfecti ind. pass. verbi τήνω.
 Τήσανθρον, υ, τὸ, vim habens extendendi et erugandi cutem, in primis faciei.
 Τήσανωμα, ἄτος, τὸ, idem. A τήσανός.
 Τήσαργμαί, perf. ind. pass. verbi τήσσω.
 Τήσαργμῆνως, turbate, confuse, inordinate.
 Τήσαργόμενος, aor. 2. part. med. *Ion.* pro τήσώμενος, a τήσσω.
 Τήσαργώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. *Dor.* et *Ion.* pro τήσώμεθα, a verbo eod. *Il.* 23, 9.
 Τήσαρτάζω, in quatuor divido. A τίσαρτος.
 Τήσαρταίζω, febre quartana laboro.
 Τήσαρταῖος, αἰα, αἰων, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatruiduanus, quartanus. Ab eod.
 Τήσαρτημόριον, υ, τὸ, quarta pars, quadrans.
 Τήσαρτημορῖος, α, ον, quadrantarius, ex *Gl. V.* A præc.
 Τήσαρτημορον, pro τεσαρτημοριον, *Poll.*
 Τήσαρτίζω. Hinc ὁ τήσαρτίζων, quartanarius, *Gl. V.* A τίσαρτος.
 Τήσαρτολογησίαι, Hinc τεσαρτολογηθῶμαι, quartemur, *Ph.* aor. l. conj. pass. A λόγος.
 Τήσαρτος, ἄτη, αρον, quartus, A τήσσαρες.
 Τήσαρτως, adv. quarto gradu vel loco, *Steph.*
 Τήσατο, 3. sing. plusq. perfecti ind. pass. *Ion.* pro ἑτήσατο, a τήνω.
 Τήσαχασαι, 3. pl. perfecti ind. pass. *Ion.* pro τήσαχάσασαι, a τήσσω.
 Τήσλα, perfecti, perf. ind. med. verbi τέλλω.
 Τήσλειμῆν, perf. part. pass. f. g. a τέλλω.
 Τήσλειώται, perfectus est, 3. sing. perfecti ind. pass.
 Τήσλεικς, perfecti, 3. sing. perfecti ind. act.

Τεπειλαμένον, *peractum*, perf. part. pass. n. g.
 Τεπυγμένον, acc. sing. perf. part. pass. pro
 τεπυγμένον, a *τεπυγάνω*, pro *τεπύχω*.
 Τεπειχάται, *subrepti facti sunt*, 3. pl. perf. ind.
 pass. Ion. pro *τεπυγμένοι εἰσι*. Ἦ δὲ ταῦτά
 γε πάντα τεπειχάται, i. e. *Certe jam hec
 ipsa re advenerunt*, II. 14, 53.
 Τεπειγμένους, adv. artificiosus, cum arte exqui-
 sita. A *τεπύχων*.
 Τέπνηκα, perf. ind. med. verbi *τέπνω*.
 Τεπήρηκας, 2. sing. perf. ind. act. v. *τεπύχων*.
 Τεπηρεγμένους, adv. cum magna observatione,
 accurate. A *τεπύχων*.
 Τεπύχων, *prinitus sum*, perf. pass. ind.
 Τεπύχων, voc. sing. part. perf. pass. v. *τέπνω*.
 Τεπύχων, *cruciatii sunt*, 3. dual. perf. ind. pass.
 Τεπυκότες, nom. pl. part. perf. act.
 Τεπύχων, nom. pl. perf. part. pass. verbi *τέπνω*.
 Τεπυγμένον, perf. part. pass. n. g. verbi *τεπύχων*.
 Τεπυγέσθαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass.
 Τεπύχων, *honorata est*, 3. sing. perf. ind.
 pass.
 Τέπλω, 3. sing. præs. imperat. act. per *Δροκορ*.
 pro *τέπλωθι*, a verbo *τέπλωμι* pro *τέλω*.
 Τέπλω, *toleravi*, perf. ind. act. per *Syncor*. et
 Ion. pro *τέπλωκα*.
 Τεπλάων, præs. opt. act. verbi *τέπλωμι*.
 Τεπλάμην, præs. inf. act. Ion. pro *τεπλώμαι*.
 Τεπλώμαι, præs. idem, sed regulariter.
 Τέπλωκα, perf. ind. act. verbi *τέπλωμι* seu *τέλω*.
 Τεπλώως, perf. part. act. Ion. pro *τεπλώκως*.
 Τέπμη, 3. sing. præs. conj. act. verbi *τέπνω*.
 Τέπμηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi *τέπνω*.
 Τεπυγμένον, *incisum*, acc. sing. perf. part. pass.
 Τέπμων, inventio, offendo, nanciscor, II. 6, 374.
 Od. 5, 58. Ὅς δὲ κε *τέπμη ἀταρτηροῖ γενέθλη*,
Hes. Theog. 610. A *τέπμων*.
 Τέπμων, 3. sing. perf. ind. med. verbi *τέπνω*.
 Τεπκοίως, gen. sing. perf. part. med. f. g. Ion.
 pro *τεπκοίως*.
 Τεπλομηκίως, perf. inf. act. verbi *τεπλώμαι*.
 Unde
 Τεπλομηκίως, adv. audacter, nihil metuens.
 Τέπμων, *incidit*, perf. ind. med. verbi *τέπνω*.
 Τέπμων, nom. dual. Ion. pro *τέπμωνες*, vel pro
τέπμων, quatuor, nom. plur. itid. Ion. pro
τέπμων, vel pro τέπμων, νεκῶν, perf. ind.
 med. verbi *τέπνω*.
 Τέπμων, οἱ εἰς αἶ, ct *τέπμων, τὰ, Poet.* pro *τέπ-
 μωνες*.
 Τέπμων, in compositione est idem quod *τέπμων*,
 quatuor, seu adv. quater.
 Τεπραβάνων, *onos*, ὁ εἰς ἦ, quadrupes; (2) qua-
 drirjugus. (1) Διὸς ἀλεχθῶν ἐπέτας τεπραβάν-
 μωνι γυῖας, *Eutyph.* Hel. 381. (2) τεπραβάνων
 ἵππων, *Id. El.* 476. Ἄρμασι καὶ ψαλίοις τε-
 πραβάνωσι μώνων πάλων, *Id. Phæn.* 799.
 (1) τεπραβάνων ἐν χελοῖσι τεύχισι χρομπαμένον,
Id. Ibid. 815. Ex *τέπμων* et *βάνων*.
 Τεπραβάνων, ὁ εἰς ἦ, vid. *τεπραβάνων*, φάει
 μώνων πάλων, *σάκει ἴσα τεπραβάνων, Call. in Di-
 an.* 53.
 Τεπράβων, ὁ εἰς ἦ, idem. Ex *τέπμων* et *βῶς*.
 Τεπράβων, ὁ εἰς ἦ, quadrilinguis, *Gl. V.*
 Ex *τέπμων* et *γλώσσα*.
 Τεπραγλάων, *inos*, ὁ εἰς ἦ, quatuor cuspides seu
 angulos cuspidatos habens; quadrata forma.
 Καὶ οὐ τεπραγλάων μηλοσσοῖ Μαϊάδος Ἐρμῆ,
Antholog. 4.
 Τεπράγυβος, ὁ εἰς ἦ, quatuor malas habens.
 Τεπραγυμμάτος, ὁ εἰς ἦ, quatuor literis con-
 stans. Ex *τέπμων* et *γάμμα*.
 Τεπράγυμος, ὁ εἰς ἦ, idem et ex *iisd.*
 Τεπράγυμος, ὁ εἰς ἦ, qui quatuor jugum est.
 Hinc τὸ τεπράγυμον, ὁ, quatuor jugera; (2)
 diurnus labor aratori propositus. Νεῖον
 (novale) τεπράγυμον, *Call. in Dian.* 176. Ex
 γυῖα.
 Τεπραγωνίω, ὦ, e quadrante intucor.
 Τεπραγωνία, *as*, ἦ, arboris cujusdam nomen,
 quadrangularis, vel quadrantal. Hinc
 Τεπραγωνίζω, f. *ἴσα*, in quadratam formam re-
 digo. *Gl. V.* quadro. Hinc
 Τεπραγωνιστός, ἦ, ὁ, quadratio, quadratura.
 Τεπραγωνιστῶντος, ὁ, ἦ, quadrato ore effictus,
 pictus, &c. *Herodot.* A *πρόσωπον*.

Τεπράγυμος, ὁ εἰς ἦ, quadrangulus, quadra-
 tus, *metaph.* perfectus, constans. A *γωνία*.
 Τεπράδα, acc. sing. a *τεπράς*.
 Τεπράδακτύλλιος, *αἶα, αἰών*, quatuor digitorum
 spatium explens, semidigitalis. A
 Τεπράδακτύλλος, ὁ εἰς ἦ, quatuor digitos ha-
 bens.
 Τεπράδαρχία, *as*, ἦ, munus ejus qui quatuor
 λόχοις præest. Ex *τεπράς* et *ἀρχή*.
 Τεπράδαρχῶμαι, a tetrarchis regor vel admi-
 nistror. A *πράς*.
 Τεπράδιον, et τεπράδιον, ὁ, τὸ, quaternio. A
τεπράς.
 Τεπράδισθῆς, ὦ, ὁ, qui ærumnosam degit vitam.
 Ab *cod.* eo quod Hercules quarto die men-
 sis natus multas ærumnas exantlar coactus
 fuit. A *τεπράς*. Unde
 Τεπράδισθαι, ὦν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in
 festo Paschatis jejunarent, seu scria quarta.
 Τεπράδαρχμον, ὁ, τὸ, nummus, valens quatuor
 drachmas. *Gl. Vel.* tetradrachmum. Ex
 τ. et *δραχμή*.
 Τεπράδαρχμος, ὁ εἰς ἦ, qui pretii quatuor
 drachmarum est. Ex *iisd.*
 Τεπράδῦμος, ὁ εἰς ἦ, quadrigenus; (2)
 quadrifidus. Ex *τέπμων* et *δίδυμος*.
 Τεπράδῦμος, ὁ εἰς ἦ, quatuor palmorum. Ex
 δῦρον, *palmus*.
 Τεπράιλῆς, *κος*, ὁ εἰς ἦ, idem quod
 Τεπράιλκος, ὁ εἰς ἦ, quatuor voluminibus
 tortus, quater circumvolutus, tortuosus;
Nonn. P. 4, 35. Ab *ἰλισσω*.
 Τεπραστῆρια, *as*, ἦ, quadriennium, *Gl. Vel.* A
τεπραστῆρος. Hinc
 Τεπραστῆριός, ἦ, ὄν, quadriennalis, quadriennio
 recurrens.
 Τεπραστῆριός, ἴδος, ἦ, quadriennium, *Gl. V.*
 Τεπραστῆρος, ὁ εἰς ἦ, quadrimus, quadriennis:
 Τεπραστῆς, *ἴος*, ὁ εἰς ἦ, sive *τεπραστῆς*, ὁ, qui
 quatuor annorum est. *Gl. V.* quadrimus,
 quadriennis. Ex *τέπμων* et *ἔτος*.
 Τεπραστῆς, *as*, ἦ, quadriennium. A *πράς*.
 Τεπράζων, ὁ, τὸ, quadriga. A
 Τεπράζω, ἴγος, ὁ εἰς ἦ, qu. dic. quadrijugis;
 τεπράζωγος, quadrijugi, *Gl. V.* (2) quadru-
 plex. Ex *τέπμων* et *ἔσόνυμι*.
 Τεπράζω, proprie, de gallinarum voce, cum
 ova parturiunt.
 Τεπράζων, fræni genus, *V. L.*
 Τεπρασήμιρος, ὁ εἰς ἦ, qu. dic. quadriduanus,
 quatuor dies durans; τεπρασήμιρον, quadri-
 duum, *Gl. V.* Ex *τέπμων* et *ἡμέρα*.
 Τεπραβίλυμος, ὁ εἰς ἦ, quatuor habens fun-
 damenta, seu quadruplex, *Il.* 15, 479. Ex
τέπμων.
 Τεπράβῦρος, ὁ εἰς ἦ, quatuor habens fores,
 quadriforis. Ex *τέπμων*.
 Τεπράβων, fut. *τέπμων*, perforo, terebro, aor. 1.
 πέπμων, τεπρημένος, perforatus; perf. part.
 pass. *Il.* 22, 396. *Od.* 5, 237. A *τεπράβων*.
 Τεπράβῦρον, ὁ, τὸ, quadriga, *Gl. V.* Ex ἵππος.
 Τεπρακαϊδεκαίτης, ὁ, vel τεπρακαϊδεκαίτης,
 ἴος, ὁ εἰς ἦ, qui quatuordecim annorum est.
 Ex *τέπμων*, εἰ, δέκα, et ἔτος.
 Τεπράκων, quadricornium. Ex *τέπμων* et
κέρας.
 Τεπρακέφαλος, ὄν, quatuor capita habens. A
κεφαλή.
 Τεπράκων, adv. quater. A *τέπμων*.
 Τεπρακισμύριον, *αι, α*, quadragies mille.
 Τεπρακισχίλιον, *αι, α*, quatuor millia.
 Τεπρακίον, *onos*, ὁ εἰς ἦ, quatuor columnis fultus.
 Α κλίνη.
 Τεπράκωνος, Ion. pro *τεπράκωνος*, ὁ εἰς ἦ,
 quatuor habens radios, *Pind.* Ex *κνήμη*.
 Τεπρακνήμων, idem quod *τεπράκωνος*, *Pind.*
 Τεπράκωνος, ὁ εἰς ἦ, quadrupes. A *κῶλον*.
 Τεπράκωνος, *Ath.*
 Τεπρακόρυμπος, ὁ εἰς ἦ, quaternos corymbos
 habens.
 Τεπρακόσιοι, *αι, α*, quadringenti, *α, α*. A *τέπ-
 μων*. Hinc
 Τεπρακοσιός, ἦ, ὄν, quadringentesimus.
 Τεπρακότυλος, quatuor cotylas capiens, *Ath.*
 Τεπρακτύς, ὄος, ἦ, quaternio, id est numerus

quaternarius. Per hunc Pythagorici jura-
 bant, intelligibile mundi exemplar innu-
 entes. Vid. *Platonis Timæum*. A *τεπράς*.
 Τεπράκωνος, ὁ εἰς ἦ, quatuor circulis seu orbi-
 bus constans; (2) quatuor rotas habens.
 Τεπράκωνος, ὁ εἰς ἦ, quatuor membra habens.
 Ex *κῶλον*.
 Τεπράκωνος, ὁ, saltatio Herculi sacra.
 Τεπράκωνος, τὸ, monile, quadruplici filo uno-
 num.
 Τεπράκωνος, herba quædam, *Theoph.*
 Τεπραλογία, ἦ, quatuor δράματα, *Diog. L.*
 Τεπραμερῆς, ἴος, ὁ εἰς ἦ, quadrupartitus. *Gl. V.*
 quadrimembris. Ex *μέρος*.
 Τεπραμερῶς, adv. quadripartito, quadrifariam.
 Τεπραμετρητός, quatuor metretas capiens, *Ath.*
 Τεπραμετρος, ὁ εἰς ἦ, qui est quatuor metro-
 rum. Ex *μέτρον*.
 Τεπραμνιαῖος, quadrimestrius, *Gl. V.* A *μῆν*.
 Τεπράμνος, ὁ εἰς ἦ, idem.
 Τεπράμνονος, τὸ, quatuor mensium spatium,
Sierh.
 Τεπράμνος, perf. ind. pass. verbi *τέπμων*.
 Τεπραμνίον, *versatum*, perf. part. pass. n. g.
 Τεπράμνος, et τεπραμνίος, qui quatuor mina-
 rum est. Ex *τέπμων* et *μῆν*, *μῆνα*.
 Τεπράμνος, ὄν, quadruplum accipiens. Hinc
 Τεπραμνορία, *as*, ἦ, quadrupla portio, quarta
 portio. Ex *μείρα*.
 Τεπράμφορος, ὁ εἰς ἦ, quadriformis, *Gl. V.* A
μορφή.
 Τεπραντιῶς, *αἶα, αἰών*, quartam partem æ-
 quans, *R.* A *τεπράς*.
 Τεπρανοκτία, *as*, ἦ, quadriocium, *Gl. Vel.*
 Ex *τέπμων* et *νῆξ*.
 Τεπράζωος, ὁ εἰς ἦ, quaternas furcas seu fissu-
 ras habens. Ex *ζῆω*, *αἰω*.
 Τεπράζω, avis quædam gallo similis. Ἡ δὲ τεπράζω,
 ἦν καλεῖται οἱ Ἀθηναῖοι θραγα, *Aristot.*
 Τεπράζω, *as*, ἦ, quadrivium, *Gl. V.* A
 Τεπράζωον, ὁ, τὸ, idem, *Gl. V.* Ab *δδός*.
 Τεπράζωονος, ὄν, quatuor passus habens. Ab
δρόμιον.
 Τεπρασρία, ἦ, certamen quadrigarium. A
 Τεπράσρος, ὁ εἰς ἦ, quadrijugus; in quo qua-
 tuor equi juncti sunt; (2) quadrupes. (1)
 τεπράσρον ἄρμα, quadrigæ. (2) τεπράσρον
 φάσμα ταύρου, *Soph. Trach.* 508. Ex *ἀσπίς*.
 Τεπραπύλαι, adv. qu. dic. quater olim, i. e.
 ante multa tempora; jamdudum.
 Τεπραπύλαιος, ὄν, quatuor palmos habens.
 Τεπραπύδος, ὁ εἰς ἦ, quadratus, quadrangulus.
 Ex *πέδον*.
 Τεπραπύχων, ὄος, ὁ εἰς ἦ, qui quatuor cubitorum
 est.
 Τεπραπλασιάζω, fut. *άσω*, quadruplico. A
 Τεπραπλασιῶς, *ἴα, ἴων*, quadruplus. A *τέπμων*,
 vel *τέπμων*, per *Sync.* *τέπμων*.
 Τεπραπλασιῶν, *onos*, ὁ εἰς ἦ, quadruplo major seu
 amplior. A *πράς*.
 Τεπραπλήθρος, ὁ εἰς ἦ, qui quatuor jugerum
 est. Ex *πλήθρον*.
 Τεπραπλευρος, ὁ εἰς ἦ, quatuor latera seu cos-
 tas habens, *Gl. V.* τεπράπλευρον, quadrilate-
 rum. Ex *πλευρά*.
 Τεπραπλή, adv. quadrupliciter. A
 Τεπραπλή, ὄν, ὄν, *conlt.* τεπραπλή, ἦ, ἔν, qua-
 druplus. A *τέπμων*.
 Τεπραπλῶς, adv. quadrifariam, *Gl. V.* A *πράς*.
 Τεπραπῆς, ὁ, quatuor habens spiracula. Ex
πνῶ.
 Τεπραπῆδον, adv. more quadrupedum.
 Τεπραπῆδι, quatuor pedibus, *Suid.*
 Τεπραπῆδι, adv. more quadrupedum. Διὰ
 τὸ τὸς μὲν ἄλλες πόδες, εἰ μὴ τεπραπῆδι τέρ-
 στον τινα προσπλεκόμενοι βιάζονται, *Polyb.* 5,
 60.
 Τεπραπῆδον, incedo ut quadrupes, quaternis
 pedibus ingredior. *Gl. V.* quadrupedo. A
τεπράπης. Hinc
 Τεπραπῆδης, ἦ, ὁ, quadrupedum more gie-
 diens aut vivens.
 Τεπραπῆδι, adv. idem quod *τεπραπῆδον*.
 Τεπραπῆδης, *εις*, ἦ, quatuor urbes habens.
 Τεπραπῆδης, ὁ εἰς ἦ, quater aratio versus.
 Ex *πολιῶ*.

Τίφρωσις, *ιος, ή, mutatio, redactio in cinerem.*
Α τιφρώω.
 Τεχθείς, *aor. 1. part. pass. verbi τίπτω, παρjö.*
 Τεχθίσαι, *nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g.*
 Τεχθῆναι, *natum esse, aor. 1. inf. pass.*
 Τεχθῆσθαι, *natus ero, f. 1. ind. pass.*
 Τεχνάζω, *fut. άσας, et τεχνάζομαι, idem quod τεχνάζω. Πάσας μηχανάς τεχνάζοντες, Philo.*
 Τεχνάεις, *Dor. pro τεχνήεις.*
 Τεχνασμαι, *άτος, τός, ars dolosa, machinamentum, dolus. Gl. V. commentum, inventum, artificium; (2) opus. (2) Κίδρω τεχνασματα, Eurip. Or. 1053. Α τεχνάζω.*
 Τεχνασμός, *ά, artificium, Man.*
 Τεχνασιόν, *artificiosum conandum. Ab eod.*
 Τεχναστής, *ύ, ό, solerti ingenio præditus; (2) machinator, fabricator, machinator doli;*
 Τεχναστός, *ή, όν, artificiosus seu artificialis, arte factus. Ab eod.*
 Τεχνάω, *ώ, et τεχνάομαι, ώμαι, arte paro et conficio, artificioso fabricor, fabricor; (2) machinor et molior, solerter invenio et comminor; callide, solerter ago. Τά μὲν φράσασα, χερσίν ά τεχνησάμενη, Soph. Trach. 543. Α*
 ΤΕΧΝΗ, *ης, ή, ars; (2) dolus, fraus. Άντι-σθενή τις καλίσταυ πάση τέχνη, Aristoph. Conc. 966. i. e. Antisthenem huc quispiam evocet quam celerem. Α τεχνη.*
 Τεχνήδιον, *vel τεχνήδιον, υ, τός, parva ars; (2) inventiuncula; (3) versutia. Dim. ά τέχνη.*
 Τεχνήεις, *ήσασα, ήεν, arte excultus, artificiosus. Ab eod. Hinc*
 Τεχνηέντως, *adv. artificioso, solerter, scite.*
 Τέχνημα, *άτος, τός, opus arte confectum, artificiosum commentum seu inventum; (2) artifex; solemne apud poetas rem poni pro persona. (2) πανουργίας δεινός τέχνημύ έχθισον, Soph. Phil. 927. Α τεχνάω.*
 Τεχνήμα, *ονος, ό ζή ή, artificiosus, artificioso factus. Α τέχνη.*
 Τεχνηπτικός, *ή, όν, idem quod*
 Τεχνηπτός, *ή, όν, artificiosus, artificioso factus; (2) eminentus, fucatus. Α τεχνάω.*
 Τεχνήζομαι, *fabricor, Steph.*
 Τεχνήκός, *ή, όν, qui artis est aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificiosus, arte valens, ingeniosa præditus solertia. Α τέχνη.*
 Τεχνήκως, *adv. artificioso, solerter.*
 Τέχνηος, *υ, τός, artificium, Gl. V. Dim. ά τέχνη.*
 Τεχνητεία, *ας, ή, idem.*
 Τεχνητέμα, *άτος, τός, idem. Α*
 Τεχνητεύω, *artificioso fabricor; (2) arte molior, machinor. Α*
 Τεχνητής, *υ, ό, artifex, qui artem aliquam facit; (2) histrio. Α τέχνη. Hinc*
 Τεχνητής, *ίτιδος, ό, artifex, perita, ingeniosa.*
 Τεχνηογράφος, *ή, όν, idem quod*
 Τεχνηογράφος, *υ, ό, artis alicujus scriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Εξ τέχνη et γραφήω.*
 Τεχνηοποιός, *ον, artifex, artis studiosus. Ex eod. et δίαυα.*
 Τεχνηολογία, *de arte dissero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor seu persequor, artificioso disputo, argutor. Περί τής προσοχής άδει πώς τεχνηολογεί, D. Hal.*
 Τεχνηολογία, *ας, ή, oratio seu disputatio de artibus; (2) oratio artificiosa, disputatio subtilis et arguta. Α*
 Τεχνηολόγος, *υ, ό ζή ή, qui de arte loquitur; (2) qui artificioso loquitur, qui technas sermoni suo adhibet; arguator, sophista. Ex τέχνη et λόγος.*
 Τεχνηοπαίγνιον, *υ, τός, ludicrum artificium. Ex τέχνη et παίζω.*
 Τεχνηοποιώ, *ώ, artificioso conficio.*
 Τεχνηοπωλικός, *ή, όν, artem suam vendens, arte sua quæstum faciens. Α τέχνη et πωλείω.*
 Τεχνηοπός, *ης, ή, ars, artificium. Α τέχνη.*
 Τεχνηοργία, *fabricor. Ex τέχνη et έργον. Hinc*
 Τεχνηοργημα, *άτος, τός, factum artificiosum.*
 Τεχνηοργιστής, *υ, ό, artificium, Ph. Ex έργον.*
 Τεχνηώ, *ώ, f. άσας, arte instruo, Gal. Α τέχνη.*
 Τεχνηώριον, *υ, τός, idem quod τεχνηέδιον.*

Τίω, *cui, dat. sing. Ion. pro τίνι.*
 Τίως, *adv. tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquid tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab έως.*
 Τῷ, *hac, ea parte, dat. sing. f. g. adverbiascens ab artic. præpos. ό.*
 Τῷ, *capre, 2. sing. præs. imperat. act. contr. pro τάει, a verbo τάω, capio, Il. 14, 219.*
 ΤΗΒΕΝΝΑ, *ης, ή, toga, vestis Romana.*
 Τηβεννικός, *ή, όν, togatus; τηβεννική έσθής, toga. Α τήβεννα.*
 Τηβεννος, *υ, ή, idem quod τήβεννα.*
 Τηβεννοφόρος, *υ, ό ζή ή, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα et φέρω.*
 Τηγανίζω, *f. ίσω, sartagine coquo seu torreo. Gl. V. frigo. Α πήγανον. Unde*
 Τηγάνιον, *υ, τός, sartago, Gl. V. Dim.*
 Τηγανισμός, *ύ, ό, coctio seu frictio sartagine. Α τηγανίζω. Unde*
 Τηγανιστός, *ή, όν, sartagine frixus seu coctus. Gl. V. τηγανιστόν, frixum.*
 Τηγανίτης, *υ, ό, ut τηγανίτης άρτος, panis in sartagine coctus admixto caseo.*
 Τήγανον, *υ, τός, sartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad pisces, carnes, aut similia frigenda. Α πήκω.*
 Τῆδι, *adv. hic, huc, hac. Α τῆ, ab ή.*
 Τήδαι, *ων, τός, ostea. Α τῆδος.*
 Τηδελος, *υ, ό, et τηθαλλωδής, item τηθαλλωδής, ab avia nutritus et educatus; (2) deliciosus, luxuriosus; (3) stolidus, fatuus, Eust. Α τηδή.*
 Τηδέω, *fut. εύσω, nutrio. Α*
 Τῆθι, *ης, vel τῆθι, ής, ή, nutrix; (2) avia; (3) amita seu matertera. Α τισθός.*
 Τηθηνός, *ύ, ό ζή ή, nutritor, nutritus, educator; (2) amabilis. Α præc.*
 Τηθία, *ας, ή, vetula, quam reverentiæ causa aviam vocamus. Ab eod.*
 Τηθίσιος, *idem quod τῆθια, Steph.*
 Τηθίς, *ίδος, ή, idem quod τῆθι.*
 Τῆθος, *εος, τός, et τῆθιον, υ, τός, ostreorum genus, Il. 16, 474. Α*
 Τηθός, *ύος, ή, Tethys, uxor Oceani; fontalis dea, causa separationis et puritatis fluminibus Oceani, secundum Procl. in Crat. Α τῆθι.*
 Τηκεδάνος, *ή, όν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, Aristot. Α τήκω.*
 Τηκεδονικόν, *tabificabile, Ph. Α*
 Τηκεδών, *ονος, ή, liquefactio; (2) tabes.*
 Τηκελίθιος, *ό, lapides liquefaciens, Paul. Ægin.*
 Τηκτικός, *ή, όν, liquefaciendi seu liquandi vim habens, liquans, resolvens. Α τήκω.*
 Τηκτός, *ή, όν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri potest, liquabilis. Α*
 ΤΗΚΩ, *f. έω, liquefacto, liquo, macero, consumo, mollio; τήκομαι, marceo, marcesco, liquo, tabesco, macresco, Gl. Vet. τέσσηκεν, tabuit, Ph. p. med. πεσηκός, vietus, marcidus, marcens, Ph. part. Στοιχειά καυσόμενα τήκται; 2 Pet. 3, 12.*
 Τηλαυγία, *ώ, longe splendorem spargo, eminus splendo. Α τηλαυγής. Hinc*
 Τηλαύγημα, *άτος, τός, splendor late dispersus aut eminus apparens.*
 Τηλαυγής, *εος, ό ζή ή, longe splendorem spargens, lucidus, præfulgens; (2) conspicuus, altus. (2) τηλαυγεί παρ' όρθω ήτο, Soph. Trach. 524. Ex τῆλε et αύγή.*
 Τηλαύγησις, *εως, ή, splendor longe dispersus. Α τηλαυγία.*
 Τηλαυγώς, *adv. splendorem late spargendo; (2) clare. Α τηλαυγής.*
 ΤΗ'ΛΕ, *adv. procul, longe.*
 Τηλεβόας, *ό, longe sonans, valde sonorus, clamorosus. Ex præc. et βοή.*
 Τηλεβόλος, *υ, ό ζή ή, longe seu procul jaculans, eminus feriens. Ex cod. et βάλω.*
 Τηλέγονος, *υ, ό ζή ή, in longinquo solo natus, item sero, in senectute natus, et inde carus parentibus. Ph. proculus. Α γίνομαι.*
 Τηλεδαστός, *ή, όν, e longinquo solo, qui e longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex δασπιδον, solum. Νήσαν επί τηλευδατάων, Il. 21, 454.*
 Τηλεδία, *ώ, vireo, germino, pullulo; (2) vi-*

resco, floreo. Hinc τηλεθώντα, florentem, part. pro τηλεθώντα, τηλεθώντα item τηλεθώσα, fem. pro τηλεθώσα, τηλεθώσα, Il. 22, 423. Ib. 6, 148. Α θάλλω.

Τηλεθώσα, *υρένς, part. pass. act. Poet. pro τηλεθώσα, contr. ex τηλεθώσα, α τηλεθώω.*

Τηλείω, *Poet. pro θάλλω, Steph.*

Τηλεκλεισία, *gen. sing. Ion. pro τηλεκλεισίω, α*

Τηλεκλειτός, *ύ, ό, procul celebris, valde inclitus.*

Τηλεκλειστός, *ύ, ό, idem.*

Τηλείκλητος, *υ, ό, et τηλεκλητός, ύ, ό, e longinquo vocatus, arcessitus.*

Τηλεμάχος, *υ, ό ζή ή, eminus pugnans, jaculis et tormentis pugnans. Α μάχομαι.*

Τηλεπλάγκτος, *ό ζή ή, longe vagans, longinquus.*

Τηλεπαιστος, *ον, longe missus. Α παίπω.*

Τηλεπτορος, *υ, ό ζή ή, in longum vadens, in longinquum penetrans.*

Τηλεπύλος, *υ, ό ζή ή, cuius portæ in longinquo solo sunt remotæ, de urbe dissitæ; (2) cuius portæ longo inter se distant intervallo; (3) amplas et spatiosas portas habens. Α πύλη.*

Τηλεσίφαντος, *ον, idem quod τῆλεφανής.*

Τηλέκοπος, *υ, ό ζή ή, qui e longinquo videtur, procul apparens. Α σέκομαι.*

Τηλεσκοπος, *υ, ό ζή ή, qui longe oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens, Aristoph. Nub. 289.*

Τηλεσθώνης, *εος, ό ζή ή, procul apparens, dissitus, longinquus, Aristoph. Nub. 280. Ex τῆλε et φαινομαι.*

Τηλεφίλον, *seu τηλόφυλλον, papaveris folium, Theoc. Sch.*

Τηλέφιον, *τός, portulaca agrestis.*

ΤΗΛΥ'Α, *ας, ή, vas situlæ figura; (2) arca, qualis est frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua tesseris luditur, Gl. V. τηλυία, incernicula.*

Τηλύκος, *υ, ό, tantus, tantæ ætatis, Od. 1, 297. Ab ήλυκος.*

Τηλυκτόν, *adv. tantopere, Gl. V. Α*

Τηλυκτός, *τηλυκώται, τηλυκίτο, et frequentius τηλυκτόν, idem quod τηλυία.*

Τήλης, *εως, ή, fœnugræcum, al. siliqua, Theoc. Sch.*

Τηλόθεν, *adv. procul, e longinquo, emiaus;*

Τηλόθι, *adv. procul. Α τῆλε.*

Τηλοσίτης, *procul volans. Α σίτομαι.*

Τηλόσι, *adv. longe, procul. Α τῆλε.*

Τηλοστότω, *adv. maxime, procul, longissime, superl. ab eod.*

Τηλοστότω, *adv. ultra, longius, compar. ab eod.*

Τηλέ, *adv. procul. Ab eod.*

Τηλερός, *ύ, ό ζή ή, cuius termini procul sunt, longinquus, extremus. Æsch. Pr. 1. Ex τῆλε et έρος, terminus.*

Τηλυγέτης, *υ, ό, et τηλυγέτος, έτη, ετοι, προπριε, natus procul, absente patre; (2) in senectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. (2) άμφω τηλυγίτω, ambo provecta ætate geniti, Il. 5, 153. Ex τῆλε et γίνομαι.*

Τηλωπός, *ύ, ό, qui e longinquo cernitur; (2) procul semotus; (3) peregrinus. Ex άψ.*

Τηλώπις, *ή, longe conspicua. Α præc.*

Τημέλεια, *ας, ή, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. Α τημελής.*

Τημελίω, *ώ, f. ήσας, curam habeo, προπριε eorum quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τημελώ, colo. Σώματός τ' έτη-μέλι, Eur. Iph. in Taur. 312. Ab eod.*

Τημελής, *εος, ό ζή ή, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τῆμα et μέλι.*

Τημελητής, *ό, idem qui et έπιμελητής, Theoc. Sch.*

Τήμερον, *pro ήμερον, Att.*

Τήμερον, *adv. hodie, Att. pro ήμερον.*

Τήμος, *adv. tum. Ab ήμος, quæπ.*

Τημέσθι, *adv. idem. Ex τήμος et έθι.*

Τημέστος, *adv. tum, Hcs. Op. 574. Call. Hymn. in Dian. 175. Α τήμος.*

Τηνάλλως, *adv. obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, frustra, temere; 4 P (4) ali-*

(4) alioqui, alias. Ex τὴν, artic. et ἄλλως, frustra. quasi τὴν ἄλλως ὁδόν. Οὐδ' ἵνα τινάλλως ἀδολοσχῶ, Dem. Πλανᾶσθαι με τινάλλως ἢ τὴν νόσον ἀγνοῖν, Heliod.
 Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.
 ΤΗΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, lyræ harmonia, soni imitatio oralis, Aristoph. Av. 1703. videtur esse vox acclamantium victori; unde pro carmine triumphali, Ern.
 Τήνελλος, ε, ὁ, idem.
 Τηνεμελῆς, Ἔ, ὁ, idem quod τεινεμελῆς.
 Τηνίκα, adv. tunc. Ab ἡνίκα.
 Τηνικᾶδης, adv. tunc; (2) illic. A τηνίκα.
 Τηνικαῖος, adv. tunc, tunc. Ab eod.
 ΤΗΝΙΟΙ, αν, οἱ, Lamconibus amygdalæ dulces.
 Τηνόθι, adv. illic, ibi, pro ἐκεῖ, ibi.
 Τηνος, τήνα, τῆνον, ille, Dor. pro ἐκείνους.
 Τήνω, ἄλλως, gen. sing. Dor. pro τήνα, a τῆνος, idē.
 Τηνώθι, adv. illinc. A τῆνος.
 Τηξίμελῆς, ἰός, ὁ ἢ, membra liquefaciens. Τηξίμελῆς νόσος, tabes, præcipue plumonis, phthisis. Τηξίμελῆδ' νόσος κεκολλημένος, tabifico in morbo præpeditus, Anthol. 3. Ex τῆξις et μέλος.
 Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) maceratio, Gl. V. tabes. A τήκω.
 Τῆπιε, adv. quemadmodum; (2) ubi.
 Τῆρει, 2. sing. præ. imperat. act. pro τῆρει.
 Τῆρέοντι, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro τῆρέωσι, a
 ΤΗΡΕΩ, ᾧ, f. ἴσω, p. τετήρηκα, servo, conservo, tueor, adservo, reservo, custodio, observo; (2) insidior, insidiosè observo; (3) expecto. Τὸ γὰρ υἱῶν τῆρει με, κῆρι δόσκολον, Aristoph. Vespi. 1345. παρβένιν, Phocyl. 11.
 Τηρήση, 3. sing. aor. 1. conj. act.
 Τηρόσπτε, 2. plur. aor. 1. conj. act.
 Τῆρησις, εως, ἡ, servatio, observatio; (2) tutela; (3) custodia. A τῆρειώ.
 Τηρησίον, adv. posit. servandum, observandum.
 Τηρητής, Ἔ, ὁ, custos, observator. A τῆρειώ.
 Τηρητικός, ἡ, ὄν, observandi studiosus, ad custodiam aptus. A τῆρει.
 Τῆσι, his, dat. pl. f. g. Ion. pro ταις, ab artic. præpos. ὁ.
 Τησίχρηστος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρηστος: verum et hoc et illud suspecta sunt, Sierh.
 Τητῆς, 2. sing. præ. ind. act. contr. pro τῆτῆσις, a
 ΤΗΤΑῖΝ, ᾧ, privo; (2) quaero, tento. Τητώμιν φρενῶν, Soph. El. 1340. Ὅς γὰρ θανόντες χασμάτων τητώμιστα, Eur. Or. 1073. χρώας Ἑλλάδος, Id. Her. 31.
 Τῆτες, hoc anno; alibi et τῆτα, Gl. V. τῆτες, adv. horo; idē hornum. Ab ἔτος.
 Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, Hes. A τῆτάω.
 Τήτινος, ἰνῆ, ἰων, qui est unius seu hujus anni, hornus. A τῆτες.
 Τήτιμος, verus, Hes. pro ἐτήτιμος.
 Τητύσιος, ἰα, ἰων, inanitas, vanus. Hinc Τητυσίως, adv. temere, frustra, irritò conatu.
 Τῆ, vide τίς.
 Τίαρα, ας, ἡ, capitis gestamen apud Persas, tiara, Gl. V. τιάρα, apices. Hinc Τίαρις, ἴδος, ἡ, crista galeæ, Hes.
 Τιαροῖδης, ἰς, tiara similis. Ab εἶδος.
 ΤΙΒῆΝ, ἦνος, ὁ, tripus, Lycoph.
 ΤΙΓΡΙΣ, ἴδος, vel ἰος, ἡ, tigris.
 Τιγροῖδης, ἰς, speciem tigridis habens, maculosus ut tigris, epith. equi. Ab εἶδος.
 Τίεν, honorabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔπιε, a τίω.
 Τίσιμι, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔπιε.
 Τίσιμα, honoratur, 3. sing. præ. ind. pass.
 Τίω, punio, crucio; ut hinc fit τειτηότις, mæsti, perf. part. pro τειτηκότις, Il. 9, 13; et τειτημένος, Il. 11, 555.
 Τίηνη, ἡ, regina, Hes.
 ΤΙΘΑΙΒΑΣΣΑ, et τιθαίβωσα, mel conficío, mellifício; (2) nutrico, alo, Nicand. Th. 199.
 Τίθας, ἡ, ὄρνις, mansueta avis, i. e. gallina, Ep.
 ΤΙΘΑΣΩΣ, Ἔ, ὁ ἢ, cicur, mansuetus.
 Τιθασίαι, ας, ἡ, mansuefactio:

Τιθᾶσται, εως, ἡ, cicuratio, mansuefactio. Τιθασίως δόμενον, Plutarch. de Virtute Morali.
 Τιθασευτής, Ἔ, ὁ, qui cicurat. Gl. V. τιθασευταί, mansuetarii. A τιθασεύω. Hinc Τιθασευτικός, ἡ, ὄν, qui cicurare potest, vi mansuefaciendi præditus. A præc.
 Τιθασευτός, qui mansueferi potest.
 Τιθασεύτωρ, ὄρνις, ὁ, qui cicurat. Τιθασεύτωρ ἄνδρες, Orphan. Cyneget. 2, 543.
 Τιθασεύω, fut. ἴσω, cicuro, mansuefacio; et τιθασύομαι, mansuefio, mansuesco, mitesco. Ἴγρᾶς ὑπάγξωσιν ἐπὶ ταύτῃ, ἔ τιθασεύωσι, Dem. A τιθασός.
 Τιθάσιον, τὸ, natura cicur et mansueta, Theophr.
 Τιθασοτρόφος, ὁ, ἡ, qui columbas alit, Orph.
 A præc. et τείφω.
 Τιθασύς, adv. mansuete.
 Τίθει, ponereis, 2. sing. præ. ind. pass. Ion. pro τίθειαι, a τίθημι.
 Τιθέαμεν, ποιημις, 1. plur. præ. ind. act. Poet. pro τίθημεν.
 Τιθέασι, ποιημις, 3. plur. præ. indie. act. Ion. pro τίθησιν.
 Τιθέαται, 3. plur. præ. ind. pass. Ion. pro τίθησται.
 Τιθέσι, 3. sing. præ. conj. act. Ion. pro τίθη.
 Τίθει, ponebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἰτίθει, Att. pro ἰτίθη.
 Τιθέμεν, ποιημις, 1. plur. præ. opt. act. per Syncope, pro τίθημεν.
 Τιθέμεν, ponere, præ. inf. act. Ion. pro τίθηται.
 Τιθέμεμι, Ἔολ. pro τίθημι, pono.
 Τίθεν, posuerunt, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. et Bacol. pro ἰτίθισαν.
 Τιθέμαι, (v. τίθημι) eadem fere significat, sed pro. cum quadam reciprocatone et reflexione ad subjectum agens, ut τίθηται νόμον, legem scribere aliis; τίθειαι, sciscere legem, sc. qua ipse tenere; τίθειαι ὕπλα, arma capere; πόλεμον τίθειαι, bellum alicui commovere; τίθειαι, bellum inferre; ἄλοχον τίθειαι, uxorem sibi ducere; τίθειαι υἱόν, adoptare filium; τίθειαι ὑποθήκην, pignus dare; τίθειαι, curare ut sibi detur pignus, accipere, &c. sed non est perpetuum hoc, ut in his, τίθειαι παρ' ἑδῶν, nihili ducere; ἐν αἰσχρῶ τίθειαι, turpe ducere. Significat et (1) administrare; (2) trudere, ut domum; (3) proponere, ut sententiam; (4) instituere, ut certamen; (5) servit et periphrasi, ut τίθειαι μάχην, pugnare.
 Τιθευτήρ, ἦρος, ὁ, nutritor. A τίθη.
 Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutritor. A τίθη.
 Τιθέω, ᾧ, pono, Gl. V. τιθῶ, pono; τίθει, ponit, Ph. usitatus τίθημι. Πιστὰ τίθειν ἰδέλαιον, fidem sibi fieri volens, Theogn. 280. Τὸς θεὸς ψευδεῖς τίθει, deos mendacii auctores facis, Soph. Phil. 992. Τίθεις ἔβρον ἐν ἄντρον, insolentiam eorum ponis in sentina, id est, submergis, opprimis, Pind. Pyth. 8, 14.
 Τίθη, ἦς, ἡ, nutrix. A τίθος.
 Τιθήμεναι, ponere, præ. inf. act. Dor. et per Ectasin, pro τίθηται, a
 ΤΙΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iisdem modis quibus Latini pono et colloco dicunt, ut (2) duco, v. gr. in laude; (3) propono, v. gr. præmium; (4) refero, v. gr. in numerum; (5) propono disputandum, vel explicandum oratione; (6) suppono, de hypothesi; (7) concedo aliquid esse. Ac præterea, (8) offero alicui, præbeo, præsto; (9) reddo alicuique v. gr. felicitem, miserum; (10) tribuo, attribuo, adscribo in utramque partem; (11) pignori oppono; τίθειω, ponam, Gl. V. τίθειω, a. l. τίθημαι, ponor; τίθεισθαί τι, probare quem, obidere, assentiri; ἰθηκάμην, a. l. med. τίς, pone, Ph. aor. 2. act. imperat. τίθειαι ἐν μεγάλῳ παρ' ἑδῶν, ἐν ἑδῶν λόγῳ, Soph. Antig. 510. Εἰς σῶς μὲν ἔγωγε τίθειαι χέρας, Eur. Alc. 1101.
 Τιθῆνω, ᾧ, f. ἴσω, nutrio, nutritor, Gl. V. focolo; (2) colo, ut agrum, curro, veluti nutricis more tracto; (3) permulceo, foveo, ut nutrix; (4) fingo, formo. A
 Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. A τίθη.

Τιθήνημα, ἄτος, τὸ, id ipsum quod nutritur; (2) soboles. A τιθήνη.
 Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio: Τιθήνησις, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.
 Τιθνηστήρ, nutritor, nutritivus, Ep.
 Τιθνηστήριος, α, ον, nutritivus, quod a τιθνηστήρ, nutritor.
 Τιθνηδία, ας, ἡ, nutritio, cura, cultura.
 Τιθνηδία, τὰ, qu. dic. nutricia, festum Laced. Ath.
 Τιθνηδός, Ἔ, ὁ ἢ, nutritor, nutritivus, educator. A τίθη.
 Τίθησι, ponit, 3. sing. præ. ind. act. Dor. pro τίθειαι, a τίθημι.
 Τιθός, ἡ, ὄν, mansuetus, cicur, Arat.
 Τιθυμαλῆς, ἴδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A
 Τιθύμαλλον, υ, τὸ, herba lactaria, Ph. Angl. SPURGE.
 Τιθύμαλος, υ, ὁ, idem et ab eod.
 Τίκτης, pariebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἴκτικε, a τίκτω.
 Τικτικός, parturivus, brevi pariturus, Poll.
 ΤΙΚΤΩ, fut. τίξω, vel τίξομαι, p. in. τίτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθεῖς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. V. aor. 1. part. pass. Χαῖρις χάριν γὰρ ἔστιν ἡ τίκτωσ' αἰ, Soph. Aj. 522.
 Τίλαι, αν, αἱ, parva quisquiliæ, seu corpuscula, quæ infusus per fenestram radiis solis, aëri videntur innatae, præsertim vero quisquiliæ e panno vulso evolantes. A τίλλω.
 Τίλλω, ᾧ, caco, stercus edo. A τίλλος.
 Τίλλω, vellebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἴτιλλε, a τίλλω.
 Τίλλωσα, velleis, præ. part. act. Dor. pro τίλλωσα, a
 ΤΙΛΛΩ, vellico, vello, divello, evello, discerpo; τετιλλένος, vulsus. Ἄτι γὰρ ὄν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, Arist. Av. 292.
 Τίλλω, vel τίλλω, ἄτος, ὁ, tillo, piscis quidam. A τίλλω.
 Τίλμα, ἄτος, τὸ, linamentum concertum, turunda; (2) vulsio, vellicatio. Gl. V. volsura. Ab eod.
 Τίλλωσιον, υ, τὸ, idem. Dim. a præc.
 Τίλλωσός, Ἔ, ὁ, vulsio, vellicatio. A τίλλω.
 ΤΙΛΛΟΣ, υ, ὁ, stercus, merda.
 Τίλλωσις, εως, ἡ, vulsio. A τίλλω.
 Τίλλων, Ἔ, τὸ, linamentum, Gl. V. nempe concertum vel vulsum. A
 Τίλλωσος, ἡ, ὄν, vulsus, concertus. A τίλλω.
 Τίλλωσις, ης, ἡ, blatta, tinea; Att. pro τίλλωσι.
 Τιμάω, 3. sing. præ. ind. act. contr. pro τιμάω, a τιμάω.
 Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, Hes. Dim. a τιμή.
 Τιμαῖσι, dat. pl. Ion. pro τιμαῖς, a τιμή, honor.
 Τιμαλφείω, ᾧ, f. ἴσω, honoro. Τιμαλφείν λόγῳ ἰνάω, Pind. τὸς θεῖς, Aristot. A
 Τιμαλφῆς, ἰός, ὁ ἢ, qui honorem sibi invenit et adquisivit, qui in honore et pretio habetur, honoratus, pretiosus, Gl. V. τιμαλφῆς, vendibile. Ex τιμάω et ἀλφείω.
 Τιμᾶν, acc. sing. Dor. pro τιμήν, a τιμή.
 Τιμᾶντα, acc. sing. Dor. pro τιμήντα, et hoc per Syncope, pro τιμήντα, a τιμήσις.
 Τιμάωσος, vel τιμώσος, υ, ὁ ἢ, punitor, ultor, pœnæ et vindictæ exactor; (2) opulator; (3) vindex honoris, hductor: ἦλθον τιμάωσος, veni laudator, laudavi, Pind. Olymp. 9, 124. Ex τιμή et αἰείω. (vel a τιμάω.)
 Τιμάωχος, υ, ὁ ἢ, honoris jus habens. Ex τιμή et ἔχω, Hom. H. Cer. 266.
 Τιμαρχία, ας, ἡ, censura, officium censoris. Ex τιμή et ἀρχή.
 Τιμαρχώδης, ἰς, censorius.
 Τιμάσας, aor. 1. part. act. Dor. pro τιμάσας, a τιμάω, honoro.
 Τιμασίνετι, honorabunt, 3. plur. fut. 1. ind. act. Dor. et Ἔολ. pro τιμήσονται, a
 Τιμάω, ᾧ, f. ἴσω, honoro, decoro, in honore habeo, magnificatio, æstimo, dignum judico; (2) multo, punio; ἰτίμωσαν, honestarunt, Phil. 2, 1. τετιμημένους, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V.

Gl. V. perf. part. pass. τιμήσασθαι, celebrate, Phil. aor. 1. imperat. act. Τὸν αὐτὸς ἄνδρα μάλιστα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Παλλὴ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ καπέλλωσιν, plurimi aestimo, Plat. Τί δ' ἔσται οἱ λίσω τιμῶσί με; Aristoph. Av. 1281. Τιμῶμαιν χείρασαν ἀνθρώπων ὑπὸ, Eur. Hippi. 8. Ἡ περὶ σὴν τιμῆς τέκνον, Id. Tro. 737. Α τιμή. Τιμῆ, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium quo res aliqua aestimatur; (3) poena, ultio, mulcta, census, id quod per capita, focos, &c. solvitur. Τιμῆ ἀνούμενοι, Il. 1, 159, &c. census ex-pentes. (3) ὡς αὐτίκ' ἄργος δὴ τὸ Καδμείων πῶδον τιμῆ καθίζον, Soph. Oed. Col. 380. Τιμῆς νέμειν, obsequi, Soph. Aj. 1351. Ab eod.

Τιμῆς, ἡσσα, ἦν, honoratus, honorabilis, qui honore et pretio habetur. A praec.

Τιμῆμα, ἄτος, τὸ, pretium, aestimatio, valor; (2) in causis privatis, mulcta pecuniaria; in publicis, poena capitis, supplicium; (3) census. (1) τὴ τιμῆματος τῆς ἀξίας, pro census amplitudine, Eurip. Hippi. 622. Α τιμῆμα.

Τιμῆντα, acc. sing. per Crasin, pro τιμῆντα, a τιμῆς, honoratus.

Τιμῆορος, ἦ, δ. Vide τιμῆορος. Διθύος τιμῆοροι, Apoll. Rhod. 4, 1309.

Τιμῆολκίω, ᾧ, vel τιμῆολκίω, pretium augeo. Ex τιμῆ vel τιμῆος et ὀλκῆ.

Τιμῆοσι, 2. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐτίμῆοσα, a τιμῆω, honoro.

Τιμῆοσι, honoraveris, 2. sing. a. 1. conj. act.

Τιμῆσι, εως, ἡ, litis aestimatio, mulcta, supplicium, poena; (2) census. Gl. V. censio, judicatio; Ph. dictatura. Α τιμῆω.

Τιμῆσοι, 3. plur. fut. 1. ind. act. v. τιμῆω.

Τιμῆσι, as, ἡ, censura, officium τῆ τιμῆς.

Τιμῆσιανὸν ὁ Κάτων παρήγγειλε κορυφῆ δέ τις ἐστὶ τιμῆς ἀπάσης, Plut. Α τιμῆσιανόν.

Τιμῆσιος, ἰα, ἰον, honorandus. Α τιμῆω. Πρὸ ἀληθείας τιμῆσιος ἀνήθ, Plato.

Τιμῆσιος, censor sum. Α

Τιμῆσις, ἦ, δ, aestimator litium; (2) censor. Α τιμῆω. Hinc

Τιμῆσικός, ἡ, ὄν, propensus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) censorius, Gl. V.

Τιμῆσιον, ἦ, τὸ, aestimatio litis. Gl. V. census, aestimabile. Α τιμῆω.

Τιμῆσιός, ὁ ἢ, aestimandus; τιμῆσιός δικῆ, cui pecuniaria poena lege constituta non est, sed actor vel iudex aestimat, Ern.

Τιμῆσιον, adv. pro τιμῆσιος, Ar.

Τιμῆσιολώω, ᾧ, fut. ἴσω, care vendo.

Τιμῆσιώλης, υ, ἡ, δ, qui pretio vendit, aliis polliactor; proprie rerum pretiosarum venditor.

Τίμιος, ἰα, ἰον, honoratus, honorabilis; (2) pretiosus, carus. Α τιμῆ. Hinc

Τιμῆσιός, πτος, ἡ, qui dic. honorabilitas, pretiositas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia.

Τιμῆσιος, adv. magno pretio, care.

Τιμῆσιώτατος, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, Ph. Superl. a τιμῆσιος.

Τιμῆσιόφω, aestimo, taxo. Ex τιμῆ et γράφω.

Τιμῆσιόφω, ὁ, populum honorans, seu a populo honoratus, Ern. Call.

Τιμῆσιθεος, υ, ὁ, Timotheus, colens Deum.

Τιμῆσιοκράτης, as, ἡ, reip. status, in quo a censu magistratus creantur. Ex τιμῆ et κράτος.

Τιμῆσιοκρατικός, ἡ, ὄν, censu potens; (2) ambitiosus. Α praec.

Τιμῆσιόπολις, εως, ὁ ἢ, qui civibus honori est et ornamento; (2) qui civitatem honestat. Χάρον τ' ἔχει τῶν ἰσάει τιμῆσιόπολις, Eurip. Suppl. 375. Ex τιμῆ et πόλις.

Τιμῆσιόχορος, qui primum locum tenet, qui summo honore praeditus est: inde sic appellatur magistratus in nonnullis Graecorum civitatibus. Vide Casaubon. ad Athen. 4, 13.

Τιμῆσιω, ᾧ, fut. ἴσω, cum dat. auxilior, open fero, tueor, defendo. At τιμῆσιωμαι, cum acc. punio; ulciscor; τιμῆσιώται, punit, ani-

madverit, coerces, Ph. Τιμῆσιωσιν τὸν φονία σὺν θεοῖς ὑπισχνῆμαι, Xen. Τιμῆσιωσμαι Ἰσπόλυτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, Eur. Hippi. 21. Α τιμῆσιωσ.

Τιμῆσιωσις, α, ον, puniendus. Α praec.

Τιμῆσιωσμαι, ἄτος, τὸ, ultio, vindicta, poena, supplicium. Α τιμῆσιω.

Τιμῆσιωσις, εως, ἡ, idem et ab eod. Unde

Τιμῆσιωστής, ἦρος, ὁ, vindex, ultor, R.

Τιμῆσιωστής, ἦ, ἰdem.

Τιμῆσιωστήον, vindicare oportet et auxilio esse, Thuc.

Τιμῆσιωστήκός, ἡ, ὄν, pertinens ad τιμῆσιωστήν (2) ad poenas exigendas propensus, crudelis. Α praec.

Τιμῆσιωρία, as, ἡ, ultio, vindicta, poena, supplicium, animadversio; (2) auxilium, subsidium. Α

Τιμῆσιωρός, ἦ, ὁ ἢ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex τιμῆ et ὄραω, nisi ωρος mera est terminatio, Ern.

Τιμῆσιωρῶν, praes. part. act. n. g. contr. pro τιμῆσιωρῶν, a τιμῆσιω.

Τίμ, tibi, dat. sing. Dor. pro σοι, a τὸ, tu. Ἄρ-εταί, τιν τὸ ἀγαλμα Φιλιππατί; εἶσατο τῆς, Callim. Epig. 35, 1.

Τίμ pro τίνα, quoniam, acc. sing. a τίς, quis?

Τίναγμα, ἄτος, τὸ, vibratio, concussio. Α τινάσσω.

Τίναγμός, ἦ, ὁ ἢ, idem et ab eod.

Τίνακτιρα, ἡ, quae concutit, quod a τινάκτης, idem quod τινάσσω.

Τίνακτοπλήξ, ὁ, qui galeam quassat, Steph.

Τίνακτωρ, ορος, ὁ, quassator, concussor. Α

ΤΙΝΑΨΩΝ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρέτα βαλδίδων ἀπὸ, Eur. Her. Fur. 870.

Τίνασθαι, ulcisci, praes. inf. med. verbi τίνω.

Τίνασθαι, luebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔτινω, a verbo eod.

ΤΙΝΘΑΛΕΪΟΣ, ἰα, ἰον, calidus, tepidus, Nic. Alc. 445.

Τίνοθς, ἦ, ὁ ἢ, lebes, vas quodvis, inpr. in quo cibi coquantur, unde et pro ventriculo; item cavum capax. Sch. Lycophr. habet et τινωθός.

Τίνωσι, seu τίνωμι, luo, solvo, pendo, rependo; (2) punio, poenas exposco, ulciscor. Α τίνω.

Τίνω, idem et ab eod. Τίνων δίκας, Luc. Ζημίαν, Plat. τιμῆσιος, Idem. μισθὸν τινι, Xen. Οὐ μὴν γ' ἴσῃν (supple ποιῆν) ἔτιναι, Soph. Oed. Tyr. 810. Τῷ χάριν τίνων, Id. El. 534.

Τίνω, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτινω, a τίνω, honoro.

Τίποτε, quidnam? cur?

Τίπτι, idem; per Sync.

ΤΙΣ, ὁ ἢ, ἢ, τὸ, τι, Gen. τινός, aliquis, quispiam, quidam, certus; cum numeralibus circiter, ferme; cum πῶς, ἕκαστος, αὐτός, πολλός, μέγας, τοῖος, ποσῶτος, ὅδε, abundat: sed τίς, τί, Gen. τίνος, quis? quae? quid? qualis? qualisnam?

Τίσαι, honorasse, aor. 1. inf. act. verbi τίνω.

Τίσαιτο, 3. plur. aor. 1. conj. med. Ion. pro τίσαιντο, a τίνω, ulciscor.

Τίσαίμεθα, 1. plur. aor. 1. opt. med.

Τίσις, 3. sing. aor. 1. opt. act. Aol. pro τίσαι.

Τίσις, lites, 2. sing. fut. 1. ind. act.

Τίσις, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et cum ν ἰφελκ. pro ἔτισις.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, poena, ultio; (2) persolutio, remuneratio, Il. 22, 19. Α τίνω.

Τίσιων, 3. plur. fut. 1. ind. act. cum ν, a τίνω.

Τίσιωσι, 3. plur. aor. 1. conj. act.

Τίσιωσις, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔτισιωσις, a

Τίσιωσι, punio, ulciscor; (2) tendo, intendo; Il. 2, 390; (3) traho. Τυδιδῆ ἐστὶ τὸξα τι-σαιντο, Ib. 11, 370. (3) εἰζῶν ἄρμα τιταίνων, politum currum trahens, Il. 2, 390. Α τίνω, vel τίνω.

Τίταν, ἄτος, ὁ, Titan, Sol, at in prur. Titanes, Caeli et Terrae filii, a Jove sub titane detrusi. Α praec.

Τιτανία, ἡ, Titanica, seu Titanica, E. M.

Τιτανικός, ἡ, ὄν, Titanicus, Plut.

Τιτανιογράφια, ἡ, historia gigantum. Α Τίταν et γράφω.

Τιτανιοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex Τίταν et κράτος.

Τιτανιοκτόνος, υ, ὁ ἢ, Titanum interfector. Ex Τίταν et κτείνω.

Τιτανιομάχια, ἡ, bellum Titanum, Ath.

ΤΙΤΑΝΟΣ, υ, ὁ ἢ, calx; Lucian. (2) gypso, Hesiod. in Scut. 141. Hinc

Τιτανώ, ᾧ, fut. ἴσω, calce obliquo. Hinc

Τιτανωτός, ἡ, ὄν, calce vel gypso oblitus.

Τιτανώδης, εως, ὁ ἢ, Titanicus. Hinc Τιτανώ-δης, adv. more Titanum; (2) torve, torvum. Α Τίταν.

Τίτας, ὁ ἢ, ultor, ultrix. Τίτας φόνος πέπην-γεν, ultix caedes fixa est, Aeschyl. Chaeprh. 65. Α τίνω.

Τιτάω, ᾧ, idem quod τητάω, Ern.

Τιτῆσις, ἡ, Diana, Nic.

Τιτῆσις, ἡ, nutritio, cura, Dem. Α τιτῆσιω.

Τιτῆσιω, fut. ἴσω, nutritio. Α τιτῆσις.

Τίτῆσις, ns, sive τίτῆσις, ἡ, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia materna. Ab eod.

Τιτῆσιζω, cacabo, Gl. V.

Τιτῆσιζω, fugo, subrumo, Gl. V.

Τιτῆσιον, υ, τὸ, mamilla. Dim. a τίτῆσις.

Τιτῆσις, ἴδος, ἡ, nutrix; (2) soror matris vel patris, matertera, amita. Α τιτῆσις.

ΤΙΤΘΟΣ, ἦ, ὁ ἢ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙΖΩ, pipio seu vocem edo avium, inpr. inis pullorum.

Τίτλος, υ, ὁ ἢ, titulus. Lat. vocabulum.

Τίτος, υ, ὁ ἢ, Titus. Lat. honoratus. Α τίνω.

Τιτῶν, seu τίτῆσις, et τιτῆσιω, fut. ἴσσω, perforo, terebro, Gl. V. τιτῆσιω, foro; τιτῆσιωμένος, perforatus, Gl. V. perf. pass. part. Α τίνω, vel inus. τῶν, foro.

ΤΙΤΩΣΚΟ, fut. τῶσσω, vulnero, cutem telo pertundo seu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τιτῶσσω, saucius, cruentus, Gl. V. perf. part. pass. τραβεί, sauciatus, Gl. V. part. pass. a. 1. Ἐπί με ἔρωσ ἔρωσ-σεν, Eur. Hippi. 396. Ἐρωτος βέλεια τιτῶσσι-σθαι, Philo. Hinc

Τιτῶσμός, ὁ, vulneratio.

Τιτυβίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. Α τιτῆσιω.

Τιτυοκτόνος, υ, ἡ, Tityi interfector; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex κτείνω.

Τιτυρίνος, υ, ὁ ἢ, fistula pastoralis ex stipula:

Τιτυρίσις, ἦ, ὁ ἢ, saltator turpes motus edens. Α

Τιτυρος, υ, ὁ ἢ, Satyrus; (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus; (5) pastorculus, parvus puer pastoritius, rusticanus.

Τιτυσκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐπιτύσκειτο, a

ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad scopum; (2) paro, Il. 13, 23.

Τιτυσκῶ. Vide τιτυσκομαι, Lyc.

Τίτω, dies. Ἐγρητο τίτω, Call. Frag. 206.

Τίτῆσις, ns, ἡ, frumentii genus.

Τίτῆσιος, ἰα, ἰον, palustris. Α

ΤΙΤῆσιος, εως, τὸ, locus palustris, palus.

Τίτῆσιον, υ, τὸ, tiphylum, herba coronaria.

Τιτῆσιός, εως, ὁ ἢ, palustris. Α τίτῆσιος.

Τίτῆσι, fut. τίνω, honoro, in honore habeo, magni aestimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; dependo; τίσιωσι, honorat, imperf. Ion. τίσιωσται, honorabatur, imperf. Ion. pass. Il. 13, 176. Κείνος δὲ τίσει πάνδε κῆρ' ἄλλῃν δίκην, Soph. Aj. 113. Τίσιωσθαι πατρός φόνον ἡμετέρου, Id. El. 115. Τὴν δὲ τίσιωμαι δίκην, Eur. Med. 1819.

Τιτάω, 2. sing. praes. imperat. act. Dor. pro τλήθῃ, a τλήθῃ, tolero.

Τιτάωμιος, υ, ὁ ἢ, ærumnarum patiens; Pind. Α τλάω et θυμός.

Τιταίνω, tolerem, praes. opt. act. verbi τλήθῃ.

Τιτάωμιον, acc. sing. com. gen. Dor. pro τλήθῃμιον.

Τιταπῆσις, εως, ὁ ἢ, vide τληπῆσις.

Τιτάω, tolerans, praes. part. act. verbi τλήθῃ.

Τλασίφρων, *onos*, ὁ ἕ ἡ, *patiens*. Ex τλάω et φρήν.
 ΤΛΑΪ, f. *πλάω*, p. τίτληκα, *perfero*, *patior*;
 (2) *sustineo*, i. e. *audeo*; *τιτλήσι*, pro *τιτλησίου*, *patienti*, p. part. Vide τλήμι. Πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν; *Soph. Aj.* 463.
 Τλῆ, *toleret*, 3. sing. aor. 2. conj. act.
 Τλήθυμος, *u*, ὁ ἕ ἡ, vide τλάθυμος. Σὶ δ' ἀλλὰ παγκρατίῃ τλάθυμος ἄξιε, *Pind. Nem.* 2, 23.
 Τλήμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν.
 Τλήμι, *perfero*, *tolero*; τλήῃ, *perpessus* est, aor. 2. *Ion.* pro ἔτλην τλήναι, *pati*, *tolerasse*, a. 2. inf. τλήθι, *suffer*, a. 2. imperat. pl. τλήσθε, *tolerate*; τλάς, *passus*, a. 2. part. Vide τλάω.
 Τλήμων, *miseri*, nom. pl. com. gen. a τλήμων.
 Τλήμωνας, *adv.* *miser*, *calamitose*; (2) *patienter*. (2) μένειν χερὶ τλήμόνας, *Eurip.* *Suppl.* 947. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλήμόνας ἦντλον κακά, *Aeschyl.* *Chaeiph.* 746.
 Τλημοσύνη, *ns*, ἡ, *ærumna*, *miseria*, *infortunium*. A
 Τλήμων, *onos*, ὁ ἕ ἡ, *sustinens*, *patiens*, *ferens*; (2) *audax*, *fortis*; (3) *miser*, *ærumnosus*, *calamitosus*. A τλάω.
 Τλήμων, *passum esse*, a. 2. inf. act. v. τλήμι.
 Τληπάθεια, *ai*, *patiens* *suum* *laborum* et *molestiarum*, *u*em *miseriis* *adfflor*: τληπάθεια, ἡ, *patientia*; (2) *afflictio*. A
 Τληπάθης, *ios*, ὁ ἕ ἡ, *patiens* *laboris*; (2) *calamitosus*. Ex τλάω et πάθος.
 Τληπικάρδιος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *qui* *toleranti* et *forti* *est* *animo*, *Aesch.* *Pr.* 159. Ex τλάω et καρδία.
 Τληπόμενος, ὁ ἕ ἡ, *idem* *quod*
 Τληπίπτερος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *patiens* *laboris*; (2) *audax*. Ex τλήσις et πόνος.
 Τλήσις, *ios*, ἡ, *patientia*, *tolerantia*; (2) *audacia*. A τλάω.
 Τλήσω, *tolerabo*, fut. 1. ind. act. *verbi* τλάω.
 Τλητικός, *u*, ὁ ἕ ἡ, *patiens*. Ab eod.
 Τλητικῶς, *adv.* *toleranter*. A *præc.*
 Τλητός, *u*, ὁ ἕ ἡ, *tolerabilis*, *qui* *tolerari* *potest*; (2) *tolerans*, *patiens*. Ab eod. vel τλήμι.
 Τμήαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Ion.* et *Boeot.* pro ἰτμάγσαν, a τμήσσω, seu τμήγω.
 Τμάω, *seco*, *inus*. *sed* *hinc* *τέτμηκα* et *τμήσσω*.
 Τμηγῆς, *scissus*, part. a. 2. *verbi* τμήσσω.
 Τμήγης, *u*, ὁ ἕ ἡ, *sector*, *incisor*, *arator*, *fossor*, *qui* *secat*. A τμήσσω, seu τμήγω.
 Τμήγος, *ios*, τὸ, *sectura*, *fissum*. Ab eod.
 Τμήγω, f. *ξω*, *seco*, *scindo*, *succido*; ἰτμάγην, aor. 2. pass. A τμήω.
 Τμήδην, *adv.* *in* *modum* *secantium*; (2) *incidendo* *seu* *secando*, *cæsim*; (3) *leviter*. Ab *inus*. τμάω pro τμήνω.
 Τμηθῆς, a. 1. part. pass. *verbi* τμήνω pro τμάω.
 Τμηθια, *atos*, τὸ, *segmentum*, *frustum* *sectione* *alicunde* *ablatum*; (2) *particula*, *portio*. Ab eod. Hinc
 Τμημέατῶδης, *es*, *in* *partes* *sectus*, *seu* *qui* *in* *partes* *secari* *potest*.
 Τμησίς, *ios*, ἡ, *sectio*. Ab eod.
 Τμηξίβιος, *on*, *dividens* *Deum*, *Cyr.*
 Τμήσσω, *seco*, *abdo*, fut. 1. ind. act. v. τμάω.
 Τμήσσω, fut. *ξω*, *scindo*. A τμάω.
 Τμησίαν, *adv.* *posit.* *secandum*.
 Τμησῆς, *eros*, ὁ ἕ ἡ, *sector*, *incisor*. Ab eod.
 Τμησῆς, *u*, ὁ ἕ ἡ, *idem* *et* *ab* *eod.*
 Τμηστικός, ἡ, ὄν, *incidendi* *vim* *habens*; (2) *incisus*, *sectilis*. A τμητός.
 Τμηστικῶς, *more* *eorum* *quæ* *τμηστικῶς* *sunt*, *διδί.*
 Τμησπός, ἡ, ὄν, *sectus*, *incisus*; (2) *sectilis*. A τμάω.
 Τῶ, *art. n. g.* *sæpe* *pro* τῶτο *et* *ellipsi* *præpos. διὰ*, *signific.* *quamobrem*. Τὸ καὶ κλαίεισα τίπηκα, *ideo*, *Il.* 3, 176.
 Τωαρχαῖον, *adv.* *olim*, *antiquitus*.
 Τῶδε, *adv.* *huc*. Ex τὸ et δε.
 Τῶδύτερον, *adv.* *iterum*, *secundum*.
 Τωπίπταν, *adv.* *omnino*, *penitus*; (2) *plerumque*.
 Τῶθεν, *adv.* *inde*, *ex* *loco* *illo*. Ab ὅθεν.
 Τῶθι, *adv.* *ibi*, *illo* *in* *loco*; (2) *ubi*. Ab ὅθι.
 ΤΟΙ, *particula* *enclitica*, *quæ* *aliis* *jungitur*, *ut* *καὶ* *σοι*, *quamvis*, *quamquam*, *Gl. V.* *at* *qui*, *Ph.* ἔ σοι, *nequamquam*, *num*, *Gl. V.*

Aliquando præponitur, ut in τωαρχῶν, proinde, ergo, igitur, itaque, *Ph.* Est et pronomen *Dor.* τοῖ, *tibi*, et articulus pro οἱ. Τοιαῦτα adverbialiter sumitur, ut sæpe adj. plur. n. g. hunc ad modum, *Soph.* *Æd. Col.* 1620.
 Τοιβορῶσα, *quatio*, *concutio*, *Hes.*
 Τοῖνον, igitur, itaque, ergo, *Ph.*
 Τοῖο, *huius*, gen. sing. *Ion.* pro τῶ, ab ὅ, *hic*.
 Τοῖος, τοία, τοῖον, *talis*, *huiusmodi*. Ab οἷος.
 Τοῖσδε, τοιαῖς, τοιαῖδε, *talis*, *eiusmodi*.
 Τοῖσθι, *idem*, *Attice*.
 Τοῖστος, τοιαῦτη, τοῖστω et τοῖστων, *talis*, *huiusmodi*. Ex τοῖος et ἴστος, *hic*.
 Τοιστότροπος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *huiusmodi*, *talis*; τοιστότροπα, *huiusmodi*, *Gl. V. Plat.*
 Τοιστότρόπως, *adv.* *tali* *modo*.
 Τοιστόχρους, *u*, *u*, *talem* *colorem* *habens*.
 Τοιστώδης, *es*, *talis*.
 Τοῖς, *ipsis*, dat. plur. ab ὅ, *hic*.
 Τοῖσδῶσι, *ipsis*, dat. plur. art. præpos. *Ion.* et *Poet.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.
 Τοίχαρχος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *qui* *præest* *navis* *lateri*, *sive* *remigibus* et *lateri* *navis* *sedentibus*. Ex τοῖχος et ἀρχός.
 Τοιχογραβία, *as*, ἡ, *Ion.* τοιχογραφία, *descriptio* *muralis*, *picturati* *parietes*, *Arct.* Ex γράφω.
 Τοιχοδιφάτωρ, *oros*, ὁ ἕ ἡ, *qui* *parietes* *scrutat*, *qua* *parte* *aperiri* *possit*; (2) *fur*. A διφάω.
 Τοιχομαχία, *parietem* *oppugno*, *Steph.*
 Τοιχορῦκτης, *u*, ὁ ἕ ἡ, *Vide* *τοιχορῦχος*.
 ΤΟΙΧΟΣ, *u*, ὁ ἕ ἡ, *paries*, *murus*. *Etiam* *latus* *navis*. *Hinc*
 Τοίχος, *ai*, f. ὄσω, *murum* *pro* *pariētem* *facio*; τοιχῶσα, *murum* *fieri*, *Plut.*
 Τοιχορῦκτης, ὁ ἕ ἡ, *pro* *τοιχορῦκτες*, *Steph.*
 Τοιχορῦχία, *ai*, fut. ἴσω, *parietem* *effringo* et *perforo*. *Ph.* τοιχορῦχί, *expilat*. Τὸν τοίχον, *Aristot.* A τοιχορῦχος. *Hinc*
 Τοιχορῦχμα, *atos*, τὸ, *foramen* *parietis* *perforati*.
 Τοιχορῦχία, *as*, ἡ, *parietis* *perforatio*. A
 Τοιχορῦχος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *qui* *murum* *perforat*, *furandi* *causa*, *effractor*. *Gl. V.* *perforator*. Ex τοῖχος et ἰδρύσσω.
 Τοῖα, *tales*, nom. dual. a τοῖος, *talis*.
 Τοῖως, *adv.* *tali* *modo*; (2) *sic*, *ita*. A τοῖος.
 Τόκα, *tunc*, *Dor.* *pro* *τότε*.
 Τοκαρδιον, et τοκαρδιον, *u*, τὸ, *usurula*, *Gl. V.* *quasi* *a* *τοκαρίον*, *quod* *esset* *a* *τόκος*.
 Τοκάς, *ados*, ἡ, *quæ* *peperit* et *enixa* *est*. *Gl. V.* *paritura*: *parens*, *mater*. "Ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, *Eurip.* *Hec.* 1157. A τόκος. *Unde*
 Τοκάω, *ai*, *parturio*, *partum* *suum* *vicina*.
 Τοκίωσι, *dat. pl. Ion.* *pro* *τοκίωσι*, a *τοκίω*.
 Τοκισός, *u*, ὁ ἕ ἡ, *partus*, *puerperium*. *Ph.* *exponitur* et *nativitas*. A τίκτω.
 Τοκίς, *ios*, ὁ ἕ ἡ, *parens*, *genitor*. "Ἐπί ἡα τοκίωσιν ἄμ' ἴσπετο, *Il.* 4, 476. Ab eod.
 Τοκίη, *dat. sing. Ion.* *pro* *τοκίη*, a *τοκίω*.
 Τοκίω, fut. ἴσω, *fœneri* *do*, *fœneror*. *Gl. V.* *fœnero*. A τόκος.
 Τοκισμός, *u*, ὁ ἕ ἡ, *fœneratio*. A τοκίω.
 Τοκιστής, *u*, ὁ ἕ ἡ, *fœnerator*. Ab eod.
 Τοκογλύβια, *ai*, f. ἴσω, *tabulis* *insculpo* *nomina* *eorum* *quibus* *pecunia* *fœneri* *credita* *est*, *fœneratorem* *ago*; (2) *anatocismum* *exerceo*. A
 Τοκογλύβος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *fœnerator*, *qui* *fœneri* *dat*, *qui* *fœnus* *facit*. Γνωφανα ἴναι ἕ τοκογλύβον, *Luc.* Ex τόκος et γλύβω.
 Τοκογλύβία, *as*, ἡ, *usuræ* *acceptio*, *fœneratio*. Ex eod. et λήψω.
 Τόκος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *partus*, *ipse* *pariendi* *actus*; (2) *quod* *partu* *edit* *mater*, *fetus* *partu* *editus*; (3) *fœnus*, *usura*. A τίκτω.
 Τοκοφορέα, *ai*, *usuram* *pendo*; (2) *usuram* *accipio*. Ex τόκος et φορέω.
 ΤΟΛΜΑ, *ns*, ἡ, *audacia*.
 Τολμᾶ, 3. sing. præ. ind. act. *contr.* *pro* *τολμᾶσι*, a *τολμάω*.
 Τολμασῆς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* *pro* *τολμᾶσις*.
 Τολμάω, *ai*, f. ἴσω, *audeo*, *patior*, *tolero*, *impetro* a *me*, *tametsi* *invito* et *reluctante*.
 Τολμα πανοργίη, *Eurip.* *Med.* 588. "Ἦπυ

τοτολμῆ ἔργον ἀσχεῖον τοῖς; *Id.* 695. Τόλμα τὰδε, *perfer* *hæc*, *Id.* *Hec.* 326. τολμᾶ ὄ ἕ μὴ χρεῖ, *sustinet*, *Id.* *Id.* 333. A τόλμα.
 Τολμηαίς, ἡσσα, ἡν, *audens*, *audax*, *intrepidus*; (2) *tolerans*. Ab eod.
 Τολμημα, *atos*, τὸ, *facinus*, *quod* *quis* *perpetrare* *ausus* *est*, *ausum*. A *τολμάω*.
 Τολμηρία, *as*, ἡ, *audacia*. A *τολμηρός*.
 Τολμηρός, *as*, ὄν, *audax*, *temerarius*. A *τόλμα*.
 Τολμηρῶς, *adv.* *audacter*, *temere*.
 Τολμῆς, 2. sing. præ. ind. act. *Dor.* *pro* *τολμᾶς*, a *τολμάω*. *Unde*
 Τολμησῆς, *ios*, ἡ, qu. dic. *ausio*, *conatus* *audax*. *Ph.* *τολμησῶς*, *desperatione*.
 Τολμησιον, *audendum* *est*, *Steph.*
 Τολμησῆς, *u*, ὁ ἕ ἡ, *qui* *aliquid* *suscipere* et *adgredi* *audet*, *homo* *audax*. A *τολμάω*.
 Τολμησῶς, *u*, ὁ ἕ ἡ, *audax*, *Gl. V.* Ab eod.
 Τολμητός, *audendus*, *suscipiendus*, *Soph.*
 Τολμιστάτος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *audacissimus*. A *τόλμα*.
 Τολμῶσι, 3. plur. præ. ind. act. *contr.* *pro* *τολμᾶσι*.
 Τολμῶν, 3. pl. præ. opt. act. *contr.* *pro* *τολμᾶσιν*, a *τολμάω*.
 Τολμῶν, *adv.* *posthac*, *deinceps*; (2) *cæterum*.
 Τολμῶσιμα, *atos*, τὸ, *glomus* *lanæ*.
 Τολμῶσιτικός, ἡ, ὄν, *qui* *novit* *glomerare*. A
 Τολμῶσιον, *fact.* *ύσσω*, *glomero*, *conglomerare*, *glomus*, *necto*, *contexo*; (2) *machinor*, *fabrator*, *struo*; (3) *conficio*, *ad* *finem* *perduco*; (4) *ærumna* *patior*, *labores* *molestos* *exantlo*. *Τολμῶσιον ἀργαλίης πολίμης*, *Il.* 14, 86. A
 ΤΟΛΪΠΗ, *ns*, ἡ, *lana* *carpta* et *pexa*, *pila* *seu* *glomus* *lanæ* *carptæ* et *ad* *nendum* *paratæ*, et *carminatæ* *in* *globos*. *Est* et *curcubita* *agrestis*.
 Τομαῖος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *vel* *τομαῖος*, *αἷα*, *αἷον*, *sectus*, *cæsus*, *succisus*, *recisus*; (2) *idoneus* *ad* *secandum*; *Eur.* *Alc.* A *τομή*.
 Τόμαρος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *sacrificulus*, *haruspex*, *Hes.* *al.* *τμάρος*, *τομαρός*, *Lycophr.*
 Τομάω, *ai*, *sectione* *egro*, *sectione* *mih* *opus* *est*. *Οὐ* *πρὸς* *ιατρῆν*, *σοφῶ* *θραῖν* *ἐπαγὰς* *πρὸς* *τορῶντι* *πῆματι*, *Soph.* *Aj.* 583.
 Τομαῖον, *u*, τὸ, *instrumentum* *quo* *aliquid* *scindi* *aut* *dissecari* *potest*, *ut* *forceps*.
 Τομαῖς, *sector*, *incisor*, *Hes.*
 Τομαῖω, *idem* *quod* *τέμαω*, *Hes.*
 Τομή, *ns*, ἡ, *sectio*, *sectura*, *incisio*, *amputatio*; (2) *portio* *sectione* *demensa*; *segmen*, *Gl. V.* *vulnus*. Τομήν ἐν ὄρεσσι λέλοισεν, *Il.* 1, 235. Σπονδόντες ἐν τομᾶ σιδήρε, *Soph.* *Trach.* 887. A τέμαω, fut. τεμάω.
 Τομάς, *u*, ὁ ἕ ἡ, *sectionem* *seu* *scalprum* *expertus*, *incisionem* *passus*; (2) *castratus*. *Gl. V.* *τομαῖος* *χοῖρος*, *majalis*.
 Τόμιον, *u*, τὸ, *frustum* *sectione* *ablatum*:
 Τομικός, ἡ, ὄν, *ad* *incidendum* *idoneus*. A *τομή*.
 Τομῆς, *idos*, ἡ, *forceps*. *Gl. V.* Ab eod.
 Τομός, ἡ, ὄν, *scindens*, *incidens*, *acutus*. "Ἄλλ' ἔμπης ἰξίω τί τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης, *Call.* *Del.* 94. A τέμαω.
 Τόμος, *u*, ὁ ἕ ἡ, *frustum* *sectione* *seu* *scissione* *ablatum*; (2) *tomus*, *scapus* *chartæ*, *pars* *libri*. Ab eod. (vid. *Err.*)
 Τομῶς, *adv.* *more* *eorum* *qui* *scindunt* *seu* *incidunt*; (2) *acriter*, *cum* *vi* *penetrante*, *τομώτερον*, *penetrantius*. A *τομή*.
 Τομαῖος, *αἷα*, *αἷον*, *vehemens*, *contentus*, *intentus*, *de* *voce*. A τόμος.
 Τομαῖον, *u*, τὸ, *fistula* *qua* *music* *tonos* *præmonstrant*. Ab eod.
 Τομαῖω, *idem* *quod* *τομάω*.
 Τομβαλυσίη, et τονθορυγίη, *proprie* *de* *sono* *aque* *ab* *æstu* *ferventis*, *deinde* *eadem* *quæ*
 ΤΟΝΘΟΡΪΖΩ, *vel* *τονθορίζω*, *murmuro* *vel* *submissa* *voce* *murmuro*, *musso*, *submissè* *loquor*; (2) *tremo*, *ut* *τονθαρίζω*. Τί δι, τονθορίζων ἦνικ' ἂν πληγῆς λαβὼν πολλὰς, ἀπὸς θύραζε; *Aristoph.* *Ran.* 765. Εἰσὶνε κνηστῶσιον ἀνακτὰ τονθορίζωσι, *Orph.* *Venat.* 3, 169.
 Τονθορίζω, *idem*.
 Τονθορυγέω, *idem* *quod* *τονθορίζω*, *Alh.*
 Τονθρῶς, *ios*, ἡ, *murmur* *aque* *ebullientis* *seu* *ferventis*,

ferventis, per Onomatopœiam. Hes. τὸν-
 ρῆς, V. L.
 Τονήρης, ὄ, ἰ, murmurator. A τὸνρῆμα.
 Τοναίος, αἴα, αἰών, toni (qui sc. sermoni opp.)
 magnitudinem æquans. A τόνος.
 Τονίζω, accentu, Gl. Vet. Ab eod.
 Τονικός, ἰ, qui tenore seu extensione fit, item
 firmus, Steph.
 Τόνος, υ, ἰ, tonus, accentus, Ph. tenor, ten-
 tigo, Ph. intensio, et quo intenditur, ut
 funis, restis, vis rei intensiva, et impulsiva,
 ut vesicæ, &c. A τείνω, tendō.
 Τόνος, ὤ, f. ὠνω, intendo, sc. vocem; (2) ro-
 boro, firmo; (3) accentum pono alicubi.
 Ὅταν ἡ ὀρθὴ τῷ φθνεγγόμενῳ πρὸς φωνὴν τὴν αὐτὴν
 εἰς μέγρος, Greg. A τόνος.
 Τονώδης, εος, ἦ, tonum habens.
 Τονώσις, εως, ἦ, qu. dic. corroboratio, confir-
 matio; (2) accentus. A τόνω.
 Τονωτικός, ἦ, ὄν, vim habens intendendi seu
 roborandi et firmandi. Ab eod.
 Τοξάζομαι, fut. ἄσομαι, arcu jaculor. Od. 22,
 72. A τόξον.
 Τοξάλλης, ὄ ξ ἦ, epith. Cupidinis, sagittis vim
 suam exserentis. Ab eod. et ἀλλή.
 Τοξάριον, υ, τὰ, parvus arcus, arculus. Dim.
 Τοξάρχης, υ, ἰ, præfectus sagittariorum. A
 τόξον et ἀρχή.
 Τοξάρχος, ὄ, dux, Æsch.
 Τοξία, ας, ἦ, ars sagittandi. A τοξέω. Unde
 Τοξέω, ἄτος, τὰ, quod arcu emissum est,
 sagitta, jaculum; sagitta, Gl. Vet. (2) ipse
 ictus seu jactus sagittæ aut teli.
 Τοξέτης, ἦρος, ὄ, arcitenens, sagittarius; fœm.
 τοξέτηρα, sagittaria. Ab eod.
 Τοξέτης, ἦ, ὄ, idem. Ab eod.
 Τοξεντικός, ἦ, ὄν, sagittariæ artis peritus. Gl. V.
 sagittarius.
 Τοξεντός, sagitta vulneratus. Θεὸς δ' ὄπο τοξεν-
 τός, Soph. Phil. 334.
 Τοξέω, fut. εἴσω, ex arcu sagittam emitto, jacu-
 lator, arcu peto, sagittis impeto vel ferio.
 Gl. Vet. sagitto. Καὶ πάντα μὲν δὴ νῦν ἐπο-
 ζίσεν μάτην, Eur. Hec. 603. Καθ' ὑπερβολὴν
 τοξέωσας, mira ingeniosoleritâ, Soph. (Ed. Tyr.
 1196. Μεταφρ. ducta ab iis qui in jaculando
 bene collimantes scopum attingunt. A τόξον.
 Τοξήρης, εος, ὄ ξ ἦ, sagittifer, arcitenens, arcu
 et jaculis instructus. A τόξον et ἄρω.
 Τοξικός, ἦ, ὄν, sagittarius, ad sagittas aptus; τὸ
 τοξικόν, sagittarii; (2) venenum, sc. ἔγχρημα,
 quod sagittis illinebatur. A τόξον.
 Τοξοβέλιος, ἰ, idem. Ex eod. et βέλος.
 Τοξοβόλος, ὄ, jaculator, Steph. A βάλλω.
 Τοξοδόμος, ὄ, idem, Æschyl. Prom. Vincit. 30.
 Τοξοδύμος, υ, ὄ ξ ἦ, arcu jaculivse subigens,
 interficiens. Τὴν τοξόωμον Ἄρτεμιν μαρτύ-
 ρομαι, Eur. Hippol. 1462. Ex τόξον et δαίμων.
 Τοξοειδής, εος, ὄ ξ ἦ, arcuatus, Gl. V. Ex τόξον
 et εἶδος.
 Τοξοθήκη, ης, ἦ, pharetra.
 ΤΟΞΟΝ, υ, τὰ, arcus; (2) pharetra cum telis;
 (3) ars sagittaria; τόξα, tela, Ph.
 Τοξοποιία, ὤ, arcus conficatio. Τοξοποιεῖν τὰς
 ὀφθαλμοὺς, contrahere, Aristoph. Lys. 8.
 Τοξοποιία, ἦ, arcuum conficatio.
 Τοξοποιός, ἰ, qui arcus et jacula conficit, Steph.
 Τοξοποιή, ης, ἦ, ars sagittandi. A τόξον.
 Τοξοποιχός, ες, arcus faciens. Ex eod. et τέχνη.
 Τοξοποις, υ, ἰ, sagittarius, arcitenens; (2) Sa-
 gittarius, i. e. sideris cœlestis nomen; (3)
 ap. Atticos minister publicus, apparitor
 magistratus. Ab eod.
 Τοξοτίς, ἴδος, ἦ, sagittaria, arcitenens; Cal.
 Hymn. in Dian. 223. A præc.
 Τοξυλλός, ἦ, ὄ, peritus artis sagittariæ. Ab ἔλλω.
 Τοξοφόρος, υ, ὄ ξ ἦ, qui arcum gestat et sagittas,
 sagittarius; arcifer; Gl. V. A τόξον et φέρω.
 Τοξώ, ὤ, idem quod τοξέω. Τοξώται ἐς τὸ
 σπηνέες, Aret.
 Τοπάσιον, υ, τὸ, topazium, topazius, lapis,
 gemmæ nomen. A τοπάξω.
 Τοπάξιος λίθος, topazius lapis.
 Τόπαρον, et τόπαξος, idem quod τοπάξιος, seu
 τοπάξιος λίθος, Dion.
 Τοπάξω, fut. ἄσω, statuo, colloco, qu. dic. in

loco pono; (2) conjicio, suspicor, quæro,
 investigo. Τὸ γὰρ τοπάξιν τῷ σάφ' εἰδέναι
 δίχην, Æsch. Agam. 1378. A τόπος.
 Τοπάλαι, adv. olim, quondam, jampridem.
 Τοπαλαῖον, adv. antiquitus, olim.
 Τοπαῖν, adv. perpetuo, omnino. A πᾶς.
 Τοπαράπαν, adv. omnino, prorsus.
 Τοπαρευτικά, adv. statim, tunc statim.
 Τοπαροῖτε, vel τοπαροῖεν, adv. antea.
 Τοπάρος, adv. prius, antea.
 Τοπάρχης, υ, ἰ, loci præses, qui loco alicui
 præfectus est, seu præset, toparcha. Ph.
 præfectus regionis. Ex τόπος et ἀρχή.
 Τοπαρχία, ας, ἦ, toparchia, munus toparchæ.
 Ph. pagus. A præc.
 Τοπαρχος, υ, ὄ ξ ἦ, idem quod τοπάρχης.
 Τοπασίον, conjiciendum et suspicandum est,
 Hes. A τοπάξω.
 Τοπίον, τοπίον, Ion. τοπήιον, funis, rudens,
 Suid. Poll.
 Τοπίω, idem quod τοπάξω, Suid.
 Τοπιγορία, ας, ἦ, communis loci tractatio.
 Τῆτο δὲ εἶπε διὰ τοπιγορίαν, εἶπε δύνωσιν, hoc
 autem sive per communis loci tractationem
 fiat, sive per exaggerationem, Longin. 11.
 A τόπος et ἀγορεύω.
 Τοπήια, ων, τὰ, Ion. pro τοπήια, arma navis,
 scu supellex nautica. Call. in Del. 314.
 Τοπήκος, ἦ, ὄν, localis; situs, Gl. V. Hinc ἡ
 τοπήκη, ἦς, sc. τέχνη, ars topica, ostendens
 τόπους, sive locos, e quibus argumenta de-
 sumenda sunt ad probandum vel amplifi-
 candum. A τόπος.
 Τοπηκός, adv. ratione loci; (2) per locos
 communes, per capita.
 Τοπιόν, adv. magis; (2) frequentius.
 Τοπιογράφω, ὤ, locum describo.
 Τοπιογραφία, ας, ἦ, loci vel locorum descriptio. A
 Τοπιογράφος, υ, ὄ ξ ἦ, locorum descriptor. Ex
 τόπος et γράφω.
 Τοποθεσία, ας, ἦ, loci situs vel positus. Ph.
 loci positio, situs, canal; item designatio,
 descriptio locorum. Ex τόπος et θέσις.
 Τοποθετέω, locorum descriptionem instituo.
 Ex τόπος et inusit. θέσις.
 Τοποκλήσια, ας, ἦ, locus accubitus, ubi quis
 accumbit. Ab eod. et κλίσσις.
 Τοπομάχια, ὤ, variis in locis prælor, i. e.
 modo hoc, modo illo in loco; (2) loci oppor-
 tunitate utor ad pugandum. A μάχημα.
 ΤΟΠΟΣ, υ, ἰ, locus, tractus, regio; (2) τό-
 σσι, sedes et domicilia argumentorum apud
 dialecticos; (3) τόπος, argumentum seu the-
 ma, quod tractatur apud rhetores; (4) locus
 affectus, apud medicos; (5) vulva; (6) fa-
 cultas, occasio.
 Τοποτηρητής, ἦ, ὄ, qu. dic. loci servator, vica-
 rius; locum tenens. A præc. et τηρέω.
 Τοπριν, adv. prius, antea, olim.
 Τοπρόθεν, adv. antea, olim.
 Τοπρότερον, adv. prius, antea, olim.
 Τοπρώτον, adv. primum, primo, primo loco,
 ante omnia.
 Τόρβηλος, querculus, Hes.
 Τόργος, cynus, Lyc. vultur, Suid.
 ΤΟΡΔΥΛΙΟΝ, υ, τὸ, tordylium, seseli Creti-
 cum, herba.
 Τορεία, ας, ἦ, ipsa actio cælandi, scalpendi.
 Τορευμα, ἄτος, τὰ, opus cælatum. Gl. V. to-
 reuma. A τορεύω.
 Τορεύς, ἰ, idem quod τορευτής, item instrumen-
 tum quo utuntur οἱ τορευταί, Poll.
 Τορευσις, εως, ἦ, cælatura, Ph. A τορεύω.
 Τορευτής, ἦ, ὄ, cælator. Ab eod.
 Τορευτικός, ἦ, ὄν, ad cælaturam pertinens, seu
 cujus usus est in cælando; (2) cælandi fa-
 cultate præditus. A τορευτής.
 Τορευτός, ἦ, ὄν, cælo elaboratus. A
 Τορεύω, fut. ἐύω, cælo, Ph. Τορεύει πᾶσαν ὄρνιν,
 concinna, Aristoph. Thesm. 995. κτύπῃλλον
 ἦδ' ἄν, Anacr. 18, 1. A τορός.
 Τορεία, ὤ, fut. ἴσω, perforo, perterebro, ferro
 trajicio, penetro; (2) perspicue declaro et
 denuncio, Il. 11, 236. Ab eod. Hinc
 Τορητός, ὄ, vulnerabilis.
 ΤΟΡΜΗ, ης, ἦ, vel τόρμος, υ, ἰ, modiolus

rotæ, in quem axis inseritur; (2) meta;
 (3) carceres et repagula; (4) cursus in hip-
 podromo; (5) vestigium rotæ; (6) fibula,
 uncus, clavus.
 Τορεία, ας, ἦ, tornatio. A τορεύω. Unde
 Τορευμα, ἄτος, τὰ, quod tornando confit; (2)
 scobs, ramenta.
 Τορευτασιδολοροπηγός, ἦ, ὄ ξ ἦ, torno scuto-
 lyrifici, vox comica, Aristoph. Av. 497. A
 τορευτής, ἄσπις, λῦρα, et πήγνυμι.
 Τορευτήριον, υ, τὰ, instrumentum quo aliquid
 tornatur et excavatur. A
 Τορευτής, ἦ, ὄ, tornator.
 Τορευτικός, ἦ, ὄν, ad tornatorem vel torna-
 turam pertinens; (2) tornandi peritus.
 Hinc ἡ τορευτική, ἦς, sc. τέχνη, ars tor-
 nandi. A
 Τορεύω, f. εἴσω, torno; (2) circino describo.
 Τὰ δὲ τορεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ, Aristoph.
 Thesm. 59. A
 Τόρνος, υ, ὄ, tornus, instrumentum quo ali-
 quid tornatur et excavatur. A τορεία.
 Τορνώ, ὤ, f. ὠνω, torno; (2) rotundum facio,
 circulo, circumscribo. Il. 23, 255. Od. 5,
 249. A τόρνος.
 Τορνωτασιδολοροπηγός, οἰ, qui torno concin-
 ant ac scalpunt clypeos lyrasque, Ar.
 Τόρος, υ, ὄ, instrumentum lapicidarum, fabro-
 rum, terebrum. Χαλῦδων πτελέκει καὶ τορῶν,
 chalybum securi et terebro, Eurip. in Cret.
 Fragm. 5.
 Τορός, ρά, ρόν, penetrans, acutus; (2) perspi-
 cuus, clarus. A τορεύω.
 Τορυνά, ὤ, tudicula agito. A
 Τορύνη, ης, ἦ, id quod in olla aliquid teritur et
 agitur inter coquendum. Ph. tudicula.
 A τέρω.
 Τορύνω, idem quod τορυνά, Ar.
 Τορώς, adv. acute; (2) perspicue, aperte,
 clare, acuta voce. A τορός.
 Τοσάκις, adv. toties. A τόσος. Unde
 Τοσάτιος, vel τοσάσιος, tantus.
 Τοσαυτίκις, adv. toties. A τοσάτος.
 Τοσαντακώς, adv. tot modis. Ab eod.
 Τόσος, η, ὄν, tantus. Ab ὅσος.
 Τόσοςδε, τοσάσδε, τοσάσδε, tantus. Τίνας χρέεν
 τοσόνδ' ἀνύλασας λίγους; Soph. Aj. 1049.
 Τοσσοῦριμος, ὄν, tantum numerum explens.
 Τοσσοῦς, αὔτη, ὄσο, tantus; τοσσοῦτα, tantidem,
 tanto, Ph. Ex τόσος et ὄσος.
 Τόσσα, tanta, nom. pl. Poet. pro τόσα, υ τόσος.
 Τοσάκις, et τοσάκι, Poet. pro τοσάκις.
 Τοσσηῶν, tantum, acc. sing. Dor. pro τόσων.
 Τόσος, Poet. pro τόσος.
 Τόσω, adv. tanto, tanto magis. A τόσος.
 Τοτάχος, adv. cito, passim apud LXX. Οὐ δύ-
 νησι ἐξακαλῶσαι αὐτὴν τοτάχος, Deut. 7, 22.
 Τότε, adv. tunc, tun, deinde, Ph. τότε δὲ, ita
 demum, Ph. tum demum, Gl. V.
 Τοτί, adv. aliquando. Ab ὄτι.
 Τοτελευταῖον, adv. postremo, demum, denique,
 tandem.
 Τοτηνικᾶδι, adv. tunc.
 Τοτρίτον, adv. tertium, tertio.
 Τότιον, pro τὸ ἐκείθεν, illinc. Τέχλειθεν ἄλλως
 τῆδε, in ulteriori hujus luci parte, Soph.
 Ed. Col. 505.
 Τύλασσον, Colerius, Att. vel Dor. pro τὸ ἐλάσ-
 σον, compar. α μικρός.
 Τύμδον, meum, Att. vel Dor. pro τὸ ἐμόν.
 Τύναντιον, contra, Att. vel Dor. pro τὸ ἐναντίον.
 Τύνεκα, Att. vel Dor. pro τὸ ἐνεκα.
 Τύπικενα, ultra. Ἀκὴ τις ἐστὶ πύπικενα πῶδε
 γῆς, Eurip. Hippol. 1129. pro τὸ ἐπικενα.
 Τύπιον, pro τὸ ἐπίον, aor. 2. part. act. n. g.
 v. ἔπιμι, aggredior, immineo, insto. Τύπιον
 κακόν, imminens malum, Eurip. Alc. 171.
 Τύπισω, in postcrum, Att. vel Dor. pro τὸ ὀπίσω.
 Τύρκογενής, ὄ, Turcus, M. Mus.
 Τύς, hos, acc. pl. ab ὄ, hic.
 Τύτ', pro τῦτο, hoc.
 Τύτάκις, et τυτάκις, adv. interea vero, tunc;
 (2) hic, ibi; (3) toties. Call. in Jov. 44.
 Τύτῃον, Att. vel Dor. pro τὸ ἐτῆρον.
 Τύτῃσι, Att. vel Dor. pro τῦτὸ ἐσι, hoc est.
 Τύτῃω, gen. pl. Ion. pro τῦτῃω, ab ὄσος, hic.
 Τυτίθι,

Τατόβι, pro invidiosus, hinc, ex eo. Καὶ χεῖρ ἔχων σκαπανὴν τε καὶ εἰκασι τοσούτοι μᾶλα, Theocr. Id. 4, 10.
 Τόρα, adv. tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ ἐθρα.
 Τράγαναι, ὄν, αἰ, capræ utriusque sexus genitalia habentes. A τράγος.
 Τραγᾶκανθα, ης, ἡ, qu. dic. hircina spina, fruticum. Ex τράγος et ἄκανθα.
 Τραγαλίζω, rodo; verbum Aristoph. Vesp. 672. quasi a τραγῆν, a τράγω.
 Τραγᾶνόν, callosum, Gl. V. et τράγανον, callosum, Ph. cartilago, al. Gl. V.
 Τράγανος, υ, ὁ, herba quædam, quæ et τράγος.
 Τραγᾶν, ὤ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde et pubesco; (3) luxurio, ut seges, arbor. A τράγος.
 Τραγῆν, comedi se, a. 2. inf. act. verbi τράγω.
 Τράγηνος, et τράγηνος, hircinus; ut τραγῆν, et τραγῆν, scil. δορά, hircina pellis; τράγειον κούρις, hircina caro, Gl. V. A τράγος.
 Τράγῆλαφος, υ, ὁ, hircocervus, animal hirci et cervi figuram mixtam habens; (2) poculi signum. Ex τράγος et ἔλαφος.
 Τράγηνος, ἰα, ἰον, hircinus. A τράγος.
 Τραγῆμα, ἄτος, τὸ, tragema, quod secundis mensis apponitur. Ph. τραγῆματα, bellaria. A τραγᾶν. Hinc
 Τραγῆματίστρα, comedo bellaria. Hinc
 Τραγῆματισμός, ἔ, ὁ, comestio bellariorum.
 Τραγῆφόρος, ὁ, hircinam pellem gestans, Hes.
 Τραγῆμβός, ὁ, tragiambus, genus versus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμβικὸν κωμικόν.
 Τραγῆζω, f. ἰσῶν vid. τραγᾶν, Aristot. A τράγος. Unde
 Τραγῆζός, ἡ, ὄν, pertinens ad tragædum, tragædorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poeta.
 Τραγῆκίωμα, tragice loquor, Ar. Sch.
 Τραγῆκῶς, adv. tragice, more tragicorum.
 Τράγην, seu τραγῆν, υ, τὸ, herba, cujus folia autumnum virnis hirci olent. A τράγος.
 Τραγῆσκος, υ, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hædus. Dim. ab eod.
 Τραγῆσῆς, ὁ, sacrilegus, sc. qui hircum immolationi destinatum surripisset, Hes.
 Τραγῆστῶμαν, ὁ, hircinis pedibus incedens, ut Pan. Ex τράγος et βάλαν.
 Τραγῆστρεως, hircina cornua habens. Ex eod. et κέρως.
 Τραγῆστέκος, ἡ, ὄν, ad capros tendendos aptus. Ex eod. et κέρα.
 Τραγῆστίνας, υ, ὁ, ἡ, hircos occidens. Ἀργείων αἶμα τραγῆστίνας, Eur. Bacch. 139. Ex eod. et κτίνας.
 Τραγῆστέλαος, υ, ὁ, ἡ, hircosus, Gl. V. hircum olens. Ex eod. et μασχάλη.
 Τραγῆστος, πῶδος, ὁ, hircinos pedes habens.
 Τραγῆστίαν, ὄνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbe.
 Τραγῆστίανον, υ, τὸ, origanum hircinum, Nic. Al. 310. Hinc τραγῆστίανος οἶνος, vinum e tragorigano confectum.
 ΤΡΑΤΟΣ, υ, ὁ, hircus, caper; (2) libido et salacitas; (3) fætor, qualis hircorum; (4) luxuries arborum, segetis.
 Τραγῆσκέλης, ἰος, ὁ, ἡ, qui hircinis est cruribus. A præc. et σκέλος.
 Τραγῆστέν, ὤ, hircus vel capros edo. Ex eod. et φάγος.
 Τραγῆστέρον, υ, τὸ, levis tragædia. Dim. a τραγῆδια.
 Τράγῆδία, tragædiam decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exaggero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice ostento, res supra modum augeo. Τὴν τε πολυθύλλητον ἀεὶ πὴν τραγῆδοῖσι, Luc. A τραγῆδος. Hinc
 Τραγῆδῆμα, ἄτος, τὸ, tragædia, tragica oratio.
 Τραγῆδῆσῆς, ἔ, ὁ, tragædus.
 Τραγῆδία, ας, ἡ, tragædia; (2) rerum terribilium opinio, jactatio. A τραγῆδος.
 Τραγῆδικός, ἡ, ὄν, pertinens ad tragædum, tragædorum proprius. Ab eod.
 Τραγῆδογράφος, υ, ὁ, tragædiarum scriptor. Ex τραγῆδια et γράφω.
 Τραγῆδοδιδασκαλός, et τραγῆδοδιδάσκωλος, υ, ὁ,

qui tragædia docet, tragicus, Arist. Thesm. 94. Ex τραγῆδια vel τραγῆδος.
 Τραγῆδοποιός, ἔ, ὁ, tragicus poeta. Ex τραγῆδια vel τραγῆδος et ποίω.
 Τραγῆδός, υ, ὁ, tragædus, qui tragædia agit, tragicus poeta, Gl. V. cantor. Ex τράγος et ᾠδή, cantus, quoniam hircus remunerabantur qui tragædia vicebant.
 Τραῖνος, idem quod τέρως, Epr. Suid.
 Τρακταίζω, dealbo, candidum reddo, Phav.
 Τράκτος κέρως, cera quæ tractando inaluit, Lsch.
 Τράκτωμα, τὸ, emplastrum quod equorum scapulis imponitur, V. L.
 Τραῦνις, vel τράμνις, podex; sive linea quæ medium scrotum dividit in duas partes.
 Τράμνις, ἴδος, ἡ, navis, Lycoph. Nic.
 Τρανίω, idem quod τράνω, Strph.
 Τράνῆς, ἰος, ὁ, ἡ, perspicuus, manifestus. Ἴσμεν ἄδεν τράνεις, Soph. Aj. 24.
 Τρανός, ἡ, ὄν, idem, I.XX. opp. obscuro.
 Τρανόςτης, πτος, ἡ, perspicuitas. A præc.
 Τρανός, ὤ, f. ὠσῶ, clarum et perspicuum reddo, declaro, manifesto; (2) illumino, illustro.
 Τρανός, adv. manifeste, aperte, diserte; expresse, Ph. ad liquidum, clare, al. Gl. V.
 Τρανωτικός, ἡ, ὄν, explanandi, illustrandi vim habens. A τρανώ.
 Τράσι, vertit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔτρασι, a τρέπω.
 ΤΡΑΪΕΖΑ, ης, ἡ, mensa cibaria; (2) cæna ipsa, seu cibi in mensa positi; (3) mensa argentaria; (4) fiscus, ærarium; (5) dicitur et de multis rebus mensæ figuram habentibus; διακοινὴν τραψίαν, cibum ministrare, in N. T. stipis colligendæ ac distribuendæ curam gerere. Τράσιζα βορέας, mensa, Soph. El. Tyr. 1464.
 Τραψίεῦς, ἰως, ὁ, mensæ adscæla, parasitus.
 Τραψίεῦσις, ἡ, ὄν, mensarius, ad mensam pertinens, mensæ inserviens.
 Τραψίζα, ας, ἡ, mensarum confectio.
 Τραψίζιον, υ, τὸ, mensula, abaculus, figura geometrica. Dim.
 Τραψίζιτών, fut. ἔσῶν, mensarius sum. A τραψίεῦσις, υ, ὁ, nummularius, mensularius, Phil. argentarius, Gl. V. A τράσιζα. Hinc
 Τραψίζιτικός, ἡ, ὄν, ad mensarium pertinens, Ph. τραψίζιτικά, arcaria.
 Τραψίζιότης, ἰος, ὁ, ἡ, mensæ fornax habens. Ex τράσιζα et εἶδος.
 Τραψίζιόμος, υ, ὁ, ἡ, qui mensam curat et instruit, Longin. 49. Ex eod. et κομῖω.
 Τραψίζιόκος, υ, ὁ, ἡ, qui satiatur cibis appositis, vel curator dapum. Ex eod. et κορῶς.
 Τραψίζιολιχός, υ, ὁ, qui mensam lingit, mensarum adscæla, parasitus. Ex eod. et λείχω.
 Τραψίζοποιία, ἡ, mensarum fabricatio. A τραψίζοποιός, υ, ὁ, qui mensam instruit; (2) mensam fabricans. Ex τράσιζα et ποίω.
 Τραψίζορήτωρ, ὄρος, ὁ, qui in mensa disserit.
 Τραψίζοτης, πτος, ἡ, abstractum a τραψίζα, ap. Diog. Lacti.
 Τραψίζοφορον, υ, τὸ, calculare, ubi calices reponuntur. Ex τράσιζα et φέρω.
 Τραψίζοφόρος, υ, ὁ, ἡ, qui mensam fert seu sustinet. Ex ἰεδ.
 Τραψίζω, ὤ, f. ὠσῶ, mensæ impono. A τράσιζα.
 Τραψίζωδης, ἰος, ὁ, ἡ, mensarius, mensæ similis, figuram mensæ habens. Ab eod.
 Τραψίζωμα, ἄτος, τὸ, quod mensæ imponitur, ut vasa. A τραψίζω. Unde
 Τραψίζωσις, ἰως, ἡ, apparatus mensæ, id quod mensæ imponitur.
 Τράπειν, præc. inf. act. Ion. pro τρέπειν, a τρέπω.
 Τραπίομεν, vertamus, 1. pl. aor. 2. conj. act. Ion. et Poet. pro τραπῶμεν.
 Τραπιλίω, verto, convertito. A Τραπίλος, ἡ, ὄν, mutabilis. A τρέπω.
 Τράπειν, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. et cum υ, pro ἔτρασι, a τρέπω, verto.
 Τράπεισαν, acc. sing. Dor. pro τράπεισαν.
 Τραπίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.
 Τραπίω, ὤ, uvas calco in lacu. Οἱ γὰρ μὲν ἰσάπτειν, τοὶ δὲ ἤρουν, Hesiod. Scut. 301. Ab eod. Hinc

Τραπῆτιον, adv. pros. vertendum, convertendum.
 Τραπῆτης, ἔ, ὁ, calcator uvarum.
 Τράπῆς, κτος, ὁ, hasta. A τράπω.
 Τράπρωμαι, vertor, convertor, Ion. pro τρέπωμαι.
 Τράπρωμαι, aor. 2. conj. med. verbi τρέπω.
 Τρωσιὰ, ἄς, ἡ, tabula seu corbis, ubi siccantur casei et ficus, et alii fructus. A τέρως.
 Τραυλίω, fut. ἰσῶν, balbutio, balbus aut blasus sum. Ἐστ' Ἀλκibiάδης εἶπε πρὸς με, τραυλίσας, Aristoph. Vesp. 44. A τραυλός.
 Τραυλμός, υ, ὁ, bulbuties. A præc.
 ΤΡΑΥΤΑΟΣ, ἡ, ὄν, balbus, blasus. Τραυλός profert λ pro π. Vide Plut. in Alc. 1.
 Τραυλότης, πτος, ἡ, balbuties. A τραυλός.
 Τραυμάτις, υ, ὁ, vulnerator, saucius.
 Τραυματίζω, f. ἰσῶν, vulnero, saucio. Οἱ δὲ ἔπτον τραυματίσαντες ἔξέβαλον, Luc. 20, 12. Κούρις δι' ἄπορον ἔξανίσται χερῶν, τραυματίζον, Eurip. Bac. 763. Ττραυματισμένους, Act. 19, 16.
 Τραυματικός, ἡ, ὄν, vulneribus sanandis aptus.
 Τραυματιστός, υ, ὁ, ἡ, vulniferus, Gl. V. vulnificus. Ex τραύω et ποίω.
 Τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi decidunt, item spinosa ligna et arida, Pherrec.
 Τράφαλλος, idem quod τροφαλῖς, Hes.
 Τράφι, αλυτ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτραφι, a τρέφω.
 Τράφειν, educare, præc. inf. Ion. pro τρέφειν.
 Τραφίμεν, αλυτ, a. 2. inf. act. Ion. pro τραφῶμεν.
 Τράφειν, nutriti sunt, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Ion. et Bacot. pro ἔτραφῆσαν, Il. 1, 251.
 Τραφίρεος, ῥᾶ, ῥόν, aridus, siccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens; Apoll. Rhod. 4, 281. (4) grandis, bene saginatus. (1) φῶλα κολοῖον ἐκ νομῆ ἐρχόμενα τραφίρεῦ, Aratus, 1026. Τραφίρεῶν, terra siccata, continens, Il. 14, 308. Ἴσσοι... Ἐστ' ὄν, οἱ μὲν οἴσαντες ἐπὶ τραφίρεῶν τε ἔθρηνη, Il. 14, 308. (4) καὶ τις τῶν τραφίρεῶν ὠξέαστο, unus ex grandibus, Theocr. 21, 44. A τρέφω.
 Τραφῆς, κτος, ὁ, pro τράπῆς, Lycophr.
 Τραφῆσθαι, 1. sing. f. 2. ind. pass. v. τρέφω.
 Τραφῆσθῆναι, acc. plur. aor. 1. part. pass.
 Τραφῆσαν, acc. sing. a. 2. act. Dor. et Eol. pro τραφῆσαν.
 Τραχίνος, asper, scaber, salebrosus, Suid. al. τραχινός.
 Τραχίως, adv. aspere. A τραχῦς.
 Τραχηλαῖος, αἰα, αἰον, ad collum pertinens.
 Τραχῆλια, ὤν, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anserum et aliorum; (2) minores victimarum partes, majores sunt κῶλα. A τραχῆλος.
 Τραχηλιάω, ὤ, collum seu cervicem attollo; (2) superbo, ferocio. Ah eod. Unde
 Τραχῆλιζω, fut. ἰσῶν, in collum seu cervicem resupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conspicendum; (4) convertito seu convertere facio cervicem ac vultum; τραχῆλιζόμενος, qui alicujus rei videndæ cupiditate incensus, convertit eo collum et caput. Διαλαμβάνων τὴν γενάνωσιν ἐτραχῆλισεν, Plutarch. Πάντα δὲ γυμνὰ ἔτραχῆλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, aperta, Metaph. Hebr. 4, 13.
 Τραχῆλιμαῖος, αἰα, αἰον, idem quod τραχῆλιμαῖος.
 Τραχῆλιμός, υ, ὁ, cervicis resupinatio vel flexus. A τραχῆλιζω.
 Τραχῆλοκοσίω, ὤ, fut. ἰσῶν, collum abscondo seu amputo, Gl. V. τραχῆλοκοπῶ, decollo. Ex τραχῆλος et κόπτω. Unde
 Τραχῆλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V.
 ΤΡΑΧΧΑΟΣ, υ, ὁ, collum, cervix; proprie cervicis, vertebræ ad collum. A τραχῦς, Epr.
 Τραχῦρος, vel τραχῦρος, υ, ὁ, trachurus, piscis quidam. Ex τραχῦς et ἔρα.
 Τραχῶν, ὤ, durum, asperum reddo, ap. Jos.
 Τραχῶσάτιω, ὤ, per aspera incedo.
 Τραχῶσέμαθον, ὄνος, ὁ, ἡ, cutem seu pelleram habens asperam et scabram. Ex τραχῦς et δέγμα.

Τριγᾶμος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρεῖς et γάμος.
 Τριγείνεια, vel τριγείνια, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertiam ætas, tertia generatio. A Τριγενής, ἰος, ὁ ἕ ἢ, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρεῖς et γένος.
 Τριγεννήτος, ὁ ἕ ἢ, ter genitus, *Luc.*
 Τριγεσπίος, ὁ, senex trium seculorum, qui ætatem Nestoris assecutus est, qui γιερήνιος, *ap. Hom.*
 Τριγέων, ὄντος, ὁ, qu. dic. triseuex, valde senex.
 Τριγίγας, ἄντος, ὁ, ter gigas, *Orph.*
 Τριγκῶν, pro Τριγκῶν, *Hes.*
 Τριγκλα, seu τριγκλη, ης, ἡ, mullus, piscis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl. A SURMULLET.*
 Τριγκλῶνος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς et γλήνη.
 Τριγκλίς, ἴδος, ἡ, mullulus. Dim. a τριγκλα.
 Τριγκλοβόλος, ὁ ἕ ἢ ἢ mullos venans, *Plutarch. de Solertia Animal.* 966. A τριγκλα et βάλλω seu βολή.
 Τριγκλοφόρος, mullifer. Τριγκλοφόρος χιτῶνας Σίτο Κλείτωρ πῶ Πανί, retia mullifera, *Anthol.* 565.
 Τριγκλύφον, τριγκλύφον, et τριγκλύφος, qu. dic. triculptus; tres sculpturas seu triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, *Eur. Or.* 1374. E τρεῖς et γλύφω.
 Τριγκλύφον, ἴνος, ὁ ἕ ἢ, tres cuspides habens, tridens, trisulcus, *Il.* 5, 393.
 Τριγκλύς, ὄ, ὁ, stridor. A τρεῖς.
 Τριγκύβος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, trifaux, *Gl. V.* triceps, epith. Cerberi.
 Τριγκυμῶς, tribus clavis compactus, *Soph. Er.*
 Τριγκυον, ὦ, tertio genero vel pario.
 Τριγκυονία, ας, ἡ, tertium genus, ut nepos. A Τριγκυόνος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tertio generans vel pariens. Ex τρεῖς et γονή.
 Τριγκυράμματος, ὄντος, tribus literis constans. A τρεῖς et γράμμα.
 Τριγκυός, maceria, *Gl. V.* Vid. Τριγκυός.
 Τριγκωνίω, in trigonum formo, seu in triangulare formam. A τριγκωνός.
 Τριγκωνοειδής, ἰος, ὁ ἕ ἢ, triangularis, trianguli formam habens. E τριγκωνον et εἶδος.
 Τριγκωνοειδής, ἡ, quæ trigonum pulsat. A Τριγκωνον, ὁ, τὸ, figura triangularis; (2) instrumentum musicum triangularis formæ; (3) forum iudicarium Athenis, a simili forma. A
 Τριγκωνος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triangulus; (2) tres cuspides habens; (3) pastillus ad sistendos dolores, dictus a figura. Ex τρεῖς et γωνία.
 Τριδακνος, ὄντος, ter morsus, aut mordendus, *Phn.*
 Τριδάκτυλος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum est.
 Τριδείρος, ὄντος, tria capita habens, de Sicilia, *Lycorh.*
 Τριδείσποτος, ὄντος, qui tres dominos habet.
 Τριδύλος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, cuius pater et avus, sicut ipse, servi fuerunt; item ter servus.
 Τριδραχμῶς, ὁ, ὁ ἕ ἢ, qui pretio, pondere, aut mensura, trium drachmarum est. Hinc τὸ τριδραχμῶν, ὁ, tres drachmæ. A δραχμή.
 Τριδύμος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, trigeminus.
 Τριέλκιστος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triplici volumine sinuatus, sinuosus. Ex τρεῖς et ἑλκιστός.
 Τριέμβολος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triplici armatus rostro.
 Τριένος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triennis.
 Τριεσπερος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, trivesperus, i. e. tres vespers habens.
 Τριέστες, triennio, *Hom.*
 Τριετής, ἴρος, ὁ, idem quod Τριετηρέας, ἡ, ὄντος, triennis; unde τριετηρικῶν, trieterica, sacra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur. A
 Τριετηρία, ἴδος, ἡ, triennium. A
 Τριετής, ἰος, ὁ ἕ ἢ, trimus. Ab ἔτος.
 Τριετία, ας, ἡ, triennium. A præc. Unde Τριετηρία, triennium ago. Μόσχος τριετηρίων, 1 Reg. 1, 25.
 Τριζύγος, ὄντος, ὁ ἕ ἢ, trijugis. A ζυγός.

ΤΡΙΖΩ, f. ἰσῶ, strido, strideo. Τριζέει τὰς ὀνότας, *Marc.* 9, 28.
 Τριηκάς, ἄδος, ἡ, pro τριακάς. A τρεῖς.
 Τριηκονθήμερος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, pro τριακονθήμερος.
 Τριήκοντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.
 Τριηκόντερος, ὁ, ἡ, sc. ναῦς· vide τριακόντερος.
 Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.
 Τριημερόνυκτος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tres dies et tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, et νύξ.
 Τριήμερος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, qu. dic. triduanus, tres dies durans, seu a tertio die durans. *Gl. V.* triduis; τριήμερος ὑπέρεσις, comperendatio, *Ph.* Ex τρεῖς et ἡμέρα.
 Τριημικτος, ὄντος, sesqui-sextus.
 Τριημιπόδιον, ὁ, τὸ, tres dimidiati pedes.
 Τριημιτόνιον, ὁ, τὸ, tonus cum dimidio.
 Τριημυχονίς, ἰκος, ἡ, chœnix cum dimidia, terni semisextarii.
 Τριημιωβόλον, τὸ, obolus cum dimidio.
 Τριηραρχία, ἄ, fut. ἰσῶ, trierarchi muncre fungor; (2) sumtus præbeo ad triremem. Ὁδὸν ἐβίλει γι τριηραρχίαν πλεστών ὀδεῖς διὰ ταῦτα, *Aristoph. Ran.* 1183. A τριηραρχος.
 Τριηραρχος, ὁ, ὁ, triremis, seu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem seu publicas triremes sumptus suppeditat. Ex τριήρης et ἀρχή. Hinc
 Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, seu triremium præfectura; (2) triremium tutela.
 Τριηραρχικός, ὁ, ὁ, ad trierarchiam pertinens.
 Τριηραρχος, ὄντος, Vide τριηραρχος.
 Τριηραυλίας, ὁ, ὁ, tibicen in triremi. E τριήρης et αὐλή.
 Τριηρητικός, ἡ, ὄντος, ad triremes pertinens. A τριήρης.
 Τριηρημολία, ας, ἡ, navis minor justa triremi, et quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex τριήρης et ἡμιόλιος, sesquialter. Νηὲς σὺν ἡμιολίας, *Arrian.*
 Τριήρης, ἰος, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρεῖς et ἑρέσσα. Hinc
 Τριηρηκός, ἡ, ὄντος, ad triremem pertinens.
 Τριηραρχημα, τὸ, sumptus qui fit in trierarchiam, *Steph.*
 Τριηρητής, ὁ, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex in triremi. Ab cod.
 Τριηρονόμος, ὁ, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης et νόμος.
 Τριηροποιός, ὄντος, triremes strenuus.
 Τριβάλαστος, seu τριβάλασττος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, trimaris. Ex τρεῖς et θάλασσα.
 Τριβάλης, ἰος, ὁ ἕ ἢ, ter virens seu florens; nomen herbæ. Ex τρεῖς et θάλλω.
 Τριθεΐα, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii statuuntur. Ex τρεῖς et θεός.
 Τριθεΐται, ὄντος, οἱ, Trithēitæ, qui tres deos esse statuunt. A præc.
 Τριθημηρόνιος, ἡ, ὄντος, triduanus. Ex τρεῖς et ἡμέρα.
 Τριθρόνος, ὄντος, tribus solis, sedibus constans. Epith. Trinitatis.
 Τριπίσανον, ὁ, τὸ, triga, *Gl. V.* Ab ἵππος.
 Τριπάλινδρος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, ter volutatus; (2) sæpe volutatus. Ex τρεῖς et καλινδύω.
 Τριπάρηνος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triceps. A κάρηνον.
 Τριπάρσπος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.
 Τριπέρων, tricornium, *Gl. V.* A κέρα.
 Τριπέφαλος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tria habens capita. *Gl. V.* triceps, triplicitinus. A κεφαλή.
 Τριπλῆνος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τριπλῆνον, ὁ, triclintonum, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρεῖς et κλίνη.
 Τριπλυσος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, ter, i. e. sæpius, bene elutus. A κλύζω.
 Τριπλωσος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, ter fuso ductus seu nexus. A κλώθω.
 Τριπλοκκος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triplici fœtus grano, tria ferens grana; (2) epith. monilis.
 Τριπλόωνος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triplicem habens collem, vel tres colles.
 Τριπλόωνος, ternas in digitis juncturas curvaturasque habens, alternos in iis nodos, seu tubera extantia, *Steph.*

Τριπλόωνος, dignus qui sæpius pereat, et defosus obruatur humo, *Hes.*
 Τριπλοσάνσπος· vid. τρισποσάνσπος, *V. L.*
 Τριπόρμος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, ter eminus, *Synes.*
 Τριπόρος, ὁ, idem.
 Τριπόριος, galea tribus cristis ornata: τριπόριος Λίας, *Eurip.* *Or.* 1480.
 Τριπόριος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triplicem habens verticem. Ex τρεῖς et κορυφή.
 Τριπόριος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cuius vita est admodum longæva. Ex κοράνη.
 Τριπότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.
 Τριπόρος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tcr tonsus. A κείρω.
 Τριπορῆς, ἰος, ὁ ἕ ἢ, trifidus, triceps. A τρεῖς et πόρον.
 Τριπόριος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, idem. "Αδὲ τριποριον σκύλακα, *Soph. Trach.* 1098. Ex iisd.
 Τριπόρος, ὁ ἕ ἢ, tiremis, *V. L.*
 Τριπόριος, ὄντος, trcs cyathos capiens.
 Τριπόριος, ter ut sæpius volutatus, *V. L.*
 Τριπόριος, ας, ἡ, fluctus magnus, *Lat.* decumanus, *Etr.* risus quo quis veluti fluctibus obruitur, *Plat.* τριπορία λόγῳ, *Id.* A κύμα.
 Τριπόριος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tria membra habens. A κύμα.
 Τριπόριος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tres lagenas continens.
 Τριπορῆς, ἰος, ὁ ἕ ἢ, valde splendens. A λαμπρῶς.
 Τριπόριος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, trigemmis, *Gl. V.*
 Τριπόριος, κόσμος γυναικός, triflum gemmarum, ornatus muliebris, *Gl. V.*
 Τριπόριος, ὁ, τὸ, tripodium. A λίτρα.
 Τριπόριος, ὁ, ὁ ἕ ἢ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus. A λίσσομαι.
 Τριπόριος, ὄντος, tres lobos habens.
 Τριπορία, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.
 Τριπορία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galææ, quæ tres cristas habet. A λόφος.
 Τριπορία, tritavia. A μάμμα.
 Τριπορία, ἰος, ὁ ἕ ἢ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος. Hinc
 Τριπορία, f. ἰσῶ, in tres partes divido.
 Τριπορία, adv. tripartito, *Gl. V.*
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tribus pedibus constans, *Gr.* sex pedibus, *Lat.* epith. versus senarii. A μέτρον.
 Τριπορία, αἰα, αἰον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit. *Gl. V.* trimenstruus.
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, idem. A μήν.
 Τριπορία, ὁ, terebinthus, *Nic. Sch.*
 Τριπορία, ἰνῆ, ἰνον, ternis textus licis. A τρεῖς et μέτρον.
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, idem et ex iisd. *Gl. V.* triplex. Epith. vestis vel telæ deusæ.
 Τριπορία, ἄντος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatibus intritus, seu cui aromata sunt intrita. *Ph.* moretum; (2) in aliqua re diu excrcitata, vafer, fraudulentus. A τρεῖς.
 Τριπορία, τὸ, Dim. pro τριπορία, *Ath.*
 Τριπορία, ὄντος, tritus, tritura. *Gl. V.* trames. A τρεῖς.
 Τριπορία, αἰα, αἰον, qui trium minarum est. A μνά.
 Τριπορία, idem quod τριπορία, *Poll.*
 Τριπορία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. A πορία. Hinc
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, qui tres portiones accipit.
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, idem.
 Τριπορία, αἰ, fauces, *Orph.*
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, triformis; τριπορία Ἐκάτη, *Triv.* *Gl. V.* Ex τρεῖς et μορφή.
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, tria habens ellychnia. A μύξα.
 Τριπορία, ἄπος, ὁ, tridens, instrumentum rusticum. A τρεῖς.
 Τριπορία, ὁ, τὸ, trinocium, *Gl. V.* A νύξ.
 Τριπορία, ὄντος, triplex. A τριστός.
 Τριπορία, ὁ, ὁ ἕ ἢ, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τρεῖς et ὄλλωμι.

Τριβόλιος, sive τριβόλιμαϊός, αία, αίων, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρις et βόλος.

Τριβόλιον, υ, τὰ, tres oboli. Vid. τριβόλος.

Τριβία, ας, ή, trivium, Gl. V. A τριόδος.

Τριβύτης, ό, qui in trivio est, Steph.

Τριβύτις, ίδος, ή, qu. dic. trivium, Dianæ epith.

Τριβύσιον, dat. pl. Ιον. et cum υ, pro τριβύσι.

Τριδοντία, ας, ή, piscatus. A τριδός.

Τριδοντιον, υ, τὰ, tridens, fuscina, Gl. V.

Τριδός, υ, ή, trivium. Ex ίδός.

Τριδός, οντος, ό ζ ή, tridens; fuscina, Gl. V. Ex ίδός.

Τριδός, υ, ό ζ ή, in tres ramos divisus vel fissus, seu trinodis. Ex ίδός.

Τριδύγχος, vid. τριών, Lyc.

Τριόπιον, τὰ, fanum Triopis, Theocr.

Τριόπιος, ον, idem quod τριγύλιος.

Τριπίς, ίδος, ή, tria foramina habens, seu ternos oculos, Poll.

Τριόργυιος, ον, tres passus æquans.

Τριρία, ας, ή, trifinium, Gl. V. Ab ήρος.

Τριόρφος, vid. τριόρφος, Steph.

Τριόρχης, et τριόρχος, υ, ό, triorcha, buteo, species quedam accipitris; (2) herbæ genus; (3) tres testiculos habens. Ab ήρχης.

Τριόστιον, τὰ, et τριόστις, ίδος, ή, inauris, monile. Ab όστι, Att. pro όστε.

Τριόφθαλμος, υ, ό ζ ή, qu. dic. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τριόφυλλον, τὸ, idem quod τριόφυλλον, Nic.

Τριπαία, ή, πνοή, contrarius flatus, E. M. ex Soph. sed leg. τριπαία, Steph.

Τριπαυς, τριπαυδός, ό ζ ή, cui tres sunt liberi. Δι τριπαυδός, Plut.

Τριπαύλι, adv. qu. dic. ter olim, i. e. jam inde a priscis temporibus, diutissime ante.

Τριπαύλιος, υ, ό ζ ή, qui est trium palmarum. Ex παύλιος.

Τριπαύτος, υ, ό ζ ή, ter vibratus, ter exsiliens. Vox Trag. pro vehementissimus, acerrimus. A πάλλω.

Τριπαυτος, υ, ό, tritavus.

Τριπαυθενος, ον, tribus virginibus constans.

Τριπαυδός, ον, triplicem aditum habens.

Τριπαυτος, ον, qui tres dominos habuit, Lycophr.

Τριπαύτηλος, υ, ό ζ ή, tria habens folia; τριπαύτηλον, τὰ, trifolium, herba. Φορέσειν, Ωκυθουον τριπαύτηλον, Call. in Dian. 165. A πύτηλον.

Τριπηγύσιος, ον, idem quod

Τριπηγυς, εος, ό ζ ή, trium cubitorum.

Τριπιθύνος, ίνη, ιον, ter seu valde simiam referens. A πιθήξ.

Τριπιθύνος, ές, trivagus, Lycophr.

Τριπλάξ, άκος, ό, triplex, velut ex tribus crustis constans.

Τριπλάσιος, fut. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τριπλή, vel τριπλάσιος.

Τριπλάσιον, idem quod τριπλάσιος, Steph.

Τριπλάσιος, adv. tripliciter, quam plurimum.

Τριπλάθερος, υ, ό ζ ή, qui trium jugerum est. A πλάθρον.

Τριπλεκής, εος, ό ζ ή, ter plicatus. A πλέκω.

Τριπλερος, υ, ό ζ ή, tria latera habens; valida valde latera habens: est apud Pind. epitheton bovis vel tauri fortissimi: τριπλερούφ φν, statura amplissima, Pind. Pylh. 4, 419. Ubi Schmidius tamen eodem sensu habet τριπλερούφ. A πλερούφ vel πλερούφ.

Τριπλή, adv. tripliciter. A τριπλόος.

Τριπλοκος, υ, ό ζ ή, triplex. A πλοκή.

Τριπλόος, έη, οον, contr. τριπλέξ, ή, έη, triplus, triplicatus. A τριείξ.

Τριπλόος, adv. trifariam, Gl. V. A præc.

Τριπόδιος, ον, ad tripodam pertinens, Call.

Τριπόδης, υ, ό, tripedalis. A τριπους.

Τριπόδιφραξία, ώ, tripodem aufero vel fero. Ex τριπους et φραξία.

Τριπόδιον, tripedo, Gl. V. A τριπόδης.

Τριπόδιλλος, ό, e tripode loquens, epith. Apollinis, Epr.

Τριπόδιον, υ, τὰ, parvus tripus, Gl. V. tripodium. Dim. a τριπους.

Τριποδίσκιον, υ, τὸ, idem et ab eod.

Τριποδίσκος, υ, ό, idem et ab eod.

Τριπόθητος, υ, ό ζ ή, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.

Τριπόλιον, ter canescens, herbæ nomen, τριπόλιον, Hes.

Τριπόλις, εος, ή, triurbus, triplex urbs, regio tribus urbibus constans.

Τριπόλις, ον, multiplex. A πορίζω pro πολέω. Soph. Aj. 871.

Τριπόλιος, υ, ό ζ ή, ter versus seu versatus; Π. 18, 542. A πολέω.

Τριπόνητος, υ, ό ζ ή, ter elaboratus; (2) ter textus. A πόνειω.

Τριπόρθεος, υ, ό ζ ή, ter captus et dirceptus. A πέρθω.

Τριπορσία, ή, triplex vel ter admissi stupri probum.

Τριπόρθεος, ή, quæ ter stuprata est, seu meretricis filia et neptis, ipsa ejusdem flagitii rea. A πόρνη.

Τριπους, υ, ό, idem quod

Τριπους, άδος, ό ζ ή, tripus. Ph. tripes, cortina.

Τριπράτος, ον, ter venditus. A πιπράσκω.

Τριπρόσωπος, υ, ό ζ ή, tres habens facies, seu triceps. A πρόσωπον.

Τριπροσωποφάνης, ές, triformis visu, Epith. Jani, Musur.

Τριπτήρ, ήρος, ό, tritor; (2) instrumentum quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τριβα.

Τριπτήριον, υ, τὸ, instrumentum quo aliquid teritur. Ab eod.

Τριπτήρις, υ, ό, tritor; (2) famulus, qui herum suum fricat. Ab eod. Unde

Τριπτός, ή, όν, tritus, contusus, concisus.

Τριπτύχος, υ, ό ζ ή, triplex, triplicatus. A πτύχης.

Τριπύλος, υ, ό ζ ή, tres equos habens. Gl. V. τριπύλον, triga; et τριπύλας, trigæ.

Τριρύθμος, ον, tribus pedibus constans, sc. versus.

Τριρύθμος, ον, trijugis, epith. currus.

Τρις, adv. ter; (2) multoties, sæpe. A τριείξ.

Τρισάγιος, υ, ό ζ ή, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i. e. sanctissimus. Subst. τὸ τρισάγιον, canticum ex Es. 6.

Τρισάηνάος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισάβλιος, ία, ιον, tcr miser, miserrimus.

Τρισάλαος, ον, intolerabilis, gravissimus.

Τρισαλιθήριος, υ, ό, scelestissimus.

Τρισάλυτος, υ, ό ζ ή, minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus.

Τρισάθρωπος, υ, ό, ter homo, i. e. miserrimus; item, humanissimus.

Τρισάνικτος, commiseratione dignus, Cyn.

Τρισάστος, υ, ό ζ ή, infortunatissimus, Eprigr.

Τρισαιφειδύς, έας, ό, qui ter palmas ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

Τρισάριφος, ter optimus, Naz.

Τρισάσμενος, ίνη, ιον, lubentissimus.

Τρισάωρος, υ, ό ζ ή, ter, i. e. admodum intempestivus.

Τρισδιάσπτον σώμα, corpus triplici constans intervallo, i. e. altum, latum, et densum, V. L.

Τρισινός, άδος, ή, ter nonus dies mensis, vigesimus septimus. Ex ίνις seu ένία.

Τρισίλιος, υ, ό ζ ή, qu. dic. trilonis, i. e. tres lunas habens. A σελήνη.

Τρισίλικτος, ό ζ ή, ter circumvolutus, tortuosus, Synes.

Τρισιζώλιος, ό, perditissimus.

Τρισίπαρχος, υ, ό, maximus prætor.

Τρισιυδαίμων, ονος, ό ζ ή, ter beatus, i. e. felicissimus.

Τρισιυτήρης, ό, ter fortunatus, felicissimus.

Τίλος, συνήθητος τρισιυτηρεί σῶνυμφίω, [In versibus ad calcem Heliadori.]

Τρισήλιος, υ, ό ζ ή, fulgentissimus.

Τρισήμιος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus et Iambus.

Τρισκαίδεκα, οί, αί, τὰ, tredecim.

Τρισκαίδεκαέτης, υ, ό, qui tredecim annorum est. Ex ήτος.

Τρισκαίδεκάκλιος, tredecim lectis instructus; seu triginta lectorum capax, Ath.

Τρισκαίδεκάμηνος, ον, qui est tredecim mensium. A μήν.

Τρισκαίδεκάπηγυς, εος, ό ζ ή, qui tredecim cubitorum est, Theocrit. 15, 17.

Τρισκαίδεκάσσιος, ον, qui est ad alterum ut terdecies ad unum, pondere, pretio.

Τρισκαίδεκαταίος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

Τρισκαίδεκάτος, άτη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαίδεκαφόρος, υ, ό ζ ή, uno anno tredecies ferens (sc. fructus). A φέρω.

Τρισκαίδεκάτης, ες, tredecim annos natus. Ab ήτος.

Τρισκαίδεκήρης, εος, ή, sc. ναύς, navis tredecim ordinum. Ex ήρέσω.

Τρισκαίδεκάργυιος, qui triginta orgyiarum seu ulnarum est, Steph.

Τρισκακωδαίμων, ονος, ό ζ ή, infortunatissimus, Aristoph. Ach. 1029.

Τρισκαλμος, ον, quæ tribus remis agitur.

Τρισκακάρατος, υ, ό ζ ή, prorsus execrabilis, detestabilis; (2) trifurcifer.

Τρισκαλής, εος, ό ζ ή, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A σκάλος.

Τρισκαπύσιος, υ, ό ζ ή, ter pistus; ter pistillo subactus. A καπύζω.

Τρισκαρῶς, sæpe, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.

Τρισλίπος, υ, ό ζ ή, genitali succo turgescens, pinguis. A λίπος.

Τρισμάκας, ήρος, ό ζ ή, beatissimus.

Τρισμακάριος, ία, ιον, idem, Aristoph. Nub. 166.

Τρισμακάριος, ίση, ιση, idem.

Τρισμακαρίτης, ό, ter beatus, Ath.

Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus.

Τρισμός, υ, ό, stridor. A τριζω.

Τρισμύριοι, αί, tricis mille, seu triginta millia.

Τρισμυροπύλαι, adv. jamdudum.

Τρισοίχυρος, υ, ό, calamitosissimus.

Τρισόλιος, υ, ό ζ ή, ter quaterve beatus.

Τρισολυμπιονίκης, υ, ό, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπιθάμιος, υ, ό ζ ή, tres spithamas longus, bipedalis. A σπιθαμή.

Τρισπονδος, ον, proprie in quo ter libatur, seu sæpe libatur. Vide τριπόσπονδος.

Τρισσάις, adv. ter. A τρισσός.

Τρισσάτιος, υ, ό, tertius, ternus. Ab eod.

Τρισσαχή, adv. tribus locis. A τρισσάκίς.

Τρισσείω, f. έσσα, ter vel tertium facio. A

Τρισσός, vel τριστός, ή, όν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τριείξ. Hinc

Τρισσόβη, adv. ter.

Τρισσοκάρηνος, ον, triceps, Orph. Vid. Thes. Gr. Pr.

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

Τρισσοφής, ές, tribus personis illustris, Naz.

Τρισσώ, ώ, fut. άσω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

Τρισσώς, adv. tripliter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice.

Τριστάδιος, υ, ό ζ ή, tria habens stadia. A στάδιον.

Τριστάλας, ter miser, Eur.

Τριστάσιον, quod triplum appenditur, et triplicato pondere æstimatur, Arrian.

Τριστάσιος, triplicato pondere æstimatus. Είναι γὰρ και παρ' Ινδοίσι τὸν Μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμήν πρὸς χρυσίον τὸν άπέφρον, Ant. Ind. 8, 13.

Τριστάτης, υ, ό, vide τριστάτης.

Τριστειον, υ, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo trium contignationum; (3) tertia contignatio. A

Τριστειγος, υ, ό ζ ή, tria habens tecta, triplici tecto operatus. A τειγην.

Τριστήχος, υ, ό ζ ή, trisulcus. Gl. V. tres versus habens.

Τριστοιχία, adv. triplici serie, triplici ordine. A τριστοιχός, υ, ό ζ ή, tribus ordinibus constans, in trium versuum ordines atque strophas explicatus.

Τριστοιχία, ή, tres ordines, seu triplex series, Steph.

Τρομίστο, 3. pl. pres. opt. med. Ion. pro τρομίστο, a τρομίστο.
 Τρομίστοντι, 3. pl. pres. ind. Dor. pro τρομίστοντι.
 Τρομίστος, ῥα, ὄν, tremulus, trepidus. Ἄ Τρόμος. Unde
 Τρομίστω, ᾧ, trecno, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquid. *Il.* 15, 627. Τρομίστωντο δὲ οἱ φρένες ἐντόδς, *Ib.* 10, 10.
 Τρομίστος, idem quod τρομίστος, *Sterph.*
 Τρομίσκος, tremebundus, *Gl. V.* Ἄ Τρόμος.
 Τρομίσκος, tremefactus, *Gl. V.*
 Τρόμος, υ, ὁ, tremor, timor, *Ph.* Ἄ Τρέμμα.
 Τρομώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, tremulus, trepidus, *A. pr.*
 Τρόνος, et τρόνα, stappa, stamen, fusum, *Hes.*
 Τρόπα, lusus puerilis genus, *Sterph.*
 Τροπαία, ἡ, mutatio, *Æsch.*
 Τρόπαιον, vel τροπαῖον, υ, τὰ, monumentum fuge hostium; tropæum, *Ph.* τρόπαιον πολεμίων, pro κατὰ πολεμίων, de hostibus devictis erectum. Ἄ
 Τροπαίος, αἴα, αἰών, is cuius fit conversio, seu qui convertitur; (2) fugator hostium, regnorum eversor. *Epith. Jovis.* (2) ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίω πάγχυαλα τίλην, *Sophr. Antig.* 142. Ὡ Ζεῦ τροπαῖε, *Id. Trach.* 303. Ἄ Τροπή.
 Τροπαιχέω, trophæum teneo, *al.* trophæum statuo, *Sterph.*
 Τροπαίχος, υ, ὁ, tropæum tensens, vel in cuius potestate sunt tropæa. *Ex ἔχω.*
 Τροπαιοφορέα, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. Ἄ
 Τροπαιοφόρος, υ, ὁ, ἡ, tropæum gestans. Ἄ φέρω.
 Τροπαίλιον, verbo. Ἄ Τροπή. Hinc
 Τροπαλισμός, ὄ, ἡ, conversio, mutatio.
 Τροπαλλίς, fasciculus aliorum, *Ar. Sch.*
 Τροπάω, ᾧ, verito, convertito; τροπάομαι, ὤμαι, veritor, *Il.* 15, 666. Ἄ Τροπή.
 Τροπία, ᾧ, verito, in fugam verito. Ἄ τὰρ καλλίστριχες ἴσπαι, Ἄ φ ὄχρα τρόπιον, *Il.* 18, 224. Ἄ Eod.
 Τροπή, ἡ, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. *Gl. Vel.* consternatio; Τροπή χειμερινή, bruma, *Ph.* τροπή θερινή, solstitium. Sed et de æquinoctio dicitur τροπή. Ἐν τροπή δαρός, adversa pugna, *Sophr. Aj.* 1292. Ἄ Τρέπω.
 Τροπήλις, idem quod τροπαλλίς, *Suid.*
 Τροπήξ, manubrium remi, *Hes.*
 Τροπήζω, solstitium facio, *Gaz.*
 Τροπίας, υ, ὁ, ut τροπίας δίνος, qu. dic. vinum verum, fugiens, vappa. Ἄ Τροπή.
 Τροπήδια ξύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, *Plat.*
 Τροπήζω, carina instruo, *Hipp.*
 Τροπήξ, ἡ, ὄν, tropicus; de conversionibus solaribus, ut τροπήξοι κύκλοι, tropici circuli, τροπήκα σημεῖα, signa in zodiaco, ubi fiunt τροπαί. Ἄ Τροπήκα λίξεις, figuratæ dictiones. Ἄ Τροπή vel τρόπος.
 Τροπήξ, adv. tropicè, figuratè.
 Τρόπισ, ιος, vel ἴδος, ἡ, carina, ima navis pars; *metaphr.* principium. *Od.* 5, 130. Ἄ Τρέπω.
 Τροπολογέω, ᾧ, f. ἴσω, tropis in sermone utor, tropicè seu figuratè loquor. *Ex τρόπος et λόγος.*
 Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus et figuratus sermo; (2) sermo ad emendationem morum directus. *Ex iisd.*
 Τρόπος, υ, ὁ, modus; (2) mos, ritus, consuetudo; (3) studium, institutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus; (4) tropus, in verbis defectio a communi usu. Ἄ Τρέπω.
 Τροπός, ᾧ, ὁ, rudens et funis nauticus, lorum quo remus scalam alligatur. *Ab eod.*
 Τροποφορέω, ᾧ, fut. ἴσω, mores et ingenium alicujus fero seu tolo. Τροποφοροῦσιν τὴν χερόν ἐτροποφόρησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, *Act.* 13, 18.
 Τροπώω, in fugam verito et vinco. Τῶν κοπῶν κατὰ τὴν τρόπωσιν, *Luc.* Ἄ Τρέπω. Hinc
 Τροπωτή, ἡ, ὄ, idem quod τρόπος.
 Τροφάλιον, *Ath.* et
 Τροφαλλίς, pro τροφαλλίς, *Eust.*
 Τροφαλλίς, ἴδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagu-

lato fit; frustum e recenti et tenero caseo. *Gl. V.* colostrum. Ἄ Τρέφωσθαί, quod nonnunquam idem significat quod πήγνυσθαί, *βιβλ.* *Od.* 16, 476. Occurrit *ar. Athen.* et *Samuel.* 1, 17. Ἄ Τρέφω.
 Τροφείον, υ, τὸ, merces seu præmium nutritionis et educationis. *Gl. V.* alimonium, nutrimentum, alimentum. Ἄ
 Τροφεύς, εἰας, ὁ, altor, nutritor. Ἄ
 Τροφείω, fut. ἴσω, nutrio, alo. Ἄ
 Τροφεία, ᾧ, alo, nutrio. Ἄ Τρέφω. Unde
 Τροφή, ἡ, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, *Ph.* τροφὰί, cibaria, *Gl. V.* (2) alendi cura; (3) locus in quo quis commoratur; (4) proles, progenies: *metaphr.* omne id quo nobis paramus victum, ut arcus, *apud Sophr. Philoct.* (2) καὶ ἔτι τὴν δυσπρόνητον ἔξεστ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν, mei alendi curam, *Id. Æd. Col.* 1613. (3) ἔητ' ἄρα τὴν σὴν, πᾶ κατακοίη, τροφήν, *Id. Ibid.* 362. (4) Κάδμω τῷ πάλαι νέω τροφῆν, veteris Cadmi nova progenies, *Id. Æd. Tyr.* 1.
 Τρόφης, *Gal.* al. τρόφης, *Hes.*
 Τρόφι κύμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρέφω. Ἄ Τρέφω.
 Τροφίος, υ, ὁ, altus, alumnus. Ἄ Τροφή.
 Τρόφίμος, ἰμν, ἰμν, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is quem domi nostræ alimus, *Ph.* nutricius et alumnus, *Phil.* Ἄ Eod. Hinc
 Τροφίμοσθης, ἡ, ἡ, nutritio, vis alendi.
 Τρόφισ, ιος, ὁ ἢ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus. *Subst. cibus.* Ἄ Eod. Hinc
 Τροφίβητος, ὁ, almus. Ἄ præc. et ἔχω.
 Τροφίβητος, εος, ὁ ἢ ἡ, densus, coagulatus.
 Τροφίβης, ὄντος, bene altus et nutritus, ideoque crassus, pinguis. *Il.* 15, 621. Ἄ Τροφή.
 Τροφιστοίς, ὄν, nutritor, *Man.*
 Τροφός, υ, ὁ, ἡ, altor, nutrix, nutricula; (2) alumna vel alumnus, *Φέριμα.* Ἄ Τρέφω.
 Τροφοφορέω, ᾧ, f. ἴσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεὸς σὺ, *Deut.* 1, 31. Ἄ
 Τροφοφόρος, υ, ὁ, educator. Ἄ Τροφή et φέρω.
 Τροφώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. Ἄ Τροφή.
 Τροφώζω, f. ἴσω, citato gradu feror, propero, festino. Τροφώζων τροφώζων, *Eur. Hel.* 730; (2) decurro, genus exercitationis. Τροφώζων ἐστὶ σταδίον ἐν ποίσι ὄπλοις, *Polyb.* Ἄ Τρέχω.
 Τροφαϊκός, ἡ, ὄν, trochæis constans, trochæicus. Ἄ
 Τροφαῖος, αἴα, αἰών, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longa et posteriore brevi; ἢ τροφαῖα, substrata, via. Ἄ Τρέχω.
 Τροφαϊκῶς, adv. per trochæum vel trochæos.
 Τροφαίλιον, υ, τὸ, orbis, globus, *Arat.*
 Τροφαλία, ας, ἡ, rota quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. Ἄ Τροφαλός.
 Τροφαλωδής, ες, εος, habens formam τροφαλίας.
 Τροφαλός, ἡ, ὄν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis; (3) in neutro, circulus. (1) τροφαλοῖσιν ὄχοις παραμειφάμενη, *Euripr.* *Iph.* in *Aul.* 146. (3) κείνο περιγλήνεις τροφαλόν, γάλα μιν καλέουσι, constellatum circulum, quem galaxian vocant, *Arat. Phaen.* 475. Ἄ Τρέχω.
 Τρόφαλος, υ, ὁ, septum aulae, cortis, maceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus; *item* globus. Ἄ Eod.
 Τροφαλῶς, adv. cito, velociter, cursim.
 Τροφαντή, ἡ, ὄ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. Ἄ Τροφάζω.
 Τροφάω, curro, cursito; τροφάων et τροφάωσα, currens, *Paet.* pro τροφών, τροφάων, ὡσα, ἄωσα. Ἄρωτοι ἄμα τροφάωσι, τὸ δὴ καλῶνται ἄμαξαν, *Arat.* 27. Ἄ Τρέχω. Unde
 Τροφάρος, εἰς, ὄν, et Τρέχωτος, rotundus, volubilis in modum rote; (2) currens, citus.
 Τρόχος, idem quod Τρέχωτος, *Nic.*
 Τροχῆ, ἡ, ἡ, via. Ἄ Τρέχω. *Erg.*
 Τροχῆ, ἡ, ἡ, rota, rotarum agitatio et cursus, aurigatio. *Ex Τρέχωτος et ἰλιάνω.*

Τροχῆλατίω, ᾧ, aurigor. Τὸ μπρὸς δ' αἶμα νῖν τροχῆλατίω μανίαισιν, exagitat, *Eur.* *Or.* 31.
 Τροχῆλάτης, υ, ὁ, auriga, *Sophr. Æd. Tyr.* 806.
 Λαίω τροχῆλάτης, *Euripr. Phaen.* 39. Ἄ pr.
 Τροχῆλάτος, rotis agitatus. *Epith. currus.* Ἐκ τροχῆλάτων δῖφρον κυλισθείς, *Sophr. El.* 49. Ἄ τῆς σφαιρᾶς μὲν Ἐκπαρος τροχῆλάτης κατέιδον, *Euripr. Andr.* 399.
 Τροχῆλία, ας, ἡ, trochlea. *Vide τροχαλία.*
 Τροχῆλιον, υ, τὸ, idem.
 Τροχῆ, ᾧ, ἡ, rotæ vestigium, orbita. Ἄ Τροχός, rota. Hinc
 Τροχῆς, υ, ὁ, cursor, nuncius. Τροχῆς χαλκός, æs fusile, *Pollux* 10, 94.
 Τροχῆζω, rota torqueo. *Pass.* in rota (equulco) torqueor.
 Τροχῆλαία, et -λία, ας, ἡ, idem quod τροχαλία. Ἄ
 Τρόχελος, sive Τροχῆλος, υ, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. Ἄ Τρέχωτος.
 Τρόχης, ιος, ὁ, cursor, nuncius, pedissequus; (2) diligens. Ἄλλ' εἰσορᾷ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς Τρόχην, *Æschyl. Prometh.* 940. Ἄ Eod. Unde
 Τροχῆστος, υ, ὁ, rotula; (2) pastillus, *Ph.*
 Τρόχμαλος, ὄ, et Τρόχμαλον, υ, τὸ, acervus lapidum, *al.* maceria rustica. Ἄνωκεῖσσι δὲ πάντα Τρόχμαλα, *Nicand. Ther.* 142. *Vide Τρόχμαλος.*
 Τροχῆδινέω, in orbem circumago. Ἄ δίνω.
 Τροχῆδής, εἰς, ὁ ἢ ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus. *Ex ἴδος.*
 Τροχῆς, ἴσσα, ὄν, rotundus; (2) volubilis in modum rotæ vel orbis. Ἄ Τροχός.
 Τροχῆκράδεις, οἱ, Judei, a tonsura rotundæ formæ, *Euseb. Ar.*
 Τροχῆσίδη, ἡ, ἡ, sufflamen quod rotarum cursus ligatur, seu lignum quod per duas tractum rotas cursum sistit.
 Τροχῆσάω, ᾧ, rotas facio, *Aristophr. Plut.* 512.
 Τροχῆσάω, ἔ, ὁ, rotarum faber.
 Τρέχος, υ, ὁ, cursus; (2) locus in quo curritur, in quo se cursus exercebant. (2) ἄλλ' οἶδε παῖδες ἐκ Τρέχων πεπαυμένοι εἶχεσσι, *Eur. Med.* 46. Ἄ Τρέχω.
 Τροχός, υ, ὁ, rota; (2) equuleus; (3) massa rotunda, ut adipis, &c. Τροχός ἀεματος γὰρ οἶα βίτος Τρέχει κυλισθείς, *Anacr.* Ἄ Eod.
 Τροχῶν, τροχῶσα, currens. *Vide Τροχάω.*
 Τροχῶσαι, nom. pl. f. g. *Paet.* pro τροχῶσαι, ex τροχῶσαι, a τροχῶσαι, propero.
 ΤΡΥΒΑΙΟΝ, aut Τριβῆλιον, υ, τὸ, catus, paropsis, patina.
 Τρυβαῖλιον, υ, τὸ, potius Τρυγηῖλιον, locus in quem reconditur triticum. *Hes.* *Ex Τρύγη et βάλι.*
 Τρύβω, ᾧ, fut. ἴσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio. *Metaphr.* fruor, percipio; *item*, emungo aliquam pecuniam. *Erg.* Οὐδὲ ἐκ βάτῳ Τρυγῶσι βαφυλήν, *Luc.* 6, 44. Ἄμπελον, *Arac.* 14, 19. *Βότρυας, Ib.* 18, 566. Ἄ Τρύγη.
 Τρυγῆς, ᾧ, ὄν, fæculentus. Ἄ Τρέβω.
 Τρυγητός, υ, ὁ, vindemia, pro Τρυγητός. Ἄ
 Τρυγῆ, ᾧ, sicco, arfacio; Τρυγείσθαί, cxicari. Ἄ Eod.
 ΤΡΥΓΗ, ἡ, ἡ, cereales fruges, fructus; messis; (2) vindemia; (3) etiam pro siccitate.
 Τρυγητής, ἡ, ὄ, vindemiator, qui demit et colligit cereales fruges et uvas. Ἄ Τρυγῆ.
 Unde
 Τρυγητήριον, υ, τὸ, torcular, torcular, *Gl. V.*
 Τρυγητός, υ, ὁ, vindemiator.
 Τρυγητικός, ἡ, ὄν, vindemialis, *Gl. V.*
 Τρυγητός, υ, ὁ, vindemia, vindemia tempus.
 Τρυγητός, υ, ὁ, ἢ ἡ, cerealium frugum comestor, ut circulus.
 Τρυγητός, ὁ, ἡ, qui fit e fratribus uvarum, epith. vini secundarii, τὸ Τρυγητόν, fraccs. Ἄ Τρύγη et θάινωμα.
 Τρυγητός, υ, ὁ, ἢ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. *Ex φέρω.*
 Τρυγῆ, ας, ἡ, fæx, fæx, *Gl. V.* amurca, *Gl. V.* de oleo. Ἄ Τρέβω.
 Τρυγῆς, υ, ὁ, sc. δίνος, vinum fæculentum, vini reliquæ cum fæce.

Τρυγίζω, fut. *ισα*, fœculentus evado, *Aret.* A τρυγή.
 Τρυγικός, ἡ, ὄν, fœculentus; (2) idem quod τρυγικός, ut τρυγικός χόρος. Ab eod.
 Τρυγίνος, ἰνι, ἰον, fœcatus, e fœcibus expressus. Ab eod.
 Τρυγίδιος, ε, ὁ ἔ ἡ, fœce vivens, victitans. Ex *βίος*.
 Τρυγδαίμονες, dæmones peruncti fœcibus ora, *Ar.*
 Τρυγιδία, ἡ, fœcem scrutor. A τρυξ. Hinc Τρυγιδίφθοι, εως, ἡ, lusus in quo ore extrahitur aliquid in fœce demersum, *Poll.*
 Τρυγίσιος, ε, ὁ, vas vimineum, quod coli loco supponitur vino recens calcato et e torculari effluent. Ex *ἴσιος*.
 Τρυγίσιος, colum, cribrum, sacculus, *Ar.*
 Τρυγισία, fœces prope, *Suid.*
 Τρυγονάω, rado, scalpo, *Suid.*
 Τρυγόμεν, 3. pl. præ. opt. act. *Poet.* pro τρυγόμεν, τρυγόμενα, a τρυγίσιος.
 Τρυγώδιον, ὤ, f. ἴσιω, convitiis incesso. "Ὁς τις ἀπὸ ἀλλὰ λαβὴν χόρον τρυγῶδιον, *Arist. Vesp.* ult.
 Τρυγώδης, εως, ὁ ἔ ἡ, fœce plenus; (2) fœcem referens, fœculentus.
 Τρυγώδης, ἡ, comœdia. Hinc Τρυγώδης, ἡ, ὄν, comicus.
 Τρυγώδης, ε, ὁ, qui fœcibus peruncta facie et curru vectus convitiis incessit prætereuntes, comicus poeta. *Ern.* A τρυξ et ὄδης.
 Τρυγών, ὄνος, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. A Τρυξ, f. ἴσιω vid. τρυξ. "Α δὲ δολογῶν Τηλοδὴν ἐν πικνιστοῖσι βράτων τρυξέσκον ἀκάνθαις, *Theocr.* 7, 140. *Il.* 9, 311. Τρυξίε δολογῶν, *Arat.* 948.
 ΤΡΥΓΗΛΗΣ, εως, ὁ ἔ ἡ, vel trulla, aut poculum, a τρύω, vel, ut aliis placet, clavatus. Ab eod. et ἦλος, *Luciani*.
 Τρυγίλιον, vel τρυγίλιον, idem quod τρυξίλιον.
 Τρύμα, ἄτος, τὸ, vel τρύμη, ns, ἡ, foramen a terebra; (2) veterator, longo rcrum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc Τρυμακία, ἄς, ἡ, foramen.
 Τρυμακίον, ε, τὸ, parvum foramen. Dim.
 Τρύξ, ὕγρος, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fœx vini, fœx olci; (3) scoria ferri.
 ΤΡΥΠΑ, ns, ἡ, foramen; (2) terebra.
 Τρυπάνη, ns, ἡ, terebra. A præc. Hinc Τρυπανίζω, fut. *ισα*, terebro, perfuro, pertundo.
 Τρυπάνιον, τὸ, Dim. a
 Τρυπάνιον, ε, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A τρύπα.
 Τρυπανήχος, ὁ, terebræ manubrium. Ab ἔχω.
 Τρυπάω, ὤ, f. ἴσιω, terebro, perfuro, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπῶν ἀμφοτέρω τὰ ὄτα, *Xen.* A τρύπα.
 Τρύπημα, ἄτος, τὸ, foramen. A τρυπάω.
 Τρύπησις, εως, ἡ, terebratio. Ab eod.
 Τρυπητής, ε, ὁ, terebrator. Ab eod.
 Τρυπῶνα, ὄρος, ὁ ἔ ἡ, virum s. homines atcrens, i. e. conficiens, excrucians, emaceraus. Ex τρύω et ἀνήρ.
 Τρυπίσιος, ε, ὁ ἔ ἡ, vitam vexans, molestus, *Aristoph.* *Nub.* 420. Ex τρύω et βίος.
 Τρυπίσιον, τρύπισσιον, vel τρυπίσιον, ε, τὸ, nota quæ inuritur equo longo labore trito cit confectio. Ex τρύω et ἴσιος.
 Τρύσις, εως, ἡ, adfectio, ærumna. A τρύω.
 Τρυσμός, ε, ὁ, idem, mirmur, susurrus. A τρύω.
 Τρυσκος, idem quod τρύω, *Sterh.*
 Τρυσσός, ἡ, ὄν, adfectus, æger.
 Τρυσσέναι, expendo, *Gl. V.* A τρυσάνη.
 Τρυσάνη, ns, ἡ, trutina. A τρύω, pro τρύω.
 Τρυσάκη, περ *Synce.* pro τρυσανόκη, *Er.*
 Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρύψις et ἄλιος.
 Τρυφαλις, ἴδος, ἡ, caseus, pro τρυφαλις.
 Τρυφάω, ὤ, fut. ἴσιω, delicate vivo, delictis indulge, laute vivo; (2) effero et exsulso lætitia; (3) insolens sum, et arrogans. *Gl. Vet.* τρυφῶ, luxurior, abundo. Σειμὴν, τρυφῶσαν (ἐγχεμα), *Aristoph.* *Nub.* 48. Τρυφῶν ταῖς ἐσθήσιν, *Isocr.* Ἐστρυφῆσθε ἐπὶ τῆς γῆς, *Jac.* 5, 5. A τρυφή.
 Τρυφείριον, idem. Hinc τρυφείριος, emol-

lescens, aor. 1. part. pass. *Aristoph. Vesp.* 686.
 Τρυφείριον, idem.
 Τρυφειραμπέχων, ὁ, delicate vestitus, *Ath.*
 Τρυφειρόβιος, ε, ὁ, molliter, laute, delicate vivens. A
 Τρυφειρός, ῥὰ, ῥόν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.
 Τρυφειρόν, τὸ, delicata vita, *Thuc.*
 Τρυφειρόσημον, ὄνος, ὁ ἔ ἡ, mollis, delicatus, epith. vestis.
 Τρυφειρότης, ἡτος, ἡ, mollities. A τρυφείριος.
 Τρυφειροχρῶς, ἄτος, vel τρυφειροχρῶς, ὄχρωτος, ὁ ἔ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus.
 Τρυφειρός, adv. delicatè, molliter.
 Τρυφή, ἡς, ἡ, delicia, mollities, luxus, delicata vita; (2) insolentia, fastus. A τρυφῶ.
 Τρυφήλος, ἡ, ὄν, delicatus, deliciis deditus. A præc.
 Τρυφήμα, ἄτος, τὸ, id ex quo delicia percipiuntur; (2) delicia. A τρυφῶ.
 Τρυφήτης, ε, ὁ, deliciarum consecrator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.
 Τρυφήτιος, ὤ, delicia capto. A præc.
 Τρυφήτικός, ἡ, ὄν, libidini et voluptati deditus. Ab eod.
 Τρυφοκαλάσεις, εως, ἡ, calasiri delicatio, mollior. E τρυφῶ et καλάσεις.
 Τρυφός, εως, τὸ, fragmentum, frustum. A τρυφῶ.
 Τρυφήρος, ῥὰ, ῥόν, attritus et lacer in modum τρυφῶς. A τρυφῶς.
 Τρυφήνιος, ἰνι, ἰον, tritus et scissus, consutus e pannis attritis. Ab eod.
 Τρυφήνιος, ε, τὸ, pannus attritus seu lacer. Dim. a τρυφῶς.
 Τρυφῶνος, mollis. "Α φωνὰ δὲ τρυφῶνα, *Theocrit.* 10, 37.
 Τρυφῶν, pro τρυφῶν, *Gal.*
 Τρυφῶς, vel τρυφῶς, εως, τὸ, pannus lacer et attritus; (2) attritio. (1) δυσόσθημα δὲ ἀμφὶ τρυφῶν τὰδὲ σκότι ἀμύβωμαι, *Eurip.* *Phœn.* 329. A τρυφῶ.
 Τρυφῶω, ὤ, f. ἴσιω, attero, absumo, exhaurio, conficio; τρυφῶμενος, afflicto, perf. pass. part. Τρυφῶμενος καμῶσις, *Herodian.* A τρύω. Hinc
 Τρυφῶσις, εως, ἡ, vexatio, adfectio.
 Τρυφῶω, f. ἔω, adfectio, *Gl. V.* τρυφῶσαι, carpitur, *Ph.* Μηδὲν διαπαντὸν τρυφῶ βίον ἐν κακότητι, *Theop.* 909. *Od.* 17, 388. Ἐνθυμίοις, εἰναῖς τ' ἀναιδῶτος τρυφῶσαι, *Soph.* *Trach.* 112. A
 ΤΡΥΓΩ, tero, attero; (2) vexo, divexo, defatigo, exhaurio, doimo, conficio, adfingo, eneco. Τρυγῶμενος ἡλιω, *Plato.* γῆραι ἔ πεινῆ, *Erign.*
 Τρυγάλια, ὤν, τὰ, bcllaria, *Gl. V.* *Aristoph.* *Plut.* 797. A
 Τρυγάλιος, ε, ὁ, edulis. A τρύω.
 Τρυγάλη, ns, ἡ, caverna, seu foramen rosione factum. Ab eod.
 Τρυγλητῶν, hircundinum genus in cavernis nidulantium. A τρύω.
 Τρυγλοδύνα, cavernam subeo, in caverna habito, *Hom.* *Batr.* 52. Ex τρύωλη et δύνα, subeo.
 Τρυγλοδύτης, ὤ, f. ἴσιω, idem et ex iisd. Unde Τρυγλοδύτης, ε, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernis habitat. Troglodytes, gens Afrorum.
 Τρυγλοδυτικός, ἡ, ὄν, cavernas subiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A præc.
 Τρυγλοδυτικῶς, adv. Troglodytarum more.
 Τρυγλοδύτης, ὁ ἔ ἡ, idem quod τρυγλοδύτης.
 Τρυγλοδύσις, acc. pl. f. g. part. præ. act. *Dor.* pro τρυγλώσις, a τρύω.
 ΤΡΥΓΩΝ, fut. τρύωμαι, rodo, comedo, *Od.* 6, 90. (2) crudum aliquid comedo. Οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι τρύωγειν, *Herodot.* 1, 71. Τῆς τε γενομένης (κυάμεν) ἔστι τρύωγειν, ἔτι ἔχοντες διαπύονται, *Id.* 2, 37. Hinc τρυκῶτα et τρύωμαι exponit *Galenus* ὡμὰ ἐσθίμενα.
 Τρύωσι, dat. plur. *Poet.* pro τρυγῶ, a Τρύω.
 Τρύωθ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τρύωσαι.

Τρύωθ, ε, ὁ, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. *Gl. V.* tructa, piscis. A τρύω.
 Τρυωπός, ἡ, ὄν, qui comedi potest aut solet, edulis, esculentus. Τρυωπῶτα exponit *Galenus* per ὡμὰ ἐσθίμενα. Vide τρύωγ, No. 2. Ab eod.
 Τρύωμα, ἄτος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τρύωμα. A τρυάσκω. Hinc
 Τρυμάσιος, ε, ὁ, saucius, vulneratus.
 Τρυμασίω, f. ἴσιω, saucio, vulnero.
 Τρυώνη, vel τρυώνη, idem. *Schol. Aristoph.*
 Τρύωμη, ἡ, *Ion.* pro τρύωσι, *Eust.*
 Τρύωθ, γός, ὁ, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. *Gl. V.* curculio.
 Τρύωθις, ἴδος, ἡ, grillus, acetaria, *Ph.* escaria, al. *Gl. V.* A τρύωθις.
 Τρύωθον, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi solent. Ab eod.
 Τρύωθρα, gen. sing. *Ecol.* pro τρύωθρα.
 Τρύωθρος, ε, ὁ, panivorus, nomen muris in *Batrachom.* Ex τρύωγ et ἄτος.
 Τρύωθριος, ε, ὁ ἔ ἡ, qui comedi potest aut solet; edulis. A τρύωγ.
 Τρύωθριος, εως, ἡ, esio, rosio. Ab eod.
 Τρυωφείριος, Trojanus perdens, *Op.*
 Τρυπάσκω, vide τρυπάω.
 Τρυπάω, *Poet.* pro τρυπάω τρυπάσκω, in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἱερώπατο, *Il.* 11, 567.
 Τρυπάω, pro τρυπάω, *Steph.*
 Τρύωσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσι, a τρυάσκω.
 Τρύωσις, 2. sing. a. 1. subj. verbi τρυάσκω. Ἡ δ' ἂν διοίξῃ σφάρα, καὶ τρύωσις φόνος, *Eurip.* *Synph.* 1205.
 Τρύωσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.
 Τρυωμός, ε, ὁ, idem et ab eod.
 Τρύωμαι, pro τρύωμαι, *Hipp.*
 Τρύωμα, f. 1. ind. act. verbi τρυάσκω. Unde Τρωτός, ἡ, ὄν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive potest.
 Τρύωμα, ἄτος, τὸ, *Ion.* pro τρύωμαι, vulnus.
 Τρυώμα, ὤ, curro, *Poet.* pro τρυώμα, *Il.* 22, 163.
 Τρύω, vulncro. Οἷνός σε τρύω μελιπλόης, ὅτε ἔ ἄλλης βλάβητι, ὅς ἂν μιν χανθὸν ἔλη, μηδ' αἷμα πίνῃ, *Od.* 21, 293.
 Τύ, *Dor.* pro σὺ, tu.
 Τυγῶνα, fut. τυγῶμαι, vel τυγῶμαι, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, proprie scopum attingo, adipiscor, impetro, *Gl. V.* ἔτυχεν, consecutus est, *Gl. Vet.* ὁ τυγῶν, quilibet, *Ph.* τυγόντες, adepti, *Ph.* τῆ τυγῶση, qualibet, *Ph.* aor. 2. Τυγῶν ἄνηρ, vulgaris, *Longin.* 9. Τυγῶνων συγγῶμος ἔλει, ἐξήνης, βοθητίας, δίκης, &c. *Dem.* Ἀπίαντες ἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες, *Aristoph.* *Av.* 1229. Κίνας δ' ἄλιωπατος, ὄσα κατ' ἡμῶ τυγῶναι μῦθον κακόν, *Eur.* *Her.* 628.
 Τυκῆν, ns, ἡ, tribula, *Ph.* A τύκα.
 Τυκίζω, fut. ἴσιω, sculpo, polio. Τέσπε δ' (λίβες) ἐτύκισον αἰ Κρέκεις ταῖς ῥύγχεσιν, *Aristoph.* *Av.* 1143.
 Τυκίον, Dim. a τύκος, *Eust.*
 Τύκισμα, ἄτος, τὸ, proprie lapis politus instrumento ferreo τύκος nominato. Hinc muri. Καθόνων τυκίσματα Φοῖβε, muros ad regulam a Phœbo factos, *Eurip.* *Troad.* 814.
 Τύκος, sive τύχος, ε, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapidicæ utuntur in polidendis lapidibus. *Suidas.* cælum. A τύκα.
 Τυκτός, ἡ, ὄν, factus, fabricatus; τυκτὸν κακὸν ἄλλωστραλλον, *Iliad.* 5, 831. i. e. γκατέρ nativum acutum malum. A τύκα.
 Τύκα, paro; τυκόντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. *Il.* 1, 467. Ab eod.
 Τύλα, sive τύλη, ns, ἡ, callus; (2) culcita, lo-dix; (3) gibbus cameli, &c. A τύλος.
 Τυλαίνιος, εἰς, ἰον, callosus. Τυλαῖνα ἔλκα, *Aret.* Ab eod.
 Τύλαρος, ὁ, pessulus, proprie idem quod τύλος.
 Τυλαράω, f. ὡσω, pessulum addo, obsero.
 Τυλάς, turdorum genus; al. ἰλλάς, *Eust.*

Τυλεία, ας, ἡ, et τυλεῖαν, α, τὸ, et τυλία, ας, ἡ, culcita. A τύλος.
 Τύλμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.
 Τυλίωσα, sive τυλίτω, fut. ξω, in modum culcitrae convolvo; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχάν, Theoc. 22, 54. A τύλος.
 Τυλοδῆς, ες, calli speciem gerens, Gorr.
 Τυλόεις, εἶσσα, ἐν, callosus. A
 ΤΥΛΟΣ, α, ὁ, callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) tuber, gibbus, torus in pectore, &c. unde (3) clavus ligneus vel cūam nodus; etiam pudendum, Hes. Et τύλοι, pl. pili superciliorum, Poll. Hinc
 Τυλόω, ᾧ, f. ᾠω, callosum reddo, callum obduco; τυλίμαι, calleo, Gl. V. perf. pass. τυλίμαι, calleo, Gloss. Vet. perf. pass. τυλομένος, callosus, Gl. V. perf. part. pass. Ὁ μὲν χαλκίους ἄγαν ταῖς γνάβους ἐνοχλῶν τυλοῖ τὸ σῆμα, Xen.
 Τυλοφάνης, seu τυλοφάντης, qui culcitas texit, Poll.
 Τυλοδῆς, εος, ὁ, ἡ, callosus. Ph. tuberosus. Ab eod.
 Τύλωμα, ἄτος, τὸ, idem quod τύλος.
 Τύλωσις, εως, ἡ, callositas.
 Τυλωτός, ἡ, ὄν, nodosus, callosus.
 Τυμβᾶς, ἄδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.
 Τυμβαύλης, fidicen, Gal.
 Τυμβᾶς αὐτῆ, vox sepulchralis. A τύμβος.
 Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.
 Τυμβεῖτης, α, ὁ, sepulchralis. A praec.
 Τυμβεῖμα, ἄτος, τὸ, id quod busto infertur, cadaver. A
 Τυμβείω, fut. εῖω, busto infero, tumulo, sepelio; (2) devoro, in ventre quasi sepelio. Σῆμα τυμβεύσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. Τυμβεύσαι, sepulta jacebit; activum pro passivo, more Atticorum. Εἶπ' ἐν ποικίτῃ ζῶσα τυμβεύσει τέγγη, Soph. Antip. 888. Σῆμα τυμβεύσαι τάφῳ, cadaver humo condere, Id. Aj. 1063. Πατὴρ τυμβεύσαι χροῖας, patris tumulo infundere libamina, Id. El. 406. Οὐχ ἄδε ναύτας ἀλομένους τυμβεύομεν, sepelimus, Eurip. Hcl. 1261. A τύμβος.
 Τυμβήσης, εος, ὁ, ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος et ἄω.
 Τυμβῆς, ἡ, sepulchralis, Nonn.
 Τυμβίδιος, α, ον, funebris. A τύμβος.
 Τυμβίτης, seu τυμβεῖτης, idem, Ep. ap. Suid.
 Τυμβογέων, ὄντος, ὁ, senex capularis, silicernium.
 Τυμβονόμος, α, ὁ, ἡ, qui in monumentis paciscitur, monumenta obsidens. A νέμα.
 ΤΥΜΒΟΣ, α, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus. Γέρον τύμβος, idem quod τυμβογέων, senex capularis. Τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέβει πύθων; Eurip. Med. 1209.
 Τυμβοχόω, ᾧ, f. ᾠω, tumulum struo, tumulo, sepelio, humo adgesta tego. Ex τύμβος et χόω, seu χέω.
 Τυμβοχόη, ἡς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, pro τυμβοχόησις, tumulus; Il. 21, 323.
 Τυμβοχόος, ον, adgestor tumuli.
 Τυμβοχόος, idem quod
 Τυμβοχόος, α, ὁ, ἡ, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effossus.
 Τυμβοφυχία, busta eruo, sepulchra deprædor.
 Τυμβοφυχία, ας, ἡ, sepulchrorum effossio. A
 Τυμβοφυχίος, α, ὁ, ἡ, busta eruens, spoliator mortuorum. Ph. vespillator, sepulchri violator, Aristoph. Ran. 1266. Ex ὄρυσσα.
 Τύμμη, ἄτος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.
 Τυμμή, ἡς, ἡ, idem et ab eod.
 Τυμπάνιος, α, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρων, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsusque sonat. A τύμπανον.
 Τυμπανίζω, f. ἴω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo; item fustibus ad necem cædo; (3) quovis violento supplicio adficio. *Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab eod.
 Τυμπάνιον, α, τὸ, parvum tympanum. Dim.

Τυμπανισμός, ἡ, ὁ, tympani pulsatio; excuratio quæ fit tormentis.
 Τυμπανιστής, ἡ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat; (2) tortor.
 Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat. A praec.
 Τυμπανιστής, α, ὁ, vide τύμπανίας.
 Τυμπανόεις, ἔντος, ὁ, idem.
 Τυμπανοειδής, εος, ὁ, ἡ, tympano similis. Ex seq. et εἶδος.
 Τυμπάνιον, α, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis cædebantur; (3) fustis, baculus. A τύπτω.
 Τυμπάνος, ὁ, idem quod τύμπανον, Ep. ap. Suid.
 Τυμπανοστρεπής, ὁ, ἡ, tympanorum strepitu gaudens. A στρέπωμαι.
 Τυμπανοφορέωμαι, tympanum fero, seu porto, Ath.
 Τυμπανώδης, εος, ὁ, ἡ, tympano similis. Τύπη, tu, Dor. pro σύ.
 ΤΥΠΟΣ, vel τυνός, parvus, Hes. τυνός, idem, Theoc. Hinc
 Τυνήτος, parvillus, parvulus, tantillus.
 Τυντλάω, lutum calco, glebas frango. Οὐ γὰρ οἶον τ' ἐστὶ πάντως τυντλάζειν, Aristoph. Pace, 1147. (2) blatero. A
 Τυντλός, ἡ, ὁ, lutum; locus cœnosit; (2) nugæ.
 Τυντλώδης, εος, ὁ, ἡ, lutosus. A praec.
 Τύξις, ἡ, seu τύξις, apparatus, Hes.
 Τύπαιον, α, τὸ, idem quod τύμπανον.
 Τύπαις, ἄδος, ἡ, malleus. A τύπτω.
 Τύπαιος, ἡ, ὁ, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. Ab eod.
 Τυπῆ, ἡς, ἡ, ictus, percussus, plaga; Il. 5, 887. Ab eod.
 Τυπία, idem quod κτυπία, Hes.
 Τύπης, α, ὁ, percussor, Hes.
 Τύπαις, (subaudi χαλκός,) æs ductile, mallo ductum. Dicitur et ἱλατός. Vide Polluc. Onomastic. 7, 24.
 Τυπικός, ἡ, ὄν, figuratus, symbolice quid innuens et figurans. A τύπος.
 Τυπικῶς, adv. figurate, symbolice. A praec.
 Τυπίς, ἴδος, ἡ, malleus. A τυπῆ.
 Τυποειδής, ες, typo similis, Sibil.
 Τυποπλασία, ἡ, typorum forniatio. A πλάσσω.
 Τύπος, α, ὁ, forma, simulacrum; (2) formula, norma, exemplar, institutum; (3) definitio crassior, non subtilis. A τύπτω. Hinc
 Τυπῶν, ᾧ, f. ᾠω, forma, informo, figuro; (2) signum imprimo vel insculpo. Ἐτύπωσεν ἐπιστῶν τῇ σφραγίδι τὸ Μαρκέλλω, Arr.
 Τυπῶν, fut. ἴω, pro τύπτω τυπῶν, cæsus, Ph. τυπῶν, batutum, Ph. aor. 1. part. pass. Οὐ γὰρ με τυπῶσθαι εἶθρον ἐχοντά γε, Aristoph. Plut. 21. *Ἄλλ' αὐτίς αὐ τυπῶσμαι, Id. Nub. 1182. A τύπτω.
 Τύπτοις, 1. plur. præ. ind. act. Dor. pro τύπτομεν.
 Τυπτόντων, gen. pl. præ. part. act. Att. pro 3. pl. præ. imperat. positus.
 ΤΥΠΤΩ, fut. ἴω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, plango, lugeo mortuum. Οὐ ἡ τύπτει τὰς ἴσας σληγᾶς ἐμοί; vapulas, Arist. Ran. 655. Καίρομένων δὲ τῶν ἰσῶν, τύπτονται πάντες, omnes sese verberant, Herodot. 2, 40. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸ ἰσῶν ἄπαντες τὸν κριόν, semet verberant, plangunt arietis causa, arietem lugent, Id. Ibid. 42.
 Τύπω, gen. sing. Dor. pro τύπη, a τύπος.
 Τυπώδης, εος, ὁ, ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος. Hinc
 Τυπωδῶς, adv. crassiore Mincrva, crassiore Musa.
 Τυπωβήτης, acc. plur. aor. 1. part. pass. verbi τυπῶ.
 Τύπωμα, ἄτος, τὸ, figura, idem quod τύπος (2) vas. (1) ὅσῳ δὲ πως μορφῆς τύπωμα, εἶρα τ' ἐξηλασμένω, Eurip. Phoen. 166. (2) τύπωμα χαλκὸς κλυεον ἡμέριον χειρῶν, Soph. Elccl. 54. A τυπῶ.
 Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.
 Τυπωτικός, ἡ, ὄν, fingens; (2) formandi vim

habens; (3) qui formari, formam recipere potest. A
 Τυπωτός, ἡ, ὄν, informatus, expressus, effectus. A τυπῶ.
 Τυρανείον, α, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde
 Τυρανείω, fut. εῖω, sum τύραννος, regno, impero. *Ἄλλὰ ἐμῷ μὲν ἐ τυρανεύσειν φίλοι βασιλῆς δικαίως, Eur. El. 885.
 Τυραννείω, ᾧ, f. ἴω, idem. Πίστρα τυραννῆν ἡ πᾶν σῶσαι θέλει, Eur. Ph. 563.
 Τυραννησίω, cupio τυραννῆν, tyrannidem et imperium adfecto. A τυραννείω.
 Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc
 Τυραννιάω, ᾧ, τυραννidem adfecto.
 Τυραννίζω, fut. ἴω, cum tyranno facio, Dem.
 Τυραννικός, ἡ, ὄν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dommandi peritus. A τύραννος.
 Τυραννικῶς, adv. tyrannorum more.
 Τυραννίς, ἴδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannus, dominatus injustus et crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.
 Τυραννοδιδασκάλος, α, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.
 Τυραννοκτονία, ᾧ, f. ἴω, tyrannum occido. Pass. τυραννοκτονέωμαι, tanquam tyrannus occidor.
 Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni cædes; tyrannicidium, Gl. V.
 Τυραννοκτονικός, ἡ, ὄν, ad tyrannicidam pertinetens. A
 Τυραννοκτόνος, α, ὁ, ἡ, tyrannicida, tyranni interfector. Ex τύραννος et κτείνω.
 Τυραννοποιός, tyrannum seu tyrannos efficiens, Plat.
 ΤΥΡΑΝΝΟΣ, α, ὁ, ἡ, tyrannus, rex, regina. Adject. tyrannicus, ad tyrannum pertinens. Τύρανα δὲξάν, Soph. Ed. Tyr. 588. Περίμω τυράνον ἐσίαν ἀφικέμεν, Eurip. Androm. 3.
 Τυραννοφόνος, α, ὁ, ἡ, tyrannicida.
 Τυραννίφρων, ονος, ὁ, ἡ, tyrannico spiritu tumidus, et insolens. Ex τύραννος et φρήν.
 Τυρβάω, f. ᾠω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυρβάωμαι, turbor, sollicitus sum. Μερμηρῆς ἡ τυρβάω περὶ πολλὰ, Luc. 10, 41. A
 Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.
 Τυρβία, ας, ἡ, lactis coagulatio, et in caseum densatio; confectio casei; (2) commixtio, et callida machinatio rei cujusque, Ern. A τυρβός.
 Τύρβωσις, εως, ἡ, idem.
 Τύρβωμα, ἄτος, τὸ, caseus. A
 Τύρβωω, fut. εῖω, in caseum cogo et denso; (2) agito, turbo, commisco, machinor, struo, fabricor. Ὁ δὲ ἔνδοι ἐτύρβω ταῦτα, Dem. A τυρβός.
 Τυρβίον, α, τὸ, caseolus. Dim.
 Τυρίον, τὸ, caseolus, Dim. Sterph.
 Τυροβόλιον, α, τὸ, quo servantur casei, fiscella. Ex τυρός et βολή.
 Τυροβόλα, serum, Hes.
 Τυρογλύφος, α, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo; in Batr. 136. Ex γλύφω.
 Τυρόεις, εἶσσα, ἐν, caseo similis, seu e caseo factus. Τυρόεις, ἔντος, vel τυρός, placenta, cui immixtus est caseus, vel simpliciter caseus. Τυρόεντα μέγαν λευκῶ γάλακτος, Theoc. Idyll. 1, 58. (subauditur ἄριστος.) A τυρός.
 Τυρόκνη, idem quod τυρόκνησις, Sterph.
 Τυρόκνησις, ἡ, radula caseo radendo; Aristoph. Lys. 226. Ex τυρός et κνάω.
 Τυροκομείον, α, τὸ, caseale, casearia taberna. A Τυροκομείω, caseos curo, conficio.
 Τυροκομῶ, idem. A κόπτω.
 Τυροκομία, curatio eorum quæ ad caseos pertinent, Sterph.
 Τυροκόκκινον, α, τὸ, caseus cretus in cerniculo, vel cribrum quo caseus cernitur.
 Τυρόνωτος, dorsum habens ex caseo; epith. placenta. Πλακῆντος τυρόνωτον κύκλον, Arist. Ach. 1125.
 Τυροποιῶ, ᾧ, fut. ἴω, caseum facio seu curo.

quale fertur in Hybla fuisse propter thymi copiam. Ab ῥῥῆν, Hybla.
 ῥῥῶς, ὤ, ὄν, curvus, inflexus. Hinc
 ῥῥῶς, ὤ, ὄν, tuber in dorso cameli.
 ῥῥῶς, fut. ἄσῳ, curvo, incurvo. Ab eod.
 ῥῥογίλωτες, contumeliosi in risu, *Min.*
 ῥῥοίξω, f. ἴσω, injurius sum, protervus et insolens sum, insolesco; (2) injuria et contumelia adificio; petulantiter injuriam adfero; convicior, convicium facio; item stupro; (3) convicior. ῥῥοίξω ὡς ἀπὸ ἀπρόζωντες εἶ, *Eur. Supp.* 465. Ἦπυ νοσῦντας θεῖος ῥῥοίξεν ὄμους; *Id. Iphig. in Taur.* 933. εἰς τινα, *Aristoph. Plut.* 899. ῥῥοίξωμαι πρὸς ἀνδρῶς, *Eur. Med.* 255. ῥῥοισμένος, injurius, arrogans; ὁ σπυρὶ ἔχον ῥῥοισμένα, *Eurip. Phœn.* 1118. ἰδὸν ῥῥοισθῆν ἄρα, quantum in probrum incidit, *Suph. Aj.* 367. Ab ῥῥοίξω.
 ῥῥοισπαθῆναι, ὤ, injuriam patior, injuria adficior. Ex ῥῥοίξω et πάθος.
 ῥῥοίξω, εὖς, ἦ, injuria quævis, maledicendo, &c. sed in foro proprie contumelia insignis et petulant, &c. unde ῥῥοίξω γραφή. Unde et (2) insolentia, superbia insignis; (3) stuprum vel adulterium pro vim et insolentiam illatum; (4) adjective usurpatur pro ῥῥοίξω, injurius, injuriosus. Καὶ ῥῥοίξω ἀνίκα τιμῆσσι, *Hesiod. Op. et Di.* 191.
 ῥῥοίξω, aor. 1. inf. act. verbi ῥῥοίξω.
 ῥῥοίξω, Dor. pro ῥῥοίξω.
 ῥῥοισθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass.
 ῥῥοισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
 ῥῥοισμα, ἄσος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ῥῥοίξω.
 ῥῥοισμός, idem quod ῥῥοισμα, *Æsch.*
 ῥῥοιστή, idem quod ῥῥοιστής, *Steph.*
 ῥῥοιστής, ὤ, ὄν, injurius, contumeliosus, insolens et protervus; (2) qui per vim stuprum infert, stuprator. Ab ῥῥοίξω. Hinc
 ῥῥοιστικός, ἦ, ὄν, pronus ad faciendum injuriam et contumeliam.
 ῥῥοιστία, idem quod ῥῥοίξω, *Anac.*
 ῥῥοιστικός, adv. injuriose, contumeliose, insolenter, petulant.
 ῥῥοιστοῖμαι, οἶ, qui causas et crimina in judicium pertrahere nolunt, *Poll.*
 ῥῥοιστότατος, ὤ, ὄν, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus, *Aristoph. Vesp.* 1293. Ab ῥῥοιστής.
 ῥῥοιστότερος, ὤ, ὄν, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.
 ῥῥοιστρια, ἴα, ἦ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.
 ῥῥωμα, ἄσος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ῥῥῶς.
 ῥῥωσις, εὖς, ἦ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, qua gibbosi fiunt. Ab eod.
 ῥῥωσία, as, ἦ, vide ῥῥωσία.
 ῥῥωζω, f. ἄσῳ, sano; ῥῥωζομαι, convalesco. Τὸς κάμωντας ῥῥωζέω, *Aristot.* Ab ῥῥωσία.
 ῥῥωίνης, 2. sing. præc. conj. act. verbi
 ῥῥωίνω, valeo; (2) sano. Λῆσιν δ' ῥῥωίνεω, *Dem.* Ab ῥῥωσία. Hinc
 ῥῥωίνω, εὖς, ἦ, qu. dic. convalescentia, via ad sanitatem; (2) sanatio. Unde
 ῥῥωίνω, ἦ, ὄν, sanabilis, qui sanari potest.
 ῥῥωιστικός, ἦ, ὄν, sanandi vim habens.
 ῥῥωισμα, ἄσος, τὸ, medicamentum.
 ῥῥωιστός, ἦ, ὄν, idem quod ῥῥωίνω. Ab ῥῥωσία.
 ῥῥωία, sanum, acc. sing. ab ῥῥωσία.
 ῥῥωσία, as, ἦ, sanitas, bona valetudo, *Dea saluti.* Ab ῥῥωσία.
 ῥῥωίης, gen. sing. *Ion.* pro ῥῥωσία.
 ῥῥωίνος, ἦ, ὄν, sanus, prospera valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) conferens ad sanitatem corporis vel tuendam vel recuperandam; salutifer, salutarius. Ab ῥῥωσία.
 ῥῥωίνω, adv. salubriter.
 ῥῥωιστότερος, comp. salubrius.
 ῥῥωίνος, ὤ, ὄν, sanus, integer, incolumis.
 ῥῥωίως, adv. integrè.
 ῥῥῆς, εὖς, ὄ, ὄν, ἦ, sanus, valens, incolumis, sospes, integer, *Pl.* (2) vetus, rectus, utilis; (3) bonus, faustus; (4) ratus.

ῥῥοζύγία, ἦ, conjunctio, concubitus cum sano, seu cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ῥῥωσία et ζυγός.
 ῥῥωσία, sano. Ab ῥῥωσία.
 ῥῥωσία, adv. salubriter. Ab eod.
 ῥῥωιστέρος, pro ῥῥωιστότερος, *E. M.*
 ῥῥωσία, seu ῥῥωσία (subintell. κίλευθος) mare, *Hom.*
 ῥῥωζω, idem quod
 ῥῥωίνω, f. ἄσῳ, humecto, madefacio, irriquo; ῥῥωίνωμαι, madefo. ῥῥωίνει γῆρας, *Eur. El. 3.* βλῆφαρον δάκρυον, *Id.* 679. Ab ῥῥωσία. Hinc
 ῥῥωίνω, εὖς, ἦ, humectatio.
 ῥῥωσία, as, ἦ, humiditas, humor, uligo.
 ῥῥωισμα, ἄσος, τὸ, idem et ab eod.
 ῥῥωισμαστρον, τὸ, emplastrum liquidum, *Steph.*
 ῥῥωιστός, ὤ, ὄν, per humida ambulans. Ex ῥῥωσία et βαίνω. Hinc
 ῥῥωιστικός, ἦ, ὄν, idem.
 ῥῥωίος, ὤ, ὄ, ὄν, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ῥῥωσία et βίος.
 ῥῥωόλος, ὄ, ὄ, ὄν, humidus. Epith. guttae cadentis. Ex βολή.
 ῥῥωοθηρική, ἦ, sc. τέχνη, piscatus. Ex θήρα.
 ῥῥωοκίλευθος, ον, epith. maris et deorum marinorum, humidum iter habens seu faciens.
 ῥῥωοκίφωλος, qui humido capite est, *Alex. Arhrod.*
 ῥῥωοκίλη, hernia aquosa, seu ὑδροκίλη, *Poll.*
 ῥῥωοκίση, vide *Steph.*
 ῥῥωοκίλιος, ὤ, ὄ, ὄν, qui fluida alvo est. Ex ῥῥωσία et κοιλία.
 ῥῥωοκίλη, ὤ, ὄ, ὄν, humida collyria, quæ e succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex ῥῥωσία et κοιλία.
 ῥῥωοκίλη, εὖς, ὄ, ὄ, ὄν, membra habens tenera et flexibilia. Ex ῥῥωσία et μέλος.
 ῥῥωοκίλη, ὤ, ὄ, ὄν, unguentum liquidum.
 ῥῥωοκίλη, contr. ῥῥωοκίλη, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, humidam, i. e. mollem et effeminatam habens mentem.
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, pix liquida. Ex πίσσα.
 ῥῥωοκίση, ὤ, fut. ἴσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες ῥῥωοκίσην, *Ephig.* Ab
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, per humida gradiens, humida permeans. ῥῥωοκίση Σίμωνος ἀδελφίδος ἰχθυοκόλιος, *Nonn.* Ἐν ῥῥωοκίσην θαλάσσης βένθεσιν, *Orpian.* 2, 566. Ex πείρω.
 ῥῥωοκίσητος, ον, epith. viæ, humidus. A πορεύομαι.
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) tropice de eo qui est omnium temporum et hominum, obsequitur omnium studis; (5) ἴμρ. dicitur de petulant mobilitate oculorum in fæminis libidinis; (6) tener, de pulchritudine; (7) flexibilis, de arcu; (8) facilis, leniter fluens, de oratione, ἐν ῥῥωοκίσην ἦ γλώσσα, *γρον.* de loquacibus. ῥῥωοκίση πνεῦμα, fluxum, inconstans, *Longin.* 34.
 ῥῥωοκίσητος, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, humidam, i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. Ex ῥῥωοκίση et σάρξ.
 ῥῥωοκίση, εὖς, humidata crura habens, *Cyr.*
 ῥῥωοκίση, adv. mollis, flexibilis, *Xen.*
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, molitudo; (4) de moribus, humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ῥῥωοκίση.
 ῥῥωοκίσητος, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, mollem et flexibilem habens cervicem.
 ῥῥωοκίσητος, ἦ, ὄ, ὄ, ὄν, qui in humido ali solet. Ex ῥῥωοκίση et πορφή.
 ῥῥωοκίση, lippitudo, *Steph.*
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, qui humidus est oculis; item mobilibus, vividis, lascivis.
 ῥῥωοκίσητος, sc. poculum in quo liquores resonabant, *Er.*
 ῥῥωοκίση, nomen avis, *Æol.*
 ῥῥωοκίσητος, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, qui per humida incedit, palustris, epith. viæ. Ex ποταμός.
 ῥῥωοκίση, adv. molliter. A φῶν.

ῥῥωός, adv. humide, liquide, fluide; (2) agiliter, molliter. Ab ῥῥωοκίση.
 ῥῥωοκίση, mado. Ab eod.
 ῥῥωοκίση, εἶα, ἴον, aquosus, aqueus. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, εἶα, ἴον, aquosus, aqueus. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, ὤ, aquam potio. Ex ἴσῳ et πίνω.
 ῥῥωοκίση, aqueum seu aquosum reddo, *Bud.*
 ῥῥωοκίση, εὖς, ὄ, ὄ, ὄν, aquosus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non sincerus. ῥῥωοκίση σαίνων φιλότητι, *Æschyl. Agam.* 807. Ab ἴσῳ. Unde
 ῥῥωοκίση et ὑδαταίνω, aquosus fio, aquesco; (2) aquosum reddo, *Hipp.*
 ῥῥωοκίση, εἶ, ὄ, idem quod ὑδαταίνω.
 ῥῥωοκίση, ὄ, aquarius, *Theophr.*
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roscidus.
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, aqua pluvia. Ab ἴσῳ pro ἴσῳ. Unde
 ῥῥωοκίση, ἴσῳ, ἦ, vesicula, *Gl. V.*
 ῥῥωοκίση, idem quod ὑδαταίνω, *Theophr.*
 ῥῥωοκίση, εἶσῳ, ὄν, aquosus, aqueus, pluviosus.
 ῥῥωοκίση, ονος, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, in aqua nutritus et altus; (2) aquatilis seu aquaticus. A θέρμα, alutimus.
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, aqua lotus seu ablutus. A κλύω.
 ῥῥωοκίση, εἶ, aquarum scatebras habens, *Opp.*
 ῥῥωοκίση, undis verberatus. ῥῥωοκίση γῆσιν ἄκρασις, *Orpian. Cyneg.* 2.
 ῥῥωοκίση, ἴα, ἦ, aqua potus. A πόσις.
 ῥῥωοκίση, aquam bibo, *A. πόσις.*
 ῥῥωοκίση, in aqua stratus, *Id. Dam.*
 ῥῥωοκίση, εὖς, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, in aqua nutritus. A τρέφω.
 ῥῥωοκίση, virens aqua, *Hipp.*
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, aquosus et perliquidus, pallidaque aut fava bile permixtus. A χολή.
 ῥῥωοκίση, contr. ὑδατοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄν, aqueo colore præditus; (2) aqua similis. A χροία.
 ῥῥωοκίση, ὤ, aquosum reddo; ὑδατοκίση, aquescere. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, εὖς, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, aquosus, multum aquæ continens. Ab eod.
 ῥῥωοκίση, aqua, dat. sing. ab ἴσῳ, εὖς, aqua.
 ῥῥωοκίση, *Poet.* pro ἴσῳ, *Ap.*
 ῥῥωοκίση, ἦ, aquæ intercutis adfectus. Ab ῥῥωοκίση.
 ῥῥωοκίση, ὤ, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, *Diosc.* Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, ἦ, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, hydropicus. Ab eod.
 ῥῥωοκίση, ὤ, aqua intercus, hydrops. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, εὖς, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, hydropicus. A præc.
 ῥῥωοκίση, ὤ, celebrosus, canto. Ἐπτάσσοι δὴ ταίρι μετ' ἀνθρώπων ὑδρονται, *Aratus.* Καὶ χλοιοῦ σπασίω, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδρονται, *Nic. Al.* 47. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, εὖς, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, qui perite canit; (2) sapiens, prudens. Ab eod.
 ῥῥωοκίση, nutritio. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, εὖς, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, idem quod ὑδής.
 ῥῥωοκίση, ὤ, tumor terræ, tuber; ὑδνα, tubera, *Gl. V.* Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, τὸ, folium tuberis, *Hes.*
 ῥῥωοκίση, εἶ, ex aqua natus. A γίνωμαι.
 ῥῥωοκίση, εὖς, τὸ, aqua turbida cum miscetur terræ, vel cum pluvia, mixta aquæ fontanæ turbidam eam efficit. Νῦν δ' ἦδη τιθέλωται, ἴσῳ δ' ἀναμίσγεται ὑδρι, *Theogn.* 955. (939.)
 ῥῥωοκίση, as, ἦ, bydra, serpens aquatilis. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, ὤ, τὸ, aqueductus.
 ῥῥωοκίση, ὤ, aquam educo.
 ῥῥωοκίση, as, ἦ, aqueductus, aquæ deductio. Ab
 ῥῥωοκίση, ὤ, ὄ, ὄ, ὄ, ὄν, aquam educens, aquæ ductor, aquagium seu aqueductus. Ab ἴσῳ et ἀγωγός, deductio.
 ῥῥωοκίση, lavo, irriquo, aqua perfundo. Μέλω κραιπρὰ τε τὸν φθάνων ὑδαταίνω γαίης ἐν γάτοις, *Eur. Iphig. in Taur.* 162. *Od.* 4, 750. Ab ἴσῳ.
 ῥῥωοκίση, molinæ, *Gl. V.* Ex ἀλίω, molis.
 ῥῥωοκίση

Τλαγωγός, qui ligna vehit vel materiem comportat, *Poll.*
 Τλάζομαι, fut. *άσομαι*, ligna colligo, lignor. Ab *άλν.* Unde
 Τλαός, *αία, αιον*, silvestris; (2) luxurians frondibus et silvenscens; (3) materialis.
 Τλακή, *ης, ή*, latratus. Ab *άλάω.*
 Τλακόμορος, *υ, ό* *ξ ή*, ad latratum natus, epith. canis; (2) latrando se exercens et fatigans. Ex *άλακή* et *μόρος*, *fatum.*
 Τλακόω, idem quod *άλακτίω*, *Orph.*
 Τλακτίω, *ω, fut. ήω*, latro; (2) cum acc. allatro, latratu prosequor; nct. maledico, *άλακτώσι*, latrant, baubantur, *Ph.* Άγαθός γ' *άλακτιών, ή* διαλιχίν τας χύτρας, *Aristoph.* *Vesp.* 898. Τας δέ πειρώτας άποδιδάσκειν *άλακτών, Luc.* II. 18, 586. Ab *άλάω.*
 Τλακτήτης, *ό*, latrator, *Erp.*
 Τλακτικός, pronus ad latrandum, *Hom. Sch.*
 Τλαστρία, *ή*, lignatrix, *Steph.*
 ΤΛΑΨ, fut. *άσω*, latro.
 Τλειώτης, *ό*, sylvaticus, in silvis degens.
 ΤΛΗ, *ης, ή*, materia quaecunque, unde aliquid fit; unde et cibi *άλη* vocantur; (2) silva; (3) faeces cibi dcocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidii.
 Τληάτης, et *άλιάτης, υ, ό*, silvigradus, qui per silvas graditur, in silvis vivens, epith. *Panis.* Ex *βαίνω.*
 Τληγητής, *έος, ό* *ξ ή*, qu. dic. ex materia natus, corporeus. Ex *γηγος.*
 Τληγίς, *ήσσα, ήν*, silvovos, arboribus densus et opacus. Ab *άλη.*
 Τληκοίτης, *υ, ό*, cubile in silvis habens. Ex *κάπη.*
 Τλημα, *άτος, τά*, frutices et stirpes humiliores mediae inter arbores et herbas. Ex *άλη*, quasi intercedere *άλίω.*
 Τλημαίνω, *ω, fut. ήω*, silvesco. A *μενίομαι.*
 Τληνργία, *ας, ή*, opus materiarum, ars lignaria, fabrilis. Ab
 Τληνργός, *υ, ό*, faber lignarius. Ab *έργον.*
 Τληρέτις, *άληρος, (Hes.)* et epith. *Panis, Erp.*
 Τληπτικός, *υ, ό*, lignicida, lignator. Δρύν *άλοτομασχιζέσαι, Soph.* *El.* 97. A *τέμνω.*
 Τληφίρες, *υ, ό* *ξ ή*, qui materiam seu lignum comportat. Ex *άλη* et *φίρω.*
 Τληψής, *υ, ό*, *Nican.* idem quod
 Τλήωρος, *υ, ό* *ξ ή*, silva custos. Ab *ώρως.*
 Τλίαι, *ων, αι*, praescingna coriorum; (2) res faeculentae. Ab *άλη, φαε.* Unde
 Τλίω, fut. *ίσω*, defaeco, faecibus expurgo, vel per colum transfundendo defaecandi causa; liquo, colo, *Gl. V. Diosc.*
 Τλιγέ, lancea, *Hes.*
 Τλικός, *ή, όν*, materialis; (2) crassus, mundanis sordibus inquinatus. Ab *άλη.*
 Τλίμος, idem quod *άλίμης, Νωα.*
 Τλιμργός, vid. *άλημργός.* Ab *άλις*, pro *άλη*, *Steph.*
 Τλιμοός, *υ, ό*, colatio. Ab *άλίω.*
 Τλιπή, *ήρος, ό*, colum, cribrum, sacculus per quem aliquid transfunditur, ut a faecibus repurgetur, aut minuatur vis ejus. *Gl. V.* saccus, saccus vinarius. Ab *άλίω.*
 Τλιπήριον, *υ, τά*, idem
 Τλιπριον, *υ, τά*, idem et ab eod.
 Τλοάτης, *υ, ό*, in silva degens. A *βαίνω.*
 Τλοείος, *υ, ό* *ξ ή*, in silvis degens, e frondibus ac silvestribus fructibus vivens.
 Τλογίτης, *έος, ό* *ξ ή*, in silvis vel fructetis natus, *Gl. V.* sylvanus. A *γείνομαι.*
 Τλογράφος, *ό*, ligni pictor, *Man.*
 Τλοδίατος, *ό* *ξ ή*, corporeus, *Synes.*
 Τλοδρόμος, *ό, ή*, in silvis vagans.
 Τλόις, *ίσσα, εν*, sylvovos, nemorosus, *Synes.*
 Τλοκάτοικος, *υ, ό* *ξ ή*, silvicola, *Gl. V.*
 Τλόκομος, *υ, ό* *ξ ή*, silvis seu arboribus comans, arboribus silvovos. A *κόμη.*
 Τλοκόμος, *ό* *ξ ή*, silvas curans, silvarum studiosus. Τλοκόμεν *νάπος, Eurip.* *Andr.* 283. A *κομίζω.*
 Τλοκρός, *υ, ό*, lignator. A *κωρά.*
 Τλοκρόνιω, inutili fruticatione luxurio et fere insanio, frondibus ac sarmentis luxurio, *Gl. V.* *άλομανί,* silvescere, *Hipp.* (2) me

jacto, effero. (2) *ύφ' άδωνης άκράτα προς δοξαν κινάωδς θρασυόμνον ίξουρίζει και ύλομανί,* *Plutarch.* 2, 15. Ab
 Τλομάτης, *έος, ό* *ξ ή*, qui mirum in modum silvis gaudet, silvovos. A *μαίνομαι.*
 Τλομάχια, *ω, f. ήω*, in saltibus pugno. Τλομαχίησαι *δι είσι δινοί,* *Arrian.* A *μάχομαι.*
 Τλομήστρα, *ή*, genus vermiculi, quidam bombycen volunt, *Hes.*
 Τλονέμος, *υ, ό* *ξ ή*, in silvis degens. A *νέμω.*
 Τλοτομέω, *ω, fut. ήω*, materiam caedo, succidō, ligna in silvis caedo.
 Τλοτομία, *ας, ή*, materiae succisio; (2) ars seu scientia caedendi ligna et materiam. Ab
 Τλοτόμος, *υ, ό* *ξ ή*, ad succidendas arbores aptus; (2) lignorum caesor. A *τέμνω.*
 Τλοτομικός, ad materiarum pertinens, *Steph.*
 Τλοτόμιον, *τό*, caedua sylva, *Strab.*
 Τλοτόρφος, in sylvis nutritus, *Cal.*
 Τλοργία, *ας, ή*, opus materiarum, ars lignaria. Ab
 Τλοργός, *υ, ό*, materiarius, seu lignarius faber. Ex *άλη* et *έργον.*
 Τλοφάγος, gen. sing. *Ιον.* pro *άλοφάγω*, ab
 Τλοφάγος, *υ, ό* *ξ ή*, qui silvas depascitur, qui in silvis pascitur seu degit. A *φίρω.*
 Τλοφρόω, *ω, f. ήω*, materiam comporto. Ab
 Τλοφρός, *υ, ό*, qui matriciam et ligna comportat, calo; (2) silvovos.
 Τλώδης, *έος, ό* *ξ ή*, silvovos, arboribus densus et opacus, *Gl. V.* silvester; (2) qui crassae materiae est, faeculentus. Ab *άλη.*
 Τλωρός, *υ, ό*, silva custos. Ex *ώρως.*
 Τλω, *τό*, pro *ύσμα*, pluvia, *Erot.*
 Τμίας, vos, acc. pl. *Ιον.* pro *ύμας*, a *ού, τι.*
 Τμειάπιός, *υ, ό*, vestras, popularis, vester, civis. Της *δι ύμειάπις άπωλίαις ίχθύμοι,* vestro exitio adhaerentes, *Clemens Alex.* in *Protrep.* 35. *Ουχ ώς ύμειάπαοί Άθηναίοι, Athen.* 9, 366. Ex *ύμας* et *δάπιδος.* (nisi *δαπος* est mera terminatio. *Ern.*)
 Τμίες, vos, nom. plur. *Ιον.* pro *ύμεις.*
 Τμίας, vos, acc. plur. *Ιον.* pro *ύμας.*
 Τμείς, vos, nom. plur. *Ιον.* pro *ύμεις.*
 Τμείς, vos, nom. plur. ab eod.
 Τμίλη, sterilis, *Suid.*
 Τμιναιώ, idem quod *υμναιώ, E. M.*
 Τμινάιος, *υ, ό*, Hymenaeus; (2) nuptiarum praeses, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiae. Ab *ύμην.*
 Τμιναιώ, *ω, fut. άσω*, uxorem duco; (2) hymenaeum cano. *Ού γάρ ούν τε ήμίν πριν διδομαι, πριν ξ λυκος ούν ύμναιώι, Aristoph.* *Puce,* 1112.
 Τμινείω, *ω, idem* et ab eod.
 Τμινάιος, nuptialis, *Erp.*
 Τμινίον, seu *ύμνίον, τό*, membranula, *Steph.*
 Τμίνινος, et *ύμνίνος*, membranaceus vel membranaceus, *Steph.*
 Τμινειδής, *έος, ό* *ξ ή*, membranæ speciem genens, membranaceus; (2) membrana constans. Ex *ύμην* et *είδος.*
 Τμινόπτερος, *υ, ό* *ξ ή*, alas membranaceas habens, vesperilionis et cicadae. A *πτερόν.*
 Τμινόστράκος, *υ, ό* *ξ ή*, testa tenui et subtili velut membrana tectus seu constans. Ex *ύμην* et *στρακον.*
 Τμινώδης, *έος, ό* *ξ ή*, membranaceus, tenui membrana constans; (2) membranæ speciem genens. Ab *ύμην.*
 Τμής, vos, nom. plur. *Dor.* pro *ύμεις.*
 Τμίτρες, *έρα, έρον*, vester; (2) tuus. Ab *ύμεις.*
 Τμίαν, gen. pl. *Ιον.* pro *ύμάν.*
 ΤΜΗΝ, *ίνος, ή*, membrana, pellicula, tunica seu tuniula; (2) membrana, qua involutus est fatus; (3) carmen nuptiale, Hymen.
 Τμηπτός, *υ, ό*, locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur, *Elym.*
 Τμμας, vos, accus. plur. *Αολ.* pro *ύμας.*
 Τμμες, vos, nom. plur. *Αολ.* pro *ύμεις.*
 Τμμε, vel *ύμμη, dat. pl. Αολ.* pro *ύμίν.*
 Τμνύγρας, seu *ύμναγρας, ό*, qui carmina dicit seu pangit; epith. *Apollinis, Erp.*
 Τμνῶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro *ύμνήσαι.*

Τμνίωσαι, nom. plur. part. praes. act. f. g. *Poet.* pro *ύμνίωσαι*, ab
 Τμνίω, *Poet.* pro *ύμνίω.*
 Τμνίωμας, 1. plur. praes. indic. act. *Dor.* pro *ύμνίωμαν.*
 Τμνίωσαι, nom. plur. f. g. part. praes. act. *Dor.* pro *ύμνίωσαι*, ab
 Τμνίω, *ω, fut. ήω*, carmine celeberrimo, hymnis decanto; (2) praedico, celeberrimo, laudo, etiam soluta oratione; (3) convicior, incuso seu accuso, carmine perstringo et diffamo, deplo-ro et lamentor. *Χρόνις τήδ' έκτος ύμνήσις κακή, Soph.* *El.* 384. *Άργίαις τί νν ύμνώνιν ύμναιώσιν, Eur.* *Iph.* in *Taur.* 368. *Τμνθήσεται πόλις, Id.* *Ion.* 1635. *Τμνσηαν σιμάν θίτιν, Pind.* *τῆς θιῆς, Xen.* *άπιστοῖσαν, Eur.* *Med.* 423. Ab *ύμνος.*
 Τμνηπώλιω, *ω, f. ήω*, hymnis et carminibus occupor, cano. Ab
 Τμνηπώλιος, *υ, ό* *ξ ή*, hymnos tractans, poeta.
 Τμνησαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi *ύμνίω.*
 Τμνησις, *έως, ή*, celebratio per hymnos aut carmina; (2) laudum decantatio. Ab *ύμνίω.*
 Τμνητής, *ήρος, ό*, cantator, laudator, proprie carminibus. Ab eod.
 Τμνητής, *υ, ό*, idem et ab eod. Unde
 Τμνητικός, *ή, όν*, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum.
 Τμνητός, *ή, όν*, celebris, laudibus celebrandus.
 Τμνητρια, *ας, ή*, cantatrix, *Poll.* ab *ύμνητή.*
 Τμνητρις, *ίδος, ή*, idem. *Poll.*
 Τμνογράφος, *υ, ό*, humorum scriptor. Ex *ύμνος* et *γράφω.*
 Τμνοβέτης, *υ, ό*, poeta; (2) poeticus, versibus scriptus. (1) *κῆν Μύσαις πακίλοσ ύμνοβήσαι, Meleag.* in *Anthol.* *Br.* (2) *ό και τεύξας ύμνοβήσαν τήφανον, corollam poeticam, Id.* *Ibid.*
 Τμνολογία, *ω*, hymnum canto, celebrio:
 Τμνολογία, *ας, ή*, humorum decantatio:
 Τμνολογίω, fut. *ίσω*, hymnum dico. Ab
 Τμνολόγος, *υ, ό*, hymnos dicens.
 Τμνοποιός, *υ, ό*, qui hymnos conficit; (2) poeta laudes celebrans. Ex *ύμνος* et *ποίηω.*
 Τμνοπολιώ, idem quod *ύμνίω*, seu *ύμνοβήω, Synes.*
 Τμνοπόλιος, *υ, ό* *ξ ή* vide *ύμνοπόλιος.*
 Τμνος, *υ, ό*, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen; (2) oraculum. Ab *ύδω.*
 Τμνω, 3. plur. imperf. iud. act. *constr.* pro *ύμνουν*, ab *ύμνίω.*
 Τμνωδία, *ω, fut. ήω*, hymnos canto, carmina decanto; (2) oraculum edo. *Ομφαλόν μέσον καθίζων φοίβος ύμνωδῆ βοροτῶς, Eur.* *Ion.* 6.
 Τμνωδία, *ας, ή*, humorum decantatio; (2) hymnus qui decantatur.
 Τμνωδογράφος, *ό*, humorum scriptor. *Τον ύμνωδογράρον έμειλῶδει ήμίν Δαυιδ, Joseph.* *Maccub.* (sub finem.)
 Τμνωδός, *υ, ό*, humorum cantor, qui carmina decantat. Ex *ύμνος* et *ώδός.*
 Τμνοιος, *Αολ.* pro *ύμνοιος, Steph.*
 Τμής, *ή, όν*, idem quod *ύμνίτερος*, vester.
 ΤΝΙ2, sive *ύνις, έως, ή*, vomer, vomis.
 Τνῶς, capra agrestis, *Hes.*
 ΤΝΝΟ2, *υ, ό*, equuleus, marnus.
 Τοβοσκός, *υ, ό*, subulcus. Ex *ύς* et *βόσκη.*
 Τοβοσκότης, *υ, ό*, idem et ex iisdem.
 Ταυδής, sui assimillis, figuram genens literæ *Τ, Corr.* *ύσιωδής, V. L.*
 Τορμσία, *ας, ή*, Musa porcina, cantus suum grunnitum referens; cantus invenustus. Ex *ύς* et *μῦσα.*
 Τοπώλιος, *υ, ό*, qui ad sues versatur, subulcus. Ex *ύς* et *πολιώ.*
 Τός, *υίς*, gen. ab *ύς, υις.*
 Τός, pro *υίος, Ατ.*
 Τόσεις, *ή*, herbae nomen, porcina seris, *Steph.*
 Τοσκινάμω, *ω*, insanio more eorum qui hyoscyanum gustant. Ab
 Τοσκύμμος, *υ, ό*, et *-μων, τό*, hyoscyamus, faba porcina, *Nic.* *Al.* 416. *Angl.* *HEMBA NE.*
 Τοσκαμείω, pro *τοσκαμοείω, E. M.*

Ἰοσκάνμιος, ex hyoseyamo confectus, Diosc.
 Ἰορροβείον, α, τὸ, haxa. Ab ἰορροβός.
 Ἰορροβός, α, τὸ, greg suum quo pascuntur. Ab ἰορροβός, ἡ, ὁ, subulcus. Ex ἰς et ῥοβός.
 Ἰπαγκάνκτις, ᾧ, fut. ἴσω, subindignor, indignor.
 Ἰπαγῆσῳ, amo, valde amo.
 Ἰπαγγελέσσα, nom. pl. f. 2. part. act. Ion. pro ὑπαγγελῆσαι, ab.
 Ἰπαγγέλλω, clam nuncio, pronuncio; annuncio. Νεύμαι λαβρῆδισι ὑπαγγέλλισα Λεάνδρῳ, Mus. 106.
 Ἰπάγγελος, α, ὁ, nunciatus. A præc.
 Ἰπάγγελτος, α, ὁ, ἢ, patefactus, denunciatus. Ab eod.
 Ἰπάγεται, 3. sing. præc. ind. pass. v. ὑπάγω.
 Ἰπαγκάλισμα, f. ἴσα, in ulnis gesto. Hinc Ἰπαγκάλισμα, ἄτος, τὸ, quod ulnis gestatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δὲ ἴσαι, μίμνησκον μίᾱς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, Soph. T. 545.
 Ἰπαγκάλιστος, ὁ, puer qui in ulnis gestatur, Suid. Ab ἀγκάλῃ.
 Ἰπαγκάλος, et -άλος, α, ὁ, ἢ, qui ulnis gestatur. Ex ὑπὸ et ἀγκάλῃ.
 Ἰπαγκάνιος, α, τὸ, cubitali. Ab ἀγκών.
 Ἰπαγορευτός, adv. posit. respondendum.
 Ἰπαγορευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inspiratione divina, Jos. Ab
 Ἰπαγορεύω, fut. εἴσω, dicto, verba subjicio; (2) respondeo; (3) post factum verba addo; (4) nuncupo; (5) interpretor, expono. Κληρονομήτης ὑπαγορεύουσα τὴν ἐπιστολὴν, Symes.
 Ἰπάγραμος, ον, subrusticus.
 Ἰπάγρητος, ὁ, ἢ, vigilians, non dormiens, insomnis.
 Ἰπάγω, fut. ἄζω, subduco, clam eximo; unde (2) ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (3) subjicio, jugo subdo, maxime in med. (4) defero, in iudicium adduco; (5) paulatim deduco; (6) recedo, abeo, eo; (7) in med. est præter subjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad stuprum, item subjicere vel suggerere alicui aliquid; ὑπάγε, vade, ὑπάγεις, abis, ὑπάγεις, redegit, et ὑπαγγέγεις, subegit, Phil. ὑπαγγέβεις, inductus, Gl. V. (1) Ἐκ τῶρα δ' ἐκ βελίων ὑπάγε Ζεὺς, Il. 11, 163. (2) ὑπάγασα κυλίην, alvus faeces excernens, Hippoc. (3) ὑπάγε ζυγὸν ἵππου, equus sub jugum junxit, Il. 16, 148; 23, 291. (4) ἀπὸ Xenophonem, Thucydidem et Herodotum. Eis diuin, deferre: ὑπάγω σε θανάτῳ, accuso te criminis capitalis, apud Xenoph. et Herodot. (5) ἐπιδὲν ὑπάγασιν τὴς πολεμίας ὑπαφεύγοντες οἱ Ἀρμίνιοι, Xenoph. Cyr. 3, 164. Πεισῆσαι τὰς πολεμίας εἰς ἰνδράς ὑπάγην, Xenoph. in Hipparch. 75. Τῷ ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα, Eur. Hel. 832. Ἰπαχθίντες οἱ Μεγαρίται τῇ ὄψει, pellecti, Plut. in Sol. 82. (6) ὑπάγεις ἡμῶς τῆς ὄψι, Aristoph. Ran. 175. Τὸς δ' ἄλλους ἐκίλευσεν ὑπάγην, lente ire, Xen. Cyr. Eyr. 4, 198.
 Ἰπαγωγίς, εως, ὁ, instrumentum fabrilis; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.
 Ἰπαγωγὴ, ἡ, ἢ, subductio, Gl. V. captio; (2) receptus, recessus, qui fit, cum receptui cavitur; item, fuga; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) submissio et succidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.
 Ἰπαγωγός, ὁ, ἢ, vim habens subducendi, decipiendi, &c. Ab eod.
 Ἰπάδω, succino. Κυκλάσιοι χοροῖσιν ὑπάδων, Aristoph. Ran. 365.
 Ἰπαῖδω, idem. Ἰπαῖσαν δὲ λίγμαι ἰπταλίον σφαιρῆς, Call. in Dian. 242.
 Ἰπαῖ, Πραγος, pro ὀπί.
 Ἰπαῖζω, sublamenter.
 Ἰπαῖδισσάμαι, pro ὑπαῖδω, Hom.
 Ἰπαῖδισσάμαι, subveram, et. reverere, ul simprl.
 ἸΠΑΙΘΑ, adv. coram, recta; ex obliquo, Il. 15, 519.
 Ἰπαῖβρίζω, fut. σω, sub sereno sum vel ago.
 Ἰπαῖβρίζω τὰς νεφέλας, ἢ ζωνεφεῖ, Aristoph. Av. 1508.
 Ἰπαῖδισ, α, ὁ, ἢ, subdialis, qui est sub dio.
 Ἰπαῖδόν, ἢ, τὸ, arca, subdiale, Gl. V.
 Ἰπαῖδρος, α, ὁ, ἢ, subdialis, qui est sub

dio; (2) mel. de vita viri in rep. administranda aut bello gerendo versantis; opp. umbratica; (3) in re militari ὑπαῖδρα opp. locis munitis, in quibus latere milites possunt. Ex ὑπὸ et αἶδρα.
 Ἰπαῖδω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαῖδω, σῶμ' ἀν' ἰώμην τὸ σόν; Suph. Trach. 1226.
 Ἰπαῖκάλω, adsentor, clam adsentor.
 Ἰπαῖσσομαι, fut. ἴζομαι, subobscurus declaro sive inno, tacite et occulte inno. Τὴν μίλλανσιν αὐτὴ πύχην ὑπαῖσσομαι, Ἐλλῆν.
 Ἰπαῖρω, elevo, attollo, V. L.
 Ἰπαῖσω, fut. ἴζω, clam proisilo, proruo, sc. ex inferiori loco, Il. 2, 310.
 Ἰπαῖσχομαι, subturpe, Gl. V.
 Ἰπαῖσσομαι, suppedat, Gl. V.
 Ἰπαῖσιν, α, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. (melius ἰπαῖσιν.) Ab
 Ἰπαῖσις, α, ὁ, ἢ, obnoxius crimini, Gl. V. sons. Ab αἰτία.
 Ἰπαῖσις, reprehensionem merendo, reddendo se crimini obnoxium, Bud.
 Ἰπαῖσῳ, ἡ, ὁ, obedientia. Ab ὑπακῶ.
 Ἰπαῖσιον, 2. sing. a. l. imperat. act. Dor. pro ὑπάκυσον, ab ὑπακῶ.
 Ἰπαῖσός, ὁ, ὁ, qui ex altero audit, interpres alterius.
 Ἰπαῖσῳ, adv. posit. intelligendum, pro quo alias ἰλλῆσαι. Ab
 Ἰπαῖσῳ, f. ἴσα, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) subintelligo in Ellipsi. Ἄλλὰ τῷ γ' ἐν παιδίῳ ὑπάκυσον, Aristoph. Lys. 879. Ἐπὴν κ' αὐταῖς ὑπακίσει, Theocr. 11, 78. Ἰπακῆν, dicitur is, qui apud fores auscultat, τῷ θύον κίπτοντι, Act. Apost. 12, 13. Κρέσσαντος δὲ τῷ Πίτρου τὴν θύραν τῷ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίῳ ὑπακῆσαι.
 Ἰπαῖσος, ον, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πένταβλος.
 Ἰπαῖστικός, ἡ, ὄν, vim edendi, subducendi (v. gr. alvum) habens. Ab ὑπάγω.
 Ἰπαῖσιμα, ἄτος, τὸ, inunctio:
 Ἰπαῖσιπτον, α, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.
 Ἰπαῖσιπτῆς, ἴδος, ἡ, uingendo suo illinendo serviens. Ab
 Ἰπαῖσιπτρον, α, τὸ, instrumentum quo ad illinendum utimur, velut specillum. Ab
 Ἰπαῖσιφω, fut. ψω, sublimo, lino, subungo.
 Ἰπαῖσιψαμένους νεανικῶς, Aristoph. Pace, 902.
 Ἰπαῖσιψον τῷ φάλαμ, Idem.
 Ἰπαῖσιψάσθαι, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαῖσιψω pro ὑπαῖσιψω.
 Ἰπαῖσιψω, subterfuge, 2. sing. præc. imperat. med. Ion. pro ὑπαῖσιψω.
 Ἰπαῖσιψομαι, fugio, elabor, viro. Δεινὴν δὲ βορῶν ὑπαῖσιψω φῆμην, Hes. Op. 758.
 Ἰπαῖσιψῶ, ἡ, ἢ, immutatio, Gl. V. submutatio; hypallage, figura grammatica.
 Ἰπαῖσιψάσθαι, ἄτος, τὸ, commutatio subsidiaria, res quæ vicem alterius præstat. Gl. V. pignus. Ab
 Ἰπαῖσιψάσθαι, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, seu exhibeo. Ἰπαῖσιψάσθαι, ἀεὶ τὸ ἐπικείμενον ὄνομα, Gal.
 Ἰπαῖσιψάσθαι, ἡ, ὄν, communitivus. A præc.
 Ἰπαῖσιψῶ, ἡ, ὁ, subalternus.
 Ἰπαῖσιψῶ, aor. 1. inf. act. verbi ὑπαῖσιψω.
 Ἰπαῖσιψῶ, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. Il. 22, 270.
 Ἰπαῖσιψω, fut. ἴξω, subterfugio, effugio, evito. Hom. Batr. 97.
 Ἰπαῖσιψῶ, ᾧ, demeto, subobtundo.
 Ἰπαῖσιψῶ, obtundo.
 Ἰπαῖσιψῶ, ὁ, ἢ, arenosus.
 Ἰπαῖσιψῶ, α, ὁ, ἢ, vitibus consitus.
 Ἰπαῖσιψῶ, induo, indumento tego.
 Ἰπαῖσιψῶ, cunctor, cunctor, Phal. Ep.
 Ἰπαῖσιψῶ, aor. 1. inf. act. verbi ὑπαῖσιψω, lego, recito. Hinc
 Ἰπαῖσιψῶ, α, ὁ, lector.
 Ἰπαῖσιψῶ, subduco, abduco.
 Ἰπαῖσιψῶ, εως, ἡ, duplicatio.
 Ἰπαῖσιψῶ, fut. ὕσωμαι, tergiversor, subduco me alicui rei.
 Ἰπαῖσιψῶ, sensim vel clam emergo, in V. L. subeo.

Ἰπαναβλίω, premendo expello.
 Ἰπαναβλίω, ᾧ, abeo, ap. Aristoph. saltans abeo. Ἐτὶ τὸ δῖσιπον ὑπαναβλίω, Arist. Conc. 1159.
 Ἰπαναβλίω, et -ομαι, subcumbo, Gl. V.
 Ἰπαναβλίω, paulatim insumo, paulatim attero. Πολυανθραπία τὴν ὀλγύτητα τρέφειν καὶ ὑπαναβλίωσιν βεβουλευμένους, Plutarch. in Fabio.
 Ἰπαναβλίω, sensim vel clam consumo, Steph.
 Ἰπαναβλίω, ἡ, assurrectio, honor habitus in cedendo loco, Aristol.
 Ἰπαναβλίω, adv. posit. assurgendo. Ab ὑπαναβλίω.
 Ἰπαναβλίω, revertor, redeo.
 Ἰπαναβλίω, f. βέξω, insuper alo vel nutrio.
 Ἰπαναβλίω, τὸν νοῦντα, Arel.
 Ἰπαναβλίω, incendio, paulatim incendio vel calefacto, de vino, amore. Ἐκ τῷ οἴνῳ ὑπαναβλίωσιν, Ἐλλῆν.
 Ἰπαναβλίω, paulatim nascor. Ἰπαναβλίωσιν δὲ τι ἐκ τῷ εἶδῳ φεβερὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, Ἐλλῆν. Ex φύμαι.
 Ἰπαναβλίω, ᾧ, sensim recedo, retro abeo.
 Ἰπαναβλίω, εως, ἡ, recessio, abitus. A pr.
 Ἰπαναβλίω, α, ὁ, ἢ, viro subjectus seu obnoxius. Ph. ὑπαναβλίω, maritala. Καὶ παύτῃ ὑπαναβλίω, et ei conjugi, Heliod. 10. Ex ἀντι.
 Ἰπαναβλίω, remisse, Steph.
 Ἰπαναβλίω, sustineo, velut humeris, &c.
 Ἰπαναβλίω, floreo, vigeo.
 Ἰπαναβλίω, ἀμει, discurior, molestia affectus sum. Ἐσθὲν ὑπαναβλίω τῇ νημνίᾳ, Arist. Nub. 1197.
 Ἰπαναβλίω, remitto vel intermitto, Gaz.
 Ἰπαναβλίω, et ὑπαναβλίω, adsurgo, honoris causa alicui; (2) exurgo. Τὸν θάκων τοῖς προσεστυμένοις ὑπαναβλίωσιν, Aristoph. Nub. 989.
 Ἰπαναβλίω, surge, 2. sing. præc. imperat. pass.
 Ἰπαναβλίω, idem quod
 Ἰπαναβλίω, fut. ξω, subtus aperio, v. gr. infra pedes, clam, paululum. Τῶν δὲ χιλιῶν αὐτῶν ὑπαναβλίωσιν, Aristoc.
 Ἰπαναβλίω, ᾧ, fut. ἴσω, obviam eo; (2) nanciscor; (3) occuro, præoccupor, præcipio. (2) νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαναβλίω, Soph. Phil. 718. (3) μελῶν δ' ὑπαναβλίω τοῖς ἐμοῖς βαλεῖμασιν, Eurip. Suppl. 398. κατὰ πρόσσωπον, Heliod.
 Ἰπαναβλίω, ᾧ, idem. Hinc
 Ἰπαναβλίω, εως, ἡ, occursum.
 Ἰπαναβλίω, ἡ, pro ὑπαναβλίω, V. L.
 Ἰπαναβλίω, fut. ἴσω, occurro. Τῶν δ' ἀκούσας αὐτῶν ὑπαναβλίωσιν, Pind. Ἰπαναβλίωσιν ἡμῶν, Lucian. τὸς πολέμους, Plut. Ex ἀντία.
 Ἰπαναβλίωσιν, aor. 1. part. act. f. g. Ἄβω, pro ὑπαναβλίωσιν, ab ὑπαναβλίω.
 Ἰπαναβλίω, idem quod ὑπαναβλίω, Steph.
 Ἰπαναβλίω, occurro. Οὐκ ἀναμείνας ὁ Δορτάβανος, ὑπαναβλίωσιν, Herodian.
 Ἰπαναβλίω, εως, ἡ, exhaustio, velut e sentina.
 Ἰπαναβλίω, α, ὁ, ἢ, qui in antro degit, item adject. cavernosus. Ex ἀντρον.
 Ἰπαναβλίω, subministro; (2) ministro.
 Ἰπαναβλίω, ον, axem continens. Συρίγγων ἄνω φθίγγων ὑπαβλίωσιν, Call.
 Ἰπαναβλίω, una minor.
 Ἰπαναβλίω, paulatim abeo vel me subduco.
 Ἰπαναβλίω, abeo paulatim seu clam.
 Ἰπαναβλίωσιν, clam discedendum est, Aristoph. Thesm. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, et κινῶ.
 Ἰπαναβλίω, abeo; (2) clam abeo.
 Ἰπαναβλίω, Ion. pro ὑπαβλίω.
 ἸΠΑΒ, τὸ, nomen indeclinabile, visio vera, Od. 19, 547. Ib. 20, 90. Adverb. videndo et vigilando, intell. κατὰ.
 Ἰπαβλίω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.
 Ἰπαβλίω, α, ὁ, ἢ, argillam in se continens, Epith. terra.
 Ἰπαβλίω, εως, ἡ, æs alienum. Ab
 Ἰπαβλίω, f. εἴσω, argentum anxie quero, et veluti effodiendo investigo; (2) ὑπαβλίωσιν, oberatur sum, Gl. V.
 Ἰπαβλίω, α, ὁ, ἢ, in quo argentum est mixtum; (2) argento par.

Υπαρέμωσις, ἡ, qu. dic. subnumeratio, Naz.
 Υπαυχέτιος, ἡ, ὄν, substantivus.
 Υπαυχέτης, ἡ, ὄν, existentiam habens. Ab ὑπαύχου.
 Υπαυχός, ἡ, ovnis lactans agnum, Call. in Apoll. 53. Ab αἴγῃ, ὄντις.
 Υπαυχός, ὄν, negans aliquid, ut ἕλαυχος. Υπαυχός γὰρ τίς δὲ ἀπόλλυσται, Euripid. Andr. 558. Πάσαι δὲ κεν εἶν ὑπαυχοί, Callim. in Apoll. 53. Ab ἄρνεμαί.
 Υπαύξει, a. 1. inf. act. verbi ὑπάυχω. Unde Υπαύξεις, εως, ἡ, existentia, subsistentia, substantia, veris essentiae secundum Platonicos; (2) bona, facultates.
 Υπαυχίζω, fut. αἴω, surripio, praeripio, Ion. pro ὑπαυχάω. Υπαυχάσας λόγον, Herodot.
 Υπαυχάω, ὤ, subligo, suspendo ex.
 Υπαύχην, erat, 3. sing. imperf. iud. act. Dor. pro ὑπάυχην, ab ὑπάυχω.
 Υπαυχή, ἡ, ὄν, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro datum.
 Υπαυχία, ἡ, munus seu potestas legati; (2) dominatus potestas in alium. Ab
 Υπαυχός, ε, ὄ, qui sub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu aut provincia; (2) dux, idem quod ὑπαυχός; (3) subditus. Υπαυχός ἄλλων δειῶ ἔπλευσας, subditus aliis, Soph. Aj. 1124. Ἴτω δὲ τίς φράσον ὑπάυχους σοὶ ἐμοῖς, ducibus, Eurip. Helen. 1451.
 Υπαυχίος, Τυγρη, vid. Merr. et Thes. Gr. Pr.
 Υπαυχίσις, gen. sing. part. praes. f. g. verbi ὑπάυχω, fut. ζῶ, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, lacesco, excito contentionem; (2) sum, existo, suppeto; (3) adsum; (4) sum ὑπαυχός, ὑπαύχει, cum infini. item καλῶς ὑπάυχον, facultas est, occasio, materia adest, licet; ὑπάυχον, habentur, Ph. ὑπάυχεν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπαύχοντα, bona fortunae, Ph. Πολλῶν ὑπάυχε κῦρος ἡμέρα καλῶν, Soph. El. 925. Οὐκ ἔν ὑπάυχον τάνδε κατθανόντα χεῖρ; Eur. Rhes. 632. Μίανσ' ὅτι θνητὸς ὑπάυχους, Phocyl. 104. Διά τὰς εὐεργεσίας δὲ ὑπάυχον εἰς ὑμᾶς, Dem. Διδικῶν μὲν εἶνα, τὰς δὲ ὑπάυχοντας βίας ἀμύνουσιν, Plut. in Thesoc.
 Υπαυματίω, aromata redolco, Diosc.
 Υπαυσιπίος, ε, ὄ, ζῆ, clypeo tectus. Υπαυσιπίδιος κώρος, armorum ornatus, Soph. Aj. 1407. Υπαυσιπίδια προδιδῶντι, ad lavam prodigrenti, Il. 13, 807. Ex ὑπὸ ἐτ ἀσπίς.
 Υπαυσιζω, fut. ἴω, clypeum gesto, armiger sum. Ex iisdem. Hinc
 Υπαυσιγῆς, ε, ὄ, clypeatus satelles. Gl. V. protector, armiger. Ξενοφῶντα δὲ ὄ ὑπαυσιγῆς, ἔχων τὴν ἀσπίδα, ἀπίλιπεν, Xen. Cyr. Etr. 4, 199.
 Υπαυσιγῆς, ἦρος, ε, idem et ab cod.
 Υπαύσω, exco, exilio, Att. pro ὑπαύσω. Τέλος δ' ὑπάυξος ἴδιον θυρῶν, Soph. Aj. 301.
 Υπαυσρός, ὄν, sidereus, caelestis, a sideribus ortus, ductus. Ab αἴρω.
 Υπαυσῶδης, ε, ὄ, idem quod αἰσῶδης.
 Υπαυτία, α, ὄ, consularis. Ab
 Υπαυτίω, f. εἶω, sum consul. Ab ὑπαυτος.
 Υπαυτι, sc. χροδῆ, principalis, Mart. Cap.
 Υπαυτιγῆς, ἡ, consularis, Suid.
 Υπαυτία, pro ὑπαυτία, Ep.
 Υπαυτιγῆς, ἡ, ὄν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.
 Υπαυτιγῆς, ὄ, vir consularis, Ep.
 Υπαυτιμίζω, fut. ἴω, vaporem subjicio. Ex ἀτμός, vapor, Hinc
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, vaporis excitatio, emissio.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ὄ, absurdus.
 Υπαυτιμῶδης, ἀση, αση, summus, supremus; (2) Subst. consularis, quia penes illum Romae erat summa potestas. Ab ὑπῆγε.
 Υπαυτιμίζω, fut. ἴω, Atticæ linguae elegantiam adfecto.
 Υπαυτιμίζω, fut. αἴω, splendesco, illucesco. Ἐστί ἡμέρα ὑπαυτιμίζω, Luc.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, qui est sub luce. Ex αὐγή, splendor.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, qui est sub luce, supero, Sterph.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, qui est in aula; (2) qui est

in tentorio, vel tecto. (2) ἐκείνον εἰργων Τεῦχος ἐξέφεται σκηνῆς ὑπαυλον, illum intra tentoria cohibere Teucer jubet, Soph. Aj. 795. Ex ἀβλή.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, subausterus, Diosc.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, cervical, quod cervici supponitur. Ex ὑπὸ ἐτ ἀβλή.
 Υπαυτιμῶδης, qui est sub cervice. Ἄλλ' ἡ μὲν πολλῆ καὶ ὑπαυτιμῶδης, coma quæ sub collo erat, Heliod. 3.
 Υπαυτιμῶδης, recedo, decedo, v. gr. de via.
 Υπαυτιμῶδης, spumo, spumare incipio.
 Υπαυτιμῶδης, inscite vivens, Herod.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, pumeus, spumosus.
 Υπαυτιμῶδης, ὄν, alienus, non conveniens, non regularis, Hipp.
 Υπαυτιμῶδης, subobscurus, Cal.
 Υπαυτιμῶδης, 3. plur. praes. ind. act. Ion. et cum v, pro ὑπαυτιμῶδης, ab ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ὑπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, qui fidejussores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) sponsionis obnoxius.
 Υπαυτιμῶδης, adv. satissado, vadato.
 Υπαυτιμῶδης, leniter, paululum inclino.
 Υπαυτιμῶδης, 3. plur. aor. 1. ind. act. Poet. pro ὑπαυτιμῶδης, ab ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, timuerant, 3. plur. plusq. perf. ind. med. per Synec. pro ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, aor. 1. ind. act. verbi ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Poet. pro ὑπαυτιμῶδης, ab ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, 3. sing. aor. 1. ind. med.
 Υπαυτιμῶδης, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v, ab ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ὑπαυτιμῶδης, ab ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, suspicor, suspectum habeo; (2) contemplor. Νικῶντα δ' ἴππους ὡς ὑπαυτιμῶδης στρατὸν Κρέων, Eur. Supp. 695. Οἱ μὲν μετὰ τὴν ἐχθρὸν ὑπαυτιμῶδης μόνον ἀλλήλους ζῆ παρῶδουσαν, i. e. torve aspiciabant, Arrian.
 Υπαυτιμῶδης, cedo, me subjicio. Ἐγὼ μὲν ἔν ἐκ ἂν ποτ'—πῶσιν ὑπαυτιμῶδης, Soph. El. 363.
 Υπαυτιμῶδης, Att. pro ὑπαυτιμῶδης, Soph.
 Υπαυτιμῶδης, adv. pos. cedendum est, Soph. Aj. 667.
 Υπαυτιμῶδης, ἡ, ὄν, qui cedit. Ab
 Υπαυτιμῶδης, fut. εἴω, cedo, concedo, locum do, remitto, obsequor, obtempero, obedio. Γέμω μὴδὲν ὑπαυτιμῶδης, Eur. Iph. in Aul. 138.
 Υπαυτιμῶδης, subsum, adsum, suppedito.
 Υπαυτιμῶδης, subeo, irrepo: praet. ὑπῆγε, et solutione ὑπῆγε. Τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπῆγε δάκρυσι κῆρος, Eros, Apoll. Rhod. 3, 1077.
 Υπαυτιμῶδης, εως, ἡ, cessio; (2) obsequium. Ab ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, fut. 1. ind. med. verbi ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, praefari, praedicere, inpr. monendi causa; unde etiam pro monere. Πᾶσιν δ' ὑπαυτιμῶδης τὰς ἐν αὐτοῖς λόγους, Eur. Supp. 1168. Οὐδένος ἀκοὴν ὑπαυτιμῶδης, Her. Fur. 965. Ὡσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπαυτιμῶδης, Thuc.
 Υπαυτιμῶδης, Poet. pro ὑπῆγε.
 Υπαυτιμῶδης, pro ὑπεράλιος, Dion.
 Υπαυτιμῶδης, ἡ, remigatio, Orph. pro ὑπερησία. Ab ἐρέτω.
 Υπαυτιμῶδης, 3. pl. imperf. ind. act. per Metath. pro ὑπαυτιμῶδης, ab ὑπαυτιμῶδης, Il. 2, 426.
 Υπαυτιμῶδης, eminco, supero, pro ὑπαυτιμῶδης ὑπαυτιμῶδης, tene supra, super extende.
 Υπαυτιμῶδης, ε, ὄ, ζῆ, eminent, excellens; superior. Ab ὑπαυτιμῶδης.
 Υπαυτιμῶδης, superior, V. L.
 Υπαυτιμῶδης, aor. 2. part. Ion. verbi ὑπῆγε. Καὶ ὑπαυτιμῶδης τῆς ἀρχῆς, remissaque iracundia, Herodot. 1, 156.
 Υπαυτιμῶδης, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπαυτιμῶδης, pro ὑπῆγε, submitti.
 Υπαυτιμῶδης, subeo, subingredior, irrepo; ὑπαυτιμῶδης, subrepreo, Gl. V.
 Υπαυτιμῶδης, idem. Εἶτα λαβὼν ὑπαυτιμῶδης τὸ γῆρας, Plut.
 Υπαυτιμῶδης, ἡ, adiutio, V. L.

Υπαυτιμῶδης, e, ex. Ex ὑπὸ ἐτ ἐκ, et.
 Υπαυτιμῶδης, procedo, v. gr. in aciem.
 Υπαυτιμῶδης, eicio; (2) praetervehor, transeo. (2) ἂν ἔτι θρηῶν μέλλων ὑπῆγε ποταμοῖο βαλῆν Ἀμύροιο βίβρα, Apoll. Rhod. 1, 595.
 Υπαυτιμῶδης, fut. διέωμαι, exspecto, Epigr. (2) intelligo, colligo ex aliqua oratione aliquid.
 Υπαυτιμῶδης, subterfugio.
 Υπαυτιμῶδης, idem quod ὑπαυτιμῶδης, Ep.
 Υπαυτιμῶδης, vel ὑπαυτιμῶδης, f. ὑπαυτιμῶδης, clam exuo seu excutio; (2) In med. emergo, clam laboro; (3) declino. Πόνως μὲν Τρωϊκῶν ὑπαυτιμῶδης, Eur. Cyc. 340.
 Υπαυτιμῶδης, expurgo.
 Υπαυτιμῶδης, εως, ἡ, idem quod ὑπαυτιμῶδης, H. s.
 Υπαυτιμῶδης, paulatim nudo, vel nudo.
 Υπαυτιμῶδης, 3. plur. a. 2. conj. act. Ion. pro ὑπαυτιμῶδης, ab ὑπαυτιμῶδης, subduco.
 Υπαυτιμῶδης, fut. καύσω, succendo. Hinc
 Υπαυτιμῶδης, ἄσος, τὸ, id quod aliquid succendimus, fomes ad succendendum, suscitabilem ignis, irritamentum.
 Υπαυτιμῶδης, aliquo sum exportatus; (2) in loco aliquem subduco, Aristot.
 Υπαυτιμῶδης, evacuo, expilo.
 Υπαυτιμῶδης, furto subduco. Υπαυτιμῶδης διὰ τῶν φίλων χρήματα, Phil.
 Υπαυτιμῶδης, clam paulatim declino.
 Υπαυτιμῶδης, f. ἴω, clam exporto, clanculum effero.
 Υπαυτιμῶδης, excerno, eicio, inpr. de iis quae per alium ejiuntur.
 Υπαυτιμῶδης, excipio.
 Υπαυτιμῶδης, paulatim frango, item frango, debilito; (2) libero, solvo.
 Υπαυτιμῶδης, f. ψω, clam emitto. Ὅς με ὑπαυτιμῶδης Τρωϊκῆς χροῦς, Eur. Hec. 6. Ὑπαυτιμῶδης Τρωϊκῆς χροῦς, Soph. El. 1866.
 Υπαυτιμῶδης, transco, trajicio, sed cum significatione loci, unde progressa, v. gr. navis trajecit.
 Υπαυτιμῶδης, ὤ, fut. ἴω, subsilio, prosilio.
 Υπαυτιμῶδης, exspiro, deficio; ὑπαυτιμῶδης, abeunt.
 Υπαυτιμῶδης, elaboro, laborando perficio.
 Υπαυτιμῶδης, longe praecurro, sc. ex acie, portu, seu procurro, Il. 9, 502. Τυτῆ, ὑπαυτιμῶδης, παρῶ intervallo praecurrentem, Il. 21, 604.
 Υπαυτιμῶδης, prosilio. Ἀντῶρ ὄγος σήλυργος ὑπαυτιμῶδης ἀλίας, Orpian. Cymeget. 4, 160.
 Υπαυτιμῶδης, prius solvo, seu potius solvo, v. gr. curru equos, Od. 6, 85.
 Υπαυτιμῶδης, profuio, Od. 6, 87.
 Υπαυτιμῶδης, de navi, progressa, v. gr. e portu, secat mare.
 Υπαυτιμῶδης, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ἔτ ἀνήγε ὑπαυτιμῶδης ὑπαυτιμῶδης κακόνητα Νέσος ὄτ' ἀργαλῆς, Hesiod. Scut. 42.
 Υπαυτιμῶδης, 3. sing. aor. 2. conj. act.
 Υπαυτιμῶδης, ὄν, ardens, vehemens.
 Υπαυτιμῶδης, qu. dic. subeffluo, sensim et clam effluo, evanesco. Τὸ δὲ παρῶδης ἀεὶ ὑπαυτιμῶδης, Plut.
 Υπαυτιμῶδης, suberumpo, Sterph.
 Υπαυτιμῶδης, libero, e periculo eripio, Il. 23, 292.
 Υπαυτιμῶδης, idem.
 Υπαυτιμῶδης, collucesco, ut cum caro in aquam abit existitque hydrops.
 Υπαυτιμῶδης, seu ὑπαυτιμῶδης, aliquo transportandum curro, securitatis gratia, aut alia de causa, Epigr. Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ὑπαυτιμῶδης, Plut. Ὅν ἔξω δαμάτων ὑπαυτιμῶδης, Eur. Andr. 69. Soph. Il. 299.
 Υπαυτιμῶδης, paululum deflecto, clam averto; (2) paululum declino, paulatim averso et vito. Τῶν ὑπαυτιμῶδης πῶδα (φίλει), Soph. Trach. 557. Ταῦτην ἄσπας φύγιμι τε ζῆ ὑπαυτιμῶδης, Plato. Ὡς ἔξω γ' ἂν εἶδεν ὄν, ὥσπερ σὺ νῦν, ὑπαυτιμῶδης, Soph. Aed. Col. 565.
 Υπαυτιμῶδης, longe excurro, procurro, effugio, supero. Ἦν δ' ἐν ἐγὼ μιν μὴ θανῆν ὑπαυτιμῶδης, Eur. Andr. 359, μέρος, Ib. 415. Τὸν

ερατηγόν ὑπεκδραμῶν τὸν ἐκ Πύλου, Aristoph. Eq. 739.
 *Υπεκροφῆ, ἢ, nutritio, educatio, recreatio.
 *Υπεκφύωμαι, in lucem edor, appareo, conspicuus sum.
 *Υπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero, Od. 3, 496. (1) ἰὸν φίλον υἱὸν ὑπεξίφειρεν πολέμοιο, Il. 5, 318.
 *Υπεκφύονται, dat. sing. præc. part. act.
 *Υπέφυγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφύωμαι.
 *Υπεκφύω, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. Οὐ φθὼν σ' ὑπεκφυγίην, Soph. Antig. 599. μέισμα, Ib. 787.
 *Υπεκχίω, et ὑω, effundo. Τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξίχυν' αὐτίκα δάκρυ, Apoll. Rhod. 3, 705.
 *Υπεκχώω, ὡ, sensim abscedo seu excedo; (2) ex aliquo loco me subduco; item de facibus alvi. *Υπεκχωρίην τῷ βῶϊ, Plut. τῷ Θανάτῳ, Id.
 *Υπεκχώρησις, ἢ, excretio per alvum. A præc.
 *Υπεκχωρητικός, ἢ, ὄν, vim alvi purgandi habens.
 *Υπέλασον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.
 *Υπέλαιον, ὡ, τὰ, olei faex seu sordes.
 *Υπέλαυνω, subigo, subagito, Gl. V.
 *Υπέλαφρῶνω, sublevo. Ex ὑπὸ ἐτ' ἰλαφρῶν.
 *Υπέλιψθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω.
 *Υπέλιφθησαν, relictī sunt, 3. pl. aor. ejusd.
 *Υπέλυσα, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ὑπέλυσατο, ab ὑπολύω.
 *Υπέμβρον, ὡ, τὸ, infans adlucc lactens.
 *Υπέμβρον, gravidam reddo. Κόρη πλειωνίαν ὑπεμβρόωσι, Soph. Fragm. apud Clem. Alex. Strom. 5, 715. Ab ἕμβρον.
 *Υπέμειναν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὑπομείνω.
 *Υπέμεινε, remansit, 3. sing. cum ὡ, aor. ejusd.
 *Υπέμεινε, 3. sing. imperf. ind. act.
 *Υπέμνημικε, deflesti, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro ὑπέμνηκε, ab ὑπέμνω. Πάντα δ' ὑπέμνημικε, Il. 22, 491. Vide Tourj. Egr. Crit. 73.
 *Υπέμνηθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομνήσκωμαι.
 *Υπεμπιπρημι, succendo.
 *Υπεμφαίνω, substodens, significo, adumbro.
 *Υπεναντιόμαι, ἔμαι, adversor, repugno. *Υπεναντιώμενος ἐκίνοις, Plut. Ab
 *Υπεναντίος, ἰα, ἰον, contrarius, e regione positus, &c. (2) adversarius, hostis; (3) obvius, obviam factus. Hiinc
 *Υπεναντίτης, πτος, ἢ, contrarietas, quaedam diversitas; (2) vicissitudo.
 *Υπεναντιώμα, ἄτος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόμαι.
 *Υπεναντιώσις, ἰωσι, ἢ, idem. Ab eod.
 *Υπεναντιώσῃ, ἄλληλις ἔχῃ, sibi mutuo adversantur.
 *Υπενδίδωμι, paulatim cedo, clam cedo, tergum verito, Thuc.
 *Υπενδύω, ἄτος, τὰ, idem quod
 *Υπενδύτης, ὡ, ἢ, interula, quævis interior vestis. Ex ἐνδύωμαι.
 *Υπενηγίην, aor. 2. inf. act. verbi ὑπεφέρω.
 *Υπενήθε, vel ὑπενήθειν, adv. infra, subter, subter.
 *Υπενών, imperf. ind. act. contr. pro ὑπενώνω, ab ὑπενώω.
 *Υπεπύω, subduco, subtrahō. Σαυτὸν ὑπεπύγαγες τῆς τσαϊνῆς λιουεργίας, Chrys.
 *Υπεπαγωγῆ, ἢ, ἢ, idem quod seq. A præc.
 *Υπεπαιρῖσις, ἰωσι, ἢ, subtractio, detractio; (2) exceptio, Plut. Ab
 *Υπεπαίρω, ὡ, et ἔρωμαι, ἔρωμαι, clam aufero et averto, interverto, subduco, subtrahō, Gl. V. ὑπεπαίρωμαι, interverto, suppollo; ὑπεπείλη, præcepit, Ph. aor. 2. ὑπεπηρεμήσαν, deductis, exceptis, Ph. p. part. pass. Πολύρρητον γὰρ αἶμα ὑπεπαίρωσεν τῶν κτανόντων εἰ παλαιά θανάτου, Soph. El. 1443. Οὐδένος ὑπεπηρεμήσαν τὸ παράπαν, excepto, Philo. Τὴν ἐκλήμ' ὑπεξέλιπον αὐτὸς καθ' αὐτῆ, credens crimen a se amoliri, Soph. Ed. Tyr. 227.
 *Υπεπαίρεισις, adv. excipiendum.

*Υπεπαίρω, et ὑπεπαίρωμαι, eximo, submoveo, clam de medio tollo. *Όταν δι τὸς δικαίους ἔ ἀνδρείους διὰ τὸν φθόνον ὑπεπαίρωσιν, Xen.
 *Υπεπακρίζω, per cacumina ambulo, ad summum evado, cacumina seco, (sed leg. ὑπεπακρίω, quod vide suo loco, Ern.) (2) active, per cacumina duco. (2) ἀγίλατα μὲν βοσκήμασ' ἄρτι πρὸς λίπας μύσχων ὑπεπακρίζον, Eurip. Bacch. 666.
 *Υπεπαλάσθαι, idem quod
 *Υπεπαλύσκα, effugio, subterfugio, devito; ὑπεπαλύξαι, evitare, a. I. Τοῖο γ' ὑπεπαλύξαι βαρὺν χόλον, Hesiod. Theog. 615.
 *Υπεπαλασάωμαι, transcendō.
 *Υπεπαλάωμαι, clam e littore solvo et enavigo.
 *Υπεπαλάωμαι, et ὑπεπαλάωμαι, sensim vel clam emergo, item emergo. *Αλλ' ὄγ' ὑπεπαλάω κειφαλῆ, Theocr. 22, 123. Il. 13, 352.
 *Υπεπαλάω, emersus, aor. 2. part. pass.
 *Υπεπαλάωμαι, adsurgo honoris causa alicui.
 *Υπεπαλάωσθαι τῷ πρῆστυρίῳ, Plut.
 *Υπεπαλάω, ὡ, exhauro, v. gr. sentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεπαλάωσεν φρενί, Eur. Ion. 961.
 *Υπεπαλάω, succendo, inflammo. *Υπεπαλάω μνος ἐκ τῷ αἵνῳ ἰγνίτου φωνικώτερος, Ælian.
 *Υπεπαλάω, exhauro, Apoll.
 *Υπεπαλάω, procuro in quem, impetum facio; (2) idem quod ὑπεπαλάωμαι.
 *Υπεπαλάω, clam progredior longius.
 *Υπεπαλάωσις, ἰωσι, ἢ, supplicium, tormentum, quaestio. Ab ὑπεπαλάωμαι.
 *Υπεπαλάω, aor. 2. inf. act. verbi ὑπεπαλάωμαι.
 *Υπεπαλάωσθαι, clam exire, præc. infin.
 *Υπεπαλάω, subtrahō, eripio, Aἴ.
 *Υπεπαλάωμαι, clam egredior; (2) ulciscor, punio. Κὰν τῷ δ' (interea) ὑπεπαλάωσθαι Ἀντιγόνην ερατῷ δίχῳ, Eurip. Ph. 1474. τῆς πόλιος, Plut.
 *Υπεπαλάω, excessit e vita, accessit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Hæc vobis restituenda Suidæ in Philōm. 3, 600, 15. ubi legitur ἡουκῆ ἔκιστο, κῆτο ὑπεπαλάωσθαι legendum ὑπεπαλάωσθαι.
 *Υπεπαλάω, imperf. ind. act. verbi ὑπεπαλάωμαι.
 *Υπεπαλάω, clam abeo, solum verbo.
 *Υπεπαλάωσθαι, ἢ, ὄν, explicandi vim habens; τὸ ὑπεπαλάωσθαι, interpretatio.
 *Υπεπαλάω, aor. 1. ind. act. v. ὑπεπαλάωσθαι.
 *Υπεπαλάωμαι, cedo, excedo; (2) declino, vito; (3) clam, repente surgo, consurgo ex insidiis. *Υπεπαλάωσθαι τῆς ἀρχῆς, Herodot. τῆς καθύρας, Plut.
 *Υπεπαλάω, ἢ, alvi fluxus, Hÿp.
 *Υπεπαλάω, ὡ, ἢ, qui est sub potestate, sc. patris, filius familias. Ex ἔξωσι. Hiinc
 *Υπεπαλάωσθαι, πτος, ἢ, subjectio.
 *Υπεπαλάωσθαι, aliquantum sublevo, Steph.
 *Υπεπαλάωσθαι, numerus obversaria serie respondens τῷ ἰσμορίῳ, Bud.
 *Υπεπαλάωσθαι, 1. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπαλάω.
 *ΥΠΕΥ, præc. cum genit. super, supra, pro: θνήσκω ὑπὲρ σθέν, Eurip. Alcest. 287. propter, per, de; cum accusat. ultra, trans, supra, præter vel contra. Sine causa adversascit. In compositione notat supra, super, pro, præ, trans, præter, et intensionem. *Αλγίων ὑπὲρ, propter dolores, Eurip. Suppl. 1125. *Υπὲρ παθῶν, propter inala, Id. Hÿp. 159. *Υπὲρ ὄπις, ob discordiam, Id. Andr. 490. *Υπὲρ ὄρκια, præter fœdera, Il. 4, 67. *Υπὲρ αἴσαν, ὑπὲρ μόρον, contra et præter fatum destinatum, Hom. passim. Οὐδ' ὄγε ὀπισθόστος ὑπὲρ μόρον ἰμάλλιν οἰκαδὶ ἰκίσθαι, Apoll. Rhod. 1, 1030.
 *Υπὲρ, as, ἢ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, seu tenduntur et laxantur, Od. 5, 260. Ab ὑπὲρ.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, valde bonus, optimus.
 *Υπὲρ γάμος, πτος, ἢ, summa bonitas.
 *Υπὲρ γάμος, demiror, vehementer miror; (2) mirifice gaudeo, lætor. *Υπὲρ γάμος τὴν ἐνύκναιαν, Ælian.
 *Υπὲρ γάμος, adv. valde, maxime, vehementissime, Gl. V. supra modum.

*Υπὲρ γάμος, ὡ, valde indignor, vehementer stomachor. *Υπὲρ γάμος διέφθειρε τὸν Ἀρχίλαον, Ælian.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, fut. ἦσω, vehementer amo.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, valde ignotus, ignotissimus.
 *Υπὲρ γάμος, adv. excellenter, supra modum. Ab ὑπὲρ γάμος.
 *Υπὲρ γάμος, patrocino, pro aliquo dico. *Υπὲρ γάμος τὸν τινός, Aristot.
 *Υπὲρ γάμος, excello, supero.
 *Υπὲρ γάμος, pro alio vigilo, cum gen.
 *Υπὲρ γάμος, valde sum sollicitus de aliquo. Τὴν ἰκίην τρωῶν ὡς ἰδίαν σφαγὴν ὑπὲρ γάμος, Heliodor. 10.
 *Υπὲρ γάμος, defendo, propugno.
 *Υπὲρ γάμος, desuper flanti, dat. sing. ab
 *Υπὲρ γάμος, ἰος, ὡ, ἢ, desuper flans. Ex ἄμμι.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, fut. ἦσω, certo pro aliquo.
 *Υπὲρ γάμος, valde reverseo.
 *Υπὲρ γάμος, ἰωσι, ἢ, nimia sanguinis abundantia. Ex αἷμα: unde αἷμω.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, supra modum laudabilis.
 *Υπὲρ γάμος, extollo, effero; (2) antecello, supero; τὸ ὑπὲρ γάμος, excessus, quod modum superat; (3) prætervehor. *Υπὲρ γάμος τῷ δόξῃ τὸς πάντας, Plut. *Υπὲρ γάμος ἰσὶ πάντα λεγόμενος θεῶν, 2 Thess. 2, 4.
 *Υπὲρ γάμος, 1. sing. præc. conj. pass. verbi ὑπὲρ γάμος.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, supra modum turpis.
 *Υπὲρ γάμος, supra modum verecundor.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, fut. ἦσω, suspendo, sublimem reddo, Diisc.
 *Υπὲρ γάμος, ἰωσι, ἢ, suspensio. A præc.
 *Υπὲρ γάμος, vegetior sum, Ath.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, ætatis florem, ætatem vegetam egressus; exoletus, Ph. sed virgo ὑπὲρ γάμος est, quæ jam aliquamdiu nubilis fuit. Hes. magnus. Ex ἄμμι.
 *Υπὲρ γάμος, fut. ἰσω, supra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco, ultra finem jaculor; (2) præsto, supero. Κλέπτων δι τὸς βλιπτόνας ὑπὲρ γάμος τινεῖν, furando superavit, Aristoph. Plut. 665. *Υπὲρ γάμος τῆς σὺ γ' ἦδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, Id. Av. 368.
 *Υπὲρ γάμος, adv. valde intemperanter.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπὲρ γάμος.
 *Υπὲρ γάμος, ἰος, ὡ, ἢ, valde accuratus, nimis diligens.
 *Υπὲρ γάμος, per summum evado, supero, per summa montium transeo. Τί ποτ' αἰθέριαν ἔσκη πίτραν, ἢ τῶνδε δόμον ὑπὲρ γάμος, Eur. Suppl. 987. Τυχία ὑπὲρ γάμος, Xen. Hÿp. 6. Ex ὑπὲρ et ἀπρος.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, loca montana incolens. Ex iisd.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, f. ἦσω, perdoleo, supra modum doleo; ὑπὲρ γάμος, ὡ, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπὲρ γάμος, Aristoph. Av. 472. Μῆδ' ὑπὲρ γάμος φρόντιδα λύπα, Eur. Herac. 619. Μῆ τι πάθῃ, Id. Med. 118. *Υπὲρ γάμος ἦσας ἰσὶ τῇ ἱμαντῷ μεταβολῆ, Luc.
 *Υπὲρ γάμος, ἰος, ὡ, ἢ, valde dolens; (2) dolor immoderatus. *Υπὲρ γάμος χόλον νέμισα, Soph. El. 176. Ex ἄλλος.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, maritimus, qui est supra mare mari impositus. Ex ἄλλος.
 *Υπὲρ γάμος, transililo, ultra salio, Il. 20, 327.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, eximius, aliis præstans.
 *Υπὲρ γάμος, acc. sing. part. præc. med. per Sycuro, pro ὑπὲρ γάμος, ab ὑπὲρ γάμος.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, transalpinus, Gl. V. Ex ὑπὲρ et Ἄλπις.
 *Υπὲρ γάμος, valde discepto.
 *Υπὲρ γάμος, transcendō.
 *Υπὲρ γάμος, vincor impudentia. Οἶμος τάλως, ὑπὲρ γάμος, Aristoph. Eq. 1202.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, impudentissimus.
 *Υπὲρ γάμος, super accumbō, una accumbō ex parte superiore.
 *Υπὲρ γάμος, ὡ, ἢ, exsul, qui solum vertit et alio commigrat. Ex ἀνίσταμαι (suspectum, Ern.).

Υπεραναιίνω, sursum extendo seu assurgo.
 Υπεραναιίλω, emergo, exorior.
 Υπερανίχω, promineo.
 Υπερανίω, fut. ήσω, egregie floreo.
 Υπερανθρώπος, υ, ο ε ή η, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit.
 Υπερανίσταμαι, emineo, exsurgō, praeſto, supero, excello.
 Υπερανίσχω, emineo, supero.
 Υπερανίω, hausta aqua nimium perfundo, Pass. υπεραντίλωμαι, hausta aqua redundo; tropice, gravibus malis laboro, opprimor, periculo ultimo versor, &c. Ern. Ab
 Υπερανίω, υ, ο ε ή η, proprie navis, cujus sentina exhauriri non potest, ut periculum sit ne mergatur, &c. Hinc tropice oppressus malis, in ultimo periculo versans, item ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. Ern. Χαλεπῶ δ' υπερανίωλος ὕδα ξυμφορῆς, Eurip. Hipp. 767. Μῆτ' ἐν χυμαζομένην ἐπ' αὐτὴν περιώδης ὄρεξ γὰρ ὡς υπερανίωλος ἐστὶ, Dio Cass. 52, 16. Ex ἀντίω.
 Υπεραῖον, adv. supra.
 Υπεραῖος, eros ὁ, Dor. pro υπερῖνος, supra modum hominis, immodicus. Μεγαληγορίαν υπερῖνος, Eurip. Phoen.
 Υπεραπάτω, valde decipio.
 Υπεραποθήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος δὲ τὴ πατρός υπερῖσθωνών, Xen.
 Υπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μιν, ὃ ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβημένον υπερῖσθωνών, Aristoph. Vesp. 944. Ἐάν υπερῖσθωνὸν μιν, σαφῶς σώσεις μὲν, respondeas pro me, Aristoph. Thesm. 193.
 Υπεραπολογίωμαι, ὕμαι, causam ago alicuius.
 Υπεραπόλλυμαι, morior pro quo.
 Υπεραποφαντικός, ἦ, ὄν, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφάνω.
 Υπεραποχρῶ, plusquam satis est, abunde sufficit. Hinc
 Υπεραποχρῶντος, adv. abunde, plusquam satis.
 Υπεραοίσκω, f. εἶσω, valde placeo, valde sum gratus. Υπερεῖσι τῶ δήμῳ, Αἰθίω.
 Υπεραρδύω, supra modum elatum esse, aor. 1. inf. pass. verbi υπερῖω.
 Υπεραριθμῶ, υ, ο ε ή η, supernumerarius.
 Υπεραρδύω, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Υπεραρδύω τῇ Ἐλλάδι, Herodot.
 Υπεραρισ, εως, ἦ, elevatio, praestantia, excellentia. Ab υπερῖω.
 Υπεραρισ, υ, ο ε ή η, qui principium omne excedit, qui est supra quodvis principium. Ex ἀρχή.
 Υπεραρδύω, εως, ο ε ή η, supra modum infirmus, valde infirmus.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, admodum anhelans. Ex ἀσθμα, anhelitus.
 Υπεραρδύω, libentissime amplector et suscipio, R. valde laetor.
 Υπεραρδύωμαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὅ δὲ υπερῖσθωνὸν αὐτὸν, Αἰθίω.
 Υπεραρδύω, fut. ήσω, clypeo tego, propugno, protego. Υπεραρδύω τινος, Greg. Ex ἀρδύω. Hinc
 Υπεραρδύω, ὤ, ὁ, propugnatio, defensio.
 Υπεραρδύω, ὤ, ὁ, propugnator, defensor.
 Υπεραρδύω, ἦ, propugnatrix.
 Υπεραρδύω, fut. 1. ind. act. Att. pro υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, ὄν, supra modum urbanus, valde facetus.
 Υπεραρδύω, valde splendo.
 Υπεραρδύω, ὤ, valde indecenter me gero, Plut.
 Υπεραρδύω, nimium affecto Atticismum.
 Υπεραρδύω, ὤ, ὁ, Atticismi nimia affectatio. A prac.
 Υπεραρδύω, ἦ, ὄν, valde, putide Atticus.
 Υπεραρδύω, fut. ήσω, valde splendo.
 Υπεραρδύω, εως, ο ε ή η, valde splendens. Ex αὐγή.
 Υπεραρδύω, fut. ήσω, supra modum augeo; υπερῖσθωνῶμαι, supra modum augeo vel

cresco. Υπεραρδύω ἡ πείσι ὕμων, 2 Thess. 1, 3. Hinc
 Υπεραρδύω, εως, ἦ, excessus, quod in re quaque superfluum est.
 Υπεραρδύω, idem quod υπερῖσθωνῶ. Τὸς υπερῖσθωνῶν φυλάττεισθαι χρῆ, Andoc.
 Υπεραρδύω, ὤ, f. ήσω, valde glorior, valde me jacto. Υπεραρδύω ἐπὶ χρεστήτη, Plat. Ab
 Υπεραρδύω, εως, ο ε ή η, valde gloriosus vel elatus. Ab ἀρχή.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, idem.
 Υπεραρδύω, valde spumo.
 Υπεραρδύω, εως, εως, plenus, gravis, Theoc.
 Υπεραρδύω, valde doleo, iniquissimo animo fero; υπερῖσθωνῶ, superindignatus. Μῆτ' οἱς ἰχθαίρεις υπερῖσθωνῶ, μήτ' ἐπιλάθου, Soph. El. 179.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, supergrediens limen; (2) immodicus, immodestus. A βαρῶς.
 Υπεραρδύω, transgredior, praetergredior, transcendō, transeo; (2) excedo, supero, antecello, praesto; (3) praetereo, omitto, transmittō, non dico; (4) ingredior, υπερῖσθωνῶ, excessit, Ph. aor. 2. Υπεραρδύω τὸς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφους υπερῖσθωνῶς ἐν καταστάσει, Eur. Rhes. 111. Ἐν τῷ θεῷ μιν υπερῖσθωνῶμαι πείχους, Psal. 18, 29. (4) Εἰ ληφθήσονται δόμοι υπερῖσθωνῶ, Eur. Med. 381.
 Υπεραρδύω, 3. sing. praes. conj. act.
 Υπεραρδύω, adv. supra modum, excellenter, Ph. Ab
 Υπεραρδύω, proicio ultra; (2) supero, excello; (3) excedo, redundo, abundo; (4) certo cum aliquo licitando, contra liceor; (5) trajicio, υπερῖσθωνῶ, nimius, Gl. V. Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην υπερῖσθωνῶ, Heliod. Ἄλλ' ὅχ' υπερῖσθωνῶ μιν ὁμοίως, Aristoph. Eq. 886. Ὅπως μὴδ' εἰς υπερῖσθωνῶ τὴν ἀλήθειαν, Luc. Δίδακα μὴ σε γλῶσσ' υπερῖσθωνῶ κακοῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθους γὰρ ἔκ' ἂν υπερῖσθωνῶ μιν τὸς πολέμους, Xen. Υπεραρδύω, in aliud tempus rejicio, differo. Ποίειν ἀντίκα μοι δοκεῖ, καὶ μὴ υπερῖσθωνῶ, Herodot. 3, 71. Οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀρόντην πάγχυ κελύουσιν υπερῖσθωνῶ, Herodot. 3, 76.
 Υπεραρδύω, εως, praegravis. A βαρῶς.
 Υπεραρδύω, εως, ἦ, transgressio; (2) superbia, fastus, Il. 23, 589. Υπεραρδύω δηλοῖσθωνῶ, violabit, transgredietur, Id. 3, 107. (2) υπερῖσθωνῶ ἄπισσι, Apoll. Rhod. 2, 9. Ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, ὄν, violatus, v. gr. de lege. Ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, εως, ἦ, transgressio, transitus; (2) praestantia, excellentia; (3) violatio legis, foederis, &c. Ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, adv. posit. transiliendum, transgrediendum.
 Υπεραρδύω, ὤ, τὸ, hyperbator, trajectus verborum ordo. Phil. praeposterum. Ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, ἦ, ὄν, qu. dic. qui transcendit seu transiri potest; (2) praestantissimus, superans, Ab eod.
 Υπεραρδύω, adv. in transitu, in transcurso, perfunctorie, (2) trajectione quadam verborum.
 Υπεραρδύω, adv. supra modum. Ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, extremus anni mensis apud Macedones.
 Υπεραρδύω, 3. sing. aor. 2. conj. act. Att. pro υπερῖσθωνῶ, ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, superare, aor. 2. inf. act.
 Υπεραρδύω, transcas, 2. sing. aor. 2. conj. act.
 Υπεραρδύω, vi supero, Thuc.
 Υπεραρδύω, traduco, trajicio.
 Υπεραρδύω, ὁ, figura, ap. Gramm. sc. cum vel accentus vel litera ex una syllaba in aliam traducitur.
 Υπεραρδύω, ης, ἦ, vis seu injuria modum excedens. Ex βία, vis.
 Υπεραρδύω, adv. ultra vires, per vim, Il. 17, 19.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, omnem vim excedens; (2) violentus; (3) generosus.
 Υπεραρδύω, valde ac laetius germino.
 Υπεραρδύω, εως, germinationis modum excedens, Theophr.

Υπεραρδύω, adv. supra modum. Ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, ο ε ή η, excellens, Bud. ex Dem. Vide Steph.
 Υπεραρδύω, fut. ήσω, supra modum scateo, seu exundo, redundo, exuberō, circumfluō; (2) effundo, abundanter emitto. Υπεραρδύω σὺν αἰ ληνῶ, Chrys.
 Υπεραρδύω, εως, ἦ, exuberantia. A prac.
 Υπεραρδύω, clamore supero.
 Υπεραρδύω, supra modum, Theog.
 Υπεραρδύω, ἦ, ὄν, exsuperatio, excessus; (2) transmissio, dilatio, procrastinatio; (3) de magnitudine quacunque cujusque rei; (4) de eo quod accedat, addi, augendi causa, potest, ut τις υπερῖσθωνῶ, quid addi ad hanc, v. gr. malitiam potest; υπερῖσθωνῶ, salus, loca montana. Ab υπερῖσθωνῶ.
 Υπεραρδύω, εως, ἦ, excessus. Ab eod.
 Υπεραρδύω, ἦ, ὄν, excedens, nimius.
 Υπεραρδύω, adv. supra fidem.
 Υπεραρδύω, εως, Cam.
 Υπεραρδύω, sc. λίθος, saxum quod injici solebat iis qui in mare demergebantur, Ath.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, qu. dic. superobrealis, supraaquilonaris, ultra Scythas habitans.
 Υπεραρδύω, εως, ο ε ή η, praegravis. Ἄγαν δ' υπερῖσθωνῶ τὸν ἀχθος ἦσαν, Soph. Aj. 965. A βροῖος.
 Υπεραρδύω, supra modum resono, Tryph. Ath.
 Υπεραρδύω, supra modum plenus sum.
 Υπεραρδύω, εως, ebullio, exestuo, exundo.
 Υπεραρδύω, ὄν, demersus undis.
 Υπεραρδύω, f. ἄσσωμαι, clam facio seu efficio; (2) subigo. Ὅς υπερῖσθωνῶ μιν εἰς ψυχὴν ἰρωται, Eur. Hipp. 508. Ἐπι νῶν πόλλ' υπερῖσθωνῶ φίλα, Id. Med. 871.
 Υπεραρδύω, ἦ, serae nuptiae. Ex γάμος.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, qui supra terram est. Ex γῆ, pro γῆ, terra.
 Υπεραρδύω, ὄν, valde ridiculus.
 Υπεραρδύω, valde plenus sum.
 Υπεραρδύω, idem.
 Υπεραρδύω, valde plenus, Ath.
 Υπεραρδύω, valde senex sum.
 Υπεραρδύω, valde senex sum, Aesch.
 Υπεραρδύω, valde senex. Ab υπερῖσθωνῶ, ὄν, idem quod
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, senex, decrepitus. A γῆρας.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, nimis onustus.
 Υπεραρδύω, superpingo.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, jugeri spatium excedens; (2) valde magnus, modum excedens. Ex γῆρας.
 Υπεραρδύω, εως, ο ε ή η, valde hirsutus.
 Υπεραρδύω, acc. sing. per Synch. pro υπερῖσθωνῶ, ab υπερῖσθωνῶ, Il. 17, 330.
 Υπεραρδύω, εως, ο ε ή η, trepidus. Ex δῖος, At υπερῖσθωνῶ, valde pauper. A διομαι.
 Υπεραρδύω, f. εἶσω, supra modum timeo, vehementer timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἱμοι ταλαινῶς ὡς υπερῖσθωνῶ, Soph. Antig. 82.
 Υπεραρδύω, supra modum metuo, Suil.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, supra modum gravis.
 Υπεραρδύω, ὤ, f. ήσω, ultra modum caeno; (2) non invitatus cum alio ad cenam eo.
 Υπεραρδύω, ὄν, damnum quod est plusquam decem talentorum, Steph.
 Υπεραρδύω, υ, ο ε ή η, qui alterum (ut hostem in praelio) circumvenit, aut superior est loco viribus, item locus ipse; τὰ υπερῖσθωνῶ, locus superior. Arrian. Hist. Al. 14.
 Υπεραρδύω, adv. superiori loco, &c.
 Υπεραρδύω, superligo, Steph.
 Υπεραρδύω, insuper colloquor, Lucian.
 Υπεραρδύω, supra modum contendo, mira vi contendo. Υπεραρδύω κύριον ποιῶσαι τὸν νόμον, Dem. adv. Lept.
 Υπεραρδύω, do pro aliquo, alicuius servandi causa.
 Υπεραρδύω, ὤ, f. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Υπεραρδύω τῷ λόγῳ, Plato. Phaed. Καὶ αὐτὸς μὲν δδιν

ἄδιν ἄζων μνήμης ἐπράξει, πλὴν ὅτι ἐ τότε ὑπερ-
 ἰδύκην, Dio. Cass. 6, 26. Ab
 Ὑπερδίκως, u, ὁ ἐ ἦ, supra modum justus,
 summe justus; (2) ultor. Ex δικη.
 Ὑπερδίκως, adv. summo jure, summa æqui-
 tate; (2) contra jus et fas, Esch.
 Ὑπερδίσταχτος, eos, ὁ ἐ ἦ, duos cubitos ex-
 cedit.
 Ὑπερδισκίω, f. ἰώω, jaculando disco supero,
 μεταρθ. longo intervallo supero.
 Ὑπερδυσλόγητος, ov, duabus syllabis major.
 Α συλλ. αβ. ἡ.
 Ὑπερδοκίω, ᾧ, supra modum placeo. Ταῦτά
 μοι ὑπερδοκεῖ, Philostr.
 Ὑπερδράμωμαι, supercurriturus, 1. pl. a. 2. ind.
 act. verbi ὑπερτρέχω, pro ὑπερδράμω.
 Ὑπερδύμα, τὸ, indumentum, Ep.
 Ὑπερδύναμις, ᾧ, f. ἰώω, praevalere. Ex δύναμις.
 Ὑπερέχομαι, supra se sedeo.
 Ὑπερέχων, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.
 Ὑπερέβω, submirro, aliquidquam irrito; (2)
 suscite, ventilo. (2) εἰκόνα δ' αὐτῷ τις τῶν
 ὑπερέβηδόντων τὸ λογοποιήμα τῆς βασιλείας ἐφε-
 φάνωσε δάφνας, quidam ex eis qui sermones
 de regno ventilare studebant, App. Bell.
 Civ. 11, 108.
 Ὑπερέδω, despexi. Τὸς μὲν ἔν χρόνους τῆς ἀγ-
 νωίας ὑπερέδω ὁ Θεός, Act. 17, 30. Ὑπερέδω
 τὴν κλήσιν, Elian.
 Ὑπερέδω, f. ἰώω, suffulcio, sustineo. Ὑπερέ-
 δων ὄροφν κίων, Plut.
 Ὑπερέμειν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῷ κη-
 κομμένῳ νημάματος ὑπερέμειν, Aristot.
 Ὑπερέμω, subverto, expugno, Il. 21, 271.
 Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκρόντων τὸ θράσος ὑπέ-
 ρειπε, Arrian. Εὐγὸς δ' ἵσχυον, τὸν Ἀλιζάνδρον
 αὐξίς καὶ μέγαν ποιεῖς, διορτύτσα πανταχόθεν,
 ὑπερέπυσα... Plut. de Alex. Hort. 341.
 Ὑπερέμω, a. 1. inf. act. verbi ὑπερέδω.
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, idem quod
 Ὑπερέμω, ἄτος, τὸ, fulcimentum, futura.
 Ab ὑπερέδω.
 Ὑπερέμω, ἦ, ἦν, fulciens, ad fulciendum ap-
 tus. Ab eod.
 Ὑπερέμω, adv. ultra, trans. Ab ἐκείνος.
 Ὑπερέμω, valde colo, vehementer gra-
 tiam capto.
 Ὑπερέμω, in conspectu positus sum, pro-
 mineo.
 Ὑπερέμω, ᾧ, desuper appendo.
 Ὑπερέμω, longe egredior, seu excedo.
 Ὑπερέμω, fut. ψω, ultra emitto.
 Ὑπερέμω, adv. supra modum.
 Ὑπερέμω, exsupero, excello. Πᾶσαν ὑπε-
 ρεκρίστων ἐνίον, Greg. Naz.
 Ὑπερέμω, valde obstupefacio. Ὑπερέ-
 μω, ἐπὶ τῷ ἄνθρωπῳ, Xen. Τὸ μέγιστον ἐν αὐτῆς
 ὑπερέμω, βασιλεὺς, Elian.
 Ὑπερέμω, superfluo, V. L.
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, excessus. Τὰ μὲν παρὰ
 τοῖς ποιηταῖς μυθικώτερον ἔχει τῆς ὑπερέμω,
 Longin. 15. Ab ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, ultra, vel ultra modum, exten-
 do. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἰφικνήμινοι εἰς ἑμάς, ὑπε-
 εκτίνομεν ἑαυτὰς, 2 Cor. 10, 14.
 Ὑπερέμω, fut. τίωω, solvo vel pendo pro.
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, despendo, Gl. V. A prae.
 Ὑπερέμω, valde aversor, Arct.
 Ὑπερέμω, insuper effugio.
 Ὑπερέμω, ᾧ, supereffundo.
 Ὑπερέμω, supereffundor, superfluo, ex-
 uendo. Ὑπερέμω, μόνον (μῆτρον) δώσωσι εἰς
 τὸν κόλπον ἡμῶν, Luc. 6, 38. Hinc
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, exundatio.
 Ὑπερέμω, ἦ, transmissio, V. L.
 Ὑπερέμω, ὁ ἐ ἦ, valde levis.
 Ὑπερέμω, aor. 2. part. act. verbi ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, insero, interpono.
 Ὑπερέμω, ᾧ, evomo, refundo.
 Ὑπερέμω, et ὑπερέμω, supra modum
 impleo; ὑπερέμω, impleor; ὑπερέμω,
 implor; ὑπερέμω, implor; ὑπερέμω,
 expletus, a. 1. part. pass. Πρωῶ-
 μαι μὴδὲ ποτε ὑπερέμω, δύσφορον γὰρ,
 Xen.
 Ὑπερέμω, ἡμῶν, supra modum repleor,
 ingurgitor.

Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, valde gloriosus.
 Ὑπερέμω, ultra annum duro.
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, plusquam sufficiens.
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, intercessio, P. deprecatio
 pro quo, Ern.
 Ὑπερέμω, illudo per delicias, supra mo-
 dum ludificor, Alh.
 Ὑπερέμω, convenio et compello, inter-
 pello et intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα
 ὑπερέμω, ὑπερέμω, ὑπερέμω, ἀλαλτοῖς,
 Rom. 8, 26.
 Ὑπερέμω, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ὑπε-
 ἰσχω.
 Ὑπερέμω, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi
 ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, supra modum, valde extollo.
 Ὑπερέμω, effloresco.
 Ὑπερέμω, valde decipio.
 Ὑπερέμω, eximo, libero, v. gr. servitute.
 Ἐς δ' ἑστὸν τε ἀρετῆ ὁ Ἕλληνας ὑπερέμω,
 Herod. 7, 225.
 Ὑπερέμω, ἦ, ἦ, ultra 60 annos natus.
 Ab ἔτος.
 Ὑπερέμω, aor. 2. cedo alicui, Jos. nisi scrip-
 sit ὑπερέμω, Ern.
 Ὑπερέμω, ᾧ, f. ἰώω seu ἰώω, valde laudo.
 Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερέμω, Aristoph.
 Conc. 186. Τὸ δίκαιον ὑπερέμω, Luc.
 Τσαῦτον ἀξιώτερον ὑπερέμω, ἀποφάνεις
 σαυτῆν, Luc.
 Ὑπερέμω, supra modum extollo. Τῶν τὸν
 κίνδυνον ἐ φέρον ὑπερέμω, Arrian.
 Ὑπερέμω, vehementissime urgo, seu fes-
 tino. Ὑπερέμω, Μάριον ἐκλύσαι τῆς
 πολιορκίας, App. Bell. Civ. 1, 92.
 Ὑπερέμω, admodum cupio. Ὁρῶ γὰρ
 σε ὑπερέμω, ἐν Πέρσας περιέμω, πε-
 ρεῖν, Xen.
 Ὑπερέμω, aor. 1. ind. v. ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, f. ψω, idem quod ὑπερέμω (2) sub-
 trahō, aufero, clam ardo. (1) λυγρὰ δ'
 ὑπερέμω, Quint. Calab. 9, 376.
 Ὑπερέμω, vehementer amo, Elian.
 Ὑπερέμω, supervenio, Arct. intervenio;
 (2) supero, trajicio. (2) ἰσοπέδωσαν... ἡ-
 χου ὑπερέμω, τὰς πηγὰς τῷ Τύρηντος ποταμῷ,
 Xen. Cyr. Exped. 4, 212.
 Ὑπερέμω, supra modum edo.
 Ὑπερέμω, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi
 ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, quam optime, Demosth. pro Corona.
 Ὑπερέμω, nobilis supra quam dici possit,
 Steph.
 Ὑπερέμω, emitto sub, effundor sub. Κυρ-
 τὴν ὑπερέμω, ἀκρην, Apoll. Rhod. 2, 984.
 Ex ὑπὸ ἐ ἰσχύω.
 Ὑπερέμω, ᾧ, felicissimus sum. Ἐγί-
 λασας ἂν ἐπὶ σαυτῷ πῶτον οἰκνήντι ὑπερέμω,
 μόνον αἰὶ τὸν πλάσιον, Luc.
 Ὑπερέμω, fut. ἰώω, maxime celebror.
 Οὐδ' ἂν ἦρας μὲν ὑπερέμω, θεῶν, ἱμαν-
 τὸν δὲ διαβεβλήμενον, Plut.
 Ὑπερέμω, fut. ἰώω, idem.
 Ὑπερέμω, multa opportunitate utor, etiam
 de rebus dicitur, commodum, opportunum
 esse.
 Ὑπερέμω, adv. valde honeste, decenter.
 Ὑπερέμω, eximia et praestanti laude praed-
 icandus, Bud.
 Ὑπερέμω, magna laetitia adfectio; ὑπερέμω,
 admodum laetor. Αὐτὸ τῷ ὑπε-
 εφραίνωμαι, τὸ πῶτον ἐντυχεῖν, Luc.
 Ὑπερέμω, praeror pro te, Bud.
 Ὑπερέμω, impense odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλ-
 ῃς γλώσσας κόμπας ὑπερέμω, Soph. An-
 tig. 130.
 Ὑπερέμω, adv. praeter ceteris, imprimis.
 Ὑπερέμω, teneo super aut supra, supra aliquid
 attollo; (2) emineo, superemineo, exsto;
 (3) praesto, supero. Ἀλλ' ἄλλες ἡγῶμενοι ὑπε-
 ἔχοντες ἑαυτῶν, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρήνη τῷ Θεῷ
 ἢ ὑπερέμω πάντα νῦν, Ibid. 4, 7. Οὐ γὰρ
 ἐστὶ οἷος τ' εἶμ' ὑπερέμω τῆς ἀντιλίας, sustinere,
 Aristoph. Pace, 17. Θεῶν δ' ὑπερέμω, νῦν,
 Theog. 202.
 Ὑπερέμω, valde coquo.

Ὑπερέμω, tabula, V. L.
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, vehementes effervescentia.
 Ab ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, vehementer efforvefactus.
 Ab eod.
 Ὑπερέμω, supra modum ferveo, vehemen-
 ter ferveo, effervo. Ἀνὴρ παρὰ ζῆλον—ὑπε-
 ζῆλον, Aristoph. Eq. 916.
 Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, superstes. Ex ζωή.
 Ὑπερέμω, idem quod ὑπερέμω, Steph.
 Ὑπερέμω, adv. perlucens.
 Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, suavissimus, jucundis-
 simus, adv. ὑπερέμω, lubentissime.
 Ὑπερέμω, fut. ἰώω, supra modum exhilaro vel
 delecto; ὑπερέμω, admodum laetor, a. 1.
 ὑπερέμω. Ἡ μὲν ἰσχυροῖα σε τῷ χροῦσθ' ὑπερέ-
 μω, Basil. Ὁ δὲ ὑπερέμω αὐτῷ τῇ χρηστότητι,
 Elian.
 Ὑπερέμω, eos, ὁ ἐ ἦ, qui aetatem florentem
 excessit.
 Ὑπερέμω, aem, ἦ, delatio ejus, qui praesti-
 tutum diem praetergreditur, quod debitum
 solvere, aut aliud quid praestare debuit;
 (2) fœnus pro debito ad diem non solum-
 tum. Ex
 Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, qu. dic. supergrediens
 diem praestitutum seu conditum, qui in-
 tra diem non solvit debitum, vel implet
 quod promissit; (2) qui judicatum non
 facit intra diem a iudice praestitutum; Plut.
 Ex ἡμέρα.
 Ὑπερέμω, excedentes numero dimidium.
 Ex ἡμιους.
 Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, prope desertus, non valde
 habitatus.
 Ὑπερέμω, ἦ, ferocia, insolentia, ἰσχυρ. e fi-
 ducia virium.
 Ὑπερέμω, supra modum virilis et fortis sum;
 (2) ferocio, superbio. Od. 2, 266. (2) Τρώων
 ὑπερέμω, Il. 4, 176.
 Ὑπερέμω, fortitudo, Euseb. in Translat. Ec-
 cloge Virgil. 27. In Vita Constant. 5.
 Ὑπερέμω, eos, ὁ ἐ ἦ, valde virilis, fortis; (2)
 superbus, ferox. Ex ἀνὴρ.
 Ὑπερέμω, aem, ἦ, superbia, arrogantia.
 Ὑπερέμω, Basil. idem quod
 Ὑπερέμω, fut. ἰώω, superbio, inoleasco;
 (2) effero, vel superbe effero; (3) fastidio,
 vel superbe contemno. Il. 11, 693; (4)
 cum acc. jacto. Ab
 Ὑπερέμω, eis, eminent; (2) superbus, arro-
 gans.
 Ὑπερέμω, aem, ἦ, superbia, arrogantia, fas-
 tidium. Ab
 Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, superbus, qui supra
 alios vult videri; (2) subst. cum gen. in
 masc. contemptor; (3) in neut. magnifi-
 centia, pulchritudo eximia. Α φαίνομαι.
 Ὑπερέμω, adv. superbe, arroganter.
 Ὑπερέμω, fut. ἰώω, supra modum resono;
 (2) sono pleniore supero vel vinco.
 Ὑπερέμω, ov, ultramarinus, ap. Herod.
 ὑπερέμω, Α θάλασσα.
 Ὑπερέμω, praedens sum, forti animo sum.
 Ὑπερέμω, supra modum demiror. Τῷ καλ-
 ῶς ὑπερέμω, Heliod. τὸν ἄνδρα, Elian.
 Ὑπερέμω, sive ὑπερέμω, adv. desuper, superne, in
 superiore parte, supra. Ab ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, ἄτος, τὸ, augmentum pretii mercis
 in licitando. Hinc
 Ὑπερέμω, licitor; (2) pretium augeo.
 Ὑπερέμω, ἦ, licitatio; (2) auctio
 pretii; melior conditio in paciscendo.
 Ὑπερέμω, ἦ, licitator.
 Ὑπερέμω, u, ὁ ἐ ἦ, qui est supra Deum.
 Ὑπερέμω, impense, nimis curo, eolo.
 Ὑπερέμω, supra modum calefio, seu ca-
 lesco, effervesco, Steph.
 Ὑπερέμω, eos, ἦ, transpositio; (2) transitus
 per excelsa, transcensus; (3) dilatio,
 procrastinatio, mora; (4) excellentia, abundan-
 tia; (5) rejectio ad alterius iudicium; (6)
 superl. gradus. Ab ὑπερέμω.
 Ὑπερέμω, ἦ, ov, superlativus. Ab eod.
 Ὑπερέμω, transponendum, differendum est,
 Philo.

Ἵπερ-ῖως, adv. superlative.
 Ἵπερβίω, fut. ἵσσομαι, praecursor, ultra curro ; (2) emineo, promineo ; (3) praesto. (2) τύχη ἤ ὑπερβία, fortuna superior sum, Eur. Andr. 194.
 Ἵπερβήσκω, morior pro aliquo. Ψυχὴν δὲ δάσω τῆσδε ὑπερβανῆν χθόνος, Eur. Ph. 1005.
 Ἵπερβήσομαι, supersilio, transilio ; ut hinc sit ὑπερβόρον, a. 2. Ion. Ἵπερβόρον ἐρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Ib. 16, 380. Ἴσσοι δὲ βία τάφρον ὑπερβόροισι ἀδύνατον, Ib. 8, 179.
 Ἵπερβήσομαι, aor. 2. ind. act. verbi ὑπερβόρω.
 Ἵπερβουβείω, ᾧ, f. ἴσω, supra modum tumultuor.
 Ἵπερβώω, idem quod ὑπερβόρω, Hom.
 Ἵπερβουδύνομαι, supra modum audax sum, insolens.
 Ἵπερβουδύσκω, supersilio metam, transilio fossam, in altum salio.
 Ἵπερβύμομαι, ἕμαι, totis animi viribus incumbo. Ab
 Ἵπερβύμομαι, gen. sing. Ion. pro ὑπερβύμω.
 Ἵπερβύμος, υ, ὁ ζή ἢ, valde animosus, magnanimus, superbus. Ἵπερβύμος Διομήδης, Il. 5, 376.
 Ἵπερβύμως, adv. animose.
 Ἵπερβύσιον, υ, τὸ, limen superius, superliminare. Ex ὑπὲρ et ἴσρα.
 Ἵπερβύρον, υ, τὸ, idem et ex iisd.
 Ἵπερβύχω, clamore alios supero.
 Ἵπερβύων, qui concinnitia dissimulavit, aor. 2. part. act. verbi ὑπερβύω.
 Ἵπερβύμω, f. ἑσσω, supero jaculando scopum.
 Ἵπερβύωνος, υ, ὁ ζή ἢ, plus quam sufficiens.
 ἽΠΕΡΙΚΟΝ, υ, τὸ, hypericum, herba.
 Ἵπερικταίνωμαι, valde gestio pedibus, seu subulto, praer laetitia, Hom.
 Ἵπερίνησις, εως, ἢ, immodica purgatio.
 Ἵπερίνος, υ, ὁ ζή ἢ, nimium purgatus seu evacuatus. Ex ὑπὲρ et ἴνω.
 Ἵπεριονίδα, Hyperionidae, gen. sing. Ael. pro Ἵπεριονίδω, ab Ἵπεριονίδω.
 Ἵπεριόπτωμαι, supervolo, superne volo.
 Ἵπεριψύμαι, tueor, protego. Ἄς φίλος ἔστις ἀνὴρ ὑπερίψωμαι, Soph. El. 190.
 Ἵπεριστάω, ᾧ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis ; (2) isthmum supero. Ex ὑπὲρ et ἴσμοσ.
 Ἵπεριστάω, idem.
 Ἵπεριστάω, ορος, ὁ, supra modum sciens. Καργὸν τὰδ ἴσως ὑπερίστω, Soph. El. 850.
 Ἵπεριστήσιος, ον, valde tenuis.
 Ἵπεριστήσιος, ᾧ, ὄν, robustissimus, praevalidus.
 Ἵπεριστήσιος, f. ὄσω, praevalidus seu praepotens sum, praevaleo, Theophr.
 Ἵπεριστήσιος, emineo, exsto ; (2) superior sum, supero, vinco, praevaleo.
 Ἵπερίων, ονος, ὁ ζή ἢ, supergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ et ἴω, eo.
 Ἵπερομαχάω, fut. ἄσω, effuse cachinnor.
 Ἵπερομαχάω, valde purgo. Hinc
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ἢ, immodica purgatio.
 Ἵπερομαχάωσις, ον, intempetivus.
 Ἵπερομαχάωσις, supra consido, locum superiorem obtineo. Hinc (2) μεταρῆ. superior sum, ut v. c. domina ancillae. (1) ὑπερομαχάωσιναι δ' ἡμῶν, Xenoph. Cyr. Etyed. 5, 256.
 Ἵπερομαχάωσις, ἐπι τὸν ἀκρω, Id. Ib. 259.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, nalo succumbo, P. καύω, multis malis affligo, Ern.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, perpulcher, valde elegans. A κάλλος.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, idem.
 Ἵπερομαχάωσις, pro aliquo laboro, valde afflictus sum. Ἵπερομαχάωσις τένων, Eur. Iph. in Aul. 942. Μόνος σὺ πόλλωσ τῆσδ ὑπερομαχάωσις, μόνος, Id. Bac. 962.
 Ἵπερομαχάωσις, supra modum fructifico. Steph.
 Ἵπερομαχάωσις, ον, supra modum fructificans, fructuosissimus, Steph.
 Ἵπερομαχάωσις, transcendo, Il. 13, 50.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, valde ridiculus.
 Ἵπερομαχάωσις, supra aliquem disumbo.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, versus in cuius fine syllaba abundat. Ex ὑπὲρ et καταλήγω.

Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, supra modum tristis.
 Ἵπερομαχάωσις, effervescere facio, Lucian.
 Ἵπερομαχάωσις, superjaceo, superpositus sum. Gl. V. supercubo.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ἢ, alterius cornu in praelio circumventio. Ab
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudio. Ὅταν ἦδὲ ὑπερομαχάωσις τὸσ πολέμους βέλονται, Aelian.
 Ἐξ ὑπὲρ et κίρωσ, cornu. Unde
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ, valde cornutus.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, admodum delinio, perinulceo.
 Ἵπερομαχάωσις, periclitor pro. Ἠδὴ γὰρ τις ζή ὑπερομαχάωσις τὴ ἐχθρῶ, Chryss.
 Ἵπερομαχάωσις, supra modum adulor ; (2) adulando supero.
 Ἵπερομαχάωσις, insuper ingero.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, nimis jactundus.
 Ἵπερομαχάωσις, adv. cum magna jactantia.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, supra modum lassatus, valde defessus ; (2) insolens, superbus, pro ὑπερομαχάωσις, metri causa, P. nimis molestus ; nimis praegravans, Ern. Ἵπερομαχάωσις μὴδὲν ποτ' εἴσπης αὐτὸς εἰς δαδς ἔστος, Soph. Aj. 126.
 Ἵπερομαχάωσις, fut. ἴσω, supero, superscandio, supervehor.
 Ἵπερομαχάωσις, magnifice, Aesch.
 Ἵπερομαχάωσις, 3. sing. aor. 1. opt. act. verbi
 Ἵπερομαχάωσις, exsulturo. Ὅστι γὰρ ἂν πλέττω θύμον ὑπερομαχάωσις, Theog. 1154.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, supra modum satur. Ex ὑπὲρ et κίρωσ.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, idem et ex iisd.
 Ἵπερομαχάωσις, adv. satis superque. A praec.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ἢ, vertex, caput cujusque rei, ut capita extorum.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, qu. dic. supramundanus, qui est supra mundum ; θεοὶ ὑπερομαχάωσις sunt dii, qui non corporibus connectuntur. Ex κόμος.
 Ἵπερομαχάωσις, adv. supra mundum.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, valde iratus.
 Ἵπερομαχάωσις, adv. magna cum ira. A praec.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, fut. ἴσω, supero, superior seu firmus sum.
 Ἵπερομαχάωσις, et ὑπερομαχάωσις, super vel supra suspendo. Τὸν (δὲταν) οἱ πατὴρ ὑπερομαχάωσις, Pind. Ἀδύτιχ' ὑπὲρ κρηφάλης ἠγῶσ ὑπερομαχάωσις, Theog. 1016.
 Ἵπερομαχάωσις, fut. ἴσσομαι, a. 1. ὑπερομαχάωσις, abunde possideo. Πᾶν γὰρ τι κακὸν ὑπερομαχάωσις, Soph. El. 219.
 Ἵπερομαχάωσις, ἢ, ἢ, valde cœruleus.
 Ἵπερομαχάωσις, periculosissime ago, periculum manifestum temere subeo.
 Ἵπερομαχάωσις, acc. sing. ab
 Ἵπερομαχάωσις, αντος, ἢ, gloria eminens, summa gloria insignis. Ἵπερομαχάωσις Ἀχαιῶσ, Il. 4, 66. A κῶδος.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, idem.
 Ἵπερομαχάωσις, f. ἴσω, caput profero ad prospiciendum. Gl. Vet. exsupero. Ἄνδρες ἐν ὄπλωσ ληστρικοῖσ ὄρεσ ὑπερομαχάωσις, Heliod.
 Ἵπερομαχάωσις, nimis loquax sum.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, valde splendidus et illustris, admodum clarus et fulgidus. Gl. V. praclarus, illustris.
 Ἵπερομαχάωσις, praer cœteris claresco, glorior, Xen.
 Ἵπερομαχάωσις, fulgore supero, super alios clarus et conspicuus sum.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, supra modum tenuis, pertenuis.
 Ἵπερομαχάωσις, ον, nimis albus.
 Ἵπερομαχάωσις, ἕμαι, f. ἴσσομαι, supra modum contritor.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, supra modum luxurior in mazis parandis ; praer nimia saturitate lascivio, petulans sum ex nimio delicatarum mazarum esu ; petulans sum, turgesco ; (2) turgidiores habeo mammas ; effero me.
 Ἵπερομαχάωσις, supra modum insanio, vehementer furo.

Ἵπερομαχάωσις, vaticinor super. Ἦσοι φιλέωσ ἠγῶσ ὑπερομαχάωσις, Eur. Ion. 432.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, supra modum insanus.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταύτ', Ὀδυσσεύ, τὰδ ὑπερομαχάωσις ἐμοὶ ; Soph. Aj. 1363. Νῦν πόλλωσ ὑπερομαχάωσις, Eur. Ph. 1285. Ab ὑπερομαχάωσις. Hinc
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ἢ, propugnatio.
 Ἵπερομαχάωσις, ἢ, ὄν, ad propugnandum aptus, promptus.
 Ἵπερομαχάωσις, propugno, defendo.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. A μάχη.
 Ἵπερομαχάωσις, idem quod
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, supra modum magnus, maximus, immensus. Gl. V. amplus. A μέγιστος.
 Ἵπερομαχάωσις, supra modum inebrior.
 Ἵπερομαχάωσις, acc. sing. ab ὑπερομαχάωσις.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ, viribus praepollens.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, viribus praepollo, viribus alios antecello et supero ; (2) superbio, superbus sum, Od. 19, 62. Ab
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, viribus praevalidus aut praepotens, viribus cœteros praecellens ; (2) nimium violentus. A μένος.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, mensuram excedens. Ph. ὑπερομαχάωσις, cumulatum. Gl. V. superpondium. A μέτρον.
 Ἵπερομαχάωσις, adv. supra modum.
 Ἵπερομαχάωσις, τὸ, frontale, Cam.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, praelongus, supra modum longus ; (2) praaltus, supra modum.
 Ἵπερομαχάωσις, ἢ, genus harmoniae, ap. Athen.
 Ἵπερομαχάωσις, et ὑπερομαχάωσις, praer vel supra fatum, Il. 2, 155. Ἐξ ὑπὲρ et μέωσ.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, qui est ultra nubes, excedens nubes. Ex νεφέλη.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, supra nubes me effero.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ὁ ζή ἢ, nubes superans. Ex νέφος.
 Ἵπερομαχάωσις, vel ὑπερομαχάωσις, ᾧ, idem quod ὑπερομαχάωσις.
 Ἵπερομαχάωσις, supernato.
 Ἵπερομαχάωσις, ᾧ, victor sum, longe supero, Gl. Vet. ὑπερομαχάωσις, exsupero ; ὑπερομαχάωσις, superatis, Ph. aor. 1. part. pass. fem. Ἄλλ' ἐν τῆστος πᾶσι ὑπερομαχάωσις διὰ τὴ ἀγμῶσ ἀντος ἡμῶσ, Rom. 8, 37.
 Ἵπερομαχάωσις, ultra cogito, insuper cogito. Τὶ δὴδ ὑπερομαχάωσις ; Soph. Ed. Col. 1741.
 Ἵπερομαχάωσις, ον, ultra austrum situs.
 Ἵπερομαχάωσις, valde flavus sum, de comis.
 Ἵπερομαχάωσις, valde, prorsus exsiccus ; ὑπερομαχάωσις, prorsus exaresco.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ἢ, nimia ariditas.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, supra modum aridus vel siccus, aridissimus.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, supra modum tumidus et turgidus, gravis et magnificus ; (2) superbus, valde fastuosus. Gl. V. inflatus, turgidus, superbus.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, pistilli formam habens, Hes.
 Ἵπερομαχάωσις, idem quod ὑπερομαχάωσις, Hes.
 Ἵπερομαχάωσις, idem quod
 Ἵπερομαχάωσις, fut. ἴσω, valde intumescio.
 Ἵπερομαχάωσις, fut. ἴσω, habito supra aliquem, idem trans aliquem locum. Ἵπερομαχάωσις τυπέων, Herodot. τῆστος, Id.
 Ἵπερομαχάωσις, f. ἴσω, inadifico, superstruo.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, in superiori parte domus habitans.
 Ἵπερομαχάωσις, fut. αἴσσομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me sentio.
 Ἵπερομαχάωσις, sagittando supero.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ὁ ζή ἢ, perbeatus.
 Ἵπερομαχάωσις, εως, ἢ, immodica pluvia. Ex ὄμβρος.
 ἽΠΕΡΟΝ, υ, τὸ, pistillum.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, valde acutus.
 Ἵπερομαχάωσις, superl. ab
 Ἵπερομαχάωσις, idem quod ὑπερομαχάωσις, Hom.
 Ἵπερομαχάωσις, superbus, arrogans, superl. ὑπερομαχάωσις, Apoll. Rhod. 2, 4.
 Ἵπερομαχάωσις, υ, ἢ, superbia, arrogantia, fastus, et in pl. Il. 1, 205. Ab ὑπερομαχάωσις.

ἴπυροπλίζομαι, *audax sum, audacter aliquid facio*; (2) *superbio, insolesco, per insolentiam noceo, Od. 17, 268. Ab*
 ἴπυροπλος, *υ, δ, ζ, η, robustissimus*; (2) *audax, temerarius*; (3) *ferox viribus, arrogans. Ex ὄπλον.*
 ἴπυροπτα, *adv. contemptum. Εἰ δὲ τίς ὑπέρ- οπτα χερσὶν ἢ λόγῳ περιούται, Soph. Œd. Tyr. 883.*
 ἴπυροπτάω, *ω, supra modum torreo.*
 ἴπυροπτης, *υ, δ, contempitor, qui superbe contemnit et despicit. Gl. V. fastidiosus, arrogans. Σημίσιον ὑπέρπτης, Arrian. Ab ὑπέρπτομαι. Hinc*
 ἴπυροπτικός, *η, ὄν, qui contemnere et superbe despiciari solet. Gl. V. superbus, fastidiosus, insolens.*
 ἴπυροπτικός, *adv. more eorum qui despiciantur et superbe contemnunt. Ph. insolent.*
 ἴπυροπτικός, *α, ον, superbus, fastosus.*
 ἴπυροπτομαι, *despicio, contemno.*
 ἴπυροπτοῖς, *ως, η, despicientia, contemptus. Ab*
 ἴπυροπτός, *ω, ultra seu ulterius specto*; (2) *contemno, negligo, posthabeo, nihil facio. Gl. V. ὑπέρω, despicio, sperno; ὑπέρω- βις, spretus, aor. 1. part. pass. Αὐτός δι πάντα τανέρωσθαι ὑπέρωρα πρὸς τὴν παρὰ τῶν Διῶν συμβουλίαν, Xen. τῶν νόμων, Id. Οὐτὶ ἤθη ἀν ποῖ τις ὑπέρωσθαι ὑπ' αὐτῷ, M. Anon. 1, 12.*
 ἴπυροπτός, *ας, η, quod extra fines nostros est*; (2) *exilium.*
 ἴπυροπτός, *fut. ἴσω, extermino, limitibus et finibus meis expello. ἴπυροπτεῖν τὸν ἄνδρα εἰς πόλιος, Greg. Ἄσφα γὰρ οἱ νόμοι τὰ σώματα τῶν θρανίων ὑπέρωριζον, Arj. Bell. Civ. 3, 18. Ab*
 ἴπυροπτός, *υ, δ, ζ, η, qui ultra seu extra fines est, exterius, qui est e regione ultra seu extra fines nostros situs*; (2) *peregrinus, inusitatus. Ex ὄρος.*
 ἴπυροπταῖνα, *superjacio, Man.*
 ἴπυροπτός, *δ, ζ, η, qui non die constituta solvit quod debet, Sch. Aristoph. sed legi videtur ὑπέρωριζος.*
 ἴπυροπτός, *υ, δ, ζ, η, qui supra tectum seu cameram est. Ex ὄροφος.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, valde timeo, maxime vereor.*
 ἴπυροπταῖνα, *ἴμυ, Eur. Supp. 345.*
 ἴπυροπταῖνα, *acc. plur. pro ὑπέρωραῖνας, ab ὑπέρωρα.*
 ἴπυροπτός, *υ, δ, pistillum, idem quod ὑπέρω.*
 ἴπυροπτός, *υ, δ, ζ, η, qui supra caelos est*; (2) *celestis.*
 ἴπυροπτός, *υ, δ, ζ, η, qui est supra essentiam alterius, cujus natura comprehendere nequit. Ex ὄσια. Hinc*
 ἴπυροπταῖνα, *adv. supernaturaliter.*
 ἴπυροπταῖνα, *πτας, η, incomprehensibilitas natura.*
 ἴπυροπταῖνα, *ἴμαι, supercilia tollo. Ab*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, superciliosus, qui elato supercilio est, superbus.*
 ἴπυροπτός, *ης, η, eminentia, summitas*; (2) *excellencia, eminentia, qua aliis superiores sumus*; (3) *insolentia*; (4) *pl. magistratus, imperia. Ab ὑπέρω. Hinc*
 ἴπυροπταῖνα, *η, ὄν, eminens, princeps, praestantissimus.*
 ἴπυροπτός, *ον, idem.*
 ἴπυροπταῖνα, *acc. pl. Dor. pro ὑπέρωπτας, ab ὑπέρω- οχος, ingens.*
 ἴπυροπταῖνα, *ας, η, despectus, despicientia, contemptum, superbia et fastidium, quo quis ceteros praese contemnit. Ab ὑπέρωπταῖνα. Unde*
 ἴπυροπταῖνα, *ως, η, idem.*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, δ, ζ, η, admodum glacie contractus. A σηνύω.*
 ἴπυροπταῖνα, *2. plur. praes. ind. act. Dor. pro ὑπέρωπταῖνα, ab ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, valde adficiet et commoveor. Μήτηρ ὑπέρωπταῖνα, ἦρασαν νεκρῷ ξίφος, Eur. Ph. 1465. Ex ὄ. et πάθος.*

ἴπυροπταῖνα, *ιος, δ, ζ, η, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex iisd.*
 ἴπυροπταῖνα, *supergridior, supero, excedo. ἴπυροπταῖνα πάντα ὑπέρω, Luc. Πᾶσαν ὑπέρωπταῖνα τριτάτην καὶ μυθολογίαν, Plutarch. 2, 379.*
 ἴπυροπταῖνα, *supero, vinco lucta, et de omni victoria quacunque sit. Πάντα ὑπέρωπταῖνα μοῖρα τὰ ὑπὸ Λύκωνος ἱερμύνα, Aristocles apud Euseb. Praep. Ev. 15, 792. A*
 ἴπυροπταῖνα, *f. ἴσω, supra modum ferveo, ebullio.*
 ἴπυροπταῖνα, *supra modum pinguefacio.*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, δ, ζ, η, supra modum crassus, pinguis, obesus.*
 ἴπυροπταῖνα, *emineo, superemineo. Ἡ τ' ἄλλαν ὑπέρωπταῖνα εἰν ἄλλ' ἴσαν, Apoll. Rhod. 4, 1637.*
 ἴπυροπταῖνα, *f. ψω, mitto super vel ultra*; (2) *ultra scopum jaculor.*
 ἴπυροπταῖνα, *fut. ψω, supra modum con- coquo.*
 ἴπυροπταῖνα, *fut. ἴσω, superabundo, vehe- menter exundo. Οὐ δὲ ἴπυροπταῖνα ἡ ἀμαρτία, ὑπέρωπταῖνα ἡ χάρις, Rom. 5, 20. ἴπυροπταῖνα ἴσιν τῇ χαρῇ, 2 Cor. 7, 4.*
 ἴπυροπταῖνα, *η, ὄν, supra modum abundans.*
 ἴπυροπταῖνα, *adv. supra modum abundanter.*
 ἴπυροπταῖνα, *idem quod ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, δ, ζ, η, qui supervolat, vel superne volat. Ab*
 ἴπυροπταῖνα, *super volo, superne volo.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, fut. ἴσω, transilio.*
 ἴπυροπταῖνα, *supra modum pinguefacio, vel pinguem et obesum reddo*; *ὑπέρωπταῖνα, nimis pinguesco.*
 ἴπυροπταῖνα, *ον, valde amarus.*
 ἴπυροπταῖνα, *vide ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *ἴμυ, supra modum abundanter. Νεμίζοντες τὸ μὴ ὑπέρωπταῖνα ἦσαν ἂν ζῶματα ζῴνας σφάλιν, Xen.*
 ἴπυροπταῖνα, *excedo, supero*; (2) *praeterlabor, praetereo.*
 ἴπυροπταῖνα, *adv. ἴσω, superabundo. ἴπυροπταῖνα δὲ ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ, 1 Tim. 1, 14.*
 ἴπυροπταῖνα, *praeter navigo, uave supero.*
 ἴπυροπταῖνα, *nimis repleo. In pass. etiam de intemperantia cibi et potus.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, inundo, Gl. V.*
 ἴπυροπταῖνα, *superimpleo, Gl. V.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, admodum dives.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, f. ἴσω, divitiis abundo, ditissimus seu praedives evado, Aristoph. Plut. 354.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, praedives.*
 ἴπυροπταῖνα, *inundo, expleo, de aqua.*
 ἴπυροπταῖνα, *permulta, quamplurima, Poll.*
 ἴπυροπταῖνα, *δ, valde multus.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, nimio labore me exerceo, laboro conficior. Ἐπὶ καλόν μοι τὸ ὑπέρωπταῖνα θανὴν προδήλω, Soph. Aj. 1327.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, nimio labore fessus.*
 ἴπυροπταῖνα, *ος, ὄν, qui in mari natat, ut navis, aut vadit*; (2) *ultra mare situs. A πόντος.*
 ἴπυροπταῖνα, *vide ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, qui praestitutum diem excessit.*
 ἴπυροπταῖνα, *praestigio, Gl. V.*
 ἴπυροπταῖνα, *pro ὑπέρωπταῖνα, Ar.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, praedensus, Gl. V.*
 ἴπυροπταῖνα, *f. ἴσω, demulceo poppysmate, Aristoph. Eq. 677.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, magis sudo. Ὅδὲ δὲ δέισας ὑπέρωπταῖνα ἴμυ, Aristoph. Ran. 309.*
 ἴπυροπταῖνα, *supra modum rufus sum, rufo colore perfundor, Ar.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, admodum excaefactus, fervens, valde calidus. A πυρ.*
 ἴπυροπταῖνα, *η, excrescentis carnis vitium, &c. vide Sterph.*
 ἴπυροπταῖνα, *super volo. Οἱ δὲ τι κῶρος ὑπέρωπταῖνα ἴρωτες, Theocr. 15, 120.*
 ἴπυροπταῖνα, *3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, fut. ἴσω, admodum carnosus*

fio; (2) *supra modum corpulentus evado, Diosc. A σάρξ.*
 ἴπυροπταῖνα, *idem.*
 ἴπυροπταῖνα, *ος, τὸ, et ὑπέρωπταῖνα, ἴω, η, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ab ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *ος, η, valde gravis, magnificus, &c. ἴπυροπταῖνα, glorior, Xenoph. Sympos. 132.*
 ἴπυροπταῖνα, *immodicis laudibus adficiō.*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, δ, ζ, η, qui cruribus est grandioribus. A σκύλος.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, praedurus.*
 ἴπυροπταῖνα, *η, δ, excellens artifex.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, supra, quam dici possit, sapiens.*
 ἴπυροπταῖνα, *supra modum studeo. ἴπυροπταῖνα περὶ τὴν ἀναίρειον τῶν τηλεκώτων, Luc.*
 ἴπυροπταῖνα, *pondere vinco, praegravo, Bud.*
 ἴπυροπταῖνα, *defendo, propugno.*
 ἴπυροπταῖνα, *τὸ, germinans, seu exuperans, τὴν εἶρησιν.*
 ἴπυροπταῖνα, *seu ἴμυ, supercrinsterno.*
 ἴπυροπταῖνα, *η, ὄν, plus quam perfectus.*
 ἴπυροπταῖνα, *emineo, emico, exsto*; (2) *pro- tendo, extendo, supra.*
 ἴπυροπταῖνα, *fut. ἴσω, superficies tenus sulcum produco, non alte terram moveo atque proscindo, Theophrast. Ab*
 ἴπυροπταῖνα, *praehondero, ponderis gravitate supero, V. L.*
 ἴπυροπταῖνα, *ατῆ, ατῶν, supremus, summus, altissimus*; (2) *maximus, Superl. ab ὑπέρω.*
 ἴπυροπταῖνα, *ος, qui supra tectum est, Hes.*
 ἴπυροπταῖνα, *supra modum tendo, intendo*; *ὑπέρωπταῖνα, et ὑπέρωπταῖνα, extollor supra vel ultra*; (2) *supero, excedo*; (3) *tensus sum supra vel super. Ἀκτῆς ὑπέρωπταῖνα ποτίσας πίδα, Eur. Med. 1291. Σῆμα δὲ ὑπέρωπταῖνα νοσητῶν ἐστὶν ἴσος Νίλου, Dion. Per. 18.*
 ἴπυροπταῖνα, *vel ὑπέρωπταῖνα, υ, δ, ζ, η, idem quod*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, δ, ζ, η, plus quam perfectus*; (2) *qui perfectus, qui confectus, qui victoriam reportavit*; (3) *exoriens super. (2) ἴμυ ἄλλων τῶν δὲ ὑπέρωπταῖνα ἴμυ, Soph. Trach. 36. (3) Τίς οἶκον θεοδόκων ὑπέρωπταῖνα, Eurip. Ion. 1549. Ex ὑπέρω et τίλος.*
 ἴπυροπταῖνα, *superavado, Esch.*
 ἴπυροπταῖνα, *f. ἴσω, orior et existo supra alios, supereminco. Ὅς τὸς ὑπέρωπταῖνας ἐκ γαίας, ποτὶ σπάρτες ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρῶσται, Eur. Ph. 1015.*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, δ, ζ, η, tensus vel tendens*; (2) *altus, sublimis, eminens. Ab ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, fut. ἴσω, superior sum.*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, ἴω, ἴω, superior.*
 ἴπυροπταῖνα, *ας, et ὑπέρωπταῖνα, η, Poet. contabulatio currus, cui onus imponitur*; (2) *storea superior. Ab ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *gen. sing. Ion. pro ὑπέρωπταῖνα.*
 ἴπυροπταῖνα, *ιος, ἴω, ἴω, superior, praestantior, major, potior. Compar. ab ὑπέρω.*
 ἴπυροπταῖνα, *υ, δ, ζ, η, valde artificiosus, peritus. A τέχνη.*
 ἴπυροπταῖνα, *colliquefacio, (praestat ὑπέρωπταῖνα.)*
 ἴπυροπταῖνα, *ος, ὄ, et ὑπέρωπταῖνα, υ, τὸ, pars currus. Ab ὑπέρω.*
 ἴπυροπταῖνα, *praes. inf. act. Ion. pro ὑπέρωπταῖνα, ab*
 ἴπυροπταῖνα, *superpono, vel superimpono, super attollo, praeparo*; (2) *et ὑπέρωπταῖνα, differo, procrastino*; (3) *ad alium judicium rejicio*; (4) *supero. ἴπυροπταῖνα τὸ ἄροτρον, Plut. (4) ὑπέρωπταῖνα et ὑπέρωπταῖνα τὴν ἀλῆ, aliquid communicare cum aliquo (phrasia usitatissima, Herodoto). ἴπυροπταῖνα τῶν Μάγων τοῖσι ὑπέρωπταῖνοι τὸ ἰνύπτιον, Herodot. 1, 107. Τῷ Τύγγι τὰ σπυδαίεστα τῶν περηγμάτων ὑπέρωπταῖνα, Id. Ibid. 8. ἴπυροπταῖνα τῶσι ὑπέρωπταῖνοι, Id. Ibid. 108.*
 ἴπυροπταῖνα, *ω, f. ἴσω, supra modum honoro, supra alios honore adficiō. Πότερον ὑπέρωπταῖνα μόντις*

μῶντες ὡς ἐνὶ γῆνι κρυπτον αὐτὸν, *Soph. Antig.* 290.
 *Υπερτιμῶς, υ, ὁ ζή η, qui magni pretii est, qui summo honore labetur. Ex ὑπερ et τιμῆ.
 *Υπερτίμος, ον, pretii magnitudine excedens modum, *Aristot.*
 *Υπερτοκίς, exuberare fœtura, *Steph.*
 *Υπερτολμος, ον, valde audax.
 *Υπερτοξέυστος, ον, qui sagitta superari potest.
 *Υπερτόνος, υ, ὁ ζή η, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτίμου.
 *Υπερτοργίζω, admodum hircum olco.
 *Υπερτορχίζω, supercurro; (2) transcurrendo depopulo. *Ακρον γὰρ πεινὴν ἔχ' ὑπερτορχίζομαι, *Theog.* 620.
 *Υπερτορσιούλαδος, ον, plus quam tres syllabas habens.
 *Υπερτορσιόω, supra modum deliciar, luxurior, insolesco.
 *Υπερτορσιόω, valde humecto.
 *Υπερτόρος, υ, ὁ ζή η, admodum aquosus, aqua inter cutem collecta distentus et suffusus. Ex ὑδαρ.
 *Υπερτορσίω, fut. σω, rubore suffundor. *Ἄλλ' ἰαῶν μὲν τις ἀκλαυθῶσ' ἄμα, ὑπερτορσίωσι, *Aristoph.* *Plut.* 701.
 *Υπερτόρος, υ, ὁ ζή η, subruber, rubidus.
 *Υπερτόρως, vel ὑπερτορῶς, ὤ, ἰ, laudibus super omnia evectus vel evehdens.
 *Υπερτόστιος, υ, ὁ ζή η, valde supinus.
 *Υπερτόψηλος, υ, ὁ ζή η, supra modum excelsus, excellentissimus.
 *Υπερτόω, ὤ, fut. ὄσω, supra alia extollo, supra modum extollo et eveho. *Gl. V.* exalto. Διὸ ζή ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερτόωσι, *Phil.* 2, 9.
 *Υπερτόωσι, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 *Υπερτόωσις, ἰς, valde conspicuus.
 *Υπερτορσιόωμαι, appereo vel conspicior supra, superemineo; (2) illucesco. *Υπερτορσιόωσαν τῷ λόγῳ, *Thuc.* Hinc
 *Υπερτόωσις, ἰος, ὁ ζή η, vide ὑπερτορσιόωσις.
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, longe extendo aciem super cornua. *Ἐβουλεύετο γὰρ ὅτι πλείον ὑπερτορσιόωσι τῷ σὲ στρατεύματος, *Xen.* Α φάλαγξ.
 *Υπερτορσιόωσις, praestantissimus; ὑπερτορσιόωσις, praestantior. Ab
 *Υπερτορσιόωσις, ἰος, ὁ ζή η, praestans, qui excellit.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ, Feretrius, epith. Jovis, *Dion. H.*
 *Υπερτορσιόωσις, fut. ὑπερτορσιόωσι, fero super, vel ultra, transeho, v. gr. per isthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) praesto, antecello, anteco. *Υπερτορσιόωσις τὸν μὲν τε πόλεμον, ζή λόγῳ χρησθῆναι λόγον, *Eur. Her.* 553. Τὸν ἕλλον ὑπερτορσιόωσι κατὰ πολλοῦ, *Aelian.*
 *Υπερτορσιόωσι, adv. valde, supra modum, nimium. Τὴν τὴν τυραννίδα τιμῶς ὑπερτορσιόωσι; *Eurip.* *Phaen.* 553. Εἰ σὺ μὲν δνπὸς γεωρῶς φέρεις ὑπερτορσιόωσι τῶς τύχης, *Id. Herc. Fur.* 1320.
 *Υπερτορσιόωσις, fut. ζομαι, qu. dic. sono supra alium, sono clarius, clariorem sono modum edo. Πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερτορσιόωσις, *Heliod.*
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinosus; item superbus, arrogans, insolens, item immanis magnitudinis et roboris homo, quia inde nasci solet ferocia; dicitur tamen etiam in bonam partem. Α φίλη, quia fœdera per phialas fiebant.
 *Υπερτορσιόωσις, adv. fœdifrage, more eorum qui sunt fœdifragi; (2) superbe arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum.
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, fut. ὄσω, supra modum amo. *Gl. V.* ὑπερτορσιόωσι, adamo. Σάκας ἦδη ὑπερτορσιόωσι αὐτὸν, *Xen.*
 *Υπερτορσιόωσις, philosophor de aliqua re.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, qui supra modum honoribus studet, nimium ambitiosus.
 *Υπερτορσιόωσις, nimio honoris studio, summa cura æmulatione et contentione, *Ath.*
 *Υπερτορσιόωσις, nimia pituita laboro.
 *Υπερτορσιόωσις, supra modum videntia seu vigentia, *Plut.*

*Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, extra corticem situs.
 *Υπερτορσιόωσις, fut. ὄσω, effervesco, inundo.
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, ἰ, in summo timore versor.
 *Υπερτορσιόωσις, μη οὐδὲ πάσπος ἀποθάνοι, *Xen.*
 Ab
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, qui valde timet, meticulosus.
 *Υπερτορσιόωσις, fero super, ut ventus fert nivem, v. gr. super vias.
 *Υπερτορσιόωσις, vel -σω, fut. ζω, supra modum horreo. *Υπερτορσιόωσις μεταξὺ ἀκῶν τῶν ἐσῶν, *Luc.*
 *Υπερτορσιόωσις, α, ον, arrogantior, superbior. Ab ὑπερτορσιόωσι. Unde
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, fut. ὄσω, supra modum de me sentio, insolesco, superbio; (2) plus sapio, admodum vel supra modum sapio; (3) contemno, despicio, *Gl. V.* ὑπερτορσιόωσι, amplius sapio, sperno. Εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερτορσιόωσι, *Eurip.* *Bac.* 1327. Hinc
 *Υπερτορσιόωσις, ἰος, ἡ, contempturn.
 *Υπερτορσιόωσις, adv. superbe, arrogant.
 *Υπερτορσιόωσις, ης, ἡ, insolentia.
 *Υπερτορσιόωσις, ἡ, genus harmoniæ.
 *Υπερτορσιόωσις, ονος, ὁ ζή η, superbus, arrogans; (2) magnanimus. Α φρήν.
 *Υπερτορσιόωσις, acc. sing. pro ὑπερτορσιόωσι, ab
 *Υπερτορσιόωσις, ἰος, ὁ ζή η, naturæ modum excedens; (2) valde admirandus, insignis. *Gl. V.* ingeniosus, vehemens, amplius, ingens, copiosus; (3) sed et in malam partem pro atrox, velut excedens humanitatem. Α φρήν.
 *Υπερτορσιόωσις, supernascor, supero, potior sum.
 *Υπερτορσιόωσις, valde cresco.
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, supra modum infior et efflor.
 *Υπερτορσιόωσις, adv. excedendo consuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερτορσιόωσις.
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, voce clariore utor.
 *Υπερτορσιόωσις, ον, prælucidus. Α φῶσις.
 *Υπερτορσιόωσις, summopere lætor. *Ἰππιεύειν μανθάνων ὑπερτορσιόωσι, *Xen.* δάρος, *Eur. Med.* 1168.
 *Υπερτορσιόωσις, desuper emitto, *Er.*
 *Υπερτορσιόωσις, demitto e superiori loco, v. gr. per funem.
 *Υπερτορσιόωσις, ἰος, ὁ ζή η, supra modum hilaris seu lætus sum.
 *Υπερτορσιόωσις, ἰος, ὁ ζή η, qui supra labia est, qui labra excedit, redundans, exsuperans. Α χείλος.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, idem.
 *Υπερτορσιόωσις, superfundo, superfusione ohruo.
 *Υπερτορσιόωσις, ον, super terram, *Man.*
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, fut. ὄσω, in deliciis modum excedo; (2) insolentia et petulantia modum supero. (2) κείνου δ' ὑπερτορσιόωσις ἐκ γλώσσης κακῆς, qui superbe insultarunt Herculi petulanti lingua, *Soph.* *Trach.* 281.
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, valde biliosus sum, vehementer irascor.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, admodum iratus. Α χολή.
 *Υπερτορσιόωσις, subeo, succedo; (2) circumvenio, decipio, insidias struo; (3) submitto me alicui, obsequiose colo; (4) procedo, eo. *Gl. V.* obrepro. (1) ὅς μ' ὑπέλλε τις φῶσις, *Soph.* *Phil.* 1231. Οὐ γὰρ τις ἄκτος σῆς μ' ὑπέλλεται φωνῆς, *Eurip.* *Hippol.* 1103. (2) ὅτ' ὑπέλλεται, vident' quomodo nobis subrepat, *Aristoph.* *Eq.* 269. Ὅς εὖ τὸν ἄνδρα παικίλως δ' ὑπέλλεις ἐν λόγοισι, *Id. Ibid.* 459. Οἷός μ' ὑπέλλεις, qua me fraude circumvenisti! *Soph.* *Phil.* 1007. Λάβρα μ' ὑπέλλων, clam mihi struens insidias, *Soph.* *Æd.* *Tyr.* 386. (4) ἔπειθ' εἰδὸς ἰκανὸν ἦδ' ὑπελλυθῆναι τῷ Μυσῶν, *Xenoph.* *Cyri Exped.* 5, 2, 30. Θαυμά ται μ' ὑπέλλεται, *Soph.* *El.* 934.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, qui supra facultates debet. Α χρέος.
 *Υπερτορσιόωσις, ninis tardo vel moror.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, omne tempus exsuperans.
 *Υπερτορσιόωσις, ἰος, ἡ, effusio immodica, inundatio. Ab
 *Υπερτορσιόωσις, superfundo.
 *Υπερτορσιόωσις, supero, superscandō.

*Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, supra modum frigidus.
 *Υπερτορσιόωσις, valde refrigero.
 *Υπερτορσιόωσις, ας, et -ρήν, ης, ἡ, palatum. Ab ὑπερτορσιόωσις.
 *Υπερτορσιόωσις, ας, ἡ, dolor vehementissimus. Ex ὀδῶν.
 *Υπερτορσιόωσις, retrocedo, regredior, *Il.* 8, 122.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. pl. aor. 1. ind. act.
 *Υπερτορσιόωσις, adv. ex summa ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερτορσιόωσις.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, τὸ, vide ὑπερτορσιόωσις.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ, qui in summa ædium parte est. Α præc.
 *Υπερτορσιόωσις, ον, ultra oceanum situs.
 *Υπερτορσιόωσις, ἡ, eminentia humerorum, *Steph.*
 *Υπερτορσιόωσις, ἡ, f. ἡ, majori pretio emo.
 *Υπερτορσιόωσις, ον, omnium verborum vim excedens, qui exprimi verbis non potest.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, τὸ, summa ædium pars; cœnaculum, pergula, *Ph.* (2) palatium. Ab
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, vide ὑπερτορσιόωσις.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, qui excessit tempus legitimum. Ex ὄρα, tempus.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, sanctissimus, maxime sanctus. Ex ὄρα.
 *Υπερτορσιόωσις, ὤ, fut. ὄσω, clam interrogo, *Dem.*
 *Υπερτορσιόωσις, edo, comedo, sum devoro, quod sub pedibus subjectum est, de equis, &c.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ον, splenio utens, splenio devinctam habens aliquam corporis partem. Α σπλήνιον.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. sing. f. 1. ind. *Poet.* et *Dor.* pro ὑπέσεται, ab ὑπέσμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέσθην vel 3. pl. aor. 2. ind. act. *Bæot.* pro ὑπέσθησαν, ab ὑπέσθημαι.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. sing. aor. 2. ind. act.
 *Υπερτορσιόωσις, aor. 1. ind. med. verbi ὑποσείλω.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. sing. pres. ind. act. verbi ὑπέσμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. sing. imp. ind. act. v. ὑποσείλω.
 *Υπερτορσιόωσις, reversi sunt, 3. pl. a. seq.
 *Υπερτορσιόωσις, avertit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. s. a. 1. ind. acc. cum υ, ab ὑπέσμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi ὑποσείλωμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, sum pollicitus, perf. ind. pass.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi ὑποσείλωμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, subjecit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, qui est in tranquillo, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τὸ δ' ὑπερτορσιόωσις, *Aratus.* 990.
 *Υπερτορσιόωσις, ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, sons, nocens, *Ph.* *Euxini* ἰσθμίου.
 *Υπερτορσιόωσις, ita ut crimini sis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis, *Steph.*
 *Υπερτορσιόωσις, congregior, *Hes.*
 *Υπερτορσιόωσις, 3. sing. aor. 2. ind. verbi ὑποσείλωμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, f. ὑπέσμαι, suppono, submitto; (2) sustineo; (3) subeo. Δίειν ὑπέσμαι αἵματος, subi judicium de sanguine, *Eurip.* *Or.* 1649. Αὐτοὶ τὴν δίκην ὑπέσμαι ἐν σοῖσι γαμοῖσι, *Id. Andr.* 358. Οὐ ποτὶ δίκην ὑπέσμαι σάμ' ἰμὸν καθύβρεια, *Eur. El.* 705. Βαβυλὼν ὑπέσμαι μίσην, *Pind.* "Ἐδρασεν ἰδῶν, ἄν ὑπέσμαι, promisit, *Eur. Ph.* 435.
 *Υπερτορσιόωσις, depositum ad usuram, *Suid.*
 *Υπερτορσιόωσις, ον, subdivalis, ærius, subobscurus. Κεῖνο δ' ὑπέσμαι πύλας, *Apoll. Rhod.* 4, 1577.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, morigeris, dicto audiens, *Gl. V.* "Απαντα τῶν πλῆθειν γὰρ ἰσθ' ὑπέσμαι, *Aristoph.* *Plut.* 147. Ab ὑπέσμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, imperf. ind. act. verbi ὑπέσμαι.
 *Υπερτορσιόωσις, 2. pl. aor. 1. ind. act.
 *Υπερτορσιόωσις, medicamenta alium subducentia. Ab ὑπέσμαι ἰατρῶν, pello.
 *Υπερτορσιόωσις, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπέσθησαν, ab ὑπέσθημαι.
 *Υπερτορσιόωσις, ον, τὸ, subcutaneum, inefficax ovum, quod citra coitum editur, sed Venæris imaginatione. Dicitur etiam ὑπέσθησαν ὄον.
 *Υπερτορσιόωσις, ὁ, ἡ, ventosus, cui subest ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὀ. et ἄνεμος.
 *Υπερτορσιόωσις, υ, ὁ ζή η, aversus ab aura, vento non expositus, tranquillus. *Υπερτορσιόωσις, placidum

cidum littus, *Theocrit.* 22, 32. Καθήμεν
 ἄκρον ἐκ πάγων ὑπὸ νημοί, *Soph. Antig.* 411.
 ubi vide Scholiast.

ΤΠΗΝΗ, ns, ἡ, barba. Hinc
 Τηνήτης, υ, ἡ, juvenis, pubescens, *Il.* 24, 348.
 Τηνήτησσι, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπαντήσσω.
 Τηνήτησσι, aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάζω.
 Τηνήτης, οια, οίων, matutinus. Ex ἡώς.
 Τηνηργόμενοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi
 ὑπάρχω.
 Τηνηρεία, as, ἡ, ministerium, officium; (2)
 de ministris ipsis quod in quacunque re
 prestatu; *inpr.* vilioribus; (3) de appa-
 ratu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι,
 naves ministræ majorum, quæ milites ve-
 hunt. (2) ὑπηρεσίαν κρατίστην ἐμισθώσασθαι,
Demost. contra *Polydem.* Ex ὑ. et ἡρεσία.
 Τηνηρέσιον, υ, τὸ, pellis aut aliud quiddam
 quod remiges sibi substernebant; (2) actua-
 rium navigium; (3) quod equo insterni
 solet. Ex ἡϊδ.
 Τηνηρετίτα, 3. sing. imperf. ind. med. contr.
 pro ὑπηρεσίτω, ab ὑπηρεσία.
 Τηνηρετίω, ministro, inservio, operam alicui
 navo; (2) obsequor, gratificor. Ἐγὼ δ'
 ἐκίνοω πάντα ταῦθ' ὑπηρετήσω, *Aristoph. Plut.*
 978. Ἄλλ' ἔργον ἦδη σὸν, τὰ λοιπὰ ὑπηρετήσω,
Soph. Phil. 16. Ἐσθλὴ γὰρ ἀνδρὸς τῆ δίκη ὧ
 ὑπηρετήσω, *Eur. Hec.* 833. Ab ὑπηρετής. Hinc
 Τηνηρημα, ἄτος, τὸ, ministerium; (2) aux-
 ilium; (3) obsequium.
 Τηνηρέτης, υ, ὁ, minister, famulus; (2) mi-
 nister publicus, apparitor, minister pœna-
 rum, torturæ; (3) subdiaconus, qui episco-
 po, presbyteris, et diaconis ministrabat. Ex
 ἡρετής.
 Τηνηρησάμενος, a. 1. ind. med. verbi ὑπηρετέω.
 Unde
 Τηνηρησῆσιν, εως, ἡ, ministerium.
 Τηνηρησῆσιον, τὸ, pro ὑπηρεσίῳ, *Suid.*
 Τηνηρησῆτικὸς, ἡ, ὄν, familiaris, servilis, obse-
 quiosus. Ab ὑπηρετής.
 Τηνηρητικός, idem quod ὑπηρετητικός. (2) lem-
 bus, inter, navicula ad peragenda cita
 quædam subitanea, et minuta negotia, vel
 ministeria (subauditur πλοίων). (2) ἀριμενεύ-
 ται ἐκ Μιδώνης ὑπηρετήσιν εἰς Θάσσον, ἄγον ἄνδρα
 καὶ ἐπιστάτην, *Demost.* contra *Polydem.*
 Τηνηρέτης, ἴδος, ἡ, ministra. Ab eod.
 Τηνηρῆσαι, perf. ind. pass. verbi ὑπάχω.
 Τηνηρῆξ, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.
 Τηνηρῆξ, 3. sing. perf. ind. act.
 Τηνηρῆσιν, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑφῆσιν, ab
 ὑφῆμι.
 Τηνηρήν, υ, τὸ, uber, mamma, *Suid.* sumen,
 abdomen, *V. L.*
 Τηνηρῆω, resono, sono; (2) succino. Ἐρῆρῆξ
 ὁ αἰθῆρ, ὡς ὧ ὑπὸ ἡχῆσσι χθόνια, *Eurip. Supp.*
 711. Διγυρὸν ὑπὸ ἡχῆσσι τέττιγες, *Luc.*
 Τηνηρῆος, as, ὄν. Vide ὑπηνόος.
 Τηνηρῆαι, *Ion.* pro ὑφῆσιν, *Steph.*
 Τηνηρῆω, claudio. Ζοὶ δ' ὑπὸ ἡλλοσσι εἶσμα, *Soph.*
Antig. 515.
 Τηνηρῆω, ὡ, evacuo.
 Τηνηρῆσθαι, præ. inf. pass. *Ion.* pro ὑφῆσθαι,
 ab ὑφῆσθαι.
 Τηνηρῆσθαι, ἤμαι, pollicor, promitto, ad-
 firmo. Τιμωρῆσιν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπι-
 στήσθαι, *Xen.* Μή μοι τῶτων μηδὲν ὑπιστήσθαι,
Aristoph. Vesp. 748. Ab ὑπιστήσθαι.
 Τηνηρῆσος, υ, ὁ ἡ, aliquantum macer.
 Τηνηρῆσθαι, pollicor, promitto, *Pl.* 23, 209.
 Τηνηρῆσος, εια, εἶον, somno gravatus, somnolen-
 tens. Ab ὑπνος.
 Τηνηρῆσῆ, ἡ, aspidis genus somno necantis, nisi
 sit epitheton pro ὑπναλίῳ, *Steph.*
 Τηνηρῆσῆσι, somno fallens, *Ep.*
 Τηνηρῆσῆσι, dormio, somnum capio.
 Τηνηρῆσῆσι, idem quod ὑπνάω, *Steph.*
 Τηνηρῆσῆσι, ἡ, ὄν, somnolentus, somniculosus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἡ, ὄν, idem. Ab ὑπνάω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὄν, idem. Ab ὑπνος.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, as, ἡ, quæ somnos præbet et ad-
 fert, somnifera. Ex ὑπνος et δότηρ.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἴδος, ἡ, idem.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἡ, idem,

Τηνηρῆσῆσῆσι, somnum efficiens, *Æsch.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὡ, cum somno pugno, somno me
 opprimere conanti reductor. Α μάχουμαι.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, somnum concilio seu adfero. Ab
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὡ, ὁ ἡ, somnificus, somnum ad-
 ferens. Ex ὑπνος et ποίω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὡ, ὁ, somnus, sopor.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, acc. plur. part. pro ὑπνέοντες, ab
 ὑπνάω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εἰ, somno visus, *Man.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ, in somnis terrenis, in somniis
 per quietem terrenis. Ex ὄβηος.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, somnifer, somnum adfe-
 rens. Ex ὑπνος et φέρω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fut. ὡσω, dormio; (2) somnum ad-
 fero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίσι νικώμενος,
Eurip. Cyc. 447. Ab ὑπνος.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, somni, gen. sing. *Dor.* pro ὑπνω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εως, ὁ ἡ, somniculosus, somnolen-
 tens. Μη ὑπνώδεια εἰνάς ἐγγίστε, *Eurip. Herc.*
Fur. 1050.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἡ, ὄν, idem; in somnum pronus,
 somno deditus. Ab ὑπνώω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, adv. somniculose. A præc.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, et -ῶσιν, idem quod ὑπνώω. Ἐπι-
 νώσῃσι, dormit, *Eurip. Or.* 173.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, *Præpos.* cum pass. et gen. ab; cum
 neut. culpa, vi alterius, propter, præ, per,
 cum; cum dat. sub, in, cum, ad, auspicio,
 ductu, comite; cum acc. sub, de loco
 et temporis, ad, de loco. Ἐπὶ τι, propemodum,
 quodammodo, aliquatenus, nonnihil.
 Εἰδήθη ἡ ὑπὸ τι ἀσπῆ, *Plat.* in compositis
 sæpe significat πρό, ante, præ; minuit item
 significatum.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὁ, subrusticus, *Plat.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, as, ἡ, fulcrum, solum, fundamen-
 tum, scabellum.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, τὸ, scabellum, subsellium.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, subco; (2) inferior sum; (3) pro-
 gredior. *In med.* submitto, demitto me.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὁ, pes una brevi et duabus lon-
 gis, al. Antibaechius.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, subijcio, suppono; (2) suggero,
 moneo; (3) spurius, falsum, pro genuino,
 vero vendito; sic *inpr. med.* ut *Soph. Aj.*
 188. (4) interloquo; (5) objicio, v. gr.
 invidia, ὑποβέβηκῆσιν, subjectus, *Gl. V.*
 perf. pass. part. Τότε ὑποβέβηκῆσιν λέ-
 γοντες, &c. *Act.* 6, 11. Ἀμφὶ μασὸν ὑποβέβη-
 κῆσιν, *Eur. Supp.* 1157. Δελίῳ δ' ἀφ' αἰμα-
 τος ματῆ γυναικὸς σῆς ὑποβέβηκῆσιν λάθρα, *Id.*
Alc. 655.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, subbarbare loquor.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὄν, subbarbarus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, aor. 2. part. act. verbi ὑποβαίω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εως, ἡ, decrementum, ipsa decre-
 scendi actio; item fundamentum, basis.
 Ab ὑποβαίω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fascians, *Man.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, f. ἄσω, sustento, sustineo.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ, scabellum. Ab ὑποβαίω.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, clam flatum ventris emitto, *Luc.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fut. ξω, tussio, subtussio.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fut. ἄσω, violenter depello.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fut. ἄσω, deduco; (2) minuo,
 deprimo, *in med.* submitto me. Ἐπιβέβηξέ
 τὰ χολώδη, *Diosc.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, subduendi vim habens, *Steph.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, edulia quæ libidinem proritant,
V. L. ex Men.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὁ ἡ, qu. dic. subvalgus, obli-
 quus, distortus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fut. εἴσω, succresco, de subole.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἄτος, τὸ, aspectus qui fit oculis
 limis vel torvis. Ab ὑποβέβησιν.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, adv. limis oculis adspiciendo.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, f. ψω, subapertis oculis et leviter
 suspicio, qu. dic. subadspicio, dejectis oculis
 adspicio; (2) improbe et torve adspicio;
 (3) suspicio, suspectum habeo; (4) aversor,
 contemno. Ὅδῃ μὲν εὐθὺς ὑποβέβηξας ἔφρασκε,
Aristoph. Lys. 521. Δεινὸν τι ἔξ ἠρηγῶδες ἐν
 τοῖς ἤμασι ὑποβέβηξαι, *Luc.* Τί με ὑποβέβη-
 ξαι, *Idem.* Ἐπιβέβηξέ μὲν ὡς ἐργασμένοι,
Eur. Her. Fur. 1292.

Τηνηρῆσῆσῆσι, εως, ἡ, idem quod ὑποβέβηξαι.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, adv. subjiciendo, vel interpellato
 sermone, excipiendo verba dicentis nondum
 finita oratione. Ab ὑποβέβηξαι.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, adv. idem;
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἄτος, τὸ, substramentum;
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, suppositivus, subditivus.
 Ph. subornatus, subdolosus. Ἐπιβέβηξαι εἶσμα,
 sermo subdolosus, *Soph. Œd. Col.* 794 (828).
 Ἐπιβέβηξαι λόγον ἐλπίδας, subditivum vel a te
 alienum sermonem protulisti, *Soph. Aj.* 481.
 Ab eod.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, adv. fecte, simulate.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, exprimendo aufero, emungo. Τὸς
 δὲ ταῦτας ὑποβέβηξαι οἱ συμφορῆνται, *Philostr.*
 273.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εως, ὁ, subjector, submissor, mo-
 nitor, *Ph.* Ab
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἡ, ἡ, subjectio, et qu. dic. substratio;
 (2) culcitra, aut quiddam insternendi aut in-
 cubandi causa paratur; cujusmodi sunt ta-
 ptes, tegetes, storeæ, et id genus alia; (3)
 subjectio rei falsa pro vera, fraus; (4) ad-
 monitio; (5) subjectio, i. e. sermone inter-
 pectatio; (6) vices, alternatio; ἐξ ὑποβέβηξαι,
 per vices; (7) insidia occultæ; (8) figura
 rhetorica, qua multa, quæ pro adversario
 dici possunt, breviter et minutim proposita
 breviter confutantur. Hinc
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εια, εἶον, suppositivus, subdi-
 titivus, *Ph.* Ἐννοια ὑποβέβηξαι ἡ παρῆγγα-
 ρος, *Plat.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, obnoxius pignorationi,
 oppositus pignori. *Gl. V.* pignoratitius, τὸ
 ὑποβέβηξαι, pignus. Ab ὑποβέβηξαι.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, cœnosus, fœculentus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fut. σω, submurmuro, *Aret.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ, insidias struo, *R.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἄτος, τὸ, insidia.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ὄν, subtraucus; ὑποβραγχύσῆσῆσι,
 adv. subtrauce.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fremo, seu murmuro sub.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, qu. dic. submadefacio, aliquantum
 madefacio, irriquo, imbuo; ὑποβέβηξαι,
 imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ
 οἶνον δὲ παλαιὸν πολλὰ ὑποβέβηξαι, *Luc.*
 Hinc
 Τηνηρῆσῆσῆσι, adv. in profundo, sub aqua.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, acc. sing. ab
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εως, ὁ ἡ, aquis submersus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, pro ὑποβέβηξαι, *V. L. ex Men.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εια, ἰον, demersus, submersus et
 profundus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, εια, ἰον, frendens, fremens, mu-
 giens.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, subvirosus, aliquantum
 fœtidus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, aliquantum edo; ὑποβέβηξαι, sub-
 rosum est, perf. pass. 3. sing. Ἐπιβέβηξαι
 δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, *Thucyd.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, subterraneus. A γαῖα.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, submaxillares dentes, *Man.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, saturator. A γαστήρ. Unde
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, τὸ, sumen, abdomen.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, subterraneus, sub terra
 latitans. Ex ὑπὸ et γῆ, vel γῆ, terra.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, subgrundis tectus. A
 γῆσιν.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, renideo, subrideo, *Gl. V.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, plenus sum.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, fut. ἄσω, mentum ejus prendo,
 quem rogo, supplico, decumleo. Ἐπιβέβηξαι
 τὸν ἀνθρώπον, *Æschin.* contra *Timarch.*
 24. Καὶ ἅμα ἐδάκρυον ἂν ὑποβέβηξαι τὰ
 παιδῶμα, *Symon.* de *Protod.* 108. D. A γένειον.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, barbesco, pubesco.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, τὸ, locus subterraneus, *Suid.*
 Τηνηρῆσῆσῆσι, subnascor, subresco; (2) oc-
 curro, in mentem venio. (1) ἵνα σφί γένωσι
 ὑποβέβηξαι, *Herodot.* 3, 159.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, subglauco sum. Ὅσσοι δ'
 ὑποβέβηξαι, *Mosch.* 2, 86. Ab
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, subglauco.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, subluco, splendorem mitto.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, υ, ὁ ἡ, viscosus.
 Τηνηρῆσῆσῆσι, ἴδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus
 sunt.

sunt, i. e. quiddam commune clunibus et femori. *Α γλωσός.*
 *Υπογλυκαίνω, subdulce reddo. *Υπογλυκαίνω ἡμαρτίας μαγισκοῖς, *Aristoph. Eq. 216.*
 *Υπογλύκω, eos, ὁ ἔξ ἧ, subdulcis.
 *Υπογλώσσιον, vel ὠσττιον, *ε, τὸ, tuberculum sub lingua, aut linguae pars inferior intumescens et indurata. Gl. V. sublingua. Ex ὀ. et γλωσσα.*
 *Υπογλωσσίς, ἐ-ττις, ἴδος, ἧ, intima lingua, i. c. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillam. *Ex iisd.*
 *Υπογλώσσον, *ε, τὸ, hypoglossum, frutex. Gl. V. sublingua. Ex iisd.*
 *Υπογλώσσιον. Vide ὑπογλώσσιον.
 *Υπογνάμπτω, fut. ψω, inflecto, incurvo. *Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὀρμηῆν, Hom. Hymn. in Mart. 13.*
 *Υπογογγύζω, musso, *Gl. V. Hinc*
 *Υπογογγύς, ὄ, ὁ, quoddam.
 *Υπογονάτιον, *ε, τὸ, quod genibus subijcitur.*
 *Υπογογγύμα, ἄτος, τὸ, subscriptio; (2) idem quod ὑπογραφή (4). Ab ὑπογράφω.
 *Υπογραμματεύς, ἴως, ὁ, scribae vicarius, scribae administer, scriba secundus, inferior, *ἰτενὶ scriba simpl. Hinc*
 *Υπογραμματεύς, facio scriptum.
 *Υπογραμμός, ὄ, ὁ, forma delineata, praescriptum exemplar. *Υπομνής γενόμενος μέγιστος ὑπογραμμός, patientiae summum exemplar, *Clemens Roman. 5, sub finem. Α γραμμή.*
 *Υπογραφεύς, ἴως, ὁ, amanuensis, qui dictata excipit; item qui subscribit. *Gl. V. ὑπογραφεύς, amanuensis.*
 *Υπογραφή, ἦς, ἧ, subscriptio; (2) descriptio prima, rudis et crassa adumbratio. *Gl. V. lineamentum. Angh. THE OUTLINES;* (3) figurate et ridicule dictum; (4) cum ὀφθαλμῶν est ciliorum nigredo a stibio, *Ern. (5) commentaria, liber memorialis;* (5) ἐντυχῶν ἄρα ταῖς ὑπογραφεύς τῷ πατρὶ, *Arrh. Rup. 136.*
 *Υπογράφω, fut. ψω, subscribo, subsigno; (2) describo, vel breviter defino; (3) fucio, praesertim tropice de oratione; (4) sub aliquo scribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) praescribo, doceo scribere; (7) probro me, ostendo; (8) tacite indicio; item propono, ut spem; (9) in commentaria refero; (10) καὶ αὐτίκα ἑαυτῷ εἰς μνήμην ὑπογράφεισθαι, *Arrhian. Rup. 136. Εἴτ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῶ βίῳ, Eur. Her. Fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπιδας, Polyb. Ὑπογραφόμενος τὸς ὀφθαλμούς, Herodian.*
 *Υπογρήστος, *ε, ὁ ἔξ ἧ, qui est subadunco natus.*
 *Υπόγυιον, nuper, *Gl. V. etiam ὑπόγυιον. Ab*
 *Υπόγυιος, et ὑπόγυος, *ε, ὁ ἔξ ἧ, qui est praemanibus et instat, recens. Ἐξ ὑπογυιῆ, recenter, de subito. Ἐκ παλαιῶ, et ἐκ τῷ πολλῷ χρόνῳ, Aristoph. Ex γυίων plur. γυία, pedes.*
 *Υπογυῖσται, *adv. nuperrime. A praec.*
 *Υπογυῖος, *adv. nuper, recens.*
 *Υποδάκνω, fut. διξῶ, leviter mordeo.
 *Υποδάκνω, *υ, lacrymosus, flens.*
 *Υποδάκρῶν, fut. ὕω, heu, lacrymor.
 *Υποδάμνω, ὑποδάμνῶμαι, et ὑποδάμνημι, subjuco; subjugo, subjectus sum, cedo. *Ὁς (ἔρω) ἀνδρῶν φρένας εὐμερῶς ὑποδάμναται, *Theocr. 29, 23. Od. 3, 214.*
 *Υποδάσσω, *ιος, ὁ ἔξ ἧ, paulum hirsutus.*
 *Υποδάσσις, *aor. 1. part. act. Poel. pro ὑποδάσσις, ab ὑποδάσσω.*
 *Υποδάσκεται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ὑποδάσσω.
 *Υποδάσκω, acc. pl. part. perf. pass. verbi ὑποδάσσω.
 *Υποδάσκει, vel ὑποδάσκει, *ἴως, ὁ ἔξ ἧ, inferior. Ab ὑποδάσσω.*
 *Υποδάσσω, ἄτος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, *Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδάσσω.*
 *Υποδάσσω, timeo, *Rob. Ab*
 *Υποδάσσω, fut. ἴσω, subvereor, subtimeo. *Παταγῆσιν, ἀτε πτηνῶν ἀγέλαι μίγαι αἰγυπῶν*

ὑποδάσσαντες, *Soph. Aj. 169. Ὑποδάσις ἔργω*
Λυκούδ' ὄρεον, Aristoph. Av. 65.
 *Υποδάσις, *ε, ὁ ἔξ ἧ, subversipertinus.*
 *Υποδάσκω, et ὕω, fut. εἴξω, submonstro; (2) praemonstro, suggero, subjicio, submoneo. *Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Τὸ εἶδος ὡς οἶον τε ὑπέδειον τῷ λόγῳ, Luc. Hinc*
 *Υποδάσκει, *ε, ὁ, praemonstrator, Gl. V.*
 *Υποδάσκω, timeo.
 *Υποδάσκει, *aor. 1. inf. act. verbi ὑποδάσκω.*
 *Υποδάσκει, *indicabo, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.*
 *Υποδάσκει, *ω, conviva sum, vocatus seu destinatus in locum alterius, si ille negat se venturum. Ὡς με ὑποδειπνῆν εἶμι, Luc.*
 *Υποδάσκει, *Ion. pro ὑποδέχομαι. Hinc*
 *Υποδάσκει, *ε, τὸ, receptaculum, Gl. V.*
 *Υποδάσκει, *ε, ὁ, exceptor, susceptor; (2) quaestor, cui ararii publici cura commissa est.*
 *Υποδάσκει, *ε, ὁ, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hospitalis. A praec.*
 *Υποδενδράζω, vide seq.
 *Υποδενδρῶμαι, vel ὀρωμαι, ἔρωμαι, arboresco, paululum in arbore abeo. *A δένδρον.*
 *Υποδέξω, *a. 1. inf. act. Ion. pro ὑποδέξω, ab ὑποδέκω.*
 *Υποδέξω, *ε, ὁ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) susceptio, Ab ὑποδέχομαι.*
 *Υποδέξω, *ια, ἰων, ad suscipiendum aptus, capax, opportunus; Subs. susceptor.*
 *Υποδέξω, *ε, ὁ, pro ὑποδοχή, Hes.*
 *Υποδέχομαι, rogo humiliter; (2) egeo.
 *Υποδέχομαι, *ε, τὸ, ornamentum colli. Ex διερή.*
 *Υποδέχομαι, ἴδος, ἧ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime subest jugulum. *Ex eod.*
 *Υποδέχομαι, pelle denudo.
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ, subligatio, vel fascia, quae ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum. Gl. V. soccus. Ab ὑποδέχομαι.*
 *Υποδέχομαι, *τα, pignora, V. L.*
 *Υποδέχομαι, ἴδος, ἧ, fascia ad deligandum, ut fiat ὑποδέχομαι.
 *Υποδέχομαι, idem quod
 *Υποδέχομαι, subligo, *Gl. V. calceo.*
 *Υποδέχομαι, *οι, fasciae quae fracturis post injectos pannos superdantur, Hipp.*
 *Υποδέχομαι, idem quod
 *Υποδέχομαι, fut. δέξωμαι, suscipio, excipio, recipio; (2) probro, credo; (3) promitto. *"Ἦν πάντας εἰς ὑπέδειξαστο κόλπῳ, Dion. Per. 359. Οὐδ' ἀκλήεις νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδείξεται, Eurip. Heracl. 623. Ἰκίτας ὑποδέχθεις, Ib. 757.*
 *Υποδέχομαι, subligo, subligo, calceo; ὑποδέχομαι, calceatus, perf. pass. part. ὑποδέχομαι, calcea, *Gl. V. a. 1. imperat. act. Ὑποδέχομαι τὰ σανδάλια σου, Act. 12, 8. Τὸς δὲ πόδας σανδάλῳ ὑπέδυνον, Aelian.*
 *Υποδέχομαι, *ον, conspicuus, non ignotus.*
 *Υποδέχομαι, *ω, f. ὡς, occulte declaro, significo, indico. Σπυρίων ὑπέδηνον, Aelian.*
 *Υποδέχομαι, *ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, Gl. V. Ὑποδέχομαι ἔ ληνύτης ἰφθῆς ἰσθίοντων, Phil. Ab ὑποδέχομαι. Hinc*
 *Υποδέχομαι, *τον, τὸ, calceolus.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ ἔξ ἧ, sutor. Ex ὑπόδημα et βάπτω, suo, a quo βαφῆ.*
 *Υποδέχομαι, *aor. 1. inf. pass. verbi ὑποδέχομαι.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ ἔξ ἧ, idem quod ὑποδέχομαι.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ, subdisjunctivus.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ, subdivisio. Ab*
 *Υποδέχομαι, *ω, subdivido, minutus divido.*
 *Υποδέχομαι, *subdiaconus sum.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ, subdiaconus.*
 *Υποδέχομαι, *leniter diduco, vel distraho; vel diduco, distraho, simpl.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ, subdistinctio; (2) inter-punctio minima; separatio.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ, clam in partes traduco.*
 *Υποδέχομαι, *ε, ὁ, paulatim corrumpo.*

*Υποδίσκω, *ε, ὁ, subpraepceptor, praepceptoris vicarius.*
 *Υποδίσκω, fut. σα, clam aufugio, *Arct.*
 *Υποδίσκω, fut. ὕω, cedo, minuor.
 *Υποδίσκω, *ε, ὁ, quasi secundaria narratio, cum rei narratae causas subijcimus.*
 *Υποδίσκω, fut. ὕω, loco judicis decerno.
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ ἔξ ἧ, reus, obnoxius. Α δίκη.*
 *Υποδίσκος, *ω, fut. ἦω, verso, agito.*
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ, propaerfectus.*
 *Υποδίσκος, *ω, duplico. Hinc*
 *Υποδίσκω, *ε, ὁ, duplicatio.*
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ ἔξ ἧ, vel ὑποδίσκος, ἴω, ἔρω, pellibus vestitus, pellitus. Α διφθῆρα.*
 *Υποδίσκος, *siticulosus, Man.*
 *Υποδίσκος, idem quod ὑποδάμνω, *Ion.*
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ, subjectus, aor. 1. part. pass. Ἀναίτησιν ὑποδίσκεις βελίεσιν Κυπρίδος, Mosch. 2, 75. Α δαρῶν.*
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ, qu. dic. servitute domitus, servus; (2) satelles, minister. Ποσειδάωνος ὑποδίσκος, Neptuno subditus, Odys. 4, 386.*
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ, successio, Aesch. al. ὕποδίσκος, Hes.*
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ, subjectus, qui in potestate est alterius.*
 *Υποδίσκος, *ε, τὸ, locus ubi quis excipitur, hospitium. Ab ὑποδοχή.*
 *Υποδίσκος, *ε, ὁ, exceptor, susceptor, receptor. Ab eod.*
 *Υποδοχή, *ε, ὁ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipse excipiens actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in causa alicujus; (4) approbatio, fides, quae, v. gr. historico tribuitur, nisi istis locis leg. ἀποδοχή, Ern. Ab ὑποδέχομαι.*
 *Υποδοχή, *adv. torve, torvis oculis, Il. 1, 148. Ex ὑπὸ et ὄραω.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, subservio fabulae alicujus; dicitur de actoribus.*
 *Υποδοχῶν, *aor. 2. part. act. verbi ὑποδοχῶν.*
 *Υποδοχῶν, vel ὑποδοχῶν, idem quod ὑποδοχή, *Nic. Ther. 765.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, torvis aspectus; (2) odium; (3) suspicio, pro ὑποδοχῶν.*
 *Υποδοχῶν, *ω, f. ὡς, famulus, inservio, Od. 15, 332.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, suspiciosus, Nonn. P. 8, 61.*
 *Υποδοχῶν, *f. 1. inf. act. verbi ὑποδοχῶν.*
 *Υποδοχῶν, idem quod ὑποδοχή. *Παρέειον ἐκ ἰπικῶν ὑποδοχῶν Ἀφροδίτη, Mus. 143.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, minister, famulus. A praec.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ ἔξ ἧ, subacer, subacerbus.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, accessio ad locum editorem; (2) idem quod ὑποδοχῶν. Ab ὑποδοχῶν. Unde*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ ἔξ ἧ, qui accedit ad locum; navis appellens aliquo, ad littus, in portum.*
 *Υποδοχῶν, *ε, recessus in mari, Ern.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ ἔξ ἧ, roscidus.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, pro ὑπόδοχῶν, Cal. Aut.*
 *Υποδοχῶν, et ὑπόδοχῶν, fut. ὕω, subeo; (2) insinuo, occulto; (3) induo sub. *Υποδοχῶν κύνων, *Herodot. ὑπὸ τὸς πύλῳς, Id. χιτῶνας τοῖς ἴμασι, Id. Τὰς δὲ ἀνύσας ὑπόδοχῶν τὰς Λακωνικὰς, Aristoph. Vesp. 1152.*
 *Υποδοχῶν, fut. ὑπόδοχῶν, idem. *Ἐγὼ γὰρ ἂν σλαίην ὑπόδοχῶν ποτι χιτῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττίματα, Aristoph. Vesp. 1153. Ἄλλος ἄλλων ὑπόδοχῶν θαμνοῦ, Heliod.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, refugium, Gl. V. submersio. A praec.*
 *Υποδοχῶν, *ον, paulo gravior, seu molestior.*
 *Υποδοχῶν, *ω, fut. ἔρω, subirasco, subindignor, aliquantum aegre fero. Αἰγῶντες ὑποδοχῶν σι, Plato.*
 *Υποδοχῶν, *ον, paulo impatientius ferens incommodum, morbum; nimis jactans corpus in morbo.*
 *Υποδοχῶν, *f. ανῶ, idem quod ὑποδοχῶν.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ ἔξ ἧ, aliquantum olidus.*
 *Υποδοχῶν, *ε, ὁ, interior vestis seu subucula. Ab*
 *Υποδοχῶν, fut. ὕω, ὑπόδοχῶν, subeo, ingredior; (2) subrepto, clam ingredior; (3) dc actione capesso, suscipio. *Υπόδοχῶν πόλεμον, Aristot.*
 *Υποδοχῶν, *subdoriis.*

ἴσδομαι, subdorice.
 ἴσδομαι, f. ἴξω, ἴξομαι, cedo, concedo, decede-
 alo alicui; (2) evito, *Il.* 4, 62. *Ib.* 23, 602.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, vide ὑπεργός.
 ἴσδομαι, ἴστος, ἴ, vestis interior, interula,
 subucula, *Hes.*
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, ἴ, aeditui famulus.
 ἴσδομαι, aeditui famulus.
 ἴσδομαι, seu ἴμι, fut. ζήξω, subjugo, jugo
 submitto; (2) subjicio potestati, &c. *Eίδον*
 ἴστος ὑπερευγόμενος, *Ελ. Κεῖν δὲ λοντὸς*
 τῷ ὑπεύγυον πάμ, *Soph. Aj.* 24. *Iliac.*
 ἴσδομαι, εως, ἴ, subjunctio, subjectio.
 ἴσδομαι, ἴ, τὸ, jumentum, veterina bestia.
 ἴσδομαι κατὰ τὴν κρημνὸν ὁμοίως τοῖς φορτίοις,
 πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, *Polyb.* 3, 51, 4.
 ἴσδομαι, ἴα, ion, subjugis, subjugalis.
 ἴσδομαι, εως, ἴ, instar jumenti subditus,
E. M.
 ἴσδομαι, ὤ, f. ὄσω, subjugo, submitto.
 ἴσδομαι, suboleo.
 ἴσδομαι, ἄτος, τὸ, scptum transversum;
 (2) pars media parvulae sive clavi, *Ph.*
 subincinctum, al. *Gl. V.* semicinctum. Ab
 ἴσδομαι.
 ἴσδομαι, ἴ, τὸ, praecinctorium, *Gl. V.* A
 ζώνη.
 ἴσδομαι, vel ὑποζώνω, fut. ὑποζώσω, suc-
 cingo, accingo; ὑποζωσμένος, subincinctus
 praecinctus, *Gl. V.* p. pass. part. ἴσδομαι
 ὄντες τὸ πλοῖον, *Act.* 27, 17. *Τὴν μάχην*
 ἴσδομαι ὑπὲρ τοῦ φερέσσης, *Αἴλιαν.* ἴσδομαι
 ναῦς, succingere naves, id est, instruere, pa-
 rare, *Polyb.* 27, 3, 3.
 ἴσδομαι, fut. ψω, foveo, calefacio, *Jos.*
 ἴσδομαι, ἄτος, τὸ, quod supponitur, seu sub-
 jicitur, pedamentum, basis, *Gl. V.* supposito-
 rium. Ab ὑποτίθημι.
 ἴσδομαι, spatium a digito qui λιχναὸς voca-
 tur usque ad minimum, *Poll.*
 ἴσδομαι, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ'
 ὑπερμάνθη ξίφος αἵματι, *Il.* 16, 333.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, ἴ, calidus.
 ἴσδομαι, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde
 ἴσδομαι, εως, ἴ, fundamentum, basis alicui
 rei supposita seu subjecta; (2) suppositio,
 conditio sub qua; (3) sumptio; (4) *ar.*
Rhet. quaestio finita, legis casus; (5) argu-
 mentum, de quo agitur, controversia, *Ph.*
 (6) conditio, sors; (7) institutum, consili-
 um; (8) causa, ut ὑπόθεσις δίκης, causa tim-
 oris; (9) consilium, praecceptum; (10)
 opinio. Κατὰ τὴν ἐπιτολὰς τὰς Ἀράτων καὶ τὰς
 ὑποθέσεις, ex Arati monitis, *Polyb.* 2, 48, 8.
 Τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, servare propositum, in-
 stitutum, *Id.* 5, 5, 5. Κατασκήψασθαι τὴν τῶν
 ὑπαντιάντων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ἐλπίδα ὑπόθεσιν, *Id.*
 5, 50, 6. Ταύτης τῆς ὑποθέσεως προσοστῶτες,
 harum partium principes, *Id.* 31, 8, 12. Ab
 ὑποτίθημι.
 ἴσδομαι, supponendum seu subjiciendum
 est, *Sterh.*
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, qui subjicit aut suggerit; (2)
 auctor; (3) consultor. Ab ὑποτίθημι.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, hortatorius; (2) condition-
 alis. A praec.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, ἴ, suppositus, suppositivus,
 qui supponi solet. Ab eod.
 ἴσδομαι, fut. ὑπομαι, cursu subeo, *Pind. P.* 2.
 ἴσδομαι, ὤ, fut. ἴσω, conspicio, *Plut.*
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, suppositio; (2) hypothe-
 ca; obligatio, fiducia. *Ph.* pignus; (3) adino-
 titio, consilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc
 ἴσδομαι, fiduciarius, *Gl. V.*
 ἴσδομαι, ἄτος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, praecceptum, monitum,
 consilium. Ab ὑποτίθημι.
 ἴσδομαι, f. l. ind. med. verbi ὑποτίθημι.
 ἴσδομαι, fut. ψω, leviter premo, ut ubert.
 ἴσδομαι, ὤ, fut. ἴσω, incipio tumultuari,
 fremo.
 ἴσδομαι, fut. ἀξω, leviter turbo; (2) non-
 nihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo.
 ἴσδομαι ἴστος ὅτι τῆς καθῶν κειρὸς, *Plut.*
 ἴσδομαι, fut. αἴσω, leviter vulnero.
 ἴσδομαι, carmine seu cantu deploro.

ἴσδομαι, fut. ψω, delicis aliquantum
 indulgeo, *Plut.*
 ἴσδομαι, subsilio; dicitur et de navigan-
 tibus.
 ἴσδομαι, τὸ, idem quod
 ἴσδομαι, ἄτος, ἴ, sertum appensum collo;
 corolla collaris, *Alcaeus et Sappho apud*
Athen. 674.
 ἴσδομαι, εως, ἴ, suffumigatio. Ab
 ἴσδομαι, ὤ, f. ὄσω, suffio, suffumigo.
 ἴσδομαι, ἴστος, ἴ, suffumigatio, *Plut.* A θυμός.
 ἴσδομαι, ἴστος, ἴ, limen inferius, subliminare.
 Ab ὑπὸ τὸ θυμό.
 ἴσδομαι, ἴ, τὸ, idem et ex ἴσδ.
 ἴσδομαι, εως, ἴ, fomes, incentivum, incita-
 mentum. Τὸ γὰρ μανθάνειν ἀψυσεῖν πρὸς τὴν
 θεῖαν, ὑπόθυσις ἐστὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀληθείας,
Polyb. 6, 59, 4.
 ἴσδομαι, fut. ἴσω, sublandior. *Ei δὲ τις*
 ἴσδος ὑποβοηθήσας, *Aristoph. Ach.* 645.
 ἴσδομαι, f. ἴσω, clam armo, *Il.* 18, 513.
 ἴσδομαι, subsono, *Erigt.*
 ἴσδομαι, οἴγω, f. οἴσω, clam aperio. ἴσδομαι
 τὴν θυραν, *Aristoph. Thesm.* 431.
 ἴσδομαι, idem quod
 ἴσδομαι, ὤ, fut. ἴσω, subtumeo, subinflatus et
 subtumidus sum.
 ἴσδομαι, α, on, subtumidus.
 ἴσδομαι, ὤ, f. ἴσω, habito sub; (2) latito sub.
 ἴσδομαι, idem.
 ἴσδομαι, ὤ, f. ἴσω, substruo, aedifico.
 ἴσδομαι, ὤ, f. ἴσω, ἴμαι, domi latito, et vel-
 uti imos adium recessus custodio; vid. οἴ-
 κω (2) latito, delitescio, *incl.* ut de vitio,
 odio.
 ἴσδομαι, ejulor, lamentor.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, ἴ, vinolentus, ebrius.
 ἴσδομαι, suspicor.
 ἴσδομαι, ὑποσχόμεμαι, *Poet.* pro ὑποσχάω, et
 ὑποσχόμεμαι, polliceor, promitto; (2) exci-
 pio. (2) σιληναῖον . . . λεπταλίω ἰανῶ ὑποσ-
 χεται, *Apoll. Rhod.* 4, 169.
 ἴσδομαι, perferam, sufferam.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, on, ferendus, tolerabilis.
 ἴσδομαι, leviter purgo; (2) inferiores
 partes purgo.
 ἴσδομαι, εως, ἴ, purgatio levis, vel infe-
 riorum. A praec.
 ἴσδομαι, subsideo; ὑποκαθεσθῆναι, subsi-
 dere, *Ph.* a. 1. inf. pass.
 ἴσδομαι, subsideo, subsideo, desideo, otiosus sedeo,
 contineo me in loco aliquo; (2) insidior.
 ἴσδομαι, τὸν βάρβαρον, *Herod.*
 ἴσδομαι, f. ἴσω, in insidiis colloco. *In pass.*
 subsideo; ὑποκάθισον, subsideo, *Gl. V.* a. 1.
 imperat. act.
 ἴσδομαι, ἴμαι, demitto; (2) idem quod pr.
 ἴσδομαι, fut. ἴσω, substituo, sufficio;
 ὑποκαθίστημι, substituit, *Ph.* aor. 1.
 ἴσδομαι, fut. αἴσω, succendo, ignem subdo.
 ἴσδομαι, pro ὑποκαταχίω, profundo, ef-
 fundo.
 ἴσδομαι, fut. ψω, tego, occulto.
 ἴσδομαι, nonnihil aegrotor.
 ἴσδομαι, f. ψω, flecto, circumago, con-
 verto. ἴσδομαι τῆς καταδύονται εἰς φα-
 ράγγας, *Xen.*
 ἴσδομαι, fut. ἴσω, suffio, suffumigo.
 ἴσδομαι, pro ἀποκαπισμός, *Sterh.*
 ἴσδομαι, fut. ἀψω, praeripio et deglutio,
Aristoph. Ec. κάπτω.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, ἴ, sub vel in corde latens,
Nonn. P. 6, 15. A καρδία.
 ἴσδομαι, ὤ, fut. ὄσω, sopore laevi tentor,
Diosc.
 ἴσδομαι, ὄ, palearum excussio, *Plut.*
 ἴσδομαι, subsico, leviuscule sico. Νίατος
 δ' ὑποκαρφέται ἰσθμῶς, *Nic. Al.* 80.
 ἴσδομαι, ἴ, ὄ, alium soporem habens, vel
 cum alto sopore conjunctus.
 ἴσδομαι, descendo; (2) collabor ac
 subsideo; (3) remitto, ut animum, iram.
 Dicitur et de morbo. (1) ἐκ τῶν τυχῶν ὑπο-
 κατίσθασιν, *Thucyd.* Πολλὴ δὲ τὴν ὑποκατα-
 λαίνοντας, *Herodot.* 2, 15. (3) *Hippocr.*
Aphorism.

ὑποκατάβαλλω, subjicio, suppono.
 ὑποκατάβασις, εως, ἴ, submissio, demissio, de-
 crementum.
 ὑποκαταβάω, frango, debilito.
 ὑποκατακλίω, f. ἴνω, sub alio accumbere fa-
 ticor, inter infimos convivas accubatum tri-
 buo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑπο-
 κατακλίνομαι, ultimus vel extremus recum-
 bo. ὑποκατακλινόμενοι ἡμῖν αὐτοῖς, *Plato.*
 Ἄλλῃ ἢ ὑπερέχον ἴλιοντες, ἀλλήλοις ὑποκα-
 τανκλίνονται, *M. Anton.* Οὐτε δι' ἀγνοίαν οἱ πολ-
 λοι προέιντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes
 temporibus, *Dem.*
 ὑποκατάκλις, εως, ἴ, declinatio, vitatio; sub-
 missio, dedecus. Τὴν δόξαν αὐτοῖς ὑποκα-
 τάλισιν . . . παρηγορηθέντες, *Heliodor.* 10. A
 praec.
 ὑποκαταλείπω, relinquo.
 ὑποκαταμένω, paulisper maneo apud, expecto.
 Αὐτοὶ δ' ἐν ἀργότερα χάρα ὑποκαταμένω,
Xen.
 ὑποκατασκευάζω, praeparo, elaboro.
 ὑποκατάσσω, εως, ἴ, substitutio, *Gl. V.*
 ὑποκατάστατος, ἴ, ὄ, ἴ, substitutus, subro-
 gatus. A καθίστημι.
 ὑποκαταστής, εως, ἴ, ἴ, subtristis, demissior.
 ὑποκατορύττω, fut. ξω, sub terra defodio.
 ὑποκάτω, adv. in ima parte, in inferiori loco;
 infra, subter, subter, *Ph.*
 ὑποκάτωθεν, adv. inferne, ex inferiore parte.
 ὑποκατώρυχος, ἴ, ὄ, ἴ, defossus sub terra.
 ὑποκαύω, ατος, τὸ, id quod aliquid succendi-
 mus, suscitabulum. Ab ὑποκαίω.
 ὑποκαύω, εως, ἴ, succensio; (2) hypocau-
 stum. Ab eod.
 ὑποκαύω, ἴ, τὸ, quod succenditur; (2) va-
 porarium; (3) hypocautium, locus, seu di-
 aeta, cujus pavimentum interne calefit, in
 balneis. Ab eod. Unde
 ὑποκαύω, ας, ἴ, fornax, *Gl. V.*
 ὑποκαίω, subjaccio, subjectus sum, subsum;
 succubo, *Gl. V.* ὑποκαίμενος, suppositus,
Gl. V. ὑποκαίμενον, objectum, quod tracta-
 tur; propositum. Ζωσὶν οἱ γὰρ ὑποκαίμενοι,
Soph. El. 1442. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν ἴστος ἀβλῶς γ'
 ὑποκαίεται, *Pind.*
 ὑποκαίω, corrodo, exedo, lanio.
 ὑποκαίωμαι, fut. ὑπόμαι, subhortor, tacite
 hortor.
 ὑποκαίω, ἴ, ὄ, ἴ, cavus, inanis, vacuus;
 (2) vanus.
 ὑποκαίνω, ὤ, fut. ἴσω, suffodio.
 ὑποκαίω, α, on, stridulus, asper. *In newl.*
 raucedo, asperitas faucium.
 ὑποκαίω, ἴ, ὄ, occultus.
 ὑποκαίω, fut. σω, abscondo.
 ὑποκαίω, εως, ἴ, τὸ, cervical capiti suppositum,
Arct. A κεφαλή.
 ὑποκαίω, ἴ, ὄ, ἴ, fato aut morti obnoxius;
 (2) impurus, corruptus. A κίρ.
 ὑποκαίω, fut. ἴσω, silentium indico, audien-
 tiam facio, de praecone, sed ὑποκαίωμαι,
 de eo qui per praeconeum facit; (2)
 polliceor aliquid publicum.
 ὑποκαίω, ὤ, f. ἴσω, leviter moveo; (2) com-
 moveo. ὑποκαίω τῆς ὀδῆς, discede, *Aristoph.*
Av. 1017. Ζεφύρον ὑποκαίνσαντος, *Il.* 4, 423.
 ὑποκαίωμαι, commisceor.
 ὑποκαίω, ἴ, ὄ, ἴ, subrufus.
 ὑποκαίω, seu ὑποκαίω, ἴ, quod sub casto ad
 ridetes nascitur, *Diosc.*
 ὑποκαίω, adv. flexis genibus. Ἐπὶ γαίαν
 ὑποκαίω ἐξισταμένη, *Opp.* *Cyn.* 4, 205.
 ὑποκαίω, fut. σω, submisce genera flecto.
 ὑποκαίω, ἴ, ὄ, ἴ, τὸ, χίρως εἰς ἰσθμῶν
 προπίνας, &c. *Heliod.* 1, 7.
 ὑποκαίω, fut. αἴσω, sublacrimor.
 ὑποκαίω, ὤ, fut. ὄσω, suffragor, infringo.
 ὑποκαίω, fut. ψω, suffragor, minuo; (2)
 abscondo, oculo, occulto, praetexo; (3)
 fallo, dissimulo. Τὴν τὰς ἰνῶν ὑποκαίωται-
 μένης, *Soph. Elect.* 115. Ἐλκος ὑποκαίωται,
Mus. 1, 85. λαβιδίην ἀχάλιον ὑποκαίωται
 ἰσθμῶν, *Nonn. P.* 6, 61.
 ὑποκαίω, f. ἴσω, clam divulgo. Οἶαν ἰδῶ-
 σαι ἀνδρὸς αἰθῶνας ἀγγελίαν—τῶν μεγάλων
 ἰσθμῶν

ναῶν ὑποκλήζομαι, Soph. Aj. 225. sed hic divisim legi videtur, Ern.
 Ὑποκλίνης, is, subjectus, obnoxius. Ab
 Ὑποκλίνα, reclino sub, submitto, subigo, subdo; ὑποκλίνωμαι, succumbo; (2) cedeo. Ἦν δὲ ὑποκλίνῃ γὰρ δευρί, Aristoph. Eq. 272.
 Ὑποκλίνθεις, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω.
 Ὑποκλόνας, ὤ, f. ἦσω, subagito, turbo, Il. 21, 556.
 Ὑποκλωπῶ, ὤ, fut. ἦσω, occulo, occulto, Od. 22, 381.
 Ὑποκλωζῶ, fut. ἴσω, proluo, expurgo; (2) inundo, submergo, Epigr. Hinc
 Ὑποκλώσις, εως, ἦ, sordes quæ subter e fundo eluuntur.
 Ὑποκλώω, subaudio, R.
 Ὑποκνώω, ὤ, succido, R.
 Ὑποκνίζω, fut. ἴσω, pruritus moveo, titillo; (2) extimulo, incito, pass. prurio; (3) libidine uror.
 Ὑποκοιλίαινα, excavo; (2) sum concavus.
 Ὑποκοιλίον, υ, τὸ, subventrale, abdomen. A καιλία.
 Ὑποκόιλος, υ, ὁ ἔξ ἠ, cavus; (2) in imo cavus.
 Ὑποκοιλώκειον, fut. εἴσω, adulationibus corumpo.
 Ὑποκόλοσος, υ, ὁ ἔξ ἠ, aliqua ex parte truncatus.
 Ὑποκοιλῆτις, υ, ὁ ἔξ ἠ, qui sub sinu est, in sinu latens. Ab ὑ. et κόλος.
 Ὑποκόλιος, et ὑποκόλιος, υ, ὁ ἔξ ἠ, qui est sub vel in sinu, in amplexu; infans in utero; (2) occultus, item cavus. Ex iisd.
 Ὑποκόμμη, τος, τὸ, intercisio insectorum in medio corpore; (2) præcinctio.
 Ὑποκομπία, ὤ, f. ἦσω, crepitus vel sonitus subter eod.
 Ὑποκομψίας, υ, ὁ, elegans, facetus. Ab
 Ὑποκομψος, υ, ὁ ἔξ ἠ, idem.
 Ὑποκομψέω, sono sub, Hom.
 Ὑποκομῶ, vide ὑποκομῶ.
 Ὑποκομῶν, υ, ἦ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quadam agriculturæ. Ab
 Ὑποκομῶ, fut. ἴσω, pulverem suscito, vel pulverem adspargo; (2) pulvere sublimo, Phyl. A κόνις.
 Ὑποκοπος, υ, ὁ ἔξ ἠ, nonnihil lassatus, lassus.
 Ὑποκορος, ον, stercorosus, cui aliquid stercoreis admistum est.
 Ὑποκόπτω, fut. ψω, succido.
 Ὑποκορῖζομαι, f. ἴσομαι, subblandiens diminuta voce appello, subblandior, seu blandis verbis compello; (2) honestior, item turpiori, et invidioso, nomine appello. Εἰ λυπημένην ἄ' ἀναιστώ με, Νισάριον ἀν ἔ Βάτιον ὑποκορῖζεις, Aristoph. Phyl. 1011.
 Ὑποκορῖσμα, ἄτος, τὸ, malæ rei speciosum ac honestum nomen auribus blandiens. A præc.
 Ὑποκορῖσμός, ἦ, ὁ, blandior appellatio, extenuatio, qua rei turpi honestum prætextitur nomen. Ph. diminutio. Ab eod.
 Ὑποκορῖνός, ἦ, ὄν, blandus, extenuatorius, quod ab ὑποκορῖνός.
 Ὑποκορῖστικῶς, adv. blande, subblandiendō; (2) more diminutivorum. Gl. V. diminutive.
 Ὑποκορῖζομαι, juvenesco, juveniliter cano vel ago, Pind. P. 3, 33.
 Ὑποκορῖζω, sublevo, Gl. V.
 Ὑποκορῖφος, υ, ὁ ἔξ ἠ, allevatus, Gl. V.
 Ὑποκορῖζω, succallo.
 Ὑποκορῖναι, succinere, sonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur et in harmoniam deliguntur; (2) plectro pulso; (3) met. cum dat. sono similem esse; item textorium vocabulum. Μανίαιον ὑποκορῖναι, Pind.
 Ὑποκορῖμάω, suspendo, Hom. in Apoll. 184.
 Ὑποκορῖνός, ον, declivis, paulum præruptus, seu præceps.
 Ὑποκορῖνος, ον, sub capite, Suid.
 Ὑποκορῖνίδιον, υ, τὸ, basis crateris. Ex κρατήρ.
 Ὑποκορῖναι, simulo, fingo; (2) respondeo; (3) interpretor, explico, seu iudicium fero. Ἀπίσταν . . . ὑποκορῖνῶντες ἑαυτοὺς δικαίως εἶναι, Luc. 20, 20. Καὶ νῦν ὑποκορῖνῶντες ὅπως

τελεῖσθαι ἐμίλλεν Ἡρώγει, Theocr. 24, 66. Μυρίης ἔρωτας ὑποκορῖνῶν, Luc. (4) καὶ γὰρ δεῖ τὸν ὑποκορῖνῶν τὸ τῷ Αἴαντος πρόσωπον ἀπνεστέρω χερσαίαν τῷ φθίγγματι, Schol. Soph. ad Ajacem, 334. Ὑποκορῖνῶ μετὰ τῶν γυλωποταίων, histrionem agebat, Polyb. 31, 4, 8. Hinc
 Ὑποκορῖνῶ, ας, ἦ, idem quod
 Ὑποκορῖνός, εως, ἦ, simulatio, qua quis probitatem præ se fert, nequitiae et improbitatis plenus. Ph. dissimulatio; (2) histrionis gestus, personam alienam referens seu exprimens; (3) pronuntiatio seu actio oratoris. Phyl. pronuntiatio; (4) responsio.
 Ὑποκορῖνῶ, ἦρος, ὁ, idem quod seq. (2).
 Ὑποκορῖνῶς, ἦ, ὁ, hypocrita, simulator, dissimulatio; (2) histrio, ludius; (3) conjector, interpres.
 Ὑποκορῖνῶς, ἦ, ὄν, cui inest simulatio; subdulus, simulatus; (2) ad histriones, seu ad histrionem artem pertinens, histrionicus; (3) in pronuntiatione seu actione oratoria exercitatus.
 Ὑποκορῖνῶς, adv. simulate; (2) bistrionice.
 Ὑποκορῖνῶ, fut. ἴσω, cithara respondo; (2) obturbo, interpello, obloquor; (3) aspere alloquor, Ern. Σὺ μὲν ἔ τὸν ἐμὸν βίον ἐρηκας, τῶν πτωχῶν δ' ὑποκορῖνῶ (2. sing. a. 1. m.) Aristoph. Phyl. 547. Τί δ' ἔν ὑποκορῖνῶσι σε; Id. Conc. 256.
 Ὑποκορῖνῶ, fut. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) dissimulo, celo, reticeo. Πειρώμενος χεῖρῶσιν τοῖς τῶν ὑποκορῖνῶν χεῖρῶσιν, Xen.
 Ὑποκορῖνῶ, εως, ἦ, occultatio. A præc.
 Ὑποκορῖνῶ, latenter, clam. Αἰδῶς ὑποκορῖνῶ κέρδει κλέπτειται, Pindar.
 Ὑποκορῖνῶ, crocico.
 Ὑποκορῖνῶ, f. νῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκορῖνῶ κίραρχῶ, Aristoph. Ach. 339.
 Ὑποκορῖνῶ, proreta sum.
 Ὑποκορῖνῶ, υ, τὸ, orbis, qui tripodis aut alii ejusmodi vasi supponitur. Ab
 Ὑποκορῖνῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, rotundus. Epith. calathi, Hom.
 Ὑποκορῖνῶ, instar fluctus jactor, fluctuo; de capillo in humeris fluctuante; (2) redundantia luxurior, de oratione. Ἡ κόμη δὲ ἔτε πάντη διάπλακος, ἔτε ἀσύνδετος, ἀλλ' ἦ μὲν πολλὰ ὄμοις τε ἔ νῶσιν ὑποκορῖνῶν, Helioid.
 Ὑποκορῖνῶ, subeffundi, V. L.
 Ὑποκορῖνῶ, prægnaus vel gravida sum. Vid. ὑποκομῶ.
 Ὑποκορῖνῶ, fut. ψω, caput submitto seu inclino, conquisco. Ἰκετεύει Σ' ὑποκορῖνῶντες, Aristoph. Vesp. 553. Ἦν δὲ ὑποκορῖνῶς ἴδης τὰ ἔνδθεν, Luc.
 Ὑποκορῖνῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, leviter incurvus.
 Ὑποκορῖνῶ, ὤ, obliquo, Gl. V. ὑποκορῖνῶν, obliquare. Ex ὑπό et κωρῖνός.
 Ὑποκορῖνῶ, acc. sing. a. 1. part. med. Poet. pro ὑποκορῖνῶν, ab ὑποκορῖνῶ.
 Ὑποκορῖνῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, aliquantum incurvus.
 Ὑποκορῖνῶν, τὸ, subcattala, pars currus.
 Ὑποκορῖνῶ, fut. ἴσω, gravida fio, Il. 6, 26. Ἦ δ' ὑποκορῖνῶν τίνετο κρατερῶφρονά τέκνα, Hesiod. Theog. 308.
 Ὑποκορῖνῶ, nom. cujusdam tragœdiæ Yarronis.
 Ὑποκορῖνῶ, υ, τὸ, pars subjecta femori, femur. Ex κῶλον.
 Ὑποκορῖνῶ, ὤ, fut. ἦσω, subridere more comico, tacite morde dicitur comico seu scommate; (2) adsimilo. Τὰ πολλὰ ὑποκορῖνῶν, Luc.
 Ὑποκορῖνῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, subridens, surdaster.
 Ὑποκορῖνῶ, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ὑποκορῖνῶ.
 Ὑποκορῖνῶ, ἴδος, ἦ, idem quod ὑποκορῖνῶ.
 Ὑποκορῖνῶ, ὤ, f. ἦσω, submurmuro, mussito.
 Ὑποκορῖνῶ, fut. λήσομαι, suscipio; (2) excipio, se insidiis, &c. unde et pro surripio; (3) respondeo, excipio orationem alicujus respondendo; (4) excipio impetum irruentis hostis, &c. item cohibeo, reprimo; (5) suspicio, conjicio, puto, arbitror; (6) preno; ὑποκορῖνῶν, duxerint, Ph. aor. 2.

conj. 3. pl. ὑποκορῖνῶν, duximus, Ph. p. 1. pl. Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, Act. 1, 9. Πάντας αὐτῷ καταφρόνῃ ὑπολαμβάνει, Epigr. Ὁ Κύρος ὑπολαβῶν, εἶπεν, Xen. Τὴν αὐτῶν εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐγὼ ὑμῖν ἐγὼ, Plat. Ψευδίσθη, ὅτις τῶν τῶν περὶ σε ὑπολήψεται, M. Anton.
 Ὑπολαμπῶ, ἦ, fenestræ ex speculari lapide aut lucernæ inclusæ modicum lumen efficientes, Ern.
 Ὑπολαμπῶς, εως, ὁ ἔξ ἠ, sublucidus, subfulgidus. Ab
 Ὑπολαμπῶ, f. ψω, sublucido, subter luceo; (2) aliquantum luceo, Il. 18, 492.
 Ὑπολαμψίς, εως, ἦ, lucis fulgor seu nidor. A præc.
 Ὑπολαμψῶν, lateo, occultor, R.
 Ὑπολαμψῶ, et ἄσσω, subter evacuo, evacuando subduco; (2) paululum evacuo.
 Ὑπολαμψῶς, ον, mollis, vacuus, ut ὑπόνοος.
 Ὑπολαμψῶ, aliquantum lævigō, extenuo.
 Ὑπολαμψῶ, pronuncio, addo dicendo, præco verba, rationem habeo.
 Ὑπολαμψῶς, α, ον, nonnihil perniciosus.
 Ὑπολαμψῶ, fut. ψωμαι, subter fluo, scaturio, vel leniter fluo aut stillo, aut diffuso, Hippi.
 Ὑπολαμψῶ, libo, Æsch.
 Ὑπολαμψῶ, ἄτος, τὸ, quod residuum est, reliquæ; item reliqua in re pecuniaria, R. Ab
 Ὑπολαμψῶ, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) in med. non solvo sc. totum quod debeo, ὑπολαμψῶμαι, relinquo, minuor, deficio, δάδοκα δὲ μάλλον μὴ ἔ τοῖς πασι αὐτὸν ὑπολαμψῶν, Thuc. Τὴν ὑπολαμψῶμαι τύχην; Eur. Hel. 300. Ὅσῶν δνορῶν νῦξ ὑπολαμψῶ, recesserit, Soph. El. 91. Ὑπολαμψῶμαι ἐγὼ μόνω τος, I Reg. 19, 10. Οὐχ' ὑπέλαψθαι μοι εὐλογίαν, πάτερ; Gen. 27, 36.
 Ὑπολαμψῶν, relicto, esse, aor. 1. inf. pass.
 Ὑπολαμψῶ, idem quod ὑπολαμψῶ, Theoph.
 Ὑπολαμψῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, paululum scaber.
 Ὑπολαμψῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, gracilis, subcunius.
 Ὑπολαμψῶ, subalbidum seu subcandidum reddo; ὑπολαμψῶμαι, albesco, Il. 5, 502.
 Ὑπολαμψῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, candicans, albicans, albidus, vel subalbidus. Gl. V. subalbus, albidus.
 Ὑπολαμψῶ, f. ξω, paulatim desino, intereo. Καὶ ἦ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέλαμψεν, Æliani.
 Ὑπολαμψῶ, ἄτος, τὸ, id ipsum quod susceperum est; (2) conceptus. Ab ὑπολαμψῶ.
 Ὑπολαμψῶ, υ, τὸ, vas quod torculari subjacet, lacus. Gl. V. torcularium. Ex ληνός.
 Ὑπολαμψῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, torcularius, Gl. V.
 Ὑπολαμψῶ, ἴδος, ἦ, vide ὑπολαμψῶ. Ἐν δὲ χερσείας ὑπολαμψῶν ἐπλήσαντο, Callim.
 Ὑπολαμψῶ, εως, ἦ, cessatio, finis, ab ὑπολαμψῶ.
 Ὑπολαμψῶ, ἦ, ὄν, suspiciosus, Gl. V. (2) opinator, δύναμις ὑπολαμψῶ, facultas opinandi.
 Ὑπολαμψῶ, adv. opinando, per opinionem.
 Ὑπολαμψῶ, ἦ, ὁ ἔξ ἠ, de quo opinio concipitur, concipi potest, aut jam concepta est. Ab ὑπολαμψῶ. Unde
 Ὑπολαμψῶ, υ, ἦ, susceptio; (2) responsio; qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) suspicio; (4) opinio, existimatio; (5) etiam de bona fama, ut Lat. existimatio.
 Ὑπολαμψῶ, deliro, ut simp.
 Ὑπολαμψῶ, ονος, ὁ ἔξ ἠ, paulo minor, vel minor. Il. 18, 519.
 Ὑπολαμψῶ, υ, ὁ ἔξ ἠ, lapidosus, saxosus, petrosus, vel aliquatenus lapidosus.
 Ὑπολαμψῶ, relinquo; (2) deficio; ἦ μὲν ὑπολαμψῶν ὑπολαμψῶν, I Pet. 2, 21.
 Ὑπολαμψῶ, εως, ὁ ἔξ ἠ, paulum faulcius.
 Ὑπολαμψῶ, pingueficio.
 Ὑπολαμψῶ, ὁ ἔξ ἠ, subpinguis, pinguisculus.
 Ὑπολαμψῶ, εως, ὁ ἔξ ἠ, reliquus. Ab ὑπολαμψῶ.

Υπολαβάνω, f. σήσω, sublabor. Gl. Vet. paulatim delabor.
 Υπόλιπος, υ, δ ζ ή, nates graciles habens.
 Υπόλιτος, υ, δ ζ ή, tenuiculus, Gl. V.
 Υπόλιχος, υ, δ ζ ή, gulosus, gulæ deditus.
 Υπολογίζομαι, ἔμαι, deducor; υπολογιζέσθαι, deductis, Ph. Ab ὑπόλογος.
 Υπολογίζομαι, f. ἴσομαι, reputo, rationem pro excusio rei ad excusandum habeo; unde pro excusio, ignosco, absolve; ἴτεμ imputo; dicitur tamen de personis, quarum ratio, respectus habetur, in rationibus deductionem facere. Υπολογίζεσθαι κίνδυνον τῷ ζῆν, Plat. Οὐδὲν ὄριμα τῷτο υπολογισίον, ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νήϊ, Id. Υπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὕψωνίων, Polyb. 6, 39, 15. Hinc
 Υπολογισμός, ἄ, δ, cum alicujus rei ratio habetur.
 Υπόλογος, υ, δ, cujus ratio habetur, maxime in excusando vel absolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.
 Υπόλοιπος, υ, δ ζ ή, reliquus, restans. Οὐκῶν ὑπόλοιπόν σοι τὸ Βάραθρον γίνεσθαι, Aristoph. Phyl. 430. Ab ὑπολείπω.
 Υπόλοξος, ον, leviter obliquus.
 Υπολοχάργος, ἄ, δ, propræfectus cohortis.
 Υπολύσιος, sublydius eadem forma qua ὑποδύσιος.
 Υπόλυτος, δ ζ ή, aptus modulationi, Ar.
 Υπόλυσις, εως, ή, solutio, resolutio, dissolutio. Ab
 Υπόλυσις, f. ὕσω, qu. dic. subsolveo, subtersolveo. Gl. V. excalceo; ὑπολύμα, discalceo, excalceo, Gl. V. (2) solveo, exsolveo, solveo; (3) debilito. Ταύτας (περικαῖς) ὑπολύσας, ἀνεμίτριε τὸ χωρίον, Arist. Nub. 152. Il. 1, 401.
 Υπολύσις, ἴδος, ή, curruca, avis. Angl. A HEDGE-SPARROW.
 Υπολύσις, desino paulatim, vel desino.
 Υπομάζιον, τὸ, mamillare, V. L.
 Υπομάζιος, υ, δ ζ ή, qui adhuc est lactens; ὑπομαζίδιοι, subrumi, Gl. V. Α μαζίς.
 Υπομάσθιος, et ὑπομασθίος, idem.
 Υπομαίνεσθαι, paulum furere.
 Υπομακρος, ον, paulum longior.
 Υπομαλάσσομαι, paululum timeo, ἴτεμ languesco.
 Υπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, fut. ζω, sublus mollio; (2) paulum mollio.
 Υπομάζιον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. vcrbi ὑπομάσσω.
 Υπομαραίνομαι, qu. dic. submarcesco, subflaccesco.
 Υπομαρσος, υ, δ ζ ή, vecors, stolidus; (2) petulans.
 Υπομάσσω, vel ἄττω, f. ζω, conspergo, illino. Υπομάζιον τῆς τήνω φλιάς καθυπέρτερον, Theoc. 2, 60.
 Υπομασχάλλον, υ, τὸ, qu. dic. subalare. Gl. V. laterale. Α μασχάλη.
 Υπομαυρος, υ, δ ζ ή, obscurus; subluculus.
 Υπομαυρος, υ, δ ζ ή, cui subest humor, proprie ex imbre.
 Υπομεδῶν, subrideo, Anac.
 Υπομεδιάνω, ἄ, f. ἄσω, subrideo, aut clam rideo. Υπεμεδιῆσε Κύπρις, Anacr. 44.
 Υπομείνας, aor. 1. part. act. verbi ὑπομένω.
 Υπομείνος, ονος, δ ζ ή, qui infimi ordinis et sortis est, Xen. Exponitur etiam centurio, subminister.
 Υπομελίανω, nigricio.
 Υπομελανδροάδης, ες, salsamento thunnino similis. Α μελάνδρου, vel μελανδροῦναι.
 Υπομέλις, ἀνα, αν, subniger, nigricans.
 Υπομεμφίμορος, ον, paulum querulus de sorte.
 Υπομενητικός, ή, ον, patiens. Ab ὑπομένω.
 Υπομενησία, subeunda, Ph. Ab eod.
 Υπομενητικός, ή, ον, patiens, tolerans; perpessivus, Gl. V. Ab eod.
 Υπομενητικός, δ ζ ή, tolerabilis. Ab
 Υπομένω, f. ἐνά, sustineor, patior, perpetior, tolcro, fero, persevero, Ph. Gl. V. item remanere, expecto; ὑπομείναι, tolerare, Ph. a. 1. inf. Υπὲρ ἧς ὕδην %, σι τῶν δεινῶν ἕχ

ὑπομενητίον, Isocrat. Πολλὴν ἄβλησιν ὑπομείνας παθημάτων, Heb. 10, 32. Μακρὸν ἕχ ὑπέμειν ἄβλησιν, Pind. Πάντα κίνδυνον ὑπομείναι τῷ ἱπαινίσθαι ἔνεκα, Xen.
 Υπομειμονήκω, acc. sing. perf. part. act.
 Υπομερίζω, fut. ἴσω, subdivido. Hinc
 Υπομερισμός, ἄ, δ, subdivisio.
 Υπομηκάομαι, ἄμαι, admugio.
 Υπομηκός, υ, δ ζ ή, qu. dic. sublongus, longiusculus, oblongus. Ex ὑπὸ et μήκος.
 Υπομηλίξω, fut. ἴσω, sum colore in luteum vergente.
 Υπομίγμα, ἄπος, τὸ, admixtio. Ab
 Υπομιγνύμι, fut. ἴξω, clam misceo, vel paullatim misceo.
 Υπομνήσκω, in memoriam revoco, admoneo, præmoneo, ὑπὲρμνησιν, admonui, Ph. a. 1. Υπομνήσει ἡμᾶς πάντα ἃ εἶπον ἡμῖν, Joan. 14, 26. Υπομνήσκον τῷ τραύματος, Theoc. 21, 50. Υπεμνήθη ὁ Πέτρος τῷ λόγῳ τῷ Κυρίῳ, Luc. 22, 61.
 Υπομνήσις, leviter odi.
 Υπομνήσιος, υ, δ ζ ή, conductus mercede.
 Υπομνήσομαι, ἄμαι, clam ambio nuptias, feminam ad adulterium pellicio.
 Υπομνήμα, ἄπος, τὸ, quod rei alicujus reminisci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. libri, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur; ὑπομνήματα, gesta, Ph. al. Gl. V. annales. Ab ὑπομνήσκω. Hinc
 Υπομνηματιζῶ, fut. ἴσω, in commentarium refero, commentariis scriptis interpretor, Gl. V. commentor, admonefacio, peto, rogo. Ἐπὶ δ' ἐνεκείνου ἕ ἡμᾶς τι περὶ ὕψης πάντως εἰς τὸν ὑπομνηματισάσθαι χάριν, Longin. 1. Oἱ ὑπομνηματισάμενοι, commentatores, interpretes, passim apud Scholiastes. Vide Scholiast. Sophoclis ad Œd. Col. 389. Hinc
 Υπομνηματισμός, ἄ, δ, interpretatio quæ fit commentariis scriptis; (2) litera publicæ, commentarii; (3) decretum in literas relatum.
 Υπομνηματικά συγγράμματα, scripta ad memoriam tantum subsidium, Buid.
 Υπομνηματιστής, ἄ, δ, commentator, commentarius, Gl. V. (2) scriba publicus.
 Υπομνηματογράφος, υ, δ, qui hypomnemata scribit, commentariorum scriptor. Gl. V. actuarius, memorialis. Ex ὑπόμνημα et γράφω.
 Υπομνήσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομνήσκω.
 Υπομνήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.
 Υπομνήσεις, εως, ή, monitio, admonitio, commonefacio, commemoratio rerum præteritarum. Eis δάκρυα ποθμῆναι ὑπόμνησιν κακῶν, Eurip. Or. 1032. Ab ὑπομνήσκω.
 Υπομνήσιον, et ὑπομνήσιον, despondeo.
 Υπομνητικόν, ἄ, τὸ, commentarius, et memorialis. Ph. commentarius, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.
 Υπομνήμι, prorogo rem jurejurando, excusans me cum jurejurando, dilationem peto. Υπομνησάμενος δὲ Μενεκλείδης, ἕ πάλιν διαχριστοῖας γενομένης, Xen.
 Υπομνή, ἡς, ή, sustentatio qua impetus et incursus alicujus rei sustinetur; (2) remansio, perseverantia, ut belli; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.
 Υπομνητικός, ή, ον, patiens, tolerans.
 Υπομνητικῶς, adv. patienter.
 Υπομνητικός, ή, ον, idem. Ab eod.
 Υπομοσία, ες, ή, dilatio, quæ jurejurando postulat et imperatur, rectus ὑπομοσία. Ab ὑπομένω.
 Υπομοσχέω, fut. ἴσω, novellos surculos sero, mel. sero, v. gr. bellum, odia, Α μόσχος.
 Υπομόχθηρος, υ, δ ζ ή, subimprobiar, ineptior.
 Υπομόχλιον, υ, τὸ, quod vecti subjicitur.
 Υπομυθίζομαι, ἔμαι, proloquor.
 Υπομυθία, qu. dic. submugio, Ἔsch.
 Υπομύξος, ον, mucosus. Α μύξα.
 Υπομυσάρος, υ, δ ζ ή, fetidus, olidus, graveolentior.
 Υπομύω, comprimo, Ath.

Υπομύρος, υ, δ ζ ή, stultior.
 Υποναΐζω, juvenesco.
 Υποναΐω, ἄ, terram, agrum novo.
 Υπονομίμαι, depascor, Epigr. (2) suffodio muros, unde decipio, Hes. Ex νέμω.
 Υπονουρίζω, subnervo, Gl. V. Ex νέω.
 Υπονούω, innuo, nutu significo; (2) annuo.
 Υπονούφελος, υ, δ ζ ή, qui sub nubibus est; nubilus, Gl. V. Ex νέφελη.
 Υπονούω, subter aquas nato, aquas subeo.
 Υπονούσιος, sub Neio situs, Neio subjectus, Hom.
 Υπονούχομαι, fut. ζομαι, idem.
 Υπονούστω, fut. ψω, lavo ut pedes.
 Υπονουτρώδης, ες, paullum nitrosus. Α νίτρον.
 Υπονούω, aliquantum ningo, Ph. -ομαι, nive obruo; νύξ ὑπονούφωμιν, nox nivosa.
 Υπονούω, ὄ, f. ἴσω, suspicio, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μὲν εἰς ἐμ' ὑπονούσιν ταῦτα, Aristoph. Phyl. 361. Υπονούσιν σὺ μοι, Id. Lys. 38. Α δ' ἐ λίγιστον, ταῦτα ὑπονοεῖσθαμεν, Id. 1238. Υπονούσις δ' ἄ μή σε χρεῖ, Eur. Iph. in Au. 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Hinc
 Υπονούω, ἄπος, τὸ, cogitatum, opinio.
 Υπονοσητός, ἄ, δ, suspiciosus, Gl. V.
 Υπονοθεύεις, εως, ή, corruptela.
 Υπονοθεύτης, ἄ, δ, corruptor. Ab
 Υπονοθεύω, f. ἴσω, clam adultero, Ph. corrupro. Υπονοθεύσιν Ἰάσων ὁ ἀδελφός Ὀνίαν τὴν ἀρχιερασίην, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθεύεις ὕφ' ἐστέρη, Id. 26.
 Υπονοία, ες, ή, suspicio, opinio; (2) allegoria. Figura est, quum aliud dicitur quam audiens expectabat. (2) Θεομαχίας ὄσας Ὀμηρος πεποιτικῶν, ἐ παραδεικτικῶν εἰς τὴν πόλιν, εἴτ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημέναις εἴτ' ἀνεῖ ὑπονοίαν, Plat. de Republ. 2, 378. Οὐδ' (μῆτις) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγοίαις δὲ νῦν λεγομέναις, Plutar. de audiend. Poet. 19. Α νόος.
 Υπονομεύω, fut. ἴσω, cuniculos ago; (2) per fraudem et quasi cuniculos conscisco alteri malum.
 Υπονομηδόν, adv. per cuniculos. Ab
 Υπόνομος, υ, δ ζ ή, occulte depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossæ subterraneus; (3) occultus, et cuniculo similis. Subst. fossa subterranea et aperta. Ph. cuniculus, cloaca; ὑπόνομοι, tubi, Ph. (3) Μαγίς καταδίντος ἐς τὰ φρενὺς ὑπόνομος, Arp. Bell. Civ. 1, 94. Ἐργίνοι δὲ ἡ γυνὴ νεκτοῦ ἐς ὑπόνομον λυμάτων καθῆκεν, Id. ibid. 4, 40. Α νίμω.
 Υπόνομος, et ὑπόνοκος, ὄ, asellus suppositus, genus machinæ, quo fit extensio ad inferiora. Ab ὄνος.
 Υπονοσία, ἄ, egrotare incipio, languesco. Υπονοσίαν τοιγαρὶν ἦδην, ἕ πονήμας εἶχεν, Luc.
 Υπονοσῶ, ὄ, f. ἴσω, me recipio, recedo. Hinc
 Υπονοσῆσις, εως, ή, quum quid retrorsum abit, aut subsidit; recessus, reditus, detectio.
 Υπονοσίζω, fut. ἴσω, humecto.
 Υπονομφίς, ἴδος, ή, mulier quæ a latere sponsæ est. Α νύμφη.
 Υπονούσω, fut. ζω, stimulus subdo, vel clam pungo, vexo. Ἄκρα δὲ χειρῶν Δάκτυλα πάντ' ὑπὲρνεύει, Theoc. 19, 3.
 Υπονούσω, paulum dormio.
 Υπονούσθος, ον, subobscurus, stolidus, &c.
 Υπονούσθος, υ, δ ζ ή, subflavus, flavescens. Gl. V. rubeus.
 Υπονούσιος, fut. ἴσω, peregrino sermone utor; (2) peregrina ratione utor. Ἐπακροῖμαι σὲ . . . παρασόγγας ὑπονούσιοντος, Luc.
 Υπονούω, fut. ἴσω, radendo polio.
 Υπονούω, idem quod simplex.
 Υπονούω, ή, ariditas.
 Υπονούω, υ, δ ζ ή, aridus; (2) in angustum tenuatus.
 Υπονούω, subacidus sum. Υπονούω ἀρετοί; Athen.
 Υπονούω, υ, δ ζ ή, subtus ligneus.
 Υπονούω, ὄ, f. ἴσω, subrado, vel leviter novacula rado.
 Υπονούω, εως, δ ζ ή, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, acorem quadamtenus referens.
 Υπονούω,

Ἰποζών, subrado, *Gl. V.* θίνας ὑποζύμα Λυβυρίας, *Dion. Per.* 385.
 Ἰποπαίξω, alludo.
 Ἰποπαλάω, fut. αἰσω, qu. dic. subluctor, luc-tando subversio.
 Ἰποπαυαληρέω, paulum deliro.
 Ἰποπαυήνος, ἦ, paulum adhuc virgo, h. e. non cuius se constituens.
 Ἰποπαυωῖς, ᾧ, fut. αἰήσω, vel αἰσω, clam sub-moveo, latenter dejecto.
 Ἰποπαυον, ἦ, quod, quod inspersum est; (2) stratum. Ab
 Ἰποπάσσω, fut. αἰσω, inspergo, adspingo.
 Ἰποπατήγιω, ᾧ, fut. ἴσω, adstrepo.
 Ἰποπατιεύω, ventrem levo, melius ἔποπατιεύω.
 Ἰποπατήχης, εὖ, ὁ ἐξ ἧ, crassiusculus, subpin-guis.
 Ἰποπινάω, ᾧ, paulum esurio. Καὶ παυαδῆν ὑποπινάωνται, *Aristoph. Plut.* 535.
 Ἰποπίλιδης, idem quod ὑποπίλιος. Unde
 Ἰποπιλάω, sublividus sum, *R.*
 Ἰποπίλιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, subfuscus, sublividus.
 Ἰποπίπτω, fut. ψω, submitto, clam mitto, sub-rno, suppono.
 Ἰποπιπτάω, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et per *Ectas.* pro ὑποπιπτάω, ab ὑπο-πιπτάω.
 Ἰποπιπτάω, εὖ, ἦ, perfectio, consumma-tio. A περτάω.
 Ἰποπίρδομαι, suppedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις ὑποπιρδόμενος, *Aristoph. Ran.* 1215.
 Ἰποπερικλάω, infringo, *V. L.*
 Ἰποπεριπλύνωμαι, leviter eluor, de levi pro-luive ventris.
 Ἰποπερμάω, fut. αἰσω, paulatim nigresco, paulatim matureo, *Od.* 7, 126.
 Ἰποπιτάω, substerno. Hinc
 Ἰποπιτάωμαι, τος, τὸ, quod substratum est.
 Ἰποπίτρος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex πίτρα.
 Ἰποπίτλος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, paulum lutosus.
 Ἰποπίξω, fut. ἴσω, et ἄλω, αἰσω, exprimo, elido.
 Ἰποπίθηκίζω, simiam imitor. Ἰπὸ τῆ μικρὸν ἱπιθήκω, *Aristoph. Vesp.* 1280.
 Ἰποπίκω, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, subamarus.
 Ἰποπίμιλος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, pinguisculus.
 Ἰποπίμπλημι, ἦ, πλῆσω, impleo, repleo, quam-proxime impleo; ὑποπίμπλημαι, impleo.
 Ἰποπίπτημι, suburo. Ἰντις ἰκίνας ὑποπίπτησιν ἄνηρ, *Aristoph. Lys.* 350.
 Ἰποπίνο, subbibio, i. e. plusculum vel largius bibo. Ἰποπίνο ἔπει, *Aristoph. Av.* 500. Ἐκ τῆς δὲ ἰπὶ ὑπίπινω, *Xen.*
 Ἰποπίστω, cada sub, succido, me submitto; succumbo, *Gl. V.* supplex provolor ad genua. Est etiam, in manus venio, occurro, incido; item subjectus sum, de locis, ut monti; item obnoxius; ὑπίσσει, succubuit, *Gl. V.* a. 2. Ἰποπίσων τὸν δεσπότην, *Aristoph. Eq.* 47. Ἰποπίπτω τοῖς σοῖς βελύμασι, *Heliod.*
 Ἰποπιπτόω, et -σώω, ᾧ, fut. αἰσω, pice subli-no, (*Met.* concumbo, *P.*) Ἰκανόν, γὰρ αὐτὴν πρό-τρην ὑπεπίσταν χρόνον, *Aristoph. Plut.* 1094.
 Ἰποπίλακος, vel ὑποπλάκιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, plani-ticius subvacens, i. e. planus, campestris. A πλάξ.
 Ἰποπιλάττωμαι, fut. σωμαί, subeffingo, formo nove figuli. Ἰπὸ τοῖς ἄνεξι κερὸν ὑποπιλάττω-μενος, *Aristoph. Vesp.* 108.
 Ἰποπίλατος, υἱος, ὁ ἐξ ἧ, aliquantum latus.
 Ἰποπιλέω, subnecto, *Gl. V.*
 Ἰποπίλιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, plenus, refertus.
 Ἰποπιλίω, fut. εἰσω, navi subvelor; sublego. Κάκειθεν ἀναχθέντες ὑποπιλίωμεν τὴν Κύπρον, *Act.* 27, 4.
 Ἰποπίλιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, *Att.* pro ὑπίλιος.
 Ἰποπιλίω, fut. ἴσω, implo. Ἰποπιληθεῖς τῶν ἀρίστων, *Alhan.*
 Ἰποπιληρόω, ᾧ, idem.
 Ἰποπιλήσω, vel -ττω, fut. ζω, succutio, per-cutio.
 Ἰποπίλος, ὁ, navigatio, v. gr. per pontem.
 Ἰποπίλωτος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, infra se scu in se opes habens conditas.

Ἰποπνύσαντες, gen. sing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνύω.
 Ἰποπνύω, fut. εἰσω, subtus spiro; (2) leviter spiro; (3) adspiro. Ἰποπνύσαντες δὲ Νότω, *Act.* 27, 13.
 Ἰποποδίζω, retrocedo, *Cam.*
 Ἰποποδῖον, ἦ, τὸ, scabellum, suppedaneum, *Ph.* Ab ὑπόπους.
 Ἰποποδῖος, pedi suppositus, *Steph.*
 Ἰποποδισμός, ὁ, regressus, *Steph.*
 Ἰποποδῖος, ᾧ, et ἰομαι, ἔμαι, qu. dic. sub me esse facio, adquireo, comparo, consilio. Ἰνα μὴ δι' ἰμῶν αὐτῶς οἱ Φαίκις ὑποποιήσονται, *Dem.* Hinc
 Ἰποποῖκος, υἱος, ὁ ἐξ ἧ, adquisitus.
 Ἰποποῖκλος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, paulum variegatus.
 Ἰποποῖλος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, paulum canus.
 Ἰποπολιτεύωμαι, subdole remp. administro.
 Ἰποπομάτῃ, ἦ, ἦ, jussum, edictum. Ab ὑπο-πίμα.
 Ἰποπορεύωμαι, eo sub, subeo, clam occupo.
 Ἰποπορεύω, εὖ, ἦ, ingressus subterraneus. A praec.
 Ἰποπορῆς, υἱος, ἦ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberus habet.
 Ἰποπορφύριζω, fut. ἴσω, purpurasco. Ab
 Ἰποπορφύρος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, purpureum colorem referens. Ex πορφύρα.
 Ἰπόπους, οδος, ὁ ἐξ ἧ, pedes habens, pedibus subnixus.
 Ἰποπροῖνω, aliquantum latenterque mitigo.
 Ἰπόπρομος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, habens aliquid stipitis.
 Ἰποπροσβύτερος, ον, natu grandior, paulo pro-vecior aetate.
 Ἰποπροβῶ, fut. ἴσω, succendo, igne subjecto cremo.
 Ἰποπροῖω, fut. ἴσω, frendo.
 Ἰπόπρορος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, proram habens depre-siorem, *Plut.* Ex πρόρα.
 Ἰπόπτερος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, alatus; pennatus; (2) velox; *Asch. Ch.* 601. Ex πτερόν.
 Ἰποπτεύω, 3. sing. praes. ind. act. *Dor.* pro ὑποπτεύω.
 Ἰποπτεύωντας, acc. plur. praes. part. act. verbi ὑποπτεύω.
 Ἰποπτεύω, fut. εἰσω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspecto. Οὐδ' ὑποπτεύωσαν (σε) ἀπ' ἠθέσμιον, *Soph.* *El.* 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποπτεύω, *Heliod.* *Τὴν αἰτίαν ἔχου;* ὑποπτεύω τι γὰρ, *Eur. Iph. in Taur.* 1039. Ab ὑποπτος.
 Ἰπόπτετος, idem quod ὑποπτος, *Poll.*
 Ἰπόπτης, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, suspicax, suspiciosus; (2) qui apparet et in conspectum venit. Ab ὑπο-πτομαι.
 Ἰποπτήσσω, f. ζω, praet. timore me submitto; (2) formido, revereror; ὑποπτησάτης, per-culsi, perf. part. pro ὑποπτησάτης. Ἰπί-σθησον οἱ ἡλικίαι αὐτῶν, *Xen.* Ἰποπτησεν αἰ τῆς Σκύλας, *Luc.*
 Ἰπόπτομαι, suspicor, suspectum habeo.
 Ἰποπτον, τὸ, suspicio, *Thuc.*
 Ἰποπτος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, suspicax; (2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus; (3) active, suspicans. (3) ὑποπτος ἂν δὴ Τρωικῆς ἀλώσεως, *Eurip.* *Hec.* 1135.
 Ἰποπύσσω, f. ζω, complico, in sinus et rugas contraho. Hinc
 Ἰποπύχης, ἴδος, ἦ, compago, commissura.
 Ἰπόπτης, adv. suspiciose, per suspicionem.
 Ἰπόπτωσις, εὖ, ἦ, casus, ruina; (2) submis-sio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.
 Ἰποπύσσω, fut. ζω, idem quod ὑποπτήσσω. Σικρόν τι ὑποπύσσω ἢ νύσσω, *Arel.*
 Ἰποπυμένιος, ἦ, ον, qui est in fundo.
 Ἰποπυμῆν, ὁ ἐξ ἧ, idem.
 Ἰποπυμῆδος, ὁ ἐξ ἧ, *Ep.* *Suid.*
 Ἰποπύσσω, suppuo.
 Ἰποπυκνίζω, suffraganeo, *ap. Luc.*
 Ἰπόπυος, ον, suppuratus, purulentus. Ex πύον.
 Ἰποπυρίζω, fut. ἴσω, subrufus sum. Ab
 Ἰποπυρίος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, subrufus. *Gl. V.* rufus.
 Ἰπόπυλος, ὁ, ἦ, pullum habens scum.
 Ἰποράπτω, subsarcio, subsuo, resarcio, *Gl. V.* Vide ὑπόρραπτω.

Ἰπορᾶφῃ, ἦ, ἦ, subsutio, resarcinatio, plica-tura, *Ph.* A praec.
 Ἰπορρίζωμαι, subrascor.
 Ἰπορρίζω, paululum, leniter sterto.
 Ἰπόρειος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, in ima parte montis situs, monti subjectus; ὑπόρειον, et ὑπόριον, τὸ, parvum promontorium. Ex ῥεος.
 Ἰπορθῶ, ᾧ, fut. αἰσω, subrigo, erigo, fulcio, *Gl. V.* ὑπορθῶ, subrigit, fulcit, *Ph.*
 Ἰπόρθιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, matutinus.
 Ἰπόρθωμα, ἄτος, τὸ, fulcimentum, pedamen-tum, *Gl. V.* Ab ὑπορθῶ.
 Ἰπορόφιος, idem quod ὑπορόφιος, *Poll.*
 Ἰπόροφος, ὁ ἐξ ἧ, tenuis, imbellis, de voce, ab ῥοφος, tectum, i. e. non exiens aedibus, quæ foris non auditur; vel calamus, per quem stridula vox emititur.
 Ἰπορράπτω, fut. ψω, qu. dic. subsuo, adsuo.
 Ἰπορράμμενος, subsutus, epith. vestis dupli-cis; (2) consarcio, ut mendacia. Ὡς δὲ τί δράσαν τὸνδ' ὑπορράπτεις λόγον, *Eur. Alc.* 534.
 Ἰπορράχης, ἴδος, ἦ, cavum sub dorso ad lumbos.
 Ἰπορρέω, subterfluo, subterlabor; (2) sensim fluo, seu influo, emano. Ἡμέμα ὑπορρέει πρὸς τὰ ἦθη, *Plato.* Ἰπορρέοντας τῶν χρόνῶν, *Aristoph. Nub.* 1292.
 Ἰπορρήγνυμι, seu ὑπορρήγνυμι, fut. ζω, rumpo, abrumpo, discindo; ὑπορρήγνυμι, subtus rumpor, erumpo; ὑπορρήγνυ, aor. 2. pass. *Il.* 8, 553, et 16, 300.
 Ἰπορρήνιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, agnum sub se habens. A ῥήν.
 Ἰπορρήξω, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, qui est sub radice, radi-ci subjectus, radice nixus. A ῥήξω.
 Ἰπορρήνιον, τὸ, barba quæ sub naribus enasci-tur, *Poll.*
 Ἰπορρήνιον, ἦ, τὸ, barba quæ sub naribus nasci-tur, mustax. Ex ἦν et ῥήν.
 Ἰπορρήνιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, qui sic loquitur ut vox in naribus stridat. Ex ἴσδ.
 Ἰπορρήπιζω, fut. ἴσω, ignem prope extinctum flatu exsuscito, *App. Bell. Civ.* 1, 105.
 Ἰπορρήπτιω, ᾧ, subjecto, *Gl. V.*
 Ἰπορρήπτω, fut. ψω, subjicio; *inpr.* alterius potestati.
 Ἰπορρήξω, ᾧ, fut. ἴσω, subtrudo, substrepo.
 Ἰπορρήσις, εὖ, ἦ, defluxio.
 Ἰπορρήσσω, ᾧ, fut. ἴσω, paululum metuo et horreo. Ὅθ' ἡ τεκῶσα σὺ, χ' ὑπορρῶσθ' ἐμῶν, *Eur. Supp.* 345.
 Ἰπορρῶς, ἄτος, rupes, saxum, *Sch. Aristoph.* nisi leg. ἀπορρῶς, *Ern.*
 Ἰπορρῶσω, vel ὑπτω, fut. ζω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo. Δέδια γένε μή τις ὑπορρῶς τὸν σείχον ὑφίληται σαῦτα, *Luc.* Ἰπορρῶσαν τὰ σείχη, *Alhan.*
 Ἰπορρῶμαι, ἔμαι, salto ad cantum. Ὁρχησις ἀλιτική, ἦν ὑπορρῶντο διαπορεύμενοι τὸν πόλιν, *Plut.* Hinc
 Ἰπορρῶμα, ἄτος, τὸ, cantilena, quæ saltan-tibus accinitur, vel ad quam chorus cho-reas saltat, *Aristanct.* 1, 26. Hinc
 Ἰπορρῶματικός, ἦ, ὁ, qui ad cantilenas saltan-tium pertinet.
 Ἰπορρῶνεις, ἦ, saltatio ad cantum.
 Ἰπόρω, excito. Τοῖον γὰρ ὑπορρῶε μῦσα λίγνυ, *Odys.* 24, 62.
 Ἰπορρῶγῃς, εὖ, ὁ ἐξ ἧ, clitelarius. Ex ῥῶγῃ.
 Ἰπόσθεος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, subputris, ex parte pu-tris, *P.* vitiosus, *Ern.*
 Ἰποσθῆν, sublandior.
 Ἰποσακκίζω, subcolare; (2) furari. Ἰποσακ-κίζω χρῆματα, *Herodot.* Vide *Ern.*
 Ἰποσάλευα, f. εἰσω, submoveo, leniter moveo vel concutio. Ἰποσαλεύτω αὐτῆς ὁ δῆμος εἰς ἀργῆν, *Arrian.*
 Ἰπόσάλλος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, qui est in jactatione, in-stabilis. A σάλλω.
 Ἰπόσασσος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, aliquid occulte putre-dinis habens.
 Ἰποσασκῆδιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, subtercutaneous, *Gl. V.* Ex ὦ, et σάξω.
 Ἰποσάσκιος, ἦ, ὁ ἐξ ἧ, qui sub carne latet. Ex ἴσδ.
 Ἰποσασκῶν, carne subter repleo, *Gal.*

Υποσπινθηδός, aor. 1. part. pass. verbi υποσπινθίζω.
 Υποσπινθηδός, ἄτος, τὸ, micæ concussio elisæ.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, succussio, succussus. Ab
 Υποσπινθηδός, fut. εἶσω, succutio, latenter excutio, Od. 9, 385.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, idem quod σπινθηδός.
 Υποσπινθηδός, irruo. Τῶν δ' ὑποσπινθηδῶν καναχίχτι πόσ' εὐρέην χθῶν, Hesiod. Scut. 573.
 Υποσπινθηδός, nom. plur. præ. part. pass.
 Υποσπινθηδός, indicio, significo; (2) signum do, antesignanum et auctorem mc præbeo; (3) subscribo nomen. Τῷ δὲ μέλεις αὐταῖς τὸ ἰνδοσπινθῶν ἔσθρος χορὸς ὑποσπινθηδῶν, Heliad.
 Υποσπινθηδός, ἄ, f, subscriptio. A præc.
 Υποσπινθηδός, ἄ, f, ὡσα, notis excipio; (2) annoto, Gl. V. ὑποσπινθηδῶμαι, adumbro, designo. Hinc
 Υποσπινθηδός, εως, ἢ, subscriptio, Gl. V. subnotatio; (2) annotatio.
 Υποσπινθηδός, putrefacio, R.
 Υποσπινθηδός, sileo, nihil dico ad ea quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.
 Υποσπινθηδός, on, ferreus.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, paululum simus, Gl. V. subsimus. Hinc
 Υποσπινθηδός, ἄ, fut. ὡσα, leniter pando, incurvo.
 Υποσπινθηδός, ἄ, fut. ἡσα, riceo, celo, supprimo.
 Υποσπινθηδός, ἢ, figura oratoria, reticentia, suppressio sermonis, Steph.
 Υποσπινθηδός, f, ὡσα, leviter claudico; Ph. ὑποσπινθηδός, vacillat.
 Υποσπινθηδός, fut. εἶσω, sureculo suscito. Τὸ πῦρ ὑποσπινθηδῶν, Aristoph. Ach. 1019.
 Υποσπινθηδός, ἴδος, ἢ, scalmi basis, seu quod sub scalam est. A σκαλλός.
 Υποσπινθηδός, on, leviter inflexus.
 Υποσπινθηδός, fut. ψω, suffodio, subts fodio, in ima parte circumfodio. Μακρὰ μοι δ' αὐτίθεν ἀλμαθ' ὑποσπινθηδῶν τει, Pind. Hinc
 Υποσπινθηδός, ἢ, ἢ, suffossio; (2) locus cavus sub terra.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, purgatio frumenti quæ fit alveo, vanno, Phyl. quod a σκαφίζω.
 Υποσπινθηδός, f, ἴσω, subjecto crure evertio, supplantio; (2) decipio. Τὰς προδουρίας ὑποσπινθηδῶν τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων, debilita, Philo. A σκέλος. Hinc
 Υποσπινθηδός, ἄτος, τὸ, lapsus seu ruina ex supplantantis fraude; (2) fraus.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, cum aliquem crure subjecto labefactamus. Ab eod.
 Υποσπινθηδός, considero.
 Υποσπινθηδός, ἢ, ἢ, substructio, Gl. V.
 Υποσπινθηδός, umbro, Ath.
 Υποσπινθηδός, εως, ἢ, inumbatio. Ab
 Υποσπινθηδός, ἄ, f, ὡσα, umbro, umbra teo.
 Υποσπινθηδός, ὄσα, ἄν, idem quod
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. A σκιά.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, subdurus, paulo durior.
 Υποσπινθηδός, ἴω, ὄ, δ, ἢ, paululum obliquus vel tortus. Υποσπινθηδός, ἀχλὺν, Arct.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, subobscurus.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, subolens, leviter fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ ἐτ ὀσμῆ.
 Υποσπινθηδός, fut. ξω, suburo, paulatim igni latente exuro; (2) paulatim exedo, ut cura, amore.
 Υποσπινθηδός, aliquantum solæcus, Cic.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, qu. dic. subinanis et subfungosus veluti spongia.
 Υποσπινθηδός, on, sapienti similis.
 Υποσπινθηδός, ὄ, incisio tribus divisionibus super frontem facta, &c. Steph.
 Υποσπινθηδός, subpalpito, Suid.
 Υποσπινθηδός, fut. ἴσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τὶ δ' ἐστὶ χρεῖας τῆσδ' ὑποσπινθηδῶν, Soph. Aj. 751.
 Υποσπινθηδός, ἄ, fut. ἄσω, subtraho, subduco, Gl. V. ὑποσπινθηδῶ, subvello; ὑποσπινθηδῶ, subtrahit, Ph. Οὐδ' ὑποσπινθηδῶ φηγῆ τὸδ', Eur. Bac. 346.
 Υποσπινθηδός, occulte sero seu semino. Ταῦτα

ὑποσπινθηδῶ αὐτῷ, Ælium. Ταῖς πόλιν Μηδισμῷ ὑποσπινθηδῶ ἀρχάς, Plut.
 Υποσπινθηδός, splenitis uxor.
 Υποσπινθηδός, on, lienis incommodis obnoxius, seu paululum vexatus.
 Υποσπινθηδός, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero; (2) comprimo foeminam, Eryn.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis inducis; (2) foderatus, Ph. Plut. in Philop. 13. Ex σπονδή.
 Υποσπινθηδός, stillo, distillo.
 Υποσπινθηδός, ἢ, ἢ, quod subsidit, atque in imo consistit. Unde (2) fax, seu sedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑψισταμαι.
 Υποσπινθηδός, aor. 2. opt. act. verbi ὑψίστημι.
 Υποσπινθηδός, qui permittit, aor. 2. part. act.
 Υποσπινθηδός, nom. plur. aor. 1. part. act. Dor. pro ὑποσπινθηδῶν.
 Υποσπινθηδός, εως, ἢ, subsistentia, seu natura subsistentia, res natura et revca subsistens, persona; (2) sedimentum, feces, item crassitudo humorum, vaporum, &c. (3) præsentia animi, fiducia; (4) insidie; (5) statio militum; (6) subjecta materia de qua dissecratur, hypothesis, principia; item propositio, inpr. ap. Diodor. (7) certa persuasio, opinio. Τὰ καθ' ὑποσπινθηδῶν, quæ re ipsa sunt. Quibus oppon. τὰ καθ' ἐμφανῶν. Ab cod.
 Υποσπινθηδός, fiam, ab ὑποσπινθηδῶν, Bud.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, qui naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. "Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποσπινθηδῶν ἔσθρηγμα, τῶτο Ῥωμαῖοι φέρον ἀνομάζουσι, Plut. in Marc. G. 24. Angl. A PROP. Hinc
 Υποσπινθηδός, ἢ, ὄν, auctor et conditor substantiæ; (2) qui ferre omnia potest; (3) personalis.
 Υποσπινθηδός, adv. constanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, tolerabilis, ferendus; ille cui resisti potest. Ἡμῶν γὰρ ἦν τόσ' ἄγρος ἐχ' ὑποσπινθηδῶν, Euvip. Suppl. 737. Θνητοῖς γ' ἄδαμῶς ὑποσπινθηδῶν, Id. Antig. Fragm. 17.
 Υποσπινθηδός, augeo in modum spiciferarum plantarum, Od. 20, 212. A σάχχῶ.
 Υποσπινθηδός, succresceret, 3. sing. præ. opt. pro ὑποσπινθηδῶν, Odys. 20, 212.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, qui sub tecto seu in ædibus est opertus, occultus. Βεβῆσαν δαμάτων ὑποσπινθηδῶν, Soph. Elect. 1386. A σίγη.
 Υποσπινθηδός, tego seu occulto.
 Υποσπινθηδός, contraho, subtraho, me recipio seu præ metu subduco; in pass. contrahor, inpr. dolore, metu, unde sicut in med. subduco me, desero signa, seu partes, prævarico, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte dissimulo. Ἐπίσειλ' ἰσίν ἀμφὶ τράπεζαν, Pind. Ὡς ἔδεν ὑπεσειλάμεν τῶν συμφερόντων, Act. 20, 20.
 Υποσπινθηδός, f, ἄσω, idem quod seq. Ἐπίσειλάζει ταῦρος ὡς μυκάμενος, Soph. Aj. 322.
 Υποσπινθηδός, subangustus, ima sui parte angustus, Steph.
 Υποσπινθηδός, ingemisco, vel suspiria duco. Ἐπίσειλάμεν μὲν τ' ἐν ὄφρατις λέως, Aristoph. Ach. 166.
 Υποσπινθηδός, et
 Υποσπινθηδός, clanculum privo, privo.
 Υποσπινθηδός, fut. ἴσω, pectori subdo seu subijcio. Ab
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, qui sub pectore est. A σείρον.
 Υποσπινθηδός, ἄτος, τὸ, fulcrum; (2) sedimentum; (3) statio, item manus, globus conjuratorum, LXX. militum. Ab ὑψισταμαι.
 Υποσπινθηδός, aor. 2. inf. act. verbi ὑψίστημι.
 Υποσπινθηδός, ἄτος, τὸ, quod rei alicui firmandæ et fulciendæ substituitur et supponitur. Gl. V. fulcrum. Ab
 Υποσπινθηδός, fut. ἴσω, suffulcio, substituo, et suppono aliquid alicui stabiliendo, subbrigo, Ph. Τῷ λατῷ βραχίονι τὸ πῦρον ὑποσπινθηδῶν, Heliad.
 Υποσπινθηδός, fut. 1. ind. med. verbi ὑψίστημι.
 Υποσπινθηδός, 3. sing. aor. 2. imperat. act.
 Υποσπινθηδός, ἢ, ἢ, subdistinctio. Ab

Υποσπινθηδός, subdistinguo, media interpunctione utor, ut colo.
 Υποσπινθηδός, adv. posit. subdistinguendum. A præc.
 Υποσπινθηδός, aliquantum splendo, sublucce.
 Υποσπινθηδός, ἢ, ἢ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, desertio, inpr. de milite; (3) dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio etiam. Ab ὑποσειλάμεν.
 Υποσπινθηδός, demitto, ut vestem, &c.
 Υποσπινθηδός, frani feramenta quæ mandit equus, Poll.
 Υποσπινθηδός, ingemisco, suspiria vel gemitus duco. Ταῖς δ' ὑποσπινθηδῶν, Il. 2, 781.
 Υποσπινθηδός, et ὑποσπινθηδῶν, seu ὑποσπινθηδῶν, substerno, subijcio. Ἐπίσειλάμεν μὲν πρῶτα τῆς ἀριστερῆς, Aristoph. Conc. 1024.
 Υποσπινθηδός, per Sync. pro ὑποσπινθηδῶν, Steph.
 Υποσπινθηδός, fut. εἶσω, sub aliquo milito.
 Υποσπινθηδός, ἄν, secundum ab imperatore locum obtineo. Ab
 Υποσπινθηδός, ὄ, imperatoris legatus, dux, sed non summus, Xen. Cyr. Exped. 3, 140.
 Υποσπινθηδός, ἄτος, ἢ, idem.
 Υποσπινθηδός, adv. posit. revertendum, &c. Ab
 Υποσπινθηδός, f, ψω, converto, avertio; convertere gressum et referre pedem cogo; reduco et reverti facio; (2) pedem refero; in med. revertor; (3) recedo, Gl. V. Βακχίαν ὑποσπινθηδῶν ἀμύλλαν, Soph. Tr. 224. Πάλιν ὑποσπινθηδῶν βίον εἰς αἶδαν, Eur. Her. Fur. 739. Ἐπὶ τῶν ἀκῶν ὑποσπινθηδῶν, Æl.
 Υποσπινθηδός, on, subrotundus, turbيناتus, Aristot.
 Υποσπινθηδός, ἢ, ἢ, reversio, reflexio, Gl. V. reditus, regressus; ἔξ ὑποσπινθηδῶν, rursus, iteratis vicibus, pedem paulatim referendo, Eryn.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, reduco; ὑποσπινθηδῶν, reduces, Gl. V.
 Υποσπινθηδός, es, reversionem efficiens, ut in morbis.
 Υποσπινθηδός, subacerbus, qui est sapore leviter acerbo, Diosc.
 Υποσπινθηδός, ἄτος, τὸ, stratum, fulcrum. Ab
 Υποσπινθηδός, seu ὑποσπινθηδῶν, fut. ὡσα, substerno, stratum subijcio. Ἰνα μὴ λικτῆ' ὑποσπινθηδῶν τινι, Eur. Hel. 59. Σπινθηδῶν ὑποσπινθηδῶν, Isai. 58, 5.
 Υποσπινθηδός, substernendum est, Steph.
 Υποσπινθηδός, on, columnis fultus seu impositus.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, subadstringens. Ab
 Υποσπινθηδός, leviter adstringo, Gal.
 Υποσπινθηδός, confuso, Suid.
 Υποσπινθηδός, et ὡσα, confundo, permuto. In pass. confuso tractari; (2) confusus, animo perturbatus, Jos.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, ἢ, notas seu signa alicujus rei occulta continens, R. seu per notas seu per symbola propositus. A σύμβολον.
 Υποσπινθηδός, fut. ἴσω, sibilum quendam et sonum edo, resono, interstrepo.
 Υποσπινθηδός, subtraho, Gl. V. (2) leviter perstringo, paucis defungor in narrando.
 Υποσπινθηδός, ὄ, δ, paululum frequens. Εἶχον, ὡς οἶσθα, ὑποσπινθηδῶν ἀργύριον, Alciphro.
 Υποσπινθηδός, ἄτος, τὸ, disruptio venæ. Unde effusus cruor seu sanguis, qui colligitur vasculo supposito pecudi jugulata; item suffusio livida. Ab
 Υποσπινθηδός, jugulo, jugulum succido, velut supposito cultro.
 Υποσπινθηδός, ἄτος, ἢ, cavitas illa juguli cui subditur στήθος ὁ σφραγίς, vel hiatus qui est inter partes juguli dissectas, Eust.
 Υποσπινθηδός, substringo, Gl. V.
 Υποσπινθηδός, substringo, Gl. V.
 Υποσπινθηδός, ἴδος, ἢ, idem quod σφραγίς.
 Υποσπινθηδός, fut. ὡσα, supplanto.
 Υποσπινθηδός, es, assulatim scissillis, V. L.
 Υποσπινθηδός, submitto.
 Υποσπινθηδός, 2. sing. aor. 2. imperat. med. Ion. pro ὑποσπινθηδῶν, ab ὑποσπινθηδῶν, pro ὑποσπινθηδῶν.
 Υποσπινθηδός, ἢ, ἢ, idem quod
 Υποσπινθηδός, εως, ἢ, promissio; (2) significatio verbi. Ab eod.

ἴσχυος, ἡ, ὄν, qui facile promittit : ἴσχυος, f. 1. ind. med. Ab eod.
ἴσχυος, subts scindo vel findo. Hinc
ἴσχυος, ἄτος, τὸ, subts fissum; fissura interior. Est et calceamenti genus.
ἴσχυος, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἴσχυομαι.
ἴσχυος, aor. 2. part. act. verbi ἴσχυω.
ἴσχυος, quodammodo, sic satis servo.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, subjectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑπόσσω.
ἴσχυος, 2. pl. aor. 2. imperat. pass.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, subjunctivus; (2) qui subjungi potest vel solet. Ab eod.
ἴσχυος, vel ὑποσώμην, herba succisa quæ inservit incantationibus: ut e contra ἀντιπώμην est remedium nempe ab herbis quæ in potionem conciduntur, Hom. Hymn. in Ceter. 228.
ἴσχυος, Ion. pro ὑποσώμην, Il. 5, 74.
ἴσχυος, fut. ὄσω, subtendo, subter protendo se extendo, Il. 1, 486.
ἴσχυος, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi ὑπόσσω.
ἴσχυος, ἡ, imperium, potestas in quem.
ἴσχυος, vel ῥάττω, f. ζω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. M ὑποσάραττον ἐπιπέμνω, Aristoph. Vesp. 1275. Κάγω μὲν ὡς εἶδον, ὑπεσάραττον, Luc.
ἴσχυος, paveo, timeo, trepido, Il. 17, 533.
ἴσχυος, ἡ, qui sub tartaro est, seu tartarum incolens, vel sub tartarum detrusus.
ἴσχυος, nom. pl. part. pass. verbi ὑπόσσω.
ἴσχυος, fut. ζω, subdo, suppono, subjicio, subjungo, subigo, in potestate redigo; ὑποσάραττον, subjectus, Gl. V. Πάντα γὰρ ὑπέσασθαι ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῆ, 1 Cor. 15, 27.
ἴσχυος, ἡ, τὸ, locus subjectus peni et testiculis. Ex ὑπὸ et ταῦρος.
ἴσχυος, fut. ὄσω, subruo, cuniculis, &c.
ἴσχυος, f. ἐνὸς, subtendo; (2) subjicio, suggero, sc. monendo; (3) In med. disputando interrogo, disputando propono. Τὸ γὰρ ἐσλεύσασιν οἰκεία πάθη... μεγάλας ὀδύναις ὑποσείνει, subdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ἡμῖν ὑποσείνων, Dem.
ἴσχυος, f. ὄσω, murum substruo, murum subts munio.
ἴσχυος, ἡ, muri substructio, munitio. A præc.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, idem.
ἴσχυος, τὸ, murus substructus, Thuc.
ἴσχυος, fut. ὄσω, solvo, pendo tributum.
ἴσχυος, ἡ, vectigalis. Gl. V. tributarius, Arripan. Α τέλος.
ἴσχυος, orior, fio.
ἴσχυος, fut. ἐμῶ, succido, præseco, præcido; (2) adimo, subtrahō, Gl. V. ὑποσείνωμαι, intercipio. Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐξ ἄλλο πολυτέματος ἡμᾶ ὑποσείνωμαι ἑαυτὸν, M. Antip. ἴσχυομαι τὰς ὀδῆς σε, Aristoph. Eq. 291.
ἴσχυος, ὁ, numerus qui toto quarta parte minor est.
ἴσχυος, paululum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens, Ap.
ἴσχυος, observo, speculo.
ἴσχυος, suppono, subjicio; (2) suppedito; (3) suppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppugno; obligo, Gl. V. (5) subjicio alterius potestati; (6) propono, veluti spem, Eur. Or. 1186. In med. monco, consulo, edoceo, suggero; (2) pono, statuo, censeo, decerno, propono, propositum mihi habeo; (3) hypothecam do; (4) fingō. ὑποσείνωμαι, pignero. Sed rectius Phrynicius et Thomas magister: ἴσχυομαι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποσείνωμαι δὲ ὁ δανειζόμενος ἡγαν ὁ δανειζόμενος. ὑποσείνωμαι, suppositus, Phil. perf. part. pass. ὑποσείνωμαι, obligatam, Phil. aor. 1. part. pass. ὑποσείνωμαι, obligaverant, Phil. aor. 2. med. ὑποσείνωμαι,

fiduciarius, Ph. præc. part. Ζαὶ δ, ὃ νεανίσκῳ, ἢ κακῶς ὑποσείνωμαι, suggeram, Aristoph. Av. 1368. ἴσχυομαι τὴν ἐλπίδα; Eur. Or. 1175. ἴσχυομαι τῆς λύπης, Luc.
ἴσχυος, evello. ἴσχυομαι τὴν βοτάνην, Theophr.
ἴσχυος, fut. ὄσω, et ὄσωμαι, ὄσωμαι, proprie litem, mulctam, secundo loco æstimo. Hinc quia id fere reus faciebat; (2) litem mihi æstimo contra actorem; (3) irrogo penam; (4) causor, prætextu vel excusatione utor. Τὰς τε φόβους πρᾶσσειν αὐτὸν ἐκέλευεν, ὄσως αὐτὸν ὑπεσείνωμαι, Aristot.
ἴσχυος, ἡ, pena, mulctæ æstimatio, Ern. (2) prætextus, P. excusandi materia. A præc.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, subcensor, æstimator litis, &c. Ab eod.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, qui adhuc e mamilla pendet et lactet. A τίθος.
ἴσχυος, -τισάω, subts perfuro, subter pertundo, et perterebro, Steph.
ἴσχυος, -τλημι, suffero, sustineo, subeo, Ep.
ἴσχυος, idem quod ὑποσείνωμαι.
ἴσχυος, ἡ, præcis, succisa, Steph.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, qui succidit aut præcidit; (2) instrumentum quo aliquid succiditur. Ab ὑποσείνωμαι.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, succisio. Ab eod.
ἴσχυος, ἡ, et
ἴσχυος, murmuro, submissa voce loquor. ἴσχυομαι δὲ συγχευόμενος, αἰτιώμενος τὸν χόρον, Luc.
ἴσχυος, conjicio, suspicor. Hinc
ἴσχυος, ἡ, ὄν, conjectura, suspicio.
ἴσχυος, ὄσω, f. ὄσω, conjicio, suspicor; (2) existimo, ut judex. Ἴν' ἀνήρ, ἐπὶ τῷ τείχεος εἰσιὼν, μηδὲν κακὸν δεῖν ὑποσπῆται, Aristoph. Thesm. 503.
ἴσχυος, fut. ὄσω, balbutio, paululum balbutio, Luc.
ἴσχυος, τὸ, colli pars infra cervicem. A τρέχωνος.
ἴσχυος, parum suaviter adficio, de sono, aspero sono lædo aures.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, subsasper.
ἴσχυος, Poet. pro ὑποσείνωμαι, ap. Plut.
ἴσχυος, paululum tremo et trepido, subtimeo. Καὶ εἶπον ὑποσείνωμαι, Plato. Il. 22, 241.
ἴσχυος, fut. ὄσω, clam alo, latenter nutrio. Gl. V. subalo. Νίσων ὑποσείνωμαι σπέρματα, Gal.
ἴσχυος, currens subeo; (2) cursu comprehendo, fugientem prehendo; (3) cursu suffugio, subeo, subrepro, insinno me. Κάχ ὑποσείνωμαι σε τῷτο θάσιμα λέγω, Eurip. Or. 653.
ἴσχυος, ὄσω, f. ὄσω, intremisco, perterefero; (2) terrfactus et timore percussus suffugio, Il. 7, 217.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, (subts) perforatus et pertusus. A τρέω, foro.
ἴσχυος, fut. ὄσω, subtero, contero. Hinc
ἴσχυος, ἄτος, τὸ, cdulii genus, ex variis rebus leviter tritis et contusis constans. Gl. V. moretum.
ἴσχυος, τὸ, Dim. pro ὑποσείνωμαι, Poll.
ἴσχυος, paululum strideo.
ἴσχυος, accipitrum genus. Angl. THE HOBBY-HAWK. Aristoph. Ex τρεῖς et ὄσω.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, subtertius, i. e. toto tertia parte de numero minor.
ἴσχυος, ὄσω, tremore succutor, tremo, Il. 20, 28. Ib. 22, 241.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, qui timore et pavore velut succutitur. Ab ὑποσείνωμαι.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, reversio, reciprocatio. Ab ὑποσείνωμαι.
ἴσχυος, revertor, reciproco, de morbis per vices redcutibus. A τρεπῶ, inversio.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, idem quod ὑποσείνωμαι.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, reversio. Σπονδόντος ὑποσείνωμαι πολέμου, Apoll. Rhod. 1, 1052.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, reverti solitus, de morbis, Hipp.

ἴσχυος, ἡ, ὄν, qui revertitur, redox. Od. 20, 332. A τρέπω.
ἴσχυος, adv. rotunde. Ab
ἴσχυος, ἡ, ὄν, rotundus, lubricus a rotunditate. Ab
ἴσχυος, ὄσω, idem quod ὑποσείνωμαι. Τὴν δὲ θάλασσαν Νέρεον ὑποσείνωμαι, Mosch. 8, 5.
ἴσχυος, e curru excussus sub rotam decido, Suid.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, ἡ, rotas subjectas habens.
ἴσχυος, f. ὄσω, paullulum murmuro, leviter murmuro, gemo, submisso loquor, musso. Βαρύ τι ἐξ ὑποσείνωμαι, Heliod.
ἴσχυος, una comedo, seu onibium cum pane.
ἴσχυος, submurmuro, Æsch.
ἴσχυος, protinus appositeque respondeo; (2) respondeo, simpl. Ἄλλ' ἴσως ὑποσείνωμαι ἄν φαίης, Plut.
ἴσχυος, fut. ὄσω, infornio, delineo; (2) oculis subjicio, repræsentō. Τωαύτως δὲ τυραννίδος εἰκόνας ὑποσείνωμαι, ἐδίδει τε ἐξ ἡλιπίων, Herodian. Hinc
ἴσχυος, rei alcujus informatio, informatæ descriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; (2) forma, exemplar; (3) figura rhetorica, qua species rei audientibus vel legentibus exprimitur accurate.
ἴσχυος, eximo fundo. Οἱ χῆνες ὑποσείνωμαι ὡσπερ ταῖς ἄραις, Aristoph. Av. 1150. Κοντῶ ὑποσείνωμαι ἐς λίμνην, Herodot. 2, 136. ἴσχυος δὲ αὐτὸν ἐκάθη ῥιάλι, Id. 3, 190. ἴσχυος δὲ τῶτα ἀντλίου, Id. 6, 119.
ἴσχυος, verbero, suffringo, decentio, Greg.
ἴσχυος, ἡ, placenta e lacte, melle, et farina, casei formam habens. A τρέω.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, lusciosus, cæcitiens.
ἴσχυος, ἡ, aliquantum fastuosus et elatus, sub quo latet factantia et superbia.
ἴσχυος, suffumigo, fumum subts excito; unde (2) succendo, ignem subjicio; (3) paullatim accendo alcujus rei studio, amore, &c. irrito, provooco; (4) succendo, ignem subjicio. ἴσχυομαι τὰ σέρινα, Philostr.
ἴσχυος, contr. a. 2. part. act. f. g. verbi ὑποσείνωμαι.
ἴσχυος, αἶα, αἶον, subterraneus. Ex ὑπὸ et ὄσω.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii (prop. et metaph.) additi tegens, occultus, fallax, subdolanus. Κάλλος κακῶν ὑποσείνωμαι, pulchritudinis speciem malorum ulceri obductam, Soph. El. Tyr. 1396. Ex ἔλλῃ.
ἴσχυος, ἡ, vitium latens et occultum. A præc.
ἴσχυος, adv. simulate, subdolce, latenter.
ἴσχυος, quæ montibus subjacent seu subjecta sunt, Hes.
ἴσχυος, idem quod simplex, ad caudam pertinens.
ἴσχυος, ἡ, qui sub cælo est; (2) celestis.
ἴσχυος, f. ὄσω, operam navo, adjuvo, inservio, obsequor, subministro, Phil. ὑπεργῶ, ministro, subministro, suppedito, suggero. Ἀδμήτω ὑπεργῶσαι χεῖρα, Eur. Alc. 838. Τί δὲ ποθ' ἡμῖν ἄλλ' ὑπεργῶσαι με χεῖρ; Id. Supp. 1177. Πάνθ' ὑπεργῶσαι σοὶ τε ἐτικνίως εἶλω, Id. Med. 620. Ἐσ τε τὸν φίλον ποσάθ' ὑπεργῶσαι ἀφελείν βελήσομαι, Soph. Aj. 690. Ζαὶ ὄσω ὑπεργῶσαι τὰς, Id. El. 463. Ab ὑπεργῶσαι. Hinc
ἴσχυος, ministerium, opera quam alicui navamus, obsequium.
ἴσχυος, ἡ, idem. Ab ὑπεργῶσαι.
ἴσχυος, as, ἡ, adjumentum, officium, ministerium; (2) de adulatione, assentatione, Jos.
ἴσχυος, ἡ, ὄν, adjumentum seu ministerium adferens, subserviens, Suicer. Ab
ἴσχυος, ἡ, ὄν, adjutor, qui operam navat, ministrat. Ex ἔργον.
ἴσχυος, adv. idem quod

Υπόβριος, obsequiose, obsecundanter, υπερεπιτικός.
 Υπόβριος, ἴδος, ἢ, postilena, *Gl. V.* Ab ἔρα.
 Υποβρίναισι, declarasse, præ. inf. med. verbi ostendo, quod. dic. subluceo, illucesco; (2) ostendo, declaro; υποβρίνομαι, subappareo. *Λευκοστράων ἀνθ' ἰαν Παρίας ὑπέφαινε λιθίον, Theocr. 6, 38.* Ἐπει δὲ ἡμέρα ὑπέφαινετο, *Xen.* Hinc Υπόφρασις, ἢ, qu. dic. subluentia. P.
 Υποφθαλμῶσι, es, lentis colorem habens. A Φαλῶσι.
 Υποφθαμμάσω, et ἄτω, f. ζω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.
 Υποφθαῖσι, εως, ἢ, qu. dic. sub apparentia, rei quæ sub alia conspici potest conditio, cum aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς ἔ τὰ λευκά δῆσθαι ἐξ ὑποφθαῖσι, *Aret.*
 Υποφῶτις, interpres, antistita, *Dor.* pro ὑποφῆτις. *Διαβολιῶν ὑποφῆτις, Pind. Pyth. 2, 140.*
 Υπόφρασις, εως, ἢ, hiatus, per quem transitus patet luci (ut fenestra), navibus, hominibus, &c. *Διέκπλον δὲ ὑπέφρασι κατέλιπον τῶν πεντηκοντῶν, Herod. 7, 36.*
 Υπόφραυλος, on, vilis, vulgaris.
 Υποφραύσκω, subluceo, *Aristot.*
 Υποφρίδαμ, fut. είομαι, parco.
 Υποφρίω, fut. ὑπόφω, suffero, sustineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) submitto, subijcio; (4) subduco, eximo; (5) exprobro; (6) pass. recido, incido. (2) labor, ruo in deterius; (3) labare, non firmiter stare; (4) aufero; (5) eximor, absum; ὑποφρίωμαι, labasco, labo, *Gl. V.* ὑπέφρασκω, tuli, pertulit, *Ph.* aor. 2. ὑπέφρασκω, perpepus, *Gl. V.* part. Ὅπλα ὑποφρίω, *Xen.* τὰς μεταβολὰς, *Ibid.* ἐλπίδ', *Syrh. El. 837.* Ἡ κολία αὐτῆ ὑπόφωσι δόλον, *Job. 15, 35.*
 Υποφρίω, clam effugio, subterfugio, item perfugio. *Κύνας τὰσδ' ὑποφρίω, Eurip. El. 1360.*
 Υποφρῆσις, ἢ, munus seu functio τῷ ὑποφῆτι, *Suid.*
 Υποφρῆσις, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Ὑποφρῆσιεν τῶν, *Luc.* Ab
 Υποφρῆσις, ε, ὁ, vaticiniorum et oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2) interpres, explanator divinarum rerum, *Gl. V.* interpres, præsaus, *Il. 16, 234.* A Φρῆσι. Hinc
 Υποφρῆσις, ἢ, on, pertinens ad ὑποφῆσιν, seu ad ejus munus et functionem.
 Υποφρῆσις, adv. more ejus qui fungitur munere interpretandi divina.
 Υποφῆσις, oros, ὁ, ἢ, idem quod ὑποφῆσις.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, qui oculis subjacet. Ab ὀφθαλμῶσι.
 Υποφῆσις, acc. sing. a. 2. part. med. verbi ὑποφῆσις.
 Υποφῆσις, fut. φῆσις, pravenio, præverto, anteverto; ὑποφῆσις, praveniens, *Il. 7, 144.* Τὸν δ' Ἐλένη πανώπεπλος, ὑποφῆσις φάτο μίθον, *Odys. 15, 171.*
 Υποφῆσις, subloquor, in *V. L.* interloquor, immurmuro.
 Υποφῆσις, corruptum, *Gl. V.*
 Υποφῆσις, ὦ, fut. ἴσω, subinvideo. *Κυαζῆρας ἄμα μὲν, ὅτι ἐκίνοιο ἤρχοντο τῷ λόγῳ, ὡσπερ ὑπέφῆσι, Xen.* Hinc
 Υποφῆσις, adv. cum invidia quadam.
 Υποφῆσις, εως, ὁ, corruptor, *Gl. V.*
 Υποφῆσις, leviter aduro, suburo.
 Υποφῆσις, idem.
 Υποφῆσις, subæstuo, subinflammatus sum; item, tumesco.
 Υποφῆσις, on, strepens, murmurans, fremens, de mari.
 Υποφῆσις, fut. ἴσω, purpurascor.
 Υποφῆσις, idem.
 Υποφῆσις, τὰ, cadis mulcta. Πόσα τὰ ὑποφῆσις κατεβῆτα, εὐμενῆς τυχῆν, *Aristid. 2, 436.*
 Υποφῆσις, ἢ, objectio, adversarii propositio et oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernosum, profundum, subductum et

in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi subductio. Ab
 Υπόφῆσις, ε, ὁ, ἢ, tributum obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφῆσις.
 Υποφῆσις, ἢ, consilium, suggestio, prudentia.
 Υποφῆσις, animadverto, subanimadverto, *Ar.*
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, qui horrore levi tenetur. Ab
 Υποφῆσις, et ἴτω, fut. ζω, cohoresco, horrore corripior.
 Υποφῆσις, ὦ, despicio, contemno.
 Υποφῆσις, on, genus harmonie.
 Υποφῆσις, ἢ, perfugium, effugium.
 Υποφῆσις, fut. ὑπόφω, subnascor, succresco, *Gl. V.* suborior. *Χιτῶν ὑποφῆσις, Theophr. Hinc*
 Υπόφῆσις, εως, ἢ, soboles arborum, surculi ex arborum radicibus; item stolonem.
 Υποφῆσις, subsero, *Gl. V.*
 Υποφῆσις, ὦ, f. ἴσω, succlamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. *Αἰ δ' ὑπέφῆσιον Ὀφίλις, Mosch. 3, 49.* Hinc
 Υποφῆσις, εως, ἢ, adhortatio certantium.
 Υποφῆσις, illucesco, illucescere incipio.
 Υποφῆσις, f. ἴσω, sensim recedo, pedem subduco. ὑπέφῆσις, a. 2. ind. med. Ὑπόφῆσις ἐκείνου, *Il. 4, 497.*
 Υποφῆσις, aliquantum hio, subhio.
 Υποφῆσις, latenter et in sinu gaudeo; (2) gaudeo.
 Υποφῆσις, ὦ, fut. ἴσω, paululum laxo, vel remitto, vel clanculum laxo.
 Υποφῆσις, subirascor.
 Υποφῆσις, on, fieno aptus, adnexus. A χαλινός.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, subaratus, sub quo as latet, cui æris aliquid suffusum est. Epith. numerorum adulterinorum.
 Υποφῆσις, ὦ, subaro, *Gl. V.*
 Υποφῆσις, fut. ζω, subsigno.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, fere casius, cæsiō coloris similis.
 Υποφῆσις, aliquantum hio, vel *σινῆ*, hio, præ cogitandi contentione hio ore; unde cogitabodus sum, &c. *Σὺ δ' Ἀριστολλος ὑποφῆσις ἐρεῖς, Aristoph. Plut. 314.*
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, subtumidus.
 Υποφῆσις, ὦ, fut. ἴσω, paululum inflo, superbum aut tumidum reddo.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, et ὑποφῆσις, ia, ion, qui sub manu vel sub manibus est; (2) qui est in potestate alicujus, in potestate redactus; (3) obnoxius, *Gl. V.* subjectus. *Γίνεσθαι τὸ πλοῖον ὑποφῆσις, Plut. A χεῖρ.*
 Υποφῆσις, ἄτος, τὸ, liquor, humor, R. Ab
 Υποφῆσις, ὦ, et ὑποφῆσις, suffundio, item profundo leniter. *Od. 16, 47.*
 Υποφῆσις, ἢ, retis genus, *V. L.*
 Υποφῆσις, ὦ, et ὑποφῆσις, subterraneus.
 Υποφῆσις, onos, ὁ, ἢ, sub tunica latens. *Gl. V.* subucula.
 Υποφῆσις, leviter calefacio.
 Υποφῆσις, on, subpallidus. Ὑποφῆσις ἴσχε παρῆν, *Call. in Del. 80.*
 Υποφῆσις, ὁ, e pallore nigricans, colore inter pallidum et nigrum medio.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, subviridis, pallens. *Gl. V.* luteus.
 Υποφῆσις, ἴδος, ἢ, oleris species, *Theophr.*
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, subiratus; (2) ex atrabile laborans. A χολή.
 Υποφῆσις, ἢ, on, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ ὑποφῆσις, ε, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad illa usque protenditur, *Phil.* ὑποφῆσις, præcordia. A χῆσις.
 Υποφῆσις, ὦ, subministro, suggero, *Phil.*
 Υποφῆσις, ε, ἢ, suppeditatio, liberalis largitio.
 Υποφῆσις, ὁ, subditus, *Æsch.*
 Υποφῆσις, ω, ὁ, ἢ, obætatus, qui ære alieno

premitur, *Ph.* obligatus, v. gr. beneficio, obnoxius alicui. A χεῖσις.
 Υποφῆσις, leniter exspuo.
 Υποφῆσις, idem quod
 Υποφῆσις, sublino, *Gl. V.* Ὑποφῆσις τε ἔ ἐντρίβων αὐτῆς, *Xen.* Ὑποφῆσις δὲ πὲς ὀφθαλμῶς προσίτα, *Id.*
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, subaratus, *Gl. V.* (2) dives. (2) ἔμπορος ὑπόφῆσις, *Heliodor. Æthiogr. 2.*
 Υποφῆσις, ἄτος, τὸ, suffusio, id quod suffusum est. Ab ὑπόφῆσις.
 Υποφῆσις, εως, ἢ, suffusio; (2) in oculis vitium. Ab eod.
 Υποφῆσις, ἴδος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lyclo suffundunt. Ab eod.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, cui aliquid suffusum est et ex eo subterbidus. Ab eod. *Vid. Ern.*
 Υποφῆσις, suffundo, prop. et trop. ut Latini.
 Υποφῆσις, nonnihil claudico, *Phil.* ὑπόφῆσις, vacillat.
 Υποφῆσις, ὦ, fut. ἴσω, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero; (2) decedo, cecido, discedo, cesso, secedo; (3) excernor de alvo. *Κάκεινος ὑπεφῆσις αὐτῶ τῷ θρόνῳ, Aristoph. Ran. 888.* Ὑποφῆσις κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, *Luc. 9, 10.* Hinc
 Υποφῆσις, ἄτος, τὸ, excrementum.
 Υποφῆσις, εως, ἢ, discussio, recessus, fuga; (2) excrementum. Ab eod.
 Υποφῆσις, μέλη, carmina quæ canebantur in catastrophe fabula, *Ar. Sch.*
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, paululum friabilis.
 Υποφῆσις, f. ζω, subtus contracto; (2) leviter contracto. Ἐπερ ἱερῶν τοῖ μ' ὑποφῆσις ἀλλῶσθε, *Aristoph. Lys. 84.*
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, aliquid arenæ habens admistum, arenosus, epith. terræ.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, versicolor.
 Υποφῆσις, fut. ἴσω, leviter tango.
 Υποφῆσις, fut. ἴσω, leviter irro, leviter bibo.
 Υποφῆσις, paululum mentior, non omnino verum dico.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, supputator. *Gl. V.* calculator.
 Υποφῆσις, as, ἢ, suspicio, opinio. Ab ὑπόφῆσις. Hinc
 Υποφῆσις, adv. suspiciose.
 Υποφῆσις, fut. ἴσω, clanculum murmuro.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, suspectus. Ab ὑπόφῆσις.
 Υποφῆσις, ὦ, fut. ἴσω, leviter strepo.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, ἢ, subfrigidus.
 Υποφῆσις, fut. ζω, leviter refrigero.
 Υποφῆσις, ὦ, fut. ἴσω, in opsoniis coemendis decipio. *Οὐδ' ἄλλος ἀνέρας ὑποφῆσις σε πημανῆται, Aristoph. Ach. 848.*
 Υποφῆσις, fut. ἴσω, supinus sum, supinor, supinus relabor, *Gl. V.* supino, resupino.
 Υποφῆσις, ἢ, ἄσθενίας ἢ ἀνυμίας αὐτῆς ὑπέφῆσις, *Herodian.* Κάρα γὰρ ὑπέφῆσις τὸδε, *Syrh. Phil. 882.* Ὑπέφῆσις, καὶ τρυφῶντι, *Herod. 3, 20.* Ab ὑπέφῆσις. Hinc
 Υποφῆσις, ἄτος, τὸ, supioitas.
 Υποφῆσις, ε, ὁ, idem.
 ΥΠΟΨΙΣ, ia, ion, supinus, resupinus, in dorsum versus.
 ΥΠΟΨΙΣ, adv. supine, remisse, segnitè. *Αὐτῆ δὲ ἴσως ὑπέφῆσις προσῆσα τῷ αὐτῆς ἔρατι, cum ipsa tam segnitè cures tuum amorem, Heliodor. 8.*
 ΥΠΟΨΙΣ, ης, ἢ, supinitas.
 ΥΠΟΨΙΣ, ὦ, resupino. Ab ὑπέφῆσις.
 ΥΠΟΨΙΣ, adv. remissius. Ab eod.
 ΥΠΟΨΙΣ, res quæ in usuras sextantes oppignerata est, *Bud.*
 ΥΠΟΨΙΣ, summovo, *Hom.*
 ΥΠΟΨΙΣ, ia, ion, vel ὑπέφῆσις, ε, ὁ, ἢ, qui sub ala est, sub axilla gestatur. *Ex ὠλήν.*
 ΥΠΟΨΙΣ, *Arat. 1115.* Epith. pedis anterioris in bestiis.
 ΥΠΟΨΙΣ, ης, ἢ, pars infra humeros. Ab ὄψις.
 ΥΠΟΨΙΣ, as, ἢ, dilatio propter morbum aut aliam causam jurejurando postulata. Ab ὑπέφῆσις.
 ΥΠΟΨΙΣ, εως, ἢ, obætatus, qui ære alieno

Ἰστωπιάζω, f. άσω, suggillo eam faciei partem quae sub oculis est; (2) suggillo aliquam corporis partem, et plagis contundo; ὑστωπιασθεῖς, suggillatus, subgillatus, Ph. aor. 1. part. pass. Ἄλλ' ὑστωπιάζω με τὸ σῶμα, & δαλαγαγῶν, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑστωπιαιμένοι ἀπαπέζωπασαι, Arist. Pace, 539. Ab ὑστώπιον. Hinc
Ἰστωπιασθεῖς, ἔ, ὁ, suggillatio, contusio alicujus partis, quae fit icibus.
Ἰστωπίων, υ, τὸ, pars quae subjacet oculis; (2) suggillatio sub oculo. Ex ἄψ.
Ἰστωπίς, ἴδος, ἡ, herba, al. Θαψία.
Ἰστωρία, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis. Ἄλλ' ἴψ ὑστωρίας ἄκρον πολυπίδακα Ἰδης, Il. 20, 218. Ex ὑπὸ ἐ ἴρος.
Ἰστωρόφιος, υ, ὁ & ἡ, itein ia, ion, qui sub tecto seu camera est; (2) contubernalis, domesticus. Φόρμηγγες ὑστωρόφιοι, Pind. Pylh. 1, 188. Καὶ νῆσαι ἀκροὶ ὑστωρόφιοι τε κολοιοὶ, Aratus, 970. Ex ὑ, et ἴροςφος.
Ἰστωρόφος, υ, ὁ & ἡ, qui sub tecto est; (2) excelsus. (1) κλύεις ὑστωρόφον βίαν; Eurip. El. 1166. (2) ὑστωροφα μέλαθρα περῶν, Il. Phoen. 306. Ἰστωροφα μέλαθρα καὶ γεραιὰ ληπῶν δέιμα, Il. Herc. Fur. 107.
Ἰστωροχμία, ας, ἡ, suffossio, v. gr. muri. Ab ὑστωροχτω.
Ἰστωροχτος, υ, ὁ & ἡ, subpallidus.
Ἰστωχός, ἄκος, ἰ, sorex, mus, Nic. Al. 37. Ab ὕς, sus, qui rostrum habet suillum.
Ἰστωχτός, υ, ὁ & ἡ, qui apum favo eximit, Hes. Ex ὕριον et ἴριμα.
Ἰστριον, υ, τὸ, favus, opus apum. Ab ἴPON, υ, τὸ, examen.
Ἰστρίς, ἴδος, ἡ, sporta, Suid. Ab εἶρω.
Ἰστρίσος, ἔ, ὁ, vas vimineum, Hes. A praec.
Ἰστρίνια, ἡ, olla operculum, Hes.
Ἰστρίνη, ἡρος, ὁ, olla operculum, Hes.
ἸΣΤΡΧΗ, ης, ἡ, instrumentum in quo nautae onera bajulant; (2) vas facile imprimis, cui imponuntur salsamenta. Sed ἄρχη, ἦς, ἡ, est porca seu porcus femina, a sono grunnitus ita dicta.
ἸΣ, ὕς, ὁ & ἡ, sus, porcus.
Ἰστυη, ἡ, herba quaedam, Suid. Vide ὕσγινον. Unde
Ἰστυνίνος, εσσα, εν, ribet hysginum refruens, Nic.
Ἰστυνιόβητος, ἴος, ὁ & ἡ, tinctus colore hysginis herbae. Ex ὕσγινον et βάπτω.
ἸΣΤΥΙΝΟΝ, υ, τὸ, hysginum, plantae genus quo color tingitur purpureo similis.
Ἰστυοί, οί, rami arborum. Ἄμφι δ' ὕδωρ ψυχρόν κελαιεὶ δι' ὕδωρ μαλίον, Sapph. Fragn. 53.
Ἰστυίαι, aor. 1. inf. pass. verbi ὕσ, riuo.
Ἰστυίε, idem quod ὕστυίε, Opp. seu ὕστυίε.
Ἰστυίς, ἡ, pluitio, Hes.
Ἰστυῖα, τὰ, pluvia. Ab ὕει.
ἸΣΤΥΙΝΗ, ης, ἡ, pugna, praelium.
Ἰστυινόνος, adv. ad pugnam, vel in praelium.
Ἰστυίλετος, υ, ὁ, succedra, stercus suillum.
Ἰστυλάτις, ἡ, pro ὕσπληξ, Av.
Ἰστυληξ, γγος, sive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, scutica qua sues et alia animalia pulsantur; (2) sonus scuticae vibratae, et nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur; (3) carceres sive locus, unde dimittuntur, qui cursu ad metam contendunt, equi et cursores; (4) laquei genus quo capiuntur aves, Gl. V. transenna. Ex ὕς et πλῆξ, stinulus.
Ἰστυλέω, ᾧ, circa sues versor, cos pascendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab Ἰστυίλος, υ, ὁ & ἡ, subulcus, R. Ex ὕς et πάλω.
ἸΣΤΟΣ, ἔ, ὁ, verutum, missile, pilum, telum, Plut. in Camill. 40.
ἸΣΣΩΠΟΣ, υ, ἡ, et ὕσσωπον, υ, τὸ, hyssopus, herba. Angl. hyssop.
Ἰσσωπίς, ἡ, ὄν, venitus, veru seu mucronem praefixum habens. Ab ὕσπίς.
Ἰσσωπίον, adv. postremum, tandem. Ab Ἰσσωπίος, ία, ion, postremus, ultimus, Hom. Ab ὕσσωτος.
Ἰσσωτόν, et ὕσσωτα, adv. postremum, ultimo.

Ἰσσωτός, ἄτη, ατον, ultimus, postremus, supremus, novissimus, imus, Phil.
Ἰστωρία, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, Gl. V.
Ἰστωρία, τὰ, secundae, Diosc.
Ἰστωρίαις, αἰα, αἰών, postridianus; τῆ ὕστωρίαις, postridie, Gl. V.
Ἰστωρίωυ, posterior vel inferior sum, Gl. V. αἱ ὕστωρίωντες, infimates. Ab ὕστωρος.
Ἰστωρίωυ, ᾧ, fut. ἦσω, posterior sum seu venio; desum, Gl. V. postero, Ph. posterior, defuit.
Ἦν δ' ὕστωρήσσης, οἰχόμεσθα, κατθανῆ, Eur. Ph. 933. Παιδὸς ὕστωρήσομαι, Id. Iph. in Au. 1231. Ἰστωρίωνται τῆς δόξης τῷ θεῷ, Rom. 3, 23. Ab ὕστωρος. Hinc
Ἰστωρήμα, ἄτος, τὰ, partes posteriores, inprimis cursu certantis; (2) inopia, penuria.
Ἰστωρήσαντος, gen. sing. aor. 1. part. act. verbi ὕστωρία. Unde
Ἰστωρήσις, εως, ἡ, penuria, inopia.
Ἰστωρητικός, ἡ, ὄν, qui solet tardius venire.
Ἰστωρίζω, fut. ἦσω, sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) destituro, deficio; (3) inferior sum, superior, vincor. Ἰστωρίζω τῆς ἀκμῆς τῆς ἑραντῆς, Isocr. Ἰστωριῶν γὰρ ἀπαντῶν, Dem. Ab ὕστωρος.
Ἰστωριόεις, ἡ, ὄν, ad vulvam pertinens; τὰ ὕστωρικὰ, suffocationes uteri seu vulvae. Ab ὕστωρος.
Ἰστωροβυλίω, ᾧ, fut. ἦσω, post factum sapio, sera consilia capio. A βυλί.
Ἰστωροβυλίω, ας, ἡ, serum consilium, sera poenitentia. Ab eod.
Ἰστωροβυλίος, υ, ὁ & ἡ, post factum consultans. Ex ὕστωρον et βυλί.
Ἰστωρογενής, ἴος, ὁ & ἡ, posterior natu seu ortu. Ex ὕστωρος et γέννομαι.
Ἰστωρογονία, ας, ἡ, posteritas. A γονή.
Ἰστωρολήπτος, ὄν, revocabilis, qui recuperari potest. A λαμβάνω.
Ἰστωρολογία, ας, ἡ, dictio praepostera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab
Ἰστωρολόγος, υ, ὁ & ἡ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori, et vice versa. Ex ὕστωρος et λέγω.
Ἰστωρόμητις, ὁ, qui post factum sapit.
Ἰστωρον, adv. post, postea, posteriori loco; (2) serius, tardius, deinceps, posthac.
Ἰστωρόπινος, ὄν, sero puniens, P. ultor, Ern. A ποινή, Aesch. Agam. 58.
Ἰστωρόπτος, υ, ὁ & ἡ, qui pro mortuo habitus est, et vivus redit.
Ἰστωρόπτος, ὄδος, ὁ, ἡ, tardus, qui sero venit, Eur.
Ἰστωρόπωτον, praeposterum, Ph.
ἸΣΤΕΡΟΣ, ἴρα, ερον, posterior, serior; (2) sequens, secundus, posternus, inferior, posthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus vel venturus; victus. Γυναικὸς ὕστωρον, a femina devictum, Soph. Antig. 746. (2) ὅσος ὄχλος νιν ὕστωρον ποδὶ πάνσπλος ἀμφέστη, Eurip. Phoen. 150.
Ἰστωροφμία, ας, ἡ, fama apud posteros, nomen celebre post obitum. A φήμη.
Ἰστωροφθόρος, υ, ὁ & ἡ, post perditurus. Ἰστωροφθόροι λαοειπηταί, Soph. Antig. 1036. Ab ὕστωρος et φθείρω.
Ἰστωρόφρωνος, υ, ὁ & ἡ, qui posterior vocem edit. Epith. echūs. Ex ὕστωρος et φωνή.
Ἰστωρώς, adv. idem quod ὕστωρον.
Ἰστωροχρονία, serius, post existo. A χρόνος.
Ἰστωρία, ὄν, τὰ, suum immolatio, festum in quo sues immolabantur. Ab ὕς, sus.
Ἰστωρίε, ἴχος, ἡ, hystrix, animal ex erinaceorum genere pilis suis habens; (2) scutica. Ex ὕς et ἴριε, pilus.
Ἰστωρίεις, ἴδος, ὁ, ἡ, hystrix; (2) flagellum ex setis suillis, quo caedebantur servi. Ἰστωρίχιδι μασιγίον, δέρον, σρεβλῶν, Aristoph. Ran. 632. Ab ὕστωρίε.
Ἰστωρός, ὁ, venter, Stroph.
Ἰστω, pro ὕστωρα, Suid.
Ἰστωάγειο, 2. sing. praes. imperat. med. Dor. pro ὕστωγῆ, ab ὕστωράγου.
Ἰστωάξω, idem quod ὕστωρα, R.
Ἰστωραμος, υ, ὁ & ἡ, sanguine suffusus, cui

subest sanguis; (2) sanguineus, etiam ex ira et furore. Ex ὑπὸ ἐ αἷμα.
Ἰστωρία, texo, detexo; (2) struo, aedifico; (3) solerter excogito, inurp. dolos; ὕστωριος, textus, Gl. V. perf. part. pass. Τῶν τοῖσι βαρβάρους ὕστωριεταὶ πολλαῖς διαπύαις, Aristoph. Vesp. 1140. Ταῦτ' ὕστωριν ἡμῖν ἄνδρος ἐπὶ τυραννίδι, struxere, Iys. 633. Ab ὕστωρα.
Ἰστωρίσις, εως, ἡ, subtractio, subductio, diminutio. Ab ὕστωρα.
Ἰστωρίστρια, ας, ἡ, obstetrix. Ab eod.
Ἰστωρίωυ, ᾧ, fut. ἦσω, subtrahō, Gl. V. ὕστωριώμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, sublego; ὕστωριεθίνωτον, ductus, Ph. Τὸ ἔξῃος ὕστωριεὶ λάθρα τῆς Δήκης, educit, Heliod. Ὅρας, ἐγὼ δ' ὡς δεξιῶς ὕστωριεμην, Aristoph. Vesp. 1334.
Ἰστωριώμενος, perf. part. med. ab ὕστωρα.
Ἰστωρίκος, ἡ, ὄν, subsalsus; (2) mari vicinus.
Ἰστωρίλωμαι, subsilio, Gl. V.
Ἰστωρίλος, subsalsus, aliquantum salsuginis habens, Diosc. Unde
Ἰστωρίλωζον ἐπιτάγιος, concreta salsilago, gelata salsugo, Diosc.
Ἰστωρίμωζω, saporem salis refero, Plut. Ab Ἰστωρίμωζος, υ, ὁ & ἡ, subsalsus.
Ἰστωρίωυ, ᾧ, fut. ἦσω, subtrahō, Gl. V. Ex ἡλ.
Ἰστωραμος, υ, ὁ & ἡ, arenam admistam habens, arenosus.
Ἰστωρίωυ, subsido, Alex. Aθηρ.
Ἰστωρασις, εως, ἡ, textura.
Ἰστωράτης, υ, ὁ, textor. Ab ὕστωρα. Hinc
Ἰστωρατικός, ἡ, ὄν, textorius. Hinc ἡ ὕστωρατικὴ, ἦς, sc. τέχνη, ars textoria.
Ἰστωρατικός, more textorum, textorio ritu, Alex. Aθηρ.
Ἰστωρατόδιντος, υ, ὁ & ἡ, a textore contortus. Ὅς ὕστωρατόδιντον ἔσθος ὁ πέπταται, Aristoph. Av. 949. Ab ὕστωρατός ct δίνωυ.
Ἰστωρατός, ἡ, ὄν, textus, textilis. Ab ὕστωρα.
Ἰστωράτμα, ας, ἡ, texitrix, Ph. Ab ὕστωρατης.
Ἰστωραπλῶς, substerno stragulas vestes, quasi explico sub alio.
Ἰστωράτω, f. ἴω, succedo, accendo. Πότερον ὕστωράτω δάμα νυμφιῶν περὶ; Eur. Med. 378. Πόλις ὕστωρατίται πυθῆ, Tro. 1274.
Ἰστωραράζω, fut. ἄσω, vel ἄξω, surripio, clam rapio. Ἐπει δ' τὴν ἔδραν σε ὕστωραρασις, Xen.
Ἰστωραράσις, εως, ἡ, usurpatio.
Ἰστωράς, ὄδος, ἡ, calathus quo sacra feruntur, Alex. Aθηρ.
Ἰστωρασία, ας, ἡ, textura. Ab ὕστωρα.
Ἰστωρασμα, ἄτος, τὸ, opus injustum, Ph. rapina; textile, tela, textura, Gl. V. Ab ὕστωρα.
Ἰστωραῖον, ᾧ, texo. Hinc Ion. ὕστωρον, pro ὕστωρα pro ὕστωρα, ὕστωρα, ὄν, 7, 105.
Ἰστωραρᾶ, ἄτος, τὸ, visci genus, quod in abiete et lalice nascitur.
Ἰστωραρέω, fut. εἴσω, inferior sedeo. Ab ἔδρα.
Ἰστωραρέω, ας, ἡ, inferior sedes. Ab eod.
Ἰστωρίμω, perf. ind. pass. verbi ὕστωρα.
Ἰστωρίμενος, submissus, remissus, permissus, Eur.
Ἰστωρίμενος, adv. summisso, Ph. Ab ὕστωρα.
Ἰστωρίσις, aor. 2. part. act. verbi ὕστωρα.
Ἰστωρακτέον, adv. posit. subtrahendum est. Ἰστωρακτέον δὲ τὰν ἔβλων, Aristoph. Eq. 916. Ab ὕστωρα.
Ἰστωρακωμός, ἔ, ὁ, subtractio, Gl. V. Ab Ἰστωρακωός, subtrahō; ὕστωρακωός, subtraxerit. Ab
Ἰστωρακωός, idem. Ἰστωρακωός τὸν αὐτὸν, Aristoph. Vesp. 187. Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικῆς ὕστωρακωομαι, Aristoph. Conc. 319.
Ἰστωρακωός, 3. plur. aor. 2. opt. med. verbi ὕστωρα.
Ἰστωρακωός, nom. pl. part. act. f. g. Dor. pro ὕστωρακωοί.
Ἰστωρακωοί, nom. pl. aor. 2. part. med.
Ἰστωρακωός, simul. Vox Grammat. al. ὕστωρα.
Ἰστωρακωός, nom. pl. aor. 2. part. verbi ὕστωρα.
Ἰστωρακωός, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ὕστωρα.
Ἰστωρακωός, subrepro, Gl. V. Ἰστωρακωός γὰρ πολὺ, 4 T 2 alta

alta enim mente infixum hærebat, *Sophr.*
Æd. Tyr. 786. Πάλλιν ὑφείρησεν τὸν σκοπόν, oc-
 culute tendebat ad scopum, *Heliodor.* 10.
 Ὑφασθε, 2. pl. a. 2. imperat. med. v. ὑφίημι.
 Ὑφασίς, eas, ἡ, remissio; (2) diminutio, im-
 minutio; (3) submissio. Ab ὑφίημι.
 Ὑφασμός, ὁ, impedimentum, *V. L.*
 Ὑφαστερα, adv. vesperi.
 Ὑφάσιος, ὁ, ἡ, qui sub tecto, domi est. Ab
 ἔσιος.
 Ὑφετιμολογέω, originem verbi declaro.
 Ὑφῆ, ἡς, ἡ, textura, textus, tenor, *Gl. V.*
 Ὑφηνόμαι, ἔμαι, fut. ἴσμαι, præeo; (2) incipio,
 exordior; (3) hortor, suadeo; (4) dicto, doceo;
 (5) præsum; (6) clam duco, vel duco. Πρώτιστα μὲν νῦν τῶδ' ὑφηνόησαι,
 γέρον, *Eur.* *El.* 671. Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφηνό-
 ησεν τὴν ὁδὸν, *Phul.* Τῆθ' ὑφηνόηται ἔξ ὁ καινὸς
 νόμος, *Aristot.* Hinc
 Ὑφηνόησις, eas, ἡ, qu. dic. præitio et ductus
 quidam; (2) doctrina quam quis alii velutus
 præsens tradidit; (3) enarratio; (4) suasio.
 Ὑφηνόητης, ἦρος, ὁ, dux, prator.
 Ὑφηνόηται, ἔς, ὁ, qui præit alii in re quapiam,
 suasor.
 Ὑφῆνας, 2. sing. a. l. ind. verbi ὑφίημι.
 Ὑφηνόδιος, ε, ὁ ἔξ ἡ, submididius, i. e. dimidio
 minor.
 Ὑφηνά, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὑφανα, ab
 ὑφάινω.
 Ὑφηνόχαιος, ᾧ, f. ἴσω, aurigæ administer sum;
 (2) aurigor; dicitur et tropice. Ab
 Ὑφηνόχης, ε, ὁ ἔξ ἡ, administer aurigæ; (2)
 auriga.
 Ὑφηνόχοι, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro
 ὑφηνόχοι, ab ὑφηνόχοι.
 Ὑφηνόχοι, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qu. dic. subminor, paulo
 minor et junior.
 Ὑφηνόχοι, alii ὑφηνόχοι, quod vide.
 Ὑφηνόχοι, adv. sensim, leviter. Τὸ πνεῦμα
 ὑφηνόχοι δέχεται, *Heliod.* 5.
 Ὑφηνόχοι, f. ἴσω, subsideo, sedeo sub. Ἄλλ'
 ὑφηνόχοι κύνελοι, continebant se sub clypeo-
 rum ambitu, *Eurip.* *Phan.* 1391. Hinc
 Ὑφηνόχοι, eas, ἡ, sedimentum, subsidentia,
 depressio, qu. dic. subsessio, unde cessio,
 depressio velut terræ.
 Ὑφίξω, subsidio, *Steph.*
 Ὑφίημι, fut. ἴσω, submitto, demitto; (2) subor-
 no; ὑφίημι, et ὑφίσημι, remitto, concedo,
 cedo; ὑφίημι, submissus, perf. pass. part.
 Σαῦμα ὑφίημι ἀληθῶς, *Eur.* *Med.* 24. Τὸν
 ἔμῳ ὀδῶν ἄνθρωπον πόνου ὑφίημι, *Id.* *Ph.* 31.
 Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλείον ὑφίημι δοκεῖ, de-
 missiori velo, *Sophr.* *El.* (2) ὑφίημι μάγον
 ποινῆς, *Sophr.* *Æd. Tyr.* 387. Οἷδ' ἀντι σὲ
 γε κατθανόν ὑφίημι, *Eurip.* *Alc.* 527. Ex
 ὑπὸ et ἴημι.
 Ὑφίηται, 3. s. præp. ind. act. *Dor.* pro ὑφίηται.
 Ὑφίσημι, subpono, subijcio, substituo; (2)
 propono; in a. 2. et præte. neutraliter dicitur
 subeo, succedo, sustineo, suscipio; (3)
 recipio, polliceor; ὑφίσημαι, pass. suppono,
 sufficior; (2) excipio impetum; (3)
 tolero, perfero; in *med.* est etiam subsideo,
 demergor; (2) occulte sto; (3) digredior;
 (4) puto, arbitror; (5) polliceor, recipio;
 ὑφίσηται, existerit, *Ph.* a. 1. opt. Μὴ δύ-
 ναται ἂν τὸν ὑφίσηται πόνου, *Eur.* *Supp.* 189.
 (2) γνώμας ὑφίσηται σοφῆς, post edita sapienter
 effacta, *Sophr.* *Aj.* 1091. Τὸν ὑφίσηται
 πόνου, *Eur.* *Rhes.* 157. Ταῖς συμφοραῖς
 γὰρ ὅστις ἐχ' ὑφίσηται, *Id.* *Her. Fur.* 1354.
 Ὑφίσημι, ε, τὸ, quod mortario supponitur,
 quod mortarium sustinet; (2) pars tibiarum
 sub ligulis quæ ori opponitur. Ab ὄλημι.
 Ὑφίσησις, eas, ἡ, pudor; (2) metus, suspicio.
 Ὑφίσητικός, ἡ, ὄν, suspiciosus. Ab
 Ὑφίσηται, ᾧ, et ὑφίσηται, ᾧμαι, suspecto, sus-
 pectum habeo, suspicor; (2) suspicio, revere-
 ro; (3) caveo ab aliquo. Ὑφίσηται ὑφίσηται
 κίνδυνον ὑφίσηται, vereri, *Luc.* Ὑφίσηται
 γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θεία, *Ælian.* (3) ἐκίλευε τὴν
 σύνκλητον ὑφίσηται νέον ἐχθρὸν ἐδοκίμησεν
 καὶ γειτονεύοντα, *Arrian.* *Maced.* *Eclog.* 9, 1.

Ὑφίσηται, ἔ, ὁ, subulcus. Ex ὕς et φέρω.
 Ὑφίσηται, ᾧ, in statione immineo, insidior, seu
 in statione navium sum.
 Ὑφίσηται, et ὑφίσηται, in stationem subdu-
 co. Ὑφίσηται μὲν νυκτὸς ἐκ ἑλαθον, *Thuc.*
 Ὑφίσηται, ε, τὸ, monile. Ab ὄλημι.
 Ὑφίσηται, ἡ, formidulosus seu periculosus
 appellentibus, *Opp.*
 Ὑφίσηται, ε, ὁ, locus stationi aptus, *Arrian.*
 Ὑφίσηται, εος, τὸ, textile, id quod textum est,
 tela, tapes, vestis, aut simile quidpiam. *Ph.*
 textura, contextus. Ab ὑφάινω.
 Ὑφίσηται, pro κυφός, gibbosus, curvus, *Steph.*
 Ὑφίσηται, pro ὑφάινω, *Steph.*
 Ὑφίσηται, 3. pl. præp. ind. act. *Poet.* pro ὑφάινω,
 ex ὑφάινω, ab ὑφάινω.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, subhumidus, humidus.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui sub aquis est, sub aquas
 demersus; (2) aqua intercute laborans. Ex
 ὑπὸ et ὕδαρ.
 Ὑφίσηται, paulatim obdormiscere facio. In
med. et *pass.* obdormisco.
 Ὑφίσηται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro
 ὑφάσαι, ab ὑφάινω.
 Ὑφίσηται, ὁ, vide ὑφηνόχοι.
 Ὑφίσηται, ἡ, alte cameratus, altos
 fornices habens. Ex ὑφίσηται et ἄνωξ.
 Ὑφίσηται, ᾧ, fut. ἴσω, cervicem effero, cer-
 vice erecta incedo; (2) effero me, super-
 bus sum, *Plul.* Ab ὑφάινω.
 Ὑφίσηται, ᾧ, fut. ἴσω, idem. Ὑφίσηται δ' ὁ
 πολὺς πλάτος, *Phocyl.* 57. Ex ὑφίσηται et
 αὐχίω.
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ ἔξ ἡ, elatam cervicem habens;
 (2) superbus, arrogant. Ex ὑφίσηται et αὐχίω.
 Hinc
 Ὑφίσηται, idem quod ὑφηνόχοι.
 Ὑφίσηται, οί, nummularii, trapezitæ, *Hes.*
 Ὑφίσηται, εος, ὁ ἔξ ἡ, alte tectus, altum tectum
 habens; (2) altus, celsus, *Il.* 5, 213. Ex
 ὕψος et ἔριψω.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ, *Ion.* ὑφίσηται, vanus jactator,
 gloriosus. Ex ὑφίσηται et ἀγορά.
 Ὑφίσηται, fut. ἴσω, glorior, superbe loquor.
 Ab ἀγοράω.
 Ὑφίσηται, as, ἡ, jactantia; (2) superbia.
 Ὑφίσηται, idem quod ὑφηνόχοι, *E. M.*
 Ὑφίσηται, εσσα, εν, celsus. Ab ὑφίσηται.
 Ὑφίσηται, as, ἡ, elatio cervicis; super-
 bia.
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ ἔξ ἡ, cervicem extollens;
 superbus. Ex ὑφίσηται et αὐχίω.
 Ὑφίσηται, dat. plur. *Ion.* et cum v, pro ὑφίση-
 ται, ab ὑφίσηται.
 Ὑφίσηται, ᾧ, sublimem aeris regionem per-
 ambulo; (2) sublimia, alta tracto, appeto,
 loquor. *A. Balaia.* vel inus. βατεῖω.
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui animo est elato,
 superbus, arrogans. Ex καρδία.
 Ὑφίσηται, ονος, ε, ὁ ἔξ ἡ, alta habens præcipi-
 tia, altus, epith. rupis.
 Ὑφίσηται, ᾧ, alta loquor; (2) utor verbis
 sublimibus, orationis sublimitatem affecto.
 Ὑφίσηται, as, ἡ, sermonis sublimitas; (2)
 orationis arrogantia. Ab
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ ἔξ ἡ, magniloquus, qui orationis
 sublimitatem affectat.
 Ὑφίσηται, *contr.* ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui est
 mente elata.
 Ὑφίσηται, ονος, ον, alta juga habens, i. e. altus.
 Ὑφίσηται, εος, ὁ ἔξ ἡ, præpes; (2) illustris,
Ph. Ex ὑφίσηται et πέταμαι.
 Ὑφίσηται, ἡ, ὄν, altus, excelsus, sublimis. Ab
 ὑφίσηται. Hinc
 Ὑφίσηται, ητος, ἡ, excelsitas, eminentia.
 Ὑφίσηται, *V. L.* pro
 Ὑφίσηται, alte cristatus, *Ar.*
 Ὑφίσηται, ᾧ, f. ἴσω, alta sum mente; (2)
 animo sum elato, superbio. Μη ὑφίσηται, ἀλλὰ
 φοβῆ, *Rom.* 11, 20.
 Ὑφίσηται, ονος, ἡ, mens alta; (2) animus
 superbus, nimium se referens. Ab
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ ἔξ ἡ, qui est mente excel-
 sa; (2) superbus, qui alta sapit. Ex ὑφίση-
 ται et φάνη.
 Ὑφίσηται, εος, ὁ ἔξ ἡ, celsus natu. *A. φέρω.*

Ὑφίσηται, ον, alta voce clamans, seu lo-
 quens, seu lamentans. *A. φάνη.*
 Ὑφίσηται, adv. alte. Ab ὑφίσηται.
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ ἔξ ἡ, alta seu celsa virilitate
 præditus; (2) celsos viros faciens. Ex
 ὑφίσηται et ἀνήρ.
 Ὑφίσηται, εος, ὁ ἔξ ἡ, vide ὑφίσηται.
 Ὑφίσηται, ἡ, ὄν, altus, celsus, sublimis. Ab
 ὑφίσηται.
 Ὑφίσηται, εος, ὁ ἔξ ἡ, altisonus, altum et cla-
 rum sonum edens, *Il.* 5, 772. Ex ὑφίσηται et
 ἦχος.
 Ὑφίσηται, adv. alte. Ab ὑφίσηται.
 Ὑφίσηται, longus, promissus. Ὑφίσηται ὑφίση-
 ται, *Opp.* *Cyn.* 3, 26.
 Ὑφίσηται, *Hes.* idem quod
 Ὑφίσηται, et ὑφίσηται, ὁ, idem quod
 Ὑφίσηται, ὁ ἔξ ἡ, alte incedens; (2) in alto
 situs. *A. Balaia.*
 Ὑφίσηται, ἄντος, ὁ, idem, *Hom.* in *Apoll.* 416.
A. βίσηται.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ, alte clamans. Ex βοάω.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ, qu. dic. altifremens, alti-
 strepens; altisonans, *Il.* 1, 354. Ex ὑφίσηται
 et βρέω.
 Ὑφίσηται, in alto natus, *Nonn.*
 Ὑφίσηται, ον, in alto natus, de ramo altæ
 arboris, *Æsch.*
 Ὑφίσηται, seu -γνος, alta habens membra, al-
 tus, *Pind.*
 Ὑφίσηται, ὁ ἔξ ἡ, altas domos habens vel alte
 exstructas, *Cal.*
 Ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, qui in sublimi sedet sedili,
Il. 4, 166.
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ ἔξ ἡ, alta habens fundamenta,
Nonn. *P.* 4, 2. Ex φέμελον.
 Ὑφίσηται, ὁ ἔξ ἡ, celsus dignitate.
 Ὑφίσηται, et
 Ὑφίσηται, ὁ, altum solium habens, *Synes.*
Cyr.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, altum caput habens;
 (2) altum cacumen habens. *Eis* ὄρος ὑφίση-
 ται ἀνήτη, *Nonn.* *P.* 6, 3. Ex ὑφίσηται et
 κάρηνον.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, per alta loca incede-
 dens.
 Ὑφίσηται, ἄτος, ὁ ἔξ ἡ, celsa gerens cornua.
 Ὑφίσηται, *Aristoph.* *Nub.* 597.
 Ὑφίσηται, et
 Ὑφίσηται, ὁ ἔξ ἡ, idem quod ὑφίσηται, *Ar.*
 Ὑφίσηται, ὁ ἔξ ἡ, in alto fulminans.
 Ὑφίσηται, ω, ὁ ἔξ ἡ, idem, *Od.* 10, 258. Ὑφίση-
 ται ταύρα, *Sophr.* *Trach.* 507. Ex ὑφίσηται et
 κέρως.
 Ὑφίσηται, ὁ ἔξ ἡ, altus, epith. montis, *Opp.*
 Ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, alte comatus. Ὑφίσηται
 στέφανον ἑλάταν, *Eurip.* *Alcest.* 588. Ex ὑφίσηται et
 κόμη.
 Ὑφίσηται, elatus, superbus jactator, *Steph.*
 Ὑφίσηται, adv. arroganter, fastuose. Ὁ ὄν
 ὑφίσηται κάρηνας ὑφίσηται, *Sophr.* *Aj.*
 777.
 Ὑφίσηται, altum cacumen vel altam emi-
 nentiam habens, *Cyr.*
 Ὑφίσηται, in alto (i. e. cælo) impero.
 Ὑφίσηται, alte suspensus. Καὶ β' ὁ μὲν ὑφίση-
 ται ἀνὸς αὐτῆ, *Opp.* *Cyn.* 4, 93.
 Ὑφίσηται, ε, ὁ ἔξ ἡ, vide ὑφίσηται.
 Ὑφίσηται. Vide ὑφίσηται, *Steph.*
 Ὑφίσηται, ον, excelsum habens lychnum,
 item, ab excelso respiciens lychno, *Ath.*
 Ὑφίσηται, ονος, ὁ, in alto regnans. Ex ὑφίσηται
 et μέδω, regno.
 Ὑφίσηται, αινά, αν, altus et niger, epith.
 navis.
 Ὑφίσηται, altus in medio, *Man.*
 Ὑφίσηται, εος, ὁ ἔξ ἡ, qui est in altis nubibus,
 epith. Jovis.
 Ὑφίσηται, elatam mentem habens, superbus,
Nonn.
 Ὑφίσηται, es, altus, epith. rupis. *A. πά-
 γνυμι.*
 Ὑφίσηται, ον, alte situs, epith. urbis.
 Ὑφίσηται, pro ὑφίσηται, *Ath.*

promiscue cum φακή dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fatus adhibebantur; (3) vas in quo mortuorum cineres contunduntur; (4) lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula. *Gl. V.* lens, lentigo; φακός προσώπου, faciei nævus, *Ph.* Α φακή.
 Φάκωψ, lentiginosus, sparso ore, *Ph.* Ex φακός et ψψ, nullus.
 Φακάδης, εος, ὁ εἶς ἡ, lenti similis. Α φακός.
 Φακωτός, ἡ, ὄν, in modum lentis conformatus. Ab eod.
 Φ'ΑΛΑ, ornamentum galeæ, *Suid.*
 Φάλαγγόδεχης, ε, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγγεῖς et ἀρχή. Hinc
 Φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is qui phalangi præest.
 Φαλαγγηδόν, adv. per phalanges; (2) turmatim. Α φάλαγγεῖς.
 Φαλαγγιδήκτος, ε, ὁ εἶς ἡ, morsus a phalango, aranei genere. Ex φαλάγγιον et δάκνω.
 Φαλάγγιον, ε, τὸ, aranei genus, a crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. Α φάλαγγεῖς.
 Φαλαγγίτης, ε, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.
 Φαλαγγίτιος, ἡ, ὄν, ad phalangem pertinens, e phalange sumptus, &c.
 Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλάγγιον, et φαλαγγίτης, *Diosc.*
 Φαλαγγομάχης, phalange, pediatu pugno; (2) cum phalange prælior. Α
 Φάλαγγομάχης, ε, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγγεῖς et μάχη.
 Φαλαγγώ, ὤ, efferor, in ferinam naturam vertor, irrito. Α φάλαγγεῖς, n. 4. Hinc
 Φαλάγγωμα, ἄτος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.
 Φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.
 Φάλαγγεῖς, ἡ, propriæ quædam acies Macedonum, ut legio Rom. (2) pediatu; unde legio, acies, cohors, *Ph.* (3) internodium, *Gl. V.* (4) tarantula, *Gl. V.* araneus; (5) baculus quisque longus, teres, ad cylindri formam; φάλαγγες etiam ligna quibus naves fulcuntur.
 Φάλας, pro φάλανα, balnæ, *Lyc.*
 Φ'ΑΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, *Nic. Th.* 760. (2) balnæ, *Aristoph. Vesp.* 35.
 Φαλάκρια, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, *Gl. V.*
 Φαλακρόω, calveo, *Gl. V.* Α præc.
 Φαλακροῖδης, ες, qui calvus esse videtur. E seq. et εἶδος.
 Φ'ΑΛΑΚΡΟΣ, εἶ, ὄν, calvus. Hinc
 Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvities.
 Φαλακρία, ὤ, fut. ὡσω, calvum reddo; calvo, *Gl. V.* φαλακρῆσθαι, calvescere, *Gl. V.* Hinc
 Φαλάκρωμα, ἄτος, τὸ, calvitium.
 Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Aret.*
 Φαλακπίδος, accipitris genus, *Hes.*
 Φαλανθίας, et -τίας, ε, ὁ, calvus. Α φάλανθος.
 Φάλανθος, calvus. Ex φαλός et ἄνθος, flos. (nisi ἄνθος mera terminatio est, *Ern.*)
 Φάλαρα, ὤ, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. Α φαλός.
 Φάλαρις, ἴδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris. Ab eod.
 Φαλαρισμός, ὁ, crudelitas: a Phalaride tyranno.
 Φάλαρα, ε, τὸ, crista galeæ; item fascia, diadema; φάλαρα, τὰ, *Eschyl.* Α φαλός.
 Φαληρία, ὤ, albesco spuma; unde φαληριῶντα, pro φαληριῶντα, *Il.* 13, 799. Α
 Φαληρός, εἶ, ὄν, albus, spumens; (2) *Subst.* ferrum galeæ. Α φαλός.
 Φαληρίσις, idem quod φαληρός, *Stroph.*
 Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλός, scribitur et φαλῆς.
 Φαλιόπυς, ὀδος, ὁ εἶς ἡ, albos pedes habens.
 Φάλιος, ἴα, ἰον, albus, splendidus. Α φαλός.
 Φάλλις, ἡ, pars navis ubi est sentina.

Φαλλαγώγια, ὤν, τὰ, festum Priapo celebrari solitum. Ex φαλλός et ἀγυγή.
 Φαλληφόρια, ἴον, τὰ, idem. Α φαλλοφόρος.
 Φαλλικός, ἡ, ὄν, phallicus, ad phallos pertinens. Α φαλλός.
 Φαλλοβάτιω, fut. ἡσω, phallum conscendo, phallo insideo, *Lucian.* Α
 Φαλλοβάτης, ε, ὁ, Priapi censor. Ex φαλλός et βαίω.
 ΦΑΛΛΟΣ, ὤ, ὁ, penis ligneis vel coriaceus; vel lignum oblongum in summo habens penem talem.
 Φαλλοφόρεω, phallum gesto. Α
 Φαλλοφόρος, ε, ὁ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex φαλλός et φέρω.
 ΦΑΛΟΣ, splendidus; (2) albus.
 Φ'ΑΛΟΣ, ε, ὁ, conus galeæ, crista.
 Φαλῶνς, splendidum seu album reddo, a φαλός, *Stroph.*
 Φάμων, acc. sing. *Dor.* pro φάμην, a φήμη, fama.
 Φαμίν, dicimus, 1. pl. præ. ind. act. v. φημί.
 Φάμενοι, nom. pl. præ. vel a. 2. part. med. verbi ejusd.
 Φαμί, *Dor.* pro φημί, dico.
 Φάν, dicebant, 3. pl. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* et *Bæot.* pro ἔφρασαν, a verbo eod.
 Φανοί, ὤν, αἶ, seu φάναι, splendores, illuminationes. *Μυσηρίων τε τῶν ἀπορήτων ἔδειξεν Ὀρφέων, Eur. Rhæ.* 943. Α φανός.
 Φάναι, dicere, præ. inf. verbi φημί.
 Φαναῖος, α, ὄν, splendidus, illustris. Α φανός.
 Φανήριον, τὸ, Dim. a φάνιον, sed non bonum verbum, *Ern.*
 Φανήριον, apparuerim, aor. 2. opt. pass. verbi φαινόμεαι.
 Φάνεν, apparuerunt, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bæot.* pro ἰφάνησαν.
 Φανέν, nuntiatum, neutrum particip. φανείς.
 Ὡς φανέν γε τὸσπος ἀδ' ἐπίσασα, *Soph. (Ed. Tyr.)* 848. Φανείς simplex pro composito ἀποφανείς, enuntiatum, pervulgatus. *Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς, Id. Trach.* 1.
 Φανερολογία, ας, ἡ, cum quilibet palam dicitur.
 Φανερόματος, ε, ὁ εἶς ἡ, qui palam odit, *Aristot. Ethic.* Ex φανερός et μῖσος.
 Φανεροποιέω, ὤ, declaro, *Gl. V.* Φανεροποιήσαι, certiorari. Ex φανερός et ποιέω.
 Φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio. Α præc.
 Φάνερός, εἶ, ὄν, manifestus, valens, apertus, clarus, illustris, celebris. Α φάνω.
 Φανερόφιλος, ε, ὁ εἶς ἡ, qui palam amat, *Aristot. Ethic.*
 Φανερώω, ὤ, f. ὡσω, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo. *Gl. V.* Φανερόμαι, claresco, patefio. Φανερώσει τὰς βαλλὰς τῶν καρδιῶν, *1 Cor.* 4, 5. Φανήρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ, *Joan.* 7, 4. Τότε εἰ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ, *Col.* 3, 4. Α φανερός.
 Φανερός, adv. manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.
 Φανερώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi φανερώω.
 Φανέρωσις, εως, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. Α φανερώω.
 Φάνσκει, ostendit, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, a φάνω.
 Φάνη, ἡ, splendor nitescens, fulgor, *Hes. V. L. et Eur.*
 Φάνη, apparuit, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἔφανε, a φάνωμαι.
 Φανήη, videatur, 3. sing. aor. 2. conj. pass. per *Epenthes.* pro φανῆη, a verbo eod.
 Φανήμηναι, a. 2. inf. pass. *Dor.* pro φανῆναι.
 Φανῆς, apparueris, 2. sing. aor. 2. conj. pass.
 Φάνης, ητος, ὁ, sol; (2) amor. Α φάνωμαι, quod iste quotidie quasi novus existat, hic primus e chaos apparuerit.
 Φανήσεται, 3. sing. f. 2. ind. pass. v. φάνω.
 Φανητιάω, ὤ, videri aliquid volo. Ab eod.
 Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. verbi φάνωμαι.
 Φανῆεις, qui apparuit, a. 1. part. pass. v. ejusd.
 Φανθέν, quod factum est, neutrum aor. 1. part. pass. Τὸ γὰρ φανθέν τίς ἂν δύναιτ' ἐν ἀγίνητον ποιεῖν; reddere? *Soph. Trach.* 742.

Φάνιον, ε, τὸ, laternula, facula. Dim. a φανός.
 Φανόπτης, ε, ὁ, laterna. Ab eod. et ὄπταμαι.
 Φανός, ἡ, ὄν, lucidus, splendidus. Α φάνω.
 Φάνος, ε, ὁ, laterna, candela, *Gl. V.* (2) sol et luna. *Λαμπτήρ, ὃν ὁ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.*
 Φανώω, idem quod φάνω, *ap. Strab.*
 Φαντάζω, fut. ἄσω, speciem præbeo, ostendo; (2) φαντάζομαι, pass. cernor; (2) accusor, deferor; in *med.* imaginem seu speciem mente concipio, imaginor, contemplor. (2) ostento inen, tanquam mirandum quoddam spectaculum in omnium oculis incurro, concipiendum me præbeo. Μὴ τις πολιτῶν ἐν τείρω φαντάζεσθαι, *apparet, Eur. Ph.* 93. Μὴ δὲ φαντάζεθ' ὄμων πάροιθε τῶνδε, *Id. Andr.* 875. Φαντασθῆναι πρὶ τῷ κατὰ φῆσιν βίῳ, *M. Anton.* 1, 14. Hinc
 Φαντάσις, ας, ἡ, visio [i. e. imago rei absentis, tanquam presentis], visum, species in animo concepta; (2) vana species vel imago, mera species; ἵστω quod ad speciem modo fit; (3) etiam in bonam partem, de splendore, dignitate. Α præc.
 Φαντασιαστικός, ἡ, ὄν, ad visiones concipiendas aptus. Ab eod.
 Φαντασιοδοκῆτης, ε, ὁ, genus hæretici qui Christum non verum hominem fuisse, sed tantum speciem corporis habuisse dicit. Ab eod. et δοκέω.
 Φαντασιοκοπέω, ὤ, f. ἡσω, imaginationibus indulgeo, iisque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθ' ὡς λίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ σε, εἰ φαντασιοκοπέῃς ἐν τοῖς οἰκέταις σε, *Sapient. Sirach.* 4, 30. Ex φαντασία et κόπος.
 Φαντασιοκόπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur, *Eust.*
 Φαντασιοπλήκτωσις, adv. cum stupore hominum, homines specie quædam obstupesciendi. Ab eod. et πλήσσω.
 Φαντασιόω, ὤ, f. ὡσω, imaginibus ludo, inani specie decipio. Α φαντασία.
 Φαντασιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod φαντασιός.
 Φάντασμα, ἄτος, τὸ, visum, spectrum, *Ph.* (2) visio vana, larva, ostentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἄλλ' ἐκ ὄντα ποιεῖται, *Plato.* Α φαντάζω. Hinc
 Φαντασματίον, ε, τὸ, parvum visum. Dim. a præc.
 Φανταστικός, ἡ, ὄν, qui facile visiones et imaginationes concipit; (2) speciem mcram habens. Ab eod.
 Φαντασιώσις, adv. concipiendo visiones. Ab eod.
 Φαντασῶς, ἡ, ὄν, efficiens aut concipiens visiones. Ab eod.
 Φαντι, dicunt, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* pro φασί, a φημί.
 Φανῶσι, 3. pl. a. 2. conj. pass. verbi φαινόμεαι.
 Φάω, divisi, 2. sing. imperf. vel aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασα, a φημί.
 Φάειος, ὁ εἶς ἡ, splendidum (v. gr. aureum) arcum habens. Α φάος et βίος.
 Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, solis ortus, diluculum; (2) oculus; φάν, oculi; (3) vna, salus; (4) victoria, gaudium. Φάω μιν ἡλινα, σάκει ἴσα τετραβοῖσιν, *Call.* Α φάω.
 Φάράγγιον, ε, τὸ, parva convallis. Dim. a φάριγγεῖς.
 Φαρηγγώδης, εος, ὁ εἶς ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.
 Φ'ΑΡΠΑΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis. *Ph.* vorago. *Gl. V.* hiatus.
 Φαρίεσι, dat. pl. *Ion.* et *Poet.* pro φάρεσι, a φάρος, palla.
 Φ'ΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, phactra, theca sagittarum; *Ion.* φαρίετη.
 Φαριετράων, ἄτος, ὁ, idem.
 Φαρίετριον, ε, τὸ, parva pharetra. Dim. ab eod.
 Φαριετροφόρος, ε, ὁ εἶς ἡ, pharetram gestans. Ex eod. et φέρω.
 Φαριακόν, τὸ, idem quod φαρικόν, *Ath.*
 Φ'ΑΡΙΚΟΝ, ε, τὸ, genus veneni.
 Φάριον, ε, τὸ, laneum redimiculum. Α φάρος.
 Φαριδῶω, ὤ, rugo, capero. Α φαρκίς.
 Φαριδῶδης, εος, ὁ εἶς ἡ, rugosus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙΣ, ἴδος, ἡ, ruga.
 Φαρμάζω, inficior; item curo. *Lex. Vcl.*
 Φαρμάκω, ὤ, refertur sum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta; (3) deliro, furo. A φάρμακον.
 Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipsa medicandi actio; (3) ipsa medicamenta. A φαρμακεία.
 Φαρμακείος, εως, ὁ, magus, veneficus. *Ph.* venenarius; (2) confector medicamentorum. A φάρμακον.
 Φαρμακείσσι, ἡ, idem quod φαρμακεία, *Plat.*
 Φαρμακιστής, ἔ, ὁ, idem quod φαρμακείσσι.
 Φαρμακιστικός, ἡ, ὄν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A
 Φαρμακιστοῦ, ἡ, venefica, *Eust.*
 Φαρμακιστοῦ, f. εὐω, veneficio aut veneno utor; (2) praestigis utor; φαρμακιστοῦμαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.
 Φαρμακιστή, ἡ, idem quod φαρμακεία.
 Φαρμακιστοῦ, ἡ, ὄν, medicamentarius, *Gl. Vet.* Ab eod.
 Φαρμακιστοῦ, ε, τὸ, medicamentum. Ab eod.
 Φαρμακιστοῦ, ἴδος, ἡ, venefica. Ab eod.
 Φαρμακιστοῦ, ε, ὁ, epith. vini Pramnii, a salubritate, *Eust.*
 Φαρμακιστοῦ, ὄσσα, ὄν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.
 ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ε, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum; (3) pigmentum, *Ph.* etiam tropicè color quo tingitur quid.
 Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.
 Φαρμακοποιία, ας, ἡ, ars medicamenta faciendi; (2) veneficium. A
 Φαρμακοποιός, ε, ὁ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius. *Gl. V.* Ex φάρμακον et ποίω.
 Φαρμακοποιός, ε, ὁ, qui medicamenti potus seu haustus; (2) veneni potus seu haustus. Ex eod. et ποίω, *potio.*
 Φαρμακοποιέω, ὤ, f. ἡσω, medicamentum bibo seu sorbeo. Ex eod. et ποίω.
 Φαρμακοπωλέω, ὤ, sum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex eod. et πωλέω.
 Φαρμακοπωλέω, ε, ὁ, medicamentorum et pigmentorum venditor, pharmacopola. *Gl. V.* aconitarius, pigmentarius.
 Φαρμακός, ε, ὁ, veneficus, maleficus. *Ph.* magus, incantator; (2) homo qui piaculum fit, ut κάβαγμα. A φάρμακον.
 Φαρμακοτρέφει, ε, ὁ, qui pharmaca terit et apparatus; (2) qui pharmaca vendit. Ex eod. et τρέφω.
 Φαρμακοτρεφέω, εως, ὁ, idem et ex iisd.
 Φαρμακουργός, ὁ, idem qui φαρμακοποιός. Ex eod. et ἔργον.
 Φαρμακοφάρος, ὄν, ferax venenis, seu herbis venenatis. Ex eod. et φέρω.
 Φαρμακῶν, ὤ, fut. ὄσω, medicamenta misceo. A φάρμακον.
 Φαρμακῶν, ἡσος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμακῶν.
 Φαρμακῶν, ὄν, idem; (2) medicatus.
 Φαρμακῶν, idem quod φαρμακῶν, *Man.*
 Φαρμακῶν, εως, ὁ, ἔ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.
 Φαρμακῶν, ὄν, officina tincturum:
 Φαρμακῶν, ὄν, idem quod medicamenti seu veneni læsus est. Ab eod.
 Φάρμακον, εως, ἡ, tinctura, immersio; (2) maleficio. *Gl. V.* veneficium. A
 Φαρμακῶν, seu -ταω, f. ξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo; (2) lenocinio adficio, adultero, fucio; (3) intingo, immergo. Ἄλλ' ἢ πρὸ φάρμακον, ἡ κακόν τι μέγα πεπνυμένον ἄλλο, *Aristoph. Thesm.* 541. *Od.* 9, 393.
 Φαρμακῶν, mensis Aprilis apud Ægyptios.
 ΦΑΡΟΣ, vel φάρος, εως, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum, velamen, tegmen.
 ΦΑΡΟΣ, ε, ὁ, ἔ, ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejusmodi.

Φάρω, aro, *Callim.*
 Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, vestis stragula, vestimentum; (2) tractus, regio, pars. (2) ἔστι δὲ δύο φάρσος τῆς πόλιος, *Herodot.* 1, 180.
 Φαρύγγερον, et φαρύγγερον, τὸ, id. quod φάρυγγος, φαρύγγερον, adv. cum ingluvie seu voracitate, *Hes.*
 Φάρυγγίζω, pro λαρυγγίζω, *Dem.*
 ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, et ρυγγος, ὁ, ἔ, ἡ, gula, caput œsophagi. Hinc
 Φαρύγγος, ἴδος, ἡ, voracitas, ingluvie.
 Φαρύγγερον, adv. avide vorando, *E. M.* Φαρύγγερον, *Hes.*
 Φᾶς, dicens, præ. a. 2. part. act. verbi φημί.
 Φᾶσας, ἄκος, ὁ, delator, *Hes.*
 Φασαγανία, ense interficior, *Hes.*
 Φασαγανίς, ἡ, idem quod φάσαγανον, *Suid. Ep.*
 Φάσαγανον, ε, τὸ, ensis, gladius; (2) herba quedam. A φᾶσας. (A φᾶω, *Ern.*)
 Φασαγανηγός, ε, ὁ, faber ferrarius. A præc. et ἔργον.
 Φᾶσι, dixit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔφησε, a φημί.
 Φασίς, dices, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φᾶσις, a verbo eod.
 ΦΑΣΗΛΟΣ, et φασήλος, item φάσιλος, et φασήλος, ε, ὁ, phaselus, *Ph.* leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.
 Φᾶσαι, dixisse, a. 1. inf. med. verbi φημί.
 Φασί, inquit, 3. pl. præ. ind. act.
 Φασιανός, a φασιανός, *Ath.*
 Φασιανός, ε, ὁ, ut φασιανός ἄνθρωπος, phasianus, avis.
 A φᾶσι, Phasis, fluvius.
 Φάσιμος, conspicuus, *E. M.*
 Φᾶσις, εως, ἡ, visum, somnium; (2) delatio, accusatio. A φᾶσινα vel φᾶσινομαι.
 Φᾶσις, εως, ἡ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex adfirmatio, propositio; (2) rumor, fama. A φᾶσινα vel φᾶσι, dico.
 Φασκάδες, aves quedam, *Ath.*
 Φάσκαλος, fasciculus, vel sarcina vectium, *V. L.*
 Φᾶσκι, dicitur, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε, a verbo φάσκω, dico.
 Φάσκω, dico, dicitur, *Gl. V.* aίο. Φάσκοντες ταῦτα ἔπος ἔχον, *Act.* 24, 9. A φᾶω.
 Φασκόλιον, τὸ, pera, mantica, capsula coriacea.
 Φάσκολος, ε, ἡ, vestigularia.
 Φάσμα, ἄτος, τὸ, visum, spectrum, ostentum, portentum, prodigium; (2) quod speciem alicujus rei habet, ut imago. (1) φάσμα νυκτός, spectrum nocturnum, *Soph. El.* 502.
 Φάσματα διδοῦν ὄνειρον, *Id. ibid.* 644. (2) τετρακόντον φάσμα ταῦτα, *Soph. Trach.* 508.
 Φάσμα ὕδρος, *Id. ibid.* 836. periphrasis pro hydra. A φᾶσινα.
 Φάσομαι, dicam, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φᾶσομαι, a φημί.
 ΦΑΣΣΑ, vel φάσσα, ης, ἡ, palumbus, avis.
 Φασσοφόνος, ε, ὁ, paluborum interfector, accipitris quoddam genus. *Gl. V.* palumbarius, *Il.* 15, 238. Ex φάσσα et φίνω, occido.
 Φασῶ, dicam, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φᾶσω, a verbo φημί.
 Φᾶσις, ἄ, ὄν, dicendus, nominandus. A
 Φᾶσις, ε, vel φᾶσις, ε, ὁ, loquax; (2) mendax. A φᾶω.
 Φᾶσι, dicit, 3. sing. præ. ind. *Dor.* pro φησι, a φημί.
 Φατίζω, fut. ἰσώ, dico; (2) rumorem spargo. Οὐτω τῆς θεῆς σὴν παιδὶ ἄλοχον φατίσας, *Eur. Iph. in Au.* 134.
 Φᾶσις, εως, ἡ, dictum, sententia; (2) responsum vatis, oraculum; (3) rumor, fama; (4) gloria. Ἄπ' οἰωνῶν φᾶσις, augurium, *Soph. Ed. Tyr.* 310. (5) δεικνύμαι φᾶσιν ἄφροσον, rein infandam, *Soph. Trach.* 693. A φᾶω.
 ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præsep; (2) laquear, sc. in præsepis formam excavatum. Sed φᾶσται, vcl φᾶσται, ὄν, αἰ, sunt etiam loculamenta dentium. Ὅνον φᾶσται, asellorum præsepæ, nomen stellæ, *Theocril.* 22, 21. Hinc
 Φατνήω, ὤ, f. ὄσω, laquearibus tego. P. excavo (ξέω) ut fiat præsep, lacus, lacunar, *Ern.*

Φατνώματα, ὄν, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur; φᾶσται, mandibulum. *Ph.* alveolus dentis. A præc.
 Φατνωματικός, ἡ, ὄν, laqueatus. A præc.
 Φατνωτός, ἡ, ὄν, idem et ab eod.
 Φᾶσται, dixit, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασται, a φημί.
 Φᾶσται, ἡ, ὄν, dicendus, nominandus; (2) celebris; (3) cæsus. A φᾶω.
 Φατρία, ας, ἡ, curia. *Ph.* idem quod φρατρία.
 Φατριακός, ἡ, ὄν, curialis. A præc.
 Φᾶσται, τὸ, vide φᾶσται, *Eust.*
 Φάσσα, palumbus, *Att.* pro φάσσα.
 Φᾶσται, ὄν, τὸ, palumbula, *Gl. V.* A præc.
 ΦΑΤΩ, frigo, *Hes.*
 Φαυλιπύραυλος, ὄν, plane nullius pretii.
 Φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία ἐλαία, oliva minuta, genus olivarum vile; φαυλιότερον φαυλίον μῆλον. *Proverb. apud Athenæum* 3, 82. A φαῦλος.
 Φαυλιζέω, fut. ἰσώ, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν διαταν μὲ φαυλιζέω, *Xen.* Ab eod. Hinc
 Φαυλιζέω, ε, ὁ, contemptio, irrisio:
 Φαυλιζέω, ας, ἡ, contemptrix, cavillatrix.
 Φαυλιζέω, ὄν, improbos mores habens.
 Φαυλοφῆρμος, adv. contumeliose, maledice. A φαυλοφῆρμος, maledicus.
 ΦΑΥΛΟΣ, ης, ὄν, pravus, malus, nequam, *Gl. Vet.* vilis, levis; (2) in bonam partem, facilis, simplex, mediocris, tenuis, opp. difficilis, arguto, sumtuoso, &c. Hinc
 Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.
 Φαυλοφῆρμος, ὁ, ἔ, ἡ, qui nihil egregie facit, epith. artificis vilis. A φαῦλος et ἔργον.
 Φαῦλος, adv. male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. A φαῦλος.
 Φαῦρος, εως, ὄν, idem quod φαῦλος.
 Φαυροφῆρμος, ε, ὁ, ἔ, ἡ, mortalibus lucem adferens; *Pind.* Ex φαυρῶν et βροσῶν.
 Φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor; (2) signum per ignes. A φᾶω vel φαῦω.
 Φαῦσκα, luceo. A
 Φαῦω, fut. ἰσώ, idem. A φᾶω.
 Φαυστήριος, seu φαυστήριος, Bacchi epith. quod cum facibus celebrarentur ejus mysteria, *Lyc.*
 ΦΑΨ, αβός, ἡ, palumbes, avis.
 ΦΑΩ, ἰνυς, luceo, splendo, fulgeo, mico; (2) interficior; (3) dico; (4) uro.
 ΦΕΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo, *Il.* 11, 121. *Ib.* 5, 232.
 Φεβώμεθα, fugiatur, 1. pl. præ. conj. med.
 Φεγγίτης, ε, ὁ, phengites, lapis specularis; (2) latera. A φέγγος.
 Φεγγεβόλιω, illumino, *Man.*
 Φεγγεβόλος, ὄν, splendorem vibrans, *Cyr.*
 ΦΕΓΓΩΣ, εως, τὸ, splendor, lux, lumen, jubar seu lumen solis, dies.
 ΦΕΓΓΩ, illumino; lucidum reddo. A φέγγος.
 Φεγγώδης, εως, ὁ, ἔ, ἡ, splendore seu luce abundans, luminosus. Ab eod.
 Φειδαλφίται, it. -φείω, parvus sum. A
 Φειδαλφίταις, ε, ὁ, ἔ, ἡ, qui farinæ parcit; i. e. parvus, tcnax. Ex φείδομαι et ἄλφιστον.
 Φειδαλφίταις, adv. parce, tenaciter.
 Φείδο, parce, 2. sing. præ. imperat. med. *Ion.* pro φείδσο, a φείδομαι.
 Φείδσο, parcat, 2. pl. præ. ejusd.
 Φειδίται, qui φειδίται celebrant, *Ath.*
 Φειδίτικός, pertinens ad φειδίται, *Ath.*
 Φειδίται, φειδίται, et φειδίται, ε, τὸ, pl. φειδίται, sodalitas quedam apud Spartanos simul epulari solitorum, scd cum parsimonia et valde frugaliter; *Plut.* A
 ΦΕΙΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto parnam, do veniam, ignosco; (2) parco, parce utor, sum parvus, abstincio, tempero. Διὰ ταῦτα ἡμῶν ἐχὶ φείσεται, εἶπερ ἐγκρατῆς γινησῶται, *Dem. Phil.* 4. Εἴτ' ἐγὼ γὰρ φείσομαι; *Aristoph. Ach.* 316. Hinc
 Φειδομένως, adv. parce, cum parsimonia.
 Φειδός, ἡ, ὄν, parvus, tenuis. Ab eod.
 Φειδῶ, ὄσος, ες, ἡ, parsimonia. A φείδομαι.
 Φειδῶλῃ, ἡς, ἡ, idem, *Il.* 22, 244. A φείδω.
 φειδω-

Φηλήτησι, *furibus*, dat. pl. *Ion.* pro *Φηλήταις*, a *prac.*
 ΦΗΛΟΣ, *u*, *δ*, impostor, fallax.
 Φηλόω, *ω*, fut. *άσω*, idem quod *Φηλέω*. *Δάδαίσι* *ε* *κλαυθμοῖσι* *Φηλόσας* *πέμον*, *Lycophr.* 785. *Menand.* 11. *Hinc*
 Φήλωμα, *άπος*, τὸ, *fraus*, impostura.
 Φήλωσι, *ή*, impostura, fallacia. A *Φηλόω*.
 Φήμα, *άπος*, τὸ, *verbum*. A *Φημί*.
 Φήμη, *ης*, *ή*, fama, rumor, celebritas, opinio et estimatio concepta de aliquo; (2) omen, praedictio. A
 Φημί, fut. *ήσω*, *αιο*, *dico*, *adfirmo*. *Φήσομεν* *πρὸς* *τὰς* *εσρατιήσας*, *Aristophr.* *Av.* 403. A *φάω*, *dico*.
 Φημίζω, fut. *ίω*, *Dor.* *ίζω*, *divulgo*. "Ην *τινι* (*Φήμην*) *πολλοὶ* *λαοὶ* *φημίζουσι*, *Hesiod.* *Op.* 762. *Τάνεκά* *μὲν* *νῦν* *ε* *καὶ* *ἰ* *φημίζαντο* *μέτωπον*, *Dionys.* *Per.* 90. A
 Φήμις, *εως*, *ή*, *sermo*, *verbum*; (2) *rumor*, *fama*; (3) *omen*. A *Φημί*.
 Φημισμός, *ῆ*, *δ*, *fama*, *rumor*. A *Φημίζω*.
 Φήμις, *ος*, *ή*, *fama*, *rumor*, *Steph.*
 Φήν, a. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔφην*, a *Φημί*, *dico*.
 Φήναι, *dirisse*, aor. 2. inf. act. *verbi* *ejusd.*
 Φήνασθαι, aor. 1. inf. med. *verbi* *φαίνω*. *Καὶ* *τοῖσιν* *Ἀργείοισι* *φήνασθαι* *Ξέλι*, *Sophr.* *Phil.* 944.
 ΦΗΝΗ, *ης*, *ή*, *ossifraga*, *avis* *major* *quam* *aquila*; *item* *aquila*.
 Φήρ, *Φηρός*, *δ*, *fera*; (2) *centaurus*. (2) *Φηρσίν* *όρεσκόμοισι*, *centauris* *monticolis*, *Il.* 1, 268.
 Φήρας ἑτάσται, *Il.* 2, 743. Pro *Φήρ*.
 ΦΗΡΕΑ, *ων*, *τὰ*, *nervorum* *tumores* *et* *tensiones* *circa* *aures*, *Hipp.*
 Φηρομάνης, *εος*, *δ* *ε* *ή*, *insaniens* *in* *feras*, *qui* *insano* *ferarum* *amore* *tenetur*. Ex *φήρ* *et* *μάνωμαι*, *furo*.
 Φηρσίν, dat. pl. cum *ν* *ἔφελκ* pro *Φηρσί*, a *Φήρ*.
 Φής, 2. sing. praes. ind. act. *verbi* *Φημί*.
 Φής, *dixeris*, 2. sing. aor. 2. conj. act.
 Φήσεις, *dixeris*, 3. s. a. 1. opt. *Aeol.* pro *Φήσαι*.
 Φήσεις, *dices*, 2. sing. fut. 1. ind. act.
 Φήσθε, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* *et* *Aeol.* pro *ἔφης*.
 Φήσι, *dicitis*, 3. sing. praes. ind. act.
 Φήσι, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro *Φή*, a *Φημί*, *dico*.
 Φήσω, *dicam*, fut. 1. ind. act. *verbi* *ejusd.*
 ΦΗΤΡΗ, *ης*, *ή*, *tribus*.
 Φηάιν, *anticipaverit*, 3. sing. a. 2. opt. *verbi* *Φημί*, pro *Φηάω*.
 Φηάμεν, acc. s. a. 2. part. med. *verbi* *ejusd.*
 Φήν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* *et* *Beot.* pro *ἔφήσαν*, a *verbo* *cod.*
 Φήναι, *praevenire*, praes. inf. act. *verbi* *ejusd.*
 ΦΘΑΝΩ, fut. *άσω*, *praevengo*, *occupo*, *prior* *aliquid* *facio*; (2) *assequor*, *atingo*. Unde (3) *ἔφθάνω*, *non* *possum*; (4) *servit* *celebritati* *exprimende*; (5) *ἐν* *ἂν* *φθάνωσι*, *est*, *neesse* *est*, *non* *potes* *non*; *interdum* *tamen*, *statim*, *mox*. *Ὅτε* *ἂν* *φθάνουσιν* *τὸ* *πρῶτον*, *Aristophr.* *Plut.* 484. *Φθάνω* *cum* *particula* *negativa* *ἄ* *per* *omnia* *tempora* *redditur*, *simul* *ac* *quamprimum*. "Ἄλλ' *ἔ* *φθάνειν* *χερῶν* *συσκιάζοντας* *γένυν*, *oportet* *quamprimum* *barba* *genas* *vestiverit*, *Eur.* *Suppl.* 1219. *Ὁ* *φθάνω* *βρέξας* *ἕκον* *τὸ* *χιλί* *λος*, *simul* *ac* *irrigavi* *summa* *labra*, *Lucian.* *Dial. Mort.* "Ὁργῆ *ε* *προσπείσσει* *φθάσω* *τὸν* *λογισμὸν* *ἀμαρτῶν* *ἔφθσε*, *Dem.* *Φθάνω* *προφίγων*, *Aesch.* "Ἐφθασε *δὲ* *ἐπ'* *αὐτὸς* *ἡ* *εργή*, *1 Thess.* 2, 16. "Ἀρχὴ *γὰρ* *ε* *ὑμῶν* *ἰφθάσωμεν*, *2 Cor.* 10, 14.
 Φθάρεις, *corruptus*, a. 2. part. pass. v. *Φθείρω*.
 Φθάρει, *percas*, 2. sing. aor. 1. imperat. pass. *per Syncop.* pro *φθάρηται*.
 Φθάρωμα, *άπος*, τὸ, *corruptio*, *corruptela*. A *Φθείρω*.
 Φθαριστός, *ή*, *ὄν*, *corrumperendi* *vim* *habens*; (2) *existialis*, *lethalis*. Ab *eod.*
 Φθαρώς, *ή*, *ὄν*, *qu.* *dic.* *corruptibilis*, *corruptioni* *aut* *interitui* *obnoxius*, *mortalis*; (2) *corruptus*, *Gl. V.* Ab *cod.*
 Φθῶς, aor. 2. part. act. *verbi* *Φθῆμι*.
 Φθῶσας, aor. 1. part. act. *verbi* *φθάνω*.

Φθῶσω, *praeveniam*, fut. 1. ind. act.
 Φθῶργετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἰφθῶργετο*, a
 ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, fut. *γῶμαι*, *vocem* *seu* *sonum* *emitto*, *sonum* *edo*; (2) *loquor*. "Τσοῦ-
 γιον *ἄφωρον* *ἐν* *ἀνθρώπῳ* *Φωνῆ*, *Φθεγγόμενον*, *2 Pet.* 2, 16. *Ὁ* *γὰρ* *τῶσδ'* *ἐν* *ἰφθῶργῳ* *λόγος*, *Eur.* *Med.* 1310. "Ὅτε *τὸ* *δεύτερον* *ἄλεκτρον* *ἰφθῶργετο*, *Aristophr.* *Conc.* 391.
 Φθῶργοντο, *sonabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro *ἰφθῶργοντο*.
 Φθῶργτός, *vocalis*, *Ep.*
 Φθῶγμα, *άπος*, τὸ, *loquuntis* *vox*; (2) *quævis* *vox*; (3) *sonus*. A *Φθῶργωμα*.
 Φθῶργάμεναι, dat. sing. aor. 1. part. med.
 Φθῶργῶται, *dicit*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *Φθῶργῶται*.
 Φθῶργῶ, *loqueris*, 2. sing. temp. *ejusdem* *et* *eadem* *dialecto* *adfecti*.
 Φθῶμεν, aor. 2. opt. med. *verbi* *Φθῆμι*, pro *Φθῶ*, *corrumpo*.
 Φθῶμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro *Φθῶμεν*, a *Φθῆμι*, *anticipio*.
 Φθῶρ, *ος*, *δ*, *pediculus*; (2) *fructus* *picæ*; (3) *nomen* *piscis*, *quem* *Gaza* *pediculum* *vocat*. A *Φθῶρω*.
 Φθῶρ, pro *Φθῶρ*, *Eust.* *Ar.*
 Φθῶρ, *corrumpat*, 3. sing. praes. conj. act. *verbi* *Φθῶρω*.
 Φθῶρῶσις, *εως*, *ή*, *morbus* *pedicularis*, *pediculatio*, *Gl. V.*
 Φθῶρῶσι, *ω*, fut. *άσω*, *pediculus* *scaeto*, *pediculari* *morbo* *laboro*; *Φθῶρῶν*, *pediculosus*, *Gl. V.* A *Φθῶρ*.
 Φθῶρῶζω, fut. *άσω*, *idem*; *vermibus* *scaeto*.
 Φθῶρῶζω, *idem*, ap. *Lucian.* *si* *lectio* *sana*. A *ζῶω*, *Ern.*
 Φθῶρῶζω, *et* *Φθῶρῶζομαι*, *pediculos* *venor*, *vel* *quæro*, *vel* *a* *pediculis* *mordeor*: *Φθῶρῶν*, *ή*, *ὄν*, *pedicularis*. A *Φθῶρ*.
 Φθῶρῶνός, *ή*, *ὄν*, *venalis* *pediculos*.
 Φθῶρομῶνός, *ἔς*, *pedicosus*, *Hes.*
 Φθῶροντι, *corrumpunt*, 3. plur. praes. ind. act. *Dor.* pro *Φθῶρῶσι*.
 Φθῶροποιός, *ῆ*, *δ* *ή*, *pediculos* *producens*. Ex *Φθῶρ* *et* *ποιῶω*.
 Φθῶροστανῶν, *ω*, *pediculos* *cdo*. Ex *eod.* *et* *στανῶω*.
 Φθῶροστανός, *u*, *δ* *ε* *ή*, *pediculorum* *esor*.
 Φθῶροστανός, *u*, *δ* *ε* *ή*, *picæ* *species*, *quæ* *minimos* *fert* *nucleos*. Ex *Φθῶρ* *et* *φῶω*.
 Φθῶρω, f. *εῶ*, *corrumpto*, *vitio*, *violo*; (2) *stupro*; (3) *comburo*, *vexo*, *vasto*; (4) *interimiro*, *interficio*; *Φθῶρωμαι*, *pereo*, *Gl. V.* *Φθαρήναι*, *convelli*, *Gl. V.* a. 2. pass. *Φθαρέν*, *corruptum*, *Ph.* a. 2. part. pass. *ἰφθαρμένος*, *corruptus*, *perf.* *Ὁ* *γὰρ* *τι* *τῆπον*, *ἀλλὰ* *τὸς* *θεῶν* *νόμος* *Φθῶρος* *ἂν*, *Sophr.* *Aj.* 1360. *Κακῶς* *θεῶν* *τις* *Ὀδίσπυ* *Φθῶρος* *γένος*, *Eurip.* *Ph.* 382. *Φθῶρεσθαι*, *vagari*, *ire*, *abire*; (2) *abire* *in* *malam* *rem*. *Φθαρήναι* *ἀγάμης* *ὑμῶς* *χερῶν*, *Sophr.* *Med.* *Tyr.* 1502. "Ἄλιον *ἰφθῶρε* *πλάνον*; *Eurip.* *Hel.* 783. *Εἰ* *μὴ* *Φθῶρεῖ* *τῆσδ'* *ὡς* *τῶσδ'* *ἀπὸ* *εἰρήνης*, *Eurip.* *Andr.* 709. *Φθῶρεσθε* *τῆσδ'*, *ἠμῶσι*; *discedite* *ab* *ista*, *Id.* *ibid.* 716. *Φθῶρω*, *abi* *in* *malam* *rem*. *Τότε* *νοστήσει*, *nūn* *δὲ* *Φθῶρεῖ*, *Aristophr.* *Plut.* 610. A *Φθῶω*. Vide *Ern.*
 Φθῶρῶνός, *εος*, *δ* *ε* *ή*, *aptus* *ad* *procreandos* *pediculos*; (2) *pediculis* *scatens*, *pediculosus*. A *Φθῶρ*.
 Φθῶρει, *corrumpet*, 3. sing. fut. 1. indic. act. *verbi* *Φθῶρω*.
 Φθῶρῶ, *Aeol.* pro *Φθῶρω*.
 Φθῶρογενής, *δ* *ε* *ή*, *ad* *perdendum* *factus* *seu* *natus*, *epith.* *Furiæ*. A *Φθῶρω* *et* *γενίζομαι*.
 Φθῶρω, *vastabo*, f. 1. ind. act. *Aeol.* pro *Φθῶρω*.
 ΦΘΕΨ, *corrumpto*, *labefacto*, *perdo*, *interimiro*, *Od.* 11, 329.
 Φθῶμεν, *anticipavimus*, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro *Φθῶμεν*, a *Φθῆμι*, pro *Φθῶω*.
 Φθῶ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔφθη*.
 Φθῆν, *praecurraverit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *per* *Ἐπενθεσίν* *τῷ* *η*, pro *Φθῆ*.
 Φθῆμι, *idem* *quod* *φθάνω*, *Hom.*
 Φθῆσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἔφθησεν*.

Φθῆσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro *Φθῆ*.
 Φθῆσομαι, *praeveniam*, fut. 1. ind. med.
 Φθῆμένος, *mortuus*, *part. perf. pass.* a *φθίνω* (2) *mortalis*. (2) *Καὶ* *τοὶ* *Φθῆμεν* *μὲν* *ἀκῶσαι* *ταῖς* *ἰσθῆσις* *ἐγγυλλῆμα* *λαχρῖν*, *Sophr.* *Ant.* 836.
 Φθῆνω, *ης*, *ή*, *rubigo*. A *φθίνα*. Unde
 Φθῆνός, *άδος*, *ή*, *decreescens*; (2) *tabificus*.
 Φθῆνωσμα, *άπος*, τὸ, *tabes*, *phthisis*; (2) *de die*, *sole*, *&c.* *ad* *occasum*, *finem* *vergente*, *et* *sensim* *ac* *sine* *sensu* *evanescente*.
 Φθῆνικός, *ή*, *ὄν*, *tabificus*. A *φθίνα*.
 Φθῆνίκαρπος, *δ* *ε* *ή*, *qui* *fructum* *amisit*.
 Φθῆνίκαλος, *perdens* *membra*, *Man.*
 Φθῆνοπωρινός, *ή*, *ὄν*, *qui* *est* *autumni* *ad* *finem* *vergentis*, *brumalis*. A
 Φθῆνοπωρίς, *ἴδος*, *ή*, *autumnalis*, *epith.* *olivæ*.
 Φθῆνοπωρισμός, *δ*, *autumnus*, *perceptio* *fructuum* *autumnalium*.
 Φθῆνοπωρον, *u*, *τὸ*, *senescens* *autumnus* *et* *in* *hiemem* *vergens*; *autumnus*. Ex *φθίω* *et* *ὄπωρα*.
 Φθῆνώσκει, *consumebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἰφθίνωσκει*, a
 Φθῆνώω, *perdo*, *profligo*; (2) *corrumpto*, *consumo*; (3) *contabesco*, *macero*, *pereo*, *Od.* 14, 95. *Il.* 6, 327. A *φθίνα*.
 Φθῆνωλλα, *pestifera*, *Aristophr.* *Conc.* 907.
 Φθῆνω, *corrumpor*, *consumor*, *pereo*, *deficio*, *tabesco*. *Εἰ* *τὰ* *μὲν* *φθίνω*, *φθίω*, *Sophr.* *Aj.* 405. *ἔξ* *αὐτῆ*, *Id.* *Trach.* 690. A *φθίω*. *Hinc*
 Φθῆνώδης, *εος*, *δ* *ε* *ή*, *qui* *jam* *phthisi* *corruptus* *est*, *vel*, *qui* *ad* *phthisin* *natura* *proclivis* *est*; (2) *tabidus*, *qui* *tabe* *conficitur*.
 Φθῆσῆνω, *οσος*, *δ* *ε* *ή*, *homines* *perdens*, *hominibus* *exitiosus*, *Il.* 2, 833. Ex *φθίω* *et* *ἀνήρ*.
 Φθῆσθαι, *periisse*, *perf. infinit. pass.* *Ion.* pro *ἰφθῆσθαι*, a *φθίω*.
 Φθῆσθω, *perditor*, 3. sing. *perf. imperat. pass.* *Ion.* pro *ἰφθῆσθω* *vel* *perdere*, *peri*, 2. sing. praes. imperat. pass. *per Syncop.* pro *φθῆσθω*, a *φθίω*.
 Φθῆσῶω, *ω*, *tabe* *laboro*, *consumor*, *Aristot.* A *φθῆσις*.
 Φθῆσῶροστος, *et* *φθῆσῶροστος*, *u*, *δ* *ε* *ή*, *hominum* *interemptor*; (2) *lethalis*. Ex *φθίω* *et* *βῆστος*.
 Φθῆστικός, *ή*, *ὄν*, *qui* *laborat* *tabe*, *pulmonarius*; (2) *tabeficus*. A
 Φθῆσις, *εως*, *ή*, *corruptio*, *extenuatio*, *consumptio*, *decrementum*, *tabes*, *praesertim* *pulmonis*, *phthisis*. A *φθίω*.
 Φθῆσιφρονος, *mentis* *corruptor*. *Πευκεδάνης*, *μαλεῖος*, *φθῆσιφρονος*, *Oppian.* *Cyng.* 2, 423.
 Φθῆσιφρων, *perdens* *animum*, *Opp.*
 Φθῆσιω, *tabefactio*, f. 1. ind. act. *verbi* *φθίω*.
 Φθῆσιτός, *ή*, *ὄν*, *corruptibilis*, *corruptioni* *seu* *interitui* *obnoxius*; (2) *mortalis*; (3) *mortuus*. (3) *ἔμοι* *γὰρ* *ἔ* *θῆμις* *φθῆσις* *ὄρα*, *Eur.* *Hipp.* 1448. *Τὰ* *γὰρ* *φθῆσιτῶν* *ταῖς* *ὄρασι* *κίσμοις*, *Id.* *Suppl.* 78. Ab *eod.*
 Φθῆω, fut. *ίω*, *corrumpto*, *labefacto*, *perdo*, *interimiro*, *macero*, *tabefacio*; (2) *consumor*, *deficio*, *tabesco*; *et* *φθῆρωμαι*, *corrumpor*, *perdo*, *perco*, *morio*, *Il.* 6, 407. *Od.* 16, 369. *Id.* 20, 67. *Il.* 11, 820. *Il.* 14, 87. A *φθῆω*.
 Φθῶργάζομαι, *vocem* *seu* *sonum* *edo*, *Ep.*
 Φθῶργῆ, *ης*, *ή*, *sonus*, *vox*. A *Φθῶργομαι*.
 Φθῶργος, *u*, *δ*, *sonus*, *vox*. Ab *eod.*
 Φθῶργήσις, *et*
 Φθῶργῆς, *ἦνος*, *vocalis*, *vocem* *seu* *sonum* *edens*, *Steph.*
 Φθῶρ, *ης*, *ή*, *tabes*. A *φθίω*.
 Φθῶρις, *φθῶρις*, *ἴδος*, *ἰος*, *placenta* *genus*, *e* *casco* *et* *siligine*; pl. *φθῶρις*, *φθῶρις*. *Τραχηῖν* *ἐν* *καπνῷ* *φθῶρι*, *Anthol. Ceph. Epig.* 507, 2.
 Φθῶρισκος, *u*, *δ*, *pastillus*. A *prac.*
 Φθῶροεία, *ας*, *ή*, *invidia*, *invidentia*, *i. e.* *habitus* *invidiæ* *a* *natura* *insitūs*. A
 Φθῶροεός, *ος*, *ος*, *ὄν*, *invidus*, *qui* *invidiæ* *morbo* *laborat*. A *φθῶνος*.
 Φθῶροεός, *υλν*, *invidi*, *invidiosus*.
 Φθῶροῖω, *ω*, fut. *ήσω*, *invideo*; (2) *nego*, *denego*, *concedere* *nolo*, *recuso*. *Τῷ* *χρῆσῳ*

γὰρ ἐ φθονῶ, Eur. *Hec.* 240. Μὴ φθόνει φράσαι, *Id. Med.* 63. Ὅν ἐγὼ σοὶ ἐ φθονῶσα, *Xen.* A φθόνος. Hinc
 φθονήσασα, aor. 1. part. act. f. g.
 φθόνος, *εως*, ἡ, invidia; (2) recusatio, eodem sensu quo usurpatur φθονέω (2). (2) φροῦς γέ τοι φθόνος ἐ γενήσεται, gestandi non re-nam officium, *Soph. Trach.* 1212.
 φθόνος, *ε*, ἡ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehensio. Οὐδὲς φθόνος, libenter. A μέντοι τυγχάνω ἀπικαῶς ἔδει φθόνος λίγειν, *Phul.* (2) πῦ λόγῳ δ' ἐ χρεὶ φθόνον προσείπει, *Soph. Trach.* 250. Ἄνευ φθόνου, dicto absit invidia, *Id. Ellect.* 1466.
 φθονῶμεν, 1. pl. præs. indic. act. *contr.* pro φθονόμεν, a φθονέω.
 φθορά, *ας*, ἡ, corruptio, corruptela; (2) lues, pestis; (3) sturpium, *Ph.* (4) cum multi homines cæde vel lue pereant; (5) mixtum colorum apud pictores, *Eryn.* A φθείρω.
 φθορεῖς, *εως*, ὁ, corruptor, stuprator. A φθορά, vel φθόρος. Unde
 φθόρος, *ε*, ὁ ἢ, corrupendi seu perdendi et extinguedi vim habens, *Hypr.* abortum efficiens.
 φθοραῖος, corruptus, *V. L.*
 φθόριος, noxius, *Man.*
 φθοροσμός, domestica pernicies, *V. L.*
 φθοροποιός, perdo, exitio sum.
 φθοροποιός, *ε*, ὁ ἢ, corruptionem seu interitum, aut perniciem efficiens; perniciosus, pestifer, exitialis. Ex φθορά et ποιός.
 φθόρος, *ε*, ὁ, internecio, strages, pestis. A φθείρω.
 φθύζω, susurrum edo, al. spuo, *Steph.*
 φι, vel φη, syllaba paragogica, quam *Poetæ* dativis sing. et pl. addunt, syllaba ultima plerumque mutata. Ἐπέηφθι, nom. sing. *Hes. Op.* 204. Ἐξ εὐφθι, gen. sing. ἔξ εὐφθι, *Od.* 2, 2. Παλάμφθι, dat. *Il.* 3, 338. Ἐπ' αὐτόφθι, accus. pro ἐπ' αὐτόν, *Aret.* 980.
 φιάλη, *αι*, phiala libo, sacrificio. Ὅσως ἔργῳ φιαλῶμεν εὐχόμενοι τοῖσι θεοῖς, *Aristotrh.* *Pace.* 431. (v. f. φιάλλω, inus. *Eryn.*) A
 φιάλη, *ης*, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunarum et januar.
 φιαληφόρος, *ε*, ὁ ἢ, phialam gestans et then-sam ducens. Ex φιάλη et φέρω.
 φιάλις, *ιδος*, ἡ, parva phiala. A φιάλη.
 φιάλον, τὸ, idem. Dim. a φιάλη.
 φιαλίσκε, ἡ, Dim. pro φιάλη, *V. L.*
 φιαλοειδής, *εως*, ὁ ἢ, phialae formam habens, *Gl. V.* φιαλοειδής, bacicola. Ex φιάλη et εἶδος.
 φιαλοῦς, *ε*, idem.
 φιαρός, *ας*, ὁ, nitens, splendens; (2) pinguis, quia pinguis nitent; (3) *Sch. Theocr.* acerbus. Ὅσως φιαρός πρὸς τηκομένη σὰρξ, *Nic. M.* 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὤμης, *Theocr.* 11, 21.
 φιβάλει, ἡ, carica, ficus arida, *E. M.*
 φιβάλειον, τὸ, et φιβάλις, ἡ, ficus. Hinc φιβα-λείς, graciles homines, *E. M.*
 φιδάκην, pro φιδάκην, *Ar. Sch.*
 φίκειος, *ης*, ον, qui, quæ, quod pertinet ad sphingem. Φίκειον τέρας, *Lycorh.* 1465.
 φίλα, *adv.* pro φίλον, seu φίλος, *Hom.*
 φιλᾶεβλος, ὁ, ἢ, inconsultus. Ex ἄβελος.
 φιλᾶερος, elegantiae amans, *Heliodor.* 7.
 φιλᾶγᾶθης, *εις*, hilaris, risum amans; *Dor.* pro φιλᾶγᾶθῆς. Ex φίλος et γῆθῆ.
 φιλᾶγαβία, *ας*, ἡ, amor bonorum.
 φιλᾶγάβος, *ε*, ὁ ἢ, amator probitatis, bonitatis studiosus, amans bonorum; benignus, *Gl. V.* Ex φίλος et ἀγαβός.
 φιλᾶγάβος, *adv.* benigne, probe, leniter.
 φιλᾶγῆννος, *ε*, ὁ ἢ, qui ingenito sive non genito favet, cui placet τὸ ἀγῆννητον.
 φιλᾶγλάος, ὁ ἢ, idem quod φιλόκαλος.
 φιλᾶγρᾶυλος, ὁ ἢ, ruricola.
 φιλᾶγρέτις, ἡ, venatrix, studiosa venandi.
 φιλᾶγρος, *ε*, ὁ ἢ, ruris amans.
 φιλᾶγρότις, ἡ, venatrix.
 φιλᾶγρῶτος, *ε*, ὁ ἢ, vigiliarum amans, vi-gilantiae studiosus.
 φιλᾶδέλφω, *adv.* pro φιλαδέλφω, *Soph.*

φιλαδέλφια, *ας*, ἡ, fraterna caritas.
 φιλαδέλφος, *ε*, ὁ ἢ, frateris seu fratrum amans; (2) carus fratri, *Gl. V.*
 φιλαδέλφω, *adv.* fraterne, *Gl. V.* A *præc.*
 φιλαδύνωμος, ον, vires frangens.
 φιλάεθλος, ον, idem quod φιλαθλητής, ἔ, ὁ, certaminum studiosus.
 φιλαθεῖς, amatus, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro φιληθεῖς, a φιλέω.
 φιλαθῆναιος, Atheniensium amator, *Ar.*
 φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam labo-rum, *Steph.*
 φίλει, *favere*, imperat. verbi φίλημι, *amo.* Νῦν αὐτ' ἐμὲ φίλει, Ἄθην, *Il.* 5, 117.
 φιλαίακτος, ον, lugubris. Ab αἰάξω.
 φιλαίματος, ον, et φιλαίμων, ονος, ὁ, ἢ, sangui-narius, *Gl. V.* (2) sanguinem amans; (3) bellicosus. (2) γῆς φιλαίμαστον χροαί, *Eurytr.* *Phæn.* 178. Φιλαίματος ἄλλας κορύσσοντα, bellicosas acies, *Id. Rhæ.* 932. Ex φίλος et αἷμα.
 φιλαίμων, idem quod φιλαίματος, *Hes.*
 φιλαίματος, superlat. *All.* pro φίλατος, ami-cissimus. Ὅς φιλαίματος μὲν ἄν Λακεδαιμό-νοις, *Xen. Hellen.* 7, 3.
 φιλαίτερος, -τατος, *All.* pro φίλτερος et φίλ-τατος.
 φιλαίτιον, τὸ, propensio ad accusandum, *Call. Theocr.* *Eras.*
 φιλαίτιος, *εις*, ὁ ἢ, querulus; (2) contentio-sus, litigious. Ex φίλος et αἰτία.
 φιλαίτιος, *adv.* culpandi, contendendi studio.
 φιλακίζομαι, joco, illudo, *E. M.*
 φιλακόλασος, *ε*, ὁ ἢ, qui amat intemperan-tiam, luxuriam, seu lasciviam.
 φιλακόλυθος, ὁ, qui libenter sequitur, *Ar.*
 φιλάκρητος, *ε*, ὁ ἢ, meri cupidus, vinolen-tus. Μετὰ Δαῖμα φιλακρήταν ἱμεναῖον, *Nonn.* *Par.* 4, 54.
 φιλακρῆβίος, nimis diligens sum. Ab ἀκριβής.
 φιλακροῦμαι, ονος, ὁ ἢ, qui acroamatibus de-lectatur. Ab ἀκροαμα.
 φιλακρόω, ostentationis amator, *Bud.*
 φιλαλασπίτις, unctor esse cupio, aliptas amo, *V. L.* delector pigmentis.
 φιλαλέξανδρος, *ε*, ὁ ἢ, Alexandri amicus vel studiosus.
 φιλαλήθεις, amor seu studium veritatis, *Steph.*
 φιλαλήθης, *εως*, ὁ ἢ, veri seu veritatis amans.
 φιλαλήθως, *adv.* veritatis amore vel studio.
 φιλαλληλία, *ας*, ἡ, mutus amor. A
 φιλαλληλος, *ε*, ὁ ἢ, mutuo amore flagrans.
 φιλαλληλῶς, *adv.* amore mutuo.
 φιλαλλογενής, *εως*, ὁ ἢ, amans alienigena-rum.
 φιλάλπιστος, ον, experts doloris seu tristitiæ.
 φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἢ, amans peccata, avi-dus peccandi, *R.* Ab ἀμαρτάνω.
 φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.
 φιλαναγνωσέω, cupidus sum legendi. Πραγ-ματείαν δὲ πασῶν εὐχρηστοτάτην συντάξαι τοῖς φιλαναγνωσῆσιν, *Diodor. Sicul.* 1, 3.
 φιλαναγνώστης, *ε*, ὁ, cupidus seu studiosus le-gendi.
 φιλαναλωτής, ἔ, ὁ, sumptuosus, *Gl. V.*
 φιλανάλωτος, *ε*, ὁ ἢ, idem.
 φιλανδρία, *ας*, ἡ, amor mariti; (2) amor viro-rum. (2) μή τὴν τεκῆσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆτει παρελθεῖν, *Eurytr. Andr.* 288. A
 φιλανδρος, *ε*, ὁ ἢ, amans viri. Γυναικὲς φί-λανδροῖ τε καὶ μαχιυτέραι, *Plat. in Convivio.* Ex φίλος et ἀνήρ.
 φίλανθος, ον, flores amans seu fovens.
 φιλανθᾶκευς, *εως*, ὁ, carbonarius. Ἀπολιεῖ ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακία; *Aristotrh. Ach.* 340.
 φιλανθραπέυμα, ἄτος, τὸ, liberale facinus et benignitatis plenum. A
 φιλανθραπέυμαι, fut. εὐσομαι, humanus sum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μέγιστα φιλανθραπέυσται, *Heliod.* Φιλαν-θραπέυστοι πρὸς αὐτὰς, *Demosth.* A φιλάν-θραπος.
 φιλανθρωπίω, *ω*, fut. ἴσω, sum humanus; (2) humaniter tracto. Τὲς δὲ προσεχόμενες ἐφιλανθρωπίω, *Polyb.* Ab eod.

φιλανθρωπία, *ας*, ἡ, humanitas, clementia, in-dulgentia, *Ph.* Ab eod.
 φιλανθρωπία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία, *Sch.* *Hom.*
 φιλανθρωπίνος, *ε*, ὁ ἢ, humanus.
 φιλανθρωπίνως, *adv.* humaniter.
 φιλάνθρωπος, *ε*, ὁ ἢ, humanus, clemens, be-nignus, comis.
 φιλανθρωπῶς, *adv.* humaniter, comiter.
 φίλων, ἡ, idem quod φιλάωτος, et ex iisd.
 φίλω, dilexisti, 2. sing. aor. 1. med. pro ἐφι-λήσω, *Eol.* Call. in *Dian.* 185.
 φιλωιδός, ἔ, ὁ, amator cantorum seu poeta-rum; (2) amator cantus.
 φιλωπεχθῆμωνος, *adv.* eorum more qui libenter inimicitias suscipiunt, aut susceptas exer-cent, infesto animo:
 φιλωπεχθῆμοσίν, *ης*, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) amor et studium rixarum; (3) inimicitia. A
 φιλωπεχθῆμων, ονος, ὁ ἢ, inimicitiarum amans. Ex φίλος et ἀπεχθάνομαι.
 φιλωπεχθῆς, *εως*, ὁ ἢ, idem; item inimicus, acerbus. Ab ἐχθρος.
 φιλωπλοῦς, ἡ, ὄν, simplicitatis et sinceritatis amans.
 φιλόπλος, *ε*, ὁ, incautus, *Gl. V.* simplex.
 φιλωπῶθμος, ον, libenter peregrinus.
 φιλωργυρέω, *ω*, fut. ἴσω, pecuniæ avidus sum.
 φιλωργυρία, *ας*, ἡ, argenti amor, pecuniæ cu-piditas, avaritia. A
 φιλωργυρός, *ε*, ὁ ἢ, amans argenti, pecuniæ studiosus, cupidus, avarus.
 φίλωροτος, *ε*, ὁ ἢ, virtutis studiosus. Ab ἀρετή.
 φιλωριστῆς, ὁ, Aristidis amator, *Er.*
 φίλωρμάτος, ον, rei equestris, certaminum equestrum seu curullum, belli denique amans. Ab ἄρμα.
 φίλωρχαιος, vel φιλαρχαῖος, *ε*, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, *Gl. V.*
 φιλωρχέω, *ω*, fut. ἴσω, imperii seu domina-tionis cupidus sum. A φιλαρχος.
 φιλωρχία, *ας*, ἡ, imperii seu imperandi cupi-ditas; ambitus, *Gl. V.*
 φιλωρχικός, ἡ, ὄν, idem quod
 φίλωρχος, *ε*, ὁ ἢ, imperii seu imperandi cupidus, *Gl. V.* ambitiosus. E φίλος et ἀρχή.
 φίλωσαι, amavissus, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro φίλωσαι, a φίλω.
 φίλωσι, amavit, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐφίλωσι.
 φίλωσις, amabis, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φίλωσις.
 φίλωσται, amabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφίλωσται, a φίλωμι, pro φίλω, *amo.*
 φιλωστέμιμος, ὁ ἢ, amans fratris seu sororis.
 φίλωυλος, ὁ ἢ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.
 φιλωυλον, *ω*, fut. ἴσω, me ipsum amo, mihi placeo. A φίλωυτος.
 φιλωυτία, *ας*, ἡ, amor sui ipsius, nimis sui amor. A
 φίλωυτος, *ε*, ὁ ἢ, sibi carus, qui nimis sibi placet.
 φίλωυτος, *adv.* nimio sui amore.
 φίλωγγυβος, *ε*, ὁ ἢ, qui sponionibus seu fide-jussionibus gaudet. Ex ἰγγύβη.
 φίλωγυλίμων, ονος, ὁ ἢ, querulus; (2) qua-druplator, criminator. Ex ἐργαλίω.
 φίλωγυλιμῶνος, *adv.* criminose, calumniatorie.
 φίλωγυμῶμος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
 φίλωεσκε, diligebat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλωε, a φίλωε.
 φιλωιδῆμων, ονος, ὁ ἢ, sciendi seu cognoscendi cupidus, scientiae cupidus. Ex φίλος et εἰδέναι, posse.
 φίλωιδῆμος, *ε*, ὁ ἢ, qui peregrinandi studio et cupiditate tenetur.
 φίλωιλος, ον, oleas libenter comedens seu ap-petens.
 φίλωιλήμων, ονος, ὁ ἢ, summe misericors.
 φίλωιλος, *ε*, ὁ, idem.
 φίλωιλευθέριος, *α*, ον, liberalis, magnanimus.
 φίλωιλευθερός, *ε*, ὁ ἢ, libertatis amans.

Φιλέλλην, *nos*, ὁ δὲ ἡ, studiosus vel amicus Græcorum, Græcorum literarum studiosus.
 Φιλέμπορος, ὁ, mercaturæ deditus, mercator.
 Φιλενδοκτία, *me* vendito, seu ostento, *Eust.* ad *Homærum* 1325, 39, Δεικνύμενος ὁ παρὰ τοῖς μὲν Ὀμηρον, ἐπιδοκνύμενος λέγεται, ἀντὶ τῷ φιλοτιμύμενος, *Φιλενδοκτῶν*.
 Φιλενδοκτίας, *υ*, ὁ, jactator sui, ostentator. Τὸν νηυστόντα, κενδοκνέει ἀποκαλαίει, καὶ τὸν σπαρταῖον ἐν ψαλμῶδι, φιλενδοκτεῖται, *St. Ephraim* 9, *ex edit. Oxoniensi* 1709.
 Φιλένοδος, *ον*, gloriam appetens, ambitiosus.
 Φιλένθεος, ὁ δὲ ἡ, idem quod ἔνθεος.
 Φιλιόισι, *soleni*, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro φιλέισι.
 Φιλιον, *diligebam*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφιλιον.
 Φιλιοντι, *amant*, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro φιλέντα, a φιλέω.
 Φιλοεραστῆς, *ἔ*, ὁ, idem quod
 Φιλόερος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, qui amat festa seu dies festos. *Ex ἐραστή*
 Φιλοεπικία, ἡ, æqui bonique studium, *Steph.*
 Φιλοεπιστήμων, ὁ δὲ ἡ, amans doctrinam.
 Φιλοεπιτιμητής, *ἔ*, ὁ, qui libenter oburgat et increpat, ad reprehendum pronus.
 Φιλοεραστία, *diligere* amorem seu amatores, *Steph.*
 Φιλοεραστῆς, *ἔ*, ὁ, amator, amoribus deditus.
 Φιλόερατος, ὁ, ἡ, idem.
 Φιλοεραστία, ἡ, amor quo amasium suum amatorem complectitur, *Bud.*
 Φιλοεργάω, *ᾤ*, f. ἴσω, sedulus sum, labores amo.
 Φιλοεργία, *ας*, ἡ, sedulitas, agendi seu operandi studium, *A*.
 Φιλοεργός, *ἔ*, ὁ δὲ ἡ, operis amans, operi deditus, sedulus. *Gl. V.* φιλέργος, gnavus. *Ab ἔργον*.
 Φιλοεργός, *adv.* industrie.
 Φιλοεργμος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, solivagus, *Gl. V.*
 Φιλόεργος, *ον*, lanificii seu lanificiorum studiosus, *Theoc.* 28, 1.
 Φιλέρις, ἴδος, ὁ δὲ ἡ, contentio amans, jurgiusius. *Gl. V.* pertinax.
 Φιλερσία, *ᾤ*, contentiones amo. *A*
 Φιλερσιτικός, ὁ, ὄν, idem quod
 Φιλέριος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, contentio studiosus. *Gl. V.* pertinax. *Ex ἐρσιτής*.
 Φιλέριος, *ατος*, ὁ δὲ ἡ, amoribus deditus.
 Φιλεταίριος, *et* *ια*, *ας*, ἡ, studium erga sodales seu amicos.
 Φιλεταίρια, ἡ, idem quod φιλεταίριος, *Steph.*
 Φιλεταίριον, *-ριος*, et
 Φιλέταιρις, herba quædam, apanine, aspergula, *Nic.*
 Φιλέταιριος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, sodalium seu amicorum studiosus.
 Φιλεταίριος, socialiter, concorditer, *Bud.*
 Φιλέτιος, evandii cupidus, evationis studiosus, *Er.* al. qui Evium amat.
 Φιλευπτικός, optativum modum amans, optativum gaudens. (*Vox Gramm.*) *Steph.*
 Φιλευλάδης, ἴος, ὁ δὲ ἡ, religionis amans, religiosus.
 Φιλευνός, ὁ δὲ ἡ, amans lecti, *Anac.*
 Φιλευντία, *amanturn*, 3. plur. præ. ind. pass. *Dor.* pro φιλέντα.
 Φιλευντι, *amant*, 3. plur. præ. ind. act. *Dor.* pro φιλέισι.
 Φιλευνοσία, ἡ, amor seu studium beneficentiæ, *Steph.*
 Φιλευνοσίαι, *osculantes*, nom. plur. præ. part. act. *Dor.* pro φιλέσσαι.
 Φιλευνοί, *amant*, 3. pl. præ. ind. act. *Dor.* et cum *v* *φιλελ* pro φιλέισι.
 Φιλευνοπέπλος, ὁ δὲ ἡ, jocosus, qui jocis gaudet.
 Φιλευνοπέλος, ὁ δὲ ἡ, epith. helluonis.
 Φιλευνότης, odiosus, vel invidiam amans, *Theoc.* *Idyll.* 5, 137.
 Φιλεχθόω, *ᾤ*, fut. ἴσω, inimicitias exerceo, studio simultatibus serendis. *A*
 Φιλεχθρός, *υ*, ὁ δὲ ἡ, inimicitias indulgens.
 Φιλεχθρός, ἔχιν πρὸς τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occasionem inimicitiarum querere, *Dem.*

Φιλία, *ᾤ*, fut. ἴσω, amicus sum, amo, amice tracto, amicitie officis prosequor; (2) osculor, suavior; (3) soleo, *Gl. V.* φιλεῖ, amat, adamat, solet, *Gl. V.* Τὰς δὲ σώφρονας θεῶν φιλεῖ, *Soph.* *Aj.* 133. Ἐκ καρδίας φιλεῖν, *Luc.* Φιλίης δὲ θρασύ αὐτὸ σφάρα, *Aristoph.* *Plut.* 644. Φιλεῖ γὰρ πᾶς τὰ τσαυθ' ἐτέρως τρέπεται, *Id.* *Nub.* 810. Ἐφιλήθηεν ἐκ Διός, *Il.* 2, 668. *A* φίλος.
 Φίλη, *ης*, ἡ, amica. *A* φίλος.
 Φιληδέω, *ᾤ*, fut. ἴσω, delector, capio voluptatem, et qu. dic. amo suavitate. *Φιληδέϊν* *στιν*, *Athen.* Φοῖτος γὰρ αἰετὸς πολίσει φιληδέϊ, *Callim.* in *Apoll.* 56. *A* φιληδής.
 Φιληδής, ἴος, ὁ δὲ ἡ, suavitatis, voluptatis amans. *Ex ἡδύς*.
 Φιληδία, ἡ, amor suavium rerum, studium voluptatis, item suavitas, voluptas, *Ar.*
 Φιληδονία, *ᾤ*, fut. ἴσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo:
 Φιληδονία, *ας*, ἡ, amor voluptatis, *Long.* 34. *A* Φιληδονος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, voluptatem amans, voluptarius. *Phil.* obscæus. *Ab ἡδονή*.
 Φιληκοῦς, *ᾤ*, audiendi studio teneor, sc. fabulas; (2) historiae sum studiosus, *Polyb.*
 Φιληκοῦτα, *ας*, ἡ, audiendi studium. *A*
 Φιλήκοος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, cupidus, qui studiose audit. *Gl. V.* attentus; (2) qui delectatur fabulis; (3) studiosus historiae et doctrinæ. *Ab ἀκῶα*.
 Φιληκός, *adv.* attente, *Gl. V.* *A* præc.
 Φιληκῶτατος, *ον*, lanificus, lanificio serviens.
 Φιληκιστής, ὁ, litigiōsus, qui iudicio in Helicæa contendere amat, *Ar.*
 Φίλημα, ἄτος, τὸ, osculum, suavium. *A* φίλειω.
 Φιληματίον, τὸ, *Dim.* a præc.
 Φιλημεναι, *dilexisse*, aor. 2. inf. med. *Dor.* pro φιλήναι, a
 Φίλημι, amo, *Il.* 22, 265. *A* φίλειω.
 Φιλημενος, *ον*, ventosus, vento expositus. *Ab ἔνυμος*.
 Φιλήνιος, *ας*, *ον*, qui habenis regitur, epith. equi. *Ab ἡνία*.
 Φιλήνω, conjugalitatis, amans conjugem, *Æsch.*
 Φιλήνωτος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ studiosus.
 Φιλήσει, *amavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφιλήσει, a φίλειω.
 Φιλήσει, *amare*, seu *amavisse*, aor. 1. inf. act.
 Φιλήσια, ἡ, furacitas, *Hes.*
 Φιλησιμολπος, ὁ δὲ ἡ, amicus cantus seu symphonice, letans concentibus. *Ex φιλέω* et *μολπή*.
 Φιλήσις, *εως*, ἡ, amor, dilectio. *A* φίλειω.
 Φιλήσιχος, *ον*, quietis amans, tranquillæ vitæ studiosus, *Steph.*
 Φιλήσιχος, *διάκειμαι*, quietis amore teneor, *Steph.*
 Φιλησιός, *ας*, *ον*, amandus. *A* φίλειω.
 Φιλησιεύς, osculor. *A*
 Φιληστής, *ἔ*, ὁ, amator, basiator, *Gl. V.* *A*
 Φιλήτης, *υ*, ὁ, fur, latro; al. *Φιλήτης*. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc *nos amplexantur*, ut strangulent, *Senec.* *Epist.* 51. Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθη, ἀπὸ πᾶθ' ὄνη φιλήθησι, *Hes.* *Op.* 1, 373. *Æschyl.* *Ch.* 1001. Πέμψεν Ἐρμῆς ὅς γε φιλητῶν ἀναξ, *Eur.* *Rhes.* 217.
 Φιλητικός, ἡ, ὄν, ad amandum propensus; (2) libenter osculans. *A*
 Φιλητός, ἡ, ὄν, amabilis, amore dignus. *A* φίλειω.
 Φιλήτωρ, *ος*, ὁ, amator, amasius; (2) amans, sensu honesto; *fiem.* amica, amasia, *Æsch.* *Ab eod.*
 Φιλία, *ας*, ἡ, amor, caritas, amicitia. *A* φίλος.
 Φιλιάζω, in eo amicitiam, fio amicus. *Φιλιάζειν φίλοις ἔ ἀδελφοῖς*, 1 *Eccl.* 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλήσατο αὐτῷ κέρως, *Eccl.* 37, 1. *A* φίλια.
 Φιλιαστρία, *ᾤ*, medicinae studiosus sum, *Diosc.* *A*
 Φιλιαστρος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, medicinæ studiosus.
 Φιλικός, ἡ, ὄν, amicitie conveniens, amabilis, ad amandum propensus; amatorius, *Gl. V.* *A* φίλος.

Φιλικῶς, *adv.* amanter, amatorie. *Gl. V.* amice.
 Φιλίνος, idem quod φίλος, *Er. M.*
 Φίλιος, *ια*, *ιον*, et φίλιος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, qui est amicorum seu federatorum; (2) qui in amicitia est, federator, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis epith. amicitiae præses. *Mà τὸν φίλιον*, per Jovem amicitiae præsidem, *Plato.* Τὸν σὸν λιπύσα φίλιον, tuum relinquens Jovem conjugalem, *Eurip.* *Andr.* 604. *A* φίλιος.
 Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.
 Φιλίππιδος, unde *πεφιλιππιδώσθαι*, extenuari, tenui corpore esse. *A* φιλιππίδης, qui talis fuit. *Al.* *πεφιλιππιδώσθαι*, per *Synec.*
 Φιλίππιζω, Philippo studeo, inservio. *Hinc* Φιλίππιμος, ὁ, studium partium Philippi.
 Φίλιππος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, equorum amans seu studiosus, qui agitandis equis delectatur; (2) bellicosus; (3) Philippus, nomen viri.
 Φιλίς, ἴδος, canna, φίλιος, *η*, *ον*, ex canna seu cannis, *Hepod.*
 Φιλίσιον, nomen herbæ. *Vide* *Φιλεταίριος*.
 Φιλιστόριος, *ᾤ*, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiae studeo, *Strabo*.
 Φιλίστωρ, *ος*, ὁ, doctrinæ, *inpr.* historiae, antiquitatis studiosus.
 Φίλιχθος, ὁ δὲ ἡ, libenter pisces comedens.
 Φιλίων, compar. et *Φιλίσιος*, superl. pro φίλιππερος et φίλιππος, *Hom.* *Soph.* *Ar.*
 Φιλίως, *adv.* ut deceat eos qui sunt in amicitia, more federatorum, amice, amanter. *A* φίλιος.
 Φιλιαστής, ὁ, conciliator, *Suid.*
 ΦΙΛΙΑΥΡΕΪΑ, *ας*, ἡ, arbor ligustro similis.
 Φιλόβακχος, ὁ, amans Bacchum, *Er.*
 Φιλόβαρβάρος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans et osor elegantiae.
 Φιλόβαρβήτος, ὁ δὲ ἡ, amans lyram, cantans lyra.
 Φιλόβασιλέως, ἴος, ὁ, regis amans.
 Φιλόβασιλείος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, regiae potestatis amans, *R.*
 Φιλόβιβλος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, studiosus librorum, qui libros multos emit.
 Φιλόβοτρυς, *υος*, ὁ δὲ ἡ, amans uvas.
 Φιλογαῖος, *ον*, epith. vomeris. *A* γαῖα.
 Φιλόγάμος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, nuptiarum conciliandiarum studiosus, procus.
 Φιλογελοιστής, *ἔ*, ὁ, qui scurras amat.
 Φιλόγελοῖος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, qui jocos et facetias amat, scurra. *A*
 Φιλόγελας, *ατος*, ὁ δὲ ἡ, risus amans, qui libenter ridet.
 Φιλογενναῖος, *υ*, ὁ, gravitatis studiosus, gravis.
 Φιλογεωργία, *ᾤ*, agriculturæ studiosus sum. *A*
 Φιλογεωργος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, agricolarum seu agriculturæ studiosus. *Hinc*
 Φιλογεωργία, ἡ, amor rei rusticæ.
 Φιλογηθής, *Vide* *Φιλαγαθής*.
 Φιλόγλυκος, *ον*, idem quod
 Φιλόγλυκος, *υος*, ὁ δὲ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.
 Φιλογονία, ἡ, amor seu cupido prolis. *A*
 Φιλόγονος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.
 Φιλογραμματία, *ᾤ*, literas amo, *Plut.* *A*
 Φιλογραμματίας, *υ*, ὁ δὲ ἡ, amans literas, literarum studiosus, doctus. *A* γράμματα.
 Φιλογραφία, *ᾤ*, pingendi studio teneor, *R.* *A* γραφή.
 Φιλογρηγόρος, ὁ δὲ ἡ, vigil. *A* γρηγορία.
 Φιλογυμνασία, ἡ, exercitationum corporis studium.
 Φιλογυμνασία, *ᾤ*, fut. ἴσω, amo exercitacionem, exercitacionis cupidus sum, *Plat.* *A*
 Φιλογυμναστής, *ἔ*, ὁ, exercitacionis amans, exercitacionibus utens gymnasii et palaestrae.
 Φιλογυμναστικός, ἡ, ὄν, fere idem.
 Φιλογυμνασία, ἡ, studium palaestrae et gymnasii.
 Φιλογύναιος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, mulierum amans, mulierosus. *A* φ. et γυνή, idem et γύναιον.
 Φιλογύναιος, *ακος*, ὁ δὲ ἡ, idem et cx iisd.
 Φιλογύνης, *υ*, ὁ, idem et ex iisd.
 Φιλόγυνος, *υ*, ὁ δὲ ἡ, idem et ex iisd.
 Φιλογυνία, *et* *ια*, ἡ, mulierositas, *Cic.*

φιλογώνιος, *ov*, amans angulum seu locum abditum, nou ambitiosus, *Tzet.*
 φιλοδαίμων, *ος*, dæmonum cultor, *Greg.*
 φιλοδάκρυς, *υος*, *ος* *ή*, *ή*τεπ φιλοδάκρυος, *ov*, proclivis ad lacrymas tristis, lacrymans large.
 φιλόδαρνος, *ov*, laureatus, lauriger. *A δάφνη.*
 φιλοδέσπινος, *ος*, *ος* *ή*, qui libenter cæna alios excipit. *A δειπνίζω.*
 φιλοδέσπινον, *τὸ*, cænarum seu conviviolorum amor, *Plut.*
 φιλοδέσπιος, *ος*, *ος* *ή*, cænarum seu conviviorum amans; (2) qui libenter convivatur. *A δειπνον.*
 φιλοδέμιος, *ος*, *ος* *ή*, amans cubilis. *A δέμιον.*
 φιλοδενέρος, *ov*, nemoris cultor, pastor, venator.
 φιλοδέσπασής, *ος*, convivator, conviviis gaudens, quasi a δέσπασής.
 φιλοδέσπιος, *ος*, *ος* *ή*, dominæ amans. *A δέσπινα.*
 φιλοδέσποτύομαι, dominum amo, seu dominatum affecto.
 φιλοδέσπστον, *τὸ*, domini amor, seu dominiū aliorum in se, *Steph.*
 φιλοδέσπτος, *ος*, *ος* *ή*, domini amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur. *Ex δέσποτης.*
 φιλοδημία, *ος*, *ή*, popularitas. *A*
 φιλόδημος, *ος*, *ος* *ή*, amans populi, popularis.
 φιλοδημοτικός, *ος*, *ος*, popularis status amans.
 φιλοδημώδης, *ος*, *ος* *ή*, idem quod φιλόδημος, unde etiam formatur.
 φιλοδήμιος, *adv.* populariter.
 φιλοδίκαιος, *ος*, *ος* *ή*, iustus amans.
 φιλοδικασής, *ος*, *ος*, litigiosus. *A δικάζομαι.*
 φιλοδικέω, *ω*, *f. ήσω*, libenter in litibus versor, lites amo, *Thucyd.* *A*
 φιλοδικία, *ος*, *ή*, libido litigandi. *A*
 φιλοδίκιος, *ος*, *ος* *ή*, litium amans, litigiosus. *Ex φίλος et δίκη.*
 φιλοδίτης, *ος*, *ος*, viator, peregrinator.
 φιλοδοξέω, *ω*, *fut. ήσω*, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.
 φιλοδοξία, *ος*, *ή*, gloriæ cupiditas, ambitio. *A*
 φιλοδοξός, *ος*, *ος* *ή*, qui opinionibus sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitiosus. *Ex φίλος et δόξα.*
 φιλοδόξως, *adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiose.
 φιλοδορπίος, *ov*, idem quod φιλοδέσπιος, *Nonn.*
 φιλόδουλος, *ος*, *ος* *ή*, servorum amans.
 φιλόδουπος, *ος* *ή*, strepens, multum sonans.
 φιλόδορος, *ος* *ή*, vagus, errans.
 φιλόδουτος, *ος*, *ος* *ή*, lugubris, lamentabilis, *R.*
 φιλοδώρια, *ος*, *ή*, liberalitas, munificentia, *Suid.*
 φιλόδορος, *ος*, *ος* *ή*, munificus, liberalis. *A δώρον.*
 φιλόδορος, *adv.* munifice, liberaliter.
 φιλόδορος, *ος* *ή*, laboriosus, assiduus in laborando. *Ab ἔργον.*
 φιλόδοφρος, *ος* *ή*, Zephyri amator vel amatrix, *Erg.*
 φιλόζητητής, *ος*, *ος*, discendi cupidus, disputator.
 φιλόζωέω, *ω*, *fut. ήσω*, vitæ cupidus sum, vitæ parco :
 φιλόζωια, *ος*, *ή*, vitæ amor. *A*
 φιλόζωος, *ος*, *ος* *ή*, cupidus vitæ, et quidem fere in partem deteriozem; (2) animantium amans, vel studiosus. *A ζωή, vel ζῶον, animal.*
 φιλόζωος, *ος*, *ος*, deses, ignavus.
 φιλοθεαμοσύνη, *ος*, amor spectaculorum. *A*
 φιλοθεάμιος, *ov*, *ος* *ή*, spectaculorum amans, spectandi cupidus. *Οί φιλοθέμιες τῶ κάλλεος, Aristætel.* 1, 10. *A θεάματα, vel θεάματα.*
 φιλοθέατος, *ov*, pius sum in Deum, *(Erm.)* *A φιλόθεος.*
 φιλοθεία, *ος*, *ή*, amor Dei, pietas. *A*
 φιλόθεος, *ος*, *ος* *ή*, Dei amans, pius. *At passivæ, qui a Deo amatur, Deo placens et gratus.*
 φιλόθερος, *ος*, *ος* *ή*, calidorum seu caloris amans.
 φιλόθερος, *ος*, *ος* *ή*, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus.

φιλοθέως, *adv.* cum pictate in Deum.
 φιλοθηρία, *ος*, *ή*, studium venandi.
 φιλοθηρία, *ω*, *f. ήσω*, venationis studiosus sum, venatione delector. *A*
 φιλόθηρος, *ος*, *ος* *ή*, venandi studiosus. *A θήρα.*
 φιλοθηρικός, *ος*, amator Thucydidis, *Erg.*
 φιλοθηρικός, *ος*, *ος* *ή*, indulgens luctui.
 φιλόθηρος, *ος*, *ος* *ή*, idem. *Φιλοθηρῶν παρά τῶν ἐφ, Nonn.* P. 11, 13.
 φιλόθηρος, *ος* *ή*, Bacchi sacris initiatus, Bacchi sacra celebrans.
 φιλοθύτης, *ος*, *ος*, rei divinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.
 φίλοι, 3. sing. præ. opt. act. pro φίλει, a φίλει.
 φιλοίκιος, *ος*, *ος* *ή*, benevolus necessariis seu propinquis.
 φιλοικόδομος, *ος*, *ος* *ή*, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. *Ex οἰκοδομή.*
 φιλοικτιμόνης, *adv.* per misericordiam.
 φιλοικτιμων, *ov*, *ος* *ή*, qui libenter commiseratur, pronus ad misericordiam.
 φιλοίκτητος, idem quod φιλοικτιμων, *Serph.*
 φίλικτος, *ος*, *ος* *ή*, misericors.
 Φιλανία, *ος*, *ή*, amor vini. *A*
 Φίλιανος, *ος*, *ος* *ή*, vini amans seu cupidus. *Gl. V. vinosus.*
 Φιλοσφραγής, *ος*, insani œstri amans, *Orph.*
 Φίλοσφος, *ος* *ή*, furore percitus; (2) *de Diis*, furorem immittens.
 Φιλοσφω, *ov*, *ος*, cupidus sciendi.
 Φιλοσφης, *ος*, *ος*, libidinosus. *Voc. φιλοσφα, Theocrit.* 4, 62. *Ε φίλος et οἰφείω.*
 Φιλόκαιος, *ος*, *ος* *ή*, novitatis amans vel studiosus.
 Φιλόκακος, *ος*, *ος*, rerum malaram studiosus, rebus malis gaudens.
 Φιλοκακώργος, *ος*, *ος* *ή*, dolosus, fraudulentus.
 Φιλοκακώργως, *adv.* dolose, fraudulenter.
 Φιλοκαλέω, *ω*, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus, *Gl. Vel. φιλοκαλῶ*, polio, mundo, verro. *Μάλισσα δι πάντων περι παιδοσφίαν φιλοκαλῶμεν, ἔξ τὸ φιλάττειν τῆς νόμους, Jos.*
 Φιλοκάλημα, *τὸ*, honestamentum non improbandum.
 Φιλοκαλία, *ος*, *ή*, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. *A*
 Φιλόκαλος, *ος*, *ος* *ή*, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiae vel munditiæ, lautitiæ studiosus. *Gl. V. mundus, politus, elegans.*
 Φιλοκάλης, *adv.* culte, ornate.
 Φιλοκάματος, *ος*, *ος* *ή*, amans laboris, *R.*
 Φιλόκαμος, *ος*, *ος* *ή*, idem, *R.*
 Φιλοκαρποφθόρος, *ος* *ή*, frugifer; epith. æstatis.
 Φιλόκαιος, vana amans, seu rerum inanum studiosus.
 Φιλοκέρδεια, *ος*, *ή*, amor lucri; (2) avaritia.
 Φιλοκέρδειω, *ω*, lucrum amo, avarus sum. *Ἴσως δι ἔξ πρὸς τὸ φιλοκέρδειν ἕκ ἀφουῖς ὄντες, Xen. Cyr.* 1, 24. *A*
 Φιλοκέρδης, *ος*, *ος* *ή*, amans seu studiosus lucri, avarus, *Gl. Vel. φιλοκέρδεις*, lucriones. *Ex κέρδος.*
 Φιλοκέρδως, *adv.* cum aviditate lucri.
 Φιλοκέρτομος, *ος*, *ος* *ή*, qui maledictis incessere amat, qui cavillari et deludere amat, contumeliosus, *Od.* 22, 267.
 Φιλοκνήμιων, *ος*, *ος*, idem quod
 Φιλοκνήμιος, *ος*, *ος* *ή*, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos.
 Φιλόκτηπος, *ος*, *ος* *ή*, hortorum studiosus.
 Φιλοκίθαρης, *ος*, *ος*, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat.
 Φιλοκίνδυνος, *ος*, *ος* *ή*, periculi adeundi cupidus, temerarius.
 Φιλοκινδύνης, *adv.* more eorum qui periclitari amant.
 Φιλοκισσοφθόρος, *ος*, *ος* *ή*, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, *R.*
 Φιλόκτημις, *ος*, *ος*, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.

Φιλόκνισος, *ος* *ή*, prurium concitans, amans nidoris et lauturum epularum. *A κνίζω.*
 Φιλόκομος, *ος* *ή*, amans republicæ, civilis.
 Φιλοκόμιαξ, *ος*, *ος* *ή*, adulator; (2) adstantorum amans.
 Φιλοκομπία, *ω*, *f. ήσω*, jactito et effero me. *A*
 Φιλόκομπτος, *ος*, *ος* *ή*, jactationis amans, qui sese jactare et efferre amat.
 Φιλοκομπία, *ος*, *ή*, jactatio, ostentatio.
 Φιλόκοπτος, *ος*, *ος* *ή*, qui stercoreari debet, fimo opus habens.
 Φιλοκοσμία, *ος*, *ος*, ornatus seu cultus studium. *A*
 Φιλόκοσμος, *ος*, *ος* *ή*, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas et terrenas.
 Φιλόκορημος, *ος* *ή*, qui in rupibus esse, nasci, pasci solet.
 Φιλοκορνία, *ω*, *f. ήσω*, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, *Lucian.* *A κρῖνω.*
 Φιλοκορνητικός, *ος*, *ος*, vim habens studiose discernendi vel djudicandi. *A φιλοκορνήω.*
 Φιλοκορνήτος, *ος*, idem quod
 Φιλόκορνος, *ος*, *ος* *ή*, amans strepitum; (2) strepitum faciens, strepens plausibus.
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος*, possessio amantissimus, *Hopl.*
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος* *ή*, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκορνητώτατε; avarissime; *Il.* 1, 122. *A κρῖνω.*
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος* *ή*, idem. *A κρῖνω.*
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος*, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. *A κρῖνω.*
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος*, qui libenter ædificat.
 Φιλόκορνος, *ος*, *ος* *ή*, idem.
 Φιλόκορνος, *ος*, *ος*, alæ studiosus, qui tesseric ludere amat; *Aristoph. Vesp.* 75.
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος* *ή*, amans vel studiosus gloriæ. *Ex φίλος et κῦδος.*
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος*, venationis studiosus.
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος*, venationis amans seu studiosus, *Plut.*
 Φιλόκορνος, *ος*, *ος* *ή*, qui canibus gaudet. *A κῦδος.*
 Φιλοκορνήτος, *ος*, *ος*, bibax, vinolentus, ebriosus, *Ath.*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος* *ή*, qui amat comessiones.
 Φιλόκομος, *ov*, rei nauticæ studiosus.
 Φιλόκομος, *ος* *ή*, libidinosus.
 Φιλόκομος, *ος*, *ος* *ή*, amans prædæ. *A κνήνη.*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος* *ή*, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.
 Φιλόκομος, *ος* *ή*, gulæ deditus.
 Φιλόκομος, *ω*, *fut. ήσω*, libenter dissero; (2) philosphor et dissero cum philosphis.
 Ἄλλα γὰρ ἄλλος ὑπὲρ τῆς εἰς τὸ ὑψηλὰ τῶν σχήματων χηρῆσος ἐκ παρεθῆκους τσαυτὰ πεφιλολόγηται, *Longin.* 29.
 Φιλόκομος, *ος*, *ος*, studium seu amor disserendi; (2) studium seu amor literarum. *A*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος* *ή*, qui disserere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes seu disseverentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus. *Φιλόκομος δι ἄνδρα καὶ φιλόκομους, Plut. de tuenda Sanitate*, 132.
 Φιλόκομος, *adv.* more philologorum, amore literatorum.
 Φιλόκομος, *ος*, *ος*, dicacitas, *Gl. V. A*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος* *ή*, dicax, maledicus, contumeliosus.
 Φιλόκομος, *adv.* contumeliose.
 Φιλόκομος, *ω*, *f. ήσω*, libenter lavo, præcupidus sum lavandi, i. e. balnei.
 Φιλόκομος, *ος*, *ος* *ή*, qui balneum adfectat, balnei avidus. *A λῶρον.*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος*, discendi cupiditas :
 Φιλόκομος, *ω*, *f. ήσω*, discere cupio, discendi studio teneor, *Plato.* *A*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος* *ή*, cupidus seu studiosus discendi. *A μανθάνω.*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος*, discendi cupiditate. *A præc.*
 Φιλόκομος, *ov*, unde aor. 1. ἐφίλομην, φίλωτο, prima longa; (2) amor, *Apoll.* *R.*
 Φιλόκομος, *ος*, *ος*, vates, augur, hariolus.
 Φιλόκομος, *ος*, *ος*, idem.

Φιλώμας, ὁ ἔξ ἧ, lactens, sugens ubera.
 Φιλομάχεια, ὡ, f. ἥσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide et incaute praelior. *Plut.*
 Ἄ μάχημα.
 Φιλομάχος, ἡ, ὁ, bellicosus, ferox. Ἄ μάχη.
 Φιλομέβριος, pro φιλομέβριος, *Er.*
 Φιλομέβριος, ὡ, imbre multo opus habens; epith. plantarum.
 Φιλομεδής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, amans risus. Hinc τὸ φιλομεδής, amor risus. Ἄ μειδάω.
 Φιλομεφής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, qui libenter conqueritur et expostulat. Ἄ μέφομαι.
 Φιλομεφθόπαιος, delator acerrimus, *V. L.*
 Φιλομηδής, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, coitum appetens. Ἄ μήθεα.
 Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. *Gl. Vel.* Φιλομήλη, credula. Ἄ μέλος.
 Φιλομήλιος, α, ὡ, qui est lusciniæ.
 Φιλομηλος, ὁ, amator malorum seu pomorum, *Ath.*
 Φιλομήριος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
 Φιλομήτωρ, ὄρος, ὁ, matris amans. Ἄ μήτηρ.
 Φιλομυσία, ὡ, odio indulgeo.
 Φιλομύσιος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, odio indulgens.
 Φιλομύσιος, more eorum qui odiorum sunt amantes, *Sterph.*
 Φιλομειδής, ἴος, ὁ, ἧ, idem quod φιλομειδής.
 Φιλομηδής, ἴος, ἧ, idem quod φιλομηδής.
 Φιλομολπος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. Ἄ μολεπία.
 Φιλομυσία, musas seu musicam amo, *Ath.*
 Φιλομυσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. Ἄ
 Φιλομύσιος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Vid. supra in φιλολόγος. Ἄ Μῦσα.
 Φιλομυχέριος, ὡ, malorum seu improborum amans vel improbitatis, *Poll.*
 Φιλομυχός, laborum amans, *Sterph.*
 Φιλομυθία, ὡ, f. ἥσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum:
 Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. Unde
 Φιλομυθός, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, confabulationum vel fabularum amans.
 Φιλομυθία, τὸ, confabulationum seu fabularum amor, *Longin.*
 Φιλόμομος, idem quod φιλολόγος, *Plat.*
 Φιλομύματος, ὁ ἔξ ἧ, humori appetens; epith. solis. Ἄ μύμα.
 Φιλοναύτης, ἡ, ὁ, rei navalis studiosus.
 Φιλονεικία, ὡ, fut. ἥσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; *Gl. Vel.* φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικῶ τινὶ πρὸς ἀρετὴν, *Plato.* Περὶ τῶ μετρίῳ φιλονεικῶν αἰχόμενος, *Philo.*
 Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulation; (3) contentio virium in certamine. Ἄ
 Φιλονεικός, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, contentiosus; altercor, *Gl. V.* (2) in bonam partem studiosus alicujus rei, multum in re aliqua laborans.
 Φιλονεικός, adv. contentiose; (2) cum æmulatione; (3) *Gl. V.* certatim.
 Φιλόνοος, ὁ ἔξ ἧ, qui juvenum amore tenetur.
 Φιλονεικία, vincere, præstare cupio. Ἄ
 Φιλόνητος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, studiosus seu cupidus victoriæ. Ἄ νίκη.
 Φιλονύμφιος, ἡ, nuptiis gaudens, nuptiis favens; epith. Veneris.
 Φιλόνητος, pro φιλόνητος, *Hom.*
 Φιλόνητος, ὡ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo mores.
 Φιλόνητος, ας, ἡ, hospitalitas. Ἄ
 Φιλόνητος, liberalis sum erga hospites.
 Φιλόνητος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, hospitalis, liberalis in hospites.
 Φιλόνητος, adv. hospitaliter.
 Φιλόνητος, ὡ, in *pl.* φιλόνητος, vcrba quæ acui fere solent.
 Φιλόνητος, ὡ, vinosus, vino deditus.
 Φιλοπαίμωνος, adv. jocose, studio jocæ, &c.

Φιλοπαίμωνος, ἡ, studium jocandi, ludendi, &c.
 Φιλοπαίμωνος, ὡ, ὁ ἔξ ἧ, amans jocos et lusus; (2) facetus, festivus. Ἄ παίγμα.
 Φιλοπαίμωνος, ἡ, ὁ, idem.
 Φιλοπαίμωνος, αἶδος, ὁ ἔξ ἧ, amans liberorum, qui pueros amat; *Gl. V.* puerarius.
 Φιλοπαίμωνος, ὁ, idem.
 Φιλοπαίμωνος, ἡ, ὁ, idem; Ἄ παῖζω.
 Φιλοπαίνυτος, ὡ, noctem vigiliis consumere solitus; epith. etiam Veneris.
 Φιλοπαράβολος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinorosa amat, *Plut.*
 Φιλοπαράβριος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, virginum amator; (2) virginitatis studiosus.
 Φιλοπαράβριος, ἡ, pietas in patrem.
 Φιλοπαράβριος, ἡ, patriæ amor, *Ar.*
 Φιλοπαράβριος, ἴδος, ὁ ἔξ ἧ, patriæ amans.
 Φιλοπαράβριος, ὄρος, ὁ ἔξ ἧ, amans patriis. Ἄ πατήρ.
 Φιλοπαράβριος, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, ad luctum proclivis. Ἄ πένθος.
 Φιλοπαράβριος, ὡ, proprie quinquertio esse cupiens; *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
 Φιλοπαράβριος, ἴος, ὁ ἔξ ἧ, qui sciscitari et percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἄ γόρως γυνὴ φιλοπαρεύει μύθα, *Nonn.* P. 4, 9. Ἄ πείθομαι.
 Φιλοπαρεύει, ὡ, f. ἥσω, libens audio et sciscitor, curiosus sum in sciscitando, *Ph.* φιλοπαρεύει, percontatur, sciscitatur. Ἄ seq.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, sciscitator, *Gl. V.*
 Φιλοπαρεύει, ἡ, amor et studium sciscitandi, *Sterph.*
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, idem quod φιλοπαρεύει.
 Φιλοπαρεύει, ὁ ἔξ ἧ, qui placentis delectatur.
 Φιλοπαρεύει, ὡ, bene textus, sc. plicatus, cinctunatus, amans crinium crispatorum. Τὸν δὲ φιλοπαρεύει κάρμα σφινγυτήρα, *Analect. Br.* 2, 11.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, navigandi cupidus.
 Φιλοπαρεύει, ὁ ἔξ ἧ, armorum studiosus, qui arma tractare amat, *Er.*
 Φιλοπαρεύει, idem quod φιλοπαρεύει, *Heliod.* 9. (nisi leg. φιλοπαρεύει.)
 Φιλοπαρεύει, ὡ, f. ἥσω, ditescere cupio, nimio studio divitiis inhie, *Plut.*
 Φιλοπαρεύει, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. Ἄ
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, divitiarum amans, ditescendi studiosus.
 Φιλοπαρεύει, ὡ, ἔξ ἧ, amicium seu benevolam reddo, concilio; φιλοπαρεύει, reconciliat, *Ph.* φιλοπαρεύει, concilio, *Gl. V.*
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, reconciliatio, conciliatio, *Gl. V.* Ἄ præc.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amicitia conciliator.
 Φιλοπαρεύει, ας, ἡ, conciliatio, Ἄ ποίω.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, pastorum amans, vitæ pastoriciæ.
 Φιλοπαρεύει, ὁ ἔξ ἧ, gregis amans, gregem curans; epith. canis. Ἄ ποίω.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. Ἄ ποίω.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, belli amans; (2) bellicosus.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, civitatis amans; (2) suæ patriæ et civitatis commodis studens.
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amans et studiosus civium, ac salutem eorum consulens.
 Φιλοπαρεύει, ὡ, fut. ἥσω, laborum amans sum; (2) cum labore efficio, studiose et gnaviger aliquid facio; (3) elaboro, elucubro, *Gl. V.* studeo. Φιλοπαρεύει τὸ στήγγραμμα, *Nat.* Διὶ μάλλον φιλοπαρεύει περὶ τῶν μεταφορῶν, *Aristot.* Ἄ φιλόπονος.
 Φιλοπαρεύει, τὸ, opus elaboratum, *Sterph.*
 Φιλοπαρεύει, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, improborum amans.
 Φιλοπαρεύει, ας, ἡ, laborum amor, studium, industria, *Ph.* Ἄ
 Φιλόπονος, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amans laborum, gnaviger; studiosus, industrius, *Ph.* τὸ φιλόπονον, studium, *Gl. V.*
 Φιλοπαρεύει, 3. pl. præv. ind. act. contr. pro φιλοπαρεύει, ἡ, φιλοπαρεύει.

Φιλοπαύτως, adv. gnaviger, diligenter, studiose.
 Ἄ φιλόπονος.
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, scortator. Ἄ πόνη.
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, qui veste purpurea utitur, delectatur. Ἄ πορφήρα.
 Φιλοπαύτως, ας, ἡ, amor potationis, incxhausta et inexplebilis bibendi aviditas. Ἄ πόσις.
 Φιλοπαύτως, ὡ, amo potationes. Ἄ
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amator vini, potator, bibax. *Gl. V.* bibaculus.
 Φιλοπαύτως, ἡ, bibula, vinosa.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, rerum alienarum curiosus. Ἄ φιλοπαύτως.
 Φιλοπαύτως, adv. more eorum qui se libenter implicant negotiis alienis; (2) cum desiderio facessendi negotium. Ἄ eod.
 Φιλοπαύτως, diligentius, *V. L.*
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amor alii seu variis se implicant negotiis; (2) amor et voluntas litigandi; (3) solertia. Ἄ
 Φιλοπαύτως, ὡ, ὁ ἔξ ἧ, qui libenter variis negotiis se implicant, qui sibi et aliis negotia libenter facessit. Ἄ πορφήρα.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, decori amans, elegans.
 Φιλοπαύτως, adv. amice, eleganter. Ἄ πρίπει.
 Φιλοπαύτως, ας, ἡ, salutandi studium, adfabilitas. Ἄ
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, adfabilis, *Gl. V.* saluator. Ἄ προσρηγία.
 Φιλοπαύτως, adv. salutandi studio, adfabiliter.
 Φιλοπαύτως, ας, ἡ, amor principatus seu primatus.
 Φιλοπαύτως, f. εἶσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἄλλ' ὁ φιλοπαύτως ἀντὶ τῶν Διοσφρῆτος ἢ ἐπιδέχεται ἡμῶς, 3 *Joann.* 9. Ἄ
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, primatum affectans. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων ἔξ μεγάλων παθῶν ἐν ἀντὶ, τὸ φιλοπαύτως ἰσχυροτάτων ἦν τὸ φιλοπαύτως, *Plut.*
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, belli amans, bellicosus.
 Φιλοπαύτως, ας, ἡ, amor pauperum et in mendicos liberalitas. Ἄ
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, promptus ad juvandos pauperes et mendicos.
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, amans triticum, *Er.*
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, idem quod φιλοπαύτως.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, qui auctumnales fructus decerpere et his vesci amat. Ἄ ὄπωρα.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, iracundus. Ἄ ὄργη.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, qui Orgia celebrare amat; *Nonn.* P. 6, 4. Epith. festi diei, sollemnis, celebr. Ἄ ὄργη.
 Φιλοπαύτως, seu φιλοπαύτως, ὄρος, ὁ ἔξ ἧ, rhetoriæ amans et studiosus.
 Φιλοπαύτως, ἡ, in portum deducens navigantes; epith. Veneris. Ἄ ὄργη.
 Φιλοπαύτως, ας, ἡ, avium amor.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, avium amans.
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, epith. camii.
 Φιλοπαύτως, amans acinorum, vitis epith. *Er.*
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, amans coturnices.
 Φιλοπαύτως, ὡ, ὁ ἔξ ἧ, saltationem amans. Ἄ ὄργη.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, saltandi cupidus.
 Φιλοπαύτως, ἡ, amans saltationis, epith. Veneris, *Er.*
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, amicus. Sed φίλος, ἡ, ὡ, carus, amicus, gratus. Hinc *compr.* φιλοπαύτως, et *supra.* φίλοπαύτως, amicissimus. Φίλον ἐστὶ, solitum est, *Il.* 4, 372.
 Φιλοπαύτως, ὡ, voluptatis studio teneor, carnem amo et cuticulam curo.
 Φιλοπαύτως, ας, ἡ, amor carnis, libido edendi carnis; (2) corporum voluptatum studium. Ἄ
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, carum amans, corporis oblectamentis totis deditus. Ἄ ὄργη.
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, crebro usurpans literam σ. Ἄ σίγμα.
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.
 Φιλοπαύτως, ἡ, ὁ ἔξ ἧ, tegmine gaudens, *Suicor.* Ἄ σίπη.
 Φιλοπαύτως, ὁ ἔξ ἧ, epith. regis, sceptriger.

Φιλόσκιος, *φ, δ, ζ, η*, amans umbræ, umbram captans. *A σκιά.*
 Φιλοσκαιμένους, more eorum qui scommata dicere amant.
 Φιλοσκωμμοσύνη, *η*, amor scommatum. *Poll.*
 Φιλοσκώμενος, *ονος, δ, ζ, η*, diceris mordacibus gaudens. *Gl. V. dicax. A σκώμμα.*
 Φιλοσκωπέω, *ω, fut. ήσω, dicax sum. A φιλοσκώπησις, φ, δ, ζ, η*, dicax, urbanus.
 Φιλοσοφία, *ω, f. ήσω, sapientiam amo, sapientia deditus sum, studium meum in doctrina et sapientia colloco, philosophiam capesso, philosophia me dedo; (2) philosophorum more disputo, dissero seu disquiro et commentor mecum, philosophiam doceo seu profiteor; (3) universe pro exquiro aliquid, curo, video, Lys. (4) sapientia et modestia in moribus studeo. Apud Script. Eccles. vitæ operam do aiusteræ et severæ. Τῷτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τῷ ἀδίκῳ σοφιστῷ τῷ ἕρωτος, Xen. A φιλόσοφος. Hinc*
 Φιλοσόφημα, *ἄτος, τὸ, philosophica quæstio, seu res quam quis philosophica commentatione exquiri.*
 Φιλοσοφία, *ας, η*, philosophia, sapientia amor, cognitio rerum divinarum atque humanarum, vel homini cum deo similitudo, quantum homo assequi potest, secundum Platonem; sed secundum Aristotelem, artium ars est, scientiarumque scientia; (2) secta, *Gl. V. (3) eloquentia, Isoc. (4) vita ascetica et monastica, ap. Scr. Eccl. A φιλόσοφος.*
 Φιλοσοφικός, philosophicus, ad philosophum pertinens vel philosopho dignus.
 Φιλοσοφικῆσικίους, adolescentulum philosophia deditus, seu qui adolescens admodum philosophatur, *Ath.*
 Φιλόσοφος, *φ, δ, ζ, η*, amans seu expetens sapientiam, sapientia studio deditus; (2) sapiens, doctus, philosophus.
 Φιλοσοφῶντες, *nom. pl. part. præ. act. contr. pro φιλοσοφῶντες, a φιλοσοφῶ.*
 Φιλοσοφῶς, *adv. philosophice, ut philosophum decet.*
 Φιλοσπύληγος, *φ, δ, ζ, η*, speluncas amans, libenter in antris commorans.
 Φιλοσπύλος, *δ, ζ, η*, libationi aptus, seu serviens, v. gr. vinum. *A σπυλή.*
 Φιλοσπύλιος, *φ, δ, ζ, η*, seditiosus, *Gl. V.*
 Φιλοσπύλιος, *ον, gemebundus, Ep.*
 Φιλοσπυλιέω, *ω, coronarum amans sum; seu coronam adsequi contendo, coronam ambio, Polyb. A*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, coronarum amans seu cupidus.
 Φιλόσπυλος, *φ, δ, ζ, η*, gemebundus.
 Φιλοσπύλιος, *adv. cum gemitu.*
 Φιλοσπυλιέω, *ω, ad amandum propensus sum, seu valde amo; dicitur ἰμνρ. de amore conjugum, et eo qui inter parentes et liberos est; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor.*
 Φιλοσπυλιέω, *ας, η*, amor vehemens quivis inter parentes et liberos, conjugesque. *A*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, propensus ad amorem, qualis est inter parentes et liberos. *Ph. indulgens. A σπυλή.*
 Φιλοσπυλιέω, *adv. inanantissime, indulgens.*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, militum amans, seu militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus.
 Φιλοσπυλιέω, *δ, ζ, η*, amans militiæ, *Ar.*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, mutabilis, inconstans. *A σπυλή.*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, amans ficum, qui ficum esu delectatur. *A σπυλή.*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, qui amat suos hellicos, amans commilitonum; (2) qui se libenter belli socium adjungit.
 Φιλοσπυλιέω, *εως, δ, ζ, η*, amans familiaritates, consuetudines.
 Φιλοσπυλιέω, *frequenti congressu gaudeo.*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, salax. *A præc.*
 Φιλοσπυλιέω, *δ, ζ, η*, brevitatis studiosus, brevis.
 Φιλοσπυλιέω, *ω, nimium sum amans corporis mei, nimis curo corpus. A*

Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, corporis sui nimium studiosus, qui nimis amat curare cutem suam. *A σπυλή.*
 Φιλοσπυλιέω, *adv. nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura. A præc.*
 Φιλοσπυλιέω, *ονος, δ, ζ, η*, moderatus vel prudens; (2) pudicos et castos amans.
 Φιλοσπυλιέω, *et φιλοσπυλιέω, τὸ, Dim. a φιλόπυλος, n. 3. amicellulus, in compellatione ὑποκοριστικῶς.*
 Φιλοσπυλιέω, *ονος, δ, ζ, η*, salsamentorum amans, *Ath.*
 Φιλοσπυλιέω, *Don. pro φιλοσπυλιέω, Soph. El. 1073.*
 Φιλοσπυλιέω, *ας, η*, amor in liberos:
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, amans liberorum. *A τέκνον.*
 Φιλοσπυλιέω, *ω, f. ήσω, artium studiosus sum; (2) artificiosæ elegantia studio teneor; (3) dissero de arte aliqua vclut ejus studiosus; (4) artificiose et ingeniose ago. A φιλόσπυλος.*
 Φιλοσπυλιέω, *ἄτος, τὸ, opus solers artificiosum, Basil. A præc.*
 Φιλοσπυλιέω, *ονος, δ, ingeniosus artifex.*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, artificiosus. *A τέχνη.*
 Φιλοσπυλιέω, *εως, η*, ipsa actio solerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. *A φιλοσπυλιέω.*
 Φιλοσπυλιέω, *ας, η*, artium studium, vel studium elegantia et artificii, solertia; (2) usus calidorum consiliorum, doli, in efficiendo. *A*
 Φιλοσπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, artis aut artium studiosus, industrius, solers. *A τέχνη.*
 Φιλοσπυλιέω, *adv. more eorum qui artium sunt studiosi; (2) artificiosæ, ingeniose.*
 Φιλόπυλος, *πτος, η*, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus; (3) *Gl. V. amicus, in compellationibus, ὁ φιλόπυλος. A φίλος.*
 Φιλοπυλιέω, *ας, η*, propinatio, invitavincula ad bibendum; (2) propinatio post cœnam benevolentia ergo. *A*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, ad amicitiam pertinens, amicitia conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. *A φιλόπυλος.*
 Φιλόπυλος, *εως, η*, amicitia. *Ab eod.*
 Φιλοπυλιέω, *præs. infinit. med. contr. pro φιλοπυλιέω, a*
 Φιλοπυλιέω, *ἔμαι, fut. ήσομαι, honoris consequendi gratia facio; (2) ambitiosus et magno studio conor et annitor, more nimium eorum qui honoris causa toti sunt in re aliqua; (3) æmulus, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia et liberalitate inclaresco, largior populariter; (6) simpl. dono largior; (7) gaudeo aliqua re, delector; (8) est etiam, odio prosequor, vel ulcisci cupio. Φιλοπυλιέω ἔξαναυρίω, Xen. φιλοπυλιέω πρὸς τινα, Dem. A φιλόπυλος. Hinc*
 Φιλοπυλιέω, *ἄτος, τὸ, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis sibi placet, et quo honorem accupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.*
 Φιλοπυλιέω, *ας, η*, honoris seu honorum studium, ambitio; (2) æmulatione, æmula virtus et contentio animi ad certamen excitati; (3) studium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia, velut in ludis; unde φιλοπυλιέω, ludi; (5) liberalitas. (1) τί τῆς κακίης δαιμόνων ἔφισα φιλοπυλιέω; Eurip. Phœn. 534. A φιλόπυλος.
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, honoris seu honorum cupidus seu studiosus, ambitiosus, qui ad rem aliquam contendit, et ex eo honorem sibi parere nititur; (2) generosus, magnificus. *Phil. ambitiosus, munerarius, liberalis. Τὸ φιλόπυλον, principatus. Καὶ τὸ φιλόπυλον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενος, Eurip. Iph. in Aul. 22. Τὸ φιλόπυλον ἐκ μέσῃ, imperium omnibus propositum, Id. Ibid. 342. A τιμή.*
 Φιλοπυλιέω, *adv. studio honoris, nimio honoris studio, ambitiose, sollicitè. Gl. V. comiter, enixe, certatim.*
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, incisione gaudens; epith. diei qua circumcisio fit apud Judæos. *A τέμνω.*

Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, rei alicujus valde studiosus.
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, bellaria amans, libenter edens. *A τράχημα.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, parasitus, scurra, dicax, facetus. *A τράχημα.*
 Φιλοπυλιέω, *ω, f. ήσω, libenter alo, multos alo.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, almus, beneficus; epith. demor. *A πέρρω.*
 Φιλοπυλιέω, *idem quod φιλόπυλος, Ar.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, fautor, sectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, seu cupidus.
 Φιλοπυλιέω, *libenter derideo, dicax sum.*
 Φιλοπυλιέω, *idem.*
 Φιλοπυλιέω, *ον, clamorosus, latrator.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, invidus.
 Φιλοπυλιέω, *ας, η*, amor et studium erga amicos. *A*
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, amicorum studiosus.
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, lyrae amans; epith. cantus.
 Φιλοπυλιέω, *benevolus sum, Herod.*
 Φιλοπυλιέω, *ἔμαι, comitate prosequor et humanitate, amanter complector. Gl. V.*
 Φιλοπυλιέω, *conclio. Περιπλακίσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνέθη τρόπον ἐφιλοπυλιέω, Elian.*
 Φιλοπυλιέω, *τὸ, factum benigne, beneficium, humanitas. A præc.*
 Φιλοπυλιέω, *εως, η*, comitas, benevolentia.
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, comis, blandus.
 Φιλοπυλιέω, *ης, η*, benevolentia, comitas; (2) amicitia, familiaritas.
 Φιλοπυλιέω, *adv. benevolus animo, benevole, comiter, amanter.*
 Φιλόπυλος, *ονος, δ, ζ, η*, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis. *A φρήν.*
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, loquax, garrulus. *A φρήν.*
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, progreiv læna seu pingui veste utens; cupidus læna; appetens lænam seu vestem quamcunque, *R. Ex χλαίνα.*
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, amans vulgum, popularis.
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, choreas ducendi studiosus. *Ep. Bacchi.*
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, chori seu chorearum amans.
 Φιλοπυλιέω, *pecunie avidus sum, Plato.*
 Φιλοπυλιέω, *ας, η*, pecunie cupiditas, avaritia. *Ἦ γὰρ φιλοπυλιέω, πρὸς ἡν ἀπλήσως ἦδε νοσῶμεν, ἢ φιλοπυλιέω δολαγωγῶσι, Longin. 44. A*
 Φιλοπυλιέω, *ἔμαι, ο*, pecunie comparandæ cupidus seu studiosus.
 Φιλοπυλιέω, *adv. studio comparandarum divitiarum. A præc.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, cupidus pecunie, avarus. *Ex φίλος et χρέματα.*
 Φιλοπυλιέω, *adv. cum cupiditate pecunie, avare.*
 Φιλοπυλιέω, *ω, fut. ήσω, pecunie avidus seu avarus sum;*
 Φιλοπυλιέω, *ης, η*, pecunie cupiditas. *A*
 Φιλοπυλιέω, *ονος, δ, ζ, η*, cupidus pecunie.
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, amans bonorum; (2) honesti studiosus, benignus, æquus.
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, amans et studiosus Christi.
 Φιλόπυλος, *φ, δ, ζ, η*, progreiv amans temporis, cunctator.
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, auri amor, *Sterh.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, auri amans, auro inhians.
 Φιλοπυλιέω, *ω, f. ήσω, libenter in loco versor et habito; (2) versor, habito. Ἐκαστος καθάπερ πατερίδι φιλοπυλιέω, Philo.*
 Φιλοπυλιέω, *ας, η*, amor quo quis libenter in aliquo loco commoratur. *A*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter versatur.
 Φιλοπυλιέω, *et ία, η*, studium mentiendi. *A*
 Φιλοπυλιέω, *εως, δ, ζ, η*, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens. *A ψεύδω.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, amans mendacium, mendax.
 Φιλοπυλιέω, *ας, η*, opsoniorum cupidus, s. appetitus. *A φίλος.*
 Φιλοπυλιέω, *φ, δ, ζ, η*, qui summo in chorea loco est, *Alcibi.*

Φιλοσόφῳ, reprehendendi studio teneor. A
 Φιλόσοφος, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, reprehendere amans. Φι-
 λλόσοφον δὲ χρῆμα Ἑλληνῶν γίνος, Eurip. Phœn.
 206.
 Φιλοσόφως, adv. reprehendendi studio s. li-
 bidine.
 Φίλοσφος, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, opsoniorum amans. Ex
 ὄψων.
 Φιλόσοφος, ὁ ἐστὶ ἡ, garrulus, jactor.
 Φιλοψύχως, ὦ, f. ἡσασ, nimium amo animulam
 meam, vitæ turpiter et ignave parco. Καὶ
 γὰρ οὐδὲ τοὶ λίαν γ' ἔμοι φιλοψυχεῖν χρεῶν, Eur.
 Iph. in Aul. 1436. A Φιλόψυχος.
 Φιλοψυχρέον, cum ἔ, non nimium amanda
 vita.
 Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimium vitæ amor. A
 Φιλόψυχος, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, animarum amans; (2)
 nimium vitæ cupidus, nimium timens ne
 vita privetur. A Ψυχῆ.
 Φιλόψυχος, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, qui frigida amat, frigoris
 cupidus, amans frigidum.
 Φιλοψύχως, adv. nimio vitæ amore.
 Φιλώ, in amicitiam redigo, concilio, amo,
 V. L.
 Φίλτ' pro φίλτατε, carissime, voc. sing. per
 Ἄρως. A φίλτατος.
 Φιλτάτιον, υ, τὸ, amicus. A
 Φιλτάτος, υ, ὁ, amicissimus, sodalis, Gl. V. sc.
 in compellatione. A φίλος.
 Φίλτρον, υ, τὸ, amoris illecebra, amatorum
 poculum; (2) res amicitias, seu amorem,
 benevolentiam, concilians. Ab eod.
 Φίλυρος, ὁ ἐστὶ ἡ, contumeliosus, insolens.
 Φιλυρῆς, ἐς, bonæ valetudinis studiosus.
 Φίλυρος, ὁ, et φιλυρῶς, Steph. idem quod
 Φίλυρος, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis.
 Ab ὕδωρ.
 Φιλυρῶς, υ, ὁ, idem.
 Φιλυρῶν, aquas amo, locis irriguis gaudeo,
 Hes.
 Φιλυρῆ, ἡ, phylæx, arbor semper virens,
 Theophr.
 Φίλυμος, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, amans hymnos, amator
 cantus, studiosus canendi, musicus.
 Φιλυρῆος, ὁ, ἡ, obsequiosus, facile obediens.
 Φίλυμος, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, amans somni, somnicu-
 losus.
 Φιλυρῶς, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, qui solet excipere con-
 vivio, R. Ex ὑπόδραχῆ.
 Φιλυρῶς, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, redire solitus, facile
 rediens. Φιλυρῶς, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, κακῶν, Arct.
 Φιλυρῶς, υ, ὁ, idem. Ab ὑπόδραχῆ.
 Φιλυρῶς, υ, ὁ, ἡ, natura ad suspicandum pro-
 pensus. Ex ὑπόψις.
 ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, tiliæ, arbor. Angl. The LIME,
 or LINDEN TREE. (2) ejusdem arboris bractea,
 i. e. tenuior membrana inter lignum
 et extimum corticem latitans.
 Φιλυρῶν, ἴν, ἴν, tiliaceus, Gl. V. φιλυρῶν,
 corticatum. A præc.
 Φιλυρῶς, ἴα, ἴον, idem et ab eod.
 Φιλυρῶς, ὁ, ἡ, studiosus cantus, musicus. Ex
 ὄψων.
 Φίλω, adv. libenter. Ἴν δὲ φίλω χ' ὄρωρτε,
 libenter videretis, Il. 4, 347. A φίλος.
 Φίλωψ, ὦπος, ὁ, ἡ, qui amico vultu est, amicus.
 Φίλων, τὸ, idem quod φίλος, Er.
 ΦΙΜΟΣ, ὦ, ἡ, camus, capistrum; (2) fiscella;
 (3) *Apud Etym.* obturamentum quo sibi os
 obligant urinatores, ne aquam sorbere cogantur;
 (4) piscatorium instrumentum;
 (5) pyrgus in ludo aleatorio, turricula in
 qua concutiuntur tesserae aut tali. Φίμοι,
 V. Schol. ad Æsch. Theb. 469. reperitur et
 φίμων in neutro.
 Φίμων, f. ὦσας, como obligo aut adstringo,
 capistro, obturo, coarcto, constringo, os oc-
 cludo, compesco; φίμωμαι, obinutresco.
 Εἴτα φίμωσθε τῆς τῶν ἐξέλιω τὸν αὐχένα,
 Aristoph. Nub. 592. Ἐφίμωσθε τῆς Σαδδουκαίως,
 Matt. 22, 34. Φίμωσθε, ἐξέλιθε ἐξ αὐτῆ,
 Luc. 4, 35. A præc.
 Φίμων, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, camus seu fiscellæ formam
 habens; (2) camus usum præbens; (3) con-
 stringens. Ab eod.
 Φίμωσις, εως, ἡ, obligatio, obstrictio, quæ fit

como; (2) coarctatio, seu constrictio quæ-
 libet. A φίμω.
 Φίν, sibi vel ipsi, dat. pl. pro σφίν, Ion. pro
 σφίσι.
 Φίνος, ossifragus, genus aquilarum. A φίν.
 Φίντατος, Dor. pro φίλτατος.
 ΦΙΝΤΙΣ, ὁ, auriga; (2) animus, qu. corporis
 auriga et rector. Vox Dorica.
 Φίξ, υ, ὁ, ἡ, Bæot. pro σφίγξ. Ἴδ' ἄρα φίξ
 ὀλοήν τέκε, Hesiod. Theog. 326.
 ΦΙΤΡΟΣ, ὦ, ὁ, stipes, truncus; (2) caulis: re-
 peritur et neutrum.
 Φίττα, adv. accelerandi. Ab et pro σίστα.
 Φίτυ, τὸ, Aristoph. idem quod
 Φίτυμα, ἄσος, τὸ, germen, stirps, proles, so-
 boles, filius.
 Φίτυς, υ, ὁ, pater, genitor. A
 Φίτύω, f. ὦσας, sero, planto; (2) genero, gigno.
 Τίς δ' ὁ φησὶν πατήρ; Soph. Trach. 315. A φῶ.
 Φλαδιά, ὦ, contundendo molli; unde sub-
 bigo. A φλάω.
 ΦΛΑΖΩ, stulte et inarticulate loquor; (2)
 ferveo.
 Φλανόσω, garrilo, ineptio, deliro. A φλίω.
 Φλάσαν, fregunt, 3. pl. a. i. ind. act. Ion.
 pro ἔφλασαν, a φλάω. Unde
 Φλάσις, εως, ἡ, Ion. pro θλάσις, fractura.
 Φλάσμα, τὸ, pro θλάσμα, quod confractum,
 contusum est, contusio. A φλάω, pro θλάω.
 Φλασμός, ὦ, ὁ, fastus. A φλάζω.
 Φλασός, ἡ, ὄν, qui contundi seu conteri possit.
 A φλάω.
 Φλασῶ, frangam, fut. I. ind. act. Dor. pro
 φλάσω, a φλάω.
 Φλαυρίζω, fut. ἴσω, pro vili habeo, contemno.
 Φλαυρίζων δὲ τὴν τῷ Παιπητῆ τὴν παρασκευήν,
 Phil. A
 Φλαυρός, ῥα, ῥον, idem quod φαυλος. Οὐδ' ἀγγε-
 λῆνεν Φλαυρῶ, Soph. Œd. Col. 1429.
 Φλαυροτόκεια, ἡ, malam seu inutilem prolem
 pariens, Cyr.
 Φλαυρῶς, ὁ ἐστὶ ἡ, vilis. Φλαυρῶς, υ, τὸν
 ἀνδρὸς τέχνημα, Soph. Phil. 35.
 Φλαυρῶς, adv. pro φαυλος.
 Φλάω, ὦ, contundo, contero, frango, rumpo;
 (2) subigo, tero; unde (3) contundendo
 molli; (4) masturbo; (5) voro, avide
 comedo. Ἐφλα ἐν τῇ Δυνείᾳ, Aristoph. Phil.
 717. Ἄλλ' ἔνιν φλάσαν, Pind.
 Φλεβάζω, scaturio tamquam e vena. A φλέψ.
 Φλεβικός, ἡ, ὄν, ad venas pertinens, qui vena-
 rum est. Ab eod.
 Φλεβίον, υ, τὸ, vena. Dim. ab eod.
 Φλεβοδονάδης, venas agitans et conturbans.
 Gal. al.
 Φλεβονευρῶδης, εως, ὁ ἐστὶ ἡ, veninervus.
 Φλεβορραγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλέψ et
 ἰγγύω.
 Φλεβοτόμια, ὦ, sanguino, Gl. V. venam seco;
 φλεβοτομῆμαι, sanguinol, Gl. V. A φλέψ et
 τομή.
 Φλεβοτόμια, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio. A
 Φλεβοτόμος, υ, ὄν, venam incidens. Hinc τὸ
 φλεβοτόμον, υ, scalpellum, seu instrumentum
 quo vena inciditur. Ex φλέψ et τέμνω.
 Φλεβοτονάδης, venas distendens, Gorr.
 Φλεβῶδης, εως, ὁ ἐστὶ ἡ, venosus, venis abundans.
 A φλέψ.
 Φλεγέθιατα, urant, 3. pl. præ. opt. med. Ion.
 pro φλεγέθιατα, a φλεγέθια.
 Φλεγέθιατος, gen. sing. part. præ. act.
 Φλεγέθια, uro, incendio, comburo, Il. 17, 738.
 λαμπρῶ, στροπῶ, Soph. Trach. 100. (2) ar-
 deo, Il. 18, 211. A φλέγω.
 Φλεγείς, combustus, aor. 2. part. pass. verbi
 φλέγω.
 Φλεγείος, ἄ, ὄν, ruber, qualis est flammæ color,
 R. Ab eod.
 Φλέγμα, ἄσος, τὸ, inflammatio, ardor, incen-
 dium; (2) pituita, Phil. Ab eod. Il. 21,
 337.
 Φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, effervesco;
 (2) intumescio, tumeo. Gl. V. suppurō;
 φλεγμαίνω, turget, Ph. Vid. Ἰρν. Εἴτ'
 ἐφλέγμην αὐτῷ τὸ σφύρον, Aristoph. Vesp.

276. Φλεγμαίνεσα πόλις, urbs luxu turgens,
 tumens, Plat. A φλέγμα.
 Φλεγμαίνω, αἶα, αἶον, inflatus. Ab eod.
 Φλεγμαίνωσις, εως, ἡ, idem quod
 Φλεγμαίνω, αἶα, αἶον, inflatus. Ab eod.
 Φλεγμαίνωσις, εως, ἡ, inflammatio, æstus, ardor.
 Φλέγμαις, genus aquilæ flavæ, Hes.
 Φλεγματίας, Ion. pro φλεγματίας, υ, ὁ, pitui-
 tosus, qui bilioso opponitur. A φλέγμα.
 Φλεγματινός, ἡ, ὄν, abundans pituita. Ab eod.
 Φλεγματίον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Solades.
 Φλεγματινός, εως, ἡ, abundans pituita. A φλέγμα
 et ἴδος.
 Φλεγματινός, ὄσασα, ἴον, idem et ab eod.
 Φλεγματινός, εως, ὁ ἐστὶ ἡ, inflatus, suppuratus;
 (2) pituitosus, biliosus.
 Φλεγμαίνω, aor. I. inf. act. Att. pro φλεγμαίνω,
 a φλεγμαίνω.
 Φλεγμονή, ἡ, ἡ, inflammatio. Gl. V. suppu-
 ratio, tumor. A φλέγω. Hinc
 Φλεγμονώδης, εως, ὁ ἐστὶ ἡ, inflammationem ha-
 bens, cum inflammatione conjunctus.
 Φλεγμοσάτω, 3. pl. præ. opt. pass. Ion. pro φλε-
 γμοσάτω, a φλέγω, uro.
 Φλέγοντι, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro
 φλέγωσι.
 Φλέγος, τὸ, idem, Hes.
 Φλέγος, υ, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde
 Φλεγυρός, ῥα, ῥόν, ignitus, ardens; (2) splen-
 dens; (3) injuriosus, damnosus.
 ΦΛΕΓΩ, f. ζῶ, uro, cremo, incendio, inflam-
 mo; (2) amore mei incendio; (3) illustro,
 illumino; (4) fulgeo; φλεγόμενος, ardeo, ar-
 desco, flagro, Gl. V. λίμα δάιον φλέγει
 τῶν, Eur. Ph. 248. φέγγος, Soph. Aj. 682.
 Μηδ' ἄγαν ἔτα φλέγεσθον, lugete, Id. Œd.
 Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Aristoph. Thesm.
 687. Ἄνθεμα δὲ χρυσῶ φλέγει, micat, Pind.
 Ol. 2, 131. (4) ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος ἀσπίδων
 σπυκὸν φλέγει, Eurip. Phœn. 257.
 Φλεθονία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A
 Φλεθονίω, et -νίω, nugor, garrilo. A φλεθῶν.
 Unde
 Φλεθονίως, εως, ὁ ἐστὶ ἡ, nugax, garrulus.
 Φλεθῶν, υ, ὄν, vel φλεθῶν, ἄσος, ὁ, homo ineptus
 et nugax. A φλέω.
 Φλεθῶν, υ, ὄν, nugax, Suid.
 Φλεξίω, aor. I. part. act. verbi φλέγω.
 Φλέξω, εως, ἡ, incendio, incendium. A φλέγω.
 Φλεξίωσις, aor. I. part. pass. verbi φλέγω.
 ΦΛΕΨ, εἶδος, ἡ, vena; (1) animalis, (2) aqua-
 rum et similium.
 ΦΛΕΨΩ, nugor; (2) plenus seu refertus sum,
 redundo, etiam bonis rebus; hinc et
 Bacchum veteres Phleoneem cognominant,
 Ælian. (3) ebullio, effervesco; (4) erumpo,
 Æsch. Ag. 1425. A φλίω.
 Φλέω, υ, ἡ, papyrus, planta aquatica spinis
 carens. A φλέω, Suicer.
 Φληθάω, ὦ, fut. ἴσω, nugor. Ab eod.
 Φληθαίω, ὦ, fut. ἴσω, idem, Ph.
 Φληθαίω, ὦ, idem et ab eod. Ἐνταῦθα αὐτῶ
 παραφρόνεις ἐφληθαίω, Aristoph. Nub. 1477.
 Φληθαίω, ας, ἡ, nugax. A
 Φληθαίω, υ, ὁ ἐστὶ ἡ, nugax; (2) nugator, nu-
 gatrix, nugax, stultiloquus.
 Φληθαίω, ὦ, fut. ἴσω, nugor. A φλέω.
 Φληθαίω, υ, fut. ἴσω, idem et ab eod.
 ΦΛΙΑ, ἄς, ἡ, portæ pigmentum, antæ; (2)
 vestibulum, limen. Hinc et φλιαί, val-
 varum postes; item, ligna directa et ex
 transverso depacta, et scalarum firmamen-
 ta, quæ gradus transversarios, per quos
 ascenditur, utrimque compingunt. Gl. V.
 postis, limen.
 Φλίω, premo, comprimo, Æol. pro θλίω.
 ΦΛΙΑΝ, et φλιθία, ὦ, putresco, putrefico;
 (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas con-
 traho, Nicand. Al. 363. Σηπίδοσι φλιθίωσα,
 putredine dehiscens.
 Φλιθίω, υ, αἶ, rugæ et sinus vestium. A præc.
 Φλιθίω, ἡ, Æol. pro θλίω.
 Φλιθίω, ἴα, εως, flammeus; (2) splendidus,
 fulgidus. A φλόξ, flamma.
 Φλογιστήν, acc. sing. f. g. Ion. pro φλογιστήν, a
 Φλογιστής, ῥα, ῥόν, idem et ab eod.

Φλογιστός, ἄ, ὁ, ardor, *Ph.* A φλόξ. Unde
 Φλογιάω, ᾧ, inflammor cum rubore.
 Φλογίδιον, υ, τὸ, parvum frustum carnis assæ.
 Dim. a φλογίς.
 Φλογίζω, f. ἴσω, ardeo; (2) ustulo, inflammo,
 incendio. Φλογιζόμενον ἄλιον, ἄλιον αἰτῶ,
Soph. Trach. 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα ἐ τὸ
 πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χάλαζῃ, *Exod.* 9, 24.
 A φλόξ.
 Φλογίη, ἡ, idem quod φλόξ, *Nic.*
 Φλόγιος, ἰνη, ἰνον, flammæus. Ab eod.
 Φλόγιον, Dim. flammula, *Longin.*
 Φλογίς, ἴδος, ἡ, caro, assa, *Gl. Vet.* flammæum.
 Φλογισμός, ἄ, ὁ, ustulatio. A φλογίζω.
 Φλογιστός, ἡ, ὄν, ustulatus; (2) inflammabilis.
 Δίμας φλογιστὸν ἔδην, *Soph. El.* 58. Ab eod.
 Φλογιστός, ἄ, ὁ, ardor, æstus, flamma, incendium;
 (2) fulgur. Ab eod.
 Φλογιστογενής, ἴος, ὁ ἐ ἡ, flammigena, *Gl. V.*
 Ex φλόξ et γενίνομαι, nascor.
 Φλογιστογενῆσαι, αἶ, carbones, *Hes.*
 Φλογιστοδής, ἴος, ὁ ἐ ἡ, flammæ similis; (2)
 flammæus, ignitus. Ex φλόξ et εἶδος.
 Φλογιστός, ὄσσα, ὄν, flammæus, flagrans, ardens.
 A φλόξ.
 Φλογιστοῖμαι, ardore intumescor.
 Φλογιστοεικός, ὄν, e rubro albicans.
 Φλογιστογενῆσαι, ὄν, color ex flammæo et fusco,
Sterph.
 Φλογιστός, ᾧ, fut. ὴσω, inflammo, incendio; φλο-
 γιστῶμαι, flammescere, *Gl. V.* A φλόξ.
 Φλογιστοδής, ἴος, ὁ ἐ ἡ, ardens, fervens; (2)
 flammæus et incensus. Ab eod.
 Φλόγιμα, ἄτος, τὸ, ustulati panis quasi pus-
 tula. A φλογίω.
 Φλογιστοπῆς, ὄν, rutilus, splendens. A φλόξ et
 ᾧψ.
 Φλόγιος, ἴος, ἡ, inflammatio. A φλόγιω.
 Φλοῖα, *Ion.* φλοῖα, ἡ, pro φλοῖα, *ap. Apoll.* *Rh.*
 ubi tamen alii φλοῖα. (2) Proserpina, *ap.*
Lacedæmonios.
 Φλοῖαριον, υ, τὸ, parvus cortex. Dim. a φλοῖός.
 Φλοῖοδάρμος, inflammatus, ambustus, *al.* tur-
 batus, *Lyc.*
 Φλοῖός, fut. ὴσω, decortico, *Theophr.* A
 φλοῖός.
 Φλοῖος, η, ὄν, e cortice factus. Ab eod.
 Φλοῖοδάρμος, ἴος, levis. A φλοῖός et βαρός.
 Φλοῖοδάρμω, sum cortice disrupto seu rimoso,
Diosc.
 Φλοῖοδάρμω, ας, ἡ, corticis ruptio. A
 Φλοῖοδάρμω, ἴος, ὁ ἐ ἡ, corticem habens disruptum.
 Ex φλοῖός et ῥήγνυμι.
 ΦΛΟΙΟΣ, ἄ, ὁ, cortex, stirps, suber, *Ph.* *Il.*
 1, 237.
 Φλοῖοσκα, gen. sing. *Ion.* pro φλοῖοσκα, a
 ΦΛΟΙΟΣΚΟΣ, υ, ὁ, sonitus quem aqua edit,
 præsertim cum fluctus excitantur; (2) murmur,
 tumultus; (3) strepitus.
 Φλοῖοσμός, ἄ, ὁ, decorticiatio. A φλοῖός.
 Φλοῖοσκόος, ad decorticiationem pertinens vel
 aptus, *Bud.*
 Φλοῖω, fut. ὴσω, idem quod φλοῖός.
 Φλοῖοδής, ἴος, ὁ ἐ ἡ, cortici similis, corticosus.
 Φλοῖοδής ἀνήρ, *Longin.* A φλοῖός.
 Φλοῖοσπις, ἡ, corticosa, *Lyc.*
 Φλοῖοσπις, ἴδος, ἡ, verbasculum. Dim. a
 ΦΛΟΜΟΣ, et φλώμος, υ, ἡ, verbasculum, *herba.*
 Angl. MULLEIN.
 Φλοῖος, ἴδος, ἡ, squama, *Hes.*
 Φλοῖοσπις, ἡ, herba quædam, *al.* ὄνως, *Diosc.*
 Φλόξ, ὄσος, ἡ, flamma. A φλέγω.
 Φλόξ, φλόξ, υ, ὁ, cortex. *Ph.* scirpus; (2)
 teges, storea, stragulum ex ulva vel scirpo,
 aut sparto vel junco. A φλοῖός.
 Φλόξ, acc. sing. pro φλόξ, a φλόξ.
 Φλόξ, ἄτος, ὁ, jocator, scurra, nugator. A
 φλόξ.
 Φλόξω, ᾧ, fut. ἴσω, nugar, garrigo, blatero.
 Φλοῖαριον φλοῖαριον, *Plat.* Φλοῖαριος ἐ πεπε-
 γνίσει, *Aristoph.* *Plut.* 574. Λόγους πονηροῖς
 φλοῖαριον ἡμᾶς, 3 *Joann.* 10. A φλόξ.
 Hinc

Φλοῖαριον, τὸ, dictum nugariorum, seu sermo
 nugariorum, ineptus, impudens.
 Φλοῖαριος, ας, ἡ, nugar, garrulitas, verbositas,
Gl. V. φλοῖαριος, argutia, *Gl. V.* Ab eod.
 Φλοῖαριόγραφος, scriptor φλοῖαριον, ut Sopater,
 vel scriptor nugar, ineptus, *Ath.*
 Φλοῖαριόγραφω, nugas scribo, *Nic. Sc.*
 Φλοῖαριόλογος, ᾧ, fut. ἴσω, nugas loquor;
 Φλοῖαριόλογος, ας, ἡ, sermo nugariorum. A
 Φλοῖαριόλογος, υ, ὁ ἐ ἡ, qui nugas loquitur,
 nugar. Ex φλοῖαριος et λόγος.
 Φλόξω, υ, ὁ ἐ ἡ, vanus et futilis; (2) nu-
 gator, stultiloquus, *Gl. V.* nugar, *Phil.* argu-
 tus, garrulus, verbosus, *Al. Gl. V.* frivo-
 lus. A φλόξ.
 Φλοῖαριόδης, ἴος, ὁ ἐ ἡ, nugariorum, nugar. A
 præc.
 Φλοῖαριόσσω, nugar; (2) eructo. A φλόξ.
 Φλοῖαριόσσω, ῥα, ὄν, humidus. A
 Φλοῖαριόσσω, ᾧ, humesco; (2) flaccesco. A φλόξ.
 Φλοῖαριόσσω, τὸ, bulla, pustula. A
 Φλόξω, idem quod φλόξ.
 Φλοῖαριόσσω, ης, ἡ, pustula, papula, *Ph.* proprie
 ab igni. A φλόξ. Hinc
 Φλοῖαριόσσω, υ, τὸ, parva pustula.
 Φλοῖαριόσσω, ἴος, pustulatus, pustulæ formam
 habens. Ex eod. et εἶδος.
 Φλοῖαριόσσω, ἴος, ἡ, in pustulas erympo.
 Φλοῖαριόσσω, ἡ, eruptio pustularum. A præc.
 Φλοῖαριόσσω, ἴος, cui pustulæ insunt, pustularum
 speciem gerens, *Sterph.*
 Φλοῖαριόσσω, ἴδος, ἡ, pustula, tumor. A φλόξ.
 Φλόξω, nugar. Ab eod.
 Φλόξω, ἴος, ἡ, eruptio in cute e redundantia
 humoris. A φλόξ.
 Φλόξω, pro φλόξω, *Sterph.*
 Φλόξω, f. ὴσω, nugar; (2) ferreo, bullio, ebulli-
 o, fervendo seu bulliando strido; (3) e-
 vomo, *Pl.* 21, 361. A φλόξ.
 Φλοῖαριόσσω, 2. sing. aor. 1. conj. pass. *Dor.* pro
 φλοῖαριόσσω, a φλοῖαριος, terreo.
 Φλοῖαριόσσω, terrebant, 3. pl. imperf. ind. act.
Ion. pro φλοῖαριόσσω, a verbo eod.
 Φλοῖαριόσσω, præc. inf. pass. *contr.* pro φλοῖαριόσσω.
 Φλοῖαριόσσω, 2. pl. præc. imp. pass. pro φλοῖαριόσσω.
 Φλοῖαριόσσω, terreo; φλοῖαριόσσω, deterret, *Phil.*
 Ἐνύπνιον ἴδον, ἐ φλοῖαριόσσω με, *Dan.* 4, 5. A
 φλοῖαριος.
 Φλοῖαριος, υ, ὁ, timendus, formidabilis. Ab eod.
 Φλοῖαριόσσω, ἡ, terror, *Phil.* A φλοῖαριος.
 Φλοῖαριόσσω, ῥα, ὄν, terribilis, formidolosus, *Ph.*
 Ἐπίσταται φλοῖαριος φρένα, *Soph.* *Æd.* T. 153.
 A φλόξ. Hinc
 Φλοῖαριόσσω, ἡ, timor, terror.
 Φλοῖαριόσσω, adv. metum incutiendo, formidabi-
 liter. Ab eod.
 Φλοῖαριόσσω, ὁ ἐ ἡ, terribilis specie. Ex eod. et
 ᾧψ.
 Φλοῖαριόσσω, sc. Minerva, quæ fugam hostibus
 affert, *Ar.*
 Φλοῖαριόσσω, pro φλοῖαριόσσω, *E. M.*
 Φλοῖαριόσσω, timentem, acc. sing. part. præc.
 pass. *Dor.* pro φλοῖαριόσσω, a
 Φλοῖαριος, ᾧ, fut. ἴσω, terreo, absterreo, *Phil.* φλο-
 ῖαριος, timeo, formido, paveo, expavescor,
Gl. V. φλοῖαριος, pavet, pavescit, veretur,
 timet, *Ph.* φλοῖαριος, trepidare, *Phil.* φλοῖαριος,
 horruit, *Ph.* a. 1. pass. φλοῖαριος, timeo, p.
 pass. Οὐτ' ἄλλο ἔδην ἔπας φλοῖαριος, *Thuc.*
 Περὶ φλοῖαριος πτηνῆς ὡς ἄμα πελειῶς, *Soph.* *Aj.*
 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιοὶν ἐ φλοῖαριος πρᾶσαν
 τᾶς; *Id.* *Phil.* 1238. Οἱ δευσιδαιμόνες ἦσαν
 τᾶς ἀνθρώπων φλοῖαριος, *Xen.* Πόνος ὁ μὴ φλο-
 ῖαριος, labor timorem nullum incutiens, *Soph.*
Phil. 864. A φλόξ. Hinc
 Φλόξω, ης, ἡ, coma, juba, de equo et leone.
 Φλοῖαριόσσω, aor. 1. part. pass. f. g. a φλόξω.
 Φλοῖαριόσσω, aor. 1. inf. pass.
 Φλοῖαριόσσω, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 Φλοῖαριόσσω, 2. sing. f. 1. ind. pass. *Att.* et *Ion.*
 pro φλοῖαριόσσω.
 Φλοῖαριόσσω, terreanini, 2. pl. a. 1. conj. seu im-
 perat. pass.
 Φλόξω, τὸ, terror, *Soph.*
 Φλοῖαριόσσω, ἡ, ὄν, meticulousus. A φλόξω.
 Φλοῖαριόσσω, metuendus, *Soph.*

Φλοῖαριος, υ, τὸ, quod metum incutit, seu in-
 cutere potest; terribulum, terribulum.
 A φλόξω.
 Φλοῖαριόσσω, qu. dic. cum timore sitiens, idem
 quod ὑποφλοῖαριος, *Sterph.*
 Φλοῖαριόσσω, adv. in vel ad fugam. A φλόξω.
 Φλόξω, υ, ἡ, timor, metus, formido. *Ph.* fuga.
 Μήπωρ φλόξω (de equis), apti bello, *Il.* 5,
 272. Τὸν σὸν ἐ τρωῶ φλόξω, terrorem quem
 tu vis mihi incutere, *Soph.* *Phil.* 1251. Διὰ
 φλόξω ἐλθεῖν, formidare. A φλόξω.
 Φλοῖαριος, time, 2. sing. præc. imperat. pass. *Att.*
 et *Ion.* pro φλοῖαριος, a φλόξω.
 Φλοῖαριόσσω, f. ἴσω, vaticinor Phæbi numine ad-
 flatus, vaticinans dico. Ὀνειροπαιδὸς ἴσω
 φλοῖαριος πᾶσι, *Luc.* 731. Οἰνοῖ φλοῖαριος
 τᾶς λόγους, *Longin.* 8. A φλόξω.
 Φλοῖαριος, idem et ab eod.
 Φλοῖαριος, ἄτος, ἡ, Phæbas, fatidica, vaticinatrix
 utpote Phæbi numine adflata, *Gl. V.* saga.
 Ab eod.
 Φλοῖαριόσσω, ἡ, vates, fatidica. A φλοῖαριος.
 Φλοῖαριόσσω, ἡ, ὄν, vaticinus. Ab eod.
 Φλοῖαριόσσω, ας, ὄν, idem.
 Φλοῖαριος, ᾧ, lustro, purgo; (2) splendidum red-
 do; et φλοῖαριος, ἄμα, vaticinor, auguror.
 Ἐφλοῖαριος δὲ παγέντα πάντα χαλκινόφωρον
 ἀφορᾶν ἀπὸ σομάτων, *Callim.* in *L. Pall.* 12.
 A φλόξω.
 Φλοῖαριος, ἡ, Diana, *Ep.*
 Φλοῖαριος, υ, ὁ ἐ ἡ, ad Phæbum pertinens, *Ion.*
 pro φλοῖαριος. Ἐς τὸ Τροίης φλοῖαριος δάπεδον,
Eurip. *Iphig.* in *Aul.* 755.
 Φλοῖαριος, ἡ, Phœbea, *Ep.*
 Φλοῖαριος, idem quod φλοῖαριος, vel φλοῖαριος.
 Φλοῖαριος, ὁ, lustrator, *Man.*
 Φλοῖαριος, ἡ, antistita templi fatidica.
 Φλοῖαριος, ἄτος, ὁ, fatidicus, vates.
 Φλοῖαριος, υ, ὁ, hariolus, *Ph.* A φλόξω.
 Φλοῖαριόσσω, *Ion.* pro φλοῖαριος, *Herod.*
 Φλοῖαριόσσω, ὁ ἐ ἡ, Phæbo adflatus, Phæbi
 numine correptus, *Longin.* 16. Ex φλόξω
 et λαμβάνω.
 Φλοῖαριόσσω, puritatem consequor, *V. L.*
 ΦΟΙΒΟΣ, υ, ὁ, purus, impollutus, castus; (2)
 vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phæbus,
Sol. Apollo.
 Φοῖνις, ἴσσα, ἴσων, puniceus, purpureus. A
 φοῖνιξ, vel φόνος.
 Φοῖνιξ, ἄτος, τὸ, idem quod
 φοῖνιξ, ὄν, rubefactio. A φοῖνιξ.
 Φοῖνιξ, rubefacio, *V. L.*
 Φοῖνιξ, rubefacio, *V. L.*
 Φοῖνιξ, ὄν, flores purpureos efferens seu
 habens. *Epith.* veris. Ex ἄνωξ.
 Φοῖνιξ, rubefacio, *Gl. V.* A φοῖνιξ.
 Φοῖνιξ, υ, ὁ ἐ ἡ, et ἴσος, ας, ὄν, puniceus; (2)
 palmeus, e palma factus. Ab eod.
 Φοῖνιξ, ἴος, ὄν, idem. Ab eod.
 Φοῖνιξ, fallax, *Hes.* φοῖνιξ, *Suid.*
 Φοῖνιξ, ης, Phœnicia.
 Φοῖνιξ, *Ion.* pro φοῖνιξ, *Herod.*
 Φοῖνιξ, υ, ὁ, Phœnicia, ventus a Phœnicia
 flans; euronotus, thrascia oppositus.
 Φοῖνιξ, f. ἴσω, Phœnicis imitor aut æmu-
 lor; (2) ad puniceum colorem vergo, pur-
 purasco, *Luc.* (3) tingo purpura. Ab eod.
 Unde
 Φοῖνιξ, ἡ, ὄν, Phœnicus, Punicus.
 Φοῖνιξ, ἰνη, ἰνον, puniceus aut rutilus; (2)
 palmeus, ex palmulis confectus.
 Φοῖνιξ, ἴος, ὄν, puniceus; palmeus, *Gl. V.*
 Φοῖνιξ, ἴδος, ἡ, vestis puniceæ coloris, puni-
 ceus amictus, purpurea vestis, purpureus
 amictus, (ob coloris adfinitatem,) pan-
 nus puniceus. *Gl. V.* paludamentum. Ab
 eod.
 Φοῖνιξ, ἡ, ὁ, purpurarius, purpura tinctor.
 A φοῖνιξ.
 Φοῖνιξ, adv. Punice. Ab eod.
 Φοῖνιξ, οἶνος, palmeum vinum, *Diosc.*
 Φοῖνιξ, υ, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ
 (postquam maturuit).
 Φοῖνιξ, ὄν, colore puniceo tinctus.
 Φοῖνιξ, ἴος, idem. A βαφί.
 Φοῖνιξ, ἴος, ὄν, palmas scando. Ex βαῖνω.
 Φοῖνιξ, ἴος, e Phœnicia ortus.

Φοινικόδακτυλος, *υ, δ ζ η*, digitus purpureus, *i. e.* pulchros, habens.

Φοινικός, *άσσα, όν, Punicus.* Α φοινίξ.

Φοινικόρακος, *υ, δ ζ η*, puniceam tramam habens. Ex φοινίξ et κράνη.

Φοινικόλεγρος, avis, *al. πινίλοψ, Aristot.*

Φοινικόλαφος, *υ, δ ζ η*, rubram cristam habens.

Φοινικόπτερος, *υ, δ ζ η*, puniceas habens genas, *i. e.* pulchras, pulcher. Ex φοινίξ et παρεία.

Φοινικόσπερος, *υ, δ ζ η*, *Ion.* pro præc.

Φοινικόσπερος, *υ, δ ζ η*, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus.

Φοινικόσπερος, *υ, δ ζ η*, solum habens puniceum seu rubrum. Ex φοινίξ et πίδον.

Φοινικόσπερος, *υ, δ ζ η*, purpureos pedes habens, *i. e.* pulchros.

Φοινικόσπερος, puniceos pedes habens, epith. Cereris, *Pind.*

Φοινικόσπερος, *υ, δ ζ η*, rubeas alas seu pinnas habens. Ex φοινίξ et περόν.

Φοινικόραδία, *αν, αί, punicea rosaria.* Ex eod. et ῥόδον.

Φοινικόσφυρος, *υ, δ ζ η*, qui est rostro puniceo, nempe a sanguine, ut leo, lacerato animali; (2) de homine foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

Φοινικός, *ή, όν, puniceus;* (2) punicus. Α φοινίξ.

Φοινικόκελή, *έος, δ ζ η*, qui est puniceus, *i. e.* pulchris, cruribus. Ex eod. et σκίλος.

Φοινικόστρόφις, *Dor. -πας, ό, fulminator;* *προ-ριε* rubra fulmina mittens. Ex eod. et στεροπή.

Φοινικόσφαλος, purpura ornatus, *Pind.*

Φοινικόσφαρος, *υ, δ ζ η*, qu. dic. palmas alens, palmifer. Ex eod. et στέφω.

Φοινικόσφαιρος, *υ, ό, avis quaedam solitaria, a quibusdam Silvia vocata.* Ex eod. et σφαίρα.

Φοινικός, puniceus, *Ph.* Α φοινίξ.

Φοινικόσφαιρος, *έος, δ ζ η*, purpureus, puniceus aspectu. Ex eod. et σφάρος.

Φοινικόσφατον, *υ, τό, palmetum.* Α

Φοινικόσφατος, *δ ζ η*, palmis consitus. Ex eod. et σφάρος.

Φοινικών, *ώνος, ό, palmetum.* Α

ΦΟΥΝΙΞ, *ίκος, ό, palma, arbor;* (2) palmæ ramus vel fructus, palmula, *i. e.* palmæ fructus; (3) herba quædam, spicam ferens

Colio similem et ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, a puniceo pennarum colore; (5) color ruber seu phœnicæ, qualis est palmulæ; (6) instrumentum quoddam musicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum asperitatibus efficac; (8) Phœnix, e Phœnicæ oriundus. *Gl. V. Punicus.* Sed *adject.* *δ ζ η*, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

Φοινίξ, *έως, ή, rubefactio.* Α φοινίσσα.

Φοίνιος, *ίς, δ ζ η*, cæde contaminatus, homicida; sanguinarius, cruentus; (2) ruber. Α φόνος, cædes.

Φοινίσσα, *υς, ή, Phœnissa, ex Phœnicia oriunda.* Α φοινίξ.

Φοινίσσατο, *rubefaciebat,* 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro φοινίσσατο, a

Φοινίσσα, fut. ζω, rubefacio, sanguine inficior, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficior. Φοινίσσατα *παριθ' έμην αισχύνην γεοβαλεϊ, Eur. Iph. in Au. 185.* Μάστριν πρέσθον νώτα φοινιχθείς θάνη, *Soph. Aj. 110.* Σφάρινα φοινίσσειν, victimam mactare, *Eur. Or. 1285.* Α φοινίξ.

Φοινιχθή, *rubefactus est,* 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro φοινιχθήν, a φοινίσσα.

Φοινός, *ή, όν, cruentus, cruentatus.* Α φόνος.

Φοίσα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro φοίσαται, a φοιτάω, *ίτο.*

Φοιτάλιος, *υ, δ ζ η*, vel φοιταλέος, *έως, έον, insanus, furiosus;* (2) errabundus, vagus, (3) per certa temporum intervalla rediens. Α φοιτάω.

Φοιταλέος, *έως, ό, idem.* Epith. Bacchi.

Φοιταλιώτης, *υ, ό, idem.* Α præc.

Φοιτάς, *άδος, ή, insana, furiosa;* (2) vaga; (3) meretrix; (4) epith. *vix, trita.* (1) *έ μη...*

άνασθήσεις φοιτάδα δεινήν νόσον, *Soph. Trach. 979.* Α

ΦΟΙΤΑ'Ν, *ώ, f. ήσω, ito, frequento, comæo, Gl. Vet.* dicitur de discipulis, nunciis *inprimis;* (2) insanio, furo; (3) redeo, de fructibus, vectigalibus. Παίς *όν, έφοίτας ές τίνος διδασκάλω, Aristot. Eg. 1231.* Έφοίταν πρὸς ήμās μισθοφόροι, *Xen. έπι θύρας, Id. (2) έργά δε φοιτάντ' άδηρα μακρινόν νόσον άπτερον, Soph. Aj. 59.*

Φοιτάω, *Ion.* pro φοιτάω, φοιτάω.

Φοιτή, *ital.* 3. sing. præc. ind. act. *Dor.* pro φοιτάω, ex φοιτάω. Unde

Φοιτήσις, *έως, ή, initio, frequens aditus.*

Φοίτης, *πρæco, Hes.*

Φοιτητήρ, *ήρος, ό, idem quod*

Φοιτητής, *έ, ό, qui ventitat;* (2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus. Α φοιτάω.

Φοιτίζω, *έο, venio, accedo.* Ab eod.

Φοίτος, *υ, ό, insaniam, furor;* (2) vagatio, error. Ab eod.

Φοιτών, *πρæs. part. act. contr.* pro φοιτάων.

Φολιδώδης, *ές, idem quod*

Φολιδωτός, *ή, όν, squameus, squamatus, corticatus.* Α φολίς.

ΦΟΛΙΞ, *ίκος, ή, asperitas cutis.*

ΦΟΛΙΞ, *γδος, ή, squama, qualis est serpentis.*

Φολκός, *έ, ό, strabus seu strabo, qui habet oculos distortos.* Ε φάος et έλλω.

ΦΟΛΙΞ, *έως, ή, obolus;* (2) marsupium sive sacculus condendis obolis; (3) follis.

Φολλιώδης, *έος, δ ζ η*, follicularis; fungosus; inanis, instar follis. Α præc.

Φόλυες, *οί, canum genus, Hes.*

Φολίνω, iniquo, *Hes.*

Φονάω, et -ώω, *ώ, cædem appeto.* Φονά, *φονά-νός ήδη, Soph. Phil. 1209.* Α φόνος.

Φονεργάτης, *υ, ό, auctor cædis.*

Φόνεμμα, *άτος, τό, quod occisus est, cadaver, R.* Α φονεύω.

Φονεύς, *έως, ό, homicida, sicarius. Il. 18, 334.*

Φονετής, *έ, ό, idem.* Α

Φονεύω, fut. έύωω, cædem perpetuo, occido. Φασγάνω λευκήν φονεύον την παλαιτώρη δεινήν, *Eur. Iph. in Au. 889.* Παίδας φονεύσας, *Id. Her. Fur. 1017.* Α φόνος.

Φονεύς, gen. sing. *Att.* pro φονέος, a φονεύς.

Φονή, *ής, ή, cædes;* (2) locus occisorum. Α φώνα.

Φονικός, *ή, όν, ad cædem pertinens;* (2) qui facile ad cædem perpetranda incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. Α φόνος. Unde

Φονικός, *adv.* crudeliter.

Φόνιος, *υ, δ ζ η*, et φόνιος, *ία, ίον, cæde contaminatus, homicida, cruentus;* (2) lethalis, mortifer.

Φονακτόνεια, *ώ, cædem perpetuo, interficio;* (2) cæde polluo. Α

Φονακτόνος, *υ, δ ζ η*, occisor, qui per cædem interficit. Ex φόνος et κτείνω.

Φονακτόνια, *ας, ή, cædes.* Α præc.

Φονολειής, et -λέης, *ές, propria sanguine stillans, crudelis, sævus.* Ex φόνος et λείω.

Φονόρρητος, *ον, sanguine redundans.* Ex eod. et ρέω.

Φόνος, *υ, ό, homicidium;* cædes, nex, *Gl. V. (2) sanguis, sed qui in cæde effunditur, Soph. Ed. Tyr. 1278.* vide μυδάω. Διά φόνου χωρείν, necem intentare, dare. Παρά Νίσσα φθίνοντας εκ φόνων άνειλόμην, ex Ncssi morientis vulnere, *Soph. Trach. 557.* Α φώνα.

Φονάδης, *έος, δ ζ η*, sanguinarius, crudelis. Αιμώδης και φονάδης, *Joseph. Maccab. 10.*

ΦΟΪΝΟΣ, *υ, ή, piscis quidam in ostiis fluviorum celeriter nascens.*

ΦΟΞΟΪ, *ή, όν, cujus caput est acutum et veluti turbinatum, verticem habens fastigiatum;* (2) qui est vultu distorto, *Gl. Vet. φάξοι, cilonæ.* Hinc

Φάξοπος, *ητος, ή, capitis acuminatio.*

Φαξόσειλος, *υ, δ ζ η*, qui labris est coarctatis et in acutum desinentibus.

Φαρά, *άς, ή, latio, gestatio, bajulatio;* (2) motus vehementior, ut in jactu, conversione,

lapsu; item impetus, v. gr. fluctuum; (3) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus, annona. Α φέω. Hinc

Φοράδην, *adv.* portando, gestando, *Plut.* Πάμαι θρογγά πέταται φοράδην; *Soph. Ed. Tyr. 1310.* Και μὲν ὄδ' άναξ ήδη φοράδην δάμα πιλάξει, *Eurip. Androm. 1167.*

Φοραίνω, pro φέω, *Poet.*

Φοράς, *άδος, ή, ίππος φορέας, equa.* "Ιπποι φορέάδες, και φοράδες, *Artemid. Onecrocr. 4, 58.*

Vide et *Hesych. v. φοράδες.*

Φορεαία, *άς, al. φορεαία, ως, ή, capistrum.* Α φέρω.

Φορεαίος, *αία, αίον, pascuus.* "Ηξει φορεαίον "Ιναχος, *έξ όρέων, Call. P. 50.* Α φορέα.

Φορέας, *άδος, ό ζ η*, alimentum suppedans; (2) gregarius, gregalis, *Ph. φορέας ή θήλεια ίππος, equa, φορέάδες, equæ, Ph.* Ab eod.

Φορεαία, *άς, ή, et φορεά, item φορεάς, cibus, esca;* (2) capistrum; (3) corium, quo tibiæ ora muniebant. Ab eod.

Φορέη, *ής, ή, pabulum, alimentum, esca.* "Ορηνι φορέη παραλαίος γενίσσεται, *Soph. Aj. 1085.* Α φέρω.

Φορέιον, *τά, idem quod φορεαία, Sch. Ar.*

Φορεαφόρος, *υ, ό, qui lecticam portat, lecticarius.* Ex φορέιον et φέω.

Φορέιον, *υ, τό, gestatorium, sella gestatoria, lectica;* (2) vehiculum, *Gl. V. petitorium;* (3) merces quæ datur bajulo, *Plut.* Έν χρευστόσσι φορέιος, *Polyb. 31, 3, 18.* Α φορέύς.

Φορείτω, *portato,* 3. sing. præc. imperat. act. *contr.* pro φορέτω, a φορέω, *fero, porto.*

Φορέισσι, 3. pl. præc. ind. act. *Dor.* pro φορέισσι, a verbo eod.

Φορέοντας, *ferentes, acc. pl. part. præc. act.*

Φορέσπον, *υ, τό, vectura;* (2) merces bajuli. Α φορέα.

Φορέόμενος, part. præc. med. *Dor.* pro φορέμενος, *contr.* ex φορέόμενος, a φορέω.

Φορέοντας, *ferentis, gen. sing. part. præc. act. Dor.* pro φορέοντας, *contr.* ex φορέοντας, a verbo eod.

Φορέύς, *έως, ό, portator, bajulus;* (2) lecticarius, seu is qui fert sellam domini.

Φορεύω, pro φορέω, *Hes.*

Φορέω, *ώ, fut. έσω, gesto, fero, porto.* Φορέσω τό ζίφος τό λατόν έν μύρω κλαδι, *Aristoph. Lys. 635.* Μη νύν έν ήβος μένον έν σαντώ φορεί, *Soph. Antig. 716.* Α φέρω. Hinc

Φορέδον, *adv.* sarcinæ in modum; (2) accrevitum; (3) portando, gestando.

Φορέημα, *άτος, τό, quod gestatur, gestatio.* Την πρώτην έχων χόραν τῷ φορέηματος, primum locum habens inter eos qui gestabant (aprum), *Polyb. 8, 31, 7.* gestamen; τὰ τῶν όπλων φορέηματα, *Xenoph. Cyrip. 2, 3, 14.* onus: οίον φέρημα ό φέρος, *Id. Ibid. 3, 1, 25.* Τινι δῶνα φέρημα, alicui gestandum tradere, *Arrian. de Reb. Syriacis, 56.*

Φορέημα, idem quod φορέω.

Φορέναι, *tulisse, a. l. inf. act. Att.* pro φορέναι, a φοραίνω, pro φέω.

Φορέσις, *έως, ή, gestatio.* Α φορέω.

Φορητός, *ή, όν, qui ferri et portari potest, tolerabilis.* Ab eod.

Φορίγγες, *αί, tubera, al. ἴδινα, Hes.*

Φορίμος, *υ, δ ζ η*, utilis, commodus. Α φορέω.

Φορίνη, *ή, cunctis suilla, quæ crassa;* (2) cutis hominis, *Harp.* de homine stupido.

Φορίς, *ίδος, ή, quæ gerit, gestat, fert;* (2) epith. feminae, terræ, &c. gravida, fecunda. Α φορός.

Φόρος, canus, *Lyc.*

Φόρου, *ένος, ό, portus;* (2) monstrum inarinnun. Α φέω.

Φορηδόν, *adv.* in modum sportæ seu corbis; (2) in modum tegetis seu storeæ. Α φορέύς.

Φορημικής, *ή, pro φορημικής, Fr.*

ΦΟΡΜΙΞ, *ιγγος, ή, cithara, testudo.*

Φορμιδιον, *υ, τό, tegeticula, Gl. V.* Α φορέμος.

Φορμιζω, fut. *ίσω, Dor. έω, cithara pulso, cithara ludo, celebrò. Od. 4, 18.* Α φέρημξ.

Hinc

Φορμικτὸς, Dor. pro φορμικτῆς, ἢ, ὄ, citharædus. A præc.
 Φορμίον, υ, τὸ, sportula, corbula; (2) tegeti-
 cula, parva storea. Dim. a φορμός.
 Φορμῖος, ἴδος, ἦ, idem et ab eod.
 Φορμίσκιον, υ, τὸ, idem. A φορμῖος.
 Φορμῖκος, υ, ὄ, idem et ab eod.
 Φορμωκοίτης, ᾧ, fut. ἦσω, super tegete cubo,
 storeæ incubo. Ex φορμῖος et κοίτη.
 Φορμωραφῆ, vel φορμωρράφειν, in tegete vel
 storea insuo, Eschil. Ex eod. et βάπτω.
 Φορμωροφῖς, ἴδος, acus ad storeas consendas
 apta. A seq. et ραφῖς.
 ΦΟΡΜΟΣ, ἢ, ὄ, sporta, corbis, calathus, nexus
 vitilium, sex teutum e junco, sparto, ed id
 genus aliis; (2) tegetes, storca. Χάσας δὲ
 φορμῖος ἀχύρων σαταγμῖνοις τὰς τάφους, Polyb.
 1, 19, 13.
 Φορμωφορέω, ᾧ, fut. ἦσω, storeas gcsto, bajulus
 sum. A
 Φορμωφόρος, υ, ὄ, ἢ, qui storeas portat, bajulus.
 E φορμῖος et φέρω.
 Φορῶντείν, quæstui habere, Steph.
 Φορῶσαι, ferentes, nom. pl. part. præc. Dor. pro
 φοῦσαι, contr. ex φορῖσαι, a φορέω.
 Φορολόγιος, ᾧ, f. ἦσω, tributum cxigo. Πολλὰ
 μῆρη τῆς Σικελίας ἐφορολόγιον, Polyb. A φο-
 ρολόγος.
 Φορολόγητος, υ, ὄ, ἢ, a quo tributum exigitur,
 tributarius. A præc.
 Φορολογία, ας, ἦ, tributū exactio. A
 Φορολόγιος, υ, ὄ, tributū exactor. E φόρος et
 λέγω.
 Φορός, ἢ, ὄ, ἢ, ferens, de vento. Φορὸν ἔνεμον
 καὶ λαμπρόν, Polyb. 1, 60, 6: unde (2) se-
 cundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer,
 vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax;
 (5) fecunda, de muliere. A φέρω.
 Φόρος, υ, ὄ, tributum, pensio; (2) forum tum
 negotiantium tum judicarium. Ab eod.
 Φορέντας, acc. pl. part. præc. act. pro φορέοντας,
 a φορέω.
 Φορταγωγῆναι, ᾧ, onera porto. Πλήθος ὑποζυ-
 γίον φορταγωγῆναι πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν εἰς
 ἀπόλαυσιν τραπέζων χορηγήματα, Longin. 43.
 A
 Φορταγωγός, ἢ, ὄ, ἢ, onera ferens. E φέρτος
 et ἄγω.
 Φόρταξ, ἄκος, ὄ, bajulus. A φέρτος.
 Φορτηγία, ᾧ, fut. ἦσω, onera fero:
 Φορτηγία, ας, ἦ, mercaturæ genus quæ exer-
 cetur navibus onerariis:
 Φορτηγικός, ἦ, ὄν, onerarius. A
 Φορτηγός, fut. ἴσω, onero; πεφορτισμένον, onusta,
 Ph. perf. part. pass. φορτίζετι τὸς ἀνθρώπους
 φορτία δυσβάστακτα, Luc. 11, 46. πεφορτισμένοι,
 Matt. 11, 28. A φέρτος.
 Φορτικῆμάτιον, sum molestus, odiosus, ineptus.
 A
 Φορτικός, ἦ, ὄν, onerarius. Gl. V. onerosus;
 (2) ineptus, insulsus; (3) fastuosus, arro-
 gans, insolens; (4) molestus, gravis, non
 ferendus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες, Arriani.
 Τὸς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπανεῖν αὐτῶς, ἐλα-
 φροτέρως παρῆχει τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν
 ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὡσπερ φορτικὸς τῆς δόξης τὸ μὴ
 εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν Θεὸν ἀποτίθεσθαι,
 Plu. de Sui Laude. Sic enim debet legi,
 non φορτικῶ ut libri editi, et interpres inepte.
 A φέρτος. Hinc
 Φορτικότης, ητος, ἦ, inepti, stulti, arrogantes,
 molesti mores.
 Φορτικός, adv. odiose, moleste, inepte, arro-
 ganter, insolenter. Ἐδδοκί μὲν ἔν πᾶσι φορ-
 τικῶς κατώχρασθαι τῆς ὀμιλίας, Polyb. 17, 1,
 10. Ab eod.
 Φορτίον, υ, τὸ, onus, sarcina, fascis, merx, Ph.
 φορτίος, mercibus, Ph. A φέρτος.
 Φορτίς, ἴδος, ἦ, oneraria navis. Ab eod.
 Φορτωβάστης, υ, ὄ, bajulus. Ex eod. et βα-
 τάζω.
 ΦΟΡΤΟΣ, υ, ὄ, onus, propriæ navium; (2) res
 inolesta, tædium. A φέρω.

Φορτοσόλος, on, ad vendendas merces aptus, Man.
 Φορτοφόρος, υ, ὄ, ἢ, onus portans, bajulus. E
 φέρτος et φέρω.
 Φορτώω, fut. ᾠω, onero. Βωμόν τε παμμεγέθη
 σχίζεις μυρίας φορτώσαντες, Heliod. A
 φέρτος.
 Φορτωτός, ἦ, ὄν, tinctus, coloratus.
 Φορῶναι, vel φορῶσαι, fut. ὕσω, pinso, subigo,
 misceo, confundo; (2) fœdo, polluo. Od.
 18, 335. Ib. 22, 21. A φορῶναι.
 Φόρος, podex, Hus.
 Φορῶτος, ἢ, ὄ, quisquilæ et varis rebus com-
 mixtis; (2) funis ex congestis stramentis
 et vitilibus ad πλέγματα (3) cœnum. Σύες
 φορῶτῶ ἐπιμαρμαίνουσαι, Aratus, 1123. Ab eod.
 ΦΟΡΤΩ, idem quod φορῶναι.
 Φώος, τὸ, lux, lumen, (spes, gaudium, salus,
 P.), Il. 6, 6. A φῶς.
 Φῶοις, adv. in lucem, in luminis auras.
 Φωγίλλη, ἦ, idem quod
 Φωγίλλιον, υ, τὸ, flagellum. Vox Lat.
 Φωγελλῶω, ᾧ, fut. ὠσω, flagello.
 Φωγῆ, 3. s. a. 2. conj. pass. v. φράσω, obstruo.
 Φῶγῶν, ἄπος, τὸ, sepimentum, septum, sepes,
 maceria, vallum, munimentum. A φράσω.
 Φωγῶντις, υ, ὄ, ad sepes pertinens, sepimentis
 idoneus; (2) qui circa sepes nascitur. A
 præc.
 Φωγῶς, ἢ, ὄ, sepimentum, septum, sepes;
 dumus, carectum, Gl. V. Ab eod. Unde
 Φωγῶναι, ὠνος, ὄ, dumctum, Gl. V.
 Φωγῶνται, idem quod φράττω.
 Φωδαύ, ᾧ, indicō, declaro. Γῶν φράδαυσε,
 Pœt. pro ἐφράδαυσε, Pind. A φράζω, cujus
 p. m. est πέρφαδα.
 Φωδεῖω, idem et ab eod.
 Φωδέ, dixit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro
 ἐφραδε, a φράζω.
 Φωδῆ, ἦς, ἦ, scientia, prudentia; (2) Plural.
 mentes; (3) consilium. Τῶν δὲ μελλόντων
 τετιφλωται φωδῆ, Pind. (3) δίας δ' ἀμάτορος
 Παλλᾶδος φραδαῖς, Eurip. Phœn. 671. Ab
 eod.
 Φωδέης, εος, ὄ, ἢ, consultus, prudens. Φωδέος
 νῦν ἔργα τίτυκται, Il. 24, 354. A præc.
 Φωδμοσύνη, ης, ἦ, consilium, prudentia, peritia.
 A φράδμων.
 Φωδμοσύνησι, dat. plur. Ion. pro φωδμοσύναις.
 Φωδμων, ονος, ὄ, ἢ, consultus, circumspetus,
 solers. A φράζωμαι.
 Φωδαῖς, adv. prudenter, consulte; (2) diserte,
 aperte. A φραδῆς.
 Φράζειναι, 2. sing. præc. ind. med. Ion. pro φρά-
 ζῆσαι, a φράζω.
 Φράζω, 2. sing. præc. imperat. med. Ion. pro
 φράζεσο, a verbo eod.
 Φράζωσκε, dicebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion.
 pro ἐφραζε, a verbo eod.
 Φράζεσθαι, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro
 ἐφράζεσθαι, a verbo eod.
 Φράζω, 2. sing. præc. imperat. med. Dor. pro
 φράζε, a
 ΦΡΑΖΩ, Dor. φράδω, fut. ᾠσω, dico, memo-
 ro, commemoro, indicō; φράζωμαι, in
 animo verso, delibero, statuo, perpendo;
 (2) animadvertendo caveo, vito; (3) ani-
 madverto, deprehendo, intelligo. "A σοι
 καὶ ἰδὸν ἐφράζω, Aristoph. Thesm. 1183. Πρὸς
 δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πᾶσι τε φράσεις, Eur. Iph. in
 Au. 45. Φράσει πᾶνθ' ἄλλος ἄμμι, indicat,
 Theocr. 1, 102. Φράσον πολιταῖς ἔ πόλει
 σωτηρίαν, Eur. Ph. 905. Il. 23, 453.
 Φρακτῆς, ητος, ὄ, sepes. A φράσω.
 Φρακτικός, ἦ, ὄν, cataphractus, circumquaque
 armis munitus. Ab eod.
 Φρακτός, ἦ, ὄν, septus, munitus. Ab eod.
 Φραζάμενον, munitum, acc. sing. aor. 1. part.
 med. verbi φράσω, munio.
 Φρασιάτα, 3. pl. aor. 1. opt. med. Ion. pro
 φράσαιντο, a φράζω, dico.
 Φράσωσα, quæ dixit, aor. 1. part. act. f. g.
 φράσδεν, præc. inf. act. Dor. pro φράζω.
 Φρασεολόγιος, ας, ἦ, loquendi formularum col-
 lectio. Ex φράσις et λέγω.
 Φρασί, dat. plur. Dor. pro φρεσί, a φρῆν, mens.
 Φραῖς, εως, ἦ, dictio, ipsa dicendi actio, lo-

cutio, phrasis, genus loquendi. Gl. V. lo-
 quela, eloquentia. A φράζω.
 Φραῖμων, idem quod φράδμων, ἴtem attentus,
 Hes.
 Φρασιόμειθα, consultabimus, 1. plur. f. 1. ind.
 med. Dor. pro φρασιόμειθα, a φράζω.
 Φράσον, edisere, 2. sing. a. 1. imperat. act.
 Φρασιόμειθα, dicemus, consultabimus, 1. pl. f. 1.
 ind. med. Pœt. pro φρασιόμειθα.
 ΦΡΑΣΩ, vel φράστω, f. ἔω, serpio, munio,
 communio, obstruo, obturo, constipo; πε-
 φραγμένος, septus, armatus, perf. pass. part.
 Κάκει πύφρακται λαὸς ἄεμασι πύροις, Eur. Ph.
 740. Τί δ' ἦλθες γυνή (ἄσα) πρὸς ἄνδρας ἀσπί-
 σιν πεφραγμένους; Id. Iph. in Au. 839.
 Φρασιός, εως, ἴον, dicendus. A φράζω.
 Φρασιῆς, ητος, ὄ, elocutor, indicator, explicator.
 Ab eod.
 Φρασιόδης, ἦ, ὄν, eloquens. Ab eod.
 Φρασιός, υος, ἦ, idem quod φρασιός.
 Φρασιῶς, ορος, ὄ, idem quod φρασιῶς.
 Φρασιῆς, ητος, ὄ, qui ejusdem curiæ vel tribus
 est, tribulis. A φραστρία.
 Φραστρία, ας, ἦ, societas. A φράτωρ.
 Φραστριικός, ἦ, ὄν, curialis, tribulis. A præc.
 Φραστριός, α, ὄν, idem.
 Φράττω, ἦ, idem quod
 Φραστρία, ας, ἦ, curia. Hinc φραστρία dicuntur
 conventus quidam boninum, aut conventi-
 cula, quasi pagi, propria sibi sacra pecu-
 liarieque communiter habentium; (2) ter-
 tia pars tribus Athenis. Gl. Vel. φραστρία,
 contubernium. A φράτωρ.
 Φραστριάζω, f. ἄσω, sum unus e curialibus, sum
 particeps curiæ; (2) conjuro, sodalitates
 facio. Μεθ' ἂν ἔ θεόπομπος ἱφραστριάζε, Dem.
 A φραστρία.
 Φραστριάκιος, ἦ, ὄν, curialis, ad curiam pertinens.
 Ab eod.
 Φραστρίαρχος, υ, ὄ, præfectus curiæ vel sodalitiū,
 quod φραστρία vocatur. Ex ἀρχή.
 Φραστριαστής, ἢ, ὄ, curialis. A φραστριάζω.
 Φραστριαστικός, ἦ, ὄν, idem. Ab eod.
 Φραστριαῖος, εως, ὄ, idem. Ab eod.
 Φραστρίζω, fut. ἴσω, idem quod φραστριάζω.
 Φραστρικός, ἦ, ὄν, idem quod φραστριάκιος.
 Φράστριον, τὸ, locus in quem conveniunt curia-
 les, Eust.
 Φράστριος, υ, ὄ, curialis, ad curiam pertinens.
 Φράττω, All. pro φράσω.
 Φράττω, ορος, ὄ, curialis; (2) tribulis, contri-
 bulis. A φραστρία.
 Φραχθεῖς, septus, a. 1. part. pass. v. φράσω.
 Φραῦντης, υ, ὄ, qui aquam e puteo haurit.
 Ex φρέαρ et ἄντηλω.
 ΦΡΕΑΡ, ἄπος, τὸ, puteus, cisterna.
 Φραστία, et εἶα, ας, ἦ, idem. A φρέαρ. Unde
 Φραστιαῖος, αἰα, αἰον, putealis:
 Φραστιαῖος, ἴα, ἴον, idem. Ab eod.
 Φραστικός, ἦ, ὄν, putealis, Gl. V. A φρέαρ.
 Φρεάτιον, υ, τὸ, parvus puteus; (2) fossa pro-
 funda. Dim. ab eod.
 Φρεάτις, ἦ, fuvus et cella apum, Bud.
 Φραστορικτῆς, ὄ, putei fossor, putearius.
 Φραστοτύπανον, puteorum tympana, haustra,
 V. L.
 Φραστοδῆς, εος, ὄ, ἢ, in putei modum profun-
 dus. A φρέαρ.
 Φραστορῶχλιος, ᾧ, idem quod φραστορικτῆς.
 Φραστορῶχλος, υ, ὄ, ἢ, idem quod φραστορικτῆς.
 Φρέγιλος, nomen avis, Ar.
 Φρέϊα, ἄπος, τὸ, puteus, Ion. pro φρέϊαρ, Il. 21,
 197.
 Φρεῖν, ferre, præc. inf. act. per Sync. pro φρέϊναι,
 a verbo φέρω, fero.
 Φρένα, mentem, accus. sing. a φρῆν.
 Φρενῆπαῦται, ᾧ, fut. ἦσω, mentem seu mentes
 dccipio; (2) decipio. Ἐαυτὸν φρεναπαύτῃ,
 Gal. 6, 3. Ex φρῆν et ἀπατάω.
 Φρεναπάτης, υ, ὄ, impostor, deceptor. Ex ἴisd.
 Φρενήης, εος, ὄ, ἢ, mentis compos, aut cor-
 datus. Gl. V. sapiens. Ex φρῆν et ἄρω.
 Φρενήτης, ὄ, mente captus. Unde
 Φρενήτης, ἦ, Steph.
 Φρενητιάω, ᾧ, sum phreneticus. A φρενήτης.
 Φρενητικός, ἦ, ὄν, phreneticus, Gl. V.

φρενικός, ad mentem pertinens. Vid. *Steph.*
 φρενιτικός, ἢ, idem quod φρενίτις, *Jul.*
 φρενιτικός, ὦ, sum phreniticus, phrenitide labo-
 ro. A φρενίτις.
 φρενιζέω, fut. ἴσω, idem et ab eod.
 φρενιτικός, ἢ, ὄν, phreniticus, qui plirene la-
 borat. Ab eod.
 φρενίτις, vcl φρενίτις, ἴδος, ἢ, mentis delirium,
 inflammatio membranarum cerebri, fe-
 breum acutam et mentis perturbationem
 inducens. A φρήν.
 φρενοβλάβεια, ας, ἢ, amentia, dementia. A
 φρενοβλάβης, ἴος, ὁ ζ᾽ ἢ, mente læsus vel captus,
 despiens. Ex φρήν et βλάβω.
 φρενοβλαβής, insanus, *Dolsc.*
 φρενοβλαβής, adv. dementer, insane.
 φρενογνήθης, ἴς, lætus, hilaris. E φρήν et γνήθω.
 φρενοδαλις, ἴδος, ἢ, amentia, furor. Ex eod. et
 δηλίω.
 φρενοδίνης, ἴς, mentem versans, *Nonn.*
 φρενοδίνης, ἴος, ὁ ζ᾽ ἢ, mentem demulcens.
 Eis θεῶν οἰσθηθέντες ἐν φρενοδελγεί μύθῳ, *Nonn.*
 P. 4, 30. Ex φρήν et θέλω.
 φρενόθεν, adv. a mente, ex mente, sponte. Οὐ
 ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστέρα ἔβας, *Sophr.*
 Aj. 183. A φρήν.
 φρενοκλοπέω, ὦ, decipio, impono præstigiis.
 Ex φρήν et κλέπτω.
 φρενοκλόπος, ὁ ζ᾽ ἢ, impostor, decipiens. A
 φρήν et κλοπή.
 φρενοκλόπος, α, ὁ ζ᾽ ἢ, mente captus. Ex φρήν
 et λαμβάνω.
 φρενομάνης, ἴς, furiosus, fanaticus, etiam bono
 sensu. A μάνομαι.
 φρενομάρως, α, ὁ ζ᾽ ἢ, mente captus, furiosus,
 insanus.
 φρενομάρως, adv. insane, dementer. Νῦν ὅταν
 νοστήντα φρενομάρως ἀκούσῃ, *Sophr.* Aj. 630.
 φρενοπληγής, phreneticus, *Æsch.*
 φρενοπληκτος, ὄν, furiosus, demens. Ex πλῆσσω.
 φρενοπληγῆς, ἦγος, ὁ ζ᾽ ἢ, idem.
 φρενοπικτων, ὄνος, ὁ ζ᾽ ἢ, qui sua mente aliquid
 componit.
 φρενός, ὦ, fut. ὄσω, ad mentem sanam reduco,
 monco, castigo; (2) desipio, fallo, seduco.
 Οὐ μὴ φρενώσεις μί, *Eurip.* Bac. 792. Κλαίων
 φρενώσει, ὦν φρενῶν αὐτοῖς κενός, *Sophr.* Antig.
 765. Πολλῶν γ' ἀμείνων τῶς πύλας φρενῶν ἔφω
 "H σωτῶν, *Æschyl.* Prom. Vinc. A φρήν.
 φρενώλης, mente captus; *Æsch.* Sept. ad Theb.
 763. Ex φρήν et ὄλω, perdo.
 φρενώσις, ἴως, ἢ, castigatio, admonitio. A
 φρενός.
 φρενοπήσιον, τὸ, idem. Ab eod.
 φρενοπυτεῖα, ὦ, fut. ὄσω, puteum fodio. A
 φρενοπύτης, α, ὁ, putei fossor, putearius. Ex
 φρεῖα et ὄρύσσω, (meclius hæc per ω.)
 φρεῖς, fcr, aor. 2. imperat. act. a φεῖμαι, pro
 φρεῖω.
 φρεῖσι, mentibus, dat. plur. cum υ, a φρήν.
 φΡΕΩ, fut. φρεῖω, fudio, P. emitto, adigo,
Etn.
 φρεωπύθειω, ὦ, puteum effodio. Ὅς πάλαι γέ
 μ' ἔφρεωπύθει, *Aristoph.* Lys. 1034. A
 φρεωπύτης, α, ὁ, putei seu puteorum fossor,
 putearius. Ex φρεῖα et ὄρύσσω.
 φΡΗΝ, ενός, ἢ, mens; (2) sapientia; at φρή-
 νος, prudentia, ingenium; (3) præcordia,
 tamquam mentis sedes. Vide *Etn.*
 φρηπία, ας, ἢ, puteal, os putei. A φρεῖα.
 φρηπία, ας, ἢ, tribus, curia. A φραπρία.
 φρηπάλεις, ἴα, ἔον, horribilis. A φρεῖζ.
 φρηπασμός, ἦ, ὁ, horror, quasi a φρηπάζω, quod
 esset horreo. A
 φρηπία, ας, ἢ, horror, torpor, *Ph.* (2) metus.
 φρηπία, αἰ, et φρηπία, τὰ, horror sub accessio-
 nem febris. A præc.
 φρηπιάω, ὦ, horresco. A φρηπία. Hinc
 φρηπιάσις, ἴως, ἢ, idem quod φρηπία.
 φρηπιάσις, ἦ, ὁ ζ᾽ ἢ, horrificus, *Gl. V.* Ex
 φρηπία et πύθειω.
 φρηπιάω, horrifico, *Gl. V.* φρηπιάω, horresco,
Gl. V. A φρηπία.
 φρηπιοδός, ὁ, horribiliter clamans, *Cyr.*
 φρηπιοδός, ἢ, ὄν, horrendus, horrorem incutiens.
 A φρηπία.

φρηπιοδός, adv. horribiliter, horrendum in mo-
 dum.
 φρηπιοδός, ἴος, ὁ ζ᾽ ἢ, horribilis, horrendus. A
 φρηπία.
 φρηπιαγμός, ἦ, ὁ, fremitus; (2) flatus quem
 equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4)
 exultatio præ gaudio, insolentia, ferocia.
 φρηπιασσο, fremet, 2. sing. præc. imperat. med.
 Ion. pro φρηπιασσο. A
 φΡΙΜΑΣΣΟΜΑΙ, f. ζῶμαι, idem quod φρηπιασ-
 σομαι. φρηπιασσο πάσα τραγίκαν Νῦν ἀγγέλα,
Theocr. 5, 141.
 φρηπιάω, ὦ, fremo. φρηπιάω τε λαγαυίης ὑπ'
 αὐτῆς, *Orphan.* Cyneg. 1, 490.
 φρηπιασσοται, fremit, 3. sing. præc. ind. med.
 Ion. pro φρηπιασσοται, a verbo præc.
 φΡΙΞ, φρηπία, ἢ, maris horror, motus maris
 incipiens, primaque agitatio fluctuum super-
 ficiliaria, veluti quum mare exigua strin-
 gitur aura, et in co breves humilisque ex-
 surgunt undæ, veluti pili in homine ex-
 horrescente; *Pl.* 21, 126.
 φρηπιαζέω, ενός, ὁ ζ᾽ ἢ, cervicem habens hor-
 rentem setis. Ex φρηπία et αὐχέω.
 φρηπιαζέω, τριχός, ὁ ζ᾽ ἢ, horrens pilis.
 φρηπιαζέω, α, ὁ, horrens coma. Ex φρηπία et
 κόμη.
 φρηπιαζέω, horrentes jubar seu setas habens,
Hes.
 φρηπιαζέω, ἢ, ὄν, horridus. A φρηπία.
 φρηπιαζέω, imperf. ind. act. Ion. pro φρηπιαζέω, a
 φρηπιαζέω, vel φρηπιαζέω, fut. ζῶω, horreo, horresco,
 cum horrore reformido; (2) adhibetur tam
 de lætitia quam de metu. Οὐδὲ σκόπον φρηπια-
 ζέωσι τὸν ζυνηγοῦσάν, *Eur.* Hipp. 421. Χαί-
 ρη παφρακός, *Id.* Ph. 1128. ἐν ἔρωτι, *Sophr.*
 Aj. 702. (2) φρηπιαζέω, horreo præ læ-
 titia, *Id.* Ibid. 693.
 φρηπιαζέω, et φρηπιαζέωμαι, pro προφρηπιαζέω-
 μαι, exordio seu principio utor, proemii
 loco dico, præfationem instituo. *Gl. V.*
 φρηπιαζέω, exordior. Τί φρηπιαζέω νεοχρόν,
 ἔξαυθα σαφούς, *Eurip.* Iph. in Tau. 1165. A
 φρηπιαζέω.
 φρηπιαζέω, aor. 1. inf. act. verb. Att. φρηπιαζέω-
 μαι, pro προφρηπιαζέω, exordio utor.
 φρηπιαζέω, α, τὸ, proemium, exordium. Ab et
 pro προφρηπιαζέω.
 φρηπιαζέω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr.
 pro φρηπιαζέω, a φρηπιαζέω, intelligo.
 φρηπιαζέω, adfectus sit, 3. sing. præc. imperat.
 med. contr. pro φρηπιαζέω, a verbo eod.
 φρηπιαζέω, ὦ, sapio. *Ph.* intelligo, mentis com-
 pos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio,
 judico; (4) dicitur de conditione et habitu
 animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εἶ
 vel κακῶς φροσίν, ἢ ἐπ' ἀγαθῶ, vel κακῶς,
 benevolus vel malevolus sum, faveo, invidio;
 μέγα vel μικρῶ, elato vel demisso animo
 sum: saepe quoque φροσίν usurpatur pro
 μέγα φροσίν, altum sapere, magnos gerere
 spiritus. Μη μόνον λέγ', ἀλλὰ ζ᾽ φροσίν τὰδε,
Eur. Or. 242. Ἐφ' ἐαυτῶ φροσίν, arroganter
 sentire, *Dem.* Δηλώσωμ' ἐν οἱ' αὐτοῖς
 φροσίν, *Sophr.* El. 336. "Ἦκιστα μείζον αὐτὸν ἢ
 ὄψις φροσίν, *Eurip.* Phœn. 710. Σφάλλω
 δ' ὄσω φροσίν εἰς ἡμᾶς μέγα, *Id.* Hippol. 6.
 φροσίνεα τὰδιν, *Id.* Ibid. 930. A φρήν.
 φρηπιαζέω, ἴος, τὸ, cogitatio, animus, sensus
 animi; (2) elatio animi, fastus; (3) animi
 impetus, superbia. Hinc
 φροσινώτης, α, ὁ, qui est elato animo, vir ex-
 celsi animi, *Lungin.* 9.
 φροσινώτης, fut. ἴσω, facio, ut aliquis animos
 tollat, vel se efferat; φροσινώτης, ani-
 mos tollo; majores spiritus sumo; (2) mag-
 nifice de me sentio. "Ὅργη πλῆρης ζ᾽ πρ-
 φροσινώτης, *Diad.* φροσινώτης ἐκ τῶν
 ἔργων, *Aristot.* Hinc
 φροσινώτης, ἴος, ὁ, animi elatio.
 φροσινώτης, ἴος, ὁ, ὁ ζ᾽ ἢ, qui excelsi est animi,
 magnanimus. A φροσινώτης.
 φροσινώτης, ἴος, ἢ, prudentia, sapientia, intelli-
 gentia. Proprie est virtus rationalis poten-
 tiæ, præparatrix eorum qua ad beatitudi-
 nem conferunt. A φροσινώτης.

φροσινώτης, α, ὁ ζ᾽ ἢ, prudens, sapiens; cordatus,
 astutus, *Ph.* A φροσίν.
 φροσινώτης, ἴος, ὁ ζ᾽ ἢ, animosus; (2) constans.
 A φροσίνος.
 φροσινώτης, adv. prudenter, sapienter.
 φροσινώτης, sagacissimus, *Ph.*
 φροσίν, ἴος, ἢ, ingenium; (2) astutia; (3) con-
 temptus. A φροσίν.
 φροσινώτης, intelligentes, acc. pl. part. præc. act.
 contr. pro φροσινώτης, a φροσίν. Unde
 φροσινώτης, adv. sapienter, prudenter.
 φροσινώτης, 2. plur. præc. ind. act. verb.
 φροσινώτης, fut. ἴσω, curo, curam gero; (2) co-
 gito, commentor, meditor; (3) studeo, stu-
 dium et operam pono, præsertim in literis;
 φροσινώτης, sollicitus, *Gl. V.* πεφροσινώτης, sus-
 pensum, *Ph.* cogitandum, p. part. act.
 Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς αἰα φροσινώτης; *Eur.* Iph. in
 Taur. 344. Σε μὲν ἔδην φροσινώτης, *Plato.* A
 φΡΟΝΤΙΖΕ, ἴδος, ἢ, cogitatio; (2) cura, sollici-
 tudo; occupatio, *Gl. V.* Αἰ δὲν τερμῶν πῶς
 φροσινώτης σοφώτεραι, *Eur.* Hipp. 440.
 φροσινώτης, ἴος, τὸ, cura, officium. *Ph.* oc-
 cupatio. A φροσινώτης. Unde
 φροσινώτης, adv. pos. curandum est. Πάνυ ἡμῶν
 ἔτω φροσινώτης, *Plat.* Crit. 3.
 φροσινώτης, α, τὸ, locus in quo cogitationes
 seu commentationes nostras instituumus,
 schola, museum, sequiori seculo etiam mo-
 nasterium. Ab eod.
 φροσινώτης, ἦ, ὁ, curator, procurator, tutor, *Ph.*
 (2) commentator, qui commentationibus et
 speculationibus est deditus; studiosus, phi-
 losophus, monachus, asceticus. Ab eod.
 φροσινώτης, ἢ, ὄν, ad commentationem seu me-
 ditationem aptus; (2) meditabundus; solli-
 citus. A præc.
 φροσινώτης, cogitabunde, sollicitus.
 φροσίν, ὄδη, ἄδην, qui disparuit, qui abiit,
 evanidus, *Gl. V.* cassus; Attici sic dicunt,
 qui nimia animi levitate nimis effertur
 gaudio, etiam in re levi. Ἄλλὰ φροσίν ἀρ-
 τίας, modo abiit, *Sophr.* Aj. 735. φροσίν,
 acc. plur. neutrius generis adverbialiter.
 φροσίν, φροσίν, ὁ γὰρ, γὰρ, βαρβαροῖσι δασμοῖς,
Eurip. Or. 1373. Ex πρὸς et ὄδη, quasi πρὸ-
 σίνος, contr. πρὸσίνος.
 φροσίν, incassum, *Ph.* A præc.
 φροσίν, ἴος, ἢ, præsidium, custodia; (2) mili-
 tates ipsi præsidarii et custodes; (3) corporis
 custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse
 locus aut statio custodiae et præsidii; (5)
 carcer. Ex πρὸς et ἔρος, custus.
 φροσινώτης, præsidarius militibus præsum,
Plut.
 φροσινώτης, vel φροσινώτης, α, ὁ ζ᾽ ἢ, qui præ-
 sidarius militibus præest, præsidariae co-
 hortis præfectus. Ex φροσίν et ἀρχή.
 φροσίν, custodi, 2. sing. præc. imperat. act.
 contr. pro φροσίν, a
 φροσίν, ὦ, ἢ, ὄν, in presidio me tutor, cus-
 todio, excubo. Ἰκασίως δὲ σὺν κλάδω φρο-
 σίν, *Eur.* Supp. 103. Ὅχνηται παρθένω
 φροσίν, καλῶς, *Iph.* in Aul. 751. Ὅμμα
 φροσίν, oculum vigilem intendo, *Sophr.*
 Trach. 914. A φροσίνος.
 φροσινώτης, ἴος, τὸ, præsidium, custodia; (2)
 id quod custoditur. (2) ἐμνησκτα λείας βακ-
 λων φροσινώτης, *Sophr.* Aj. 53. A præc.
 φροσινώτης, ἴος, ἢ, custodia, excubiæ. Ab eod.
 φροσινώτης, ὁ, satelles, *Man.*
 φροσινώτης, ἢ, ὄν, præsidarius, *Gl. V.* A φροσίν.
 φροσίν, α, τὸ, præsidium, i. e. locus aut mu-
 nitioni cui præsidia imponuntur. *Gl. V.* ca-
 stellum; (2) custodia, carcer. Ab eod.
 φροσίν, ἢ, præsidaria, *Xen.*
 φροσινώτης, α, ὁ ζ᾽ ἢ, domi custos; v. gr. ca-
 nus, *Ephigr.*
 φροσίν, ἦ, ὁ, custos, *Gl. V.* præsidarius, ex-
 cubitor. Ex πρὸς et ἔρος.
 φροσινώτης, custodiamus, 1. plur. præc. conj.
 Dor. et contr. pro φροσινώτης, a φροσίνος.
 φροσινώτης, ἴος, τὸ, fremitus equorum; (2)
 fastus hircorum. A φροσίνος.
 φροσινώτης, α, ὁ, ferocens, v. gr. equus; (2)
 fastuosus, insolens. A præc.

Φρυγμός, ὄ, ὄ, idem quod φρύγμια.
 Φρυακτής, ὄ, ὄ, idem quod φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociae edente dicitur. A
 ΦΡΥΑΣΣΩ, vel ἄπτω, fut. ἄξω, med. ἄπτομαι, fremo, proprie de equo; (2) insolesco, efero me; (3) intempestive gloriari, vana spe efflor. Μη μάτην μετατρέξω φρυαττόμενος ἀλλήλους ἐλπίζων, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαινοῖς ἔψόγοις φρυαττόμενοι, M. Anthon. 10, 15. Τὸν αὐχίνα ἐπαίρειν ἔφρυάττωσθαι, Philo.
 Φρυγανίζομαι, fut. ἴσομαι, cremia seu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.
 Φρυγανιεύς, ἦ, ὄν, Vide φρυγανιεύς.
 Φρυγάνιον, ὄ, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a φρύγανον.
 Φρυγανιεύς, ὄ, ὄ, lignatio, sarmentorum lectio.
 Φρυγανιστρια, ἦ, collectrix virgultorum aridorum, Poll. ex Ar.
 Φρυγανιστιδής, ἐς, idem quod φρυγανιδής, Diosc.
 Φρύγανον, ὄ, τὸ, sarmentum, virgultum; φρύγαννα, nidus e sarmentis, quisquiliæ, Gl. V. A φρύγανον.
 Φρυγανοφόρος, ὄ, ὄ, ἦ, sarmenta ferens. Ex φρύγανον et φόρος.
 Φρυγανιδής, ἐος, ὄ, ἦ, e virgultis constans; (2) virgultus aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (4) fruticosus. Gl. V. surcularis. A φρύγανον.
 Φρύγαστρον, τὸ, instrumentum quo vertebant quid in frixorio. A φρύγανον.
 Φρύγαιος, ὄ, qui torret, Diosc.
 Φρυγία, ας, ἦ, quæ torret, Hes. A φρύγανον.
 Φρύγαια, ας, ἦ, Phrygia. A φρύγανον.
 Φρυγίζω, Phrygius moris imitor, Steph.
 Φρύγιλος, ὄ, frigilla, avis.
 Φρυγινίδα, ἦ, sc. παιδιὰ, genus ludi in quo utebantur fabis tostis.
 Φρύγιον, ὄ, τὸ, lignum aridum, cremium: Gl. V. φρυγιόν, frictorium. A φρύγανον.
 Φρύγιος, ἴα, ἴον, aridus. Ab eod.
 Φρυγιστί, modo sive concentu Phrygio. A φρύγανον.
 Φρυγμός, ὄ, ὄ, frixio, torrefactio. A
 ΦΡΥΓΩ, f. ἴξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio. Gl. V. φρύγιος, frigit. Ph. πεφρυγμένος, frixus, tostus, perf. pass. part. Κύαμον δὲ τις ἐν πυρὶ φρυξί, Theocr. 7, 66. Καθήμενα φρύγινα, ὅσπερ ἐ προσῆ, Aristoph. Conc. 221. Hinc
 Φρυκτός, ἦ, ὄν, tostus, frixus.
 Φρυκτωαίος, ὄ, f. ἴσω, excubias ago, e specula signa per ignem observando vel dando, et hostium aut aliorum adventum denunciandum.
 Φρυκτωαία, ας, ἦ, excubiæ speculatiuæ, ad signum dandum per faces.
 Φρυκτωάριον, ὄ, τὸ, specula τῶν φρυκτωῶν. A
 Φρυκτωαρός, ὄ, ὄ, observans faces hostilis adventus prænuccias, ut et ipse tales. Ex φρυκτός, φα, et ὄρειω.
 Φρυκτώριος, idem quod φρυκτός, Æsch.
 Φρύν, νός, ὄ, rubeta.
 Φρυνίος, ὄ, ὄ, idem.
 ΦΡΥΝΗ, ης, ἦ, idem.
 Φρυνιον, ὄ, τὸ, frutex utilis adversus rubetas; (2) rubeta, Diosc.
 Φρυνοιδής, ἐος, ὄ, ἦ, rubetæ similis. Ex φρύνος et εἶδος.
 Φρυνολόχος, ὄ, ὄ, ἦ, qu. dic. rubetis insidians.
 ΦΡΥΝΟΣ, ὄ, ὄ, rubeta, rana venenosa.
 Φρύξ, γός, ὄ, Phryx, Phrygius.
 Φρύξεις, torrebis, 2. sing. fut. 1. ind. act. Dor. pro φρύξεις, a φρύγανον.
 Φρύσσα, vel φρύττω, idem quod φρύγανον. Τὸ καλὸν ἴερος ἀνία φρύττει, Theocr. 6, 16.
 Φρύω, contr. pro φρέω, et hoc per Sync. pro φρέω.
 Φϋ, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἴφω, a φῦμι.
 Φύγαδι, adv. in fugam. A φυγή. Unde
 Φυγαδία, ας, ἦ, fugatio, exsilium.
 Φυγαδίον, ὄ, τὸ, confugium; (2) urbs quæ asylum habet, quo rei confugiunt et exsules. Ab eod.
 Φυγαδιότης, ὄ, τὸ, idem. Ab eod.
 Φυγαδιευτικός, ὄ, ὄ, vim habens abigendi. A

Φυγᾶδιον, fut. εἴσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, Gl. V. Φυγαδῆσθαι ἀφ' ἑαυτῶ πορρωτάτω, Philo. ἐκ τῆς πόλεως, Dem. A φυγᾶς.
 Φυγαδῆος, ἦ, ὄν, ad exsulium seu exsulis pertinet, vel qualis est exsulis aut exsulium; (2) exsul, seu profugus. Ab eod.
 Φυγαδικῶς, adv. more exsulium.
 Φυγαδοθήρας, ὄ, ὄ, exsulium inquisitor. Ex φυγᾶς et θῆρα.
 Φυγαίχμης, ὄ, ὄ, timens bellum. Ab αἰχμή.
 Φυγαθροπῆσι, f. σαι, hominum consortium fugio. Φυγαθροπῆσιν ἐς ἱερμίνην, Arct. Ex φυγή et ἄνθρωπος.
 Φυγαθροπῆς, ας, ἦ, hominum consortii devotio, Arct. Ex iisd.
 Φυγάνα, seu φυγανᾶνα, fugio, pro φεύγω.
 Φυγαρσενία, ἦ, virifugium, Man.
 Φυγᾶς, ἄδος, ὄ, ἦ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A φυγή.
 Φύγδην, et φύγδα, adv. fugaciter; fugæ modo. Ab eod.
 Φύγδελον, ὄ, τὸ, panus, tumor quidam, Cels. 3, 25. A φύς.
 Φύγι, fugit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἴφυγε, a φεύγω, fugio.
 Φυγῆν, aor. 2. inf. act. verbi φεύγω, fugio.
 Φυγεργός, ὄ, ἦ, fugiens opus; iners, socors, Bud.
 Φύγη, ἦς, ἦ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exsilium; (4) timor, pavor. (4) φυγῆ μ' ἐκ' ἐπιπελάτε, non amplius pavida ad me accedite, Soph. Phil. 1149. A φεύγω.
 Φυγοδέμιος, et φυγοδέμιος, ὄ, ὄ, ἦ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φεύγω et δῆμιον.
 Φυγοδικῆα, ὄ, detrecto certamen et iudicium, lateo, Ph. φυγοδικεῖν, tergiversari, Dem. Ab eod. et δίκην.
 Φυγοδικία, ας, ἦ, tergiversatio, Ph. Ex iisd.
 Φύγοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi φεύγω.
 Φυγόλεκτος, ὄ, ἦ, conjugium abhorrens. Ex φεύγω et λέγωμαι.
 Φυγομάχῆω, ὄ, f. ἴσω, detrecto pugnam, Arph. A
 Φυγόμαχος, ὄ, ὄ, ἦ, qui detrectat pugnam, fugax. Θάνατος ἔκρινε καὶ τὸν φυγόμαχον, Simonid. apud Stob. Ex φυγή et μάχη, μιγναι.
 Φυγόξενος, ὄ, ὄ, ἦ, hospites fugiens, inhospitalis, Pind. Olymp. 11. Ex φυγή.
 Φυγοπόλιμος, pro quo φυγοστόλιμος, Hom.
 Φυγοπονία, ἦ, laboris fuga, Polyb.
 Φυγόπονος, ὄ, ὄ, ἦ, qui laborem seu labores fugit.
 Φυγοστόλιμος, ὄ, ὄ, ἦ, bellum fugiens.
 Φύην, natum, a. 2. part. pass. verbi φύω, nascor.
 Φύεται, nascitur, 3. sing. præ. ind. med.
 Φύξας, ης, ἦ, fuga cum timore, idem quod φυγή. A φεύγω. Hinc
 Φυζακνός, ἦ, ὄν, fugax, pavidus, timidus.
 Φυζᾶλιος, ἴα, ἴον, idem et ab eod.
 Φύζηλος, timidus, Hes.
 Φυζικός, fugitivus, V. L.
 Φυζιπόλις, exul, Orph.
 Φύζω, in fugam verto, fugo, Il. 21, 6. A φεύγω.
 Φύη, ἦς, ἦ, natura, indoles; (2) statira, habitus oris; (3) stirps, germen, Il. 22, 370. A φύς.
 Φύη, natus sil, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi φύω, nascor.
 Φυκῆν, ὄ, idem quod φυκίς, Ath.
 Φυκίδιον, Dim. a φυκίς, Aristot.
 Φυκίσις, ὄεσσα, ὄν, algosus, alga abundans, Il. 23, 693. Ἀυτῶ ἐπ' ἄϊονος κατετάκτο φυκίσις, Theocr. 11, 14. A
 Φυκίον, vel φύμιον, ὄ, τὸ, Dim. a φύκας.
 Φυκοφάγος, ὄ, ὄ, ἦ, qui alga vescitur.
 Φυκοφᾶγος, ὄ, ὄ, ἦ, idem.
 Φυκία, ὄ, fucus, Gl. V. A φυκίον.
 Φυκίς, ἴδος, ἦ, fuca, piscis, cuius mas vocatur φύκας, Gl. V. φυκίς ἰχθύς, saxatilis piscis; φυκίδες, saxatiles, Ph. Ex φύκας vel φυκίον, quoniam loca amat algosa.
 ΦΥΤΚΟΣ, ἐος, τὸ, alga, Angl. SEA-WRACK; muscus; (2) purpurissum, color ruber ex

alga; (3) ficus ruber; (4) fucus quilibet; (5) φύκος ἰχθύς, saxatilis piscis, Ph.
 Φυκία, ὄ, fut. ὄσω, fuco, fuco obliquo. Φυκῆσαι τὸ πρόσσπον, Plut. A præc.
 Φυκτός, ἦ, ὄν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, vitandus; Il. 16, 128. A φεύγω.
 Φυκοδής, ἐος, ὄ, ἦ, algosus, alga abundans. A φύκος.
 Φύλαγμα, ἄτος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.
 Φυλάκειον, vel φυλακίον, ὄ, τὸ, locus in castris ubi sunt excubiæ; (2) statio, presidium, arx. A
 Φύλακῆ, ἦς, ἦ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio. Gl. V. tutela; (2) vigilia, excubiatio, excubiæ; (3) presidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes divisa erat, in quibus vigilarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores. Ph. φυλακαί, presidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. (7) locus ubi positi sunt custodes; (8) cautio; (9) amolito alicuius incommodi. Φυλακῆς ἔχω, observo. Φυλακῆς ἔχων ἔμινον, Eurip. Andr. 960. A φυλάσσω.
 Φυλακίζω, fut. ἴσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A præc. Unde
 Φυλάκιον, ὄ, τὸ, idem quod φυλάκειον.
 Φυλακτικός, custodiendi peritus, aptus ad custodiam, Plat.
 Φυλακίς, ἴδος, ἦ, custos, femina; φυλακίδες, naves præsidiariae. A φύλαξ.
 Φυλάκισσα, ης, ἦ, idem. A præc.
 Φυλακίτης, ὄ, ὄ, carcerarius, Gl. V. A φυλακί.
 Φύλακος, ὄ, ὄ, custos, excubitor, vigil. A φύλαξ.
 Φυλακτίον, adv. posit. custodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde
 Φυλακτής, ἦρος, ὄ, custos, excubitor, vigil.
 Φυλακτήριον, ὄ, τὸ, scrvatorium, promptuarium, Ph. (2) statio excubitorum seu vigilum, presidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὰ φυλακτήρια, ὄν, quasi conservatoria legis, quæ membra næ tenens, quibus inscripta erant quatuor pentateuchi sectiones. A præc.
 Φυλακτήριος, aptus ad custodiendum, Diosc.
 Φυλακτικός, ἦ, ὄν, custodiendi seu scrvandi et observandi, item conservandi peritus; (2) qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amolendi. A φυλάσσω.
 Φυλακτικῶς, adv. studio et sollicitudine, studiose cavendo, caute.
 Φύλαξ, ἄκος, ὄ, ἦ, custos, servator, conservator, excubitor, vigil; φύλακας, vigiles, Ph. milites præsidiarii. A φυλάσσω.
 Φυλάξαι, aor. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.
 Φυλάξαι, 2. sing. aor. 1. imprat. med.
 Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἰφυλάξατε.
 Φυλάξιμος, ὄ, custodiens, qui custodiri potest, Steph.
 Φύλαξις, ἐως, ἦ, custodia. A φυλάσσω.
 Φύλαρχῶ, ὄ, sum tribus præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus, Aristot. A
 Φυλάρχης, vel φύλαρχος, ὄ, ὄ, tribus præfectus, qui tribui præest, tribunus, Ph. tribunus plebis. Ex φυλή et ἀρχή.
 Φυλάσσαι, a. 1. infin. act. Ion. pro φυλάξαι, a verbo φυλάσσω.
 Φυλασόμεναι, præ. inf. act. Dor. pro φυλάσσειν, a verbo eod.
 Φυλάσσει, 3. sing. præ. conj. act.
 Φυλάσσοι, 3. plur. præ. ind. act. Dor. pro φυλάσσοι, a
 ΦΥΛΑΣΣΩ, vel φυλάττω, fut. ἄξω, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tutor; φυλάσσομαι, et φυλάττομαι, custodior; (2) caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, item capto; (5) insidias pono;

pono; φύλασιν, custodi, *Gl. V.* a. 1. imperat. act. φύλασαι, cave, a. 1. imperat. med. φυλαγαμένους, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κλήδας γάμου φυλάττει (*Ἡρα*), *Aristoph. Thesm.* 985. Καὶ μὴν πέλας γὰρ προσπόλους φυλάσσειται, servatur a, *Sophr. Aj.* 539. Τὰ μὲν λελαγμένα ἄρρητ' ἐγὼ σοὶ κἀτλή φυλάξομαι, secreta servabo, *Id. Il.* 1018. Φύλαττει πᾶς ἀέρα περιπέφλον, *Arist. Av.* 1196. Τῷ μὲν τοὶ σὺ φυλάττει, *Id. Pace*, 1109.

Φυλαττόμενος, praes. part. med. *Att.* pro φυλασσομένος.

Φύλιτεύω, tribules facio, in tribus describo. A φύλιτις, υ, ὀ, qui est ex eadem tribu, contribulus; *Gl. V.* tribulis, paganus; φύλιται, curiales, *Gl. V.* A φύλη. Hinc

Φυλιτικός, ἦ, ὄν, ad tribules pertinens. Φυλιτικός, adv. more tribuum.

Φυλίτις, ἴδος, ἦ, quæ est eadem tribu; (2) quæ fit per tribus, tributa. Φυλίτις ἐκκλησία, comitia tributa, *App. Bell. Civ.* 3, 30. A φύλιτις.

ΦΥΛΗ, ἦς, ἦ, tribus, classis; genus, ordo. Φυλία, ἦ, oleaster, *Hom.*

Φυλίη, ἦ, ficus quædam, vel oleaster, *Od.* 5, 477.

Φυλλάζω, frondesco, *Gl. V.* A φυλλάς. Φυλλάκανθος, υ, ὀ, ἦ, planta quædam foliis spinosis se aculeatis. *Ex φύλλον et ἀκανθῶ.*

Φυλλάμπελος, υ, ὀ, pampinus, *Gl. V.* Ab eod. et ἀμπελος.

Φυλλάνθις, herba quædam, *Theophr.*

Φυλλάριον, υ, τὸ, foliolium. Dim. a φύλλον. Φυλλάς, ἄδος, ἦ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ὀρέζει τεμενίαν φυλλάδα, id est, τέμενος πολυφύλλον, *Sophr. Trach.* 754. Ab eod.

Φυλλεῖον, υ, τὸ, folia, frondes. Φυλλάρα, τὰ, olera condimentis usitata, *Gal.*

Φυλλιδῶ, ὤ, folia emitto, frondesco. A φύλλον.

Φυλλικός, ἦ, ὄν, qu. dic. foliaris. Ab eod. Φύλλινος, ἴνη, ἴνου, e foliis confectus. *Gl. V.* foliaceus, frondarius; epith. ludī, cuius præmium corona. Ab eod.

Φύλλον, υ, τὸ, folium; (2) flos terræ. Φυλλίτης, υ, ὀ, vide φύλλινος.

Φυλλίτις, ἴδος, ἦ, *Dioscor.* 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina, *Angl. HARTSTONGUE.*

Φυλλοδόειω, ὤ, f. ἦσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὁζων λεύκης φυλλοδόειος, *Aristoph. Nub.* 1003.

Φυλλοδόλαια, υς, ἦ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sine conjectio. A

Φυλλοδόλος, υ, ὀ, ἦ, folia abiciens seu amittens, cui folia decidunt; (2) qui folia et frondes spargit. *Ex φύλλον et βάλλω.*

Φυλλόκομος, ὀ, ἦ, frondosus, foliis comatus. *Ex eod. et κόμη.*

Φυλλοκοπέω, ὤ, f. ἦσω, folia amputo seu abscindo. *Ex φύλλον et κόπτω.*

Φυλλολογέω, ὤ, fut. ἦσω, folia lego; (2) pampino, *Gl. V.* *Ex φύλλον et λέγω.*

Φυλλομαρῖναι, ὤ, f. ἦσω, foliis luxurio, *Theophr.*

Ex eod. et μαρῖναι.

ΦΥΛΛΟΝ, υ, τὸ, folium, frons.

Φυλλορέω, idem quod φυλλοροέω, *Ar.*

Φυλλορρέω, ὤ, f. ἦσω, folia vel frondes amitto. Τῷ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορρέει, *Aristoph. Av.* 1487.

Φυλλορρία, υς, ἦ, defluxio foliorum. A φυλλορρέω, υ, ὀ, ἦ, folia abiciens. Φυλλορροφῆ, φθινοπώρα, *Opp. Cyn.* 1, 116. *Ex φύλλον et ῥοφῆ, fluxio.*

Φυλλοσφράς, ὠτος, foliis constratus, *Theocr.*

Φυλλοσφρατός, ὀ, ἦ, idem. *Ex φύλλον et σφράννιμι.*

Φυλλοστόκος, folia pariens. Εἴρερι φυλλοστόκος, *Opp. Cyn.* 1, 116.

Φυλλοτόμος, υ, ὀ, frondator, *Gl. V.* *Ex φύλλον et τέμνω.*

Φυλλοτρῶς, ὠγος, ὀ, ἦ, folia comedens. *Ex eod. et τρώγω.*

Φυλλοφορέω, ὤ, f. ἦσω, folia fero, foliatus sum, *Theophr.* A

Φυλλοφόρος, υ, ὀ, ἦ, folia ferens, foliatus. *Ex φύλλον et φέρω.*

Φυλλοφρέω, ὤ, frondeo, *Gl. V.* *Ex eod. et φέρω.*

Φυλλοροέω, ὤ, f. ἦσω, idem quod φυλλορρέω.

Φυλλορρός, υ, ὀ, ἦ, qu. dic. folia fundens; φυλλορροῖσι ἄνετες, menses in quibus folia decidunt; *Plut.* *Ex φύλλον et χέω.*

Φυλλορῶδης, υος, ὀ, ἦ, foliis abundans, foliatus, folia habens, *Gl. V.* frondens. *Ex φύλλον et ἴδος.*

Φύλλωμα, τὸ, folia, frondes. Φύλλοβάσιλις, υως, ὀ, tribunus, olim dictus Athenis, qui post δῆμαρχος.

Φυλοκαρινέω, sum juxta tribus, *Eust.*

Φυλοκαρινεῖς, υως, ἦ, dijudicatio generum, quod a φυλοκαρινέω.

Φυλοκαρινητικός, ἦ, ὄν, genera dijudicans. Ab eodem.

Φυλοκαρινόμαι, ἐν τῇ φύλῃ διακρινόμαι, *Hes.*

Φύλην, υ, τὸ, genus, gens, natio. A φύλη. Φύλοπις, ἴδος, ἦ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. Φύλοπιον αἰὲν ἔρραμεν, *Il.* 4, 15.

A φύλον et ὄψ.

Φύμα, ἄτος, τὸ, tuber vomica. A φύμομαι. Φυμάτιος, ὀ, idem quod ρυματώδης, *Hipp.*

Φυμάτιον, τὸ, tuberculum. A φύμα. Φυματώδης, tubero, *Gl. V.* A φύμα.

Φυματώδης, υς, tuberculis plenus.

Φύμι, gigno; φύναι, nasci; φύς, natus. A φύω.

Φύναι, nasci, a. 2. inf. act. vcrbi φύμι, nascor.

Φύντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἔφυντο.

Φυζᾶνω, υρος, ὀ, ἦ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. *Ex φύζω et ἀνίρω.*

Φυζήλιος, υν, qui est exulis, *Nic.* A

Φυζήλις, ἴδος, ὀ, ἦ, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; *Il.* 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, *Ροιη.* A φύζω.

Φυζήμιος, υ, ὀ, ἦ, a quo fugiendum est, qui cffugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύζωμαι, perfrugium. Γαῖαν ἐγὼν ἰδῶμαι ὅτι μοι φάτο φύζωμαι εἶναι, *Odys.* 5, 359. Ab eod.

Φυζήσιος, υ, ὀ, qui fugat; (2) fugæ favens, *Gl. V.* φύζωμαι, fugalia. A

Φυζήσις, υως, ἦ, fuga; (2) effugium. A φεύγω. Φύμομαι, orior, nascor, provenio, cresco.

Φυμοίμαι, dat. sing. part. praes. med. v. φύω. Φύοντι, 3. pl. praes. ind. *Dor.* pro φύουσι.

Φυρέθην, adv. vide φέρθη.

Φυρέμα, ἄτος, τὸ, massa farinae subactæ et humore macerata ad panificum; (2) massa luti, *Ph.* massa. A φυρέω.

Φυρέσις, υως, ἦ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendâ massas. Ab eod.

Φυρέσων, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. φυρέω.

Φυροᾶτης, υ, ὀ, et φυροᾶτης, υ, ὀ, decoctor, *Ph.* intersorsor, *Gl. V.* A

Φυρέω, ὤ, fut. ὄσω, misceo, macero, subigo; φυρέωμαι, misceor; πτεφυρέμενος, subactus, perf. pass. part. Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυροᾶμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν, *Aristoph. Nub.* 975.

Οἶον μὲθ' οἶαν φυροῦνται, μεμνημένους διατελεῖ, *M. Anton.* 3, 4. Τῶτο τὸ σαμᾶτιον ἐκ ἔστι σὸν, ἀλλὰ πηλὸς κομψὸς πεφυραμένος, *Arrian.* A

Φύρω.

Φυρόην, adv. mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. Ab eod.

Φύρωμα, ἄτος, τὸ, inquinamentum, sordes, strigmentum, recementum. Ab eod.

Φυρώμιος, υ, ὀ, idem et ab eod.

Φυρώσιμος, υ, ὀ, ἦ, mixta; *Nic.* a

Φυρώσις, ἦ, ὄν, mistus, subactus, maceratus; (2) villis. A

ΦΥΡΩ, f. φέρωμαι, misceo, commisceo; (2) iniquo, fædo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, subigo, pinso; πτεφυρέμενος, inquinatus; (5) subactus. Γαῖαν ἴδου φύρωμι, *Hesiod. Opp.* 61. Ἄκματον δ' ἄνωθ' ἔφρωι κόμης, *Erigr.* Κόμη φύρωμα δύσθρον κάρα, *Eur. Hec.* 496. Πτεφυρέμενα αἵματα, *Theocr.* 26, 23. Δάκρυσι εἴματ' ἔφρωι, *Il.* 16, 161.

Φύς, natus, aor. 2. part. act. verbi φύμι pro φύω.

Φύσα, vel φύσσα, υς, ἦ, follis, vesica; (2) flatus et spiritus crassior in corpore, *Il.* 18, 470. A φύσάω.

Φυσαθεῖς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro φυσαθείς.

Φύσαι, genuisse, aor. 1. inf. act. verbi φύω.

Φυσαλις, et φυσαλις, ἴδος, ἦ, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, frutex. A φύσα. Unde

Φυσαῖλος, vel φύσσαλος, υ, ὀ, bufo, venenatum id ranarum genus quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.

Φύσας, qui genuit, a. 1. part. act. verbi φύω.

Φυσατήριον, υ, τὸ, instrumentum quod inflatur, ut tibia. A

ΦΥΣΑΪΝ, vel φυσαῖω, ὤ, f. ἦσω, sufflo, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) efflo. Ἐγὼ γὰρ θεράμει σφίγγητες ἄνω φυσαῖσι μελάν μένος, *Sophr. Aj.* 1429. Ψυχὴν περισπαίροντι φυσαῖσι νεκρῶν, expirabit, 68. Ἐπί τινι φύσσαθαί, *Dem.* ταῖς τυχεραῖς ἐντραγίας, *Philo.* Φυσαῖντ' ἄνω πρὸς ῥίνας μελανθὲν αἶμα, *Sophr. Aj.* 918.

Φύσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi φύω.

Φύση, υς, ἦ, idem quod φύσα.

Φύσημα, ἄτος, τὸ, inflatio, flatus; *metaph.* arrogantia, insolentia; (2) bulla, eruptio aquæ, sanguinis effervescentis; (3) resina pinea. Μίλανος αἵματος φύσηματα, *Eurip. Iphig.* in *Aul.* 1114. A φύσάω. Hinc

Φυσημάτιον, υ, τὸ, bullula, *Gl. V.*

Φύσησις, υως, ἦ, flatus, sufflatio. *Gl. V.* inflatio. Ab eod.

Φυσητήρ, vel φυσητήρ, ἦρος, ὀ, flabellum, follis, ventilator. *Ph.* fistula; (2) fistula piscium cetaceorum, et piscis ipse, physeter; (3) meatus polypodis quo ova sua parit. Ab eod.

Φυσητήριον, υ, τὸ, qu. dic. sufflatorium. *Gl. V.* spiramentum. A φύσάω.

Φυσητήριος, υ, ὀ, inflator, *Gl. V.* vid. φυσητήρ.

Φυσητικός, ἦ, ὄν, inflandi vim habens. A φύσάω.

Φυσιόφρων, υνος, ὀ, ἦ, qui animo est inflato. *Ex φύσάω et φρήν.*

Φυσίαμα, ἄτος, τὸ, flatus.

Φυσιασμός, υ, ὀ, flandi vim efflandi actio; (2) flatus. A φυσίαω.

Φυσίαω, ὤ, fut. ὄσω, flo, sufflo. A φυσίαω.

Φυσιόγνομαι, ἔμαι, inturgesco; πτεφυσιόγνομαι, tumidi, perf. pass. part. Κεῖθ' οἱ Μισαεῖς ὀδύνας πτεφυσιόγνομενος, *Aristoph. Ach.* 531.

A φύσινγξ.

Φυσιόγνῶθος, υ, ὀ, ἦ, buccas inflans, superbus; nomen ranæ in *Batrachom.* 17.

Φυσιόγνώμων, ὀ, *Theoc.* Vide φυσιόγνώμων.

Φύσιγξ, υος, ἦ, vesicula, pustula; (2) vesicula et quasi cortex bulborum, alliorum. A φύσαω.

Φυσιζῶος, υ, ὀ, ἦ, qu. dic. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendum sunt necessaria, almus. Φυσιζῶος αἶα, *Il.* 3, 243. Φυσιζῶον ὕδαρ, *Nonn.* P. 4, 11. *Ex φύω et ζάω.*

Φυσικίλλος ἄρτος, panis quoddam genus, *Ath.*

Φυσικός, ἦ, ὄν, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. A φύσις, vel φύσαω.

Φυσικῶς, adv. naturaliter, secundum naturam, naturali ratione.

Φύσιμος, υ, ὀ, ἦ, vim habens germinandi; (2) editus, natus. A φύω.

Φυσιόγνομαι, ὤ, fut. ἦσω, de indole hominis judicandi peritus sum, vel de natura judico ex aspectu oris; (2) diligenter cognosco faciem alicujus et annoto, ut postea noscatur, *Dcm.*

Φυσιόγνομία, υς, ἦ, naturas cognoscendi seu de natura judicandi peritia. A

Φυσιόγνώμων, υνος, ὀ, ἦ, nature ex oris habitu cognoscendæ peritus. *Ex φύσις et γινώσκω.*

Φυσιόγνομονικός, adv. ex arte physiognomium.

φυσιολογία, *α, f. ἡσω*, de natura seu de rebus naturam dissero, naturam rerum disserendo indago seu exquiro; (2) physica seu naturalis ratione proba, ostendo, *Aristot.*
 φυσιολογία, *ἡ*, studium naturae indagandae, vel speculandae ratio, *Ph. naturæ ratio.* A
 φυσιολόγος, *α, δ ἢ ἡ*, qui de natura seu rebus ad naturam rerum pertinentibus disserendo exquirat aut indagat. Ex φύσις et λόγος.
 φυσιόπειμα, naturam fingo.
 φυσιόται, inflatur, 3. sing. præ. indic. pass. *contr. pro φυσιώται, a φυσίω.*
 φυσίω, *ω, fut. ὡσω*, anheo, spiro; φυσιῶμαι, tumeo, turgeo; *πεφυσιωμένος*, inflatus, *Il. 4, 427, Il. 16, 506.* A φυσάω.
 φύσις, *εως, ἡ*, natura, nativitas. *Ph. ortus;* (2) ingenium, indoles; (3) sexus; (4) pudenda; (5) statura, figura; φύσις, valde; interdum notat, item, vere, necessario. *Φύσιν ἔχειν*, secundum naturam esse. Ἄλλ' ἔπ' εὐλογον, ἔπ' ἔχον ἐπὶ φύσιν τῆσδε γῆ. *Ἐπι δὲ ἔνα ἰόντα τὸν Ἑρακλέα, καὶ ἔπι ἄνθρωπον, ὡς δὴ φασί, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φύσεις, *Herodot. 2, 45.* Πρὸς μὲν γὰρ φύσιν, quantum ex ætate conjicere licet, *Soph. Trach. 308.* A φύω.
 φυσιώσις, *εως, ἡ*, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσίω.
 φύσκη, *ης, ἡ*, vesica; (2) crassum intestinum, venter; (3) vesicula manibus oborta et vehementiore attritu. A φυσάω.
 φύσκιον, *α, τὸ*, vesicula, folliculus, utriculus. Dim. a φύσκη.
 φύσκος, *α, δ*, botulus, *Ph. A φυσάω.* Unde φύσκειον, *ανος, ὁ*, ventricosus; (2) obesus.
 φυσόβαθρον, βάθρον cui superponuntur αἱ φύσαι, *Suid.*
 φυσάω, *ω, fut. ὡσω*, inflo, superbum reddo, *Il. 23, 218.* A φυσάω.
 φύσσα, vide φύσα.
 φυσῶν, inflare, præ. inf. act. *Poet. et contr. pro φυσάειν, a φυσάω.*
 φυσσητήρ, ἦρος, *ὁ* vide φυσσητήρ.
 φύση, vel φυσή, *ἡ*, maza, non multum subacta vino, *Ern.*
 φύσις, *ἡ*, idem; (2) natura, genus.
 φυσώδης, *εως, ὁ ἢ ἡ*, flatuosus, flatu abundans; (2) flatus seu inflationes movens, *Longin. 28.* A φυσάω.
 φυτᾶλιά, *ας, ἡ*, terra plantas seu stirpes ferens; locus arboribus consitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.
 φυταλιάζω, idem quod φυταλιζέω, *V. L.*
 φυταλιζέω, fut. *ίσω*, planto. A φυταλιά.
 φυτάλιμος, *α, δ ἢ ἡ*, et *ιος, ια, ιον*, aptus ad progenerationem, fœcundus, almus; (2) naturalis, ex natura. (1) ἀπεμπολητής τῆς φυταλιμίας χθονός, *Lyoph. 341.* Λέκτροις ἐπιλάσθην Στεγμένους φυταλιμίας, thalamis genitalibus, *Eurip. Rhes. 920.* (2) ἀλαῶν ἡμμάτων ἄρα καὶ ἦσα φυτάλιμος, es natura cæcus, *Soph. Ed. Col. 150.* A φύτλη.
 φυτάνη, *ης, ἡ*, plantationis tempus. A φυτόν.
 φυτᾶμαι, fut. ἦσομαι, planto. Διτάρ τοι Κεφάλω φητήσατο παιδίμων υἱόν, *Hesiod. Theog. 986.* A φυτόν.
 φυτᾶριον, *α, τὸ*, arbuscula. Dim. a φυτόν.
 φυτᾶς, *ἄδος, ἡ*, planta, stirps. A
 φυτέια, *ης, ἡ*, plantatio. *Ph. consitio, satio;* (2) planta quæ deponitur et conseritur, *Ph. φυτεία, plantæ.* A φυτεύω.
 φυτεύειν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion. et Beot.* pro ἐφυτεύησαν.
 φυτεύειν, a. 1. ind. pass. *Ion. pro ἐφυτεύθη.*
 φυτεύειν, 2. sing. aor. 1. imperat. pass.
 φυτεύω, *ἄτος, τὸ*, planta quæ deponitur et conseritur; (2) semen. Ab eod.
 φυτεύωσται, 3. sing. aor. 1. ind. mcd. *Ion. pro ἐφυτεύωσται, a φυτεύω.* Unde
 φυτεύωσις, *ον*, qui plantis conseri potest.
 φύτεσις, *εως, ἡ*, plantatio, consitio.
 φυτευτός, plantandum seu serendum est.
 φυτευτήριον, *α, τὸ*, planta quæ in terra deponitur. *Gl. V. seminarius, plantarium;* (2) surculus, stolo.
 φυτευτήριος, plantarius, seminarius, *Steph.*

φυτευτής, *ἢ, ὁ*, plantator. *Gl. V. pastinator.*
 φυτυντικός, *ἢ, ὁν*, ad plantationem pertinens, qui amat serere, seminarius, *Gl. V.*
 φυτυτός, *ἢ, ὁν*, plantatus. A
 φύτρω, *f. εύω*, planto, complanto, novello, semino, colloco, *Gl. Vet. nasci facio, metataph. molior, struo, machinor.* Τοὶ γὰρ φυτεύον παιδάς ἀπὸ τῶν φθάνουσιν, *Eur. Alc. 658. Od. 2, 165. Ib. 15, 178.* A φυτόν.
 φυτυκομία, plantas curo, colo plantas, vel, vites produco. Ὅσποισι γαῖα βροτοῖσι φυτυκομίσαι γένηθην, *Orpian. Cyn. 1, 122.* Ἦδη μέλλεν ἀνήμερος ἡ σπὴν ἕσσα γαῖα φυτυκομίσαι ὑπὸ λυσιπύκῳ Διονύσῳ, *Id. Cyn. 4, 253.*
 φυτυκόμος, vel φυτοκόμος, *α, δ ἢ ἡ*, plantas seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτόν et κομία.
 φυτικός, *ἢ, ὁν*, ad plantam seu plantas pertinens; (2) vegetativus, crescendi vim dans. A φυτόν.
 φύτιος, *α, ον*, almus, generationem juvenis, epith. Jovis, Dianæ. Ab eod.
 φύτλη, *ης, ἡ*, generatio, genus. *Gl. V. sexus.* A φύω.
 φυτωργός, et φυτεργός, *ἢ, ὁ*, qu. dic. qui circa plantas opus facit, plantator. Ex seq. et ἔργον.
 φύτον, *ἢ, τὸ*, planta, germen, virgultum, *Gl. V. A φύω.*
 φυτός, *ἢ, ὁν*, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.
 φυτοσκαφία, *ἡ*, labor, munus hortulani, &c. A
 φύτοσκαφος, *α, δ*, agricola, rusticus, fossor, hortulanus, *Apoll. Rhod. 1, 1172.* Ex φυτόν et σκάπτω.
 φυτοσπᾶρος, *α, δ ἢ ἡ*, plantam seu stirpem ferens. Ex eod. et σπείρω.
 φυτοσπᾶρος, *ὁ ἢ ἡ*, plantas alens, hortulanus. Ex eod. et σπείρω.
 φυτοργέω, *ω, f. ἦσω*, plantis occupor, plantas colo, sero, et curo. Ei τὸς ἀνίμως φυτεργῶντας λέγοιμι, *Luc.*
 φυτέργημα, τὸ, plantatio, consitio, *Poll. item locus consitus.*
 φυτεργία, *ας, ἡ*, plantatio, consitio, cura plantarum.
 φυτεργικός, ad φυτεργίαν pertinens, *Steph.*
 φυτέργιον, *α, τὸ*, seminarius, *Gl. V.* A
 φυτεργός, *ἢ, ὁ ἢ ἡ*, idem quod φυτοκόμος. (2) pater. (2) φυτεργὸν θέτιδος, *Eurip. Iphig. in Aul. 949.* Ex φυτόν et ἔργον.
 φυτοφᾶρος, *α, δ ἢ ἡ*, plantifer. A φέρω.
 φύτρα, *ας, ἡ*, generatio. A φύω.
 φύτωρ, *ορος, ὁ*, sator, genitor. Ab eod. Hinc
 φυτώρειον, seu *-ιον, α, τὸ*, locus in quo sunt plantæ e semine enatæ, quæ postmodum transplantantur in viridariis, plantarium.
 ΦΥΩ, fut. *ίσω*, gigno, produco, edo, pario; et φύωμαι, nascor, orior. Καὶ δὲ ἔτιρα φύωμαι, *Arist. Av. 106.* Ζαυτῶ γὰρ, εἴτε δυσυχῆς, εἴτ' εὐτυχῆς, ἔφω, *Eur. Alc. 682.* πατὴρ ἐσθλῆ πεφουκία, *Id. Herac. 298.* In perf. et a. 2. natus sum, sum, evado, soleo, natura comparatus sum. Hoc sensu construitur, Imo, cum infinitivo; ut πέφουκε μισεῖν, naturali odio persequitur, *Plut. Phæd.* Πέφουκε γὰρ ἡ Δυσίω λίξις ἔχειν τὸ χαρίεν, ἢ δὲ Ἰσοκράτης βελέται, in Lysiae dictione est nativa quædam elegantia, in Isocratis vero, adfectata, *Dionys. Halic. de Antiq. Orat.* Τὰ ἔμπαλι πεφουκίαι τῶν ἄλλων ποταμῶν, (subint. ὡσι,) ut sit natura sua diversus ab cæteris fluviis, *Herod. 2, 19.* 2do, illi infinitivo præmittitur præpositio εἰς cum articulo; ut Καλῶς πέφουκε εἰς τὸ μαλίον, ad descendendum pulchre natura ejus est comparatus. 3tio, construitur cum præpositione πρὸς: ut Πέφουκε γὰρ πρὸς τῷτο πᾶν ζῶον, τὰ μὲν βλαβερά φαινόμενα καὶ τὰ αἰτία αὐτῶν φέρον, *Epicet. Ench. 38.* 4to, participium πέφουκε eodem sensu accipiendum est; ut Οὕτως ἐγινώσκωμεν περὶ αὐτῶν, ὡς ἀνθρώπων πέφουκε πάντων τῶν ἄλλων ζῶων εἶν ἄν ἢ ἀνθρώπων ἄρχιν, ea esse hominem natura, ut facilius illi sit aliis omnibus animantibus, quam hominibus imperare, *Xenoph. Cyri Inst. 1, 1,*

Φωρνῶα, vel *-ωμα*, torreo, uro. Καίεται, ἢ ὀπταῖται, ἢ φώρνεται, *Diosc. A*
 Φώργω, vide φώζω.
 Φῶδες, pustulæ; pro φώιδες.
 Φώζω, seu φώγω, fut. ὡζω, in foco aliquid torreo. A φῶς.
 Φῶνίξ, avis, *Aristot. V. L.*
 ΦΩΚΑΙΝΑ, *ης, ἡ*, phocæna, balæna, piscis.
 Φώκη, *ης, ἡ*, vitulus marinus, phoca.
 Φωκίς, *ἡ*, pyri genus, *Theophr.*
 Φωλάζω, in lustris et specu lateo. A
 Φωλάς, *ἄδος, ἡ*, in specu habitans. Ὡ ἐν ἄρεα Φωλάδες ἄρχοι, *Theoc. Idyll. 1, 115.* A
 Φωλεᾶ, *ας, ἡ*, lustrum, latibulum, antrum. A
 Φωλέω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod Φωλέω, *Orp.*
 ΦΩΛΕΟΣ, *ἢ, ὁ*, lustrum, latibulum, latebra, cubile, *Ph. (2) ludus quo docentur pueri.*
 Φωλιέω, f. εύω, latibulum habeo, in lustris aut specu lateo; (2) nidifico; (3) habito, *inhr. tropice.* Κνάδαλα Φωλιέοντα, *Theocr. 24, 83.* A Φωλεύω.
 Φωλιέω, vel Φωλία, *ας, ἡ*, latebra, vel delitescencia in latebroso antro; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.
 Φωλιέω, idem quod

Φωρασαι, *εως*, ἡ, qui apprehendit furtum, vel indagat. A *φωρα*.
 Φωρατής, ὤ, ὁ, deprehensor. Ab eod.
 Φωράω, ὤ, fut. ἴσω, furor; (2) furtum investigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio; (4) simpl. pervestigio, deprehendo. *Gl. Vet.* deprehendo; *Φωραβύτιον*, deprehensio, *Ph.* Ἄλλ' ἐχ'ι Φωραβύτων ἐγὼ γ' εἰσέφραμαι, *Aristoph. Nub.* 499. Τὴν γυναικὰ Φωράσας, *Heliod.* Ἄλλ' ὄμως τὰχιστα κακὸς ἐφραβή φίλοις, *Eur. Or.* 722. Τάττε ἄλλα μεγαλόφρων ἂν πεφώραται, *Ælian. V. H.* 3, 6. A *φωρ*.
 Φωρεία, ἡ, latrocinium, *Suid.*
 Φωριάνος, ὤ, ὁ ἐξ ἡ, areula, serinium; *Pl.* 24, 228. Ab et pro *χωριάνος*.
 Φωριάνω, ὤ, idem quod *φωριάνω*.
 Φωριόσι, ἴα, ion, furtivus, furto ablatus. A *φωριόν*, *ε*, τὸ, furtum. A *φωρ*. Unde *φωριός*, *ε*, ὁ ἐξ ἡ, furtivus, *Longin.* 4.
 Φωριών, *præs.* part. act. pro *φωριάνω*, a *φωριάνω*.
 Φωρῖς, *φωρῖος*, ἡ, ustio; *φωρῖς*, pustulæ. A *φωρῖω*.
 Φωρῖς, *φωρῖος*, ὁ, vir, *Poetis.*
 Φωρῖς, *φωρῖος*, τὸ, idem quod *φωρῖος*, lumen, lux; (2) focus; *φωρῖα*, luminaria, *Ph.* A *φωρῖα*, *lyceo*.
 Φωρῖω, illucesco. A *φωρῖς*.
 Φωρῖς, ἡ, ὁ, luminare; (2) splendor. A *φωρῖς*.
 Φωροφρέω, ὤ, lumen præbeo seu ministro.
 Φωροφρία, ἴων, τὰ, phosphoria, festum apud *Gentiles*. A
 Φωροφρός, *ε*, ὁ ἐξ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phosphorus, stella Veneris solem antegrediens. *Gl. V.* *Φωροφρός ἀστῆρ*, Lucifer. *Φωροφρός ἡ Ἡρα*, Lucina, Juno, *Gl. V.* E *φωρῖς* et *φῆρω*.
 Φωροσπι, vel *φωροσπιον*, *ωνος*, ὁ, velum, carbasus. A *φωροσπίω*. Hinc
 Φωροσπίον, *ε*, τὸ, linteolum, sudariolum.
 Φωρῶ, pro *φωρῶτα*, vitium, acc. sing. a *φωρῶς*.
 Φωρωναγιάνω, ὤ, illumino; (2) instituo in divinis rebus:
 Φωρωναγιάνω, *ασ*, ἡ, lucis seu luminis illatio; (2) illuminatio:
 Φωρωναγιάνος, ἡ, ὄν, illuminandi vim habens. A *φωρωναγιάνος*, ὤ, ὁ ἐξ ἡ, lucem adducens vel adferens. *Gl. V.* luminarium. Ex *φωρῶς* et *ἀγῶ*.
 Φωρωναγιάνω, *ασ*, ἡ, splendor. A
 Φωρωναγιάνος, ἴος, ὁ ἐξ ἡ, splendidus. E *φωρῶς* et *ἀγῶ*.
 Φωρωναγιάνος, lucide splendidus, *Steph.*
 Φωρωναγιάνω, accessio luminum, festus dies apud *Græcos* reentiores.
 Φωρῶτα, *νίτρος*, acc. dual. a *φωρῶς*, *φωρῶτος*, *νίτρος*. *Poet.*
 Φωρωναγιάνος, ἴος, lucidus. E seq. et *ἴδος*.
 Φωρωναγιάνος, ἡ, ὄν, lucidus, luculentus, *Gl. V.* A *φωρῶς*.
 Φωρωναγιάνω, ὤ, fut. ἴσω, lucem immitto. Ex *φωρῶς* et *ἐπιβάλλω*.
 Φωρωναγιάνω, homines gigno. A *φωρῶς*.
 Φωρωναγιάνω, *ε*, τὸ, fistulæ genus. A
 Φωρωναγιάνω, ἴος, ἡ, lotina fistula.
 Φωρωναγιάνω, 2. sing. *præs.* imperat. pass. *Att.* et *Ion.* pro *φωρωναγιάνω*, a verbo
 Φωρωναγιάνω, fut. ἴσω, lumino, illumino, illustro, lucifico, *Gl. Vet.* *Metaph.* mentis oculos illumino, doceo; baptizo, apud *Script.* *Eccles.* (2) in lucem profero, patefacio. Ὅς ἐξ *φωρῶς* τὸ κρηπτά τὸ σκότος, 1 *Cor.* 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτισθή ἐκ τῆς δόξης αὐτῆς, *Apop.* 18, 1. A *φωρῶς*.
 Φωρωναγιάνω, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi *φωρωναγιάνω*.
 Φωρωναγιάνω, ἴος, τὸ, et *φωρωναγιάνω*, ὤ, ὁ, illuminatio mentis et institutio in rebus divinis quæ baptismum præcedit; (2) baptismus. A *φωρωναγιάνω*. Unde
 Φωρωναγιάνω, ὤ, ὁ, illuminatio, lux, *Gl. Vet.*
 Φωρωναγιάνω, *ε*, τὸ, baptisterium. *Ph.* *φωρωναγιάνω* λυχναία, luminaria. Ab eod.
 Φωρωναγιάνω, ἡ, ὄν, illuminandi seu illustrandi vim habens. Ab eodem.
 Φωρωναγιάνω, splendo, resplendo. A *φωρῶς* et *βοάω*.
 Φωρωναγιάνω, ἡ, lucis origo. Ex eod. et *γενή*.
 Φωρωναγιάνω, *ασ*, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex *φωρῶς* et *δοσις*.

Φωτοδότης, *ε*, ὁ, luminis dator. Ex eod. et *δίδωμι*.
 Φωτοδότης, ἴος, ὁ ἐξ ἡ, qu. dic. luminis speciem præ se ferens; (2) lumbinosus; (3) illuminatus. Ex *φωρῶς* et *ἴδος*.
 Φωτοδότης, *ε*, ὁ ἐξ ἡ, cui lux deficit, qui luce frui desit. Ex *φωρῶς* et *λήγω*.
 Φωτοδότης, *ασ*, ἡ, illuminatio. Ex eod. et *φάινω*.
 Φωτοδότης, lucem fero, vel affero. A
 Φωτοδότης, *ε*, ὁ ἐξ ἡ, lucem ferens. Ex *φωρῶς* et *φῆρω*.
 Φωτοδότης, *ασ*, ἡ, luminis effusio, luminis abundantia. Ex *φωρῶς* et *χύσις*.
 Φωτοδότης, *ασ*, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex *φωρῶς* et *ὄνομα*.
 Φωτοδότης, *ασ*, 1. part. pass. verbi *φωρωναγιάνω*, pro *φωρῶς*, torreo.
 Φωρῶς, lux. A *φωρῶς*.

X.

X Litera Græcorum vigesima secunda, χτ̄ dieta, et τ̄η Chethi Hebræorum respondens; (2) nota numeralis valens sexcenta, et cum lineola inferiori addita, sexcenta millia; (3) nota, qua Athenienses nummos adulterinos signabant, item Atticorum et Gramm.
 Χαβάζιος, lapis, *Orph.*
 Χαβών, curvum, item angustum, *Hes.*
 Χαβός, recessit, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἐχάδε*, a *χάζω*.
 Χαδῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro *χάδειν*.
 Χαδῖς, 2. sing. *præs.* imperat. med. *Ion.* pro *χάδισο*, a *χάζω*.
 Χαδῖς, imperat. idem, sed *Dorice*.
 Χαζῶν, fut. ὄσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax sum, contineo; aor. 2. *ἐχάδον*, *Ion.* *χάδον*, *χάδι*. Inf. a. 2. *χάδειν*, *Ion.* pro *χάδειν*. *Χάζωμαι*, cedo, recedo; *χάζωσασο*, recessit, *Poet.* pro *ἐχάσασατο*, aor. 1. med. *ἐχάσαντα*, perf. med. pro *ἐχάσαντα*. *Pl.* 11, 539. *Ἰβ.* 462. *Δις* *θαυρῖν* ἐ *χάζωμαι*, *Eur. Or.* 1105. *Πρὸ* *τῶν* *γὰρ* *λέγειν* ἐ *χάζωμαι*, *Id.* *Alc.* 323. (sed in his locis leg. *οὐχ* *ἐχάζωμαι*.)
 Χαίανω, fut. *αἰῶ*, hio, hisco, dehisco; (2) hiante ore, i. e. intente aliquid specto, exspecto; (3) cupido appeto; (4) admiror valde; (5) cupido excipio. *Gl. V.* *χαίανω*, faticere, dehiscere; *χαίανω*, hiscens, aor. 2. part. *ἐχάανω*, hiseo, *Ph.* ore aperto intueor, perf. med. *ἐχάανω*, hiseere, *Ph.* inf. *ἐχάανω*, hiulus, *Gl. V.* part. *καὶ* *νῦν* *τί* *ἐχάανω*; *Aristoph. Av.* 20. *Τότε* *μου* *χάανω* *εὐρεῖα* *χθῶν*, *Pl.* 4, 182. *Ἀργυρίου* *κεχάανω*, *Luc.* *πρὸς* *τὸ* *τέλος*, *Id.* *Ἐ* *δὴ* *τὰ* *δινυὰ* *ῥήματ* *ἀγγιλλασί* *μου* *πλήνω* *καθ* *ἡμῶν* *ἀδ* *ἀνομιαν* *τι* *χαίανω*; *Soph. Aj.* 226. A *χάω*.
 ΧΑΙΟΣ, probus, bonus; *χάω*, proba. *Χάω* *μὲν*, *καὶ* *σὺ*, *Κορινθία* *δ* *αὐ*, quasi dicam bellam esse, sed non castam: Corinthi enim meretrices plurimæ, *Aristoph. Lys.* 90.
 Χαῖος, *ε*, ὁ, virga, baculus, *Apoll.* τὸ *χαῖον*, pedum, *Call.*
 Χαίρεκαλία, *ασ*, ἡ, gaudium ex alieno malo. A *χαίρεκαλιος*, *ε*, ὁ ἐξ ἡ, aliorum calamitate seu malis gaudens. Ex *χαίρω* et *κακός*.
 Χαίρεστε, 2. pl. *præs.* imperat. act. v. *χαίρω*.
 Χαίρεστίζω, fut. ἴσω, saluto, salvere jubeo. A *χαίρω*. Hinc
 Χαίρετισμός, ὤ, ὁ, salutatio.
 Χαίροφυλλον, *ε*, τὸ, elarephyllum, herbæ seu oleris nomen. Ex *χαίρω* et *φύλλον*.
 Χαίρω, pro *χαίρω*, unde *χαίροσιν*, *Hom.*
 Χαίροσιν, ὄνος, ἡ, gaudium, lætitia, *Aristoph. Acharn.* 4, A *χαίρω*.
 Χαίρω, *gaudere*, *præs.* inf. *Dor.* pro *χαίροσιν*.
 Χαίρω, *gaudeas*, 2. sing. *præs.* conj. act.
 Χαίροσιν, nom. plur. part. *præs.* act. f. g. *Dor.* pro *χαίροσιν*.
 Χαίρω, τὸ, gaudium, lætitia, seu ca pars animi quæ gaudium percipit, *Steph.*

Χαιροσύνη, *ης*, ἡ, lætitia. A
 ΧΑΙΡΩ, gaudeo, lætor; *χαίρε*, salve, ave, gaude, *Phil.* *χαίρω*, salutem, *Phil.* *χαίρω*, ave, *Phil.* f. 1. *χαίρωσιν*. Ὅστω *χαίρωσιν*, haudquam lætaberis, *Aristoph. Plut.* 64. Ab alio f. *χαρῶ* est; aor. 2. pass. *ἐχάρην*, gavissus sum, gaudeo. *Σὺ* *δ* *ἐπειδὴ* *τὸ* *κεχάρηκας* *παιῶν*, *Id.* *Vesp.* 761. *Χαίρω* *εὐφρον* *μολπῶν*, *Eur.* *Alc.* 584. *Χαίρω* *ἐπ* *αὐτῶν*, *Matt.* 18, 13. *Χαίρομεν* *δὲ* *ἡμῶν*, 1 *Thess.* 8, 9. *Χαίρετε* *ἐν* *Κυρίῳ*, *Phil.* 3, 1. Ἄδελφοί *χαίρω*, *Act.* 15, 23. Ὁ *δὲ* *κόσμος* *χαίροσιν*, *Joann.* 17, 20.
 Χαίροσιν, comoso, dat. sing. *Dor.* pro *χαίροσιν*, a *χαίρωσιν*.
 ΧΑΙΡΩ, *ης*, ἡ, juba, seta. *Ph.* coma. Hinc *Χαίρωσιν*, ἡσσα, ἡν, jubatus, comatus.
 Χαίρωσιν, ἡσσα, ἡν, idem et ab eod.
 Χαίρωσιν, ἡσσα, τὸ, juba. Ab eod.
 Χαλαείω, tumultuor, tumultum edo, *Steph.* *trépido*, *V. L.*
 ΧΑΛΑΖΑ, *ης*, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem et carnem sparsa, præcipue in subis. *Χαλαζῶν* *αἵματος*, grandines sanguinis, i. e. crebræ sanguinis guttæ, *Soph. Ed. Tyr.* 1279. Hinc
 Χαλαζῶν, ὤ, grando; *χαλαζῶν* etiam dicitur sus tuberculis, quæ *χάλαζω* dicuntur, sparsam habens carnem.
 Χαλαζῶσιν, ἴος, proprie qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces et contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab *ἴος*.
 Χαλαζῶσιν, ἡσσα, ἡν, grandinosus.
 Χαλαζῶσιν, λίθος, Chalazias lapis, grandinis colore et figura, *Plin.*
 Χαλαζῶσιν, laboro τῶν *χαλαζῶν*, *Ath.*
 Χαλαζῶσιν, *ε*, τὸ, vitium palpebræ quum in ea tubercula nasentur; *χαλαζῶσιν*, tubercula in carne suilla. A *χάλαζω*.
 Χαλαζῶσιν, ὤ, f. ἡσσα, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex eod. et *βάλλω*.
 Χαλαζῶσιν, ὁ, ἡ, grandine feriens; at *Χαλαζῶσιν*, ὁ, ἡ, grandine percussus. Ex *iisd.*
 Χαλαζῶσιν, ὤ, fut. ἴσω, grandine ferio, seu verbo, aut contundo, *Ph.* *χαλαζῶσιν*, grandinat, *Theophr.* Ex eod. et *καπῖ*.
 Χαλαζῶσιν, *ασ*, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex *iisd.*
 Χαλαζῶσιν, ἡσσα, ὁ, speculator et observator grandinis futuræ.
 Χαλαζῶσιν, ὤ, grando, *Gl. V.* *χαλαζῶσιν*, grandine infestari. A *χάλαζω*. Unde
 Χαλαζῶσιν, *ε*, ὁ ἐξ ἡ, grandinosus, grandinis speciem habens.
 Χαλαζῶσιν, quidam pro *χαλαζῶσιν*.
 Χαλαζῶσιν, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini similes, *Gorr.*
 Χαλαζῶσιν, nom. dual. part. *præs.* act. verbi *Χαλαζῶσιν*, laxo. Ἐφέσαν *ὠκέας* *ἴππους*, *Ῥυτὰ* *χαλαζῶσιν*, *Hes.* 308. A *χαλαζῶσιν*.
 Χαλαζῶσιν, ὄδος, ὁ ἐξ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex *χαλαζῶσιν* et *πῶς*.
 Χαλαζῶσιν, nomen avis, *Opp.*
 Χαλαζῶσιν, aor. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro *χαλαζῶσιν*, a *χαλαζῶσιν*, laxo.
 Χάλαρι, catena, *Hes.*
 Χαλαρῶσιν, *Dor.* pro *χαλαρῶσιν*, eceleripes, velox pedibus, de equis. *Χαλαρῶσιν* *ἐν* *ἀμίλλαις*, *Soph. El.* 861.
 Χαλαρῶσιν, *ε*, ὁ, laxus, laxatus. *Gl. V.* *languidus*, flaccidus. Hinc
 Χαλαρῶσιν, ἡσσα, τὸ, laxitas, lentitudo.
 Χαλαρῶσιν, *adv.* leviter.
 Χαλαρῶσιν, aor. 1. part. act. verbi *χαλαρῶσιν*.
 Χαλαρῶσιν, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi *ε* *χ* *ε* *χ*.
 Χαλαρῶσιν, *lavant*, 3. pl. *præs.* ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro *χαλαρῶσιν*, a verbo eod.
 Χάλαρι, *ε*, ὁ, laxatio, remissio, resolutio.
 Χάλαρι, ἡσσα, τὸ, laxamentum, *Gl. V.* (2) intervallum.
 Χαλαρῶσιν, ὁ, laxatio. A *χαλαρῶσιν*.
 Χαλαρῶσιν, *ε*, τὸ, cataracta, *dic. v.* Ab eod.
 Χαλαρῶσιν, ἡ, ὄν, laxandi vim habens.
 Χαλαρῶσιν, ὤ, τὸ, catena. Ab eod.
 Χαλαρῶσιν, ἡ, ὄν, qui laxari, demitti potest.

Καλκόπληκτος γένους, *Soph. Elect.* 486. Δ πλῆσσω.
 Καλκός, πῶδος, ὁ εἶ ἢ, æreos habens pedes. *Gl. V. aripes.*
 Καλκοπρόσσωτος, ε, ὁ εἶ ἢ, προρ. æream habens faciem, h. e. impudens. Ἡμῖν ἔθος πολλὰ κίς; τὰς ἐρυθρὰν μὴ εἰδότας χαλκοπρόσωπτος καλέει, *B. Chrysost. adv. Jud.*
 Καλκοπρόσρος, ε, ὁ εἶ ἢ, æream habens proram. *Α πῶρα.*
 Καλκοπύργος, ε, ὁ, ἢ, ferreis natibus præditus, i. e. laboriosissimus, assiduus. *Δ πυργῖ.*
 Καλκοπύλος, ε, ὁ εἶ ἢ, æreas portas habens; (2) æreis munitis claustris. *Ex πύλν.*
 Καλκοπύργων, ὠνος, ὁ, rubrum habens ἄρβαν, ænobarbus, barbarossa.
 ΧΑΛΚΟΣ, ἄ, ὁ, æs; (2) arma ærea seu ferrea; (3) moneta, pecunia.
 Καλκοπυράργος λίθος, gemma, *ap. Plin.*
 Καλκοσφίανος, ὠν, προρ. ære cinetus, nitidus. *Epith. templi, vel valde firmus ac munitus.*
 Καλκοσφίανος, ε, ὁ εἶ ἢ, æreum os, faciem, seu rostrum habens; (2) æream cuspidem habens. (1) χαλκοσφίαν ὠνόμαζον ὡς Τυρηνικῆς, (supple φώνημα.) *Soph. Aj.* 17. (2) δόρυ μελίαν χαλκοσφίαν ἐπιστήσαν, *Heliodor.* 3. *Ex σφίαν.*
 Καλκοστύκτος, ε, ὁ εἶ ἢ, ex ære factus. *Α τῦκτω.*
 Καλκοστύχης, ἔσος, ὁ εἶ ἢ, ære armatus. *Α τῦκτω.*
 Καλκοστόχος, ε, ὁ εἶ ἢ, æream arcum habens. *Ex στόχον.*
 Καλκοστρέτος, ὠν, ære cælatus, æneus.
 Καλκοστρέϊα, ex ære fabricor, de armis.
 Καλκόςτροπος, ὠν, æratus, ex ære factus; de armis: alii, æs penetrans.
 Καλκοστύπτοιμα, ἔμαι, ἁ fabro ærario seu ab æris fusore fingor. *Α*
 Καλκοτύπος, ε, ὁ εἶ ἢ, ære percussus, ære seu ense inflictus, *Il.* 19, 25. *Ex χ.* et τύπτω.
 Καλκόντυπος, ε, ὁ, ἢ, faber ærarius, ærifusor, *Ph.* *Ex iisd.* Hinc
 Καλκοτυπική, ἢ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi, et ex eo signa et alia fingendi.
 Καλκοργῖα, æs, ferrum tracto. *Α χαλκοργῖος.*
 Καλκοργῖα, ἄτος, τὸ, opus ex ære seu ferro confectum; (2) signum æneum. *Α præc.*
 Καλκοργῖκός, ἢ, ὠν, ad artem ærariam pertinens; ἢ χαλκοργῖκή, ars æris ferrique tractandi. *Α*
 Καλκοργῖος, ἄ, ὁ, qui æs tractat et elaborat, faber ærarius. *Ex ἔργον.*
 Καλκοργῖον, τὸ, officina æraria, *Steph.*
 Καλκῖς, æreus, *Gl. V. χαλκῖν, subst. tabella ænea, vas æneum. Α χάλκῖος.*
 Καλκῖθῦαι, præc. inf. pass. contr. pro χαλκῖσθαι, a χαλκῖος.
 Καλκοφῶλος, ὠν, æreas habens phaleras, *Ar.*
 Καλκοφῶνής, ἔς, ἀπο colore splendens, *Steph.*
 Καλκῖφι, adv. ab ære. *Α χαλκῖς.*
 Καλκοφῶρος, ε, ἢ, terra ex qua æs eruitur, habens metalla æris et ferri. *Α φῶρα.*
 Καλκοφῶνος, ε, ὁ εἶ ἢ, æream habens vocem, i. e. valde sonoram. *Ex φωνῖ.*
 Καλκοχάρμις, ε, ὁ, qui armis delcctatur, bellicosus. *Ex χάρμν.*
 Καλκοχρίτων, gen. plur. a
 Καλκοχρίτων, ὠνος, ὁ εἶ ἢ, æream loriceam gestans; *Il.* 1, 371.
 Καλκῖος, ἄ, fut. ἄσσω, ex ære facio; (2) ære obduco et munio. *Gl. V. aro. Α χαλκῖς.*
 Καλκῖδης, ἔσος, ὁ εἶ ἢ, ærcus. *Χαλκῖδῆς ὄστεις, Arcl.* Ab eod.
 Καλκῖδων, seu -δης, æreos habens dentes, *Hes.*
 Χάλκωμα, ἄτος, τὸ, aramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. *Gl. V. aramentum, feramentum, ærificium. Α χαλκῖος.*
 Χαλκομίτιον, τὸ, Dim. a præc.
 Χαλκῖωντος, ε, ὁ εἶ ἢ, ære emptus.
 Χαλκῖωνός, χος, ὁ εἶ ἢ, æneas ungulas habens, de equis Acetæ. Ab ὄνυξ.
 Χαλκορύχιον, vel χαλκορύχιον, ε, τὸ, ærifodina, æraria. *Ex χ.* et ὀρύσσω.
 Χαλκορύχιος, ἄ, fut. ἴσω, æs effodio. *Ex iisd.*

Χαλκορύχια, ας, ἢ, æris fodina, æraria.
 Χαλκορύχιον, ε, τὸ, idem.
 Χαλκορύχος, ε, ὁ, metalli fossor.
 Χάλλανες, pro χελλῶνες, labeones, *Hes.*
 Χαλκῖδῖον, τὸ, ferrum, *Eur.*
 Χαλκῖδῖος, ἢ, ὠν, e chalybe factus. *Α*
 ΧΑΛΤΥΡ, ἔσος, ὁ, chalybs, genus ferri durissimi.
 Χαμῶδῖς, adv. humi, in terram.
 Χαμῶξ, adv. idem. *Α*
 ΧΑΜΑΙ, adv. humi, in terra; (2) in terram, ad terram.
 Χαμαιάκτη, ης, ἢ, humi sparsa acte, sive humilis sambucus, ebulus. *Ph. ebulum.*
 Χάμαιβῶτος, ε, ὁ, rubrum humilis, rubus humi serpens.
 Χαμαιγενῆς, ἔσος, ὁ εἶ ἢ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. *Ex γίνομαι.*
 Χαμαιγυλῖμοις, ἢ, caneri genus, *Plin.*
 Χαμαιδάφνη, ης, ἢ, laurus humilis, laureola, *Ph. χαμαιδάφνη λάχρανον, olus, fraga, labrusca, ruscum.*
 Χαμαιιδάσκαλος, ὁ, ludimagister, *Gl. V.*
 Χαμαιδικαστής, ἄ, ὁ, pedaneus iudex, arbiter, *Ph.*
 Χαμαιδρος, υος, sive χαμαιδρωφ, ὠπος, ἢ, herba ex eo sic nominata, quod folia habeat quereui similia. *Ph. χαμαιδρος, trissago, chamædros; Plin. Angl. GERMANDER.*
 Χαμαινῶς, ἄδος, ὁ εἶ ἢ, humi cubans. *Ex χαμαῖ et εὐνή.*
 Χαμαινῆς, ε, ὁ, qui humi cubat. Ἰσοφῆται χαμαινῆαι, *Il.* 16, 334. *Ex iisd.*
 Χαμαινῆν, pro χαμῖνῆν, *Steph.*
 Χαμαινῆστος, humi inventus, *Suid.*
 Χαμαιζήλον, ε, τὸ, viburnum, genista, *Gl. V. Α*
 Χαμαιζήλος, ε, ὁ εἶ ἢ, et χαμαιζήλος, ἢ, ἢ, ἢ, humilis, humi depressus, abjectus, qu. die. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.
 Χαμαικαυλός, ε, ὁ εἶ ἢ, qui humi strato caule est, ejus caulis humi repit.
 Χαμαικέρσος, ε, ὁ, humilis seu pumila ce-rusus.
 Χαμαικίσσος, ε, ὁ, hederæ humilis, hederæ ter-restris.
 Χαμαικλῖνῆς, ἔσος, ὁ εἶ ἢ, humi prostratus, qui humi proceubuit. *Ex χ.* et κλῖνω.
 Χαμαικοτύβη, humi cubo seu jaceo, *Philostr.*
 Χαμαικοτύβια, ας, ἢ, humi cubatio.
 Χαμαικοτύβης, ὁ εἶ ἢ, idem quod
 Χαμαικοτύβος, ε, ὁ εἶ ἢ, humi cubans. *Ex χαμαῖ et κοτύβη.*
 Χαμαικῖπῖστος, eupressus pumila, *Plin.*
 Χαμαιλέος, idem quod χαμαιλέων, *Nic.*
 Χαμαιλέων, populus alba humilis, *Plin.*
 Χαμαιλεχῖς, ἔς, humi cubans. *Ex χαμαῖ et λέχος.*
 Χαμαιλέων, ἔσος, ὁ, leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat. *Ph. versipellis; (2) herbæ nomen sic dietæ a varietate foliorum. Gl. V. carduus.*
 Χαμαιμῖλον, τὸ, herba camomilla, *Plin.*
 Χαμαιμυρσίνη, ἢ, myrtus pumila, *Plin.*
 Χαμαιπέλαρις, caneri genus, *Steph.*
 Χαμαιπέτεια, ἢ, humilitas, *Suid.*
 Χαμαιπέτεια, humi irritus eado, *Pind.*
 Χαμαιπέτης, ἔσος, ὁ εἶ ἢ, qui humi seu in terram cecidit, in terram prociidus; unde, (1) humilis, de stylo; (2) irritus. Ἐπὶ φῶν χαμαιπέτῃ ματῶς, *Eurip. Or.* 1491. *Ex χ.* et πίπτω, seu πίπτωμαι.
 Χαμαιπετοῖσα, humi cadens, part. præc. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπετῶσα.
 Χαμαιπετῶς, adv. humiliter, in terram proci-dendo; (2) humili prope terram volatu.
 Χαμαιπέτιον, ἢ, larix pumila, *Plin.*
 Χαμαιπέτιος, υος, ἢ, humilis pinus, herba quæ-dam. *Gl. V. conficia.*
 Χαμαιπέτις, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat, *Poll.*
 Χαμαιπεσῶς, in terram vergendo seu inclinan-do, *Hes.*
 Χαμαιπέτης, in terram dejectus, humi prostra-tus, *Theophr.*

Χαμαιπέτης, ἔσος, ὁ εἶ ἢ, in terram vergens seu inclinans. *Ex χ.* et πέτω.
 Χαμαιδρωφ, idem quod χαμαιδρωφ, seu χαμαιδρος, *Plin.*
 Χαμαιστρωβία, ἢ, humile stratum, seu lectus humi stratus, *Sch. Soph.*
 Χαμαιστρωτος, ὠν, in terra stratus. *Α στρώννυμι.*
 Χαμαισῦκη, ἢ, humilis feius, herba.
 Χαμαισχῖδῆς, ἔς, humi fissus, vel ab imo, *Theophr.*
 Χαμαιτίς ἀρπετιος, vitis quæ humi serpit; al. χαμίτις, *Eust.*
 Χαμαιτύπιον, ε, τὸ, locus in quo seorta triv-alia se prostiunt; lupanar, *Gl. V. Α*
 Χαμαιτύπη, ης, ἢ, prostibulum, seortum, quod cuivis se prostiuit. *Χαμαιτύπῃ εἰ σαβευ-κιστῆραι, Plut.*
 Χαμαιτυπῆς, ἔς, humi prostratus. *Met. vilis, vulgaris.*
 Χαμαιτυπία, ἢ, vita meretricia.
 Χαμαιτυπικός, ἢ, ὠν, lupanaris, *Gl. V. Α*
 Χαμαιτύπος, ε, ὁ, humi feriens et tundens.
 Χαμαιτύποι, ganeones, *Gl. V. Α τύπτω.*
 Χαμαιφῆς, ἔς, in terram vergens, humilis.
 Χαμαιφρων, humilia seu terrena sapiens, *Cyr.*
 Χαμαιφῆς, ας, ἢ, olea pumila, oleago vel olea-stellum; *Plin.* 24, 82.
 Χαμῖστος, ἔσος, ὁ εἶ ἢ, humi repens seu serpens, a terra sese non attollens; (2) abjectus. *Ex ἔστω.*
 Χαμῖστος, adv. humi serpendo; (2) humili-ter, abjecte, erasse. *Α præc.*
 Χαμῖστῖα, *Plin.* 36, 5.
 Χαμῖστῖος, ἔσος, ἢ, prostibulum.
 Χαμῖνῶς, ἄδος, ἢ, stibadium humi stratum; (2) humi cubans. *Α*
 Χαμῖνῆς, ης, ἢ, stibadium humi stratum; (2) humilis et vilis lectus. *Ex εὐνή.*
 Χαμῖνῆν, humi cubare, *Hes.*
 Χαμῖνῆια, ας, ἢ, ipsa actio humi cubandi.
 Χαμῖνῆν, ε, τὸ, idem quod χαμῖνῆν.
 Χαμῖνῆς, ἢ, thorus, *Theocr.*
 Χάμῖλος, ἢ, ὠν, humilis, vilis. *Α χαμαῖ.*
 Χαμίτις, vide sup. χαμίτις.
 Χαμῖθῶν, adv. e terra, ex humo.
 Χαμῖθῶς, ἄ, ὁ, traha; (2) machina qua navis in siccum petrahitur. *Ex ἔλκα.*
 ΧΑΜΟΣ, ε, ὁ, frenum, camus.
 Χάμψαι, οἱ, coccodili, *Hesiod.*
 Χανῖα, capio, capax sum. Ἐξ δ' ἄρα μέτρα χανῖαν, *Il.* 23, 742. *Α χανῖα.*
 Χανῖθῶν, adv. ore liante, *Hipp.*
 Χανῖον, adv. ore liante, faucibus magno liatu diductis. Οἷός σε τῶνδ' ἐπιμαλῆς, ὅτι εἰ ἄλ-λος βλάπτῃ, ὅς ἂν μιν χανῖον ἔλκῃ, μηδ' αἰσικα πῖνῃ, *Od.* 21, 293. *Α χανῖα.*
 Χανῖστος, ε, ὁ, avide bibens.
 Χανῖος, ἢ, ὠν, lians, epax. *Α χανῖα.*
 Χανῖν, hiasse, a. 2. inf. act. v. χανῖω. Unde
 Χανῖη, ης, ἢ, vel χανῖνος, ε, ὁ, hiatula, *Jiscis.*
 Χανῖος, ὠσ, ὁ, apertum, *Poll.*
 Χανῖσμαι, hiscam, fut. 1. ind. med. verbi χανῖω.
 Χανῖω, loquor, clamor. *Α χανῖω.*
 Χανῖ, hiabo, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.
 Χάος, ἔσος, τὸ, proprie hiatus vastus, principium secundum post ineffabilem causam rerum omnium, nam primum est æther secundum Orphicos. *Gl. V. tenebræ.* Ἐπὶ περ ἑσθλὸν χανῖον τῶν ἐπ' ἀναθῶν (forte ἐπ' ἀναθῶν), si quid boni restat ex antiquis illis nobilibus, *Theoc. Idyll.* 7, 4. *Α χανῖω.*
 Χάος, τὸ, aer, *Ar.*
 Χάος, bonus, illustris, antiquus, al. et χανῖς.
 Χάρα, ἄς, ἢ, gaudium, lætitia. *Α χανῖω.*
 Χάραγμα, ἄτος, τὸ, nota, impressum vestigi-um et veluti suleus, sculptura, character;
 Χάραγμα, ἄτος, τὸ, nota, impressum vestigi-um et veluti suleus, sculptura, character;
 (2) incisio, morsus; (3) numis. (2) πλη-γῖντ' ἐχθῖντος ἀγρίω χανῖσματος, *Soph. Phil.* 267. *Α χανῖσσω.*
 Χανῖσμαι, ἢς, ἢ, (mclius χανῖσμαι) et
 Χανῖσμός, ἄ, ὁ, incisura, incisio. *Ab cod.*
 Χανῖστος, accervatim, confertim; al. impetuose.
 f. χανῖστος, *Steph.*
 Χανῖστος, ας, ἢ, terræ fissura e terræ motu facta, caverna, vorago, suleus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat;
 4 Y (2)

(2) torrens, qui impetuose e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. *Gl. V.* fossa, vallis, canalis, *Il.* 4, 454. *Α χαράσσω.*
Χαράσσιος, αία, αἶον, e χαράσσω desumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31. *A præc.*
Χαράσσειον, ὄνος, ὄ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.
Χαράσσειον, alveum, acc. sing. Ion. pro χαράσσειον, a χαράσσω.
Χαράσσιος, ἔ, ἔ, avis quæ in salebris et alveis torrentium degit; Aristoph. in Av. (2) vorax avis et homo.
Χαράσσιος, ὤ, fut. ὤσω, cavernosum reddo, torrentibus impetuosus excavo, Herod.
Χαράσσειος, εος, ὄ, ἔ, salebrosus, confragosus; (2) ubi multæ sunt convalles; (3) ubi multi sunt torrentes.
Χαράσσιος, ε, ἔ, in vallibus degens aut proveniens. Χαράσσιος τήμβυλλος, planta. Diosc. 4, 165. *Α χαράσσιος.*
Χαράσσιος, fut. ὤσω, tanquam palis in sublime tollo; (2) vallidè depictis munio. Ab eod.
Χαράσσιος, ε, τὸ, vallus, pedamentum, sustentaculum. Ab eod.
*Χαράσσιος, ἔ, ἔ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. *Α χαράσσιος.**
Χαράσσειον, ἔμαι, vallum seu aggerem, quo castra muniri solent, facio.
*Χαράσσειον, ας, ἦ, munitio seu communitio educto vallo et aggere. *A præc.**
*Χαράσσιος, ὤ, f. ὤσω, vallo communitio, circumvallo. *Α χαράσσιος.**
*Χαράσσειον, ἔπος, ὄ, nota impressa (inpr. nummis) vel insculpta aut inscripta. *Gl. V.* signaculum, nota, *Ph.* figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei, &c. *Α χαράσσιος.* Hinc
Χαράσσειος, fut. ὤσω, insignio, caractere et nota distinguo, notam et formam exprimo. Οὐκ ἐμύλητος δὲ ἄλλῃ χαράσσειον τὰς ῥήτορας, Plut.
Χαράσσειον, in quo est nota characteris et styli vel differentia, Ibid.
Χαράσσειος, incidendi vim habens, aptus ad secundum.
Χαράσσειον, ἄτος, τὸ, idem quod
*Χαράσσειος, ἔ, ἔ, designatio, denotatio, rei alicujus suis veluti notis insignitæ demonstratio. *Α χαράσσειος.**
Χαράσσειος, ἦ, ὄν, in quo est nota differentia, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.
Χαράσσειος, adv. expresso alicujus caractere, seu idiomate, proprietate.
Χαράσσιος, per Sync. pro χαράσσειος, ἄν.
*Χαράσσιος, ἄτος, τὸ, vallum; septem, *Ph.* pedamen, pedamentum, *Gl. V.* *Α χαράσσιος.* Unde
*Χαράσσιος, εως, ἦ, vallum Romanum, et id genus alie munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. *Gl. V.* pedatio.*
*Χαράσσιος, ὄ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo castra muniri solent. *Gl. V. Flem. ἦ, vallus, sudis pertica, administrum vitis. *Α χαράσσιος.***
Χαράσσιος, lætitia adificio, gaudium adfero.
*Χαράσσειος, sculperè, præf. inf. act. *Dor.* pro χαράσσειος.*
*Χαράσσειος, nom. plur. part. præf. act. f. g. *Dor.* pro χαράσσειος.* *Α*
*ΧΑΡΑΣΣΩ, vel -ἄσσω, f. ἔσω, scalpo, imprimo, inpr. nummos cudo; (2) cum acc. formo, fingo, etiam met. ut animum; (3) scarifico, incido; (4) suleo, ut ceram, terram, mare, unde pro scribere, arare, navigare, dicitur. *Κείνη πόδες μὴ χαράσσειον, imputes, Eur. Med.* 156. *Γράψον ἔ τὸς γράμμα, τὸ σοι εἰρήνη χαράσσειον, Theoc. 23, 47. Νῦτον χαράσσειος, Eur. Rhos. 73.*
Χαράσσιος, gavisus sis, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi χαίρω.
*Χαράσσιος, gavisus, a. 2. part. pass. verbi ejusd.****

Χάρον, lætatus est, 3. sing. aor. 2. indic. pass. Ion. pro ἐχάρην, a verbo eod.
Χαρόδωτος, et χαρόδωτος, ε, ὄ, gratiæ dator, Bacchi et Mercurii epitheta. Ex χαρά.
Χαρόδωτος, ἦ, gratiæ datrix, Orph.
*Χάρις, ἴσσω, ἴσω, venustus, elegans, lepidus, festivus; (2) jucundus. *Ph.* gratiosus; (3) doctus, valde doctus, opp. *τοῖς πολλοῖς.* *Α χάρις.*
*Χαριεντίζω, jocos et facete cavillor, *E. M.* ex *Ar.**
*Χαριεντίζομαι, jocos, lepida urbanitate utor, facete aliquid dico. *Τῶν ἄν ἐῖη ὁ ἐγὼ φημί σε αἰνιττῆσαι ἔ χαριεντίζομαι.* *Plat. Ar. Socr.* 10. *Α χάρις.* Hinc
Χαριεντίζομαι, ἄτος, τὸ, idem quod
Χαριεντισμός, ἔ, ὄ, lepos et venustas sermonis, dictum salsum et facetum; (2) cavillatio.
*Χαριεντίζομαι, ἦ, idem quod χαριεντισμός, *Plut.**
*Χαριεντίζομαι, adv. lepide, scite, festive, *Ph.* eleganter.*
*Χαριεντίζομαι, venustus in suis operibus, *E. M. Suid.**
*Χαριεντίζομαι, venustissime, pulcherrime. *Α**
*Χαριεντίζομαι, n, on, gratissimus. *Α χάρις.**
*Χαριεντίζομαι, adv. elegantius, urbanus. *Α**
*Χαριεντίζομαι, α, on, gratior, *Gl. V.**
Χαριεντίζομαι, adv. gratius, elegantius.
*Χαριεντίζομαι, fut. ἴσωμαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono; (5) copiam corporis facio, de famina. *Χαριεντίζομαι ἐμυνηθῆ, adrogo mihi, *Gl. V.* χαριεντίζομαι, donat, *Ph.* κχαρισμένος, gratius, perf. partic. pass. *Ἐπισηπτε ἔχαρισέω μοι ταδί, Aristoph. Ach.* 441. *Χαριεντίζομαι γὰρ ἐν γῆ τῶτό σοι, Id. Thesm.* 763. *Χάριος βραχὺ τί μοι, Ibid.* 945. *Παφλαγῶν κχαρίζομαι τῶτο, Id. Eq.* 54. *Α χάρις.**
Χάρον, adv. causa, ergo. Ab eod.
*Χαρίζω, 3. sing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίζω, a χαρίζομαι.*
Χαρίζομαι, gratificatum esse, a. l. inf. med.
*Χάρις, ἴτος, ἦ, gratia, venustas; (2) beneficium; (3) gratus animus; (4) præmium; (5) amicitia, benevolentia, χάριτες, grates, gratiæ, *Ph.* *Χάριτες ἔσοι, Gratiæ deæ, *Gl. V.* *Θνήθια χάρις, metonymy, mors grata, *Soph.* *Ed. Col.* 1752. *Πρὸς χάριν, idem valet ac ἔνεκα, propter; passim apud auctores, tragicos præsertim. Χάρον παρ᾽ ἄσχειν, obsequi, Id. Ibid.* 1183. *Ἐπιστε πρὸς χάριν ἐμὰς σαρκὸς αἰδώς, accedite ad saturandum vos carne mea livida, Id. Phil.* 1155. *Α χαρά, vel χαίρω.**
*Χάριν, accus, a χάρις, (subaudita præpositione πρὸς, vel κατὰ,) causa, gratia, *Soph. Trach.* 485.*
*Χάριον, pro χαρίζομαι, *Suid.**
*Χαρίσιος, α, on, lætus vel lætitiæ causa datus: τὰ χαρίσια, et οἱ χαρίσιοι, placentiæ genus. *Α χαρίζομαι.**
*Χάρισμα, ἄτος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. *Ph.* donativum, donum; χαρίσματα, munera, *Gl. V.* Ab eod.*
*Χαριστήριον, ε, τὸ, munus quod datur gratiæ referendæ causa, *Ph.* donatum, donum; χαριστήρια, donaria, *Ph.* *Α**
*Χαριστήριος, ε, ὄ, ἔ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. *Α χαρίζομαι.**
*Χαρίσιος, ad gratiarum actionem pertinens, *Nat.**
*Χαρίσιος, ας, ἦ, lepidum et joculare factum. *Α χάρις.**
*Χαριτωλέφρος, ε, ὄ, ἔ, ἦ, cujus ori gratia inest, opp. supercilioso, superbo; (2) fruticis nomen, *Plin.* Ex χάρις et βλέφρον.*
*Χαριτωλόσσω, ὤ, sive -ωσσω, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; *Æsch. Pr.* 294. Ex eod. et γλώσσω.*
Χαριτωλόσσω, ε, ὄ, vide χαριτωλόσσω.
*Χαριτωλόσσω, ὄ, ἔ, ἦ, suaviter loquens vel canens. *Α φωνή.**
*Χαριτωλόσσω, ὤ, fut. ὤσω, gratiosum seu anabilem reddo; κχαριστωμένος, gratiosus, factus, *Gl. V.* perf. part. pass. *Ἐν ἦ ἔχαριτωσεν*******

*ἡμᾶς ἐν τῷ ἡμασμένω, Ephes. 1, 6. Χαίρε, κχαριστωμένω, Luc. 1, 28. *Α χάρις.**
Χαριτωλόσσω, ε, ὄ, venustus forma, ore, facie. Ex ὤψ.
*Χάριμα, ἄτος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id quod gaudium et lætitiā adfert. *Α χαίρω.**
*Χάριμα, ns, ἦ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; (3) pugna, confictus, prælium, certamen. *Apud Homer.* semper, *Phocylidem* quoque, *Μῆτε κακοῖς ἄχθω, μῆτ' ἐν ἰπαργάλλω χάρημ, 111. Ab eod.**
*Χαριμωνί, ἦς, ἦ, gaudium, lætitia. *Α χάρημ.**
Χαρισμῶν, ns, ἦ, idem. Ab eod.
*Χαρισμῶν, gaudium ferens, *Hom.* al. κχαρισμῶν.*
Χαρισμῶν, onos, ὄ, ἔ, ἦ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρημ et φην.
Χαριτωλόσσω, vide χαριτωλόσσω.
Χαριτωλόσσω, ἦ, lætifica, lætitiæ datrix.
Χαριτωλόσσω, ες, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.
*Χαρισμῶν, ὄ, ἔ, ἦ, ludicrus, jocosus, lætus. *Α παίγιμα.**
*Χαρισμῶν, ὤ, lætifico, *Gl. V.* κχαρισμῶν, exhilarat, *Ph.* Ex χάρημ. Hinc
*Χαρισμῶν, ἔ, ὄ, ἔ, ἦ, gaudii et lætitiæ efficiens. *Χαρίτης χαρισμῶν, *Eurip. Phoen.* 795.**
*Χαρισμῶν, gen. sing. Ion. pro χαρισμῶν. *Α**
*Χαρισμῶν, ἔ, ὄ, ἔ, ἦ, gaudii et lætitiæ efficiens. *Χαρίτης χαρισμῶν, *Eurip. Phoen.* 795.**
*Χαρισμῶν, gen. sing. Ion. pro χαρισμῶν. *Α**
*Χαρισμῶν, ἔ, ὄ, ἔ, ἦ, lætus; lætitiā vultu præferens, efficiens; (2) casius; (3) χαρισμῶν, truce, *Ph.* *Χήτης χαρισμῶν σελήνης, *Arat.* 1152. Ex χαρά et ὤψ.**
*Χαρισμῶν, πτος, ἦ, color cæruleus, seu cæsius. *Α præc.**
Χαρισμῶν, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi χαίρω.
*ΧΑΡΤΗΣ, ε, ὄ, charta, scapus, *Ph.* *Χάρηται βιβλίω, Longin.* 43. Hinc
Χαρτίον, ε, τὸ, chartula, parva charta. Dim.
*Χαρτωγράφος, ε, ὄ, chartularius, *Gl. V.* Ex χάρηται et γράφω.*
Χαρτωγράφος, ε, ὄ, chartarum venditor.
*Χαρτωγράφος, ε, ὄ, chartularius. *Gl. V.* chartam vendens. Ex χάρηται et πωλιώ.*
*Χαρτίον, ἦ, ὄν, lætificus, dignus, de quo lætemur et gaudeamus. *Α χάρη.**
*Χαρτωγράφος, ε, τὸ, scrinium in quo reponuntur et adscrvantur chartæ. *Α**
Χαρτωγράφος, ἄκος, ὄ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.
*Χαρτωγράφος, demergo, deglutio. *Α**
*ΧΑΡΤΩΔΗΣ, εως, ἦ, Charybdis, vortex maris apud Poetas. *Gl. V.* vorago. *Οὐδ' ἤσπισεν Χάρηδης οἰωνοκόπον, *Eurip. Suppl.* 500.**
*ΧΑΡΩΝ, onτος, ὄ, Charon, Orci portitor apud Poetas Ethnicos. *Ph.* Orcus.*
*Χάρον, ὄ, leo, *Lyc.**
*Χαρόνιον, χαρωνίον, ἔ χαρόνιος θύρα, porta per quam damnati educebantur ad supplicium. *Α Χάρον.**
*Χαρωνίτης, ε, ὄ, senator orcinus seu orcinus; *Plut.**
Χαρωπός, ἔ, ὄ, ἔ, ἦ, vide χαρωπός.
Χάρωψ, ωπος, ἦ, idem.
*Χάρις, εως, ἦ, privatio; (2) segregatio, separatio. *Α χάλω.**
*Χασκάλω, hio, hisco. *Σὺ δὲ χασκάλις τὸν κωλαρότην, Aristoph. Vesp.* 693. *Α**
*Χάσκω, hisco. *Α χάσκω.* Unde
Χασκωρέω, speculor, proprie hiante ore.
*Χάσκω, ἄτος, τὸ, hiatus, vorago, *Ph.**
*Χασκωρέω, vel χασκωρέω, hio; (2) oscito. Θύρα χασκωμένη, *Plato.* *Α præc.**
Χάσκω, ὄ, qui ore hiante stat. Hinc
*Χασκωρέω, idem quod χασκωρέω, *Plin.**
*Χασκωρέω, ε, ὄ, ut χασκωρέω σισμῶς, terræ motus quum hiatus fuit. *Α χάσκω.**
*Χασκωρέω, *Gl. V.* Vide χασκωρέω.*
*Χασκωρέω, inhiantes, nom. plur. præf. part. med. *Dor.* pro χασκωρέω, a verbo χασκωρέω, *Theoc.* 4, 53.*
*Χάσκω, ns, ἦ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, osecdo. *Α χάσκω.**
*Χάσκω, ἄτος, τὸ, hiatus; (2) rictus. *Α χασκωρέω.**
*Χάσκω, εως, ἦ, oscitatio.****

Χασμαδία, ᾧ, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab ᾠδή.
 Χασμαδῆς, εος, ὁ ἢ, qui frequenter oscitat. A χασμα.
 Χασμαδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) χασμαδία, hiatus in versibus, seu consuetudo hiatus in versus admittendi. Ab eod.
 Χασπόμενος, acc. sing. aor. 1. part. med. Poet pro χασπόμενος, a χασπώω, recedo.
 Χασπόμενοι, recedamus, 1. plur. aor. 1. conj. med. Dor. pro χασπόμενοι, a verbo eod.
 Χαπίενος, indigentibus, dat. pl. part. praes. act. cum ν ἐφελκ. a χαιτώ.
 Χαπίων, et alium, gen. pl. Dor. et Att. pro χῆπιων, ab ἵπτερος.
 Χαπίων, idem quod
 ΧΑΠΕΩ, ᾧ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio, Od. 15, 375. Ib. 3, 48. Hinc Χαπίζω, idem. Οὐ σὲ χαπίζω, δευρὸς ἀνάξ. τραγηλαστέ, Eur. Herac. 465. Il. 18, 392.
 Χαπίς, ἴδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χαπίω.
 Χαπίος, εος, τὸ, idem.
 Χαυλιδῆς, οντος, ὁ ἢ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus; Aristot. Hist. Ex χαλάω et ἴδως.
 Χαυλιδῶν, ἰ, idem et ab eod.
 Χαυνοῦς, ἄκος, ὁ, homo tumida et inani inflatus superbia. A χάνω. Unde Χαυνοῦς, decipio, in errorem induo.
 Χαυνολόγος, ὁ, qui χάνωος loquitur, futilis, levis, Sierh.
 Χαυνοπαῖος, ὁ, inani ae tumida inflans superbia, seu de homine qui facit ea quae χάνωα sunt, Sierh.
 Χαυνοπλήτης, ὁ, eiv elatus, et stulta superbia inflatus, Ar.
 Χαυνοπρωκτος, ἰ, exoletus, pathicus.
 ΧΑΥΝΟΣ, η, ον, latus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus; (3) futilis, levis, negligens, Nic. Th. 897. Hinc Χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas; (2) levitas; (3) stollida et inanis superbia. Θεοφύλατος διάπλοος ἢ χαυνότητος, Plut.
 Χαυνώα, ᾧ, f. ὠσα, laxum fungosumque reddo, laxo et aperio, Gl. V. laxo, lento; (2) inflo, stollide superbum reddo. (2) αὐ μὴ λίσσασαι τὸσδ' ἐχαυνώσαν λόγους, Eurip. Andr. 932.
 Χαυνώος, αὐ, laxc. A χαυνώος.
 Χαυνώσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. V.
 Χαυνοτικός, ἡ, ὄν, vim habens laxandi. A χαυνώα.
 Χαυνοῦσας, placentas, Jerem. 7, 18. legitur et καυνώσας.
 ΧΑΨΗ, ἠο; (2) vacuus sum; (3) capio, R.
 Χέω, fudisse, a. 1. inf. act. pro χέωσας, a χέω.
 Χέωσθαι, fundere, aor. 1. med. inf. verbi χέω.
 Χὼς χέωσθαι, Soph. Oed. Col. 477.
 Χέροστα, ὠν, τὰ, legumina. A χέρωσθαι.
 Χέροστώδης, εος, ὁ ἢ, leguminibus similis. A ΧΕΔΡΩΨ, οπος, ὁ, legumen, Gl. V.
 Χέω, 3. sing. praes. ind. act. verbi χέω.
 Χέζανάγχι, ἡ, emplastrum seu unguentum; quicquid affert cacandi necessitatem, Gorr.
 Χέζαντίω, idem quod χέσιω.
 ΧΕΖΩ, f. ἴσω, caco, ventris onus depono; p. mcd. κέζωδα. κέζωσμένος, perf. pass. part.
 Χεία, αἶ, ἡ, sive χείη, ηῖς, ἡ, latibulum serpentis; ἡμρ. in hiatu terrae, Pl. 22, 93. Λίγεται δὲ κυρίως χεία ἢ κατὰ δύσιν τῷ ὄφει, Moschop. περὶ σχιδῶν, 149. A χείω.
 Χειλάριον, α, τὸ, labellum, Gl. V. Dim. a χεῖλος.
 Χείλεισι, dat. plur. cum ν, a χεῖλος.
 Χειλεύω, fut. ἴσω, idem quod χεῖλω.
 Χειλοποσία, avidè bibo, ut labia prolantur, pleno se prolui auro, Virg. Ἡ σείς ἰφείης εἶδ' ἄνεσθαι χεῖλοσποσίην κύλιχα, Antholog. 329, pessime interpres, pūssare.
 ΧΕΙΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium; (2) sermo; (3) litus seu ora maris. Hinc.
 Χειλοσφόριον, α, τὸ, instrumentum quo labra torquent, Synec.
 Χειλώα, ᾧ, fut. ὠσα, labro circumdo, labrum in ambitum duco.

Χειλῶν, ὠνος, ὁ, labeo; (2) piscis.
 Χειλωτής, pro χιλωτής, Hes.
 ΧΕΙΜΑ, ἄτος, τὸ, hiems, tempestas.
 Χειμαδίως, fut. ἴσω, hiemo, hiemem traduco. A χεῖμα.
 Χειμαδῶν, α, τὸ, hibernaculum; χεῖμαδία, hiberna, Gl. V. Ab eod.
 Χειμαδῖος, α, ὁ ἢ, hibernus, ad hibernandum accommodatus. Ab eod.
 Χειμαζω, fut. ἄσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) molestia afficio; χεῖμαζομαι, tempestate agitor; χεῖμασθῆς, agitatus tempestate, part. a. 1. pass. Χειμαζω δ' ἐν κολοῖς ἀντροῖς, Aristoph. Av. 1102. Ἄλλη δ' ἐν τύχη χεῖμαζομαι, Eurip. Hipp. 319. Ὅλος χεῖμαζεται, Id. Ion. 1001. Ταῖς σάϊς ὑπεκλαῖς αἰς ἐχειμασθῶν ποτε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα. Unde
 Χειμαῖνα, hiemo, saevio, de tempestate; (2) fluctuare facio; χεῖμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ δὲ θυνῶν χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὐαυ φανοῖ χεῖμαίνοντος, Theoc. 9, 20. Φέβω δ' ἐ χειμαίνονται φόνους, Pind. Pyth. 9, 57.
 Χειμαῖνός, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana crassior. Ex ἄμνω.
 Χειμαῖρος, α, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub carina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta ex pluviis, vel quam rimae receperint. Ex χεῖμα et βῶα. Unde
 Χειμαῖρος, et χεῖμαῖρος, α, ὁ, torrens. Hinc Χειμαῖρος, gen. sing. Dor. pro χεῖμαῖρος.
 Χειμαῖρόδης, εος, ὁ ἢ, torrenti similis.
 Χειμῶς, ἄδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.
 Χειμῶσις, ας, ἡ, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χεῖμαζω.
 Χειμασσία, ᾧ, fut. ἴσω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceo. Ex ἄσσία.
 Χειμαστρον, α, τὸ, vestis hiemalis. A χεῖμαζω.
 Χειμαστίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμαι.
 Χιμάων, ᾧ, frigore hiberno infestor.
 Χιμαθλιάω, ᾧ, sum perniciosus. A
 Χιμαθλῶν, α, τὸ, pernio, morbus a frigore. Ex χεῖμα et θλάω.
 Χιμασίζω, hiberno, hiemem traduco. A χεῖμαιος.
 Χιμασῖνός, ἡ, ὄν, hiemalis, hibernus; χιμασῖνὸν τροσθῆ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.
 Χιμασῖριος, α, ὁ ἢ, et χιμασῖριος, ἰα, ἰον, tempestuosus; dicitur et de animi perturbationibus. Ἄλόντω χιμασῖριώ λύσθ, Soph. Phil. 1193. Ab eod.
 Χιμασῖλη, ης, ἡ, vide χιμαθλῶν.
 Χιμασῖλιάω, pernionibus laboro, manus pedesve hiberno frigore exulceratos habeo. A Χιμασῖλον, α, τὸ, idem quod χιμαθλῶν.
 Χιμαῖω, ᾧ, idem quod χεῖμα.
 Χιμαῖν, ἡ, hybernum frigus, vel simpl. frigus, Gal.
 Χιμαθῖνος, ἡτος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα et θνήσκω.
 Χιμασῖπέριω, ᾧ, fut. ἴσω, hieme semino. A Χιμασῖπος, α, ὁ ἢ, hieme satius; χιμασῖπόρος, hieme sementem faciens. Ex χεῖμα et σπείρω.
 Χιμασῖφύγιω, ᾧ, hiemem vito seu fugio, Suicer. Ex χεῖμα et φύγω.
 Χιμαῖων, ὠνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempestas, Ph. A χεῖμα.
 Χιμανοτίστος, ον, hibernus, vehemens, de vento.
 Χιῶς, α, ὁ, prodigus, R. A χεῖω.
 Χίωσι, fundunt, 3. plur. praes. ind. act. Pvet. pro χέωσι.
 ΧΕΙΡ, χειρῶς, ἡ, manus, palma, in elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere et comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copia, exercitus; (4) in janua, βαλάνος; (5) χεῖρες, de pugnantis, ut in χεῖρσιν ἀπικνύει, in praelio interficit; ἐν χεῖρσιν ἴνασι, pugnare; ἴνασι ἢ χεῖρας, in praelium ire, praelium committere; χεῖρῶν νόμος, in acie; ἐν χεῖρσιν, vi, in praelio; (6) διὰ χεῖρῶς ἴκνυται

vel χεῖρῶν, manu, manibus tenere; sed saepius, studiosè tractare, curare, administrare. Τὰ τε πᾶν ζυμμάχων διὰ χεῖρῶς ἴκνυται, Thucyd. 2, 13. (Οἱ Ἰῶδοι τὰς ναῦς διὰ χεῖρῶς ἴκνυται; Appian. P.) est, (1) in manu; (2) in potestate; (3) vi, violentè; (4) parata pecunia; (5) ἐν χεῖρσιν dicuntur et praesentia, Ern. Ἐκ χεῖρῶς, cominus, Arr. Hist. Alex. 4, 24; 7, 10.
 Χειρογῆρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas et irretitas tenet. Ex χεῖρ et ἄγγρα.
 Χειρογῆγῆω, manu duco, ut caecum, Aristotel. dixit de eo qui instrumenta musica pulsat.
 Χειρογῆγῆω, ας, ἡ, actio ducendi manu. A Χειρογῆγῆος, ἡ, ὁ, qui manducit; deductor seu dux.
 Χειροεπιστάω, manus ungo; vel me exerceo, Suid.
 Χειροπατάζω, fut. ἄσω, manibus attingo seu tracto. Χειροπατάζοντες θάπτουσι, Herodot. 2, 90. Ex χεῖρ et ἄπτα.
 Χειρῶς, ἄδος, ἡ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χεῖρ.
 Χειροφθοσ, manumissus, emancipatus, Suid.
 Χειροψία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quae fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta, Phil. in Apophth. Ex ἄπτα.
 Χειροσπῆσις, ἡ, impositio manuum, ritus Judaicus et Christianus. Ab ἐπίσῆσις.
 Χειροστρον, α, τὸ, opus manuum, labor.
 Χειροστρον, dat. plur. Ion. et Poet. cum ν, a χεῖρ.
 Χειροῦσας, ᾧ, laboro manuum fissura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fissura pedum. A χεῖρῶς.
 Χειροῦσων, τὸ, Dim. a χεῖρῶς, parva manica, vel a χεῖρ, parva manus, Sierh.
 Χειροῦστος, ἡ, ὁ, ut χειροῦστος χιτῶν, tunica manicata, vel manuleata. A χεῖρῶς.
 Χειροῦστος, f. ἴσω, manu tracto; (2) manibus ministro, tracto, gero. Ταῦτα χειροῦσται διὰ τῆς συγκλήτου, Polyb. A χεῖρ.
 Χειροῦστος, ἡ, idem quod χειροστρον, Πήμρ.
 Χειροῦστος, α, ον, idem quod ὑποχειροῦστος, Eur.
 Χειροῦστος, ἡ, ἡ, manica, manus involucrium seu integumentum. A χεῖρ.
 Χειροῦστος, ἄτος, τὸ, et χεῖροσῖμος, ἡ, ὁ, manus tractatio, quum medicus in parte affectu aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in oratione, item artificium. A χεῖροῦστος.
 Χειροῦστος, α, ὁ ἢ, vide χειροῦστος.
 Χειροῦστος, pessimum, acc. sing. f. g. a χεῖροστος.
 Χειροῦστος, ἡ, ὁ, dispensator, economus, administrator; procurator. A χεῖροῦστος.
 Χειροῦστος, η, ον, deterrimus, Gl. V. A χεῖρον.
 Χειροῦστος, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.
 Χειροῦστος, α, ὁ ἢ, qui caminum incendit ad faciendā opera, opifex sedentarius.
 Χειροῦστος, εος, ὁ ἢ, pondere suo manum gravans, ponderosus. Ex βάρος.
 Χειροῦστος, α, et χειροῦστος, α, ὁ ἢ, manibus, i. e. manuum labore vivens. Ex βίος, vel βιωτός.
 Χειροῦστος, manibus leviter premo et contrecto mammas, Luc.
 Χειροῦστος, vel ἔληπα, τὰ, manipuli Suid.
 Χειροῦστος, manu jacio. Ex χεῖρ et βάλλω.
 Χειροῦστος, vel χειροῦστος, τὸ, manipulus, Tzet.
 Χειροῦστος, ἡ, ἡ, idem quod χεῖροῦστος.
 Χειροῦστος, ἄτος, ὁ, manuum atterens. A διερέσκω.
 Χειροῦστος, οπος, ὁ ἢ, cui manuum labor ventri alimentum suppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεῖρ et γαστήρ.
 Χειροῦστος, ἡ, Proserpine cognomentum, Hes.
 Χειροῦστος, ᾧ, chirographo caeco vel promitto, aliquid mea manu scribo. A Χειροῦστος, α, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus scripta. Ex χεῖρ et γράφω.
 Χειροῦστος, α, ὁ ἢ, manu seu manibus caesus, i. e. interfectus. Χειροῦστος σφάγ, αἰμοσφῆ, Soph. Aj. 218. Ex χεῖρ et σφάγ.
 Χειροῦστος, ᾧ, fut. ἴσω, manu ostendo. A Χειροῦστος, α, ὁ ἢ, manu ostentans, mani festus, Soph. Oed. Tyr. 901. Ex χεῖρ et δεικνύμι.

Χειροδιδασκαλίας, *η, δ, manica, copula, Gl. V.*
 Χειροδότης, *δ, ε, η, manu datus, ad manum usque pertinens; de tunica, Jos.*
 Χειροδότης, *ε, δ, qu. dic. cuius jus est in manibus, i. e. manuum robore, qui jus robore suo seu potentia sua metitur. Ex χείρ et δίκη.*
 Χειροδότησιον, *ε, τὸ, manupretium, Gl. V. Ex χείρ et δόσις.*
 Χειροδότητος, *ε, δ, ε, η, manu datus, vel in manibus; (2) qui sine usura datur. Ex χείρ et δίδωμι.*
 Χειροδράκων, *οντος, η, epith. Furia, quia flagellum e serpentibus tortum gerit. Χειροδράκωντες, χράτα κελαιναι, Eurip. Electr. 1344.*
 Χειροδρότος, *δ, ε, η, qui, vel quæ, manu colligit, Nic. Th. 652.*
 Χειροεργατής, *ιδem quod χειροεργός, Hes.*
 Χειροήνης, *εως, δ, ε, η, tractabilis, mansuetus, cicur. Χειροήνης ὄφεις, Plut. in Alex. 2. Ex χείρ et ἥσος.*
 Χειροθεσία, *ας, η, manuum impositio. Ph. gestus, rei tractatio, quæ fit manu, v. gr. instrumenti musici. Ex χείρ et θέσις.*
 Χειροθετίων, *ᾧ, f. ἥσων, manus impono; (2) manu tracto. Ex χείρ et τίθημι.*
 Χειροθήκη, *η, chirotheca, qu. dic. manus repositoryum, Steph.*
 Χειροκαλαβίσκος, *saltationis quoddam gemis, Cani. Poll.*
 Χειροκίμπος, *ε, δ, ε, η, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. A κίμπευ.*
 Χειροκίπια, *3. sing. præs. imperat. pass. contr. pro χειροκίπια, a χειροκίπια.*
 Χειροκίπια, *ᾧ, fut. ἥσων, manum abscindo vel amputo. A κίπια.*
 Χειροκράσια, *ας, η, manuum consortio. A κράσις, μίξις.*
 Χειροκράτια, *ας, η, manuum vis seu potestas; (2) potentia quæ usurpatur ab iis qui viribus plus pollent. Οὐκίτι πολιτίαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν εἰς βίαν, Arrian. A κράτος. Hinc Χειροκρατικός, η, δ, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis est χειροκρατίαν exercitium.*
 Χειροκτύπος, *ον, inanu strepens, de musico, citharam v. gr. pulsante.*
 Χειροκλίβης, *ἴδος, η, stivæ pars curva, cui manum inserit arator. Ex λαμβάνω.*
 Χειρομακτρον, *ε, τὸ, qu. dic. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, mappa. A μάσσω.*
 Χειρομαντεία, *ας, η, divinatio ex inspectione manuum.*
 Χειρομάστις, *ε, δ, idem quod*
 Χειρομαντις, *εως, δ, ε, η, ex manuum inspectione divinans.*
 Χειρομάχος, *ε, δ, ε, η, manibus pugnans. A χείρ et μάχη.*
 Χειρομύλη, *η, idem quod χειρομύλων, Xen.*
 Χειρομύλων, *ε, τὸ, mola manuaria. Ex χείρ et μύλη.*
 Χειρομύλων, *ωνος, η, idem et ex iisd.*
 Χειροπίπλον, *ε, τὸ, pelvis in qua manus abluuntur; pellivium, Gl. V. (2) manuum ablutio seu lotio. A πίπλον.*
 Χειρορμεία, *ᾧ, f. ἥσων, manus certa lege motito, concinnos gestus edo. Gl. V. gesticulor.*
 Χειρορμία, *ας, η, gesticulatio; (2) saltatio pantomimica; (3) pugna quæ fit cominus. (2) τῆς κατὰ συντάξιν χειρορμίας ἐπιστήμονος, Herod. 9.*
 Χειρορμιακός, *η, δ, ad chironomiam pertinens, Steph.*
 Χειρορμία, *ε, δ, ε, η, qui certa lege manus motitat, gesticulator. A νόμος.*
 Χειρορμία, *adv. deterius. A χείρων.*
 Χειρορμία, *ης, η, manuum vinculum.*
 Χειρορμία, *ε, τὸ, manica ferrea.*
 Χειρορμία, *ος, η, vide χειρορμία, Soph.*
 Χειρορμία, *εως, δ, ε, η, manum implens, tam magnus multusque ut manum impleat. Gl. V. corpulentus; χειρορμία, manupletium. A πλήω.*
 Χειρορμία, *ος, δ, η, idem.*
 Χειρορμία, *ε, τὸ, manu facio. Ἀντὴ πρὸς ἀντὴν, χειρορμιαί τε, Soph. Trach. 907.*

Χειροποίητος, *ε, δ, ε, η, manu factus, artificio humano factus aut structus. Gl. V. χειροποίητος, manufactus. A præc.*
 Χειροποίητος, *adv. manus artificio, opera humana.*
 Χειροτόνητος, *ε, δ, ε, η, manu elaboratus.*
 Χειροτόνια, *ας, η, festum opificum. A τόνος.*
 Χειροτόπις, *ος, δ, η, qui χειροτόπις in pedibus habet.*
 Χειροτόπιον, *τὸ, manus ferrea, Thuc.*
 Χειροτοπίσις, *η, δ, ad chiroscoπι artem pertinens. A*
 Χειροτοπίσις, *ε, δ, ε, η, manus seu manuum inspector, ut ex iis divinationem instituat.*
 Χειροτόπιος, *ε, δ, ε, η, qu. dic. manu sapiens, gesticulator, artifex impr. scenicus.*
 Χειροτόπιον, *οντος, δ, ε, η, qui manibus est nervosis.*
 Χειροτόπιος, *ας, αν, dterior. Vox Poet.*
 Χειροτόπιος, *ον, manu factus. A τόνος.*
 Χειροτόπιος, *ᾧ, fut. ἥσων, manu artem aliquam conficor, opifex sum. A χειροτόπιος, Hinc Χειροτόπιος, ε, δ, ε, η, opifex, artificium manu factum.*
 Χειροτόπιος, *ε, δ, ε, η, opifex. Τίς ὁ χειροτόπιος ἰατρορίας, Soph. Trach. 1001. A χ, et τήχη.*
 Χειροτόπιος, *ας, η, opificium, artificium manu factum. Ex iisd.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, chirurgicus, vel ipse artifex, Ar.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, manus artificio, vel more eorum qui manu operam conficiunt.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, idem, Steph.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, manibus excisus.*
 Χειροτόπιος, *ᾧ, fut. ἥσων, manum protendo et attollo, per suffragia creo, protensa manu eligo. Ph. χειροτόπιος, nuncupat, creat; χειροτόπιος, creare, Ph. aor. 1. inf. act. χειροτόπιος, designatus, Ph. aor. 1. part. pass. χειροτόπιος, creabatur, Ph. imperf. act. χειροτόπιος, designatus, Ph. p. part. pass. Εἰ τὸν ὄν ἔχει χειροτόπιος οἱ θεοὶ, Aristoph. Av. 1577. Ἐχειροτόπιος ἄρμας, Id. Ach. 604. A τόνος.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, porrigendæ sunt manus, Ar.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, creator, Gl. V. qui designat. A χειροτόπιος, Unde*
 Χειροτόπιος, *ος, η, δ, suffragiis creatus et constitutus.*
 Χειροτόπιος, *ας, η, creatio, ordinatio; (2) suffragium, Ph.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, epith. precum quæ sublatis manibus fiunt. A τόνος.*
 Χειροτόπιος, *ᾧ, f. ἥσων, manu frico. Ph. χειροτόπιος, ruspinat. Ex χείρ et τριβώ.*
 Χειροτόπιος, *η, exercitatio, Hipp.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, præs. inf. act. contr. pro χειροτόπιος, a χειροτόπιος.*
 Χειροτόπιος, *ᾧ, fut. ἥσων, manibus operor seu opus facio, operor. A χειροτόπιος. Hinc*
 Χειροτόπιος, *ος, η, opus manu factum, opificium.*
 Χειροτόπιος, *ας, η, actio vel operatio quæ fit manibus. Ab eod. Hinc*
 Χειροτόπιος, *ος, η, δ, qui in manuum opere versatur, i. e. qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc η χειροτόπιος, η, sc. τήχη, chirurgia; ars sive scientia chirurgi.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, adv. arte chirurgica.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, δ, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex ἔργον.*
 Χειροτόπιος, *ος, δ, ε, η, manu debilis seu mancus.*
 Χειροτόπιος, *ος, ε, τ, χειροτόπιος, ἔμαι, manuum viribus supero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo; (2) tracto. Δάμαστα τὴν ἔμην χειροτόπιος Ἐλένην, Eurip. Tro. 862. Τῷ καλλίνοιο τῷ ὄπλῳ χειροτόπιος, Id. Her. Fur. 573. Ἀφρέσω τῷ χειροτόπιος πέδιλ, Soph. Trach. 1074. Ὡς ἐχειροτόπιος ὑπὸ Δαρείῳ, Xen. Τέξουσιν Ἀταλάντην κάπρον χειροτόπιος Ἀισωλόν, (active,) Eur. Phœn. 1115. Ἐμαίε κατὰ πρὸς σίκνον χειροτόπιος, (passive,) Id. Elect. 1168. A χείρ.*
 Χειροτόπιος, *ος, η, et χειροτόπιος, τὸ Dim. A χείρ.*

Χείρων, *nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro χείρωνας, a χείρων, pejor.*
 Χείρωνας, *τὸ, quicquid manu fit vel factum est, ut cædes, &c. A χείρων.*
 Χείρων, *ωνος, δ, ε, η, pejor, deterior. Comp. a κακός.*
 Χείρων, *ωνος, δ, Chiron, Centaurus.*
 Χείρωνάκης, *ε, δ, idem quod χείρωνας.*
 Χείρωνάκης, *η, δ, opificalis. A*
 Χείρωνάκης, *ος, δ, opifex, operarius. Ex χείρ et ἄναξ. Hinc*
 Χείρωνάκης, *ας, η, opificium, Æsch. Pr. 44.*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, vectical quod exigebatur viri- tim a vulgo, Aristot.*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, sive χείρωνας, ἄδος, η, centaurium magnum. A χείρων.*
 Χείρωνάκης, *ος, seu χείρωνας, ulcus malignum Chirone eximio medico opus habens, Diosc.*
 Χείρωνάκης, *ος, aor. 1. inf. med. verbi χείρων.*
 Χείρωνάκης, *η, subjunctio, subactio, Steph. A χείρων.*
 Χείρωνάκης, *η, δ, in potestatem redigens, vim redigendi in potestatem habens; η χείρωνάκης, αρ. Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit, v. gr. præda, &c.*
 Χείρωνάκης, *ος, qui subjugari se capi possit. Ab eod.*
 Χείρωνάκης, *ος, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi*
 Χείρωνάκης, *ος, fut. χείρωνάκης, capio, capax sum; (2) fundo. Od. 18, 17. pro χείρων.*
 Χείρωνάκης, *ος, tegmen, seu operimentum testudinis, testa, Nic.*
 Χείρωνάκης, *ος, idem quod χείρωνας, Hes.*
 Χείρωνάκης, *ος, ε, δ, η, hirundinarius. A χείρωνάκης.*
 Unde
 Χείρωνάκης, *ος, ε, δ, pl. χείρωνάκης, pulli hirundinum.*
 Χείρωνάκης, *ος, δ, idem cum χείρωνάκης, nomen piscis et venti, Ath.*
 Χείρωνάκης, *ος, η, hirundinum pulli, Eust.*
 Χείρωνάκης, *ος, fut. ἴσων, hirundines initor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes et cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, Dioscor. 2, 214. Chelidonia. Plin. 25, 50, 8. Hirundinaria. Gaza 7, 14. Chelidonium, herba, Theophr. A χείρωνάκης. Angl. CELANDINE, seu SWALLOW-WORT; Nic. Ther. 357. Plin. (2) gemmæ genus.*
 Χείρωνάκης, *ος, ια, ιον, vel χείρωνάκης, ε, δ, η, hirundinarius, hirundinarius. Ab eod.*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χείρωνάκης.*
 Χείρωνάκης, *ος, ε, ipsa circuitio et collectio stipis, Steph.*
 Χείρωνάκης, *ος, ε, δ, qui hirundini stipem colligit. A χείρωνάκης.*
 Χείρωνάκης, *ος, η, idem quod χείρωνάκης, Hes.*
 ΧΕΙΡΩΝΑΣ, *ος, η, hirundo; (2) piscis polyptomus; (3) cavum in ungula equorum.*
 Χείρωνάκης, *ος, no, navigo, V. L.*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, catinus, Erot. ex Hipp.*
 Χείρωνάκης, *ος, nomen piscis, Æl.*
 Χείρωνάκης, *ος, η, tussire, Hes.*
 Χείρωνάκης, *ος, ε, δ, testudo marina seu aquatica. Ex χείρωνας et ἴδωρ.*
 Χείρωνάκης, *ος, η, lyra modo sonans.*
 Χείρωνάκης, *ος, η, irridere, Hes.*
 Χείρωνάκης, *ος, δ, magnum et crassum habens labrum, Steph.*
 Χείρωνάκης, *ος, idem, Eust.*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, et χείρωνάκης, η, labrum, labium. A χείρωνας.*
 Χείρωνάκης, *ος, vide χείρωνας.*
 ΧΕΙΡΩΝΑΣ, *ος, η, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, i. e. instrumentum musicum; (3) pectus, quia testudini simile. Hinc*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, sicca tussicula, Hipp.*
 Χείρωνάκης, *ος, τὸ, assamentum, quod postremo clavis subternitur carinæ et adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis subjicitur. A*
 Χείρωνάκης, *ος, χείρωνας, χείρωνάκης, expectoro, tussio, screo. Κλείωνα χείρωνάκης, Lycorhr. 727. Εργά*

Ἐπὶ δ' ἐπιλίξαν ὀλοῇ χελύσσειται ἄτη, Νικ. Α. 81. Vox Lacou.
 Χελών, mugilis quaedam species, Ath. al. pro χελών.
 Χελωνάριον, τὸ, Dim. a
 Χελώνη, ns, ἡ, testudo; (2) testudo, i. e. continuata series scutorum, curvata in modum testudinis; (3) instrumentum bellicum quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς. Hinc
 Χελώνιον, vel χελώνιον, s, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominat.
 Χελωνίς, insecti genus, cantharis, Hes.
 Χελωνίος, et
 Χελωνίτης, testudinarius. Unde χελωνία, et χελωνίτης, λίθος, Plin.
 Χελωνίς, ἴδος, ἡ, musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii; (3) scabellum. Ab eod.
 Χελωνόγατος, s, ὁ ἢ, testudines comedens.
 Χέμεσλον, pro χίμεσλον, Steph.
 Χένιον, τὸ, avicula, coturnicis genus in Ægypto, Athen.
 Χέσσαι, nom. pl. part. prææs. act. f. g. v. χέσω.
 Χέσθος, τὸ, idem quod χέρας, Hom.
 Χέρας, ἄδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli possunt; (2) colluvies mista cæno et lapidibus; Il. 21, 319. Pind. Pyth. 6, 13, ubi Schol. Χέρας ἐστὶν ὁ μετὰ ἰλύος ἢ λίθων συρφετός. A χεῖρ.
 Χερίονα, pejora, nom. pl. n. g. a χερείω, Poet. pro χερίον.
 Χερίσσι, dat. pl. Poet. et cum v, pro χερεῖ, a χεῖρ, manus.
 Χερίσι, pejori, dat. sing. Poet. pro χερείω, quod pro χερίονα, a χερίον.
 Χερισάω, gen. pl. Dor. pro χερισάων, a Χερισάω, s, vel a, ὁ, qui aliquid manu aptat et compingit, R. Ex χεῖρ et ἄρω.
 Χερισφύτης, ἴος, ὁ, ἡ, manu subactus. A φύρω.
 Χέριμα, τὸ, lapis, telum missile, V. L.
 Χερίμιον, s, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. Il. 4, 518, et
 Χερίμας, ἄδος, ἡ, idem. A χεῖρ.
 Χερίμας, ἦρος, ὁ, funda. A χερίμας.
 Χέρινα, ns, ἡ, paupertas, quom quis victum manu querit. A χεῖρ et νίω (ab ant. χάρω, vcl χέω, qu. χερίνος, χέρινα, Ern.).
 Χερίνης, ἦτος, ὁ ἢ, manu victum quærens, manu se sustentans. Ab isd.
 Χερίνητης, s, ὁ, idem et ex isdem.
 Χερίνητος, idem quod χερίνητος, peninsula. Ἐπὶ τισὶν χερίνησι, Apoll. Rhod. 4, 1175.
 Χερίνητος, ὁ, idem quod χερίνητος, Man.
 Χερίνητικός, ἦ, ὄν, pertinet ad χερίνητας, vel qualis est eorum qui χερίνητες, aut χερίνηται, dicuntur.
 Χερίνητης, ἴδος, ἡ, manuum labore vivens.
 Χερίνησιον, τὸ, idem quod χερίνησιον, Ath.
 Χερίνησιον, s, τὸ, malluvium, pelvis, Il. 24, 304. A χερίνη.
 Χερίνημι, ἄτος, τὸ, manuum lotio. A
 Χερίνησται, fut. ψω, manus lavo; χερίνησται, a. 1. med. pro χερίνησται. Χαίτην ἄμφι σὴν χερίνησται, Eur. Iph. in Tau. 623. A
 Χερίνηψ, ἴδος, ἡ, aqua qua abluntur manus ante cibum; (2) lavacrum et ipsa manuum ablutio; (3) malluvium, aqua lustralis. Χερίνηστας νέμινα, aqua lustrali adspargere, Soph. (Ed. Tyr. 240. quid sit χερίνηψ docebit Athenæus 9, 409. A νίω τῶ.
 Χερίνησται, 3. pl. aor. 1. ind. med. Il. 1, 449.
 Χερίνησται, vide χερίνησται.
 Χερίνησται, adv. vacuis manibus, sine munere. Ex χεῖρ et κενός.
 Χερίνησται, s, ὁ ἢ, ictus manu impactus. Χερίνησται ἴσται, Soph. Aj. 637. A πλήσσω.
 Χερίνησται, manus, gen. sing. Poet. pro χερίνησται, a χεῖρ.
 Χερίνησται, figuram gero Cheronensi seu peninsula. A χερίνησται. Unde
 Χερίνησται, sive χερίνησται, fut. ἴσω, idem.
 Χερίνησται, ἴα, ἰον, ad Cheronensem pertinens, vel ex Cheronese oriundus.
 Χερίνησται, ἄ, peninsula refero. A
 Χερίνησται, s, ὁ, idem quod χερίνησται.

Χερίνησται, s, ὁ, idem.
 Χερίνησται, eos, ὁ ἢ ἡ, peninsula similis, peninsula speciem habens.
 Χερίνησται, vel χερίνησται, ἴος, ὁ ἢ ἡ, Cheronensi seu Cheronensi figuram habens. Ex χερίνησται et ἴδος.
 Χερίνησται, vel χερίνησται, s, ἡ, peninsula. Ex χερίνησται, sive χερίνησται, et νίωσται.
 ΧΕΡΡΟΣ, sive χερίνος, s, ὁ ἢ ἡ, desertus incultusque, asper; (2) Subst. solum desertum; (3) terra, solum, continentis. Hinc
 Χερίνησται, ἴα, ἴον, terrestres.
 Χερίνησται, ἡ, locus incultus. A
 Χερίνησται, fut. ἴσω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.
 Χερίνησται, manibus, dat. plur. cum v, a χεῖρ.
 Χερίνησται, ἴνῃ, ἰον, idem quod χερίνησται.
 Χερίνησται, ἴς, continentis similis.
 Χερίνησται, adv. a litore, a terra, a continenti. A χερίνησται.
 Χερίνησται, adv. in terra, in continenti.
 Χερίνησται, ἄ, valde desertus et incultus fio, silvesco; (2) incultam naturam induo. A μείνωμαι.
 Χερίνησται, adv. in terram seu continentem.
 Χερίνησται, γῆ, terra inculta, Ph. χερίνησται, inculta terra, Gl. V. Χερίνησται φερόμεναι κἀγάμες ὑμῶς χερίνησται, illocaetas, steriles atque incultas virgines; Soph. (Ed. Tyr. 1501.
 Χερίνησται, ἄ, fut. ἴσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερίνησται, desolatur, exsiccatur, sterilescit; (2) fit continens terra. Σαλεύσει αὐτὰς ἐκ θεμελίω ἢ ἴωσται ἴσω, χερίνησται, Sap. 4, 19.
 Χερίνησται, s, ὁ, coluber, Ph. boa, Gl. V. Ex χερίνησται et ἴδω, hydra.
 Χερίνησται, eos, ὁ ἢ ἡ, incultus; ut χερίνησται τόποι, dumosa loca, Ph. χερίνησται, dumosum, Ph. A χερίνησται.
 Χερίνησται, cacaturio. A χερίνησται.
 Χερίνησται, gen. pl. aor. 1. part. act. Att. pro 3. pl. aor. 1. imperat. act. χερίνησται, v. χεῖρ.
 Χερίνησται, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. et cum v, pro ἔχευε, a verbo eod.
 Χερίνησται, ἄτος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fluit, flumen. Gl. V. unda, flumentum; (2) libamen; (3) vas escarium, discus. Il. 23, 561. A χεῖρ.
 Χερίνησται, 3. pl. aor. 1. conj. act. verbi χεῖρ.
 Χερίνησται, fundo. Δάκρυσι χερίνησται, Eur. Elec. 192. Il. 7, 336. A
 Χερίνησται, capio; unde χεῖρ.
 ΧΕΡΩ, proprie hio; unde capax sum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo. Ἀπείπον χερίνησται πᾶμι γῆ, Lycophr. 5. Κερίνησται ἄμφοσται χερίνησται, Hipp. 751.
 Χερίνησται, ἴος, ὁ ἢ ἡ, qui est velocibus vel albis unguibus. Ex χερίνησται et ἄγρός.
 Χερίνησται, ἄτος, τὸ, instrumentum suentis aliquid; (2) ipsa opus textile vel stitile. A χερίνησται.
 Χερίνησται, ἡ, ὄν, nexilis, plexilis, sutilis; (2) nexus, plexus, sutus. Ab eod.
 Χερίνησται, fut. ἴσω, suo, plecto, necto. A
 ΧΕΡΩ, ἡ, ὄ, forfec cancerorum; (2) ungula bisulea et bipartita instar forficis cancri; item unguis avium, ap. Poet. (3) specillum bifurcum summa parte incisum, (pes caprius, P.) (4) in sagitta γλυφίς; (5) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; item pilæ, ejusdem usus, Ern.
 Χερίνησται, ἡ, ὄν, plexus, textus. A
 Χερίνησται, ἴος, ἡ, arca, seu arcula, capsula; Il. 16, 221. Od. 21, 51. A χεῖρ, capio.
 Χερίνησται, τὸ, idem quod χερίνησται.
 Χερίνησται, ns, ἡ, hiatus, oscitatio, quæ fit ore hiante; (2) ostrei genus. A χερίνησται, seu χεῖρ.
 Χερίνησται, eos, ἡ, adfectus albi in oculo, quom illud supra nigrum eminet. Quasi a χερίνησται, a χεῖρ.
 ΧΕΡΩ, χερίνησται, ὁ ἢ ἡ, anser.
 Χερίνησται, ἴος, ὁ, qu. dic. vulpanser, avis nomen, Ph. ganta. Ex χεῖρ et ἄλωσησται.

Χερίνησται, ἴα, ἰον, anserinus. A χεῖρ.
 Χερίνησται, ἴα, ἰον, idem et ab eod.
 Χερίνησται, pro χερίνησται, Hes.
 Χερίνησται, ἄ, irrideo, illudo, proprie ore hiante et in cachinnis resolutio, Hes.
 Χερίνησται, ἄτος, τὸ, illusio. A præc.
 Χερίνησται, ἴος, ὁ, pl. χερίνησται, pulli anserini, quasi a χερίνησται, seu χερίνησται. Dim. a χεῖρ.
 Χερίνησται, fut. ἴσω, tibia cano.
 Χερίνησται, s, τὸ, anserculus. Dim. a χεῖρ.
 Χερίνησται, ἴα, ἰον, anserinus. Ab eod.
 Χερίνησται, s, ὁ, anserculus, plerumque is qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.
 Χερίνησται, s, τὸ, locus in quo aluntur anseres. A χερίνησται.
 Χερίνησται, as, ἡ, anserum pastio. Ab eod.
 Χερίνησται, s, τὸ, grex anserum qui una pascuntur. A
 Χερίνησται, ἴος, ὁ ἢ ἡ, anseres pascens seu alens. Ph. anserarius. Ex χεῖρ et βίωσται.
 Χερίνησται, ἡ, idem quod χερίνησται, τὸ, Plut. Bud.
 Χερίνησται, eos, ὁ ἢ ἡ, anseris æqualis. Ex χεῖρ et μέγες.
 Χερίνησται, et
 Χερίνησται, herbarum genus, Plin. Nyctegreton.
 Χερίνησται, s, τὸ, chors in qua aluntur anseres. Ex χεῖρ et τρέφω.
 Χερίνησται, ἄ, elamo, vociferor. A χεῖρ.
 Χερίνησται, as, ἡ, hiatus. Ab eod.
 ΧΕΡΩ, ἴος, ὁ, cchinus.
 Χερίνησται, as, ἡ, vidua. A χεῖρ.
 Χερίνησται, fut. ἴσω, viduo, viduam vel viduam reddo; et χερίνησται, idem. Τὴν σὴν ἄλοχον οἰκίτηρα, πᾶτος ἀπαυδα χερίνησται, Eur. Ion. 652. Ab eod.
 Χερίνησται, viduarum domus, Hes.
 Χερίνησται, ἴδος, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χερίνησται, χερίνησται, s, ὁ, qui ferarum latibula subit. Ex χερίνησται et δῖω, subeo.
 Χερίνησται, ex suis latibulis, Orph. A χερίνησται.
 ΧΕΡΩ, ἴος, ὁ ἢ ἡ, caverna, latibulum, lustrum ferarum, Il. 21, 495.
 Χερίνησται, onos, ὁ, idem.
 Χερίνησται, viduo; vid. χερίνησται.
 Χερίνησται, gavisus est, aor. 1. med. verbi χεῖρ.
 Il. 14, 270. Apoll. Rhod. 4, 1628.
 Χερίνησται, as, ἡ, viduitas, vita vidua.
 Χερίνησται, eos, ἡ, idem. A
 Χερίνησται, fut. ἴσω, viduus vel vidua sum, viduam vitam dego; (2) destitutor, privor, careo, egeo; (3) viduo; (4) vagor solitarius. Καὶ ἰκάνεισται Θημὰ χερίνησται ἰν τῶ οἴκῳ Ἀεσσαυλὸμ τῶ ἀδελφῶ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20. (2) τὰ ἐγκομῖα . . . πᾶτος χερίνησται κατὰ τὸ πλείστον, affectu plerumque carent, Longin. 8. Ἀνδρῶν χερίνησται, viris caret, i. e. non habitatur, Odys. 9, 124. (4) μέλλωσται μέλλωσται χερίνησται, Soph. (Ed. Tyr. 479. A χεῖρ.
 Χερίνησται, vide χερίνησται, Ep.
 Χερίνησται, ἴα, ἰον, viduus; (2) inordinatus.
 ΧΕΡΩ, χερίνησται, χερίνησται, viduus, orbis, indigenus.
 Χερίνησται, ns, ἡ, viduitas. A χεῖρ. Unde
 Χερίνησται, fut. ἴσω, viduo, viduam reddo, orbo, privo, Il. 5, 642. Ἄλλωσται δὲ Πηλεΐδω γαῖ ἰχέρωσται Ἑλλάδα, Eur. Cyc. 297.
 Χερίνησται, 3. sing. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἰχέρωσται, a verbo χερίνησται, desolo.
 Χερίνησται, eos, ἡ, viduitas, celibatus, orbatio, desolatio. A χερίνησται.
 Χερίνησται, ἄν, οἰ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi et familia, hereditibus qui succedunt, ubi nulli legitimi et propinqui heredes sunt, Il. 5, 138. Ab eod.
 Χερίνησται, dat. sing. contr. pro χερίνησται, a χεῖρ.
 Χερίνησται, as, ἡ, indigentia, inopia. A χεῖρ.
 Χερίνησται, ὁ, indigenus, inopia laborans seu penuria, Hom. A
 Χερίνησται, pro χερίνησται, Steph.
 Χερίνησται, indigo, deficio. A χεῖρ.
 Χερίνησται, eos, ἡ, vel χερίνησται, πτωσται, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χερίνησται.
 Χερίνησται, eos, τὸ, penuria, defectus; occurrit χεῖρ.

χῆται, dat. Χῆται χαροποῖα εὐλήνης, *Aratus*, 1152. Χῆται χαλινῶ ἠνώχου, *Jul. Imp.*
 Χησοῦνη, ης, ἡ, idem; (2) viduitas. A χῆτος.
 Χθυμαλοστήτης, υ, ὁ, humi volans, non multum a terra se attollens volatu. Ex θυμαμαλός et ἵπταμαι.
 Χθυμάλος, ἡ, ὄν, humilis, *Od.* 9, 25. A χαμαί. Hinc
 Χθυμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, *Ph.* A πρᾶc. Χθυμαλόφρων, ὁ, humilia sapiens, *Apollin.*
 Χθυμαλώω, ᾧ, fut. ὄσω, humilem reddo, solo aequo, complano. A θυμαμαλός.
 ΧΘΕΣ, adv. heri. Hinc ἦ, ἡ, τὸ χθές, hesternus, a, um.
 Χθονίος, ἡ, ὄν, hesternus. A χθές.
 Χθίζω, adv. heri. Ab eod.
 Χθίζος, ἡ, ὄν, hesternus. *Il.* 1, 424. Ab eod.
 Χθίζον, adv. pro χθές, *Hom.*
 ΧΘΟΑ, ἡ, idem quod χθών, al. pro χθῶα, al. χθῶα.
 Χθόνιος, η, ον, terrenus, terreus. A πρᾶc. Χθονίης, εος, ὁ, ἡ, idem quod χθόνιος.
 Χθονί, terræ, dat. sing. a χθών.
 Χθονία, ἡ, Dea, *Eur.*
 Χθοναφόρος, υ, ὁ, ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνιος et φέρω.
 Χθονίαια, gen. sing. *Ion.* pro χθονία, a
 Χθόνιος, ια, ον, et χθόνιος, υ, ὁ, ἡ, terrenus, terrestris; (2) qui est alieijus regionis, indigena; (3) subterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; (4) infaustus; (5) sordidus, improbus. (1) χθόνιος ὄφις, serpens a terra genitus, *Apoll. Rhod.* 4, 1398. (3) χθόνιος Θεοί, dii inferi. Χθονία χθῶς, mors grata. Ἐν οἷς γὰρ χθῶς ἡ χθονία ζῶν ἠ ἀπόκειται, σπεινὴ ἔ χει, quibus mors exoptata evenit, *Soph.* *Ed. Col.* 1751. (2) ταῦτον αὐτοῖς Ἄρειος εὐθελον πάγον ἰγὰ ζωνήδη χθόνιον ὄνθ, ὅς ἐκ ἐπ. . . senatum indigenam, *Id. Ibid.* 947. A χθών.
 Χθονίαια, αἰδός, ὁ, ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθών et παῖς.
 Χθονόλαστος, υ, ὁ, ἡ, terra fictus. Ex χθών et πλάσσω.
 Χθονοστήτης, εος, ὁ, ἡ, in terra calcatus vel depressus; (2) terrestris; *Soph. Ed. Tyr.* 909. Ex eod. et στήτος.
 Χθονοσφῆτης, εος, ὁ, ἡ, terræ alumnus vel alumna. Ex eod. et σφῆραια.
 ΧΘΝ, χθόνος, ἡ, terra, humus. *Ph.* tellus.
 Χῆ, ᾧς, ἡ, latebra. A χηιά.
 Χῆζω, fut. ὄσω, uoto figura literæ X, quæ est nota vel versus aut loci spurii, vel alius vitii, &c. (2) decusso. *Gl. Fel.* χῆζω, decussare. A χῆ, litera.
 Χισαμῶς, ἡ, ὁ, decussatio; (2) notatio loci in scriptore aliquo litera X. (3) Figura Gramm. eum duo verba respondentia duobus prioribus inverso ordine ponunt, ut primum quarto, secundum tertio respondent. A χῆζω. Unde
 Χισπός, ἡ, ὄν, decussationis formam habens.
 ΧΙΔΡΟΝ, υ, τὸ, *Plur.* χίδρα, αν, novella tritici grana.
 Χιλείω, fut. ὄσω, sagino; (2) pascor, depascor. Ἄεργοι ἴσποιο χιλείωσι, *Nic. Ther.* 635.
 Χιλῆ, ἡς, ἡ, materia esculenta. A χιλός.
 Χίλια, αν, τὰ, mille.
 Χιλιάς, millies. A πρᾶc.
 Χιλιάδρος, ον, mille hominibus constans.
 Χιλιαρχία, ᾧ, fut. ὄσω, mille viris seu militibus præsum; sum tribunus militaris. A χιλιαρχος.
 Χιλιαρχος, υ, ὁ, qui mille viris præest, mille militum tribunus. Ex ἀρχή.
 Χιλιαρχία, ας, ὁ, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virorum seu militum. *Ph.* tribunatus. A πρᾶc.
 Χιλιαρχος, υ, ὁ, idem quod χιλιαρχος, *Ph.*
 Χιλιάς, αἰδός, ἡ, mille, numerus millenarius. A χίλια.
 Χιλιασάι, ᾧν, οἶ, millenarii, seu milliarii, qui Christum eum suis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnatum credunt. A χιλιάς.

Χιλίτης, υ, ὁ, et χιλιστής, εος, ὁ, ἡ, qui est mille annorum. Ex χίλιος et ἔτος.
 Χιλιστία, ἡ, mille anni, *Ar.*
 Χιλιδύναμος, herba mille virtutibus prædita, polemonia, al. philetaria, *Diosc. Plin.*
 ΧΙΛΙΟΙ, αι, α, mille.
 Χιλιόκωμος, υ, ὁ, ἡ, mille vicos seu pagos habens. E πρᾶc. et κώμη.
 Χιλιόβη, ης, ἡ, sacrificium ex milleibus seu aliis animantibus. Ex χίλιος et βῆς.
 Χιλιόναυς, mille instructus navibus, *Eur.*
 Χιλιναύσολος, classis mille navium, *Straab.*
 Χιλιναύτης, mille nautas habens, *Eur.*
 Χιλιόπυλαι, adv. jamdudum, ante longum tempus.
 Χιλιόπλοστος, ια, ον, millicuplex; (2) millies auctus.
 Χιλιόπλοστος, adv. millies plures.
 Χιλιόπυλος, αἰδός, ὁ, ἡ, millipeda, *Gl. V.*
 Χιλίος, ἡ, ὄν, millesimus.
 Χιλιόσος, ἡ, ὄν, millesimus.
 Χιλιόσος, ὄσος, ἡ, ἡ, millesima pars; (2) eohors millenaria, mille viri; millenarius numerus.
 Χιλιόταλαντος, υ, ὁ, ἡ, mille valens talenta, mille constans talentis. Ex χίλιος et τάλαντον.
 Χιλιόφορος, υ, ὁ, ἡ, mille amphoras habens, epith. navis. Ex χίλιος et φέρω.
 Χιλίω, mille drachmis muleto. A χίλιος.
 Χιλίωρος, υ, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιος et ἄρα, *Leptinus.*
 ΧΙΛΟΣ, ἡ, ὁ, pabulum. *Gl. V.* farrago; item alii fructus quibus vescuntur homines; alimonia.
 Χιλόω, ᾧ, fut. ὄσω, pabulum præbeo, *Xen.* A χίλιος.
 Χιλωτήρ, ηρος, ὁ, fiscella pabulo plena quæ equi capiti appenditur. A πρᾶc.
 Χιμαῖος, et
 Χιμαῖω, χιμαῖω, pro χιμαῖος, *Hes.*
 Χιμαῖρα, ας, ἡ, capra, *Gl. V.* In fabulis, Chimæra, monstrosa bestia. A χιμαῖρος.
 Χιμαροβάτης, υ, ὁ, qui capellas inquit; caprinis incendens pedibus, Panis epith. *Ar.*
 Χιμαροκτόνος, Chimærae interfeotor. *Χιμαροκτόνος ἦγαγος Φώτα, Orphian. Cynegel.* 1, 233.
 Χιμαροφόνος, ὁ, ἡ, interfeotor Chimærae.
 Χιμᾶρος, υ, ὁ, caper, *Gl. V.*
 Χιμᾶρος, acc. pl. *Dor.* pro χιμαῖρος, a πρᾶc.
 Χιμᾶτλη, ἡ, idem quod χιμᾶτλον, *Diosc.*
 Χιμᾶτλιαῶν, vide χιμᾶτλιαῶν, *Steph.*
 Χιμᾶτλον, υ, τὸ, pernium, pernio, *Nicand.* *Ther.* 682.
 Χιονόβατος, nive conspersus. Ἄλλως τε δὲ χιονόβατα εἶν ἂν τὰ Ἀδίσπιων ὄρια ὑπὸ καύματος, *Arr. Ind.* 6, 7.
 Χιονός, ια, ον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.
 Χιονίζω, fut. ὄσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conspergo. *Gl. V.*
 Χιονίζει, nivet; χιονίζόμενος, nivosus, *Gl. V.* Ab eod.
 Χιονικός, ἡ, ὄν, niveus, *Gl. V.* Ab eod.
 Χιονίνος, η, ον, idem, *Erg.*
 Χιονόβας, αντος, ὁ, per nives gradiens. Ex χιών et βαινῶ.
 Χιονόβητος, υ, ὁ, ἡ, nive obrutus, *Aristoph.* *Nub.* 269. Ex χιών et βλητός.
 Χιονόβωλις, nivibus dejectis obruo. A Χιονόβωλος, υ, ὁ, ἡ, qui nives cælitus mittit. Ex χιών et βάλλω.
 Χιονόβωστος, ον, a nive nutritus. Ex eod. et βόσκω.
 Χιονοειδής, εος, ὁ, ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιών et εἶδος.
 Χιονοίς, idem quod χιονώδης, *Nic.*
 Χιονοβόμμαν, ονος, ὁ, ἡ, qui nive nutritur et alitur; (2) nivosus. *Χιονοβόμμανος διαπέρας Ἰδαίων νυμφῶν σκοπιάς, Eurip.* *Hel.* 1339. Ex χιών et βόμμα.
 Χιονόκτυπος, ὁ, ἡ, nive sparsus. *Κυλλανίας χιονοκτύπος, Soph.* *Aj.* 696.
 Χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, epith. aurora.
 Χιονόστροφος, υ, ὁ, ἡ, qui nivibus alitur, ni-

vibus victitans. Ἀρτέμιδος χιονοστροφόν ἄμμα, *Eurip.* *Phaen.* 809. Ex χιών et στροφή.
 Χιονόχρους, ον, qui nivei est coloris, niveus, *Ath.*
 Χιονόχρους, ατος, ὁ, ἡ, niveus, candidus.
 Χιονώω, ᾧ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.
 Χιονώδης, εος, ὁ, ἡ, nivosus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.
 Χιονώτος, ἡ, ὄν, vel ὁ, ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτῶν ἀμείψας, *Nonn.* *P.* 4, 46. A χιώνω.
 Χιῶν, ningens, nivem emittens, *Hesiod.* *V. I.*
 Χιραλέος, ια, εον, qui fissuras habet in manibus. A χιρᾶς, pro χιραῖος.
 Χιραῖος, vide χιραῖος, *Eust.*
 Χιρᾶτος, αἰδός, ὁ, ἡ, qui habet fissuras in pedibus. Ex χιραῖος et πῆξ.
 ΧΙΤΩΝ, ᾧνος, ὁ, tunica, subucula, *Ph.*
 Χιτωνάριον, χιτωνικάριον, τὸ, tunica, *Erg.* *Steph.*
 Χιτωνίζω, tunico, *Gl. V.* A χιτών.
 Χιτωνίον, υ, τὸ, tunica; (2) muliebri tunica. Dim. a χιτών.
 Χιτωνίσκος, υ, ὁ, tuniula. *Gl. V.* interula, indusium. Ab eod.
 Χιτωνοπόλις, υ, ὁ, sagarius. *Gl. V.* qui tunica vendit.
 Χιῶ, χαράσσω, induco, cancello, *Gl. V.* Ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν κατεχίωσον ἱκεῖνην παραγοδίαν, *Tzet.* *Chil.* 11, 36. A χιῶν, a χῆ.
 ΧΙΩΝ, ὄνος, ἡ, nix.
 ΧΛΑΪΩ, sibilo, strepo.
 ΧΛΑΪΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, *Gl. V.*
 Χλαίνης, ἡ, idem quod χλαῖνα, *Ar.*
 Χλαῖνοθήρας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis insidiantur lavantium vestibus, *Steph.*
 Χλαῖνοθηρική, ης, ἡ, sagaria. *Gl. V.* ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα et ἔργον.
 Χλαῖνώω, ᾧ, f. ὄσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.
 Χλαῖνωμα, τὸ, læna, exuvium, *Erg.*
 Χλαμῶς, pro χλαῖνα, *Hes.*
 Χλαμυδοφόρος, ὁ, chlamidatus, *Theocr.*
 Χλαμυδίου, υ, τὸ, parva chlamys. Dim. a χλαμύς.
 Χλαμυδοειδής, εος, ὁ, ἡ, chlamydis formam gerens. Ex eod. et εἶδος.
 Χλαμυδοποιός, ἡ, ὁ, ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμύς et ποίω.
 Χλαμυδοργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes.
 Χλαμυδοργικός, ἡ, ὄν, ad illum qui chlamydes conficiendas suscipit pertinens. A
 Χλαμυδοργός, ἡ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμύς et ἔργον.
 Χλαμυδοφρέα, ᾧ, chlamydem gesto.
 Χλαμυδῶω, ᾧ, chlamyde vestio. A χλαμύς.
 Χλαμυδωτός, ἡ, ὄν, chlamydatus. A πρᾶc.
 ΧΛΑΜΥΣ, ἡ, ὄνος, ἡ, chlamys. *Gl. V.* vestis quæ tunicæ superindui solet, magnifica et ducum propria; (2) paludamentum.
 Χλανθίδιον, υ, τὸ, lænula tenuior et mollior. Dim. a χλανθίς.
 Χλανδοποιία, ας, ἡ, ars conficiendarum molliorum et pretiosorum vestium.
 Χλανδοποιός, ἡ, ὁ, qui easdem conficit. A ποίω.
 Χλανδοθηρική, ἡ, idem quod χλανδοθηρική, *Steph.*
 Χλανδοτός, ἡ, ὄνος, ἡ, sagatus, *Gl. V.* A χλαμυδῶω, quod est χλαῖνις.
 Χλανθίς, ἡ, ὄνος, ἡ, læna tenuior, et mollior, et pretiosior. *Gl. V.* læna. A χλαῖνα.
 Χλανθιδίον, τὸ, Dim. a χλανθίς, *Erg.*
 Χλανθισιον, υ, τὸ, penula. Ἐσυναφάντι Μεγαρίων τὰ χλανθισία, *Aristoph.* *Ach.* 524.
 Χλαμυδῶω, fut. ὄσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrido, subsuamo, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλαμύζει ἡ κατεφρόνη, *Iuc. Toxar.* Παῖζων ἡ χλαμυδῶω, *Aristoph.* *Ran.* 575. A χλαμύς.
 Χλαμύς, ὁ, idem quod χλαμυδῶω, *Poll.*
 Χλαμυδία, ας, ἡ, irrisio, illusio. A χλαμύς.
 Χλαμύσμα, τὸ, idem.
 Χλαμυδῶος, ἡ, ὁ, idem et ab eod.
 Χλαμυδῶος, ἡ, ὁ, illusor, irrisor.
 Χλαμυδῶος, idem quod χλαμυδῶος, *Poll.*

Χλευστικῶς, illudendi causa, per irrisionem.

ΧΑΕΥΗ, ης, ἡ, risus, illisus, ludibrium.

Χλῆδος, pro χλῆδος, *Harrocr.*

ΧΛΙΑΙΝΩ, fut. ἀνά, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνωμαι, tepeo, tepesco, tepefio. Ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιαίνεισασαυτὸν, *Aristoph. Lys.* 489. Ἐχλιαίνωμην ἐσώσω πρὸς τὸν ἥλιον, *Id. Conc.* 64.

Χλιαίνεις, ἡ, idem quod χλιαρότης, *Steph.*

Χλιαρός, ῥά, ῥόν, tepidus. Ἀ χλιαίνα. Hinc

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, *Gl. V.*

Χλιαρμα, τὸ, fomentum, seu medicamentum tepidum, *Hipp.*

Χλιδαίνω, idem quod χλιδαίω.

Χλιδαῖσι, deliciis, dat. pl. *Ion.* pro χλιδαῖς.

Χλιδαῖος, ἡ, ὄν, delicatus; (2) luxuriosus. Ἀ χλιδή, seu χλιδαίω.

Χλιδαρόφειρος, υ, ὁ ἢ, qui teneras et delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher. Ἀ prae. et σφουρόν.

Χλιδαῖος, adv. delicate, molliter; (2) luxuriose. Ἀ χλιδαῖος.

Χλιδαῖω, ᾧ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, sum delicatus; (2) floreo, suavis sum, ut χλιδαῖω μοιπέ. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῖς, *Soph.* *El.* 362. Ἀ χλιδή.

Χλιδαῖος, εἰα, ὄν, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.

Χλιδή, ἡς, ἡ, delicia, luxus; (2) effeminata mollities; (3) vestis delicata, qua uti solent homines luxui dediti; *Χλιδαί, arud Soph.* gemmae aut uniones, *Ern.* Ἀ χλιδαί.

Χλιδήμα, ἄπος, τὸ, luxus, deliciae; (2) id quo luxuriatur. Ἀ χλιδαῖω.

Χλιδός, εος, τὸ, idem et ab eod.

ΧΛΙΔΟΣ, υ, ὁ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum et similium, quae fluvius aut torrens unum in locum convehit, al. χλιδός. Vid. *Ern.*

Χλιδῶν, ἄνος, ὁ, brachiale, monile. Ἀ χλιδαί.

Χλιδωνότης, qui circum pedes habet χλιδωνάνας, i. e. ornamenta luxuriosa, *Hes.*

Χλιδαῖος, aor. I. part. act. *Att.* pro χλιδαῖος, a χλιαίνα, tepefacio.

Χλιδαῖος, idem quod χλιαρός, *Nic.*

ΧΛΙΩ, deliciis frango, luxu effamino.

ΧΛΟ'Α, υς, χλόη, et χλοῖη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen. *Gl. V.* χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farfago, folia; (2) *Cereris* epith.

Χλοάξω, f. ἄσω, viridis sum, vireo. Ἀ χλόω.

Χλοανθῆς, εος, ὁ ἢ, virens. Ex χλόη et ἄνωθι.

Χλοασμα, ἄπος, τὸ, viror. Ἀ χλοάξω.

Χλοανγῆς, εος, ὁ ἢ, virore nitens; (2) virentium splendorem referens. Ex χλόη et ἀνγῆ.

Χλοάω, ᾧ, idem quod χλοάξω.

Χλορός, ῥά, ῥόν, virenti graminis similis, herbaceus, viridis, pubescens, florens; χλοροῖς, frondentibus, *Ph.* Ἀ χλόη.

Χλοροσφόρος, υ, ὁ ἢ, alens herbosa seu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοροσφόρος, herbis pastus. Ex περίφω.

Χλοισά, viridis, gen. sing. *Dor.* pro χλοισά.

Χλοῖνους, pro quo χλόινους, *Hom.*

Χλοῖσθαφος, υ, ὁ ἢ, coloris herbidi seu graminei, viridis. Χλοῖσθαφος χροῖη, *Arct.* Ex χλόη et βάπτω.

Χλοικαμέια, herbescio, vireo. Ex eod. et κόμη.

Χλοισός, ῥά, ῥόν, idem quod χλοισός.

Χλοιστόκος, υ, ὁ ἢ, qu. dic. herbam virentem pariens, herba vestitus. Ἀ τικτω.

Χλοισφορέω, ᾧ, f. ἄσω, herbam seu gramen viride fero, vel herbescio seu herbascio. Ἀ

Χλοισφόρος, υ, ὁ ἢ, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Νοτίς ἐπιχρῆσται γαίαις χλοισφόρῳ, *Eur. Ph.* 650. Ἀ περίφω.

Χλοῖα, ᾧ, idem quod χλοῖα.

Χλοῖδα, pro χλοῖδα, *Hes.*

Χλοῖδης, εος, ὁ ἢ, virenti graminis similis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens.

Ἀ χλοῖσι, pro χλόη, seu χλόω.

Χλοῖκαρπος, υ, ὁ ἢ, cujus fructus viret.

Χλοῖμορφος, ὄν, herbæ colorem habens. Ἀ μορφά.

Χλοσποῖα, herbam produco.

Χλόος, contr. χλῆς, ὁ, viror; (2) pallor. Ἀ χλόω.

Χλονάζομαι, f. ἄσσομαι, quiritor, lamentor.

Χλονέος, εἰα, εἰον, aprugnus; (2) suillus, porcinus. Ἀ

ΧΛΟΥΝΗΣ, υ, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agrestis; (3) aper.

Χλονός, ᾧ, ὁ, dicitur aurum, ob pallorem.

Χλονός, εος, ὁ ἢ, virenti graminis similis; (2)

herbaceus, herbidus, viridis. Ἀ χλόω.

Χλόνις, ἡ, insidiae, P. exuberantia, H. testium exsectio, *Stantl. Æsch.*

Χλωράξω, viridi pascor gramine, *Gal.* Ἀ χλωρός. Hinc

Χλωρασμα, ἄπος, τὸ, viror; (2) pallor.

Χλωραῖνα, viridem reddo, *Gl. V.* χλωραίνει, viret; χλωραίνωμαι, vireo, *Gl. V. Soph.*

Χλωρανήνα, virens floreo, *Hes.*

Χλωραύχνη, ὁ, ἡ, collum viride habens.

Χλωρεῖς, εἰα, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus.

Ἀ χλωρεῖς.

Χλωρεῖς, ἴδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, avis.

Ab eod.

Χλωρεῖσσις, εος, ἡ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωρεῖα.

Χλωρεῖω, f. ἴω, viridis sum, vireo. Κοιλῶδες χλωρεῖσσαι, *Leu.* 14, 37.

Χλωρεῖον, vel χλωρεῖον, υ, τὸ, animalculum viride.

Χλωρεῖς, ἴδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) luscinia, quoniam vere, quom omnia virent, apparet.

Χλωρεῖον, avis nomen, a colore virco, *Gal.*

Χλωροσποῖος, ὄν, viride reddens, Ἀ ποῖω.

Χλωροσπῆς, υ, ὁ, viridans, virens; (2) gemma.

Χλωρός, ῥά, ῥόν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium; unde (2) recens, ut τυρός χλωρός, caseus recens; (3) mollis, tener; (4) virens, vividus; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. Ἀ χλοσρός. Unde

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) pallor.

Χλωροκόμος, ὁ, qui viridi coma est, *Ern.*

Χλωροσάουρα, viridis lacerta, *Sch. Theoc.*

Χλωροφάγος, virentibus herbis vescor, *Hipp.*

Χναῖμα, ἄπος, τὸ, quod capritur ut catillum more deglutitur. Dim. χναυμάτιον. Ἀ χναῖω.

Χναυστικός, ἡ, ὄν, catillo, gulosus. Ab eod.

ΧΝΑΥΩ, f. αῖσω, carpo, vellico; (2) catillum more vore et degluto.

Χνωάξω, et χνωάω, f. ἄσω, lanugine obsitus sum.

Ἀ χνώος.

Χνός, ης, ἡ, strepitus; (2) fistulae rotæ cui axis immittitur; interdum et ipsa axis extrema pars, quo modiolio inseritur. Χνώαι τῶ ἡραξόνα, περὶ αἰ χνωακίδες, *Schol. in Æschyl. S. T.* 156. Ab eod.

Χνώος, υ, ὁ, rasura; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitrae inferuntur, ex tenera lana constans; (4) tenues palææ et glumæ. Etiam pro spuma. Ἀ χναῖω.

Χνωεῖς, et

Χνώος, idem quod χνωάδης, *Tryph. Anac.*

Χνώς, ᾧ, ὁ, lanugo, *Gl. V.* Ἀ χνώος.

Χνωάδης, εος, ὁ ἢ, lanuginosus; (2) pulverulentus. Ἀ χνώος.

Χνώος, αἰα, αἰον, congium capiens seu æquans.

Ἀ χνώος.

Χνωεῖνα, fundo et liquo. Ἀ χνώων.

Χνώνη, ης, ἡ, fornax fusoria; (2) infundibulum, sive vasculum in summo oris lati, et in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) cavum cerebri meatu excipiens. Ἀ χνώω.

Χνώων, gen. sing. *Ion.* pro χνώων, a χνώωνος.

Χνώων, υ, τὸ, vel χνώωνος, υ, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii et chymici antur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fusoria, *Il.* 18, 470.

Χνώον, τὸ, crassum intestinum, *Suid.*

Χνώς, festum apud Athenienses in Novembri agi solitum, quod ἀνθηστίονα quoque vocari a mense ἀνθηστίων accepto nomine scribitur.

Χνώος, εἰα, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos capiens sextarios sex, sive li-

bras novem, sive cotylas Atticas duodecim.

Ἀ χνώω, caprio.

Χνώ, ἡς, ἡ, libamen; χνώαι, inferiæ. Ἀ χνώω.

Hinc

Χνώης, εος, ὁ ἢ, aptus ad fundendum.

Χνώφορος, υ, ὁ ἢ, libamina gestans; (2) inpr. mortuorum bustis infundenda, seu ad inferias. Ex χνώη et φόρα.

Χνώδιον, τὸ, Dim. a χνώος.

Χνώος, ἡ, ὄν, pulvereus; (2) terreus, terrenus.

Ἀ χνώος.

Χνώικιον, υ, τὸ, idem quod

Χνώικῆς, ἴδος, ἡ, modiolus rotæ, modium seu fistula cui infixi sunt radii. Συρόγγων αἰω φθόγγων ὑπαζόνα, *Callim.* Ubi Scholiast. Συρόγγων, i. e. χνώικιδων. Ἀ χνώικῆς.

Χνώικαμῆτος, υ, ὁ, qui chenice metitur sen dimittitur et distribuit. Ab eod. et μετρήσιος.

ΧΩΓΝῆ, ἴαος, ἡ, mensura nomen sextarius duos continens, seu cotylas quatuor. *Gl. V.* semimodium, *Philox.* bilibre.

Χώϊνος, pro χνώϊνος, *Steph.*

Χωραδάδης, εος, ὁ ἢ, strumosus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, scopulosus. Ἀ

Χωράς, ἄδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari aliquantum eminentes, ita ut porco natanti similis sit; (3) tumor glandulosus. *Gl. V.* struma; χωραδάς, strumæ, *Ph.* Ἀ χωράς.

Χωρεῖος, εἰα, εἰον, vel χωρεῖος, εἰα, εἰον, porcinius. Ab eod.

Χωρεῖδιον, υ, τὸ, porcellus. *Gl. V.* sricula. Dim. a χωρεῖος.

Χωρίλη, ἡ, Hecuba, f. quod multiplici prole scrofam æquavit, *Ath.*

Χωρίσαι, αἰ, conchæ quaedam marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. Ἀ

Χωρίνος, ἴνι, ἰον, porcinius. *Gl. V.* χωρίνον, porcinarium.

Χωρίον, υ, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebri. Ἀ χωρίος.

Χωρίος, υ, ὁ ἢ, et χωρίος, ἰα, ἰον, porcinius, suillus. Ἀ χωρίος.

Χωροσκόπος, ᾧ, ὁ, porcorum pastor. *Ph.* εμβулс. *Gl. V.* porcarius. Ex eod. et βίσκω.

Χωροσκόλλιος, υ, ὁ, majoris muris genus in Palestina, Ægypto, et Libya. *Gl. V.* χωροσκόλλιος ἦγεν ἐργίνο χερσαῖος, erinaceus, seu echinus terrestris. Ex eod. et γούλλος.

Χωροσκόπος, εος, ὁ, stuprator, *Aristoph. Vesp.* 1359. Ex χωρίος et θάλασσα.

Χωροκαμίον, υ, τὸ, hara, *Aristoph. Vesp.* 840. Ex eod. et κομῖω.

Χωροσπίλιος, υ, ὁ, simia porcaria.

Χωροσπαλίω, ᾧ, porcos seu sus vendo; a χοροσπαλίω dicitur etiam de femina, quæ suum χωρον venalem habet, ut meretrix.

Χωροσπάλης, υ, ὁ, porcorum venditor.

Χωρός, υ, ὁ ἢ, porcus; (2) pudendum muliebri.

Χωροσπίλιος, υ, ὁ, succerda, stercus porcini.

Χωροσφαγεῖον, υ, τὸ, locus ubi porci inactantur. *Gl. V.* confectorium. Ἀ σφαγή.

Χωροσφάγος, υ, ὁ, porcorum jugulator. Ἀ prae.

Χωροσφῆιον, υ, τὸ, locus in quo porculi aluntur et saginantur, hara. Ex περίφω.

Χωροσφάλας, *Dor.* pro χωροσφάλλης, υ, ὁ, pudendum muliebri contractator, vel qui pudendum muliebri vellit. Ἀ φάλλω.

Χωροσφῆια, ἡ, impuritas, obscunitas. Ἀ

Χωροσφῆια, εος, ὁ ἢ, porcinius. Ἀ χωροσφῆια.

Χωροσφῆια, ἡ, ὄν, bilem duens seu educens.

Χωροσφῆια, αἰα, αἰον, biliosus, fellieus. Hinc τὸ χρωσφῆια, υ, hepar. Ἀ χρωσφῆια.

Χωροσφῆια, ἄδος, ἡ, intestinum, *Il.* 4, 526. Ab eod.

Χωροσφῆια, ᾧ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, irascor; (2) furo, insanio. Ἐμοὶ χρωσφῆια ὅτι δλον ἀνθρώπων ἡγήθη ἰσθίονα ἰν εὐβάπτω; *Joan.* 7, 23. Ab eod.

Χωροσφῆια, ας, ἡ, cholera, morbus in quo bilis vel per vomitum vel per secessum excernitur; (2) tubus per quem aqua e tecto desluit. Ab eod. Hinc

Χωροσφῆια, ᾧ, cholera laboro, cholericus sum.

Χολερίκός, ἢ, ὄν, cholerae similis; χολερίκα πάθη, morbi quales sunt cholera laborantium; (2) obnoxius cholerae, cholericus.
 Χολερώδης, εὐς, ὁ εἶ ἢ, idem.
 ΧΟΛΗ, ἡς, ἢ, bilis, fel; (2) ira; (3) nausea; (4) atramentum sepiae.
 Χοληγαγίκατος, ἢ, ὄν, bilem educens seu evacuan-
 ans; (2) melius χοληγαγωγικός. Ex χολή et ἄγω.
 Χοληγάγος, ἢ, ὄν, idem et ex iisd.
 Χοληγός, ἢ, ὄν, idem et ex iisd.
 Χοληδόχος, εὐ, ὁ εἶ ἢ, fcl seu bilem recipiens.
 Ex χολή et δέχομαι.
 Χολήσιος, idem quod χοληγός, Gal.
 Χολημοσία, ας, ἢ, fellis seu bilis vomitio; (2)
 fastidium, nausea. Ex χολή et ἔμεσις.
 Χολήσιος, ἢ, ὄν, biliosus, felluus; (2) iracundus.
 Α χολή. Unde
 Χολήσιος, ἢ, ὄν, intestinum crassum.
 Χόλιος, ἰα, ἰον, iratus, infestus, Ph. χολίος. Α
 χόλιος.
 Χολοβάφης, εὐς, ὁ εἶ ἢ, χολοβάφος, χολοβαίφος,
 χολοβαίφος, et χολοβαίφινος, ὄν, felle imbutus,
 bile saturatus, flavus, Aret. Νέρος δὲ πώγων
 ἔπιλεθ' ὑπ' ἀνθερένα χολοβαίφος, Nic. Ther.
 143. Ex χόλιος et βάπτω.
 Χολοσιδής, εὐς, ὁ εἶ ἢ, biliosus. Χολοσιδὲς αἷμα,
 Aret. Α χολή. Unde
 Χολοσιδής, ὄσσα, ὄν, biliosus, felluus.
 Χολοσιβάρος, bilis in modum exedens et erodens,
 Nic.
 Χόλιος, bilis, gen. sing. Ion. pro χόλις, a χόλιος.
 Χολοσιόεις, bilem conciens seu commovens; τὰ
 abrotinum, Dioc.
 Χόλιος, εὐ, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. V.
 Α χολή.
 Χολόμενοι, ἰταλί, nom. pl. praes. part. med.
 contr. pro χολόμενοι, u
 Χολώω, ᾶ, bile inflammo, ad iram concito; (2)
 χολώμαι, indignor, irascor; χολώεις, iratus,
 a. l. pass. part. Εἰ γὰρ τι λίξεις, ὦν χολώ-
 σται σρατός, Eur. Tro. 782. Ἀυτῶ χολώεις,
 Soph. Antig. 1249. Ἄκῃ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχό-
 λωσεν σὺ μάστιγ' ἄστος, Soph. Trach. 1035. Α
 χόλιος.
 Χολώδης, εὐς, ὁ εἶ ἢ, vide χολώσις. Α χολή.
 Χολωδέαις, a. l. part. pass. f. g. verbi χολώω.
 Χολωσάμενος, acc. sing. a. l. part. med.
 Χολωσέμενος, f. l. inf. act. Ion. pro χολώσεν. Ἡ
 γὰρ ὀνομαζόμενος χολώσμενος, ad iram impulsur-
 um, Pl. 1, 78.
 Χολωσέμενος, fut. idem, Dor.
 Χολώστω, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κη-
 χολώστω.
 Χολωτός, ἢ, ὄν, iratus, iracundus; Pl. 4, 241.
 Α χολώω.
 Χονδροκάνθος, εὐ, ὁ εἶ ἢ, spinam habens ex car-
 tilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος et
 ἄκανθα.
 Χονδρέϊον, facio alicam, pisanam, seu simillam.
 Hes.
 Χονδρίαι, ᾶ, grumos refero.
 Χονδρίαις ἄστος idem quod χονδρίτης, Ath.
 Χονδρίλι, vel χονδρίλλη, ης, ἢ, chondrila vel
 chondrilla, herba. Α χόνδρος. Unde
 Χονδρίον, εὐ, τὰ, idem quod χόνδρος.
 Χονδρίτης, εὐ, ὁ, farreus; fem. χονδρίτης, farina
 crassior.
 Χονδροβόλιον, opus tessellatum vel musivum
 facio.
 Χονδροβόλια, ars tessellatum opus struendi. Α
 Χονδροβόλος, εὐ, ὁ, tessellator, qui opus tessella-
 tum facit. Ex χόνδρος et βάλλω.
 Χονδροκοπέϊον, εὐ, τὰ, mola ubi alica frangitur.
 Ex χόνδρος et κόπτω.
 Χονδρουεώδης, ες, cartilagineus et nervosus.
 Χονδρουεώδης, ἢ, alica integra.
 Χονδρός, ῥα, ῥόν, grumo similis. Α
 ΧΟΝΔΡΟΣ, εὐ, ὁ, grumus concretus; (2) alica;
 (3) cartilago; (4) lapillus, tessella, granum,
 &c.
 Χονδρουένδεσμος, εὐ, ὁ, cartilagineum ligamen-
 tum, R.
 Χονδρότυπος, εὐ, ὁ εἶ ἢ, ex cartilagine formatus,
 seu cartilaginifigurarum generans, cartilagi-
 neus. Ex χόνδρος et τύπος.

Χονδροφύτης, ες, alica similis. Ex eod. et φύμαι.
 Χονδράδης, εὐς, ὁ εἶ ἢ, speciem grumi gerens;
 (2) cartilagineus. Α χόνδρος.
 Χόνος, χόννος, εὐ, ὁ, poculum. Α χῶν.
 Χοασότης, εὐ, ὁ, qui congios ebibit, vinosus;
 epith. Bacchi.
 Χῶος, εὐ, contr. χῆος, ἔ, ὁ, terra egesta, agger.
 Gl. V. χῶος, humus; χῆος, pulvis, Ph. (2)
 congius, Gl. V. Α χῶν.
 Χοράγιοι, εὐ, τὸ et
 Χοραγός, ἔ, ὁ, vide χορηγός.
 Χοραύλης, εὐ, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex
 χορὰς et αἰλός, tibia.
 Χορδάφος, vel χορδαφός, ἔ, ὁ, tumor tenuis in
 intestinis; (2) chorda in instrumento musico
 aut arcu. Ex χορδή et ἄσπασ.
 Χορδεύμα, ἄτος, τὸ, chorda, intestinum; (2)
 cibus c concisa carne. Α
 Χορδεύω, f. εἶσω, implico et involvo, ut chordæ
 involvi solent; seu in partes minutas car-
 nem secō; vid. καταχορδεύω. Χορδεύ' ὀμῶ
 τὰ σπέρματα ἅπαντα, Aristoph. Eg. 214. Α
 ΧΟΡΔΗ, ἡς, ἢ, intestinum crassum; (2) lactes;
 (3) cibus c consecata carne, aut farcimen;
 (4) chorda in instrumento musico; χορδαί,
 fides, Gl. V.
 Χορδαλονγία, ᾧ, f. ἦσω, chordis loquor, i. e. fi-
 dibus cano. Α praec. et λόγος.
 Χορδοποιός, ᾧ, fut. ἦσω, chordas conficior.
 Χορδοποιός, ας, ἢ, chordarum confectio: Α
 Χορδοποιός, ἔ, ὁ, qui chordas vel nervos con-
 ficit. Ex χορδή et ποίω.
 Χορδοποιικός, ἢ, ὄν, ad eos pertinens qui chor-
 das conficiunt. Α χορδοποιία.
 Χορδοποιικός, more eorum qui chordas confi-
 ciunt, Poll.
 Χορδοπούλης, εὐ, ὁ, qui chordas vendit.
 Χορδοσφορία, ας, ἢ, fiducula. Α χορδή et σφοδή.
 Χορδοστονία, ας, ἢ, chordarum intentio. Α
 Χορδοστόνος, ὄν, chordis intentus; τὸ χορδοστόνον,
 instrumentum musicum cui chordæ inten-
 duntur. Α τείνω, seu τόνος.
 Χορδῶς, ᾧ, idem quod χορδεύω.
 Χορεία, ας, ἢ, tripudium cum cantu mixtum,
 chorea, Gl. V. saltatio. Α χορεύω.
 Χορείος, εἰα, εἶον, quod chorus utitur; (2) subst.
 pes prosodiacus, qui et trochæus dicitur.
 Χορέσις, ἢ, saltatio, Suid.
 Χορεύμα, ἄτος, τὸ, saltatio. Βάκχιον χορεύμα
 παρεθνοισι Θεσπιάσις, Bacchiæa festivitate
 celebrandam rem, Eurip. Phœn. 658. Α
 χορεύω.
 Χορευτής, ἔ, ὁ, saltator. Ab eod. Hinc
 Χορευτικός, ἢ, ὄν, saltatorius, Gl. V.
 Χορεύω, fut. εἶσω, chorus agito seu celebros,
 choros exerceo seu duco, salto, tripudio;
 (2) deum choris celebrare; (3) incitare
 ad celebrandas choreas, de deo; (4) agi-
 tare, turbare, emovere mente. (1) τὸν
 ἀκροερχόμενον χορεύω, Pindar. Isth. 1, 8. (2)
 αἶ πάννηχοι σὺ μανθάνωμαι χορεύσει, Soph.
 Antig. 1152. (3) ἔγω καταπαύσωμαι Μῦσας
 αἶ μ' ἐχόρευσαι, incitatur ad celebrandas
 choreas, Eurip. Herc. Fur. 688. (4) σάχη
 σ' ἐγὼ μάλλον χορεύσω, incitabo, Eurip. Herc.
 Fur. 873. Ἐχόρευσε ἀμφὶ κίβρα, Eur. Alc.
 580. Βέλωμαι χορεύσαι ὑπ' ἠδονῆς, Aristoph.
 Plut. 288. Α χορός.
 Χορήγει, 3. sing. praes. imperat. act. contr. pro
 χορήγε, a χορηγέω, suppedito.
 Χορηγίον, εὐ, τὸ, vel χορηγιον, locus in quo
 chori seu choreæ ducuntur; (2) locus in
 quo chorus a choreago suis ornamentis in-
 struitur; (3) ipsum instrumentum chori,
 hoc est, ea quæ instruendo adornandoque
 choro necessaria sunt, unde (4) impensa;
 (5) annona, commentus.
 Χορηγέω, ᾧ, fut. ἦσω, chori dux sum, chorum
 duco, choros praeco, seu chorum erudio et
 doceo; (2) choragus sum, i. e. choris sump-
 tus praebeco, meis sumptibus chorum adorno;
 et (3) simpliciter, sumptus praebeco, por-
 rigo, suppedito, subministro, largior; unde
 in pass. de iis qui, in quocunque genere
 abundant, praediti sunt aliqua facultate, ut
 ingenio, pulcritudine; denique τὸ κερχε-

γημένον, quod est in aliquo genere exquisi-
 tum. Βασιλῆα τῶν Παρῶν χεῖματα χορηγίῳ
 ἡμῖν προτρέφονται, Dem. τὸ σρατόειδον τοῖς
 ἑπιστάθεις, Polyb. Α χορηγός.
 Χορήγημα, τὸ, id ipsum quod subministratur
 seu suggeritur, suppeditatio. Α praec.
 Χορηγία, ας, ἢ, munus choragi, officium quo
 choragus fungitur; (2) erogatio sumptuum
 in ludos choricos, et simpl. erogatio et lar-
 gitio, praebitio. Α
 Χορηγός, ἔ, ὁ, dux et magister chori, chora-
 gus dialectica Dorica et communis; (2) qui
 sumptus aliquos praebet sacris choreis, &c.
 dialecto Attica; item universe suppeditator,
 subministrator. Ex χορός et ἄγω, vel ἡγέ-
 μαι.
 Χορηγόντας, acc. pl. praes. part. act. a χορηγέω.
 Χορηγίος, ἴδος, ἢ, socia chori, saltationis.
 Χοριαμβίκον μέτρον, quod constat choriambis,
 Steph.
 Χοριαμβός, pes ex chorio et Iambo, Steph.
 Χορικός, ἢ, ὄν, choricus, ad chorum pertinens.
 Α χορός. Unde
 Χόριον, vel χορίον, εὐ, τὸ, membrana quæ fætum
 ambit, secundinae. Gl. V. χορίον γυναικός, fol-
 liculum mulieris; (2) cibus c χορίος, seu
 intestinis, ap. Theoc. (3) corium.
 Χοροειδής, idem quod χοροειδής, Steph.
 Χόριος, εὐ, ὁ, idem quod χόριος, sive trochæus.
 Χοροβάται, ᾧ, chorus agito, salto, Suid.
 Χοροδότης, εὐ, ὁ, qui chorus recipit; (2) qui
 choris praest. Α δέχομαι.
 Χοροδιδασκαλία, ἢ, munus chorodidascali, Xen-
 οφ. Χοροδιδασκαλικός, ἢ, ὄν, choris docendis, dupen-
 dis aptus; ἢ χοροδιδασκαλική, sc. τέχνη, ars
 instruendi chori.
 Χοροδιδάσκω, εὐ, ὁ, chori magister.
 Χοροειδής, εὐς, ὁ εἶ ἢ, similis involucro fatus,
 quod χορίον nominatur. Ab εἶδος.
 Χοροήτης, εὐς, ὁ εἶ ἢ, choris aduetus. Ex ἦθος.
 Χόροι, quidam pro χόροι, seu πόσις, Eust.
 Χοροβάλλης, ες, belle saltans, seu choreas agens.
 Α θάλλω.
 Χορομάνης, ὁ εἶ ἢ, choris, saltationibus vehe-
 menter gaudens, seu deditus. Epith. Bac-
 chi. Α μανίωμα.
 Χορομανία, ας, ἢ, studium saltandi, saltatio. Α
 praec.
 Χοροπύστω, salto, tripudio. Χοροπύστωσι
 ὁμοίαι, Oryp. Cyn. 4, 342.
 Χοροπυτία, ας, ἢ, chorus vel chorea, saltatio.
 Ψεύσαι τ' ὀρχησαί τε, χοροπυτίσιν ἄριστοι,
 Pl. 24, 261. Α
 Χοροπύστος, εὐ, ὁ εἶ ἢ, qui in choro seu chorea
 terram pedibus pulsat, saltator. Ex χορός
 et τύστω.
 Χοροκίβητης, ἔ, ὁ, qui cithara choro accinit.
 Χοροπύπια, ἢ, saltatio.
 Χορολέκτης, ὁ, idem cum χοροδιδάσκαλος, nisi
 pro χοροδότης.
 Χορόνδω, adv. in chorum, ad choream.
 Χοροποιήτης, εὐ, ὁ, saltator, choris ludere
 amans. Ἰσθμίων ὄρειον ἔφοροι, κεραιὶ χορο-
 ποίηται, Πάνες, Analecta Brunck. 2, 107.
 Χοροποιία, ἢ, chori institutio.
 Χοροποιός, ἔ, ὁ, qui chorum instituit sumptu
 suo; (2) chori magister. (2) ὃ θεῶν χοροποι-
 ἄναξ, Soph. Aj. 698. Ex χορός et ποίω.
 ΧΟΡΟΣ, ἔ, ὁ, chorus, cætus canentium, saltan-
 tium, lætantium; (2) chorea, tripu-
 dium; (3) χορὸν δίδοναι dicitur choragi,
 αἰτεῖν et λαβεῖν poetæ comici vel tragici.
 Χοροσῶς, ἄστος, ἢ, ἑορτή, solennia in quibus sal-
 tationes fiunt; Nonn.
 Χοροσῶσις, ας, ἢ, chorus, chorea, tripudium,
 saltatio. Οὐδ' ἄρα νυμφῶν, ὑδὲ χοροσῶσις,
 Call. P. 66. Ex χορός et ἴσμη.
 Χοροσῶτης, εὐ, ὁ, praecator, praesultor. Ab
 ἴσδ.
 Χοροσῶτιον, chorum instituo, choro praeco,
 Suid. Ab ἴσδ.
 Χοροτάζω, f. ἄσω, gramine pasco, feno sagino.
 Et simpl. pasco, saturo, satio; κερχετα-
 σμένος, saturatus, Gl. V. perf. pass. part.
 ἐχορτάσθησαν, satiatī sunt, a. l. pass. 3. pl.
 Χοροτάσαι ὄχλον, Matt. 15, 33. ἄσταν, Marc.
 8, 4.

8, 4. Ἐπιθυμιῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων, *Lic.* 16, 21. χορτασθήσονται, *Matt.* 5, 6. A χόρτος. Unde
 Χορταῖος, αἴα, αῖον, gramineus; (2) hirsutus, epith. vestis quædam Sileni gerebatur.
 Χορταῖδέματος, seu -ζῆμων, Silenus, *Hes.*
 Χορταῖον, α, τὸ, gramen, fœnum; (2) stipula, cremium. A χόρτος.
 Χορτάσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω.
 Χορτασθῆναι, saturatum esse, a. 1. inf. pass.
 Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.
 Χορτάσια, ας, ἡ, pabulum, cibus. *Ph.* saturatis. A χορτάζω.
 Χόρτασμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
 Χορταστικός, ἡ, ὄν, pabularis. *Ph.* χορταστικόν, saturabile. Ab eod.
 Χόρτασμα, ὄ, saturatio, repletio, *Poll.*
 Χόρτινος, ἰνη, ἰνον, gramineus. A χόρτος.
 Χορτσολών, ἄνος, ὄ, fœnile, *Ph.* Ex eod. et βάλλω.
 Χορτοκοπίον, α, τὸ, sive χορτοκόπιον, locus in quo fœnum secari potest vel solet; (2) campus fœnarius, pratium; idem quod χορτοκόπιον, α, τὸ, fœnile, fœniscium. A χορτοκόπος, α, ὄ, ἢ, fœnicosa, qui fœnum secat. Ex χόρτος et κόπτω.
 Χορτολογία, αἰ, f. ἴσα, pabulor, pabula colligo; χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio. A χορτολόγος, α, ὄ, pabulator, qui pabulum emittitur. Ex χόρτος et λέγω.
 Χορτομάκων, αἰ, f. ἴσα, luxurio gramine et herbis virentibus. Ex eod. et μαίνομαι.
 Χορτοσίπληθος, ὄ, χορτοσίπληθος, cespes, *Ph.*
 ΧΟΡΤΟΣ, α, ὄ, fœnum, gramen; *simpl.* cibus; (2) septium quo cincta est cohors, *Il.* 24, 640.
 Χορτσόρισμα, ἄτος, τὸ, stramentum, *Ph.*
 Χορτοκομία, ας, ἡ, fœniscium, *Gl. V.* Ex χόρτος et κομῶ.
 Χορτοφόρος, α, ὄ, ἢ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex eod. et φέρω.
 Χορτωδής, εος, ὄ, ἢ, graminis similis. *Gl. V.* graminosus, fœnarius. A χόρτος.
 Χορτώδης, succino choro, *Dion. C.* Ex χόρτος et ὠδή.
 Χορτώδης, ας, ἡ, chori cantus. Ex iisd.
 Χορτωφιλής, ας, ἡ, qui choro servit, prodest, debetur. Epith. plausus.
 Χῆς, ὄ κοινοτός, pulvis, *Ph.* (2) terra egesta. (2) τὸν δὲ ὀνομαζόμενον χῆν ἐκ τῆς ὀνύγματος ἀναίσχμ, *Herodot.* 1, 185. Ex χόρτος.
 Χῆς, μέτρον, congruus, mensura *Attica.* *Gl. V.*
 Χῆσσι, 3. pl. præ. ind. act. cum ὀφειλεῖ pro χῆσι, a χῆσι, fundio.
 Χῆω, αἰ, fut. χῆσω, *prop.* fundo; (2) e terra struo, aggero; (3) humo repleo, ut fossam, &c. *Χαίματα χῆν πρὸς τῇ πόλει ἐπιτάσσαν, Herodot.* A χῆω.
 Χραίνω, fut. κρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inungo. *Gl. V.* vitio, temero, fœdo; κρανῶ, pollutus, *Gl. V.* aor. 2. pass. part. (1) δοκῶν ἐν ὑμῖν χῆρα κραίνεσθαι φόνῳ, *Soph.* *Aj.* 43. (2) μῆδε κραίνεσθαι πόλιν, *Id.* *Ced.* *Col.* 368. Λέγῃ δὲ τὸ θανόντος ἐν κραίν ὑμῶν κραίνω, *Id.* *Ced.* *Tyr.* 821. A χράω.
 Χραίσμος, auxiliatus est, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Im.* pro ἐχραίσμος. A χραίσμω, αἰ, f. ἴσα, juvo, prosum, *Il.* 1, 241. *Ib.* 16, 837. A χράω.
 Χραίσμη, ης, ἡ, auxiliium. A χραίσμω. Hinc χραίσμητις, ἥεσσα, ἥεν, opem ferens.
 Χραίσμητις, ορος, ὄ, auxiliator, *Nonn.* *P.* 3, 16. A χραίσμω.
 Χραίσμω, pro χραίσμω, *Il.* 1, 28.
 Χράν, præ. inf. act. contr. pro χράναι, a χράω.
 Χρανῶν, pollutus, aor. 1. part. pass. v. χραίνω.
 Χραντός, ἡ, ὄν, fœdatus; violatus, *Gl. V.* A χραίνω.
 Χραῖμαι, αἰμαι, utor, usurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, *Gl. V.* χράται, utitur, *Ph.* χράται, usurpat, *Ph.* χρά, utere, *Gl. Vcl.* præ. imperat. χράσασθαι, usurpare, *Ph.* aor. 1. inf. χρασάμενος, usus, *Ph.* part. aor. 1. χράσθαι συμφραζῶ, *Dem.* ἰνυχνίχῳ, *Thuc.* τῇ δικαιοσύνῃ, *Isocr.* Βοηθείας ἰχράντο,

Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰάβλιος τῷ Παύλῳ χρασάμενος, *Ib.* 3. Τιμαῖον δαμόνων χρασάσαι χραῖν, oportet honorare deos, *Eur.* *Hipp.* 107. A χράω.
 Χράσθε, 2. pl. præ. imperat. med. contr. pro χρασάσθε, a χράω.
 Χράσθαι, uti, præ. inf. med. *Ion.* pro χρασάσθαι, a verbo eod.
 Χρασῶν, 3. s. a. 1. conj. act. v. κραῖω, saucio.
 Χραῖσις, εος, ἡ, anchora unicum tantum unicum habens. A κραῖω.
 Χραῖν, fut. αἰσῶ, leviter saucio, summam cutem vulnerando perstringo, *Il.* 5, 137. A ΧΡΑΪΝ, αἰ, fut. ἴσα, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, responsum reddo oraculo, vaticino; vid. *Ern.* (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furiose invado, cum impetu adgredior. *Ἔλκε, χεῖλ-σόν μου πρὸς ἄρτους, Luc.* 11, 5. Ἀποτίσαι σοὶ Κύριος σάτεμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τῷ χραῖν, ὃ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 *Sam.* 2, 20. *Il.* 21, 369. Αἱ χραῖσμοι, αἰμαι, f. χρήσομαι, utor; p. pass. χέχρημαι, usus sum.
 Χραεωγῶς, ἢ, ὄ, qui debitorum in jus rapit alterius nomine. Ex χραῖος et ἄγω.
 Χραεράσας, ὄ, pecuniæ raptor, *Man.*
 Χραεσθαι, præ. inf. med. *Ion.* pro χραεσθαι, a κραῖω.
 ΧΡΕΪΑ, ας, ἡ, usus, utilitas, commoditas; (2) sententia, gnoma, quæ in communi usu vitæ est, aut esse potest, vel vox usu recepta; (3) res, negotium; (4) indigentia, necessitas; (5) negotium, munus. (3) ὦν γὰρ ἂν θεὸς χραῖαν ἰκευῆν, ῥάβδος ἀπὸς φανεί, *Ced.* *Tyr.* 725. Ἦς πρὸς τί χραῖας; cujus rei causa? *Id.* *Ibid.* 1174. Ὁν χραῖα παρῆς, cujus rei causa venis? *Id.* *Ced.* *Col.* 1280. (4) Οἷα πάσχειτ' ἐν χραῖα φίλης νεύρας, destituta arcu, *Id.* *Phil.* 1004. (2) τῇ νῦν χραῖα βοθηῖν δοκῶι, favere videtur significationi vocis usu receptæ, *Pollux,* 7, 45. A χρά.
 Χραῖος, ον, adj. utilis; (2) indigus, egenus. (1) τὸν τόπον δ' ἴνα τὰ χραῖ' ἰερίω, *Soph.* *Ced.* *Col.* 503. (2) πάντων δὲ χραῖοι τὰσδ' ἔδρας φυλάσσομεν, *Eurip.* *Herc.* *Fur.* 51. Νῦν γὰρ εἰ χραῖος φίλων, *Id.* *Ibid.* 1340.
 Χραῖος, τὸ, *Poet.* pro χραῖος. Vide et alias significationes in χραῖος. *Soph.* *Ced.* *Col.* 235.
 Χραῖος, οος, contr. us, accus. χραῖος, contr. χραῖω, necessitas; (2) oraculum. (2) χραῖω διαπί-ζων μεταμάνων ἐν κεί ἀλῶν, cum vani manifestus aris vaticinii, *Apoll.* *Rhod.* 1, 491.
 Χραῖω, vaticinor, oracula edo. *Διὸς νόον ἀφρα-δίχῳ χραῖω, Apoll.* *Rhod.* 2, 313. A κραῖω.
 Χραῖωδης, εος, ὄ, ἢ, utilis, necessarius, commodus. A χραῖω.
 Χραῖωδης, adv. utiliter. A χραῖωδης.
 Χραῖως, *Poet.* pro χραῖος.
 Χραῖμῶ, hinnie, hinnie edo. Ab inus. verbo χραῖω.
 Χραῖμῶτα, fut. ἴσα, idem et ab eod.
 ΧΡΕΜΕΤΙΖΩ, f. ἴσα, idem. Μάλα δὲ χραῖμῆτι-ζον, ἐπ' ἄπρω Χαίλει ἰφρασάτες, *Il.* 12, 51. Hinc Χραῖμῆτισμα, ἄτος, τὸ, hinnie; (2) sonus seu vox libidinem indicans.
 Χραῖμῆτις, ἢ, ὄ, idem. Ab eod.
 Χραῖμῆτις, ἡ, ὄν, qui potest et solet hinnie. Ab eod.
 Χραῖμῆτις, f. ἴσα, per *Synec.* pro χραῖμῆτις. Τῶν Σ' ἴπποι μὲν ἐπιθ' ὑπεναγνῶσι ἀλλήλοισιν Ὀξεία χραῖμῆσαν, *Hes.* *Scut.* 348.
 Χραῖμῆσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχραῖμῆσαν, a verbo præc.
 Χραῖμῆμα, ἄτος, τὸ, sreatus, sputum. A ΧΡΕΜΕΤΟΜΑΙ, fut. φομαί, sereo, exsereo. Χραῖμῆταιται γὰρ ἦδη, ὅτιοι σπύσ' οἱ ῥήτορες, *Aristoph.* *Thesm.* 388. Hinc
 Χραῖμῆτων, sputum, *Gl. V.*
 Χραῖμῆ, piscis quidam, auditu acuto.
 Χραῖμῆς, εος, ἡ, sreatio; sreatus, *Gl. V.* A χραῖμῆταιται.
 Χραοκοπίω, partem debiti demo, novas tabulas facio, *Gl. V.* (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraude creditores, *Phal.*
 Χραοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni rescissio:
 Χραοκοπίδης, α, ὄ, decoctor. A

Χραοκόπος, α, ὄ, idem. Ex χραῖος et κόπτω.
 Χραολυτῶ, pro χραεωλυτῶ, *Sterph.*
 ΧΡΕΟΖ, χραῖος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, quæ dic. debitum fatale; (3) munus seu officium, negotium, res, causa; (4) indigentia, egestas, opus; (5) necessitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id quod accidit, easus; (10) χραῖος (subaud. præp. κατὰ vel διὰ), causa, gratia, ut χραῖον. (10) σὸν ἐκ ἔλασσον ἢ κείνης χραῖος, *Eur.* *Hec.* 892. A κραῖω.
 Χραῖω, oracula reddo, *Ion.* pro χραῖω, χραῖω.
 Χραῖωκοπῶ, αἰ, f. ἴσα, idem quod χραοκοπῶ.
 Χραῖωκοπία, ας, ἡ, idem quod χραοκοπία.
 Χραῖωκοπίδης, α, ὄ, idem quod χραοκοπίδης.
 Χραῖωκόπος, α, ὄ, idem quod χραοκόπος.
 Χραῖωλύτῶ, αἰ, debitum dissolvo, *Joseph.* Ταῖς διυτικαῖς ἀναῖτις χραῖωλυτέν τὰς πρώτας, *Plut.* Ex χραῖος et λυω.
 Χραῖωμενοι, utentes, nom. plur. part. præ. med. *Ion.* pro χραῖωμενοι, a χραῖωμαι, *Il.* 23, 834.
 Χραῖων, τὸ, indecl. debitum; (2) fatum, mors; cum ἐστὶ, necesse est, oportet, decet, fas est. Τὸ δὲ χραῖον ἦν ἀφικτον, *Plut.* Vox indecl. A χραῖος.
 Χραῖωνται, utuntur, 3. plur. præ. ind. med. *Ion.* pro χραῖωνται, ex χραῖωνται, a χραῖωμαι.
 Χραῖως, τὸ, debitum, *Ph.* æs alienum, *Att.* pro χραῖος.
 Χραῖωσῶ, fut. εἰσῶ, idem quod
 Χραῖωσῶ, αἰ, fut. ἴσα, sum debitor, debeo. A Χραῖωσῶ, α, ὄ, debitor. A χραῖος.
 Χραῖωφιλῆτης, α, ὄ, debitor, obærat. Ex χραῖος et φειλῆτης.
 Χραῖ, fut. χραῖσι, opus est, convenit, oportet, par est. A χραῖωμαι.
 Χραῖς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐχραῖς, a χραῖω, pro χραῖω, volo, rogo.
 Χραῖζοντι, 3. plur. præ. indic. act. *Dor.* pro χραῖζοι, a verbo eod.
 Χραῖω, ego, opus habeo; (2) volo, peto. Αἰσχροῖν γὰρ ἄνδρα τῷ μακρῷ χραῖζω βίῃ, *Soph.* *Aj.* 473. Ἄλλ' εἰ τι χραῖζεις ἰσοίην, *Id.* *Trach.* 401. Φράζῃ πρὸς ἡμᾶς ὄ, τι χραῖζεις, *Aristoph.* *Nub.* 358. (2) vaticinor, *Soph.* *Ced.* *C.* 1426. *Eurip.* *Hcl.* 522. A χραῖω, usus.
 Χραῖω, idem, *Od.* 17, 558. Πῆμα δὲ θυμῷ χραῖζω ἀπὸντος, *Hes.* *Op.* 365.
 Χραῖσκομαι, utor, *Ion.* (2) indigo, desidero, volo. (2) χραῖσκοτον τῷ ὕδατι, *Herodot.* 3, 117. A χραῖωμαι.
 Χραῖμα, ἄτος, τὸ, res, negotium; dicitur et de personis, ut ap. *Lat.* negotium. *Ph.* peculium; χραῖματα, opes, divitiæ, pecunie, commoda, emolumenta, *Ph.* dicitur et pleonastice, ut σὸς χραῖμα μέγα, *Herod.* i. e. cum aper ingentis magnitudinis. Τί χραῖμα (cum præposit. διὰ subint.) quare. Τί χραῖμ' ἀλώ, quare deficio, *Eurip.* *Or.* 277. Καταβάλλω τὴν ἑλαφον καλὸν τι χραῖμα ἢ μέγα, *Xen.* A χραῖωμαι.
 Χραῖμῆτις, ὄ, dives, *Man.*
 Χραῖμῆτις, f. ἴσα, rebus explicandis constituendis vaco, actu rrum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, (*Plut.*) consilium ago, consulto, voluntatem meam verbis declaro; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi sumo, appello me, *Gl. V.* nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. *Gl. V.* (6) oraculum reddo, respondo; *pass.* oraculum accipio, moncor divinitus. *In med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi conparo, questum facio. Ἐπί δὲ Ζεὺς ἰκανῶς ταῖς ἐγκαῖς ἐχραῖμῆσι, *Lic.* Μοιχαλῆς χραῖμῆτις, *Rom.* 7, 3. Βασιλεὺς ἐχραῖμῆσι, appellatus fuit, *Strabo.* Οὐχ ὁ Κύριος τρέπος ταύτος ὄλως χραῖμῆτις, ἀλλὰ διδύς μάλ-λον ἢ πτώριμος ἦσται, *Xen.* Καθὼς κηχραῖμῆ-ταισι Μωσῆς, *Hebr.* 8, 5. Ἐχραῖμῆτις ὑπο ἀγγλίω, *Act.* 10, 22. A χραῖωμαι. Unde
 Χραῖμῆτικὸς, ἡ, ὄν, pecuniarius, nd pecuniam pertinens. *Gl. Vet.* pecunialis; χραῖμῆτικῆ, pecuniaria, nummaria, civilis causa, *Ph.*

Χριστομάχος, *α, ὁ* ἢ, Christi oppugnator. Ex eod. et μάχουμαι.
 Χριστοσύνης, *α, ὁ*, Christi sacerdos, qui Christo vel Christianis sacris initiatur.
 Χριστός, *ἡ, ὄν*, unctus, inunctus; (2) qui inungi potest. At *Subst.* ΧΡΙΣΤΟΣ, *ἔ, ὁ*, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Messias. A *Χρίω*.
 Χριστοτελής, *ἔ, ὁ*, qui Christi mysteriis initiatus est. A *τελέω*.
 Χριστοτόκος, *α, ὁ* ἢ, Christipara, quæ Christum peperit. Ex *τίκτω*.
 Χριστοφόρος, *α, ὁ*, ἢ, Christum ferens. A *φέρω*.
 Χριστιάνωμος, *α, ὁ* ἢ, qui a Christo nomen habet. Ex *ἄνωμα*.
 ΧΡΙΩ, fut. *ίσω*, ungo, perungo, inungo, lino, obliquo; *κεχρισμένος*, oblitus, *Gl. V.* perf. pass. perf. *Δίμω* δ' ἔχρην ἐλαίω, *Mus.* 264. *πίπλον*, *Soph.* Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὄπλα) ἐκέχριστο πῶ χρυσοῖδαι χρώματι, *Xen. Cyr.* 7, 1.
 ΧΡΟΑ, *α, ἡ*, color; (2) superficies rei cui inductus est color; (3) color cum ipsa superficie; (4) corpus seu cutis hominis. A *χρᾶω*.
 Χροάνης, *ἔος, ὁ* ἢ, qui florido colore est. Ex *χρᾶω* et *ἄνω*.
 Χροῖ, et *constr.* χρῶν, *cuti*, dat. sing. a *χρῆς, culis*.
 Χροῖα, *ἄ, ἡ*, idem quod *χρᾶα*.
 Χροῖα, *ᾶ, ἡ*, color; (2) χροῖσι, pro *ἐχροῖσι*, coloravit. A *χρᾶω*.
 Χροῖσθαι, *pras. inf. med. verbi χρῶν*.
 Χροῖσθι, acc. sing. *Ion.* pro *χροῖαν, a χρῶν, color*.
 Χροῖω, fut. *ίσω*, coloro, colore imbuo, tingo; *χρῶζωμαι*, coloror; *in med.* una cubo. Μάντις τοι τᾶν νύκτα χρῶζῆται ἀ καλαμαία, *Theocr.* 19, 18. A *χρᾶω*.
 Χροῖστος, *α, ὁ*, streptus, seu stridor dentium, maxillarum et dentium collisio. Δένος δὲ χρῶστος γυνῶν γίνεσθαι, *Il.* 23, 688. A *χρᾶω* et *ὄμαδος*.
 ΧΡΟΜΙΣ, *ἴδος, ἡ*, piscis quidam.
 Χροῖν, *ᾶ, vivo*, mentis compos sum, *R.* A *χρόνος*.
 Χροῖα, *α, ἡ*, vetustas. Ab eod. Hinc *Χροῖαιος, αἶα, αἰὼν*, diuturnus, vetus.
 Χροῖζω, fut. *ίσω*, longo tempore duro, inverasco; (2) moror, tardo, *Ph.* "Ἦν δ' ἄγαν δοκᾷ χρῶνίζην, *Eur.* *Iph.* in *Taur.* Χροῖζων δαμάτωρ ἰερώσι, *Id.* *Med.* 624. Χροῖζέι δὲ Κίρως μὲν ἐρχέσθαι, *Luc.* 12, 45. A *χρόνος*.
 Χροῖκός, *ἡ, ὄν*, ad tempus seu tempora pertinens. Hinc τὰ *χροῖκὰ, ἄν*, Chronica, seu libri chronici, in quibus annotatur quo tempore quid gestum sit; *annales*. Ab eod.
 Χροῖκός, pro tempore, ut tempus declarat.
 Χρόνιος, *ἰα, ἰων*, vel *χρόνιος, α, ὁ* ἢ, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, serus, tardus, lentus. A *χρόνος*. Hinc
 Χροῖότης, *ἡ, ὄν*, diuturnitas, longum temporis intervallum.
 Χροῖσμός, *ἔ, ὁ*, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio; (3) commoratio diuturnior in aliquo loco. A *χρῶνίζω*.
 Χροῖσμός, *ἡ, ὄν*, qui cunctatur, serus. Ab eod.
 Χροῖώ, *adv.* longo tempore, diu post, cunctanter.
 Χροῖογραφία, *α, ἡ*, descriptio temporum. A *Χροῖογράφος, α, ὁ*, temporum seu annalium scriptor. A *γράφω*.
 Χροῖόηρος, *α, ὁ* ἢ, atate desipiens seu delirus (præstat *προῖόηρος*). A *λήρος*.
 Χροῖολογία, *α, ἡ*, chronologia, doctrina temporum. A *χροῖολόγος*. Hinc
 Χροῖολογικός, *ἡ, ὄν*, chronologicus, ad chronologiam temporum rationem pertinens.
 Χροῖολογικός, *adv.* chronoligice, congrue cum temporum ratione.
 Χροῖολόγος, *α, ὁ*, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.
 ΧΡΟΝΟΣ, *α, ὁ*, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas; (3) διὰ χρόνον, aliquamdiu post; ἀνὰ χρόνον et ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu; χρόνον, paulatim, tandem. Χρόνον παλαιό,

atate proveci, senes, *Soph.* *Æd. Col.* 112. Εἰ μὴ τῶ χρόνον κεκλιμένα, nisi mens senio labefacta decipitur, *Id.* *Antig.* 681.
 Χροῖοστέβειω, *ᾶ, f. ἴσω*, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero et nihil efficio. Ὅπως μὴ γίνηται αὐτῶ χροῖοστέβειαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, *Act.* 20, 16. E præc. et *στέβω*.
 Χροῖοστέβω, *ᾶ, f. ἴσω*, tempus extraho, procrastino. Ex eod. et *ἔκω*.
 Χροῖοκαρπος, *ον*, ejus fructus virent, *Orph.*
 Χρόος, *ἔ, ὁ*, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne subjecta. A *χρᾶα*. Hinc
 Χρῆς, *χρῶς, χρῶν, χρᾶα*, cutis, superficies corporis; (2) ἐν χρῶν, proprie est, ad eum usque, ut de tonsura; (3) de rebus quæ communes sunt, in proximo; unde et conjunctio, vel consuetudo; ἐν χρῶν, arctior.
 Χρότιν, *ἡ, cutis, cordus, Ep.* *Lasc.* vocabulum vix admittendum nisi alius proferatur auctor, *Sterph.*
 Χρᾶω, *χρᾶνῶν, sive χρᾶνῶν, f. χρῶσω*, coloro, colore imbuo, tingo, quasi colore et fuco exorno; (2) contamino, fædo, polluo. Αἵματι χρᾶσαι παλάμην, *Epigr.* A *χρᾶα*.
 Χρῶστος, *α, ὁ*, vel *-αῖστος*, aquilæ species.
 Χρῶστανίς, *ἴδος, ἡ*, aureum clypeum gestans. Epith. *Minervæ*.
 Χρῶσαίω, *f. ἴσω*, auro exorno, vel aureis vestibus et monilibus. A *χρῶστος*.
 Χρῶσαλκᾶτος, *Dor.* pro *χρῶσαλκᾶτος*, *Soph.* Trach. 637.
 Χρῶσαλλίς, *ἴδος, ἡ*, blatta, *Gl. V.* A colore auri.
 Χρῶσαμμος, *α, ὁ* ἢ, auram arenam habens, aurum in arena vehens; *subst.* aurea arena. *Gl. V.* baluca. Ex *ἄμμος*.
 Χρῶσαμνός, *ἔ, ὁ*, qui auro alia pecunia mutat, mensarius. Ex *ἀμνίω*, *multo*: *Æschyl.* Ag. 446.
 Χρῶσαμπύξ, *ἔκος, ὁ* ἢ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis freuis insignis; *Il.* 5, 357.
 Χρῶσανέμων, et *χρῶσανέμιον, α, τὸ*, herba, heliochryson, caltha. *Ph.* viola rustica.
 Χρῶσανταυγής, *ἔ, ὁ*, auro resplendens, aureus, *Eur.* *Ion.* 890.
 Χρῶσατος, *oros, et χρῶσατος, α, ὁ* ἢ, ensem aureum habens, i. e. capulo aureo, *Il.* 5, 509.
 Χρῶσαυγῆρον, *α, τὸ*, auraria, *Ph.*
 Χρῶσαρέματος, *α, ὁ* ἢ, aureo curru insignis. Ex *ἄρμα*.
 Χρῶσασπίς, *ἴδος, ὁ*, ἢ, aureum clypeum gestans, *Eur.*
 Χρῶσαστῶγᾶλος, *α, ὁ*, talus aureus, *Sapph.*
 Χρῶσαυγῆω, *ᾶ*, auri in modum splendo et nitete. A
 Χρῶσαυγῆς, *ἔος, ὁ* ἢ, auri in modum splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex *αὐγῆ*.
 Χρῶσαυρος, *ον*, auream auram habens, *Orph.*
 Χρῶσαφίον, *τὸ*, Dim. pro *χρῶσός*, quasi parum auri, *Philo.*
 Χρῶσι, *aurum*, voc. sing. a *χρῶσός, aurum*.
 Χρῶσίγχις, *ὁ* ἢ, auream hastam, aurea arma habens. Ab *ἔγχος*.
 Χρῶσιον, *α, τὸ*, officina vel fodina auraria. *Gl. V.* χρῶσεια, auraria. A *χρῶσός*. Unde *Χρῶσειος, εἶα, ἰων*, aureus, ex auro factus.
 Χρῶσεκλέκτης, *α, ὁ*, ἢ, aurilegus, *Ph.* Ex *ἐκλέγω*.
 Χρῶσελεφαντιπῆλεκτρος, *α, ὁ* ἢ, ornatus auro, electro, et ebore, seu inctus auro, electro, et ebore. Ex *χρῶσός, ἐλέφας, ἐπί, et ἠλεκτρον*.
 Χρῶσελεφάντινος, *η, ὄν*, ex auro et ebore factus, seu auro et ebore ornatus.
 Χρῶσεμβολός, *ον*, auratum rostrum habens. Θαλαμηγὰ χρῶσεμβολα, *Αθηναίω. Præfatio*, 10.
 Χρῶσένδτος, *α, ὁ* ἢ, auro illigatus vel inclusus. Ex *ἐνδῶ*.
 Χρῶσεδόςτρεχος, *α, ὁ* ἢ, auro capillos revinctos habens, vel pulchricomus.
 Χρῶσεδόμετος, *ον*, ex auro factus. A *δέμω*.
 Χρῶσεκόμης, *α, ὁ*, aureas habens comas, auricomus. A *κόμη*.
 Χρῶσεκύκλος, *α, ὁ* ἢ, aureum habens circumlum, aureo circulo splendens. Epith. solis.
 Χρῶσεκύκλον φέγγος, *Eur.* *Ph.* 181.

Χρῶσιμαλλός, *ον*, aureum vellus habens. Χρῶσιμαλλός ποίμνα, *Eurip.* *Elect.* 725.
 Χρῶσομίτης, *α, ὁ*, auream infulam, vittam gestans. A *μίτρα*.
 Χρῶσόνωτος, *α, ὁ* ἢ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus; aureus. Χρῶσόνωτον ἀσπίδα, *Eurip.* *Fragm. Antig.*
 Χρῶσοπῆλῆς, *ἔκος, ὁ*, auream habens galcam, *R.* "Ἐξῆθ' Ἀθηναία περισπτολι, χρῶσοπῆλῆς, *Call.* *L.* P. 43.
 Χρῶσοπῆνηςτος, *ὁ* ἢ, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus. Χρῶσοπῆνήτων φαρέων, *Eurip.* *Or.* 838. A *πῆνη*.
 Χρῶσοπῆνηςτος, idem. A *πῆνη*.
 Χρῶσος, *χρῶσις, χρῶσιον*, aureus, ex auro factus; (2) auro ornatus; (3) pulcher; (4) *subst.* nummus aureus, æquans duas drachmas auri. A *χρῶσός*.
 Χρῶσοσάνδαλος, *α, ὁ* ἢ, aurea, pulchra sandalia habens. Χρῶσοσάνδαλον ἴχνος, *Eur.* *Or.* 1468. *Iphig.* in *Aul.* 1042. Ex *σάνδαλον*.
 Χρῶσοσίφᾶνος, *α, ὁ* ἢ, aurea redimitus corona, *R.*
 Χρῶσοστόμος, *ον*, idem quod *Χρῶσοστόλος, α, ὁ* ἢ, auro exornatus, *R.* A *στόμα*.
 Χρῶστοπαρος, *ον*, aurea talaria habens; epith. *Mcrc.* deinde venti, pro celer.
 Χρῶστοσκευτός, *ον*, ex auro factus. Ἴσα δ' ἀγάλμασι χρῶστοσκευτοῖς, *Eur.* *Phæn.* 228. Χρῶστοσκευτον εἶρανον περιβίβασι, *Id.* *Mcd.* 984. A *τεῖχος*.
 Χρῶστοπίπος, *α, ὁ* ἢ, ex auro confectus, auro cusus, cælestis.
 Χρῶσοφᾶλλος, *α, ὁ* ἢ, aureas phaleras habens. Ex *χρῶστος* et *φάλαρα*.
 Χρῶστοπῶνυμος, *α, ὁ* ἢ, ab auro cognominatus.
 Χρῶστορᾶς, *ἔ, ὁ*, auri amator; (2) avarus.
 Χρῶστορῆος, *ον*, ex auro factus. Ab *ἔργον*.
 Χρῶσιφῆνης, *ἔ, ὁ*, auricoctor, *Ph.*
 Χρῶσιω, *αυρεῖ*, gen. sing. *Dor.* pro *χρῶσις*.
 Χρῶσιω, *αυρεα*, dat. sing. *constr.* pro *χρῶσιω*.
 Χρῶσιωκᾶτος, *ὁ, ἡ*, auream habens coluin; (2) aureas habens sagittas, vel auro tela.
 Χρῶσιλάτος, *α, ὁ* ἢ, ex auro ductus, ex auro ductilis confectus. Ex *ἠλακᾶσθαι*. *Il.* 16, 154. *Æschyl.* *Sept.* ad *Theb.* 650. *Eur.* *Med.* 786. Ex *ἰλατός*.
 Χρῶσιλεκτρον, *α, τὸ*, electri species aurei coloris.
 Χρῶσιμος, *α, ὁ* ἢ, aureas habens habenas. Ex *ἠνία*.
 Χρῶσιμης, *ἔος, ὁ* ἢ, ex auro fabricatus, auricus. Ex *ἄρμα*.
 Χρῶσιδῶρον, *α, τὸ*, parum auri, parvus nummus aureus. Dim. a
 Χρῶσιδων, *α, τὸ*, idem. Dim. a *χρῶσιον*.
 Χρῶσιζω, auro similis sum; sun aureolus. Χρῶσιζέω τῇ χρῶσᾳ, *Herodot.* A *χρῶσός*.
 Χρῶσινος, *ἰνκ, ἰων*, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus. *Gl. V.* solidus.
 Χρῶσιον, *α, τὸ*, aurum. Dim. a *χρῶσός*.
 Χρῶσιοπλῆσιον, *α, τὸ*, auri lavaerium, ubi aurum lavatur. Ex *χρῶσιον* et *πλῆσιον*.
 Χρῶσις, *ἴδος, ἡ*, aurea, v. gr. vestis, patera. Χρῶσιδ' ὄντε πανσίληνον ἐκ πᾶν ὄφειλατο, *Περνήτην*. *Comicis apud Athen.* A *χρῶσός*.
 Χρῶσις, *α, ὁ*, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.
 Χρῶσιτίς, *ἴδος, ἡ*, idem, *scm.*
 Χρῶσεκᾶλᾶνος, *α, ἡ*, glans aurea.
 Χρῶσεβάφης, *ἔος, ὁ* ἢ, auro tinctus seu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex *βάπτω*.
 Χρῶσεβίλεμος, *α, ὁ* ἢ, aureis instructus jaculis, aureis sagittis jaculans. A *βίλεμον*.
 Χρῶσεβάωλος, *ον*, auri glebas habens; auri fodinas habens.
 Χρῶσεγάιος, *α, ὁ* ἢ, aureum solum seu auream terram habens. Ex *γαῖα*.
 Χρῶσεγλύφος, *α, ὁ*, auri calator. A *γλύφω*.
 Χρῶσεγνώμων, *ὁ*, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.
 Χρῶσεγόμος, *ον*, ex auro natus. A *γόνῆ*.
 Χρῶσεδαίδαλος, *α, ὁ* ἢ, auro variegatus; ex auro factus; pretiosus.

Χρυσοαἰθάλπος, ον, idem. Χρυσοαἰθάλπος φο-
μίσισι πάλας, Eur. Iph. in Aul. 219.
Χρυσοακτύλιος, υ, δ ἢ ἡ, aureum gestans an-
nulum.
Χρυσόδετος, υ, δ ἢ ἡ, auro ligatus.
Χρυσόδινος, υ, δ, aureos habens vortices. A δίνη.
Χρυσόειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.
Χρυσοειδής, εως, δ ἢ ἡ, auro similis. Ex εἶδος.
Χρυσοειψητιόν, υ, τὸ, fornax in qua aurum co-
quitur. Ab εἰψία.
Χρυσόζυγος, υ, δ ἢ ἡ, aureum habens jugum.
Χρυσόκωνος, ον, aurea zona cinctus. A ζώνη.
Χρυσόκηνος, υ, δ ἢ ἡ, aurcis confixus, distinctus,
ornatus clavis.
Χρυσόθριξ, ἰχος, δ, ἡ, auricomus.
Χρυσόθρονος, υ, δ, ἡ, aureum thronum habens.
Χρυσόκάνθαρος, υ, δ, scarabæus aurcolus.
Χρυσόκωνος, -ρανος, Dor. aureum caput ha-
bens. Eur. Herc. Fur. 375. A κώνη.
Χρυσόκαρπος, υ, δ ἢ ἡ, aureos fructus habens.
Χρυσόκλεισιος, υ, δ ἢ ἡ, idem quod
Χρυσόκλειρος, ατος, δ ἢ ἡ, aurea vel deaurata
habens cornua. A κέρα.
Χρυσοκίφαλος, ον, aureum caput habens.
Χρυσόκλεισιος, υ, δ ἢ ἡ, auro clausus, aureo
clausus operculo.
Χρυσόκίλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium
ex lini semine et melle paratum.
Χρυσόκλλητος, et χρυσόκλλητος, υ, δ ἢ ἡ, cui
aurum adglutinatum est, auratus seu de-
auratus. Χρυσόκλλητοισιν ἰμβεβώς δίφροις,
Eur. Ph. 2.
Χρυσοκομία, aureas habeo comas, Philostr.
Χρυσόκημη, ἡ, fruticis nomen, seu herbæ, Jovis
barba. Gorr. ex Diosc.
Χρυσόκομος, υ, δ, cui aurea est coma, seu auri
coloris cæsariam habens. Ex κόμη.
Χρυσόκομος, υ, δ ἢ ἡ, idem, Gl. V.
Χρυσόλαβης, aureum capulum seu manubrium
habens, Man.
Χρυσολαμπής, gemma, pallidi coloris die, noctu
ignei, Plin.
Χρυσόλαχάνον, υ, τὸ, aureum olus. GOOD HARRY.
Plin. 27, 8, 43. Gl. V. atriplex, et χρυσό-
λάχανα, atriplices.
Χρυσόλαθος, υ, δ, vel potius ἡ, lapis aureus, seu
aurei coloris gemma.
Χρυσολόγος, ὤ, de auro loquor. Ex
Χρυσολόγος, υ, δ ἢ ἡ, aurilegus. A λέγω.
Χρυσόλογχος, υ, δ ἢ ἡ, auream lanceam gestans.
A λόγχη.
Χρυσόλοπος, υ, δ ἢ ἡ, aurcis tectus squamis.
Χρυσόλοφος, υ, δ ἢ ἡ, auream cristam seu au-
reum conum habens, R.
Χρυσόλυβης, υ, δ, aurcam lyram habens. A
λύρα.
Χρυσόμαλλος, δ ἢ ἡ, aureum vellus habens.
Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτιν δέρος, Arr.
Χρυσομανίω, insano auri amore teneor, Suid.
Χρυσομάνης, εως, δ ἢ ἡ, auri amor insanien-
s; valde avarus. Ex μανίωμα.
Χρυσομηλόδοντιον, aureus scarabæus, Aristoph.
Vesp. 1330. A μηλόδοντη.
Χρυσόμηλον, υ, τὸ, malum aureum.
Χρυσομίτρας, υ, δ, auream habens mitram, seu
aurata redimitus mitra. Orip. Cyn. 2, 2. Ex
μίτρα.
Χρυσόμοσχος, υ, δ ἢ ἡ, auream speciem habens.
A μοσφή.
Χρυσόμφαλος, υ, δ ἢ ἡ, aureum umbonem ha-
bens.
Χρυσόνημος, ον, dives. A νέμος.
Χρυσόνωτος, υ, δ ἢ ἡ, vide χρυσόνωτος. Ἐπίσχαν
χρυσόνωτον ἦναι, Soph. Aj. 858.
Χρυσόπυλος, ον, lignum flavum habens; epith.
thapsi. A ξύλον.
Χρυσόπυλος, υ, δ ἢ ἡ, aureum limbum habens,
auro prætextus. Ex παρυφή.
Χρυσόσπασος, υ, δ ἢ ἡ, auro conspersus, h. e.
auro distinctus et variegatus, inauratus.
Χρυσόσπατος, ον, ex auro natus. Epith. Persei.
Χρυσόστειλος, υ, δ, ἡ, labens calceos aureos.
Χρυσόστειλος, υ, δ, ἡ, aurea veste indutus.
Χρυσόσπληξ, ηκος, δ, ἡ, auream habens galeam,
Eur. Phœni. 946.
Χρυσόσπλοκάμος, δ, ἡ, aureos habens cincinnos.

Χρυσόσπλιον, υ, τὸ, officina in qua aurum la-
vatur. A πλύω.
Χρυσόσποικίλος, υ, δ ἢ ἡ, auro distinctus.
Χρυσόσποιλλτος, ον, idem: a ποικίλλω.
Χρυσόσποιός, υ, δ, aurifex. Ex ποίω.
Χρυσόπολις, herba quæ sincerum aurum foliis
accipit, et colorem inbibuit; insincerum
respuit; Tzelzes, Aristoph. 1, 10.
Χρυσόπους, ποδός, δ ἢ ἡ, aureos habens pedes;
(2) aureis fuleris insistent.
Χρυσόπυρος, υ, δ, chrysopterus, lapis partim
auri, partim viridis coloris. A πύραον.
Χρυσόπυρμος, υ, δ ἢ ἡ, auratam puppim ha-
bens, Arrian. Ex πύρμα.
Χρυσόπυρρος, υ, δ ἢ ἡ, auratam proram habens.
Ex χρυσός et πύρα.
Χρυσόπτερος, υ, δ ἢ ἡ, aureas alas vel pinnas
habens. A πτερόν.
Χρυσόραβης, ἴδος, ἡ, aqualis seu guttarium au-
ratum.
Χρυσόροός, υ, δ, auro fluens, auri ramenta suis
fluentis vehens. A ρόη.
Χρυσόροφος, υ, δ ἢ ἡ, tectum seu contignatio-
nem habens auratam, vel qui aureis est la-
quearibus.
Χρυσόρογής, εως, δ, ἡ, idem quod χρυσόρογής.
A ρόγω.
Χρυσόρογής, δ, auream habens virgam; epith.
Mercurii.
Χρυσόρογίμων, ονος, δ ἢ ἡ, aurea fundens verba.
A ρόγω.
Χρυσόρογος, υ, δ, aurifluus. A ρόη.
Χρυσόρύτος, υ, δ ἢ ἡ, idem. Ex ρύω.
Χρυσόρυκτης, υ, δ, aurilegus, Gl. V. qui aurum
effodit, aurifodinaris. Ab ῥύσσω.
ΧΡΥΣΟΣ Σ, υ, δ, aurum; (2) moneta aurea.
Χρυσόσημος, υ, δ ἢ ἡ, aureum clavum habens;
epith. tunicæ. Ex σήμα.
Χρυσόσπασμον, τὸ, sedum majus, ab aureo semi-
nis colore, Gorr. ex Diosc.
Χρυσόστεγος, δ ἢ ἡ, auro tectus, Cyr.
Χρυσόστέπας, δ, auro coronatus, Man.
Χρυσόστέφανος, υ, δ, ἡ, aurea redimitus corona.
Χρυσόστομος, υ, δ ἢ ἡ, aurum os habens, aurea
verba ore fundens. Ex στόμα.
Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Epith. arcus
qui flectitur aureis cornibus coactis. Χρυσό-
στροφον ἀπ' ἀγκυλῶν βέλα ἐνδασίτθαι, Soph.
Ed. Tyr. 203.
Χρυσόστεικτον, ονος, δ, qui aurum seu vasa ex
auro fabricatur, aurifaber.
Χρυσόστερος, υ, δ ἢ ἡ, magis aureus.
Χρυσόστεκτος, υ, δ ἢ ἡ, ex auro fabricatus.
Χρυσόστεχτής, εως, δ ἢ ἡ, aureis armis indutus.
Ex στέχη, arma.
Χρυσόστοχος, υ, δ ἢ ἡ, aureum arcum gestans seu
habens. Ex στόχον.
Χρυσόστορεντος, υ, δ ἢ ἡ, ex auro tornatus seu
sculptus. Ex στόμα.
Χρυσόστραϊνός, υ, δ, aureum tridentem gestans;
Epith. Neptuni.
Χρυσότύπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.
Χρυσοτρῶγος, υ, δ, aurifex. Ex ἔργον.
Χρυσῶς, υ, δ, aureus, Gl. V. et χρυσῶν νόμισμα,
aureus, Gl. V. A χρύσιος.
Χρυσούφαντος, ον, ex auro textus seu factus.
Ab ὑφαίνω.
Χρυσούφης, εως, δ ἢ ἡ, ex auro textus, auro in-
textus seu intertextus. Ex ὑφος.
Χρυσοφάνιος, υ, δ ἢ ἡ, auro rutilans.
Χρυσοφάνης, εως, δ ἢ ἡ, auri modo splendens,
aurofulgens. Ὁ χρυσοφάνης Ἄλιος, Ευτηρ.
Hec. 635. Πτάνος χρυσοφάνης, Id. Hippol.
1276. Ex φάνω.
Χρυσοφάλαρος, υ, δ ἢ ἡ, aureas phaleras habens.
A φάλαρα.
Χρυσοφάνης, εως, δ ἢ ἡ, aureo colore splendens,
auro similis. Ex φαίνωμαι.
Χρυσοφειγγής, ἰς, idem. A φειγγος.
Χρυσοφορέω, ὤ, f. ἴσω, aurum fero seu gero, i. e.
aurata vestimenta vel aurea monilia. Ἐν
τῷ πολέμῳ, ἐνθα σπυροφαιρῖν μᾶλλον ἢ χρυσο-
φορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc.
Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri gestatio. A
Χρυσοφόρος, υ, δ ἢ ἡ, qui aurum gestat seu fert,
Gl. V. aurifex. A χρῶ. et φέρω.

Χρυσοφειγής, ἰς, idem. Ab ἴισδ.
Χρυσοφόρον, et -φόριον, τὸ, electrum, Diosc.
Χρυσόφους, υος, δ ἢ ἡ, aurea habens supercilia;
(2) piscis nomcn. Gl. V. χρυσόφους, ἰχθύς,
aurata, piscis.
Χρυσοφύλακίω, ὤ, aurum custodio. A
Χρυσοφύλαξ, ἄκος, δ ἢ ἡ, auri custos, qui au-
rum adservat.
Χρυσοφύρητος, ον, auro ductus, Man.
Χρυσοχοίτας, υ, δ, Dor. pro χρυσοχοίτης, auri-
comus. Ὁ δ' ἔργος δ χρυσοχοίτας, Anacr.
6, 12. A χοίτη.
Χρυσοχοῦλινος, υ, δ ἢ ἡ, aureo freno utens.
Χρυσόχειρ, υιος, δ ἢ ἡ, aureas vel auratas ha-
bens manus; (2) qui aureos annulos in
manu gestat.
Χρυσοχοίτων, δ ἢ ἡ, aurata tunica indutus.
Χρυσοχοίσιον, υ, τὸ, aurifusorium, Ph. al. Gl. V.
χρυσοχοίσιον, aurificina.
Χρυσοχοίω, aurum fundo, aurariam facio, Ὁ
δὲ χρυσοχοίτη, Aristoph. Plut. 164.
Χρυσοχοίσιος, ἡ, ὄν, ad auri fusorem pertiens.
A
Χρυσοχοός, υ, δ, auri fusor, Ph. et χρυσοχοός,
aurarii. Gl. V. aurifex. Ex χίω.
Χρυσόχρως, υ, auro resplendens. A χρῶς.
Χρυσῶ, ὤ, f. ἴσω, auro obduco. Gl. V. auro,
as; inauror, deauro; κεχρυσωμένον, auratum,
Ph. p. pass. part. χρυσωθῆναι, auratum, Ph.
A χρυσός.
Χρυσάλλοπηκτος, ον, glaciem faciens, Eur.
Χρυσάλλοπηκτης, υ, δ, susceptor aurarius, Gl. V.
Ex ὑπόδηχομαι.
Χρυσάμμα, ἄπος, τὸ, vas aureum. Gl. V. auri-
mentum. A χρυσῶ.
Χρυσάμματόθηκη, ης, ἡ, aureæ supplectilis con-
ditorium.
Χρυσάνω, ὤ, f. ἴσω, aurum emo, i. e. numisma
aureum argento permuto. Ex ἄνωμα.
Χρυσάνητος, δ ἢ ἡ, auro emptus. A πρæc.
Χρυσῶπης, δ, idem quod
Χρυσῶπός, υ, δ, ἡ, aureum vultum seu adspec-
tum habens; (2) piscis nomen. Ex ὤψ.
Χρυσωρύχιον, vel χρυσωρύχιον, υ, τὸ, aurifodina.
A χρυσωρύχος. Unde
Χρυσωρύχιω, ὤ, aurum fodio vel effodio.
Χρυσωρύχια, ας, ἡ, aurifodina, Ph.
Χρυσωρύχος, υ, δ, auri effossor. Ex ῥύσσω.
Χρυσῶσις, εως, ἡ, auratura. A χρυσῶ.
Χρυσῶσις, υ, δ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. V.
inaurator; χρυσῶσιται, auratores, Philox. al.
Gl. V. deauratores. Ab eod.
Χρυσῶσις, ὄν, inauratus. Ab eod.
Χρῶ, ἡ, imperat. verbi χρῶμαι. Λόγῳ δὲ
χρῶ ταιῶδε, Soph. El. 44.
Χρῶ, colorί, dat. sing. pro χρῶι, a recto χρῶς,
τῷ χρῶς.
Χρῶζω, f. ἴσω, coloro, colore imbuo, tingo;
χρῶζω μένος, coloratus, Gl. V. (2) pinguis;
(3) tango, tango entem. Ζοί γ' εὐ λείκεται,
γόνατα μὴ χρῶζῃν ἐμοί, Eur. Phœn. 1619. A
χρῶς, vel χρῶς.
Χρῶικός, ἡ, ὄν, coloratus. A χρῶς. Unde
Χρῶμα, ἄπος, τὸ, color; (2) fucus; (3) musica
etiam harmonia χρῶμα tribitur.
Χρωματίζω, fut. ἴσω, v. χρῶζω κεχρωματι-
σμένα, colorata, Gl. V. p. part. pass. A
χρῶμα.
Χρωματικός, ἡ, ὄν, ad colores pertiens; co-
loribus ornatus. Etiam de harmonia mu-
sica, qu. dic. colorata, i. e. suavior, mollior.
Ante tempus Marsiæ omnia musica erant
χρωματικά. Ab eod.
Χρωματίον, τὸ, Dim. pro χρῶμα, color, Ep.
Χρωματισμός, υ, δ, tinctura. A χρωματίζω.
Χρωματογράφω, ὤ, pingo, picturæ colorem in-
duco. Ex χρῶμα et γράφω.
Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipsa pingendi actio,
pictura. Ex ἴισδ.
Χρωματοποιία, ας, ἡ, colorum confectio. Ex
χρῶμα et ποίω.
Χρωματοπώλης, υ, δ, pigmentarius, Ph.
Χρῶμενος, acc. sing. præ. part. med. contr. pro
χρῶμενον, a χρῶμα, uitor.
Χρῶμεσθα, ulitatur, i. pl. præ. ind. med. Dor.
et contr. pro χρῶμεσθα, a verbo eod.

Χρωμίς, piscis, *Aristot.* al. *χρωμίς*.
 Χρωνώμι, et χρωνώμι, coloro. *A χρώα*.
 Χρώνται, 3. plur. praes. ind. med. contr. pro
 χρώνται, a χρώομαι.
 Χρώς, χρωτός, ὁ, cutis; (2) cutis cum subjecta
 carne. *Gl. V.* color, cutis; (3) corpus. *Τὴν*
μάχην συνήψαν ἐν χρώ, Plut. id est, cominus.
 Alias, ἐν χρώ μάχασθαι. *A χρώα*.
 Χρώσις, εἰς, ἡ, tinctura. *A χρώσις*, vel *χρώω*.
 Χρωστήρ, ἦρος, ὁ, colorator, infector. Ab eod.
 Χρώσις, fut. 1. ind. act. a χρώννυμι, pro χρώω,
 coloro.
 Χρότω, utatur, 3. sing. praes. opt. med. contr.
 pro χρωαίω.
 Χρωτίω, idem quod χρώζω. *Νεωτέρους τὴν φύσιν*
αὐτῆ πρᾶξιον χρωτίσται, imbuat, Aristoph.
Nub. 515.
 Χυδαίος, adv. vulgo, more vulgari:
 Χυδαίω, idem. *A*
 Χυδαίος, υ, ὁ ἢ, cujus magna est copia, abun-
 dans, vilis. *Ph.* vulgaris: *χυδαίος ἔνθραπος*,
 gregarius, *Gl. V.* *A χυδῆν*.
 Χυδαίω, ὦ, vulgare seu vile reddo; *χυδαίωσται*,
 vulgarem reddi. Ab eod.
 Χυδαίωσις, πτος, ἡ, vulgaritas, vilitas, *Bud.*
 Χυδῆν, adv. fuse, copiose, passim, promiscue.
A χύω.
 Χυλαίωσις, υ, τὸ, qu. dic. succulus, apud *Medi-*
cos decoctio herbarum quae fit adjecto
 mediocri melle et saccharo; item pro et a
 χυλός.
 Χυλιζέω, fut. ἴσω, succum elicio, in succum
 resolvo, *Diosc.* *A χυλός*. Hinc
 Χυλισμα, ἄτος, τὸ, succus expressus.
 Χυλισμός, ἔ, ὁ, ipsa succi expressio.
 ΧΥΛΩΣ, ἔ, ὁ, succus, *Ph.* sapor, al. *Gl. V.*
 humor, sorbitio et pitisana colata.
 Χυλόω, ὦ, fut. ὄσω, in succum reddo, liquo;
 (2) succum exprimo, humecto. *A praec.*
 Χυλόωσις, εἰς, ὁ ἢ, succosus, vel succi speci-
 men gerens, e succorum genere. Ab
 eod.
 Χύλωσις, εἰς, ἡ, succi expressio; (2) ipse suc-
 cus et cremor expressus. *A χυλόω*.
 Χύμα, vel χύμα, ἄτος, τὸ, id quod effusum est,
 seu effusum fuit; (2) libanum quod pa-
 tera funditur defuncti super sepulchro; (3)
 effusio; (4) multitudo. *Gl. V.* χύμα, con-
 fusio, commixtio. *A χύω*.
 Χύμωσις, εἰς, ἡ, confusio, commixtio, quod a
 χυμώω.
 Χυμίζω, sapidum reddo, coquo, condio, sapio,
Gl. V. Ὅστις ἀρμονίαν ἐχέωμαι, *Aristoph.*
Thesm. 169. *A χυμός*.
 Χυμικός, ἡ, ὄν, ad succos pertinens.
 Χυμική, sc. τέχνη, seu ἐπιστήμη, ars tractandi
 seu eliciendi succos. *A χυμός*.
 Χύμιον, τὸ, succulus, seu modicum aliquid
 succi, *Ath.*
 Χυμίπλι, χύμιπλον, pro χίμιπλον, *V. L.*
 Χύμος, ἔ, ὁ, succus, humor; (2) sapor.
 Χυμός, idem quod χυμίζω.
 Χύω, fundo. *A χύω*.
 Χυρδίζω, *Hes.* idem quod σκιρτάω.
 Χυσανόσπρακται, οί, molliculi, *Ar.*
 Χύσις, εἰς, ἡ, fusio, effusio; (2) liquefactio.
 Χυτήρ, ἦρος, ὁ, fusorium, *Gl. V.*
 Χύτης, υ, ὁ, fusor, *Gl. V.* *A χύω*.
 Χύτιδος, diffundendi vim habens, al. qui dif-
 fundit, *Steph.*
 Χυτλάω, f. ὄσω, perfundo oleo aqua mixto;
 et *simp.* perfundo, lavo, abluo. *Γυμνασι-*
κῆς ἄγων χυτλάσον τιαντὸν ἐν τοῖς σφύμασι,
Aristoph. Vesp. 1207. *A*
 Χύτλων, υ, τὸ, oleum aqua mixtum, quo per-
 fundi et inungi in balneis corpora solebant;
 (2) species divinationis quae fiebat aqua et
 oleo; (3) fluvius, *ap. Lycorh.* (4) liba-
 tiones, inferiae. *Εἰς τὸν σφιν ἐτήσθη χύτλα*
χέονται Ἴάονες, Apoll. Rhod. 1, 1075. *A*
 χύω.
 Χυτλώω, ὦ, f. ὄσω, vide χυτλάω. *Αὐτίκα δι-*
χτητο βῶν Ἰάονες, ὃ κα τὸκοιο δῆματα χυτλώ-
σαστο, Call. in *Jov.* 16. *A praec.*
 Χύτος, fusus erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
Ion. pro ἐκίχυτο, a χύω. Unde

Χύτος, ἡ, ὄν, fusus, fusilis; (2) fossilis, qui fo-
 diendo eruitur; (3) adgesta terra structus.
 Χυτὴ αἴα, solum rarum, solum ac sabu-
 losum. *Ἄμφι χυτὴν Λέβων πολυδίψιον αἴαν,*
Oppian. Cyneg. 4, 3.
 Χύτρα, ας, ἡ, olla, testa, cacabus, fictile; *Plur.*
 tabernae in quibus ollae venduntur. *A χύ-*
τρος.
 Χυτράιος, α, ὄν, ollaris, fictilis. *A χύτρα*.
 Χυτρίον, τὸ, locus ubi ollae conduntur et as-
 servantur, *Suid.*
 Χύτριος, υ, ὁ, fictilis, testaceus. *Gl. V.* χύτριοι,
 ollares. *A χύτρα*.
 Χυτρίως, ἔ, ὁ, fictilis. *A praec.*
 Χυτρίως, εἰς, ὁ, ollarum figulus. *A χύτρα*.
 Χυτρίψος, ἔ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. *Εξ*
χύτρα et ἔψω, coquo.
 Χυτρίδιον, υ, τὸ, ollula. Dim. *a χυτρίς*.
 Χυτρίζω, in olla pono et expono. *A χύτρα*.
 Χυτρίδιον, ludus puerilis, apud *Poll.* Ab eod.
 Χύτριος, ἰνθ, ἰων, fictilis, testaceus; subst. τὸ
 χύτριον, olla; (2) cavum terrae, unde fons
 erumpit, a similitudine. *A χύτρος*.
 Χυτρίον, υ, τὸ, ollula. *A χύτρα*. Unde
 Χυτρίως, ἴδος, ἡ, ollula, fictile, seu testa.
 Χυτρίσμος, ἔ, ὁ, expositio infantis in olla. *A*
χυτρίω.
 Χυτρίτις, υ, ὁ, ollaris, *Steph.*
 Χυτρίγυλος, υ, ὁ, magna olla. *Εξ χύτρα et*
γυλός, mulctra.
 Χύτροι, festum erat Athenis, quod eodem die
 agebatur quot Χάσις, in quo omnis generis
 semina in olla elixa Baccho et Mercurio
 offerbant. Agebatur vero decimatertia
 Novembris die. *Suid.*
 Χυτροπλάτος, ὁ, figulus. *A πλάττω*.
 Χυτροπλάδιον, υ, τὸ, parva olla pedata. Dim. *a*
Χυτρίπτε, πάδος, ὁ, olla pedes habens.
 Χυτροπάλειον, υ, τὸ, locus ubi venduntur ollae.
A
 Χυτροπώλης, υ, ὁ, ollarum venditor. Hinc
 Χυτροπώλις, ἴδος, ἡ, quae ollas vendit.
 ΧΥΤΡΟΣ, υ, ὁ, olla. *A χύω, Ern.*
 Χυτροφόρος, ὁ ἢ, ollas ferens. *A φέρω*.
 Χύω, seu χύω, fut. ὄσω, fundo; χυθείς, fusus,
Gl. V. aor. 1. pass. part. *κεχυμένος, fusus,*
Ph. p. pass. part. *Χύον δὲ νόμος ἱερῶν ἕμνων,*
Aristoph. Av. 217. *Ἄμφι δὲ σποδὸν κάρα*
κεχυμένα, Eur. Supp. 327.
 Χ' ὄδωνις, *Αἰολ.* pro χ' ὄδωνις, Adonis.
 Χάω, irascere, 2. sing. praes. imperat. med.
Ion. pro χάωσα, a χάωμαι.
 Χ' ὠ' κ, *Dor.* pro χ' ὠ' κ.
 Χαλαίνω, claudus sum, claudico. *A χαλός*.
 Χαλαίνωσις, εἰς, ἡ, claudicatio. *A praec.*
 Χάλασμα, τὸ, claudicatio, *Hipp.*
 Χαλεία, ας, ἡ, idem. *A χαλείω*.
 Χαλίωμα, τὸ, idem. *A*
 Χαλίωσις, fut. ὄσω, claudus sum, claudico;
 claudum, vel mancum et mutilum reddo.
Il. 18, 417. *A χαλός*.
 Χαλαμβός, ἔ, ὁ, et τὸ χαλαμβυκόν, versus Iam-
 bicus claudicans, quia in ultima pede spon-
 deum habet. *Ex eod. et ἱαμβός*.
 Χαλοίσις, ὄδος, ὁ, pede claudicans; Vulcani
 epith.
 Χαλοκράββατον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπῶδιον.
 Χαλοποιός, ἔ, ὁ, claudos faciens. *A ποίω*.
 Χαλόπτεσις, idem quod χαλοπίσις, *Man.*
 ΧΥΛΩΣ, ἡ, ὄν, claudus, mancus, mutilus;
 (2) imperfectus, vilis. Hinc
 Χαλόπτες, πτος, ἡ, clauditas, claudicatio.
 Χαλόω, ὦ, f. ὄσω, claudum efficio; χαλωθῆναι,
 claudum fieri, a. 1. pass. inf. Hinc
 Χάλωμα, ἄτος, τὸ, claudicatio, et quaevis
 membri depravatio aut distortio.
 Χάλωσις, εἰς, ἡ, idem et ab eod.
 Χάω, ἄτος, τὸ, agger, tumulus, *Ph.* *A χύω*.
 Χαματίζομαι, in collibus seu tumulis situs
 sum. *A χῶμα*. Unde
 Χαμαίτιον, υ, τὸ, parvus agger; (2) bustum
 modica humo adgesta constans.
 Χ' ὠμός, *Dor.* pro χ' ὠ' ἰμός, et νεύς.
 Χάμος, ὁ, pro χῶμα, *Hes.*
 Χῶν, fundens, praes. part. act. contr. pro χῶν,
 a χῶω.

Χανίον, τὸ, pro χανυστήριον, *Hes. Suid.*
 Χανεία, ας, ἡ, conflatura, fusio. *A χανώω*.
 Χανώωμα, τὸ, in fusoria fornace conflatum;
 (2) conflatura. Ab eod.
 Χανυσίς, εἰς, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde
 Χανυστήριον, υ, τὸ, fornax conflatatoria, in qua
 metalla conflantur, conflatatorium.
 Χανυστής, ἔ, ὁ, conflatior, flator, fusor.
 Χανυστικός, ἡ, ὄν, fusorius, *Gl. V.*
 Χανυστός, ἡ, ὄν, conflatilis, a fusore fabricatus.
Gl. V. *Χανυστόν, conflatile, fusile. A*
 Χανύω, fut. ἴσω, in fornacem conflatatorium
 conjicio, in fornace fusoria fabrico, *Gl. V.*
 conflo; χανύει, conflat, *Ph.* *κεχυμένωσαν,*
 conflasse, *Ph.* perf. act. inf. *A*
 Χάων, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla
 funduntur et liquefunt; (2) infundibulum,
Gl. V. (3) gula. *Ph.* gurgus. *A χῶω*.
 Χανών, υ, τὸ, instrumentum fusorium. *A*
 χῶνος.
 Χανυφίσις, *Erp.*
 Χανύω, vel χανώω, fut. χῶω, aggerem duco;
 (2) humo adgesta extruro tumulum, sepelio.
Gl. V. obruo. *Ἐγὼ δὲ δὴ πάρον χῶωσσι ἀδιλ-*
φῶ φιλάτων περιύσομαι, Soph. Ant. 81. *τινὰ*
ταῖς λίθαις, Arist. Ach. 299. *Ἀπῶδος, δάμα-*
τος νίκην, ὅπως χῶωσι τάφα, Eur. Or. 1563.
Ἐπί μοι γύμνος ἢ χρωσθῆσαι, Id. Iph. in Au.
1494. Τὸ μνήμα ὑπερμέγαιβις ἐχῶσθη, Xen.
A χῶω.
 Χῶνος, υ, ὁ, vide χῶν.
 Χῶνιμος, praes. part. med. verbi χῶωμαι.
 Χῶρα, ας, ἡ, locus, sedes, spatium, locula-
 mentum et receptaculum; (2) solum, ager,
 arum, terra, regio, provincia, *inhr.* Attica;
 (3) dignitas, honos, ut *Lat.* locus, ordo;
 (4) κατὰ χῶραν, varie dicitur, in statione,
 in loco quem tenas, recte atque ordine. *Ἐν*
χῶρᾳ κείθαι, est, suo loco et ordine, sine ulla
perturbatione consistere; ὅπου ἐτυχε, passim,
ac temere, promiscue. A χῶρος. Hinc
 Χωράσμιος, υ, ὁ, accola, confinis.
 Χωράυλος, υ, ὁ ἢ, qui in regione aliqua ver-
 satur. *Ex χῶρα et αἰλή*.
 Χωράφιον, τὸ, Dim. a χῶρα, ager saturalis,
V. L.
 Χωρεπίσκοπος, υ, ὁ, regionis inspector; (2)
 episcopus ruralis, seu in agro; (3) vicarius
 episcopi.
 Χωρεῖ, 3. sing. praes. ind. act. contr. pro χω-
 ρεῖ, a
 ΧΩΡΕΩ, ὦ, fut. ἴσω, p. *κεχώρηκα, eo, vado,*
 tendo; (2) cedo, evado; (3) succedo, venio,
 exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) ce-
 cedo; (6) capio, capax sum; (7) compre-
 hendo, percipio, *Gl. V.* χωρεῖ, capio; χωρεῖ,
 capit, *Phil.* χωρήσαι, capere, *Gl. V.* aor.
 1. inf. act. *Χωρῶμαι ἐπὶ τὸ πλοῖον, Aristoph.*
Ran. 181. *Χωρήσεται τις πλοῖον πρὸς Ἰστρίαν,*
Eur. Andr. 1065. *Χωρήσονται τ' ἀε' ὄστις*
ἰσάλην ὄδῃ, Soph. El. 406. *Ὅθ' ἢ Ἑλλὰς ἔθ'*
ἢ Βάρβαρος τὴν πλοῖον ἔξω χωρεῖ σπῆθρωσιν,
Dem. Phil. 3.
 Χώρημα, ἄτος, τὸ, capacitas, receptaculum;
 (2) alveus. *A praec.*
 Χωρήσαι, aor. 1. inf. act. verbi χωρεῖω.
 Χώρησις, εἰς, ἡ, ipsa capiendi actio; (2) capa-
 citas. Ab eod.
 Χωρήτης, υ, ὁ, rusticus. *A χῶρα*.
 Χωρητικός, ἡ, ὄν, capax. *A*
 Χωρητός, ἡ, ὄν, cujus aliquis capax esse potest;
 qui capi, percipi, aut intelligi potest.
 Χωρίζω, fut. ὄσω, rusticor. *A χωρίον*.
 Χωρισμός, ἔ, ὁ, cista, arca. *A χωρεῖω* (vel pro
 φωρισμός, *Erp.*).
 Χωρίδιον, υ, τὸ, agellus, praediolum. *A χω-*
ρεῖω.
 Χωρίζω, fut. ἴσω, separo, sejungo, segrego, se-
 cerno, dispesco, dirimo; *χωρισθῆναι, discre-*
tum, Gl. V. aor. 1. pass. *κεχωρισμένος, se-*
gregatus, divisus, secretus, separatum, Gl.
V. perf. part. pass. *Χωρίζου δ' ἀλλήλων*
λόχους, cobortes, Eurip. Ph. 108. *ἰαυτὸν τῷ*
τῆς κοινῆς φύσεως λόγῳ, M. Anton. *Πλῆθον*
μικρῶσαι τότε εἶναι, ἔ τὸ φάσκαι, Dem.
A χωρίζω.

quor, pervenio ad sc. metam, tango, con-tingo, ita ut capessam, vel accedam. (1) πρὶν ψαύσαι δορός, priusquam hastam con-tractarent, i. e. priusquam acie congrede-rentur, Eurip. Phœn. 82. Δός μοι πρὸς θεῶν μακακῆ χροτὸς ψαύσαι τίνων, Eur. Med. 1406. Εὐθύς Οἰδῶτος ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ἂν παίδων, amplexus filias, Soph. Œd. Col. 1634. Α ψάω.

Ψάφας, ἄκος, ὁ, calculus. Vox Æol. ab et pro ψήφος.

Ψαφεία, ας, ἡ, squalor, vel fragilitas ex squalore. Α

Ψάχροσ, ἄ, ῥον, aridus, squalidus, infir-mus, friabilis; (2) tenebrosus. Gl. V. pu-tris, Ph.

Ψαφωρέϊχος, α, ὁ, ἡ, squalidos pilos habens. Ex ψαφωρεῖς et θρίξ.

Ψαφωρέϊχος, et ψαφωρόχρωος, qui squalida est cute. Ex ψαφωρεῖς, χροῖα, et χροῖος.

Ψαφός, ἄ, ῥον, idem quod ψαφωρός.

ΨΑΩ, ψάω, f. ψάσω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes continuo, extenuo; (4) foveo, cale-facio, mulceo.

Ψήγιος, idem quod ψογιρός, Pind.

Ψήγμα, ἄτος, τὸ, vituperium. Α ψήγω.

Ψήγιος, sepulchrum, Hes.

Ψήγω, fut. ψήξω, proprie idem quod ψάω, seu ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vituperō, culpo. Ἐμὴν ἀψυγίαν ψήγεις, Eur. Alc. 693. ἐν ἀγορῇ τὴν διατείθειν, Aristoph. Nub. 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψήξωμι δαιμόνων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψήνοκρητος, ὁ, ἡ, (α κέρηνον) idem quod

Ψήνης, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψήν, ἡ, ὄν, raris habens pilos, calvus, glaber.

Ψυδάγχουσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiens similitudine.

Ψυδάδελφος, α, ὁ, falsus frater, qui fraternita-tem Christianam mentitur.

Ψυδαλαζών, ὁ, ἡ, ventosus jactor.

Ψυδαλέξανδρος, α, ὁ, falsus Alexander.

Ψυδάλλιος, ἑα, ἰον, falsus, mendax, fictus, simu-latus. Α ψεύδα.

Ψυδάλλιος, pro ψευδάλλιος, Steph.

Ψυδαμάμαξος, ὁ, falsa crepans. Vox Comica.

Ψυδαντάνιος, ὁ, fictitijs Antoninus, Steph.

Ψυδαπάτης, ὁ, præstigiator, Sibyl.

Ψυδαπόστολος, α, ὁ, falsus apostolus, qui falso sibi nomen apostoli usurpat.

Ψυδαπαφάσκω λόγος ψευδαποφάσκων est is qui ψυδόμενος dicitur; sophisma.

Ψυδαργύρος, α, ὁ, argentum adulterinum.

Ψυδατεράφαις, ἡ, fictitia et ementita atriplex, Ar.

Ψυδαττικός, falso Atticus, Lucian.

Ψυδαυτόμολος, α, ὁ, ἡ, falsus seu fictitijs transfuga.

Ψυδωγγράφη, ἡς, ἡ, ementita inscriptio.

Ψυδωγγράφος, α, ὁ, ἡ, falso inscriptus.

Ψυδενίδρας, ας, ἡ, species insidiarum ad ter-rendos hostes. Ψυδενίδραν ἐπισησάντο, fictas insidias fecerunt, Xenoph. 5, 267.

Ψυδενίτιος, vide ψευδοπίτιος, Hes.

Ψυδενίτιος, falso nomine inscribere. Α

Ψυδενίτιος, α, ὁ, ἡ, falso inscriptus. Ex ψευδής et ἐπιγραφή.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδενίτιος, α, ὁ, falsus et in ditijs curator seu tutor.

Ψυδοπίτω, ὦ, fut. ἦσω, falsum seu mendacium dico. Α

Ψυδοπίτης, ἰος, ὁ, ἡ, falsa dicens, mendax, fal-siloquus. Ex ψευδής et ἴπος.

Ψυδοπύρον, α, τὸ, falsa porta. Ex eod. et Πύρα.

Ψυδοκασία, seu ψευδοκασία, ας, ἡ, pseudoca-sia, quæ verum casiam mentitur.

Ψυδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.

Ψυδοκατήγορος, ὁ, scyphanta, calumniator.

Ψυδοκίτων, ὁ, fictitijs Cato, Steph.

Ψυδοκίτης, ὦκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus, Soph. Phil. 1306.

Ψυδοκινώμιον, α, τὸ, ementita et fictitia quæ-dam cinnamomi species.

Ψυδοκλείδιον, τὸ, clavis adulterina.

Ψυδοκλήσια, ἡ, vide ψευδοκλήσια.

Ψυδοκλήτης, ἦρος, vel ἦρας, ὁ, apparitor, qui falso renunciat aliquem a se in jus vo-catum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

Ψυδοκλήτης, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa app-aritoris; sive, si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes pro-ducit, eoque nomine accusatur.

Ψυδοκλήτης, ἡ, fictitia et ementita puella, Poll.

Ψυδοκίτιος, frutex, qui veri cyperi speciem mentitur, Diosc.

Ψυδοκίτης, ὁ, ineptus simulator Cynismi.

Ψυδοκατρία, ας, ἡ, fictitijs et falsus cultus, superstitio.

Ψυδοκίτης, ὦ, fut. ἦσω, falsum dico, mentior.

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκίτης, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Α

Ψυδοκί

Ψευδορκία, ὤ, f. ἥσω, falsum juro, pejero. Καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκίῃσι, *Aristoph. Conc.* 601.
 Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυορκίας, ψευδορκία ἔσβεσθεία, *Philo Jud.*
 Ψευδορκίον, υ, τὸ, idem.
 Ψευδορκίος, υ, ὁ, perjurus, qui falso jurat. A
 Ψευδορκος, υ, ὁ ἔ, ἡ, idem.
 Ψεύδος, ιος, τὸ, mendacium.
 Ψευδοσίληνον, υ, τὸ, luna obscura. A σελήνη.
 Ψευδοσίλινον, υ, τὸ, apiastrum, *Gl. V.*
 Ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.
 Ψευδοσοφιστής, ὁ, qui falso sophistic nomen sibi usurpat, *Lucian.*
 Ψευδοσοφός, ὁ, qui se falso sapientem jactat.
 Ψευδοσομα, τὸ, ostium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgo non pro ostio habetur.
 Ψευδοσομία, ὤ, f. ἥσω, mendaci ore sum, mentior. Μόνοις περὶ ὑμῶν εὐρον ἀνθρώπων ἐγὼ, ἔ τῆσιν ἐξ, τὸ μὴ ψευδοσομῆν, *Soph. (Ed. Col.) 1227.* A
 Ψευδοσομος, υ, ὁ ἔ, ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδῆς et σόμα.
 Ψευδοσφῆξ, vespa emcmita et fictitia, *Sterh.*
 Ψευδοσφῆριον, τὸ, vide κροσάριον.
 Ψευδοσφῆς, et ψευδοσφῆς, ἑός, ὁ ἔ, ἡ, falso lucens lumine. Ex ψευδῆς et σφῆξ.
 Ψευδοσφῆμος, υ, ὁ ἔ, ἡ, falsam famam seu rumorem adferens, mendax. Πολλὰ γὰρ σε διασπίλονθ' ὄρα, καὶ ψευδοσφῆμα, *Soph. (Ed. Col.) 1516.* A σφῆμα.
 Ψευδοσφίλιππος, υ, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat.
 Ψευδοσφῆριος, υ, ὁ, qui Christi nomen mentitur, Pseudo-Christus.
 Ψευδοσφῆριος, υ, ὁ ἔ, ἡ, aurum arte mentiens.
 Ψευδοσφῆριόμοις, falso supposititius, nomen fabulæ, *ap. Alth.*
 Ψεύδω, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι, frustror, mentior. Καὶ μὴ ἐψεύσω ἐλπίδος πολλῆ, *Soph. Aj.* 1399. Κλυτὸν ἐγὼ ψευδοσφῆρα δάριος, *Ib.* 178. Εἴ τι μὴ ψευδοσφῆμα γυνῆς, fallor, *Id. Trach.* 725. "Ἡ δίδωσ' ἐκὼν κτήνιν ἑαυτὸν, ἦν ταῖδε ψευδοσφῆ λίγων, *Id. Phil.* 1330. Τῦτο γ' ἐκ ψεύσατο, *Aristoph. Conc.* 445. Δικταῖοι Κρόνητις ὅτι Κρόνον ἐψέδοντο, *Arat.*
 Ψευδόμενος, υ, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.
 Ψευδόμενος, ὁ, epith. falsi juramenti.
 Ψευδώνυμος, υ, ὁ ἔ, ἡ, nomen habens, rei non respondens, falso nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἰκοῖτο νόθος ψευδώνυμος ἀνῆρ, *Nonn. P.* 5, 43. Ex ὄνομα.
 Ψευδώνυμος, αὐο, mendaci nomine, nomine rei non conveniente.
 Ψεύδω, adv. falso. A ψευδῆς.
 Ψευθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi ψεύδομαι.
 Ψευθίστης, ὕρως, ὁ ἔ, ἡ, osor mendacii. Ex ψευθῆς et στυγῆ.
 Ψεύθης, εως, ἡ, mendacium. A ψεύθω.
 Ψεύσμα, ἄτος, τὸ, idem et ab eod.
 Ψεύσιμα, ἡ, mendax, *Sibyl.* A ψεύσῃ.
 Ψεύσει, ὤ, fut. ἥσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, scopum propositum non adsequor. Ψευθῆσιν ἰδ' αὐτε τέλος μύθω ἐπιθήσεις, *Il.* 19, 107. A
 Ψεύσῃς, υ, ὁ, mendax. A ψεύδομαι.
 Ψεύσῃ, ὁ, idem, *Man.*
 Ψεφᾶρος, ῥᾶ, ῥόν, non clarus. A ψέφος.
 Ψεφᾶς, vel ψεφᾶς, tenebræ, obscuritas, *Hes.*
 Ψεφᾶρος, ἑός, ὁ ἔ, ἡ, obscurus. Ex ψέφος et ἀγνή.
 Ψεφῆνος, ἡ, ὄν, obscurus, non clarus, *Pind.* A
 ΨΕΨΟΣ, εως, τὸ, tenebræ, obscuritas.
 Ψεχθεῖς, vituperatus, aor. 1. part. pass. verbi ψέγω.
 Ψέω, minuo. A ψέω.
 Ψῆγμα, ἄτος, τὸ, quod radando, destringendo, et detergendo deductum; ramentum. *Gl. V.* braceola; (2) parva particula, corpus minutissimum. Χροσοφοῦσι δ' ἐκ τῷ Χυκάου πολλὰι ἀπηγαὶ ψῆγμα ἀφανῆς, *Arrian.* A ψῆγμα.
 Ψηκῆς, ἡρος, ὁ, idem quod
 Ψηκτρα, ας, ἡ, instrumentum quo radimus, radula, strigil. Ab eod.
 Ψηκτρα, et ψηκτρῆς, pro ψῆκτρα, *Sterh.*

Ψήλας, aor. 1. part. act. verbi ψάλλω, cano.
 Ψηλάφω, ὤ, fut. ἥσω, tango, contracto, *Gl. V.* palpo, tracto; (2) perscrutor, vestigo. Μήποτε ψηλαφήσῃς με ὁ πατήρ, *Gen.* 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν ἔ εὔροιεν, *Act.* 17, 27. Προὔτ' μὲν ἔν ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, *Aristoph. Pace,* 689. Ex ψάλλω et ἀφή.
 Ψηλαφῆα, pro ψηλαφᾶω, *V. L.*
 Ψηλάφημα, ἄτος, τὸ, contractatio. A præc.
 Ψηλαφήσις, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Eol.* pro ψηλαφῆσαι, a verbo ψηλαφᾶω.
 Ψηλάφησις, εως, ἡ, contractatio, palpato, *Gl. V.* tactus. Ab eod.
 Ψηλαφητός, ἡ, ὄν, contractabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.
 Ψηλαφῆα, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio;
 Ψηλαφίζω, palpo, perscrutor. Ab eod.
 Ψηλαφῶδης, εως, ὁ ἔ, ἡ, qui sæpius contractat et palpat. Ab eod.
 ΨῆΝ, ψηνός, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis nascens; *Nic. Th.* 736. (2) in fructu palmæ masclenæ.
 Ψηνίζω, rado; (2) caprifico; (3) ineco, *Ern.* Λυδίζων ἔ ψηνίζων, *Aristoph. Eq.* 520. Ψηνίζομαι, rador, cinædus sum. Οὐδεὶς κομήτης ἔστι ἐ ψηνίζεται, *Synes. Epist.* 104. A ψήν.
 Ψῆσις, εως, ἡ, rasura, defricatio, detersio. A ψήσω.
 Ψῆς, ψηρός, ὁ, sturnus, avis, *Il.* 16, 583. A ψῆρω.
 ΨῆΣΣΑ, ης, ἡ, piscis e latorum genere, solea, passer marinus. *Ph.* rombus; (2) anas; (3) maledictum, de lurcone.
 Ψηρός, ἡ, ὄν, tersus, detersus, rans. A ψάω.
 Ψῆττα, ης, ἡ, idem quod ψῆσσα.
 Ψηττοειδής, εως, ὁ ἔ, ἡ, qui passerina est figura. Ex ψῆττα et εἶδος.
 Ψηφᾶω, ὤ, cogito, curo, ratiocor, computo, *Hes.* A ψῆφος.
 Ψηφῆροῖα, ὤ, suffragium calculo fero; (2) suffragio meo creo;
 Ψηφῆροῖα, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio. A
 Ψηφῆρος, υ, ὁ ἔ, ἡ, qui suffragium seu sententiam fert. A ψῆρος et φέρω.
 Ψηφιδόφος, υ, ὁ ἔ, ἡ, idem.
 Ψηφίζω, fut. ἥσω, calculus computo, supputo; (2) decerno; quo sensu usitatus ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. pass. part. Ταύτης ἐπιβόλην ψηφιεὶ μίαν μόνην, *Aristoph. Vespr.* 766. Οὐκ ἂν ποτε δίκην κατ' ἄλλω φωτὸς ἀδ' ἐψῆφισαν, *Soph. Aj.* 449. Ἐκείσε βοηθεῖν ψηφίζεσθαι, *Dem.*
 Ψῆφίνος, ης, ον, e calculis factus, e calculis constans.
 Ψηφῆς, ἰδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus; (2) calculus supputatorius; (3) lapillus pretiosus, gemma; *Il.* 21, 260. A ψῆφος. Unde
 Ψηφῆιον, υ, τὸ, calculus, gemma, *Ph.*
 Ψηφισάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω.
 Ψῆφισμα, ἄτος, τὸ, decretum, consultum, scitum, plebiscitum, *Ph.* A ψηφίζομαι.
 Ψηφισμᾶτοπάλης, υ, ὁ, decretorum venditor. *Vox Comica.* Ψηφισμᾶτοπάλης εἰμί, *Aristoph. Av.* 1043.
 Ψηφισματώδης, εως, ὁ ἔ, ἡ, ad decretum pertinetis, aut decreto similis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψῆφισμα.
 Ψηφιστής, ἡ, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc
 Ψηφιστικός, ἡ, ὄν, peritus computationum.
 Ψηφιστήα, ὤ, *Ph.* ψηφιστεῖα, tessellat. Ex ψῆφος et τίθημι. Hinc
 Ψηφιστήμα, ἄτος, τὸ, opus tessellatum.
 Ψηφιστής, υ, ὁ, tessellarius, tessellator.
 Ψηφιστήσις, υ, ὁ, quasi calculorum fur; præstigiator.
 Ψηφολογία, ὤ, fut. ἥσω, artem circulatoriam exerceo; (2) musivo opere et vermiculato sterno, tessello. A ψηφολόγος. Hinc
 Ψηφολόγημα, ἄτος, τὸ, pavementum tessellatum, opus musivum.

Ψηφολογητὸν ἰδαφος, idem, *Ph.*
 Ψηφολογικός, ἡ, ὄν, pertinens ad circulatoriam artem, *idem*, ad musivariam.
 Ψηφολόγος, υ, ὁ ἔ, ἡ, circulator calcularius, qui celeritate versandi calculos spectantium oculos fallit; (2) structor operis musivi.
 Ψηφοπαικτεῖα, ὤ, calculus ludendo fallo. *Gl. V.* præstigiator. A
 Ψηφοπαικτής, υ, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præstigiator, calcularius, *Ph. Athen.*
 Ψηφοπαικτεῖα, ας, ἡ, ipse lusus qui calculis fit, fallacia quæ fit calculis, præstigia, *Gl. V.* Ex ψῆφος et παίζω.
 Ψηφοποιός, ἡ, ὁ, calculorum confector; (2) qui clam subdit calculos. (2) κλέπτῃς γὰρ αὐτῷ ψηφοποιός εὐρέθης, *Soph. Aj.* 1154. Κλίπτῃς ψηφοποιός, περιηρατικῆ pro ψηφοκλίπτῃς. A ποίω.
 ΨΗΨΟΣ, υ, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretiosus, gemma, *Gl. V.* (3) scrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus quo in computando nititur; (5) calculus quo suffragium fertur in comitis; unde (6) suffragium ipsum, seu sententia et decretum, quod calculis fertur; et *Synecdoche* Atticis usitatissima, locus ubi suffragia solent dari; (7) potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) promissum auxilium, ut ψῆφος θεῖα, *ap. Jos.* ψῆφοι, tessellæ, calculi, *Gl. V.* (6) ὅσαι μὲν ἔν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκην, ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχουν, juxta ipsum locum ubi suffragia data sunt, templum constituerunt habere, *Eurip. Iphig. in Taur.* 968.
 Ψηφοροῖα, ὤ, f. ἥσω, suffragium seu sententiam fero; (2) suffragio meo creo. Ἵμαι δ' ἐπὶ τούτοις ψηφοροῦσατε, *Luc. Bis Accus.*
 Ψηφοροῖα, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio. *Ph.* suffragium, decretum. A
 Ψηφορός, υ, ὁ ἔ, ἡ, qui suffragium fert calculo. *Gl. V.* suffragator. A φέρω.
 Ψῆρωσις, εως, ἡ, pavementum, sc. tessellatum musivum proprie. *Gl. V.* Qu. a ψῆρω, a ψῆρος.
 Ψηρωτή, ἡς, ἡ, glareæ, *Gl. V.* Ab eod.
 Ψηρωτὸν, gemmatum, *Ph.* Ab eod.
 Ψῆρω, fut. ἥσω, rado, frico; (2) fricando, detergo, destringo; (3) attero, contero; (4) delinno, demulceo. Ψῆρῃν ἴσπον, *Xen.* ψῆρῃς ἐπέτραν ὁ πολὺς χρόνος, *Ephigr.* A ψάω.
 ΨΙΑ, ἄς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, *Suid.* P. seu ψεῖα, parvus lapillus, gutta, v. gr. roris, mica, &c. (2) idem quod παίρησις, deliciæ. A ψίω, *Ern.*
 Ψιαδῆν, ludere, sc. παιρησις. A ψιάς, vel *Dor.* pro ψιάζειν.
 Ψιαδῆσι, guttulis, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro ψιάσι, a ψιάς, gutta.
 Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim stillo. A ψιάς.
 Ψιαθῆδον, adv. in modum tegetis. A ψιάθος.
 Ψιαθῆδιον, υ, τὸ, tegetula. Ab eod.
 Ψιαθῆον, υ, τὸ, idem.
 Ψιαθοσλόκος, υ, ὁ, tegetarius, *Gl. V.* Ex ψιάθος et πλάκω.
 Ψιαθοποιός, ἡ, ὁ, tegetarius, *Ph.* qui tegetes facit. Ex ψιάθος et ποίω.
 ΨΙΑΘΟΣ, υ, ὁ ἔ, ἡ, storea, teges. Hinc
 Ψιαθῶδης, ες, storeæ seu tegeti similis, aut e tegete factus.
 Ψιαίνω, reprehendo, qu. dic. a ψάω. Potius a ψίω, quia reprehendo quo vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel seco, *Ern.*
 Ψιαρός, εῖ, ῥόν, roris instar exhilarans; (2) odor. A ψιά.
 Ψιάς, ἄδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta et exillis; (2) ros. *Il.* 16, 459. Ab eod.
 Ψίδης, αἰ, idem quod ψιάδης.
 Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.
 Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.
 Ψίβια, ἡ, vitis species, *Nic.*
 ΨΙΘΟΣ, υ, ὁ, convicium.

Ψιθρε, υρος, δ, idem quod Ψιθρος, Theocrh. Sch.
 Ψιθρος, ας, ή, instrumentum quoddam musicum. A Ψιθρος.
 Ψιθριζω, fut. ισω, susurro, mussito; (2) obtrecco, occulta delatione accuso, criminor apud alios. 'Οσοτ' αν πλατanos ππελεα ψιθριζης, Aristoph. Nub. 1004. 'Αλλήλοισ ψιθριζον, Theocr. 27, 68. A Ψιθρος.
 Ψιθρισιδεν, inf. act. Dor. pro ψιθριζειν.
 Ψιθρισμα, ατος, το, susurrus et lenē murmur. A Ψιθριζω.
 Ψιθρισμαός, ή, δ, susurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.
 Ψιθριστης, ή, δ, susurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.
 Ψιθριτρος, υ, δ, ή, tenuiorem et exiliorem sonum edens; susurrum, sibilum. A Ψιθρος, υ, δ, susurrus; (2) susurro, qui maledicis susurris alios traducere solet.
 Ψιλαγία, ας, ή, munus ductoris velitum. A Ψιλαγός, ή, δ, dux levis armaturae militum, ductor velitum. Ex ψιλός, veles, et άγός.
 Ψιλεός, έως, δ, in edito et arduo loco chori consistens, Suid. (2) qui in postremi chori loco est, Hes. A ψιλός. Unde
 Ψιλησαι, οι, velites, milites levis armaturae.
 Ψιλικός, ή, δν, leviter armatus.
 Ψιλιζω, nudo, diminuo. Unde
 Ψιλιμαός, ή, δ, diminutio, extenuatio, spiritus asperi mutatio in lenem, seu pronuntiatio per spiritum lenem.
 Ψιλογραφεία, ώ, f. ήσω, scribo litera ψιλή, nuda, non diphthongo, vel etiam litera spiritu leni, non aspero, signata. Ex ψιλός et γραφή.
 Ψιλοδάρτης, et ψιλοδάρτης, ίδος, ή, sc. φραμνι, tapes non villosus, et veluti nudus, praë illo, qui dicitur άμφοισαται, genus stragulae, vestis villosae.
 Ψιλοκιθαριστής, ή, δ, nudus citharista, i. e. qui tantum cithara ludit, non accinit voce.
 Ψιλοκιθαριστική, ή, scientia et ars illa ludendi nuda cithara, Ath.
 Ψιλοκόρησ, sive ψιλοκόρησ, υ, δ, qui glabro et depili capite est. Ex ψιλός et κόρησ.
 Ψιλοκροος, υ, δ, ή, idem. Gl. V. attonsus. Ex ψιλός et κροά.
 Ψιλομερία, ας, ή, carminis nuditas et tenuitas; Aristot. Art. Poet. Ex eod. et μέτρον.
 ΨΙΛΟ΄Σ, ή, δν, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) nudus, merus, ut aqua pura; (4) ψιλώ, milites, i. e. levis armaturae.
 Ψιλόσταις, ή, idem quod ψιλοσταις, Steph.
 Ψιλόστης, ητος, ή, nuditas, glabrities. Unde
 Ψιλόσ, ώ, fut. ήσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) spiritu leni profero, vel noto; ψιλλήμαι, glabresco, Gl. V. έψιλωμένος, nudatus, p. pass. part.
 Ψιλον, υ, το, ala, Laconice.
 Ψιλωρον, υ, το, medicamentum quo utuntur in deglabrando et depilandō corpore; peculiariter, vitis alba, apud Diosc. et Nic. Th. 902. A ψιλώ.
 Ψιλωμα, άτος, το, glabrities; (2) denudatio ossis, ap. Medicos.
 Ψιλώσ, adv. cum tenui litra vel spiritu; (2) nude, leviter. A ψιλός.
 Ψιλωσταις, έως, ή, nudatio, pilorum evulsio; (2) spiritus lenis frequens usus. A ψιλώ.
 Ψιλωσταις, ή, δ, qui glabrum fecit quem, vulsor pilorum; (2) qui leni spiritu verbum pronuntiat, quod alias aspero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliqua re.
 Ψιλωστικός, ή, δν, qui gaudet verborum ψιλώσταις et leni spiritu, ut dialectus Aëolica et Ionica. A प्रा.
 Ψιμυθιον, sive ψιμυθιον, υ, το, cerussa, geus coloris quo faciem fucare solent. A ψιμυθιος, sive ψιμυθος.
 Ψιμυθιοφανής, έως, δ, ή, cerussae similis. A φαίνω.
 Ψιμυθιοσ, ώ, cerussa illino, fucō; Plut. A ψιμυθιον.
 Ψιμυθιοσμαός, ή, δ, fucatio per cerussam. Quasi a ψιμυθίζω.
 ΨΙΜΜΥΘΟΣ, sive ψιμυθος, υ, δ, ccrussa.

ΨΥΝΑΘΟΣ, υ, ή, capra silvatica, Hes.
 Ψυνάζω, foliorum defluyvium patior. A
 Ψυνάς, άδος, ή, ut ψυνάς άμπιλος, vitis cui fructus decidit seu defluit. A ψυνομαι.
 ΨΥΝΟΜΑΙ, acinos defluere sino, de vite; (2) fleo. A ψυω.
 ΨΥΝΘΟΣ, delectatio, Hes.
 ΨΥΝΘΙΟΣ, ία, ίον, vilis; (2) vitiosus, Hes. Suid.
 ΨΥΞ, ψυχός, ή, mica panis friati, Ph.
 Ψυξίς, έως, ή, conctio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψυω.
 Ψύσσα, cito. Vox pastorum gregem ad festinandum incitantium.
 Ψυττάδιον, το, Dim. pro ψύσσα, Ath.
 Ψυττάζειν, pastorium ψύσσα sonare.
 ΨΥΤΤΑΚΗ, ης, ή, psittaca, Indica avis humanam vocem imitans.
 ΨΥΤΤΑΚΟΣ, ή, α. ψύττακος, υ, δ, psittacus.
 Ψυττουίδης, ές, passeris piscis effigiem repraesentans, Ath.
 Ψυχάρταξ, άγος, δ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. 24. Ex ψιξ et άρταξ.
 Ψυχίον, υ, το, parva mica, minutissimum panis friati frustulum. Dim. a ψιξ.
 Ψυχιώδης, έως, δ, ή, micra speciem gerens, minutus instar micae. A प्रा.
 Ψυχολογία, ώ, mica, loco, Gl. V. Ex ψιξ et λόγω.
 Ψύχω, cibum do, V. L.
 ΨΥΩ, minutatim frango, contero, tenuo.
 Ψόα, vel ψοιά, ας, ή, lumbus; ψόαι, vel ψοαι, duo maximi musculi in interna lumborum regione siti. Gl. V. ψόα, clunis.
 Ψογρός, ερά, εδν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγος.
 Ψογίω, ώ, f. ήσω, criminor, vituperō. Ab eod.
 Ψογίος, idem quod ψογρός, Hes.
 Ψόγος, υ, δ, reprehensio, vituperium. Εύκλειαν άν κτήσαιτο μάλλον ή ψόγον, Sophoc. Fragm. in Alect. A ψέγω.
 Ψοβάλλω, strepo, Hes. A
 ΨΟΘ΄Σ, ή, δ, tumultus. At ψοθός, ή, δν, niger, Hes.
 ΨΟ΄ΘΟΣ, υ, δ, immundities, Hes. Suid.
 Ψοά, pro ψόα, Suid.
 Ψοίτης, υ, δ, lumbaris. A ψοιά.
 Ψολεις, άσσα, όν, fumidus, fimosus; (2) flammeus, flammans, ardens. 'Αφίαι ψολέιντα κερωνόν, Odys. 24, 538. A ψόλος.
 Ψολοκαμπία, ας, ή, fumosa seu vana et inanis jactantia. Ex ψόλος et κάμπος.
 Ψολοκαμπίας, υ, δ, fumidus, i. e. vanus et levis jactator. A प्रा.
 ΨΟΛΟΣ, υ, δ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.
 Ψοφίσαια, part. प्रा. f. g. act. Dor. pro ψοφίσαια, a
 Ψοφείω, ώ, f. ήσω, strepitum seu crepitus edo; sono, crepo, strepo, Gl. V. 'Εψόφισεν άμπιλος, Aristoph. Pace, 610. A ψόφος. Hinc
 Ψόφημα, άτος, το, sonitus, crepitus.
 Ψόφησις, έως, ή, sonitus, sibilus.
 Ψοφητικός, ή, δν, strepitum edens, streperus; (2) qui strepitum et sonum edere potest.
 Ψοφοδεία, ας, ή, inanis timor, timiditas. A
 Ψοφοδής, έως, δ, ή, ad quovis sonos, seu crepitus, aut strepitus expavescens, i. e. admodum meticulousus, formidolosus, pavidus. "Εσι μιν δη ή ψοσει προς αίσθησιν όξυ ή ψοφοδής το ζών, Plut. de aseribus loquens. Ex ψόφος et δίος.
 Ψοφοδής, adv. meticulousē, timide.
 Ψοφοδής, ές, strcpens; et hinc ψοφοειδής, tumultuose. Ex ψόφος et είδος.
 Ψοφοειδής, tumultuose, Hes. Vox suspecta.
 Ψοφομίδης, ό, cui strepitus seu sonitus cure sunt, Ep.
 Ψοφοσός, ό, strepitum faciens, sonum edens, Thuc.
 ΨΟ΄ΦΟΣ, υ, δ, strepitus, crepitus, fragor, sonus, sonitus; (2) quicquid inane sonum habet, ut vana promissa, disputationes inanes. Hinc
 Ψοφάδης, έως, δ, ή, crepitu seu sonitu plenus, sonorus, sonans.
 Ψύα, ας, ή, idem quod ψόα, Gl. V. ψύα, lumbus.

Ψυγίον, υ, το, locus seu vas in quo aliquid frigescit. A ψύχω.
 Ψυγίος, έως, δ, qui aliquid frigefacit. Gl. V. refrigerium. Ab eod.
 Ψυγίσσομαι, f. 2. ind. pass. verbi. ψύχω.
 Ψύγμα, άτος, το, frigus; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Τη δέξια δε Φακαικόν ψύγμα διακινών, Clearchus apud Athen. 6, 257. Ab eod.
 Ψυγμός, ή, δ, refrigeratio; (2) siccatio, exsiccatio. Gl. V. perfrictio. A
 ΨΥΓΩ, f. έω, idem quod ψύχω. Καί έψυζαν έαυτοίς ψυγμός κύκλω της παρεμπολής, Νηπι. 11, 32. Πασα μιν έψυζην χίονος πλέον, Theocr. 2, 106.
 Ψυδής, et ψυδός, idem quod ψεύτης, Aesch. Lyc.
 Ψυδρακίον, υ, το, papula, pustula, Gl. V. A
 Ψυδραξ, κοσ, tuber, Gl. V. ψύδρακίς, papula, pustula.
 Ψυδίζω, susurro. A ψυδός.
 Ψυδιστής, ή, δ, susurrator. Ab eod.
 Ψυδός, mendacium, criminatio, Dor. pro ψεύδός.
 Ψυδός, falsus; idem quod ψευδής: item susurro. Καί δ ψυδός ένωι έρχομαι, neque falso nomine vocata, Callim. Frag. 184. Old' ήχθεός λαλιόντας έλοι ψυδός άντα πολάων, Apollin. Interpret. Psalm. 126. vers. ult.
 Ψυκτης, ητος, δ, refrigerator, vas in quo pocula abluuntur et vinum refrigeratur; vel vas aëreum, vel alius materia, quod vino plenum in symposium inserebatur, et tripodi imponebatur. A ψύχω.
 Ψυκτηρίδιον, υ, το, parvus ψυκτης.
 Ψυκτηρίος, ας, ον, refrigeratorius. A ψύχω.
 Ψυκτικός, ή, δν, frigefaciendi vim habens. A
 Ψυκτός, ή, δν, refrigeratus; (2) qui frigefieri potest. A ψύχω.
 ΨΥΛΛΑ, ης, ή, pulex; (2) genus phalangii. Hinc
 Ψυλλίζω, pulices venor. Gl. V. pulico.
 Ψύλλον, υ, το, psyllium, vel pulicaris herba.
 Ψυλλοδρωτα, τά, que a pulicibus adesa et corrosa sunt.
 Ψυλλοκαταποκάδιον, pulex saltans super pellem, Vox Comica. Aristoph. Thesm. 1190.
 Ψύλλος, υ, ή, pulex.
 Ψυλλοσζόστης, υ, δ, αρ. Lucian. ψυλλοσζόσται, sagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, risus et joci causa.
 Ψυλλώδης, έως, δ, ή, pulicosus, Gl. V. A ψύλλα.
 Ψύλων, άνος, ό, pylon, picis, Aristot.
 Ψύζας, aor. l. part. act. verbi ψύζω. Unde
 Ψύζις, έως, ή, refrigeratio; item flatus.
 Ψύσσα, cito; vox incitantis ad festinandum, ut ψύσσα, Eur. Cyclop. 49.
 ΨΥΤΤΟΣ, ης, ον, pinguis, Suicer.
 Ψύτω, spuo, Hes.
 Ψυχά, dat. sing. Dor. pro ψυχή, a ψυχή, anima.
 Ψυχαγανία, ώ, f. ήσω, animas duco seu deduco; (2) animum flecto et attralo, seu allicio; (3) animata oblecto, Gl. V. (4) animam agere extremam, et ψυχαγωγόμενος, animatus, Ph. Οδ ψυχαγωγία Σωκράτης, Aristoph. Av. 1560. Ψυχαγωγίεσθαι ταις κολακίαις, Dem. "Ινα ής τις μεικτής ψυχαγωγώνται, Aelian.
 Ψυχαγανία, ας, ή, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea quibus aninus placatur aut capitur.
 Ψυχαγωγικός, ή, δν, habens vim ducendi et flectendi animum; alliciens, oblectatorius. A
 Ψυχαγωγίον, το, locus arte aut natura ita suavis, ut homines ulliciat, ad se trahat.
 Ψυχαγωγός, ή, δ, ή, ductor seu deductor animarum, qui animas ex inferis educit et evocat, responsaque ab ipsis de rebus quaesitis postulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit et ducit quo vult; (3) deceptor; ille qui captivos abripit in servitium. Ex ψυχή et άγω.
 Ψυχάζω, frigus capto, Suid. A ψύχω.
 Ψυχών, acc. sing. Dor. pro ψυχήν, a ψυχή, anima.

Ψυχαπάτης, υ, δ, mentem fallens vel decipiens. Ex ψυχῆ et ἀπατάω.
 Ψυχάριον, υ, τὸ, animula. Dim. a ψυχῆ.
 Ψυχαστής, ὤ, δ, qui frigus captat. A ψυχάζω.
 Ψυχάω, refrigero. A ψυχος.
 Ψύχει, dat. sing. contr. pro ψύχει, a ψύχος.
 Ψυχίνος, ἡ, ὄν, frigidus; (2) gelidus. A ψύχος.
 Ψυχίον, vel ψύχριον, idem quod ψυγίον, Eust.
 Ψυχοποιός, ἡ, ὄν, ἡ ψυχοποιή, quæstus mangonicus, negotiatio mangonica.
 Ψυχοποιός, υ, δ, ὅ, qui hominibus negotiatur seu nundinatur, venaliarius, mango.
 ΨΥΧΗ, ης, ἡ, papilio, quia symbolum fuit animæ.
 Ψυχῆ, ης, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honesta; (5) strenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.
 Ψυχῆος, υ, δ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχῆ.
 Ψυχίδιον, υ, τὸ, animula. Dim. a ψυχῆ.
 Ψυχίζωμαι, algeo, frigesco, Gl. V. A ψύχος.
 Ψυχικός, ἡ, ὄν, ad animum vel animam pertinentis, animalis; est etiam, (2) vitalis, ut δάρα ψυχικὰ, victimæ vitales cruentæ; (3) animosus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.
 Ψυχικῶς, adv. animaliter; (2) animo.
 Ψυχινός, pro ψυχεῖνος, Theophr.
 Ψυχοβάτης, εὖ, ὄ, ἡ, animam damno adficiens. Ex ψυχῆ et βλάπτω.
 Ψυχοβόρος, ὄ, ὅ, ἡ, animi vorax. Synes.
 Ψυχογονία, ας, ἡ, origo animæ.
 Ψυχοδαίτης, υ, δ, animum ladens. Epith. Bacchi. Ex ψυχῆ et δαίτω.
 Ψυχοδιάβητος, υ, δ, ὅ, ἡ, animam penetrans.
 Ψυχοδάτης, ἡ, ὄ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.
 Ψυχοειδής, ὄ, ἡ, animæ similis; item ψυχοειδός, τὸ ψυχοειδές, anima, natura animæ. Ex ψυχῆ et εἶδος.
 Ψυχοέν, adv. ex animo, Gl. V. A ψυχῆ.
 Ψυχόληθος, υ, δ, perniciæ animi; (2) ἀδφ. ὄ, ὅ, ἡ, animis perniciem adferens.
 Ψυχολίπτης, ὤ, animi seu animæ deliquium afferens, Ep.
 Ψυχομαντιός, υ, τὸ, locus ubi animæ sacrificiis coactæ responsa dabant consulentibus.
 Ψυχομάντης, ὄ, qui animas ex orco evocat et consulit.
 Ψυχομάχη, ὤ, fut. ἦσσι, ad extremum usque spiritum depugno, animosa contentione dimico, strenue et fortissime depugno. Ἄλλὰ μέναι ψυχομαχῆντες, ἕως ἂν περιγενόνται τῶν ἰχθῶν, Polyb. A ψυχῆ et μάχομαι.
 Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehementer dimicatio, ad extremum usque spiritum producta dimicatio. Gl. V. jurgium. Ex iisd.
 Ψυχομίγης, ἐς, cui animus admistus est seu inest, ut homo.
 Ψυχοπλανήτης, ὄ, ἡ, animos in errore inducens. Epith. Bacchi. Ex ψυχῆ et πλάνη.
 Ψυχορομπεῖον, υ, τὸ, locus ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus in quo ex inferis evocantur et interrogantur de futuris. - A
 Ψυχορομπός, ὤ, ὄ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos transmittit seu deducit, Mercurii epith.
 Ψυχορόφος, υ, δ, ὅ, ἡ, animam, i. e. sanguinem, sorbens. Ex ψυχῆ et ῥόφω.
 Ψυχοῤῥάγη, ὤ, ὄ, ἡ, ἡσσι, abruptur mihi anima, animam ago, singultio. Ἡ νῦν κατ' οἴκῃ ἐν χερσὶν βασάζεται ψυχοῤῥάγησα, Eur. Alc. 20, et Herc. Fur. 324. A
 Ψυχοῤῥάγης, εὖ, ὄ, ὅ, ἡ, cui anima abruptur, animam agens, singultans. Ex ψυχῆ et ῥάγνυμι.
 Ψυχοῤῥαγία, ας, ἡ, animæ singultatio vel suffocatio.
 Ψυχοῤῥαφίω, ὤ, animam, i. e. sanguinem, exsugo seu exsorbeo.
 Ψύχος, εὖ, τὸ, frigus, algor.
 Ψυχοσός, υ, δ, ὅ, ἡ, animam vel animas servans. Poet. pro ψυχοσός.
 Ψυχοσῶσια, ας, ἡ, animarum statio, vel animarum bilanci impositarum ponderatio. A ψυχῆ et σῶσις.

Ψυχοσόλος, υ, δ, ὅ, ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex eod. et ἔλλαω.
 Ψυχοσπῆκός, εὖ, ὄ, ὅ, ἡ, mentem exedens, reamatoria. Ex eod. et σπῆκω.
 Ψυχοστροφία, seu ψυχοστροφία, in frigidis locis nutrio, Sibyl.
 Ψυχοστροφός, υ, δ, ὅ, ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχοστροφόν, nomen herbæ. Ex ψύχος et στροφή. Unde
 Ψυχοστροφός, ὄ, ὅ, ἡ, frigore recreans. Epith. auræ.
 Ψυχοσπῆκωμαι, ἔμαι, animam traho.
 Ψυχοσφῆρος, υ, δ, ὅ, ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. A ψύχος et σφῆρω.
 Ψυχοσφῆς, ἐς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. Epith. alarum, vel ventos, frigus producens, M. Mus. A ψυχῆ, vel ψύχος.
 Ψυχοσμός, ὄ, idem quod ψύχος, Man.
 Ψυχοσπῆκος, herba quodam, Hes.
 Ψυχοσῶ, ὤ, fut. ὦσσι, animo, animatum reddo, animam et vitam induo; ψυχοσῶμαι, ἔμαι, animatus fio. Τίς λίθον ἐψύχωσε; Epigr. Ἄπτανον ἐψύχωσε δέμας νεκροσσοῦς ἡχώ, Nonn. P. 14, 44. A ψυχῆ.
 Ψυχοσῶναι, fut. ἀνά, refrigero; ψυχοσῶνιμος, frigus, Gl. V. A ψυχρός. Hinc
 Ψυχοσῶσια, ας, ἡ, frige-facio.
 Ψυχοσρευμα, ἄτος, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A
 Ψυχοσρέω, et ψυχοσρέωμαι, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A ψυχρός.
 Ψυχοσῆλατος, υ, δ, ὅ, ἡ, malleo ductus et in aquam frigidam mersus, Phut. Ex ψυχρός et ἐλάτω.
 Ψυχοσῆμα, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρός.
 Ψυχοσῆζω, fut. ἴσσι, refrigero; ψυχοσῆζωμαι, frigesco, Gl. V. Ab eod.
 Ψυχοσῆζόν, refrigeratum, Gl. V. A præc.
 Ψυχοσῆφῆς, εὖ, ὄ, ὅ, ἡ, frigida tinctus seu imbutus, in frigidam demersus. Ex ψυχρός et βάπτω.
 Ψυχοσῆχος, υ, δ, ὅ, ἡ, qu. dic. frigidam recipiens, frigidarius. Ex eod. et δέχομαι.
 Ψυχοσρογίω, ὤ, fut. ἦσσι, frigide dico, frigida oratione vel frigido sermone utor.
 Ψυχοσρογία, ας, ἡ, dictio frigida, sermo frigidus. A
 Ψυχοσρολόγος, υ, δ, ὅ, ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex ψυχρός et λόγος.
 Ψυχοσροσία, ας, ἡ, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex ψυχρός et λάω.
 Ψυχοσροσπία, frigida labor, frigidum lavacro utor, frigida perfundor, Phut. Ex iisd.
 Ψυχοσροσπία, υ, δ, qui frigida lavatur vel lavari solet, psychrolutes.
 Ψυχοσροσπία, ὤ, idem quod ψυχοσροσπία.
 Ψυχοσροσπικτός, ἡ, ὄν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρός et σπώω. Unde
 Ψυχοσροσπός, ὤ, ὄ, ὅ, ἡ, frigidum faciens.
 Ψυχοσροσπία, ας, ἡ, frigida potus, frigida potio. Ex ψυχρός et σπώω.
 Ψυχοσροσπία, ὤ, frigidam potio, frigida potu delector. A
 Ψυχοσροσπότης, υ, δ, ὄ, frigidæ potior, qui frigida potu delectatur.
 Ψυχρός, εὖ, ὄ, ὄν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus et jejunos in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miser, ut βίος ψυχρός, &c. Il. 5, 75. A ψύχος.
 Ψυχοσρῶγης, εὖ, ὄ, ὅ, ἡ, frigide stillans, Aret. Ex ψυχρός et σρῶγῆ.
 Ψυχοσρῶτης, πτος, ἡ, frigiditas, frigus; metaph. segnitias; (2) jejunitas, absurditas. A ψυχρός.
 Ψυχοσρῶντασμα, ἄτος, τὸ, commentum frigidum, ineptum, vanum, vel species vana, Hesych.
 Ψυχοσρῶσος, υ, δ, ὅ, ἡ, frigidam metuens.
 Ψυχοσρῶσός, υ, δ, ὅ, ἡ, frigidam ferens, Gl. V. ψυχοσρῶσόν, frigidarium. Ex ψυχρός et σρῶω.
 Ψυχοσρῶς, adv. frigide; (2) inepte.
 ΨΥΧΩ, fut. ἔω, frige-facio, refrigero; (2) siccio, arefacio; (3) flo, spiro; (4) ἐψυγμένος, frige-factus, perf. pass. part. ψυγείς, idem, aor. 2. pass. part. ψυγῆσθαι, f. 2. pass.

Καὶ ψύξωσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον, Jerem. 8, 2.
 Ψυγῆσται ἡ ἀργαπὴ τῶν πολλῶν, Matt. 24, 12. Κῆρα ψυγῆσι παρῆρσαντα περσικαί, Aristoph. Nub. 151.
 Ψύχωσις, εὖ, ἡ, animatio et qu. dic. animæ inditio, animæ possessio. A ψύχω.
 Ψυχωφέλιον, ας, ἡ, animæ emolumentum. A
 Ψυχωφέλης, εὖ, ὄ, ὅ, ἡ, animam juvenans, animæ vel animo utilis.
 ΨΥΛ, ας, ἡ, factor; odor teter, Suid.
 Ψυδαρός, squalidus, Hes.
 Ψύζα, ας, ἡ, pruritus cum fætere; (2) morbi species. Angl. scurvy. A ψύω.
 ΨΥΘΙΟΝ, υ, τὸ, frustulum, mica; (2) inferior crusta panis.
 Ψύω, ας, ἡ, odor teter, Hes. ψύζα, E. M. ψύω, Suid. Foss. A ψύω.
 Ψυῖζος, υ, δ, factor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) situs, squalor, I. e. Græc. Ab eod.
 Ψυλῆ, ης, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula. A ψυλός. Hinc
 Ψυλόεις, εντος, ὄ, mentulatus, Gl. V.
 ΨΥΛΩΣ, ὤ, ὄ, verpus, apella, recutitus; (2) titio.
 Ψυμῖζω, fut. ἴσσι, Att. ψυμῖω, buccæ seu turunda in os inserta pasco et nutrio; (2) pasco, Gl. V. cibo; (3) in pastum consumo. Κέκραχθι, τῆτο δ' (παιδίων) ἐδέσποτε συ ψυμῖσι, Aristoph. Thesm. 699. Ἡ δ' ἔλθον, ἡ δ' ἐψύμισιν, Id. Lys. 19. A ψυμός.
 Ψυμίον, vel ψύμιον, υ, τὸ, frustulum, quod ori ingeritur, offula, offella. Gl. V. buccella panis, Dim. ab eod.
 Ψυμσμα, ἄτος, τὸ, frustum rei esculentæ, quantum buccæ possit semel capere; (2) buccæ, buccella. A ψυμῖζω.
 Ψυμοκόλακίον, adentor et adolor, cibi causa. A
 Ψυμοκόλαξ, ἄπος, ὄ, parasitus. Ex ψυμός.
 Ψυμοκόλαφος, υ, δ, parasitus vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi sibi patitur.
 Ψυμώλεθρος, υ, δ, perniciæ seu helluo buccærum.
 Ψυμοπωλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expositi jacent, apud pistorum. A seq. et πωλέω.
 ΨΥΜΩΣ, ὤ, ὄ, frustum, buccella, mansum.
 ΨΥΡΑ, ας, ἡ, scabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrausta, phalæna.
 Ψυραργία, ὤ, scabie fera laboro, Levit. 22, 22. Ex ψύρα et ἄργιος.
 Ψυράλεος, ἰα, εὖ, scabiosus, Gl. V. A ψύρα.
 Ψυράσις, εὖ, ἡ, scabies. A ψυράω.
 Ψυράω, ὤ, scabie laboro, psora infestor, Gl. V. ψυράω, scabio; et ψυράω, scabiosus, Gl. V. Diosc. A ψύρα. Unde
 Ψυράσις, ἡ, ὄν, faciens contra scabiem.
 Ψυραστῆλαι, οἱ, viles pisciculi, Hes.
 Ψυράς, εὖ, ὄ, ὄν, scaber, scabiosus, Gl. V.
 Ψυράς, υ, δ, pedico, Hes. seu ψυράς.
 Ψυραφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo scabra, pruriginosa oculorum scabies.
 Ψυράδης, εὖ, ὄ, ὅ, ἡ, scabiosus, scabidus, vel scaber. A ψύρα.
 Ψυράς, ὤ, ὄ, terra arenosa. A ψύρα.
 Ψύχος, pro ψυχρός, Suid.
 ΨΥΧΩ, fut. ψύξω, in frusta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἔπιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ τὸς σάχους, ἔ ἥπιον, ψύχοντες ταῖς χερσὶ, Luc. 6, 1.
 Ψώω, idem quod ψάω. Ψώωσι, mulcere, Hes. Ern.

Ω.

Ω. Litera Græcorum vigesima quarta, quæ suo nomine ο μίγα sive ο magnium appellatur, et Hebræo Cholem respondet; (2) nota numeralis, valens octingenta, et cum lineola inferne appicta φ, octingenta millia. Ω, adv. vocantis et acclamantis, o! Ω, sim, præc. conj. verbi εἶμι, sum.

*Ω, miserim, a. 2. conj. act. verbi ἴημι pro ἴω.
 *Ω, adv. admirantis; (2) dolentis, o!
 *Ωα, ac, ἦ, pellis ovina; (2) vestis inferior vel etiam superior; (3) limbus vestimenti circa imam partem. Ab ὄϊς.
 *Ωάζω, fut. ἄσω, audio. Ab ὄσας.
 *Ωάριον, v, τὸ, ovulum. Dim. ab ὄν.
 *Ωας, τὰ, auris, Dor. pro ὄσας. Ab ὄσας.
 *Ωάξω, fut. ξῶ, dispesco et distribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὄξῆ. Unde
 *Ωάξτης, v, ὁ, tribulus, Hes. Vox Laconica. *Plut. in Lycurg. 6.*
 *ΩΒΗ, ἦς, ἦ, tribus, pars populi. Lacon.
 *Ωγα, aperui, perf. ind. med. verbi ὄγω, aperio.
 *Ωγαθε, o bone, Dor. pro ὄ ἀγαθε, voc. sing. ab ἀγαθός, bonus.
 *Ωγήν, Oceanus, Hes. Hinc ἀγνεῖναι, oceanida.
 *Ωγρός, ἔ, ὁ, stertor, *Æschyl. Eumen. 126.*
 *Ωγγυνο, 3. plur. imperf. indic. pass. verbi ὄγγυμι, aperio.
 *Ωγρον, aperiebam, aor. 2. ind. act. verbi ὄγω, aperio.
 *Ωγυγίος, v, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, vetustus. Ab Ogyge, rege Atticæ antiquissimo.
 *Ωγυγίος, ἦ, palus, lacus, *Suid.* Ab ἀγυγίω.
 *Ω γῶ, Dor. pro ὄ ἴγω, quod ego.
 *Ωδα, olui, perf. ind. med. verbi ὄζω.
 *Ωδαριον, v, τὸ, cantilena, *Gl. V.* Ab ὄδη.
 *Ωδε, adv. hoc modo, sic, ita; (2) hic; (3) huc, ὅδε κέκλιος, huc illuc, *Gl. V.* Ab ὄς.
 *Ωδειον, v, τὸ, locus minuti theatri speciem habens, in quo certamina musica spectabantur. *Odeum. Gl. V.* Odium. Ab
 *Ωδη, ἦς, ἦ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.
 *Ωδῆκαντι, tumuerunt, 3. pl. perf. ind. act. Dor. pro ὄδηκασαι, ab οἰδία, tumeo.
 *Ωδηκας, intumuiisti, 2. sing. perf. ind. act. et
 *Ωδημένον, inflatum, acc. sing. perf. part. pass. verbi ejusd.
 *Ωδι, adv. ita, sic. *Att.* pro ὄδι.
 *Ωδικός, ἦ, ὄν, canorus; (2) cantandi peritus, musices peritus. Ab ὄδη.
 *Ωδικῶς, adv. canore, musice.
 *Ωδι, sive ὄδης, ἴνος, ἦ, dolor parturientis; (2) ipse partus, puerperium; (3) vehementissimus dolor; (4) vinculum, funis. (2) *ματρὸς κοινῆς ἀπέβλασεν ὄδῖος, communis matris editæ sunt partu, Soph. Œd. Col. 532.* Ab ὄδῖον. Hinc
 *Ωδνηρῶς, adv. summo cum dolore parturiendo.
 *Ωδνάλων, partus dolores solvens sive levans. Ex ὄδῖον et λῶα.
 *Ωδῖον, fut. ἰῶ, et ἴσῶα, a partu doleo, partus doloribus crucior, parturio; (2) vehementer cupio, vel in aliqua re laboro. *Καὶ μὴν θυραῖος, ὅστι μ' ὄδῖονεν, Soph. Aj. 805.* Τεκνία μω, ἔς πάλιν ὄδῖον, *Gal. 4, 19.* Ab ὄδῖον.
 *Ωδῖς, ἴνος, ὁ, idem quod ὄδῖον.
 *Ωδιστρῶν, iter faciebam, imperf. ind. act. contr. pro ὄδιστρέων, ab ὄδιστροῖα.
 *Ωδοπαῖς, ἔ, ὁ, qui odas, cantiones, sive carmina, conficit. Ex ὄδη et παῖα.
 *Ωδός, ἔ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ὄδη, cantus.
 *Ωδον, tuncbam, imperf. ind. act. contr. pro ὄδων, ab οἰδῶα.
 *Ωδῖστο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ὄδῖσθαι.
 *Ωδῖσιν, et ὄδῖσι, ἦ, indignatio, increpatio, Hes. Ab ὄδῖσῶα, indignor.
 *Ωδῖσῶτο, pro ὄδῖσῶτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὄδῖσθαι, *trascor: Odys. 5, 340.*
 *Ωδῖσι, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro ὄδῖσι, vel ὄδῖσι, ab ὄζω, olco.
 *Ωῆ, adv. dolentis, ohe! ohe!
 *Ωω, v, τὸ, ovum, *Aratus 956.* Ab ὄν.
 *Ωωω, dico o, exclamo ὄ, *Æschyl.*
 *Ωῆ, heu! *Gl. V.*
 *Ωῆην, gnavi, aor. 1. ind. pass. verbi ὄωμαι.
 *Ωῆνται, trudunt, 3. pl. præs. ind. pass. vel med. Dor. pro ὄθῆνται, ab
 *Ωῆ'Ἐν, ᾤ, fut. ὄθῶα, et ὄσω, trudo, pello,

pulso, impello, propello, motu violento a me dimoveo; in med. est irruo, invado. *Μὴ θηκτόν ἀσθ φάσθαιον δι' ἥσασος, Eurip. Med. 40, et 379.* *Ωρα δ' ὅπως ὀδησῶμαι τῆσδε τῆς ἔξ ἄσῶας ἥκοντας, *Aristoph. Conc. 300.* Hinc
 *Ωθασίς, εἰς, ἦ, trusio, extrusio, expulsio, protrusio, propulsio.
 *Ωθῶα, f. 1. ind. act. verbi ὄθῶα. Unde
 *Ωθῶα, f. ἴσα, vexo, concutio, male tracto; ὀθῶμαι, in turba premor; contendo, rixor, in unam sententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculosum.
 *Ωθισμός, ἔ, ὁ, nixus quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conamur; (2) impulsio, propulsio; (3) conflictus, prælium. A præc.
 *Ωθῖνυτο, patebant, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ὄθῖνυτο, ab ὄθῖνυμι, pro ὄθῖνυμι.
 *Ωθῖτο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi ὄωμαι, pulo.
 *Ωθῖα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὄθῖα, ab ὄθῖα, aperio. **Ἡ δ' αἰψ' ἔξελευσα θύρας ἀνῆξε φαινας, Od. 10, 230.*
 *Ωθῖον, v, τὸ, ovulum. Dim. ab ὄν.
 *Ωθῖατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ὄωμαι.
 *Ωθῖσῶτο, 3. sing. aor. 1. opt. *Arat. 1006.*
 *Ωθῖστο, abibat, 3. sing. imperf. ind. med. *Poet.* pro ὄθῖστο, ab ὄθῖστο.
 *Ω κ, Dor. pro ὄ ἐς.
 *Ωκα, adv. celeriter, subito. Ab ὄκῶς.
 *Ωκία, celerem, acc. sing. ab ὄκῶς, εἰς, celer.
 *Ωκία, pro ὄκῖα, *Hom.* item adv. pro ὄκῖος.
 *Ωκῖανῖος, v, ὁ, ἦ, oceanicus. Ab ὄκῖανῖος.
 *Ωκῖανῖος, v, ὁ, idem et ab eod. Hinc
 *Ωκῖανῖος, ἴδος, ἦ, Oceanitis.
 *Ωκῖανῖη, ἦ, filia oceani, *Hesiod.*
 *Ωκῖανῖο, gen. sing. *Ion.* pro ὄκῖανῖο. Ab
 *ΩΚΕΑΝΟΣ, ἔ, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.
 *Ωκῖος, adv. celeriter, cito. Ab ὄκῶς.
 *Ωκῖον, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ὄκῖον, ab οἰκῖον.
 *Ωκῖμος, ἴνη, ἴνον, ex ocimo confectus. Ab
 *Ωκῖμον, v, τὸ, ocimum, herba. *Plin. 20, 48, 12.* *Angl. BASIL.* Ab ὄκῶς. Hinc
 *Ωκῖμοσῖος, idem quod ὄκῖμοσῖος, item ὄκῖμοσῖος, herba quædam, *Lat. ocimastrium, Diosc.*
 *Ωκῖμοσῖος, εἰς, ὁ, ἦ, ocimum referens.
 *Ωκῖμοσῖον, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκῖω.
 *Ωκῖσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ejusd.
 *Ωκῖσι, adv. velocissime, celerrime. Ab
 *Ωκῖσις, ἦ, ὄν, velocissimus; superl. ab ὄκῶς.
 *Ωκῖαν, ὄνος, ὁ, ἦ, velocior; comp. ab eod.
 *Ωκῖασις, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi ὄκῖαζω, in genua procumbo.
 *Ωκῖομοσῖη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi οἰκῖομοσῖαι.
 *Ωκῖομοσῖη, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 *Ωκῖομοσῖη, miserati estis, 2. pl. et
 *Ωκῖομοσῖη, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum v, ab οἰκῖομοσῖη.
 *Ωκῖόλος, v, ὁ, ἦ, velox in mari, velociter per mare currens, *Il. 15, 705.* Ex ὄκῶς et ὄλος.
 *Ωκῖόσῶς, ὁ, citatus in clamore; ὄκῖόσῶς, celeres in pugna, *Hesych.* Ex eod. et βοή.
 *Ωκῖόσῶς, v, ὁ, ἦ, celeriter feriens, pernix. Ex eod. et βάλλω.
 *Ωκῖόσῶτο, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὄκῖόσῶτο, ab eod. et δάκνω.
 *Ωκῖόδοκτος, v, ὁ, ἦ, celeriter doctus seu edoctus, qui celeriter discit.
 *Ωκῖόδοκτος, v, ὁ, ἦ, velociter se movens, velox. Ex ὄκῶς et δῖναι.
 *Ωκῖόδοκτος, v, ὁ, ἦ, qui velociter currit.
 *Ωκῖόδοκτος, εἰς, ὁ, ἦ, celeriter loquens. Ex ὄκῶς et ἴπος.
 *Ωκῖόδοκτος, v, ὁ, ἦ, cursu celer. *Ἰκῖόδοκτος περιπέτηλον, Call. in Dian. 165.*
 *Ωκῖόδοκτος, a, ὄν, celeriter pariens, seu celerem, faciem partum efficiens. A λοχῖος.
 *Ωκῖόδοκτος, ὁ, ἦ, qui cito graditur, cito gradu proficiscens. A ρολῖος.
 *Ωκῖόδοκτος, v, ὁ, ἦ, qui subito fato abripitur,

qui subito exitio perit; brevis ævi; item subitam mortem afferens. *Οἱ μὲν ἐλιγοχρόνιον ἔχουσι ἐ ἀνῖμορον, τὸ φύσημα, Luc. 341. Il. 1, 417.* Ex ὄκῶς et μόρος.
 *Ωκῖομοσῖος, Ar. Ab ὄκῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, ὁ, ἦ, subitæ mentis, *Opp.*
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, celeriter, festino. Ab ὄκῶς.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, celeriter volans; (2) qui rapido cursu fertur, præpes. Ex eod. et τῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, idem quod ὄκῖομοσῖος, *Coluth.*
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, celeriter vel perniciousè vagans.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, celeriter navigans.
 *Ωκῖομοσῖος, celeriter curro, celer sum pedibus. Ab
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, pedibus celer, velox. Ab ὄκῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, qui cito punit vel ulciscitur, *Æschyl. L. T. 749.* Ex ὄκῶς et ποινή.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, celeriter velens seu transvehens.
 *Ωκῖομοσῖος, ᾤ, celeriter eo, velox sum. Ab
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, cito permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox. *Il. 1, 421.* A πῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, idem quod ὄκῖομοσῖος, *Er.*
 *Ωκῖομοσῖος, πῖομοσῖος, ὁ, ἦ, pedibus celer, *Ph.* pernix.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, celeres habens alas, *Ph.* pernix. A πῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, idem quod
 *Ωκῖομοσῖος, et ὄκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, celeriter fluens. Ex ὄκῶς et ῖομοσῖος.
 *ΩΚΥΣ, ὄκῖος, ὄκῖος, gen. εἰς, εἰς, εἰς, celer, velox, pernix, citatus.
 *Ωκῖομοσῖος, ὁ, ἦ, celeriter videns, a σκοπέω, vel celeriter feriens, quæ petit, a σκοπέω.
 *Ωκῖομοσῖος, ἦ, ὄν, velocissimus; superl. ab ὄκῶς.
 *Ωκῖομοσῖος, adv. velociter.
 *Ωκῖομοσῖος, ἦ, celeritas, velocitas. Ab ὄκῶς.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, ad partum celeritatem conferens; ut ὄκῖομοσῖος φῆμακον. *Ἰκῖομοσῖος, liber Telephi grammaticæ, sic inscriptus, quia continebat collectionem epithetorum, ad ingenii adolescentum obstetricandum.*
 *Ωκῖομοσῖος, v, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, cito pariens; (2) partum accelerans, fecundans. *Ἰκῖομοσῖος πῖομοσῖος φῆμακον, Soph. Œd. Col. 689.* Ex ὄκῶς et τῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, perf. ind. med. v. ὄκῖομοσῖος pro ὄκῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, Dor. pro ὄκῖομοσῖος, sulcus.
 *Ωκῖομοσῖος, v, τὸ, caput cubiti eminentis et protuberans, cubiti pars gibbosa; κῖομοσῖος ὄκῖομοσῖος ἔκ ἄγκῖον, *Gal.* Ex ὄκῖομοσῖος et κῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, ἦ, ὄν, cubitus, brachium, ulna.
 *Ωκῖομοσῖος, ὁ, humeralis, *Iyc.*
 *Ωκῖομοσῖος, perdidit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὄκῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄκῖομοσῖος et θυμῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, fructum perdens, *Od. 10, 510.* Ex ὄκῖομοσῖος et καρπῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, v, ὁ, ἦ, domus seu domum perditor, familiæ pestis, *Æsch. S. T. 726.* Ex ὄκῖομοσῖος et οἶκος.
 *Ωκῖομοσῖος, ὁ, ἦ, perdens liberos, *Nonn.*
 *Ωκῖομοσῖος, 3. s. a. 2. ind. med. v. ὄκῖομοσῖος, perdu.
 *Ω κῖομοσῖος, o ingenue! Dor. pro ὄ κῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, ἦ, ὄν, cubitus, brachium, ulna. Ab ὄκῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, v, τὸ, navicula oncraria, *R. Dian.* ab ὄκῖομοσῖος, navis oncraria.
 *Ωκῖομοσῖος, ἔ, ὁ, ἦ, curvatura brachii, *Hesych.*
 *Ωκῖομοσῖος, plius, pro ὄ κῖομοσῖος.
 *Ωκῖομοσῖος, ὁ, ἦ, sulcus, acc. ὄκῖομοσῖος. *Τίμειν ὄκῖομοσῖος, Call. Dian. 180.*
 *Ωκῖομοσῖος, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὄκῖομοσῖος, totum comburo.
 *Ωκῖομοσῖος, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ὄκῖομοσῖος, lamento.
 *Ωκῖομοσῖος, super humero vel humeris, *Hes.*

Ἐμαδῖς, et ἄμαδῖν, idem, Hes.
 Ἐμαδῖος, α, ον, humeralis, in humero positus. Ab ἄμος.
 Ἐμαλθής, ὁ, qui curatus fuit quum crudus adhuc esset, nec coctione ad maturitatem pervenisset, Hes.
 Ἐμαματίλιος, η, ον, viti viridi similis. Ex ἄμος et ἄματιλίος.
 Ἐμάστειν, *sequēbar*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἄμαστειν, *contr.* ex ἄμαστειν, ab ἄμαστειν.
 Ἐμάστεισα, *seculus sum*, aor. 1. ind. act.
 Ἐμαχθής, εὖς, ὁ ζή, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ἄμος et ἄχθος.
 Ἐμειν, *simus*, 1. pl. præs. conj. verbi εἰμῖ, *sum*.
 Ἐμεις, *simus*, persona ead. *Dor.* formata.
 Ἐμηλίσις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ἄμος et λῆσις.
 Ἐμιν, *putabam*, imperf. ind. med. *per Synch.* pro ἄμην, ab ἄμην.
 Ἐμπίη, ἦρος, ὁ, idem quod
 Ἐμπίης, ἦ, ὁ, crudivorus, qui crudis vescitur; (2) sævus et immitis. Ex ἄμος et ἔδω.
 Ἐμία, ας, ἡ, humerus. Ab ἄμος.
 Ἐμῖος, αἰα, αἰον, qui est in humero. Ab ἄμῖος.
 Ἐμῖος, α, ὁ, qui humeris est repandis et amplis. Ab ἄμος.
 Ἐμίλει, *colloquebatur*, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ἄμῖλει, ab ἄμῖλει.
 Ἐμίλιος, *collocutus est*, 3. sing. aor. 1. ind.
 ἘΜΙΛΙΑ, ης, ἡ, ludus nucum.
 Ἐμίλειν, imperf. ind. act. pro ἄμῖλειον, ab ἄμῖλειον.
 Ἐμῖον, τὸ, Dim. humerus parvus.
 Ἐμοδῖος, sive ἄμοδῖος, α, ον, et ἄμοδῖός, sive ἄμοδῖός, e crudo boum corio factus. Ex ἄμος et βύς.
 Ἐμοδῖός, ὁ, lorum e corio crudo bovis; vel *aq̄*, e corio crudo bovis factus.
 Ἐμοδῖός, α, ὁ ζή, crudivorus. Ex βορά.
 Ἐμοδῖός, Nic. Th. 739. idem.
 Ἐμοδῖοσφορέβιατος, α, ὁ, super crude vorata ambulans, Eur. Tro. 432. P.
 Ἐμοδῖοστος, crudelis. *Λύσσα ἄμβροστος*, Eur. Herc. Fur. 887.
 Ἐμοδῖός, ἄστος, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, R. Ex ἄμος et βρώσκα.
 Ἐμοδῖοστος, α, ὁ ζή, qui crudus comeditur.
 Ἐμοδῖοστος, ἰνη, ἰνον, e crudo corio bovino factus, Ph. ἄμοδῖοστον, terginum, al. Gl. V. pera de corio. Ab
 Ἐμοδῖοστος, α, ὁ ζή, idem. Ex βύσσα.
 Ἐμοδῖοστος, οντος, ὁ ζή, cui cruda et viridis est senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum, Il. 23, 791.
 Ἐμοδῖοστος, α, ὁ ζή, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαίζω.
 Ἐμοδῖοστος, ἰς, valde mordens, acerbus, Æsch. S. T. 698. Ex ἄμος et δάκνω.
 Ἐμοδῖοστος, α, ὁ ζή, crude decerptus, qui non dum maturus decerptus, unde de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptiam per vim stupratur. Ex eod. et δρέπω.
 Ἐμοδῖοστος, ἄ, fut. ἴσω, crudum aræ impono, Il. 1, 461. Od. 14, 427. Ex τίθημι.
 Ἐμοδῖοστος, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi præc.
 Ἐμοδῖοστος, χος, ὁ ζή, horrentem comam habens.
 Ἐμοδῖοστος, α, ὁ ζή, crudelis, Soph. Aj. 897.
 Ἐμοι, heu, heu mihi! pro ἄμοι.
 Ἐμοίθης, α, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ἄμος et οἶδω.
 Ἐμοῖα, dat. pl. Ion. pro ἄμοῖα, ab ἄμος.
 Ἐμοῖα, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἄμοῖα.
 Ἐμοκῖλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.
 Ἐμοκῖλη, ἰος, ὁ ζή, qui validis robustisque humeris est, fortis, robustus, Soph. Aj. 206. Ex κράτος.
 Ἐμοκῖλη, ἄ, efferro me et glorior.
 Ἐμοκῖλη, α, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur. Gl. V. crudarium, sudarium, linteum. Ἐδολίχῃ κερύς περιβαλόντος αὐτῷ τὸ ἄμῖλον, Plut. 2, 509.
 Ἐμολογημένος, adv. haud dubie, certo.

Ἐμολογήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἄμολογῶ.
 Ἐμολογῶ, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Ἐμολογῶ, ἡ, arbor quæ mala cruda producit, Steph. al. ἀπομολῶ, ἀμολογῶ, ἄμολογῶ, Theoc.
 Ἐμολογῶ, ἦμαι, crudescio, Gl. V. Ab ἄμος.
 Ἐμολογῶ, ἄν, αἰ, scapulæ et partes humeri posteriores, Phil. ἀμολογῶ, armus, scapula. Ex ἄμος et πλάτη, scapula.
 Ἐμολογῶ, qu. dic. ἀμολογῶ, qui crudelia facinora patrat, Hes.
 ἘΜΟΣ, α, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.
 ἘΜΟΣ, ἡ, ὄν, crudus, de fructibus. Hinc *metaph.* ad mores, ingenium refertur. (2) Ἄλλ' αὐτῆ' ἄμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρός διτ' πωλοδαμνῖν, Soph. Aj. 548.
 Ἐμῶσα, a. 1. ind. act. verbi ἄμῶμι, pro ἄμῶ.
 Ἐμῶστιά, ας, ἡ, cruditas ciborum, *Suicer.* Ab ἄμῶστος, α, ὁ ζή, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ἄμος et σῖτος.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, qui crudus adhuc discerpitur et lanuatur, Aristoph. Equit. 354. Ex ἄμος et σπαράσσω.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ, et ἀμῶστίρατος, α, τὸ, salsa-mentum crudum, Ph. ἀμῶστίρατος, salitum crudum.
 Ἐμῶστίρατος, ἡ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitiā. Ab ἄμῶστος.
 Ἐμῶστίρατος, ἄ, f. ἴσω, factum immaturum pario, abortum facio. Ab
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, crudum adhuc seu immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ἐμῶστίρατος ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέξινα, Call. in Del. 120. Ἀ τίκτω.
 Ἐμῶστίρατος, ἄ, fut. ἴσω, crudum et immaturum seco; ἀμῶστίρατος, crudum secandum. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, crudum secandum est, Gal.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus et immaturus esset. A τίκτω.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ, tyrannus crudelis.
 Ἐμῶστίρατος, ας, ἡ, esus crudarum carnum. Ab
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ, ἡ, crudis cibis vescens, Il. 5, 782.
 Ἐμῶστίρατος, in humeris gesto. Ab
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, humeris gestans. Ex ἄμος et φέρω.
 Ἐμῶστίρατος, ονος, ὁ ζή, crudelis. Ab eod. et φέρω.
 Ἐμῶστίρατος, crudeliter. A præc.
 Ἐμῶστίρατος, ὁ, crudelis Charon, Ep.
 Ἐμῶστίρατος, ἰστον, a. 1. ind. act. verbi ἄμῶστω.
 Ἐμῶστίρατος, adv. crudeliter, sæve. Ab ἄμῶστος.
 Ἐμῶστίρατος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμῖ, *sum*.
 Ἐμῶστίρατος, conjunct. igitur, ergo, Ion. pro ἔν.
 Ἐμῶστίρατος, quorum, gen. pl. ab ἄς, *quid*.
 Ἐμῶστίρατος, *lucrifeci*, a. 1. ind. med. *per Synchop.* pro ἄμῶστίρατος, ab ἄμῶστίρατος, pro ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, *Poet.* pro ἄμῶστίρατος, o *ver!*
 Ἐμῶστίρατος, *profuerunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἄμῶστίρατος, ab ἄμῶστίρατος, pro ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, *probris incessit*, Il. 17, 25. *per Synchop.* pro ἄμῶστίρατος, aor. 1. verbi ἄμῶστίρατος, ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, imperf. ind. act. verbi ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, εμροβραβῖ, aor. 1. ind. act.
 Ἐμῶστίρατος, imperf. ind. act. *contr.* pro ἄμῶστίρατος, ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, *per Crasin* pro ἄμῶστίρατος, ventus.
 ἘΜΕΟΜΑΙ, ἦμαι, mercor, emo. Ἐμῶστίρατος μεταλλά, Aristoph. Eq. 361. Ἐμῶστίρατος ἀργυρίῳ ἄμῶστίρατος, Id. Plut. 518. ἀμῶστίρατος, Id. Vesp. 305. Ab
 Ἐμῶστίρατος, ἡ, emptio, mercatio; (2) redemptura; (3) pretium. Γεῦμα τὴν ἄμῶστίρατος, Eur. Cyc. 139. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, emas, 2. sing. præc. conj. med. *contr.* pro ἄμῶστίρατος, ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, ἄστος, τὸ, res emptæ. Ab eod.
 Ἐμῶστίρατος, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, empturio, emere cupio. Ab

Ἐμῶστίρατος, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, f. 1. ind. act. verbi ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.
 Ἐμῶστίρατος, εως, ἰον, emendus. Ab eod.
 Ἐμῶστίρατος, εως, ὁ, emptor. Ab eod.
 Ἐμῶστίρατος, ἄ, empturio, emere cupio, Theophr. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, ἡ, ὄν, propensus ad emendum, Gl. Vet. cinax. Ab ἄμῶστίρατος. Unde
 Ἐμῶστίρατος, ἡ, ὄν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitium, venalis.
 Ἐμῶστίρατος, Dor. pro ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, et ἄμῶστίρατος, ἰον, venalis, mercalis. Ἐμῶστίρατος ἄμῶστίρατος, scitis ut ervum venale fuerit, Demosth. adv. Androt. 216. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro ἄμῶστίρατος, ab ἄμῶστίρατος, nominio. Ab ἄμῶστίρατος, imperf. ind. act.
 Ἐμῶστίρατος, nominavit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
 Ἐμῶστίρατος, 3. sing. aor. 1. ind. pass.
 Ἐμῶστίρατος, adv. nominatim. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ, pretium, quod emptor persoluit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, Il. 21, 41. (3) merx ipsa.
 Ἐμῶστίρατος, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἄμῶστίρατος, ab ἄμῶστίρατος, proprio.
 Ἐμῶστίρατος, Dor. pro ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἄμῶστίρατος, aperio.
 Ἐμῶστίρατος, εως, ex ovo genitus. A γίνομαι.
 Ἐμῶστίρατος, εως, ὁ ζή, ovo similis, ovi speciem grens. Gl. Vet. ovatus. Ex εἶδος.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ, ovorum fractio. Ex ὄν et καταγνώω. Unde
 Ἐμῶστίρατος, εως, ἡ, ovorum fractio.
 Ἐμῶστίρατος, imperf. ind. med. verbi ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, et similium.
 Ἐμῶστίρατος, α, τὸ, superior domus pars.
 Ἐμῶστίρατος, *putabant*, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, vel ἄμῶστίρατος, acclamatio nautica.
 Ἐμῶστίρατος, ἰδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ἄν and πάλω.
 Ἐμῶστίρατος, α, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ἄν and σκύφος.
 Ἐμῶστίρατος, ἄ, ovum pario. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, ovum partu edens, oviparus. Ex ἄν and τίκτω.
 Ἐμῶστίρατος, 2. sing. imperf. verbi ἄμῶστίρατος, Aristoph. Eq. 352.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, ovum ferens. Ex ἄν and τίκτω.
 Ἐμῶστίρατος, ἄ, f. ἴσω, ova custodio. Ex ἄν and φύλαξ.
 Ἐμῶστίρατος, vultus, acc. sing. ab ἄμῶστίρατος, vultus.
 Ἐμῶστίρατος, dedi, aor. 1. ind. act. verbi ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, adv. ubi. Ab et pro ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, idem quod ἄμῶστίρατος, Ap.
 Ἐμῶστίρατος, ἡ, epitheton Dianæ (al. ἄμῶστίρατος). Ab ἄμῶστίρατος, quod parientes respicit.
 Ἐμῶστίρατος, ἡ, ἡ, ictus qui fit manu, Hes.
 Ἐμῶστίρατος, Dor. pro ἄμῶστίρατος, o Apollo!
 Ἐμῶστίρατος, Dor. pro ἄμῶστίρατος, Apollo.
 Ἐμῶστίρατος, Dor. pro ἄμῶστίρατος, o caryari.
 Ἐμῶστίρατος, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἄμῶστίρατος, asso.
 Ἐμῶστίρατος, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἐμῶστίρατος εἰς ἄνδρος ἄμῶστίρατος τῆς κέρης, Plut.
 Ἐμῶστίρατος, ας, ἡ, cura. Εἴτα τῶν θεῶν ἄμῶστίρατος ποιῶστίρατος, deos nihil facere videmini, Soph. Ed. Col. 277. Ἐμῶστίρατος, curam habere.
 Ἐμῶστίρατος, pro ἄμῶστίρατος, Eust.
 Ἐμῶστίρατος, fut. ἴσω, decoro, venusto, venustate concilio, orno; fere in deteriorem partem, de nimio cultu, ἄμῶστίρατος, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ἄμῶστίρατος.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ ζή, formæ exornandæ studiosus. Ex ἄμῶστίρατος et κομῶ.
 Ἐμῶστίρατος, α, ὁ, ἡ, forma speciosus. A μορφή.
 Ἐμῶστίρατος, versor cum iis qui florenti adhuc ætate sunt et forma venusta, Suid.

Ῥαιοπώλης, ὁ, pomorum venditor; (2) cinadus, qui florem ætatis vendit, *Ern.*
 Ῥαίος, αἴα, αἰὼν, tempestivus; *act. et pass.* (2) qui forma est venusta et decora; lepidus, festivus, pulcher, decorus. *Gl. V. Ῥαίαια*, fructus tempestivi, æstivi. Ῥαίος βίος, vita matura, senectus, *Eurip. Phœn. 975.* Ab Ῥαίω.
 Ῥαϊότης, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo et decor formæ.
 Ῥαϊότης, 3. pl. præf. ind. act. *Æol.* et cum ὦ, pro Ῥαϊίζωσι, ab Ῥαϊίζω, maturum reddo.
 Ῥαϊοῦ, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab Ῥαίω.
 Ῥαϊοῦρος, ῆ, ὁ, ornatus exquisitor, ad venustatem formæ ostentandam, *Plut.* Ab Ῥαϊίζω.
 Ῥαίως, mature, *Gl. V.* Ab Ῥαίως.
 Ῥαϊκῶν, ῶ, curis nimis confectus concido, linquor animo. Ῥαϊκῶσσι ἔγερ ἐξήνιστατο, ἰδὼν πτόν καταγνύμενον ὄνε πλῆν, *Arist. Pace, 702.* Ab Ῥαίω.
 Ῥαϊκῶν, idem et ab eod.
 Ῥαϊάνα, pro ῶ ἱρανῆ, amabilis. *Πανδιανὶς Ῥαϊάνα χελιδὼν, Sarrh. 62.*
 Ῥαϊάνος, ῆ, ὁ, cælum, *Dor.* pro ῆρανός.
 Ῥαϊάνω, cæli, gen. sing. *Dor.* pro ῆρανῶ.
 Ῥαϊαπολῆω, consueto tempore terram aratro verto, *Hes.*
 Ῥαϊγίος, *Dor.* pro ἰ Ἀργίος, *Argæus.*
 Ῥαϊγίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. Ῥαϊγίζω.
 Ῥαϊξαστο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. Ῥαϊξάω.
 Ῥαϊον, videbam, imperf. ind. act. verbi Ῥαϊέω, quod *Ion.* dicitur pro Ῥαϊέω.
 Ῥαϊσίδωπτης, ὁ, ἰ, (epith. solis.) temporum vicissitudines largiens. Ab Ῥαϊα et δίδωμι.
 Ῥαϊσίλοιπος, ὁ, ὁ, ἡ, montes relinques, pro Ῥαϊσίλοιπος. Ab Ῥαϊος et λείπω.
 Ῥαϊσίτροφος, ὁ, ὁ, ἡ, in montibus nutritus; pro Ῥαϊσίτροφος, *Il. 5, 486.* Ex Ῥαϊος et τρέφω.
 Ῥαϊσι, dat. plur. *Poet.* pro Ῥαϊσι, ab Ῥαϊα, *uxor.*
 Ῥαϊώ, ῶ, fut. Ῥαϊώω, curo, custodio. Ab Ῥαϊω.
 Ῥαϊωμα, ἄτος, τὸ, cura, custodia, *Il. 5, 486.* Ab Ῥαϊέω.
 Ῥαϊώσα, et Ῥαϊίζω, idem quod Ῥαϊέω, *Suid. Hes.*
 Ῥαϊρῆς, 3. sing. imperf. ind. act. v. Ῥαϊρῆζω.
 Ῥαϊρῆσα, diluculo veni, aor. 1. ind. act.
 Ῥαϊρῆθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi Ῥαϊρῆω.
 Ῥαϊα, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venustas. Ab Ῥαίω.
 Ῥαϊαίνω, decoro, venusto; Ῥαϊαίνομαι, exornor. Ab
 Ῥαϊαίος, αἴα, αἰὼν, idem quod Ῥαϊαίος.
 Ῥαϊάς, ἡ, maturitatem afferens; epith. *Natura, Oyrh.*
 Ῥαϊγῆντο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro Ῥαϊγῆντο, ab Ῥαϊγῆντομαι, certo.
 Ῥαϊγῆντο, certabant, 3. plur. imperf. indic. med. *contr.* pro Ῥαϊγῆντο.
 Ῥαϊόκαστος, ὄν, maturos fructus habens, maturus.
 Ῥαϊκός, ἡ, ὄν, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque venusta et decenti forma conspicuus. *Πῦξ δὲ χροῖτῃ προσαλιγνῶσι Ῥαϊκίσις, Nic. Th. 516.* Ab Ῥαίω.
 Ῥαϊκῶς, adv. venuste, lepide, scite.
 Ῥαϊμακότης, ὄν, maturus. Ῥαϊά δὲ, τὰ μηδέτω Ῥαϊμακότηα, quæ nondum matura, *Schol. Aristoph. ad Equit. 259.* [Immo neutrum plural est ab Ῥαϊμακῶς, perf. particip. ab Ῥαϊμάω, verbo neoterico.]
 Ῥαϊμαλίδης, vide Ῥαϊμαλίδης, *Steph.*
 Ῥαϊμος, ὁ, ὁ, ἡ, tempestivus, maturus. Ab Ῥαίω.
 Ῥαϊνι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. Ῥαϊνίω, concito.
 Ῥαϊος, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, Ῥαϊος, ἰα, ἰον, tempestivus, maturus; (2) qui stato solemnique anni tempore fieri solet. Ab Ῥαίω.
 Ῥαϊσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi Ῥαϊίζω.
 Ῥαϊπῆ, ὄν, ὁ, Orion, signum caeleste.
 Ῥαϊρις, adv. tempestive; (2) venuste, eleganter. Ab Ῥαϊος.
 Ῥαϊρις, 2. sing. aor. 1. ind. act. v. Ῥαϊρίζω.
 Ῥαϊρῆθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro Ῥαϊρῆθη, ab Ῥαϊρῆμαι, cum impetu ruo.
 Ῥαϊραίνω, 3. sing. imperf. ind. act. v. Ῥαϊραίνω.

Ῥαῖατο, movebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro Ῥαῖατο, ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro Ῥαῖατο, a verbo eod.
 Ῥαῖαμένον, acc. sing. perf. part. pass. *per Sync.* pro Ῥαῖαμένον, a verbo eod.
 Ῥαῖανι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro Ῥαῖανι, ab Ῥαῖαίνω, ruo.
 Ῥαῖασαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi Ῥαῖαω, cum impetu ruo.
 Ῥαῖαόντο, 3. pl. perf. ind. pass. pro Ῥαῖαόντο.
 Ῥαῖαῖς, ἀγνῆ, *Dor.* pro οἱ Ῥαῖαῖς, ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖαντο, 3. sing. imperf. med. v. Ῥαῖανμαι, ruo.
 Ῥαῖαγραφία, ας, ἡ, descriptio per annales. Ab
 Ῥαῖαγράφος, ὁ, ὁ, qui res gestas describit et distinguit per quatuor anni Ῥαῖα, sive tempora; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit. Ex Ῥαῖος et γράφω.
 Ῥαῖατέω, ῶ, in hora natali noto et digero. Ex Ῥαῖα et τέρω.
 Ῥαῖαλογῆ, ῶ, horas indico. A λόγος. Hinc Ῥαῖαλογητής, ὁ, ὁ, horarum index; *Athen.*
 Ῥαῖαλόγιον, ὁ, τὸ, horologium, instrumentum quoddam, seu machina horas indicans.
 Ῥαῖαρομῆιον, sive Ῥαῖαρομῆιον, ὁ, τὸ, idem.
 Ῥαῖαρομῆια, ῶ, fut. Ῥαῖα, horas rego. Ab
 Ῥαῖαρομῆιος, ὁ, ὄν, horas dividens, regens, indicans. Ab
 Ῥαῖαρομῆος, ὁ, ὁ, ἡ, horas regens. Ex Ῥαῖα et Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, excitavit, 3. sing. perf. ind. med. *per Metath.* pro Ῥαῖα, et hoc *Att.* pro Ῥαῖα, ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖος, εἶς, τὸ, mons. *Dor.* et *Ion.* Ῥαῖος, pro Ῥαῖος.
 Ῥαῖος, ὁ, ὁ, annus; (2) tempus; (3) nox. Ab Ῥαῖα, et pro Ῥαῖος.
 Ῥαῖασκοπῆιον, ὁ, τὸ, instrumentum seu machina quæ horarum rationem aspicientibus communit; (2) istrumentum in quo natalitias horas notant et considerant astrologi;
 Ῥαῖασκοπῆια, ὁ, ὁ, notas, item thema geneoseo, considerant et horo;
 Ῥαῖασκοπῆια, ας, ἡ, consideratio et notatio horarum, præscriptio natalitiarum. Ab
 Ῥαῖασκοπῆος, ὁ, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat; (2) qui natalem seu natalitiam alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit; (3) ea cæli pars quæ genitura tempore ab orientali cæli parte emergit in hemisphærium nostrum, et ortus appellatur. Ex Ῥαῖα et σκοπῆος.
 Ῥαῖασφόρος, ὁ, ὁ, ἡ, temperies, partibus anni quibusque bonam tempestatem largiens. A τρέφω.
 Ῥαῖαχαλκος, pro Ῥαῖαχαλκος, *Artian.*
 Ῥαῖα, concitavi, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro Ῥαῖα, ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ejusd.
 Ῥαῖα, fodi, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ὦ, ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, ἡ, ὁ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, ὁ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.
 Ῥαῖα, adv. cum ululatu, luporum more ululando; *Nic. Al. 222.* Ab eod.
 Ῥαῖα, ὁ, ὁ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.
 Ῥαῖα, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, præf. part. med. verbi Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, fossi sunt, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro Ῥαῖα, ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, seu Ῥαῖα, ululo, rugio, ejulo. *Κῆνον μὲν περὶ παιδῶν φίλοι κύνες Ῥαῖασαντο, Bion. 1, 18.* Τὸνδὲ μὲν Ῥαῖαται Τυρσηνίδος οἶδρα *Φαλάσσης, Dion. Per. 83.*
 Ῥαῖα, τὸ, rugitus. Quasi ab Ῥαῖαομαι.
 Ῥαῖα, *Dor.* pro ὁ Ῥαῖαίος, antiquus.
 Ῥαῖα, 2. plur. imperf. ind. med. *contr.* pro Ῥαῖαίσι, ab Ῥαῖαίμαι, sallo.
 Ῥαῖαίντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro Ῥαῖαίντο, a verbo eod.
 Ῥαῖα, saltastis, 2. pl. aor. 1. ind. med.
 Ῥαῖα, *Dor.* et *per Syncop.* pro ὁ Ῥαῖαίος, ab Ῥαῖαίμαι, incipio.
 Ῥαῖα, 3. sing. plusq. perf. ind. med. *Att.* pro Ῥαῖα, ab Ῥαῖα, excitū.

Ῥαῖα, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro Ῥαῖα, ab Ῥαῖα, excitū.
 Ῥαῖα, 2. sing. plusq. perf. ind. act. *Att.* pro Ῥαῖα, a verbo eod.
 Ῥαῖα, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. Ῥαῖα, fodiō.
 Ῥαῖα, plusq. perf. indic. act. *Att.* pro Ῥαῖα, a verbo eod.
 Ῥαῖα, ita, sic, pro Ῥαῖα. Ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, ut, sicut, tanquam, perinde ac si; (2) ferme, circiter, ut; (3) postquam; (4) nam; (5) quandoquidem; (6) alioqui; (7) ὡς, pro πρὸς, ad, in; (8) quasi; (9) abundat; ut ὡς ἀλλῶς, vere, revera; vel forte per *lian* explicandum, ut Scholiastes *Sophocl.* valde. Ῥαῖα ἀπ' ὀμμάτων πρὸς, valde ab oculis sunt, a conspectu, *Soph. Œd. Col. 15.* Πᾶσά γ' ὡς ἥπιος ἐνέπειν, pauca et quam lenissima verba, *Id. Elect. 1437.*
 Ῥαῖα, ὡς, τὸ, auris, *Dor.* pro Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, *impulsi*, aor. 1. ind. act. verbi Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, *impulsi*, aor. 1. inf. act.
 Ῥαῖα, qui *impulerunt*, nom. plur. aor. 1. part. med.
 Ῥαῖα, *repulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ejusd.
 Ῥαῖα, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς et ἄν.
 Ῥαῖα, adv. velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, et εἰ.
 Ῥαῖα, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro Ῥαῖα, ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, trudo, pello, impello; verbum fictivum, quasi hinc esset Ῥαῖαω, impellebat, ab Ῥαῖα, fut. 1. cujus præsens usitate Ῥαῖα, *Ionicum. Od. 11, 598.*
 Ῥαῖα, adv. similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς et αὐτως sive αὐτως.
 Ῥαῖα, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro Ῥαῖα, ab Ῥαῖα, *reuloco.*
 Ῥαῖα, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi Ῥαῖαω, pro Ῥαῖα, pello. Ῥαῖα δ' ἐς κελὸν ὡσεὶ μέγα Ῥαῖα, *Il. 1, 220.*
 Ῥαῖα, adv. quasi, tanquam, perinde, velut; (2) circiter, ferme. Ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, ἰχω, protinus, nulla interjecta mora, *Soph. Antig. 1108.*
 Ῥαῖα, aor. 1. inf. pass. verbi Ῥαῖαω, pello.
 Ῥαῖα, 3. plur. præf. conj. verbi εἶμαι, sum.
 Ῥαῖα, dat. plur. cum ὦ, ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, εἶς, ἡ, idem quod Ῥαῖα. Ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, sancte, pure. Ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, vel Ῥαῖα, idem quod Ῥαῖα. Ex ὡς et poetico *κῆ*, quod est ἄν.
 Ῥαῖα, perfect. indic. pass. verbi Ῥαῖαω, pro Ῥαῖα, *impulsus sum.*
 Ῥαῖα, acc. sing. perf. part. pass. v. ejusd.
 Ῥαῖα, ὁ, ὁ, impulsus; (2) eversio. Ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ὡς et *περὶ*.
 Ῥαῖα, adv. ferme, quite, tanquam.
 Ῥαῖα, adv. tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ὡς *περὶ*, ἄν, et εἰ.
 Ῥαῖα, adv. veluti, quasi.
 Ῥαῖα, adv. idem. Ex ὡς *περὶ* et ἄν.
 Ῥαῖα, idem quod Ῥαῖα. Ῥαῖα ἰχω, protinus, *Soph. Antig. 1235.*
 Ῥαῖα, pro Ῥαῖα, quasi.
 Ῥαῖα, adv. ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe, quod, quippe qui. Ex ὡς et *περὶ*.
 Ῥαῖα, ὁ, ὁ, impulsor, qui trudit. Ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, 3. sing. fut. 1. med. *Att.* pro Ῥαῖα, et hoc pro Ῥαῖα. Ab
 Ῥαῖα, trudo, pello. *Οἶδ' ὡς οἱ Κλιωνῆα, Aristoph. Ach. 850.* Εἰς τὴν προαίρειαν πᾶς ἄνηρ Ῥαῖαται, *Ibid. 42.* Ῥαῖαίμοις ἰκῆσοι ἐν τῇ κκλήσει, *Id. Plut. 330.* Ab Ῥαῖα.
 Ῥαῖα, impulsorius, *Steph.* Ab Ῥαῖα, quod ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, adv. impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab Ῥαῖαίσι.
 Ῥαῖα, crudelis, *Dor.* pro ὁ Ῥαῖαίος.
 Ῥαῖα, ἡ, ὄν, trasatilis, *Gl. V.* Ab Ῥαῖαω.
 Ῥαῖα, 3. plur. plusq. perf. indic. pass. verbi Ῥαῖαω, *ofuscio.*

ἄσχη vide ὄσχη, *Eust.*
 ἄσχος, υ, ὁ, ramus novellus; ἄσχη, *Nic. Al.* 109. Ab et pro ὄσχος.
 ἄσχοφῶρια, ἰων, τὰ, gestatio ramorum; festum Atheniensium. Ab
 ἄσχοφῶριον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ, *E. M.*
 ἄσφα, f. 1. ind. act. verbi ὄσφαι, pro ὄσφα, *pello.*
 ἄσφα, aures, nom. pl. ab ὄσφαι, ὄσφαι, auris.
 ἄσφαρα, ας, ἡ, instrumentum quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex ὄσφαι et ἄσφα, *capitula.*
 ἄσφαινος, herbæ nomen, *Cani.*
 ἄσφακῆσις, ὤ, fut. ἴσφα, intentis auribus sermones hominum sublego, (ut ad dominum meum deferam.) *Ph. ὄσφακῆσις*, auscultat, *Xen.* Ab
 ἄσφακῆσις, ἔ, ὁ, delator, *inyr.* principis alicujus; qui, quæ passim audit, ad dominum suum defert. *Gl. V.* auricularius explorator. Ex ὄσφαι et ἄσφακῆσις.
 ἄσφαλγία, ὤ, fut. ἴσφα, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab
 ἄσφαλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex ὄσφαι et ἄσφαλγία.
 ἄσφαλγία, ὤ, idem quod ὄσφαλγία.
 ἄσφαλγικός, ἡ, ὄν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὄσφαλγία.
 ὄσφαι, ὁ homo! heus amice! in utramque partem dicitur.
 ἄσφαριον, υ, τὸ, auricula. Dim. ab ὄσφαι.
 ἄσφαρος, ῥά, ῥόν, auritus. Ab eod.
 ἄσφαγγύτης, υ, ὁ, clyster auricularis. Ex ὄσφαι et ἄσφαγγύτης.
 ἄσφαίη, ἡ, ἡ, cicatrix et ulcus ac recens vulnus. Ab ὄσφαι, *vulnere.*
 ἄσφαρος, *Dor.* pro ὄσφαρος, *alter.*
 ἄσφαφῶρος, ὁ, qui otidas gerit, *V. L.* At
 ἄσφατικός, auricularis, ad aures pertinens, *Gorr.*
 ἄσφαιον, υ, τὸ, auricula. Dim. ab ὄσφαι.
 ἄσφαφῶρος, idem quod ὄσφαι, *E. M. Ern.*
 ἄσφαι, ἴδος, ἡ, avis tarda, Ab ὄσφαι, quia aurita.
 ἄσφαίτης, υ, ὁ, auricularis; ut ὄσφαίτης δάκτυλος. Ab ὄσφαι.
 ἄσφαλιφίς, ἴδος, ἡ, auriscalpium. Ex ὄσφαι et ἄσφαλιφίς.
 ἄσφαγλυφον, υ, τὸ, idem. Ex iisd.
 ἄσφαιδῆς, ἴος, ὁ ἔξ ἡ, similis auriculæ. Ex ὄσφαι et ἄσφαιδῆς.
 ἄσφαιδῆς, in formam auriculæ. A præc.

ἄσφαιδῆς, υ, ὁ, cui aures fractæ sunt; *Diog. Laert.* Ex ὄσφαι et ἄσφαιδῆς.
 ἄσφαιτάξις, ἴος, ἡ, aurium fractio, aurium contusio. Ex ὄσφαι et ἄσφαιτάξις.
 ἄσφαισῆς, aures obtundo garrulitate, precibus; item de quocunque sono vehementiori. *Gl. V.* ἄσφαισῆς, obtundo. Ex ὄσφαι et ἄσφαισῆς.
 ἄσφαικνος, υ, ὁ ἔξ ἡ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vannæ. Ex ὄσφαι et ἄσφαικνος.
 ἄσφαιάραχος, υ, ὁ ἔξ ἡ, auritus. *Gl. V.* qui aures præbet. Ex ὄσφαι et ἄσφαιάραχος.
 ἄσφαις, ἔ, et ὄσφαι, υ, ὁ, otus, avis nycitoraci similis. *Gl. V.* avis tarda. Ab ὄσφαι.
 ἄσφαις, auris, gen. sing. ab ὄσφαι, auris.
 ἄσφαιμητος, υ, ὁ ἔξ ἡ, qui auriculam scissam habet, cui aures amputatæ sunt, aure seu auribus truncus. Ex ὄσφαι et ἄσφαιμητος.
 ἄσφαιλέω, ὤ, aures obturbo loquendo. Ex ὄσφαι et ἄσφαιλέω.
 ἄσφαιλίος, α, ὄν, et ἄσφαιλίος, ὄν, vide ὄσφαιλίος.
 ἄσφαιλίος, vide ὄσφαιλίος, *Apr.*
 ἄσφαιριν, 3. sing. imperf. ind. act. cum υ, ab ὄσφαιριν, *incipio.*
 ἄσφαις, ὄσφαις, ὄσφαις, ἄσφαις, auritus, aures habens; (2) ansatus, habens ansas; *Il.* 23, 264. Ab ὄσφαι.
 ἄσφαιδῆς, *Dor.* pro ὄσφαιδῆς, *ipse.*
 ἄσφαιλον, imperf. ind. act. verbi ὄσφαιλον, *debeo.*
 ἄσφαινον, *videram*, plusq. perf. ind. act. v. ὄσφαινον.
 ἄσφαισις, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, subsidiium. Quasi ab ὄσφαισίς.
 ἄσφαισίτης, *junialis*, 2. plur. præc. ind. *contr.* pro ὄσφαισίτης, ab ὄσφαισίτης.
 ὄσφαι, juvo, prosum, commodo, bene de aliquo mereor; ὄσφαι, profecit, *Ph.* aor. 1. pass. ὄσφαι, *profutura*, *Ph.* fut. 1. part. act. τί δῆσφαι ἄν ὄσφαι; ἐκ τῶνδῆ ἄν ὄσφαιλαίμει σε; *Soph. Aj.* 537. *Φίλοισιν ὄσφαιλῆν, Aristoph. Av.* 426. *Μηδὲν ὄσφαιλῆν πόλιν, Eur. Supp.* 1109. ἄσφαι δῆ ἄν διδώσφαι ἰκόντες, ὄσφαιλέμειν, *Id. Ion.* 381.
 ὄσφαιθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.
 ὄσφαιλημα, ἄσφαι, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum.
 ὄσφαισίμος, ὁ, ἡ, utilis. Ab ὄσφαισίς.
 ὄσφαισις, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὄσφαισίς.
 ὄσφαισις, ἴος, ἡ, utilitas, emolumentum.
 ὄσφαιπίος, ἴα, ἴον, juvenandus. Ab ὄσφαιπίος.
 ὄσφαιλία, ἡ, pro ὄσφαιλία, *Ern.*
 ὄσφαιλίμος, υ, ὁ ἔξ ἡ, utilitatem, adjumentum sive emolumentum adferens. *Gl. V.* ὄσφαιλίμον, commodum profuturum. Ab eod.

ὄσφαιλίμος, adv. utiliter, commode.
 ὄσφαιλον, utinam. *Gl. V.* velim. ἄσφαιλίς μιν ἄρα ἀλλῆ δὲ ἀδικίης, ὄσφαιλίς μινδῆ ἄσφαιλίς, *Synes.* Ab ὄσφαιλίος.
 ὄσφαι, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὄσφαι.
 ὄσφαισαν, *visti sunt*, 3. plur. aor. ejusd.
 ὄσφαι, 3. sing. imperfect. ind. verbi ὄσφαι, pro ὄσφαι.
 ὄσφαι, τὸ, pro ὄσφαι, *V. L.*
 ὄσφαι, *securus*, *Dor.* pro ὄσφαι.
 ὄσφαι, *perui*, perfect. ind. med. verbi ὄσφαι.
 ὄσφαι, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὄσφαι.
 ὄσφαι, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi ὄσφαι.
 ὄσφαι, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi ὄσφαι.
 ὄσφαι, 1. plur. imperf. ind. med. verbi ὄσφαι.
 ὄσφαι, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὄσφαι. Unde
 ὄσφαι, pallidum reddo.
 ὄσφαι, ὤ, palleo; (2) pallesco. Ab ὄσφαι.
 ὄσφαι, ας, ἡ, pallor, *R.* Ab eod.
 ὄσφαι, υ, ὁ, pallidus. Ab eod.
 ὄσφαι, ἡ, pallor; cum quis expallescit. Ab
 ὄσφαι, ὤ, palleo, pallore perfusus sum, pallesco, pallidus fio. *Τὴς ὄσφαι, πὸς ἀνυπόδπως λέγει, Aristoph. Nub.* 103. Ἡ πόλις γὰρ ὄσφαι κἄν φῶν καθυμνῆν, *Id. Pace,* 640. Ab ὄσφαι.
 ὄσφαι, ἴος, pallidus. Ab ἴος.
 ὄσφαι, υ, ὁ, ex luteo candicans, seu in pallido candidus. Ex ὄσφαι et λευκός.
 ὄσφαι, ὁ, qui pallidis est oculis, *Steph.*
 ὄσφαι, υ, ὁ ἔξ ἡ, pallide flavescens. ὄσφαι, ὡς χολῆ, *Aret.*
 ὄσφαι, ῥά, ῥόν, pallidus; luridus, *Philor.*
 ὄσφαι, υ, ὁ, pallor; (2) legumen quoddam, *Lat. ervilia.* Ab ὄσφαι.
 ὄσφαι, ἡ, pallor. Ab eod.
 ὄσφαι, ὤ, pallidum reddo. Hinc
 ὄσφαι, ἄσφαι, τὸ, pallor corpori alicui inductus.
 ὄσφαι, *obiit*, 3. sing. perf. ind. *Att.* pro ὄσφαι, ab ὄσφαι pro ὄσφαι.
 ὄσφαι, ὄσφαι, ὁ, oculus; (2) adspectus, vultus, facies, *Gl. V.* adspectus, frons. Ab ὄσφαι.
 ὄσφαι, m. pro ὄσφαι, *Ern. Suid.*
 ὄσφαι, εὐς, ὁ ἔξ ἡ, ovo similis, ovi speciem generens. Ab ὄσφαι, *ovum.*

ΤΕΛΟΣ.

NOMINA QUÆDAM PROPRIA,

Præsertim ΕΒΡÆΑ, fere indeclinabilia.

A A P B E E

A APŌN, ὁ, Aaron. Mons, Montanus, al. Præceptor.
 Αβάρων, perditio, vastatio.
 Αβῶν, pater. Nom. Syr. indecl.
 Αβὴλ, Abl. Vanitas.
 Αβιαβάρ, Abiabar. Pater excellens.
 Αβιλήν, ης, ἡ, Abilene. Regio Syriae vel Palæstinæ.
 Αβιθῶν, Αβιθῶν, Nom. viri Ebr. indecl. Pater decoris, seu Decus patris.
 Αβραάμ, Abraham, Pater excelsus, vel Pater multitudinis.
 Αγαβός, ὁ, ἡ, Agabus.
 Αγαρ, Agar. Nom. scrvæ Ebr. indecl. Peregri-
 na, sive Timida.
 Αγαρίππας, α, ἡ, nomen viri.
 Ἀδάμ, ὁ, Adam. Homo.
 Ἀδδὶ, ὁ, Addi. Viator.
 Ἀδρῆσια, ας, ἡ, Nemesis. Nom. Deæ gentilis.
 Ἀδρίας, υ, ὁ, Adria. Mare Adriaticum.
 Ἀελλῶν, ὄος, ὄος, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ et unius ex canibus Actæouis, ap. Ovid. Ab ἄελλα, quasi procellosa.
 Ἀζορ, Azor. Nom. viri Ebr. indecl.
 Ἀκίλδαμα, ager sanguinis. Vox Syr. indecl.
 Ἀκύλας, α, ὁ, ἡ, Aquila. Nom. viri.
 Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs. Ab Ἀλεξάνδρος, υ, ὁ, Alexander. Fortis auxiliator.
 Ἀμμων, ανος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, arena, vulgo creditur.
 Ἀνανίας, υ, ὁ, Ananias. Nomen viri Ebr. Anna, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. Gratosia.
 Ἄνας, α, ὁ, Nom. viri Ebr. Gratosius.
 Ἀραβί, αβος, Arabs.
 Ἀφρικῆ, ης, ἡ, Africa. Ab α priv. et φρίκη, frigus.
 Ἀχέρων, οντος, ὁ, Acheron, fluvius. Ab ἄχος, dolor, et ῥόος, fluvius.

B.

B ΛΑΪΑ, ὁ ἢ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nom. Ebr. indecl. Dominus.
 Βαβυλών, ὄος, ἡ, Babylon, urbs. Confusio.
 Βαλαάμ, ὁ, Balaam. Nom. Ebr. indecl. Vener-
 iustas populi.
 Βαλάκ, ὁ, Balak. Ezinaniens.
 Βαρθολομαῖος, υ, ὁ, Bartholomæus. Filius hau-
 rientis aquam.
 Βαρναβᾶς, α, ὁ, Barnabas. Filius consolationis.
 Βαρσαβᾶς, ἄ, ὁ, Barsabas. Filius quietis.
 Βαρτιμαῖος, υ, ὁ, Bartimæus. Filius Timæi.
 Βεελζεβούβ, Beelzebub. Dominus muscarum.

B E A E M M

Βελιάλ, ὁ, Belial. Sine iugo, vel Nequam.
 Βηθαβάρ, ἄς, ἡ, Vox Ebr. Domus transitus.
 Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Domus afflictionis.
 Βηθεσδα, ἡ, Bethesda. Vox Syr. Domus mise-
 ricordicæ seu beneficentiæ.
 Βηθλεὴμ, ἡ, Bethleem. Vox Ebr. indecl. Do-
 mus panis.
 Βηθσαιδά, ἡ, sive Βηθαϊδάν, Domus piscationis.
 Βηθφαγή, Bethphage. Domus ficum præcocium.
 Βουνοργῆς, Syr. Filii tonitru.

Γ.

Γ ΑΒΒΑΘΑ, ἡ, Gabbatha. Vox Ebr. indecl. Pavimentum elatum.
 Γαβριήλ, Gabriel. Robur Dei.
 Γαῖος, υ, ὁ, Caius vel Gaius. Nom. viri Rom.
 Γαμαλιήλ, ὁ, Gamaliel. Nom. Ebr. indecl. Retributio Dei.
 Γενοσαρίτ, τῆ, Nomen urbis Ebr. indecl. Hortus principis.
 Γεργεσινός, ὄ, ἡ, Gergesenus. Vox Ebr. Vi-
 cinus peregrinationis.
 Γολγοθᾶ, Golgotha. Nom. Syr. indecl. Locus calvaricæ.
 Γομόρρα, ας, ἡ, Gomorra, urbs. Habitatio.

Δ.

Δ ΑΒΙΔ, ὁ, David. Nom. Ebr. indecl. Di-
 lectus, gratosus.
 Δαλμανουθά, ἡ, Dalmanutha. Nom. regionis.
 Hereditas pauperis.
 Δαμασκός, ὄ, ἡ, Damascus. Urbs Syriae.
 Δαναήλ, ὁ, Daniel. Juxta divinus.
 Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nom. urbis Ebr. Sti-
 mulus.
 Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

E.

Ε ΕΒΡ, vel Εβῆ, ὁ, Heber, vel Eber, in-
 decl. Transiens.
 Ελεάζαρ, ὁ, Eleazar. Dei auxilium.
 Ελιακίμ, ὁ, Elcachim. Deus restituit.
 Ελιūd, ὁ, Eliud. Laus Dei.
 Ελισαβῆτ, ἡ, Elizabetha. Deus juravit.
 Ελισσαῖος, υ, ὁ, Elisæus. Propheta. Deo
 gratus.
 Ελμουδάν, Elmodan. Nomen viri Ebr. Deus
 mensurabit eos.
 Ελύμας, α, ὁ, Elymas. Nomen magi Arab.
 Εμμανουήλ, ὁ, Emmanuel. Deus nobiscum.
 Εμμάδς, ἡ, Nom. Ebr. Prognuncium.

E M M I A K

Εμμόρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. Lucu-
 lentus.
 Ἐνός, ὁ, Enos. Homo.
 Ἐνώχ, ὁ, Enoch. Consecratus.
 Ἐπαφρόδης, ἄ, ὁ, Epaphras. Nomen viri. Sy-
 riaca forma pro Ἐπαφρόδιτος.
 Ἐρμᾶς, ὄ, ἡ, Hermas, pro Ἐρμῶδωρος.
 Εὔα, ας, ἡ, Eva. Vivificans.
 Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, Musa. A τίρω.
 Ἐφραθά, ης, ἡ, Ephrata. Nomen urbis Ebr.
 Fructifera.
 Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nom. viri Ebr. Sese
 prognuncians.

Z.

Z ΑΒΟΤΑΟΝ, ὁ, Zabulon. Nom. viri Ebr.
 Cohabitatio.
 Ζαχαρίας, αῖς, ὁ, Zacchæus. Nom. viri Syri-
 acum. Justus.
 Ζῆν, Ζανός, ὁ, Jupiter. (Vox Dor.) Hinc
 Ζανῶν, ὄος, ἡ, Juno.
 Ζάρα, ὁ, Zara. Nom. viri Ebr. indecl. Ortus.
 Ζεβεδαιός, υ, ὁ, Zebedæus. Donatus vel Mu-
 nificus.

H.

Η ΛΙ, ὁ, Eli. Adscensus.
 Ηλιᾶς, ἄδος, ὁ, Elias. Deus meus.
 Ηρώδης, υ, ὁ, Herodes. Hinc
 Ηρωδιανοί, ὄν, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.
 Ηρωδιάς, ἄδος, ἡ, Herodias, filia Herodis;
 item Herodis concubina.

Θ.

Θ ΑΜΑΡ, ἡ, Thamar. Nom. mulieris Ebr.
 Palma.
 Θάρα, ὁ, Thara. Nom. viri Ebr. Spirans.
 Θεωδῶς, ἄ, ὁ, Nom. viri Ebr. Torrens. (Vel po-
 tius est contractum e Θεόδωμος, ut Ἀρτιμᾶς
 est ex Ἀρτιμίδωρος, Ern.)
 Θυάτιρα, ας, ἡ, Thyatira. Nom. urbis Asiae.
 Θίβηρις, ἰδος, ἡ, Tiberis. Nom. fluvii.
 Θωμᾶς, ἄ, ὁ, Thomas. Geminus.

I.

I ΑΕΙΡΟΣ, υ, ὁ, Iairus. Nom. viri Ebr.
 Illuminabit, Illucescet.
 Ιακώβ, ὁ, Jacob. Plantam teneram.

Ἰαμβρῆς

¹Ιαμβρέης, ὤ, Iambres. *Rebellans.*
¹Ιανιά, ὀ, Nom. viri Ebr. indecl. *Adflictio superborum.*
¹Ιαννης, aut -ῆς, ὀ, Iannes. *Responsans.*
¹Ιασώ, ὄος, ὤς, ἦ, Iaso, Dea sanitatis. Ab *ἰάομαι.*
¹Ἰάσων, ὄος, ὀ, Jason. Nom. viri.
¹Ἰζεβὲλ, ἦ, Jezabel. Nom. mulieris Ebr. indecl. *In insulis habitans.*
¹Ἰερεμίας, υ, ὀ, Hieremias. *Exaltans Deum.*
¹Ἰεροσόλυμα, ης, ἦ, vel ὤν, τὰ, vel
¹Ἰερουσαλήμ, ἦ, indecl. Hierosolyma. Nom. urbis.
¹Ἰεφθὰς, ὀ, Jephtha. Nom. viri Ebr. indecl.
¹Ἰησοῦς, ὤ, ὀ, JESUS, nomen Servatoris nostri, origine Ebræum, et idem notans quod Græcum Σωτῆρ, *Servator*, seu quod scriptoribus *Eccles.* magis usitatum est, *Salvator.*
¹Ἰόππη, ης, ἦ, Joppe. Nom. urbis Ebr. *Pulchritudo.*
¹Ἰορδάνης, υ, ὀ, Jordanes. Nom. fluvii Ebr. *Fluvius.*
¹Ἰούδας, α, ὀ, Judas. *Filius celebrationis*, i. e. *clarus, laudatus.*
¹Ἰσλῶ, ὄος, ὤς, ἦ, Ceres. Ab ¹Ἰσλός.
¹Ἰσαάκ, ὀ, Isaac. *Ridebit.*
¹Ἰσραήλ, ὀ, Israel. *Princeps Dei.* Unde ¹Ἰσραηλίτης, et ¹Ἰσραηλίτης.
¹Ἰτυρεία, ας, ἦ, Ituræa. Nom. regionis Syr. *Montosa.*
¹Ἰωακείμ, ὀ, Joachim. *Dominus excitabit.*
¹Ἰωάννα, ἦ, Joanna. *Gratiosa.*
¹Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὀ, Joannas; et
¹Ἰωάννης, υ, ὀ, Joannes. *Gratiosus.*
¹Ἰώβ, ὀ, Jobus. *Ejulans.*
¹Ἰωήλ, ὀ, Joel. *Adquiescit.*
¹Ἰωθάμ, ὀ, Jotham. Ebr. *A Deo profectus.*
¹Ἰωνᾶς, ᾶ, ὀ, Jonas. *Columbus.*
¹Ἰωράμ, ὀ, Joram. *A Domino excelsus.*
¹Ἰωσαφάτ, ὀ, Josaphat. *Dominus judicat.*
¹Ἰωσή, Ἰωσή, Jose, Josés; pro Ἰωσήφ, vel Ἰωσήπος.
¹Ἰωσήφ, ὀ, Joseph. *Addct.*
¹Ἰωσίας, υ, ὀ, Josias. *Qui est a Domino.*

K.

K ΑΔΜΕΓΑ, ἦ, arx Thebana.
 Καδμείος, εἶα, εἶον, Cadmæus. Καδμείοι, Thebani, posteri Cadmi.

Καδμείωνες, οἱ, Thebani.
 Καδμῆϊς, ἴδος, ἦ, Thebana, Cadmæa.
 Κάδμος, υ, ὀ, Cadmus, filius Agenoris Ægyptius, et arcis Cadmææ in Bœotia postea conditor, ex Ebr. *Orientalis.*
 Καϊάφας, α, ὀ, Caiaphas. *Circulator* vel *Blasphemus.*
 Καϊν, Cain. *Acquisitus.*
 Καϊνᾶν, ὀ, Cainan. Nom. viri indecl. *Possessor.*
 Καῖσαρ, ὄος, ὀ, Cæsar. Nom. Lat.
 Κανά, ἦ, Cana. Nom. urbis Ehr. indecl. *Possessio.*
 Κανανίτης, υ, ὀ, Canaanites. Nomen gentile. *Æmulator.*
 Κανδάκη, ης, ἦ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginibus.
 Καπερναύμ, ἦ, Capernaum. Nom. urbis indecl. *Vicus consolationis.*
 Κλαυδία, ης, Claudia. Nom. mulieris Lat.
 Κλεόπας, Cleopas. Nom. viri, pro Κλεόπατρος, per Sync. ut Ἀντίπας pro Ἀντίπατρος.

Λ.

Λ ΕΒΒΑΓΩΣ, υ, ὀ, Lebbæus. Nom. Apostoli. Ebr. *Cordatus.*
 Λυκάς, ᾶ, ὀ, Lucas. Nom. viri. Termin. Syr. pro Λύκιος vel Λυκίλιος, vel potius pro *Lucanus.*

M.

M ΑΓΑΛΑΑ, Magdala. Nomen loci Ebr. *Turris.*
 Μαγδαληνή, ἦς, ἦ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam e Magdala oriunda, *Magdalensis.*
 Μαγώγ, ὀ, Magog. Ebr. indecl. *Munimentum.*
 Μαδιάν, ἦ, Madian. Nom. regionis Ebr. *Judicium.*
 Μαθυσάλα, ὀ, Mathusala. Nom. viri. *Mortem pellens.*
 Μαλαλιήλ, ὀ, Malaleel. *Laudans Deum.*
 Μανασσῆς, ὀ, Manasses. *Faciens oblivisci.*
 Μελχι, ὀ, Melchi. *Rex meus.*
 Μελχισεδεχ, ὀ, Melchisedech. *Rex justus.*

Μωσῆς, ὤ, vel Μωσῆς, ἰως, Μωϋσῆς, ὤ, Μωϋσῆς, ἰως, ὀ, Moses.

N.

N ΑΑΣΣΩΝ, ὀ, Naasson. *Illustrans.*
 Ναγγαί, ὀ, Nangæ, idem.
 Ναζαρέθ, vel Ναζαρέτ, ἦ, Nazareth. Nomen urbis Ebr. *Surculus.*
 Ναϊ, ἦ, Nain. Nom. urbis Ebr. *Amantitas.*

P.

P ΕΜΦΑ'Ν, ὀ, Nomen Idoli. *Saturnus.*
 Ρουβὲν, ὀ, Ruben. *Ecce filius.*
 Ρῦθ, ἦ, Ruth. Nom. mulieris. *Tremor.*

Σ.

Σ ΑΑΜΩΝ, ὀ, Salmon. *Pacificus.*
 Σαμάρεια, ας, ἦ, Samaria. Vox Ebr.
 Σάπφειρα, ας, ἦ, Sapphira. Nom. mulieris.
 Σατανᾶς, ὀ, et Σατανᾶς, ᾶ, ὀ, Satan, Satanas, nomen principis angelorum malorum, Ebr. *Adversarius.*
 Σιδὼν, ὄος, ἦ, Sidon, urbs Phœnicia.

Φ.

Φ ΑΡΑΦ, ὀ, Nom. Ebr. indecl. *Vindex.*
 Φαρής, ὀ, Phares. *Ruptura.*
 Φαρισαῖος, υ, ὀ, Phariseus, Ebr. *Separatus.*
 Φιλήμων, ὄος, ὀ, Philemon. *Amans, Amicus.*

X.

X ΟΡΑΖΙΝ, Chorazin. Nom. urbis. *Pro mulgatria.*

Ω.

Ω ΒΗΔ, Obed. Nom. viri Ebr. indecl. *Serviens.*
 Ὠσανᾶ, Hosanna. Vox Ebr. indecl. *Serva, Quæso.*

L E X I C I M A N U A L I S G R Æ C I P A R S S E C U N D A,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis e re Græcæ quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens: iterum repurgata, et quamplurimis aucta vocabulis per T. M.

A A B A

A B A A B E

A B E A B I

A, Ab, ἀπό, cum genitivo, et potissimum de inanimatis, ut, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τῷ χρόνῳ, Demosth. Ab initio usque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, id. A solis ortu usque ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνότου μέχρι δυσμένης, Æsch. (2) παρά, cum genit. et potissimum de animatis, ut, Venire a rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, Thucyd. (3) ὑπὸ, cum genit. et verbis pass. vel neutris, ut, Instituitur ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, Isocr. Interfectus est a vobis, τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, Xenoph. (4) ἐκ, in notatione temporis, ut, A puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίας, ἐκ παιδός, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας, Dem. Isocr. (5) ἐπὶ, in notatione officii, ut, Qui ab epistolis est, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν qui a secretis est, vulgo secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων qui a regis sigillis est, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. Viger. c. ix. sect. 4. reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, α, Polyb.

Abactor, ὁ ἐλατήρ, ἦρος, Luc. ἀπειλάτης.

Abactus, ἀπειληλαμένος, ἐν, ἐνον, Poll. ἀπιλαβείς, εἶσα, ἐν, ab ara, βωμῶ, Luc.

Abactus, ὅς, ἡ ἀπειλασία, ας, Hesych.

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, α, Polyb.

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, Poll.

Abalienatio, ἡ ἀλλοτριώσις, εως, Thuc.

Abalienatus, ἀλλοτριωθείς, ἀπαιλοτριωμένος, ab aliquo, τινός, Dem. πρὸς τινα, Isocr.

Abalicno, ἀπαλλοτριώω, αῖ, aliquem ab aliquo, τινὰ τινας, Dem. τινὰ πρὸς τινα, Isocr.

Abamita, ἀδελφὴ τῆ προπάπτω, Isocr. ἡ θεία πρὸς πατρός μεγάλην, id.

Abarceo, seu Aberceo, ἀποκόλυ, ἀποκαλύσαι ναμάτων, ab aquis arcere, Greg. ἀπειργω σέ τινας, Plut.

Abavia, ἡ ἐπιτήθη, Poll. ἡ ἀπομάμμη.

Abavunculus, ὁ θείος τῆ προπάπτω, ὁ θείος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ὁ ἐπίπαππος, α, Poll. ὁ ἀπόπαππος, V. L. πρόγονος, τίταρτος.

Abbas, ὁ κοινοβίαρχος, ὁ ἀρχιμανδρίτης.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, τὸ κοινοβίον, Gell.

Abbatissa, ἡ ἀρχιμανδρίτις, ἴδος.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτίμημα, Synes. συντίμημα, Thucyd. cum accus. ἀποκεφαλίσω, Aristot.

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, Lucian. ἡ ἀπόρησις, Synes.

Abdicatus, ἀποκήρυκτος, ον, Synes.

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τὸς υἱούς, Lucian. filium, ἀπέϊπον τὸν υἱὸν, Plat. me magistratu, τὴν ἀρχὴν, Aristot. ἀποδοκιμάζω, ἀποποιῶμαι.

Abdite, κρύφα, Plut. κρυφῶ, N. T. κρυῖδην, Dem. κρυφίως, λάθρα.

Abditus, ἀπόκρυφος, ον, Suid. κρυπτός, ἡ, ἐν, Herodian. μύχιος, ἰα, ἰν, ὁ ἔξ ἡ ἐνδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύδην, Thuc. ἀποκρύπτω, καταθύνω.

Abdomen, τὸ ὑπόγαστρον, α, Dem. ἤτρον, λαπάρα, ὑποκοιλίον.

Abduccendus, ἀπακτίος.

Abduco, ἀνάγω, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπὸ τινος, Thucyd. aliquem a proposito, ἀποπλανῶ τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Æschin. captivum aliquem, οἰχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, Demosth. λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα, Herodian.

Abductio, ἡ ἀπαγωγή, ἡς, Polyb.

Abductus, ὁ ἔξ ἡ ἀπακτος, α, Sophocl. ἀπαγομένος.

Abecedarius, ἀλφαιβητικός, ἡ, ἐν.

Abedo, κατισθίω, aliquid, τι, Plut. ἀποτρέγω, Laert.

Abeco, ἀπέχομαι, a viro, ἀνδρὸς, Isocr. e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, id. ad aliquem, οἰχομαι πρὸς τινα, id. in malam rem, ἀπέγω εἰς τὸν φθόνον, Epicharm. ἦρῶ ἐς κόρακας, Aristoph. ἄπιμαι, abiit pro mortuus est, ἀνοίχεται, οἰχώκει, Herod.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, Arist. τὸ ἀφαιμάρτημα, ἡ ἀπότιυξις, Plut.

Aberro, ἀμαρτάνω, a via, τῆς ὁδοῦ, Aristoph. a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, Isocr. διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, id. a sententia alicujus, τῆς γνώμης τινός, id. a proposito, ἀποπλανῶμαι τῆς ὑποθέσεως, id. a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, Chrysost. a scopo, seu proposito, ἔξω φέρομαι τὸν καιρῶν, Isocr. πέρρω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, id. τῆ πράγματος, Dem. ἀφαιμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, id. ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, Hom.

Aberro paulum, παρολοσθαίνω.

Abfore, ἀπίσασθαι, Plut. parum abesse, μικρῶ δύν, multum abesse, πολλῶ δύν.

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἱρίφων, N. T.

Abhinc, ἐντεύθεν, Aristot. ἐκθίνδι, ἀπὸ τῆς.

Abhorreo, μυσάσσομαι, ut prodigium, εἰς ἐπὶ τίματι, Luc. ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, Plat. ab aliquo, τινί, Plut. ἰπὶ τινι, Aristot. κατὰ τινος, Luc. ἀπαλλάττομαι, Lucian. ἀποτροσιάζομαι, Synes.

Abhorresco, idem quod Abhorreo.

Abhortor, ἀποτροπίζω, aliquem a peccatis, τινὰ τῶν ἀμαρτημάτων, Isocr.

Abi, ἄπι, ἀπιθι, ἀφιστη, Pocl. in malam rem, ἀπιθί, ἦρῶ ἐς κόρακας.

Abjecte, ταπεινός, vivere, ζῆν, Dem. facere, προύπτειν, id. φαύλας, ἀγενναίς, id.

Abjectio, ἡ ἀποβολή, armorum, τῶν ὅπλων, Plat. ἀπόρριψις, ἡ ταπεινώσις, Luc.

Abjector, ὁ ἀποβελύς, ἰως, armorum, τῶν ὅπλων, Plat.

Abjectus, ἀποβελήμένος, α, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, Plat. ὁ ἔξ ἡ ἄπιμοι, ἀνάριθμοι, ἀδοκιμοι, ἀσύμφητος, Hom.

Abignus, ἰλάτινος, ἰνη, ἰου, LXX. εἰλάτινος, Pocl.

Abies, ἡ ἰλάτη, ης, Plut.

[A]

Abictarius,

Abietarius, ὁ τέκτων ξυλινός.
 Abietinus, ἐλάτινος, ἴνη, ἰνον, LXX.
 Abigaeator, ὁ ἐλατήρ, ἦρος, Luc.
 Abigaeatus, ὄς, ἡ ἀβελασία, ας, Hesych.
 Abigcus, ὁ ἀπιδάτης, κ.
 Abigo, ἀβελαιύω, prædas, τὰς λείας, Herodian.
 columbas, τὰς περιετρόας, Basil. c. convivio, ἀπυθῆναι τῷ συμποσίῳ, Lucian. Spiritum sanctum, ἀποδοῦναι τὸ πνεῦμα ἄγιον, Basil. περιελαιύω, Polyb. ἀπείργω, σθεῖω, Aristoph. ἀνίτημι, Soph.
 Abicio, ἀποβάλλω, Plat. aliquid, ῥίπτω τι, Demosth. clam ad pedes, ἀδήλωσεν πρὸς τὰς πόδας, Æl. καταβάλλω, Xen. ἀπὸ ῥίπτω, Herod. παρωθεῖν, περιήμι, Thucyd.
 Abitus, ἡ ἀποχώρησις, Isocr. ἡ ἀπέλευσις.
 Abjudio, ἀποκρίνω, Aristot. ἀποδοκιμάζω, id. ἀποδιμάζω, id.
 Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζεύγω, ἀποχωρίζω, τι, ab aliquo, τινός, Eurip. al. ἀπαμείρω, μετὰ γὰρ, Herod.
 Abjuration, ἡ ἔξομολογία, Demosth. ἀπομοσία, Poll.
 Abjuration, ἀπομωμένος, η, ον, ab ἀπόμωμι, Herodian. abjuration, ἔξομολογία, V. L.
 Abjuro, ἀπόμωμι, aliquid, τι, Herodian. ἀπομωία, ἀπομωία, διόμωμι, Dem. ἔξομωμι, id. cum accus. ἀποβάλλω τι δὲ ῥωκω.
 Ablactatio, ἡ ἀπογαλακτικισ, ὁ ἀπογαλακτισμός.
 Ablactio, ἀπογαλακτίζω, aliquid, τινά, LXX.
 Ablactatio, ἡ ῥίζομομία, ας, Theophr.
 Ablactatus, ῥίζομομωθῆς. Ἀ ῥίζομομωθῆς, Hipp.
 Ablactio, ῥίζομομωθῆς, Hipp. περιμείρωμι, γυμνάσιον σκευάσθη τὰς βίβλας.
 Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Plut.
 Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτώσις, Gramm.
 Ablatus, ἀφαιρεμένος, ἀφαιρεθείς.
 Ablectæ ædes, οἶκος κεικοσμημένος, κεκαλλωτισμένος.
 Alegatio, ἡ ἀποσολή, ἦς, LXX. ἀπότμησις, εως, Dem. ἀποσολή, ἦς, Æschin.
 Alegatus, ἀπτεταμένος, ἴνη, ἴνον, N. T. ἀπόσολος, Hes. ἀπόσολος, Hom.
 Alego, ἀποσείλω, aliquid, τινά, Thucyd. τινά προσείω, Dem. ἀποπέμπτω, διαπέμπτω μιν, τὴν ἐπιστολήν.
 Alegurio, λαφύσσω, Luc. bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, Hypcrit. ἀναισμωία.
 Aleguratio, ὁ λαφύσσω, ἦς, Aristoph.
 Alegingio, ἀπολείγω, Athen.
 Aleglo, ἀπομείνω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, Thuc. ἐκμείνω.
 Alegudo, ἀπάγω, Aristot.
 Aleguendus, πλυτός.
 Aleguo, ἀποκρίνω, manus, τὰς χεῖρας, Athen. pulvrem, ἀποπλύνω τὴν χεῖρα, Lucian. rectia, τὰ δέντρα, N. T. Κλύζω, ἀνακλύζω, Apollon. ἀποκλύζω, ἀπολύω, Hom.
 Alegutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκπλυσις, Hes.
 Alegutus, λελεμένος, ἴνη, ἴνον, N. T. ἀποπυθῆσις.
 Alegmatrera, ἡ ἀποθεία, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
 Alegmitus, ἀποπέμπτω, aliquid, τινά, Xenoph.
 Alegnato, ἀπονήχωμι, ἐκνήχωμι.
 Alegneco, ἀναίρει, ἀποκτείνω, νεκρῶ.
 Alegnegatio, ἡ ἀπάνοσις.
 Alegneco, ἀπαρνούω, cædem, τὸν φόνον, Plutarch. ἔξαρτός εἰμι, Plat.
 Alegnepos, ὁ ἀπέκγονος, κ, Bud.
 Alegneptis, ἡ ἀπεργονή, ἦς.
 Alegnoctio, ἀπονυκτερεύω, a castris, τῷ στρατοπέδῳ, Plut.
 Alegnodo, δεσμός ἐκλύω.
 Alegnormis, κ, ὁ ἡ ἀντρος, Plut.
 Alegno, ἀπονείω, bonum, τὴν καλῆ, Basil. hoc, τῷτο, Xenoph. ἀπέπιω, ἀρνεύμαι.
 Alegolendus, ἔξαιρετός, εως, ἴον, Polyb.
 Alegoleo, ἀφανίζω, tctamentum, διαθήκη, Dem. memoriam aliquid, τὴν μνήμην τινός, id. legem, λύω, καταλύω, ἀποχωροῦναι, ἀποδοκιμάζω νόμον, id. disciplinas, ἀναίρει τὰς παιδείας, Isocr. ἔξαιρίζω, Xen. ἀκρῶ, ἀμαρνεύω.

Abolitio, ὁ ἀφανισμός, ἡ, ἡ ἀφάνισις, εως, justitia, τῆς δικῆς, Aristoph.
 Abolitus, ἀφανισμένος, ἴνη, ἴνον, ab ἀφανίζω, Dem.
 Abolla, ἡ χλαμύς, ὄσος, Plut.
 Abolus, ὁ ἀβόλος, Aristot.
 Abomasum, τὸ ἦνυσον, κ, Aristot.
 Abominabilis, κ, βδελυκτός, ἡ, ὄν, N. T.
 Abominamentum, τὸ βδελύγμα, ατος, N. T. τὸ μίσημα.
 Abominandus, βδελυκτός, εως, ἴον, Dem. βδελυκτός, ἡ, ὄν, N. T. ὁ μῦθος, Hcs. μυσαρός, εως, ἴον, Phil. ὁ ἡ ἀπότροπος, Soph.
 Abominatio, ὁ βδελυκμός, LXX. τὸ βδελύγμα.
 Abominor, βδελύσσομαι, aliquid, aliquid, τινά διὰ τι, Aristoph. μισῶμαι, Luc. ἀφοσίωμι, Plut. ἀποτροσιάζωμαι, Synces.
 Aborior, ἔξομολογῶ, κ, Plat.
 Abortio, abortum pario, ἔξομολογῶ, Æl.
 Abortio, ἡ ἐκτροσις, Aristot. ἡ ἀμειλίχια.
 Abortivus, ἐκτροσιαιῶς, αἴα, αἴον.
 Abortivus partus, τὸ ἀμβλωφθῆναι.
 Aborto, idem quod Abortio, sive abortum pario.
 Abortus, τὸ ἐκτροσιαι, ατος, Hippocr. τὸ ἀμβλωμα, ατος, Bud.
 Abrado, ἀποξύνω, aliquid ab aliquo, τὸ ὑπό τι, Alciph. ἀποκαίω, aliquid, τι, Aristoph.
 Abrasus, ἀπξυμένος, ἴνη, ἴνον, ab ἀποξύνω, Alciph.
 Abreptus, ἀναρπαγῆς, εἶσα, ἴν, ab ἀναρπαζω, Dem.
 Abripio, ἀναρπαζω, aliquid, τι, Herodian. ἀναρπαζω, Dem. aliquid e tempore, ἀποσπάω τινά τῷ ἔργῳ, Herodian.
 Abrodo, ἀποσπῶμαι, aliquid, τι, Laert.
 Abrogatio, ἡ ἀκούρασις, εως, ἡ ἀποδοκιμασία, legum, ἡ ἀναίρεσις τῶν νόμων, Dem. ἡ ἀκέρωσις, ἡ ἀποχωροῦναι, id.
 Abrogo, ἀποχωροῦναι, ὄ, aliquid magistratum, τινά τῶν ἐν ἀρχαῖς, Dem. aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, id. leges, ἀναίρει τὰς νόμους, Æschin. legem, λύω τὸν νόμον, Dem. decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, id. ἀκρῶ, ἀποκρῶ, ἀκρῶ ποίω, ἀποκαίω, διαγράφω, μεταγράφω.
 Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, κ, Diosc. ex abrotono confectum, ἀβρότονος, ἴνη, ἴνον, id.
 Abrumpo, ἀπορρήγνυμι, aliquid, τι, Æschin.
 Abrupte, ἀποτόμως, Isocr.
 Abruptus, ἀπορρήγνυμι, ἴνη, ἴνον, ab ἀπορρήγνυμι, Æschin. locus, ὁ ἀπορρῶς τόπος, Plut. ὁ ἡ ἀπορρῶς, Xen. ἀπορρῶς, ἀπορρῶς, Apoll.
 Abs, ἀπό. Vide A, Ab.
 Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquid, εἰς χώραν τινά, Thuc. ἀπῆμι ἀπό τινος, ἀποσείρω, Plut. ἔξαναχωρίζω.
 Abscedens, ἀφιστάμενος, ἴνη, ἴνον, Dioscor.
 Abscessio, ἡ ἀπόσχισις, Dem. ἡ ἀποσχισία, Plut.
 Abscessus, τὸ ἀπόσχιμα, ατος, Galen.
 Abscido, ἐκκόπτω, aliquid, τι, Galen.
 Absciendo, ἀποτίμω, aliquid, τι, Plut. nares et aures aliquid, ἴνα κῆ ἑατά τι, Homer. ἀποκόπτω τί τι, Xen. ἀνακίρω, Hes.
 Abscisco, ἀποσχοίμαι, Isocr.
 Abscissio, ἡ ἀποκοπή, ἦς, Plut.
 Abscissus, ἀποσχοίμενος, ἴνη, ἴνον ὁ ἡ ἀποσχοίμαι, κ, abscessisse petra, ἀποτόμω πέτρα, Lucian.
 Abscondite, κρύφα, Plut. κρυφῶ, N. T.
 Absconditus, ὁ ἡ ἀπόκρυφος, κ, LXX. κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian. κρυφαῖος, αἴα, αἴον, id. ἀποκρυφισμένος, LXX.
 Abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τι, Isæus. ἐκκρύπτω, aliquid in aliquo, τὸ ἔν τι, Herodian. aliquid sub aliquo, καλύπτω τὸ ὑπό τινος, Æl. κρύπτω, ἐκκρύπτω, Arist. συγκρύπτω, συγκυλύπτω.
 Absconsio, ἡ κρύψις, εως, Aristot. ἡ ἀπόκρυψις.
 Absconsus, κρυφός, ἴα, ἴον, Herodian. κρυπτός, ἡ, ὄν, LXX.
 Absens, ἀπόν, ἔσα, ὄν, gen. ὄντος, ἔστος, ὄντος, Plut. Vide Absum. ὁ ἡ ἡ ἀδμος, Hes. ἀποδημιών, Xen.
 Absentia, ἡ ἀπεία, ας, Dem.
 Absentio, διαφρονέω, in aliqua re, πρὸς τι, Demet. Phal.

Absento, ἀποπέμπτω, aliquid, τινά, Æsch.
 Absilio, ἀποπηδάω, e curru, τῷ ἄματος, Plut.
 Absimilis, ὁ ἡ ἀνόμοιος, κ, Plat. ἀποκαίω, αἴα, ὄς, gen. ὄτος, αἴας, ὄτος, Polyb. ἀποκαίω, αἴα, ὄς, gen. ὄτος, αἴας, ὄτος, Plut. ὁ ἡ ἀφῶμος.
 Absinthites, ὁ ἀψίνθητις, κ, sc. ὄνος, Diosc.
 Absinthium, τὸ ἀψίνθηον, Diosc. marinum, τὸ σείριον, σείριον.
 Absistens, ἀφιστάμενος, ἴνη, ἴνον, Dem.
 Absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινός, Dem. ἀποσπαίω.
 Absit, μὴ γένοιτο, Dem. quod absit, ὁ μὴ συμβαίω, id.
 Absolvo, ἀπολύω, aliquid a culpa, τινά τῆς αἰτίας, Lycophr. aliquid crimine, ἀφίρω τινά τῷ ἐγκλήματι, Plut. aliquid mortis, ἀποκηρύσσομαι τινος θάνατον, Antiphon. i. e. perficio, ἀποτείλω, aliquid, τι, Plat. ἀπεργάζομαι τι, Xen. τελέω, διαπράττω, κατασκευάζω.
 Absolute, τελείως, Isocr. τελέω, ἐντελέω, ἀπλῶς.
 Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, Dem. ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, id.
 Absolutus, ὁ ἡ ἀπόλυτος, κ, Gregor. Naz. ὁ ἡ ἀφῶτος, i. e. perfectus, τελείως, εἴα, ἴον, Arist. ἐντελής, εως, Lucian.
 Absone, ἀσυμφώνως, δυσφώνως.
 Absonus, ὁ ἡ ἀσύμφωνος, κ, ὁ ἡ ἀπρόδος, κ, ὁ ἡ ἀπῶτος, Luc. ὁ ἡ ἀρῶτος, ἐκμείλις, Aristid. i. c. absurdus, ὁ ἡ ἀστοπος, Demosth.
 Absorbeo, καταπίνω, aliquid, τι, Plut. omnia, λαφύσσω πάντα, id. ῥόφω, ἀπορροφῶ, Synces.
 Absorbio, ἡ καταπίωσις, ὁ λαφύσσω, Aristoph.
 Absque, ἄνευ, cum gen. absque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, Dem. Non inlegantur etiam postponitur, ut absque his, ἄνευ ἄνευ χωρῆς, itidem cum gen. absque dictis, χωρῆς τῶν ἐρημιῶν, Arist. ἔξω, etiam cum gen. absque his, ἔξω τῶτων, Thucyd.
 Abstemius, ὁ ἡ ἄσπιος, κ, Xenoph. ὁ ἡ ἀσπῶτος, ἄσπιος.
 Abstergo, Vide sequens Abstergo.
 Abstergo, ἀπομάττω, Dem. sudorem, ἀπομάττω τὸν ἰδρῶτα, Bas. pedes, ἐκμάττω τὰς πόδας, Arist. sordes, ἀποσμάω τὸν ῥυτίον, Lucian. maculam ignominie, ἀποσείρω τὴν ἀδόξην, Dem. ἀποσμήχω, Luc. ἐπισμήχω, ἀποσφάω, ἀποσφάω, Theoc. ἀποσφῶνυμι, ἀναμάττωμαι.
 Abstergo, ἐκπλήττω, aliquid, τινά, Aristoph. a peccatis, ἀποσείρω τινά τῶν ἀμαρτημάτων, Isocr. a rebus agendis, τινά τῷ τὰ κοινὰ πράττειν, Plut. ab aliquo, ἀπό τινος, Aristot. ἀποσπείδω, Thuc. ἀπέργω.
 Abstertio, ἡ σμῆξις, Diosc. ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἐκπύσις.
 Abstertorius, abstertendi vim habens, σμηκτικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Abstertius, ἐγκρατής, εως, ab aliqua re, τινός, Isocr.
 Abstertius, ἐγκρατής, Aristot.
 Abstertia, ἡ ἐγκρασία, ας, Xenoph. ἀπόσχισις.
 Abstertio, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρις, Æsch. a parvis, ἀπέχωμι τῶν μικρῶν, Isocr. manus a matre, τὰ χεῖρες τῆς μητρός, Dem. ἀφίσταμαι.
 Abstractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, Aristot.
 Abstractus, ἀποσπασθείς, εἴα, ἴν.
 Abstrabo, ἀποσπάω, cives a mari, τὸς πολίτας τῆς θαλάσσης, Plut. ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, Xenoph. animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχήν ἀπὸ τῷ σώματος, Plat. ἀπάγω, ἀφέλω, Xen.
 Abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τι, Isocr. ἀπυθῆω.
 Abstrusus, ὁ ἡ ἀπόκρυφος, κ, LXX. κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian.
 Absum, ἀπῆμι, ab aliquo, τινός, Plut. ἀπό τινος, Arist. absit, μὴ γένοιτο, Demosth. abest elementum, ut me defendam, πολλῶ δέω ἐγὼ ὕπερ ἐμῷ ἀπολογισθείω, Plat. parum abest, quin fleam, ὀλίγη δέω διακρούω multum

multum abest, rem ita se habere, πολλὰ δὲ ἔσται ἔχειν, id. parum abfuit quin incidissem, μικρὸν ἀπέλειπον τῷ μὲ πρὸς ποσειδῶν, Isocr. quin expugnarentur, τῷ ἐκπολιτοκρίσειαι, Luc. quin mortuus essem, πικρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποβαίνω, Isocr.

Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.
Absumo, κατὰ σοφίαν, res, facultates, τὰ ὄντα, Demosth. multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἰς τι, id. δαπανῶ, καταφθίνομαι.
Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, Lucian.

Absurde, ἀτόπως, Dem. item ἀλόγως.
Absurditas, ἡ ἀλογία, Dem. ἡ ἀσοπία, Isocr.

Absurdus, ὁ ἢ ἡ ἀσοπος, ε, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀλόγος, ε, Isocr. ὁ ἢ ἡ ὑπερφύσις, εως, id. ἀλόγιστος, ἀδόξος· absurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθέει.
Abundans, περισσός, ἡ, ὄν, aliqua re, τι, Synes. κατὰ τι, Arist. ἐν τινι, Plut. ὁ ἢ ἡ εὐπορος, ε, συνός, Aristot. ὁ ἢ ἡ δαφίλιος, Gal. ὁ ἢ ἡ ἄφθονος, ὁ περισσεύων.

Abundanter et Abunde, περισσῶς, Isocr. ὑπερβαλλόντως, id. ἐκ περισσῶς, N. T. ἔξαριεντῶς, Isocr. διαρκῶς, Xen. ἀφθόνως, ἀδδην, εὐπόρως, δαφίλιως.
Abundantia, ἡ περισσότης, N. T. ἡ περισσότης, Isocr. ἡ ἀφθονία, annonæ, τῶν ὀνίων, id. opum, ἡ περισσότης τῶν χρημάτων, Demosth. ἡ ἱστορία, ἡ εὐθηνία, Philo. ἡ δαφίλιος, Herod. ἡ ἀδρυσία, Hesiod. ἡ ἀφθονία, Xen.

Abundantius, περισσοτέρως.
Abundatio, ἡ ἐπιρροία, Dion. Areop. ἡ ἀλήμυρις. Vide Inundatio.
Abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινός εἰς τι, Dem. περισσεύω, aliqua re, τινός, N. T. εὐθηνόρομαι, Synes. γίνομαι, δαφίλιόρομαι. Vide Etundo.

Abusio, ἡ κατάχρησις, ἡ ἀπόχρησις, N. T.
Abusive, καταχρηστικῶς, Gramm.

Abusivus, καταχρηστικῶς, ἡ, ὄν, Rhetor.
Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, T. T. ἡ κατάχρησις.
Abutor, καταχρηστικός, aliqua re, τινι, Plat. χρέωμαι κακῶς τινι, Demosth. ἀποχρηστέω τινι, Aristot. παρακαταχρηστέω τινι, id.

Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, καὶ ἡ.
Acacia, ἡ ἀκακία.

Academia, ἡ ἀκαδημία, Plut. ἡ ἀκαδημία, Aristoph.

Academicus, ἀκαδημικός, ἡ, ὄν, Luc.
Acantha, ἡ ἀκανθία, ης, Diosc.

Acanthinus, ἀκάνθινος, ἴνη, ἴνου, Diosc.
Acanthis, ἡ ἀκανθία, ἴδος, Aristot.

Acatium, τὸ ἀκάτιον.
Accanto, προσάδω, alicui, τινι, Aristoph.

Accedo, προσερχομαι, tibi, σοί, Xenoph. ad republicam, τοῖς κοινῶς, Dem. πρὸς τὰ κοινά, Isocr. ad aliquem, προσβαίνω τινι, Plut. παραγίνομαι τινι, Xen. ad aliquid, πρὸς τι, Æschin. accedere sententiæ, συγκαταστήσασθαι τινι· accedit ad hæc, ἐπιγίνεται ἡ στήσις· εἰσαφικνέομαι, πρόσκειμαι, μέτεται, συνηγίζω.

Acceleratio, ἡ ἐπιπέδις, ἡ ἀρχαία, ἡ σπυρῆ.
Accelero, ἐπιπέδιω, expeditonem, τὴν στρατιάν, Isocr. sacra, τοῖς ἱερείοις, Herodian.

Accendo, κατασπείδω, ἱγμονέω, ἐπιταχύνω, Plut.
Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, Plat. aliquid, ἀνακαίω τι, Herodian. domos, καίω τὰς οἰκίας, Xen. ἄπτω, Aristoph. ἀνάπτω. Vide Incendo.

Accenseo, προσερχομαι, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, Plut. civitatī, τῇ πολιτείᾳ, id.

Accensus, ἡμέμενος, ἀνημέμενος, θαυρομέμενος, Hes.

Accensus, ἡ προσφθία, ες, Gramm.
Acceptio, ἡ λήψις, εως, Thucyd. ἡ πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνωμαι, Aristot. ὑποδέχομαι, aliquid, τι, Isocr. προσδέχομαι.

Acceptus, ληφθεὶς, εἶσα, ἐν, προσληφθεὶς, i. e. gratus, ὁ ἢ ἡ εὐάρεστος, ε, N. T. χαρίεις, εἶσα, ἐν, Aristot. ὁ ἢ ἡ εὐπρόσδεκτος· acceptum habeo, χαιρῶ τινι vel ἐπὶ τινι acceptum fero, ἀνατίθημι σι τῷ σῶσι, προσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accersito, ὁ κλήτωρ, ορος, Lucian. ὁ κλητήρ.

Accersitus, μετακεκλημένος, ἐνη, ἔνον, a μετακαλίω, Plat.

Accersitus, ὁ, ἡ πρόσκλησις, εως, Plat.

Accerso, προσκαλίω, aliquem, τινὰ, Thuc. μετακαλίω τινὰ, Plat. κατακαλίω τινὰ, Plut. προσάγω τινὰ, id. μεταπέμπω τινὰ, Dem. προσπέμπω.

Accerso aliquem crimine conjunctionis, ἐπικαλίω τὴν συναμοσίαν τινι.

Accessio, ἡ ἀφθία, εως, Plat. i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, Philo. ἡ προσθήκη, Plat. ἡ ἐπιδοχή, ἡ αὐξήσις.

Accessus, ἡ πρόσδοσις, Thuc. ἡ ἔφοδος.
Accessu facilis, ὁ ἢ ἡ εὐπρόσιτος, ε, προσίτος, ἡ, ὄν, Greg. ὁ ἢ ἡ εὐπρόσδοτος, ε, Xen. difficilis, ὁ ἢ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμβολος.

Accidens, τὸ συμβεβηκός, ὅτος, Dem. τὸ συμβῆν, ἄντος, id. per accidens, κατὰ συμβεβηκός, Aristot.

Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινι, N. T. i. e. conlingo alicui, συμβαίνω τινι, Isocr. ἀποβαίνω τινι, Dem. non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, id. accidit mihi idem, τῷ αὐτῷ πάσχω, Isocr. accidit mihi quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτη, Plat. quæ accidunt alicui, συμβαπίπτοντά τινι, Isocr. προσυχνίζω.

Accido, περιερίπτω, Demosth.
Accio, προσκαλίω, aliquem, τινὰ, Dem. προσπέμπω τινὰ, Isocr. μεταπέμπω.

Accinctus, διεξουσμένος, ἐνη, ἔνον, acinace, τὸν ἀκινάκη, vestem, τὴν ἐσθία, Lucian.

Accingo, παραζώνωμαι, acinacem, τὸν ἀκινάκη, Plat. palliolum, διαζώνωμαι τὸ τριβώνιον, Luc. διασευάζω.

Accino, προσάδω, alicui, τινι, Aristoph. παραβάλλω, παραδίδω.

Accio, vide Accio.
Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, Xenoph. fedus, σπονδῆς, id. uxorem, γυναῖκα, id. pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρὰ τινος, Isocr. munera, δέχομαι δῶρα, Dem. ἐπιστολὰν ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρὰ τινος, i. l. excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογία, Lycophr. προσκαλῶμαι, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱεραῖος, αἰος, Aristot. accipiter parvus, ὁ ἱερακίσιος, Aristoph. accipitem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίως, Æl.

Accipitarius, ὁ ἱερακοτόφος.
Accitus, προσκεκλημένος, ἐνη, ἔνον, προσκληθεὶς, εἶσα, ἐν, Plat.

Accitus, ἡ πρόσκλησις, Plat. ἡ μετέπειψις, id. ἡ μετάκλησις, Hes. ἡ πρόσπεψις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, Plut. τὸ προσφώνημα, Dem. fausta, ἡ εὐφημία, Herodian. τὸ ἐπιβόημα, Thuc.

Acclamo, ἐπιφωνέω, Plut. alicui, προσφωνέω τινι, N. T. τινὰ, Homcr. εὐφημέω, ἐπιτάχω, Hom. ἐπινασθῶμαι, Aristoph.

Acclinis, ὁ ἢ ἡ ἐπικλινής, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλινῶ, ad aliquid, πρὸς τι, Aristid. προσκλινῶ.

Acclivis, e, ὁ ἢ ἡ ἀναφερέτις, νία, ἡ ἀνάπτης ὁδός, Plat. ἐπανάπτης, παραπάντης, προσάντης.

Acclivitas, ἡ ἀναφερέτις, Alex. Aphirod.
Acclivus, idem quod Acclivus.

Accola, ὁ ἢ ἡ πάροικος, ε, Thucyd. ὁ ἢ ἡ πρόσχωρος, Dem. ὁ ἢ ἡ περιχωρος, id. πρόσκοικος, Herodot.

Accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, Isocr. flumen, προσοικίω τῷ ποταμῷ, Plat. τὸν ποταμὸν, Aristot.

Accommodate, ἐπιτηδεύω, Thucyd. ἱκανῶς, λυσιστελεῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδεύσις, πτος, Diosc. ἡ ἔφασμαγῆ.

Accommodatus, ἐπιτηδεύσις, εἶσα, εἶου, alicui, τινι, Aristot. ad aliquid, εἰς τι, Herodian. ἐπὶ τινι, Xenoph. οἰκίσις, Aristot.

Accommode, ἐπιτηδεύω, Thucyd.
Accommodo, προσημαρῶμαι, res legibus, τὰ πράγματα τοῖς νόμοις, Plut. aliquid alicui, ἀρμῶζω τῷ τινι, Plat. me alicui, συμπεριφέρωμαι τινι, Sirac. ἐφραμῶζω, Hesiod. προσοικίω, Plut. συμβεβάζω, Greg.

Accommodus, ἐπιτηδεύσις, εἶσα, εἶου, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐθετός, ε, N. T. ὁ ἢ ἡ λυσιστελεῶς, ἀρμῶζις, ε, εἶου.

Accredo, πιστεύω, ἐπιτιθέομαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξισις, ἡ ἐπαύξισ, ε, Plat. ἡ ἐπίδοσις, εως, Xenoph.

Accresco, προσφύομαι, Theoph. i. c. incrementum capio, προσδίδωμαι, virtute, εἰς ἀρετήν, Plat. felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, Isocr. συναυξάνομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινι, Dem. ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμαι, Isocr.

Accrctio, ἡ σφόδρσις, εως, Theophr. ἡ παραύξισις, εως, Diosc.

Accubatio, ἡ κατακλίσις, εως, Plut.
Accubitorium, τὸ ἀνακλιτήριον.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, Aristot. primus, ἡ προσποκλισία, N. T.

Accubo, παρακίωμαι, alicui, τινι, Demosth. Vide Accumbo.

Accumbo, ἀνάκωμαι, inter edendum in thora-cem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, Alex.

Aphr. in lectis, παρακίωμαι ἐπὶ κλινῶν, Plat. alicui, παρακίωμαι τινι, Diosc. canere, κατακλινόμεαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, Athen. in terra, ἀνίπσον ἐπὶ τὴν γῆν, N. T.

Accumulate, σαρηθῶν, Herodian. συνκῶς.
Accumulatio, τὸ ἀναθροσισμα, ἡ νῆσις, Hes.

Accumulatus, νητός, Hom. νημεμένος.
Accumulo, κατασφραῖνω, mortuos mortuis, ἐπισφραῖνω νεκρῶς νεκροῖς, Eurip. ἀφροῖζω, ἀνάγω, νέω seu νῆα.

Accurate, ἀκριβῶς, Dem. ἐπιμελῶς, id. λισαρῶς, περιεργῶς.

Accuratio, ἐπιμέλεια, Dem.
Accuratus, ὁ ἢ ἡ ἀκριβής, sermo, oratio, λόγος, Aristot. opus, ἀκριβῶς ἔργον, Dem. i. e. diligens, ὁ ἢ ἡ ἐπιμελής, Xenoph.

Accuro, ἐπιμελίζομαι, ἔξακριβῶ.
Accuro, προσερίζω, Chryssot. ἐπιτρίχρω, ad ἐπιπέω πρὸς, Herodian. ἀφικνέομαι δρομαῖος, Lucian.

Accursus, ἡ ἐπιδρομή, τὸ προσδρόμιον.
Accusabilis, ὁ ἢ ἡ ἐπαίσιος, ε, alicujus rei, τινός, Thucyd. ἔλεγκτος, ἐπιμεμπτός.

Accusatio, ἡ κατηγορία, Thuc. ἡ ἐγκλησις, Artemid. τὸ ἐγκλημα, Demosth. ἡ ἰσχυρῆ, id. τὸ κατηγορεῖν, Plat.

Accusator, ὁ κατήγορος, Æschin. ὁ κατηγοροῦς, Plutarch. τὴν αἰτίαν ἐπετρέγων.

Accusatorie, κατηγορικῶς, Isocr. ἐγκληματικῶς, Aristot.

Accusatorius, κατηγοροῦς, ἡ, ὄν, Plut. ἐγκληματικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Accuso, κατηγορεῖω, aliquem, τινός, Isocr. κατὰ τινος, Dem. τινὰ, Thuc. πρὸς τινὰ, Plut. διων τινὰ δίκαιος, Isocr. ἐπιφέρει ἡσθῆν πρὸς τινὰ, Dem. ἐπάγω αἰτίαν τινι, id. aliquem alicujus rei, κατηγορεῖω τί τινος, vel τινός τινος, Isocr. τινός περὶ τινος, Thuc. ἐπιαιτιόομαι τινὰ τινος, Dem. ἀγω αἰτίαν τινός ἐπὶ τινι, id. ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, id. αἰτιόομαι σε στήσι, id. διηγράφω τινὴ αἰτίαν, δι' αἰτίας ἔχω, μέμφομαι, ἐνδεικνύομαι τινὰ.

Acce, ὄξω, Diosc. ὄξω.
Acce, ἡ σφένδαμος, ε, Theophrast.

Acer, acris, e, ἔξω, εἶσα, ὄν acres morbi, ὄξωι νόσῳ· acer homo, ἔξω ἀνθρώπος, Arist. acris sensu, ἔξω πρὸς αἰσθῆσαι, Plutarch. δριμύς, εἶσα, ὄν.

Acerbe, τραχίως, Isocr. πικρῶς, Dem. σφριφῶς, χαλεπῶς.

Acerbitas, ἡ πικρία, Dem. ἡ πικρότης, id. ὄξύτης, σφριφῆσις.

Acerbo, πικρῶν, Xen. πικραίνω, N. T. τραχύνω.

Acerbus, σφριφῆς, ἡ, ὄν, fructus, καρπός, Glicn. homo, ἀνθρώπος, Xenoph. πικρῶς, ἐξόν, de rebus et hominibus, Dem. acerbum, τὸ ὀμφάκιον.

Aceruus, σφενδάμενος, ἴνη, ἔνον, Aristoph.

Acerro, i. c. palcis profundo, ἀχρῶν, Accro-sus, i. e. palcis plenus, ὁ ἢ ἡ ἀχρῶδης.

Accrua, τὸ ὄμματιον, Philo.
Accrvatim, σαρηθῶν, Herodian. ἀσθῶς.

Aceruatio, ἡ σφραῖσις, εως.

Acervo, σωρεύω, Herodian. σωρὸν συνάγω, Euphr. apud Stob.
 Acervus, ὁ σωρός, ἄ, divitiarum, χρημάτων, Aristoph. ὁ ὄγκος, Aristot. ὁ θήμων, Hom. ὁ vel ἡ θῖν et θῖς, id.
 Aceoso, ἄξυνος, Gal. ἄξυνος, id. ἐξέξυνομαι, Theophr. παροξίζω, Diosc.
 Acetabulum, τὸ ἐξέβαφρον, Athen. τὸ ἐμβάφρον, Hipp. ἡ ὄξιν, Aristoph.
 Acetosus, ὁ ἄξ ἢ ὄξωδης, eos, Galen.
 Acetum, τὸ ὄξος, eos, Plut. τὸ ἄξιδιον, v, Suid. Galen.
 Achillea, herbae nomen, τὸ ἀρχίλλιον, τὸ χιλιόφυλλον.
 Acicula, τὸ ραφίον, Gal. ἡ περόνη, Gl. V.
 Acierium, ἡ ραφιδόβηκη.
 Aciditas: vid. Acerbitas.
 Acidulus, ἀξήρως, ῥά, ῥίν, ὁ ἄξ ἢ ὄξωδης, eos, ὁ ἄξ ἢ ὑπόξυς.
 Acidus, ἄξυνος, εἶα, ὄ, Xen.
 Acies, ἡ ἀκικὴ, ἦς, Lucian. ἡ ἀκὴ, ἀκίς, αἰχμή, αἰκίς, Plut. ἡ ἀκμή, unguium, ὄνυχον, Plut. oculorum, ὀμμάτων, Ἐλιαν. gladii, τὸ σῆμα, ατος, μαχίρας, Thuc. i. e. exercitus instructus, ἡ τάξις, eos, Dem. τὸ πάγμα, ἡ εἶς, Hom. ἡ παρόταξις, eos, Isoer. Hinc aciem instruo, παρατάτω, Isoer. παρατάτων ποίω, Xenoph. in acie colloco, τάττω, Dem. sto in acie contra aliquem, παρατάττωμαι πρὸς τινα, id. una sto in acie, συμπαρατάττωμαι, Isoer. deserere aciem, λίσσιν τὴν τάξιν, Dem. occumbere in acie, τελευτῶν ἐν τάξει, id.
 Acinaces, ὁ ἀκινάκτις, v, Lucian. acinace cingi, διακινάκτις τὸν ἀκινάκτιν, id.
 Acinaceus, ἀκινάκτις, ἡ, ὄν, Theophr.
 Acinosus, ὁ ἄξ ἢ ραγώδης, eos, Diose.
 Acinus, ἡ ῥάξ, ραγῶν, uvarum, βοτάνων, Plat. uvae passae, σαφουλῆς, Diosc.
 Acipenser, ὁ ἔλλωψ, ὄνισκος, ἀξέβρυχος.
 Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, v, Diosc.
 Acor, ἡ ἀξύτις, Alex. Aph. ἡ σφυφόντις.
 Acquisco, ἐπινασάομαι, ἐφοσηχάζω, ἀρέσκομαι, ἀρῶμαι, praesentibus, εἶργω τὰ παρόντα, Isoer. τοῖς παρόσι, id. donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, id. praesentibus bonis, ἀγαπῶμαι τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Lys. aliqua re, ἐν τινι, Isoer. τῷ, Dem. ἀγαπητῶς ἔχω τι, Herodian. εὐδοκῶ ἐν τινι, Polyb. συμφέρομαι τοῖς παρόσι, εὐαρεσῶμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθ' ἑσπέρην, ἐπὶ τῶν χαίρων, συγχωρεῖν, cum dat. Plat.
 Acquirō, περιποιέομαι, mili aliquid, ἐμοί τι, Arist. multum agri, προστετάομαι πολλὴν χώραν, Isoer. pecunias, ποιεῖν χρήματα, Dem. reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπά, id.
 Acquisibilis, κτητός, ἡ, ὄν, Isoer.
 Acquisitio, ἡ κτήσις, eos, bonorum, ἀγαθῶν, Dem. divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, id.
 Acquisitus, κτητός, ἡ, ὄν, Plat.
 Acrimonia, ἡ δριμύτης, πτος, propria, Alex. Aph. μετὰ τῆ. Plat. in rebus gerendis, ἀξύτης, πτος, id. in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, Isoer. Vid. Acerbitas.
 Acris irae, ὁ ἄξ ἢ ἄξινυμος.
 Acriter, σφοδρῶς, δριμύτως, Aristoph. σφάδρα, id. εὐτόνως, N. T. ὄξινως, πικρῶς.
 Aeritudo. Vide Acrimonia.
 Aeroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, Xenoph.
 Aeroamatius, ἀκροαματικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Acroasis, ἡ ἀκρόασις, eos, Lucian.
 Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, Plutarch.
 Aeronychus, ὁ ἄξ ἢ ἀκρόνυχος, Nic.
 Acrostichis, ἡ ἀκροστιχίς, ἴδος, Euseb. τὸ ἀκρόστιχον, Schol. Thue.
 Acta, τὰ πεπραγμένα, ὡν τὰ προχθέντα, ὡν Apostolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.
 Actio, ἡ πράξις, Aristot. ἡ ἐνέργεια, id. judicialis, τὸ ἐργάλημα, Dem. ἡ κατηγορία, as, id. injuriarum, ἀδικίαι διώξεις, Antipl. actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαι τινά τινος, Plut.
 Activus, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
 Activus, ἐνεργητικός, πρακτικός, δραστήσιος.
 Actor, ὁ πρῶτων, ὄντος, ὁ δραστήης, Hes.

ὁ ποιητής, i. e. accusator, ὁ κατηγορός, v, Dem. ὁ δῶκων, ὄντος, id. fabularum, ὁ ὑποκριτής, ἄ, Plut.
 Actuarium, i. e. oneraria navis, ἡ ὀλκῆς, ἄδος.
 Actuarus, i. e. actorum scriba, ὁ γραφεύς.
 Actuarus, i. e. faeilis, ὁ ἄξ ἢ εὐαρητός.
 Actuosus, ὁ ἄξ ἢ ἐνεργός, v, Lucian. πρακτικός, ἡ, ὄν, Polyb. ὁ ἄξ ἢ φιλόδοξος, ἐργώδης.
 Actus, ἡ πράξις, eos, Dem. in ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
 Actus, πραχθεῖς, εἶσα, ἐν, πεπραγμένους, ἐνη, ἐνον, actum ago, ἐπ' ἐξεργασμένους ἀναλαμβάνω, Aristid. actum est de me, perii, ἀπωλόμην, Eur. ἀπόλομαι, Aristoph.
 Actutum, αὐτίκα, Thuc. παράχημα.
 Acuatio, ἡ φόμισις, eos.
 Aculeatus, κεντροτός, ἡ, ὄν, ὁ ἄξ ἢ ἔγκεντρος, culex, κνήψ, Aristot. ut spina, ὁ ἄξ ἢ ἀκανθώδης, eos, Theophr.
 Aculeus, τὸ κέντρον, Plut. τὸ κέντρομα, Polyb. ἐγκεντροίς, Aristoph. ἡ ἀκανθία.
 Acumen, ἡ ἀκικὴ, ἦς, Lucian. ἡ ἀκίς, ἴδος, Diosc. ἡ ἀξύτης, Plut. τὸ ἄξιν, ingenii, ἡ ἀρχινοία.
 Acuminatus, ὁ ἄξ ἢ ἄσπυς, eos, Diosc.
 Acumino, ἄξυνος.
 Acuo, ἄξυνος, ultimam syllabam, τὴν τελευταίαν, Athen. i. e. acutum reddo, ἀκονῶ, aliquid, τῷ, Lucian. i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονῶ τινά εἰς τι, Herod. Θῆγω, Θηγῶν τινά εἰς τι, Xen.
 Acus, ἡ ῥαφίς, ἴδος, N. T. βελόνη, τὸ ἐπήτηριον, ἀκίστρα.
 Acu pictus, κερτός, Hom. πολυκερτός.
 Acute, ἄξινως, canere, ἄξιν λυγίως φθεῖν, Arist. audire, ἄξιν ἀκύν, Plat. videre, ἄξιν βλέπειν, id. acute videns, ὁ ἄξ ἢ ἀξυδερκής, ἀξυωπής, acute elamans, ὁ ἀξυβούσις.
 Acutulus, ὁ ἄξ ἢ ὑπόξυς, eos.
 Acutus, ἄξυνος, εἶα, ὄ, hasta, ἄξιν δόρυ, Hom. vox, ἄξιν φωνή, Plut. vir, ἀξιν δεινός, Dem.
 Ad, παρὰ, cum acc. venio ad aliquem, ἀφικνῶμαι παρὰ τινι, Xenoph. ἐπὶ, cum dat. esse ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσω, Thuc. cum acc. in significatione motus ad locum, ut accedere ad januam, βαδίζω ἐπὶ τὴν θύραν, Aristoph. πρὸς, cum dat. stabat ad januam, ἐστῆκε πρὸς τὴν θύραν, N. T. cum acc. quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; ibid. eis, cum acc. eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐώχλιαν, Thuc. purpura ad vestem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros duentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίας, Thuc.
 Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ἦς.
 Adaetus, ἐπαχθεῖς, εἶσα, ἐν, i. e. coactus, βιασθεῖς, εἶσα, ἐν, Isoer. ἀναγκασθεῖς, Dem.
 Adaedifeo, προσκοιδοῦμαι.
 Adaequatio, ἡ ἀνίσωσις, eos, ἡ παρίσωσις, eos.
 Adaeque, ἴσως, Dem. item ἐπίσωσις.
 Adaequo, ἀνισῶ, multitudine, πλήθει, Herod. ἀνισάζω, Aristot. ἐξίσω τινι, Plut. i. e. complano, ἐπισάζω, Aristot. ὀμαλίζω, ἀμαρτίζω, Bud.
 Adaequo, προσκυμαίνω, Philo. item ἐκκυμαίνω.
 Adagium, ἡ παροιμία, Aristot. item λόγος.
 Adamantinus, ἀδαμάντινος, ἴνη, ἰνον, Æsch.
 Adamas, ὁ ἀδάμας, ατος, Aristot.
 Adamo, ὑπερφιλῶ, Xenoph.
 Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, id. παροίγω.
 Adaperilis, e, ὁ ἄξ ἢ ἀνοικτος, v.
 Adaperio, ἡ ἀνοίξις, eos, Bas.
 Adapertus, ὁ ἄξ ἢ ἀνοικτος, ἀνεργμένος, ἐνη, ἐνον, ab ανοίγω, Lucian.
 Adapto, ἀρμολῶμαι, fut. ὄσομαι, leges civibus, τῶς νόμους τοῖς πολίταις, Plut. alicui aliquid, ἀναρμολῶ τῷ τινι, Dionys. Hal. προσαρμολῶ τῷ τινι, Plat. ἐπαρτῶν, Hom.
 Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, v, LXX.
 Adaqueo, ποτίζω, Aristot. ὑδαίνω.
 Adaeetus, ἦς, ἡ ἐπαύξεισις, eos, ἡ πρόσταξις, eos, ἡ ἐπαύξη, ἦς, Plat.
 Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, Dem.
 Adaugesco, ἐπαυξάνομαι, Theophr.

Adbibō, ἐπιπίνω, aliquid, τῷ, Aristoph. vinum, οἶνον, Plat.
 Adblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
 Adcorporeo, σωματοποίω.
 Addeimo, ἀποδεκατῶ.
 Addeño, πυκνώ.
 Addeico, i. e. pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
 Addeico, i. e. condemno, καταδικάζω.
 Addeico, καταλλάσσομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, Herodian. ἀπεμπολέω.
 Addeicio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ἦς, Plut.
 Addictus, ὁ ἄξ ἢ πρόσθετος, v, vel προσθετός, ἡ, ὄν, alicui, τινι, Plut. i. e. condemnatus ad, ὁ ἄξ ἢ κατάδικος, Dem. sum precibus, πρόσκειμαι δέομενος, Plut. alicui rei, τινι, Synes.
 Addeiso, προσμαρτάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὴ ταῖς ἐπισήμαις, Isoer. λαμβάνω ἐπισήμην τινός, id.
 Additamentum, ἡ πρόσθήκη, Plat. τὸ πρόσθημα, Symmach. τὸ ἐπιβέλημα, N. T. additamenti loco esse, ἐν προσθήκῃς μέρει εἶναι, Dem. ἡ παρενθήκη.
 Additio, ἡ πρόσθεσις.
 Additus, πρόσθετος.
 Addo, προσίθημι, vel ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τινι τι, Isoer. συνάπτω πρὸς τι, Plut. alicui, ἐπιβέλλω τινι, Aristot.
 Addoceo, προσδιδάσκω.
 Addubitatio, ἡ διαπορήσις.
 Addubitō, διαπορῶ, Plat. de re aliqua, ἀμφισβητῶ περὶ τίνος, Isoer.
 Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βοιωτῷ, Lucian. alicui aliquid, ἄγω τινί τινα, πρὸς τινα, Plut. aliquem ad felicitatem, τινά ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xen. aliquem in suspitione, τινά εἰς ὑποψίαν, Plat. in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, id. ἐπάγω, Bud. συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι, adducor, ut credam, ὑπάγωμαι πιστεύω, Isoer. προσάγωμαι, προσίμαι, cum ἴησι, ἀναπέτω.
 Adductus, προσαχθεῖς, εἶσα, ἐν, donis, πισθεῖς, εἶσα, ἐν, ὑπὸ δωρεαῖς, Plat.
 Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τῷ, Plut. ἐπιδιπλασιάζω.
 Adedo, ἀποπαράγω, aliquid, τῷ, Laert. κατέδω.
 Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, eos, Plut.
 Ademptus, ἀφαιρέσις.
 Adeo, ἀδν. τασῶτον, vietus est, ἡττήθη, Isoer. adeo abstinere, ut ne quidem voluerint, τασῶτον ἀπέσχον, ἀς' ἂν ἠέλθουσι, id. adeo destitutus sum, ut nesciam, ὅπως ἐνθεῖς ἐγενόμην, ἀς' ἂν οἶδα, id. adeo oportet, ut capiat, ὅπως χρῆ, ἀς ἐπιδύξουσι, Æschlii. quis adeo remotus fuit? τίς ἔτω τασῶτον πόρρω ἦν; Dem. adeo probatiler, ὅτω πιθανῶς, Plat. adeo dementes facti sunt, εἰς τῶτον ἀνοίος ἦλθον, Isoer. εἰς τασῶτον ἀνοίος ἐληλύθασι id. εἰς τασῶτον μανίον ἦλθον, id.
 Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινι, Xenoph. φοιτῶ πρὸς τινα, Thuc. hæreditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κτήματα, Dem. κληρονομίαν κληρονομίας, Aristot.
 Adeps, τὸ σῆμα, ατος, Diosc. ἡ πιμὴ, ἦς, Aristot. τὸ ἀλειφαρ, ὁ δημός.
 Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
 Adeptus, ἐπιτυχῶν, ὅσα, ὄν, aliquid, τινός, Dem. ὁ ἄξ ἢ ἐπιτυχίης, eos, τινός, Isoer.
 Adequito, προσεπιπάζω, προσεπιπίνω.
 Adesdum, ἦν δὴ, Plat. ἦν νῦν, Xenoph.
 Adesurio, βυλμιάω, βυλμώτω.
 Adfringo, προσάγγυμι.
 Adgeniculor, προσκύνω, alicui, τινά, Herod. τινι, N. T.
 Adhabito, παροικέω, aliquid, τῷ, Isoer.
 Adhæc, πρὸς τούτους, et adhæc alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτους ἄλλα, Dem. χωρὶς δὲ τούτων, Lycophr.
 Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινι, N. T. πρόσκειμαι τινι, Dioscor. προσήκομαι, Arist. προσίσχομαι, προσάπτομαι, συνάπτομαι, οἰπία cum dat.
 Adhæresco, idem quod anteed.
 Adhæse, συγκόλλω, Athen.
 Adhæsiō,

Adhæsiō, ἡ προσκόλλησις.
 Adhalo, προσήμι, Aristoph.
 Adhamo, ἀγκιστρῶν, ὤ, Plut.
 Adhibeo, προσφέρω, προσίχων, animum rebus, τὸν νῦν τοῖς πράγμασι, Dem. curam alicui rei, ἔχω, vel ποιῶ, ἐπιμελείαν τινας, Thuc. aliquem in consilium de re aliqua, ποιῶμαι τινα σύμβουλον περὶ τίνος, Dem. aures verbis, παραβάλλω τὸ ἕς τοῖς λόγοις, LXX. finum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλαις, Theophr.
 Adhinnio, προσχρημετίζω, equo, χρομετίζω πρὸς ἵππον, Ἐλ.
 Adhortamen, idem quod Adhortatio.
 Adhortatio, ἡ παραινεσις, Isocr. ἡ παρακλήσις, id. ὁ παρακλιευσμός, ἔ, Thuc. ὁ διακλιευσμός, Theoc. ἡ προκοπή, ἡ παρακλιευσσις, τὸ παρακλιευσμα, Plat.
 Adhortator, ὁ παραινετής, ὁ παρακλήτωρ, Hes. ὁ ἐργαστικῆς, Eust.
 Adhortatorius, παρακλιευστικός.
 Adhortor, παραινῶ, ὤ, aliquem ad aliquid, τινί τι, Isocr. παρακλιέομαι τινί τι, Thuc. aliquem ad virtutem, προσίχων τινὰ ἐπ' ἀρετῆν, Xenoph. ad aliquid, εἰς τι, Dem. πρὸς τι, Isocr. παρακλιῶ, Xen. ἐγκλιέομαι, Plut. διακλιέομαι, Isocr. ἐπιμελείομαι, Plut. ὄρνυμι.
 Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, Isocr. hodie, ἔτι ἔξ νῦν, id. εἰς ἔτι ἔξ νῦν, vel εἰσέτι ἔξ νῦν, Lucian. μέχρι τῶ νῦν, Xen.
 Adjaceo, πρόσκειμαι, alicui, τινί, Diosc. παρακίμαι τινί, N. T.
 Adiantum, τὸ ἀδιαντόν, ἔ, Theophr.
 Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, ἔ, sc. πρῶτον, Chrys.
 Adjectio, ἡ προσβολή, ἡς, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν, Plato. ἡ ἐπιθέσις, τὸ ἐπιθέλημα.
 Adjectivus, ὁ ἔξ ἡ ἐπιθετός. Hinc adjectivum, sc. nomen, τὸ ἐπιθετόν, sc. ὄνομα, Gramm.
 Adjectus, ὤς, idem quod Adjectio.
 Adjectus, ἐπιθετῶν, ἔν, ἔν, ab ἐπιθέλλω, Aristot. ὁ ἔξ ἡ πρόσβολος, LXX.
 Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινί, Lucian. εἰσάγω, Eust. ἐπάγω, Plut. i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιῆν, id. ἀναγκάζω, παρίσταμαι τινά εἰς τι.
 Adjicio, προσίχων, ἐπιθέλλω, aliquid, τι, Arist. oculos, προσβάλλω τὴν ἕψιν, Plut. alicui aliquid, παραζέγγυμι τί τινι, id. animum ad aliquid, ἐπιχῶ τὴν γνώμην sive τὸν νῦν τινί, Lucian.
 Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τίνος τι vel τινά τι, Xen. alicui spem, τινά τὴν ἐλπίδα, Arist. admittit mihi hoc, ἀφαιρέομαι τῆτο, Aristoph. ἔξαιρέω, Plat. παραιρέομαι, Dem.
 Adimpleo, ἐπιπληρῶν, Thuc. προσπληρῶν, Xenoph.
 Adimpletus, ἐπιπληρωθείς, εἶσα, ἐν, ab ἐπιπληρῶν, Thuc.
 Adinvenio, προσυρίσκω, Ἐρμῶ, ἐξυρίσκω, Isocr. προσεξυρίσκω, Dem. ἐφύρισκω.
 Adinventio, ἡ παρεύρεσις, Dem. ἡ ἐξυρέσις.
 Adipalis, ὁ ἔξ ἡ ἰμιελής, Lucian. ὁ ἔξ ἡ ἰπίμιλος, Dioscor. σκατινός, Gl. V.
 Adipatus, et Adiposus, λιπαρός, ὁ, ῥόν, Plato. ἐφατωμένος, ἔν, ἔν, LXX. ὁ ἔξ ἡ στατάδος, τιμηλῶδες, Aristot.
 Adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τίνος ὑπὸ δαιμονίου, Aristot. gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. aliquid, προσκτάομαι τι, Isocr. προσλαμβάνω, Xen.
 Aditio, ἡ ἀφίξις, εἰς, Dem.
 Adito, προσίχων, aliquem, τινί, Xen.
 Aditus, ὤς, ἡ πρόσδοσις, Thuc. ἡ πρόσδοσις, de via et actione audeundi, Xen. aditu facilis, ὁ ἔξ ἡ εὐπρόσδοσις, id. εὐπρόσδοσις, aditu difficilis, δυσπρόσδοσις, Thuc.
 Adjudico, ἐπιδικάζω, Aristot. ἐπικρίνω, Plut.
 Adjungo, ἐπιζέγγυμι, Aristot.
 Adjumentum, τὸ βοήθημα, Aristot. ἡ βοήθεια, ἡ ἱπικρία.
 Adjumento esse alicui, ἵναί τινι βοηθῶν, συναγαντόν, σύνεργον, ἐπικρίνω.

Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, εἰς, Philo. ἡ ἐπιθέσις, ἡ ἐπιζέυξις.
 Adjunctus, προσέθετις, εἶσα, ἐν, Gen. ἔντος, εἰσις, ἔντος, a προσίχων, Thuc.
 Adjungo, προσίχων, alicui aliquid, τινί τι, Thuc. προσάπτω τινί τι, Lucian. παραζέγγυμι τινί τι, Naz. κολλῶμαι, προσαρμόττω, Plut.
 Adjuratio, ὁ ἔξορκισμός.
 Adjurgo, ἐγκλιῶ, ἐπιμετρώμαι.
 Adjuro, ἐπὶ μυνυμι, Plut. te per Deum, ὀρκίζω σε τὸν θεόν, N. T. ἔξορκίζω σε κατὰ τὸ θεῖ, ibid. ἐπορκίζω.
 Adjuto, ἐπιβήθεια, aliquem, τινί, Thuc. προσεοθήω.
 Adjutor, ὁ βοηθός, ἔ, Thuc. ὁ συμπράκτωρ, ορος, Herodot. ἀμύντωρ, ἐπικηρός, σύνεργος, ἀλλεξητήρ.
 Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. τὸ βοήθημα, ατος, Aristot.
 Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.
 Adjuvo, βοηθῶ, ὤ, aliquem contra hostes, τινί πρὸς πολέμιους, Dem. aliquem, ὑπάρχω τινί βοηθός, idem. ποιῶμαι τινι βοηθῶν, idem. ἀμύνω, ἐπικηρῶν.
 Adnctor, προμετρέω, Hyperid. ἐπιμετρέω.
 Adncticular, συμβουθός, ἔ, confer Adjutor.
 Adncticular, βοηθός, confer Adjutor.
 Adncticulum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπύλης, Aristoph. confer Aμυλλῆν.
 Adnctrix, ἡ ὑπηρετριά, Xen. item ὁ διάκονος.
 Adnctrix, ἡ ὑπηρετριά, idos, Xen.
 Adnctriatio, ἡ διοικήσις, εἰς, Dem. ἡ οἰκονομία, ας, Aristot. ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
 Adnctriativus, ὑπηρετικός, ἡ, ὄν, Xen.
 Adnctriator, ὁ διοικῶν, ἔντος, Isocr. ὁ διοικητής, Plut. ὁ ὑπηρετριά.
 Adnctro, ὑπηρετριά, διοικῶ, domum male, οἰκίαν κακῶς, Æschin. res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, Isocr. domum bene, οἰκέω οἶκον εὖ, Plut. οἰκονομῶ οἶκον καλῶς, Xen. rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινά, Dem. διατίθων τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆς πόλεως πράττω, Xenoph. sacramenta, μυστήρια διαμαρτίζω.
 Adnctribilis, θαυμαστός, ἡ, ὄν, Dem. θαυμαστός, ἡ, ἔν, Isocr. ἀγαστός, ἡ, ὄν, Xen.
 Adnctribilitas, θαυμασιώτης, Plat. θαυμασιώτης, id. θαυμασιῶν, id.
 Adnctrialis, ὁ ναύαρχος, Thuc. ὁ στόλαρχος, Hesyech.
 Adnctriandus, idem quod Adnctribilis.
 Adnctriatio, ὁ θαυμασιώτης, ἔ, Hippoc. τὸ θαῦμα, ατος, Lucian. τὸ θαῦμα, Thuc.
 Adnctriator, ὁ θαυμασιώτης, ἔ, Plut.
 Adnctriator, θαυμάζω, alicuius pietatem, τινά τῆς εὐλαβείας, Plut. aliquem, τίνος, Xenoph. aliquem ob sapientiam, τινά ἐπὶ τῆς σοφίας, id. aliquid, θαυμάζω με ἔχει τίνος, Lucian. alicuius virtutem, ἄγαμαι τινά τῆς ἀρετῆς vel τίνος τὴν ἀρετῆν, Xen. τίνος τῆς ἀρετῆς, Dem. ἐπάγαμαι, ἐπιθαυμάζω, σεβάζω.
 Adnctisco, ἐπιμετρώμαι, alicui, τινί, Thuc. sermoni, παρασπλέω τῶ λόγῳ, Basil.
 Adnctissarius, ὁ ἀναβάτης, ἔ, ὁ ἔξουτος, ἔ, admissarium admitto, ὀρχέομαι, Arist.
 Adnctissio, ἡ εἰσοδοχία, venerca, ἡ ὀρχεία, ας, Arist.
 Adnctissor, ὁ εἰσάγων, ονος, Isocr.
 Adnctissus, τὸ παρασπέντωρ, ατος, N. T.
 Adnctistio, ἡ μίξις, Lucian. ἡ πρόσμιξις, ἡ ἰπίμιξις, Thuc.
 Adnctustus, ἐπιμετρώμαι, ὁ ἔξ ἡ.
 Adnctio, ἐπιδικάζω, LXX. προσδίδωμαι, Polyb. crimen in me, ἰδικάζω τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem aliquo, παρίσταί τινά εἰς τι, Xen. ἰφίμη, προσίχων, Xen. flagitia, ποιῶμαι δευῖα, Thuc. ἐργάζομαι ἀσχερῶ, Xen. aliquid in aliquem, πλῆμμιλλῶ τι εἰς τινά, Dem. viri commercium, ἀνίχων τὴν τῷ ἄλλῳ ὀμιλίαν, Ἐλ.
 Adnctmodulus, προσάγω, Aristot.
 Adnctmodum, κομιδῶ, adolescens, νίος, Plato. σφόδρα νίος, id. natu grandis, εὐ μάλα περσέυτης, id. ἀπαρτί, πάνν.
 Adnctmior, ἐπιμετρώμαι, Dem.

Adnctneo, ἀναμνήσκω, aliquem, τινά, Dem. aliquid, τι, id. aliquem alicuius, τινά τίνος, Lucian. divinitus, χρηματίζω, N. T. παρακαλέω τινά ἐπὶ τι, παραινῶ, cum dat. νεθέτις, ὑπομνήσκω, Hom. παραγγέλλω.
 Adnctio, τὸ νεθέτις, Plut. ἡ νεθέτις, Arist. ἡ παραινεσις, Xen. ἡ ἀνάμνησις.
 Adnctmonitor, ὁ παραινετής, ὁ παραινῶν, ἔντος, Isocr. ὁ νεθέτις.
 Adnctmonitorius, νεθέτικος, ἡ, ἐν, sermo, λόγος, Xen. παραινετικός λόγος, Isocr.
 Adnctmordeo, προσδάκνω, δάκνω, Xen. ἐπιδάκνω, καταδάκνω, Hom.
 Adnctmorsus, προσήχθεις, εἶσα, ἐν, δηχθείς, εἶσα, ἐν, Xen.
 Adnctmorsus, τὸ δῆγμα, ατος, Plut.
 Adnctmotio, ἡ πρόσθεσις, εἰς, Arist.
 Adnctmoveo, προσίχων, scalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, Thuc. aliquid ad aliquid, τί πρὸς τι, Xen. arae, προσάγω τῷ βωμῷ, Luc. aurem sermonibus, προσέλλω τὸ ἕς τοῖς λόγοις, LXX. πελάζω, προσπλάζω.
 Adnctmugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρὸς τι, Plut.
 Adnctmuro, προσμορμύω, ἐπιθορβῶν, Xen.
 Adnctnascor, προσφύομαι, Theophr. facio aliquid adncti alicui, προσφύω τίνι, Basil. ἐπιφύομαι, παραφύομαι, Diosc.
 Adnctnatio, ἡ πρόσμιξις.
 Adnctnatio, παρανήχομαι, ad aliquid, τινί, Thuc. προσέω τινί, Ἐλ.
 Adnctnavigatio, ὁ εἰσπλοος.
 Adnctnavigo, προσπλέω, Thuc. in aliquid, εἰς τι, Arist. ἰτεμ εἰσπλοῶ.
 Adnctnido, ἐπιθελμιάω, alicui, τινί, Plut.
 Adnctitor, διατίθων, aliquid facere, τί πράττειν, Arist. συντίθων.
 Adnctno, προσνήχομαι. Vide Adnctnatio.
 Adnctnominatio, ἡ παρανομασία.
 Adnctnomio, παρονομάζω, προσνομαζῶ.
 Adnctnutrio, ἐπιτρέφω.
 Adnctno, ἐπιτύω, Dem.
 Adnctnolo, θυμάω, θυσις, λιθαντόν, Herod. τῷ λιθαντόν, Lucian. καθαρίζω.
 Adnctolens, ὁ ἐφηβός, ἔ, Lucian. ὁ μίραξ, ακος, id. ὁ νεανίας, ἔ, Dem. ὁ νεός, ἀρματός, ἀμφιλιξ.
 Adnctolenscia, ἡ νεότης, πτος, Dem. ἡ ἡλικία, ας, Isocr. florens atas, ἡ ἀκμὴ ἀνθρώπου, id. ab adolescentia, ix νέος, Dem. ix μίραξ, id. ἡ ἐφηβία, ἐφηβοτής.
 Adnctolenscia, νεανεύομαι, Plut. item νεανισκίωμαι, Xen.
 Adnctolensculla, ἡ παιδικία, Dem. ἡ κόρη, πς, Isocr. ἡ παῖς, παῖδος, τὸ παιδικόνομα, ἡ μίραξ, ἡ νεανία.
 Adnctolensculla, ὁ νεανίας, Arist. τὸ μίραξ, Dem.
 Adnctolenscullario, μίραξ, Lucian. μίραξ, Plut.
 Adnctolensco, ἀρόρομαι, Plat. i. e. fio adolescens, μίραξ, Xen. μίραξ, Lucian. ἐπινομάζω, ἀτάλλω, Hesiod.
 Adnctoperio, ἀποκρίπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, Aristid. συναπικρίπτω.
 Adnctopertus, ἀποκικρυμμένος, ἔν, ἔν, N. T. κικρυμμένος, ἔν, ἔν, ib.
 Adnctoptio, ἡ ἰσθία, N. T. ἐισπίσησις.
 Adnctoptivus, ὁ ἔξ ἡ εἰσπίσησις, ἔ, Dem. filius, ποιητὸς υἱός, παῖς θεοῦ, id. pater, ποιητὸς πατήρ, Lysias.
 Adnctopto, ἰσθία, Hesyech. ἐισπίσησις, Dem. filium, ποιῶμαι παῖδα, Dem. ἐισπίσησις τινά υἱόν, Isocr. παῖδα τίθημι, εἰς θεῖον λαμβάνω.
 Adnctor, ἡ ζῆα, ὁ χόρδος.
 Adnctorabilis, προσκυνητός, ἡ, ὄν, Gregor.
 Adnctoratio, ἡ προσκύνησις, Plut. τὸ εἶμα.
 Adnctorator, ὁ προσκυνητής, ἔ, N. T.
 Adnctorior, ἐπιμετρώμαι, aliquem, τινί, Aristot. ἐπιμετρώμαι, ἰφίσημαι.
 Adnctorio, ἐπιμετρώμαι, ἔ, Aristot. ἐπιμετρώμαι, Lucian. equos ferreis munimentis, κατασκυβάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xen. ἐπιμετρώμαι, παρασκυβάζω.

παρσκιυζω, convivium, συγκροτώ συμ-
πόσιον.
Adoro, προσκυνώ, Deum, τῷ Θεῷ, N. T. τὸν
Θεόν, Dem. ἱεστῆν τὸν Θεόν, Xenoph. προσ-
άγω τῷ Θεῷ προσευχάς, Chrys.
Adposco, προσαιτίω, ἐπιζῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, ποσμάχομαι.
Adrado, ἐπιζῶ, ἐπιζῶ.
Adrepro, προσήτω, ad aliquem, τινί, Soph.
in aliquem locum, ἐβερπύζω ἐπὶ τόπον τινά,
Aristoph.
Adscisco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι,
Dem. mihi uxorem, συνακίζω τινά ἐμοι,
Naz. προσαιδέμαι ἐμαυτῷ τι.
Adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινά
τῷ βουλῇ, Plut. tribui, προσέμω τῇ φραστρίᾳ,
id. aliquid benevolentiae Dei, ἀνατίθημι τι
τῇ εὐνοίᾳ τῷ Θεῷ, Plut. causam alicujus rei
regibus, ἐπιφέρει αἰτίαν τινός τῶς βασιλευσσι,
Dem. ἐγγράφω, id.
Adscriptitius, παραγγεγραμμένος, ἐνη, ἐνον, Lucian.
ὁ ἕ ἢ παραγγραπτος, Gregor. παρέγ-
γραφος, Athen.
Adsignifico, προσσημαίνω, Aristot.
Adsitus, i. e. seminatus ad, παραφυτευθείς,
εἶσα, ἐν, i. e. situs ad, προσκείμενος, ἐνη,
ἐνον.
Adspuo, προσπύω, Dem.
Adsum, περίωμι, alicui, τινί, Dem. περιγίνο-
μαι τινι, Isocr. συμπάρομαι τινι, Dem. cor-
porce, παραγίνομαι τῷ σώματι, Æschin. πα-
ραστύχωναι, Polyb.
Advectio, ἡ εἰσαγωγή, Thuc. ἡ προσκομιδή,
id.
Advectitus, ἐπακτός, ἡ, ὄν, Herodian. ὁ ἕ ἢ
παροίσακτος, υ, Suid.
Advecto, ἐπάγομαι, Thuc.
Advectus, ἐπαχθείς, εἶσα, ἐν, Thuc.
Advelho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, Thuc. προσκομιζῶ
τι, id. εἰσακομιζῶ τι, id. frumentum Athe-
nas, ἄγω Ἀθήνας σίτον, Dem.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, N. T. ὁ παροπίδημος,
ibid. ὁ πάροικος, ibid. ὁ ἐπιπλος, υδος, Dem.
ὁ ἐπιπλῆτης, ξένος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquem, πρὸς τι,
Xen. ad aliquem, ἦμα τινί, id. in Atti-
cam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, Dem. ad cœnam, ἐπὶ
τὸ δείπνον, Xen. ἀφικνεῖμαι ἐπὶ τινά, ἐπίτα-
μι.
Adventitius, ὁ ἕ ἢ προσήλυτος, υ, N. T. ἐπιεί-
σακτος, ἐπεισόδιος, ἐπιπλος.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρὸς τινά,
Xen. τινί, Dem.
Adventus, ἦς, ἡ ἀφίξις, Dem. ἡ ἐπιδημία, id.
ἡ πάροδος, id. τὸ προσελθεῖν, id. ἡ ἐπίλευσις,
ἐπιπλοία, προσίλευσις, παρσία.
Adverbialiter, ἐπιρρηματικῶς, Gramm.
Adverbialis, ἐπιρρηματικός, ἡ, ὄν, Gramm.
Adverbium, τὸ ἐπιρρημα, ατος, Gramm.
Adversaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, Plut.
Adversaria, α, ἡ ἀντίδικος.
Adversarius, ἐναντίος, ἰα, ἰον, alicui, τινί, Xen.
ἐναντιωθείς, huic, πρὸς πῶτο, Plato.
Adversarius, ii, ὁ ἐναντιόμενος, Dem. ὁ ἀντί-
δικος, id. ὁ ἀντιλέγων, id. ὁ ἀντιλογικός,
Isocr. ὁ ἀνταγωνιστής, id. ὁ ἀντιστάτης.
Adversator, idem quod Adversarius, ii.
Adversatrix, ἡ ἐναντιομένη, ης.
Adversitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, Aristot. ἡ ἐναν-
τιώσις, εως, Isocr.
Adversor, ἀντίωμαι, alicui, τινά, Herodot.
ἐναντιομαι τινι, Isocr. ἀντιπάτομαι τινι, vel
πρὸς τινά, id. alicui in aliqua re, τινί εἰς τι,
Thuc. τινί πρὸς τι, Plut. alicui ne faciat,
τινί μὴ ποιεῖν, Plato.
Adversum, i, τὸ δυσήχημα, ατος, Xen.
Adversum, vel adversus, Præpos. εἰς, adversus
populum, εἰς τὸν δῆμον, Æschin. κατὰ, cum
Genit. oratio adversus aliquem, λόγος κατὰ
τίνος, ἐπὶ, cum Accus. exercere adversus
aliquem, ἀσχεῖν ἐπὶ τινά, Isocr. πρὸς, cum
Accus. pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι
πρὸς τινά, Plut.
Adversus, ἀντικείμενος, ἐνη, ἐνον, alicui, τινί,

Herod. ex adverso alicui, ἀπαντικῶ τίνος,
Dem. ἀντικῶς τίνος, Thuc. adverso humine
navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν, Herodian.
Adverso, προσβάλλω, Plato. animum alicui
rei, προσέχω τὸν νῦν τινί, Dem. ἐφιστάται τὴν
γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νῦν, ἐν θύμῳ βάλλε-
σθαι, Hom.
Adversperascit, συσκοτάζει, Xenoph. quum ad-
versperasset, ἐσπέρας γενόμενος, κέκλιεν ἡ
ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνῶ, per noctem, τὸν νύκτα,
Dem. incubo seu operam do, προσέχω
τὸν νῦν τινί, σπυδάζω καὶ ἀγρυπνῶμαι περὶ
τίνος.
Adulator, ἡ κολακεία, Dem. ἡ δωπεία.
Adulator, ὁ κίλαξ, ανος, Arist. ὁ κολακείαν,
οντος, Plut. ὁ θῶψ, δωπός.
Adulatorius, κολακευτικός, ἡ, ὄν, Lucian. κολ-
λακικός, ἡ, ὄν, Plato. δωπυτικός.
Adulatrix, ἡ κολακίς, ἴδος, ἡ κολακεύουσα,
Plut.
Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις,
Plut. populo, δωπύω τὸν δῆμον, Æschin.
omnibus palam, πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν
ἐργάζομαι, Lucian.
Adulter, ὁ μοιχός, ἕ, Dem.
Adultera, ἡ μοικαλίς, ἴδος, N. T. ἡ μοιχεύ-
ουσα, ας, Dem. ἡ μοιχάς, ἀδος, Athen.
Adulteratio, τὸ κινδύλευμα.
Adulterator, ὁ κινδύλευς, οντος, alicujus rei,
τι, Plato.
Adulterinus, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος,
ἰα, ἰον, Lucian. μοιχικός, Phocyl. μοιχός,
Ep. i. e. falsus, ut moneta adulterina, νό-
μισμα κινδύλου, ἀδοκμον, νόθον, κινδύλευμέ-
νον, Aristoph. Lucian. alii.
Adulterium, ἡ μοιχία, ας, Plut.
Adultero, μοιχεύομαι, Plut. feminam alicujus,
τὴν γυναῖκά τίνος, Plato. feminas liberas,
διαφθείρω τὰς ἐλευθέρους, Lysias. nummos,
παρακόπτω, κινδύλευν τὰ νομίσματα, Arist.
παρακαράπτω τὰ νομίσματα, Suid. aliquid
Scripturæ; τί τῆς γραφῆς, Gregor.
Adultus, τῆλειος, εἰα, εἰον, femina, γυνή, Æl.
ἀκμαῖος, αἰα, αἰον, virgo, παρθένος, Luc. ἀδρῶς,
ἂ, ὄν, adultæ fuge, κερτός, Herodot. puer,
ὁ ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιαρῶς.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ἕ ἢ.
Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμός, ἕ, τὸ σκίασμα,
ατος, τὸ ἀποσκίασμα, Naz. τὸ ἀσκιό-
νισμα, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία,
Plato.
Adumbro, ἐπισκιάζω, i. e. obiter delineo, σκια-
γραφῶ, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Naz.
Aduncus, ἀγκύλος.
Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, rostri vel nasi,
ἡ γρυπότης, Xen.
Adunco, καμπυλιάζω, κάμπτω, Plut. γρυπῶ,
Alex. Aphr.
Aduncus, ἐπικαμπής, κάμπυλος, η, ον, γαμφός,
ἡ, ὄν, Aristoph. γρυπός, ἡ, ὄν, Xenoph. item
quod qui naso vel rostro est aliquantum
adunco, ὁ ἕ ἢ ἐπιγρυπτος, Plato.
Aduno, ἐνῶμα.
Advocatio, ἡ παράκλησις, Dem. ἡ συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus causæ, ὁ συνήγο-
ρος, Dem. ὁ σύνδικος, Isocr. ὁ παράκλητος,
Dem.
Advoco, παρακαλῶ τινά, Æschin. προσπαλῶ
τινά, Thuc. ἐπικαλῶ τινά, Xen.
Advolutus, ὡς, ἡ ἐπίπτησις, εως.
Advolo, ἐφίπταμαι, Greg. ἐπισπτάομαι, Diosc.
ad aliquem, προσπίπτωμι τινι, Philo. ἐπισπίτο-
μαι, παραπέτωμαι.
Advolvero, προσκλύω, saxum ad ostium, λίθον
τῇ θύρᾳ, N. T. advolver genibus, προσπίπτω
πρὸς γόνατα, Dem. ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς
τίνος γόνατα.
Adurgeo, ἐπίγω, aliquem, ut quid faciat, τινά
τι ποιεῖν, Herodian. aliquem, κατεπέγω τινά,
Aristoph. ἐπισπέρχω.
Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τι, Plato. προσκαίω
τι, Aristoph. ἀποκαίω, Theophr.
Adusque, μέγχι, urhem, τῆς πόλεως, Aristot.
hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, Isocr.

Adustio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, Diosc. olla, τὸ πρῶ-
καυμα τῆς χύτρας, LXX. ἡ ἐπίκαυσις, τὸ
ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Aduytm, τὸ ἄδυτον, υ.
Ædopol, ἡ μά Πολυδεύκη, ναὶ μὲ τὸ θεῷ.
Ædes, ἰα, ὁ ναός, ἕ, N. T. ὁ ναός, ὦ, Xen.
ὁ σῆκος, τὸ ἱερόν.
Ædes, ὁ αἶκος, υ, Xen. ἡ οἰκία, ας, Thuc.
Ædicula, i. e. sacellum, τὸ ναΐδιον, υ, i. e. parva
domus, ἡ οἰκία, ης, Dem. τὸ οἰκίδιον, υ, id.
ὁ οἰκίσκος, υ, id.
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, Thuc. ἡ οἰκοδο-
μία, ας, idem.
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, Thuc. ἡ οἰκοδομή,
ἦς, N. T. τὸ κτίσμα, ατος, ibid.
Ædifico, οἰκοδομῶ, domum, οἰκίαν, Dem. su-
per aliquo, ἐπὶ τινι, Xen. super fundamento
alicujus, ἐπιουδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τίνος,
N. T. δέμω, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, Plato. ὁ ἀστυνόμος, id.
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, Suid. ἡ ἀστυνομία,
Aristot.
Ædilitate fungor, ἀγορανομῶ, ἀστυνομῶ.
Ædilitus, ἀγορανομικός, ἡ, ὄν, Arist. ἀστυνομικός,
ἡ, ὄν, idem.
Æditior, νεώτερος.
Æditimus, ὁ νεωτέρος, Schol. Aristoph. Ζά-
ρορας, Arist. ὁ ἰσοφύλαξ, ατος, ὁ ναοφύλαξ,
ατος, Aristoph. ἰσοκίμος, ἰσοδύλος.
Æditus, idem quod antecedens Æditimus.
Ædon, ἡ ἀήδων, ὄνος, Aristot.
Æger, ὁ ἕ ἢ ἀρρώστος, υ, Isocr. ἀρρώστων, ἕσα,
ἐν, Dem. ἐν πάθει ἴν, ἕσα, ὄν, Arist. νοσείας,
εἶα, ὄν, Xen. νοσῆς, Plut. νοσῶν, animo,
ὁ ἕ ἢ ἄθυμος, υ, Dem. ὁ ἕ ἢ δ' ἄθυμος, υ,
Aristot.
Ægre, ἀρρώστος, Dem. ἀσθενῶς, Isocr. i. e.
difficuler, et moleste, δυσχερῶς, χαλεπῶς,
Xen. fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρῶγμα,
Dem. res adversas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Isocr.
quum audio, ἀκούω, Plato. leges, χαλεπαίνω
τῶς νόμους, Plut. aliquid, ἀγανακτῶ ἐπὶ τινι,
Isocr. τινί, Plut. ὑπὲρ τίνος, Isocr. περὶ τίνος,
Plato. διὰ τι, id. φέρω βαρῆς τι, Xen. χαλε-
πῶς τι, Isocr.
Ægresco, ἀσθενῶ, δυσθυμῶμαι.
Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, Arist. ἡ βαροθυμία,
Plut. ἡ λύπη, Plato. ἡ ἀνία.
Ægritudo animi, idem quod Ægrimonia.
Ægrotatio, τὸ νόσημα, Dem. ἡ ἀρρώστια, Isocr.
τὸ ἀρρώσθημα, Dem. ἡ νόσος, Isocr. ἡ ἀσθένεια,
Dem.
Ægrotus, ἀσθενῶ, Isocr. ἀσθενία νόσον, id.
ἀρρώστω, Dem. νοσῶ, Plut. ἔχω, διακίμαι
ἀρρώστος, ἀσθενῶς, κακοῖς, πονηροῖς, μοχθη-
ροῖς, μελαγχόλις, φλαυρός, φαύλος, Dem.
Isocr. Lucian. ex aliqua re, νοσῶ ἐκ τίνος,
Lucian. præ dolore, ὑπὸ λύπης, id. leviter,
νόσον μικρὰν, Plut. ad mortem, ἔχω ἐσχάτως,
N. T.
Ægrotus, idem quod Æger, quatenus hoc de
corpore dicitur.
Ælurus, ὁ αἰλῦρος, υ, Aristot.
Æmulatio, ἡ ζήλοστυπία, ας, Plut. ἡ ζήλωσις,
εως, Thuc. ὁ ζήλος, ἡ φιλονεικία.
Æmulator, ὁ ζήλωτής, virtutis, ἀρετῆς, Isocr.
Æmulatus, ὡς, τὸ ζήλωμα, ατος, Æschin.
Æmulor, διαζηλοστυπῶμαι, Athen. ζήλω, ali-
quem, τινά, Isocr. τι, id. aliquem quasi
vestigia ejus legendo, δύνω τὰ ἴχνη τίνος,
Plato. virtutis studio, φιλονεικῶ τινί πρὸς
τὴν ἀρετὴν, idem. in video alicui rei alicujus
causa, φθονῶ τινί ἐπὶ τίνος, Isocr.
Æmulus, ὁ ἕ ἢ ζήλοστυπος, υ, Aristoph. ὁ ἀν-
τίμιμος, ζήλωτής, Isocr. ὁ ἕ ἢ ἐφάμιλλος,
ἀντίτεχνος, Luc.
Æneator, ὁ σαλπικητής, ἕ, Dem.
Æneus, χάλκεος, contr. χαλκῆς, ἦ, ἕν, Xen.
Ænobarbus, ὁ χαλκοπάγων, ανος, Plut.
Ænigma, τὸ αἰνίγμα, ατος, Æschin. ὁ αἰνιγ-
μῶς, ἕ, Athen.
Ænigmatice, αἰνιγματώδως, Athen. δι' αἰνιγμά-
των, Æschin.
Ænigmaticus, ὁ ἕ ἢ αἰνιγματώδης, εως, Arist.
Ænigmatista,

Ænigmatista, ænigmatica loquens, δ αίνιγμα-
 τιστής, ἔ, LXX.
 Æqualis, ὁμαλός, ἢ, ὄν, Aristot. ὁ ζή ὁ ὁμα-
 λός, εὐς, Plut.
 Æqualitas, ἡ ἰσότης, ἦτος, Plut. ἡ ὁμαλότης,
 Arist. legum et juris, ἡ ἰσονομία.
 Æqualiter, ὁμαλώς, Plut. ἴσως, Dem.
 Æqueus, ὁ ζή ὁ ὁμήλιξ, μοσ· confer scquens
 Æqualis.
 Æqualis, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομαρία, ἴσον
 μέτρον, Aristoph. ὁμαλός, ἢ, ὄν, facultates
 æquales, ὁμαλῶς ἴσως, Aristot. aliquem æ-
 qualem mihi habeo, ἴσον τινά τῇ ἑμαυτῷ κε-
 φαλῇ ἄγω, Arrian. æqualis ætate, ὁ ζή ἡ ἡλιξ,
 μοσ, Xen. ὁ ζή ἡ ἰσότης, ὁ ἡλικιωτής, Arist.
 et ἡ ἡλικιωτής, ἴδος, de femina, Lucian.
 Æqualiter, ἡ ἰσότης, Plut. ἡ ὁμαλότης, Arist.
 Æqualitas, ἐπίσημος, Xenoph. ἐξίσημος, Chrys. ὁ-
 μαλός, Plut. ἴσως, Dem. ἴσων, Thuc.
 Æquanimitas, ὁ ζή ἡ εὐγνώμων, ονος, Aristot. ὁ ζή ἡ
 ἐπιεικής, εὐς, Plato.
 Æquanimitas, ἡ ἐπιεικεία, ας, Plut. εὐγνωμο-
 σύνη, ης, Æschin.
 Æquanimitas, ἐπιεικῶς, Plut. εὐγνωμόνως, fero,
 φέρω, Lucian.
 Æquatio, ὁ ὁμαλισμός, τὸ ὁμαλίζειν, Aristot.
 Æquator, circulus, ὁ ἰσημερινός κύκλος, The-
 ophr.
 Æque, ἴσως, Dem. æque ac, ὁμοίως, ὡςπερ,
 Dem. æque ac si, ὁμοίως, ὡςπερ ἂν εἴ, Isocr.
 ὁμοίως, ὡςπερ ἀνεί, id. vos
 nostis æque acque ego, ὁμοίως ἴση ὁμοίως
 ἔμοι, id.
 Æqui bonique facio, εὐλογεῖν πρὸς τι, εὐγνω-
 μονεῖν τινί.
 Æquidiale, τὸ ἰσημερινόν, ἡ ἰσημερία, Plut.
 Æquidibris, ὁ ζή ἡ ἰσορροπία, Plato.
 Æquilibrium, ἡ ἰσορροπία, Plato.
 Æquimanus, ὁ ζή ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος.
 Æquinoctialis, ε, ἰσημερινός, ἢ, ὄν, Theophr.
 Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, Plut.
 Æquipar, ἴσως, η, ον, Plut.
 Æquiparabilis, ε, ὁ ζή ἡ ἀνάξιος, αlicui, τινός,
 Xenoph. ἀνάλογος, Aristot.
 Æquiparatio, ἡ ἴσως, εὐς, ἡ παρίστωσις, εὐς,
 ἡ ἀναλογία, id.
 Æquiparo, ἴσως, αlicui, αlicui, τί τινι, Xen.
 ἐξίσω, ὦ, Thuc. παρίστω, ὦ, Plato.
 Æquipollens, ὁ ζή ἡ ἰσοδύναμος, α, Aphrod. et
 ἰσοδυναμεῖν, ὦν, ἴσα, ἔν.
 Æquipollentia, ἡ ἰσοδύναμις, ας.
 Æquipollens, ἰσοδυναμείω.
 Æquipondium, ἡ ἀντιστήκων, εὐς, Themist. τὸ
 σήκωμα, Polyb.
 Æquitas, ἡ ἐπιεικεία, ας, Dem. ἡ εὐνομία, ἰσο-
 τήμια, εὐγνωμοσύνη.
 Æquiter, ἐπίσημος, Xen. confer Æqualiter.
 Æquivalente, ἰσορροπία, Plato.
 Æquivalens, ἰσορροπία, ἴσα, ἔν, ὁ ζή ἡ ἰσοκρατής,
 Herod. ἀντίστροφος.
 Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, Aristot.
 Æquivoce, ὁμωνύμως, Aristot.
 Æquivocus, ὁ ζή ὁ ὁμωνύμος, α, Plato.
 Æquo, ἴσως, αlicquem αlicui, τινά τινι, Xenoph.
 facultates, ἰσῶς πᾶς κήσεις, Aristot. αlicui
 aliqua re, ἐξίσωμαι τινί τι, Plut. solo, ἰσα-
 φίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
 Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, εὐς, Aristot.
 i. e. mare. Vide Mare.
 Æquoreus, πελάγιος, ἴα, ἰον, Aristot. πελαγικός,
 ἢ, ὄν, Plut. ἰθαλός.
 Æquus, ὁμαλός, ἢ, ὄν, Plut. i. e. justus, δίκαιος,
 αία, αἰον, Isocr. ὁ ζή ἡ ἐπιεικής, Arist. æquum
 est, ἄξιον ἐρι, me odisse cum, ἔμοι μισθῶν
 αὐτόν, Xen. te argentum recipere, δίκαιος
 εἰ ἀπαλαθεῖν ἀργύριον, Aristot. æquissimum
 est illum hoc facere, δικαιοτάτος ἐστὶ τῷτο
 ποιεῖν, Plato. ex æquo, ἴσως, Dem. ἐπίσημος,
 Isocr.
 Ær, ὁ ἀήρ, ἀέρος, Aristot. lenior, ἡ αἶθρα, ας,
 Xenoph. tranquillior, πᾶς τῷ ἀέρος εἰρηναίος,
 Æol. malus seu corruptus, ἡ δυσαιρία, ας,
 Strabo. in ærera abeo, ἐξαιρίαμαι, Diosc.
 Æramentum, vas vel simile quidpiam ex
 ære factum, τὸ χαλκίωμα, ας, Xen.
 Æraria, ἡ μεταλλεία, τὸ χαλκίωμα, Luc.

Ærarium, τὸ ταμίειον, Plut. τὸ δημόσιον, Dem.
 τὰ δημόσια, αν, id. τὸ γαζοφυλάκιον, α, N. T.
 ærarii præfectus, ὁ γαζοφυλάξ, ακος, ὀπισθό-
 δομος.
 Ærarius, ὁ χαλκεύς, εὐς, Arist. ὁ χαλκουργός, ἢ,
 id. ὁ χαλκοτύπος.
 Ærarius, χαλκός, condr. χαλκός, ἢ, ἔν, Æsch.
 Æratus, χαλκωτός, ἢ, ὄν.
 Ærius, ὁ ζή ἡ ἀέριος, α, natura, φέσις, Aristot.
 animal, ζῶον, id. ærius sive æria natura
 sum, ἀερίων, Diosc.
 Ærificium, τὸ χαλκουργημα, ατος.
 Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, Poll.
 Æripes, χαλκίοντες.
 Æripes, ἀερίστος, ἀερίσπης, ἀελλόσπης.
 Æro, χαλκίωμα.
 Æromeli, τὸ ἀερόμελι, ἴτος, Athen.
 Æruginosus, ὁ ζή ἡ ἰαδός, εὐς, fio, ἴομαι,
 Sirac.
 Ærugo, ὁ ἴος, ἔ, ferri, σίδηρος, Diosc.
 Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, Isocr. τὰ δεινὰ, Thuc.
 αἰ ἀτυχία, αἰ δυστυχία, αἰ δυσπραγία, τὰ
 ἀτυχεύματα, τὰ δυσχεύματα, Dem. Isocr. ἡ
 δίξυς, ἡ ἀβλήσις.
 Ærumnosus, ὁ ζή ἡ ταλαιπωρία, Dem. ὁ ζή ἡ
 δυστυχία, id. ἄβλιος, ἴα, ἰον, id. τάλως, δίξυρος,
 πολύπονος.
 Æruscatio, ἡ χαλκίσις, εὐς.
 Æruscator, ὁ χαλκίσις, ἔ.
 Ærusco, χαλκίζω.
 Æs, ὁ χαλκός, ἔ, Diosc. alienum, i. e. debi-
 tum, τὸ χρέος, εὐς, Aristot. τὰ χρέα, αν,
 Dem. τὸ φεῖλημα, ατος, Thuc. are alieno
 obstructum sum alicui, ὀφείλω τινί τὸ χρέος,
 Dem. as alienum dissolve, χρέος ἀποδίδομαι,
 Aristoph. aris alieni solutio, τῶν χρεῶν διό-
 λυσις, Plato.
 Æsculeum, τὸ πλατύφυλλον.
 Æsculeus, πλατύφυλλος, ἴνα, ἰον.
 Æsculus, ἡ πλατύφυλλος, Theophr.
 Æstas, τὸ θέρος, εὐς, Xenoph. ἡ θερεία, Polyb.
 media, τὸ θέρος μεσθῶν, Xen. adulta, ἡ ἀκμή
 τῷ θέρῳ, æstate, θέρος, θέρι, ἐν θέρῳ.
 Æstimabilis, τιμητός, ἢ, ὄν, Dem.
 Æstimatio, ἡ τιμωσις, ἡ διατιμωσις, ἡ τιμή,
 Dem. ἡ ἀξία, ἴτις, τὸ τίμημα, ατος, id. æsti-
 mationem litis instituire, τίμημα ποιεῖσθαι,
 id. ἐπάγειν, id.
 Æstimator, ὁ τιμητής, ὁ δοκιμαστής, κριτής, λο-
 γιστής, Dem.
 Æstimo, τιμᾶω, digno pretio, τῆς ἀξίας, τῷ
 ἴσῳ, Aristot. maximi, πλεῖσθαι, Dem. prae
 omnibus, ἀντὶ πάντων, idem. pluris, τιμᾶ-
 σμαι μισθον, Xen. aliquid multi, τὶ πολλῷ,
 Chrysost. pluris, quam multum pecuniae,
 πρὸ πολλῶν χρημάτων, Isocr. aliquid ex
 aliqua re, δοκιμάζω τινά ἐν τινος, id. aliquid
 mecum, λόγον ἑμαυτῷ δίδομαι, Dem. litem,
 ἐπιτηθεῖω τίμημα, Arist. ποίωμαι τίμημα,
 Dem. ἀκριβολογέωμαι, id.
 Æstiva, τὰ θερινὰ, ὦν.
 Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, Suid.
 Æstivus, θερινός, ἢ, ὄν, meridies, θερινῆ με-
 σημερία, Xenoph. Æstivus, ἴα, ἰον, a stiva sc-
 renitas, θερεία αἰθρία, Diosc.
 Æstuarium, ἡ ἀνάχρσις, εὐς, Strabo.
 Æstuario, ἡ κίμωνσις, εὐς.
 Æstuo, ut mare, κυμαίνω, Plut. fervore, καυ-
 σόωμαι, Galen. καυμασίζομαι.
 Æstuosus, ὁ ζή ἡ καυματοδότης, καυσώδης, et quasi
 suffocans, ὁ ζή ἡ πυρνώδης, εὐς, Plut.
 Æstus, ὁ καύσων, ονος, N. T. τὸ καῦμα, Xenoph.
 ὁ καύσος, stomachi, τῷ σωμαχῳ, Diosc. τὸ
 καύσωμα, Gal. ἡ ἐγκυμασις, εὐς, Gal. τὸ θαλ-
 πός, Luc. τὸ σίβος, Hes. maris, ὁ κλύδων, ονος,
 Plut. ἡ πλῆγμα, Plut. βραστός.
 Ætas, ἡ ἡλικία, Dem. eandem ætatem habere
 cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἢν ἑτέρος,
 Dem. ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, in ætate
 æquales, ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες,
 Dem. qui medicari ætate est, τῆς ἡλικίας ἦδη
 μετρίως ἔχων, Plato. ad florem ætatis per-
 venire, εἰς ἀκμὴν κατέστη, Lucian. ætate pro-
 vectior, ἡλικία προέχων, Plato. πόρρον τῆς
 ἡλικίας ὦν, Xenoph. annum agens ætatis
 decimum quartum, γηροῦς ἴση τίτταρα ζ

δέκα, Isocr. triginta tres, τριάκοντα τριῶν
 ἐτῶν ὦν, Plut. ætate proficere, προεπίσταν
 ἡλικία, Lucian. ætate progredi, ἡλικίας εἰς
 τὸ πρόσθεν προβαίνειν, Plato. i. e. generatio, ἡ
 γενεά· nostra ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς,
 Dem.
 Ætatem, εἰς αἰῶνα, N. T. δι αἰῶνος, i. e. in
 æternum.
 Æternitas, ἡ αἰδιότης, animæ, τῆς ψυχῆς,
 Aristot. ὁ αἰὼν, ὤνος, id. ἡ ἀθανασία, Isocr.
 Æterno, ἀπαθανατίζω, Aristot. ἀθανατίζω, He-
 rodot.
 Æterne, αἰδίας, αἰωνίως.
 Æternus, ὁ ζή ἡ αἰδιός, Plut. ὁ ζή ἡ αἰώνιος,
 Plato. in æternum, εἰς αἰῶνα, εἰς τὸν αἰῶνα,
 N. T. δι αἰῶνος, Æl. εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον,
 LXX. ab æterno, ἐξ αἰδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τῷ
 αἰῶνος, N. T.
 Æther, ὁ αἰθήρ, ἔρος, Arist.
 Ætherius, ὁ ζή ἡ αἰθέριος, Arist. ὁ ζή ἡ αἰθερί-
 ος, εὐς, Galen.
 Æthiopicus, αἰθιοπικός, ἢ, ὄν, Strabo.
 Æthiopia, ἡ αἰθιοπία, ας, LXX.
 Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, Strabo.
 Ævitermus, ὁ ζή ἡ αἰώνιος, Plato. ὁ ζή ἡ δια-
 ὠνός, idem.
 Ævum, ὁ αἰὼν, ὤνος, Plato.
 Affabilis, ε, ὁ ζή ἡ εὐπροσηγορος, Isocr. ὀμιλη-
 τικός, id. ὁ ζή ἡ φιλοπροσηγορος, id. affabi-
 lem esse erga omnes, ἔχειν ἠδώς πρὸς ἀπαν-
 τας, idem.
 Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, Isocr. ἡ φιλοπροση-
 γορία, id.
 Affaliter, εὐπροσηγορῶς.
 Affabre, τεχνικῶς, Isocr. ἐντίχως, affabre
 factus, ὁ ζή ἡ καλλίεργος, Plato. δαδάλιος,
 ἴα, ἔον affabre facio, καλλιέργω, ὦ, Dion.
 Areop.
 Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, Aphthon.
 Affamen, ἡ προσηγορία, Dem. τὸ πρόσρημα,
 Aristid. ἡ πρόσρησις, Plato.
 Affania, ὁ φλιάρος, Plato. ἡ φλιθονία, id. ἡ
 φλυαρία, Plato. τὰ ὑβλήματα.
 Affatus, περισώδης, Isocr. δαφιλῶς, affatum sup-
 peditare militibus, δαφιλῶς χορηγεῖν τοῖς
 στρατιώταις, Herod. ἄλις, cum gen. et absol.
 Affatus, idem quod Affamen.
 Affatus, προτεπιστῶν, ἴσα, ἔν, αlicquem nomine,
 τινά ὀνομασί, Plato.
 Affectate, περιέργως.
 Affectatio, ἡ ζήλωσις, εὐς, Thuc. i. e. diligen-
 tia nimia, ἡ περιεργία, ας.
 Affectator, i. e. cupide appetens, ὁ ἐπιθυμητής,
 ἔ, Xen. i. e. nimis diligens, ὁ περιεργός.
 Affectatus, ὁ ζή ἡ περιεργός, α, Aristot.
 Affectio, τὸ πάθος, εὐς, Plato. ἡ ὀρεξή, Plut.
 i. e. constitutio, ἡ διάθεσις, εὐς, LXX.
 Affecto, i. e. exopto, ἀντιποιέωμαι, αlicquid,
 τινός, Dem. ἐπιθυρεῖω τινός, Isocr. γίνο-
 μαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινός, Plato. ἐπιθυρεῖω τινί,
 id.
 Affectus, ὁ ζή ἡ ἐμπάθης, Plato. male corporis,
 κακοπαθῶν τῷ σώματι, Isocr. sum ita, διά-
 κωμαί ἔτος, Dem. erga amicum, ἔχω ἔσω
 πρὸς φίλον, Isocr. erga alicquem bene, ἐπι-
 μνη εὐνοικῶς, φιλεῖω, οἰκίω, ἰερωῶς πρὸς
 τινα, Dem. male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, id.
 Affectus, ἴς, τὸ πάθος, εὐς, Plato. τὸ πάθημα,
 Xen.
 Afero, ἀπαφίρω, arma, ὄπλα, Xenoph. domo
 gladium, ἐπιφίρωμαι οἰκίον τὸ ἐπιφίρον, He-
 rodian. orponium, παρφήρω ὄφρον, Xenoph.
 mihi manas, προσφίρω ἱμαντῶ πᾶς χεῖρας.
 Polyb. fasciculum epistolaram, προσκομίζω
 σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, Herodian. volup-
 tatem, παρῖχω ἠδονήν, Xen. in medium, φέρω,
 ἄγω, vel προσῶν εἰς τὸ μέσον, Plato. alii
 pecuniam, φέρω ἀργύριον, Æschin. alicujus
 rei exemplum, παραδιδυμά τινος, Isocr. παρα-
 κομίζω, Plut.
 Afficio, παίω, αlicquem beneficio, ἰῶ τινα,
 Isocr. ἀγαθόν τί τινα, Dem. δέξω τινά τι
 ἀγαθόν, Isocr. ἐργάζομαι vel σπᾶττω τινά τι
 ἀγαθόν, Dem. ingnis beneficiis αlicquem,
 μεγάλα ἐπιουρητῶ τινά, id. afflicor dietis,
 κηλίωμαι ἐν τῶν λιποτῶν, Ælian.
 Affectivus,

Affictuus, ὁ ἐξ ἡ ἐπίπλευτος, ὁ ἐξ ἡ πρόσπλευτος.
 Affictus, ὁ ἐξ ἡ προσπόιντος, α, Aristot.
 Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. προσάπτωμι, N. T. quasi clavis alicui, προσήλω τινι, Lucian. διακινεῖω, προσπαυσαίω, Aristoph.
 Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, Diosc. προσποιέμαι.
 Affinis, ὁ ἐξ ἡ συγγενής, εὐος, Plato. προσήκων, ἡσα, ον, alicui, τινός, Thuc. subst. ὁ κηδεστής, ἔ, Dem. pariter affinis, συγκηδεστής, ἔ, Isocr. ὁ κηδεμῶν.
 Affinitas, ἡ συγγένεια, Plato. ἐπιγαμία, Dem. ἡ ἀρχιτεία, id. ἡ κηδεία, ας, Isocr. inire affinitatem, ποιῆσαι ἐπιγαμίαν, Dem. nactus affinitatem alicujus, χειρήμενος τῇ κηδείᾳ τινός, id. adversari affinitatem alicujus, ἀνανεῖν κηδεσθῆναι τινι, id. contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, Eurip.
 Affirmate, καταφατικῶς.
 Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, Aristot.
 Affirmativus, καταφατικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.
 Affirmo, κατάφημι, Aristot. aliquid, καταβεβύρωμαι τι, Plut. διεβεβαιώμαι, id. διίσχυρίζομαι, Plat. διορίζομαι, id.
 Affixus, παρασπληγμένος, ἐνη, ἐνον, προσσπληγμένος, ἐνη, ἐνον, alicui rei, προσηλμένος τινι, Chrys.
 Afflames, ἡ ἐπίπνοια, Plato.
 Affluens, ἐπιπνέμενος, ἐνη, ἐνον, ὁ ἐξ ἡ ἐπίπνοιος, Plut. divinitus, ἐνθεστικὸς, ἡ, ὄν, Plato. ὁ ἐξ ἡ πνευματοφόρος, LXX. ὁ ἐξ ἡ ἐνθεός, Plut.
 Affluus, ἡ ἐπίπνοια, ας, Plato. τὸ πρόσπνευμα, Suid. divinus, ὁ Θεαμὸς, ἔ, Thuc. afflatu divino, Θεαστικὸς, Poll.
 Afflicto, παραδακρῶν, alicui, τινι, Lucian.
 Afflictio, idem quod sequens Afflictio.
 Afflictio, ἡ θλίψις, N. T. ἡ κακοπάθεια, ας, Dem. ἡ κάκωσις, N. T. ἡ ἀνάγκη, ης, ibid. ὁ θλιμμένος, ἔ, LXX. ἡ καλοπαθία, ας, Isocr. τὸ δεινόν, ἔ, Dem.
 Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.
 Afflictor, ὁ κακοποιός, ἔ, Aristot. ὁ ὄδριστής.
 Afflictus, πένθιμος, ἐνη, ἐνον, N. T. παθών, ἔσα, ὄν, Dem. κακοπαθών, ἔσα, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ταλαιπωρός, α, Dem.
 Afflictus, ἡ, idem quod Afflictio.
 Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, aliquid omnibus modis, ταλαιπωρεῖω τινὰ πάντα τρόπον, Isocr. regionem armis, κατὰ τὴν χώραν ὀπλιταίς, Dem. aliquid, κακῶς ποιεῖω τινὰ, Isocr. affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθεῖω, id. i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, Lucian.
 Afflo, ἐπιπνέω, aliquid, τινὰ, Eurip. ἐμφυσάω, N. T. προσπνέω, cui dat. Aristoph.
 Affluens, περιουσιακός, ἡ, ὄν, Hermog.
 Affluenter, ἐκ περιουσίας, Dem. ῥύθην, θαψίλω.
 Affluentia, ἡ ἐπίπνοια, Dion. Areop. i. e. copia, ἡ περιουσία, Dem. ἡ εὐτορία, Isocr. ἡ ἀφθονία, Dem.
 Affluo, ἐπιπνέω, Galen. i. e. abundo, περιουσιάζω, Hippocr. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, Emp. περιουσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, Thuc. rerum copia, εὐτορία, περιουσία, Dem. divitiis, πλεονεξία πλεῖστον, Lucian. voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιρρύπτω ἔχω.
 Affor, προσφώνω, aliquid, τινι, N. T.
 Affore, παρτίσθαι, Dem.
 Afforis, ἐξοθεν, Xen.
 Affreno, ἐπιτρίβω.
 Affricco, ἐπιτρίβω, Aristoph. προσφρίβω, aliquid lapidi, τὴν λίθον, Basil. alicui infamiam turpem, προσφρίβωμαι τινι αἰσχρὴν διαβολήν, Plut. προσκινεῖω.
 Affrictum, i. e. quod quis affricat, τὸ ἐπιπνοίωμα, Hes.
 Afflicuus, ἡ, ἡ πρόσπνους, ἡ ἐπιπνους.
 Affluens, ὁ ἐξ ἡ ἐπίπλευτος.
 Affluo, ἐπιπλάττω, Xen. ἡ λαμπρόνοια.
 Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, Galen. sanguinem aris, προσχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, Lucian. προσχύνω.
 Affusio, ἡ πρόσχυσις, εως, N. T.

Affusus, α, um, προσχυθεῖς, εἶσα, ἐν.
 Africus ventus, ἡ λίψ.
 Agaricum, τὸ ἀγαρικόν.
 Agaso, ὁ ἀνιλάτης, Plut. ὁ ἰσποφορέος.
 Age, ἄγος, Dem. φέρος δὴ, id. φέρος γὰρ, Plato. age dic, ἄγος ἐπιπύ, Hom. audite, ἄγος ἀκέσατος, Xen. age videam, φέρος ἴδω, Aristoph. age accipiamus, φέρος λάβωμεν, Plut. age crede, φέρος πείσθητι, Gregor.
 Agedum, ἄγος δὴ, Arist. φέρος τόνυν, Lucian. φέρος δὴ νυν, Dem.
 Agellus, τὸ ἀγέλιον, Arrian. γηθιον, χωρεῖδιον.
 Agema, τὸ ἀγέμα, ατος, Plut.
 Aggr, ὁ ἀγρός, Aristot. ἡ γῆ, Dem. ἡ χώρα, Isocr. τὸ ἔργον, Ἐλιαν. ὁ χῶρος, Xen.
 Age sis, ἄγος δὴ, Dem.
 Agger, τὸ χῶμα, Dem. ὁ χῆς, ἔ, Thuc. aggerem duco, χῶνυμι χῶμα, id. aggeribus viam obstruo, ἐπιχῶνυμι τὴν ὁδόν, Dem. aggere communio, ἀποχῶνυμι, Xenoph. προσχῶνυμι, Herodian.
 Aggero, χῶνυμι, Thuc. χῶνυμι χῶμα, id. ad urbem, πρὸς πόλιν, id. ἐπὶ πόλιν, Ctes.
 Aggero, ἐπιχωρεῖω, Athien. lapides in meum usum, προσπαυράλλωμαι μοι λίθους, Thuc.
 Aggestus, ἡ, τὸ ἐπιχῶμα, ατος, ἡ ἐπιχῶσις, εως, Polyb.
 Agglomer, προσαθροίζω, συναγείρω, συνάγω.
 Agglutino, προσκαλλάω, Ἐγιν. προσάπτω.
 Aggravesco, ἐπιβαρύνωμαι.
 Aggravo, ἐπιβαρύνω, Appian.
 Aggredior, προσερχομαι, Xen. conor, sive suscipio negotia, ἐπιχειρεῖω πράγμασι, Dem. opus, τὸ ἔργον, Plut. dicere, λέγειν, Isocr. opus furiosum, ἐπιχειρεῖω μακρὸν, Plato. pugnam, ἐγχεῖω τῇ μάχῃ, Plut. negotium, ἀπτομαι τὰ πράγματα, Dem. alia via, ἐτίρων τρέπομαι, Syncs.
 Aggregatio, ἡ ἐπιπυκαγωγία, N. T.
 Aggrego, ἐπιπυροζώω, N. T. ἐπιπυνάγω, Polyb. βενίζω, LXX.
 Aggressio, ἡ προσήλυσις, Just. Mart. rei, ἐπιχειρησις, Thuc. ἡ ἐπιβολή, ἡ ἐφόρησις.
 Aggressor, ὁ ἐπιχειρητής, ἔ, Thuc.
 Agilis, ἐλαφρός, ἔ, ὄν, vir, ἀνήρ, Plato. ὁ ἐξ ἡ εὐστροφος, α, Plut. ὁ ἐξ ἡ εὐκίνητος, α, Hipp. εὐκαρθεῖος, Hom.
 Agilitas, ἡ εὐστροφία, LXX. ἡ εὐκίνησις, ἡ ἐλαφρότης.
 Agiliter, εὐκίνητως.
 Agitabilis, α, ὁ ἐξ ἡ εὐκίνητος, Aristot.
 Agitatio, ἡ κίνησις, εως, Plut. arboris, τὸ δόννημα δίνδρον, Lucian.
 Agitator, ὁ ἐλατῆς, ἦρος, Lucian. ὁ κνητής, equorum, ὁ ἰσπυλάτης, α.
 Agitatus, κινεῖται, εἶσα, ἐν.
 Agite, ἄγεται, Dem. φέρεται. Confer Age.
 Agito, σαλεύω, Lucian. ἐλαύνω, διασείω, δονεῖω, gentem, ἔθνος, Herod. multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμὸν, Suid. consilia cum aliquo de re aliqua, κανολογίωμαι τινι περὶ τινος, Dem. ἀνακινεῖω.
 Agmen, τὸ πλῆθος, Xen. equorum, ἡ εἰλη ἴσπαν, Apocryphi. militum, τὸ τάγμα, Plut. ἡ τάξις, Xen. agminis praefectus sive dux, ὁ λοχαγός, ἔ, Isocr. agmen duco, λοχαγεῖω, Xen. λοχηγέτω λόχον, Herodian. agmen extremum, ἡ ἔραγία, ας, Polyb. duco, ἐραγέω, LXX.
 Agminatum, κατὰ λόχους, Phil. κατ' ἴλην, Plut. κατ' ἴληας, Herodot.
 Agna, ἡ ἀμνὰς, ἄδος, LXX. ἡ ἀμνή. Orph.
 Agnascor, παραφύβομαι, Dioscor. προσφύβομαι, Theophr.
 Agnati, οἱ προσήκοντες τινι πρὸς ἀνδρῶν, Dem. οἱ συγγενεῖς, ὄν, id. οἱ πρὸς πατρός, οἱ ἐκ τῶν ἀρρῶν οἰκίαι, πατρωοί.
 Agnatio, ἡ συγγένεια, Plato. ἡ πρόσφυσις.
 Agnatus, παραφύβητος, ἐνη, ἐνον, Diosc. vid. Agnati.
 Agnellus, τὸ ἀγνίον, LXX.
 Agninus, ἄρνιος, εἶα, εἶον, caro, ἄρνια κρέα, Lucian.
 Agnitus, ἡ ἐπίγνουςις, εως, Herodian.
 Agnitus, ἐπιγνώμενος, ἐνη, ἐνον, ab ἐπιγνώσκω, N. T. γνωσθῆς, Greg.

Agnomen, τὸ παραωνύμιον, Plut. ἡ προσωνυμία, id.
 Agnosco, ἐπιγνώσκω, aliquid, τινὰ, N. T. ἀναγνώσκω τινὰ, Dem. γνωρίζω τινὰ, Isocr.
 Agnus, ὁ ἀμνός, N. T. ὁ ἀγός, ἀρνός, Plato.
 Ago, ἄγω, septiman noctem, ἐξοδῶν νύκτα, Galen. annum decimum, δέκατον ἔτος, id. festum alicui, ἐορτήν τινι, Plut. aliquid recte et decenter, πρᾶττω τι καλῶς ἢ προσήκοντως, Dem. res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικά, id. aliquid praclare, διασπράττωμαι τι τῶν δεινῶν, Isocr. multa praclara, καταρθεῖω πολλὰ καλὰ, Dem. personam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, Herodian. gratias alicui, χαριστήριον ὁμολογίω τινι, id. χάριν οἶδα, actum, ἐπ' ἐξεργασμένους ἀναλαμδάνω, Aristid. radices, ῥίζω, Theophr. ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεῖω, Dem. causam alicujus, λέγων ὑπὲρ τινος, in hereditatem alicujus, ἐπιδικάζωμαι τινι τὴν ἔσταν, vel τινός τῆς ἔστας, id. loquor de re aliqua, διαλαμδάνω περὶ τινος, Arist. διαλέγομαι περὶ τινος, Isocr. liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερόν τινι, id.
 Agon, ὁ ἀγών, ἄνος, Xen. Confer Certamen.
 Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
 Agrarius, κληροχικός, ἡ, ὄν, Aristoph. lex agraria, νόμος κληροχικός.
 Agrestis, ἀγρός, ἰα, ἰον, Dem. ἀγρικός, οἶκν, οἶκον, Plat. ἡ ἀγρία, Nic.
 Agricola, ὁ γεωργός, Xen. ὄν ἐν γεωργίᾳ ἢ περὶ γῆν πονέμενος, Ἐεολ. ὁ γήτης, Soph.
 Agriculatio, ἡ γεωργία, Plat. ἡ γεωπονία.
 Agricolor, γεωργός, Dem. ἐν τῇ γεωργίᾳ εἶμι, Ἐλιαν. περὶ τὴν γῆν πονέομαι, id. γῆν γεωργέω, Dem.
 Agricultor, ὁ γεωργός, ἔ, Arist.
 Agricultura, ἡ γεωργία, Isocr. τὸ γεωργημα, Plato.
 Agrimensor, ὁ γεωμετρητής, Plato.
 Agyrta, ὁ ἀγύρτης, Suid.
 Ah, αἰ, ali miser! ah miserum! αἰ τάλαν, Aristoph.
 Ahenarius, sc. faber, ὁ χαλκικός, εως, Aristot.
 Aheneus, χαλκικός, contr. χαλκός, ἦ, ὄν, Xen.
 Ahenum, i. e. vas ahenum, τὸ χαλκίον, Xen.
 Ahenus, idem quod Aheneus.
 Aio, φημι, Ἐschin.
 Aia, τὸ πτερόν, ἔ, ἡ πτεροῦς, animalis, τῷ ζώῳ, Aristot. hominis sub brachio, ἡ μασχάλη, ης, Xen. pars auris, τὸ ἀντιλόθειον, α, Benz. equium, ἡ ἴλη, ης, Plut. aciei, τὸ κέρας, ατος, Thucyd. alas addo, πτεροῦν, navi, τὴν ναύν, Polyb.
 Alabaster, ὁ vel ἡ ἀλάβαστος, τὸ ἀλάβαστρον, LXX. N. T. parvus, τὸ ἀλαβαστερον, Poll.
 Alabastrites, ὁ ἀλάβαστερίτης, α, Diosc. τὸ ἀλάβαστρον, Herodian.
 Alabastrus, idem quod Alabaster.
 Alacer, ὁ ἐξ ἡ πρόθυμος, ad aliquid, πρὸς τι, Aristoph. περὶ τι, Thuc. εραπτικός πρὸς τι, Plut. ὁ ἐξ ἡ εὐθύμος, ἀκραίφνης.
 Alacre, πρόθυμος, Xenoph. Confer Alacriter.
 Alacritas, ἡ προθυμία, Dem. ἡ ἐτοιμότης, id. ἡ φιλοπραγμοσύνη, id.
 Alacriter, πρόθυμος, Dem. εὐθύμος, Xen. ἐτοιμότης, Dem. προερείω, Isocr.
 Alapa, ὁ κάλαφος, Epicharm. τὸ βόπισμα, N. T. alapam infligo alicui, βαπτίζω τινὰ, Dem. παῖω κατὰ κόρην τινι, παῖω πῆξ τὸ σῆμα τινός, Greg. alapis cedat ab aliquo, βαπτίζομαι ὑπὸ τινος, Luc.
 Alaris, α, πτερίνος, ἰνη, ἰνον, Aristoph.
 Alatus, πτερυγιστός, ἡ, ὄν, Aristoph. πτερωτός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Alauda, ἡ κορυδαλός, ἔ, Theocr. ἡ κόρυδος, α, id. ἡ κορυδαλλίς, ἴδως, id. ἡ κόρυς.
 Albarium, ἡ κονία, Ἐγιν. opus albarium seu calce inductum, τὸ κονίαμα, Theophr. opere albario induco, κονιάω, Aristot. albario opere inductus, κονιατός, ἡ, ὄν, Theophr.
 Albus, λευκαίμενος, ἐνη, ἐνον.
 Albedo, ἡ λευκότης, ητος, Aristot.
 Albeo, λευκαίνομαι, Theophr.
 Albico, ὑπολευκαίνομαι.
 Albidus, ὁ ἐξ ἡ ὑπόλευκος, α, Diosc.

Albo, λευκά, vel λευκόμα, Xenoph. λευκαίνα, ὑπολευκαίνα.
 Albeum, ὁ ἀσφῶδης.
 Albugo, τὸ λεύκαμα, Diosc. oculorum morbus, ἡ λυκαίσις, id.
 Albulus, ὁ ἕξ ἡ ὑπόλευκος, u, Diosc.
 Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκαμα. Dem. in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκαμα, id.
 Albumen, τὸ λεύκαμα, Diosc. τὸ λευκὸν τῷ ὄφθ.
 Albuminum, τὸ εἶδος δένδρον, id.
 Albus, λευκός, ἡ, ὄν, Dem. ἀργήεις, ἕσσα, εν, Lucian. ἀργός, Hom.
 Aleyon, vide Halcyon.
 Alea, ἡ κυβεία, Xen. et pro lusu alea, Aristot. alea ludo, κυβεία, Plut. διακυβεία, id. alea feliciter ludo, εὐκυβεία, Polyb. alea infeliciter ludo, δυσκυβεία, id. alea consumo seu disperdo, κατακυβεία, Lysias. alea eum alio ludo, συγκυβεία, Plut. jacio aleam seu periculum adeo, ἐκκυβεία, Polyb.
 Aleator, ὁ κυβευτής, ἕ, Xen. peritus, ὁ κυβευτικός, ἕ, Plato.
 Aleatorius, κυβευτικός, ἡ, ὄν, Plat. consessus, seu locus ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, id. τὸ κυβείον, Aeschin.
 Ales, ἡ ὄρνις, ἴθος. Confer Avis.
 Alesco, πληθύνομαι, Arist.
 Alga, τὸ φύκος, eos, Theophr. τὸ φυκίον, u, Plut. τὸ βόλον.
 Algeo, ῥιγῶ, Lucian. ψύχομαι, Athen.
 Algidus, κρυερός, εἰς, ῥόν, Herodian.
 Algifusus, ψυχροπαῖς.
 Algor, ὁ κρυμός, ἕ, Aleiph. τὸ κρύος, eos, Lucian. τὸ ῥιγός.
 Algosus, ὁ ἕξ ἡ θυκαδής, eos.
 Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἡ νῦν, Lucian. alias rebus secundis, alias adversis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττειν, Dem. sit alias miser, alia beatus, γίνονται ὅτε μὲν εὐδαιμόν, πάλιν δὲ ἄθλιος, Aristot. alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστι ὅτε μὲν ἐπαινεῖται τὸν φιλότιμον, ἔστι δὲ ὅτε τὸν ἀφιλότιμον, id. nec alias unquam volui dicere, ἔστ' ἄλλοτε πάποτε εὐλόμην λέγειν, Dem.
 Alibi, ἄλλοθι, Dem. ἐτέρωθι, id. ἀλλὰ χῆ, Xen. alibi nusquam, ἄλλοθι ἔδαμψ, Dem.
 Alica, ὁ χόνδρος, u, Galen.
 Alicubi, πῃ, testatus est quis alicubi, διμαρτυράτο δὲ πῃ τις, N. T. ἔστιν ἕ.
 Alicunde, ποῦν, Aristot.
 Alienatio, ἡ ἀλλοτριώσις, Thuc. ἀπαλλοτριώσις, Arist. mentis, ἡ ἀλλοτριότης, Plato.
 Alienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ἐν, ἐόν, ab ἀλλοτριώ, Dem.
 Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, u, Dem. ὁ ἀλλογενής, eos, N. T. ὁ ἀλλοσπόδης, ἕ, Xen.
 Alienigenus, ὁ ἕξ ἡ ἀλλογενής, eos, N. T.
 Alieno, ἀλλοτριώ, ab aliquo, τινός, Dem. civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινός, Thuc. ἀπαλλοτριώ, Arist.
 Alienus, ἀλλότριος, ἰα, ἰον, non aliena, sed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκία πόλις, Aeschin. alienum a suis moribus, ἀλλότριον τῷ ἑαυτῷ τρόπῳ, Dem. alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτριώ, ἔχειν, vel διακίεσθαι πρὸς τινα, Isocr. Dem. alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, seu διακίεσθαι, seu διατίθεσθαι, πρὸς τινα, vel τινί, Dem. Isocr. Plat. alienum a proposito dicere, ἔξω τῷ πράγματι λέγειν, Lycophr. ἔξω τῷ σκοπῷ εἶπῃ, Polyb.
 Aliger, πτερωτός, ἡ, ὄν, ὁ ἕξ ἡ πτεροφόρος.
 Alimentum, ἡ τροφή, alicui praeberere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινί, Aristot. alimentum praebens, πρόσφορος, ἰμψ, ἰμον, Theophr. alimento abundans, ὁ ἕξ ἡ τροφάδης, eos, Aristot. βωῖμα.
 Alio, ἄλλῃ, discesseunt, ἔρχονται, Xenoph. alio navigare, ἄλλοις πλεῖν, Dem. alio quis verberet, ἐτέρωστί τις πατάξῃ, id. alio quopiam, ἄλλοσέ σοι, idem.
 Alioqui, ἄλλως, alioqui honestus, τᾶλλα καλός, Aristoph. quietus, sed alioqui non impro-

bus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' ἔ πονηρός, Dem. sin minus, ἐπι, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἶπες, Plato. alioqui dixissem vobis, εἰ δὲ μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν, N. T.
 Aliosum, ἄλλοσι, ἐτέρωσι.
 Alipes, πτερόστος.
 Aliqua, πῇ, Aristot.
 Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, secessit, i. e. ad tempus, ἐχωρήσθη, N. T. χρόνον τινά, ἀνά χρόνον, ἐπὶ χρόνον.
 Aliquando, ποτὲ, eramus, ἤμεθα Dem. vos contristatum esse, ποθ' ἡμᾶς λυπήσειν, id. ἔστιν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπῃ, ut, aliquando, i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμῶσιν ἔστιν ὅτε, Viger.
 Aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.
 Aliquantisper, ἄλιγον χρόνον, δι' ἄλιγον χρόνον.
 Aliquanto, πῶσον τι, Herodot.
 Aliquantulum, ἄλιγον, ἐπὶ μικρόν.
 Aliquantum, ἐπὶ πῶσον, πῶσῶς.
 Aliquantus, πῶσός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Aliquatenus, μὴ χερί, τινός, ἀπὸ μέγους, N. T.
 Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τίς, τι, ἑστ. τινός, si quis, i. e. aliquis, hostem aliquem viderit, εἶπα τίς τινα ἴδαι ἐχθρόν, Thuc. ὁ, ἡ, τὸ δέσιν, inimicus aliquis, δέσιν ἐχθρός, Dem.
 Aliquispiam, idem quod Aliquis.
 Aliquo, ποί, Aristoph. ὅποι, id. ἔστιν ὅποι, ἐν-αχῆ, Hesych.
 Aliquorsum, idem quod Aliquo.
 Aliquot, τινές, τινὰ ἔνοι, ἰα, u, Plut.
 Aliquoties, ἴσποτε, Plato.
 Aliter, ἄλλως, Aristot. facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, Xenoph. ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, ἕκ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ, Plato. aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἡ ἄς, Xenoph.
 Aliunde, ἀλλοθεν, prospiciendum est, δεῖ σκοπεῖν, Dem. advenire, ἐπεσεῖν, Isocr. ἐτέρωθεν ἀφίκεσθαι, Ael. accersere, ἀλλοθεν ποῦν πορίζειν, idem.
 Alius, ἄλλος, ἡ, ο, Plat. ἕτερος, ἕα, ἔρον, Dem. alius quispiam, ἄλλος τις, Xen. si quisquam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr. alia aliis jucunda sunt, ἕτερα ἑτέροις ἔστιν ἡδία, Aristot. aliud noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθιγγεῖται, Proverb. alii vineuntur, alii vineunt, οἱ μὲν ἠπῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, Dem. alii scribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπασσιν, ἕτεροι δὲ βῶσιν, ἄλλοι δὲ τινες ἀκούσι, Isocr. nihil aliud quam quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι, Isocr. nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν πλὴν ὅπως, Dem. nihil aliud possunt quam insidiari, ὅθεν ἄλλο ἡ φωνακίζεῖν δύνανται, Isocr. alius a me, sive alius quam ego, ἄλλος παρ' ἐμῆ, ἄλλος ἡ ἐγὼ, ἄλλοι ἀντ' ἐμῆ, alius atque alius, ἄλλοιός, οἴα, οἶον, Thuc. alius post alium, εἰς καθ' ἑαυτῶν, exhibant, ἐξήρχοντο, N. T.
 Allabor, προσπίπτω, Aristot.
 Allaboro, ποῖνα. Confer Laboro.
 Allambo, ἐπιλαίω, Plut.
 Allambo, ἐπιλαίω, Plut.
 Allamentor, ἐπαιάξω, alicui, τινί, Lucian. ad aliquid, πρὸς τι, id.
 Allatro, προσυλακτέω.
 Allatus, προσεχερθεῖς, εἶσα, ἐν, ἐνεχθεῖς, εἶσα, ἐν, N. T.
 Allaudo, ἐπαινέω, Dem.
 Allectatio, i. e. pertretatio, ἡ ἐπαγωγὴ, Plato.
 Allecto, ἰπάγωμαι, Dem.
 Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγός, εἰς.
 Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ἕς, testis, μάρτυρος.
 Allego, as, ἐπάγωμαι, tentem, μάρτυρα, Dem. Homcrum, "Ομηρον, Aristot. leges, προβάλλομαι τὸς νόμους, Gregor. ἐγκρίνω, Aristid. προφίω, Xen. παραπέμπω.
 Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινά, ibid. mihi collegam, προσαιρέμαί μοι συντόχοντα, Plut. Rhetor.
 Allegoria, ἡ ἀλληγορία, u.
 Allegorice, ἀλληγορικῶς, significo, dico, interpretor, ἀλληγορίω, ἄ, Rbctor.
 Allegoricus, ἀλληγορικός, ἡ, ὄν, Hermog. allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγορημα, ατος.

Allevamentum, et Allevatio, ἡ ἀναψήσις.
 Alveo, i. e. sursum tollo, ἀίρω, manus, τὰς χεῖρας, Aristoph. vocem, ἐπαίρω τὴν φωνήν, Dem. i. e. leviorum facio, καθίζω, navem, frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον, τὸν σίτον ἐκβαλλόμενος, N. T. ἐπικαθίζω, Philo. ἐλαφρύνω, LXX.
 Alex, ἐπάγωμαι, u, u, on.
 Alliaris, σκοροδομπός, ἡ, ὄν, Aristoph.
 Alliatius, σκοροδοτός, ἡ, ὄν.
 Allicio, ἐπάγωμαι, aliquem, τινά, Dem. δημαγωγέω τινά, Plut. aliquem sermone, πείθω τινά λόγῳ, Xen. mercede, μισθῷ, Thuc. ad colloquendum, ἀποσπαστικῶς τινά, N. T.
 Allido, ἰδαρίζω, alicui alicui, τὸ ἐπὶ τινί, LXX. ῥάσω τι εἰς τι, Dem. petris, προσῥάσω πρὸς ταῖς πέτρας, Aleiph. προσῥέω, προσκόπτω, Naz.
 Allietum, ὁ σκοροδών, Hesych.
 Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ καταδέσις, εως.
 Alligator, ὁ πρόσδετης.
 Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.
 Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ἐν, ἐόν, a προσδέω, Plut. item πρόσδετος, Ep.
 Alligo, προσδέω, Plut. alicui alicui, περιάπτω τί τινί, Diosc. προσάπτω τί τινί, Lucian. ἐξάπτω τί τινί, id. ἀπαρτάω τι ἐκ τινος, id. item ἐξαστάω, Herodian.
 Allino, ἐπιχρῶμαι, Lucian. item καταχρῶμαι, Cal.
 Allisio, ἡ πρόσχεσις, εως, ἡ πρόσραξις, εως, ἡ ἐπίσχεσις, εως, LXX.
 Allium, τὸ σκόροδον, Aristoph. τὸ σκόροδον, Dioscor. allio pasco seu cibo, σκοροδιζέω, Aristoph. allii caulis, τὸ σκοροδιόν, id.
 Alloetio, τὸ πρόσφθεγμα, Eurip. ἡ πρόσχεσις, Plut. τὸ πρόσχημα, Aristid. τὸ προσφώνημα, Dem. ἡ προσφώνισις, Plut. ἡ προσαγορευσις.
 Alloquium, idem quod antecedens, Allouctio.
 Alloquo, προσφώνω, obvios, τὸς ἀπαντῶντας, Isocr. aliquem, προσῥέω τινά, id. blandius, προσῥέω τινά οικιότερον, id. προσαγορεύω, προσλαλέω, Luc. ἐπαυδάω.
 Allubescens, ἐπαυδάω.
 Alluceo, ὑπερλάμπω.
 Allucinatio, ἡ παραβλήσις, ἡ ἀμβλυοπία, Hipp.
 Allucino, παραβλέπω, Lucian. ἀμβλυοπία, ἄ, Hippocr.
 Alludo, προσπαίζω, alicui, τινί, Plat. ad Euripidem, αἰνίττωμαι εἰς Εὐριπίδην, Schol. Aristoph.
 Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.
 Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.
 Almus, πρόσφορος, ἰμψ, ἰμον, Diosc. ζειδάρως, on.
 Alnus, ἡ κλήβα, as, vel κλήθη, ἡ, Theophr. ἡ σίγγιρος.
 Alo, τρέφω, aliquem, τινά, Dem. aliquos meis sumptibus, τινὰς ταῖς ἐμῆ διαπάναις διατρέφω, Isocr. familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιίας διατρέφω τὴν οἰκίαν, Synes. alo elam, ὑποτρέφω, Galen. alo uua cum, συντρέφω, Plut. alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, idem.
 Aloe, ἡ ἄλοψ.
 Alpha, τὸ ἄλφα.
 Alsius, ὁ ἕξ ἡ κρυάδης, eos, κρυερός, εἰς, εἶν.
 Alsius, idem quod Alsius.
 Altare, ὁ βωμός, Herodian. τὸ θυσιαστήριον.
 Alte, ὄψῃ, ὑψηλῶς, repetere, ἀναθῆν ἀρχεσθαι, Aristot. πῶρῃθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν, Isocr.
 Alter, ἄλλος, alter ipse, ἄλλος αὐτός, Aristot. alter alterum accusat, κατηγορεῖται ἀλλήλων, Isocr. ἕτερος, ἕα, ἔρον, alter stans super altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐστηκώς, Xen. alter alteri praestat, ἕτερος ἑτέρα προσφέρει, Thuc. alter scribit, alter discit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μαθάνει, duo vero et ea magna, alterum quidem, quod—alterum vero, quod, δύο δὲ ἕξ μεγάλαι, ἕν μὲν, ἕν—ἕτερον δὲ, ὅτι, Dem. duobus periculis propositis, necesse est alterum subire, δύοῖν κινδύνοις ὑποκειμένους, ἀναγκαιὸν εἶν θασίως μετασχεῖν, Lycoplir.
 Alteratio, ἡ ἐπιτροπία, εως, Aristot. ἡ ἰστροπία, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, Polyb.
 Altercatio, ἡ ἕρις, ἴδος, Xen. ἡ ἀντιλογία, Dem.
 Altercator, ὁ ἐριτής, ἕ [B] Altercor,

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περί τινος, Isocr. διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.
 Alternatim, ἀμωβαίως, ἐναλλάξ, Aristot. ἐπαλλάξ, Xen.
 Alternatio, ἡ ἐπαλλάξις, Aristot. ἡ ἀμωβή, Plato.
 Alterne, idem quod *Alternatim*.
 Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τι, Aristot. ἐπαμφοτερίζω.
 Alternus, ἀμωβαίως, αἶα, αἰον, vel ὁ ἕξ ἡ ἀμωβαίως, &
 Altero, ἐτερόω, ᾧ, ἐτεροῦω, ᾧ, Philo. ἀλλοίωω.
 Alteruter, ἐκάτερος, ἕρα, ἕρον, Thuc. alterutra vice, ἐκατέρωθεν, Xen. alterutra a parte, ἐκατέρωθεν, Herodian. alterutra in parte, ἐκατέρωθεν, alteruto modo, ἐκατέρως, altertram in partem, ἐκατέρωθεν.
 Altulis, ε, Φρεπτός, ἡ, ὄν, Poll. ὁ προφίας, Aristot. σιτισός, ἡ, ὄν, N. T. item τρέφμιος.
 Altisonus, ὁ ἕξ ἡ ὑψηλούς.
 Altitudo, τὸ ὕψος, eos, Thuc. ἡ ὑψηλότης.
 Altivolus, ὁ ὑψηλότης.
 Altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἀρχεσθαι λόγῳ ἑνώθεν, Dem.
 Altor, ὁ προφίος, εως, Plato. et altrix, ὁ ἕξ ἡ τιμήτος.
 Altrinsecus, ἐτέρωθεν.
 Altrix, ἡ Φρέπτρια, ἡ Φρέπτρια, Eurip. ἡ τροφίς, ἴδος, Plato.
 Altus, ὑψηλός, ἡ, ὄν, thronus altissimus, Φρόνος ὑψηλότατος, Isocr. μετάρσιος, ἰα, ἰον, id. ὁ ἕξ ἡ μετάρσιος, & id. ἄκρος, α, ον, mons altissimus, ὄρος ἀκρότατον, id. ἐξ ὄν, ἀφ' ὑψηλῆ, Lucian. ἀπὸ τῆ μετάρσιος, sc. τότε, Thuc. αἰψός, εἶα, ἴδ, Hom.
 Alveare, ἡ κυψέλη, ns, Plut. τὸ σίμβλον, τὸ σμῆνος.
 Alveolus, τὸ κυψάριον.
 Alveatus, ὁ ἕξ ἡ κυψάριος.
 Alveus, ἡ χαράδρα, as, facere alveum per suum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίον χωρίον, Dem. porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, idem: accipere, λαμβάνειν excipere, δεχσθαι obstruere, ἀποικοδομεῖν alveum, χαράδραν, id.
 Alvinus, κυλιακός, ἡ, ὄν.
 Alumen, ἡ συπτηρία, as, Diosc.
 Aluminosus, ὁ ἕξ ἡ συπτηριώδης, eos, Gal.
 Alumna, ἡ Φρεπτή, ἡς.
 Alumnus, τὸ Φρέμμα, ατος, Plato. ὁ Φρεπτός, ε, Poll. ὁ τρέφμιος, Opp.
 Alutarius, ὁ βυροσθῆνης, & Aristoph.
 Alvus, ἡ κοιλία, as, Aristot. alvi solutio, ἡ κοιλιολυτία, as, alvum exonero, ἀποπατίω, Aristoph. ἀποσκινιάζομαι, Poll.
 Amabilis, ὁ ἕξ ἡ ἐράσιμος, & Plut. ζηλωτός, ἡ, ὄν, Dem.
 Amabilitas, τὸ ἐράσιμον, & ἡ φιλότις, πτος.
 Amabiliter, ἐρασιμῶς, ἀγαπητῶς, Plato.
 Amabo, πρὸς Δεῶν!
 Amandatio, ἡ ἀπόπειψις, εως, Dem. ἡ ἀποπομπή, ἡς, Æschin.
 Amando, ἀποπέπωμαι, aliquid, τινά, Æschin. ἀποπέλλω, Thucyd. ἀποσκινιάζομαι.
 Amanter, φιλικῶς, Xen. φιλίως, Thuc.
 Amanuensis, ὁ ὑπογραφεύς, εως, Synes.
 Amarus, ὁ ἀμωρακός, τὸ ἀμωρακόν, σάμψυχον.
 Amare, πικρῶς, Dem.
 Amaresco, πικραίνομαι, Philo.
 Amarities, ἡ πικρότης, Plut. ἡ πικρία, id.
 Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities*.
 Amarulentus, πικρός, ῥά, ῥόν, Plut. ὁ ἕξ ἡ ἐμπικρός, & Diosc. ὁ ἕξ ἡ κατ'ἀπικρός, & LXX. ὁ ἕξ ἡ ἐχρεπευκός.
 Amarus, idem.
 Amasia, ἡ ἀγαπωμένη, Athen. ἡ ἐρωμένη.
 Amasius, ὁ ἀγαπώμενος, Luc. ὁ ἐρωμένος, Plut.
 Amatio, ὁ ἕρος, ατος, pulchrarum, τῶν καλῶν, Lucian. φιλότις, πτος, Plato. ἡ σοργή, ἡς, Herodian. ἡ φιλησις, εως, Aristot.
 Amator, ὁ ἐραστής, ἕξ, Dem. virginis, παραβέν, Luc. gloria, δόξως, Plut. facinorum, πονηρῶν πραγμάτων, Aristoph. ὁ φιλικός, ε, Aristot.

Amatorie, ἐρωτικῶς, Xenoph.
 Amatorius, ἐρωτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Amatrix, ἡ ἐράστρια, as, Poll.
 Ambages, ἡ περιαιγυγία, ἡς, Aristot. ἡ διέκδυσις, ὁ γρίφος, ambagibus verborum uti, πολυλόγον εἶναι, ἀμφιλογία.
 Ambagiosus, ὁ ἕξ ἡ περιπλοκος, γριφώδης.
 Ambedo, περιέω, ossa, περιτρέγω τὰ ὀστά, Luc.
 Ambesus, a, um, περιτρέγεις, a περιτρέγω, Lucian. περιφωγείς.
 Ambidexter, ὁ ἕξ ἡ ἀμωδιόξιος, & Hippocr. ὁ ἕξ ἡ περιδιόξιος, Aristoph. ὁ ἕξ ἡ ἀμωφοτερόδιόξιος, LXX.
 Ambigo, περιάγω, Plato, i. e. dubito, ἀπορέω, id. de re aliqua, ἀμφισπέντω τινί, Aristot. ἀμφιγυγίω περί τινος, Isocr. ἐπὶ τινος, Plato. ἐπαμφοτερίζω, Isocr. ἀμφιβάλλω, Greg.
 Ambigue, ἀμειβόλως, Athen.
 Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ἡ ἀμφιλογία.
 Ambiguus, ὁ ἕξ ἡ ἀμφιβολος, sermo, λόγος, Isocr. ὁ ἕξ ἡ ἀμφιλόγος, & Xen.
 Ambio, περιζώνω, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τείχος, Arist. urbem exercitu, κυκλῶ πόλιν στρατοῦ, Gregor. i. e. peto consulatum, παραγγέλλω τῆν ὑπατείαν, Plut. puellam, μέτιμι κόρη, Isocr. honores, σπυδαρχίω, ᾧ, Aristot. φιλοτιμῶμαι imperium, μνηστύομαι μοναρχίαν, Plut.
 Ambitio, ἡ περιέω, & Aristot. honorum, ἡ σπυδαρχία, as, ἡ φιλοτιμία, as, Herodian. ἡ φιλοδοξία, as, Hippocr.
 Ambitiosus, φιλοτιμῶς, Dem. φιλοδόξως.
 Ambitiosus, ὁ ἕξ ἡ φιλοδοξίος, & Plato. ὁ ἕξ ἡ φιλοδόξος, & Herodian.
 Ambitus, ὁ περιέω, & Thuc. ἡ περιέω, & Aristoph. ὁ γυρός, & Plut. ὁ κύκλος.
 Ambus, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφῶν, vel ἀμωπότεραις, sc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi potest.
 Ambrosia, ἡ ἀμωβασία, as.
 Ambulacrum, ὁ περίπατος, & Plut.
 Ambulatio, ἡ βαδισία, ὁ περίπατος, & ad mare jucundissima, ὁ παρὰ Θάλασσαν ἡδιστος, Plut.
 Ambulator, ὁ περιπατήτικος.
 Ambulatorius, πορευτικὸς, ἡ, ὄν.
 Ambulo, περιπατῶ, i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινά, βαίνω, Dem. προβαίνω, id. pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, Isocr.
 Amburo, περικαίω, Theophr. περιφλέγω.
 Ambustio, ἡ περικαυσις, εως.
 Ambustus, περικαυθῆς, περικαυκαμένος, ἐνη, ἔνον, περιφλεγμένως, ἐνη, ἔνον, Herodian.
 Amens, ὁ ἕξ ἡ ἄνοος, conlr. ἄνεος, sermo, λόγος, Plato. ὁ ἕξ ἡ ἔκφρων, ονος, Dem.
 Amenter, ἐκφρόνως, Suid.
 Amentia, ἡ ἄνοια, Plato. ἡ παράνοια, Dem. ἡ ἀπνοια, Isocr. ἡ ἀφροσύνη, Sol.
 Amento, ἀμμαντίω, Hesyeh. jaculum, ἐναγκυλίωμαι τὸ ἀκόντιον, Plut.
 Amentum, τὸ ἄμμα, τὸ ὄργανον, Lucian. ἡ ἀγκύλη, ns, Strabo. habens hastam, τὸ μέσγκυλον δόρυ, Arrian.
 Ames, ἡ σάλιξ, ἱερευτικὸς κλάματος.
 Amethystus, ἀμέτυστος.
 Amica, ἡ φίλη, ns, N. T. i. e. scortum, ἡ ἑταιρα, as, Dem.
 Amicabils, φιλικός, ἡ, ὄν, Lucian. φίλιος, ἰα, ἰον, Xenoph. ἀγάπητος, ns, ον.
 Amice, φιλικῶς, Xenoph. φιλίως, Thuc. προσφιλιῶς, Xenoph. ἐμμένως, Dem.
 Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμυδί, Herodian. veste, ἐνδύω ἐσθήτη, Diosc. aliquid palliolo, περιτέλλω τινά τριβωνίω, Plut. veste, ἀμφιεννύω.
 Amiciter, idem quod *Amice*.
 Amicitia, ἡ φίλια, cum aliquo, πρὸς τινά, Dem. fidissima, πιστοτάτη, Isocr. paterna, πατρικῆ, Dem. sive familiaritas, consuetudo, ἡ οἰκίότης, Dem. sive conversatio, ἡ συνήθεια, Isocr. ἡ ἐμιλία, Dem. ἡ διατριβή, Isocr. ἡ συνουσία, idem, et hospitium, φίλια ἕξ ξενία, Dem. et societas, φίλια ἕξ συμμαχία, et conversatio, συνουσία ἕξ διατριβή, amicitiam alicujus expetere, ἐπιθυμῶ φίλιας τινός, comparare, κτίσσασθαι φίλιαν τινός, renovare, ἀνανεῶσαι φίλιαν confirmare, βεβαιῶν τὴν οἰκίω-

τητα, dissolvere cum aliquo, διαλύειν φίλιαν πρὸς τινά, id.
 Amictus, ἡμφισμένος, ἐνη, ἔνον.
 Amictus, τὸ περιβλεμμα, ατος. Confer *Indumentum* et *Vestitus*.
 Amicula, τὸ ἐρώσιον.
 Amicus, i, ὁ φίλος, Dem. ὁ ἑταῖρος, id. ὁ ἀναγκαῖος, idem, et propinquus, φίλος ἕξ συγγενής, idem, et hospes, φίλος ἕξ ξένος, idem, et familiaris alicujus, φίλος ἕξ ἐπισηδεῖος τινος, idem, et socius, φίλος ἕξ συμμαχος, id. φίλος ἕξ ἑταῖρος, id. amicum alicquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινά, Isocr. alicujus verum esse, φίλον ἀληθινόν εἶναι περί τινά, Dem. alicquem existimare, φίλον τινά ἡγυῖσθαι, Dem. alicquem deligere, φίλον αἰρεῖσθαι τινά, id. comparare, φίλον κτᾶσθαι, idem. facere alicquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τι, idem. alicujus fieri, γίνεσθαι φίλον τινός, idem. alicujus esse, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκίον, ἑταῖρον εἶναι τινος vel τινί, id. alicujus manere, φίλον τινός διαμείνειν, Isocr. deserere, ἐγκαταλείπειν, Dem. prode, προδιδόναι, idem. amicis abundans, ὁ ἕξ ἡ πολυφίλος, & Aristot. amicorum copia, ἡ πολυφιλία, as, idem. amicis carens, ὁ ἕξ ἡ ἄφιλος, & Plato. amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, as, Aristot. amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, as, id. amicorum amator, ὁ ἕξ ἡ φιλοφίλος, & id. amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, as, id.
 Amicus, φίλος, ns, ον, alicui, τινί, Plato. φίλιος, ἰα, ἰον, terra, χώρα, Xen. ὁ ἕξ ἡ προσφιλιῶς, ἰός, id.
 Amissio, ἡ ἀπεβολή, ἡς, opum, χρημάτων, ἡ ἀπώλεια, as, N. T.
 Amita, ἡ τιθή, ἴδος, Plut. ἡ τῆ πατρὸς ἀειλή, Isocr.
 Amittinus, ὁ ἀνεψιός, ε, ὁ πρὸς πατρός ἀνεψιός, Ἰσεύς.
 Amitto, ἀποβάλλω, τι, Xen. opes, ἀπόλλυμαι τὰ χρήματα, Chrys. gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, N. T. i. e. amando, ἀποπέπωμαι, aliquid, τινά, Xen. ἀποπέλλω τινά, Thuc.
 Amnensis, ποτάμιος, ἰα, ἰον.
 Amnestia, ἡ ἀμνησία, as, Plut.
 Amniscus, ποτάμιος, ἰα, ἰον.
 Amnis, ὁ ποταμὸς, ε, Dem.
 Amo, φιλέω, aliquid toto animo, τινά παντὶ θυμῶ, Aristot. hoc plus quam illud, ἀγαπᾶω τῆτο ἀντὶ ἐκείνου, Dem. τῆτο πρὸς ἐκείνου, Plut. aliquid, τινά, Isocr. parentes, τέτρω πῆς γυναικί, Dem. mulierem, ἐράω γυναικί, Xen. aliquid valde, ὑπεραγαπᾶω τι, Herod.
 A modo, ἀπὸ τῆ νῦν, N. T.
 Amcne, ἀερώς, Eurip. τρυφερός.
 Amcnetas, ἡ εὐφροσύνη, ἡ ἀερότης, Xen. ἡ τρυφότης.
 Amcenus, τρυφῆς, ἡ, ὄν, ἀερός, ἡ, ὄν, amcnum pratum, λιμῶν, Ælian.
 Amolior, ἀποβάω, bellum, τὸν πόλεμον, Dem. calumniam, ἀποτρέβομαι τὴν διαβολήν, Diodor. avaritiam, ἐκπῶδῶν ποιῶμαι τὴν πλεονεξίαν, Plut. lapidem, ἀποκυλίω λίθον, N. T. ἀποσκινιάζω, Synes.
 Amolitio, ἡ ἀπωσις, εως, ὁ ἀπωσιμῶς, ε.
 Amomum, τὸ ἄμωμον.
 Amor, ὁ ἕρος, ατος, erga pulchras, τῶν καλῶν, Luc. erga orationes, πρὸς τῆς λόγους, id. sive desiderium alicujus rei, ὁ πάθος τινός, Dem. sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, Isocr. mutuos, ἡ φιλαλληλία, as, amor sui ipsius, ἡ φιλαυτία, as, amor inter parentes et liberos, ἡ φιλοσοργία, as, Athen. ἡ σοργή, ἡς, amor fratertus, ἡ φιλαδελφία, as, N. T. amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, as, ibid. amore carens, ὁ ἕξ ἡ ἀσοργος, & Athen. amore dignus, ὁ ἕξ ἡ ἀξίερατος, Heliodor.
 Amotio, ἡ ἀποκινῆσις, εως.
 Amotus, ἀποσκινημένος, ἐνη, ἔνον, terminus, ἀποκινημένος ὄρος, Pand.
 Amoveo, ἀποκινῶ, ᾧ, aliquid, τι, Pand.
 Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, as, Gramm.
 Amphibstena, ἡ ἀμφίσθεναι.
 Amphitheatralis, ἀμφιθεατρικός, ἡ, ὄν.
 Amphitheatrum,

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, Plut.
 Amphora, ὁ ἀμφορεύς, ἑως, Diosc. τὸ κεράμιον,
 Diosc.
 Amphoralis, ἀμφορεύς, αἷα, αἰὼν.
 Ample, πλατύς, Herod. ἐπιφύως, δαψυλῶς.
 Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινά, Xe-
 noph. honestam paupertatem, ἀποδέχομαι
 δικαίαν πένιαν, Isocr. aliquem et oseulor,
 περιβάλλω τινά ἐ φίλων, Plut.
 Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλιζομαι,
 N. T. ἐναγκαλιζομαι, Gregor. προσανακαλι-
 ζομαι, Plut. ἀσπάζομαι σε.
 Amplexus, ἡ περιπλοκή, ἡ περιπλέξις, ὁ ἀσ-
 पासμός.
 Ampliato, ὁ πλατυσμός, ὤ, Diosc.
 Amplificatio, ἡ ἐπαύξησης, ἑως, ἡ παραυξησης,
 Diosc. ἡ ὑπέροψις.
 Amplificator, ὁ ἐπαυξήτης, ὤ.
 Amplifico, πλατύνω, aliquid, τι, N. T. με-
 γαλύνω, Aphrod. gloriam patriæ, ἐπαυξάνω
 τὴν πατρίδα, Dem. μεγαλύνω, id. urbem,
 καίω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρῶς, Isoer.
 rem familiarem, πλείω ποίω τὴν ὑπάρχουσαν
 ἕσταν, id. aliquid sermone, αἴρω sive ἐπαίρω
 τι λόγῳ, Dem. laudem, μνησκύω τὸν ἔπαινον,
 Isoer.
 Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τι,
 Dem. i. e. amplifeco. Vide Amplifico.
 Ampliter, εὐρέως, πλατύως.
 Amplitudo, ἡ εὐρύτης, πρὸς, Galen. ἡ πλατύτης,
 πρὸς, Xen. i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, πρὸς,
 τὸ ἀξίωμα, ατος.
 Amplius, ἔτι, non amplius puer, ἢ παῖς ἔτι,
 Dem. non amplius, ἢ ἔτι, ἔτι, Dem. μη-
 κίτι, Isocr. quid amplius? τί πρὸς τῶσις ἔτι;
 Dem.
 Amplus, a, um, εὐρῶς, πλατῶς, εἶα, ὃ, porta,
 πόλη, N. T. coxendix, ἰσχίον, Xen. ὁ ἐξ ἡ
 εὐμεγέθης, εως, testimonium, μαρτυρία, Dem.
 μεγαλείος.
 Ampulla, ἡ λήκυθος, u, Plut. ampulla verbo-
 rum, τὰ σφουγγαρία.
 Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, ἑως, ἡ ἀποκοπή, ἡς.
 Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, Plut.
 extremitates corporis, v. gr. nares, ἀκρωτη-
 ριάζω ἕνα, Athen. præputium, περιτέμνω,
 N. T. vites, κλαδάω, κλαδέω.
 Amuletum, τὸ περίσμημα, ατος, contra capi-
 titis dolores, τοῖς κεφαλαιολγῶσι, Diosc. τὸ ἀλε-
 ξιφόρασμακον, ὤ, id. φυλακτῆριον.
 Amurea, ἡ ἁμόρρη, πρὸς, Diosc. τὸ ἐλαιότρονον.
 Amussis, ἡ σάβμη, Plut. ad amussim, κατὰ σάβ-
 μων, ἐπὶ σάβμῳ, παρὰ σάβμῳ, πρὸς σάβμῳ, ad
 amussim exigo, σάβμάω, Luc.
 Amygdala, ἀμυγδαλή, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον,
 Theophr. ἡ ἀμυγδαλίς, Plut.
 Amygdalinus, ἀμυγδαλίος, ἴνη, ἰνον, oleum,
 ἔλαιον, Diosc.
 Amygdalus, arbor, ἡ ἀμυγδαλίς, contr. ἀμυγ-
 δαλίς, ἡς, Diosc. τὸ ἀμύγδαλον, u, LXX.
 Amylum, τὸ ἄμυλον.
 An, εἰ, considerate, deceat ne hoc facere, σκο-
 πῆτε, εἰ χρὴ τῆτο ποιεῖν, Dem. an, nee, ne,
 εἰ—ἡ μή, Arist. εἴτε—εἴτε μή, Dem. an?
 πόττερον; id. ἄρα, Aristoph. an non, πόττε-
 ρον ἢ, πόττερον ἢ, an non putas seire? πό-
 ττερ' ἢ χρὴ ἡγή γινώσκειν; Dem. ἡ ἢ, an non
 vides? ἢ ἢ ὄρα; Plato. πῶς ἔρχι, an non
 justum est? πῶς ἔρχι δίκαιον; Dem. ἢ ἢ,
 an non absurdum est? ἢ ἢ ἢ ἄποπον; Isoer.
 utrum, an; utrum, an non. Vide Utrum.
 Anabaptista, ὁ ἀναβαπτιστής, ὤ.
 Anas, atis, ἡ νήττα, πρὸς, Aristot.
 Anatarius, se. accipiter, ὁ νητταφόρος, u.
 Anatieuia, τὸ νήπτιον, Athen. τὸ νησάριον, id.
 Anatomia, ἡ ἀνωτομία.
 Aneeps, ὁ ἐξ ἡ δίσμοτος, gladius, ῥομφαία, N. T.
 ὁ ἐξ ἡ ἀμφήκης, εως, Aristoph. i. e. dubius,
 ὁ ἐξ ἡ ἀμφίβολος, u. Confer Ambiguus, item
 Dubius; negotium aneeps, ἰσθόρπον πρῶμα,
 Plato. anepiti Marte, ἀγχρόμαλο, Thuc. qui
 ancipiti facie est, ἀμφίβηλος τὴν ὄψιν, Lucian.
 anepiti animo esse, τὴν γνώμην σαλευντέ-
 εσθαι, Gregor. ἐπαρφοτερίζειν, Isoer.
 Anchora, vide Ancora.
 Ancyle, idem quod Ancyle.

Aneilla, ἡ δῦλη, Plut. ἡ Θρασύπαινα, πρὸς, Dem.
 ἡ Θρασπαινίς, ἴδος, id. ἡ παιδίσκη, id.
 Ancillon, διελύω, τινί, Xen. ὀπρηστέω.
 Ancillula, τὸ Θρασπαινίδιον, τὸ παιδάριον.
 Aneora, ἡ ἄγκυρα, Plut. εἰνή, Hom. i. e. præ-
 sidium domus, ἡ ἄγκυρα τῷ οἴκῳ, Lucian.
 aneam demittere in mare sive laxare, χα-
 λᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere aneam, αἰεῖν τὴν
 ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, Luc. an-
 eora firmo, ἀγκυρώω, ὤ.
 Aneora parva, τὸ ἀγκυρίον, Lucian.
 Ancyle, τὸ ἀγκυλίον, Plut.
 Anethinum, ἀνήθινος, ἴνη, ἰνον, unguentum, μύρον,
 Diosc.
 Anethum, τὸ ἀνήθος, Aristoph.
 Anfractus, ἡ περιόδος.
 Angari, οἱ ἄγγαροι, ὠν.
 Angaria, ἡ ἀγγαρεία, Pandeet.
 Angario, i. e. ad angarium eogo, ἀγγαρεύω
 τινά εἰς τι, N. T.
 Angarius, ὁ ἀγγαρεύς.
 Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον,
 Lucian.
 Angelus, ὁ ἄγγελος, N. T. angelo similis, ὁ ἐξ ἡ
 ἰσάγγελος, ibid.
 Angina, ἡ συνάγχη, Ægin. angina exterior, ἡ
 παρασυνάγχη, id. interior, ἡ κυνάγχη, Hip-
 poer. poreina, ἡ σύγχη, pecuniaria, ἡ ἀργυ-
 ράγχη, πρὸς, Plut.
 Angiportus, ὁ ἐξ ἡ σεναπότις ἀμφοδός.
 Ango, ἄγχω, aliquem, τινά, Lucian. λυπεῖω
 τινά, N. T. ἀνιάω, θλίβω, angor animo,
 δυσθυμώμαι, Eurip. δυσθυμῶς ἔχω, ἀγωνιάω,
 Plut. i. e. moreo, ἀχθῶμαι, ἀσημονέω.
 Angor, ἡ ἀδυναμία, ας, Plut. ἡ ἀγωνία, ας, Dem.
 τὸ ἄχθος, ἡ λύπη, μέριμνα.
 Anguieulus, τὸ ὄφιδιον, u.
 Anguilla, ἡ ἄγχελυς, uos, Aristoph. ἡ ἔγχελυς,
 Lucian.
 Anguillarum, ὁ ἐξ ἡ ἐγχέλιος, caro, κρέας, Ari-
 stoph.
 Anguillarum, ὁ ἐγχέλιος, ἄνω, Aristot.
 Anguinus, i. e. anguem referens, ὁ ἐξ ἡ
 ὄφιδος, εως, ad angues pertinens, ὄφιακός,
 ἡ ὄν.
 Anguis, ὁ ὄφης, εως, Dem. anguibus abundans,
 ὁ ὄφιδος, εως, Strabo.
 Angularis, γωνιαῖος, αἷα, αἰὼν, lapis, λίθος,
 LXX. ὁ ἐξ ἡ γωνιαῖος, εως, angularis imus,
 ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, N. T.
 Angulatum, in formam anguli, γωνιωδῶς, Eu-
 stath.
 Angulatus, γωνιοειδής, ἔνη, ἔνον, Diosc.
 Angulosus, ὁ ἐξ ἡ γωνιωδής, εως.
 Angulus, ἡ γωνία, ας, Plut. angulo earens, ὁ ἐξ ἡ
 ἀγωνίος, u, Theophr. in angulum se colli-
 gere, ἀπογωνιῶσθαι, id.
 Angustus, ἰσθμοειδής, ἔνη, ἔνον, a στενῶς, He-
 rodian.
 Anguste, στενῶς, ἰσθμοειδῶς.
 Angustia, ἡ στενοχωρία, N. T. ἡ στενότης, He-
 rodian. ἡ στενωπός, LXX. spiritus, ἡ ὀλιγο-
 ψυχία, LXX. ἡ θλίψις.
 Angusto, στενῶς, vel στενωπῶς, aliquid, τι, He-
 rodian. στενοχωρεῖω, id. angustor, angustius
 urgeo, στενοχωρέομαι, Basil.
 Angustus, στενός, ἡ ὄν, via, ὁδός, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ
 στενίχρος, u, ὁ ἐξ ἡ στενωπός.
 Anhelatio, τὸ ἀσθμα, ατος, Galen. ἡ πνευμά-
 τωσις, εως, Ægin.
 Anhelus, ἀσθμαῖος, Suid. ἀσθμαῖος, Aret. πνευ-
 σίω.
 Anhelosus, ἀσθματικός, ἡ ὄν, ὁ ἐξ ἡ πνευματώ-
 δης, εως, Galen.
 Anhelus, idem quod Anhelosus.
 Anieula, τὸ γωνίδιον, u, Dem.
 Anilis, u, γραικός, ἡ ὄν, ὁ ἐξ ἡ γραικός, εως, fa-
 bula, μύθος, N. T.
 Aniliter, γραικῶς.
 Anima, τὸ πνῦμα, ατος, Plut. ἡ ψυχὴ, ἡς,
 Thuc. animam agere, ἰσχύατος διακίεσθαι,
 Diodor. animam debere, ψυχὴν δρεῖλειν ani-
 ma carens, ὁ ἐξ ἡ ἀψυχός, N. T.
 Animadversio, ἡ ἐπίτασις, εως, Polyb. i. e.
 pœna, ἡ κώλασις, Aristot. ἡ ὀργή, Dem. i. e.
 observatio, ἡ ἀισθησις, id.

Animadversor, ὁ κολαστής, ὤ, Synes.
 Animadverto, i. e. observo, sentio, αἰσθάνομαι,
 Dem. aliquid, προσέχω ἕν τι, Isocr. κατα-
 νόω τι, Thuc. i. e. punio, κολάζω, aliquem,
 τινά, Xen.
 Animal, τὸ ζῶον, Isoer.
 Animaleculum, τὸ ζωάδιον, Aristot. τὸ ζωάδιον,
 id. τὸ ζωόφιον, Athen.
 Animalis, ab animal, ὁ ἐξ ἡ ζωώδης, εως, Synes.
 ζωικός ἡ ὄν, historia, ἰστορία, Aristot. ab
 anima, ψυχικός, ἡ ὄν, Arist.
 Animans, anima præditus, ὁ ἐξ ἡ ἔμφυχος,
 Plato.
 Animate, ἐμφύχως, Hermog.
 Animatio, ἡ ἐμφύχωσις, ἡ ψύχωσις, Greg.
 Animatus, ὁ ἐξ ἡ ἔμφυχος, u, Plato.
 Animitus, ψυχικός, contristatus, ἐπιλυπηθεὶς,
 Apocryph. facere voluntatem Dei, ἐκ ψυ-
 χῆς ποιεῖν τὸ θελήμα τῷ θεῷ, N. T.
 Animo, ψυχρός, ἐμφύχως, i. e. fortem facio,
 θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινά ἐπὶ τι,
 Dem. παροθυμῶν ἐμβάλλω.
 Animose, i. c. fortiter, μεγαλοψύχως, Dem.
 πρὸς θυμῶς, i. e. inate, θυμικός.
 Animositas, i. e. magnanimitas, ἡ ἐμφύχια, ας,
 Dem. ἡ εὐτολμία, i. e. iracundia, ὁ θυμός, ὤ,
 Aristot.
 Animosus, i. e. magnanimus, ὁ ἐξ ἡ ἔμφυχος,
 u, Thuc. ὁ ἐξ ἡ εὐθυμῶς, u, Aristot. i. e. ira-
 eundus, θυμικός, ἡ ὄν, Plut. ὁ ἐξ ἡ θυμώδης,
 εως, Aristot.
 Animula, τὸ ψυχάριον, Plato. τὸ ψυχίδιον,
 Lucian.
 Animulus, τὸ θυμίδιον, Aristoph.
 Animus, ὁ θυμός, ὤ, Dem. ἡ ψυχὴ, Isoer. ἡ
 φρήν, ἐνός, Dem. ἡ φρόνησις, τὸ φρόνημα, ὁ
 νοός, contr. νῶς, id. eorpus laboribus, ani-
 mus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνος, ἡ
 ψυχὴ λόγῳ αὐξέσθαι πέφυκε, Isoer. animus
 ejusque et ingenium, ψυχὴ ἐκάστω ἐ φῶσις,
 Dem. mens atque animus, νῶς ἐ φρένες, Dem.
 robur animi, βῶμη τῆς ψυχῆς, Isoer. magni-
 tudinem animi declarare in re aliqua, ἀν-
 δρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδεικνύειν ἕν τι, Dem. ha-
 bere animum aliquem, ἔχειν ψυχὴν τινά,
 vertere animum ad aliquid, πρᾶττειν τὴν ψυχὴν
 πρὸς τι, id. laborare animo, ποιεῖν τῇ ψυχῇ,
 Isoer. providere aliquid animo, προᾶρῶν τι
 τῇ ψυχῇ, id. reputare aliquid animo, ἐπι-
 σκοπεῖν τι γνώμῳ, id. animo propensiore esse
 in aliquid quam, προσείσθαι τι τὴν γνώ-
 μην μάλλον, ἡ, Dem. advertere animum ali-
 cui rei, προσέχειν τὸν ὄν τινι, Isoer. mutare
 animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διανοίαν
 τινος, Dem. animo non eumebere adver-
 sariis, ψυχὴν ἐχ' ἠττάσθαι τῶν ἐναντιῶν, idem.
 delinquit multa animus subversa mente,
 σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθέρῃσι τῆς
 διανοίας, Isoer. animi magnitudo, ἡ μεγα-
 λοψυχία, ας, Dem. præstantia, ἡ εὐψυχία,
 ας, id. animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος,
 Isoer. magnus et generosus, φρόνημα μέγα ἐ
 νεανικόν, Dem. magno et exelso animo præ-
 ditus, μεγαφρονῶς ἐ διαβίβρω, Isoer. virili
 animo et natura præditus in calamitate,
 ἀνδραδῶς διακίεμνος ἐ τῆς φῶσεως ἀξίως ἐν
 συμφοραῖς, id. animo magno et humano
 præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως ἐ φι-
 λανθρώπως ἔχειν πρὸς τινάς, Dem. animo ef-
 ferri propter aliquid, μέγα ἐπὶ τινι φρονεῖν,
 Lucian. animum despondere, ἀθύμως διακί-
 εσθαι, Xen. in animum aliquid induco, ὀρ-
 μῶν ἐπὶ τι, Plato. animo deficio, animi de-
 iquium patior, λιποψυχία, Thuc. animum
 despondere ob aliquid, ἀθυμῶν ἐπὶ τινι, Isoer.
 animum alicui addere, παρορμῶν τινά, Plut.
 θαρσύνειν τινά ἐπὶ τι, Dem.
 Anisum, τὸ ἄνισον, Diosc.
 Annales, τὰ χρονικά, ὠν, Lucian.
 Anneeto, ἱξάπτω, Lucian. Conf. Alligo.
 Annullus, τὸ δακτυλίδιον.
 Annueulus, qui unius anni est, ὁ ἐξ ἡ ἐνάτος,
 semen, σπέρμα, Theophr.
 Anniversarius, ὁ ἐξ ἡ ἐνιαυτός, u, vel 105, 100,
 festum, ἰορτή, Herodot. ὁ ἐξ ἡ ἐτήσιος, sacer-
 ficium, θυσία, Thuc.

Annona, ὁ σῖτος, Thuc. τὰ καθ' ἡμέραν, Isocr. annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, as, annonæ prosperitas, ἡ εὐστέρια, as, Dem. annonæ penuria, ἡ σπανιστία, as, Xen. ἡ σιτοδία, as, Dem. annonæ caritate premi, ἐν σιτοδία γίνεσθαι, Isocr. ἰδιῆ ἵναί τῶν καθ' ἡμέραν, Dem. quum annonæ penuria apud omnes homines esset, σιτοδίας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γινομένης, id. annonam parvi emere, ὅσον εὐωνος ἀνίσθαι, id. annonæ præfectus, ὁ ἀγοράνομος, id. annonæ propola sive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, u. annona, que in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, vilis, εὐωνος, Xen.

Annositas, ἡ πολυετία, as.

Annosus, ὁ ἢ ἡ πολυετής, eos, Apocryph. ὁ ἢ ἡ μακρόβιος.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, ἡ παρασημείωσις, ἡ σημείωσις, annotations scribo, ἄποσημείωμα, Ammon. ἐπισημείω, u. Plut.

Annoto, ἐπισημείω, annum, τὸ ἔτος, Plut. κατασημαίνω, Synes. παρασημαίνω, opinio-nem alicujus, δὲξαν τινός, Aristot. ἀποσημαίνωμαι, aliquid, τινὰ, Xen.

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, Isocr.

Annularis, δακτυλικός, ἡ, ὄν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, u. ὁ δάκτυλος παράμοστος.

Annularius, sc. artifex, ὁ δακτυλογλύφος, u. Laertius.

Annulus, ὁ δακτυλῖος, Plato.

Annuneratorus, ὁ ἢ ἡ ἐναριθμῶσις, Apocryph. ὁ ἢ ἡ ἐναριθμῶσις, ibid. κατηριθμημένος, ἐνη, ἴον, N. T.

Annunero, καταριθμῶ, alicui, τινί, N. T. me multitudinē peccatorum, προσλογίζομαι μὲν ἐν πληθεὶ ἀμαρτωλῶν, Apocryph. aliquibus, ἐν πτω, ibid. καταριθμῶ, Dem.

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία.

Annunciator, ὁ καταγγελλὸς, ἴως, N. T.

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. τινί περὶ τίνος, id. mala, ἀγγέλλω κακὰ, Dem. quod civitas teneatur ab hostibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, id. civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, Plut. προαγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu significo, κατανεύω, i. e. nutu eomprobo, ἐπινομίω, aliquid, τι, Dem. τινί, Philo. κατανεύω τι, Lucian.

Annus, τὸ ἔτος, eos, Dem. ὁ ἐνιαυτός, u. Plato. anni sunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἤλθε, Thuc. annus desit, sive finitus est, ὁ ἐνιαυτός ἐληγνεν, Xenoph. annorum conversiones, ἐνιαυτῶν περιόδους, Plat. tempus anni, ὅρα τῷ ἔτει, Dem. multitudo annorum, πληθὺς ἐτῶν, Isoer. multos annos manere in domicilio aliquo, πολυὰ ἔτη γίνεσθαι ἐν τινι οἰκίῳ, Dem. non totis annis tradecim, ἕχ' ὅλοις τρισὶ ἢ δέκα ἔτεσι, id. integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, id. anni nondum septem sunt, ἔτη ἕπτω ἐστὶν ἐπτά, id. minor sexaginta annis, ἐντὸς ἐξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, id. duodeviginti anni sunt, ex quo, δέοντα δύοιν εἰκοσὶν ἐστὶν ἔτη, ἐξ' ὅτων, undetriginta anni, τριακόνητα ἔτη, ἐνὸς δέοντος. abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος περὶ, id. anno superiore, πέρσι, id. anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἀλώσεως. annos natus viginti, triginta, &c. γεγονώς ἐπὶ εἰκοσι, τριάκοντα. ἐτῶν ὡν εἰκοσι, id. annus nondum septimus abiit, ἔτη ἕπτω ἐστὶν ἐπτά. altero quoque anno iunus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λυτεργεῖν sub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτὸν elapsedo hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτῷ τέτρωτο finire annum, ἐξελθὲν ἐνιαυτὸν. omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τῷ ἔτει, Xel. decies per annum, δεκάκις τῷ ἔτει, id.

Annus, ὁ ἢ ἡ ἐνιαυσίος, u. induciæ annuæ, i. e. in nnum annum durantes, ἐνιαυσίως ἐκεχυρία, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἐπίεσις, Theophr. i. e. qui singulis annis pervenit, ὁ ἢ ἡ ἐπιετήσιος.

Anormis, ὁ ἢ ἡ ἀνόμακλος, u. Theophr.

Anquiro, ἀναζητῶ, u. aliquid, τι, Isocr.

Ansa, ἡ λαβὴ, τις, Plut. i. e. occasio, ἡ ἀφορμή, τις, Dem. ansam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, id. ansam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, id.

Anser, ὁ χῆν, χηνός, Aristot.

Anserarius, ὁ χηνόδοκος.

Anserculus, ὁ χηνόσκω, u. Lucian. τὸ χηνίον, u. Athen.

Anserinus, χηνίσιος, εἰα, εἰον, hepar, ἡπαρ Athen. χηνίσιος, εἰα, εἰον, Galen. χηνίσιος, εἰα, εἰον, Dioseor.

Antæ, arum, αἱ παρασάδες, αν, Poll. αἱ παρασαμίδες.

Ante, πρό, cum Genitivo, ante ædes, πρό δόμων, Eurip. ante fores, πρό θυρῶν, N. T. ante orationem, πρό τῷ αἰεῖσαι, ib. ante faciem, πρό προσώπου, ib. ante meam ætatem, πρό ἐμεῦ, Dem. ante pcdes, πρό ποδῶν, Plato. ante tres annos, πρό τριῶν ἐτῶν ante breve tempus, πρό βραχίως χρόνος, πρό βραχίως, πρό ὀλίγη, πρό μικρῶ. ante oculos ponere, πρό ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, id. ante oculos aliquid habere, πρό ὀφθαλμῶν ἔχειν τι, Plut. ante, i. e. antea, πρότερον, Dem. τὸ πρότερον, Isocr. ante —, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, ibid. paullo ante, μικρῶ πρότερον. antequam audiverim, πρό τῷ ἀκούσαι, Xen. πρότερον ἢ, Dem. πρότερον, πρὶν, ἢ, Lycophr. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἀλώσεως. neque ante, neque post, ἕτε πρότερον, ἕτε ὕστερον, id. ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχη, Xschin. ante solis occasum, πρό ἡλίου διδυκότος, idem; ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιῶ, Isocr.

Antea, πρότερον. Confer antecedens *Ante*.

Anteaetis, προγεγεννημένος, ἐνη, ἴον, anteaeta vita, ὁ παρεληλυθὸς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, Dem.

Anteambulo, onis, ὁ προπομπός, u. Xenoph. ὁ προηγμένω, ὄνος, Dcm.

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo*.

Antecedens, προϊσῶσις, ἡγέμενος, ἐνη, ἴον.

Antecedo, προέρχομαι, Xen. προγίνομαι, Thuc. προάγω, aliquid, τινὰ, N. T. προπορεύομαι, Xen. προηγέμαι, Aristoph.

Anteello, προίχω, aliquid honoribus, τινὸς τιμαῖς, Isocr. ὑπερβάλλωμαι, aliquid industria, τινὰ τῇ φιλοπονίᾳ, Xen. διαφέρω, omnes laude rci bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, Lucian. ὑπερέχω, bona spe, σπῆδαίσις ἐλπίσι, Isocr. ὑπερτίσω, numero amico-rum, ταῖς πολυφιλίας, Arist. πρωτεύω, virtute civis, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, Isocr. προϊσάμαι.

Antecessio, ἡ προέλευσις, εἰς.

Antecessor, ὁ πρόδρομος, ὁ προηγνητὴς, u. ὁ προηγμένος.

Anteeco, πρόομι, i. e. antecello. Vide *Antecello*.

Antefero, προτιμῶ, u. justitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, Plut. virum modestum diviti, ποιεῖν τὸν ἐπιεικῆ τῷ πλεονασίᾳ, id. gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Dem. δόξαν μᾶλλον, ἢ χρημάτα, Plut. bellum paci, αἰρέομαι πόλεμον πρό εἰρήνης, Plato. honestatum rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Aristot. mortem vitam, θάνατον μᾶλλον ἢ βίον, Dem. προαιρέομαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίον, Xenoph. publicum privato, τίθημι τὸ κανὸν πρό τῷ ἴδιω, Plut. meipsum aliis, ἑμαυτὸν πρό τῶν ἄλλων, Lucian.

Antegredior, προηγέομαι, aliquid, τινί, Aristoph. προκατάχω, Galen.

Antehabeo, προέχω. Confer *Antefero*.

Antehæc, προτῶ, Thuc. πρόσθεν, Xenoph. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, προτιμῶνθις, εἰσα, ἐν, προκρίβεις, εἰσα, ἐν. Confer *Antefero*.

Anteloquium, τὸ προόμιον, Aristot. ἡ πρωτολογία.

Antelucanus, ὄρθριος, εἰα, ἴον, Thuc. ἀμφίλοκος, tempus antelucanum, τὸ περίορθρον, u. id. Confer *Matutinus*.

Anteludium, τὸ προόμιον, u. Thuc.

Antemeridianus, ὁ ἢ ἡ προμεσημέριος.

Antenna, ἡ κεραιά, Plut. τὸ καρχήσιον, τὸ ἐπίκριον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, Rhetor. ἡ προκατάληψις.

Anteocceuro, προλαμβάνω, aliquid, τι, Theophr. Confer *Anticipo*.

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τι, Thuc.

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τι, Sophoc. Confer *Antefero*.

Antequam, πρὶν, cum Indicativo, antequam reddidit, πρό ἀπέδωκε, Dem. cum Coniunctivo, antequam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχη, Xschin. cum Optativo, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθωμι, Antiph. cum Infinitivo, antequam feceris, πρὶν πράξαι, Dem. antequam hoc faceret, Leocrates, πρὶν μὲν τῷτο πράξαι Λεωκράτην, Lycoph. πρό τῷ, antequam audiverim te, non abibo, πρό τῷ ἀκούσαι σε, ἐπ' ἀπελεύσομαι, Xen. πρότερον, —, Dem. πρότερον — πρὶν ἢ, Lycophr.

Anterior, πρόσθιος, εἰα, ἴον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἐμπρόσθιος, u. anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, Aphrod. in anteriore parte, ἐμπρόσθεν, navis, τῷ πλοίῳ, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἐμπρόσθεν, vel εἰς τὴν εμπροσθεν.

Anterius, ἐμπρόσθεν, Plato. πρῶτα, Xen.

Antesignanus, ὁ πρόμοχος, Plut. ὁ πρωτοστάτης, N. T.

Antesto, προϊσάμαι, alicui rei, τινός, Dem. πρὶς τι, Xen.

Antestor, μαρτύρομαι, Deos et homines, θεῶς ἢ ἀνθρώπους, Plut.

Antevonio, προφθάνω, Isocr. Confer sequens *Antevorto*.

Antevorto, φθάνω, aliquid, τινὰ, Thuc. ἐπι-καταλαμβάνω τινὰ, Plato. res ipsas, ἐμπρόσθεν εἰμι τῶν πραγμάτων, Dem. aliquid, προλαμβάνω τι, id. lenitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τυχήν, Isocr. cogitationem, προτρέχω τῆς διανοίας, idem.

Antevolo, προϊσάμαι.

Anthrax, ὁ ἀνθράξ, ακος, Athen. Vide *Carbo*.

Antia, τὸ προκόμιον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εἰς, Rhet.

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τι, Theophr. τινί τίνος, id. προκαταλαμβάνω, aliquid, τινὰ, Plato.

Anticus, ὁ ἢ ἡ ἐμπρόσθιος, Aphrod. ὁ, ἡ, τὸ ἐμπρόσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, u. Diosc. τὸ ἀντιφάρμακον, u. id. ἀντιφάρμακον, u. id.

Antilena, τὸ λίσσαδον, u. Homer.

Antiquarius, ὁ φιλάρχιος, ἀρχαιογράφος.

Antiquatio, ἡ ἀποκαλιώσις, ἡ παλαιώσις, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις. Confer *Abrogatio*.

Antique, ἀρχαίως, Dem.

Antiquitas, ἡ παλαιότης, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, Pausan. aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνησάι τι τῶν ἀρχαίων, Dem.

Antiquitus, ἀρχαίως, Dem. ἐκ παλαιῶ, sc. χρόνος, Synes. πάλαι, Dem.

Antiquo, παλαιῶ, aliquid, τι, N. T. i. e. abrogato, aboleo, καταφθίρω, legem, νόμον, Dem. Confer *Abrogato*.

Antiquus, παλαιός, u. ὄν, sermo, λόγος, Plut. ἀρχαίως, αἰα, αἰον, urbs, πόλις, Dem. antiqua et vetera, ἀρχαία ἢ παλαιὰ τινὰ, id. antiqua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαία, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διέξελθεῖν, Isocr. contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, id. antiqui, sc. homines, οἱ ἀρχαίοι, οἱ παλαιοί, οἱ παλαιοί, οἱ πρό ἡμῶν, antiqui poetae, οἱ ἀρχαίοι ποιηταί, Athen. Confer *Vetus*.

Antistes, ὁ προϊστάτης, u. Xenoph. sacerorum, ὁ ἐξορμημένος, Dem. Confer *Præses*, item *Præfectus*.

Antistita, ὁ προϊστάτης, ἴδος, Chrys.

Antlo, ἀντλία, u. Confer *Haustio*.

Antrum, τὸ ἄντρον, Lucian. τὸ σπηλαῖον, id. ὁ χηραμός, montium, ὄρων, Synes. antris plenus, ὁ ἢ ἡ ἀντροπῆς, LXX.

Anus, ὡς, ἡ γράς, αἰς, Athen. γράς γυνή, Dem.

Dem. προσβυτέρα άνθρωπος, id. ἡ προσβύτις, Æschin. fio, γραιόμοιαι.
 Anus, i. ὁ πρωκτός, ἤ, Aristoph. ἡ πυγή, ἤ, id.
 Anxie, λυπηρός, Isocr.
 Anxietas, ἡ ἀνημονία, ας, Plut. ἡ συνοχή, ἤ, N. T. ἡ Σλίψις, εως, ibid. τὸ λυπηρόν, ἤ, Thuc. ἡ ἀπορία, ας, Plat. animi, ἡ ἀνημονία τῆς ψυχῆς, Plut.
 Anxius, ἀλγυνός, ἢ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ πριαλγής, Plat. ὁ ἐξ ἡ πολυμέριμος, Aristot. anxiosum, ἄχθομαι, Isocr. ἀνημονεύω, Xenoph. anxios cogito, μεριμνάω, Dem.
 Apage, ἀπαγε, cum ista re, πύτο, Gregor. πύτο, Philo. in insulam beatorum, εἰς μακαρίαν, Aristoph.
 Apella, ὁ λειπάδεμος.
 Aper, ὁ σύαγρος, Dem. ὁ κάπρος, Xen.
 Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, Xenoph. testamentum, διαθήκας, Dem. literas, γραμμάτια, Synes. ὁ, διαίω τὸ σῆμα, id. librum, ἀναπαύσσω βιβλίον, N. T. ἀνεπίτω βιβλίον, Xen. horrea, λυῶ τὰς ὑποθήκας, Naz. ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν.
 Aperte, φανερός, Plat. ἐν τῷ φανερῷ, Xenoph. ἐκ τῷ φανερῷ, εἰς τὸ φανερόν, ἐκ τῆς ἰδέας, Herodian. γνωστός, LXX. ῥητός, N. T. σαφώς, ἀναφανδὸν aperte loqui sermonem, παρήφωτα λαλεῖν τὸν λόγον, ib.
 Apertio, ἡ ἀνάξις, Basil. ἡ διαίξις.
 Apertura, idem quod Apertio, i. e. incisura, ἡ σχάσις, εως.
 Apertus, ὁ ἐξ ἡ ἀνοικτός, ἢ, ὄν, ἀνεργός, ὕια, ὄς, dolium, πίθος, Plut. ἀνεργόμενος, ἐν, ἔνον, i. e. manifestus ac clarus, ὁ ἐξ ἡ πρόδηλος, α, Naz. ὁ ἐξ ἡ ἐμφανής, Dem. ὁ ἐξ ἡ πρῶτος, Thuc. aperto Marte, ἐκ τῆς ἰδέας, Herodian. in apertum profero, ἐμφανῆ ποιῶ, Dem.
 Αρεκ, ἡ κεραία, N. T. v. gr. montis, ἡ κορυφή, ἤ, Thuc. ὁ κολοφάν.
 Ariarius, ὁ μελισσών, ὄνος, τὸ μελιττηγεῖον, α, τὸ μελιτροφεῖον.
 Ariarius, ὁ μελισσῆς, εως, ὁ μελιττηγερός, ἤ.
 Aricula, τὸ μελισσάριον, α, ὁ βορβυλίος, ἤ, Isocr.
 Aris, ἡ μέλισσα, ας, Isocr. omnibus quidem flosculis insidet, de singulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλασφήματα καθίζανει, ἀφ' ἐκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, id.
 Ariscor, vide Adipiscor.
 Arium, τὸ σίλινον, Diosc. sylvestre, τὸ ἀγριοσίλινον, id. palustre, τὸ ἰλειοσίλινον, α, id. majus, τὸ ἰσποσίλινον, Theophr. montanum, τὸ ὄρεσίλινον, Diosc. petræum, τὸ πετρωσίλινον, id.
 Apocalypsis, ἡ ἀποκάλυψις, εως, N. T.
 Arocha, ἡ ἀροχή, ἤ.
 Apocryphus, ὁ ἐξ ἡ ἀπόκρυφος, Suid.
 Apographum, τὸ ἀπόγραφον, α, Cic.
 Apographicus, ἀπολογητικός, ἢ, ὄν, J. Mart.
 Apologia, ἡ ἀπολογία, Isocr.
 Apologus, ὁ ἀπόλογος, Plat.
 Arophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, Plut.
 Arophthegmaticus, ἀποφθεγματικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, Galen. apoplexia laborans, ὁ ἐξ ἡ ἀπόπληκτος ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Apostasia, ἡ ἀποστασία, ας, Plut.
 Apostata, ὁ ἀποστάτης, α.
 Apostaticus, ἀποστατικός, ἢ, ὄν, Gregor.
 Apostato, -as, ἀποστατεύω, ab ἀποστάτης.
 Apostema, τὸ ἀπόστημα, Galen.
 Apostolatus, ἡ ἀποστολή, ἤ, N. T.
 Apostolicus, ἀποστολικός, ἢ, ὄν, Suid.
 Apostolus, ὁ ἀπόστολος, α, N. T. falsus, ψευδαπόστολος, α, ibid.
 Apothea, ἡ ἀποθήκη, ας, Thuc.
 Apotheosis, ἡ ἀποθέσις, εως, Herodian.
 Apparate, παρεσκευασμένους, ἐκ παρασκευῆς, Plut.
 Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ἤ, Thuc.
 Apparatus, ὕς, ἡ παρασκευὴ, Dem. ἡ κατασκευὴ, Isocr. τὸ παρασκευασμα, Gregor. bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τῶ πολέμου, Dem. apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, id. τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, Isocr. immensus, πα-

ρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, id. inanis, ἡ παρασκευὴ κενή, Dem. instituire apparatus, πορίζεσθαι παρασκευῆν, id. adversari apparatus aliquid, ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, id. vinci apparatus, ἠττάσθαι παρασκευαῖς, id. uti apparatus, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, id.
 Apparatus, παρεσκευασμένους, ἐν, ἔνον, recte, probe, ὀρθῶς, Dem.
 Apparens, φανερός, εἰς, ὄν, Aristot. φαινόμενος, ἐν, εἶναι, idem.
 Apparenter, φανερός, Dem. φαινόμενος.
 Apparentia, ἡ φάσις, εως, Arist. ἡ ἐπίφασις, εως, Suid.
 Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc impers. apparet, φαίνεται, fuisse, γεγονώς, Aristid. apparet quod, δήλον ἐστὶν ὅτι, Xen.
 Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.
 Apparitor, i. e. satelles, ὁ δορυφόρος, i. e. viator, ὁ κλητῆς, ἤρος, Dem. ὁ κλητεύσας, ατος, id. ὁ κλήτωρ, ὄρος, id. ὁ ὑπαρίστος, α, Xen.
 Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τι, Dem. ἐξαργύω, Polyb. exercitum, κατασκευάζω στρατεύμα, id. convivium, συμπόσιον, Plat.
 Appellatio, ἡ ὀνομασία, Aristot. τὸ ὀνόμασμα, Plat. i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, Dem. τὸ πρόσρημα, ατος, id. i. e. provocatio, ἡ πρόσκλησις, εως, id. ἡ ἔφεσις, εως, id. Confer Nomen, item Compellatio et Provocatio.
 Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινά, Plat. aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθήαν, Dem. aliquem Romulum, προσαγορεύω τινά Ῥώμυλον, Plut. aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινά Ῥώμον, Isocr. i. e. compello, κοινολογῶμαι, ἔμαι, aliquem, τινά, Aristot. i. e. provooco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τὴς δημάρχους, Plut.
 Appello, is, προσαρομίζω, ad portum, εἰς λιμένα, Dem. πρὸς λιμένα, id. ἄγω πρὸς τὸν λιμένα, id. navem, ὀκέλλω τὴν ναύην, Thuc. ad Samum, προσορομίζομαι τῇ Σάμῳ, κατὰ τὴν εἰς Σάμον animum ad aliquid, προσέχω τὸν νῦν τινί, Isocr. ὀρμάω, ἐπί τι, Xen.
 Appendix, ἡ προσθήκη, ας, Plat. scripti, τὸ παράγραμμα, ατος, Dem. τὸ ἐξάρτημα.
 Appendo, προσαρτάω, aliquid, τινί, Luc. ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τὶ ἐκ τινος, id. i. e. pondere dimetior, κατασταθμίζω, aliquid argenteos triginta, ἑσημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, N. T.
 Appetens, ὀρεγόμενος, ἐν, εἶναι, aliquid, τινός, Isocr. ὀρεκτικός, ἢ, ὄν, Arist. γλιχόμενος, ἐν, εἶναι, Isocr.
 Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, Aristot.
 Appetibilis, ὀρεκτός, ἢ, ὄν, Al. Aphrod.
 Appetitio, ἡ ὄρεξις, Herodian. ἡ ὄρη, Plut. magistratus, ἡ φιλαρχία, Xiphil.
 Appetitus, imprimis cibi, ἡ ὄρεξις, Aristot.
 Appeto, ὀρέγομαι, semper plus, ἀεὶ πλείονος, Isocr. bonum aliquid, ἠφιέμαι ἀγαθόν τινος, Aristid. contraria, γλιχόμεαι τῶν ἐναντίων, Aristot. aliquid, τι, Phil. ἐπιθυμῶ τινός, Isocr. ἐπιτοθεῖω, Luc. i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, Poll. Vide Appropinquo.
 Appingo, προσγράφω, παραγράφω, Bud.
 Applaudo, ἐπικροτέω, Sirac. παρακροτέω, ἀνακροτέω, aliquid, κροτῶ τινί, Laert. δορυτεύω, Isocr. ἐπιδορυτεύω, Xen.
 Applausus, ὁ κρότος, excitare strepitum et applausum, ποιεῖν ἄθρονον ἐκ κρότου, Dem.
 Applicatio, ad litus, ἡ προσόρμησις, εως, Synes. ἡ κάταρις, ἡ καταγωγή, animi ad aliquid, ἡ οἰκίωσις πρὸς τι.
 Applico, sc. nave, προσορομίζω, vide Appello, aliquid aliquid, προσορομίζω τί τινι, Plat. προσάπτω τί τινι, Lucian. animum ad aliquid, ἐπιχῶ τὸν νῦν τινι, Isocr. scalas turribus, προσθήμι κλιμακας πύργους, Thuc.
 Apploro, παραδακνύω, aliquid, τινί, Lucian.
 Appono, προσθήμι, aliquid aliquid, τί τινι, Thuc. aliquem patribus, τινά πρὸς τὴς πατέρας, N. T. cibum, προσφέρωμι σίτον, Xen. crudum aliquid, πικρατῆμι ὀμόν τινι, Plut. pabulum aliquid, προβάλλω τροφήν τινι, Athen. προσάπτω.

Apporrigo, παραστίνω, aliquid aliquid, τί τινι, Strabo.
 Apporto, προσφέρω, aliquid aliquid, τί τινι, Polyb. προσορομίζω, Herodian.
 Apposite, ἐπιτηθείας, Thuc. i. e. apte, ἀρμοζίντως, εὐθετῶς. Vide Arpte.
 Appositio, ἡ παράθεσις, εως, Athen. ἡ πρόσθεσις, εως, Arist.
 Appositus, ὁ ἐξ ἡ πρόσθετος, α, Xen. i. e. aptus, ὁ ἐξ ἡ εὐθετος, Dioscor.
 Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρὶ, Dem. manum, τῆς χειρὸς, N. T. crines, τῶν τοιχῶν, Æsch. vestem, λαμβάνομαι τῷ ἱματίῳ, Plat. chlamydem, ἔχωμαι τῶς χλαμυδός, Lucian.
 Apprehensio, ἡ ἀντίληψις, εως, Xen. ἡ ἀντιλαβή, ἤ, Thuc.
 Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.
 Approbatio, ἡ δοκιμασία, Dem. ἡ συμφώνησις.
 Approbator, ὁ δοκιμαστής, ἤ, facinorum aliquid, τῶν πεπραγμένων τινί, Dem.
 Approbo, ut probe perspectum, δοκιμάζω, Plut. orationem aliquid, ἐπαληθεύω λόγον τινός, Lucian. aliquid, ἀρέσκω τινά, Plat. aliquid, εὐάρεστον ἐστὶ μοί τινι, Philo. disputatorem aliquid, ἀποδέχομαι τὴν διατριβήν τινος, Isocr.
 Appromissor, ὁ ἐγγυητής, ἤ, Dem.
 Appromissus, ἐγγυητός, ἢ, ὄν, Dem.
 Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγυῶν, aliquid, τινί, Plut. aliquid, ἐγγυάομαι τι, Dem.
 Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινί, Herod. ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, Thuc.
 Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.
 Appropinquo, ἐγγίζω, aliquid, τινί, N. T. ad urbem, εἰς πόλιν, ibid. ad aliquid, πρὸς τί, Cebes Theb. Byzantio, προσπέλαζω τῷ Βυζαντίῳ, Herodian.
 Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, ὁ ἐξιδιασμός, Strabo.
 Approprio, ἰδίω.
 Apricatio, ἡ ἡλίωσις, ὁ ἡλιασμός, ἤ, ἡ ἡλίωσις, εως.
 Apricor, ἡλιάζομαι, Arist. εὐληθεύομαι, Galen.
 Apricus, ὁ ἐξ ἡ προσήλιος, α, Theophr. ὁ ἐξ ἡ εὐήλιος, α, Xenoph. in aprico, ἐν εὐήλιῳ, Aristoph. ἐν ὑπαίθρῳ, Ælian.
 Aprilis, ὁ Φαργηλιανός, ὄνος, Dem. ὁ Ἀπρίλιος, α.
 Aprugnus, συάργγειος, εἰα, εἶναι, adeps, σίαιρ, Diosc.
 Apte, ἐπιτηθείας, Thuc. εὐαρέστως, Isocr.
 Aptitudo, ἡ εὐαρμοσία, Plut. ἡ εὐαρμογή.
 Arto, ἄρω, ἀρμύζω, aliquid aliquid, τί τινι, Plut. arma corpori, τὰ ὅπλα ποίεομαι περὶ τὸ σῶμα, Xen. ἰκανός, N. T.
 Aptus, ἐπιτηθείας, εἰα, εἶναι, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. εἰς τι, Herodian. ad faciendum aliquid, ποιῶν τι, Dem. ad omnia, ὁ ἐξ ἡ εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, Isocr. natura ad aliquid, ὁ ἐξ ἡ εὐφρῆς πρὸς τι, Aristot. ad ferendos labores, ἰκανός, ἢ, ὄν, φέρειν τὴς πόνους, Plat. ad aliquid, πρὸς τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ εὐσχημῶν, ἐπιδείξις, εὐθετος εἰς τι.
 Apud, ἐν, cum dat. apud testes, ἐν μάρτυρι, Plat. apud se esse, ἐν εἰαυτῷ εἶναι, Lucian. εἰς, cum accus. dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, Plut. infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, Pausan. πρὸς, cum accus. traducere aliquem apud Deum, διαβέβλην τινά πρὸς Θεόν, Chrys. παρὰ, cum dat. apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, N. T. apud vos, παρ' ὑμῶν, ibid.
 Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, Aris. aquæ penuria, ἡ λιμυρία, ας, Theophr. ἡ ἀνδρία, ας, Thuc. aqua carens, ὁ ἐξ ἡ ἀνδρῆς, ἤ, Athen. aquam bonam habens, ὁ ἐξ ἡ εὐνδρῆς, Herodot. aqua pauca contentus, ὀλιγόδωρος, α, Theophr. aqua juxta natus, ὁ ἐξ ἡ παράδωρος, id. aqua abundans, ὁ ἐξ ἡ πολυῦδωρος, Plat. aqua inter cutem collecta distentus, ὁ ἐξ ἡ ὑπεύδωρος, Hippocr. sub aquas demersus, ὁ ἐξ ἡ ὑφύδωρος, Thuc. aquam fugiens, ὁ ἐξ ἡ φεινύδωρος, Polyb. aqua gaudens, ὁ ἐξ ἡ φίλυδρος, Theophr.

ophr. aqua intercus, ὁ ὕδωρ, ὡπος, Hipp.
 aqua intercute laborans, ὕδρωπικός, ἢ, ὄν, id.
 aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor,
 ὁ ὑδροπότης, ἔ, Xen. aquam bibo, ὑδροποτέω,
 ὦ, id.
 Aquæductor, ὁ ὑδραγωγός, ἔ, Sirac.
 Aquæductor, ὕς, τὸ ὑδραγωγόν, ἔ, LXX. ἢ
 ὑδραγωγία, ἄς, id. ἢ ἡμάρα.
 Aqualiculus, ὁ γέστρω.
 Aqualis, ἡ ὑδρία, ἄς, Athen.
 Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ἄς, Athen.
 Aquarius, ὕδρωπικός, ἢ, ὄν, Theophr.
 Aquarius, astrum, ὁ ὑδροχόος, ἄς, Proclus.
 Aquaticus, ὁ ἢ ἡ ἔνυδρος, ἔ, animal, ζῶν,
 Arist.
 Aquatio, ἡ ὑδρευσις, ἔως, Plut. τὸ ὑδρευμα, ἄτος,
 LXX. ἡ ἔνυδρία, ἄς, id. ὁ ποτισμός.
 Aqueus, ὁ ἢ ἡ ὑδατώδης, Theophr. ὑδαλῆος, ἔα,
 ἔν, Hippocr. ὁ ἢ ἡ ὑδαρῆς, ἔος, Xen.
 Aquila, ὁ ἀετός, ἔ, Aristot. marina, ἀλιαιστός,
 seu ἀλιαιστός, ἔ, id. vulturis speciem refe-
 rens, ὁ γυπαίετος, ἄς, id.
 Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.
 Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ἔ.
 Aquilifer, ἡ ἀετοφόρος, ἄς, Plut.
 Aquilinus, ἀίτιος, εἶα, εἰον, caro, κρέας, Suid.
 ὁ ἢ ἡ ἀετώδης, ἔος.
 Aquilo, ὁ βορέας, ἔ, Aristot. ὁ βορρᾶς, γεν. τῷ
 βορρᾷ, LXX. ab aquilone, βορρᾶθεν, Theodot.
 ἀπὸ βορρᾶς, N. Γ. versus aquilonem, πρὸς
 βορρᾶν, LXX.
 Aquilonaris, βορέας, εἶα, εἰον, flatus, πνῦμα,
 Theophr.
 Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τῷ Νείλῳ, Plut.
 Aquosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑδατώδης, ἔος, Theophr.
 ὑδαλῆος, ἔα, ἔον, Galen. ὑδρῆλος, ἢ, ὄν, terra,
 γῆ, Athen. aquosus fio, ὑδαταίνω, Gal. aquo-
 sum reddo, ὑδατάω, vinum, οἶνον, Pandect.
 Aquula, τὸ ὑδάτιον, ἔ, Aristot.
 Ara, ὁ βωμός, ἔ, Dem. pulcherrima et sanc-
 tissima, κάλλιτος ἢ ἀγνίστατος, id. aram
 extruere Gratiae, ἰδρύεσθαι βωμὸν Χάρτιος,
 id. aras colere, τιμᾶν τὰς βωμίδας, id. addu-
 cere ad aram et jurare, ἀγνῆν πρὸς βωμὸν ἢ
 ἐξορκίζω, id. mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ
 τῶν βωμῶν, Isocr. ferre quid ab ara, φέρειν
 τί ἀπὸ τῶ βωμῆ, Dem. dimicare pro aris et
 focis, ἀμύναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὀσίων, Andocid.
 Arabilis, ἀροτός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ἡ ἀροσίμος, ἔ, ὁ ἢ ἡ
 ἀροτήσιμος, Ep.
 Aranea, ὁ ἀράχνης, ἔ, ἡ ἀράχνη, ἄς, Plut. araneæ
 tela, ἡ ἀράχνη, ἄς, Suid. τὰ ἀράχνηον, ἔ, Hom.
 Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, ἔ.
 Araneosus, ὁ ἢ ἡ ἀραχνιώδης, ἔος, Arist. ὁ ἢ ἡ
 ἀραχνιώδης, ἔος, ἀραχνιώδης, ἢ, ὄν, Suid. ἀρά-
 χνειος, εἶα, εἰον, id.
 Araneum, i. e. tela aranea. Vide Aranea.
 Araneus, idem quod Aranea insectum.
 Aratio, ἡ ἀροσίς, terræ, τῆς γῆς, Aristoph. ἡ
 ἀροσίσις, LXX. arationis tempus, ὁ ἀροτός,
 ἔ, Theophr.
 Arator, ὁ ἀροτῆς, ἦρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀρο-
 τεύς.
 Aratrum, τὸ ἀροστρον, ἔ, Plut.
 Aratus, ὁ ἢ ἡ ἀροσίμος, ἔ, terra, γῆ, ἡ ἀρενα, ἄς,
 LXX.
 Arbitr, ὁ δαιτητής, ἔ, communis, κοινός, Dem.
 sorte datus, κληρωτός, id. arbitrum aliquem
 eligere, δαιτητὴν αἰρεῖσθαι τινα, Isocr. design-
 are aliquem, δαιτητὴν προκαλεῖσθαι τινα,
 Dem. fieri quibusdam controversiæ alicuius
 sedere pro aliquo, καθέζεσθαι δαιτητὴν ὑπὲρ
 τίνος, ire ad arbitrum, βαδίζω ἐπὶ δαιτητὴν
 committere aliquid arbitris adjudicandum,
 ἐπιτρέπειν δαιτηταῖς περὶ τίνος δικάζεσθαι ad-
 quiescere sententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς δια-
 γνωσθεῖσιν ὑπὸ τῶ δαιτητῷ, sententia arbitri,
 ἢ γνώσις τῷ δαιτητῷ, id. tanquam arbiter
 judico, δαιτάω, Isocr. ut arbiter aliquem
 absolvo, ἀπαδικῶ τινι, Dem. ut arbiter
 condemno aliquem, καταδικαίω τινός, id.
 Arbitralis, ὁ ἢ ἡ δαιτησίμος, ἔ, Isocr.
 Arbitrario, κατὰ δαιταν.
 Arbitrarius, idem quod Arbitralis; arbitra-
 rium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, ὕς, ἡ δαιτησίσις, ἔως.
 Arbitrium, ἡ δαίσις, ἄς, Isocr. alicui permit-
 tere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν
 δαιταν πρὸς τινα, Dem. adesce alicui in arbi-
 trio, παροίναί τινι ἐπὶ τῇ δαίσει, id. differre
 arbitrium, ἐπέχειν τὴν δαιταν, ἀναβάλλειν
 τὴν δαιταν, nisi arbitrii, ἰσχυρίζω ταῖς δαί-
 σις, ratum habere arbitrium, ἐμμένω τῇ
 δαίσει, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσι, id. rescindere
 arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δαιταν, id. λύειν
 τὰ δαιτηθέντα, id. arbitrium, voluntas pro-
 pria, ἡ γνώμη, id.
 Arbitror, i. e. arbitrum ago, δαιτάω, Dem.
 Confer Arbitr; existimo, ἠγίομαι, Plato.
 οἶμαι, id. νομίζω, Dem.
 Arbor, τὸ δένδρον, Xen. τὸ δένδρον, ἔος, Thuc.
 oleæ, δένδρον ἐλαίας, Aristoph. plantare ar-
 bores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ,
 Dem. referunt esse arboribus, μεσόν εἶναι
 δένδρον, arbores cado, δενδροκοπέω, id. ar-
 boribus consitus, ὁ ἢ ἡ δενδροφύτος, ἔ, Plut.
 Arborator, ὁ δενδροτόμος, ἔ.
 Arboreosus, δενδροόμαι, Nonn.
 Arboretum, ὁ δένδρον, ἄνος.
 Arboreus, δενδρικός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ἡ δενδρώδης, ἔος,
 Diosc.
 Arbuscula, τὸ δένδρον, Athen. τὸ δενδρόφιον.
 Arbustum, ὁ δένδρον, ἄνος, δρυμός, ὁ θάμνος.
 Arbutus, ἡ κόκκος, ἔ, Theophr.
 Arca, ἡ κιβωτός, Philo. fœderis, ἡ κιβωτός τῆς
 διαθήκης, N. T. ἡ θηκ.
 Arcane, κρυφαῖα, ἀπορήτως, ἐν ἀπορήτῳ, δι
 ἀπορήτων, Herodian. ἀρήτως.
 Arcanus, τὸ ἀπορήτων, τὸ μυστηριον, Dem.
 Arcanus, ὁ ἢ ἡ ἀπορήτως, sacrum, ἱερὸν, Dem.
 ὁ ἢ ἡ μυστηριώδης, ἔος, Plut. μυστικός, ἢ, ὄν,
 Gregor.
 Arceo, εἶργω, filios a consortio malorum, τὸς
 υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηῶν ἀνθρώπων, Xen. aliquem
 a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, Dem. te a talibus,
 σὲ ταῦτα, Aristoph. aliquem a sermone de
 pace, ἀπέργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων,
 Dem. aliquem a tribunali, ἐξέργω τινὰ τῷ
 βήματος, Æschin. aliquem ab ara, ἀπειλαύνω
 τινὰ τῷ βωμῆ, Lucian. homines a se invi-
 cem, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶν, Xen.
 Arcessitor, ὁ κλητῆς, ἦρος, Dem. ὁ κλήτωρ, ἦρος,
 id.
 Arcesso, μεταπέμπω, aliquem vincitum,
 τινὰ δεσπόμην, Plut. accuso, κρίνω, aliquem
 repetundarum, τινὰ κακώσις ἐπαρχίας, id.
 Vide Accuso.
 Arcessitus, ὕς, ἡ μεσάπεμψις, ἔως, Plato. ἡ
 μεσάπεμψις, ἦς, id.
 Arcessitus, ὁ ἢ ἡ μεσάπεμψος, Plato.
 Archæismus, ὁ ἀρχαϊσμός, ἔ, Gramm.
 Archangelus, ὁ ἀρχαγγέλος, ἔ, N. T.
 Archetypus, τὸ ἀρχετυπον, ἔ, Lucian.
 Archetypus, ὁ ἢ ἡ ἀρχετυπος, ἔ, Philo.
 Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ἔ.
 Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ἔ.
 Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἔ.
 Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, ἔως.
 Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδριτής, ἔ.
 Archimimus, ὁ ἀρχιμῖμος, ἔ.
 Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατής, ἔ.
 Archippocomus, ὁ ἀρχιπποκόμος, ἔ.
 Archistrategus, ὁ ἀρχιστρατήγος, ἔ.
 Archibalassus, ὁ ἀρχιβάλαστος, ἔ.
 Archibettonice, ἡ ἀρχιβητικὴ, ἦς.
 Archibettonicus, ἀρχιβητικὸς, ἢ, ὄν, Arist.
 Architector, ἀρχιτεκτονία, Aristot.
 Architectura, ἀρχιτεκτονία, ἄς, LXX.
 Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ἔος, Plut.
 Architriclinus, ὁ ἀρχιτροχίλιος, ἔ, N. T.
 Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ἔ.
 Arctatus, ὁ ἢ ἡ σύστημα, Hes. ἔσσημένος, ἐνή,
 ἔν.
 Arcte, σενῶς, LXX.
 Arcticus, ἀρκτικός, ἢ, ὄν.
 Arcto, σενῶς, Herodian. σενωχῶρῶς, N. T.
 Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ἔ, ακος.
 Arcturus, ἀρκτούρος, ἔ, on, Herodot.
 Arcturus, ὁ ἀρκτούρος, ἔ, Hesiod.
 Arctus, σενῶς, ἢ, ὄν, dens, ὀδὸς, Xenoph.
 Arcula, τὸ κιβώτιον, ἔ, Dem.

Arcuo, κυρτόω, Xen. κάμπω.
 Arcus, τὸ τόξον, Plut. arcu peto, τοξεύω, feras,
 τὰ θηρία, Xen. arcum attraho, τόξον κυκλώω,
 Ælian. ἐπιτείνω τὸ τόξον, Plut. arcu configo,
 κατατοξεύω, Lucian. i. e. fornix. Vide
 Fornix.
 Arcus cœlestis, ἡ ἴρις, ἴδος.
 Ardea, ὁ ἐραδός, Aristot. alba, ὁ λευκωάδιος, id.
 Ardelio, ὁ πολυτοξόμαν, ἔος, Aristot. sum,
 πολυτοξαγμῶν, Plato.
 Ardentier, περικαῖς, Suid.
 Ardeo, κάωμαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκ-
 αἴτο, Xenoph. καίωμαι, fax ardet, δαῖς καί-
 ται, Aristoph. διακαίωμαι, Lucian. πύμπρα-
 μαι, id. i. e. vehementer amo, ἐμμενῶς δι-
 τήην πρὸς τι, Dem. i. e. festino, σπεύδω.
 Confer Amo, item Festino.
 Ardesco, ἀνάπτωμαι.
 Ardor, τὸ καῖμα, ἄτος, Xen. ὁ καῖσος, ἔ, Di-
 oscor. τὸ καίωμα, ἄτος, Galen.
 Ardutas, ἡ ὑψηλότης, ἦρος.
 Arduus, ὁ ἢ ἡ ἀνωφρῆς, ἔος, Aristot. arrectus,
 ὀρθός, ἔα, ἔον, Xen. difficilis, ὁ ἢ ἡ δυσχερῆς,
 ἔος, Dem. χαλεπός.
 Area, ἡ ἄλος, ἔ, Xen. ἡ ἄλων, ἄνος, N. T. do-
 mus, τὸ οἰκοπέδον, ἔ, Æschin.
 Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, N. T.
 αἰαίνω, αἰώ.
 Arefactio, ἡ ξηρία, ἄς, Julian.
 Arena, ἡ ψάμμος, Plut. ἡ ἄμμος, N. T. ὁ
 ἄμβως, arena obruo, κωβαμίζω, Aristot.
 arenam subtilem habens, ὁ ἢ ἡ ὑπόψαμμος,
 Theophr.
 Arenosus, ὁ ἢ ἡ ψαμμώδης, ἔος, ὁ ἢ ἡ ἄμμώδης,
 ἔος, Sirac. ἄμβως, ἔσση, ἐν.
 Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ἔ, τὸ ψαμμίον, ἔ, Al.
 Aphrod.
 Areo, ξηραίνωμαι, Aristot. αὐχμῶς, σκέλλωμαι.
 Areola, τὸ ἄλκιον, ἔ.
 Aresco, ξηραίνωμαι, αἰαίνωμαι, μαραίνωμαι.
 Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ἔ, Strabo.
 Argentarius, ἀργυρικός, ἢ, ὄν, Plut. sum, ἀρ-
 γυρεῖον.
 Argentatus, ὁ ἢ ἡ ἐπαργυρός, ἔ, Herodot.
 Argenteus, ἀργύρεος, conit. ἀργυρεῖς, ἦ, ἐν, Plut.
 argenteæ venæ, ἀργυροῖδες φλέβες, Aristid.
 argentea vasa, ἀργυρῶματα, ἔ, Polyb.
 Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ἔ, Strab. τὰ ἔργα
 ἀργυρεῖα, Dem.
 Argento, ἀργυρόω, Plut. καταργυρεῖω, περιαρ-
 γυρῶ, Athen.
 Argentum, ὁ ἀργυρός, Xen. τὸ ἀργυρεῖον, Dem.
 vivum, ὁ ὑδαργυρός, ἔ, Diosc. ὁ ἀργυρός
 χυτός, Aristot. ære et plumbo contempe-
 ratum, ἀργυρεῖον πρὸς χαλκόν ἢ μολύβδον κικρα-
 μένον, Dem. argentum colligo ab aliquo,
 ἀργυρολόγω τινὰ, Æschin. argento carens,
 ὁ ἢ ἡ ἀναργυρός, ἔ, Plat. in argentum mutuo,
 ἐξαργυρίζω, Thuc. argenti spuma, ἡ λι-
 θάργυρος, ἔ, Diosc. argenti amans, ὁ ἢ ἡ
 φιλαργυρός, ἔ, Xen. argenti amor, ἡ φιλαργυ-
 ρία, ἄς, Plut. argentum adulterinum, ὁ ψευδ-
 ἀργυρός, ἔ, Strabo.
 Argilla, ἡ ἀργίλος, seu ἀργίλλος, ἔ, Aristot.
 Argillaceus, ὁ ἢ ἡ ἀργίλλος, ἔος, Suid.
 Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, ἔως, Ammon. ὁ
 συλλογισμός, ἔ, Aristot.
 Argumentor, ἐπιχειρέω, Aristot. συλλογίζομαι,
 id.
 Argumentum, ἡ πίστις, ἔως, Aristot. τὸ ἐπι-
 χίρημα, id. ἡ ἀποδείξις, Dem. τὸ τεκμηρίον,
 Isocr. ὁ ἔλεγχος, ἔ, Dem. ὁ λόγος, Dem. τὸ
 σημεῖον, id. magna et evidentia argumenta,
 μεγάλα ἢ φανεροὶ ἔλεγχοι, Dem. argumentum
 maximum, μεγίστη πίστις, Isocr. evidens et
 firmum, ἐνεργὴς πίστις ἢ δυνάμιον ἔχουσα, Dem.
 indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, id. in-
 venire argumenta, εὐρίσκειν ἀποδείξεις, Isocr.
 petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς
 πείσεις ὑπὸ τίνος, id. habeo argumentum,
 ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀποδείξιν, Dem. exhibere
 probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι
 πείσεις, τεκμήρια, νόμους, dare argumentum
 alicujus rei, δίδοναι ἔλεγχόν τίνος, id. uti
 argumentis quibusdam, χρῆσθαι τισὶ πείσεσι,
 Isocr. τισὶ τεκμηρίοις, Demosth. τισὶ σημεῖοις,
 Isocr.

Isocr. adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, εἰρεῖν, σημαίνει, τεκμήριον, Dem. summa, ἡ περιστολή, ἢ, ἡ ὑπόθεσις, εως.
 Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τι, Dem. ἐξελέγχω τι, id. perspicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαι τι, id. id est, accuso. Vide Accuso.
 Argutatio, τὸ σόφισμα, ατος, Thuc.
 Argutor, ὁ σοφιστής, ἢ, Lucian.
 Argutus, τὰ σοφίσματα, ὠν, Herodian.
 Argutor, σοφίζομαι, Aristot. ἀντιλογέω.
 Argutus, ἐλεγχθεὶς, εἶσα, ἐν, ἐλεγχτός, ἢ, ὄν, Xen. i. e. subtilis, ἄξιος, εἶα, ὡ, Plato. canorus, a, um, vox, ἄξιον φωνῆ, Aristot. ἀγχινοός.
 Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, Plut. ἡ ξηραίνωσι, εως, ἢ, ξηρασία, ας, Aristot. ἡ αἰανισίς.
 Aridus, a, um, ξηρός, ἄ, ὄν, locus, τόπος, Plut. ὁ ἢ ἡ κατὰ ξηρότης, α, id. ὁ στῆλος, Hom. αἰανίλος, εα, εον.
 Aries, animal et machina bellica, ὁ κριός, ἢ, Plut. et Xcn. aries parvus, τὸ κριδίον, ἢ, Hesyeh.
 Arietarius, ὁ ἢ ἡ κριάδης, εως.
 Arietatio, ἡ κριάσις, εως, ἡ κριοκοπή, ἢς.
 Arietinus, κριόσις, εἶα, ειον.
 Arieto, κεραιτίζω, κριοκοπέω, Polyb.
 Ariolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος, LXX.
 Ariolor, κληρονομίζομαι, LXX.
 Ariolus, ὁ μάντις, εως, Plut.
 Arista, ὁ ἀθήρ, εως, Diosc. ἡ ἀνθήριξ.
 Arithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ἢς, Aristot.
 Arithmetice, ἀριθμητικῶς.
 Arithmeticus, ἀριθμητικός, ὄν, ὄν, Aristot.
 Aritulo, idem quod Ariditas.
 Arma, orum, τὰ ὅπλα, ὠν, Thuc. arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem. ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, Plut. sumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύσειν ἐπὶ τινα, Dem. ἀρπάζοντα ὅπλα πορεύσειν ἐπὶ τινα, gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, id. ὀπλοφορεῖν, Xen. habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, Dem. in armis esse, γενέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc. εἶναι ἐν ὅπλοις, Dem. armis aliquem instruo, ἐξοπλίζω τινά, Xen. valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, Dem. armis aliquem hostiliter invadere, μὲν ὄπλων ἐλθεῖν πρὸς τινα ἐν ἐχθρῷ ἢ ἐχθρῷ ἐν ὅπλοις, deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, id. arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, Xen.
 Armamenta, τὰ σκευάσματα, τὰ σκευή, Dem.
 Armamentarius, ἡ ὀπλοθήκη, ης, Plut. ἡ σκευοθήκη, ης, Æschin. armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων, Dem.
 Armarium, idem quod Armamentarium.
 Armatio, ἡ ὀπλοισίς, Xen. ἡ ἐξοπλοισίς, vel ἐξοπλοισία, Polyb. ὁ ὀπλοισμός.
 Armatura, τὰ σκευή, ὠν, Dem. integra, ἡ πανοπλία, id. ἡ ὀπλοισίς, Thuc. armaturæ gravis miles, ὁ ὀπλίτης, Dem. miles armaturæ levis, ὁ ψιλός, id. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.
 Armatus, ὀπλισμένος, ἐν, ἐν, ὁ ἢ ἡ ἐνοπλος, ἢ, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἐξοπλος, ἢ, Polyb. ὁ ἐν ὅπλοις, Dem. ὠν ἐν ὅπλοις, id. bene, ὁ ἢ ἡ εἰσοπλος, ἢ, Xen. omni ex parte, ὁ ἢ ἡ πάνοπλος, Eurip.
 Armatus, Subst. ὀπλίτης, ἢ, graviter, ὁ ὀπλίτης, ἢ, Thuc. ὁ ὀπλίτης βαρῦς, Plut. levis, ὁ ψιλός, ἢ, Dem. ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.
 Armentarius, ὁ ἀργελάρχος, ἢ, ὁ βουκόλος, ἢ, Philostr. ὁ βουφορέας.
 Armentum, ἡ ἀγέλη, Xenoph. τὸ βουκόλιον, Philo. τὸ ποίμνιον, Plat. armenti locus, ὁ ἀγρειαῖον, ὠνος, Suid.
 Armilla, τὸ ψέλιον, Xen. τὸ περιδέξιον, LXX.
 Armilustrium, ἡ ὀπλοφυλακία, ας.
 Armo, ὀπλίζω, aliquem, τινά, Thuc. θωρήσω, πορεύσω, Hom. populum contra aliquem, τὸν ὄμιον ἐπὶ τινα, Herodian. ἐξοπλίζω, Xen. καὶ ὀπλίζω, juniores clypeis, τὰς νεανίσκας ἄσπισι, Dem. Confer Arma.

Armus, ὁ ὄμιος, Isocr. ἡ ἔπαμψις, Eur.
 Aro, ἀρώ, ἀλοκίω.
 Aroma, τὸ ἄρωμα, Plut. aromata redolens, ὁ ἢ ἡ ἀρωματώδης, ἢ, ὄν, Plut. ἀρωματίζω, Al. Aphrod. aromata aliquateenus redoleo, ὑπαρωματίζω, Diosc.
 Aromaticus, ἀρωματικός, ὄν, ὄν, Plut.
 Aromatopola, ὁ ἀρωματωπώλης.
 Arrectus, ἄρθος, ἰα, ἰον, Galen.
 Arrha, ὁ ἀρράβων, ὄνος, N. T.
 Arrhabo, idem quod Arrha. Confer Pignus.
 Carro, προσέρω, Soph.
 Arrideo, προσελάω, alicui, τινί, Eurip. προσμεδιάω τινί, Solon apud Laert.
 Arrigo, ὄρθιον εἰρήσμι, Lucian. aures, ἀνορθάζω τὰ ὄτια, ἀνορθῶ τὰ ὄτια, Plato. oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, Philo. ἀνορθῶ, ἐπαίρω.
 Arripio, προσεράβω, principatum, ἐπιτίθειμαι ἀρχή, Herodian. aliquem ad supplicium, συλλαμβάνω τινά πρὸς τιμωρίαν, id.
 Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, Theocr. κατατρώγω.
 Arrogans, ὁ ἢ ἡ ἀλαζών, ὄνος, Isocr. ἀλαζονεύμενος, ἐν, ἐν, id. ὁ ἢ ἡ ὑπερήφανος, Dem. μεγαφρονῶν, Isocr.
 Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
 Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, Dem. ἡ ὑπερηφάνια, Isocr. τὸ φρόνημα, Dem. ὁ ὄγκος, Isocr. ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερηφάνου, id. amplexi nuper arrogantiam, προσεπιπικνῶσις νεωστὶ ἀλαζονείας, id. uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισί, id. confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιώσει τινων τὰς ἀλαζονείας, id. cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρέσειν φρόνημά τινος, Dem. abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων, Isocr.
 Arrogatio, ἡ προσποίησης, εως, Thuc.
 Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινός, Isæus, τῷ, Plut. ἀπὸ νέμου ἐμοὶ τι, Lucian. omnia, αὐθαδικῶς, Procop.
 Ars, ἡ τέχνη, ἡ τεχνουσίη, Ep. artes et scientiæ et facultates quædam, τέχναι ἢ ἐπιστήμαι ἢ δυνάμεις τινές, Isocr. ars magna, τέχνη μεγάλη, Dem. parva, μικρά, id. honorata, ἔντιμος, Isocr. utilis, χρησίμη, id. liberalis, ἐλευθέρως, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, Dem. scribere, γράφειν, Isocr. facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πραγμά τι, Dem. discere, μαθεῖν, Isocr. scire, ἐπίσασθαι, id. tenere, ἔχειν, id. ostentare, ἀποδείκνυσθαι, id. exercere, ἐργάζεσθαι, Dem. de ditione esse arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινός, occupare artibus aliquibus, διατρέβειν ἐπὶ τέχναις τισί, exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινά, id. præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινά, Isocr. uti arte aliqua, χρῆσθαι τινί τέχνῃ seu ἐπιστήμῃ, Isocr.
 Arsenicum, τὸ ἀρσενικόν.
 Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας, Galen.
 Arteriacus, ἀρτηριακός, ἢ, ὄν, Gal.
 Arteriosus, ὁ ἢ ἡ ἀρτηριώδης, εως.
 Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικός, ἢ, Diosc.
 Arthritis, ἡ ἀρθρίτις, ἰδος, Herodian.
 Articularis, ἀρθριακός, ἢ, ὄν, Hippocr.
 Articulate, κατὰ ἄρθρα, ἐνάρθρα.
 Articulatum, idem quod Articulate.
 Articulatio, ἡ ἀρθρωσις, ἡ διάρθρωσις.
 Articulus, ὁ ἢ ἡ ἄρθρος, ἢ, Athen.
 Articulo, ἀρθρῶν, vocem, τὴν φωνὴν, διαρθρῶ.
 Articulosus, ὁ ἢ ἡ ἀρθρώδης, εως, Xen.
 Articulus, τὸ ἄρθρον, Gal. formare vocis articulum, ποιεῖν τὴν φωνὴν ἄρθρον, Arist. articulus carens, ὁ ἢ ἡ ἀναρθρῶς, id. ὁ ἢ ἡ ἀδιάρθρωτος, Lucian. articulus distinguo, διαρθρῶ, Plato. per articulos connecto, προσαρθρῶ, Hipp.
 Artifex, ὁ τεχνίτης, Dem. ὁ δημιουργός, artifex dicendi, τεχνίτης τῷ λέγειν, id. ὁ σοφιστής, ἢ, Isocr. manarius, ὁ χειροτέχνης.
 Artificialis, τεχνικός, ἢ, ὄν, Hermog. ὁ ἢ ἡ ἐντεχνος, Aristot. ἐπιτεχνητός, ἢ, ὄν, Lucian. Artificialiter. Confer sequens

Artificiose, τεχνικῶς, Isocr. διὰ τέχνης, Aristot. κατὰ τέχνην, Lucian. σὺν τέχνῃ, Pausan. κατατεχνικῶς.
 Artificiosus, de homine, τεχνικός, ἢ, ὄν, Arist. de homine et re, ὁ ἢ ἡ κατατέχνης, Plut.
 Artificium, i. e. arte factum, τὸ τέχνημα, ατες, Xen. professio artificis, ἡ τέχνη, Dem. ἡ δημιουργία, id.
 Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.
 Artus, ὤς, τὸ ἄρθρον, ἢ, Galen.
 Arvina, τὸ λίπος, εως, Philo. ἡ πιμελή, ἢς, Arist. ἡ κνίσσα, Hom.
 Arundinaceus, ὁ ἢ ἡ καλαμῶδης, εως, καλᾶμνος, ἰνη, ἰον, tibia, αὐλός, Athen.
 Arundinaceus, ὁ καλαμῶν, ὄνος, τὸ δονακίον.
 Arundineus, idem quod Arundinaceus.
 Arundo, ὁ κάλαμος, Plut. ὁ δοναξ, ακας, Diosc.
 Aruspex, Aruspicina, vide Haruspex.
 Arvum, ἡ ἄρρα, Aristot.
 Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, Isocr. munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τεχνίζειν ἐν τῇ πόλει, id. habitare, εἰκεῖν, id. tenere, κατέχειν ingredi, ἀναβαίνειν, Dem. præsidium imponere in arcem, φρεγεῖν, id. i. e. palatium regium, τὸ βασιλείον, ἢ, Isocr. i. e. propugnaculum, ἡ ἐπιχειρίσσιμα, ατος, Dem.
 As, τὸ ἀσσάριον, N. T.
 Ascendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πᾶγον, Isocr. in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν, Plut. in caelos, ἀνέμι εἰς θρανός, Chrys. altius, προσαναβαίνειν ἀνώτερον, N. T. tribunal, ἀνέχουμαι ἐπὶ βήματος.
 Ascensio, ἡ ἀνάβασις, Isocr. ἡ ἀνήλυσις, ἡ ἀνόδος.
 Ascensor, ὁ ἀναβάτης, ἢ, Xen.
 Ascensus, ὤς, idem quod Ascensio.
 Ascia, ἡ ἀξίη, ης, Xenoph. ὁ πελεκύς.
 Ascio, ἀξίνω, πελεκίζω.
 Ascisco, ἐπάγωμαι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. medicos, εἰσάγωμαι τὸς ἰατρούς, Aristot. aliquem, προσκαλέω τινά, N. T. liberos, εἰσποιῶμαι παῖδας, Isocr. aliquem socium, τινά κοινωνόν, Dem. cognomentis meis, ταῖς ἐμῶ ἐπωνυμίαις, Plut.
 Ascitius, ἀλλοτρώς, ἰα, ἰον, Arist. adoptivus, εἰσποιητός, ἢ, ὄν.
 Ascribo, vide Adscribo.
 A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορήτων.
 Asella, τὸ ὄναριον, τὸ οὐνίδιον, Athen. οὐνίδακος.
 Aselli agitator, ὁ ὄνηλάτης.
 Asella, idem quod Asella.
 Asina, ἡ ὄνος, ἢ, N. T.
 Asinarius, ὁ ὄνηλάτης, ἢ.
 Asinarius, idem quod sequens.
 Asininus, ὄνικος, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ἡ ὄνωδης, Aristot. ὄνιος, εἶα, ειον, caro, κέρας, Gal.
 Asinus, ὁ ὄνος, ἢ, Xenoph. ὁ βέβαλος.
 Asparagus, ἀσπαραγῶς.
 Aspectabilis, ὁρατός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Aspecto, ἐφορῶ, aliquem, τινά, Xen.
 Aspectus, ὤς, ἡ ὄψις, εως, Plut. τὸ ἀνάβλεμμα, Xen. ἡ πρόσοψις, Thuc. τὸ βλέμμα, Lucian. ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aspectu mansuetus est, τὸ βλέμμα ἡμέρος, Lucian. in aspectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν aspectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, Plut. ὁ βλοσυρῶς, Hom. aspectui aliorum ignominiosè exponere, παραδειγματίζειν, LXX.
 Asper, τραχύς, εἶα, ὡ, mons, ὄρος, Herodian. vir, ἀνὴρ, Dem. χαλεπός, ἢ, ὄν, id. πικρὸς, ἄ, ὄν, Isocr. τραχυνός, ἢ, ὄν, via, ὁδός, Suid. δεινός, σκληρὸς, ῥᾶ, ῥόν.
 Aspere, τραχύνω, Isocr. χαλεπῶς, id.
 Aspergillum, τὸ περιβήτηριον, ἢ, Æschin.
 Aspergo, αἰονῶ, Gal. διαγρῶναι, ραῖνα, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, Aristoph. ραντίζω, aliquem, τινά, N. T. humorem album, ἀπερμαίνω λευκὴν ὑγρότητα, Arist. lectum croce, διαρραῖνω τὴν κοίτην κρόκα, LXX. aqua, ἐπιρραῖνω τῷ ὕδατι, Apocryph. aqua marina, καταρραῖνω θάλασσαν, Diosc. acetum alicui, προσραῖνω ὄξος τινί, Al. Aphrod. aliquem infamia, ποῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, Xen.
 Aspergo,

Aspergo, inis, ἡ ῥανίς, ἴδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, Athen. ὁ ῥανισμός.
 Asperitas, ἡ τραχύτης, πτος, regionis, τῆς χώρας, Xenoph. orationis, λόγῳ, Isocr. vocis, ἡ τραχυφώνια, ας.
 Asperitudo, idem quod anteced.
 Aspernabilis, ὁ ἕ ἡ καταφρόνησις, υ.
 Aspernanter, καταφροντικός, Xen.
 Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, Thuc. τὸ καταφρόνημα, id.
 Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινά, Thuc. aliquid, τινός, Herodian. amicos, ἀμελιέω τῶν φίλων, Xen. nihil, ἀβέσις μηδὲν, Plut. Confer *Sperno, Contemno*.
 Aspero, asperum reddo, τραχύνομ, Athen.
 Aspersio, ὁ ῥαντισμός, ἕ, N. T. τὸ ῥάσμα, ατος, Athen.
 Aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρὸς τινα φιλαφρόνως, Xenoph. aliquem, ἀπολέσω εἰς τινα, Isocr. πρὸς τινα, Lucian. mente aliquid, ταῖς διανοίαις τι, Dem. aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, Isocr. in terram, ὄρᾶ εἰς γῆν, Xen. fixis oculis aliquem, ἀπένειν ὄφθαλμοῖς καθ' ὄραν τινά, Lucian. acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμύτ' ἀφοράω εἰς τινα, Herodian. aliquem tyrannice, ἐμβλέπω τινὶ τυραννικῶς, Plat. minaciter aliquem, υποβλέπω τινά, id. προσβλέπω, Aristoph. εἰσοράω, Hom.
 Aspiratio, ἡ ἐπίπνοια, ας, Plato.
 Aspiro, ἐπιπνίω, ad aliquid, τι, Eurip. ad virtutem, ἐπιπνίω τῆς ἀρετῆς, Xen. i. e. faveo et adjuvo aliquid, ἱπικρίζω τι, Lucian.
 Apis, ἡ ἀσπίς, ἴδος, Xen.
 Asportatio, ἡ ἐξαγωγή, frumenti, σίτου, Isocr.
 Asporto, ἐκφέρω, Aristoph. ἐκκομίζω τι, Thuc.
 Aspreo, idem quod *Asperitas*.
 Assabilis, e, ὁπτήσιμος, ἰμη, ἰμων, Athen.
 Assatio, ἡ ὀπτησις, εως, Plut.
 Assatura, τὸ ὀπτημα τὸ κρέας ὀπτόν, Plut.
 Assatus, ὀπτός, ἡ, ὄν, ὀπταλῖος, ἴα, ἴον.
 Assacla, ὁ ἀκόλῳθος, Dem. assaclas tres aut quatuor habere, ἔχων ἀκόλῳθους τρεῖς ἢ τέσσαρας, id. invisus ob assaclarum turbam, φορητικός ἀκόλῳθον ὄχλῳ, Lucian. assacla Venetis, ἀκόλῳθος τῆς Ἀφροδίτης, Plat. ἡ ἀμορῳδός, ἕ, Sch. Call.
 Assectatio, ἡ ἀκολούθησις, Synes. ἡ ἀκολούθησις, Aristot. τὸ ἀκολούθημα, id.
 Assector, idem quod *Assacla*.
 Assessor, ἀκολούθῳς, aliquem, τινί, Lucian. μετὰ τινος, Dem. κατόπιν τινός, παρακολούθῳ τινί, Lucian.
 Assensio, ἡ ὁμολογία, Dem. ἡ συγκατάθεσις, Sext. Empir. ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφωνήσις.
 Assessor, ὁ σύμφηφος, Plato.
 Assentatio, ἡ κολακεία, Dem. ἡ θωπεία, Plat. oratio plena assentationis, λόγος μεσὸς κολακείας, id. assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, id. facere aliquid ex assentatione, ποιῆν τι κολακεία, id. assentationibus delinitus, κολακείας ψυχαγωγώμενος, id. adulationes plus valent, ἰσχυνοῖσι μῖζον κολακείαι, Isocr. coercere aliquid assentationem, ἐπέχειν τινά τῆς κολακείας, Dem. citra assentationem audire aliquid, ἀκένειν τι χωρὶς κολακείας, id.
 Assentator, ὁ κολάζ, ἀνός, aliquid, τινός, Dem. ὁ κολακίστης, τινά, Isocr. ὁ δημαγωγῶν, τινά, Dem. ὁ παράσιτος, Athen.
 Assentatorie, κολακιστικῶς.
 Assentio, seu assentor, ὁμολογῶμαι, alicui in re aliqua, τινί ἐν τινί, Xen. τινί περὶ τινος, Aristot. postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλούμενοις, Dem. alii, ὁμολογῶ ἄλλῳ, Plat. opinionibus, ὁμολογῶ ταῖς ὑπολήψεις, Synes. tibi adolescentes habere, ὁμολογῶ σοι νεωτέρους ἔχειν, Dem. tibi, quod, σοί, ὅτι, Plat. laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ἡμῶσι τι, Plut. συναίνω.
 Assentor, κολακίζω, divitibus, τοῖς πλεῖστοις, Plut. alicui, τινά, Xen. arte, τῇ τέχνῃ, Isocr. insigniter, ἐπιφανῶς, id. χαρίζομαι καθ' ὑπερβολήν, Dem. ὑπερβολακίζω, id.
 Assequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τι, Plat. συγχάνω τινός, Dem. virtutem, ἀφικνέομαι

τῆς ἀρετῆς, Isocr. non assequor scopum, ἀποτυγχάνω τῷ σκοπῷ, Aristot. jaculantes assequuntur scopum, οἱ βιάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι, Plut. assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, Dem. i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθῶ τινὶ σαφῶς, μανθάνω τι σαφῶς, id. nihil non assequor, ἄνευ ἀπολείπομαι, id.
 Asser, ἡ σάνις, ἴδος, Lucian.
 Asserculus, τὸ σανίδιον, Æschin.
 Assero, διαβεβαίωμαι, Plut. i. e. juxta fero, προσφυσῶμαι, i. e. vindico, προσποιέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. in libertatem, ἐξασφαίωμαι πρὸς ἐλευθερίαν, Lucian.
 Assertio, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc.
 Assertor, ἡ βεβαίωσις, ἕ, Plut.
 Asservio, ἐπιθάλωμαι, alicui, τινί.
 Asservo, φυλάττω, aliquid, τι, Dem. alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, Xen. τηρέω.
 Assessor, ὁ πάροδος, Dem. alicujus, τινί, Philo. ὁ πρόδοτος, ὁ, ὁ σύνδοτος, υ, Dem. eligere assessores, αἰρεῖσθαι συνδότους, Isocr. mittere assessores, πέμπειν συνδότους, id. visum est assessoribus Amphictyonum, ἔδοξεν τοῖς συνδότοις τῶν Ἀμφικτυόνων, Dem.
 Assessorium, τὸ συνδόνιον, υ, Herodian.
 Assessura, i. c. dignitas assessorum, ἡ παριδρία.
 Assessorianter, βεβαίως, διασχυρίζομαι.
 Assesvrate, idem quod præced.
 Asseveratio, ἡ βεβαίωσις, Thuc.
 Assevero, διαβεβαίωμαι, Plut. ἰσχυρίζομαι, Synes. quod, διασχυρίζομαι, ὅτι, Plut.
 Assiduo, παρεδρεύω, alicui, τινί, Dem. in judicio, παροδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, Chrys. assidere et aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι ἕ ἄρην τι κελύειν, Dem. assidete et immineo rei, προσκαθίζομαι ἕ προσδρεύω τῷ πρῶγματι, id.
 Assidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ἀδιαλείπτως, N. T. ἐντελεχῶς, Plat.
 Assiduitas, ἡ συνεχής, Dem. ἡ ἐπιμονή, Plat. ὁ ἐνδελειχησμός, LXX. ἡ ἐνδελείχημα.
 Assiduus, ὁ ἕ ἡ συνεχής, ἴος, bellum, πόλεμος, Dem. ὁ ἕ ἡ ἀδιάλειπτος, N. T. sum in aliqua re, προσκασιτρεύω τινί, Dem. προσμένω τινί, ἱπιμελίζομαι, διατελέω.
 Assignatio, ἡ πρόδοσις, Aristot. ἡ προσπαθῆσις, ἡ ἀπόδοσις, Dem.
 Assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Plat. Confer *Attribuo*.
 Assilio, ἐπιπνέωμαι, aliquem, τινί, Herodian. τινί, Suid.
 Assimilis, e, ὁ ἕ ἡ προσόμοιος, alicui, τινί, Dem. ὁ ἕ ἡ παρόμοιος, τινί, Diosc. ὁ ἕ ἡ παραπλήσιος, Dem.
 Assimiliter, ὁμοίως, Plut. παραπλησίως, Dem.
 Assimilo, ὁμοίω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. ἀπικρίζω τινί, Herodian. παραβάλλω τί τινι, Liban. τί πρὸς τι, Isocr. assimilor, ἴκω, in nulla re, ἐν ἄνῃ ἔδην, Dem.
 Assimulatio, ἡ ὑπόκρισις, N. T. ἡ προσποιήσις, Aristot.
 Assimulo, προσποιέομαι, me esse amicum, εἶναι φίλος, Æschin. aliquid, ὑποκρίνομαι τι, Lucian.
 Assisto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινί, Hom. i. e. opitulor alicui, τινί, Xen. τινί βοηθῶ, id. παραπατάω.
 Assitus, παρακλίστος, ἐνν, ἐνν.
 Asso, i. e. tabulas sterno, συνιδόμαι, Athen. i. e. ad ignem torreo; ὀσάω, carnem non ad ignem, sed ad solem, τὸ κρέας ἕ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, Plut.
 Associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινι, Xen. alicui, πρὸς τινα, Plut. προσεταιρίζω τινά τινι, Xen. συνοίωμαι.
 Assolet, εἴθε, Plat. φιλεῖ, Æschyl.
 Assuefacio, συνθίζομαι ἐπί, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τὰς πίνους, Lucian. aliquid ad clementiam, τινά εἶναι πρῶτον, Dem. ita aliquem, ut ἔτω διατιθηῖ τινά, ὥστε, id.
 Assuefactus, ἐθισθείς, εἴσα, ἐν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἐν τινί, Plut. ὁ ἕ ἡ συνήθης, εως, alicui rei, τινί, Plut.
 Assuetudo, ἡ συνήθεια, ας, Plut.
 Assulto, idem quod *Assilio*.

Assultus, ἄς, ἡ ἐπιστάθηνσις.
 Assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινά, N. T. aliquem in curram, ἀναλαμβάνω τινά ἐφ' ἡμᾶς, Xen. προσδέχομαι.
 Assumptio, ἡ πρόσληψις, εως, Rhctor.
 Assuo, προσάπτω, Plut.
 Assurgo, ἐπιανίσταμαι, alicui de sella, τινί τῶν θάκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xen.
 Ast, pro vocola hac poetica vide *Athen*.
 Astacus, ὁ ἀστακός, ἕ, Aristot.
 Asteriscus, ὁ ἀστρίσκος, υ, Theophr.
 Astipulatio, ἡ συγκατάθεσις, Sext. συγκαταίνεσις, ἡ κατάνεσις.
 Astipulator, ὁ συγκαταίνων, υ, Dem.
 Astipulor, συγκαταίνω, alicui, τινί, Xen. προσιδέμαι τινί, Herodian. sententia alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινός, Plut. tibi in hac lege, σύμφηφος σοί εἰμι τάδε τῷ νόμῳ, Plat. ἐπιπνέφω.
 Asto, παρίσταμαι, alicui, τινί, Plut.
 Astragalus, ἀστράγαλος.
 Astralis, ἀστρίκος, ἡ, ὄν, ἀστῆρος, ἴα, ἴον, Al. Aphr.
 Astrepe, ἱπικτυπέω, ὦ.
 Astricte, προεσαλμῶνως, εινῶς.
 Astrictio, ἡ σύνψις.
 Astrictus, προεσαλμῶνως, ἐνν, ἐνν, Aristot.
 Astringo, προσίλω, Gal. aliquid aliqua re, προανασιλλῶ τί τινι, Plut. aliquem ad aliquid, τινά πρὸς τι, Chrysost. ἐπισφίγγω.
 Astrologia, ἡ ἀστρολογία, Aristot. astrologiam tracto, ἀστρολογῶ, Athen.
 Astrologicus, ἀστρολογικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Astrologus, i, ὁ ἀστρολόγος, LXX.
 Astronomia, ἡ ἀστρονομία, Isocr. deditum esse astronomiæ studio, διατρέβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, id.
 Astronomicus, ἀστρονομικός, ἡ, ὄν.
 Astronomus, i, ὁ ἀστρονόμος, υ, Herodian.
 Astrum, τὸ ἀστρῶν, Aristot. astra contemplari, ἀστρονομῶμαι, Aristoph. ἀστρα κατανόω, Laert. τὰ ἄνω βλέπω, Plato.
 Astruo, κατασκευάζω, Philo.
 Astupeo, ἐπιθαυμάζω.
 Astu, πανέργως, utor, πανεργουίωμαι, Sirac.
 Astus, ἡ πανουργία, Herodian. ἡ δεινότης.
 Astutia, ἡ πανουργία, Herodian. ἡ δολοφροσύνη.
 Astutus, ὁ ἕ ἡ πανέργως, υ, Dem.
 Astute, κερθαλίως, πανέργως, ago, πανεργουίωμαι, Sirac.
 Asylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, Philostr.
 At, ἀλλά, hæc atque illa causabitur, at id iniquum est, σκήψις ἕ προφάσις ἐρεῖ, ἀλλὰ ἕ δικαιοσύνη, Dem. καὶ σοι, at quantum pecuniæ solidarum principes mihi daturus putatis? καὶ τοι πόσα χρήματα, &c. Dem. μέντοι, at quis ex superioribus regibus, &c. τίς μὲν τῶν προῖμῶν βασιλείων, Dion. Halicarn. τῶν, at jam ipsemet accusationi respondere volo, τῶν ἡδὲ ἕ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογησασθαι βούλομαι, Dem. ὅμως μὲν ἐν, ὅμως μέντοι, ὅμως δὲ ἐν, at enim, μὲν ἐν, at enim dicat alicui, φῆσαι μὲν ἐν, Dem. at vero, ἀλλὰ μὲν, at vero illud notum est, ἀλλὰ μὲν τῶτο ὄλον, id. at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' ἕ γὰρ δύναμαι, Plat. ἀλλὰ δὲ, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἀλλὰ δὲ θεοὶ ἕτε λανθάνειν, ἕτε βιάζεσθαι δυνατόν, id. at certe, at saltem, ἀλλὰ γὰρ, ἀλλ' ἕν γὰρ, et si non in diocriter, at certe exiliter, ἕ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γὰρ, Isocr. et enim vero, ἀλλὰ, νῆ δια, vel νῆ δια ἀλλὰ, at enim vero id forte objicit nobis, ἀλλὰ, νῆ δια, ἐκείνο ἂν ἴσως εἴπε πρὸς ταῦτα, Dem.
 Atavus, ὁ δισπάππος.
 Ater, μέλας, μέλιαινα, μέλιαι, Dem. ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίσις, Lucian. ater cute, ὁ ἕ ἡ μελαγχρῶς, ὤπος, id. atra dies, ἀποφῶρος ἡμέρα, Plato.
 Atheus, ὁ ἄθεος, Lucian.
 Athleta, ὁ ἀθλητής, ἕ, Poll. ὁ ἐπισκεπητής.
 Athletice, ἀθλητικῶς, Plut.
 Athleticus, ἀθλητικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Atnepos, ὁ δισέγγονος, υ.
 Atneptis, ἡ δισέγγονος, υ.

Atomus, ἡ ἀτομος, Plato.
 Atque, καὶ τε, atque etiam, ἀλλά δὲ καί.
 Atqui, καὶ τοι, atqui considerate, O Athenienses, καὶ σοι σκέψασθε, ὃ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, Dem. ἢ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, ἢ μὴν ἔδωκε πῦρο γ' ἔξωσιν εἰπεῖν, id.
 Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον.
 Atramentum, τὸ μέλαν, avos, Poll. τὸ μέλαν, ὃ γράφομεν, Diosc. sutorium, τὸ χυλῶδες.
 Atriaris, ὁ αὐλῆος, ὁ αὐλῆος, ὁ αὐλῆος, LXX.
 Atriensis, idem.
 Atriolum, τὸ προαυλίδιον.
 Atrium, τὸ προαυλίον, Poll. ἡ αὐλή, ἢ, Athen. τὸ μέλαθρον.
 Atrocitas, ἡ ὀμότης, ητος, Isocr. ἡ ἀπῆνεια.
 Atrociter, ὀμῶς, ἀπῆνως.
 Atrox, ὀμῶς, ἢ, ὄν, Xen. δεινός, ἢ, ὄν, scelus, ἀδικημα, Lycophr. atrociam committere, δεινῶς ἐργάζεσθαι, Isocr.
 Attactus, ὤς, ἡ ἐπαφῆ, ἢ, Plajo.
 Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, Dem. ἢ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβέμαι λέγειν, ἢ μὴν ἀλλ' ἐγὼ ἢ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excusationem, ἢ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα παράφασιν ὅμως ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἐφῆν ἐγὼ, id.
 Attamino, μιᾶν, aliquid, τί, Lucian.
 Attemperate, ἐπιμετρεσάμενος, ἐπιμετρεσάμενος, ἢ, ὄν, Gal. ἐπιμετρεσάμενος, ἢ, ὄν.
 Attemperatio, ἡ ἐπιμετρεσις, Gal.
 Attempero, ἐπιμετρεῖν, Gal.
 Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νόον τινι, Isocr. verbis, τοῖς λόγοις, id.
 Attente, προσεκτικῶς, Suid. φιλικῶς.
 Attentio, ἡ προσοχή, ἢ, Lucian. ἡ κατανόησις.
 Attento, πειράω, aliquem, τινά, Plut. καταπειράω, Apocryph.
 Attentus, προσεκτικός, ἢ, ὄν, Xen. facere attentum, ποιῆν προσεκτικόν, Aristot.
 Attenuate, λεπτομερῶς.
 Attenuatio, ἡ λεπτότης, ὁ λεπτομερῆς, ἢ.
 Attenuo, λεπτόν τι, ἰσχυραίνω τι, Aristot.
 Attero, προσέρω, aliquid alicui, Basil. παρασείω τι πρὸς τι, Aristot. σμύχω, aliquem, κατασείω τινά, Thuc.
 Attestatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, Thuc.
 Attestor, ἐπιμαρτυροῦμαι, i. e. testimonium tribuo alicui, τινι, Lucian. i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυροῦμαι, dictum, τῷ ἠθῆντι, Plut. i. e. testem aliquid, ἐπιμαρτυροῦμαι τινά, Dem.
 Attecho, προσυθαίνομαι, Plut. παρυσθαίνομαι, id. ἐπιμαρτυροῦμαι, addo, προσθήμην, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. συνάπτω τι πρὸς τι, Plato.
 Attinco, προσήκω, ista attinent ad me, ταῦτα προσήκω μοι, Dem. προσήκω μοι πῶσαν quantum ad me attinet, τόγος εἰς ἐμὲ ἦσαν, τόγος εἰς ἐμὲ ἦσαν μέρος, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, Herodian. quod quidem ad illum attineret, ἔσον ἐπ' αὐτῷ, id.
 Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, Isocr. sacra, ἀπτόμαι τῶν ἱερῶν, Dem. aliquid, καθάπτομαι τινος, Plut. annum decimum, ἐπιμαρτυροῦμαι δεκάτην, Herodian.
 Attollo, αἶρω, manus, τὰς χεῖρας Aristoph. baculum, ἐπιμαρτυροῦμαι τὴν βακτηρίαν, Thuc. fustem, διαίρω τὸ ῥάπαλον, Lucian. aliquid, διαίρω τι ἄνω, Xen. in altum, διαίρω εἰς ὕψος, Gregor. a terra, ἐξαιρώ ἐκ γῆς, Aristot. vocem, ἐπιμαρτυροῦμαι τὴν φωνήν, Dem. aliquid, ἀναεὶβάω τι, Thuc. manus in caelum, ἀναεὶβάω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, Aristot. πρὸς τὸν οὐρανόν, Xen. ἀναφέρω.
 Attondeo, ἐπιμαρτυροῦμαι, aliquid, τί.
 Attonite, ἐκστατικός, Plut.
 Attonitus, ὁ ἢ ἡ ἐμβρόντητος, ἢ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀπόπληκτος, ἢ, id. ἐκστατικός, ἢ, ὄν, Plato. sum, διδύττωμαι, Lucian. ἐμβροντημαί, Plut. fio, ἐκπλησσομαι, adspectu, πρὸς τὸν ὄψιν,

Plut. calamitate, ὁπὸ τῆς συμφορῆς, id. attonitum alicui reddo, ἐκπλησσομαι τινά, Eschin. ἀπτόω, Theoc.
 Attono, ἐμβροντημαί, Plut. ἐκπλησσομαι, Plut.
 Attractio, ἡ ἔλξις, Al. Aphrod. ἡ ἔλξις, humoris, τῆς νοτίδος, Theophr. ἡ ἔλξις, ὁ ἔλκυσμός, ἢ, ἡ ἐπίσπασσις, Al. Aphrod.
 Attractorius, ἐπιμαρτυροῦμαι, ἢ, ὄν, Thuc.
 Attractus, ὁ ἢ ἡ ἐπίσπαστος, malum, κανὼν, Hom.
 Attraho, ἐφέλω, navem, ναῦν, Herodian. posteriores pedes, ἐπισπῶ τὰ ὀπίσθη, Hippocr. multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, N. T. aliquid divitiis, προσάγομαι τινά χρημάτων, Plut.
 Attractatio, ἡ ψηλάφησις, Plut. τὸ ψηλάφημα, Polyb.
 Attracto, ψηλάφω, aliquid, τί, Xen. arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὄπλα, Chrys. aliquid, ἐφάπτομαι τινος, Herodian.
 Attribuo, προσάγω, alicui aliquid, τί τινι, Aristot. aliquid Deo, ἀνατίθημι τὸ Θεῷ, Synes. alicui nomen, δίδομαι vel ἀποδοίμαι τινι ὄνομα, Dem. filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τὸ ὄνομα πατρὸς, id. alicui aliquid per sortem, ἐπιμαρτυροῦμαι τί τινι, idem.
 Attributio, ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀπονομή.
 Attritus, ὁ ἢ ἡ ἀνάτριπτος, ἢ, vestis, ἱμάτιον, Dem. ὁ ἢ ἡ περιτριπτός, ἔσος, sum bellis, ἐκστρατεύω πολέμους, Herodian.
 Attritus, ὤς, ἡ παρατριπσις, εως, Diosc. ἀποτριπτός, ἢ, Dem.
 Avaric, πλεονεκτητικός, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr. ita avare gerere se advcrsus aliquid, ut, ἔτω πλεονεκτητικῶς ἔχιν πρὸς τινά, ὄψις, Isocr. φιλοχρημάτως ἔχιν τινι, Dem. φείδω λως.
 Avariter, idem.
 Avaritia, ἡ πλεονεξία, Dem. ἡ φιλαργυρία, Isocr. ἡ φιλοχρηματία, Plat. ἡ φιλοπλουτία, id. ἡ αἰσχροκερδία, Dem. τὸ πλεονεκτημα sordes et avaritia, αἰσχροκερδία ἢ πλεονεξία opum augendarum cupiditas, ἡ τῷ πλεονεκτητικῷ ἐπιθυμία, id. venire eo avaritia, ἢ, κεν εἰς τὸ πῶς πλεονεξίας, Isocr. avaritiæ causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτηματὸς ἐνεκα ἔδωκε τὸν ἱερὸν ἀπέχουμαι, Dem. uti avaritia adversus aliquid, χηρῶσαι πλεονεξία πρὸς τινά, id. ποιῆσαι πλεονεξίαν παρὰ τινος, vel πρὸς τινά, Isocr. non concedere quidquam avaritiæ alicuius, μὴ ἐπιτρέψωμι τὴν πλεονεξίαν τινός, Dem. coercere alicuius avaritiam, ἐπιμαρτυροῦμαι τινος πλεονεξίας, omittere, οmissam facere avaritiam, παύσασθαι τῆς πλεονεξίας, alienum esse ab avaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, id.
 Avarus, ὁ πλεονεκτητικός, ἢ, N. T. πλεονεκτητικός, ἢ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ φιλάργυρος, ἢ, Plat. ὁ ἢ ἡ φιλοχρηματικός, ἢ, id. ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδής, ἔσος, Dem. ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτησάμενος εἰς πεφουκός, id. ζητῶν πλεονεκτητικῶν ejus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῇ τῷ πλεονεκτητικῷ προαιεῖται ζῶν referens consilia sua ad avaritiam, ἐξουσίαν τὸς λογισμὸς πρὸς πλεονεξίαν μὴδὲν ἀλλὸ σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλεόν ἔχει, id.
 Auceps, ὁ ἐπιμαρτυροῦμαι, Plut. ὁ ἐπιμαρτυροῦμαι, Plut. verborum, λεξίδιον ἐπιμαρτυροῦμαι, Democ. ὁ ἐπιμαρτυροῦμαι, Bion.
 Auctarium, ἡ προσθήκη, Plut. τὸ ἐπιμαρτυροῦμαι, Theoc. τὸ ἐπιμαρτυροῦμαι, avos, N. T. auctarium addo, ἢ, ἐπιμαρτυροῦμαι προσθήμην, Galen. ἐπιμαρτυροῦμαι, Lucian.
 Auctio, ἡ αὔξησις, Athen. i. e. venditio publica, ἡ δημοπρασία, ἡ ἀποκηρύξις, ἡ πῶσις, Lucian. auctionem facere bonorum alicuius, κηρύττειν τὰ τινος, Plut. bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῶα, id. alicujus, ἀποκηρύττειν τι, Lucian.
 Auctionor, λαφύρομαι, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Athen. omnem prædam, πῶσαν τὴν λείαν, Polyb. ἀποκηρύττω τὰ πατρῶα.
 Auctor, ὁ αὔξων, avos, Isocr. i. e. suavor, causa, αἴτιος, studii alicuius, ἐπιμαρτυροῦμαι τινός, Isocr. tibi sum hujus rei, αἴτιος τῆς σοῦ εἰμι, Isocr. αἴτιος τῆς σοῦ γίνωμαι,

Dem. tibi non sum hujus, ἀναίτιος τῆς σοῦ εἰμι, Plat. qui non est auctor malorum, ἀναίτιος τῶν καπῶν, Plut. auctorem se præbere alicuius rei, ὁμοσημαίνειν τι, Plat. libri, ὁ συγγραφεύς, εως, auctore carens, ὁ ἢ ἡ ἀδίσποτος, ἢ, fama, φήμη, Plut. sic ἐπιμαρτυροῦμαι ἀδίσποτος, ejus auctor incertus est.
 Auctoramentum, τὸ ἐπιμαρτυροῦμαι, Plut.
 Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, τὸ κύρος, ἡ ἀξιοσημειότης, vir magna auctoritatis, ἀνήρ ἀξιοσημειώτατος μεγάλου, Plut. ἡ ἐξουσία, avos, auctoritatem consequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, Dem. ἡ αἰθεντία, avos, Basil. auctoritate mea probo, αἰθεντέω, id. auctoritatem mihi in alicuius sumo, αἰθεντέω τινός, N. T. auctoritate polleo, εὐμερῶς, Eschin. auctoritate alicuius supero, κατενμερῶ τινός.
 Auctore, περιποιητικός, aliquid, τινά, Thuc.
 Auctus, idem quod Auctio.
 Aucupium, ἡ ἐπιμαρτυροῦμαι ars aucupii, ἡ ἐπιμαρτυροῦμαι ἐπιμαρτυροῦμαι, ἢ, Plat.
 Aucupor, ἐπιμαρτυροῦμαι, Poll. Ἐφερέω, Isocr. tempus, Ἐφερέω χρόνον, Plat. levissimum quamquam occasione aliquid occidendi, εὐχρηματὸς προσβάσις ὀλίγου λαβῆσθαι εἰς τὸ ἀποσκευασθαι τινά, Herodian. ἐξουσία.
 Audacia, ἡ τόλμη, Demosth. τὸ θράσος, εως, id. ἡ θρασύτης, ητος, Isocr. εὐτολμία, Plut. audacia et confidentia, τίμα ἢ θρασύτης, Dem. audacia et impudentia, τόλμη ἢ ἀναίσχυντία, θράσος ἢ ἀνοήθεια, id. eo venire audacia, ut, εἰς τὸ πῶς ἦσαν τόλμη, ὄψις, εἰς τὸ πῶς θράσος ἀφικνεῖσθαι, ὄψις, εἰς τὸ πῶς τὴν ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὄψις, id. pari audacia uti, ἴσως τόλμης παρέχων, Isocr. sumere aliquid auctorem, λαβεῖν τινά τόλμαν, Dem. habere audaciam, ἔχιν τόλμαν, Isocr. præstare audacia ceteris, ὑπεραίρειν τόλμη ἄλλων, Dem. eripere alicui audaciam, παραρῆσθαι τὴν θρασύτητα τινι, id.
 Audaciter, vel, quod idem est,
 Audacter, πολμηρῶς, Thuc. θρασύτως, Dem. θρασύτερον, id. θρασύτατος, Isocr. θαρράλως, id. φιλικῶς, id.
 Audacule, adv. πολμηρότερον, N. T.
 Audaculus, πολμηρότερος, ἔσος, ερον, ὁ παράτολμος.
 Audax, πολμηρῶς, εἶα, εἶα, Dem. ὁ ἢ ἡ προσεκτικός, εως, id. θρασύς, εἶα, ἢ, Isocr. ὁ ἢ ἡ φιλικῶς, ἢ, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐτολμος, ἢ, Herodian. audax et promptus, πολμηρῶς τὸ ἔμα ἢ θρασύς πεφουκός, id. nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, ἄδεις ἔτω πολμηρῶς εἶσαι, ἢ, ἀπονενομημένος ἄνθρωπος, Dem. cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, Isocr. audacia alios superans, τόλμη ἄλλων ὑπεραίρων, Dem. reddere aliquid audacem, ἐμβάλλειν τινι θράσος, Herodian. homo audax, ὁ πολμηρῶς, ἢ, Thuc. facinus audax, τὸ τόλμημα, avos, id. παράβολον ἔργον, Polyb. nimium audax, ὁ ἢ ἡ παράτολμος, ἢ, Plut.
 Audens, θαρράλως, εως, εως, Xenoph. Confer antecessens Audax.
 Audenter. Confer Audacter.
 Audeo, τολμῶ, Dem. θρασύς, Xen. θαρρῶς, Isocr. θρασύνομαι, Dem. audeo videre, τολμῶ βλέπειν, id. cum periculo audeo aliquid bonum, μετὰ κινδύνον τολμῶ τὸ ἀγαθόν, Thuc. audeo iter suscipere, θρασύς τὴν ὁδόν, Synes. audeo pugnam suscipere, θρασύς πρὸς μάχην audeo tibi committere arcum, θαρρῶ σοι τὸ ἀπὸρῆτον, Chrys. contra aliquid, καταπαρῆσθαι τινός, Herodian.
 Audientia, ἡ ἀκοήσις, Eschin. audientiam facio, ποιῶ σιωπῆν, Xenoph.
 Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὸ ἔκ τινος, Isocr. aliquid ex senioribus, τὸ παρὰ πρεσβυτέρων, Dem. aliquid accensare sive accusantem, ἀκροάομαι τινος κατηγοροῦντος, aliquid, ut præceptorum, διακῶ τινός, Plut. sermones magicos, διακῶ λόγον μαγικῶν, id. aliquid docentem aliquid, διακῶ τί τινος, Plat. aliquid, τινός, vel aliquid, τὸ ἢ ἡ ἐπίαν τινός, Dem. ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως, benigne, εὐνοικῶς.

νοικῶς tacite, σιγῇ libentissime, ἤδιστα invite, ἀηδῶς fastidiose, δυσκόλως cum horrore et gemens et demisso in terram capite, περιρῶς ἐξένου ἐξ ἐξ τὴν γῆν κῦπτων cum invidia, φθόνῳ alieniore animo, ἀλλοτριότερον iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. Dem. benc, i. e. laudor, ἀκῶα καλῶς male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκῶα κακῶς ὑπό τινας, vel παρὰ τινας, Plat. Plat. Thuc. nominor, dicor, audio vir bonus, ἀκῶα ἐσθλός, Theocr. Argivi auduntur primi esse, Ἀργεῖοι ἀκῶασι πρώτοι εἶναι, Herod.

Auditio, ἡ ἀκοή, Thuc. ἡ ἀκρόασις, Æschin.

Auditumcula, τὸ ἀκουμάτιον.

Auditor, ὁ ἀκροατής, ἢ, Isocr. ὁ ἀκροατής, ἢ, Dem. ὁ ἀκῶα, id. ὁ ἀκροάμενος, Isocr. benignus, εὐμενῶς ἐχθῶν, Dem. gratiosissimus, χρορέστατος, Isocr. morosus, δύσκολος, id. nancisci auditores benevolos, τυχύνει ἀκροατῶν ἐμμενῶς ἐχθῶν, Dem. praber se auditorem equum, παρέχων αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετρίωτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκῶατων, id. delectare auditores orationis alicujus, τέρεπει τὸς ἀκῶατας λόγον τινά, Isocr. demulcere auditores, ψυχροαγῶν τὸς ἀκροαμένους, id. fastidium parere auditibus, ὄχλον παρέχων τῶς ἀκῶασι, id. ἀλγύνει ποιεῖν τὸς ἀκῶατας, Dem.

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ἢ, Plut.

Auditus, ἡκροάμενος, ἐν, ἐνον afferre rem auditam, προσέγγιναι ἀκοήν, Dem. testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοήν, id.

Auditus, ἡ ἀκοή, ἢ, Dem. ἡ ἀκρόασις, Isocr. facilis, ἡ εὐκολία hebes sive difficilis, ἡ δυσκολία, Hippocr. gravis, ἡ βαρυνήκεια, id. acutus, ἡ ἔξυνηκεία, as auditu jucundus, ἀκῶασι ἡδῶς aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἐχρην ἐπιστήμην τινός, Isocr. perceptibilis, ἀκῶατος, ἢ, ὄν, id. non indignus, ἐκ ἀπάξιός ἀκῶα, Plat.

Ave, χυῖες, domine, ᾧ δέσποτα, Xenoph.

Aveho, ἀπάγω, Aristot.

Avellana, τὸ λεπτοκάβουρον, vel τὸ λεπτὸν κάβουρον, Diosc.

Avello, ἀποτίλλω, aliquid τι, Plut. ἀποσπάω, aliquid ab aliqua re, τινά τινας, id. τινά ἀπὸ τινας, Xen. ἀποσπῶ.

Avēna, ἀκροάσις, ἢ, Diosc.

Aveo, ἐφέρεται, Dem. aliquid, γλῆχρημαί τινας, Isocr. ἐπιθυμῶ τινας, Dem. παθῶ τινας, Isocr. Vide Cupio, item Desidero.

Avernalis, ὁ ἐξ ἡ ἀόρνευσι, ἢ.

Avernus, ὁ ἄορνος, ἢ.

Averrunco, ἀποτρέπω. Vide Avertō.

Aversabilis, ὁ ἐξ ἡ ἀποτρέπαιος, ἢ, Plato.

Aversatio, ἡ ἀποστροφή, ἢ, Themist.

Aversio, ἡ ἀποστροφή, ἢ, Plat. ἡ ἀποστροφή, ἢ, Themist.

Aversor, ἀποστρέφωμαι, aliquid, τινά, Galen. deprecationem alicujus, ἀποστρέβω τὴν δέσπιν τινας, Plut. ἀποστροφιάζωμαι, Synes.

Aversor, oris, ὁ ἀποσρεπτής, ἢ, malorum, ὁ ἀποσρέπταιος. Jupiter aversor, Ζεὺς ἀποσρέπταιος, Luc. ὁ ἀπόσρεπτος, ἢ, Plat.

Aversus, ἀπεντραμένους, ἐν, ἐνον, ὁ ἐξ ἡ ἀπόσρεπτος, a Deo, τῷ Θεῷ, Synes.

Avertō, ἀποτρέπω, aliquid ab aliquo, τινά τινας, Plut. aliquid, ἀποσρέβω τι, Lucian. oculos et in terram despecto, ἀποσρέβωμαι ἐκ κάτω βλέπω, Herodian. me, i. e. avertor, pedem avertō ab aliquo, ἀποσρέβωμαι τινας, id. quod Dii avertant! ὁ μὴδὲς ποιήσεις Θεῶν, Dio. invidiam ab aliquo, ἀπολαύνω φθόνον τινας, Æl.

Aufero, ἀποφῶμαι, ἀφαιρῶμαι, alicui aliquid, τινός τι, Xen. τί τι, Plut. τινί τι, Isocr. aliquid vi, τί βία, Dem. lucem e mundo, ἐξαιρῶμαι τὸ φῶς ἐκ τῷ κόσμῳ, id. quod auferri non potest, ὁ ἐξ ἡ ἀναφαιρῶσις, Herod.

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρὸς τινα, Xenoph. inde, ἐκίθειν, Lucian. ἐκίθειν διαδιδράσκω, Isocr. una ab opere, συναποδράω ἀπὸ τῷ ἔργῳ, Herodian.

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις, Isocr. honoribus ali-

quem, τινά τοῖς τιμαῖς, Xen. famam meam, ἐμαί, Isocr. alicui amorem, ἐπιτινῶ τινί τὸν ἔρωτα, Lucian. rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν ἰδίαν πλείω ποίω, Isocr.

Augesco, αὐξομαι, Dem. αὐξάνομαι, id. in tantum, ἐπιδοσιν λαμβάνω τσαούτην, maxime, μεγίστην, &c. Isocr. artes augescunt, ἐπιδύσεις γίνονται τῶν τεχνῶν virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπιδοσὶς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐξ ἑκ τινος, id. res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδοσῶν, Dem. Confer Cresco, item Incrementum.

Augmentatio, αὐξήσις, εως, Athien.

Augmentum, ἡ αὐξή, Suid. ἡ αὐξήσις, ἡ ἐπιδοσις, Isocr.

Augur, ὁ οἰωνοσκοπός, ἢ, ὁ οἰωνιστής, ἢ, Hesych. ὁ οἰωνοσκοπός, ὁ οἰωνομαντής.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπίον, ἢ, τὸ οἰωνιστήριον, ἢ.

Auguralis, c, οἰωνικός, ἢ, ὄν, scientia seu disciplina, ἡ οἰωνική, ἢ, ἡ οἰωνιστική, ἢ, Plut.

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, as, ἡ οἰωνισίς, εως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, ἡ, ἡ οἰωνιστική, ἢ.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, ἢ, LXX. ὁ οἰωνός, ἢ, Xen. τὸ οἰωνισμα, Herodian. τὸ οἰωνιστήριον, Xen. ἡ οἰωνοσκοπία, ἡ οἰωνιστήρια, Suid.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τι εἶναι ἀνεπιτηδῆσιον, Xenoph. casum, τὸ συμπτωμα, Aristot. οἰωνοσκοπῶ, μαντεύομαι, Dem. κταινίζομαι, Phalar. οἰωνοβόρομαι, Suid. bene, φήμην ἀγαθὴν ποιεῖμαι, Aristot. φήμην ἀγαθὴν λέγω, Aristoph. φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, Plat.

Augusta, as, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σέβαστη, ἢ, Herodian.

Augustale, τὸ αὐγουστῆριον.

Auguste, σεβασμῶς, στανῶς.

Augustus, ὁ ἐξ ἡ σέβασμος, nuptiæ, γάμος, Herodian. σμῆνος, ἢ, ὄν.

Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστός, ἢ, Herodian.

Augustus, mensis, ὁ Αὐγυσιος, ἢ, ὁ βοσπορομῶν, ἢ, Dem.

Avia, ἡ μάμμη, ἢ, ἡ μᾶμη, ἢ, N. T. quæ matris mater, ἡ τίτθη, ἢ, Dem.

Aviarium, ὁ οἰωνῶν, ἢ, τὸ οἰωνοσκοπίον, τὸ οἰωνοσκοπῆριον.

Aviarius, ὁ οἰωνοσκοπός.

Avicula, τὸ οἰωνῶν, LXX. τὸ οἰωνοσκοπῆριον, Plut.

Avide, ἐπιθυμητικῶς, Poll. i. e. avare, πλεονεκτητικῶς, Dem. φιλοχρηματίας, Isocr. item ἐκθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, cibi, τῷ σίτῳ, Xen. τὸ ἐπιθυμημα, ἀπος, Plat. ἡ ἐπιθυμησις, εως, Aristot. Confer Avaritia.

Avidus, ὁ ἐξ ἡ πρῶδμος, ἢ, alicujus rei, τινός ἐπιθυμητικός, ἢ, ὄν, Aristot. i. e. avarus, ὁ πλεονεκτητικός, ἢ, ὄν, Dem. i. e. lubens, ἄσμενος, ἐν, ἐνον, id. lucrī, ὁ ἐξ ἡ φιλοκερδής, εως, Aristoph. avidus lucrī sum, φιλοκερδῆς, Xen. belli, ὁ ἐξ ἡ φιλοπόλεμος. cædis, φιλολαίματος.

Avis, ὁ ἐξ ἡ ὄρνις, ἢ, Dem. τὸ ὄρνος, ἢ, Plut. major, ὁ οἰωνός, ἢ, id.

Avitus, παππῶς, ἢ, ἢ, ἢ, cui avita et pater gloria est, ᾧ παππῶς ἐξ πατρῶα δόξα ὑπάρχει, Dem. i. e. a majoribus acceptus, προγονικός, ἢ, ὄν, gloria, κλέος, Herodian.

Avius, ὁ ἐξ ἡ ἄβωτος, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἄνωδος, Xen. αὐτιξόδοτος.

Aula, ἡ αὐλή, ἢ, Athen. regia, τὸ βασιλεῖον, Dem. ἡ αὐλὴ βασιλείας, Herodian. aulæ princeps, ὁ ἀυλάρχος, ἢ, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, Plut. τὸ καταπέτασμα, Philo. τὸ περιπέτασμα, Plut.

Aulicus, αὐλικός, ἢ, ὄν, adulator, κλάσ, Plut. famulitium, οἱ ἐπὶ ἀλλῆς οἰκείται, Herodian.

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ἢ, τὸ ἀπόκλημα.

Avocatio, ἡ ἀποτροπὴ, Plat. ἡ ἀπεστροφή, Themist.

Avoco, ἀπακαλιῶμαι, aliquid, Xenoph. ἀποτρέπω, aliquid ab aliquo, τινά τινας, Isocr. τινά ἀπὸ τινας, Thuc.

Avolo, ἀφίπταμαι, Lucian.

Aura, ἡ αὔρα, vel αὔρα, Aristot. adflat, εἰσπνέει,

Aristoph. fert, φέρει, Xen. aura perflari, αὔρας διαπνέσθαι. auram capture, αὔραν θηρέων, id. auram hominum captans, ὁ ἐξ ἡ ἀνθρωποράσκειος, ἢ, N. T.

Auramentum, seu vas aurcum, τὸ χρυσομα, ατος, Athen. ὁ χρυσός, ἢ, id.

Auraria, sc. officina, τὸ χρυσοργεῖον, ἢ.

Aurarius, χρυσεός, contr. χρυσεός, ἢ, ἐν. Confer Aureus.

Aurarius, aurifex, sive aurifusor, ὁ χρυσοκόμος, Dem. ars aurarii, ἡ χρυσοργική, sc. τέχνη officina ejusdem, τὸ χρυσοργεῖον, id. aurarius sum, aurum fundo, χρυσοκοῶμαι, Dinarch. Confer Aurifer.

Aurata, piscis, ὁ ἐξ ἡ χρυσοφῶς.

Auratura, ἡ χρυσοποιία, εως, Plut.

Auratus, κεχρυσωμένος, ἐν, ἐνον, statua, ἰδωλα κερχρωσμένα, Athen. ὁ ἐξ ἡ ἐπιχρυσῶσις, ἢ, ornatus, κόσμος, Plat. ἰγχυροσός, χρυσοποιός.

Aureolis, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσοίτης, ἢ, fem. ἡ χρυσοίτις, ἢ, dos. arena aureola, φάμαρος χρυσοίτις, Herodot.

Aureus, χρυσεός, ἢ, ἐν, aurea corona, σέφανος, Dem.

Aurichalceus, ὁ ἐξ ἡ ἀρείχαλκος, ἢ, columna, στήλη, Suid.

Aurichalcum, ὁ ἀρείχαλκος, ἢ, Plat.

Auricula, τὸ ὠτίον, Lucian. τὸ λέλιον, Dem.

Auricularis, c, ὠτικός, ἢ, ὄν, Galen.

Aurifaber, idem quod Aurifer.

Aurifex, ὁ χρυσοκόμος, ἢ, LXX. ὁ χρυσοποιός, Lucian. ὁ χρυσοκόμος, quod tamen proprie Aurifusorem notat. Vide Aurarius.

Aurificina, τὸ χρυσοργεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσορυχῆριον, ἢ, Strabo.

Auriga, ὁ ἡνίοχος, Xen. ὁ ἀρματηλάτης.

Aurigarius, ὁ ἀρματοποιός, ἢ, Hesych. sum aurigarius, ἀρματοποιεῖμαι, Poll.

Aurigatio, ἡ ἡνίοχσις, Philo. ἡ ἡνιοχία, Herod. ἡ ἀρματοηλασία, Luc.

Aurigo, inis, ὁ ἡνίοχος, Hipp. aurigine laborans, ὁ ἐξ ἡ ἡνιοχίας. aurigini similis, ὁ ἐξ ἡ ἡνιοχίας, εως, id. aurigine laboro, ἡνιοχία, Diosc. aurigine tentor, ἡνιοχία, Hipp.

Aurigor, ἡνιοχία, Herodian. ἡνιοχία, Athen.

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν, Diosc.

Auris, τὸ ὄζ, Dem. ἡ ἀκοή, seu potius aures, αἱ ἀκοαί, ἐν, Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὄζα τινας ἐμπλήθειν λόγων, id. corrumpere aures alicujus, διαφθερεῖν τὰ ὄζα τινας, id. mederi auribus alicujus, ἰασασθαι τὰ ὄζα τινας, id. aures eruditas habere, ἔχρην ὄζα πεπαιδευμένα, Ælian. obturare aures, ne, ἀποσφραττεῖν τὰς ἀκοάς, μὴ, Lucian. obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοάς τινας, Æschin. aures argere, ἀνορθάζειν τὰ ὄζα, Philo. aures pascere, ἐστῆν εὐ μάλα τὰς ἀκοάς, Æl. aures permulcere, τὴν ἀκοήν κωλυεῖν, Greg. auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδοσθαι, Plat. auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, N. T. aure truncatus, ὁ ἐξ ἡ ἀώτρητος, ἢ, LXX. aurium dolor, ἡ ἀυαλγία, as, Diosc. aurium dolore laboro, ἀυαλγία, id. ἀυαλγία, id. laborans, ἀυαλγικός, ἢ, ὄν, aurium sordes, ἡ κνυφίλη, ἢ, Alex. Aphrod.

Auriscalpium, ἡ ἀυαλγίσις, ἢ, dos, Plat. Com.

Auritus, αὐτίσις, εσσα, ἐν, Hom.

Auro. Vide Inanuo.

Aurora, ἡ ἑως, ἢ, Thuc. ἡ ἡῶς, simul cum aurora, ἄμα ἑῶ, id. auroræ tempore, statim ab aurora, ἑωθεν, Xenoph. ante auroram, πρὸ τῆς ἑως, Herodian.

Aurum, ὁ χρυσός, τὸ χρυσοῖον.

Auscultatio, ἡ ἀκρόασις, Dem. ἡ ἀκοή, Isocr. ἡ εὐστρέβεια non auscultatione tantum, sed et memoria dignum, ἐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ ἐκ μνήμης ἔξοιον, Dem.

Auscultator, ὁ ἀκροατής, ἢ. Confer Auditor.

Ausculto, ἀκροάομαι, Dem. Confer Audio, i. e. obedio, προσέχω, alicui, τινί, Dem.

Ausim, τολμῶ.

Auspex, idem quod Augur.

Auspicato, εἰς καλόν, Plat. εἰς καλόν, Xenoph. αἰσίσις.

Auspiciatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ αἰσίου· fulgura auspiciata, ἄσπρατα αἰσίου, Xen. aves auspiciatae, ἀρνῆδες αἰσίου, Plut.
 Auspicium, idem quod *Augurium*.
 Auspicio, αἰουσκοπέω, ἀρνυσκοπέω, LXX. inchoo, aggredior, ἐνέρχομαι, sermonem, τὴν λόγον, Plut. κατάρχω τὸν λόγον, Plat. praenem, ἐξάρχω πρῶτα, Xenoph. ἐξάρχομαι πρῶτα, id. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb. bellum, κατάρχω τὸ πολέμῳ, Plut. artem, ἐνέρχομαι τέχνης, Lucian. Confer *Incipio*.
 Auster, ὁ νότος, α, Aristot.
 Austere, αἰσθηρῶς, χαλεπῶς, Dem.
 Austeritas, ἡ αἰσθηρότης, ητος, Dion. ἡ σφυφότης.
 Austerus, αἰσθηρὸς, ἂ, ὄν, vinum, οἶνος, Diosc. ut homo, σκυθρωπὸς, ἡ, ὄν, Isocr. σκυθρωπιάζων, Dem. σκληρὸς, εἰ, ὄν, Plut.
 Australis, e, νότιος, ἰα, ἰον, Arist. mare, θάλασσα, Herodot. australe caeli latus, τὰ νότια· australis sive austrinus flatus, ἡ νότια, sc. πνοή.
 Austrinus, idem quod *Australis*.
 Ausum, τὸ τέλμημα, Thuc.
 Aut, ἢ, aut desidentum est, aut nemo culpandus, ἡ παυσίον, ἢ μηδὲνα αἰτιατίον, Dem. quomodo quis aut firmiorem aut justiorem republicam inveniret? πῶς ἂν τις ἢ βελιωτέρην ἢ δικαιωτέραν πολιτείαν εὗροι; id.
 Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τὰς μὲν ἀξίως ἐταίνας τιμῶν, τὰς δὲ ἀδικήτας κολάζειν, Dem. Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φόβω, τὰς δὲ γονεῖς τιμά, τὰς δὲ φίλους ἀσχηθῶν, τοὺς δὲ νόμους πείθε, Isocr. Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, Hipp.
 Authenticus, αὐθεντικός, ἡ, ὄν.
 Autodidactus, ὁ ἐξ ἡ αὐτοδιδάκτος, Xen.
 Autographum, τὸ αὐτογράφον, α, Plut.
 Automatum, τὸ αὐτόματον, α, Plut.
 Autumnalis, e, ὁσμηνός, ἡ, ὄν.
 Autumnus, ἡ ὥσπρας, ας, Xen.
 Autumo, νομίζω, Dem. οἶμαι seu οἶμαι. Confer *Existimo*.
 Avulsio, ἡ ἀπόσπασις.
 Avulsus, ἀποσπασθεὶς, εἶσα, ἐν, ἀποσπασμένος, ἐν, ἔσον avulsa pars, τὸ ἀποσπασμα particula avulsa, τὸ ἀποσπασμάτιον.
 Avunculus, ὁ μητροδέλφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός, Dem. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος.
 Avus, ὁ πάππος, Dem. avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρός· avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, id.
 Auxiliarius, ὁ βοηθητικός, ἡ, ὄν, Aristot. ἐπικυρικός, ἡ, ὄν, Thuc. hinc auxiliares copiae, τὸ ἐπικυρικόν, ἡ, id.
 Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, Dem. ὁ βοηθός, id. socii et adjuvatores, σύμμαχοι ἐξ βοηθοί, id. Confer *Socius* et sequens.
 Auxiliator, ὁ βοηθός, ἢ, Dem. ὁ βοηθῶν, id. ὁ ἐπίκυρος, Isocr. in pugna sive certamine, ὁ σύμμαχος, Xen. ὁ συναγωνιστής, Isocr. ὁ συναγωνιζόμενος, α, id. quare sibi auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τιμ, id. προθύμως συμπολεμεῖν τιμ, id. προθύμως συναγωνίζεσθαι, id. ἐταίμως βοηθεῖν, Isocr. sequitur auxiliari, ὀνητῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἐρχομαι ὑμῖν ἐπικυρεῖν, Xen. Dem. Confer sequens.
 Auxilium, ἡ βοηθία, Dem. τὸ βοηθῆμα, Aristot. ἡ ἐπικυρία, Thuc. numerus auxiliiorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθητῶν, Dem. auxilium inane fieri alicui, ματαίαν σινὴ γίνεσθαι

βοθηταίαν, id. accedere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοηθεῖν παρά τινος, Isocr. polliceri alicui, ἐπαγγέλλασθαι τιμ βοηθεῖν, Dem. exspectare alicunde, προσδοκῆν ἔξιν ποδὲν βοηθεῖν, Isocr. decernere, ψηφίσασθαι βοηθεῖν, Dem. mittere aliquo, πέμπειν βοηθεῖν εἰς τόπον τιμ, id. ferre, ποιεῖσθαι βοηθεῖν, Isocr. ποιεῖσθαι ἐπικυρεῖν, Thuc. impedire, καλεῖν τὴν βοηθειάν τινος, Dem. auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, id. uti, χρῆσθαι βοηθείαι, id. auxilio alicui venire, ἐρμᾶσαι βοηθόν τιμ, Xen. βοηθητὸν εἶναι τι, Aristot.
 Axilla, ἡ μασχάλη, Xen. ἡ μασχάλις.
 Axioma, τὸ ἀξιωμα, ατος.
 Axiomaticus, ἀξιωματικός, ἡ, ὄν, Dion. Hal.
 Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, Xen. mundi, τὸ κόσμου, Arist.
 Axungia, ὕειον εἶμα.

B.

BABÆ! βαβαί, babæ! felicitatem, βαβαί τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαί ἦν ὁ ἐγὼ, Plato.
 Bacca, fructus, τὸ ἀκροδερῶν bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρουσίης, ἴδος, Diosc. lauri, ἡ δαρφῆς, ἴδος, Theophr. margarita, ὁ μαργαρίτης, Ælian. κόκκος.
 Bacchabundus, βακχυῶν, οσα, ον.
 Bacchanalia, τὰ βακχυόματα, ον, Plut. τὰ Διονύσια, ον, id. agitare, ἄγειν Διονύσια, διονυσιάζειν, Athen. πομπεύειν τῷ Διονύσῳ, Apocryph.
 Bacchans, βακχυῶν, ὁ ἐξ ἡ παρὰβακχος.
 Bacchar, ἡ βράχμας, εως, Diosc.
 Bacchatio, ἡ βακχία, Plut.
 Bacchor, βακχυῶν, Plato.
 Bacchicus, βακχυικός, ἡ, ὄν, διονυσίος, ἰα, ἰον bacchica dona, διονύσια δῶρα, Athien. διονυσιακός, ἡ, ὄν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροί, id.
 Bacchus, ὁ Βάκχος, α, ὁ Διόνυσος, α.
 Baccula, τὸ ἀκροδερῶν, α.
 Bacillus, τὸ βακτηρίδιον, α, ἡ ραπίς, ἴδος.
 Baculus, ἡ βακτηρία, Plut. senilis, quo senes innuntiantur, βακτηρία γεροντικῆ, Theophr. τὸ βακτηρίον, α, Aristoph. τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, α, Xen. baculo innitor senum more, βακτηριεῶς προσετυτικός, Naz.
 Bajulo, βασάλω, senem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, Arist. ἀγκυλοδοφορεῖ, Paus.
 Bajulus, ὁ βασάλω, ὁ φορητοεσάκτης, Suid. ὁ ἀγκυλοδοφορὸς, α, Poll. ὁ φορητός, ὁ νοτοφόρος.
 Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος, Athen.
 Balanus, ἡ βάλανος, Diosc.
 Balatus, τὸ βλήχνημα, ἡ βληχῆ, Æschyl.
 Balbe, τραυλός, Βλασιός.
 Balbus, τραυλός, ἡ, ὄν, Plut. ψαλλός, ἡ, ὄν, id. βλασιός, ἡ, ὄν, Hippoc. ὁ ἐξ ἡ μογυλάτος, N. T. ἰσχυρόφανος, Aristot.
 Balbuties, ἡ τραυλιότης, ητος, Plut. ὁ τραυλισμός, ἢ, ἡ ψελλότης, ητος, Aristot. ὁ ψελλισμός, ἢ, id.
 Balbutio, τραυλίζω, Aristoph. ψελλίζω, Aristot. ψελλίζομαι, Plat. βατταρίζω, Lucian.
 Ballista, ἡ βάλλιτρα, ας.
 Balneator, ὁ βαλανεύς, Plato. ὁ βαλανεύτης, Suid. ὁ βαλανεύσιος, id.
 Balneatrix, ἡ βαλανίς, ἴδος, ἡ βαλάνισσα, ης.
 Balneo, l. e. lavo, νίπτω, Athen. λέω, Lucian. περὶ λυτῶν ἔχω, Herodian.
 Balneolum, τὸ βαλανίδιον.
 Balneum, τὸ βαλανεῖον, Dem. τὸ λυτῶν, ἢ, Plut. ὁ πλυνός, Πομ. perferre alicquem in balneum, et ablucere, ἐνεγκεῖν τιμ εἰς βαλανεῖον, ἐξ περιπλύνειν, Dem. perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον, vel ἐκ βαλανεῖου, id. lavare solitus in balneo, λῦσθαι εἰσὼς ἐν βαλανεῖῳ, id. uti balneo, χρῆσθαι βαλανεῖῳ, Ælian. χρῆσθαι λυ-

τῶν, Herodian. ad balneum procedere, ἐπὶ λυτῶν προσερχέσθαι, id. locus balnei, ὁ λυτῶν, ονος, Xen.
 Balo, sc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, Aristoph.
 Balsamum, τὸ βάλσαμον, Theophr. fructus balsami, τὸ καρποδόσσαμον, Diosc. frutex balsami, τὸ ὀλοδόσσαμον, id. succus balsami, τὸ ὀλοδόσσαμον, id.
 Balteolus, τὸ ζώνιον, α, Poll.
 Balteus, ὁ ζωνίτης, ητος, aurcus, χρυσοῦς, Herodot. balteum solvere, ζωστήρα λύσασθαι, Dem. Phal. τὸ ζῶμα, ατος, Eustath. ἡ ζώνη.
 Baptisma, τὸ βάπτισμα, N. T. ὁ βαπτισμός, ibid.
 Baptismus, idem quod *Baptisma*.
 Baptista, ὁ βαπτιστής, ἢ, N. T.
 Baptistrium, τὸ βάπτιστήριον.
 Baptizo, βαπτίζω, alicquem, τιμ, N. T.
 Barathrum, τὸ βάραθρον, α, Xen. præcipitare alicquem in barathrum, ἐμβάλλειν τιμ εἰς βάραθρον, id. barathro similis, ὁ ἐξ ἡ βαρβαρώδης, Plut.
 Barba, ὁ πάγων, ονος, Plut. ἡ ὀπήνη, id. τὸ γένιον, Pausan. barba hirci, πάγων τράχη, Athien. barbatus, ὁ παγωνίας, α, Suid. habens barbam densam et hispida, ὁ δασυπάγων, ονος, Aristoph. raram, ὁ σπανιπάγων, ονος, Poll. nullam, ὁ ἀπαγωνίας, ονος, ὁ ἀργενίος, α, promissam, ὁ μακροπάγων, ονος· hircinam, ὁ τραγοπάγων, ονος· anciam sive rufam, ὁ χαλκοπάγων, ονος, Plut. barbam alio, παγωνιοσφραῖον, Plut. barbam vello, τὸ γενεῖον πύλλω, Dion. barbam gesto, γενεῖον, Arist. barbam emittere incipio, γενεῖσκα, Xen.
 Barbare, βαρβαρίζω, Plut. barbare loquor, βαρβαρίζω, id.
 Barbaricus, βαρβαρικός, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ βάραβαρος, α, bellum, πόλεμος, Thuc. lingua, γλώσσα, Sophoc.
 Barbaries, in sermonc, ἡ βαρβαροσομία, Strabo.
 Barbarismus, ὁ βαρβαρισμός, Eustath.
 Barbarus, ὁ ἐξ ἡ βάραβαρος, Plut. barbarum red-do, vel barbaris subijcio, βαρβαρίζω, ἐκβαρβαρίζω, Isocr. barbarus fio, βαρβαροῦμαι· barbaris favco, βαρβαρίζω, Xen. terbarbarus, ὁ ἐξ ἡ περιβάραρος, Plut.
 Barbatus, ὁ γενεῖατής, α, Lucian. ὁ παγωνίας, ἡ γενεῖατής, ἴδος, Athen. barbatus sum, γενεῖαί, Aristot.
 Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, τὸ βάρβιτον barbitocano, βαρβιτίζω, Poll.
 Barbula, τὸ παγωνίον, α.
 Barbus, ἡ πείριγλα, ης.
 Bardus, ὁ ἡ, τὸ βλάξ, κός, Xen. Confer *Sturpidus*.
 Barritus, ὡς, τὸ τῆ ἐλέφαντος βούχημα.
 Barrus, ὁ ἐλέφας, ατος, Aristot.
 Basiatio, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
 Basiator, ὁ φιλητής, ἢ.
 Basilica, ἡ βασιλική, τὸ βασιλείον.
 Basiliscus, ὁ βασιλίσκος, α.
 Basio, φίλιω, Athien. φίλιω τῷ σώματι, Xen. Confer *Osculor*.
 Basis, ἡ βάσις, εως. Confer *Fundamentum*.
 Basium, τὸ φίλημα. Confer *Osculum*.
 Batillum, τὸ πύραυλον, ὁ πύραυλος, Benz.
 Batuo, ἀλοῶ τιμ λίθου, Ælian.
 Baubor, βαυρίζω canes baubantur ad id quod non noverunt, οὐ κύνες βαυρίζουσιν ὃ ἂν μὴ γινώσκουσιν, Plut.
 Beatc, εὐδαιμόνιος, Isocr. μακαρίος, Aristoph. beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, Isocr.
 Beatitas, seu Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, Dem. ἡ μακαριότης. Confer *Felicitas*.
 Beatus, μακαρίος, ἰα, ἰον, Dem. ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδείας, Aristoph. facere aliquos beatos et felices, ποιεῖν τιμ εὐδαιμονος ἐξ μακαρίους, id. fieri beatum ex humili, γίνεσθαι εὐδαιμόνα ἐκ ταπεινῶν, id. beatus sum, εὐδαιμονέω, Dem. εὐσυχέω, id. διευσυχέω, Dem. τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, id. πρᾶττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, Aristot. beatum prædico, μακαρίζω, Isocr. alicquem ob aliquid, τιμ τινος, Aristoph. ob fortunam, εὐδαιμονίζω τιμ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν

την τύχη, Dem. Isocr. ὁ δὲ ἢ εὐτοχῆς, ἀτα-
λαίπαρος.
Beatus valde, πανόλιος, ὁ δὲ ἢ.
Bellaria, τὰ τραγῆματα, ὡν, Plato. τὰ τραγῆ-
λια, ὡν, Athen. τὰ τρακτὰ, ὡν, Hippocr. τὸ
ἐπιδότημα, ἄτος, Athen. bellarium
amans, ὁ δὲ ἢ φιλοτραγῆμων, ὡν, Athen.
Bellator, ὁ μάχιος, ὡν, Isocr. ὁ στρατιώτης, ὡν,
Dem. ὁ πολέμιός, ἢ, Plut. Confer Miles.
Bellatrix, ἡ πολεμιστὶς, ἴδος, ἡ πολέμητρα, ὡν.
Belle, καλῶς, Dem. κομψῶς, Xenoph.
Bellicose, φιλοπολέμιος, Isocr. πολεμικῶς, idem.
Bellicosus, πολεμικός, ἢ, ὄν, Isocr. πολεμικῶς
διακείμενος, id. πολεμικῶς ἔχων, id.
Bellicus, πολεμικός, ἢ, ὄν, virtus, ἀρετὴ, Xen.
bellica ars, ἡ πολεμικὴ, ὡν, τίχη, Arist. bel-
lica res, τὰ πολεμικὰ, ὡν, Xen.
Belliger, πολεμικός, cum aliquo, τινί, Dem.
adversus aliquem, πρὸς τινά, id. pro ali-
quo, ὑπὲρ τινος, Isocr. tanto tempore, το-
σούτων χρόνων, Dem. decem annos, δέκα ἔτη,
Isocr. continenter, συνεχῶς: fortius, ἄρμενος,
id. valde expedite, σφόδρα ἐτοιμῶς, Dem.
promptus, προθυμότερον, Isocr. aperte, ἀ-
πλῶς, Dem. aperto Marte, ἐκ προφῆσεως,
id. ipso opere, non deceritis solum, τοῖς
ἔργοις, μὴ ψηφίσασαι μόνον, id. turpiter,
αἰσχρῶς, Isocr. misere et male, ἀλγίως ἢ
κακῶς, Dem. communi consilio, κοινῇ, Isocr.
terra marique, κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν,
id.
Bellna, τὸ θηρίον, robusta, ἄλκιμον, Xen.
agrestis sive fera, ἄγριον, Isocr.
Bellualis, idem quod Belluinus.
Belluinus, ἄγριος, εἰς, ἔων, Xen. vis, βία,
Sophoc. ὁ δὲ ἢ θηριώδης, ὡν, homo, ἄνθρωπος,
Aristot. natura, φύσις, id.
Bellum, ὁ πόλεμος, ὡν, Dem. maximum, μέ-
γιστος, Isocr. magnum et difficile, πολὺς ἢ
χαλεπός, Dem. continuum, συνεχῆς: grave,
βαρῆς: vehement, δεινῶς implacabile et non
indictum, ἀσπονδός ἢ ἀκήρυκτος: legitimum
et apertum, νόμιμος ἢ προφανῆς: ignobile
et sumptuosum, ἀδόξος ἢ διασημῆρος, id. ter-
restre, ἰμαρτῆριον, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θά-
λασσαν, Isocr. finitimum, ἄμερος: publicum,
κοινός, Isocr. privatum, ἴδιος, Dem. civile,
ἐπιδήμιος, sive ἔμφυλος, Pl. bella et ex-
peditiones, πόλεμοι ἢ στρατεῖαι, Dem. bella
et certamina, πόλεμοι ἢ ἀγῶνες, Isocr.
bella et prelia, πόλεμοι ἢ μάχαι, Dem.
pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, Isocr. ex-
citare ad bellum, παρακαλεῖν vel παραρτῆσαι
ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, id. bellum expetere,
πόλεμον ἐπιθυμῆσαι, id. decernere, γράφειν vel
χειροτονῆσαι, Dem. excitare, commovere,
gerere, ποιεῖν vel ποιῆσαι, id. movere, κιν-
εῖν, id. suscipere adversus aliquem, ἀναι-
ρεῖσθαι vel ἀνελθεῖν πρὸς τινά, Isocr. susti-
nere, ὑπομένειν, Dem. indicare, sive denun-
ciare, προσαγορεύειν, id. parare, apparare,
παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, id. τὰ
πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι ἢ παρασκευ-
άζεσθαι, id. inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον
πρὸς τινά, Isocr. κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χῶ-
ραν τινά, Dem. repellere, ἀπαθεῖν πόλεμον,
Dem. gerere adversus aliquem, πολεμεῖν πό-
λεμον πρὸς τινά, id. una gerere, συμπολε-
μεῖν πόλεμον feliciter gerere, κατορθῶν ἐν
τῷ πολέμῳ, id. administrare, διοικεῖν τὰ περὶ
τὸν πόλεμον, Isocr. trahere, duere, ἀναβάλλ-
εσθαι πόλεμον, Dem. formidare, φοβεῖσθαι,
id. fugitare, φύγειν, id. componere ex ani-
mi sententia, καταστῆναι τὸν πόλεμον, ὅπως
βέλτεται τις, id. solvere, διαλύειν πόλεμον,
Isocr. διάλυσιν ποιῆσαι τῷ πολέμῳ, id. so-
pire, restinguere, παύεσθαι τῷ πολέμῳ, id.
bellum ingruit, πόλεμος ἔχει, Dem. bellum
fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίνεσθαι
ἢ πρὸς τινάς: bellum esse alicui cum aliquo,
πόλεμος ἐστὶ τινί πρὸς τινά, id. proficisci ad
bellum, εἰσέλθειν εἰς πόλεμον, Isocr. vince-
re aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ,
Dem. pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ
πολέμου, id.

Belluosus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ δὲ ἢ
θηριώδης, ὡν, mare, θάλασσα, Theophr.
Bellus, a, um, κομψός, ἢ, ὄν, Aristoph.
Bembix, ἡ βίβαξ, κριός. Vide Trochus.
Bene, εὖ, Dem. καλῶς, id. ὀρθῶς, Isocr. ad-
fectum esse erga aliquem, διακίσειν οὐκ εὐ-
νοϊκῶς, φιλοφρόνως πρὸς τινά, Dem. Isoer.
audire, καλῶς ἀκούειν, Plat. cedere, προχωρεῖν
διεξῶς, Herodian. bene eum eo agitur,
πρῶτον τι εὖ, Dem. καλῶς: bene volo tibi, εὖ-
νός εἰμι σοι, id. bene de aliquo mereri, ἐε-
γάζεσθαι τινά ἀγαθόν, vel ἀγαθὰ, Isoer. bene
facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, N. T. alicui,
δρῶν εὖ τινά, Aristoph. bene me habeo, ἔχω
καλῶς, Dem.
Benedico, εὐλογεῖν, laudo aliquem, τινά,
Isocr. bona precor et omnia fausta alicui
opto, εὐφημέω ἢ πάντα τὰγαθὰ ἐπιχρημαί τινί,
Dem.
Benedictio, ἡ εὐφημία, ὡν, Herodian. ἡ εὐλο-
γία, ὡν, Philo.
Benedictus, εὐλογητός, ἢ, ὄν, N. T.
Benefacio, εὐεργεσία, alicui, τινί, Dem. εὖ-
ποιῶ τινά, id. ἀγαθὸν ποιεῖν τινά, id. civitati,
δρῶν τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, Isocr. Confer Be-
neficium.
Benefactor, ὁ εὐεργετής, Dem. ὁ εὐποιῶν, ἄνθρωπος,
Isocr. sum alicuius, εὐεργετῆς γίνεσθαι τινος,
id. χρηστὸς γίνεσθαι πρὸς τινά, id.
Benefactum. Confer Beneficium.
Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, Dem. ἡ εὐπραγία,
Isocr.
Beneficiarius, ὁ εὐπαθὴν, Dem. ὁ εὖ παθῶν,
Isocr. ὁ εὐεργετηθεὶς, Dem.
Beneficium, τὸ εὐεργητήριον, Dem. ἡ εὐεργεσία,
Isocr. ἡ χάρις, ἴσως, Dem. τὸ ἀγαθόν, τὸ χρησ-
τὸν, magnum, εὐεργεσία μεγάλη, Dem. ma-
jus, μέγιστον maximum, summum, amplissim-
um, μεγίστην mediocre, μετρίαν privatum,
ἴδια immensum, ὑπερμεγέθης: conferre in
aliquem, κατατίθειν εὐεργεσίαν εἰς τινά,
ἐργάζεσθαι τινά ἀγαθόν τι, Isocr. ποῦσαι
τινὰ ἀγαθόν, Aristot. εὐεργετῆν τινά, id. ac-
cipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπὸ τινος,
Plutarch. πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπὸ τινος, Lysias.
ferre alicui acceptum, εἰπεῖν ἔχειν εὐεργε-
τημὰ τινος, Isocr. adscribere deorum be-
nevolentiam, εὐεργετήματα τιθέναι θεῶν εὐνοίας,
Dem. predicare et meminisse, λῆγειν ἢ
μνημονεύεσθαι, Isocr. reddere, rependere,
ἀρετίζεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινος, Xen. ἀνταπο-
δοῦναι εὐεργεσίαν, Aristot. ἀντιστοιχεῖν τὸν εὖ
ποιήσαντα, Dem. ποιῆσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐε-
ργεταῖς, id. τὰς εὐεργετίας εἶναι τὰ δόξιντα ἔχειν
beneficii loco aliquo concedere alicui, τα-
ρέχειν τί τινι ἐν χάριτος ἢ δωρεῶς μίσειν οὐ-
ραν alicui beneficiis, τιμῶν τινά δωρεῶς,
id. superari beneficiis amicorum, ἡττηθῆναι
ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, Isoer. habere ali-
quid pro beneficio, ποιῆσθαι τι ἐν δωρεῶς
τάξει, Dem. loco beneficii accipere, μετὰ
χάριτος λαβεῖν τὸν beneficiis aliquem pro-
vocare, ὑπάσχειν τὰς εὐεργετίας εἰς τινά: cuius
magna beneficia extant in aliquem, ἢ με-
γάλα εὐεργετήματα ὑπάσχειται πρὸς τινά, id.
Beneficus, ὁ εὐεργετής, ὡν, Dem. εὐποιῶν, ἄνθρωπος,
Isocr. ὁ ἐπαρμόδιος, ἄνθρωπος, χρηστὸς, ἢ, ὄν,
ἀγαθός, ἢ, ὄν, id. ὁ δὲ ἢ φιλόανθρωπος, Isocr.
ὁ δὲ ἢ ἀγαπετός.
Benemeritus, ὁ εὐεργετής, ὡν, vere de civitate,
ἀληθῶς τῆς πόλεως, Dem.
Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ὡν, N. T.
Benevole, εὐνοϊκός, Dem. εὐμενός, Isocr. μετ'
εὐνοίας, Dem. audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν
τινός λέγοντος, id. et fideliter agere aliquo,
εὐνοϊκῶς ἢ πιστῶς πράττειν τι, id.
Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, Plut. ἡ εὐνοία,
Dem. ἡ εὐμενία, τὸ εὐμενές, ὡς, ἡ φιλο-
ανθρωπία, ὡν, et humanitas, εὐνοία ἢ φιλοαν-
θρωπία, et studium, εὐνοία ἢ προθυμία insignis,
εὐνοία μεγάλη magna et incredibilis, με-
γάλη ἢ σφοδρῶς singularis, πολλή: summa,
πλεῖστη, id. firmior, βεβαιότερα, Isocr. divina,
δαμονία, Dem. justa, δίκαια, id. vera, ἀλη-
θινή, Isocr. omni suspitione carens, ἀνυποπ-
τος, Dem. benevolentiam expetere, δεξιόγε-

σαι εὐνοίας, Isocr. aliquorum, παρακαλεῖσθαι
τινὰς πρὸς εὐνοίαν, Dem. tribuere alicui, δι-
δοῦναι τινί, id. habere erga aliquem, εὐνοίαν
ἔχειν πρὸς τινά, id. præstare alicui, παρέχειν
τινί, Isocr. demonstrare alicui, ἐνδείκνυσθαι
πρὸς τινά, Dem. φανερῶς ἐνδείκνυσθαι τινί
alicuius contrahere, κατὰσθαι παρά τινος, id.
λαβεῖν τινος, Isocr. conservare, διασῶσαι vel
διαφυλάττειν, id. remittere erga aliquem,
ἀφίστασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τινά, id. abji-
cere erga aliquem, παραδίδουσαι τὴν εὐνοίαν
εἰς vel πρὸς τινά, id. facere aliquid ex bene-
volentia, ποιεῖν τι κατ' εὐνοίαν, id. ἐπ' εὐνοίας
ποιεῖν τι, id. benevolentiam alicuius aliquid
commendare, παρακατατίθειν τὴν εὐνοίαν
τινός, Isocr. benevolentiam inuuius in per-
iculis non deserere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν
τοῖς δεινοῖς ἢ λείπειν, Dem. fustuari bene-
volentiam alicuius, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας
τινός: destitui benevolentiam et humanitatem
alicuius, ἀποστρεφίεσθαι τῆς εὐνοίας ἢ φιλοαν-
θρωπίας τινός, idem.
Benevolus, ὁ δὲ ἢ εὐνοός, contr. εὐνός, Dem.
εὐνοϊκός, ἢ, ὄν, ὁ δὲ ἢ εὐμενός, ὡς, alicui et
amicus, εὐνός ἢ φίλος τινί, id. est illi, γίνεσθαι
ἐπὶ, ὑπάσχειν εὐνοίας ἐκείνῳ, Isocr. ὁ πρόφρων,
Hom. benevolum habere aliquem, ἔχειν
τινὰ εὐνοῦν, Isocr. nancisci aliquem benevo-
lentiorum alio, τυχεῖν τινος εὐνοίερα, ἢ ἔτιερα,
id. benevolo animo sum erga aliquem, εὐ-
νοϊκῶς ἔχω πρὸς τινά, vel τινί, Dem. εὐμενῶς
ἔχω vel διακίμαι πρὸς τινά, Isoer. εὐνοίαν ἔχω
εἰς τινά, vel τινί, id.
Benigne, φιλοφρόνως, Xen. φιλοανθρώπως, Dem.
εὐμενῶς, Isocr. χρηστῶς.
Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ὡν, Isocr. ἡ χρηστότης,
ἴσως, N. T.
Benignus, χρηστός, ἢ, ὄν, Dem. ἀγαθός, ἢ, ὄν, id.
ὁ δὲ ἢ φιλόανθρωπος, ὡν, Isocr. ὁ δὲ ἢ ἐπιεικής,
ὡς, Dem. πρῶτος, id. et ignoscens hominum
erratis, πρῶτος ἢ συγγνωμὸν τῶν ἀνθρωπίνων
ἀμαρτημάτων, Xen. erga aliquem, πρῶτος
τινί, Plut.
Beo, beatum prædico, μακαρίζω, Dem.
εὐδοκίμοιζω, id. aliquem fortunæ ergo,
τινὰ τῆς τύχης, Arist. τινὰ διὰ τὴν τύχην,
Dem. majores, μακαρίζω τῶς προγόνους, Isocr.
alicuius causa, τινός, Aristoph. beatum
reddo, ποιεῖν τινά εὐδαίμονα ἢ μακάριον,
Isocr.
Bes, ἡ δημοσία, Lucian.
Bestia, τὸ θηρίον, Dem. immanissima, ἀγριώ-
τατον, Isocr. impura, μιανόν, Dem. nefaria
et immanis, μιανόν ἢ ἀμίαντον, id. cicur-
rare bestias et meliores efficere, ἡμετέραν
ψυχὰς θηρίων ἢ πλείονος ἀξίως ποιεῖν, id.
homo bestialis, ad quod bestia ejusmodi utatur
quis? ἐφ' ἢ δ' ἂν ἢ χηρῆσάτο τις ταύτην
θηρίαν; Dem. bestiarum more, θηριώδως,
Isocr.
Bestialis, e, ὁ δὲ ἢ θηριώδης, ὡς, Aristot.
Bestiarius, ὁ θηριώδης, Lucian.
Bestiola, τὸ θηριόδιον, Theophr. τὸ ζωΐδιον.
Beta, τὸ τεῦπλον, ὡν, Diosc.
Betula, ἡ σημύδα, Benz.
Bibacitas, ἡ φιλοποσία, Xen. ἡ πολυποσία,
Diosc.
Bibax, ὁ πολυπότης, Plut. ὁ δὲ ἢ πολυπότος,
Aristot. ποτικός, ἢ, ὄν, Plut.
Biblia, τὰ βιβλία, ὡν.
Biblicus, a um, βιβλικός, ἢ, ὄν.
Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, Diosc.
Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, Poll.
Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγός, ἔ.
Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ἔ.
Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ἴσως, Poll.
Bibliothecarius, ὁ ἐπιστάτης τῆς βιβλιοθήκης.
Bibo, onis, ὁ πόσις, ὡν, Aristoph.
Bibo, bibere, potum, vinum, οἶνον, Xen. per to-
tum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, id. merum,
ἀκραποποσία, Athen. lac, γαλακποποσία, id.
vinum, οἶνοποσία, id. parum, ἐλιγοποσία,
Plut. aquam, ὑδροποσία, Xen. frigidam,
ψυχροποσία, Plut. medicamentum, φαρμα-
κοποσία, Theophr.
Bibosus. Vide Bibax.

Bibulus, ὁ φιλοπότης, Poll. ὁ πολυπότης, Plut.
 Biceps, ὁ ἐξ ἡ διπλόφαλος, ὁ ἐξ ἡ διπρόσωπος: imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, Herodian.
 Bicolor, ὁ ἐξ ἡ δίχρους, contr. δίχρους, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίχρωμος, Galen.
 Bicornis, ε, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, α, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίκορος, α, Hippocr. ὁ ἐξ ἡ δίκορος, contr. δίκορος, Aristot.
 Bicornor, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, ὁ ἐξ ἡ δίκορος.
 Bicubitalis, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, εως, Diosc. δίκορος, id.
 Bidens, ὁ ἐξ ἡ διδύς, ονος.
 Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο διαδραμασάν ἡμερῶν, Herodian.
 Biennis, ὁ ἐξ ἡ διετής, εως, Aristot.
 Biennium, τὸ διετής, Æschin. ἡ διετία.
 Biennium, δίχρη, Dem. δίχρως, δίχρη, ἀνδίχρη, divido, δίχρωμαί, Polyb.
 Biferus, ὁ ἐξ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίφορος, α, terra, γῆ, Strabo. sum, δίκορος, Theophr.
 Bifidus, i. e. unguam bisulcam habens, ὁ ἐξ ἡ δίχρηλος, Aristot. ὁ ἐξ ἡ δίχρηλος.
 Biforus, ὁ ἐξ ἡ δίφορος, templum, νεώς, Poll.
 Biformis, ὁ ἐξ ἡ δίμορφος, α.
 Bifrons, ὁ ἐξ ἡ ἀμφοτέρωθεν, Plut. ὁ ἐξ ἡ διμετώπης, α, munio, φρουρά, App. ὁ ἐξ ἡ διπρόσωπος, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, Her.
 Bigae, ἡ συναγί, ἴδος, Plut. bigis vehor, συναγωγίμαι, Aristoph. bigarum auriga, ὁ συναγωγίτης, ἔ, Lucian.
 Bigamia. Vide Digamia.
 Bigarius, ὁ συναγωγίτης, ἔ, Lucian.
 Bijugus, ὁ ἐξ ἡ δίζυγος, Greg. Naz.
 Bilanx, ὁ ζυγός, ἔ, Plut. Vide Libella.
 Bilingualis, e, duarum linguarum peritus, ὁ ἐξ ἡ δίγλωσσος, Thuc. ὁ ἐξ ἡ δίφωρος, Poll. ex Philiston. i. e. aliud loquens, aliud sentiens, ὁ ἐξ ἡ δίλογος, N. T.
 Biliosus, ὁ ἐξ ἡ χολικός, Hipp. χολικός, ἡ, ὄν, Plut. extreme biliosus, i. e. valde iracundus, ὁ ἐξ ἡ ἀκρόχολος, Aristot.
 Bilis, ἡ χολή, ἦς, Plut. ira, id. Dem. bilem educens, ὁ ἐξ ἡ χολήτης, Gal. meram bilem congerens, ὁ ἐξ ἡ ἀκροχολός, id. bile mens carens, ἡ ἀχολία, Plut. bilis atra redundantia, ἡ μελαγχολία, Hipp. bile atra laboro, μελαγχολάω, Dem. bile amara redundans, ὁ ἐξ ἡ ἀκροχολός, Hipp.
 Bilostris. Vide Decemalis.
 Bimaris, ὁ ἐξ ἡ διβόλαστος, locus, τόπος, N. T.
 Bimatus, ἡ διετία, ας, N. T.
 Bimembris, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, Diosc.
 Binestrus, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, bimestre temporis spatium, δύο μῆνες, Herodian.
 Bimulus, ὁ ἐξ ἡ διετής, εως, Aristot.
 Bimus, idem quod anteced.
 Bini, δύο, αἱ, ἄ, Apoc. σύνδυο, Dem.
 Binominis, ὁ ἐξ ἡ διώνυμος, Plut.
 Bipalmis, ὁ ἐξ ἡ διδύς, α, Plut.
 Bipartior, scu bipertior, δίκορος, δίκορος.
 Bipartito, δίκορος, δίκορος, Dem. δίκορος, Thuc.
 Bipartitus, ὁ ἐξ ἡ δίμορφος, εως.
 Bipatens, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, Poll.
 Bipetalis, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, α, Xen. δίκορος, αἶμα, αἶμα, id.
 Bipedaneus, idem quod anteced.
 Bipennis, ὁ πέλεκυς, εως, Plut.
 Bipes, ὁ ἐξ ἡ δίκορος, οδος, Aristot.
 Birenis, ὁ ἐξ ἡ διήρης, εως, Poll.
 Bis, dis, bis aut ter causam capitis dicit, dis ἡ τρεῖς κρίνεται, Dem.
 Bissexus, sc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, Plut.
 Bisulcus, i. e. unguilas fissas habens, ὁ ἐξ ἡ δίχρηλος, Aristot.
 Bitumen, ἡ ἀσφαλτός, Diosc. refco, ἀσφαλτός, id. bitumine illino, ἀσφαλτός, LXX.
 Bitumineus, ὁ ἐξ ἡ ἀσφαλτικός, α.
 Bitumino, ἀσφαλτός, LXX.
 Bivium, ἡ ἀμφόδος, α, Xen.
 Blæsus, τραυλός, ἡ, ὄν, Plut. βλαστός, ἡ, ὄν, Gal. sum, τραυλίζω, Aristoph.
 Blande, φιλιανθρώπως, Dem. χαριέντως, id. admodum, πᾶν ἡδύς, id. blandius aliqui aliquid, προσειπέν τινα, Isocr. μελιχρῶς.
 Blandiloquentia, ἡ χρησολογία, N. T. ἡδύλογία,

Blandiloquus, ὁ ἐξ ἡ χρησολόγος, α, ἡδύλογος.
 Blandimentum, τὸ ἔλεγμα, τὸ εὐκλήθειον, Hom. τὸ θάρσυμα, Aristoph.
 Blandior, αἰνῶ, αἰκί, τινά, Plut. κοίξομαι, τινά, Aristoph. ἀρεσκόμεθα τινά, Xen. κολακίως τινί, Plut. vel τινά, Xen. auribus, χειρῶν, ἰσχυρῶν διαλέγων, Isocr. αἰκίλλω, Philostr.
 Blanditiæ, ἡ χρησολογία, N. T. ἡ κολακία, Dcm. τὸ ἀρεσκόμεθα, Plut. blanditiis sibi placare aliquem, διὰ κολακίας χειρῶν, αἰκίλλω, Xen.
 Blandus, ὁ ἐξ ἡ χρησολόγος, α, ὁ ἐξ ἡ εὐκλήθειος, α, Plut. ἀρεσκός, ἡ, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ εὐπροσέγγυος, α, Isocr. ὁ ἐξ ἡ αἰκίλλος, Plut. μελιχρῶς.
 Blasphemator, ὁ βλάσφημος, Dem.
 Blasphemia, ἡ βλασφημία, Plato.
 Blasphemo, βλασφημῶ, aliquid, τινά, App. aliquid, εἰς τι, Plat. ὑπὲρ τίνος, Isocr. πρὸς τίνος, id. Deum, εἰς Θεόν, Plato. βλάσφημῶ τι εἶπον, Dem.
 Blaspheumus, ὁ ἐξ ἡ βλάσφημος, α, Dem.
 Blatero, onis, ὁ σπερμαλόγος, Dem. ὁ λογοποιῶν, id. ὁ φλυαῶν, Isocr. ὁ ἀδόλιγος, Athen.
 Blatero, as, ληρέω, Isocr. ψαλλίζομαι, Aristot. ταυτολογία, Polyb. frustra, ἀδόλιγος τινά, Dem. βλασφημῶ μόνον, id. de re aliqua, φλυαῶ μόνον περὶ τίνος, Isocr.
 Blatta, ἡ σίδηρος, ας, Dem. ἡ τίλη, Lucian.
 Blennus, μωρός, ἡ, ὄν, Aristoph. ὁ ἐξ ἡ βλάξ, ας, Xen. εὐθύς.
 Blitum, τὸ βλίτον, Diosc.
 Boarium forum, τὸ βοσάλιον, τὸ βοσάλιον.
 Boatus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκητός.
 Boletus, ὁ βωλίτης, α.
 Bolis, ἡ βολίς, ἴδος: bolidem demitto, sive bolidem mare exploro, βολίζω, N. T.
 Bolus, ὁ βώλος, Basil.
 Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.
 Bombilo, βομβίς, Aristoph. βομβίαινα, Basil.
 Bombus, ὁ βόμβος: bombum edens, ὁ ἐξ ἡ βομβίτης, εως, Ælian.
 Bombycinus, βομβίαινος, ἴνα, ἴνα.
 Bombyx, ὁ βόμβυξ, υνος, Aristot.
 Bona, orum, ἡ ἄσια, ας, Dem. τὰ ὄντα, id. τὰ ὑπάρχοντα, Isocr. τὰ ἀγαθὰ, id. τὰ χρήματα, id. αἱ κτήσεις, εως, Dem. τὰ κτήματα, id. τὰ ἐγκτήματα, id. hereditaria, ὁ κληρός, Dem. animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ: corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ σωματί: fortune, ἀγαθὰ τὰ ἐξ ἑστέρας, sive ἕξωτερικῆ: Confer Opus, Facultates.
 Bonitas, ἡ ἀγαθότης, Greg. N. ἡ ἀγαθότης, N. T. ἡ καλοκαρδία, Xen. ἡ χρηστότης, Plut.
 Bonum, i, τὸ ἀγαθόν, ἔ, Aristot. τὸ χρηστόν, Dem. magnum, ἀγαθὸν μέγα, Dem. praeipuum et omnium maximum, ἡγεμόνιον ἐπάντων μέγιστον, id. maximum et splendidissimum divinorum bonorum et humanorum, τῶν θεῶν ἀγαθῶν ὁ ἐξ τῶν ἀνθρώπων μέγιστον ἐσεμνότατον, Isocr. admirandum, θαυμάσιον, Dem. perfectum, τέλειον, id. honestum et conveniens alicui, καλὸν ἐπὶ προσήκον τινί, id. eligere, ἀγαθὸν αἰετῆσαι, id. expectare, προσδοκᾶν, idem. accipere, μεταλαβεῖν, Isocr. precari Deos, εὐχεσθαι θεοῖς δίδουαι, Dem. accidere alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr. consecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, Isocr. ornatum esse bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τούτων ἀγαθῶν, Dem. frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, Isocr. ἀνήσυχτοι ἀγαθῶν, Dem. male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, Isocr. delectari bonis presentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, Dem.
 Bonus, ἀγαθός, ἡ, ὄν, Dem. χρηστός, ἡ, ὄν, Isocr. ἰσθός, ἡ, ὄν, Hom. vir, ἀγαθός, Dem. χρηστός, id. et honestus, καλὸς καγαθός, Isocr. et justus, χρηστός ἐξ δίκαιος, Dem. non improbus, sed omnino bonus, ἔ παντὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἐπὶ πάντων χρηστός: natura, φύσει χρηστός ἀνθρώπος, id. bonum efficere alicui, χρηστὸν παρασκευάζειν τινά, id. se praeberē, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτῶν, Isocr. πρότερον σκεῖν τοῖς ἐργῶν τῷ χρηστῷ, sive καλῶ κἀγαθῶ ἀνθρώπῳ, Dem. esse coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, id. bonorum amans, ὁ ἐξ ἡ

φιλάγαθος, N. T. bonorum osor, ὁ ἐξ ἡ ἀφιλάγαθος, α, ibid. bona verba quaeso, O Mars! εὐφραμί, ὦ Ἄρης! Lucian.
 Boo, μυκάομαι, Plut. βοῶν, id.
 Bootes, ὁ βοῶτης, α.
 Borealis, ὁ ἐξ ἡ βορέας, venti flatus, βόρεια πνεύματα, Theophr. boreale caelum, borealis aëris constitutio, τὸ βορρῆιον, Xen.
 Boreas, ὁ βορέας, Aristot. ὁ βορρῆς, α, Ælian. a borca, βορράθεν, Theodoret. borea expositus, ὁ ἐξ ἡ κατὰ βορρῆας, domus, οἰκία, Aristot. ad boream vergens, qui a borea perfatur, ὁ ἐξ ἡ προσβόρεος, Theophr.
 Boreus, idem quod Borealis.
 Bos, ὁ vel ἡ βῆς, βοῶς, Aristot. bos arator et jugum trahens, βῆς ἀρότης ἐπὶ ζυγῶν πανόσας, Ælian. boves pasco, βοσκολίαι, Lucian. boves macto, βαθνύται, Æschin.
 Botanice, ars, ἡ βοτανική, ἦς.
 Botanicus, βοτανικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Botrus, ὁ βότρυς, υνος, Theophr.
 Bovile, τὸ βοσάλιον, α, ἡ βόσταις, εως, Poll. τὸ βόστανον, α, id. τὸ βοσάλιον, α, Poll.
 Bovillus. Vide Bubulus.
 Brabeum, τὸ βραβεῖον, N. T.
 Brabeuta, ὁ βραβεύτης, ἔ, Aristot.
 Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον.
 Bracca, ἡ ἀνακρίσις, ἴδος, Xen. τὸ περισκέλιον, α, ἡ περισκέλις, ἴδος, Plut. braccæ, τὰ περισκέλι, ἂν, Phil.
 Braccatus, διεζωσμένος τὴν ἀνακρίσιδα.
 Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ὁ βραχιόνιος, ἦρος, Xen. τὸ περιβραχιόνιον, id. τὸ ψέλιον, Plut. τὸ ψέλιον, Xen. i. e. pars brachii, ὁ καρπός, ἔ, Dem.
 Brachium, ὁ βραχίον, ονος, Dcm. brachii flexus, ὁ ἀγκύλιον, ἄνος, id.
 Bractea, τὸ πέταλον, Plut. aurea, χρυσῶν, LXX.
 Bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητής, ὁ πεταλιτής, ἔ.
 Bracteatus, ὁ ἐξ ἡ παραπέταλος, α.
 Bracteola, τὸ πεταλίον, α.
 Brachia, τὰ βραχίονα, α, Aristot.
 Brassica, ἡ κρεμμύτι, ας, Diosc. σὸ κρεμμύτι, Poll. canina, ἡ κρεμμύτι, id. capitata, κρεμμύτι κεφαλατή.
 Brevi, ἐν βραχεί, Lucian. tempore disserere inter se, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, Isocr. refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, id. tam brevi tempore, ἐν ὀλίγῳ βραχεί χρόνῳ, Dem. mori, διὰ ταχέων ἀπολείσθαι, Ælian.
 Brevia, τὰ βραχίονα, α, in breviam incidere, τοῖς βραχίονα περιπίπτειν, Polyb. herere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχίονα, Plut.
 Breviarium, ἡ ἐπιτομή, ἦς, Aristot.
 Brevilquentia, ἡ βραχυλογία, ας, Poll.
 Breviloquus, ὁ ἐξ ἡ βραχυλόγος, α, Plut. sum, βραχυλογέω, id.
 Brevis, ἐπιτόμιμος, Synes. βραχύων.
 Brevis, e, βραχίον, εἶα, ἔ, Dem. ὁ ἐξ ἡ σύντομος, α, id. vita, βραχίον βίος, Hipp. oratio, βραχίον λόγος, Isocr. oratio multo brevior, λόγος πολὺ σύντομώτερος, id. brevis vite, ὁ ἐξ ἡ βραχυβίος, α, brevis temporis, ὁ ἐξ ἡ ὀλιγοχρόνιος, α, Xen.
 Brevisitas, ἡ βραχυότης, Plat. ἡ σύντομία, Arist. vite, συνοχρωρία βίος, Æl. sermōnis, ἡ συνοχρωρία τῶν λόγων, id.
 Brevisiter, βραχίον, Dem. βραχίον, id. συντόμως, id. ostendere aliquid, διὰ βραχίον ἐπιδεικνύειν τι, Isocr. dicere, συντόμως δηλῶν, id. docere re magnas, συντόμως διδόναι περὶ μεγάλων, Dem. brevis hæc declarare possum, συντομώτερον ἔργον δηλοῦσαι περὶ αὐτῶν, Isocr. cetera quam potero brevissime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἀνδύναμαι, σύντομώτατα δηλοῦναι περιόριστοι, id. brevissime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, Dem.
 Bruchus, ὁ βράχος, α, LXX.
 Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινή, Thuc. τὸ χεῖμα.
 Brumalis, ὁ, ἡ, τὸ τῆς τροπῆς χειμερινῆς.
 Bruttesco, ἀφρονέομαι, LXX.
 Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, Aristot. bruti instar vivere, ἀλογώδη διαίταν βόσκεισθαι, Suid.
 Brutus,

Brutus, ὁ εἰς ἢ ἄλογος, Aristot. i. c. stupidus, ὁ εἰς ἢ ἀναίσθητος, Dem.
 Brya, ἡ βρυαία, ης, Diosc.
 Bubalinus, βυβαλίνας, ἴνη, ἰων.
 Bubalus, ὁ βύβαλος, υς, Aristot.
 Bubile. Vide Boule.
 Bubo, ὁ βύβας, υς, Aristot.
 Bubulcitor, βυβυλίω, Poll.
 Bubulcus, ὁ βυβυλός, υς, Æli. ὁ βοηλάτης, υς, id. ὁ βοσπόμην.
 Bubulus, βόσιος, εἰς, εἰον, βοσκός, ἢ, ὄν, Thuc. bubula caro, βόσιον κρέας, vel simpliciter, τὸ βόσιον, Al. Aphrod.
 Bucca, ἡ γνάθος, υς, Dem. infarc buccas, φουσκῶν γνάθος, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα εἰσεῖν, Plato.
 Buccæa, ὁ ψυμάδος, Hom.
 Buccella, τὸ ψυμάδιον, υς, Laert.
 Buccina, ἡ βυκάνη, ης, Suid. ἡ σάλπιγξ, Themistod.
 Buccinator, ὁ βυκαυστής, Dion. Hal. ὁ βυκαυστής, Polyb. ὁ σαλπινγιστῆς, Dem.
 Buccino, βυκανίζω, σαλπινγίζω, Athen.
 Bucco, ὁ πρόσμομος, υς, ὁ γνάθων, υνος.
 Bucculentus, a, um, ὁ εἰς ἢ σωμαδής, εος, Poll.
 Buccolicus, βυκολικός, ἢ, ὄν, carmen, μέλος, Ælianus.
 Bucula, τὸ βοῦδιον, τὸ βοῦδάριον, Athen.
 Bufo, ὁ φύβαλος, Lucian.
 Bulbosus, ὁ εἰς ἢ βολβώδης, Theophr.
 Bulbus, ὁ βολβός, ὤ, Theophr.
 Bulga, ὁ μολγός, υς, Aristoph. ἡ ἰσποπτήρα, υς.
 Bulla, ἡ πομφολύγη, υγος, Lucian. ἡ πέμψις, υγος, Galen. τὸ φύσημα, Eurip. ἡ φυσάλις, ἴδος, Lucian. insigne pucrorum, τὸ σηφοδίσμιον, Poll. ἡ βύλλα, ης in bullas converto, πομφολυγίζω, Diosc.
 Bullatus, κεκασμημένος, ἐνή, ἐνον, κάλυξ, i. e. bullis turgens, ὁ εἰς ἢ πομφολυγώδης.
 Bullio, ζῶω, βράζω, Suid. bullire facio, ἀναβράζω, Diosc. Confer Ebullio.
 Bullo, πομφολυγίζω, Diosc.
 Bullula, τὸ πομφολυγίον, τὸ φυσματίον.
 Bura, τὸ ἐλεκθρον, Theophr.
 Burdo, ὁ ἡμίονος, Plut.
 Buris, idem quod Bura.
 Bustualis, ε, ὁ εἰς ἢ ἐπιτύμβιος, Poll.
 Bustum, ὁ τύμβος, parvum, τὸ ἡμιτύμβιον, Suid. busta cruo et deprædor, τυμβωρῶμαι, Arist.
 Butyraceus, βυτυράσιος, ἴνη, ἰων, Diosc.
 Butyrum, τὸ βύτυρον, Galen.
 Buxetum, ἡ πυξίαν, ὤνος.
 Buxcus, πυξίνος, ἴνη, ἰων, ὁ εἰς ἢ πυξίνας.
 Buxus, ἡ πύξος, υς, Theophr. buxo abundans, ὁ εἰς ἢ πυξίνας, εος.
 Byrsa, ἡ βύρσα, ης, Diosc.
 Byssinus, βύσσινος, ἴνη, ἰων, pallium, φάρος, Plut. verba, ῥήματα, id. lintum, ἰνῶν, Herodot.
 Byssus, ἡ βύσσιος, υς, Philo.

C.

CABALLINUS, ἰππείσιος, εἰς, εἰον.
 Caballus, ὁ καβάλλης, υς, Plut. ὁ ἵππος.
 Cacabo, κακαβίζω, Arist. τιτυβίζω, Athen.
 Cacabus, ἡ κακαβία, Athen. parvus, τὸ κακαβίον, Poll.
 Cacaturio, χυσιώσιος, Aristoph. χυσιώσιος, id.
 Cachecticus, καχκετικός, ἢ, ὄν, Galen.
 Cachexia, ἡ καχξία, Plut. cachexia laboro, καχκετάω, Polyb.
 Cachinnatio, ὁ καχξισμός, ὤ, Poll.
 Cachinnator, ὁ καχξιστής, ὤ, Poll.
 Cachinnor, καχξίζω, καχξιλίζω, Athen. καχξίζωμαι, Hesyech. valde, ἀνακαχξίζω μέλας, Plat. σαμμένειν, Lucian. vehementer super aliqua re, ἐκαχξίζω ἐπὶ τινι, Xenoph. ἐπικαχξίζω τινι, effuse, ὑπεκαχξίζω, καχξιλίζω, Aristoph.
 Cachinnus, ὁ καχξισμῶς, ὤ, Poll. ὁ κυχξισμῶς, Aristoph.

Caco, ἀποπατέω, Galen. ἀναχωρίζω, Herodian. ἀποσπυρίζωμαι, id. χέζω, Plut. in sellis, ἐπὶ τῶν δίφρων, Aristoph. caco in, ἐρχέζω, id. caco super, ἐπιχέζω, id.
 Cacadæmon, ὁ κακοδαίμων, Poll. τὸ δαιμόνιον, N. T. τὸ δαιμόνιον ποιεῖν cacadæmone plenus, ὁ εἰς ἢ δαιμονιῶδης a cacadæmone torqueri, δαιμονιζέσθαι, ibid.
 Cacoëthes, τὸ κακοήθης, εος.
 Cacoëtia, ἡ κακοζήλια, Lucian. τὸ κακοζήλον, Dem. Phal.
 Cæumen, ἡ κορυφή, ης, Thuc. montis, ἡ ἀκρόρεια, Philo. τὸ ἄκρον, Herodot. τὸ ἄκρον ὄρος, Ælianus.
 Cæumino, κορυφώω, ἀποκορυφώω, Polyb.
 Cadaver, ὁ νεκρός, Dem. ὁ νέκυσ, υος, id. τὸ πτώμα, υτος, Plut. aliquid, ὁ νεκρός τινος, Xen. cadaverum acervus, ἡ νεκρῶς, ἄδος, Lucian. σωρὸς νεκρῶν, Xen. cadavera spoliate, νεκροσυλεῖν, Lucian.
 Cadavrosus, ὁ εἰς ἢ νεκρῶδης, νεκρικός, ἢ, ὄν, Lucian.
 Cadiscus, ὁ καδίσκος, υς, Poll.
 Cadivus, πτάσιμος, ἴμη, ἰμων, ὁ εἰς ἢ εὐκατάπατος, υς, ὁ εἰς ἢ ἐρείθιμος, Eur.
 Cado, πίπτω, Dem. in genua, εἰς γόνατα in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, Athen. in faciem, ἐπὶ τὸ σῆμα in focvas, ἐμπύπτω in eis τὰ φέρω, Plut. in terram, καταπίπτω in eis γῆν, N. T. ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. in mala, περιπίπτω κακῶς, Isocr. in morbos, νόσους, Plut. animo, ἀναστίστω, Thuc. ob aliquid, ἀβυμάω τι, id. Plut. ἀβύμας ἔχω πρὸς τι, Xen.
 Caducator, ὁ κήρυξ, υκος, Xen. sum, κηρυκεία, Poll. caducatoris munus, ἡ κηρυκεία, υς, id. ἡ κηρυκεία, υς, Herodot.
 Caduccus, τὸ κηρυκίον, Polyb.
 Caduciter, πορσεύσας.
 Caducus, idem quod Cadivus, i. e. corruptibilis, φευγτός, ἢ, ὄν, N. T.
 Cadus, ὁ κάδος, Herodot.
 Cæcitas, ἡ τυφλότης, υτος, Arist. ἡ τύφλωσις, υος, Hippocr. ἡ ἀορασία, υς, LXX. ἡ ἀβλεψία, Theophr.
 Cæco, τυφλός, aliquid, τινῶ, Plato.
 Cæculus, ὁ εἰς ἢ ὑπότυφλος, υς.
 Cæcus, τυφλός, ἢ, ὄν, homo ad futura, ἄνθρωπος τῶ μέλλοντι, Plut. fons qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ, Xen. paries fenestras non habens, τυφλός τοίχος ista vel cæcus videat, ταῦτα εἰς τυφλῶ δῖλα, Plut. ὁ εἰς ἢ ἀλάος, Hipp. Hom.
 Cæcutientia, ὁ ἀμειλυνωτός, υς, Hippocr.
 Cæcutio, ἀμειλύνω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, Lucian. ἀμυδρὸν βλέπω, Ælianus. præ senio, ἐλαρωσθησαὶ ὀφθαλμοῖς μοι ἀπὸ τῆ γῆρας, LXX. nimia cupiditate, τυφλώτω τῇ ἐπιθυμίᾳ, Herodian.
 Cædes, ὁ φόνος, Dem. ἡ σφαγή, ης, Isocr. ὁ θάνατος, id. τὸ αἷμα, υτος, Dem. et vulnera et mortes, τραύματα εἰς σφαγαί εἰς θάνατοι, Isocr. fortuita, φόνος ἀκέραιος, Dem. consulto facta, ἐκ προνοίας, id. justa, δικαιοσ, id. iniqua, ἄνομος, Isocr. cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, Dem. esse auctorem, αἴτιον εἶναι τῶ φόνου, id. insimulari, αἰτίαν ἔχειν τῶ φόνου, id. diem dicere aliquid, λαχεῖν τινι φόνου εἰκότως, id. aliquid accusare, ἐπασιδασθαί τινα τῶ φόνου, id. reum aliquid agere, παραγράφασθαι τινι τὴν γραφὴν τῶ φόνου, id. perpetrata aliquid convincere, αἰεῖν φόνου τὸν δεδρακότα, id. ἀλίσκεσθαι τῶ φόνου, id. roos morte multare, ζημιώσθαι θανάτω τὸς ἐπὶ φόνου φεύγοντας, id. cædes fiunt in urbe, γίνονται φόνου, σφαγαί, θάνατοι, ἐν τῇ πόλει, Isocr. cædem patrare suis manibus, κτείνειν τινὰ ἀνοχηρία, Dem. cæde pollutum esse, κωνεῖν τῶ φόνου, id.
 Cædo, παύω, obvio, τὸς ἀπαντώντας, Dem. anum, σύψαω τὴν γραφὴν, mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, id. famulos flagris, αἰκίζω τὸς οἰκίτας, Isocr. parum aliquid, μὴ σφόδρα συγκρίπτω τινὰ, id. aliquid colaphis, πύξ παύω σῆμα τινὸς, Dem. multos hostes, πολλὸν φόνου ἐργάζομαι τῶν ἐναντιῶν, id.

Cædus, κοπτικός, ἢ, ὄν.
 Cælamen, ἡ γλυφὴ, Plut. τὸ γλύμμα, Poll.
 Cælator, ὁ γλυπτής, ὁ γλυπτής, ὁ γλυφεύς.
 Cælatura, quod sculptum est, τὸ γλύμμα, Poll. ἡ γλυφὴ, ης, Plut.
 Cælatus, ὁ εἰς ἢ ἀνάγλυπτος, υς, γλυπτός, ἢ, ὄν, LXX.
 Cælbs, ὁ εἰς ἢ ἄγαμος, υς, Xen. ὁ εἰς ἢ ἀγάμητος, ὁ ἡίθεος, Dem. ἀγνός, ἢ, ὄν, γάμαν, Plato. ὁ ἀζυγός.
 Cælibatus, ἡ ἀγαμία, Hesyech. τὸ ἀγάμιον.
 Cælo, γλύφα, aliquid, τι, Aristoph. ἐγκόστω.
 Cælum. Vide Cælum.
 Cælum, τὸ γλυφεῖον, Lucian. τὸ γλυπτήριον, ὁ ἐργαστής, Lucian. ὁ κοπίτης, id.
 Cæmentarius, ὁ τευχροποιός, Poll. ὁ τευχροδόμος, id.
 Cæmentitius, χαλίσιος, εἰς, εἰον.
 Cæmentum, ὁ χάλιξ, υκος, Thuc.
 Cæpe, τὸ κρομμυον, Xen. capas olere, κρομμύον ὀζειν, id.
 Cæpina, ὁ κρομμύον, ὄνος.
 Cæremonia, ἡ θερησκία, Herodian. τὰ περὶ τὸς θεῶς, Dem. τὰ πρὸς θεῶς, Isocr. τὰ τῶν θεῶν, id. θεῖα πράγματα, id.
 Cæruleus, κυανός, contr. κυανός, ἢ, ὄν, mare, θάλασσα, Arist. color, κυανὸν χροῖμα, Xen. cæruleo colore sum, κυανίζω, Diosc. cærulei coloris indolor, ἡ κυανώσις, υς, Plut.
 Cæsar, ὁ Καῖσαρ, υρος, Plut.
 Cæsaries, ἡ κόμη, ης, Plut. Confer Coma.
 Cæsium, κοπτικός, τριπτικός, Suid. τριπτήρ, id.
 Cæsio, ἡ τριπῆσις, εος.
 Cæsius, γλαυκός, ἢ, ὄν, Aristot. cæsios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, id. γλαυκὸς τὸς ὀφθαλμούς, Basil. γλαυκός, Plut. ὁ εἰς ἢ γλαυκὸς ὀφθαλμός, υς, Diosc. ὁ εἰς ἢ γλαυκώματος, Plat. cæsius color, ἡ γλαυκότης, υτος, oculorum, ὀμμάτων, Arist. cæsium reddi, ἀπογλαυκῶσθαι, Plut.
 Cæsipes, ὁ βαίλαξ, υκος, ὁ βῶλος, υς, Poll.
 Cæsipitor, ὁ παράφορον βαδίζων, Lucian.
 Cæsipitius, βαλάσιος, ἴνη, ἰων.
 Cæsipito, παράφορον βαδίζω, Lucian.
 Cæstrum, τὸ κέστρον, υς, Poll.
 Cæstra, τὰ λοιπὰ, τὰ ἄλλα, Dem. εἰς ἔτρα.
 Cæteri, ἕτεροι, αἱ, α' hi, isti, cæteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, Isocr. λοιποί, αἱ, ὃ, Dem.
 Cæteroqui, τὰ ἄλλα, Dem. ἄλλως, Aristoph.
 Cæterum, μέντοι, favos fingunt, cæterum non mellificanti, κηρία πλάττειν, μελιτονεύσαι μέντοι ἄδην, Aristot. μὲν ἔν, cætrum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν ἔν τὴν ἀρχὴν παραλαβὸν πάντα ὑπισκίνοισεν, Dem. καὶ δὴ, id.
 Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ἡ καλαμίς.
 Calamister, ἡ καλαμίς, Diosc. ἡ κνήσις, Plut.
 Calamistro, βοσφουρίζω, Dion. Halicarn.
 Calamistror, idem quod Calamister.
 Calamitas, ἡ συμφορὰ, υς, Dem. τὰ δεινὰ, id. ἡ μοχθηρία, υς, id. calamitates et miseriae, συμφοραὶ εἰς ἀτυχίας, Isocr. calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, Dem. par, τὰ ἴσα κακὰ summa, συμφορὰ ἰσάκη, id. deplorata, ἀνίκετος, Isocr. communis, κοινὴ ἀπασί, Dem. conjicere aliquid in calamitate, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακόν, Dem. προσεῖναισθαί τινι συμφορῶν, id. περιβαλεῖν τινι τῇ συμφορῇ, id. calamitatem cavere, vitare, συμφορῶν φυλάττειν, Isocr. διαφεύγειν in maxima calamitate incidere, ἐρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφορῶν, id. ἵκειν εἰς ἀτυχίαν, id. περιπίπτειν ἀτυχίαις, Dem. premi calamitate, γίνεσθαι περὶ συμφορῶν, sc. ἐπὶ συμφορῇ, id. εἶναι ἐν δεινῷ τινι, id. χεῖρον πρᾶττειν, Isocr. ἀτυχεῖν ἀτυχίᾳ, Dem. mederi calamitati, ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν, Isocr. ἐπανορθῶν τὴν ἀτυχίαν πόλως, id. ἐπαμύνειν τῇ συμφορῇ, id. liberare aliquid e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, id. ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἀπάντων, Dem.
 Calamitose, ἀτυχίως, Isocr. ἀλλίως, Dem. ἐπιτηδῶς, Isocr. ἀλλίως εἰς κακῶς, Dem. δυστυχῶς.
 Calamitosus, ἡ

Calamitosus, ὁ ἐξ ἡ δυστυχίας, ἴσως, Dem. ἀτυχῶν, ἴσως, ἔν, id. κακοπαθῶν, ἴσως, ἔν, Isocr. πορῶν, ἴσως, ἔν, et infelix, παλαιῶτος ἐξ δυστυχίας, ἄλλιος ἐξ παλαιῶτος omnium calamitosissimus, πάντων παλαιῶτος, id. ἀπάντων ἀνθρώπων ἀβλήτωτα διακείμενος, Isocr.
 Calamus, ὁ κάλαμος, Diosc. ὁ δόναξ.
 Calathus, ὁ κάλαθος, Poll. parvus, ὁ καλαβίσκος, id. τὸ καλλέθιον, Schol. Callim. ἡ καλαβίς, Hesych. ὁ κῆπις, Plut.
 Calator, ὁ κλητήρ, ἦρος, Dem. ὁ κλητῆρ, ἦρος, id.
 Calatus, a, um, κληθείς, ἴσως, ἔν.
 Calcaneus, ἡ πτέρνα, ἔν, Dem.
 Calcar, τὸ πλῆκτρον, Aristoph. τὸ κέντρον, ἔ, Strabo. ἡ ἐγκυβητής, ἴδος, id. ὁ περιεστῆρ, ἦρος, calcaribus incito, μουπιζῶ, Heliodor. calcar addo currenti, τὸν πρέχοντα ὄρνυον, περιβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.
 Calcarius, ὁ γυψοποιὸς, ἡ τιτανιοποιὸς, ἔ.
 Calcaro, ὁ λινοβάτης.
 Calcatuus, εἰσέδομος, ἔν, ἔν, Xen.
 Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xen. ex lino confectum, λίνω πεποιημένον, Herod.
 Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, Xen.
 Calceo, ὑπόδω, et calceor, calceos induo, ὑπόδωμαι, Xen.
 Calceolarius, ὁ ὑπόδηματοποιὸς, ἔ.
 Calceolus, τὸ ὑπόδηματίον.
 Calceus, τὸ ὑπόδημα, Xen. τὸ πῆδιον, Hom. calceis carco, ἀνυποδύεται, calceis carens, ἡ ἔ ἀνυποδύεται, Xen. calceorum parentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδύσις, Plato.
 Calcitratio, ὁ λακτισμός, ὁ ἀπολακτισμός, Plut.
 Calcitro, -onis, ὁ λακτιστής, Xen. ὁ πτεριστής.
 Calcitro, λακτιζῶ, aliquid, τι, Dem. Phal. ἀπολακτιζῶ, Lucian. πτεριζῶ qui ab adversariis in ventre calcitrat, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, Lucian. calcitrate adversus stimulum, λακτιζεῖν πρὸς κέντρον, N. T.
 Calcitrosus, λακτιστικός, ἡ, ὄν, λακτιζῶν, ἴσως, equus, ἴσως, Poll.
 Calco, πατώ, aliquid, τι, Herodian. viam, εἰδέω ἔδῶν, Xen.
 Calculatio, ὁ ψηφισμός, ἔ, ὁ λογισμός, ἔ, Æschin.
 Calculator, ὁ ψηφιστής, ὁ λογιστής, ἔ, Plut.
 Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Aristot.
 Calculosus, ὁ ἐξ ἡ λιθώδης.
 Calculus, parvus lapis, τὸ λιθάριον, Theophr. morbus, ἡ λιθίασις, Diosc. computatorius et judicialis, ἡ ψῆρος, Dem. damnatorius, ψῆφος ἀνωστήσα, καθαρῶσα salutaris, ἡ ψῆφος σῶσις, id. calculo bene subducto, λελογημένους, Herodot. calculo laborare, λιθιάειν, ἔν, Diosc.
 Caldarium, ὁ θερμαντήρ, ἦρος, Poll. τὸ θερμαντήριον, ἔ, id.
 Caldus, Vide Calidus.
 Calefacio, θερμαίνω, Plut. Ζέω, Naz. aliquid, Ζάλωπα τι, Synes. παρθεριμαίνω, Athen.
 Calefactio, ἡ θερμασία, εως, Aristot. ἡ θερμασία, id.
 Calefactorius, θερμαντικός, ἡ, ὄν, Diosc. συνθερμαντικός, ἡ, ὄν, Galen.
 Calefactus, ἡ, ἡ θερμανσία, Aristot. ἡ θερμασία, Hipp. ἡ διαθερμασία, Aristot.
 Calefactus, θερμαντός, ἡ, ὄν, Aristot. ad ignem, θαλάσσιος παρὰ τῶν πυρῶν, Gal. θερμανθείς, bene, ὁ ἐξ ἡ εὐθερμαντός, Theophr.
 Calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομαι, id. θάλωπα, Galen.
 Calendæ, αἱ καλῆνδαι, ἄν, ἡ νεμηνία, Plut. ἡ νεμηνία, singulis Calendis, ἀνὰ πάσας νεμηνίας, Herodot.
 Calendarium, ἡ ἐφημερίς ἐπιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, ἔ.
 Caleo, Ζέρομαι, Aristot.
 Calesco, idem quod Calefio.
 Caliculus, τὸ κυλίσιον.
 Caliditas, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θερμόν, Theophr.
 Calidus, ὁ ἐξ ἡ θερμότης, ὁ ἐξ ἡ ἔνθερος, locus, ὁ σῶτος, Plut. a pugna, ἀπὸ μάχης, id. a certamine, τῶν ἀγῶνι, id. calido animo ad res frigidas accedere, θερμῶν ἐπὶ ψυχρῶσιν κα-

δίαν ἔχειν, Soph. calida aqua, τὸ θερμόν, sc. ὕδωρ, Gal. valde calidus, ὁ ἐξ ἡ διῦθερος, Aristot. aliquidantum, ὁ ἐξ ἡ ὑπόθερος, locus, χωρίον, Poll.
 Caliga, ἡ σκελεθ, ἄς, Poll.
 Caligatio, ἡ ἀμβλυνομία, ας.
 Caliginosus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ζοφώδης, ζοφώδης, ἄς, ὄν, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀχλύωδης, Hipp. ὁ ἐξ ἡ σκοπῶδης, Plut. γνοφώδης, Eur.
 Caligo, -inis, ὁ ζόφος, Plut. ἡ ἀχλύς, ὄνος, Isocr. ὁ σκότος, ἔ, Dem. ἡ ἐπισκόπησης, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, Galen. ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Diosc. κνέφας.
 Caligo, as, ἀμβλυνοτία, Lucian. Confer Cæcutio.
 Calix, ἡ κύλιξ, Plut. τὸ ποτήριον.
 Calleo, ἐπιστάλωσα, i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, Isocr.
 Callesco, τυλόμαι, Diosc.
 Callide, πανέργως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Isocr. ago, πανεργῶν, Dem. δολοφρόνως.
 Calliditas, ἡ πανεργία, Dem. τὸ σόφισμα, id. ἡ δεινότης, id. doli et calliditates, τέχναι ἐξ πανεργίας, id.
 Callidus, ὁ ἐξ ἡ πανέργος, Dem. πανεργῶν, ἴσως, ἔν, Isocr. δεινός, ἡ, ὄν, Dem. et improbus, πανέργος ἐξ δεινός, id. ὁ ἐξ ἡ δολοφρόν.
 Callis, ἡ πρίσις, ἔ, Xen. ὁ σῖσις, Polyb. ἡ ἀστράπη, ἔ, et via, ἐξ ὁδός, Herodian. ὁ πάτος, Hom.
 Callosus, ὁ ἐξ ἡ τυλώδης, εως, Plato. τετυλωμένος, ἔν, ἔν, Xen. callosum reddo, τυλώω, id. callosus fio, τυλόμαι, Diosc.
 Callus, ὁ τύλος, Lucian. τὸ τύλωμα, Hesych. callum obduco, τυλόω, οἶν, τὸ σῆμα, Xen.
 Calo, as, καλέω. Confer Voco.
 Calo, onis, ὁ κεινοφόρος, ἔ, Xen. ὁ ξυλοφόρος, Athen.
 Calones, τὰ καλοπῶδα, ὦν, Suid.
 Calor, ἡ θερμότης, Plut. τὸ θερμόν, ἔ, Theophr. ἡ Ζέρις, Thuc. τὸ Ζάλωπος, εως, Xen. ἡ Ζερμασία, Aristot.
 Calorificus. Vide Calefactorius.
 Calva, τὸ κρῆνον, ἔ, Lucian.
 Calvaria, idem quod Calva.
 Calvaster, ὁ ἀναφάλαντος, LXX.
 Calveo, φαλακρός εἰμι.
 Calvesco, φαλακροῦμαι.
 Calvities, ἡ φαλακρότης, ἡ φαλάκρια, ἡ φαλάκρωσις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ib. ἡ φιλότης τῆς κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.
 Calumnia, ἡ διαβολή, ἦς, Dem. ἡ συκοφαντία, id. τὸ συκοφάντωμα, id. et maledictum, συκοφαντία ἐξ βλασφημίας et falsum crimen, συκοφαντία ἐξ παρανομίας συκοφαντία ἐξ ψευδῆς λόγος tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολή. τοσαύτη ὑπερβολή συκοφαντίας calumniam timere, συκοφαντίας φοβεσθαι διαβολὴν εἰλαβεῖσθαι, Isocr. suggerere alicui, δίδοναι συκοφαντίαν τινί, Dem. gravissimum creare alicui, καταστῆσαι τινά εἰς μεγίστην διαβολὴν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λαορίας refutare, διαλύσαι seu διαλύσασθαι διαβολὴν, id. repellere, διαβεσθαι ψευδῆ λόγον ἐξ συκοφαντίαν, Dem.
 Calumniator, ὁ διάβολος, Dem. ὁ διαβάλλων, ὄνος, Isocr. ὁ συκοφάντης, Dem. ὁ συκοφάντων, ἔντος, id. ὁ λαοδρόν, ἔντος, Isocr. ὁ λαοδρόν, ἔ, ὁ βλάσφημος, ἔ, id. et nugator, βλασφημῶν ἐξ φλυαρῶν, Isocr. et acerbus et serpentina natura homo, συκοφάντης ἐξ πικρός ἐξ ἔρις τὴν φύσιν ἀνθρώπος, Dem. magnus et insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίαν, id.
 Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ἡ συκοφαντήσα, ἡ λαοδρόσα. Confer anteed.
 Calumnior aliquid, διαβάλλω τινά, Dem. βλασφημέω εἰς τινά, id. λαοδρόω seu λαοδρόμαί τινί, id. τινά, Isocr. εἰς τινά, id. συκοφαντέω τινά, id. πλῆνους τινά, Dem. ἐπιπράζω τινί, id. κακῶς λέγω τινά, id. aliquid, συκοφαντέω τι, Isocr. λαοδρόμαί τι, Æschin. aliquid ob aliquid, συκοφαντέω τινά τινος, Ælian. et maledicere, διαβάλλειν ἐξ βλασφημῶν, Isocr. et mentiri in aliquid, διαβάλλ-

λειν ἐ καταψευδῆσθαι τινά, id. conviciis et contumeliis proscribere, συκοφάντις ἐ προσηλακτιζῶν, id. acerrime, τὰ μέγιστα, id. maxime, μάλιστα, Isocr. semper, συνεχῶς, Dem. manifeste, περὶφανῶς, id. acerbè, πικρῶς, Isocr. petulantè, ἀσελγῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ πρῶτον, Dem. falso, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, ἔ δικαίως, Dem.
 Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντικῶς.
 Calumniosus, συκοφαντικός, ἡ, ὄν, Luc. ὁ ἐξ ἡ συκοφαντικῶς, εως, Lysias.
 Calvus, φαλακρός, ἄ, ὄν, Luc. τὴν κεφαλὴν, id. μακρῶς, ἄ, ὄν, Arist. ὁ ἐξ ἡ λιποθροῖς, χρος, Æl. calvum reddo, μακρῶς, Aristoph. calvus fio, μακρῶς γίνομαι, Æl.
 Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ἔ, N. T. calcibus peto, λακτιζῶ, Aristoph. πτεριζῶ.
 Calx, ἡ τίτανος, Lucian. ἡ κόνια, Gal. ἡ γύψος, Paus. viva, κόνια ἄσβεστος, Ægin. calce obducere, τιτανῶσαι, Hesych. ἐπιπρέχειν τιτανῶν, Lucian. calce oblitus, τιτανῶμενος, ἔν, ἔν, Hesych. τιτανῶδες, ἡ, ὄν, id. κονιατός, ἡ, ὄν, Theophr. calce dealbo, κόνιας, Dem. κονιάμαι, Plut. calce inductum seu dealbatum opus, τὸ κονιάμα, Theophr. calce inducens aliquid, ὁ κονιατής, ἔ, Hesych. inductio quæ fit calce, ἡ κονίασις.
 Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.
 Calyx, ἡ κάλυξ, ὄνος, Theophr.
 Cambio, ἀμετέρομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι.
 Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγή, ἦς.
 Camelarius, ὁ καμηλιτής, ἔ, Arist.
 Camelinus, καμήλιος, εἰα, εἰον.
 Camelpardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.
 Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ἔ, Xenoph.
 Camera, ἡ καμάρα, ας, Galen.
 Camerarius, καμαράνδης, ἡ, ὄν.
 Cameratio, ἡ καμαράσις, εως.
 Cameratus, καμαράτος, ἡ, ὄν, Diosc.
 Camero, καμαράω, αἶ.
 Caminalis, idem quod sequens.
 Caminarius, καμινάσις, αἴα, αἴον, fuligo, αἰβάλη, LXX. ὁ καμινότης, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινότης, Athen. ὁ ἐξ ἡ καμινώδης, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοή καμινώδης, Strabo.
 Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμνος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, ἔ, Schol. Arist. in camino excoquo, καμινῶν, Strabo. in camino opus faciens, ὁ καμινότης, ἔ, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινότης, ας, Herodian. opera quæ navatur circa caminum, ἡ καμινία, ας, Theophr. i. e. fumi receptaculum, ἡ καμινώδης, τὰ καμινώδης, ἡ καμινώδης, Herodot.
 Cammarus, ὁ κάμμαρος, et τὸ κάμμαρον.
 Camœna, ἡ μῦσα.
 Campana, ὁ κῶδων, ὄνος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥοπαλιον, ἔ, campanam pulso, τὸν κῶδωνα κρούω, καθανίζω, Aristoph.
 Campanula, τὸ κῶδάνιον.
 Campestre, τὸ περὶζωμα, ατος, Plut.
 Campestris, πεδίνος, ἡ, ὄν, Xen. πεδίνος, ἡ, ὄν, Theophr. πειδιώσις, αἴα, αἴον, πειδιώκος, ἡ, ὄν.
 Campsor, ὁ κολλυεστής, ἔ, Lysias.
 Campus, τὸ πεδίον, ἔ, Plut. Martius, πεδίον Ἄρσιον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Isocr. campum vastare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, id.
 Camus, fiscella, ὁ κημῶς, ἔ, Aristoph. ca, istrum, camum circa os habere, ἔχειν κημῶν περὶ στόματι, Athēn. camum circumpono, κημῶν, Xen. cami circumpositio, ἡ κημῶσις, εως, Hesych.
 Canalicula, τὸ σωληνάριον, Eustath.
 Canaliculatum, σωληνωδῶς.
 Canaliculatus, ὁ ἐξ ἡ σωληνωδῆς, εως.
 Canaliculus, idem quod Canalicula.
 Canalis, ὁ σωλῆν, ἦρος, Plut.
 Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, εως.
 Cancellatus, δικτυωτός, ἡ, ὄν, LXX.
 Cancelli, ἡ κηκλίς, ἴδος, Plut. τὸ δρυφικτον, ἔ, Hesych.

Hesychi, cancellis includere, περιβάλλειν
κιγκλίδα, Plut.
Cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην
ἔξαλειψα, Dem.
Cancer, ὁ καρκίνος, animal, Aristot. sidus,
Arat. morbus, Hipp. τὸ καρκίνωμα, Diosc.
parvus, τὸ καρκίνιον, Aristot. cancro similis,
sive e cancerum genere, ὁ ἢ καρκινώδης,
id. cancro morbo infestari, καρκινώσθαι,
Hipp.
Candefacio, λευκάω, Xen. λευκαίνω, i. c. igni-
tum reddo, διαπυρόω, ἐκπυρίζω.
Candefactus, λελευκαμένος, ἐν, ἰον, Dem. igne,
ὁ ἢ ἡ διάπυρος.
Candefo, λευκοῦμαι, Dem. igne, διαπυρίζομαι.
Candela, ὁ λύχνος, Xen. Confer Lychnus.
Candelabrum, τὸ λύχνιον, Athen. ἡ λυχνία,
N. T.
Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, Theophyl.
i. e. ignitus sum, ἐκπυρόομαι, διαπυρός
εἰμι.
Candicans, ὁ ἢ ἡ ὑπόλευκος, ὡ, Diosc.
Candico, ὑπολευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.
Candidatus, alba veste indutus, ὁ ἢ ἡ
λευχέϊμαν, ὄνος, ὁ λευχευμένον, ἄν, Herod.
ambiens officium, ὁ παραγγέλλων ἀρχὴν,
Plut.
Candide, i. e. sincere, ἀπλῶς, Dem. ἀδόλως,
id. ἀνιδόλως, Isocr. ἀφελός, Dem. et sincere
scribere aliquid, ἀπλῶς ἢ ἀδόλως γράφειν τι,
id. et aperte administrare remp. ἀπλῶς ἢ
φανερῶς πολιτεῦσθαι, id.
Candidus, albus, λευκός, ἢ, ὄν, Confer Albus,
i. e. sincerus, ὁ ἢ ἡ ἀφελός, ἐός, Dem. ὁ ἢ ἡ
ἄκακος, ὡ, id. ὁ ἢ ἡ ἄδολος, ὡ, Plat. ἀπλόος,
ἄς, ἀπλόον, ἦ, ἀπλόον, ἐν, Dem. vere et amicus,
ἀπλόως ἀπλόος ἢ φίλος, vir, ἀπλόικος ἀνήρ,
Lucian. et ingenuus homo, ἀφελός ἢ παρρη-
σίας μεσός, id.
Candor, ἡ λευκότης, Aristot. morum simpli-
citas, ἡ εὐθύεια, Dem. ἡ ἀκακία, id.
Caneo, πολλός εἰμι.
Canesco, πολλοῦμαι, Aristot.
Cani, αἱ παλαιαί, ὄν, Isocr.
Canicula, τὸ κύνιδιον, Xen. τὸ κύνριον, id. sidus,
ὁ σείριος, ὡ, Hes. ὁ κύν, Aristot. post canic-
ulam, i. c. post mediam aetatem, μετὰ
κύν, Theophr.
Canicularis, κυνικός, ἢ, ὄν, Xenoph. dies canic-
ularis, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ
κύν vel ὑπὸ κύνος ἡμέραι. Confer articulum
antecedent.
Canine, κυνήδον, Lucian.
Caninus, κυνικός, ἢ, ὄν, Xen. κύνιος, εἴα, ἰον,
Sext. Empir. canino ritu, κυνήδον, Lucian.
canina sentis, κύνιαρος vel κύνιαρα ἄκανθα,
Athen.
Caus, ὁ vel ἡ κύν, κύνος, Aristot. canibus ob-
jici seu objectum esse, κύνων δέϊπνον εἶναι, AEl.
caenes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Emp. a cane
morsus, ὁ ἢ ἡ κυνόπηκτος, Diosc.
Canistrum, τὸ κύνιστρον, Poll. ὁ κύνισ, Plut. τὸ
κύνον, Thuc. τὸ κύνιστρον, Athen. ligneum et
plexum, κύνον ἔζυλον ἢ πλεξτόν, id.
Cantities, ἡ σπολιότης, ἡ σπολιῶ, Isocr.
Canna, ὁ δόναξ, ακος, Diosc. ὁ κάλαμος, ὡ, id.
ἡ κάννη, vel καννά, ἦς, Aristoph.
Cannabaceus, κανναβένιος, ἰν, ἰον.
Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, Diosc.
Cannetum, τὸ δονακίον, τὸ καλαμῶδες, sc. χωρίον.
Canneus, καλάρμινος, ἰν, ἰον, Athen.
Cano, ἔδα, Dem. αἰδέω, id. μέλπω, ἡμνέω,
pæanas, ἔδα παιάνας, id. cantilenas, ἔσ-
ματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. lau-
des alicujus, ἐγκάμινος, Aristoph. tibia
cantionem amatoriam, ἀλλῶς ἄσμα ἐρωτι-
κόν, Aristot. suavissime, εὐφρονέστατος ἢ
ἠδονώτατος εἰμι, AElan. classicum, σημαί-
νω μάχηςθαι, Xen. receptui, σημαίνω τὸ ἀνα-
κλητικόν, Plut.
Canon, ὁ κανὼν, ὄνος, AEschlin.
Canonicus, κανονικός.
Canonicus, κανονικός, ἢ, ὄν.
Canore, ὠδικός, Aristot.
Canorus, ὠδικός, ἢ, ὄν, Lucian. λυγρός, ῥά,
ρόν, Hom.

Cantor, ὁ ψάλτης, ὡ, Plut. ὁ αὐδός.
Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.
Cantharus, ὁ κύνθαρος, ὡ, parvus, τὸ κύνθαριον,
Plut.
Canthus, ὁ κύνθος, ὡ, Aristot.
Canticum, τὸ ἄσμα, Dem. τὸ ἄσμα, Gregor.
ἢ ἠδὴ, Xenoph. ἡ αὐδή, Dem. τὸ μέλος.
Cantilena, idem quod Canticum.
Cantiuncula, τὸ ἀσματίον.
Canto, ψάλλω. Confer Cano.
Cantor, ὁ ὠδός, Plat. ὁ μελωδός, Lucian.
Cantus, τὸ μέλος, εως, Lucian. ἡ μελωδία, ας,
Athen. lugubris, ἡ Θρηνηδία.
Canus, πολλός, ἄ, ὄν, Diosc.
Capacitas, ἡ χωρησις, τὸ χωρημα, ἡ εὐρυχωρία.
Capax, ὁ ἢ ἡ εὐρυχωρός, ὁ ἢ ἡ εὐρυχωρής, Thuc.
δειπτικός, ἢ, ὄν, sum, χωρέω, eorum qui
conveniunt, πρὸς ἐνσέλθοντας, Thuc. doctrinæ,
τὴν διδάχην, Dem.
Capedo, ἡ εὐρυχωρία, i. e. vas quoddam, ἡ κυ-
λίσκη.
Capella, τὸ αἰγίδιον, ὡ, LXX.
Caper, ὁ τράγος, Aristot. ὁ αἰξ, αἰγός, Herodot.
ὁ χίμαιρος.
Capero, βυσθώ, Diosc. βυσθίω, Arist.
Capesso, αἰρέω, aliquid, τι, Xen. rempublicam,
ἄπτομαι τῷ πολιτεύματι, id. λαμβάνω τὰ τῶν
κινῶν, Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι
τῷ πράγματι, Plut. imperium, αἰρέω τὴν
ἀρχήν, Plat. pugnam, ἐγγυεῖω τὴν μάχην,
Plut.
Capillaceus, ὁ ἢ ἡ τριχώδης, εως.
Capillamentum, τὸ τρίχωμα, Aristot.
Capillatus, τριχώδης, ἢ, ὄν, Aristot.
Capillitium, τὸ τρίχωμα, Aristot. ἡ κόμη, Dem.
arte factum, ἡ κόμη σπρόσθιος, Xen.
Capillo, τριχῶς, Diosc.
Capillus, ἡ θριξ, τριχός, Aristot. ἡ κόμη, id.
plexus et intortus, ὁ πλόκαμος, Herodot. ca-
pillorum nodus, ἡ πλοκαμῖς, defluvium, ἡ
ἀλωπεκία, Galen. capillos como, τριχοπλα-
στῶν nutrio, κομῶ, κομοστροφῶ, Strabo.
molles habens, ὁ ἢ ἡ μαλακώδεις, Aristot.
paucos habens, ὁ ἢ ἡ ἐλιγυέρις, crispos ha-
bens, ὁ ἢ ἡ ἀλόβοις, id. pulchros faciens,
ὁ ἢ ἡ καλλίβοις, Diosc.
Capio, αἰρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος,
Isocr. virum, ἄνδρα, id. urbem obsidione,
ἀλίσκω πόλιν πολιουργία, Dem. hasta vel
bello, λαμβάνω πόλιν δουράτωρον, seu αἰχ-
μάλωτον, Isocr. avaritiam alicujus, χωρέω
τὴν πλεονεξίαν τίνος, Dem. comprehendo
aliquid, δεχόμεθα τι, Dio. Chrys. utilitatem
ex aliqua re, ἀφελόμεθα ἀπὸ τίνος, Xen.
consilium de re aliqua, βουλευόμεθα πρὸς τίνος,
Isocr. ex re aliqua voluptatem, χυρίζω ἐπὶ
τῆν, Xen. aliquid vivum, ζωηρὸν τινά, Thuc.
intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plato.
Capistro, κηρέω, Xen. φέρω, N. T.
Capistrum, ὁ κηρός, Xenoph. τὸ περιστόμιον,
LXX. τὸ κεφαλῶδες, ὁ φίμος, Luc.
Capital, ἡ κεφαλὴ, Aristot. τὸ κρηδόνιον.
Capitalis, ad caput pertinens, κεφαλικός, ἢ, ὄν,
Diosc. mortem merens, φονικός, ἢ, ὄν, faci-
nus, ἀδικημα, Lycophr. ἐσχάτος, ἄστη, ατον,
odium, μίσος θανατικός, ἢ, ὄν, causa, δίκη,
Plut. facinus morte dignum, ἀδικημα φον-
ικόν, Lycophr.
Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κε-
φαλικῶς κολάζεσθαι, Herodian.
Capitatus, caput habens, κεφαλῶτος, ἢ, ὄν,
Diosc.
Capitellum, τὸ κεφάλιον, Diosc.
Capitium, ἡ κεφαλὴ, ἴδος, Aristot.
Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος.
Capitularis, ὁ ἢ ἡ κεφαλαιώδης, εως.
Capitulatum, κεφαλαιώδης, Aristot. ἐπὶ κεφα-
λαίω, Thuc. ἐν κεφαλῶν, Dcm. attingo, κε-
φαλαιώδης, Thuc.
Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, Poll. τὸ κεφάλιον,
Diosc. pars libri, τὸ κεφάλιον, ἡ κεφαλὴ,
ἴδος, N. T.
Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ὡ.
Capra, ἡ αἰξ, αἰγός, Aristot.
Caprarius, ὁ αἰξόλος, Poll. ὁ αἰγώδης, ὁ αἰγώ-
νιος.

Caprea, ἡ αἰγαργός, ἡ δοξός, δορκός, Al. Aphrod.
ὁ δορκός, Diosc. ἡ δορκίς, ἄδος, id. parva,
τὸ δορκάδιον, ὡ, LXX.
Capreolus, τὸ δορκάδιον, LXX.
Capricornus, ὁ αἰγώκερος, ὤτος, Lucian.
Caprificatio, ὁ ἐριναρμός, ὡ, Theophr.
Caprificor, ἐριναρμός, Theophr. ἐριναρμός, id.
Caprificus, ὁ ἐριναρμός, ὡ, Theophr. fructus, τὸ
ἐριναρμόν, ὡ, Aristot.
Caprile, ὁ αἰγῶν, ὤτος.
Caprinus, ὁ ἢ ἡ αἰγίσιος, ὡ, N. T. caseus,
αἰγίσιος τυρός, Athen. caprina pellis, ἡ αἰγίη,
ἦς, Herodot. contr. αἰγίη, ἦς.
Capsa, ἡ κάψα, ἦς, Suid. ἡ καψάκη, ἦς, LXX.
ἡ κέστος, ὡ, Athen.
Capsarius, ὁ κέστωρ.
Capsula, τὸ κέστωριον, ὡ, Plut.
Captatio, ἡ θήρα, Dem. ἡ θήρευσις, εως.
Captator, ὁ θηρευτής, ὡ, ὁ θηρευτής, ὡ, Poll.
Captatorius, a, um, θηρευτικός, ἢ, ὄν, Xenoph.
θηρευτικός, ἢ, ὄν, id.
Captatrix, ἡ θηρευτρία, ας.
Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λήψις, εως,
Thuc. i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ἦς, ὁ δόλος,
ὡ, Dem. ἡ ἀπάτη.
Captiosus, ἀπατηλός, σοφιστικός, Aristot.
Captiosus, ἀπατηλός, ἢ, ὄν, Plat. σοφιστικός,
ἢ, ὄν, Aristot.
Captivitas, ἡ ἀλωσις, εως, Dem. ἡ σύλληψις,
id. ἡ αἰχμαλωσία, N. T. εἰρητής, ἦς, Dem. et
servatio patris, ἀλωσις ἢ σωτηρία πατρός,
abducere in captivitate alique, οἰχεύεσθαι
ἀγροῦ αἰχμαλωτῆς τίνος, redimere e captivi-
tate, λύειν αἰχμαλωτῆν, id. socius in capti-
vitate, ὁ συναἰχμαλωτῆς, ὡ, N. T. Confer
Captivus.
Captivo, αἰχμαλωτῆς, Dem.
Captivus, ὁ δεσμώτης, Dem. δεδεμένος, ἐν, ἰον
ὁ ἢ ἡ αἰχμαλωτῆς, ἄλδς, ὤσα, ἐν ὁ ἢ ἡ δο-
ρυβάλωτος, fio, γίνωμαι αἰχμαλωτῆς, capti-
vum aliquem abduco, οἰχεύωμαι ἄλλον αἰχμα-
λωτῆν, habeo in vinculis, ἔχω ἢ εἰδισά
τινα αἰχμαλωτῆν redimo meis sumptibus,
λυτρώω αἰχμαλωτῆν ἐκ τῶν ἰδίων, conservo,
ἀνασώζω αἰχμαλωτῆν dimitto, ἀφήμι δεσμώ-
την, id.
Capto, θηρεύω, Isocr. θηρεύω, Xenoph. aliquem,
τινά, id. lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem,
τὴν ἡδονήν, Isocr. homines verbis, θηρεύω ἀν-
θρώπους λόγους, Xen. auras, θηρεύω αὐρας,
id. sermonem alicujus, ἐπιλαμβάνομαι λόγον
τίνος, N. T. auram popularem, δημογωγίαν
πρὸς πολλὰς, Plut.
Captura, venatio, τὸ θήρευμα, Plat. ἡ ἄγρο,
ας, Lucian. captivatio, ἡ λήψις, Plut. ἡ ἀλω-
σις, Plat. id quod captum est, τὸ θήραμα,
Plut.
Captus, ἐαλωκός, ὤσα, ἐς, Dem. ἄλδς, ὤσα, ἐν,
minor a majore, μείζον ὁ βραχυτέρος, AEl.
primo auditu, οἰκειμένος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς,
Aristot. amore, ἄλδς ἐρωτι, κατεχόμενος ὑπ'
ἔρωτος, AEsop. forma, ἄλδς τῷ κέλλε,
Lucian. vi, ἄλδς κατὰ κράτος, Isocr. beiki,
ὁ ἢ ἡ αἰχμαλωτῆς, Dem. ὁ ἢ ἡ δορυβάλωτος,
Isocr. vivus, ἐζωηρημένος, N. T. hamo,
ἡγκιστραμένος, Synes. mente, oculis, auri-
bus, διεσθραμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν
ἀκοήν.
Capula, τὸ λαβίδιον, Diosc.
Capularis senex, ὁ ἢ ἡ προσδαίμων, ὄνος, Plut.
ὁ τυμβωρῆων, Aristoph.
Capulus, ἡ λαβή, ἦς, gladii, τῷ ἔξυθω, Plut.
Capus, idem quod Capro.
Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, Dem.
τὸ κεφάλαιον, caput incidere, τὴν κεφαλὴν
ἐπιτέμνειν, id. conterere alicui, συντρίβειν
κεφαλὴν τίνος, Isocr. comminutum habere,
κατασπῆλαι τὴν κεφαλὴν, Dem. retorquere ca-
lumniam in caput dicentis, βλαστῆσαι πρὸς
εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, Dem. in caput
alicujus causam rei alicujus conferre, ἀνα-
τιθέω τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλὴν τίνος, a capite
ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πίδακα, Hom. caput
alicujus pecunia licitari, ἐπικηρούσιν ἀργύ-
ρον τῆν, Herodot. capite doleo, κεφαλαιώδης,
Hipp.

Hipp. cui caput dolet, ὁ ζή ή κεφαλαλγής, Plut. dolorem capitis adferens, κεφαλαλγής, ή, ὄν, Plato. κεφαλαλγικός, ή, ὄν, Gal. capitis dolor, ή κεφαλαλγία, Hipp. origo, ή ἀρχή, Isocr. *summa pecunia, unde usura percipiunt*, τὸ ἀρχαῖον, Dem. *pars libri*, τὸ κεφάλαιον, ή κεφαλῆς, Idos, N. T. *precipuum*, τὸ κυριώτατον μέρος, ὁ θάνατος, vel vita, ή ψυχῆ adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγώνως τῆς ψυχῆς, Dem. periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ capitis aliquid accersere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι capitis causam dicere, ἀπολογηθεῖσθαι τὴν τῷ θανάτῳ δίκην, Plut. capitis damnare, θάνατον κατακοινώνειν τινός, Isocr. capite plectere, θανάτου ζημιᾶν τινος, Æschin. Carabus, ὁ κάραβος, Aristot. carabo similis, sive e caraborum genere, ὁ ζή ή καραβάδης, id. Carbasus, linteum tenue, τὸ λινὸν λεπτόν velum, τὸ λαΐφος, eos, Plut. Carbo, ὁ ἀνθράξ, κος, Athen. accensus, ἡμέμενος carbonum strues, ή ἀνθρακιά, ὤς, Diosc. carbones conficito, ἀνθρακίαι, Theophr. in carbones redigo, ἀπυρρακίαι, Lucian. Carbonarius, ὁ ἀνθρακιστής, ὤ, Ælian. ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ε, Lucian. Carbonarius, ἀνθρακίος, ία, ἰον, fornax carbonaria, ή ἀνθρακία, ας, Theophr. Carbunculus, parvus carbo, τὸ ἀνθράκιν, ε gemma quædam vel morbus, ὁ ἀνθράξ, κος, LXX. Galen. Carcer, τὸ δεσμωτήριον, Dem. τὸ οἴκημα, id. ὁ δεσμός, ὤ ή εἰκοτῆ, ἤς, id. ή φυλακή, ἤς, Aristot. ὁ εἰρημός, ὤ, Dem. carcerem meritum esse, ἐνχορον εἶναι τῇ ἀποκαταγῇ δεσμῷ ἐνοχον γίνεσθαι, id. carcerem multare aliquid, τιμᾶν τινὶ δεσμῷ, id. ducere, conjicere aliquid in carcerem, ἀγνι, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, id. ἐς φυλακὴν ποιεῖν, Aristot. καταβάλλειν εἰς τὴν εἰρηκὴν, Diod. Sic. conjici in carcerem, ἐμπόπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, seu εἰς τὸ οἴκημα, Dem. esse in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτήριῳ, id. multa quinquennialis, διαστρέβειν ἐν τῷ δεσμωτήριῳ πενταετηρίδας πολλὰς, effugere e carcere, ἀποδοῦν τὴν ἀποδορᾶντα ἐξελθεῖν ἐκ τῆς δεσμωτηρίου egressi e carcere, προῖναι ἐκ τῆς δεσμωτηρίου, id. e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινὶ τὸν δεσμῶν, id. carceris custodiam obire, εἰρητοφολακεῖν, Philo. carceris custos, ὁ εἰρημοφύλαξ, Xen. ὁ δεσμοφύλαξ. Carcerarius, φυλακικός, ή, ὄν, Plato. Carceres, in agonibus, ή ἀφιστηρία, ας, Aristoph. ή βαλλίς, ἴδος, Poll. a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφιστηρίας μέχρι τῆς καμπητήρας, Aristoph. Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, Diosc. Cardiacus, ὁ καρδιακός, ὤ, Galen. Cardialgia, ή καρδιαλγία, Galen. cardialgia laboro, καρδιαλγέω, Hippocr. cardialgia laborans, ὁ ζή ή καρδιαλγής, εος, Galen. Cardio, ὁ σφραγίς, εως, Theophr. ὁ σφραγίς, γος, Dion. Long. rerum, ἀκηχὴ ἔργων mundi, ὁ πλόος, Athen. Carduelis, ή ἀκανθίς, ἴδος, Aristot. Carduus, ὁ σκόλιμος, Dioscor. Caré, τιμίως, πολυτιμίως, aliquid vendo, πολλὰ τι πωλέω, Ælian. Carentia, ή ὑστέρησις, εως, N. T. Careo, ὑστέρησις, ὀλομαι, ἀποστεροῦμαι, re aliqua, τινός, Isocr. omnibus, πᾶντων ἔρημος γίνομαι ζή γρημνός, id. pecunia, ἀποστεῶ χρημάτων, Basil. ἐκ εὐπορίας ἀργυρίου, Dem. σπανίζω χρημάτων ἀργύριον ἐμοὶ εὐπείριον, id. ὁ συγχευᾶν ἐμοὶ πᾶν ἀργύριον medico, ἐν ἔργῳ εἰμὶ τῷ ἰατρῷ, ἔρημος εἰμὶ τῷ θεραπεύοντος, id. ratione, ἀμυρίω λόγῳ, Æl. Carica, ή ριζαλίη, ἤς, Hesych. Caries, ὁ εὐράς, ατος, Plut. ή σαπρότης, Diosc. Carina, ή πρόπις, ἴδος, Poll. Carinarius, τροπίδιος, ία, ἰον, Plato. Carinatus, πετροπισμένος, ἐνη, ἔνον, navis probe carinata, ναὺς ἰκανῶς πετροπισμένη, Hipp. Carino, τροπίξω, Hippocr. κυρία, Hcs. Cariosus, σαπρός, ἄ, ὄν, Athen. ὁ ζή ή εὐωδής. Caritas, ή πολυτιμία, ἀννονα, ή σπανιστία, Xen. ή σιτοδεία, ας, id.

Carmen, τὸ ἔπος, εος, Dem. τὸ μέτρον, Isocr. τὸ ποίημα, id. λόγος ἔμπροστος, Dem. elegiacum, τὸ ἐλεγίον, id. lyricum, ή ᾄδη, Isocr. iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, Dem. nuptiale, ὁ ἡμέλιος, Isocr. carmina et versus, ᾄδαι ζή μέτρα, id. facere seu componere, συντιθεῖναι ποίημα, id. ποιῶν ἰαμβεῖον, Dem. ornare aliquid carminibus, ἐγκαυμάζειν τινὰ ᾄδαι ζή μέτροις, Isocr. carmen in nuptias alicujus canere, ἡμέλιον ἐν τοῖς γάμοις τινός ᾄδειν, idem. Carminarius, ζαντικός, ή, ὄν, ars carminatoria, ή ζαντική, ἔλν, Plut. Carninatio, ή διάξανασις, εως. Carninator, ὁ ξάντης, ε, Plato. Carninatus, α, um, διαξαναθείς, εἶσα, ἐν, lana, διαξαναθὲν ἔμον, Diosc. Carmino, ξαίνω, lanam, ξαίω, Lucian. τῶν ἰον, Plut. rursum, ἀναξαινω, simul, συγκοξαίνω, id. διαξαίνω, Diosc. Carnalis, σαρκικός, ή, ὄν, N. T. Carnaliter, σαρκικῶς. Carnarium, τὸ κρεοπώλιον, ε, Plut. Carnarius, ὁ κρεοπώλης, ε, Poll. Carneus, ὁ ζή ή σαρκώδης, εος, σαρκικός, ή ὄν, σάρκινος, ἰνη, ἰον. Carnifex, ὁ δημόσιος, ε, Dem. ὁ δημόσιος, ε, id. ὁ βασανιστής, Isocr. ὁ δήμιος. Carnificina, τὸ βασανιστήριον, cruciatus, ή βάσανος, Isocr. Carnifex, σχίζω, Xen. ἀναπέμνω, Lucian. Carnivorus, ὁ ζή ή σαρκόβορος, Gregor. ὁ ζή ή σαρκοφάγος, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, Aristot. Carnosus, α, um, ὁ ζή ή εὐσαρκός, Xen. ὁ ζή ή καπύσαρκος, Athen. ὁ ζή ή μεγαλόσαρκος, LXX. ὁ ζή ή πολύσαρκος, σαρκώδης, carnosum reddo, εὐσαρκῶ, Gal. σαρκῶ, id. Caro, ή σὰρξ, σαρκός, Dem. τὸ κρέας, ατος, id. agnina, κρέας ἀγνιον anserina, χήνιον bubula, βόειον caprina, αἰγινον gallinacea, ὀρνίθειον hircina, τράχηνον hœdina, ἐριφειον ovilla, μήλιον seu προβάτιον porcina, χίριον suilla, ὕειον vervecina, κρέιον vitulina, μάχηιον ferina, θήριον salita, ἄλλωρον seu ταραχυστὸν infumata, κισσιντὸν elixa, ἐξθόν, assa, ὀπτόν frixa, τηγανιστὸν tosta, φρυκτόν, carnis esus, ή κρεοφαγία, Plut. ή σαρκοφαγία, id. carne vescor, σαρκοφαγῶν qui carnem est molli, ὁ ζή ή ἀπαλάσκατος, Gal. laxa, ἀραιόσαρκος, Athen. sicca, ξηρόσαρκος, id. densa, πυκνόσαρκος, dura, σκληρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος. Carpentarius, ὁ ἄμαξοπηγός, ὤ, Plut. Carpentum, τὸ ὄχημα, Plat. ή ἄμαξα, Herodot. Carpesium, τὸ καρπησίον, Gal. Carpio, ὁ κυπρίνος. Carpo, δρέπτομαι, rosam, ῥόδον flores, ἀποδρέπτομαι ἄνθη, Plut. reprehendo aliquid ob aliquid, κακίζω τινὰ τινος, Philo. Carptin, δρεπόμενος, particulatim, μερικῶς, ἀποβήγως. Carptor, ὁ δρεπόμενος, ε, reprehensor, ὁ κακίζων, οντος, Dem. Carruca, τὸ ἄμαξιν, Suid. ή ἄμαξις. Carrucarius, ἄμαξιτικός, ή, ὄν. Subst. ὁ ἄμαξοπηλάτης, ὁ ἄμαξοπηγός. Carrus, τὸ ἄρμα, ατος, Xen. ή ἄμαξα. Cartilagineus, ὁ ζή ή χονδρώδης, εος, Aristot. Cartilagineus, ὁ ζή ή χονδρώδης, εος, Aristot. Cartilago, ὁ χόνδρος, Gal. Caruncula, τὸ σαρκίδιον, ε, Aristoph. τὸ κρευόλιον, ε, Synes. Carus, τιμίως, ία, ἰον, Dem. ὁ ζή ή ἔντιμος, id. dilectus, ὁ ζή ή προσφίλης, εος, Synes. Casa, ή καλύβη, Thuc. σένην casam adificio, καλυβοποιεῖν, Strabo. Caseus, ὁ τυρός, ὤ, recens, χλωρός, Aristoph. aridus, ξηρός, Athen. vetus, παλαιός, id. mollis, ἀπαλός, Long. Cassis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ή ἀρκυς, Xen. galea, ή ποικροφαλαία, ας, Polyb. Cassita, ή κόρυς, υβος, Theocr. Confer Alanda. Cassus, κενός, ή, ὄν, Xen. φρούδος, ή, ὄν, μεταίσις, αία, αἰὼν in cassum, εἰς κενόν, N. T.

Castanea, τὸ καστανιάκον κάρνον, Theophr. τὸ κάσανον, Athen. ή Διὸς βάλλανος, Diosc. Caste, ἀγνός, N. T. καθαρός. Castellanus, ὁ φραεράρχης, ε, ὁ φραεραρχος, ε, Xen. Castellum, τὸ φράειον, Thucyd. ή φραρά, Plut. τὸ ἐπιτείχισμα, Dem. τὸ ὄχυρωμα, id. firmum, τὸ χυρίον ὄχυρον, Isocr. instaurare, ἐπισκευάζειν φράειον, Dem. ad aliquid oppugnandum, κατασκευάζειν ὀρμητήρια ἐπὶ τινά, id. Castigatio, ή παιδεία, N. T. ὁ κολασμός. Castigator, ὁ παιδευτής, ὤ, N. T. ὁ σαφρονιστής, Thuc. ὁ ἐπιτιμητής, Poll. Castigo, παιδεύω, aliquid, τινά, N. T. ἐπιπλήττω τινά, Dem. τινί, Isocr. σαφρονίζω τινά, Xen. punio, κολάζω, aliquid, τινά, Dem. Confer Punio. Castimonia, vide sequens Castitas. Castitas, ή ἀγνότης, Isocr. ή ἀγνεία, id. castitatem servo, παραθενέω, Heliod. τὴν ἄραν αὐτῆ διαφυλάττειν, Dem. Castor, ὁ Κάστωρ, ορος, et Pollux, ζή Πολυδεύκης, οἱ Δίακαστροί, αν, N. T. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, Diosc. Castoreum, τὸ κάστωριον, τὸ κάστρον, τὰ κάστωρια, αν, Gal. castoreum redolco, καστροξίζω, Diosc. Castra, τὸ στρατόπεδον, Dem. ή παρεμβολή, ἤσ, pono, figo, seu mctor, στρατοπέδω, Plut. in loco aliquo, στρατοπέδωμαι ἐπὶ τῷ τῶν τινί, Thuc. ad urbem, ἰδρῶν στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, Herodian. extra, ἐκστρατοπέδωμαι, id. apud, item ex adverso, παραστρατοπέδω, Polyb. contra, ἀντιστρατοπέδω, Isocr. moveo, transfero, μεταστρατοπέδω, Plut. ἀναστρατοπέδω, Macc. admoveo hostibus, παραστρατοπέδω τοῖς πολεμίοις, Plut. castrorum metatio, ή στρατοπέδωσις, εως, Plat. ή στρατοπέδω, Dion. Hal. motio, ή ἀναστρατοπέδω, ή κατὰξυξίς, Plut. praefectus, ὁ στρατοπέδωρχος, metator, ὁ στρατοπέδωτής. Castratio, ὁ ἀρχοστομία. Castratus, ὁ ἑκτομίας, Herodot. ὁ εὐνυχός, Xen. ὁ εὐνυχίας, ε, Aristot. ὁ σπάδων, id. ὁ ἀποκοπτής τὰ γεννητικὰ, Philo. Castrensis, ε, στρατιωτικός, ή, ὄν, Xenoph. Castro, ἐκτόμω, aliquid, τινά, Lucian. ἔχρητομῶν ἐκτομίαν τινά ποιεῖν, Herodian. Castrum, τὸ τεῖχος, εος, Dem. τὸ ἐπιτείχισμα, id. τὸ ὄχυρωμα, id. τὸ ἔχυμα, Xen. firmum, χυρίον ὄχυρον, Isocr. adversus incurSIONES alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Confer Castellum. Castus, ἀγνός, ή, ὄν, Dem. ὁ ζή ή σώφρων casta et munda a cæteris immundis et viti congressu, καθαρός ζή ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄν, ὁ καθαρευόντων ἐκ ἀπ' ἀνδρός συνεσις, id. sum castus, ἀγνός, id. Casula, τὸ καλύβιον, Plut. Casus, ruina, ή πτώσις, εως, N. T. τὸ πτώμα, Diosc. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, Dem. τὸ συμβᾶν, ἄντος, id. τὸ συμβεβηκός, ὄτος, id. τὸ συμβεβηκόμενον, Isocr. τὸ ἐκείν, id. τὸ σύμπτωμα, Dem. calamitas, τὸ πάθος, Isocr. τὸ συμβᾶν, Dem. τὸ πτώσιμα, Dem. grammaticus, ή πτώσις, εως, Aristot. nominativus, πτώσις ἀνομασιῶν genitivus, πτώσις γενική dativus, πτώσις δοτική accusativus, πτώσις αἰτιατική vocativus, πτώσις κλητική ablativus, πτώσις ἀραιρητικῶν subitus, τὸ ἐκ τῷ παραχρημα συμβαῖνον, Dem. quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτον fortuitus, τὸ συμβᾶν ἀκσίον, τὸ σύμπτωμα ἀκσίον, id. humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ε, Isocr. casu fieri, accidere, γίνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, Dem. Isocr. Catachresis, ή καταχρησις, εως, Rhetor. Catachrestice, καταχρηστικῶς, Rhetor. Cataclysmus, ὁ κατακλυσμός, ὤ, N. T. Catadromus, ὁ κατάδρομος. Catalecta, τὰ κατάλεπτα, αν. Catalogus, ὁ κατάλογος, ε, Dem. Catamitus, ὁ πόρνος, ε, Xenoph. Cataphractus, ὁ ζή ή κατὰφρακτος, ε, Herodian. eques, ἵππεύς, id.

Cataplasma, τὸ καταπλάσμα, ατος, Diosc.
 Catapulta, ὁ καταπέλτης, υ, Aristot. catapultis infesto, καταπέλαστος, Aristoph.
 Catapultarius, καταπέλιτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Catarrhacta, ὁ καταρράκτης, vel καταράκτης, Suid.
 Catarrhus, ὁ κατάρροος, contr. κατάρρως, υ, Diosc.
 Cate, ννερχῶς, Polyb. ννερχόντας, Isocr.
 Catechesis, ἡ κατήχησις, εως, Porphyr.
 Catechismus, ὁ κατήχησμός, ἡ
 Catechista, ὁ κατήχητής, ἡ, ὁ κατήχητής, ἡ
 Catechizo, κατήχηζω, κατήχησις, Ν. Τ.
 Catechumenus, α, um, κατήχημένος, ἐνι, ενον.
 Categoria, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
 Categorice, κατηγορικῶς.
 Categoricus, κατηγορικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Catellus, τὸ κυνίδιον, υ, Xenoph. τὸ κυνίδιον, υ, Aristot. τὸ σκυλάκιον, υ, id.
 Catena, ἡ ἄλυσις, εως, Thuc. ὁ δεσμός.
 Catenarius, ὁ ἐξ ἡ ἄλυσιδεστος, υ.
 Catenatus, ἀλυσιδετός, ἡ, ὄν, LXX.
 Cateno, ἀλυσιδός, δεσμός.
 Catenula, τὸ ἀλυσίδιον, Philo. aurca, τὸ ἀλυσίδιον, Suid.
 Caterva, ἡ εἶλη, Herodot. ἡ ἴλη, Plut. ἡ σπέρα, ας, Applau. τὸ σίφος, Xen.
 Catervatim, κατ' εἰλας, Herodot. κατ' ἴλην, Plut. ἡ δῶν, Hom.
 Cathedra, ἡ καθέδρα, Xenoph.
 Catholicus, καθολικός, ἡ, ὄν, Philo.
 Catillatio, ἡ ληχνεία, ας, Plut.
 Catillo, ληχνεία, Suid.
 Catillus, τὸ πρὸς τὸν δῶν, υ.
 Catinus, τὸ πρὸς τὸν δῶν, Lucian. ἡ παροψίς, Ν. Τ.
 Catullo, σκυζάα, Aristot.
 Catullitio, ἡ σκυζήσις, ἡ σκυζά, Hesyeh.
 Catulus, τὸ κυνίδιον, Aristot. ὁ σκύμνος, Theoc. ὁ σκυλάξ, Hom.
 Catus, α, um, ὁ ἐξ ἡ ννερχῆς, Poll. ὁ ἐξ ἡ εἰλα-
 ῆς, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἐμφρων.
 Catus, ι, ὁ αἰλῆρος, Aristot. ἡ γαλῆ, Lucian.
 Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.
 Cavator, ὁ κοιλωτής, ἡ.
 Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, Athen.
 Cauda, quadrupedum et insectorum, ἡ ἕρα, Aristot. ἡ κέρας, id. avium, τὸ ὄρροπύριον, id. leonis, ἡ ἀλκαία, ας, Hom. equi, ἡ σβῆ-
 cauda carens, ὁ ἐξ ἡ ἀκεροκος, Aristot. blandior, κέρας σαίνω, Aristoph. truncatus, ὁ ἐξ ἡ
 κολοδόκερος, υ, LXX. magna praeditus, ὁ ἐξ ἡ
 μακροκέρος, Aristot.
 Caudatus, κέρας ἔχων, υσα, ον.
 Caudex, τὸ στέλεχος, εως, Theophr.
 Caudiculis, ε, ὁ ἐξ ἡ στελεχάδης, εως, Diosc.
 Cavea, ὁ κρυτός, ἡ κρύπη, Herodot. οἰκίσκος, Aristoph.
 Caveo, εἰλαβείσθαι, inhonesta, τὰ αἰσχροῦ, Dem. aliquid ut impium, ὅπως μισθὸν φυλάττω τινὰ, et operam do, ne incidam in aliquem, εἰλαβείσθαι ἡ φυλάττωμαι, μὴ πλησάζειν τινί: aliquid et provideo, φυλάττωμαι τι ἐξ προσφορῶν aliquid diligenter, φυλάττω τι σφῆδρα aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐν παντός τρόπῳ ne conspiciar, φυλάττωμαι δεῖσθαι, Aristot. ne faciam, μηδὲν μὴ ποιῆσω, Xen. ne facias, ὅπως μὴ ποιῆσης, id. a periculo, κίνδυνον, Herodian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυπήσῃ τινι, Dem. nihil magis quam, εἰλαβείσθαι ἔδιν μᾶλλον ἢ, id. in hac re, περὶ τῆτο, Plat. accuratissime cautum est in omnibus legibus, μέλιτι ἐν ἔσται διασπύδουσι ποῖς νόμοις, Dem. cavendum est ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποῖν τῆτο, Plut. ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τῆτο, id. ne quid facere videamur, ὅπως μὴδὲν φανερόμεθα πράττοντες, Isocr. ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλομεν εἰς πόλεμον, Plut. ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, Dem.
 Caverna, τὸ ἄντρον, Lucian. χρασμός.
 Cavc-nosus, ὁ ἐξ ἡ ἀντροῦδος, εως, Xen.
 Cavilla, τὸ σκαμνίον, ατος, Dem. τὸ σκαμνιάτιον, υ, Plut. τὸ σόφισμα, Thuc.
 Cavillatio, ἡ σκαψίς, Athen. ἡ χλευασία, Dem. τὸ χλευασμα, ὁ χλευασμός, id.

Cavillator, ὁ σκώπτης, Suid. ὁ χλευαστής, Dem.
 Cavillor, σκώπτης, Dem. aliquid, τινὰ, Athen. aliquid, τῆ, Aristoph. εἰς τι, Plut. ἐπισκώπτω τι, vel εἰς τι, id. philosophos, ἀποσκώπτω εἰς τὰς φιλοσοφίας, Lucian. praesentes, διασπῶ τὰς ὄντας νῦν, Dem. aliquid verbis, τι τῶ λόγῳ, Dem. aliquos, χλευάζω τινὰς, id. διαχλευάζω τινὰς, id. θῶπτω, Hcs. ἐπισκώπτω μου.
 Cavillosus, σκωπτικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Caula, vide Onile.
 Caulesco, καυλέω, Theophr. ἐγκαυλέω, Aristot. ἐγκαυλέω, Theophr.
 Caulicaceus, καυλικός, ἡ, ὄν, Theophr.
 Cauliculatus, καυλιστός, ἡ, ὄν, Athen.
 Cauliculus, ὁ καυλικός, Diosc.
 Caulis, ὁ καυλός, ἡ, Theophr. in modum caulis, καυληθῶν, Galen. caulem non habens, ὁ ἐξ ἡ ἄκαυλος, Aristot. caule reciso non regerimians, ὁ ἐξ ἡ ἀπόκαυλος, Theophr. cum caule rescindo, ἀποκαυλίζω, Thuc. caulem amitto, διακαυλίζω, Theophr. emitto, ἐγκαυλέω, id. evello, ἐκαυλίζω, Aristoph. singulis amnis mutans, ὁ ἐξ ἡ ἐπετειόκαυλος, Theophr. habens humilem, ἐπιγυγίκαυλος: rectum, εὐθύκαυλος: laevem, λειόκαυλος: album, λευκόκαυλος: unicum, μονόκαυλος: caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος: multos, πολυόκαυλος: juxta emitto et quasi ad latus, παρακαυλίζω, id.
 Caulosus, ὁ ἐξ ἡ καυλώδης, εως, Diosc.
 Cavo, καίλωμαι, aliquid, τῆ, Athen. καίλω.
 Caupo, ὁ κάπηλος, Lucian. ὁ ξηνοδόκος.
 Caupona, τὸ κάπηλειον, Synes. πανδοχεῖον.
 Cauponaria, ἡ κάπηλική, sc. τέχνη, Aristot. ἡ κάπηλεία, Plato.
 Cauponarius, κάπηλικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Cauponatio, ἡ κάπηλις, Plato.
 Cauponatrix, ἡ κάπηλις, ἴδος, Aristoph.
 Cauponor, κάπηλιος, aliquid, τῆ, Herodian.
 Causa, ἡ αἰτία, Dem. τὸ αἴτιον, id. principalis, αἴτιον κύριον antecedens, προηγούμενος, προκαταρτυκτικόν proxima, προσεχῆς: adjuvans, ξυναίτιον efficiens, ποιητικόν materialis, ὑλικόν formalis, ἐπικόν finalis, τελικόν practica, ἡ πρόφρασις, εἰς omnium quae facta sunt, αἰτίαι πάντων τῶν γενομένων, Plat. ipsissima existit, cur non vicierimus, αἰτιώτατος τῆ μὴ νικήσαι κατίσθαι, Dem. rei confertur in illum, αἰτία τῆ πράγματος ἀνατίθεται, id. in causa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἰτίαι γενομένης τῆ μὴ ἐνακίσθαι θνητῶν, Isocr. quod dixi, in causa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ἦρην αἴτιον ἐγένετο τῆ μίση καταλύσαι με τὸν λόγον causam dicere, propter quam confessus sit, εἰπέιν αἰτίαν, δι' ἣν ὤμολογησα, id. honoris causa pericula sustinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, Dem. lucri causa injuste agere, κέρους ἕνεκα ἀδικεῖν, Isocr. multis de causis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε, Dem. quae de causa civitates hic inter se committent, ἕπερ ἕνεκα τῆς πόλεως ἔσται συνέκρησις, id. propter duas causas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυὸν ἕνεκα, ἐνὸς μὲν, ἵνα, ἐτέρου δὲ, δυοῖ, id. causam non habens, ὁ ἐξ ἡ ἀναίτιος, Al. Aphrod. sine causa, ἀναίτιος, id. causam adsigno, ἐπαίτιαίσθαι, Plat. qui cum alio est operis causa, ὁ μεταίτιος τῆ ἔργου, Xen. ὁ ἐξ ἡ συναίτιος τινος, id. lis, ἡ δίχη, Dem. ὁ ἀγών, ἄνω: minuta, δίχη μικρὰ: praelara, καλὴ legitima et justa, ἐνημος ἡ δικαία: danda aut non danda per leges, εἰσαγωγίμος ἡ μὴ εἰσαγωγίμος: mercatoria, ἐμπορικὴ, id. metallica, μεταλλικὴ capitalis, φοικητὴ impietatis, γραφὴ ἀσεβείας: injuriarum, γραφὴ ὕβρεως: et controversia, ἀγών ἡ γραφὴ causam agere adversus aliquem, εἰσένειν δίχην κατὰ τινος: dicere, λόγον ἡ δίχην ὑπέχειν τινός: intendere alicui, λαχεῖν δίχην τινί: disceptare juste et secundum leges, κρίνειν δίχην ἡ γραφὴν δικαίως ἡ κατὰ τὴς νόμους: absolvere, ἀπογνώσαι δίχην condemnare, καταγνώσαι δίχην seu γραφὴν, id. obtinere, αἰσένειν τὴν ἐλπίν τὴν δίχην, id. vinci in causa, ἡττάσθαι δίχην, id. causa indicta

damnare, καταχριστοῦν τῷ ἀνδρὸς ἀκρετος θάνουτο, Plat. indicta causa damnari, ἀκρετος ἡ ἀμειρον λόγον καταδικάζεσθαι, Lucian.
 Caussalis, αἰτιολογικός, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ αἰτιώδης. Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, Gram.
 Caussidicus, ὁ συνήγορος, Æschin.
 Caussiflor, σνήγομαι, Æschin.
 Causor, φρασίζομαι τι, Dem. culpo, αἰτιάομαι, aliquid ob aliquid, τινὰ τινος, id.
 Cautc, εἰλαβείσθαι, πεφυλαγμένους omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα πρὸς τινι ἀποστέλλειν, Dem.
 Cautela, ἡ εἰλαβεία, Dem. ἡ προφυλακὴ ἡς, Ægin. ἡ φυλακὴ ἡς, Dem. Confer Cautio.
 Cauter, ὁ καυτήρ, ἦρος, Hipp. τὸ καυτήριον, Lucian. cauterie uro, καυτηριάζω, Ν. Τ.
 Cauteriatius, κκαυτηριάζομαι, ἐνι, ἐνον, Ν. Τ.
 Cauterium, τὸ καυτήριον, ignitum, διάπυρον, Lucian.
 Cautes, ἡ πέτρα, ας, Plut.
 Cautio, ἡ εἰλαβεία, Dem. ἡ φυλακὴ, Isocr. magnam prudentiam et cautionem requirens, προνοίας ἡ φυλακῆς πολλῆς δεόμενος, Dem. magna, εἰλαβεία ἡ μικρὰ, id. summa, ἀκριβέστατη, id. cautione uti in re aliqua, πεφυλαγμένους ἔχειν περὶ τι, Isocr.
 Cautus, ὁ ἐξ ἡ εἰλαβείας, Dem. πεφυλαγμένους, ἐνι, ἐνον, id. ὁ ἐξ ἡ ἐννοος, σύντητος, η, ον.
 Cavus, κοῖλος, η, ον, Xen. non cavus, ὁ ἐξ ἡ ἀκαυλος: utrinque cavus, ἀμφόκοιλος, Suid. introrsum cavus, ὁ ἐξ ἡ ἔγκοιλος, Athen.
 Cedo, παραχωρέω, Dem. alicui, τινί, Isocr. e suggestu, τῷ βήματος, Æsch. commoto, εἰλα θυμωμένῳ, id. alicui de via, ὑποχωρέω τινί δῶν, Plut. ἔξισμαι τινι τῆς δῶς, Lucian. nulli prudentia, ἔδινι φρονήματος, Plut. retro, εἰς πτόσιμ ἀναποδίξω, Lucian. hosti, ἐθελοκακίω, Herodian. bonis, ἔξισμαι τῶν ὄντων, Dem. rebus adversis, ἐνδίδωμι ταῖς περιστάσεις, Basil. cedit bene opus, παραχωρεῖ τὸ ἔργον, Herodian. ei obisidio ex sententia, ἀντὶ τὰ τῆς πολιορκίας εἰς βάλεται bene et supra votum, δεξιῶς ἡ ὑπὲρ πῶσαν εὐχὴν, id. non ut speravi, ἐχ' ὡς ἤλπισα, id.
 Cedo, dic, εἰσε μοι. porrigere, ἄνεχε, ἄρεξον.
 Cedratus, κεδρωτός, ἡ, ὄν, Eurip.
 Cedria, ἡ κεδρία, Galen. cedria perungo, κεδρώω, caput alicujus, κεφαλήν τινος, Strabo.
 Cedrinus, κεδρινός, ἐνι, ἐνον, Diosc.
 Cedrus, ἡ κεδρίς, Dio-c.
 Cedrus, ἡ κεδρός, Theophr. acuta, ἡ ἐξυκίκεδος, id.
 Celebratio, ἡ εὐκλαία, Dem. festi, ἡ ἑορτασία, εως.
 Celebratus, εὐλογημένος, ἐνι, ἐνον, Isocr. et vulgo jactatus, θρυλλόμενος, ἐνι, ἐνον, Herodian. ὁ ἐξ ἡ πολυθρύλλητος, υ, Synes. ἔνδοξος, Xen.
 Celebresco, ὄνομα ἡ δέξων λαμβάνα.
 Celebris, ὁ ἐξ ἡ εὐκλείης, εως, Plut. εὐλογημένος, ἐνι, ἐνον, Isocr. εὐ φερόμενος, ἐνι, ἐνον, id. ὁ ἐξ ἡ ἐνδοξός, εὐδοκίμος, ἐπιφανεστάτος, ἡρώριμος, id. et Dem. virtute, δεδοξασμένος ἐπ' ἀρετῆς, Polyb.
 Celebritas, ἡ φήμη, Dem. ἡ εὐκλαία, ας, id. ἡ εὐδοξία, Isocr. i. e. festum, ἡ ἑορτή, ἡς, Dem. ἡ τελετή, ἡς, id. ἡ πομπή, ἡς, id. i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, Isocr. celebritatem ago, πανηγυρίζω, id.
 Celebro, praedico, δεξάζω, aliquid, τινὰ, Thuc. εὐλογέω τινὰ, Isocr. ἐγκωμιάζω τινὰ, Dem. εὐ λέγειν τινὰ, Isocr. festum, ἑορτάζω, id. splendide, ἄγα ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, id.
 Celer, ταχύς, εἰα, ὄν, Dem. pedibus, ὁ ἐξ ἡ ἔξυτος, Eurip. in rebus agendis, ἔξυς, Arist. celerissimus cursu, ἔξυρομώτατος, ἀστῆ, ατος, Heliodor. ὁ ἐξ ἡ ἀκίπυτος, Hom.
 Celeritas, τὸ τάχος, Dem. ἡ ταχύτης, Athen. ἡ ἔξυτης, Dem. celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τὸν ἀνταγωνιστὴν παρελθεῖν aliquid consequi, ταῖς ἔξυτησι ἀκολουθεῖν τινι, id. ἡ ἀκίπυτης.
 Celeriter, ταχέως, Dem. ταχὺ, id. ἔξυς, id. tam celeriter conficere aliquid, ἔτω ταχέως πράττειν τι apparare quam celerime, παρα-
 σκινιάζεσθαι

κενάζεσθαι τὴν ταχέων celerius domum reverti, ἔσττον οὐκὰδ ἀπίναι, id. celerius opinione, ἔσττον ἐπιπίδος, Herodian.
 Celeritudo, vide Celeritas.
 Celero, ταχύνω, Xen. aliquid, τι, Soph. ὀρέμα, Isocr. σπεινῶ, Dem.
 Celes, ὁ κέλης, πτος, Plut.
 Celeusma, τὸ κέλευσμα, Plato.
 Celeustes, ὁ κελυστής, ἔ, Thuc.
 Cella, sc. penuria, τὸ ταμείον, Isocr. τὸ ταμείον, Plut. τὸ ἀποδοχεῖον, Sirac. ἡ ἀποθήκη vinaria, ὁ ἀνὰ, ὄνος, Xen. ἡ οἰνοθήκη.
 Cellaria, ἡ σάμια, ας, Xen.
 Cellarius, ὁ ταμίας, ας, Xen.
 Cellula, τὸ ταμείδιον, Stuid.
 Celō, κρύπτω, factum, τὸ πρῶγμα, Dem. aliquid, τινά τι, Lysias. opes domi, ἀποκρίσσει τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ οἰκίᾳ, Isocr. neque magnum, neque parvum aliquid, ἀποκρίσσειται ἔτε μέγαν ἔτε μικρόν τινα, Plat. hæc te, ἀποκρίσσειται ταῦτα πρὸς σε, Isocr. miseriam, συγκρίσσει τὴν συμφορὰν alios, λανθάνω ἄλλους, id.
 Celox, ὁ κέλης.
 Celitudo, τὸ ὕψος, Thuc. Confer Altitudo.
 Celsus, ὑψηλός, ἡ, ὄν, Lucian. animus, τὸ ὑψηλόν, ας, Plut. ὁ ἔξ ἡ μετώπου.
 Cenotaphium, τὸ κενόταφον, ας, LXX.
 Censeo, νομίζω, Dem. ἡγήσομαι, οἴομαι, οἶμαι, id. constituo, γινώσκω, Isocr. censum ago, συντάττωμαι, Dem. συντιμάρομαι, id.
 Censio, ἡ τιμωρία, εως.
 Censor, ὁ τιμητής, ἔ.
 Censor, ὁ τιμητής, ἔ, morum inspector, ὁ ἔφορος, ας, Plut. ὁ ἐπίπτης, ας, Herodian.
 Censorius, τιμητικός, ἡ, ὄν, ἐπιστικός, ἡ, ὄν, Herodian.
 Censura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.
 Census, ἡ ἀπογραφή, N. T. tributum, ὁ κῆνος, N. T. τὸ τιμῆμα, Dem. ἡ εἰσφορά, ἄς-censum imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγρῶφισθαί τινι, Isocr. colligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιῆσαι χρημάτων, id. solvere, φόρον seu συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, δίδναι, id. accipere, προσέδως λαμβάνεσθαι, id.
 Centenarius, sc. numerus, ἡ εκατοντὰς, ἀδος.
 Centenarius, εκατοντάσιος, ας, ον.
 Centenus, ὁ τῶν εκατόν.
 Centesima, ας, ἡ εκατοστή, ἡς, Dem.
 Centesimo, εκατοστίος.
 Centesimus, εκατοστός, ἡ, ὄν, Xenoph.
 Centies, εκατοντάσιος.
 Cento, ὁ κέντρον, αως.
 Centralis, ε, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.
 Centrum, τὸ κέντρον, ας, Plut.
 Centum, αἰ, αἰ, τὰ εκατόν, et octo, ἀκτὼ ἔξ εκατόν, Thuc.
 Centumpondium, τὸ εκατοντάλιτρον.
 Centumvialis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν εκατόν.
 Centumviratus, ἡ τῶν εκατόν ἀρχή.
 Centumviri, οἱ εκατόν.
 Centuplex, ὁ ἔξ ἡ εκατομπλάσιον, υνος, εκατομπλάσιος, ἰα, ἰον, N. T.
 Centuplicatus, εκαποσύνων, αως, ον, centuplicatum herdeum, εκαποσύνων κριθῶ, LXX.
 Centupliciter, εκατομπλάσιος.
 Centuria, ἡ εκατοστίος, ὄνος, Xen. militum, ὁ λόχος, Thuc.
 Centuriatim, κατὰ λόχους, Philo.
 Centuriatus, us, ἡ εκατοσταρχία.
 Centurio, καταλοχίτης, Plut.
 Centurio, onis, ὁ εκατόνταρχος, ας, Xen. ὁ ταξίαρχος, ας, Dem.
 Centurionatus, ἡ εκατοσταρχία.
 Cera, vide Cere.
 Cera, ὁ κηρός, ἔ, Lucian. e cera fingere aliquid, ἐκ κηρῶ πλάττεσθαι τι, Herod. cera obduco, vide Cero.
 Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρογρός.
 Cerastes, ὁ κηρέστις.
 Cerasum, τὸ κηρέσιον, Diosc.
 Cerasus, ὁ κέρασος, Theophr.
 Ceratura, ἡ κήρασις, Aristot.
 Ceratus, κηρωτός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Cercopithecus, ὁ κηροπίθηκος.

Cerdo, ὁ βουρσοδέτης, Aristoph. ὁ σκυτοτόμος, Plat. ὁ βάνανος.
 Cerdonia, ἡ βουρσοδέτικη, ἡς, ἡ σκυτοτομική, ἡς, Plat. cerdoniam facio, βουρσοδέττω, Aristoph. σκυτοτομῶμαι, Aristot.
 Cerealis, δημητριακός, ἡ, ὄν.
 Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλίς, ἴδος, Aristot.
 Cerebrosus, ὁ ἔξ ἡ ἀκρόχολος, ας, Aristot.
 Ceremonia, vide Cærtimonia.
 Cerevisia, ὁ ζύθος, Theophr. οἶνος κρείβνος, Diosc. τὸ βρύτον, ας, seu ὁ βρύτος, Athen. βρύτον ἀπὸ κριθῶν, Theophr.
 Cerevisiarius, ὁ ζυθοποιός, ἔ.
 Cereus, κέρος, ἰνα, ἰον, Plato.
 Cereus, ἰ, ὁ κηρίς, ἔ, τὸ κηρίον, ας.
 Cereficus, κηροποιός.
 Cærtus, ὁ ἔξ ἡ κηριώδης, δημητροπολίτικος.
 Cerno, βλέπω, aliquid, τι, Dem. εἶδω τι, id. cribro, διατρίβω, Gal. furfur, ἀποκρίνω διατρίβων τὸ πύτυρον, id. dimico, ἀγωνίζομαι, Dem. adeo hereditatem, ἐληροδοῦμαι, Isocr.
 Cernuus, ὁ ἔξ ἡ ἐπιστηνός, ἰος, Hesych.
 Cero, ἐγκηρῶ, Hippocr. mortuum, κηρακηρῶ νέκυν, Herodot.
 Ceroma, τὸ κέραμα, ατος, Gal.
 Ceromaticus, κηροματικός, ἡ, ὄν.
 Ceromatistes, ὁ κηροματιστής, ἔ.
 Cerotum, τὸ κηρωτόν, ἔ, Diosc.
 Certamen, ὁ ἀγὼν, υνος, Dem. ἡ ἀμίλλα, ης, Isocr. res gravis, τὸ δεινόν, Dem. et bellum, ἀγὼν ἔξ πόλεμος, Isocr. ἀγὼν ἔξ ἀμίλλα, id. belli, ἀγὼν πόλεμος, Dem. et periculum, ἀγὼν ἔξ κίνδυνος magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγανος, μείζαν, μέγιστος facilius, ῥῆδιος difficile, χαλστος, id. vetus, παλαιός, Isocr. equestre et navale, ἀμίλλα ἵππων τε ἔξ τεμνῶν, id. subire de re aliqua, ποιῆσαι ἀγῶνα περὶ sive ὑπὲρ τίνος, Dem. adversus aliquid, πρὸς τινα, id. de aliqua re, ποιῆσαι ἀμίλλαν περὶ τι, Isocr. certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ας, Arist. præmium, τὸ ἀβλον, Xen. τὸ κηπητήριον, ας, id. præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ας, Lucian.
 Certamen, ἀγωνιστικός.
 Certatio, ἡ ἀγώνιστος, εως, Thuc. τὸ ἀγώνισμα, ατος, Plut.
 Certator, ὁ ἀγωνιστής, ἔ, Plut.
 Certe, ναί, Aristoph. ἀλλήως, Dem. ἡ μὲν, id. δῆτα, id. γα, si non summa, certe pars quedam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γα, Dem. γῶν si nihil aliud, nomeu certe habet. εἰ μηδὲν ἄλλο, τένονμα γῶν ἔχει, id. ἀμίλλαι, id. enim certe homine indignissimum habeatur, τῆτο γὰρ, ἀμίλλαι, ἀνόμιμον ἀρεσπέσαστον φαίνοιστ'. ἂν ἔξ μὲν nec illud certe audeat quis dicere, ἔξ μὲν ἀδὲ τῆτο γα ἀδεις ἂν ἐπίτην πολήσειεν, id.
 Certifico, βεβαίωμαι, Plato.
 Certioro, ὀηλῶ, Dem.
 Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc. ἡ βεβαίωσις, ητος, Aristot. ἡ ἀσφάλεια, ας, Thuc.
 Certo, ἀγωνίζομαι, Dem. certamen, ἀγῶνα, Plat. hac de re tecum, τῆτο πρὸς σε, Xen. de honore et gloria, περὶ τιμῆς ἔξ δόξης, Dem. pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, id. in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, Philostr. cum aliquo, ἀμίλλασθαι τινι, Dem. ad extremam dimicationem, ἀγωνίζομαι, Æschin. cum majorum virtute, ἀμίλλῶ πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετῆν, Dem. de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικῶμαι, Isocr.
 Certo, ἀκριβῶς, Dem. ἀκριβῶς certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἔξετάζειν, id. item βεβαίως.
 Certus, ὁ ἔξ ἡ ἀκριβῆς, Isocr. δῆλος, ης, ον, Dem. βεβαίως, αἰα, αἰον, Thuc. ὁ ἔξ ἡ ἀψευδής, ἰος, Dem. certum signum, ἀκριβῆς σημεῖον, Dem. certa memoria, ἀκριβῆς μνήμη, id. certa pax, βεβαία εἰρήνη, Xen. i. e. definitus, statutus, τεταγμένος, ἔνν, ἔνον, Dem. εἰρημένος, id. ὠρισμένος, id. διωρισμένος, Isocr. certum tempus, χρόνος τεταγμένος, id. certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, Dem. ἡμέρα διαμετρημένη, id. firmus, ratus, ἰσχυρός, ἂ, ὄν, Dem. ἀσφαλής, ἰος, id. ὁ ἔξ ἡ ἀναμφισβήτητος, ας, id. certum est, constat, δῆλον

certum est, quod sic præfaturus sit, δῆλον, ὅτι ὀδὲ προοιμιάσεται, Xen. certum habeo aliquid, certo aliquid scio, ἐπίσταμαι τι σαφῶς, Dem. οἰάει τι ἀκριβῶς, id. ὀρθῶς, Isocr. φανερός, id. certiorum facio aliquid, δηλῶ πρὸς τινα, id. de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, Paus. certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρὰ τίνος, Isocr. de aliqua re, περὶ τίνος, id. de aliqua re ab aliquo, τι διὰ τίνος, id.
 Cerva, ἡ ἐλαφος, ας, Aristot.
 Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, ας, Plut.
 Cervicosus, ὁ ἔξ ἡ σκληροστέρεχνης, Sirac.
 Cervinus, ἐλάφιος, ἰα, οἶ, medulla, μυελός, Galen. cornu, τὸ ἐλάφειον, Suid.
 Cervisia, vide Cerevisia.
 Cervix, ὁ αἰχρῆν, ἔνος, Arist. ὁ τερέχνης, Plut. ἡ δίστη, cervicem erigere, τὸν αἰχρῆνα ἐπαίρειν, Philo. τὸν αἰχρῆνα ἀναστῆναι, Chrys.
 Cerussa, τὸ ψιμμίθιον, seu ψιμίθιον, Arist.
 Cerussatus, ψιμμιθιαστός, εἰσα, ἔνν, Plut.
 Cerusso, ψιμμιθιαστός, Plut.
 Cervus, ὁ ἐλάφος, Aristot.
 Cespes, vide Caspes.
 Cessatio, ἡ ἀνάπαυσις, Dem. concedere alicui cessationem ab opere, δίδναι τινὶ ἀνάπαυσιν cunctationem, mora, ἡ διατριβή, ἡς, id. τὸ μέλημα, ατος, Æschin. ἡ μέλλισσις, Thuc. segnitia, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ὀνηρία, ἡ βαθυμία.
 Cessator, ὁ μελλήτης, ἔ, Aristot. ὁ ὀνηρῆς, ἔ, N. T. ὁ ἀργός, ἔ, Dem.
 Cessio, ἡ παραχωρήσις.
 Cesso, παύομαι, ab aliqua re, τίνος, Dem. aliquid facere, παύω τι, Plat. a cæde, φονείῳ, Thuc. a labore, λήγω τῶν πόνων, Isocr. cessare facio, παύω, aliquid ab aliqua re, τινά τίνος, Isocr. insolentiam alicujus, τὴν ὕβριν τίνος, id. tardo, ὀκνητόν, βραδύνω, Herodian. μέλλω, Dem. ὀνῆται, id. βραδύνηρομαι, Xen. σχολάζω, Plut.
 Cestus, ὁ κεῖσός, ἔ.
 Cetaceus, ὁ ἔξ ἡ κητώδης, ἰος, Aristot. κητός, ἔ, αἶν, Diosc.
 Cetarius, ὁ κητοπώλης, ας.
 Cetra, ἡ πέλιτη, τὸ πέλιτον.
 Cetratus, ὁ πέλιτασής, πελταφόρος.
 Cetus, τὸ κῆτος, ἰος, Athen.
 Ceu, οἶα, Xen. οἰοῖν, ὡσπερ.
 Cævo, στυλοποιεῖσθαι, Suid.
 Chalceographus, ὁ χαλκογράφος, ας.
 Chalybs, ὁ χαλκῦψ, ἔνος.
 Chaos, τὸ χάος, Plato.
 Character, ὁ χαρακτῆρ, ἡρος, Aristot. characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινί, id.
 Characteristicus, χαρακτῆριστικός, ἡ, ὄν.
 Charientismus, ὁ χαριεντισμός, ἔ, Dion. Hal.
 Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, Plut. ἡ σεργιή, ἡ φιλανθρωπία.
 Charta, ὁ χάρτης, ας, Diosc.
 Chartaceus, χάρτινος, ἰνα, ἰον, ὁ, ης, τὰ, ἐκ χάρτου.
 Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον.
 Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ατος.
 Chartula, τὸ χαρτίον, Plut.
 Charus, pretiosus, vide Carus, dilectus, ἀγαπητός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Chasma, τὸ χάσμα, ατος, Plato.
 Chasmatias, ὁ χασματικός, ας, Aristot.
 Chela, ἡ χηλή, ἡς, Aristot.
 Chelys, ἡ χέλυς, υος, Plut.
 Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ας, Columella.
 Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ας, Plut.
 Chillas, ἡ χιλιάς, ἀδος, Theocr.
 Chimæra, ἡ χίμαιρα, Plut.
 Chiragra, ἡ χηραγῆρα, ας.
 Chirographum, τὸ χειρογράφων, ας, chirographo caveo, χειρογραφῶμαι, Pand.
 Chiromantes, ὁ χειρομαντής, εως, Poll.
 Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.
 Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.
 Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, Plat. ἡ χειρουργική, ἡς, Aristot.
 Chirurgicus, χειρουργικός, ἡ, ὄν, Arist.
 Chirurgus, ὁ χειρουργός, ἔ, Galcen.

Chlamydatum, περλαμυδαμένος, ἐνή, ἐνον, Athen.
 Chlamydula, τὸ χλαμυδῖον, Plut.
 Chlamys, ἡ χλαμύς, ὕδωρ, Plut.
 Cholera, ἡ χολέρα, Hipp. cholera venter, χολερίαι, Galen.
 Cholericus, χολερίκος, ἡ, ὄν, Diosc.
 Choragium, τὸ χορηγεῖον, ε, seu τὸ χορηγεῖον, ε, Poll.
 Choragus, ὁ χορηγός, ε, Athen.
 Choraules, ὁ χοραυλὴς, ε, Aristot.
 Chorda, ἡ χορδή, ἦς, Plato.
 Chorea, ἡ χορεία, ας, Plato. choreas duco, χορεύω, Isocr.
 Choreuma, τὸ χορεύμα, ατος, Eurip.
 Choreutes, ὁ χορευτής, ε, Plato.
 Chorographia, ἡ χορογραφία.
 Chorographus, ὁ χορογράφος, ε, chorographum ago, χορογραφῶμαι, Ptolem.
 Chors, ὁ οἰκισκός, Dem. τὸ οἰκίδιον, id.
 Chorus, ὁ χορός, Xen. chori magister, ὁ χοροδιδάσκαλος, Plato.
 Chrestologia, ἡ χρησολογία, N. T.
 Chrestologus, ὁ χρησολόγος, ε.
 Chria, ἡ χρεία, ας, Aphthon.
 Chrisma, τὸ χρίσμα, ατος, Diosc.
 Christianismus, ὁ Χριστιανισμός, ε.
 Christianus, ὁ Χριστιανός, ε, N. T.
 Christianus, Χριστιανός, ἡ, ὄν.
 CHRISTUS, ὁ Χριστός, N. T.
 Chronica, τὰ χρονικά, ὄν, Lucian.
 Chronologia, ἡ χρονολογία.
 Chronologus, ὁ χρονολόγος.
 Chrysocolla, ἡ χρυσοκόλλα.
 Chrysolithus, ὁ χρυσόλιθος.
 Cibaria, orum, τὰ ἐδάδια, ων, Thuc. ὁ βρωτός, ε, Dem.
 Cibarius, ὁ εἰς τὸ ἐδάδιον, Diosc. σιτικός, ἡ, ὄν, ὁ εἰς τὸ πρῶτον, ας, cibaria, σιτικός νόμος, Plat. panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκόμιτος.
 Cibatus, us, ἡ τροφή, ἦς, Aristot.
 Cibo, ας, τρέφα, ψαμίζω, N. T. σιτοποιῶ τινα, Xenoph.
 Cibus, ὁ σίτος, Dem. τὸ σίτιον, Xen. ἡ τροφή, Aristot. τὸ εἶδωμον, Isocr. ὁ βρωτός, ε, Dem. ὁ ἐπισιτισμός, id. τὸ ἔδαρ cibum sumo, σίτων αἰετομαι, Xen. ἐν σίτῳ εἶμι, id. una capio, συσιτέω, Dem. deduco, τῆς τροφῆς ὑποσέλλομαι, Aristot. id. cibis suavissimis potius, quam saluberrimis delector, τοῖς ἡδύστοις μάλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτιῶν χαίρω, Isocr. qui cibis delectatur animum et corpus laedentibus, χαίρων τῶν ἔδωμάτων ἐν τῷ σίτῳ, ε, τὴν ψυχὴν βλαπτέον, id. sine cibo sum, ἀντιτίζω, LXX. sine cibo, ἀσιτῶ, idem.
 Cicada, ὁ πέττιξ, γος, Thuc. parva, ἡ τριττογονία, seu τὸ τριττογονίον, Aristot.
 Cicatrico, ἐλόδομαι, Arist. ἀπυλῶ, Diosc. ἐπυλῶ, κατευλῶ, id.
 Cicatricula, τὸ ἐλίδιον.
 Cicatrix, ἡ ἐλὴ, ἦς, Aristot. cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπυλῶ τὰ παλαιὰ ἔλκη, Diosc. ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἔλκων ἐτι ἔχειν ἐλάς, Dem.
 Cicer, ὁ ἐρεθίνθος, Diosc. ciceri similis, ὁ εἰς ἡ ἐρεθίνθους, εος, Theophr. ciceris magnitudo, ἐρεθίνθαϊον μέγεθος, Diosc.
 Cicercula, ὁ λάθρος, Theophr.
 Cicerinus, ἐρεθίνθινος, ἡ, ὄν, Hesych. ὁ εἰς ἡ ἐρεθίνθους, εος, folium ciceris, φύλλον ἐρεθίνθους, Theophr.
 Cicindela, ἡ λαμπυρία, Plin. ἡ φαλαίνα, Nic. cicindela instar luceo, λαμπυρίζω, Diosc.
 Ciconia, ὁ πελαργός, ε, Aristot. qualis ciconiae est, πελαργικός, ἡ, ὄν, id. ciconiae pullus, ὁ πελαργουδίς, εως, Aristoph.
 Cieur, ὁ εἰς ἡ τιθαστός, ε, Plato. ὁ εἰς ἡ ἡμέρας, ε, id. πρῶτος, Xen. animantes omnes tam ciores quam agrestes, ζῶα πάντα ὅσα ἡμέρας, ὅσα ἀπίθασσα, Herodian. 5, 6. natura, τὸ πῦθαιον, ε, Theophr.

Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, Theophr. ἡ ἡμέρωσις, ἡ ἐξημέρωσις.
 Cicurator, ὁ τιθασσευτής, ε, Aristoph.
 Cicuro, τιθαστεύω, aliquem, τινα, Plato. ἐξημέρω τινα, id. bestias, ἡμέρω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, Isocr.
 Cicuta, τὸ κώνιον, ε, Diosc. cicutam bibo, κωνιάζομαι, Suid.
 Cicio, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. risum alicui, μηχανάομαι τινι γέλωτα, Dem. iran, παρῆσθι μὴ ἀργῆν, id. bellum, ἐργῶν πόλεμον, Thuc.
 Cilicium, τὸ κιλίκιον.
 Cilium, ἡ βλεφαρίς, Aristot. τὸ βλάβασσον, Diosc.
 Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης.
 Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον.
 Cimelium, τὸ κειμήλιον, Luc.
 Cimex, ὁ νηλὴς, εως, Diosc.
 Cinædia, ἡ κιναιδία, Æschin.
 Cinædicus, κιναιδικός, ἡ, ὄν.
 Cinædus, ὁ κιναιδός, Plut.
 Cincinnatus, ὁ εἰς ἡ κροκυλλώδης, Lucian.
 Cincinnus, ὁ κίνινος, Aristoph. ὁ πλόκαμος, Hom. aureus, ὁ βόσπυρος χρυσοῦς, Ælian.
 Cinctulus, τὸ ζώνιον, Poll.
 Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, Plut.
 Cinctus, us, τὸ διάζωμα, Plut. ἡ ζώνη, id.
 Cinefacio, τερφῶν, N. T. ἀποτεφρῶ.
 Cineraceus, τερφός, ε, ὄν, Aristot. ὁ εἰς ἡ τεφρῶς, ὁ εἰς ἡ ἐνοσπός, Diosc.
 Cinereus, ὁ εἰς ἡ ἐντεφρός, Athen. σπόδιος, ἰα, ἰον, id. qui cinereo colore est, τεφραίος, αἴα, αἰον, Ælian.
 Cinerula, τὸ σπόδιον, Diosc.
 Cingo, διαζώνωμι, pallium, τὸ τριβάνιον, ε, Lucian. aliquem re aliqua, διαδέω τί τινα, Lucian. urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τείχος, Aristot. urbem lapidibus, τεχιζῶ τὴν πόλιν λίθοις, Dem. corona, τεφρώνω, Plut. circulo orbem terrarum, περιεφρονῶμαι κύκλω τὴν οἰκουμενὴν, Aristot.
 Cingula, τὸ ζῶμα, τὸ ζῶμα, Basil.
 Cingulum, ὁ ζωστήρ, ἦρος, Dem. Phal. ἡ ζώνη, Plut. τὸ ζῶνιον, Poll. τὸ διάζωμα, Plut. ἡ ταινία, Paus.
 Cinis, ἡ σπόδος, Lucian. ἡ τέφρα, Plut. ἡ σποδιά, Hesych. τὸ σπόδιον, Diosc. ἡ κόπυς, Hom. feruens, in quo adhuc sunt prunæ, ἡ θερμοσποδιά, Diosc. sub cinere coquo, σποδίζω, Plato. cinerem dtergo, ἀποσποδέω, Aristoph. aliquo modo refero, ὑποσποδέω, Diosc. in cinerem redigo, τεφρῶν, N. T. ἐντεφρῶν, Al. Aphrod.
 Cinnabarinus, κινναβάρηνος, ἡ, ὄν, Aristot. κινναβάρηνος, ἰα, ἰον, Galen.
 Cinnabaris, τὸ κινναβάρην, εως, Theophr. cinnabarin refero, κινναβαρίζω, Diosc.
 Cinnus, ὁ κίνινος, Aristoph. ὁ πλόκαμος.
 Cio, vide Cicio.
 Cippus, ἡ ποδοκἀπη, ης, Dem. columna, ἡ στήλη.
 Circa, περί, cum accus. circa hoc occupatus est, περί τούτο ἐστὶ, Dem. mimos circa se habet, μίμος ἔχει περί αὐτόν, id. circa meridiem, περί μέσην ἡμέραν, Æschin. qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περί τὰ Τρωϊκά, Isocr. ἀμφὶ, cum accus. circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, Xenoph. κατὰ, cum accus. leges circa excessum, νόμοι καθ' ὑπεροχῆν, Aristot.
 Circensis, κύκλος, ἰα, ἰον. Circenses ludii, ἡ ἱσποδρομία, ας, Thuc. ὁ δίαυλος.
 Circinatio, ἡ περιαγωγή, ἡ γύρωσις.
 Circino, περιγράφω, Dem. περιάγω, γυρῶ.
 Circinus, ἡ περιήρα, ας, Eustath.
 Circiter, περί, cum accus. circiter septuaginta naves, περί ἑβδομηκοντα ναῦς, Thuc. circiter triginta, ὡς τριάκοντα, Dem. circiter centum stadia, ὅσον ἑκατὸν σαδῖες, Herodian.
 Circutio, ἡ περιτροπή, Basil. ἡ περίοδος, Aristot.
 Circutor, ὁ περιόλος, Thuc. ὁ περιουδότης.
 Circuitus, ἡ περίοδος, Plut. ὁ περιόλος, ε, Thuc. in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, Thuc. urbis, κύκλος τῆ ἀγορᾶς, id.

Circulatum, κυκλῆδον, κύκλω, ferri, φέρεσθαι, Plut.
 Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.
 Circulator, ὁ ἀγύρτης, ε, Suid. ὁ ὄχλαγωγός.
 Circulatorius, ἀγυρτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Circulatrix, ἡ ἀγυρτίς, ἰδος.
 Circulo, κυκλῶ, γυρῶ.
 Circulus, ὁ κύκλος, Plato.
 Circum, vide Circa.
 Circumactio, ἡ περίοδος, Arist. ἡ περιαγωγή, id. ἡ περιεφορῆ.
 Circumaggero, περιχώνωμι.
 Circumago, περιάγω, aliquid, τι, Plato. aliquem secum, περιήγαμαι τινα, Xenoph. circumago, κυκλοφορέομαι, Aristot.
 Circumambulo, περιπατέω κύκλω. Confer Circumio.
 Circumaro, περιάρω, Plato.
 Circumaspicio, περιεβλέπω.
 Circumcido, περικόπτω, aliquid, τι, Thuc. περιτέμνω τι, LXX. praputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδιά, Herodot.
 Circumcingo, περιζώνωμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, Naz.
 Circumcirca, περί, populum stantes, περί τῶν δῆμον σάντες, Polyb. cunctantes irretit, κύκλω πανταχῇ μέλλοντας περιεπίσχεται, Dem.
 Circumciso, περιτεμνέω.
 Circumciso, ἡ περιτομή, N. T. ἡ περικοπή.
 Circumciso, ὁ περιτομῆς, εως.
 Circumclaudo, περικλείω, Thuc.
 Circumcludo, idem quod anteed.
 Circumcolo, περιουκίω, Ulpian.
 Circumculco, περικαταπατέω, ὦ.
 Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τι, Plato.
 Circumcurso, περιδρομή, ἦς, Plut.
 Circumcurso, περιπλανῶμαι, in hoc, ταῦτα, Xen. huc iluc, ἄπτα δέω κἀκῆσι, Dem.
 Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τείχος, Aristot. περιτεχιζῶ τὴν πόλιν, Dem. urbem fossa, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, Xenoph. aliquid aliquid, κυκλῶ τί τινα, Greg.
 Circumdo, παραπελεκῶ, Naz.
 Circumduco, περιάγω, Plat. περιέχω, Plut. aliquem, περιήγαμαι τινα, Lucian. aliquem circa montem, τινὲ τὸ ἕρος, Herodot. munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεων ἐρύματα decipere aliquem, παραπρόμαι τινα, Dem.
 Circumductio, ἡ περιήγησις, deceptio, ἡ παρακράσις, Suid. ἡ ἀπάτη, Xen.
 Circumductor, ὁ περιηγητής, ε, Justin.
 Circumleo, περιέω, περιβαίνω, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, Plut. forum cum aliquo, περιερχομαι κύκλω τὴν ἀγορὰν μετὰ τινος, Dem. palatium, περιουκίω τὸ παλάτιον, Plut. fana Deorum, περιουκίωμαι τὰ ἱερά, Aristot.
 Circumquito, περιπατέω, Polyb.
 Circumferro, περιφέρω, Plut.
 Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, Aristot. ἡ περιέμετρος, ε, sc. γραμμῆ, id.
 Circumferro, περιφέρω, aliquid, τι, περιάγω.
 Circumflecto, περικλῶμαι, περικλῶ, i. e. circumflexo noto, περιστάς, Athen.
 Circumflexio, ἡ περικλῆσις, ἡ περικαμπή, ἦς, Herodot. ἡ περικλῆσις, Plut.
 Circumflexus, ὁ εἰς ἡ περικαμπτός, circumflexo notatus, περισπῶμενος, ἐνή, ἐνον, Gramm.
 Circumflexus, us, vide Circumflexio.
 Circumflexus, i, ὁ περισπῶμενος, scil. τόνος, Gramm.
 Circumflo, περιπνέω.
 Circumfluens, περιρέων, εως, ὄν, Thuc.
 Circumfluo, περιρέω, murum, τὸ τείχος, Herodian. opibus, seu omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἰκανῶν, Isocr.
 Circumfluo, ὁ εἰς ἡ περιρέω, ες, Herodot. περιρέων, εως, ἰον, Thuc.
 Circumfodio, περιουρῶ, Theophr. περιουκάπτω.
 Circumforaneus, ὁ περιγοραῖος, ε, Suid. ὁ ἀγύρτης, ε, id. ὁ εἰς ἡ ἀγοραῖος, ε, ὁ ἀλλήμων, populus, ὄχλος, Xen.
 Circumfremo, περιεβρέω, περιεβρομέω.
 Circumfrico, περιτριβέω, περιτριβίω.
 Circumfulgeo,

Circumfulgeo, περισφράπτω, N. T. περισίλω, Ep.
 Circumfundo, περιχέω, aliquid, τί, Diosc. τινί, Lucian. περιχύνω, τινί, id. circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύνωμαι τινι, Plut.
 Circumfusio, ἡ περιχύνσις, εως.
 Circumgelatus, a, um, περιπαγείς, εἶσα, εν, Diosc.
 Circumgesto, περισπένδωμαι, Plut.
 Circumgesto, περιφέρω, Synes.
 Circumjaceo, περικίμαι, alicui, τινί, Herodian. id. circumjaceo mihi, περικίμαι τῷτο, id.
 Circumjectus, a, um, περικίμενος, ἐνη, ενον, Herodian.
 Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, Galen.
 Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τί, Aristoph.
 Circumlatus, a, um, περικομισθείς, εἶσα, εν, Thuc.
 Circumligo, περιδέω, aliquid, τί, Xenoph. aliquid alicui, διαδέω τί τινι, Lucian.
 Circumlino, περιρύνω, Lucian.
 Circumlitio, ἡ περιχρυσίς, εως, Diosc.
 Circumlitus, a, um, ὁ ἐξ ἡ περιχρυσίς, ε, Diosc.
 Circumlocutio, ἡ περιφρασίς, εως, Quintil.
 Circumloquor, περιφράζομαι, Dion. Halic.
 Circumludo, περικίλω, Plut.
 Circummitto, περιπέμπω.
 Circummunio, περιφράττω.
 Circummunio, τὸ περιφράγμα, ατος, Poll. ὁ παραφραγμός.
 Circummunus, a, um, ὁ ἐξ ἡ περιφρακτος.
 Circumnascor, περιφύομαι, Theophr.
 Circumnavigo, περιπλύνω, Peloponnesum, τὸν Πελοπόννησον, Dem.
 Circumobruo, περιχάννυμι.
 Circumpingo, περισπίνωμαι, Diosc.
 Circumplector, περιπλέκω, Aristot.
 Circumplexio, ἡ περιπλέξις, ἡ περιπλέξις, εως.
 Circumplexus, a, um, περιπεπλεγμένος, ἐνη, ενον.
 Circumpluo, vide Circumplector.
 Circumpo, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, Æschin.
 Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
 Circumrado, περιρέω, Theoc.
 Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
 Circumrodo, περιβράσκω, περιτρώγω, aliquid, τί, Lucian.
 Circumscalpo, περικίλω, Ep.
 Circumscarifico, περιζύνω, Galen.
 Circumscindo, περιτέμνω.
 Circumscribo, περιγράφω, Plut. circumloquor, κύκλον κέντρα, Naz. definitio, ἐρίζω, Dem. περιρίζω, Luc. fallo aliquem, παρακρούωμαι τινι, id.
 Circumscripse, περιγεγραμμένος.
 Circumscripse, ἡ περιγράφω, ἡς, Polyb. deceptio, ἡ παράρρησις, εως, Suid.
 Circumseco, περισώττω, aliquid, τί, Thucyd.
 Circumseco, περισπένδωμαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τείχος πολλῆ δύναμι, Dem. urbem, πολιορκίᾳ πόλιν, id. περιμαζέω πόλιν, LXX.
 Circumseprio, περιφράσσω, LXX.
 Circumsessio, ἡ πολιορκία, Isocr. Vide Obsidio.
 Circumsisto, περιτίθημι, Herod.
 Circumsono, περιχέω, aures, τὰς ἀκοάς, Basil. insula, quam circumsonant venti, νῆσος περιχρημένη τῷ πνεύματι, Lucian.
 Circumspecte, περισκεμμένος, Lucian. περιφλαγγόμενος omnia perscribere ad aliquem, ἄπαντα πρὸς τινι ἐπιστέλλειν, Dem. εὐλαβώς.
 Circumspectio, ἡ περισκοπέυσις, εως, ἡ περισκεψίς, εως.
 Circumspecto, κατασκοπέωμαι, Xen.
 Circumspectus, i. e. cautus, περιφλαγγόμενος, ἐνη, ενον, Plat. qui circumspicitur, περισκεμμένος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ περιφρασις, id.
 Circumspingo, περισπένδωμαι, περιφράζω.
 Circumspicio, idem quod Circumspecto: πάντη περιελάω, Luc. περισάω, Xen. περισκοπέω.
 Circumstantia, ἡ περιστασις, εως, Aristot.
 Circumstans, περιτίθημαι, undique, πανταχῶθεν, Thuc. aliquid, τί, Dem.
 Circumstrepo, περικυπτεύω, Basil.
 Circumstruo, περικατασκευάζω.
 Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινά, Plat.

Circumtexo, περιφράνω.
 Circumtondeo, περικίλω, Philostr.
 Circumtondo, περιτοννάω, ὦ.
 Circumtonsus, a, um, ὁ ἐξ ἡ περικίρωσις, ε, Poll.
 Circumtremo, περιτρέπω, Naz.
 Circumtremo, idem quod Circumspecto.
 Circumvago, περιπλανώμαι, Xenoph.
 Circumvallatio, ἡ ἀποσφραγίσις, εως.
 Circumvallo, περισφραγίζω, Thuc. aliquid, περισφραγίζω, Plut. περιτερίζω, Xen.
 Circumvectio, ἡ περιεργασία, ἡς, Aristot.
 Circumvecto, περιέρω, Plat. περιχέω.
 Circumveho, idem quod antecessus Circumvecto.
 Circumvenio, περιέρωμαι circumdo, κυκλῶ, aliquid aliqua re, τί τινι, Gregor. κυκλώωμαι τί, Xen. decipio, παρακρούω, aliquem, τινά, Isocr. φενακίζω τινά, Dem. ἐξαπατάω τινά, id.
 Circumventor, κυκλῶμενος, ἐνη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπτακός, Soph.
 Circumverto, περιδίδω, Æschin. περισφράζω, aliquid, τί, Lucian.
 Circumvincio, περιδέω.
 Circumviso, idem quod Circumspecto.
 Circumvolito, περιετόμαι, Lucian.
 Circumvolvo, idem quod Circumvolito.
 Circumvolvo, περικυκλώω, Plat. περικυκλώω, Aristoph. περιελάω.
 Circumvoluto, ἡ περικυκλώσις, εως, Plat. ὁ κυκλῶσις, ἡ, Theodot.
 Circularis, κυκλικός, ἡ, ὄν, Theophr. κύκλος, ἡ, ἰον, Æschin. ὁ ἐξ ἡ ἐγκύκλιος, Athen.
 Circulator, ὁ κυκλικός, ἡ, Lucian. ὁ ἀγρότης, Plut.
 Circulus, ὁ κύκλος, Plat. ὁ γῦρος, ε, Plut.
 Circus, ὁ κύκλος, ε, Plat. τὸ γύρωμα, ατος, Theophr. ὁ ἰπποδρόμος, Dion. Hal.
 Cirratus, a, um, βιβροσφραγμένος, ἐνη, ενον.
 Cirrus, ὁ βρόχος, Aristoph. ὁ πλόκαμος, Herod. πλεκτάνη, σφόβος.
 Cis, ἐντός, fluvium, τῷ ποταμῷ montes, ἐπὶ τὰδε τῶν ὄρων, Aristot. Atque hoc ipsum etiam composita cum Cis redduntur, ut Cisalpinus, ὁ ἐπὶ τὰδε τῶν Ἀλπίων Cismarinus, οἱ ἐπὶ τὰδε τῆς Θαλάσσης, κ. τ. λ.
 Cista, ἡ κίστη, ἡς, ἡ κίστις, ἰδος, Aristoph. ἡ κίστις, ἡ, Diosc.
 Cistella, ἡ κίστις, Aristoph. τὸ κιστίον, Plut.
 Cistellula, idem quod antecessus.
 Cisterna, ἡ δεξαμενὴ, ἡς, Strabo. ὁ λάκκος, ε, Aristoph. τὸ ὕδατον δοχεῖον.
 Cisterninus, a, um, λακκαῖος, αἶα, αἶον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, Athen.
 Cistula, idem quod Cistella.
 Citatio, ἀρμημένος, ἄξιος.
 Citatio, ἡ κλήσις, εως, Dem.
 Citatus, a, um, ἀρμημένος, ἐνη, ενον.
 Citorior, ἐγγύτερος, ἐρα, ἐρον, Xenoph.
 Cithara, ἡ κίθαρα, Plat. ἡ φεγγαῖ, ἡ χέλυσ· cithara cano seu ludo, κίθαρον, Plut. κίθαρίζω, Aristot. cithara sonus seu cantus, τὸ κίθαρον, ατος, Plat. ἡ κίθαρη, Plut. cithara pulsatio, ἡ κίθαρησις· citharam pulsandi peritus, κίθαριστικός, ἡ, ὄν, Plat. cithara parva, τὸ κίθαρον, Athen.
 Citharista, ὁ κίθαριστής, ἡ, Aristot. ὁ κίθαροδός, ἡ, Plut.
 Citharistria, ἡ κίθαρησις, Athen.
 Citharædus, idem quod Citharista.
 Citium, ἐγγύτατος, ἀπὸ, ατον.
 Cito, ταχέως, Dem. ταχύ, Isocr. διὰ ταχέων, id. εὐθύς, id. citius, ἄπτον, Dem. citius opinione, ἄπτον τῆς ἐλπίδος, Herodian. citissime, τάχιστα, Isocr. quam citissime, ὅτι τάχιστα, id. ὡς τάχιστα, Xen. τὴν ταχίστην, Dem.
 Cito, -as, καλῶς, Dem. παρακαλέω, id. legem, προσβάλλωμαι τὸν νόμον, Naz. testem, ἐπάγωμαι, προσκαλέωμαι, παρέρχομαι, μαρτυροῦμαι, Æschin. Homerum, ἐπάγωμαι τὸν Ὅμηρον, Aristot.
 Citra, ἐντός, fluvium, τῷ ποταμῷ citra virilem congressum, ἄνω τῆς πρὸς ἄνδρος ὁμιλίας· citra ista, ἔξω τῆτων, Thuc. citra controversiam, ἀναμειβητότης, Dem. citra reprehensionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δι-

καίᾳ χρῆσθαι, id. citra et ultra, ἐπὶ ἄπτερα μὲν, ἐπὶ ἄπτερα δὲ, Polyb.
 Citreus, κίτριος, ἡ, ἰον, malum, μήλον, Athen.
 Citrinus, idem quod antecessus.
 Citromalum, τὸ κίτριον μήλον, Athen.
 Citrum, τὸ κίτρον, ε.
 Citrus, ἄνθος, ἡ κίτρα, Auct. Geopon.
 Citus, ὠκὺς, εἶα, ὦ, ἄξιος, εἶα, ὦ, Plut. ταχύς, εἶα, ὦ, Dem.
 Civicus, ἀστικός, ἡ, ὄν, Lucian.
 Civilis, πολιτικός, ἡ, ὄν, res civiles, τὰ πολιτικά, ὄν, Isocr. civilis excusatio, σκῆψις πολιτική, Dem. civilia munera, λειτουργίαι πολιτικά, id. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, Plut. urbanus, elegans, ἀστικός, α, ὄν, Lucian.
 Civilitas, ἡ ἀσικία, ἡ, ὄν, πολιτικόν, ἡ.
 Civiliter, πολιτικῶς, administrare aliquid, πράττειν τί, Dem. ἀστικός, Plut.
 Civis, ὁ πολίτης, ε, Dem. ὁ πολιτεύμενος· ὁ συμπολιτεύμενος, ε, id. ὁ ἀστικός, ἡ, id. ὁ ἀσός, ἡ, Xen. femina, ἡ πολιτίς, ἰδος, Dem. ἡ ἀσὴ, ἡς, Plut. bonus, πολιτὴς ἀγαθός, Dem. melior, ἀμείνων, id. optimus, βέλτιστος, Isocr. bonus atque honestus, καλὸς καγαθός, Dem. prudentissimus, φρονιμώτατος, Isocr. fortis, γενναῖος, Dem. justus, δίκαιος· moderatus, μέτριος· patriæ studiosus, εὐνὴς· modestus ac bonus, σόφρων καὶ χρηστός, id. laudatissimus, ἐνδοξότατος, Isocr. utilis ac fortis, χρησίμος ἐξ ἀνδρείου, Dem. malus, πονηρός, id. improbissimus, χείριστος, id. φαυλότατος τῶν πολιτῶν, Isocr. audacissimus, πολμηρότατος τῶν ἀσῶν, id. eivem facere, πολίτην ποιεῖν, Dem. fieri, ποιεῖσθαι, id. natura esse, φύσει εἶναι, id. natum germanum esse, πεφυκότα γνήσιον εἶναι· natum esse, γένει εἶναι non germanum esse, ἂ καθερῶς εἶναι· ex altera parte esse, κατὰ ἄπτερα εἶναι· ex utroque parente esse, ἔξ ἀμφοτέρων ἀσῶν εἶναι, id. ἡ πρὸς πατέρα καὶ πρὸς μητέρα ἀσῶν εἶναι, id.
 Civitas, ἡ πόλις, εως, Dem. parva, πόλις μικρά magna, μεγάλη, id. tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος, τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, Isocr. primaria, προέχουσα, id. πρωτεύουσα, id. dignitate prædita, ἀξιώματι τι ἔχουσα, Dem. honorator, ἐντιμωτέρα· illustris, ἐπιφανιστάτη, Isocr. nobilis, ὀνομαστὴ antiquissima et maxima et apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη καὶ μεγίστη καὶ παρὰ πάντων ἀνθρώπων ὀνομαστοτάτη· gravis ac splendida, σεμνὴ καὶ λαμπρὰ· beata, εὐδαίμων, id. florentissima, εὐτυχεστάτη· legibus bene constituta, εὐνομημένη· libera, δημοκρατικὴ καὶ ἐλευθέρη, id. suis legibus utens, αὐτόνομος, Isocr. civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινά κοινῶν συντελεῖν, Dem. subijcere servituti, δάλιν καθίσταειν, id. habitare, οἰκεῖν, Isocr. gubernare, διοικεῖν, id. servare, σώζεσθαι, Dem. felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, id. turbare, ταράττειν, Dem. jus civitatis, ἡ πολιτεία· civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, Dem. decernere alicui, ψηφίζεσθαι τινι, id. dare alicui, δίδόναι τινί, id. acquirere, κατασκευάζειν, id. accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν seu τὴν πόλιν, Isocr. habere jus civitatis apud aliquos, εἶναι τινι πολιτείαν παρὰ τισι, Dem. μεταστῆναι εἶναι τινι τῆς πόλεως, id.
 Civitatula, τὸ πολίχρον, Isocr. ἡ πολίχρον, Thuc.
 Clades, ἡ ἥττα, ἡς, Dem. ἡ συμφορά, Isocr. ὁ δάειρος, Dem. cladem sibi ipse accersere, ἥτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, Isocr. incidere in clades, περιπεσεῖν τισιν ἥτταις, id. expertum esse cladis acceptæ, ἂ μετῆται τῆς ἥττης, Dem. recedere Plateis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, id. Confer Calamitas, item Detrimentum.
 Clam, κρύβδην, Dem. κρύβδην, λάθρα, id. clam fertur suffragium, κρύβδην ἐστὶν ἡ ψήφος· clam et ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα καὶ διακρυφόμενον πρᾶττειν τινι clam et per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τινι clam nobis, λάθρα ἡμῶν, id.
 Clamator, ὁ κρόατης, ε, Plut. ὁ κερκαστής.
 Clamito,

Clamito, κράζω, Dem. ἀνακράζω, βοάω, id. κραυγάζω.
 Clamo, βοάω, Dem. κράζω, id. κραυγάζω, N. T. αὐά, Hom. clamo et loquor aliquid, βοάω τι ἢ λέγω, Dem. et vociferor, βοάω ἢ κράζω clamo, indignor, calumnior, βοάω ἀγανακτῶ, λαλοῦμαι, id. clamo valde, κράζω φωνῇ μεγάλῃ, N. T. βοάω ἀνδροκῶς, ἄλ.
 Clamor, ἡ βοή, ἦς, Dem. ἡ κραυγή, Xen. ἡ ἰαχὴ clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, Dem. percelli clamoribus alicujus, κταπαλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος, id.
 Clamosus, κραυγαστικός, ἡ, ὄν, ὁ κρέακτις, ἢ, Plut. κρεακτικὸς, ἡ, ὄν, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, Dem.
 Clancularius, κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian. κρύβιος, ἴα, ἰον, id.
 Clanculum, κρυπτόν, Dem. λάβρα, Plut. κρύβρα, id. Confer Clam.
 Clandestinus, λήθεις, ἴα, ἰον, Hesych. λάβριος, ἴα, ἰον, id. κρυπτός, ἡ, ὄν, Herodian. κρύβιος, ἴα, ἰον, id.
 Clango, ἡ χροὴ, κλάζω, ut cauis in venatione, μέγιστον φθέγγεσθαι, Dem.
 Clangor, ἡ κλαγγή, anserum, Plut. tubarum, Athen. hominum, Herodian. canum, Xen.
 Clare, λαμπρῶς, Xen. φανερώς, Plat. ἐναργῶς, Dem. ἀντικρῶ, id. cognoscere, εἰδέναι σαφῶς, scribere in literis, διαρῆδον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν decretum de eo scriptum est, ἀντικρῶ περὶ πάντων τῶ ψήφισμα γέγραπται, id. et aperte, ἀντικρῶ ἢ διαρῆδον, id. de voce, visu, ὁρῶς.
 Clarco, φαίνομαι.
 Clarasco, ἐκφαίνομαι.
 Clarifico, λαμπρύνω, Xenoph.
 Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.
 Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Polyb. πολυμῆν, id. προαγορεύω πόλεμον, Dem.
 Clarionus, λαμπρόφανος.
 Claritas, ἡ λαμπρότης, Plut. visus, ἡ ἄξυδορκία, Lucian. vocis, ἡ εὐφωμία, Dem. nominis, ἡ εὐδξία, Isocr. famae, ἡ εὐκλία, Dem. sermonis seu orationis, ἡ σαφήνεια, Plat.
 Clarus, a, um, λαμπρός, ἄ, ὄν, Dem. clara luna, λαμπρὰ σελήνην, Thuc. clarus vir, ἀνήρ ἐνδοξός, Dem. λαμπρός, Isocr. γνώριμος, Dem. ἐπιφανής, id. ὀνομαστός, Isocr. omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος πῶν καθ' ἑαυτὸν ἄπάντων ἀνδρῶν, id. clarissimī optimique, ὀνομαστότατος ἢ ἀρίστος, id. ex ignobilibus et obscuris claros et illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων ἢ ἀδόξων ἐνδοξὸς ἢ γνωρίσιμος γίνεσθαι, Dem. clarum aliquid ex obscuro facere, ποιῆναι τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, Isocr. exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, Dem. multifarium clarum testimonium, πολλαχῶς καταφανὴς μαρτυρία, id. facere alicui aliquid clarum, ποιῆναι τι φανερόν, ἢ φανερὸν, καταφανές, ὄλλων, εὐδόκλον τινι, Dem. clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τῶν λόγων, Isocr. vox, φωνῇ ἔξειται, Aristot.
 Classarius, ὁ ναύμαχος, ἢ, Chrys.
 Classicula, τὸ σάλπιγμα, ἢ.
 Classicum, τὸ σάλπιγμα, ατος, receptui dari solitum, τὸ ἀνακλητικόν, ἢ, Plut. classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
 Classicus, ἄ, um, σολικός, ἡ, ὄν.
 Classis, i. e. copiae navales, τὸ ναυτικόν, ἢ, Dem. ὁ εὐλός, ἢ, id. classem comparare, συλλεγεσθαι ναυτικόν, Isocr. instruere, παρασκευάζειν εὐλόν, Dem. habere, ἔχειν ναυτικὸν ἀblegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιῆσθαι ἀπόστολον profigare, ἐξελάνειν, ἀμύνεσθαι εὐλόν, amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικόν, id. classis praefectus, ὁ ἀπτοστολεύς, ἴα, ἰον, id. ὁ ναύμαχος, id. legatus classis praefecti, ὁ ἐπιστολεύς, ἴα, Xen. classis praefectura, ἡ ναυαρχία, ας, Aristot. classis praesesse, ναυαρχῆσαι, ἄλ. classe pugno cum aliquo, ναυμαχῆω τινι, Thuc. contra aliquem, πρὸς τινα, Lycophr. pars civium, ἡ συμμορία, ας, Dem. tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, id.
 Clathrum, τὸ κλήθρον, ἢ.

Clava, ἡ κορὴν, ἡς, τὸ βόταλον, ἢ, Xen. clava percuto, βόταλιζω percussio quia fit clava, ὁ βόταλισμός, ἢ.
 Clavarius, ὁ κορηνήτης, ἢ, Hom.
 Clavator, idem quod antecedens Clavarius.
 Clavatus, ἡλωτός, ἡ, ὄν.
 Clauditatio, ἡ χλωδότης, Plut. ἡ χλωδία, Poll.
 Claudico, χλωδαίνω, Naz. καταχλωδαίνω, id. σκάζω, Plut. leviter, ὑποσκάζω, Lucian.
 Claudio, κλείω, portam, πύλιν, Herodian. fores, τὴν θύραν, N. T. portum, κλείω τὸν λιμένα, Thuc. aliquis in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, Herodian.
 Claudus, a, um, χλωδός, ἡ, ὄν, Dem. κυλλός, ἡ, ὄν, Hipp. γνῖος, ἡ, ὄν, altero pede, ἔτερον πόδα intro pede? ποτιῶν σκέλει; utroque pede, ὁ ἢ ἡ ἀμφιχλωδός, Lucian. claudum reddo, κυλλῶν, Hippocr. χλωδῶν, id. χλωδαίνω, Gal. ἀποχλωδαίνω, Xenoph. claudus sum, χλωδαίνω, Naz. claudus fio, χλωδαίνωμαι, χλωδίζομαι, Lucian. aliquantum claudus, ὁ ἢ ἡ ἀκροχλωδός, Suid.
 Clavicula, τὸ κλειδίον, ἢ.
 Clavicularius, ὁ κλειδοχός, ἢ, Plut.
 Claviculus, idem quod Clavicula.
 Claviger, idem quod Clavicularius.
 Clavis, ἡ κλείς, δός, Plut. clavis adulterina, ἡ ἀντικλείς, δός, Clem. Alex.
 Claustrarius, ὁ κλειδοποιός, ἢ.
 Claustrum, τὸ κλειθρον, ἢ, Lucian.
 Clausula, τὸ πέρασ, ατος, Aristot. τὸ ἔσχατον, ἢ, id.
 Clausus, κλειστός, ἡ, ὄν, Diod. Sic. clausae fores, κλεισιμέναι θύραι, N. T.
 Clavus, ὁ γράφος, Arist. ferreus et ligneus, ἦλος σιδήρεος ἢ ξύλινος, Xen. clavum clavo trudere, ἄλλω ἢ ἴῳ ἐκκρῆναι τὸν ἦλον, Lucian. clavis adfigo, προσπλάω, id. clavis defigo, seu configo, καθήλω, gubernaculum, τὸ πηδάλιον, clavum tenco, κυβερνάωμαι, Aristot. ornamentum vestis, τὸ σῆμα, ατος, clavo lato ornatus, ὁ ἢ ἡ πλατύσημος, ἢ, Herodian.
 Clemens, πρῶτος, f. πραΐα, Xen. χρηστός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐπεικός, ὁ ἢ ἡ ἐλεήμων, id. clementissimus et mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πραότατος πάντων, Isocr. clementes et humanos esse aduefacere aliquos, πρῶτος ἢ φιλανθρωπῶς τινὰς εἶναι ἐδίζεν, Dem.
 Clementer, πρῶτος, Dem. ἡπίως, ἐπεικῶς.
 Clementia, ἡ ἐπεικία, Dem. ἡ πραότης, Plut. humanitas et clementia alicujus, φιλανθρωπία ἢ πραότης τινός, Dem. alicui nullam clementiam impertire, μετὰδιδέναι τινι μηδοτιῶν πραότητος, id.
 Clepuro, vide Furo.
 Clepsydra, ἡ κλεψύδρα, Aristoph. parva, τὸ κλεψύδριον, ἢ, Philostr. qui ad clepsydram exercentur, αἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, id.
 Clericus, a, im, κληρικός, ἡ, ὄν.
 Clerus, ὁ κλήρος, ἢ.
 Clibanus, ὁ κλιβανός, ἢ, Herodot.
 Cliens, ὁ πελάτης, ἢ, Plut. ὁ θεραπευτής, ὁ θεραπευτικός, Xen. clientum turba, clientes, τὸ πελατικόν, ἢ ad clientes pertiuenes, πελατικὸς, ἡ, ὄν.
 Clienta, ἡ πελάτις, ἴδος.
 Clientela, ἡ πελάτεια, ἢ θεραπεία.
 Clientelaris, e, πελατικός, ἡ, ὄν.
 Clima, τὸ κλίμα, ατος, Plut.
 Climactericus, a, um, κλιμακτηρικός, ἡ, ὄν.
 Climax, ἡ κλιμαξ, ατος, Xenoph.
 Clinicus, a, um, κλινικός, ἡ, ὄν, ὁ ἢ ἡ κλινήρης.
 Clinicus, a, um, κλινικός, ἡ, ὄν, ὁ ἢ ἡ κλινήρης.
 Clitellae, τὰ ἐπιστάγματα, τὰ κληθῆλια, Aristoph. clitelas impono, ἐπιστάτω, Xen.
 Clitellarius, ὁ ἢ ἡ σαγμασφορός, ἢ.
 Clivus, ὁ ἢ ἡ βαναδός, εος.
 Clivus, ὁ λόφος, Herodian. ὁ γεωλόφος, Philo. ἡ γεωλοφία, Strabo. ὁ βενός, Aristot.
 Cloaca, ὁ ἀφῆροδον, ἄνος, N. T. ὁ ἔχριστός, Herodian. abjicere corpora in cloacas, βίσταιν σῆματα εἰς ἔχριστός, id. meatus subterraneus, ἡ ἀμάρα, τὸ ἀμάρισμα, Hesych.
 Clostrum, idem quod Claustrum.
 Cludo, idem quod Claudio.

Cluo, δοκίω, Xenoph.
 Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ἢ, Aristoph.
 Clunus, ὁ γλυτός, Herodot. ἡ πυγή, Athen. secundum clunes, πυγῆδον, Aristot.
 Clusus, idem quod Clausus.
 Clypeatus, ὁ πέλταστος, ἢ, Isocr. ὁ ἀσπιστής, ἢ, Dem. ὁ ἀσπίδοφόρος.
 Clypeus, ἡ ἀσπίς, ἴδος, Xen. armo aliquem clypeo, παθολίζω τινὰ ἀσπίδι, Dem. clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, id. clypeo protego, προστασίζω, Herodian. ἑπρασπίζω, Polyb. clypeis consertis pugno, συνασπίζω, Lucian. a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, Plut.
 Coacevatio, ὁ συναθροισμός, ἢ, ἡ συνάθροις, ἴως, τὸ ἀσπείρισμα, Xen.
 Coacervo, συναθροίζω, Plat. συνασπείρω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταυτὸν convictia, συμφέρον σκαμμάτα ἢ λαοδρασία, Dem.
 Coactio, ἡ συναγωγή, ἢ, Thuc.
 Coactor, ὁ συναγωγέτης, ἴως, civium, τῶν πολιτῶν, Lys.
 Coadjutor, ὁ συμβεσθός, ἢ.
 Coadjuno, συνενώω, cum aliquo, τινι, Naz. συνείρω, Lucian. συναρμώζω.
 Coaedifico, συνμηκοδομεῖω, N. T.
 Coaequalis, vide Aequalis.
 Coaerue, vide Aequo, Aequum.
 Coaequus, vide Aequalis.
 Coetaneus, ὁ ἡλικιώτης, ἢ, Plat. cum aliquo seu alicujus, ὡν τινος, Dem. coetanea, ἡ ἡλικιώτης, ἴδος, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἡλικίω, Xen. ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὢν, Dem. coetaneum alicujus esse, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἢ ἑταίρος, id.
 Coeternus, a, um, συνδιανοιζών, ασα, ὄν, Naz.
 Coeuvus, vide Coactenus.
 Coagmentatio, ὁ ἀρμός, ἢ, Xen. ἡ ἀρμογή, ἦς, Lucian. ἡ σύμφυξις, ἴως, id.
 Coagmentator, ὁ συναρμώτης, ἢ, Naz.
 Coagmento, συναρμώτω, Plat. συνάπτω, Plut. πῆγματι, Plat.
 Coagulum, ἡ πῆξις, εος, Aristot.
 Coagulatus, a, um, πηκτός, ἡ, ὄν, Aristot. ἐμπυτιασθῆς, εἶσα, ἐν, Diosc.
 Coagulo, πῆσσω, caseum, τυρόν, Diosc. τυρόν, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, id. coagulandi vim habens, πηκτικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Coagulum, ἡ πυτία, Diosc. ἡ πυτία, Aristot.
 Coalescentia, ἡ σύμφυξις, εος, Theophr.
 Coalesco, συμφύομαι, Aristot. in corpus, συσσωματωποιόμαι, id. coalescere facio, συμφύω, Theophr. aliquid in aliquid, σὶ εἰς τι, Plut. aliquis in unum, τινὰς συντήκω ἢ συμφύω εἰς τὸ αὐτό, id. concordiam in eo, συνίεμα, Dem.
 Coalitus, ὁ ἢ ἡ συμφύσις, εος, Plut.
 Coangusto, ενώω, aliquid, τι, Herodian.
 Coarctatio, ἡ στενωπότης, ἴως, ἡ ἀντιπεριστοίς, Aristot. ἡ στενωπότης.
 Coarctatus, ὁ ἢ ἡ στενωπότης, ἢ, Hesych.
 Coarcto, ἀντιπεριστοίσημι, Aristot. στενωπώω, N. T. στενώω, Herodian.
 Coargo, ἐλέγχω, aliquid, τι, Plut. ἐξελέγχω, κατελέγχω.
 Coassatio, ἡ συνίδωσις, ἴως.
 Coasso, σανίδω.
 Coaxo, κοαξέω.
 Coccinatus, ὁ ἢ ἡ κοκκινωθαφής.
 Coccineus, a, um, κόκκινος, ἴων, ἰων coccinea lana, κόκκινον ἔριον, N. T. coccinea tunica, κόκκινος χριστὸν, Plut.
 Coccinus, idem quod antecedd.
 Coccum, ὁ κόκκος, εος, Diosc.
 Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγός, Aristot.
 Cochlea, ὁ κοχλίας, ἢ, Diosc.
 Cochlear, τὸ κοχλιόριον, ἢ, Diosc.
 Cochleola, τὸ κοχλιόριον, ἢ, Suid.
 Coctilis, ἐψάνος, ἡ, ὄν, Aristot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum est, τὸ ἐψήμα, ατος, Plato.
 Coctio, ἡ ἐψήσις, Plut. ἡ στίψις, Aristot.
 Coctivus, idem quod Coctilis.
 Coctor, ὁ ἐψήτης, ἢ, Basil.
 Coctura, idem quod Coctio.
 Coctus, ἐφθός, ἡ, ὄν, Xen. bene, ὁ ἢ ἡ εὐψή-

τος, Theophr. a sole, i. e. ad maturitatem perductus, ο εχ' η πέπων, Theophr.
 Codex, vide *Caudex*, vel *Libe*.
 Codicillus, τὸ γραμματεῖον, u, Dem.
 Cœcus, a, um, vide *Cæcus*, a, um.
 Cœlebs, vide *Cælebs*.
 Cœlestis, e, ο εχ' η θράνιος, u, Plat.
 Cœlites, οί θράνιοι, av.
 Cœlitus, θράνιεν.
 Cœlum, ο θράνιος, u, Plat.
 Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, Athen.
 Cocmo, συνανόμεαι, terram, τὴν γῆν, Dem. προσανόμεαι, aliquid, τι, id. συμπρόσμαι.
 Coemptio, η συνωνίσις, eus, η ἀνή, u, Dem.
 Cœna, τὸ δείπνον, Dem. opipara et varia, πάλιασιν u πακίλον, Lucian. secundaria, u ἐπίδειπνον, u, Athen. dominica, δείπνον κυριακόν, η εὐχρηστία vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δείπνον, Dem. ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δείπνα πανταχῶ ad aliquem, ἵναί τις πρὸς τινα ἐπὶ τὸ δείπνον venire ad cœnam, ἔλθειν ἐπὶ δείπνον portare et humanum se præbere erga aliquos in cœna, πίνειν u φιλανθρωπεύεσθαι πρὸς τινας ἐν δείπνῳ abire a cœna, ἀπίνειν ἀπὸ δείπνου parare cœnam, δειπνοποιεῖν, id. δείπνον ποιεῖν, Xen. præbere alicui, δειπνοῦν τινα, id. τινα, id. finire, ἀποδειπνεῖν, Athen.
 Cœnaceutum, τὸ ἀνώγειον, N. T. τὸ ἐστιατόριον, u, Plut. τὸ ὑπερβῆρον.
 Cœnatorius, δειπνητικός, η, av, Athen.
 Cœnatorium, δειπνησιεῖα.
 Cœnito, πάλια δειπνεῖν δειπνεῖν.
 Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετὰ τινος, Dem. συνδειπνέω τινα, id.
 Cœnobiium, τὸ κοινεῖον, u.
 Cœnosus, ο εχ' η βορβοράδης, eus, Plat. ο εχ' η πηλώδης.
 Cœnula, τὸ δειπνάριον, u, Athen.
 Cœnum, ο βόρβορος, Dem. ο πηλός, Thuc. cœno obduco seu contamingo, βορβοράω, Aristot. cœnum refero, βορβορίζω, sapore, ἐν τῇ γείσει, Diosc. supplantatum prosternere in cœnum, διποσειλεῖται u βράω εἰς τὸν βορβορὸν τινα, Dem. dejectio in cœnum, η κατασβερόζωσις, Plut.
 Cœo, convenio, συνήκω, συνήκω, cum aliquo, τινα, Dem. συνίσταμαι, Thuc. concumbō, συγκυβέω, Plat. ἡμιλέω τινα, Luc. τὰ ὑπὸ κέλπτω πράττω, id. συγγίνομαι, Dem.
 Cœpi, ἡρξάμην.
 Cœpto, κατάραχον, bellum, τῷ πολέμῳ, Plut. scromenon, λόγον, Plat. pugnam, κατάραχουμαι τῆς μάχης, Polyb.
 Cœptum, τὸ καταραχθῆναι, τὸ ἐπιχειρήματα.
 Cœptus, us, η ἀρχή, u, Dem.
 Cœpulo, onis, ο σύνδειπνος, u, Xen. ο σύσσιτος, u, Aristoph.
 Cœpulus, συνδειπνέω, Xen. συσσιτεύω, cum aliquo, τινα, Dem.
 Cœquito, συνιστάμην.
 Coerceo, εἰργω, καθιέρω, aliquem ab aliquo, τινα ἀπὸ τινος, Xen. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ἀργῆς, id. aliquid, καλάζω τι, Theophr. id quod exsuperat, καλάζω τὸ πλεονάζον, Plut.
 Coercitio, η κάθειρξις, eus.
 Coessentialis, e, ο εχ' η ἡμιόσιος, u, Dem.
 Cœtus, η συνήκω, Plat. η ἐκκλησία, Dem. publicus, ο πανήγυρις, eus, id.
 Cœxerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.
 Cœxercitatio, η συγγυμνασία, as.
 Cogitabilis, e, νοητός, η, av, Plat.
 Cogitabundus, ο εχ' η σύννευς.
 Cogitate, vide *Cogitato*.
 Cogitatio, ο νόος, κοιντ. νῆς, u, Plat. τὸ νόημα, Aristot. ἡ νόσις, id. ἡ ἐνοία, Dem. ἡ διάνοια, Isocr. τὸ διανοεῖσθαι, id. ο λογισμός, u, Dem. animus et cogitatio, λογισμός u διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπέπειν τινα λογισμῷ, id. suscipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμὸν τινος, id. uti cogitatione sobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, id. perspicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτεστα λογισμῷ, id.
 Cogitatio, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, Plat.

Cogitatum, τὸ νόημα, τὸ διανοήμα, τὸ ἐνόημα, Aristot. ad opus perducere, ἀγειν τὴν μελέτην εἰς πράξιν, Herodot. cogitatis excidere, ἀποστεισάσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, Apocryph.
 Cogito, ἐνοῖω, Plat. aliquid, ἐνθυμέμαι τινος, Xen. τι, Isocr. διανοεῖσθαι, Lucian. λογίζομαι τι, Dem. mecum, σκοπέω παρ' ἐμαυτοῦ, id. abire, ἐν νῷ ἔχειν ἀπίνειναι, Plat.
 Cognata, τὰ σύσειχα, σύμφυλα.
 Cognatio, η συγγένεια, Dem. cognationis necessitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα: cognatio aretissima, συγγένεια ἀναγκασιότατη a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρῶς a matre, τὸ γένος τῆς μητρός, id. cognatione cum aliquo conjunctus, u ὑπάραξει συγγένεια πρὸς τινα, Isocr. προσήκων τινὶ τῷ γένει, Dem.
 Cognatus, ο εχ' η συγγενής, eus, Dem. ο γεννητός, u et necessarius, συγγενής u ἀναγκαῖος ἄνθρωπος: alicujus et genere proximus, προσήκων τινὶ u γένει ἂν ἐγγύτατος: alicujus a viro, συγγενής τινος πρὸς ἀνδρῶν maternus, οἰκείος ἀπὸ μητρός: utrimque alicui, κατ' ἀμφοτέρω συγγενής τινι: cognatorum more, συγγενικῶς, id.
 Cognitionis, η γνῶσις, eus, Isocr. η ἐπίγνωσις, η σύσειχα: decretum, τὰ γνωσθέντα, av, Dem. sententia, η γνώμη, id. experientia, η ἱστορία, Isocr.
 Cognitor, ο γνώστης, u, γνωστής, Xen. γνώμων, onos, id. διαγνώστης, u, Isocr.
 Cognitus, γνωστός, η, av, Naz. ο εχ' η γνώριμος, Dem. γνωστικῶμος, ἐνη, ενον, Dem. ο εχ' η εὔγνωστος: cognitum habeo, εἶδω, id. κατέειδα, Isocr. planè cœgnitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίσταμαι, εἶδα, ἴσκημι, εἶδω τι, Dem.
 Cognomen, η ἑπωνυμία, Dem. τὸ παρωνύμιον, Plat. η ἐπίκλησις, eus, Plut. sortiri cognomen Sophistæ, λαμβάνειν ἑπωνυμίαν σοφιστῆ, Isocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομα τι παρὰ τινος, Dem.
 Cognomento, ἑπωνυμίας, Diosc. ἐπίκλην, Plat.
 Cognominatio, vide *Cognomen*.
 Cognominis, ο εχ' η ὀνόματος, Isocr. cognominis sum alicui, ὀνομαζομαι τινι, Athen.
 Cognominitas, η ἑμωνυμία, as, Aristot.
 Cognomino, ἑπονομάζω, Plat. aliquem, ἐπικαλεῖν τινα, Xen.
 Cognosco, γινώσκω, aliquem, τινα, Dem. aliquid et video, τι u εἶδω liquido aliquid, εἶδω τι καθαρώς: aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς: de rebus, quæ decet, cognosco seu statuo, πρὶ παραγμῶτων ἂ χρῆ, γινώσκω: cognosco aliquos, quales et qui sint, γνωρίζω τινάς, ὅσοις u τίνες εἰσι, id. aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, id. aliquid e literis, μανθάνω, seu πύθομαι τι ἐξ ἐπιστολῶν seu ἐκ γραμμάτων, id. feminam, sc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, N. T.
 Cogo, congreco, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. coagulo, πήσσω, casum, τυρὸν, Diosc. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἓν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς τ' αὐτὸ πάντα: colligo stipem, ποίω ἀγρομὸν urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινα ποιεῖν τι cogentibus malis presentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκάζοντων: cogo aliquem aliquid consecrare, συναναγκάζω τινα ἀνατιθέναι τι, id. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένους, Isocr. ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, Dem.
 Cohabitatio, η συνοίκησις, eus, Thuc.
 Cohabitator, ο σύνοικος, Isocr. ο σύναυλος.
 Cohabito, συναίω, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, Plut. alicui, συναυλλίζομαι τινι, Xen. annum mulieri, συνοικέω ἑαυτοῦν τινι γυναικί, Dem.
 Cohærentia, η συναφίς, eus, Aristot. η συναφή, u, Plut. η ἐφαρμογή, u, id. η σύστασις.
 Cohæreo, συνέχεω, alicui, τινα, Plat. terra, συνάπτωμαι τῇ γῇ, Theophr.
 Cohæres, ο συγκαταρῆμος, u, N. T. cohæres sum, συγκαταρῆμομαι, Sirac.
 Cohibeo, συνέχω, ἐπέχω, aliquem, τινα, Plut.

iram, κατέχω τὸν θυμὸν, Aristot. linguam κρατέω τῆς γλώσσης, Plat. Confer *Cuercco*.
 Cohibitio, η ἐπέχεξις, u, η κάλυσις.
 Cohonesto, ἐπισημαίω, aliquem, τινα, Aristot. συγχοσμεῖω, Xen.
 Coborresco, φρίττω, Plut. hoc facere, ποιῆσαι τῶτο, Dem. ad aliquid, τι, id. καταφοβέομαι, Aristoph.
 Cohorro, idem quod anteced.
 Cohors, η σπεῖρα, Appian. τὸ τάγμα, Plut. militum viginti quinque, al. centum, ο λόχος, Thuc. militum quingentorum, η πεντηκοντασία, id. cohortis præfectus, ο λοχαγός, Isocr. in cohortes distribuo, καταλοχίζω, Plut. distribuo in cohortes, ο καταλοχισμός, u, Lucian.
 Cohortatio, η παράκλησις, Polyb. Confer *Adhortatio*.
 Cohortor, παρακαλεῖω, aliquem ad aliquid, τινα ἐπὶ τι, Isocr. aliquem, ut vidcat, διακελεύομαι τινα ὄρα, Plut. Confer *Adhortor*.
 Coinquino, συμμοιναίω, συμμοιλῶ.
 Coitio factiosa, η ἐπισύστασις, eus, N. T. η συνέλευσις.
 Coitus, η συνεσία, Xen. η μίξις, Herodot.
 Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινα, N. T.
 Colaphus, ο κόλαφος, N. T. colaphum infringo, βράζω, Dem. alicui, τινα, Plut. πῦξ πάλω τὸ σωμα τινός, Dem. πάλω ἐπὶ κέρης, Lucian.
 Colatio, η ἕστσις, eus, Aristot.
 Colator, ο ἕστητής, u.
 Coles, τὸ πῖος, eus, Aristoph.
 Coleas, ο ἄρχις, eus, Aristot.
 Colica, η κολικὴ ἄδυνά, τὸ κολικὸν ἄλγημα: colica laborans, ο κολικός: ad colicam sedandam faciens, κολικός, η, av, Galen. colica laboro, κολικεύομαι, Alex. Trall.
 Colicus, κολικός, η, av, Gal.
 Collabasco, καταφερομαι, Lucian. συνολοισθαίνω.
 Collabefacto, λυμαίνομαι, Xen. καταλυμαίνομαι, id. διαφθείρω.
 Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
 Collaboro, συμπάτω, Xen.
 Collacrymatio, ο συνδάκρυσις, η ἐπιδάκρυσις.
 Collacrymor, συνδάκρυω, Plut. προσανακλαιόμεαι, Synces.
 Collectaneus, ο εχ' η ὁμογύλακτος, ο εχ' η σύντροφος: collectanei, οί εχ' αἱ ὁμογύλακτες, av, Aristot.
 Collare, τὸ περιδέριον, Herodian. Confer *Monile*, *Torques*.
 Collaria, a, ο κύβαν, onos, Aristot.
 Collatio, η συγκομιδή, pensatio tributi, η εισφορά, u, Thuc. η συντίλεια, Dem. comparatio, η παραβολή, u, Isocr.
 Collatitius, ο εχ' η συναγώγιμος, ο εχ' η συγκομιστός: cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δείπνα, Athen.
 Collaudatio, η συνεπαίνεσις, eus.
 Collaudo, συνεπαίνω, Arist.
 Collecta, a, ο ἔρανος, civilis et communis, πολιτικός u κοινός, Dem. collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν conferre, ἔρανον φέρειν, id. collatio, quæ sit a singularis in commune, η συμβολή, Plut.
 Collectaneus, συλλογημαῖος, αἰα, αἰον, Lucian.
 collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα, τὰ ὑπομνήματα.
 Collectim, συλλέθην, dicere, εἰπεῖν, Isocr.
 Collectio, η συλλέξις, Plat. η συλλογή, id. η συγκομιδή, Isocr. τὸ ἀθροίσμα, ο ἀθροισμός.
 Collectitius, συλλογημαῖος, αἰα, αἰον, Lucian.
 Collector, ο συλλογέυς, eus, Plut.
 Collega, ο συνεργός, u, Plat. in regimine, ο συνυπάρχων, onτος, Ælian. in consulatu, ο συνυπατεύων, onτος, Plut. ο συνύπατος.
 Collegium, ο σύλλογος, u, Thuc.
 Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοι τῶτο, Thuc.
 Colliculus, τὸ λαφίον, u.
 Collido, συγκρούω, Dem. alicui, τινα, Polyb. committo aliquos inter se, τινάς, Herodian.
 Colligatio, ο σύνδεσμος, u, N. T. η σύνδεσις.
 Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, Plat. aliquid undique, u, Περσικαχρόθεν, Isocr. exercitum, στρατίαν, Herodian. in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταῦτόν, Dem. mul-

tos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἀπάντων ἀνθρώπων πολλὰς πόλεις, Isocr. maximam vim militum, ἀνάγκη πλείων δύναμιν in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, id. stipem, ἐραρίζω, Plat. refugio, ἀναξωπυρεύω με, ἀναλαμάνομαι ἑμαυτὸν, Isocr. ratiocinor, συλλογίζομαι, Dem.

Colligo, as, συνδίδω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Aristot.

Collimo, φοράζομαι σκοπῆ, Polyb.

Collineo, φοράζομαι, ad aliquid, τινός, Aristot. κατασκοπεύομαι.

Collino, καταχρῆμαι, Galen. συναλείφω.

Collinus, ὁ ἐκ τῆ βουνῆ, Aristot. ὁ ἐν τῷ βουνῷ.

Colluquifacio, τήκω, aliquid, τι, Plut.

Colluquiesco, συντήκωμαι, ἀνατήκωμαι, Plut.

Colluquo, τήκω, Plut. διατήκω, ceram, κηρόν, Aristoph. συντήκω, Xen.

Collis, ὁ βουνός, Aristot. ὁ λόφος, Herodian.

Collisio, ἡ σύγκρουσις, εως, Demetr. Phal.

Collocatio, ἡ θέσις, εως, Aristot. ἡ τάξις, εως, Dem. verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθευμένη, indirecta sive inversa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.

Colloco, ἴσθμι, statuas, εἴλας, Dem. in aliquo, ἰδούα ἐν τινι, Plut. ἐγκαθιδρύω, καθίζω res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περί μου, Isocr.

Collocoqueto, καταπληθίζω.

Collocutio, οἱ λόγοι venire in collocationem de aliqua re, ἐρχισθαι εἰς λόγους περί τινος, Dem.

Colloquium, ἡ ἐντεύξις, cum aliquo, πρὸς τινά, Plut. colloquio frui, κοινολογίας μετασχερεῖν, Diod. Sic. dignari aliquem colloquio, δεξιθεῖναι τινά τῆ πᾶν λόγων κοινοῖα, ἄλ.

Colloquo, λαλέω, cum aliquo, τινι, Dem. miti et humanius cum aliquo, πρῶτότερον ἢ φιλανθρώπιότερον διαλέγομαι τινι, id. per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, Isocr. in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ἔς τινι κοινολογέομαι, Lucian. crebro et prolixè de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξις πυκνὰς ἢ μακρὰς ποίεομαι περί τινος, Isocr.

Collucco, λάμπω, Aristot. καταλάμπω, Plut.

Colluctatio, τὸ πάλασμα, ατος, Xen.

Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινι, Philostr. προσπαλαίω, Suid.

Colludo, προσπαίζω, Hes. συμπαίζω, cum aliquo, τινι facio cum aliquo, συναγωνίζομαι τινι, Dem. συμπαίζω τινι, Lycophr.

Collum, ὁ τράχηλος, α, Plut. collo obtorto traho, τραχηλίζω, Plat. collum frango, ἀποτραχηλίζω, Eunap. ἐκτραχηλίζω, Plut. collum sponte jugo subjicere, ἐκόντα ὑποτιθέναι τὸν ἀνθρώπου ζυγῶν, Lucian.

Colluo, διακλύω, Diosc. συλλύω, Plut.

Collusio, ἡ συμπαίγναι, τὸ καυχήθημα.

Collusor, ὁ συμπαίγναι, Plat. ὁ συμπαίγναι.

Collustro, περιμυγάζω, καταλάμπω.

Colluvies, ὁ χλίδω, α, Dem.

Collymbistes, ὁ κολυμβιστής, ἔ, Lys.

Collymbus, ὁ κολυμβός, α, Hesyech.

Collyrrium, τὸ κολύθριον seu κολύθριον, Hippocr. aridum, τὸ ξηροκόλλυθριον, α, Aet. humidum, τὸ ὑγροκόλλυθριον, α, id.

Colo, as, ἴθα, Hippocr. ἠθέω, Plat.

Colo, is, ἴδομαι, aliquid, τινά, Plat. ποιῶμαι θεραστίαν τινος, Xen. diligentissime populum, θερασπέω ἴθισα τὸ πλῆθος, Dem. aliquid ex benevolentia, τινά μετ' εὐνοίας· religiose Deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς Θεόν, Dem. religiose colo et honoro animalia, σέβομαι ἢ τιμᾶω τὰ ζῶα, Isocr. Deum, λατρεύω Θεῶν, N. T. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, Dem. colo agrum, γεωργέω χώραν seu γῆν, Isocr. orno aliquid, καλλωπίζω τινά, Naz. habito, οἰκίω, Dem.

Colocasia, ἡ κολοκασία.

Colon, τὸ κῶλον, Gramm.

Colonia, ἡ ἀποικία, Isocr. ἡ κληρονομία, id. ἡ ἀποικίαι πόλεις, Plut. constitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικίων· coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινά· ἀποικίαν ποιεῖσθαι, id. ἀποικίζω, Thuc. in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, Plut. co-

lonia deductor, ὁ ἀποικιστής, ἔ, Hesyech. colonia deductio, ὁ ἀποικισμός, ἔ, Aristot. migratio in coloniam, ἡ ἀποικίσις, εως, ἡ ἀποικίσις, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικίω εἰς χώραν τινά, Isocr.

Colonus, incola novæ urbis, ὁ ἀποικίος, α, Isocr. mittere colonos in regionem aliquam, ἀποπέλλειν ἀποικίους εἰς χώραν τινά, id. cultor agri, ὁ γεωργός, ἔ, Xen.

Color, τὸ χρῶμα, Dem. ἡ χροῖα, Plat. colorem muto, ἀλλοχρῶμαι, Aristot. accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρῶννυμαι, Plut. colorem alicujus induo, εἰς χροῖάν τινος ἑμαυτὸν μεταμορφοῦμαι, ἄλ. color pallidus, amisso genuino, ἡ ἀχρῶα, Gal. qui est coloris gemini, ὁ ἔξ ἡ δίχρῶος, Aristot. ὁ ἔξ ἡ δίχρῶος, Gal. color deformis, ἡ δύσχρῶα, id. colore inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινι, Plat. colore diverso sum, ἐπεχρῶομαι, Bas. colore bono præditus, ὁ ἔξ ἡ εὐχρῶος, contr. εὐχρῶος, α, Xen. color bonus, ἡ εὐχρῶα, Gal. malus, ἡ κακόχρῶα, id. multis coloribus præditus, ὁ ἔξ ἡ πολυχρῶματος, Plat. ejusdem coloris, ὁ ἔξ ἡ σύγχρῶος, α, Plut.

Coloratio, ὁ χρωματισμός, ἔ, Schol. Arist. ἡ χρώσις, εως, Poll.

Coloro, χρῶίζω, Aristot. χρώζω, id. χρωματίζω, Theophr. ἐπιχρωματίζω.

Colossæus, i. e. Colossum æquans, κολοσσαῖος, αία, αἰών, Plut.

Colossicus, κολοσσικός, ἡ, ὄν, Plut.

Colossus, ὁ κολοσσός, ἔ, Plut.

Colostrum, ὁ πύος, α, Aristoph.

Coluber, vide Anguis.

Colubrinus, vide Anguis, α, ut.

Colum, ὁ ἡμέρος, ἔ, Diosc. parvum, τὸ ἡμέριον, Athen.

Columna, mas et fem. ἡ περιστερά, ἄς, Aristot. parva, τὸ περιστερίον, α, τὸ περιστερίδιον, α, Athen. ἡ περιστερά.

Columbarium, ὁ περιστεριῶν, ἄνος, τὸ περιστεροτροφεῖον, α.

Columbinus, ὁ ἔξ ἡ περιστεριῶν, ἔος.

Columbus, ὁ περιστεριῶν, ἔ.

Columella, ὁ φυλισκος, ἡ φυλις, ὁ κιονίσκος, Athen. oris, ἡ κιονίς, Gal.

Columnen, τὸ ἕρσιμα, ατος, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων, Lucian.

Columnis, vide Incolumis.

Columna, ὁ εἶδος, N. T. ærea Hieronis, κίων χαλκῆς Ἱερόνου, Plut. columna virtutis monumentum, ἡ εἶλη μνησίον τῆς ἀρετῆς, Isocr. columnam erigere, ἰσθάναι seu ἰσθᾶσαι εἶλην, Dem. inscribere columnæ, γραφίσθαι εἰς τὴν εἶλην, id. ἀναγράφειν τι ἐν εἶλη· columna fulcio, διαφυλάω, Polyb. columnas habens raras, ὁ ἔξ ἡ ἀραιόφυλος, α, Vitruv. amplas et patentes, ὁ ἔξ ἡ διαέφυλος· circumcirca, ὁ ἔξ ἡ περίφυλος· ab anteriore parte, ὁ ἔξ ἡ πρόσφυλος· crebras, ὁ ἔξ ἡ πυκνόφυλος· quatuor, ὁ ἔξ ἡ τετράφυλος· octo, ὁ ἔξ ἡ ὀκτάφυλος· decem, ὁ ἔξ ἡ δεκάφυλος· nullas, ὁ ἔξ ἡ ἄφυλος, id.

Colus, ἡ ἡλακάτις, ης, Lucian.

Coma, ἡ κόμη, ης, Dem. ἡ ἔθειρα, ἡ χυίτη· adulterina, κόμη περιέστως, ἄλ. ἡλ. comam nutrio, κόμην τρέφω, Athen. κομάω, Aristot. τρίχονα φέρω, id.

Comatus, ὁ ἔξ ἡ πολυκόμος, ὁ κομητής.

Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Lucian.

Combibo, onis, ὁ συμπίνοτης, α, Lucian.

Combinatio, ὁ συνδυασμός, ἔ, Aristot. ἡ σύζευξις.

Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τί πρὸς τι, Aristot.

Comburo, συμφλέγω, δαίω, Dem. scriptum, κατακαίω γραμματεῖον, id. aliquid, ἀποκαίω τι, Xen. domos, καταστρέφω τὰς οἰκίας, Plut. regiam, πύμνην τὰ βασιλεία, id.

Combustibilis, e, ὁ ἔξ ἡ καύσιμος· ligna quæ comburi possunt, καύσιμα ξύλα, Plat.

Combustus, ἡ κατακαυσίσις, ἡ σύγκουσις.

Combustivus, καυτικός, ἡ, ὄν.

Combustor, ὁ κατακαυστής, α, Plut.

Combustus, καυστός, ἡ, ὄν.

Comedo, is, τρώγω, Dem. aliquid, ἰσθίω τι, id. ἴδομαι τι, Plat. simiam, βρώσκω πίθηκον, ἄλ. herbam, διατρῶγω βοτάνης, id. taurum, καταδένειναι ταύρον, id.

Comedo, onis, ὁ φαγητικός, Poll. ὁ φάγορος, N. T. ὁ βυφάγορος, Ep.

Comes, ὁ συνοδότης, Hesyech. ὁ ἔξ ἡ ἀκόλυθος, Lucian. ὁ ἔξ ἡ συνακόλυθος, ὁ ὁπάδος, Plut. ὁ ἔξ ἡ συνοπαδός, Athen.

Comessabunde, καμωσιτικός.

Comessabundus, ὁ καμωσιτής, ἔ, Xenoph.

Comessatio, ὁ καμός, α, Xenoph.

Comessor, ὁ καμωσιτής, ἔ, Plat. ὁ ἐπικαμός, α, Plut.

Comessor, καμῶζω, Dem. cum aliquo, παρὰ τινος, Arrian. et potō totam noctem, καμῶζω ἢ πίνω ὕλην τὴν νύκτα, Xen. semper cum aliquo, ἀεὶ μετὰ τινος, Dem.

Comestura, ἡ ἐδοδή, ης, Plat. ἡ βρώσις.

Cometa, ἡ κομήτης, α, Aristot.

Comice, καμωσιτικός.

Comicus, καμωσιτικός, ἡ, ὄν, Dem. Phal.

Comicius, i, ὁ καμωσιτικός, Plut. ὁ καμωσιτικός, id. ὁ καμωσιτικός ποιητής, ἄλ.

Cominus, συσάδην, Thuc. ἐκ συσάσεως, Herodian. ἐργάζομαι, Plut. πλοσθῆν, Dcm.

Comis, e, ὁμιλητικός, ἡ, ὄν, erga aliquem, πρὸς τινά, Isocr. et humanus et erga egentes liberalis, καὶ εἰς φιλόφροντος ἢ τοῖς δεομένοις ἰσαρκῶν, Dem. ὁ ἔξ ἡ εὐπροσήγορος, Isocr. ὁ ἔξ ἡ εὐμενής.

Comitas, ἡ πρᾶσις, Dcm. ἡ εὐταπειλία, ἡ εὐπροσηγορία, Isocr. ἡ φιλοπροσηγορία, id. ἡ ὁμιλία, Dem. ὁ τρόπος ὁμιλητικός, Isocr. comitate utor, φιλανθρώπινομαι, Dcm.

Comitatus, u, ἡ ἀκόλυθος, Philo. ἡ παραπομπή, ης, Aristot. ἡ φεράσεια.

Comitor, φιλανθρώπιος, Dem. φιλοφρόνως, id. εὐμενῶς.

Comitia, ἡ ἀρχαιερέα, Dem. αἱ ἀρχαιερέαί, ὄν, id. habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιερέαί, Plut.

Comitalis, ἀρχαιερεσιανός, ἡ, ὄν, comitalis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, Gal. ἡ νόσος ἱερᾶ, Plut.

Comito seu Comitor, ἀκόλυθος, aliquid, τινι, Luc. aliquid, συνακολύθεω τι, Isocr. funus, ἀκόλυθος ἀποθανόντι, παραπέτω τὸν τένεῶτα, ad sepulchrum, πρὸς τὸ μνήμα, παρὰ τὸ μνήμα, ἐπὶ τὸ μνήμα, Dem. aliquid domum cum plausu et clamore, παραπέτω τινά ὁλαδε σὺν κρότῳ ἢ βοῇ, Plut. comitor a senatu et omni populo, παραπέτωμαι ὑπὸ συγκλήτῃ βουλῆς ἢ παντός τῶ δήμου, Herodian.

Comma, τὸ κόμμα, ατος, Gramm.

Commaculo, καταρρυπαίνω, aliquid, τινά, Isocr. καταμυαίνω.

Commanducatio, ἡ διαμάχησις, εως.

Commanducatum, τὸ διαμάχημα, Diosc.

Commanduco, διαμασάομαι, Aristot.

Commaneo, συμμύνω, Synes.

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, Xen. τὸ σιτηρεῖον, α, Dem. ὁ σίτος, α, Isocr. ὁ ἐπισιτισμός, ἔ, Dem. longi temporis commeatu instructum esse, ἡτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλῆ χρόνου· comeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεσσαράκοντα· commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρεῖον τοῖς στρατευομένοις· in arcum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς ἐνὸν καθίσταται τοῖς ξένοις· ob inopiam commeatus non proficisci ad aliquid, δι' ἐφόδιον ἀπορῶν ἐσθῆν εἶναι ἐπὶ τινά· præbere alicui commeatum, παρέχειν τινι ἐφόδια, id.

Commeminari, διαμνησθαι, alicujus, τινός, Xen.

Commemorabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀξιολογημένος, α, Xen. διαμνηστέος.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, Plut. id quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, id.

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, Dem. singula paucis, ἀναμνηστικῶς ἕκαστα ἐν βραχυσίῳ, id. fabulosa de urbe aliqua, ἐξῆς μυθῶδη περί πόλεως τινος, Isocr.

Commendabilis, ὁ ἢ ἀξιόπαινος, seu ἀξιωματικός, Xen. ἑταιρικός.
 Commendatio, ὁ ἢ παρρησία, Dem. τὸ ἐγκώμιον, id. ἡ εὐφημία, id.
 Commendatitius, συστατικός, ἢ, ὄν, epistola, ἰστορία, N. T.
 Commendator, ὁ συνιστῶν, ἄνθρωπος, Synes. ὁ ἑταιρικός, ἢ, Dem.
 Commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Dem. aliquem postestitati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τῷ ἄλλῳ, Synes. fidei alicuius committito, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Xenoph. laudo, ἑταιρῶν, aliquem ob aliquid, τινὰ τι, Plat.
 Commensalis, ὁ ἢ ὁμοσπείζων, Luc.
 Commensariensis, ὁ ὑπομηνασογράφος, v.
 Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, v.
 Commentarium seu Commentarius, τὸ ὑπομνημα, αἶος, Plut. ὁ ὑπομνηματισμὸς, ἢ, Polyb. τὸ ὑπομνησκόν, ἢ, Basil. commentarium facio, ποιοῦμαι ἀπογραφῆν, Dem. referre aliquid in commentariis, γράφειν ὑπομνημά τινας, id.
 Commentatio, ἡ μελέτη, Thuc. ἡ πραγματεία, Isocr. τὸ διάνημα, Hernog. scriptum, τὸ σύγγραμμα, Xen.
 Commentator, ὁ πραγματευόμενος, v. explicator, ὁ ἐξηγητής, ἢ.
 Commentor, συμφεδομαι.
 Commentitie, πεπλασμένως, Aristot.
 Commentitius, ὁ ἢ ἡ πλασματώδης, ὁ πλασματικός, ἢ, Aristot. πεπλασμένος, ἐνν, ἴσον, Dem. ὁ ἢ ἑσπλάστος, Lucian. ἰσοκωπημένος, ἐνν, ἴσον, Dem.
 Commentor, πραγματευόμενος, de aliqua re, περὶ τινος, Plat. πλάσσω, aliquid, τι, Plut.
 Commentum, τὸ πλάσμα, Naz. ὁ ἄλλος, Dem. ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα, totum commentum et figmentum esse, πλάσμα ἢ σκευώρημα ὅλον εἶναι commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, id.
 Commeo, φαίνομαι, ad aliquem, πρὸς τινα, Dem. in aliquem locum, εἰς τινα τόπον, Xen.
 Commeonium, τὸ συνέδριον, τὸ συμβόλιον, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἐγγρασιον, Dem. habeo cum aliquo, ἔχω πρὸς τινα, Basil. commercia plurima, ἐπιμειξίαι πλείεις, Dem. consuetudo amicitiae, ἡ ὁμιλία, as, id. ἡ συνουσία, as, Isocr. ἡ μετροσία, as, id. commercium habeo cum aliquo, ἐπιμειγνύμαι τινι, Thuc.
 Commeor, συναγορεύω, aliquid, τί.
 Commeor, μισθαρέω, Æschin.
 Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, Dem. hoc meis viribus, συμμετρέω τῷτο τῇ δυνάμει, Naz.
 Commigro, μεταίκοι, Isocr. μεταίκοιζομαι, Lucian.
 Commiles, ὁ συστρατιώτης, Herodian.
 Commilitium, ἡ συστρατία, ἡ συμμαχία.
 Commilito, ὁ σύμμαχος, Dem. ὁ συμμαχέων, ἄν, id. ὁ συστρατιώτης, v, Herodian.
 Comminatio, ἡ ἀπειλή, ἢ, Dem.
 Comminatorius, a, um, ἀπειλητικός, ἢ, ὄν, Plat. ἀπειλητικός, ἰα, ἰον, Herodot.
 Commisacor, ἐνθυμῶμαι, συμπλάσσω, πλάσσω, sermones, λόγους, Dem. ἐξυρίσκω.
 Comministro, ὑπερτίω, alicui, τινι, Dem.
 Commisor, συνασπείλω, Eustath. ἀπειλῶ, alicui aliquid, τί τινι, Xen.
 Commينو, συντρέφω, aliquid, τι, Xen. λεπτόν, διαβρέτω.
 Commisceo, συμμείγνυμι, omnia, πάντα, Aristoph. cum aliquo, τινι, Xen. συγκραταίγνυμι, Plut. ἀναμείγνυμι, id. συγκρατάννυμι.
 Commiseratio, ὁ οἰκτος, Isocr. ἡ κατωπίκσις, Xen. ὁ οἰκτιρῶς, ἢ, N. T. τὸ ἔλεος, as, Dem.
 Commisereor, οἰκτιρίζω, aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, Aristot. οἰκτιρῶ τινὰ ἐπὶ τινι, Xen. σπλαγχνίζομαι περὶ τινος.
 Commiseresco, οἰκτιρίζω, Aristot.
 Commissio, ἡ συμβολή, ἢ, Xen.
 Commissum, τὸ ἁμάρτημα, αἶος, Aristot.
 Commissura, ὁ ἄρμος, ἢ, Xenoph. ἡ ἰφαρμογή, ἢ, Plat. ἡ συνάφεια.

Commistio, ἡ ἐπιμειξία, as, Plut. ἡ σύμμειξις, eus, ἡ σύγκρασις, eus.
 Commistus, ὁ ἢ ὁ σύμμικτος, v, Thuc. ὁ ἢ ἡ συμμειγής, eus, Aristid. ὁ ἢ ἡ ἐπιμικτος, v, Appian.
 Committo, συμπέτω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, Xen. me loco munito, πιστεύω ἑμαυτὸν ἰχυρῶ, Plut. alicui epistolas et sigilla, πιστεύω τινι ἐπιστολάς ἢ σφραγίδας, id. alicui pecunias, τινι περὶ χρημάτων, Isocr. alicui summam imperii, ἐπιστεύω τινι τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. Sic. alicui negotia maxime seria, ὑπεστήθημι τινι τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, Herodot. praelium cum aliquo, συνάπτω μάχην, Xen. συνάπτω τινι εἰς χεῖρας, Plut. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, Plut. permitto, προσίμι, Xenoph. pecco, πλημμελέω τι, Dem. διαμαρτάνω, id. committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατίαν, Lucian. cui metalla commissa sunt, πιστεύθεις τὰ μέταλλα, id. committitur praelium, γίνεται μάχη, Dem.
 Commixtio, idem quod Commistio.
 Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρηστής, v, Dem.
 Commodatum, τὸ χρέος, Dem. χρέημα πεχρημένον, id.
 Commode, tempestive, εὐκαιρῶς, utiliter, συμφέρως, Isocr. λυσιστόντως, Dem. ἐπιτηδίας.
 Commoditas, opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Isocr. ἡ ἀφορμή, Dem. commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμὴν τινὰ utilitas, τὸ πλεονέκτημα ἢ ὠφέλεια, id.
 Commodo, prosum, συναφελέω, alicui, τινὰ, Xen. συμφέρω τινι, Dem. ἀφελῶ τινὰ, Isocr. mutuum do, χρέομαι, alicui pecuniam, τινι ἀργύριον, Dem. alicui aliquid, δανείζω τί τινι, Plut.
 Commodum, ἡ ὠφέλεια, Dem. τὸ ὠφέλιμον, id. τὸ ἀφελῆν, ἄνθος, id. τὸ συμφέρον, Isocr. τὸ χρηστὸν, ἢ, Dem. commune seu publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινόν, id. ἢ τῆ πλείους ὠφέλεια, Isocr. τὸ κοινὸν συμφέρον, Dem. privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, Isocr. τὸ ἴδιον συμφέρον, Aristot. præsens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν, Dem. patriæ, τὸ τῆ πατριῆς συμφέρον, Dem. τὸ τῆς πατριδος συμφέρον, ὄντος, Plat. adferre alicui, ἀγαθὸν ἐργάζεσθαι τινι, id. accidere alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινι habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, Isocr. percipere ex re aliqua, ἀπολαβεῖν ἀγαθὸν τινος, id. ex periculis, ἀπολαβεῖν ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, id. consulere commodis alicujus, ποιεῖν τί τῶν συμφερόντων τινι, Dem. studere suis modis, συμβάλλεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων sui commodi gratia facere aliquid, ἔνεκα τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ποιεῖν τι, id.
 Commodum, adv. εὐκαιρῶς, ἐπιτηδίας, Thuc. ἐπιτηδίας, Herodian.
 Commodus, ἐπιτηδίας, εἰα, εἰον, tempus, καιρὸς, Dem. utilis, συμφέρον, v, as, ὄν, Isocr. Confer *Idoneus et Utilis*.
 Commonefacio, ὑπομνησκω, Dem. ἀναμνησκω, aliquem, τινὰ, id. παραγγέλλω τινι, Plato. Confer *Admonere*.
 Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, eus, Lucian.
 Commoneo, ὑπομνησκω, aliquem alicujus, τινὰ τι, Dem. Confer *Admonere*.
 Commontio, ἡ ὑπόμνησις, ἴλιου, ἡ ἀνάμνησις, Lucian. hortatio, ἡ νουθεσία, Aristot. τὸ νουθετῶν, Plut.
 Commontro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, Dem. καταδεικνύω.
 Commoratio, ἡ διατριβή, ἢ, Plut.
 Commordeo, συνδάκνω.
 Commorior, συνασπάζομαι, Xenoph.
 Commoror, διατρέφω, Dem. cum aliquo, συνδιατρέφω τινι, Xen. μετὰ τινος, Isocr. aliquem, διακατάω τινὰ, Plat. non paucos annos Romæ, διατρέφω ἐτῶν ἐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, Herodian.
 Commotio, ἡ συγκίνησις, ἡ κίνησις, Lucian.
 Commotus, διακινηθείς, εἰσα, ἐν, animo, θυμῶν, ἐνν, ἴσον, Isocr.
 Commoveo, διακινῶ, mentem alicujus, νῦν τινος, Thuc. commoveor, κινῶμαι, Dem.

ἐπαίρομαι, Isocr. quibus rebus commoti nos læsere, τῷ ποτ' ἐπαρθέμεντες ἡμᾶς ἠδίκων, Dem. διασπαράττω.
 Communicatio, ἡ κοινωνία, as, Aristot.
 Communico, κοινωνῶ, alicui aliquid, τινι τινος, Lucian. τινι τι, Plat. ἀνακοινῶ τί τινι, id. κοινῶ τί τινι, Thuc. cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινῶ τινι περὶ τινος, Xenoph. cum aliquo, sc. consilii capiendi causa, ἐπακοινῶ τινι, Plat. civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, Isocr. nihil amico, ἔδεν τῷ φίλῳ, Herodot. aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, Xen.
 Communio, ἡ κοινωνία, alicujus cum aliquo, τινι πρὸς τινα, Plat. ἡ μίξις, eus, Aristot. ἡ κοινοσις.
 Communio, ire, ἰχυρῶ, aliquid, τι, Isocr. ἰχυρῶς τι, Xen. aliquid alicui, περιστέλλω τί τινι, Plat. urbem muro, φράττω τὴν πόλιν, τείχει, Herodian.
 Communis, κοινός, ἢ, ὄν, alicui, τινι, Dem. amicos oportet esse communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινὸς φίλων, Plut. commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρὸς τινα, Æschin. habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνῶ τί τινι, Plat. communia communia putare, privata vero propriis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἐκάστῳ ἴδια τῷ ἐκκτημένῳ, Dem.
 Communitas, ἡ κοινοσις, ἢτος, Plut.
 Communiter, κοινῶς, Thuc. κοινῇ, Dem.
 Commurmuratio, ὁ συγγρογγισμὸς, ἢ.
 Commurmuro, συγγρογγίζω.
 Commutabilis, μεταβλητικός, ἢ, ὄν, Theophr. εὐμετάβολος.
 Commutatio, ἡ μεταβολή, ἢ, Thuc. ἡ ἀλλαγῆ.
 Commutativus, μεταβολικός, ἢ, ὄν.
 Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινὰ, Arist. vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, Xen. aliquid cum aliquo, τί ἀντί τινος, Dem. τί τινος, id. ἀλλάττωμαι τί τινος, Plut. καταλαμβάνωμαι ἐπὶ τινος, Dem. ἐπαμειβόμεθα τί τινος, Plat. vitam in melius, μεταβαλλόμεθα τὸν βίον, Ælian. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr.
 Como, καλλωπίζω, καλλύνω, Aristot.
 Comœdia, ἡ κωμῳδία, as, Aristot.
 Comœdus, κωμικός, ἢ, Poll.
 Comosus, ὁ ἢ ὁ πολυκόμος, Diosc.
 Compactilis, e, ὁ ἢ ὁ σύμπηκτος, v, Arist.
 Compactio, ἡ σύμπτυξις, eus, Herodian. ἡ συναρμογή.
 Compactum, τὸ σύνθημα, αἶος.
 Compages, ἡ ἀλληλοχία, Diosc. ὁ ἄρμος, Xen.
 Compagino, συμπήγνυμι, Plut.
 Compar, ὁ ἢ ἡ πάρισις, v, Polyb.
 Comparabilis, e, συγκριτικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Compare, συγκριτικός, παραβλήθη.
 Comparatio, ἡ σύγκρισις, eus, Polyb. ἡ ἀναλογία, facere comparisonem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπροσῆχ, Isocr. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ἢ, Isocr.
 Comparativus, ὁ ἢ ἡ συγκριτικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Comparatus, ὁ ἢ ἡ σύγκριτος, v, παραβολικός, ἢ, ὄν, Eust.
 Comparco, φείδομαι, Xenoph.
 Compareo, φαίνομαι, Xen. φαίνομαι, Plat.
 Comparo, adsinilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινι, Lucian. πρὸς τι, Isocr. apparo, προχειρίζομαι, vestem, ἐσθῆτα, Lucian. recte me comparo ad aliquid, ἑβῶς παρασκευάζομαι ἑμαυτὸν ἐπὶ τι, Dem. copias, κατασκευάζω δύναμιν, id. adquire, πορίζω, pecuniam, χρήματα, Dem. aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπὸ τινος, id. mihi paulatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, Isocr. ita comparatum e', ἢτος τίφικαι.
 Compasco, συνίστημι, cum aliquo, τινι, Arist.
 Compascuus, ὁ ἢ ὁ σύννομος, v, Aristot.
 Compassio, ἡ συμπαθία, as, cum compassione, συμπαθῶς, Plut.
 Compedes, αἱ πέδαι.
 Compellatio, in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, eus,

εως, Plat. salutatio, ἡ προσήγορία, Dem. ἡ ἐντευχίς.
 Compellator, ὁ προσήγορος, υ.
 Compello, alloquor, ἐντογγώνω, aliquem, πρὸς τινα, Plut. τινί, Plat. blandius aliquem, οἰκιστότερον προσείπὼν τινα, Isocr. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινά, Dem.
 Compello, is, συνάω, aliquem, τινά, Xen. aliquem ad aliquid, συναρῶμαι τινά πρὸς τι, Lucian. ad disputationem, συμβιβάζω τινά εἰς τὸς λόγους, Dem.
 Compendiarius, ὁ ἢ ἡ σύντομος· responsio, ἀτάκτως, Plut. via, ὁδὸς, quod ipsum ὁδὸς etiam omittitur, ut, omissa via compendiarīa, παρὰ τὴν σύντομον, Aristot.
 Compendiosus, συντόμως, dicere, εἰτέιν, Isocr.
 Compendiosus, idem quod Compendiarius.
 Compendium, ἡ συντομία, Aristot. ἡ ἐπιτομή, ἦς, id.
 Compensatio, τὸ ἀντάλλαγμα, N. T. ἡ ἀμοιβή, ἦς, Lucian. ἡ ἀνταμίψις, fit pro dignitate tutori pro calceis, ἀμοιβή γίνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκευασμῷ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, Aristoph.
 Compensio, ἀνταμιβεσθαι, ἀμοιβέσθαι, Dem. consilium, ἀποκρίσιν ἀποδίδομαι τινί τῷ βασιλεύματι, Plut. defectum alicujus, τὴν ἐνδομήτινος ἀναπληροῦ, Dem. voluptas compensatur commodo, ἡ ἥδονή ἀντικαταλλάττεται τῷ συμφέροντι, Aristot.
 Comperendinatio, ἡ ἀναβολή.
 Comperendino, ἀναβάλλομαι, Plut.
 Comperio, ἀντιπρῶσκω, Plut. ἔξαντιπρῶσκω, id. aliquid, εὐρίσκω τι, Dem. pro certo habeo, καταλαμβάνω, N. T.
 Compertus, πληροφορηθεὶς, εἶσα, ἐν, Isocr. compertum exploratumque habeo, πληροφοροῦμαι, id. aliquid, ἐπίσκαμαι τι σαφῶς, Dem. ἴσκημι τι σαφῶς, id.
 Compes, ἡ πῆδη, Dem. προδοκῆς, id. ἡ χροῖνις, ικος· constringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεῖξάμι ἐν τῇ ποδοκῆ τὸν ποδῶν πένθ ἡμέρας ἢ νύκτας ἴσας crassis compedibus et ligno vinculus, χροῖνικας περὶ τὰς ἔξω ἔχων, id.
 Compesco, συνείρω, κατέχω, συτέλλω, aliquem, τινά, Isocr. linguam, κρατῶ τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατῶ τῆς ὀργῆς, id.
 Competens, ἀρμόδιος, ἰα, ἰον, iudex, ἀρμόδιος δικαστής.
 Competenter, μετρίως.
 Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, Dion. Halic.
 Competo, ἀντιπρῶσκω, Isocr.
 Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, Plat. aliquid, περισυλάω τι, id.
 Compingo, συμπήγγωμι, aliquid, τι, Plat. con-trudo, συνάω, Xen.
 Compita, τὰ ἀμφόδια, ων, Suid. ἡ ἀγυία.
 Complacere, ἐπεισθάνω, εὐδοκῶ, συναρῶσκω.
 Complacere, ἰλάσσομαι, Deum, θεόν, Lucian.
 Complamatio, ὁ ἀμειλιμός, ε.
 Complano, ἀμαλίζω, Aristot.
 Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρες, Xen.
 Complector, περιπλέκομαι, Aristot. aliquem, συμπλέκομαι τινί, Ceb. Theb. contineo, περιέχω, aliquid, τι, Plut. animo, περιέβαλλω τῷ νῷ, Gaza. contentus sum, εἶργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr.
 Complementum, τὸ πλῆρωμα, Aristot.
 Compleo, συμπληθύνω, Xen. πλήρω, aliquid aliquid, τί τινας, Herodian. ἀναπληρῶ τί τινας, Plut. et ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρῶ τι, Herodian.
 Completio, ἡ πλήρωσις, εως, Plat.
 Completus, seu Complexus, ὁ ἢ ἡ συμπλήρης, Plat. perfectus, τέλειος, εἰα, εἰον, Aristot.
 Complexio, ἡ συμπλοκή, Dem. ἡ περιέβαλλή, ἦς, Isocr.
 Complico, συμπτόσσω, συμπλέκω, manus, πὰς ἡ εἰσ, Polyb. καταπλέκω τι, Herodot.
 Complo. Vide Complaudo.
 Comploratio, ἡ ἐλδοφύσις, Thuc. ὁ Θρήνης.
 Comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, Thuc. συγκλαίω.
 Compluro, καθῶ.
 Compures, οἱ ἢ αἱ πλείονες, ων, Dem. simul, οἱ ἢ αἱ συμπλείονες, ων, Aristot.

Compluries, πλειοναίς, Dinarch.
 Compluseculi, ἔνοι, πολλοί.
 Compluvium, ἡ σύρρα, ας.
 Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, Isocr. scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, id. ordino, συντάττω, Dem. ædificio, κατασκευάζομαι, aliquid, τι, Aristot. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquid, τί τι, Isocr. orno, κατακοσμέω, Plat. capillos, ἐκτίττω τὰς τρίχας, Elian. concilio, καταρτίζω, aliquos, τινάς, Herodian. συναρῶζω.
 Comporto, συγκροτέω, aliquid, τι, Xenoph. συμφορῶν τι, Dem.
 Compos, ὁ ἢ ἡ ἐγκρατής, alicujus rei, τινός, Dem. mentis, ὁ ἢ ἡ ἐμφρον, Plat.
 Composite, ἐντάκτως, Aristoph. loqui, καλλι-εἰπεῖν, Lucian.
 Compositio, ἡ σύνθεσις, Aristot. ἡ σύνταξις, Dem. controversiæ, ἡ διάλοσις, id.
 Composito, κατὰ σύνθεμα, ἐκ συνθέσεως, συνθηματικῶς, Polyb.
 Compositor, ὁ συνέτης, υ, Plat.
 Compositus, ὁ ἢ ἡ σύνθετος, υ, Herodian. συνθετός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Computatio, τὸ συμπόσιον, Dem. ἡ συμποσία, ας, Maceab. ὁ πόσις, Dem. familiaris, ἡ φιλοσοφία, id. pessime habeo a computatione hesternæ, πᾶν χυλεπὸς ἔχω ὑπὸ τῷ χρεῖς πόσι, Plat.
 Computo, συμπῶμι, cum aliquo usque ad ebri-tatem, τινί εἰς μέθη, Plat. cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, Lucian.
 Computor, ὁ συμπότης, υ, Lucian.
 Comprando, συναρῶμαι, ὦ.
 Compransor, ὁ ἢ ἡ συνάριστος, Xen.
 Compratio, ἡ ἐύρη, Dem. ἡ κατεργή, Plut.
 Comprator, εὐχρημαί, Deum, θεῶν, Dem.
 Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes aios, πάντας ἄλλες, Dem. comprehendo aliquem abduccendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινά ἐπὶ θανάτῳ, Lucian. animo, κατανοέω, Thuc. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in summa, τι ἐπὶ τὸ πᾶν, Theophr.
 Comprhensibilis, καταληπτός, ἡ, ὄν, Naz.
 Comprhensin, συλλήθην, Dem.
 Comprhensio, ἡ κατάληψις, Thuc. ἡ συλλή-ψις.
 Comprhensive, καταληπτικῶς.
 Comprhensivus, καταληπτικῶς, ἡ, ὄν, Epict.
 Comprhessio, ἡ συλαλις, ἡ σύνβληψις.
 Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, Plat. alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινός· cohibeo aliquid, συνέχω τι, Aristoph. virginem, βιάζομαι παρθένω, Plut.
 Compratio, ἡ συναίνεσις.
 Comprator, ὁ δοκιμαστής.
 Compratio, συναινῶ, ἀποδέχθημι, aliquid, τι, Plat. quod comprabant multi, ὁ συνδέκει πολλοῖς, Isocr. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τι, Dem.
 Comprmissorius, ὁ διαλλακτικῶς, διαιτητής, ε.
 Comprmissum, ἡ ἐπιτροπή, ἦς, Dem. abo-lere, λύειν ἐπιτροπὴν, id.
 Comprmittito, permitto dijudicationem, ἐπι-τρέπω, αlicui, τινί, Dem.
 Comprpugno, ἀντιμαρξομαι, Thuc. συμμαρξέω, Plut.
 Comprpulsio, ἡ σύνοσις, ἡ συνύθησις, Aristot.
 Comprpunctio, ἡ κατάνυξις, εως, N. T.
 Comprpungo, κατανύσσω, N. T.
 Comprputabilis, λογιστός, ἡ, ὄν.
 Comprputatio, ὁ λογισμός, ε, Æschin.
 Comprputator, ὁ λογιστής, ε, Plut.
 Comprputo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψή-φοις, Plut.
 Comprputresco, κατασθήσομαι, Naz. σθήσομαι, Plut.
 Comprputus, idem quod Comprputatio.
 Conamen, ἡ πείρα, Thuc.
 Conatus, ὁ, ἡ πείρα, Dem. ἡ ἀπόπειρα, id. ἡ διάπειρα, id. τὸ ἐγχεῖσθαι, Isocr. τὸ ἐπιχει-ρῆμα, id. præclarus, ἐγχεῖσθαι καλῶς ἔχων, id. conatibus alicujus valde adversari, ἐναν-τίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήματι τινας, Dem. frustrari conatu, ἀποσχηθῆναι τῆς πείρας· co-natu excido, διαμαρξάνω, οἷς ἐπεχείρησα, id.

Conceco, καταχέζω, Aristoph.
 Concalescio, συνθερμαίνω, Lucian. συνεκτρι-μαίνω, Plut.
 Concalesfactorius, συνθερμαντικῶς, ἡ, ὄν, Gal.
 Concalescio, συνθερμαίνομαι.
 Concallo, τυλοῖμαι, Xen.
 Concameratio, ἡ καμάρωσις, Diosc. τὸ δάφω-μα, Athen.
 Concameratus, καμάρωτις, ἡ, ὄν, Diosc.
 Concamero, ὀροφῶ, aliquid, τι, Plut.
 Concauitas, ἡ καλοῦσις, πτος, Athen.
 Concauo, κολλῶμαι, Athen.
 Concauus, κάλος, η, ον, Xen.
 Concedo, προχωρεῖν, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινί, Thuc. permitto, συγχωρεῖν, alicui aliquid, τινί τι, Plat. locum do alicui imperio, παραχωρεῖν τινί τῆς ἀρχῆς, Syncs. ἰθίμεν τινί.
 Concelebro, simul laudo, συνεπαίνω, una fes-tum ago, συνεορτάζω, una frequenter, συμ-φοιτάω, Poll.
 Concenturio, συγκατατάττομαι.
 Concentus, ἡ συμφωνία, ας, Plat. ἡ συνῆδία, Lucian. ἡ ἀρμονία.
 Conceptaculum, ἡ ὑπόδοχή, ἦς· struce conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευ-άζειν ὑπόδοχάς ὕδατιν ἡμερίαις, Aristot.
 Conceptio in utero, ἡ συλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, Philo.
 Conceptus in utero, ἡ κύησις, Philo. mentis, τὸ ἐπινοῆμα, τὸ ἐνύημα, Isocr.
 Concerno. Vide Specto, item Atlineo.
 Concerpo, διασπάω, aliquid, τι, Lucian. συ-σταράσσω.
 Concertatio, ἡ ἀγώνισις, Thuc. ἡ ἐρις, Xen.
 Concertatorius, ἀγωνιστικῶς, ἡ, ὄν, Aristot. ἐρι-στικῶς, ἡ, ὄν, Lucian.
 Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινί, Plut. συμπολεμέω τινί, Plat. ἐρίζω τινί, id. de omnibus, φιλονεικῶ περὶ πάντων, Isocr. curiose de minutis rebus, ἀκριβοῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, Dem.
 Concessio, ἡ συγχώρησις, εως, Aristot.
 Concessum est, ἐξέστι.
 Concha, ἡ κόγχη, ης, Aristot. ὁ vel ἡ κόγχη, ης, Pausan.
 Conchatus, ὁ ἢ ἡ κογχαιδὸς, εως.
 Conchites, ὁ κογχίτης, sc. λίθος, Pausan.
 Conchula, τὸ κογχίον, υ, Athen.
 Conchylum, τὸ κογχύλιον, υ, Galen.
 Concido, συγκόττω, aliquid, τι, Lucian. pue-ros, κατακόττω παῖδας, Thuc.
 Concido, collabor, συμπύττω, Xen. animo, ἐκκακίω, Polyb. καταβυθίζω, Xenoph. oh aliquid, ἀβυθίω τινί, Dem. τι, Thuc.
 Concio, συγκινῶ, populum, τὸν λαόν, N. T. conuvo, συγκραλέω, aliquos, τινάς, Xen.
 Conciliabulum, τὸ συνδίον, υ.
 Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ἦς, ἡ καταλλαγὴ, ἦς, N. T. ἡ προσωγαγί.
 Conciliator, ὁ συναλλακτής, ε, Basil. ὁ προξενη-τής, ε.
 Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.
 Concilio, καταπαύωμαι, mihi auditores, ἐμὸς τῶν ἀκροατῶν, Isocr. aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινάς, Dem. alicui aliquem, τινά τινί, id. εἰς ἡρόνιον ἀγῶν τινάς, Dem. εἰς ἡρό-νιον κατέστηρά τινας, Isocr. alicui honorem, περιόπτω τινί τιμῆς, Xen. alicui invidiam, συναγῶ τινί φθόνον, Dem. ἐμπροσθε τινί φθόνον, Isocr. nuptias, προμνῶμαι, Plut.
 Concilium, ἡ σύνοδος, Aristot. ὁ σύλλογος, Thuc. iudicium, τὸ συνδίον, Æschin. sena-torium, τὸ βουλευτήριον, Dem.
 Concinnus, κομψός, Aristot. ἐυαρμόσιος, Isocr.
 Concinnitas, ἡ εὐαρμόσιος, Plut. ἡ εὐημοσύνη numerorum, ἡ εὐρυθμία, Arist. ornare ora-tionem concinnitate et varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις ἢ παικίλαις περὶ τὴν λέξιν, Isocr. demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione, ψυχωγαγεῖν τῶν ἀκόντων ταῖς εὐρυθμίαις ἢ συμμετρίαις, id.
 Concinno, συντίθημι, alicuid, τι, Isocr. ἐναρ-μῶζω τι, Dionysius Halicam. συσκευάζω τι, Dem.

Concinuus, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, ἢ, Isoer. ἀρμόστων, ἢ, οὐ, id. ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, Plut. ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, Athen. concinna oratio, λόγος ἐγκυπτικῶς, Plut.
 Conceio, συνῶ, συμφωνέω, Plut.
 Concio, congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, Dem. ἡ πανήγυρις, Isoer. ἡ σύνοδος, id. ἡ ὁμοθυμία, ἢ, Ἐσχίν. concionem indicere, ἀποδοῦναι ἐκκλησίαν, Dem. denunciare, proscribere, ἀπογορεύσει πρὸς τὸν, Isoer. convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐνεκά τινος, Dem. ποιῆσαι σύνοδον περὶ τινος, id. συλλέγειν ἐκκλησίαν, seu πανήγυριν, Isoer. ποιεῖν ἀγοράν, Ἐσχίν. celebrare, sive concioni intersum, ἐκκλησιάζω, Dem. in concionem ascendere, ἀναβῆναι εἰς ἐκκλησίαν, ire, παρῆναι εἰς ἐκκλησίαν adducere alicum, κατεστήσαι τινὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, id. e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isoer. concio convenit, ἡσθε ἐκκλησία, Dem. surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται nulla restat, ἐκκλησία ἐκ ἔσ' εἰς ὑπόλοιπος ἔδειξαι sermo sive oratio, ὁ λόγος, ad populum, ἡ δημογορία, ἢ, habere concionem, ποιεῖν δημογορίαν, δημογορίαν τινὰ δημογορεῖν, id. δημογορεῖν λόγον ἐν τῇ δήμῳ, id. Confer Concionor.
 Concionalis, ἐ, δημογορικὸς, ἢ, ὄν, Plat. ἐκκλησιαστικὸς, ἢ, ὄν, Lucian.
 Conconator, ὁ δημογορός, Xen. ὁ δημογορεῖν, ἔπος, Dem. ὁ ἐκκλησιαστικὸς, ἢ, Aristot. ὁ δημοδοῦσκαλος, Synes.
 Conconatorius, δημογορικὸς, ἢ, ὄν, Plat.
 Conconator, δημογορία, Dem. in alicum, κατὰ τινος, id. διῶ, πολλὸν χρόνον, id. ad gratiam, πρὸς χάριν, id. ad delectationem, πρὸς ἡδονήν, id. ἐκκλησιάζω.
 Concipio, simul capio, συλλαμβάνω, Dem. διαλαμβάνω, Aristot. mulier concipit, γυνὴ κύει, Theophr. κυῖ, Aristot.
 Concise, συντέμνω, Isoer.
 Concisio, συρροή, ἢ, Fig. Gramm.
 Concisus, a, um, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, ἢ, Plut.
 Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xen.
 Concitator, ὁ παρορμητικὸς, Plut. ὁ ἐρεθιστής.
 Concito, παρορμῶ τινὰ πρὸς τι, Xen. παρορμῶ τινὰ ἐπὶ τι, Plut. alicum ad tantam iram, ἐπὶ τῷτο ὀργῆς προάγει τινὰ, Isoer. alicum ad melius, ἐπ' αὐτῷ τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, id. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, Dem. ταίως τινὶ φθόνον, Isoer. alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημι τινὰ, id.
 Concivis, ὁ συμπολίτης, ἢ, Eurip.
 Conclamatio, ἡ καταβοήσις, εως, ἡ καταβοή.
 Conclamatus, καταβοηθεῖς, εἶσα, ἐν conelamatum est, πέπρακται, Eurip.
 Conclamo, καταβοῶ, συμβοῶν ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὄπλα, Xen.
 Conclave, ὁ μυχρός, ἢ, ἡ μυχρὴ, ἢ, Herodot. τὸ δωματίον.
 Concludo, κατακλείω, alicum alicum, τινὰ εἰς τι, Xen. alicum alicui, τινὰ ἐν τινι, Herodian in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, Galen. alicum eum leone in cavea, καθέλω τινὰ λέοντι ἐμὲ ἐξ ὀκέμα, Pausan. infero, συμπεραίνω, Aristot. aliquid ex alicum, περιμένω τί ἐκ τινος, Plut. finio accusationem, περιμένω κατηγορίαν, Isoer.
 Conclusio, ἡ συγκλείσις, εως, ὁ συγκλεισμός, ἢ, illatio, τὸ συμπερασμα, Plut. orationis, ὁ ἐπιλόγος, ἢ, Aristot.
 Concoctio, ἡ σίψις, Galen. concoctionis defectus, ἡ ἀσπίψια, Plut. difficultas, ἡ δυσπίψια, Athen. facilis, ἡ εὐπίψια, Gal. concoctione facili, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, id.
 Concoctivus, i. e. eoque vim habens, πεπτικὸς, ἢ, ὄν, Aristot.
 Conconatio, τὸ συνδύσπον, Plut.
 Conconator, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, ἢ, Xenoph.
 Conconno, συνδύσπον, Xen.
 Coneolor, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, contr. σύγχρως, ἢ, Plut. ὁμοχρως, ἢ.
 Concomitor, συμπαρομομαστῶ, Ἐλιαν.
 Concoquo, πέπω τὴ, Gal. iram, πέπτω τὴν ὀργήν, Aristot. πεποιῶ ὀργήν, Xen.
 Concordia, ἡ ὁμόνοια, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, et ami-

cia, ὁμόνοια ἢ φιλία, et pax, ὁμόνοια ἢ εἰρήνη cum alicum, ὁμόνοια πρὸς τινὰ mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, adhortari aliquos ad concordiam, προσεστέειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, id. ἐν ὁμοιοῖα τεύρασθαι ἄγειν τὴν πόλιν, Isoer. inter aliquos, προσέγειν τινὰς ἐπὶ ὁμοιοῖα καταστήσαι τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, id. revoacare, ὁμόνοιαν ἀνεστήθαι, Dem. servare, διασχεῖν τὴν ὁμόνοιαν, id. eum alicum, διαφυλάσσειν τὴν ὁμόνοιαν πρὸς τινὰ, Isoer.
 Concorditari, ὁμοθυμαδόν, Dem. ὁμοφρόνως unoque animo ulcisci alicum, ὁμοθυμαδόν ἐξ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τινὰ, id.
 Concordo, ὁμόνοια, Dem. ὁμοφροῦν, id. eum alicum, συνίσταμαι μετὰ τινος, id. in aliqua re, ὁμοφροῦναι τινὶ τι, Xen.
 Concorporo, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, ἢ, N. T.
 Concorporo, συσσωματωταίω, Aristot.
 Concors, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, contr. ὁμόνος, ἢ, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, ὄντος, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, Plut. ὁ ἐξ ἑυάρμοστος.
 Concredo, πιστεύω, alicum alicui, τί τι, Plut. ἐπιτρέπω τί τι, Herodian.
 Concremo. Vide Comburo.
 Concrepo, ἐπιτυτῶμαι, Aristoph.
 Concreso, συναφίμαι, Theophr. συναίθεμαι, igne, πύρροναι ὑπὸ πυρός, Aristot.
 Concretio, ἡ σύμφωσις, Theophr. συμφύω, Philo. ἡ σύμφωσις, Plat.
 Concretus, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, Plut. πεσπυγός, ἢ, ὄν, sanguis, αἷμα, Plut. lac, γάλα, Diosc.
 Concubia nox, τὸ μέσον νυκτός, Xen.
 Concubina, ἡ παλλακή, ἢ, Dem. sum alicujus, παλλακιστοῦ τινι, Plut. ἡ ὁμοθυμία.
 Coneubinatus, ἡ παλλακισία, ἢ, Dem.
 Concubitor, ὁ ἐνήτης, ἢ, Hesyeh.
 Concubitorix, ἡ ἐνήτης, ἢ, ἐνήτης, Soph.
 Concubitus, ἡ ἐνήτης, ἢ, ἡ μέγιστος.
 Concubo, συνακτεῖν, cum alicum, τινι, Plut. cum femina, ὄχευ τὴν θήλειαν, Aristot.
 Conculatio, ἡ καταπάτησις, τὸ καταπάτημα.
 Conculeo, καταπατάω, Thuc.
 Concumbo, παρακοιμάομαι, συγγίνομαι, cum alicum, τινι, Plat. πλοσιάζω γυναικί, Dem. γιγνώσκω γυναικί, Plut.
 Concupio. Vide Concupisico.
 Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ἢ, alicujus, τινός, Xen. ὁ πάθος.
 Concupiscibilis, ἐπιθυμητός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Concupisico, ἐπιθυμῶ, divitias, χρημάτων, Dem. alicum nimis, λίαν τι, Isoer. scire, ὄργισμαι τὴν εἰδήναι, Aristot. aquam, διψῶ ὕδατος, Herodot.
 Coneuro, συντρέχω, cum alicum, τινι, Dem. ad alicum, πρὸς τινὰ, Plut.
 Concursus, ἡ συνδρομή, ἢ, Aristot.
 Concussio, ὁ συναγμός, ἢ, armorum, ἡ ἐπανάσεισι τῶν ὄπλων, Thuc. praecipue terrae, σεισμός, ἢ, Aristot. ἡ σεισμός, εως, Gal.
 Concutio, συντινάσσω, Aristot. ἀνατείω, συσσειώ, Naz. alicum, σείω τι, alicum, κατασειώ τινὰ, Phil.
 Concedenter, προσκινῶμαι, Aristot. προεπόντως.
 Concedentia, τὸ πέπειτος, ὄντος, Plat. ἡ εὐκοσμία, ἢ, Isoer.
 Concedet, προσάκει, alicum, τινι, Plat. συμπίπτει.
 Condecoro, εὐπροσπῶ.
 Condecoro, ἐπιμορῶμαι, Aristot.
 Condemnatio, ἡ κατάκρισις, Dem. ἡ κατάκρισις, N. T. τὸ κατακρίνω, ibid. ἡ καταχριστοπῶν, Dem. ἡ καταδικάζω, Plut.
 Condemnator, ὁ καταδικάζων, ὄντος, Dem.
 Condemnatus, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, non condemnatus, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, N. T. suo ipsius judicio, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος ἀποκατακρίτης, ib. capitis, καταψηφισθεῖς θανάτου, Plat.
 Condemno, καταγινώσκω, alicum, τινός, Dem. καταψηφισθεῖς τινος alicum capitis, καταγινώσκω θάνατον τινον, id. κατακρίνω θάνατον τινον, Isoer. violati festi, καταχριστοπῶν ἀσθεῖν περὶ τὴν ἐορτήν, Dem. una sententia condemnari, ἀλλοκέσθαι μετὰ ψήφῳ μόνον, id.

Condensitas, ἡ πυκνότης, πτος, Plat.
 Condenseo, πυκνῶ, Plat. συμπύρροναι.
 Condensus, πυκνός, ἢ, ὄν, Theophr.
 Condico, παραγγέλλω, Plat. παραγγέλλω τί τι, Thuc. ecanam, i. e. invito ad ecanam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δέισπον, Lucian.
 Conductio, ἡ ἐπαγγελία, ἢ, ἡ ἐπαγγελία.
 Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, alicum, τινός, Dem.
 Condignus, ὁ ἐξ ἑυάρμοστος. Confer Dignus.
 Conditamentarius, ἀρτυτής, ἢ, ὄν, Diosc.
 Conditamentum, τὸ ἀρτυμα, ατος, Plut.
 Condio, ἐξουστῶμαι, alicum, τί, Thuc. sale, ταρχεῖν, Diosc. ζωμῶν.
 Condiscipula, ἡ συμμαθητρία, ἢ, ὄν.
 Condiscipulatus, ἡ συμμαθητρία, ἢ, ὄν.
 Condiscipulus, ὁ συμμαθητής, ἢ, Plat.
 Condisco, συμμαθηθῆναι.
 Conditio, constitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, Herodot. sors melior, τὸ πλεονέκτημα, Dem. deterior, ἡ μειονεξία, ἢ, Xen. τὸ μειονέκτημα, ατος, id. τὸ ἐλάττωμα, id. conditione meliore esse quam alius, πρῶττον βελτίον τῷ ἄλλῳ, Isoer. conditione multo deterior nunc esse quam illo tempore, πρῶττον πολλὸν καταδύεσθον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐλάττω, id. deterior conditione esse quam imbrei, ἐλάττω ἔχειν τῶν πόνηρῶν dimittere alicum ea conditione, ut desinat morari in aliqua re, ἀφίεται τινὰ ἐπὶ τῷτο, ἐφ' ὅτι μὴ κέτι διατρέχειν ἐν τινι, id. ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίας τινὶ δανεῖσαι τινὶ ἀργύριον, Dem. firmas esse conditiones, ισχυροὺς εἶναι τὰς ὁμολογίας, id. conditionem accipere, πρὸς ἐμπέσειν χρεῖν, Thuc. conditionibus aequis, ἐπὶ τοῖς ἴσους ἢ ὁμοίως, Thucyd.
 Conditionalis, ὑποθετικὸς, ἢ, ὄν, Aristot.
 Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἢ, ὑποθετικῶς, Aristot.
 Conditor, ὁ κτιστής, N. T. ὁ κτίτω, Athen.
 Conditorium, ἡ θήκη, ἢ, Plat. victus vel etiam pecunie, τὸ ταμίειον, Isoer.
 Conditura, τὸ ἀρτυμα, ατος, Plut.
 Conditus, ἀρτυτός, ἢ, ὄν, Diosc.
 Condo, abscondo, ἀποκρύπτω, alicum, τί, Isoer. aedifico, κτίζω, alicum, τί, Herodot.
 Condocefacio, συμπαίδειω, alicum, τί, Dem. in violentia et ira furore, βία ἢ θυμῷ, Polyb.
 Condoceo, idem quod anteed.
 Condolentia, ἡ συναγαγνῆσις, εως, Aristot.
 Condoleo, συμπάσχω, alicum, τινι, Isoer. συναίθεμαι τινι, id. ex animo, συναγνῆσι τῇ ψυχῇ, Dem.
 Condolesco, idem quod anteed.
 Condonatio, ἡ συγγνώμη remissio, ἢ, ἄφεςις, εως, N. T.
 Condoneo, dono, δωρίζομαι, alicum alicum, τί τι, Xen. ignosco, ἀφίμαι, alicum alicum, τί τι, Dem. συγχωρεῖν τί τι, idem. alicum, συγγνώμην ἔχω τινι, Isoer.
 Condormio, συγκαθεύδω.
 Conducibilis, ὑμψέρον, Isoer. Confer Utilis.
 Conduco, συνάγω τί, Thuc. prosum, λυσιστελέω, alicum, τινι, Isoer. ἀφελῶ τινὰ, Dem. admodum alicum, σφόδρα συμφέρω τινι, Isoer. mercede, μισθοῖμαι, nautas, ναύτας, Dem. alicum pecunia, μισθοῖμαι τι ἀργύριον, Ἐσέλιη. concludit, συμφέροι, ipsi navigare, ἀντὰ πλεῖν, Plat.
 Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, Isoer.
 Conductitius, μισθωτός, ἢ, ὄν, Plat.
 Conductor, ὁ μισθωτής, ἢ, Dem. ὁ μισθώμενος, id. ὁ μισθοδότης.
 Conduetus, συναγνῆσις, εἶσα, ἐν, mercede, μισθωτός, ἢ, ὄν, Dem. ὁ μισθοῦν, ἔσα, ἔν, id. μισθοφορῶν, ἔσα, ἔν, id. ὁ ἐξ ἑυάρμοστος, Isoer.
 Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμός, ἢ, ἡ ἀναδιπλασις, εως, Rhetor.
 Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω, ἀναδιπλασιάζω.
 Conduro, συλλέγω, N. T.
 Condus, ὁ παμίσις, ἢ, Xen.
 Confabulatio, ἡ ὁμιλία, εως, Plut. ὁ διαλογισμός, ἢ, Plat.
 Confabulor, ὁμιλέω, Dem. cum alicum ad breve tempus,

tempus, διαλέγομαι τιμὴν ὀλίγον χρόνον, Plat. πρὸς τινα, Xen.
 Confamulor, συνδιεύω, Eurip.
 Confectio, sc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, Plat.
 Confector, διαπρασσων, εσα, ον, Xen. ὁ διαπρακτωρ, ὁ συντελεστής.
 Confercio, συσκειάζω, aliquid in aliquid, τι εἰς τι, Dem.
 Conferto, congero, συνάγω, Dem. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, Lucian. πρὸς τι, Isocr. aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρὸς τι, Aristot. prosum inultum alicui, πολλά ἀφελίω τινά, Isocr. χροάμαι πλείστον τινι, id. tributum pendo, τελίω, Dem. ultro pecuniam, ἐκὼν εἰσφέρει χρημάτων tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον considero res inter se, et mecum perpendo, σκέπτομαι τινα πρὸς ἄλληλα, ἔλογίζομαι πρὸς ἑμαυτὸν leviter et non acerbe res aliquas inter se, πρὸς εἰς μὴ μικρὰ ἕξετάζω τινὰ παράλληλα culpam alicujus rei in aliquid, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνεπίσημί τινι, ἐπὶ τινι ἄνω εἰς τινα πείρω, Plut. curas in aliquid, ἐπιμελιέομαι τινος, id.
 Confertum, ἀβρότος, Dem. ἀβρότον, Thucyd.
 Confertus, ἀβρότος, ὅα, ὄον urbs, ἀβρότα πόλις, Thucyd.
 Confervescio, συζέω, Diosc.
 Confessio, ἡ ὁμολογία, Isocr. τὸ ὁμολόγημα, Plat. imbecillitatis, ἡ ἕξμολόγησις τῆς ἀσθενείας, Plut.
 Confessor, ὁ ὁμολογητής, ἦ.
 Confessus, ὁμολογούμενος, ἐνη, ενον ex confesso, ὁμολογούμενος, Plat.
 Confestum, ὄξινος, Dem. ἕξαιφνος, id. παραχρήμα, id. ἀβρότος, Lucian. παρατυκία.
 Conficio, διαπραττόμαι, negotium, πρᾶγμα, Dem. aliquid verbis, διαπραττόμαι τι λόγους, Isocr. celeriter deliberata, ἐπιτελέω ταχέως τὰ δόξαντα, id. bellum, ἀποπολεμῶ πόλεμον, Thuc. iter, ποίεομαι πορείαν, Xen. commentarium, γράφω seu γράφωμαι ὑπόμνημα, Dem. scripturn, συντίθημι σύγγραμμα, Isocr. occido, διαχράομαι, aliquid, τινά, Plut. καταχράομαι τινι, Ἐσχίαν. leonem, καταχράομαι λέοντα, Herodot. conficior curis, ἐκποινοῦμαι ταῖς φροντίσι, Plut.
 Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, τὸ πλάσμα, Dem. testamenti, κατασκευασίμα διαθήκης, id.
 Confidens, θαρρῶν, ἦσα, ἦν, Dem. et temerarius ante facinus, θαυδὸς ἔπροσιτὸς πρὸ τῆ ἀμαρτήματος, id. securus et confidens aliquo, θαρρῶν ἔπιπιστευκός τινι, Dem.
 Confidenter, θαρρᾶλλως, Plat. θαρσύνως, Isocr. καταπιθαρήκωτος, Plut.
 Confidentia, τὸ θαρσύνω, εως, Dem. ἡ θαρσύνσις, id. Confer Audacia.
 Confido, θαρρῶ, alicui, τινί, Herodian. ἐπὶ τινι, Plut. πιστεύω τινι, Dem. et magnam spem habeo victoriae, θαρρῶ ἔ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλὰς ἀγαπίσθαι, Isocr. et plane persuasum habeo aliquid, θαρρῶ ἔ πάνω πιστεύω τι, Dem.
 Configo, συμπήγνυμι, clavus, καθήλω.
 Configuro, συσχηματίζω, N. T.
 Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquid, τι ἐπὶ τινι, Synes. multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιῶ περὶ τῶν θεῶν, Demosth.
 Confinis, ε, ὁ ἔξ ἡ ἕμερος, alicui, τινὸς, Xen. μεθίσιος, ἰα, ἰων, et ὁ ἔξ ἡ μεθίσιος, ε, ὁ ἔξ ἡ περιχώρος, ε, Plut. sum alicui, ὁμορέω τινί, id.
 Confinium, τὸ μεθίσιον, ε, Plut.
 Confio, διαπραττόμαι. Confer Conficio.
 Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, Thuc. ἡ κατέσταισις in primis virum, ἡ ἐπίρρησις, Aristot.
 Confirmativus, βεβαιωτικός, ἦ, ὄν, Eust.
 Confirmator, ὁ βεβαιωτής, ἦ, Plut.
 Confirmo, βεβαιῶ, imperium, τὴν ἀρχὴν, Herodian. leges, τὰς νόμους, Dem. hostium superbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, Isocr. aliquid, ἐπιμερόω τι, Dem. in senatu, κυρόω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, id. fratres, φρείζω πρὸς ἀδελφούς, N. T.

Confisco, δημοσίω, agrum, γῆν, Thuc. agros, δημοῖον τὸς ἀγροὺς, Dion. Hal.
 Confiteor, προσμολογῶ, aliquid, τι, Dem. peccatum, ἕξμολογῶμαι τὴν ἀμαρτίαν, N. T. alicui delictum, τινὶ τὸ παράπτωμα, ib.
 Confixilis, ε, ὁ ἔξ ἡ συμπηκτός, ε, Aristoph.
 Confixio, ἡ συμπηξις, εως, Herodian.
 Conflagratio, ἡ καταφλέξις, εως.
 Confagro, καταφλέγομαι.
 Conflatis, ε, χωνευτός, ἦ, ὄν.
 Conflatio, ἡ χωνεία, εως, Suid.
 Conflator, ὁ χωνευτής, ἦ.
 Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.
 Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, Dem.
 Confictio, ἡ συμβολή, ἦς, Herodian.
 Conficior, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπὲρ τινος, Plat.
 Conflictus, ἦς, ἡ μάχη, ης, Dem. ἡ συμβολή, ἦς, Xen. in conflictu, ἐν χροσί, Thuc.
 Confligo, συγχροῶ, Polyb. acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, Plut. πρὸς τινα, id. συνάπτω τινί, id.
 Conflo, συμπέω, ut aēs, χωνεύω, συγχωνεύω, Dem. alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, id. καθίστημι τινα εἰς μῖσος, Isocr. as alienum, δανίζομαι, Dem.
 Confluentia, ἡ ἀμείβωσις, ἡ σύρρευσις, εως, ἡ σύρρῶσις, Plat.
 Confluo, συρρέω, Isocr. ex montibus, ἐκ τῶν ὄρων, Herodian. confluit multitudo, ἀβροί- ζεται πλῆθος, Herodian. ἐκκλήσιάζει τὸ πλῆθος, id.
 Confodio, διαπίρω, Diosc. aliquem, παῖω τινά, Herodian. aliquem jaculis, κατακον- τίζω τινά, id.
 Confederatio, ἡ σπονδή, ἦς, Dem. τὸ συνάμο- τον, ε, Thuc. ἡ δευαρχία, Herodot.
 Confederatus, ὁ ἔξ ἡ ὁμοσπονδός, ε, Dem.
 Confore, συνίστασι.
 Conformatio, ἡ συμμορφωσις, εως.
 Conformis, ε, ὁ ἔξ ἡ συμμορφός, ε, N. T. ὁ ἔξ ἡ ὁμομόρφος, ε, Laert. fio, συμμορφόμαι, id.
 Conformitas, ἡ ἀναλογία, Aristot.
 Conforno, συσχηματίζω, ad aliquid, πρὸς τι, Plut.
 Confornico, συγκαμαρόω.
 Conforto, παραβαρσύνω, seu παραβαρύνω, Thuc. ἐπιθαρσύνω.
 Confractio, ἡ περιέλασις, ἡ κατάκλασις.
 Confragosus, ὁ ἔξ ἡ φασαγγώδης, εως, locus, τό- πος, Aristot. confragosus petrae, ἀπότοιμοι πέτραι, Lucian.
 Confremo, φονάπτωμαι, Plut. ἐπιφροῦχο.
 Confrico, φράγω, Suid.
 Confringo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, N. T. συγκλάω, Aristoph.
 Confugio, καταφεύγω, ad aliquid, πρὸς τινα, Isocr. ἐπὶ τινα, id. ad collem, ἐπὶ λόφον, Xenoph. iuramenta et pacta, εἰς ὄρκους ἔ συνθήκας, Isocr. illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, id. ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπιστάσι τινός, Basil.
 Confugium, ἡ καταφυγή, ἦς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, Isocr. tutissimum habere, ἀσφαλίστατὴν ἔχειν, id. Confer Per- fugium.
 Confulcio, ὑπερίδα, aliquid, τι, Plut.
 Confulgeo, συλλάμνω.
 Confundo, συγχέω, Isaeus. perturbo, συνταράτ- τω, aliquid, τι, Dem. ἐπιταράττω τι, Lucian. pufefacio, ἀσχύνω, aliquid, τινά, Plut.
 Confuse, συγκεχυμένους, Plut. ἀκαταστάτους, Isocr. παραχρῶδες, id.
 Confusio, ἡ σύγχυσις, Isocr. ἡ παραχῆ, Dem. ordinis, ἡ ἀτάξια, id. pudor, ἡ αἰσχρότης, ης, Isocr. Confer Perturbatio, item Pudor.
 Confusus, συγκεχυμένους, ἐνη, ἐνον, perturbatus, παραττόμενος, ἐνη, ἐνον, Dem. τεταραγμένους, ἐνη, ἐνον, id. ὁ ἔξ ἡ παραχρῶδης, εως, Isocr. ventus confusus, πνῦμα ἀκατάστακτον, Dem. confusus et inaequalis, ἀτακτός ἔ ἀνόμολος, id.
 Confutatio, ἡ ἀνασκευή, ἦς, Rhetor. ἡ ἐξι- λεγῆσι.
 Confuto, ἀνασκευάζω, aliquid, διελέγχω τινά, Lucian. συνιλέγχω, ἀνατρέπω.

Conglasco, καταπήγνυμαι, Aristot. πήγνυμαι, Herodian. κρυσαλλόμαι, Philo.
 Congelatio, ἡ ἀποψήξις, εως.
 Congelidus, ψυχρός, ἂ, ὄν, Aristot.
 Congelo, idem quod Conglasco.
 Congeminatio, ὁ διπλασιασμός, ἦ, Plut.
 Congemino, διπλασιάζω, Plut.
 Congemisco, συνάχθωμαι, alicui, τινί, Isocr. συνεπιστῶ τινί, Plut. συτενάζω, N. T.
 Congener, ὁ ἔξ ἡ ὁμόγονος, ε, Plat.
 Congenero, συγγενῶ.
 Congenitor, ὁ συγγενήτωρ, εως, Plat.
 Congenitus, ὁ ἔξ ἡ σύμφυτος, Aristot.
 Congeries, ὁ συναθροισμός, ἦ, τὸ συμφέρονμα, Plut.
 Congermino, συμβλασκάνω, Theophr.
 Congero, συναθροίζω, συμφερέω, lapides et ligna, λίθους ἔ ξύλα, Thuc. scommata et convicia, ἀνώματα ἔ λοιδώριαι, Dem. historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφήν, Herodian.
 Congerro, ὁ συμβλασκάνος, ὁ συμπαίκτηρ.
 Congestio, ἡ συμφορησις, εως, Plut.
 Congestivus, συμφορητής, ἦ, ὄν, Aristot.
 Congestus, συμπεφορημένος, ἐνη, ἐνον, συμφορητός, ἦ, ὄν, Lucian.
 Congialis, χροαῖος, αἴα, αἴον, Eust.
 Congiarium, ἡ νομή, ἦς, Herodian. dare congi- aria populo, νομῆς ἐπιδοῦμαι τῷ δήμῳ, id. polliceri se daturum alicui, νομῆς ἐπαγγέλλ- εω τινί, id.
 Congius, ὁ χροῦς, εως, Aristoph. ὁ χροῖς, χροῖος, Diosc.
 Conglaciatus. Vide Congelatus.
 Conglacio. Vide Congelo.
 Conglobatim, ἀβρότως, σφαιρηδόν.
 Conglobatio, ἡ συνέληψις, εως.
 Conglobo, κατελέω, Plut. σφαιρῶ, Gal.
 Conglomeratio, ἡ συνέληψις, Dion. Areop.
 Conglomerum, συνέληψω.
 Conglutinatio, ἡ συγκολλησις, εως.
 Conglutinator, ὁ συγκολλητής, ἦ, Aristoph.
 Conglutino, συγκολλῶ, sermonem, λόγον, Plut. ἀρμύζω.
 Congraecor, ἐλληνίζω.
 Congratulatio, τὸ συγχαρμα.
 Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, Dem.
 Congrediens, συμμίζας, cum aliquo, τινί, Dem.
 Congredior, συνέρχομαι, Isocr. συγγίνομαι, id. συνομιλῶ cum exercitu, ἀντάλω πρὸς τινα δύναμι, Dem. cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, Plut. πρὸς τινα, id.
 Congregabilis, ε, συναγλασιτικός, ἦ, ὄν, ἀγλαῖος, αἴα, αἴον, Aristot.
 Congregatim, ἀγεληδόν, Philo.
 Congregatio, συναγλασιμός, ἦ, ἡ συναγωγή.
 Congregio, ἀγελάζω, Aristot. συνάγω, aliquos, τινάς, Isocr. ἀθροίζω τι, Plat.
 Congressio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ συνδός, ε, Thuc. ἡ ὁμιλία cum aliquo, ἡ ἐντευξις πρὸς τινα, Plut. familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συν- οσία, Isocr. hostilis. Vide Praetium.
 Congressus, idem quod antecede.
 Congruens, ὁ ἔξ ἡ ἀκόλωτος, domus alicujus dignitati reipublicae, ἀίκος ἀκόλωτος τῷ δό- ματι τῆς πολιτείας, Dem. ἀκόλωτος, εσα, ον, rebuspraesentibus, τοῖς ὑπάρχουσιν, Isocr. προσ- ἦσαν, εσα, ον, moribus, τοῖς ἥθεσι, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀνάλογος, rebus, τοῖς παρόντασι, Aristot.
 Congruenter, ἀρμόζοντως, alicui, ἀκόλωτος τινί, Plut. προσκένωτος, Arist. amice, ἁρμογυμένους, Isocr.
 Congruentia, ἡ ἐφαρμογή, ἦς, Plat.
 Congruit, ἐπιτέλλει, Aristot. aliquid fieri dominum alicujus rei, ἀρμόσσει τινά γίνε- σθαι κύριόν τινος, Isocr.
 Congruo, συναρμόστω, cum aliquo in aliquid, τινί εἰς τι, Xen. senioribus, ἀρμύζω τοῖς πρεσβυτέρους, Plut. vitā consuetudini, ἀρ- μύζω seu ἀρμόστω πρὸς τὰς συνήσιας, Isocr. alicui rei, εὐαρόμωτος ἔχω πρὸς τι, id. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμοῖω, cum aliquo, τινί, Herodian.

Congruus, ἀρμόδιος, ἴα, ἰον, ὁ ἢ ἡ εὐάριστος, ἢ, ad aliquid, πῶς τι, Isocr.
 Conjectatio. Vide Conjectura.
 Conjectatorie, ὀρθαστικός, Aristot.
 Conjectio, ἡ βολή, ἦς. Confer Conjectura.
 Conjecto, τεκμαίρομαι, σοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινός, Isocr. ex moribus, ἀπὸ πρῶτων, Plut. ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς παραχρήσει, id. mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆ πάχους τῆς πλίνθου, Thuc. quod hostis insequatur, εἰκάζω τὴν πολέμους ἐλαύνειν, Xen. Confer Conjectura, item Conjectio.
 Conjector, ὁ εἰκαστής, Thuc. ὁ σοχαστής, LXX. somniorum, ὁ ὑνειρηφίτης, Poll.
 Conjectura, ἡ εἰκασία, Lucian. ὁ σοχασμός, ἢ, Suid. τὸ τεκμήριον, Dem. ἡ ὑπόληψις, Isocr. ἡ ὑπόνοια, Dem. conjecturam capio, σοχάζω, id. εἰκάζω, id. de presentibus ex praeteritis, τεκμαίρομαι πᾶν νῦν ἐκ τῶν παλαιῶν, Plut. ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν πρότερον τινός, id. de hostium fuga, τεκμαίρομαι τὰς πολέμους φηγεῖν, Isocr. facio, ποῖος τεκμήριον, id. praebeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινας, Plat. conjectura utendum est, χρῆ εἰκάζειν, Lucian. multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίην πολεμικῶν, id. quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἐνεσι τεκμαίρομαι, Philo.
 Conjecturalis, ὀρθαστικός, ἢ, Aristot.
 Conjecturo. Vide Conjectura, Conjectio, Conjectio.
 Conjectio, συμβάλλα, aliquid in aliquid, τὴ εἰς τι, Theophr. aliquid in periculum, διδομαί τινα κινδύνῳ, Dem. aliquid in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίχτυον, Xenoph. aliquid in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plat. καθίστημι τινα εἰς φόβον, Isocr. in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλάκην, Philo. urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, Isocr. καθίστημι εἰς ἄσχετους συμφορὰς, id. in ignominiam, εἰς τὴν ἀτίμιαν, id. conjunctura adsequor, σοχάζομαι τινος, Isocr. εἰκάζω τι, Dem.
 Conjugalis, ὁ ἢ ἡ συζυγής, ἑος, Naz. ὁ ἢ ἡ γαμήλιος, γαμήλιος, ἢ, ὄν.
 Conjugatio, ἡ συζυγία, Grammatica.
 Conjugator, ὁ συζευκτής, ἢ.
 Conjugium, ὁ γάμος, Dem. ἡ συζυγία, Naz. ἡ σύζυγος, εως, Plat. postulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, Philo. inire conjugium, ποιεῖσθαι συζυγίαν, Plat.
 Coniugo, συζεύρνω, Xenoph.
 Coniuncte, συνημμένως.
 Coniunctim, idem.
 Coniunctio, ἡ συζεύξις, Arist. ἡ συζυγία, ὁ συνδιασμός, ἡ σύναψις, id. ἡ συναφή, ἦς, Plut. sanguinis, ἡ συγγένεια, Dem. necessitudinis, ἡ οἰκειότης, id.
 Coniunctus, ὁ ἢ ἡ συναφής, συζευχθείς, εἶσα, ἐν συνημμένως, ἐν, ἔνον, cum periculo, ἔχων κίνδυνον, Dem. genere alicui, οἰκείως τινὶ γένει, id. adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγραμμαίαν, Herodot. res cum nullo conjuncta est labore, ὁδὸς πρᾶγματι πρόσεισι πόνος, Isocr. ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἄγνοια μίμικται τῇ κακίᾳ, Dem.
 Coniungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τὴ τινι, Plut. τὴ πρὸς τι, Aristot. συνάγω τι πρὸς τι, id. aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινὰς εἰνάς πρὸς ἀλλήλους, Philostrate, civilem vitam rationem cum philosophia, μίγνυμι ἢ κροάωμι τὴν πολιτικὴν δόξαν μετὰ τῆ φιλοσοφίας, Plut. prudentiam cum morum probitate, συζεύρνωμι τὴν φρόνησιν μετὰ τῆ ἠθικῆς ἀρετῆς, Aristot. filiam in matrimonium alicui, ζεύρνωμι τὴν θυγατέρα τινί, Herodian.
 Coniunx. Vide Coniunx.
 Coniungatur, ἡ συναμοσία seu συναμοσία, Dem.
 Coniungatur, ὁ συσῆσας, ὁ συσυσταίτης.
 Coniungatur, ὁ συναμοσίαν ἄν, Herodian. ὁ συναμοσίαν, ἢ, Thuc.
 Coniungo, i. e. simul seu una iuro, συνόμνυμι, Thuc. conspiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπὶ τινα, Dem. συναμοσίαν ποίω, Herodian. συναμοσίαν συνάγω, Plat.

Coniunx, συζυγής, εἶσα, Xen. ὁ ἢ ἡ συζυγής, Naz. συναμώαν, εἶσα, Luc. τοῖς δισμοῖς τῷ γάμῳ συνεζευγμένους, Bas. femina, ἡ γυνή, Dem. ἡ δάμαρ, id.
 Connecto, συμπλέκω, Thuc. aliquid, συνάπτω τι, Plut. συνίρω.
 Connexio, ἡ συμπλοκή, ἦς, Plat. ἡ δεῖσις, εως, Herodian. ἡ συναφή.
 Connexivus, συμπλεκτικός, ἢ, ὄν, Hermog.
 Connexus, us, ἡ συμπλοκή, ἦς, Plat.
 Connotor, συντηνέρομαι, Plat. πειράω, Lucian. πειράομαι, Thuc. διαπειράομαι.
 Conniventia, ἡ ἐπιμύσις, εως.
 Conniveo, μύω, ἐπιμύω, Polyb. ἐπιμύω ὀφθαλμούς, Bas. καταμύω τὰ βλέφαρα, Xen.
 Connubialis, e. Vide Coniugalis.
 Connubium. Vide Coniugium.
 Conopeum, τὸ κωνοπέδιον.
 Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, Thuc. rem aliquid, ἐργαζέω ἔργον τινί, Dem. dicere aliquid, ἐπιχειροῦμαι λεγέιν τι, id. et studeo facere aliquid, γλιχέομαι ἢ πειράομαι ποῖόν τι, Isocr.
 Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Phil.
 Conquasso, κατασείω, Philo. συσείω, Naz. nationes, κατασείρω τὰς χώρας, Polyb.
 Conqueror, expostulo, ἠμεροῦμαι, de aliquo, τινί, Dem. apud amicos, τινὰ πρὸς τὴν φίλους, Xen. nihil de aliquo, ἢ μεμφιμοῖρά εἰδέν τινι, id. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πέναν, Isocr.
 Conquestio, ἡ μέρμηρις, Dem. ἡ κατάμμερις, Thuc. de sorte sua, ἡ μεμφιμοῖρα.
 Conquiesco, ἠσυχία ἔργου, Thuc. in caeteris, ἠσυχιάω τὰ ἄλλα, Thuc. in aliquo, ἀρέσκωμαι τινι, Lucian.
 Conquisico, ὑποκύπτω.
 Conquiro, ἀναζητέω, omnia subterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, Plat. divitias, ζητέω χρήματα reliqua, ἀβραΐζω τὰ λοιπὰ, Herodian. magos optimos, ζητέω ἀρίστους μάγους, id.
 Conquisito, ἐπιμελώς, ἀκριβέως, Dem.
 Conquisitio, ἡ συζήτησις collectio, ἡ συγκεμνὴ, frumenti seu fructuum, τῶν καρπῶν, Isocr. militum, ἡ ἀνδρολογία.
 Conquisitor militum, ὁ ἀνδρολόγος, ἔντος, Alc.
 Congregno, συμβασιλεύω, N. T.
 Conrideo, συγγυλάω.
 Conruidio, ὁ ἀσπασμός, ἢ, N. T. ἡ προσαγόμενός, εως, Lucian.
 Consulato, προσαγορεύω, aliquid, τινὰ, Thuc. ἀσπάζομαι τινὰ, N. T. imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σθεσόν, Herodian. honoribus augustalibus, τιμαῖς σθεσασίαις, id.
 Consanguineus, ὁ ἢ ἡ συγγενής, Dem. οἰκείος, εἰα, εἰον, Isocr. Confer Cognatus.
 Consanguinitas, ἡ συγγένεια, Dem. Confer Cognatio.
 Consano, ὑγιάζω, Aristot. ἐξυγιάω, Hipp.
 Consancio, συνεκείω, Dem.
 Consarcio, σκαλιών, Plut.
 Consaucio, συντηρόσκα, Plut. aliquid, τιτρώσκα τινὰ, Herodian.
 Consceleratus, ὁ ἢ ἡ ἀνόσιος, Ἐλιαν.
 Conscelero, μίαινω, Herodian.
 Conscendo, ἐπιβιβάζω, navem, τῷ πλοίῳ, Lucian. ἐπὶ τὴν ναύ, Thucyd. currum, ἐπὶ τὸ ἔζμα equum, ἴππεσ, Herodian. suggestum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem. tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ τὸ βῆμα, Herodian. feminam, ἐπιβιβάζω, Ἐλιαν. ἀναβαίνω τινὰ, id. turres, ἀνίμι ἐπὶ πύργους, id.
 Conscensio, ἡ ἐπίθεσις, εως, Philo.
 Conscientia, ἡ συνείδησις, Dem. τὸ συνείδω, Dem. nullius mali, τὸ συνείδωμαι αὐτῷ μηδὲν, id. conscientiam illisam habere, συνείδωμαι ἀπρόσκοπον ἔχειν, N. T.
 Conscindo, συντέμνω, διασχίζω, aliquid, τι.
 Conscisco, συμψηφίζω, ἠμοψηφίζομαι, mihi ipse mortem, ἀναίρω ἐμαυτὸν, Aristot. διαφθείρω ἐμαυτὸν, id. διεργάζομαι ἐμαυτὸν, Luc.
 Conscius, συνείδω, εἰα, ὄς, sibi alicujus, εἰαυτῷ τι, Plat. πρὸς τινος, Isocr. sibi bene, ὁ ἢ ἡ εὐσυνείδητος male, ὁ ἢ ἡ δυσσυνείδητος, Bas. sum mihi, σύννοθα ἐμαυτῷ, Plat. alicujus rei, σύννοθα ἐμαυτῷ τι, Xen. συνίστημι τι, Dem.

Conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις, Lucian. epistolam, ἐπιστολήν, Dem. orationes ad aliquem, λόγους πρὸς τινὰ, Isocr. milites, καταγράφω στρατιώτας, Polyb.
 Conscriptio, ἡ συγγραφή, ἦς, Aristid.
 Conscriptus, συγγεγραμμένος, ἐν, ἔνον, conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, Plut.
 Consecratio, ἡ ἀναθέσις, Athen. ἡ ἀγιστεία, Isocr. ἡ καθιέρωσις.
 Consecro, καθιέρω, aliquid Deo, τὴ θεῷ, Plat. καθοῖσα τι θεῷ, id. aliquid alicui, ἱεροποιῶ τί τινι, Dem. aliquid, i. e. inter Deos refero, ἐκθειάζω τινὰ, Lucian.
 Consectarium, τὸ πόρισμα, Philopon.
 Consectarius, ἀκολούθητικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Consectatio, ἡ ἀκολούθησις, Aristot. persecutio, ἡ δίωξις, Thuc.
 Consectio, ἡ διάπεισις.
 Consector, aris, συνακολουθῶ, aliquid, τινί, Plat. veritatem, φηράομαι τὴν ἀληθειάν, Synes. persequor aliquid, δίωκω τινὰ, Xen. προσδιαιρέω.
 Consecutio, ἡ ἀκολούθησις, as, Philo. verborum, ἡ συνέπειμα, as.
 Consenescō, συγγηροσάω, Isocr. συγκαταγρηόσκα, Laert. domus consentit, ἡ οἰκία γρηόσκα, Ἐλι.
 Consensio. Vide sequens.
 Consensus, ὄς, ἡ ὁμόνοια, as, Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, ἢ, ἡ σύμβασις, id. omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, Bas.
 Consentaneus, εἰκός, εἰα, ὄς, Dem. ἡ οἰκεία, εἰα, ὄς, sibi consentaneus, ὁμολογούμενος ἐαυτῷ, alicui, ἀκόληθος τινι, id. oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς ποτε ρηθείαι ἀκόληθος, id. rebus, ἀνάλογος τοῖς πρᾶγμασι, Aristot. rationi, λόγον ἔχων, Plat. ὁ ἢ ἡ εὐλογος, ἢ, Dem. τῷ λόγῳ ἐπόμενος, Plut. consentaneum est unum esse, ἀκόληθόν τὸ εἶναι εἶναι, Aristot.
 Consentiens, ὁ ἢ ἡ ὁμογνώμων, ὄνος, Dem.
 Consentio, ὁμοῖος, Dem. ὁμοφροῦς, Isocr. ὁμογνώμων, Xen. alicui in aliquo, ὁμολογῶ τινί τι, Dem. alicui, συμφανέω τινί, Aristot. omnes consentiunt hoc utile esse, παρὰ πάντων τῶν χρησίμων εἶναι δοκιμάζεται, Dem. omnes consentiunt id justum esse, παρὰ πάντων ἀνθρώπων ὁμολογεῖται τῶτο δίκαιον εἶναι, id.
 Conserpio, συμφοράττω.
 Consequens, τὸ ἐπόμενον. Confer Consequor.
 Consequenter, ἐπομένως, his, ἀκολούθως τῶτοι, Diosc.
 Consequentia, ἡ ἐπακολούθησις, εως, Plut. ἡ ἀκολούθησις, Philo.
 Consequor, ἀκολουθῶ, aliquid, τινί, Lucian. μετὰ τινος, Dem. intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, Plat. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, Dem. justa apud alicquem, τῶν δικαίων παρὰ τινι, id. maximum munus ab aliquo, μεγίστος δωρεὰς παρὰ τινος, Isocr. gloriam, συντυγχάνω δόξαν, Dem. et benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν ἢ εὐνοίαν παρὰ πάντων nomen eloquentis, ἐπιφῶν δόξαν τῷ εὐ λέγειν non consequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, id.
 Consero, φυτεύω, Aristot. manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρὸς τινὰ, Plut.
 Conserte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.
 Conserva, ἡ συνδάλη, ἢ.
 Conservatio, ἡ συντήρησις, Naz. ἡ σωτηρία, Aristot.
 Conservator, ὁ σωτήρ, ἦρος, Dem. ὁ σωσιεύς, ἢ, Aristot.
 Conservatrix, ἡ σώτειρα, as, Pausan.
 Conservitium, ἡ συνδάλεια, as.
 Conservo, φυλάττω, aliquid, τι, Isocr. τηρέω τι, Dem. aliquid, διαφυλάττω τινὰ, Isocr. σώζω τινὰ, διασώζω τινὰ, Isocr. patriam, τὴν πατρίδα, Dem. una opes, συνδιασώζω τὴν ὄσιαν ab aliquo aliquid, ἐσώζω τινὰ, id.
 Conservus, ὁ σύνδουλος, ἢ, N. T.
 Conssesser, ὁ συνέδρος, alicujus, τινός, Her.
 Conssessus, ὄς, in primis iudicium vel senatum, τὸ συνέδριον, Dem. primus seu summus, ἡ πρωτοκαθεδρία, N. T.

Isocr. mihi ipse male, βυλιόμαι κακῶς πρὸς ἑμαυτῷ, Dem. æqui bonique aliquid, εὐγνωμίως φέρω τι, Lucian. peto consilium, συμβουλεύομαι τινι ὑπὲρ τίνος, Isocr. προσανατίθεται τινι πρὸς τίνος, Diod. Sic. commodis alicujus, σκοπία τὸ συμφέρον τίνος, Aristot. commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἑμαυτῷ συμφέρον, Plat. ζητῶ τὸ ἐμὸ ἀγαθόν, Aristot. Consultatio, ἡ βούλευσις, Aristot. ἡ συμβουλία, Dem. Confer Consilium.
 Consulto, as. Vide Consulo.
 Consulto, ἐξεπίτηδες, fallere, ἔξαπατῶν, Dem. injuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὀβρισιῆς, id. pecco, ἢ προνοίας, ἑκαύσις, κατὰ προαίρεσιν, ἑκαυτῷ ἀμαρτάνω, id. et Isocr.
 Consultor, ὁ συμβουλεύομενος, Dem. alicujus rei, ὁ σύμβουλος τίνος, Herodian.
 Consultum, τὸ βούλευμα, Thuc. τὸ συμβεβηλημένον, Dem. τὸ προβούλευμα, Dion. Hal. τὸ συμβούλευμα, Xen.
 Consultus, ὁ ἐξ ἡ εἰσβολῆς, u, Isocr.
 Consummatio, ἡ τελειώσις, uis, Aristot. sæculi, ἡ συντέλεια τῷ αἰῶνός, N. T.
 Consummator, ὁ τελειωτής, u, N. T.
 Consummatus, τέλειος, εἰς, εἰον, Dem. vir, ἀπὸ ἀποτελεσμένος, Xen.
 Consummo, ἀποτελέω, Plat. συντελέω, Herod.
 Consumo, διαπινύω, multa in amicis, πολλὰ εἰς φίλους, Xen. opes suas, τὴν ἐστίαν, Dem. tempus, διατρέχω χρόνον, Dem. in aliquid, ἀναλίσσω τὸν χρόνον εἰς τι, Plat. in itinibus, διατρέβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, Xen. in aliqua re, πρὸς τι, Isocr. ἐπὶ τι, id. κατὰ τι, Dem. diem dicendo, κατατρέβω ἡμέραν ἡμερησίως, id. una memoriam, συναυλιόω μνήμην, Herodian. λυμαίνομαι ignis consumit civitatem, πρὸς λυμαίνεται τὴν πόλιν, id. τευχρόν, Græci seditiosi Græciam consumpsere, Ἑλληνας ταρασσόντες ἐτρέχυσαν τὴν Ἑλλάδα, id.
 Consumptio, ἡ ἀνάλωσις, roboris, ἰσχύος, Lucian.
 Consumptivus, ἀναλωτικὸς, ἡ, ὄν, Naz.
 Consumptor, ὁ ἀναλωτής, u, Plat. ὁ φιλαναλωτής, u, id.
 Conso, ἀπορήπτω, aliquid, τι, Plut. καταρῆπτω τι, Diosc. συρῆπτω τι, Ælian.
 Consurgo, συναίστημι.
 Consurrectio, ἡ συναΐστασις, uis.
 Consurro, διαψυβρίζω, cum aliquo, πρὸς τινα, Lucian.
 Contabefacio, μαραίνωμαι, aliquid, τι, Isocr.
 Contabesco, μαραίνομαι, Aristot. συντήκομαι.
 Contabulatio, ἡ συνίδωσις, uis.
 Contabulo, συνίδω, aliquid, τι.
 Contactus, ἡ προσουφή, uis, Diosc. ἡ ἐπαφή, uis, Plat.
 Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, Plut. acris, ἡ φθορὰ αἵματος, Herodian.
 Contaminate, μιαιφός.
 Contaminatio, ὁ μισμός, τὸ ἀλλογήημα, N. T.
 Contaminatus, μιαιφός, ὄν, ὄν, sanguine, αἵματι.
 Contamino, μιλῶναι, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνω, Lucian. aliqua re, μολύνω τινι, N. T. ἀλλογῶ τινι, LXX.
 Contechnor, τεχνάζω, Galen.
 Contego, συγκρύπτω, et obvelo peccata, καὶ συσπάζω τὰς ἀμαρτίας, Dem. aliquid, ἐπικαλύπτω τι, Lucian.
 Contemero, idem quod Contamino.
 Contemendus, ὁ ἐξ ἡ ἐγκαταφρόνητος, u, Dem. βραχίσις ἄξιος, Plat.
 Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλεύονταν, Dem. virtutem, ἀλογισίαν τῆς ἀρετῆς, Isocr. alicquem, ἀφρονισίαν τίνος, Plat. aliquid, πρὸς ὄλιγον πονεῖμαι τι, Isocr. ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαι τι, Plut. ἀλογίως ἔχω πρὸς τι, Æschin. ὑπεροράω τι, Isocr.
 Contemplatio, ἡ θεωρησις, ἡ θεωρία, Aristot. ἡ σκέψις, Herodian.
 Contemplativus, θεωρητικὸς, ἡ, ὄν, Arist.
 Contemplator, ὁ θεωρῶς, u, Plat.
 Contemplor, θεωρῶμαι, aliquid, τι, Plat. σκέπτομαι τι, Isocr. ἀποσκοπέω εἰς τι, Lucian.
 Contemporaneus, ὁ συγχρόνός τινι.

Contemptibilis, ὁ ἐξ ἡ ἐγκαταφρόνητος, Luc.
 Contemptim, καταφρονητικῶς, Xen. καταπιεφρονήτως, Dem.
 Contemptio. Vide Contemptus.
 Contemptor, ὁ καταφρονητής, u, Plut. ὁ καταφρονῶν, ἄνθος, Dem. ὁ ὑπερόπτης, Thuc. ὁ καταφρονητικὸς, u, Arist.
 Contemprix, ἡ καταφρονέουσα, uis, ἡ ὑπερόπτης, ἴδος, ἡ φουλίερα, uis, LXX.
 Contemptus, ἡ καταφρόνησις, Thuc. ἡ ὑπεροψία, Chrys. τὸ καταφρόνημα, Thuc. contemptui habeo aliquid, πρὸς ὄλιγον ποίεομαι τι, Isocr. ἐν ἀλογισίᾳ ποίεομαι τι, Thuc. in contemptum venio, εἰς ἀπείληγόν ἔρχομαι, N. T.
 Contemptus, καταπιεφρονέμενος, ἐν, ἐνν, Dem. καταφρονέμενος, ἐν, ἐνν, Isocr.
 Contendo, συντένω, προηπίω de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινι, Isocr. ob aliquid, ἀμιλλόομαι τινι πρὸς τίνος, id. διαγωνίζομαι τινι τι, Xen. φιλονεικῶ πρὸς τινα πρὸς τίνος, Herodian. ἐρίζω τινι πρὸς τίνος, Isocr. verbis, λογομαχεῖω, Dion. Areop. jure, ἐπιαιολογῶ, Lucian. iter instituo aliquid, εἰλλομαι εἰς τι, Herodot. i. e. comparo. Vide Comparo.
 Contentebescit, συσκοτάζει, Xen.
 Contentebro, συσκοτάζω, Dem. ἐπισκοπέω, Diosc.
 Contente, συντόνος, Lucian. συνστειμένως, Plat.
 Contentio, ἡ σύντασις, nervorum, νευρῶν, Diosc. non interruptus tenor alicujus, ἡ συντομία τίνος, Aristot. studium, ἡ σπουδή, uis, Dem. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, uis, ὁ ἀγὼν, ὄνος, id. ἡ εἰς, ἴδος, Xen. contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας seu ἐριδίας τισιν ἐμβάλλω, id. propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι πρὸς τίνος, Isocr. contentionis studio flagro, φιλονεικῶ, Philo. est mihi contentio cum aliquo, ἐστὶ μοι ἀγὼν πρὸς τινα, Dem.
 Contentiose, φιλονεικῶς, Xen. ἐριστικῶς.
 Contentiosus, ἐριστικὸς, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ φιλονεικῶς, Dem. ὁ ἐξ ἡ φιλιδιός, id.
 Contentus, ὁ ἐξ ἡ σύντονος, studium, σπουδή, Herodian. sua sorte, ὁ ἐξ ἡ ἀντάραχης, Dem. paucis, ὁ ἐξ ἡ ἀλογισίᾳ: sum aliqua re, ἀγαπάω ἐν τινι, Isocr. τινι, id. τι, Dem. ἀγύπτως ἔχω τι, Herodian. donis, εἰργῶ ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, Isocr. presentibus, εἰργῶ τὰ παρόντα, vel τοῖς παρόσιν, uis, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, id. ἀπόχρη μοι ταῦτα, Dem.
 Contentro, τρυπῶ, aliquid, τι, Lucian.
 Conterminus, a, um. Vide Confinitis, e.
 Contero, συντρέβω, aliquid, τι, Xen. tempus, διατρέβω χρόνον, id.
 Conterranea, ἡ πατριώτης, ἴδος, Lucian.
 Conterraneus, ὁ πατριώτης, u, Plat.
 Conterreo, φεβῶ, Thuc.
 Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, Dem. litis, ἔγγραφος δίτης.
 Contestor, ἐπιμαρτυροῦμαι, alicquem, τινὰ, Dem. Deos, ἰκετεύω θεούς, Xen. item, διαμαρτυροῦμαι, id.
 Contexto, συνυφαίνω, aliquid, τι, Philo.
 Contexte, συνυφασμένος, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφήν.
 Contextio, ἡ συνυφή, uis, Plat.
 Contextus, uis, ἡ συνυφανσις, ἡ συμπλοκή, uis, Plat.
 Contextus, a, um, ὁ ἐξ ἡ συνυφής, Arist.
 Conticeo, κατασιγῶμαι, Plat.
 Conticesco, κατασιγῶμαι, Plat. κατασιωπάω, Lucian. ἀποσιωπάω, Plut. conticescere facio, κατασιγάζω, alicquem manu, τινὰ τῷ χεῖρὸς νεύματι, Herodian.
 Conticinium, ἡ σιωπή, uis, Plut. noctis, ἡ πρώτη νύξ.
 Contignatio, ἡ δόκωσις, Hesych. ἡ ξύλωσις, Thucyd. ἡ δορφή, Thuc. τὸ οὐρόφωμον, Athen. tertia, τὸ τρίσερον, N. T.
 Contigno, ξυλόω, LXX. domum trahibus quadrangularibus, ὀροφῶν οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνως, Lucian.
 Contiguus, a, um, ὁ ἐξ ἡ προσεχής, Strabo. loco, ὁ ἐξ ἡ πλησίονχώρας, Philo.

Continens, comprehendens, συνέχων, Aristot. περιέχων, Artemid. continuus, ὁ ἐξ ἡ συνεχής, id. temperans, ὁ ἐξ ἡ ἐγκρατής, Isocr. ὁ ἐξ ἡ σώφρων, Dem. terra, ἡ ἥπειρος, id. τὰ μεσογῆα, id. temperans sum, ἐγκρατής, Plut.
 Continenter, sine intermissione, συνεχῶς, Thuc. temperanter, σωφρόνως, Isocr.
 Continentia, ἐγκράτεια, Xen. ἡ σωφροσύνη, Dem.
 Contineo, συνέχω, aliquid, τι, Xen. moderor, καταστέλλω, alicquem, τινὰ, Plut. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, Plut. me domi, διατρέβω ὄκει, Herodian. intra me, περιέχω, Artem. ἐμπιέριχαι, Aristot.
 Contingo, ἄπτομαι, aliquid, τίνος, Plut. ἐφάπτομαι τίνος, id. alicquem propinquitate, ἀρχιτέως τίνος εἰμι, Lucian. acido, τυγχάνω, Dem. συμβαίνα, id. contingit, ἐνδύχεται, ὑπόρχημι.
 Continuatio, ἡ συνέχισις, Dem.
 Continue, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
 Continuitas, idem quod Continuatio.
 Continuo, statim, παραρτῶμαι, Dem. ἐξαίφνης, id. ἄφνω, id. ἐβδύς, Herodian.
 Continuo, διατελέω ποιῶν τι, Plut. συνέρω, Lucian. iter, ἔξομαι ὁδῷ, Herodian.
 Continuus, ὁ ἐξ ἡ συνεχής, ἴδος, διανεκῆς: bellum continuum et longum, πόλεμος συνεχής ἐ μακρὸς, Dem. ἀδιάλειπτος.
 Contollo, συναίρω, Aristot.
 Contor, quæro, ἐξετάζω, aliquid, τι, Dem. aliquid ex aliquo, ἐπιζητῶ τι παρὰ τίνος, Aristot.
 Contorqueo, συσβέβω, aliquid, τι, Plat. εφελλῶ, Dem.
 Contorsio, ἡ συσροφή, uis, Dem. Phal. ἡ περιαιγωγή.
 Contorte, συσσεραμμένως, Aristot.
 Contortor, ὁ συσβέβων, ὄνος, Dem.
 Contra, παρὰ, cum accus. contra leges, παρὰ νόμους, Herodian. contra naturam, παρὰ φύσιν: contra jururandum, παρὰ θεῶν: contra jus et omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ προσήκον. Prois, cum accus. contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρο λακτίω, N. T. cum genit. contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἐχθρῷ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, Dion. Halic. e regione, ἐναντίον, Thuc. vicissim, πάλιν, Dem.
 Contractio, ἡ συνολή, uis, laborum, χειρίων, Diosc. ἡ συσολή, Damascus. ἡ συναίρεσις, Naz.
 Contractus, pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, Dem. τὸ συνάλλαγμα: facere contractum, ποιῆσαι συμβόλαιον: inire contractum, ποιῆσαι συνάλλαγμα: æquus in contractibus, ἐπιεικῆς πρὸς τὰ συμβόλαια, id. δίκαιος ἐν τοῖς συμβόλοις, Isocr. violare contractum, ἀδικεῖν πρὸς τὰ συμβόλαια, Dem. violare fidem contractuum, ἄπιστα πεινῶν τὰ συμβόλαια, id. fallere in contractibus, ἔκαπατῶν ἐπὶ τοῖς συμβόλοις, Isocr.
 Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένους, Isocr. ἀντερεῖν τοῖς εἰρημένους, id. aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινι, Dem. maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντιπεῖν τινι, id.
 Contradictio, ἡ ἀντιλογία, Dem. ἡ ἀντίρησις: et convicium, ἀντιλογία ἐξ ἡλιθιοῦ, id. ἡ ἐναντιώσις: oratio referta contradictionibus, λόγος μετὰ πολλῶν ἐναντιώσεων, Isocr.
 Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, Dem. ὁ ἀντίδικος, id.
 Contradictorius, ἀντιλογικός, ἡ, ὄν, Dem.
 Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, u, Aristot.
 Contrahio, συναίρω, Thuc. aliquid intra muros, συστέλλω τίνος εἰς τὰ τεῖχη, Plut. frontem, ἀνασπῶ τὸ μέτωπον, Diosc. as alienum, δανεῖζομαι, Dem. matrimonium, γαμήνιον, id. paciscore de aliquo cum aliquo, συντίθεμαι τι πρὸς τινα, Xen.
 Contrahicor, ἀντανόωμαι, Lysias.
 Contrapono, ἀντιτίθεμι, Plut.
 Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, Naz.
 Contrapositus, ὁ ἐξ ἡ ἀντίθετος, u, Naz.
 Contrarie, ἐναντίως, Dem. ὑπεναντίως, id.

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, Dem. ἡ ἐναντίωσις, ἢ ὑπεναντίωσις, εως, id.
 Contrarius, ἐναντίος, ἰα, ἰον, Dem. dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις· facio contraria ceteris cunctis, πᾶσι τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἔπρασαν ἀνθρώποις· aliquidibus, ὑπεναντία τοῖς πρῶτοις, id. contrarium exitum habeo, προχωρῶ εἰς τὸναντίον, Chrys. e contrario, ἀντικειμένως, Aristot.
 Contrasto, ἀντίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, Thuc.
 Contravenio, ἀπαντάω. Confer Occurgo.
 Contrectabilis, ψηλαφώμενος, ἐν, ενν, N. T.
 Contractio, ἡ ἐσπαφή, ἦς, Plat. ἡ προσσφή, ἦς, Diosc. ἡ ψηλάφωσις, Plut. τὸ ψηλάφημα, Polyb.
 Contracto, ψηλαφάω, aliquid, τί, Xen. ἐσιψηλαφάω τι, Plat. παραφάω, Hippocr.
 Contremisco, τρέμω, Dem. τρεμῶ.
 Contremo, τρέμω, Dem.
 Contribulis, ὁ συμφυλιότης, Isocr. ὁ φράτωρ, Dem.
 Contribuo, συνεισφέρω, Dem. multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον· multum, πολλὰς εἰσφοράς εἰσφέρω· ultro pecuniam, ἐκἄν εἰσφέρει πᾶς χρέματα· duodecimam, quinquagesimam partem, δωδεκάτην, πεντηκστήν εἰσφέρει, id.
 Contributio, ἡ εἰσφορά, pecuniarum, χρημάτων, Isocr. ὁ ἔρανος, Dem. obnoxium facere aliquid contributionibus, ἀγειν τινὰ εἰς συντέλειαν τυνάμεσθαι εἰς συντέλειαν τινὰ, id.
 Contributor, ὁ συντελής, εως, Dem.
 Contristo, λυτέω, aliquid multum, τινὰ πολλὰ, Xen. ἐνοχλῶ, Isocr.
 Contriō, ἡ συντριψίς, Naz. ἡ συντριβή, ἦς, LXX. τὸ σύντριμμα, N. T.
 Contritor, ὁ συντριβάν, ονος, Xen.
 Controversa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, Xen.
 Controversia, ἡ ἀμφισβήτησις, Isocr. τὸ ἀμφισβήτημα, ἡ ἀντιλογία, LXX. controversiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, Isocr. sine controversia, ἀναμφισβήτητος· citra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτητος κύριον εἶναι τινος, Dem. controversia cum aliquo, ἡ διαφορά πρὸς τινα, id. est mihi controversia cum aliquo, ἐστὶ μοι διαφορά πρὸς τινα, id. controversias discipulo, ἀγωνίζομαι πρὸς τὸν ἀμφισβητήσιμον, Isocr. testes producere de rebus controversis, μάρτυρας παραίχεσθαι πρὸς τὸν ἀμφισβητήσιμον, Dem. in iudicium venire de rebus controversis, κρίνεσθαι πρὸς τὸν ἀντιλεγόμενον, id.
 Controversor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, πρὸς τινα, Plat. τινί, Aristot.
 Controversus, ὁ ἢ ἡ ἀμφισβητήσιμος, Dem. ἀμφισβητήσιμος, ἐν, ενν, id. efficere alicui regionem controversam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, id.
 Crucucido, συγκατακτείνω, aliquid, ἀποκτείνω τινὰ, Plat. filios præter (patrem), προσαναίξω πρὸς πατέρα, Herodian.
 Cruō, συνωθέω, aliquid, τί, Xen.
 Contrunco, κολοῦμαι, aliquid, τί, Aristot.
 Contubernalis, ὁ ὁμοφύλιος, Dem. ὁ ὁμοστέγος, ὁ συνοικὸς· in militia, ὁ σύσκηνος, Xen. ὁ σύσσιτος, Dem. sun, συσκηνῶ, Xen. ἡμοσκηνῶ, id.
 Contubernium, τὸ συσκήνιον, Xen. ἡ συνύκνησις, instituo cum aliquo, συσκηνῶ τινί, Ælian.
 Contucor, ἐμβλέπω, aliquid, τινί, Plat. ἐφορῶ τινὰ, Xen. βλέπω εἰς τινα, Herod.
 Contuitus, ὁ ἐπιφάνης, Thuc. ἡ σύνφωσις, Polyb.
 Contumacia, ἡ αὐθάδεια, Plut. ἡ φιλονεικία, Dem. ἀπειθεῖα.
 Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.
 Contumax, ὁ ἢ ἡ αὐθάδης, ὁ ἢ ἡ ἀπειθής, equus, ἴππος, Xen. contumaciorem me gero, δυνατὸν παρῆχαι με, Herodian.
 Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, Dem. τὸ ὕβρισμα, Plat. ἡ λωβή· prætermittere nullum genus petulantia et contumelia, ἀπολείπειν ἕν τι ἀσελγείας ἢ ὕβριος· contumelia adicio aliquid, ὑβρίζω τινὰ· ὑβρίζω εἰς τινα· ὑβρίζω ὕβριν εἰς τινα· et injuria adfici ab aliquo, ὑβρί-

ζεσθαι ὑπὸ τινος ἢ προσηλακίζεσθαι agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι πρὸς τινα, Plat. Confer Contumeliose.
 Contumeliose, προσηλακιστικῶς, Dem. plane et superbe aliquid a colloquio alicujus repellere, ἢ πρὸν ὕβριστικῶς ἢ ἐν τινὶ διαλέγεσθαι τινα, id. vitam finire, ἐπονεθίως τὸν βίον τελειοῦν, Isocr. tractare aliquid, ὑβριστικῶς χρῆσθαι τινί, Dem. agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι tractari, ὑβρίζομαι, id. περιυβρίζομαι, Lucian. contumeliosissime tractari, ὑβρίζομαι τὰ ἀσχίστα, id. ab aliquo, πάσχειν ὑπὸ τινος ὑβριστικῶς ἢ θείναι, Dem.
 Contumeliosus, ὑβριστικός, ἡ, ὄν, epistola, ἐπιστολή, Æschilo, vir, ἀγῆ, Dem. ὁ ὑβριστής, Plut. ὁ διασύρων, id. ὁ βλάσφημος, ε, Isocr. ὁ βλάσφημος, id.
 Contunילו, συνβάπτω, aliquid, τινὰ, Naz. contumolur cum aliquo, συνβάπτομαι τινί, N. T.
 Contundo, συγκόπτω, aliquid verberibus, τινὰ, Xen. aliquid, συντρίβω τι, id.
 Conturbatio, ἡ συντάραξις, ἡ σύγχυσις, Isocr.
 Conturbator, ὁ συνταράσσων, ονος, Xen.
 Conturbo, συνταράττω, omnem excrementum, πᾶν τὸ σφόδρισμα, Xen. civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγους, Plut. castra alicujus, διατρέπτω τὸ στρατόπεδον τινος· populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον, id.
 Contus, τὸ δόρυ, ατος, Herodian.
 Contusio, τὸ βλάμμα, ατος, Diosc.
 Convador, κλητεύω, aliquid, τινὰ, Dem.
 Convalesco, ὑγιαίνω, Dem. ex morbo, ῥαίζω πάλιν, Dem. ἀναρῶνυμαι, Plut.
 Convallis, τὸ ἄγκος, εως, et recessus montium, ἢ μυχὸς ὄρους, Xen.
 Convaso, συσκευάζομαι, aliquid, τί, Plat. σκευαγωγῶν, Dem.
 Convectio, ἡ συγκρομήτις, ἦς, Thuc.
 Convecto, συγκρομῶ, aliquid, τί, Xen. συγκρομίζομαι, id.
 Convector, ὁ συγκρομίζων, ονος, Xen.
 Convelo, idem quod Convectio.
 Convello, συσπάω, Athen. ἀποσπάω.
 Convelo, σκέπω, σκεπάζω, κεφαλῆν, Herodian. aliquid aliquo, αεπάω τί τινί, Xen.
 Convexa, οἱ συνήλυδες, ων.
 Conveniens, προσήκων, Dem. καθήκων πρὸς τινα, id. ὁ ἢ ἡ προσηλός, εως, Isocr. convenientissimus alicui, προσηλωτάτος τινί, id. conveniente tempore celebrari, πῶ καθήκοντος χρόνῳ γίνεσθαι, Dem. bona convenientia alicui, ὀρθὰ προσήκοντά τινί, id. convenientia presentibus rebus, ἀερόττονα τοῖς ὑπάρχουσιν, Isocr.
 Convenienter, προσήκοντως, et recte judicare, ἢ ὀρθῶς κρίνειν, Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν seu λέγειν προσηλόντως, εὐπροσῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ πρόβρον, id. naturæ vivere, ἀκολούθως τῆ φύσει ζῆν, Philo.
 Conventientia, ἡ σύμφωνος, Thuc. ἡ ἐφαρμογή, Plat.
 Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπὲρ τινος, Isocr. in senatum, εἰς συνέδριον in unum locum, εἰς ταυτὸν· aliquid, συγκρομῶ τινί, id. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινί, Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἀρμόττω· in pactis, συντίθειμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, id. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετὰ τινος, Isocr. συμβαίνω τινί, Aristot. acuso. Vide Accuso.
 Convenit, ἀρμόζει, dicere, λέγειν, Isocr. annis illis, ἀρμόττει τοῖς ἔτεσι τῆτοις, id. mihi, καθήκει μοι, Synes. Confer Decet.
 Conventiculum, τὸ συνέδριον.
 Conventio, ἡ σύνοδος, ε, Aristot. pactum. Vide sequens.
 Conventum, ἡ σύμφωνος, ἡ συνθήκη, Dem. τὸ ὁμολογούμενον, id. τὸ συγκείμενον, ε, Isocr. stare con-entis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, seu ταῖς ὁμολογημέναις· non stare conventis, παραβαίνειν ταῖς ὁμολογίαις, τὰς συνθήκαις, id.
 Conventus, ὁ, ἡ σύνοδος, Thuc. ἡ συνέλευσις, publicus, ἡ πανήγυρις, Isocr. societas, ἡ συνουσία, Dem. ἡ μετσίσις, id.

Converbero, τύπτω, aliquid, τινί, Xen.
 Converro, αἰρώ, scopis domum, καλῶντα οἰκίαν, Plut. αἰρῶ τὴν οἰκίαν, N. T.
 Conversatio, ἡ συνουσία, Dem. ἡ ἐντευξίς, Isocr. ἡ συνθήκη, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, Dem. Confer Consuetudo.
 Conversativus, ὁμιλητικός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Conversim, ἀντιστραμμένως, ἀναστροφῶδη, ἐπιστροφῶδη, Philo.
 Conversio, ἡ στροφή, Dem. ἀναστροφή, Xen. et mutatio, μετὰστασις ἢ μεταβολή, Dem.
 Converso, περιστρέφω, Plat.
 Conversor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινί, Dem. διατρέβω τινί, id. συνδιατρέβω τινί, id. συγκρομῶ τινί, Isocr. jucundissime, συνδιατρέβω μετὰ τινος ἡδιστα, id.
 Conversus, ἐπιστραφεῖς, εἶσα, ἐν, Thuc.
 Converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τί, Thuc. aliquid errantem, τινὰ, Plut. aliquid in aliquid, κατατρέφω τὴν εἰς τι, Liban.
 Convestio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμυδί, Herodian.
 Convexio, ἡ συγκλίσις, ας.
 Convexo, περιβαλέω, aliquid omni modo, τινὰ πάντα τρόπον, Dem.
 Convexus, κυρτός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Conviciator, ὁ λοιδορῶν, ἔντος, Dem. ὁ λοιδοροῦμενος, ε, id. ὁ λοιδορός, Plut.
 Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, Aristot.
 Convicior, λοιδορῶν, vel λοιδοροῦμαι, aliquid, τινὰ, Isocr. τινί, Dem. εἰς τινα, Isocr. διαλοδοροῦμαι τινί, Dem. κακῶς λέγω τινὰ· et exprobro aliquid, λοιδορῶ ἢ ἐνεδίζω τι, id.
 Convicium, ἡ λοιδορία, Dem. τὸ λοιδορημα, Aristot. ἡ κακηγορία, Isocr. et criminatio, λοιδορία ἢ κακηγορία, Dem. convicia in aliquid ingerere, κατὰ τινος λέγειν βλασφημίας, seu λοιδορίας· χρῆσθαι βλασφημίαις κατὰ τινος· ποιεῖν βλασφημίας κατὰ τινος· incido in convicium, ἐπιπίπτω εἰς λοιδορίαν fieri convicium in aliquos, γίνεσθαι βλασφημίαν πρὸς seu πρὸς τινας, id. λοιδορίαν γίνεσθαι τοῖς, Isocr. in caput conviciatoris retorquere, βλασφημεῖν εἰς κεφαλῆν τῶ λέγοντι τρέπην, Dem. refutare, ἀνελίειν τὴν λοιδορίαν sine convicio esse, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, id.
 Convictor, ὁ συμβεβηθής, ε, Plut. ὁ σύσσιτος, Aristoph. ὁ ὁμοστράπετος, Lucian. sum, συσσιτός, Dem.
 Convictus, ὁ, ἡ συμβεβηθής, Plut. ἡ συσσιτία, Poll.
 Convincio, συνδέω, Aristot.
 Convincio, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὴ φανερώς, Dem. ἐξελέγχω τι καταφανῶς seu ἐπιφανῶς, id. aliquid eviderent, ἐξελέγχομαι τινὰ ἐναργῶς, id. ἐπικρατεῖται.
 Convinctio, ὁ συνδεδεμένος, ε, N. T.
 Convio, συμβιάζω, Dem.
 Conviso, συναρώς, Aristot.
 Convitium. Vide Convincium.
 Conviva, ὁ συμπότης, Dem. ὁ συντράπεζος.
 Convivalis, συμποσιακός, ἡ, ὄν, Plut. συμποσιακός, ἡ, ὄν, id.
 Convivator, ὁ ἐσιάτωρ, ορος, Dem. ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρὼν, id.
 Convivium, τὸ συμπόσιον, Plut. ἡ ἐσιτία, Dem. τὸ σύνδειπνον· vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον· convivio excipio, ἐσιάω, aliquid, τινὰ, id. convivium adorno, συμπόσιον κατασκευάζω, Plat. solvere, seu finire, συμπόσιον διαλύειν, Polyb.
 Convivo, συμβιάζω τινί, Dem. συνδιατρώμαι τινί, Chrysost. ὁμιλέω, συνδιόλω.
 Convivor, συμποσιαζῶ, Naz. εὐνοχῶμαι, Xen.
 Convocatio, ἡ παράκλησις, Isocr. ἡ σύγκλησις.
 Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, Herodian. ποίεμαι παράκλησιν τινων, Isocr. συνάγω τινὰς, Herodian.
 Convolo, συμπέτομαι.
 Convolo, συμπλέκω, aliquid, τί, Polyb. συντρέφω τι, N. T. συνελίττω.
 Convolutio, τὸ σύσρεμμα, Paul. Æg. ἡ στροφή, ἦς, Hesycho. ἡ εἰσπίσις, εως, Gal.
 Conus, ὁ κώνος, Aristot. galea, ὁ λόφος, Xen.
 Convulnero, συντιπρώσκω, Plut.

Convulsio, τὸ σπᾶσμα, ατος, Dem.
 Convulsivus, ὁ ἐξ ἡ σπασματώδης, εως, adfectus, σπασματώδης πάθος, Gal.
 Cooperator, ὁ συνεργός, ἔ, Plut. in aliqua re, τινός, Xen.
 Cooperculum, τὸ πᾶμα, Lucian.
 Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, τὸ πρόσκαλυμμα, Thuc.
 Cooperio, παρακαλύπτωμαι, Plut. aliquid aliquo, περιστέλλω τινί τι, id.
 Cooptatio, ἡ προσαιρέσις, ἡ ἔγκρισις.
 Coopto, προσαιρέωμαι, mihi aliquem, ἔμοι τίνα, Plut. ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
 Coordino, συντάσσω, Plut.
 Coorior, συνανίστημι, Xen. ἄμα γίνωμαι, id.
 Cophinus, ὁ κόφινος, υ, Aristoph.
 Copia, ἡ εὐπορία, Dem. ἡ περισσία, id. rerum dicendarum, τὸ πλεόνος τῶν ἐπιβήδωντων εἰπεῖν, Isocr. ἀνοητῶν, ἀφροσύνη τῶν ἀνόντων, Dem. rem ad bellum faciendum necessarium, ἀφροσύνη τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν aliquid faciendi, ἔξωσια ποιεῖν τι, id. exemplum literarum, ἀπόγραφον, seu ἀντίγραφον γραμματέων, Plut. copia, στρατιᾶς, Thuc. δύναμις, Dem. terrestres, πτεζική, Xen. equestres, ἰππική, id. navales, ναυτική, id. δυνάμεις ναυτικά, Polyb.
 Copior, εὐπορέω, Dem.
 Copiose, εὐπορῶς, ἀφρόνως, largiri, χειρίζεσθαι, Herodian. loqui, διὰ μικροτέρων εἰπεῖν, Isocr.
 Copiosus, ὁ ἐξ ἡ ἀφρόνως, Dem. ὁ ἐξ ἡ εὐπορος, υ, id. aliqua re, τινί, Thuc.
 Copula, ὁ σύνδεσμος, N. T. τὸ σύναμμα, ατος, Plut. sine copula, ἀσύδετος, Ammon.
 Copulate, συμπλεκτικῶς, Porphy.
 Copulatio, ἡ σύνδεσις, ὁ συνδεσμός, ἔ, Aristot.
 Copulativus, συμπλεκτικῶς, ἡ ὄν, Hermog. συνδυαστικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Copulo, συνδυάζω, Dem. aliquid cum aliquo, συνδέω τί τινι, Aristot. ἀναρροῦμαι τί τινι, Dion. Hal.
 Coquina, τὸ μαγειρεῖον, Dion. Long. τὸ ὄπταρειον.
 Coquinaria, sc. ars, τέχνη μαγειρική, Plat.
 Coquinarius, μαγειρικός, ἡ, ὄν, Plat. vasa coquinaria, μαγειρικά σκεῦη, Athen.
 Coquino, μαγειρεύω, Plut.
 Coquito. Vide Coquo.
 Coquo, ὄπταω, ἔφα, piscem, ἰχθύν, Xenoph. insuper, ἐπιψάω, Athen. ante, προψάω, id. simul, συνέψω, Gal.
 Coquulus, ὁ μαγειρικός, Athen.
 Coquus, ὁ μάγειρος, υ, Plut.
 Cor, ἡ καρδία, Plat. cordis dolorem sentio, καρδίασσω, Aristot. καρδιαλγία, Hipp. cordis dolore laborans, καρδιακός, Gal. ὁ ἐξ ἡ καρδιαλγίας cordis dolor, καρδιωγρός, ἡ καρδιαλγία corde carens, ὁ ἐξ ἡ ἀκαρδίας, Theophr. cor transiens, ὁ ἐξ ἡ διακαρδίας, Joseph. in cor directus, ὁ ἐξ ἡ κατακαρδίας, Herodian. cordi id mihi est, χρεῖω τέτρω, id.
 Corallinus, κοράλλινος, ἰνθ, ἰνον.
 Corallium, τὸ κοράλλιον, Arrian. τὸ κεράλιον, Basil.
 Corallus, idem quod antecedens Corallium, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, Diosc.
 Coram, ἐναντίον aliquo obscena loqui, τινός ἀισχυρὰ φθέγγεσθαι, Dem. testibus transigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, id. ἐπι μαρτύρων, Lucian. Deo et hominibus innocens, πρὸς θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἀνάπιος, Synes. audio, παρῶν ἀπῶν, Herodian.
 Corbis, ὁ κόφινος, Aristoph. ἡ σπυρίς, N. T.
 Corbula, τὸ σπυριδιον, υ, Aristoph.
 Corculum, τὸ καρδίον, υ, τὸ θυμίδιον.
 Cordate, νενεχόντως, Isocr. νενεχῶς, Polyb.
 Cordatus, ὁ ἐξ ἡ φρόνιμος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἔμφρωνος, Thuc.
 Cordolium, ἡ καρδιαλγία, Gal.
 Coriaceus, a, um, βύρρινος, ἰνθ, ἰνον, Aristoph. δερμάτινος, ἰνθ, ἰνον, Lycophr. σκύτινος, ἰνθ, ἰνον, Athen.
 Coriandrum, τὸ κορίαννον, Diosc. τὸ κόριον, Gal.
 Coriarius, ὁ βυρσεύς, N. T. ὁ βυρσοδέψης, Aristoph.

Coriarius, βυρσοδέψης, ἡ, ὄν, Theophr. σκυτοδέψης, ἡ, ὄν, id.
 Corium, τὸ σκύτος, εως, Plut. ἡ βύρσα, ης bubulum, βύριος, Diosc.
 Cornesco, κεραιζῶ.
 Cornes, κεραιτίνος, ἰνθ, ἰνον, Plat.
 Cornicen, ὁ κεραιτός, ἔ, ὁ κεραιτίνος, υ.
 Cornicor, κεραιζῶ, Aristoph.
 Corniculum, τὸ κεραιτίνον, υ, Aristot.
 Corniger, ὁ ἐξ ἡ κεραιτοφόρος, Aristot.
 Cornix, ἡ κορώνη, ης, Athen.
 Cornu, τὸ κέρασ, ατος, Dem. dextrum in prelio, κέρασ δεξιόν, Thuc. cornu peto, κεραιτῶν, Naz. κεραιτίζω, LXX. κεραιτῶν τινῶν, Plat. carens, ὁ ἐξ ἡ ἀκέραιτος, υ, Aristot. ἀκέραις copia, κέρασ Ἀμαλθίας.
 Cornupeta, ὁ κεραιτίνος, ἔ, taurus, ταῦρος, LXX.
 Cornutus, ὁ ἐξ ἡ κεραιτίνος, εως κεραιτίνος, εσσα, εν.
 Corolla, ἡ σφάνη, ης, Ælian. corollam altam capiti impono, σφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθειμι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, id. Confer Corona.
 Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ἄς, Poll. τὸ πρόσκατάελημα, Dem.
 Corona, ὁ στέφανος, Dem. τὸ στέμμα, Thuc. coronam dare alicui, στέφανον δίδωαι τινί, Dem. accipere, λαβεῖν eripere, ἀφροσπάζειν τινί destruere, κταβερίζεσθαι amittere, περιαιρέσθαι corrumpere, διαφθείρειν considere, κατακόπτειν, id. conventus hominum, ὁ σύλλογος, υ, Thuc. ὁ δήμος κύκλω περιεσῶς, ἡ πτεζισσῶς, Polyb. halo, ἡ ἄλλος, ω.
 Coronamentum, τὸ στέφανωμα, ατος, Athen.
 Coronarius, σφραγματικός, ἡ, ὄν, Diosc. coronas conficendis, ὁ σφραγιστοκόπος, ἄντος, Plut.
 Coronis, ἡ κορώνη, ἰδος.
 Corono, σφραῶναι, aliquid, τινῶν, Dem. aurea corona, σφραῶναι τινὰ χρυσῶν σφάνη, id. ἀναδέω τινὰ σφάνη, Plut.
 Corporalis, σωματικός, ἡ, ὄν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναί, Arist.
 Corporatio, ἡ σωματικός, εως, Theophr.
 Corporo, σωματῶν, ct corporor, σωματόομαι, Aristot.
 Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ἡ πολυσαρκία.
 Corpulentus, ὁ ἐξ ἡ εὐσαρκος, Polyb. ὁ ἐξ ἡ εὐσαρκος, Xenoph.
 Corpus, τὸ σῶμα, Dem. mortale, σῶμα θνητόν, Isocr. minus elegans, ἔν ἐυκρινές, id. lectissimum, ἄριστον, Dem. libidibus pollutum, ἔταιρικόν obnoxium omnibus sceleribus, ὑπερβυτον ἀπάντων ἀδικημάτων, id. corporis virtutes, σώματος ἀρεταί, Isocr. bona habitudo, σώματος εὐεξία, id. forma, σώματος κάλλος, id. inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, Dem. infirmitas, σώματος ἀρρωσία curatio, φεραπία τῶ σώματος, id. amans, ὁ ἐξ ἡ φιλοσώματος, Plat. ejusdem qui est, ὁ ἐξ ἡ σύσσωμος, N. T. unius in aliud mutatio, ἡ μετεσσωμάτωσις, Plat. corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνους, Isocr. corpore prestare, σωματι διαφείρειν esse laborioso, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, id. perficere, ἐπιτελεῖν τῶ σώματι, id. quasum facere, ἐργάζεσθαι τῶ σώματι, Dem. periculum adire, κινδυνεύειν τῶ σώματι, id.
 Corporeum, τὸ σωματικόν, Isocr.
 Corrad, συνάγω, undique, πανταχῶθεν.
 Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, Dem. ἡ διόρθωσις, Aristot.
 Corrector, ἡ ἐπανορθωτής, ἔ, ὁ, διορθωτής, ἔ, Philo.
 Correctio, τὸ ἐπιτιμημα, Aristot.
 Corruptor, ὁ παιδεύτης, ἔ, N. T. ὁ ἐπιτιμητής, Poll.
 Corrigia, ὁ ἰμάς, ἄντος, Xenoph.
 Corrigo, διορθῶ, aliquid, τὶ, Dem. orationem, ἀναορθῶ λόγον, Isocr. errata, τὰ πταισθέντα, Luc. ἀνατίθειμι τὰ δημαρτημένα, id. vitam, ἀπυθύνω βίον, Gregor.
 Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τὶ, Thuc. vestem, λαμβάνωμαι τῶ ματίω, Plat. abbrevio, βραχύνω castigo, ἐπιτιμάω, aliquid ob aliquid, τινί τι, Aristot. λαμβάνωμαι τινος.
 Corralis, ὁ ἀντορατής, ἔ, Lucian.
 Corrivatio, ἡ συνοχίτευσις.

Corrivo, συνοχίτευσις.
 Corroboro, συνοχίζω urbem, ἐπιβήδωνται τὴν πόλιν, Dem. καστῶν τὴν πόλιν, Thuc. aliquid, κραταῖω τι, Lucian.
 Corrodo, ἀναβιβρώσκω, Gal.
 Corrogo, ἐρατίζω, aliquid, τὶ, Æschin. amicos, πτεζ φίλους, Dem.
 Corrosio, ἡ ἀνάθρωσις, εως, Al. Aphr.
 Corrosivus, ἀναθροτικός, ἡ, ὄν, cancer, καρκίνος, Al. Aphr.
 Corrotundo, σφαιρίζω, aliquid, τὶ, Gal.
 Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, Gal.
 Corruo, ῥυτίδω, Aristot. frontem, συνάγω πτεζ ὄφρως, Lucian.
 Corrumpto, διαφθείρω, juvenes, πτεζ νέες, Plat. judices pecunia, πτεζ κριτῶς χρεθίμοι, Lucian. testamentum, τὸ γραμματικόν, Isocr. et laedo rem aliquid, λυμαίνωμαι ἢ διαφθείρω τι, Dem. λυμαίνωμαι ἢ κακῶς ποῶ τι, Isocr. orationes alicujus, λυμαίνωμαι πτεζ λόγους τινός, Dem. feminam, διαφθείρω γυναῖκα, Lysias.
 Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, N. T.
 Corrupte, διεφθαμένως.
 Corruptela, ἡ διαφθορά, ἄς, Dem. τὸ φθάρμα, ατος, Joseph. ἡ φθορά, ἄς, Thuc.
 Corruptibilis, φθαρτός, ἡ, ὄν, N. T.
 Corruptio, idem quod Corruptela.
 Corruptivus, φθαρτικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Corruptor, ὁ λυμίων, ἄντος, Dem. ὁ διαφθορεύς, εως, Plut.
 Corruptus, διεφθαμένος, ἰνθ, ἰνον, Dem. et improbus, δωροδόκος ἢ πονηρός, id. muneribus, δῶρα λαβῶν ἢ διεφθαρείς ὑπὸ χρημάτων, id. διεφθαμένος ἢ πεπρακῶς ἔπιτον, id.
 Cors, ἡ ἔπαισις.
 Cortex, ὁ φλοιός, ἔ, Gal. in primis, detractus, τὸ λέμμα, Athen. τὸ λεπύσμα, Diosc. corticem habens, ὁ ἐξ ἡ ἔμφλοιος, Theophr. levis, ὁ ἐξ ἡ λιεύφλοιος, Bas. tencum, ὁ ἐξ ἡ λεπτόφλοιος, Theophr. crassum, παχύφλοιος, Diosc. disruptum, rimosum, βυξίφλοιος, Bas. asperum, ὁ ἐξ ἡ παχύφλοιος, Theophr.
 Corticosus, ὁ ἐξ ἡ φλοιώδης, εως, Aristot.
 Corticula, τὸ φλοιώριον, υ.
 Cortina, τὸ παραπέτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, ὄσας tapes, ὁ τάπης, ητος.
 Corvinus, κορκίνος, ἰνθ, ἰνον.
 Corus, ὁ ἀργίτης, υ.
 Corusco, ἀσράπτω, auro et ebore, χρυσῶν ἢ ἐλίφαντι, Aristot.
 Coruseus, ἀσράπτων, εσσα, ον, Xen.
 Corvus, ὁ κόραξ, ατος, Aristot.
 Corydalis, ὁ κορυδαλός, υ, Aristot.
 Coryletum, ὁ κορυλῶν, ἄντος.
 Corylus, ἡ κόρυς, υ.
 Corymbum, τὸ κορυμβιον, υ.
 Corymbus, ὁ κόρυμβος, υ, Diosc.
 Coryphaeus, ὁ κορυφαῖος, υ, Aristot.
 Corytus, ἡ βελόνη, ης, Hesyel.
 Cos, ἡ ἀκόνη, Isocr. ἡ Φηγάνη, Soph.
 Cosmographia, ἡ κοσμογραφία.
 Cosmographus, ὁ κοσμογράφος, υ.
 Cossa, ἡ πτερῶν, ὄνος, Plut.
 Costa, ἡ πλευρά, ἄς, Plut.
 Costatus, ὁ ἐξ ἡ ἔμπλευρος, υ, Philo.
 Coturnus, ὁ κόθρονος, υ, Xenoph.
 Coticula, ἡ βάσσανος, υ, Philo.
 Cotinus, ὁ κότινος, υ, Plut.
 Coturnix, ὁ ὄρτυξ, γος, Xenoph.
 Coxa, τὸ ἰσχίον, υ, Aristot.
 Coxendix, τὸ ἰσχίον, Aristot. coxendicis dolores, ἰσχίον νόσος, Diosc. ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικός, ἡ, ὄν, id.
 Crabro, ὁ σφῆξ, κίς, Aristot.
 Crambe, ἡ κράμβη, ης, Gal.
 Crada, ἡ κράδη, ης, Theophr.
 Cranium, τὸ κέρον, υ, Gal.
 Crapula, ἡ κραπίλλα, ης, Hipp. crapulam sentio, κραπιλάω, Plat. arcens, ὁ ἐξ ἡ ἀκροπταλός, Diosc. edornio, ἀποκραπιλάω, Plut.
 Crapulor, κραπιλάζω, κραπιλάω, Plat.
 Cras, αἶρον, Dem.
 Crasse, παχύλωσις, Aristot.
 Crassesco, παχύνωμαι, Polyb. ex luxu, καταπαινίμαι

παιάνομα ἐκ πρυβῆς, Ælian. ἀδρύνομαι, Theophrast.
 Crassitudo, ἡ παχύτης, Aristot. τὸ πάχος, Thuc. corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, Ælian. ὁ τῷ σώματι ὄγκος, id.
 Crasso, παχύνω, aliquid, τὶ, Polyb. ἀδρύνω τὶ, Theophr.
 Crassus, παχύς, εἶα, ὅ, Xenoph. fio; vide Crassescio: crassum reddo; vide Crasso: crasso ore loquor, παχυρομῶ, Strabo.
 Crastinus, ὁ, ἡ, τὸ ἀβριον, crastino, sc. diē, i. e. cras, ἀβριον, Dem.
 Crater, ὁ κρατῆρ, ἦρος, Plut.
 Crates, ὁ ταρῆρ, Theophr. ὁ φρωτῆρ, Hipp.
 Craticula, ἡ ἰσχυρία, ἴδω, τὸ ταρῆριον, Poll.
 Creatio, ἡ κτίσις, mundi, τῷ κόσμῳ, N. T. magistratum, ἡ χριστοπία, Plat.
 Creator, ὁ κτίστης, ἢ, N. T. ὁ κτίτωρ, ορος, Naz. ὁ κτίσας, αντος, N. T.
 Creatura, τὸ κτίσμα, N. T. ἡ κτίσις, ib.
 Creatus, κτιστός, ἡ, ὄν, κτισθείς, εἶσα, ἐν, N. T.
 Creber, συχνός, ἡ, ὄν, Plat. πυκνός, ἡ, ὄν, Dem. θαμνῶν. creberrimæ mutationes, πυκνότεται μεταβολαί, Isocr.
 Crebresco, πυκνός γίνωμαι.
 Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν, Herodian.
 Crebro, πυκνός, Plat. πυκνὸν, Aristot. πυκνάκις, id. πολλοτάκις, Dem. crebrius, πλιονακίς, Isocr. θαμνῶν, συχνός.
 Credibilis, πιστός, ἡ, ὄν, Isocr. πιθανός, ἡ, ὄν, Dem. multo magis credible, πολὺ μάλλον εἰκόσ. facere aliquid credible, δίδόναι τι πισθόν non credibilia dicere, ἐκ εἰκότα λέγειν, id.
 Credibiliter, πισθῶς, Dem.
 Creditor, ὁ δανιστής, ἢ, Dem. ὁ δανιστας, αντος, id. ὁ χρηστής.
 Creditrix, ἡ δανισσασα, ης.
 Creditum, τὸ δάνεισμα, Dem. τὸ δδανισμένον, υ, id.
 Credo, πιστεύω, alicui, τινί, Isocr. aliquid, τὶ, Dem. delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσιν, id. dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπὸ τινος, Isocr. alicui pecuniam, δανίζω τινί χρημασιν, Dem. conredo alicui aliquid, παρακατατίθειμι τινί τι, Plat. puto, οἶμαι, Dem. νομίζω, Isocr. ἡγόμαι, id. ὑπολαμβάνω, Dem. οἶμαι, id.
 Credulitas, ἡ πίστις, εως, Dem.
 Credulus, a, um, ὁ, ἢ ἡ εὐπιστος, υ, Aristot.
 Crematio, ἡ καύσις, εως, Diosc. ἡ πύρωσις.
 Crembalum, τὸ κρέμβαλον, υ, Athen.
 Crementum. Vide Incrementum.
 Cremium, τὸ φεύγονον, Theophr. cremia colligo, φευγανίζωμαι, Basil. cremiorum collectio, ὁ φευγανισμός, ἢ collectrix cremiorum, ἡ φευγανιστρια, Poll. cremio similis, ὁ, ἢ ἡ φευγανιδής, Diosc.
 Crema, καίω, aliquid, τὶ, Xen. φλίγω.
 Cremor, τὸ παχὺ τῷ γάλακτος.
 Crena, ἡ γλυφίς.
 Creo, κρίζω, aliquid, τὶ, Herodot. mundum, κοσμοπλασῆαι, Philo. δημιουργεῖω κόσμον, Plat. Cæsarem, ποίω Καίσαρα, Herodian.
 Creperus, ὁ, ἢ ἡ ἀμφίβαλος, Isocr.
 Crepida, ἡ κρηπίς, Xen. crepidas induo, κρηπίδομαι, Plutarch. κρηπίδας ὑποδίδωμαι, Herodian.
 Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπίδοποιός, ἢ, Athen.
 Crepidatus, κρηπίθεμένος, ἐνη, ενον, Plut. κρηπίδας ὑποδύμενος, Herodian.
 Crepido, ὁ κρημνός, ἢ, Thuc. ἡ φάραγξ.
 Crepidula, τὸ κρηπίδιον.
 Crepidaculum, τὸ κρηπάλον, Diosc.
 Crepito, ψοφῶ, Aristoph. ut ciconia, κροστῆαι, Philostr.
 Crepitus, ὁ ψόφος, υ, Thuc. ὁ κρότος, ventris, ἡ ποσῆ, ἢ, ἡ ἀποποσῆ, ἢ, Al. Aphr. crepitum ventris emitto, πιδόμαι, ἀποπιδώω, Aristoph. καταποσῆδω, id. præ metu, ὑποεβύλλω ὑπὸ δέους, Lucian.
 Crepo, ψοφῶ, Aristoph. digitis, ἀποκροστῆαι

τοῖς δακτύλοις, Strabo. magna, μεγαλαυχῆαι, N. T.
 Crepundia, τὰ κροτοπαίγνια, τὰ ἀβύρματα.
 Crepusculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δέλιη, ης, Dem. sub crepusculo, δέλιος ὄψις, Dem. περὶ δέλιον ἦδη ὄψις, Thuc. πρὸς τὴν δέλιον, Aristot.
 Cresco, αἰξάνομαι, Dem. συναἰξάνομαι, id. ἐπιδιδωμαι, ex re aliqua, ἔκ τινος, Isocr. et locupletior in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, id. in melius, ἐπὶ τὸ βελτιον, id.
 Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, Diosc.
 Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ, ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
 Cretatus, χρωσθείς, εἶσα, ἐν, κιμωλίω γῆ.
 Cribellum, τὸ κοσκίνιον, υ, Aticn.
 Cribro, κοσκινίζω, συνιάζω, N. T.
 Cribrum, τὸ κοσκινον, υ, Plat. in modum cribri, κοσκινθῶν, Lucian.
 Crimen, ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἐγκλημα, τὰ ἐγκαλέματα, ὡν magnum, αἰτία μεγάλη nefarium, δεινὴ credible, πιθανή malum et grave, κακὴ ἢ χυλεσθῆ falsum, ψευδής, id. turpe, αἰσχρὰ, Isocr. commune, κοινή privatum, ἴδια, comminisci, αἰτίαν συντίθειναι, id. fingere, πλάττειν, id. impingere alicui, ἐπάγειν seu ἐπιφέρειν τινί, Dem. transferre in alicquem, ἀναφέρειν εἰς τινα, Isocr. τινὸς ἐπιτιθεῖναι τινί, id. subire, ὑποδύσασθαι, Dem. ἐπαίττειν εἰς αἰτίαν τινος, id. declinare, αἰτίαν φεύγον, Isocr. effugere, διαφύγειν refutare, ἐξελίχθαι, id. diluere, διαλύσασθαι ἐγκλημα, Demosth. liberare alicquem crimine, ἀφίναται τινὰ τῆς αἰτίας, Dem. τῷ ἐγκλήματος liberari crimine, ἀπαλλάττεισθαι τῆς αἰτίας teneri crimine, τῷ ἐγκληκλήμενον ἔνοχον εἶναι crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι, Herodian.
 Criminalis, ε, ἐγκληματικός, ἡ, ὄν.
 Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
 Criminatio, ἡ ἐγκλησις, Artemid. ἡ αἰτία, Dem. τὸ ἐγκλημα, id. Confer Crimen.
 Crimino, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τὶ, Xen. alicquem, εἰς τινα, Plut. alicquem ob aliquid, αἰτιαράμαι τινὰ τινος, Xen. ἐγκαλέω τινί τι, Plat.
 Criminoze, εὐδαβέλος, Dem. διαβέλος, Thuc.
 Criminosus, ἐγκληματικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Crinis, ἡ τρίξ, χροός, Aristot. ὁ πλόκαμος, υ, Herodian. ἡ κόμη, Plut.
 Crinitus, ὁ κομητής, υ, Synes. ὁ, ἢ ἡ πολύκομος, Diosc.
 Crispitudo, ἡ ἐλότης, ητος, Aristot.
 Crispo, ἔλω, ἔλον ποίω.
 Crista, ὁ λόφος, Xenoph. aristan habere in capite, λόφον ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, Ælian.
 Cristatus, λόφος, ὄρα, ον, Hesych. sum, λοφάω, Suid.
 Cristula, τὸ λοφίδιον.
 Critica, ἡ κριτικὴ, ἢ, sc. τέχνη, Plat.
 Critice, κριτικῶς.
 Criticus, κριτικός, ἡ, ὄν, Strabo.
 Croceus, κρόνιος, ἰνη, ἰνον, Theophr. ὁ, ἢ ἡ κροκώδης, Diosc.
 Crocitatio, ὁ κροκωγμός, ἢ, Theocr.
 Crocoto, κροκώω, Lucian.
 Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, υ, Aristot.
 Crocum, τὸ κρόκον, Theophr. referens, ὁ, ἢ ἡ κροκώδης, Gal. κροκίσις, εἶσα, ὄν, Theophr. croco imbuo, κροκάω, Athen. croco tinctus, κροκωτός, ἡ, ὄν, Lucian. crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, Diosc.
 Crocus, ὁ κρόκος, υ, Theophr.
 Crotalum, τὸ κρόταλον, υ, Diosc.
 Cruciatilis, ε, βασιαντικός, ἡ, ὄν.
 Crucialis, ἡ βάσανος, N. T. ἡ ἀλγηδών, Isocr.
 Crucifigo, σαυρός, alicquem, τινὰ, N. T. ἀνασαυρός τινὰ, Lucian. ἀνασκολοπίζω τινὰ, id.
 Crucio, ἀνάω, Gal. alicquem, ταλαιπωρέω τινὰ, Isocr. βασανίζω.
 Crudelis, ὁμός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ, ἢ ἡ ἀφειδής, εως, Aristot. δεινός, ἡ, ὄν, Dem. χαλεπός, ἡ, ὄν, animo, ὁμός τιν γνώμην, id. fera immanissima et crudelissima, θηρία ἀγριώτατα ἢ πλείστους ἀμότητος μεσῶ, Isocr.
 Crudelitas, ἡ ἀμότης, Dem. ἡ δεινότης, Isocr. ἡ χαλεπότης et savitia alicujus, ἀμότης ἢ

χαλεπότης, τινός, id. summa, ὑπερβολὴ ἀμότητος, Dem. superare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ἀμότητι, id. impellere alicquem in tantam crudelitatem, καθίστάει τινὰ εἰς τασῶτο τῆς ἀμότητος, Isocr. ostendere in omnibus crudelitatem et inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασιν τὴν ἀμότητα ἢ μισανθρώπιαν, id.
 Crudeliter, ὁμός, Dem. ἀφειδῶς, Xen. ἀπροσσίτως, Isocr. ἀπηνώς. excindere urbes, τὰς πόλεις ὁμός ἀναίρειν, Dem. crudelissime tractare alicquem, ἀμότατα πρὸς τινὰ διακείμενον τυγχάνειν, Isocr. nimis crudeliter et acerbe alicquem fortunis evertere, λιάν ὁμός ἢ πικρῶς ἐκ τῆς θύρας ἐκβάλλειν τινὰ, Dem.
 Crudesco, ἀμόμομαι.
 Cruditas, ἡ ἀμότης, ητος, Aristot.
 Crudus, ὁμός, ἡ, ὄν, Aristot. ἀπίστυς.
 Cruente, αἱματωδής.
 Cruento, αἱματώδης, Xiphil. αἱματτω, manum, χεῖρα, Herodian.
 Cruentus, ὁ, ἢ ἡ αἱματωδής, Gal.
 Crumena, τὸ βαλάντιον, Lucian. ὁ μάρσπος.
 Crumeniseca, ὁ βαλαντιστόμος, ὁ βαλαντινητόμος, Aristoph.
 Cruor, τὸ αἷμα, Aristot. citra cruorem, ἀναιμωπῆ, Herodian.
 Crus, τὸ σκέλος, Aristot. ἡ κνήμη non habens, ὁ, ἢ ἡ ἀσκέλης, Plat. crura bona habens, ὁ, ἢ ἡ εὐσκέλης, id. æqualia habens, ὁ, ἢ ἡ ἰσοσκέλης, Aristot. mala habens, ὁ, ἢ ἡ κακοσκέλης, Xen. unicum habens, ὁ, ἢ ἡ μονοσκέλης, Plin. grandiora habens, ὁ, ἢ ἡ ὑπερσκέλης, Plat.
 Crusta, ἡ πλάξ, Aristot. crustas habens squarum modo, πλάκας ἔχων λεπτιορένας, Diosc.
 Crustatus, ὀρακόδεσμος, υ, Basil.
 Crusto, πλακάω. Vide Incrusto.
 Crustosus, ὁ, ἢ ἡ πλακώδης, εως, Diosc.
 Crustula, τὸ πλακίδιον, υ.
 Crustum, τὸ ψώμιον, υ, Laërt.
 Crustum, ὁ ψώμιός, ἢ, Athen.
 Crux, ὁ σαυρός, Thuc. cruci alicquem adfigo, ἐπὶ τῷ σαυρῷ τινὰ ἀνασκολοπίζω, id.
 Crypta, ἡ κρύπτη, ης.
 Crystallinus, κρυστάλλινος, ἰνη, ἰνον.
 Crystallus, ὁ vel ἡ κρυστάλλος, Poll. crystallum splendore refero, κρυσταλλίζω, N. T.
 Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, Plut.
 Cubicularis, κριτανικός, ἡ, ὄν.
 Cubicularius, ὁ κατακομιτής, ἢ, Plut. τῷ θαλάμῳ προϊστάς, Herodian.
 Cubiculum, ὁ κοιτῶν parvum, ὁ κοιτανίσκος nuptiale, ὁ νυμφῶν, N. T. conjugale seu uxoris et mariti, ὁ θάλαμος, Plut.
 Cubile, ἡ κοίτη, ης, Xen. ἡ εὐνή, ἢ, id.
 Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, Galen.
 Cubitalis, ε, πηχυαῖος, αἶα, αἶον, Theophr.
 Cubito, κοιτάω.
 Cubitum, vel Cubitus, ἡ ἀγκών, ὄνος, Gal. parvus, ὁ ἀγκωνίσκος cubito innotor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω cubito arceo alicquem, παραγκωνίζομαι τινὰ, Lucian. cubito percutio, κυβιτίζω, Epicharm.
 Cubitus, idem quod Cubalus.
 Cubo, κοιμάομαι, Xen. super lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, Plat. in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσοῦς κλίνης, Dem. in agro, κοιτάω γίγνομαι ἐν τῇ χώρῳ, id.
 Cubus, ὁ κύβος, υ, Aristot.
 Cuceullus, ὁ πῖλος νυκτερινός.
 Cuceulo, κοικύζω, Aristot.
 Cuceulus, ὁ κόκκυξ, υγός, Aristot.
 Cucumis, ὁ σίκυς, Plut. ἡ σίκυς, υος, Diosc. parvus, τὸ σικυδῶν, Athen. in modum cucumeris, σικυδῶν, Paul. Ἔγ.
 Cucurbita, ἡ σικία, υς, Hipp. ἡ σικυδῶν, ης, Gal. ἡ σικυανία, υς, Athen.
 Cucurbitula, ἡ σικία, υς, argentea, ἀργυρῶν, Lucian. cucurbitula applicatio, σικίας προσεολή, Aristot.
 Cucurio, κοικύζω, Aristot.
 Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, Aristot. ex auro,

auro, *κόστω νόμισμα χρυσῶ*, Diod. Sic. fer-
rum, *ἐργάζομαι σίδηρον*, Aristot.
Cujas, *ὁ ποδάσις*, indef. quis et cujas? *τίς ἔ-
ποδάσις*; Plat.
Cujus, *τινός ἄν.*
Cujuscumquemodi, *ὅποιοισιν*, Xenoph.
Cujusdammodi, *ποιός τι*, Aristot.
Cujusmodi, *ποιός*, Thuc. *cujusmodi illa?*
τὰ ποία; Plat. *considerare leges, cujus-
modi sint, σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινες εἰσὶ*,
Dem.
Culcitra, *ἡ τύλη, ἡ τυλιξία*, Soph. *τὸ τυλιξίον*,
Poll. *ἡ σφραγὴ*, Xen. *τὸ σφῆραμα*, Plut.
Culeus, *τὸ σακκίον*, Poll. *culco insuere, ἵνακα-
κῆναι*, Nicet. Chron.
Culex, *ὁ κώνωψ, ὡπος*, Plut.
Culina, *τὸ μαγειρεῖον, τὸ ὄπτανειόν*, Luc.
Culmen, *ὁ ὄρφος*, Thuc. *τὸ δάμμα, ατος*, He-
rodiān. *ἡ κορυφή*.
Culmus, *ἡ καλάμη, ἡς*, Lysias.
Culpa, *ἡ αἰτία*, Dem. *τὸ ἔγκλημα, id. τὸ
πταίσμα· culpam in alium transfero, εἰς
ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω*, Plut. *τὸ ἔγκλημα εἰς
ἄλλον μετέγωμ, Ἐlian. mea culpa in molestias
incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματι ἐνόησας*, Dem.
culpa est in pauperibus, quo minus id fiat,
τὸ αἴτιον τῷ μὴ γίνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν ἐστὶ,
*id. culpa alicujum liberare, τίς αἰτίας τινῶ
ἄπολύειν*, Isocr. *extra omnem culpam esse
videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτός φαίνεται*,
Chrys.
Culpabilis, *ὁ ἔξ ἡ ὑπαίτιος, sum, εἰμι, ἄλ.*
Culpatio, *τὸ αἰτιάζω, ατος*, N. T.
Culpo, *αἰτιάζομαι, aliquem ob aliquid, τινά
τινός*, Xen.
Cultellus, *τὸ μαχαιρίον*, Dem. Phal. *ἡ μα-
χαιρῆς*.
Culter, *ἡ μάχαιρα*, Polyb. *τὸ ἐρχαίριδιον*,
Plut.
Cultor, *ὁ λατρευτής, ἔ, ὁ θεραπευτής.*
Cultorarius, *faber, ὁ μαχαιροποιός, ἔ.*
Cultrix, *ἡ θεραπευτρίς, ἰδος.*
Cultura. Vide *Cullus*.
Cultus, *ἡς, θεραπεία*, Dem. *divinus, ἡ θεραπεία
περὶ Θεῶν*, Isocr. *ὑπηρεσία τῷ Θεῷ*, Plat. *quo
demeremur alicujum, τὸ θεράπευμα, ατος*,
Xen. *divinus humanitus confictus, ἡ ἐτελο-
θησκεία*, N. T. *terra, ἡ γεωργία*, Plat. *τὸ
γεωργίον, id. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος*,
Plat. *corporis, τὸ σχῆμα σώματος*, Hero-
dian.
Cullus, *κύλιξ μεγάλη*, Plut.
Cum, *Præpos. σύν, cum Deo dicere aliquid,*
σύν Θεῷ εἶπὶ τι, Dem. *voluptas cum ho-
nestate conjuncta optimum est, τέρψις σύν
τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, id. invadunt alios
cum amicis, ἐπὶ πῶς ἄλλες ἐρχονται μετὰ τῶν
φίλων, id. cum aliquo esse, μετὰ τινος εἶναι,*
*id. cum parthena loqui, μετὰ τῆς παρθένου
ποιεῖν λόγους, id. compare aliquid cum
aliquo, ἐξιστάζειν τινὰ πρὸς τινὰ· fœdera cum
rege, συνθήκαι πρὸς βασιλέα· pugno cum
aliquo, μάχομαι πρὸς τινά, Plut. cum po-
testate esse, ἐν δυνάμει εἶναι*, Thuc.
Cum pro Quando, Quia, &c. Vide *Quum*,
cum, tum, μὲν, δὲ, Dem. *cum omnis disci-
plina exercitatione continetur, tum philo-
sophia præ cæteris, πάντα μὲν παιδεία δι-
επιστήμης συνέπνευ, ἡ δὲ φιλοσοφία ἔξ ἡμῶν
τῶν ἄλλων*, Dem. *cum omnia probra vitan-
da, tum maxime illud, πάντα μὲν δειδῆ
φουκτίον, μάλιστα δὲ τῆτο, idem.*
Cuminum, *τὸ κύμινον*, Diosc.
Cumprimis, *τὰ πρῶτα*, Lucian.
Cumulate, *ἀβρότης, συσσωρευμένως.*
Cumulatum, *σωρηθόν*, Herodian.
Cumulatus, *σωρευτός, ἡ, ὄν, Athen.*
Cumulo, *ἀβροῖζω*, Isocr. *aliquid aliquo, σωρεύω
τί τι, Herodian. aliquem laudibus, ὑπεραι-
νῶ τινά, Ἐschin.*
Cumulus, *τὸ σῶρεμα*, Xen. *ὁ σωρός, ἔ, Plut.*
divitiarum, χρημάτων, Aristoph. *terræ, τὸ
χώμα*, Plat.
Cunabula, *ἡ κοίτης, τὸ σπέρμανον*, Her.
Cunæ, *idem quod Cunabula.*
Cunctabundus, *ὁ ἔξ ἡ ἔνδοιασμός*, Lucian.

Cunctanter, *σχολῶ*, Thuc. *σχολαίως*, Aristot.
βραδείως· cunctantissime, σχολαίωτατα, Xen.
Cunctatio, *ἡ σχολαίωσις*, Thuc. *τὸ μέλλωμ,*
Ἐschin. ἡ μέλλωσις, Thuc. *ἡ διαμέλλωσις,*
id.
Cunctator, *ὁ μέλλων, ἔ, Aristot. ὁ μέλλων,*
Dem. *ὁ ἀκρότης.*
Cunctor, *ὁ μέλλων*, Thuc. *in aliqua re, μέλλω τι*,
Dem. *διαμέλλω πρὸς τι*, Naz. *ἀναβάλλομαι.*
Cunctus, *σύντασις, ασα, ὤν, Thuc. ἀπαζύπτας,*
ασα, ἄν, Philo.
Cuneatio, *ἡ σφήνωσις, εως.*
Cuneatus, *ὁ ἔξ ἡ σφηνωδής.*
Cunco, *σφηνῶ, κατασφηνῶ, Hippocr. γομφῶ.*
Cuneolus, *τὸ σφηνάκιον*, Suid. *ὁ σφηνίσκος.*
Cuneus, *ὁ σφῆν, ὁ γόμφος· in cuneo divisi in
acie, κατὰ φάλαγγας διαίρεθέντες*, Herod.
Cuniculatum, *ὑπονοηθόν*, Thuc.
Cuniculosus, *ὁ ἔξ ἡ ὑπονοηδής, εως.*
Cuniculus, *ὁ δασύτης*, Aristot. *fossa subter-
rana, ὁ ὑπόνομος*, Thuc. *τὸ ὑπόνομα· cun-
iculos ago, ὑπονομῶμαι*, Dinarch. *cuniculis
oppugno, ὑπονόμοις πολέμιζω.*
Cupa, *ὁ πῆθος, α, Plut. inanis, σκύθος οἰνοφόρον
κενόν*, Herodian.
Cupedia, *τὸ πέμμα*, Plut. *cupediis inhians, ὁ
λίχρος*, Plat.
Cupide, *ἀγαπητός, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν
εἰρήνην γενομένην*, Dem. *cupidissime omnia
facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν*,
Herod.
Cupidineus, *ἑρωτικός, ἡ, ὄν, Lucian.*
Cupiditas, *ἡ ἐπιθυμία*, Dem. *ὁ ἔραος· insatiabi-
lis, ἡ ἀπληξία, ας· tanta laborum, τοσούτος
ἔραος τῶν πόνων, id. rerum malarum, ἐπιθυμία
πρηγμάτων πονηρῶν*, Isocr. *cupiditas alicujus
rei me incedit, εἰσέρχεται μοι ἡ ἐπιθυμία τι-
νός*, Dem. *tanta cupiditate incitor, εἰς τοσούτ'
ἀπληξίας ἔρχομαι*, Isocr. *incessit me cupidi-
tas alicujus rei, ἐνόησέ μοι ἔραος τινός· in
eam devenire cupiditatem, εἰς τοσούτ' ἐπιθυ-
μίας ἦκειν habere cupiditatem alicujus rei,
ἔχειν ἐπιθυμίαν τινός, id. explere cupiditatem
alicujus, ἐπιθέσθαι τῆς ἀπληξίας τινός*, Dem.
coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν,
Isocr. *frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὡν
ἐπιθυμῶ, id.*
Cupido, *ὁ ἔραος, ατος*, Xen.
Cupidus, *ἐφιμέντος, ἔνν, ἔνον, alicujus rei, τινός*,
Dem. *ἐπιθυμητὴς τινός· insatiabiliter pecu-
niæ, ὁ ἔξ ἡ ἀπληξος τῶν χρημάτων, id. seu
plenus cupiditibus, γέμον ἐπιθυμιῶν*, Isocr.
cupidus sum alicujus rei. Confer Curio.
Curio, *ἐπιθυμία, aliquid, τινός*, Dem. *aliquid
nimis, τί λίαν*, Isocr. *bene dicere, εὖ λέγειν
aliquem imitari, γλιχνομαί τινα μιμεῖσθαι, id.
universi incoluntatem, γλιχνομαί τὴν ὅλα
διαμονήν*, Philo. *contraria, ἀπληξία τῶν ἐναν-
τίων*, Aristot. *libertatem, γλιχνομαί περὶ τῆς
ἐλευθερίας*, Herodot. *bene alicui, εὐνοῶ τινί,*
Dem.
Cupitor, *ὁ ἔραστής, alicujus rei, τινός*, Xen. *ὁ
ἀποθυμητής τινος*, Dem.
Cupressetum, *ὁ κυπαρισσόν, ὄνος.*
Cupressinus, *κυπαρισσίνος, ἴνν, ἰνον.*
Cupressus, *ἡ κυπαρίσσις*, Athen.
Cupreus, *κυπριακός, ἡ, ὄν.*
Cuprum, *χαλκός κύπριος.*
Cur, *διὰ τί· cur bene dicendi studiosos fugiant,*
*libenter audirem, διὰ τί πῶς εὖ λέγειν ἐπιθυ-
μῆντας φέροισι, ἡδῶς ἂν πωθοίμην*, Isocr. *cur
ei prænimium daturum non estis? διὰ τί
σθένος ἔδωκετε δωρεάν*; Ἐschin. *recte consi-
derate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὁρθῶς
τίνος ἔνεκα ταυτ' ἔπραττε*, Dem. *cur putatis
omnes bellum hoc fugere? τίνος ἔνεκα νομί-
ζετε πάντας φεύγειν τῶσόν τὸν πόλεμον*; id.
ἔτι, Aristot. διότι, Xen. *διὰ τίνα αἰτίαν*,
Aristot.
Cura, *ἡ φροντίς, ἰδος*, Dem. *ἡ πρόνοια, id. ἡ
μελέτη*, Isocr. *curam suscipere rei, ποιεῖν
seu ποιῆσαι πρόνοιαν τινος, seu πρὸς τινος, seu
ὑπὲρ τινος*, Dem. *habere alicujus, ἔχειν πρό-
νοιαν τινός· ἔχειν ἐπιμελείαν τινός· ἔχειν λόγον
τινός, id. gero alicujus, ἐπιμελοῦμαι τινος*,
Xen. *περὶ τινος*, Plat. *τί, Xen. adhibeo, ne*

quis transeat, *φυλάττω μὴδὲν περιεῖσθαι*,
Thuc. *ne quis faciat, φυλάττωμαι ὅπως μὴ
ποιήσῃ τις*, Xen. *curæ est mihi aliquid, μέλι
μοι περὶ τινος*, Isocr. *μέλι μοι ὑπὲρ τινος*, Dem.
Curate, *ἐπιμελῶς*, Dem.
Curatio, *ἡ ἐπιμελία*, Dem. *præesse curaticni
seu administrationi alicui, προσέσθην εἶναι ἐπι-
μελείας τινός, id. morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοση-
μάτων*, Dem.
Curator, *ὁ ἐπιμελητής, tribus, τῆς φύλης*, Dem.
*reficiendorum murorum, τῆς τῶν τευχῶν ἐπι-
σκευῆς, id. liberorum tutor, ὁ ἐπίτροπος*, Plut.
morbi, ὁ θεραπευτής, Gal.
Curatura, *ἡ ἐπιτροπή, ἡς, ἡ ἐπιμελία*, Dem.
Curculio, *ὁ τράξ, γός*, Schol. Hes. *ὁ κίς, κίος*,
Theophr. *ὁ θρίψ, θρισός, id.*
Curia, *τὸ βουλευτήριον*, Dem. *τὸ πρυτανεῖον· vo-
catio in curiam, ἡ κλήσις εἰς τὸ πρυτανεῖον
vocare senatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον· frequentare curiam, εἰσι-
εῖναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον· proclamare ali-
quid in curia, ἀνεπιτεῖν τι ἐν τῷ βουλευτήριον·
exire e curia, ἐξίεναι ἐκ τῆς δικαστρῆς, id. pars
civitatis, ἡ φρατρία*, Isocr. *curiæ princeps,*
ὁ φρατρίαρχος, Dem.
Curialis, *ὁ φράτριος, ὄρος*, Dem.
Curialis, *e, φράτριος, ἰα, ἰον, Polyb.*
Curiatim, *κατὰ φρατρίαν.*
Curiatius, *φρατρίακός, ἡ, ὄν.*
Curio, *ὁ φρατρίαρχος, εως.*
Curiose, *ἐπιμελῶς*, Dem. *πεφυλαγμένως*, Isocr.
*non admodum curiose inquirere, quidnam
sit, ἔ πάνν πολυπραγμαμένω τι, ἔτι ποτ' εἴη*,
Herodian. *curiosius, περιεργότερον, id.*
Curiositas, *ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμασύνη,*
ἡς, Isocr. *τὸ πολυπραγμαμένω, id.*
Curiosus, *ὁ ἔξ ἡ περιεργός*, Xen. *ὁ ἔξ ἡ πολυ-
πράγμων*, Aristot. *sum, πολυπραγμαμένω*, Isocr.
Curo, *ἐπιμελέομαι, aliquid, τινός*, Xen. *περὶ
τινός*, Plat. *corpus, ἐπιμελομαι τῷ σώ-
ματος*, Xen. *ut fiat, ἐπιμελομαι ὅπως γέ-
νηται*, Lucian. *aliquid parum, φροντίζω τινός
λίγην, id. salutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας,*
Dem. *non curo, utrum pejus, an melius vi-
vamus, ἔ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον
βιωσόμεθα*, Plat. *diligentissime valetudinem,*
ἐπιμελείαν μετρίων ἐχω τῆς ὑγείας, Isocr. *contractus,*
*ἐπιμελείαν ποιῶ περὶ τὰ συμβό-
λαια*, Aristot. *publica ut privata, μελετῶν
ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὡσπερ τῶν ἰδίων*, Isocr. *ægro-
tantem, θεραπείαν τινῶ νοσηλῶν τινῶ, id.
morbum, ἐπιμελῶς νόσον*, Xen. *ἰάομαι νόσον*,
Phalar. *θεραπεία τὸ νόσημα*, Isocr. *pecu-
niam, πορίζομαι ἀρχήριον*, Dem. *non curo
aliquid, ἀφροντίζω τινός*, Plat. *curandum
est aliquid, ἐπιμελητέον τινός*, Xen.
Curriculo, *δρομάκιον, δρομάδιον.*
Curriculum, *parvus cursus, τὸ ἀεράτιον,*
ὁ διφρίσκος, Aristoph. *cursus, ὁ δρόμος*,
Thuc.
Curro, *τρέχω, δίω, celeriter, ταχέως*, Plut.
una, συνδρομέω, Dem.
Curruca, *ἡ ὑπολαίς, ἰδος*, Theophr.
Currus, *τὸ ἄρμα*, Xen. *τὸ ὄχημα*, Herodian.
*curru vehi Messenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἀμάξης
εἰς Μεσσήνην*, Hesyeh. *currum conscendere,*
ὄχηματος ἐπιβαίνειν, Herodian. *curru im-
ponere aliquid, ὄχηματι ἐπιτιθέναι τι, id.
Confer Vehiculum.*
Cursito, *συχνὰ ἔξ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω*,
Plat. *sursum, deorsum, περιπατῶ ἄνω,*
κάτω, Aristoph.
Cursor, *ὁ δρομέυς, εως*, Lucian.
Cursus, *ὁ δρόμος*, Dem. *equi, δρόμος ἵππου, id.
cursu contendere ad portum, δρόμον κατα-
τείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα*, Synes. *a cursu non de-
clinare, ἀπαραιλλήτως θέσειν*, Heliodor. *cur-
sum rectum tenere, προχρῆς ὁρθῶς ποιεῖν*,
N. T. *εὐθροδοῦμαι*, Xen. *cursum sistere, ἐχ-
εσθαι δρόμον*, Lucian.
Curto, *κολῶμαι, aliquid, τι*, Theophr. *κολῶθῶ
τι*, Aristot.
Curtus, *κολῶθός, ἡ, ὄν, Aristot.*
Curvatio, *ἡ κάμψις, ἡ διάκαμψις*, Naz.
Curvatura, *ἡ κάμψις*, Plut. *ὁ κάμπτῆς*, Xen.
Curvitas, *ἡ κάμψις, ἡ κυρτότης*, Plut.

Curulis, ἀρματώσις, Athen. ἀρματώσις, ἰα, ἰον, Xen. sella, δίφρος ἡγεμονικός, Plut. curule certamen, ἡ ἀρματοδρομία.

Curvo, κάμπτω, Thuc. κυστός, Xen.

Curvus, καμπύλος, ὕλη, ὕλον ἀγκύλος, ὕλη, ὕλον.

Cuspido, ἀποζώνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορασιζῶ.

Cuspis, ἡ ἀκμὴ ἢ, Lucian. sagittæ, ἡ ἀκίς, ἴδος, Diosc. hastæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορασιζῶ, ἴδος, Plut.

Custodia, ἡ φυλακὴ, inventa urbis ad custodiam et salutem, ἐφευρεμένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν ἢ σωτηρίαν, Dem. delecti ad custodiam, πταγωμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, id. fidem et custodiam (principis) prodero, τὴν πίσιν ἢ τὸ ἐχέγγιον φραγῆς προδίδωμι, Herodian. carcer, captivitas. Vide Carcer, Captivitas.

Custodio, φυλάττω, φραγῆς, πύξω, omnia in urbis, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, Xen. aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπὸ τινος, idem. mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ, Dem. urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, Isocr.

Custos, ὁ φύλαξ, Dem. ὁ φυλακτῆρ· constitutio custodium, διάταξις φυλάκων, id. custodes constituere, καθιστάναι φυλάκας, id. imponere, εἰσπίπτειν φύλακας, Isocr. occidere, ἀποσφάττει, Dem. custos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, Thuc. corporis, ὁ νομοφύλαξ, Aristot. templi, ὁ νομοφύλαξ, id. civium seu civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, id. stratorum, ὁ στραματοφύλαξ, Plut. corporis, ὁ συμμοτοφύλαξ, Herodian. custos femina, ἡ φυλακίς, ἴδος, Plat.

Cuteus, ὁ ζῆ ἡ δερματώδης, δερμάτινος, ἴνη, ἰνον.

Cuticula, τὸ δερμάτιον.

Cutis cum subjecta carne, ὁ χρώς, τίς, Aristot. detracta, τὸ δέρμα.

Cyamus, ὁ κύαμος, Plat.

Cyaneus, κυάνεος, ἴα, ἰον, Aristot.

Cyanus, ὁ κύανος· cyanum refero, κυανίζω, Diosc. in cyanum vergens, κυανίτις, Hipp. cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, Plut.

Cyathus, ὁ κύαθος, Athen. parvus, τὸ κύαθιον, Poll. cyathus similis, ὁ ζῆ ἡ κυαθώδης, eos, Athen. cyathis indulgeo, κυανίζω, Polyb.

Cygneus, κύκνεος, ἴα, ἰον, Athen.

Cygnus, ὁ κύκνος, Aristot.

Cylindraceus, κυλινδροειδής, ἡ, ὄν.

Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ε, Plut. cylindro similis, ὁ ζῆ ἡ κυλινδροειδής, eos, Theophr. æquo sive complano, κυλινδρῶς, id. cylindri more, κυλινδροειδῶς, Plut.

Cymba, ἡ κύμβα, ης, Soph. τὸ σκαφίδιον.

Cymbalista, ὁ κυμβαλιστής, ε.

Cymbalistris, ἡ κυμβαλιστρια, ας.

Cymbalum, τὸ κύμβαλον, Xen. pulso, κυμβαλίω, Lucian.

Cymbium, τὸ κυμβίον, ε, Dem.

Cyminum, τὸ κύμινον, Diosc. cymino similis, ὁ ζῆ ἡ κυμινώδης, Theophr.

Cynosbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.

Cynosura, ἡ κυνόσουρα.

Cypripus, ὁ κυπρίνος, ε, Aristot.

Cytisus, ὁ κύτισος, Theophr.

D.

DACTYLIOTHECA, ἡ δακτυλιόθηκη, ης, Plin.

Dactylus, ὁ δάκτυλος, ε, Diosc.

Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, Plat. malus, ὁ κακοδαίμων· capularis, ὁ σοροδαίμων, Plut. a dæmone inspiratus, δαιμονιακός, ἡ, ὄν, id. qui dæmonis est, δαιμονικός, ἡ, ὄν, Chrys. pro dæmone habeo; δαιμονίζω, Hesyeh. a dæmone possideo, δαιμονίζωμαι, N. T. δαιμονιάω, Lucian.

Dæmoniacus, δαιμονιακός, ἡ, ὄν, Plut.

Dæmonicus, δαιμονικός, ἡ, ὄν, Chrys.

Dama, ἡ δορκὰς, ἄδος, Diosc. ἡ δόρξ, κίς, Al. Aphr. ὁ δόρκος, Diosc. parva, seu parvus, τὸ δορκάδιον, ε, LXX.

Damnatio, ἡ κατάρασις, εως, Dem. ἡ κατάρασις, εως, N. T. τὸ κατάρασμα, ατος, ib. æterna, ἡ κρίσις τῆς γένεως, ibid.

Damnatorius, καταγωγιστικός, ἡ, ὄν.

Damnatus, ὁ ζῆ ἡ κατακρίτος, ε, ὁ ζῆ ἡ καταδικός, ε, Dem. violati festi, καταχωροτονηθεὶς ἀσεβῶν περὶ τὴν ἱερῆν, id.

Danno, καταστραφικός, aliquem capitis, θανάτων τινος, Dem. θανάτω τινὰ, id. κατακρίνω θανάτων τινος, Isocr. καταψήφίζομαι θανάτων τινος, Dem. aliquem inique, ἀδικίως καταδικάζωμαι τινος, aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς θόνον, vel τινὰ θόνον, Lys.

Damnose, βλαβερός.

Damnusus, βλαβερός, εἰς, εἰδ, Plat. ὁ ζῆ ἡ ζημιώδης.

Dammum, ἡ βλάβη, Plat. ἡ ζημία, Xen. τὸ βλάβος, eos, Dem. ἡ συναφορά, ας, Isocr. et detrimentum, βλάβη ἢ ζημία, Dem. adferre alicui, φέρω τινὶ βλάβην· ἐνεργεῖν τινὶ ζημίαν· esse seu fieri alicui, εἶναι τινὶ βλάβην· contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν ἢ μικρὴν restituere seu pendere duplo, ἐκπίγειν βλάβος διαπλῆν· cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβους seu ζημίας ποιεῖν, seu γίνεσθαι τι· facio seu patior, ζημιόομαι ab aqua, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, id.

Daps, τὰ ἰδιώματα, αν, Isocr.

Dapsilis, ὁ ζῆ ἡ δαψιλής, Plat. epulum dapsilium, δεῖπνον δαψιλέστερον, Plut. dapsilis et largus sum, ἐνοαψιλέομαι, Pandect.

Dapsiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, Xen.

Datio, ἡ δόσις, εως, Plat.

Dator, ὁ δοτής, Xen. ὁ δωστής, Lucian.

Datus, δοθεὶς, εἴα, ἰον, Dem. data opera, ἐκασίας, id. ἐκοντί· ἐξέσπιθῆς, id. delinquere, ἐκασία πλημμελεῖν, id.

De, ἐκ vel ἐξ, de suo republicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτῶ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρχεῖν, Isocr. de muro precipitare, κατὰ τείχος κάτω βίπτειν, Herodot. de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, Dem. de re nova loqui seu dicere, περὶ καινῶ πράγματα λέγειν, id. de numero detrahere, ἀπὸ τῶ ἀριθμῶ ἀφαιρεῖν, Isocr. de rerum incolumitate sollicitum esse, ὅπερ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, id. de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, id. commentatio de astris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, Lucian. fama vulgatur de morte ejus, ἐπιφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτου αὐτοῦ, Herodot.

Dea, ἡ θεὰ, ας, Dem. ἡ θεός, ε, id. magna et prestans Minerva, μεγάλη ἢ ἀγαθὴ θεός Ἀθηνᾶ, id.

Dealbatio, ὁ λευκασιμός, ε.

Dealbo, λευκόομαι, aliquid, τι, Xenoph. λευκαίνω.

Deambulatio, ὁ περίπατος, Plut. deambulatione pomeridiana uti, περιπάτω δειλινῇ χρῆσθαι, AEL.

Deambulatorium, ὁ περίπατος, Plut.

Deambulo, περιπατέω, Herodian. sursum, deorsum, ἄνω, κάτω, Aristoph.

Deamo, σίγρω, aliquem, τινὰ, Plut. ὑπεργαπάω τινὰ, Herodian. ὑπερφιλῶ.

Dearmatus, παρασπλισμένος, ἴνη, ἴνον, Plut.

Deartuo, ἐξαρθρῶ, Aristot.

Deauratio, ἡ χρύσεισις, εως, Plat.

Deauratus, ὁ ζῆ ἡ διάχρυσος, Athen.

Deauro, χρυσαύ, Athen.

Debachatio, ἡ παρονία, Dem.

Debachor, παρονία, in aliquem, εἰς τινὰ, Dem.

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, Thuc. ὁ καταγωγισμός, ε, id.

Debellator, ὁ καταγωγιστής, ε, ὁ καταπολεμῶν, ἔντος, Thuc.

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, Thuc. καταγωγίζωμαι τινὰ, Lucian.

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, Plat. alicui æs alienum, τινὶ χρέος, seu χρέω, Dem. alicui gratiam, τινὶ χάριν, Plat.

dicere, λῆγειν, Aristot. non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, ἐκ ὀφείλομεν πὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι κατ' ἡμῶν αὐτῶν, Dem. quæ restant, magnæ vobis curæ esse debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντισαί, id.

Dehilis, ὁ ζῆ ἡ ἀσθενής, εως, Isocr. ἀσθενῶν, εἴα, ε, Dem. ὁ ζῆ ἡ ἀρρώστος, ε, idem.

Debilitas, ἡ ἀσθένεια, Plat. ἡ ἀρρώστια.

Debitatio, τὸ ἀσθενεῖν.

Debiliter, ἀσθενῶς, Dem.

Debitio, ἀσθενῶς, aliquem, τινὰ, Xen.

Debitio, ἡ ὀφλισ, εως, τὸ χρέος, Dem.

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, N. T. ὁ ὀφείλων, Dem. ὁ ὀφλων· ὁ χρήστης, ε, ὁ ὑποχρέως, α, id. magnus, ὁ ὑπόχρεος, α.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, Eur. ἡ ὀφείλουσα, Dem.

Debitum, τὸ ὀφείλημα, Dem. τὸ ὀφλημα· τὸ χρέος, εως· duplum, ὀφλημα διαπλῆν· privatum, χρέος ἴδιον· patrimonium, χρέος πατρικὸν· adscribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος· reddere, ἀποδοῦναι τὸ ὀφείλομεν· ἐκτίσαι ὀφλημα· recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρὰ τινος· recuperare ab aliquo, κηρίζεσθαι χρέος παρὰ τινος· condonare omne, ἀφιέσθαι πᾶν ὀφλημα, id. ἀφιέμαι τὸ χρέος ὀφείλοισι, Isocr. expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὀφλημα, Dem. debito fraudare, ἀποστρέφω χρέος· urbem, ἀποστρέφω ὀφλήματος τὴν πόλιν, id.

Debitus, ὀφειλόμενος, ἴνη, ἴνον, benevolentia, εἴνασι, N. T. honor, προσήκουσα τιμὴ, Plat. pæna, προσήκουσα τιμωρία, id.

Deblatero, ψελλίζομαι, Aristot. σωμύλλω, Aristoph. κατασωμύλλω, id. φλυαρέω.

Decacuminatio, ἡ βλαστολογία, ας, Theophr.

Decacumino, βλαστολόγος, Theophr.

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ε.

Decanto, ἐγκωμιάζω, Isocr. sæpius inculco, ταυτολογέω, Polyb.

Decanus, ὁ δεκάδομος, ὁ δεκάκερς.

Decas, ἡ δεκάς, ἄδος.

Decalesco, ἀποκαυλόω, Theophr.

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός, Xen. de via alicui, ἐξίσταμαι ὀδῷ τινι, Plut. a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, Thuc. minuro, nihil ipsi decedit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, εἰδεν αὐτῶ ἀπεπύγνιστο στρατῶ, εἰ μὴ τὴ νόσῳ, Thuc. de jure suo decedere, ὀφίσεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτῶ, Aristoph. ante fatalem diem decedere, seu mori, πρὸ μούρας τελευτᾶν, Isocr.

Decem, αἰ, αἰ, τὰ δέκα, Dem. millia, ἡ μυριάς, ἄδος, Theophr. ἡ μυριοστή, ἡς, Xenoph. mensibus, δεκαμηνίω χρόνῳ, Philo.

December, ὁ γαμηλιῶν, ἄνος, Theophr. al. ὁ πωσιδῶν, ἄνος, Suid.

Decempeda, μίτρον δεκάπτερον, ὁ δεκάπτερος, ὀδος.

Decempedator, ὁ τῶν δικαστῶν μετρώς, ἔντος· ὁ γεωμέτρης.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ἴα, ἰον, Poll.

Decem pimi, αἱ δεκάπρωτοι, α, ἰον.

Decemvir, ὁ δεκάκερς, ὁ δεκάκερος, ὁ δεκάδορκος, ὁ δεκάδορκος, ε, ὁ δεκάδορκος, Lys. sum decemvir, δεκάδορκος, Hesyeh.

Decemviralis, ε, δεκακρίσις, ἡ, ὄν.

Decemviratus, ὁ δεκάκερς, ἡ δεκάκρια, Plut. ἡ δεκάδορκία, Dem.

Decemnalis, ὁ ζῆ ἡ δεκαετής, ὁ ζῆ ἡ δεκαετήρης, Plat.

Decennis, idem quod antecedd.

Decennium, ἡ δεκαετία, ὁ δεκαετήρης χρόνος, Plat.

Decens, πρέπειν, aliquem, τινι, Isocr. ὁ ζῆ ἡ ποιεῖσθαι, τινι, id. προσήκων, εἴα, ον, τινι, Dem. καθήκων, εἴα, ον, τινι, Isocr.

Decenter, προσκίοντως, Dem. Confer Conventienter.

Decentia, τὸ πρέπειν, ονος, Dem.

Deceptor, ἡ ἀπάτη, Dem. ἡ ἐξαπάτη, id.

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ἄνος, Dem. ὁ παρακεσόμενος, ε, Isocr.

Decerno, ψήφίζομαι, multa, πολλά, Dem. bene et recte, ὀρθῶς ἢ καλῶς· honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει· secundum leges, κατὰ τὰς νόμους· frustra, τινάλλως· expresse,

express, διαβήδην clam, κρυδῶν de rebus, qua decet, ψυφίζομαι περί πραγμάτων, ἄ χρεῖ, id. pacem, τὴν εἰρήνην, Isocr. auxilium, βοήθειαν, Dem. judicando, ἐπικρίνω, N. T. praefio, μάχομαι. Confer Pugnō, Praellor.

Decerpo, ἀπολογίω, fructum, τὸν καρπὸν, Theophr. καρπολογία, id. florem, δρέσκω, ἄνωθι, Plut. fructum sapientiae, δρέσκω καρπὸν σοφίας, Basil. aliquid, ἀποδρέσκω τι, Plut.

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, Plut. ὁ ἀγωνισμὸς, ἔ, Dion.

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τὸς πολέμιους, Xen. cum aliquo ob aliquid, τινί τι, id. τινὶ ὑπὲρ τίνος, Plat. ἀμιλλόομαι ἐπὶ τι, Xen.

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr.

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, Hippocr. e vita, ἡ ἀπόστασις βίης, Xen.

Decet, πρέπει, aliquem, τινί, Dem. me odisse eum, ἄξιον ἐστὶ ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, Xen. vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμῶν σπαράττειν ὑπὲρ τούτου, Dem. nos optimos esse, προσήκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, Isocr. non decet id parvi facere, ἄκ ἐστὶ δίκαιον, ἔδδὲ προσήκον περὶ δόλιμν ποιῆσαι τούτο, Dem. quod neminem decet dicere, ὁ μὴδ εἰπεῖν τινὶ θύμισ ἐστὶ, Plato. plus quam decet irritari, μᾶλλον τῷ δέοντος παραδουβήναι, Dem. contra quam decet, παρὰ τὸ προσήκον ut decet, κατὰ τὸ προσήκον, Xen. haec te decet, ταῦτά σοι πρέπει, Isocr.

Decidium, τὸ κατάπτωμα, ατος, Al. Aplur.

Decido, dcorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου, Aristoph. in terra, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. εἰς τὴν γῆν, N. T. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τι, Xen. controversiam, καθίστημι ἔριδα, Plut.

Decies, δεκάκις, Ael. decies millies, μυριάκις.

Decima, ἡ δεκάτη, Dem. decima, quae Apollini offeruntur, ἡ τῷ Ἀπολλωνίω δεικνύσθαι, Xen. decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινά, Dem. decimam partem praedae dare, δεκατείνω τὰ τῶν πολεμίων, Plut. decimas accipio, δεκατόω, N. T.

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατεύτης, ἔ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τι, Plut. locus in quo decimas persolvuntur, τὸ δεκατεντήριον, Xen.

Decimus, δέκατος, ἀτη, ατος, Dem.

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινά, Dem. φρασεύω τινά, id. παράγω τινά, Plat. meipse, φρονεπάτω ἑμαυτὸν, N. T. ἐξαπατάω ἑμαυτὸν, Xen. una, συνηματάω, Dem. et fallo, ἐξαπατάω ἢ φρασεύω τινά, id. ἐξαπατάω ἢ παραμαρτυροῦμαι τινά, id. aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαι τινά, id. multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατάσθαι ὑπὸ τίνος, Dem. facile decipi posse, εἶναι εὐπατάτητοι, Aristot. εὐπατάτητοι.

Decipula, ἡ γυλιάρχη, ας, Poll. ἡ παργίς.

Decisio, ἡ διάλυσις, Polyb. ἡ διάρρησις, Dem.

Declamatio, ἡ ῥητορεία, Isocr. ἡ λογοποιία.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, Isocr. ὁ λογοποιός.

Declamatorius, ῥητορικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Declamito, λογοποιῶ.

Declamo, ῥητορεύω, Isocr.

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλώω, ἐμφανίζω, μυνῶ, aliquid aperte, τι σαφῶς, Isocr. manifestissime, τὴ ἐνεργεῖσθαι, id. alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλῶ πρὸς τινά, ὅτι μὲλλον αὐτῷ λόγον πέμπω, id. omnibus, me alienas opes non appetere, φανερόν ποιεῖν πᾶσιν, ὡς ἔ χρημάτων ἐπιθυμίας ἀλλοτρίων, id. aliquem consulem, ἀναγορεύω τινά ὑπαπαν, Plut. imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, Herodian.

Declinatio, ἡ ἐκκλίσις, εως, mali, τῷ κακῷ, Bas. grammatica, ἡ κλίσις, Gramm.

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπὸ τίνος, Herodot. ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς, Aristot. ad aliquid, ἐπὶ τι, Dem. aliquid, ἐκφεύγω τι, Plat.

Declivis, ὁ ἢ ἐπικλινής, εως, Thuc. περικλινής, Plut. κατάντης.

Declivitas ἡ ἐπίκλισις, Naz. τὸ κλίσις, LXX.

Decoetio, ἡ ἄφρασις, εως, Theophr.

Decoctor, ὁ λυμαντής, Xen. ὁ ἢ ἄσωτος, Aristot.

Decoctum, τὸ ἀφίλημα, ατος, Diosc.

Decoctoria, ἡ ἄφρασις, εως, Theophr.

Decollo, τραχηλοκοτέω, Plut. τῷ πελέκει παῖνα, Diodor. τῷ πελέκει τὸς ἀρχέτας ἀποκόπτω.

Decolor, ὁ ἢ ἡ δύσχροος, contr. δύσχρος, ε, Hipp.

Decoloratio, ἡ δύσχροια, ας, Gal.

Decoquo, ἀρίψω seu ἀρεψέω, Diosc. massam farinae in carbonibus, ὄπταν μάζων ἐπ' ἀρθήκων, Herodian. dilapido, χρεωκοτέω, Phalar. bona paterna, κατεδομαι τὰ πατρῷα, Plut.

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, facie, τῆς ὄψεως, Dem. cximus corporis, εὐπρέπεια μεγάλῃ τῷ σώματος, id.

Decoramen, ὁ κόσμος, Isocr. τὸ κόσμημα, Plat.

Decore, εὐπρέπεια, Dem. καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τι, Thuc. aliquem honoribus, ἀργάλλω τινά τιμαῖς, Plat.

Decortico, ὁ περιφλοισμός, ἔ.

Decortico, ἐπιφλοίζω, Theophr. λίπω, Athen. ἀπολίπω, Aristoph.

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, Dem. τὸ δέον, οντος, id. servo, φυλάττω τὸ πρέπον, id.

Decorus, ὁ ἢ ἡ εὐσχημον, αlicui, τινί, Aeschin. ὁ ἢ ἡ εὐπρεπής, εως, Xenoph.

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, Plat.

Decrepitus, γέρον ἐς τὸ ἔσχατον, Lucian. Titonom magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τίτανον ζῶν, id. extreme, ὁ ἢ ἡ ἔσχατογέρας, ω, Plat. ὁ ἢ ἡ ὑπὲργέρας, ω, Aelian.

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως.

Decresco, μειόομαι, Aristot.

Decretum, τὸ ψήφισμα, Dem. τὰ ψηφισθέντα τὰ γνωσθέντα. praclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περί τίνος. factum secundum leges, κατὰ τὸς νόμους γνωσθέντα. utile, σύμφερον τὸ δίδογμένον. decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα. comprobare, κρούωμι ψήφισμα seu δόγμα. comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα. exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, id. ratum habere, ἐμμένειν ψήφισματι, Isocr. evertere, ἄκρυν ποιεῖν ψήφισμα, Dem. abrogare, λύνει ψήφισμα, id. expungere, ἐκκολλάπτειν ψήφισμα, id.

Decribo, κοσμίω.

Decubo, κατακίμαι, aegrotus, νοσῶν, Lucian.

Deculco, καταπατάω, Thuc.

Decumanus, δεκαταῖος, αἴα, αἴον, fluctus, ἡ δεκακυμία, ἡ τευρυμία. qui decimas colligit, ὁ δεκατηλόγος, Dem.

Decumbo, κατακίμαι, aegrotans, νοσῶν, ὄντος, Lucian. διάγω ἐν κλίνῃ, Plut. κίμαι ἐν κλίνῃ, Dem. κατακλίνωμαι, Aristot.

Decuplatus, δεκαπλόσις, ἰα, ἰον, Poll.

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκάς, militum, ὁ λόχος, Thuc.

Decurio, ονίς, ὁ δεκάδωχος, Philo. sum, δεκάδωχος, Hecych.

Decurio, as, καταλογίζω, Plut.

Decurro, καταβίω, Dem. aliquo, καταδραμέω εἰς τι, Chrys.

Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decursorium, locus in quo decurritur, ὁ καταδρόμος.

Decursus, ὄν, ἡ καταδρόμη, ἦς, Thuc.

Decurto, κολῶμαι, Aristot.

Decus, τὸ ὄνομα, civitatis, τῆς πόλεως, Dem. patria, κόσμος τῆς πατρίδος, Plut. Confer Gloria.

Decussatum, κατὰ χρισμὸν, Plat.

Decussatio, ὁ χρισμὸς, ἔ, Plat. decussationis formam habens, χριστός, ἡ, ὄν, Eustath.

Decussis, ἡ δικὰς, ἀδος.

Decusso, χιάζω.

Decussus, ὄν, ἡ ἀπόσεισις, εως.

Decutio, καταπατάω, fructus, καρπὸς ἀποσειομαι, aliquid, τι, Aristot.

Dedecet, ἀναρμοστέ, Plat. aliquem, ὄνειδός ἐστὶ τινί, Plut. ἀπρεπές ἐστὶ, ἢ πρέπει.

Dedecor, αἰσχρός, ἄ, ὄν, Dem.

Dedecoramentum, ἡ αἰσχρὴν, ας, Dem.

Dedecoro, ἀτιμάζω, κατ᾿αἰσχρῶν, patriam, τὴν

πατρίδα, Antiph. honores, τιμὰς, Dem. aliquid verbo, τὴ λόγῳ, id. suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, id. turpitudine morum gloriam, φουλόγητι ἰδῶτων τὸ κλίσις, Herodian. Confer Dedecus.

Dedecorosus, ἀτίμως, Plat.

Dedecorosus, ὁ ἢ ἡ ἀτίμος, α, Dem.

Dedecus, ἡ ἀτιμία, Dem. τὸ ὄνειδος ἡ αἰσχρὴν adferre alicui, αἰσχρῶν φρεῖν, seu περιπατεῖν τινί admisisse, ἔνοχον εἶναι τινὶ αἰσχρῶν abolerere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάδουσαν αἰσχρῶν. incidere in dedecus, περιπατεῖν αἰσχρῶν τινί, id. dedecori hoc tibi est, τούτο ἐστὶ σοὶ ὄνειδος, Plut.

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιέρω, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ θεῷ μέρος τι, Plat.

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, Polyb.

Dedignor, ἀπαξίω, aliquem, τινά, Appian. aliquid, τι, Plut. aliquem ob aliquid, τινά τίνος, Aristot.

Dedisco, μεταδιδάσκω, ἀπαρναθάνω, aliquid, τι, Plut.

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως. compellere aliquem ad deditiōnem, ἐκφύσασθαι τινά, Dem.

Deditus, ὁ ἢ ἡ ἔκδοτος, Isocr.

Deditus, ὁ ἢ ἡ ἔκδοτος, Isocr. dedita opera, ἐξέπλησθης, Dem. alicui rei deditus, ἐπιθιμένός τινί, Synes. σπαράττειν περί τίνος, Herodian.

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινά, Thuc. ultro me ipsum, ἐκὰν ἐκδίδωμι ἑμαυτὸν, Dem. urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινί, Isocr. παραδίδωμι πόλιν τινί, Diod. Sic. aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινί, Plut. ἔκδοτον παραδίδωμι τινί, Herodian.

Dedoleo, ἀπαύλω, N. T.

Dedolo, ἀποξέω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινά, Plut. filum, κρόκην, Lucian. lanam, ἔριον, id. navem, ναῦν, Herodian. tiriemes in portum, τὰς τρήρεις εἰς λιμένα, Dem. aliquem a proposito, ἀποπλανῶ τινά ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Aeschin. a sententia, μεταπέλω τινά, Dem. aliquem plausu et clamore donum, παραπέμπω τινά σίκαδε πρὸς τῷ βοῦ, Plut. funus, παραπέμπω τελευτῶσα, Lucian. ἀκολοθεῖν τινί πρὸς τάφον, Dem.

Deductio, ἡ ἀγωγή abstractio, ἡ ἀπαγωγή.

Deductor, ὁ προηγμένον, ὄνος, Dem.

Deerro, ἀφρασεύω, ἀποπλανῶμαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, Chrys. deerrare facio, ἀποπλανῶ, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, Aeschin.

Defacatus, ὁ ἢ ἡ ἀπυργος, α, LXX.

Defaeco, δυλίξω, Diosc.

Defatigatio, ὁ κάματος, α.

Defatigo, καταπατάω, aliquem, τινά, Lucian.

Defectio, ἡ ἀπόστασις, Thuc. ἀποστασία, Plut. ἡ ἀπόστασις, Dem. quod deest. Vide Defectus.

Defector, ὁ ἀποστάτης, Plut. ὁ ἀποστάτης.

Defectus, ἡ ἐνδεια, Dem. τὸ ἐλλείπω. τὸ ἐλλείπω, οντος. τὸ ἐλάττωμα, id. solis vel lunae, ἡ ἔκλειψις, Aristot.

Defendo, ἀμύνο, Isocr. populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρασίᾳ, Dem. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, jd. sororem, πρὸ τῆς ἀδελφῆς, Plut. Graciam, τὴν Ἑλλάδα, Plat. aliquem coram iudicio, συνηγορέω ὑπὲρ τίνος, Aristot. συνηγορέω τινί, Isocr. συνηγορέω τινί ἀπολογίωμα περί τίνος. causam, ἀπαλογίαν ποιεῖμαι ὑπὲρ τίνος, id. aliquem ab injuria, ἐπαμύνω τινί. Confer Defensio.

Defensio, ἡ προστασία, Polyb. ἡ ἐπιμελία, id. coram iudicio, ἡ ἀπολογία, ας, Dem. actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων dcfensionem institucere, seu facere, ἀπολογία ποιεῖν, seu ποιεῖσθαι, idem. λέγειν dare, seu concedere alicui, δίδόναι τινί. meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν. relinquere alicui, ὑπολείπειν τινί. scribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημάτων τινί. habere justam, ἔχων λέγειν seu εἰπεῖν ἀπολογία δικαιαν legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογία δικαίαν. φεύγειν ὄρθην ἢ δικαίαν ὄδον ἀπολογία, id. audire, ἀκροάσθαι τῷ ἀπολογεμένῳ, Isocr. avertre alicujus, διαλύειν ἀπολογία τίνος, Dem. defensione aliqua

uti, χρῆσθαι ἀπολογία τινί abuti, καταχρησθῆναι ἀπολογία, id.
 Defensio, πρῶταμαι, jura, τῶν δικαίων, Dem.
 Defensor, ὁ προστάτης, u, Plut. ὁ βοηθός, u, id. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, Dem. ὁ συνήγορος, ὁ συνηγορῶν salutis alicujus, συνηγορούμενον τῆ σωτηρίας τινός· leges alicujus, συνήραν νόμον τινί· comparare multos defensores alicujus, πρὸς τῶν πολλὰς συνήραντας ὑπὲρ τινος· adsciscere sibi defensorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ προστάτην· habere aliquem, ἔχειν τινὰ συνδικον· destitui defensore, ἔξημον γίγνεσθαι τῶν ἐόντων ὑπὲρ αὐτῶν, id.
 Defero, κατακρίβω, καταφέρω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναύ, Synes. denuncio, παρεγγράμω, alicui aliquid, τινί τι, Plut. accuso, εἰσαγγέλλω, id. καταγγέλλω τινὰ, Herodian. Confer Accuso.
 Defervor, ἀποσφρίζω, Budæus. placidus fio, παύνημαι, Xen. ira mea defervet, παύομαι τῆς ὀργῆς, Dem.
 Defessus, ὁ ἢ κατὰ πονος, Plut. ὁ ἢ κατὰ κόπης, Plut.
 Defetiscor, καταπονῆμαι, Laert. ἀποκάρνυ, Herodian.
 Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, Dem. deficio pecunia, sen pecunia deficit mihi, χροῦματά με ἀπολείπει, Aristoph. με ἐπιλείπει, Dem. frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ, Thuc. spiritu, τῷ πνεύματι, Plut. animo, λειποφυχίω, Thuc. viribus, ἔλασθηνίω, Plut. desino, καταλίην· desisco ab alio, ἀφίστημι τινος, Isocr. ἀπὸ τινος, Diodor. ἀφίστημαι τινος, Isocr. ad hostes, ἀφίστημι τοῖς πολεμίοις, id. ἀπέσχωμαι εἰς πολεμίοις, Dem. ad adversarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων, id.
 Defigo, καταστήνημι, aliquid in terram, εἰς γῆν, Xen. Aristot. oculus in aliquid, ἐνατείνω τινί, Basil.
 Definio, ὀρίζω, aliquid circulo, τὶ κύκλῳ, Arist. aliquid intervallo aliquo, περισφίζω τι διαστήματι τινι, Lucian. statuo alicui aliquid, ὀρίζω τινί τι, Dinarch. circumscribo, περιγράφω, Aristot.
 Definite, ὁρισμένως, Aristot.
 Definitio, ὁ ὅρισμός, u, Aristot. ὁ ὄρος, u, id.
 Definitivus, ὁριστικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Definitus, ὁρισμένος, ἔν, ἔν, Dem.
 Defit, λείπει, ἀπογίνεσθαι.
 Deflagratio, ὁ ἐμπρησμός, u, Plut. ὁ ἐμπρησμός, Æschin. ἡ ἐμπύρωσις.
 Defragro, καταφλέγωμαι, ἐμπρησθῆναι, Xen.
 Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἰς τι, Plat. ἀποκλίνω, ad socordiam, ἐπὶ τὸ βραδυμείν, Dem. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, Aristot. παρεστρέφωμαι εἰς τι, Plut. ab aliquo in occursum, ἐκτρέπεται τινι ἀπαντῶν, Dem.
 Deflo, καταδάκρυον, sortem, τὴν τύχην, Xen. aliquem, ἀνακλιῶ τινὰ, Isocr. matrem mortuam, θνήσκω μητέρα θανύσαν, Lucian. virum propter sortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, Dion. Halic. fortunaam alicujus, κλιῶ τινί τύχην τινός, Dem.
 Defloreo, ἀπαυθίω, Naz. παρακμάζω ἢ παραυθίω, Plut.
 Defloresco. Vide Defloreo.
 Defloro, ἀπαυθίζω, aliquid, τι, Plut.
 Defluo, καταβρέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, Xen. defluunt folia, ἀπὸρρέουσι τὰ φύλλα, Dem.
 Defluvium, ἡ ἀπὸρροία, u, Xen.
 Defluvius, ὁ ἢ ἀπὸρροῦτος, u, Plato.
 Defluxus, ἔς, ἡ ἀπὸρροία, u, Xen. in primis humorum e capite, ὁ κατὰ ῥοῖος, contr. κατὰ ῥῆς, u, Gal.
 Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, Xen. aurum, χρυσίον, Hermog. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, Plato.
 Defore, ἐλλείψω, Aristot.
 Deformatio, ἡ δυσμορφωσις, u, u.
 Deformis, ὁ ἢ ἡ δυσμορφος, u, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀμορφος, u, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀσχημῶν facies supra modum deformis, πρόσσωτον ἵπερθεῖλλον τῷ ἀσχημί, Xen.
 Deformitas, ἡ ἀμορφία, Plut. ἡ ἀρρυθμία τῷ σώματι, Dem. τὸ αἰσχος, Xen.

Deformiter, ἀισχρῶς, Aristot.
 Deformo, ἀπομαρῶς, aliquem, βυπαίνω τινὰ, Dion. Hal. καταρτυῶ τινὰ, Isocr. honores, κατασχίνα τιμάς, Dem. aliquid verbis, τὶ λόγῳ· suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, id. delineo leges, διατυπῶ νόμους, Lucian. aliquid, ἐκμορφῶμαι τι, Plut.
 Defossio, ἡ κατορυχία, u.
 Defraudatio, ὁ νοσφισμός, u, ἡ ἀποστέρησις, u, Isocr.
 Defraudator, ὁ ἀποστέρητής, u, Plato.
 Defraudo, παρακρύω, ἀποστέρω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, Xen. ἀποστέρησον παιῶν, Isocr. ἐξασπάζω τινὰ, Dem. genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.
 Defrenatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀρχάλινος, Plato. ὁ ἢ ἡ ἀρχαλίνας, Naz.
 Defrigo, ἀποψύχωμαι, Aristot.
 Defringo, ἀποβήνημι, aliquid, τι, Æschin.
 Defrugatio, ὁ καοτισμός, u, Theophr.
 Defrugo, ἐκκαρτίζομαι, Theophrast. καρτίζομαι.
 Defrustatio, ὁ σπαραγμός, u, Herodian.
 Defrusto, σπαρασσω, Lucian.
 Defrutum, τὸ ἔλμα, u, Diosc.
 Defugio, ἀποφύγω τι, Dem. ἀταγορεύω τι, Plato.
 Defugio, ἀποστρέπτω, Lucian.
 Defunctorie, πρὸς ἀφώσιον, ἀφουσιμένως, τυγχίντως, ἢ μάλα ἐπιμύσει.
 Defunctus, ἀπαλλαγείς, aliqua re, τινός, Plato. mortuus, τελευτῶν, Dem. ἀποθανών, τετελευτηκώς, κατοχυρμένος, id.
 Defundo, καταχέω.
 Defungor, ἐπαλλάττωμαι, aliqua re, τινός, Plato. officio, τῷ καθήκοντι, Thuc. vita. Vide Morior.
 Degener, ὁ ἀγνής, Herodian. ὁ ἢ ἡ δουλοπρεπής, Lucian.
 Degeneratio, ἡ νοθεία, u, Plut. ἡ ἐκτροπή.
 Degenero, νοθείωμαι, Lucian. in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἄλλοτριον εἶδος, Plato. liberi degenerantes, τέκνα ἐξισόμενα, Theophr. degenerare facio, ἐξίστημι ἢ φθείρω τὴν τῷ ἔχοντος φύσιν, Aristot.
 Deglabratio, ἡ ψιλώσις, u, u, Athen.
 Deglabro, ψιλῶ, Aristot.
 Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀπόδωρο.
 Deglutio, καταπίνω, aliquid, τι, Plut. βροχθίζω τι, Aristot.
 Dego, διάγω, separatim, κατ' ἑμαυτὸν, Herodian. vitam, τὸν βίον, Dem. ζῶω βίον, Plat. ποίωμαι βίον, Herodian.
 Degradinat, ἐπιχαλάζει, lapides, λίθους, Luc.
 Degravo, καταβαρύνω, ἀποσφρίζω.
 Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός, Plato. imperium, γούμαι ἀρχήν, Herodot. τι, N. T. Dchine, σὺντιθέναι, Lucian. primum—dchine, πρῶτον—εἶτα, Dem.
 Delicho, χραίνω, Lucian. ἀποχραίνω.
 Dehonestamentum. Vide Delecco.
 Dehonesto. Vide Delecco.
 Dehortatio, ἡ ἀποτροπή, u, Aristot.
 Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, Isocr. μεταπειθῶ, Dem. ab aliquo, τινός· a gerenda republica, τινὰ τῷ τὰ κινὰ πράττειν, Plut.
 Dejectio, ἡ καταβολή, u, N. T. ἡ ἀποβολή.
 Dejero, καθήνημι, Dem. διήνημι τι, Lys. vidisse aliquem, ἰδέν τινα, Plut. persancte, σμερνῶ ἢ μέγαν ὄρον διόνυμμαι, Lys.
 Deificatio, ἡ ἀπὸ βωσις, u, u, Herodian.
 Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τι, Isocr. deturbo, de honore, ἀποβῶμαι τῆς τιμῆς, Lucian. aliquem de possessione, ἐξείλω τινὰ, Dem. de saxo, i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινὰ, Dem.
 Dein, vide Deinde.
 Deinceps, ἐξῆς, Dem. ἐξῆς, τὸ λοιπὸν, μετὰ ταῦτα, id. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, Isocr. εἰς τὸ λοιπὸν, Xen.
 Deinde, εἶτα, invasit Thessaliam, ἐπέβη Θεσσαλίαν, Dem. prædicabas pugnas, εἶτα ἐλεγες μάχας, id. abusus est dono, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακίχρηται, Plat. primum—

deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, Dem. πρῶτον μὲν—ὑστερον δὲ· πρῶτον μὲν—εἶτα, id. πρῶτον μὲν—εἶτα, id. primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—εἶτα—τὸ τελευταῖον δὲ, id.
 Deitas, ἡ θεότης, u, Gregor.
 Dejungo, ἀποζεύγωμαι, ab aliquo, τινός, Æsch.
 Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπὸ τινος, Aristot. ἀπολιθάινω τινός, Themist. in morbum, καταφέρωμαι εἰς τὸ πάθος, Hipp.
 Delacero, καταμύσσω.
 Delacrimatio. Vide Deploratio.
 Delacrimo. Vide Defleco, Deploro.
 Delavo. Vide Lavigo.
 Delambo, ἀναλείρω, ἀπολείρω, Athen.
 Delamentor, θρήνηω, Herodian.
 Delapsus, καταπίσσω, πτώσιν, Herodian. celo, ὁ ἢ ἡ ἀουανοπέτης, Plut. a Jove, ὁ ἢ ἡ διοπετής, Herodian.
 Delasso, κοπῶ, delassor, κοπιώομαι, aliqua re, ἔκ τινος, N. T. ὑπὸ τινος, Aristoph.
 Delatio, ἡ ἐνδείξις, Dem. et accusatio, εἰσαγγιλία ἢ γραφή· facere delationem adversus aliquem, ποιῶσαι φάσιν κατὰ τινος· ἐγκλημα ποιῶν πρὸς τινος, id.
 Delator, ὁ ἀνυτῆς, u, Dem. ὁ ἐνδείξας, u, u, id. ὁ ἐνδείκτης, Synes. ὁ συκοφάντης.
 Delavo, καταμύσσω, Lucian.
 Delectabilis, ἀσπαστός, ἢ, ὄν, Herodian. τερπνός, ἢ, ὄν, Isocr.
 Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, u, Plut. ἡ θυμυδία, Lucian.
 Delectatio, ἡ τέρψις, Isocr. et voluptas, χάρις ἢ ἡδονή, Dem. et suavitas, βρασύνη ἢ ἡδονή, id. ἡ ἡδυσπάθεια, u, Lucian. ἡ εὐφροσύνη, u, Xen.
 Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, Isocr. εὐφραίνω τινὰ, Dem. συνδύνα τινὰ, Plut. hostes, ἡδονὴν ποιῶ τοῖς ἐχθροῖς, Dem.
 Delector, ἡδομαι, aliqua re, τινί, Dem. bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, Xen. voluptatibus, ἡδονῶν, Plato. laude, καλῶς ἀκῶν, Plut. bonis, χάρις ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, Xen. hospite, ἡδονῶν τῷ ξένῳ, Diod. esu carnium, ἀπενούω εἰς τὰ κρέα, Ælian.
 Delectus, ἐκλεκτός, ἢ, ὄν, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἐπιλέκτος, u, Polyb. delecti viri, αἰρετοὶ ἄνδρες, Lycophr. delecti a senatu, ἡρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, Dem. delectus juvenis ad militiam, ὁ λογάς, ἄδος, Thuc.
 Delectus, ἡ ἐπιλέξις, Appian. ὁ κατάλογος, Dem. ἡ ἐκλογὴ delectum habeo, καταλόγωμαι ὀπλίτας, Xen. καταλίγω τὰς μαχησομένους, Plut. in Italia, εἰς στρατίαν ἀρροῦζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, Herodian.
 Delegatio, ἡ ἐπιστοπή, Dem. ἡ ἐντολή, N. T.
 Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, Isocr. ἀποστέλλω, ἀποστέμνω.
 Delenio, καταβέλω, καταπραῖνω, iram alicujus, τινὰ τῆς ὀργῆς, Plut. aliquem sermone, πρῶτον τινὰ λόγῳ, id.
 Delco, ἐξαλείφω, nomen aliquod, πῆνμά τι, Dem. aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τῷ καταλόγῳ, Xen. amicitias, τὰς φιλίας, Isocr. maculam ignominie, ἀποστρέφωμαι τὴν ἀδοξίαν, Dem. calumnias, ἀποστρέφωμαι seu διαλύομαι τὰς διαβολὰς, id. ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, Isocr. tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαία, id. aliquid oblivione, λήθην ἐμποῖω τινός, Dem. παροιδώμαι τι τῇ λήθῃ, Lucian. aliquos internecione, παντελῶς ἀπὸ λυμῆ τινος, Dem. urbem, βίωας ἀναίρωμαι πόλιν, id. καθαιρέωμαι πόλιν, Herodian.
 Deletilis. Vide Delebilis.
 Deletio, ἡ ἐξαλείψις, u, u, ὁ ἀφανισμός, u.
 Deletor, ὁ λυμαντής, u, u, Xen.
 Delibatio, ἡ ἀπογευσις, u, u.
 Deliberatio, ἡ βουλῆ, Dem. ἡ βύλευσις, Aristot. ἡ σκέψις· instituo deliberationem de aliqua re, προστίθημι βουλὴν περὶ τινος· adversari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βυλιέσθαι· instituo deliberationem ante negotium, χράσομαι

μαι τῶ βαλεῖσθαι πρὸ τῆ πράγματος, id. Confer Concilium.
 Deliberativus, συμβουλευτικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Deliberator, ὁ βουλευτής, ἔ, Lucian.
 Delibero, βαλεῖσθαι, Dem. σκέπτομαι, de re aliqua recte, περὶ τινος καλῶς, Dem. ὑπὲρ τινος, id. non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quænam facienda sit, ὁ περὶ τῆ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τῆ, ποίαν τινὰ mecum, κατ' ἐμικτόν, id. cum amicis, quid mihi agendum sit, μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τὴν χρῆ μὲ ποιῶν, Thuc. quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδραῶμεν, Xen. utrum velim cum ipsis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βῆλομαι πολέμῳ αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶμαι, id. utrum oratio plane suppressenda sit, an vero, πότερον ἀφανέως παντάπασιν ἔσαι ἢ λόγος, ἢ, Dem.
 Delibo, ἀπογυῖσθαι, aliqui, τινός, Plut.
 Delibro, ἀποφλιῶν, ἀπολεπέζω, ἀπολέπω, Aristoph.
 Delicate, τρυφερῶς, ζευπτικῶς, Poll. διατινυόμενος, Xen. vivo, τρυφᾶν, Plut. vivo et luxu difflo, τρυφᾶν ἢ τῶ βίῳ διαβῆναι, Ælian. vivens, ὁ ἢ ἄβροδίατος, ἔ, Thuc. vestitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφᾶν, Isocr.
 Delicatus, τρυφερός, ἂ, ὄν, de homine et re, Aristot. ζευπτικός, ἢ, ὄν, Xen. delicatior feminis, ἀβρότερος γυναικῶν, Lucian.
 Delicias, ἡ τρυφή, ἦς, Dem. ἡ ἀβρότης, ἦτος, Xen. ἡ ἀβροσύνη, ης, Chrys. atque luxus, τρυφή ἢ περιουσία, Dem. in deliciis vivo, τρυφᾶν, id. deliciis adfluo, σπαταλάω, N. T. Confer Delicior.
 Delicior, τρυφᾶν, Dem. ζευπτομαι, Xen. διαβρόπτομαι, id. ἀβρόνομαι, aliquantum, ὑποτρυφᾶν, Plat. τρυφᾶν ἢ σπαταλάω, N. T.
 Delictum, τὸ ἔλλειμμα, Dem. τὸ ἁμαρτήμα, id. ἡ ἀραμαρτία, ας, Isocr. ἡ πλημμέλεια, ας, πᾶσι πεπλημμελημένα, ὡν incidere in delictum, περιπίπτειν ἁμαρτήματι involvere se isdem delictis, χερσὶν αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, id. delicta alicujus castigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτήμασι τινι, Dem. reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτήματι τινὶ ἐπιπλήττειν, id. Confer Peccatum.
 Deligo, as, ἔω, vulnus, τραῦμα, Xen.
 Deligo, is, αἰρέσθαι τι, Isocr. aliquid ducem, αἰρέσθαι τινα ἡγεμόνα, Dem. aliquid ex omnibus prosummi, τι ἔξ ἀπάντων, Isocr. ex omnibus optimum, ἐκλέγωμαι τὸ βέλτιστον ἔξ ἀπάντων, id.
 Delineatio, ἡ διαγραφή, ἦς, Plat. ἡ σημειογραφία τινός, id.
 Delineo, προγράφω, Isocr. ὑπογράφω, id. aliquid, διαγράφω τι, Polyb.
 Delingo, ἀπολείχω, Athen.
 Delinquentum, τὸ ἔλγλημα, ατος, τὸ ἔλγλητρον, ἔ, Eurip.
 Delinio, καταχρίω, Gal. suavitate, κηλέω, Plut. ἔλγω, μελίσσω.
 Delinitio, ἡ κήλησις, εως, Plut.
 Delinitivus, κατακληπτικὸς, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ἑλεγκτήριος, Plut.
 Delino, καταχρίω, Gal.
 Delinquo, ἁμαρτάνω, Dem. nulla in re, πλημμελέω περὶ ὁδῶν, Isocr. iu aliquem, πλημμελέω εἰς τινα, Xen. in multis, πολλὰ σφάλλαμαι, Isocr. πολλὰ ἁμαρτάνω, id. in leges, πράττω τὰ κεκαλωμένα, Ælian. Confer Pecco.
 Deliqueo, τίνομαι, Gal.
 Deliquesco, idem quod præced.
 Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, Plut. animi, ἡ λειποθυμία, ας, Herodian.
 Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.
 Deliratio, ἡ λήρησις, εως, Aretæus.
 Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, Xiphil. ἡ παράνοια, ας, Dem. ἡ ἀπόνοια, id.
 Deliro, ληρέω, Dem. ἀποληρέω, id. παραληρέω, Aristoph. prorsus, παντάπασι, Isocr. et insanio, παραφρονέω ἢ μαινόμεναι, Dem.
 Delirus, ὁ ἢ ἡ ληράδης, εως, Aristot. ὁ παραφρονήσεν, ὁ χρονόληρος. Confer Stultus.
 Delitio, διαλανθάνω, in silvis, ἐν δρυμοῖς, Herodian. κρύπτομαι ἐν ὕλαις, id.

Delitescio. Vide antecedens Delitio.
 Delitigo, φιλονεικέω.
 Delphin, ὁ δελφίν, ἴνος, Aristot.
 Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, N. T. τὸ ἱερὸν, Dem.
 Deludiflor, διαπαίζω, Plato.
 Deludo, ἐπιπαίζω, Hesych. καταπαίζω.
 Delumbis, ὁ ἢ ἡ ἀνευρος, ἔ.
 Delumbo, ἀσπενεύρω, Suid. ἐκνευρίζω, Dem.
 Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, Isocr. ἐντέλλομαι.
 Dememini, ἐπιλανθάνομαι, Plato.
 Demens, ὁ ἢ ἡ ἀφρων, ονος, Dem. ὁ ἢ ἡ ἔκφρων, ονος, Isocr. ὁ ἢ ἡ παράφρων, σκαῖος, ἂ, ὄν, Dem.
 Demensum, τὸ σιτομέτρον, ἔ, Naz. ἡ σιτομετρία, ας, Diod. Sicul.
 Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιῶν, Dem. ἐκφρόνως, id. ἀνοήτως.
 Dementia, ἡ ἀνοια, Dem. ἡ παράνοια, ἡ ἀπώγνια, ας, ἡ εὐθεία, ας, id. eo dementia venire, εἰς τῆτο εἰθῆναι ἀνοιας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀνασθησίας, μαρίας, Isocr.
 Dementio, παραφρονέω, Dem. ληρέω, μαινόμεναι, id.
 Demento, μαράνιν, aliquem, τινὰ, N. T.
 Demereo, περιποιέομαι, aliqui aliquid, τί παρὰ τινος, Dem.
 Demereo, εὐεργετῶν, aliquem, τινὰ, Dem. homines, ἀνθρώπους ἐξομιλῶ, Synes.
 Demergo, καταποντίζω, proprie in mare, aliquid, τι, Plut. et everso urbem, καταδύω ἢ ἐκτρέπω πόλιν, Dem. aliquem, καταδύω πτίζω τινὰ, Basil. navem demergi, πλοῖον καταδύω, Dem. ad illa usque, βρέχισθαι μέχρις ἑξῶν, Herodian.
 Demersio, ὁ βαπτισμός, ἔ, N. T. in mare, ὁ καταποντισμός, ἔ.
 Demorsor in mare, ὁ καταποντιστής, ἔ, Isocr.
 Demersus, καταποντισθεὶς, εἶσα, ἐν frumentum perit nave demersa, ἀπόλλυται σῖτος πλοῖοι καταδύοντος, Dem.
 Demetor, διαμετρέω, aliqui, τι, Dem.
 Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραβερίζω, ἀπαμάρομαι, Hesych. radicem generis, ἐξαμάρομαι ἢ ἔζω ἐν τῆ γένεσι, Sophocl.
 Demigro, μεσοκίχνομαι, Plato.
 Demigro, μεσοκίχνομαι, Lucian. e vita, ὑπεκχωρέω τῆ βίῃ, Plato.
 Deminuo, μείωω, aliquid, τί.
 Demirror, ὑπερτάγομαι, Suid. dicta, ἀναθαυμάζω τὰ λεγόμενα, Herodot. ὑπερθαυμάζω.
 Demisse, ταπεινός, Isocr. sentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν ἢ ταπεινὸν φρονέω, Dem.
 Demissio, ἡ κάθεσις, Galen. animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, N. T. ἡ ταπεινότης, Isocr.
 Demissus, καθιμένως, ἐνν, ἐνν, Thuc. animo, ὁ ἢ ἡ ταπεινοφρόν, ονος, N. T. ταπεινός, ἢ, ὄν, Isocr. demisso animo sum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, Dem. Isocr.
 Demitto, καθίρω, scalas, κλίμακα, Herodian. me ex alto, καθίρω ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, Xenoph. animum, καταβάλλω ἑμαυτὸν, Plut. aliquid funibus, χαλᾶω τι, N. T. ancoram, χαλᾶω ἀγκύραν velum, χαλᾶω ἴσιον in sportula per murum, χαλᾶω ἐν σπυρίδι διὰ τῆ τείχεως, N. T.
 Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, Dem.
 Demolior, κατασφραμομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, Aphth. vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδούς, Thuc. murum, καθαιρῶ τὸ τείχος, id.
 Demolitio, ἡ καθαιρέσις, εως, ἡ καταβολή, ἦς.
 Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ἔ, Thuc.
 Demonstrabilis, ὁ ἢ ἡ ἀπόδεικτος, Aristot.
 Demonstratio, ἡ ἀποδείξις, εως, Æschin.
 Demonstrative, δεικτικὸς.
 Demonstrativus, δεικτικὸς, ἢ, ὄν, ἐπιδεικτικὸς, ἢ, ὄν, ἀποδεικτικὸς, ἢ, ὄν, Aristot.
 Demonstrator, ὁ ἀποδείκτης, ἔ.
 Demonstro, δείκνω, aliquid, τι, Dem. ἀποδείκνυμι τι, Herodot. aliquid clare, ἀποδείκνυμι τι σαφῶς, Dem. ita clare, ut, ἐπιδεικνύω τι ἔτω σαφῶς, ὡς, id. meam virtutem, ἐλεγχοῦν δίδωμι ἀρετῆς, Isocr.
 Demordeo, ἀποδάσκω.
 Demorior, ἀποθνήσκω, Plato. Confer Morior.
 Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, Plat. in aliqua re, διαμιλλῶ πρὸς τι, Naz.

Demotius, ἀπολιανῶν, ἔσα, ἐν ἀσπενεύρω, ὡς, ἔς· ὁ ἀπελιανῶν τῶ βίῃ, Lucian.
 Demovco, ἀποκινῶ.
 Demulceo, κηλέω, Plat. ἐκμελιόσομαι, Basil. ἔλγω, auditores concinnitate numerorum, ψυχαραγῶν τὰς ἀέοντας ταῖς εὐρυβίαις, Isoct.
 Demum. Vide Denique.
 Demurmuro, ἀπομουρίζω.
 Demutilo, κολοῶ, Aristot.
 Demuto. Vide Mutui.
 Denarius, δεκαδικός, ἢ, ὄν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, Naz. nummus, ἡ δραχμὴ, Thuc. τὸ ὄνταρον, N. T. τὸ δεκάχραλον, Plut.
 Denascor, ἀποθνήσκω, Plat. Confer Morior.
 Denaso, ἰνομοτῶ, Suid.
 Denato, κατανήχομαι.
 Deno, ἀπαρνομαι, caedem, φόνον, Plut.
 Deni, οἱ, αἱ, ἂ, δεκά, Thuc.
 Denigratio, ἡ μελάνωσις, Naz. ὁ μελασμός.
 Denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.
 Denique, τοτελευταῖος vel τὸ τελευταῖον, Dem. τατελευταῖα vel τὰ τελευταῖα, id. εἰς τελευταῖον, Æschin. τὸ συνόλον, Dem.
 Denominatio, ἡ παρονομασία, ας.
 Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινί, Philo.
 Denoto, σημαῖω, Naz. significo, σημαῖω, Xen.
 Dens, ὁ ὄδης, Aristot. molaris, ὁ γομφίος, Xen. genuinus, ὁ κρονητή, ἦρος, Aristot. anterior, ὁ γελασίνος, Poll. ὁ τομειτός, εως, id. caninus, ὁ κυνόδης, ονος, Hippocr. dentium stupor, ἡ αἰμαδία, ας, Aristot. dentium stupore laboro, διαμωδῶ, id. dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, Diosc. dentium dolore laboro, ὀδονταλγία, id. dentes habens utrinque, ὁ ἢ ἡ ἀμφόδης, ονος, id. nullos, ὁ ἢ ἡ ἀνόδους, Athen. serratos, ὁ ἢ ἡ κερκασσοδούς, Aristot. prominentes, ὁ ἢ ἡ προόδους, Poll. tres, ὁ ἢ ἡ τριόδους, LXX. cæsertos, ὁ ἢ ἡ χαυλιόδους, Aristot.
 Densatio, ἡ πυκνωσις, εως, Plut.
 Densse, πυκνός, Athen.
 Densitas, ἡ πυκνότης, ἦτος, Plut.
 Denso, πυκνός, Plut.
 Densus, a, um, πυκνός, ἢ, ὄν, Theophr. ἀβρότος, α, ον, Thuc. δασύς, εἰς, σὺ.
 Dentale, ὁ γόνις, Hesych.
 Dentatus, ὀδοντωτός, ἢ, ὄν, Galen. ὀδοντωμένως, ἐνν, ἐνν, ferrum, σίδηρος, Poll.
 Denticulatus, idem quod Dentatus.
 Denticulus, ὄδης μικρός.
 Dentificium, ὁ ὀδοντοξέστης, ἔ, Poll.
 Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφύω, Hippocr. ὀδοντοποιέω, Poll.
 Dentiscalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, Poll.
 Dentitio, ἡ ὀδοντοφύα, ας, Paul. Ἐγ. ἡ ὀδοντοξέστης, εως, id. τὸ τῶν ὀδοντοποιούντων πάθος, Poll.
 Denubo. Vide Nubo.
 Denudo, ἀπογυμνῶ, Hesiod. γυμνῶ, aliquem aliquo, τινὰ τινος, Herodian. Confer Nudo.
 Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία. Confer Indictio.
 Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, Plut. παραγγέλλω τινί τι, id. alicui bellum, καταγγέλλω τινί πόλεμον, Dem. παραγορεύω τινί πόλεμον, id. per urbes, παραγγέλλω κατὰ πόλεις, Thuc.
 Denuo, αὖ, Dem. ἀδύς, id. πάλιν, id.
 Deoco, βαλοκοπέω, Aristot.
 Deonero, ἀποφορτίζω, Hesych.
 Deorsum, κάτω, vector, γίνομαι, Dem. ac sursum, ἢ ἄνω, Galen.
 Deosculor, καταφιλέω, manus et pedes alicujus, χεῖρας ἢ πόδας τινος, Xen.
 Depacisior, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τι πρὸς τινι, Xen. σύμβασιν ποίωμαι, Thuc.
 Depalmo, κουδιλίζω, Suid.
 Depango, κατασπίνω, aliquid alicubi, τι πρὸς τι, Aristot. aliquid in terram, τι εἰς γῆν, id.
 Depasco, καταπένομαι, regionem, τὴν χώραν, Isocr. καταπένω χώραν βοσκῆματι, Demosth. agrum, ἐτινέω τὸ χωρίον, id. ignis depascit urbes, πῦρ ἐτινέει τὰς πόλεις, Thuc. depascior, ἐπιβόσκομαι.
 Depastio, ἡ νημί, ἦς, Polyb.

Depauperō, πτωχίζω, LXX.
 Depecto, κτενίζω, Herodot.
 Depreculator, ἡ σὺλη, ης, Dem. ἡ σὺλησις, εως.
 Depreculor, ὁ ἀποσουλῆτής.
 Depreculor, ἀποσουλῆς, Chrys. κλέπτω τὰ κινῶν, Dem.
 Depello, ἀπαθίω, Thuc. παρῶν, Dem. aliquid ab aliquo, ἀπελαίνω τινά τινας, id. ἀποπέσομαι τινά τινας, Plut. aliquid de regno, ἐκβάλλω τινά τῆς ἀρχῆς, Dem. gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς ἀύχρῃσι ἐπαιρούμενον, Herod.
 Dependeo, ἐκκρεμάννμαι, ab aliquo, τινός· ἐκκοιμάμαι τινος, N. T. ἐξαρτάομαι τινος, Lucian. a virtute alicujus, ἀρτάρμαι ἀνδρείας τινός, Herodian.
 Dependo, ἐκτίω, penam alicui, τίσιν τινί, Dem.
 Dependulus, ἐκκρεμάμενος, ἐνη, ἐνον.
 Deperto, ἀποβάλλω, aliquid, τι, Plut. et ererto urbem, ἀπόλλυμι ἔξ ἀνατρέπω πόλιν, Plato.
 Depereo, ἀπόλλυμαι, Aristoph. morior, ἀπονήσκω, Plat. vehementer amo aliquid, ἐπιμαίνομαι τινι, Philo.
 Depetigo, ὁ λιχῆν, ἦνος, Diosc. depetigine laboro, λιχηνῶς, Theophr.
 Depexus, κτενισθείς, εἴσα, ἐν.
 Depictus, ὁ ἔξ ἡ κατάγραφος, ε, ὁ ἔξ ἡ κατάγραφος, ε, Lucian.
 Depilatus, ἐκτριχρωθείς, εἴσα, ἐν, ἀποσουλῆμένος τὴν χαίτην, Poll. ἀπιφιλωμένος τὰς τρίχας, id.
 Depilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀφρίξ, χος, Poll. ὁ ἔξ ἡ ἀπομας, idem.
 Depilo, κατατίλλω, LXX. ἀποτίλλω, φιλόω.
 Depingo, καταγράφω, aliquid, τι, Pausan. coloribus, χρωματίζω, Synes. imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτῆ μεγίστην γραφῶν, Herodian.
 Deplanto, ἀποφυτεύω, Aristot.
 Depleo, ἐξαντίζω, Lucian. ἀπαντίζω.
 Deplorandus, a, um, ὀλοφροσῆς, ἐα, ἐον.
 Deploratus, κατακεκλημαμένος, ἐνη, ἐνον, incurabilis, ὁ ἔξ ἡ ἀνήκεστος, Dem. a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Plut.
 Deploro. Vide Defleō.
 Deplumis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀπιλος, Suid. ὁ ἔξ ἡ ἄπτερος.
 Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.
 Depluo, κατομβρόω.
 Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὄπλα ἐς μέσον, Xenoph. dictaturam, κατατίθημαι τὴν μοναρχίαν, Plut. argentum apud aliquid, ἀργυρίον τινι, Isocr. pecuniam, παρακατατίθημαι χρήματα, id. inimicitias, ἐχθρῶν ἀποτίθημαι, Plut. ἐχθρῶν ἀπαλόμαι, Isocr.
 Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, Hermog.
 Depopulator, ὁ πόρθητής.
 Depopulor, πορθεῖω, maritimas regiones Lacedaemae, τὰ ἐπιβαλῶσιμα χωρία τῆς Λακωνικῆς, Thuc. vicos et parvas urbes, διαπορθεῖω κώμας ἔξ μικρὰς πόλεις, Plut.
 Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ἦς, Thuc. ἡ ἐκφόρησις.
 Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σίτον φρατεύματι, Thuc. aliquid in insulam, ἐκφορέω τινά εἰς τὴν νῆσον, Lucian. aliquid in navem, ἀποκομίζω τινά ἐπὶ τὸ πλοῖον, Isocr. laudem, λαμβάνω δόξαν, id. exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, Herodian.
 Deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τι, Dem.
 Depositio, ἡ καθάβησις, ἡ θῆσις, Plato.
 Depositum, ἡ καταθήκη, Isocr. ἡ παρακαταθήκη, Thuc. ἡ ὑπόθηκη, Dem. relinquere posteritati, παραθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνημένοις, id. accipere, λαμβάνειν, id. δεχθῆναι, Isocr. repossere, ἀπειτεῖν, Dem. reddere, ὑπόδῃναι, Arist.
 Depostulo, ἐξαιτέω, Dem.
 Depraedatio, ἡ σὺλη, ης, Dem.
 Depraedor, ἀποσουλῶν, Chrys. aliquid, λαφύρα γράφω τι, Plut.
 Depraerlior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, Xen.
 Depravate, διεστραμμένος.
 Depravatio, ἡ διαστροφή, ἦς, Theophr.

Depravo, διασφίω, τι, Theophr. aliquid, κακουργῶ τινά, Xenoph. scripturas, σφελῶ τὰς γραφάς, N. T. Confer Corrumpo.
 Deprecabundus, ἐκτενῶν, εως, ον.
 Deprecatio, ἡ δέησις, εως, Dem. pro reo, ἡ παραίτησις, εως, id. ἡ ἐξαιτήσις, εως, id. pro aliquo, δέησις ὑπὲρ τινος, Dem.
 Deprecator, ὁ παραιτητής.
 Deprecor, ἀπύχομαι, aliquid, τι, Dem. ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι, Dem. ne quid inimicis accidat, τι τοῖς ἐχθροῖς, Synes. veniam posco, παραίτημαι, Dem. pro aliquo, ἐξαιτήμαί τινι, id.
 Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τι, Dem. injuste facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικῶντα in ipso facinore, ἐπ' αὐτοφωρῶν λαμβάνω τινά τῶ πράγματι αὐτῷ ἄδικω τινά, id. intelligo, μαρβάνω, id. διαγινώσκω, id.
 Deprehensio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.
 Depressio, ἡ καταπίεσις, εως.
 Deprimo, καταπίεζω, aliquid injuste, ἐλαττώω τινά παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. ὑποβάλλω, καταπιῶν.
 Depromo, προκρηρίζω, τι, Lucian. ex cella penuria, προφέρω ἐκ τῆ ταμίης, Isocr.
 Deproporo, καταστυδῶν, rem, τὸ πρᾶγμα, Aeschin.
 Depso, ἀψέω, Hesych.
 Dupescudo, ἀπαναισχυντέω, LXX.
 Dupugatio, ἡ καταμάχη, ἡ διαμάχη, adversus aliquid, ἡ ἀντιμάχησις.
 Dupugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπὲρ τινος, Plato. pro aliquo, cum aliquo scu adversus aliquid, ὑπὲρ τινος, πρὸς τινά, Plut. adversus aliquid, repugno alicui rei, πρὸς τι, Dem.
 Depulsio, ἡ ἄρῳσις, ἡ ἀποτομή, Isocr.
 Depurgo, ἀποκαθαίρω.
 Deputatio, ἡ ἀποκοπή, ἦς.
 Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τι, Xen. existimo, νομίζω, Dem.
 Derado, ἀποξέω, καταξέω, Plut.
 Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.
 Derelictus, ὁ ἔξ ἡ κατάλειπτος, ε, pro derelicto habere, ἀποτίθεσθαι, N. T.
 Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, Plat. gloriam, δόξαν, Dem.
 Derепente, ἐξαίφνης, Dem. ἐκ προσπαῖς, Aristot. προσπαῖος, id.
 Derepo, ἀφρίσσω.
 Derideo, καταγελῶ, aliquid, τινά, Dem. τινός, Isocr. τινί, Herodot. pacem, τῆς εἰρήνης, Isocr. derideri ab hostibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, id. ab adulteribus, ἐπίχρηστον γίγνεσθαι τοῖς κλέεζι, Dem. facio ut quis derideatur, deridendum aliquid propino, καταγέλαστον πεῖνω τινά, Plato.
 Deridiculus, ὁ ἔξ ἡ καταγέλαστος, ε, Plato. ὁ ἔξ ἡ ἐγκαταγέλαστος, ε, Aeschin. ὁ ἔξ ἡ ἐπίχρηστος, ε, Dem.
 Derisio, ὁ κατάγελας, ωτος, Xen. τὸ καταγέλασμα, Poll.
 Derisor, ὁ καταγελῶν, Xen. ὁ σκάπτης.
 Derivatio aquarum, ἡ ὀχευία, εως, Theophr. grammatica, ἡ παραγωγή, ἦς· criminis in aliquid, ἡ μετὰστασις, εως, Andoc.
 Derivativus, ὁ ἔξ ἡ παράγωγος, Gramm.
 Derivo aquam, παραχέτω, Plut. et ut Grammatici, παράγω aquam fossis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασι εἰς τὸ πεδῖον, Plut.
 Derodo, ἀποτρώγω, Laert.
 Derogatio, ἡ ἀφαιρέσις, εως, Plut.
 Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, Dem. alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, Isocr.
 Deruncatio, ὁ βοτανισμός, ἔ.
 Deruncino, βοτανίζω.
 Desavio, ἀγγραῖω, Plut.
 Desalto, ἀπορχέομαι, nuptias, i. e. saltando imperite perdo, τὸν γάμον, Herodot.
 Descendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τῆ ἵππου, Xenoph. ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, Thuc. minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέςτερον εἰς χώραν τινά, Dem. κατατρέχομαι.
 Descensio, ἡ καθάβησις, ad inferos, ἡ εἰς ἄδη, Isocr. ἡ κάθοδος, ε, Plut.

Descensus, idem quod anteced.
 Descisco. Vide Deficio.
 Describo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τι ἀπὸ τινος, Athen. i. e. delineo, διαγράφω, Plato.
 Descriptio, ἡ ἀπογραφή, Dem. τὸ διάγραμμα, id. tributū, ἡ ἐπιγραφή, Poll. rudis rei, ἡ ἀπογραφή, Plato. περιήγησις.
 Descriptum, τὸ ἀπογραφῶν, Dem. τὸ ἀντίγραφο, id.
 Descriptus, ὁ ἔξ ἡ ἀπογράφος, ε, Laert.
 Deseco, ἀποτίμνω, aliquid, τι, Plat. ἀποκίστω τι, Xen. serra, ἀποτρέπω.
 Descetio, ἡ ἀποτομή, ἦς, ἡ ἀποκοπή, ἦς.
 Desero, ἀπολείπω, aliquid, τινά, Dem. καταλείπω τινά, Aristot. ordinem, λείπω τάξιν, Dem. vadimonium, φυγοδικίαν, id. campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τῆ πεδῖος, Herodian.
 Desertio, ἡ ἀπόλειψις, Dem. ordinis, ἡ λειποταξία militiae, ἡ ἀστρατεία desertionis sive deserti ordinis crumen, τὸ λειποτάξιον, id.
 Deseritor, ὁ ἀπολείπων, ordinis, ὁ λειποτάκτης, Dem. ὁ ἄτακτος, ὁ ἀσύντακτος, militiae, ὁ ἀσφραγίσις, ε, id.
 Desertum, ἡ ἔρημος, ε, N. T. ἡ χώρα ἐρήμη, Xenoph. ἡ ἐρημία, εως, N. T.
 Desertus, ὁ ἔξ ἡ ἔρημος, vel etiam ἔρημος, ἡρη, ἡρη, deserta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, Xen. ἔρημη ἔξ ἀνθρώπων γῆ, Lucian. ab auxilio, ἔρημος βοσκεία, Plut. ἔρημος βοηθήστος, Isocr. desertum esse a sociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, Dem. omnino desertum esse, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, id.
 Descrio, διακρίνω, alicui, τινί, Xenoph. δαλεύω τινί, id. ὑπεργίω τινί, Plut.
 Deses, ὁ ἔξ ἡ ῥάθυμος, Plut. Confer Piger.
 Desico, καταξερῶναι, Theophr. ἀποξερῶναι.
 Desideo, κάθημαι, Dem. ῥαθυμῶς, id. et otium ago, ἀργέω ἔξ σχολάζω, id.
 Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ἡ, ὄν, Aristot. ὁ ἔξ ἡ πολυπόθητος, ε, Lucian. ὁ ἔξ ἡ ἐπιπόθητος, ε, N. T. ποθητός, ἡ, ὄν.
 Desideratio. Vide Desiderium.
 Desideratus. Vide Desiderabilis.
 Desiderium, ὁ πόθος, patria, τῆς πατρίδος, Dem. flagro desiderio alicujus, φέρομαι πόθω τινός· teoor desiderio alicujus, προσέτι μοι πόθος τινός· incido in desiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινός· alicujus rei, τὸ ἐπιθυμητόν τινος, id. ἐπιθυμῶσις τινος, Aristot. ἡ ἐπιπόθησις τινος, N. T. ἡ ἐπιποθία τινός, ibid.
 Desidero, ποθέω, aliquid, praesentiam alicujus, παρουσίαν τινός, Dem. mediocria, ἐφιέμαι τῶν μετρίων, id. plura, ὀρέγομαι πλείονος, Isocr. aliquid, ἐπιθυμῶ τινός, Dem. ἐπιποθέω τι, Lucian. ἱμεῖρομαι, Hom.
 Desidia, ἡ ῥαθυμία, Dem. Confer Sognitia.
 Desidiosus, ῥαθυμῶς.
 Desidiosus, ὁ ἔξ ἡ ῥάθυμος, Plut. Confer Piger.
 Desido, κἀδίζω, Isocr.
 Designatio, ἡ ὑποτύπαισις, ἡ ὑπογραφή, ἦς, Plat. magistratus, ἡ ἀπόδειξις.
 Designator, ὁ ἀποδείκτης, ε.
 Designatus, a, um, ἀποδειγμένος, ἐνη, ἐνον, consul, ἀναρρήθεις ὕπατος, Plut.
 Designo, primis lineis describo, ὑποτυπῶ, Aristot. προγράφω, Dem. ὑπογράφω, Isocr. eligo aliquid belli decem, τελείω τινά στρατηγόν, Dem. ἀποδεικνύμι τινά στρατηγόν, Herodian. aliquid imperatorem, ἀναγορεύω τινά σεβαστῶν, id. σημειῶμαι.
 Desilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τῆ ἵππου, Xen. e curru, ἀποπηδῶ τῷ ἄρματι, Plut. in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, Aristot.
 Desino, λήγω, a laboribus, seu laborare, τῶν πόνων, Isocr. jubere, ἀνίημι προσάπτων, Dem. de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τῷ λέγειν περὶ τινος, id. a bello, παύομαι τῷ πολέμῳ, Isocr. in aliquid, ἀπολήγω εἰς τι, Aristot. ab exercitiis, μετέβημι τὸν γυμνασίον, Plat. ab aliqua re, ἀφίσταμαι τινός, Dem.
 Desipiens. Vide Delirius.
 Desipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.
 Desipio, παραφρονέω, Isocr. Confer Deliro.
 Desisto,

Desisto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινός, Dcm. Confer Desino.
 Desitus, ἀπολειφθεὶς, εἶσα, ἐν.
 Desolatio, ἡ ἐρημωσις, εως.
 Desolator, ἡ ἐρημωτής, ὤ.
 Desolo, ἐρημῶ, urbem, πόλιν, Thuc.
 Despecto, ἡ παρόρασις, εως, Apocr.
 Despecto, πικρὰ καλοῦμαι.
 Despectus, τὸ καθόραμα, contemptus, ἡ παρ-
 ὄρασις. Confer Contemptus.
 Desperans, ὁ ἐξ ἡ ἀνελπίστως, ε, Thuc. ὁ ἐξ ἡ
 ἄβυμος, ε, Dem.
 Desperanter, ἀνελπίτως, Isocr.
 Desperatio, ἡ ἀνελπίσις, Basil. τὸ ἀνελπίστον,
 Thuc. ἡ ἀβυμία, Dem. ἡ ἀπόνια· desperationem
 injicere alicui, ἀβυμιον ποιεῖν τινος, id.
 in extrema desperatione versari, ἐν τῷ ἀνελ-
 πίστῳ σαλεύειν, Hesiod. εἶναι ἐν πολλῇ ἀβυμίᾳ
 ἐξ ἀπογνώσει. Herodian.
 Desperatus, ὁ ἐξ ἡ ἀνελπίστως, ε, Isocr. ἀπεγνω-
 σμένος, ἐνη, ἐνον, Plut.
 Despero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινός, Galen.
 de aegroti, τὸν νοσούντα, id. de praesenti re-
 rum statu, ἀβυμιον τοῖς παρῶσι πράγμασι,
 Isocr. omnino de aliquo, ἀπογνώστως πυν-
 τᾶσαι τινός, Dem. Confer Desperatio.
 Despicabilis, ἐκαταφρόντος, ε, Lucian.
 Despicio, καταφρόνως, aliquem, τινὰ, Thuc.
 Confer Contempto, deorsum adspicio, καθο-
 ρῶ, aliquid, τι, Plut.
 Despicor. Vide Contempto.
 Despolio, ἀποσουλῶ, aliquem, τινὰ, Chrys.
 ἀπογυμνῶ, ἀπαδῶ.
 Despondeo, ἐγγυμῶ, alicui uxorem, τινὴ γυ-
 ναῖκα, Dem. mihi aliquam, νυμφεῖον τινὰ,
 Isocr. aliquem alicui, ὁμολογῶ τινὰ τινι,
 Xenoph. καθομολογοῦμαι τινὰ τινι, Plut. anim-
 um, ἀπεγνωκῶς ἐχῶ. Confer Despero.
 Desponsatus, καθομολογημένος, ἐνη, ἐνον, Plut.
 Desponso. Vide Despondeo.
 Despretus. Vide Contemptus.
 Despumo, ἱσπαρίζω, N. T. ἀπαφρίζω, ἔξαφρίζω.
 Despuo, καταπύω, contemno aliquid, seu in
 aliquo, τινός, Dem. aliquem, διαπύω τινὰ, id.
 Desquamio, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.
 Destillatio, ὁ κατασχυμῶς, ὤ, ἡ ἀπόστῆξις, εως,
 Theophr.
 Destillo, κατασάζω, Lucian. destillat aurum
 ab eorum verbis, ἀποσάζει χρυσὸς τῶν λόγων
 αὐτῶν, id. mel a foliis, ἀπολείβει μελὶ ἀπὸ
 φύλλων, Diod. Sic.
 Destinatio, in scopum, ὁ σκοπασμός, ὤ, Plut.
 animi, ἡ προαίρεσις, εως, Herodian.
 Destino, τάττω, aliquam ad aliquid, τινὰ ἐπὶ
 τι, Plut. alicui aliquid, τινὰ τι, Dem. aliquid
 ad aliquid, ἀποτάττω τι εἰς τι, Polyb. aliquem
 ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατόν
 τινος, Ælian.
 Destituo, ἀπολείπω, infelicem, δυστυχῆντα, Plut.
 fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη
 ἐσφλεγε τὴν γνώμην αὐτοῦ, Herodian. Conf. De-
 sero. destituit, ἀπορεύω, pecunia, χρημάτων,
 Isocr. verbis, λόγων, id. necessariis, τῶν ἀναγκ-
 αίων, seu τῶν ἐπιτηδείων, id. εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ
 πολλῇ seu πᾶσῃ, Dem. Isocr. occasione,
 ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, id. aliqua re, ὑστερίζω
 τινός, id. ἀποτυχάνομαι τινος, Ælian.
 Destituito auxilii, ἡ ἀβοήθεια, εως, LXX. soli-
 tudo, ἡ ἐρημία, Isocr.
 Destringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τι, Lucian.
 Destruo, ἀποσκευάζω, Plut. urbem, ἀίστημι
 πόλιν, Dem. ἀνατρέπω πόλιν, Isocr. item ἐκ-
 σφίρω, Hom. ἐκαπθῆναι, Eur. aliquid, κατα-
 βάλλω τι, Isocr. refuto, ἀνοσκευάζω, ἀπο-
 σκευάζω, aliquid, τι, Naz.
 Desudatio, ἡ ἀφιδρωσις, εως.
 Desudo, ἀφιδρῶ, Aristot. in aliqua re, καταρ-
 γάζομαι τι, Plato.
 Desuefacio, ἀπέθίζω, aliquem aliqua re, τινὰ
 τι, Æschin.
 Desuefio seu Desucisco, ἀπέθίζομαι.
 Desuctudo, ἡ ἀθήσια, Lucian.
 Desuetus, ὁ ἐξ ἡ ἀθήτης.
 Desultor, ὁ ἀμφοιστός, Ælian.
 Desultorius, κίλιστικὸς, ἡ, ὄν, equus, ὁ κίλις,
 ἡτος, Pandect.

Desultura, τὸ κίλισμα, εως.
 Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἔδενός, Dem.
 Confer Deficio, commodis alicujus, ἀφίσταμαι
 τῶν τινι συμφερόντων, id.
 Desumo, ἀναλαμβάνω, Dem.
 Desuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὸ ἐπιβάλλω,
 Herodian.
 Detego, ἀποστρέφω, N. T. revelo, ἀποκαλύπτω,
 ibid.
 Detendo, ἀνίημι, Xen.
 Detentio, ἡ καθύξις, Aristot. ἡ κατοχή, Gal.
 Deter, πονηρός, ἂ, ἐν, deteriore conditione sum
 aliquid, ἐλαττοῦμαι τινός, Dem. deterioribus
 pareo, ὑπὸ χειρόν ἀρχομαι, Plato.
 Detergeo, ἀπομάω, cicatrices, ἑλᾶς, Diosc.
 calumnias, ἀποστρέβομαι τὰς διαβολὰς, Diod.
 Sic. Confer Abstergeo.
 Detergo, idem quod antecedit.
 Determinatio, τὸ πέρασ, ατος, Dem. ὁ ὄρος, ε,
 idem. ὁ ἀφορισμός.
 Determino, ὀρίζω, Dem. προσγράφω ὄρον, id.
 Detero, καταστρέβω, Thuc. ἀποστρέβω.
 Deterreo, ἀπίρωμι, aliquem ab aliqua re, τινὰ
 τινος, Plut. a consulendo, τινὰ ἀπὸ τῆ συμ-
 βουλεύειν, Isocr. aliquem a peccatis, ἀπο-
 τρέπω τινὰ τὸν ἀμαρτημάτων, id. aliquem a
 gerenda rebum. τινὰ τὰ τὴ κινὰ πράττειν,
 Plut.
 Deterritus, ὁ ἐξ ἡ ἐκφοβῶς.
 Detestabilis, βδελυκτός, ἡ, ὄν, N. T.
 Detestatio, ἡ βδελυγμία, ες, Chrys.
 Detestor, καταφροῦμαι, patriam, τῇ πατρίδι,
 Dem. tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς
 ἐπὶ τέρατι, Lucian. cades, μυσάττομαι τὰς
 σφαγὰς, id. βδελύσσομαι.
 Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, Plat. παρα-
 τείνω τινι, Plut. aliquem ab aliquo, ἀπέριω
 τινός, id.
 Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον,
 Herodian. capillos quos habuit, totondit,
 ὃν εἶχε τριχῶν, ἀπειρερατο, id.
 Detono, καταφρονῶ.
 Detorno, ἀποτορῶ.
 Detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τὸ πρὸς τι,
 Plut. in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, Lucian.
 Detraho, ἀφαιρίζω, aliquid alicui, τινὴ τι,
 Isocr. obtrecco alicui, διασύρω τινὰ, Dem.
 Confer Calumnior, Cavillor.
 Detrectatio, ἡ ἀνένεσις, εως.
 Detrectator, ὁ ἀνενηστῆς, ὤ.
 Detrecto, ἀνενησῶ, aliquid, τι, Dem. aliquid
 facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, Xen.
 preces, ἀπολέγωμαι τὴν δέσπον, Plut. munus,
 ἀγόμεαι χρεῖαν, Dem. pugnam, ὀνύω τὴν
 μάχην, Herodian. negotium, πειραιτόμαι
 τὸ ἔργον, id. imperia, ἀφηνιάζω, id. Confer
 Aversor, Fugio.
 Detrimentosus, βλαβερός, εἰς, ὄν, Plat. Confer
 Noxius.
 Detrimentum, τὸ ἀτόμιμα, damnum, ἡ ζη-
 μία, inagnum, μεγάλην, Dem. summum,
 ἐσχόστη et damnum, ἐ βλάβη. adferre alic-
 ui, ζημίαν φέρειν τινι, id. Confer Damnum.
 Detruo, ἀποκῶ, Thuc.
 Detruncatio, ἡ κατακοπή, ἡς, Theophr.
 Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τι, Theophr.
 κολῶν τι, id. κολοῦμαι.
 Detumco, ἀπογυμῶμαι.
 Deturbo, ἀποβάω, Thuc. παραβάω, Naz. ἀπε-
 ράσσω, Hom. cvection, ῥίπτω ἀφῆντα, He-
 rodian.
 Deturpo, καταισχύνομαι, Plut. aliquid, μολύνω τι,
 Isocr.
 Devasto, πορῶ, regionem, χωρίον, Thuc. do-
 mos, οἰκίας, Xen. ἀποικοδομῶ, Thuc. vicos
 et parvas urbes, διασπορῶ κώμας ἐξ πόλεως
 μικρὰς, Plut.
 Devclo, καταῶ, Plut. καταφῶ, frumentum
 alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, Thuc.
 Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τι, Plut.
 Devencor, πέσομαι, aliquem, τινὰ, Plato.
 Devencio, καθήκω, Æschin. ad tyrannidem po-

tentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἔξασθαι, Herod. ali-
 quo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, id.
 Ptolemaidem, κατανατῶ εἰς τὴν Πτολεμαίδα,
 N. T. audacia devenit in dementia, τὸ
 τολμῶν κατανατῶ εἰς τὴν ἀνοίαν, Polyb. Con-
 fer Venio.
 Devenusto, idem quod Deturpo.
 Devergentia, τὸ καταφῆξις, εως.
 Devero, καταπαίζω.
 Devestitas, τὸ καταφῆξις, τὸ κάπαντες.
 Deventus, ὁ ἐξ ἡ κατάντης, εως, Suid. ὁ ἐξ ἡ κατα-
 κλινῆς.
 Devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινὰ, Xen. dolia
 inter se, συνδῶ σκευὴ ἀλλήλοισι, Herodian. in-
 sulas inter se benevolentia, συνάπτω τὰς νή-
 σους πρὸς ἀλλήλους ἐνώσια, Philostr.
 Devincio, κινῶ, aliquem, τινὰ, Xen. κατανατῶ
 τινὰ, Plut. voluptates, κρατῶ τῶν ἡδονῶν,
 Xen. devincor segniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως,
 Herodian.
 Devio, διαμαρτῶμαι τῆς ὁδῆς, Thuc. διαμφοδῶ,
 Eust.
 Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις.
 Devirgino, ἀποπαρθένω, ἀποπαρθένω, διαπαρ-
 θενῶ, Athen. aliquam, διακορῶ τινὰ, He-
 rodot.
 Devitatio, ἡ ἐκφυγῆσις, εως, ἡ ἐκφυγή, ἡς· mali,
 ἡ ἐκκλισις τῷ κατῷ, Bas.
 Devito, ἐκφυγῶ, aliquid, τι, Plat. ὑπεστέλλω
 μοι τι, Isocr. ἐκκλίνω.
 Devius, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδῆς.
 Deunx, τὸ ἐνδεκαόγιστον, ε.
 Devoco, κατακαλέω.
 Devolo, καθίσταμαι.
 Devolveo, κατακυλῶ, ab aliquo, ἀπὸ τινος, Xen.
 vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκευὴ τινι, Hero-
 dian.
 Devoro, κατασθῶ, aliquem, τινὰ, Plut. taurum,
 κατασφῶ τᾶρον, Athen. καταστῶρα.
 Devotio, ἡ κατευχῆ, ἡς, Plut. imprecatio, ἡ
 ἀρά, ἂς, Dem.
 Devotus, a, um, ὁ ἐξ ἡ κατέρωτος, ε, Dem.
 Devoceo, κατεύχομαι, Plut. καθιερῶ, me ip-
 sum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος, Plut. me ipsum ad faciendum
 aliquid, ἀνακαίματιζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, N. T.
 diris imprecationibus aliquem, καταφροῦμαι
 τινος, Aristid. alicui, τινι, Dem.
 Deuro, ἐκπυρῶ.
 Deus, ὁ Θεός, ὤ, Dem. optimus maximus, ὁ
 μέγιστος· summus, ὕπατος. Nunen divinum,
 Θεὸς ἐξ δαίμων, id. Θεὸς ἐξ δαιμόνιον, id. vis
 celestis et divina, δαιμονία δύναμις, Isocr.
 potestas Deorum, δύναμις Θεῶν, Dem. ἰσχύς
 τῷ δαίμονος, id. Dii meliora, εὐφῆμαι, Plat.
 μηδὲν βλάσφημον εἶπε, Aristot. ita Deos mihi
 velim propitios, νῆ πᾶς Θεός, Dem. ita me
 Jupiter et omnes Dii ament, νῆ τὸν Δία ἐξ
 ἀστᾶτος Θεός· per Deos, quis ita stolidus
 est? πρὸς Θεῶν, τίς ἔστω εὐθέης ἐπι· proli
 Jupiter, ὦ πρὸς τῷ Διός. Deus avertat, μὴ
 γένοιτο, id. ὦ μὴ συμβαίη· Deus avertat ma-
 lum a republica, μὴ ἔστω γένοιτο κακῶς τῷ
 πόλει. Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπο-
 λείψαν κακὸν κακῶς· Dii male faciant ei,
 Θεοὶ ἐξολοθίσαν αὐτόν, id. Dei voluntate et
 potentia, Θεὸ γνάμωξ ἡ δύναμις, Herodian.
 Deo favente, Deo juvante, aliquem inva-
 dere, σὺν Θεῷ ἐπίνοι ἐπὶ τινος, Thuc. cum
 Deo, divino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαί-
 νειν, Xen.
 Dextans, τὸ δεκαόγιστον, ε, Vct. Gloss.
 Dexter, δεξιός, ἂ, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἐπιδξίσιος, ε,
 id.
 Dextera, seu Dextra, ἡ δεξιὰ, Dem. dextram
 porrigere seu protendere, προστείνειν δεξιάν,
 id. injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιάν, id.
 dextra prehendo aliquem, δεξιόομαι τινος,
 Aristoph. dextram do, δίδωμι δεξιάν, Æs-
 chin. a dextra, ἐκ δεξιᾶς, Aristoph. δεξιό-
 δην, Hesyel. dextram versus, ἐν δεξιᾷ, Ari-
 stot. ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, id.
 Dextere, δεξιῶς, Lucian. ἐπιδξίσιος, Athen.
 bene, εὐσχύως, Herodian.
 Dexteritas, ἡ δεξιότης, Plut. ἡ ἐπιδξίσιος, id.
 ingenii, ἡ δεξιότης, Thuc. ἡ εὐφῶια, Philo.
 [G] Dextinus, τῆ

Dextimus, a, um, ὁ 8^{ος} ἢ ἐπιπέμτος, v, Aristot.
 Dextra. Vide *Dextera*.
 Dextrale, τὸ πρὸς δεξιὰν, v, LXX.
 Dextrorsum, ἐν δεξιῷ, Aristot.
 Diabolus, ὁ διάβολος, v, N. T.
 Diaconus, ὁ διάκονος, v, N. T.
 Diadema, τὸ διάδημα, Plut. diademate caput revincio, ἐπιδέσσει τὴν κεφαλὴν διαδέω, Lucian. impono, διάδημα περιτίθημι, Herodian. duobus diadematis utor, χράσομαι δυοὶ διαδήμασι, id.
 Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ἡς, Plato.
 Dialecticus, διαλεκτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Dialectus, ἡ διάλεκτος, v, Plut.
 Dialogus, ὁ διάλογος, v, Aristot.
 Diameter, ἡ διάμετρος, scil. γραμμῆ.
 Diana, ἡ Ἄρτεμις, ἰδος, Lucian.
 Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, Galen.
 Diarium, ἡ ἡμέρας, Plut. τὸ ἡμέρων, Philo.
 Diarrhoea, ἡ διάρροια, ας, Galen.
 Diatriba, ἡ διατριβή, ἡς, Plut.
 Dica, ἡ δίκη, Xen. dicam intendo, δίκην λαγχάνω impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί dicam, sc. causam dico, δίκην εἶπον, Xen.
 Dicitas, ἡ εὐπραγία, ας, N. T.
 Dicalculus, a, um, σκαπτικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Dicastrium, τὸ δικαστήριον, v, Dem.
 Dicax, ὁ 8^{ος} ἢ φιλοσοφικῶς, v, Herodian. εὐπράγξιος ἢ σκώπτειν δυνάμενος, Dem. ὁ σκώπτεις, Suid.
 Dico, as, ἰερῶν, Deo, τῷ Θεῷ, Herodian. alicui, ἀνατίθημι τινι, Diosc. ἀπερώω τινί, Plut. trado me alicui, δολύω τινί, Xen. Confer *Consecro*.
 Dico, is, λέγω, alia alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, Plut. hæc tibi, ταῦτά σοι, Xen. ista de te, ταῦτα περὶ σε, id. ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινί, Dem. συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινός· aliquid pro concione, δημορηγοῦν τί· aliquid exempli causa, ἐξῆς τι παραδείγματος· ἔνεκα· pro dignitate de re, ἀξίως περὶ τινος διερχομαι, id. de re aliqua, suaviter, concinne, et elaborate, εἶπον περὶ τινος ἐπιχωρίως, ἢ μωικῶς, ἢ διαπεινημένως, Isocr. modeste de me ipso, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἑμαυτοῦ, id. sententiam meam de re aliqua, ἀποφαινομαι τὴν γνώμην περὶ τινος, Xen. id, quod res est, τὸν ἰόντα λόγον λέγω, Herodot. diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, id. dicendi peritus, qui scit bene loqui, εἰδὸς ἂν δὲ λέγειν, Æl. εἰδὸς τὰ λεκτικὰ, id. dictu nefas, ἢ Φεμῶν ἐστὶ φάναι· quod ne dictu quidem fas est, ὁ μὴ εἰπὴν τινι φέμεις, Plat. ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπὴν dic, φέρε, Dem. ne quid dicam gravius, ἢ σπλιον ἄνδρ προσίδημι, Aristid. dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τῷ περὶ τινος λέγειν, Dem. παύω τὸν λόγον, Xen. dici vulgo, διαγυγγέλλομαι, Herodian.
 Dictamnus, τὸ δικταμνον, v, Theophr. ἡ δικταμνος, Al. Aphrod. vinum dictamnū conditum, ὁ δικταμνίνης, sc. ὄνος, Diosc.
 Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, Isocr. ὁ δικτάτωρ, Dion. Hal.
 Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, Plut. ἡ δικτάτωρος ἀρχή, id. dictaturam gero, δικτατωρεῖω, Gaza. μοναρχίω, Xiph.
 Dicterium, τὸ σκώμμα, Xen. festivum, ἡ παιδικὴ, ἡς, Herodian. dicteris incesso alicquem, σκώπτω τινά, Isocr. τινί, Plut. τῷ, Herodian. εἰς τι, Plut. Confer *Cavillor*.
 Dictio, ἡ λέξις, Isocr. βῆσις· stilus, ἡ φράσις· dictiones venor, λέξις ἡρεῖω, Suid.
 Dictito, πολλὰ κίς λέγω, βόω, Herodian. κατὰ λέγειν, id.
 Dictum, τὸ ῥῆμα, Plat. argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, Plut. facetum et cavillatorium, τὸ σκώμμα, Isocr. dicto audiens, ὁ 8^{ος} ἢ ἰσθῆκος, Dem. dictum, factum, ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον, seu ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον, Viger. dictum vetus, πάλαιος λόγος, Plut.
 Didactrum, τὸ δίδακτρον, v, Poll.
 Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινά, Plut. aliquid, διαβῶ τι, Aristot.
 Diecula, τὸ ἡμερίδιον, v.
 Dies, ἡ ἡμέρα, Dem. superior, προτέρα· ulti-

mus, διαμυταίω· præfinita, διαμυετημένη· lege sancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη· non multis diebus post, ἢ πολλὰς ἡμέρας ὑστερον· intra triginta dies, ἐντός ἡμερῶν τριάκοντα· ἀφ' ἧς· diem præfinire, ἡμέραν διαμυετῆσθαι· aucupari, τηρεῖν· observare, φυλάττειν, id. consumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπὶ τινε· exigere nullam sine lacrymis, διάγειν ἕδμεριαν ἀδακρυτῷ, id. contere in aliqua re, κατατρεῖν· τρεῖντά τι· traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ· παραμυεῖν· τὰ· interest· serunt dies quinque, ἡμέραι γέγονασι πέντε, ἐν αἷς, id. interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τρεῖν ἢ τεσσάρων διαλειπῶν, Isocr. quinto abhinc die, πεμπτηαία ἀπὸ ταύτης, Dem. statis diebus facere aliquid, ἐκ καθήκοντος ἡμερῶν ποιεῖν τι, id. differre aliquid in postermum diem, ἀναβάλλεσθαι τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, id. die inclinate jam, ὄψις τῆς ἡμέρας, Xen. die et nocte, τῆς νυκτός ἢ τῆς ἡμέρας, Isocr. dies et noctes iter facientes, νύκτω ἢ μὲν ἡμέραν ἄδύοντες, Herodian. eodem die, αὐθήμερον, seu αὐθήμερον, Thuc. diem durans, ὁ 8^{ος} ἢ ἐφήμερος, v, Galen. tres dies durans, ὁ 8^{ος} ἢ τριήμερος, v, Aristot. quatuor dies durans, τετραήμερος, Naz. decem dies durans, δεκάήμερος, Plat. dies serenus, seu serenitas diei, ἡ εὐμερία, ας, Xen. dies calidi, αἱ θερμομερίαι, ὄν, Aristot. dies comitalis, ἡμέρα ἀρχαιοεσιακῆ· natalis, τὸ γενέθλιον, v· nefastus, ἡμέρα ἀποφράς, Plut. dies Solis, ἡμέρα κυριακῆ· Luna, σεληνικῆ· Martis, ἡμέρα Mercurii, Ἐρμῆ· Jovis, Διός· Veneris, Ἀφροδίτης· Saturni, Κρόνου· dies mensis prima, ἡ νουμνία· secunda, tertia—decima, δευτέρα, τρίτη—δεκάτη ἰσμήνιν μηνός· undecima, duodecima—vigesima, πρώτη ἐπὶ δέκα, seu ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ· ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσόντος μηνός—ἡ εἰκάς, seu ἡ εἰκοστή· vigesima prima, vigesima secunda—tricesima, ἡ δεκάτη (sive, quando mensis 31 diebus constat, ἡ ἐνδεκάτη) ἡ ἐνάτη φθίνοντος seu ἀπίνοντος μηνός—ἔτη ἢ νέα μνός, v. gr. Januarii, Ἀνθεστηθίωνος.
 Diffamo, δυσφημία, ἔμω.
 Differentia, ἡ διάφορα, Isocr. ἡ παραλλαγὴ, Basil.
 Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in postermum diem, τὸ εἰς τὴν ὑστεραίαν, Dem. aliquid in longum tempus, τὸ πολλὸν χρόνον, Xen. pœnam, ἀναβολὴν ποίω τῆς τιμωρίας, Plut. nuptias, τῶν γάμων, id. contributionem, μέλλω ἐκφέρειν, Dem. in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρει ἐν τινι πλείονος τινος, idem· κερχῶρισμαι πλείονος τινος, Isocr. ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος, Dem. nihil ab aliquo, διαφέρει ἄνδρ τινος, Isocr.
 Diffibulo, ἀναποσπῶμαι.
 Difficile, χαλεπῶς, Dem. δυσκολῶς, id. δυσχερῶς, id.
 Difficilis, χαλεπός, ἡ, ὄν, Dem. difficile et arduum per se esse cōsultare, δύσκολον ἢ χαλεπὸν φέρε ἐπὶ βεβαιούσθαι, id. interrogatus, quid esset difficile, ἐρωτηθεὶς τι δύσκολον, Plut. τί δυσχερῆς, id. difficillimum et rarissimum esse aliquid, χαλεπώτατον ἢ σπανιώτατον εἶναι τι, Isocr. difficile est noctu id facere, ἔργον ἐπὶ νυκτός ποιεῖν τῦτο, Xen.
 Difficiliter, idem quod *Difficile*.
 Difficultas, ἡ δυσχερία, Dem. ἡ δυσκολία, ἡ χαλεπότης, τὸ δυσχερῆς, τὸ χαλεπὸν, id. spirandi, ἡ δυσπνοία, τὸ ἄσθμα.—urinae, ἡ δυσουρία, ἡ στραγγουρία,—annonæ, ἡ σπανουσιτία, ἡ δυσιτήρια.
 Difficulus, idem quod *Difficile*.
 Diffidenter, ἀπίστως, Isocr.
 Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, Dem. movere diffidentiam et iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν ἢ ὀργὴν, id. non egredi propter diffidentiam, ἄκ ἐξίεναι δι' ἀπιστίαν, id.
 Diffido, ἀπιστεῖω, alicui, τινί, Isocr. εἰμὲ ἀπιστῶν τινι, Dem. ἀπίσως ἔχω πρὸς τινά, Isocr. ἀπίσως διακίμαι πρὸς τι vel πρὸς τινά· epistolis, ἀπίστως περὶ ἐπιστολῶν, Plut.
 Diffundo, διασπείρω, Plut. fores ædium, κατασπείρω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, Dem.
 Diffingo, διαμυροῦμαι.

Diffiteor, ἀπαρνούμαι, aliquid, τι, Plut. ἀρνούμαι τι, Dem. ἔξαρνούμαι τι, Æschin.
 Difflo, διαπύω, Aristot.
 Diffluo, καταρῆω, Dem. lascivia, διαρῆω ὑπὸ μιλαιότητος, Plut. otio et luxuria, ἀσωπιόμαι, Aristot.
 Diffringo, διαρῆσσω, vincula, τὰ δισμὰ, Luc.
 Diffugio, διαφύγω, Isocr.
 Diffundo, διαχέω, Xen. διαχύω, Plut. diffundi lætitia, διαχέσθαι τῷ προσώπῳ, Plutarch.
 Diffuse, διακεχυμένως.
 Diffusio, ἡ διάχυσις, εως, Plut.
 Digero, διαφίρω, Plut. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατὸν, Herodian. aliquid, διασκομῶ τι, Aristot. concoquo, καταπέττω.
 Digestibilis, ὁ 8^{ος} ἢ εὐπεπτος, v, Theophr.
 Digestio, ἡ διατάξις, εως, Naz. concoctio, ἡ πέψις, Aristot.
 Digestivus, πεπτικός, ἡ, ὄν, Galen.
 Digitale, ἡ δακτυλόμορος, ας, Xen.
 Digitalis, e, δακτυλικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Digitatus, a, um, δακτυλωτός, ἡ, ὄν, Athen.
 Digitus, ὁ δάκτυλος, Plut. salutaris, seu index, λιχνῶν· medius, μέσος· annularis, παράμεσος, seu ὁ δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρός· digito ostendo, δακτυλοδεικτεῖω, Chrys. χροδοικτεῖω· digito medium ostendo, i. e. irridico, σκαμνίζω τινά, Aristoph. digito uno scabere caput, ἐν κνήσῃ δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, Plut. extremo digito attingere, ἄκρω δακτύλῳ ἀπτόσθαι, Lucian. pedis, δάκτυλος ποδός.
 Dignador, διαξίβρομαι, cum aliquo de aliqua re, τινί περὶ τινος, Aristoph. διαμάχομαι τινί ὑπὲρ τινος, Dem.
 Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.
 Digne, ἀξίως, Dem. negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων, Xen. scelere seu pro dignitate sceleris, ἀξίως τῷ ἀδικήματι, Æschin.
 Dignitas, ἡ ἀξία, Isocr. τὸ ἀξίωμα, Dem. τὸ πρόσχημα, ατος· ἡ ἐπιτιμία, ας· humilium, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινός· dignitatem divinam obinere, ἀξίαν Θεῶν ἔχειν, id. pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπὴν τῆς ὀδῆς τινός, Isocr. neglecta dignitate sua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιεῖν τι, Dem. dignitatem et existimationem alicujus agi, ἄνευ αἰτίας ὑπὲρ ἀξιώματος τινος· κινδύον εἶναι τινί περὶ ἐπιτιμίας, id. antecellere alicquem dignitate, προέχειν τινός τιμῆ, Isocr. dejicere alicquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινός ἀφαιρῆσθαι, seu περιαιρῆσθαι, Dem. merito privari dignitate, δικαίως εφεστῆσθαι τῆς ἐπιτιμίας, id. restituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγωγῆν πάλιν εἰς τιμὰς προσήκουσας, Isocr. pro dignitate honorari, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, Plat. degere vitam pro dignitate, συγχάνειν βίω κατ' ἀξίαν, Aristot. par dignitati imperatoris, τῶν ἀξίωμα βασιλέως, Herodian. dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, id. nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε ἢ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, id.
 Dignor, ἀξίω, aliquem aliqua re, τινά τινος, Isocr. καταξίω τινά τινος, N. T.
 Dignosco, διαγινώσκω, aliquid, τι, Isocr.
 Dignus, ἀξίος, ἰος, ion, laude, εἰπῶν, Xenoph. cura et studio, ἐπιμελείας, id. qui dignus aliqua re censetur ab aliquo, ἀξίος τινός τινι, id. judicare alicquem dignum morte, τιμᾶσθαι τινι θανάτῳ, Plat. qui in Prytæo alatur, τιμᾶσθαι τινά τῆς ἐν Πρυτανίῳ ἀνάστασης, Lucian. dignus judicatus esse præmiis, ἐξιώθη ἀξίω τῷ γένει, Isocr. vocari justus, ἡξιώθη κληθῆναι δικαίος, id. digna facere genere suo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, id. πρώττον ἀξία τῷ γένει, Dem. dignus, qui beneficiis ornatur, ἀξίως εὐ παθεῖν, Isocr. qui odio habeatur, ἀξίως μισοῦσθαι, Dem. pugnam memoratu dignam edere, ἀξίως λόγον μάχεσθαι, Isocr. facere, ut dignum esse nostra persona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, Dem.
 Dignodior, ἀπέχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isocr. e medio, ὑποχωρεῖω ἐκποδῶν,

δὸν, Dem. παρεκβαίνο τὸ μέσον, Aristot. ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, id. longius a proposito, σπῆρος γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, Isocr. a scopo, ἔξω τῷ σκοπῷ ἔρειν, Polyb.

Digressio, ἡ ἔκβασις, ἡ παρεκβασις e vita, ἐκ τῆς βίης ἀπαλλαγῆ, Xen.

Dijudicatio, ἡ διάκρισις, Isocr. ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδοκίμαζω, Xen. διαδίκω, Plato. διακρίνω, διαγινώσκω, Dem. aliorum controversias, βραβεύω τῶν ἄλλων δίκαια, id. περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων ἀριστῶ, id.

Dilabor, διλοβή, Aristoph.

Dilacero, διασπαρτάω vestimenta, καταρρήγνυμι τὰ ἱμάτια, Dem.

Dilano, διασπᾶν, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπᾶσθῆναι τι παραβάλλειν τινά, Dem.

Dilapido, διασπαθᾶν, bona, τὰ ὑπάρχοντα, Chrys. aliquid, καταδίδωμι τι, Lucian. διασπορίζω τι, N. T.

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τι, Plut.

Dilatatio, ὁ πλατυσμός, ἔ, Diosc.

Dilatatio, ἡ ἀναβολή, ἦς, Dem.

Dilato, πλατύνω, aliquid, τι, N. T. μικρύνω τι, μέγαν ποίω τι, id.

Dilator, ὁ μελλολητής, ἔ, Aristot.

Dilaudo, διεπαινώ.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, Plut.

Dilectus, ἀγαπητός, ἡ, ὄν, N. T.

Diligens, σπουδαῖος, αἴα, αἰών, Dem. ὁ εἰς ἐπιμέλειαν ἐπιμελλόμενος, ἐνη, ερον, id.

Diligenter, ἐπιμελῶς, et juste administrare, κατὰ δίκαιον πράττειν, Dem. σπουδαῖος, Aristot. ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδῆν, Aristot. Plut.

Diligentia, ἡ σπουδή, ἦς, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. et alacritas, σπουδῆ εἰς προθυμία, id. multam diligentiam adhibere, ut, σπουδῆ πολλὴν ποιῆσθαι, ἵνα et omne studium adhibere, σπουδῆν εἰς προθυμίαν πᾶσαν ποιῆσθαι αlicui rei, ἐπιμελίαν ποιῆσθαι τινος πράγματος, id. σπουδῆν ἔχειν περὶ τινος, Plato. πρὸς τι, Dem. ποιῆσθαι σπουδῆν ἐπὶ τινος, vel περὶ τι, Isocr. ut, ὅπως, Dem. τῷ εἶναι, id. Confer Studium.

Diligo, ἀγαπάω τινά, Isocr. Confer Απο.

Diluceo, διαλάμπω, Isocr.

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, Thuc. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, Dem. dilucidus declarare, σαφέστερον δηλῆν, Isocr. dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐπιδείξαι, Lucian.

Dilucido, σαφηνίζω, Aristot. διασαφηνίζω, Polyb. scripturas, διανοίγω τὰς γραφὰς, N. T. aliquid, δηλώω τι, Dem.

Dilucidus, ὁ εἰς ἡμερανός, Dem. ὁ εἰς ἐπιφανής, εως, ὁ εἰς ἡ καταφανής dilucidum esse alicui, ἐναργῆς εἶναι τι, id.

Diluculat, ὀφρεύει.

Diluculum, ὁ ὄφρος, Plut. τὸ περιόφρον, Herodian. τὸ λυκαυγῆς, Lucian. diluculo venio, ὀφρίζω, N. T. diluculo profundo, ὄφρος βαθύς, ib. diluculo aliquid ago, ὀφρεύομαι, Lucian. diluculo surgo, περιόφρομαι, Poll.

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδαρῶ οἶνον calumnias, διαλύομαι διαβολάς, Isocr.

Diluvius, ἡ κατάκλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμός, ἔ, Dem.

Dimano, διαρῶ, Philo.

Dimensio, ἡ ἀνιμέτρησις, Plut. ἡ διαμέτρησις apta, ἡ ἀνιμέτρησις, Isocr.

Dimetior, ἀναμετρώω, aliquid, τι, Aristoph. διαμετρώω, Dem.

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ἄνος, Dem. ἡ ἀγώνισις, εως, Thuc. ὁ ἀγωνισμός, ἔ, Dion. de vita, ἡ ψυχρημαχία, Polyb. Confer Certamen.

Dimico, διαμάχομαι τι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρὸς τινά, Xen. de aliqua re, περὶ τινος, Dem. Confer Certo, item Pugno.

Dimidiatim, ἔξ ἡμισίας.

Dimidiatus, ὁ εἰς ἡμίσημος dimidiata pars, τὸ ἡμίσημον, ε, Lucian. τὸ ἡμίσημον, ε, Diosc. ἡμισιον μέρος, Aristot. dimidiata pars equitum, οἱ ἡμισίαι τῶν ἵππων, Dem.

Dimidius, ἡμισιός, εια, υ, Thuc. dimidius murus, ἡμισιον τείχος supra dimidian partem, ὑπὲρ ἡμισιον dimidia pars temporis, ἡμισιον τῷ χρόνῳ, id. dimidii panes, οἱ ἡμισίαι τῶν ἄρτων, Xenoph. non ex dimidia parte bonum esse, ἐκ εἰς ἡμισίαι χερσῶν εἶναι, Dem.

Diminuo, μείωω, ἀλόγως, Hesych. φθίνω, Plat. ἐλαττώω, Thuc.

Diminutio, ἡ μειωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, Plat. ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, μειωτικὸς, ἡ, ὄν.

Dimissio, ἡ ἀφῆσις, navium, τῶν πλοίων, Dem. ἡ διαπομπή, ἦς, Appian. ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διατίμω, alium alio, ἄλλον ἄλλῳ, Thuc. praesidia per regionem, φρεράς κατὰ χώραν, id. exercitum, προίτην δύναμιν, Plut. absolvo aliquid, ἀφίημι τινά, Dem. aliquid liberum, τινά ἐλεύθερον, Ἐλ.

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινός, Isocr.

Dimumeratio, ἡ διακρίσις, εως, Vitruv.

Dimunero, διαρῶ, Plato.

Diocesis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ε, Gramm.

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, Bud.

Diræ, αἱ ἀρεαί, ἄν, diris devotus seu obnoxius, ἀρεῖ ἔνοχος, Æschin. ὁ εἰς ἡ κατάρατος, ε, Dem. diris devotus aliquid, ἐπαρῶμαι τινι, Isocr. ἀρεῖς ποιῆσθαι κατὰ τινος, Plut. ἀρεῖς τίθεσθαι ἐπὶ τινά, id. diræ, αἱ εὐμενίδες.

Directe, εὐθύ, Xen.

Directio, ἡ εὐθυνσις, εως, Aristot.

Director, ὁ εὐθυντής, ἔ.

Directus, a, um, εὐθυντός, ἡ, ὄν, Aristot.

Direptio, ἡ διαίρησις, Aristot. ἡ διάλωσις, εως, Thuc.

Direptio, ἡ διαρρηχῆ, ἦς.

Diribeo. Vide Distribuo.

Diribitio. Vide Distributio.

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, praesentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, Plut. eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τῆσο πάντα τὰ τῆς πόλεως, Plat. aliquid ad utilitatem meam, ἐξιστάω τι πρὸς τὰ συμφερόντά μου, Dem. orationem, διευθύνω λόγον, Luc. aliquid ad virtutem, προτρέπω τι ἐπ' ἀρετήν, Xen.

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. amicitiam, συνήθειαν, id. contentionem, ἐκλύω ἔρον, Dem.

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, Xen. Lacedaemonios, ἀναστᾶτες ποίω Λακεδαιμονίους, Isocr. urbem Spartam, ἀνάσταν ποίω Σπάρτην, id. domos, πορθῶ οἰκίας, Xen.

Diritas. Vide Cruditilas.

Dirumpo, διαρρήγνυμι, vincula, τὰ δεσμῶ, Lucian. καταρρήγνυμι τὰς σέπλους, Xen.

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τι, Isocr. urbem, κατασκάπτω πόλιν, Dem. domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, Plut. Confer Everto.

Diruptio, ἡ διάρρηξις, εως.

Dirus. Vide Cruditilas.

Dis, ὁ Πλάτων, ἄνος, Plut.

Discalceatus, ὁ εἰς ἡ ἀνυπόδητος, ε, Xen.

Discalceo, ἐξυποδῶ.

Discedo, ἀποχωρίζω, ab aliquo, τινός, Dem. ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, Xen. e regione, ἐκ τῆς χώρας, Aristot. in patriam, εἰς τὴν πατρίδα ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, Isocr. cum aliquo, συναποδράω τινί, Ælian.

Disceptatio, ἡ διάγωνσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer Dijudicatio.

Disceptator, ὁ δικάστης, ἔ, Dem. ὁ δικάζων, οντος, id.

Discepto, διαγωνίσκω, Dem. Confer Dijudico.

Discerno, διακρίνω, aliquid, τι, Isocr. honesta et turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ εἰς τὰ μὲν, Æschin. caute et legitime quaedam, διορίζω τινὰ ἐδικαίως εἰς νομίμως, Dem. intelligentia et eruditione honesta et turpia, συνῶσι εἰς παιδείαν διαγινώσκω καλὰ εἰς αἰσχρὰ, id.

Discerpo, διασπᾶν, aliquid, τινά, Lucian. διασπαράσσω τινά, id. ἐξερπάζω τινά, Plut.

Discerptus, διασπασθείς, εἶσα, ἐν, Isocr. membratim, τμηθείς διαμελεσί, Lucian.

Discessio, ἡ ἀποχώρησις, Plut. ἡ ἀποχώρησις.

Discessus, ἄς, ἡ ἀφῆξις, N. T. e vita, ἡ ἀπαλλαγῆ, ἦς, Herodian.

Discindo, διασπίζω, Xen. aliquid, διατίμω τι, Æschin. διακόπτω τι, Polyb. κατασπίζω τι, Dem.

Discingo, ἀποζώννυμι, aliquid, τινά, Herodian.

Disciplina, ἡ παιδεία, amabilior et honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη εἰς σπουδαιοτέρα, Isocr. pulcherrima disciplina, κάλλιστη παιδείματα, idem. multo dignior disciplina, πλείονος ἄξια παιδεία, id. disciplina omnis scientia et exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης εἰς μελέτην συνήθηκε, Dem. disciplina eloquentia, παιδεία περὶ τῆς λόγου, Isocr. versari in aliqua disciplina, διατρέχειν περὶ παιδείαν seu παιδεύειν τινά industria alicujus in disciplinis, φιλοσοφία τινός περὶ παιδείαν, id. clarus in omne disciplinarum genere, ἐπιφανής ἐν ἅπασι παιδεύμασι, Dem. disciplina et institutio, μαθήματα εἰς παιδεία, Isocr. cupidus disciplinarum et eruditionis, ὁρῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα εἰς παιδείαν ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, ut, ἕως ἀκριβοῦς τοῖς μαθημασί τινι, ἄς, trudere se alicui in disciplinam, παραδίδωμι ἑαυτὸν τινι ὡς περὶ μαθητήν, id.

Discipula, ἡ μαθήτρια, N. T. ἡ μαθήτρις, ἴδος, Philo.

Discipulus, ὁ μαθητής, ἔ, Dem. alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, Isocr. ὁ πλησιάζων τινί, id. πλησιάζων τινί, εἰς μαθητή αὐτῷ γενόμενος, Dem. discipulus ingenio valens, μαθητής φθῶν ἔχων ὅταν χρεῖ, Isocr. delecturi discipulis aliquibus, χραίρει τισι τῶν πλησιάζοντων, id.

Discludo, διακλείω, Polyb.

Disco, μαθαίνο, aliquid accurate, τὴ ἀκριβῶς, Dem. accuratus, ἀκριβέστερον exacte, σαφῶς, recte, ὀρθῶς, facile, ῥηδῶς, facillime, ῥῆσται, id. que non percipisti, discere, ὁ μὴ ἐμαθήθης, προσλάμβανε, Isocr. docuisti literas, ego didici, ἐδίδασκες γραμμάτια, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, Dem. discere cupio, φιλομαθῆς, Isocr. μαθητικός, Synes. discendi cupidus, ὁ εἰς ἡ φιλομαθῆς, εως, Isocr. discendi celeritas, ἡ ἔξυμβαθία, ας, Strab. difficilis ad discendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, Isocr. qui non facile discit, ὁ εἰς ἡ δυσμαθῆς, εως, Plat. tarditas ad discendum, ἡ δυσμαθία, ας, qui facile discit, ὁ εἰς ἡ ἐμαθῆς, εως, id. facilis in discendo, ἡ ἐμαθία, ας, Lucian. qui sero didicit, ὁ εἰς ἡ ὀψιμαθῆς, Isocr. sero discit, ὁ εἰς ἡ πολυμαθῆς, Isocr.

Discolor, ὁ εἰς ἡ ἐτερόχρους, contr. ἐτερόχρους, ε, παικίλος, ἴλη, ἴλον, Aristot.

Disconvenio, διέσσηκα, a διέσσημι, Aristot.

Discordans, idem quod Discors.

Discordia, ἡ διαφορά, ἄς, Dem. ἡ διαφροσύνη, ης, Plut. ἡ διχομαχία civilis, παραποικία πάθη τῆς πολιτείας, id.

Discordo, διαφέρωμαι, Plat. cum aliquo, διαφωνῶ τινι, Aristot. Confer Dissentio.

Discors, ὁ εἰς ἡ διάφορος, ε, Dem. ὁ εἰς ἡ ἀσύμφορος, cum aliquo, διαφερόμενος πρὸς τινά εἰς δυσμενῶς ἔχων, Isocr.

Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἀναρροσία, Plat.

Discrepo, διαφωνῶ, ab aliquo, τινι, Aristot. διτρωμαι πρὸς τινά, id. τισιζῶ πρὸς τινά, Plat.

Discrete, διακεκριμένος, διακριδῶν, Lucian.

Discretio, ἡ διακρίσις, εως, Aristot.

Discremen, ἡ διακρίσις, Aristot. differentia, ἡ διαφορά, Isocr. certamen, ὁ ἀγὼν, Dem. periculum, ὁ κίνδυνος, id.

Discriminatum. Vide Discrete.

Discrimino, διορίζω, aliquid, τι, Galen. in aliquid, διαίρει τι εἰς τι, Aristot.

Discrucio, ἀνία, Dem. διασφελῶ.

Discubitus, ἡ ἀνάκλισις.

Discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετὰ τινος, N. T.

Discupio, ἐπιθύμειν, aliquid, τινός, Dem.
 Discurro, διαβῆναι, Xen. sursum, deorsum, συμπαράβην ἄνω καὶ κάτω, Dem.
 Discursio, ἡ διαδρομή, ἤ.
 Discus, ὁ δίσκος, u. discum jacere, δίσκον ἀποπέμψαι, ἐκρίσσειν, Poll. disco ludo, δίσκου, Lucian. contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινί περὶ δίσκου, Aelian.
 Discussio, ἡ διάλυσις, Dem. Confer *Dijudicatio*.
 Discuto, διασείω διjudico seu examino, ἀνακρίνω, Dem. ἐξετάζω τι, Isocr.
 Diserte, ἑλλογιώμενος, Dem. διαερίθην, Plat. ἀντικρως prononito auxilia alicui, ὑπισχνόμηναι τινι πέμπειν ἐπικρίσιαν, Dion. Halicarn. causam aliquam accusationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, id. expressisq; verbis scripsi, ἐγραψα τοῖς ῥήμασιν ἕως ἀντικρως, Dem.
 Disertus, δυνὸς λέγειν, Dem. Confer *Eloquentis*.
 Disiectio, τὸ διρρήμιμα, ατος, Xen.
 Disjicio, διαρίπτα, Aristoph. murum, διασφενδονά τείχος, Plut. καταβάλλω.
 Disjunctio, ἡ διάζευξις, Naz.
 Disjunctivus, διαζευκτικός, ἡ, ὄν, Gramm.
 Disjungo, διαζεύγνυμι, Æschin. διασπάω, Dem.
 Dispar, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, u, Plato. ὁ καὶ ἡ ἄνοσος.
 Disparco, ἀφανίζομαι, Isocr.
 Disparilis, c, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, u, Theophr.
 Dispariliter, ἀνομάλως, Isocr.
 Dispectus, ἡ διάσκεψις, εως.
 Dispello, διαβῆναι, populum, ἔχλον, Plut. homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, Xen.
 Dispendium. Vide *Dammum*.
 Dispendo, οἰκονομῶ, N. T.
 Dispensatio, ἡ διοικήσις, Dem. rei familiaris, ἡ οἰκονομία, Aristot.
 Dispensator, ὁ διοικητής, u, Plut. rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, u, N. T. voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, Aristot.
 Dispenso, οἰκονομῶ, Plut. alicui aliquid, διανεύω τί τινι, Plut.
 Disperditio, ἡ ἐξολοθρευσις, εως.
 Disperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τι, N. T. διαφθείρω τινά, Plut.
 Dispereo, διόλλωμαι, Plato.
 Dispergo, διασκορρίζω, aliquid, τι, Thuc. διασπείρω τι, Isocr. διασκορρίζω τι, N. T.
 Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι aliquid in duo, διαίρειν τι εἰς δύο, Herodian.
 Dispesco, διεύρω, Thuc.
 Dispicio, σκέπτομαι τι, Isocr. διακρίνω τι, id. ἀνακρίνω τι, Plato.
 Displacencia, ἡ δυσαρέσθις, εως, Plato.
 Displiceo, δυσαίτιομαι, alicui, ἀπαρίσκει τινί, Thuc. displicet hoc mihi, ἀπαρίσκει τῷ τῷ μοι, Plut. ἀπαρίσκει με τῷ τῷ, Plato. si displicet, εἴ σοι ἀπὸ θυμῷ, Themist.
 Displodo, διακροτέω.
 Dispolio, περισυλάω.
 Dispono, διατίθημι, aliquid, τι, Lucian. ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, Isocr.
 Disposite, ἐντάττω.
 Dispositio, ἡ διάθεσις, ἡ διάταξις, ἡ διαταγή, N. T. ἡ εὐταξία, Isocr. orationis, ἡ οἰκονομία, Athen.
 Dispositor, ὁ διαθεστής, ἦρος, Plato.
 Disputet, καταισχνόμηναι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετὴν τινος, Isocr. nominis, ἐπισαχνόμηναι δνόματι, Herodot. evangelii, ἐπισαχνόμηναι τὸ εὐαγγέλιον, N. T.
 Dispungo, ἐξελείφω, aliquid, τι, Isocr.
 Disputabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμφίδοκος, u, Plut.
 Disputatio, ἡ διάλεξις, εως, Plato. ὁ λόγος, u, Dem. ἡ διατριβή, ἤ, Isocr. acrior de re aliqua, τὸ ἀκροῦσθαι περὶ τινος, idem.
 Disputator, ὁ διαλεγόμενος, u, Dem.
 Disputo, διαλέγομαι, Dem. accurate seu scrupulose, ἀκριβολογιώμηναι, id. de re aliqua, διακρίβομαι περὶ τινος, Isocr. Confer *Dissero*.
 Disquito, ἐξετάζω, aliquid, τι, Isocr. accurate, διακρίβομαι, Isocr.
 Disquisitio, ἡ ἐξετάσις, εως, Lucian.
 Dissuasio, καταφιλία, Xenoph.
 Disseco, διασπείρω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύσσιν, Herodian. potestatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, id.

Dissimino, διασπείρω, sermonem, λόγον, Xen. διαδοῖμαι λόγους, Plut.
 Dissensio, ἡ διαφωνία, ἡ διαφωνήσις, ἡ ἐναντιώσις, Dem. ἡ ὑπεναντιώσις, id. ἡ διχρόνεια, et scditio, διαφραξὶς καὶ εἰσις, Isocr.
 Dissensus, us, idem quod antecedit.
 Dissentaneus, ὁ καὶ ἡ διάφανος, ὁ καὶ ἡ διάφορος, Dem. διαφερόμενος, ἐνι, ἐνν, id.
 Dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περὶ τινος, Isocr. opinionibus, ταῖς δόξαις, id. ab aliquo, διαφέρωμαι πρὸς τινά, Plut. ἀφισαμαί τινος, Plat. in multis, ἐν πολλοῖς, Isocr. animis, τῇ διανοίᾳ, id. seditiose ab aliquo, σασιάζω πρὸς τινά, Dem. τινί, Xen. σασιαιτικῶς ἐργάζομαι πρὸς τινά, Dem. verum dissentit a falso, τῷ ψευδεῖ διαφανεῖ τάληθεῖ, Aristot.
 Dissipimentum, τὸ διάφρονον, ατος, Thuc.
 Dissipio, διαφράσσω, Herodian.
 Dissero, διασπείρω, κατασπείρω, disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξαρκούντως, Isocr. pauca cum aliquibus, βραχέως πρὸς τινά, brevis de re aliqua, συντομώτερον περὶ τινος, tenuius, ἐνδεδέσθον praclare, καλῶς optime, ἄριστα pro dignitate rei, ἀξίως eleganter, χαρίεντως ad gratiam, κεχαρισμένως, id. tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, Dem. prorsus dissolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, id. non moderate, sed negligerter et nimis acerbe, prorsus inconsiderate, ὁ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγώρως, καὶ λίαν πικρῶς, καὶ παντάπασιν ἀνοήτως, Isocr.
 Dissertatio, ὁ διαλογισμός, Plut. ἡ διάλεξις.
 Disserto, διαλογίζομαι, Dem.
 Dissidentia, idem quod *Dissidium*.
 Dissideo. Vide *Dissentio*.
 Dissidium, ἡ διαφραξίς, us, Dem. Confer *Contraversia*, item *Contentio*.
 Dissilio, διαπηδάω.
 Dissimilis, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, Isocr. fio vel sum, ἀνομολογῶ dissimiles plane inter se esse, μὴδὲν ἀλλήλους ἐοικέναι, Aelian.
 Dissimiliter, ἀνομολογῶ.
 Dissimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ἦρος, Isocr.
 Dissimulanter, εἰρωνικῶς, Aristot.
 Dissimulatio, ἡ εἰρωνεία, Dem.
 Dissimulato, ὁ ἐργῶν, ατος, Aristot.
 Dissimulo, εἰρωνεύομαι, Plat. veritatem, ἀποκρύπτωμαι τάληθεῖ, Isocr. exponam, nec dissimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκ ἀποκρύψομαι, Dem. dissimulabat se hoc scomma audire, καὶ προσεποιεῖτο ἀκένν τῷ κώμωματος, Lucian. dissimulabant fidem, ἐκ προσποιούντο πιστεῖν, Herodian.
 Dissipabilis, διασκορπίσιμος, ἡ, ἐν.
 Dissipatio, ἡ διασκορπίσις, ὁ διασκορπισμός.
 Dissipator, ὁ διασκορπιστής, u.
 Dissipio, διασκορρίζω, aliquid, τι, Thuc. famam, διασκορδάνωμι φήμην, Herodian. rumorem, διασπείρω λόγον, Xen.
 Dissociabilis, ὁ καὶ ἡ ἀκωνόνητος, Plut.
 Dissociatio, ἡ διάλυσις, εως, Philo.
 Dissocio, διαλύω, Isocr. διτμήμι, Plut.
 Dissolubilis, διάλυτος, η, ον, ὁ καὶ ἡ εὐλυτος.
 Dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, Isocr. inimicitiam, τὴν ἐχθρᾶν amicitiam, φιλιάν fidem, πρίσιν foedera et contractus, τὰ συμβόλαια totam cognitionem, διαλύωμαι πᾶσαν συγγένειαν, id. aς alienum, διαλύω τὰ χρεῖα, seu τὰ χρήματα, Dem.
 Dissolute, ἀσώτως, ἀνεμόμως, vivere, ζῆν.
 Dissolutio, ἡ διάλυσις, εως.
 Dissolutus, ὁ καὶ ἡ διάλυτος, ἀνεμόμιος, ἐνη, ἐνν, dissoluta vita, ἀνεμόμιος ζωὴ dissolutus homo, ὁ ἀσώτος, Aristot.
 Dissonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.
 Dissono, διαφωνεῖν, ἀπήχῃς.
 Dissonus, ὁ καὶ ἡ διάφανος, u, ὁ καὶ ἡ δύσχηρος, u, Hermog.
 Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινός, Isocr.
 Dissuasio, ἡ ἀποτροπή, Aristot. ἡ ἀντιλογία.
 Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, οντες, Isocr.
 Dissuo, ἀπορίπταω.
 Distantia, ἡ ἀπόστασις, Theophr. ab aliquo, ἀπὸ

τινος, Xen. loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, Plut. τὸ διάστημα, Plato.
 Distendo, διαστίνω, Xen.
 Distensio, ἡ διάστασις, εως, Plato.
 Disternio, διορίζω, aliquid ab aliquo, τι καὶ τι, Themist.
 Distichon, τὸ δίστιχον, u.
 Distillatio, ὁ κατασπαρτισμός, u, ὁ σαλαγμός, u, Gal. ἡ ἀποστῆσις.
 Distillo, ἀποστῆζω, Lucian. καταστῆζω, id. καταστῆζω.
 Distincte, διαρισμένως.
 Distinctio, ὁ διορισμός, u, Aristoph. ἡ διαστολή, ἤ, ὁ ἀφορισμός, u, Theophr.
 Distincto, διασπᾶω, officii, πρὸς ὑπερησείας, Lucian. aliquem funere, ἀποσχολεύω τινά περὶ κηδείαν, Herodian.
 Distinguo, διορίζω, quaedam caute, τινὰ εὐλαβῶς, Dem. turpia et honesta, διατίττω τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλὰ, Isocr. Confer *Discerno*.
 Disto, ἀφισαμαί, plurimum, πλείστον, Aristot. et diffiro aliqua re ab aliquo, καὶ διαφέρω τινί τινος, Isocr. διαφέρω τινός ἐν τινι, Herodian. plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλείστον τινος, id. ab urbe lapides sedecim, ἀπίχω τῆς πόλεως ἡμισία ἑκακίδαια, Herodian.
 Distorquco, διαστρέφω, aliquid, τι, Dem. στρέβλω.
 Distortio, ἡ διαστροφή, ἤ, Theophr. oculorum, ὁ στραβισμός, u, Paul. Æg.
 Distortus, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, oculis, τὰς ὀφθαλμούς, Athen. στραβός, ἡ, ὄν, Gal.
 Distractio, ὁ διασπασμός, u, Plut. τὸ διάσπασμα, ατος, id. ὁ διασπασμός a curis, ὁ περισπασμός, u, id. sine distractione, ἀπερισπαστός, N. T. ἀδιασπαστός, Hcs.
 Distraho, διασπᾶω, aliquid ab aliquo, τινά ἀπὸ τινος, Xen. frumentum triplo plus, quam ante, διατίθωμι σίτον τριπλασίως τιμῆς, ἢ πρότερον, Dem. in multas partes, διέψηναι εἰς μέση πολλὰ, id.
 Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τί πρὸς τινά, Dem. aliquid in aliquid, μερίζω τινί εἰς τι, Aristot. regionem, ἀνατάζωμαι χώραν, Plut. aliquid in tres partes, νέμω τινί εἰς τρεῖς μέρη, Herodian. Confer *Divido*.
 Distributio, ἡ διανεμήσις, εως, ἡ διανομή, ἤ, ἡ διάδοσις, εως.
 Distributivus, διανεμητικός, ἡ, ὄν.
 Distributor, ὁ διανομέυς, εως.
 Distringo, διαστέλλω, aliquid, τι, Philo. abstergo, ἀποστῆζω, καταστῆζω, Plut. gladium, στόμαμα ξίφος, Lycophr. districtos habere pugiones, πρόμακτα ἔχων ξιφίδια, Herodian.
 Disturbatio, ἡ ἀναστάσις, εως, Bud.
 Disturbo, ἀναστατών, N. T. navem, ἀνατρέπω πλοῖον, Æschin. urbem, ἀνάστατον παῖω πόλιν, Herodot.
 Ditesco, πλεθύνω, Dem. opibus, χρημάτων, Liban. laboribus alicujus, ἐργῶν τινός, Xen. ex aliqua re, εὐπορεῖ ἀπὸ τινος, id.
 Ditio, ἡ ἐπιπλοῦστος, ας, Plato. ἡ δυναστεία.
 Dito, πλεθύνω, aliquid, τινά, Xenoph.
 Dia, πολὺν χρόνον, non durat, ἐκ ἀντήχει, Xenoph. diu ante Trojana tempora venit, πολὺν χρόνον τῶν Τρωϊκῶν ἡλέεν, Isocr. non diu est, quom venit, ἐκ πολλοῦ χρόνου, ἐξ ἡλέεν, id. vale ditissime, χαίρει ἐπὶ μήκιστον, Lucian. si vixero ditius, εἰ δὲ βίωσαμι πλείω χρόνον, Xen. ditius immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείω χρόνον διατρέψην, ἢ περὶ τὰς πράξεις, Isocr.
 Divagor, πλανοῦμαι, Xen.
 Divarico, τὰ σκέλη διαστίνω, Aristot.
 Divello, διασπᾶω τι, Xenoph. Confer *Distraho*.
 Divendo, διασπαστήσω, Plut. aliquid, ἐκαστάττω τι, Dem. turpiter, ἀποδοῖμαι τί αἰσχρῶς, id. aliquid mina Attica, ἀπμπολύω τινά μνῆς Ἀττικῆς, Lucian.
 Diverbo, διακόπτω, Lucian.
 Diversatio hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως, Polyb.
 Diverse, ἀλλοίως, ἄλλως.
 Diversitas, ἡ ἀλλοιότης, ἡ διαφορότης, ἦρος, Plat. ἡ διαφραξίς, Isocr. ἡ ἀνομοιότης, id. ἐτερότης, Plut.
 Diversitor, ὁ ἐξινόδοχος, u, Plat.

Diversor, ζενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, N. T. καταλύω παρά τινι, Dem.
 Diversorium, τὸ καταλυτήριον, τὸ καταγώγιον.
 Diversorium, τὸ κατάλυμα, N. T. τὸ πανδοχεῖον, ib. τὸ ζενδοχεῖον.
 Diversus, διαφέρων, ἄσας, ον, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀνόμοσος, ἡ, id. ὁ ἐξ ἡ διάφορος· ἄλλοιός, αἰα, οἰον· diversus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν ἄλλος ἡ αὐτίς· ἄλλος ἀντ' αὐτῆ· diversum a vulgo agere, ἄλλοιον πράττειν, ἡ οἱ πολλοὶ, Plat. diversi sententiis, ἄλλοιότεροι πρὸς γνώμας, Thuc. diversa haec sunt inter se, πλείον ταῦτα ἀλλήλων κεχώραται, Isocr. natione, ὁ ἄλλογενής, ὁ ἄλλοιότης· forma, ὁ ἄλλοιότης.
 Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ἡ ἀτραπιτός, Philo.
 Diverto, seu Diverto, ἐκτρέπωμαι, Plut. in oratione, παρεκβαίω, Aristot. ad aliquem, καταλύω παρά τινι, Thuc. παρὰ τινι, Dem. in hospitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, Plut.
 Dives, πλούσιος, ἰα, ιον, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀφνειός, vel ἀφνειός, πλούσιος, ἴσα, ἔν, id. ὁ ἐξ ἡ εὐπορος, ἡ, Isocr. κεκτημένος τὰ χρήματα, Dem. habens opes, ἔχων ἑστίαι, id. antecellens pecuniis, πρὸ τῶν χρημάτων, Isocr. divitiis adfluens homo, πολλὰν χρημάτων ἄνθρωπος, Dem. inter divites primus, ταῖς ἑστίαις πρῶτος, Isocr. ad summam opes evecutus, πλούσιος πρὸς τὸ ἀφρότατον ἀφικόμενος, Lucian. infinitis opibus praeditus, πλούσιος εἰς ὑπερβολήν, id. falso, ὁ ἐξ ἡ ψευδοπλούσιος, Suid. nummis, πλείον νομισμάτων, Aristot. auri, ὁ ἐξ ἡ πολυχρυσος, ἡ, Naz. πολυχρημάτος.
 Divexo, διακεῖμαι, καταπονεῖω.
 Divido, μερίζω, aliquid aliquo, τί τινι, Synes. vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, N. T. regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρὸς τινι, Dem. pecuniam, διαίρει ἀργύριον, Isocr. aliquid trifariam, τὴ τρίχα, Dem. aliquid in partes, τί εἰς μέρη, id. agrum, ἀνατάσσομαι χώραν seu τὴν γῆν, Lucian. facultates, ἀνατάσσει ποιεῖν τὰς ἑστίαις, Aristot.
 Dividuus, ὁ ἐξ ἡ ἐμμέριστος, ἡ.
 Divinatio, ἡ μαντική, ἡ, Aristot. ὁ Δεισαμός, ἔ, Thuc. ἡ Δεισομεία, Cyrill. τὸ μάντευμα, Naz. e manu, ἡ χειρομαντία· ex mistis sagittis, ἡ βελτομαντία· ex igne, ἡ πυρομαντία, &c.
 Divinatrix, ἡ μάντις, ἡ, Athen.
 Divine, Δείσιος, Xen. δαιμόνιος, Lucian.
 Divinitas, ἡ Δείσιος, Isocr. ἡ Δείσιος, Greg.
 Divinitus, θεῖον, Synes. Δείσιος, Naz. κατὰ θεόν, Synes. κατὰ θεῖαν πομπήν, Ἐλιαν.
 Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, Lucian. mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινός, Galen. ventre, γαστρομαντεύομαι, Alciph. ante, προμαντεύομαι, Herodot.
 Divinus, Δείσιος, Δείσιος, Dem. ὁ ἐξ ἡ Δεισπέσιος, δαιμόνιος, ἰα, ιον, id. divinae res, τὰ θεῖα πράγματα, Isocr. divina potentia, δαιμονία δύναμις, id. vates, ὁ μάντις, ἡ, Plut. divina ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ δηλοῖναι, Xen.
 Divisibilis, διαμερίσιμος, ἡ, ὄν.
 Divisim, διάνδιχα, Naz. δίχα, Thuc.
 Diviso, ὁ μερισμός, ἔ, ἡ διαίρεσις, ἡ, agrī et domum, ἀναδιαιρέσις γῆς ἢ οἰκίας, Bud. ἡ διανομή, ἡ.
 Divisor, ὁ μεριστής, ἔ, N. T. διανομήσις, ἡ.
 Divitia, ὁ πλῆτος, Dem. ἡ εὐπορία, id. ἡ περιουσία, Isocr. ἡ εὐδαιμονία, id. ἡ εὐπορία χρημάτων, Dem. et potentia alicujus, πλῆτος ἢ δύναμις τινος, Isocr. magna, πλῆτος μέγας· maxima et certissima, μέγιστος ἢ βεβαιότατος· magna, πολλὴ εὐπορία, id. σπλίσθη εὐπορία, Dem. exiguae, μικρὰ κτήματα πλῆτος, id. injustae comparatae, ὀδύκος πλῆτος, Isocr. per violentiam et odia partae, εὐπορία μετὰ βίας ἢ ἀπικρατίας· divitiās expetere moderate, ἀγαπᾶν πλῆτος μετρίως· immoderate, ὑπερβαλλόντως· comparare alicui, παραινέουσαν τινὲν εὐπορίαν parere alicui, ἐργάζεσθαι τινι πλῆτον relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν seu παραδίδόναι πλῆτον μέγαν τοῖς παῖσι· coaccervare, συναγαγεῖν πλῆτον, id. possidere, κτήσασθαι πλῆτον, Dem. in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Isocr. divitiis

studere, σπουδάζειν πρὸς πλῆτον potiri, κύριον γίνεσθαι πλῆτος, id. florere, εἶναι seu γίνεσθαι ἐν πλῆτον seu εὐπορία, id. abundare, εὐπορεῖν τινος εὐπορίας, Dem. uti, χρῆσθαι τῷ πλῆτον, id. frui, ἀποχρῆσθαι τῷ πλῆτον, Dem. alicujus adulari, θρασυνοῦν τὸν πλῆτον τινος, Isocr. involare alicujus, φρονεῖν εὐπορίας τινός, id.
 Diurn, ἡ αἴθρα, ἡ, sub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, Xen. ἐν τῷ αἴθρῳ, Lucian. sub dio agere, θρασυλεῖν, Synes.
 Divortium, ἡ ἀπόπτωσις, ἡ, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, Dem.
 Diurnus, ὁ ἐξ ἡ ἡμέριος· navigatio, ἡμέριος πλῆτος, Xen. ἡμέριος, ἡ, ὄν· nunciū, ἀγγελος ἡμερινός, id. unicum diem durans, ἡμέριστος, ἰα, ιον· vita, ζωὴ ἡμερισία, Plut. qui interdiu fit, μεσημεριός, ἡ, ὄν· lusus aleae, κυβέται μεσημεριναί, id.
 Dius, Δείσιος, ἡ, ον, Dem.
 Diutine, δηρῶς, δηρῶν.
 Diutinus, δηρῶς, ἡ, ὄν.
 Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ἡ, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονοτήτης, ἡτος, ὁ χρονομάζος, ἔ.
 Diuturnus, χρόνιος, ἰα, ιον, tussis, χροῖαι βήχης, Diosc. ὁ ἐξ ἡ μακροχρόνιος, ἡ, Plat. ὁ ἐξ ἡ πολυχρόνιος, ἡ, Aristot. μακρός, ἡ, ὄν· bellum et continuum, μακρὸς ἢ συνεχὴς πόλεμος, Dem. μόνιμος, ἰα, ιον· fictum non est diuturnum, τὸ προσποιητὸν ὄν μόνιμον, Basil.
 Divulgo, φραζέω, aliquid, τί, τινι, διαλαλέω, διακαθάνω τινι, Strabo. φημί τινι, Dem. aliquid per urbes, διαγυγγέλλω τινι εἰς τὰς πόλεις, Plut.
 Divulsio, ἡ διάσπασις, ἡ, cum, τὸ διάσπασμα, ἡτος, Plut.
 Divus, Δεισπέσιος, ἰα, ιον, vita, βίος, Plut. Confer Divitiis.
 Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινι τινι, Dem. gratis argentum alicui, τινι ἀργύριον δωρεάν, id. fidem, πίστιν, id. πίστις, Isocr. πιστῶ, Xen. penam, τιμωρίαν, Herodian. δίκην, Lucian. filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὲ πρὸς γάμον, Plut. operam alicui, προσέχειν τινι, Dem. manus, i. e. se victum, προῖσχεμαι τὰ χεῖρας, Thuc. me inertia, ἀποκαλιαν ἐπὶ τὸ ραθυμείν, Dem. data ope, ἐκπέσις, Dem. ἐξπίπτηδες, id. κατὰ προαίρεσιν, Isocr.
 Docco, δίδωσκω, Dem. aliquid literas, γραμματὰ τινι, id. παιδίον, γραμματικὴν artem aliquos, τέχην τινὰς, Isocr. evidentsime aliquos de rebus aliquibus, σαφιστά τινας πρὸς τινον, Dem. brevier res magnas, συντόμως πρὸς μέγαν· facillime aliquid aliquid, ἥσα τινι τινι· haud difficulter, ἢ χαλεπὸν et instruo aliquid, τινὰ ἐξ συγροστέω, id. aliquid, διδασκαλίαν παρέχειν τινι, Thuc. mercede, δίδωσκω μισθῶ, Lucian. monco aliquid, παραινέω τινι, Thuc.
 Docilis, ἡ, ὁ ἐξ ἡ ἐμμάθητος, ad aliquid, πρὸς τινι, Dem. ἔξειν γινώσκειν τινι, id.
 Docilitas, ἡ ἐμμάθεια, Lucian. ἡ φιλομάθεια.
 Docte, πεπαιδευμένως· reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι, Isocr.
 Doctor, ὁ παιδευτής, Plut. ὁ διδάσκαλος, ἡ, mali exempli, κακῶν, Dem. doctorem aliquem constituere aliarum rerum, καθίσταμαι διδασκαλόν τινον, Isocr. fieri aliquid, διδασκαλον γίνεσθαι ἄλλαν, id. mercede fraudare, μισθῶς ἀποστρέφειν διδασκαλον, Dem. disciplinarum habere aliquid, ἐπιτασσέμεν τινι παιδείας ἔχειν τινὰ, Isocr. qui proficitur utilem doctrinam, ἐπιγυγγέλλωμενος χρησίμην τινὲ διδασκαλίαν, id.
 Doctrina, ἡ διδασκαλία, ὄρσιμα, αἴρεσις, Xen. ἡ διδασχῆ, Thuc. instituire aliquid in doctrinā, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, Dem. non destitutus doctrina, ἐκ ἄπικρος παιδείας γεννημένος, Isocr. principes alicujus doctrinae, προσώπτες τινος παιδείας, id. Confer Disciplina, item Etudium.
 Doctus, πεπαιδευμένος, ἔν, ἔνον, aliquid, πρὸς τινι, Isocr. ἐν τινι, id. τινι, Plut. πρὸς τινι, Xenoph. vir, ὁ τῆς παιδείας ἀλλοτῶς τῶν τεχνικῶν, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετῶσχηκός, Isocr. ἢ ἐπὶ λόγους εὐδοκίμος, Herodian. παιδείας ἐπὶ πλείον ἦσαν, Dionys. ἀνήρ δαιμόνιος σο-

φίαν, Lucian. literas puer, τὰ γραμματὰ ἐπιστάμενος παῖς, Dem. recens aliquid, ὁ ἐξ ἡ ἀρτίδιακτός τινος, Xenoph. a Do, θεοδιδάκτος, N. T. a matre, μητροδιδάκτος, Suid. doctum opus, σαφὴν ἔργον, Plut.
 Documentum, τὸ δίδαγμα, ἡτος, Xen. τὸ δίδακτῆριον, ἡ, Hipp. alicujus rei, δείγμα τινος, Dem. certum esse alicujus rei, ἰκανὸν τεκμήριον εἶναι τινος· certo documento esse, δίκαιον σημείον παρέχειν· facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημείον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος, id.
 Dodrans, τὸ τεμῆριον, Aristot. mensurae, ἡ σπιθαμῆ, ἡ, Diosc.
 Dodrantalis, τεμῆριαίος, αἰα, αἰον, dodrantis longitudinem aequans, ὁ ἐξ ἡ σπιθαμῶδης, Diosc. σπιθαμῶδης, αἰα, αἰον· duos, tres dodrantes aequans, ὁ ἐξ ἡ δισπιθαμῶδης, ὁ ἐξ ἡ τρισπιθαμῶδης, id.
 Dogma, τὸ δόγμα, Plut. ἡ δόξα, ἡ, Aristot.
 Dolabra, ἡ ἀξίνη, ἡ, Xen.
 Dolenter, λυπηρῶς, ἡ, et graviter ferre aliquid, ἢ βαρέως φέρεν τινι, Isocr. ἄδυνητός, Jcsepli.
 Dolentia, τὸ ἀλγημα, ἡτος, Galen.
 Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, Gal. mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναῖκος, Julian. malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Dem. malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Isocr. vocem alicujus, συναλγέω τινι, συνάχθομαι τινι, Dem. doleo illud, quod, ἀθυμῶ ἐκείνο, ἡ, Xen. quum videam, ἀθύμως ἔχω ὄραν, id. iisdem cum aliquo, λυπῶμαι ταῦτα ἄλλω, Dem. malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, id. a partu, ὠδίνω, Plut. dentibus, ἀνακακτέω πρὸς ὀδόντας, Diosc.
 Doliaris, ὁ ἐξ ἡ πιδώδης, ἡ, ἡτος.
 Doliarius, ὁ πιπσοῖς, ἔ.
 Doliolum, τὸ πιθήριον, ἡ, Hesych. τὸ κεράμιον.
 Dolum, ὁ πίθος, ἡ, Plut. ὁ κέραμος, Athen.
 Dolo, ἡ, πτελικῶς, ἀποσέω.
 Dolon, ὁ δόλον, Plut. τὸ βροῖδιον, Xen.
 Dolor, τὸ ἀλγημα, capitis, τῆς κεφαλῆς, Gal. perquam vchemens et atrox corporis, πᾶνον σφοδρὸν ἢ δεινὸν τῷ σώματι, Dem. doloribus addictus, ὁ ἐξ ἡ περιώδυνος· confictor dolore, πάρεσι μοι λύπη· liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, id. partus, ἡ ὠδίν, ἡτος, Plut. τὸ ἀλγος.
 Dolorosus, ἄδυνητός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Dolose, δολερός, δόλιος, et insidiose, μετὰ δόλον ἢ τέχνην, Isocr. dolose ago, δόλῳ, Aristoph. occido, δολοφονέω, Lucian.
 Dolosus, δόλιος, ἰα, ιον, δολερός, ἡ, ὄν.
 Dolus, ἡ κακογῆα, Dem. τὸ πανόρηγμα, id. citra dolum, sine dolo, ἄδολος, Thuc. doli experts, ὁ ἐξ ἡ ἄδολος, Synes. e dolis consutus, ἀκανθῶδες τινι ἢ δολερὸν κεκτημένος, Ἐλιαν. dolo ago cum quopiam, δόλῳ, Aristoph.
 Domesticus, οἰκεῖος, εἰα, εἰον, Dem. οἰκιακός, ἡ, ὄν, N. T. ὁ ἐξ ἡ σύντατος.
 Domi, οἶκος, manentes, μένοντες, Dem. me abdo, κρύπτω ἑμαυτὸν sum domi, εἶμι ἐνδον· militique, ἐν οἰκίῳ ἢ ἐν πολέμῳ, id.
 Domicilium, τὸ οἰκητήριον, Plut.
 Domina, ἡ δέσποινα, ἡ, Dem. ἡ κυρία.
 Dominiatio, ἡ κυριότης, N. T. ἡ δέσποτις, Dem. Confer Principatus, Imperium.
 Dominator, ὁ ἀυτοκράτωρ, ἡτος.
 Dominicus, κυριακός, ἡ, ὄν.
 Dominium, idem quod antecedens Dominatio.
 Dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, Isocr. δεσπίζω τινός, Dem. urbi, κυριότης πόλιν, Dem. Confer Impero.
 Dominus, ὁ κύριος, ἡ, Dem. servi, ὁ δεσπότης, ἡ, id. Confer Princeps.
 Domito, διαμύζω.
 Domitor, ὁ διαμύζων, ἡτος.
 Domitrix, ἡ δμητρία, ἡ, ἡτος.
 Domino, διαμύζω, διαμύζω.
 Domino, cum domo, οἰκεῖται, seu οἰκεσθῆ, se non movere, ὁ κινεῖσθαι, Dem.
 Demuncula, τὸ οἰκίδιον, Dem. τὸ οἰκημέσιον, Gl. V.
 Domus, ὁ οἶκος, Xen. ἡ οἰκία, Plut. τὸ οἰκημα, Dem. maxima, οἶκος μέγιστος, Isocr. pater, πατήρ, Dem. privata, οἰκία ἰδία, id. domum comparare, οἶκον πλάσσει, Isocr. mercari,

rans, ὁ δυσεντερικός, ἢ dysenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, Ael. Dysentericus, δυσεντερικός, ἢ, ὄν. Dysuria, ἡ δυσουρία, Galen. τὰ δυσουριακά, sc. πύλην, Cic. dysuria laboro, δυσουρία, Diosc. δυσουρία, id.

E.

Vel Ex, ἐκ, sequente Consona; ἢ, sequente Vocali vel Diphthongo; multæ molestia existunt e bello, πολλάκι λυπηρὰ γίνονται ἐκ πολέμου, Dem. se non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης ἐκνεύσθαι, id. ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἢ ἀδελφῶν γενόμενοι ἐνδοξοί, id. ex adverso, ἢ ἐναντίας, Aristot. ex adverso alicui, κατέναντί τινος, Lucian. e contra, e contrario, πέναντιον ex animi sententia, κατὰ γνώμην, Basil. ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, Dem. e propinquo, ἢ ὀλίγη, Thuc. e regione, ἐκ τῆ ἀπαντικῆ, seu ἀντικῆ, Paus. alicuius, καταστικῆ, Aristot. e vestigio, παρανόημα, Dem. παραχρημα, id. e sublimi, ἀφ' ὕψους, Lucian. ex quo fuerunt isti oratores, ἢ ἔθιοι πεφθῆναι ῥήτορες, Dem. ex professo, ἐκ τῆς προφανῆς, Plat. ex improvviso, ἀπὸ τῆ ἀδοκῆς, Thue. ex tempore, ἐκ τῆ παραχρημα, Dem. ex æquo, ἀρχαίωμα, Thuc.

Eatenus, κατὰ τοσούτον, quisque open ferebat, quatenus poterat, ἰσχύει, καθ' ὅσον ἕκαστος οἶσ ἦν, Lys. subtilitatem quærare, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσούτον τάκρηδες ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τῆ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται, Aristot.

Ebenus, ἡ ἔβενος. Ebibo, ἐκπίνω, propositionum calicem, προτεβήσαν κύλικα, Athen.

Eblandior, ἢ ἐλαβεῖμαι, aliquem donis, τινα δόρασι, Diod. Sic. τινί, Xen.

Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργός, ἢ. Ebores, ἐλεφαντικός, ἢ, ὄν, Herodian.

Ebrietas, ἡ μέθη, Dem. surgere ante ebrietatem, ἔξανασταθαι πρὸ μέθης, Isocr. propter ebrietatem dormire continue duas noctes et duos dies, ἀπὸ μέθης κοιμησθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, Athen. ebrietas diffuere, διαρρεῖν ὑπὸ τῆς μέθης, ἢ τῆ οἴνου, Ael. ebrietas deditum esse, ἐγχεροῦν ἐν οἴνῳ, LXX. se dedere, μέθαις καὶ κραυπάλας ἐπιιδόναι ἑαυτὸν, Herod. ebrietas temulentum esse, ἀπὸ μέθης κραυπαλῶν, id.

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινα δι' ἡδονῆς, Plat. aliquem vino, τινα οἴνω, Lucian. ebrior aliqua re, μεθύσκομαι τινος, id.

Ebriositas, ἡ οἴνοφλυγία, ας, N. T. ἡ φιλονικία, ας, Clem. Al.

Ebrius, μεθύσιος, ἢ, ὄν, Plat. ὁ καὶ ἡ πάροισος, α, Dem. ὁ καὶ ἡ οἴνοφλυγία, α, Plat. ὁ καὶ ἡ οἴνοφλυγία, γος, Luc.

Ebrius, μεθύων, ασα, ον, Dem. ὁ καὶ ἡ πάροισος, Athen. sum, μεθύων magnitudine rerum gestarum, μεθύων τῶ μεγέθει τῶν πραγμάτων ebrium saltare, μεθύσθηντα ὀρχεῖσθαι clamare, μεθύοντα κραυγάζειν, id. ebrium reddo, μεθύσκω τινα, Plat. μέθυσος, vel μέθυσος. Ebullio, ἀναξίω, Diosc. ὑπερξίω, Aristot. ἐκβεβῆσαι, Chrys. ἀναβλύω, ἀναφλύξω, Hom.

Ebullitio, ἡ ἀνάξισος, ἡ ἀνέβρασις, ὁ ἐκβερασμός, ἢ, ὁ βρασμός, ἢ, Naz.

Ebur, ὁ ἐλέφας, Indicum, ἢ Ἰνδῶν, Lucian.

Eburneus, ἐλεφαντικός, ἢ, ὄν, Herodian. ἐλεφάντινος, ἰν, ἰον, Lucian.

Ece, ἰδῆ, N. T.

Ecclesia, ἡ ἐκκλησία, N. T.

Eclinator, ὁ καὶ ἡ ἐκλινοῦσος, ας.

Echinus, ὁ ἐχίνος, α, terrestris, χερσαῖος, Plat. marinus, πελάγιος, Aristot.

Echio, ἡ ἡχώ, ὄος, Aristot.

Eclacta, τὰ ἐκλεγομένα, αν.

Eclipsis, ἡ ἐκλείψις, ας, Aristot.

Eclipticus, ἐκλειπτικός, ἢ, ὄν, Plat.

Ecloga, ἡ ἐκλογή, ἦς.

Ecquando, ἡ ποσι.

Ecquis, ἡ τις. Ecstasis, ἡ ἔκστασις, ας, Plut. Ectypus, ὁ ἐκτυπος, α, Plin. Edacitas, ἡ πολυφαγία, ἡ λιχυρία, Lucian. Edax, ὁ καὶ ἡ πολυφάγος, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, Bas. ὁ βόρος, Lucian. Eddentio, ἀποδόντω. Edentulus, ὁ καὶ ἡ ἀνόδης, οντος, Poll. Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τι, Plat. alicui, τινί, Isocr. alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, Aristot. bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, Dem. Confer Iudico, item Impero. Edictio, ἡ ἐπιτάξις, ας.

Edictum, ὁ ἐπιτάγμα, Dem. τὸ ἐπιταττόμενον, id. edictum principum servare, ἠμμεῖν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, Isocr. publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσαγμάτων moveere et mutare, κινεῖν καὶ μετατιθεῖναι liberare aliquem edicto aliquo, ἢ ἐλευθερῶσαι τινα διὰ προσάγματός τινος, id. fieri ex edicto, γίνεσθαι τι ἐξ ἐπιτάγματος, Dem. ex edicto, κατὰ τὴν προθεσίμην, Diosc. edictum propono, δῆλον ἐκπέμπω, Herodian. διάταγμα προτίθωμι, id.

Edisco, ἐκμανθάνω, aliquid, τι, Isocr.

Edissero, διεξίμι, aliquid, τι, Lucian.

Editio, ἡ ἔκδοσις, ας, libri, βιβλία.

Edititius, ἐκδοτικός, ἢ, ὄν.

Editor, ὁ ἐκδιδοῦς, ὄνος.

Editus, ὁ καὶ ἡ ἐκδοσος, α, altus, ὕψυλός, ἢ, ὄν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὕψους, sc. τόπος, Lucian.

Edo, perf. edidi, ἐκδιδομαι, librum, βιβλίον, Plut. historiam Græco sermone, ἰσοῦσαν Ἑλλήνων φωνῇ, Athen. in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς, Plat. exemplum, δείκνυμι παράδειγμα, προβιβῶ.

Edo, perf. edii, ἰσθίω, plura quam ferre possum, πλείω ἢ δύναμαι φερεῖν, Xen. et bibo in caupona, φάγω καὶ πίνω ἐν καπηλείᾳ, Isocr. cogere aliquem edere et bibere, ἀναγκάζειν τινα τρώγειν καὶ πίνειν, Dem.

Edo, onis, ὁ φάγος, α, N. T.

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινα τι, Antipl.

Edomo, διαμύζω. Confer Domo.

Edormio, ἐκοιμάμαι, crapulam, ἐκνήρω ἀπὸ οἴνου, LXX.

Edormisco, idem quod antecede.

Educatio, ἡ παιδαγωγία, ας, Plat. ἡ ἀγωγή παιδῶν, Plat.

Educator, ὁ τιθηνός, ἢ, Hesych. ὁ τροφεύς, Plat. ὁ τροφός, ἢ, id.

Educatrix, ἡ τιθήνη, Plat. ἡ τροφός, Plat.

Educo, ας, τρέφω, liberos, παιδιάς, Xen. ἀνατρέφω τέκνα, Dion. humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, Isoc. male, φαύλως ἄγω, id. κακῶς τρέφω, Dem. in magna inopia, τρέφω μετὰ πολλῆς ἰνδείας, id. in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, Xen.

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, Thuc. copias, δύναμιν, Herodian. ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, Xen. aliquem necum, παραλαμβάνω τινα, Herodian.

Edulis, ὁ καὶ ἡ ἐδωδισμός, α, Thuc.

Edulium, τὸ ἐδωμά, Isocr. ἡ ἐδωδὴ, ἦς, Plat. τὸ βρώμα, Xen.

Effabilis, α, ῥήτος, ἢ, ὄν, Dem.

Effarcio, ἐκπληρόω, Aristid.

Effari, ἀσποφάσαι, Dion. Arcop.

Effascinatio, ἡ καταγοήτευσις.

Effascino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινα, Plat.

Effatum, τὸ ἐκφώνημα, τὸ ἀξίωμα.

Effectio, ἡ ποίησις, ας, Herodot.

Effector, ὁ ποιητής, ἢ, Xen.

Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.

Effectum, τὸ ποίημα, ατος, N. T.

Effectus, ὁ, τὸ αἰτιατόν, ἢ, apud Log. τὸ ἐνεργημα, ατος, τὸ ἀποτελέσμα, Galcn.

Effemino cum derivatis vide sub Effemino.

Effersco, ἀρχαίνομαι, Plat.

Effero, ας, ἀγρίω, Xen. ἀπαγρίω, Theophr. θηρίω.

Effero, efferre, ἐκφέρει, mortuum, ἀποδανόντα, seu νεκρὸν, Dem. me propter aliquid, μετίζον φρονέω ἐπὶ τινί, id. me, θρασυνοῦμαι, Isocr.

effero propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ πλούτῳ, Xen. animo, κορυαία, Lucian. μεγαλοφρονία, id. iracundia, ἐκφύρομαι ὀργῆς πλείον, Thuc.

Efferveo, ἐκξίω.

Effervesco, ἐκβεβῆσαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, Chrys.

Efferus, ἄγριος, ἰα, ἰον, Plat. ὁ καὶ ἡ θηριώδης.

Efficacia, ἡ ἐνεργεία, spiritus, τῆ πνεύματος, Chrys.

Efficaciter, ἐνεργῶς, Polyb.

Efficax, ἐνεργός, ἢ, ὄν, Theophr. sermo, λόγος ἐνεργός, N. T. ἐνεργητικός, ἢ, ὄν.

Efficienter, ἐνεργητικῶς.

Efficientia, τὸ ἐνεργητικόν, ἢ.

Efficio, ἀποτελεῖω, Polyb. διαπράττωμαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, Isocr. aliquem formidabilem et acrem, φοβερὸν καὶ χυλεπὸν ἐπιδέκνυμι τινα, Dem. aliquid optabilis, καθεστάναι τι ζηλωτότερον, Isocr. unum corpus ex omnibus, ἐν σώμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἀπάντων, Plato.

Effigies, ἡ εἰκὼν, ὄνος, Isocr. τὸ ἐκτύπωμα.

Effigium, εἰκονίζω, aliquid, τι, Aphth. ἐκτυπῶ τι, Plat.

Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τι, Isocr. imaginem alicuius, εἰκόνα τινός, Lucian. in ceram, ἐκτυπῶ εἰς κηρὸν, Plat. ἐκμυμῶμαι.

Efflagitatio, ἡ δαίτησις, ἡ λιπυρία, Herodot.

Efflagio, ἐκλιπαρέω, Plat. καταλιπαρέω, Lucian. προσλιπαρέω, Plat. ἔξαυτῷ τι.

Efflictim, ὑπερφύω, Plat. amo aliquem, ἐπιμαίνομαι τινί, Bas. ἀνδρείωτατα ἐρώω τινός, Aelian.

Efflo, ἐκφύσσω, Diosc. ἐκπνέω, Aristot. animam, ἐκπνέω, Soph.

Effloresco, ἐσπαύω, ἔξαναίω, Num. 17. efflorescebant lanuginis malis, ἐσθήθησαν ἕλοι ταῖς περιαισίς, Herodian.

Effluentia, ἡ ἐκροή, ἦς, Aristot.

Effluo, ἐκρέω, Plat. ex aliquo, διαρρεῖν ἐκ τινος, Herodian. ἐκφύρομαι.

Effluvium, ἡ ἐκρυσίς, ας.

Effodis, ἐξορύττω, oculos, ὄφθαλμούς, Plat. fossas, διορύττω τάφους, Herodian.

Effeminate, ἀνάδραος, facere aliquid, διαπράττειν, Isocr. vivere, βίον γυναικῶδη ἀγειν, Diod. Sic.

Effeminatio, ἡ ἐκθάλωσις, ας, Hippocr.

Effeminatus, ὁ θηλυδραίος, α, Lucian. ὁ μαλακός, ἢ, Dem.

Effemino, ἀποθνήσκω, ἐκθνήσκω, Philo.

Effete, ἔξαντλητός.

Effetus, ἐκτεκῶν, ἦσα, ὄν, quæ parere desit, ἡ ἀγονος, α.

Effossio, ἡ ἐξορύξις, ἡ ἐξοργυμία, Suid.

Effractio, ἡ διάρρηξις.

Effrenate, ἀχχαλινώτως.

Effrenatus, ὁ καὶ ἡ ἀχχαλινώτως, Greg.

Effrenis, c, ὁ καὶ ἡ ἐξήκωσος, Plat. ὁ καὶ ἡ ἀχχαλινώτως, α, os, στόμα, id. effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, Herodian.

Effringo, διαρρήγνυμι, aliquid, τι, Dem.

Effugio, ἀπαφεύγω, morbum, νόσον, Dem. mortem, ἐκφεύγω τὸ θάνατον, Plat. omne sensum, πάσαν αἰσθησιν, Plat. e caupona, ἀποδράω ἐκ τῆ δεσποτικῆς, Dem. aliquem, ἐκκλίω τινα, Xen. presens, ὑπερδραμέω τὸ παρόν, Herodot.

Effugium, ἡ ἐκφυγή, ἦς, ἡ ἀπόφυξις, ας, Aristoph. ἡ ἀποφυγή, ἦς, Plat. ἡ διαφυγή, ἦς, Plat. querere, παραγορῶν ἔρειν, Dem.

Effulgeo, ἀπολάμπω, Lucian.

Effundo, ἐκχέω, Lucian. patrimonium, καταφάγω τὴν πατρῴαν θυσίαν, Athen. quidquid in buccam venit, λέγω ὅτι ἐν ἐπέλθῃ, Isocr.

Effuse, ἐκχυμένως, ἀφειδῶς, Herodian.

Effusio, ἡ ἐκχυσις, ας, Athen.

Effusor, ὁ ἐκχύσιος, Lucian.

Efflutio, φλυαρέω, aliquid, τι, Plat. ἔξαγορεύω τι, Naz. tenere, importune, et citra delectum, quidquam in buccam venit, λέγω ἐκ τῆς φορητικῆς, ἢ χυδῆν, ἢ τι ἐν ἐπέλθῃ, Isocr.

Egelidus, χλωμός, ἢ, ὄν, aqua, ὕδωρ, Athen.

Egenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπορος, ας, alicuius rei, τινός, Dem. ὁ καὶ ἡ ἰνδείσις τινος, id. Confer Pauper.

Egeo, ἀποείν, pecunia, τῶν χρημάτων, Isoer. victu, εἶμι ἐν χρεῖα περὶ τὴν τροφήν δίμαι πῶ βίη alicujus rei, ἐνάσις seu ἀπείσις ἔχω, seu διάκρισις τινος, id. rebus necessariis, σπα- νίζω τῶν ἐπιτηδίων, Plut. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, Isoer. Confer Indigeo.

Egerminatio, ἡ ἐκβάλασις, eas, folioſum, τῶν φύλλων, Diosc.

Egermino, ἐκβαλάσων, Theophr.

Egero, ἐκκρίω, ἐκφρίω, aliquid e domo, πὶ ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. excerno, ἐκκρίνω, Theo- phr. Confer Effundo.

Egestas, ἡ ἀπορία, as, summa, ἐσχάτη, Dem. Confer Inopia, item Paupertas.

Egestio, ἡ ἐκκρίσις, ἢ, ἡ ἐκφράσις excrementorum et similium e corpore, ἡ ἐκκρίσις, eas, Theophr.

Egestuosus, ὁ ἢ ἡ ἀπορία, s, Dem.

Ego, ἐγώ, Dem. ego vero lugham ipsum, ἐγὼ δ' ἐπίπυον αὐτῶν ego vero, i. e. equidem, con- labor præstare, περιστάσασμαι μὴ ἐν ποιεῖν ego vero ipse mori malim, ἢ ἐργωγε αὐτὸς τιθέναι μᾶλλον βελόμιον, id.

Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινός, Isoer. ad- versus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπὶ τινος, Xen. domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας, id. e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Isoer. animo prompto, ἔξωμι προθύμως, Dem. ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, id. egressus annum quinquage- simum, παλιόνων ἡ πενήτηκοντα ἐπὶ ἄν, Dem. ὑπὲρ πενήτηκοντα ἐτη γεγονώς, id.

Egregie, διαφέροντως, Isoer. ἔξαιρετός, Plut.

Egregius, ὁ ἢ ἡ ἔξαιρετός, s, Thuc. θαυμαστός, ἢ, ὄν, Herodian. ὁ ἢ ἡ ὑπέροχος, ἔξοχος thesaurus, θησαυρός καλός, Isoer. senes egre- giiis meritis, πρῶτον αἰῶνι λόγῳ, Herodian.

Egressio, ἡ ἐκβασις, ἡ ἔξοδος, Dem. ἡ ἐξήλυσις, Herodot.

Egurgito, ἀπαράω, Plut.

Ehem, ὁ, Dem.

Eheu, ἂ, Lucian.

Eho, ὁ, Isoer.

Ehodum, ὁ τῶν, Dem. ehodum bone vir, ὁ γαῖς, Xen.

Eja, εἶα, Aristoph.

Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἰς τινα, Thuc. jaeulando absumo sagittas, ἐκποσέω τὰ βέλη, Herodot.

Ejectamentum, τὸ ἐκκρίμα, atos.

Ejectio, ἡ ἐκβολή, ἢ, Dem. ἡ ἐξώθησις.

Ejectitius, ὁ ἢ ἡ ἐκβόλιμος, ἐκβολιμαῖος, αἷα, αἶον.

Ejicio, ἐξώθει, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πα- τριδος, Dem. aliquem, ποῖω ἐκβόλην τινος, Isoer. φεύγοντα, seu ἐκδοτον, seu ἀπολιον ποῖω τινά, Dem.

Ejulatio, ὁ ὄδυμος, s, Isoer. ὁ ἄλλυγητός, Athen. ὁ κλαυθμός.

Ejulo, ἄλλυζω, Lucian. ἄλλοφρομαι.

Ejuxatio, ἡ ἐξωμοσία, as, Dem.

Ejuro, ἐξήνυμαι, aliquid, πὶ, Æschin.

Ejusdemmodi, Ejuscemodi, Ejusmodi, ταῦτος, ταυῦτη, ταῦτο, Plat. ταῦτός τις, id. τοιοῦτός, ταῦδε, τοιόνδε, Aristot.

Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, Plut. ex aliquo, ἐκ τινος, id. Confer Effugio.

Elaborate, διαπεπτομημένως, Isoer.

Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, eas.

Elaboratus, πεπτομημένος, ἐνν, ἐνον, Isoer. πο- νητής, εἶσα, ἐν, Plut. opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα εἰς τὴν πεπτομημένα δημιουργοῖς ἀριστοῖς, Dem.

Elaboro, ἐκπονώ, Thuc. ἐξήργάζομαι, aliquid, πὶ, Isoer. in aliqua re, ποῖω περὶ τι, Aristot. circa virtutem, φιλοπονώ περὶ τὴν ἀρετήν, Isoer.

Elanguo, ἐκἀμνω, Plut.

Elanguesco, ἀπομαραίνομαι, Plut.

Elapsus, διεκπεπτομημένος, οἷα, ὁ· elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, Dem. elapsus tempus, παρελθὼν χρόνος, Isoer. elapso anno, διελθόντος τῆ ἐνιαυτοῦ, Dem. elapsus diebus et noctibus, ἡμερῶν ἢ νυκτῶν παρελθόντων, Aristot.

Elargior, καταχαρίζομαι alicui aliquid, τινί τι, Plut.

Elate, ἐπισημένως.

Elatio, ἡ ἐκφορά, as, mortui, τῷ ἀποθανόντος, Dem. in altum, item animi, ἡ ἐπασις, eas, Naz. cordis, ὁ μετρωρισμός τῆς καρδίας, Mac- eab.

Elatus, ἐπισημένος, ἐνν, ἐνον, propter fortunam præsentem, ταῖς παρούσας τύχαις, Xen. propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, id. propter insperatam fortunam, ἐπαυρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, Herodian.

Elavo, ἐνίσταω, Plat.

Eleete, ἐπιλέγδην, λογάδην, Thuc.

Eleetilis, e, αἰρετός, ἢ, ὄν, Aristot.

Eleetim, ἀριστίνδην, Isoer.

Electio, ἡ αἰρέσις, rerum, πραγμάτων, Isoer. et judicium de aliqua re, αἰρέσις ἢ κρίσις περὶ τινος, id. electionem alicui dare, αἰρε- σιν δίδωναι τινί, Dem.

Electior, ὁ αἰρετός, Philo.

Electrix, ἡ αἰρέτις, idos, Philo.

Electrum, τὸ ἤλεκτρον, Aristot.

Electus, αἰρετός, εἶσα, ἐν, Plut. αἰρετός, ἢ, ὄν, Lyeophr. ὁ ἢ ἡ ἔξαιρετός, Dem.

Eleemosyna, ἡ ἐλεημοσύνη, s, N. T.

Elegans, κομψός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ἡ φιλοκαλῆς, ὁ ἢ ἡ φιλοκαλός, Isoer. elegantissima dieta, χαριέ- σατα τῶν εἰρημένων corpusculum alicujus minus elegans, σοματίον τινος ἀν εὐκρίσις, id. elegans oratio, κικαλλιστημένος λόγος, Plat. scriptura, ἡ καλλιγραφία, Plut.

Elegantior, ἐκπρεπῶς, χαριέντως, Isoer. μεγα- ρισμένως, id. ἐπιχαριστός, id. dicere, μεσικῶς seu διαπεπτομημένως λόγῳ, Dem. scribo, καλλιγραφίω, Poll. scribens, καλλιγράφος, Greg.

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ κόσμος, Isoer. ἡ κο- σμητική elegantia studium, ἡ φιλοκαλία, id.

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακός, ἢ, ὄν, elegiacός versus seu carmen elegiacum facere et recitare, ἐλεγεία ποιῖν ἢ λέγειν, Dem.

Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον.

Elegus, ὁ ἐλεος, Aristoph.

Elementalis, idem quod Elementarius.

Elementaliter, σοικησιωδῶς, Laert.

Elementarius, σοικησιμικός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ἡ σοικησιωδῶς, s, Aristot.

Elementum, τὸ σοικησιον, Aristot. litera et pri- ma institutio, τὸ σοικησιον, id. prima ele- menta doceo, σοικησιώ, Greg. elementorum traditio, ἡ σοικησιωσις, Dion. Areop.

Elenchus, ὁ ἐλεγχος, s, Lucian.

Eleneticus, ἐλεγκτικῶς, Aristot.

Elenticius, ἐλεγκτικός, ἢ, ὄν, sermo, λόγος, Plut.

Elephantia, idem quod Elephantiasis.

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ὤντος.

Elephantiasis, ἡ ἐλεφαντιάσις, ὁ ἐλεφαντιασμός, s, ὁ ἐλέφας, Diosc. elephantiasis laboro, ἐλε- φαντιάω.

Elephantinus, ἐλεφαντινός, ἐνν, ἰνον, Lucian. ἐλεφαντινός, ἢ, ὄν, Herodian.

Elephantus, ὁ ἐλέφας, Aristot.

Elephas, idem quod antecede. Elephas femi- na, ἡ ἐλέφας, αντος, Aristot.

Elevatio, τὸ αἰώρημα, ἡ αἰώρησις, ἡ ἔπασις.

Elevo, ἐπαίρω, αἰώρω, aliquid supra caput, πὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Dem. manus ad caelum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ἕρανόν, Xen. εἰς τὸν ἕρανόν, Aristot. oculus ad caelum, τὰς ὄψεις πρὸς τὸν ἕρανόν, Philo. contemno aliquid, ἐκβαλλίζω τι, Plut. Confer Con- temno.

Elicio, ἐξάγω, aliquid, πὶ, Dinareh.

Elido, ἐκβάλλω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, πὶ, Isoer. ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἀπάντων τῶν βηθέντων, id. præ multis opibus, αἰρέομαι τι ἀπὸ πολλῶν χρημάτων, Dem. aliquid belli presidem, αἰρέομαι τινα προσάτην τῷ πολέμῳ, Dem. legatos ad aliquem, αἰρέομαι πρὸς τοῖς πρὸς τινα, id. multo magis aliquid, quam, αἰρέομαι τι πολλὸ μᾶλλον, ἢ, Isoer. mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τιθέναι μᾶλλον, ἢ τὴν αἰσχράν, id. θάνατον ἀπὸ ζωῆς, Dem. aliquid ex omnibus, πὶ ἐξ ἀπάντων, Isoer. in senatum, ἐκκρίνω εἰς

γροσσίαν, Dem. magistratus, ποῖω ἀρχονται, Herodian.

Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινά, Aristot. e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατριδος, Dem. ἐξο- ρίζω, ἐξώθει.

Elimo, ἀποσείω.

Elinguatus, ὁ ἢ ἡ ἐγλωσσος, s, Athen. ὁ ἢ ἡ ἄφωνος.

Elinguis, idem quod antecede.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, as.

Elinguo, γλωττοτομέω, Plut.

Eliquesco, ἐκπύκνωμι.

Eliquo, ἐκπύκνωμι.

Elisio, ἡ ἐκκρίσις, eas.

Elixo, ἐλέω, Aristot. ἀναερόσσω.

Elixus, a, um, ἐφέτος, ἢ, ὄν, Diocse. ἐψαλίως, ἐα, ἐον.

Elocatio, ἡ μίσθωσις, domūs, οἰκίας, Dem. filia, ἡ ἐκδοσις τῆς θυγατρὸς, id.

Eloco, μουσία, domum alicui, οἰκίαν τινί, Isoer. domum decem minis, οἰκίαν δέκα μῶν, pluris, πλείονος, Plut. filiam cum magna dote, μετὰ προκίω πλείστης ἐκδοῖσιν τὴν θυγατέρα, Isoer. alicui filiam uxorem, δίδαμι τινί θυ- γατέρα εἰς γάμον, Plut.

Elocutio, ἡ λέξις, Isoer. ἡ ἐμνημόνησις, Dion. Hal. ἡ ῥησις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, Isoer. τὸ ἐγκώμιον, Dem. Confer Laus.

Elongo, ἐκμακύνω.

Eloquens, λόγιος, ia, ion, Aristot. δεινός, ἢ, ὄν, Dem. ἱπποκικός, ἢ, ὄν, λέγειν δεινός· εἰπεῖν δει- νός· εἰσὶν δυνάμεις· δυνατός λέγειν τεχνητός τῷ λέγειν eloquentissimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων· δεινότατος λέγειν ἀπάντων ἰκανώτα- τος τῶν ῥητόρων, id.

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, Dem. ἡ ἐμπειρία τῷ λέγειν, Dem. ἡ εὐπορία τῷ εἰπεῖν, Isoer. τὸ εἰ λέγειν, Dem. δεινότης ἢ ἐν λόγοις, Isoer. οἱ λόγοι, id.

Eloquentium, τὸ λόγιον, Thuc.

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, N. T. de aliqua re, ἀφρίζω περὶ τινος, Aristot.

Elucco, ἐκλάμπω, Plat.

Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικαίω, Thuc.

Eluibratio, ἡ νυκτογραφία, as, Dem.

Eluebro, νυκτογραφίω, φιλοσοφίω.

Eludo, διαπαίζω, Plat. aliquid, διακρούω τι, Plut.

Elugeo, πινέω, N. T.

Elumbis, e, ἐξωσφισμένος, ἐνν, ἐνον.

Eluo, ἐκπύκνωμι, Aristot. aliquid, ἐκπύκνωμι τι, Plat. facta, τὰ πεπραγμένα, Dem. aliquid lixivio, ἐκλύω τι κονία, Gal.

Elusio, ἡ κακουργία, Dem. ἡ παράκρησις, et ter- giversatio, ἡ κακουργία ἢ διάβησις, id.

Elutriatio, ὁ μεταγγισμός, s, Diosc.

Elutrio, μεταγγίζω, Diosc.

Eluvies, ὁ κατακλυσμός, s, Dem.

Eluxatus, ὁ ἢ ἡ ἐξαρῆτος, Suid. Confer Lixi- atus.

Emaciatio, ἡ ἰσχυρανσις, eas.

Emaeo, ἰσχυραίνω, Aristot. ἰσχυραία, Theophr.

Emacitas, τὸ ἀνητικόν, s.

Emacror, ἰσχυραίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήνω, aliquid alio, πὶ τινί, Lucian. ἀποσμάω τι, Diosc.

Emaneipatio, ἡ χειραφεσία, as.

Emaneipatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀρετός, s, Iso- crates.

Emaneipo, ἀφίμαι, aliquem, τινά, Dem. ἐκπι- ομαί τινα, Pandect.

Emaneo, ἔξω διαμένω.

Emano, ἐκέρω, ἀποφρέσσω, Plut.

Emansor, ὁ ἢ ἡ ἀσπράτευτος, et desertor ordi- num, ἢ λείπων τὸς τάξεις, Dem. ὁ ἀπαντῶν, ἔντος, id.

Emareesco, ἀπομαραίνομαι, Aristot. καταμα- ραίνομαι, id.

Emaseulo, εὐνεχίζω, N. T.

Ematresco, πεπαινοῦμαι, Xen.

Emblema, τὸ ἔμβλημα, atos, Bud.

Embryon, τὸ ἔμβρυον, s, Diocse.

Emendabilis, ὁ ἢ ἡ εὐεπινοήσωντος, Hipp.

Emendate, ὀρθῶς, Aristot. loquor, ὀρθοσπέω, scribo, ὀρθογραφίω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, Aristot. legum, ἡ ἐπινοήσασιν τῶν νόμων, Dem. emendationem in-situito in foedere, ἐπινοήσασιν ἐπινοήσασιν ἐν τῇ εἰρήνῃ, id.
 Emendator, ὁ διορθῶν, ε, ὁ ἐπινοήσασιν, ἔ.
 Emendico, ἐπινοήσασιν, aliquid, τι, Aeschin.
 Emendo, διορθῶ, aliquid, τι, Dem. orationem scriptam, ἐπινοήσασιν λόγον γεγραμμένον, id. civitatem corruptam, ἐπινοήσασιν πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, Aristot. calamitates aliqua re, ἐπινοήσασιν τὰς συμφορὰς τινι, id. Confer Corrigio.
 Ementior, ψευδολογίᾳ, ψευδομαί, aliquid, τι, Aristoph. alicui, τινί, N. T.
 Ementitus, ψευδόμενος, ἐν, ἐν, Herodian. et pass. ἐψευδόμενος, ἐν, ἐν, Thuc.
 Emercor, ἀνοίμαι, aliquid ab aliquo pecunia seu pretio, τὶ παρὰ τινος χρημάτων, Dem.
 Emereo, seu Emercor, μισθοφορέω, Aristoph.
 Emergo, ἀναβαίνειν, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, Lucian.
 Emeritus, sc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Dem. ὁ πάσης τὰς νομικὰς στρατείας τετελεμένος, Herodian. emeritate aetatis, πρὸς ἄξιον στρατείας, ἂν, id.
 Emersio, ἡ ἔκλυσις, εως.
 Emetior, ἐκμετρίω, Poll.
 Emeto, ἀμῶν, ἀκαμῶν, Hesych.
 Emicatio, ἡ ἐκλαμπή, εως.
 Emico, ἀναλάμπω, Xen. ἐκλάμπω, Plat.
 Emigro, ἀποικίω, Isocr. e vita, τελευταίω τὸν βίον, Isocr. Confer Morior.
 Eminentia, ἡ ἕξοχὴ, ἦς, lapidis, λίθου, Herodian. lignorum, ἕξωλον, id.
 Emineo, ἕξωχῶ, venae eminent, φλέβες ἕξωχῶσι, Aristot. super aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τὶ τινι, Bass. προκύπτω.
 Eminus, πῆρῶν, Dem. μακρῶν, Isocr.
 Emissarius, ὁ παραγωγὴν, Naz. ὁ παραγωγὴν λυῖς, Bud.
 Emissio, ἡ ἀποπομπή, Aeschin. ἡ ἐκπεμψίς, Thuc. ἐκπομπή, coloniae, ἀποικίας, Plat.
 Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, προσεβίαι ὑπὲρ τινος, Dem. ad aliquem, ἀποπέμπω προσβίαι πρὸς τινα, id. vocem, προέμαι φωνήν, Plut. vocem contrariam, φθίγγωμαι ἐναντίον, id. verbum, προέμαι ῥῆμα, Dem. sermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περὶ τινος, Plut.
 Emo, ἀνοίμαι, aliquid, τι, pecunia ab aliquo, τὶ παρὰ τινος χρημάτων, Dem. aliquid duobus terenciis, τὶ δυοῖν χαλκοῖς pisces, ἀγοράζω ἕχθους eodem pretio meliorem, πείρωμι βελτίω τῆς τῆς τιμῆς, id. et corrumpro aliquem, ἀνοίμαι ἕξ διαφθείρω τινά. parvi frumentum emitur, εὐανός ἐστὶν ὁ σῖτος, id.
 Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τι, Herodian.
 Emolior, ἐξωθῶ, Aristot.
 Emollio, μαλακύνω, aliquid, τι, Gal.
 Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, Dem. et lucrum, τὸ λῆμμα ἕξ κέρδος, aliquid accipio, λῆμμά τι λαμβάνω repudio, ἀπαλλάττω λῆμματος sequor non aequitate, αἰρέομαι πλεονεξίαν, ἕξ τὸ δικαίον specto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν appeto, ἐπιθυμῶ τῆ πλεονεξίαν percipio, κορπεύομαι πλεονεξίαν τινά, id. fruor emolumentis, ἀπολαμβάνω τῶν κερδῶν, Isocr. spe emolumentis facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποίωσι, Dem. emolumento sum alicui, ὠφελεῖω τινά, Plat. emolumentum adferens, ὠφελίμως, ἔμψ, μιον, Plat. emolumento carens, ὁ ἕξ τὴ ἀλυσιστελής, Strabo.
 Emorior, ἀποθνήσκω, Plat. ἐκθνήσκω, Hom. emori malim quam, μᾶλλον τεθνᾶναι βελόιμην ἢ, Dem. emorior risu, ἐκθνήσκω γέλωτ seu γέλωτ, Hom.
 Emortualis, e, θνησιμότητος, αἰα, αἰον, dies, θνησιμῶν ἡμέρα.
 Emortuus, νεκρομένος, ἐν, ἐν, N. T.
 Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τι, Xen.
 Emphasis, ἡ ἐμφασις, εως, Quint.
 Empirice, ἡ ἐμπειρικῆ, ἦς.
 Empirice, ἐμπειρικῶς.
 Empiricus, ἡ ἐμπειρικός, ἡ, ὄν, medicus, ὁ ἐμπειρικός, Cels.

Emplastrum, τὸ ἔμπλαστρον, Gal.
 Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, Strabo. τὸ ἐμπόριον, Thuc.
 Emptio, ἡ ἀνῆ, ἦς, Dem. τὸ ἀγοράσασιν, Aristot. ἡ ἀγοράσασιν, Plad. ἡ ἀνῆσις, mutari in emptionem fodinarum, δανειζέσθαι εἰς ἀνῆν μισθὰν accipere damnum in emptione, ζημιωθῆναι ἐπὶ τῇ ἀνῆ, facere emptionem navis, ποιῆσθαι ἀνῆν τῆς νεαυς, id.
 Empor, ὁ ἀνητής, ἔ, Dem. ὁ ἀνημένος, ἐν, id. ὁ πρῶτος, id. ὁ ἀγοραστής, ἔ, Xen.
 Empurto, ἀγοραστής.
 Emucidus, ὁ ἕξ τὴ βλακισμένη, εως, Hippocr. ὁ ἕξ τὴ βλενωδής, εως, id.
 Emulgeo, ἐξαμείλω.
 Emunctio, ἡ ἀπομυζία, εως, Hesych.
 Emundo, ἐκαθαρίζω.
 Emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν βίνα, Hom. me cubito, ἀπομύττωμαι ἀγκυῶν, Suid. lucernam seu candelam, πρῶμύττω τὸν λύχνον, Plut.
 Emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν σείχει, Herodian.
 En, ἰδῶ, Dem. ἡ ἰδῶ, Lucian.
 Enarrabilis, e, ἐξηγητός, ἡ, ὄν.
 Enarratio, ἡ ἐξηγησις, εως, Soph. ἡ ὀφῆγησις, εως, Dem. ἡ διήγησις.
 Enarrator, ὁ ἐξηγητής, ἔ, Dem.
 Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυναμεις φαρμάκων, Galen. alicui omnia, διηγέομαι τινι πάντα, Dem.
 Enascor, ἀναφύομαι, Plut. ἐκφύρωμαι.
 Enato, ἐκνήχομαι, Aristot. ἐκκολυμῶμαι, N. T.
 Enavigo, ἐκπλέω.
 Encaustes, ὁ ἐγκαυστής, ἦ.
 Encautice, εως, ἡ ἐγκαυστική, ἦς, Plin.
 Encauticus, ἐγκαυστικός, ἡ, ὄν.
 Encautum, τὸ ἐγκαυστόν, ε.
 Enchiridium, τὸ ἐγκυρίδιον, ε, Epictet.
 Encomium, τὸ ἐγκώμιον, Dem. Confer Laus.
 Eneco, ἀποκτονέω, aliquem, τινά, Plat. ἀποκτείνωμι τινά, id. Confer Interficiō.
 Energia, ἡ ἐνέργεια, εως, Chrys.
 Enervis, ὁ ἕξ τὴ ἀνευροσύνη, εως, ἄρρωστος.
 Enervo, ἀπονεύρω, Suid. ἐνευροῖζω, Dem.
 Enervus, idem quod Enervus.
 Enim, γὰρ, quod semper post unam alteramve vocem ponitur, ut, meo enim tempore, ἐπ' ἐμῷ γὰρ, Dem. ad postremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, id. ego enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγὼ γὰρ δὴ ἔστε μίγνα, ἕξτε σμικρὸν σύννομα ἐμαυτῷ, Plat.
 Enimvero, ἕξ γὰρ ποῖν enimvero, quum his animis essent, redgerunt nos in tantam concordiam, ἕξ γὰρ ποῖν διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ἰσχυρίαν ἡμᾶς κατέστησαν, Isocr. enimvero recte loquimini, ἀλλ' εὐγε λέγετε, Xen. enimvero, ὁ homo, tu quis es? μὲννεγε, ὃ ἀνθρώπε, σὺ τίς εἶ; N. T.
 Eniteo, διαλέγομαι, Isocr. ἀποστέλλω.
 Enitesco, καλλύνομαι, Plat.
 Enitor, ἀποσπίνω, Plut. Confer Partio; conor, πειράζομαι, valde, σφῶδρα, Isocr. enitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, Dem. Confer Conor.
 Enixe, σπυρῶ, Plat. ἐκτενῶς.
 Eno. Vide Enalo.
 Enodate, δήλωσις.
 Enodatic, ἡ δήλωσις, εως. Confer Explanatio.
 Enodis, e, ὁ ἕξ τὴ ἀνάμνησις, ε, Xen.
 Enodo, ἐξαμαρτῶσαι, explicio, καταφανῶς ποίωσι, Isocr. φανερόν ποίωσι, id.
 Enormis, ὁ ἕξ τὴ ἀμετροσύνη, ε, ἐκνομος, ε.
 Enormitas, τὸ ἀμετρον, Luc. ἡ ἀμετροσύνη.
 Enormiter, ἀμετροῦς, ἐκτότως.
 Enotesco, γνωρίζομαι, N. T.
 Enoto, ἐκσημιόομαι, N. T.
 Ens, τὸ ὄν, ὄντος, Plat. ἡ ὄσια, εως, id.
 Ensculus, τὸ ἐξιδίον, ε, Xen. τὸ ἐξιδίον, ε, Diod. Sic.
 Ensifer, ὁ ἐξιδίφορος, ε, Herodian.
 Ensis, τὸ ξίφος, εως, Xen. Confer Gladius: ensem fero, ἐξιδίφορέω, Herodian. ensis gestatio, ἡ ἐξιδίφορία, εως, Suid.
 Enthous, ὁ ἕξ τὴ ἐνθουσία, Plat.
 Enthusiasmus, ἡ ἐνθουσιασμός, ἔ, Plut.
 Enthusiasta, ὁ ἐνθουσιαστής, ἔ.

Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, Aristot.
 Enucleate, εὐκρινῶς.
 Enucleo, ἐκκυρηνίζω, Alex. Aphr. explicio, διακρινέω τι, Xen. σαφηνίζω.
 Enudo, ἀπογυμνῶν γυμνῶν, aliquem aliqua re, τινά τινος, Thuc.
 Enumeratio, ἡ διαορίσασιν, εως, ἡ ἐξαορίσασιν, εως, ὁ κατάλογος, ε, Aristot.
 Enumero, ἐξαορίσασιν, omnia pericula, ἀπαντα κινδύνους, Isocr. omnes actiones alicujus, καταριθμῶ πάσας πράξεις τινός, id. καταλέγωμαι, Athen. omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινά κατατεθείσας, Herodian.
 Enunciatio, ἡ ἀπόφασιν, seu ἡ ἀπόφασιν, Aristot.
 Enunciative, ἀποφαντικῶς, Hermog.
 Enunciativus, ἀποφαντικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Enunciatum, ἡ ἀπόφασιν, Aristot. τὸ ἀξίωμα.
 Enuncio, ἀποφαίνομαι, Aristot. ut praeo, κηρύττω, Dem.
 Enutrio, ἐκτρέφω, Aristoph. vicissim, ἀντικετρέφω, Aristot. a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παιδῶν, Herodian.
 Eo, εἰμι, in Cyprum, εἰς Κύπρον, Herodot. longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, Dem. festinanter, βαδίζω ταχέως, id. ταχῶς, id. eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδὸν, id. per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζέω, Isocr. cum aliquo, πορεύομαι σὺν τινι ὁμῶς, Dem. quo it? ποῖ πορεύεται; id. ad aliquem, βαδίζω ἐπὶ τινά, domum, πρὸς οἶκόν, id.
 Eo, εἰς τῶτο, dementia pervenerunt quidam; τῆς ἀνοίας ἐληλυθάσιν τινες, Isocr. eo superbia processit, ut, εἰς τῶσθον τῆς ὑπερηφανείας ἤλθεν, ὡς, id. eo insaniam devenit, εἰς τῶσθον τὴν μανίαν ἤλθε, id. eo quod, διότι, Dem. eo magis, quo mitius, τῶσθον μᾶλλον, ὅσον πρῶτον, Dem. ὅσον ἂν μᾶλλον—μᾶλλον, Isocr. eo usque. Vide Usque.
 Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
 Eos, ἡ ἔως, εως, Aristot.
 Eous, ἔως, ε, ον, Aristot.
 Epactae, αἱ ἐπακταί, sc. ἡμέραι.
 Ephebus, ὁ ἐφέβος, ε, Xen. ὁ ἕξ τὴ ἀντίπασις, ex ephebis excedo, ἔξω, Thuc. ἐξέρχομαι ἐκ παιδῶν, Dem. εἰς ἀνδρας ἦκα, Aelian.
 Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ε, Xen.
 Epicedium, τὸ ἐπικιδίον, ε, Suid.
 Epigramma, τὸ ἐπιγράμμα, ατος, Aristot.
 Epigraphe, ἡ ἐπιγραφή, ἦς, Polyb.
 Epilepsia, ἡ ἐπιληψία, εως, Gal.
 Epilogos, ὁ ἐπιλόγος, ε, Poll.
 Epinicum, τὸ ἐπινίκιον, ε, Poll.
 Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, εως, Epiphania.
 Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, Quincil.
 Epiphora, ἡ ἐπιφορά, εως, Hermog.
 Episcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆ ἐπισκοπῆς.
 Episcopatus, ἡ ἐπισκοπή, ἦς, N. T.
 Episcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ε, N. T.
 Epistola, ἡ ἐπιστολή, ἦς, Xen. ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν epistolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, Dem. Confer Litterae.
 Epistolaris, ἐπιστολικός, ἡ, ὄν, Dem. Phal.
 Epistolium, τὸ ἐπιστόλιον, ε, Plut.
 Epistolographus, ὁ ἐπιστολετής, εως, Xen.
 Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ε, Lucian.
 Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, sc. ποίημα, Poll.
 Epitheton, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, Aristot.
 Epitome, ἡ ἐπιτομή, ἦς, Aristot.
 Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, Eurip.
 Epulae, ἡ ἐσιαίσις, εως, ἡ δαΐς, ἡ δόξιν, συμπτώσας, seu imperatoria, στρατηγικῆ, Aelian. ἡ εὐωχία, εως, Aristot. funebriis, τὸ περιδείπνον, ε, Dem. epulis excipio, εὐωχέω, Herodot. ἐσιαίω τινά, Dem.
 Epulatio, ἡ ἐσιαίσις, εως, Lucian. ἡ εὐωχίσις.
 Epulo, ὁ δαιτυμῶν, ὄνος, Plat. ὁ δαιταλεὺς, εως, Athen.
 Epulor, ἐκφύρομαι, Xen. ἐσιαίσομαι, Plut.
 Epulum, idem quod Epulae.
 Equa, ἡ ἵσσις, ε, Xen.
 Equarius. Vide Equestris, e.
 Eques, ὁ ἵππεύς, εως, Dem. ὁ ἵπποδάμης, sum, ἵππῶν equitum magister, ὁ ἵπποπαρχος, qui

præst equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἵππων equites comparo, παρασκευάζω ἵππους habere, κτῆσθαι, seu ἔχειν ἵππίας, id. congregare, συναγεῖν equites ferentarii, ἵππεις ψίλοι, id.
Equester, ris, e, ὁ ἐξ ἡ ἵππων, u, cursus, δρόμος, Plat. ἵππικός, ἢ, ὄν equestria certamina, ἄλλα, Dion. agmen, σπάτευμα, Xen. ars equestris, ἡ ἵππική, ἢ, ἡ ἵππική τέχνη equestris peritus, ὁ ἵππικός, ἢ, id. equestre prælium, ἡ ἵππομαχία, Thuc. equestri prælio superior sum, ἵπποκρατία, Dem. equestris ordo, ἵππικὸν τάγμα, Herodian. equestres copiae, ἵππική δύναμις, Xen.
Equidem, γέ, equidem ipse mori malim, quam, ἢ, ἔγωγε αὐτὸς θνήσκω μᾶλλον βυλαίμην, ἢ, Dem. equidem te modo quærebam, ἢ μὴ ἐναγχῶς σε εἰζῆσαι, Plut. equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοῖνυν ἔγραψα, Dem.
Equile, ἡ ἵπποσασία, ὁ ἵππων, Xen.
Equinus, ὁ ἐξ ἡ ἵππων, u.
Equio, ἵππομαχία, Aristot.
Equiscutum, ἡ ἵππουρις, ἴδος, Diosc.
Equiso, ὁ ἵπποκόμος, u, Plut.
Equitabilis, ὁ ἐξ ἡ ἵππων, Xen.
Equitandi ars, ἡ ἵπποσύνη.
Equitatio, ἡ ἵππουσία, uis, Xen. ἡ ἵππεία, as, id. iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππειμα, atos, Xen.
Equitatus, τὸ ἵππικὸν, ἢ, Dem. equitatu præsum, ἵππομαχία, id. equitatu supero, ἵπποκρατία, Thuc.
Equites. Vide *Eques*.
Equito, ἵππων, Isocr. ἵππομάχομαι, Xen. per regionem, ἵππομάχομαι τὴν χώραν, Plut. προσελαύνω ἵππων, Xen. ad te, ἐλαύνω πρὸς σε, Luc.
Equulus, τὸ ἵππικόν, u, Xen.
Equus, ὁ ἵππος, Dem. pulcher, καλὸς, Isocr. bellicus, πολεμικῆς, Dem. equitandi imperitus, ἵππεινὸν κακῶς ἐπιστάμενος, Isocr. alere, πρῆφιν, Dem. consistere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen. descendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, Dem. equorum studiosus, ὁ φιλιππος, ὁ ἵππομαχίας.
Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, uis.
Eradicator, ὁ ἐκρίζων, ἢ, Joseph.
Eradico, ἐκρίζω.
Erado, ἀποξύνω, Alciph. r.
Ereiscor, μερίζω, Athen.
Erebus, ὁ ἔρεβος, u, Hom.
Erectio, ἡ ὀρθώσις, uis.
Eremigo, ἐξέρχεται, ἐκκαπηλατῶ.
Eremita, ὁ ἐρημίτης, u, Naz. ὁ ἀναχωρητής.
Eremus, ἡ ἐρημος χώρα, Xen. ἡ ἐρημία, as, Æschyl.
Erepro, ἐξέρπω, Aristoph.
Ercptio, ἡ ἀρπαγή, ἢ, Thuc.
Erga, πρὸς, cum accus. gerere se benignum erga omnes, ἔχειν ἠδῶς πρὸς ἀπαντας, Isocr. πρὸς, cum accus. talem se gerere erga parentes, τοῖτον γίνεσθαι πρὸς τὰς γονεῖς, id.
Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, u, Xen.
Ergastularius, ὁ τῷ ἐργαστηρίῳ ἐπιστάτης.
Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, Xen. τὸ δεσμωτήριον.
Ergo, ἄρα, ἔν, Plat. ubi ergo radices egerit, ὅπου ποτ' ἔν ἄρα τὰς ρίζας καθῆκε, Naz. ergo eadem precebat, ἔκταν ταῦτ' ἀσυνήχιστα, Dem. ergo reliquum est, περιέσι τοῖνυν cuius ergo seu gratia hæc commemoro, τῷ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἐνεκα, id. hujus ergo, τότε χάριν, Plut.
Ergo, ἀνοσθῶν, murum sumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινός, Xen. republicam, ἐπανοσθῶν τὸ τῆς πόλεως, Isocr. κατασθῶν τὴν πόλιν, id.
Eripiō, ἐξαροτάω, aliquid, τι, Plut. alicui aliquid, ἀφαιρῶ τινί τι, Isocr. τινός τι, id. ἀπὸ τινός τι, id. ἀφαιρέσομαι τινός τι, Xen. eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, Plut. Confer *Adimo*, item *Aufero*.
Erodo, ἐξέδομαι, ἀποσφάσσω, ἀποσφάγω, Laert.
Erogatio, ὁ ἔρκων, u, Dem. ἡ διάδοσις, uis-sumptum in ludos, ἡ χορηγία, id.
Erogo, ἐραρίζω, aliquid, τί, Æschin. alicui

aliquid, ἐπιδοῦμαι τινί τι, Dem. προῖμαι τινί τι, Aristot.
Errabunde, πλανημένως, Isocr.
Errabundus, πλανώμενος, ἔνη, ἐνον, Lucian. πλανητὸς, ἢ, ὄν, Plat.
Erraticus, ὁ πλανητής, Isocr. πλανητὸς, ἢ, ὄν erratici astra, πλανητὰ ἄστρα, Plat.
Erratio, ἡ πλάνησις, Thuc. ἡ πλάνη, Dem. Confer *Error*.
Erratum, τὸ σφάλμα, Xen. τὸ ἀμάρτημα, Dem. ἡ ἀμαρτία. Confer *Peccatum*, item *Delictum*.
Erro, πλανῶμαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, Lucian. animo et multis rebus frustror, πλανῶμαι διανοίᾳ ἐ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, Dem. in aliqua re, ἐμαρτάνω τι, Xen. ἐν τινι, Plat. περὶ τι, Isocr. σφάλλωμαι περὶ τινος, Plat. a veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, id. a scopo, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, id. a via, ἀμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, id. Confer *Pecco*, item *Uberro*.
Erro, onis, ὁ πλάνος, u, Athen. ὁ πλάνης, ητος, Plut. ὁ πλανητής, u, Isocr.
Erroneus, ὁ πλανητής, u, Isocr.
Error, ἡ πλάνη, Dem. τὸ ἀμάρτημα, Dem. itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, Plut. errore teneri, πλάνη κατέχεσθαι, Greg. in errore conjicere aliquem, πλανῶν τινά, N. T. ὑπάγω τινά, Dem.
Erubescendus, κατασχυντός, ἐα, ἔον.
Erubesco, κατασχύνομαι, aliquid, τι, Isocr. ἵπποσχύνομαι τι, N. T. nomine, τῷ ὀνόματι, Herodot. rebus turpibus, ἐρυβρίω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, Æschin. dicere, αἰσχύνομαι λέγων, Isocr. ἐντρέπομαι.
Eruca, ἡ κάμψη, ης, Bas.
Eruclatio, ὁ ἐρυκτός, ἢ.
Eruclio, ἐξερύγομαι, κατερύγω, Aristoph. ἀπέρυγω.
Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, Dem. aliquem in aliqua re, τινά τι, id. ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, Isocr. in virtute, ἐν ἀρετῇ, id. Confer *Docco*.
Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμῶν, Isocr.
Eruditio, ἡ παιδεία, Dem. ἡ παιδείσις, id. Confer *Doctrina*, item *Disciplina*, et *Institutio*.
Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ἔνη, ἐνον, Isocr. ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, Dem. ὁ τῆς φιλοσοφίας μετισταχυνός, Isocr. eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς, Plut. Confer *Doctus*.
Erugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, uis.
Erugo, ἐκρυσσῶ.
Erumpo, ἐξερύω, Xen. ἀναρρήγωμι.
Erunctio, ὁ βοτανισμός, ἢ.
Erunco, βοτανίζω.
Eruo, ἐξέρνω, funditus, ἀνασφίγω, aliquid scrutando, ἀκριβῶς περὶ τινος, Aristot. oculo, ἐξερύπτω ὄφθαλμῶς, Plut. τὰ ὅματα, id.
Eruptio, ἡ ἔκρηξις, uis.
Ervum, ὁ ἔρεβος, u, Dem.
Esca, τὸ ἔδεσμα, atos, Isocr. Conf. *Cibus*.
Esculentus, ἐδεστός, ἢ, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ βρωσίμος, Diod. Sic. ὁ ἐξ ἡ ἐδωτός, Thuc.
Esito, συχνῶς ἔδω.
Essedarius, ὁ ἐσσηδελάτης, u, ὁ ἀρμητηλάτης.
Essedum, τὸ ἔσσηδον, τὸ ὄχημα.
Essentia, ἡ ἐσία, as, Aristot.
Esurienter, πεινητικῶς.
Esuries, ἡ πείνα, ης, Plut.
Esurio, πεινάω, Xenoph.
Esuritio, ἡ πεινισις, uis, ἡ πείνα, as, Plut.
Esus, ἡ ἐδῆσις, uis, ἡ βρωσις, uis, Isocr.
Et, ἢ, est unus omnium moderator et apertorum et arcanorum, et simul dux, et dominus, et dispensator, ἐστὶ πάντων εἰς κύριος ἐξ ἡ πάντων ἐξ ἀπορήτων, ἐξ ἡμα φρατήγος, ἐξ ἀσπίτης, ἐξ ταμίως, Dem. sursum ac deorsum, ἄνω τε ἐξ κάτω, id.
Etenim, ἢ γὰρ, etenim amicus meus est, ἢ γὰρ φίλος ὄν μοι τυγχάνει, Isocr.
Etesiae, οἱ ἐτησίαι, ὄν, Aristot.
Ethice, ἡ ἠθική, ἢ, Aristot.

Ethicus, ἠθικός, ἢ, ὄν, Aristot.
Ethnicus, ἐθνικός, ἢ, ὄν, Naz.
Etiām, ἔτι, adolescens etiam est, uis ἔτι ἐστίν, Plat. atque etiam, ἔτι τοῖνυν, Dem. quin etiam, ἔτι δὲ, Plat. et humanarum etiam actionum, ἐξ τῶν ἀνθρώπων δὲ, Aristot. et justo etiam, ἢ τῷ δικαίῳ δὴ, quod si vi, etiam natura, κἄν ἐν βίᾳ ἐξ φύσεως, id. etiam atque etiam, ἐξ πάλιν ἐξ πολλὰς.
Etiāmum, ἐστὶ ἐξ ὄν, Menelao etiamum sacra faciunt, Μενελάω ἔστι ἐξ ὄν ἐπιτελλόμενος, Isocr. neque fratris pudebat etiamum ventis, ἔδὲ τὸν ἀδελφῶν ἠσχυνέτο τὸν ἐτὶ ζῶντα, id.
Etiamsi, εἰ καί. Vide *Etsi*.
Etsi, εἰ ἐξ, etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ ἐξ σφάλμα ἐναντίον, ὁ πρῶτος, προσήκει δῆψα χάριν ἡμῖν ἔχειν, Dem. unumquamque vestrum, etsi probe gnarum, tamen commonfacere volo, ἔκαστον ὑμῶν, ἐπερ ἀκριβῶς εἰδὸτα ἡμῶς ὑπομνήσαι βέλομαι, Isocr. etsi nullum alium fructum adferret hæc studia, tamen abducere juniores a multis delictis, εἰ ἐξ μὴδὲν ἄλλο δυνήσονται τὸ μαθήματα ταῦτα ποιῆν ἀγαθόν, ἀλλ' ἔν ἀποσφίπει, &c. Dem. etsi non consequor, tamen non succensebo, κἄν μὴ τύχῃ, ἐν ἐργαστήσομαι etsi hæc parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ ἐξ σμικρὰ τις ἐργέται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, id.
Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, uis.
Evacuo, ἐκκενῶ, κενῶ, Theophr. ἀποκενῶ.
Evado, ἀποδοίω, vir optimus, ἀνὴρ ἀρίστος, Lucian. vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδείας, Plut. ex periculis, σῶζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, Lycophr. ἀποφύγω τι, Dem.
Evagatio, ἡ παρεκκένωσις, uis.
Evagino, σπῶν, gladium, μάχαιραν, N. T. ξίφος, Lycophr. pugionem, γυμνῶ ξιφίδιον, Herodian.
Evagor, παρεκβαίνω, Aristot. περιφέρομαι, Plut. ἀποπλανῶμαι a proposito seu scopo, ἔξω τῆς ὑπόθεσις λέγω, Isocr. ἔξω τῷ σκοπῷ ἔβρω, Polyb.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἐκ τινος, Plut. evanescere facio, διαπνίω, Galen. ἐξίτηλον ποίω, Diosc. in illo loco, ἀφανῆς ἐκ τοῦ χώρου γίνομαι, Ælian.
Evangelista, ὁ εὐαγγελιστής, ἢ, LXX.
Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, u, N. T. annuncio, εὐαγγελίζω, ib.
Evanidus, ὁ ἐξ ἡ ἐξίτηλος, u, Xen. evanidium reddo, ἐξίτηλον ποίω, Diosc.
Evanno, ἐκλιμαῶ, Hom.
Evaporatio, ἡ ἀποθυμιασις, uis, Plut.
Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, Herodot. ἐξαμίζομαι, Aristot.
Evax, εὐ γς, Lucian.
Eucharistia, ἡ εὐχαριστία, N. T.
Evectio, ἡ ἐκκομιδή, ἢ, ὁ ἐκκομισμός, ἢ, Strabon.
Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινά εἰς δόξαν, Plut.
Evello, ἐκπίλλω, comam barbamque, κόμην πάργονά τε, Athen. alicui scrupulum, ἐξαιρέωμι δυσχερεῖαν τινος, Isocr.
Evenio, ἀποδοίω, nihil eorum evenit, quæ speravimus, ὄν ἡλπίσομαι, ἔδεν ἀποδοῖσθαι, Isocr. hoc evenit ex sententia, τῆτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, Dem. omnia eveniunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκαν ἢ προείσα, Dem. Confer *Accido*.
Eventilo, ἐξαιμίζω, ἐκλιμαῶ.
Eventus, ἡ ἀπόδοσις, Plut. τὸ συμβαίνειν, τὸ συμβῆναι, τὸ συμβεβηκός, Dem. Isocr. futurus, τὸ γνησίμενος, Dem. τὸ συμβεβησέναι μέλλοντα, Isocr. eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαίνοντων, Dem. calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαίνειν corrigere, ἐπανοσθῶναι τὸ σμύπτωμα: ex eventu cognoscere aliquid, ἐξ-τάσις τι ἐκ, τῶν συμβεβηκόντων ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβαίνον ἐξαστάζεσθαι dicere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκόντων, Isocr. in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίων χρεῖας: eventum

non cadere, ὁ πίπτειν, N. T. eventum pro-
 sperum sortior, εὐτυχίμαι εἰς τὴν ἀπόθεσιν,
 Herodian.
 Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ε, Dem.
 Evericulum, ἡ σαγήνη, ης, Plut.
 Everro, σάϊρα, aliquid, τῆ, Plut. domum, σα-
 ρῶν οἰκίαν, N. T. pædagogium, τὸ παιδαγω-
 γῶν κορῶν, Dem.
 Eversio, ἡ ἀνατροπή, ἧς, Naz. ἡ κατάλυσις, εως,
 Thebanorum, τῶν Θεβαίων, Dem. menio-
 rum et urbium, τῶν τευχῶν καὶ πόλεων ἀναί-
 ρεσις, id. et servitus patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀν-
 δραποδοσιμὸς πατριδος, id.
 Eversor, ὁ ἀνατροπέυς, εως, Plut. ὁ καθαίρειν,
 Thuc.
 Evertō, ἀνατρέπω, et perdo urbes, καὶ ἀπόλλυμι
 πόλεις, Dem. regem, καταλύω βασιλέα, Isocr.
 Urbes aliquas, ἀνδροποδοίζομαι πόλεις τινὰς,
 Dem. omnino urbem, ὅλας ἀναίρει πόλιν,
 id. ἀρδῶν διαφθείρω πόλιν, Plut. καταβάλλω
 πόλιν εἰς ἑδάφος, Plut. decretum, ἄκρον ποίω
 ψήφισμα, Dem.
 Euge, εὐγέ, o pansophe, ὁ πάνσοφος, Philo.
 euge sic facite, εὐγέ ἔγω ποιεῖτε, Lucian.
 euge Chersias fecit, εὐγέ Χερσίας ἐποίησε,
 Plut. euge hujus rei, εὐγέ τῆς, Luc.
 Evibro, ἐκβάλλω, ἀποπέλλω, Suid.
 Evictio, ἡ ἀπέλεξις.
 Evidens, ὁ καὶ ἡ ἐναργής exemplum, signum,
 ἐναργὲς παράδειγμα, σημείον, Dem. ὁ καὶ ἡ σα-
 φής et pulchrum aliquid, σαφές τι καὶ καλὸν
 exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφές,
 id.
 Evidenter, ἐναργῶς, Dem. evidentiissime scire
 aliquid, ἐναργῆστα εἶδέναι τι magis et evi-
 dentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φαι-
 νεωδέστερον ἐξελέγχω τινὰ ostendere aliquid
 evidenter, δεικνύει τι σαφῶς, id.
 Evidentia, ἡ ἐνάργεια, Demetr. Phal. tanta
 evidentia rei est, τοσαύτη περιφάνεια τῆ πράγ-
 ματος ἐστὶ, Dem.
 Evigilo, ἐκνήθω, N. T. ἔξυπνος γίνομαι, ib.
 Evilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.
 Evincio, ἐκδέω, Lucian.
 Evincio, ἐκνικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινὸς,
 Pausan. naturæ errata, τὰς τῆς φύσεως ἀμαρ-
 τίας, Isocr.
 Eviratio, ἡ ἐκθλίβωσις, εως, Hippocr.
 Eviratus, ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος, ε, Isocr.
 Eviresco, εὐβαλίω, θάλλω, Xen.
 Eviro, ἐκθλίβω, Philo. εὐνεχίζω, Athen. ἐξ-
 ευνεχίζω, Plut.
 Eviscero, ἐξενερίζω, Diosc.
 Evitabilis, φευκτός, ἧ, ὄν, Sophoc. ὁ καὶ ἡ εὐ-
 φυκτος.
 Evitatio, ἡ ἐκφυγή, ἧς, ἡ ἀποφυγή, ἧς, Plut.
 Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι,
 Isocr. fortunam, δραπέτευω τίχην, id. pe-
 nam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεῶν τιμωρίαν,
 Lycophr. negotia, ἀποδρέω ἀπὸ τῶν πραγμά-
 των, Dem.
 Eunuchus, εὐνεχίζω, Athen. ἐξευνεχίζω, Plut.
 Eunuchus, ὁ εὐνεχος, Xenoph. ὁ εὐνεχίας, ε,
 Theophr.
 Evocatio, ἡ ἐκκλησις, εως, Suid.
 Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ἧ, ὄν, Diosc.
 Evocatorie, ἐκκλητικῶς, Suid.
 Evocatus, ὁ καὶ ἡ ἐκκλητος, Plut.
 Evoco, ἐκκαλέωμαι, aliquid, τινὰ, Plut. πα-
 ρακαλέω τινὰ, Æschin.
 Evolo, ἀφίπταμαι, Naz.
 Evolvere, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω, τι, Plut.
 librum, ἀνελίσσω βιβλίον, Xen. explico, ἐξη-
 γούμαι, Plut. ἐξελλίσσω.
 Evomio, ἐξέμεναι, venenum, φάρμακον, Herod.
 Evronotus, ὁ ἐβρόνοτος, ε, Aristot.
 Euris, ὁ εὐρος, ε, Aristot.
 Evulgo, δημοσιεύω, Synes. ἐξαγορεύω, aliquid,
 δημοσίω τι, Plut. ἐκλαλέω τι, Dem. alicui,
 ἐμφέρω πρὸς τινά, Plut. εἰς τινά, id. ἐμφερον
 ποίω τι, Jambli. apud aliquem, ἐξέπειν πρὸς
 τινά, Herodian.
 Ex. Vide E.
 Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, ἧ, Dem.
 Exacerbesco, πικραίνωμαι, aliqua re, ἐπὶ τινί,
 Philo.

Exacerbo, ἐπικραίνω, aliquid in aliquid,
 παροξύνω τινὰ ἐπὶ τινά, Plut.
 Exacesco, ἀξύνωμαι, Galen.
 Exacte, ἀκριβῶς, Dem. et pro rei veritate ali-
 quid persequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολο-
 γηθεῖσθαι τι, id. disquiro aliquid, ἀκριβολογέ-
 μαι περὶ τινος, id.
 Exactio, ἡ εἰσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσ-
 φερῶν, Dem.
 Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, Dem. tradere exactori-
 bus lege damnatum, παραδίδωμι τοῖς πρᾶκ-
 τοσι τὸν προσδεδότω κατὰ τὸν νόμον, id.
 Exactus, a, um, ἐξευραγασμένος, ἐνη, ἐνον ex-
 actus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, Dem. ex-
 acta nocte, διαδομαίσης νυκτός, Herodian.
 exacta ætate, ἐκράστω γῆρα, id.
 Excacuo, ἐκνόω, aliquid, τι, Lucian. animum
 ad fortitudinem, παρανοώ ψυχὴν, Xen.
 παραθήγω.
 Excacutio, ὁ ἀπόξυσμὸς, ἧ.
 Excadversum, ἀντικρῖν, Thuc.
 Excadificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, ἡ οἰκοδόμησις,
 Thuc.
 Excadificatio, ἐξοικοδομῶ.
 Excæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.
 Excæsto, ἐξίσω, aliquid alicui, τί τινί, Isocr.
 Excæstus, ἐκκυμάω.
 Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμὸς, ἧ, in oratione,
 ἡ δεινότης, Dem.
 Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratorie aliquid,
 δεινὸς τι, Plut.
 Exagito, διασείρω, aliquid, τινὰ, Dem. aliquid,
 τι, id.
 Exaltatio, ἡ ὑψωσις, εως, Suid. astrorum, τὸ
 ὑψώωμα ἀστέρων, Plut.
 Exalto, ὑψάω, aliquid, τινὰ, N. T. μετειαρίζω,
 ἀνυψώω.
 Examen, ὁ ἐσμός, ἧ, Xen. ὁ ἀφισμός, ἧ, Aristot.
 τὸ σμῆνος, εως, id. libra, ἡ ῥοπή, ἧς, Plut.
 examinatio. Vide Examinatio.
 Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in re-
 publica, τῶν πολιτικῶν ἐπιτελεσμάτων, Dem. instituere
 examinationem alicujus rei, ποιῆσαι ἐξε-
 τασμὸν τινος, id.
 Examinator, ὁ ἐξεταστής, ἧ, Aristot.
 Examinio, ἐξετάζω, aliquid accurate, τί ἀκρι-
 βῶς, Dem. ἐξέτασιν ποιῶ τινὸς, id. ἀνακρίνω
 τι, Plut. συμβάσομαι τι, id. aliquid tormenti-
 β, βασιλεύω τινά, Dem.
 Examussim, ἠρηλωμένος, ἀκριβῶς, Dem.
 Exanguis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναιμος, ε, Aristot. ὁ καὶ ἡ
 ἐξαιμος, ε, Plut.
 Exanimatio, ἡ λιποψυχία, Herodot.
 Exanimis, e, ὁ καὶ ἡ ἀψυχος, Plut. ὁ καὶ ἡ ἄπνοος.
 Exanimis terrore, συφέλλω τινά, Isocr. occido,
 ἀποκτείνω τινά, id. exanimor, animum de-
 spondeo, ἀθυμῶμαι, Dem. animi deliquium
 patior, ἀψυχίω, Hippocr. λιποψυχίω, He-
 rodian.
 Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
 Exantlo, ἐξανθλέω, luctus, γόος, Eurip. labo-
 rem, ἐκμαρθέω, Plut.
 Exardeo, ἐκφλέγωμαι.
 Exardesco, ἐκπυρόμαι, ἐκκαίωμαι bellum ex-
 arsit, ἐξκαυθῆναι πόλεις, Plut.
 Exarefio, ἐξανυνομαι, ἀποξεραινομαι, Diosc. κα-
 πυρόμαι, Strabo.
 Exaresco, idem quod anteccd.
 Exarmo, ἀφροσπίζω, Suid. ἐξοσπίζω, Appian.
 ἀποζώνω, Herodian.
 Exaro, ἐξάρω, literas, γράφω ἐπιστολήν, Plut.
 Exascio, ἀποστελέωμαι, Theophr.
 Exasperatio, ἡ ἀπαργίωσις, Theophr.
 Exaspero, τραχύνω, Athen. ἐκτραχύνω, Plut.
 irrito, παροξύνω, ἀπαργίω, Theophr.
 Exauctoro, ἀποστρατεύω, Appian. aliquid,
 ἀποζώνωμι τινά, Herodian.
 Exaudio, εἰσακούω, aliquid clamantem, τινὸς
 καταβοῶντος, Thuc. vocem non clare, ἐξα-
 κῶ φωνῆς ἐκ ἀκριβῶς, Plut. ea quæ di-
 cuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, Herodian.
 Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακῆει εὐ-
 χῆς, Plut. exaudiri non posse ob submis-
 sam vocem, ἐκ ἀνεύθεσθαι διὰ τὸ καθυμμένον τῆς
 φωνῆς, Herodian. exauditi facilis, ὁ καὶ ἡ ἐξ-
 ἀκτος, ε, id.

Exauguro, ἐξαινωζόμενος βεβηλώω.
 Excæcatio, ἡ τυφλωσις, εως.
 Excæco, ἐκτυφλώω, Plut. ἀποτυφλώω, LXX.
 Excæceatus, ὁ καὶ ἡ ἀτυφλότης, ε, Xen.
 Excæceo, ὑποδύματα λῶω.
 Excæcalfacio, ἐκβεβαίνω, Aristot.
 Excæcalfacio, ἡ δέριμανσις, εως, Aristot.
 Excæcalfactorius, Σεριμαντικός, ἧ, ὄν, Diosc.
 Excandefacio, διασπύρω, Eurip.
 Excandefactus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ε,
 Aristot.
 Excandescencia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, Athen. ἡ
 θύμωσις, animi, ἐξυβυρία, εως, τὸ θυμώμενον
 τῆς γνώμης, Thuc. ὁ θυμὸς, ἧ, Dem. ὁ παρο-
 ξυσμὸς, ἧ, id.
 Excandescio, ἐκπυρόμαι, Galen. ira, ἐξυβυμῶ,
 Aristoph. ferrum excandescit, ὁ σίδηρος
 θεριμάνεται, Herodian.
 Excanto, καταγοητεύω, Lucian.
 Excarnifico, κατακρεμνίζω, Herodot.
 Excavatio, ἡ κοιλωσις, εως.
 Excavo, ἐκκαίω, κωλαίνω, Athen.
 Excedo, ἐκχωρῶ, Plut. annum sexagesimum,
 ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονὸς εἰμι, Dem. ex pu-
 eris, ἐξέρχομαι ἐκ παιδῶν, id. ex ephēbis, ἐκ
 παιδῶν ἀπαλλάττομαι, Æschin. modum,
 ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, Demetr. e vita, ἀπειμι
 τῆ βίῃ. Conf. Morior: aliqua re, προέρχω
 κατὰ τι, Isocr. Conf. Excello.
 Excellens, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ε, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐξοχος.
 Conf. Excello.
 Excellenter, διαφερόντως, Isocr. ὑπερβαλλόντως,
 id. καθ' ὑπερβολήν, id.
 Excellentia, ἡ ὑπερβολή, ἧς, Aristot. ἡ ἐξοχή.
 Excello, ὑπερέχω, omnino, τῆ παντός, Aristot.
 sapientia, σοφία, Xen. in aliqua re, διαφέρει
 ἐν τινί, Dem. forma et gloria alios, κάλλει
 καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, Isocr. virtute, ἐπὶ ἀρετῆς,
 id. εἰς ἀρετὴν, Plut. πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, id.
 aliis forma, ἴδιον τὴν ὄψιν, Æschin. mul-
 tum in aliquo, προέρχω πολλὸν ἐν τινί, Isocr.
 aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, id. plurimum
 in sapientia, πρῶτευσί πολλὸν ἐν σοφίᾳ, id.
 Excelsæ, ὑψηλῶς.
 Excelsitas, τὸ ὕψος, εως, Thuc. ἡ ὑψηλότης,
 animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, Lucian.
 Excelsus, ὑψηλός, ἧ, ὄν, Lucian. ὁ καὶ ἡ μετέω-
 ρος.
 Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, Dem. ἡ ἐξαι-
 ρεσις confugio ad exceptionem, καταφεύγω
 ἐπὶ παραγραφῆν ὀπποῦ exceptionem, δί-
 δομαι παραγραφῆν instituo, ποίωμαι adfero,
 ἀγωνίζομαι, παραγράφωμαι victus excepti-
 one, ἡττημένος παραγραφῆν, id. in regno,
 ἡ ἐκδέξις, εως, βασιλείας, Herodot. hospitis,
 ἡ ἐποχὴ, ἧς.
 Exceptor, ὁ ὑποδοχέυς, εως, dictorum alicujus,
 ὁ ὑπογραφέυς, εως, Synes.
 Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τι, Aristot. ἀποκρίνω
 τι, Plut.
 Excerpto, ἀπολόγω, Theophr. sententias, ἐκ-
 λέγω τὰς γνώμης, Isocr.
 Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως, ἡ ἐκλέξις, εως.
 Excessus, ἡ ἀποχρήσις, εως, Æschin. insanie,
 ἡ ὑπερβολὴ ματίας, Dem.
 Excetra, ἡ ἐχθρὸν, ης, Aristot.
 Excidium, ἡ ἀνάστασις, Dem. ἡ ἀναίρεισις, ὁ ἀν-
 δραποδοσιμὸς, ἧ et everso patriæ, ἀνάστασις καὶ
 ἀνδροποδοσιμὸς πατριδος, id.
 Excido, ἐκπέτω, aliquid, τι, Lucian. causam
 morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, Gal. insulas, νή-
 σεις, Plut. urbem, πορθέω πόλιν, Isocr. peni-
 tus, πανδημῶ καὶ παγγενεὶ διαφθείρω, Ælian.
 Conf. Evertō, Vasto.
 Excindo, idem quod anteccdens Excido.
 Excio, ἐκκαλέω, aliquid, τινά, Plut.
 Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui
 inest, τὸ ἀγαθόν, ὁ ἐστὶν ἐν τινί, Isocr. hos-
 pitem, δέχομαι ξένον, Xen. aliquid huma-
 niter, τινά οἰκείως, Dem. omnes comiter,
 ἀναλαμβάνω ἀπαντας φιλοφρόνως, Plut. popu-
 lum epulis, τὸν θῆμον ἐξίστασι, id. aliquid hos-
 pitio, ξενίζω τινά, Dem. omnino splendide,
 πάντω λαμπρῶς, Dem. Socratem ab aliis, ἐξαιρίω
 Σωκράτην τῶ λόγῳ, Plut. omnes viro uno ex-
 cepto, ἀπαντας πλὴν ἐνὸς ἀνδρός, Isocr. omnes

nes civitates excepta hac nostra, χωρίς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, id.
Excisio, ἡ ἀνασφάλσις, εως. Confer *Eversio*.
Excisori, a, um, ἐκκοπτικός, ἢ, ὄν.
Excitate, ἐγερσι, Eurip.
Excitatorius, a, um, ἐγερτικός, ἢ, ὄν.
Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, Plat. e mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. mortuos, νεκρῶς, ib. bellum, πόλεμον, Thuc. iram, ὀργήν, Herodian. tropeum, τροπαίον, id. ad virtutem, πρὸς ἀρετήν, Chrys. ancillas ad labores, τὰς θεραπεινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, Æsop. ad scribandam orationem, παροῦντο γράφειν λόγον, Isocr. et cohortor ad aliqua negotia, παροῦντο καὶ παρακαλῶν τινὰ ἐπὶ τινὰ πράγματα aliquid ad bellum, παροῦντο τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, id. aliquid ad honesta facta, παροῦντο τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα, Xen. ad certamen, εἰς ἀγῶνα, id. inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονικίας seu ἔριδας, id.
Exclamatio, ἡ ἀναόησις, ἢ ἐκθόσις, Synes. ἢ ἐκφώνησις, Macrobr.
Exclamo, ἀναβοῶ, Plut. ἐκφώνω, id. ἀνακράζω, Isocr. ἀναφωνῶ, Plut. non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοῶν ἢ ἀμυδρόν, ὅθι ἄσθενες, ἀλλ' ἀνδρικός, Ælian.
Exclaro, ἐκλαμπρύνω.
Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, Aristid. ἐκκλείω, ἀπαθροῦς, Hes. ova, ἐκλίπω ἄν, Arist.
Excogitatio, ἡ ἐπινοία, εως, i. e. inventio. Vide *Inventio*.
Excogito, ἐπινοῶ, Thuc. διανοῶ, Dem. περινοῶ, aliquid, τι, Plut. μηχανάομαι τι, Xen.
Excolo, ἐπικοσμεῖν, aliquid, τι, Aristot. juvenes, διαπονοῦν τὰς νέες, Lucian. corpora curibus, τὰ σώματα δούροις, Plut.
Excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, Æschin. sacris, εἰργω τινὰ τῶν ὁσίων ἐκ τῶν ἱερῶν, Dem. ἀφορίζω.
Excoquo, ἐξίψω.
Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ὁ ἐξ ἠέφρων, Dem. ὁ ἐξ ἠέφρονος, id.
Excrementum, τὸ περίττωμα, Aristot. τὸ διαχράρημα, Strabo.
Excreresco, ἐξανθίζομαι, Theophr.
Excreo. Vide *Excreco*.
Excrucibilis, e, βασανιστικός, ἢ, ὄν.
Excrucio, ἐξανῶ, βασανίζω, Plut.
Excubatio, ἡ προκοιτία, as, Polyb.
Excubias, ἡ νυκτοφυλάκειαι, ἢ φρουρᾶ, as, Dem. ἢ φυλακὴ, ἢ, id. excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἶμι, Plat. φυλάττω φυλακὰς, id.
Excubit, ὁ πρόκοιτος, as, Themist.
Excubo, προκοιτῶ, φρουρῶ, Herodian. νυκτοφυλακῶ. Confer *Excubiā*.
Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, Aristot.
Exculto, καταπασιῶ, Thuc.
Exculpo, ἀναγλύφω. Vide *Exsculpo*.
Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τῆς συγκλήτης εἰς δῆμον, Herodian. et quod excurrit, ἐκ τοῦ προσόν, Dem.
Excursio, ἡ ἐπιδρομή, ἢ, ὁ ἐπιδρομὸς, Poll.
Excursus, ἡ παρεκβάσις, εως, ὁ ἐπιδρομὸς, as, Poll.
Excusabilis, ὁ ἐξ ἠεπαολογητος.
Excusatio, ἡ παραίτησις, Bas. τὸ παραίτημα, Plut. ἡ ἀπολογία, Isocr. falsa, ἢ πρόσφασις, Dem. ἡ ἀπολογία, εως, id. excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογία, Luc. justam et veram adferre, ἀπολογία δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, Dem. everti, ἀπολογία διαλύω, id.
Excuso, παραίτησιν, N. T. aliquid, ἀπολογέομαι περὶ σίνος, Isocr. aliquid, ὅτι τινος, id. ἀπολογία λέγω ὑπὲρ σίνος, Dem.
Excutio, ἐπιτάσσω, N. T. ἐπινοῶ, ἐκκρῶν ignem, ἐκτρέφω πῦρ, Xen. metum, ἀποδύομαι φόβον, Polyb. cribro, ἀποσθῆναι, Cl. Al. equum cum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξστραχάλλισι, Plut. ἐβάλλω.
Exedo, ἐξέδω.
Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, Evagr. τὸ ἀρετικὸν τινος, Lucian. τὸ παράδειγμα, Plat.
Exemplum, τὸ παράδειγμα, Dem. tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, πα-

ράδειγμα καθήσμη τί σοι, Isocr. ποίημα τι, id. habeo aliquid, ἔχω τι, Aristot. facio aliis aliquid, ποίω τι ἄλλοις, Lycoph. exempli causa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα εἶρη τι, Dem. exemplo alicujus uti, χρηθεῖσθαι παραδείγματι τινος, id. exemplo esse, παράδειγμα γίνεσθαι, id. alicui praebo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περὶ τίνος, Isocr.
Exemplilis, e, ὁ ἐξ ἑξαίρετος, as, Aristot.
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου, Herod.
Exemptor, ὁ ἐξαίρετός, ὁ ἐξαίρων, Plat.
Exentero, ἐξεντερίζω, Diosc.
Exco, ἐξέρχωμαι, ex aliquo, τίνος, Synes. ἔξιμι, Dem. Confer *Egredior*.
Exequia, τὸ κῆδος, Dem. interesse exsequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, id. convenire ad exsequias, φησῶν εἰς τὰς ταφὰς, Isocr.
Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὲν, Herodot. τινὰ, Plut.
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τίλμας, Isocr. corpus laboribus, γυμνάζω σώμα πόνους, id. melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινον τινὰ εἰς πόλεμον, Dem. abundantius virtutem, ἀσκέω περισσώτερον ἀρετήν, Isocr. artes, ἐργάζομαι τέχνας, Plat.
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, Athen.
Exercitatio, ἡ ἀσκήσις, Xen. ἡ γυμνασία, Dem. ἢ διατριβή, Isocr. ἢ μελέτη ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγιάν συνθεσασα quotidiana, τὰ κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπιτηδύματα exercitamentum instituo virtutis, ἀσκήσιν ποίωμαι τῆς ἀρετῆς, aliquam amplecti, ἀσκέω τινὰ γυμνασίαν, id.
Exercitator, ὁ γυμναστής, Xen. ὁ ἀσκητής, id.
Exercitatus, ἀσκητός, ἢ, ὄν, Aristot.
Exercitum, τὸ ἄσκημα, ατος, Xen. ἡ διατριβή, ἢ, Lucian. τὸ γύμνασμα, Athen.
Exercitor, ὁ ἀσκητής, as, Xen.
Exercitus, ὁ στρατός, as, Dem. ἡ στρατιά, as, id. τὸ στρατεύμα, id. ἡ δύναμις, Isocr. bene constitutus, καλῶς διακείμενον στρατόπεδον perfectus, ἐντελής δύναμις parvus, μικρὸν στρατόπεδον conductivus, μισθωτὸν στρατόπεδον, id. exercitum comparare, παρασυναΐζεσθαι στρατεύμα, seu δύναμιν, Dem. colligere, συλλέγειν δύναμιν conscribere, καθίστασθαι στρατόπεδον conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον instructum habere secum, συνισκεῖν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτὸν alo, στρατιᾶς τρέφω, id. duco seu gubernō, ἀρχῶν τὸ στρατόπεδον, Isocr. δικαίως στρατόπεδον, id. ἡγίωμαι στρατεύματος, Dem. comparatum conservare, συνέχειν στρατεύμα συνεσκέως, id. capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, Isocr. dimittere, διαφείναι τὴν δύναμιν, Dem. dissipare, διαλύειν στρατόπεδον perdere, ἄλλοσθαι δύναμιν deserere, λιποτακτεῖν, id.
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρῶ, aliquem, τινὰ, Plut.
Exheres, ὁ ἐξ ἠεπακληρος, as, Dem.
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, ὁ ἀτμός, Plut.
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, Aristot.
Exhaurio, ἐξαντλέω, Lucian. ἀπαντλέω, ἐξέρω, insumo, ἐξαναλίσκω, Dem.
Exhaustio, ἡ ἀπάντλησις, ἢ ἐξέρωσις.
Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Lucian. alicui negotium, παρέχω τινὲν πρᾶγμα seu ἄσχημα, Dem. testamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, id.
Exhibitio, ἡ παραστάσις, εως, Pandect.
Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, Dem. ἰλαροῦ, φαιδρῶ.
Exhorresco, φρίττω, aliquem, τινὰ, Aristot.
Exhortatio, ἡ προσοχή, Aristot. ἢ παραίνεσις, Isocr. ἡ ἀνακάλυσις, id.
Exhortativus, προσηγορικός, ἢ, ὄν, Isocr.
Exhortor, προτρέπω, ad aliquem, εἰς τι, Herodian. παρακαλεῖν τινὰ ἐπὶ τι, Dem. παροῦντο τινὰ ποιεῖν τι, Isocr.
Exigo, ἐξελαινώ, aliquem, τινὰ, Aristoph. duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πρᾶττωμαι, Dem. decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πρᾶττωμαι τινὰ, id. mercedulam ab aliquo, μικρὸν πρᾶττωμαι τινὰ, id. admodum exerceo ab aliquo, πᾶν

πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, id. vitam, διάγω βίον, Isocr.
Exigue, μικρὸν, Isocr. μικρῶς, id.
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, Theophr. ἡ μικρότης, Plat.
Exiguus, a, um, ὀλίγος, ἴση, ἴσον, Thuc. μικρῶς, as, ὄν. Confer *Parvus*.
Exilio. Vide *Exsilio*.
Exilis, e, λεπτός, ἢ, ὄν, Aristid.
Exillitas, ἡ λεπτότης, vocis, ἢ ἰσχυροφονία, ἢ λεπτοφονία.
Exiliter, λεπτῶς.
Exilium. Vide *Exsilium*.
Eximie, ἐπιλέγδην, ἐξαίρετος, Plut.
Eximius, a, um, ὁ ἐξ ἠεκκριστος, ὁ ἐξ ἑξαίρετος, Dem. ὁ ἐξ ἠεπέρωτος.
Eximo, ἐξαίρεομαι, Plat. timorem alicui, τὸν φόβον τίνος, Isocr. aliquid, ἐξαίρετον ποίω τι, Aristot. ἐκκρίνω.
Exin, ἐντεῦθεν, Aristid.
Exinanio, ἐκκένω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τούτου, Lucian.
Existimatio, ἡ δόκησις, Plat. ἢ δόξα, Dem. bona, ἢ εὐδοξία, as, Lucian. in optima existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην, Plat. apud aliquid, εὐδοκμεῖν παρὰ τινι, Herodot.
Existimo, ὑπολαμβάνω, Dem. ἡγίωμαι, id. οἰομαι, Isocr. οἶμαι, id. νομίζω.
Existo. Vide *Existito*.
Exitialis, e, ἀλιτήριος, ia, ion, Dem. ὁ ἀλάστωρ, ὁ ἐξ ἠδλίριος.
Exitiosus, βλαβερός, as, ὄν, alicui, τινι, Dem.
Exitium, ὁ ἀλθρος, Dem. ἡ ἐξολία imprecari alicui, ἀράσθαι ἐξολίαν τινι facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τὸν ἀλθρον τίνος ποιεῖν τι redundare in exitium alicujus, γίνεσθαι τι ἀλθρον τίνος, id.
Exitus, ἡ ἐξίλιξις, εως, ἡ ἐξήλιξις, εως, Herodot. ἡ ἐξόδος, Soph. finis, τὸ τέλος, εως, Dem. ἡ τελευτή, ἢ, Confer *Finitis*.
Exlex, ὁ ἐξ ἠάνομος, παράνομος.
Exoculo, ἐξομματώ, Philo.
Exodus, ἡ ἐξόδος, as, Thuc.
Exolesco, ἀπαρχαίσομαι, Bud.
Exoletus, ἀπαρχαίωμένος, ἐνη, ἐνον, ὁ ἐξ ἠεξίστηλος, virgo, ὑπερήμερος παρθένος, Aristot.
Exolvo. Vide *Exsolvo*.
Exonero, ἀποφοροῦμαι, aliquid, τι, Syues. aliquid, ἀποσυναΐζομαι, Herodian.
Exoptabilis, e, ὁ ἐξ ἠεπιπόθητος, as, N. T. ὁ ἐξ ἠεπιπόθητος, Aristot.
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, N. T. ἡ ἐπιπόθησις, ib.
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τίνος, Lucian. εὐχόμεαι τι, Xen. ἐπιθυμῶ τίνος, id.
Exorabilis, ὁ ἐξ ἠκαταπειθήσις, Philo. ὁ ἐξ ἠεὐπαρημύθητος, Plat. ὁ ἐξ ἠεὐπεισις, Aristot.
Exorbeo. Vide *Exorbeo*.
Exorbito, παρεκτρέπομαι, Plat. ex via, ἄφωμαρσάνω τῆς ὁδῆς, Lucian.
Exorcismus, ὁ ἐξορκισμός, as.
Exordior, προσηγορεύομαι, Greg. ἀρχομαι, Dem. inde, ἐντεῦθεν ποίωμαι ἀρχήν, Isocr. telam, ἵσην σήμονα, Poll. Confer *Incipio*.
Exordium, τὸ πρόκιον, as, Thuc. ἡ ἀρχή.
Exorior, ἀνατίλλω, Lucian. ἀνίχω, Dem. ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, Aristot.
Exorno, ἐπικοσμεῖν, Aristot. honoribus, κοσμεῖν τιμαῖς, Herodian.
Exoro, παρακαλῶ, aliquem, τινὰ, Xenoph. αἰτηομαι τινὰ, id. δυσωπέω τινὰ, Bas. Deum, Θεὸν, Synes. καταδυσωπέω Θεὸν, Lucian. ἐκλιπαροῦμαι.
Exors. Vide *Exorsos*.
Exortus, sc. solis, ἡ ἀνατολή, ἢ, as, Plut.
Exos, ὁ ἐξ ἠάνιστος, as, Hesiod.
Exosculatio, ἡ καταφιλήσις, εως.
Exosculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τίνος, Xen.
Exosso, ἐξοστίζω.
Exosus, a, um, μισόμενος, ἐνη, ἐνον, alicui ob aliquid, σκληρῶς τινι ἐκ τίνος, Æl. Deo, ὁ ἐξ ἠθεομιστής, Plat. ὁ ἐξ ἠθεομιστής, Julian.
Exoticus, ἐξωτικός, ἢ, ὄν.
Expallesco, ἀποσχερῶμαι.

Expando, *εκπανάωμι*, Plut. *ἀναπτύσσω*, *manum*, *εκτείνω χεῖρα*, id.
 Expansio, ἡ *ἐκτασις*, *εως*, Gregor.
 Expavefacio, *ἐκφοβίω*, Galen. *ἐκπλήσσω*, Dem. Confer *Terrore*.
 Expaveo, *ἐκφοβίζω*, Soph. *φοβίζομαι*, Dem.
 Expectatio. Vide *Expectatio*.
 Expecto. Vide *Expecto*.
 Expectoro, *ἀποσπῆζω*, Suid.
 Expedio, *ἀναλύω*, Aristot. *aliquem molestiis*, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δυνάων, Isocr. *valde alicui prosum*, φέρωσιν συμφέρω τινί, Isocr. *apparo*, *προχειρίζω*, Dem.
 Expedite, *ἐταίμως*, Dem. *προχειρίας*, id. *expeditissime uti oratione*, *προχειρότατα*, seu *ἰσομύτατα χρησθεὶς λόγῳ*, id.
 Expeditio, ἡ *στρατεία*, *ας*, Dem. *expeditionem suscipio*, *στρατείαν ποίωμαι*, Isocr. *adversus aliquem*, *ποιῶμαι στρατείαν ἐπὶ τινος*, Dem. *finire*, *στρατείαν τελειν*, Polyb. *obeo*, *στρατείω* *στρατείαν*, id. *suscipio in regionem aliquam*, *στρατείω εἰς γῆν τινος*, Thuc. *adversus aliquem*, *ἐπὶ τινος*, Isocr. *expeditio terrestriis*, *στρατεία πεζῇ*, Dem. *navalis*, *στρατεία ναυτικῇ*, id. ὁ ἀπὸ πολέου, id.
 Expeditus, *προμηθής*, ὁ *ἔξ* ἑὺπορος, *πρόχειρος*.
 Expello, *ἐξώθω*, N. T. *aliquem e regno*, *ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς*, Isocr. *ex patria*, *τινὰ ἐκ πατρίδος*, id. *ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος*, id. *diabolum*, *ἐλαύνω δαίμονας*, Chrys. *e regione bellum*, *ἔξελαιύνω ἐκ τῆς χώρας πύλιμον*, Æschin.
 Expendo, *σαθίζομαι*, *considero*, *σκέπτομαι* *τι*, Dem. Confer *Considero*, i. e. *insumo*, *δασπανάω*, Dem. Confer *Sumptus*.
 Expensa, ἡ *δασπάνη*, *diurna*, *ἐφήμερος*, Plut. *τὸ ἀνάλωμα*. Confer *Sumptus*.
 Expergefacio, *ἐξυπνίζω*, Phryn. *ανεγείρω*, Dem. *aliquem*, *ἐγείρω* *τινὰ ἐκ τῆς ὕπνου*, Plat.
 Expergisor, *ανεγείρομαι*, Dem. *ἔξεγείρομαι*.
 Experientia, ἡ *πείρα*, *ας*, Dem. ἡ ἀπόπειρα, *ας* ἡ *διάπειρα*, *ας*, id. *experientia didici*, *πείρα μιλύθηκα*, Herodian. *experientia fiden habeo*, *πιστεύω τῇ πείρᾳ*, Xen. *experientiam alicujus rei habeo*, *ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω*, Isocr. *πολλὴν ἔχω περὶ* *τι*, id. *consequi*, *λαβεῖν*, id. *trudere alicujus rei*, *παράδιδόναι τινὸς*, Dem. *experientia critur ex actionibus*, *γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων* *est in me*, *ἐστὶ παρ' ἐμοῦ experientia edoctum esse*, *πεπειραμένον εἶδέναι*, id.
 Experimentum, ἡ *πείρα*, *ας*. *capio*, *πείραν λαμβάνω*, Æl. *alicujus*, *δοκιμασίαν λαμβάνω τινὸς*, Plut.
 Experior, *πειράω*, *aliquem*, *τινὸς*, Plat. *aliquid*, *πείραν λαμβάνω τινὸς*, Æschin. *ἀπόπειραν ποίω τινὸς*, Herodian. *jure*, *δίκην λαγχάνω*, Dem. *δοκιμάζω*.
 Expers, ὁ *ἔξ* ἡ ἀμέτοχος, ὁ *ἔξ* ἡ ἀμέτοχος, *alicujus rei*, *τινὸς*, Isocr. *sum veritatis*, ἀμαρτίω τῆς ἀληθείας, Hermog. *calamitatis*, *τις συμφορᾶς*, Philo.
 Expertus, *a*, *um*, ὁ *ἔξ* ἡ ἐμπειρος, Plat. *πειραθείς*, *εἶσα*, *ἐν*, Dem. *ἐπισήμιαν*.
 Expeto, *ῥέγωμαι*, *aliquid*, *τινὸς*, Isocr. *pecuniam*, *ἐπιθυμίαν χρημάτων*, id. *benefolentiam alicujus*, *ἀφίμιαν τὴν εὐνοίαν τινος*, id. *debitum ab aliquo*, *ἀπατιέω τὰ ὀφειλόμενα παρὰ τινος*, Lucian.
 Explicabilis, *e*, ἀφοσιωτός, ἡ, ὄν.
 Expriatio, ἡ ἀφοσίωσις, Plut. *τὸ ἐξίλασμαι*, *αυτος*, Bas.
 Expilatio, ἡ *περισύλλησις*, *εως*.
 Expilator, ὁ *συλλήπτης*.
 Expilo, *περισυλλάω*, Plat. *fana*, *ἱεροσυλάω*, Aristot. *πτοικίζω*.
 Exprio, ἀφροσύνη, *aliquem*, *τινὰ*, Plat. *ἀγνείω*, *urbem*, *καθαίρω πόλιν*.
 Expiscor, *ὄνυχίζω*, *aliquid*, *τι*, Artcm. *ἔξτελάω* *τι*, Dem.
 Explanate, *σαφῶς*, Dem.
 Explanatio, ἡ *ἐκφασίς*, Aphth. ἡ *ἐξηγήσις*.
 Explanator, ὁ *σαφηνιστής*, ὁ *ἐξηγητής*, ὁ *ἐξηγητής*, Dem.
 Explano, *διασαφίζω*, *aliquid alicui*, *τί* *τινι*, N. T. Confer *Explico*.
 Explanor, ἀποφρυνύω.

Explicable, ὁ *ἔξ* ἡ *εὐεκπλήρωτος*, *ε*.
 Explemctum, τὸ *ἐκπλήρωμα*, τὸ *ἀναπλήρωμα*.
 Explendesco. Vide *Explendesco*.
 Expleo, *ἐκπληρόω*, Aristid. *aliqua re*, *ἀναπληρόω* *τινὸς*, Plut. *aliquid*, *ἐκπληθῶ* *τι*, Herodot. *μισθὸν ποίω* *τι*, Isocr.
 Expлетio, ἡ *ἐκπλήρωσις*, *εως*, ἡ *ἀναπλήρωσις*, *εως*, ἡ *ἐμπλήρωσις*, *εως*.
 Explicabilis, ὁ *ἔξ* ἡ *εὐαποδεδειγμένος*, *ε*.
 Explicatio, ἡ *ἀνάπτυξις*, *εως*, Philopon. ἡ *ἐρομηνία*.
 Explicate, *σαφῶς*, Dem. *δήλωσ*, Isocr.
 Explicator, ὁ *ἐξηγητής*, ὁ *Dem*.
 Explicatrix, ἡ *ἐξηγητις*, *ἰδος*.
 Explicatus, ὁ *ἔξ* ἡ *ἀνάπτυχος*, *ε*, Aristot.
 Explico, *ἀναπτύσσω*, Aristot. *librum*, *βιβλίον*, N. T. *explano*, *διασαφηνίζω* *τι*, Polyb. *aliquid verbis*, *δηλῶ* *περὶ* *τινὸς* *ὀνόμασι*, Isocr. *et declaro*, *δηλῶ* *ἔξ* *διορίζωμαι*, Dem.
 Explodo, *ἐκκρῶ*, *aliquid*, *τι*, Plut. *ἐκκροτέω*.
 Explorete, *δέδοικιμασμένους*, ἀκριβῶς, Isocr.
 Exploratio, ὁ *ἐξετασμός*, ὁ *ἔξετασις*, *εως*, ἡ *δοκιμασία*, *ας*, N. T. *in bello*, ἡ *κατασκοπή*, ἡς.
 Explorator, ὁ *ἐξεταστής*, Aristot. ὁ *δοκιμαστής*, Lucian. *speculator*, ὁ *σκοπὸς*, id. ὁ *κατάσκοπος*, Dem.
 Exploratum est, *συνῶπται*, Aristot.
 Explo, *δοκιμάζω*, *amicos*, φίλους, Isocr. *aliquem*, *γνωρίζω* *τινὰ*, id. *aliquid*, *ποιῶ* *δοκιμασίαν τινος*, Isocr. *λαμβάνω* *διάγνωσιν* *τινὸς*, id. *ἔξτελάω*.
 Expolio, *κατασκοπέω*, *aliquid*, *τι*, Plut. *διὰ* *πρόνοιαν* *τι*, id. *ἀποξέω*.
 Expolitio, ἡ *κατασκοπέωσις*, Plat. ἡ *ἐπιξεργασία*.
 Expono, *ἐκτίθημι*, *aliquid*, *τι*, Plut. *infantem*, *παιδᾶ*, Aristoph. βρέφος, Clem. Al. *res gestas*, *διεξέρχομαι* *τὰ γεννημένα*, Dem. *rem varie*, *πολλὰ* *χρῶς* *ἐξηγήσομαι* *περὶ* *τινὸς*, Isocr. *aliquem barbaris*, *ἐκδιδοῦμαι* *τινὰ* *βαρβάρους*, id.
 Exporrigo, *ἔκτινω*.
 Exportatio, ἡ *ἐκκομισμός*, ὁ *Strabo*. ἡ *ἐξαγωγή*.
 Exporto, *ἐκφέρω*, *ἐκκορίζω*, Thuc. *frumentum*, *ἔξάγω* *σῖτον*, Dem. *mortuum*, *ἐκφέρω* *νεκρὸν*, id.
 Exposco, *ἔξαιτίω*, *aliquid*, *τι*, Dem.
 Expositio, ἡ *ἐκθεσις*, Al. Aphr. ἡ *ἐξηγήσις*, Aristot.
 Expositivus, ὁ *ἔξ* ἡ *ἐκθεσις*, *ε*, Eurip. *ἐκθετικὸς*, ἡ, ὄν.
 Expositor, ὁ *φρασηρ*, Naz. ὁ *ἐξηγητής*, Dem.
 Expostulatio, τὸ *ἐγκλημα*, Dem.
 Expostulo, *ἐγκαλέω*, Dem. *ἔξαιτίω*.
 Expresse, *διὰ* *ῥῆθρον*, Dem. *et aperte*, *ἀντικρως* *ἔξ* *διὰ* *ῥῆθρον*, id.
 Expressio, ὁ *ἐκτισμός*, ὁ *Aristot*.
 Exprimo, *ἐκπίζω*, *aliquid*, *τι*, Plut. *declaro*, *ἐξηγήσομαι*, Dem. *effingo*, *ἐκτυπῶμαι*, Isocr.
 Exprobatio, ὁ *ἐξονειδισμός*, ὁ *ὄνειδος*, Dem.
 Exprobrator, ὁ *ὄνειδιστής*, ὁ.
 Exprobro, *ἐξονειδίζω*, Lucian. *aliquem*, *ὄνειδίζω* *τινι*, Plat. *alicui* *aliquid*, *προφέρω* *τινὶ* *τι*, Isocr. *προφέρω* *τινὶ* *τι* *ὡς* *ὄνειδος*, Dem. *fugam*, *ὄνειδίζω* *τινὶ* *φυγῆν*, Dem. *alicui*, *quod esset*, *τινὶ*, ὅτι *ἦν*, Plut.
 Expromitto, *ἐξηγγυῶμαι*.
 Expromo, *προχειρίζομαι*, *libellum*, τὸ *βιβλίον*, *aliquid*, *προφέρω* *τι*, Isocr.
 Expugnabilis, *e*, ὁ *ἔξ* ἡ *ἐκπαλιεμένος*, *ε*.
 Expugnatio, ἡ *καταπολέμησις*, *εως*, Thuc.
 Expugno, *καταπολέμω*, *aliquem*, *τινὰ*, Thuc. *urbem*, *αἰρέω* *πόλιν*, Isocr. *vi*, *κατὰ* *κράτος*, id.
 Expulsio, ἡ *ἐξώθησις*, Al. Aphr. ἡ *ἐκβολή*, Isocr.
 Expulsor, ὁ *ἐξωστής*, ὁ *Synes*.
 Expultrix, ἡ *ἐλάττωρα*, *ας*, Dion. Areop.
 Expurgatio, ἡ ἀποκαθάρσις, *εως*, Thuc.
 Expurgo, *ἐκκαθαίρω*, *ab aliquo*, *τινὸς*, *Synes*.
 Expuro, *ἐκτίμω*, Lucian.
 Exputresco, *σπῆκομαι*, Xenoph.
 Exquiro, *ἀναζητέω*, *aliquid*, *τι*, Plat. *ἔξτελάω* *τι*, Isocr. *ordines diligenter*, ἀκριβῶς *τὰς* *σάξαις*, Xen.
 Exquisite, *ἐξετασμένως*, *ἐξεταστικῶς*, Dem. ἀκριβῶς.
 Exquisitus, ὁ *ἔξ* ἡ ἀκριβής.
 Exsator, *καρῆνιμος*, Herodian.
 Exscensio, ἡ *ἐκθεσις*, *εως*.
 Exscindo, *ἐκκόπτω*, *aliquid*, *τι*, Plut. *urbem*, *σπῶ* *πόλιν*, Isocr. Confer *Everto*.

Exscreabilis, *e*, ὁ *ἔξ* ἡ ἀπόπτωτος, *ε*.
 Exscreatio, ἡ *σπύσις*, Aretæus. ἡ ἀπόχρησις, Hipp.
 Exscreo, *ἐκπύω*, *πύω*, Xenoph. *ἀποπύω*, id.
 Exscribo, *ἀπογράφω*, Athen.
 Exseco, *ἐκπέμω*, *aliquem*, *τινὰ*, Lucian.
 Exsecrabilis, *e*, ὁ *ἔξ* ἡ *κατάρατος*, *ε*, Lucian. ὁ *ἔξ* ἡ *ἐπάρατος*, *ε*, Thuc.
 Exsecratio, ἡ *κατάρα*, *ας*, Plut.
 Exsecror, *κατάράωμαι*, *aliquem*, *τινὰ*, Aristid.
 Exsectio, ἡ *ἐκτομή*, ἡς, Plut.
 Exsecutio, ἡ *τελειώσις*, Aristot. ἡ *ἐπιτελειώσις*, Plut.
 Exsequia. Vide *Exsequia*.
 Exsequor, *ἐπιτελέω*, *aliquid*, *τι*, Isocr. *συντελέω* *τι*, id.
 Exsibilo, *ἐκασυρίττω*, *aliquem* *e* *thcatro*, *τινὰ* *ἐκ* *τῆς* *θεάτρου*, Dem.
 Exsiccio, *ἐξικμάζω*, Diosc. *ἀφανίζω*, Theophr. *ἀποξηραίνω*, *ἐπιξηραίνω*.
 Exsilio, *ἐκπιδάω*, *in mare*, *εἰς* *τὴν* *θάλασσαν*, Herodot. *gaudio*, *ἀναπιδάω*, Lucian. *ἀγαλλιάωμαι*, N. T.
 Exsilium, ἡ *φυγῆ*, Dem. *perpetuum*, ἡ *ἀειφυγία*, id. *condemmare aliquem ad exsilium*, *καταγινώσκω* *φυγῆν* *τινὸς*, Isocr. *multare exsiliis*, *ζημιωθεῖν* *τινας* *φυγαίς*, id. *subire exsilium*, *ὄπειρην* *φυγῆν*, Dem. *perpeti pro re aliqua*, *ὄπειρην* *φυγῆν* *ὄπειρ* *τινὸς*, Isocr. *reducere aliquem ab exsilio*, *καταγίνομαι* *τινὰ* *τῆς* *φυγῆς*, id. *pellere aliquem in exsilium*, *φυγάδα*, *φύγοντα*, ἀπολιν *ποιεῖν* *τινὰ*, Dem. *in exsilio agere*, *φυγαίνω* *τινὰ* *ἐκ* *πόλεως*, id.
 Exsisto, ὁ *πάρχω*, Aristot.
 Exsolvo, ἀπολύω, Plut. *aliquem ex aliqua re*, *ἐκλύω* *τινὰ* *ἐκ* *τινὸς*, Ceb. Tab. *mercedem*, *τινὴ* *μισθὸν*, Xen. *penam*, *τιμωρίαν*, id. *alicui*, *ἐκτίω* *τίσιν* *τινὶ*, Plut.
 Exsolvo, ἡ *ἐκτίσις*, *εως*, Aristot.
 Exsomnia, *c*, ὁ *ἔξ* ἡ *ἄσπνος*, *ε*, Lucian.
 Exsorbo, ἀπορροβέω, Theophr. *ἐπιφρονίζω*, LXX. *ἐκροβίω*.
 Exsors, ὁ *ἔξ* ἡ ἀκλήρος, *sum*, ἀκλήρως, Polyb.
 Exspatio, *καρκελεύω*, ἄλως.
 Expectatio, ἡ *προσδοκία*, Dem. *et spes*, *προσδοκία* *ἔξ* *ἐλπίς*, id.
 Expecto, *ἀναμένω*, *aliquem*, *τινὰ*, Dem. *occasionem*, *περιμένω* *καιρὸν*, id. *litteras alicujus*, *προσδοκῶ* *ἐπιτολὴν* *τινὸς*, Plut. *alteram vitam*, *ἕτεραν* *ζωὴν* *ἀναμένω*, Chrys. *fatum*, *ἐνδέχομαι* *τὸ* *τέλος*, id. *expectatur exercitus alius*, *ἄλλη* *στρατεία* *προσδοκῶμαι* *ἔστι*, Thuc. *aliquid*, *προσδοκῶ* *ἔχω* *τινὸς*, Plut.
 Exspiratio, ἡ *ἐκπνοή*, ἡς, Aristot. ἡ *ἐκπνευσις*.
 Exspiro, *ἐκπνέω*, Aristot. Confer *Mortior*.
 Explendesco, *ἐκλάμπω*, Plat.
 Exspolio, ἀπσυλλάω, Chrys.
 Exspuitio. Vide *Exscreatio*.
 Exspumo, *ἐξαφρίζω*.
 Exspuo. Vide *Exscreo*.
 Exstimulatio, ὁ *ἐρεθιστής*.
 Exstimulo, *κεντιώ*, Theophr. *aliquem ad aliquid*, *κεντριζώ* *τινὰ* *εἰς* *τι*, Xen. Confer *Echortor*.
 Extirpatio, ἡ *ἐκρίζωσις*, *εως*.
 Extirpo, *ἐκρίζω*, ἀπορρίζω, *funditus delco*, *ἐκ* *θιμελίων* *ἀπόλλυμι*.
 Exsto, *ἔξέχω*, Plut. Confer *Emineo*.
 Exstructio, ἡ *κατασκευή*, *navis*, *νεὸς*, Athen.
 Exstruo, *κατασκευάζω*, *turres*, *πύργους*, Herodian. *sepulcrum*, *χώννυμι* *χώμα*, Plat.
 Exsulo, *ἰδίω*, Aristot. *ἀφιστάω*, id. *ἔξιδίω*, Al. Aphr.
 Exsugo, *ἐκμαζέω*, Lucian.
 Exsul, ὁ *φυγάς*, ἄδος, Dem. ὁ *φύγων*, ὁ ἀπολις *φυγάς* *ἀνήρ*. *cxsulcm aliquem facio*, *ποιῶ* *τινὰ* *φυγάδα* *ἔξ* *ἐκβάλλω* *καθιερῆν* *τινὰ* *ἀμικτον* *feri*, *γίνεσθαι* *ἀπολιν* *essc*, *εἶναι* *φυγάδα* *recipere*, *ὄπιδέχεσθαι*, *καταδέχεσθαι* *φύγοντα* *tueri*, *σάξω* *seu* *σάξωσθαι* *φυγάδα* *reducere*, *seu* *restituere*, *κατάγειν* *φύγοντα* *redire*, *κατέρχεσθαι* *φύγοντα*, id.
 Exsulo, *φύγω*, Dem. Confer *Exsilium*, item *Exsul*.
 Exsultatio, ἡ, *σκίρτησις*, Naz. ἡ ἀγαλλίασις, N. T.
 Exsultanter,

Exsultanter, οικητητικός.
 Exsulto, οικητάω, Plat. gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιάμαι τινι seu ἐπὶ τινι, Naz.
 Exsuperabilis, ὁ ἢ ὑπέρβλητος, v.
 Exsuperanter, ὑπεραρόντως, Maccab. ὑπερβλή-
 ῃ, ὑπερβαλλόντως, Isocr.
 Exsuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ἥς, ἡ ὑπερβολή, ἥς,
 Dem. ἡ περιτότης, πτος, Isocr.
 Exsuperero, ὑπερεκπίπτω, Naz. aliquem aliqua
 re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι, Xen. πλεονάζω,
 Dem.
 Exsurdo, ἐκκαφώ, aliquem, τινά, Lucian.
 Exsurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐκ
 δήμῳ λέγειν, Plut. e sedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ
 θόκων, Xen.
 Excuscito, ἀνεγείρω, Dem. aliquem, ἐξανίστημι
 τινά, Isocr. ἐνεγείρω τινά, Chrys.
 Extā, τὰ σπλάγχνα, αν, Plut. τὰ ἔντερα, λᾶτα,
 ἱερὰ καλὰ, Xen.
 Extabesco, ἐκπῆρομαι.
 Extemplo, ἄφνω, Dem. παραχρῆμα, ἐξαίφνης,
 id.
 Extemporalis, ὁ ἢ ἡ αὐτοσχέδιος, ὁ ἢ ἡ αὐτο-
 σχέδιατος, oratio, λόγος, Alcідam.
 Extendo, ἀναπιστανύω, Lucian. manum, ἐκ-
 τίνω χεῖρα, Plat. sermonem, ἀποστίνω λόγον,
 id.
 Extense, ἐκτάθη, Lucian.
 Extensio, ἡ ἐκτένσις, ας, Hesych. ἡ ἔκτασις.
 Extentus, ἐκτατός, ἡ, ὄν, Plat.
 Extenuatio, ἡ λιπτυνσις, εως.
 Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί,
 καταλεπτύνω.
 Exter, ξηκός, ἡ, ὄν, Thuc.
 Exterebro, ἐκτερυπάω, διατερυπάω.
 Extergeo, ἐκμαίω, Herodot.
 Exterior, ἐξώτερος, ἴσα, ερον, N. T.
 Exterminatio, ὁ ἐξορισμός, ἔ.
 Exterminator, ὁ ἐξοριστής, ἔ.
 Exterminatus, ὁ ἢ ἡ ἐξοριστός, v, Dem.
 Extermino, ἐξορίζω, Aristot.
 Externus, ἐξωτερικός, ἡ, ὄν, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἀλ-
 λοεθής, Diod. Sic. ξηκός, ἡ, ὄν, Thuc. ὁ ἢ ἡ
 ἀλλόφυλος, Philo. ὁ, ἡ, τὸ ἐκτός, Aristot.
 Extero, ἐκτερώ, aliquid ex aliquo, τί τινος,
 Plut.
 Exterraneus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀλλόφυλος, v, Philo.
 Exterreo, ἐκφθεύω, Gal. ἐκπλήττω.
 Extersio, ἡ σμῆξις, εως, Diosc.
 Exterus, ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν, Xen. Confer *Ex-
 ternus*.
 Extimescendus, φοβητικός, ἴα, ἴον, φοβερός, ἂ, ὄν,
 Isocr.
 Extimesco, περιφοβέομαι, Xen. ἐκφοβέομαι, So-
 phocl. mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον,
 Lucian.
 Extimus, ἐξώτατος, ἄτη, ατον.
 Extinctio, ἡ ἀποθνήσκω, ἡ σβέσις, Aristot. mors.
 Vide *Mors*.
 Extinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. lychnum, σβέν-
 νωμι λύχνον, id. i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide
Occido.
 Extispex, ὁ ἱεροσκοπός, ὁ σπλαγχνισκοπός.
 Extispicium, ἡ ἱεροσκοπία, facio, ἱεροσκοπέω,
 Hesych.
 Extollo, ἐξείρω, aliquem, τινά, Plut. verbis,
 τινά λόγῳ, Xen. μεγαληγορέω τινά, Herodian.
 Extorqueo, ἐκδουασαίνω, alicui aliquid, ἀφαι-
 ρεῖναι τινί τι, Dem. πρᾶττω τινά τι, id.
 Extorris, ὁ ἢ ἡ ἀπολις, ἴδος. Confer *Exsul*.
 Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, Dem. proposit-
 um dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, Isocr.
 controversiam, ἀναμεισθησῆναι, Xen. pericul-
 um esse, ἔξω seu πῆρῳ τῷ κινδύνῳ εἶναι
 omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτός
 φαίνεσθαι, Chrys.
 Extrahō, ἐξελκύω, Aristoph.
 Extraneus. Vide *Exterus*.
 Extraordinarius, ὁ ἢ ἡ ἔκτατος, v, Ælian.
 ὁ ἢ ἡ ἐπιλεκτός.
 Extremitas, τὸ πῆρας, Dem. τὸ ἔσχατον, v, id.
 τὸ τέλος, id. ἡ ἐσχάτια, Philo.
 Extremo, τὸ ἔσχατον, Lucian. ἐσχάτως, Plut.
 Extremus, ἔσχατος, ἄτη, ατον, Aristoph. ἔσχα-
 τος, ἄτη, ον, Dem. τελευταῖος, αἴα, αἴον,
 Isocr. extrema paupertate conflictari, εἶναι

ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, Dem. extremum
 diem claudere, τελευτᾶν τὸν βίον, id. sum,
 ἐσχάτως, Theophr.
 Extrico, ἐξελίττω. Confer *Evulso*.
 Extrinsecus, ἔξωθεν, Xen.
 Extrudo, ἐξωθῶ, Aristot. παραβίω, aliquem,
 τινά, Dem.
 Extrusio, ἡ ἐξώθησις, Al. Aphr.
 Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ
 ἐκσάρκωμα, ατος, Gal. quævis in corpore,
 ἡ ὑπεροχὴ, ἥς, Diosc.
 Extubero, ἐξοιδῶ, Lucian.
 Extumeo, ἐξογκομαι, Herodot. ἐξοιδῶ, Luc.
 Extundo, ἐκτινάσσω, N. T.
 Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινά ἐκ
 τινος, Dem. e convivio, ἀπαθῶ τῷ συμπο-
 σίῳ, Lucian.
 Extussio, ἐκθήτω, Gal. ἀναθήσω, Aretæus.
 Exuberatio, ἡ εὐτορία.
 Exubero, εὐσθένω, aliqua re, τινός, Dem. πλε-
 νάζω τινός, Aristot. Coifer *Abundo*.
 Exulceratio, ἡ ἔλκωσις, εως, Hipp.
 Exulceratorius, a, um, ἐλκωτικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Exulcero, ἐλκύνω, Xen. ἀφελκύνω.
 Exululo, ὀλολύζω, Dem.
 Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, Eustath. ὁ κατα-
 κλυμός, ἔ, Dem.
 Exundo, ἐκκυμάνω, Xen. πλημύρω.
 Exungo, ἐξελεῖψω, Thuc.
 Exungulo, ἀπομυρίζω, Poll.
 Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινά, Xen. alicui ves-
 tem, ἀποδύω τινά ἱμάτιον, id. timorem, ἀπο-
 δύω φόβον, Polyb. aliqua bonis, στερῶ τινά
 ἀγαθῶν, Thuc.
 Exuro, ἐκκαίω, Theophr. regionem, κατακαίω
 χώραν, Dem. domum, καταπίπτω οἰκίαν,
 Plut.
 Exustio, ἡ ἐκκαυσις, solis, ἡλίω, Al. Aphr.
 Exuvia, τὰ λάφυρα, αν, Plat. leonis, ἡ λεοντῆ,
 ἥς, Plut. serpentis, ἡ λευρήσις, ἴδος, Joseph.
 τὸ σῦμαρ ὄφειος, Lucian.

F.

FABA, ὁ κύμας, v, Plat.
 Fabaginus, κυάμινος, ἰνή, ἰνον, Athen.
 Fabalis, κυμαῖος, αἴα, αἴον, Lucian.
 Fabella, τὸ μυθῆριον, Plut.
 Faber, ὁ τέκτων, ονος, Plut. ferrarius, σιδηρο-
 γός, ἔ. ærarius, χαλκουργός, ἔ, Aristot. au-
 rarius, χρυσοργός, ἔ, Philo.
 Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, Pusan.
 καλλιερῶ, Dionys.
 Fabrica, τὸ τεκτονεῖν, v, τὸ ἐργασῆριον.
 Fabricator, ἡ τεκτοσύνη, ἥς.
 Fabricator, ὁ τεχνιστής, ἔ, mundi, ὁ κοσμο-
 πλάστης.
 Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τί, Philo.
 Fabrilis, e, τεκτονικός, ἡ, ὄν, Diosc. ars, ἡ τεκ-
 τονικὴ, ἥς, sc. τέχνη, Aristot.
 Fabula, ὁ μῦθος, v, Dem. ὁ λόγος, v, id. anilis,
 μῦθος γεραδῆς, N. T. erudita, μῦθος σοσο-
 φισμένος, ib. fabulas narro, μυθολογέομαι,
 Theophr. fingō, λόγους πλάττω, Dem.
 Fabularis, μυθικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Fabulator, ὁ μυθοποιός, ἔ, Plat. ὁ μυθολόγος, v,
 id. λόγους πλάττων, Dem.
 Fabulor, μυθολογέω, Dem. λογοποιέω, id. col-
 loquor cum aliquo, ὁμιλέω πρὸς τινά, Thuc.
 Fabulose, μυθικός, narro, μυθολογέομαι, The-
 ophr. μυθεύω, Lucian.
 Fabulositas, τὸ μυθώδες, v, Plut.
 Fabulosus, ὁ ἢ ἡ μυθώδης, εως, oratio, λόγος,
 Isocr. fabulosa de aliqua re commemoro,
 μυθῶδη περὶ τινος ἱερέω, id.
 Facesso, παρέχω, alicui negotium, τινί πράγ-
 ματα, Isocr. τινί ἀσχολίαν, Xen. ἔργον τινί,
 Plut. παρασκευάζω τινί ἀσχολίαν, Dem. dis-
 cedo, ἀπέρχομαι, Isocr.

Facete, ἀστῆσις, Plut. χαρίεντως, κόμψως.
 Facetia, ἡ εὐτραπέλεια, ας.
 Facetus, ὁ ἢ ἡ εὐτραπέλος, v, Isocr. ὁ ἢ ἡ σω-
 μύλος, sum, εὐτραπελεύομαι, Chrys. ἀστῆσις.
 Facies, τὸ πρόσωπον, v, viri admodum defor-
 mis, ἀνόδῳ αἴσχι ὑπερβάλλον, Xen. formo-
 sitas in facie, εὐπρόσωπος τῆς ἡλίας, Dem. in
 faciem, κατὰ πρόσωπον, Diod. Sic.
 Facile, εὐχερῆς, ῥαδίως, decipere populum, ἐξ-
 απατῶν τὸν δῆμον, Dem. cognoscere aliquid,
 καταμανθάνειν τι ῥαδίως, Isocr. facilius im-
 pertinere alicui aliquid, ῥῶον μεταδίδουαι τί τινι,
 id. facilius poenam dedisset, εὐπορώτερον ἂν
 δίκην ἔδωκε, Dem.
 Facilis, ῥαδίως, ἴα, ἴον, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐπορος, v,
 id. ὁ ἢ ἡ εὐχερῆς, et laboris expers nego-
 tium est, ῥαδίον ἔ. πόνος ἔδεις πρόσσι τῷ πράγ-
 ματι, Isocr. laudare, quod facile est, vir-
 tutem, ἱκανεῖν, ὅτι ἐπὶ χυρίον ἔστιν, ἀρετήν, id.
 facilius hoc est et tutius, ῥῶον τῷτο ἔστι ἢ
 ἀσφαλῆτερον, Dem. facile est alterum ad-
 monere, εὐκόλον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, Plut.
 comis, ὁμιλητικός, ἡ, ὄν, Isocr. φιλοπροσῆγο-
 ρος, v, id.
 Facilitas, ἡ εὐκοπία, ἡ εὐκόλια, Plut. morum, ἡ
 περὶ τῶν, Dem. ἡ ὁμιλία, id. ἡ φιλοπροσῆγορία,
 Isocr. ἡ εὐπροσηγορία, id.
 Facinorosus, ὁ ἢ ἡ κακῆργός, N. T. πονηρός, ῥά,
 ῥόν, Dem. κακῆργόν, ἴσα, ἔν, id.
 Facinus, τὸ ἔργον, Dem. bonum, τὸ ἀνδραγα-
 θημα pulchrum, ἔργον καλόν, Dem. egre-
 gium, τὸ κατῳρθίμα, N. T. pravum, τὸ
 κακῆργημα, Dem. ἡ κακῆργία, id. turpe,
 ἔργον αἰσχρὸν, id. admitto, seu patro, πα-
 ρανομίαν παρανομίαν, id. πρᾶγμα μιανὸν πρᾶτ-
 τω, id. ποίω, δράω, ἐργάζομαι δινόν τι, κακόν
 τι, μακθῆρόν τι, id. omne in me recipio, πᾶν
 τὸ λημμεν ἐπ' ἐμαυτῷ βάλλομαι, Æl.
 Facio, πρᾶττω, Dem. ποίω, δράω, et suscipio
 aliquid, πρᾶττω ἢ ποίω τι, aliquid juste et
 diligenter, et industria majore quam pro
 viribus, πρᾶττω τι δικαίως ἢ ἐπιμελῶς ἢ φι-
 λοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, id. aliquid non clam,
 sed manifeste, ποίω τι εὐ λάθρα, ἀλλὰ φανε-
 ρῶς, Isocr. quod decet, ποίω vel πρᾶττω τὸ
 προσῆκον, τὸ δέον, Dem. fidem, ποίω πίστιν,
 Thuc. aliquem certiore, ἐπιστέλλω τινί,
 Dem. verba, ῥέω, ἔργον testamentum, διατί-
 θεμαι aliquid ex testamento, ποίω τι κατὰ
 διαθήκην τινός· aliquid irritum, ποίω τι ἄκυ-
 ρον mentionem nominis alicujus, φθέρωμαι
 πῆνομά τινος· versus elegiacos, ποίω ἐλεγεία·
 præclare carmen Iambicum, ποίω καλῶς
 Ἰαμβείαν, id. aliquid magni, ποίωμαι τί μίγαν,
 Xen. parvi, κατὰ μικρὸν ἡγήομαι τί, Isocr.
 plurimum, ποίωμαι τι περὶ παντός, Sex. Emp.
 dandum seu jacturam, ζημιαν πάσχω, ζημιαν
 ποίω, Synes. bene alicui, εὐοργεῖτω τινά,
 Dem. εὐ δράω, seu εὐ ποίω τινά, Plat.
 Factio, ἡ ποίησις, εως, Herodot. ἡ ψάσις, i. e.
 seditio, ὁ ψασιασμός, ἔ, Aristot. ἡ μερίσις,
 ἴδος, Dem. factionis diversæ esse, σπασάειν
 περὶ ἐναντία, Herodian. qui factionis ejusdem
 sunt, ὁ συναμῶσται, id. factionis adsecla, ὁ
 συνετηκός, ὅτος, Dem. factionibus contendō,
 ψασιάζω, Plut.
 Factiose, ψασιαστικῶς, Dem.
 Factiosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψασιαδῆς, εως, Xen.
 ψασιαστικός, ἡ, ὄν, sermo, λόγος, Plut.
 Factitious, a, um, σκευαστός, ἡ, ὄν, ποιητός, ἡ, ὄν,
 Plut.
 Factor, ὁ ποιητής, ἔ, Xen.
 Factum, ἡ πράξις, Dem. τὸ ἔργον, τὸ πρᾶγμα,
 ατος· res et facta, τὰ πράγματα ἢ τὰ
 γηνηθέντα opera et facta alicujus, τὰ ἔργα
 ἢ τὰ πεπραγμένα τινός· facta et vita alicujus,
 τὰ πεπραγμένα ἢ βιωθέντα τινός· factum ini-
 quum, ἔργον ἀδίκον· facta alicujus impia
 et crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ ἢ δεινά,
 id.
 Facula, τὸ δαδίον, v.
 Facultas, ἡ δύναμις, Dem. sufficiens, ἀφορμὴ
 ἄφθοτος, id. facultatem comparare alicui
 alicujus rei, παρασκευάζειν τινί ἔξωσιαν τινός,
 esse alicui faciendi quod velit, εἶναι τινί
 ἔξωσιαν

ἔξουσιαν ποιεῖν ὁ βλάπτει, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμις τινι, Dem. nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, Isocr. facultas dicendi, ἡ δεινότης, Dem. oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων τὸ δύνασθαι λέγειν ἢ ἐμπειρία τῷ λέγειν, id. exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις· facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, ὧν, Isocr. ἡ ἀσία, as, id. pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζει τινι, Æl. Confer Orbes.

Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, ἡ λογιστής, Polyb. Conf. Eloquentia.
Facundus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὐφραδῆς, ὁ ἢ ἡ εὐλόγιστος, λέγειν δυνατός, Æschin.

Faculentus, ὁ ἢ ἡ τεργαδῆς, Al. Aphr. τεργαδῶς, ἄς, ὄν.

Fax, propriè vini, ἡ τρυῆ, τρυγός, Plut. ἡ ἰλῦς, υος, Aristot. civitatis, ὁ σύμφαξ, ακος, Aristoph. ὁ συμφεταδῆς ὄχλος, Luc. ad fecem usque exsorbere, μέγχι τρυγός ἐκροφεῖν, Synes.

Faginus, a, um, φηγίνεος, ἕας, εον, Athen.

Fagus, ἡ φηγός, Plut. ἡ ἄβυα, Theophr.

Falcatus, a, um, ὁ ἢ ἡ δρεπανοειδής.

Falculca, τὸ δρεπάνον, ἡ δρεπανίς, Bas.

Falco, onis, ὁ ἑραξ, ακος, Aristot.

Fallacia, ἡ παράκρουσις, Dem. Confer Fraus, item Dolus.

Fallaciter, δολερώς.

Fallax, δολερός, ἄς, ὄν, Xen. ὁ ἢ ἡ πανουργός, Dem. Confer Dolosus, item Fraudulentus.

Fallo, ἀπατάω, Thuc. aliquid in aliqua re, ἔξασπάζω τινὰ τι, artibus, τινὰ τέχναις, id. παρακρούμαι τινι, Lucian. φράλλω τινά, Herod. falli spe, ψευδοῖναι τῆς ἐλπίδος, Isocr. διαμαρτάνειν ἐλπίδος, Dem.

Falsarius, ὁ ψευδογράφος.

False, ψευδῶς, Thuc.

Falsidicus, ὁ ἢ ἡ ψευδαλόγος.

Falsitas, τὸ ψευδές, Plat. sermonis, ἡ ψευδολογία, Dem. τὸ ψευδές, id.

Falso, ψευδῶς, dictum, εισημένον, Isocr.

Falso, as, παραστασία, Athen. legem, μεταγράφω νόμον, Dinarch.

Falsus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψευδής, εος· sermo, λόγος, Dem.

Falx, ἡ ἄρπη, ns, Plut. τὸ δρέπανον, v, Thuc. τὸ ζάγκλον, v, id. messoria, ἡ ἄμη, ns, Æschin. putatoria, τὸ κλαδευτήριον, v, qua vites putantur, τὸ κλαστήριον.

Fama, ἡ φήμη, Plat. gloria, τὸ κλέος, Dem. ἡ εὐκλεία, as, τὸ ἴδιον, ατος· bona, δόξα καλή· mala, δόξα κακή, id. δόξα πονηρά, Isocr. fama spargere, φήμην κατακεκιδάσαι, Plat. λόγον διαδοῖναι, Plut. fama increbrescit, λόγος χωρεῖ, Plat. ut fama est, ὡς λόγος, Herodot. fama fluit, βέει, Plut. emergit, προέξεται, id. spargitur, κατασκευάζονται, Plat. sine auctore, φήμην seu λόγος ἀδόκτος, id. hoc susurrat, τῆσο θρυλλέεται, Dem. Confer Rumor, item Gloria.

Famelicus, ὁ ἢ ἡ ἀψύπεινος, Athen. ὁ ἢ ἡ σφόδρα σπεινός.

Fames, ὁ λιμὸς, v, Dem. ἡ πείνα, ns, Plut. magna, ἡ βελμιόνα· fame debellari seu expugnari, λιμῶ λαμβάνεσθαι, Dem. perire, ἀπώλλυσθαι λιμῶ, id. premi, λιμῶ πέζεσθαι, Philo. perdo, λιμοκτονία, LXX. λιμῶ ἀποκτείνω τινά, Lycophr.

Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιστής, ὁ λογοποιός, Dem.

Famigeratus, ὁ ἢ ἡ διαδόπος, v, Lucian.

Familia, ὁ οἶκος, Dem. ἡ οἰκία et genus, οἶκος ἢ γένος· magna, οἶκος μέγας· obscura, ἀνόμιμος regia, βασιλικός· qui ex familia alicujus est, ὧν ἐκ τῆς οἴκῃ τινός· familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν administrare alicujus, ὁκόν τινος διακίειν curare, ἐπιμελεῖσθαι τῷ οἴκῳ, id. conservare, διασωζειν οἶκον delere, διαφθεῖρειν οἶκον genus, τὸ γένος, εως, id. Confer Genus.

Familiaris, e, οἰκεῖος, εια, ειον, Dem. res, τὰ οἰκεῖα, ὧν et amicus alicujus, οἰκεῖος ἢ φίλος τινός· et cognatus alicujus, οἰκεῖος ἢ ἐπιστηθῆνός τινος· et socius alicujus, ἐπιστή-

θεός ἢ κοινωνός τινος· familiaritate et benevolentia juncti, συνήθειες ὄντες ἢ εὐνοιαὶ ἀλλήλοις ἔχοντες, Isocr. Confer Amicus.

Familiaritas, ἡ συνήθεια, Dem. ἡ οἰκειότης, id. Confer Amicitia.

Familiariter, οἰκειάς, uti aliquo, ἔχω τινι, Dem. χαράμαι τινι, id. familiaris, οἰκειότερος, id. familiarissimus, οἰκειότατος, id.

Famosus, ὁ ἢ ἡ περιεσχύνεστος, Herodot. ὁ ἢ ἡ περιβόητος.

Famula, ἡ παῖς, παιδός, Dem. ἡ θεραπευῖς, ἴδος, Plut. ἡ ὑπηρετις.

Famulatus, ὡς, ἡ ὑπηρεσία, Plut. ἡ δουλεία, Xen. ἡ θεραπεία.

Famulus, λατρεύω, alicui, τινι, Lucian. δουλεύω τινι, Xen. ὑπηρετῶ τινι, id. famuli vicem oheo, οἰκέτω πάξιν ἔχω, Dem.

Famulus, ὁ θεραπεύων, Xen. ὁ οἰκεῖστος, Dem. ὁ παῖς, ὁ ἀκόλλητος, id. ὁ ὑπηρετής.

Fanaticus, a, um, ὁ ἢ ἡ θεόληπτος, v, Plut. ἐκστατικός, ἡ, ὄν, Bas. ὁ ἢ ἡ ἔνθεος.

Fandus, φατέος, εια, εον.

Fanum, ὁ ναός, v, Xen. Confer Templum.

Far, ἡ ζεῖα, ἄς, Diosc.

Farcimen, ὁ ἄλλας, ἄντος, Athen.

Farcio, ἐπιπληρώω, Thuc.

Farina, propriè hordei, τὸ ἄλφιτον, v, Dem. triticum, τὸ ἄλευρον, v, Plat. fabarum, ἄλευρον κνέμα, Diosc. lolii, ἄλευρον αἰράν, Galen. ervi, ἄλευρον ὄρανον, id.

Farinaceus, ἀλευριτικός, ἡ, ὄν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, Athen.

Faris, φάσκεϊς, Dem.

Farraceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ζεῖας.

Farrago, ἡ πολυμυγία, Plut. ἡ πολυμυξία, id. ὁ χελός.

Farreus, σιτικός, ἡ, ὄν, Plut. ὁ, ἡ, τὸ ἐκ ζεῖας.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, v, ὁ σιτυητής.

Fartum, τὸ σιτυητόν.

Fas, ἡ Σέμις, Dem. τὸ εὐάγες· τὸ ὄσιον, v· fas erat occidere, εὐάγες ἦν τὸ ἀποκτείνειν, id. non fas est dicere hoc, ὁ Σέμις τῆσο εἰπεῖν, Isocr. non fas est ipsi, v· Σεμιτόν αὐτοῖς, Dem. neque justum, neque fas est aliquid, ὅτε δίκαιον, ὅτε ὄσιον ἐστὶ τι, id.

Fascia, τὸ σπάργανον, v, Plut. fascis involvo, σπαργάνω, Plut. ἐνσπαργάνω, Dion. Long. fascia sepulchralis, ἡ κειρία, as, N. T.

Fasciatim, φακελλῶδῶς.

Fasciulus, τὸ φακελλάδιον, v, ἡ δέμη, ns, Athen. epistolarum, φακελλός ἐπιστολῶν, Synes. ἡ σύνδεσμος ἐπιστολῶν, Herodian.

Fasciatio, ἡ βασκακία, as, Aristot.

Fascino, βασκακίω, aliquid, τινά, Aristot.

Fascinum, τὸ βασκακίον, v.

Fasciola, τὸ σπαργάνον, v.

Fascis, ὁ φάκελλος, ligni, ὧλης, Thuc. virgultorum, φάκελλος φρυγάνων, Dion. Hal. φακίλος φρυγάνων, id. fascies, insignia magistratum apud Romanos, αἱ βῆσσοι, Plut.

Fastidicenter, ἀνορέκτως, Galen. videre, ἀηδῶς ὄραν, Isocr.

Fastidium, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, Aristot. aliquid, ἀποσφραγμαί τινι, Galen. cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Fastidiose, ὑπεροπτικῶς, Xen.

Fastidiosus, ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν, Dem. ἰ ἢ ἡ ἀηδῆς, εως, Philo.

Fastidium, ἡ ὑπεροψία, Herodian. cibi, ἡ ἀνορέξια, Diosc. tadium, et rei satietas, ὁ κόρος, Dem. ἡ ἀηδία, id.

Fastigiatio, ἡ ἐκκορύφωσις, εως.

Fastigio, κορυφῶς, ὀρέγων· sensim fastigiari, λέγειν εἰς ὀξύτητα, Herodian.

Fastigium, ἡ κορυφή, ἡς, Thuc. summum montis, ἄκρα ὑψηλότερα τῆς ἕρας, Herodian. superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον πράξειςον προγενομένων ad summum fastigium evehere aliquid, εἰς τὸ μέγιστον ὑψος ἀραιί τινι, id. ὁ ἀλοφῶν.

Fastose, ὑπεροπτικῶς, Xen.

Fastosus, ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν, Isocr. Confer Superbus.

Fastus, ἴος, ὁ ὄγκος, Isocr. τὸ φρόνημα, id. Confer Superbia.

Fastus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνδοκός, v, dies, ἡμέρα, Plut.

Fatalis, εἰμαρμένος, ἐνη, ἕνον, Plat. sum, εἰμαρμαι, Dem. fatali calamitate urgeri, ἐπιπέρας διακίεσθαι, Isocr. nobis fatale est, nunquam in rebus secundis recte sapere, ἡμῖν εἰμαρται μηδέποτε εὐ πράττειν εὐ φρονήσαι, Dem.

Fataliter, ἐπιπέρας, Isocr.

Fateor, ὁμολογῶ, possidere ista, κησθῆσθαι ταῦτα, Dem. alicui, τινι, id. aliquid, προσομολογῶ τι, id.

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμομαγίστης.

Fatigatio, ὁ κόπος, v, Xen. ὁ κάματος.

Fatigo, καταπονῶ, aliquid, ἐνοχλῶ τινά, Dinarch. ἔγκοπον ποίω τινά, LXX. κόπω τινά, id. exercitum, σκόλλω στρατὸν, Herodian.

Fatisco, χάνω, Lucian. laboribus facillime, βῆσα ἀποκείμενα, Herodian. fatiscente exercitu his rebus, ἀπαγορεύοντος τῷ στρατῷ πρὸς ταῦτα, id.

Fatue, ἐκφρόνως, Suid. μαρῶς, Poll.

Fatuitas, ἡ μαρῶτης, ἡ μαρία, Dem. Confer Stultitia.

Fatum, ἡ εἰμαρμένη, Dem. ἡ πεπωμένη, id. ἡ μοῖρα, Isocr.

Fatuor, εὐθεζέμαι, Plat. μαραινῶ, Lucian.

Fatuus, μαρῶς, ἄς, ὄν, Isocr. Confer Stultus.

Faveo, εὐνοικῶς ἔχω, προσίθεμαι, alicui, τινι, Dem. φρονῶ τὰ τινος, id. εἰμί τινι εὖνως, id. Persis, νέως τὸ Περσικῶς, Ælian.

Favilla, ἡ αἰθάλη, ns, Al. Aphr.

Favillaceus, ὁ ἢ ἡ αἰθαλωδός.

Favonius, ὁ ζέφυρος, v, Aristot.

Favor, ἡ εὖνοια, Dem. ἡ εὐμένεια, id. Confer Benevolentia.

Favorabilis, φιλικός, ἡ, ὄν, Aristot.

Fauste, εὐτυχῶς, Herodian. Confer Feliciter.

Faustitas, ἡ εὐτυχία, Isocr. Confer Felicitas.

Faustus, ὁ ἢ ἡ εὐτυχής, Plut. Confer Felix.

Fautor, ὁ σπυδαῖος, v, Greg. βοηθός, v, Thuc. ὁ παράκλητος, v, Dem.

Fautrix, ἡ σπυδαῖστικῆ, ἡς, ἡ παράκλητος.

Favus, τὸ κηρίον, Aristot. favos construo, κηρίωζω, favos eximo, ἔξαιρω τὰ κηρία, id.

Faux, ὁ λάρυγγος, Aristot. ὁ ἢ ἡ φάρυγγος· fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμῶ, Herodian. spluncæ, σήμα τῶ σπηλαίως, Aristid.

Fax, ἡ λαμπάς, ἄδος, Athen. ἡ δῶς, δῆδός, Philo. ὁ φανός, v, Lucian. contentionis et inimicitia, ἕνασμα τῆς ἔριδος ἢ ἔχθρας, Herodian. facem præferre alicui, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τινι, Aristot. præbere alicui ad aliquid, ἕνασμα τινος παρέχειν τινι, Herodian.

Faxo, seu Faxim, παήσαιμι, παήσω, θράσαιμι.

Fabrico, πυρέττω, Gal. πυρεταίνω, Ætæus.

Febricula, τὸ πυρετίον, v, Al. Aphr.

Febriculosus, ὁ ἢ ἡ πυρετώδης, εως.

Febrillis, πυρετικῶς, ἡ, ὄν, Gal.

Febrio, idem quod Fabricio.

Febris, ὁ πυρετός, Gal. quotidiana, ἀμφομερῆς· tertiana, τριταῖος· quartana, τεταρταῖος· continua, συνεχής, Dem. hectica, ἐκτικῆς· conversio et accessio febris, περιόδος ἢ καταβολὴ πυρετῆ, id. ardor febris, ὁ καύσος· rigor seu horror, τὸ ῥίγος.

Februarius, ὁ ἐλαφροβόλιον, ὤνος, Dem. ὁ φεβραῖος, v, Plut.

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, Dion. H. ὁ εἰρηνοποιός, ὁ σπονδοφόρος, Plut. ὁ φηκιαλέως.

Fel, ἡ χολή, ἡς, Plut.

Felicitas, ἡ εὐτυχία, Dem. τὸ εὐτύχημα, id. ἡ εὐδαιμονία, Isocr. ἡ εὐπραγία, id. ἡ εὐπραξία, Dem. magna, εὐδαιμονία μεγάλη· πολλή ἢ μεγάλη, id. summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, Isocr. nimia, τὸ λιανεὐτυχεῖν· incredibilis, εὐτυχία θαυμασῆ· inexpectata, ἀπροσδόκητος, id. falsa, εὐδαιμονία ψευδής, Isocr. antiqua, παλαιά, Dem. præsens, ὑπάρχουσα, Isocr. communis, κοινή, id. aliena, ἀλλοστρία· conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλεισθαι ἐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, id. perducere aliquid ad felicitatem, ἄγειν τινά πρὸς εὐδαιμονίαν, Dem. felicitatem dare, εὐδαιμονίαν δίδοναι· parare bello, κησασθαι διὰ πύλεμον, id. adipisci, κησέναι εἰς εὐδαιμονίαν, Isocr. ferre pulchre et moderate, φέρειν καλῶς ἢ μετρίως εὐτυχίαν, Isocr. metiri ventro,

ματρειν την εὐδαιμονίαν τῆ γαστρί, Dem. metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κοινῶς πρὸς ἀργύριον, Isocr. astimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τίνος: augere, ἐπιδυναί τι πρὸς εὐδαιμονίαν amittere, περιεσθίαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας: eripere alicui, ἀφαιρῆσθαι τινι τὴν εὐδαιμονίαν, id. felicitate recte uti, ὁρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, Dem. non moderate uti, ἢ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, id. abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, Isocr. corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραγίαις: indignum se præbere, ἀναξίον καθίσταται ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, id. certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, Ælian.

Felicitate, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, Isocr.

Felis, ὁ αἰλῦρος, κ, Aristot.

Felix, ὁ ἢ εὐτυχῆς, Dem. εὐτυχῶν, ὁ ἢ εὐδαιμόνων, ὄνος, εὐδαιμόνων, ἴσα, ἔν, ct beatus, εὐδαιμόνῃ ἢ μακάριος: et beate glorioseque vivens, εὐτυχῶν ἢ ἐν εὐδαιμονίᾳ ἢ χρηστῇ δόξῃ διάγων propter aliquid, εὐδαιμόνῃ διὰ τι- σουν, εὐτυχίᾳ, διετυχίᾳ, Dem. εὐδαιμόνῃ, id. felicem efficio alicquem, εὐδαιμόνῃ τινα ποιῶ, Isocr. prædico alicquem, εὐδαιμονίζω τινα: μακαρίζω τινά: felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖω, id.

Felleus, a, um, ὁ ἢ ἢ χολῶδης, eos, Gal.

Femen, ὁ μηρός, ἔ, Plut.

Femina. Vide Fæmina.

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, Plut.

Femur, ὁ μηρός, ἔ, Plut.

Fenestella, τὸ θυρίδιον, κ, Plut.

Fenestra, ἡ θυρίς, ἴδος, Plut. fenestram aperire alicui, λαθεῖν παραδίδοναι τινι, Plat. κλισιάδα ἀνοίγειν τινι, Plut.

Fera, τὸ θηρίον, κ, Xen. ὁ θῆρ, θηρός.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, Philo. ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικός, ἢ, ὄν, Lucian.

Ferax, ὁ ἢ εὐφορός, Herodian. Confer Fer-tilis.

Ferulum, τὸ ἔδσμα παρατιθέμενον.

Fere, σχῆδον, dixi, quæ existimo expedire, εἴρηκα, ἢ νομίζω συμφερεῖν, Dem. fere everte-remp. παρακλονῶ λυεῖν πολιτείαν, Isocr. fere dilaniatus fui, μονοῦ διεσπάσθην, id. fere singulis diebus, ὄλιγν δὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν fere dixerim, ὄλιγν δὲν λέγειν, id.

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστής, ἔ, Ælian.

Feretrum, τὸ φέρετρον, Hom. ὁ σφός, Clem. Alex.

Feriat, ἡ ἑορτῆ, ἦς, Dem. ἡ τελετῆ, ἦς, Isocr.

Bacchanalium, ἑορτῆ τῶν Διονυσίων, Dem. ferias ago. Vide Feriari.

Feriatius, σχολαῖος, αἶα, αἶον male feriatius, ὁ ἢ ἢ κακοσχολος, κ, Isid. Pelus.

Ferinus, ὁ ἢ ἢ θηριώδης, eos, homo, ἄνθρωπος, Aristot. natura, φύσις, id. ὁ ἢ ἢ θήριος, κ, carnes, θήρεια κρέα, Xen.

Ferio, τύπτω, Dem. alicquem cominus, παῖω τινα, Xen. calce, λακτίζω, Lucian. cornu, κυρίτω, Plat.

Ferior, σχολάζω, Plut. σχολῶν ἄγω, Lucian.

Feritas, ἡ θηριώδης, ας, Aristot. ἡ ἀγριότης, κτος, Lucian. et agrestis immanitas, τὸ θηριώδες ἢ ἀγριον, Plat.

Ferme, idem quod Fere.

Fermentaceus, ὁ ἢ ἢ ζυμῶδης, eos.

Fermentatio, ἡ ζυμῶσις, eos, Plat.

Fermentatus, ζυμῶσις, κ, panis, ἄρτος, Poll.

Fermentesco, ζυμώομαι, Hippocr.

Fermento, ζυμῶν, massam, τὸ φύραμα, N. T. terram, τὴν γῆν, Theophr.

Fermentum, ἡ ζυμῆ, κς, Plut. refero, ζυμίζω, Diosc.

Fero, φέρω, belli pondus, τῷ πολέμῳ βάρους, Diod. Sic. facile res adversas, ἐκόλως τὰς ἀτυχίας, Aristot. æquo animo, εὐσχημίνως, Xen. facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, πρῶως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, Isocr. Aristot. moleste, βαρῶς, χαλεπῶς, ἀναρῶς, λυπηρῶς ἢ βαρῶς, id. contumeliam, ἀνεχθαι ἢ ἔσθην, Dem. ægrissime ignominiam, πικραλγῶν ἀτιμία, Plat. iniquo animo rem, δυσχεραίνω πᾶνγμα, Dem. legem, τίθημι νόμον, literas seu epistolam, φέρω ἐπιστολὴν, id. ab aliquo ad alicquem, φέρω γράμματι παρὰ τίνος πρὸς τινα, id.

Ferocia, ἡ ἀγριότης, Plat. ἡ ἀγρευθρία, Philostr.

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριώω πρὸς τινας, Plut.

Ferociter, ἀγριῶς, βιαίως, et valde superbe, ἀγρευθῶς ἢ λίαν ὑπερηφανῶς, Polyb.

Ferox, βιαίος, αἶα, αἶον, Dem. θρασυμόνος, ἐνη, εον, id. ἄγριος, ἰα, ἰον, Plat.

Ferramentum, τὸ σιδήριον, κ, Thuc.

Ferrarius, ἡ σιδηρουργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, κ, Aristot.

Ferrarius, σιδηρικός, ἢ, ὄν, faber, ὁ σιδηρεὺς, ἔως, Poll.

Ferreus, a, um, σιδηρεὺς, ἰα, εον, falx ferrea, σιδηρεὸν δρέπανον, Xen. catena ferrea, σιδηρεῖα ἄλυσις, Dem. cor, σιδηρῶν σπλάγχχνον, Plut.

Ferrugineus, ὁ ἢ ἢ ἰώδης, eos.

Ferrugo, ὁ ἢ ἢ σιδήρ, Diosc.

Ferrum, ὁ σιδήρ, κ, Plut. ferro munio seu obduco, πρᾶξιω, σιδηρῶς, Thuc.

Ferrum, ἡ κόλλα, κς, Diosc.

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρ, Plut.

Ferrumino, κολλᾶω σιδήρ, Plut.

Fertilis, ὁ ἢ ἢ εὐφορός, Herodian. ὁ ἢ ἢ πολυκαρπός, Theophr. ὁ ἢ ἢ πολύφορος.

Fertilis, ἡ εὐφορία, ας, Philo. annua, ἡ ἐσττηρία, ας, Dem.

Fertiliter, εὐφρόως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τι, Gal. ἀναβράζω, Diosc.

Ferveo, ζέω, Gal. βράζω.

Ferveo, ζέομαι, Diosc.

Fervidus, a, um, ζεστός, ἢ, ὄν, aqua, ζετὸν ὕδωρ, Diosc.

Ferula, ὁ νάρθηξ, Xen. ἡ ῥάβδος, Plut.

Ferulaceus, ὁ ἢ ἢ κροθικώδης, eos.

Fervor, ὁ βρασμός, ἔ, ἢ, ζέσις, εως.

Ferus, ἀγριος, ἰα, ἰον, Isocr. ὁ ἢ ἢ θηριώδης.

Fessus, ἀπειρηκός, ἰα, ὄς, Plat.

Festinanter, διὰ σπουδῆς, Herodot. μετὰ σπουδῆς, Xen. μετὰ πολλῆς σπουδῆς, id. σπουδαίως, scribo, διὰ ταχύνω γράφω, Isocr.

Festinate, idem quod antecessens Festinanter.

Festinatio, ἡ σπουδῆ, ἦς, Dem. τὸ τάχος, eos, id. ἡ ἐπιείκη.

Festinato, idem quod Festinanter.

Festine, ταχίως, Dem. ταχύν, id. Confer Festinanter.

Festino, σπεύδω, Dem. ad alicquem, πρὸς τινα, Aristoph. præoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸν καιρὸν, Herodian. expeditionem, ἐπι-σπεύδω τὴν στρατίαν, Isocr. ταχύνω.

Festinus, σπουδαίος, αἶα, αἶον, Dem. ταχύς, εἶα, ὄν, id.

Festive, ἀστεῖως, Plut. ἐπιτετραπῶς, id.

Festivitas, ἡ ἀστεῖότης, κτος, ἡ ἐντραπείλια.

Festivus, ἀστεῖος, εἶα, ἰον, Dem. ὁ ἢ ἢ εὐτεράπελος, κ, Isocr. ἄβροτος, ἀ, ὄν, et urbanus, ἢ ἄσκητος, Lucian. Confer Facetus.

Festuca, τὸ κάρφος, eos, Plut.

Festum, ἡ ἑορτῆ, ἦς, Dem. ἡ τελετῆ, ἦς, et sacrum, τελετῆ ἢ ἑρὸν festum instituo, ἰεραμνίαν ποιεῖω celeberrum seu ago, ἰεραμνίαν seu ἑορτῆν ἄγω, Dem. Isocr. ἑορτάζω, Isocr. violo, ἀδικεῖω περὶ τὴν ἑορτῆν, Dem. impietate, ἀσεβείω περὶ ἑορτῆν, idem.

Festus, ὁ ἢ ἢ ἑορτικός, κ, Naz. ὁ ἢ ἢ ἑορτώδης, eos, festi dies, ἑορτώδης καιρός, Philo.

Fiber, ὁ κάστωρ, ορος, Diosc.

Fibra, ἡ ἴς, ἴνος, Hippocr.

Fibrinus, ὁ, ἢ, τὸ τῷ κάστωρ.

Fibula, ἡ πόσπη, κς, περόνη, κς, Æl.

Fibulo, πορτώω, Suid. πορτακίζω, Æschyl. ἐμπροσπάω, Herodot. aliquid, περιγνῆ καταλαμβάνω, Æl.

Ficedula, ἡ συκαλίς.

Ficetum, ὁ συκῶν, ἄνος.

Ficosus, ὁ ἢ ἢ συκώδης, eos.

Ficte, πλαστός, Plat. πεπλασμένος, Aristot.

Fictile, τὸ κεράμιον, ἡ κεραμῖς, Athen.

Fictilis, e, κεράμιος, εἶα, εον, Herodot. κεράμιος, εἶα, εον, Plut. κεραμικός, ἢ, ὄν, Herodot.

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitious, ὁ ἢ ἢ πλασματώδης, eos.

Fictor, ὁ πλάστης, κ, Plut. ὁ πλασματίας, κ, id.

Fictrix, ἡ πλάστρια.

Fictus, ὁ ἢ ἢ προσποιήτος, Aristot. πλαστός, ἢ, ὄν.

Ficulneus, σύκινος, ἰνη, ἰνον lignum, ζύλον, Plut. auxilium, ἐπικρησία, Aristoph.

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ἦς, Diosc. fructus, τὸ σύκον, κ, Dem. ficus novella, ἡ συκάς, ἄδος, Poll. e ficibus factus, σύκινος, ἰνη, ἰνον, Plut. vinum e ficibus, ὁ συκίτης, κ, Diosc. ficus lego, συκαίω, Poll.

Fide, πιστός, Dem.

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, Plut.

Fidejussio, ἡ ἐγγυή, Dem. ἡ κατεγγυή.

Fidejussor, ὁ ἐγγυητής, Dem. ὁ ἐγγυάμενος, id.

Fidelia, ἡ χύτρας, ας, Plut.

Fidelis, e, πιστός, ἢ, ὄν, Dem.

Fidelitas, ἡ πιστότης, κτος, Plut.

Fideliter, πιστῶς, administrare aliquid, διοικεῖν τι, Dem.

Fidenter, θρασυαίως, Isocr. θρασυῶς, Dem.

Fidentia, ἡ θρασυότης, Dem. ἡ ἐτοιμότης, id. τὸ θάρρος, eos, Aristot.

Fides, ἡ πίστις, Dem. τὸ πιστεῖν, id. satis fidei, ἰκανὴ πίστις, Isocr. fidem dare seu obstringere alicui, πίστιν τινι δίδοναι, Dem. adhibere alicui, ποιῆσθαι τινι, Plut. dare et accipere, δῶναι ἢ λαβεῖν, Dem. δίδοναι ἢ δέχεσθαι, Isocr. violare seu solvere, λύειν, Isocr. non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, Xen. ἀπίστος ἔχειν πρὸς τινα, seu πρὸς τι, Isocr. publicam dare, ἀσφάλειαν δίδοναι τινι, id. habere alicui, πιστεῖν τινι, Dem. fallere, ψεύδασθαι, Isocr. invenio apud alicquem, εὐρίσκω πρὸς τινα, id. esse alicui apud alicquem, εἶναι τινι παρὰ τινι, Dem. firmari, γίνεσθαι, Isocr. fide dignus, ὁ ἢ ἢ ἀξίόπιστος, κ, Dem. ὁ ἢ ἢ ἀξιοχρεῶς, κ, id.

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδῆ, ἦς, Plat. fides non habens, ὁ ἢ ἢ ἀχορδός, κ, Aristot. fidibus cano, κιθαρίζω, Lucian.

Fidicen, ὁ κιθαριστής, ὁ κιθαρώδης.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινι, Dem. nimium rei, σφῶδρα πιστεύω πράγματι, id. Confer Confido.

Fiducia, τὸ θάρρος, Aristot. θάρρος, Xen. respon in aliquo, πέποιθα τινι, Plat. πιστεύω τινι, Dem. θάρρῶ τινι, Herodian. in Deo, πέποιθα ἐπὶ τὸν Θεόν, N. T. ἐπὶ τῷ Θεῷ, Eurip.

Fidus, πιστός, ἢ, ὄν, Dem. natura, φύσις, id. fidem se præbere alicui, πίστιν παρέχειν αὐτὸν τινι, Isocr. esse alicui, εἶναι τινι, id. διακείσθαι πρὸς τινα, id.

Figlina, τὸ κεραμίον, κ, Æschin.

Figlinum, sc. vas, τὸ κεράμιον, κ, Plut.

Figlinus, κεράμιος, εἶα, εον, Diosc. κεραμικός, ἢ, ὄν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, Plut.

Figmentum, seu opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, Lucian. et commentum, ἢ σκωδῶρημα, id. omnia figmenta et commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα ἢ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, id.

Figo, πόνγωμι, aliquid, τι, Xen. ἐρείδω.

Figularis, e. Vide Figlinus.

Figulus, ὁ κεραμικός, εως, Aristot.

Figura, τὸ σχῆμα, ατος, Dem. ὁ τύπος, κ, id. figuram columbae induere, μεταβάλλειν μορφήν εἰς περιστῆραν, Æl. Confer Forma.

Figuratio, ὁ σχηματισμός, ἔ, Plut.

Figuro, σχηματίζω, Xen. ἐκτυπώομαι, Isocr.

Filia, ἡ θυγατέρα, τρῶς, Dem. natu major, πρεσβυτέρα, nubilis, ἐπίγνημος ἢ λιγία ἔχουσα γάμῳ indotata, ἄπροικος, id.

Filiola, τὸ θυγάτηρον, κ, Dem.

Filiolus, τὸ τέκνον, κ, N. T. τὸ υἱίδιον, Aristoph. τὸ παιδίον, Dem.

Filius, ὁ υἱός, ἔ, Dem. ὁ υἱός, εως: ὁ παῖς, παιδός: τὸ τέκνον natu maximus, υἱός πρεσβυτάτος, alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβυτάτον γενόμενος minimus, νεώτατος: adultus, υἱός ἀνήρ: legitimus, υἱός γνήσιος: naturalis, υἱός γόνιμ, id. adoptivus, υἱός ἐισποιητός: subditivus, υἱός ὑποβολιμαῖός, id. unigenitus, υἱός μονογενής, Plat.

Filix, ἡ πτερίς, ἴδος.

Filo, μηρόομαι, Lucian.

Filum, τὸ νήμα, Naz. telæ, τὸ ἕφασμα, ατος: linicum,

lineum, τὸ λίνον, *v*, Plut. deduco, μηδράμαι, Luc.
 Fimbria, τὸ κράσπεδον, *v*, Athen. ὁ Φύσανος.
 Fimetus, ὁ κοπρῶν, ὄντος, Clem. Al.
 Fimus, ὁ κόπρος, *v*, Aristot. ἡ ἄφροδος, *v*, Diosc. τὸ σκιδάλον.
 Findo, σχίζω ligna, ξύλα, Xen.
 Fingo, σχηματίζω, Xen. simulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, Isocr. sermones seu fabulas, πλάττω λόγους, Dem. et simulo aliquid, πλάττωμαί τι ἢ προσποιούμαι aliquid, ut poeta, πρὸς τῆς τι ποιῶ multa facinora tetra de aliquo, λογοποιῶ πολλὰς ἀνομίας κατὰ τινος exemplum, πλάττω παραδείγματα rationes, easque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους ἢ παράγω πρὸς τι, id.
 Finio, τελῶ, aliquid, τι, Dem. sermonem, τελουτῶ λόγον, Thuc. παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τῷ λόγῳ, Plat. vitam, καταλύω τὸν βίον, Lucian. agrum, ἀρῶ χῶραν, Dem.
 Finis, τὸ τέλος, Dem. τὸ πέρασ, id. ὁ ὄρος, id. finem alicujus rei constituo, ὑποστήμι τέλος τινί, id. attingo alicujus rei, περὶ τελουτῆν τινὸς εἰμι, Isocr. accedo ad finem negotii, πῶγάρι μοί ἐστι πρὸς τελευτῆν, Dem. habere finem, ἔχειν τέλος· nullum habere, ὄρον ἔδνα ἔχειν, id. ἔδν πέρασ ἔχειν, id. impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, Xen. ἀποπαύομαι τῷ λόγῳ, Plat. καταπαύω τὸν λόγον, Lucian. sine fine, ἀδιλείπτος, N. T. ad finem perduco sermonem, περαίνω λόγον, Isocr. finibus careo, ἀοριεῖται, Synes. fines terræ, ὄρον γῆς, Herodian. imperii, τῆς ἀρχῆς, id. Confer *Limes, Terminus*.
 Finitimus, ὁ ἢ ἡμέσος· regio, χῶρα, Dem. prædium, χωρίον, id. et in vicinia habitans, ὁμοιος ἢ πλησίον οἰκῶν, Isocr. alicujus, περιουσιῶν χῶραν τινὸς, id. omnibus finitimus sociis uti, ἔχειν πάντας τὸς περιχώρους συμμάχους, Dem.
 Finitio, ὁ ορίσμος, ἢ, Aristot.
 Finitivus, ὀριστικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Finitor, ὁ ορίστης, ἢ, Dem.
 Fio, γίνομαι, Dem. γίνομαι, Isocr. fit, συμβαίνει, id. fiat! γένοιτο, Just. Mart. fieri potest, ut sibi quis ipse injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, Aristot. fieri non potest, ut pauci multis bene velint, ὅτι ἔστιν ὅσως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιτο ἂν, Dem. ut homines ab errore abducantur, ἔστιν ἔχ' ὄδον τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπων, Isocr. ut consequatur injustus, ὅτι ἔστιν ἀδικεῖντα κτήσασθαι, Dem. ut bene audiant, ἢ δυνατὸν ἀκίαν καλῶς, Chrys. ut homo Dei colloquium sustineat, ἀρῆχρον ἀνθρώπων δυναθῆναι ζῆλον ἐνεργεῖν ὀμλίαν, id.
 Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, Plut. τὸ ἔρεισμα.
 Firmamentum, idem quod Firmamen.
 Firmator, ὁ βεβαιωτής, ἢ, Plut.
 Firme, βεβαίως, Plat. στερεῶς.
 Firmitas, ἡ βεβαιότης, ατος, Aristot.
 Firmitudo, idem quod Firmitas.
 Firmo, βεβαιῶ, pacem, εἰρήνην, Herodian. imperium, βεβαιῶμαι ἀρχήν, Thuc. Confer *Confirmito*.
 Firmus, βεβαιός, αία, αιον inimicitia, βεβαία ἔχθρα, Dem. firmum seu ratum esse, κύριον εἶναι, id.
 Fiscalis, *e*, ὁ, ἢ, τὸ τῷ ταμίᾳ.
 Fiscella, ἡ κυρτίς, ἴδος, τὸ κυρτίδιον, *v*, Diosc. ἡ δίση.
 Fiscus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμίσιον, *v*, Herodian. Confer *Ærarium*.
 Fissilis, *e*, σχιστός, ἢ, ὄν, Theophr.
 Fissio, ἡ σχίσσις, εως, Suid.
 Fissura, τὸ σχίσμα, ατος, Lucian.
 Fistuca, ὄργανον τὸν ἐναφίζοντων.
 Fistuco, ἐναφίζω, Theophr.
 Fistula, ὁ αἰλός, Plat. ἡ σφύριξ, Aristot.
 Fistularis, *e*, αἰλικός, ἢ, ὄν ὁ σφυρίστης, *v* arundo, σφυρίστης κάλαμος, Diosc. ἡ σφυρίστης, ἴδος· castia, σφυρίστης κασία, Galen. parva, τὸ σφυρίγιον, *v*, Plut.
 Fistulator, ὁ αἰλλοπῆς, ἢρος, Hesyech. ὁ αἰλλοπῆς, ἢ, Dem. ὁ σφυρίστης.

Fistulo, αἰλός, Plut.
 Fistulatio, ἡ αἰλλοπία, εως, Aristot.
 Fistulosus, ὁ ἢ ἡ σφυρίγανθος, εως, Euseb.
 Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ σπύρον, *v*, Xen. quo excitantur carbones, item muscarium, ἡ ἴσπῆς, ἴδος, Poll. et Aristoph. τὸ βιντίδιον.
 Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, Aristot.
 Flaccus, χαλάς, Plat. μαλαίνωμαι, Aristot.
 Flacciditas, ἡ μάρανσις, Aristot. ὁ μαλαρός, ἢ, id.
 Flaccidus, χαλαρός, ἂ, ὄν, Joseph. ὁ ἢ ἡ μαλαρός, εως, Galen.
 Flaccus, ὁ τὰ ὅσα καταβάλλων, ὄντος.
 Flagello, μαστιγῶ, aliquid, τινὰ, Dem. equos, μαρίζω τὸς ἵππους, Plut.
 Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, Plut.
 Flagitiose, μοχθήρως, Plat. vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζῶω, Aristot.
 Flagitiosus, μοχθήρως, εἰ, ἔδν, Plut. πονηρός, εἰ, ἔδν.
 Flagitium, ἡ μοχθηρία, Dem. τὸ πονήρευμα, id. Confer *Crimen, Scelus*.
 Flagito, ἔξαίτη, ἐνοχλῶ, Dem. λιπαρῶ, Herodian.
 Flagrans, ὁ ἢ ἡ διάφυρος, Plut. pecunie, ὁ ἢ ἡ πραιοσχέματος, Xen. in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφάρα, N. T.
 Flagranter, φλεγόμενος, διαπύρος.
 Flagrantia, ὁ φλογμός, ἢ, Philo.
 Flagrio, ὁ μαστιγιάς, *v*, Plut.
 Flagro, φλέγομαι, Plut. desiderio alicujus rei, φέρομαι πῶθ' ἐπὶ τι, Dem. πῶθον δεινὸν ἔχω τινός, Xen.
 Flagrum, ἡ μάστιξ, Plut. ἡ σκυτάλη, Philo. flagris cædo, μάστιγι ζῶω, Plut. flagris aliquid subjicio, μάστιγι ἀνεπάξομαι τινὰ, N. T.
 Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, Aristot.
 Flamen, sacerdos, ὁ ἱεροφάντης, Plut. ἱερέως, εως, Philo.
 Flaminia, τὸ φλαμίνιον, *v*.
 Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, *v*.
 Flaminus, φλαμίνιος, αία, αιον, ἱεροφαντικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Flamma, ἡ φλόξ, γος, Plut. solis, φλογμός ἢ λίω, Philo.
 Flammarius, ὁ φλογμός, εως.
 Flammeum, τὸ φλογεῖδιον, *v*.
 Flammeus, φλόγιμος, ἴνη, ινον, Greg. ὁ ἢ ἡ φλογώδης, εως, Erasistr.
 Flammus, φλογίω, Hesyech.
 Flammula, τὸ φλόγιον, *v*, Dionys. Long.
 Flatulentus, ὁ ἢ ἡ πνευματώδης.
 Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, Greg.
 Flavæ, ξανθίζομαι, Athen. ξανθίζω, LXX.
 Flavis, ξανθός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Flebilis, *e*, ὁ ἢ ἡ θρηνηδής, εως, Herodian.
 Flecto, κάμπτω, aliquid, τι, Theophr.
 Fleo, κλαίω, Æschin. aliquid. Vide *Defleo*.
 Fletus, ὁ, ὁ κλαυθμός, ἢ, Plut. ὁ δδυρός.
 Flexibilis, καμπτός, ἢ, ὄν, animo, εὐαγωγός, ἢ, ὄν, Isocr.
 Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπή, Plut.
 Flexuose, καμπύλιος.
 Flexuosus, ὁ ἢ ἡ πολυκαμπῆς, εως, Plut.
 Flexura, ἡ καμπή, ἢ, Plut.
 Flexus, ὁ, ἡ καμπή, ἢ, Plut. ἡ διάκαμψις, εως, Naz.
 Flo, πνέω, Xen.
 Floccifacio, ὀλιγορεύω, aliquid, ὀλιγορέως ἔχω πρὸς τι, Æschin. ἀμυλῶς ἔχω περὶ τι, Dem. παρὰ ἔδν ἡγρόμαι τι, Dem.
 Flocculus, τὸ κροκίδιον, *v*.
 Floccus, ἡ κροκίς, ἴδος, Plut. τὸ κνάβαλον floccos lego, κροκιδίζω, Aretæus. floccorum lectio, ὁ κροκισμός, ἢ, Gal.
 Floreo, ἀνέω, Aristot. atate, ἀνέω ἐν ἀρα, Plat. ἀνέω ἀκμήν, Diosc. divitiis, ἀκμάζω πλάττω, Herodot. χεῖμασι, Æsch. summa gloria, διαπρέπω μακρῶ τῇ δόξῃ, Æl.
 Floresco, ἀνέομαι.
 Flores, ἀνθίνεις, ἐνή, ἐνόν, Plut.
 Floride, ἀνθέρως, Isocr.
 Floridus, ἀνθέρως, ἂ, ὄν, Lucian. ἀνθικός, id. εὐανθής, Plat. orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, Dion. Hal.

Florulentus, ὁ ἢ ἡ ἀνθώδης, Theophr.
 Flos, τὸ ἄνθος, εως, Aristot. ατάτης, ἡ ἀκμή, ἢ, Isocr. ἀκμή ἀνθῶσα, id. in flore ætatis constitutus, ὁ ἀκμάζων, ὄντος, Dem.
 Flosculus, τὸ ἀνθόλιον, *v*, Diosc.
 Fluctuatio, ἡ κύμασις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, Strabo.
 Fluctuo, κυμαίνω, Plut. κυμαίνομαι, id. κυματῶμαι, Thuc. animo, ἀπορία ἔχουμαι, Herodian. ἐν ἀπορίᾳ ἴνομαι, Thuc.
 Fluctuosus, *a*, um, ὁ ἢ ἡ κυματώδης, εως, Aristot.
 Fluctus, ὄς, τὸ κύμα, ατος, Lucian.
 Fluentum, τὸ βεῖθρον, *v*, Theophr. τὸ βεῖθρον τῷ ποταμῷ, Herodot. parvum, τὸ βεμάτιον, *v*, Plut.
 Fluidus, *a*, um, ὁ ἢ ἡ ῥαδής, εως, Aristot. βυτῶς, ἢ, ὄν, Theophr.
 Flumen, ὁ ποταμός, ἢ, Dem.
 Flumineus, *a*, um, ποτάμιος, αία, αιον, Diod. Sic.
 Fluo, νάω, βέω· fluvius fluit per mediam urbem, ποταμός βέει διὰ μέσης τῆς πόλεως, Xenoph. fluunt verba, vita, tela, lapides, βέουσι, &c.
 Fluvialis, *e*, ποτάμιος, αία, αιον, Diod. Sic.
 Fluvius, ὁ ποταμός, ἢ, Dem.
 Fluxe, βευσίως.
 Fluxio, ἡ βέυσις, εως, vcntris, ὁ βευματισμός κοιλίας.
 Fluxus, *a*, um, βευστός, ἢ, ὄν, ὁ ἢ ἡ ῥαδής, εως.
 Fluxus, ὄς, τὸ βέυμα, ατος.
 Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquid, τινὰ, Dem.
 Foculus, τὸ ἔσχαριον, *v*, Plut.
 Focus, ἡ ἔσχαρα, ας, Hom. ἡ ἔσια, ας, Herodian.
 Fodico, νύττω, ἐπινύττω, Maccab. σκαλίζω.
 Fodina, τὸ μέταλλον, *v*, Polyb. ἡ μεταλλεῖα, ας, Diod. Sic.
 Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολιμνον, N. T. σκάπτω.
 Fœcunde, εὐκάσπως.
 Fœcunditas, ἡ εὐκαρτία, ας, Theophr.
 Fœcundus, εὐκαρσπον ποῖω.
 Fœcundus, *a*, um, ὁ ἢ ἡ εὐτοκος, *v*, ὁ ἢ ἡ εὐκαρτος, *v*, Theophr. ὁ ἢ ἡ εὐφορος, *v*, Herodian.
 Fœde, μαρῶς, αίσχρῶς, Dem. Confer *Turpiter*.
 Fœderatus, *a*, um, ὁ ἢ ἡ ἐπίσπονδος, *v*, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐμῶσπονδος, *v*, id.
 Fœdifragus, ὁ ἢ ἡ παράσπονδος.
 Fœditas, ἡ μισαία, ας, Suid. Confer *Turpitud*.
 Fœdo, μαινώ, Herodian. aliquid, καταρτυπαίνω τι, Dem. μαλύνω.
 Fœdus, *a*, um, μαρῶς, ἂ, ὄν, Dem. Confer *Turpis*.
 Fœdus, eris, ἡ σπονδή, ἢ, Dem. ἡ συνθήκη· facere cum aliquo, συνθήκην ποιῆσαι πρὸς τινὰ· dicere cum aliquo, σπέσισθαι σπονδὴν τινι· jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην πρὸς τινὰ· improbare, ἀποχρεστονεῖν συνθήκην, id. fugere, φεῖγειν συνθήκην, Isocr. violare, παραβάειν συνθήκην, Dem. παρασπονδεῖν· rumpere, seu solvere, λύειν συνθήκην, id. delcere, ἐξαλείφειν συνθήκην, Isocr. servare, διαφυλάττειν συνθήκην, Dem. excipere aliquid in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ· comprehendere aliquid in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαι τινὰ ἐν συνθήκῃ· excludere aliquid fœdere, ἔκασπονδον ποιεῖν τινὰ· manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, id.
 Fœmella, τὸ γυναικίον, *v*, Dem.
 Fœmina, ἡ θήλια, Dem. ἡ γυνή, γυναικός, id. Confer *Mulier*.
 Fœmineus, θήλιος, εια, *v*, Plut. fœminea natura, seu ingenium, ἡ θηλυότης, Plut.
 Fœmininus, θηλυκός, ἢ, ὄν, fœminino genere, θηλυκῶς, Athen.
 Fœneratio, ὁ δανεισμός, *v*, Plut. τὸ δάνεισμα, Thuc. ὁ ποικισμός, Aristot. facere fœnerationem, ποιῆσαι δάνεισμα, Thuc. committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρημῶνα δανεισμῷ, Plat.
 Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, Plat.

Fœnerator, ὁ δανειστής, ἢ, ὁ δανείζων, οντος, Dem.
 ὁ τοικίζων, οντος, id. ὁ τοικιστής.
 Fœneratorius, a, um, δανειστικός, ἢ, ἐν.
 Fœnor, δανείζω, Dem. τοικίζω, id. Confer
 Fœnus.
 Fœnile, ὁ χροστὸν, ὄνως, τὸ χροστοδοχεῖον, u.
 Fœnisea, ὁ χροστοκόπος, u.
 Fœnisecium, ἡ χροστοκοσία, u.
 Fœnum, ὁ χροστός, u, Xen. projicere equis,
 ἐμβέλλειν χροστόν ἵππους, id.
 Fœnus, ὁ τόκος, u, Isocr. τὸ δάνειον, u, Aristot.
 fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ
 ἀργύριον seu χρήματα, Dem. fœnori ab ali-
 quo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα
 παρὰ τινος, id. fœnori pecuniam cloco, χρή-
 ματα δανειστέῳ συμβάλλω, Plut. fœnus exer-
 ceo, ποίσομαι δάνεισμα, Thuc. fœnore ex-
 haurior, κατατοικίζομαι, Aristot.
 Fœto, ὄζω κακῶς, δυσωδῶ.
 Fœtidus, ὁ ζῆ ἢ δυσωδῆς, eos, Lucian. ὁ ζῆ ἢ
 βαρῦσμος, u, Diosc. ὁ ζῆ ἢ κάκισμος, u, He-
 sych.
 Fæto, λοχίζομαι, τίκατο, Aristot. κυστοκίω, Philo.
 Fætor, ἡ δυσωδία, Plut. ἡ κακοσμία, Poll.
 Fætura, τὸ κήμα, Aristot. ἡ κύστις, Philo.
 Fætus, ἡ, τὸ κήμα, ατος, Aristot. ἡ γονή.
 Fætus, ἡ γυνή, u, u, Aristot.
 Foliaceus, ὁ ζῆ ἢ πισταλοειδῆς, eos.
 Foliatus, ὁ ζῆ ἢ φυλλώδης, eos.
 Foliolus, ὁ ζῆ ἢ πολύφυλλος, Theophr.
 Folium, τὸ φύλλον, Aristot. latum, τὸ πέταλον,
 Theophr.
 Folliculus, τὸ θυλάκιον, u, Diosc.
 Follis, ὁ κάρκος, u, Lucian. ἡ φύσα.
 Fomento, ἀναβάλλω, Bas.
 Fomentum, τὸ διαπύριον, u.
 Fomes, τὸ ὑπέκαυμα, Plat. τὸ ἔναυσμα, He-
 rodian. τὸ ζώπυρον, Max. Tyr.
 Fons, ἡ πηγή, ἡς, Plut. ἡ κρήνη, u, Dem.
 fontes et putci deficere solent, τὰς κρήνας ἔ-
 φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, id. fontis instar,
 κρηνῶδῶν, Maccab.
 Fontanus, πηγαῖος, αἰα, αἰων, Aristot. κρηναῖος,
 αἰα, αἰων aqua, κρηναῖον ὕδωρ, Athen.
 Fonticulus, τὸ πηγήδιον, u, Suid.
 Foramen, ἡ ὄπη, ἡς, Athen. aurium, τῶν ὠτῶν,
 Poll. ἡ κυψέλη foratum, τὸ τρήμα, ατος,
 Diosc. muris, ἡ μυστία, u, Ἐλιαν.
 Foraminosus, ὁ ζῆ ἢ ἡραματώδης, Aristot.
 Foras, ἔξω, Dem. ἐκτός, id.
 Forceps, ἡ σπυρογὰς, u, Hom. ἡ λαβὴ, ἴδος.
 Forda, ἡ βῆς ἔργικος.
 Forem, γενόμενον, Dem.
 Forensis, ἀγοραῖος, αἰα, αἰων, seu ὁ ζῆ ἢ ἀγοραῖος
 controversia, ἀγοραῖος διαφορά, Herodian. et
 politicus, forumium rerum peritus, ἀγοραῖος
 ζῆ πολιτικός, Plut.
 Fores, αἱ θύραι, ὄν, Xen. τὰ θυρώματα, Lys.
 αἱ θυρίδες, Plat. pulso, θυροκοσία, Ἐλιαν.
 aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, Lucian. foribus
 claudo, seu munio, θυρώω, Xen.
 Forfex, ἡ ψαλίς, ἴδος. forcice reseco, ψαλίζω,
 Absyrt.
 Fori, τὸ ἐδάριον, Herodot. τὸ καπάσφραγμα, Thuc.
 Forinsecus, ἔξωθεν, Dem.
 Foris, ἔξω, trīginta dies foris esse, τριάκοντα
 ἡμέρας ἔξω γινέσθαι, Dem.
 Forma, ἡ μορφή· herōica et Deum decens, ἡρω-
 ικῆ ἢ θεοειρεσπῆς, Plut. verborum, ἰστίων, id.
 uti formis vel rationibus aliquibus ad fictio-
 nem, χρησθῆαι ἰδέας τιὰς πρὸς τὴν ποίησιν,
 Isocr. cui mediocrem formam natura dedit,
 ἧ μετρίαν ὄψιν ἀποδίδωκε φύσις, Dem. formam
 venalem habere, κασιπιακῶς τῷ κἀλλει
 χρῆσθῆαι, Ael. forma rei apud Philosophos,
 τὸ εἶδος, Bud. forma dicendi, sui orationis,
 ἡ ἰδέα, Isocr. Confer Pulchritudo.
 Formalis, e, εἰδικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Formaliter, εἰδικῶς, Aristot.
 Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύποισις, eos.
 Formator, ὁ πλάσματίας, u, Plut. ὁ πλάστης.
 Formica, ὁ μύρμηξ, κνος, Ael.
 Formicatio, ἡ μυρμηκία, u.
 Formicetum, ἡ μυρμηκία, ἡς, Plut. ὁ μυρμη-
 κῶν, ὄνος, Hesyeh.
 Formicinus, ὁ ζῆ ἢ μυρμηκῶδης, Plut.

Formidabilis, φοβερός, ἀ, ὄν, Isocr.
 Formidatio, ὁ φόβος, u, Isocr. τὸ φόβος, eos,
 Thuc.
 Formido, a, καταδείδω, aliquem, τινά, Dem.
 Confer Timeo.
 Formido, inis, τὸ φόβος, eos, Dem. Confer Timeor,
 seu Metus.
 Formidolose, καταφόβως.
 Formidolosus, a, um, ὁ ζῆ ἢ κατάφοβός, u.
 Formo, μορφήν, τυπῶ, σχηματίζω, aliquid, τι,
 Philo.
 Formositas, ἡ εὐμορφία, Lucian. τὸ κάλλος,
 Dem. ἡ εὐπρόσθεια, id.
 Formosus, ὁ ζῆ ἢ εὐμορφός, ὁ ζῆ ἢ εὐπρεπής, ὁ ζῆ ἢ
 εὐειδής, εὐσχημῶν mulier, εὐπρεπῆς γυνή,
 Dem. εὐπρεπῆς τὴν ὄψιν ἔσα γυνή, id. κερτα-
 μένη τὸ κάλλος, Isocr. formosissimus, ἰδεῖν
 κάλλιστος, Ἐλιαν.
 Formula, τὸ σχηματίον, u, Herodot. τὸ γραμ-
 ματίον.
 Fornaceus, καμναιῖος, αἰα, αἰων, LXX. ὁ ζῆ ἢ
 καμνωδῆς, eos, Strabo.
 Fornacula, τὸ καμίνιον, u.
 Fornax, ὁ κάμνος, u, N. T. ὁ βαῦνος, u.
 Fornicator, ὁ πόρνος, u, N. T.
 Fornico, καμαρῶν.
 Fornicor, πορνιστῶν.
 Fornix, ἡ καμάρα, u, Gal.
 Foro, τρεπτάω, aliquid, τι, Lucian.
 Fors, ἡ τύχη, u, Dem.
 Forsan, τάχα, Dem.
 Forte, τυχόν, Dem. forte fortuna, τύχη, id.
 fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην
 γίγνεσθαι τι. forte fortuna adstantes, ἀπὸ
 ταυτομάτου παρεσάντες, id.
 Fortifico, κρατύνω, Thuc. ἰσχυρίζω.
 Fortis, κραταιός, ἀ, ὄν, ἰσχυρός, εἰ, εἰων, ἀνδρείος,
 εἰα, εἰων, et utilis civis, ἔ χρησιμὸς πολίτης,
 Dem. ὁ ζῆ ἢ ἀνδρωδῆς vir, ἀνδρωδῆς ἀνήρ·
 hortari singulos, ut fortes sint, παρακαλεῖν
 ἑκάστους εἶναι εὐράστους, id.
 Fortiter, ἔβρωμινος, adgreddi res, ἀντιλαβεσθῆναι
 τῶν πραγμάτων, Dem. sustinere periculum,
 ὑπομένειν κίνδυνον εὐράστως, id. sc gerens, ἀν-
 δρωδῶς διακείμενος, Isocr.
 Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, Dem. ἡ ἀνδρότης· bellica,
 ἐμφυλίου πολέμου, Isocr. et virtus, ἀνδρεία ἔ
 ἀρετή· ac tolerantia, ἀνδρεία ἔ καρτερία· forti-
 tudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδρωγαθίας· lau-
 dem aliqua re consequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν
 ἀπὸ τινος· exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας,
 id. opinionem consequi, λαθεῖν δόξαν ἀνδρείας,
 Dem. fortitudinem declarare in periculis,
 ἐπιδεικνύσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κίνδυνων, id.
 Fortuito, τύχων, Isocr. nati tumultus, διὰ τύ-
 χης γιγνημένους ταραχῶν, id. re interve-
 nunt, ἀπὸ ταυτομάτου παρεγνημένου τῷ πρᾶγ-
 ματι, Dem.
 Fortuitus, τυχῶν, ἔσα, ὄν, Dem.
 Fortuna, ἡ τύχη, u, Dem. et numen, ἔ δαί-
 μων, et impetus rerum, ἔ φερά τῶν πράγμα-
 των fortuna bona, τύχη ἀγαθή· prospera,
 τὸ εὐμενές τῆς τύχης, id. mala, τύχη φαῖνη
 tenuis, τύχη μικρῶ· gravis et acerba, τύχη
 χαλεπὴ ἔ δεινὴ· insperata, τύχη παράδοξος·
 communis, τύχη κοινή· praesens, τύχη πα-
 ρῶσα· impendens, ἐπιπῶσα· fatalis, ἀναγ-
 καία· fugax, τύχη δραπέτης· fortuna
 vis, ἰσχύς τῆς τύχης· bona, τὰ διὰ τύχην
 ἀγαθὰ· beneficia, αἱ εὐεργασίαι τῆς τύχης·
 sublimes motus, τὰ μετρίως κινήματα τύχης·
 temeritas, ἡ ἀνομοσύνη τύχης· adjuvante
 fortuna, τύχη ἀγαθὴ· μετα τῆς τύχης ἀγαθῆς,
 id. bona, ἡ εὐτυχία, u, Isocr. adversa, ἡ
 δυστυχία, u, id. fortunæ, i. e. opes, τὰ ἔντα,
 u, Dem. τὰ ὑπέρχοντα, u, id. Confer Opes.
 Fortunatus, εὐτυχῶς, Dem.
 Fortunatus, ὁ ζῆ ἢ εὐτυχῆς, eos, Dem. Confer
 Felix.
 Fortunus, ποίω τινά εὐδαίμονα, Isocr.
 Forum, ἡ ἀγορὰ, Dem. rerum venalium, τῶν
 ἄντων, Aristot. τὸ πωλητήριον τῶν πωλεσμένων,
 Thuc. giudiciale, τὸ δικαστήριον, Dem.
 Fossa, ἡ ταφεία, u, Dem. ὁ τάφος, u, id. ἡ
 διωρυχὴ ἡς, id. τὸ ἔργημα, ατος, Xen. fos-
 sam duco, ταφείω.

Fossilis, c, θρυπέτις, ἢ, ὄν, Diosc.
 Fossio, ἡ θρυπέτις, Suid. ἡ ἔρυχῆ, Plut.
 Fossier, ὁ ἔρυκτης, ἡρος, Philo. ὁ σκαπτήρ.
 Fossula, τὸ θρυμάτιον, u.
 Fossura, ἡ ἔρυχῆ, ἡς, Plut.
 Fotus, ἡς, τὸ αἰώνημα, ατος, Philo.
 Fovea, ὁ σάφρος, Thuc. ὁ βορρὸς, ὁ βίβυνος.
 Foveo, θάλλω· calida aqua maris, πυρῖαθ θερ-
 μῆ θαλάσση, Diosc. ova, ἰσπυλάω, Athen.
 Fractura, ἡ κλάσις, eos, Al. Aphr.
 Fraga, -orum, τὰ κήμαρα, u, u, Planud.
 Fragilis, e, ὁ ζῆ ἢ εὐκλαστός, u, ὁ ζῆ ἢ εὐθραστός,
 u, Plut. θραυστός, ἢ, ὄν, Aristot. κατακτις,
 ἢ, ὄν, Diosc.
 Fragilitas, τὸ εὐθραυστον, ἡ ψευδοτότης, Aristot.
 Fragmen, τὸ θραύμα, Lucian. τὸ κλάσμα,
 N. T.
 Fragor, ὁ πάταγος, Aristot. ὁ κτύπος, Xen.
 Fragrans, ὁ ζῆ ἢ εὐωδῆς.
 Fragrantia, ἡ εὐωδία, u, N. T.
 Frago, εὐωδιάζω, Cl. Al.
 Franea, ἡ βορραία, u, N. T.
 Frango, κλάω, N. T. aliquem, ἐπικλάω τινά,
 Plut. audaciam alicujus, κατακλάω θράσος
 τινός, id. animum, καταγνῶν τὴν ψυχὴν,
 Xenoph. potentiam alicujus, θραύω δύναμιν
 τινος, Plut. spem alicujus, θραύω ἐλπίδα
 τινος, Herodian. navem, ναυαγίω, Herodot.
 ναυαγίω τὸ πλοῖον, Dem.
 Frater, ὁ ἀδελφίς, Dem. ὁ κασιγνήτος· germa-
 nus, ἀδελφίς ὁμοπάτριος, ἀδελφὸς ὁμοπάτριω
 uterinus, ἀδελφίς ὁμομήτριος· ex utroque
 parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ἔ ὁμομήτριος·
 κατ' ἀμφοτέρω συγγενῆς τινι, id.
 Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, u, Aristot.
 Fraterne, ἀδελφικῶς, Joseph.
 Fraternalitas, ἡ ἀδελφότης, κτος, Chrys.
 Fraternalis, ἀδελφικός, ἢ, ὄν, Chrys.
 Fratris, ἡ ἀδελφότης, κτος, Hom.
 Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, u, Herodot.
 Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, u, Naz.
 Fraudatio, ἡ παράκρουσις, eos, Dem.
 Fraudator, ὁ συλητής, ὁ ἀποστρεφτής.
 Fraudo, παρακρούω, aliquid, τινά, Plat. ἔξαπα-
 τῶ, παρακρούω τινά, Lucian. aliquos bonis,
 ἀποστρεφῶ τινὰς ἀγαθῶν, Isocr. τινὰς ἀγαθὰ, id.
 Fraudulentur, δολίως, δολερεύω.
 Fraudulentia, ἡ δολιότης, κτος, ἡ ὑποβολή, ἡς,
 ἡ πανουργία.
 Fraudulentus, δολερός, ἀ, ὄν, Xen. ἀπατηλός,
 ἢ, ὄν, Xenoph.
 Fraus, ἡ παράκρουσις, Dem. ἡ ἀπάτη, id. medi-
 tata, ἡ παρασκευη· structa, ἡ μηχανή, ἡς· et
 pretextata, σόφισμα ἔ πρῆφισμα· fraudem
 invenire, σόφισμα εὐρισκίω· fretum fraude
 sua esse, πτεῖναι τὴν παρασκευῆς ἐαυτοῦ·
 circumventum fraude, πειθεῖν ἀπάτη· vin-
 cere fraude, νικῆν τῇ παρασκευῇ· μετὰ δόλε ἔ
 τίχνης πειργίνεσθαι τινος· abhorre a fraude,
 ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, id. Confer Dolus.
 Fraxinus, ἡ μελία, u, Diosc.
 Fremitus, τὸ φρονάγμα, Xen. ὁ βρόμος.
 Freno, φρενάτιον, Plut.
 Frenatio, ἡ χαλινώσις, eos, Xen.
 Frendeo, frango, θλάω, Al. Aphr. dentibus,
 βούχῳ πῆς ἰόντας, N. T.
 Freno, χαλινός, equum, ἴππον, Xenoph. χα-
 λινὸν ἴππου ἐμβάλλω, id.
 Frenum, ὁ χαλινός, ἔ, Xen. injicio, χαλινὸν
 ἐμβάλλω τινί, idem. detracto, seu executio,
 ἀφαιρέω, Lucian. freno carens, ὁ ζῆ ἢ ἀχά-
 λινος, Plut. aureo utens, ὁ ζῆ ἢ χρυσοχαλινός,
 Xen.
 Frequens, θαιμινός, ἢ, ὄν, συχρῆς, ἢ, ὄν, oppi-
 dum, πολίχρινον, Plut. πυκνός, ἢ, ὄν, id. homi-
 nibus, ὁ ζῆ ἢ πολυάνθρωπος, Aristot.
 Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, Plat.
 Frequentatio, ἡ σύχνωσις, eos.
 Frequenter, συχρῶς, συχρῶν, Xenoph. πυκνῶς,
 Plat. πυκνῶς, Aristot.
 Frequentia, τὸ πλήθος, Dem. ἡ πυκνότης· mu-
 tationum, μεταβολῶν, Isocr. hominum, ἡ
 πολυάνθρωπία, Diéd. Sic. ἡ εὐάνθρωπία, Plut.
 Fregento, συχρῶς, Suid. scholam, φοιτῶν
 εἰς τὸ διδασκαλεῖον, Dem. aliquem, θαιμίζω
 τινά, Plat.

Frutum, ὁ ποσώνος, ἔ, Plut.
 Pretus, πρεταῖος, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, Dem. aliqua re, πεπιστευκός, ὡς, ἔ, τινι, Aesch. talibus argumentis, ἐπαρθείς ταῖς τοῖς τεκμηρίοις, Isocr.
 Friabilis, ὁ ἔξ ἢ εὐθραύτος, Plut. φευρούς, ἔ, ῥόν.
 Fricatio. Vide Frictio.
 Frico, φάω, N. T. caput, πρὶος τὴν κεφαλὴν, Aesch.
 Frictio, ἡ φρέξις, eos, Galen.
 Frigefacio, ψύχω, Plat. ἀποψύχω, Athen.
 Frigo, ψύγω, Plat.
 Frigesco, ἀποψύχωμαι, Aristot.
 Frigide, ψυχρός, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρούς, Hermog.
 Frigiditas, ἡ ψυχρότης, Lucian. τὸ ψύχρον, Xen. ἡ ψυχρία, Plut.
 Frigidusculus, a, um, ὁ ἔξ ἢ ὑπὸ ψυχρός, α.
 Frigidus, ψυχρός, ἄ, ὄν, Xen. κούρος, ἄ, ὄν, Herodian. frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, Lucian. frigida lavo, ψυχρολοῦμαι, Strabo. frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ἔ, Athen.
 Frigo, φρέγω, Athen. τηγανίζω.
 Frigus, τὸ ψύχος, eos, Plut. vehemens, τὸ ῥίγος, eos, Xen. τὸ κρύος, eos, Lucian. ὁ κρυμῖς, ἔ, Alciph. frigore conglaciare, πηγνύσαι τῷ ψυχρῷ, Plut.
 Frio, λεπτοπαῖος, Diosc. λεπτόν, Θραύς.
 Friullus, ὁ πύργος, τὸ κρυεστόν, Plut.
 Frivolus, a, um, ὁ ἔξ ἢ φλυαρώδης, eos, sermo, φλύαρος λόγος, Plut. αὐτιδιανός.
 Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, eos, ἡ ἀποφύλλισις, eos.
 Frondator, ὁ κλαδευτής, ἦρος.
 Frondeo, φυλλοκοπέω, ἀποφυλλίζω, Theophr.
 Frondesco, φυλλιάω, Arat.
 Frondeus, φύλλινος, ἴνι, ἰον, Poll.
 Frondosus, ὁ ἔξ ἢ φυλλώδης, eos.
 Frons, dis, τὸ φέλλον, α, Aristot. ὁ κλάδος, α, frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινα, Herodian.
 Frons, tis, τὸ μέτωπον, Dem. frontem contrahō, τὸ μέτωπον ἀνασπάω, Aristoph. τὸ πρόσσωπον συνίστημι, Plut. et Laconum imitatorum videri volo, σκυθρωπάζω ἔξ λακωνῶν, Dem. exhilare seu exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, Aristoph. perfucio, τὸ μέτωπον παρεστρέφωμαι, Strabo. fronte adversa, μετωπῆδον, Herodot. aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μέτωπον συνάγειν, id.
 Frontale, τὸ προμετωπίδιον, α, Aelian.
 Fronto, ὁ μετωπίσις, α, Poll.
 Fructifer, κερταῖος, ἰμη, ἰμον, Theophr. ὁ ἔξ ἢ ἐπιμάριος, Aristot.
 Fructuarius, ὁ ἔξ ἢ ἐπιμάριος, Aristot.
 Fructuosus, ὁ ἔξ ἢ πολυκαρπός, Theophr.
 Fructus, ūs, ὁ καρπός, ἔ, Dem. ἡ ἐπιμαρία, ἡ ὄνησις, eos, id. fructum ferre sive suppetitare alicui, καρπὸν φέρειν τινί, Isocr. ἔχειν ὄνησιν τινι, Dem. percipere, ἐπιμαρσίαν λαμβάνειν, κερμίζεσθαι καρπὸν capio, καρπόμεν ex alieno agro, καρπόμεν ἄλλοστρίαν addero, προσφέρω, id. colligo, κερμίζω, Diosc. fructus perceptio, ἡ κερταῖσις, eos, Xen. qui percipitur, τὸ κερταῖσις, ατος fructuum collectio, ὁ κερταῖσμός, ἔ, fructum non ferens, ὁ ἔξ ἢ ἀκαρπός, α, Theophr. non fero, ἀκαρπῶ, id. in summitate habens, ὁ ἔξ ἢ ἀκρῶτατος, ἔ, id. edo, ἀποκαρπῶ, Hipp. dulces proferens, ὁ ἔξ ἢ γλυκύκαρπος, Theophr. bis gignens, ὁ ἔξ ἢ διακαρπός, Strabo. uno anno ferens, ὁ ἔξ ἢ ἐπιτεῖκαρπος, Theophr. super folia habens, ὁ ἔξ ἢ ἐπιφυλλοκαρπός multos ferens, ὁ ἔξ ἢ εὐκαρπός dulces ferens, ὁ ἔξ ἢ ἡδύκαρπος pulchros gignens, ὁ ἔξ ἢ καλλίκαρπος, id. tenues habens, ὁ ἔξ ἢ ἀπτικάρπος, Diosc. serotinos gignens, ὁ ἔξ ἢ ὄψικάρπος, Theophr. latos habens, ὁ ἔξ ἢ πλατυκαρπός, Diosc. multos gignens, ὁ ἔξ ἢ πλούκαρπος, Theophr. mature gignens, ὁ ἔξ ἢ προκαρπός ad maturitatem perfero, τελεικαρπῶ, id. ferens, ὁ ἔξ ἢ φερκαρπός, Plut. bonos habens, ὁ ἔξ ἢ χρησάκαρπος, Strabo. perdens, ὁ ἔξ ἢ ἀλσεικαρπός, Theophr. Frugalis, e, χρεστός, ἡ, ὄν, ὁ ἔξ ἢ λιτῶδης, α, Strabo. ὁ ἔξ ἢ εὐτελής, eos mensa, εὐτελής

πράσιζα, Herodian. in victu, τὴν διαίταν εὐκόλος ἔξ ἀρχαίος, Eunap. frugali cena excipit, ἐσιτάσθαι ἀφελῶς, Aelian.
 Frugalitas, ἡ εὐτελία, ας, Thuc. tuor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, Dem.
 Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.
 Fruges, ὁ καρπός, Dem. ex alieno agro percipere, καρπῶσθαι ἄλλοστρίαν efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸς ἐκ τινος χωρίου terra fert fruges, γῆ φέρει καρπός, id.
 Frugi, χρεστός, ἡ, ὄν, Xen. nullius frugi, ὁ ἔξ ἢ ἀχρηστος, α, Dem. ad frugem redire, ὑπαρχεσθαι τῷ σωφρονίῳ, Aelian.
 Frugifer, ὁ ἔξ ἢ καρποφόρος.
 Frumentarius, σιτικός, ἡ, ὄν, lex, σιτικὸς νόμος, Plut. σιτηρός, ἔ, ῥόν mensura, σιτηρὸν μέτρον, Aristot.
 Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκόπηλος, α, ὁ σιτοπώλης, Aristot.
 Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, Polyb.
 Frumentator, ὁ σιτολόγος, σιτολογῶν, Polyb.
 Frumentum, σιτολόγιον, Polyb.
 Frumentum, ὁ σίτος, α, Dem. copiosum venale habere, σίτον ἀφθονόν ἔχειν ἀνίστασθαι vilius fieri, σίτον γήρυσθαι ἐναντιότερον carum esse apud aliquos, τιμίον εἶναι σίτον παρά τισιν non esse in agris propter bellum incultis, σίτον ἔκ ἐνείων ἐν τινι χωρῷ διὰ τὸν πόλεμον ἀπορρῶ γρηγοῦν importare, σίτον εἰσάγειν vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἰς τινα τόπον emere, ἀνίστασθαι σίτον, id. mercari, ἀγοράζειν σίτον ad coemendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδίδουσι τάλαντον ὑπὲρ τινος vehere Athenas, σίτον ἄγειν Ἀθήνας exportare ab aliquibus, σίτον ἐξάγειν παρά τισιν importare ad aliquos, σίτον εἰσάγειν εἰς τινας adferre in aliquem locum, σίτον κερμίζειν εἰς τινα τόπον conservare, σώζειν τὸν σίτον, Dem. frumenti pretium constituere, τιμὰς τῷ σίτῳ καθίστασθαι crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σίτον ἐν τινι τόπῳ imminui, τῷ σίτῳ τιμὰς ἐπ' ἐλαττον βαλίζειν, id.
 Fruor, καρπόμεν, agro, opibus, homine, χρώρον, χρέματι, ἄνωρωτον, Dem. Isocr. bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, Isocr. republica bifariam, καρπῶσθαι πόλιν διχρόν, Dem.
 Frustatum, κερμῶδον.
 Frustra, τινάλλος, Dem. μάτην, Plat. ματαίως, id. κεννοσπένδως, Plut.
 Frustratio, ἡ ἀπότευξις, Plut. τὸ ἀπότευγμα, Diod. Sic. ἡ ἀποτυχία, Naz.
 Frustrum, ψεύδομαι, aliquem, τινὰ, Lucian. Confer Fallo.
 Frustror, ἀποτυγχάνω, spe, τῆς ἐλπίδος, Arist. διαψεύδομαι ἐλπίδων, Plat. ψεύδομαι ἐλπίδος, Isocr. expectationem, διαμαρτάνω προσδοκίαν, Dem. gloria, δόξης, Isocr.
 Frustrulentus, ὁ ἔξ ἢ ψευδής, eos.
 Frustum, τὸ μέρος, α, τὸ τμήμα, quod ori ingeritur, τὸ ψάμιον, α, Laert.
 Frustum, τὸ τμήμαχος, eos, Athen. rei esculentæ, ὁ ψωμῖος, ἔ, Athen.
 Frustum, ὁ θάμιος, α, parvum, τὸ θαμινσκίον, α, Diosc. ὁ θάμιον, ὄνος.
 Frutex, ὁ θάμιος, surculosus, φρυγαννοειδής.
 Fruticatio, ἡ θάμισις, eos.
 Fruticetum, idem quod Frutetum.
 Frutico, θάμιζω, ἐκβαρῶμαι.
 Fruticosus, ὁ ἔξ ἢ θάμιος, Theophr.
 Fucus, φυκίον, Plut.
 Fucus, a, um, ὁ ἔξ ἢ φυκίωδης, eos.
 Fucus, τὸ φύκος, eos, Diosc. τὸ φύκιον, seu φυκίον, Lucian. insectum, ὁ κηφῆν, ἦρος, Aristot. fucum alicui facio, φευκαλίζω τινά, Dem. παρὰ γῶ τινά, id. in aliquo, ἀπατάω τινά τι, Xen. facio moribus, κερμυλικῶς ἔχω τῷ πρῶτον, Aelian. sine fuce, ἀπεριέργως, Aelian. ἀσκήτως, Synes. ὠδύως, Thuc.
 Fuga, ἡ φυγή, ἦς, Dem. ἡ τροπή, ἦς, id. ἡ φύξις, Hes. fugam meditor, βυλεύω διαμεῖναι, Herodot. ὑπονοῶ διαμεῖναι, Aelian. in fugam verto, πρῶτος εἰς φυγήν, Chrys. hostes, ποίως φυγήν πολεμίας, Xen. fuga salutem querere, σώζειν ἑαυτὸν φυγή, Plat. fuga facta in ur-

bem confugerunt, τρεπῆς γενόμενος ἐφυγον εἰς πόλιν, Herodian. recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, id. ad aliquem, κατὰς τινα, id. me proprio, ἀίχρωμαι ἀποδείξας, id. Confer Fugio.
 Fugax, ὁ δραπέτης, α, ἡ δραπέτις, ἰδος, Isocr. ὁ φυγός.
 Fugio, φεύγω, aliquid, τι, Dem. διαφεύγω τι, id. fugitivam fortunam, δραπέτειῶν δραπέτην τύχην, Isocr. ita res aliquas, ut, ἔπος ἀπίχρωμαί τινων, ἄς, id. negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν παρηγμάτων, Dem. hostes, τροπήν ποίω τῶν πόλεμων, Herodian. ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, id. paucis comitatus, ἀποδιδράσκω ἐν ἰλίγῳ, id. Confer Fuga.
 Fugitivarius, ὁ φρυγαδοθήρας, α, Plut.
 Fugitivus, φευκτικός, ἡ, ὄν, servus, ὁ δραπέτης, α, Dem.
 Fugito, δραπέτειῶ, Philo. συγχά φεύγω, Plut.
 Fugo, ποίω φυγήν, hostes, ποίω πολεμίας, Xen. πρῶτος εἰς φυγήν, Chrys. in exilium pello, φρυγαδεύω, Dem. Confer Fuga et Exilium.
 Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
 Fulcio, ἐρείδω, tectum, ἐρείφω ὑπερείδω.
 Fulcrum, τὸ ὑπέρρισμα, τὸ ἔρεισμα, Lucian. τὸ ὑποστήριγμα.
 Fulgo, σίλω, Diosc. ἀπαυγάω, Bas. λάμπω.
 Fulgetrum, ἡ ἀστράπη, ἦς, Aristot.
 Fulgor, τὸ σέλας, ατος, Aristot. ἡ τυλαύρησις, eos, LXX. ἡ αὐγή.
 Fulgur, ἡ ἀστράπη, Aristot. ἡ τροπή, Naz.
 Fulguralis, ε, ἀστραπαῖος, αια, αἰον, Aristot.
 Fulguratio, ἡ ἀστράπη, ἦς, Aristot.
 Fulguro, ἀστραπάω, Aristot.
 Fulica, ἡ αἰθρία, α, Aristot.
 Fuliginosus, ὁ ἔξ ἢ λιγνώδης, eos, Hipp.
 Fuligo, ἡ λιγνίς, ὄνος, Diosc. ἡ ἀσβήλη, ἡ αἰβάλη.
 Fullo, ὁ κναφεύς, eos, Aristoph.
 Fullonium, τὸ κναφεῖον, α, Herodot.
 Fullonius, κναφευτικός, ἡ, ὄν, ars, ἡ γραβουσιτιή, ἦς, sc. σέχνη, Plat. κναφίος seu γραφίσις, ἡ, ὄν, carduus, ἡ γραφικὴ ἀκάνθη, Diosc.
 Fulmen, ὁ κεραυνός, ἔ, Aristot. cecidit in, πίπτει εἰς, Xen. fulmine ico seu percuto, κερραυνῶ, Plut. fulmine conflagro, κατακερραυνώμαι.
 Fulmineus, ὁ ἔξ ἢ κεραυνίος, α, ignis, κεραυνῶν πυρ, Plut.
 Fulmino, κερραυνῶ, aliquem, τινά, Plut. κερραυνοβολέω.
 Fultura, τὸ στήριγμα, ατος, Plut.
 Fulvus, ὁ ἔξ ἢ ἐπιζανθός, Diosc. πυρρός, ἔ, ῥόν.
 Fumarium, ἡ καπνοδόχη, ης, Lucian.
 Fumcus, ὁ ἔξ ἢ καπνώδης, eos, Gal.
 Fumidus, ὁ ἔξ ἢ καπνοειδής, eos.
 Fumigo, καπνίζω, Dem.
 Fumo, καπνίζω, Dem. τύφομαι, LXX.
 Fumus, ὁ ἔξ ἢ καπνώδης, eos, Gal.
 Fumus, ὁ καπνός, ἔ, Aristot. ὁ φύλος, α, Aeschin. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινά, Dem. fumum excito, τύφω καπνῶν, Herodot. fumo infesto, καπνῷ τύφω, Aristoph. in fumum redigo, ἐκτυφῶ in fumum evanesco, ἐκτυφῶμαι, Diosc.
 Funalis, e, ὁ ἔξ ἢ σχοινοφόρος, α.
 Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, α, Chrys.
 Functio, ἡ ἐπιτελείσις, eos.
 Funda, ἡ σφένδα, ης, Xen. fundam agito seu torquco, σφενδονῶ, Ken. σφενδονίζω, LXX. σφενδονῶ, Lucian. aliquem funda peto, σφενδονῶ τινά, Greg.
 Fundamentum, τὸ θεμέλιον, Thuc. ἡ βάσις jacio, καταβάλλωμαι θεμέλιον, Themist. τὴν ἀρχήν, Plat. destruo, ἀποθεμελίω, domus, τὸ κἀσθῆν τῆς οἰκίας e Fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπέλλυσθαι, Thuc.
 Funditor, ὁ σφενδονήτης, α, Xen.
 Funditus, ἄρδον, evertō urbem, ἀνατρέπω πόλιν, Aeschin. εἰς τίλος καταφείρω πόλιν, Diod. πόλιν παντάσῃσιν ἀναίρειν, Isocr. perdo aliquem, τίσιος τρέπον ἐκτρέφω τινά, Herodot. ἀπολλύμι τινα ἄρδον, Isocr.
 Fundo, as, θεμελίω, aliquid, τι, N. T. Confer Fundamentum.
 Fundo, is, χέω, Aristot. χύω, Lucian. profligo,

fligo, ἰδαρίζω, Theophr. libo, σπένδω. Confer Effundo, Sterno, Fugo, Libo.
 Fundum, τὸ βένδω, eos, Naz. τὸ ἔδαφος, eos, Plut. ὁ πυθμὴν, ενος, Athen. fundo carens, ὁ ἢ ἡ ἀνεργάτιτος, υ, Philo.
 Fundus, ὁ ἀγρός, Dem. τὸ χωρίον, Aristot.
 Funerbris, ὁ ἢ ἡ ἐπιτάφιος, υ, ὁ ἢ ἡ ἐπικνήσιος sermo, ἐπιτάφιος λόγος, Dem.
 Funeratio, ὁ ἐπιταφιασμός, υ, N. T.
 Funereus, ὁ ἢ ἡ ἐπιτάφιος, υ, Synes.
 Funeratio, κηδεία, aliquem, τινά, Plut. ἐπιτάφιάς, τὰ συνθή πείω τῷ τετελευτηκότι, Dem.
 Funesto, μαινία, aliquid, τι, Herodian.
 Funestus, ὁ ἢ ἡ δαίτριος, υ, Plut.
 Fungor, ἐπιτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, Xen. summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστους ἀρχάς, Plut. officio fratris, ποίω ἔργα τῷ ἀδελφῷ, Dem. bene munere mco, εὐ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μῦ, Aristot. vita. Vide Morior.
 Fuugositas, ἡ μυκητότης, ητος.
 Fungosus, ὁ ἢ ἡ μυκητόδης, εος.
 Fungus, ὁ μύκης, ητος, Diosc. ὁ βωλίτης.
 Puniculus, τὸ σχοινίον, υ, Plut. ἡ σπάρτη.
 Funis, ἡ σχοιῖος, υ, Theophr. nauticus, πῦσμα νεῆς, Philo.
 Funus, τὸ κηδός, Aristot. ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τῇ ἀναίεσει τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινάς, Isocr. interesse funeris, ἐπὶ τὸ κηδός παραγίνεσθαι, id. convivere ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, id. mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαι τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, Dem. sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδοῦναι τοῖς θάψασιν fieri alicui funus, γίγνεσθαι τινι ταφὴν ornare funus alicujus alio, κοσμεῖν τὸν τάφον τινός τινι, id. condecorare funus alicujus, τιμᾶν τὸν τάφον τινός· publicum funus alicui instituire, δημοσίᾳ θάπτειν τινά· sequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς seu ἐπὶ τὸ μνήμα, πρὸς τὸν τάφον deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεύενωτῶ· efferre funus, ἐκφέρειν νεκρὸν, id.
 Fur, ὁ κλέπτης, υ, Plut. ὁ φῶρ, ρός, Plat. ὁ κλοπέτης, Sopl. femina, ἡ κλέπτρια, Naz.
 Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, Plut.
 Furaciter, κλεπτικῶς.
 Furax, κλεπτικὸς, ἡ, ὄν, Aristopl.
 Furca, τὸ δίκρανον, υ, sc. ζόλον, Lucian. ὁ ὑποστάτης, υ, Plut.
 Furcifer, ὁ κύβηρ, ανος, Schol. Aristophl.
 Furenter, μαινομένως.
 Furfur, τὸ πύρρον, υ, Theoph.
 Furfuraceus, ὁ ἢ ἡ πυρρώδης, εος, Diosc. panis, ὁ πτυρίαις, υ, Galen.
 Furfurosus, idem quod anteced.
 Furia, ἡ ἐρινός, Soph. ὁ ἀλάστωρ, Plut.
 Furia, αἱ σεμναὶ θραῖ, Lucian. αἱ εὐμηνίδες.
 Furialis, ὁ ἢ ἡ μυμνιάδης, εος, Theophr.
 Furiibundus, παρακτυνικῶς, υἱά, ὄς, Plat. ὁ ἢ ἡ μυμνιάδης, Theophr.
 Furio, ἐκμύβια, Eustath.
 Furiose, μυμνικῶς, Isocr.
 Furius, μαινικός, ἡ, ὄν, homo, μαινικός ἄνθρωπος, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἐκφρων, Lucian.
 Furnaceus, ὁ κλιεάντιης, υ, Athen. ἦπιος, ἰά, ιον, Callim. panis, ὁ ἰπνίτης, υ, sc. ἄρτος, Athen.
 Furnarius, idem quod Furnaccus, furnaria, sc. ars, ἡ ἀρτοποιικὴ, ης, sc. τέχνη.
 Furnus, ὁ ἴπνος, υ, Aristoph. ὁ κλιεάντιος, υ, Herodot.
 Furo, μαινομαι, Dem.
 Furor, oris, ἡ μανία, υς, Dem. furore corripit, ἐκθεσιάζειν, Plat. ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, Isocr. manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, Dem. liberare aliquem a furore, παύσαι τινα τῆς ἐνεσώφνης μανίας, id. deserere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, Isocr. furore percitus, πρὸς τὸ ἐκθεσιάζειν σαλευθεῖς, Heliod.
 Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τι, Dem. κλοπέω, alicui, ἀπὸ τινος, Plut. alicui aliquid mihi, ἀπὸ τινός τι εἰς ἑμαυτὸν, Naz.
 Furtim, κλεμμαδόν, Plat.

Furtive, κλεπτικῶς.
 Furtivus, κλοπαῖος, αἶα, αἰον, Plat. κλοπιμῶς, αἶα, αἰον, Lucian.
 Furtum, id quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, Plat. τὸ φῶριον, Lucian. actio furandi, ἡ κλοπή, ης, id. parvum, τὸ κλεμμαδίον, id.
 Furvus, ἀμαυρός, ἡ, ὄν, Plut.
 Fuscina, ἡ σείριμα, ης, ὁ τριόδος, οντος, Arist. τὸ δίκρανον.
 Fuscina, ἡ κρεάγχα, υς.
 Fusco, ἀμαυρός, Plut.
 Fuscus, a, um, ἀμαυρός, ρά, ρόν, Plut. πελλαῖος, α, ον, Hesyeh. ὁ ἢ ἡ κελαινοθαῖς, εος, Aristot. ὄσφριος, ἰνι, ιον, Plat. φαῖος, ἡ, ὄν, id.
 Fuse, χύθη, Plat.
 Fusilis, e, χυτὸς, ἡ, ὄν, Philo. aris modo, χυνοῦτος, ἡ, ὄν, LXX.
 Fusio, ἡ χύσις, εως· aris, ἡ χώνεσις, εως.
 Fusor aris, ὁ χυνοῦτης, υ.
 Fusorius, χυνοῦτικὸς, ἡ, ὄν· fornax, τὸ χόανον, υ, ἡ χόανη, ης, Nys.
 Fustis, τὸ ῥόπαλον, τὸ ξύλον· fuste caedo, ξυλοκοπέω, Polyb. caesto fuste, ἡ ξυλοκοπία, id.
 Fustuarium, ἡ ξυλοκοπία, υς, Polyb.
 Fusus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, υ, Aristot. ὁ κλωστήρ, ητος.
 Futilis, e, χυδαῖος, αἶα, αἰον, Strabo. ὁ ἢ ἡ ἀνήπιος, υ, Dem. ὁ ἢ ἡ φλεονώδης, εος, Gal. ὁ ἢ ἡ φλύαρος.
 Futilitas, ἡ φλυαρία, υς, Lucian. ἡ ματαιότης.
 Futurus, μέλλων, υσα, ον, Dem. sum, μέλλω, id. dicunt ipsum futurum esse suspiciosum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τὴς Θεβαῖους, id. futurus sum facere sermonem, i. e. facturum sum sermonem, μέλλω ποιῆσαι λόγον, Isocr. futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν futura utilia alicui, μέλλοντα συνοῖσαι τινί futurum laudari, i. e. laudandum, μέλλων εὐδοκῆσειν oratio futura dici, i. e. quae dicitur, λόγος μέλλων ῥηθῆσθαι considerare, quisnam apparatus sit belli futuri, σκίπτεισθαι, τίς ὑπάρξει παρσκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ, Dem. multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, Aeschin.

G.

GABALUS, ὁ σαυρός, υ, Thuc.
 Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.
 Galbula, ὁ ἵκτερος, υ, Plin.
 Galea, τὸ κράνος, Lucian. ἡ κόρυς, υθος, ἡ πῆληξ, ηκος, id. armo, κράνει ὀπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.
 Galeo, κορύσσω. Confer antecedens Galea.
 Galericus, τὸ προκρίμιον υ, Poll. ἡ φρενάκη.
 Galerita. Vide Alauda.
 Galerus, τὸ πιλίδιον, υ, Dem. ὁ πέτασος.
 Galla, ἡ κηκίς, parva, τὸ κηκίδιον, Suid.
 Gallicinium, ἡ ἀλεκτροφωνία, υς, N. T. ἡ κλάγγη ἀλεκτροῦνων, Epiph.
 Gallina, ἡ ἀλεκτορίς, ἴδος, Aristot.
 Gallinaceus, ὁ ἢ ἡ ἀλεκτορείος, υ, Synes.
 Gallinarium, ὁ ὀρνίθων, ἄνωσ, Colum.
 Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, υ.
 Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, Aristophl. ὁ ἀλεκτροῦν, Plat. qui canere desit, ἀλεκτροῦν ἀπαῶδός, Lucian. galli vox, ὁ κλωσμός, υ, Plut.
 Ganea, τὸ πορνείον, Zosim. χυμαιτυτεῖον.
 Ganeo, ὁ γαστριμαργός, υ, Bas.
 Gangraena, ἡ γάγγραινα, ης, Hippocr.
 Gannio, κνυζάω.
 Gannitus, τὸ κνυζήμα, ατος, Herodot. ὁ κνυζήμης.
 Gargarizatio, ὁ γαστριμαργός, υ.
 Gargarizo, γαστριμαργός, Diosc.
 Gario, avium more, σφουβίζω, LXX. latero, σφυβίλλω, Aristot. κλέω, Dem. ἀδολοσχία, γαρύρα, id.
 Garrulus, ὁ σφουβιστής, υ.

Garrulitas, ἡ σφυβιλία, υς, Aristophl. ἡ ἀδολοσχία, υς, Isocr. ἡ φλυαρία, υς, id. ἡ πολυλογία, υς, id. ἡ μαρολογία.
 Garrulus, ὁ ἢ ἡ ἀδολοσχός, Athen. ὁ ἢ ἡ ἀδολοσχός, Aristot. φλυαρῶν, Plat. κληρῶν, υσα, ἔν, Isocr. ὁ ἢ ἡ γάλλος, ὁ ἢ ἡ σφυβίλος.
 Garum, τὸ γάρον, Galen.
 Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπὶ τινι, Dem. τινί factis, συγχαίρω τῶν γεννημένων, id. et delector videns aliquid, ἠδομαι ἢ χαίρω ὄρον τι, id. me laudari, ἠδομαι ἀπῶν κελῶς, Plut. quum audio, χαίρω ὄρον ἀπῶν, Isocr. quum laudor, χαίρω ἐπιανέμενος, Xen. quum aliis do, χαίρω διδός, Plut. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, Dem. aliquo nomine, χαίρω προσυγορευθεῖσθαι τι, Dem. ὀνομαζόμενος τι μάλιστα δέχομαι, Plat. arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὕδρα, Theophr. gaudens aliorum calamitate sive malis, ὁ ἢ ἡ ἐπιχαιρευτικός, Aristot.
 Gaudium, ἡ χαρὰ, υς, Dem. ἡ εὐφροσύνη, Isocr. τὸ χάσμα, τὸ περιχάρης, υς, Plut. ex alius malis, ἡ ἐπιχαιρευκαῖα, Aristot.
 Gavia, ὁ λάρος, υ, Aristot.
 Gausape, τὸ ἀμφομαλλον, υ.
 Gaza, ἡ γάζα, Theophr. Confer Thesaurus.
 Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, υ, N. T.
 Gehenna, ἡ γένεια, ης, N. T.
 Gelasco, καταπατήγγυμαι ὑπὸ ψύχρης, Aristot. πήγγυμαι ὑπὸ τῆς κρύου, Herodian.
 Gelasinus dens, ὁ γελασίνος, sc. ὀδὸς, Poll.
 Gelide, ψυχρός.
 Gelidus, κρυερός, ἡ, ὄν, Herodian. ψυχρός, ρά, ρόν.
 Gelo, πήγγυμαι, Plat.
 Gelu, τὸ ψύχος, υς, Xen. ὁ κρυμὸς, υ, Philostr. τὸ κρύος, υς, Lucian. τὸ ῥίγος, υς, Xen. ὑπαγετός.
 Gembundus, σενακτός, ἡ, ὄν, LXX.
 Gemellipara, ἡ διδυμοτόκος.
 Gemellus, ὁ διδυμῶν, ανος, Hom. ὁ ἢ ἡ διδυμῶς.
 Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμός, υ, Plut.
 Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τι, Plut. διπλώω.
 Geminus, ὁ ἢ ἡ διδυμῶς, υ, Aristot. δισσός, ἡ, ὄν· Gemini in caelo, οἱ διδυμοί, αν.
 Gemisco, σενάζω, Dem.
 Gemitus, ὁ σεναγμός, υ, Plut. τὸ σεναγμα, ατος, Athen. ὁ σόνος, υ, Thuc.
 Gemma, ἡ λίθος, Clem. Al. in vite, ὁ ὀφθαλμῶς, υ, Theodor.
 Gemmasco, ὀφθαλμίζω.
 Gemmatio, ἡ ὀφθαλμίσια, υς.
 Gemmatus, ὁ ἢ ἡ λιθοκόλλητος, υ, Aelian. ὁ ἢ ἡ διάλιθος, υ, Cl. Al.
 Gemmeus, ὁ ἢ ἡ διάλιθος, υ, Clem. Alex.
 Gemmo, ὀφθαλμίζω.
 Gemo, σένω, super aliqua re, ἐπὶ τινι, Dem. alte, μέγα σενάζω, id. σεναχίζω.
 Gena, ἡ παρσία, υς, Xen. ἡ γένυς, υος, Naz. τὸ μῆλον, υ, Al. Aphr. ἡ γνάθος, υ, Lucian.
 Genealogia, ἡ γενεαλογία, υς· genealogiam recensio, γενεαλογίαι, Herodot.
 Genealogicus, γενεαλογικός, ἡ, ὄν, Philo.
 Genealogus, ὁ γενεαλόγος, υ, Laert.
 Genet, ὁ γαμπερός, υ, Dem.
 Generalis, γενεῖος, ἡ, ὄν, Suid.
 Generaliter, γενεῖως, καθόλου, Aristot.
 Generatim, κατὰ γέννη.
 Generatio, ἡ γέννησις, υς, Plat. ἡ γενεά, υς.
 Generator, ὁ γεννητής, υ, Plut.
 Genero, γεννῶ, Xen.
 Generose, γενναῖως, Herodian.
 Generositas, ἡ γενναῖότης, Polyb. ἡ εὐγένεια.
 Generosus, γενναῖος, αἶα, αἰον, equus, γενναῖος ἴππος, Herodian. homo, ἄνθρωπος γενναῖος, Dem. nobilis ortus, ὁ ἢ ἡ εὐγένης, υς, Aristot.
 Genesis, ἡ γένεσις, υς, Plat.
 Genethlia. Vide Natalitia.
 Genialis, e, σφουβρός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Genialiter, σφουβρώς, ἰλαρώς.
 Geniculatim, γονυδόν, ὀκλάξ, Lucian.
 Geniculatus,

Geniculatus, ὁ ἐξ ἡ γονατώδης, εως, Theophr. γενυνοταμένιος, ἐνν, ἐνον, Diosc.
 Genuculor, γονατίζω, Poll.
 Genuculum, τὸ γονατίον, κ, τὸ γόνιον, κ.
 Genitalis, γενεθλιακός, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ γόνιμος, Plat.
 Genitivus, γενικός, ἡ, ὄν, Casus, γενική πτώσις.
 Genitor, ὁ γεννητής, ἔ, Plut. ὁ γονεὺς, εως, id. ὁ γενήτωρ, Plat. ὁ γενετήρ, ἦρος, Aristot. ὁ γενετης, Plut.
 Genitrix, ἡ γεννητέρα, ας.
 Genitura, ἡ γονή, ἦς, Lucian.
 Genius, ὁ δαίμων, ονος, Pind.
 Gens, τὸ ἔθνος, εως, Thuc.
 Genticus, ἐθνικός, ἡ, ὄν, Hernog.
 Gentilis, ὁ ἐξ ἡ ὁμοεθνής, εως, Aristot. ἐθνικός, ἡ, ὄν.
 Gentilitas, ἡ ὁμογενεία, ας, ἡ συγγένεια, ας, Dem.
 Gentilitius, γενικός, ἡ, ὄν.
 Genu, τὸ γόνυ, ατος, Plut. flecto, ἀλλάζω ἐπὶ τῇ γόνατι, LXX. alicui, γονυπέσιω τινί, N. T. προσκυνῶ τινί, Plut. genuibus advo-
 vor alicui, προσπίπτω τινί, Chrys.
 Genuinus, γνήσιος, ἡ, ὄν, Aristot.
 Genus, τὸ γένος, εως, Dem. genere peregrinus, γένει ξένος, pessimum genus hominum in civitate, ποικιλότατον τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν genus alicuius et familia, γένος τινός ἐξ οὐκίαι generis propinquitas, ἡ ἀρχαιότης τῶ γένος, genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτέρω τινί ἢν genere remotior, ἀπωτέρω τῶ γένει ἄν, id. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀσθενικόν, θηλυκόν, δειότερον, κοινόν causæ, εἶδος τὸ λόγος, Isocr. demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικόν, συμβουλευτικόν, δικαστικόν summum, γένος ἀνώτατον seu γενικώτατον intermedium, γένος μέσον seu ὑπάλληλον generis recensio, ἡ γενεολογία, ας, Isocr. genus recenseo, γενεολογία, N. T. altius alicujus, ἀνωθεν ἐξετάζω γένος τινός, Dem. genus penæ, honoris, essentialis, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, ἑστίας, παιάνος, &c. Plat. Aristot.
 Geodæsia, ἡ γεωδαισία, Aristot.
 Geographia, ἡ γεωγραφία, Strabo.
 Geographicus, γεωγραφικός, ἡ, ὄν, Strabo.
 Geometra, ὁ γεωμέτρης, κ, Plut.
 Geometria, ἡ γεωμετρία, ας, Lucian.
 Geometricus, γεωμετρικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Germane, ἀδελφικῶς, Joseph. γνησίως.
 Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, Chrys. ἡ οἰκιο-
 τής, ητος, Dem.
 Germanus, non adulterinus, γνήσιος, ἡ, ὄν, Dem. eodem patre ortus, ὁ ἐξ ἡ ὁμοπάτριος, id. Confer Frater.
 Germen, ὁ βλαστὸς, ἔ, Theophr. τὸ βλάστημα, ατος, Isocr. ἡ βλάστη, ης, Theophr.
 Germinasco. Vide Germino.
 Germinatio, ἡ βλάστησις, Theophr. ἡ ἔκφυσις.
 Germino, βλαστάνω, Aristot. germinandi vim habens, βλαστητικός, ἡ, ὄν, Theophr. ad germinandum propensus, βλαστηκός, ἡ, ὄν, id. non germinans, ὁ ἐξ ἡ ἀβλαστος, κ, id. sero germino, ὀψιβλαστῶς, id. mature germino, πρωίβλαστῶς, id.
 Gero, φέρω, Dem. pileum, φορέω πῖλον seu πῖλιδιον, Lucian. annulum, φορέω δακτύλον, Eust. remp. πράττω τὰ πολιτικά, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινά, Dem. Isocr. res, τὰ πράγματα, Dem. res majo-
 ribus dignas, ἄξια τῶν πραγμάτων, Isocr. multa et praeclara, διαπράττωμαι πολλὰ ἐ καλὰ res illustriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, id. me obedientem alicui, παρέχω ἑμαυτὸν εὐπειθῆ τινί, Xen. me virum probum, παρέ-
 χω ἑμαυτὸν δίκαιον, Isocr. me fortuna indig-
 num, καθίστημι ἑμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιν me talem erga parentes, γίνομαι τοιῦτος περὶ τῶν γονεῶν, ἡ benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας, id.
 Geræ, οἱ λῆραι, ὧν, Plut.
 Gerro, ὁ φλύαρος, κ, Dem. ὁ ληρέων, ονος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ληρόδης.
 Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, ὧν, Dem. τὰ πράγματα, ὧν, id.
 Gestamen, τὸ φέρημα, ατος, Plut.

Gestatio, ἡ φήρησις, εως, ἡ φορὰ, ἄς, Poll.
 Gestatorium, τὸ φορέον, κ, Herodian.
 Gesticulator, ὁ μίμος, Dem. ὁ ἐξ ἡ χειρονομός.
 Gesticulor, ὀρχίζομαι, Xen. χειρονομίω, Poll.
 Gestio, γαυριάζω, aliqua re, τινί, Dem. vehementer appeto, προθυμολογῶ τινί, Aristot.
 Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, Lucian. puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον σπῶς ταῖς ἀγκύλαις, Plut. in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, Plat.
 Gestus, ὡς, ἡ σχήσις, εως, Dem. effingere gestum aliquem in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδράντι, id.
 Gibber, κυρτός, ἡ, ὄν, Hom. κυρτός, ἡ, ὄν, id.
 Gibbosus, idem quod antec. Gibber.
 Gibbus, τὸ κέρτωμα, Lucian. τὸ ὕψωμα, Gal. ἡ κύβωσις.
 Giganteus, γιγανταῖος, αἶα, αἶον, γιγάντειος, εἶα, εἶον, ὁ ἐξ ἡ γιγανταώδης, Philo.
 Gigas, ὁ γιγῆς, ἀντος, gigantes imitor, γιγαν-
 τιάω, Suid.
 Gigno, γεννάω, aliquid, τι, Xen.
 Gilvus, κίρρος, ἡ, ὄν, Ægion.
 Gingiva, τὸ ἔδον, Hippocr. interior, τὸ ἔνυλον, Poll.
 Gingivo, γιγγράω, γιγγραίνω.
 Glaber, ψιλός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἀβαρῆς, χος, Clem. Alex. φαλακρός, ῥα, ῥόν, Plut.
 Glabresco, ψιλολογῶ, Aristot. φαλακροῦμαι.
 Glabretum, ἡ φαλάκρη, ας.
 Glabrities, ἡ φαλακρότης, ἡ ψιλότης, Plut.
 Glabro, ψιλῶς, Aristot. φαλακρός.
 Glacialis, ε, ὁ ἐξ ἡ κρυσταλώδης, ὁ ἐξ ἡ παγετώ-
 δης, Aristot. ὁ ἐξ ἡ κρυμοπαγής.
 Glacies, ὁ κρύσταλλος, κ, Diod. Sic. ὁ πάγος, κ, Plut. ὁ παγετός, ἔ, Xen.
 Glacio. Vide Congelo.
 Gladiator, ὁ μονομάχος, κ, Herodian.
 Gladiatorius, α, um, μονομαχικός, ἡ, ὄν.
 Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, Lucian.
 Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, τὸ μαχαίριδιον.
 Gladius, τὸ ξίφος, Xen. ἡ μάχιστρα, Dem. gladium evagino seu stringo, γυμνῶς τὸ ξί-
 φος, Herodian. σπάσμαι τὸ ξίφος, Plut. gladio cingo, ὑποζώνουσθαί μάχιστραν, Ælian. gladio occido, ξιφιστοῦναι, Suid.
 Glandula, ὁ ἀδην, ἀδένος, Al. Aphr.
 Glandulosus, ὁ ἐξ ἡ ἀδενώδης, εως, caro, ἀδενώ-
 δης σὰρξ, Galen.
 Glands, ἡ βάλανος, Aristot. unguentaria, ἡ μυ-
 ροβάλανος, id. pudenti, ἡ κοράνη, ης, Ar-
 tem.
 Glarca, ἡ ψάμιος, κ, Plut.
 Glaucus, α, um, γλαυκός, ἡ, ὄν, Aristot. γλαύ-
 κος, ἡ, ὄν, Theophr. color, ἡ γλαυκότης, Aristot.
 Glaucedo, ἡ γλαυκώσις, τὸ γλαύκωμα, Gal.
 Gleba, ἡ βάλανος, Theophr.
 Glebusus, ὁ ἐξ ἡ βυαλώδης, εως, plenus glebis, ὁ ἐξ ἡ ἀδρόβωλος, Diosc.
 Glebula, τὸ βάλιον, Arist. τὸ βωλίριον, Strabo.
 Glis, ὁ εἰλεός, ἔ, Aristot.
 Glisco, ἀξίζω, Dem.
 Globo, σφαιρίζω, Galen.
 Globositas, τὸ σφαιροειδές, εως.
 Globosus, ὁ ἐξ ἡ σφαιροειδής, εως, Luc. σφαιρι-
 κός, ἡ, ὄν, Athen.
 Globulus, τὸ σφαιρίον, κ, Theophr.
 Globus, ἡ σφαῖρα, ας, Plut.
 Glocio, seu Glocito, κλάζω, Poll.
 Glomeratio, σφάραγμα, εως, τὸ ἐνσίλημα.
 Glomero, σφάραγμα, ἐνσίλημα, συσπειρώω.
 Glomerosus, ὁ ἐξ ἡ σφαιροειδής, εως, ὁ ἐξ ἡ σφαι-
 ροειδής, εως.
 Glomus, ἡ ἀγρῆσις, ἴδος, Hesyech.
 Gloria, ἡ δόξα, ης, Dem. τὸ κλέος, id. ἡ εὐ-
 κλεια, ας, Isocr. ἡ εὐδοξία, ας, id. et honores, δόξα ἐ τιμαί, Dem. εὐδοξία ἐ τιμαί, id. et laus et fama, εὐδοξία ἐ ἔσταινος ἐ φήμη, Isocr. magna seu illustris, δόξα πολλὰ immensa, ἀνυπέροβλητος, id. sempiterna, ἀείμνητος, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονοθυνημένην, id. im-
 mortalis, ἀθάνατος, Dem. pulcherrima et maxima, καλλίστη ἐ μεγίστη, Isocr. bona, χρυσή, Dem. divina et illustris, ἰσόθεος ἐ πᾶσιν ὀνομαστή, Isocr. ficta, ψευδής, id. an-

tiqua, παλαιὰ, id. gloriam expeto, δέξω ἐπιθυμῶ, Dem. σπαδάζω περὶ δόξης, id. ὀρεγομαι δόξης, Isocr. venor alicujus rei, δι-
 ράμαι δόξαν τινός, Dem. adfero, seu pario, συμβάλλομαι δόξαν τινί, Isocr. παρυσκουάζω δόξαν, περιτίθημι δόξαν τινί, Dem. adipiscor seu consequor, τυγχάνω δόξης, κτάομαι δόξαν ἑμαυτῷ λαμβάνω δόξαν, id. habeo, ἔχω δόξαν refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἑμοί δόξα ἀπό τινος, adimo, ἀφαίρωμαι δόξαν, id. amitto, ἀπόλλυμαι δόξαν, id. recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, Isocr.
 Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, κ.
 Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, N. T.
 Glorifico, δαξάζω, Deum, Θεόν, N. T. ali-
 quem, δαξολογῶ τινά, Bas.
 Gloriola, τὸ δοξάζον, κ, inanis, κενόν, Dem.
 Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπὶ τινί, Ly-
 cophr. μεγαλαυχόομαι τινί vel ἐπὶ τινί, Isocr. valde inconsiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπει-
 σκίεσταις, id. de divitiis, καταλαυζόμεμαι περὶ τῶ πλούτου, id. γαυριάζω.
 Glorioso, ἐνδοξος, Dem. εὐκλείας, Poll.
 Gloriosus, ὁ ἐξ ἡ ἐνδοξός, κ, Dem. jactans, ἀλα-
 ζονεύμενος, ἐνν, ἐνον, Isocr.
 Glos, ἡ γάλας, ατος, contr. ὡς, Poll.
 Glossa, ἡ γλώσσα seu γλώττις, ης, Aristot.
 Glossema, τὸ γλώσσημα, ατος.
 Glottis, ἡ γλωττίς, ἴδος, Lucian.
 Glubo, ἀπολείπω, ἀπαθίζω.
 Gluma, τὸ ἔλυτρον, κ, Diosc. ἡ ἄχνη, ης.
 Gluten, ἡ κόλλα, ης, Diosc.
 Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, Theophrast.
 Glutino, κολλῶς, aliquid, τι, Plut. συνάπτω.
 Glutinosus, ὁ ἐξ ἡ κολλώδης, εως, Plato. glutinandi vim habens, κολλητικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Glutinum, idem quod Gluten.
 Glutio, λικνύω, Max. Tyr. καταπίνω.
 Gluto, ὁ λιχνός, κ, Plat.
 Gluttus, ὁ λαμῆς, ἔ, Lucian.
 Gnaritas. Vide Peritia.
 Gnarus. Vide Peritus.
 Gnatho, ὁ γνάβων, ονος, Hesyech.
 Gnathonicus, γναθωνικός, ἡ, ὄν.
 Gnathonicus, γναθωνικός, ἡ, ὄν.
 Gnatu. Vide Filius.
 Gnawiter. Vide Industrie.
 Gnavo. Vide Navo.
 Gnavus. Vide Industrius.
 Gnomia. Vide Sententia.
 Gnomonica, ἡ γνομονική, ἦς, sc. τέχνη, Bud.
 Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
 Grabatus, ὁ κροβάτος, κ, N. T.
 Gracilentus, ἰσχνός, ἡ, ὄν, Plut.
 Gracilesco, ἰσχνόομαι, Alex. Aphrodis. λεπτι-
 νοῦμαι.
 Gracilis, ἰσχνός, ἡ, ὄν, Plut. gracilem reddo, ἰσχνάω, Aristot. λεπτός, ἡ, ὄν.
 Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σωματός, Galen. ἡ λεπτότης.
 Gradatim, κλιμακικῶς, Bas.
 Gradatus, κλιμακωτός, ἡ, ὄν, ascensus, κλι-
 μακωτῆ πρόθεσις, Strabo.
 Gradior, βραίνω, Dem. Confer Eo.
 Gradus, ἡ κλίμαξ, Xen. in scala, ἡ βαθμῆς, Soph. honoris, ὁ βαθμῆς, ἔ, N. T.
 Græcanicus, Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, Lucian.
 Græce, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστῶς, Lucian.
 Græcia, ἡ Ἑλλάς, ἄδος, Dem.
 Græcus, Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, Herodot. Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, Lucian. At Subs. Græcus, ὁ Ἑλλη-
 νος, Dem. Græca, ἡ Ἑλληνική, ἴδος, Ἑλλὰς γυνή, Herodot. cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἐλλανίζω, Æschin. et Athen.
 Graius, idem quod antec. Græcus.
 Gralle, τὰ τῶν καλοῦσθων βάρβαρ. grallis in-
 cedo, σκυλοβατίζω, Epicharm.
 Grallator, ὁ καλοβάτης, ὁ σκυλοβατίζων, Epi-
 charm.
 Gramen, ἡ χλόη, Aristot. ἡ ἀγρωσις, Plut.
 Gramineus, ὁ ἐξ ἡ χλωροφῶρος, κ, Eur.
 Graminosus, ὁ ἐξ ἡ χροτώδης, εως.
 Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ἦς, sc. τέχνη, Lucian.

Grammaticæ, γραμματικῶς.
 Grammaticus, γραμματικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Granarium, ὁ σιτοβολῶν, ἄνος, Poll. τὸ σιτοφυλάκιον, ἢ.
 Granæum, ἡ βίαι, ἄς, Diosc.
 Grandævus, ὁ ἢ ἡ πολυστῆς, ἑός, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος.
 Grandescio, μὴνύνομαι.
 Grandiloquus, ὁ ἢ ἡ μεγαλολόγιος.
 Grandino, χαλαζῶν, Lucian.
 Grandinosus, ὁ ἢ ἡ χαλαζώδης, εὐός, Aristot.
 Grandis. Vide Magnus.
 Granditas. Vide Magnitudo.
 Grando, ἡ χάλαια, ἢ, Aristot. grandine impeto, ἐπιχαλαζῶν, Lucian. grandine infestor, χαλαζῶμαι, Aristot. grandinis instar, χαλαζῶν, Nicet.
 Granosus, ὁ ἢ ἡ κοκκώδης, εὐός.
 Granum, ὁ κόκκος, ἢ, Diosc.
 Graphiarum, ἡ γραφισθῆκη, ἢ.
 Graphice, γραφικῶς, Plut.
 Graphice, ἢ ἡ γραφικῆ, se. τέχνη, Aristot.
 Graphium, τὸ γραφεῖον, Plut. ἡ γραφεῖς, ἴδος, Plut.
 Grassatio, ἡ λασιόδουσία, ἢ, Hermog. morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τῶ πόνου, Diosc.
 Grassator, ὁ λασιόδουσις, Dem.
 Grassor, λασιόδουσις, in regionem, τὴν χώραν, Hermog. in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, Herodian. ἐφορῶμαι.
 Gratabundus, συγχαρίων, ἢ, ὄν, Dem.
 Grate, κερχαρισμένως, Isocr. εὐνομήτως.
 Grates. Vide Gratia.
 Gratia, ἡ χάρις, ἴτος, Dem. et delectatio, ἡ χάρις ἢ ἡδονή, id. gratiam aliquorum captare, προαιρησθῆναι χάριτας παρὰ τινων inire, χάριτας χαρίζεσθαι apud aliquem, κατατιθέναι χάριν πρὸς τινα: ambire, δῆλον περιερχεσθῆναι χάριτας, id. mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, Isocr. bene meritum repetere, εὐ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, id. debere alicui, χάριν τινὶ ἀφιλεῖν, Dem. habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, Isocr. ob aliquid, τινός, Xen. ἀπὸ τινος, seu τινός ἐνεκα, Plut. referre alicui, ἀποδοῦναι τινὶ χάριν, Dem. consequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρὰ τινος, gratia agere alicui, εὐχαριστῆναι τινι, id. pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπὲρ τινος, Isocr. ob aliquid, τινός ἐνεκα, Dem. ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν in gratiam alicujus facere aliquid, δίδοναι τινὶ χάριν τινά· eujus igitur res gratia ista dico? τινός ἐν ἑνικῶ ταῦτα λέγω; τῶ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; id. quaestus gratia delinquere, κέρδος ἐνεκ' ἀδικεῖν, Isocr. reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινός, Dem. in gratiam redire eum aliquo, διαλλάττεισθαι τινι, seu πρὸς τινα, Isocr.
 Gratificatio, ἡ εὐνομήσις, ἢ.
 Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, Dem. ἀριστικῶ τινι, εὐνομήσις, valde, maxime, abunde, ἰμῆστι, σφόδρα, μέγιστα, καθ' ὑπερβολὴν, ἀδικῶς, id. non gratificor alicui, ἀχαριστέως πρὸς τινα, Xen.
 Gratioso, κερχαρισμένως, Isocr. ἐπιχαριστέως, id. χαριστικῶς, id.
 Gratosus, χαρίεις, εὐσσι, ἐν, Isocr. ἀγαπητῶς, ἢ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐχάρις.
 Gratis, δωρεάν, dare aliquid alicui, δίδοναι τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιῆναι τι πρῶτα.
 Gratitude, ἡ εὐχαριστία, ἡ εὐνομοσύνη.
 Grator. Vide Grator.
 Gratuito, ἀμισθί, faecere omnia, ποιῆναι πάντα, Dem. Confer Gratis.
 Gratuitus, ὁ ἢ ἡ ἀμισθός, ἢ.
 Gratulatio, τὸ συγχαρίζομαι.
 Gratulor, συγχαρίζομαι, alicui, τινὶ, Isocr. ob aliquid, τινός, Dem. tibi de felicitate, συνήδομαι σοι τῆς εὐτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνηδόμενους τῆ νίκης, Diod. Sic.
 Gratus, κερχαρισμένως, ἐν, ἐνόν, faecere vel scribere, quæ multis grata sunt, ποιῆναι ἢ γραφεῖν τινὰ κερχαρισμένα πολλοῖς, Isocr. gratum est amantibus, ἀγαπητὸν ἐστὶ τοῖς ἰεραῖς,

Aristot. pro beneficio, ὁ ἢ ἡ εὐχάριτος, ἢ, Philo. grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, Dem. item ὁ ἢ ἡ εὐχάριτος, i. e. acceptus, ἡδύς, χαρίεις.
 Gravate, ἀκυσίως, Aristot. δυσχερῶς.
 Gravelinosus, καταρροητικός, ἢ, ὄν.
 Gravelo, ἡ κέρυθα, ἢ, Gal. graveline laboro, κερυθῶν, Lucian.
 Gravelens, ὁ ἢ ἡ βαρύσμος, ἢ, Al. Aphr.
 Gravelentia, ἡ δυσωδία, ἢ, Plut.
 Gravesco, βαρύνομαι, Polyb.
 Graviditas, ἡ κύησις, εὐός, Philo.
 Gravidus, ἐγκύμονα ποῖω.
 Gravidus, ἐπιβαρῆθεις, εἴσα, ἐν, mulier, ἐγκύσα, ἢ, Aristot. ἐν γαστρὶ ἔχουσα, N. T. βαρυνούση τὴν γαστέρα, Lucian. gravida sum, κύω, Dem.
 Gravis, βαρῆς, εἴα, ἢ, pondus, homo, vox, Plat. Herodian. Xen. ὁ ἢ ἡ δυσχερῆς multa gravia oriuntur e bello, πολλά δυσχερῆ γίνονται ἐκ τῆ πολέμου, Dem. σμῆνός, ἢ, ἐν studeo esse urbanus et gravis, περιῶ εἶναι ἀστῆς ἢ σμῆνός, Isocr. σπαθαῖος, αἴα, αἰον res graves et necessarias, πρῶτα μὲν σπαθαῖα ἢ κατεπεύγονται, id. ὁ ἢ ἡ ἐπαχθής, ἐσθνimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχίαν ποιεῖ ἐπαχθῆς, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀξιόπιστος γριωριεμ, seu sive digniorem videri, ἀξιόπιστότερον δοκεῖν, id.
 Gravitus ponderis, ἡ βαρῆτης, Plut. morum, ἢ σμῆνότης, Dem.
 Gravitur, βαρῶν, fero aliquid, φέρω τι, Xen. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. et molestè fero, βαρῆς ἢ λασπηῶς, seu βαρῆς ἢ χαλεπῶς, φέρω τι, id. me habeo, σμῆνόμενος, id.
 Graviusculus, ὁ ἢ ἡ ὑπόβαρος, εὐός.
 Gravo, βαρῶν, aliquid, τι, Lucian. aliquem, βαρύνω τινά, Xen.
 Gregalis, ἀγελαιός, αἴα, αἰον, animalia, ἀγελαιῶ ζῶα, Aristot.
 Gregarius, ἀγελαιός, αἴα, αἰον, sophista, ἀγελαιῶ σοφιστής, Isocr.
 Gregatim, ἀγελῶν, Hom.
 Gremium, ὁ κόλπος, ἢ, Lucian.
 Gressus, ἢ, τὸ βῆσιμον, αἶος, Lucian.
 Grex, τὸ ποίμνιον, Dem. majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, id. puerorum, ἀγέλη μικραίων, Athen.
 Griphus, ὁ γριφός, Poll.
 Grossus, ὁ ὀλίθος, Theophr.
 Grunulus, τὸ θροαβῶν, ἢ, Diosc.
 Grumus, ὁ θροαβῶν, ἢ, Diosc. ὁ χόνδρος, ἢ.
 Grunio, γρυλλίζω, γρυλῶ porci grunientes, χοῖροι γρυλλίζοντες, Aristoph.
 Grunitus, ὁ γρυλλισμός, ὁ γρυλλισμός, Athen.
 Gryphus, ὁ γριφός, γριφός, Herodot.
 Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ἢ, ὁ οἶαξ, αἶος.
 Gubernatio, ἡ κυβερνήσις, Plut. ἡ διαίτησις.
 Gubernator, ὁ κυβερνήτης, Plut. ὁ διοικητής.
 Gubernio, κυβερνάω, navem, κύβη, Dem. cursum equorum, δρέμον τῶν ἵππων, Herodian. optime temp. διακίω ἀρίστη τὰ κοινά, Isocr.
 Gula, ὁ οἰσφάγος, ἢ, Aristot. ὁ λαίμος, gula deditus. Vide Gulo.
 Gulo, ὁ λιχῆρος, Plut.
 Gulositas, ἡ λιχνησία, Plut. ἡ γαστριμαργία.
 Gulosus, ὁ ἢ ἡ γαστριμαργός, Aristot.
 Gurgēs, ἡ δίνη, ἢ, Plut.
 Gurgustum, τὸ οἰκίδιον, ἢ, Dem.
 Gustabilis, ἢ, γυστέος, ἢ, ὄν.
 Gustatio, ἡ γύσις, εὐός, Aristot.
 Gustatus, ἢ, Vide Gustus.
 Gusto, γεύομαι, aliquid, τινός, Dem. τῆ, N. T. Gustus, ἡ γεύσις, εὐός, Aristot. gustum præbeo, γεύω, aliquid, τινός, Plut. τῆ, Soph.
 Gutta, τὸ σάγμα, αἶος, ὁ σαγῶν, ὄνος, Athen. ὁ σαλαγμός, ἢ βανίς.
 Guttatum, κατὰ σαγῶνας.
 Guttur, ὁ λάρυγγ, γος, Gal. ὁ φάρυγγ, Hipp. ὁ βρόγχος.
 Gutturium, ὁ χέρονις, Athen. τὸ χερυθῆον, id.
 Guttus, ὁ σπέρμος, ἢ, Athen.
 Gymnasiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ἢ, ὁ γυμνασιάρχος, ἢ, Poll.
 Gymnasium, τὸ γυμνάσιον, ἢ, Lucian.
 Gymnicus, γυμνικός, ἢ, ὄν, agon, ἀγῶν, Thuc.

Gynæceum, τὸ γυναικῶν, ὁ γυναικῶν, ἄνος, Xen. γυναικωνίτις, ἴδος, Plut.
 Gynæconitis. Vide antecessens Gynæceum.
 Gypseus, ὁ ἢ, τὸ ἐκ γύψου simulacrum gypsecum, ἔγαλαμα ἐκ τῆ γύψου, Paus.
 Gypso, γυψῶν.
 Gypsum seu Gypsus, ἡ γύψος, Diosc.
 Gyro, γυρῶν, δις, ἢ.
 Gyrum, ὁ γύρος, ἢ, gyrum circa aliquem aliqua re describo, γύρον περὶ τινὶ περιγράφω, Plut.

H.

H A, ha, ἡ, ἄ, Aristoph.
 Habena, ἡ ἡνία, ἢ, Xen.
 Habeo, ἔχω, aliquid, τι, Plut. aliquem in numero hostium, τίθημι τινα εἰς τὸς ἐχθροὺς, Dem. aliquid pro virtute, τίθημι τι ἐν ἀρετῇ, Plut. pro turpi, ἐν ἀισχυρῇ, Plut. me bene, ἔχω καλῶς, Dem. pessime, φουλόστατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τινος δημογραφῶν contra aliquem, κατὰ τινος, id. de aliqua re, ἔπω λόγον περὶ τι, Isocr. βρητορεύω λόγον περὶ τινος, id. nomen a justitia, πῶς δικῆς ἐπανομιῆς εἶμι, Dem. multos adversarios, ἔχω πολλὰς ἐναντιωμαίνους, Isocr. rationem seu argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum municipum, ποῖομαι κατὰλογον τῶν δημοτῶν, id. honorem eloquentiæ, τιμῶς τῆς λόγου, Isocr. ratum alicujus testamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινός, Dem. jus faciendi testamentum, κύριος εἶμι διαθεσθαι rationem seu curam alicujus, ποῖομαι ἐπιμέλειαν περὶ τινος, Isocr. τινός, id.
 Habilis, ἢ, ὁ ἢ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. ὁ ἢ ἡ εὐνομήσις.
 Habilitas, ἡ ἐφομοσύνη, Plut. ἡ εὐνομήσις.
 Habitable, ὁ ἢ ἡ οἰκίσσιμος.
 Habitationem, τὸ οἰκημα, Xen.
 Habitationis, ἡ οἰκησις, εὐός, Dem.
 Habitor, ὁ οἰκῆσις, ἢ, Dem. οἰκητῆς, ἢ, urbis, ἢ ἐν τῇ πόλει, id.
 Habito, οἰκῶ, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῷ ἄσπυ, Dem. inter aliquos, ἐν τισι, Plut. in domo, ἐν οἰκίᾳ, Æschin. in regione, κατοικῶ ἐν τῇ χώρᾳ, Isocr. terram aliquam, γῆν τινα, Plut. in terra, ἐπὶ τῇ γῆ, N. T. in insula, νήσῳ, Isocr.
 Habitus, ἡ ἔξις, εὐός, Gal.
 Habitus, ἢ, ἡ ἔξις, εὐός, Aristot.
 Hac, τῆς, Dem. hac illæ cursito, περιερχομαι τῆς κἀκεῖναι, id.
 Hactenus, κατὰ ταῦτα μὲν ταῦτα, Plut. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τῆς, Thuc.
 Hædieulus, τὸ ἐρίφιον, ἢ, Athen.
 Hædile, ἡ ἐριφοσασία, ἢ.
 Hædinus, ἢ, um, ἐρίφιος, εἴα, εἰον.
 Hædus, ὁ ἐρίφος, ἢ, Aristot.
 Hæreditarius, κληρονομικός, αἴα, αἰον, Pandect.
 Hæreditas, ἡ κληρονομία, Dem. ὁ κληρῶς hæreditatem relinquere, καταλείπειν κληρῶν, id. adire, αἰρεῖν κληρῶν tenere, ἔχειν κληρῶν dividere in duas partes, διακίω μερίδας δύο τῶ κληρῶν dividere eum fratre, νέμεσθαι seu μερίζεσθαι τὴν ἴσταν πρὸς ἀδελφόν sortiri, κληρῶν τὸν κληρῶν, id. Confer Hæres.
 Hæreo, συνάπτομαι, in aliqua re, πρὸς τι, Aristot. dubito, ἀμφισβητῶ περὶ τινος, Isocr.
 Hæres, ὁ κληρονόμος, ἢ, Dem. sum, κληρονομῶ alicujus, κληρονόμος εἶμι τινος, id. hæredem instituo seu scribo alicujus, καθίστημι τινα κληρονόμον, Isocr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id. fieri bonorum alicujus, γίνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, Dem.
 Hæresis, ἡ αἵρεσις, εὐός, Galen.
 Hæreticus, αἵρετικός, ἢ, ὄν.
 Hæstantia, ἡ ἰσχυροφονία, ἢ, Aristot.
 Hæstitatio,

Hæsitatio, ἡ ἀπορία, ας, Isocr.
 Hæsito, ἀπορία, Xen. Confer Dubito.
 Halec, vel Halex, ἡ μαινίς, ἴδος, Lucian.
 Halitus, ἡ ἐπιπνοή, ἴδος, Aristot. ὁ ἀτμός, ἔ, Plut.
 Halo, ἐπιπνέω, Aristot. ἀτμιάω, Hippocr.
 Hamatus, ἀγκυρωτός, ἡ, ὄν.
 Hamo, ἀγκυρώω.
 Hamulus, τὸ ἀγκυρίσιον, ε.
 Hamus, τὸ ἀγκυρίσιον, ας, Lucian. hamo capio, ἀγκυριεύω, Cl. Alex.
 Hara, ὁ σφραῖς, ἔ, Hom.
 Hariola, ἡ μαντίς, εως, Athen.
 Hariolatio, ἡ μαντιία, ας, Lucian.
 Hariolor, μαντιόμαι, Plut. χρησμομῶδ.
 Hariolus, ὁ μαντίς, εως, Plut.
 Harmonia, ἡ ἀρμονία, ας, Aristot.
 Harmonicus, ἀρμονικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Harpago, ἡ ἀρπαγή, Hesyach. ὁ ἀρπαξ, ατος, Poll.
 Harpax, ὁ ἀρπαξ, ατος, Poll.
 Haruspe, ὁ ἱεροσκοπός, ε.
 Haruspicina, ἡ ἱεροσκοπιή, ἴδ.
 Haruspicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.
 Haruspico, ἱεροσκοπία.
 Hasta, τὸ δόρυ, ατος, Aristot. ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος· sub hasta aliquid vendo, λαφύρωσθαι τι, Diod. Sic. ἀποκηρῆσθαι τι, Plut.
 Hastatus, ὁ ἐξ ἡ ἀίχμηφόρος, ὁ ἐξ ἡ δορυφόρος, Xen. ὁ ἐξ ἡ λογχοφόρος.
 Hastile, τὸ ἀκοντίον ἔζλον.
 Haud, ἡ ἄντλησι, εως, aquæ, ὕδατος, Æl.
 Haustum, τὸ ἀντλητήριον, τὸ ἀντλημα, N. T. ὁ ἀρπής, ἴδος, Themist.
 Hebdomas, ἡ ἑβδομάς, ατος, Galen.
 Hebeo, ἀμβλύνωμαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλύνωμαι πρὸς τὸ φῶς, Luc.
 Hebes, ἀμβλύνω, εἶα, ἡ, pugio, ξιφίδιον, Plut. visus, ἀμβλύνω δαῖν hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλύνω ποιεῖν τινα πρὸς τι, Plut.
 Hebesco, ἀμβλύνωμαι, Thuc. oculi hebescent, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοί, Theophr.
 Hebetatio, ἡ ἀμβλύνωσις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.
 Hebetus, ἀμβλύνω, αliquid, τι, Plut. ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἰς τι, id.
 Hebetudo, ἡ ἀμβλύνωσις, ἴδος, oculorum, ὁ ἀμβλύνωσις, ἔ, Hipp.
 Hecticus, ἐκτικός, ἡ, ὄν, febris, ἐκτικός πυρετός· qui febris hectica laborat, ὁ ἐκτικός, ἔ, Gal.
 Hedera, ὁ κισσός seu κιστὸς, ἔ, Theophr.
 Hederaceus, κισσίνος, ἴνη, ἴνον, corona, κισσίνος ἐπιφανός, Athen. populum, τὸ κισσοειδές, ας, id.
 Hei, ὦ, mihi! ὦ ἔγωγε! Sophocl. ὦ ἔγωγε! Epigr. ὦ μοι! Synes. hei mihi misero! ὦ μοι πάλας! Aristoph. hei miser! αἰβοῦ πάλας! id.
 Helleborus, ὁ ἐλαλίβορος, ας, Diosc.
 Helleuatio, ἡ ἀσπασία, ας, Aristot. ἡ λιχνία.
 Helluo, ὁ αὐτολήκνυθος, ας, Dem. ὁ ἀσπασίς, ας, Aristot. ὁ λαφύκτης.
 Helluor, ἀσπαστεύωμαι, Athen. λαφύσσω.
 Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός.
 Hemina, ἡ κοτύλη.
 Hemisphærium, τὸ ἡμισφαίριον.
 Hepar, τὸ ἥπαρ, ατος, Gal.
 Hepaticus, α, um, ἥπατικός, ἡ, ὄν, Gal.
 Hera, ἡ δεσπονα, ἴδ, Plut. ἡ δεσποτία, ἡ κυρία.
 Herba, ἡ πύα, ας, Theophr. ἡ βοτάνη.
 Herbaceus, ὁ ἐξ ἡ βοτανώδης, εως.
 Herbarius, βοτανικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Herbesco, βοτανόμαι, παύζω, Naz.
 Herbeus, ea, eum, ὁ ἐξ ἡ παυδής, εως, Plut.
 Herbosus, ὁ ἐξ ἡ βοτανώδης, εως.
 Herbula, τὸ ποάριον, ας, τὸ βοτάνιον, ας.
 Hæri, χρεῖς, Xen. ἐχρεῖς, Isocr.
 Herilis, ε, δεσποτικός, ἡ, ὄν, jus, δίκαιον δεσποτικόν, Aristot.
 Heriliter, δεσποτικῶς, Dem. κυρίως, id.

Hernia, ἡ κήλη, Gal. aquosa, ἡ ὕδροκήλη, Poll.
 Herniosus, ὁ κηλίτης, ας, Synes.
 Heroicus, ἡρωικός, ἡ, ὄν, Plut. ἡρώος, ας, ὄν, Arist.
 Heroina, ἡ ἡρώς, ἴδος, Athen.
 Heros, ὁ ἥρωας, αως, Lucian.
 Herous, α, um, ἡρωικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Herus, ὁ δεσποτικός, ας, Dem. ὁ κύριος.
 Hesternus, χρεῖσινός, ἡ, ὄν, ἔ, ἡ, τὸ χρεῖς· com-potatio, ὁ χρεῖς πύτος, Plat.
 Heu, ἴδ, Dem. φεῦ. Confer Hei.
 Heus, ὦ τὰν, sed heus tu, si, ἀλλ' ὦ τὰν, εἰ, Dem. ὦ ἔταν, Lucian.
 Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, Plat.
 Hic, hæc, hoc, ἔτος, αὐτή, τῦτο, Dem. hic ipse, αὐτός ἑσσι, Dem.
 Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
 Hicce, hæcce, hocce, ἑσσι, αὐτῇ, τστί gen. τστί, τστησί dat. τσταί, ἔc. Dem.
 Hiccine, idem quod antecessens Hicce.
 Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.
 Hilaresco, ἱλαρόμαι, φαιδρύνωμαι, Philo.
 Hilaria, τὰ ἱλάρια, ας.
 Hilaris, e, ἱλαρός, εἶα, ἴον, φαιδρός, εἶα, ἴον, vita, βίος, Luc.
 Hilaritas, τὸ ἱλαρόν, Suid. ἡ ἱλαρότης, N. T.
 Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβίω, Syn.
 Hilario, ἱλαρόμαι, ἱλαρόμαι, LXX. aliquid, εὐφραίνω τινα, Dem.
 Hilarus, idem quod Hilaris.
 Hinc, ἐνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, Dem. repel-lere, ἐνθεν ἀπελαύνειν, id. hinc et illinc, ἐνθεν ἐκ ἐνθεν, Plat. hinc cerne licet, ἐκ-εἶθεν ῥάδιον διαγνώσειν, Isocr. hinc colligere, ἐκ τῶν καταμαθῶν, id.
 Hinnio, χρεμνίζω, Xen.
 Hinnitus, ἔ, ὁ χρεμνισμός, ἔ, Ammon.
 Hinnulus, ὁ νεβρός, ἔ, Plut.
 Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ας, LXX.
 Hio, χαίνα, Lucian. ἀναχαίνα, id.
 Hircinus, τράχμιος, εἶα, εἶον hircina pellis, ἡ τραγίη, ἴδ, Plut.
 Hircosus, ὁ ἐξ ἡ τραγομάσχαλος, Aristoph.
 Hircus, ὁ τράχος, Aristot. hircum oleo, τραγίω, Hipp. hircorum fætor, ὁ γράσος.
 Hircus, ὁ κύνθος, ας, Aristot.
 Hirsutia, ἡ δασύτης.
 Hirsutus, ὁ ἐξ ἡ τραχώδης, εως.
 Hirutus, ὁ ἐξ ἡ λείσιος, ας, Philostr.
 Hirudo, ἡ βδέλλα, ἴδ, Theophr.
 Hirundineus, ὁ ἐξ ἡ χελιδόνιος, ας, Poll. χελιδόνιος, ας, Athen.
 Hirundo, ἡ χελιδὼν, ὄνος, Aristot. hirundinem imitor, χελιδονίζω, Schol. Aristoph. hirundinis pullus, ὁ χελιδόνιος, εως, Eust.
 Hiscio, χαίνα, Lucian.
 Hispidus, ὁ ἐξ ἡ λείσιος, ας, Philostr.
 Historia, ἡ ἱστορία, ας, Isocr.
 Historialis, ε, ἱστορικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Historicus, ἱστορικός, ἡ, ὄν, Plut. historiarum scriptor, ὁ ἱστορικός, ἔ, id. ὁ ἱστοριογράφος, ας, Diod. Sic.
 Histrion, ὁ κίρκος, ὁ ὀπακορῆς, ἔ, Plut.
 Histrionalis, ὀπακορῆς, ἡ, ὄν, Dem. Phal.
 Histrionice, ὀπακορῆτικῶς, Athen.
 Hiulco, διασχίζω.
 Hiulus, ὁ ἐξ ἡ χασμώδης, εως.
 Hodic, σήμερον, seu Altice σήμερον, Dem. αὐ-θήμερον, id. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Lycoph.
 Hodiernus, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, seu Altice σήμερον, usque in hodiernum diem, μέχρι seu ἄχρι τῆς σήμερον seu σήμερον ἡμέρας, Dem. Isocr. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, Dem.
 Hædus. Vide Hædus.
 Hædus, ὁλοσηρικός, ἡ, ὄν.
 Homicida, ὁ φονεὺς, εως, Dem. ὁ ἀνδροφόνος, ας, id.
 Homicidium, ὁ φόνος, Dem. ἡ μαιφονία, Plat. committo, ἀποκτείνω τινα, Dem. ἀνθρωποκτονέω, Naz.
 Homo, ὁ vel ἡ ἀνθρώπος, ας, Dem. probus, σπυδαίος, id. bonus et humanus, χρηστός ἐκ φιλοφρόνης, id. levis seu obscurus, τυχαῖος, Isocr. malus, φαῦλος, Dem. perditus, φθόρος, id. exterus, ὁ ἔξωθεν, Isocr. hominum multitudo, πῆλος σμαρτῶν, Dem.
 Homuncio, τὸ ἀνθρωπίον, Dem. ὁ ἀνθρωπίσκος.
 Honestamentum, τὸ κόσμημα, Plat.

Honestas, τὸ καλόν, ἔ, Dem. ἡ καλοπράγεια, Xen. Confer Virtus, item Honestus.
 Honestæ, καλῶς, et decenter agere, ἐκ προσηκόντως πράττειν, Dem.
 Honestus, τιμῶν, aliquid, τινὰ, Dem. ἐπι-κοσμέω τινα, Aristot. σεμνίω τινα, Dem.
 Honestum, τὸ καλόν, ἔ, Dem.
 Honestus, honorabilis, ὁ ἐξ ἡ ἔντιμος, Xen. bonus, καλός, ἡ, ὄν, Dem. honestum et bonum esse, καλὸν ἐ ἀγαθὸν εἶναι, id. et decorum esse alicui, καλὸν ἐ πρεπτόν εἶναι τινι, et justum esse, καλὸν ἐ δίκαιον εἶναι, id.
 Honor, ἡ τιμὴ, ἴδ, Dem. ἡ ἐπιτιμία· et gloria, τιμὴ ἐ δόξα et admiratio, τιμὴ ἐ ζῆλος· ζῆλος ἐ φιλοτιμία, id. studium honoris et gloriae, φιλοτιμία ἐ δόξα magnus, τιμὴ μεγαλή, id. amplissimus, σπλάση, id. immortalis, ἀνθάλαπτος, Isocr. meritis, προσή-μεσσα, Dem. eximius, ἐξαιρετικός, Isocr. sum- mus, ὑπερβολὴ τιμῆ, Dem. honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμῶ, Isocr. amo, τιμὴν ἀνασώω· quero, τιμὴν ζητῶ· deprecor, πρὸς φιλοτι- μίαν adfero alicui, φέρω τινι τιμὴν κομίζω- μαι τιμὴν, id. decerne, dare alicui, δίδω- ναι τιμὴν τινι, Dem. conferre alicui, συμβάλλ- λειν τιμὴν τινι, Isocr. consequi, ἐφίσησιν τιμὴν, Dem. τυγχάνειν τιμῆς, id. κτήσασθαι τιμὴν, id. λαμβάνειν τιμὴν, Isocr. habere, ἔχειν τιμὴν, id. tollere bene meritorum, ἀνει- ρεῖν τιμὴν τῶν ἐνεργετῶν, Dem. datum eripere alicui, ἀφελθεῖν τιμὴν δοθεῖσάν τινι amitte- re, ἀποστρέφασθαι φιλοτιμίαν, id. recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, Isocr. honore contentum esse, εἶσθαι τιμὴν, id. frui ab aliquo, ἀπο- λαύειν τιμῆς παρά τινος, Dem. antecellere alicui, πρόχρειν τιμῆ τινος, Isocr. honoris et decori causam esse, τιμῆς ἐ καλῆ αἰτίας εἶναι, Dem. summos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμῶν τινα, id. publicos habere alicui, δημοσία τιμῶν τινα, id.
 Honorabilis, ε, τίμιος, εἶα, ἴον, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἔντιμος, id. ὁ ἐξ ἡ ἀξιότιμος.
 Honorarium, τὸ γράμα, ατος, Dem. bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ας, id. dare, δίδωαι ἀριστεῖον τινι, id. consequi ab aliquo, ἀξιωμαί τῷ ἀριστεῖο ἀπὸ τινος, id. λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, Isocr. τυγχάνειν τῷ ἀριστεῖο, id.
 Honorarius, τιμητικός, ἡ, ὄν.
 Honorate, ἐντίμως, Plat.
 Honoratus, τιμώμενος, ἐνη, ἔνον, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἔντιμος, ας, id. ὁ ἐξ ἡ ἐνδόξος.
 Honorifice, ἐνδόξως, Dem. ἐντίμως, Plat.
 Honorificus, τίμιος, εἶα, ἴον honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἔντιμος, ας honorifica et magna et splendida res, ἐντιμον ἐ μέγα ἐ λαμπρὸν πρῶγμα, id.
 Honorio, τιμῶν, aliquid, τινὰ, Demosth. maxime, μάλα, id. εἰς ὑπερβολὴν, id. ὑπερ- βολῶντως ut meretur, κατ' ἀξίαν, Isocr. perinde ut alium, ἔξισο τῷ ἄλλῳ, Dem. publice, δημοσίᾳ, id. aliquid in aliqua re, τινὰ κατὰ τι, Ælian. et religiose colo animalia quædam, σέβωμαι ἐ τιμῶν ζῴα τινα, Isocr. Confer Honor, item Colo.
 Hora, ἡ ὥρα, ας, Dem. quota hora est? ποῖον εἶμι τὸ σκεχεῖον; Lucian. hac ipsa hora, ἐν- τῶσθε τῆς ὥρας, Plut. elapsa, ὥρα παρελ- θῆσα.
 Hordeaceus, κείρινος, ἴνη, ἴνον, vinum, οἶνος, Athen. panis, ἄστος, Plut.
 Hordeum, ἡ κριθή, ἴδ, Theophr. hordei ferax, ὁ ἐξ ἡ κριθοφόρος, ας, Strabo.
 Horizon, ὁ ὄριζων, ὄντος.
 Hornus, ἔτειος, εἶα, ἴον, Cl. Alex.
 Horologium, τὸ ἀροσκοπιόν, ας, Strabo.
 Horrendus, φοβερός, ας, ὄν, Isocr. scelus, δεινὸν ἐ σχετῆλιον ἀσέβημα, Dem.
 Horreo, φρίττω, aliquid, ὕπὲρ τινος, Dem. sus horrentes setis, ὕεσ ἀναφρίσσοντες, Ari- stot.
 Horroculum, τὸ σιτοβόλιον, ας.
 Horresco. Vide Horreo.
 Horrum, ὁ σιτοβόλος, ἄνεσ, Poll. ἡ ἀποθήκη, ας, N. T. τὸ σιτοφυλάκειον.
 Horribilis,

Horribilis, e, φοβερός, ἄ, ὄν, Plat. ὁ ἔξ ἡ φρι-
κώδης.
Horride, τραχέως, Isocr.
Horridus, τραχὺς, εἰα, ὄν, Isocr.
Horror, ἡ φρίκη, ης, Plut. febrilis, ἡ φρίκη, ας,
Dioscor.
Horsum, δῆρο, Dem.
Hortamentum, τὸ παραγγεῖλμα.
Hortatio, ἡ προτροπή, ἡς, Aristot. ἡ καθήκεια.
Hortator, ὁ καθήκων, ὄντος, Isocr. ὁ παρακινῶν,
ὄντος, id.
Hortensis, e, κηπαῖος, αἴα, αἰῶν, simillax, σμί-
λαξ, Diosc.
Hortor, παρακαλῶ, aliquem ad aliquid, τινὰ
ἐπί τι, Isocr. πρὸς τι, id. προτρέπω τινὰ εἰς
τι, Dem. ἐπί τι, id. παρακινῶ τινὰ τι, Xen.
προξύνω τινὰ τι, Isocr. παραρμάω τινὰ εἰς τι,
Xen.
Hortulanus, ὁ κηπαρὸς, ὅ, Diod. Sic.
Hortulus, τὸ κηπίον, ὅ, Thuc. τὸ κηπίδιον.
Hortus, ὁ κήπος, ὅ, Dem.
Hospes, alios hospitio excipiens, ὁ πρέξων, ὅ,
Thuc. ὁ ξενόδοχος, ὅ, Philo. ὁ πανδοχεύς,
εἰς, Plut. qui hospitio excipitur, ὁ ξένος, ὅ,
Dem. alijcus et familiaris, ξένος ὅν τινι
ἐπιπέδιος, Isocr.
Hospita, ἡ ξενόδοχος, ἡ πανδοκίστρια, Aristoph.
Hospitals, ξένος, εἰα, ἰον, Xen. ὁ ἔξ ἡ φιλοξένος,
ξενικός, ἡ, ὄν, amicitia, φιλία, Aristot. mun-
tus, τὸ ξένον, Dem.
Hospitalitas, ἡ ξενία, ας, Dem. ὁ ξενισμὸς, ὅ,
Plut. ἡ φιλοξενία.
Hospitaliter, φιλοξένως, Isocr.
Hospitium, τὸ ξενόδοχεῖον, τὸ πανδοχεῖον, Plut.
ὁ ξένος, et amicitia, ἡ ξενία ἔξ φιλία, Dem.
renovo vetus hospitium, ἀνανεοῦμαι ἔξ καινὴν
ποιῶμαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, Isocr. decerno
alicui jus hospitii, ψηφίζομαι τινι προσξέναν,
Dem. excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ,
id. hospitio conjungor, ξενίζομαι, Xen.
Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι,
N. T. ὑπό τινα, Xen.
Hostia, ἡ θυσία, ας, Plut. Lucian. τὸ θῦμα, ατος,
Isocr. hostiam immolo, θυσίαν θῦμα, Plat.
ἐρῶδута ποίω, Aristot.
Hosticus, πολέμιος, εἰα, ἰον, terra, ἡ πολεμία
χώρα, Xen.
Hostilis, πολεμῖος, εἰα, ἰον, Xen. ἐχθρὸς, ἄ, ὄν
ὁ ἔξ ἡ δυσμενής· hostili animo sum erga ali-
quem, πολεμικῶς ἔχω πρὸς τινα, id.
Hostilitas, ἡ δυσμενεία, ας, Herodian.
Hostiliter, πολεμικῶς, Isocr. Πολιμῖος, Thuc.
Hostimentum, ἡ ἀμασθί, ἡς, Lucian.
Hostio, ἀμείβομαι, Dem.
Hostis, ὁ ἐχθρὸς, ὅ, Dem. ὁ πολέμιος· et inimi-
cus, πολεμῖος ἔξ ἐχθρὸς, id. potens, ἐχ-
θρὸς ἰσχυρὸς, id. acris, χαλεπὸς, Isocr. irre-
conciliabilis, ἀδιλλάκτος, Dem. apertus,
πεδῆλος, id. communis, κοινός, id. hostem
aliquem facere, ποιῶν τινα ἀνταγωνιστήν, Isocr.
judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, id. fieri alicu-
i, γίνεσθαι τινι πολεμισάντα, Dem. esse
alicuius, εἶναι πολεμίον seu ἐχθρὸν τινος, ex-
periri aliquem, χεῖσθαι τινι πολεμίῳ seu ἐχ-
θρῷ· facere cum hostibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν
ἐχθρῶν, id.
Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, Dem. adsis-
te, δεῦρο ἀναστῆς μοι, id. restituere, δεῦρο κατὰ-
γειν, id. mittere, ἐνθάδε πέμπειν, Isocr.
hucusque, ἄχρι τῶ δεῦρο, N. T. huc et
illuc circumvagari, δεῦρο κάκεισε διαφίρεσθαι,
Dem.
Hujusmodi, τοιούτος, τοιαύτη, τοῖσδε, Dem.
τοιούτός τις, Plat.
Humane, ἀνθρωποπαλῶς, Hermog.
Humanitas, humana natura, ἡ ἀνθρωπότης·
comitatus, ἡ φιλάνθρωπία, Dem. et clementia
alicujus, ἔξ πραότητος τινός, et animi facilitas
ἔξ πρῶτος ἐκείκεια, et indulgentia, ἔξ ἄνεσι-
humanitatem experiri apud aliquos, τυγ-
χάνειν τῆς φιλάνθρωπίας παρά τινων frui
humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλάν-
θρωπίας τινῶν, id. habere humanitatem invicem
a natura, ἔχειν φιλάνθρωπίαν ἐκ φύσεως
πρὸς ἀλλήλους, Isocr.
Humaniter, ἀνθρωπῶν, Dem. disputare hu-

manus de fortuna, διαλίγεσθαι ἀνθρωπῶν-
τερον πρὸς τῆς τύχης· humaniter se gerere
erga aliquos, φιλάνθρωπῶς ἔχειν πρὸς τινάς,
id.
Humanus, ἀνθρώπιος, εἰα, εἰον, genus, ἀνθρώ-
πιον γένος, Lucian. ἀνθρώπινος, ἰνη, ἰνον,
genus, ἀνθρώπινον γένος, Plat. comis, ὁ ἔξ ἡ
φιλάνθρωπος, Dem. et clemens, ἔξ πρῶτος·
mansuetis et humanis moribus præditus,
ἡμερος ἔξ φιλάνθρωπος τὰς πρῶτους· humanum
se præbere erga aliquem, φιλάνθρωπῶς ἔχειν
πρὸς τινα, id.
Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ὅ, ἡ ταφή, ἡς, Thuc.
Humecto, ὑγραίνω, Gal. νοτίζω, Diosc. ἐκμάζω.
Humectus, ὑγρὸς, ἄ, ὄν, Xen.
Humco, νοτιάω, Aristot.
Humerus, ὁ ἄμμος, ὅ, Isocr.
Humesco, ὑγραίνωμαι, Plat.
Humi, χαμαί, sedeo, χαμαὶ κἄβημαι, Xen.
Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, Galen. ἡ ὑγρότης,
ητος, Plat.
Humidus, ὑγρὸς, ἄ, ὄν, Xenophl. νότιος, Hom.
Humiliatio, ἡ ταπεινότης, εως.
Humilio, ταπεινῶμαι, N. T.
Humilis, e, ὁ ἔξ ἡ πρῶτος, ὅ, Aristot. τα-
πεινός, ἡ, ὄν, Lucian. animo, ὁ ἔξ ἡ ταπεινό-
φρων, ὄντος, Plut.
Humilitas, ἡ ταπεινότης, Isocr. ἡ ταπεινοφρο-
σύνη.
Humiliter, ταπεινῶς, Isocr.
Humo, θάπτο, mortuos, νεκρὸς seu ἀποθανόν-
τας, Dem. aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, Basil.
Humor, ἡ ὑγρότης, Plat. ἡ νοτίς, Athen.
Humus, ἡ γῆ, γῆς, Dem. Confer Terra.
Hyacinthinus, διακύνινος, ἰνη, ἰνον.
Hyacinthus, ἡ vel ὁ ἰακύνθω, ὅ, Diosc.
Hyades, αἱ ὕαδες, ὄν, Poll.
Hyberna, -orum, τὸ χειμαδίον, ὅ, in hybernis
habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χεῖσθαι τῇ
δυνάμει, Dem. ex hybernis educo, ἐκ τῶν
χειμαδίων ἐξάγω.
Hyberno, παραχειμαζῶ, Dem. χειμαζῶ.
Hybernus, χειμερινός, ἡ, ὄν, morbi, χειμερινῶν
νόσοι, Hipp.
Hydra, ἡ ὕδρα, ας.
Hydria, ἡ ὕδρια, ας, N. T.
Hydropicus, a, um, ὕδρωπικός, ἡ, ὄν.
Hydrops, morbus, ὁ ὕδρωψ, ὄσπος, Gal. hy-
drope laborans, ὕδρωπικός, ἡ, ὄν, hydrope
laboranti similis, ὁ ὕδρωψ· hydrope laboro,
ὕδρωπιῶμαι, Diosc. hydrope corripior, ἐξὕδρω-
πιῶμαι, Aristot.
Hydrus, ὁ ὕδρος, ὅ, N. T.
Hymalis, e, χειμῖνος, εἰα, ἰον, Thuc.
Hymatio, ἡ χειμασία, ας, Polyb. ἡ παραχει-
μασία.
Hymo, χειμαζῶ, Dem. χειμῖνίζω.
Hymus, ὁ χειμῶν, Xen. τὸ χεῖμα.
Hymnus, ὁ ὕμνος, N. T.
Hypocaustum, τὸ ὑπόκαυστον, Vitruv.
Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ὄν.
Hypocrisis, ἡ ὑπόκρισις, εως, N. T.
Hypocrita, ὁ ὑποκριτής, ὅ, N. T.
Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, Isocr.
Hypotheca, ἡ ὑπόθεσις, ης, Dem.
Hypothesis, ἡ ὑπόθεσις, εως, Aristot.
Hypotheticus, ὑποθετικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.
Hystrix, ὁ ὕσφι seu ὕσφρις, χως, Aristot.

Jactatio, ὁ ῥιπασμὸς, ὅ, Plut. ὁ σάλος.
Jactator, ὁ ῥιπαζῶν, Aristot. arrogans, ὁ ἀλα-
ζονικός, ὅ, Xen. ὁ ἀλαζῶν, id. ὁ ἀλαζονεύμε-
νος, Isocr.
Jactito, ῥιπαζῶ, aliquid, τι, Aristot. gloriari,
μεγαλαυχῶμαι, aliquid, ἐπί τινι, Isocr. ἀγαλ-
λομαι τινι, Thuc. ἐπί τινι, Xen. generis no-
bilitatem, ἀρχίω εὐγενέειαν, Aristid. artes,
ἀλαζονεύομαι πρὸς τῶν τεχνῶν, Isocr. divitias,
καταλαζονεύομαι πρὸς τῶν πλούτων, id.
Jacto, ῥιπαῶ, Xen. Confer Jactilo.
Jactura, ἡ ἐκβολή, ἡς, Dem. temporis, χεῖρον
παρανόημα, Ælian. Confer Damnum.
Jactus, ὄς, ἡ βολή, ἡς, jaculi, ἀκοντίου· retis, ὁ
βόλος τῶ δικτύου, Aristoph.
Jactandi peritia, ἡ εὐτοχία, ἡ εὐμονία, ἡ εὐ-
τοξία.
Jaculandi peritus, ὁ ἔξ ἡ εὐτοχός.
Jaculatio, ἡ ἀκοντισία, εως, Suid.
Jaculator, ὁ ἀκοντιστής, ὅ, Xenoph. ὁ τοξότης.
Jaculatorius, ἀκοντιστήριος, εἰα, ἰον.
Jaculatrix, ἡ ἀκοντιζύσα, ης.
Jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, Plut. in
aliquem, τινὰ, Xen. εἰς τινα, id.
Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ὅ, Xen.
Jam, ἤδη, pulso, ἀμύνομαι, Dem. ἐν τοῖς παρ-
ῶσι καιροῖς· ἐν τῷ παρόντι, νῦν jam jam,
παρανῆτα, id. ὅσον ἐκ ἤδη, Xen. jam diu,
ἔκ πολλῶ χρόνου, Dem. πολλὸν ἤδη χρόνον, id.
jam pridem, πάλαι, Lucian. jam olim, ἐκ
πολλῶ ἤδη, Dem. jam inde a pueris, εἰς ἐβί-
ων, Aristot.
Janitor, ὁ θυρωρὸς, ὅ, Lucian. ὁ πυλωρὸς.
Janitrix, ἡ θυρωρὸς, ὅ, N. T.
Janua, ἡ θύρα, Xen. januam pulso, θύραν πα-
τάσσω, id. aperio, ἀναπετάσσω τὰς θύρας,
Lucian. claudio, θύρας κλείω, N. T.
Januarius, ὁ ἀνθεστηριον, Dem. ὁ Ἰανουάριος.
Jaspis, ἡ ἰασπίς, ἰδος, Diosc.
Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, Dem. ma-
nere, αὐτῷ καταμένειν, Isocr. auctor fuit ho-
rum, αὐτὸς αἰτίας ἡ τῶν, Dem. ubi,
ἐνταῦθα, ἔ, Isocr. ibid. αὐτῷ, Dem.
Ibis, ἡ ἰβίς, ἰδος, Herodot.
Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποίωμαι συν-
θήκην πρὸς τινα, Dem. σπένδομαι πρὸς τινα,
Thuc.
Icon, ἡ εἰκὼν, ὄνος, Isocr.
Ictericus, ἰκτερικός, ὅ, ὄν, Gal.
Icterus, ὁ ἰκτερός, ὅ, Gal. ictero laboro, ἰκτε-
ριῶμαι, Diosc. ictero laborans, ἰκτερικός, ὅ, ὄν,
Hipp. ὁ ἔξ ἡ ἰκτεριώδης, εως, Diosc. ictero
corripior, ἰκτεροῦμαι, Gal.
Ictus, ὄς, ἡ πληγὴ, ἡς, Isocr.
Icuncula, τὸ εἰκόνη, ὅ, Plut.
Ideo, διὰ τῆσδε, Dem. διὰ ταῦτα, id.
Idea, ἡ ἰδέα, ας, Plat.
Idem, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτὸ, seu ταῦτα, Ari-
stoph. ὅτος, αὐτῆ, τῆσδε, Plut. dico, ταυ-
τολογίαν, quod, ταυτον, ὅτις, Isocr. secunda
fortuna, ταυτον τῇ εὐδαιμονίᾳ, Aristot.
Identidem, θαμνῶς, Xen.
Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, Aristot.
Ideo, διὰ, Dem. διὰ τῆσδε, id. quod, τῆσδε ἕνεκα,
ὅτι, Isocr. ideo, quod condidisti homines,
ἀνθ' ὧν ἐπλάσασα ἀνθρώπους, Plut.
Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, Diosc.
Idiota, ὁ ἰδιώτης, ὅ, Dem.
Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ὅ, N. T. sum, εἰδω-
λολατρεύω, Bas.
Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, N. T.
Idolum, τὸ εἰδωλον, ὅ, N. T.
Idonee, ἐπιτηδείως, Thuc. ἰκανῶς.
Idoneus, ἐπιτηδείος, εἰα, εἰον idoneum tem-
pus, ἐπιτηδείος καιρὸς, Dem. ad aliquid
τινι, Aristot. εἰς τι, Herodian. ad gerendam
republicam, πολιτευσθῆναι, Dem. ad nego-
tium, χρήσιμος ἐπὶ πράγματι, id. ad geren-
das res justas, πραγματικός τῶν δικαίων, Aristot.
ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, Isocr. ad
docendum, ἰκανὸς διδάσκων, id. ad aliquid,
πρὸς τι, Lucian. corpore, τὸ σῶμα, Xen.
civis, πολίτης, Isocr. ad agendum, δυνάμενος
πράττειν, id.
Idus, αἱ ἰδοί, ὦν.
Jecinorosus. Vide Hepaticus, a, um. Jecur,

I. J.

JACEO, κείμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, Isocr. in
terra, κατακείμαι ἐν τῇ γῇ, Plat. κατακλί-
νομαι.
Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βάλω, Xen.
probra, vide Probrum. fundamentum, vid.
Fundamentum.
Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.
Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, Dem. τὸ φουάγμα, Plut.
ἡ μεγαλαυχία.

Jecur. Vide Hepar.
 Jejunē, ἀγευσί, ἀσυσί.
 Jejunitas, ἡ νηστεία, Aristot. ἡ ἀσυσία, id.
 Jejunium, idem quod praeced.
 Jejunio, ἀσυσία, Gal. νηστεία, Plut.
 Jejunus, ὁ ἐξ ἡ ἀσυστος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀγευστος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀσυστος, id.
 Jentaculum, ὁ ἀρεστισμός, ἢ, Plut. τὸ ἀρεστίσιμον, ατος, Aristot.
 Jento, ἀρεστίσιμον, Philo.
 JESUS, ὁ Ἰησοῦς, ἢ, N. T.
 Igitur, ἔν, propter, χερῶν ἔν, Dem. τοῖνον oportet, δεῖ ἔκιν' precabatur, ἔκιν' ἡύχριστο δὴ commemoravi, ὑπόμνησα δὴ, id.
 Ignavus, ἀργαῖος, ἢ, ατος, ἔν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀνεπιστήμων, Thuc. μὴ ἐπιστάμενος, Xen.
 Ignave, ἀργαῖος, se genere, ἔχειν, Plut. timide, ἀνάδωρος, se genere erga hostes, ἔχειν πρὸς πᾶς ἔχθρους, Isocr.
 Ignavia, ἡ ἀργία, Dem. ἡ βραθυμία, et socordia, ἡ ἀργία ἐξ βραθυμίας, et negligentia, βραθυμία ἐξ ἀμελείας τὸ βραθυμίᾳ nimia et intempestiva, βραθυμία πολλὴ ἐξ ἀκαυρίας insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα ἐξ ἀνήκειστος· ignavia se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ βραθυμίᾳ per ignaviam negligere aliquid, διὰ βραθυμίαν προσέσθαι σὶ ignaviam deponere, ἀποθιθεῖν βραθυμίαν et timiditas, ἡ ἀνανδρία ἐξ κακίας, et mollities, ἐξ μαλακίας, et socordia, ἐξ βραθυμίας facere aliquid ob ignaviam et effeminatum animum, ποιεῖν τι δειλίως ἐξ ἀνανδρίας ἔνεκα, id.
 Ignaviter, segniter, ἀργαῖος, Dem. βραθυμῶς, Isocr. timide, ἀνάδωρος, id. κακῶς, Dem.
 Ignavus, piger, ἀργαῖος, ἢ, ὄν, Dem. ἀργαῖος, ἔν, ἢ, ατος, id. ὁ ἐξ ἡ βραθυμῶς, ἢ, Isocr. βραθυμῶν, ἢ, ατος, ἔν, id. timidus, ὁ ἐξ ἡ ἀνανδρος, ἢ, Dem. φαῦλος, ἢ, ὄν, id. μαλακός, ἢ, ὄν, Isocr. sum, βραθυμῶς, Dem. ἀργαῖος, id. μαλακίζομαι, id. κακίζομαι, id. ἀνηθῶς.
 Ignescō, ἐκπυρόομαι, Galen.
 Igneus, πύρινος, ἢ, ὄν, Theophr. ὁ ἐξ ἡ ἔμπυρος, Diosc. ὁ ἐξ ἡ πυροειδής, Plut.
 Igniarium, τὸ πυρεῖον, ἢ, Plut.
 Igniculus, τὸ πυρεῖον, Aristot.
 Ignis, τὸ πῦρ, πύρος, Aristot. sacer, τὸ ἐρυσίπειλος, ατος, Gal. caelestis, ὁ πρηστήρ, ἦρος, Aristot. caelo descendens, πῦρ καταβάσιον, Philo. fatuus, ὁ πολυεικής.
 Ignitus, ὁ ἐξ ἡ πυροειδής, eos, Diosc. ὁ ἐξ ἡ διάπυρος, ἢ, Plut.
 Ignobilis, e, genere, ὁ ἐξ ἡ ἀργαῖος, eos, Dem. ὁ ἐξ ἡ δυσγενής, eos, nomine, ὁ ἐξ ἡ ἀδόξος, ἢ, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀνόμιμος, id. ὁ ἐξ ἡ ἀκλήεις.
 Ignobilitas generis, ἡ δυσγένεια, ατος, Plut. nominis, ἡ ἀδόξια, ατος, Dem. et humilitas, ἐξ ταπεινότητος, id.
 Ignominia, ἡ δόσκεια, Dem. ἡ ἀδόξια, et contemptus, ἀδόξια ἐξ αἰσχύνῃ ignominiam alicui adfero, αἰσχύνῃ φέρω τινί· concido in tenebras et ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει ἐξ δυσκλείας fugio ignominiam, φεύγω ἀδόξια·n abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποστρίβομαι τὴν ἐπὶ ταῖς πεπραγμένους ἀδόξιας ignominia adficio et pessime tracto, ἀτιμάω ἐξ τὰ ἔσχητα πρῶτα τινά· contra omne jus et aequitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάωμαι, id.
 Ignominiose, ἀδόξως, Dem.
 Ignominiosus, ὁ ἐξ ἡ ἄτιμος, ἢ, Dem. et turpis, ἐπιειδής ἐξ αἰσχρός· ignominiosum habetur jam, versari in rep. ἐπινοεῖσθαι ἢ δὴ τὸ πολιτεῖσθαι ignominiosum ducō, ἐν ἀρχῶν τίθημι, id.
 Ignorabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀγνοῖος, ἢ, Lucian.
 Ignorantia, ἡ ἀγνοία, Dem. ἡ ἀγνοσία, id. et inscitia rerum, ἡ ἀπειρία ἐξ ἀγνοίας παραγμάτων, id. et oblivio, ἀγνοία ἐξ λήθη, Isocr. cum ignavia conjuncta, ἀγνοία μειγμένη κακία, Dem. incido in ignorantiam, ἐμπίστω εἰς ἀγνοίαν, Isocr. facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἀγνοίαν, Dem.
 Ignoratio, ἡ ἀγνοσία, Dem.
 Ignoro, ἀγνοῖω, res, τὰ παράγματα, Dem. aliqueni, τινά, id. aliquid, λαμβάνει μὲ τι,

id. nihil aliorum, ἕδωτος τῶν ἄλλων ἀπολείπεται, id.
 Ignoscencia, ἡ συγγνώμη, Dem. Confer Venia.
 Ignoscibilis, e, συγγνωστός, ἢ, ὄν, Plut.
 Ignosco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὲ ἀμαρτίαν, Eurip. fraudem, τῆς ἀπάτης, Philostrat. alicui, συγγινώσκων ἔχω τινί, Isocr. συγγινώσκων δίδωμι τινί, Polyb.
 Ignotus, ἀγνωστός, ἐν, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀγνωστός· alicui, ἀγνώσ τινί, id. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνωσμένων λόγους ποιῆσθαι, Isocr.
 Plex, ἡ πρῖνος, ἢ, Aristot.
 Plia, ὁ κενάκ, ἄνος.
 Plicet, εἶν δὴ.
 Plicetum, ὁ πρῖνός, ἄνος.
 Plicus, a, um, πρῖνος, ἴνη, ἴνος, Aristoph.
 Plabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἰς τι, Thuc.
 Plaboratus, ὁ ἐξ ἡ ἀνεργαστος, ἢ, Lucian. aurum, ἀπεφθότος χρυσός, id.
 Plac, ἐκείσος.
 Placrymum, ἐπιδακρυῶν, mortuo, τῷ τεθνηκότι fortuna mea, καταδακρυῶν τὴν ἑαυτῷ τύχην, Xen.
 Plaesus, ὁ ἐξ ἡ ἀδακρυῶς, eos, Xen. ὁ ἐξ ἡ ἀλώθητος, ὁ ἐξ ἡ ἀπῆμων.
 Plaqueo, παγιδεύω, aliquid, τινά, N. T.
 Plaudatus, ὁ ἐξ ἡ ἀνεργαστίας, ατος, Isocr.
 Plle, ἐκείσος, ἐκείσῃ, ἐκείσων, Dem. ille ipse, ἐκείσος αὐτός, id.
 Pllecebrae, αἱ ἐπαγωγαί, ἄν, Plut. τὰ Φέλιγητρα.
 Pllecebrus, ἐπαγωγός, ἢ, ὄν, Thuc. ὁ ἐξ ἡ Σηλεκτήριος, et attractivus, ἀγωγός ἐξ ἐφοκός, Ἐλιαν.
 Pllectamentum, ἡ ἐπαγωγή, ἦς, Plut.
 Pllegitimus, ὁ ἐξ ἡ ἔκνομος, ἢ, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἔκθεστος, ἢ, id.
 Pllepide, ἀχαρίεντος, ἀχαρίστως, Hermog.
 Pllepidus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀχαρίστως, Herod.
 Pllibate, ἀψάφως seu ἀψάφῃ, Plut.
 Pllibatus, ὁ ἐξ ἡ ἀψάφως, ἢ, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἀβήστος, ἢ, Plut.
 Plliberalis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνελεύθερος, ἢ, et tenax, ἐξ μικρολόγος, Dem. servilis, ὁ ἐξ ἡ δυλοπρεπής, eos, Xen.
 Plliberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ατος, Aristot. ingenium servile, ἡ ἀργένεια, ατος, Cl. Alex.
 Plliberaliter, ἀνελευθερῶς, δυλοπρεπῶς.
 Pllic, ἐκεί, Dem. nulli erant illic, praeterquam Thebani, ἐ γὰρ ἦσαν αὐτοῖσι, πλὴν Θεβαίων, id.
 Pllicio, ἐπάγω, Dem. aliquem, Σηρώ τινά, Isocr.
 Pllicite, ἀβήστος, Hesych.
 Pllicitus, ὁ ἐξ ἡ ἀβήστος, ἢ, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀβήστος, ἢ, ἢ illicita precor, ἀβήστω εὐχόμεαι, Xen. facio, ἀβήστω παύω, id.
 Pllicium, idem quod Ullecebrae.
 Pllico, παραυτίκω, Dem. Confer Statim.
 Pllido, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινί, Plut.
 Plligo, προσδίδω, ἰδέω· legi, εἰς νόμον, Plut.
 Pllomis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀπῆλος, ἢ.
 Plllinc, ἐκείθεν, Dem. ἐντίθεν, id.
 Plllinimentum, τὸ ἐπιχρίσμα, ατος, Diosc.
 Plllinio, ἐπιχρίω, Gal. ἐναλείφω.
 Plllisio, ἡ προσβολή, ἦς, Plut.
 Pllliteratus, ὁ ἐξ ἡ ἀπαιδέστος, ἢ, Aeschin. ὁ ἐξ ἡ ἀργόμματος, ἢ, N. T. ὁ ἐκ τῶν λόγων ἄν, Plut. Confer Indocus.
 Plllitus, ὁ ἐξ ἡ ἐπιχρίστος, ἢ, Gal.
 Plllo, ἐκείσος, sermonis, τῷ λόγῳ, Herodot.
 Plllotus, ὁ ἐξ ἡ ἄλστος, ἢ, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἄσπτος, ἢ, N. T. illotis manibus, ἀνίπτως χερεῖ, Naz. pedibus, ποσὶ, Philo.
 Pllluc, ἐκείσος, ire, παροῦσθαι, Dem. ἐκεί, sequi, aliquid, ἐκεί ἐπιτάσθαι τινά, Chrys. et inde luc, ἐκείσος, ἐξ ἐκείθεν δίδω, Dem.
 Pllluceo, ἐπιλάμπω, Xen. ἐπιφαίνωμαι, alicui, τινί, id.
 Plllucesco, ἐπιφαίνω, N. T. ἐπιφάσκω sabbatum illucescebat, ἐπιφάσκος σάββατον, ibid. ubi illuxit, sc. dies, ὑπολαμπέσης ἡμέρας· illucescente die, διαφωσκύσης ἡμέρας, Herodot.
 Pllludo, ἐμπαιζώ, alicui, τινί, N. T. φευκαίζω

τινά, Dem. ἐκπυρόομαι τινά, Lucian. χηλεύω τινά, Herodian. operibus alicujus, ὑδρίζω εἰς ἔργα τινός, id.
 Pllluminate, πεφωτισμένως.
 Pllluminatio, ἡ ἐπιλάμπω, eos, Philo. ὁ φωτισμός, ἢ, N. T. ἡ φωταγωγή, ατος, Naz. ἡ ἐπιλάμπω, eos, apud Theol.
 Plllumino, φωτίζω, Galen. κατεφωτίζω, Naz. λαμπρύνω aliquid, καταλάμπω τι, Plut. ἐπιλάμπω, apud Theol.
 Plllunis, ὁ ἐξ ἡ ἀσέληνος, nox, νύξ, Ael.
 Plllusio, ludificatio, ὁ ἐμπαιγμός, ἢ, N. T. ὁ μνηκτρισμός, ἢ deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ἢ, Dem. ἡ διάκρησις, eos, id.
 Plllusor, ὁ ἐμπαικτής, N. T.
 Plllustratio, ἡ ἐπιλάμπω, eos.
 Plllustris, e, ὁ ἐξ ἡ ἐπιφανής, eos, bellum, ἐπιφανῆς πόλεμος, Dem. ὄνομαστός, ἢ, ὄν, vir, ἀνήρ, id. ἀνήρ ὄνομαστῶν, Isocr. ἀνήρ λαμπρός, Dem. illustrem fieri per aliquid, ἐπιφανῆ γίνεσθαι διὰ τι, id. ἀπυλαμπρύνεσθαι τινί, Herodot.
 Plllustro, καταλάμπω, aliquid, τι, Plut. φωτίζω τι, Gal. declaro, φανερώ, δηλώ, Isocr.
 Pllluvies, ἡ ἀλλοσία, Naz. τὸ περίφημα, N. T. τὸ ἀπόνημα, Clem. Alex.
 Pllluginarius, φανταστικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Pllluginatio, ἡ φαντασία, ατος, Aristot.
 Pllluginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ἔργον τι, Gal. aliquid animo, διαπιστώ τι, Her.
 Plllago, ἡ εἰκάν, ἄνος, Dem. τὸ ἐγγάλμα, id. τὸ εἶδωλον, id. Confer Simulacrum.
 Plllaguncula, τὸ εἰκόσιον, Plut. τὸ ἀγαλμάτιον, Lucian.
 Plllbecillus, e, ὁ ἐξ ἡ ἀσθενής, eos, corpore, τὸ σῶμα, Plut. opibus, χερμάσαι, id. ὁ ἐξ ἡ ἀβήστος, ἢ, Xen. ὁ ἐξ ἡ ἀδύνατος, ἢ, Dem. sum, ἀσθενῶ, Isocr.
 Plllbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ατος, Dem. ἡ ἀβήστια, ατος, Bas. corporis, κακῆχρία, ατος, Diod. Sic.
 Plllbecilliter, ἀσθενῶς, Dem.
 Plllbellis, ὁ ἐξ ἡ ἀπόλεμος, ἢ, Musa, μῦσα, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀνάδωρος, ἢ, Isocr. ἄμαχος.
 Plllmber, ὁ ὄμβρος· imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, Isocr. τὰ ὕδατα damnatum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὕδατων, Dem. imbre madens, ὁ ἐξ ἡ δίμοιρος, Aristot. ὁ ἐξ ἡ κάστωρος, Theophr.
 Plllmberbis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀργένιος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀπώγων.
 Plllbibō, ἐμπίνω, plus vini quam decet, πλεον τῷ ἰκανῷ τῷ οἴνω, Lucian. aliquid animo, ἐκπαιδέσθαι τι, Philo. comprehendo seu intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, Plut.
 Plllbrex, τὸ γέισσον, ἢ, Phavor. ὁ κέρματος τρογγυλοειδής.
 Plllbricitum, γευσσοειδής.
 Plllbricus, ἀπορησσία, Aristot.
 Plllmbucus, ὁ ἐξ ἡ ὄμβρος, ατος, Aristoph.
 Plllmbuo, ἐμβρέχω, Diosc. παραέμβω, Bas. instituo, παιδεύω τινά τινί, Xenoph. aliquid institutus alicujus, τινά ἐπιπαιδεύωσά τινος, Herodian. Confer Doceo, Institutum.
 Plllmitabilis, μιμητικός, ἢ, ὄν.
 Plllmitans, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, Plut.
 Plllmitandus, μιμητικός, εἰ, εἶν, ζηλωτός, εἰ, εἶν.
 Plllmitatio, ἡ μίμησις, eos, Thuc. τὸ μίμημα, Philo. τὸ ἀπαμίμημα, Diod. Sic. ridicula, ὁ πῆθησιμός, ἢ, Aristoph. inepta, ἡ κακοζηλία, Lucian.
 Plllmitator, ὁ μιμητής, ἢ, Thuc. histrionicus, ὁ μίμος, ἢ, Dem.
 Plllmitor, μιμάμαι, majores opere, σὺς προλόγους τῷ ἔργῳ, Dem. res gestas alicujus, πᾶς πράξεις τινός, id. et amulor aliquid, ἐξ ζηλώ τινά, Isocr. ζηλῶ τινά ἐξ τὰ ἐκείνῃ ἴσῃ δίακω, Plut. μιμητὸς ἐξ ζηλωτός γίγνομαι τινος, Isocr. imitans aliquid exprimerē, πᾶς μιμήσειν ἰδιάζειν, Aelian. ad imitandum sibi aliquid proponere, πρὸς τι ἀποβλέπειν, Lucian.
 Plllmaculatus, ὁ ἐξ ἡ ἀμώμος, LXX. ὁ ἐξ ἡ ἀσπίλος, N. T. ὁ ἐξ ἡ ἀμίαντος, Plut.
 Plllmadeo,

Immideo, ἐμβρέχομαι, Diosc.
 Immanis, ε, ἀγρίος, ια, ιον, et difficilis homo, ἀνὴρ ἀγρίος ἢ χαλεπός, Plat. et crudelis bestia, θηρίον ἀγρίον ἢ πλείους ἀμότητος μετῶν, Isocr. ὄμιος, ἢ, ὄν immanis animo, ὄμιος τὴν γνώμην, Dem. χαλεπός, ἢ, ὄν tyrannus, χαλεπός τύραννος, Isocr. ingens, ὁ ἢ ὑπερμεγέθης, eos, Xen. ὁ ἢ ἡ πείλωσις immane quantum, θαυμασῶν ὄσον, Plat. ἀμύθητον ὄσον, Aristot.
 Immanitas, ἡ ἀγριότης, Plut. ἡ ἀμότης, et savitia alicujus, ἢ χαλεπότης τινός, Isocr.
 Immansuetus, ὁ ἢ ἡ ἀνήμερος, ε, N. T. ὁ ἢ ἡ ἀπηνής, εος, Aristot.
 Immarcescibilis, ὁ ἢ ἡ ἀμάρσαντος, N. T.
 Immarcesco, μαραίνομαι, Philo. ἀπραμαρταίνωμαι, Plut.
 Immature, ἄωρι, Athen.
 Immaturitas, ἡ ἄωρία, ε, Aristoph.
 Immaturus, ὁ ἢ ἡ ἄωρος, ε, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, Plut. ad edendum, εἰς βρωσίν, Philo. immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεῖς, Lucian.
 Immediate, ἀμέσως.
 Immediatus, ὁ ἢ ἡ ἔμεσος, ε, Al. Aphr.
 Immedicabilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀνέκιστος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀνίατος, Galen. ὁ ἢ ἡ ἀβράσπευτος, Philo.
 Immeditatus, ὁ ἢ ἡ ἀμείλητος, Lucian.
 Immeio, ἐννεόω, Diosc.
 Immemor, ὁ ἢ ἡ ἀμνήμων, ονος, Plat. ὁ ἢ ἡ ἐπιλήθμων, ονος, alicujus, τινός, Æschin. sum, ἀμνημονώω, alicujus, τινός, Dem.
 Immemorabilis, ἢ ἀξιμνημόνητος.
 Immemoratus, α, um, ὁ ἢ ἡ ἀμνημόνητος, ε.
 Immensitas, ἡ ἀμετρία, Lucian. τὸ ἀμετρον, id.
 Immensus, ὁ ἢ ἡ ἀμετρος, ε, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀμέτρητος, id. ὁ ἢ ἡ ὑπερμεγέθης, eos, apparatus, παρασκευή, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀνυπέβλητος, εως, ambitio, φιλοτιμία, Dem. potentia alicujus, δύναμις τινός, id. ὑπερβάλλων, ε, on, atrocitas et immensa, δεινὰ ἢ ὑπερβάλλοντα, id.
 Immeo, εἰσερχομαι, Dem. εἰσιμι, Xen.
 Immerens, ὁ ἢ ἡ ἀνείπιος, ε, Plut.
 Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, Arist. in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ, Diosc. καταδύω ἐφ' ὕδατι, Aristot. aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, Plut.
 Immerito, ἀναξίως, Isocr. fortunam adversam experiri, παρὰ τὴν ἄξιαν δυσχερῆ, id.
 Immeritus, ὁ ἢ ἡ ἀνάξιος, ε, Dem.
 Immersabilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀβάπτιστος, ε, Pind.
 Immersio, ὁ βαπτισμός, ὤ, N. T.
 Immigro, ἀπαύειο, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, Isocr.
 Immineo, ἐπικίμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, Herodian. imminet periculum, ἐπικίεται κίνδυνος, Dem. finis vitæ nobis, ἐπικίεται τέλος ἡμῶν crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπιχρήματαί θάνατος, Plut. imminet fames, μέλλει ἐσθαι λιμός, Ælian.
 Imminuo, μικρύνω, μύω, ἐλαττώω, aliquid, τι, Isocr. civitates, ἐλάττωσι ποιεῖμαι τὰς πόλεις imminuta est respublica, τὰ τῆς πόλιως ἐλάττω γέγονε, id.
 Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, Philo.
 Immisceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τι, Plut. ἐμπλέω τι, N. T.
 Immiserabilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀνοικτος, ε, Eurip.
 Immisericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.
 Immisericorditer, ἀνηλεώς, Philo. ἀνοίκτως, Soph.
 Immisericors, ὁ ἢ ἡ ἀνελεήμων, N. T. ὁ ἢ ἡ ἀνηλεής, Philo.
 Immissio, ἡ ἐνοσίε, ἡ ἔφρασις.
 Immitis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀνεπιεικής, εος, ὁ ἢ ἡ ἀπηνής, εος, ὁ ἢ ἡ ἀμείλιχος, et nemini ignoscens, ὁ ἢ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος, Dem. et asper, πιναρός ἢ χαλεπός, Isocr.
 Immitto, ἐνίμη, Xenoph. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, id. alicui manus, τινὶ χεῖρας, N. T. navem mari, ἐπαφίμη τὴν ναῦν τῷ πύλαγγι, Synes. aliquem in aliquid, ἀνίμη τινα εἰς τι, Aristot.
 Immo, ε, γε, audaces, immo temerarios esse dicit, θαρραλέους, ἢ ἴσως γε ἔφην, Plat. immo

etiam ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὴ ἢ πρὸς παλιμῆς, Liban. immo vero omnia, inquit, πάντα μὴν ὄν, ἔχην, Xenoph. immo vero beati, qui audiant verbum Dei, μὲν ὄν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ, N. T. turpe est, immo turpissimum, ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχρίων, Dem. quin immo barbari quoque sponte illi se dediderunt, ἀλλὰ μὴν ἢ βάρβαροι ἐκόντες αὐτῷ προσεχώρην, Herodian.
 Immobilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀκίνητος, ε, Xen. ὁ ἢ ἡ ἀκλινή, εος, Naz. immobile esse, ἀμετακινήτως seu ἀκινήτως ἔχην, Isocr. Aristot.
 Immobilitas, ἡ ἀκινήσις, Al. Aphr.
 Immobiliter, ἀκινήτως, Isocr. ἀμετακινήτως, Aristot.
 Immoderate, ἀμέτρως, proterve, ἀκολάσως.
 Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ε, Plut.
 Immoderatus, ὁ ἢ ἡ ἀμετρος, ε, Naz. sumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, πότον πλείων τῆς μετρίας, Dem. protervus, ὁ ἢ ἡ ἀκόλαστος, ε, Plut.
 Immodeste, ἀκόσμως, προσιτώως, Dem. agere, διατρέχειν ἐν ἀκολασίαις, id.
 Immodestia, ἡ ἀκοσμία, Plut. ἡ προσπέτεια, Dem.
 Immodestus, ἀκόσμιος, ὄσα, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ προσπέτης, εος, id. ὁ ἢ ἡ ἀκοσμος.
 Immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, Dem.
 Immodicus, ὁ ἢ ἡ ἀμετρος, ε, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀνυπέβλητος, ε, Dem. ὁ ἢ ἡ ὑπερογκος, ε, id. ὁ ἢ ἡ πλείων τῆς μετρίας, id. ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τῷ μέτροι, luxus, τρυφή, Æl.
 Immolatio, ἡ θυσία, ε, Aristot.
 Immolator, ὁ θύτης, ε, Herodian.
 Immolo, καταβάω, Herodian. bovem, θύω βῶν, Plut. Deo, Θεῷ, Plut. hostiam alicui, θυσίαν τινὶ, Xenoph. pro aliquo, διὰ τι, id. animalia, κατασφάζω τῶν ζῴων, Herodian. homines, ἀνθρωποθύτω, Philo.
 Immorigerus, ὁ ἢ ἡ δυσάνιος, ε, Galen.
 Immorior, ἐναποθήσκω, Thuc.
 Immoror, διατρέπω, Dem. ἐνδιατρέπω, alicui rei, τινὶ, Plut. περὶ τι, Thuc. ἐν τινι, Xen. κατὰ τι, Dem. ἐγχρονοῖω τινὶ, Thuc. rebus molestis, ἐμμένω τοῖς ἀνώσι, id.
 Immortalis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀθάνατος, ε, fio ob aliquid, γίνομαι διὰ τι, Isocr. sum ob aliquid, εἰμι ἐνεκά τινος, Dem. immortalia sapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, Isocr. immortalium facio aliquid, ἀπαθανατοῖω τινὰ, Lucian. ἀμίμητον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποίω τινὰ, Isocr. immortalem sui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῷ μνήμην καταλείπειν, Isocr.
 Immortalitas, ἡ ἀθανασία, Isocr. ἡ ἀφθαρσία immortalitatem appetere, δέξασθαι ἀθανασίας consequi, τυχεῖν ἀθανασίας frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, id.
 Immortaliter, ἀθανάτως.
 Immotus, ὁ ἢ ἡ ἀκίνητος, ε, Chrys. ὁ ἢ ἡ ἀκίνητος, ε, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἀμετακίνητος, ε, N. T. ὁ ἢ ἡ ἀδιάτρεπτος, ε, LXX. sto, ἀτρεμίζω, Eurip.
 Immundities, τὸ μίαισμα, ατος, LXX. ὁ μιαισμός, ὤ, Plut. ἡ ἀκαθαρσία, ε, Dem. ἡ ἀκαθαρότης, ητος, id.
 Immundus, ὁ ἢ ἡ ἀκαθαρτος, ε, Philo. ὁ ἢ ἡ ἀκάθαρτος, ε, Dem. μιαιρός, εἰς, ὄν.
 Immunis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀτελής, εος, ab aliqua re, τινός, Dem. ab excubiis, φρενῶς ἀτέλειαν ἔχων, Ælian. sum, ἀσμβολέω, Ach. Tat. immunem facere aliquid ab aliqua re, ἀτέλειαν τινος δίδωμι τινὶ, Dem.
 Immunitas, ἡ ἀτέλεια, Dem. immunitatem ab aliqua re alicui tribuere, ἀξίον τινα τῆς ἀτελείας τινός δίδωμι τινὶ ἀτέλειαν τινός. consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρὰ τινος invenire beneficium, εὐρίσκω ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσίαν habere, ἀτέλειαν ἔχων abrogare, ἀφαιρεῖσθαι relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παῖσιν immunitate sua frui, χρῆσθαι ἔσθ' ἀτελείᾳ, id.
 Immunitus, ὁ ἢ ἡ ἀτέλιχος, ε, ὁ ἢ ἡ ἀφύλακτος, ε, Aristoph.
 Immutabilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀμετάτρεπτος, ε, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀτρεπτος, ε, id. ὁ ἢ ἡ ἀμετάστας,

Plat. ὁ ἢ ἡ ἀμετάβητος, ε, N. T. ἀμετακινήτως ἔχων, ε, on, Isocr.
 Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ε, s.
 Immutabiliter, ἀτρεπτως, Philo. ἀμετακινήτως, Isocr.
 Immutatio, ἡ ἐναλλαγή, ἡς. Vide Mutatio.
 Immuto, μεταλλάττω. Confer Muto.
 Imo. Vide Immo.
 Impacatus, ε, εἰρηναῖος, αἴα, αἰῶν.
 Impactio, ἡ προσκοπή, ἡς, Thuc.
 Impactus. Vide Impingio.
 Impar, ὁ ἢ ἡ ἀνίσος, ε, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἀνάριθμος, ε, περισσός, ἡ, ὄν numerus, ἀριθμὸς περισσός, Plut. ad pugnandum, ἐκ ἀξιώμαχος, Diod. Sic.
 Imparatus, ὁ ἢ ἡ ἀπαράσκευος, ε, ἀπαρασκευάστος, ε, omnino ad aliquid, παντάπαστι πρὸς τι, Dem.
 Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, Aristot.
 Impariter, ἀνίσως.
 Impatibilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀπάθηςτος, ε, ὁ ἢ ἡ ἀπάθης, εος, Plut.
 Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ε, Plut.
 Impatibiliter, ἀπάθως, Plut.
 Impatiens, ὁ ἢ ἡ ἀπάθης, ὁ ἢ ἡ ἀπλήμων.
 Impatentia, ἡ ἀπλησία, ε, Hesyech.
 Impatienter, ἀμνηστῶ, aliquid ferre, δυσνήσιως τι φέρειν, Synes.
 Impavidus, ὁ ἢ ἡ ἄφοβος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀδέης.
 Impedimentum, τὸ ἐμποδίσμα, Dem. τὸ ἐμποδῖον, id. τὸ κώλυμα, ατος, Lucian. ἡ κωλύμη, Thuc. impedimento esse alicui, εἶναι τινὶ ἐμποδίσμα, Dem. ἐμποδίζω τινὰ, id. ἐμποδῶν γίνεσθαι τινι, Plut. impedimento alicui esse, ut agat, ἐμποδῶν εἶναι τινι πρὸς τὸ δράν, Aristot. impedimento carens, ὁ ἢ ἡ ἀπαρεμποδίστος, Epictet. impedimentum tollere, ἐκποδῶν ποιεῖσθαι, Heliod. adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινι περὶ τι, Herodian. sine impedimento, ἀνεμποδίστως, Diod. Sic. impedimenta bellica, ἡ ἀσποικηνή, LXX. Confer sequens Impediio.
 Impedio, pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινὶ, Aristot. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquid, τινὰ, Isocr. τινὶ, id. κωλύω τινὰ, Dem. quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι aliquid in aliqua re, ἀπέργω τινὰ τινος, Plut. aliquid ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχήν, Dem. abire volentem, κατακωλύω ἀπείναι βυθιζόμενον, Xen. remigum ministerium, παραποδίζω τὴν τῶν ἑστών χρεῖαν, Polyb. ncmine impediante persequi aliquid, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, Herodian.
 Impeditio, ἡ κωλύσις, ὁ ἐμποδισμός, Aristot. ἡ ἐπικωλύσις, Xen. Confer Impedimentum.
 Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινὶ, Aristot. aliquid ad aliquid, παραρῶμι τινὰ εἰς τι, Xen. παραρῶμι τινὰ ἐπὶ τι, Isocr. oratione, προσεβιάζω τῷ λόγῳ, Xen.
 Impendeo, ἐπινοέωμαι. Vide Imminco.
 Impendio, λιών, Isocr.
 Impendium. Vide Sumptus.
 Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἰς τι, Dem. aliquid frustra, τὸ εἰς ἕδην ἔδω, id. divitias, ἀναλίσκω χρήματα, Isocr. bona, δαπανῶ τὰ ὑπάρχοντα, Dem.
 Impenetrabilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀδιάβατος, ε.
 Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, Dem. facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἰς τι, id. Confer Sumptus.
 Impense, σφόδρα, Aristot. ἄγαν, Plat.
 Imperator, dux, ὁ ἡγέμων, Dem. ὁ ἡγέμενος, Cæsar. ὁ αὐτοκράτωρ, Jos.
 Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, Isocr.
 Imperatorius, στρατηγικός, ἡ, ὄν, Plut. ἡγεμονικός, ἡ, ὄν, Xen. αὐτοκρατορικός, ἡ, ὄν, Xiph.
 Imperatrix, ἡ ἡγεμονίς, ἴδος, Philo. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ, ορος, Xiph.
 Imperatum, τὸ κελεύομενον, ε, Xen. τὸ προσαχθῆν, ἔντος, Isocr. τὸ παραγγελλομαι, ατος, id. τὸ παραγγελλόμενον, ε, id. facere, ποιῆν, se præσσειν τὸ προσασσόμενον, τὸ προσεταγμένον, τὸ κελεύομενον, Dem.
 Imperceptus, ὁ ἢ ἡ ἀκατάληπτος, ε.
 Impercussus, ὁ ἢ ἡ ἀπρωτος, ε, Plat.
 Imperfectio,

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, *as*, *seminum*, τῶν σπερμάτων, Theophr.
 Imperfectus, ὁ δὲ ἡ ἀτελής, *eos*, Aristot. ὁ δὲ ἡ ἡμιστελής, *eos*, Isocr.
 Imperiosus, ἐπιτακτικός, Suid.
 Imperiosus, ἐπιτακτικός, ἡ, ὄν, Plat. ἀρχικός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Imperte, ἀπειρος, omnino, παντελῶς, Dem.
 Imperitia, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθεία, ἡ ἀδαημοσύνη, et ignorantia rerum, δὲ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, Dem. facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, seu δι' ἀπαιροσύνην uti excusatione imperitiæ et ætatis, προσαισθησάμενοι ἀπειρίαν ἢ ἡλικίαν, id. *literarum*, ἡ ἄγραμματία τῶν ἀπαιδευσία, Ælian.
 Imperto. Vide *Impero*.
 Imperitus, ὁ δὲ ἡ ἀπειρος, *e*, ὁ δὲ ἡ, ἀδαήμων, ἀμαθής, ἀπαιροστος rerum, πραγμάτων, Dem. omnino *literarum*, παντελῶς ἰδιώτης, id. adeo et *vecors*, ἔγω σκαῖος ἢ ἀνήκοος, id. dicendi, ἀπειρὸς ἔχων τῷ λέγειν, id. ἀδύνατος λέγειν, Ælian.
 Imperium, mandatum, τὸ ἐπιταγήμα, *atos*. Confer *Mandatum*. dominium, ἡ ἀρχή, ἡς, Dem. teneo, δυναστεύω, Isocr. ἀρχὴν κατέχω, id. ἔχω, id. suscipio terra marique, λαμβάνω ἢ τὴν κατὰ γῆν ἢ τὴν κατὰ θάλασσαν, id. ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς ἢ θαλάσσης, id. alicujus detrectare, ἠγερμένους ὑπὸ τινος ἐκ ἀξίων, Thuc. militare, ἡ στρατηγία, *as*, Dem. et summa rerum, στρατηγία ἢ προεσία et *dominatio*, ἀρχὴ ἢ τυραννίς et potentia, ἀρχὴ ἢ δύναμις, id. adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν, Isocr. dare seu deferre alicui, δίδουσι seu παραδίδουσι ἀρχὴν, seu ἡγεμονίαν τινι, Dem. moliri, κατασκευάζουσι ἀρχὴν αὐτῶν gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, id. consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχὴν administrare, διακίβν ἀρχὴν amplificare, μίξω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, id. firmare, ἀσφαλτεῖραν ποιεῖν, Isocr. adimere alicui, ἀφαιρῆσαι τὴν ἀρχὴν τινος, id. depone, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Dem. recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, Isocr.
 Impermissus, ὁ δὲ ἡ ἀβέβαιος, *e*, Xen.
 Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, Isocr. cum gravitate omnibus, σφδρα ἀπάντων, id. alicui, βασιλεύειν τινος, ἐπιθροῦν τινος, κυριεύειν τινος, κατακυριεύειν τινος, δεσπόζειν τινος, Demosth. Isocr. Arist. tyrannice alicui, τυραννεύω τινος, Isocr. exercitui, στρατηγῶν, Dem. ἡγεμονίαν, id. ἡγεύομαι στρατηγός, id. una cum alio, συστρατηγῶν τινι, id. jubeo, ἐπιτίλλω τινι, Lucian. κελύω τινι, Herodian. Conf. *Jubeo*.
 Imperscrutabilis, *e*, ὁ δὲ ἡ ἀνεξέχνιστος, *e*, N. T. ὁ δὲ ἡ ἀνεξερεύνητος, *e*, ibid.
 Impersuasibilis, *e*, ὁ δὲ ἡ ἀπειθής, *eos*, Xen.
 Imperterritus, ὁ δὲ ἡ ἀνέκπλακτος, *e*, Plut. ὁ δὲ ἡ ἀκατάπλακτος, *e*, Philo. ὁ δὲ ἡ ἀφοβος, *e*, Plut.
 Impertio, seu Impertior, μεταδίδομι, alicui aliquid, τινι τινος, Xen. κανονεῖ τι τινι, Plat.
 Imperturbatus, ὁ δὲ ἡ ἀτάρακτος, ὁ δὲ ἡ ἀτάραχος, Bas. ὁ δὲ ἡ ἀβόρυστος, Plut.
 Impervestigatus, ὁ δὲ ἡ ἀδιερεύνητος, *e*, Suid.
 Impervius, ὁ δὲ ἡ ἀβρατος, Isocr. ὁ δὲ ἡ ἀνοδος, Xen.
 Impetigo, ὁ λειχήν, ἦνος, Diosc. impetigine laboro, λειχήναω, Theophr.
 Impeto, εἰσβάλλω, Thuc. Vide *Impetus*.
 Impetrabilis, *e*, ὁ δὲ ἡ ἐπιπόρευτος, *e*, Epicur. συγχρηστικός, ἡ, ὄν.
 Impetratio, ἡ ἐπιτύχη, Polyb. ἡ ἐπιτύξεις.
 Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινος, Isocr. ἐπιτυγχάνω τινος, Dem. ποτάομαι τι, id. ἀφικνούμαι τινος, Isocr. λαμβάνομαι τινος, Plat.
 Impetuosus, ὄρησις, μεθ' ὄρησις.
 Impetuosus, βίαιος, αἰα, ον, Lucian. βραγδαῖος, αἰα, αἰον, Plut. ὄρησις, ἡ, ὄν.
 Impetus, ὡς, *animi vel corporis*, ἡ ὄρηξ, ἡς, Plut. impetu irato ferri in aliquid, φέρεσθαι διὰ θυμῶν ἐπὶ τινι, Aristot. hostilis, ἡ εἰσβολή, ἡς, Isocr. ἡ ἐπιδρομή, ἡς, Dem. impetum facio in aliquid, ἐφορμάω τινι, Plut. in hostes, ἐφορμάω πρὸς τὸς πολέμιους, Xen. in tabernaculum, ἐπιπιδάω τῇ σκηνῇ, Herodian. in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν,

Isocr. sustineo, ὑπομένω εἰσβολὴν τινος, Isocr. Confer *Impressio*.
 Impexus, ὁ δὲ ἡ ἀκτινιστος, *e*, Soph. αὐχμηρός, *α*, ὄν, τὴν κόμην, Lucian.
 Impico, πισθῶ, Cl. Al. καταπισθῶ, aliquid, τι, id.
 Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβῶ εἰς τι, Xen. aliquid, τι, id. contra aliquid, περὶ τινι, Æschin. factum, τὸ ἀνοσιβόρημα, *atos*, Philo.
 Impietas, ἡ ἀσεβεία, *as*, Dem. ἡ ἀνοσιότης, *atos*, Isocr. ἡ ἀβέτησις, summa, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερέβαλλον, Ælian.
 Impiger, ὁ δὲ ἡ ἄκοκτος, *e*, Xen.
 Impigre, ἄκοκτος, Plat.
 Impigratas, ἡ ἄκοκτία, *as*.
 Impingo, προσπατῶ, in lapidem, λίθω, Plut. in aliqua re, παύω τι vel ἐν τινι, Dem. pedem in lapidem, προσκίπτω πῶδα πρὸς λίθον, N. T. in illam stultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τῆτο τῆς παραινῶσις, Herodian.
 Impinguo, πταίνω, Hippoc. παχύνω, Plat.
 Impius, ὁ δὲ ἡ ἄβιος, ὁ δὲ ἡ ἀσεβής, *eos*, in vel contra aliquid, εἰς vel πρὸς τινι, Xen. ἀσεβῶν, ὡσα, ὄν, Dem. ὁ δὲ ἡ ἀνόσιος, id. et flagitiosus homo, ἀσεβῆς ἢ πονηρὸς ἄνθρωπος, Isocr. et execrabilis, ἀσεβῆς ἢ μαρῶς, Dem. factum et gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον ἢ δεινότατον, id. impium facinus, τὸ ἀσέβημα, *atos*, Dem. impia actio, ἡ ἀσεβείσις, *eos*, Plut. sum, ἀσεβῶν, in Deos, εἰς θεοὺς, Dem. manifeste, περιφανῶς, id. nefarie, ἀναδύσ, id.
 Implacabilis, *e*, ὁ δὲ ἡ ἀσπαστος, Dem. ὁ δὲ ἡ ἀσπαστήτος, *e*, Plat. alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρὸς τινι, Plut.
 Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, Dem. irasci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, Themist.
 Implacidus, *a*, *um*, ὁ δὲ ἡ δυσάρεστος, *e*, Isocr. sum, δυσάρεστῶς, Synes.
 Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, Plat. aliquid inani spe, τινὰ χυάνης ἐλπίδος, id. naves militibus, πλήρω ναῦς ὀπλιτῶν, Isocr. infamia civitatem, ἀναπλήθω πονηρῶς δόξης τὴν πόλιν, Dem. urbem diffidentia, ἀναπλήθω πόλιν ἀπιστίας, id. latitia, ἐμπλήθω ἐνθύμιον, Xen. urbem seditionibus, μεστὴν ποίω πόλιν στάσεως, Isocr. naves cibo, γιμίζω ναῦς σιτῷ, id. legem, πλήρω νόμον, N. T. prophetiam, ἀναπλήρωσ προφησίαν, ibid.
 Impletio, ἡ πλήρωσις, *eos*, Dem.
 Implicatio, ἡ ἐμπλέξις, *eos*, seu implexus, ἡ ἐπισπλοκή, ἡς.
 Implicite, ἐμπροσθεν, non clare, ἀσαφῶς.
 Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, Isocr. aliqua re, εἰς τι, Polyb. aliquid aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, id.
 Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, *eos*, Lucian. ἡ ἀνάκλησις, Thuc. Deorum, ἡ θεοκλήσις, *eos*, Suid.
 Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquid, τινά, Plut. Deos, ἐπικαλῶ θεοὺς, Herodian. fidem Deorum, θεοκλυτεύω, Ælian. auxilium, δέομαι ἐπικηρίας.
 Implumis, ὁ δὲ ἡ ἄπτερος, Suid. ὁ δὲ ἡ ἄπτερος.
 Impluo, ἐνοραβέω.
 Impluvium, τὸ μίσαυλον, *e*, Bud.
 Impnentia, ἡ ἀμετανοήσια, *as*.
 Impolite, ἀκόμφως, Plut.
 Impolitia, ἡ ἀκομφία, *as*.
 Impolitus, ὁ δὲ ἡ ἀκόμφος, *e*, Plut.
 Impollutus, ὁ δὲ ἡ ἀσπιλος, *e*, N. T. ὁ δὲ ἡ ἀμίαντος, *e*, Plut. ὁ δὲ ἡ ἀμόλυτος.
 Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρέματα εἰς τὴν ναῦν, Dcm. aliquid servis, ἐπιτίθημι τι οἰκίταις, Herodian. alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, Dem. alicui plagas, ἐπιβάλλω τινι πληγὰς, Xen. vectigal, φόρον, scu tributum, τέλος, Plut. pileolum capiti, ἐπιβάλλω πηλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, Dem. aliquid in curram, ἀναβιβάζω τινά ἐφ' ἄρμα, LXX. custodes, ἐπιστάτω φύλακας, Isocr. decipio, φανακίζω, aliquid, τινά, Dem. Confer *Decipio*.
 Importo, ἐσπικουίζω, Dem. frumentum Athe-

nas, ἄγω σίτον Ἀθήνας, id. alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχήαν, Plut.
 Importune, ἀκαίρους, Isocr. acerbe, φορτικῶς, Isocr.
 Importunitas, ἡ ἀκαιρία, *as*, Dem.
 Importunus, res et homo, ὁ δὲ ἡ ἄκαιρος, *e*, Plat. Theophr. ὁ δὲ ἡ ἔσποτος.
 Importuosus, carentia portus, ἡ ἀλιμνία, *as*, Poll.
 Importuosus, ὁ δὲ ἡ ἀλίμνος, *e*, Eurip.
 Impos, ὁ δὲ ἡ ἀκρατής, *eos*, alicujus rei, τινος, Xen. mentis, φρενός, τητώμενος, Plat. τῷ λογισμῷ ἀκράτος, Ælian.
 Impositio, ἡ ἐπιβίσις, *eos*, manuum, τῶν χειρῶν, N. T.
 Impossibilis, *e*, ὁ δὲ ἡ ἀδύνατος, *e*, ferri, βασάζουσι alicui facere aliquid, ἀδύνατον τινι ποιεῖν τι, Plat. ὁ δὲ ἡ ἀμήχανος.
 Impossibilitas, ἡ ἀδυναμία, *as*, Antiph.
 Impossibiliter, ἀδύνατος, Dem.
 Impostor, ὁ ἐξαπατῶν, ἄνθρωπος, Dem. ὁ φανακίζων, ὄντος, id. ὁ πανήργος, *e*, id.
 Impostura, ἡ ἐξαπάτη, *as*, Dem. ἡ τέχνη, *as*, id. ὁ φανακισμὸς, *as*, id. instruere fraudem et imposturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην ἢ τέχνην περὶ τινος θλίψεως, Dem. spe et imposturis induci, ὑπάγισθαι ἐλπίσει ἢ φανακισμῶς, id. imposturam facio alicui, φανακίζω τινά, Dem.
 Impotent, ὁ δὲ ἡ ἀκρατής, *eos*, ira, θυμῷ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, Xen. ὁ δὲ ἡ ἀδύνατος, *e*, fractus senio, ἀδύνατος γυνόμενος, γήσῃ, Xen. silere, qui silere nequit, ἀδύνατος σιγῆν.
 Impotentia, ἡ ἀδυναμία, *as*, dicendi, τῷ λέγειν, Antiph. ἡ ἀδυνασία, *as*, Thuc. animi, ἡ ἀκράτεια, *as*, Xen.
 Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυνασί.
 Impræsentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τῷ παρόντος.
 Impransus, ὁ δὲ ἡ ἀνάρστος, *e*, Xen.
 Imprecatio, ἡ ἀρά, ἄς, Plat. ἡ κατὰρα, *as*, Plut. Confer *Diræ*.
 Imprecor, ἀρομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, Dem. ἐπαράομαι τινι ἐξώλειαν, Æschin. diras alicui, ἐπαράομαι δεινὸς ἀράς τινι, Plut.
 Impressio, ποῖα, ἡ ἐντύπωσις, hostilis, ἡ ἐμβολή, ἡ εἰσβολή, Isocr. ἡ ἐπιδρομή, ἡς, Dem. impressionem facio in regionem quandam, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινά, Isocr. in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, Dem. contra aliquos cum aliquo, συνισβάλλω ἐπὶ τινος, id. et hostium agros vasto, ἐμβάλλω εἰς κακῶν τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, id. fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολή εἰς χώραν τινά, Isocr. impressionem alicujus sustinere, ὑπομένειν εἰσβολὴν τινος, id. Confer *Invaso*.
 Imprimis. Vide *In primis*, sub *Primus*.
 Imprimo, ἐντυπώω, ἐγχαράττω, Plut. dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχροῦν προσβρομαί τινι, Polyb. signum sive sigillum, ἐπισφραγίζω, Plat. τύπον ἐσημαίνωμαι, id. σφραγίδα βιβλίω, Aristoph. signum caprae, σφραγίζομαι εἰκὼν αἰγῶς, Diosc.
 Improbabilis, *e*, ὁ δὲ ἡ ἀδοκίμαστος, *e*, ὁ δὲ ἡ ἀπίθανος.
 Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, *as*.
 Improbe, πονηρῶς, Isocr. ago, κακουργῶ, id.
 Improbitas, ἡ κακία, Dem. ἡ κακουργία, ἡ κακοπραγμοσύνη, *as*, id. ἡ φανόλησις, *atos*, Isocr. et malitia, quæ in aliquo est, κακία ἢ πονηρία προστά τινι, Dem. et perfidia alicujus, πονηρία ἢ ἀπιστία τινος, id. eo improbitatis pervenire, εἰς τοσούτων πονηρίας ἐλθεῖν summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος magna referunt esse, πολλὴν κακίαν ἔχων improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαίνει πονηρία, id. mancipare se improbitati, περιειρῆσθαι τὴν πονηρίαν, Isocr. uti tam insigni improbitate, ut, χεῖρσθαι τοσαύτην περιείρῃ πονηρίας, ὡς, Dem.
 Improbis, ἀποδοκιμαζῶ, aliquid, τι, Xen.
 Improbis, ἀτιμάζω, Xen.
 Improbis, κακός, ἡ, ὄν, Isocr. πονηρὸς, *α*, *as*, Dcm. μοχθηρὸς, *α*, ὄν, id. continenter, συνεχῶς ὄν

ων πονηρός, id. manifeste, palam, φανερός, ἡμολογούμενος φαυλός, id.
 Impercerus, ὁ ἐξ ἡ ἀμύκτης, eos.
 Improllis, e, ὁ ἐξ ἡ ἄπικνος, u, Eurip.
 Impromiscuus, ὁ ἐξ ἡ ἀμικτος, u, Greg.
 Improperus, ἰπισπεύδω, Herodot.
 Improprae, ἀκίρως, liquor, ἀκυρολογία.
 Improprietas, sc. serpiotias, ἡ ἀκυρία, as, Her-
 mog., τὸ ἀκυρον, u, Quintil.
 Improprius, ὁ ἐξ ἡ ἀκυρος, u.
 Improperus, Vide *Infelix*.
 Improspere. Vide *Infeliciter*.
 Improvide, ἀπεισιπέτως, Dem. ἀνοήτως, Isocr.
 Improvidus, ὁ ἐξ ἡ ἀπεισιπέτος, u, Dem. ὁ ἐξ ἡ
 ἀλογιστος, u, id.
 Improvise, ἀπροόπτως, Herodian. Vide *Im-
 provisio*.
 Improvisio, αἰφνίδιος, Plut. ἀπροδοκίως, Thuc.
 αἰφνίδιος, N. T. ἐξαίφνης, Xen. ἐξαπινάιος,
 Thuc.
 Improvisus, ὁ ἐξ ἡ ἀπροδοκίως, u, Thuc.
 ὁ ἐξ ἡ ἀβερρητος, u, LXX. ὁ ἐξ ἡ αἰφνίδιος, u,
 Gal.
 Imprudens, ὁ ἐξ ἡ ἀνόητος, Dem. ὁ ἐξ ἡ δυσζύν-
 τος, Xenophon. ὁ ἐξ ἡ ἀφροσύνη, Isocr.
 ἀσύνητος.
 Imprudenter, ἀνοήτως, Dem. ἀφρόνως, Isocr.
 Imprudentia, ἡ ἀνοία, as, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ἡ
 ἀεσλία.
 Impubes, seu Impuber, ὁ ἐξ ἡ ἀνησος, u, Theo-
 crit.
 Impudens, ὁ ἐξ ἡ ἀναίδης, eos, et audax fur, ἔ
 θεαυός κλέπτης, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀναίσχυτος, et
 confidens, ἔ πολυπρόσος, et nefarius, ἔ μιαιφός,
 id. supra modum, ὁ ἐξ ἡ ὑπερναίσχυτος,
 res, ὑπερναίσχυτον πρῶγμα sum, ἀναίσχυ-
 τῶν, id.
 Impudenter, ἀναίσχυντως, Plat. ago, ἀνα-
 ιδεύμαι, ἀναίσχυντῶν, Isocr. ἀποθερῶνμαι,
 Dem.
 Impudentia, ἡ ἀναίδεια, Dem. ἡ ἀναίσχυντία, as,
 et audacia, ἀναίδεια ἔ πόλμα, et improbitas,
 ἔ πονηρία magna et insignis, ἀναίδεια με-
 γάλῃ ἔ περιφανῆς summa, ὑπέροχη πῆς ἀνα-
 ιδείας, id. eo venire impudentia, ἰδθῆν ἐν
 τῷ seu τοσῶτον τῆς ἀναίδειας seu ἀναίσχυν-
 τίας, Isocr. esse tanta impudentia, ὅτε ἐθέ-
 λωιν τοσῶτον ἀναίδειαν, Dem. facere aliquid ex
 impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναίδειας, id. prae-
 terminate nihil impudentia, παραλείπειν
 ἔδιν ἀναίδειας, id.
 Impudice, ἀκαλόγως, ἀκολόγως.
 Impudicitia, ἡ ἀκαλοσύνη, Dem. ἡ πορνεία, id.
 ἡ ἀσελγεία, Philo. ἡ ἀκολοσύνη.
 Impudicus, ὁ ἐξ ἡ ἀκαλόγως, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀσελ-
 γῆς, Lucian. sum, ἀσελγῶν, Dem. ἀσελ-
 γῶν, Plat.
 Impugnatione, ἡ προσβολή, ἦς, Thuc.
 Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλιν, Thuc.
 Impulsio, ὁ ὤρμος, ἔ, ὁ ὀδισμός, ἔ, Plut.
 Impulsor, ὁ ὤρτης, u, Aristot. ὁ παραρῶντής.
 Impulsus, ὤς, ὁ ὤρμος, u, ὁ ὤρτης, eos, Aristot.
 adhortatio, ὁ παραρῶσμός, ἔ, N. T. Vide
Incitatio.
 Impune, νηποιεῖ, Dem. νηποιεῖ, Xen. facere
 aliquid, ἀδείως πράττειν τι, Dem. dimittere
 aliquid, ἀφίεναι τινὰ ἀζήμιον, Isocr. ἐὰν τινα
 ἀδῶν, Dem. ferre, ἀφίεναι, id. non im-
 pune aliquid ferre, οἰμαζῆν τι δρῶντα,
 Aelian.
 Impunitus, e. Vide *Impunitus*.
 Impunitas, ἡ ἄδεια, Dem. impunitatem dare
 alicui, ποιεῖν τινὲ ἀδειαν, δίδοναι τινὲ ἀδῶν
 εἶναι διδόναι τινὲ ἀδειαν ποιεῖν τινὲ adipisci, εὐρίσκειν
 ἀδειαν λαμβάνειν ἀδειαν, id.
 Impunitus, ὁ ἐξ ἡ ἀζήμιος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀδείης,
 id. ὁ ἐξ ἡ ἀτιμωρητος, Isocr. dimittere ali-
 quem impunitum, ἴσασαι τινὰ ἀδῶν abire
 impunitum, ἀφίεναι ἀδῶν, id. non effu-
 gere impunitum, διαφεύγειν ἐκ ἀτιμωρητον,
 Isocr.
 Impure, μιαιφός, Dem.
 Impuritas, ἡ ἀκαλοσύνη, as, Dem.
 Impurus, ὁ ἐξ ἡ ἀκαλόγως, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀναγνος.
 Imputo, ἀνατίθωμι, alicui aliquid, τῷ τινι, Dem.
 ἐπάγω τῷ τινι, id. ἦγω τι εἰς τινα, id.

Imus, κατώτατος, ἀτη, ἀτον, ima, summis mis-
 cere, ἄνω ἔ κάτω ποιεῖν seu ποιεῖσθαι, Dem.
 ab imo, κατώθεν, Herodian.
 In, in loco, in, cum dat. in regione, ἐν τῇ χώρῃ,
 Thuc. in caupona, ἐν καπηλείῃ, Dem. in
 urbe, ἐν ἄρει, id. in aureis vestibus saltare,
 χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, Isocr. in aliis
 hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, id. (2) ad
 locum, eis, cum accus. venire in Phrygiam,
 ἀφίενθαι εἰς Φρυγίαν, Xen. venire in collo-
 quium, ἐρχισθαι εἰς λόγους, Plut. ducere in
 senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, Dem. pecuniam
 insumere in aliquid, ἀναλίσκεν χρήματα
 εἰς τι, id. in hodiernum usque diem, εἰς
 ἡμέραν ταύτην, id. iram in fontes emittere,
 ἀφίεναι ὄργην εἰς αἰτίους, id. (3) κατὰ, cum
 accus. in bello amissum esse, ἀπολωλεμέναι
 κατὰ τὸν πόλεμον, Dem. in foro, κατὰ τὴν
 ὄργην, id. (4) παρὰ, cum accus. fortuna
 omne momentum habet in rebus humanis,
 ὅλον τὴν τύχην παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα,
 Dem. (5) ἐπὶ, cum gen. in multis rebus
 divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν
 ἰδῆν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν, Dem. in tanta
 solitudine constitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας
 γινόμενος, Isocr.
 Inabruptus, ὁ ἐξ ἡ ἀρραγῆς, eos, Philo.
 Inaccessus, ὁ ἐξ ἡ ἀεστος, u, Lucian. ὁ ἐξ ἡ
 ἀνεπίσπτος, u, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀπρόσπτος, u, Lu-
 cian. ἀπρόσπτος, N. T.
 Inaccusabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀκαταγρήτος, u, Pha-
 laric.
 Inaediatus, ἐνοικοδομέω, Thuc.
 Inaequalis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνώμαλος, u, Theophr.
 Inaequalitas, ἡ ἀνωμαλία, as, Theophr.
 Inaequaliter, ἀνωμάλως, Isocr.
 Inequalis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνώμαλος, u, Aristot. ὁ ἐξ ἡ
 ἀνώμαλος, u, Dem. dignitate, ὁ ἐξ ἡ ἀποστί-
 μος, u, Naz.
 Inaequalitas, ἡ ἀνωμαλία, as, et perturbatio, ἔ
 παραχῆ, Isocr. ἡ ἀνόητος, πτος, Aristot.
 Inaequaliter, ἀνωμάλως, et perturbate colere
 Deos, ἔ ἀτάκτως θεραπεύειν τὸς θεῖς, Isocr.
 Inaquo, ἴσως, Xen.
 Inaero, καταχυμακίω, LXX.
 Inestimabilis, vilis, ὁ ἐξ ἡ ἀτίμητος, Dem. pre-
 tii magnitudine modum excedens, ὁ ἐξ ἡ
 ὑπερτιμῶς, Aristot.
 Inestuo, ἰγκυμαίνω, κυμαίνωμαι, Plut.
 Inadfectatus, ὁ ἐξ ἡ ἀκατάσκειος, u, Bas. ὁ ἐξ ἡ
 ἀπεριεργος, u, Athen.
 Inagitabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀπάλητος, u, Philo.
 Inamabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνίκατος, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἀφι-
 λος, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀχρηστος, Herodian.
 Inambitiosus, ὁ ἐξ ἡ ἀφιλότιμος, u, Aristot.
 Inambulatione, ὁ περίπατος, u, Diosc.
 Inambulo, ἐμπροσπίω, Aristoph.
 Inanemus, ὁ ἐξ ἡ ἀχρηστος, πτος, Herodian.
 Inania, αἱ κενότητες, u.
 Inaniloquus, ὁ ἐξ ἡ κενολόγος, u.
 Inanimatus, ὁ ἐξ ἡ ἀψυχρος, u, Dem.
 Inanio, κενῶν, Theodor. παρακενῶν, Plut.
 Inanis, e, κενός, ἢ, ὄν, omnium, πάντων, Xen.
 ὁ ἐξ ἡ διάκενος, u, Plut. ματαῖος, αἰα, αἰὼν,
 sermo, λόγος, Dem. gloria, ἡ κενοδοξία, as,
 studium, ἡ κενοσπουδία, as.
 Inanitas, ἡ κενότης, πτος, τὸ κενόν, ἔ.
 Inaniter, κενῶς, ματαίως, frustra, διακενῆς,
 Polyb. cupiendo, κενοσπῶθως, Plut. loquor,
 φλυαροῦμαι, Lucian.
 Inaquosus, ὁ ἐξ ἡ ἀνυδρος, u, Geopon.
 Inaratus, ὁ ἐξ ἡ ἀνήστος, Hom.
 Inarefacio, καταξηραίνω, Theophr.
 Inaresco, καταξηραίνωμαι, ἀποξηραίνωμαι, Diosc.
 Inargentatus, ὁ ἐξ ἡ ἐπαργῶτος, u, Herodot.
 Inargentus, ὁ ἐξ ἡ ἐπαργῶτος, u, Herodot.
 Inargentum, ἐπαργῶν, Athen.
 Inarticulatus, ὁ ἐξ ἡ ἀδιάρθρωτος, u, Aelian.
 Inartificialis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀτεχνος, u, Aristot.
 Inartificialiter, ἀτεχνῶς.
 Inassatus, assatus, ὁ πτος, ἢ, ὄν, caro, ὁ πτος
 κρέας, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἔξοπτος, Hipp.
 Inassuetus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀήθης, eos, ad aliquid,
 τινός, Dem.
 Inaudax, ὁ ἐξ ἡ ἀπότολμος, u, Lucian. ὁ ἐξ ἡ
 ἀτολμος, u, Thuc. sum, ἀτολμῶν, id.
 Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινός, Plut.

Inauditus, ὁ ἐξ ἡ ἀνήστος, u, Cl. Alex. ὁ ἐξ ἡ
 ἄπυστος, u, Herod.
 Inaugurato, κατ' αἰώνημα.
 Inauguro, ἐπιανιζόμεναι, aliquid, τῷ.
 Inauris, ἡ ἐνώτη, πς, Soph. τὸ ἐνώτιον, u, τὸ
 ἰλλόθειον ex auribus longas inares dependen-
 dentes habet, ἐκ τῶν ὠτων αὐτῶ ἐνώτιον μακρὰ
 ἀποκρέμνεται, Aelian.
 Inauratus, ὁ ἐξ ἡ ἐπίχρυσος, u, Plat.
 Inauritus, ὁ ἐξ ἡ ἄστος, u, Eust.
 Inauro, χρυσοῦμαι, aliquid, τῷ, Athen. καταχρ-
 σῶν τι, Plut.
 Inauspicatio, δυσουανίσως.
 Inauspicatus, ὁ ἐξ ἡ δυσουανίστος, u, Plat. ἐκ εὐ-
 δρος, u, Aelian.
 Inausus, ὁ ἐξ ἡ ἀτόλμητος, u, Theodor.
 Incadus, ὁ ἐξ ἡ ἀτμητος, u.
 Incalceatus, ὁ ἐξ ἡ ἀπέδιλος, u, Aeschyl.
 Incalesco, διαθερμαίνωμαι, Dem.
 Incalfacio, διαθερμαίνω, Dem.
 Incallide, ἀδύλως, Thuc.
 Incallidus, ὁ ἐξ ἡ ἀδύλως, u, Dem.
 Incandesco, ἐκπυρόμαι, Gal.
 Incanescens, πολιοῦμαι, Aristot.
 Incantamentum, ἡ ἐπαρῆ, ἦς, Polyb. τὸ ἔπασμα,
 Greg. ἡ γοητεία, Polyb. ἡ θεορῆα, Chrys.
 τὸ γοητεύμα, Plut.
 Incantatio, ἡ γοητεία, as, Plut.
 Incantator, ὁ ἐξ ἡ ἐπαρῆς, ἔ, Eurip. ὁ θεορῆς,
 εως, Plut. ὁ φαρμακικός, εως, Lucian. ὁ γόης,
 πτος, Herodot.
 Incanto, ἐπαρῶν, aliquid, τῷ, Chrys. ἐπαρῶν τινί,
 Lucian. γοητεύω τι, Plut.
 Incanus, ὁ ἐξ ἡ ἐπιτόλιος, u, Dem.
 Incarnatio, ἡ σάρκωσις, eos, Chrys. ἡ ἐνανθρώ-
 πησις, eos, Greg. ἡ ἐσωμάτωσις, eos, ig-
 nat.
 Incarno, ἐνανθρωπίζω, Dionys. σαρκῶν, Naz.
 Incassum, φρούς, Coufer Frustra.
 Incastigatus, ὁ ἐξ ἡ ἀδιόρθωτος.
 Incavo, κοιλιῶν.
 Incaute, ἀπρονοήτως, Xen. ἀπεισιπέτως, Dem.
 Incautus, ὁ ἐξ ἡ ἀφύλακτος, u, Dem. ὁ ἐξ ἡ
 ἀπρονοήτος, u, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀνευλαής.
 Incedo, εισέρχομαι, Dem. pari gressu cum
 alio, ἴσα βαίνω τινί, id. graviter, βαδίζω εὐ-
 πάτως, Aristoph. summis digitis pedum,
 ἀκροκατίως, Lucian.
 Incelebris, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνόνητος, u, Dem.
 Incendiarum, ἡ πυραλίς, ἴδος, Aristot.
 Incendiarium, πυροπολίτης, u, ὁ πυροπολίτης, πτος,
 Lucian.
 Incendium, ὁ ἐμπρησμός, Plut. ἡ πυρκαϊά,
 Dem.
 Incendo, ἐμπροσπίω, aliquid, τῷ, Xen. ἐμπρη-
 στήμι τι, Plut. καταπρησμήμι τι, id. ἐμπρη-
 σίζω τι, Diod. Sic. κατακαίω τι, Plut.
 odore, ἐπιθυμῶν, Philo. incito, παραρῶν,
 Dem. Confer *Incitio*.
 Incensio, ἡ ἐμπρησις, Aeschin. ὁ ἐμπρησμός,
 Philo.
 Incensum, τὸ θυμίαμα, ατος, Diod. Sic.
 Incentivum, τὸ ὑπείκτικον, ατος, Ach. Tab.
 τὸ ἐμπρηστικόν, ατος, Long.
 Incerniculum, ἡ τηλία, as.
 Incerno, διαλέγω, Xen.
 Incero, ἐμπρησῶ, Hippocr.
 Incerte, ἀδύλως, N. T.
 Incertitudo, ἡ ἀδηλόγητος, πτος, Hippocr.
 Incerto, ἀδύλως, N. T.
 Incertus, ὁ ἐξ ἡ ἀδύλως, u, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀσφαλῆς,
 Plut. instabilis, ὁ ἐξ ἡ ἀσθῆς, Dem. ὁ ἐξ ἡ
 ἀσάβητος, id. ὁ ἐξ ἡ ἀκατάστατος rumor, ἡ
 φήμη ἀδίσποτος, Dion. Hal. incertum reddo,
 ἀδηλόγως, Philo. ἀποροῦ.
 Incessabilis, ὁ ἐξ ἡ ἀκατάστατος, N. T.
 Incessio, ἡ εἰσβολή, ἦς, Plut.
 Incesso, προκαλέωμαι, aliquid, τινὰ, Xen.
 saxis, βάλλω λίθοις, Thuc. incessit eum ti-
 mor, δῖος ἐπῆλθεν αὐτῷ, Lucian.
 Incessus, ὤς, τὸ βῆδισμα, ατος, Dem.
 Incesta, μιαιφός, Dem.
 Incesto, μιαιφῶν, Lucian.
 Incestum. Vide *Incestus*.
 Incestus, μιαιφός, ἢ, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀνόητος, u,
 id.

Incestus, ὅς, ἡ συνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεστος ἢ ἀνόμιμος.
 Inchoo, ἀρχομαι. Vide Incipio.
 Incido, ἐμπίπτω, in fossam, εἰς τάφρον, Xen. in sermonem, εἰς λόγον, Dem. in venabula, τοῖς θηράτοσι, Ælian. in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, Isocr. in aliquem, ἐντυγχάνω τινί, Plat. περιτυγχάνω τινί, Dem. in contemptum, ἐγκύρω ἀλόγους, Herodot. id, quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον, Dem. quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἡμέραν ἡμῶν συμπίπτουσι, Isocr.
 Incido, ἐγκόπτω, ἐπικόπτω, ἐντίμων ἠνσculpō, ἐγκολάπτω, Plut. nervos rerum gerendarum, ὑποτίμων τὰ νείρα τῶν πραγμάτων, Dem.
 Incile, ὁ διώρυξ, γος, Theophrast.
 Incingo, διαζώνωμι, Lucian.
 Incipio, ἀρχομαι, opus a Deo, ἔργα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ orationem inde, λόγον ἐντιθέν, Xen. ab iis de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμολογούμενων, Dem. victoria pæana, ἐξάρχω ἐπισημῶσαι, Plut. τὸν παῖνα, Xen. bellum, κατέρχω πολέμῳ, Plut. sermonem, τὸν λόγον, Plat. ἀρχὴν τῶ λόγου ποίωμαι, Isocr.
 Incircumcisus, ὁ ἢ ἀπερίτμητος, ὡ, N. T.
 Incircumscriptus, ὁ ἢ ἀπεριγράφτος, ὡ, Damasc.
 Incise, seu Incisim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, Hermog.
 Incisio, ἡ ἐγκοπή, ἤς, Suid. ἡ ἐντομή, ἤς, Aristoph.
 Incisum, τὸ κόμμα, ατος, Quinctil.
 Incisura, ἡ ἐγκοπή, ἤς, ἡ τομή, ἤς, ἡ ἐντομή, ἤς, Aristoph.
 Incita, ἡ πνία, ας, Plut.
 Incitabulum, τὸ δερματῆριον, ὡ, Xen.
 Incitamentum, τὸ δερματῆριον, Xen. cursus, τὸ ἐγεσθῆριον δρόμῳ, Æl. habere aliquid ad aliquid, ἐναυρα ἔχειν τι εἰς τι, Herod.
 Incitate, δερματικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρὸς τι.
 Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xen. ὁ παρορμησμός, ἢ, N. T.
 Incito, παρορμῶμαι, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, Xen. ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, id, ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, Plut. aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, id. Confer Hortor.
 Incivilis, e, ὁ ἢ ἀπειροκαλός, Dem. ὁ ἢ ἀγροικός, et illepidus, ἢ ἄχρησις, Plut.
 Incivilliter, ἀγροικῶς, Plat. σκαιῶς, Aristoph.
 Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Dem.
 Inclamo, ἐμβόωμαι, Thuc. ἐπιβοῶμαι, aliquem, τινί, id.
 Inclarasco, ἐπιφαινώμαι, ἐλλαμπρύνωμαι, victoria, δόξαν αἴρω νίκης, Herodian.
 Inclemens, ὁ ἢ ἀπνός, εως, Bas. χαλεπός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ ἢ δύσκολος, id.
 Inclementer, ἀπνῶς, ἀπροσαίτως, Isocr.
 Inclementia, ἡ ἀπνία, Suid. ἡ χαλεπότης, Isocr. ἡ ἀνεπιεικία, Dem.
 Inclinationo, ἡ ἐγκλίσις, εως, Aristot.
 Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. ἀποκλίνω πρὸς τι, id. res inclinant, πρῶτα ἡ κλίνωσι, id. ἐπικλίνω.
 Includo, ἐγκλείω, vase, εἰς ἀγγεῖον, Diosc. aliquem castris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, Her. in munimento, τινὰ εἰς ἔρμας, Xen. in corpore aliquid, τι κατὰ σῶμα, Gal.
 Inclusio, ἡ ἐγκλίσις, εως.
 Inclutus, κλυτός, ἡ, ὄν. Confer Celebris.
 Incoactus, ἐκῶν, ἔσα, ὄν, Dem. ἐκῶσις, ἰα, ἰση, Aristot.
 Incoctio, ἡ ἐνψις, εως.
 Incoenatus, ὁ ἢ ἀδύπνος, ὡ, Plut.
 Inceptio, ἡ ἀρχή, ἤς, Aristot.
 Incepto, ἀρχομαι, Dem. Confer Incipio.
 Inceptum, τὸ πῶμα, ατος, Thuc.
 Incogitabilis, e, ὁ ἢ ἀπερίσκεπτος, ὡ.
 Incogitans, ὁ ἢ ἀλόγιστος, ὡ, Plat.
 Incogitanter, ἀλόγιστος, Isocr.
 Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, Polyb.
 Incognitus, ὁ ἢ ἀγνωστος, ὡ, Plut. ὁ ἢ ἀσύνητος, ὡ, id.
 Incobilis, e, ὁ ἢ ἀσμφυῆς, εως, Suid.
 Incola, ὁ ἢ ἐνοικος, ὡ, Strabo. ὁ ἢ κάτοικος,

ὡ, Aristot. ὁ οἰκῶν, ορος, Dem. ὁ οἰκῶν, ἔντος, id. urbis alicujus, οἰκῶντες ὡν ἐν τινὶ πόλει, id.
 Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, Isocr. ἐν τῇ πόλει, Dem. κατοικῶ πῶλιν, Isocr.
 Incolumis, e, σῶος, α, ὄν, ager seu regio, σῶα χώρα, Dem. ὁ ἢ ἀκέραιος, ὡ, urbs, πόλις ἀκέραιος, id. et ab incommodis liber, σῶος ἢ μὴδὲν πάσχων, id.
 Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, Dem. ἡ ἀσφάλεια, ας, Thuc.
 Incomatus, ὁ ἢ ἄβριξ, χος.
 Incomitatus, ὁ ἢ ἀπαράπτετος, ὡ.
 Incommodatus, ὁ ἢ ἀσύστατος, ὡ.
 Incommodatio, ἡ βλάβη, ἤς, Plut.
 Incommodate, ἀσυμφῶς, φαύλως, Dem. ἀχρηστῶς.
 Incommoditas, ἡ βλάβη, Plut. ἡ ἀχρηστία.
 Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Dem. λυμναίωμαι τινί, Aristot.
 Incommodum, ἡ βλάβη, Dem. τὸ βλάβει, Dem. Confer Damnum.
 Incommodus, ὁ ἢ ἀσύμφορος, ὡ, Dem. ὁ ἢ ἀνωφελής, εως, Isocr. ὁ ἢ ἀλυσιτελής, εως res incommoda civitati, πρῶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, Dem.
 Incomparabilis, e, ὁ ἢ ἀσύμμετρος, ὡ, ὁ ἢ ἀσύμμετρος, ὡ.
 Incomperatus, ὁ ἢ ἀγνώριστος, ὡ, ὁ ἢ ἀγνωστος, ὡ, Thuc. ὁ ἢ ἀδύπλος.
 Incomposite, ἀτάκτως, Thuc. ἀκοσμήτως, Dem. ago, ἀκοσμεῖω, id.
 Incompositus, ὁ ἢ ἀτάκτος, ὡ, Thuc. ὁ ἢ ἀσύντακτος, ὡ, Dem. ὁ ἢ ἀσύνθετος.
 Incomprehensibilis, ὁ ἢ ἀσύλληπτος, Diosc.
 Incomptus, ὁ ἢ ἀκαλῶς, ὡ, Plut.
 Inconcessus, ὁ ἢ ἀδύμνος, ὡ, Thuc.
 Inconciliabilis, ὁ ἢ ἀσυνάλλακτος, Bas.
 Inconcinne, ἀναρμότως.
 Inconcinntas, ἡ ἀρρυθμία, ἡ ἀναρμόσια.
 Inconcinuus, ὁ ἢ ἀνάρμοςτος, ὡ, Xen.
 Inconcessus, ὁ ἢ ἀσείστος, ὡ, Chrys.
 Inconditus, ὁ ἢ ἀκατασκευάστος, ὡ, LXX.
 Inconfessus, ἡ ὁμολογητῶς, ὡ, ὡ.
 Inconfusus, ὁ ἢ ἀσύνχυτος, ὡ.
 Incongruens, seu Incongruus, α, um, ὁ ἢ ἀνάρμοςτος, ὡ, Lucian. ὁ ἢ ἀκατάλληλος.
 Inconscius, ὁ ἢ ἀσυνείδητος, inconscis aliis, ἀσυνείδητος τοῖς ἄλλοις, Plut.
 Inconsequens, ὁ ἢ ἀνακόνητος, Hermog.
 Inconsequentia, ἡ ἀνακόνησις, Demetr. Phal.
 Inconsiderans, ὁ ἢ ἀλόγιστος, ὡ, Plat. ὁ ἢ ἀπερίσκεπτος, ὡ, Dem.
 Inconsiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, Polyb.
 Inconsiderate, προσιπῶς, Isocr. ἀπερίσκεπτος, Dem. ἀφροντίτως.
 Inconsideratus, idem quod Inconsiderans.
 Inconsolabilis, e, ὁ ἢ ἀπαρημόνητος.
 Inconsolabiliter, ἀπαρημόνητως, Plat.
 Inconspicuus, ὁ ἢ ἀδύωρητος, ὡ, Dioc. Sic.
 Inconstans, ὁ ἢ ἀσταθής, εως, Dem. ὁ ἢ ἀστάθμητος, ὡ, res, πρῶγμα, id. σφαλερός, ἂ, ὄν, socius, σύμμαχος, id. sum, μεταβάλλωμαι, Isocr. ἀτάκτως.
 Inconstanter, σφαλερῶς, Isocr.
 Inconstantia, ἡ ἀστασία, ας, Dion. Ar. mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποστροφή, ἤς, Dem.
 Inconusuetus, ὁ ἢ ἀνέθιστος, ὡ.
 Inconsulte, vel Inconsulto, ἀπροθεβλήτως, Plat. εἰκῆ.
 Inconsultus, ὁ ἢ ἀπροβέβλητος, Dem. ἄβουλος.
 Inconsummatus, ὁ ἢ ἀτέλεστος, ὡ, Plat.
 Inconsumptus, ὁ ἢ ἀδιάφθορος, ὡ, Plat.
 Incontaminatus, ὁ ἢ ἀμίαντος, ὡ, Plut.
 Incontimens, ὁ ἢ ἀκαρτῆς, in aliqua re, τινός, Dem. ὁ ἢ ἀκόλαστος, Aristot. ἀκατάσχιστος.
 Incontinenter, ἀκαρτῶς.
 Incontinentia, ἡ ἀκαρτία, Xen.
 Inconveniens, ὁ ἢ ἀπερπῆς, εως, Thuc. ὁ ἢ ἀσύμφορος.
 Inconvenienter, ἀπερπῶς, Herodian.
 Inconvenientia, ἡ ἀπερπία, ας, Plat.
 Incoquo, συνψύω, Gal.
 Incorporatus, ὁ ἢ ἐνσώματος, ὡ, Naz.
 Incorporous, ὁ ἢ ἄσωμος, ὡ.
 Incorporo, σαματῶμαι, Aristot.

Incorrectus, ὁ ἢ ἀδιόρθωτος, ὡ, Dem.
 Incorrigibilis, e, ὁ ἢ ἀδιάπρεπτος, ὡ, Sirac.
 Incorrupte, ἀθρόατος, et juste, ἀδωροδοκῶς ἢ δικαίως, Dem.
 Incorruptibilis, e, ὁ ἢ ἀφθαρτος gloria, δόξα, N. T. ὁ ἢ ἄφθορος, anima, ψυχῆ, Dem.
 Incorruptus, ὁ ἢ ἀδιάφθορος, ὡ, Plat. muneribus, ὁ ἢ ἀδωροδοκῶς.
 Increatus, ὁ ἢ ἀκτιστος, ὡ.
 Increbro, ὁ ἢ ἀσυνήθως, διαθρολλέωμαι, Xen.
 Incredible, e, ὁ ἢ ἀπίστος, ὡ, Æschin.
 Incredibilis, ἡ ἀπιστία, ας, Isocr. ὁ ἢ παράδοξος, παράλογος.
 Incredulitas, ἀπίστος, Dem. ἀπιθάνως.
 Incredulitas, ἡ ἀπιστία, Dem. ἡ ἀπιθία, N. T.
 Incredulus, ὁ ἢ ἀπισθῆς, εως, ὁ ἢ δύσπιστος, ὡ, sum, ἀπιθία, Sirac.
 Incrementum, ἡ ἐπαύξη, ἤς, Plat. ἡ ἐπίδοσις, εως, Isocr. ἡ ἐπαύθησις, εως, Plut. capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, Isocr. ex aliquo, ἐπίδοσιν ἔκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπίδοσιν παρέχω τινί, id.
 Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, Plut. ἡ ἐλεγχία.
 Increpo, ἐπιτιμῶμαι, reprehendo, ἐπιπλάττω, aliquid, τι, Dem. aliquem aperte, τινί φανερώς, id. aliquid in aliquo, διαμέμφομαι τινὰ τινος, Aristot.
 Increso, αἰξάνομαι, Aristot.
 Incruentatus seu Incruentus, ὁ ἢ ἀνάιμακτος, ὡ, Plut.
 Incrustatio, ἡ κονίασις, εως.
 Incrusto, κονίωμαι, aliquid, τι, Aristot.
 Incubatio, ὁ ἐπωασμός, ἢ, Aristot.
 Incubitus, idem quod praeced.
 Incubo, ἔγκυμαι, alicui rei, ἐν τινί, Herodot. ἐπίκυμαι τινί, Aristot. ovis, ἐπαύξω, Athen.
 Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ὁ πτυγαλίον, Ægin.
 Inculco, παρεμβῶμαι, Lucian. sæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τι, Dem.
 Inculpabilis, ὁ ἢ ἀνεπίτιος.
 Inculpate, ἀμειψτως, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βίων, Dem.
 Inculpatus, α, um, ὁ ἢ ἀμειψτος, ὡ, Dem. ὁ ἢ ἀνεπιτιμῶτος, ὡ, id. ὁ ἢ ἀνεξέλεγκτος, ὡ, id. ὁ ἢ ἀμύμων.
 Inculte, ἀκόσμως.
 Incultus, ὁ ἢ ἀκοσμος, ὡ, terra, γῆ ἀνεργαστος incultum jacere, χροσμεῖω, Dioc. Sic.
 Incumbo, ἐπικυμαι, alicui rei, τινί, Aristot. operam enixe do, σπυδάζω περὶ τι, Plat. ἐπὶ τινί, Isocr. ad gloriam, φροσίζω τῆς δόξης, Ælian. et omni cura facio aliquid, σπυδάζω ἢ ὑπερδιατενόμενος ποίω τι, Dem. ἐσπερίδω.
 Incunabula. Vide Cuna.
 Incurabilis, e, ὁ ἢ ἀνήκεστος, Dem. ὁ ἢ ἀνίατος, Plat. morbus, et cui mortalis manus mederi non potest, νόσος ἀνίατος, ἢ ὑπὸ χειρὸς θνητῶν εἰς ἀκσίον ἦκειν ἀδύνατος, Ælian. sum, ἀνίατος ἔχω, Dem.
 Incurabiliter, ἀνίατως, Dem.
 Incuria, ἡ ἀμέλεια, Dem. ἡ βραδύτητα, Xen.
 Incuriose, ἀμελῶς, Dem. ἡμελημένος, id.
 Incuriosus, ὁ ἢ ἀμέλῆς, εως, alicujus rei, τινός, Xen. sum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, Isocr. περὶ τι, Xen. ἀμελῶς τινός, Isocr. περὶ τινος, Dem.
 Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τι, Herodot. invade, ἐισβάλλω εἰς τινὰ, Isocr. Confer Invado.
 Incurso, ἡ ἐπιδρομή, ἤς, Dem. Confer Impetus.
 Incurso, πολὺς ἐπιτρέχω.
 Incurvesco, κυρτόομαι, ἀποξυρτόομαι, Polyb.
 Incurvo, κυρτῶμαι, aliquid, τι, Xen. ἀγκυλῶμαι, Gal.
 Incurvus, κυρτός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Incus, ὁ ἄκμων, ονος, Herodot.
 Incusatio, ἡ μίμψις, εως, Dem. ἡ κατάμειψις, εως, Thuc. ἡ αἰτίσις.
 Incuso, ἐπιτυπῶμαι, aliquem alicujus, τινὰ τινος, Dem. Confer Accuso.
 Incustoditus, ὁ ἢ ἀφύλακτος, ὡ, Thuc. ὁ ἢ ἀφροστος, ὡ, Aristot.
 Incutio, ἐπισίωμαι, alicui aliquid, τί τινί, Joseph. aliquid

aliquid in aliquid, ἀπειρῶν τι εἰς τι, Plut.
 alicui metum, δέος ἐνεργάζομαι τινι, Dem.
 φόβον ἐναπεργάζομαι τινι, Isocr. καθίστημι τινὰ
 εἰς φόβον, Dem.
 Indagatio, ἡ ἔκτασις, Xen. ἡ ἰχθυία, id.
 Indagator, ὁ ἰχθυώτης, ἔ, Cl. Alex. ὁ ἐξέταστος,
 Σφρηγῆς.
 Indago, inis, τὸ θάρονμα, τὸ ἔκτασις, Poll.
 Indago, ἰχθυία, Xen. ἀνιχνεύω, Plut. Confer
 Investigo.
 Inde, ἐντεθεν, incipiam, ἀρχομαι, Dem. facile
 est inde intelligere, ῥάδιον ἐκτεθεν διαγινώσκω,
 id. hinc et inde, ab utraque parte, ἐθεν ἔξ
 ἐθεν τινός, Aristot.
 Indebitus, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ἔ.
 Indecens, ὁ ἔξ ἡ ἀπρεπής, ἔος, Isocr. Confer
 Turpis.
 Indecenter, ἀπρεπῶς, Isocr. me gero, ἀκοσμίω,
 Dem. agere, ἀσχημον ποιεῖν, LXX.
 Indecentia, ἡ ἀπρεπεία, Plat.
 Indecet, ἀπρεπῆς ἐστίν, dicere, ἐκ εὐσχημόν ἐστίν
 λέγειν, Æschin.
 Indeclinabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀκλιτος, ἔ, apud
 Grammi. i. e. inevitabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάδερα-
 στος, ἔ, Cl. A.
 Indecore, ἀπρεπῶς, rebus gestis majorum, τοῖς
 ἔργοις τῶν προγόνων, Isocr. ago, ἀσχημονίω,
 Ælian. ἀκοσμίω, Isocr.
 Indecorus, a, um, ὁ ἔξ ἡ ἀπρεπής, ἔος, Isocr.
 ὁ ἔξ ἡ ἀσχημων.
 Indefatigabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀκάματος, ἔ, Bas.
 Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, Suid.
 Indefensus, quasi clypeo, ὁ ἔξ ἡ ἀνυπεράσπιστος,
 sermo, ὁ ἔξ ἡ ἀναπολόγητος.
 Indefessus, ὁ ἔξ ἡ ἀνάματος, ἔ, Bas. ὁ ἔξ ἡ
 ἀνελλιπής, ἔος, Ælian. in volatu, ὧς ἡ κάμνει
 τὸ σπέρρον, id.
 Indefinitus, ἀπροσδιόριστος, Suid.
 Indefinitus, ὁ ἔξ ἡ ἀόριστος, ἔ, Thuc. ὁ ἔξ ἡ
 ἀπαρέμφατος.
 Indeflexus, ὁ ἔξ ἡ ἀκλιτος, ἔ, Hom.
 Indeflexus, ὁ ἔξ ἡ ἀκαμπτος, ἔ, Plut.
 Indelebilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνεξάλειπτος, Soph.
 Indelibilis, ὁ ἔξ ἡ ἀδρεπτος, Soph.
 Indemnatu, ὁ ἔξ ἡ ἀκατάκριτος, N. T.
 Indemnitas, e, ἀδῶς, ἔ, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀζήμιος,
 id.
 Indemnitas, ἡ ἀζημία, as.
 Indephoratus, a, um, ὁ ἔξ ἡ ἀπένθητος, ἔ,
 Macc.
 Indeprecabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀπαραίτητος, ἔ, Plat.
 Indeprehensibilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀφάρτος, ἔ.
 Indesertus, ὁ ἔξ ἡ ἀναπλίμντος, ἔ.
 Indesinens, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάλειπτος, ἔ, N. T. ὁ ἔξ ἡ
 ἀκατάπαυστος, ἔ, ibid.
 Indesinenter, ἀδιάλειπτος, N. T. συνέχως.
 Indesponenter, ὁ ἔξ ἡ ἀμνήστουτος, ἔ, LXX.
 Indetonsum, ὁ ἔξ ἡ ἀκαιοκρήμιος, ἔ.
 Index, ὁ μνηστής, ἔ, Dem. ὁ ἐνδείξας, ἀντος,
 Isocr. digitus, ὁ λιχανός, ἔ, Lucian. librorum,
 ὁ πινάξ, ἀκος, Plut. ὁ σύλλαξος, ἔ, Cic. in
 agro, τὸ σημεῖον, ἔ, Dem.
 Indicatio, ἡ φάσις, Dem. ἡ ἐνδείξις, id.
 Indicatura, sc. litiis, ἡ ἴμισις, εως, Æschin.
 Indicium, τὸ δείγμα, Dem. τὸ ἐπίδειγμα τὸ
 σημεῖον, id. τὸ τεκμήριον.
 Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι,
 Plut. bellum alicui, προαγγερεύω πόλεμον τινι,
 Dem. προερέω πόλεμον, Herodot. ludos, ἐκ-
 καταγγέλλω ἀγώνιας, Plut.
 Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι,
 Dem. ἐκφέρει τι πρὸς τινὰ, Plut. γνωρίζω τί
 τινι, id.
 Indicta causa, ἀκριτως, Isocr. punire aliquem,
 ἀνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ, Dem. occidere
 aliquem, ἀκριτως ἀποκτείνειν τινὰ, Ælian.
 Indidem, ἐντεθεν, Aristoph.
 Indifferens, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάφορος, ἔ.
 Indifferenter, ἀδιαφορῶς, fero aliquid, ἀδιαφο-
 ρῶς περὶ τι.
 Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, as.
 Indigena, ὁ ἔξ ἡ αὐτόχθων, ονος, Isocr. ὁ ἔξ ἡ
 ἐγχώριος.
 Indigens, ὁ ἔξ ἡ ἐνδεής, ἔος, rerum necessa-
 riarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. δέόμενος, ἐν,

νον, pecunia, χρημάτων, id. ἀπόρου διακί-
 μινος, Isocr.
 Indignitia, ἡ ἐνδεια, Dem. ἡ ἀπορία, et inopia,
 ἡ ἐνδεια ἔξ ἀπορία, id. rerum necessarium,
 ἡ ἐνδεια τῶν ἀναγκαίων, id.
 Indigeo, ἀπορία, nullius rei, μηδενός, Dem.
 alicujus rei, διομαί τινος, id. προδεομαι τινος,
 id. χρεῖαν ἔχω.
 Indigeste, ἀτάκτως, Thuc.
 Indigestus, ὁ ἔξ ἡ ἀτακτος, ἔ, Isocr.
 Indignabundus, a, um, ἀγανακτικός, ἔα, ἔον,
 Dem. ἀγανακτικός, ἡ, ἔν, Plut.
 Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, Thuc. i. e. despec-
 tio, ἡ ἀπαξίωσις, Polyb.
 Indigne, ἀναξίως, miserum esse, δυσχερῆ, Isocr.
 agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, Dem. fero
 aliquid, τυροφύρομαι ἐπὶ τινι, Ælian. δυσφο-
 ρῶς τι, Herodian.
 Indignitas, ἡ ἀπαξία, pro rei indignitate, ἀξίως
 τῆ ἀδικηματος, Ælian.
 Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ἐπὶ τινι, seu
 ὑπὲρ τινος, Isocr. πρὶ τινος, Plat. διά τι, id.
 alicui, πρὸς τινὰ, Plut. κατὰ τινος, Lucian.
 ὀργίζομαι τινι, Dem. ἀχθρομαι τινι, Plat.
 Indignus, ὁ ἔξ ἡ ἀνάξιος, ἔ, aliqua re, τινός,
 Dem. indignum aliquem judico aliqua re,
 ἀπαξίω τινὰ τινος, Plut.
 Indigus. Vide Indigenus.
 Indilgens, ὁ ἔξ ἡ ἀμελής, ἔος, Dem. ἀμελῶν,
 ἔσα, ἔν, id.
 Indiliger, ἀμελῶς, Isocr.
 Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, as, Dem.
 Indipiscor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινός, Plut.
 Indirectus, ὁ ἔξ ἡ ἀδιὰ τας, ἔ, Hesych.
 Indiscrete, ἀκριτως, ἀκριτι, Suid.
 Indiscretus, ὁ ἔξ ἡ ἀδιακρίτως, ἔ.
 Indiscriminatum, ἀκριτως, ἀκριτι, Suid.
 Indiserte, ἀφραδῶς, ἔ διακρίνην.
 Indisertus, ὁ ἔξ ἡ ἀφραδής, ἔος, ὁ ἔξ ἡ βραδύγλω-
 σος, ἔ, LXX.
 Indisposite, ἀτάκτως, Thuc.
 Indispositus, ὁ ἔξ ἡ ἀτακτος, ἔ, Isocr.
 Indissolubilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀλυτος, ἀδιάλυτος, ἔ,
 Philo. ἀκατάλυτος, ἔ, N. T.
 Indissolutus, idem quod præced.
 Indistincte, ἀδιακρίτως.
 Indistinctus, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάκριτος, ἔ.
 Individuus, ὁ ἔξ ἡ ἄτομος, ἔ, Aristot.
 Indivisibilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάρητος, ἄτομος, ἔ, idea,
 ἰδέα, Plat.
 Indivisus, ὁ ἔξ ἡ ἄτομος, ἔ, Diosc.
 Indivulse, ἀναποσπάτως, Hesych.
 Indivulsus, ὁ ἔξ ἡ ἀδιάστροφος, Jambl. ὁ ἔξ ἡ
 ἀδιάσπαστος, Pandect.
 Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἰς τι,
 Dem. nomen, ἵπποναμάζω.
 Indocilis, ὁ ἔξ ἡ δυσμαθής, ἔος, Plat.
 Indocilitas, ἡ δυσμαθία, Plat.
 Indocto, ἀπαιδύτωτος, Isocr. ἀμάθως.
 Indoctus, ὁ ἔξ ἡ ἀπαιδύτωτος, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀπαιδύ-
 τος, ἔ, id. ὁ ἔξ ἡ ἀμάθης.
 Indolentia, ἡ ἀναλγησία, as, Dem.
 Indoleo, ἀνάομαι, ἀλγέω, malis amicorum,
 κακούς τῶν φίλων, Isocr. morti alicujus, θά-
 νατόν τινος, Julian.
 Indoles, ἡ φύσις, Dem. τὸ ἦθος, indole bona
 præditus, εὐδύτης ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθός,
 Philo.
 Indomabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀδάμαστος, ἔ, pullus, πῶ-
 λος, Xen.
 Indonatus, ὁ ἔξ ἡ ἀγέροστος, ἔ, Ælian.
 Indormio, ἐπικοιμάομαι, Hippocr.
 Indotatus, ὁ ἔξ ἡ ἀπροκτος, ἔ, Diod. Sic.
 Indubie, ὁμολογημένως, ἀναμφιβόλως.
 Indubitabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀναμφίβολος.
 Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως,
 Dem.
 Induciae, αἱ ἀναχαί, ἄν, inducias facere, ποι-
 εῖσθαι ἀνοχάς, Dem. cum aliquo, πρὸς τινὰ,
 Æschin. διαλύσειν πρᾶττειν, Plut. annuas,
 ἐκχεῖσθαι ποιεῖσθαι ἐνιασίον, Thuc.
 Induco, εισάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, Polyb.
 persuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον, Aristot.
 deleo, ἐξαλείφω τι, Dem. in animum, εἰς
 τὴν ψυχὴν περιήμι, Plat.

Inductio, ἡ ἐπαγωγή, ἦς, Aristot.
 Indulgens, συγχωρῶς, ἔσα, ἔν, Dem.
 Indulgenter habere aliquem, φιλοσόφως ἐπιμε-
 λισθῆναι τινος, ἡ κεχαρισμένος.
 Indulgentia, ἡ ἄνεσις, Dem. ἡ συγχωρήσις,
 Chrys.
 Indulgeo, συγχωρῶς, alicui, τινι, Dem. καταχα-
 ρίζομαι τινι, Plut. cupiditatibus, χαρίζομαι
 ταῖς ἐπιθυμίαις, Aristot. alicui nimis, ἀνίμη
 τινι λιαν, id. vino et comotationibus, ἀπο-
 σχολοῦν ὄνῳ ἔξ ταῖς προσέσσειν, Ælian.
 Indumentum, τὸ ἔνδυμα, N. T. τὸ ἱμάτιον, ἔ,
 Dem.
 Induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρεῖα,
 Xen. me, ἱματόν, id. vestem, seu me veste,
 περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, N. T. personam, τὸ
 σχῆμα, Xen. purpura chlamyde aliquem,
 περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφύρα, Herodian.
 colore alicujus, ἱματόν εἰς χροίαν τινος
 μεταμορφοῦμαι, Æl. pedes sandaliis, ὑπόδημα
 τῶν σάνδαλων, id.
 Induresco, σκληρύνομαι, κατασκληρύνω, Theophr.
 Induro, σκληρύνω, N. T. cutem, περισκληρύνω
 δέρμα, Hipp.
 Indusium, ὁ χιτῶνισκος, ἔ, Plut.
 Industria, ἡ φιλοπονία, as, Dem. ἡ φιλεργία, as,
 id. de industria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαι-
 ρήσεως, ἐκ προνοίας, ἐξέπιτηδός, ἐκοντι, Dem.
 Isocr. de industria factus, ἐκείστος, ἔα, ἔον,
 Dem. ἡ σπουδή.
 Industrie, σπουδαίως, Aristot. ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.
 Industriosus, ὁ ἔξ ἡ φιλόπονος, ἔ, Dem. ὁ ἔξ ἡ
 φίλεργος, ἔ, id. σπουδαίως, αἴα, αἴον, ὁ ἔξ ἡ ἐπι-
 μελής.
 Industriosus, idem quod Industriosus.
 Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιός,
 ἔ, Aristot.
 Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἶνον,
 Lucian. voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, Plat.
 Incubrior, μεθύσκομαι, Xen. οἰνόομαι, Ælian.
 Inedia, ὁ λιμός, ἔ, Dem. ἡ ἀσιτία, inedia eneco
 aliquem, λιμοκτονῶ τινὰ, Galen. mihi mor-
 tem conscisco, ἀποκαρτερέω, Plut.
 Ineditus, ὁ ἔξ ἡ ἀνεκδοτος, ἔ, Dem.
 Ineffabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀδιήγητος, ἔ, ignavia civi-
 tatis, μαλακία πόλεως, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀμύθητος,
 ἔ, res, ἀμύθητα πράγματα, id. ὁ ἔξ ἡ ἀνεκλά-
 λητος, ἔ, N. T. ὁ ἔξ ἡ ἀλάλητος, ἔ, ib. ὁ ἔξ ἡ
 ἀρήρητος, ἔ, verba ineffabilia, ἀρήρητα ῥήματα,
 ibid.
 Inefficax, ὁ ἔξ ἡ ἀνεργητος, ὁ ἔξ ἡ ἀνεργής,
 ὁ ἔξ ἡ ἀδύναμος, Diosc.
 Ineffigatus, ὁ ἔξ ἡ ἀμορφος ἔξ ἀτύπωτος,
 Ælian.
 Inelaboratus, ὁ ἔξ ἡ ἀδιέργαστος, Isocr.
 Inelegans, ὁ ἔξ ἡ ἀκομψος, ἔ, Plut.
 Ineleganter, ἀκόμψως, Plut. ἀκόσμως.
 Ineluctabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀκαταγνώσκτος, ἔ, Bas.
 Ineluibilis, e, ὁ ἔξ ἡ δυσέκλυτος ἔξ δυσέκλυτος,
 ἔ, Æl.
 Inemendabilis, ὁ ἔξ ἡ ἀνεπανόρθωτος, Philo.
 Inenarrabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀδιήγητος, ἔ, Xen. ὁ ἔξ ἡ
 ἀνεκφραστος.
 Ineo, εἰσομαι, Xen. i. e. coëo, ὀχεύω, Aristot.
 pugnam, ἐγγχεῖσθαι τῇ μάχῃ, Dem. consula-
 tum, μετῆμι ὑπακούειν, Plut. magistratum,
 εἰς ἀρχὴν, Isocr. rationem, ἀπποταμι λόγον,
 gratiam ab aliquo seu alicujus, χαρίζομαι
 χάριν τινός, Dem.
 Inepte, ἀναρῶστος.
 Ineptia, seu Inepitudo, ἡ ἀπειροκαλία, as, Ari-
 stot. ἡ ψυχρότης, πτος, Dem.
 Ineptio, ἀπειροκαλιέομαι, Æschin. ληρέω.
 Ineptus, ὁ ἔξ ἡ ἀχρηστος, ἔ, ad aliquid, πρὸς
 τι, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀφύης πρὸς τι, Isocr. stolidus,
 rusticus, σκαίος, ἔ, ἔν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀπειρο-
 καλος, ἔ, Dem.
 Inequitabilis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνίππος, ἔ, Aristoph.
 Inermis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀοπλος, ἔ, Dem.
 Inerro, πλανᾶμαι ἐν, Xen.
 Iners. Vide Ignavus.
 Inertia. Vide Ignavia.
 Ineruditus, ἀπαιδύτωτος, Isocr.
 Ineruditus, ὁ ἔξ ἡ ἀπαιδύτωτος, ἔ, Dem. Confer
 Indoctus.

Inesco, δελεάζω, Xen. aliquem honore, τινὰ τιμῇ, Lucian.
 Inevitabilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀδιάρητος, u, Cl. Al. ὁ ζῆ ἡ ἀναπόφευκτος, u, Philo. periculum, ἀποφύλαξις κίνδυνος, Strabo.
 Inevitabiliter, ἀφύκτως, Plut.
 Inexaminatus, ὁ ζῆ ἡ ἀνεξέταστος, u, Plat.
 Inexartabilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀκέραιος, u, Philo. ὁ ζῆ ἡ ἀπλήρωτος.
 Inexcitabilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀνεγείστος, u.
 Inexcogitatus, ὁ ζῆ ἡ ἀδιανόητος, u.
 Inexcultus, ὁ ζῆ ἡ ἀκαμψός, u, Plut.
 Inexcusabilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀναπολόγητος, u, N. T. ὁ ζῆ ἡ ἀπροφάσιτος, u, Xen.
 Inexercitatus, a, um, ὁ ζῆ ἡ ἀγύμναστος, u, Philo. in aliqua re, τινί, Suid. ὁ ζῆ ἡ ἀνάσκητος, u, Plut.
 Inexhaustus, ὁ ζῆ ἡ ἀνεξάντητος, u, sumptibus, ὁ ζῆ ἡ ἀδαπάνητος, u, Bas.
 Inexorabilis, ὁ ζῆ ἡ ἀπαραιτήτος, u, Philo.
 Inexpectatus, ὁ ζῆ ἡ ἀπροσδόκητος, u, Thuc.
 Inexpeditus, ὁ ζῆ ἡ ἄζυγος, u, πρόχειρος.
 Inexpertus, ὁ ζῆ ἡ ἀπειρος, u, in aliqua re, τινός, Isocr. ἀπίερος.
 Inexpiatus, ὁ ζῆ ἡ ἀκάθαρτος, u, Dem.
 Inexplebilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀπλήρωτος, u, ὁ ζῆ ἡ ἀπλήρωτος, u, sanguine, αἵματος, Herodot. opibus, χρημάτων, Xen. cupiditas, alicujus rei, ἡ ἀπλησία τινός, Plat.
 Inexplebilitas, ἡ ἀπλησία, alicujus rei, τινός, Plat.
 Inexplebiliter, ἀπληρώτως, deditum esse alicui rei, διακείσθαι πρὸς τι, Xenoph.
 Inexpletus, ὁ ζῆ ἡ ἀπλήρωτος, u.
 Inexplicabilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἄλυτος, u, Plat. ὁ ζῆ ἡ ἀμύθητος, u, Dem.
 Inexplicatus, ὁ ζῆ ἡ ἀσαφής, u, eos.
 Inexplorate, ἀνεξετάστος, ἀπίερος, Xenoph.
 Inexploratus, a, um, ὁ ζῆ ἡ ἀπείρατος, u, qui nihil inexploratum relinquit, ὃ ἂν ἀπείρατον ἴσῃ, Isocr.
 Inexpugnabilis, e, ὁ ζῆ ἡ δυσμάχητος, u, alicui, τινί, Isocr. ὁ ζῆ ἡ ἀνυπότακτος, u, Dem. ὁ ζῆ ἡ ἀνάλωτος, u, Isocr.
 Inextinctus, ὁ ζῆ ἡ ἀσβεστος, u, N. T.
 Inextinguibilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀσβεστος, Galen.
 Inextricabilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀδιέλπυτος.
 Inexuperabilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀνυπερέβλητος, u. Confer Insuperabilis.
 Infabre, ἀτίχως, ἀκόμψως, Plut.
 Infabricatus, ὁ ζῆ ἡ ἀκατασκευάστος, u, Synes.
 Infactia, ἡ ἀνευτραπείλια, u.
 Infacetus, a, um, ὁ ζῆ ἡ ἀκαμψός, u, Plut.
 Infacundia, ἡ τῷ λέγειν ἀπειρία.
 Infacundus, ὁ ζῆ ἡ ἀπειρος τῷ λέγειν.
 Infamia, ἡ ἀτιμία, u, Dem. ἡ αἰσχύνη, u, id. ἡ αἰσχρὰ φήμη, Isocr. infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, Dem. συνίχομαι ἐδοξία, id. εἶμι ἀτιμος, id.
 Infamis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀτιμος, u, Dem. ὁ ζῆ ἡ ἐδοξός, u, id. ἡ τιμημένος, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, Isocr. δυσκλής.
 Infamo, παραδειγματίζω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀτιμάω τινὰ, Dem. ἀτιμάζω, δυσφημέω.
 Infandus, ὁ ζῆ ἡ ἄρητος, u, Herodot.
 Infans, ὁ νήπιος, u, Dem. τὸ βρέφος, eos, Plut. νήπιον βρέφος, Lucian. recens natus, παιδάριον νεογενὸν, Plut.
 Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, Plat. ab infantia, ἐκ νηπίου, Aristot.
 Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, u, Philo.
 Infantis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῷ νηπίου.
 Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, u, Lucian.
 Infarcio, ἐμπλάττω, Diosc.
 Infatigabilis, ὁ ζῆ ἡ ἀκάματος, u, Philo.
 Infatuo, μαυραίνω, N. T.
 Infustus, ὁ ζῆ ἡ δυσυχής, u, Isocr.
 Infector, ὁ βαφεύς, u, eos.
 Infectus, ὁ ζῆ ἡ ἀρρήστος, Aristot. facta reddere infecta, ἀρρήστω πεινὶ ὅσ' ἂν εἴη πεπραγμένα, id. re infecta dimittere aliquem, ἀπρακτον πέμπειν τινὰ, Herodian.
 Infelicitas, ἡ ἀτυχία, Dem. ἡ δυστυχία, u, id. ἡ δυσπραγία, u, Isocr.
 Infelicitus, ἀτυχής, Isocr. δυσυχῶς, ago in re aliqua, δυσυχῶς ἐν τινί, Isocr. ἀτυχῶς τι, Dem.

Infelix, ὁ ζῆ ἡ ἀτυχής, Dem. ἀτυχῶν, Isocr. ὁ ζῆ ἡ δυστυχής, ἄλλως, u, id. et miser homo, ἀτυχής ζῆ ταλαιπώρος ἄνθρωπος, Dem. ἄβλιος ζῆ ταλαιπώρος, id. sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχίᾳ, Isocr. præter meritum, δυσυχῶς παρὰ τὸ δίκαιον, id. κακοδαίμων.
 Infensus, ὁ ζῆ ἡ ἀπεχθής, alicui, τινί, Isocr. ἐχθρός, u, ὄν, et malevolus alicui, ζῆ κακόνες τινί, Dem. ὁ ζῆ ἡ δυσμενής τινί, Isocr.
 Inferia, τὰ ἐναγίσματα, u, τὰ τέρατα.
 Inferentatus, ὁ ζῆ ἡ ἄζυγος, u, N. T.
 Inferior, ὁ ζῆ ἡ ἐλάττω, u, Dem. sum, ἐλαττώμαι, id.
 Infernalis, e, ὁ ζῆ ἡ εὐργιος, u, Plut.
 Inferne, κάτωθεν, Herodian.
 Infernus, i, ὁ ἔδης, u, Philo. γέεννα τῷ πυρός, N. T.
 Infernus, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, spiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, Aristot. ὁ ζῆ ἡ ὑπόγειος, u, Athen. ὁ ζῆ ἡ ὑπόγειος, u, Herodian.
 Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὸ εἰς τόπον τινὰ, N. T. aliquid alicui, εἰσφέρω τί τινί, Philo. alicui manus, ἐπιβάλλω τινί χεῖρας, N. T. alicui damnum, ἐπιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, Isocr. καταπορσύνω τινί κακὰ, Xenoph. alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρὸς τινὰ, Isocr. ἀναλαμβάνω πόλεμον πρὸς τινὰ, Polyb.
 Infestatio, ἡ κάκιστος, u, eos.
 Infeste, ἀπεχθής, Isocr. δυσχερῶς, Dem.
 Infestivus, σκαῖός, u, ὄν, Isocr.
 Infesto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἐνοχλέω τινί, Dem. κακῶ.
 Infestus, ὁ ζῆ ἡ ἀπεχθής, u, alicui, τινί, Isocr. ἐχθρός, u, ὄν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, Dem. δυσμενής.
 Infibulo, ἐμπορτάω, vestem, ἱμάτιον, Herodot.
 Inficias eo, ἀνέχομαι. Confer Inficior.
 Inficiatio, ἡ ἀρησις, u, Lucian.
 Inficiator, ὁ ζῆ ἡ ἔλαστος, u, sum, εἶμι, Dem.
 Inficio, βάπτω, aliquid, τι, Dem. pro maculo, διαβρίσκω, μολύνω.
 Inficior, ἀρνούμαι, aliquid, τι, Dem. interposito jurejurando, ἔξαρκουαί τι διαρνούμενος, Eschin. ἔξαρκός ἐμὶ τῷ, Dem. περὶ τίνος, Isocr. ἔξαρκος ἡγήνομαι τίνος, id.
 Infidelis, ὁ ζῆ ἡ ἀπίστος, alicui, τινί, Dem.
 Infidelitas, ἡ ἀπιστία, u, alicui, τινί, Dem.
 Infideliter, ἀπίστως, Dem.
 Infidus, ὁ ζῆ ἡ ἀπίστος, u, alicui, τινί, Dem.
 Infigo, ἐμπήγγυμι, ἐπερείδω.
 Infixio, ὁ ἐπιερεσμός, u.
 Infimus. Vide Imus.
 Infinitas, ἡ ἀπειρία, u, Aristot.
 Infinitus, ἀπεράντως, Aristot.
 Infinitus, ἀπειράτως, Philo.
 Infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος ἑγκλις, Gramm.
 Infinitus, ὁ ζῆ ἡ ἀπείρος, u, Isocr. ὁ ζῆ ἡ ἀπείρατος, u, Plut.
 Infirmitas, ἡ ἀσθενεία, u, refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, u.
 Infirme, ἀσθενῶς, Dem.
 Infirmitas, ἡ ἀσθενεία, Plat. corporis, τὸ ἐν σώματι ἀρρώστια, Dem. ἡ ἀρρώστια.
 Infirmitas, ἀσθενῶς, Xenoph. aliquem, ποῖω τινὰ ἀσθενῶ, id.
 Infirmitas, ὁ ζῆ ἡ ἀσθενής, u, Dem. ὁ ζῆ ἡ ἀρρώστος, u, id. corpore, σώματι, id. sum, ἀσθενῶ, Isocr. ἔχω ἀσθενῶς, id.
 Infist, λέγει, λέγειν ἀρχεται.
 Infixio, ἡ ἐμπήξις, u, eos.
 Infusus, ἐμπαυγίς, εἶσα, u.
 Inflammatio, ἡ φλόγισμα, Thuc. τὸ ἐπιφλόγισμα, Hipp. morbi, ἡ φλεγμονή, id.
 Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, Sophocl. aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, Isocr.
 Inflare, ἐμπνεύσω, superbc, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, Dem.
 Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, u, Lucian. ἡ ἀναφύσησις, u, Aristot. animi, ἡ φυσίωσις, u, N. T. Confer Insolentia.
 Inflatum, ἐμπνεύσω, ἡ, ὄν, Athen. superbus, ὁ ζῆ ἡ ὑπερηφάνος, N. T. τετυφωμένος, ἐνη, ἐνοι, ib. μεγαφρονῶν, u, u, Dem.

Infecto, ἐγκάμπτω, Galen. ἐπιμάζω, Plut.
 Inflexibilis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀκαμψος, u, Plut.
 Inflexio, ἡ διάκαμψις, Naz. ἡ καμπή, Plut.
 Inflexus, καμψός, ἡ, ὄν, Hesych. ὁ ζῆ ἡ ἐπικαμψής, u, ordo, τάξις, Ammon.
 Infligo, προσβρίσκω, plagam, πληγὴν, Aristoph. alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινί, Herodian.
 Inflo, ἐμφυσῶ, Philo. ἀναφυσῶ, Diod. Sic. tibiam, φυσῶ αὐτὸν, Plut. ventrem, διογκῶ γαστέρα, Ælian. aliquem, et laudibus effero, φυσῶ, ζῆ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, Plut.
 Influentia, ἡ ἐσρυσίς, u, Aristot.
 Influo, εἰσρέω, Lucian. in partem, ἐπιρρέω τῷ μέρει, Gal.
 Influstus, u, ἡ ἐπιρροή, Theophr. ὁ εἰσρυσ, Aristot.
 Infodio, κατορύττω, Plut.
 Infœcunditas, ἡ ἀφορία, u, Plut. ἡ ἀγονία.
 Infœcundus, ὁ ζῆ ἡ ἀφορος, u, ὁ ζῆ ἡ ἀκαρπος, u, Theophr. ὁ ζῆ ἡ ἀγονος.
 Informis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀμορφος, u, Plut. ὁ ζῆ ἡ ἀδιατύπωτος, u, Diod. Sic.
 Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, ἡ περιγραφή, Aristot.
 Informo, ὑποτύπω, aliquid primum et postea pingo, τὸ πρῶτον ζῆ εἶτα ἀναγράφω, Plut. moribus, ἠθοποιῶ, id. adolescentes, εἰσηγέομαι νεωτέρους, Isocr. Confer Institutio.
 Infortunatus, ὁ ζῆ ἡ δυστυχής, u, Dem. Confer Infelicitus.
 Infortunium, τὸ ἀτύχημα, u, Dem. ἡ ἀτυχία, u, id. Confer Infelicitas.
 Infra, πρῶτος, ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, Plut. adu. κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plat.
 Infractus, fractus, καταρραχθεῖς, εἶσα, ἐν, Plut. non fractus, ὁ ζῆ ἡ ἀρραχθής, Theophr. ὁ ζῆ ἡ ἀρρηκτός, Philo.
 Infremo, ἐμβρέομαι, ἀναβρυχάομαι.
 Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, συγκροτῶ τὰς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, Xen.
 Infrenatio, ἡ χαλκίσις, u, eos, Xen.
 Infrenatus, frenatus, ἐγκεχαλκισμένος, ἐνη, ἐνοι, non frenatus, ὁ ζῆ ἡ ἀρχάλινος, u, Plat.
 Infrenis, e, ὁ ζῆ ἡ ἀρχάλινος, u, Plat.
 Infreno, χαλκίω, equum, ἵππον, Xenoph.
 Infrenus, ὁ ζῆ ἡ ἀρχάλινος, u, Plat.
 Infrequens, ὁ ζῆ ἡ ἐξήμερος, u, senatus, βουλὴ ὀλιγαριθέσσα, Plat.
 Infrequentia, ἡ ὀλιγαριθωπία, u, Xenoph.
 Infrico, ἐντρίβω, Xenoph.
 Infringo, ἐνθλάω.
 Infuctuosus, ὁ ζῆ ἡ ἀκαρπος, u, Theophr.
 Infrunitus, imprudens, ὁ ζῆ ἡ ἀφρων, u, Dem.
 Infuco, φουκῶ, Plut.
 Infula, ἡ μίτρα, u, Herodot.
 Infumbulum, ἡ καπνοδόχη, ἡ καπνοδόκη, Herodot.
 Infumo, καπνίζω.
 Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, u, Poll. ἡ χώνη.
 Infundo, ἐπιχέω, Diosc. ἐγχέω, Xen. alicui aliquid, τί τινί, Synes.
 Infusco, ἐπιχραῖω, Lucian.
 Infusio, ἡ ἐγχυσις, u, eos.
 Ingemino, διπλασιάζω, Plut. ἐπαναδιπλόω.
 Ingemisco, στεάζω, Dem. alicui, ἐπισίνω τινί, Eurip.
 Ingemo, σένω, alicui, ἐπὶ τινί, Dem. alte, στενάχω μέγα, id.
 Ingenerasco, ἐμφόομαι, Plut.
 Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινί, Plut.
 Ingenuus, εὐφύως, Isocr. ἐπιδείξις.
 Ingeniosus, ὁ ζῆ ἡ εὐφύης, u, Isocr. δεξιός, u, ὄν.
 Ingenitus, ὁ ζῆ ἡ ἐγγενής, Soph.
 Ingenium, ἡ φύσις, Dem. bonum, φύσις ἐπιεικής, Isocr. insuperabile, ἀνυπερέβλητος, id. dextrum, εὐάριστος, illustre, ἐπίβλεπτος, id. prastantius, ἐπιφανέστερα ψυχῇ, Dem. animus ejusque et ingenium, ψυχῇ ἐκείνῃ ζῆ φύσις, animus liberalis et ingenium cordatum, ψυχῇ ἀγαθῇ ζῆ γνώμῃ φρόνιμος, diversissimis ingenii præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, ingenii non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις ἀ χείρας εἶναι προτιμῶν ingenio

ingenio felicissimo esse, τὴν γνάμην εὐφύεσαν εἶναι, Isocr. exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν seu διάνοιαν, id. ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀρχήν, Herodian. ingenii robur, φύσεως ἰσχύς, Thuc.
 Ingens, ὁ ἐξ ἡ πλώριος, ὁ ἐξ ἡ εὐμεγέθης, eos, lapis, λίθος, Aristoph. testimonium, μαρτυρία, Dem.
 Ingenuus, ἐλευθέρως, Thuc. γενναίως, educatus, ἐλευθερίως παιδαγωγούμενος, Xen. candide, ἀπλάως, Dem.
 Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, πτος, Aristot. ἡ εὐγένεια.
 Ingenuus, ὁ ἐξ ἡ ἐλευθέρως, u, foemina, γυνή, Plut. doctrinae, ἐλευθερία παιδείας, Lucian. candidus, ἀπλόως, η, οη, Dem. et simplex homo, μισὸς παῖρσις ἐξ ἀφελῆς, id.
 Ingero, ἐνίμω, aliquid alicui, τί τινι, Synes. aliquid ori, ἐντίμω τι σώματι, Galen. lapides et fustes, ἐπιφέρω λίθους ἐξ ἔξυλα, Herodian. largius cibum, πλείονος συνήθως εἰσφέρωμι προφῶς, id. me, παρεισδύομαι, id. me in alienam administrationem, παραδοικίω, Plut.
 Ingigno, ἐγγεννάω.
 Inglorius, ὁ ἐξ ἡ ἀδόξος, u, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀτίμπος, u, id. ἀκλήσις.
 Ingluvis, ἡ γαστριμαργία, as, Philo. avis, ὁ πρόλοθος, u, Aristot.
 Ingrandesco, μεγαλύνομαι.
 Ingrate, invenuste, ἀχαρίτως gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίτως, Isocr.
 Ingratis, παρὰ γνώμην.
 Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, as, Dem.
 Ingratus, invenustus, ὁ ἐξ ἡ ἀχαρίτως, Herodian. beneficii immemor, ὁ ἐξ ἡ ἀχαρίτως, u, Dem. sum, ἀχαρίστως, erga amicos, πρὸς τὴς φίλους, id.
 Ingravescio, βαρύνομαι, aetate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, Polyb.
 Ingravo, ἐπιβαρύνω, Xen.
 Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπὶ τινι, Dem. viam, ὀδὸν, Ceb. Thab. in curiam, εἰσερχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, Dem. iter pedibus, πορεύομαι πεζῶ, Xen. annum decimum, ἐπιβαίνο εἰς τὴς δεκάτης, Herodian.
 Ingresso, seu Ingressus, ὁ βραδύμοδος, u, Lucian. ad aliquem, ἡ εἰσόδος, u, Plut.
 Ingruo, ἐγκέμαι, Herodian. ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω.
 Inguen, ὁ βρεθῶν, ἄνος, Lucian.
 Inguinaria, τὸ βρεθῶνον, u, Diosc.
 Ingurgito, γαστρίζομαι, Basil. καταροχθίζω, Lucian.
 Ingustabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἄγυστος, u, Plut.
 Ingustatus, ὁ ἐξ ἡ ἄγυστος, u, Plut.
 Inhabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀχρηστος, u, ad aliquid, πρὸς τι, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀφύσις πρὸς τι, id.
 Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδεύσις, πτος, Synes.
 Inhabitabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀνοικητος, u, Philo.
 Inhabitato, ἡ ἐνοικησις, eos, Cl. Al.
 Inhabito, ἐνοικίω, aliquid, τι, Aristot. terram aliquam, κατοικίω γῆν τινι, Plut. urbem, οἰκέω πόλιν, Isocr. ἐν ἄσει, Dem.
 Inhaereo, ἐμφύομαι, alicui, τινι, Plut. προσφύομαι τινι, id. machinis, προσφύω μηχαναῖς, Herodian.
 Inhaeresco, προσίσχομαι, alicui, πρὸς τι, Theophr. Inhalo, ἐμπνέω, Plat.
 Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τι, Plut. κολύω iram, ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς, Lucian. ἀνελεργω.
 Inhibitio, ἡ καθιέρσις, eos.
 Inhio, ἐπιχαίνω, Philo. alicui rei, χαίνω ἐπὶ τινι, Lucian.
 Inhoneste, αἰσχροῦς, Isocr. ἀτίμως.
 Inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τι, Plut.
 Inhonestus, αἰσχροῦς, ἄ, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀσχήμων, ἀκοσμος.
 Inhonoratus, ὁ ἐξ ἡ ἀτίμητος, u, Dem. ἀτιμος.
 Inhonorificus, ὁ ἐξ ἡ ἀδόξος, u, Dem.
 Inhorreo, seu Inhorresco, φρίσσω, aliqua re, τι, Dem. ἐπιφρίσσω.
 Inhospitalis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀξενος, u, Lucian.
 Inhospitalitas, ἡ μισοξενία, as, LXX.

Inhospitius, ὁ ἐξ ἡ ἀπόξενος, u, ὁ ἐξ ἡ ἀξενος, u, Lucian.
 Inhumane, ἀπανθρώπως.
 Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, Lucian. ἡ ἀνεπισείκεια, Dem. ἡ μισανθρωπία, Hipp.
 Inhumaniter, ἀπανθρώπως.
 Inhumanus, ὁ ἐξ ἡ ἀπάνθρωπος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ μισάνθρωπος, id.
 Inhumatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀπαφος, u, Thuc.
 Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκρὸς seu ἀποθνήσκοντας, Dem. Confer Sepelio.
 Inibi, ἐκεῖ, Plat.
 Injectim, ἐπαναβληθῶν, Herodot.
 Injunctio, ἡ ἐπιβολή, ης, Thuc.
 Injicio, ἐπιβάλλω, aliquid in aliquid, τὸ ἐπὶ τι, N. T. equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν, Xen. alicui manum, ἐπιβάλλω τινι χεῖρα, Lucian. alicui amorem, ἐμβάλλω τινι ἔρωτα, Xenoph. sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περὶ τινος, Plut.
 Inimice, ἐχθρὸς, Dem. ἐτελέχθρας, id. δυσμενῶς, Isocr. ἀπεχθρῶς, id.
 Inimicitia, ἡ ἐχθρα, Dem. ἡ ἀπέχθεια, gravis, μεγάλη, id. diuturna, βεβαία, id. immortalis, ἀίμνητος, Isocr. simulata, προσποιητή, Dem. privata, ἴδια communis, κοινή, et offensiones, ἐχθρα ἐξ προσκρούματος et odium et diffidentia, ἐχθρα ἐξ μίσος ἐξ ἀπιστίᾳ inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναρτίζομαι ἐχθραν πρὸς τινι, id. incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἐχθραν, id. habere cum aliquo, ἔχειν ἐχθραν πρὸς τινι, Isocr. ostendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαι τινι πάντα τρόπων τὴν δυσμενειαν, Dem. exstinguere, διαλύειν ἐχθραν, Isocr. effugere, φεύγειν τῆς ἐχθρας τινός, id. conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινάς εἰς ἐχθραν, Dem.
 Inimicor, ἀπεχθάνομαι τινι, Plat. Confer Inimicus.
 Inimicus, ἐχθρὸς, ἄ, ὄν, Dem. libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, id. ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, id. alicui, χαλκίπτος, ἡ, ὄν, τινι, id. et hostis, ἐχθρὸς ἐξ ἀντίπαλος, id. et malevolus urbis, κακόνους ἐξ ἐχθρὸς πόλει, id. hostis communis et omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς ἐξ ἄσπι δυσμενῆς, Dem. inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινὰ ἐχθρὸν, id. esse alicui, εἶναι seu ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι seu τινός, id. aliquem habere, ἔχειν τινι ἐχθρὸν, id. χεῖσθαι τινι ἐχθρῶ, id. inimicus sum alicui, ἔχω ἐχθραν πρὸς τινι, Isocr.
 Inimitabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀμίμητος, u, Plut.
 Inique, ἀνομάλως, Isocr. ἰηjuste, ἀδικίως, Dem. παρανόμως, ago cum aliquo, ἀνομονίως πρὸς τινι, id. in aliqua re, πρὸς τι, Plut.
 Iniquitas, ἡ ἀνομία, Theophr. ἡ ἀνομία, ἰηjustitia, ἡ ἀνομιστοσύνη, Dem. τὸ δεινόν, ἡ ἀδικία, id.
 Iniquus, ὁ ἐξ ἡ ἀνομιάλης, Theophr. ἰηjustus, ὁ ἐξ ἡ ἀδικος, in omnes, περὶ πάντας, Dem. et calumniator, ὁ ἀγνώμων ἐξ σοκοφάντης, id. ὁ ἐξ ἡ παράνομος dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, εἰρὴν γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἰς τινι, Dem. sum, fio, παράνομός εἰμι, γίνομαι, id. animo iniquo, δυσφῶρος, Herodian.
 Initia, τὰ μυστήρια, ων.
 Initiamtum, τὸ μῆμα, atos, Aret.
 Initatio, ἡ μύησις, eos, Hesyeh.
 Initiator, ὁ μυσταγωγός, ἄ.
 Initiatus, ὁ μεμνημένος, u, Lucian. ὁ τετελεσμένος, u, id.
 Initio, μνῆμα, aliquem, τινὰ, Lucian.
 Initio, adu. ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. τὸ καταρχῆς, id. neque initio, neque post, ἔτε καταρχῆς, ἔθ ὕστερον, id.
 Initium, ἡ ἀρχή, Dem. et fundamentum rei, ἐξ ὑπόθεσις πρῶτος, et causa belli, ἀρχὴ ἐξ αἰτία πόλεως utor initio aliquo, ἀρχομαι ἀρχὴν τινι sumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχὴν τινι, facio rei, ποίωμαι ἀρχὴν τινος, exponere aliquid ab initio, διεξέρομαι τι ἀπ' ἀρχῆς, id. fines ab initio propositi, ὑπόθεσις ἐξ ἀρχῆς γινώσκωμαι, Isocr.

Injucunde, ἀπόως, Xen.
 Injunctiditas, τὸ ἀπῆδες, eos, Isocr. ἡ ἀδηδία, as, Philo. ἡ ἀπερσία, as, Dem.
 Injucundus, ὁ ἐξ ἡ ἀπῆδες, eos, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀπερσίας.
 Injudicatus, ὁ ἐξ ἡ ἀκατάκριτος, N. T. ἀκριτος.
 Injuno, ἐπιστάτω, Xen. προστάσω.
 Injurgatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἀνόμητος, u, Dem.
 Injuria, ἡ ἀδικία, Dem. τὸ ἀδικημα, id. ἡ ὕβρις, Isocr. τὸ ὕβρισμα, Dem. et iniquitas, ὕβρις ἐξ ἀδικία, Isocr. et insolentia, ὕβρις ἐξ ὑπερηφάνεια, id. adfocere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινι ἀδικίαν, Dem. ὕβριζειν τινὰ, ἀδικεῖν τινι, pati injurias, πάσχειν δεινότητας, id. prior infero, χεῖρῶν ἀδικίαν ἀρχῶ, Aelian.
 Injurious, ἀδικίως, aliquem, τινὰ, Dem.
 Injurious, ὕβριστικῶς, tractare aliquem, χεῖσθαι τινι, Dem.
 Injurious, ὕβριζων, u, as, οη, erga aliquem, εἰς τινι, Dem. ὁ ὕβριστής, u, id.
 Injurious, ὁ ἐξ ἡ ἀδικος, u, Dem. sum in aliquem, ἀδικίω τινὰ ὕβριζω τινὰ, id.
 Injussu, ἀνευ προσάγματος, ἀπαρρηγίλτως, Polyb.
 Injussus, ὁ ἐξ ἡ ἀκίλευτος, Soph. ἀυτοκίλευτος.
 Injuste, ἀδικίως, Dem. ago, ἀδικίω, id. ἀδικοπραγέω, Plulo. vivo, ἐκ ἀδικία βίωω, Plat.
 Injustitia, ἡ ἀδικία, Dem. ἡ ἀνομία, id.
 Injustus, ὁ ἐξ ἡ ἀδικος, u, Dem. et diis iniustus, ἐξ εἰσοῖς ἐχθρὸς ἀνθρώπος, ὁ ἐξ ἡ παράνομος committere injusta, ποιεῖν παράνομα, id.
 Innascor, ἐγγίνομαι, alicui, τινι, Plat. ἐμφύομαι τινι, Plut.
 Innatus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἐμφυτος, u, Dem.
 Innavigabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀπλωτος, u, Philo. μὴ πλωτός, u, Thuc.
 Innecto, ἐνίρω, Diosc.
 Innexio, ἡ ἐνεροσις, eos, Thuc.
 Innitor, ἐπεριδομαι, Galen. foederibus, ἀπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, Polyb. legi, ἰσχυρίζομαι τῶ νόμῳ, Aeschin.
 Inno, ἐπινέω, Theophr. in aliquo, ἐπινέχομαι τινι, Al. Aphr.
 Innocens, ὁ ἐξ ἡ ἀβῶος, aliqua re, τινός, Dem. τινι, id. ὁ ἐξ ἡ ἀνάπαιτος τινός, id. ὁ ἐξ ἡ ἀναμάρτητος, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀκακος.
 Innocenter, ἀβῶως, Dem.
 Innocentia, ἡ ἀκακία, as, Dem.
 Innocuus, ὁ ἐξ ἡ ἀβλαβῆς, eos, voluptas, ἡδονή, Plat.
 Innodo, ἀμμοσιζω, Hesyeh.
 Innatesco, διαγνωρίζομαι, Isocr. γνώριμος καθίσταμαι, Plat.
 Innovatio, ἡ καινοτομία, as, Lucian.
 Innovo, καινίω, Dion. νεώω, aliquid, τι, Naz.
 Innoxius, ὁ ἐξ ἡ ἀβλαβῆς, eos, Plat.
 Innubilis, αἰθρῶς, ia, ion, Diosc.
 Innubis, ὁ ἐξ ἡ ἀνέφελος, aēr, ἀήρ, Aristot.
 Innubus, ὁ ἐξ ἡ ἄγυστος, u, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀνανδρος, u, Plat.
 Innumerabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀναριθμητος, u, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀμύθητος, u, pecunia, ἀμύθητα χρεῖματα, Dem.
 Innumerabilitas, τὸ ἀναριθμόν, u.
 Innumerus, idem quod Innumerabilis.
 Innuo, καινίστομαι, aliquid, τι, Plat. ὑπανίσταμαι τι, Dem.
 Innuptus, ὁ ἐξ ἡ ἄγαμος, u, Lucian. virgo, ἡ ἀνύμφος, Plat. ἡ ἄγαμος.
 Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινι, Herodian.
 Innutritus, nutritus in, ἐντρέφωμένος, ἐνη, ἔνον, aliqua re, τινι, Herodian. non nutritus, ὁ ἐξ ἡ ἄτροφος, Xen.
 Inobediens, ὁ ἐξ ἡ ἀνυπήκοος, u, sermoni, τῶ λόγῳ, Plat. ὁ ἐξ ἡ ἀπειθής, eos, alicui, τινι, Xen.
 Inobedientia, ἡ ἀνυπακοή, as, Plut. ἡ παρακοή, ης, N. T. ἡ ἀπειθία.
 Inobscuro, ἐπισκοπέω, aliquid, τι, Diosc.
 Inobsequens, idem quod Inobediens.
 Inobservabilis, e, ὁ ἐξ ἡ ἀπαρατήρητος, u.
 Inobservatus,

Inobservatus, ὁ ζῆ ἀπαρτηρητος, α, ὁ ζῆ ἄφύλακτος, α.
 Innocidius, ὁ ζῆ ἄδουτος, α.
 Innocco, βαλοκοκία, Poll.
 Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμός, ἔ, Theophr.
 Inoculo, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
 Inodorus, ὁ ζῆ ἄσμος, α, Theophr.
 Inoffensus, ὁ ζῆ ἀπρόσκοπος, α, N. T. ἀβλαβής.
 Inofficiosus, ὁ ζῆ ἀπειθοῦκαλος, α, Dem.
 Inolesco, ἐπιφύομαι, Plut.
 Inominatus, ὁ ζῆ δῖσφημος, ἀπεικτος.
 Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τί vel τινί, N. T.
 Inopertus, ὁ ζῆ ἀκατακάλυπτος, α, N. T.
 Inopia, ἡ ἐνδία, Isocr. ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινός, Dem. et indigentia, ἐνδία ζῆ ἀπορία, id. magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τῷ λαβεῖν εἶναι ad summam inopiam redigere seu redigi, εἰς ἐχθράτην ἀπορίαν καθίστανει τινὰ, s. καθίστασθαι inopia verborum laboro, πτωχῶς τῇ ἄξει inopia consilii, ἡ ἀβελία, αs, id. frumenti, ἡ σπανοσιτία, αs, Diod. Sic.
 Inopinabilis, α, ὁ ζῆ ἀδόκιμος, α, Thuc.
 Inopinatus, ἀπροσδοκῆτος, Philo. ἔξ ἀπροσδοκῆτης, Plat.
 Inopinatus, ὁ ζῆ ἀπροσδοκῆτος, α, ὁ ζῆ ἀδόκιμος, α, Thuc.
 Inopportunus, ὁ ζῆ ἄκαιρος, α, Plat.
 Inops, ὁ ζῆ ἄσμος, alicujus rei, τινός, Isocr. ὁ ζῆ ἐνδῆς, εος, τινός, Dem. ὁ ζῆ ἐπιεικής, εος, τινός, id.
 Inordinate, ἀτάκτως, Thuc.
 Inordinatio, ἡ ἀταξία, αs, Plut.
 Inordinatus, ὁ ζῆ ἀτακτος, α, Isocr.
 Inornate, ἀκόσμως, Plut. ἀκοσμητως, id.
 Inornatus, ὁ ζῆ ἄκοσμος, ὁ ζῆ ἄκομψος.
 Inquam, λέγω, Dem. φημί, Herodian.
 Inquires, ἡ ἀνυσχία, αs.
 Inquieto, διαβορθεύω, aliquid, τινὰ, Thuc. παρενοχλῶ τινί, N. T.
 Inquietudo, ἡ ἀνυσχία, ἡ ἀρχυπνία, Luc.
 Inquietus, ὁ ζῆ ἄσματος, Bas. ὁ ζῆ ἀπολιμητος, Philo. ὁ ζῆ ἀνήσυχος.
 Inquilinus, ὁ ζῆ ἑνίκος, Strabo. ὁ ζῆ μέτοικος.
 Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, Diosc. ὁ μολυσμός, ἔ, N. T.
 Inquinata, μεμολυσμένης,
 Inquinatio, ἡ μύλυνσις, εως, Theophr.
 Inquino, μολύνω, aliquid, τι, Isocr. μαινώ.
 Inquo, idem quod Inquam.
 Inquo, ἔξτάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινός, Dem. ordines, ἀκριβῶς τὰς τάξεις, Xen. diligenter causas, πολυπραγμονίας τὰς αἰτίας, Plat. de re aliqua, περί τινος, Plut. severius, σφόδρα ἀκριβολογούμεναι, Dem. diligenter et accurate singula, καλῶς ζῆ ἀκριβῶς διορίζομαι περί ἐκάστω, id.
 Inquisitio, ἡ ἐξετάσις, Dem. ὁ ἐξετασμός, id.
 Inquisitor, ὁ ἐξεταστής, Aristot. ὁ βρασανστής.
 Insalubris, α, νοσηρός, ἡ, ὄν, Xen.
 Insalutatus, ὁ ζῆ ἀπροσηγρόητος, α, Cic.
 Insanabilis, α, ὁ ζῆ ἀνίατος, α, Galen. ὁ ζῆ ἀθεράπευτος, α, Philo.
 Insane, μακρῶς, Isocr.
 Insania, ἡ μανία, Dem. eo insania pervenire, εἰς τῆσθ μανίας ἐρχεσθαι, Isocr. est hæc extrema insania, ὑπερβολὴ μανίας ἐπὶ τῆσθ, Dem. manere in insania eadem, μῆνιν ἐπὶ τῆσθ αὐτῆσθ μανίας, id. liberare aliquos ab insania, παύσαι τινας τῆσθ μανίας, Isocr. descere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, id.
 Insanio, μαινόμεναι, Dem. et deliro, μαινόμεναι ζῆ παραφρονέω, id. aliqua re, μελαγχολώ τινί, id. insanire facio, ἐκμύνω, Philo.
 Insanus, μακρῶς, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ζῆ ἄφρων, ονος, id. ὁ ζῆ ἄφρων, ονος, id. παραφρονέω.
 Insatiabilis, α, ὁ ζῆ ἀκόρητος, α, Philo. ὁ ζῆ ἀδιδύωνος, α, Plat. ὁ ζῆ ἀπληστος, α, pecunia, χρημάτων, Dem.
 Insatiabilitas, ἡ ἀπληγία, αs, Dem.
 Insatiabiliter, ἀπληγῶς, deditum esse voluptatibus, διακίσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, Xen. alicui rei, ἀπληγῶς ἔχειν πρὸς τι, Isocr. περί τι, id.

Insaturabilis, α, ὁ ζῆ ἀκόρητος, α, Philo.
 Insaturabiliter, ἀκόρητως,
 Inscendo, ἀναβαίνα, aliquid, τι, Xen.
 Insciens, ὁ ζῆ ἀνεπιστήμων, ονος, Thuc.
 Inscienter, ἀνεπιστημίως, ἀπείρους, Dem.
 Inscientia, ἡ ἀνεπιστημιότης, ηs, Xenoph.
 Inscite, ἀμαθῶς, Thuc. ἀτέχως.
 Inscitia, ἡ ἀμαθία, Plut. ἡ ἀπειρία, Isocr.
 Inscitus, ὁ ζῆ ἄμαστος, α.
 Inscius, ἀγνόων, ὄν, ἔσα, ἔν, Dem. ὁ ζῆ ἀνεπιστήμων, ονος, Thuc.
 Inscríbo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, Lucian. distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν σησάμω, Ælian. in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, Xenoph. falso nomine, ψευδοπιγραφῶ.
 Inscriptio, τὸ ἐπιγραμμα, ατος, Aristot. ἡ ἐπιγραφὴ, ἡs, Polyb.
 Inscriptus, ὁ ζῆ ἐγγραπτος· non inscriptus, ὁ ζῆ ἀνεπιγραφος· falso inscriptus, ὁ ζῆ ψευδοπιγραφος, Plut.
 Insculpo, ἐγκολάπτω, Plut. ἐπιχαράττω, ἐγκαράττω, id. ἐγγλύφω.
 Insecabilis, α, ὁ ζῆ ἀπρητος, α, ὁ ζῆ ἄτομος, α, Plat.
 Insecta, -orum, τὰ ἐντομα, ὄν, Aristot.
 Insectatio, ἡ διώξις, εως, Thuc.
 Insector, διακώ, aliquid, τινὰ, Thuc. διώξιν ποιόμαι, id. cavillor, διαστῶ τῷ, Dem.
 Insedabiliter, ἀπαύτως, Aristot.
 Insemino, ἐνσπείρω, Xen.
 Insenesco, ἐγγηράσκω, Hippocr.
 Insensibilis, α, ὁ ζῆ ἄναίσθητος, α, Thuc.
 Insensibilitas, ἡ ἀναισθησία.
 Insensilis, α, idem quod Insensibilis, α.
 Inseparabilis, α, ὁ ζῆ ἀχώριστος, α, Naz. ὁ ζῆ ἀδιάλυτος, α, LXX.
 Insepultus, ὁ ζῆ ἀταφος, α, Thuc.
 Insequens, ἐπόμενος, ἐν, ἐνον, Dem.
 Insequeo, ἀκολουθεῖν, aliquid, τινί, Dem. ἐπακολουθεῖν τινί, Plut.
 Insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιάν, Dem. plantam, φυτὸν, id. ἐμφυτεύω, Theophr.
 Inserpo, εἰσερπύζω.
 Insertum, δι' ἐμβλήματος.
 Insertio, ἡ παρενθεσις, τὸ ἐμβλημα, ἡ ἐμβολή, ἡs.
 Inservio, διακονέω, alicui, τινί, Dem. voluptatibus, θαλάσ ταις ἡδοναῖς, Isocr. λατρεύω ταις ἡδοναῖς, Lucian. alicui in aliqua re, ὑπηρέτης τινί, Dem. commodis alienis, σοκοῦ τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλω, Aristot.
 Insideo, ἐπιλαμβάνω, Polyb. alicui rei, καθίζω ἐπὶ τινί, Isocr. ἐγκαθίζω.
 Insidiæ, ἡ ἐπιθεαλή, ἡs, Dem. ἡ ἐνδρα, αs, id. ἡ ἐπιθέλυσις, Plat. insidias stрую alicui, ἐπιθελεύω τινί, Isocr. ἐνδρας καθίζω τινί, Plut. ἐνδρας παύομαι τινί, Lucian. θηρεύω τινὰ, id. invadere alicquem insidiis, ἐρχεσθαι ἐπὶ τινα μετ' ἐπιθεαλῆs, Dem. insidiis circumvenior, ἐπιθελεύομαι, id.
 Insidianter, ἐπιθέλωs, Synes.
 Insidiator, ὁ ἐπιθέλωs, Dem. ἐπιθελεύων, id. ὁ ἐγκάθετος ἀνθρώπος, id.
 Insidior, ἐπιθελεύω, alicui, τινί, Isocr. λοχῶ τινὰ, Herodot. ἑλλοχῶ τινὰ, Ælian. ἐπιτίθημί τιμὴ ἐνδρας, Lucian. θεράω τινὰ, id. ἐνδρεῖω τινὰ, Dem.
 Insidioso, ἐπιθέλωs, κρυφαῖως, Plut.
 Insidiosus, ἐπιθελευτός, ἡ, ὄν, Lucian. ὁ ζῆ ἐπιθέλωs, α, Dem.
 Insido, ἐπιθέλλω, aliqua re, τινί, Plut. ἐνίζω, Plut. καθίζω ἐπὶ τινί, Thuc.
 Insigne, τὸ ἐπίσημον, α, Plut. imperii, τὸ τῆσθ ἡγεμονίας παράσημον, id. regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, id. τὸ γνώρισμα.
 Insignio, ἐσημαίνω, Isocr. παρασημαίνομαι.
 Insignis, α, ὁ ζῆ ἐπίσημος, Lucian. ὁ ζῆ παράσημος, Plut.
 Insigniter, ἐπίσημως, Polyb.
 Insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, Xen. ἐμπηδάω, πηδάω ἵππον, Herodian. in ignem, ἄλλομαι εἰς πῦρ, Xen. in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, id.
 Insimul, ἄμα, Xen.
 Insimulatio, τὸ ἐγκλημα, ατος, Dem.

Insimulo, προβάλλομαι, aliquid, τινὰ, Dem. aliquid alicujus rei, ἐγκαλῶ τί τινί, id. τινί τινος, Aristot. ἐπιβρω τινί αἰτίαν τινός, Dem.
 Insinuatío, ἡ παρεγγυή, ἡs.
 Insinuo, ἐγκολάπτω, Aristot. παρεσάργω, Plut. ὑποδύομαι, me alicui, ὑποστρέχω τινὰ ζῆ δωπέω, Ælian.
 Insipidus, μαρῶς, ἂ, ὄν, Lucian. ὁ ζῆ ἄγευστος.
 Insiens, ὁ ζῆ ἀνόητος, Dem. ὁ ζῆ ἄφρων, id. ὁ ζῆ νηπιόφρων, Strabo.
 Insiensiter, ἀφρόνως, Dem. ἐφρόνως, id. ἐνόηως, id.
 Insiensitia, ἡ ἀφροσύνη, Isocr. ἡ ἄνοια, Dem. ἡ μαρία, αs, id.
 Insisto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινί, Lucian. ἐπιμένω τινί, Plut.
 Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, N. T. ἡ ἐμφυτεία, ib.
 Insitiuus, ὁ ζῆ ἑμφυτος, α, Philo.
 Insociabilis, α, ὁ ζῆ ἀκοινωνητος, α, Lucian. ὁ ζῆ ἄσπιστος, α, Dem. ὁ ζῆ ἄμικτος, α, et vagabundus, ζῆ ἀνίδρυτος, id.
 Insolabiliter, ἀπαραιρηθήτως, Plat.
 Insolatio, ἡ ἡλιωσις, εως, ἡ ἡλιωσις, εως.
 Insolens, ὁ ζῆ ἄήθης, εως, alicujus rei, τινός, Dem. superbus, ὁ ζῆ ὑπερήφανος, α, id.
 Insolenter, ἀήθως, Thuc. me gero ob aliquid, γαυριάζω τινί, Dem. ἐπὶ τινί, Plut. γαυρόω τινί, id.
 Insolentia, ἡ ἀήθεια, Lucian. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, Aristot.
 Insolensco, ἐκγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπὶ τινί, Isocr. διὰ τι, Plut. ἀβρόννομαι, Plat.
 Insolitus, ὁ ζῆ ἀήθης, εως, Dem.
 Insolo, ἡλιάζω, Diosc.
 Insolubilis, α, ὁ ζῆ ἄλυτος, α, Plat.
 Insomnia, ἡ ἀύπνια, Plat. ἡ ἀγρυπνία, Xen.
 Insomnis, α, ὁ ζῆ ἀύπνος, α, Xenoph. ὁ ζῆ ἄγρυπνος, α, Lucian. ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἀύπνον κείσθαι, Xen. ἀγρυπνεῖν νύκτα, Plut.
 Insomniun, τὸ ἐύπνιον, α, Plat.
 Insono, ἐνηχέω, Naz.
 Insons, ὁ ζῆ ἀναμάρτητος, Dem. ὁ ζῆ ἀναίτιος, τινός, ὁ ζῆ ἀνοσιβέννος, id.
 Insoptus, ὁ ζῆ ἀύπνος, α, Xenoph.
 Insortiti, ἀκκληρωτί, Lys.
 Insortitus, ὁ ζῆ ἀκκληρωτος, α.
 Inspectio, ἡ ἐπισκοπή, ἡs, N. T. ἡ ἐπισκοπία, αs, Plut.
 Inspecto, ἐφοράω, Thuc. ἐπισκοπία, Dem.
 Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, Dem. ὁ ἑφορος, Philo.
 Insperabilis, α, ὁ ζῆ ἀνέλπιστος, α, Isocr.
 Insperatus, ὁ ζῆ ἄελπτος, α, Soph. ex insperato, ἔξ ἀέλπτως, Herodot.
 Inspergo, ἐμπάσσω, Galen. προσπάσσω, id. ἐγκατασπείρω.
 Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἰς τι, Dem. πρὸς τι, Plut. ἀποβλέπω εἰς τι seu πρὸς τι, Æschin. ἐφοράω τι, Dem. naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, Gal. in terram, ὄρα εἰς γῆν, Xen.
 Inspiratio, ἡ ἐισπνοή, Philo. ἡ ἐπίσπνοια, Cl. Al.
 Inspiro, ἐμπνέω, Plut. ἐμφυσάω, Bas.
 Inspoliatus, ὁ ζῆ ἀσύλητος, α, ὁ ζῆ ἀσουλός, α, Eurip.
 Inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινί, Ægid. εἰς τι, Athen.
 Instabilis, α, ὁ ζῆ ἄστατος, α, Philo. ὁ ζῆ ἀκατάστατος, Dem. ὁ ζῆ ἀβέβαιος.
 Instabilitas, τὸ ἀστατον, α, ἡ ἀστασία.
 Instans, ἐνεσῶs, ἡs, αs.
 Instantia, ἡ ἐνστασις, εως.
 Instar, δίκη, alicujus, τινός, Aristot.
 Instaurado, ἡ ἐπισκευή, ἡs, Dem. ἡ ἀποκατάστασις, εως, Philo. ἡ ἀνακαινώσις, εως, N. T.
 Instaurativus, ἐπισκευαστικός, ἡ, ὄν, Plat.
 Instauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τί, Isocr. ἐπισκευάζω τι, Dem. ἀναρθῶ τι, Isocr. ἀνακαινίζω.
 Insterno, ἐπιστρώνω, alicui aliquid, τί τινί, Lucian. lectum, στρώνω κλίνην, Xenoph. equum, ἐπιστάω ἵππον, id.
 Instigatio, ἡ παρόρμησις, εως, Xcu. ὁ παρορυσμός, ἔ, N. T.
 Instigo, παρορύνω, aliquid in aliquos, τινὰ ἐπὶ

ἐπί τινας, Plut. aliquem ad aliquid, ἀναπέιθω
 τί τινα παρορμάω τινα πρὸς τι, id.
 Instillatio, ὁ ἐπισταγμός, ἔ.
 Instillo, ἐπιτάζω, Diosc. ἐνσάζω, mentibus
 amore, ψυχαῖς πόθον, Herodian.
 Instimulo, κατακεντάννυμι, Lucian. παροξύνω,
 Plut. Confer Instigo.
 Instinctor, ὁ παροξύνων, οντος, Plut.
 Instinctus, ἔς, ὁ παροξύνω, ἔ, N. T. ἡ παρόρ-
 μησις, εως, Xen. divinus, ἡ κατακαυχῆ, ἦς,
 Plat. instinctu divino, κατὰ θεὸν ἐποτρύνον-
 τος θεῶ, Herodot.
 Institor, ὁ κάπηλος, ἡ, Plat.
 Institorius, καπηλικός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Institrix, ἡ καπηλίς, ἰδος, Aristoph.
 Instituo, ἐγχερίμα, dicere de re aliqua, λέγειν
 περὶ τίνος, Isocr. aliquem in aliqua re, παι-
 δεύω τινά τι, Æschin. εἰς τι, Xen. διδάσκα
 τινά τι, Dem. actionem contra aliquem,
 γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινά εἰς δίκην, Dem.
 aliquid, καθίσταμι τι, Thuc.
 Institutio, τὸ ἐγχερίμα, Synes. eruditio, ἡ παι-
 δεία, ας, Xen. ἡ παιδείσις, id.
 Institutum, τὸ ἔθος, εως, τὰ καθίστα, ὤν, Plat.
 vitæ, τὸ ἐπιτηδευμα, Dem.
 Insto, ἐφίσταμαι, alicui, τινί, Herodian. hosti-
 bus, ἔγκειμαι τοῖς πολεμίοις, Plut.
 Instrepro, ἐπιτυπῶ, Aristoph.
 Instructio, ἡ παρασκευή, Thuc. ἡ κατασκευή,
 ἦς, Dem. aciei, ἡ συντάξις.
 Instructivus, παρασκευαστικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Instrumentum, τὸ ὄργανον, ἡ, Aristot. τὸ σκεῦος,
 εως, Dem. τὸ ἐργαλεῖον, ἡ, Herodian. rusti-
 cum, σκεῦος γηγυργικόν nauticum, σκεῦος
 ναυτικόν, id. bellicum, σκεῦος πολεμικόν,
 id.
 Instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus,
 τὸ πλοῖον πᾶσι, Dem. aciem, παρατάττω,
 Xen. copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, Plut.
 hostem contra aliquem, ἀσκήω τὸν ἐχθρὸν ἐπί
 τινι, Dem. equos ferreis munimentis, κατα-
 σκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xen. ad
 certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, Dem.
 armis, ἔξαρτύω ὄπλα, Her. doceo, διδάσκα.
 Vide Doceo.
 Insuavis, ε, ὁ ἡ ἀγλυκερῆς, εως, Lucian. ὁ ἡ
 ἀηδής, εως, Isocr.
 Insuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν, Xen.
 Insubide, ἀσκήπτως, Aristot.
 Insubidus, ὁ ἡ ἀπροσδόκητος, Dem.
 Insuofacio, ἐνεβίζω, alicui rei, τινί, Herodian.
 Insuesco, ἐνεβίζομαι, alicui rei, τινί, Herodian.
 Insuetus, ὁ ἡ ἀήθης, εως, alicujus rei, τινός,
 Dem.
 Insula, ἡ νῆσος, ἡ, Dem. parva, νῆσος μικρῆ, id.
 τὸ νησίον, ἡ, Suid. τὸ νησίον, ἡ, Thuc. insu-
 lam refero, νησίω, Strabo. ex insula oriun-
 dus. Vide Insularis.
 Insularis, c, νησιωτικός, ἡ, ὄν, Eurip. sc. homo,
 ὁ νησιώτης, ἡ, Dem. sc. femina, ἡ νησιώτις,
 ἰδος, Plut.
 Insulse, ἀφῶς, Plut. Confer Inerpte.
 Insulsitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, Plut. Confer
 Inerptitudo.
 Insulsus, non salsus, ὁ ἡ ἀναλος, Aristot.
 ὁ ἡ ἀναλτος, Gal. ὁ ἡ ἀναλμος, ἡ, Xen.
 ὁ ἡ ἀναλμυρος, ἡ, Hipp. insipiens, ὁ ἡ
 ἀπειροκαλος, ἡ, Plut. Confer Inerptus, In-
 sipiens.
 Insultatio, ἡ ἐπιπηδήσις, εως, ἡ ἐφασίς, exagi-
 latio, ἐπιπρασμός, ἔ, Aristot.
 Insulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινί, Xen. ἐπεμ-
 βάω τινί, Plut. νεπο, exagito, ἐπιπράζω
 τινί, Dem. ἐντεφράω τινί, Herod. τινά, Lu-
 cian. malis alicujus, ἐπιχράω τοῖς κακοῖς τι-
 νος, Isocr.
 Insum, ἐνεμι, in aliqua re, τινί, Thuc.
 Insumo, ἀναλίσκα, pecuniam, χρήματα, Isocr.
 Confer Impendo.
 Insuo, ἐνράστω, aliquem in culeum, τινά εἰς
 βύβραν, Plut. aliquid in aliquid, καταρῶστω
 τι εἰς τι, Diosc.
 Insuper, προσίτι, his, τόποις, Herodot. quid
 insuper? τί πρὸς τόποις ἐτι; Dem. et insu-
 per etiam non justum, πρὸς δὲ ἔ ἐ δίκαιον,

id. viginti minæ et insuper, εἴκοσι μναὶ ἔ
 πρὸς, Isæus.
 Insuperabilis, e, ὁ ἡ ἀήττητος, Dem. ὁ ἡ
 ἄμαχος, ἡ, id. alicui, ὁ ἡ δυσμαχῆτος τινι,
 Isocr.
 Insurgo, ἐπανίστημι, contra aliquem, τινί, Thuc.
 ἀνίσταμαι πρὸς τινα, id. ἀνταίρω τινί, Dem.
 Insuscipio, ὁ ἡ ἀδικτος, ἡ.
 Insusurro, ἐπιψιθυρίζω, ψιθυρίζω, Theophr.
 Intabesco, προσήκωμαι, Lucian.
 Intactilis, ὁ ἡ ἀναπτος, ἡ, Hom.
 Intactus, ὁ ἡ ἀναπτος, ἡ, Hesych. ὁ ἡ
 ἄψυτος.
 Intaminatus, ὁ ἡ ἀμίαντος, Plut.
 Integer, lotus, ἄλος, ἡ, Dem. bonus, can-
 didus, ἀγαθός, ἡ, ὄν vir bonus et integer,
 ἀνὴρ καλὸς κάγαθος, Dem. incolumis, ὁ ἡ
 ἀκέραιος, ἡ, urbs, ἀκέραιος πόλις, Isocr. ser-
 varc sua integra, σώζειν τὰ ἐαυτοῦ, Herodian.
 homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκτος, Dem.
 integrum est nobis dicere, ἐπι ἡμῖν λέγειν,
 Xen. ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, Luc.
 Intego, σκεπάζω, aliquid, τι, Diosc. ἐγκαλύ-
 πτω, Plut.
 Intergasco, ἀνασκευάζωμαι, Strabo.
 Integre, ὄλω, Plut. incorrupte, ἀναμαρτήτως,
 Dem.
 Integritas, ἡ ὀλότης, Aristot. probitas, ἡ ἀρετῆ,
 Dem. ἡ ἀκακία, id. morum, ἡ καλοφρονία
 τῶσαν, Isocr. sensum, τὸ εὐαίσθητον, ἡ,
 Gal. ἡ εὐαίσθησις, Laert. corporis, ἡ εὐεξία,
 Aristot.
 Integro, ἀνασκευάζω, Plut.
 Integumentum, τὸ σκέπασμα, ατος, Aristot.
 Intellectus, ἔς, ὁ νοός, ἡ, contr. νός, νῆ, Dem.
 intellectu difficilis, δυσκαταμαβήτως ἔχων,
 Isocr. ὁ ἡ δυσνόητος, ἡ, N. T. facilis, ὁ ἡ
 εὐνόητος.
 Intelligenter, συνετῶς.
 Intelligentia, ἡ σύνεσις, Dem. ἡ φρόνησις, Plat.
 ἡ ἔννοια, Dem.
 Intelligibilis, e, νοητός, ἡ, ὄν, Plat.
 Intellego, φρονέω, Isocr. aliquid et præsgio,
 γνώσκω τι ἡ προαισθάνομαι, Dem. aliquid
 recte, ὁρθῶς τι εἶδω, id. et probe scio, εἰδομαι
 τι ἡ συνίημι σαφῶς, id. aliquid satis, μαθάνω
 τι ἰκανῶς, id. hostium negotia, αἰσθάνομαι
 τὰ τῶν πολεμίων, Xen.
 Intemeratus, ὁ ἡ ἀμίαντος, ἡ, Plut. ὁ ἡ
 ἀμόλυτος, ἡ, Al. Aphr.
 Intemprens, ὁ ἡ ἀκρατῆς, in aliqua re,
 τινός, Isocr. ὁ ἡ ἀκόλαστος, ἡ, id. ὁ ἡ ἀσω-
 τος.
 Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως,
 Dem. vivo, ἀκολασαίω, Plut. διαπράττωμαι
 ἔργα τῆς ἀκολασίας, Dem.
 Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, Xen. ἡ ἀκρασία, ας,
 in vita, τῆ βίῃ, Dem. intemperantia corruptus,
 διεφθαρμένος ὑπ ἀκρασίας, id. coercere
 aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλ-
 λάττειν τινά τῶν ἀκολασίων τινι, Isocr.
 Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aëris, ἀέρος, The-
 ophr. intemperis agor, κακοδαμονία, Arist.
 Intempestas, ἡ δυσκρασία.
 Intempestive, ἀκαίρως, παρακαίρως, Isocr. agere
 aliquid, ποιεῖν τι, Dem.
 Intempestivitas, ἡ ἀκαίρεια, ας, Dem.
 Intempestivus, ὁ ἡ ἀκαίρως, ἡ, ambitio,
 φιλοτιμία, Isocr., ὁ ἡ ἀωρος, mors, θάνατος,
 Plut.
 Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, Aristot. animum
 ad aliquid, προσέχω νῦν τινι, Isocr. κινέω τὴν
 διάνοιαν ἐπί τινι, Plut. oculos, ἀπενεῖς ὄρα,
 Plut. in aliquid, ἀτενίζω εἰς τι, N. T. τινί,
 ib. omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐν-
 τείνω ἐν τινι, Plat. ἐπιτείνω.
 Intensio, ἡ ἐντασις, εως, ἡ ἐντονή, ἦς.
 Intentatus, ὁ ἡ ἀπέριματος, ἡ, Dem. nihil
 intentatum relinquo, ἔδην ἀτόλμητον ἀφήμι,
 Theodoret.
 Intente, ἐκτενῶς, ἐκτενῶς, Poll. orare, προσέ-
 χεσθαι, N. T.
 Intentio, ὁ σκοπός, ἔ, Herodian.
 Intento, διατείνωμαι, Xen. mortem, ἀπειλιέω
 θάνατον, Herodot.

Intentus, ἐνταταμένος, ἐνν, ἐνον, i. e. attentus,
 ὁ ἡ προσεχῆς, εως.
 Intepesco, χηλαινομαι, Lucian.
 Inter, μεταξὺ, inter sermones, μεταξὺ λόγων,
 Lucian. inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς
 Καππαδοκίας, Herodian. signum amicitie
 quod est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς
 ἡμᾶς, Isocr. inter cenam, παρὰ τὸ δεῖπνον
 inter vinum atque epulas, παρὰ μίσην ἡ κραι-
 πάλην, Herodian. inter quos, ἐν οἷς, id.
 Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.
 Interamnis, e, ὁ ἡ μεσοσταμίος, ἡ.
 Interaresco, διαξηραίνομαι.
 Interalaris, ὁ ἡ ἐμβόλιμος, Diod. Sic.
 Intercalatio, ἡ παρεμβολή, ἦς.
 Intercalatus, ἐπακτός, ἡ, ὄν, παρεμβεβλημένος,
 ἡ, ὄν.
 Intercalo, ἐπάγομαι, Herodot. ἐμβάλλω, Dem.
 παρεμβάλλω.
 Intercapedo, τὸ διάστημα, Plat. ἡ διάσασις, lo-
 corum, ἡ κατὰ τόπον, Plut.
 Intercedo, διέρχομαι, obisto, legi, ἐνίσταμαι νό-
 μω, Plut. pro aliquo apud aliquem, ἰκετεύω
 τινά ὑπὲρ τίνος, Dem. intercedit mihi amicitia
 cum aliquo, ἐπι μοι φιλία πρὸς τινά,
 Dem. μεστειύω.
 Interceptio, ἡ διάληψις, εως, Aristot.
 Interceptor, ὁ μεσολαβῆτης, ἡ.
 Intercessio, ἡ μεστεισία, ας, Naz.
 Intercessor, ὁ μεστειτής, ἡ, N. T.
 Intercedo, διαπίπτω, Xen.
 Intercedo, διακόπτω, Gal.
 Intercreno, προσάδω, Aristoph.
 Intercripio, ὑποτίνομαι, aliquid, τι, Xen. redi-
 tus alicujus, παραίρομαι τίς προσόδος τίνος,
 Dem. urbem, πρᾶξιμοσίω πόλιν, Polyb. ἐγ-
 καταλαμβάνω.
 Intercreise, συντόμως.
 Intercreisio, ἡ διακοπή, ἦς, Hippocr.
 Intercreisus, διακοπίσις, εἷσα, ἐν.
 Intercludo, διακλείω, Polyb. alicui aliquid,
 ἀφαιροῦμαι τινός τι, Isocr. ἀπειρώω τινά τινος,
 Plut. τινά ἀπὸ τίνος, Isocr. ἀποκλείω τινά
 τινος, Aristot.
 Interclusio, ἡ ἀπέκλεισις, ἡ ἀπέκλεισις.
 Interclusus, ὁ ἡ ἀπέκλειτος, ἡ.
 Intercolumnium, τὸ περιψήσιον, ἡ, LXX.
 Intercurro, παρεμπιπτόω, Æschin.
 Intercurso, ἡ παρεμπιπτοσις, εως, Plut.
 Intercurso, ὁ ὑδραψ, ὡπος, Galen.
 Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere,
 τινά ποιεῖν τι, Dem. τινί, ὅπως μὴ, Plat. igni et
 aqua et domo, ἐργουμι πυρὸς ἡ ὕδατος ἡ εἶργη
 τινά, Plut. alicui ne abeat, ἀπειρήκά τινι
 ἀπίων, Plut. ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, Plat. παραγ-
 γέλλω.
 Interdictio, ἡ ἀπὸρήσις, ἡ ἀπογορεύσις.
 Interdictum, τὸ ἀπὸρήσιον, ατος, Plat. τὸ ἀπα-
 γορεύμα, ατος, Plut. τὸ παράγγιλμα, ατος,
 Dem.
 Interdiu, μετ ἡμέραν, Dem. absum, ἀφηρεύω.
 Interdum, ἐνίοτε, Dem. ἄλλοτε, id.
 Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ
 χρόνῳ, ἐν τούτῳ, Dem. Xen. Isocr.
 Interemptio, ἡ θανάτωσις, εως, Thuc.
 Intereo, ἀπόλλυμαι, Aristoph. fame, διαφθείρο-
 μαι λιμῶ, Herodian. apoplexia, θνήσκω ἀπο-
 πληξία, id. indignè, παραπόλλυμαι, Lucian.
 ἀποθνήσκω, ἀνεύρω.
 Interequito, διῆπαζω.
 Interest, διαφέρει, ipsius, αὐτῶ, Herodian. hoc
 tua, σοὶ πῆτο, Plat. hoc mea, μοὶ πῆτο, id.
 mea nihil, μοὶ ἔδεν, id. multum ad omnia,
 πολὺ πρὸς ἅπαντα, id.
 Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
 Interfatio, λόγῳ παρεμβολή.
 Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως, Thuc.
 Interfactor, ὁ φονεὺς, εως, Isocr. ὁ ἀναίρετης,
 hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ἡ, Dem.
 Interficio, κτείνω, aliquem, τινά, Dem. ἀπο-
 σφάττω τινά, id. ἀποκτείνω τινά, id. juste,
 injuste, violenter, indicta causa, consulto,
 δικαίως, ἀδικαίως, βιάσις, ἀπείρωσις, ἐκ προνοίας,
 Dem. Isocr. φωνέω.
 Interficio, διαρρέω, regionem, χώρα, Isocr.
 Interfringo,

Interfringo, διαρρήγνυμι, διαρρήσσω, aliquid, τι, Lucian.
 Intergerium, τὸ μεσότοιχον τῷ φραγμαῖ, N. T. τὸ διατείχιμα, ατος, Plut.
 Interjaceo, μεταξὺ κίμαι.
 Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.
 Interjectio, ἡ παρεμβολή, ἦς, Dem.
 Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τι, Dem. laten-
 ter, παρεμβάλλω, id.
 Interim, μεταξὺ, Dem. Conf. *Interrea*.
 Interimo, ἀποκτείνω, Dem. Conf. *Interficio*.
 Interior, ἐνδότερος, ἔρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, Herodian.
 Interitus, ἡ ἀπώλεια, N. T. ὁ ὄλεθρος, sociorum, συμμάχων, Dem. navis, ἡ διαφορὰ ναῶς, id.
 Interius, ἐνδοτέρω.
 Interlabor, διαπίπτω, Xen. παρεμπίστω.
 Interlino, καταλείπω, Gal.
 Interlocutio, ἡ διακοπή, ἦς, ἡ διάλειψις.
 Interloquo, διαπίπτω, Bas. παρενοχλέω λέγοντι, N. T. διαλέγομαι.
 Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως, Theophr.
 Interluceo, παρεμφαίνομαι.
 Interluco, διακαθαίρω, Theophr.
 Interlunium, ἡ μηνῶν σύνδεσις.
 Interluo, διαρῖνω, Isocr.
 Intermedius, ὁ ἢ ἡ διάμεσος, ε, ὁ ἢ ἡ ἀνάμεσος, ε, Herodot.
 Intermeo, διδοῦσι, Synes.
 Intermico, διαλάμπω, Isocr.
 Intermior, διαπιπέλω, alicui, τινί, Æschin. ἐμβρομέομαι.
 Intermisco, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινί, Lucian.
 Intermisso, ἡ διάλειψις, τὸ διάλειμμα, Plut. ἡ ἀνείσις.
 Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, Theophr. intermittens pulsus, διαλείπων σφηνῶδες, Gal. sine intermissione, ἀδιαλείπτως, N. T.
 Intermior, παραπύλλωμαι, Lucian.
 Intermuralis, ε, ὁ ἢ ἡ μεσότοιχος, ε.
 Internascor, διαγεννάομαι.
 Internecinus, ὁ ἢ ἡ πανόλεθρος, ε, Eur.
 Internecio, ἡ πανολοβία, Thuc. ἡ ἐξάλεια, Dem. cum internecione, πανολοβίως.
 Interneco, ἐξολοβεῖν, N. T.
 Internosco, διαγινώσκω, Aristoph.
 Internuncius, διαγγέλλω, Plut.
 Internuncius, ὁ διάγγελος, ε, Bud.
 Intero, ἐντρέω, aliquid, τι, Xen.
 Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
 Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινά, Plut. τινί, N. T. διαπίπτω.
 Interpolatio, ἡ ἀνασκευή, ἡ ἐπισκευή, Dem.
 Interpolo, ἀνανέομαι, Isocr.
 Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινί, Plut. παρεντίθημι, παρεμβάλλω.
 Interpositio, ἡ παρεμβολή, ἡ παρεμβείσις.
 Interpres, ὁ ἑρμηνεύς, εως, Xen. ὁ ἑρμηνευτής, ἦ, Plut. ὁ ἑξηγητής, ἦ, Dem. per interpretem loqui, δι' ἑρμηνεύς λέγειν, Æl.
 Interpretamentum, τὸ ἑρμηνείμα, Eur.
 Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ἡ μετάφρασις.
 Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τι, Gal. μεθερμηνεύω, Polyb. Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνήν, Plut. in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, Naz. ἑξηγούμεαι τι πρὸς τὸ εὖθρον in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, Aristot.
 Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.
 Interpunctum, τὸ διάστημα, ατος.
 Interpungo, διαστίζω, Aristot.
 Interquiesco, ἡσυχάζω, Thuc. διαπαύομαι, Plat.
 Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, Plut.
 Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, εως, Plut.
 Interritus, ὁ ἢ ἡ ἀδέης, εως, Lucian.
 Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, Aristot. τὸ ἐρώτημα, id. ἡ ἐπερώτησις, N. T.
 Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ε.
 Interrogo, ἐρωτῶ, aliquem aliquid, τινά τι, Plut. libenter, ἠδέως, perspicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτικῶς, Dem. ποιέομαι ἐρώτησιν τινά, Isocr. de aliqua re, ἐρωτῶ περὶ τίνος, Lucian. συνάναομαι τίνος τι, seu περὶ τίνος, Plut.
 Interrumpo, διαρρήγνυμι seu διαρρήσσω, Luc.

Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.
 Interscindo, διασχίζω, Xen. pontem, διασπῶ γέφυραν, Polyb.
 Interscco, διαπένω, Plat.
 Intersectio, ἡ διατομή, ἦς.
 Intersepio, διαφράσσω, Herodian.
 Intersero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, Lucian.
 Interspergo, ἐνδιασπείρω.
 Interspiratio, ἡ διαπνοή, ἦς, Al. Aphr. sine interspiratione, ἀνευσι, Athen.
 Interspiro, διαπνέω, Philo.
 Interstitium, τὸ διάστημα, ατος, Plat.
 Interstrepo, διαψοφίω.
 Intersum, πάρεμι, rebus, τοῖς πράγμασι, Dem. alicui rei, ἐπὶ τινί, Xen. πρὸς τι, id. παραγίγνομαι τινί, Æschin. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Interest*.
 Intertextus, ὁ ἢ ἡ ἀμειψόμενος, ε, Poll.
 Intertignium, τὸ μεσοδοκίον, ε.
 Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, Plat.
 Interturbo, διαταράττω, aliquid, τι, Plut. urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, Isocr. aliquem, ἐκπύω τινά, Dem.
 Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, Plat. τὸ διάλειμμα, ατος, Plut. ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, Æl. per intervallum, διασαδόν, Hom. ἡ διάσασις.
 Intervenio, ἐπέρχομαι, Plut. μεσιτεύω.
 Interventus, ἦς, ἡ ἐπιλευσις, εως.
 Interverto, ὀπισθερέομαι, Lucian. aliquid, σφτερέζω τι, Xen.
 Interula, ὁ χιτανίκος, ε, Plut.
 Intestato, ἀδιαβάτως.
 Intestatus, ὁ ἢ ἡ ἀδιαβάτος, ε.
 Intestinum, τὸ ἐντέρον, ε, Diosc. intestina, τὰ ἐγκυατα, αν, Lucian. τὰ σπλάγχνα, αν, N. T. τὰ ἐντόσια, αν, Lucian.
 Intestinus, ὁ ἔνδοθεν, ὁ εἶσω bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
 Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινί, Eur. ἐνομφαίνω, Athen.
 Intime, ἐνδοτάτω.
 Intimus, ἐνδοτάτος, ἀτή, ατος, Herodian. ἐσώτατος, ἀτή, ατος, sc. amicus, ὁ οἰκίωτατος, ε, Thuc. μίχεται, η, αν.
 Intinctus, ἦς, τὸ ἔμβαμμα, ατος, Xen.
 Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἰς τι, Aristoph.
 Intolerabilis, ὁ ἢ ἡ δύσοιστος, Strabo. ὁ ἢ ἡ ἰσχυρῆς, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀφόρητος.
 Intolerandus, ὁ ἢ ἡ ὑπέροιστος, ε, Dem.
 Intolerans. Vide *Impatiens*.
 Intolerantia. Vide *Impatientia*.
 Intono, βροντάω.
 Intonsus, ὁ ἢ ἡ ἄκαρτος, ε, Julian. Apost. ἀκαρπεκόμης, ε.
 Intorno, ἀνατρέφω, aliquid, τι, Thuc. τροφίλω τι, Plut. συτρέφω τι, Plut.
 Intorte, συνεσραμμένως, Aristot.
 Intra, ἐντός, murum, πείχους, Isocr. vallum, ἔσω τῷ χώρατος, Plut.
 Intracabilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀμεταχείριστος, ε, Basil.
 Intremisco, ἐντρομέομαι, τρέμω, Plut.
 Intrepide, ἀδώς, Lucian. ἀφόβως, Dem. respondeo, ἀτρέτως πάνυ ἐμμελῶς ἀνακρίνομαι, Æl.
 Intrepidus, ὁ ἢ ἡ ἀδέης, εως, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀθαμῆς, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀφοβός, ε, id.
 Intrico, ἐπιπλέκω, Gal.
 Intrinsecus, ἔσωθεν, ἐνδοθεν, Dem.
 Intra, τὸ μυστικόν, seu μυστικόν, ἦ, Diosc.
 Intro, ἔσω, Dem.
 Intro, as, εἰσέρχομαι, Plat. in aliquid, εἰσιμι εἰς τι, Dem. ἐμβατεύω εἰς τι, id.
 Introcludo. Vide *Includo*.
 Introdo, ἐνδίδωμι, Euripid.
 Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινά, Æl.
 Introductio, ἡ εἰσαγωγή, ἦς, Syncs.
 Introdo, εἰσέρχομαι, Plat. Confer *Intro*.
 Introfero, εἰσκομίζω, Xen.
 Introgredior, idem quod *Intro*.
 Introitus, ἡ εἰσοδος, Plut. ἡ εἰσοδός, Aristot.
 Intromitto, εἰσκόκω, Polyb. εἰσδέχομαι.
 Intropreo, εἰσπρέσσω, Plut.
 Introsorsum vel Introsorsus, εἰς τὸ ἔσω.
 Introrumpo, εἰσβάζομαι εἰς οἶκον, Plut.

Introspectio, καθοράω, aliquid, τι, Plut. ἐφορῶ τι, Dem. ἐπισκοπέω τι, Gal. in sepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, N. T.
 Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινά, Aristoph.
 Intrudo, εἰσάβω.
 Intucor, θεάομαι, aliquem, τινά, Dem. βλέπω εἰς τινά, id. πρὸς τινά, Plut. aliquid, ἀποβλέπω εἰς τι, Æschin. πρὸς τι, Plat. ἐνορῶ τινί, Xen.
 Intuitus, ἡ ἔσφοσις, ἡ ὄψις.
 Intumeo, seu Intumesco, ἐξοδέω, Lucian. δι-
 οιδάινωμαι, id. ἐξογκόομαι, Herodot.
 Intumulatus. Vide *Interpultus*.
 Inturbatus, ὁ ἢ ἡ ἀτάραχος, ε, ὁ ἢ ἡ ἀτάρακτος, ε.
 Intus, ἔνδον, esse, εἶναι, Dem. juvare, ἔνδοθεν συμπράττει, id. i. e. domi, οἴκου, Plut.
 Intutus, ὁ ἢ ἡ ἐπισφαλής, εως, Plut.
 Intybum, ἡ σίρις, dos, Diosc.
 Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινά, Aristot. aliqua re, πρὸς τινά τι, Thuc. regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. ἐπιπνέω χώραν, Plut. ἐπιβαίνω χώραν, Dem. ἐπὶ τὴν χώραν, id. invadit me timor, ἐπέχρησται μοι δέος, Lucian. invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, Thuc.
 Invalesco, ἐπιβήννυμαι, Dion. Halicarn. αἰξομαι, Xen.
 Invaletudo, ἡ ἀρρώστια, Dem. ἡ ἀσθενεία.
 Invalide, ἀσθενῶς, Dem.
 Invalidus, ὁ ἢ ἡ ἀρρώστως, ε, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀσθενής, εως, Dem.
 Invariabilis, ὁ ἢ ἡ ἀνετεροίωτος, Aristot.
 Invasio, ἡ ἐπίλασις, Lucian. ἡ εἰσβολή, Isocr.
 Invectio, ἡ εἰσοκομῆ, Thuc. ἡ ἐπαγωγὴ, id.
 Invectivus, σπλιτυτικός, ἡ, ὄν, oratio, λόγος, Naz. ἡ σπλιτεύσις, εως.
 Invectus, ἦς, ἡ ἀγωγή, ἦς, Thuc.
 Inveho, εἰσκομίζω, Xen. ἐπάγω, Thuc. inve-
 hor, i. e. maledictis lasso, ἀποστίνωμαι, in aliquem, εἰς τινά, Gal. ψόγον ἐπιφέρω τινί, Thuc. ἐπιτίθεμαι τινί, Isocr.
 Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τι, Isocr. ἐξευρίσκω τι, id.
 Inventarium, ἡ ἀπογραφή, ἦς, Dem.
 Inventio, ἡ εὑρεσις, εως, Plut.
 Inventiuncula, τὸ εἰσημάτιον, ε, Plut.
 Inventor, ὁ εὑρετής, Isocr. ὁ ἑφευρέτης, N. T.
 Inventum, τὸ εἰρημα, ατος, Plut.
 Invenustus, ἀχαριστός.
 Invenustus, ὁ ἢ ἡ ἀχαρις, ιτος, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἀναφορόντος, ε, Lucian.
 Inverecunde, ἀναισχυντως, Plat. Confer *Impudente*.
 Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, Dem. Confer *Impudentia*.
 Inverecundus, ὁ ἢ ἡ ἀναισχυντος, ε, Dem. Confer *Impudens*.
 Inversio, ἡ ἀναστροφή, ἦς.
 Inverto, καταστρέφω, Liban. ἐστρέφω, Aristoph.
 Invesperascit, ἐσπράζει, ἐσπέρα γίνεται, Xen.
 Investigatio, ἡ ἵκνευσις, εως, Xen. ἡ ἕρευνα, ης, Aristot. ἡ ἐξέσασις.
 Investigator, ὁ ἀνιχνευτής, ἦ.
 Investigo, ἐξικνεύω, latentem, λαυθάνοντα, Plut. feras, θηρία, Lucian. peccata, ἀμαρτίας, Plut. ἐξετάζω τὰ ἀμαρτηματά τίνος, Isocr. aliquid, ἀναζητέω τι, Isocr. aliquem, ἑρευνῶ τινά, Xen.
 Investimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, N. T.
 Investio, ἔνδυω, Xen.
 Inveterasco, παλαιόομαι, Gal.
 Inveteratio, ἡ παλαιώσις, εως, Plut.
 Invetero, παλαιόω. Vide *Invalesco*.
 Invicem, ἀλλήλων, οἰς, ης, Dem.
 Invictus, ὁ ἢ ἡ ἀήττητος, ε, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀμαχος, ε, id. ὁ ἢ ἡ δυσμάχητος, ε, alicui, τινί, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀνίκητος.
 Invide, φθονεῶς, Xen.
 Invidentia, ὁ φθόνος, ε, Dem. Confer *Invidia*.
 Invideo, φθονέω, habentis aliquid, ἔχοντί τι, Isocr. commodis alicuius, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τίνος, id. alicui aliquid, τινί τίνος, id. βασκαίνω τινί τίνος, Luc. Confer *Invidia*.
 Invidia, ὁ φθόνος, ε, Dem. ἡ βασκανία, ας, id. et æmiliatio, φθόνος ἢ φιλονικία, id. et odium,

φθόνος ἢ δυσμείνεια, Isocr. invidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν περί φθόνον τινί, Dem. ἐμποικῆν τινι φθόνον περὶ τινας, Isocr. habere, ἔχειν φθόνον, id. conficere se invidia, ἀσκήν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, Dem. obnoxium esse invidiæ, ὑπὸ τινί τισι φθόνον absit invidia dicto, ἀσπίη τῷ λόγῳ φθόνος, id. invidia carcens, ὁ ἢ ἄφρονος, ἢ, Herodot.

Invidiose, φθονεῶς, accipere aliquid, δέχσασθαι τι, Dem. ἐπιφθόνως, Thuc.

Invidiosus, ὁ ἢ ἐπιφθόνος, ἢ, possessio, κτήμα, Plat. ὁ ἢ βάσκανος, ἢ res, βάσκανον πρῶγμα, Dem.

Invidus, φθονερός, ἢ, ὄν, Plat. ὁ ἢ βάσκανος, ἢ homo, ἀνθρώπος, Dem. erga aliquem, βασκάνων, ἴσα, ὄν, τινά, Isocr.

Invigilo, ἐπαγρυπνῶ, Lucian. studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.

Inviolabilis, e, ὁ ἢ ἀνεκβιάστος, ἢ, Plut.

Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.

Inviolatus; ὁ ἢ ἀνεκβιάστος, ἢ, Plut.

Invisibilis, ὁ ἢ ἀόρατος, Isocr. ὁ ἢ ἀβίαιτος, Plut.

Inviso, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινά, Lucian. ἐπισκοπέω τινά, Isocr. agrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, N. T.

Invisus, ὁ ἢ ἄβηαιτος, ἢ, Plut. i. e. invidiosus, ὁ ἢ ἐπιφθόνος, ἢ, Dem. alicui, ὁ ἢ ἀπεχθής τινι, Isocr. Deo et hominibus, ἐχθρός Θεῷ ἢ ἀνθρώποις, Dem.

Inviabilis, e, ἐφοκός, ἢ, ὄν, Ælian. προσκλήτικός, ἢ, ὄν, Plut.

Invitatio, ἢ πρόσκλησις, εως, ad cœnam seu epulum, ἢ ἐστίασις, εως, Dem.

Invite, Invito, ἀκατίως, Dem. ἀκοντῆ, id.

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινά, ad cœnam, καλέω τινά ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Dem. πρὸς τὸ δεῖπνον, id. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, Lucian. allicio. Vide Allicio.

Invitus, ὁ ἢ ἄκείστος, Dem. ἄκων, ἴσα, ὄν, id. non volens, sed quam maxime invitus, ἐχθρὸν ἐκῶν, ἀλλ' ὡς οὐδὲν σε μέλιστα ἄκων ἐχθρὸν ἐκῶν, ἀλλὰ βιασθεῖς, Isocr. servio alicui, ἐχθρὸν ἐκῶν, ἀλλὰ ἀναγκασθεῖς δουλεύειν τινι, invitus et mortentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν ἢ λυπημένων ποιῆν τι, id. invitus nobis, βία ἡμῶν, Isocr.

Invius, ὁ ἢ ἄνοδος, Xen. locus, ἢ ἀνοδία, Philo. τὸ ἄβυτον, Diod. Sic.

Inula, τὸ ἐλένιον, ἢ, Diosc.

Inultus, ὁ ἢ ἀνεκδικητός, ἢ, Bas. ὁ ἢ ἀτιμωρῆτος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινά, N. T. τινί, ibid. κατασκιάζω τινά, Herodot.

Inunctio, ἢ ἐπάλαμψις, ἢ κατάρχυσις, Al. Aphr.

Inundatio, ὁ κατακλυσμός, ἢ, Plat.

Inundo, πλημμυρίζω, Plut. ὑπεκρίω, id. κατακλύω, Xen.

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, Lucian. καταχρίω, Gal.

Invocatio, ἢ ἐπικλησις, Lucian. Dei, ἢ Θεοκλήσεις, Suid.

Invocatus, i. e. non vocatus, ὁ ἢ ἀκλήτος, ἢ, Athen.

Invoco, κατακαλέω, Plut. Deum, ἐπικαλέω Θεόν, Herodian. προσκυνῶ Θεῷ, N. T. τὸν Θεόν, Dem. ut Deum Quirinum, Θεοκλυτεύω τὸν Κυρίων, Plut.

Involuto, ἐφίπταμαι, εἰσπετάομαι, Aristot.

Involvo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, Aristot. ἐπυβάδο. Vide Invado.

Involucrum, τὸ εἶλημα, τὸ ἐνέλημα, Hippocr.

Involuntarius, idem quod Inventus.

Involvolus, ἴψ, ἴσος, Ammon.

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἰς τι, Xen. ἐγκυλίωμαι, Lucian. aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινά συμφοραῖς, Isocr. malis, ἐμπλέω τινά κακοῖς, id. tenebriis aliquid, ἀμαυρῶ τι, Plut. ἐπισκιάζω τινί, Philo.

Involutio, ἢ ἐγκυλίωσις, εως, Plut.

Inurbane, ἀκόμψως, Plut. ἀγροίκως, Theocrit.

Inurbanus, ὁ ἢ ἀγροίκος, Dem. ὁ ἢ ἀπαίδευτος, id.

Inuro, ἐγκάτω, καυσθραίνω, N. T. alicui ignominiam, προσβηθεῖμαι τινι ὄνειδος, Plut. maculam, περιάπτω τινί αἰσχύναν, Plat.

Inusitate, ἀήθως, Thuc. ἀχρεῖως.

Inusitatus, ὁ ἢ ἄήθης, εως, Dem.

Inustus, ὁ ἢ ἔγκαιστος, ἐγκαισθεῖς, εἴσα, ἐν, Gal. nota, τὸ ἐγκαισμα, Plat.

Inutilis, ὁ ἢ ἄχρηστος, ἢ, alicui, τινί, Dem. ὁ ἢ ἀναφελής τινί et perniciosus alicui, ὁ ἢ ἀσύμφωτος ἢ βλαβερός τινι, id. ὁ ἢ ἀλυσιτελής τινι, id.

Inutilitas, ἢ ἀχρησία, ας, Appian.

Inutiliter, ἀχρηστῶς, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, Dem.

Invulnerabilis, e, ὁ ἢ ἀτραπτός, ἢ, Maccab.

Invulneratus, ὁ ἢ ἄτραπτος, ἢ, Philo. ὁ ἢ ἄβραυτος, Plut.

Io, ἴω, Io! Io! ἴω! ἴω! Plat.

Jocatio, ἢ παιδιὰ, ἄς, Plut.

Jocor, παίζω, Dem. in aliquem cavillando, διὰ σκαμμάτων εἰς τινα, Plut. cum aliquid, προσπαίω τινί, Plat.

Jocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.

Jocosus, ὁ ἢ παιδιωδής, εως, Aristot. γελοῖος, ας, ὄν, in rebus jocosis seria agere, σπυδάζειν ἐν τοῖς γελοῖοις, Plut.

Jocularis, idem quod Jocosus.

Joculariter, παιγνιωδῶς.

Jocular, παίζω, Plut. ἀστῆα λέγω, Aristot. χαριέντως εἶπον, Plut.

Jocus, ἢ παιδιὰ, ἄς, Plut. serione an joco hoc dicit? σπυδάζει ταῦτα, ἢ παίζω; Plat. per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, Ælian.

Ipsa, αὐτός, ἢ, ὄν, Dem. ego ipse, ἐγὼ αὐτός, Dem. lic ipse, ἴσος αὐτός, id. civitas a se ipsa, ἢ πόλις αὐτῆ περὶ αὐτῆς, id. (2) mei ipsius, ἑαυτοῦ, ἢ, ἢ, periclitor de me ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἑαυτοῦ, Isocr. (3) tui ipsias, σαυτοῦ, ἢ, ἢ, Dem. σαυτοῦ, ἢ, ἢ, Isocr. (4) sui ipsius, ἑαυτοῦ, ἢ, ἢ, Dem. αὐτοῦ, ἢ, ἢ, Isocr.

Ira, ἢ ὀργή, ἢ, Dem. ὁ θυμός, ἢ, ἢ χολή, ἢ magna sepe gravis, ὀργή μεγάλη, maxima, μεγίστη, ἰσχυρῆ, vehemens, ἰσχυρὰ, id. immortalis, ἀίμνητος, Isocr. levis, μικρὰ, Dem. et odium, ὀργή ἢ μῖσος, Isocr. et stomachus, ὀργή ἢ θυμός, id. et indignatio, ὀργή ἢ χολή, Dem. ad iram concitari contra aliquem, παραργίζεσθαι πρὸς τινα, id. ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι, Lucian. concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, Aristot. εἰς ὀργὴν καθίσταται, id. ira defervescit, παρακαμάζει ἢ παρυνθεῖ τὸ πῆρ ὀργῆς, Xen. iram concoquere, ὀργὴν πσιπαίνω, id. desincere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, Isocr. Confer Iracundia.

Iracunde, ὀργίλως, Dem. δυσκόλως, πιερώς, id.

Iracundia, ἢ ὀργιλιότης, Aristot. ἢ ὀργή, Dem. ὁ παροργισμός, ἢ, N. T. iracundiam concipere adversus aliquem, καθέναι ὀργὴν ἐπὶ τινα, Dem. excitare, παραδύναι ὀργὴν explicre, ἀναπληρῶν ὀργὴν alicujus experiri, περιπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος, id. iracundia efferri, ἔξω φερεσθαι ὑπ' ὀργῆς, Isocr.

Iracundus, ὀργίλος, ἢ, ὄν, Aristot. θυμὸν ἔχων ἴσα, ὄν, Æl. Confer Iracundia.

Irascor, ὀργίζωμαι, alicui, τινί, Dem. χαλεπαίνω τινί, Plut. πρὸς τινα, Xen. ἀγανακτῶ πρὸς τινα, Plut. κατὰ τινας, περὶ τινας, Plat. ob aliquid, ἀγανακτέω διὰ τι, Plut. ὀργίζομαι ἢ ἀγανακτέω ἐπὶ τινι, Dem. ἀγανακτέω ἢ χαλεπῶς φέρω τι, id.

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, Plut.

Iratus, ὀργιζόμενος, ἐνθ, ἐνον, Dem. θυμώμενος, ἐνθ, ἐνον, id. in aliquem, παραδύνει κατὰ τινας δι' ὀργὴν, Plut.

Iris, ἢ ἴρις, ἴδος, Aristot.

Ironia, ἢ εἰρωνία, ας, Aristot.

Ironicè, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύω, Appian.

Ironicus, εἰρωνικός, ἢ, ὄν, Aristot.

Irradiatio, ἢ ἀκτινοβολία, ας, Plut.

Irradio, ἀκτινοβολῶ, Athen.

Irrationabilis, seu Irrationalis, e, ὁ ἢ ἄλογος, Aristot.

Irrationabilitas, ἢ ἀλογία, ας.

Irrauresco, βρογχιάω, Aristot. βρογχίως ἀλυσκομαι, id.

Irreconcilabilis, e, ὁ ἢ ἀδιάλλακτος, ἢ, hostis, ἐχθρός, Dem.

Irreconcilabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, Dem.

Irrefutabilis, e, ὁ ἢ ἀναντίρρητος, ἢ, Plut.

Irreligious, ὁ ἢ ἀνόσιος, ἢ, Dem. ὁ ἢ ἀσέβης, εως, id.

Irrameabilis, e, ὁ ἢ ἄνοστος, ἢ.

Irramediabilis, e, ὁ ἢ ἀνήκιστος, ἢ, Plut.

Irrermisse, ἀδιαλείπτως, N. T.

Irrerparabilis, e, ὁ ἢ ἀνεπισκευάστος, ἢ.

Irrerptus, ὁ ἢ ἀνεύρητος, ἢ.

Irrepro, παρεπιστάτω, Theophr. ad aliquid, εἰσρηπύω ἐπὶ τι, Aristoph. ad imperii successionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, Plut.

Irreprehensibilis, e, ὁ ἢ ἄμμητος, ἢ, Dem. ὁ ἢ ἀνεπιστήμητος, id.

Irreprehensus, ὁ ἢ ἀνέλεγκτος, Dem. ὁ ἢ ἀμώμητος, ἢ, N. T.

Irrerquietus, ὁ ἢ ἄπαιστος, Plat.

Irresolubilis, e, ὁ ἢ ἄλυτος, Plat.

Irresolutus, ὁ ἢ ἀδιάλυτος, Aristot.

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινί, Dem. περιβάλλω τινί, Isocr. σαργνύω τι, Xen.

Irretortus, ὁ ἢ ἀδιάστροφος, ἢ, Plut.

Irreverens, ὁ ἢ ἀναίτιος, εως, Dem.

Irreverenter, ἀναδιδήμωνας, Gal.

Irreverentia, ἢ ἀνείδεια, ας, Dem.

Irrevocabilis, ὁ ἢ ἀμείψιστος, ἢ, Plut.

Irrevocabiliter, ἀνεπιστρέπτως, Maccab.

Irriideo, καταργεῶμαι, alicujus simplicitatem, τινὸς εὐθιείας, Dem. τινά, Isocr. χλευάζω τινά, Dem. insolenter, ὑβριστικῶς προσεχλευάζω τινά, id. ἐπισκοπέω τινά, Lucian.

Irridicule, ἀκαταγελάστως, Æschin.

Irrigatio, ἢ ἀροῦσις, εως, Theophr.

Irriigo, ἀροῦμαι, Theophr. ἄρω, Plut. βρέχω, δαίνω.

Irriuguus, ὁ ἢ κατάρρητος, ἢ, Basil. regio fluvii, χώρα ποταμοῖς, Plut.

Irrisio, ὁ χλευασμός, ἢ, Dem. ἢ χλευασία, ας, Aristot. ὁ καταγελάστος, ὁ διασυρομός.

Irrisor, ὁ χλευαστής, ἢ, Aristot.

Irritabilis, e, ὁ ἢ ἐυερέθιστος, Strabo. ὁ ἢ εὐπαρόρητος, ἢ, Aristot.

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος, Appian.

Irritatio, ὁ παροξυσμός, ἢ, N. T. ὁ ἐρέθισμός, ἢ, Hipp.

Irriro, ὀργίζω, aliquem, τινά, Xen. contra aliquem, ἔξοργίζω τινά πρὸς τινα, id. παροξύνω τινά ἐπὶ τινα, Plut.

Irritus, a, um, ὁ ἢ ἄκωρος, Dem. ὁ ἢ ἄπρακτος, Lucian. facio aliquid, ἄκωρον ποίω τι, Dem. ὁ ἢ ἀνήνυτος, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, id.

Irroboro, ἐπιρρόβωμι, Thuc.

Irrogatio, ἢ ἐπίθεσις, εως, ἢ ἐπιβολή, ἢ, Thuc.

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τῆμα, Isocr. ἐπιβάλλω ἐπιβολήν, Xen.

Irroro, ἐπιδοροῖζω, ἐπιρροῖζω, Al. Aphr.

Irumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. ἐμβάλλω εἰς τι, Isocr. ἐφομάω τινί, Plut.

Irro, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί, Thuc. in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, Xen. προσβάλλω τῇ χώρῳ, Plut. ἐπιπλάω τῇ χώρῳ, Plut. εἰσπλάω εἰς χώραν in aliquem, ἐφομάω τινί, Plut. πρὸς τινα, Xen.

Irruptio, ἢ εἰσβολή, Plut. ἢ ἐμβολή, id. ἢ ἐπήλευσις, Lucian. irruptionem facio, προσβάλλω τινί, Xen. Confer Invado, Irro.

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνον, Dem. is, ipse, ἐκεῖνος, αὐτός, id.

Isagoge, ἢ εἰσαγωγή, ἢ, Aristot.

Isosceles, ὁ ἢ ἰσοσκελής, εως, Aristot.

Istac, ἴσθες, Plut.

Iste, ista, istud, idem quod Is, ea, id.

Isthmus, ὁ ἰσθμός, ἢ, Aristot.

Isthic, isthac, isthoc, ἴστος, αὐτῆ, τῆτο, Dem.

Isthic, ἐνταῦθα, Dem. ἐνταῦθα, id. ἐνθάδε, id.

Isthinc, ἐκεῖθεν, Dem. ἐνταῦθε, id.

Isto, ἐκεῖσε, Dem.

Istoc, ἐκεῖσε, Dem.

Istorsum, αὐτάσως, Plat. πρὸς τόνδε τὸν τόπον, Plut.

Ita, ἴτω, sequente consona, ut ἴστος, sequente vocali vel diaphihongo, quemadmodum—ita, ἴστω

ἴσπερ—ἴτω, Dem. ita—ut, ἴτως—ὡς ita autem considerate, ἴτως δὲ σκοπεῖτε· alius ita, alius aliter videtur, τοῖς μὲν ἄλλοι, τοῖς δὲ ἑτέροις ἄλλῃ· ita me dii ament, ἢ τὸς θεῶς, μὰ τὸς θεῶς· ita se hæc habent, ἴτω ταύτ' ἔχει, id. ita, ut, τοσούτων, ὡς, Isocr. ἴτως, ὡς, id. ἴτως, ὡς, Eschin. ita gloriati sunt, quasi omnes vicerint, τοσούτων ἐφρόνησαν, ὅσων περ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, Isocr. itane? ἔκ ἄρα γε; itane terra quidem? ἔδ' ἄρα γε ἢ γῆ; Xen.

Itaque, ἄρα ἔν, Plat. Confer Ergo. Item, ὁμοίως, Plat. Iter, ἡ πορεία, Plat. ἡ ὁδός, ἔ, Dem. ἡ ὁδοπορία, Xen. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδῶν, id. terra, κατὰ γῆν, Thuc. longum, μακρὸν ὁδόν, Isocr. trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν festinanter, πορεύων ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, Herod. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plat. per regionem, διὰ τῆς χώρας, Aristot. διέρχομαι χώραν, Plat. conficere, προέρχεσθαι ὁδόν, Plat. Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, Aristot. Itero, ἀναλαμβάνω, Plat. δευτέρως, LXX. Iterum, πάλιν, Dcm. ἂν, id. ἂν, id. atque iterum, ἀλλῆς ἢ μάλα. Itidem, ὁμοίως, Plat. Itinerarius, ὁδοπορικὸς, ἢ, ὄν, Herodian. Hinc Itinerarium, τὸ ὁδοπορικόν, sc. βιβλίον. Itō, ἡ πορεία, as, Plat. Juba, ἡ χροία, ns, Aristot. qui seu muli, ἡ λοφία, as, id. Jubar, τὸ σέλας, atos, Aristot. Jubatus, χροιάς, ὄσση, ὄν. Jubeo, κελύω, alicui, τινα, Plat. alicui ali- quid, κελύω τινι περὶ τινος, Isocr. vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, id. te salvere, εὐπρόσθην, ὑμῶν. Jubilo, ἀγαλλιάομαι. Jubulum, τὸ ἀγαλλίαμα, atos. Jucunde, ἠδέως, Dem. Jucunditas, ἡ ἠδονή, ns, Theophr. ἡ τερπνότης. Jucundor, ἠδύνομαι, Athen. aliqua re, ἠδουαί τι, Xen. ἐπὶ τι, id. Jucundus, τερπνός, ἢ, ὄν, Isocr. ἠδύς, εἶα, ὄν, alicui, τι, Dem. κεχαρισμένος, ἐν, ἔνον, τινί, id. καταθύμιος. Judex, ὁ κριτὴς, ἔ, Dem. ὁ δικαστής, ἔ, id. judicis officio fungor, δικάζω, Isocr. Judicatio, ἡ κρίσις, εως, Dem. Judicatio, μετὰ κρίσεως. Judicatum, τὸ κρίμα, N. T. mulcta, ἡ καταδίκη, Dem. Judicialis, e, δικαστικός, ἢ, ὄν, Isocr. δικαστικός, ἢ, ὄν. Judiciarius, δικαστικός, ἢ, ὄν, Xen. Judicium, ἡ κρίσις, Aristot. facio de aliquo, κρίσιν ποίωμαι περὶ τινος, Isocr. rectum fero, ὁρθῶς τὴν δίκην δικάζω, Dem. Judico, κρίνω, aliquem, τινα, Plat. aliquid, τι, id. aliquid ut leges postulant, δικάζω τι ἕξις τῶν νόμων, Dem. secundum leges, κατὰ τῆς νόμου, id. de aliqua re, περὶ τινος, Isocr. κρίνω περὶ τινος, Plat. κρίσιν ποίωμαι περὶ τινος, Isocr. ad gratiam, κρίσιν ποίωμαι πρὸς χάριν, Isocr. Jugalis, ὁ ἢ ἡ ζύγιος, equus, ἵππος, Aristoph. Jugamentum, τὸ ζύγωμα, atos, Polyb. Jugerum, τὸ πλέθρον, e, Dioid. Sic. Jugis, e, ὁ ἢ ἡ συνεχῆς, εως, Aristot. Jugiter, συνεχῶς, Thuc. διηνεχῶς. Juglans, ἄνθος, ἡ καρπία, as, Theophr. fructus, τὸ κάρον, e, id. Jugulatio, ἡ ἀπόσφαξις, ἡ σφαγή, Isocr. Jugulator, ὁ σφαγῆς, εως, Xen. Jugulo, σφάττω, Isocr. aliquem, ἀποσφάττω τινα, Dcm. ἀχρὲν ἕξω τινα, Philo. Jugulum, ἡ δεῖρά, as, Herodot. ἡ κλεῖς, ὁδός, Aristot. τὸ κτήνος. Jugum, τὸ ζεύγος, εως, boum, βοεικόν, Thuc. montis, ἡ κορυφή, ns, Thuc. Julius, ὁ Μεταγεννητὴν, ὄνος, Dem. ὁ Ἰούλιος, e. Jumentum, τὸ ὑπόζυγιον, e, Thuc. Juncus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ ἢ ἡ σχοινώδης, εως, σχοινοῦς, ἐν, ἔνον, Hesyeh. Juncosus, ὁ ἢ ἡ σχοινώδης, εως. Junctim, ζυγηδόν, Heliod.

Junctio, ἡ ζεύξις, ἡ συζυγία, Aristid. Junctura, ἡ σύζευξις, εως, Aristot. Juncus, ἡ σχοίνος, e, Theophr. Jungo, ζεύγωμαι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄρατρον, Herodot. ad currum, ἐφ' ἄρμα, id. flumen ponte, ποταμὸν, id. γέφυραν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, id. alicui filiam, τινί τὴν θυγατέρα, Appian. συνάπτω. Junior, νεώτερος, ἐρα, ἐρον, Dem. Juniperinus, ἀρκυῦνδος, ἐν, ἔνον, vinum, οἶνος, Diosc. Juniperus, i, ἡ ἄρκυθος, e, Diosc. Junius, ὁ Ἐκατομβαίων, Dem. ὁ Ἰένιος. Junix, ἡ δαμάλη, ns, N. T. Juramentum, ὁ ἕρκος, e, Dem. τὸ ἕρκιον, e, Thuc. et fides, ἕρκος ἢ πίστις, Dem. juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαι τινα εἰς ἕρκον δίδουσι τινί ἕρκον περὶ τινος· et accipere, δύναι ἕρκον ἢ λαβεῖν exigere ab aliquo, λαμβάνειν ἕρκον παρὰ τινος· δεχέσθαι ἕρκον servare, φυλάττειν ἕρκον negligere, ἀμελεῖν τῷ ἔμωμομένῳ ἕρκει, et violare, ἀλλοτριεῖν τῷ ἕρκει ἢ παραβαίνειν αὐτὸν facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ἕρκον, id. Confer Juro. Juratus, ὁμομοσμένος, ἐν, ἔνον, jusjurandum, ἕρκος, Dem. Jure, δικαίως, Dem. Jureconsultus, ὁ νομικός, ἔ, Plat. Jurgiosus, ὁ ἢ ἡ φιλόνομος, e, N. T. ἐριστικός, ἢ, ὄν. Jurgium, ἡ λαοδρία, Dem. ἡ ἐρις, ἴδος, Xen. τὸ νεῖκος. Jurgo, ἐρίζω, Plat. cum aliquo, ζυγομαχέω πρὸς τινα, Naz. Juridicialis, e, δικαστικός, ἢ, ὄν, Aristot. Juridicus, ὁ ἢ ἡ ἐνδικός, e, Poll. Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, e. Jurisconsultus, ὁ νομικός, ἔ, Plat. Jurisdictio, ἡ δικαιοδοσία, as, Philo. ἡ δικαιοδοσία, as, Polyb. Jurisprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη. Juro, ὁμνυμι, alicui per omnes deos, τινί πάντας τὸς θεῶς, Dem. per Jovem, ἐπὶ ὁμνυμι Δία· et promitto aliquid, ὁμνυμι ἢ ὑπισχνέομαι τι sancte, ὁμνυμι εὐσεβῶς· juste, δικαίως· frustra, μάτην, id. de aliqua re, ἕρκον ποίωμαι περὶ τινος, Isocr. Jurulentus, ὁ ἢ ἡ ζαμώδης, εως. Jus, esculentum, ὁ ζωμός, ἔ, nigrum, μέλας, Plat. piscium, ἰχθυήδης, Lucian. pingue adipe, τῶν πτόνων, avium, ὀρνέθιος, Athen. Jus, ἡ δίκη, Dem. τὸ δίκαιον, id. ἡ θέμις, εως, Isocr. τὸ θεμιστόν, id. summum, τὸ ἀκροδίκαιον, Aristot. suum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, Dem. reddo, δικαιοδοτέω, Plat. dico alicui, τὰ δίκαια ἐρίζω τινί, Dem. adipisci, ἀξίωσθαι τῶν δικαίων· persequi, ἀπολαβεῖν τῶν δικαίων, id. in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαι τινα περὶ τινος, Lucian. ἐγκαλέω τινα, Plat. τινί, Dem. γράφομαι γραφὴν τινα, Xen. de jure respondere alicui, τὰ νόμια ἐξηγεῖσθαι τινί, Dem. uti jure suo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, id. Jusculentus, ὁ ἢ ἡ ζαμώδης, εως. Jusculum, τὸ ζώμιον, τὸ ζωμίδιον, Aristoph. Jusjurandum, ὁ ἕρκος, e, Dem. Confer Juramentum. Jussum, τὸ ἐπίταγμα, Dem. ἡ ἐντολή, ns, id. Confer Mandatum. Jussus, ὄς, idem quod Jussum. Justa, τὰ ἐναγίματα, ἂν, Hesyeh. τὰ νομίζόμενα, ἂν, facere seu persolvere alicui, ποιεῖν τινι, Xen. τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τετελευτηκότῳ, Dem. Juste, δικαίως, Dem. ἐπιτελεῖν, id. ago, δικαιοπραγία, Aristot. factum, τὸ δικαίωμα, atos, id. Justificatio, ἡ δικαιοσύνη, εως, N. T. Justifico, δικαιοῦν, N. T. Justitia, ἡ δικαιοσύνη, Dcm. τὸ δίκαιον, justitiæ et æquitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον ἢ τὸ δίκαιον, id. justitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περὶ τινα, Isocr. justitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τῷ δικαίῳ, Dem. non habere, ἔ φροντίζειν σὺ δικαίῳ, id. Justus, δικαίως, αἴα, ον, Dem. et incorruptus, ἔ ἀδωροδοκῆτος, id. omnino, πᾶν δικαίως ἂν

τὸν τρόπον, id. justum se præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, Isocr. esse, fieri, εἶναι, γιγνέσθαι δίκαιον, id. Juvamen, τὸ βοθήμα, atos, Aristot. Juvat, i. e. delectat, τίσσει, Plut. Juvenalia, τὰ νεανικά, ὄν. Juvencia, ἡ δάμαλις, εως, Philo. ἡ πρόστις. Juvenula, vîrgo, ἡ νεώτερα, as, Dem. Juvenulus, τὸ πορτάκιον, e, Hesyeh. Juvencus, ὁ μόνχος, Athen. ὁ πορτάξ. Juvenilis, εως, Greg. νεανισκόμα, Xen. Juvenilo, e, νεανικός, ἢ, ὄν, animus, φρόνημα, Dcm. νεαρός, ἂ, ὄν, Plut. νεάζων, ὄσα, ον, Philo. ὁ ἢ ἡ μειρακίωδης, εως, Isocr. ætas, τὸ νεαρόν τῆς ἡλικίας, Ἐλιαν. Juveniliter, νεανικῶς, νεαρώς, Lucian. ἡ ἐρήδον. Juvenis, ὁ νέος, Dem. ὁ νεώτερος, ὁ νεανίας, e, matura, seu militaris, ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ ὁ ἐφ' ἡλικίας ὄν, id. florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος, Isocr. fio, μειρακίωμαι ἢ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Ἐλ. sum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμι, Aristot. vir, νέος ἀνήρ, Xen. femina, νέα γυνή, Plat. Juvonor, νεανίζω, νεανέομαι, Plut. Juventa, seu Juventus, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἀνθρώπου ἀκμή, Isocr. Confer Adolescentia. Juvo, ἀφελίω, aliquem, τινί, Diosc. τινα, Lucian. adversus aliquem, βοηθέω τινί πρὸς τινα, Dem. aliqua re, τινί, id. in aliqua re, τῷ, Xen. συμπράττω τινί τι, Plut. in nulla re, ἔδεν, Aristot. ad aliquid, συλλαμβάνω τινί εἰς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρὸς τι, Isocr. ad aliquid conficiendum, συναγορίζομαι τινι, Dem. juvante Deo, σὺν θεῷ παλάμα, Pind. σὺν θεῷ.

Juxta, ἐπὶ, cum dat. juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, Thuc. πρὸς, cum. dat. juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει· hostes, τοῖς πολεμίοις, Thuc. παρὰ, cum acc. juxta aliquid, παρὰ τι, Aristot. adv. ὁμοίως, alioris et æstus juxta patiens, κρύβω ἢ θάλαπτος ὁμοίως καταφρονῶν, Herodian.

K.

KALENDÆ, αἱ καλῆνδαι, ὄν, Plut. ἡ νημηνία, as, id.

L.

LABASCO, καταφέρωμαι, Gal. ὑποφέρωμαι, Plut. Labecula, τὸ κηλίδιον, e. Labefacio, παρακινέω, Naz. aliquid, λυμῶνομαι τι, Isocr. βλάπτω τι, Plat. Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ns, Thuc. τὸ πταίωμα. Labefactio, idem quod Labefacio. Labellum, τὸ χελύδιον, Jos. τὸ χελιδάριον. Labeo, χερίλων, ανος. Confer Labiosus. Labes, ἡ λύπη, ns, Philo. ἡ κληῖς, ἴδος, Plut. ὁ ῥύπος, e, N. T. labem alicui inspergo, βυπαίνω τινα, Dion. Hal. καταβρυσταίνω τινα, Isocr. αἰσχρὴν περιάπτω τινί, id. sine labe, i. e. integre, ἀνεμαρτήτως, Dem. Labilis, e, ὀλισθηρός, ἂ, ὄν. Labiosus, ὁ ἢ ἡ πρὸς χειλοῦς, e, Lucian. παχία ἔχων χεῖλη, Xen. Labium, τὸ χεῖλος, εως, Xen. Labo, as, ὑποφέρωμαι, in aliquid, εἰς τι, Aprian. Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, Plut. labente lingua, ὀλισθανώσης γλώττης, id. erro in aliqua re, σφάλλομαι περὶ τινος, Plat. Labor, oris, ὁ πόνος, Dem. ὁ κάματος, Herodot ὁ μόνχος,

ὁ μόχθος, Philo. ἡ πραγματεία, Dem. magnus, πόνος μέγας, Isocr. multus, πολλός, Dem. voluntarius, ἐκείσος, Isocr. acerbissimus, ἀηδέστατος, Isocr. esse magni laboris et negotii, εἶναι πάλιν πόνος ἢ πραγματείας, Dem. citra laborem, ἀπονητὶ, Lucian. ἀκουτὶ, Aristot. multo cum labore, πολυπόνως, Plat. διαπόνως, id. labore carens, ὁ ἢ ἡ ἀμοχθος, u, Xen. labore confectus, ὁ ἢ ἡ κατὰπονος, u, Plut. ὁ ἢ ἡ κατὰπονος, u, Plat. laboris amans, ὁ ἢ ἡ φιλόπονος, u, Isocr. laboris amor, ἡ φιλοπονία, as, id. laborem fugiens, ὁ ἢ ἡ ἀπονος, u, Xen. ὁ ἢ ἡ φυγόπονος, u, Polyb. laboris fuga, ἡ φυγοπονία, as, id. laboris patiens, ὁ ἢ ἡ διάπονος, u, Plut. labor inanis, ἡ ματαιοπονία, as, Lucian. tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπόκειναι πόνος ὑπὲρ τῷ λαβεῖν τι, Dem. διά τι, Isocr. fero, φέρω πόνον, Dem. et pericula quævis perfero, πόνον ἢ κινδύνους ἐπινοῶν ὑποφέρω, Isocr. sine labore obtinere aliquid, ἀνευ πόνου κατέχειν τι, id.
Laboriose, ἐπιπόνως, Isocr. διαπόνως, Plut. πολυπόνως, id.
Laboriosus, ὁ ἢ ἡ ἐπίπονος, u, ὁ ἢ ἡ καματάδης, μοχθηρός, εἰς, εὐν. vita et periculosa, βίος ἐπίπονος ἢ φιλοκίνδυνος, Isocr. ὁ ἐργάτης, u, homo, ἀνήρ, Dem. mirum in modum ad aliquid, ὁ ἢ ἡ δεινός φιλόπονος πρὸς τι, Æl.
Laboro, ποιών, in aliquo, περί τινας, Aristot. ἀσκήσομαι πρὸς τι, Lucian. διατρέχω ἐν τινι, seu ἐπί τινι, Plut. et operor meo corpore, ποιών ἢ ἐργάζομαι τῷ σώματί μου, Dem. et periclitor ob aliquid, ποιών ἢ κινδυνεύω περί τινας una et ærumnas perfero, συμποιών ἢ συμφορὰς φέρω, id. de salute reip. σπανδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Isocr. morbo, νοσῶ, Plut. morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, Dem. febrī, πυρέσσω, Galen. podagra, ποδάγρα, πῶδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, Hippocr. dentibus, ὀδονταλγέω, Hippocr. auribus, ὠταλγέω, Diosc. desiderio, ἀλόσκομαι πόθῳ, Herodian.
Labrosus, ὁ ἢ ἡ πρόχρηλος, u, Lucian.
Labrum, τὸ χεῖλος, eos, Xen. summis labris gustare, χεῖλεσιν ἄκροισι γούσασθαι, Philo. labra mordere, χεῖλῶν ἐσθίειν, Aristoph. vas, ὁ πλυνός, u, Cl. Al. ἡ λεκάνη.
Labrusca, ἡ ἀγριάμελος, u, Diosc.
Labyrinthosus, ὁ ἢ ἡ λαβυρινθώδης, eos, Lucian.
Labyrinthus, ὁ λαβυρινθός, u, Strabo.
Lac, τὸ γάλα, Aristot. acidum, τὸ δξύγαλα, ακτός, Plut. concretum, θρεμβέωσις γάλακτος, Diosc. recens multum, γάλα νέβδωλον bibo, γαλακτοποσία, Athen.
Lacer, seu **Lacerus**, διεσπαραγμένος, ἐνή, ἕνον, βρωγαλός.
Laceratio, ὁ σπαραγμός, u, Herodian.
Lacerna, ὁ τρίβων, υνος, Dem.
Lacero, σπαράσσω, aliquid, τι, Gal. συντρίβω τι, Dem. περισύω, δρούπτω.
Lacerta, ἡ σαύρα, Theophr. ὁ σαῦρος, id.
Lacertosus, ὁ ἢ ἡ μυῶδης, eos, Galen.
Lacertus, ὁ μύων, υνος.
Lacesso, προσκαλέομαι, aliquid ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, Xen. contumelia, προσσηλακίζω τινὰ λόγους, Plat. ἐρεθίζω.
Lachryma. Vide **Lacryma**.
Lacinia, ἡ πλῆξ, eos.
Lacryma, τὸ δάκρυον, u, Xen. τὸ δάκρυ, υνος, Thuc. lacrymas fundo, ἀφήμι δάκρυα, Dem. κλαίω δάκρυσι, id. abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, N. T. sine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam transigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, Isocr.
Lacrymabilis, e, ὁ ἢ ἡ πολυδάκρυος, υος.
Lacrymabundus, δειδάκρυμος, ἐνή, ἕνον, Æsc.
Lacrymo, seu **Lacrymor**, δακρύων, aliquid, τι, Dem. aliquem, τινὰ, Lucian. ἐπί τινι, id. ὀδύρομαι τινι, Dion. Hal. θρηνηῖω τινὰ, Lucian. præ gaudio, δακρύων χαρῆς, Xen.
Lacrymosus, ὁ ἢ ἡ δακρυώδης, eos, Lucian.
Lacrymula, τὸ δακρυδίον, u.
Lactatio, ὁ θηλασμός, Plut. ἡ τιτθία, Dem.
Lacteo, θηλάζω, Plut.

Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lactesco, γαλακτοομαι, Theophr.
Lacteus, ὁ ἢ ἡ γαλακτώδης, eos, Diosc. γαλακτικός, ἢ, ὄν, id.
Lacto, τιθεῖναι, aliquem, τινὰ, Dem. θηλάζω τινὰ, Lys.
Lactuca, ἡ θριδάξ, ακος, Diosc. silvestris, ἡ θριδακίνη, ης, Gal.
Lactucula, ἡ θριδακίς, ἴδος, Athen.
Lacuna, τὸ τένανος, eos, Plut. τὸ τίλμα, ατος, Aristoph.
Lacunar, τὸ φάσμα, Eust. ἡ ὄροφ.
Lacunaris, e, φασμαματικός, ἢ, ὄν, Plut.
Lacunosus, τεσματιαίος, αία, αἶον, aqua, ὕδωρ, Aristot.
Lacus, ἡ λίμνη, ης, Pausan. fio, λιμνέομαι, Theophr.
Lacustris, e, λιμναῖος, αία, αἶον, planta, φυτὸν, Plut.
Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, Plat. καταβλάπτω τινὰ, Dem. λυμαίνομαι τινι, Aristid.
Læsius, ἡ βλάβη, ης, Plut. injuriosa, ἡ ὕβρις, Dem.
Læte, εὐφρόνας, εὐθύμως, Xen.
Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, Xen.
Lætificus, a, um, εὐφραντικός, ἢ, ὄν.
Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, Xen. ἡ ἡδονή, ης, Isocr. ἡ εὐθυμία, Xen. τὸ γῆθος, eos, Plut. Confer **Gaudium**.
Lætor, ἡδομαι, aliqua re, τινι, Plut. ἐπί τινι, Xen. ἐφθόρομαι τινι, Isocr.
Lætus, ὁ ἢ ἡ εὐθύμος, u, Xen. ὁ ἢ ἡ περιχαρής, eos, Isocr. omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονάς, Plat. aliqua re, ἡδόμενος τινι, Dem. ἐπί τινι, Xen. sum, εὐθυμέομαι, Xen. εὐφρων, γηθόσυνος.
Lævigo, λείω, λείνω, Philo. ἐπιλείνω, Plut.
Lævis, e, λείος, α, ον, et lubricus, ἢ ὀλισθηρός, Lucian. λειώδης.
Lævitas, ἡ λειότης, ης, Plut.
Lævo, idem quod **Lævigo**.
Lævor, oris, ἡ λειότης, Plut.
Lævorsum, ἐπ' ἀρεστῶ, Plut.
Lævus, ἀριστερός, ἢ, ὄν, manus, χεῖρ, Herodot.
Laganum, τὸ λάγανον, u, Athen.
Lagena, ἡ λάγχνη, u, Athen.
Lagenula, τὸ λαγχνίον, u.
Laiicus, λαϊκός, ἢ, ὄν, ὁ ἰδιώτης, u.
Laina, τὸ τένανος, eos, Plut.
Lambo, λείχω, aliquid, τι, Theophr. μύζω τι, Xen. λιχμάω.
Lamella, τὸ ἐλάσμιον, u.
Lamentabilis, e, ὁ ἢ ἡ θρηνητός, eos, carmen, μέλος θρηνητός, Herodian. ὀδυρτικός, ἢ, ὄν, Plut.
Lamentabiliter, θρηνητικῶς, Poll. ὀδυρτικῶς, Plut.
Lamentatio, ὁ θρήνος, u, Lucian. τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρός, u, Hesych.
Lamentor, θρηνηῶ, aliquem, τινὰ, Lucian. aliquid, ὀδυρομαι τί, Isocr. κλαίω τι, Dem.
Lamina, ὁ ἐλακμός, u, Xiphil. τὸ πέταλον, u, Cl. Al.
Lampas, ἡ λαμπάς, ἀδος, Plut. parva, τὸ λαμπάδιον, u, Plat.
Lampyrus, ἡ λαμπυρίς, ἴδος, Aristot.
Lana, τὸ ἔριον, u, Xen.
Lanaris, e, ὁ ἢ ἡ ἐριώδης, eos.
Lancea, ἡ λόγχη, ης, Aristot. ἡ σιδήνη, ης, LXX.
Lancearius, λογχοφόρος, u, Philo.
Lancino, θυνάζω, Aristoph.
Laneus, εἰρήνιος, εἰς, εον, Herodot. εἰρῆς, ἢ, ὄν, textum, ὕφος, Diosc.
Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, Plut.
Langueo, ἀσθενῶ, Xenoph. ἀσθενίαν ἀσθενέω, Isocr. παρκαμάζω, Diosc. piger sum, βραβύμως ἔχω, Plut.
Languesco, μαραίνομαι, Aristot. χαλαῶ.
Languide, ἀσθενῶ, ἀτόνος, ἐπιλίγηνη, Lucian.
Languidus, ὁ ἢ ἡ ἀτονος, u, Plut. ὁ ἢ ἡ ἀρρωστος, Dem. χαλαρός, εἰς, εόν.
Langur, ἡ μάρανσις, eos, ἡ ἀτομία, Plut. ἡ μαλακία, ἡ ἀρρωσία, Dem.
Laniarium, τὸ κραιπάλιον, u, Plut.

Laniatio, seu **Laniatus**, ἡ ἀμύξις, ἡ σπάραξις, ὁ σπαραγμός, u, Herodian.
Laniana, τὸ κραιπάλιον, u, Plut.
Lanifex, ὁ ἢ ἡ ταλασιουργός, u, Athen. ὁ ἢ ἡ ἐριουργός, u.
Lanificium, ἡ ταλασιουργία, as, exercens, ὁ ἢ ἡ ἐριουργός, u, exerceo, ἐριθίομαι, Polyb. ἐριουργία, Xen. ταλασιουργία, id. ad lanificium pertinens, ταλασιουργικός, ἢ, ὄν, instrumentum, σκίους, id.
Laniger, ὁ ἢ ἡ ἐριφορός, u, arbor, δένδρον, Theophr.
Lanio, as, ἀμύσσω, Lucian. λαφύσσω, id. κατακρεουργῶ, Herodot. σπαράττω, Herodian.
Lanio, idem quod **Lanuis**.
Lanista, ὁ γυμναστής, u, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, u.
Lanuis, ὁ κραιπάλων, u, Poll.
Lanosus, ὁ ἢ ἡ ἐριώδης, eos.
Lanuginosus, ὁ ἢ ἡ χλωπός, eos, Theophr.
Lanugo, ὁ χλῆος, u, contr. χλῆς, u, Poll. ἡ λάχνη.
Lanx, ὁ πῖναξ, ακος, Athen. pars libræ, τὸ τάλαντον, u, Aristoph. ad lancem appendo, τάλαντῶ, Plut. ἐπὶ ζυγῶν ἀναβάλλω, Ælian. ὁ δίσκος.
Lapidiana, τὸ λατόμιον, Strabo. ἡ λατομία, Plut. ἡ λιθοτομία, as, Dem.
Lapidarius, ὁ λατόμος, Poll. ὁ λιθοτομίας, id. ὁ λιθουργός.
Lapidatio, ἡ λιθοβολία, Diod. Sic. ὁ λευμός, u, lapidatione dignus, ὁ λυσηρ, ἦρος, Ælian. ὁ ἢ ἡ καταλείσιμος, u, Dinarch.
Lapidator, ὁ λευσηρ.
Lapidesco, ἀπολιθόρομαι, Athen.
Lapideus, λίθινος, ἰνη, ἰνον, statua, ἀνδριάς, Lucian.
Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λείω τινι, Thuc. καταλείω τινὰ, Lucian.
Lapidosus, ὁ ἢ ἡ λιθώδης, eos, Philo.
Lapillus, τὸ λιθάριον, Theophr. τὸ λιθίδιον.
Lapis, ὁ λίθος, u, angularis, λίθος ἀκρογωνιαίος, N. T. lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, Lucian. lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, N. T. καταλείνω, Dem. καταλίβω, id. lapidibus insculpo, λιθουργέω, LXX. lapides polio, λαβέω, N. T. lapidibus stratus, ὁ ἢ ἡ λιθόστρωτος, ibid.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapsabundus, δισθίσωμος, υσα, ον.
Lapsio, ὁ ἢ ἡ ὀλισθησις, eos, Plut.
Lapso, ὀλισθηταίω, Plat.
Lapsus, ūs, τὸ ὀλισθημα, ατος, Plut. ὁ ὀλισθος, u, Lucian.
Laquear, τὸ φάσμα, ατος, Plut. laqueari tegeo, κοιλοσθῆμαι, LXX. laqueata seu laqueari tecta domus, ὁ κοιλοσθῆμος, u, id. Laqueo. Vide **Illoqueo**.
Laqueus, ἡ παγίς, ἴδος, N. T. ἡ πῖδη, ης, ib. ὁ βρόχος, u, Plut. laqueos pono, δίττωμα πλένω, Confer **Inspidiæ**: laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον κατασφίζω, Plut. τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπαικνύω, Philo. laqueo aliquem suspendere, ἀναστῆναι τινὰ βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινι ἀποκτείνειν, Æsop.
Lararium, τὸ ἐφέσιον, u.
Lardum, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, οἱ ἐφέσιαι θεοὶ, ad lares suos, εἰς ἦετα τὰ ἑαυτῶν, Herodot.
Large, δαψιλῶς, sumptus suppeditare, χορηγεῖν, Herodian. largius cibare, ἀδρότερον διασπῆν, Gal.
Largior, δωροομαι, aliquid alicui, τί τινι, Xen. τινὶ τινι, Herodian. προέμαί τινὶ τι, Aristot. Largitas, ἡ δαψιλία, Herodian.
Largiter, δαψιλῶς, Herodian. ἄδην seu ἄδδην, Plut.
Largitio, ἡ δόσις, Plat. ἡ μεγαλοδορία, Herodian. qua quis corrumpitur, ἡ δωροδοκία, as, Dem. τὸ δωροδοκῆμα, id. largitionibus corrumpere aliquem, δίδωμαι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκία, id. corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, Dem. λαμβάνειν χρήματα δῶρα, δέσθαι δῶρα, id.
Largitor, ὁ δωτήρ, Xen. ὁ δωρῆτης, Plut.
Largus, liberatῖς, ὁ ἢ ἡ δαψιλής, εἰς, εός, Plut. ὁ ἢ ἡ

ὁ δὲ ἡ μεγαλόδωρος, α, id. multus, ὁ δὲ ἡ ἄφθονος, α, Dem.
 Larva, τὸ μορμολύκειον, α, Plut. ἡ μορμὸν vel μορμῶν larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύσθαι deponere, ἀποκαλύπτειν τῷ δράματος ὑπόκρισιν, Ach. Tat.
 Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περιεπίμενος, Herodian.
 Lascivia, ἡ ἀσέλγεια, ας, et impudicitia foeminarum, ἡ ἀκολασία γυναικῶν, Philo.
 Lascivio, ἀσελγέω, Plat. ἀσελγαίνω, Dem. ἀκολασαίμαι, Plut.
 Lascivitas, ἡ ἀκολασία, Aristot. ἡ ἀσέλγεια.
 Lascivus, ὁ δὲ ἡ ἀσελγής, ἕως magis asinis, ἀσελγέστερος ὄνων, Lucian. ὁ δὲ ἡ ἄργος, ὁ δὲ ἡ ἀκλόατος, α, in re Venerea, περὶ τῷ ἀφροδισιάζεσθαι, Aristot. πρὸς τὰς συνείας, Plut.
 Laser, seu Laserpitium, τὸ σίλφιον, α, Diosc.
 Lascoso, ἀποτρούμαι, Plut. κάμναι, Lucian. ἀποκάμναι, Herodian. in labore, ἀπαγορεύω πρὸς πόνους, Plut. πονέω, Aristot.
 Lassitudo, ὁ κόπος, α, N. T.
 Lasso, ἀποτρούω, Plut. καταπονεύω, κοπῶ.
 Lassus, κενηκῶς, ὡς, ὅς, κοπιῶντες, εἴσα, ἐν, κατὰ πόνους.
 Late, πλατείαι, Herodian. se extendit, διατείνει ἐπὶ πολλῷ, Aristot.
 Latebra, τὸ κρηφύγετον, α, Herodot. ὁ φαιλέος, ἔ, Philo.
 Latebrosus, ὁ δὲ ἡ φαιλέωδης, εος, Plut.
 Latenter, λανθανόντως, Bas. ἀφανῶς, Isocr. κρύβδην, λέβρα.
 Lateo, λανθάνω, Dem. διαλανθάνω, id. hoc me latet, τῆτο λανθάνει με, id.
 Later, ἡ πλίνθος, α, Thuc. lateres facio, πλινθίσαι, Lucian. πλινθεργεῖν, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθεργία, ας, id.
 Lateralis, ε, ὁ δὲ ἡ παράπλευρος, α.
 Lateraria, τὸ πλινθίον, α, Lys.
 Laterarius, ὁ πλινθευτής, ἔ, Poll.
 Laterculus, ἡ πλινθίς, ἴδος, Athen.
 Lateritius, πλίνθινος, ἰνι, ἰων.
 Latera, ὁ φανός, ἔ, N. T. τὸ δέλτηρον.
 Latesco, πλατύνομαι.
 Latex, τὸ γάμμα, ατος, Herod. τὸ βέιβρον.
 Latibulum, φαλέω, Aristot. φαλέω id.
 Latibulum, ὁ φαλέος, ἔ, Plut. ἡ φαλεία, ας, Aristot. ὁ δὲ ἡ χηραμός.
 Laticlavus, ὁ δὲ ἡ πλατισσομένος, Herodian.
 Latine, λατινισί, Ῥωμαίσι, Plut.
 Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, Plut.
 Latinus, λατινός, ἰνι, ἰων, Ῥωμαϊκός, ἡ, ὄν, Plut.
 Latio, ἡ φορὰ, ας, Plat.
 Latitatio, ἡ ἐμφυλάεισις, εως.
 Latito, ἐμφυλάειν, Naz. in insidiis, ἐλλοχάω, Plat.
 Latitudo, τὸ εἶρος, εος, Plut. ἡ ἐνρύτης, ητος, ἡ πλατιότης, Xenoph. τὸ πλάτος, εος, Aristot.
 Latratus, ὁ ὕλαμος, ἔ, Xenoph. τὸ ὕλαγμα.
 Latrina, τὸ ἀφροδευτήριον, ὁ ἀφροδῶν, N. T.
 Latro, ὕλας, vehementer et terribiliter, ὕλακτιον πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν ἔ συντόνον, Ἄλιαν. in aliquem, εἰς τινα, Isocr.
 Latro, onis, ὁ ληστής, ἔ, Diod. Sic. ληστρικός ἀνήρ, Plut.
 Latrocinatio, ἡ ληστεία, ας, Aristot.
 Latrocinor, ληστεύω, Dem. vicos et agros incurans, κάμναις ἔ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, Herodian.
 Latrunculus, τὸ ληστρίδιον, α.
 Latus, α, um, πλατύς, εἴσα, ὡς, regio, χῶμα, Xenoph. dens, ὀδὴς, id. εὐρύς, εἴσα, ὡς, via, ἀτραπός, Plat. ὁ δὲ ἡ ἐνρύχωρος.
 Latus, eris, τὸ πλερῶν, ἔ, Diosc. ἡ πλερῶ, ας, Plut.
 Lavacrum, τὸ λουτρόν, ἔ, Plut.
 Lavatio, ἡ λῆσις, εως, τὸ λουτρον, ἔ, N. T.
 Laudabilis, c, αἰνετός, ἡ, ὄν, Hesyeh. ἔπαινετός, ἡ, ὄν, Chrysipp. ὁ δὲ ἡ ἐξέπαινετός.
 Laudabiliter, ἐπαινετῶς.
 Laudatio, ἡ αἰνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, α, Dem. ἡ ἐλογία, ας, Isocr.
 Laudator, ὁ ἐπαινετής, Dem. ἐπαινῶν, id.
 Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ἴδος, ἡ ἐπαινῶσα, ης.
 Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινά, Dem. aliquid,

τι, id. aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινά, id. recte, merito, ὁρθῶς ἐπαινέω τινά, id. ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, Plat. Confer Laus.
 Laver, τὸ σίον, α, Isocr.
 Lavo, λέω, aliquem, τινά, Lucian. me, λέομαι, Xen. manus, νίπτω, pannum, πλύνω.
 Laureia, ἡ δαφνίς, ἴδος, Diosc. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, α.
 Laureatus, δαφνηφορῶν, ἔσα, ἔν, Herodian. ὁ δὲ ἡ δαφνηφόρος, α.
 Lauretum, ὁ δάφνιν, ἄνω.
 Laureus, α, um, δάφνινος, ἰνι, ἰων, Diosc.
 Laurus, ἡ δάφνη, ης, Aristot.
 Laus, ὁ ἔπαινος, α, Dem. τὸ ἐγκώμιον, α, ἡ εὐκλεία, ας, ἡ εὐφημία, ας, maxima seu summa, ἔπαινος μέγιστος, Dem. eximia seu singularis, πολλός, Isocr. amplissima, ὑπερβάλλων, id. justa et egregia, δίκαιος ἔ καλῶς ἔχων, Dem. illustris seu praelara, κάλλιστος, vera, ἀληθής, conveniens, digna, προσήκων communis, κοινός, immortalis, εὐκλεία, ἀθάνατος, ἔγκώμιον τὸ εἰς ἀπαντα τῶν λοιπῶν χρόνον et prædicatio, ἔπαινος ἔ εὐφημία, laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαινεῖν consequi convenientem, πρῶτόν ἐπαινεῖν προσήκοντος, omnem tribuere alicui, παρῆχεσθαι τινι πᾶσαν εὐφημίαν, id. laude extollere, ποιῆσθαι ἔπαινον περὶ τινος, Isocr. et gloria abundare, ἐπαινεῖν ἔ εὐφημίαν μετὸν εἶναι, Dem. dignum esse, ἀξιεπαινετὸν εἶναι, id. dignari, ἐπαινεῖν ἀξίεσθαι, Isocr.
 Laute, λαμπρῶς, Dem. vivere, πολυτελεῶς ζῆν, Dem.
 Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, Isocr.
 Lautus, α, um, λαμπρός, ἂ, ὄν, aliquis et dives, τις ἔ πλούσιος, Dem. ὁ δὲ ἡ πολυτελής, εος, foemina, γυνή, id.
 Laxatio, ἡ χαλνῶσις, Aristoph. ἡ ἄνεσις, Plat.
 Laxativus, χαλνῶν, ἔσα, ἔν, Athen.
 Laxe, χαλνῶσις, Herodian.
 Laxitas, ἡ χαλνότης, ητος, Plut.
 Laxo, χαλνῶν, Athen. habenas alicui, ἀνιμί τινι τὰς ἵνας, Plut. frontem, χαλαρῶ μέτωπον, Aristoph. os, τὸ στόμα, Xen. vinculum, ἐπιχαλαρῶ δεσμῶν, Lucian.
 Laxus, χαλνός, η, ὄν, Theophr. ὁ δὲ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, Strabo. et solutus, ὁ δὲ ἡ ἄνετος ἔ ἄδετος, Naz. χαλαρός.
 Lea, seu Leana, ἡ λέαινα, ης, Aristot.
 Lebes, ὁ λέβης, ητος, Athen.
 Lectica, τὸ φορεῖον, Plut. ἡ κλίνη, Dion. H.
 Llecticarius, ὁ κλινόφορος, α.
 Lenticula, τὸ κλινάριον, Poll. τὸ κλινίδιον, id.
 Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, Plut. electio, ἡ ἐκλογή, ης, Aristot.
 Lectio, ἐπαναγνώσκω, aliquem, τινά, Epictet.
 Lectiuncula, τὸ ἀερομαθῆτιον, α.
 Lecto, ἐπαναγνώσκω, Epictet.
 Lector, ὁ ἀναγνώστης, α, Plut.
 Lectulus, τὸ κλινίδιον, α, Plut.
 Lectus, i, ἡ κλίνη, Isocr. ἡ κοίτη, Xen. ἡ εὐνή, ης, id. in lecto decumbere, κείσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, Isocr. occultare se sub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνῃ, id. diem unam lecto affixum esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, Plut. lectum sterno, σπῶννυμι κλίνην, Xen.
 Lécythus, ἡ λήκυθος, α, Plut.
 Legalis, ε, νομικός, ἡ, ὄν, Xen.
 Legatio, ἡ πρεσβεία, Dem. ἡ πρεσβεία, εως, Thuc. legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἰς τινα τόπον, Dem. mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρὸς τινα de aliqua re, ὑπὲρ τινος, obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν practarissime, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα ἔ πάντα τὰ συμφέροντα mala fide, παραπρεσβεύεσθαι redire a legatione, ἐπανέχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, id. legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτής, ἔ, Strabo. legationis colliga, ὁ συμπρεσβεύς, εως, Dem. legatio per caduccatorem, ἡ ἐπικρουκία, ας, id.
 Legativum, τὸ πρεσβείον, τὸ πρεσβείαν ἐφοδῶν.
 Legator, ὁ διαβήμενος, α, Dem.
 Legatum, τὸ καταλείπομενον, α, Dem.
 Legio, ἡ φάλαξ, γος, Herodian. τὸ τάγμα, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, Plut.

Legionarius, α, um, ὁ τῷ τάγματος, ταγματικός, ἡ, ὄν.
 Legislator, ἡ νομοθέτης, α, Aristot. ὁ θεσμοθέτης, α, Æschin.
 Legislatio, ἡ νομοθεσία, ας, N. T. τὸ νομοθέτημα, ατος, Plut.
 Legitime, νομίμως, Dem. ἐνόμως, id.
 Legitimus, ὁ δὲ ἡ ἐνομος, α, et justum aliquid, ἔ δίκαιόν τι, Dem. ὁ δὲ ἡ νόμιμος, α, et aperitum bellum, ἔ προφανῆς πόλεμος, id. ὁ δὲ ἡ ἐνθεσμος.
 Lego, -as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, Dem. πρεσβεύω ἀποστέλλω πρὸς τινα, id. addito testamento, καταλείπω τί τι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, Appian. διατίθεμαι τινί τι, Plat.
 Lego, -is, ἀναγινώσκω, aliquid, τι, Dem. et recenseo quædam, λέγω ἔ διερχομαι τινα, Isocr. et recito alicui quædam, λέγω ἔ ἀναγινώσκω τί τι, Dem. i. e. colloquio aliquid, ἀναλέγομαι τι, Aristot. Confer Colligo.
 Legumen, τὸ ὄσπριον, α, Gal.
 Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, α.
 Lembus, ὁ λέμβος, α, Polyb.
 Lemma, τὸ λήμμα, ατος, Plut.
 Lemniscus, τὸ ληνίσκος, α, Plut.
 Lemures, οἱ μορμῶνες, ἄν, Xen.
 Lena, ἡ πορνοδόκος, ἔ, ἡ μαρπωτός, ἔ.
 Lenimentum, τὸ ἥπιαμα, Herodot. τὸ θείλητρον.
 Lenio, πρᾶννα, κηλία, θείλητρον, ἥπιαμα.
 Lenis, ὁ δὲ ἡ προσήνης, ἥπιος, ἰα, ἰον, πᾶρος, α.
 Lenitas, ἡ ἥπιότης, Philo. ἡ πραότης, Dem. et simplicitas alicujus, πραότης ἔ εὐθιμία τινος, id. et humanitas, πραότης ἔ φιλανθρωπία, id.
 Leniter, πᾶρος, Dem. ferre aliquid, φέρειν τι, Dem. se gerere erga aliquem, ἥπιως ἔχειν πρὸς τινα, id.
 Lenitudo, idem quod Lenitas.
 Lenio, ὁ μαρπωτός, ἔ, Philo. ὁ πορνοδόκος, ἔ Bas. ὁ πρῶγωγός, ἔ, Xenoph.
 Lenocinium, ἡ μαρπωπία, ας, Plut.
 Lenocinor, μαρπωπέω, Xen.
 Lens, -dis, ἡ κόνις, ἴδος, Aristot.
 Lens, ἡ φακός, ἔ, Lucian. ἡ φακὴ, ης, Plut.
 Lente, βᾶδην, Plut. ἡσυχῆ, Diosc.
 Lentescor, γλισχροίνομαι, Hippocr.
 Lenticula, ἡ φακὴ, ης, Plut.
 Lentiginosus, ὁ δὲ ἡ φακώδης, εος, Diosc.
 Lentigo, ὁ φακός, ἔ, Diosc.
 Lentiscinus, σχίνινος, ἰνι, ἰων, Hes.
 Lentiscus, ἡ σχίνος, α, Diosc.
 Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, Naz.
 Lentor, ἡ γλισχροσύνη, ητος, Gal.
 Lentus, ὁ δὲ ἡ γλισχρός, ἔ, Hippocr.
 Leo, ὁ λέων, ὄντος, Aristot.
 Leoninus, ὁ δὲ ἡ λεοντάδης, εος, Aristot.
 Leopardus, ὁ λεοπαρδάλις, εως.
 Lepidic, χαρίντως, Plut.
 Lepidus, χαρίεις, εἴσα, ἐν, Aristot. ὁ δὲ ἡ εωμύλος, ὁ δὲ ἡ αἰμιλῶς, ἄστισος.
 Lepor, seu Lepos, ἡ αἰμιλία, ας, Plut. ἡ εὐαρμωσία, ας, id. ἡ κομψότης, ὁ ἀστισμός.
 Leporarium, τὸ λαγωροφείον, α, Colum.
 Leporinus, λαγῶς, α, ὄν, Athen.
 Leptra, ἡ λέπτρα, ας, N. T.
 Lepus, ὁ λαγῶς, ἂ, Dem. ὁ λαγῶδης, ἔ, Luc.
 Lepusculus, τὸ λαγῶδιον, α.
 Lessus, ἡ θρηνηδία, ας.
 Lethalis, ε, ὁ δὲ ἡ θανατάδης, Hipp. θανατικός, ἡ, ὄν, Plut. ὁ δὲ ἡ θανάσιμος, Diosc.
 Lethaliter, θανασίμως.
 Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.
 Lethargicus, α, um, ληθαργικός, ἡ, ὄν.
 Lethargus, ὁ λήθαργος, α, Dem.
 Lethum, ὁ θάνατος, α, Dem.
 Levamen, seu Levamentum, ὁ κωφισμός, ἔ, τὸ κώφισμα, ατος, Eurip.
 Levatio, ἡ κέφισις, εως.
 Levir, ὁ δαῖς, ἔρος, Hom.
 Levius, c, κῆφος, η, ὄν, sermo, λόγος, Plat. vctis, ἐσθής, Herodian. semci, σπέρμα, Theophr. armatura, ὄπλασις, Philo. spes, ἔλπις, Herodian. homo, ἄνθρωπος, id. ἔλαφρός, ἂ, ὄν, et celer vir, ἔ ποδώκης ἀνήρ, Plut.

Plut. petito, *ελαφρά δίησις*, Plut. ignis, *πῦρ*, Diosc. vestis, *ελαφρά ἐσθῆς*, Xenoph.
 Levitas, ἡ *καθότης*, Theophr. ἡ *ελαφρία*, ἡ *φωλύτης*.
 Leviter, *ελαφρῶς*, *κῆφος*, *armati*, *ἰσκανασομένοι*, Thuc. *fero*, *κῆφος φέρω*, Eurip.
 Levisculus, ὁ *ἢ ἡ ὑπόκωφος*, *ε*.
 Levo, *αἶρω*, Dem. *καρῖζω*, *laborem*, *ἐπελαφρύνω κάματον*, *Ælian*. *manum adversus aliquem*, *ἀνταίρωμαι χεῖρα*, Herodot.
 Lex, ὁ *νόμος*, *ε*, Dem. ὁ *Ἔσμοδος*, *ἔ*, et instituta, *νόμος* *ἢ ἥθη*, et decreta, καὶ *ψηφισματα*. *legem ferre*, *νόμον τίβναι* *sancire*, *νόμον νομοθετεῖν*, *νόμον γράφειν* *scribere* et *sancire*, *γράφειν* καὶ *τίβναι* *rogare*, *εἰσφέρειν* *substituere*, *παρισσφίρειν* *clanculum intrudere*, *λάθρα ἐμβάλλειν* *latam esse* de aliqua *re*, *κρίσθαι ὑπὲρ τινος*, *id. approbare*, *δοκιμάζειν*, *κρίον* *παιεῖν*, *αναγράφειν* *νόμον* *tueri*, *φυλάττειν* *conservare*, *διασώζειν* *adspemari*, *προσιθῆναι* *νόμον* *contemnerre*, *καταφρονεῖν* *νόμον* *abrogare legem*, *λέγειν* *νόμον* *ἀναρριθῆσαι* *νόμον* *ἄκυρον* *παιεῖν* *νόμον* *legibus constituere* *aliquid*, *τάττειν* *τι* *νόμοις* *permissum esse*, *προσῆκειν* *ἐν* *τῶν* *νόμων* *coercere*, *λαβεῖν* *τινα* *ὑπὸ* *νόμου* *obstringere* *aliquem* *ad faciendum* *aliquid*, *κατακαλιεῖν* *τινὰ* *ποιεῖν* *τι* *adquiescere*, *ὑπομένειν* *πρὸς* *νόμους* *parere*, *προσέχειν* *τοῖς* *νόμοις* *πίθῆσθαι* *τοῖς* *νόμοις* *cedere*, *συγχωρεῖν* *τοῖς* *νόμοις*. *lex jubet hoc*, *λίγει* *τῆτο* *νόμος*. *vetat hoc*, *ἀπαγορεύει* *τῆτο* *ὁ* *νόμος*, *id.*
 Lexicon, τὸ *λεξικόν*, *ἔ*.
 Libamen, seu Libamentum, ἡ *σπονδή*, *ἦς*.
 Libatio, ἡ *σπονδή*, *ἦς*, Xen.
 Libella, τὸ *σαβμίον*, *ε*, ἡ *σάβμη*, *ης*, Lucian.
 Libellus, τὸ *βιβλίδιον*, Dem. τὸ *βιβλαρίδιον*, N. T.
 Libens, *ἄσμενος*, *ἐνη*, *ενον*, Plat. *admodum*, ὁ *ἢ ἡ ὑπεράσμενος*, *ε*, Xen.
 Libenter, *ἀσμένως*, Isocr. *libentissime*, *ἀσμενίστα*, Plat. *suscipio*, *ἀσμενίζω*, *Æschin*. *libentissime suscipio*, *ὑπερασμενίζω*, Plat.
 Libentia, ἡ *ἥδονή*, *ἦς*, Plat.
 Liber, *ι*, ἡ *βιβλία*, *ε*, Dem. τὸ *βιβλίον*, *ε*, Lucian. *cortex*, ὁ *φλοιός*, *ε*, Galen.
 Liber, *εὐλεύθερος*, *ἔρα*, *ερον*, et *nullius servus*, *ἢ* *μηδενὸς* *δούλος*, Dem. *et sui juris*, *ἢ* *αὐτὸς* *αὐτῷ* *κύριος*, *id.* *ἢ* *αὐτόνομος*, *id.* ὁ *ἢ ἡ* *αὐτεξέστος*.
 Liberalis, *ε*, ὁ *ἢ ἡ* *εὐλεύθερος*, *ε*, Isocr. *indoles*, *φύσις*, Xenoph. *facies*, *ἄψις*, Plat. *ars*, *παιδεία*, Lucian. *munificus*, ὁ *ἢ ἡ* *φιλόδωρος*, *ε*, Dem.
 Liberalitas, ἡ *εὐλευθεριότης*, *ητος*, Aristot.
 Liberaliter, *εὐλευθερίως*, *instituti*, *παιδευόμενοι*, Xen. *educati*, *εὐλευθερίως* *παιδευόμενοι*, Isocr.
 Libratio, ἡ *εὐλευθεριότης*, Thuc. ἡ *ἀπελευθερωσις*, Plat. ἡ *ἄφρασις*.
 Liberator, ὁ *εὐλευθερωτής*, *ἔ*, Lucian.
 Libere, *εὐλευθερίως*, Isocr.
 Liberi, -orum, τὰ *τίκνα*, *ων*, Xen. *filii*, *οἱ* *παῖδες*, *ων*, Dem. *filia*, *αἱ* *παῖδες*, *ων* *parvi*, *μικρὰ* *παιδιά*. *legitimi*, *γνήσιοι* *παῖδες*. *uterini*, *παῖδες* *ἡμιμήτριοι*. *subdititii*, *παῖδες* *ὑποελλομαῖοι* *masculi*, *παῖδες* *ἄβρῆνες*. *sexus muliebris*, *παῖδες* *θῆλυιαί*. *liberos procreare*, *suscipere*, *παιεῖσθαι* *παῖδας*. *habere* *ex* *aliqua*, *εἶναι* *τινι* *παῖδας* *ἐκ* *τινος*. *relinquere*, *καταλιπεῖν* *παῖδας*. *amittere*, *ἀπόλλυσθαι* *παῖδας*, *id.* *liberorum procreatio*, ἡ *παιδεργία*, *ας*, Plat. *multitudo*, ἡ *πολυπαιδία*, *ας*, Isocr. *orbitas*, ἡ *ὑπαιδία*, *ας*, Dem. ἡ *ἀτεκνία*, *ας*, Aristot. *amans*, ὁ *ἢ ἡ* *φιλότεκνος*, *ε*, *id.* *osor*, ὁ *ἢ ἡ* *μισότηκνος*, *ε*, *Æschin*. *odium*, ἡ *μισοτεκνία*, *ας*, Plat. *pulchros et multos habens*, ὁ *ἢ ἡ* *καλλίπαις* *ἢ* *πολύπαις*, *αἶδος*, *Æl*. *liberis carens*, ὁ *ἢ ἡ* *ἀτεκνος*, Aristot. *orbari*, *ἀποτεκνεύσθαι*, N. T.
 Libero, *εὐλευθερίως*, *aliquem*, *τινὰ*, Dem. *una*, *συνελευθερίως*, *id.* *aliquem* *ab* *aliquo*, *εὐλευθερίως* *τινὰ* *ἀπὸ* *τινος*, Plat. *τινὰ* *τινος*, Eurip. *periculis*, *βίωμαί* *τινα* *κινδύνων*, Plat. *calamitatibus*, *ἀπαλλάττειν* *τινὰ* *τῶν* *συμφορῶν*, Isocr. *beneficiis suis* *ab* *inopia*, *τινὰ* *ταῖς* *εὐεργεσίαις* *τῶν* *ἀποριῶν*, *id.* *ab* *accusationibus*,

ἀπολίω, seu *εὐλευθερίως*, seu *ἀφίρω*, seu *ἐκώζω* *τινὰ* *τῶν* *ἐγκλημάτων*, Isocr.
 Liberta, ἡ *ἀπελευθερωθείσα*, *ης*,
 Libertas, ἡ *εὐλευθερία*, et *nulli subjectum esse*, *ἢ* *τὸ* *μηδένα* *δεσποτῆν* *ἔχειν*, Dem. *libertatem amare*, *εὐλευθερίαν* *ἀγαπᾶν* *querere*, *ζητεῖν* *promittere* *alicui*, *ὑποσχέσθαι* *τινι* *constituere* *alicui*, *κατατίβναι* *τινὶ* *comparare*, *κτῆσασθαι* *habere*, *ὑπάρχειν* *τινὶ* *custodire*, *φυλάττειν* *conservare*, *διασώζεσθαι* *eripere*, *ἀφαιρῆσθαι* *subvertere*, *ἀναρριπῆσθαι* *perdere*, ἀπολλύνειν, *id.* *libertate privari*, *ἀποστρεφῆσθαι* *τῆς* *εὐλευθερίας*, Isocr. *in libertatem aliquem adsero*, seu *vindico*, *ἐξαμφοραί* *τινα* *εἰς* *εὐλευθερίαν*, Isocr. *libertate aliquem dano*, *εὐλευθερίως* *τινὰ*, Dem.
 Libertina, ἡ *ἀπελευθερικῆ*, *ἦς*.
 Libertinus, ὁ *ἐξελευθερικὸς*, *ἔ*, Plat. ὁ *ἀπελευθερικὸς*, *ἔ*, *id.*
 Libertus, ὁ *ἀπελευθερωθεὶς*, *έντος*, Plat. ὁ *ἀπελευθερωτός*, *ε*, Philo.
 Libet, *δοκεῖ*, Thuc. *mihl ludere*, *ἀρίσκει* *μοι* *παίζειν*, Herodian.
 Libidino, ἡ *λαγνεία*, *Ælian*.
 Libidinosus, *ἀκολάσως*, Aristot.
 Libidinosus, ὁ *ἢ ἡ* *ἀκόλαστος*, Aristot. Confer *Lascivus*.
 Libido, ἡ *ἐπιθυμία*, Plat. Confer *Lascivia*.
 Libitinarium, ὁ *κτεριστής*, *ἔ*, Ulpian. ὁ *ἐνομοφασής*.
 Libo, *λίθω*, *lac*, *ἐπισπένδω* *γάλα*, Plat.
 Libra, ὁ *σαβμῆς*, *ἔ*, *pro* *pondere*, Herodot. *pro* *instrumento*, Aristoph. *pondo*, ἡ *λίτρα*, Gal. *qui* *sex* *librarum* *est*, ὁ *ἢ ἡ* *ἑξάλιτρος*, Aristot. *celestis*, ἡ *ζυγός*, *ἔ*.
 Libralis, *ε*, *λιτραῖος*, *αἰα*, *αἰον*.
 Libramen, ἡ *ρόση*, *ἦς*, Plat.
 Librarium, τὸ *βιβλιοφυλάκιον*, *ε*.
 Librarius, ὁ *βιβλιογράφος*, *ε*, Lucian.
 Libripens, ὁ *ζυγοστάτης*, *ε*.
 Libro, *ζυγοστατῶν*, Lucian. *σαβμάρομαι*, Paus. *ταλαντῶν*.
 Libum, ὁ *ψαῖσός*, *ἔ*, Aristoph. *πόπανον*.
 Licenter, *ἀδύως*, Aristot. *ἀσελγῶς*, Dem.
 Licentia, ἡ *ἀδύα*, *ας*, *delinquendi*, *ἀδικεῖν*, Dem. *furandi*, ἡ *ἐξουσία* *κλέπτειν*, Dem. *immodica libertas*, ἡ *ἄνεσις*, *εως*, Plat.
 Licentiosus, *α*, *un*, *ἐξουσιαστικός*, *ἦ*, *όν*.
 Liceor, *ἀνταίρωμαι*, Xen. *ἐπιβάλλω*, Aristot.
 Licet, *ἔξει*, *alicui* *facere* *aliquid*, *τινὶ* *τι* *πράττειν*, Dem. *id* *mibi*, *μέτσει* *τῆτο* *μοι*, Plat. *ista* *mibi* *dicere*, *ἔξει* *μοι* *ταῦτα* *εἰπεῖν*, Dem. *quamvis*, *νῆς*, *omnia* *expediunt*, *licet* *quis* *exiguus* *vires* *adjecerit*, *πάντ* *ἄφελει*, *κῆντις* *μικρὰν* *δύναμιν* *προσθήη* *ἔ*, *licet* *non* *faciant*, *εἰ* *ἢ* *μη* *ποιεῖσι*, *id.* Confer *Etsi*.
 Lichen, ὁ *λευχῆν*, *ἦνος*, Diosc.
 Licitatio, ἡ *ἀντάνησις*, *εως*, ὁ *πλειστηριασμός*, *ἔ*, Hesych.
 Licitor, ὁ *πλειστηριαστής*, *ἔ*.
 Licitor, *contra* *aliquem*, *ἀνταίρωμαι*, Lys. *pluris*, *πλειστηριάζομαι*, *id.*
 Licium est, *idem* *quod* *Licet*.
 Licitus, *θεμιτός*, *ἦ*, *όν*, *non* *est*, *ἔκ* *ἔστι*, Plat.
 Licium, ὁ *μίτος*, *ε*, Synes.
 Licitor, ὁ *ραβδῶχος*, *ε*, Isocr.
 Lien, ὁ *σπλῆν*, *ἦνος*, Plat.
 Ligamen, ὁ *δεσμός*, *ἔ*, Dem.
 Ligatura, τὸ *ἔμμα*, *ατος*.
 Lignarius, ὁ *ἢ ἡ* *ξύλωνος*, *εως*, Theophr. *faber*, ὁ *ξύλοργός*, *ἔ*, *lignaria* *opera*, τὰ *ξύλοργικὰ*, *ων*, Plat.
 Lignatio, ὁ *ξύλοργός*, *ἔ*, ἡ *ξύλειά*, *ας*, Suid.
 Lignator, ὁ *ξύλευτός*, *εως*, Paus.
 Ligneus, *ξύλινος*, *ἴνη*, *ἰον*, Xen.
 Lignos, *ξύλινος*, Hesych. *ξύλιζομαι*, Plat.
 Lignosus, ὁ *ἢ ἡ* *ξύλωδης*, *εως*, Theophr.
 Lignum, τὸ *ξύλον*, *ε*, Aristot. τὸ *κῆλον*, *parvum*, τὸ *ξύλαριον*, Xen.
 Ligo, *δίω*, *catena* *ad* *aliquid*, *ἀλύνει* *πρὸς* *τι*, Thuc. *aliquid* *ad* *aliquid*, *ἀνάδω* *τι* *πρὸς* *τι*, Thuc.
 Ligo, ἡ *δίκελλα*, *ης*, Naz. ἡ *μάκελλα*, *ης*, Cl. Al. ἡ *σκαπῆν*.
 Ligula, *τίβια*, ἡ *γλωττίς*, *ἶδος*, Lucian. *cruralis*, ἡ *περισκλίς*, *ἶδος*, Plat. *adstrictoria*, ὁ *σφαιρωτής*, *ἦρος*, Naz. ὁ *ἀναγωγίτης* *τῶν* *βλαυτῶν*, *Ælian*.

Ligurio, *λιχνεία*.
 Ligurito, ἡ *λιχνεία*, *ας*, Plut.
 Liguritor, ὁ *λιχνός*, *ε*, Plat.
 Ligustrum, τὸ *λευκορόδιον*, *ε*.
 Lilium, τὸ *κρίνον*, *ε*, N. T.
 Lima, ἡ *ρίνη*, *ης*, Xen.
 Limatura, τὸ *ρίνημα*, Herodian. τὸ *ρίνημα*, Diosc.
 Limax, ὁ *κορχίλιος*, *ε*, Diosc.
 Limbus, τὸ *κράσπεδον*, *ε*, N. T.
 Limen, ὁ *σαβμῆς*, *ἔ*, Herodot. ὁ *βηλός*, *ἔ*, *superius*, τὸ *ὑπερόρουρον*, Phavor. *ingressus*, ὁ *εἴσοδος*, *ε*. *domus*, ὁ *οἶκος*, *ε*, Dem. ὁ *ἔδος*, ἡ *φλιά*.
 Limes, ὁ *ἔρος*, *ε*, Dem.
 Limitaneus, *ἔριος*, *ἰα*, *ιον*, Plut.
 Limitatio, ὁ *ἔρισμός*, *ἔ*, Aristot.
 Limito, *ὀρίζω*, Aristot.
 Limo, *ρίνιαι*, Diosc. *pro* *expolio*, *κατακοσμίαι*.
 Limosus, *α*, *um*, ὁ *ἢ ἡ* *ἰλυώδης*, *εως*, Galen. ὁ *ἢ ἡ* *βορβορώδης*, *εως*, Plat.
 Limpidus, ὁ *ἢ ἡ* *διαφάνης*, *εως*, Aristot. *διανότης*.
 Limpitudo, ἡ *διαφάνεια*, *ας*, Eustath.
 Linus, *ι*, ὁ *βόρβορος*, *ε*, Plat. ὁ *ἰλὺς*, *ἔος*, Herodian. ὁ *σπῆλος*, τὸ *τίναχος*.
 Limus, ὁ *ἢ ἡ* *παρὰβλῶν*, *ἄσπος*, *oculus*, *ὀφθαλμός*, Lucian. *limis oculis* *intueri* *aliquid*, *παρακλύπειν* *εἰς* *τι*, *id.* *limis* *videre*, *τοῖς* *σπλαγχοῖς* *ὄρα*.
 Linctus, *ἔς*, τὸ *λείψμα*, *ατος*.
 Linea, ἡ *γραμμὴ*, *ἦς*, Aristot.
 Lineamentum, ἡ *ὑπογραφή*, *ἦς*, Plat.
 Linearis, *ε*, *γραμμικός*, ἡ *ὄν*, *demonstratio*, *ἀπὸδείξις*, Quintil. *linea similis*, ὁ *ἢ ἡ* *γραμμώδης*, *εως*, Theophr.
 Lincatio, ἡ *ὑπογραφή*, *ἦς*, Plat.
 Lineo, *ὑπογράφω*, Aristot.
 Lineola, ἡ *μικρὰ* *γραμμὴ*, *ἦς*.
 Lineus, *λίτιος*, *ἔα*, *ἰον*, *confr.* *λιτῆς*, *ἦ*, *ἔν*, *tunica*, *χιτῶν*, Philostr.
 Lingo, *λείχω*, *περιχρημάω*, Lucian.
 Lingua, ἡ *γλῶσσα*, *ης*, Dem. *linguam* *continere*, *ἐπέχειν* *τὴν* *γλῶσσαν*, Chrys. *incido*, *γλωσσοτομέω*, Plat. *sermo*, *lingua* *maxime* *ignota* *utentes*, *ἀγνωστοῦσται* *τὴν* *γλῶσσαν*, Thuc. *qui* *alterius* *linguæ* *est*, ὁ *ἢ ἡ* *ἑτερογλωσσος*, *ε*, N. T. *qui* *ejusdem* *linguæ* *est*, ὁ *ἢ ἡ* *ὁμόγλωσσος*, *ε*, Xen. *lingua* *Græca* *loquens*, *ἔλληνίζων* *τῆ* *φωνῇ*, *Æschin*. *lingua* *Latina* *disertus*, *ἐν* *τῇ* *Ῥωμαίων* *φωνῇ* *εὐπρόσφορος*, Herodian.
 Lingua terræ, ὁ *ἰσθμός*, *ἔ*.
 Linguax, ὁ *ἢ ἡ* *γλωσσώδης*, *εως*, LXX.
 Lingula, τὸ *γλωσσάριον*, *ε*.
 Linguosus, *α*, *um*, ὁ *ἢ ἡ* *γλωσσώδης*, *εως*.
 Linio, *χρῆμαι*. Confer *Ungo*.
 Lino, *ἐπαλείφω*, Xen.
 Linquo, *λείπω*. Confer *Relinquo*.
 Linteamen, τὸ *ἄβνον*, *ε*, N. T.
 Linteo, ὁ *ἰδονοποιός*, *ἔ*.
 Linteolum, τὸ *ἄβνον*, Theophr. ὁ *λίς*.
 Linter, ἡ *σκάφη*, *ης*, Lucian.
 Linteum, ἡ *ἄβνη*.
 Linum, τὸ *λίνον*, *ε*, Thuc. *crudum*, τὸ *ἄμείλιον*, *ε*, Hipp.
 Lippio, *λημάω*, Hesych. *ὀφθαλμῶν*.
 Lippitudo, ἡ *λήμη*, *ης*, Hesych. ἡ *ὀφθαλμῶν*.
 Lippus, *α*, *um*, *γλαυκῆ*, *α*, *όν*, Gal. ὁ *ἢ ἡ* *γλαυκῶν*, *ανος*, Lucian.
 Liquamen, τὸ *χύλισμα*.
 Liquatio, ἡ *πύξις*, ἡ *σπικῶδον*, Diod. Sic.
 Liquefacio, *ἀνατῆμαι*, Plat. *τήκω*, *id.* *χυλίζω*.
 Liquesco, *ἀνατῆμαι*, Plat.
 Liqueo, *δῶλον* *ἔστι*, Xen.
 Liquide, *ὕγρως*, *manifeste*, *σαφῶς*, Dem.
 Liquiditas, ἡ *ὕγρότης*, *ητος*, Plat.
 Liquido, *σαφῶς*, Isocr. *φανερῶς*.
 Liquidus, *ὕγρως*, *α*, *όν*, *pix*, *πίσσα*, Diosc. *manifestus*, *δῆλος*, *η*, *όν*, Dem. Confer *Manifestus*.
 Ligo, *τήκω*, *ceram*, *κηρῶν*, Galen.
 Liquor, ἡ *ὕγρότης*, Plat. τὸ *ὕγρον*.
 Lira, ἡ *αὐλαξ*, *ακος*, Philo.
 Liratim, *κατ'* *αὐλακῶς*.
 Liro, *ἀλοκίζω*, Aristoph. *αὐλακῶς* *ἐλαύνω*.
 Lis, ἡ *δίκη*, *ης*, Dem. ὁ *ἀγών*, *ἄνος*. *lites* *et* *judicia*, *δίκαι* *ἢ* *κρίσεις*, *et* *negotia*, *ἢ* *πράγματα*.

ματᾶ litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην et negotia habere cum aliquo, ἔχην δίκην ἢ πράγματα πρὸς τινα, id. Confer Actio.

Litatio, τὸ καλλιέργημα, ατος, Naz.

Litera, τὸ γράμμα, ατος, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, Dem. διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, id. scribere, γράφειν γράμματα, id. literarum rudis, ὁ ἢ ἡ ἀγράμματος, υ, Lucian. literarum imperitia, ἡ ἀγραμματοσία, Ael. qui multarum literarum auctor, ὁ ἢ ἡ πολυγράμματος, Plut. epistola, ἡ ἐπιστολή, Dem. Confer Epistola.

Literarius, γραμματικὸς, ἡ, ὄν, Athen.

Literate, εὐπαιδευτός, Isocr.

Literator, ὁ γραμματιστής, υ, Plut.

Literatura, ἡ γραμματεία, ἡ γραμματιστική, ης, Philo.

Literatus, πεπαιδευμένος, ἐνη, ἐνον, Isocr. Confer Doctus.

Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, υ, Diosc.

Litigator, ὁ δικαζόμενος, Dem. ὁ ἀντίδικος, id. ὁ φιλονεικός, Aristot. ὁ ἐριστής.

Litigiousus, ὁ ἢ ἡ φιλονεικός, Aristot. ἐριστικός, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἢ ἡ φιλονεικός, υ, Dem.

Litigium, ἡ εἰς, Xen. ἡ ἀμφισβήτησις, Dem.

Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Isocr. cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητῶ τινὶ περὶ τίνος, id. κατὰ τι, id. ἐγκαλέω τινὶ τι, Plat. δικάζομαι τινι περὶ τίνος, Lucian. περὶ τι, Aeschin.

Lito, καλλιέργειά, Pro pro aliquo, Θεῶ ὑπὲρ τίνος, Xen. me ipsum, ἐμαυτὸν, Plut.

Litoralis, ε, ὁ ἢ ἡ ἐπὶ ἀκτίας, υ, Soph. ὁ αἰγιαλάτης, υ, arena, ἄμμος, Diosc.

Litoreus, ἀκτιαίος, αἰῶ, αἰών.

Litura, ἡ χροῖσις, εως, ἡ ἀλλοιοφθῆ, ης, ἡ ἀπαλοιοφθῆ, ης lituram facio, ἀπαλοιοφθαίω, ἐξαλειφῶ, Xen.

Litus, ἡ ἀκτὴ, ης, Lucian. ὁ αἰγιαλός, υ.

Lituuus, ἡ βυκάνη, ης, Suid.

Liveo, πελιδνοῦμαι.

Livesco, πελιδνοῦμαι, Gal.

Lividus, πελιδνός, ἡ, ὄν, Thuc. lividum reddo, πελιδνοῦμαι.

Livor, τὸ πελώριμα, ατος, Diosc. ὁ μώλων, ωπος, Aristot.

Lix, ἡ κόνις, εως, Plut.

Lixa, ὁ σκευόφορος, υ, Xen.

Lixivia, seu Lixivium, ἡ κόνια, ας, Aristot.

Lixus, α, um, ἐφθός, ἡ, ὄν, Xen.

Localis, ε, ποτικός, ἡ, ὄν, Galen. ὁ ἢ ἡ ἐντόπιος.

Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, Dem.

Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, ἡ μίσθωσις, Dem.

Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, Xen. domum alicui, μισθῶν τινὶ τὸν οἶκον, Dem. alicui filiam. Vide E loco.

Loculamentum, ὁ σῆκος, υ, Aristot.

Loculus, τὸ χωρίον, υ, Xen. ὁ λάρναξ, marsupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.

Locuples, πλούσιος, ἰα, ἰον, Dem. Confer Dives.

Locupletio, πλουσιότης, aliquem, τινὰ, Xen.

Locus, ὁ τόπος, υ, Dem. τὸ χωρίον, υ, Xen. locum dare alicui, περιχωρεῖν τινι, Aesch. χώραν καταλαμβάνειν τινὶ, Plat. loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντὶ τίνος ἄλλον αἰρεῖσθαι, Dem. loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρει ἀριμενεῖν, Aristot. ποιεῖσθαι τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, Dem. loco medicinae, ἐν μέρει φαρμάκου, Theophr. cuius res pessimo loco sunt, ὅς φασιδότατα ἔχει πράγματα, Dem.

Locusta, ἡ ἀκρίς, ἴδος, N. T.

Lodix, ἡ σισύρα, ας.

Logica, ἡ λογική, ης, Lucian.

Logista, ὁ λογιστής, υ, Plat.

Logistica, ἡ λογιστική, ης.

Loliaceus, αἰρίνος, ἰνη, ἰνον, Diosc.

Loligo, ἡ τευθίς, ἴδος, Aristot.

Lolium, ἡ αἶρα, Theophr. lolio plenus, ὁ ἢ ἡ αἰράνης, id. in lolium transeo, ἐξαιρούμαι, id.

Lomentum, τὸ λείωμα.

Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, Aristot.

Longævus, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος, υ, Lucian.

Longanimus, ὁ ἢ ἡ μακρόθυμος.

Longanimitas, ἡ μακροθυμία.

Longe, μακρὰν, habito, ἀποικίω, Isocr. μακρῶ-

præstantissimus, ἄριστος, Plat. μακρῶς, Aristot. πῆρρα, ab instituto digredi, τὴν παρόντος γίνεσθαι, Demosth. longius, πῆρρωτέρω, id. longissime, πῆρρωτάτω, id.

Longimanus, ὁ ἢ ἡ μακρόχειρ, ερος, Plut.

Longinque, πῆρρα, Dem.

Longinquitas, τὸ διάστημα, ατος, Plat.

Longinquus, μακρός, ἂ, ὄν, Plut. e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, N. T.

Longitudo, τὸ μήκος, εος, temporis, χρόνος, Isocr. digiti, ὡς δακτύλου, Diosc. ἡ μακρότης, ητος, Plut.

Longiusculus, ὁ ἢ ἡ ὑπομήκης, ερος, Diosc.

Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εος, Herodian.

Longus, μακρός, ἂ, ὄν, oratio, λόγος, Thuc. consuetudo, συνήθεια, Plut. via, ἴδος, Isocr. longum est recensere, μακρόν ἐστι διεξίναμι, Plat. longum valere dicere alicui, μακρὰ χεῖρην φράζειν τινι, Plut. longo tempore post, χρόνῳ συγχρόνῳ seu παραπλήθει ὕστερον, Dem. δολιχός.

Loquacitas, ἡ ἀδολοσχία, Isocr. ἡ πολυλογία, Plat. ἡ μακρολογία, Isocr. ἡ καλιά, Plut.

Loquax, ὁ ἢ ἡ ἀδολοσχός, υ, Aristot. ὁ ἢ ἡ φλύαρος, υ, Isocr. ὁ ἢ ἡ σπερμαλόγος, υ, id. sum, ἀδολοσχίω, Dem. λάλος.

Loquela, ἡ καλιά, ἂς, Laert. ἡ λίσχη.

Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliqua re, παύομαι λόγον περὶ τίνος, Plut. ad aliquem, πρὸς τινα, Plut. λαλέω τινι, Dem. ἀγορεύω τινι, Lucian. Confer Dico de rebus antiquis, ἀρχαιολογία, Thuc. breviter, βραχυλογίω, Plut. sententias, γνωμολογίω, id. proprie, κυριολογίω, Philo. prolixè, μακρολογίω, Herodian. de fabulis, μυθολογίω, Isocr. stulta, μαρολογίω, Plut. probabiliter, πιθανολογίω, Aristot. de arte, τεχνολογίω, id. libenter, φιλολογίω, Plut. de natura, φυσιολογίω, Aristot. seria, σπαδοιολογίω, Xen. magna, μεγαλογορεύω, Plut. inania, κενολογίω, id. φλυαρεύω, Dem.

Lora, ὁ δευτερεύς, υ, Poll.

Loramentum, ὁ ἱμάς, ἄντος, Xen.

Lorarius, ὁ μασινοφόρος, υ, Sophoc.

Loreus, ὁ ἢ ἡ ἱμαντάδης, εος, Diosc. ἱμάντινος, ἰνη, ἰνον.

Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινῆς, Xen. ærea, χαλχῆς, id. ferrea, σιδηρῆς, Plut. squamata, ἀλυσιδαντός, LXX. lorica induo, seu munio, θωρακίζω τινὰ, Xen. loricam induo, θωρακίζομαι, Thuc.

Loricatio, ὁ θωρακισμός, υ.

Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, Xen. ἐπιθωρακίζω τινὰ, id.

Loripes, ὁ ἢ ἡ ἱμαντόπτερος, ὁ κυλλοπόδης.

Lorum, ὁ ἱμάς, ἄντος, Xen.

Lotium, τὸ θερον, Aristot. τὸ θερμα, Hippocr. ἡ ἕρησις, id.

Lotrix, ἡ πλύντρια, ας, Poll.

Lotura, ἡ πλύνσις, εως, Eustath.

Lotus, i, ἡ λωτός, υ, Theophr.

Lubens. Vide Libens.

Lubenter. Vide Libenter.

Lubet. Vide Libet.

Lubido. Vide Libido.

Lubrice, ὀλισθηρῆς, σφαλερῶς, Isocr.

Lubricus, σφαλερός, εἰς, ὄν, γλισχροτός, εἰς, ὄν, ὀλισθηρῆς, ἂ, ὄν, locus, τόπος, Plut. λείος, α, on lubricum fugere, λείων φεύγειν, Aristot.

Lucanica, ὁ ἀλλας, ἄντος, Aristoph.

Lucina, ἡ εἰλεθία, ας.

Luceo, φαίνομαι, Plat. φέγγομαι, Aristot. ἑλλαμπύνομαι, Lucian.

Lucerna, ἡ θρακαλίς, ἴδος, Lucian. ἡ λαμπτήρ, ἦρος, Naz. ὁ λύχνος, υ, Xen. lucernam accendo, ἄπρω λύχνον, Thuc. lucerna ardet, λύχνος καίεται, Xen. lucernam extinguere, λύχνον σβενδύναι, Plut.

Lucernula, τὸ λυχνίδιον, υ, Lucian.

Lucescit, ἡμέρα διαφαύσκει, Herodot.

Lucidus, α, um, φωτεινός, ἡ, ὄν, Xen. φαεινός, ἡ, ὄν, Lucian. ὁ ἢ ἡ εὐφρογής, εος, id.

Lucifer, i, ὁ ἢ ἡ φασφόρος, υ, Aristoph.

Lucrifacio, κερδαίνω τι, Dem. Confer Lucrum.

Lucrificus, κερδαλῖος, ἰα, ἰον, Xen.

Lucror, κερδαίνω, aliquid, τι, Dem.

Lucrose, κερδαλῖος, Thuc.

Lucrosus, κερδαλῖος, ἰα, ἰον, Xen.

Lucrum, τὸ κέρδος, Dem. τὸ κέρμα, Isocr. facio ex aliqua re, κερδαίνω ἐκ τίνος, id. ἀπὸ τίνος, Dem. χρηματίζομαι ἀπὸ τίνος, id. in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζω τι, Isocr. lucrī causa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κερδαί, Xen. lucrum insperatum invenire, εὐρημα εὐροσκεῖν, Herodot. lucrī avidum esse, φιλοκερδέω, Xen. turpis lucrī cupidus, ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδέος, εος, N. T. cupiditas turpis lucrī, ἡ αἰσχροκερδέα, Dem.

Lucta, ἡ πάλη, Plut. τὸ πάλαισμα, Xen.

Luctamen, τὸ πάλαισμα, Xen.

Luctatio, idem quod præced.

Luctator, ὁ παλαιστής, υ, Plut.

Luctatus, ἰς, τὸ πάλαισμα, ατος, Xen.

Luctuosus, ὁ ἢ ἡ πένθιμος, υ, Plut.

Luctus, τὸ πένθος, Dem. ὁ θρήνος, υ, Diod. Sic. in luctu esse, πένθος ἄγειν, Lucian. in gravissimo luctu versari, βαρύτερον πένθος κατεχέσθαι, Philo. μέγα πένθος ποιεῖσθαι, id. quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλη πένθη καταλαμβάνει, id. ὃν πένθος κατεῖσθαι, Herodian. πενθικῶς ἐχρῶν, Xen. in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβαλλεῖν τινα, Plat.

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, Plut. ἡ πρὸς φῶς διαπόνησις.

Lucubro, νυκτογραφῶμαι, ἐπαγρυπνεῖν, Lucian.

Luculenter, διαφανῶς, Thuc. verbis claris, διαφῆδη, Dem. ἑθελῶς, λαμπρῶς.

Luculentus, ὁ ἢ ἡ διαφανής, εος, Plat. λαμπρός, ἂ, ὄν, Plut. ὁ ἢ ἡ διαυγής.

Lucus, τὸ τέμενος, Dem.

Ludibrium, ἡ χλευασία, Dem. ὁ χλευασμὸς, υ, id. ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινι, N. T. ἐντροφῶα τινὰ, Lucian. τινι, Herodian. habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπὸ τίνος, id. τὸ ἐμπαίγγω.

Ludibundus, ἀθύρων, εσα, ον, puer, παιδίον, Herodot.

Ludicere, seu Ludicrus, ὁ ἢ ἡ παιγνιῶδης, εος.

Ludicre, παιγνιῶδως.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθρομα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαίγγω, υ, Suid. ὁ χλευασμὸς, υ, Dem.

Ludifico, seu Ludifcor, ἐντροφῶα, aliquem, τινι, Herodian. τινὰ, Lucian. decipio, παρακεῖνομαι, Plut. ἐξαπατάω.

Ludimagister, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, Plut. ὁ γυμνασιάρχης, υ, Aeschin. ὁ γραμματιστής, υ, Plat.

Ludio, seu Ludius, ὁ ὄρμηχός, υ, Lucian. ὁ ὑποκριτής, υ, Herodian.

Ludo, παίζω, tesseris, ἀσραγάλοις, Plut. ἀσραγάλλιος, id. cum aliquo, προσπαίζω τινι, Plat. alea, πεττεύω, Lucian. pila, σφαιρίζω, Plut. κνεύω, Laert. nucibus, καρνατίζω, Philo. calculus pro nucibus, πεττεύω ἐπὶ καρῶν, Lucian. par et impar, τὰ ἄρτια ἢ περιττὰ παίζω, Aristoph. ut puer, ἄθύρα, Herodot. ludum, παιδιὰν παίζω, Plat. illudo. Vide Illudo.

Ludus, ἡ παιδιὰ, ας, Xen. τὸ παίγνιον, υ, Plat. ἡ παιγνία, Xen. literarius, τὸ διδασκαλεῖον, Dem. τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, Luc. ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, id. ludi, -orum, ὁ ἀγών, ὄνος, Plut. secularis, ζῆαι αἰώνιοι, Herodian. ludos celebros, πανηγυρίζω, Philo. ludos exhibeo, χορηγίω, Dem.

Lues, ἡ λύπη, ης, ὁ λυμῶν, ὄνος, Isocr. ἡ φθορά, ἂς, Thuc.

Lugeo, πενθῶ, aliquem, τινὰ, Isocr. ob aliquid, ἐπί τινι, Aeschin. ἀλαφροῦραί τι, Philo. aliquem, θρηνήω τινὰ, Lucian. ὑδύρομαι τινι, Isocr.

Lugubre, πενθικῶς, Xen.

Lugubris, c, πενθικός, ἡ, ὄν, γοερός, ἂ, ἰν, Bas. θρηνώδης.

Lumbricus, ὁ ἔλμινος, θος, Euseb. ἡ ἀσκαρίς, lumbricis laborare, ἐλμινῶν, Aristot.

Lumbus, ἡ σπῆς, ὄνος, Aristot. ἡ ψία, ας, Bas. ἡ ψία, ας, LXX. ἡ ἔξυς, ὄνος, Gal.

Lumen, τὸ φῶς, φωτός, Dem. τὸ φέγγος.

Luminare, ὁ φωστῆρ, ἦρος, LXX.

Luminosus, φωτεινός, ἢ, ὄν, Xen. ὁ ἐξ ἢ φεγγά-
δος, Naz.
Luna, ἡ σελήνη, ης, Aristot. crescens, σελήνη
τικτομένη, decrescens, φθίνουσα, corniculata,
μηνιαία semiplena, seu dimidiata, ἡμιστό-
μος, seu διχρότομος, gibbosa, ἀμφίκεντρος, plea-
na, πανόληνος, deficiens, λειψώφωτος, silens,
seu nulla, συνδική, crescit, αὐξάνεται, decre-
scit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει.
Lunaris, ε, σεληνόσιος, αἰα, αἰον, Lucian. lapis,
ὁ σεληνίτης λίθος, Diosc.
Lunaticus, σεληνιαζόμενος, ἐνη, ενον, N. T. σελη-
νιακός, ἢ, ὄν, Al. Trall.
Lunatus, ὁ ἐξ ἢ μνησιδής, εος.
Lunula, ἡ σελήνις, ἴδος, τὸ σελήνου.
Luitio, ἡ τίσις, εως, Plut.
Luo, λύομαι, aliquid, τι, Xen. pnam alicu-
jus rei, ὑπὸ πῶς τιμαριαν τινός, Thuc. alicui,
ἐκτίνα τίσιν τινί, Plut. damnum, τίνω τὴν
βλάβην, Plut.
Lupa, ἡ λύκαινα, ης, Plat. parva, ἡ λυκίς, ἴδος,
id. merctrix, ἡ ἐπαίονα, ης, id. ἡ χαμαιτύ-
πη, id. ἡ πόρνη, ης, N. T.
Lupanar, τὸ πορνεῖον, υ, Athen. τὸ χαμαιτυ-
πίον, Lucian. τὸ πορνοβοσκίον.
Lupatum, ὁ χαλινός, ὅ, Xen. ὁ λύκος, υ, Plut.
Lupinus, ὁ λυκίσκος, εως, Polyb. lupu similis,
ὁ ἐξ ἢ λυκαδός, εως.
Lupinus, ὁ ἔριμος, Diosc.
Lupulus, τὸ βρόνον, υ, Theophr.
Lupus, ὁ λύκος, υ, Aristot. piscis, ὁ λάβραξ.
Lurco, onis, ὁ γαστριμαργός, Aristot. ὁ ἐξ ἢ
λαίμαργος.
Lurco, seu Lurcor, γαστριμαργός, Chrys.
Luridus, σιλινός, ἢ, ὄν, Thuc. ἀχρός.
Luror, ἡ σιλία, υς.
Luscinia, ἡ ἀνήδων, ὄνος, Aristot. ἡ φιλομήλη.
Lusciniola, ἡ ἀνήδων, ἴδος, Theocr.
Lusciosus, ὁ ἐξ ἢ μύμφ, Aristot. μυωπός, ἢ, ὄν,
Xen. sum, μυωπάζω, Aristot.
Luscus, ὁ ἐξ ἢ μονόφθαλμος, υ, Lucian. ὁ ἐξ ἢ
εὐερόφθαλμος, υ, Plut.
Lusio, ἡ παιγνία, υς, Xen.
Lusito, παίζω, Lucian.
Lusor, ὁ παίκτης, υ.
Lusorius, παικτικός, ἢ, ὄν.
Lustralis, ε, ὁ ἐξ ἢ καθάρσιος, υ, Naz.
Lustratio, ὁ ἀγνισμός, ἢ, Plut. ὁ καθαρισμός, ὅ,
id. ἡ καθάρσις, εως, Plat.
Lustricus, ἀγνιστικός, ἢ, ὄν, Eustath.
Lustro, ἀγνίσω, aliquid, τι, Antiph. aliqua re,
ἀγνίσω τί τινι, Plut. aliquid animo, ἐξετάζω
τί, Dem. exercitum, καταλόγως ποίωμαι τῶν
δημοτῶν.
Lustro, onis, ὁ πόρος, υ, Xen.
Lustor, πορεύω, Dem.
Lustrum, ὁ φάλιος, ὅ, Aristot. lupanar, τὸ
πορνεῖον, υ, Athen. tempus quinque anno-
rum, ἢ, πεντητηρίς, ἴδος, Thuc.
Lusus, τὸ παίγνιον, Plut. ἡ παιδιὰ, Xen.
Lutesco, σπιδόμαι.
Luteus, caenustus, πῆλινος, ἴνη, ἰνον, poculum,
ποτήριον, Lucian. ὁ ἐξ ἢ τελευπαδής, Thuc.
subflavus, μέλινος, ἴνη, ἰνον, τὴν χροάν, Ael.
ὁ ἐξ ἢ λευκώδης, luteum ovi, ἡ λευκός,
Aristot.
Luto, πηλόω.
Lutosus, a, um, ὁ ἐξ ἢ τελευπαδής, εως, Thuc.
ὁ ἐξ ἢ πνευγαδής, Lucian. ὁ ἐξ ἢ πηλώδης.
Lutra, ἡ ἐνυδρίς, seu ἐνυδρίς, ἴδος, Aristot.
Lutulentus, idem quod Lutosus.
Lutum, ὁ πηλός, ὅ, Dem.
Lux, τὸ φῶς, φωτός, Aristot.
Luxatio, ἡ ἐξάρθρωσις, τὸ ἐξάρθρωμα, Gal. τὸ
ἐξάρθρωμα, Aristot. τὸ σπέρμα, Dem.
Luxo, ἐξαρθρῶ, Aristot. λοδαίνω, Cl. Al. pe-
dem, σρέψω τὸν πόδα, Herodot.
Luxuria seu Luxuricus, ἡ ἀσωτία, υς, Aristot.
ἡ ἀκρασία, id.
Luxurio seu Luxurior, ἀσωτεύωμαι, Athen.
Luxuriose, ἀσώτως, Isocr. vivo, τρυφῶ, Isocr.
Luxuriosus, ὁ ἐξ ἢ ἀσώτος, υ, Aristot.
Luxus, ἡ πολυτέλεια, Isocr. ἡ τρυφή, ἢ, id.
immoderatus, ἐξω τῷ μέτρον, Ael. luxu dif-
fno, ὑπὸ τρυφῆς διαβρῆν in luxum prolabor,
εἰς τρυφὴν ἐξέειλλα, id. luxui indulgeo, τρυ-

φῶω, Plut. luxu perdo, ὑπὸ τῆς τρυφῆς
διαφθείρομαι, Isocr. luxu omnes superare,
πολυτέλεια πάντας ἀνθρώπους υπερβάλλουσα,
Ælian.
Lychnuclus, ὁ λυχνύκλος, ὅ, Athen.
Lychnus, ὁ λύχνος, υ, Lucian.
Lydius lapis, ἡ βάσανος, υ, Lucian.
Lymphā, τὸ ὕδωρ, ατος. Confer Agha.
Lymphaticus, ὁ ἐξ ἢ νυμφόληπτος, υ, Plat.
Lymphathio, ἡ νυμφόληψία, υς.
Lymphathus, idem quod Lymphaticus.
Lymphor, ἐκμαίνομαι. Confer Furo.
Lyncurium, τὸ λυχνύκρον, υ, Diosc.
Lyncus, a, um, λυχνύκος, εἰα, ειον, lyncis
oculis pradtus, βλέπόμενος ὁξύτερον τῷ λυγ-
κίως, Aristoph.
Lynx, ὁ ἐξ ἢ λυγξ, κός, Aristot.
Lyra, ἡ λύρα, Plut. parva, τὸ λυρίον, Aristoph.
cano, λυρίζω.
Lyricen, ὁ λυρικός, ὅ, ὁ λυριστής, ὅ.
Lyricus, λυρικός, ἢ, ὄν, poesis, ποίησις, Athen.

M.

MACELLARIUS, ὁ κρεωπώλης, υ, Poll.
sum, κρεωπωλάω, id.
Macellum, τὸ κρεωπωλάειον, υ, Plut.
Macellus, ὁ ἐξ ἢ λειπόκρεως, υ, Suid. ὁ ἐξ ἢ
ὑπισχνος.
Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχυραίνομαι, Ælian.
Macer, ἰσχνός, ἢ, ὄν, Plut. λεπτός, ἢ, ὄν, ὁ ἐξ ἢ
λεπτόσκαρος.
Maceratio, ἡ ἰσχυρασία, Aristot. ἡ τῆξις, Naz.
Maceresco, ἐκπύκνωμαι, ἰσχυραίνομαι.
Maceria, seu Maceries, ἡ αἰμασία, υς, cir-
cumdare fundum maceria, περιραιοδορμῆν
αἰμασίαν χωρίω, Dem.
Macerō, ἐκτίνα, Euripid. ἀποτρώω, Soph.
Macesco, ἰσχυραίνομαι, Ælian.
Machina, ἡ μηχανή, ἢ, Dem. τὸ μηχανήμα.
Machinalis, ε, μηχανικός, ἢ, ὄν, Aristot.
Machinamentum, τὸ μηχανήμα, ατος, Dem.
Machinarius, μηχανικός, ἢ, ὄν, Aristot.
Machinatio, ἡ μηχανή, ἢ, Dem. τὸ μηχανήμα,
ατος, Dem. τὸ κατασκευασμα, ατος, ὁ κατα-
σκευασμός, ὅ, et insidia, μηχανή ἐξ ἐνέδρα, et
ars, ἐξ τέχνη, id.
Machinator, ὁ μηχανητής, ὅ, Xen. ὁ μηχανο-
ποιός, ὅ, Lucian. dolosis, ὁ μηχανορῥάφος, υ,
Themist.
Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra ali-
quem, τὸ ἐπί τινα, Dem. ἐπιμηχανάομαι τί
τινι, Lucian. et instruo aliquid, ἐξ παρασκευ-
άζω τι, Dem. dolose, τεχνάζω, id. summo
studio, διαμηχανάομαι, Plat. mala, κακομη-
χανάομαι, id.
Macies, ἡ μάρασις, ἡ ἰσχνότης, corporis, τῷ
σώματος, Gal. ἡ ἰσχυρασία, εως, seu ἡ ἰσχυ-
ρασία, υς, Aristot.
Macilentus, ἰσχνός, ἢ, ὄν, Plut. Vide Macer.
Macresco, ἰσχυραίνομαι, Ælian.
Macritas, seu Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος,
Gal.
Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, Galen.
Macroscopium, τὸ μακροσκοπίον, υ.
Mactator, ὁ σφαγνός, εως, Xen.
Mactatus, ὅ, ὁ σφαιγιασμός, ὅ, Eurip.
Macte, ὕψος ὄνοιο, Lucian. βαλλῶ ὕψος, id.
macte animo et hanc diligentiam semper
adage, ὕψος ὄνοιο σύγε τῆσδε τῆς φιλοπο-
νίας.
Mactex, αἰ μάξις, ὄν, Xen.
Mactō, σφάττω, aliquid, τινά, Dem. capram
hostiam, θῶω αἶγα, Aristot. alicui victi-
mam, σφαιγιαζομαι τινί τι, Ælian.
Mactra, ἡ μάκτρα, υς, Aristoph. ἡ κάρδος.
Macula, ὁ σπῖλος, υ, Diosc. ἡ κηλίς, ἴδος, LXX.
maculam alicui adspingo, καταρρυσταίνω τι,
Isocr. καταισχνύνω τι, Dem. περιποιεῖν αἰσχύ-
νην τινί, Isocr. ποιεῖν ἐν αἰσχύνη τι, Dem.
abstergere seu delere, ἀπολύειν τὴν ὑπάρχου-
σαν αἰσχύνην, id.
Maculatio, ἡ σπιδώσις, εως.

Maculo, σπιδόω, N. T. aliquid, ῥυπαίνω
τινά, Dion. Halic. aliquid, καταρρυσταίνω τι,
Isocr.
Maculosus, σπιδωτός, ἢ, ὄν.
Madefacio, νοτίζω, spongia, σπόγγω, Diosc.
δίημα, Theophr. ὑγραίνω, Plut. δυγραίνω,
Hipp.
Madefactio, ἡ ἀπορροχῆ, Gal. ἡ δίσσις, Diosc.
Madoo, νοτίζω, Aristot. νοτίζω, Gal. νοτίζομαι,
Lucian.
Madescio, διαίνομαι, δίημα, Diosc.
Madide, ὑγρῶς.
Madidus, νοτρός, ἢ, ὄν, Thuc. ὑγρός, ἢ, ὄν,
Xen. ὁ ἐξ ἢ διάθερος.
Mador, ἡ νοτῖς, ἴδος, Lucian. ἡ ὑγρότης, ητος,
Plut. ἡ ὑγρασία, υς, Galen.
Mareo. Vide Mareo.
Magadum, τὸ μαγαδίον, υ, Lucian.
Magador, μαγαδίω, Aristot.
Magalia, αἰ κῶμαι, ὄν.
Magas, ἡ μαγιά, υς, Hesych.
Mage, idem quod Magis.
Magia, ἡ μαγία, υς, Plut.
Magice, μαγικῶς.
Magicus, μαγικός, ἢ, ὄν, ars, ἡ μαγία, Plut.
machinamentum, τὸ μάγευμα magicas ar-
tes calleo, μαγεύω, id.
Magis, μάλλον, vobis, quam illi, ἐμῶν, ἢ
ἐκείνων, Dem. nemini magis, quam illi, ὅθεν
μέντω μάλλον, ἢ ἐκείνω, id. magis, quam par
est, μάλλον τῷ δέοντος, Dem. magis una do-
mus, quam urbs dici potest, μάλλον μίαν τὴν
οἰκίαν τῆς πόλεως φαίμεν ἄν, Aristot. multo
magis, πολὺ μάλλον, Isocr. nihilo magis,
ὅθεν μάλλον tanto magis, quanto, τοσούτω
μάλλον, ὅσω magis, magisque, αἰεὶ μάλλον,
Viget.
Magister, ὁ διδάσκαλος, Dem. ὁ παιδῶν, ὁ
παιδαγωγός, id. chorea, ὁ χοροδιδάκτης, Suid.
convivii, ὁ συμποσιδέχης, equitum, ὁ ἴπ-
παρχος, Xen. sum, ἴππαρχω, id.
Magisterium, ἡ προεδρία, Lucian. ἡ προσασία,
Xiph.
Magistra, ἡ διδάσκαλος, υ, Diod. Sic. ἡ παι-
δεύουσα, ης, ἡ καθηγήτρια, ὄνος, Plut.
Magistralis, ε, διδασκαλικός, ἢ, ὄν, sermo, λόγος,
Xen.
Magistratum, officium, ἡ ἀρχή, ἢ, Dem. et po-
testas, ἐξ δυναστεία, υς, Isocr. et potentia, ἐξ
δύναμις, Dem. et tyrannis, ἐξ τυραννίς, id.
magistratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Isocr.
contemtere, ὑπερθεῖν, id. constituere, κα-
θίσταμαι, Dem. incrcari, πρῆσθαι ἰνιρε, εἰσπί-
νειν consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς gerere,
ἀρχὴν ἀρχεῖν abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν,
ἢν τις ἔλαχε, id. ἀφαιρεῖσθαι τινος, abolere,
καταλύειν deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς,
id. παύσθαι ἀρχουσα, id. ambire, ἀρχὴν πα-
ραγγέλλειν, Lucian. magistratu abire, ἀπει-
πεῖν τὴν ἀρχήν, Aristot. personae, οἰ δυνασάαι, ὄν,
Dem. οἰ δυνασεύοντες, ὄντων, id. οἰ πολιτευό-
μενοι, ὄν, id. οἰ περὶ πολιτείαν ὄντες, Isocr. οἰ
ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, id. urbanus, οἰ οἰκίαι ἀρ-
χοντες, Dem. improbitas magistratum, πο-
νηρία τῶν προεστώτων, Isocr. habere aliquos
magistratus, χεῖρσθαι τίσι προστάταις, Dem.
Magnalia, τὰ μεγάλα, ὄν, N. T.
Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, υς, Aristot. ἡ
μεγαλοφροσύνη.
Magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλο-
φρόνως, Ael.
Magnanimus, ὁ ἐξ ἢ μεγαλόψυχος, υ, Aristot.
ὁ ἐξ ἢ μεγαλόφρων, sum, μέγα φρονέω, Dem.
μεγαλήτωρ.
Magnates, οἰ μεγιστάνες, ὄν, N. T.
Magne, μεγάλας, Aristot.
Magnes, ὁ μαγνήτης, υ, Al. Aphr. ἡ μαγνήτης,
ἴδος, Philo.
Magneticus, μαγνητικός, ἢ, ὄν.
Magnifice, μεγάλας, Dem. Phil. μεγαλείως,
Polyb. μεγαλοποσιπῶς, obire munia, λιπερο-
γίας λιπερογέιν, Dem. de se sentire, μέγα
φρονεῖν, Isocr. se efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτοῦ,
Naz. μεγαλύνειν ἑαυτοῦ, Xen.
Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, υς, Dem. ἡ
μεγαλιότης, ἡ μεγαληγρία.

Magnifico, μεγαλύνω, me ipsum, ἐμαυτὸν, Xen.
Magnificus, ὁ εἰς τὴν μεγαλοσπερῆς, εὐς, Dem.
ὁ εἰς τὴν μεγαλόψυχος, υ, id.
Magniloquentia, ὁ εἰς τὴν μεγαλοφροσύνην, ης, ἢ
μεγαληγορία.
Magniloquus, ὁ εἰς τὴν μεγαλοφροσύνην, ονος.
Magnitudo, τὸ μέγεθος, εὐς, Aristot.
Magnopere, μεγαλῶς, Isocr.
Magnus, μέγας, μεγάλην, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex,
βασιλεὺς, urbs, πόλις, Dem. magni facio,
μέγα ποίωμαι, Xen. περὶ πολλὰ ποίωμαι
Isocr. major, maximus. Vide hæc suo loco.
Magydaris, ἡ μαγυδαίς, εὐς, Diosc.
Magus, ὁ μάγος, υ, Xen.
Majalis, ὁ χεῖρος τομίας, κάσπερος ἐκτομίας,
Benz.
Majestas, ἡ μεγαλειότης, N. T. τὸ ἀξίωμα, ατος, Dem.
Major, ὁ εἰς τὴν μείζων, majus, τὸ μείζον, Dem.
majus onus, quam, μείζον φορτίον, ἢ ma-
jora facta, quam quis dicere potest, ἔργα
μείζω, ἢ ὡς τῶν λόγων ἂν τις εἴποι, id. majus,
quam ut possit ferre, μείζον, ἢ ὡς δύνασθαι
φέρειν, Plat. majus opinione, μείζον τῆς
δόξης· majoris facere aliquid, quam aliud,
προστίμων τὶ τῷ ἄλλῳ, id. παρῆρινεν τὶ τῷ ἄλλῳ,
Isocr. major natu, ὁ προσβύτερος, υ, id.
Majores, οἱ πρόγονοι, αν, Dem. οἱ προγεννη-
μένοι, αν, Isocr.
Maius, mensis, ὁ σιβήροφροσίων, ἄνω, Dem. ὁ
Μαῖος, υ, Plut.
Mala, ἡ γνάθος, υ, Hippocr. ὁ σιαρὸν, ἄνω.
Male, σονηρῶς, Dem. me habere, μοχθηρῶς
ἔχω, Dem. et non belle habere, φάυλως εἰς
ὁ καλῶς ἔχειν, non male, nec semper rati-
onari, ἢ καλῶς, ἢ ἀεργῶς λογίζεσθαι trac-
tari, δεινῶς διακείσθαι et misere belligerare,
κακῶς εἰς ἀδελφῶς πολεμεῖν, id. male audire,
κακῶς ἀκέειν ὑπὸ τίνος, Isocr. agi cum aliquo,
κακῶς πρῶσταιν, Dem. accipio aliquem, κα-
ταχρῆσμαι τινι, Æschin. loqui de aliquo,
κακῶς λέγειν τινὰ, Dem. mereor de aliquo,
κακῶς ποίω τινὰ, Isocr. optare alicui, κακῶς
εἴρημαι τινι male consulo alicui, συμβουλεύω
τίνι κακῶν, Plat. volo alicui, κακῶν εἰμί
τινι, Dem.
Maledice, κακολόγος, λοιδῶρος.
Maledicentia, ἡ κακολογία, Plut. ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, Plut. κα-
κῶς λέγω τινὰ, Dcm. βλασφημέω περὶ τίνος,
id. βλασφημίαν λέγω τινι, id. καταρῶμαι
τινα, Aristot. λοιδῶρομαι τινι, Dem.
Maledictio, ἡ κακολογία, Plut. ἡ βλασφημία,
Dem.
Maledictum, ἡ κακηγορία, Dem. ἡ βλασφημία
incessere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασ-
φημίας κατὰ τίνος· προσερίζεσθαι τινι βλασφη-
μίας, id. λέγειν βλασφημίαν τινι, id. Confer
Coniucium.
Maledictus, ὁ εἰς τὴν κατάρωτος, υ, Lucian. ὁ εἰς ἢ
ἐπάρωτος, υ, id.
Maledicus, ὁ εἰς τὴν κακολογίαν, υ, Aristot. ὁ εἰς ἢ
βλασφημίας, υ, Dem. βλασφημίας, ἕσα, ἔν, id.
Malefacio, κακηγορῶ, impune, ἀσφαλῶς, Dem.
κακοποιέω, N. T. alicui, ποίω τινὰ κακῶς,
Isocr.
Malcfactor, ὁ εἰς τὴν κακῶροτος, Dem. ὁ κακηγορῶν,
id.
Malefactum, τὸ κακῶρηγμα, ατος, Dem.
Malefcentia, ἡ κακηγορία, υ, Dem.
Maleficium, τὸ κακῶρηγμα, ατος, Dem. τὸ
ἄδικημα.
Maleficus, ὁ εἰς τὴν κακῶροτος, υ, Dem. κακηγορῶν,
ἕσα, ἔν, id. ὁ εἰς τὴν κακοποιίας, κακοπραγμων.
Maleuadus, ὁ εἰς τὴν κακοσυμβουλίαν, υ, Dem.
Malevolentia, ἡ κακονία, υ, Dem. ἡ δυσμενεία,
υ, Plutarch. et animi acerbitas, ὁ εἰς ἢ ἀπὸ
τῆς ψυχῆς πικρία, id. prosequor aliquem,
εἰμί τινι κακῶν, Isocr. εἰμί τινι ἐπεχθῆς, Dem.
Malevolus, ὁ εἰς τὴν κακῶν, υ, alicui, τινι, Dem.
ὁ εἰς ἢ ἐπεχθῆς τινι, id. ὁ εἰς ἢ δύσνος, υ, τινι,
Thuc.
Maligne, φλαίως, Dcm. σονηρῶς, id. κακοθύς,
Plut.
Malignitas, ἡ κακοθύς, Isocr. ἡ κακοθυμία,
Plut.

Malignor, σονηροίμαι, Aristot.
Malignus, ὁ εἰς τὴν κακοθύς, εὐς, Dem. ὁ εἰς ἢ κα-
κόθυμος, κακῶστος.
Malitia, ἡ κακία, υ, Dem. ἡ πονηρία, υ, Ari-
stot. versutia, ἡ πανουργία, υ, Dem.
Malitiose, σονηρῶς, Dem.
Malitiosus, ὁ εἰς ἢ κακοθύς, εὐς, Dem. ὁ εἰς ἢ
πανουργος, υ, id.
Malleator, ὁ σφυρατῆς, ὁ σφυροκόπος, LXX.
Mallcolus, τὸ σφύριον, υ, Theophr. germen,
τὸ μύσχημα, id.
Malleus, ἡ σφύρα, Aristot. ὁ ραιτῆρ, malleo
percuto, σφυροκοπέω, LXX. malleis com-
pactus, ὁ εἰς τὴν σφρηλάτος, Helioid.
Malluvium, τὸ χειροῦπτερον, Aristoph. τὸ ἀπό-
πτερον, Aristot. τὸ χροῦβιον, Athen.
Malo, αἰρέωμαι, aliquid, quam aliud, τὶ ἢ τὸ
ἄλλο, Isocr. potius manere, quam, μᾶλλον
μένειν, ἢ, id. mori gloriose quam vivere,
εὐκλεῖως ἀποθνήσκω ἀντὶ τῶ ἔζη, Dem. ali-
quid, προαιρέομαι τὶ, id.
Maltha, ἡ μάλθα, ης, Dem.
Malva, ἡ μαλάχη, ης, Theophr. arborescens,
ἡ δένδρομαλάχη, ης, id.
Malum, τὸ μήλον, Diosc. Persicum, μήλον Περ-
σικόν· Cydonium, μήλον Κυδωνίων· Punicum,
ἡ ροῖα, ἄς· Medicum, μήλον Μηδικόν, id.
Malum, τὸ κακόν, υ, Dem. et calamitates,
εἰς συμφορὰς, et grave quid, εἰς δεινόν, facere
alicui, κακὸν ποιεῖν τινι ἐργάζεσθαι τινὰ κα-
κὸν παρέχειν τινι· accidere alicui, συμβαί-
νειν τινι tantum imminere, τοῖστων προσί-
ναι conjicere se in malum, ἐμβάλλιν ἐαυτὸν
εἰς κακόν, id. versari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς,
Isocr. malum pati, πάσχειν φλαύρον, Dem.
πειράσθαι κακῶν· ferre gravius, φέρειν χυλε-
πῶστρον liberare aliquem a malo, ἀπαλλάτ-
τειν τινὰ κακῶ, id. malum! φῦ κακῶ!
Malus, arbor, ἡ μυλία, υ, Diosc. navis, ὁ ἰσθῆς,
υ· erigere malum in navi, αἰρεῖν ἰσθῆν ἐν τῇ
ναύ, Xen.
Malus, κακός, ἢ, ὄν, Dem. πονηρός, εὐ, εὐ, id.
φαύλος, η, ὄν, id. μοχθηρός, ἢ, ὄν, Isocr. βδελυ-
ρός, ἢ, ὄν, Dem.
Mamma, muliebris, ὁ τιτθός, υ, Galen. muli-
ebris et brutum, ὁ μαστός, υ, Aristot. mam-
mam prabeo, ἐπέχω τὸν μαστόν, Lucian.
alicui, δολάζομαι τινὰ, Aristot.
Mammilla, τὸ τιτθόν, υ, Aristoph. ἡ τιτθῆ.
Mammosus, ὁ εἰς τὴν μασώδης, εὐς.
Mammula, τὸ τιτθόν, υ, Aristoph.
Manceps, ὁ ἐργολάβος, υ, Plut.
Mancipalis, ὁ εἰς τὴν ἀνδραποδότης, Aristot.
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμός, υ, Dem.
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστής, υ, Xen.
Mancipatus, ὁ, ἢ ἀνδραποδιστής, υ, Aristot.
Mancipium, τὸ ἀνδραποδόν, υ, Dem. mancipii
more, ἀνδραποδῶν, Aristot.
Mancipiolum, τὸ ἀνδραποδόν, Athen.
Mancipio, ἀνδραποδίζω, alicui, τινὰ, Xen.
Mancus, πηρῶς, ἢ, ὄν, aliquo, τινι, σπηρωμένιος,
ἐνι, ἐνι, τινι, Dem. πηρωθείς, εἶσα, ἐν, Aristot.
κυλλός, ἢ, ὄν.
Mandator, ὁ προσάπτων, ονος, Isocr.
Mandatum, τὸ πρόσταγμα, Dem. τὸ ἐπίταγμα,
id. ἡ ἐντολή, ης, Isocr. mandatum dare, δι-
δόναι ἐντολήν, Dem. relinquere posteris, κα-
ταλείπειν παράγγελμα τῷ μέλλοντος χρόνου
habere, ἔχειν τὸ πρόσταγμα· exsequi, ὑπηρε-
τεῖν τῷ ἐπιτασσόμενῳ· facere, ποιεῖν τὸ προ-
σταττόμενον detractare alicujus, ἀποστῆναι τῶν
προσταττόμενων ὑπὸ τίνος, id.
Mandibula, ἡ γνάθος, υ, Xen. ἡ γίνυς, υ, Arist.
Mando, ας, ἐντίλλομαι, alicui aliquid, τί τινι,
Xen. Confer Subco, Impero.
Mando, is, μαρίζομαι, aliquid, τί, Theophr.
ἰσθῆς.
Mandra, ἡ μάδρα, υ, Naz.
Mandragera, ὁ μανδραγόρας, υ, Diosc.
Manducatio, ἡ μασσίς, εὐς, Bas.
Manduco, idem quod Mando, is.
Mane, ἔωθεν, Dem. πρὶν ἦλαν ἐξίχειν, id. ἄμα
τῇ ἡμέρῃ, id. πρῶτῃ, N. T. summo, ἄρθρον
βαθῆος, ib. surgo, ἀρθρίζω, Sirac.
Maneo, μένω, apud aliquem, παρὰ τινι, Dem.
παραμένω τινι, Plat. exspecto, alicui, ἀνα-

μένω τινὰ, Dem. περιμένω τινὰ, Isocr. προσδο-
κῶ τινὰ, Plut.
Manes, οἱ δαίμονες, Herodian. οἱ θεοὶ χθόνιοι,
Zosim. evocare, νεκρὰ χρεῖσθαι, Herodian.
Mango, ὁ ἀνδροποδοκάπηλος, υ, Philo. ὁ κομ-
ματῆς, υ, Plut.
Mangonizo, μαγγανεύω, Lucian.
Mangonium, ἡ μαγγανεία, τὸ κόμμασμα,
Luc.
Manica, ἡ χεῖρ, ἰδος, Xen.
Manicatus, χειριωτός, ἢ, ὄν, tunica, χιτῶν,
Herodian.
Manifestarius, ὁ εἰς τὴν κατάφωρος, υ, Plut. ὁ εἰς ἢ
περίφωρος, υ, id. hostis, ὁμολογημένος πολέ-
μιος, Herodian.
Manifestatio, ἡ ἐξαπόρρευσις, εὐς, ἡ ἐκφανσις, εὐς,
Synes.
Manifeste, φανερῶς, Plat. ἀναφανδόν, Plut. ἀπο-
παραμένως, Dem.
Manifesto, ἐκ φανερῶ, vincere, κρατεῖν, Dem.
fieri, ἐκ φανερῶ γίνεσθαι, id.
Manifesto, φανερῶ, aliquid alicui, τί τινι,
N. T. δηλῶ τὶ, Dem.
Manifestus, δηλός, η, ὄν, Dem. ὁ εἰς ἢ ἐκδηλός,
κατάδηλος, υ, φανερός, ἢ, ὄν, id. ὁ εἰς ἢ ἐκδη-
λός, υ, Lucian. sum multifarium, πολλὰ χρο-
θεν δηλός εἰμι, Dem. valde, λίαν καταφανῆς
εἰμι, Isocr. fio omnibus, γίνωμαι πᾶσι φανε-
ρός, id. εὐδηλός γίνωμαι πᾶσι, Dem. mani-
festum reddo alicui alicui, φανερόν ποίω
τί τινι, id. ἐμφανῆς, καταφανῆς, δηλόν, ἐκδηλόν,
εὐδηλόν ποίω τί τινι, Dem. Isocr.
Manipularis, ὁ λοχίτης, υ, Synes.
Manipulatum, λοχηδόν.
Manipulus, τὸ δράγμα, Philo. ὁ φάκελος,
Ælian. militum, ὁ λόχος, υ, Thuc. ἡ σπέτρα,
App.
Manna, ἡ μάνα, LXX. τὸ ἀερόμελι, Athen.
Mannulus, τὸ ἰσπάριον, υ, Xen.
Mannus, idem quod Mannulus.
Mano, ῥέω. Confer Fliuo.
Mansio, ἡ μονή, ης, Polyb. ἡ διαμονή.
Mansio, διαμνία, Xen.
Mansuefacio, πρᾶναι, equum, ἵππον, Xen. ali-
quem, καταπραῖνω τινὰ, Aristot. τίνασσιώ
τινὰ, Dem. ἡμερῶ τινὰ, Isocr.
Mansues, πρᾶς, seu πρᾶς, εἶα, υ, Plut.
Mansuesco, seu Mansuefio, πρᾶνόμεναι, Xen.
καταπραῖνωμαι, Plut. ἡμερῶται.
Mansuete, πρᾶς, Dem. ἡπίως, id.
Mansuetudo, ἡ πρᾶότης, Aristot. ἡ ἐπιείκεια,
id. ἡ ἡμερότης.
Mansuetus, πρᾶς, seu πρᾶς, εἶα, υ, appereo,
φαίνωμαι, Dem. ὁ εἰς ἢ ἡμερῶς, υ, et humanis
moribus præditus, εἰς φιλάνηρωτος, id. ἐλα-
φρός, ἢ, ὄν, mansuetissimum et moderatissimum
se præbere, ἐλαφρότατον εἰς μετριώτατον
παρέχειν ἐαυτὸν, Isocr.
Mantica, ἡ πήρα, υ, Plut.
Manticularis, τὸ σπηρδόν, υ, Aristoph.
Manticularius, ὁ βαλαντιοτόμος, υ, Aristoph.
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρῃ κλιπῶσα.
Mantile, τὸ χειρῶμακτρον, υ, Xen.
Mantissa, τὸ ἐπίμετρον, υ, Gal.
Manualis, ὁ εἰς τὴν χειροπληθῆς, εὐς, Diod. Sic.
Manuarius, χειρῶτος, αἶα, αἰων.
Manubia, τὰ λάφυρα, αν, Plut. τὰ σῦλλα.
Manubialis, σκυλευματικός, ἢ, ὄν.
Manubriolum, τὸ λαβῆδον, υ, Diosc.
Manubrium, ἡ λαβὴ, ης, ἡ κωπή, gladii, εἴφης,
Plut.
Manufactus, ὁ εἰς τὴν χειροποίητος, υ, N. T. ὁ εἰς ἢ
χειρῶκτητος, υ, Philo.
Manuleatus, χειροδότης, ἢ, ὄν, Herodian.
Manumissio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εὐς, Plut.
Manumitto, ἀπελευθερῶ, alicui, τινὰ, Plut.
Confer Libero.
Manupretium, τὸ χροδοσίον, υ.
Manus, ἡ χεῖρ, χειρός, Dem. dextra, χεῖρ δε-
ξιὰ, ἄς, id. sinistra, χεῖρ ἀριστερὰ, ἄς, Aristot.
manum in sinu conditam habere, χεῖρα
ἔχειν ἕσω, Dem. porrigere, προστῆναι exhi-
bere, ὑπέχειν abstinere ab aliquo, ἀπέχειν
χειρᾶ τίνος· religare post tergum, δεῖσαι τινὰ
τὰ χεῖρες ὀπίσω, id. τὰ χεῖρες συμπλέκειν εἰς
τῶσταις, Thuc. in manus tradere alicui ali-

quid, ἐπιθῆναι τι εἰς χειρὰς τίνος, Dem. in manibus habere aliquid, ἔχουν τι ἐν χειρῶν manu attingere, ἀπτεσθαι τῆ χειρὶ aliquid male tractare, προσπληκίσειν τινὰ χειρὶ, id. manu propria seu sua scribere, ἰδιοχειρίως γράφειν, Bud. manu sua faciens, ὁ εἰς αὐτοχειρὸς, N. T. de manu in manum, διὰ χειρῶν manus alicui incipio, συλλαμβάνω τινὰ, Isocr. operi admoveo, ἐγχειρῶ ἔργον, id. in manu alicujus situm esse, ἔργον τίνος εἶναι, Herodian. manus lavo, χειροβάπτωμαι, Dion. Hal. manibus operor, χειροβάπτω, Ael. αὐτογράμμι, id. manuum labore victum paro, συμπέλλω πρὸς τινά, Isocr. impono, χειροβάπτω, Dion. Ar. manu trunco, χειροκοπῶ, Strabo. manibus pedibusque, ὅσον δύναμαι χειρῶν τε ποσῶν τε, Hom. manus militum, χεῖρ, χειρῶν, Polyb. Thuc. alii.

Mappa, ἡ ὀδὴν ἐπιτραπέζιος, τὸ χειρομάκτρον.
Mappalla, αἱ καλύβαι, ὠν.
Marcco, μαρκαίνωμαι, Aristot.
Marceseo, μαρκαίνωμαι, Aristot. καταφθίνω, Plut. ἀφανίζομαι, id. κατασῆστομαι, Plut.
Marchio, ὁ μεσοβόρην, ἔ.
Marchidus, μαρχίδης, ἄν, ὠν, Lucian.
Marcor, ἡ σηπεδῶν, ὄνος, Diosc. ὁ μαρμαρός.
Marculus, ὁ βραχίτης, ἦρος, Plut.
Mare, ἡ θάλασσα, ἢ, Dem. τὸ πῆλαγος, id. exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα interior, seu mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πῆλαγος Βαλτικόν, Balearicum, πῆλαγος Βαlearικόν, Ligusticum, πῆλαγος Λιγυτικόν, Adriaticum, Ἀδριατικόν πῆλαγος, &c. mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, Dem. trajicere, πῆλαγος πλεῖν, id. πῆλαγος διαπερῶν, Isocr. imperium maris tenere, ἄρχην θάλασσης, Dem. terra marique omnia tenere, εἰ γῆς εἰ θάλασσης κρατεῖν in mare submergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πῆλαγος præcipitare se in mare, βίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πηλάγῳ, id.

Margarita, ὁ μαργαρίτης, ἔ, Aelian.
Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ἔ.
Marginatus, λῶμα ἔχων, ἔ, ὠν.
Margino, λῶμα seu κράσπεδον ἐμποῖω.
Margo, τὸ λῶμα, LXX. τὸ κράσπεδον, N. T.
Marinus, ὁ εἰς θάλασσαν, ἔ, Plut. πηλάγιος, ἰα, ἰον.
Marita, ἡ γυνὴ, γαμωστὴ, ἦς, Lys. Confer Uxor.
Maritalis, e, ὁ εἰς τὴν συζυγίαν, ἰας, Naz.
Maritata, ἡ γυνὴ ὑπανδρος, N. T.
Mariumus, ὁ, ἢ, τὸ ἐπὶ τῆ θάλασσης, Dem. ὁ εἰς τὴν παραθαλάσσιον, ἔ, N. T. ὁ εἰς τὴν παράλιον, Philo. regio, ἡ παραλία, Isocr.
Marito, τοὺς δεσμοὺς τῷ γάμῳ συζευγνύω, Bas. puellam, συνοικίζω πόρην, Polyb.
Maritus, ὁ γαμῆτος, Xen. ὁ ἀκοίτης, ὁ ἀνήρ, ἀνδρῶν, et uxor, εἰ γυνὴ, Dem.
Marmor, τὸ μάρμαρον, Zosim. ἡ μάρμαρος, Diod. Sic.
Marmor, μαρμαρόν, Suid.
Marmoreus, μαρμαρόν, ἰση, ἰον, Athen.
Marra, τὸ μαρρῶν, ἔ.
Marubium, τὸ πράσιον, ἔ, Diosc.
Mars, ὁ Ἄρης, ἰος, Dion. Hal. ancipite Martē, ἀγχυμάλω τῆς μάχης γενομένης, Thuc. Marte æquo, ἔξ ἴσων, Dem.
Marsupium, ὁ μάρσπιον, ἔ, Xen. τὸ μαρσπίον, ἔ, Poll. τὸ βαλάντιον, ἔ, Lucian.
Martes, ἡ ἰκτίς, ἰδος, Plin.
Martialis, e, Ἄρειος, εἰα, ἰον.
Martius, idem quod præc.
Martius, mensis, ὁ μηνυχῶν, Dem. ὁ Μάρτιος.
Martyr, ὁ μάρτυρ, ἔ, Xen.
Mas, ὁ ἄρρη, ἰος, Aristot.
Masculus, ἀρρῆνομαι.
Masculinus, ἀρρηνικός, ἢ, ὠν, genus, γένος, Gramm. masculino genere, ἀρρηνικός, Athen.
Masculus, idem quod Masculinus, puer, παῖς ἄρρη, Dem. masculum reddo, ἀρρῆνω, Synes. pario, ἀρρηνόγονω, Philo.

Massa, τὸ φάρμακον, ἄτος, N. T. ὁ ὄγκος.
Masso, φάρμακον, Diosc.
Massula, τὸ μάζον, ἔ, Hesych.
Mastiche, ἡ μασίχη, ἢ, Diosc.
Mastico, μαστάζω.
Mastigia, ὁ μαστίγιος, ἔ, Lucian.
Mastix, ὁ μαστίξ, ἔ, Plut. Confer Flagellum.
Matella, ἡ ἔρηθρις, ἰδος, Schol. Aristoph. ἀγροῖον ἔρηθρον, Aristoph.
Matello, idem quod Matella.
Mater, ἡ μήτηρ, ἔρος, per Sync. πρὸς, Dem. familias, ἡ οἰκοδόσσινα, ἢ, Plut. matris mater, ἡ τίσις, ἢ, Dem. matris frater, vide Avunculus; matris soror, vide Matertera; matre earens, ὁ εἰς ἡ ἀμήτωρ, N. T. matris amans, ὁ εἰς τὴν φιλομήτωρ, Plut. a matre, a parte matris, μητρόθεν, Herodot.
Matercula, τὸ μητροῖδιον, ἔ, τὸ μητράριον, ἔ.
Materfamilias, ἡ οἰκοδόσσινα, ἢ, Plut.
Materia, ἡ ὕλη, ἢ, Dem. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, ἔως, Schol. Dem.
Materiaris, ὁ ὕληρος, ἔ, Aelian.
Materialis, e, ὕληος, αἰα, αἰον, Synes. ὕληος, ἢ, ὠν, Plut. e materia constans, ὁ εἰς ἡ ἔνυλος, ἔ, Themist.
Materiatio, seu Materiatura, ἡ ζύλωσις, ἔως.
Materior, ὕληζομαι, Hesych. ἐπιζῶμαι, id.
Maternus, μητρικός, ἢ, ὠν, Poll. μητρός, ὄνα, ὄνον, Xen. possessio, κτήσις, Poll. τὰ μητρώα, Dem.
Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρός, ἡ τῆς μητρός ἀδελφὴ, ἢ, Dem.
Mathematica, α, ἡ μαθηματικὴ, ἦς, sc. ἐπιστήμη, Plut.
Mathematicus, μαθηματικός, ἢ, ὠν, quaestio, ζήτησις, Aristot.
Mathesis, ἡ μάθησις, ἔως, Aristot.
Matricida, ὁ μητρακτοῖος, ἔ, Lucian. ὁ μητρακτοῖος, ὁ μητροκτοῖος, Plut.
Matricidium, ἡ μητροκτονία, Plut. committo, ἡ μητροκτονία, Aristot.
Matricula, τὸ γραμματεῖον, ἔ, Bud.
Matrimonialis, e, γαμικός, ἢ, ὠν, Plut.
Matrimonium, ὁ γάμος, ἔ, Dem. Confer Coniugium.
Matrix, ἡ μήτρα, ἔ, Lucian.
Matrona, ἡ οἰκοδόσσινα, ἢ, Plut.
Matronalis, e, ὁ, ἢ, τὸ τῆς οἰκοδοσίου.
Matruelis, ὁ ἀδελφίδης ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ εἰς τὴν ψάβω, ἔ, Aristoph.
Matula, τὸ σκαφίον, ἔ, Aristoph. ἡ ἀμῆς, ἰδος, Plut.
Maturate, ἐπισπερχῶς, Hesych. Confer Gestulantur.
Maturatio, ἡ ἐπισπερχία, ἔ, perduetio ad maturitatem, ὁ πεπαισμένος, ἔ, Gal. ἡ πέπαισις, ἔως, Aristot.
Mature, ἀρῆσις, Hipp.
Maturesco, πεπαισνύομαι, Xen.
Maturitas, ἡ ἀρῆσις, ætatis, ἡ ἄρα, Isocr. fructuum, ἡ πέπαισις, Theophr.
Maturus, festinus, ἐπιταχύτως, Thuc. factum, ἐπιπέδω τὸ δρῶν, Plut. ad maturitatem perduco, πεπαισνύω, aliquid, τὴ, Diosc.
Maturus, ut fructus, ὁ εἰς ἡ πέπαισις, ὄνος, Theophr. ὁ εἰς ἡ πέπαισις, Diosc. ætate, ἀρῆσις, αἰα, αἰον, Plut. ἀρῆσις ἡλικίαν ὁ εἰς ἡ πέπαισις, virgo, παρθένος, Plut. ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τῷ γάμῳ, Dem.
Matutinus, πρωῖος, ἰα, ἰον, N. T. πρωῖνός, ἢ, ὠν, ibid. πρωῖνός, ἢ, ὠν, ibid. tempus, τὸ ἐωθινόν, Xen. ἡ ἐωθινή, sc. ὄρα, Polyb.
Mavolo. Vide Malo.
Mavors. Vide Mars.
Mausoleum, τὸ μαυσολεῖον, ἔ.
Maxilla, ἡ σιαγόνη, ὄνος, LXX. ἡ γνάθος, ἔ, Dem.
Maxime, μέγιστα, desiderare, ποθεῖν, Dem. omnium maxime juniorum, ἀπάντων μέγιστα δὲ τῶν νεωτέρων, si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μέγιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες, eum omnia—tum maxime illud, πάντα μὲν—μέγιστα δὲ πάντα, id. πάντα μὲν—ἡμῶς δὲ, Xen. maxime omnium, quos ego novi, ἀπάντων μέγιστα, ὠν ἐγὼ ὄδα, id. πολὺ

μέγιστα, ὠν ἐγὼ ὄδα, id. differunt, μέγιστον διαφέρουσι, Plut.
Maximopere, σφοδρότατα, σφοδράτε, Xen.
Maximus, μέγιστος, ἰση, ἰον, Plut. natu, πρὸς ὕψος, ἀτῆ, ἄτος, Dem. maximi facio, περὶ πλείστων ποιῶμαι τιμῶναι τὴν πλείστων ἀπάντων τιμῶν τι ἀντὶ πάντος, id.
Maza, ἡ μάζα, ἢ, Athen.
Meabilis, e, διάθεσις, ἢ, ὠν, ὁ εἰς ἡ πορεύσιμος, ἢ, ὠν, Plut.
Meatus, ἡ διάθεσις, ἡ πορεία.
Mechanica, ἡ μηχανική, ἢ, sc. τέχνη, Aristot.
Mechanicus, μηχανικός, ἢ, ὠν, Aristot.
Medcla, ἡ ἰατρία, ἔ, Plut. ἡ Θεραπεία, ἔ, Herodian. adhibeo alicui medelam, Θεραπείαν τινά, Plut.
Medeor, ἰάμαι, alicui, τινά, Dem. ἰατρεύω τινά, Plut. Θεραπείαν τινά, Isocr. νοσηλεύω τινά, id. morbo alicujus, Θεραπείαν νόσον τινός, id. ἐπικυρῶ νόσον τινός, Xen. auribus alicujus, ἰάμαι ὄσθ᾽ τίνος, Dem.
Mediastinus, δῆλος μεσοῦστος.
Mediator, ὁ μεσίτης, ἔ, N. T.
Medica, mulier, ἡ ἰατρία, ἔ, Alex.
Medicabilis, e, ὁ εἰς ἡ ἰάσιμος, ἔ, Plut.
Medicamen. Vide Medicamentum.
Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικός, ἢ, ὠν, Medicamentarius, ὁ φαρμακοποιῶν, ἔ, Dem.
Medicamentum, τὸ φάρμακον, Isocr. τὸ ἴαμα, Plut. paro seu conficō, φαρμακεύω, Plut. medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, Isocr. adhibeo ægrotanti, ὄνημι νοσῶντα, Ael. esse alicui, φάρμακον εἶναι τινί, id. Confer Remedium.
Medicatio, ἡ ἰατρία, ἔ, Plut. ἡ ἰασις, ἔως, Luc. ἡ ἰατρῆσις, ἔως, Plut.
Medicina, ars, ἡ ἰατρική, ἦς, sc. τέχνη, Aristot. Vide Medicamentum.
Medico, seu Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, Isocr.
Medicus, ἰ, ὁ ἰατρός, ἔ, Isocr. ὁ Θεραπεύων, ὄνος, id. ὁ ἀκροῦς, ἔ.
Medicus, ἰατρικός, ἢ, ὠν, Plut.
Medic, μέσος, Aristot.
Medietas, ἡ μεσότης, Plut. ἡ ἡμίσεια, Dem.
Medimus, ὁ μεδύμιος, ἔ, Aristot.
Medioeris, e, μέτριος, ἰα, ἰον, Dem. ὁ εἰς ἡ ἐπιμετρία.
Mediocritas, ἡ μετριότης, ἦτος, Dem.
Mediocriter, μετρίως, Dem. μέσως, id.
Medioximus, μέσος, ἢ, ὠν, Plut.
Meditabunde, φροντιστικός.
Meditabundus, φροντιστικός, ἢ, ὠν, Theophr. ὁ εἰς ἡ σύννευ, ἔ, Isocr.
Meditamentum, τὸ μελίτημα, Xen.
Meditate, ἐπιμετρία, Poll.
Meditatio, ἡ μελέτη, ἢ, Thuc. τὸ μελίτημα, ἄτος, Xen. ἡ φροντίς.
Mediterraneus, ὁ εἰς ἡ μεσόγειος, Paus. ὁ εἰς ἡ μεσόγειος, Philo. ὁ εἰς ἡ μεσόγειον, regio, ἡ μεσόγειος, Thuc. ἡ μεσόγειος, id.
Meditor, μελετῶν, Thuc. λογιζομαι πρὸς ἑαυτὸν, Dem. aliquid, σκέπτομαι τῆ, Isocr. ἐπισκοπῶ τι γνώμη, id. φροντίζω.
Meditullium, τὸ μετὰ τῆς κοιλίας, ἔ.
Medium, ἡ μεσότης, Plut. τὸ μέσον, Aristot. cæli, τὸ μεσογόνιμα, Bas. in medium adfero, εἰσφέρωμαι τῆ, Aristot. εἰς μέσον ἄγω, Plut. prodeo, εἰς μέσον πάρομαι, id. sine medio, ἀμείσως in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρός, Plut. medio carens, ὁ εἰς ἡ ἀμείσως, Aristot.
Medius, μέσος, ἢ, ὠν, Dem. ὁ εἰς ἡ ἀνάμεσος, Herodot. sum, μέσος, Aristoph. inter litigantes, μεσῶν, Aristot. media ætate, Θέρως μεσῶντος, Thuc. media dies, μεσῶσα ἡμέρα, Herodot. media nox, ἡ ἀκμάζουσα νύξ, Herodian.
Medulla, ὁ μυελός, ἔ, Gal. ἡ ἐντερῶν, ἢ, Luc. cerebrialis, μυελὸς ἐγκεφαλιότης, spinalis, μυελὸς νωτιαίος, ὁ αἰὼν, ὄνος, Hipp.
Medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελῶ.
Medullus, μεμελωμένος, ἐν, ἰον, LXX.
Meherentle, νῆ τὸν Ἑρακλῆα!
Meio, ἔρα, sanguinem, αἶμα, Hipp.
Mel, τὸ μέλι, ἰος, Aristot.
Melanholia, ἡ μελαγχολία, Hipp. μελαγχολικόν

λικόν πάθος, id. laboro, μελαγχολία, Lucian.
 Melancholicus, μελαγχολικός, Gal.
 Melancholicus, a, um, μελαγχολικός, ἡ, ὄν, Hippocr. sum, μελαγχολία, Lucian.
 Melior, ὁ ἢ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινός τινι, Herodian. ὁ ἢ ἡ ἀμείνων melius est, quam, ἀμείνων ἔστιν, ἡ, id. ὁ ἢ ἡ βελτίων, ονος, Dem. meliorem reddo, βελτίων, Philo. melior fio, βελτίομαι meliori fortuna uti, quam, ἀμείνον πρᾶττειν, ἡ, Aristot. αἰρετώτερος, ἔρα, ερον melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἰρετώτερον ἔστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, Xen.
 Melioresco, βελτιόμαι.
 Melius, βελτιόνως, βέλτιον, Dem. ἀμεινον, id. me habeo, βελτίω, Lucian.
 Melisculum, μικρόν τι ἀμεινον.
 Mellarium, ὁ μελισσών, ὄνος, Naz. τὸ μελιτρωγέιον, υ.
 Mellarius, ὁ ἢ ἡ μελιτρωγός, ὤ.
 Mellarius, μελιτρωγός, ἄ, ὄν, vas, ἀργεῖον, Athen.
 Mellatio, ἡ μελιτρωγία, ἡ μελιτρωγία, Aristot.
 Melleus, ὁ ἢ ἡ μελιτώδης, εως, Lucian. μελιχρῶς, ἄ, ὄν, Synes.
 Mellificium, ἡ μελιτρωγία, ας, Aristot.
 Mellifico, μελιτρωγέω.
 Melligo, τὸ μελιτρωγέω, Diosc.
 Mellitus, ὁ ἢ ἡ μελιτώδης, εως, Theophr. μελιχρῶς, ἄ, ὄν, Lucian. mellitum facio, μελιτώω, Thuc.
 Melodia, ἡ μελιώδης, Athen.
 Melomeli, τὸ μελιώμελον, εως, Diosc.
 Melos, τὸ μέλος, Herodian.
 Membrana, ἡ μεμβράνη, Thuc. ὁ ὄμνη, Gal.
 Membranaceus, ὑμένιος, ἴση, ἴνον, Athen. ὁ ἢ ἡ ὑμένιος, εως, Aristot.
 Membranata, τὸ ὑμένιον, υ.
 Membranula, μελιώδης, Athen. κατὰ μέλη, LXX.
 Membrulus, ὁ ἢ ἡ μελιώδης, εως.
 Membrum, τὸ μέλος, Aristot. τὸ κῶλον, N. T. μέρος τι τοῦ σώματος, Dem. pars periodi, τὸ κῶλον, Aristot.
 Memini, μείνημαι, alicujus, τινός, Dem. μνησκόμενος τινός, Plut. τι, Isocr. Confer Recordor.
 Memor, ὁ ἢ ἡ μνήμων, ονος, Lucian. μνημονικός, ἡ, ὄν, Synes. injuriarum, ὁ ἢ ἡ μνηστικός, υ, Dem.
 Memorabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀξιόλογος, υ, Ælian. ὁ ἢ ἡ ἀξιόπληγος, υ, Herodot. ὁ ἢ ἡ ἀξιόμνηστος, υ, Xen.
 Memoratio, ἡ ἀπομνησκόμενος, εως, Plut.
 Memoria, ἡ μνήμη, ης, Dem. memoria mandare aliquid, τίθεσθαι τι εἰς μνήμην revocare aliquid in memorem, ποιεῖσθαι μνήμην τινός, id. memorem immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινός, Isocr. retinere alicujus, ἔχειν μνήμην τινός, id. abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαι τινός, Dem. ἀφανίζειν μνήμην τινός, id. memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, Ælian. vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, Synes. antiquissima post hominum memorem urbs, προσεστώτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Aristid. nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem. majorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, id.
 Memorialis, e, μνημονικός, ἡ, ὄν, Synes. liber, τὸ ἀπομνησκόμενος.
 Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ γράμματος εἰπεῖν τί, Xen. ἀπὸ γράμματος λέγειν τι, Plut.
 Memoro, ἀπομνησκόμενος, aliquid, τι, Xen. Confer Conspicuo, Narro.
 Menda, τὸ πταῖσμα, ατος, Plut. τὸ ἀμάρτημα, ατος, Dem.
 Mendaciter, ψευδῶς, Thuc.
 Mendacium, τὸ ψεῦδος, εως, Dem. τὸ ψεῦδος, εως, id. ἡ ψευδολογία, ας, Isocr. dicere, λέγειν ψεῦδος, Dem. λέγειν τὰ ψεῦδη, id. inmanco, ψευδῶσθαι ψεῦδος ὑπερμεγέθους mendaciis fallo, ψευδοῦμαι, id.

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλον, υ.
 Mendax, ὁ ψεύστης, υ, Dem. ὁ ψευδόμενος, υ, id. ὁ μὴ μιστ' ἀληθείας ὑπάρχων, id. ὁ ἢ ἡ ψευδολόγος.
 Mendica, ἡ προσαιτῆς, ἴδος, Macar.
 Mendicabulum, ὁ προσαιτῆς, υ, Plut.
 Mendicatio, ἡ προσαιτησις, εως.
 Mendicitas, ἡ χρεία, ας, Dem. ἡ πτωχεία, ας, Aristoph. extrema mendicitate laborare, πένητα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, Ælian.
 Mendico, πτωχεύω, Dem. προσαιτέω, Plut. ἔσαιτέω, N. T.
 Mendiculus, τὸ πτωχεῖον, υ.
 Mendicus, πτωχός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ προσαιτῆς, υ, Plut.
 Mendicus, i, ὁ πτωχός, ὤ, Dem. ὁ πτωχεύων, ονος, id. ὁ ἀγύρτης.
 Mendose, πλημμελῶς, Galen.
 Mendosus, a, um, πλημμελής, εως, Plato.
 Mendum, τὸ πλιμμελίημα, Plut. τὸ σφάλμα, id.
 Meninx, ἡ μήνιξ, γος, Aristot.
 Mens, ὁ νόος, contr. νῆς, νῆ, Dem. ἡ διάνοια, ας, id. ἡ γνώμη, ης, Hipp. ἡ φρήν, ἐνός, id. mentis compos, ὁ ἢ ἡ ἔννευς, υ, Xenoph. ὁ ἢ ἡ ἔμφρων, ονος, Thuc. ἐντός ἑαυτοῦ γιγνήμενος, Herodot. non compos, ἐκπλοῶν τῶν φρενῶν, id. mente captus, φρενός πεισρωμένος, υ, Plat. in mentem venire alicui, ἐρχεσθαι τινι ἐπὶ νῆν, Dem. ὑπέχεσθαι τινι, Plat. mente aliquid agere scu pendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμη, Isocr. διανοῖμαι τι, id. mens sana, γνώμη εὐσάφης, Arrian.
 Mensa, ἡ τραπέζα, Xen. mensam Persico more instructam apponere, τραπέζαν Μηδικῆν παρατίθειναι, Thuc. secunda, τὰ τραγῳδία, Cl. Al. τὰ ἐπιτραπέζια, Athen. mensuram adscela, ὁ τραπέζιος, Hom.
 Mensarius, ὁ τραπέζιστης, Plut. sum, τραπέζιστος, Poll.
 Mensio, ἡ μέτρησης, εως, Plut.
 Mensis, ὁ μῆν, μηνός, Plut. qui sex mensium est, ὁ ἢ ἡ ἑξάμηνος, Aristot. octo mensium, ὁ ἢ ἡ ὀκτάμηνος, id. menses mulieris, τὰ ἐμήνια, Diod. Sic.
 Mensor, ὁ μετρητής, Dinarch.
 Menstrualis, e, ὁ ἢ ἡ ἔμμητος, purgatio, κάβαρος, Diosc.
 Menstruum, τὰ ἔμμηνα, Diosc. τὰ ἐμήνια τὸ ἐπιμῖνον αἷμα γυναικῶν, id.
 Menstruus, ὁ ἢ ἡ ἐπιμῆτος, υ, sacra festa, ἐπιμῆνια ἴερα, Herodot.
 Mensula, τὸ τραπέζιον, υ, Hesych.
 Mensura, τὸ μέτρον, υ, Aristot.
 Menta seu Mentha, ἡ ἡδύσμος, υ, Diosc.
 Mentastrum, ἡ ἡδύσμος ἀργίος.
 Mentigo, ὁ λειχήν, ἦνος, Diosc.
 Mentio, ἡ μνήμη, Dem. ἡ μεία, id. mentionem facere seu injicere alicujus, μνησκόμενος τινός, Isocr. τι περὶ τινός μνήμην ποιεῖσθαι τινός, id.
 Mentior, ψευδολογία, ψευδοῦμαι, manifeste de aliqua re, φανερώς περὶ τινός, Dem. in aliquem, εἰς τινά, N. T. καταψευδοῦμαι τινός, id. Confer Mendacium.
 Mento, ὁ ἢ ἡ μακρογένητος, υ, Bud.
 Mentula, ἡ κωλή, ης, Aristoph. τὸ πέος, εως, id.
 Mentum, τὸ γένειον, υ, Xen. ὁ ἀνδριῶν, ὄνος, demulceo, ὑποτριβέω, Synes.
 Meo, βαίνω, Plat. βαίω, Thuc.
 Meracus, ὁ ἢ ἡ ἀκρατος, υ, Lucian. ζωρός, ἄ, ὄν, vinum, ὄνος, Diosc.
 Mercabilis, e, ὁ ἢ ἡ ὄνος, υ, Æschin.
 Mercatio, ἡ ἐμπορεύσις, εως.
 Mercator, ὁ ἔμπορος, υ, Plato.
 Mercatorius, ἐμπορικός, ἡ, ὄν, Dem.
 Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, Isocr.
 Mercatus, ὤς, ἡ ἐμπορεύσις, εως.
 Mercedula, τὸ μισθῆριον, υ, Athen.
 Mercenarius, ὁ μισθωτός, ὤ, Plat. ὁ ὑπὸ μισθός, υ, Lucian. ὁ μισθοφόρος, υ, Plat. ὁ ἢ ἡ μισθογής.
 Mercus, ὁ μισθός, ὤ, Dem. ἡ μισθοφορὰ, ας, Thuc. mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῶ vel μισθῷ ποιεῖν τι, Lucian. mercedem capio,

μισθὸν φέρω, Thuc. pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτῶ τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, ÆL. mercede loco alicui aliquid, μισθῶν τί τινι, Dem. conduco aliquid ad aliquid, μισθοδοῦμαι τινά ἐπὶ τινι, id. bajuli, τὸ φέρειν, υ, Poll. doctoris, τὸ δίδασκον, idem. medicī, τὸ σώσειν, Xen. indicis, τὸ δικάζον, ὤ, Luc.
 Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, Isocr. τὸ ἀγύρασμα, ατος, Æschin.
 Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τι παρὸς τινός, Dem. ἐμπορεύομαι, aliquid pecunia, ὄνομαι τι χρημάτων, Aristot. χηρήμασι, Theophr.
 Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, ὤ, Thuc.
 Merda, τὸ σκῶρ, σκατός, Aristoph. ἡ κόπκη, ης, id. τὸ ἀποσπᾶσθαι, ατος.
 Mere ἀκράτης, Lucian.
 Merenda, τὸ προδεδειπνον, υ.
 Mereo, vel Mereor, μισθοδοῦμαι, Polyb. μισθὸν φέρω, Thuc. stipendium, στρατεύομαι, id. corpore, ἐπαίρω, Plut. bene de aliquo, εἰ ποίω τινά, Dem. male de aliquo, κακῶς ποίω τινά, id.
 Meretricie, ἐταιρικός.
 Meretricius, ἐταιρικός, ἡ, ὄν, Philostr. πορνικός, ἡ, ὄν, vita, ἡ ἐπίστρομος, εως, Æschin. οἱ γὰρ μοι καθημερινοί, Dem.
 Meretricor, ἐταιρέω, Æschin.
 Meretricula, τὸ ἐταιρίδιον, Plut.
 Meretrix, ἡ ἐταίρα, Plat. ἡ ἐταιρεία, id. ἡ ἐταίρις, ἴδος, Athen. Confer Scortum.
 Merges, ἡ δερμὴ, ἦς.
 Mergo, βαπτίζω. Confer Immergo.
 Mergus, ἡ αἰθία, ας, Aristot.
 Meridialis, e, seu Meridianus, a, um, μεσημερινός, ἡ, ὄν, μεσημερινός, ἡ, ὄν, Proclus.
 Meridiatio, ἡ μεσημερία, εως.
 Meridies, ἡ μεσημερία, ας, Thuc.
 Meridior, μεσημεριάζω, Plato.
 Meritò, ἀξίως, Dem. et convenienter fieri, εἰκότως ἢ προσκινόντως γίγνεσθαι, Isocr. consequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, Dem.
 Meritum, ἡ ἀξία, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, Plat. ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, Dem. beneficium, τὸ ἐνεργήθημα, ατος, Xen.
 Meritus, ἀξίως, ἴα, ἴω, Xen.
 Merso, βαπτίζω, aliquid in mare, εἰς θάλασσαν τινά, Plut.
 Merula, ὁ κίσσυρος, Aristot.
 Merum, τὸ ἀκρατον, Lucian.
 Merus, ὁ ἢ ἡ ἀκρατος, υ, Lucian. ζωρός, ἄ, ὄν, Diosc. ὁ ἢ ἡ εὐζωρος, υ, Plut.
 Merx, τὸ ἐμπορεύμα, τὸ ὄνιον, Dem.
 Mesenterium, τὸ μεσεντέριον, υ, Aristot. τὸ μεσώκαλον, υ, Hipp.
 Mesocranium, τὸ μεσώκρανον, υ, Poll.
 Mespilum, τὸ μέσπιλον, υ, Theophr.
 Mespilus, ἡ μεσπίλη, ης, Theophr.
 Messias, ὁ Μεσσίας, υ, N. T.
 Messis, ὁ θείριμος, ὤ, Hesych. ὁ ἀμπετός, ὤ, messem facio, θερίζω, Xen.
 Messor, ὁ θείρις, ὤ, Dem.
 Messorius, θείριστικός, ἡ, ὄν, falx, τὸ θείρισμα, υ, LXX. τὸ θείρισμα, υ, id.
 Meta, ὁ κῶνος, υ, Aristot. terminus, ὁ ὄρος, υ, Dem. metam pono, τίθημι ὄρον, id. ὁ σκοπός, ὤ, ad metam propositam collimo, κειμένον σκοπεῖ σοχάζομαι, Isocr.
 Metallicus, μεταλλικός, ἡ, ὄν, Aristot. ars, ἡ μεταλλευτική, ης, Laert.
 Metallicus, ὁ μεταλλεύς, εως, Poll.
 Metallum, τὸ μέταλλον, υ, Diosc. eruo, μεταλλεύω, Lucian. metalli scrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, Plut.
 Metamorphosis, ἡ μεταμορφωσις, εως.
 Metaphora, ἡ μεταφορά, ας, Aristot.
 Metaphysica, ἡ μεταφυσική, ης, Aristot.
 Metathesis, ἡ μετᾶθεσις, εως, Gramm.
 Metatio, ἡ μετρησις, εως, Plut. ἡ διάταξις.
 Metator, ὁ διατάκτης, υ.
 Meteorum, τὸ μετέωρον, υ, Aristot.
 Methodus, ἡ μέθοδος, υ, Aristot.
 Meticulosus, περὶ ὄνος, Dem. φουρδῶς, Theophr.
 Meticulosus, ὁ ἢ ἡ ἀπολμος, Dem. Confer Timidus.
 Metior,

Metior, μετρώ, aliqua re, τινί, Plut. aliquid, τι, Dem. bonum voluptate, δριζωμα τὸ καλὸν ἦδονη, Plato.
 Meto, μετρώ, Xen. ἀμάω, Theophr.
 Metor, μετρώ, Dem. καταμετρώ, Xen. castra, στρατοπέδον, Plutarch. στρατοπέδον, Isocr. alicubi, ἰδρῶν στρατοπέδον ἐν τινί, Herodot.
 Metricus, μετρικός, ἢ, ὄν.
 Metropolis, ἡ μητροπόλις, εως, Thuc.
 Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ε.
 Metrum, τὸ μέτρον, ε, Aristot.
 Metula, τὸ κωνίδιον, ε, τὸ κωνάριον, ε, Thuc.
 Metuo, φοβέομαι, ne, μή, Dem. alicui, ὑπὲρ τινος rebus alicujus, ὅπερ πραγμάτων τινός, id. alicquem, τινά, Isocr. aliquid et consternor, τι ἢ παρὰ τοιαύτα, Dem. supra modum, πέρα τῶ μέτρον, id. tanto magis alicquem, ποσῶν μάλλον δέδωκα, vel potius δέδοικα τινά, Isocr. potentiam alicujus, ἠρῶδῶν δυνάμειν τινος, Dem. metuendum est hoc, δέος ἐστὶ τῆσο, id. ne, κίνδυνος ἐστὶ μή, Isocr. ut hoc possit consistere, φόβος, ὡς ἐστῆται τῆσο, Dem.
 Metus, ὁ φόβος, ε, Dem. τὸ δέος, εως, Isocr. metum injicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινί, Dem. ἐργάζεσθαι τινί φόβον παρέχειν, φόβον τινί versari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ· adfici metu, γίνεσθαι φόβον τινί· cmori metu, τεύχεται τῷ φόβῳ· tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινός, id. ἀπαλλάττειν τινά τῷ δέος, Isocr. evanuit omnis metus, λείπεται πᾶς ὁ φόβος, Dem. metu percussus, ἐκπλαγείς ὑπὸ δέος, El.
 Meus, ἐμὸς, pater, πατήρ, Dem. denunciatio, ἐμὴ πρόσδος, corpus, ἐμὸν σῶμα, id. meapte causa, ἐμῶν ἐνεκα.
 Mica, ἡ ψιζ, Al. Aphr. τὸ ψιχίον, N. T.
 Mico, φίλω, Aristot. λάμπω.
 Micturio, φηγιάω, Aristoph.
 Migratio, ἡ μετακίνησις, εως, Plat. ἡ ἀπαλλαγὴ, ἢ, Bas. ἡ ἀποικία, ες, Isocr.
 Migro, μετακίνομαι, Isocr. alicunde aliquo, μετακίνομαι ἐκ τινος εἰς τι, Herodot. c domo, ἐκπορίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. in insulam, ἀποικίω εἰς ἦσον, Isocr.
 Milcs, ὁ στρατιώτης, ε, Dem. ὁ στρατεύόμενος· milites colligere seu conscribere, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, καταλέγειν, id. habere paratos, λαμβάνειν ἕξ ἐτόιμον cogere, συναγίνειν alere, πρέφειν· emittere, ἐκπέμπειν, id. dimittere, διαλύειν, Isocr. emeritus, στρατιώτης ἀφειμένος, Aristot. ἀπαλλαγείς, ἐντος, id. strenuus, ἀγαθός, Dem. nullius pretii, ἀδενός ἄξιος, id. domesticus, οικίσιος mercenarius, μισθόφορος, id. classarius, ὁ ἐπιβάτης, Xen.
 Militaris, ε, στρατιωτικός, ἢ, ὄν, tentorium, σκηνή, Xen. res, τὰ στρατιωτικά, ἄν, Thuc.
 Militariter, στρατιωτικῶς, Thuc.
 Militia, ἡ στρατία, Dem. ἡ στρατιὰ, ἄς, Xen. in militiam egredior, ἐκβαίνο εἰς στρατίαν, id. una cum alio, συναστρατεύω, Dem. a militia cessatio, ἡ ἀστρατία· militiae desertor, ὁ ἀστράτευτος, id.
 Milito, στρατεύω, Dem. στρατεύομαι, id. pro stipendio, μισθῷ, Xen. alicui, τινί, Grcg. sub aliquo, ὑπὸ τινί, Plut.
 Milium, ὁ ἢ ἡ κίχρη, ε, Diosc.
 Mille, χίλιοι, ἰαί, ἰα, Isocr.
 Millesimus, a, um, χιλιοσός, ἢ, ὄν.
 Milliare, τὸ μιλιᾶριον, ε, τὸ, σημείον, ε· intra centesimum milliare, ἐντός σημείν ἑκατοσῆ, Herodian.
 Milliaris, χιλιαίσιος, αἰα, αἰον.
 Millies, χιλιάσιος· millies pluries, χιλιοπλασιός, LXX.
 Milvus, ὁ ἰκτίν, ἰνος, Aristot. ὁ ἰκτίνος, ε, LXX.
 Mima, ἡ ὑποκριτής, ἴδος.
 Mimicus, ὑποκριτικός, Dem. Phal.
 Mimus, ὁ ὑποκριτής, ε, Plut. ὁ μῖμος, ε, Herodian.
 Mina, ἡ μνᾶ, ἄς, Dem.
 Minā, ἡ ἀπειλή, Dem. minas intendo alicui, ἀπειλῶ τινί, Xen. minis parco, ἀφειδομαι

ἀπειλῶν, Lucian. minis terreor, ἀπειλόμαι, Xen.
 Minaciter, ἀπειλητικῶς, Herodot.
 Minatio, ἡ ἀπειλήσις, εως.
 Minax, ἀπειλητικός, ἢ, ὄν, Plato.
 Mineralia, τὰ μέταλλα, ἄν.
 Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ἄς, Lucian. crassiore, παρατυπωτικῶς, Gal.
 Minerval, τὸ δίδακτρον, ε.
 Mingo. Vide Meio.
 Miniaceus, ὁ ἢ ἡ μιλτώδης, Athen. μιλτίνος, ἰνη, ἰνον, color, χρώμα, Plut.
 Miniaria, ἡ μιλταρχία.
 Minime, ἰδωμῶς, Dem. ἰδωμῆ· justus, δίκαιος· neminem, et minime omnium Thebanos, ἰδῶνα, ἢ πάντων ἠεῖσα Θεβαίους, id.
 Minimum, ἐλάχιον, Dem. quinquaginta ad minimum, πενήτηκοντα τέλαχιον, id.
 Minimus, ἐλάχιος, ἰση, ἰσον, Thuc.
 Minio, μιλτώω.
 Minister, ὁ ὑπηρετής, ε, Dem. ὁ διάκονος, ε, id. ὁ θεραπευτής, ε, Plut. prabere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρετήν τινί, Dem. uti aliquo ministro, χρῆσθαι τινί διακόνῳ, id. publicus, ὁ δημόσιος, ε, Dem. ὁ δημόσιος, id.
 Ministerium, ἡ ὑπηρεσία, ἡ διακονία, Isocr.
 Ministra, ἡ θεράπαινα, ἢ, Dem. ἡ θεραπευτής, ἴδος, id. ἡ ὑπηρετής, ἴδος, Xen.
 Ministrator, idem quod Minister.
 Ministratorius, ὑπηρετικῶς, ἢ, ὄν, Xen.
 Ministro, ὑπηρετήω, alicui, τινί, Dem. aliquid, τί τινί, Isocr. domino, διακονῶ δεσπότῃ, Dem. amicis, ὑπηρετῶ φίλους, Isocr.
 Minitor. Vide Minor.
 Minium, ἡ μιλτός, Diosc.
 Minor, oris, ὁ ἢ ἡ ἥσσων, seu ἥττων, onos, spes, ἐλπίς, Thuc. ὁ ἢ ἡ ἐλάσσων, seu ἐλάττων, onos, Dem. ὁ ἢ ἡ μείων, onos, Xen. tribus annis, ἐντός τριῶν ἐτῶν, Isocr. atate, ἐν τοῖς κατὰ γέννησι, χρόνις ὑστερίζων.
 Minor, ἀπειλῶ, alicui mortem, τινί θάνατον, Dem. Confer Mina.
 Minuo, ἐλαττώω, aliquid, τι, Isocr. ἐλαττον ποίωμαι τι, id. μείω τι, Xen. κολῶ τι, Plat.
 Minurio, μινυρίζω, Plato.
 Minurritio, ἡ μινυρίζω, εως.
 Minus, μείον, habeo, i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, Xen. ἐλασσον ἔχω, Dem. procul, ἐλασσον ἀπῶθεν, Thuc. quam par est, ἐνδεεστερος, ἢ προσηκείν, Dem. τῷ προσηκόντος, Plat. paulo minus duobus millibus millium recipiunt, ἔχοντα ὀλίγα διαχιλίων ἀποδόντας ὀπλίτας, Polyb. paulo minus centum annis, ἔτη ἢ πολὺ ἀποδόντα τῶν ἑκατῶν, Lucian.
 Minusculus, ὀλιγότερος, ἔρα, ερον.
 Minutal, τὸ μινυριζόν, ἢ, Aristoph.
 Minutatim, λεπτομερῶς.
 Minutia, τὸ λεπτόν, ε.
 Minutum, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.
 Minutio, ἡ μείωσις, εως.
 Minutulus, ὁ ἢ ἡ ὑπέλεπτος, ε.
 Minutus, λεπτός, ἢ, ὄν, Aristot. μικρός, ἢ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ λεπτομερής.
 Mirabilis, ε, θαυμαστός, ἢ, ὄν, Xen. θαυμάσιος, ἰα, ἰον, Isocr. παράδοξος.
 Mirabiliter, ἀγαμῶν, Plat. θαυμαστῶς, id.
 Miraculum, τὸ θαῦμα, facio, ποίω, Xen. edo, θαυματουργῶς, Damasc.
 Miratio, ὁ θαυμασμός, ε, Hipp.
 Mirator, ὁ θαυμαστής, ε, Plut.
 Mire, θαυμασίως, Plat.
 Mirifice, θαυμαστῶς, Plat.
 Mirifico, θαυμασῶν, Plut.
 Mirificus, θαυμαστός, ἢ, ὄν, Dem.
 Miror, θαυμάζω, aliquid, τι, Lucian. aliquem ob aliquid, τινά τινος, Plut. τινά ἐπὶ τινί, Xen. τινά τινος, Dem. aliquem, τινός, Isocr. ἀγαμαί τινά, id. τινός, Xen. Confer Admiror.
 Mirus, a, um, θαυμάσιος, ἰα, ἰον, Dem. θαυμαστός, ἢ, ὄν, Isocr. non est mirum, si, ὅθεν θαυμαστόν, εἰ, id. mirum quantum, θαυμαστόν ὄσον, ὑπερβυός, Lucian.

Miscellaneous, τὰ σύμμικτα, ἄν.
 Miscellaneus, ὁ ἢ ἡ σύμμικτος, ε, Thuc.
 Misco, μίγνυμι, cum aliquo, μετὰ τινος, Plat. aliquid cum aliquo, κεράννυμι τί τινί, Plut. κυκάω.
 Miser, ἄβλιος, ἰα, ἰον, Dem. ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, ε· et infelix, ταλαίπωρος ἢ δυστυχής· ἄβλιος ἢ ταλαίπωρος· sum, ταλαιπωρέω, id.
 Miserabilis, e, ἐλεινός, ἢ, ὄν, Dem. οἰκτρός, ἢ, ὄν, id. λυγρός, εἰ, ὄν.
 Miserabiliter, ἐλεινῶς, Dem. οἰκτρῶς, id.
 Miseratio, ὁ οἰκτιρμός, ε, N. T.
 Misere, ἀβλιός, et male belligerare, ἢ κακῶς πολεμῶν, Dem. tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρὰ τινί, Isocr.
 Misereor, ἐλείω, alicujus, τινά, Dem. οἰκτιρῶ τινά, LXX. σπλαγχνίζομαι περὶ τινος, N. T. ἐπὶ τινί, ib. κατελείω τινά, Luc.
 Misereor, idem quod Misereor.
 Miseret me, οἰκτιρῶμαι, Xen.
 Misericia, ἡ ταλαίπωρία, Isocr. et calamitas, ἀτυχία ἢ συμφορά, id. Confer Calamitas.
 Misericordia, ὁ οἰκτιρμός, ε, N. T. ἡ ἐλεησύνη, ἢ, ibid. ὁ ἔλεος, ε, Dem. ὁ οἰκτος, ε, Isocr. misericordia adficio, ἔλεος εἰσέρχεται μὲ τινος, Phil. animum ad misericordiam infectere, τρέψειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, Plat. ad misericordiam aliquem provocare, προκαλεῖσθαι τινά εἰς ἔλεον, Herodian. adducere lacrymis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρυῖς προσάγεσθαι τινά εἰς ἔλεον, Antiph. εἰς συμπάθειν ἄγειν τινά, Diod.
 Misericors, ὁ ἢ ἡ ἐλεημων, Dem. ἐλεῶν, id. συμπάσχων ὁ οἰκτιρῶν.
 Miseror, idem quod Misereor.
 Missile, ἡ βολίς, ἴδος, Suid. τὸ βέλος, εως, Herodot. ὁ ἄκως, οντος.
 Missio, ἡ πέμψις, εως, Thuc. ἡ πομπή, ἢ, Plat.
 Missito, προσαναπέμψω.
 Missus, ὤς, idem quod, Missio.
 Missus, πεμφθείς, εἴσα, ἐν missum facio aliquem, ἀφίημι τινά, Dem. missam facio uxorem, προίημι τὸν γάμον, Plut.
 Mistura, ἡ μίξις, Lucian. ἡ σύγχυσις.
 Mite, ἐπιεικής, Isocr.
 Mitella, τὸ μιτράριον, ε.
 Mitesco, παύνομαι, Xen. maturesco, πεπαύνομαι, id.
 Mitigatio, ἡ πράυνσις, εως, Aristot.
 Mitigo, πρᾶνω, aliquid, τι, Plat. aliquem, ἡμερῶν τινά, Isocr. καταπραύνω τινά, id.
 Mitis, πρᾶος, πραεῖα, πρᾶν, homo, ἀνήρ, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐπιεικής, εως, id. Confer Mansuetus: maturus, ἀρᾶσιος, αἰα, αἰον, fructus, καρπός, Gal. Confer Maturus.
 Mitra, ἡ μίτρα, ες, Herodot.
 Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινί, Xen. nuncium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρὸς τινά, Isocr.
 Mobilis, e, κινήτος, ἢ, ὄν, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἐκκίνητος.
 Mobilitas, ἡ εὐκίνησις.
 Mobiliter, κινήτως, εὐκινήτως.
 Moderate, σωφρόνως, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον, Dem. vivo, κοσμίως ζῶω, Isocr. rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, Isocr.
 Moderatio, ἡ μετριοτής, Dem. τὸ χαμαιζήλον, Isocr. gubernatio, ἡ κυβερνήσις, Bas. ἡ διοίκησις, Dem. ἡ ἐπιστάσις, Philo. ἡ εὐταξία.
 Moderator, ὁ διοικητής, Plut. ὁ κυβερνήτης, Lucian.
 Moderatus, σωφρονικός, ἢ, ὄν, Lucian. μέτριος, ἰα, ἰον, homo, ἀνήρ, Dem. ὁ ἢ ἡ συμμέτριος, ε, labor, πόνος, Isocr.
 Moderor, εὐθύνω, currum, ἄρμα, Isocr. pacem, πρηνταίνω τὴν εἰρήνην, id. remp. διοικῶ τὰ πολιτικά, Plat. aliquid, ἐπιστάτω τινί, Plut. τινός, Xen.
 Modeste, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Dem. κοσμίως ζῆν, Isocr. facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, id.
 Modestia,

Modestia, ἡ σωφροσύνη, ης, Dem. ἡ κοσμιότης, ητος, Aristot. ἡ ἐπιεικία.
 Modestus, ὁ ἢ ὁ σώφρων, ανος, Dem. κόσμιος, ία, ίον, et justa resp. ἢ δικαία πολιτεία, Isocr. μέτριος, ία, ίον, et prudens vir, ἢ σώφρων ἀνὴρ, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐσπέρης, ἐπιεικής.
 Modice, μετρίως, Dem.
 Modicum, τὸ μέτρον.
 Modicus, ὀλίγος, η, ον. Confer Parvus.
 Modificatio, ἡ διαμετρήσις, εως.
 Modificor, διαμετρήω, Plut.
 Modiolus, τὸ ψηκτίδιον, κ.
 Modius, ὁ μέδιος, κ, Dinarch. ὁ μεδιμόδιος.
 Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, εἶπον τῦτο, Dem. ἕναρχος, plagas accepit, ἐπλήρη, id. ἄρτι, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, Isocr. hoc, ἕτως, Dem. illo, ἐκείνας, id. eodem, ἀσάτως, id. simili, παραπλησίως, Isocr. ἁμῶς, Dem. in dextram, modo in sinistram, ὅτι μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐάνυμα, Aristoph.
 Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.
 Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.
 Modulatio, ἡ μελωδία, Athen. ὁ ῥυθμός, Aristot.
 Modulator, ὁ μουσουργός, Lucian. ὁ μελωδός.
 Modulor, ἐπαυλίω, Lucian. μελωδίω, Athen. μελίω.
 Modulus, τὸ μέτρον, Dem. ὁ ῥυθμός, Aristot.
 Modus, mensura, τὸ μέτρον, Lucian. ratio, ὁ τρόπος, Plut. modum scrvo, τὴ μέτρον τυγχάνω, Aristot. μετριάω, Dem. excedo, non servo, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, Dem. Phal. ὑπερβάλλω ἐν τινι, Aristot.
 Mœcha, ἡ μοιχῆς, ἄδος, Athen. γυνὴ μοιχαλῆς, N. T. ἡ μοιχέστρα, Plat.
 Mœchor, μοιχάμαι, N. T. μοιχεύω, Plut.
 Mœchus, ὁ μοιχός, ἢ, Plut. μοιχικός, ἢ, id.
 Mœnia, τὰ τείχη, Dem.
 Mœrore, λυπηρία, aliqua re, ἐπὶ τινι, Plat. ἀδμῶνιος, Dem. δυσχεραίνωμαι.
 Mœrore, ἡ λύπη, ης, Dem. ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀδμῶνιαν, id. λυπεῖν τινά, id. mœrore adficior, λυπέμαι, id. πένθος.
 Mæste, λυπηρός, Isocr. ἀθῆμιος, Xen.
 Mæstitia, ἡ λύπη, Plat. ἡ ἀδμῶνία, Xen. τὸ ἄλγος.
 Mæstus, λυπηρός, ἂ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἄδμος, κ, Plat. κατηφής.
 Mola, ἡ μύλη, ης, molam verso, μύλην στέφω, περιάγω, περιφέρω, Poll.
 Molaris, e, μυλικός, ἢ, ὄν, lapis, λίθος, N. T. μυλῆτης λίθος, Gal. dens, μυλῆτης ὀδὸς, Aristot.
 Molendinum, ἡ μύλη, Poll. aquarium, τὸ ἕδρο-μύλιον, Pandect.
 Moles, τὸ βῆρος, Plat. ὁ ὄγκος, Plut.
 Molestæ, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τι, Dem. ἀπίως φέρω τι, id. et graviter fero aliquid, λυπηρῶς ἢ βαρέως φέρω τι, Isocr. fero rem, δυσχεραίνω τὸ πᾶν γινώσκω, Dem.
 Molestia, ἡ ἀπῆλια, ας, Dem. molestia adficere aliquem, sive molestiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, Plat. κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, Dem. βαρύνειν τινά, Xen. λυπεῖν τινά, id. ὄχλον παρέχειν τινι, Plat. sustinere, πρῶγματα ἔχειν, Dem.
 Molesto, κοπιῶ, Aristoph. Confer Molestia.
 Molestus, λυπηρός, ἂ, ὄν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀπῆλιος, εως, id. ἀναρῶς, ἂ, ὄν, id. χαλεπός, ἢ, ὄν, id. ὁ ἢ ἡ δυσχερής, Isocr. sum alicui, ἐνοχλεῖν τινά, id. τινι, id.
 Molimen, τὸ κατασκευάσμα, ατος, Aristot.
 Molior, μηχανάζομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπὶ τινι, Dem. aliquid, ἐπιχερῶ τινι, Plat. στυφῶ τι, Dem. et machinor aliquid contra rem, πραγματεύομαι ἢ παρασκευάζομαι τι ἐπὶ τὴν πόλιν, id.
 Mollitio, ἡ παρασκευή, ἦς, Thuc. in mola, ὁ ἄλετος, Plut.
 Mollitor, ὁ μολυθρός, ἢ, Athen.
 Mollitrix, ἡ ἀλεθρῆς, ἴδος, Plut.
 Mollitura, ὁ ἄλετος, κ, Plut.
 Mollesco, μαλακίζομαι, Lucian.

Mollis, μαλακίζω, μαλακίω, Galen.
 Mollis, μαλακός, ἢ, ὄν, Xen. sum, μαλακίαια, id. ἀπαλός, λή, λόν, πρυφερός, ῥά, ῥόν.
 Molliter, μαλακῶς, Xen. ἀβροῦς.
 Mollitia, seu Mollities, ἡ μαλακότης, Plut. animi, ἡ μαλακία, Aristot. ἡ ἀβρότης, Xen. Mollitudo, ἡ ἀπαλότης, ητος, Xen.
 Mollisculus, ὁ ἢ ἡ ὑπομάλακος, κ.
 Molo, ἄλῳ, Diosc. καταλίω, Hippocr.
 Moly, τὸ μάλυ, Diosc.
 Momentaneus, ἀκαριαῖος, αἴα, αἴον, navigatio, πλῆς, Dem. vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, Macc.
 Momentum, ἡ ῥοπή, ἦς, Plut. punctum temporis, τὸ ἀκαριῶς, Poll. ἀκαριῶς χρόνος. Dem. momento temporis, ἐν ἀκαριῶ χρόνῳ, Aristoph. ἐν ἀκαριῶ χρόνῳ, Lucian. ἐν ἀκαριῶ, id.
 Monacha, ἡ μοναχῆς, ἡ μονάστρια, Pand.
 Monachus, ὁ μοναχικός, ἢ, ὄν, μοναχικός, ἢ, ὄν, Dion. Ar. ὁ μοναχός, ἢ, Dion. Ar. ὁ μοναστής, ἢ, Naz. ὁ ἀσκητής, ἢ, Bas.
 Monarcha, ὁ μονάρχης, Thuc. ὁ μόναρχος, Aristot.
 Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, Herodot. sum, μοναρχείω, Strabo.
 Monasterialis, e, μοναστικός, ἢ, ὄν, μοναχικός, ἢ, ὄν, Dion. Ar.
 Monasterium, τὸ μοναστήριον, τὸ ἀσκητήριον, Greg.
 Monedula, ὁ κολοῖός, ἢ, Lucian.
 Moneo, παραγγέλλω, aliquid, τινι, Plato. νεβτεῖω aliquid alicui, παραίνω τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι, id. quæ decent, ὑπαγορεύω τινι, ἂ δὲ ποιεῖν, idem. Confer Admoneo, Hortor.
 Moneta, τὸ νόμισμα, Aristot. proba, νόμισμα δοκιμῶν adulterina, νόμισμα ἀδδίκμων, νόμισμα κίβηλον, Aristoph. monetam cudo, νόμισμα κόπτω, Aristot. monetam falsam cudo, νόμισμα παρακόπτω, Lucian. νόμισμα παραχερμάττω, Suid.
 Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπιεῖον, Athen.
 Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, Plut. falsus, ὁ παραχερμάκτης, Pandect.
 Monialis, ἡ μονάστρια, ας, Pandect.
 Monile, τὸ περιδέραιον, Plut. ὁ ὄσμος, Hom. ὁ ὄσμος, LXX. τὸ καθάρσιον, id.
 Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne ævum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, Isocr. τὸ ὑπόμνημα, esse posteris, εἶναι τοῖς ἐπιγινωσκουσιν, id.
 Monitio, ἡ νεβησις, Isocr. ἡ νεβησία, Plat.
 Monitor, ὁ νεβητῶν, Isocr. παραμυνῶν, id. ὁ παραμυνῆτης.
 Monitorius, παραμυντικός, ἢ, ὄν, Isocr. προτρέπτικός, ἢ, ὄν, Cl. Al.
 Monitum, seu Monitus, ἡς, ἡ παραμυνῆσις, εως, Xen. τὸ παραγγέλλω, ατος, id. monitu Dei, ἐκ Θεῶ, Dion. Hal.
 Monoceros, ὁ μονοκέρας, ωτος, Aristot.
 Monoculus. Vide Utriusculus.
 Monopola, ὁ μονοπόλις, κ.
 Monopolium, τὸ μονοπόλιον, Aristot. exerceo, μονοπωλίω, Strabo.
 Mons, τὸ ὄρος, Dem. montis cacumen, ἀκρωτήριον τῷ ὄρει, Herodot. ἡ ἀπώρεια, Philo. latus montis, ἡ πειρώρεια, Polyb. radix sive ima pars montis, ἡ ὑπώρεια, Plut.
 Monstrabilis, e, δεικτός, ἢ, ὄν.
 Monstratio, ἡ δειξίς, εως, Herodian.
 Monstro, δεικνύμι, aliquid, τι, Thuc. Confer Ostendo.
 Monstrose, τερατικῶς, Plut.
 Monstrosus, ὁ ἢ ἡ τερατώδης, Isocr. ὁ ἢ ἡ τερατώδης, Ælian.
 Monstrum, τὸ τέρας, ατος, Isocr. τὸ τεράσιον, κ, Suid. pario, τερατοκοίω.
 Montanus, ὄρεινός, ἢ, ὄν, regio, χώρα, Xen. ὁ ἢ ἡ ὄρειος, Aristid.
 Monticola, ὁ ὄρειτός, κ.
 Monticulus, τὸ ὄρειον, κ.
 Montosus, ὁ ἢ ἡ ὄρειος, Lucian. ὄρεινός, ἢ, ὄν, Xen.
 Monumentum. Vide Monumentum.
 Mora, ἡ διατριβή, Dem. ἡ ἀναβολή, id. τὸ μέλλω, Æsch. ἡ μέλλησις, εως, Thuc. mo-

ram interpono, necto, παίρομαι ἀναβολήν, idem. διατριβήν παίρομαι, Dem. sine mora, ἀνυπερέβητος, Plat. ἀμελλητί, id.
 Moralis, e, ἠθικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Morator, ὁ μελλητής, ἢ, Aristot.
 Moratus, εἰθισμένος, ἐνη; ἐνον, bene, ὁ ἢ ἡ εὐθήης, Aristot.
 Morbidus, ὁ ἢ ἡ νοσῶδης, Plut. νοσηρός, ἂ, ὄν, Xen. νοσηρός, ἂ, ὄν, Plut. νοσηκέρως, ἂ, ὄν, Aristot. ὁ ἢ ἡ ἐπίνοσος, id.
 Morbosus, idem.
 Morbus, ἡ νόσος, Dem. τὸ νόσημα, ἡ ἀρρώστια, τὸ ἀρρώστημα, qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος ἐξ ἧς τις εἰς πῶσχα τον ἐρχεται, difficilis et qui magnam felicitatem et curam requirit, νόσημα χαλεπὸν ἢ πολλῆς εὐτυχίας ἢ ἐπιμελείας δεόμενον regionem invadit, ἐμπέπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαι τινι συμβαίνειν ἀρρώστημά τινι, idem. morbo corripit, λαμβάνεσθαι νόσον, id. παρῆναι τινι ἀρρώστιαν, Isocr. πάσχειν τι πάθος morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, id. evadere e morbo, ἀποφύγειν τὴν νόσον, Dem. consumi morbo, ἀποθανεῖν ἐκ τῆς νόσου, Isocr.
 Mordacitas, τὸ δεικτικόν, ἢ.
 Mordax, δεικτικός, ἢ, ὄν, Athen. ὁ δεικτής, Plut. ὁ ἢ ἡ δεικνώδης, Gal.
 Mordeo, δάκνω, Plut.
 Mordicus, ὀδῶς, Aristoph. tenere, ἀπριεῖ ἔχειν, Ælian.
 Mordum, τὸ μυτιώδης, ἢ.
 Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, οσα, ον.
 Morigero, ὑπαγορεύω, alicui, τινι, Plut. ὑπακούω τινός, Thuc. τινι, Dem. χαρίζομαι.
 Morigerus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατήκοος, Plut. ὁ ἢ ἡ πειθῆμος, Cl. Al.
 Morio, ὁ μαρός, Lucian. ὁ γλωστοποιός, id.
 Morior, θνήσκω, Xen. ἀποθνήσκω, Dem. τελευτάω τὸν βίον τελευτάω, τελίω, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω, Dem. Isocr. Xen. risu, θνήσκω γέλασιν metu, φέβω; vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τῷ τραύματος, Dem. ictu, τελευτάω ἢ πληγῆς; per cruciatum, τελευτάω αἰκισθείς; volens; ἀποθνήσκω ἐτοίμως, id. ante diem fatalem, τελευτάω πρό θανάτου, Isocr.
 Moror, διατρέφω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, Isocr. Confer Mora.
 Morose, δυσκόλως, Dem.
 Morositas, τὸ δυσάρεστον, ἡ χαλεπότης, Isocr. ἡ δυσκολία.
 Morosus, ὁ ἢ ἡ δυσάρεστος, Dem. ὁ ἢ ἡ δύσκολος, id. χαλεπός, ἢ, ὄν.
 Mors, ὁ θάνατος, Dem. ἡ τελευτή, ἦς, id. ἡ τελευτὴ τῷ βίῳ, Isocr. fatalis et naturalis, ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἢ αὐτῆματος θάνατος, Dem. violenta, θάνατος βίαιος, idem. morte violenta occumbere, ἀποθνήσκω θάνατον βίαιον, id. mortem sibi ipsi consciscere, ἀναρεῖν ἐαυτὸν; Aristot. διαφθέρειν ἐαυτὸν, id.
 Morsus, τὸ δῆγμα, Plut. ἡ δῆξις, εως; ὁ δηγμός, ἢ, id.
 Mortalis, e, θνητός, ἢ, ὄν, homo, ἄνθρωπος, Dem. ὁ βροτός, ἢ, corpus, σῶμα, idem. ὁ ἢ ἡ θανάσιμος, κ, Plat.
 Mortalitas, τὸ θνητόν, ἢ.
 Mortarium, ὁ ὄλμος, Ælian. contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὄλμοις, id.
 Morticinus, θνησιμαῖός, αἴα, αἴον, Aristoph.
 Mortifer, ὁ ἢ ἡ θανάτηφόρος.
 Mortualis, e, νεκρικός, ἢ, ὄν, Lucian.
 Mortuus, νεκρός, ἂ, ὄν; Plat. πένθώς, ὤα, εως, Dem. ἀποθανών, ὄσα, ὄν, id.
 Morum, τὸ μέρος, κ, Diosc.
 Mos, τὸ ἔθος, εως, Dem. τὸ ἦθος, εως, id. ὁ τρόπος, κ, id. vir bonis omnino moribus præditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος ὢν, Dem. integritas inorum, ἡ καλοκαγαθία τῶν τρόπων, Isocr. mores alicujus probatissimi, τὰ κάλλιστα τινος τῶν ἠθῶν, Dem.
 Moschus, ὁ μόσχος, κ, Aret.
 Motacilla, τὸ κινάδιον, κ, ἡ σεισοσυγίς, ἴδος, Suid. ὁ κίγκλος, κ, Galen.
 Motio, ἡ κίνησις, Aristoteles. ὁ κλωγμός, ἢ, Lucian.
 Motor,

Motor, ὁ κινήτης, ὄν.
 Motus, ὁ κίνησις, εως, Aristot. τὸ πάθος, εως, id. motu proprio, αὐτοκελεύσει γνάμη, Suid.
 Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, Plut. castra, κινέω τὸ στρατόπεδον, Thuc. et immuto decretum, ἔξ μεταίρει τὸ ψήφισμα, Dem. et tollo male constituta, ἔξ μεταπίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστώτα, Isocr. adsidue, ψαλλάττω, Ἐλιαν. adfectus, παθαίνομαι, Dion. Hal.
 Mox, αὐτίκα, Dem. εὐθύς, id. εὐθὺς, Plut.
 Muceo, εὐρωαῖα, Theophr. σήσομαι, Xen.
 Mucesco, σακρὸς ἔξ εὐρώσει γίνομαι.
 Mucidus, εὐρώσει, ὠσσσα, ὤν, Soph. ὁ ἔξ ἡ εὐρώσει, εως, id. σακρὸς, ἄ, ὄν, Aristot.
 Mucor, ὁ εὐρώσις, ὠτος, Plut. ἡ σακρῶσις.
 Mucosus, κορυζών, ὠσα, ὠν, Plat. κορυζῆσι μυσός, Lucian. ὁ ἔξ ἡ βλενωδῆσι, Hipp. ὁ ἔξ ἡ μυσῶδῆσι, Gal.
 Mucro, τὸ ἀκρον, ὤ, ἡ ἀκίς, ἴδος, Herodian. gladii, ὄμα μαχαίρας, N. T.
 Mucronatus, ὁ ἔξ ἡ ὀξὺθηκτος, ὤ.
 Mucus, ἡ βλέννα, ης, Gal. ἡ μύξα, id. ἡ κόρυζα, Lucian.
 Mugil, ὁ κερσεῖς, εως, Aristot.
 Muglio, μυκάρομαι, Plut.
 Mugitus, τὸ μύκημα, Plut. ὁ μυκηθμός, Luc.
 Mula, ἡ ἡμίονος, ὤ, Herodot.
 Mularis, ε, ἡμίονος, εια, ειον, Hom.
 Mulcedo, τὸ Σελυγίτρον, ὤ, Cl. Al.
 Mulceo, καταβέβλω, Lucian. καταψάω, Xen. κηλίω, Plat. κατακηλίω, Aristot.
 Mulceiber, ὁ Ἡφαιστος, ὤ.
 Mulcta. Vide Multa.
 Mulctra, seu Mulctrum, ὁ ἀμολγυῖς, εως, Theocr. ἡ πέλλα, ης, Athen.
 Mulctrale, idem quod anteced.
 Mulctus, ἡ ἀμειλίχῆ, ἡ βδέλλαισι.
 Mulgeo, ἀμείλω, LXX. ἀβέλω, Hipp. aliquid, βδέλλω τι, Plat.
 Muliebris, ε, γυναικῶσις, εια, ειον, mundus, κόσμος, Plat. ὁ ἔξ ἡ γυναικῶσις, Philo.
 Muliebriter, γυναικῶσις.
 Mulier, ἡ γυνή, γυναικός, formosa, εὐπρεπέσις, Dem. nobilis, γυνή σεμνή, Isocr. modesta, σώφρων, id. pura et casta a viri congressu, καθαρὰ ἔξ ἀγνή ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρος, Dem. forma eleganti, εὐπρεπέσις τὴν ὄψιν ὄσα, in magna et præclara modestia educata, μετὰ πολλῆς ἔξ καλῆς ἀσφοδύσεως τραφεύσεια, id.
 Muliercula, τὸ γυναικίον, ὤ, Dem.
 Muliero, Σηλόων, Hipp.
 Mulierosus, ὁ γυναικίφιλος, ὤ.
 Mulio, ὁ ἡμιονάδης, ὤ.
 Mullus, ἡ τριγύλα seu τριγύλη, ης, Aristot.
 Mulsum, τὸ οἶνόμειλι, τος, Diosc.
 Multa, ἡ ζημία, Dem. ἡ καταδικη· τὸ τίμημα, ατος· ἡ τιμωρία, ας, multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημι τινι ὑπὲρ τινος, id. centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, Æschin. solvo, τὸ τιμῆν ἀποστῶ, Dem. ἐκτίω τὴν καταδικην, id.
 Multangulus, ὁ ἔξ ἡ πολυγώνος, ὤ.
 Multatio, ἡ τίμησις, εως, Æschin.
 Multatitius, ὁ ἔξ ἡ ἐπιτήμιος, ὤ.
 Multifarium, πολλαχῶσις, declaratus, πολλαχῶσις δηλός, Dem. πολυμερῆς, N. T.
 Multifarius, ὁ ἔξ ἡ πολυστοιχίος, N. T.
 Multififormis, ὁ ἔξ ἡ πολύμορφος, Aristot.
 Multiloquium, ἡ πολυλογία, Dem. ἡ ἔπιερπολογία, Lucian. ἡ βασιλολογία.
 Multiloquus, ὁ ἔξ ἡ πολυλόγος, Ammon. Confer Loquax.
 Multimode, πολυτρόπος, N. T.
 Multipartitus, ὁ ἔξ ἡ πολυμερῆς, εως, Aristot.
 Multiplex, πολλαπλάσιος, εια, ειον, Plut.
 Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμός, ὤ.
 Multipliciter, πολλαπλασιῶσις, πολλαπλάσιος, Xen.
 Multiplico, πολλαπλασιῶ, Plut. aliquid, πολλαπλασιῶσιον ποίω τι, Plat. πληθύνω.
 Multiscius, ὁ ἔξ ἡ πολυειδήμων, ονος.
 Multitudo, τὸ πλῆθος, de rebus, et personis, Dem. vulgus, ὁ πολλοί, ὠν, id.
 Multo, ας, ζημίω, aliquem morte, τινὰ θά-

νάτω, Dem. perpetuo exsilio, ἀειφυγία, id. pecunia, χρήμασι, Isocr. carcere, τιμῶν τινὶ ἰσμεῖ, Dem.
 Multo, πολὺ, plures, πλείους, Dem. magis quam, πολλὰ μᾶλλον, ἥπιν, Plat. post, χροῖον παμπληθῆ ὕστερον, Dem.
 Multoties, πολλοσύν, Dion. Hal.
 Multipere, μεγάλως.
 Multum, πολὺ, Dem. laudo, πολλὰ ἐπαινέω, Xen. abest, ut existimem, πῶρῶ εἰμὶ τῷ οἴεσθαι, Plat. πολλῶ γέ δι, id. atque hæc ita se non habent, multum abest, ἔχει δὲ ἔχ ὅτω ταῦτα, ἔδ ἰγγυῖ, Dem.
 Multus, πολὺς, πολλή, πολὺ, Dem. πάμπολος, Xen.
 Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.
 Mundanus, κοσμικός, ἡ, ὄν, Chrys.
 Munditer, καθαρῶσις, Plut.
 Munditia, seu Mundiities, ἡ καθαρῶσις, ητος, Hennog. munditiæ studiosus, ὁ ἔξ ἡ φιλόκαλος, ὤ, Isocr.
 Mundo, καθαρίζω, Naz.
 Mundus, καθαρὸς, ἄ, ὄν, Xen.
 Mundus, i, ὁ κόσμος, Dem. τὸ πᾶν, Plut. muliebris, ὁ κόσμος γυναικῶσις, Plat.
 Munerarius, seu Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ὤ, Lucian. donator, ὁ δωρήτης, ὤ, Plut.
 Muncro, seu Munero, δωροδοκῶ, Lucian. aliquid aliqua re, τί τινι, Xen.
 Mungo, ἀπομύττω, Xen.
 Munia. Vide Officium.
 Muncipps, ὁ συντελεστής, ὁ πολιτὴς, Xen. ὁ δημοτής, ὤ, id. ὁ ἰσοτελής, Dem.
 Muncipialis, ε, συντελεστικός, ἡ, ὄν, homo, δημοτικός ἀνθρώπος, Dion. Hal.
 Muncipatim, κατὰ κομποδίους.
 Muncipium, ἡ κομποδία, εως, Strabo.
 Munificus, δωρηματικός, δωφιλῶσις, Bas.
 Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, Herodian. ἡ πολυδωρία, Xen.
 Munificus, a, um, ὁ ἔξ ἡ μεγαλοδωρος, ὤ, Plut. ὁ ἔξ ἡ φιλόδωρος, Dem.
 Munium, seu Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, Dem. τὸ τεῖχος, τὸ ὄχυρωμα, τὸ ἀσφάλισμα.
 Munio, τειχίζω, aliquid, τι, Xen. muris æneis, τεῖχος χαλκοῖσι, Æsch. ἀσφαλιζῶ, περικτειχίζω τι, seu τινι, Thuc. urbem præsidii, κρατύνομαι πόλιν φρουραῖς, id. muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλι, Aristot. seu πόλιν εἶδος, Isocr. locum, ὄχυρον ποίωμαι τόπον, Dem. vian, ἀδοποιῶ, Dem.
 Munitio, ὁ περιτειχισμός, ὤ, Thuc. ἡ περιτείχισις, id. via, ἡ ὁδοποιία, Xen.
 Munitus, ὄχυρος, ἄ, ὄν, Dem. τετειχισμένος, ἐνη, ἐνον, Isocr. præsidio, ὁ ἔξ ἡ ἔμφορος, ὤ, Dem. civium benevolentia, τῆ των πολιτῶν εἰνοία δωροφροσύνης, Isocr.
 Munus, donum, τὸ δῶρον, Dem. Confer Donum, officium, τὸ ἔργον, Dem. Confer Officium.
 Munusculum, τὸ δωρίδιον, ὤ.
 Muræna, ἡ μύρανα seu σμύρανα, Aristot.
 Muralis, ε, τευχικός, ἡ, ὄν.
 Murex, τὸ κογχύλιον, ὤ, Gal. ἡ κογχύλη, ης, Philo.
 Muria, ἡ ταριχεύα, ας, Aristot. condio, ταριχεύω, Plat. ἄμεινω, Diosc.
 Murinus, a, um, μύρινος, ἴνη, ἰνον, ὁ ἔξ ἡ μινῶδης, εως, Plut.
 Marmur, seu Murruratio, ὁ γογγυσμός, ὤ, LXX. ὁ ψῆφος· leve, ὁ ψιθυρισμός, ὤ, Plat.
 Murmurillo, ψιθυρίζω, Plut.
 Murruro, γογγύζω, N. T. aliquid mecum, βρονθομαί τι πρὸς ἑμαυτὸν, Lucian. leviter, ψιθυρίζω, Plut.
 Murrha, ἡ μύρρα, ας, Hipp.
 Murrhinus, μύρρινος, ἴνη, ἰνον.
 Murus, τὸ τεῖχος, firmissimus, ἀθάνατος, Isocr. murum condere, τεῖχος ἰσάται, Dem. restaurare, ἀνίσταται erigere, ἀνορθῶν· perfodere, διορύττειν diruere, καθαιρεῖν, seu καθαιρεῖσθαι κατασκάπτειν, id.
 Mus, ὁ μῦς, μύς, Aristot. major, ὕραξ, Schol. Nic. araneus, ἡ μυογάλη, Diosc.

Musa, ἡ Μῦσα, Diod. Sic.
 Musca, ἡ μύια, Aristot. canina, ἡ κύνομυια, Philo.
 Muscarium, ἡ σόβη, ἡ μυιοσόβη, Epigr.
 Muscerda, ὁ μύσχοδος· μῶν ἄφθοσις, Diosc.
 Muscipula, ἡ μινῶγα, ας, τὸ μύσχοπον.
 Muscosus, ὁ ἔξ ἡ βρωδῆσι, εως, Gal.
 Musculosus, ὁ ἔξ ἡ μυαδῆσι, Gal.
 Musculus, ὁ μύσχος, ὤ, pars carnis, ὁ μῦς, ὄς, Gal. musculus carens, ὁ ἔξ ἡ ἄμμος, id.
 Muscus, τὸ βρόνον, Aristot. τὸ μῖον, Diod. Sic.
 Museum, τὸ μυσίον, ὤ, Plut.
 Musica, ἡ μουσική, ης, sc. τέχνη, Plut.
 Musice, μουσικός, Plut.
 Musicus, μουσικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Musicus, i, ὁ μουσικός, ὤ, Plut.
 Mussio seu Musso, μύζω, Plut. γογγύζω.
 Mustaceus, γλυκίος, εια, ειον, Diosc.
 Mustacium, τὸ μυσάκιον, ὤ, Athen.
 Mustela, ἡ γαλή, ης, Aristot. ἡ ἰκπίς, ἴδος.
 Mustelinus, ὁ ἔξ ἡ γαλειῶδῆσι, εως, Aristot.
 Musteus, γλυκίος, εια, ειον, Diosc.
 Mustulentus, ὁ ἔξ ἡ γλυκαδῆσι, εως.
 Mustum, τὸ γλυκός, εως, N. T.
 Mutabilis, ε, μεταβλητικός, ἡ, ὄν, Aristot. facile, ὁ ἔξ ἡ εὐμετάβλητος, ὤ, Athen.
 Mutabiliter, μεταβλητικῶσις.
 Mutatio, ἡ μεταβολή, ης, vitæ, τῷ βίω, Isocr. et conversio, ἔξ μετάρσως, εως, Dem. mutationem facio, μεταβολὴν ποίωμαι, Isocr. ingruere subito, προσπίπτει ἀφῶν· fieri, accidere, γίγνεσθαι accipere, λαμβάνειν, id. habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, id. sine mutatione, ἀμετακινήτως, Isocr.
 Mutatio, ὁ ἀκρωτηριασμός, Diosc. ἡ κόλυσις, Aristot. ἡ ἀναπηρία, ἡ σπῆρασις, id.
 Mutilatus, πεσσηραμένος, ἐνη, ἐνον, Dem. narius, ἡσπῆραμένος ἴνας, Strabo.
 Mutilo, κολῶσις, aliquid, τι, Theophr. κολοβῶσις, Aristot. ἀκρωτηριζῶ τι, Diosc. πηρόσις.
 Mutulus, ὁ ἔξ ἡ κολοδός, ὤ, Aristot. κυλλός, ἡ, ὄν, Gal. ὁ ἔξ ἡ ἀναπηρία, Plut.
 Mutio, χρύζω, Lucian. μύζω, Aretæus.
 Muto, μεταλλάττω, aliquid, τι, Æschin. leges, μεταποιῶ νόμους, Dem. republicam, μεταβάλλω πολιτείαν, Isocr. mores, τρόπους, idem. faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς, Plat. aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, Plut. terram subinde, ἀμείβω ἄλλη γῆν ἔξ ἄλλης, Lucian. civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλη πόλιν, id. ἄλλην ἔξ ἄλλης πόλιος, Plat. sententiam, ἀλλοοῦμαι γνώμην, Thuc. vestem, μεταμφεινύω, Lucian.
 Mutuatio, ὁ δανεισμός, ὤ, Plut.
 Mutuatiuus, a, um, δανειστικός, ἡ, ὄν, δανειστός, ἡ, ὄν.
 Mutue, ἀμοιβῶν.
 Mutuo, adv. καταλλάττον, ἀμοιβῶν, Theodoret. se amant, ἀλλήλους φιλοῦσι, Aristot. pugnare, μάχασθαι πρὸς ἀλλήλους, Isocr. se mutuo collecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, Dion. Hal. se mutuo interficere, ἀλλήλοκτονεῖν, Hipp.
 Mutuo seu Mutuor, δανειζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρὰ τινος, Dem. ἀπὸ τινος, Plut. magno fenore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, id. ad aliquid, εἰς τι, id.
 Mutus, a, um, ὁ ἔξ ἡ ἄλαλος, LXX. ὁ ἔξ ἡ ἄφθοσις, Philo. καφός, ἡ, ὄν, id. ἐνείος, ἄ, ὄν, Aristot.
 Mutuum, τὸ δάνειον, ὤ, Aristot. τὸ δάνεισμα, ατος, Bas. repeto, τὸ δάνειον ἀπαίτιω, Dem. reddo, ἀποδίδωμι, id. mutuo do aliquid, δανείζω εἰς τι, Aristot. accipio, sive recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, Dem.
 Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αἶον, sermo, λόγος.
 Myrias, ἡ μυριάς, ἀδος.
 Myrica, ἡ μυρική, ης, Diosc.
 Myropola, ὁ μυροπόλις, ὤ, Athen.
 Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, Aristoph.
 Myrrha,

Myrrha, ή μύρρα, ας, Hippocr. me imbuo, σμυρνίζομαι, N. T.
 Myrrheus, σμύρνης, ίνη, ιον, LXX.
 Myrtyem, ό μυρτιάν, άνος, Aristoph.
 Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ιον.
 Myrtytes, ό μυρτιτής, α, Diosc.
 Myrtus, ή μύρτος, Diosc. ή μυρσίνη, ης, Gal.
 Mysta, ό μύστης, α, Plut.
 Mystax, barba, ή μύσταξ, ακος, Poll.
 Mystrium, τώ μυστήριον, α, N. T.
 Mysticus, μυστικός, ή, όν, Naz. ό ή ή μυστηριώδης, ιος, Plut.
 Mythologus, ό μυθολόγος, α, Plat.
 Mythologia, ή μυθολογία, ας.
 Mythologicus, μυθολογικός, ή, όν, Plat.

N.

NABLIUM, τώ νάβλιον, ή νάβλα, LXX.
 Nactus. Vide Adeptus.
 Nae! νή, per Deos, οή τός θεός, Plat. per Jovem, ναι μά Δία, Xen.
 Naenia, ό νάιος, ίάλμιος, Athen. επικηϊδιος, μονοψάδια.
 Nævus, τώ φύμα, ατος, Aristot.
 Nam, γάρ, Confer Enim.
 Namque, idem quod Nam.
 Nancisor, τυγχάνω, aliquid, τινός, Dem. επιτυγχάνω τινός, idem. επιλαμβάνω τινός, Aristot. περιποιούμαι.
 Nanus, ό νάνος, Aristot. ό ή η ναυώδης.
 Naphtha, ή νάφθα, ης, Diosc.
 Napus, τώ βόνιον, α, Diosc.
 Narcissinus, ναρκίσσινος, ίνη, ιον, oleum, έλαιον, Diosc.
 Narcissus, ό vel ή νάρκισσος, α, Theophr.
 Nardinus, νάρδινος, ίνη, ιον, oleum, έλαιον, Athen.
 Nardus, ή νάρδος, Diosc. nardi spica, ή ναρδόσαχος, Gal.
 Nares, αι ρίνες, ών, Xen. τά ρίνια, ων, Aristot. οι ρώνες, ων, Dion. Hal. narihus indago, ρινηλασία, Longin. nares amputo, ρινοτομία, Eustath. αικίζω ρίνας, Strabo. nare trahere aliquem, τής ρίνος έλκειν τινά, Lucian.
 Narrabilis, α, διηγητός, ή, όν.
 Narratio, ή διήγησις, ή περιήγησις, Lucian. historica, ή άφήγησις, ιως, Herodian. τώ διήγηματι.
 Narratiuncula, τώ διηγημάτιον.
 Narrator, ό διηγητής, α.
 Narro, διηγέομαι, alicui omnia quae acciderunt, τινί πάντα τά γεγεννημένα, Dem. quae fecit, διέξιμι πάνθ' όσα πάσποτ' έπραξέ, id. aliquid accurate de aliquo, διερχομαι τι άκριβώς περί τινος, Isocr. audita, ίσορέω έξ άκοής, Diod. Sic. hoc tibi, λίγω σοι τώτο, Xen.
 Nascor, γίγνομαι, seu γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ή πατέρων ευδοκιμάντων, Isocr. iisdem sc. parentibus, άπό τών αυτών, idem. honesto loco, καλώς, Dem. genere sordido, κακώς, Isocr. Confer Natus.
 Nassa, ό κύστος, Plut. in nassam aliquid trahere, εις κύστον έλκειν τινά, Aelian.
 Nasturtium, τώ κάρδαμον, Diosc.
 Nasus, ό μυκτιγής, ήρος, nasum aduncum habens, γουπός, ή, όν, id. naso suspendo, μυκτιγίζω, N. T. Confer Nares.
 Nasutus, ό ή ή εύρι, υος, Xen.
 Nata, ή θυγάτηρ, τρός, Confer Filia.
 Natabulum, τώ νηχείον.
 Natales, ium, τώ γένος, ιος, Confer Genus.
 Natalis, e, ό ή ή γενέθλιος, α, Plat. dies, ή έρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακός, ή, όν.
 Natalitius, γενεθλιακός, ή, όν.
 Natatilis, νηκτικός, ή, όν, Bas.
 Nataio, seu Natatus, ή, ης, ιως, Plut.
 Nates, αι πυργαί, ών, Aristoph. τά πυργαία, ών, Poll. οι γλωττοί, ών, Herodot.

Natio, τώ έθνος, ιος, Dem. τώ γένος, ιος, natione peregrinus, τώ γένει ξένος, Dem. Syrus, τώ γένος Σύρος, Synes. τώ φύλον.
 Nativitas, ή γενετή, ης, Aristot.
 Nativus, ό ή ή ενγενής, ιος, ό ή ή αυτοφύης, ιος, portus, λιμνή, Thuc.
 Nato, καλυμβάω, N. T. νέα, Thuc. νήχομαι, Diod. Sic. secundo vento et flumine, κατά άνεμον ή έδν, Plut.
 Natrix, ό ύδρος, Aristot.
 Natu, τή ηλικία, major, ήλικία προέχων, Plat. minor, εν τοίς κατά γένειον χρόνοις ύστερίζων, Philo. admodum grandis, εδ μάλα πρεσβύτης, Plat.
 Natura, ή φύσις, ιως, humana, άνθρωπινη, seu άνθρώπινη, Dem. esse vel fieri aliquid natura, είναι τι, seu γίγνεσθαι φύσει insitum esse alicui a natura, ύπάρχειν τινί τή φύσει insitus natura, ό ή ή έμφυτος, α, natura sum, τίφωκα, id. naturam talem habere, έχων τω αύτην φύσιν, Isocr. excedens, ύπερενεγκών τήν φύσιν, Dem.
 Naturalis, φυσικός, ή, όν, Aristot.
 Naturaliter, φυσικώς, Plat.
 Natus, γενετός, υία, ός, claris parentibus, εκ πατέρων ευδοκιμάντων, Isocr. bonis parentibus, φός άγαθών πατέρων, Plut. a Jove ratione matris, ών άπό Διός πρός μητρός, id. patre divite, πατρός ών πλοσίω, Plat. ex familia totius civitatis nobilissima, γένος τή πρώτε εν πόλει ών, Lucian. ex magna et beata domo seu familia, ών ής οικία μεγάλη ή γένος ευδαίμονος, Plat. annos quatuordecim, γενετός έτη τέσσαρα ή δέκα, Isocr.
 Natus, ό υίός, α. Confer Filius.
 Navale, ό ναύσταθμος, Lucian.
 Navalis, ναυτικός, ή, όν, Aristot. praelium, ή ναυμαχία, ας, Xen. committo contra aliquem, ναυμαχέω πρός τινά, Lycoph. navali praelio supero aliquem, καταναυμαχέω τινά, Strabo.
 Navarchus, ό ναύαρχος, Thuc. sum, ναυαρχέω, Xen. navarchi officium, ή ναυαρχία, ας, Thuc.
 Nauci, τώ περιήγηματος, facio, παρ' έδεν ήγέομαι, seu τίθεμαι, Lucian. ως περίφημα καταφρονέω.
 Nauclicus, ναυκληρικός, ή, όν, Athen. vitae genus, τά ναυκληρικά, ών, Plat. ή ναυκληρία, ας, Aristot.
 Nauclicus, ό ναύκληρος, Plut.
 Naufragium, τώ ναυάγιον, α, Plut. ή ναυαγία, ας, Dem. facio, ναυαγέω, Dem.
 Naufragus, ναυαγέω, Dem.
 Naufragus, a, ό ή η ναυαγός, α, Xen.
 Navicula, τώ πλοιάριον, α, Xen.
 Navicularia, ή ναυκληρία, ας, Aristot.
 Navicularius, ό ναύκληρος, α, Plut.
 Navigator, ό ναύκληρος, α, Plut.
 Navigabilis, ό ή ή πλώσιμος, α, Dem. πλωτός, τή, τόν.
 Navigatio, ό πλώος, κοιτη. πλώς, α, Thuc. secunda, πλώς έριος, Lucian. ή εύπλωια, ας, Philo.
 Navigiolium, τώ πλοιάριον, Xen.
 Navigium, τώ πλοίον, Thuc.
 Navigo, πλώω, Xen. ναυτίλλομαι, Lucian.
 Navis, ή ναύς, ναός, Plut. τώ πλοίον, α, Thuc. praedatoria, ακάφος παραρτικόν, Phil. τώ πειρατήριον, α, Dion. Halicarn.
 Navita, seu Nauta, ό ναύτης, α, Xen.
 Navitas, ή επιμελία, ας, Confer Industria.
 Naviter, επιμελώς, Dem.
 Naulum, τώ ναυλον, α, Plut. τώ προφμειον ναυλοcolo, ναυλόω, ναυειν, τώ πλοίον, id.
 Naumachia, ή ναυμαχία, ας, Thuc.
 Navo, σπινδάζω, operam alicui rei, περί τινος, Plat. περί τι, Herodian. σπινδήν έχω περί τινος, Plut. πρός τι, Dem. επί τινι, Lucian.
 Naupegus, ό ναυπηγός, α, Thuc.
 Nausea, ή ναυστία, Thuc. quodvis fastidium, ή άση, Diosc. nauseam creare, άση παρίχειν, Plat. sedare, πραύειν, Diosc. nausea laborans, ό ή ή άσώδης, ιος, Gal. ασάμενος, ίνη, ιον, id.

Nauseo, ναυτιώω, Lucian. ασάομαι, Gal.
 Nauseosus, ό ή η ναυτιώδης, ιος, Plut.
 Nauta. Vide Navita.
 Nauticus, ναυτικός, ή, όν, Aristot.
 Navus, a, um, ό ή ή επιμελής, ιος, Dem.
 Ne, μή, miremini, θαυμάσητε, Dem. ne defendite, μη άμύνσθε ne faciat, μη ποιήσαστε isti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, έτοι διέ, έδδε γράψαντος έμεί, ταύτα ποιείν ήβέλησαν ne quid aliud dicam, ίνα μη άλλο είπω, idem. ne idem tibi eveniat, ίνα μη τώ αυτό πάσχης, Isocr. ne tyrannis existeret, ύπέρ τι μη γενίσθαι τυραννίδα, Plut. obstare alicui ne videat, καλύνει τινά τώ όραν, Dem. prohibuit ne quis servos contumelia adficeret, εκώλους, μηδ' εις τός δούλους ύβρίζειν, id. ut ne te impediam, μη σε κατακαλώω, Xen. videntium, ne, vel ut ne videamur, δει σκοπεύν, άσως μη δόξωμεν, idem. ut ne singula commemorem, ίνα μη καθ' έκαστα λέγων διατρέβω, idem. ne dictu quidem fas est, μηδ' ειπέιν έτίμις, Plat. ita ne terra quidem, έδ άράγε ή γή, Xen. desinesne fallere? άρα παύσεις φρακίζειν; Aristoph. vosne, an ille? πότιτρον ύμεις; ή εκείνος; Dem.
 Nebula, ή νεφέλη, τώ νέφος, ή όμίχλη, Aristot.
 Nebulo, ό δδενός άξιος, ό ουτιανός, α.
 Nebulosus, ό ή ή όμιχλώδης, ιος, Plut. ό ή η νεφώδης.
 Nec, έδδε, non de gloria, nec de parte agri, έ σερι δόξης, έδ ύπέρ μέρους χώρας, Dem. nec longa, nec inutilis oratio, λόγος έτε μακρός, έτε άνωφελής, Isocr. quae factu turpia sunt, ea nec dictu honesta puta, α ποιείν αισχρούν, ταύτα νόμιζε μηδ' λίγιν εινα καλόν, id. nec nunc, nec rursus, μήτε νύν, μήτ' αδδεις, Dem. non neque nec-nec, έ έδδε έτε έτε, Isocr.
 Necessarie, seu Necessario, άναγκαιώς, Isocr. εκ τώ άναγκαιέ, Dion. Hal. άνάγκη, Plat. hoc agi, έξ άνάγκης τώτο ποιεί, Dem.
 Necessarius, άναγκαιός, αία, αίων, res, σαγήμα, Dem. cognatus, ό προσήκων, οντος, id. ό τώ γένει προσήκων, Isocr. ό άναγκαιός, α, id. επιτιθέδεις.
 Necesses, άνάγκη, est, ut caute agam, φυλάττεισθαι, Dem. ut breviter dicam, άναγκαιόν ειτι βραχεία ειπέιν, id.
 Necessitas, ή άνάγκη, extrema, δεινοτάτη, Dem. magna, μεγάλη η multa, πολλή necessitatem impono dicendi aliquid, άνάγκην ποιέω λίγιν τι incidere, συμπέπειν, id. esse, είναι in necessitate adducere aliquid, άγειν εις άνάγκην τινά venire, έρχεσθαι εις άνάγκην coactum necessitate aliquid facere, κατακαλφέντα ύπ' άνάγκης ποιείν τι, id.
 Necessitudo, idem quod Necessitas, conjunctio necessaria, ή οικειότης, Dem. cognationis, τά τής συγγενείας άναγκαιά, id. est mihi cum illo, οικειότης ύπάρχει έμοι πρός αυτόν, Plut. οικειώς έχω πρός αυτόν, id.
 Necessum, idem quod Necesses.
 Neco, κτείνω. Confer Interficio.
 Necromantia, ή νεκρομαντία, ή νεκυομαντία.
 Nectar, τώ νέκταρ, αρος, Athen.
 Nectareus, a, um, νεκτάρεος, έα, εον, Lucian.
 Necto, πλέωω, aliquid, τι, Theophr. dolos, μηχανάς, Plat. συνείρω.
 Necubi, μήπω, fiat jactus lapidum, γένεοτό τις βολή τών λίθων, Herodian.
 Necdum, μηδ' όσον, excelluisse, nedum ut lateret, προέχειν, έχ' όσον λατάνειν, Aristid. ne homini quidem, nedum Deo, έδδ άνθρώπω, μη ότι δη (μήτι, μήτιγε, μήτι δη, μήτιγε δη, μη ότι γε) θεώ, Plat.
 Nefandus, ό ή ή άβήρητος, α, N. T. ό ή ή άσφάτος.
 Nefarie, άβειμίσως.
 Nefarius, ό ή ή άθεσμος, α, N. T. ό ή ή άβήμιτος, α, Xen. ό ή ή άβειμιτος, α, facinus, έργον, Herodian. ή άνοσηρηγία, Philo. άνοσιος.

Nefas, ἡ ἀβεμισυεργία, as, est, ἐχ' ὁσίον ἐστι, Isocr. ἢ Θέμις ἐστὶ, Dem.
 Nefastus, ὁ ἐξ ἡ ἀβέμιος, Xen. ἡ ἀποφράς, ἄδος, dics, ἡμέρα, Lucian. porta, ἡ πόλις, Plut.
 Negatio, ἡ ἀπόφασις, Aristot. ἡ ἀρνησις.
 Neglectio, seu Neglectus, ἡ ἀμέλεια, as, Xen. neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχριν τινός, πρὶ τινά τι, Xen.
 Negligens, ὁ ἐξ ἡ ἀμέλεις.
 Negligenter, ἀμελῶς, Isocr. ἀκνήδεις.
 Negligentia, ἡ ἀμέλεια, Xen.
 Negligo, ἀμελῶ, aliquid, τινός, Isocr. πρὶ τινος, Dem. amicos, ὀλιγωρῶ τῶν φίλων, Isocr. ὀλιγῶως ἔχω φίλων, id. magistratus, ἀφροντισίῳ τῶν ἀρχόντων, Plat.
 Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, Dem. ἔξαρτος εἰμί τινος, Isocr. ἔξαρτος γίνομαι τινος, id. hac ita habere, ἔξαρτος γίνομαι, ὡς ἐχ' ὅπως ταῦτα ἔχει, Aristid.
 Negotialis, πραγματικὸς, ἢ, ὄν, Hermog.
 Negotiatio, ἡ πραγματεία, Isocr. mercatoria, ἡ ἐμπορία, Bas.
 Negotiatorius, πραγματευτικὸς, ἢ, ὄν.
 Negotiolium, τὸ πραγματίον, as, Aristoph.
 Negotior, διαπραγματεύομαι, N. T. ut mercator, ἐμπορία ποιῶμαι, Isocr. ἐμπορεύομαι.
 Negotiosus, ὁ ἐξ ἡ πραγματώδης, eos, Isocr.
 Negotium, τὸ πρᾶγμα, Dem. τὸ ἔργον, as, id. αἱ πράξεις, ean, Herodian. negotia et multi labores, πολλοὶ πόνοι ἐξ πραγματείας, Dem. multum negotii, πολὺ πραγμάτων, id. negotia facessere alicui, ἀσχολῶν ποιεῖν τινι, id. ποιεῖν τινι πρᾶγματι, Isocr. παρῆχιν τινι ἔργον, Plat. negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, Aristot. in aliquo, ἀσχολῶν γίνεσθαι διὰ τι, Dem. εἶναι πρὸς τινι, Aristot. πρὶ τι, Xen. citra negotium, ἀπονηπτι, Lucian. nullo negotio, ἀπόνως, Xen.
 Nemesis, ἡ Νέμεσις, eos.
 Nemo, ὁδεις, ἐνός, Aristot. est, qui non, ὁδεις ἐστίν, ὅστις ἐκ, Isocr. ἐκ' ἐστίν, ὅστις ἐκ, id.
 Nemoralis, ὁ ἐξ ἡ ἀλωδῶν, as, Athen.
 Nemorosus, ὁ ἐξ ἡ ὑλώδης, eos, Xen.
 Nemphe, ἀμέλει, Dem. ἡπλαδί.
 Nensus, τὸ νῆμος, τὸ ἄλσος, Herodian.
 Neo, νέω, Lucian. fila, κλώω μίτον, id.
 Nepa, ὁ τροσπίος, as, Aristot.
 Nepenthes, τὸ νηπένθης, sc. φάρμακον, Hom.
 Nephritis, νεφριτικὸς, ἢ, ὄν, Gal.
 Nephriticus, ἡ νεφριτίς, idos, Thuc.
 Nepos, ex filio, ὁ υἱόνος, Isocr. Plut. υἱὸς, ἢ, Aristot. ὁ υἱὸς, eos, Isocr. ex filia, ὁ θυγατρὶδός, ἢ, Dem. ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός, ex fratre vel sorore, ὁ ἀδελφίδος, ἢ, Poll. helluo, ὁ ἕσσωτος, as. Confer Helluo.
 Nepotor, ἀσωτεύομαι.
 Neptis, ex filio, ἡ υἱὸν, ἢ, as filia, ἡ θυγατρίδός, ἢ, Philo. ex fratre vel sorore, ἡ ἀδελφίδός, ἢ, Xen.
 Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ὄνος.
 Nequam, πονηρός, ἢ, ὄν, Dem. φαῦλος, as, ou.
 Nequando, μήποτε, Dem.
 Nequaquam, ἑδαμῶς, Dem. ἑδαμῆ, id. μηδαμῶς, id. μηδαμῆ, id. ἢκιστα, Herodian.
 Neque, ὁδεις, Dem. ἢ, id. neque non, ἀλλὰ μὴν, Herodian. neque vero, neque tamen, ἢ, id. μὴν, id. ἢ μὴν, id. neque etiam, μήτε μὴν, id. Confer Nec.
 Nequeo, ἀδυνατεῖν, Plut. ἀδυνάτως ἔχω, Dem.
 Nequidquam, μάτην, Plut.
 Nequis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.
 Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, Plat.
 Nequitia, ἡ μοχθηρία, Dem. ἡ πονηρία, id. ἡ κακουργία.
 Nervose, νευρωδῶς.
 Nervositas, τὸ νευρωδῆς, eos.
 Nervosus, as, um, ὁ ἐξ ἡ, νευρωδῆς, eos, Diosc.
 Nervus, τὸ νεῦρον, Gal. nervi belli pecuniæ, νεῦρα τὰ πολέμου τὰ χρημάτων, Dem. nervos omnes intendo, διακίνομαι τὰ πάντῃς πράττειν, Aristot. adhibeo, νευρῶ, Phil. incido, ἀπονεύρω, Suid. νευροκοπῶ, LXX. ἐκνευρίζω, Dem. resolvo, παρανευρίζω, Aristot.
 Nescio, ἀγνοῶ, res, τὰ πρᾶγματα, Dem.

quomodo, ἐκ ὅδα, ὅπως, Plat. ὅν τινα τρόπον, Dem. quid, ἐκ ὅδ' ὅ τι, id. quare, ἐκ ὅδα, ἀνθ' ὅτου, id. quis, ὄνομα λεγίτω ἄλλος, Ἐλιαν.
 Nescius, ἀγνοῶν, ἕσα, ἔν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀνεπισήμων, onos, Philo. ὁ ἐξ ἡ ἄπιστος, as, Dem. οὐκ εἰδώς.
 Neu, seu Nevc, μήτις. Confer Nec, Neque.
 Neuter, ἑδότερος, ἔρα, ερον, Plut. neutram in partem, ἑδότερωσι, Gal. neutram partem sciqui, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, Luc.
 Neutiquam, idem quod Nequaquam.
 Neutralis, ἑδότερος, ἔρα, ερον, Plat. neutras partes sequens, μέσος, as, on, Lucian.
 Neuro, ἑδότερος.
 Nex, ὁ φόνος. Confer Cades, Mors.
 Nexilis, πλεκτός, ἢ, ὄν, Plut.
 Nexo, πλέω, Theophr.
 Nexus, ὄς, ἡ πλοκή, ἢ, Philo.
 Ni, εἰ μή. Confer Nisi.
 Nictatio, ἡ σκαδδᾶμυξίς, ὁ βλεφαρισμός.
 Nicto, σκαρδᾶμυξία, Xen. σκαρδᾶμυξίῳ, Lucian.
 Nidifico, νεοττεύω, Aristot. ἰννοσύνω, LXX.
 Nidor, ἡ κνίσσα, Aristot. nidore inficio, κνισσῶ, Dem. nidore repleo domum, κνισσῶ δῶμα, Athen. sine nidore, ὁ ἐξ ἡ ἄκνισσος, Plut.
 Nidulus, τὸ νεοττίδιον, as.
 Nidus, ἡ νεοττία, as, Plut. ἡ οἰκία, as, LXX. ἡ κατακνήσις, eos, N. T. ἡ καλῶν nidum facio, νεοττεύω, Aristot.
 Nigellus, ὑπόμειλος, λαινα, λαν.
 Niger, μέλας, μέλιανος, μέλιαν, Aristot.
 Nigredo, ἡ μελανότης, Gal. ἡ μελανία, Diosc.
 Nigresco, μελαινοῦμαι.
 Nigricus, μελανικός.
 Nigritia, ἡ μελανία, as, Diosc.
 Nigror, ἡ μελανότης, ητος, Gal.
 Nihil, ἄδεν, ἐνός, Dem. μηδὲν, ἐνός, dico, λέγω, Xen. ad rem, ἄδεν πρὸς ἑσάς, Plat. nihil aliud curant, nisi quod sibi prodesse existimant, μηδενὸς ἄλλα φροντίζονται, πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσι ἀφελῶν αὐτοῖς εἶναι, Isocr. nihil aliud spectat, nisi ut avaritiam suam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλείον ἔξει, Dem. nihil amplius restat, quam ut Deus fiat, ἄδεν ἐστὶ λοιπὸν ἐστὶ, πλὴν Θεὸν γίνεσθαι, qui nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ δὲν ἄλλο ἢ φενακίζεῖν δυνάμενοι nihil est magis cavendum, quam permittere, ἐκ' ἐστίν, ὅστις μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ εἶναι, &c. Dem. nihil impedit, quo minus colloquamur, ἄδεν καλῶν διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plat. Confer Nihilum.
 Nihilum, ἄδεν ποῦ.
 Nihilominus, μηδὲν ἤττον, quam, ἢ, Isocr. Confer sequens.
 Nihilum, τὸ μηδὲν, ἐνός, Xen. nihili facio, ἄδενός ποίεομαι, Lys. ἐν ἄδενι λόγῳ τιθεμαι τι, Plut. παρ' ἄδεν τίθημι, Lucian. nihilo magis, ἄδεν τι μᾶλλον, Plut. nihilo minus, quam, μηδὲν ἤττον, ἢ, Isocr. ἐχ' ἤττον, ἢ, id. ἐκ' ἔλαττον, ἢ, id. homo nihili, ἀχθος τῆς γῆς, Plut. ἄδεις, Xen. ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποίω, Dion. Hal.
 Nil, idem quod Nihil.
 Nilum, idem quod Nihilum.
 Nimbosus, as, um, ὁ ἐξ ἡ ὑμπερῶδης, eos.
 Nimbus, ἡ ὑμπερία, as, Theophr.
 Nimie, περισσῶς.
 Nimieta, ἡ περισσῶσις, as, τὸ περισσόν, ἢ.
 Nimiope, λίαν. Confer Nimis.
 Nimirum, ἀμέλει, Plut. ἤγαν, Aristot.
 Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, Dem. ἄγαν, ὑπερβαλλόντως, id. juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens studium, ἡ ἄγαν σπουδή, Plat. laudare, πῆρα τὰ μετρία ἐπαίνειν, Isocr.
 Nimum, Substant. ἡ ὑπερβαλλὴ ἢς, in aliqua re, τινός, Dem. Adv. laudare, ὑπερβαλλόντως ἐπαίνος ποιῆσθαι πρὶ τινος, id. Confer Nimitis.
 Nimius, ὑπερβαλλών, scordia, βρυθυμία, Dem. ὑπερβαλλόμενος, ἐνν, eon, in aliqua re, ἐν τινί, ὁ ἢ, τὸ ἄγαν, seu λίαν, nimia familiari-

tas, ἡ λίαν ὀμιλία, id. nimium studium, ἡ ἄγαν σπουδή, Plat.
 Ningo, νέω, Athen. super, ἐπινίφω, Xen. deorsum, κατανίφω, Aristoph. leviter, ὑπονίφω, Thuc.
 Ninguidus, ὁ ἐξ ἡ ψροτώδης, eos, Aristot.
 Nisi, εἰ μή, non est potestas, nisi a Deo, ἐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μή ὑπὸ Θεῦ τεταγμένη, Bas. non aliter, nisi, ἑδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἢ, Isocr. quis, nisi forte aliquis desperatus, τίς ἂν, πλὴν ἢ μή τις ἀπονενοημένος, Dem. nihil nisi divitias laudare, ἄδεν, ἀλλ' ἢ τὸν πλῆτον ἰταίνειν, Plat. nemini dicas, nisi audienti conferat, μηδὲν λέγει, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ, Isocr.
 Nisus, i, ὁ σαπίξιας, as, ὁ νίσος, as.
 Nisus, ὄς, ἡ πείρα, as, Thuc. ἡ σπουδή.
 Nitedula, μὺς ἀρωγῶς.
 Nitela, ἡ λαμπυρία, ἴδος, Aristot.
 Nitelo, σίλας, Aristot. λάραμα, id.
 Nitesco, λάμπομαι, Aristoph.
 Nitide, σιλῆδον, Suid.
 Nitidus, ὁ ἐξ ἡ ἐκλαμπρος, as, Phil. σιλπνίς, ἢ, ὄν, Diosc.
 Nitor, ἡ σίλωσις, Bas. ἡ σίλην, Hesych. ἡ σιλῆδον, ὄνος, Suid. ἡ σιλπνότης.
 Nitor, ἡ χυρῆζορία, apparatus, τῇ παρασκευῇ, Dem. largitionibus, ἐπισκεπτόμαι τοῖς ἀνελώμασι, id. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, Thuc.
 Nitratia, τὸ νιτραρχεῖν, as.
 Nitratum, νιτρατός, ἢ, ὄν.
 Nitrosus, ὁ ἐξ ἡ νιτωδῆς, eos.
 Nitrum, τὸ νίτρον, Diosc. nitri spuma, τὸ ἀφρόνισρον, Gal. nitro eluo, ἐκνιτρώω, Alex. nitro prius perficio, προκνιτρώω, Diosc.
 Nivalis, ὁ ἐξ ἡ νιφετώδης, eos, Aristot.
 Nivatus, as, um, χιονωτός, ἢ, ὄν.
 Niveus, χιόνιος, ἔρα, eon, Athen. ὁ ἐξ ἡ χιονόχρως, as, id.
 Nivosus, ὁ ἐξ ἡ νιφετώδης, eos, Aristot.
 Nix, ἡ χιών, ὄνος, Plut. confertim ruens, ὁ νιφετός, ἢ, Aristot.
 Nixor, idem quod Nitor.
 Nixus, ἴδης, ἡ πείρα, as, Thuc. parturientis, ἡ ἄδεν, seu ἄδεις, ἴδος, Plut.
 No, νέω, Thuc. ἰομαι, Gal. νέω, Plut. νήχομαι, id.
 Nobilis, ὁ ἐξ ἡ γνώριμος, Dem. Confer Clarus, Natus. nobili loco natus, ὁ ἐξ ἡ εὐγενής, Aristot. γενναῖος, αἰα, αἰον. Confer Natus.
 Nobilitas, ἡ εὐγένεια, Aristid. ἡ εὐδοξία.
 Nobiliter, ἐνδοξῶς, Dem. εὐγενῶς, Plut.
 Nobilito, εὐδοκίμομαι ποίω, nobilitor aliqua re, εὐδοκίμομαι ἐπὶ τινι, Herodian.
 Nocens, βλάπτων, Isocr. Confer Noxius.
 Nocenter, βλαβερῶς.
 Nocent, βλάπτω, valde alicui, μεγάλην βλάβην τινά, Dem. πολλὰ ἐξ μεγάλα βλάπτωμαι τινά, πολλὰ ζημιῶ τινά urbi, λημαινομαι τὴν πόλιν, id. Confer Damnum.
 Nocivus, βλαβερός, ἢ, ὄν, Xen.
 Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, as, Lucian.
 Noctescit, νύξ ἐπιέρχεται, Hom.
 Noctiluca, ὁ νυκτολαμπῆς, ἴδος, πυρολαμπῆς, ἄδος, Aristot.
 Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, as, Lucian.
 Noctu, τῆς νυκτός, surgere, ἀνιέναι, Dem. domi manere, ἐνδον μένειν, id. furari, νύκτα κλέπτειν, id.
 Noctua, ἡ γλαυξ, γλαυκός, Aristot. anrita, ὁ ἄστος, as, seu ὄπος, ἢ, id.
 Nocturnus, νυκτερινός, ἢ, ὄν, Arrian. ὁ ἐξ ἡ νυκτερινός, Theophr. ὁ ἐξ ἡ ἐννύχιος.
 Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ ἄβη.
 Nodo, δῆω, Thuc.
 Nodosus, δεσμών μετός, ἢ, ὄν.
 Nodus, τὸ ἄμμα, ὁ δεσμός, ἢ, τὸ σύναμμα, ἀπος, solvo, λύω, Plut. arboris, ὁ ἄξος, as, id. digiti, ὁ κότυλος, Aristot.
 Nolo, ἀβελῶ, Plat. nolentem facere aliquid, ἐχ' ἐκόντα ποιεῖν τι, Dein. ἀκοντα ποιεῖν τι, id.
 Nomen, τὸ ὄνομα, Dem. τὸ ὄνομασμα, Plat. ἡ ὄνομασία,

ἡ ὀνομασία, Aristot. impono alicui, τίθημι τινι dare, tribuere alicui aliquid, δίδουσι τινὶ ὄνομα τῆ πατρὸς filio dare, ὄνομα τῷ πατρὸς δίδουσι υἱῷ compellere alicquem nomine aliquo, προσποιεῖται τινὰ ὄνομα seu ὄνομα τί τινι appellari aliquo nomine, προσαγορεύσθαι ὄνοματὶ τινι habere nomen aliquod, ἔχων ὄνομα τι sortiiri aliquod nomen, τύχη τινος προσηγορίας esse aliquibus idem nomen, ἐναὶ τισι ταυτὸν ὄνομα retinere nomen aliquod, μῖνεν ἐπὶ τινος ὀνόματος obijcere alicui probri loco nomen aliquod, προσφέρει τινὶ ὡς δνεῖδος ὄνομα τι commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματι τινι delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν ὄνομα τι, id. do et profiteor, ἀπογράφουσι ὄνομα, Xen. nomen nullum habens, ὁ εἰς ἡ ἀνώνομος, ὡ, Dem. femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαΐς ὄνομα, Ἐlian. faustum habens, ὁ εἰς ἡ εὐώνυμος, ὡ, Lucian. sacrum habens, ὁ εἰς ἡ ἱερώνυμος, id. idem habens, ὁ εἰς ἡ ὀνόνομος, Isocr. commune habens, ὁ εἰς ἡ συνώνυμος, Aristot. falsum habens, ὁ εἰς ἡ ψευδώνυμος, Ἐschyl. nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σε, Isocr. nominis splendor, τὸ κλέος claritas, ἡ ἐδοξία, Dem. obscuritas, ἡ ἀδοξία, id.

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ὡ, Aristot.

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ὁ ὀνοματολόγος, Plut.

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ὡ, Aristot.

Nominalis, e, ὀνομαστικός, ἡ, ὄν, Plat.

Nominatim, ὀνομαστῶ, Dem. κατ' ὄνομα, id. ὀνομακαμένως, Aristot.

Nominatio, ἡ ὀνομασία, Aristot. ἡ ὀνομασποποιία, Plut.

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empusum, καλεῶ τινὰ Ἐμπυσαν, Dem. προσαγορεύω τινὰ, Isocr. Confer **Nomen**, item **Appello**.

Non, ὄ, sequente Consona, Dem. ἐκ, sequente Vocali leuigata, id. ἐχ, sequente Vocali aspirata, id. ἐχι, itidem sequente Consona; non fiet, ἐχι γενήσεται, Dem. non nunc, ἐχι νῦν non bene, ἐχι καλῶς μὴ solvens mercedem, διδῶς μισθὸν non tamen, ἐ μὴν, arbitror, ὀμαι non igitur, ἐκῶν, vult, βιάλεται non sane, ἔτοι, prudentium est, σωφρονῶν ἐσί non omnino, ἔτοι παντελῶς per Deos non habeo, μὰ τὰς θεούς ἐκ ἔχω non equidem, ἐ γὰρ ἔν non solum, scd etiam, ἐ μόνον, ἀλλὰ ἐ μὴ μόνον, ἀλλὰ, id. ἐχ ὅτι, ἀλλὰ εἰ, Isocr. ἐχ ὅπως, ἀλλὰ εἰ, Dem. non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' ἔδ' ἂν, idem.

Nonagenarius, ὁ εἰς ἡ ἑνενηκονταίτης, ὡ, Maccab.

Nonagesimus, ἑνενηκοντῆς, ἡ, ὄν.

Nonagies, ἑνενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑνενηκοντα.

Nondum, ἔτι, Isocr. ἔτι μῦστα, Dem. ἔδῃπα, id.

Nongenti, ἑνεκακίοι, ἴα, ια.

Nonne, πῶς ἐχι, omnium impudentissimi sunt? ἀπάντων ἀνασχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; Dem. nonne talis est? ἐχι τοῖστος; nonne pessimus est? πῶς ἐ κάμειστος; nonne impius est? ἐκ ἀσεβῆς; id.

Non nihil, μικρόν, seu μικρόν, morari, ἐπέχειν, Dem.

Non unquam, ἐστ' ὅτε, Herodian. indigentes, ἔστ' ὅτε σπανίζοντες, id. ἐνίστε, Plato.

Nonnusquam, ἐναχῶ, ἔστιν ἔ.

Nonus, ἑνατος, ἄτη, ατον, Plut.

Norma, ὁ κανὼν, ὄνος, Ἐschin. ὁ γνώμων, ὄνος, Herodot.

Normalis, κανονικός, ἡ, ὄν.

Normatus, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξεργασμένος.

Nosco, διαγνώσκω, Aristoph.

Nosco, seu Novi, γινώσκω, aliquid clare, τι σαφῶς, Xen. artem textoriam, ἴχημι, seu εἶδος τῆν ὀφραντικῆν, ἘL. Confer **Cognosco**, **Intelligo**.

Nosocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ὡ.

Noster, ἡμέτερος, imperator, στρατηγός, Dem. urbs, ἡμετέρα πόλις, id. nostrum negotium, τὸ ἡμέτερον ἔργημα, id.

Nostras, ὁ ἡμεδαπός, ὡ, Naz.

Nota, τὸ εἶγμα, Plut. τὸ σημείον, Dem. τὸ ἐπίσημον, Plut. inusta, ὁ καυσθε, Lucian. notam inuro, καυτηνῶζω, N. T. notam noctuæ inurere fronti alicujus, εἰζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαυκά, Plut.

Notabilis, ὁ εἰς ἡ ἀξιωμακρόνυτος, ὡ, Xen.

Notabiliter, εὐγνώσως, ἐπίσημως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, ἔως ὁ ὑπογραφεύς, ὡς, Naz. ὁ ὑπογραμματεὺς, ἔως, Dem.

Notatio, ἡ σημείωσις, ὡς.

Notatu dignus, ὁ εἰς ἡ ἀξιωμακρόνυτος, Xen. ὁ εἰς ἡ ἀξιόλογος, id.

Notesco, γνωρίζομαι, N. T.

Nothus, ὁ νόθος, ὡ, Plut.

Notifico, δηλώω τὸ πρὸς τινὰ, Isocr.

Notio, ἡ νόσις, ὡς, Plat. τὸ νόημα, ατος, prima, πρώτον, Themist.

Notitia, ἡ γνώσις, Aristot. Dei, ἡ Θεογνωσία, Damasc. notitiam alicujus rei consequi, καρτώσασθαι τὴν γνώσιν τινος, ἘL.

Nota, σημείον, Naz. διασημαίνω τι, Xen. ignominia, ἀτιμάζω, id.

Notorius, δηλός, ἡ, ὄν, Aristot.

Notus, ὁ εἰς ἡ γνωστός, ὡ, Dem. alicui, τινι, Ἐlian. ὁ εἰς ἡ εὐγνώστος, ὡ, Dem. notum facio alicui aliquid, δηλώω τι πρὸς τινὰ, Isocr. Confer **Manifesto**.

Notus, i, ventus, ὁ νότος, ὡ, Aristot.

Novacula, ὁ ξυρός, ἔ, Aristoph. τὸ ξυρόν, ἔ, Poll.

Novalis, ἡ νεῖος, ὡ, Theophr. ἡ νέδος, ἔ, Xen.

Novator, ὁ νεωτεριστής, ἔ, Plat.

Novē, νεωστῶ, Xen. καινῶς, Isocr.

Novelletum, ὁ νεωστῆν, ὄνος.

Novello, νεοχρῶμαι, agros, νεῶα ἀγρῶς, Naz.

Novellus, νεωρὸς, ἂ, ὄν, Plut.

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐνάτια, Plut. cujus sunt novem dies, ἑναταῖος, αἴα, αἰὼν, febris, πυρετός, Gal.

November, ὁ ἀνέστηριον, ὄνος, Dem. ὁ ἑνατος μῆν, Plut. ὁ Νοέμβριος, ὡ.

Novenarius numerus, ἡ ἐνεάς, ἄδος.

Novendialis, ὁ εἰς ἡ ἐνημέρεος, ὡ, sacrum, τὰ ἑνατα, αον, Isaous.

Noveni, α, α, ἑνατοι, α, α.

Noverca, ἡ μητροειδῆ, ἄς, Hesych.

Novercalis, e, ὁ εἰς ἡ μητροειδῆς, ὡς, Plut.

Novi, Vide **Nosco**.

Novies, ἐνεάκις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης ἡ νεομηνία, ὡς, LXX. ἡ νεμηνία κατὰ σελήνην, Thuc.

Novissime, ἐπὶ τέλει, Lucian. πρὸς τὸ τέλος, Plut. ἰσχυράτως, id.

Novissimus, ἔσχατος, ἄτη, ατον, Plut.

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὐρημένων, Isocr.

Noviter, καινῶς, Isocr.

Novitus, νεωρὸς, ἂ, ὄν, Plut. miles, ὁ νεοστύλεκτος, ὡ, Dion. Hal.

Novo, νεῶν τι, Aristoph. νεῶν τι, Theophr.

Novus, νέος, α, ον, annus, ἔτος, Herodian. cædes, φόνος, Thuc. καινός, ἡ, ὄν, Aristot. novas res molior, καινοποιῶμαι, Plut. καινεργίω, Plut. novarum rerum studium, ὁ νεωτερισμός, ἔ, Plut. ἡ νεωτεροποιία, ὡς, Thuc. τὸ φιλόκαινον, Lucian. novarum rerum studiosus, ὁ νεωτεροποιός, ἔ, Aristot. nova facio, νεωτεροποιῶ, Hipp.

Nox, ἡ νύξ, Dem. media, νύξ μέση, Thuc. in tempesta, νύξ ἀκμαζῶσα, νύξ ἄωρια noctem insomnem ducere, ἀγρηπνεῖν τὴν νύκτα, Xen. noctem snb dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρῷ, Philo. facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτός, Dem. per noctem ista facere, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς usque in noctem differre aliquid, εἰς ὄψι ποιεῖσθαι τι, id.

Noxa, ἡ ἄτη, ης, Dem. Confer **Dammum**.

Noxius, βλαβερός, ἂ, ὄν, alicui, τινι, Dem. βλάπτων, ὡς, ον, τινὰ, Plat. λυμῶν τινος, Isocr. βλαπτικός, ἡ, ὄν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ὡ.

Nubes, τὸ νέφος, ὡς, Dem.

Nubilis, e, ὁ εἰς ἡ ἐπιγῆμος, ὡ, Dem. ὠραῖος, αἴα, αἰὼν, πρὸς γάμον, seu γάμω, ἘL. ἀκαμῖος, αἴα, αἰὼν, Lucian.

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ὄνος, Gal.

Nubilus, a, um, ὁ εἰς ἡ νεφώδης, ὡς, Aristot. ὁ εἰς ἡ συννεφῆς.

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμῶμαι τινι, Plut. συνοικεῖ τινι, Lucian. secundo, δευτερογαμῶμαι, Pand.

Nucetum, τὸ καρῶν, ὄνος.

Nuceus, καρῆρος, ἂ, ὄν, fructus, καρπός, καρῶν, η, ον, oleum, ἔλαιον, Diosc.

Nucleus, ὁ πυθὴν, ἴνος, Diosc.

Nuditās, ἡ γυμνότης, ητος, Chrys.

Nudius tertius, τρίτηριτα, Thuc. nudius quartus, ἡδὲ ἡ ἡμέρα τετάρτη nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆς πέμπτης nudius sextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτην, &c.

Nudo, γυμνῶμαι, aliquid, τι, Thuc. caput, ἀποκιδάρω, LXX.

Nudus, γυμνός, ἡ, ὄν, veste, ἑσθῆτος, Herodian. ὁ εἰς ἡ ἀνεμίμω sum, γυμνηστῆας, N. T. vivo, γυμνήτα βίον ἔχω, Dioc. Sic.

Nugæ, ἡ ἀδόλοσχία, ὡς, Dem. ἡ φλυαρία, ὡς ὁ λῆρος, ὡ, id. aniles, γράων μῦθος, Lucian. nugas ago, φλυαρίω, Dem. ἀδόλοσχέας, id. φλυαρίαν φλυαρίω, Aristoph.

Nugalis, ὁ εἰς ἡ ληρώδης, ὡς, Aristoph.

Nugamentum, φλυαρία, ὡς, Dem.

Nugator, ὁ ληρῶν, ἔντος, Isocr. ὁ εἰς ἡ ἀδόλοσχος, Plut. φλυαρῶν, ἔντος, Isocr. ὁ σπερμολόγος, Dem.

Nugatorie, ἀδόλοσχῶς, ληρωδῶς.

Nugatorius, ὁ εἰς ἡ ληρώδης, ὡς, Aristot. ὁ εἰς ἡ φλυαρώδης.

Nugor, ἀδόλοσχίω, frustra, τινάλλω, Dem. de aliquo, μάστιν φλυαρίω περὶ τινος, id. βαψιδῶν μάστιν, id. et mentis errore adficior, ληρῶς εἰς τεταύρωμαι, id.

Nullatenus, ἑδαμῶς, Dem. ἑδαμῶς, id. μηδαμῶ, id. ἑδαμῶ, id.

Nullibi, ἑδαμῶ, Laert.

Nullus, μηδείς, μηδεμία, μηδέν, Dem. ἑδείς, ἑδεμία, ἑδέν, Isocr. sum, μηδείς εἰμι, Soph. alius, nisi, ἑδείς ἄλλος, ἡ, Lycoph. μηδείς ἄλλος, πλῆν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, ἐκ ἔσθ ὅπως, Plat. ἑδαμῶς, Dem.

Num, ἄρα μὴ, Lucian. ἄραγε, Aristoph. num non perii? μὴν μὴ ἀπόλωκα; Plat.

Numen, τὸ θεῖον, Plut. τὸ δαμμόνιον numine adfor, ἐνθεσιάζω, id. ἐνθεσιῶν, Philo. numine adflatus, a, um, ἑκστατικός, ἡ, ὄν, Arist. ἐνθεασικός, ἡ, ὄν, Plut. numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ὡς, Plut.

Numerabilis, ἀριθμητός, ἡ, ὄν.

Numeratim, καθ' ἀριθμῶν.

Numeratio, ἡ ἀριθμῶσις, ὁ κατάλογος, Bas.

Numero, ἀριθμῶμαι τι, Xen. Confer **Numerus**.

Numerose, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, Isocr.

Numerosis, a, um, πολὺς, πολλή, πολλῶ, ἀριθμῶ, oratio, εὐθύθμως λέξις, Aristot.

Numerus, ὁ ἀριθμός, ἔ, Dem. oratorius, ὁ εὐθύθμως, ἔ, Dion. Hal. numcro infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἀπείροσ, Plut. ἀπείροσ τὸ πλῆθος, Isocr. numero decem, δέκα τὸν ἀριθμῶν, Xen. in numero hostium habere aliquem, τισῆναι τινὰ εἰς τὰς ἑχθρῶς, Dem. in nullo numcro esse, ἐν ἑδενός μέρει εἶναι, id.

Nummatio, ἡ πολυχρημιστήν, ης.

Nummatus, ὁ εἰς ἡ περιχρημάτος, ὡ, Plut. bene sum, εὐχρημημένος, Plat.

Nummularius, ὁ ἀργυροκόμων, ὄνος, Lucian. ὁ τραπέζιτης, ὡ, N. T.

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ὡ.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, Aristot. τὸ κέρμα, ατος, N. T.

Nunc, νῦν, Dem. νῦν, id. τανῦν, id. ἡδὲ, id. ἐν τῷ παρόντι, id. ἐν τῷ νῦν, id.

Nuncio, Vide **Nuntio**.

Nuncupatio, ἡ προσαγορεύσις, ὡς, Lucian. ἡ ὀνομασία, ὡς, Aristot.

Nuncupo, προσαγορεύω, Naz. Confer **Nomino**.

Nundinæ, ἡ παντοπωλία, Poll. ἡ πανηγυρίς, Plut.

Nundinalis, e, seu Nundinarius, πανηγυρικός, ἡ, ὄν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ τῶν ὀνίων, Aristot. ἡ ἀγορὰ τῶν πολυμῶν, Thuc.

Nundinatio, ἡ καπηλεία, Chrys. ὁ πανηγυρισμός, ἔ, Phil.

Obscundo, συνειπνύνω, alicui, τινί, Plut. alicui in aliquo, ὄψηστέω τινί τι, Xen. venti obscundant, ἐπιφράζω, Lucian. ἐπιφράζω, Philo.
Obsidio, περιφράττω, aliquid, τί.
Obsequenter, πειθώσις, Philo. Φεραπειτικῶς, Plut.
Obsequentia, ἡ χάρις, Dem. ἡ Φεραπεία, Xen.
Obsequiose, Φεραπειτικῶς, Plut. colo, κολακίᾳ, Xen.
Obsequiosus, Φεραπειτικὸς, ἢ, ὄν, Plat. ἀκολυθητικὸς, ἢ, ὄν, Aristot.
Obsequium, ἡ ἀνθύσειος, εἰς, Plut. ἡ ὑπερησία. Confer Obsequentia.
Obscurus, ὄψηστέω, alicui in aliquo, τινί τι, Dcm. ὄψηστέω τί τινι, Plut. αlicui, χαρίζομαι τινι, Dem.
Observo, firmo, περικλείω, Thuc. obsepio, περιφύπτω.
Observabilis, ε, ὃ ἢ αἰδέσιμος, u.
Observantia, ἡ Φεραπεία, Isocr. omni observantia colere aliquem, πάση Φεραπείᾳ Φεραπειύνειν τινά, Xen. magna observantia coli ab aliquo, πολλῆς Φεραπείας τυγχάνειν παρὰ τινος, Isocr.
Observatio, ἡ παρατήρησις, N. T. ἡ ἐπιστήρησις, Naz.
Observator, ὁ ἐπίσκοπος.
Observatorius, παρατηρητικὸς, ἢ, ὄν.
Observo, ἐπιστήρῳ, aliquid, τί, Dem. παρατηρῶ τι, Lucian. tempus, πρῶς τὸν καιρὸν, Naz. ἐπιστήρῳ καιρὸν, Plut. aliquem, διαφυλάττω τινά, Plut. περιφράττω τινά, Thuc. colo, Φεραπείᾳ, aliquem, τινά, Isocr. ποίωμαι Φεραπείᾳ τινί, idem.
Obses, ὁ ἄμπερος, Thuc. dare aliquem obsidem, παραδόναι τινά ἄμπερον, Dem. δίδοναι ἄμπερον τινά, Xen. accipere aliquem obsidem, εἰς ἄμπερον λαμβάνειν τινά. obses sum, ἄμπερῶν, Philo. obsidem posco aliquem, ἐξομπερῶν τινά, Plut.
Obsessio, ἡ περιβάθησις, εἰς.
Obsessor, ὁ πολιορκῶν, ἄνθρωπος, Dem. ὁ πολιορκητής, ὤ, Athen.
Obsessus, πολιορκημένος, ἐν, εἰς, Isocr. urbs, πόλις πολιορκημένη, id. ab aliquo, καταρῶς εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινος, id. a diabolo, δαιμονιακὸς, ἢ, ὄν, Plut. δαιμονιζόμενος, ἐν, εἰς, N. T.
Obsideo, πολιορκῶ, Isocr. urbem, τὴν πόλιν, Plut. aliquem, τινά, Dem. undique murum, κύκλῳ περιβάθηναι τὸ τεῖχος, id.
Obsidio, ἡ πολιορκία εἰς, Dem. obsidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, Isocr. περιβάθηναι πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίσταμαι εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινος, Isocr. capere urbem, πολιορκίᾳ ἀλίσκειν πόλιν, Dem. obsidionem solvere, λύνειν πολιορκίαν tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, Isocr. ab obsidione cessare, παύσασθαι πολιορκίας, Aristot.
Obsidionalis, πολιορκητικὸς, ἢ, ὄν.
Obsignator, ὁ ἐπιφραγιστής, ὤ, Lucian.
Obsigno, ἐπιφραγίζω, aliquid, τί, Plat. literas, κατασημαίνωμαι γράμματι, Dem.
Obsisto, ἐπίστωμαι, alicui, τινί, Plut. ἀντίστωμαι πρὸς τινά, Thuc.
Obsoleo, seu Obsolesco, ἀπαρχαίωμαι, Bud.
Obsolète, ἀπαρχαίωμένος, Bud.
Obsolētus, παλαιός, εἰς, εἰς, Plat. verbum, ἀνακλιωρητὸς ὄνομα, Dion. Hal.
Obsonium. Vide Orponium.
Obstaculum, τὸ κώλυμα, ατος, Lucian.
Obstetricatio, ἡ μαιεύσις, Plat. ἡ μαιεία, id.
Obstetricor, μαιύωμαι, Lucian. μαιόωμαι, Plut.
Obstetrix, ἡ ἀκίστη, Hipp. ἡ μαιία, Plut.
Obstinate, αὐθάδης.
Obstinatio, ἡ αὐθάδεια, ας, Plat. ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.
Obstinatus, ὃ ἢ ἀμετάπειτος, u, Plut.
Obstipio, κατασφύω.
Obstipus, a, um, κρυφός, ἢ, ὄν, Lucian.
Obsto, ἀντίστωμαι, alicui, πρὸς τινά, Thuc. ἀντιτάττωμαι τινι, Xen. πρὸς τινά, idem. alicui, ne videat, κωλύω τινά τῷ ὄρῳ, Hero-

dot. ἐμπόδιον εἰμι τῷ μὴ ὄρῳ, id. ne hoc facias, ἐπέχω εἰς τῆτα, Plut.
Obstrepro, Φορῶμαι, alicui, τινί, Plut. παρενοχλῶ τινι, εἰ τινά.
Obstringo, ἐπιθῶ, Gal. juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὄρκον, Thuc. aliquem sponsione, κατεγγυῶ τινά, Dem.
Obstructio, ἡ ἐμφραξίς, εἰς, Hesych.
Obstructus, a, um, ὃ ἢ ἡ ἐμφραξίς, u.
Obstruo, ἐμφράττω, aliquid, τί, Dem.
Obstupescio, ἐκπλήττω τινά, Herodian.
Obstupescor, seu Obstupesco, ἐκπλήττωμαι, aliqua re, πρὸς τι, Plut. ἀνασθῆναι ἔχω, id.
Obsum, βλάπτω τινά, Lycoph. Confer Noceo.
Obsurdesco, ἐκκαθόωμαι.
Obtuso, κατακαλύπτω, Plat. περιφράζω.
Obtemperatio, idem quod Obedientia.
Obtempero, idem quod Obedio.
Obtendo, προίσχωμαι, aliquid, τί, Herodian.
Obtenebro, ἐπισκοπέω, Dem.
Obtero, ἐπιτάττω, Aristot.
Obtestatio, ἡ ἰκιστηρία, Dem. ἡ ἐπιμαρτυρία, Thuc.
Obtestor, ἀντιβολῶ, aliquem, τινά, Dem. ἐκλιπαρῶ τινά, Plut. Deum, ἱκετεύω θεόν, Xen.
Obtinentia, ἡ ἀποσιώπησις, εἰς, Plut.
Obtineo, seu Obtinesco, ἀποσιωπῶμαι, Plut.
Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινός, Isocr. locum, χώραν ἐπέχω, Dion. Hal.
Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, Isocr.
Obtroquo, διασφῆρι, Theophr.
Obtrectatio, ἡ διαβολή, ἢ, Dem. ὁ φθόνος, id. ὁ διασυρμός, ἢ κακολογία.
Obtrectator, ὁ ἡ βιάσκανος, u, Dcm. φθονεῖν εἰβρισμένους, id. ὃ ἢ ἡ κακολόγος.
Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινά ἐπί τι, Lucian. πρὸς τι, id. λοιδοροῦμαι τινι, id. δασύω τινά, καταλαλέω.
Obtrudo, προσβίβωμαι, ὄντως, Xen.
Obtrunco, ἀποκεφαλίζω, N. T.
Obtueor, ἀντιβλέπω, Ælian.
Obtundo, ἀπαμβλώω, Plut. ἐξαμβλώω, Plut. aures, ἐκκαθῶ τὰ ὄτα, Lucian.
Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινά, Plut.
Obturo, ὁ ἐμφραγμός, ὤ.
Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινί, Dem. ἐπιφραγίζω τινά, idem. aures, βύω τὰ ὄτα, LXX.
Obtuse, ἀμβλύως, video, ἀμβλυώττω, Lucian. obtusissime video, ἀμβλύτατα ὁρῶ, Plut.
Obtutus, ὤ, ἢ πρῶσις, Soph. τὸ βλέμμα, Dem.
Obvallo, χαρακῶ, Æschin.
Obvenio, προσβίβωμαι, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, Isocr. περιβάθηναι πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίσταμαι εἰς πολιορκίαν ὑπὸ τινος, Isocr. capere urbem, πολιορκίᾳ ἀλίσκειν πόλιν, Dem. obsidionem solvere, λύνειν πολιορκίαν tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, Isocr. ab obsidione cessare, παύσασθαι πολιορκίας, Aristot.
Obsidionalis, πολιορκητικὸς, ἢ, ὄν.
Obsignator, ὁ ἐπιφραγιστής, ὤ, Lucian.
Obsigno, ἐπιφραγίζω, aliquid, τί, Plat. literas, κατασημαίνωμαι γράμματι, Dem.
Obsisto, ἐπίστωμαι, alicui, τινί, Plut. ἀντίστωμαι πρὸς τινά, Thuc.
Obsoleo, seu Obsolesco, ἀπαρχαίωμαι, Bud.
Obsolète, ἀπαρχαίωμένος, Bud.
Obsolētus, παλαιός, εἰς, εἰς, Plat. verbum, ἀνακλιωρητὸς ὄνομα, Dion. Hal.
Obsonium. Vide Orponium.
Obstaculum, τὸ κώλυμα, ατος, Lucian.
Obstetricatio, ἡ μαιεύσις, Plat. ἡ μαιεία, id.
Obstetricor, μαιύωμαι, Lucian. μαιόωμαι, Plut.
Obstetrix, ἡ ἀκίστη, Hipp. ἡ μαιία, Plut.
Obstinate, αὐθάδης.
Obstinatio, ἡ αὐθάδεια, ας, Plat. ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.
Obstinatus, ὃ ἢ ἀμετάπειτος, u, Plut.
Obstipio, κατασφύω.
Obstipus, a, um, κρυφός, ἢ, ὄν, Lucian.
Obsto, ἀντίστωμαι, alicui, πρὸς τινά, Thuc. ἀντιτάττωμαι τινι, Xen. πρὸς τινά, idem. alicui, ne videat, κωλύω τινά τῷ ὄρῳ, Hero-

Occasus, ὤ, ἢ δυσμή, ἢ, solis, ἡλίου, Xenoph. ἡ δύσις, εἰς, Aristot. ad occasum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκῶντες, Dem.
Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.
Occento, καταφῶ, Herodot.
Occcepto, ἀρχομαι, Dem. Confer Incipio.
Occidens, ἡ δύσις, Aristot. ἡ ἑσπέρα, Dem.
Occidentalıs, ε, δυρμικός, ἢ, ὄν, Ptol.
Occido, idem quod Occisio.
Occido, φονεύω τινά, Herodot. Confer Interficiō.
Occido, καταπίπτω, Al. Aphr. sol occidit, ἥλιος δύνει με καταδύνει.
Occiput, ἡ κοτῆς, idos, Hippocr.
Occisio, ὁ φόνος, u, Dem. Confer Cædes.
Occisor, ὁ φονεύς, εἰς, Dem.
Occlamito, καταβοῶμαι, Thuc.
Occludo, κατακλείω, Xen.
Occo, βωλοκοπέω, Aristoph.
Occubo, idem quod Occumbo.
Oculo, συγκρούω. Confer Abscondo.
Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εἰς, ἡ κρύψις, εἰς.
Occulte, κρύφα, Plut. κρυφῶ, N. T. ἀφανῶς, Dem. ἀδελῶς, κρύβδην.
Occulto, κρύπτω, Dem. ἀποκρύπτω τι, id.
Occultus, a, um, ἀποκρυφωμένος, ἐν, εἰς, Isocr. ὃ ἢ ἡ ἀδελος, Dem.
Occumbo, τελειῶμαι, Xen. τελειῶ τῷ βίῳ, id. τὸν βίον, Lucian. Confer Morior.
Occupatio, ἡ σχολία, Dem. Confer Negotium.
Occupo, καταλαμβάνω, uicem, πόλιν, Isocr. αἶρω πόλιν, Plut. κατέχω τι, Isocr. ἐπι-καταλαμβάνομαι τινος, Æschin. ἐπέχω τι, Aristot. τινός, Thuc. occupor in aliqua re, ἀσχολός εἰμι πρὸς τινά, Aristot. ἀσχολος γίνωμαι διὰ τι, Dcm.
Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινί, Xen. occurrit mihi aliquid, ἐπιχρεται τί μοι, Isocr. ἐρχεται μοι ἐπὶ νῦν, Dem. συναντάω.
Occursatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.
Occurso, ἐπιτεμι, Herodian. alicui, τινί ἀπαντάω τινί, Xen.
Occurus, ὤ, ἢ ἀπάντησις, τὸ συνάντημα.
Oceaus, ὁ ὠκεανός, ὤ, Aristot.
Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, Aristot. τὸ ὀμματίδιον, id.
Ocrea, ἡ κνημῖς, ἴδος, Hom.
Ocreat, a, um, ὃ ἢ ἡ κνημιδοφόρος, u.
Ocreatum, ὄρηδον.
Octavus, a, um, ὄγδοος, ὄη, ὄον, Thuc.
Octies, ὀπτάκις.
Octingentesimus, a, um, ὀκτακοσῖστος, ἢ, ἐν.
Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, ἰα, ἰα.
Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτώ, Plut. qui octo dierum est, ὄγδοσιος, αἴα, αἰών, id.
October, ὁ πικνεψιών, ὤνος, Dem. ὁ Ὀκτώθεριος, u.
Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, Herodian. Confer Duodeviginti.
Octogesimalis, ὄγδοηκοσῖος, ἢ, ὄν, Thuc.
Octogies, ὄγδοηκοσάκις.
Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὄγδοηκοντα, Ælian.
Octionarius, ὄγδοσιος, αἴα, αἰών, numerus, ἢ ὄγδοῦς, ἄδος, Plut.
Octuplex, ὀκταπλῆς, contr. πλῆς, ἢ, ἐν.
Octuplus, ὀκταπλάσιος, ἰα, ἰον.
Ocnlatus, ὃ ἢ ἡ πολυόμματος, u, Lucian. ἄνδερῶς, testis, ὁ αὐτόπτης, u, Xen.
Oculitus, ὀφθαλμοβῆς.
Oculus, ὁ ὀφθαλμός, ὤ, Dcm. τὸ ὄμμα, ατος, Aristot. ultroque, ἔμφω ὀφθαλμοί, Dem. ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, id. adspicere aliquem oculis, ὄρῶν τινά ὀφθαλμοῖς, occludere alicui oculos, συγκλιθεῖν τινι ὀφθαλμῶν, cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκεκορμένους ἀπεστρημένους ὀφθαλμῶν, id. oculos attollo, ἀνακίπτω, N. T. ad oculos ascendendos facere, εἰς ἑσπέρην ὕψους συντιλεῖν, Æl.
Ocimum, seu Ocimum, τὸ ὄκιμον, u, Diosc.
Ocyor, ὃ ἢ ἡ ὀκίωσις, ονος.
Ocyus, ἀκύτερον, ocysime, ὄκισμα.
Oda, ἡ ὀδή, ἢ, Xen.
Odeum, τὸ ἀδείον, u, Hesych.
Odi, μισῶ, aliquem, τινά, Dem. ob aliquid, τινός, Plut. aliquid, ἐχθάζω τι, id. Confer Odium.
Odioc,

Odiose, μισητός, δυσκόλιος, Dem. ἐχθρόωδός, id. Φιλαπτερθιμίονος, Lucian.
 Odiosus, μισητός, ἢ, ὄν, εὐργυρός, ἢ, ὄν, φορτικός, ἢ, ὄν, et molestus, ἢ, ὄν, ἐπαχθής, Dem. ὁ ἐξ ἢ Φιλαπτερθιμίονος, ονος, et diis invisus, ἢ, ἐχθρός Θεός, idem.
 Odium, τὸ μῖσος, eos, Aristot. in aliquem, τινός, Thuc. in odio esse omnibus, μῖσος ἔχῃν παρὰ πάντων, Lucian. odio habere aliquem, μῖσος ἔχῃν πρὸς τινος, Plat. dignus qui odio habeatur, μισήσθαι ἄξιός, Dem. odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, Isocr. odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν, seu διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινί, Dem. prosequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἔχθρας, Ælian. ob aliquem, μισεῖν τινὰ τινος, Plut.
 Odor, ἡ ὄσμη, Thuc. ἡ ὄσμη, Lucian. bonus, ἢ εὐσμία, Theophr. ἡ εὐδμία, idem. malus, ἢ δυσωδία, Plut. ἡ ἄσμία, Theophr. odore pascere, ἐστὶν τῇ ὄσμῃ, Æl. carens, ὁ ἐξ ἢ ἄσμία, Theophr.
 Odorabilis, ὀσφραντός, ἢ, ὄν, Ægin. ὀσφραντικός, ἢ, ὄν, Theophr. ὀσφρητός, ἢ, ὄν.
 Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, Plut.
 Odoratio, ἡ ὀσφρησις, eos, Diosc.
 Odoratus, ἀρωματικός, ἢ, ὄν, Plut. ὁ ἐξ ἢ θυάδης, eos, Theophr.
 Odoratus, ἴς, ἡ ὀσφρησις, eos, Diosc.
 Odoro, θυμιάω, Herodot. ἀρωματίζω, Al. Aphr.
 Odoror, ὀσφραίνωμαι, Xenoph.
 Odorus, ὀσφραντικός, ἢ, ὄν, Galen.
 Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, Aristot.
 Oeconomicus, οἰκονομικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Oeconomus, ὁ οἰκονομος, α, Aristot. sum, οἰκονομίας, N. T.
 Oenopola, ὁ οἰνοπόλις, α, sum, οἰνοπωλεία, Aristot.
 Oestrum, ὁ οἶστρος, α, Plut. oestro exagito, ἔξοιστροί, Lucian.
 Offa, ἡ μάζα, ας, Aristoph.
 Offella, Ὀφύλα, τὸ μάζιον, Athen. ἡ μαζίσκη, Aristoph. ὁ ἄκολος, Plut.
 Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατος, N. T. ἡ προσκοπή, ἢς, Thuc.
 Offendo, προσκόπτω, pedem ad lapidem, πόδα πρὸς λίθον, N. T. λίθον, ibid. προσπαταίω λίθον, Plut. aliquem, προσκρούω τινί, idem. aliquem aliqua re, λυπῶν τινὰ τι, Dem. ἔν τινί, id. i. e. Invenio, quod vide.
 Offensa, seu Offensio, ἡ ἀπείδία, Dem. τὸ ἀπείδης, ἡ ἀπέχθεια, id. τὸ πταισίμα.
 Offensivuncula, τὸ πταισμάτιον.
 Offenso, προσεργάω, aliquem, τινί, Plut.
 Offero, προσφέρω, donum et victimam, δῶρον ἢ θυσίαν, N. T. me conspectui alicujus, ἐπισημαίνω ἑμαυτὸν τινί, Dion. Hal. me oportune, παραφινόμεναι ἐν καιρῷ, Plut. me periculis, ἰδίωμι ἑμαυτὸν εἰς κινδύνους, quæstionem, προτρίνω πρόσασιν, Aristot.
 Officina, τὸ ἐργαστήριον, Plat. ærarii, τὸ χαλκεῖον, Lucian. vitriarii, τὸ ὑαλουργεῖον, tectoris, τὸ ἰσχυρεῖον, α, &c.
 Officio, βλάπτω, alicui, τινὰ, Plat. Confer Noco.
 Officiose, θεραπευτικῶς, Plut. ἐπιμελιῶς.
 Officiositas, ἡ θεραπεΐα, ας, Xen.
 Officiosus, θεραπευτικός, ἢ, ὄν, Plat. Confer Obsequiosus.
 Officium, τὸ δέον, οντος, Dem. τὸ καθήκον, οντος, τὸ προσήκον, οντος, τὸ ἔργον, α, suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν seu πράττειν τὸ προσήκον, τὰ δέοντα, ἢ προσήκει, nulla in re, εἶδεν πάντων δέοντων ποιεῖν mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἑμὸν, ὄν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρῶς εἰ ὄρον, ἠντὸς ἐστίν, Dem. Isocr. Æschin. fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφῆ, Dem. boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθῷ ἀνδρῶς, Plat. officio deesse, προδίδουσι τὰ καθήκοντα, Lucian. officia humanitatis, τὰ φιλόφρονα, α, Dion. Hal.
 Officium, ὁ φενακισμὸς, ἢ, Philo.
 Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοπέω τινί, Diosc.

Ogganno, ἀντινύζωμαι.
 Oggero, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τι, Plut.
 Oh, Ohe, Oho, ὦ!
 Olea, ἡ εἰλαία, ας, pro arbore, Plat. pro fructu, Dem.
 Oleagineus, ἐλαίνιος, ἴνη, ἴνον.
 Olearis, εἰλαιόφρος, α, ὄν.
 Olearius, ὁ εἰλαιοπώλης, α, Poll.
 Oleaster, ἡ ἀργεῖλαιος, α, Theophr.
 Oleitas, τὸ ἐλαιώδες, α, ὄν.
 Oleo, ὄζω, Diosc. ἀπόζω, Herodot.
 Oleosus, ὁ ἐξ ἢ ἐλαιώδης, eos, Theophr.
 Oleraceus, ὁ ἐξ ἢ λαχανώδης, eos, Diosc. λαχανήσος, α, ὄν, Theophr.
 Oletum, ὁ ἐλαιῶν, ἄνος, N. T.
 Oleum, τὸ ἔλαιον, Xen. cedrinum, τὸ κεδρίλαιον, e cnico, τὸ κνικέλαιον, Diosc. myrtinum, μυρσινέλαιον, id. &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον.
 Olfacio, ὀσφραίνωμαι, aliquid, τινός, Xenoph. ὀσφρασμαι τινος, Lucian.
 Olfactus, ἴς, ἡ ὀσφρησις, eos, Diosc.
 Olidus, ὁ ἐξ ἢ ὀζώδης, eos, Theophr.
 Olim, πάλας, dicta, ἡβήντα, Dem. populari rep. usi, τὸ πάλας δημοκρατέμενοι, idem. τὸ παλαιόν, Isocr. jam olim, ἐκπαλαί, N. T.
 Ollitor, ὁ κηπιός, ἢ, ὁ λαχανοπώλης, α.
 Oliva, ἡ εἰλαία, ας, Plat.
 Olivetum, ὁ ἐλαιῶν, ἄνος, N. T.
 Olivo, εἰλαίω, Poll.
 Olivum, τὸ ἔλαιον, α, Diosc.
 Olla, ἡ χύτρα, ας, Xen. ollarum fctor, ὁ χυτρεύς, ἴος, Plat. testæ, τὰ χυτρεία, α, α, Poll.
 Ollaris, χυτράσιος, αἴα, αἴον.
 Ollula, τὸ χυτρίον, α, Aristot. ἡ χυτρίς, ἴδος, Dion.
 Olor, ὁ κύκνος, α, Aristot.
 Olorinus, κύκνειος, ἴα, ἴον, melos, μέλος, Athen.
 Olus, τὸ λάχανον, α, Theophr. olus colligo, λαχανίζωμαι, Lucian. olerum collectio, ἡ λαχανία, ας, Joseph. olera decerpo, ἐκλαχανίζωμαι, Theophr. olera produco, λαχανίζωμαι, Strabo.
 Olympia, locus Elidis, ἡ Ὀλυμπία, ας, ludi, τὰ Ὀλυμπία, ἄν, Dem.
 Olympicus, Ὀλυμπιακός, ἢ, ὄν, certamen, ἀγών, Aristoph. victoria, ἡ Ὀλυμπία, ἄδος, Herodot.
 Olyta, ἡ ἄλυρα, ας, Gal.
 Omabus, ὁ ἐχίνος, α, Bas.
 Omen, ὁ οἰνός, ἢ, Xen. τὸ οἰνώσιμα, ατος, Herodian. pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὅταν ἀγαθὸν, Ælian. πρὸς οἰνῶν λαμβάνω ἀγαθῷ, Dion. Hal. ominis mali, ὁ ἐξ ἢ ἀπόφημος, α, Suid.
 Omentum, τὸ ἐπίπλουν, α, Poll.
 Ominator, ὁ οἰωνιστής, ἢ, Hesych.
 Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τι, Aristot. ominare quasso melius, εὐφήμι, Plat.
 Ominosus, ὁ ἐξ ἢ δυσοἰωνιστός, Lucian.
 Omitto, παραλείπω, aliquid, τι, Isocr. διαλείπω τι, id. ἐάω τι, id. aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἐκόν, Xen.
 Omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, Herod.
 Omnigenus, παντοῖος, οἴα, οἴον, Lucian. παντοδαπός, ἢ, ὄν.
 Omnimode, παντοῖως, Herodian. πανταχῇ, Plut.
 Omnimodus, idem quod Omnigenus.
 Omnino, πάντως, Plut. ὅλως, Dem. πάντη, Ælian. παντάπασιν, Plat. differt, τὸ πᾶν διαφέρει, Xen.
 Omnipotens, ὁ ἐξ ἢ παντοκράτωρ, ορος, N. T. ὁ ἐξ ἢ παγκρατής.
 Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, Sirac.
 Omnis, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Dem. ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, Isocr. omnes, quotquot, πάντες, ὅσοι, περ, seu ὅσοι, Dem. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, id. ante omnia fac, περὶ πάντος, ποιῶ, id. omnibus modis velle, ἐκ παντός, ὅσοις βέλεσθαι, id. omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ἄν ἐγὼ οἶδα, Xen.
 Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, Diosc.
 Onager, ὁ ὄναγρος.

Onerarius, φορτικός, ἢ, ὄν, navis, πλοῖον, Thuc.
 Oncro, φορτίζω, aliquem aliquo, τινὰ τι, N. T. mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἡμίους, Aristot. navem frumento, γυμίζω ναῦν σίτου, Dem.
 Onerosus, φορτικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Onus, τὸ φορτίον, α, Dem. ὁ φόρτος, α, Lucian. navis, ὁ γόμος, α, Poll. jumentum, τὸ σάγμα, ατος, Plut. impono alicui, φορτίζω τινὰ, N. T. majus suscipere viribus, φορτίον μείζον καθ' ἑαυτὸν αἰεῖσθαι, Dem. excutio, ἀποφορτίζομαι, Synes.
 Onustus, πεφορτισμένος, ἴνη, ἴνον, N. T.
 Onychinus, ὄνυχινος, ἴνη, ἴνον, unguentum, μύρον, Diosc.
 Onyx, ὁ ὄνυξ, χος, Diosc.
 Opacitas, τὸ ἰσχύριον, α.
 Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινί, N. T. τὸ ibid.
 Opacus, ὁ ἐξ ἢ κατασκόπος, α, Philo. ὁ ἐξ ἢ σκιώδης, eos, Plut. σκιερός, α, ὄν, Xen.
 Opella, τὸ πραγματίσιον, α.
 Opera, α, ἡ ἐργασία, do, ut liberor, ἐργασίαν ἰδίωμι ἀπαλλαχθῆναι, N. T. do, seu navo alicui, σπυδαῶς περὶ τινος, Plat. περὶ τι, Xen. ὑπὲρ τινος, Dem. ἐπὶ τινί, Isocr. τι, Plat. in aliqua re, συμπράττω τί τι, Plut. multum operæ ponere in aliqua re, πολλά παραγματεύσθαι περὶ τι, Aristot. operæ danda est, ut habeas, πειρασίον ἔχειν, id. χρῆσθαι σπυδαῶς, ὅπως ἔχῃς, Dem. operæ pretium est considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, id. audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκούειν, Aristoph. πρῆγυ ἐστίν, Plat. non est operæ pretium, ἐκ ἔχῃ ὑπὸ τῶν σπυδαῶς, Ælian. opera mutua, ἡ συνεργία, ας, Dem.
 Operaria, ἡ ἐργασία, ἴδος, Aristot.
 Operarius, ἐργαστικός, ἢ, ὄν, mercede conductus, μισθωτός, ἢ, ὄν, Dem.
 Oprarius, ὁ ἐργάτης, Xen. ὁ ἐργάτης, id.
 Operatio, ἡ ἐργασία, Aristot.
 Operator, ὁ ἐργάτης, Xen.
 Operculum, τὸ πᾶμα, ατος, Athen. operculo claudio, πωμάζω, Aristot.
 Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.
 Operio, καλύπτω. Confer Tego.
 Operor, ἐργάζομαι, adsidue, συνεχῶς, Aristot.
 Operose, ἐργαστικός, ἐργατικῶς, Plut.
 Operosus, ἐργαστικός, ἢ, ὄν, ὁ ἐξ ἢ φιλόπονος, α, Isocr. ὁ ἐξ ἢ ἐργάτης, et molestus, ὁ ἐξ ἢ ἐπίπονος, α, ἢ, χυλπιστός, Isocr.
 Operte, κρυφῇ, N. T. Confer Occulte.
 Operitorium, τὸ σκέπασμα, ατος, Aristot.
 Opertus, καλυπτός, ἢ, ὄν, ὁ ἐξ ἢ καλύπτερος.
 Ope. Vide Divitiæ, item Auxilium.
 Opifex, ὁ δημιουργός, Aristot. ὁ χυροτέχνης, Dion. Hal.
 Opificium, ἡ δημιουργία, τὸ δημιουργημα, τὸ χειροποίημα.
 Opilio, ὁ προβατῆς, ἴος, Aristoph. ὁ ποιμήν.
 Opime, πίνως, πολυτελιῶς.
 Opimitas, ἡ πίνωσις, ητος, Aristot.
 Opimo, πιαίνω, aliquid, τι, Aristot.
 Opimus, ὁ ἐξ ἢ πῖνον, ονος, Aristot.
 Opinabilis, δόξαστος, ἢ, ὄν, Plat.
 Opinatio, ἡ δόξασις, Suid. τὸ δόξασμα, Plat.
 Opinator, ὁ δόξαστής, ἢ.
 Opinio, ἡ δόξα, ης, Thuc. ἡ δόκησις, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, παρεστρεῖσθαι τινί δόξαν τινός, Dem. habere talem de aliquo, ὑπαρχεῖν τινί ταυτήν ὑπόληψιν περὶ τινος, consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινός, opinionem duci, χρῆσθαι δόξῃ, judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περὶ τινος, id. opinionem fallere alicujus, παρακρίεσθαι δόξαν τινός, Isocr. deducere aliquem ab opinionem, μεταστῆναι γνώμην seu δόξαν τινός, deduci ab opinionem, ἀφείσθαι τῆς δόξης, id. opinionem deponere, μεταβῆσθαι τὴν δόξαν, Dem. abolere de se conceptam, διαλεῖν δόξαν τινὰ, Isocr. opinione celerius, ἄπτον ἐλπιδος, Herodian. majus, τῆς δόξης μείζον, Plut. opinionem præclarum habere de aliquo, καλῶς δόξάζειν ὑπὲρ τινος, Æl.
 Opiniosus, δόξαστικός, ἢ, ὄν, Aristot.

Opinor, δὲ ἀξίως, male, κακῶς, Plat. de aliqua re, περί τινος, id. Confer Opinio.
 Oripare, πολυτελής, Dem. θαφιλῶς.
 Oriparus, ὁ ἐξ ἢ πολυτελής, εἶος, Plut. ὁ ἐξ ἢ ἄφρονος, α, Dem.
 Opitulatio, ἡ βοήθειαι. Confer Auxilium.
 Opitulari, βοηθεῖν, alicui, τινί, Isocr. Confer Auxilior.
 Opium, τὸ ὄπιον, α, Diosc.
 Opobalsamum, τὸ ἰσοβάλσαμον, α, Diosc.
 Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quæ facere oportet, ἂ δεῖ πράττειν, Isocr. aliquem docere quæ, χρεῖ τινα διδάσκειν τι, Xen. facere, παύειν, Plat. et necesse est alere milites, δεῖ ἐξ ἀναγκαῖόν ἐστι πρέφειν στρατιώτας, Dem. ut convenit et oportet, ὡς δεῖ ἐξ προσήκει, id.
 Opperior, περιεμένα, aliquem, τινί, Plut. Confer Expecto.
 Oppeto, ἀποίχομαι, Plut. Confer Morior.
 Oppico, πιστῶ, Cl. Al. καταπιστῶν τι, id.
 Oppidanus, ὁ, ἢ, τὸ, κατὰ πόλιν, Dion. Hal. πολιτικός, ἢ, ὄν, id.
 Oppidatim, κατὰ πόλιν.
 Oppido, κομιδῇ, Dem. λίαν.
 Oppidulum, ἡ πολίχνη, Thuc. τὸ πολίχνην, Isocr.
 Oppidum, ἡ πόλις, εως, Dem. Confer Urbis.
 Oppigner, ἐνεχυροῦμαι, Dem. alicui ædes, ἀποτιμῶν τινὶ οἰκίαν alicui suis facultates, ὑποτιμῶν τινι τὴν ἑσῆαν παρακατατίθειαι τινι χρηματὰ facultates oppigneratae sunt, ἕστια ὑποτίμωται, id.
 Opple, ἀνακληροῦν, Plato. Confer Impleo.
 Oppono, ἀντιτίθειν, alicui, ἀντιτίθειν τινί, Dem. manus oculis, προϊσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν, Plut.
 Opportune, εὐκαιρῶς, Isocr. dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, id.
 Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, Isocr. auxiliandi, καίρος τῷ βοηθεῖν, Dem. omnium maxima rei faciendæ, ἀφορητὴ πᾶσῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμῶν, id.
 Opportunus, ὁ ἐξ ἢ εὐκαιρῶς, tempus, καιρῶς, Herodian. ad aliquid, ὁ ἐξ ἢ ἐπιτηδεύειν πρὸς τι, Aristot. εἰς τι, Herodian.
 Oppositio, ἡ ἀντίθεσις, εως, Naz.
 Oppressio, ἡ καταπίεσις, εως, ἢ κατὰ βίβιν, tyrannica, ἢ καταδυναστεία.
 Opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἐλαττώσας τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Isocr. bello, καταπρέσας τινὰ πρὸς τὸν πόλεμον, Plut.
 Opprobratio, ἡ λοιδορία, Dem. ἡ διαβολή, id.
 Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εως, Dem.
 Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινί, Dem. Confer Exprobro.
 Oppugnatio, ἡ προσβολή, ἢς, Dem. ἢ εἰσβολή, ἢς, id. ἢ καταπολέμησις, εως, Thuc. urbis, ἢ πολιουχία, id.
 Oppugnator, διαμαχόμενος, ἐνν, ἐνν, Dem. urbis, ἢ πολιουχῆτης, ἢ, Athen.
 Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τείχη, Dem. urbem Epidaurum, πολιορκεῖν Ἐπίδαιρον, Plut. aciem instructam, μάχομαι πρὸς Φάλαγγα τεταγμένην, id.
 Ops, ἡ ῥέα, ας.
 Oponator, ὁ ὀφώνης, α, Aristoph.
 Oponatus, seu Oponatio, ἡ ὀφώνια, ας, Plut.
 Oponium, τὸ ὀφώνιον, α, Plut. τὸ ὀφώνιον.
 Opono, seu Oponor, ὀφώνια, Aristoph.
 Optabilis, εὐκταῖος, ἢ, ὄν, Dem. alicui, εὐκταῖός, αἰα, αἰον, τινι, Lucian. αἰρετός.
 Optabilliter, εὐκταῖός.
 Optatio, ἡ εὐχή, ἢς, Dem.
 Optato, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχὴν.
 Optica, ἡ ὀπτική, ἢς, sc. τέχνη.
 Optimas, ὁ κράτιστος, ὁ ἄριστος.
 Optime, βέλτιστος, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, id. me gero, ἀριστεύω, Isocr.
 Optimus, κράτιστος, ἴση, ἴσων, Plut. βέλτιστος, ἢ, ὄν, Thuc. sum, κρατιστεύω, Isocr. ἀριστεύω, id.
 Optio, ἡ ἀφαιρεσις, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, δίδωμι τινί αἰρεσιν πράττειν τι esse alicui, utrum, αἰρεσιν εἶναι τινι πᾶσιν, idem. accipere, αἰρεσιν λαμβάνειν, id.

Opto, εὐχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, Dem. a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπιδοῦναι, Isocr. nefasta, ἀβήμισα, Xen. audire aliquem, πῶθι τινὰ ἀκάνην, Dem.
 Opulentia, ὁ πλοῦτος, α, Dem. ἡ εὐπορία. Confer Divitiæ.
 Opulenter, πλάσιος, εὐπλοῦτος, Dem.
 Opulentus, πλάσιος. Confer Dives.
 Opus, ἔργον, α, Dem. aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον, Dem. ἀντιλαμβανόμεναι τὴν πράγματός, Dem. bonum, τὸ ἀγαθὸν ἔργον, ατος· malum, τὸ κακὸν ἔργον, ατος.
 Opus est, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, Aristot. verbis, δεῖ λόγῳ, id. alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, idem. προσδεῖ τινί τινος, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρὸς τι, Aristot. opus habeo alicuius rei, διαμαί τινος, Isocr. χρεῖαν ἔχω τινός, N. T. opus non habeo dicere, ὅθεν δέομαι λέγειν, Æschin.
 Opusculum, τὸ ἐργίδιον, α.
 Ora, τὸ πέρασ, Dem.
 Oraculum, ὁ χρησμός, ἢ, Plut. ἢ χρησμομαδία, Herodot. τὸ μαντεῖον, Dem. τὸ μάντευμα, Plat. Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμός, Isocr. fide dignissimum, μαντεῖον πιστότατον, id. oraculum bonum darc, δίδωμι ἀγαθὴν μαντείαν, Dem. petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περὶ τινος, Isocr. recitare, ἀναγινώσκων μαντείαν τῶν θεῶν, Dem. hoc dicit, μαντεία φησὶ τῆσ, idem. adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, Plut. consulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρῆσθησθαι, Diod. Sic.
 Oratio, ὁ λόγος, Dem. forensis, ἡ δικαιογραφία, Isocr. λόγος δικαιοκῶς orationem instituo, λόγον προαιρέομαι meditor, μελετῶν compono, conficio, συντίθειμι paro, παρασκευάζω, idem. scribo, γράφω, Dem. συγγράφω conficio, ποιοῦμαι perficio, ἐξερράζομαι, id. finio, ἐπιτελῶ, Isocr. edo, ἐκδίδωμι, idem. habeo, λέγω, Dem. adversus aliquem, δημηγορεῖν κατὰ τινος· audio alicuius, ἀκῶν παρὰ τινος, id.
 Oratiuncula, τὸ λογιδίων, Isocr.
 Orator, ὁ ῥήτωρ, Dem. ὁ λόγαν, idem.
 Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ἢς, Aristot.
 Oratoric, ῥητορικῶς, Æschin.
 Oratorius, ῥητορικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Orbatio, ὁ στέρισ, εως, Aristot.
 Orbiculatim, κυκλήδον, σφαιρικούς, Plut.
 Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, α.
 Orbis, ὁ κύκλος, α, Plato. ἡ οἰκωμένη, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.
 Orbita, ἡ τροχία, ἢ ἀεματοτροχία, Lucian.
 Orbitas, liberorum, ἡ ἀπαίδια, Dem. ἡ ἀπεικνία, Plut. parentum, ἢ ὀρφανία, Dem.
 Orbo, ἀποστρέφω, aliquem, τινά, Xen. liberis, ἀπεικνέω, LXX. Confer Privo.
 Orbus, πεπληρωμένος, ἐνη, ἐνν, Lucian. liberis, ὁ ἐξ ἢ ἄπειαι, αἰδος, Dem. parentibus, ὀρφανός, ἢ, ὄν, id.
 Orchestra, ἡ ὀρχήστρα, ας, Isocr.
 Orcus, ὁ ἄδης, ας.
 Ordinarius, τακτός, ἢ, ὄν, Plato.
 Ordinate, seu Ordinatum, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, Isocr. εὐτάκτως.
 Ordinatio, ἡ τάξις, Dem. ἡ εὐταξία, Isocr.
 Ordino, ἐγκοσμίω, πάττω, mundum, τὸν κόσμον, Plat. omnia bene, διατάττω εὐ ἕκαστα, Xen. milites, διακίω τὸ στρατόπεδον, Her.
 Ordior, ἀρχομαι, aliquid, τινός, Plato. sectam, καταβάλλομαι αἰρεσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἴσθ, Hom. Confer Inchoo, Incipio.
 Ordo, ἡ τάξις, vitæ, βίαι, Isocr. militum, τὸ πάγμω, Plut. equestris, τὸ πάγμω ἵπτικόν, Herodian. in ordinem aliquem colloco, τίθειμι τινὰ εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum constituo seu servo, ποίω τάξιν τῶν λόγων, id. observo, retinco eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, Isocr. descro, λείπω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, κατατάττω εἰς τάξιν, Lys. ordinem militarem duco, ταγματάρχέω, Philo. ordine oc seu procedo, εἰσέρω στο, εἰσέρωδον ἔσμαι, Suid. dispono, εἰσέρω, Æschin. ab initio commemo, ἐπιφύω ἀπὸ ἀρχῆς διερχομαι τι, Dem.
 Organice, οργανικῶς, Aristot.

Organicus οργανικός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Organum, τὸ ὄργανον, α, Aristot.
 Orgyia, ἡ ὄργια, ας, Herodot.
 Orichalcum, ὁ ὀρίχαλκος, α, Plato.
 Oriens, ἡ ἀνατολή, ἢς, N. T. αἱ ἀνατολαί, ὦν, Herodian.
 Orificium, τὸ σῆμα, ατος, Aristot.
 Origanum, τὸ ὄριγανον, α, Diosc.
 Originalis, ὁ ἐξ ἢ ἀρχηγόνος, peccatum, ἐμάρτημα.
 Originarius, ἀρχικός, ἢ, ὄν.
 Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας, Cic.
 Origo, ἡ γένεσις, Plat. ἡ ἀρχή, ἢς, id. causa, ἢ αἰτία, Plut. verborum, ἡ ἐτυμολογία, Cic.
 Orior, γίνομαι, Xen. ἐπαναπέλλω. Confer Nasco.
 Oriundus, ὁ ἐξ ἢ ἀπόγονος, Dem. ab aliquo, γεγονώς παρὰ τινος, Isocr.
 Orna. Vide Ornga.
 Ornamentum, τὸ κόσμημα, Plat. ὁ κόσμος, Aristot. ornamento esse alicui, κόσμον εἶναι τινι, Plato.
 Ornate, κοσμημένως, κοσμίως, χαρίεντως.
 Ornatio, ἡ κοσμησις, εως, Aristot.
 Ornatus, ὁ κόσμος, α, Dem.
 Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφίον, α.
 Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, Dem.
 Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, Dem. aliquem, non succenseat, παρατρέων τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, id. ct postulo hoc ab omnibus, δέομαι ἐξ ἀξίω τῆσ παρὰ πάντων vos et obscuro, ἰσχυρῶς ὑμᾶς ἐξ ἀντιβολέων orationem habeo, ἔρω, id.
 Orphanus, ὁ ὀρφανός, ἢ, Dem.
 Orsus, ὡς, ἡ ἀρχή, ἢς, Dem. Confer Initium.
 Orthodoxia, ἡ ὀρθόδοξια, ας, Bas.
 Orthodoxus, ὁ ἐξ ἢ ὀρθόδοξος, sum, ὀρθοδοξέω, Bas.
 Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, Gramm.
 Ortus, γεγονώς, ὑμᾶ, ὄς, Dem. Confer Natus.
 Ortus, ἡ γένεσις, εως, ἡ ἀνατολή.
 Oryza, ἡ ὀρυζα, ας, Diosc.
 O si, εἶθε, scriberet, γράφει, Plat. scripsit, ἔγραψε, Xen. Confer Utinam.
 Os, oris, τὸ σῆμα, Dem. aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ σῆμα περὶ τινος ἐχ ἔχων audire ex ore alicuius, ἀκάνην ἐκ τῷ σῆματός τινος· obturare alicui, ἐπιστομίζω τινά· ἐμφράττω τινὸς σῆμα, id. in ore omnium hæc sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθροῦλλται, Plut. πᾶσι διὰ σῆματός ἐστι, id. aperio et solvo, ἀνοίγω ἐξ ἴω σῆμα, id. continco, ἔχω σῆμα, Soph. in ore habeo, ἀνὸς σῆμα ἔχω, Xen. uno ore, ἐξ ἐνὸς σῆματος, Plat. in os seu buccam venire, ἐπὶ σῆμα ἔρχεσθαι, idem, facies, ἡ ὄψις, Dem.
 Os, ossis, τὸ ὄστέον, conit. ὄστων, ἢ, Plut.
 Oscitanter, ἀμελῶς, Isocr. ὀλιγώρως, Dem. φάθμω, ὀννηρός.
 Oscitatio, ἡ χάσμα, ας, Aristot.
 Oscito, seu Oscitor, χασιμάομαι, Al. Aprh.
 Osculatio, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
 Osculor, φιλέω, aliquem, τινά, ore admoto, τῷ σῆματι, Xen. alicuius manus ct pcdes, καταφιλέω τινός χεῖρας ἐ πῶδας, id. complector aliquem et osculor, συλλαμβάνω τινά ἐ φιλέω, Plut.
 Osculum, os rannum, τὸ σωματίον, α, τὸ σῆμα, α, Athen. basium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian. do, καταφιλέω. Confer Osculor.
 Osor, ὁ μισθῆς, ἢ.
 Osseus, α, um, ὁ ἐξ ἢ ὄσθωδης, εως, Athen. ὄσινος, ἴνη, ἴων.
 Ossiculum, τὸ ὄσθριον, α.
 Ossuarium, τὸ ὄσθορχειον, α.
 Ostendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχίων τι, Dem. aliquid satis, ἀποδείκνυμι τι ἱκανῶς, Isocr. aliquid manifeste, ἐπιδείκνυμι τι φανερώς, Dem. δείκνυμι τι σαφῶς, id. admotum accurate alicui aliquid, πᾶν ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμι τι τινι, id. alicui quod, δηλῶ πρὸς τινὰ ὄτι, Isocr. mc optime, παρέρω ἑμαυτὸν βέλτιστον, id.
 Ostentatio, ἡ ἐπιδείξις, εως, divitiarum, virium, πλοῦτος, βόμης, Isocr. ἡ ἀλαζονία, ας, Dem. ὁ κομπαισμός.

Ostentator, ὁ ἀλαζών, ὄνος, Dem. ὁ ἀλαζονεύ-
 ὄμενος, υ, id. ὁ κομπαστής.
 Ostento, ἀλαζονεύομαι, Isocr. vires, ποίεομαι
 ἐνδιῆζεν τῆς βόμης, id. aliquid, ἐμπομπάω
 τινι, Dem. κομπάζω.
 Ostentum, τὸ ἡμίσιον, Dem. τὸ τέρας, Plut.
 Ostiarius, ὁ Φυρῶτος, ἔ, N. T.
 Ostiatim, κατὰ Φύρας.
 Ostiolum, τὸ Φυρῶδιον, υ, τὸ Φύριον.
 Ostium, ἡ Φύρα, ας, Xen. Confer Janua, Fo-
 res; fluvii, τὸ ὄμα ποταμῶ, Aristot. ἡ εἰσ-
 βολή, ἦς, Paus.
 Ostrea, τὸ ὄσρεον, υ, Plut.
 Ostreosus, ὁ ἐξ ἡ ὄσρεωδης, εος.
 Ostreum, τὸ ὄσρεον, Plut. τὸ ὄσρειον, Athen.
 Ostrinus, ὄσρειος, εἰα, εἰον.
 Otium, τὸ σχολῆδιον, υ.
 Otior, σχολάζω, Dem. ἀργία. Confer Otium.
 Otiose, σχολῆ, ἐν σχολῆ, κατὰ σχολῆν, ἐπὶ
 σχολῆς, Plat. Ἔschin.
 Otiosus, ὁ ἐξ ἡ ἀπαργῶν, ὄνος, vita, βίος, Dem.
 σχολαῖος, αἰα, αἰον.
 Otium, ἡ σχολή, Dem. ἡ ἀπνοία, Plut. ἡ ἀπρα-
 ζία, id. τὸ ἀπραγμα, ὄνος, Thuc. ago, σχολῆν
 ἄγω, Dem. impendo alicui rei, ποίω πρὸς
 τι, Xen. esse alicui, γίνεσθαι τινι, Plat. scri-
 bendi, εἶναι τινι γράφειν, Xen. habere, ὑπά-
 ρχειν τινι, Aristot. consumere in aliqua re,
 ἀναλίσχειν εἰς τι, Isocr. per otium agere ali-
 quid, κατὰ σχολῆν seu ἐπὶ σχολῆς πράττειν
 τι, Dem. otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, Plat.
 abundo, εὐ ἔχω σχολῆν, Plat. est mihi,
 σχολάζω, Xen.
 Ovals, ε, ὁ ἐξ ἡ ὠσιώδης, εἰος, Xiph. ὁ ἐξ ἡ ὠρῆδης,
 εἰος.
 Ovatio, ὁ Φρίαμβος ἐλάττων, Dion. Hal.
 Ovicula, τὸ προβάτιον, υ, Aristoph.
 Ovile, τὸ ποίμιον, υ, τὸ αὐλίον, υ, Xen.
 Ovilus, α, um, προβάτιος, εἰα, εἰον, Aristot.
 Ovinus, ὁ ἐξ ἡ μήλιος ovina pellis, τὸ κῶος.
 Ovis, τὸ πρόβατον, Aristot. τὸ μῆλον, ἡ οἴς, οἴς.
 Ovo, ἡ ὄμα, aliqua re, τινι, Isocr. Confer
 Lætor.
 Ovulum, τὸ ὠρίον, υ, Athen. τὸ ὠϊον, υ, id.
 Ovum, τὸ ὠόν, ἔ, Aristot. pario, ὠτοκέω, id.
 ὠόν τίπτω, id. sterile, ἀναιμίον ἐξ ἄγονον.
 Ἐlian. producit marem, ποιεῖ ἄρρεν, id. ovnis
 incubo, ἐπαύζω, id.
 Oxalis, ἡ ὄξαλις, ἴδος, Diosc.

P.

PABULARIS, ε, χορτασματικός, ἡ, ὄν.
 Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ἡ προνομή.
 Pabulator, ὁ χορταγωγός, ἔ.
 Pabulatorius, α, um, χορταγωγικός, ἡ, ὄν.
 Pabulor, χορταγωγίω, pabulatum ago seu edu-
 co, πρὸς νόμας ἐξάγω, Xen.
 Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, N. T. ἡ νομή, ἦς,
 Xenoph. ὁ χιλῶς, ἔ, id. ἡ βορᾶ, præbeo,
 χιλῶ, id.
 Pacate, εἰρηνικός, Isocr.
 Pacator, ὁ εἰρηνοποιός, ἔ, N. T.
 Pacatus, ὁ εἰρηνικός, ἡ, ὄν, Isocr. εἰρηνεύμενος,
 ἐνη, εον, regio, χώρα, Polyb.
 Pacificatio, ἡ διαλλαγῆ, ἦς, Dem.
 Pacificator, ὁ εἰρηνοποιός, ἔ, N. T. ὁ διαλλακτής,
 ἔ, Dem.
 Pacifico, διαλλάττω, quosdam, τινὰς, Xenoph.
 εἰρηνοποιέω.
 Pacificus, εἰρηναῖος, αἰα, αἰον, Thuc.
 Paciscor, συμφανίω, cum aliquo denario in
 diem, μετὰ τινος ἐκ δυναρίου τὴν ἡμέραν, N. T.
 τινὶ δυναρίῳ, ibid. bonâ fide, συναλλάττω κατὰ
 πίστιν, Aristot. de proditione patriæ, συντίθε-
 μαί περὸς τὴν πατριῶς, Herodot. aliquid
 cum aliquo, τι πρὸς τινος, Xenoph. cum ali-
 quo, ὁμολογίω τινι, Dem. de mercede, μι-
 σθῶν, id. de cæde, φόνου, id.
 Paco, ἰλάσκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. ἐξιλιά-
 ομῶί τινος, Xen. Confer Placo.

Pactio, ἡ συνθήκη, ας, ἡ συνθήκη, ης, Dem. ἡ
 σύμβασις, εως, Thuc.
 Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, Dem. ἡ συνθήκη, ης,
 id. τὸ συγκείμενον, id. τὸ ὁμολογούμενον, υ,
 id. servo, ἰμῆμιον ταῖς ὁμολογίαις, Dem. φυ-
 λάττω τὴν συνθήκην, id. διαφυλάττω τὴν συν-
 θήκην, Isocr. violare seu negligere, παραβαί-
 νειν τὴν ὁμολογίαν, Dem. ποιεῖν παρὰ τὴν συν-
 θήκην, id.
 Paan, ὁ παῖαν, ἄνος, pænem cano, παῖα ἀδω,
 Dem. παιανίζω, Thuc.
 Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, υ, Dem.
 Pædagogus, ὁ παιδαγωγός, ἔ, Plut. ὁ παιδευ-
 στής.
 Pædicator, seu Pædico, ὁ πυγιστής, ἔ.
 Pædor, ὁ αὐμῶς, ἔ.
 Pædonia, ἡ παιωνία, ας, Theophr.
 Paganalia, τὰ κωμητικά, ὦν, αἰ κατὰ κόμας
 ἑορτάσται ἡμέραι.
 Paganicus, κωμητικός, ἡ, ὄν, Synes.
 Paganus, ὁ κωμητής, υ, Joseph.
 Paganus, α, um, κωμητικός, ἡ, ὄν, Synes.
 Pagatum, κατὰ κόμας, Plut.
 Pagella, τὸ σιλίδιον, υ, Polyb.
 Pagina, ἡ σελίς, ἴδος, Dion. Hal.
 Paginula, idem quod Pagella.
 Pagus, ἡ κόμη, ης, Thuc. ὁ πάγος.
 Pala, τὸ πάλθρον, υ, annuli, ἡ πυελίς, ἴδος, Lys.
 ἡ σφειδῶν, ης, Cl. Al.
 Palæstra, ἡ παλαιστρα, ας, Xen.
 Palæstrita, ὁ παλαιστρίτης, υ, Plut.
 Palæstricus, παλαιστρίκος, ἡ, ὄν, Aristot.
 Palam, περιφανῶς, adulari, ἐπιφανῶς κολακί-
 ειν, Isocr. vincere, ἰκ φανερῶ κρατεῖν, Dem.
 fieri, ἐν φανερῶ γίνεσθαι, idem. facere, φανε-
 ρώματα ποιεῖν scribit, διαρρήθην γράφειν, Dem.
 convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, id. est,
 ὁμολογεῖται, Isocr. φανερόν ἐστι πάσι, id. πρό-
 δηλόν ἐστι, Dem.
 Palatim, σποράδην, Isocr.
 Palatio, ἡ σκολόπιαις, εως, ὁ χαρακισμός, ἔ,
 Athen.
 Palatium, τὸ παλάτιον, υ, Plut. τὸ βασιλεῖον, υ,
 Isocr.
 Palatum, ὁ ὑπαινόκος, υ, Galen. ἡ ὑπερῶα, ας,
 Plut. τὸ ὑπερῶον, υ, Eustath.
 Palea, τὸ ἄχυρον, υ, Xen. τὸ κάρφος.
 Palearis, ε, ὁ ἐξ ἡ ἀχυρωδης, εος, Aristot.
 Palearium, ὁ ἀχυρῶν, ὠνος, Aristot.
 Palimpsestus, ὁ ἐξ ἡ παλίμνητος, υ, Plut.
 Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, Isocr. palinodiam
 cano, παλαινωδίαν ἄδω, Suid.
 Palla, ἡ χλαῖνα, Hom.
 Pallace, ἡ παλλακή, ἦς, Aristoph.
 Pallas, ἡ Παλλάς, ἄδος.
 Palleo, seu Pallesco, ὠχοιάω, Herodot.
 Palleatus, τριβώνιον ἔχων, ὠσα, ον, Lucian. τρι-
 βωνοφορέων, ὠσα, ον, Plut.
 Pallidus, ὠχρός, ἄ, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ λείψαι-
 μος, υ, Galen.
 Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.
 Palliolum, τὸ ἱματίδιον, υ, tritum, τὸ τριβώνιον,
 υ, Lucian.
 Pallium, τὸ ἱμάτιον, υ, Dem. tritum, ὁ τριβῶν,
 ὠνος, Athen.
 Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως, ὁ ὠχρος.
 Palma, raris manibus, ἡ παλάμη, ης, arbor, ἡ
 φαινίξ, ἰκος, Diosc. victoria, ἡ νίκη, ης. Con-
 fer Victoria.
 Palmaris, ε, σπιθαμῆος, αἰα, αἰον, Diosc.
 Palmes, τὸ κλήμα, ατος, Theophr.
 Palmo, συνδύω κλήμασα, Aristot.
 Palmus, ἡ σπιθαμή, ἦς, Diosc. ἡ δοχμῆ, ἦς,
 Paus.
 Palo, πασσαλεύω, Aristoph. σκολοπιζέω, φαυρώ,
 Thuc.
 Palor, περιφόρομαι, πλανάομαι, Plato.
 Palpamentum, seu Palpatio, τὸ Φάπτωμα, ατος,
 Plut. ἡ Φαπία, ας, Xen. ἡ ψηλάφθοις.
 Palpebræ, τὰ βλεφάρων, ὠν, Diosc.
 Palpitatio, ὁ παλμός, ἔ, ἡ ἄσπαρσις, εως.
 Palpito, σπείρω, Athen. ἀσπασπαρῶζω, Hip-
 pocr. προσπείρω, Plut. πάλλωμαι.
 Palpo, καταψάω, Xen. adulor, Φαπτέω. Con-
 fer Adulor.
 Palpum, ἡ Φαπτεία, ας, Xen.

Paludamentum, ἡ χλαμύς, ὄδος, Plut. ἐναγώνιος
 ἐξ ετραπητητικῆ ἐσθῆς, id.
 Paludatus, χλαμυδῶτος, ἡ, ὄν.
 Palumba et Palumbes, ὁ φάπτος, υ, Lucian. ἡ
 φάσσα seu φάσσα, Epith.
 Palumbinus, φάσσινος, ἰνη, ἰον.
 Palus, ἡ σκόλοψ, ὠτος, Diosc. ἡ χάραξ, ακος,
 Aristoph.
 Palus, udis, τὸ ἔλος, εος, Plat. ἡ λίμνη, ης, ut
 Mæotis, Μαίωτις, ἴδος, Paus.
 Paluster, seu Palustris, ε, λιμναῖος, αἰα, αἰον,
 Plut. ὁ ἐξ ἡ λιμνώδης, εος, id. ἔλιος, εἰα, εἰον,
 Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἐλώδης, εος, id.
 Pampinaceus, α, um, οἰνάρεος, εἰα, εον, Athen.
 Pampiniat, ὁ οἰναρισμός, υ, ἡ βλαστολογία, ας,
 Theophr.
 Pampineus, οἰνάρεος, εἰα, εον, Athen.
 Pampino, οἰναρίζω, Athen. βλαστολογέω, The-
 ophr.
 Pampinosus, ὁ ἐξ ἡ οἰναρωδης, εος.
 Pampinus, τὸ οἶναρον, υ, Theophr. τὸ κλήμα,
 ατος, Aristot.
 Panacea, ἡ πανάκεια, ας, Diosc.
 Panaces, τὸ πανάκειον, εος, Straho.
 Panarium, ἡ κάρδος, υ, Lucian.
 Pandectæ, οἱ πανδύκται, ὦν, Pandect.
 Pandiculatio, τὸ σκορδιήμα, ατος, ὁ σκορδιῆ-
 μός, ἔ, Gal.
 Pandiculus, σκορδιήομαι, Aristoph.
 Pando, κρυτάω, Xen. explicio, ἐκπετάζω.
 Pandura, ἡ πανύρα, ας, Poll.
 Pandus, κρυτός, ἡ, ὄν.
 Panegyricus, πανηγυρικός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Panegyris, ἡ πανηγυρίς, εως, Dem.
 Pango, πήγνυμι, Xen. inducias cum aliquo,
 ποίεομαι ἀνοχῶς πρὸς τινος, Ἔschin.
 Panicum, ὁ ἔλυμος, υ, Diosc. terror pan-
 icus, τὸ Πανικόν, ἔ, Cic. Πανικός Φόβος,
 Plut.
 Panificium, ἡ ἄρτοποιία, ας, Xen.
 Panifex, ὁ ἄρτοποιός, ἔ, Plut.
 Panis, ὁ ἄρτος, υ, Dem. panem facio, ἄρτο-
 ποίω, Xen. formo, διαρτίζω, Bud. panis azy-
 mus, ὁ ἀζυμίτης, υ, LXX. dulcarius, ἄρτος
 ἀρτοποιῶ furfuraceus, ὁ πιτυρίαις, υ, Theod-
 doret. hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX.
 simlagineus, ὁ σιμιθάλιτης, υ, Athen. mucidus,
 ἄρτος ἐβρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ
 βουτυρίτης, υ, cibarius, ὁ ἀποσυρτίτης, υ,
 Lucian. bis coctus, seu nauticus, ἄρτος δίτυ-
 ρος, Suid. fermentatus, ζυμίτης, υ, Xenoph.
 siligineus, ὁ σιλιγυίτης, υ, subcinericius,
 ἄρτος ἐγκρυβίας, Philo. excavatus pro jure
 hauriendo, ἡ μυστήλη, ης, Eustath.
 Pannosus, ὁ ἐξ ἡ κατάρρυφος, υ, Luc.
 Pannus, τὸ βάνος, εος, N. T.
 Panther, seu Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος, Xen.
 Παρᾶ! βεβαί, Plata. felicitatem, τῆς εὐδαι-
 μονίας! laudem, παπαῖ τῶν ἐπεινῶν! Luc-
 ian.
 Papaver, ἡ μήκων, ὠνος, Diosc.
 Papavereus, μηχανικός, ἡ, ὄν, Athen.
 Papilio, ἡ ψυχῆ, ἦς, Plut.
 Papilla, ἡ Φηλή, ἦς, Aristot.
 Pappas, ὁ πάππος, υ, Aristoph.
 Pappo, πασπάζω, Hom.
 Pappus, ὁ πάππος, υ, Ἔschin.
 Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, Philo. τὸ ἐκζέσμα,
 ατος, Gal. τὸ φῦμα, ατος, Diosc.
 Papyraceus, παπύριος, ἰνη, ἰον.
 Papyrus, seu Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, υ,
 Theophr.
 Par, æqualis ἴσος, ἴση, ἴσον, Dem. ὁμοιος,
 αἰα, εἰον, Isocr. numero, ὁ ἐξ ἡ ἰσάριθμος,
 υ, Herodian. est, ἄξιον, δίκαιον, προσή-
 κων, εἰκός, δέον, νόμιμόν ἐστι, Dem. Isocr.
 alii, sum alicui rei, ἀρκέω ἐπὶ τι, Plato.
 πρὸς τι, Chrys. pari refero, μετρίω τὴν
 ἴσην, Paus. quorundam rerum, τὸ ζεῦ-
 γος, εος, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱεράκων,
 Herodot.
 Parahilis, ε, ὁ ἐξ ἡ εὐπρόστος, υ, Naz.
 Parabole, ἡ παραβολή, ἦς, N. T.
 Paradoxus, ὁ ἐξ ἡ παράδοξος, υ, Lucian.
 Paradiseus, ὁ παραδείσιος, υ, Xen. N. T.
 Parallelus, ὁ ἐξ ἡ παράλληλος, υ, Polyb.
 Paralysis,

Paralysis, ή παράλυσις, εως, Gal.
 Paralyticus, a, um, παραλυτικός, ή, όν, N. T.
 Paranympbus, ό παράνυμφος, υ, Hesyeh.
 Paraphrasis, ή παράφρασις, εως.
 Parasanga, ό παρασάγγης seu παρασάγγης, υ,
 Herodot.
 Parasita, ή παράσιτος, υ.
 Parasitatio, ή παρασίτησις, εως.
 Parasitor, παρασίτης, ώ, Athen. κολακίω.
 Parasitus, ό παρσίτης, υ, Athen. ό κάλαξ.
 Parate, κατισκευασμένος, έτοιμός, Isocr.
 Paratus, ό ή έτοιμος, υ, ad dicendum, λέ-
 γειν, Isocr. ό ή πρόθυμος, υ, sum ad fa-
 ciendum, είμι ποιείν, Dem. παροσκευασμένος,
 ένη, έναν, et volens facere, ή έέλων ποιείν,
 id.
 Parce, φειδόμενος, N. T. εύτελής.
 Parcimonia, ή φειδωλία, υς, Naz. ή φειδώ, υς,
 Aristot. sordida in rebus parvis, ή μικρολο-
 γία, υς, Theophrast.
 Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, Xen.
 alicui, τινός, Plut. mihi pro dignitate, άξίως
 προφείδομαι έμαυτώ, Isocr.
 Parcus, φειδωλός, ή, έν, Aristot. φειδόμενος, ένη,
 έναν, Dem.
 Pardus, ό πάρδος, υ, ή πάρδαλις, εως, Aristot.
 Parens, ό γονεύς, εως, Dem. ό πατέρας, εως, id.
 Plur. parentes, οι γονεΐς, έων, Dcm.
 Parentalia, τά έναγίσματα, αν, ό καθαγισμός, υ,
 Lucian. τά κτερίσματα.
 Parentatio, ό έναγισμός, υ, Plut.
 Parento seu Parentor, έναγίζω, Paus. καθαγί-
 ζω, Lucian. κτερίζω.
 Pareo, φαινομαι. Confer Appareo. obedio,
 ύπακνω. Confer Obedio.
 Parics, ό πείχος, υ, Thuc.
 Parietina, ό τείχος ή φρασιμένος.
 Parilis, υ, ό ή ή πάρισις, υ, Polyb.
 Parilitas, τώ πάριση, υ, ή ισότης, ητος, Plut.
 Pario, τίκτω, Dem. άποτίκτω, Plut. εκτίκτω,
 Plat. potentiam, περιποιείμαι δυνασίαν, Ari-
 stot.
 Pariter, ίσως, Dem. ίσάαυτος.
 Parma, ή άσπίς, ίδος, Xen.
 Parmatus, ό άσπιστής, υ, Dem.
 Parmula, τώ άσπίδιον, υ.
 Pargo, παρασκευάζομαι, me ad certamen, έμαυ-
 τόν προς άγωνα, Dem. copiam militum,
 έτοιμάζω χείρε πολλήν, App. Confer Com-
 parato.
 Parricida, ό πατραλοΐας, υ, Dem. ό πατροκτονή-
 σας, αντος, Lucian. ό πατροκτόνος, υ, Plut. ό
 πατροφόνος.
 Pars, τώ μέρος, εος, civitatis, πόλεως, Dem.
 officii, τών δόντων, id. suffragiorum, τών
 ψήφων, idem, adversa, τώ διάφορον, υ, Dion.
 Hal. in partes divido, διαίρειμαι είς μέρος,
 Dem. distractum esse in partes, διείδαναι είς
 μέρος, id. partem alicujus capere, λαμβάνειν
 μέρος τινός, id. partes alicujus tueri, μετά
 τινος είναι, Lycoph. σόν τινι είναι, Xen. in
 partem meliorem accipere, επί τώ εύσεβέ-
 στερον λαμβάνειν, Naz. aliqua ex parte, μέ-
 ρος τι, Thuc. nulla ex parte, μηδαμώθεν
 omni ex parte, τώ παντί, Dion. Hal. άάντη,
 Aristot.
 Parsimonia. Vide Parcimonia.
 Particeps, ό ή μετόχος, υ, Plat. ό ή καιωνός,
 υ, Dem. operis, ό ή συνεργός, υ, id.
 sum alicujus rei, μετέχων τινός, Isocr. ali-
 cujus cum aliquo, τινός τινι, Plat. partici-
 pem facio alicujus rei, μεταδιδοίμι τινος,
 Isocr.
 Participatio, ή καιωνία, ή μετοχή.
 Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo,
 τινός τινι, Plat. Confer Particeps.
 Particula, ή μερίς, ίδος, Isocr.
 Particulatim, κατά μέρος, Dem.
 Partim, κατά μέρος, Dem. partim superbe,
 partim abjecte, partim libidinoso, τά μέν
 υπερήφανως, τά δέ ταπεινώς, τά δέ υπερεαφράτως,
 Dem.
 Partio seu Partior, μερίζω, aliquid, τι, Aristot.
 cum aliquo, διανίω τι τινι, Isocr. τι προς
 τινα, Dem. Confer Divido.
 Partite, μιμεριμένως.

Partitio, ό μερισμός, υ, Aristot.
 Partitor, ό μεριστής, υ, N. T.
 Parturio, ώδίνω, Plut. τακάω.
 Partus, ύς, ό τόκος, υ, Aristot. ό τοκιστής.
 Parvitas, ή μικρότης, ητος, Plat.
 Parum, μικρόν, Isocr. μικρώς, Herodian. abfuit,
 quin incidissent, μικρόν άπίλιπτον, μη περιπε-
 σείν, Isocr. quin expugnaretur, μικρόν παρέ-
 λιπον εκ πολιορκείσθαι, Lucian. quin mortuus
 essem, παρά μικρόν ηλθον άποθανείν, Isocr.
 quin mancipia facti essemus, παρά μικρόν
 ήλθομεν έξανδραποδίσθηναι, id. quin ego, ille,
 &c. faciat, άλλίγω, μικρῶ δέω, δει ποιείν,
 Plat. Isocr. prosum, κατά μικρόν ώφέλιω,
 Isocr.
 Parumper, μικρόν όσον, άλλίγον όσον, διά μικρῶ.
 Parus, ό αϊγυθαλός, υ, Aristot.
 Parvulus, άγρον σμικρός, ά, όν.
 Parvus, μικρός, ά, όν, Dem. parvi facio seu
 pendo aliquid, περί άλλίγω ποιείμαι τι, Isocr.
 άλλίγορώς τινός, id. άλλίγορώς έχω τινός, id.
 προς τι, Aeschin. καταφρονέω τινός, id. άμελῶς
 έχω τινός, Xen.
 Pascha, τώ πάσχα, ατος, N. T.
 Pasco, νέμω, armenta in agro, τά βοσκήματα
 εν χώρα, Dem. oculos, είς όσσην ήλεις συν-
 τέλειω, AEl. εύωχίαν εν τοΐς όφθαλμοΐς φέρω,
 Achi. Tat.
 Pascuum, ό νομός, υ, Aristot. τώ βόσκημα, ατος,
 Plut. boum, τώ βεβόσιον, υ, Strabo.
 Pascuus, ό ή ή εύνομος, υ.
 Passer, ό σπυθός, υ.
 Passerculus, τώ σπυθίον, υ, Athen.
 Passim, εκάστω, Herod. άνέδην, Plut. πολλαχῶ,
 Isocr.
 Passus, ύς, τώ βήμα, ατος, Xen. mensura, ή
 άργυρία, υς, id.
 Pastillus, ό τροχίσκος, υ, Cels.
 Pastinatio, ή σκαφία, υς, Suid.
 Pastinum, τώ σκαφίον, υ, Plut.
 Pastio, ή νόμεισις, εως.
 Pastor, ό νομείς, εως, Xen. proprie ovium, ό
 ποιήν, ένος, Plat.
 Pastoralis, υ, seu Pastoritius, ποιμεινικός, ή, όν,
 Philo. νομειντικός, scientia, έπιστήμη, Plat.
 Pastus, ύς, ή νομή, ης, Xen. ή σίτησις.
 Patefacio, άνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, Plut.
 Confer Manifesto.
 Patefactio, ή άνοιξις, εως, Bas. ή φανέρωσις, re-
 velatio, ή ανακάλυψις, εως, ή αποκαλύψις, εως,
 N. T.
 Patella, τώ λεκάνιον, υ, Aristoph.
 Patenter, άνακτεΐ.
 Pateo, άνοίγωμαι, Aristot. manifestus sum,
 διακαλύπτομαι, Dem. φαίνομαι.
 Pater, ό πατήρ, τρός, Dem. naturalis, φύσει
 πατήρ, id. adoptivus, πατήρ ποιούμενος,
 id. familias, ό οικοδεσπότης, υ, Plut. patres
 conscripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, id. a pa-
 tre, πατρόςθεν, id.
 Patera, τώ δέπας, αος, Athen.
 Paternus, πατρικός, όια, όν, virtus, άρετή, Dem.
 gloria, δόξα, id. ό ή ή πύστιος, id. πατρικός,
 ή, όν, amicitia, φιλία, Dem.
 Patesco, άνοίγωμαι. Confer Pateo.
 Pathicus, a, um, παθικός, ή, όν.
 Patibilis, υ, παθητός, ή, όν, Aristot.
 Patibulum, ό σφυρός, υ, Plut.
 Patiens, ύπομονητικός, ή, όν, Bas. laborum, καρ-
 πειρός, ή, όν, πόνων, Xen.
 Patienter, καρτερικώς, άνεκτός, Dem. fero ali-
 quid, εδ μάλα τηλημόνως τι ύπομένω, Aelian.
 Patientia, ή ύπομονή, ης, N. T. ή καρτέρησις,
 εως, Plat. ή καρτερία, υς, Dem.
 Patina, ή λεκάνη, Plut. ή λωπάς, idem.
 Patior, πάσχω τι, Isocr. ύπομένω τι, Xen.
 Patratio, ή διάπραξις, εως, Plat.
 Patria, ή πατρίς, ίδος, Dem.
 Patriatus, ύς, ή τών πατρικίων τάξις.
 Patricida. Vide Parricida.
 Patricius, ό πατρικίος, υ, ό εύπατριδής, υ, He-
 rodian.
 Patrie, πατρικός, Aristot.
 Patrimonium, τά πατρία, αν, Dem. ή παρὰ
 τῶ πατρός έστία, id. ή πατρία έστία, Lucian.
 consumo, αναλίσσω τήν πατρίαν έστίαν,

Dem. magnum accipio, πολλήν έστίαν παρα-
 λαμβάνω παρὰ τῶ πατρός, id. obtinere post
 obitum patris, τά πατρία έχην μετά τήν τῶ
 πατρός τελευτήν, idem. privari seu exidere
 patrimonio, διαμαρτάνειν τών πατρίων, Isocr.
 εκπίπτειν εκ τών πατρίων, idem. fraudari ab
 aliquo, άποστρέβειναι τών πατρίων ύπό τινος,
 Dem.
 Patrimus, a, um, ά vel ή πατήρ, έσι, ό ή ή
 άμφιθαλής, εος, Plut. ή γονεΐς άμα άμφότεροΐ
 είναι, Poll.
 Patrisso, πατρίζω, Herodian.
 Patrius, πατρικός, ή, όν, Dem.
 Patro, διαστρέβω, aliquid, τι, Xen.
 Patrocinium, ή συνηγορία, υς, Dem. ή προσασία,
 υς, Plut.
 Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινι, Dem. συν-
 ερέω τινι, id. συνεύπτον τινι, id. προϊσάμαι,
 προσάται.
 Patrona, ή συνήγορος, υ.
 Patronus, ό συνήγορος, υ, Dem. ό προσάτης,
 ό σύνδικος, υ, id. templi, ύπερ τῶ ιερῶ, id.
 patronum deligo legis, αίρίμαι σύνδικον τῶ
 νόμῳ, id. decerno, χριστοσυνέω σύνδικον ύπερ
 τινος, id. adhibeo causam, καλέω συνήγορον
 άγώνι τινι, id. adsciscere sibi, παρασκευάζε-
 σθαι συνηγορέντα έαυτῶ, id. destitui patronis,
 ήρημον γίνεσθαι τών συνευθτων, idem.
 Patruelis, ό ανεψιός, υ, Dem. ανεψιός προς
 πατρός, id. ανεψιός εν πατραδελφον, id. ό ανε-
 ψιάδης, υ, idem.
 Patruus, ό πατραδελφος, υ, Dem.
 Patulus, a, um, άνακτός, ή, όν.
 Pauciloquium, ή παυρολογία, υς.
 Paucitas, ή όλιγοτης, ητος, Theophr.
 Pauculus, πάνυ άλλίγος, ή, αν.
 Paucus, άλλίγος, ίγη, ίγον, Thuc. pauci numero,
 άλλίγοι όντες τίν άριθμόν, Isocr. pauciores aliis,
 σπανιότεροι άλλων, idem. pauci auxiliatores,
 ήρημος βοηθήσοντος, id. paucis dicere, συν-
 τήμας διαλέγεσθαι, idem. διά βραχέων ποιείν,
 τόν λόγον, idem.
 Paveo, seu Paveos, περιφοβείμαι, Xen. θαμβέω,
 aliquid, περιδωός έχω προς τι, Dem. mente,
 άδημονίω τήν ψυχήν, Xen.
 Pavide, περιδωός, Dem. φοβερός.
 Pavidus, ό ή ή περιδωός, εος, Aristot. φοβητικός,
 ή, όν, id.
 Pavimento, ιδαφίζω, terram, τήν γήν, Theophr.
 Pavimentum, τώ ιδαφος, εος, Athen. τώ διαπε-
 δον.
 Pavio, παΐω, Plut.
 Paulatim, κατά μικρόν, Isocr. κατ' άλλίγον,
 Gal.
 Paullisper, δι' άλλίγω.
 Paullo, μικρόν, ante illos venit, προ τῶτων ήλ-
 θεν, Isocr. ante crepusculum, βραχύ προ τῆς
 δειλης, Plut. ante, άλλίγω seu μικρῶ πρότερον
 post, μικρῶ ύστερον, Isocr. prolixius, άλλίγω
 μακρότερον, Dem. majorem potentiam, άλλίγω
 μεζω δύναμιν, Isocr. plura de aliqua re
 dicere, άλλίγω μακρότερα είπέιν περί τινος,
 Isocr.
 Paullulum, κατά μικρόν, Dem.
 Paullum, άλλίγον, Isocr.
 Paullus, βαιός, ά, όν, Soph.
 Pavo, ό ταών, ώνος, Diodorus Sic. ό ταώς, ώ,
 Bas.
 Pavor, τώ δέσμα, ατος, Plat. τώ θάμβος.
 Pauper, ό πένης, ητος, homo, άθροσπος, Dem. et
 inops, ή άδυνάμειος, id. ό ή ή άσπος, υ, et
 rerum necessarium indigens, ή τών άναγκ-
 αίων ένδεις, ών, id. et improbus, πονηρός μετ'
 ένδεις, id. Confer Inops.
 Pauperculus, πτωχρός, ά, όν, Aristid.
 Pauperies, idem quod Paupertas.
 Paupero, παΐω τινά πίνοντα, Dem.
 Paupertas, ή πένια, υς, Dem. ή άπορία, υς, id.
 ή ένδεια, υς, Dem. paupertate proci, είναι εν
 άπορία, Dem. πένεσθαι, id. άπορειν χρημάτων,
 Isocr. ad paupertatem redigi, είς άπορίαν
 seu πένιαν έλθείν seu καταστῆναι, idem. Con-
 fer Inopia, Ugestas.
 Pausa, seu Pausatio, ή παύσις, εως.
 Pauso, παύομαι, Xen.
 Pavus, ό ταών, ώνος, Diod. Sic.

Pauxillatim, seu Pauxillisper, κατά βραχὺν, κατά μικρὸν, Ael.
 Pauxillum, κατ' ὀλίγον, Lucian.
 Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ου.
 Pax, ἡ εἰρήνη, ης, Dem. firma, εἰρήνη βεβαία, id. perpetua, ἀθάνατος, id. praeclara, καλλή, id. justa, αἰσα, δικαία, id. ἴση ἐξ δικαίας, id. periculosa et lubrica et infida, ἐπικίνδυνος ἐ σφαλῆρὰ ἐ ἀπίστος, id. turpis, ignominiosa, αἰσχρὰ, id. turpis et indigna reip. αἰσχρὰ ἐ ἀνόμιμος τῆς πόλιως, id. jurejurando non confirmata, ἀνόμοτος, id. pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, id. pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, Dem. facere, συντίθειναι, id. ποιεῖσθαι, id. πράττειν πρὸς τινα consequi ab aliquibus, εἰρῆσιν παρὰ τινα, idem. fieri, γίγνεσθαι, idem. perfici, ἐπιτελεῖσθαι, idem. esse alicui cum aliquo, εἶναι τινι πρὸς τινα, id. esse aliquibus inter se, ὑπέρχειν τισί, id. colere cum aliquo, ἔχειν πρὸς τινά, Dem. servare, τηρεῖν, id. custodire, φυλάττειν, id. confirmare, κυρθεῖναι, id. violare, παραβαίνειν, id. solvere, λύειν, id. expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, Dem. non impetrate, διαμαρτάνειν, id. pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, Dem.
 Paxillus, ὁ πάσσαλος, υ, Synes. τὸ παττάλιον, υ, Poll.
 Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, ὤ, N. T. ὁ ἁμαρτάνων, οντος, Dem. ὁ ἐξμαρτάνων, idem.
 Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, Dem. τὸ ἁμαρτήριον, ατος* nec plura, nec majora, ἔτε πλείονα, ἔτε μείζονα ἁμαρτήματα, Dem. tot et tanta, τοσαῦτα ἐ τηλικαῦστα ἁμαρτημένα, id. multa et varia, πολλὰ ἐ παντοδατὰ, id. multa et magna, πολλὰ ἐ μεγάλα, id. voluntaria aut fortuita, ἐκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, id. cumulata non exiguo tempore, συνυλεγεμένα ἐκ ἐκ μικρῶ χρόνου, id. Confer Delictum.
 Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεούς, Isocr. multa in aliquem, πολλὰ εἰς τινα, Thuc. aliquid in aliquem, ἐξμαρτάνω τι εἰς τινα, Isocr. sermone et opere in aliquem, λόγῳ ἐ ἔργῳ εἰς τινα, Plat. ex ignorantia, τῇ ἀγνοσίᾳ, Xen. in nulla re, παρανομίᾳ μηδέν, Aristot. in aliqua re, πλημμελεῖν τι, Xen. in templum Dei, εἰς ἱερόν θεῶ, Isocr. Confer Delictum.
 Pecten, ὁ κτεῖς, κτεῖδος, Athen.
 Pectino, πετικῶ, Hesiod.
 Pectio, κτενίζω, Herodot.
 Pectorale, τὸ περιστήριον, υ, LXX.
 Pectoralis, ὁ σερόντις, υ, ἡ σερόντις, ἰδος, Poll.
 Pectorosus, ὁ ἐξ ἡ εὐρύστερος, υ, Poll.
 Pectunculus, τὸ κτένιον, υ, Athen.
 Pectus, τὸ στήθος, υ, Xen. τὸ σῆθος, εος, Hippocr.
 Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ἤ, sc. ἐπιστήμη.
 Pecuarium, ὁ ἐξ ἡ βοσκηματικῆς, εος, Eust.
 Pecuarium, ἡ, ὁ νομῆς, εως, Xen.
 Peculator, ὁ κλέπτης τῷ δημοσίᾳ.
 Peculatus, ὤ, τὸ τῷ δημοσίᾳ κλέμμα.
 Peculiaris, ἴδιος, ἰα, ἰον, alicui, τινί, Aristot.
 Peculiariter, ἴδιως, Aristot. ἰδιοτρόπως.
 Peculium, τὰ ἴδια, ων, Dem.
 Pecunia, τὸ ἀργύριον, υ, Dem. τὰ χρήματα, ων, id. pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινί, Isocr. magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα δίδουσι τινί, id. pecunia abundare seu instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων, Dem. pecuniam probam reddere, ἀργύριον δοῦναι ἀποδοῦναι, id. undique constare, πάντοθεν ἀργυρῆσθαι, Dinarchi. pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ ἐ πάρεσι, Dem.
 Pecuniarius, χρηματικὸς, ἡ, ὄν.
 Pecuniosus, ὁ ἐξ ἡ πολυχρήματος, υ, πλούσιος, ἰα, ἰον, Dem. Confer Dives.
 Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, Dem. τὸ θρόμμα, ατος, Athen. pecore abundans, ὁ ἐξ ἡ πολυβοσκηματος, υ, Joseph.
 Pedalis, e, ποδαῖος, αἰα, αἰον, Theophr.
 Pedamen seu Pedamentum, ὁ χεράξ, ακος, Plut. ἡ κάμαξ.
 Pedaneus, ποδαῖος, αἰα, αἰον, Theophr.

Pedatim, κατά πόδας, Herodot.
 Pedes, itis, ὁ πεζός, ὤ, Dem.
 Pedester seu Pedestris, e, πεζός, ἡ, ὄν, exercitus, δυνάμεις, Xcn. πεζικός, ἡ, ὄν, manus, δύναμις, id. sermo, λόγος πεζός, Eustath. pugna, ἡ πεζομαχία, ας, Thuc. pedestre praelium committi, πεζομαχίᾳ, id.
 Pedetentim, κατά πόδας, Herodot. βάδην, Xen.
 Pedica, ἡ πῶδη, ης, Dem.
 Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, Xen.
 Pedicularis, e, ὁ ἐξ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως* pediculari morbo laboro, φθειριάω, Laert.
 Pediculosus, ὁ ἐξ ἡ φθειρώδης, εος.
 Pediculus, parvus pes, τὸ πόδιον, υ, τὸ ποδάριον, υ, Aristot. insectum, ὁ φθειρ, ρός, Plut.
 Pedissequa, ἡ ἀκὸλλυθος, υ.
 Pedissequus, ὁ ἀκὸλλυθος, υ, Dem. pedissequos secum habere, ἀκολούθως ἔχειν seu περιεργεῖν, idem.
 Peditatus, ὤ, ἡ πεζή, seu πεζικὴ δύναμις, Xen.
 Peditus, ἡ πορὴ, ἤ, ἡ ἀποπορὴ, ἤ, Al. Aphr.
 Pedito, πῆρο, Aristoph. ἀποπῆρο, id. βδών.
 Pedum, ἡ βελόδις ποιμνικὴ, ἤ, ἡ καλαύροψ.
 Pedusculus, τὸ ποδάριον, υ, Aristot.
 Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, Josephi.
 Pejoro, ἐπιτοκίᾳ, temere, βελόδις, Dem. manifestissime, ὄρκως τινὰς περιφανέστατα ἐπιτοκίᾳ, id.
 Pejor, ὁ ἐξ ἡ χείριον, ονος, Thuc.
 Pelagia, ἡ πελαγία, ας, Aristot.
 Pelagius, πελάγιος, εἰα, ἰον, Aristot.
 Pelagus, τὸ πῆλαγος, εος, Dem.
 Pellacia, ἡ ἔπαγωγος, ἤ, ὄν.
 Pellax, ἔπαγωγός, ἡ, ὄν.
 Pellex, ἡ παλλακὴ, ἤ, Aristoph.
 Pellicatus, ὤ, ἡ παλλακία, ας, Dem.
 Pellicio, ἐβίλομαι, aliquem, τινά, Plut. aliquem aliqua re, προσαιγοῦμαι τινά τι, Xen. ad amicitiam, τινά εἰς φίλιαν, Herodian. ad hoc, ὑπάγω τινά πρὸς τῆτο, Xenoph.
 Pelliceus, δερμάτινος, ἰνη, ἰον.
 Pellicula, τὸ δερμάτιον, υ.
 Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθερά, ὤ, Plut.
 Pellitus, ὁ ἐξ ἡ κωδιοφόρος, Strabo.
 Pello, ἄβω, aliquem aliqua re, τινά τι, Plut. diabolum, ἐλαύνω διάβολον, Thys. e convivio, ἀπαθῆναι τῷ συμπόσιῳ, Lucian. e patria, ἐλαύνω τινά ἐκ τῆς πατριδος, Isocr. aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινά τῆς ἀρχῆς, Isocr. ἐκ τῆς ἀρχῆς, id. clavum clavo, ἐκκράω τὸν ἥλον τῷ ἥλω, Lucian.
 Pelluceo, διασιλῶ, διαφανίζομαι.
 Pellucidus, ὁ ἐξ ἡ διαφανής, εος, Aristot. διαφανήμενος, ἰνη, ενον, id. ὁ ἐξ ἡ διαυγής.
 Pelta, ἡ πέλις, ης, Plut.
 Peltasta, ὁ πελταστής, ὤ, Xen.
 Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, Cl. Al. ὁ λυτήρ, ἤρος, LXX. ὁ νιπτήρ, ἤρος, id.
 Penaria cella, τὸ ταμίειον, υ, Isocr.
 Penates, οἱ θεοὶ πατρῶν.
 Pendeo, κρέμαμαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπὸ τινος, Lucian. super caput, ἀπαιωρίζομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, Aelian. ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαι τινος, N. T.
 Pendo, σαμβάρομαι, Philo. aliquid aliquo, τί τι, Plat. aliquid, σαμβάω τι, id.
 Pendulus, ὁ ἐξ ἡ ἐκκρεμής, εος, Herodot. ὁ ἐξ ἡ μωπύρος.
 Pene, παρὰ μικρὸν, Dem. σχεδὸν, id.
 Penes, ἐπι, me est, ἐμοὶ κείται, Dem. Deum est, ἐν τῷ θεῷ ἐστὶ, id.
 Penetrabilis, e, ὁ ἐξ ἡ διάπορος, υ, διάβατος, η, ὄν.
 Penetrare, ὁ μυχεῖν, ὤ, Polyb. τὸ ἐνδύμενον.
 Penetrans, e, μυχέω, ἰα, ἰον, Lucian.
 Penetro, ἐξυμνίζομαι, διαπίρω, ad fundum, εἰς βύσσον, Herodot. flumen, περαιόμαι ποταμόν, idem.
 Pencilium, seu Pencilus, seu Pencilus, seu Pencilum, ὁ σπῆγγος, υ, Diosc. instrumentum pictorum, ἡ γραφίς, ἰδος, Plut.
 Peninsula, ἡ χερσόνησος, υ, seu χερσονήσος, υ.

Peninsularis, e, ὁ ἐξ ἡ χερσονήσος, υ, Aelian.
 Penis, ἡ κέρατος, υ, Aristot. virilis, ἡ πέση, ης, Xen. τὸ ἄνδρειον.
 Penitus, ἔνδον, Plut. omnino, σύμπαν, irritus est, ἀπόλλυται, Dem. perdidit, ἀρῆνη ἀπολόλυκε, id. penitior, ἐνδοτέρος, ερα, ερον penitissimus, ἐνδοτάτος, ἀτη, ατου, Herodian.
 Penna, τὸ πτερόν, υ, Lucian. τὸ πτίλον, υ, Aristot. pennas amitto, πτεροφύω, Lucian. produco, πτεροφύω, id. pennis carens, ὁ ἐξ ἡ ἀπτερος, υ, id.
 Pennatus, πτερωτός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Pencilate, ἀκριβῶς, Confer Accurate.
 Pencilo, ἐξοστάζομαι, Isocr.
 Pensilis, e, idem quod Pendulus, a, um.
 Pensio, ἡ ἐκτίσις, εως, Aristot.
 Pensito, σαμβάρομαι, tributum, φέρω ἀποφορῶν, Aristot.
 Pensiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, υ.
 Penso, ἐκτίω, Dem. ἀποστίνω, Plut.
 Pensum, τὸ πεταγμένον, υ, Plut.
 Penuria cella, τὸ ταμίειον, υ, Isocr. ὁ ὄνλιον.
 Penula, ἡ φανόλη, ης.
 Penum, seu Penus, ὁ βίος, υ, Isocr.
 Penuria, ἡ σπάνις, ης, pecunia, τῶν χρημάτων, Dem. ἡ σπανιότης, ητος, αγῆ, τῆς γῆς, id. frumenti, ἡ σπάνις τῷ σίτῳ, id. virorum, ἀνδρῶν, id. Confer Inopia.
 Penus. Vide Penum.
 Peplum, seu Peplus, ὁ στίπλος, υ, Xcn.
 Pepo, ὁ στίπων, ονος, Plut.
 Per, πρὸς, cum genit. per Deos! quis ita demens est? θεῶν, τίς ἔτω εὐθέης ἐστὶ; Dem. ἀνά, cum accus. per montes palantes, ἀνά τὰ ὄρη σκιδανόμενοι, Phil. per singulos annos, ἀνά πᾶν ἔτος, Diosc. κατά, cum accus. rex per se ipsum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὐτὸν ἀπίστος ἦν, Dem. διά, cum genit. per hanc ascendit, διὰ τῆτων ἥβη, idem. παρὰ, cum accus. per vestram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπιβύξεται, Dem. In compositione quando significationem intendit, redditur fere per λίαν, ἀγαν, μέγα, πολὺ, πᾶν, et πᾶν quando vero quasi transitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perstolidus, λίαν ἀνόητος, Isocr. peradolescens, ὁ ἀγαν νέος, Xenoph. perdives, μεγαλόπλουτος, Diod. Sic. perbonus, πανάγαθος, Plat. perlongus, πάνυ μακρός, Plat. pereruditus, πολυμαθής, Isocr. perambulo, διδοῦμαι, Synes. et perinde cum Adverbiis, e. gr. per familiariter, πάνυ οικίως, Dem. perhoneste, παρακάλως, id. peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, Isocr. &c.
 Pera, ἡ πῆρα, ας, Plut.
 Peractio, ἡ τελείωσις, εως, Aristot.
 Peræque, ὁμοίως, Dem. ἐπίσης.
 Peræquo, ἰσότης, ἐπισόζω, Aristot.
 Peragito, διελαύνω, Xen.
 Perago, τελίω, Dem. Confer Finio.
 Peragratio, ἡ περιόσπις, εως.
 Peragro, περιόσπια, Plut. περιέρομαι.
 Perambulo, διδοῦμαι, Synes.
 Peranno, διεμναυτίζω.
 Perca, ἡ πέρις, ης, Aristot.
 Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινά, Herodian.
 Percenseo, καταλέγωμαι, Athen. διέμι, Dem.
 Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, Thuc.
 Percipio, καταλαμβάνω, aliquid sensu, τὸ αἰσθῆσι, Philo. aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τὴν παρὰ τινος, Aeschin. alicujus malitiam, καταγινώσκω τινος κακίαν, Dem.
 Percolo, διῶλλίζω, Plut. διήμι, Diosc.
 Percunctatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, Plat. ἡ ἐρώτησις.
 Percontator, ὁ πείσης.
 Percontor, συνθάρομαι, aliquem, τινά, Dem. aliquid ex aliquo verbis, τι παρὰ τινος λόγῳ, id. de aliqua re, περὶ τινος, Plut. ἀνακρίνω τι, Xen. ἐρωτῶ τι, Dem.
 Percrescere, διαβρῦλλομαι, Xen.
 Perculsus, ἐκπληγείς, εἰσα, ἐν, gravissime metu, δεινῶς ὑπὸ τῷ δέμῳ, Aelian.
 Percunctatio, idem quod Percunctio.
 Percunctor, idem quod Percontor.
 Percupio, ὑπερσπῶδάζω, Lucian.

δράμ κακόν τι, Isocr. facinus magnum et praelarum, διαπράττωμαι μέγα τι, Dem.
 Perpetuitas, ή αίδιότης, ητος, Arist.
 Perpetuo, αί, Dem. αί, id.
 Perpetuo, as, αίδιζω.
 Perpetuus, ό ό ή συνεχής, έος, bellum, πόλεμος, Dem. ό ό ή αίδιος, υ, gloria, δόξα, Plut. in perpetuum, είς πανταίεις, Aelian.
 Perplexe, διατεπλεγμένος, πολυπλόκος, loqui, seu sursum deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, άνω ό κάτω τός λόγους είλίσσειν, άποσαφείν ό άδεν, Hipp.
 Perplexitas, ή πλοκή, ης, Naz.
 Perplexus, ό ό ή πολυπλόκος, υ, Philo. ό ό ή άπορος.
 Perpluo, κατομβροίζω.
 Perpolio, εξεργάζομαι, aliquid, τί.
 Perquam, ώς σφόδρα, Lucian.
 Perquiro, αναζητώ, aliquid, τί, Isocr. εξετάζω τι, id. διερευνάω.
 Perquisite, εξηραμένως.
 Perquisitio, ό εξετασμός, ή εξέτασις, Lucian.
 Perquisitor, ό εξεταστής, ή, Aristot.
 Perrumpo, διαρρήγνυμι τι, N. T. διασπάω.
 Persendo, κατασχίζω τι, Dem.
 Perseribo, αναγράφω τι, Aeschin.
 Perscriptio, ή αναγραφή, ης, Plut.
 Perscriptor, ό αναγραφής, έως, Iys.
 Persecutor, idem quod Persequitor.
 Persecutio, ή καταδίωξις, έως, ή δίωξις, έως, Thuc. ό διωγμός, ή, Christianorum, Χριστιανών, Euseb.
 Persecutor, ό διώκτης, ό καταδιώκων, LXX.
 Persentio, seu Per-sentio, αισθάνομαι, Aristophl.
 Persequor, διώκω, aliquem, τινά, Dem. causam, δικήν, idem. in mare, καταδιώκω είς θάλασσαν, Xenoph. non negligenter rem exprobo, ή άμελώς διέρχομαι τι, idem. ordine alicujus acta, έφεξής διέρχομαι πράξεις τινός, id.
 Perseveranter, έπιμόνως, καρτερικώς.
 Perseverantia, ή έπιμονή, ης, Plat.
 Persevero, είμένω, in aliqua re, τινί, Plut.
 Persica, ή Περσική, sc. μηλία, Theophr. sed fructus est, τό Περσικόν, sc. μήλον, Diosc.
 Persimilis, ό ό ή παραπλήσιος.
 Persisto, είμένω, in aliqua re, τινί, Isocr. έν τινι, id.
 Persolvo, έκτίω, pecuniam, χρήματα, Plat. multam, ζημίαν, id. penam alicui, τίνι τινί, Plut. άποτίω τίσιν, Herodot. pecuniam pro aliquo, καταβάλλω άργύριον ύπέρ τινος, Lucian. debita, διαλύω χρέα ύπέρ τινος, Dem.
 Persona, τό πρόσωπον, υ, N. T. personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, ibid. προσωποληψία, ibid. larva, τό προσωπίδιον, υ, seu προσωπίον, υ, Dem. parva, τό προσωπίδιον, Poll. comica, πρόσωπον κωμικόν, Lucian. servilis, πρόσωπον οικητικόν, personam induo, ύποκρίνομαι σχήμα, Herodian. personam alicujus induo, ύποκρίνομαι τινά.
 Personatus, πρόσωπον ύποδεδυκός, υία, ός.
 Persono, εξηχίζομαι, N. T.
 Perspicacia, seu Perspicacitas, ή έξυδεκρία, as, Lucian.
 Perspicax, ό ό ή έξυδεκής, έος, Herodot.
 Perspicio, κατείδω, aliquid, τί, Isocr. futurum, καθορώ τό μέλλον, Dem. aliquid animo, καθορώ τι τή διανοίά, id. optime aliquid, κάλλιστα θρωείω τι, id. acutissime, συνθεωρώ τι ακριβέστατα, id.
 Perspicue, σαφώς, significare aliquid, δηλύν τι, Dem. cognoscere aliquid, καθαρώς είδίναί τι, id. έπιφανώς, id. περιφανώς, id. φανερώς.
 Perspicuitas, ή περιφάνεια, as, tanta rei est, ποσάυτη πράγματός είσι, Dem. orationis, ή σαφήνεια, as, Plat.
 Perspicuus, ό ό ή καταφανής, έος, Dem. ό ό ή περιφανής, έος, id. aliquid et pulchrum, καλόν τι ό σαφές, id. et brevis oratio, βραχύς ό σαφής λόγος, Dem.
 Persto, idem quod Persisto.
 Perstrepo, κατασφαιώω.

Perstringo, διασφίγγω, Erasistr. summatum dico, επί κεφαλαίον είπω, Dem. taxo, καθάστωμαι τινος, Thuc. oculos, περιεσφάτω όφθαλμούς, Bas.
 Persuadeo, πείθω, alicui, τινά, Dem. τινί, Plat. alicui aliquid, τί τινα, id. άναπειθω τινά τι, Plut. μεταπειθω τινά, Xenoph.
 Persuasibilis, ε, τινός, ή όν, Dem.
 Persuasibiliter, πιθανώς.
 Persuasio, ή πεινώ, όος, Plat. ή πείσθησις, έως, N. T. ή πείσις, έως, Suid. ή πεισιμονή, ης, N. T.
 Persuasorius, πειστικός, ή, όν, Plat. πειθός, ή, όν, N. T.
 Persuasus, πεπεισμένος τι, Plut. πεισθείς, Dem. persuasum habeo, πείπισμα, Isocr.
 Pertasus, εξαποσώμενος, ένν, ενον.
 Pertento, άποστράφω, aliquid, τινός, Thuc.
 Perterebro, διασπέρτω.
 Perterrifico, seu Perterreco, φοβώ τινά, Dem. εκφοβώ τινά, Isocr. δέος ενεργάζομαι τινι, Dem. καταφοβώω.
 Perterrifico, καταπλήττωμαι, aliqua re, τινί, Thuc. εκπλήττωμαι τινι, Dem.
 Pertexo, θυφαινω.
 Pertica, ή κάμαξ, ακος, Lucian.
 Pertimeo, seu Pertimesco, περιφοβέομαι, Xenophon.
 Pertinacia, ή αυθάδεια, as, Plat.
 Pertinaciter, αυθάδως, δυσπίσιος, Isocr. resisto, αυθαδιζομαι, Plat.
 Pertinax, ό ό ή αυθάδης, έος, Aristot. ό ό ή δύσπιστος.
 Pertineo, τίνω, aliquo, seu ad aliquid, πρός τι, Aristot. συντίνω είς τι, Isocr. ad scopum propositum, πρός τόν ύποστηθίμενον σκοπόν, Aristot. ad aliquid, προσήκω τινί, Dem. hoc pertinet ad me, τήσο προσήκει μοι, id. προσήκει μοι τήσιν, id. quae ad aliquid pertinent, τά πρός τι φέροντα, Isocr. τά πρός τι όντα, Aristot. hoc nihil ad nos pertinet, τήσο άδεν πρός ήμάς είσι, Plut. quod ad me pertinet, τά πρός ήμέ, Dem.
 Pertingo, δικινοίμαι, Aristot.
 Pertinax, διασχίζω, κατασφάττωμαι, Xen.
 Pertraho, ήφέλω, Aristot.
 Pertundo, διαστρέφω, Theophr.
 Perturbate, παραχρυσός, Isocr.
 Perturbatio, ή παραχρή, ης, et seditio, ή σάσις, Dem. animi, τό πάθος, έος, Isocr.
 Perturbator, ό συνταράττω, όντος, reip. πόλιν, Dem. ordinis, ό άκοσμών, έντος, id. ό παρακτής.
 Perturbatus, παραττόμενος, ένν, ενον, Dem. παραγμένος, ένν, ενον, id. ό ό ή παραχρυσής, έος, Isocr. rerum status, τεταραγμένα πράγματα, Dem.
 Perturbo, παρατάω, omnia, πάντα, Dem. civitatem, αναταράττω πόλιν, Plut. castra, διαταράττω τό στρατόπεδον, id. exercitum, συνταράττω τό στρατεύμα, id.
 Pervado, διαχρυσός, Lucian. διαβαίω.
 Pervagor, περιέρχομαι, Dem. περιπλανάομαι.
 Pervasto, περιπορθέω.
 Perveho, κατακρημίζω, Thuc.
 Pervenio, αφικινοίμαι, Oreum, είς Όρειόν, Dem. έρχομαι είς Μακεδονίαν, idem.
 Perverse, διαστραμμένος, prave, κακοθώς, Dem.
 Perversitas, ή διαστροφή, ης, rerum, πραγμάτων, Chrys. morum, ή κακοθβια, as, Dem.
 Perversus, ό ό ή διάστροφος, υ, Eurip. perversa loquor, διαστραμμένα λαλώ, N. T. pravus, ό ό ή παραπίνθος, υ, Dem.
 Perverto, παρασώω, παρακίνω, διασφάω, veritatem, πάληθι, Dem. spem alicujus, παραειρόμαι τινά είπίδας, Aristid.
 Pervestigatio, ή ίχνυσίσις, έως, Xen.
 Pervestigo, άνηχνύω, Plut. εξηχνύζω.
 Perviciacia, ή ισχυρογνωμοσύνη, ης, Joseph. ή αυθάδεια, as, Plat.
 Pervicax, ό ό ή ισχυρογνώμων, Aristot.
 Pervigil, ό ό ή παννυχίος, υ, ό ό ή άύπνος, υ, Xen.
 Pervigilatio, seu Pervigilium, ό παννυχισμός, ή, ή άύπνια, as, Plat.

Pervigilo, άγρυπνώ, Xen. διαγρυπνώ, Athen. παννυχίζω.
 Pervius, ό ό ή άδύσμος, υ, Strabo. ό ό ή βάσιμος, υ, Lucian.
 Pervolo, διαπέτομαι.
 Pervolve, διακυλλίνω.
 Peruro, διακαίω, Gal.
 Perutilis, ό ό ή πάγχρηστος, μεγαλοφελής.
 Pervulgo, διαβυλλίζω, Xenoph. διαφημίζω.
 Pervulgatus, ό ό ή πολυβούλλητος, Plut.
 Pes, ό πύς, ποδός, Dem. navis, ό ποδίων, ώνος, Lucian. lecti, ό κληνόςτος, άδος, Themist. pedibus ire, πίζέειν, Lucian. summis incedere, επ' άκρον τών δακτύλων βαιειν, id. pedem refero, αναποδίζω, Herodian. alterum in sepulchro habeo, έτερον πδά εί σορώ έχω, Lucian.
 Pessimus, κάκιος, φαυλότατα, se habere, έχειν, Dem.
 Pessimus, κάκιος, ίση, ίσον, Aristot.
 Pessulus, τό μοχλίον, υ, Lucian.
 Pessum, κάτω, Dem. eo, καταφίρομαι, Aristot. έβρω, Xen.
 Pessumdo, καταπατίω, Thucydides. καταβάλλω.
 Pestifer, λοιμικός, ή, όν, Plut. perniciosus, ό ό ή άλθρος, υ, Dem. μοχληρός, id.
 Pestilens, ό ό ή λοιμώδης, έος, Plut. λοιμικός, ή, όν, Philo.
 Pestilentia, seu Pestis, ό λοιμός, ή, Hippocr. peste infestari, λοιμάσσειν, Lucian. cogitur, ό λυμεών, άνος, Isocr.
 Petaso, ή πέτρα, ης, Strabo.
 Petasus, ό πέτασος, υ, Poll.
 Petiolus, τό πόδιον, υ, Aristot.
 Petitio, ή αίτησις, έως, Isocr. τό αίτημα, άπος, N. T. ή δίησις, έως, Dem. facere petitionem, ποιείν αίτησιν, id. fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δίησιν παρά τινος, id.
 Petitor, αίτηστής, Suid. ό δεόμενος, Dem.
 Peto, αίτέω, ab aliquo, τινά, Xen. ab aliquo aliquid, τινά τι, idem. ab aliquo, παρά τινός τι, Plut. multis precibus, αίτήσις πολλάς ποίεομαι, Dem. Corinthum, χωρέω είς Κόρινθον, Dion. Hal. Tenedum navibus, πλώ επί Τενίδω, Arrian. aliquem, έπιχειρώ τινί, Aristot. πρός τινα, Thuc. εσχάζομαι τινος, Plat. lapidibus, βάλλω τινά λίθους, Xen.
 Petra, ή πέτρα, N. T. ό πέτρος, Luc.
 Petrosus, seu Petrosus, a, um, ό ό ή πετρώδης, έος, Diosc. locus, τόπος τραχύς ή λιθώδης, Aristot.
 Petulus, ό ό ή άσελγής, έος, et improbus, ή βδελυρός, Dem. homo, ό άσελγαίανος, όντος, id. ό ό ή προσπίσις, έος, risus, γέλιος, id. sum erga aliquem, άσελγής είμι seu γίγνομαι είς τινα, id.
 Petulanter, άσελγώς, et proterve tractare aliquem, και προσπιτώσ χησθαί τινι, Dem. vivo, άσελγώς ζάω, idem. ago, άσελγαίαν, id. aliquid committo, άσελγής τι ποίω, id.
 Petulantia, ή άσελγεια, as, summa, πλείση, Dem. ή προσπίσις, as, et audacia, ή θρασυτήτης, id. uti petulantia et contumelia erga omnes, χησθαί άσελγεία ή ύβρις πρός άπαντας, Dem. praetermittere nullum genus petulantiae, ήλλεπίπειν άδεν άσελγείας, id. coercere alicujus petulantiam, έπέχειν τινά τής άσελγείας, id. abstinere a petulantia, παύσασθαι τής άσελγείας, id.
 Petulcus, ό ό ή άσελγής, έος, utos.
 Phalangium, τό φαλάγγιον, υ, Diosc.
 Phalaux, ή φάλαγξ, γος, Dem.
 Phalera, τά φάλαρα, αν, Herodot.
 Phantasia, ή φαντασία, as, Aristot.
 Phantasma, τό φάντασμα, άπος, Aristot.
 Pharetra, ή φαρέτρα, as, ό φαρεστρεύς, άνος, Aelian. ή βελωθήκη.
 Pharmacopola, ό φαρμακοπόλης, υ, Poll.
 Pharmacopolium, τό φαρμακοπωλείον, υ.
 Pharmacum, τό φάρμακον, υ, Galen.
 Phasianus, ό φασιανός, ή, Athen.
 Phiala, ή φιάλη, ης, Herodian.
 Philantia, ή φιλαντία, as.
 Philologia, ή φιλολογία, as.

Pleus, ὁ ἐξ ἢ πλήρης, eos, aliqua re, τινός, Dem. πλεῖος, ἰα, ἰον, Deo, Θεῷ, Aristot. ὁ ἐξ ἢ ἀνάπλεος, e, favillis, σπινθήρων, Lucian. μετῶς, ἦ, ὄν, superbia, ὑπερηφανείας, Dem. sum aliqua re, γίμω τινός, Xenophl.
 Pleonasmus, ὁ πλεονασμός, ἦ, Plut.
 Plerique, pleræque, pleraque, πλείους, πλείους, πλείους, Plut.
 Plerumque, τὸ πλείον, Herodian. τὰ πλείους, Aristot. ἐπὶ τὸ πολὺ.
 Pleuriticus, πλειυρικός, ἦ, ὄν, Diosc.
 Pleuritis, ἡ πλειυρίτις, ἴδος, Act.
 Plica, τὸ πτύγμα ἀποσ, ἡ πτύξ, χῶς, Athen. ἡ στυχή, ἦς, Eurip.
 Plicatilis, e, πλεκτός, ἦ, ὄν, Plat. ὁ ἐξ ἢ εὐπλοκος.
 Plicatura, seu Plicatio, ἡ πλοκή, ἦς, Philo.
 Plico, πλίκω, coronam, σέφανον, Novum Testamentum, purpuram, πτύσσω τὴν ἀλουργίδα, Plut.
 Ploratio, seu Ploratus, ὁ κλαυθμός, Aristot. τὸ κλαῦμα, Xen. ὄλοφρυμός, Thuc.
 Ploro, κλαίω, Dem. θαρούς, id.
 Plostellum, τὸ ἀμαξίδιον, τὸ ἀμαξίον, Suid.
 Plostrum, idem quod Plaustrum.
 Pluma, τὸ πτεῖλον, Aristoph. τὸ πτερόν, Lucian.
 Plumarius, ὁ πτελοργός, ἦ.
 Plumatus, πτελωτός, ἦ, ὄν, Aristot.
 Plumbago, ἡ μολιβδαίνα, ἦς, Diosc.
 Plumbarius, μολιβδῖνος, ἰνῆ, ἰον, Aristot.
 Plumbatura, ἡ μολιβδωσις, εως.
 Plumbus, μολιβδῖνος, ἰνῆ, ἰον, Aristot.
 Plumbo, μολιβδῶ.
 Plumbosus, ὁ ἐξ ἢ μολιβδωδής, eos.
 Plumbum, ὁ μόλιβδος, e, Plut.
 Plumescio, πτελώμαι, δασύς γίγνομαι, Aristot.
 Plumest, πτελίνοσ, ἰνῆ, ἰον, πτερωτός, ἦ, ὄν, Aristot.
 Plumosus, ὁ ἐξ ἢ πτελωδής, eos.
 Plumula, τὸ πτελίον, e.
 Pluo, ἰω, Lucian. piscibus, ἰχθύσιν, Athen. pluit, Imprens. ἦς, Aristot.
 Plurimum, πλείον, Xen.
 Plurimus, πλείους, ἦ, ὄν, Xenoph. plurimi facio aliquid, τιμάομαι τῷ παντός τι, Chrys. τιμῶν πλείους τι, Dem. ἀντιπαντός, id. ποιόμαι τι seu τινὰ περὶ πλείους, id. quam plurimum, a, um, ὁ ἐξ ἢ πᾶμπελείους, e, Her.
 Plus, πλείον, onos, pluit. plures, οἱ ἐξ αἱ πλείονες, Dem. pluris facio aliquid, τιμάομαι τι μείζονος, Xen. ποιόμαι τι πλείονος, Isocr. plus, quam decet seu par est, plus justo, μᾶλλον τῷ δέοντος, Dem. πλείον τῷ δέοντος, id. plures, quam par est, sunt apud nos, πλείους τῷ δέοντος παρ' ἡμῖν εἶναι, Dem. plus minus, πλείον ἕλαττον, Athen. plus satis, πλείον τῷ κοῦρ, Al. Aphr. pluribus dicere, διὰ πλείονων εἰπεῖν, Dem. improbitas plus potest, quam virtus, κακία δύναται πλείον τῆς ἀρετῆς, id.
 Plusculum, μικρόν τι πλείον.
 Pluteus, τὸ ἀναγνωστήριον, e.
 Pluvia, ἡ ὑετός, ἦ, Aristot. ἡ βροχή.
 Pluvialis, e, seu Pluvius, ὑέτιος, ἰα, ἰον, ventus, ἄνεμος, Aristot.
 Pluviosus, ὁ ἐξ ἢ ὑετώδης, eos, ὄμβριος, ἰα, ἰον, Aristoph.
 Pluto, ὁ Αἰδής, e.
 Pneumaticus, πνευματικός, ἦ, ὄν, Plut.
 Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, Aret.
 Pocillator, ὁ οἰνοχῶς, e, Xen.
 Pocillum, τὸ κυλίκιον, e, Lucian.
 Pocennium, τὸ ἐπίδεικτον, e, Athen.
 Poculentus, ὁ ἐξ ἢ πότιμος, e, Aristot. ποτός, ἦ, ὄν, esculenta et poculenta, ἰδαῖμα ἐ ποτὰ, Herodot.
 Poculum, τὸ ποτήριον, e, Plut. τὸ δέπας inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος, Lucian.
 Podager, ὁ ποδαργός, ἦ, Lucian. ποδαργεῖον, ὄντος, Plut.
 Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, Plut. ἡ ποδαγρία, τὸ ποδαργεῖον πάθος, Theoph. podagra laboro, ποδαργάω, Plat. ποδαργεῖον, id.
 Podagricus, ποδαργικός, ἦ, ὄν, Diosc.

Podex, ὁ πωκτός, ἦ, Aristoph. ἡ ἴδρα, ας, LXX. ἡ πυγή, ἦς, Lucian.
 Podium, τὸ πόδιον, e, Aristot.
 Poëma, τὸ ποίημα, ατος, Plut.
 Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, e, Lucian.
 Poëna, ἡ ποινή, ἦς, Xen. ἡ ζημία, ας, Dem. ἡ δίκη, ἦς, id. ἡ τιμωρία, ας, id. magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη, Dem. summa, ἰσχάτη, id. levis, μικρά, id. digna, ἀξία, id. debita, προσήκουσα, id. justa, τιμωρία νόμιμος, id. injusta ac crudelis, ἀνομος, δίκη μεγάλη, ἐκ τῶν νόμων, Dem. effugio δίκην δύναι διαφεύγειν, id. poëna afficio aliquem, κολλάω τινὰ ζημίαν, Isocr. τιμωρίαν λαμβάνω παρὰ τινος, id. poëna adficior, ζημίαις περιτίπτω, id. ob aliquid, δίκην δίδωμι τινος, id.
 Poënalis, e, ὁ ἐξ ἢ ποινικός, e, Soph.
 Poëntentia, ἡ μετάνοια, ας, Plut. ἡ μεταμέλεια, ας, Philo. ἡ μετάνοια, εως, Isocr. duco, μεταμέλειαν ποίωμαι, Dem. μεταμέλεια εἰσέρχεται μοί τινος, Philo. Confer Penitent.
 Poënitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος, Dem. μοί τι, Isocr. μετανοῶ ἐπί τι, Lucian. quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, Plut.
 Poësis, ἡ ποίησις, εως, Plut.
 Poëta, ὁ ποιητής, ἦ, Plut.
 Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ἦς, sc. τέχνη, Aristot.
 Poëtica, ποιητικῶς, Dem.
 Poëticus, ποιητικός, ἦ, ὄν, Plut.
 Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, Plut.
 Pol, ἡ τὸν Πολυδεδίκη!
 Polenta, τὸ ἀλφίτον, e, Diosc. vescor, ἀλφισοσίου, Xen.
 Polio, ζῶω, Theophr. ἀπόξω, Lucian. λιναίνω.
 Polite, γλαφυρός, Aristot.
 Politia, ἡ πολιτεία, ας, Dem.
 Politicus, πολιτικός, ἦ, ὄν, Isocr.
 Politus, ξεσός, ἦ, ὄν, γλαφυρός, εἰς, ῥόν.
 Politura, ἡ λειανσις, εως, ἡ λείωσις, εως.
 Pollen, ἡ παιπάλη, ἦς, Galen. ἡ γύρις.
 Pollentia, ἡ δύναμις, εως, Dem.
 Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλείον παρὰ τινι, Plut.
 Pollex, ὁ ἀντίχειρ, εως, Gal.
 Pollicor, ὑποσχέομαι, aliquid verbis, τὸ λόγῳ, Dem. alicui me facturum aliquid, τινὶ ποιήσω, id. id. ἐπαγγέλλομαι τι ποιῆσαι, id. et recipio aliquid, ὑποχέρομαι ἐ ἀναδέχομαι τι, id. πίσιν δίδωμι τινος, Isocr. ὑποχέρομαι ὑπόσχουσι τινι, Dem.
 Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, Dem. ἡ ἐπαγγελία, ας, id. pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιῆσαι, id. ὑποχέρομαι ὑπόσχεσιν, id. et spem ostentare, ὑποσχεῖν ὑπόσχεσιν ἐ ἐλπίδα, id. pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὺς ταῖς ὑπόσχεσιν, id. alicujus mori, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινός, id. et promissis occupatum esse, καταληφθῆναι ταῖς ὑπόσχεσιν, id. ἐπαγγέλλομαι τινος, Dem. adduci, πείσθαι ταῖς ὑποσχέσει, id. alicujus falli, ὑπάρχειν ἢ ὑποσχεσῶν τινος, id. ἐπαπατάσθαι ταῖς ὑποσχέσει ἐ ἐλπίσι ἐ φενακισμοῖς τινος, id. pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, id.
 Pollicitor. Confer Pollicor.
 Pollinctor, ὁ παριχευτής, ἦ, Diod. Sic. ὁ ἐπαφιαστῆς, ἦ, LXX. ὁ κτεριστής, ἦ.
 Pollis, ἡ παιπάλη, ἦς, Gal.
 Pollubrum, τὸ ποδονίπτρον, e, ὁ ποδονίπτηρ, ἦρος, Athen.
 Polluceo, ἀποθῶω, Xen.
 Polluo, μολύνω, aliquid, τι, Isocr. manus caede, μολύνω χεῖρας ὄντι, Lucian.
 Polus, ὁ πῶλος, e, Aristot.
 Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ ἐξ ἢ πολύγαμος, e.
 Polyplus, ὁ ἐξ ἢ πολυπύς, ὄδος, Ἐλιαν.
 Pomarium, ὁ μηλῶν ἄνεμος, pomarii custos, ὁ ὄστροφύλαξ, ακος, Diod. Sic.
 Pomarius, ὁ μηλοπῶλης.
 Pomeridianus, μεταμεσημερινός, ἦ, ὄν, δειλινός, ἦ, ὄν, deambulatio, περιπάτος, Ἐλιαν.
 Pomilio, ὁ νάνος, e, Aristot.
 Pomerium, τὸ ὀπισθοστήριον, e, τὸ πωμορίον, e, Dion. Hal. et Plut.
 Pompa, ἡ πομπή, ἦς, Dem. pompam duco seu celebros, τίμωω πομπῶν, id. πομπεῖω πομπῶν, id. πομπῶς ἄγω, id.
 Pomum, τὸ μήλον, Diosc. ὀπῶρα, Ἐλιαν.
 Pomus, ἡ μηλέα, ας, Diosc.
 Pondero, ἴσμηι, Xen. ζυγωσάτω, Polyb. ας, ἀφίσημι χαλκόν, id. considero, σταθμάομαι, Plut.
 Ponderosus, βαρῦς, εἰα, ὄν, Plat. ὁ ἐξ ἢ ἐμβριθής, εως, Plut.
 Pondo, ἡ ὀκλή, ἦς, Plut. ἡ μῦθ, ἦς.
 Ponderus, ὁ σταθμός, ἦ, Dem. qui equali pondere est, ὁ ἐξ ἢ ἰσοβαρής, εως, Lucian. onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.
 Pondusculum, τὸ στάμιον, e, LXX.
 Pone, ὀπίσω, Aristot. aliquid, μετὰ τινι, Plut.
 Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, Plut. in laude, ἐν ἐπαινῳ, Aristot. ἐν ἀρετῆς μέτρῳ, Plut. in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν ἀισχυρῶ, Dion. Hal. Plut. summum bonum in voluptate, τὸ ἀριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ, Aristot. in numerum, εἰς ἀριθμῶν, Plut. aliquid esse, τίθημι εἶναι, Isocr. operam in aliqua re, σπῶδάζω περὶ τινος, Plut. περὶ τι, Herodot. σπῶδῶν ἴχω περὶ τινος, Plat. πρὸς τι, Dem.
 Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίην, Plut. τὸ ζυγῶμα ποταμῶ, Dion. Hal. pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω, Herodian. solvo, λύω, id. ponte fluvium jungo, γεφυροσάω, Polyb.
 Ponticulus, ἡ γεφυρίτις, ἴδος.
 Pontifex, ὁ γεφυροποιός, ἦ, Plut. ὁ γεφυρωτής, ἦ, id. ὁ ἱεροδιδάσκαλος, e, Dion. Hal. ὁ ἱεροσημαντικός, Dem. ὁ ἀρχιερεῖς.
 Pontificalis, e, seu Pontificus, ἀρχιερατικός, ἦ, ὄν, N. T. ἱερατικός, ἦ, ὄν, Philo.
 Pontificatus, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερασίαι, εως.
 Ponto, τὸ πορθμεῖον, e, Plut.
 Pontus, ὁ πόντος, e, Aristot.
 Popanum, τὸ ποτάνιον, e.
 Popellus, τὸ δημίδιον, e, Aristoph.
 Popina, τὸ καπηλεῖον, e, Synes. τὸ ὄπτανεῖον.
 Popinalis, e, καπηλικός, ἦ, ὄν, Aristot.
 Popinator, ὁ κάπηλος, e, Lucian.
 Popinor, ἀσωτεύομαι, Athen. λιχνεύω.
 Poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνύς, ὄνος, Diod. Sic.
 Poppysma, τὸ πόπυσμα, ατος, Plut. ὁ ποπυσμός, ἦ, Xenoph. poppysmate adolor, ποπύζω, Aristoph.
 Popularis, e, δημοτικός, ἦ, ὄν, Xen. populi amans, ὁ ἐξ ἢ φιλόδημος, e, sum, δημοσιος ἐ πρῶτος γίγνομαι, Ἐλιαν.
 Popularitas, τὸ δημοτικόν, ἦ, Plut. ἡ δημοκραγία, ας, id.
 Populiter, δημοτικῶς, Dem.
 Populatio, ἡ σφόδρις, εως, Dem.
 Populeum, ὁ αἰγυριῶν, ὄνος.
 Populeus, αἰγυριῶν, ἰνῆ, ἰον.
 Populus, πορθῶν, aliquid, τι, Xen.
 Populus, arbor, ἡ αἰγυρις, e, Theophr.
 Populus, plebs, ὁ δῆμος, e, Dem. τυτβα, ὁ δῆλος, e, id. ὁ λαός, ἦ, gens, τὸ ἔθνος, eως, id.
 Porca, ἡ σῦς, σὺς, Aristot.
 Porcarius, ὁ χοιροκόπος, e.
 Porcellus, τὸ χοιρίδιον, e, Aristoph. ὁ χοιρίσκος, e, Lucian. τὸ δελφάκιον, e, id.
 Porcetra, ἡ δέλφαξ, ακος, Aristot.
 Porcinarius, ὁ χοιροπῶλης, e, Aristoph.
 Porcinus, χοιρίσιος, εἰα, εἰον, Athen. χοίριος, ἰα, ἰον, Gal.
 Porculatio, ἡ χοιροστροφία, ας.

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ἢ, ὁ χοιροπόλις, ἢ, Aristoph.
 Porcus, ὁ ἢ ἡ χοῖρος, ἢ, Aristot.
 Porphyrites, ὁ πορφύριος, ἢ, Plin.
 Porraceus, πρᾶσιος, ἰα, ἰον, Plat. πρᾶσιζων, ἢ, ἰον, Diosc.
 Porrectio, ἢ ἐπέκτασις, ἢ, εως, manuum, ἢ, κτασις χειρῶν, Naz.
 Porrigo, ὄρεγος, manus, τὰς χεῖρας, Lucian. ἐκτείνω τὰς χεῖρας, Plat. dextram, προτείνω τὴν δεξιάν, Xenoph.
 Porrigo, ἢ πιτυρίασις, ἢ, εως, Ægin. porrigine infestari, πιτυροῦσθαι, Hippoc.
 Porro, πῶρον, Plat.
 Porrum, τὸ πρᾶσον, ἢ, Diosc.
 Porta, ἢ πύλη, ἢ, Plut. portam aperio, πύλην ἀνοίγω, id. portæ custos, ὁ πυλωρός, ἢ, Herodot.
 Portatorius, κομιστικός, ἢ, ὄν, Hippocor.
 Portatus, ἰς, ἢ κρύσις, ἢ, εως.
 Portendo, προφημαίνω, Xenoph. προφαίνω.
 Portentose, ταρακταίως, Plut.
 Portentosus, ὁ ἢ ἡ τερατώδης, Isocr.
 Portentum, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
 Porticula, τὸ σοῖδιον, ἢ.
 Porticus, ἰς, ἢ σοῖ, ἢ, Xenoph. ἢ παρασῆς.
 Portio, ἢ συμμορία, ἢ, ἢ ἀπόμοιρα, Greg.
 Portiuri, ὁ πορθεῖς.
 Portiuncula, ἢ μερίς, ἢ, εως, Dem.
 Porto, φέρω, aliquid, τι, Dem. aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Aristot.
 Portorium, nauicium, τὸ ναῦλον, Plut. - quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, Poll. quod in portu solvitur, τὸ ἐλλίμμιον, Aristot. quod pro advectione datur, τὸ παραγῶγιον, Polyb.
 Portulaca, ἢ ἀνδράχνη, ἢ.
 Portulus, τὸ λιμένιον, ἢ, Strabo.
 Portuosus, a, um, ὁ ἢ ἡ λιμενώδης, ἢ, εως.
 Portus, ἰς, ὁ λιμὴν, ἢ, εως, Thuc. portu carens, ὁ ἢ ἡ ἀλιμένος, ἢ, Plut. in portu versor, λιμενίζω portum appeto, ἐπιθυμῶ λιμένιος, Dem. teneo, κτάμαι λιμένα, Isocr. in portum appello, ἀρμυρίζομαι εἰς λιμένα, id. aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, Dem.
 Porus, ὁ πορός, ἢ, Aristot.
 Posca, τὸ ἄξυκρατον, ἢ, Diosc.
 Posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, Dem. Confer Posito.
 Positio, ἢ θέσις, ἢ, εως, Aristot. τὸ θέμα, ατος, idem.
 Positura, seu Positus, ἰς, ἢ θέσις, ἢ, εως, Aristot.
 Possessio, ἢ κτήσις, ἢ, εως, Dem. τὸ κτήμα, ατος, id. Confer Opes, Divitiæ.
 Possessiuicula, τὸ κτησεῖδιον, ἢ, τὸ κτηματίον, ἢ, Alciph.
 Possessivus, κτητικός, ἢ, ὄν, possessiva nomina, τὰ κτητικὰ, ἢ.
 Possessor, ὁ κτήτωρ, ορος, N. T.
 Possibilis, e, δυνατός, ἢ, ὄν, Dem. ἰκανός, ἢ, ὄν, idem. οἶος, οἶα, οἶον non est possibile, ut sine justitia aliquis sit bonus civis, ἄχ οἶον τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίνεσθαι, Xen. Confer Possum.
 Possibiler, δυνατός.
 Possideo, κτάμαι, quædam tuto, τινά ἀσφαλῆς, Dem. sine periculo, ἔχω τινά ἀδύς, id. aliquid, κατέχω τι, Isocr. terram, νέμομαι γῆν, Thuc.
 Possum, δύναμαι, Xenoph. οἶος εἰμι, potes, οἶος, εἶ, &c. persuadere alicui, πείθειν τινά, Isocr. οἶος τε γίνομαι, administrare urbem, οἶκείν τὴν πόλιν, id. Hercules non potuit Helenam adipisci, ὁ Ἡρακλῆς ἔχ οἶος ἦν Ἑλένην λαβεῖν, id. non possum persuadere, ἔνε ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, id. non potest fieri, ut superetur hostis, seu hostis non potest superari, ἔνε ἔστι ἄνευ ἐχθρῶν κρατῆσαι, Dem. possum icferre gratiam, ἰκανός εἰμι ἀποδῆναι χάριν, Isocr. non possum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τὸτο πράττειν, Plat. non possum laborare, ἀδυνατώσθαι ποιεῖν, Aristot.
 Post, μετὰ, cum accus. post pugnam, μετὰ τὴν μάχην, Dem. non multis diebus post acceptum nuncium, ἢ πολλαῖς ἡμέραις ὑστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, Isocr. ἐπὶ, cum dat. post hæc,

ἐπὶ ταῦτοις, Xen. multo tempore post, συχνῶ χρόνῳ ὑστερον, Dem. non multo tempore post, quam, ἢ πολλῶν χρόνῳ ὑστερον, ἢ, id. paucis diebus post pugnam, ἄλιγαις ἡμέραις ὑστερον τῆς μάχης, Dion. Halic.
 Postea, ὑστερον primum scripsit, postea verba faciunt, πρῶτον ἐπέσαλκεν, ὑστερον λέγουσι, Dem. primum, -deinde-postea, πρῶτον, -ἔπειτα-μεταταῦτα, id.
 Posteaquam, ἐπὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πόλιν, Plut. posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ ἢ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σεβαστῶν, Herodian.
 Poster, οἱ ἐκγονοί, ἢ, Dem. οἱ ἐπιγονόμενοι, ἢ, οἱ ἔπειτα γενόμενοι, Isocr. alicujus, οἱ γεγονότες παρὰ τινος, id. οἱ ἐπίταια, Lucian. οἱ μετ' ἡμᾶς, id.
 Posteritas, ὁ μέλλον χρόνος, Dem. i. e. poster. Vide Poster. i.
 Posterior, ius, ὑστερος, ἢ, εως, Plut. sum aliqua re sexaginta annis, ὑστερὸς τινός ἔστιν ἔχοντα, Plut. non multum, ὑστερίζω ἢ πολλῶν, Thuc. fio, ἐφυσερίζω, id. posteriores fero, ἐλαττοῦμαι, Plat. ὑστερία, Dion. Hal.
 Posterius, ὑστερον, Dem.
 Posterus, ὑστερος, ἢ, εως, dies, ἡμέρα, Plut. ὑστεραίος, αἶα, αἶον, id. dixi me postera, sc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν, Plat. in posterum, τολαιπὸν, Dem. εἰς τὸ λοιπὸν, id. πρὸς τὸ λοιπὸν τῷ χρόνῳ, id.
 Postfero, ὑστερον τίθημι, aliquid alicui, τινά τινος, Plut.
 Posthabeo, idem quod Postfero.
 Posthac, ὑστερον, Dem. τολαιπὸν, id. μεταταῦτα, id. μετὰ ταῦτα, id.
 Posthinc, ἐξῆς, Thuc. ἐφεξῆς, id.
 Posthumus, ὁ ἢ ἡ ὀψίγονος, ἢ, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγενόμενος.
 Posticum, seu Postica, ὁ ὀπισθοδρόμος, ἢ, Lucian. τὸ παράθυρον, ἢ, Cl. Alex.
 Posticus, ὀπισθίος, ἰα, ἰον, Xen. ὁ, ἢ, τὸ ὀπισθεν, id.
 Postilena, ἢ ὕπνοισ, ἢ, εως.
 Postis, ἢ παρασῆς, ἢ, εως, Poll. ὁ σαρμῶς, ἢ, Herodot.
 Postliminium, ἢ ὑπασφρῆ, ἢ.
 Postmeridianus, ὁ ἢ ἡ μεταμεσημέριος, ἢ.
 Postmodo, seu Postmodo, ὑστερον, Dem.
 Postpono, idem quod Postfero.
 Postquam, ἐπειδὴ, omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσθη, Dem. morbus obortus fuerit, ἐπὶ τὸν ἀρρώστημα συμβῆ, id. ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, id.
 Postremo, Postremum, τελευταῖον, (Particip.) ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἔξει, Dem. primum nos, postremum vos, πρῶτον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, id. in Marathonem descendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, id. aliquid aliquid, τὸ ὑστατον προσπεινῆ τινα, Lucian.
 Postremus, τελευταῖος, αἶα, αἶον, bellum, πόλεμος, Dem. τελευταῖον, ἢ, εως, id.
 Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ, Plat.
 Postvenio, ὑστερίζω, post aliquid, τινός, Thuc.
 Postulatio, ἢ αἰτήσις, ἢ, εως, Isocr.
 Postulator, ὁ αἰτητής, ἢ, Suid.
 Postulatum, τὸ αἰτήμα, ατος, Bud. ἢ ἀξιωμασις, ἢ, εως, Plut. τὸ ἀξιωμα.
 Postulo, αἰτέω, Dem. justa, αἰτέομαι δίκαια, Xen. curam, θέρωμαι φροντίδος, Dem. i. e. accuso. Confer Accuso.
 Potabilis, e, ὁ ἢ ἡ πόσιμος, ἢ, Diod. Sic.
 Potatio, ἢ πόσις, ἢ, εως, Thuc. potationis sodalitas, ἢ ἐν τοῖς πόσισι συνουσία, Isocr.
 Potator, ὁ φιλοπόσις, ἢ, Poll.
 Potens, δυνατός, ἢ, ὄν, Dem. δυνάμενος, ἐνη, ἐνον, idem. ισχυρός, ἢ, ὄν, idem. ισχύον, ἢ, εως, idem. sun, δύναμαι, Dem. potentior mari, κρείττων θαλάττῃ, idem. justo, μείζων τῷ δέοντος, idem. potentem facere aliquid, ποιεῖν τινα ισχυρόν, idem. fieri, ισχυρόν γίνεσθαι, idem. esse, ισχυρόν εἶναι, idem.
 Potentatus, ἢ δυναστεία, ἢ, εως, Thuc.
 Potenter, ισχυρῶς, δυνατῶς.

Potentia, ἢ δύναμις, ἢ, εως, et gloria, ἢ δόξα, Dem. et divitiæ, ἢ ἐξουσία ἢ πλῆθος, id. et imperium, ἢ ἐξουσία ἢ ἀρχή τινος, id. potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, Dem. consequi, προερχομένῳ ἐπὶ δύναμι, Isocr. λαμβάνειν δύναμιν comparare, obtinere, habere, δύναμιν καῖσθαι, ἔχειν, κατέχειν, id. ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμειος προερχοῦσθαι, Ælian.
 Potestas, ἢ ἐξουσία, Dem. in potestatem suam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιῆσθαι, Isocr. urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, id. potestati alicujus subjectum esse, ὑπὸ τινι γίνεσθαι, id. hoc in mea potestate est, ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ τῆτο, Isocr. potestas facienda aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, Dem. dare potestatem alicui rei, δίδοναι ἐξουσίαν ἐπὶ τι, Plut. ἐξουσίαν παρέχειν τινὶ, Xen. omnia in potestate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, Ælian. potestatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, Dem.
 Potio, ἢ πόσις, ἢ, εως, Thuc. τὸ πόμα.
 Potior, κρατερός, aliqua re, τινός, Thuc. rerum, τῶν πραγμάτων, Dem. imperio maris, χεράμοι τῇ θαλάσῃ, Plut.
 Potior, melior. Confer Melior.
 Potissimum, μάλιστα. Confer Marime.
 Potiuncula, τὸ ποματίον, ἢ.
 Potis, e, δυνατός, ἢ, ὄν, Dem. Confer Potens.
 Potius, ὀυῖστον, illis quam, ἐκείνοις ἢ, Dem. nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, id. mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν, id. habeo aliquid, τινὸς τι πᾶρρηγιάτερον, Thuc. ποιῶμαι τι πᾶρρηγιάτερον, Polyb.
 Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρυσῶν φιαλῶν, Xen. aquam, ὕδαρ, Hom.
 Potor, ὁ πόσις, ἢ.
 Potorius, ποτικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Potulentus, ποτός, ἢ, ὄν, Herodot.
 Potus, ἰς, τὸ πόμα, ατος, Lucian. τὸ ποτόν, ἢ, Xen. τὸ πόημα, ατος, Diosc. potum do seu prabeo aliquid, ποτιζω τι, Aristot. τιπίσκω τινά τινος, Lucian.
 Præ, πρό, oculis, ὀφθαλμῶν, Dem. omnibus, περὶ πάντος, id. præ dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης κατασχῆσθαι ἑαυτὸν, Plut. præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, Xen. flere, θαρρεύειν, Lucian. præ me fero adversam valetudinem, δηλοῦν πονηρῶς ἔχων, Thuc. lætitiām, φαιδρότητα προσποιούμαι, Ælian. præ manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, Dion. Hal. ἐν χειρὶν εἶναι ἐμοί, id. In compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἔργον, vel πολὺ, e. gr. præultus, λίαν ὑψηλός, præcutus, πολυζῶς, &c.
 Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινα, Xen. me obediencem magistratui, ἐμαυτὸν ἐπιειθῆ τοῖς ἀρχαῖς, id. me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἐβέλωντα ἀκούειν, Dem. pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἰς τι, Isocr. sumptus alicui, χορηγίαν τινὶ χρήματα, Isocr. exercitui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφήν, Dem. utilitatem, παρέχομαι ἀφέλειαν, Plat.
 Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τι, Xen. Confer Caveo.
 Præcautio, ἢ προφύλαξις, ἢ, εως, ἢ προφυλακὴ, ἢ, ἢ, Ægin.
 Præcedo, παρέρχομαι, aliquid, τι, Dem. προβαίνω, προπορεύομαι.
 Præcello, ὑπερέβαλλω, aliquid aliqua re, τινά τινα, Xen. Confer Antecello.
 Præcetto, τὸ πρόμακ, ατος.
 Præceptus, ὁ ἢ ἡ ἀποκρημένος, Dem. consiliis, ὁ ἢ ἡ προσπετής, Aristot. ὁ ἢ ἡ προνήσις.
 Præceptio, ἢ ὑποθήκη, ἢ, Isocr.
 Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ἢ, Isocr. ὁ καθηγημῶν, ὄνος, Herodot. Confer Magister.
 Præceptrix, ἢ διδάσκαλος, ἢ, Diod. Sic.
 Præceptum, ἢ ἐντολή, ἢ, Dem. τὸ παράγγελμα, ατος, Isocr. ἢ παραγγέλλω, ας, Aristot. bonum seu præclarum, τὸ ἀνεσμα, ατος, κολόν, Dem.
 Præcerpo, προδρόσσομαι.
 Præcido, ἐπικόπτομαι, aliquid, τι, Theophr.
 Præcino,

Præcino, προσδο.
 Præcipio, ante capio, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, Theophr. mando, ἐπιστάτω τί, Plut. alicui, κελύω τινι, Plat. Confer *Judo*, Mando: doceo, διδάσκω. Confer *Docco*.
 Præcipitater, προσητός, Isocr.
 Præcipitancia, seu Præcipitatio, ἡ κατακρήμνις, εως, consilii, προπέτιω, ας, Dem.
 Præcipitium, ὁ κρηνός, ἔ, Thuc.
 Præcipito, κατακρηνίζω, Theophr. me in mare, ῥίπτω ἑμαυτὸν εἰς θάλασσαν, Dem. hostes in vallum, κατακρηνίζωμι πολέμους εἰς χάρακας, Plut. aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχος, Herodot. aliquem in caput, ἐντραχηλίζω τινὰ, Plut.
 Præcipue, ἑξαιρετικῶς, Plut. ἔ τὰ μάλιστα, Isocr.
 Præcipuus, ὁ ἔ ἡ ἑξαιρετός, α, Thuc. ὁ ἔ ἡ ῥόκρητος, α, Dem. κυριώτατος, ἀπὴν, ατον, locus, τόπος, Plut. pars corporis, μέρος τῆς σώματος, Galen.
 Præcise, ἀποτόμως.
 Præcisio, ἡ ἀποτομή, ἦς.
 Præcisus, ὁ ἔ ἡ ἀπότομος, α.
 Præclare, περιφανῶς, Dem. περιδήλωσ, Cl. Al. me habeo, ἔχω καλῶς, Dem. morior, θνήσκω καλῶς, id. me gero, ἀριστέω, Xen.
 Præclarus, valde clarus, ὁ ἔ ἡ ὑπεραιετός, celebris, ὁ ἔ ἡ ἔνδοξος, Dem.
 Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδου, Aristot.
 Præco, ὁ κήρυξ, υκος, Xen. ὁ σαλπικῆς, ἔ, Plut.
 Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, Dem.
 Præcordia, τὰ περικάρδια, ων, Poll. τὰ ὑποχόνδρια, ων, Diosc.
 Præcox, πρῶτος, ἰα, ἰον, Theophr.
 Præcurro, προτρέχω, alicui, τινός, Isocr.
 Præcursor, ὁ προδρομος, α, Plut.
 Præcursor, ἄς, τὸ προδρόμημα, ατος.
 Præda, ἡ λεία, Xen. ἡ ἀγρία, Herodot. prædam ago, ληίζω, Thuc. λαφύραγωγία, Plut.
 Prædatio, ἡ ληστεία, ας, Aristot.
 Prædator, ὁ λαφύραγωγός, ὁ ληστής.
 Prædatorius, ληστικὸς, ἦ, ὄν, navis, ναῦς, Thuc. ληστικὸς, ἦ, ὄν, vita, βίος, Aristot.
 Prædatrix, ἡ ληστρίς, ἰδος.
 Prædestino, προρίζω.
 Prædicabilis, ε, κερικτός, ἦ, ὄν.
 Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, Aristot.
 Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάβησις.
 Prædico, ας, κηρύττω, Xenoph. laudo, εὐλογίω, aliquid, τινὰ, Isocr. Confer *Laudo*.
 Prædico, is, προεξαγγέλλω, Lycoph. aliquid, προεπί τινι, Xen. vaticinando, προεπισπίζω, Dion. Hal. προφητίζω, Hippocr.
 Prædictio, τὸ προαγγελμα, ατος, vaticinium, ἡ προφητεία, ας, N. T.
 Prædiolum, τὸ χωρίδιον, α, Plut.
 Prædisco, προμανθάνω, Aristoph.
 Præditus, ἔχων, aliqua re, τί, Dem.
 Prædives, ὁ ἔ ἡ ὑπερπλοῦσις, παμπλοῦσις, πολυπόλοσ.
 Prædium, τὸ χωρίον, α, Dem.
 Prædo, ὁ ληστής, ἔ, Xen. ὁ ληστικὸς, ἔ, Plut. marinus, ὁ πειρατής, ἔ, Thuc.
 Prædor, ληστεύω, vicos et agros infestans, κάμναις ἔ ἀγροῖς ἐπιστρέφων, Herodian. ληίζομαι, Thuc.
 Prædo, προάγω, N. T. ὑψηλόμαι, Plut.
 Præfaris, προμιμάζεις, Aristot. προλέγεις.
 Præfatio, τὸ προῖμιον, ὁ πρόλογος, præfationem facio, προμιμάζω, Aristot.
 Præfectura, ἡ προεσία, Dem. militaris, ἡ στρατηγία, id. urbana, ἡ ἀστυνομία, Aristot. annonæ, ἡ ἀγορανομία, Suid.
 Præfectus, ὁ προεσάτης, alicui, τινι, Dem. ὁ προεσῆς τινός, Plat. ὁ προεσηκός, Dem. ὁ ἐφεσηκός, idem. ὁ ἔ ἡ ἔσραρχος.
 Præfero, προκομίζω, antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, Plat. aliquem alicui, προκρίνω τινὰ τινος, Plut. gloriam pecuniam, ἀγαπᾷν δόξαν ἀντὶ χρημάτων, Plat. bellum paci, αἰετομαχίαν πόλεμον πρὸ εἰρήνης, id. honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, Dem. me alicui, προτίθημι ἑμαυτὸν τῶν ἄλλων, Lucian.

Præficia, ἡ ἐγχευσερία, ας, Plat.
 Præficio, ἐφίσημι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Plut. καθίστημι τινὰ ἐπὶ τι, Isocr. ἐπὶ τινι, id. aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, Thuc. bello, προστίθημι τινὰ στρατηγόν, Dem.
 Præfinio, προσρίζω, aliquid, τί, N. T.
 Præfoco, ἀρχαί, Dem.
 Præfracta, αἰθαλάς.
 Præfractus, ὁ ἔ ἡ προκατάρρηκτος, α, obstinatus, ὁ ἔ ἡ ἀνθάδης, εως, Dem.
 Præfigno, προγεννάω.
 Prægnans, ἡ ἐγκύωσα, ης, Aristot. ἐγκύμων, ονος, Plut. mare, seu masculino, κύωσα ἀρρένα, Aristot. sum, κύω, Theophr. κύωσ, Aristot. ἐγκύω, id. ἐν γαστρὶ ἔχω, N. T.
 Prægnatio, ἡ κύησις, εως, Philo.
 Prægrandis, ὁ ἔ ἡ ὑπερμεγέθης, περιμήκης.
 Prægravo, καταβρίθω.
 Prægreddior, προδίδωμι, alicui, τινι, Aristot.
 Prægressio, ἡ πρόδρασις, τὸ πρόβημα.
 Prægustator, ὁ προγευστής, ἔ, Athen.
 Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινός, Athen. προγευματίζω, Aristot.
 Præhendo. Vide *Prehendo*.
 Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, Aristot.
 Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ κατακρηστονία, ας, Dem. προκρίνω' præjudicio damno, προκαταγνώσκω, id.
 Præjudico, προκαταγνώσκω, Dem.
 Prælectio, ἡ προανάγνωσις, εως.
 Prælector, ὁ ἐξηγητής.
 Prælego, προαναγνώσκω.
 Prælor, μάχομαι, cum aliquo, τινι, Dem. ἀμιλλοῦμαι τινι, id. συμμίγνυμι τινι, id. Confer *Pralium*.
 Prælium, ἡ μάχη, ης, Dem. ἡ ἀμιλλα, ης, id. ὁ ἀγὼν, ὄνος, id. terrestre, μάχη πεζή, id. navale, ἡ ναυμαχία, ας, id. equestre, ἀμιλλα ἵππων, Isocr. committo, ἔρχομαι εἰς μάχην, Dem. μάχομαι μάχην, id. cum aliquo, ποίωμαι μάχην πρὸς τινά, id. ob aliquid, ποίω ἀμιλλαν περὶ τι, Isocr. ποίωμαι ἀγῶνα ὑπὲρ τινός, Dem. navale, ναυμαχία, id. ναυμαχίαν ναυμαχίαν, id. pedestre, πεζομαχίαν, id. prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινά μάχην, Dem. νικῶν μάχην, id. νικῶν τὴν μάχην, id. vinci, ἠττάσθαι μάχην seu μάχην, id. adversa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυσχερῆ ἐν μάχῃ πρὸς τινά, Isocr.
 Prælongus, ὁ ἔ ἡ προμήκης, Theophr.
 Præluco, προφαίνω, Lucian. face, δαδουχίω, Athen.
 Præludium, τὸ προῖμιον, α, Aristot. τὸ προαύλιον, α, id.
 Præluo, προαυλῶ, Aristot. προαναβάλλομαι, Isocr. προμιμάζω.
 Præmando, is, προμασάομαι, cibum, βρώσιν, Galen.
 Præmature, πρὸ καιροῦ.
 Præmature, ὁ ἔ ἡ πρόωρος. Confer *Præcipua*.
 Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.
 Præmeditor, προμελετᾷω, N. T.
 Præmissio, ἡ προσημασία, ἦς, Plut.
 Præmitto, προτίθημι, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρὸς τινά, Plut. προαποστέλλω κήρυκα, Dem. aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημι τινὰ ἐξαπατῶν τινος, idem.
 Præmium, τὸ ἄβλον, Dem. τὸ γέρας, id. τὸ ἀρετικόν, id. propono seu constituo, ἄβλον τίθημι ὑπὲρ ἔ, id. belli in medio positum, ἄβλον τῷ πολέμῳ κείμενον ἐν μέσῳ dare alicui, δίδωμι τινι ἀρετικόν, id. consequi, τυγχάνειν τῷ ἄβλω, id. ἀξιώσθαι τῷ ἀρετικῷ, Isocr. tollere, ἀναίρειν τὸ γέρας, Dem.
 Præmoneo, προπαραινγγέλλω, προειβάλλω, N. T.
 Præmonstro, προδεικνύω τι, Lucian.
 Præmunio, τὸ προτείχισμα, ατος, Plut.
 Præmunio, προτείχιζω, Plut.
 Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.
 Prænuntio, προκαταγγέλλω, N. T. προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσοσθαι, Xen.
 Prænuntius, ὁ προάγγελος, α, Plut.

Præoccupo, προκαταλαμβάνω τί, Theophr. bellum, προεξέρισθαι πρὸς ἄλλοιμον, Plut.
 Præparatio, ἡ παρασκευή, Dem. ἡ κατασκευή, id.
 Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.
 Præparo, παρασκευάζω, necessaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, Plut. aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζωμι τινος πρὸς ἀρετὴν, Isocr. aliquem, προσκίω τινὰ, id.
 Præpedio, καλύω, aliquem, τινὰ, Aristoph. παρεμποδίζω τινά, Lucian.
 Præpes, ὁ ἔ ἡ ἀκύντερος, α, Plut. Confer *Ucler*.
 Præpollentia, ἡ ἐπικρατίασις, εως, Laert.
 Præpollo, ὑπέρβω, virtute, κατ' ἀρετὴν, Aristid. ἐπικρατεῖν, alicui, τινός, Plat. τί, Isocr.
 Præponero, σαβῶν ὑπέρβω, pluris sum, προπερία, Gregor. προτερία, Polyb.
 Præpono, idem quod *Præficio*, item *Præficio*.
 Præpositio, ἡ πρόθεσις, εως, Gramm.
 Præpostere, ὑπερον πρότερον, προεύτερον.
 Præposterus, ὁ ἔ ἡ προεύτερος, Gramm. oratio, ἡ ὑπερολογία, ας, id.
 Præputium, ἡ ἀκροβασία, ας, LXX. ἡ ἀκροποσία, ας, Aristot. τὸ ἐπαγώνιον, α, Diosc. seco, ἀποσκολύπτω, Athen. περιτύνω τινά, N. T. attrahere sibi, τὴν αἰδοίαν περιτομήν ἐπιτελεῖσθαι, Joseph.
 Præripio, προαρπάζω, Naz.
 Prærogativa, ἡ προνομία, ας, Plut. τὸ προτίρημα, cui debetur, τὰ πρωτῆς χρεωστέμνος, Heliod. naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, Hermog.
 Præruptus, ὁ ἔ ἡ ἀπορῶξ, Polyb. ὁ ἔ ἡ ἀπόκρημος, Diod. Sic. petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, Lucian.
 Præs, ὁ ἐγγυητής, ἔ, Lucian.
 Præsago, προοράω τί, Xen. προαισθάνομαι τι, Isocr.
 Præsagium, τὸ προμάντευμα, ατος, ἡ προαισθησις, εως, ἡ προγνώσις, εως, Galen.
 Præsagus, προαισθάνομαι, ἐνη, ενον.
 Præscio, προίσημι, aliquid, τί, Dem.
 Præscius, προειδώς, υία, ὄς, futuri, τὸ συμβεσόμενον, Isocr.
 Præscribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, Dion. Hal.
 Præscriptio, seu Præscriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, Lucian. ἡ προγραφή, ἦς, Aristot.
 Præsegmen, τὸ πρόκομμα, ατος, unguum, τὸ ἀπονυχισμα, ατος, Laert.
 Præsens, παρὼν, Dem. ὑπέρβω, ἦσα, ον, id. in præsens, εἰς τὸ παρὼν, Isocr.
 Præsenteus, ἐνεργεστος, ἀπὴν, ατον, remedium, βοήθημα, τὸ εὐθέως ὑγιόσθαι, Diosc.
 Præsentia, ἡ παρσσία, Dem. in præsentia nocere, εἰς τὸ παρὼν βλάπτειν, id. videre quid in præsentia fiat, θεωρεῖν τὸ παρὼν, ὁ γίγνεται, id. continuo, παραντίκω, Dem.
 Præsentio, προαισθάνομαι τι, Dem. τινός, Thuc.
 Præsepe, ἡ φάτις, ης, Lucian. ἡ κάπη.
 Præsertim, μάλιστα δὲ, Dem. σὶ, ἄλλως τ' ἐάν, Xen. ἄλλως τε κἄν, Dem. ἄλλως τε ἔ εἰ, Lucian.
 Præsēs, ὁ πρόεδρος, Dem. ὁ προεδρεύων, id. ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἡγεμὼν senatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, id. concionis, προεδρεύων ἐν τινι ἐκκλησίᾳ, id. sum: vide *Præsideo*.
 Præsidentia, ἡ προεδρία, ας, Herodian.
 Præsidentia, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, Dem. in senatu, τῆς βουλῆς, id. rei, ἐπιστάτω τῷ πρῶταρχῳ, id. urbi, προσπατέω τῆς πόλεως, Xen. ἡγίωμαι τῆς πόλεως, id.
 Præsidiarius, ὁ φρουρός, ἔ, Xen.
 Præsidium, ἡ φρουρά, ἄς, Dem. colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, id. impono arcem, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, id. urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, id. sum in præsidio, εἰμι ἐν φρουρᾷ, idem. urbem præsidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, idem. præsidium armis ejicere, ἐκβάλλω φρουρὰν μετ' ὅπλων, idem. deserere præsidia, λιπέσθαι ἔρημα τὰ φρούρια, idem. præsidio tutari urbem,

bem, φραεῖν πόλιν, Isocr. praesidiis munitus, ὁ ἢ ἡ ἐμφροῦς, ε, Dem. destitutus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀφρόρητος, ε, Plut.
 Præsignificus, προσσημαῖναι, Dion. Hal. aliquid per somnium, προσηλώω τι δι' οὐνείας, Ἐλ.
 Præstans, πρόεχων, Dem. διαφέρειν, id. ὁ ἢ ἡ διάφορος, id. ὁ ὑπέρεχων, ἕξοχος, præstantissimus aliqua re, ὁ ἢ ἡ πρόκριτος τι, id. vir, ἀνὴρ ἀποτελεσάμενος, Xen. eruditione, μαῖριος κατὰ τὴν παιδείαν, Dion. Hal.
 Præstantia, ἡ ἕξοχή, Plut. ἡ ὑπεραρχή, Aristot.
 Præstat, ἡμιονῆσι, κρείσσον ἔστι.
 Præstigium, τὸ γόητευμα, Plut. ἡ τερατεία, Dion. Hal. verborum, ἡ τερατολογία impostura, ὁ φρικαισμός, Dem. præstigiis illudo, γοητεύω τινὰ, Plut.
 Præstigiator, ὁ γόης, πτος, Herodot. impostor quivis, ὁ ἀγύροτης, ε, Philo. ὁ ἀγυρτικός, ε, Plut. ὁ ἢ ἡ τερατοποιός.
 Præstiuo, idem quod Præstinio.
 Præsto, διαφέρειν, aliquem, τινός, Lucian. Confer Antecello. dicta, ἔμμεναι τοῖς εἰρημένους. Confer Impleo. me virum justum, παρέχω ἑμαυτὸν δίκαιον, Dem. Confer Gero.
 Præsto, παρῶν, ὅσα, ὄν, Dem. sum, πάριμι, Dem. alicui, εἰμι μετὰ τινος, Isocr. εἰμι σύν τινι, Xen. παραστυγχάνω τινι, Polyb.
 Præstolor, περιμῶν τι, Dem. προσδοκάω τι, id. Confer Exspecto.
 Præstringo, περιστέλλω, oculos, ἀμαυροῦ τὰς ὄψεις.
 Præstruo, προσκατασκευάζω, Herodian.
 Præsul, ὁ ἐφορος, ε, ὁ ἐπίσκοπος, ε, Præscs, ὁ πρόεδρος, ε. Confer Præses.
 Præsum, ἐπιματῖαι, negotiis, τῶν πραγμάτων, Isocr. artificibus, τοῖς τεχνίταις, Plut. populo, προΐσταιμι τῷ δήμῳ, Dem. rebus, τῶν πραγμάτων, Isocr. insulæ, ἕξηγέομαι τὴν νῆσον, Thuc. ἐπάρχω τῇ νήσῳ, Isocr. senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, Dem. urbi, δυναστεύω πόλεως, Plat. exercitui, ἡγήομαι τῆς δυνάμεως, Dem.
 Præsumo, πολλαμβάνω, Thuc.
 Præsumptio, ἡ πρόληψις, εως, Basil.
 Prætendo, προκαλώστω, Plat. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τι, Dem.
 Prætento, προτινέομαι.
 Præter, παρὰ, cum accus. præter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλευμένοι, Dem. ætatem, παρὰ ἡλικίαν, Plut. paucos, παρ' ὀλίγους, Dem. modum, πέρα τῆ τροπῆς, Lucian. πέρα τῆ μετρίης, Dem. ὑπερβαλλόντως, id. spem, παρ' ἐλπίδα, Dem. ἀνέλπιστον, Plat. opinionem, παρὰ δόξαν, Dem. ἀπροσδοκήτως, id. præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἐπ' ἐτέρους διαφύρας ποιῆν, id. In Compositione fere redditur per parā, e. gr. prætereo, παραβαίνω, præterequo, περιπατάζω, præterfluo, παραρρέω, &c.
 Prætercurro, παρατρέχω, Dion. Hal.
 Prætereā, χωρὶς δὲ πάντων, Lycophr. alia multa, ἢ πολλὰ πρὸς πάντοis ἕτερα, Dem. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, Dion. Hal.
 Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τι, N. T. παραβαίνω, παρερχομαι regionem, διαλλάττω χώραν, Xen. locum, παραλλάττω τόπον, Plut. aliquid silentio, σιωπάω τι, Dem. ἐγκαταλείπω τινι oratione, παραλείπω τι λόγῳ, Isocr. dies præterierunt, διήλθον αἱ ἡμέραι, Lucian.
 Præterequo, περιπατῶ, περιπατάζω.
 Præterfluo, παραρρέω, Xen.
 Prætergredior, παραβαίνω, Aristot.
 Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, Gramm.
 Præteritus, παρεληλυθός, Isocr. tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθός χρόνος, Dem. Isocr.
 Præterlabor, idem quod Præterfluo.
 Prætermisio, ἡ παράλειψις, εως.
 Prætermitto, παραλείπω τι, Dem. nihil amentiam, ἐλλείπω ὅδεν τῆς ἀνοίας, Plat. sextenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, Plat.
 Præternavigo, παραπλώω, regionem, χώραν, Plut.

Præterquam, πλὴν, Dem. ἀλλ' ἢ, Aristot. quod, ἀλλ' ὅτι, Synes.
 Præterveho, παρακομίζω, παραφέρω.
 Prætervelo, παραπίπτω.
 Prætexo, παραβαίνω, prætendo, morbum, προφασίζομαι ἀρρώσειν, Dem. decreta alicujus, προΐσταιμι δόγματ' αἱ τινος, id. nomen pacis, προσβάλλωμαι τὸν ὄνομα τῆς εἰρήνης, Dem.
 Prætextatus, ὁ ἢ ἡ περιπόροφος, ε, vestis, ἑσθῆς, Plut.
 Prætextus, ὅς, ὁ πρόφορος, εως, alicujus rei, τινός, Dem. prætextum præbere, πρόσφαιιν παρέχευ, Dem. quærere, ζητεῖν, id. confingere alicujus, πλάττειν ὑπὲρ τινος, id. ex cogitare seu invenire, εὐρίσκω, id. habere ἔχειν, id. arripere, λαμβάνειν, id. adferre, λείπειν, id. approbare seu recipere, ἀποδέχεσθαι, Dem. tollere, ἀραιεῖσθαι, id. prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαι τινος, id. παραπετάσματος χρῆσθαι τινι πραγμ' αἱ τινι, id. sub prætextu boni, ἢν προσοχήματι τῷ ἀγαθῷ, Basil.
 Prætor, ὁ πρόβουλος, ε, Dion. Hal. militaris, ὁ στρατηγός, ε, Plut.
 Prætorianus, ἡγεμονικός, ἢ, ὄν, Plut. miles, πραιτωριανός, ε, Herodian.
 Prætorium, τὸ βουλευτήριον, Dem. militare, τὸ στρατήριον, Dion. τὸ πραιτωριον, ε, N. T.
 Prætorius, στρατηγικός, ἢ, ὄν, Herodian. navis, στρατηγὴς ναῦς, Thuc. porta, στρατηγὴς πύλη, Plut.
 Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, Plut.
 Prævaleo, idem quod Prævalleo.
 Prævarecatio, ἡ παρανομία, Dem. τὰ παράνομα, αν, id.
 Prævicator, ὁ παράνομος, ε, Dem.
 Prævicator, παρανομίω, Dem. καθυφίμι, id. ἐβλοκακίω τὴν δίκην, Bud.
 Prævenio, φθάνω, aliquem, τινός, Herodot. judicium, τῷ κερθῆναι, Plut. lævitate fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνομήναι τύχην, Isocr. sed Prævenior, ὑπερῖζομαι, Isocr.
 Præverto, idem quod Prævenio.
 Prævideo, προϊδωμαι, Luc. προοράω, Dem.
 Prævius, ὁ ὀδηγός, ε, Plut. ὁ προϊών.
 Prædeo, ἀριστάω, Demosth. ἀριστον ποίωμαι, Thuc.
 Prædium, τὸ ἄριστον, Thuc. capio, ἀριστον αἰρίομαι, Dion. Hal. præbeo alicui, seu prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, Aristoph. perparcum, ἡ δολιχαγρία, Plut. paro, ἀριστοποιῶ, Dem. prandii tempus, ὁ ἀριστωτός, Hesych. socius, ὁ συνάριστος, Xen.
 Prætenis, ε, λεμάνιος, ἰα, ἰον, Theophr.
 Pratum, ὁ λεμάνω, ἄνος, Xen.
 Prave, πονηρῶς, Dem. μοχθηρῶς, id. προγρίω, φρεβλάω.
 Pravitas, ἡ πονηρία, Dem. βδελυρία, id. Confer Malitia.
 Pravus, πονηρός, ἀ, ὄν, Dem. μοχθηρός, id. Confer Improbus, Flagitiosus.
 Precario, μετὰ δέησους.
 Precarius, δεικτικός, ἢ, ὄν.
 Precatio, ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ λιτάρισις, εως, Dion. Hal. Confer Preces.
 Preces, αἱ εὐχαῖ, ἄν, Dem. ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ αἰτήσεις, εως, id. et obsecrationes, δέησις ἢ ἱκετηρία, id. publica, ἱκεσία πάνδημος, Maccab. fundere, ποιῆν, seu ποιῆσθαι δέησιν seu αἰτήσιν, Dem. ad Deos, εὐχέσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, id. προσκυνεῖν τῶς Θεῶς, id. precibus adsiduis instantes, προσκαθήμενοι ἢ λιπαρῶντες, Dion. Hal.
 Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τί τινος, Dem. a Deo, εὐχομαι τὴ Θεῷ, Isocr. Deos, ut dent, εὐχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς δίδουαι, Dem. aliquid justa, παρακαλῶ τινὰ δίκαια, Plut.
 Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινός, Plut. manu, ἐπιλαμβάνομαι χεῖρι, Dem. crines, σριχῶν, Æschin.
 Prehensio, ὑπολαμβάνω, Dion. Hal.
 Prelum, ὁ πιεστήρ, ἦρος, τὸ πιεστήριον, Suid.
 Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, Aristot. labore,

τινὰ τῶν, Xenoph. invidia, τινὰ φθόνῳ, Plut. bello, κατέχω πολέμῳ, Thuc. premi are alieno, εἶναι ὑπόχρεον τινος, Dem.
 Presbyter, ὁ προεσβύτερος, ε, N. T.
 Presse, πεισιμαίνας.
 Pressio, seu Pressura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλίψις.
 Pretiosus, τιμίος, ἰα, ἰον, Dem. ὁ ἢ ἡ ἐντιμίος, id. πολλὰ τιμίος, Lucian.
 Pretiose, τιμίος, ἐντιμίος, Plut.
 Pretium, ἡ τιμὴ, ἦς, Dem. τὸ τίμημα, ατος, id. triplum, τριπλασία τιμὴ, id. æquale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρὸν, id. æquum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei aestimare, τίμην τινος λογιζέσθαι, Dem. statuere, συνιστάει τιμὰς τινος, id. persolvere alicui alicujus, δίδουαι τιμὴν τινός τινι, id. καταστῆναι τινι τίμην, id. pro aliquo, ἀποτίσαι τινι τιμὴν ὑπὲρ τινος, id. accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν, τίμην τινος, id. e-mere quid eodem pretio, κρίσθαι seu ἀγοράζεσθαι τι ἴσης τιμῆς, Dem. redemptionis, τὸ λύτρον, ε, Xen. pretii magni, ἄξιος, ἰα, ἰον, πολλὰ, Laert. majoris, ἄξιος πλείονος, Isocr. nullius, ἄξιος ἑδενός. judico aliquem, ἀξίω τινὰ ἑδενός, Thuc. in pretio habeo, τιμῶν, Dem. pretium augeo, intendo, τιμιολέω, Bas. χρέματα προστίθημι, Dem.
 Pridianus, προτριάος, αἰα, αἰον.
 Pridie, τῇ προτέρῃ ἡμέρῃ, Aristot. τῇ προτερείῃ, Dem.
 Pridem, πάλαι, Dem. non ita pridem, ἕναγχος, id.
 Primævus, ὁ ἢ ἡ πρωτόγονος, ε, Dion. Hal.
 Primanus, ὁ ἢ ἡ πρότακτος, ε, Plut.
 Primarius, πρῶτος, τὸ ἀξίωμα.
 Primates, οἱ μεγιστάνες, αν, N. T. οἱ πρωτεύοντες, αν, Dem.
 Primatus, ὅς, τὸ πρωτεῖον, ε, Dem. de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, Isocr.
 Primigenius, ὁ ἢ ἡ πρωτόγονος, ε, Dion. Hal. ὁ ἢ ἡ πρωτότοκος, ε, id. ὁ ἢ ἡ πρωτογενής, ἰος, LXX. filius, ὁ παῖς πρῆσβύτατος, Plat.
 Primipara, ἡ πρωτοτόκος, ε, Hom.
 Primitiæ, ἡ ἀπαρχή, Dem. τὸ κάταρχμα, Plut. τὰ πρωτεία, cum frugibus, cum manubiarum, τὰ ἀκροβήνιον, Thuc. τὰ ἀκροβήνιον, αν, primitias solvo, ἀπέρχομαι, LXX.
 Primitivus, ὁ ἢ ἡ πρωτόγονος.
 Primitus, ἐξαρχής, Dem. πρῶτον, id.
 Primo, πρῶτον, Dem. τῶ πρώτον, id.
 Primogenium, idem quod Primigenius.
 Primordium, ἡ ἀρχή. Confer Initium.
 Primores, οἱ πρῶτοι, αν, Plut.
 Primum, idem quod Primum.
 Primus, πρῶτος, η, ον, Dem. inter primos tunc, ἐν πρῶτοις ἀγῶν, Dion. Hal. primas ducendo, τὰ ἄριστα φέρομαι, Aristid. alicui concedo, δευστερεῖα τινι, Plut. primo aspectu, κατὰ τὴν πρώτην πρόσφαιιν, Dion. Hal. prima fronte, αὐτόθεν, id. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, Xen. τάχιστα, Isocr. prima luce, ἄμα τῇ ἡμέρῃ, Dem. in primis, τὰ πρῶτα, Lucian.
 Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, Dem. ὁ δυνάστης, ε, Lucian. ὁ δυναστεύων, οντος, Plat. vir, ἀνὴρ πρῶτος, Plut.
 Principalis, ε, ἀρχικός, ἢ, ὄν, Isocr. ἡγεμονικός, ἢ, ὄν, Dem. κύριος, ἰα, ἰον.
 Principaliter, ἀρχικῶς.
 Principatus, ὅς, ἡ δυναστεία, ας, Dem. τὸ ἡγεμονικόν, ε, Philo. τὸ πρωτεῖον, ε, Dem. Confer Primatus.
 Principio, παρὰ τὴν ἀρχήν, Chrys. Confer Initio, et Principium.
 Principium, ἡ ἀρχή, Dem. in principio, ἰπ' ἀρχῆν, Dion. Hal. a principio, ἀρχῆθεν, Herodot. ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. καταρχῆς, id. σοκαταρχῆς, id.
 Prior, πρότερος, ἴρα, ἔρον, Thuc. sum, προτερεῖω, Theophr.
 Priscus, ἀρχαῖος, Xen. προεσβύτατος, Dion. Hal. Confer Antiquus.
 Pristinus, ἀρχαῖος, αἰα, αἰον, Xen. παλαιός, ἀ, ὄν, Dem.

Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβή, ἄλ.
 Private, seu Privatim, ἰδίᾳ, Dem. κατ' ἰδίαν, Dion. Hal.
 Privatio, ἡ εἰρησις, εως, Aristot. ἡ ἀποσίρησις, εως, Isocr.
 Privatius, πρῆτικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.
 Privatus, ἴδιος, ἰα, ἰον, Dem. homo, ὁ ἰδιώτης, υ, ἰδ. ἰδιωτεύων, ὄντος, id. res, τὰ ἴδια, ὡν, id. vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, Xen. hospes, ὁ ἰδιόξενος, υ, Dion. Hal.
 Privigna, ἡ προγόνη, ης, Theophr.
 Privignus, ὁ πρόγονος, υ, Bud.
 Privilegium, τὸ προτέριμα, ατος, ἡ προνομία, ας, Lucian. habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, δίδοναι τινί, id.
 Privo, στερῶ, aliquem aliqua re, τινὸς τινα, Xen. ἀποστρέφω τινὰ τινος, Isocr. τινὰ τι, id.
 Prius, πρότερον, Dem. quam, πρότερον ἢ, Dem. πρότερον, πρὶν ἢ, Lycophr. priusquam audiverim, πρὶν τῷ ἀκούσαι, Xen.
 Pro, πρὸς, urbe, πόλεως, Herodian. foribus, πρὸς θυραῖν, N. T. pro sorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν pro se vendicantur, πρὸ ἑμῶ, N. T. pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλείας, Plutarch. pro aliquo dicere, ὑπὲρ τινος λέγειν, Dem. pro arbitrato suo, κατὰ τὸ δοκῶν αὐτοῦς, Plut. pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἕσταν, Thuc. pro meis viribus, κατ' ἑμῶ, Lucian. pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλην ἀντὶ μικρῶν εὐεργεσίην, Xen. optima pro iudicandis accipere, βέλτερον ἀντὶ τῶν ἤδιων λαμβάνειν, Dem. pro presentis rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Dem. ἐκ τῶν ἐνόντων, Lucian.
 Proavia, ἡ προμάμα, ης, Philo. ἡ μήτηρ τῆς πάππης, Dem.
 Proavus, ὁ πρόπαππος, υ, Dem. paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, Isocr.
 Probabilis, ε, πιθανός, ἡ, ὄν, Dem. εἰκώς.
 Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος, Plat.
 Probabiliter, ἐλλογῶς, Dem. πιστῶς, id. minus, ἀπιθάνως, Isocr. δυσπιστῶς, id.
 Probatio, ἡ πίστις, εως, Dem. ἡ ἀπίδειξις, id. ὁ ἔλεγχος, id. probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπὸ τινος, Isocr. niti alicuius maxime testimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίας, Dem. exhibere, παρέχειν πίστιν, id. fieri de aliqua re, γίνεσθαι ἔλεγχον περὶ τινος, id. uti probatione aliqua, χρῆσθαι τινι πίστι, Isocr.
 Probatus, ὁ ἢ ἡ εὐδόκιμος.
 Probe, καλῶς, Dem. ὀρθῶς, id.
 Probitas, ἡ καλοκήραβία, Xen. morum, τῶν ὁρώτων, Isocr. ἡ χρηστότης, ητος, Plut.
 Probo, εἰρῶ, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, Isocr. approbo aliquid, ἀρῶσκει τί μοι, Dem. confirmo, ἐπιδικνύω τι, id. liquido, ἐλέγχω τι καλωρῶς, id.
 Proboscis, ἡ προβοσκίς, ἴδος, Diod. Sic.
 Probrosus, ὁ ἢ ἡ ἐπινειδιστος, υ, Isocr.
 Probrum, τὸ ὄνειδος, εως, Dem. probris insector seu adfecto aliquid, ὄνειδιζω τινί, id. βλασφημέω κατὰ τινος, Isocr. εἰς τινα, Dem. λυδοθήρια ποιῶμαι τινα, Plut. βλασφημίαν λέγω τινί, id. Confer Convicium.
 Probus, ἀγαθός, ἡ, ὄν, Dem. vir, ἄνθρωπος χρηστός, id. ἀγαθὸς καλὸς καλῶς, id. probatus, ὁ ἢ ἡ δόκιμος, υ moneta, νόμισμα, ἀργύριον δόκιμον, Dem.
 Procaetas, ἡ προπέτεια, ἡ ἀνείθεια, Dem.
 Procaeter, ἀκολούτως, ἀσελγῶς.
 Procax, ὁ ἢ ἡ προσιότης, εως, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀσελγής, id. ὁ ἢ ἡ ἔξοστος, Aristot.
 Procedo, προβαίνω, Dem. χωρῶς, id. res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἡ ἐβέλετο, Thuc. plurimum noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεκεχωρήκει, Herodian. in philosophia, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, Lucian. in virtute, ἐπ' ἀρετῆς, Plut. πρὸς ἀρετὴν, Isocr.
 Procella, ἡ καταιγίς, ἴδος, Aristot. ἡ κυματωγὴ, ἤς, Lucian. ἡ θύελλα, ης, Aristot.

Procellosus, ὁ ἢ ἡ θύελλωδής, εως, ὁ ἢ ἡ κυματώδης, εως, Aristot.
 Proceres, οἱ δυνατεῖοντες, ὡν. Confer Princeps, item Primates.
 Proceritas, τὸ μήκος, εως, Plat.
 Procerus, ὁ ἢ ἡ εὐμήκης, εως, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἐπιμήκης, id. ὁ ἢ ἡ προμήκης, Synes. ὑψηλός, ἡ, ὄν.
 Processio, seu Processus, ἡ πρόβασις, εως, ἡ προχώρησις, Spiritus S. ἡ ἐκπύρεσις τῷ πνεύματος ἁγίου, Naz.
 Procentia, ἡ πρόκτωσις, εως, Diose.
 Procido, προσπίπτω, ad genita, προσπίπτω πρὸς γόνατα, Dem.
 Procinctus, ὡς, ἡ προβολή, ἤς; in procinctu stare, ἐν προβολῇ εἶναι, Plut.
 Proclamatio, ἡ ἀνακηρύξις, εως.
 Proclamo, ἀναβαλῶ, Plat. ut praeco, ἀνακηρύττω, Lucian.
 Proclino, κατακλίνω, Plut.
 Proclivis, ε, ὁ ἢ ἡ ἐπίφορος, Hippocr. ὁ ἢ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τι, Aristot. ὁ ἢ ἡ εὐεπίφορος, Strabo. sum, ἀποκλίνω πρὸς τι, Aristot. ῥίπην πρὸς τι, id. εὐκατάφορον εἶναι πρὸς τι, id.
 Proclivitas, ἡ ἐπιρρίπεια, ας, Chrys. ἡ εὐκατάφορία, Laert. ἡ καταφίρεια, ας, Athen.
 Proconsul, ὁ ἀνθύπατος, υ, Plut. sum, ἀνυπατεύω, Herodian.
 Proconsularis, ε, ἀνυπατικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Proconsulatus, ὡς, ἡ ἀνυπατεία, ας, Herodian. proconsulatum gero, ἀνυπατεύω, id.
 Proerastinatio, ὁ ἢ ἡ ὑπερμερία, ας, Dem. ἡ ὑπερβασίς, εως, Philo. ἡ ἀναβολή, ἤς, Plut.
 Proerastinus, ἀναβολῆν ποιῶμαι, Plut. aliquid, τινὸς, id. ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστεραίαν, Dem.
 Proeratio, ἡ γέννησις, Plat. liberorum, ἡ παιδοποιία, Plut. ἡ τεκνοποιία, Aristot.
 Procerco, γεννάω, aliquem, τινὰ, Xen. liberos, ποιεῖσθαι παῖδας, Isocr. παιδοποιῶμαι, Xen.
 Procreator, ὁ γεννητής, Plat. liberorum, ὁ παιδοποιός, Euripid. ὁ τεκνοποιός, Herodot.
 Procutator, ὁ πρόκοτος, υ, ὁ φρετός, ὡ, Xen.
 Procuo, παραλείπω.
 Procul, πόρρω, a periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, Dem. ab Alba, ἀποθεν τῆς Ἀλβης, Plut. magis, πόρρωτέρα, Lucian. dubio, ἀναμφισβητήτως, Dem. absum, ἐκ πολλῶν διαστήματός εἰμι, Lucian. habito ab aliquo, ἀποικίω τινός, Thuc.
 Proculo, καταπατεύω, Plut.
 Proeumbo, κατακίμαι, Plut. προσπίπτω in genu, εἰς γόνυ ἐκλάζω, Lucian.
 Procuratio, ἡ ἐπιτροπή, ἤς, Dem. ἡ ἐπιμέλεια, ας, id. ἡ διοίκησις.
 Procurator, ὁ διοικητής, ὡ, Plut. ὁ ἐπίτροπος, υ, Herodian. ὁ ἐπιμηλητής, ὡ, Xen.
 Proeuro, ἐπιμελοῦμαι, aliquid, τινός, Plat. τι, id. διακίω τι, Dem. κηδομαι τινος, Plut. alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, Ἄλιαν.
 Proeuro, προτρέχω, Isocr.
 Proeursus, ἡ πρόσδρομή, ἤς, ἡ ἐκδρομή, ἤς.
 Proeus, ὁ μνηστήρ, ἤρος, ὁ μνηστὴρ, ὄντος.
 Prodeambulo, ἐκπεριπατῶ.
 Prodeo, πάριμι, aliquo, εἰς τινα τόπον, Xen. in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον ex arce, ἐκφοιτῶ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, Plut. in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.
 Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, Aristot. ἡ ἀκολασία.
 Prodiges, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, N. T.
 Prodigiose, τερατικῶς, Plut.
 Prodigiosus, ὁ ἢ ἡ τερατώδης, εως, Isocr.
 Prodigium, τὸ τέρας, Plut. τὸ σημεῖον, Dem.
 Prodigio, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὸ ἐκ τῆς πατρὸς χρήματα, Ἄλιαν. omnia, ἀταμιεύτως πᾶσαν δυνάμιν ἀναλίσκω, id.
 Proditus, ὁ ἢ ἡ ἀσωτος, υ, Dem.
 Proditio, ἡ προδοσία, ας, Dem. ἡ προδοσις, εως, id.
 Proditor, ὁ προδότης, Dem. ὁ προδότης, id.
 Proditorie, προδοτικῶς, Lucian.
 Proditorius, προδοτικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Proditrix, ἡ προδοτὶς, ἴδος, Eurip.
 Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, Xenoph. causam, δίκαν, Dem. remp. καταπροδίδωμι τὰ

κανὰ, Lucian. res gestas memoriae, ἱστορία τὰ πεπραγμένα, Plut. δίδωμι τῷ λογῷ, Naz.
 Prodromus, ὁ πρόσδρομος, Plut.
 Produco, παρατείνω, aliquid, τι, Lucian. sermone, ἀναμνησκῶ τὸς λόγους, id. testes, παρέξιμι μάρτυρας, Dem. ἀπάγωμαι μάρτυρα περὶ τινος, Isocr. παρέχομαι μάρτυρα, id. convivium, ἀποτίνω τὸν πότον, Lucian.
 Productio, ἡ ἔκτασις, εως, Gramm. ἡ ἀναβολή, ἤς, Aristot.
 Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.
 Profano, βεβήλω, LXX.
 Profanus, ὁ ἢ ἡ ἄβυστος, υ, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀνίερος, υ, Plut. ὁ ἢ ἡ βεβήλωτος.
 Profectio, ἡ πορεία, ας, Dem. ἡ ὀδοπορία, ας, Xen. ad bellum, ἡ ἔξοδος, υ, Dem.
 Profecto, ὄψα, Dem. ἡ μήν, id. ἀληθῶς, id.
 Profeetus, ὡς, ἡ προκοπή, ἤς, Plut. ἡ ἐπίδοσις.
 Profero, προφέρωμαι. Confer Produco.
 Professio, τὸ ἐπαγγέλλομαι, ατος, Aristot.
 Ex professo, ἐκ τῆς προφανῆς, Lucian. ἐκ τῆς ἰθείας, Herodot.
 Professor, ὁ ἐπαγγελτής, ὡ, artium, ὁ διδάσκαλος, υ, Dem.
 Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis studio, πρὸς ἀρετὴν, Isocr. εἰς ἀρετὴν, Plat. in studiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθηματικῶν, Lucian. sapientia et aetate, σοφία ἢ ἡλικία, N. T. valde, ἐπίδοσον μεγάλην λαμβάνω, Isocr. nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πρᾶττω μηδὲν, Dion. Hal.
 Proficiscor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, Thuc. in Cyprum, εἰμι εἰς τὴν Κύπρον, Herodot. in urbem, ἀπείμι πρὸς τὸ ἄστυ, Plat. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plut. per regionem, διερχομαι χώραν, id. peregre, ἀποδημέω, Plat.
 Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἀσκησίν τινα, Lucian. doceo, διδάσκω τινὰ τέχνην τῆς ἄλλης, Dem. aperte confiteor, προσμολογῶ, Isocr.
 Profiligatio, ἡ ἥττα, ας, Dem.
 Profiligatus, διαφθερίζομαι. Confer Perditus.
 Profugio, φυγαδίζω, Philo. Confer Fugo.
 Profuens, ὁ παρέρων, ὁ ἢ ἡ ἀπόρρων, Athen.
 Profuentia, ἡ ἐπιρρία, ας, Dion. Ar.
 Profuo, ἀπορρίω, alieunde, τινός, Diosc.
 Profuvium, ἡ βύσις, εως, Aristot. ventris, ἡ διάρρεια, ας, Gal. verborum hominis garuli, ἡ λογοδιάρρεια, ας, Athen.
 Profore, ὠφελῶσιν, χρῆσιμον ἕσσεσθαι.
 Profugio, ἀποφεύγω, Dem. Confer Fugio.
 Profugium, ἡ καταφυγή, Isocr. τὸ κρησφύγετον.
 Profugus, ἡ φουγίς, ἄδος, Dem. φεύγων, υσα, Isocr. ad hostes, ὁ ἢ ἡ αὐτόμολος, Xen. ὁ μετακινῶν, Philo. ὁ ἢ ἡ πρόσφυξ, id.
 Profunde, βαθύς.
 Profunditas, τὸ βάθος, εως, aquae, τῷ ὕδατος, Xen. τὸ βάθυσμα, ατος, Theophr.
 Profundo, προχέω, aliquid, τι, Herodian. prodigo, ἀσωτεύομαι. Confer Prodigus.
 Profundus, βαθύς, εἴα, ὡ, fluvius, ποταμὸς somnus, ὕπνος, N. T. pax, εἰρήνη, Herodian.
 Profuse, ἀφειδῶς, Dem.
 Profusio, ἡ πρόχυσις, εως, Herodot. bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, Aristot.
 Profusus, δαπανηρός, ἀ, ὄν, Aristot. Confer Prodigus.
 Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, Plat.
 Progenero, γεννάω, Xen. προγεννάω.
 Progenies, τὸ γέννημα, ατος, Plut. ἡ γενεά, ὡς, Philo.
 Prognatus, γεγονός, υἱά, ὄς. Confer Natus.
 Prognator, πρόμιμι, Dem. Confer Procedo, et Proficio.
 Progressio, seu Progressus, ἡ πορεία, ας, Dem. τὸ βᾶδισμα, ατος, id. in artibus, ἡ προκοπή, ἐν ταῖς τέχναις, Lucian. progressum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, Isocr. Confer Proficio. progressu temporis, προϊόντος χρόνου, Dem. προϊόντος χρόνου, id. τῷ χρόνῳ, Dion. Hal.
 Proh, φεῦ! anima! ὦ ψυχὴ! Xen. virum! φῦ

φω τῷ ἀνδρὶ id. proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ θεοὶ! Dem.
 Prohibeo, κἀλῶν, aliquem, τινὰ, Plut. aliquid, διακαλῶν τι, Plat. κατακαλῶν τι, Dem. aliquem ab aliqua re, εἰργα τινὰ ἀπὸ τινος, Xen. ἀπέργα τινὰ τινος, Plut. ἀπαθῶ τινὰ τινος, id.
 Prohibitio, ἡ κἀλῶσις, ἡ ἐπικἀλῶσις, Xen.
 Prohibitor, ὁ διακαλωτής, ἢ, Plat.
 Projectio, ἡ ῥίψις, εως, Plat. ἡ ἀποβολή, ἦς.
 Projectivus, ὁ ζῆ ἡ ἀποβλητός, N. T.
 Projectura, idem quod Projectio.
 Projicio, ἀπορίπτω, chlamydem, χλαμύδα, Herodian. aliquid, ἀποβάλλω τι, Plut.
 Proin, seu Proinde, διὰ διὰ τῦτο, καὶ τοι, Isocr. Confer Ergo, Igitur.
 Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, Xen. ex equo, ἀφ' ἵππου, id. huc usque, προάγωμαι εἰς τῦτο, Dem.
 Prolapsio, ἡ πρόπτωση, εως, Diosc.
 Prolatatio, ἡ ὑπέθεσις, εως, Philo.
 Pro lato, ἀναβάλλωμαι. Confer Procrastino.
 Proles, ὁ γόνος, u, Dion. Hal. αἱ γυναι παίδων, id. ἡ γενεά, ας, Xen. mascula, γενεά ἄρρην, Dion. Hal. prolem habere, γενεάν ἔχειν, id. relinquo, γένος καταλείπω, id.
 Prolocio, ἐφίλιμα, Aristot.
 Prolix, ἀποτάδην, Lucian. prolixius immoror, ἐπιταμιλιόμαι, Dion. Hal. scribo, διεξοδικώτερον γράφω, Naz. dissero de re aliqua, μεμνηνῶ τι, Thuc.
 Prolixitas, τὸ μήκος, orationis, λόγῳ, Dem.
 Prolixo, μεμνηνά, aliquid, τι, Isocr.
 Prolixus, μακρός, ἂν, ὄν, Isocr. ὁ ζῆ ἡ ἐπιμήκης, εως, Diosc. benevolus, εὐνοϊκός, ἡ, ὄν, Dem. ne sim prolixus, ἴνα μὴ μακρὸν λέγω, Dem. prolixia oratione uter, μακρολογέω, Plat. μακρὸς λόγῳ ἀποστίνω, id. τὸς λόγῳ ἀπομνηνύω, Lucian.
 Proloquo, ἀποφθέγγομαι, Laert. προρολογίω.
 Pro ludum, ὁ προαγών, ἄνω, Plut.
 Pro ludo, προαγωνίζομαι, Herodian.
 Proluo, λέω, Lucian. ἀποκαλύζω.
 Prolusio, τὸ προαγώνημα, ατος.
 Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.
 Proluvium, ἡ πρόχυσις, εως, Herodot.
 Promano, idem quod Profusio.
 Promercalis, e, ὁ ζῆ ἡ ἄνω, u, Plut.
 Promereo, scu Promerco, προσάγωμαι, aliquid aliqua re, τί τινα, Plut. bene de rep. εὐεργετώ τὸ κοινόν, Aristot. Confer Merco.
 Promeritum, ἡ εὐποιία. Confer Meritum.
 Promiscue, ἀναμῖξ, Xen. μετρίδην.
 Promiscuus, ὁ ζῆ ἡ σύμμικτος, Thuc. ὁ ζῆ ἡ συμμῖγξις, εως, Aristid.
 Promissio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, Dem. ἡ ἐπαγγελία, ας, id. Confer Pollicitatio.
 Promissor, ὁ ὑποσχεθῆς, Dem. ὁ ἐπαγγελάμενος, id.
 Promissum, τὸ ἐπαγγελίωμα, ατος, Dem. promissos pilos habentes, κομῶντες.
 Promitto. Confer Pollicitor.
 Promo, προφέρω, e pecu, ἐκ ταμείας, Isocr. vestem, προχειρίζομαι ἐσθία, Lucian.
 Promontorium, ἡ ἄκρη, ας, Pausan.
 Promoveo, παρόνω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα, Plut. ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, id. a theatro ad maximas dignitates, μεταγά ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεις, Herodian.
 Prompte, προθύμως, Dem. εὐθύμως, id. προχέωμαι, id. ἐτόμως.
 Promptitudo, ἡ ἐτοιμότης, Dem. ἡ εὐθυμία.
 Promptuarium, τὸ ταμείον, u, Isocr.
 Promptus, ὁ ζῆ ἡ πρόχειρος, Plutarch. paratus, ὁ ζῆ ἡ πρόθυμος, Dem. ἐτόμος, η, ὄν, id.
 Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, ἡ δημοσίευσις.
 Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, Lucian. per præconem, ἀνακηρύσσω, id.
 Promulsis, τὸ ὑδρομελί, ιτος, Diosc.
 Promus, ὁ ταμείας, u, Aristot.
 Promuscis, idem quod Proboscis.
 Pronepos, ὁ προέγγονος, u, ὁ διεγγόνος.
 Pronepthis, ἡ διεγγόνη, ἦς, Harnenop.
 Pronomen, ὄνομα ἀνώνυμον, Dion. Hal.

Pronuba, ἡ προμνηστρία, Lucian. ἡ προμνηστρίς, ἴδος, Xenoph. ἡ νυμφαγωγός.
 Pronubus, ὁ νυμφοστέλλος, Nysen. ὁ νυμφαγωγός, Chrys.
 Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ας, Dion. Hal. ἐκφώνησις, εως, Damasc. oratoria, ἡ ὑπόθεσις, εως, Aristot.
 Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, Bud.
 Pronuncio, ἐκφώνω, nihil de aliqua re, ἀποφαινόμεναι ἕδεν περὶ τινος, Dem.
 Pronurus, ἡ ἐκγόνος γαμετή.
 Pronus, ὁ ζῆ ἡ εὐκατάφορος, u, Diod. Sic. Confer Proclivis.
 Proœnior, προομαιζῶ, Aristot.
 Proœmium, τὸ προοίμιον, u, Aristot.
 Propagatio, ἡ παράφοσις, εως.
 Propago, παραφύω, ἀποφύωδας γεννάω.
 Propago, inis, ἡ παραφυάς, ἄδος, LXX. ἡ ἀπογονή.
 Propalam, προφάσω, φανερῶς, Herodian.
 Propatruus, ὁ προπατριδέλφος, u.
 Propatulus, ὁ ζῆ ἡ προφανής, Thuc.
 Prope, ἐγγύς, aliquem, τινί, Aristot. τινός, id. ἐγγυέν τινός, Plut. σύνεγγυός τινος, Aristot. qui prope adsunt, οἱ πλησίον ὄντες, Dem. prope dixi, quæ, σχεδόν εἰρηκά, ἔ, id. prope terram, πρὸς τῇ γῆ, Dem.
 Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.
 Propello, ἀπαθῶ, Dem. ἀνίσγω.
 Propemodum, παρामीκρὸν, Dem. μονὸν, id. μονονηχί, id.
 Propempticum, προσεμπτικόν, ἢ.
 Propendo, ῥέτω, ad aliquid, πρὸς τι, Joseph. ῥεμάω πρὸς τι, Dem.
 Propense, προθύμως, Isocr.
 Propensio, ἡ ἐπιθῆσις, Chrys. ἡ προθυμία.
 Propensius, ὁ ζῆ ἡ προσιπτός, εως, ad aliquid, πρὸς τι, Plat. Confer Proclivis.
 Properanter, ἰσπευσμένως, Joseph. διὰ σπυδῆς, Herodian. κατὰ πολλῆς σπυδῆς, Xen.
 Properantia, seu Properatio, ἡ σπυδή, ἦς, Isocr. Confer Festinatio.
 Properatum, idem quod Properanter.
 Properatio. Vide Properantia.
 Properato, Propere, Properiter, idem quod Properanter.
 Propero, σπεύδω, Dem. aliquid, ἐπισπεύδω τι, id. Confer Festino.
 Properus, ταχύς, εἶα, ὄν, Dem. Confer Celer.
 Propheta, ὁ προφήτης, u, Plut.
 Prophetia, ἡ προφητεία, ας, N. T.
 Propheticus, προφητικός, ἡ, ὄν, N. T.
 Prophetis, seu Propetia, ἡ προφήτις, ἴδος, N. T.
 Propinatio, ἡ πρόποισις, εως, Plut.
 Propino, προσίνω, alicui, τινί, Dem. poculum, τινί κύλικα, Athen. propinando offero, viginti quinque nummum myriadas, πέντε ζῆ εἰκοσι μυριάδας, Plut. prodo, Græciam, τὴν Ἑλλάδα, Dem. me ad deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα, Cl. Al.
 Propinque, πλησίον, Dem.
 Propinquitas, loci, ἡ ἐγγύτης, ητος, Al. Aphr. generis vel juris, ἡ ἀγχισία, ας, Dem. ὁ πλησιασμός, ἢ, Diod. Sic.
 Propinquo, ἐγγίζω, N. T. Confer Appropinquo.
 Propinquus, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, Plut. genere, ὁ πρὸς γένους τὸν ὑπέρχων, Herodian. ἀγχισίαν, ασα, ὄν, LXX. sum, loco, ἐς βραχὺ γυμνάζω, Lucian. genere, ἀγχισίαν, LXX. προσήκω τινί, Dem. in propinquo, ἐγγύς, id. ὁμοίε, id. e propinquo, ἐγγυέν, id.
 Propior, us, ἐγγυέτερος, ἔρα, ερον, alicui, τινός, Dem. τινί, Xenoph.
 Propitiatio, ὁ ἰλασμός, ἢ, Plut.
 Propitiatorum, τὸ ἰλασῆριον, u, N. T.
 Propitius, ἰλάσκομαι, aliquem, τινὰ, Plut. ἐξ-ἰλάομαι τινα, Xen.
 Propitius, ὁ ζῆ ἡ ἴλος, u, Xen. sum, εὐίλατός, LXX. ὁ ζῆ ἡ εὐμενής.
 Propius, ἐγγυέτερος, urbem, πόλεως, Thuc. genere alicui, γένος τινί, Plat.
 Propola, ὁ προτάλης, u, Aristoph.
 Propono, προστίθωμαι, aliquid alicui, τὶ πρὸς τινος, Herodian. quæstionem, προβάλλομαι

ἐρώτημά τι, Plut. ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, Plat. præmium, τίθημι ἄβλον, Isocr. propoumi mihi dicere, εἰδὼμεν λέγειν, Dem. ὑπέβην ἐρεῖν, Isocr. δέδοκται μοι λέγειν, Plat.
 Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, Aristot.
 Propositio, ἡ πρόθεσις, εως, LXX. τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, Plut.
 Propositum, ἡ πρόθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπός non attingo, proposito frustror, τῆς προθέσεως διαμαρτυράω, Philo. aliena a proposito, ἐξαγόνια εἰς πῆρῳ τὸ πρᾶγματος, Lucian. sine certo proposito, ἀπροβίτως, Polyb. in proposito persevero, ἑμμένω τοῖς γνωσθέντι, Aristot. a proposito decedo, ἐξίταμαι, Dion. Hal.
 Proprator, ὁ ἀντιπρατηγός, ἢ, Dem.
 Proprie, ἰδίως, Aristot. loqui, κυριολογέω, Philo.
 Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος, Plut. τὸ ἴδιωμα, ατος, Diosc.
 Proprius, ἴδιος, ἴα, ἴον, alicui, τινί, Aristot. proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, idem. proprius sermo, ἡ κυριολογία, ας, Dion. Long. nomen, ἡ κυρία προσηγορία, Chrys. propria cura, τὰ ἴδια πράττω, N. T.
 Propter, διὰ, virtutem, ἀρετήν, Plat. utilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, Dem. lucrum facere aliquid, ποιῶν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, Xen. aliquid accedo, πρὸς τινος ἕκασ, Thuc. auditorem, i. e. auditoris causa, πρὸς ἀκουσθῆν, Aristot. propriam igniviam cæteros servituti objicere, τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα—Dem. ista expoivi propter duas causas, ταῦτα δήλων δυοῖν ἕνεκα, Isocr. propter filium horum patrocini-um suscepi, τῷ πατρὸς ἕνεκα, Dem. propter quid ista dico? τῷ χάριν δὴ ταῦτα λέγω, id.
 Propterea, διὰ τῦτο ἔν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod sit pulcherima, διὰ τῦτο ἀρετῇ εὐδοκίμει, ὅτι κάλλισθ ἔστι, Isocr. præfatus sum, quod est, τῶτων ἕνεκα προσέειπον, ὅτι ἐστὶ, id. quod condidisti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, Lucian. ut dormiamus, διὰ τῦτο, ὡς καθεύδομεν, id. ne patiaris, τῶτων ἕνεκα, ἴνα μὴ πάθῃ, Isocr.
 Proptudiosus, ὁ ζῆ ἡ ἀναίσχυντος, Dem.
 Propudium, τὸ αἰσχρὸς, εως, Xen. civitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως, Dion. Hal.
 Propugnaculum, ἡ προβολή, regionis, τῆς χωῶ-ρας, Xen. τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, Dem. τὸ πρό-ελλημα, Plat. ἡ ἑπαλξίς, Thuc.
 Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμός, ἢ.
 Propugnator, ὁ ὑπερασπιστής, ὁ ὑπέμαχος, Philo. ὁ πρῆμαχος, Herodian.
 Propugno, προσπολέω, Philo. ὑπερασπίζω, Polyb. προσμαχέω, Herodian. pro aliqua re, ὑπεμαχέω τινός, Plut. pro aliquo, προμά-χομαι τινα, id.
 Propulsatio, ἡ ἀπόκρουσις, εως, Al. Aphr.
 Propulso, ἀποκρῶ, aliquem, τινὰ, Plut. ir-ruentes hostes, ἀμύνω τὸς ἐπίοντας, Lycoph. Confer Propello.
 Proquæstor, ὁ ἀντιταμίαις, u.
 Prora, ἡ πρῶρα, ας, Plut.
 Prorepe, ἐξερπύζω, Aristot. διεξερπύζω, id.
 Preora, ὁ προρεύς, εως, Plut. sum, προρηστέω, Naz.
 Prorex, ὁ ἀντιβασιλεύς, εως.
 Proripio, ἐκθορῶ, Lucian.
 Prorito, παραθύω, Xen. ἐριθίζω.
 Prorogatio, ἡ ἀναβολή, ἦς.
 Prorogo, ἀναβάλλωμαι, Plut. παραβάλλω.
 Prorsum, seu Prorsus, κομῶδῃ, Dem. Confer Oppunito.
 Prorumpo, διεξελαύνω.
 Proruso, καταβάλλω, Polyb.
 Prosa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἀνευ τῶν μέτρων λῆξις, Dion. Hal. prosa oratione scribo, καταλογάζην γράφω.
 Prosapia, τὸ γένος, εως, Dem.
 Proscendum, τὸ προσκνήμιον, u, Plut.
 Proscindo, κατακόπτω, Thuc. conviciis ali-quem, ὑβρίζω τινὰ, Dem. εἰς τινα, id.
 Proscissio, ἡ διακοπή, ἦς, Hippoc.

Proscribo, προγραφὴν ποίω, Plut. aliquem, προγράφω τινά, Dem. ἐπλήτην ποίω τινά, id. φρογαδῶν τινά, id.
 Proscriptio, ἡ προγραφὴ, ἤ, Plut.
 Proscriptus, ὁ ἢ ἡ ἐκδοτός, υ, Dem. ἐκδικακόμενος, ἐν, εὐον, id.
 Proseco, διατέμνω, Aristot.
 Proselytus, ὁ προσήλυτος, υ, N. T.
 Prosequor, ἀκολουθῶ, aliquem, τινί, Isocr. honore, περίεπα τιμαῖς, Xen. comitor aliquem, παραπέμπω τινά, Plat. funus, τὸν τινὸς ἄνθρωπον, Athen. συνακολουθῶ ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνήμα, Dem.
 Proserpo, ἡ φερσφόρα, Aristot.
 Prosilio, διάπτω, Aristot. ex concione, ἀναπαύδω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Æschin.
 Prosocer, ὁ προεὐκός, ὁ τῷ πενήτῳ πατήρ.
 Prospecto, προσπτομαι, πολλὰ κίς.
 Prospectus, ὁ, ἢ ἡ πρόσψις, εὐς, Thuc. ἡ ἀποψις, εὐς, Plut.
 Prosper, ὁ ἢ ἡ εὐτυχής, Dem. ὁ ἢ ἡ εὐποτός, Laert. sum, prospera fortuna utor, εὐθνήναι, Dem. εὐποτήναι, Plut. διευτυχεῖν, id.
 Prosperere, εὐτυχεῖν, Dem. εὐδοκίμως, id. cedere, succedere, κατὰ βῆν φερεσθαι, Naz. δεξιῶς προχωρεῖν, Herodian.
 Prosperitas, ἡ εὐπραγία, Dem. ἡ εὐπραξία, idem. ἡ εὐποτία, Plut. prosperitate insolens, κατὰ τύχαις ἐξυβερεῖν, Lucian.
 Prospero, εὐδοκίμως ποίω, Isocr.
 Prosperus, idem quod Prosper.
 Prospicitia, ἡ πρόνοια, υ, Herodian.
 Prospicio, προοράω, Dem. præcognosco, προγινώσκω, Thuc. fortunis meis, προνοῦμαι τῆς ὁσίας, id.
 Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, Isocr. imaginem, προσοδιζῶ εἰκόνα, Plut. ἰδαφιζῶ.
 Prostibulum, ἡ χαμαιτυπία, υ, Plut. ἡ ἑταῖρα, υ, Dem. ἡ πόρνη, υ, idem. locus ubi se prostituunt prostibula, τὸ πορνεῖον, υ, Dem. τὸ χαμαιτυπιεῖον, υ, Philo.
 Prostituto, προῖστημι, Athen. προαγωγῆναι, Plut. filias, καταπορνῆναι τὰς θήλας τέκνα, Herodot.
 Prosto, προίσταμαι, Æschin.
 Prosum, ὠφελέω, alicui, τινά, Isocr. συμφέρω τινί, id. λυσισιλιῶν τινί, id.
 Protego, σκεπάζω, aliquem, τινά, Diosc. pro-amano manu, ὑπερέχω τὴν χεῖρα, Aristid.
 Protelo, ἀπειλάω, Lucian.
 Protendo, προτείνω, dextram, δεξιάν, Xen.
 Protenus, ἀντίκτα, Dem.
 Protero, καταστρέφω, Dem. καταπατεῖν.
 Proterve, προστετῶς, Dem. ἰταμῶς, Plut.
 Protervia, seu Protervitas, ἡ βδελυρία, υ, Dem. ἡ ἀτίλγισμα.
 Protervus, ὁ ἢ ἡ προπετής, εὐς, Dem. ὁ ἢ ἡ ἀσελγής, εὐς, id.
 Protestor, διαμαρτυρομαι, Æschin. ἐπιμαρτυρομαι, Dion. Hal.
 Protinam, seu Protinus, εὐθὺς, Xen. ταχέως, id. ταχῆ, id.
 Protraho, quasi in lucem, προσάγω τι, Plut. differo, ἀναβάλλομαι, Dem. Confer Differo.
 Protrudo, προωθῶ, Theophr.
 Proturbo, ἀπειτέρω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Plut.
 Provectus, προαχθεῖς, εἶσα, ἐν, longius ætate, πῶρρω τῆς ἡλικίας ἦκων, Plat. ὁ προσηλυθὺς τῆ ἡλικίας, Xen. provecetæ ætatis esse, πῶρρω τῆς ἡλικίας εἶναι, Xen.
 Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.
 Provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας, Gal. προσβαίνω τῆς οἰκίας, Chrys.
 Proventus, ὁ, ἢ ἡ πρόσδοτος, υ, Thuc. τὰ προσβιόντα, υ, Dion. Hal.
 Proverbium, ἡ παροιμία, υ, Dem. quod proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, idem. ut est in proverbio, τῆτο δὴ τὸ τῷ λόγῳ, Dion. Chrys. τὸ τῷ λόγῳ, Lucian. κατὰ τὴν παροιμίαν, id. proverbio jactor, παροιμαζέομαι, Dion. Hal.
 Provide, προμηθεύω, Aristoph. προνοητικῶς.
 Providentia, ἡ πρόνοια, υ, Dem. ἡ προμηθία, υ, Soph. ἡ προμηθεία, υ, Plat.

Provideo, προνοῶ, Dem. προμηθεύω ποίωμαι, Plat. futura, προοράω τὰ μέλλοντα, Aristot. Confer Prævidere, item Prospicio.
 Providus, προορατικός, ἡ, ὄν, Philo. ὁ ἢ ἡ φρένιμος, υ, Dem.
 Provincia, ἡ ἑπαρχία, υ, Plut. Officium, τὸ καθήκον, οὐτος, Dem. provincia præfectus, ὁ ἑπαρχος, υ, Diod. Sic.
 Provincialis, ὁ ἑπαρχιώτης, υ, Pandect. ἡ ἑπαρχιώτης, ἰδος, ibid.
 Provinciatum, κατ' ἑπαρχίας.
 Provisio, ἡ προνοήσις, εὐς, ἡ πρόνοια, υ, Dem. ἡ πρόοψις.
 Provisor, ὁ προνοητής, υ, Greg.
 Provocatio, in primis ad aliud iudicium, ἡ ἐφεσις, εὐς, Dion. Hal. ἡ προκλήσις, εὐς, Herodian.
 Provocatorius, προκλητικὸς, ἡ, ὄν, Diosc.
 Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινά εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, εἴμετον, Al. Aphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἰς τι, Herod. aliquem ad aliquid, παρακαλέομαι τινά ἐπὶ τι, Plat. ad virtutem, προτρέπω τινά ἐπ' ἀρετήν, Xen. ad iudicem, ἐπικαλέομαι seu ἰβήμι ἐς τὸ δικαστήριον, Dem. aliquem injuria, ἀδικῶ τινά, id.
 Provolo, προσπίτομαι.
 Provolvo, προκυλίω, me ad pedes, προκυλινδῶμαι τινος, Dem.
 Prout, ὡς περ, moris est, νόμος ἐστὶ, Dem. aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, idem.
 Pro vulgo, ἐκκαλέω, aliquid, τι, Dem.
 Proxime, ἰγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας ἐστὶ, Dem. ἰγγυτάτῳ τινος, id. ἔγγυστά τινος, id.
 Proximitas, ἡ ἀγγιστία, υ.
 Proximo, idem quod Proxime.
 Proximo, υ, ἀγγιστίως.
 Proximus, ἰγγυτάτος, ἀτῆ, ἀτον, Thuc.
 Prudens, ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, Dem. ὁ ἢ ἡ σάφρων, id. φρονίμ, id. ὁ ἢ ἡ δαίφρων.
 Prudenter, φρονίμως, ἀγο, πρᾶττω, Dem. in-stroo spectacula, υνεχόντως ποίω τὰς θεωρίας, id. et recte cogitare aliquid, ὑγιῶς ἢ ὀρθῶς λογίζεσθαι περὶ τινος, id.
 Pruina, ἡ πάχνη, υ, Aristot.
 Pruiuosus, ὁ ἢ ἡ παχυλόδης, εὐς.
 Pruna, ἡ ἀνθρακίς, ἰδος.
 Prunum, τὸ κοκκύμηλον, υ, Hipponax.
 Prunus, ἡ κοκκύμηλος, υ, Theophr.
 Prurigo, ὁ κνησμός, υ, Plut. ἡ κνησηνὴ.
 Prurio, κνίβομαι, N. T. ἐπικνίζω, Theophr.
 Pruritus, ὁ κνησμός, υ, Plut. ἡ κνίδωσις, εὐς, Theophr. ὁ ὀδαξήσμος, υ, Ælian.
 Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, υ, Plat.
 Psallo, ψάλλω, LXX.
 Psalmus, ὁ ψαλμός, υ, LXX.
 Psalterium, τὸ ψαλτήριον, υ, LXX.
 Psaltria, ἡ ψάλτρια, υ, Athen.
 Psaltes, ὁ ψάλτης, υ, Athen.
 Psittacus, ὁ ψιττάκος, Plut. ἡ ψιττάκη, Aristot.
 Ptitana, ἡ πτισάνη, υ, Athen.
 Pubeo, ἐφηβῶν, Artemid.
 Puber, ἡβῶν, ὄσα, ὤν, Dem. ὁ ἢ ἡ ἔφηβος, υ, Xen. jam factus, ὅς ἦδη εἰσθλθεν εἰς τὰς ἐφηβους, id.
 Pubertas, ἡ ἐφηβότης, υ, Theophr. ἡ ἐφηβία, υ, Artemid.
 Pubes, ἡ ἦθη, υ, Xen. ipsi puberes, τὸ ἐφηβικόν, υ, Lucian.
 Pubesco, ἡβῶ, Dem. ἐφηβῶ, Diosc.
 Publicanus, ὁ τελώνης, υ, Dem.
 Publicatio, ἡ δήμεσις, εὐς, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. τῶν ὑπαρχόντων, id.
 Publice, δημοσίᾳ, Dem. κοινῇ, id.
 Publico, δημοίᾳ, bona alicujus, τὰ χρηματικά τινος, Dem. τὰς ὁσίας τινός, Herodian. agrum, τὴν γῆν, Thuc. vulgo non dicenda, ἀπῆρρητον δημοσίᾳ, Plut.
 Publicus, δημοσίος, εὐς, ἰον, ὁ ἢ ἡ ἐπιδημίος, ædificium, οἰκδομημα, Dem. pæna, τιμωρία, id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οὐτος, id. in publicum prode, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι publico sumptu, ἐκ τῶν δημοσίων publica negotia administro, τὰ δημόσια πρᾶττω, Dem.

Pudefacio, αἰσχύνω, κατααἰσχύνω, aliquem, τινά, Plut.
 Pudescio, αἰσχύνομαι, Xen. ob aliquid, τι, Naz. κατααἰσχύνομαι τι, Isocr.
 Pudendum, τὸ αἰδοῖον, Thuc.
 Pudenter, αἰδημόνως, Xen.
 Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Isocr. λίγων, idem. alicujus, ἐν τινι, Thuc. ἐπαισχύνομαι τινι, Herodot. τι, N. T. κατααἰσχύνομαι τι, Isocr.
 Pudibundus, ὁ ἢ ἡ αἰδήμων, οὐτος, Aristot.
 Pudice, μετ' αἰδῆς, ἀγνῶς.
 Pudicitia, ἡ ἀγνεία, υ, Isocr. ἡ σεμνότης.
 Pudicus, ἀγνός, ἡ, ὄν, mulier, γυνή, Plut.
 Pudor, ἡ αἰδώς, ὄσ, contr. αἰδῶς, Aristot. ἡ αἰσχύνη, Dem. ἡ εὐλάβεια, id. rusticus, ἡ δυσωπία, Plut. pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύνῃ τίημι, id. sine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, Plut.
 Puella, τὸ κοράσιον, υ, N. T. ἡ κόρη, υ, Xen. ἡ παῖς, δὸς, Dem.
 Puellaris, ε, ὁ ἢ ἡ κορασιώδης, εὐς, Plut. κορικὸς, ἡ, ὄν, Athen.
 Puellariter, κορικῶς, Philo.
 Puellula, τὸ κορασιόν, N. T. τὸ κορίδιον, Poll. ἡ παιδική, Lys. τὸ παιδικάριον, Laert.
 Puellus, seu Puellulus, τὸ παιδῆριον, Dem. τὸ παιδίον, Aristot. ὁ παιδικός, Xen.
 Puer, ὁ παῖς, Dem. ὁ κόρος, Athen.
 Puera, ἡ παιδική, υ, Lys.
 Puerasco, νηπιόομαι, νηπιάζω.
 Puerilis, ε, ὁ ἢ ἡ παιδαριώδης, εὐς, Herodian. παιδῆριος, εἰς, εἰον, Plut.
 Pueriliter, παιδικῶς, Plut.
 Pueritia, ἡ παιδία, υ, ἡ παιδικὴ ἡλικία, υ, Philo. a pueritia, ἐκ παιδῆς, Dem. ἐκ μικρῶν, παιδίων, idem.
 Puerpera, ἡ λεχῶ, ὄσ, Cl. Al.
 Puerperium, ἡ λοχεία, υ, Plut.
 Puerperus, λοχεῖος, εἰς, εἰον, Plut.
 Puerulus, τὸ παιδίον, υ, Dem.
 Pugil, ὁ πύκτης, υ, Xen. ὁ ἀγωνιστής.
 Pugilatio, seu Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, υ, Athen. ἡ πυγμῆ, ἤ, Plut. ἡ πυγμαχία.
 Pugilice, πυκτικῶς.
 Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ἡ, ὄν, Xen.
 Pugilor, πυκτεύω, Plut.
 Pugillares, seu Pugillaria, ἡ πινακίς, ἰδος, Athen. τὸ πινακίδιον, N. T. ἡ δέλτος, Plut.
 Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, Plut. τὸ ἐξιδίον.
 Pugniunculus, τὸ μαχαίριον, υ, Lucian.
 Pugna, ἡ μάχη, υ, Dem. ὁ ἀγών, ὄσ, id. ἡ ἀμίλλα, Isocr. sine pugna, ἀμαχητί, Thuc. Confer Prælium.
 Pugnacitas, τὸ μάχημον, υ.
 Pugnaciter, μαχητικῶς, φιλονεικῶς, Xen.
 Pugnaculum, ὁ περμαχῆν, ὄσ, Herodot.
 Pugnator, ὁ μαχητής, ὁ μαχόμενος, Isocr.
 Pugnatorius, μαχητικός, ἡ, ὄν, μαχητικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.
 Pugnax, ὁ ἢ ἡ μάχημος, υ, Plut.
 Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινί, Dem. pro aliqua re, πρὸ τινος, Plat. de aliqua re, ὑπὲρ τινος, Isocr. ὑπερμαχέω τινός, Plut. διαμάχομαι ὑπὲρ τινος, Plat. cum aliquo, τινί, Xen. ἀγωνίζομαι πρὸς τινά, Xen. contra Deum, Θεομαχέω, Eurip. Θεομάχομαι, Chrys.
 Pugnus, ἡ πυγμή, υ, Suicer. ὁ κόνδυλος, Dem. pugno cadere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρέβειν τινί, Plut. κόνδυλον δίδοναι, Aristoph. pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, Dem. pugnus decerto, διαπυκτεύω, Lucian. pugno, vel pugnis, πύξ, Naz.
 Pulcher, καλός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ ἢ ἡ εὐειδής, fœmina, γυνὴ καλὴ ἢ εὐειδής, Plat. εὐπρεπῆς τὴν ὄψιν ἔσα γυνή, Dem. aspectu, καλὸς ὄφθηναι, Dem. καλὸς τὴν ὄψιν, Athen. καλὸς τὸ σῶμα, Xen. mundus seu ornatus, καλὸς κόσμος, Plat. pulchrum duco, ἐν καλῷ ποίωμαι, Dion. Hal.
 Pulchre, καλῶς, mihi est, ἔχω, Xen.
 Pulchritudo, τὸ κάλλος, εὐς, Dem. oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως. id. pulchritudine præditum esse, ἔχειν τὸ κάλλος, id. μετέχειν τῷ κάλλει, id. antecello, προέρχω τινός τῷ κάλλει, id. destitui, ἀποστρεφίσθαι τῷ κάλλει, Isocr.
 Pulgium,

Pulegium, ἡ γλήχων, *inos*, Diosc. vinum e pullegio, ὁ γληκωνίτης οἶνος, id.
 Pulex, ὁ ψύλλος, *is*, Aristot. ἡ ψύλλα, *is*, Theophr. pulices venor, ψυλλίζω.
 Pulicosus, ὁ εἰς ἡ ψυλλώδης, *eos*.
 Pullaster, τὸ ὀρνίθιον, *is*, Athen. τὸ ὀρνίθιον, idem.
 Pullatus, ὁ εἰς ἡ μελανίμιον, *inos*, Lucian.
 Pullulasco, βλασάνω, Aristot.
 Pullulo, παραφύω, Aristot. βλασάνω, Dem.
 Pullulus, ὁ βλαστός, *is*, Theophr.
 Pullus, equus, asinus, ὁ πῶλος, *is*, Xen. *avis*, ὁ νεοσσός, *is*, Aristot. excluditur, νεοσσός γίγνεσθαι, Ælian.
 Pulmentum, τὸ ὄψον, Athen. τὸ ἄρτυμα, Plut.
 Pulmo, ὁ πνεύμων, *inos*, Plut.
 Pulmonarius, πνευμονικός, ἡ, ὄν, Galen.
 Pulpa, ὁ μῦς, ὄς.
 Pulpamentum, τὸ ἡδύκρεον, *is*, Aristot.
 Pulpitum, τὸ ἀνάβαρον, τὸ ἀκροατήριον, Plut.
 Puls, ὁ πόλτος, *is*, Diosc.
 Pulsatio, ἡ κρήσις, *is*, Plut.
 Pulsator, ὁ κρήσις, *is*.
 Pulso, κρέω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσὶν, Arrian. obvios, πᾶσι τῆς ἐντυγχάνοντος, Plut. discipulum, μαθητὴν, Xen. fores, κόπτω τὴν θύραν, Aristoph. θυροκόπῃ, id. ut cor vel arteria, σφίζω, Gal.
 Pulsus, ὁ δόλιμος, Plut. cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμός, Galen. ἡ σφύξις, *is*, Aristot.
 Pularium, τὸ πολτώριον, *is*, Diosc.
 Pulveratio, ἡ κοινώσις, *is*.
 Pulvereus, *a, um*, κόμιος, *is, is, ion*, Paus.
 Pulvero, κοινωστῶν, Theophr.
 Pulverulentus, ὁ εἰς ἡ κοινωστῶδης, Theophr.
 Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, *is*.
 Pulvinar, τὸ προσκεφάλιον, *is*, Lucian.
 Pulvinulus, seu Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, *is*.
 Pulvis, ἡ κόμις, *is*, Lucian. excitatus, ὁ κοινωστῶς, *is*, Plut. pulverem excito, κοινωστῶν, Theophr. ὑποκονίω, id. pulvere impleo seu adspergo, κονιάω, Lucian. sine pulvere, ἀκονίω, Dem.
 Pulvisculus, τὸ κονιορτίδιον, *is*.
 Pumex, ἡ κίσσησις, ἴδος, Theophr. pumice lævigo, κατακισσηρίζω, Athen.
 Pumiceus, κισσηρίνος, ἴνη, ἰον.
 Punicosus, ὁ εἰς ἡ κισσηρώδης, *eos*, ὁ εἰς ἡ κισσηροειδής, *is*, Theophr.
 Pumilio, seu Pumilius, ὁ νέανος, *is*, Aristot.
 Punctum, εἰς γῆν.
 Punctio, ἡ σφίξις, *is*, Eust.
 Punctiuncula, τὸ νυγματίον, *is*.
 Punctum, seu Punctus, ἡ σφίξις, Euclid. temporis, χρόνος, Plut. ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, Dem.
 Punctura, ἡ σφίξις, *is*, Eust. Vide Punctio.
 Punctus. Vide Punctum.
 Pungo, νύττω, Plut. κεντῶν αὐμῶν, σφίζω τινὰ, id. diceris, θράσσω τινὰ, Plato.
 Punicus, φοινικίος, *is, ion*, Diod. Sic. φοινικῆς, *is, is, ion*, tunica, χιτῶν, Xen.
 Punio, κολάζω, aliquem severe, τινὰ σφάδρα, Dem. merito, εἰκότως· legitime, νομίμως· acerbè, πικρῶς· publice, δημοσίᾳ, id. τιμωρέω τινὰ, Isocr. in exemplum omnium, τιμαζόμενος ποιεῖ τινὰ παράδειγμα πᾶσι, Dem. Confer Multo.
 Punitio, ὁ κολασμός, *is*, Plut. ἡ κόλασις, *is*, Aristot. Confer Pæna.
 Punitor, ὁ κολαστής, *is*, Synes. ὁ τιμωρητής.
 Pupa, τὸ κοράσιον, *is*, N. T. imaguncula puellaris, ἀγαλματίον παρθενειδῆς.
 Pupilla, orba parentibus, ἡ ὀφθαλμῶν, et orba, εἰς ἐπίκληρος, Dem. ἡ ἐπίκληρος, id. oculi, ἡ κόρη, Philo. ἡ γλήνη, LXX.
 Pupillaribus, ὀφθαλμικός, ἡ, ὄν, Plut. status, ἡ ὀφθαλμία, *is*, id.
 Pupillus, ὁ ὀφθαλμῶν, Plut. ὀφθαλμῶν πατρῶν seu μητρῶν, Dem. pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀφθαλμῶν relinqui, καταλείπεσθαι, id.
 Puppis, ἡ πρύμνα, *is*, Thuc.
 Pupula, ἡ κόρη, *is*, Philo.
 Pupulus, seu Pappus, τὸ παιδάριον, *is*, Xen.
 Pure, καθαρός, Plut.
 Purgabilis, *e, o* εἰς ἡ ἐκθάρατος, *is*.

Purgamentum, τὸ κάθαγμα, *atos*, Poll.
 Purgatio, ἡ κάθαρσις, Plut. ὁ καθαρός, Plut.
 Purgator, ὁ καθαριστής, *is*, Plut.
 Purgatorius, καθαριστικός, ἡ, ὄν, medicamentum, φάρμακον, Plut. ignis, πυρ.
 Purgo, καθαρίζω, Naz. urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, Plut. excuso. Vide Excuso.
 Purificatio, ὁ καθαρισμός, ὁ ἀγνισμός, Plut.
 Purifico, καθαίρω, aliquid, τὶ, Athen.
 Puritas, ἡ καθαρότης, sermonis, λόγος, Hermogenis, ἡ ἀγνότης, Dem.
 Puriter, καθαρώς, Plut.
 Purpura, concha et rannus, ἡ πορφύρα, Aristot.
 Purpuraria, ἡ πορφυροπόλις, ἴδος, N. T.
 Purpurarius, ὁ πορφυρέτης, *is*, Lucian. ὁ πορφυρέτης, *is*, Cl. Al.
 Purpurasco, πορφυρίζομαι.
 Purpuratus, ὁ εἰς ἡ πορφύρατος, *is*, Plut. περιβεβλημένος πορφύρα, N. T.
 Purpureus, πορφύρεος, *is, is, ion*, tunica, χιτῶν, Xen. vestis, ἡ πορφύρα, ἴδος, id. totus, ὁ εἰς ἡ ὀλοπόρφυρος, *is*, Diod. Sic.
 Purpurisso, τῶν ἀνδρείκλων χρίω.
 Purpurissum, τὸ ἀνδρείκλον, *is*, Aristot.
 Purpuro, πορφυρίζω, Diosc. πορφύρα, Luc.
 Purulente, πτωδός.
 Purulentus, ὁ εἰς ἡ πτωδός, ὁ εἰς ἡ πτωιδής, *is*, Aristot. ὁ εἰς ἡ διάπυος, Hippocr.
 Purus, καθαρός, *is, is, ion*, Dem. a scelere, ὁ εἰς ἡ ἄκακος, id. ἀγνός, ἡ, ὄν, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων, Plut. non mistus, ὁ εἰς ἡ ἄκατος, Xen.
 Pus, τὸ πύον, *is*, Aristot.
 Pusillanimitas, ἡ μικροψυχία, *as*, Philo. ἡ ὀλιγοψυχία, *as*, LXX.
 Pusillanimitas, ὁ εἰς ἡ μικροψυχος, *is*, Naz. ὁ εἰς ἡ ὀλιγοψυχος, *is*, Philo.
 Pusillus, μικρός, *is, is, ion*, Dem. Confer Parvus.
 Pusio, τὸ παίδιον, *is*, Aristot.
 Pustula, ἡ φλύκταινα, *is*, Thuc. τὸ φλυζάκιον, Hippocr. ἡ φλυκτῆς, ἴδος, in pustulas exumpo, φλυκταίνομαι, Diosc.
 Pustulosus, ὁ εἰς ἡ φλυκταίνωδης, *is*.
 Putamen, τὸ κέλυφος, *is, is, nucis*, καρῆς, Diosc. fabæ, κιάμα, Theophr. τὸ λέπισμα, *atos*, Philo. τὸ λέπυρον, *is*, Cl. Al.
 Putaminosus, ὁ εἰς ἡ κελυφοειδής, *is*, Theophr. κελύφινος, ἴνη, ἰον, Lucian.
 Putatio, ἡ κλαδέσις, *is*, Symm. ἡ κλαδέα, *as*, Geopon.
 Putator, ὁ κλαδέτης, ἥρος.
 Puteal, τὸ περιστόμιον, *is*, LXX.
 Putealis, *e, seu* Puteanus, *a, um*, φρεατιῶς, *is, is, ion*, aqua, ὕδωρ, Plut.
 Putearius, ὁ φρεατῶχος, *is*, Plut.
 Puteo, μυδιάω, Theophr.
 Putesco, δυσωδίζομαι.
 Puteus, τὸ φρέαρ, Lucian. puteum fodio, φρεατῶχος, Plut. φρέαρ ὀρύττω, Dion. Hal. puteorum fossor, ὁ φρεατῶχος, Plut. haustor, ὁ φρεατῶλης, Laert. fossio, ὁ φρεατῶχος, Jos.
 Putide, δυσωδῶς· abjecte, ἀγνῶς, Dem.
 Putidulus, seu Putidiusculus, δυσωδέστερος, ἔρα, ἔρον.
 Putidus, ὁ εἰς ἡ δυσωδῶς, *is*, Thuc. μυδιᾶλιος, *is, ion*, abjectus, ὁ εἰς ἡ ἀγνῶς, *is*, Dem.
 Puto, κλαδέω, vitem, ἔμπειλον ἀποκλαδέω, Dem. arbitrator, existimo, νομίζω, Dem. Confer Arbitror.
 Putor, ἡ δυσωδία, Thuc. ἡ δυσωδία, Poll.
 Putredo, ἡ σήψις, *is*, Plut. ἡ σήψιδόν, ὄνος, id. ἡ σαπρότης, *is*, Diosc. putredine vitio, σήψω, Plut.
 Putrefacio, σήπω, Plut. πύθω.
 Putrefactio, ἡ ἀπόσχησις, *is*, Plut. ἡ μύδησις.
 Putreo, σαπρίζω.
 Putresco, σήπομαι, Xen. ἀποσχησσομαι, Hippocr. carnis modo, κρεοσχησσομαι, Plut.
 Putris, *e, seu* Putridus, σαπρός, *is, is, ion*, Athen. ὁ εἰς ἡ ἀνίατος, LXX. σαθρός, *is, is, ion*, Lucian.
 Putror, ἡ σαπρότης, *is*, Diosc.
 Putus, idem quod Putrus.
 Pyra, ἡ πυρᾶ, *as*, Plut.
 Pyralis, ἡ πυρᾶλις, ἴδος, Aristot.
 Pyramidatus, ὁ εἰς ἡ πυραμοειδής, *is*.
 Pyramis, ἡ πυραμῆς, ἴδος, Diod. Sic.

Pyrites, ὁ πυρίτης, *is*, Diosc.
 Pythia, τὰ πύθια, *an*, Plut.
 Pythius, πύθιος, *is, is, ion*, Plut.
 Pyxidula, τὸ πυξίδιον, *is*.
 Pyxis, ἡ πυξίς, ἴδος, Athen.

Q.

QUA? πῆ; quatenus, ἥ, in alio, qua est aliud, ἐν ἑτέρω, ἢ ἑτέρω, Aristot.
 Quacumque, ὅσῃ ἂν, ferat, φέρη, Plut. ex parte, ὀσπῆν, id. ὀσπητιῶν, id.
 Quadantenus, ἔσιν *as*.
 Quadra, ὁ τετραῖς, *akos*, τὸ πινάκιον τετραγώνον.
 Quadragenarius, ὁ τεσσαρακοντάτης, *is*, τεσσαρακοντάτης, *is*, Lucian.
 Quadrageni, οἱ, *ai*, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
 Quadragesimus, τεσσαρακοσός, ἡ, ὄν, Thuc. τεσσαρακοσῆς, *is, is, ion*, Aristot.
 Quadrages, τεσσαρακοντάτης, Aristot.
 Quadraginta, οἱ, *ai*, τὰ τεσσαράκοντα, N. T.
 Quadrangulus, ὁ εἰς ἡ τετραγώνος, *is*.
 Quadrans, τὸ τεσσαρτημίριον, *is*, Galen.
 Quadrantal, ὁ κύβος, *is*.
 Quadratus, ὁ εἰς ἡ τετραγώνος, Thuc. lapis, τιτραγωνισμένος λίθος, Plut. agmen, τὸ πλάσιον, *is*, Thuc.
 Quadriennis, *e, o* εἰς ἡ τετραετής, *is*.
 Quadriennium, ἡ τετραετία, ὁ χρόνος τετραετής, *is*, Herodot.
 Quadrifariam, τετραχῆ, Philo.
 Quadrifiga, τὸ τέριππον, Plut. ἄγμα τετραγύμμον, Xen.
 Quadrigarius, ὁ, ἡ, τὸ τῆ τετριππλήατος.
 Quadrigarius, ὁ τετριππλήατος, *is*.
 Quadrilibris, *e, o* εἰς ἡ τετραλίβρος, *is*.
 Quadrimestris, ὁ εἰς ἡ τετραμῆνος, *is*, LXX.
 Quadrimestris, *e, o* εἰς ἡ τετραετής, Herodot.
 Quadringeni, τετρακόσιοι, *ai, is*, Plut.
 Quadringentesimus, τετρακοσιοστός, ἡ, ὄν.
 Quadringenti, τετρακόσιοι, *ai, is*.
 Quadringentis, τετρακοσιᾶς, *is*.
 Quadrupartitus, τετραμερῶς.
 Quadrupartitus, ὁ εἰς ἡ τετραμερῶς, *is*.
 Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, Plut. congruo, ἀρμόστω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, Dion. Hal. in aliquem, τινί, Xen. συνάπτω εἰς τινὰ, Aristot.
 Quadrupes, ὁ εἰς ἡ τετραπόδες, ὄδος, Aristot. ὁ εἰς ἡ τετρασκελις, *is*, Diod. Sic. quadrupedum more, τετραποδιῆ, Lucian. quadrupes incedo, τετραποδίζω, Aristot.
 Quadruplator, ὁ ἐνδιόκτης, *is*, Synes.
 Quadruplex, τετραπλάσιος, *is, is, ion*, Plut. ὁ εἰς ἡ τετραπλασίον, *inos*, Aristot.
 Quadrupliciter, τετραπλή, Hom.
 Quadruplico, τετραπλασιάζω, Herodian.
 Quadruplus, idem quod Quadruplex.
 Quæro, ζητέω, Dem. aliquid ex aliquo, ἐρωτῶν τί τινος, Plut. πυνθάνομαι τι παρὰ τινος, Isocr. Confer Interrogo.
 Quæsitio, ἡ ζήτησις, Thuc.
 Quæsitio, ὁ ζήτησις, *is*, Lys.
 Quæsitum, τὸ ζήτημα, *atos*, Quinct.
 Quæso, δέωμαι, ἰκετεύω.
 Quæstio, ἡ ζήτησις, *is*, Thuc. dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, Plut. ἡ ἐρώτησις ἄπορος, id. τὸ πρόβλημα ἄπορον, Lucian. juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, *is*, Dem. per tormentum, ἡ βάσανος, *is*, id. quæstionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι. id. adhibere alicui, βασανίζω τινὰ, id. postulare aliquem in quæstionem, ἐξαιτεῖν τινὰ εἰς βάσανον, id. Confer Interrogo.
 Quæstiuncula, τὸ ζητηματίον, *is*.
 Quæstor, ὁ ταμίης, *is*, Plut.

Quæstorius, ταμειυτικός, ἢ, ὄν, potestas, ἔξουσία, Plut.
 Quæstuose, κερδαλίως, Thuc.
 Quæstuosus, κερδαλίος, ἔα, ἴον, Xen.
 Quæstura, ἡ ταμεία, ας, Appian. ἡ ἔξουσία ταμειυτικῆ, Plut.
 Quæstus, ἡ ἐργασία, ας, Dem. ὁ χρηματισμός, ἢ, idem. corporis, ἡ ἀπὸ τῷ σώματος ἐργασία, id. quæstum facio, ποιῶμαι ἐργασίαν διὰ πινος, id. ἐργάζομαι, id. magnam e re frumentaria, χρέματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, id. quæstui servio, εἰμι πρὸς τῷ λήμματι, Dem. deditus, ὁ πρὶ ἐργασίαν τινὰ ἄν, id. Confer Lucrum.
 Qualis, e, Relativ. οἷος, α, ον, Isocr. ὁποῖος, α, ον, id. ὁποῖός τις, ὁποῖα τις, ὁποῖόν τις, Dem. Interrogativ. ποῖος, α, ον; ποῖός τις, ποῖα τις, ποῖόν τις; Isocr. qualis, talis, ὁποῖός τις, τοῖστος, Xenoph. qualis quisque, talis ejus exitus, ὁποῖός πῶθ ἕκαστος, τοῖστος ἔξ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, Aristot.
 Qualiter, ὁποῖως, Isocr. οῖως, Aristoph.
 Qualitercumque, ὅπως ἂν, Isocr. ὁπωςδῆποτε, Plat.
 Qualus, ὁ κάλαρος, υ, Naz. ὁ κάλαρος, υ, Cl. Al.
 Quani, ἡ, majus onus, quam, μείζον φορτίον, ἢ, Dem. non aliud judicare, quam quod æquum censuerit, ἢ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι πλὴν ὅ,τι ἂν ἡγήται δίκαιον, Dem. nihil restat quam ut Deus fiat, ἔδιν ἐστὶ λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, Isocr. quam difficile sit, ἢ χαλκπὸν ἐστὶ, Dem. quam putatis, πῶς ἂν οἴσθε, Dem. quam inaxime, ὅτι μάλιστα, Plat. quam plurimi, ὅτι πλείους, quam multa non desidero, πῶσον ἐγὼ χρεῖαν ἔχω, Laert. quam optime possit, ἡ δύναται ἄριστα, Lucian. tam de communibus, quam de privatis sollicitum esse, ὁμοῖως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὡσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν, Isocr. tam delectari, quam, τοσῶτον χαίρειν, ὅσον, Naz.
 Quamdiu, πῶσον χρόνον, bellum geramus, considerate, πολεμῶμεν, λογισασθε, Dem. quam diu est? πῶσον χρόνος ἐστὶ; Isocr. examinaverunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἔβαινον, μέχρι δ' αὐτοῖς ἴδοιεν, Dem. tamdiu, quamdiu, τῶς, ἕως ἂν, id.
 Quamobrem, causalis, δι' αὐ, Plat. διὰ τῆτο, Dem. διότι, idem. nescio quamobrem, ἢ ὁδ' ἂνδ' εἰ, idem. considerate, quam ob rem hæc fecerit, συλλογιζέσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, id. Interrogativum, διὰ τί; ὅτι δή τι, Plut.
 Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. εἰ ἔ, δή-πε, id. Confer Etsi.
 Quando, πότε, ageris? πράξετε; Dem. quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, id. quando res benevolentia firmatur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' ἐνόιας συστῇ, id. quando urbs obsideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκυμένη ἀσπυγγέλλετο, id. Confer Quam.
 Quandoeumque, ὅποτεῦν, Dem.
 Quandoque, ἐνίοτε, Dem. Confer Interdum.
 Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμῶς δύναμαι πείθειν, Plat. hoc servi est, ut non vivat quomodo vult, εἴπερ τῷ δὲλν ὄντος, τὸ ζῆν μὴ ὅς βέλτε-ται, Aristot.
 Quamquam, καίπερ, tamen, ὅμως, Dem. Confer Etsi.
 Quantillus, πηλίκος, η, ον, Aristot.
 Quantitas, ποσότης, πτος, Aristot.
 Quanto, ὅσα, mitius ego—tanto magis ille, πρῶτον ἐγὼ—τοσῶτο μᾶλλον ἐκείνος, Dem. ὅσα ἂν μᾶλλον—μᾶλλον, Aristot. quanto majorem—tanto copiosorem, ὅσον μείζονα—τοσῶτον πλείονα, Chrys. ὅσῳπερ—τοσῶ-τον, Isocr. quanto justius etiam nos, πῶσῳ δικαιοτέρῳ ἔ ἡμεῖς, Dem.
 Quantopere, ὡς ὄν, perturbatus fuerim, dicere non possum, συνεπαράχθην, ἢ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, Isocr.
 Quantulus, ἡλικός, ἢ, ὄν, Lucian.
 Quantus, ἡλικός, ἢ, ὄν, et qualis evaserit, ἔ οἷος γέγονε, Plat. labor, ἡλικὸς πόνος, id. beneficia, ἡλικίαι εὐεργεσίαι, Dem. bona, ἡλί-

κα ἀγαθὰ, Lucian. Interrogativum de quantitate continua, πηλίκος, ἰκη, ἴον, Aristot. de quantitate discreta, πῶσος, η, ον quantum das? πῶσον δίδως; Aristoph. quanti seu quanto pretio docet? πῶσον δίδασκει; Xen. quanti tandem aestimatis? ἐπὶ πῶσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ἡμῶν, Plat. quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλῖν, Lucian. quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί, Lucian. quantum ad me attinet, τὸ μὲν μέρος, Plat. κατὰ τὸ μὲν μέρος, id. quantum possum, καθόσον δύναμαι, Isocr. quantum, tantus, ὅσος, τοσῶτος—quantam benevolentiam ego couservo, tantam, ὅσην εὐνοίαν ἐγὼ ἔχω διὰ τὸ διασῶσαι, Isocr. quantum alius anteeellis, tantum, ὅσῳπερ πρόεχης ἄλλων, τοσῶτον, id. quantus quantus, ὁσηλικῶσιν, Theophr.
 Quantuscunque seu Quantuslibet, Quantusvis, ὁσηλικῶσιν, ἰκη, ἴον, Aristot.
 Quapropter, ἂνδ' εἰ, Dem. τίνος ἕνεκα; idem. Confer Quamobrem et Quare.
 Quaqua, ὅπως ἂν, quaqua versum, πανταχῶς, Al. Aphr.
 Quare? Interrogativum, διὰ τί; Dem. τίνος ἕνεκα; id. ἵνατί; Plat. Indefinite, διὰ τί, Isocr. διότι, id. Illative, διὰ τῆτο, idem.
 Quartanus, τεταρτάτος, αἶα, αἰον, Diod. Sic. fbris, τετρατός, Al. Trall.
 Quarto, τετάρτος.
 Quartum, τέταρτον.
 Quartus, τέταρτος, ἀρτη, ἄρτον, Aristot. dies, ἡμέρα τετράς, Dem.
 Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte delibercmus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ἢ ἐκ ὁρθῶς βυλευομένων, Isocr. Confer Tanquam.
 Quasillus, seu Quasillum, ὁ καλαθικός, υ, τὸ ταλάριον, υ, Poll.
 Quassabilis, e, ὁ ἢ διασάλευτος, υ.
 Quassatio, ἡ διασάλευσις, εως, ὁ σεισμός, ἢ.
 Quasso, διασάλευν τι, Lucian. ἀνασίω.
 Quatenus, ἐφ' ὅσα, Lucian. παρ' ὅσον, Herodian. libet, ὡς δυνατὸν ἦν, idem.
 Quater, τετράκις, Isocr.
 Quaternarius, ἡ τετράς, ἄδος, Plut.
 Quaterni, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Xen.
 Quaternio, τὸ τετραδῖον, υ, N. T.
 Quatio, σῶσις τι, Thuc. κλονίω, τινάσσω.
 Quatriduum, τὸ τετραήμερον, υ, Aristot.
 Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, Luc.
 Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδέκakis.
 Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, υν, Plut.
 Que, τε, quod solum rarius, frequentius verum cum ἔ ponitur, ex. gr. sursum ac deorsum, ἄνω τε ἔ κάτω, Dem.
 Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γέγονε, ὡς ἂν ἦν σύμφορον, Dem. ita, ὡσπερ ἔτω, idem. ὡσπερ ὡσαύτως, idem. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, idem.
 Queo, δύναμαι, Dem. Confer Possum.
 Quercetus, ὁ δρυμός, Polyb. ὁ δρυμῶν.
 Quercus, seu Quernus, δρυῖνος, ἴνη, ἴον, Plut.
 Quercus, ἡ δρυς, δρυός, Diosc.
 Querela, ὁ δδρυμός, Isocr. Confer Lamentatio.
 Queribundus, δδρυτικός, ἢ, ὄν, Bas.
 Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, Cl. Al.
 Queritor, δδρυομαι, Dem.
 Querneus, seu Quernus, a, um. Vide Quercuus.
 Queror, δδρυομαι, Dem. μεμψιμοιρίω, Lucian.
 de aliquo, μέρμομαι τινι, Dem. τι, Xen.
 Querulus, δδρυτικός, ἢ, ὄν, Aristot. ἀγανακτικός, ἢ, ὄν, Plat.
 Questus, idem quod Querimonia.
 Qui, quæ, quod, ὅς, ἢ, ὅ, Dem.
 Qui? πῶς; Dem. Confer Quomodo.
 Quia, ὅτι, non expedit, idco reprehendo, ἔχ' συμβέρι, διὰ τῆτο ἐπιτιμῶμαι, Dem. hoc mihi videtur bonum esse, ἐπὶ τῆτο γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, Plat.
 Quicumque, ὅστις, ἡτίς, ὅτι, Aristoph. ὅστις ἂν, ἡτίς ἂν, ὅτι ἂν, Thuc. ὅστις δὲ, id. tandem, ὅστις ποτὶ, Lucian.
 Quidam, Quædam, Quidam vel Quoddam, de persona certa, ὁ, ἡ, τὸ δῖνα, Dem. de incerta, ὁ ἔ ἡ τις, ἔ τὸ τι, gen. τίνος, id.
 Quidem, μὲν, Dem.

Quidni? πῶς γὰρ ἢ; Dem. πῶς ἢ; id.
 Quies, ἡ ἡρεμία, ας, Aristot. ἡ ψυχία, ας, Dem. τὸ ἡσυχον, ἢ, Thuc. Confer Otium, item Somnus.
 Quiesco, ἡρεμέω, Philo. ἡσυχίαν ἔχω, Isocr. ἄγω, id. ἡρεμίαν ἔχω, Plut. a labore, ἀναπαύομαι τῷ πόνῳ, Xen. dormio. Vide Dormio.
 Quiete, ἡρέμα, te contine, ἔχει, Plat. ἡρεμῶς, Xen. ἡσυχῶς.
 Quietus, ὁ ἔ ἡ ἡσυχός, Dem.
 Quilibet, ὁ τυχῶν, ὄντος, Plut. potius quam, πᾶς μᾶλλον, ἢ, Dem.
 Quin, cur non, τί μὴ; ut, vel quid non, μὴ ἔχ', difficile est, quin patiat, ἢ ῥᾶδον, μὴ ἔχ' πάσχειν, Plat. qui non, ὅστις ἔ, immo, μᾶλλον δὲ—quin etiam, qui μὲν quin etiam spe omnes implevit, ἐλπιδῶν γε μὴν πάντας ἐπέλασσε, Xen. quin immo, ἀλλὰ δὲ ἔ, μεν-ἔγωγε, N. T.
 Quinariis, ἡ πεντάς, ἄδος, Plut. ἡ πεμπτάς, ἄδος, Aristot.
 Quincunx, ἡ πεμπτάς, ἄδος.
 Quincuplex, πενταπλῆς, ἢ, ἔν, LXX.
 Quindecies, δεκαπεντάκις.
 Quindécim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, N. T.
 Quingentesimus, seu Quingenarius, a, um, πεντακοσῖος, ἢ, ὄν.
 Quingenti, Quingeni, τε, α, πεντακόσιοι, αἱ, α, Herodian.
 Quingentis, πεντακοσιάκις.
 Quini, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.
 Quinquagenarius, πεντηκοντατής, εἰος, Plut.
 Quinquageni, οἱ, αἱ, τὰ πενήκοντα, N. T.
 Quinquagesis, seu Quinquagies, πεντηκοντάκις.
 Quinquagesimus, πεντηκοστός, ἢ, ὄν, Galen.
 Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πενήκοντα, N. T.
 Quinquaria, seu Quinquatrus, τὰ παναθήναια, υν, Isocr.
 Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, Plut.
 Quinquofariam, πενταχῆ, seu πενταχῶς.
 Quinquemestris, e, ὁ ἔ ἡ πενταμήνος, υ.
 Quinquennalis, e, πενταετηρικός, ἢ, ὄν, certamen, ἀγῶν, Maecab.
 Quinquennis, e, ὁ ἔ ἡ πενταετής, εἰος, Thuc.
 Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρίς, ἴδος.
 Quinquepartito, πενταμερῶς.
 Quinquepartitus, ὁ ἔ ἡ πενταμερής.
 Quinquermis, e, ὁ ἔ ἡ πεντήρης, εως.
 Quinquertium, ὁ πένταβλος, υ, Plut.
 Quinquertium, τὸ πένταβλον, υ, Herodian.
 Quinquies, πεντάκις, N. T.
 Quintanus, πεμπτάτος, αἶα, αἰον, Al. Aphr.
 Quintilis, ὁ μεταγενεσιμῶν, ἄνος, Dem.
 Quintum, πέμπτον.
 Quintus, πέμπτος, η, ον, Plut.
 Quippe, ἄτι, pessimus existens, κάκιστος ὄν, Dem. ἄτι δὲ, οἷα δὲ, semper admior hunc sermonem, ἢ γὰρ τοι ἀλλὰ τῶτον γε λόγον θαυμάζω, Plut.
 Quiritatio, ὁ σχεπλιασμός, ἢ, Thuc.
 Quirites, οἱ Κυρήτις, υν, Dion. Hal.
 Quiritor, σχεπλιάζω, aliquid, τι, Plut.
 Quis? quæ? τίς; Quis? τίς; Dem. Quis adeo simplex est, ut ignoret? τίς ἔτις ἐνθάδε ἐστίν, ὅστις ἀγνοεῖ; Isocr. ποῖος, ποῖα, ποῖον. Quæ civitas tale bellum sustinere potest? ποῖα τῶν πόλεων τοῖστων πόλεμον ὑπέμεινε; id. Indefinitum, ὁποῖός τις, ὁποῖα τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχεις ἔν εἰπῆν, ὁποῖός τις εὐσθέης ἐστὶ, Xen. τίς, τί, considerate, non quem se dicat esse, sed quis sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησὶ εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστὶ, Æsehin. aliquis, τις, τι, si quis videat inimicum, εἴπω τις ἴδοι τινὰ ἐχθρὸν, Thuc.
 Quisnam, ὅστις, Quenam, ἡτίς, Quidnam, ἢ, τι, an putas illos ignorare, quisnam sis? ἔχ' ἡγῆ γιγνώσκω αὐτὰς, ὅστις εἰ; Dem. misit interrogatum, quidnam accidisset, ἐπιμύθεν εἰρησόμενος, ἢ, τι ἐπὶ τὸ συμβεβηκός, idem.
 Quispiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, Dem. dabo, quantum alius quispiam unquam dedit, δώσω, ὅσον τις ἔ ἄλλος πλείον ἠπόπε ἔδωκε, Xen. an quispiam alius, εἴ τις ἄλλος, Isocr.

Recanto, παλινοδείω, Lucian. παλινοδείαν ἄδω, Aristid.
 Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαιώσις, Quint.
 Recedo, ἀπέρχομαι, Thuc. a sententia, ἀφίημι γνώμην a negotiis, ἄφισταμαι τῶν πραγμάτων, Dem.
 Recens, νεαρός, ἄ, ὄν, Dion. Hal. ὁ ἔξ ἡ νεαλῆς, εὐς, Dem. Confer Novus.
 Recens, adv. νεωστί, Isocr. ἔναγχος, Dem. ἄρτι, id. ἄρτιως, id. factus, νεωστί γινόμενος natus, ὁ ἔξ ἡ νεογενῆς, εὐς conditus, ὁ ἔξ ἡ νεόκτιστος, ὤ, Dion. Hal.
 Recenseo, διέρχομαι, aliquid, τί, Dem. aliquos nominatim, ἰσθύν τινας κατ' ὄνομα, id. διέρχομαι τινας ὀνομασί, id. omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινας καταριθμῶ, Isocr. omnia pericula, ἑξαριθμῶ ἅπαντας κινδύνους, id.
 Recensio, seu Recensus, ὁ κατάλογος, ὤ, Dem. lustratio, ἡ ἐξέτασις, εὐς, Thuc.
 Receptaculum, ἡ ὑπόδοχή, ἦς, Aristot. aquæ, τὸ ἐκδοχέιον ὕδατος, Joseph. Spiritus, τὸ δοχέιον τοῦ πνεύματος, Al. Aplir.
 Receptio, ἡ ὑπόδοχή, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, Thuc.
 Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εὐς, Dem. Confer Promissum.
 Receptus, ὤς, ἡ ὑπαγωγή, ἦς, Thuc. receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνει, Plut.
 Recessus, ὤς, ἡ ὑπαχώρησις, εὐς, Dion. Hal. in ædibus, ὁ μυχὸς, ὤ, LXX.
 Recidivus, ὁ ἔξ ἡ ἀναπτύσσος, ὤ, febris, ὑποπροσάξαν πυρετὸς, Hippoc.
 Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἰς τινα, Herodian. περιπίπτω, id.
 Recido, ἀποτίμνω, Plut. ἀποκόπτω.
 Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἑμαυτὸν, Isocr. τὴν ἰσχύν, Plut. exsulum, προσδέχομαι φυγάδας, Isocr. aliquem in urbem, εἰσφέρωμαι τινα εἰς τὴν πόλιν, Dem. crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, id. me in castra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολήν, Diod. Sic. polliccor. Confer Pollicor.
 Reciprocatio, ἡ ἀντιτροφή, ἡ παλινδρομία.
 Reciproco, ἀντιτρέφω, Aristot. cursum, παλινδρομία, Plut.
 Reciprocus, ὁ ἔξ ἡ ἀντίτροφος, ὤ, ὁ ἔξ ἡ παλινδρομος, ὤ, Laert.
 Recisio, ἡ ἀπότμησις, εὐς.
 Recitatio, ἀνάγνωσις, εὐς, tabula, τῷ γραμματεῖ, Dem.
 Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ὤ.
 Recito, ἀναγιγνώσκω, alicui libellum, βίβλον τινί, Dem. poemata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, Luc.
 Reclamio, ἀντιβοάω, quasi testis, ἀντιμαρτυρώ, Plut.
 Reclinis, e, ἀνακλιμένος, ἐνή, ενον.
 Reclino, ἀνακλίω, me in cubitum, ἑμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, Lucian.
 Reclivis, e, ὁ ἔξ ἡ ἀνάκλιτος, ὤ, Hesych.
 Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, Xen.
 Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εὐς, judicialis, ἡ διαψήφισις, εὐς, Dem. sigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφραγίδος, Herodian.
 Recognosco, ἀναγιγνώσκω, excritum, ἐπιέρχομαι τὸ στρατόπεδον, Herodian. scriptum qua manu sit exaratum, ἐπιγιγνώσκω τὸ γιγγραμμένον, id.
 Recolligo, ἀναλέγωμαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχύν, Plut. me, ἑμαυτὸν, Isocr.
 Reconciabilis, καταλλακτικὸς, ἡ, ὄν, Aristot.
 Reconciatio, ἡ διαλλαγὴ, ἦς, Dem. ἡ καταλλαγὴ, ἦς, id.
 Reconciator, ὁ διαλλακτῆς, ὤ, Dem.
 Reconciio, καταλλάττω, aliquos, τινας πρὸς ἀλλήλους, Aristot. aliquem mihi, τινα ἑμαυτῷ, N. T. urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλους, Isocr. τὰς πόλεις, id. τὰς πόλεις ἀλλήλους, Plut. regi, τῷ βασιλεῖ, Thuc. aliquos, εἰς ὁμόνοια καθίστημι τινας, Isocr. reconcilior cum aliquo, διαλλάττωμαι πρὸς τινα, Isocr. τινί, id.
 Reconcinno, ἀνασκευάζω, Strabo.
 Reconditus, ἀποκεκρυμμένος, ἐνή, ενον, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἀπόκρυφος, ὤ, Plut.
 Recondo, κρύπτω, Dem. in penu, ἀποταμιεύω-

μαι, Ælian. in thesaurο, ἀποθησαυρίζω, N. T. θησαυροφυλακίαν, Philo.
 Recordatio, ἡ ἀπόμνησις, εὐς, Aristot.
 Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, Isocr. περί τινος, id. τι, Dem. ἀναμνησκομαι τι, Isocr. περί τι, Plat. μνήσαν ποιῶμαι τινος, Isocr. περί τινος, id. recordari facio, ἀναμνησκα, alicquem alicujus, τινα τινος, Lucian. Confer Commonfacio.
 Recreatio, ἡ ἀναλυσχὴ, ἦς, Plat.
 Recrementum, ἡ σκαρία, as, Diosc.
 Recreio, ἀναψύχω, cibo et potu, σίτῳ ἔ ποτῶ, Chrys. alicquem, τινά, N. T. ἀναπαύω τινα, Xen. recreor ex morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, Diosc. ἐκ νόσου, Gal. ἀναλαμβάνω ἑμαυτὸν, Dem.
 Recresco, ἀναψύσσομαι, Plut.
 Recriminatio, τὸ ἀντίγκλημα, Quint.
 Recriminor, ἀντεγκάλλω, alicquem, τινά, Dem.
 Recrudesco, ἑξομῶμαι.
 Recta, εὐθύς, Thuc. ducere alicquem Babylonem, εὐθὺ ἄγειν τινα ἐπὶ Βαβυλώνας, Xen. recta via, εὐθὺ τῆς ὁδοῦ, Lucian.
 Recte, ὀρθῶς, dicere, λίγιν, Dem. et convencionier judicare, ἔ προσκρίνωτας κρίνειν facere, καλῶς ἔ προσκρίνωτας πράττειν.
 Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, Plat.
 Rectio, ἡ ἰστιάσις, as, Plut.
 Rector, ὁ ἐπιστάτης, ὤ, Xen. ὁ δῖος, ὤ, Plut. ὁ κυβερνητῆς gymnasii seu scholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ὤ, Æschin. Academiæ, δ' Ἀκαδημιάρχης, ὤ.
 Rectus, ὀρθός, ἡ, ὄν, incedo, βαδίζω, Plut. linea, ὀρθή γραμμὴ, Aristot. angulus, ὀρθή γωνία, Eucl.
 Recubo, ἀνάκειμαι, Thuc.
 Recudo, ἀνακόλλωμαι.
 Recumbo, ἀνακλινομαι, ἀνάκειμαι, Thuc.
 Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, εὐς.
 Recupero, ἀναλαμβάνω τι, Isocr. imperium, πάλιν τὴν ἀρχήν, id. πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, Plat. ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, Isocr. ἀναπτόμαι τὴν ἀρχήν, Ælian. facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, id. aliquid ab aliquo, τί παρὰ τινος, Dem.
 Recurro, ἀνατρέχω, Polyb. παλινδρομέω, Lucian. ἀναβῶ.
 Recursus, ὤς, ἡ ἀναδρομὴ, ἦς.
 Recusatio, ἡ ἀπόρριψις, εὐς, ἡ παραίτησις, εὐς, Plat. ficta, ὁ ἀκτιστός, ὤ, Philo.
 Recuso, παραίτομαι, ἀπονοῦν, aliquid, τινὸς, Bas. ἀαδύομαι τι, Lucian. munus, ἀρνεῖμαι χρεῖαν τινα, Dem. ficte, ἀκκίζομαι, Lucian.
 Recutitus, ὁ ἀπτεσκαλυμμένος, ὤ.
 Rcdamo, ἀντιφιλέω, alicquem, τινά, Aristot.
 Redarguo, διλέγωμαι, alicquem, τινά, Lucian. aliquid, ἐλέγω τι, Plut.
 Redargutio, ἡ ἐλέγξις, εὐς, N. T.
 Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εὐς, Dem.
 Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῆ γῆς, Xen. mortem alicujus optabiliorē, καθίστημι θάνατόν τινος ζηλωτότερον, Isocr. alicui honorem, ἀνταποδίδωμι τινι τιμὴν, Aristot. injuriam, τὴν ὕβριν, Lucian. literas, ἀναδίδωμι γράμματα, Dion. H.
 Redemptio, ἡ λύτρωσις, εὐς, N. T. ἀπολύτρωσις, εὐς, ibid. redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ὤ, Dem. τὸ ἀντίλυτρον.
 Redemptor, ὁ λύτρωτής, ὤ, N. T.
 Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, Dem. ἐπαίνομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς προσέλας domum, ἀναχωρῶ πάλιν ἐπ' οἶκον, id. ἀφίκομαι οἰκᾶς, Lucian. e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἦκα ἀναστρέψω, id. domum ex peregrinatione, ἐπιδημῶ ἐκ τῆς ἀποδημίας ad institutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἰδέσθην, Isocr. ad demonstrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, Dem. eo unde digressus sum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα ἔβην ἐξέστην, Xen. ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δέυρο μετέβην, Plut. Delphis, ἐ Δελφῶν, Plat. ad me, ἀναλαμβάνω ἑμαυτὸν, Æschin. ad ingenium, ad mores, ἦκα φερόμενος εἰς τὴν ἑμαυτῷ φύσιν, id.
 Redhibeo, ἀποδίδωμι, Dem.
 Redhibitio, ἡ ἀναγωγή, ἦς, Plat.

Redigo, περιίτημι, ad paupertatem, τινα εἰς πενίαν, Herodian. hostes calliditate in scriptum, δούλω πολέμους ἀπάτη, Plut. insulam in servitum regis, καταδούλω ἦσον τῷ βασιλεῖ, Isocr. liberos et conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας ἔ γυναῖκας, Thuc. in potestatem regionem, ὑποτάττω χώραν, Herodian. aliquid, ὅπ' ἑμαυτὸν ποιῶμαι τι, Isocr. civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, Dem.
 Redimiculum, ἡ ταΐνια, as, Plat.
 Redimio, ἀνάδω, aurea coronia, χρυσῶ σφῆρα, Thuc. caput diademata, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματα, Lucian.
 Redimo, λυτρώομαι τινα, N. T. captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, Aristot. alicquem viginti sex minis, τινα ἑξ ἔξ ἑκοσι μῶν, Dem.
 Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εὐς, Greg. ἡ ἀνανέωσις, εὐς, Athen.
 Redintegro, ἀποκαθίστημι, Herodian. pugnam, ἀνανέω τὴν μάχην, id.
 Reditio, seu Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ὤ, Plut. ἡ ἀνακομὴ, ἦς, id. ἡ ἀποπόνησις, εὐς, Arg. proventus, ἡ πρόσδος, ὤ, Dem. τὰ προσόντα, ὤ, Dion. Hal. exsulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φυγόντων, Dem. in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ἦς, id. ἡ καταλλαγὴ, ἦς, Isocr.
 Redoleo, ἀπόζω, aliquid, τινὸς, Diosc.
 Reduco, ἐπανόγω, exsules in patriam, τὰς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, Plat. urbem in pristinum statum, κατάγω πόλιν εἰς ἰαυτήν, Plut. alicquem domum, ἄγω τινα ὁπίσω εἰς τὰ οἰκία, Ælian.
 Reductio, ἡ ἀναγωγή, ἦς, Aristot.
 Redundans, περιττός, ἡ, ὄν, ὁ ἔξ ἡ περισπληθής.
 Redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.
 Redundantia, seu Redundatio, ὁ πλεονασμός, Plut.
 Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινὸς, Gal. τινί, Thuc. περισσῶς τινὸς, Lucian.
 Reduvia, ἡ παρανοχηρία, as, Ægin.
 Redux, ὁ καταγόμενος, ὤ, Plut. ὁ κατελθὼν, ὄντος, Isocr. ὁ κατιῶν, ὄντος, id. ὁ ἔξ ἡ καλιντροπος.
 Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ἦς, Dem.
 Refello, ἀνασκευάζω, Aristot. alicquem, διλέγωμαι τινα, Naz. sententiam, ἀνατρέπω γνώμην, Thuc.
 Referio, ἐμπλήρω, aliquid aliqua re, τί τινος, Plat. Confer Conpleo.
 Referio, ἀντιπίπτω, Aristopli.
 Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὄπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen. aliquid ad senatum, ἀναφέρω τι εἰς σου πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, Aristot. alicquem inter aliquos, τίθημι τινα εἰς τινος, Dem. inter Deos, ἀνάγω τινα εἰς θεούς, Isocr. malum, ἰσχυαίρω κακόν, ἀγγίλλω κακόν, Dem. gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινί ὑπὲρ τινος, Isocr. alicui aliquid acceptum, ἐπιτίθημι τινι τὴν αἰτίαν, Isocr. τὴν χάριν ἀνάπτω τι, Plut. in acta aliquid, ἀναγράφωμαι τι, Bud. consilia ad aliquid, συντείνω εἰς τι, Dem. κατεπύθω τι πρὸς τι, Plut. pedem, ἀναποδίζω εἰς τὴν πίσω, Herodian.
 Refert, διαφέρει, hoc tua, τῦτό σοι, Plat. mea nil refert, ἐμοὶ ὅθεν διαφέρει, Ælian. Confer Interest.
 Reficio, ἀνασκευάζω τι, Strabo. ἐπισκευάζω τι, Isocr. muros, ἀνατεχνίζω, Xen. recreo. Confer Recteo.
 Refigo, ἀποκαθελθῶ.
 Reflecto, ἀνακάμπτω, Philo. ἀνακλάω, Lucian.
 Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, εὐς, ἡ ἀνάκαμψις, εὐς.
 Refloreo, ἀναβῶ, Plat.
 Refluo, ἀναρῶ.
 Refluxus, ἡ ἀναρῶσις, as, Athen.
 Refocillo, ἀνακτάομαι, Galen. Confer Recteo.
 Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εὐς, Gregor.
 Reformatio, ὁ ὀρθός, Dem. ἡ ὀρθότης, Thuc.
 Reformido, ὀρθώω, potentiam alicujus, δύναμιν τινος, Dem. περί τινι, Thuc. Confer Meluo.
 Reformo, ἀναπλάσσω, Greg. διαρτίζω.
 Refoveo,

Refoveo, ἀναβάλλω. Confer *Recreo*.
 Refractarius, ὁ ἐξ ἑναντίωνος, ὁ ἐξ ἑπι-
 ῥή. *Refragor*, ἀντιλέγω, alieui rei, τινί, Xen. dic-
 tis, ἀντρεῖω τοῖς εἰρημένους, Dem. Confer
Contradico.
 Refrenatio, ὁ ἀναχωρισμὸς, ἔ. *Refreno*, ἀναχωρίζω, Phil. ἀναφέλλω, Lu-
 cian.
 Refricio, ἀναψύχω, ἀνακαίρω.
 Refrigeratio, ἡ ἀναψύξις, εως, N. T. ἡ ἀναψύ-
 χη, ἦς, Plat.
 Refrigo, ἀναψύχω, ἀποψύχω, Athen. ἐμφύ-
 χω, Plat.
 Refrigescio, ἀναψύχομαι, Aristot.
 Refringo, ἀνακλάω, Lucian.
 Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρὸς τινα,
 Isocr. Confer *Confugio*.
 Refugium, ἡ καταφυγή, ἦς, Isocr. nullum ha-
 bere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, idem. ha-
 bere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλτέστατην, idem.
 invenire, εὐρίσκειν κρησφύγετον, Lucian.
 Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, Xen.
 Refundo, ἀναρχέω, Gregor.
 Refutatio, ἡ ἀνασκευή, ἦς, Aristot.
 Refuto, ἀνασκευάζω, Gregor. calumniam,
 ἀπολύωμαι διαβολὴν, Plat. διαλύωμαι διαβολὴν,
 Isocr. Confer *Refello*.
 Regaliter, βασιλικῶς, Isocr.
 Regalis, e, βασιλικῶς, ἦς, ὄν, Isocr.
 Regeneratio, ἡ ἀναγεννίσις, εως, Naz. ἡ παλιγ-
 γενεσία, ας, N. T.
 Regenero, ἀναγεννάω, N. T.
 Regermino, ἀναβλαστάνω, Plat. ἀναβύω.
 Regero, ἀνακομίζω, Xen. Confer *Refero*.
 Regia, τὸ βασιλεῖον, e, Xen.
 Regie, βασιλικῶς, Isocr.
 Regigno, ἀναγεννάω, N. T.
 Regimen, ἡ ἐπιστοία, ας, Plut.
 Regina, ἡ βασιλισσα, ας, Plut.
 Regio, ἡ χώρα, ας, Dem. cœli, τὸ κλίμα, ατος,
 Aristot. e regione, ἀντία, Herodot. ἐξ ἐναν-
 τίας, Aristot. καταντικρὺ, Thuc.
 Regius, βασιλικῶς, ἦς, ὄν, Isocr.
 Regno, βασιλεύω, in Asia, Ἰσσίας, Dem. ἐν
 Ἰσσίᾳ, id. Confer *Domino, Impero*.
 Regnum, ἡ βασιλεία, ας, Dem. maximum,
 μεγίστη, Isocr. tutissimum, ἀσφαλτέστατη, id.
 paternum, πατρική, idem. constituere, καθί-
 στασθαι βασιλείαν, Isocr. comparare sibi, κα-
 τασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, Dem. parare pulcher-
 rime, κτῶσθαι κάλλιστα, Isocr. occupare, λαμ-
 βάνειν, id. paternum suscipere, πατρικὴν
 παραλαμβάνειν, id. tenere, ἔχειν, id. optime
 administrare, διοικεῖν ἄριστα, id. tueri, διαφυ-
 λάττειν, id. præclarum, tutum esse, καλῶς,
 ἀσφαλτῶς ἔχειν, idem. conservare, διασῶζειν,
 Isocr. eripere alicui, ἄφαιρεῖν τινι, idem.
 amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, id.
 Rego, ἐπιστάτω, aliquid, τινί, Plut. τινός, Xen.
 eivntatem, διοικέω πόλιν, Isocr. domum,
 οἰκονομῶ οἶκον, Xen. Confer *Administro*,
Gubernō.
 Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Confer *Redeo*.
 Regressio, ἡ ἀναποδομις, ἔ, LXX. ἡ ὑποχώ-
 ρησις, εως, Dion. Hal.
 Regula, ὁ κἀνὼν, ὄνος, Æschin.
 Regularis, e, κανονικῶς, ἦς, ὄν.
 Regulus, ὁ βασιλικῶς, e, Athen. τὸ βασιλειδίον,
 e, Plut.
 Rejectaneus, seu Rejiculus, ὁ ἐξ ἡ ἀπίβλητος,
 e, N. T. ἀποδοκιμασμένος, ἐνη, ἔνον, Philo.
 Rejctio, seu Rejctus, ἴς, ἡ ἀποβολή, ἦς,
 Plat. sanguinis, ἡ ἀνωγαγὴ αἵματος, Diose.
 Rejctio, ἀποδόλω, Plut. Confer *Rejudio*. in
 posterum diem, ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστεραίαν,
 Dem. Confer *Differo*. culpam in alium,
 ἀνατίθειμι αἰτίαν ἄλλω, Isocr. αἰτίαν τρέπω
 εἰς τινα, Plut. aliquid ad senatum, ἀνάγω
 τι πρὸς τὴν σύγκλητον sanguinem, ἀνάγω
 αἷμα, Gal.
 Rejiculus. Vide *Rejectaneus*.
 Reiteratio, ἡ ἀναλήψις, εως.
 Reitero, ἀναλαμβάνω.
 Relabor, μεταπίπτω, Dem. Confer *Recido*.

Relatio, ἡ διήγησις, εως. Confer *Narratio*.
 Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμός, ἔ, ἡ ἄνεσις.
 Relaxativus, ἀναχαλαστικός, ἦς, ὄν, Diosc.
 Relaxo, ἀναχαλάω, echoram, χολῶν, Philo.
 animum, ἀνίωμι τὴν ψυχὴν, Athen. alvum,
 λαπάζω τὴν κοιλίαν.
 Relegatio, ὁ ἐξορισμός, ἔ, Dion. Hal. Confer
Exilium.
 Relego, -as, ἀποπέμπω, aliquid, τινὰ, Æschin.
 in exilium, ἐξορίζω, Plut. ad certum
 tempus, ἐστρατικῶς ἐξ μερίστημι ἐκ τῆς πόλεως
 χρόνον ὠρισμένον, Aristot. Confer *Exilium*.
 Relego, -is, ἀναγινώσκω, Xen.
 Relictio, ἡ ἀπολείψις, εως, Dem.
 Religatio, ἡ ἀνάγεισις, εως, Lucian.
 Religio, τὰ ἱερὰ, ὄν, Dem. τὰ θεῖα, ὄν, id.
 ἡ εὐσέβεια, ας, id. ἡ εὐσέβεια ἐξ ἐπιθεῖον θεοῦ
 πείρα, Isocr. religione duco, seu habeo, ἐνθυ-
 μισθὸν ποιῶμαι, Herodot. ὀπτεύομαι, Dion.
 Hal. religionis ergo, τῆς ὄσιας ἐνεκα, id.
 Religiose, εὐσεβῶς, Dem. colo Deum, εὐσεβῶς
 τὰ πρὸς τὸν θεόν, Isocr.
 Religiosus, ὁ ἐξ ἡ εὐσεβῆς, εως, Dem. cultor
 deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν
 θεῶν, Isocr.
 Religio, ἀναδῖα, aliquid ad aliquid, τι πρὸς τι,
 Plut.
 Relino, ἀναρχέω, dolium, ἀνοίγω πῖνον, Plut.
 Relinquo, καταλείπω, aliquid, τινὰ, Isocr.
 ἀπολείπω τινὰ, Xenoph. ordinem, ἐκλείπω
 τάξιν, Plut. posteris immortalē memoriam
 virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνα-
 τον μνήμην ἀρετῆς, Isocr.
 Reliquæ, τὸ λείμμα, ατος, Plut. τὸ κατάλειμ-
 μα, ατος, LXX. sanctorum, τὰ τῶν ἁγίων
 λείψανα, Zonar.
 Reliquus, λοιπός, ἦς, ὄν, Xen. ὁ ἐξ ἡ ἐπίλοιπος, e,
 Dem. reliquum est, λοιπὸν ἐστίν, Isocr. ὑπο-
 λείπεται, Dem. nihil est adversariis, ἰδὲν
 λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, Isocr. reliquum sibi
 nihil ad nequitiam fecit, ἰδὲν ὑπερβολὴν
 ἀδικίας ἀπολείπειν in reliquum tempus,
 εἰς τὸ λοιπὸν τῷ χρόνῳ, Dem.
 Reluceo, ἀναλάμπω, Xen.
 Reluctor, ἀντιπαύωμαι, ἀντιμάχομαι, Al. Aphr.
 ἀνταγωνίζομαι, Thuc.
 Remando, -is, ἀναμνησκόμενος, Athen.
 Remaneo, ὑπομένω, Dion. Hal.
 Remedium, ἡ θεραπεία, ας, Dem. τὸ ἀλξίωμα,
 ατος, Strabo. præsentissimum, φάρμακον πα-
 ρακείμενον, Philo.
 Remetior, ἀναμνησκόμενος.
 Remex, ὁ ἐρέτης, e, Plut. ὁ ἐλατήρ, ἦρος, Lu-
 cian. ὁ κωνηλάτης.
 Remigatio, seu Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, Polyb.
 Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, κωνηλατίω.
 Remigro, ἐπαναρχέωμαι.
 Reminiscencia, ἡ ἀνάμνησις, εως, Aristot.
 Reminiscor, ἀναμνησκόμεμαι τι, Isocr. μείμνη-
 μαί τινας, Xen. Confer *Memini, Recordor*.
 Remisse, ἀντίτως, dissolute, ἐκλυμμένως.
 Remissio, ἡ ἄνεσις, εως, Plut. ἡ πάρεσις, εως,
 N. T. venia, ἡ συγγνώμη, ἦς, Dem.
 Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τι, Plut. alicui
 debitum, ἀφίημι τινι τὴν ὀφειλὴν, N. T. cri-
 meu, ἀφίημι τινὰ τῷ ἐγκλημάτος, Plut. συγ-
 γνώμην τινὶ ἔχω, Isocr. remittit luctus, ἡ
 ἀμυγὴ τῷ πένθος ἀπομαρτυρεῖται, Ælian.
 Remollesco, ἀναμαλάττωμαι, Suid.
 Remollo, ἀναμαλάττω.
 Remora, ἡ ἐσοχή, ἦς, Naz. ἡ ἀναβολή, ἦς, Eust.
 piseis, ἡ ἐχεννίς, ἴδος.
 Remordeo, ἀντιδάνω.
 Remoror, ἀναβάλλομαι, Dem. ἐφίσημί τι, Plut.
 aliquid aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ ἐκ τινος,
 Dem. κατέρχω τινὰ τινι, Isocr.
 Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
 Removeo, ἀποκίνω, terminum, ὄρον, Pandect.
 aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, Dem.
 aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τινος,
 Plut. ἀπελαύνω τινὰ τινος, Dem.
 Remotus, μακρὸς, ὄν, ὄν, ab aliqua re, πόρρω ἄν
 τινος, Isocr.
 Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεῖα, ἄς, Aristot. τὸ ἀν-
 ταπόδομα, ατος, N. T. ἡ ἀμοιβή.

Remunero, seu Remunero, ἀντιμεροῦμαι, Xen.
 aliquid dono, ἀμοιβομαι τινὰ δωρεῶν, Chrys.
 τινὰ δωρεῶν, Xen. aliquid ob justitiam, τινὰ
 τῆς δικαιοσύνης, Lucian.
 Remus, ἡ κόπη, ἦς, Thuc. ὁ ἐρετμός.
 Ren, ὁ νέφος, e, Aristot.
 Renascor, ἀναφύρομαι, Plut. ἀναγεννώσομαι.
 Renideo, ἀποσείλω.
 Renitor, ἀντερείδομαι τινί, Plut. ἐπίσημαί τινι.
 Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, Athen. ἡ ἀνακαί-
 νωσις, εως, N. T. ἡ καίνωσις, εως, Philo.
 Renovo, ἀνανέωσομαι, vetera hospitia, τὰς πα-
 λαῖας ξενίας, Isocr. orationem, ἐπαναμένομαι
 λόγον, Plat. καινοποιῶ τι, Plut. odium, ἀνα-
 καινίζω τὸ μίσος, Isocr. veterem inimicitiam,
 καινῶν τὴν παλαιὰν ἐχθραν, Philo.
 Renumero, ἐπαναμνησκόμενος.
 Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας, Dem.
 Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τὸ εὐ-
 θέως, Dem. alicui aliquid, τί τινι, Xen. προ-
 αγγέλλω τί τινι, Dem. εἰσαγγέλλω τι πρὸς
 τινα, Plut.
 Renuo, ἀνανεύω, Plat. Confer *Recuso*.
 Reor, νομίζω, Dem. Confer *Puio, Arbi-
 tro*.
 Repages, seu Repagulum, ὁ μοχλός, ἔ, Thuc.
 Reparabilis, e, ἐπισκευαστός, ἦς, ὄν, Plat.
 Reparatio, ἡ ἐπισκευή, ἦς, Dem.
 Reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδούς, Dem. vi-
 res amissas, ἀνακαλῶ τὴν δύναμιν ἄρρωστων,
 Gal.
 Repastinatio, ἡ βολοστροφία, ας, Gaz.
 Repastino, βολοστροφεύω.
 Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τῷ βωμῷ, Lucian.
 ἀπαθῶ τινὰ, Dem. παραθῶ τινὰ, id. a dis-
 putatione de pace, ἐργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς
 εἰρήνης λόγων, id. hostem, ἀποθωβίω τὸν πο-
 λεμίον, Dem. Confer *Arceo*.
 Rependo, ἀντιπαύομαι, aliquid pro alio, τι
 πρὸς τινος, Bas. cum fenore, ἀμείβομαι σὺν
 ἱπικασίᾳ, Chrys. injuriam, ἀνταποδίδωμι
 ὄφειλον, Aristot.
 Repente, ἐξαίφνης, Dem. ὄξως, id. αἰφνιδίον,
 Plut. ἄφην, id. ἐξαπναιώς, Thuc.
 Repentinus, αἰφνιδίος, ἴα, ἴον, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἐξα-
 πναιώς, e, Xen.
 Repercussio, ἡ ἀντιτυπία, ἡ ἀντικρούση, Plut.
 Repercutio, ἀντιτυπῶμαι, Lucian. ἀναπαύω, ἀντι-
 παύω, ἀντικρούω.
 Repero, εὐρίσκω, Dem. Confer *Invenio*.
 Repertor, idem quod *Inventor*.
 Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, Dem. iteratio, ἡ
 ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, Hermog.
 dietorum, ἡ ἀνακαταλείψις, εως, Dion. Hal.
 Repeto, ἀπαίτω, aliquid ab aliquo, τινὰ τι,
 Dem. ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά
 τινος, Lucian. animo, ἀναπολώ τινὰ κατὰ νῦν,
 Dion. Hal. aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι
 ἐξ ἀρχῆς, Plat. ἀπ' ἀρχῆς, Aristot. oratio-
 nem altiūs, ἀντίρω τὸν λόγον ἄνω, Chrys.
 ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, Dion. Hal.
 Repleo, ἀναμυρῶμαι, Aristoph. urbem infamia,
 ἀναπλήρω πόλιν πονηρῶς δόξης, Dem. Confer
Compleo.
 Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.
 Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τι, Philostr.
 Repo, ἐρπύζω, super mensam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν,
 Laërt.
 Repono, ἀνατίθειμι, Aristot. in vas, ἀποτίθειμι
 εἰς ἀγγεῖον, Diose. in numero Deorum, ἀν-
 ἀγω τινὰ εἰς θεούς, Isocr. e regione, ἀντιπρό-
 σωπὸν τινι κατακλίνω, Ælian. mihi frum-
 entum, ἀποσταμίζω ἑμαυτῷ τὸς πυρρῶς,
 id. in spem meam, ἑμαυτῷ πέποιθα,
 Plat.
 Reporto, ἀνακομίζω τι, Xen. laudem ab aliqua
 re, εὐδοκίμω ἐκ τινος, Isocr. εὐκλείας τυγ-
 χάνω, Dem.
 Reposco, ἀπαίτω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφει-
 λόμενον παρά τινος, Chrys. pecuniam, ἀνα-
 πράττω χρήματα, Thuc. ad penam, ἐξουρῶ
 ἐπὶ τιμωρίᾳ, Plut. Confer *Reperio*.
 Repositorium, ἡ ἀποθήκη, ἦς, Thuc. ἡ θήκη,
 ἦς, id. τὸ ταμίειον, e, Plut.
 Repotia, τὰ ἱσαύλια, ὄν, Suid.

Repræsentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράστασις, εως, Maccab.
 Repræsentatio, παρίστημι, spectatoribus, ἐπιδείκνυμι τοῖς θεαταῖς, Lucian. aliquem, εικάζει τινά, Dem. res, ac si gestæ ita essent, δίκνυμι τὰ δρώμενα, ὡς δρώμενα, Achil. Tat.
 Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, Plat. ἑπιλαμβάνομαι, Lucian. culpo, καταμύθομαι, peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἀμαρτομένοις, Isocr. amicos, ἐπιτιλάττω τοῖς φίλοις, id. alium, ψέγω ἕτερον, Plut. μύθομαι ἕτερον, Dem. Confer Cratippor, Argem.
 Reprehensibilis, μωπητός, τῆ, τόν, ὁ ἢ ἐπιμύπητος.
 Reprehensio, ἡ ἐπιτιμήσις, εως, LXX. ἡ καταδρομή, ἦς, Dion. Hal. ἡ μίμψις, εως, Dem. reprehensione dignus, ἐλεγκτός, ἦ, ὄν.
 Reprehensor, δέπιπλάττω, ὠστος, Isocr. ὁ φιλεπιμητής, ἔ, Dem. ὁ μῦθος.
 Reprimo, ἐφίστημι, Plut. iram, κατέχω ὄργην, Aristot. aliquem, πείνω τινά, Plut. linguam, κρατέω τῆς γλώττης, id. aliquem, ne faciat, παύω τινά μη ποιεῖν, Thuc.
 Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, Isocr. aliquem, ἀβέτιω τινά, N. T. τι, Plut.
 Reprobus, ὁ ἢ ἄδοκμος.
 Reptilis, ἐρπετός, Philo. ἑρπυστικός, Diosc.
 Repudiatio, ἡ ἀποκοπή, ἦς, Poll. ἡ ἀπόπειμψις, εως, Dem.
 Repudio, ἀποστειπόμεαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, Plut. γερροδο. Confer Reprobo.
 Repudium, τὸ ἀποστάσιον, ἢ, N. T. libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, ibid. γράμμα ἀπολυτικόν, Theophyl.
 Repuscasco, ἀνανηπιέομαι, ἀνανηπιέομαι.
 Repugnanter, ἐναντίως, Aristot.
 Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως, Philo. ἡ ἐναντίοτης, ἦτος, id.
 Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινί εἰς τι, Thuc. alicui, ἀντιμάχομαι τινι, Al. Aphr. ἀντιαβίημι τινι, Thuc. ἀντικειμῖαι τινι, Aristot. ἀντιπάσσομαι τινι, Xen.
 Repullulasco, seu Repullulo, ἀναβλασάνω, Plat.
 Repulsio, ἡ ἀπορροήσις, εως, Dem. ἡ ἀνένεσις, repulsam fero, ἀποδοκιμάζομαι, Xen. alicujus, ἀπειλαίνωμαι τινος, Isocr. in nuptiis, τῆ γαμῆ, Dem. nullam ferre ab aliquo, ἔκ ἀτυχίην τι ἔκ τινος, Ælian.
 Repurgatio, ἡ ἀποκάθασις, εως, Thuc.
 Repurgo, ἀνακαθαίρομαι τι, Plut.
 Reputatio, ὁ διαλογισμός, ἔ, N. T.
 Reputo, ἐκλογίζομαι, Dem. res, λογιζομαι τὰ πράγματα, Dem. aliqui cum æquitate, ἐπισκοπῶν τι δικαίως, id. Confer Considero.
 Requi, idem quod Quies.
 Requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, Lucian. Confer Quiesco.
 Requiro, ἀναζητέω τι, Plat. Confer Quæso.
 Res, τὸ πρᾶγμα, Dem. τὸ ἔργον, id. adversæ, ἡ δυστυχία, ας, Isocr. bellica, τὰ τῷ πολέμῳ, Xen. fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα, Lucian. controversæ, τὰ ἀμφισβητούμενα, ὠν, Dem. familiaris, ἡ οἰκία, ας, τὰ οἰκίᾳ, ὠν, gestæ, τὰ πεπραγμένα, ὠν, Dem. præclare gestæ, τὰ καλῶς περαχθέντα, Isocr. sacræ, τὰ ὅσια, ὠν, Dem. re ipsa expertus et edoctus, ἔργῳ πειρασθεὶς ἢ διδαχθεὶς, Dem. res ipsa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον πῦτο δηλοῖ, id. verbis et re, λόγῳ ἢ ἔργῳ, Isocr. rem cum aliqua habere, ὀμιλεῖν τινι, Ælian. e re nata, ἐν περαταρχῶντι, Thuc. non abs re, ἔκ ἀπεικίωσις, Lucian. Res publica, vide Respublica.
 Resalutatio, ὁ ἀντασπισμός, ἔ.
 Resaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινά, Plat. ἀντιδείξομαι τινι, Xen.
 Resarcio, ἀλέομαι τι, Lucian. ἀναρράπτω.
 Rescindo, ἀνασχίζω.
 Rescisco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, Plat.
 Rescribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρὸς τινι.
 Rescriptum, ἡ ἀντιγραφῆ.
 Reseco, ἀποτίμνω.
 Resectio, ἡ ἀποτομή, ἦς.
 Resegmen, τὸ ἀπότμημα, ατος, Hesych.
 Resero, ἀνοίγω, Xen. Confer Arerio.

Reservo, διαφυλάττω, Xen. διατηρέω.
 Reses, σχολαῖος, αἰα, αἰόν. Confer Piger.
 Residco, καθίζω, super aliquid, ἐπί τι, Isocr. καθίζομαι ἐπί τι, Thuc. apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμόν, id.
 Residia, ἡ ἀργία, Dem. Confer Pigritia.
 Residuus, λοιπός, Dem. Confer Reliquius.
 Resigno, ἀποσφραγίζω, Laërt. epistolam, ἀπολομαι ἐπιστολήν, Plut.
 Resilio, ἀνεκπηδήω, Aristoph. ἀναβρώσκω.
 Resina, ἡ ῥητίνη, ἦς, Gal.
 Resinaesco, seu Resinosus, ὁ ἢ ῥητινώδης, εως, Diosc.
 Resipio, seu Resipisco, μετανοῶ, Xen. ἀναφρονέω.
 Resisto, ἐφίσταμαι, Synes. ἀντιπράττομαι τινι, Xen. ἐναντιομαί τινι, Thuc. Confer Remugno.
 Resolvo, ἀναλύω τι, Aristot. καταλύω τι, Thuc.
 Resolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, Athen.
 Resolutorius, ἀναλυτικός, ἦ, ὄν, Aristot.
 Resonabilis, ἀναφρεγγόμενος, ἐνή, ἐνον.
 Resonanter, κλαγγηδόν.
 Resonantia, ἡ ἤχώ, ὄος, Al. Aphr. τὸ ἀπήχημα, Bas.
 Resono, ἀντηχίω.
 Resorbeo, ἀναρρόβω.
 Respectus, ὤς, ἡ ἐπίσκεψις, εως.
 Respergo, ραντίζω, διαβρένω.
 Respersio, ὁ ραντισμός, ἡ ἐπίρριψις.
 Respicio, ἀποστέλλω πρὸς τινι, Æschin. ἀφορᾶω εἰς τι, Plat.
 Respiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, Aristot. ἡ ἀναπνοή, ἦς, Plat.
 Respiro, ἀναπνίω, Plat. ad me redco, ἀναλαμῶμαι ἐμαυτὸν, Isocr.
 Resplendo, ἀποστέλλω.
 Respondeo, ἀνακρίνομαι τινι, Dem. πρὸς τι, id. ad duo, λόγον δίδωμι δύοις, id. expedite et simpliciter, ἀποκρίνομαι ῥαδίως ἢ ἁπλῶς, Dem. sunna cum æquitate et verissime, δικαιοτάτων ἢ ἀληθεστάτων τι, id. pro aliquo, ἀντίτεινον ὑπὲρ τινος, Isocr. objectioni, ἀπαντᾶω τοῖς ἐρημίνοις, id.
 Responso, seu Responsum, ἡ ἀπόκρισις, εως, justa et utilis, δικαία ἢ συμφερέσα, Dem. responsum do, ποίεομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, Dem.
 Respublica, ἡ πολιτεία, ας, Dem. τὰ κοινὰ, ὦν, id. remp. constituere, πολιτείας καθιστάσθαι, id. accedere ad remp. προστέρεσθαι πρὸς τὴν κοινὰ, id. optime administrare sive gubernare remp. κάλλιστα διακίεω τὴν πόλιν, id. πράττειν τὰ κοινὰ, id.
 Respuo, ἀποπτύω, Eurip. ἀποσάλλω τι.
 Restagno, λιμνάω, Bas.
 Restauro, ἐπισκευάζω τι, Plat.
 Resticula, τὸ σχοινίον, ἢ, Plat.
 Restinctio, ἡ ἀποσέσεις, ἡ σέσις, Aristot.
 Restinguo, ἀποσβέννυμι, Plut. σβέννυμι, Plat. ἀποσβέω, Aristot.
 Restio, ὁ καλοστέφος, ἢ, Plat.
 Restis, ὁ vcl ἡ σχοινίος, ὁ κάλυξ, ὠ.
 Restituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, Dem. in pristinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, Isocr. in statum antiquum seu integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, Aristot. in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, Thuc. collapsam remp. ἵπανορῶμαι τὴν πολιτείαν, Aristot. καταρῶω τὴν πόλιν, Isocr.
 Restituito, ἡ ἀποκατάστασις, εως, Greg.
 Resto, ὑπολείπομαι, Thuc. restat, λοιπὸν, sc. ἔ, Isocr. quod restat, τὸ λοιπόν.
 Restringo, καταστέλλω.
 Resumo, ἀναλαμβάνω. Confer Recipiro.
 Resuo, ἀναρράπτω.
 Resupinatio, τὸ ὑπίασμα, ατος, Æschyl.
 Resupino, ἐξυπτιάζω, me, ἑμαυτὸν, Lucian.
 Resupinus, ὑπτιος, ἰα, ἰου, Lucian. sum, ἐξυπτιάζω, Aristot.
 Resurgo, ἀνίσταμαι, Plut.
 Resurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, N. T. ἡ ἔγερσις, εως, ibid. resurrectionis dies, ἡ ἀνάστασις ἡμέρα, Naz.
 Resuscito, ἀνεγείρω, Dem.

Retardatio, ἡ ἀναβολή, ἦς, ἡ μέλλησις, εως, Thuc. τὸ μέλλημα, Æschin.
 Retardo, βραδύνω. Confer Remoror, Differo.
 Rete, τὸ ἀμφιβέλτηρον, ἢ, LXX. ἡ ἄρκυς, ὠς, Xen. ἡ σαγήνη, Aristid. τὸ δίκτυον.
 Reteo, ἀνακαλύπτω, Dion. Hal.
 Retentio, ἡ ἐπίσχυσις, εως, ἡ ἐσχῆ.
 Retexo, ἀνυφαίνω.
 Retenticia, ἡ ἐχευμῆτις, ας, Plut. ἡ ἐχευλωπτία, ας, Lucian. ἡ ἀποσιώπησις.
 Reticeo, σιωπάω τι, Laërt. ἀποσιωπάω τι, Lucian. κατασιωπάω τι, Aristot.
 Reticulum, τὸ δίκτυον, ἢ, villa muliebri, ὁ κερύφαλος, ἢ, Lucian.
 Retinaculum, τὸ ἔχμα, Naz. τὸ πείσμα.
 Retineo, κατέχω τινά, Plat. apud me, συνίχω, Dion. Hal.
 Retorqueo, ἀνασφρίζω, Euripid. ἐπισφρίζω τι, Thuc.
 Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, Dem. palinodia, ἡ παλινωδία, ας, Isocr.
 Retractio, ἡ ἀνβολκῆ, ἦς, Plut.
 Retracto, ἀναπραγματεύομαι, palinodiam cano, παλινωδέω, Lucian.
 Retraho, ἀνθάλκω, aliquid ad me, τι πρὸς ἐμὴν, Herodot. manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα, Aristoph.
 Retribo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. ἀμείβομαι, pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμι τινί τινος, Lucian. Confer Reddo.
 Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, id.
 Retrimmentum, τὸ πείσμα, ατος, Galen. τὸ ἐκπείσμα, ατος, Diosc.
 Retro, ὀπίσθεν, Xen. perreoo, ὀπίσω διεξέρπω, Aristot.
 Retroago, ἀναποδίζω τινά, Æschin.
 Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἀπείμι, Lucian. ἐπὶ πῶδα ἀνασφρίζω, id. ἐπὶ πῶδα ἀναχωρεῖω, Aristid.
 Retroceo, seu Retrogradior. Vide Retrocedo.
 Retrogradus, ἀναποδίζων, Herodian. ὀπισθοπόρος.
 Retorsum, ἐπὶ πῶδα, Xen. ὀπισθοφανῶς.
 Retrudo, ἀναθῶ.
 Retundo, ἀμείβω, Plut. ἀνασφίζω.
 Revalesco, ἀναβρῶννυμι.
 Reveho. Confer Reporto, Refero.
 Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, N. T.
 Revello, ἀποτίλλω τι, Plut. περιτίλλω, Lucian.
 Revelo, ἀνακαλύπτω, Synes. ἀποκαλύπτω, Plut.
 Revenio, idem quod Redeo.
 Revera, ὄτως, Dem. ὡς ἀληθῶς, id. ἀληθεῖ λόγῳ, Xen.
 Reverbero, ἀντιτυπῶ.
 Reverendus, ὁ ἢ ἡ αἰδίσμιος, ἢ, Laërt. ὁ ἢ ἡ σιβάσιμος.
 Reverenter, αἰδηρόνως, Xen. σεμνῶς.
 Reverentia, ἡ αἰδῶς, ὄος, regis, τῷ βασιλείῳ, Plut. Dei, ἡ θεοσεμία περὶ θεοῦ, Isocr. τὸ αἰδίσμιον, ἢ, Lucian.
 Reverseo, αἰσχύνομαι, Deum, θεόν, Dem. patrem, πατέρα, id. senes, αἰδέομαι τὸς πρεσβυτέρους, Xen. aliquem, αἰδῶ ἔχω τινί.
 Reverso, ἡ ἀναστροφή, ἦς, Xen. ἡ κάβδος, ἢ, Dem. ἡ ἀναχωρησις, εως, id.
 Revertor, seu Revertor, ἀνασφρίζω, ex insula, ἐκ νήσου, Dem. domum, ἐρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, id. in regnum, κατέχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, id. Confer Redeo.
 Revincio, ἀναδυσμενῶ.
 Reviresco, ἀναβύλλω, LXX.
 Reviso, ἀποσκέπτομαι, Herodian. ἐπισκοπέω, Isocr.
 Revivisco, ἀναθῶ, Lucian. ἀναβιάσκομαι, Plat. ἀναζῶ, N. T.
 Revocabilis, ὁ ἢ ἡ ἀνάκλητος, ἢ, Dion.
 Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, Gal.
 Revoco, ἀνακαλίω, aliquem, τινά, Thuc. in memoriam, ἀναπολίω, Dion. Hal. aliquid alicui, ἰπόμενῆμαί τι τινί, Dem. retracto, accusationem, ἀνστήμι τὰ κατηγερέμενα, Lucian. pedem, ἀναποδίζω, Herodian.

dian, recanto, παλλυνθῆναι, Lucian. ad vitam, αναβίωσαι, Plat.
 Revolo, αναπίστουμι.
 Revolvibilis, e, δ ζή ή ανακύλιστος, v.
 Revolvere, ανακυλίω, ανακυκλώω, Damasc. ἀποκυλίω, Lucian. mente, quæ dicta sunt, ανακυκλώω προς ήμαυτὸν τὰ εισημένα, Naz.
 Revolutio, ή ανακύλισις, Isocr.
 Reus, αἷτιος, ία, ίον, alicujus rei, τινός, Dem. δ ζή ή εννοχος, v. τινός rcum facere alicquem, ποιείν τινα υπὲδικον, id. υπεύθυνον sc ipsum, καθίσταται ήναυτὸν υπεύθυνον deprehendere, λαμβάνειν τινὰ υπεύθυνον' esse, αἷτιον είναι dimittere, αφίπειναι, id.
 Rex, ο βασιλεύς, εως, Xen.
 Rheda, τὸ ζεύγος, εως, Plat. mularis, ή άσπίνη, ης, Paus.
 Rhedarius, ο ζευγηλάτης, v.
 Rhetor, ο ρήτωρ, ροας, Dem. ο σοφιστής, ε, Lucian. ο τεχνολογός, v, Dion. Hal.
 Rhetorica, ή ρητορικὴ, ης, Aristot.
 Rhetorice, ρητορικῶς, Æschin.
 Rhetoricus, ρητορικός, ή, όν, Aristot.
 Rhinoceros, ο ρινόκερος, ατος, ÆL.
 Rhombus, ο ρόμβος, v.
 Rhonchus, ο ρέγχος, v, Gal.
 Rhonchisso, ρέγγω, Gal.
 Rhythmicus, ρυθμικός, ή, όν, Plut.
 Rhythmus, ο ρυθμός, ε, Aristot.
 Ricinus, ο κρότων, ανος, ο κυνοβαρής, ε, Aristot. τὸ κίκι, εως, Diosc.
 Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, Aristoph.
 Rideo, γελῶ, mecum, ήμαυτῶ, Xen. de aliquo vel aliqua re, ἐπί τινι, id. valde suaviter, μάλα ἡδύ, Lucian. Confer Risus, item Derideo, Ἰπνίδεο.
 Riddle, καταγελάσσει, Xen. γελῶϊς, Aristot.
 Ridelus, γελῶϊς, α, ον, Plat. ο ζή ή καταγελάστος, v, Plat. sum, καταγελάσμαι, Plat.
 Rigatio, τὸ δέμμα, ατος, ή άρδευσις.
 Rigeo, ῥιγῶ, Lucian.
 Rigesco, σκληρύνουμι.
 Rigidus, ῥίγος, α, ον, Diosc.
 Rigo, δέμα, Plat. βέβρω.
 Rigo, τὸ ῥιγος, εως, Xen.
 Rima, ή κλιβρία, Lucian. ή όπή, ή σχίζα.
 Rimor, ῥιχνῶ, Xen. ἔξταξω τι, Isocr.
 Rimosus, ο ζή ή κλιβριώδης, εως.
 Ringo, seu Ringor, τήν ῥίνα συστέλλω.
 Ripa, ή όρθη, ης, Plut. ή άκτῆ.
 Ripula, τὸ ὄρβιδιον, v.
 Risus, ο γέλως, ατος, Dem. effusus, ο καγχασμός, ε, Cl. Al. γέλως πλαστις, Synes. rem in risum converto, πρῶγμα εις γέλωτα ἐμύλλω, id. risum moveo alicui, γέλωτα παρίχω τινί, Plut. contineo, κατέχω, Xen. magnum excito, ποιέω πολύν, Plat. risui habeo aliquid, εις γέλωτα ἔχω τι, Philo. sine risu, ἀγελασι, Lucian.
 Rite, ἐνόμως, Dem. καλῶς, δέοντως.
 Ritus, ο Θεσμός, ε, Dion. Hal. sacri, αἱ τελεταί, ών, id. οί Θεσμοί ἱεροί, Plut. patrii, τὰ πάτρια, ών, Dem. ritu ferarum, δίκην θηρίων, Dion. Hal.
 Rivalis, ο ἀνταρσής, ε, Aristot. ο ζή ή αντίζηλας, v, Sir. ο ζή ή ζυλότυπος, v, Jos. ζηλοτυπίων, f. σοα, Diod. Sic.
 Rivalitas, ή ζηλοτυπία, ας, Diod. Sic.
 Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ή διέξοδος ὑδάτων, LXX.
 Rivus, ο ῥυάξ, ατος, sanguinis, αἵματος, Aristid. aquarum, ο ἀνωγός ὑδάτων, Herodian.
 Rixa, ή ῥις, ἴδος, Xen. ή ῥίβια, ας, N. T. Confer Contentio, Jurgium.
 Rixor, ῥιζῶ, cum aliquo, τινί, Lucian. de aliqua re, περί τινος, Isocr. Confer Contendo.
 Rixosus, ῥιςικός, ή, όν, Lucian.
 Roboreus, δροίνος, ἴνη, ἴνον.
 Roboro, ἐπισχῶ, Xen. σθένως, LXX. κρατύνω, ισχυρίζω, ράννμι τι, Dem. ἐπιρρόννμι τι, id.
 Robur, ή δροῦς, ός ή δροῦς ἀγρία, animi, ή άρετή, ης, Dem. corporis, βώμη, ης, Aristot.
 Robuste, ἔρρωμένως, Dem. εὐρώσως, id.
 Robustus, ἔρρωμένος, ἐνη, ἐνον, Dem. ο ζή ή εὔ-

ρωστος, v, id. ισχυρός, α, όν, id. nemini robore corporis ccdens, ἕδνός τῷ σώματι ἀβρώστερος γενόμενος, id.
 Rodo, διατρώγω, Chrys. παρατρώγω τι, Laert.
 Rogatio, ρητλιο, ή δέσις, εως, Dem. ή αίτησις, εως, idem. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, Aristot. Confer Preces, Petitio, Interrogatio.
 Rogito, πολλὰν δέσιον ποιῶμαι.
 Rogo, δέομαι, Dem. Confer Oro, ἐρωτάω, Dem. Confer Interrogo.
 Rogus, ή πυρά, Plut. ή πυρκαϊά, Laert.
 Roma, ή 'Ρώμη, ης, Plut.
 Romane, 'Ρωμαίσι, Plut.
 Romanus, 'Ρωμαίος, αία, αἰον, Plut. 'Ρωμαϊκός, ή, όν, id.
 Ronchus. Vide Rhonchus.
 Roratio, ο δροσμός, ε,.
 Roro, δροσίω, ψαμάζω, Athen.
 Rorulentus, seu Roscidus, a, um, ο ζή ή δροσώδης, εως, Naz. ο ζή ή ἔνδροςος, v, Cl. Al. δροσρός, οά, ρόν.
 Ros, ή δροσός, v, Aristot. ή δροσία, ας, Lucian. ή ἔρση.
 Rosa, τὸ ῥόδον, v, Plut.
 Rosaceus, ῥόδιος, ἴνη, ἴνον, unguentum, μύρον, Athen.
 Rosarium, ο ῥοδῶν, ἄνωος, Theophr. ή ῥοδωνιά, ας, Ammon.
 Roscidus. Vide Rorulentus.
 Rosetum, ή ῥοδωνιά, ας, Suid.
 Roseus, ῥόδιος, ία, ίον, unguentum, μύρον, Aristot.
 Rosio, ο δηγμός, ε, Diosc. ή βραῖσις, εως, N. T.
 Rosmarinus, ή λιβανωτίς, ἴδος, Diosc.
 Rostellum, τὸ ῥαμφίδιον, τὸ ῥυγχίον, Athen.
 Rostratus, ῥυγχωτός, ή, όν, navis, ναῦς χαλκήνης, Plut.
 Rostrum, τὸ ῥόγγος, εως, Athen. avis, τὸ ῥάμφος, εως, id. muscæ, ή προβοσκίς, ἴδος, Lucian. navis, τὸ ἔμβολον, v, Polyb. τὸ χάλκιμμα, Plut. τὸ ἀκροστόλιον, Strabo. Rostra in foro Romano, τὰ ἔμβολα, ών, Dion. Hal.
 Rota, ο τροχός, ε, Xen. quæ aqua hauritur e puteo, ή τροχιλία, ας, Aristot. ή τροχιλία, ας, Polyb. rota torquæ, τροχίζω, Aristot. contundo, τὸ ῥοχον καταγγίνω.
 Roto, γυρῶ, κατατροχάζω.
 Rotula, ο τροχίσκος, v, Gaza.
 Rotundatio, ή στρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.
 Rotunde, στρογγύλω, Plut.
 Rotunditas, ή στρογγυλότης, πτος, ή περιφέρεια, ας, Herodian.
 Rotundo, στρογγύλω, Al. Aphr. σφαιρῶ.
 Rotundus, στρογγύλος, ὑά, η, ὕλον, Diosc. ο ζή ή ἔγκυκλος, Paus. ο ζή ή περιφέρης, εως, lapis, λίθος, Herodian.
 Rubedo, ἐρυθρότης, ητος.
 Rubefacio, ἐρυθραίνω, Herodian. ἐπιφουινκίζω, Lucian.
 Rubefio, ἐρυθραίνουμι, Herodian. ἐρυθρῶ, Lucian. ἐρυθραίω, Plat.
 Rubeo, ἐρυθρῶ, Lucian.
 Ruber, ἐρυθρός, α, όν, Dem.
 Rubesco, ἐρυθραίω, Plat.
 Rubeta, ο φρένος, ας, Diosc.
 Rubeus, ἐρυθρός, α, όν, Dem.
 Rubicundus, idem quod Ruber.
 Rubiginosus, ο ζή ή ἰάδης, εως.
 Rubigo, ο ἴδς, ε, ferri, σιδήρ, Diosc. frumenti ή μιλτος, Paus. ή ἐρυθρίη, LXX.
 Rubor, τὸ ἐρυθρόεις, εως, Lucian. τὸ ἐρυθρῆμα.
 Rubrica, ή μιλτος, v, Diosc. τὸ μιλτικον, v, Plut. rubrica tingo, μιλτώ.
 Rubriceta, τὸ ἀνδρείκελον, v.
 Rubricosus, ο ζή ή μιλτωδής, εως, Diod. Sic.
 Rubus, ή βάτος, Diosc.
 Ructatio, ο ἐρυγμός, Aristot.
 Ructo, seu Ructor, ἐρυγῶμαι, Al. Aphr. ἐρυγνάω, acidum, ὄξυς, στρογγύλω, Diosc.
 Ructuosus, ἐρυκτικός, ή, όν, Diosc.
 Ructus, ὕς, ο ἐρυγμός, ε, Aristot. acidus, ή ὄξυς, στρογγύλω, ας, Hippocr.
 Rucens, ο κάλιος, ω, Eustath.
 Rudero, κατερείνω, Plut.

Rudicula, ή σπαθίς, ἴδος, Poll.
 Rudimentum, τὸ προσαίδημα, Phil. ή προπαΐδια, Cl. Al. ή σαρχεισις, Bas.
 Rudis, e, ο ζή ή ἀπαίδετος, v, Dem. Confer Indoculus, Ineruditus.
 Rudis, ή σπάθη, ης, Diosc.
 Ruditas, ή ἀπειρία, ή ἀμαθεία.
 Ruditus, ή ὄγκησις, Ælian. ή βρώμησις, ης, P'oll.
 Rudo, βρωμάσμαι, Paus. ὄγκάσμαι.
 Rudus, τὸ ἐρείσιον, v, Paus.
 Rufus, πυρρός, α, όν, Diod. Sic.
 Ruga, ή ρυτίς, ἴδος, Plat. frontis caperata, ή ἀμαρνή, ης, Poll.
 Rugio, βρυχάσμαι, ἀρύσμαι, Dion. Chrys. βρυμάω.
 Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ο βρυχητός, ε, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ο βρυγμός λίοντος, id.
 Rugo, ρυτιδῶ, Aristot.
 Rugositas, ή ρυσσότης, πτος, Plut.
 Rugosus, ο ζή ή ρυτιδῶδης, εως, ρυστός, ή, όν, Lucian.
 Ruina, ή ὑπόστασις, εως, Hesych. Confer Casus. ruina, ruderata, τὸ ἐρείσιον, v, Paus. et ruderata muri, τὰ ἐρείπια ζ λείψανα τείχους, Herodian. ruina minari, μέλλειν καταλιθαίνειν, Ælian.
 Ruinosus, ο ζή ή ἐρείψιμος, v, tectum, εἶργος, Eurip. ο ζή ή πτώσιμος.
 Ruma, ο μαστός, ε, Aristot.
 Rumex, τὸ λάπαθον, v, Diosc.
 Ruminatio, τὸ μηρύημα, ατος, Plut. ο μηρυκισμός, ε, Greg.
 Rumino, μηρυκίζουμι, Aristot. ἀναμηρυκάζουμι, Lucian. μηρυκάζω, Aristot. animo revolvo, ἀναπολώω, Dion. Hal. προς ήμαυτὸν ἀνακυκλώω, seu ἀνατυλίτω, Lucian.
 Rumor, ή ἀκοή, ης, LXX. ή φήμη, ης, Dem. multus est circa Thessaliam et ubique, πολλός εις λόγος κατά Θεσσαλίαν ζ πανταχῶ, Dem. pervulgatus est de aliquo, λόγος πολὺς εις περί τινος, id. est sparsus, λόγος διήλθεν, Plat. rumorem spargere, διασποράσαι φήμην, Herodian. διαδιδόναι φήμην, Polyb. διασπείρειν λόγον, Xen. rumores spargi, φήμας λέγασθαι, Dion. Hal. leves et incerti, φήμαι μετρωροι ζ ἀδέσποτοι, id. Confer Fama.
 Rumpo, ῥήννμι, vocem, φωνήν, Dem. aliquid, σχίζω τι, Xenoph. vincula, διαρήσω τὰ δεσμά, N. T.
 Rumusculus, τὸ Φρυλλίδιον, v.
 Runcatio, ο βοτανισμός, v.
 Runcina, τὸ δαρδυρόσπικον, ε.
 Runco, βοτανίζω.
 Ruo, πίπτω, Xen. in pejus, τρέσσομαι εις χειρόν, id. κλίνω ἐπὶ τὸ χειρόν, id.
 Rupes, ή ἀκρότομος, v, LXX. πίτρα ἀπότομος, Lucian.
 Ruptio, ή ῥήξις, εως, Aristot. τὸ ῥήγμα.
 Ruralis, ἀγροικός, ης, ον, Lucian. ἀγριος, ία, ίον, Xen.
 Rursus, seu Rursus, αῦ, Dem. quum illa decessisset, rursus patris consobrinam duxit, ἀποθανόνσης ἐκείνης, αἰθίς ἠγάγετο ἀνεψίαν τῷ πατρός, Dem.
 Rus, ο ἀγρός, ε, Dem. abeo, εις ἀγρόν ἀπέρχουμαι, id. ruri vivo, ἐν ἀγρῷ ἐπίκειο, id. rure redeo, ἐξ ἀγρῷ ἐπανέρχουμαι, id.
 Ruspor, ἔξερυνάω, ἐρυναίω, Xen.
 Rusticanus, ἀγροικικός, ή, όν, Max. Tyr.
 Rusticatio, ή ἀγρωλία, ας.
 Rustice, ἀγροικως, ago, ἀγροικίζουμι, Plat.
 Rusticitas, ή ἀγροικία, Aristot. ή ἀγροίτης, Plat. ή εὐαγρία, Lucian.
 Rusticoi, ἀγρωκτεῖαι, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διατῶ, Dion. Hal.
 Rusticus, ἀγροικός, ης, ον, Lucian. ἀγριος, ία, ίον, Aristot.
 Ruta, τὸ πήγανον, v, Diosc.
 Rutaceus, πηγάνινος, ἴνη, ἴνον, Aret.
 Rutileco, ξανθίζουμι, Athen.
 Rutilo, πυρρόζω, N. T.
 Rutulus, πυρρός, α, όν, Plat.
 Rutrum, ή σκαπίνη, ης, Theophr. τὸ σκαφίον, v, Plut.

S.

SABBATUM, τὸ σάββατον, *υ*, N. T.
Sabina, τὸ βράδιον, *υ*, Diosc.
Sabulosus, ὁ ἐξ ἡ ψαμμώδης, *ε*ος.
Sabulum, ἡ ψάμμος, *υ*, Lucian.
Saburra, τὸ ἔρμα, *α*τος, Aristot.
Saburro, ἱερματίζω, Plut.
Saccharum, τὸ σάκχαρ, *α*ρος, Galen. τὸ σάκχαρον, *υ*.
Sacculus, τὸ θύλακιον, Athen. τὸ σάκκιον, Poll.
Saccus, ὁ σάκκος, LXX. ὁ θύλακος, Athen.
Sacellum, τὸ ναίδιον, *υ*, Xen.
Sacer, ἱερός, ἄ, ὄν, mons, ἕρος, Dem. alicui, *π*ινός, Plut.
Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, *ε*ως, Dem. ὁ ἱεροποιός, *υ*, id. ὁ ἱεριστής, *υ*, Plat.
Sacerdotalis, ἡ ἱεροφαντικός, ἡ, ὄν, Plut. ἱερατικός, ἡ, ὄν, Aristot.
Sacerdotissa, ἡ ἱερεῖα, *α*ς, Plut.
Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, *α*ς, Aristot. τὸ ἱεράτευμα, *α*τος, id. ἡ ἱερωσύνη, *η*ς, Dem.
Sacramentum, τὸ μυστήριον, *υ*, N. T. jusjurandum, ὁ ἕρκος, *υ*, Dem. Confer *Juramentum*.
Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, *υ*, τὸ ἱερατεῖον, *υ*, Theodor. τὸ αὐτοῦτον.
Sacrificatio, ἡ ἱερεῖσις, *ε*ως.
Sacrificium, ἡ θυσία, Isocr. τὸ θῦμα, Dem. τὸ ἱερίον, id. facio alicui, θυσίαν ποίω τινί, Dem. perficio, ἱπιτιλίω, id. offero, θῦω θυσίαν sacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ adficior, ἀξίωμαι θυσίαις occupatus sum, ἱερί ἐν θυσίᾳ, id.
Sacrificio, θῦω, Deo, θεῷ, Dem. ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θῦμαι τὰ ἱερά, id.
Sacrificulus, ὁ ἱεροποιός, Dem. ὁ ἱεροφάντης.
Sacrificus, ἱερατικός, ἡ, ὄν, Aristot.
Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, Plut. ἡ Θεοσυλία, Ælian. pecunias per sacrilegium e templis auferre, ἱερεῖον σὺλᾶν τὰ χρήματα.
Sacrilegus, ὁ ἐξ ἡ ἱεροσυλος, *υ*, N. T.
Sacro, ἱερός, aliquid Deo, τι θεῷ, Herodian. ἱεροποιός, Cl. Al. καθυσία.
Sacrosanctus, ὁ ἐξ ἡ πανάγιος, *υ*.
Sæpe, πολλάκις, Dem. sæpius, πλιονάκις, id. Sæpe seu Sæviter, ἀπροσσίτως, Isocr. ἀπληγώς.
Sævio, ἀργαίω, Plut. in aliquem, χαλεπαίνω πρὸς τινά, Xenoph.
Sævitia, ἡ ἐνίοτης, Isocr. Confer *Crudelitas*.
Sævus, ἄμδς, ἡ, ὄν, Dem. χαλεπός, ἡ, ὄν, idem. Confer *Crudelis*.
Saga, ἡ μάγος, Lucian. ἡ φαρμακίς, id.
Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, *α*ς, Aristot.
Sagaciter, ἐμνηχάνως, Aristot. ἀγχινίως, id.
Sagatus, χλαμυδωτός, ἡ, ὄν.
Sagax, ἱχθυητικός, ἡ, ὄν, Ælian. ὁ ἐξ ἡ ἀγχίνοιος, Xen. ὁ ἱνπλάτης, *υ*.
Sagena, ἡ σαγήνη, *η*ς, Plut.
Sagina, ὁ σιτισμός, *υ*.
Saginato, ἡ σίτισσις, *ε*ως.
Sagino, σιτίζω, canes, κύνιας, Isocr. σιτεύω τινὰ, Dem. λιπαίνω.
Sagitta, τὸ πῆξυμα, *α*τος, Dem. τὸ βέλος, *ε*ος, sagittam emitto, πῆξύω, Dem. sagitta configor, καταποξέυομαι, N. T.
Sagittarius, ὁ ποξότης, *υ*, Dem. bonus, ποξέειν ἀγαθός, Ælian.
Sagitto, ποξέω, aliquem, τινὰ, Dem.
Sagulum, ἡ ἱεριστής, ἱδος, τὸ περιερωμακίδιον, ἡ χλαμύς, ὕδος, Herodian.
Sagum, σάγος, Polyb.
Sal, ὁ ἄλς, ἄλς, Diosc. sales, οἱ ἄλεις, *ων*, Plut.
Salacitas, τὸ ἀφοροδισιασικόν, *υ*.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, *α*ς, Diosc.
Salarium, ὁ μισθός, Dem. ἡ μισθοφορά.
Salax, ἀφοροδισιασικός, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἀσιλγής.
Salebra, τὸ ἕκρηγμα, ἡ χρωάδρα, Thuc.
Salebrosus, ὁ ἐξ ἡ χαρκαρῶδης, *ε*ος, locus, τόπος, Diosc.
Salicetum, ὁ ἱτιών, ἄνος.

Salignus, ἱτιών, ἱνη, ἱνον, Theophr. οἰσύνος, ἱνη, ἱνον, Lucian.
Salina, ἡ ἄλυκίς, ἱδος, Strabo. ἡ ἄλῃ, ἡς, Dion. Hal.
Salinum, τὸ ἀλοδοχεῖον, *υ*.
Salio, i. e. sale condio, ἀλλίζω, N. T.
Salio, i. e. salto, σκιρτάω, Plat.
Saliva, τὸ σάλον, *υ*, Xen. τὸ πτύελον.
Salivo, σιαλῶ, πτυαλίζω.
Salivus, ὁ ἐξ ἡ σιαλωδης, *ε*ος.
Salix, ἡ ἱτία, Theophr. ἡ οἶσος.
Salsamentarius, ὁ παριχοπῶλης, *υ*, Plut. ὁ παριχητής, *υ*, Herodot.
Salsamentarius, παριχητής, ἄ, ὄν, Diosc.
Salsamentum, τὸ πάριχος, *ε*ος, Gal.
Salse, ἀλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.
Salsilago, seu Salsugo, ἡ ἄλμη, *η*ς, Theophr. ἡ ἄλμυρίς, ἱδος, idem.
Salsuginosus, ὁ ἐξ ἡ ἄλμωδης, *ε*ος, Theophr.
Salsura, τὸ παριχημα, *α*τος.
Salsus, ἀλμυρός, ἄ, ὄν, opsonium, ὄφον, Xen. ἄλυκός, ἡ, ὄν, aqua, ὕδωρ, Aristot.
Saltatio, ἡ ὄρχησις, *ε*ως, Plut. ἡ χορεία.
Saltator, ὁ ὄρχηστής, *υ*, Lucian.
Saltatorius, *α*, um, ὄρχηστικός, ἡ, ὄν, Lucian.
Saltatrix, ἡ ὄρχηστρίς, ἱδος, Xen.
Saltum, ἄλλα, Aristot. κᾶν, Herodian. τὸ λάχισον, Dem.
Salto, ὄρχησμαι, χορεύω.
Saltuarius, ὁ ὕλαρος, *υ*, ὁ ἀλσοκόμος.
Saltuosus, ὁ ἐξ ἡ νακῶδης, *ε*ος, ὁ ἐξ ἡ ὕλωδης, *ε*ος, Xen.
Saltus, ἡ νάπη, *η*ς, LXX. τὸ νάπος, Xen. τὸ ἄλσος, saltatio, τὸ πῆδμα, Plut.
Saluber, ὕγιενός, ἡ, ὄν, Plut.
Salubritas, τὸ ὕγιενόν, *υ*, Aristot.
Salubriter, ὕγιενῶς, Plat.
Salve, χαίρει, domine, ὡ δέσποτα, Xen.
Salveo, ἔβρωμαι, Thuc. εὐπράττω.
Salvia, ὁ σφάκις, *υ*, Diosc. silvestris, τὸ ἱλελίφακον, *υ*, id.
Salum, idem quod Mare.
Salvo, διασώζω, aliquem e periculis, τινὰ ἐκ κινδύνων, Isocr. Confer *Servo*.
Salus, ἡ σωτηρία, *α*ς, communis omnium, κοινή ἀπάντων, Dem. privata, ἴδια, id. salutem alicujus curæ esse alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινός, Dem. alicujus commendatam habere sibi. φρονίζην σωτηρίας τινός, idem. ὕπερ τῆς σωτηρίας τινός, id. κρόνιον ποιῆσθαι περὶ σωτηρίας τινός, id. quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμου, idem. credo alicui, παρακαταστήμι τινι σωτηρίαν, idem. tueri alicujus, δουροφρονεῖν σωτηρίαν τινός, Dem. niti aliquo, ἐνεῖμαι σωτηρίαν ἐν τινι, id. consequi, τυχηκόν σωτηρίας, id. desperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, id. saluti alicujus consulere, βυλιεύσθαι περὶ σωτηρίας τινός, idem. conferre ad salutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, idem. spem salutis habere in aliquo, ἐλπῖδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἐν τινι, id. periclitari de salute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων, id. consulere salutem reip. σώζειν τὰ κοινὰ, Aristot.
Salutaris, *ε*, ὁ ἐξ ἡ σωτήριος, *υ*, Plat.
Salutariter, σωτηρίας.
Salutatoio, ὁ ἀσπασμός, N. T. ἡ πρόρρησις, Plat.
Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀσπάζομαι τινά, Isocr. alicujus nomine, χαιρειν κελύω παρά τινος, Synes.
Salvus, σῶος, *α*, *ων*, ager, ἀγρός, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀκίρατος, *υ*, urbs, πόλις, Isocr.
Sambuca, ἡ σαμβύκη, *η*ς, Hesyech.
Sambucus, ἡ ἀσπῆ, ἡς, Diosc.
Sanabilis, *ε*, ὁ ἐξ ἡ ἰάσιμος, Plat. ὁ ἐξ ἡ εὐίτατος, Lucian.
Sanatio, ἡ ἱασις, *ε*ως, Lucian.
Sancio, κυρῶ τι, Herodot. legem, νόμον τίθημι, Isocr. νομοθετέω νόμον, Dem. ἐπιτάττω νόμον, Plat.
Sancte, νομίμως, Dem. ἄγιως, Isocr. et præclare administrare aliquid, ὁσίως ἔ καλῶς διοικεῖν τι, Isocr. ἄγιως ἔ σεμνῶς ἔχειν περὶ τι, id. vivo, ἀγνεύω ἄγιως, Ælian.
Sanctificatio, ὁ ἀγιασμός, *υ*, N. T.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω.

Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, *η*τος, Dem. ἡ ἀγιοσύνη, *η*ς, N. T.
Sanctio, ἡ κύρωσις, *ε*ως, Plat.
Sanctitas, ἡ ὁσιότης, *η*τος, Dem. ἡ ἀγιοτής.
Sanctuarium, τὸ ἀγιοσφῆριον, *υ*.
Sanctus, ὅσιος, ἰα, ἰον, et justa lex, ἔ δικαίος νόμος, Dem. ἄγιος, ἰα, ἰον, et venerandum sacrum, ἔ σεμνὸν ἱερόν, id. et religiosum aliquid, ὅσιον ἔ εὐσεβές τι, id.
Sandalium, τὸ σανδάλιον, *υ*, Lucian. τὸ σάνδαλον, *υ*, Ælian.
Sandapila, τὸ νεκροφῶριον.
Sandaracha, ἡ σανδαράχη, *η*ς, Diosc.
Sandyx, ἡ σάνδυξ, *υ*κος, Diosc.
Sane, sine morbo, ὑγιῶς, Athen. ὕγιενῶς, Dem. certe, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, Aristot.
Sanesco, ὑγιάζομαι, Al. Aphr.
Sanguiculus, τὸ αἵματιον, *υ*.
Sanguinarius, ὁ ἐξ ἡ φιλαίματος, *υ*, ὁ ἐξ ἡ αἰμοχαρής.
Sanguineus, αἱματικός, ἡ, ὄν, Al. Aphr. ὁ ἐξ ἡ αἱματώδης, *ε*ος, Galen.
Sanguinolentus, ὁ ἐξ ἡ αἱματώδης, Gal.
Sanguis, τὸ αἷμα, *α*τος, Galen.
Sanguisuga, ἡ βδέλλα, *η*ς, Theocr.
Sanies, τὸ πύον, *υ*, Galen. ὁ βρότος.
Saniosus, ὁ ἐξ ἡ ἔμπυτος, *υ*, Dem.
Sanitas, ἡ ὕγεια, *α*ς, Dem. sanitati restituo, ἱεργαίνω τινὰ, Hippocr. confero ad sanitatem, συμβέβω πρὸς ὕγιαν, Dem.
Sanna, ἡ χλεύη, *η*ς, Herodian.
Sannio, ὁ χλευαστής, *υ*, Aristot.
Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινά, Aristot. ἱεργαίνω τινά, Hippocr. Confer *Mcdeor*.
Sanus, ὕγιενός, ἡ, ὄν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, Dem. aqua, ὕγιενὸν ὕδωρ, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ὑγιής, ἕος, et salvus, ἔ σῶος, Thuc. judex, ὑγιῆς κριτής, Dion. Long. sani mores, ἥθος ὑγιῆς, Plat. sana mentis homo, ᾧ νῦς τε ὑγιανειν ἔ ἔβρωται ἡ φρήν, Ælian. sanus sum, ὕγιανω, Dem.
Sapa, ὁ οἶνος σίρακος, *υ*, Diosc.
Sapidus, ὁ ἐξ ἡ εὐχμικός, *υ*, ὁ ἐξ ἡ εὐστροφος γεύσις, Strabo.
Sapiens, σοφός, ἡ, ὄν, aliis rebus, τὰ ἄλλα, Plat. περὶ τῶν ἄλλων, id. ὁ ἐξ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.
Sapienter, σοφῶς, Aristot.
Sapientia, ἡ σοφία, *α*ς, Dem. ἡ φρόνησις.
Sapio, εὐαισθητός εἶμι, Plut. sapiens sum, φρονέω, Dem. σωφρονέω, id.
Sapo, ὁ σάπων, *ωνος*, τὸ σήγμα, Athen.
Sapor, ὁ χυμός, *υ*, Plut. ὁ χυμός.
Sapphirus, ἡ σάφειρος, *υ*, Diosc.
Sarcasmus, ὁ σαρκασμός, *υ*, Ruffin.
Sarcina, ἡ ἀποσκευή, ἡς, N. T. τὸ σάγμα, *α*τος, Plut. τὸ φορτίον, *υ*, Aristot.
Sarcinarius, ὁ ἐξ ἡ σκινωφόρος, Xen.
Sarcinator, idem quod *Sartor*.
Sarcinatrix, idem quod *Sartrix*.
Sarcio, ἐπισκευάζω, Lucian. quod laceratum est, ἀκίωμα τὸ διεβρωγός, Aristot. mercede calceos putridos, μισθῷ ἀκίωμα τὰ σαβῆα τῶν ὑποδημάτων, Lucian.
Sarculatio. Confer *Sarrilio*.
Sarculo, σκάλλω, Theophr.
Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, Thuc. ἡ σκαλῖς.
Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, *υ*κος, Plin.
Sarmentitus, φουγγένιος, ἰα, ἰον.
Sarmentosus, ὁ ἐξ ἡ φουγγανάδης, Diosc.
Sarmentum, τὸ φρούγιον, *υ*, Theophr.
Sarrio, σκάλλω, Theophr. σκαλεύω, Plut.
Sarrilio, ἡ σκαλίσις, *ε*ως, Theophr. ὁ σκαλισμός, *υ*, id. ἡ σκαλίσις, *ε*ως, id.
Sarritor, ὁ σκαλεύς, *ε*ως, Xen.
Sarritura, idem quod *Sarrilio*.
Sartago, τὸ τήγιον, *υ*, Athen.
Sartor, ὁ ἀκίρτης, *υ*, Xen.
Sartrix, ἡ ἀκίρτις, *α*ς.
Sartura, idem quod *Sarritura* seu *Sarrilio*.
Sat, ἱκανός, ostensum de his, ἀποδίδουμαι περὶ πῆτων, Isocr. copiose disserui, ἑξαρκούντως διελέχθην, id. Confer *Satis*.
Satago, διαπονεύω, Plut. σπαυάω τι, Lucian. ἐκπονεύω, πολυπραγματεύω, rerum mearum, ἐνδεώς τοῖς ἰδίωι πράττω, Plut.

Scutarius, ὁ ἀσπίδοποιός, ἔ, Poll.
 Scutatus, ὁ ἔξ ἢ ἀσπίδοφόρος, υ, Lucian. ὁ ἀσπί-
 διάτης, υ, id.
 Scutella, τὸ παροψίδιον, υ.
 Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, Plut. ἡ σκυταλὶς, ἴδος,
 Joseph. ἡ ὑφραχίς, ἴδος, Plut.
 Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, υ.
 Scutum, ἡ ἀσπίς, Xen. ὁ Σφυρὸς, Dion.
 Scyphus, ὁ σκύφος, υ, Lucian.
 Sebaccus, ὁ ἔξ ἢ σφατώδης, Diosc.
 Sebo, σφατῶν, Hippiatr.
 Sebum, τὸ σῆμα, ατος, Aristot.
 Secale, ἡ βρόζα, ης.
 Secedo, ἀναχωρῶ, Xen. ἀποχωροῦμαι, id.
 Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, aliquid ab aliquo,
 τὴν ἀπὸ τίνος, Plat. ἐκκρίνω τὴν τινας, Aristot.
 Secessio, seu Secessus, ὡς, ἡ ἀναχώρησις, υως,
 ἡ ἰσχατιὰ, ἄς, Æschin.
 Secius, ἔττον, nihil secius, ὡδὲν ἤττον.
 Secludo, ἀπακλείω, aliquem ab aliquo, τινὰ
 τίνος, Aristot.
 Seco, κρίω τι, Aristoph. τίμνω τι, Lucian. In
 partes minutas, κατακερματίζω, Philo.
 Secretarius, ὁ τῶν ἀπόρρητων γραμματεὺς.
 Secretio, ἡ ἐκκρίσις, υως, Theophr. ἡ ἀπόκρισις.
 Secreto, ἴδις, Thuc. κατ' ἴδιαν, Plut. loqui
 cum aliquo, ἰδιολογέσθαι τινι, Plat. dicere,
 δι' ἀπόρρητον εἶπαι, Dion. Hal.
 Secretum, τὸ ἀπόρρητον, υ, secretorum enun-
 ciator, ὁ ἐξαγγελλτικός, ἔ, Aristot.
 Secretus, ὁ ἔξ ἢ ἀπόκρυφος, υ, ὁ ἔξ ἢ ἀπόρρητος, υ,
 Plut.
 Secta, ἡ αἵρεσις, υως, Galen.
 Sectio, ἡ τμήσις, υως, ἡ τομή, ἦς, Isocr.
 Sector, ὁ τομῆς, υως, Xen.
 Sector, -aris, συχρῶς ἀκοινοῦμαι, διώκω, Isocr.
 Secubo, ἀποκοιτῶ, Dem. ἀποκοιμάομαι, Plat.
 Secula, τὸ δεκάτιον, υ.
 Secularis, κατ' αἰῶνα γιγνώσκων, ἐνη, ενον.
 Seculum, ὁ αἰὼν, ὄνος, Lucian. ἡ γενεὰ, ἄς,
 Dem. nostro seculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς,
 id.
 Secundæ, τὰ ὕστερα, αν, Diosc.
 Secundanus, δευτεράσιος, αἴα, αἰον, Xen.
 Secundarius, δευτερίος, αἴα, ιον.
 Secundo, δευτέρον, Herodian. δευτέρως, Aristot.
 Secundum, κατὰ, hanc legem, πῦτον τὸν νόμον,
 Dem. aliquem plurimum posse, μέγιστον
 μετὰ τινὰ δύνασθαι, Thuc.
 Secundus, δευτέρος, ἔρα, ερον, Thuc.
 Secundæ, τὰ δευτέρα, αν, Xen. secundas fero,
 δευτερεύω, Plut. τὰ δευτέρα φέρωμαι, Lucian.
 secundæ res, ἡ ὑπεραγία, Isocr. secunda for-
 tuna, ἀγαθὴ τύχη, Dem. secunda fortuna
 uti, καλῶς πράττειν, βελτίστη τύχη χρῆσθαι,
 id. nulli in aliqua re secundus, ἐν τινι μηδε-
 νὸς ἔχων τὰ δευτέρα, secundus aliquo, aliquo
 inferior, δευτερόσ τίνος, Plut.
 Secure, ἀσφαλῶς, Dem. βεβαίως, id. ἀδῶς,
 id.
 Securicula, τὸ πελεκάνιον, υ.
 Securus, ἡ πέλεκυς, υως, Plut. ἡ ἀξίνη securi per-
 cutio aliquem, πελεκίξω τινὰ, Diod. Sic.
 Securitas, ἡ ἀσφάλεια, Dem. τὸ ἀσφαλῆς, τὸ
 βέβαιον, id. ἡ ἀδεια, i.e. negligentia, ἡ ὀλιγω-
 ρία, ας, Thuc.
 Securus, ὁ ἔξ ἢ ἀσφαλῆς, Dem. ὁ ἔξ ἢ ἀδής, id.
 sum, ἀμεριμνῶ, Bas. securum reddo, ἀσφα-
 λείαν παρέχω τινι, Lucian. negligens, ὁ ἔξ ἢ
 ὀλιγώρος, Thuc.
 Secus, ἄλλως, Aristot. ἐτέρως, Dem.
 Sed, ἀλλὰ, Dem. non solum, sed etiam, μὴ
 μόνον, ἀλλὰ ἔξ, id. sed tamen, ἀλλὰ μὴν, id.
 vereor dicere, sed tamen dicam, φοβῶμαι
 λέγειν, ἔ μὴν ἀλλὰ λέξω, id. sed tamen dixi
 ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἰγὼν, id.
 Sedate, ἡσυχῶς. Confer Quietē.
 Sedatio, ἡ παύσις, υως, ἡ κατάστασις.
 Sedatus. Confer Quietus.
 Sedecim, ἐκαδέκα, Herodian.
 Sedentarius, ἰδραῖος, αἴα, αἰον, Xen. sedentaria
 artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, Strabo.
 Sedeo, καθίζωμαι, apud aliquem, παρά τινα,
 Plat. in equo, κάθημαι ἐπὶ πῶ ἵππῳ, Xen.
 una, συγκαθίζωμαι, Lucian. sedere aliquem
 jubeo, καθίζεσθαι τινι κελύω, Dem.

Sedes, ἡ ἕδρα, Xenoph. belli, τὸ ὀρηματήριον,
 Dion. sedem muto, ἀπανίσταμαι, id.
 Sedile, τὸ ἕδραν, υ, Soph.
 Seditum, τὸ ἕζμα, ατος, Plut.
 Seditio, ἡ εἰσις, Isocr. ἡ ἀκαταστασία, Lucian.
 διχουσασία, Plut. ἡ διχοφροσύνη, id. seditio-
 nem suscito seu moveo inter aliquos, εσαι-
 ἄζω ἐν τισι, Plat. πρὸς τινας, Herodian. εἰσι
 ποίωμαι, Isocr. omitto, εἰσίν καταλίθωμαι,
 id. seditio agitari, ἐν εἰσίν εἶναι, Thuc.
 ad seditioem concitare, εἰς εἰσίν ἐμβάλλω,
 Xen.
 Seditiose, εσαισιτικῶς, Aristot. κατὰ τὸ εσαισι-
 τικόν, Thuc.
 Seditiosus, εσαισιτικὸς, ἡ, ὄν, Thuc. εσαισιτικός,
 ἡ, ὄν, sermo, λόγος, Æschin.
 Sedo, παύω, iram, τῆς ὀργῆς, Dem. ὀργὴν
 τίνος, Isocr. κατέχω ὀργὴν, Aristot. conten-
 tionēs, καθίστημι τῶς ἀντιλογίας, Plut. ali-
 quos, κατασίλω τινὰς, id. πρᾶν τινὰς,
 Plat.
 Seduco, ἀπάγω, Aristot. decipio, aliquem, πα-
 ρακροῦμαι τινα, id. Confer Decipio, Fullo,
 &c.
 Seductio, ἡ ἀπαγωγή, ἦς. Confer Abductio.
 Seducor, ὁ ἀπαγωγός, ἔ, Greg. Deceptor, ὁ
 πλάνος, υ, Athen.
 Sedule, ἐπιμελῶς, Isocr. Confer Diligenter.
 Sedulitas, ἡ ἐπιμελία, ας, Dem. Confer Dil-
 gentia, Industria.
 Sedulo, idem quod Sedule.
 Sedulus, ὁ ἔξ ἢ ἐπιμελής, ἔος, Dem. Confer
 Diligens, Industrius.
 Sedum, τὸ ἀσίζων, υ, Diosc.
 Seges, τὸ λήϊον, υ, Aristot.
 Segmen, τὸ περίωμα, ατος, Theophr.
 Segmentum, ἡ ἀποκοπή, ἦς, Aristot.
 Segnis. Confer Piger.
 Segniter, ἄνευ, Dem. Confer Pigrē.
 Segnitia, seu Segnitia, ἡ βραδύτης, Dem. ὁ
 ἄνευ, id. Confer Ignavia, Pigritia.
 Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ
 τίνος, N. T. ἀποδιορίζω, ibid. ἐκκρίνω τινὰ ἐκ
 τίνος, Aristot.
 Sejunctio, ἡ διάζευξις, υως.
 Sejungo, διαζεύγνυμι, Æschin. aliquid, δίσημί
 τι, Dem. ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τίνος,
 Plat.
 Selectio, ἡ ἐκλογή, Al. Aphr. ἡ ἀπόκρισις.
 Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, υ.
 Seligo, ἀποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυῶν κα-
 κῶν, Sophoc. aliquid, ἐξαιρέω τι, Xenoph.
 ἐκλέγω, Isocr.
 Sella, ἡ ἕδρα, Xen. curulis, ὁ δίφρος ἡγεμονικός,
 Plut. gestatoria, τὸ φορεῖον familiaris, δίφρος
 ἀφοδευτήριος, ὁ θρανός, Gal.
 Sellula, τὸ θρανίδιον, υ, Poll.
 Sellularius, a, um, ὁ ἔξ ἢ ἐπιδίδριος, ars, τέχνη,
 Dion. Hal.
 Sembella, τὸ ἡμίλιτρον, υ.
 Semel, ἅπαξ, Dem. εἰς ἅπαξ, id. καθάπαξ.
 Semen, frugum et animantium, τὸ σπέρμα, ατος,
 Dem. Plut.
 Sementis, ὁ σπόρος, υ, Xenoph. sementem fa-
 cio, σπείρω, Plut. σπέρματα τῆ γῆ διατέμω,
 Plat.
 Sementivus, ὁ ἔξ ἢ σπέρματος, Diosc.
 Semento, σπερματίζω, LXX.
 Semestris, ὁ ἔξ ἢ ἕξαμηνος, Xiphil.
 Semesus, ὁ ἔξ ἢ ἡμίτερος, Philo.
 Semianimis, ὁ ἡμίθεος, ἦτος, Herodian. ὁ ἔξ ἢ
 ἡμιάνθρωπος, ἔος, Naz.
 Semicircularis, ὁ ἔξ ἢ ἡμικύκλιος, Laert.
 Semicirculus, ὁ ἡμικύκλιος, υ, τὸ ἡμικύκλιον, υ,
 Procl.
 Semicoctus, ὁ ἔξ ἢ ἡμίθεος, υ, Lucian. ὁ ἔξ ἢ
 ἡμίπεπτος, υ, Plut.
 Semideus, ὁ ἡμίθεος, υ, Lucian.
 Semidoctus, ὁ ἔξ ἢ ἡμισοφός, Lucian.
 Semigro, ἀποικίω.
 Semihora, τὸ ἡμίωρον, υ, N. T.
 Semimortuus, ὁ ἔξ ἢ ἡμίθνητος, υ, Philo.
 Seminalis, ε, σπερματικός, ἡ, ὄν, Philo. ὁ ἔξ ἢ
 σπερματώδης, υως, Aristot.
 Seminarium, τὸ φυτότηριον, υ, Theophr.
 Seminatio, ἡ σπορά, ἄς, Theophr.

Seminator, ὁ σπορέυς, ἴως, Xen.
 Semino, σπείρω, aliquid, τι, Thuc.
 Seminudus, ὁ ἔξ ἢ ἡμίγυμνος, Lucian.
 Semipedalis, ε, ὁ ἔξ ἢ ἡμιπόδιος, υ.
 Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, υ, Theophr.
 Semiplenus, ὁ ἔξ ἢ ἡμιπληρής, Aret.
 Semis, seu Semissis, ἡμισυς, ια, υ, Thuc. Con-
 fer Dimidius.
 Semita, ἡ τρέβος, Xen. ἡ ἀτραπὸς, Herodian.
 Semivir, ὁ ἡμιάνθρωπος, υ, Lucian.
 Semistulatus, ὁ ἔξ ἢ ἡμιφλεκτός, Philo.
 Semoveo, ἀποκίνω, semotis cæteris, δίχα τῶν
 ἄλλων, Dion. Hal. ἀποχωροῦμαι.
 Semper, ἀεὶ, Dem. αἰεὶ, id.
 Semperternus, ὁ ἔξ ἢ ἀίδιος, υ, Plut.
 Semuncia, τὸ πῆς ἄγκυιας ἡμισυ.
 Senaculum, τὸ βουλευτήριον, υ, Plut.
 Sencarius, ἡ ἕξας, ἄδος, Philo.
 Senator, ὁ βουλευτής, ἔ, Dem. ὁ βουλευών, οντος,
 id. ὁ σύνεδρος, υ, Isocr. ὁ βουλευτής, ἦτος, Thuc.
 βουλῆς μετέχων, οντος, Plut. ὁ συγκλητικός, ἔ,
 Lucian. ὁ προβύλος, υ, Aristot. pedarius, ὁ
 χαρμαδικαίτης.
 Senatorius, βουλευτικός, ἡ, ὄν, Dem. dignitas seu
 functio, ἡ βουλευία, ας, senatorium dignitatem
 sortior, πῶ βουλευίην τυγχάνω, Dem.
 Senatus, ἡ βουλῆ, Dem. ἡ σύγκλητος, Plut. ἡ
 γερουσία, Dion. Hal. ad senatum refero, ἀνα-
 φέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, Plut. in senatum eo,
 βουλεύω, Dem. populusque, ἡ βουλῆ ἔξ ὁ δήμος,
 cligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν
 senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν
 εἰς βουλευτήριον convenire, βουλὴν συνάγειν
 congregari, συλλέγεσθαι considerare καθῆσθαι,
 id. ire in senatum cum aliquo, ἵνα εἰς βουλὴν
 μετὰ τίνος deferre aliquem ad senatum pop-
 ulumque, δηλὲν τινὰ τῆ βουλῆ ἔξ τῶ δήμῳ,
 id. dimittere senatum, ἀφίναί βουλὴν, id.
 Senatus consultum, τὸ βούλευμα, Plut. τὸ προ-
 βύλευμα, Dion. Hal. Confer Decretum.
 Senccio, ὁ ἡμιγέρων, οντος, Diosc.
 Senecta seu Senectus, τὸ γῆρας, ατος, morosa,
 sordida, et querula, δυσάρεστον, μικρολόγον, ἔ
 μεμψίμορον, Dem. extrema, παύσαστον,
 Philo.
 Seneo, Senesco, γηράσκω.
 Senex, ὁ γέρων, οντος, Plat. ὁ πρεσβύς, υως, Dem.
 ὁ πρεσβύτης, υ, id. ὁ παλαιός, ἔ, id. πρεσβύτης
 ἄνθρωπος, id.
 Seni, α, a, οί, αί, τὰ ἔξ.
 Senilis, ε, γερωντικός, ἡ, ὄν, Plat.
 Seniliter, γερωντικῶς.
 Senior, ὁ πρεσβύτερος, Dem.
 Senium, idem quod Senecta.
 Sensibilis, seu Sensilis, αἰσθητός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Sensim, ἡδέμα, Herodian.
 Sensorium, τὸ αἰσθητήριον, υ.
 Sensus, ὡς, ἡ αἰσθησις, υως, audiendi, ἀκουσική,
 Plut. seu ἀκοῆς, Athen. epistola, ὁ νῦς
 τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sensu percipere, λαμ-
 βάνειν αἰσθησίον τίνος, Dem. εἶναι τινὶ αἰσθησίον,
 Isocr.
 Sententia, ἡ γνώμη, Dem. ἡ δόξα, epistola, ὁ
 νῦς τῆς ἐπιστολῆς, Synes. sententiam dico,
 δίδωμι γνώμην, Dem. profero in medium,
 τίθημι εἰς μέσον γνώμην, id. pronuncio, ἀπο-
 φαινομαι γνώμην, id. φανερον πρὸς γνώμην,
 id. explico meam, δηλῶς διανοίω μιν, Isocr.
 esse in sententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, Dem.
 pertraho aliquem in sententiam meam,
 ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκούντα μοι ire in sententiam
 alicujus, αἰρεῖσθαι τὴν γνώμην τινός sequi
 sententiam alicujus, ἐπακολουθεῖν τίνος γνώμῃ,
 id. non stare alicujus sententia, φεύγειν τὴν
 γνώμην τινός, id. longe recedere ab alicujus
 sententia, ἀποστατεῖν τίνος πολλὴ τῇ γνώμῃ, id.
 deducere aliquem a sententia, μεταστῆσαι
 γνώμην τινός, Isocr. mutare sententiam, με-
 ταλαβεῖν γνώμην ἐναντίας, Dem. decedo a sen-
 tentia, μεταγινώσκω, Isocr.
 Sententiola, τὸ γναμίδιον, Dem. misera, λογά-
 ριον δῆσπον, id.
 Sententiosus, γνωμολογικός, Suid.
 Sententiosus, γνωμολογικός, ἡ, ὄν, Philo. ἡ
 γνωμικός, ἡ, ὄν.
 Senticium, ὁ ἀκανθών, ὄνος, Eust.
 Senticosus,

Senticosus, ὁ ζῆ ἡ ἀκανθῶδης, Theophr.
 Sentina, ὁ ἀντλος, ἢ, Hom.
 Sentio, αἰσθάνομαι, et prospicio aliquid, ζῆ προσορά τι, Dem. consentanea verbis, φρονεῖ ἕμοια τοῖς ἐρημένοις, Isocr. cum aliquo, τὰ τινος φρονεῖ, id. φρονεῖ τὰ αὐτὰ τινι, id. et decerno aliquid, γιγνώσκω ζῆ ψήφίζομαι περὶ τινος, Dem.
 Sentis, ἡ ἀκανθα, ἢ, Diosc. ἡ βάτος.
 Seorsum, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξίην φράσω καθ' ἕκαστα τῶνται, Dem. ab aliquo, χωρὶς τινος, ἀνεστ τινός, id.
 Separabilis, χωριστός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Separate, μεχωρισμένως.
 Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινός, Xen.
 Separatio, ὁ χωρισμός, ἢ, Plut. ὁ ἀφορισμός.
 Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, Plat. διαχωρίζω, Xen.
 Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, Dem. aliquem, καταθάπτω τινά, id. mortuum una, συγκαταθάπτω τινά, id. in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνήμα πατρῶν, id.
 Sepes, τὸ ἐμφραγμα, Dem. ὁ φραγματός, ἢ, Plut.
 Sepia, ἡ σπηρία, as, Aristot.
 Sepimentum, ὁ θριγκός, ἢ, lapideum, λίθων, Paus.
 Sepio, φράττω τι, Dem. περιβάλλομαι.
 Sepono, ἀποστήμι, Diosc.
 Seps, ὁ vel ἡ σήψ, σηπός, Diosc.
 Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, N. T.
 September, ὁ μαυρικατηριῶν, ἕνος, Dem.
 Septemplex, ἑπταπλάσιος, ἰα, ἰον, ὁ ζῆ ἡ ἑπταπλασίον, ὄνος, Sir.
 Septemvir, εἰς τῶν ἑπτὰ.
 Septemviralis, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτὰ.
 Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, as.
 Septenarius, νυκτερινός, ἡ ἑπτάς, ἀδος, Aristot.
 Septeni, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ.
 Septennis, e, ὁ ζῆ ἡ ἑπταετής, ἕος, Philo.
 Septennium, ἡ ἑπταετία, as, Philo.
 Septentrio, ἡ ἀρκτος, Herodot. ὁ βορρᾶς, ἄ, LXX.
 Septentrionalis, ἀρκτικός, ἢ, ὄν, ἀρκτικός, α, ὄν, terra, γῆ, Herodian.
 Septes, ἑπτάκις, N. T.
 Septimana, ἡ ἑβδομάς, ἀδος, Galen.
 Septimus, ἑβδομος, η, ὄν, Plut.
 Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός, ἢ, ὄν.
 Septingenti, ἑπτακόσιοι, ἰα, ἰα, LXX.
 Septuagenus, Septuagesimus, ἑβδομηκοστός, ἢ, ὄν.
 Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, N. T.
 Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, N. T.
 Septum, idem quod *Serpes* et *Sepimentum*.
 Septunx, τὸ ἑπτάκλιον, ὄν.
 Sepulchralis, e, ὁ ζῆ ἡ ἐντάφιος, ἢ, Synes.
 Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ἢ.
 Sepulchrum, ὁ τάφος, ἢ, Thuc. patrum, μνήμα πατρῶν, Dem. publicum, μνήμα δημόσιον, ὄν, id.
 Sepultura, ἡ ταφή, ἢ, Thuc. honesta, τὸ ἐντάφιον καλὸν, Dem. magnifica sepulturæ non expertem esse, καλὸν ἐνταφίον μὴ ἀμειροεῖν, Ælian.
 Sepum, τὸ σῆμα, ατος, Aristoph.
 Sequacitas, ἡ ἀκολούθια, as, Philo.
 Sequax, ὁ ζῆ ἡ ἀκλόβητος, ἢ, Dem.
 Sequela, ἡ ἀκολούθια.
 Sequesctr, ὁ δεικτικὸς, Dem. ὁ μεσίτηγνος, Bud. ὁ μεσεγγυασμένος, Antiph. ὁ μεσίτης.
 Sequestratio, ἡ μεσαιετία.
 Sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύω.
 Sequor, ἀκολουθεῖν, aliquem, τινά, Dem. μετὰ τινος, id. παρακολουθεῖν τινά, id. e vestigio recte ducentem, ἔπομαι κατὰ πόδας τῶν καλῶς ἠδηγῶντι, Gregor. a tergo, ἔπομαι κατ' ὀπίσθην, Lucian. ἔπομαι κατόπισθεν ἔχθμενος, id. desidiā sequitur cgestas, τῶν ἀργεῖν ἔπεται τὸ ἀπορεῖν, Dem. sequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἔπεται περὶ ἡδονῆς ἑλθεῖν, Aristot. ἐπόμενον ἐστὶ διελεῖν περὶ ἡδονῆς, id.
 Sera, τὸ κλείθρον, ἢ, Lucian.
 Serenitas, ἡ αἰθρία, Aristot. ἡ εὐδία, Theophr.
 Sereno, αἰθριάζω, Aristoph. γαληνός.
 Serenus, ὁ ζῆ ἡ εὐδίας, ἢ, dies, ἡμέρα, Geopon. ὁ ζῆ ἡ αἰθρίας, εὐήμερος.
 Seresco, διορρῆμαι, Aristot.

Seria, ἡ ὄνησις, εως, Philo.
 Serieum, τὸ σπικόν, ἢ, Strabo.
 Sericus, σπικικός, ἢ, ὄν, vestis, ἑσθῆς, Lucian.
 Series, ἡ συνάφεια, ἡ συνέχεια, ἡ τάξις, ἡ σύνταξις, Dem. Confer *Ordo*.
 Serio, σπαθῆ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινί, Dem.
 Serius, σπαθαῖος, αἰα, αἰον, Dem. in re seria ludere verbis, σπαθαζόντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὄνμασι, Dion. Hal. in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπαθαῖα τοῖς γελίοις χαίρειν, Dem.
 Sermo, ὁ λόγος, Dem. sermonem spargere seu disseminare, λόγον διαδίδοναι, Plut. Φρυλλεῖν τι, Dem. inter se conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, N. T. est, λόγους τις περιεῖσι, Ælian. vulgaris et in omnes homines evulgatus, λόγος δημόσιος ζῆ εἰς πάντας ἐκφουθήσας, id.
 Sermocinatio, ὁ διάλογος, ἢ, Dem.
 Sermocinor, διαλέγομαι, Dem.
 Sermunculus, τὸ λογιδιον, ἢ, Isoer.
 Sero, σπείρω, Dem. Confer *Seminio*.
 Sero, ὄψι, digredi e loco aliquo, ἀπέιναι ἐκ τόπου τινός, Dem. admodum fieri, ὄψιμαίτατα γίνεσθαι, id. serius venio, κατόπισθεν ἐορτῆς ἦκα, Heliod. aliquid faeio, ὄψιζω, Xen.
 Serotinus, ὁ ζῆ ἡ ὄψιμος, ἢ, Theophr. ὄψιος, ἰα, ἰον, id.
 Serpens, ὁ ὄφεις, εως, Aristot.
 Serpo, ἔρω. Confer *Serpo*.
 Serpyllum, τὸ ἔρπυλλον, ἢ, Theophr.
 Serra, ὁ πρίων, ὄνος, Plut. seco, πρίω, Thuc.
 Serrago, τὸ πρίσμα, ατος, Theophr.
 Serrarius, ὁ σπρίτης, ἢ, Poll.
 Serratus, ὁ ζῆ ἡ πριονώδης, εως, Athen. πριονωτός, ἢ, ὄν, Aristot.
 Sero, πρίω, Thuc.
 Sertum, ὁ στέφανος, ἢ, plecto, ἔφρανον ὑφαίνω, Plut. ἡ στέφανος, ἢ, Herodian. τὸ στέμμα, ατος, Thuc.
 Serva, ἡ δέλη, Plut. ἡ θερᾶσινα.
 Servator, ὁ σωτήρ, ἦρος, N. T. Dem.
 Servatrix, ἡ σάτιρα, as, Paus.
 Servilis, ὁ ζῆ ἡ δαλείος, ἢ, jugum, ζυγός, Plat. δαλικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Servilliter, δαλικῶς, Lucian.
 Servio, δαλείω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, Xen. domino, διακονῶν δεσπότη, Dem. alicui, ὑποστέτω τινί, id. εἰλωτῶν τινί, Isoer. commodis alicujus, σκοπεῖ τὸ συμφέρον τινός, Aristot. servitatem pessimam, δαλείω δαλείαν κακίστην, Xen.
 Servitium, ἡ ὑπηρεσία, Dem. servitia, *servi*, ἡ δαλεία, Thuc.
 Servitudo, seu *Servitus*, ἡ δαλεία, moderata, μετρία, Dem. objicere aliquos servituti, προέσθαι τινάς εἰς δαλείαν opprimere aliquos servitute, sive in servitutum redigere, ἀγεῖν τινάς εἰς δαλείαν, id. δαλίω τινάς, Plut. καταδάλω νῆσον πρὸ βασιλείᾳ, Isoer. ἀνδραποδίζω παιδᾶς ζῆ γυναῖκας, Thuc. constituti in servitute, καθεστῶτες εἰς δαλείαν, id. ferre servitutum, ὑπομένειν τὴν δαλείαν, Isoer. liberari servitute, ἀπαλλάσσεται τῆς δαλείας, id.
 Serum diei, ἡ ὄψια, as, N. T. ὄψια δαίλη, Thuc. lactis, ὁ ὄρρος, ἢ, Aristot.
 Serus, ὄψιος, ἰα, ἰον, Theophr.
 Servo, σώζω, φυλάττω, περιτηρεῖω.
 Servula, τὸ δαλάριον, τὸ θρασαπινίδιον, Lucian.
 Servulus, τὸ δαλάριον, ἢ, Lucian.
 Servus, ὁ δῶλος, Xen. ὁ θραπάτων, domesticus, ὁ οἰκέτης, Dem. emptus, ὁ ἀργυρώνητος bello captus, τὸ ἀνδραποδῶν, id.
 Sesama, seu *Sesamum*, ἡ σόσάμη, ἢ, Diosc. τὸ σήσαμον, ἢ, id.
 Sesqui, Sesquiple, Scsqualter, ὁ ζῆ ἡ ἡμίλιος, ἢ, Plat.
 Sesquipes, τὸ τριμησπιδιον, ἢ.
 Sesquiple. Vide *Sesqui*.
 Sesquiterius, ὁ ζῆ ἡ ἐπιτριπτός, ἢ, Plat.
 Sessibulum, τὸ ἐδρασηριον, ἢ.
 Sessilis, e, ἰδαίος, αἰα, αἰον, Xen.
 Sessim, ἰδαίος, Hippoer.
 Sessio, ἡ ἔδρα, Thuc. ἡ ἐφιδραία, in arboribus, ἐπὶ ταῖς δένδροις, Aristot.

Sestertius, ὁ σεστέριος, ἢ.
 Seta, ἡ χαίτη, ἢ, Aristot. ἡ θριξ, χῶς, Hes.
 Setosus, χαίτησι, εσσα, ἢ.
 Seu, ἢ. Confer *Sive*.
 Severe, δεινός.
 Severitas, ἡ δεινότης, ἢ, Dem.
 Severus, σεμνός, ἢ, ὄν, Dem. ὁ ζῆ ἡ ἀκριβοδίκαιος, Aristot. ὁ ζῆ ἡ αὐδέκατος, Lucian.
 Sevo, σεσῶς.
 Sevoco, ἀποκαλέω, Xen.
 Sevodus, ὁ ζῆ ἡ σεσῶδης, εως, Diosc. ὁ ζῆ ἡ σεσῶδης, εως, Galen.
 Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, N. T. modis seu in sex partes, ἕξαρχῆ, Plat.
 Sexageni, οἱ, αἱ, τὰ ἕξήκοντα, N. T.
 Sexagesimus, ἕξηκοστός, ἢ, ὄν, Thuc.
 Sexagies, ἕξηκοντάκις.
 Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἕξήκοντα.
 Sexangulus, ὁ ζῆ ἡ ἕξαγώνιος, ἢ, ὁ ζῆ ἡ ἕξάγωνος, ἢ, Greg.
 Sexcenteni, ἕξακόσιοι, ἰα, ἰα.
 Sexcentesimalis, ἕξακοσιοστός, ἢ, ὄν.
 Sexcenti, ἕξακόσιοι, ἰα, ἰα.
 Sexcenties, ἕξακοσιάκις.
 Sexcuplex, ἕξαπλῆς, ἢ, ὄν, ἕξαπλάσιος, ἰα, ἰον, Herodot.
 Sexcupliciter, ἕξαπλῆ, Dion. Ar.
 Sexennis, ὁ ζῆ ἡ ἕξαετής, ἕος.
 Sexennium, ἡ ἕξαετία, as.
 Sexies, ἕξάκις, LXX.
 Sextans, τὸ ἕκτημόριον, Plut.
 Sextarius, ὁ ἕκτερος, ἕως, Bud.
 Sextilis, ὁ ἄβυσσος, ὁ βοηδοριῶν, Dem.
 Sextum, ἕξάκις.
 Sextus, ἕκτος, η, ὄν, N. T.
 Sexus, τὸ γένος, εως, Dion. Hal. ἡ φύσις.
 Si, εἰ, quis sensus est mortuus, εἰ τοῖς τεχνωνοῖσι τις αἰσθησίς ἐστι, Isocr. si Deus volet, vestras opes recuperabitis, τὰ ἡμέτερά αὐτῶν κομιεῖσθε, ἢν θεὸς θέλῃ, Dem. ἢν, si opus sit, libenter nobis opitulantes, ἢν τι δέη, βοηθήσαντες ἐταίμως ἦναι, id. ἐὰν, si incolumis manserit Antithorium opes, ἐὰν μὴν ἀντίχρη τὸ τῶν Ὀλυνηθῶν, id. ἂν πτερο, si recte consideretis, ἂν πτερο ἕξετάσθητε ὄρθως, id. ἐὰν πτερο, si nunc absolutus fuerit, ἐάν πτερο ἐκφύγῃ νῦν, id.
 Sibilo, συρίζω, Lucian. συρίζω, Eurip.
 Sibilus, τὸ σύριγμα, ὁ συριγκός, Plut. ὁ συριγκός, Lucian.
 Sic, ἔτω, sequente Consona, ἔτω, sequente Vocali vel Diphthongo, quemadmodum, sic, ὡσπερ, ἔτω, Dem. sic autem considerate, ὡσπὶ δὲ σκοπεῖτε, id. σκοπεῖτε ὡδὶ, id. sic agitate, ὡδὶ ποιήσατε, id. sic sentio, ὡδὶ πως ἔχω, id. sic eum suscipite, ἐκείνους αὐτὸν δεχσθε, id. sic, ut, ἔτω, ὡς, Isoer. ἔτω, ὡσπερ, id. sicine, ὡσπὶ, Dem.
 Sica, τὸ ἐγκυρεῖδιον, Dem. τὸ ξίφος, Xen.
 Sicarius, ὁ ζῆ ἡ ἐπιφύρος, ὁ ἐπιφύρορος, Herodian. ὁ ζῆ ἡ σφαγέτης, εως, Dem.
 Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, Aristot.
 Sicce, ξηρός.
 Siccresco, ξηραῖνομαι, Hippoer.
 Siccitas, ἡ ξηρότης, ἢ, ξηρότης, ἢ, ξηρασία.
 Siccus, ξηραῖνος, Plut. ἕξακμάζω, Philo.
 Sicus, ὁ ζῆ ἡ ἀνικμῶς, ξηρός, ἢ, ὄν, Dem. in sicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, Athen. in sicco statuo, ἐπὶ τῷ ξηρῷ παύω, Thuc. siccum, seu terra sicca, ἡ ξηρὰ, ὡς, LXX.
 Sieubi, εἶτω.
 Siconde, εἶτω.
 Sicut, ὡς, Dem. Confer *Quemadmodum*.
 Sideralis, e, ἀστρικός, ἢ, ὄν.
 Sideratio, ὁ ἀστροβολισμός, Theophr. ἡ ἀστροβολία, id.
 Sidcratus, ὁ ζῆ ἡ ἀστροβλήτος, ἢ, Hecsyeh.
 Sidereus, ἀστρικός, α, ὄν, Zos.
 Sideror, ἀστροβολοῦμαι, Theophr.
 Sido, ἕζανω, Thuc.
 Sidus, τὸ ἀστρον, Aristot. sidera contemplor, ἀστροπολέω, Maxim. Tyr. siderum positus, ἀστρίων θίσις, Philo.
 Sigillatim, καθ' ἕξῃς, N. T.
 Sigillaris terra, σημαντικὴς γῆ, Herodot. cera, ὁ ῥύπος, Aristoph.

Sigillo, σφραγίζω, signo caprae, εἰκὼν αἰγός, Diosc.
 Sigillum, ἡ σφραγίς, ἴδος, Thuc. τὸ σημεῖον, κ, Dion. Hal. τὸ σφράγισμα, Xen.
 Signatio, ἡ σημεῖωσις, εως.
 Signatorius, σφραγιστικός, ἡ, ὄν.
 Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος, Xen.
 Significanter, σηματικῶς, ἐμφατικῶς.
 Significatio, seu Significatus, ἡ σημασία, Diosc. ἡ σημεῖωσις, LXX. ἡ παρῆμφασις, Dem. Phal. ἡ μύνησις, Sex. Emp.
 Significo, σημαίνω, alicui, me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐκθεσθεῖν, Xen. aliquid, τί, Plut. καταρηνῶν τι, Plut. alicui, πρὸς τινα, Xen. μινῶν τινὶ, Plat. ἀποδείξω ποῖα τινὶ, Isocr. ἐλεγχοῦν διδάρω τινι, id. per literas aliquid alicui, ὅπλων τινὶ δι' ἐπιστολῆς, Dem. vox significat hoc vel illud, σημαίνω, Aristot.
 Signo, σημαῖω, Naz. epistolam, σημαίνω ἐπιστολῆν. Confer Obsigno.
 Signum, τὸ σημεῖον, virtutis, ἀρετῆς, Isocr. improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, id. et indicium contumeliae, σημεῖον ἢ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, Dem. divinitus datum, ἡ θεοσημία, Cyrill. zodiaci, τὸ ζώδιον, Aristot. facere aliquid alicuius, ποιεῖν τί τινας σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, Dem. ostendere alicuius rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολόν τινος, Isocr. esse alicuius, εἶναι σημεῖον τινός, id.
 Silentium, ἡ σιγή, Dem. ἡ ἀπροσηγορία, Aristot. ἡ σιωπή, Xen. impero, κατασιγήζω, Herodian. altum ago, μακρὸν σιγῆν σιγῶν, Chrys. silentio praeterego aliquid, ὑποβοῶμαι τι, Aeschin. σιωπῆ παρήχομαι τι, Dem.
 Sileo, σιγῶν τι, Eur. ad aliquid, πρὸς τι, Xen. σιωπάω, Plut. τι, Dem. κατασιπάω τι, Lucian. ἐχρημίζω.
 Sileo, κατασιπάω, Plat.
 Silex, ὁ χάλυξ, ικος, Thuc.
 Silicernium, ὁ τυμβόδερον, οπτος, ὁ γέρον τύμβος, Eur.
 Silicia, ἡ πῆλις, εως, Diosc.
 Siligineus, σιλιγίντις, panis, ἄρτος, Aegin.
 Siligo, ἡ σιλιγίς, εως, ἡ ἄντρα, Theophr.
 Siliqua, τὸ κεράτιον, Galen.
 Siliquastrum, ἡ κεράτια.
 Siliquor, ἔλλοβος γίννομαι.
 Silurus, ὁ αἰλγρος, Diosc.
 Simia, ὁ πίθηκος, Plut.
 Simila, ἡ σμιμάδα, εως.
 Similagineus, ὁ σμιμαδάλτης, panis, ἄρτος, Gal.
 Similis, ὁμοῖος, οἴα, οἶον, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ἢ ἡ παρόμοιος, κ, τινι, id. ὁ ἢ ἡ παραπλήσιος τινι, et consentaneus alicui, ὁμοῖος ἢ παραπλήσιος τινὶ sum alicui, ὁμοῖα τινι, Dem. nulla in re, ἐν ὅντι εἶπω τινι, et alia similia, ἢ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, Isocr. ἢ ὅσα ἄλλα τῶτοις ὁμοῖα, id.
 Similiter, ὁμοῖως, adfectum esse erga aliquos, διακρίσθαι πρὸς τινος, Dem. et eodem modo se habere, ὁμοῖως ἢ παραπλησίως ἔχων, id. faciunt ut si quis audeat, παραπλησίον ποιῆσθαι, ὅσπερ ἂν εἰ τις πολμῶν, Isocr. cum aliis periclitari, ὁμοῖως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, id.
 Similitudo, ἡ ὁμοιότης, πτος, Aristot.
 Similo, ὁμοῖω, aliquid alicui, τί τινι, Isocr. Confer Comparo.
 Simiolus, τὸ πίθηκον.
 Simius, ὁ πίθηκος, Plut.
 Simplex, ἀπλῶς, ὄν, ἔον, conlt. ἀπλῶς, ἦ, ἔν, sermo, λόγος, Isocr. homo, ἀνὴρ, et ingenuus homo, ἀφελὴς ἢ παρήσιος μισθός, Dem. et quietus, ἄκακος ἢ ἀπαράγμων, et justum aliquid, ἀπλῶν ἢ δίκαιόν τι, id.
 Simplicitas, ἀπλότης, Synes. ἡ ἀπλότης, morum, ἡ ἀκακία, Bas. ἡ εὐθύμια, Philo.
 Simpliciter, ἀπλῶς, Dem. et candide scribere, ἢ ἀδόλως γράφειν, Dem. administrare remp. ἢ φανερώς πολιτεύεσθαι, Isocr.
 Simplus, ἀπλῶς, ἦ, ἔν, Isocr.
 Simul, ἄμα, opem ferre huic, et ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τῷσιν πρὸς δὲ ἄλλους παρεστῆσαν πέμπειν, Dem. cum ipso aedilis violabatur, τῷ αὐτῷ ἢ ὁ χορηγὸς ὑβρί-

ζετο, id. atque s. ac audivimus, constitui-mus, ἄμα ἀκηκόαμεν, ἢ καθίσταμεν, Isocr. ac privati sumus imperio, et factum est, ἄμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστέρημεθα, ἢ ἔγιντο, id. ac gustarunt, jacula excidunt, ἄμα τῷ γένεσθαι τὰ βέλη ἐκπίπτει, Elian. ac diluxit, ἄμα τῇ ἡμέρῃ, Dem. simul atque surrexit, ὡς ἀνίστη τάχιστα, id.
 Simulacrum, τὸ εἰδωλον, Dem. ἡ εἰκὼν, ὄνος, τὸ ἄγαλμα, ατος, id.
 Simulate, ἱερωνικῶς.
 Simulatio, ἡ προσποιήσις, Aristot. a simulatione alienus, τῷ προσποιήματος ἀπέχων, Diod. Sic. probitatis, ἡ ὑπόκεισις, N. T.
 Simulator, ὁ προσποιούμενος, κ, Dem. ὁ μιμητῆς, probitatis, cum tamen nequam sit, ὁ ὑποκριτῆς, ἦ, N. T.
 Simulatus, ὁ ἢ ἡ προσποιότης, κ, Aristot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. causa, ἡ πρόφασις, εως, id. τὸ πρόσχημα, ατος, id.
 Simulo, προσποιῶμαι, amicum, εἶναι φίλος, Aeschin. furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, Lucian. causas, πλάττω προφάσεις, Dem. justitiam, πλάττωμαι δικαιοσύνην, Isocr. morbum, προφασίζομαι νόσον, Dem. σκῆπτωμα ἀρρώστειν, Plut. et fingo aliquid, πλάττωμαι τι ἢ προσποιῶμαι, id. odisse liberos, πλάττωμαι τὸς παῖδας μισοῖν, Lycoph. me indigere, προσποιῶμαι τὸ δέσσαν Isocr. gaudere, χαίρειν, Xen.
 Simultas, ἡ ἀπίχθεια, ας, Dem. ἡ φιλαπτεχθιμοσύνη, κ, Isocr. Confer Inimicitia.
 Simus, σμῆς, ἡ, ὄν, Plat.
 Sin, εἰ δὲ, Dem.
 Sinapi, τὸ σίνηπι, εως, Diosc.
 Sincere, καθαρώς, Plut.
 Sinceritas, ἡ εὐλικρίνεια, N. T.
 Sincerus, ὁ ἢ ἡ εὐλικρινής, εως, Xen.
 Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, Al. Aphr.
 Sindhon, ἡ σινδών, ὄνος, Herodot.
 Sine, ἀνυ, arte et labore aliquid perficere, ἀνυ τέχνης ἢ πραγματείας τι πράττειν, Dem. adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, Dem. dubio, ἀναμφιβόλως, Macar. ὁμολογούμενος, N. T.
 Singularis, ἐνικός, ἡ, ὄν, numerus, ἀριθμὸς, ἦ, Gramm. μοναδικός, ἡ, ὄν, i. e. eximius, ὁ ἢ ἡ ἐξαιρετικός, κ, Dem.
 Singulariter, ἐνικῶς, Naz. i. e. excellenter, ἐξ-ὄχως, διαφοροῦτως, Isocr.
 Singulatum, ἴδια, N. T.
 Singultim, λύγδον, Suid.
 Singultio, λύγξ, Suid.
 Singultus, ἡ λύγξ, γός, Thuc. ὁ λυγμός, Plut.
 Singulus, ἑκάστος τις, ἡ τις, -ὄν τι, Thuc. singuli, οἱ καθ' ἑκάστον singulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. in singula capita, κατὰ κεφάλην, Dion. Hal.
 Sinister, ἀριστερός, ἀ, ὄν, Plut. λαῖος, ἀ, ὄν, Jos. manus, ἀριστερὰ χεῖρ, Herodot. sinistram versus, ἐπ' ἀριστερά, Plut. ad sinistram, ἐξ ἀριστερῶν, Herodot. a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐανύμων, N. T.
 Sinisteritas, ἡ ἐπαριστερότης, πτος, Aristot.
 Sinistre, ἐπαριστερός, Plut.
 Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερῶν, Plut.
 Sino, εἶω τι, Dem. populum injuria adficere et adfici, τὸν ἔχλον ὑβρίζει ἢ περιοράω αὐτὸν ὑβρίζομενον, Isocr. civitates subverti, περιόπτωμαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένους, id. ne sinite, μὴ ἐπιτρέπεται, Xen. Confer Permitto, Concedo.
 Sinuo, κολπῶν τι, Lucian.
 Sinuosus, ὁ ἢ ἡ κολπώδης, εως, Theophr. ὁ ἢ ἡ πολυπόττος, κ, Lucian.
 Sinus, corporis humani, maris, vestis, ὁ κόλπος, κ, Lucian. Strabo. Herodot. in sinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν, Lucian. in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.
 Siphon, ὁ σίφων, ὄνος, Galen.
 Siphunculus, τὸ σφώνιον, κ, Hesych.
 Siquando, εἰ ποτε, εἰς ποτε.
 Siquidem, εἴπω, Dem. εἴπω ἄρα, id.
 Siren, ἡ σειρήν, νιος, Strabo.
 Sirlasias, ἡ σειρασίς, εως, Gal.
 Sirius, ὁ σείριος, κ, Aristot. ὁ κύων, νος, Lucian. ὁ ἀστὴρὸς κύων, Chrys.

Sisara, ἡ ἐρείκη, κ, Diosc.
 Siser, τὸ σίσαιρον, κ, Diosc.
 Sisto, ἰσθίμη, gressum, πορείαν, Plut. coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, Dion. Hal. alvum, ἴσθημι κοιλίαν, Diosc. equum currentem, παρῆσθαι ἴσπον, Xen.
 Sitella, τὸ γαυλίδιον, ligula, ἡ ἀμφωστis.
 Sitibundus, seu Siticulosus, διψάλεος, α, ὄν, Lucian. ὁ ἢ ἡ ἀνικμος, ὁ ἢ ἡ ἀνυδρος, ὁ ἢ ἡ διψώδης, Diosc.
 Sitienter, διψαλίως.
 Sitio, διψῶ, aquam, τῷ ὕδατος, Herodot. valde, καταδιψῶ, Xen.
 Sitis, ἡ δίψα, Plut. τὸ δίψος, εως, Xen. sitim restinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, Lucian. in-hibeo, κωλύω δίψαν, Plut. excito, δίψαν παρασκευάζω, Aristot.
 Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.
 Situs, ἡ δίσις, Aristot. loci, ἡ τοπαθεσία, ζυμα-λο, ὁ ἐρύς, ὄπος, Plut. situ obditus sum, situm contraho, εὐρωτιάω, Theophr.
 Situs, κείμενος, ἐνη, ἐνον, Dem. ἰδρωθῆς, Max. Tyr. ἰδρωθῆς, Plut. quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῶν, Dem.
 Sive, εἴτε, velim, sive nolim, βύλομαι γι εἴτε μὴ, Dem. ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitium, κἄν ῥήγμα, κἄν στέμμα, κἄν ἄλλο τι σαθρὸν ἦ, id. sive, sive, ἄντι, ἄντι, Dem. εἰν τι, εἰντι, Aristot.
 Sium, τὸ σίον, Diosc.
 Smaragdus, ἡ σμάραγδος, κ, N. T.
 Smeigma, τὸ σμῆγμα, ατος, Diosc.
 Smegmaticus, σμηγματικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, Plut.
 Smilium, τὸ σμίλιον, κ, Lucian.
 Soboles, ὁ ἔκγονος, κ, Dem. Confer Liberi.
 Sobolesco, ὑποφύωμαι.
 Sobric, νηφαλίως, Poll. σωφρόνως, Plut.
 Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, πτος, ἡ σωφροσύνη.
 Sobrina, ἡ ἀνεψία, Xen.
 Sobrinus, ὁ ἀνεψιός, Plut.
 Sobrius, νηφάλιος, α, ὄν, νήφω, υσα, ὄν, Dem. sum, νήφω, Dem. fio, ἀνανήφω, Lucian. ἐκ-νήφω, LXX.
 Soccus, ὁ πῖλος, Lucian. τὸ ποδῆον, κ, Theophr.
 Socer, ὁ πενήτερος, ἦ, Dem. ὁ κηδεστῆς, ἦ, id.
 Socia, ἡ ἑταῖρα, ας, Plut.
 Sociabilis, ὁ ἢ ἡ συναγελαστικός, ἡ, ὄν, κοινωνικός, ἡ, ὄν, N. T.
 Socialis, ἑταιρικός, ἡ, ὄν, Aristot. συμμαχικός, ἡ, ὄν, rex, βασιλεὺς, Dcm. συμμαχίς, ἴδος, urbs, πόλις, id.
 Socialiter, ἑταιρικῶς.
 Societas, ἡ ἑταιρεία, Isocr. et amicitia, ἡ συμμαχία ἢ φιλία, Dem. societatem facere seu coire, ποιεῖν συμμαχίαν cum aliquo, συνθεσθαι πρὸς τινα συμμαχίαν deserere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινός, id. dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, Isocr. attrahere aliquem ad suam societatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτῷ συμμαχίαν conferre se ad societatem alicuius, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινός, id.
 Socio, συμμίγνυμι, Plut. συναγελάζω. Confer Societas.
 Socius, ὁ ἑταῖρος, Dem. ὁ σύμμαχος, et amicus, σύμμαχος ἢ φίλος, socium esse alicui, σύμμαχον γίνεσθαι τινι, eligere aliquem, αἰρεῖσθαι τινα recipere aliquem, προσδιχεσθαι τινα comparare alicui, κατασκευάζειν τινι, id. habere aliquem, ἔχειν τινὰ, Isocr. conscrvare, σάζειν, Dem. amittere, ἀπόλλυσθαι, id.
 Socius, συμμαχικός, ἡ, ὄν, Dem.
 Socordia, ἡ ἀργία, Dem. ἡ ῥαθυμία, et negligentia, ῥαθυμία ἢ ἀμέλεια, et tarditas, ἢ βραδύτης, id.
 Socorditer, ἀργῶς, Dem. Confer Pigre.
 Socors, ἀργός, ἡ, ὄν, Dcm. Confer Piger.
 Socrus, ἡ πενήτερά, ἦ, Hesych. ἡ ἐκυρά.
 Sodalis, ὁ ἑταῖρος, κ, Xen. Confer Socius.
 Sodalitas, seu Sodalitium, ἡ ἑταιρεία, ας, Plut. Confer Societas.
 Sol, ὁ ἥλιος, Aristot. oritur, ἥλιος ἀνατίλλει, occidit, ἥλιος δύσταιν solis ardor seu splendor, ἥλιος φλογμός, Philo.

Solamen, idem quod Solatium.
 Solaris, ήλιακός, ή, όν, Laert.
 Solarium, τὸ ήλιοστόσιον, Athen.
 Solatium, ή παραμυθία, Synes. τὸ παραμυθιον, u, Thuc. adfero, φέρω τινι παραμυθίαν, Chrys.
 Solea, ή έμβάς, αδος, Lucian. ή κρηπίς, ίδος, Plut. piscis, ή βήγλωσσος, u, Diosc. equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, Athen.
 Soleatus, κρηπίδατος, ή, όν.
 Solenne, festum, ή έορτή, ής.
 Solennis, ή έτήσιος, u, Thuc. ή έορτάσιμος, est, νομίζεται, Xen.
 Solennitas, ή έορτή, Thuc.
 Solenniter, έξ έθους, πανηγυρικώς.
 Soleo, έτιωθα, Dem. είθισμαι, Isocr. συνείθισμαι, id. πέφικα, hoc facere, τῶσο ποιείν, Isocr. έθος έχω, id. solet, έθος έστι, Dem.
 Solers, δεινός, ή, όν, Dem. ή ή επιστρέφής, Herodian. ή άρχίνος, Xen. δεξιάς, ά, όν.
 Solerter, άρχίνως, Aristot.
 Solertia, ή άρχίνια, Aristot. ή δεινότης, ητος, Dem. ή δεξιοτης.
 Solicitatio, ή εξαίτησις, εως.
 Solicite, επιμελώς, Dem.
 Solicito, άνιάω, Xen. είτείγω τινά, Isocr. com- pello, αναπειθώ τινά, Aristoph.
 Solicitudo, ή μέριμνα, ης, Plut. ή επιμέλεια, u, Dem. ή φροντις, ίδος, id.
 Solicitus, ή ή επιμελής, εως, Dem. ή ή πεπειθής, εως, Aristot. πολυμετρίος, ή, όν, Plut. ή ή πολυμέριμος, u, Aristoph. sum, πολυμερώ, LXX. επιμελειομαι, Dem. de re aliqua, σπουδάζω περί τινος, Isocr. φροντίζω περί τινος, id.
 Solide, σερείως.
 Solidesco, σερευομαι, Xen.
 Soliditas, ή σερευότης, ητος, Aristot.
 Solido, σερείω, Xen.
 Solidus, σερείος, ά, όν, Aristot.
 Solitarius, μοναστικός, ή, όν, έρημαίος, αία, αίων.
 Solitudo, ή έρημία, u, Isocr.
 Solium, ή θρόνος, u, LXX. vas balneatorium, ή πύελος, u, Lucian.
 Solo, έρημάω, Thuc.
 Solécismus, ή σολοικισμός, ή, Lucian.
 Sola, παρηγορέομαι, Lucian. Confer Con- solator.
 Solstitialis, τροπικός, ή, όν, Procl.
 Solstitium, ή τῶ ήλιος τροπή.
 Solubilis, ή ή λύσιμος, u, Athen. λυτός, ή, όν, Aristot.
 Solum, τὸ πέδον, Aristoph. bonum, εύγειον έδαφος, Theophr. verto, μεταστρέφωμαι, Philo. planta pedis, τὸ πέδιλο, LXX.
 Solum, μόνον, Plat. μόνος, Xen. non solum, sed etiam, ή μόνον, μη μόνον, αλλά και, Dem.
 Solvo, λύω, equos, ίππους, Xen. nodum, σύν- αμμα, Plut. ex vinculis, έκ δεσμών, Herodot. aenigma, τὸ αίνιγμα, Lucian. e portu, εκ λιμένος, Synes. ex Sicilia in Africam, άνιγρμαι από τῆς Σικελίας εις Λιβύην, AEL. debita pro amicis, διαλύω χρέα υπέρ φίλων, Dem. pecuniam, άποτίω άργύριον, Isocr. deb- itum, εκτίω τὸ όφλημα, Lucian. non sum solvendo, ήκ έστι μοι ή εκτίσις, Aristot.
 Solus, μόνος, η, όν, Dem. οἶος, η, όν.
 Solute, εκλύτως, Plut.
 Solutilis, ή ή εκλύτως, u, Diosc. ή ή λύσιμος, u, Athen.
 Solutio, ή λύσις, εως, Dem. ή διάλυσις, εως, Plut. dotis, ή εκτίσις τῆς προικῆς, Dem. pecuniae, ή άπόδοσις χρημάτων, Isocr.
 Somnifera, ύπνωτικώς.
 Somniferosus, ή ή ύπνωτικός, Plut. ή ή κά- θιπνος, Aristot. ύπνωτικός, ή, όν, id.
 Somnio, όνειρώτω, Plat. τὸ όνειροπολέω, Dem. ένυπνάζω, Aristot. ένυπνάζομαι, Plut.
 Somnium, τὸ όνειρον, Xen. ή όνειρος, Plut. ne per somnium quidem, ήτε εν ύπνῳ, Plut. somnia videre, ένύπνια όρῶν, Herodot. jucen- dissimum somnio frui, ήδίστω όνειρον συνείναι, Lucian.
 Somnus, ή ύπνος, Dem. somno corripit, ύπνον καταλαμβάνομαι, Herodian. obrui, εις ύπνον καταφείρομαι, id. somnum capio, ύπνον τυγ-

χάνω, Xen. ύπνον λαμβάνω, Plat. adfero alicui, ποιῶ τινι ύπνον λαγχάνειν, id. εις ύπνον τρέπω τινά, Philo. somno careo, δια- γρυπνέω τὴν νυκτα, Diod. Sic. excito, έξυ- πνίζω τὸν καθεύδοντα, Bas. somnum depello, τὸν ύπνον άποβάλλω, Plat.
 Sonitus, idem quod Sonus.
 Sono, ήχέω, Plut.
 Sonorus, ή ή ήχώδης, εως, Dem. Phal.
 Sons, ή ή ή ύπνδικός, u, Dem. Confer Reus.
 Sonticus, βλαβερός, ά, όν, Xen.
 Sonus, τὸ ήχος, εως, Plat. ή ήχη, ής, id. ή δῶπος· sonum edo, φθέργομαι, id.
 Sophisma, τὸ σόφισμα, ατος, Thuc.
 Sophista, ή σοφιστής, ής, Lucian.
 Sophisticus, σοφιστικός, ή, όν, Aristot.
 Soppio, ύπνώω, Diosc. Confer Somnus.
 Sopor, ή ύπνος, ή κοίσις. Confer Somnus.
 Soporifer, καρωτικός, ή, όν.
 Soporoso, κοιμίζω, Soph.
 Sorbeo, βορέω, ονα, άδ, Gal.
 Sorbilis, βοφητός, ή, όν, βοπτός, ή, όν, ovum, άών, Diosc.
 Sorbilo, άπόρροφών, Philostr.
 Sorbitio, τὸ βοφήμα, Galen. ή βοφήσις, id.
 Sordeo, ρυπαίω, Bas.
 Sordes, ή ρύπος, Diod. Sic. ή ρυπαρία, ή άση, Plat. abstergo, eluo, ρύπτω, Diosc.
 Sordesco, ρυπαίνομαι, Plut. σπιλομαι.
 Sordide, ρυπαρώς.
 Sordido, ρυπαίνα, καταρρυπαίνα, Isocr.
 Sordidus, ρυπαρός, ά, όν, Athen. πιναρός, ά, όν, Lucian. perquam anavus, ή ή μικρολόγος, u, Dem.
 Sorex, μύς άγραυίος.
 Sorites, ή σωρείτις, u, Laert.
 Soror, ή αδελφή, ής, germana, όμοσυστήρια, Dem. uterina, όμομητήρια, id.
 Sororio, νυδανία.
 Sors, ή κλήρος, Dem. seu pecunia propria, άφορ- μή ιδία, Dem. sortem alicui dare, δίδοναι τινι άφορμήν reddere, άποδίδοναι τὸ δάνειον seu άρχαίον recipere cum usura, άπολαβείν τὸ άρχαίον τὸν τῶ έργῳ· fraudare aliquem sorte et usuris, άπιστρέφειν τινι τὰ κεφάλαια ή τὰς επικαρτίους· et fortuna, ή μοίρα ή τύχη, id. sorte eligo, κληρονομία, id. didico, κληροδοτέω, LXX. distribuo terram, κληροχέω τὴν γῆν, Aelian.
 Sorticula, τὸ κληρίδιον.
 Sortilegus, ή ή χρησμοδόδος, Plat. sum, χρησ- μοδίω, Xen.
 Sortior, κληρονομία, sacerdotium, i. e. de Sacer- dotio, ίερωσύνη, Dem. accipio, honorem, τι- μήν, Galen. regionem, κατακληροχέω χώραν, Herodot. partem aliquam, λαγχάνω τὴν μοίράν τινι, Dem.
 Sortitio, ή κλήρωσις, εως, Isocr.
 Sortitio, κληροτίω, LXX.
 Sospes, σώσις, u, όν, Xen.
 Sospito, σώζω, aliquem, τινά, Xen.
 Soter, ή σωτήρ, ής, Isocr.
 Sotera, τὰ σωτήρια, u, Lucian.
 Spadix, ή σπάδιξ, ικος, Plut.
 Spado, ή σπάδων, ανος, seu ονος, Plut. ή εκ- τεσημημένος, Aristot. ή εκπορίας, Herodot.
 Spargo, σκορπίζω, N. T. sermonem seu famam, διαδίδωμι λόγον seu φήμην, Plut. de aliquo, εγκρατασπέριω φήμην περί τινος, Herodian.
 Sparsim, σποράδην, Isocr.
 Sparsio, ή σποράξις, εως, ή σκορπισμός, ή.
 Spator, περιουσία, περιουσία.
 Spatiose, εύρηχώρως, πλατείως.
 Spatiosus, ή ή εύρηχώρως, εως, Strabo.
 Spatium, ή σπάσις, amplum, πολλός, Dem. ή εύρηχώρια, Thuc.
 Specialis, είδικός, ή, όν, Galen.
 Specialiter, seu Speciatim, είδικώς.
 Species, τὸ είδος, Plat. ή ιδία, Dem. ή όψις, Isocr. in speciem, ήφειως ένεικα.
 Specillum, ή μήλη, ης.
 Specimen, τὸ δείγμα, Dem. dare alicujus rei, εκφέρειν τινος, Isocr. in re aliqua, άπόδειξιν ποιείσθαι εν τινι, Xen. sui, πείραν εκαστῶ δίδό- ναι, Dem. artis, εν έργῳ θέσθαι τὴν τέχνην, AEL.
 Speciose, εύτρεπώς, Thuc. ευειδώς.

Speciositas, ή εύτρεπεία, Plut. τὸ εύτρεπής, εως, Thuc.
 Speciosus, ή ή εύπρεπής, εως, Thuc. ή ή ή ευειδής· facie, ή ή εύπρόσωπος, u, Philo. sum, εύπρωσώπειω, N. T.
 Spectabilis, ή ή σπερβέλεστος, u, Lucian. όρατός, ή, όν, Dem. θεατός, ή, όν, id.
 Spectaculum, τὸ θεάμα, ατος, crudele et mi- serabile, δεινόν ή έλευεινόν, Dem. ή θία, u, publice edo, θεαν έπιτελέω δημοσίω, Hero- dian. fio, θεατορίζομαι, N. T.
 Spectatio, ή θία, Herodian. ή θεωρία, Dem.
 Spectativus, θεωρητικός, ή, όν, Aristot.
 Spectator, ή θεωρός, ή, Dem. ή θεατής, ή, id.
 Spectatrix, ή θεατρία, u, Poll.
 Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εικόνα τινός, Dem. accurate aliquid, θεωρέω τι άκρι- βώς, Isocr. aliquid admirandum, θαυμάζω τι, Dion. Hal. veritatem, τείνω προς αλή-θειαν, Aristot. honores alicujus, άποβέλειπω εις τιμάς τινος, Isocr.
 Spectrum, τὸ φάσμα, Lucian. τὸ φάντασμα.
 Specula, ή σκοπή, ής, Philo.
 Speculatio, ή κατασκοπή, Xen. ή θεωρία.
 Speculator, ή έπιστήρ, ήρος, Aristot. ή σκοπός, ή, Philo. ή κατασκοπος, u, Dem.
 Speculatorius, κατασκοπικός, ή, όν, navis, ή θεωρίς ναύς, Poll. ναύς πρόπλευς, Thuc. ναύς πρωτόπλευς, Xen.
 Speculo, κατασκέπτομαι, Xen. κατασκοπία, id. σκοπιομαι τι, Dem.
 Speculum, τὸ κάτοπτρον, u, Philo. τὸ έσοπτρον, u, N. T. intueor, έσοσκέζομαι, Plut.
 Specus, τὸ σπήλαιον, u, Lucian. τὸ σπέος.
 Spelunca, τὸ άντρον.
 Spherabilis, έπιπέσις, ή, όν.
 Sperno, εκφραυλίζω, Plut. aliquid, παραμελείω τινός, Xen. ύπεροράω τινός, id. Confer Con- tempto, Despicio.
 Spero, έλπίζω, hoc, τῶτο, Dem. me consec- utum, εύχεσθαι τι, Plut. Confer Spes.
 Spes, ή έλπις, ίδος, magna et praecleara, καλή ή μεγάλη, Dem. magna, μεγάλη, id. multa, πολλή, id. bona, άγαθή, id. dulcior, ήδιον, Isocr. exigua, μικρά, id. inanis, ματαία, Dem. κενή, id. futura, μέλλουσα, id. et ex- spectatio, ή προσδοκία, id. spem injicio alicui, καθίστημι τινι εν έλπίδι, id. do alicui, έλπίδα παρέχω τινι, id. facio alicui, εμπιστώ προσδοκίαν τινι, id. concipio meliorem de re, λαμβάνω έλπίδα βελτίω περί τινος, id. factum amplecti, πείθεσθαι έλπιδι τινός, id. bonam praese ferre seu ostenderc, άγαθὴν έλπίδα προβάλλομαι, id. magnam habeo de aliquo in aliquo repositam, έλπιδος πολ- λή έχω εν τινι τινος, Isocr. praecido alicui, άπιστρέφω τινά έλπιδος, Dem. spe lacto aliquem, ύποστεινω τινι έλπιδος, id. impelli seu adduci, έλπιδι ύπόγρσθαι, id. alia ex alia suspendi, άναρτῶσθαι έλπιδι έξ έλπιδος, id. decipi, εξαπατάσθαι έλπιδι, id. duci alicujus rei, έχοσθαι εις έλπιδος τινός, id. frustrari, άμαρτανείν έλπιδος τινός, id. praeter spem evenire, παρ έλπιδος εκβαίνειν, id.
 Sphaera, ή σφαιρα, u, Plut.
 Sphaerista, ή σφαιριστής, ής, Athen.
 Sphaeristerium, τὸ σφαιριστήριον, u, Plin.
 Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, Plut.
 Spica, ή σάχυς, uos, Plut.
 Spicatus, ή ή σαχυδάτης, εως, έσαχυρμένος, η, όν, Diosc.
 Spicilegium, ή σαχυλογία, u.
 Spicor, σαχυροφύω.
 Spiculator, ή δορυφόρος, u, Herodot.
 Spiculum, άκονία, Lucian.
 Spiculum, τὸ συρέμιον, Thuc. τὸ χρυσόν, ή, Xen.
 Spina, ή άκανθα, ης, Diosc. acuta, ή όξύακανθα, ης, id. dorsus, ή ράχις, εως, Galen.
 Spinetum, ή άκανθών, άνος, Eustath.
 Spineus, άκάνθινος, ίνη, ιον, N. T.
 Spinosus, ή ή άκανθώδης, εως, Theophr. άκανθικός, ή, όν, id.
 Spinter, τὸ ψέλλιον, Xen. τὸ ψάλλιον, Dion. Hal.
 Spira, ή σπείρα, u, Aelian. in modum spirae, σπειρηδόν, LXX.
 Spirabilis, πνευστός, ή, όν, πνευστικός, ή, όν, Athen.
 Spiraeculum,

Spiraculum, ἡ ἀναπνοή, ἤσ, Aristot.
 Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, Dem. sanctus, ἄγιος,
 N. T. altos gero, μέγα φρονέω, Isocr. spiri-
 tum edo, ἀποθύω, Philo. usque ad extre-
 mum spiritum, εἰς ἰσχυράτην ἀναπνοήν.
 Spiro, πνέω, ignem, πυρ, Xen. aliquid, φουάω
 τι, Dem. odorem emitto, croci, πνέω κρέου,
 Diosc. alicujus, ὄζω τι, id.
 Spissamentum, τὸ πυκνώμα, ατος, Plat.
 Spisse, πυκνός, πυκνόν, πυκνά, Aristot.
 Spissesco, πυκνίμαι, Plut.
 Spissitas, seu Spissitudo, ἡ πυκνότης, ητος, Plut.
 Spisso, πυκνός, aliquid, τι, Plut.
 Spissus, πυκνός, ἡ, ὄν, Theophr. συχνός, ἡ, ὄν.
 Spithama, ἡ σπιθαμή, ἤσ, Diosc.
 Splen, ὁ σπλήν, ητος, Plut.
 Splendeo, λάμπω, Aristot. σελαγίζω, εἰλβω.
 Splendescio, λάμπωμαι, Xen.
 Splendide, λαμπρῶς, Xen. φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
 Splendidus, λαμπρός, ἂ, ὄν, luna, σελήνη, Thuc.
 vir, ἀνήρ, Dem. ὁ ἀγλαός, ἤ.
 Splendor, lucis, nominis, orationis, ἡ λαμπρότης,
 ητος, Plut. Isocr. Hernog. ἡ αὐγή.
 Splenicus, σπληνητικός, ἡ, ὄν.
 Splenicus, σπληνητικός, ἡ, ὄν, Athen. ὁ ζή σπλη-
 νικός, εος, Hippocr.
 Splenium, τὸ σπλήνιον, Poll.
 Spoliatio, ἡ σύλη, Dem. fanorum, ἡ ἱεροσυλία.
 Spoliator, ὁ συλητής, ἤ λαφυραγωγός.
 Spolio, συλάω, aliquid, τινά, Isocr. mortuos,
 σκυλεύω τὸς νεκρούς, Thuc. Confer Εντίμιον.
 Spolium, ἡ σύλη, Dem. τὸ σκύλλον, Plat.
 Sponda, τὸ τῆς κλίτης πλευρῶν.
 Spondeo, ὑπισχνίμαι, Dem. et polliceor me
 laturum legem, ἰγγυσομαι καὶ φημι νόμον θή-
 σειν, id. pro amico, ἰγγυσομαι φίλον, id. ali-
 cui filiam, ἰγγυσομαι τινὶ τὴν παιδα, Herodot.
 Spondylus, ὁ σπόνδυλος, Poll.
 Spongia, ὁ σπόγγος, η, Plut. ἡ σπογγία, ἄς, id.
 Spongiola, τὸ σπογγίον, Aristoph.
 Spongiosus, ὁ ζή ἡ σπογγιώδης, εος, Diosc.
 Sponsa, ἡ νυμφή, ἤσ, Plut. ἡ μνηστῆ, ἤσ, Pand.
 Sponsalia, τὰ νυμφίαι, αν, ἡ μνηστῆ, ας, Chrys.
 τὸ μνηστῆμα, ατος.
 Sponsalis, νυμφικός, ἡ, ὄν, Plat. thalamus, ὁ νυμ-
 φῶν, ἄνος, N. T.
 Sponsio, ἡ ἰγγυσις, εως, ἡ ἰγγύη, ης, Dem.
 Sponsor, ὁ ἰγγυστής, ἤ, Dem.
 Sponsus, ὁ νυμφίος, Plut.
 Spontaneus, ἐκείσιος, ἰα, ἰον, labor, πόνος, Isocr.
 Sponte, ἐκείσιος, Dem. ἐκείσιος, id. ἰκοντή, id.
 facio, αὐτοματιζω, faciens, ὁ ζή ἡ αὐτοτάγ-
 ηγλιτος, η, Thuc. ὁ ζή ἡ αὐτοκέλευτος, η,
 Philo. offero, ἐκείσιζομαι, LXX.
 Sporta, ἡ σπορτή, ἴδος, N. T. ἡ σαργάνη.
 Sportella, seu Sportula, τὸ σπορτίδιον, η, Ari-
 stot. τὸ φορτίδιον.
 Spuma, ὁ ἀφρός, ἤ, Lucian.
 Spumescio, ἀφρίζω, Diod. Sic.
 Spumeus, ὁ ζή ἡ ἀφρώδης, εος, Hipp.
 Spumo, ἀφρέω, Hesyeh.
 Spumosus, ὁ ζή ἡ ἀφρώδης, Hipp.
 Spuo, πτύω, Xen. crebro, πτυερίζω, Hippocr.
 Spureitia, ἡ ῥυπαρία, ἡ ἀκαθαρσία, Dem.
 Spurco, ῥυπαίνω, Philo. σπιλώω, N. T.
 Spureus, ῥυπαρός, ἂ, ὄν, αἰσχρός.
 Spurius, ὁ νόθος, Plat. ὁ μοιχίδιος, Lucian.
 Sputo, πτυερίζω, Hippocr.
 Sputum, τὸ πτύελον, Al. Aprh. τὸ πτύσμα,
 ατος, N. T.
 Squalo, ἀρχμῆα, Cl. Al. ἀρχμῆα, Athen.
 ῥυπαῖα.
 Squalide, ἀρχμῆως, ῥυπαρῶς.
 Squalidus, ἀρχμῆος, ἂ, ὄν, Lucian. ὁ ζή ἡ
 ἀρχμῆος, εος, Galen. ῥυπαρός, ῥῶ, ῥόν.
 Squalor, ὁ ἀρχμῆος, Aristoph. ὁ ῥυπαρός.
 Squama, piscis, τὸ λέπτος, εος, Poll. ἡ λεπίς,
 ἴδος, Diosc. serpentis, seu aeris, ἡ φολίς, ἴδος,
 Aristot. Hippocr.
 Squameus, seu Squamatus, λεπιδωτός, ἡ, ὄν,
 Aristot. φολιδωτός, ἡ, ὄν, id.
 Squatina, ἡ ῥίνη, ης, Ael.
 Squilla, ἡ κάρη, ἴδος, Aristot.
 Squillula, τὸ κариδίων, η, Aristot.
 Stabilimentum, ἡ βεβαιώσις, εως, Thuc.

Stabilio, βεβαιώω, aliquid, τι, Herodot. ἀσφα-
 λῶς καταστήμη τι, Dem.
 Stabilis, βέβαιος, α, ὄν, amicitia, φιλία, Dem.
 ὁ ζή ἡ σάσιμος, η, ingenio, τὸ ἦθος, Plut.
 Stabilitas, ἡ σταβιρότης, ητος, Philo. ἡ βεβαιώσις,
 ητος, Dem.
 Stabularius, ὁ πανδοχεύς, εως, Lucian.
 Stabulatio, ἡ ἐπιστάβουσις, εως, ἡ ἐπιστάβωσις,
 Diod.
 Stabulo, seu Stabulo, αὐλιζομαι, Xen. στα-
 βύω, Appian. ἰσταβύω, Plut.
 Stabulum, ὁ σταβλός, Xen. ἡ ἔπαυλις, εως.
 Stadium, τὸ στάδιον, η, Herodot. ὁ στάδιος, η,
 Diod. Sic. curro, σταδιοδρομέω, Dem.
 Stagno, λιμνάζω, Bas.
 Stagnum, ἡ λιμνή, ης, Paus.
 Stamen, ὁ σῆμα, ὄν, Plut. duco, σημονίζομαι,
 Aristot.
 Stamineus, σημονίος, ἰα, ἰον, Theophr.
 Stanneus, κασιτέριος, ἰνη, ἰνον, LXX.
 Stannum, ὁ κασιτέριος, Lucian.
 Statarius, ὁ ζή ἡ σάσιμος, η, Plut. σταδιαῖος, αἰα,
 αἰον, Themist. pugna, ἡ ἐκ συστάσεως μάχη,
 Herodian. ἡ σταδία μάχη, Lucian. τὸ συ-
 σταδὸν μάχισθαι, Herodian.
 Statcr, ὁ στατήρ, ἤσ, N. T.
 Statem, ὁ σταβλός, Diod. Sic. ὁ ζυγός, Plut.
 Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσθε, Dem. sur-
 gens, εἰθὺς ἀναστὰς, id. sentitur, ποιῶ τὴν
 αἰσθησιν εἰθὺς, id. τὸ παραστικά, Lucian.
 statim a puero, εἰθὺς ἐκ νιῶν, Aristot.
 Statio, ἡ στάσις, Greg. militaris, ἡ τάξις,
 Thuc. stationem desero, τὰν λίσσιν, Aesch.
 stationis deserto, ἡ λιποστάτης, Phil. sta-
 tionis descriptio, ἡ λιποσταξία, idem.
 Stationalis, σταδισίος, αἰα, αἰον, Hesyeh.
 Stativa, ὁ σταβλός, Herodian. τὸ στατόπειον.
 Stativus, σταβλικός, ἡ, ὄν.
 Stator, ἡ σῆσις, Jupiter, Ζεύς, Dem. ὀρθώσιος,
 Dion. Hal.
 Statua, τὸ ἄγαλμα, Dem. τὸ ἴδος, εος, idem.
 ὁ ἀνδριάς, ἄνος, id. Dei, ἴδος θεῶ, Dion.
 Hal. statuum erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, Lu-
 cian. alicui eriam, ἰσημί τινι χαλκῆν εἰκόνα,
 Dem. ἰσημί τινι καλκῶν dedicatum esse,
 ἀνδριάντα ἀνακείσθαι, id.
 Statuaria, ἡ ἄγαλματογραφία, ας, Max. Tyr. ἡ
 ἀνδριαντοποιία, ας, Xen. officina, τὸ ἐργο-
 γλυφεῖον, η, Plat.
 Statuarius, ὁ ἄγαλματοποιός, ἤ, Diod. Sic. ὁ
 ἐργογλυφεύς, εως, Lucian. δημιουργὸς ἄγαλ-
 μάτων, Max. Tyr.
 Statumen, ὁ χράξ, ακος.
 Statumino, χαράξω, ακος.
 Statuo, ἰσημί, tropæum, τρόπαιον, Xen. fa-
 num, ἰδρύομαι ἱερὸν, Dion. Hal. quæ hone-
 stissima sunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιστα
 τῆ πόλει, Dem. et decerno de rebus quæ de-
 cet, γινώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμά-
 των ἀρετή, id. Confer Decerno, item Colloco.
 Statura, ἡ ἡλικία, LXX. admodum humili
 homo, ὁ πάνυ τῆ ἡλικία χαμαιῆλιος, Lucian.
 staturæ ejusdem, ὁ ὁμῆλις, id.
 Status, τεταγμένος, ἰνη, ἴνον, tempus, χρόνος,
 Dem. ἐξημένιος χρόνος, id.
 Status, ἡ κατάστασις, εως, reip. τῆς πό-
 λεως, Isocr. in eo statu res sunt, ut, εἰς
 τῆτο τὰ πράγματα καθέστω, ὥστε, id. quo in
 statu sunt res vestræ? πῶς ἡμῖν τὰ πράγμα-
 τα ἔχει; Dem.
 Statutum, τὸ δόγμα, ὁ θεσμός, statuta et leges,
 τὰ καθέστωτα, αν, Isocr.
 Statutus, τεταγμένος, ἰνη, ἴνον, tempus, χρόνος,
 Dem.
 Stella, ὁ ἀστήρ, ἔρος, Aristot. fixa, ἀπλανής, ἔρος,
 Lucian. errans, ἀσθής, ἔρος, id.
 Stellio, ὁ ἀσκαλάκος, η, Aristot.
 Stello, ἀστρίζω, Plut.
 Stercorarius, κοπρικός, ἡ, ὄν.
 Stercoratio, ἡ κοπρωσις, εως, Theophr. ἡ κό-
 πρσις, εως, id.
 Stercoreus, κοπρινός, ἰνη, ἰνον, δισαλῆος, εας, ἴον.
 Stercoro, κοπρίζω, Theophr.
 Stercorosus, ὁ ζή ἡ κοπρωδής, εος.
 Stercus, ἡ κόπρος, η, Xen. ὁ ἀπίθωτος, η, Cl.
 Al. τὸ ἀπόδιμα.

Sterileco, στεριόμαι.
 Sterilis, λυτρός, ἂ, ὄν, Plut. εἴρος, α, ὄν, ἀφορέων,
 υσα, ὄν, Philo. ὁ ζή ἡ ἄγονος, ἀκαρπος.
 Sterilitas, ἡ στεριώσις, εως, Bas. ἡ ἀφορία, ας,
 Plut. ἡ ἀγονία.
 Sternax, καταβλητικός, ἡ, ὄν, Xen.
 Sterno, σπώνωμι, lectum, κλίνην, Xen. δια-
 σπώνωμι τι, Athen. prosterno, καταβάλλω
 τι, Isocr. aliquem solo, κατατείνω τινά ἰσὶ
 σῆδαφος, Plut.
 Sternuo, πσάγγωμαι, Aristot. πσάγω.
 Sternutatio, ὁ πσάγμός, ἤ, Galen.
 Sternum, idem quod Sternum.
 Sterquilinum, ἡ κοπρία, Chrys. ὁ κοπρῶν, ἄνος,
 Athen.
 Sterto, ῥίγγω, LXX. κνώσω.
 Stibium, τὸ σίμι, Poll.
 Stigma, τὸ σίγμα, stigmatē in fronte notare,
 εἰζῆν κατὰ τὴν προσώπην, Aelian.
 Stilla, ἡ σταγὼν, ὄνος, Athen. ὁ σταλαγμός.
 Stillatius, στακτός, ἡ, ὄν, Eur. σταλακτικός, ἡ,
 ὄν, Diosc. σταλακτός, ἡ, ὄν, id.
 Stillidium, ἡ λιβῆς, ἄδος, Suid.
 Stillo, σαλάω, Lucian. σαλάω, ἀποσάλλω τι,
 Philo.
 Stimulatio, τὸ κίνημα, ατος.
 Stimulus, ὁ κίντης, ορος.
 Stimulo, κεντρίζω, Philo. κεντρία, Theophr.
 παροῦναι.
 Stimulus, τὸ κίνητρον, η, Plut. voluptatis, ἡ
 οἰσηπλασία τῆς ἡδονῆς, Josephi.
 Stipatio, ὁ περιτοχισμός, ἤ.
 Stipator, ὁ δορυφόρος, Xenoph. ὁ δεξιολάβος,
 N. T. ὁ σωματοφύλαξ, Herodian.
 Stipendiarius, ὁ ζή ἡ ὑποτελής, εος.
 Stipendior, μισθοφορέω, Dem.
 Stipendium, ἡ μισθοφορία, Dem. ἡ μισθοφορία,
 ὁ μισθός, mereo, μισθοφορέω tres annos
 facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη
 mereor bina, μισθοφορέω διχθῆν. solvo mili-
 tibus, δίδομι seu ἀποδοῖμι μισθὸν τοῖς στρα-
 τιώταις, id. stipendio condu comites pere-
 grinus, μισθώομαι τῶν ξενιτευομένων στρα-
 τῶν, Isocr. quindecim mensium fraudare
 milites, ἀποστρέφω τὰς στρατιώτας σὸν μισθὸν
 πεντακάθεκα μηνῶν, id. carens, ὁ ζή ἡ ἀμισθος,
 Dem.
 Stipes, ὁ κορμός, ἤ, ὁ κορδός, ἤ, Hesyeh.
 Stipo, πυκνῶ, Plut. σείλω, latus alicujus,
 δορυφορέω τινά, Xen.
 Stips, κέρμα, ατος, Dem. stipem cogo, ἀγγο-
 ρῶν ποῖαι, peto, μετανιτῶ, Herodian.
 Stipula, ἡ καλάμη, Dion. Hal. τὸ κάφρος, εος,
 Lucian.
 Stipulatio, τὸ ἐπερωτήμα, ατος, N. T.
 Stipulator, ἐπερωτῶ, διομολογέμαι, συγγράφω.
 Stiria, ὁ σταλαγμός, συμπαγείς.
 Stirpitis, ῥιζόβιον, Herodian.
 Stirps, τὸ ῥιζόβιον, η, genus, τὸ γένος, Dem.
 Confer Genus.
 Stiva, ἡ ἐχέτιλη, ης, Hes.
 Sto, ἴσμαι, Aristot. ἰσημί, Dem. a partibus
 alicujus, ὑπάρχω τινὶ, id. συνίσταμαι τινι,
 Themist. ab aliquo, πρὸς τινός εἰμι, Thuc.
 pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, Isocr. stat
 sententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀπετηγμένη, Lucian.
 Stola, ἡ φοβή, ἤσ, Herodian.
 Stolidus, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, Just. Mart.
 Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, Aristot. ἡ ἡλιθιότης,
 ητος, Hesyeh. Confer Stultitia.
 Stolidus, ὁ ζή ἡ ἀβέλτερος, η, Dem. ὁ ζή ἡ ἀσύ-
 νετος, η, ἡλιθίος, ἰα, ἰον, idem.
 Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, Thuc.
 Stomachicus, σωμαχικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Stomachor, ἀγανακτῶ, Dem. δυσχεραίνω.
 Stomachosus, ἀργίλος, η, ὄν.
 Stomachus, ὁ σωμαχος, η, Galen.
 Storea, ὁ σῖβη ἡ ψιβάς, η.
 Strabo, ὁ σίλλος, Lucian. ὁ στραβός, Gal. ὁ ζή ἡ
 παραβλῶψ, ὥπος, sum, στραβίζω.
 Strages, ὁ ὀλέθρος, bellica, ἡ τὰ πολέμου, Aesch.
 chin. hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, Thuc.
 Stragulum, ἡ στρωμνὴ, Xen. τὸ στρώμα.
 Stramen, τὸ κάφρος, εος, Aristot.
 Stramineus, κάφρινός, ἰνη, ἴνον.
 Strangulatio, ὁ πνυγμός, ἤ, Diosc. ἡ πνίξ, γός,
 Hippocr.

Hippocr. ἡ ἀγρόνη, Dion. Hal. ἡ φραγγάλη, Joseph.
 Strangulo, ἀγρω, Lucian. ἀγρωκώ, Dion. Hal. ἀπαγρωκίζω, Lucian. ἀποστίνω, Xen.
 Stranguria, ἡ φραγγωρία, as, Gal.
 Stratagema, τὸ στρατήγημα, ατος, Isocr.
 Stratum, τὸ στρώμα, ατος, Xenoph.
 Strena, ἡ ἐπινομία, ἴδος, Athen. τὸ ξένιον.
 Strenue, ἐβρόμεινος, Dem. ἀνδρείως, Isocr. facio, ἀνδραγαθίω, Plut.
 Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, as, Xenoph. ἡ ἀρεσία, as.
 Strenuus, δραστήριος, ἰα, ἰον, Thuc. ὁ εἰς τὸ φιλόπρονος, as, Dem. ἀνδρικός, ἡ, ὄν, id. ὁ εἰς τὴν ἀγρόνη.
 Strepitus, ὁ ψόφος, Dem. et plausus, θρόμβος ἢ κρότος strepitum excito, παίρομαι θρόμβον, id.
 Strepo, φορέω, Lucian. κτυπέω, Aristot.
 Stria, ὁ πτεῖξ, χός.
 Striatus, ὁ εἰς τὴν πτυχιδίαν, eos.
 Strictae, seu Strictim, ἀκροβηγίως, Diosc. ἐπιλίγδην, Lucian.
 Stricturae, οἱ σπινθήρες.
 Strideo seu Strido, στρίζω, dentibus, τὰς ὀδόντας, N. T. ροιζέω, βριζέω.
 Stridor, ὁ βρυγμός, ἢ, N. T. ὁ τριμμός, ἢ, Aristot. muris, τριμμός μνός, Plut. rudentum, σφριγμός κάλων, Dion. Hal.
 Stridulus, λιγυρός, ἂ, ὄν.
 Strigilis, ἡ ξυρξίς, ἴδος, Lucian. ἡ σιγίλις.
 Strigumentum, τὸ ξρόσμα, ατος, τὸ ἀποστέγνωσμα, ατος, Strabo.
 Strigosus, λαγυρός, ἂ, ὄν, Diod. Sic. σφιγνός, ἡ, ὄν.
 Stringo, σφύω, aliquid, τὶ, Galen. σφίγγω, gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, Lucian. pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχυμίδιον ἐκ τῆς κολεῖς, LXX.
 Strix, τὸ σύριον.
 Strobilus, ὁ σρόβιλος, Plut.
 Strophæ, ἡ σροφή, ἢ, Poll.
 Strophidium, τὸ σροφίδιον.
 Strophium, τὸ σροφίον, Poll.
 Structilis, κατασκευαστός, ἡ, ὄν.
 Structor, ὁ τέκτων, onos, N. T. ὁ κατασκευαστής, annonæ, ὁ σιταρχέων, onτος, Philo. ὁ σιταγωγῶν, Lucian. ὁ σιταγωγός, idem.
 Structura, ἡ δόμηση, eos, Hesych. ἡ οἰκοδόμησις, eos, Thuc. orationis, ἡ συνθήκη, ης, τῆς λόγου.
 Strues, ὁ σωρός, ἢ, Plut. ὁ ὄγκος.
 Struma, ἡ χροιά, Hippocr. τὸ φῶμα χειραδῶδης, Plut. bovis morbus, ὁ κραυρός, Aristot.
 Strumosus, ὁ εἰς τὴν χειραδῶδης, eos, Aristot. κραυρέων, εσα, οἱ, id.
 Struo, κατασκευάζω, Dem. aciem, τάττω, Thuc. dolos seu insidias alicui, ἐνδρας τίημι τινί, Plut.
 Studeo, σπυδάζω, alicui rei, περὶ τινος, Plut. περὶ τι, Herodot. ἐπὶ τινι, Isocr. ὅτι τινος, Dem. τι, Plut. ἐπιτηδύω τι, Thuc. Confer Incumbi, item Studium.
 Studiose, σπυδαίως, Aristot.
 Studiosus, σπυδαίως, αία, αἰον, Dem. sapientiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπυδάζων, Isocr. philosphiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπυδάζων, id.
 Studium, ἡ σπυδή, ponere in re aliqua, σπυδῶν ἔχω περὶ τινος, Plat. πρὸς τι, Dem. numerorum, ἡ διατρέξη περὶ ἀριθμῶν magno studio exequi mandata, πολλῆ σπυδῆ πρᾶττων τὰ παραγγελλόμενα, Xen. describo aliquid, μετὰ σπυδῆς διαγράφω τι, Aristot.
 Stulte, ἀνόητος, Dem. ἀγνομήνους, id. εὐήθως, id. ἡλίθως.
 Stultitia, ἡ εὐήθεια, as, Dem. ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἀνοία, as, Dem. ἡ μωρία.
 Stultus, ὁ εἰς τὴν ἀνοήτως, as, Dem. ὁ εἰς τὴν εὐήθως, eos, id. ὁ εἰς τὴν ἀφρον, onos, id. μωρός, ἂ, ὄν, Isocr.
 Stupa, ἡ σύπη, Jos. τὸ συππεῖον, Xen.
 Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquid, τινά, Herodian.
 Stupefio, ἐκπλήττωμαι, aliqua re, τινί, Dem. παράττωμαι.
 Stupreo, καταπλήττωμαι, aliqua re, τινί, Thuc. ἐκπλήττωμαι ἐπὶ τινι, Xen. πρὸς τι, Plut.
 Stupiditas, ἡ ἀναίσθησις, Dem. ἡ εὐήθεια.

Stupidus, ὁ εἰς τὴν ἀναίσθησις, as, Gal.
 Stupor, ἡ ἀναίσθησις, as, Dem.
 Stuprator, ὁ μοιχεύτης, ὁ διακαρευτής.
 Stupro, διακορεύω, virginem, τινά, Plutarch. κατεσχεύω τινά, Lys. διαφθείρω τινά, Plut.
 Stuprum, ἡ διαφθορά, ἄς, Philo. ἡ φθορά, ἄς, id. ἡ διακορεύσις.
 Sturnus, ὁ ψάξ, ὄς, Bas.
 Stylus, ὁ σῦλος, ἡ γραφίς, ἴδος, Plat. orationis, ἡ ἀγωγή τῆς συγγραφῆς, Dion. Hal.
 Suada, ἡ πειθὸς, ὄς.
 Suadeo, πείθω, alicui facere, τινά πράττειν, Isocr. aliquid male, συμβεβυλωτὶ τινά κακόν τι, Plato. de aliqua re, τινί περὶ τινος, Isocr. alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὐνοίαν, Isocr. bellum, εἰσηγήματος πόλεμον, Dem. tibi boc, σοὶ τῆτος, Xenoph. de hoc, περὶ τῆτος, Isocr. ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, Plut.
 Suarius, ὁ σφωρορέτης, Hesych. ὁ σφωρότης, Plat.
 Suasio, ἡ πειρασμός, ἢς, N. T. εἰσηγήσις, eos, Theod. ἡ παραίνεσις.
 Suasor, ὁ εἰσηγητής, ἢ, Lucian. ὁ σύμβουλος.
 Suasorius, παρακινητικός, ἡ, ὄν, Isocr.
 Suaviatio, ἡ φίλησις, eos.
 Suaviolum, τὸ φιληράτιον, as.
 Suavior, καταφιλιός, Xen. φιλέω, Athen. τῶ σάματι, Xen.
 Suavis, ἡδύς, εἰα, ὄν, Plat. μέλιχρος.
 Suaviter, ἡ ἡδονή, ἢς, Theophr.
 Suavitas, ἡδύτης, Isocr.
 Suavium, τὸ φίλημα, ατος, Lucian.
 Sub, ὑπό, cum dat. sub aliquid sum, ὑπὸ τινί εἶμι, Dem. cum accus. sub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, id. idem tempus, ὑπὸ τὰς αὐτὰς χρόνους sub suam potestatem redigere, ὅφ' ἐαυτὸν ποιῆσθαι, Viet. homines qui sub sole sunt, οἱ ὑπὸ τρυφῆ τὸν ἥλιον ἀνθρώποι, Dem. cum dat. sub vestibulum alicuius, ὑπὸ τῆς ἐσθῆς κρύπτειν τι, Herodian. ἐπὶ, cum gen. sub aliquid, sub sub alicujus imperio, ἐπὶ τινος, id. sub auroram, ἄμα τῶ ἔφ, Æschin. sub dio, ἐν ὑπαίθερῳ, Xen. In compositione, quando significationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, ut subamarum, i. e. aliquid amarus, ὑποπικρός, Diosc. subdulcis, ὑπόγλυκος, idem, submarinus, i. e. infra mare, ὑφαλος, Lucian. subscribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, Athen.
 Subactio, ἡ καταγεγραμμένη, terræ, τῆς γῆς, Theophr.
 Subærat, ὁ εἰς τὴν ὑπόχαλκος, as, nummus, νόμισμα, Poll.
 Subagito, ὑποσείω.
 Subbibō, ὑποπίνω, Xen.
 Subdialis, e, ὁ εἰς τὴν ὑπαίθερος, as, locus, τόπος, Lucian.
 Subditivus, ὑποβόλιμαίος, αία, αἰον, Dem. oratio, λόγος, Plut. ὁ εἰς τὴν ὑπέβλητος, as, homo, πρόσωπον, Plat.
 Subditus, ὑποστρατηγέμενος, ἐνη, ἴνον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ἐνη, ἐνον, Dem. ὑποστατόμενος, ἐνη, ἐνον, id. ὁ εἰς τὴν ὑπήκοος, as, Herodian.
 Subdo, ὑποβάλλω, Lucian. aliquid alicui, ὑποτίθημι τὶ τινι, Plut. Confer Subjicio.
 Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπάλως, Plut.
 Subdulus, ἀπατηλός, ἡ, ὄν, Plat. ὁ εἰς τὴν ὑπαλως, as, Herodian.
 Subdubito, ὑπαποσείω.
 Subdubo, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, Diosc. me ex via, ἐκ ἐκ τῆς ὁδοῦ, Aristoph. aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, Herodian. me e turba, ἐκ νεύου τῆ ὄχλου, N. T. rationem seu calculum, λογίζομαι, Plut.
 Subductio, ἡ ὑπαγωγή, ἢς, Thuc. ventris, κοιλίας, Diosc.
 Subseo, ἐνδομαί τι, Xen. ἔς τι bellum, ὑποδόν πόλεμον, Lucian. laborem, ὑπόδουμαι σόνον, Xen. personam alicujus, τινά, seu σχῆμα τινος, Aristot. per medium, διαδύω, Aristot. flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ πτόταμον, id.
 Suber, ὁ φελλός, ἢ, Lucian.
 Subereus, φέλλινος, ἴνη, ἰνον, Lucian.
 Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναφύρω, Diosc. terram, καταγεγραμμαι, Theophr.
 Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid sub pedes

alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τὰς πόδας τινός, N. T. oculis, πρὸ ὀμμάτων ποίω, Aristot. collum jugo, ὑποτίθημι τὸν ἀνθρώπου ζυγῶν, Lucian. aliquid potestati alicujus, ἐκδοτον ποίω τινά τινι, Isocr. ἐκδίδωμι τινά τινι.
 Subine, θάμα, Xen.
 Subitaneus, ὁ εἰς τὴν ἀφῆιδος, Galen. ὁ εἰς τὴν ἐξαίφνης, Xen.
 Suhito, ἀφῆιδος, N. T. ἐξαίφνης, Xen.
 Subitus, idem quod Subilaneus.
 Subjugalis, ὑπόζυγιος, ἰα, ἰον.
 Subjugo, ὑποτάσσω, Dem. aliquid alicui, ἐκδοτον ποίω τινά τινι, Æschin. ποίωμαι τινά ὑπὸ τινι, Isocr.
 Subjungo, ὑποτάσσω, Dem. ἐπιφέρω, Dion. Hal.
 Sublevo, ἀποκυφίζω, aliquid aliqua re, τινά τινος, Plut. aliquid ad aliquid, ἐκυφίζω τινά πρὸς τι, Philo. jumo, aliquid, ἀφελίω τινά, Plut. τινί, Diosc. συμφίω τινί, Dem. inopiam alicujus, λύω τινί τὴν ἀπορίαν, Lucian. spe, ἐπαίω ἐλπίδι, Thuc.
 Sublica, ἡ δοκίς, ἴδος, Philo.
 Sublicius, ξύλιος, ἰνη, ἰνον, pons, γέφυρα, Plut.
 Subligaculum, τὸ περιζώμα, ατος, Plut.
 Subligo, ὑποζώνωμαι, Plut. ὑποδία, Xen.
 Sublimis, ὑψηλός, ἡ, ὄν, Lucian. ὁ εἰς τὴν μετώω.
 Sublimitas, τὸ ὑψος, Thuc. ἡ ὑπερεχθῆ.
 Sublimiter, ὑψηλῶς.
 Sublimo, ὑψηλῶς, ὑψηλῶς τι, N. T.
 Sublino, ὑποκρίω, Xen. ὑπαλείφω.
 Sublargo, καταδύω, navem, ναῦν, Thuc. aqua scu mari, καταποντιζέω, aliquid, τι, Plut.
 Submersio, ὁ καταποντισμός, ἢ.
 Submersus, ὑποβρύχιος, ἰα, ἰον.
 Suhministro, ὑπογεύω, Thuc. ὑπηρετίω.
 Submissio, τὸ χέλασμα, ατος, ὁ εἰς τὴν ἀνυψώσις, eos, Plut.
 Submitto, ὑποσέμνω, Dion. Hal. aliquid alicui, ὑποτάττω τὶ τινι, Plut.
 Submoneo, ὑπομνησκώ, Lucian.
 Submoveo, ἀπαλλάττω, Dion. Hal. ὑπεξείρωμαι in totum, ἀθέρον μεθίστημι, id. aliquid ab alio, ἀπερῶμαι τὶ ἀπὸ τινος, Xen. e domo, ἐκπορίζω ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. aliquid ab honore, παραθέω τινά τῆς τιμῆς, id.
 Subnascor, ὑποφύωμαι.
 Subnecto, ὑπενείρω.
 Subo, καταπίω, Aristot. καταπίω, id.
 Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τι, Plut.
 Suborno, ὑποορμέω, falsos testes, παρασκευάζωμαι μάρτυρας ψευδῆς, Dem. aliquid, ὑποσέμνω τινά, Dion. Hal.
 Subrepro, ὑφίρω, ὑφιεπέζω.
 Subrideo, ὑπομειδία.
 Subripio, ὑφαρπάζω, Aristoph.
 Subrogo, ἀντικαθίστημι, Plut. ὑφίστημι, Xen.
 Subruo, ὑπορύπτω, Chrys.
 Subsannio, χλευάζω, aliquid, τινά, N. T. σκώπτω τινί, Herodian. σκώμμα λέγω πρὸς τινά, Plut. ἐπισκώπτω τινά, Xen.
 Subscribo, ὑπογράφω, propria manu literis, ἀποχρῆσι τῶν γραμμάτων, Theodoret.
 Subscriptio, ἡ ὑπογραφή, Bas. ἡ ὑποσημείωσις.
 Subseco, ὑποσέμνω, Xenoph.
 Subsellium, ὁ βάθρος, as, Plut.
 Subsquor, ἐφέπομαι, aliquid, τινί, Xenoph. ἐπακολούθη.
 Subservio, ὑπηρετίω, alicui, τινί, Dem.
 Subsector, ὁ ἐγκάθετος, as, N. T.
 Subsideo, ὑποκαθίω, Dion. Hal. ὑφερέω.
 Subsidiarius, ἐπικρατικός, ἡ, ὄν, Philo.
 Subsidiar, βοηθός, Xenoph. ἀρήγω, id.
 Subsidium, ἡ βοηθία, as, Dem. ἡ ἐπιβοήθεια, as, Philo. ἡ ἀρωγή, ἢς, Æschin.
 Subsigno, ὑποσημείω, κατασημαίνωμαι, Xen.
 Subsilio, ὑποσημάω, ὑφέλλομαι.
 Subsisto, ὑφίσταμαι, Aristot.
 Subsolanus, ὁ ἀπυλιώτης, as.
 Substantia, ἡ ὑπόστασις, Aristot. ἡ ἐσσία, Substantialis, ὁ εἰς τὴν ἐσώδης, eos, Aristot.
 Substantialiter, ἐσώδως.
 Substantiatio, ἡ ἐσώσις, eos, Bas.
 Substerno, ὑποσπώνωμαι, Herodian.
 Substituto, ὑφίστημι, aliquid, τινά, Xenoph. alium

alium in locum alicujus, καθίστημι τινα εἰς τὰξιν τινός, Bud.
 Substo, ὑφίσταμαι, Aristot.
 Substructio, ἡ ὑποδομῆσις, εἰς.
 Subsultim, ὑποσηθητικῶς.
 Subsum, ὑπείμι, ὑπέκω.
 Subtegmen, ἡ κρέκη, ης, Plat.
 Subtendo, ὑποτίνω, LXX.
 Subter, κάτω, Dem. ὑποκάτω, Plat.
 Subterfugio, ὑποφύγω, Thuc. labore, φεύγω τὸν ποδόν, Plat.
 Subterlabor, ὑπαλειόμεαι.
 Subterraneus, ὁ ἐξ ἡ κατάγειος, ε, Diod. Sic. ὁ ἐξ ἡ καταχθόνιος, ε, N. T.
 Subtecto, καθυφαίνω.
 Subtilis, λεπτός, ἡ, ὄν, Phil.
 Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, Aristoph. ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀρχινοῖα.
 Subtiliter, λεπτῶς, disputo, λεπτολογία, Luc.
 Subtraho, ἐπιστέλλωμαι, de cibo, τῆς τροφῆς, Aristot.
 Subtus, κάτω, Dem.
 Subucula, τὸ χιτῶνιον, Athen. ὁ ὑποχιτῶν.
 Subvectio, ἡ ἀναγωγή, ἡς.
 Subvecho, ἀνακομίζω, Xen.
 Subvenio, βοηθῶ, Thuc. alicui contra aliquem, ἐρχομαι τινι κατὰ τινος σύμμαχος, Lucian. Confer *Auilio*.
 Subverco, εὐλαβίζομαι, aliquem, τινά, Dem.
 Subversio, ὁ ἀνοικισμός, Phil. ἡ ἀνατροπή.
 Subverto, ἀνατρέω, Dem. Confer *Everto*.
 Subula, τὸ ραβδίον, ε, Gal. τὸ κεντήριον.
 Subulcus, ὁ συνώτης, ε, Lucian. ὁ χειροβοσκός, ἔ, Theophr. ὁ ὑφοβός.
 Subvolo, ἀνατίστωμαι, Aristoph. ἀνίπταμαι.
 Suburbium, τὸ περὶ τὸν ποταμὸν, ε, Dion. Hal.
 Succedaneus, ὁ ἐξ ἡ ἀντάναθος.
 Succedo, ὑποδύομαι, Lucian. alicui in magistratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχὴν τινος, Dem. alicui, τινά, Lucian. in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλείαν τινός, Herodot. succedit opus, περιχωρεῖ τὸ ἔργον, Thuc. obsideo ei ex sententia, ἀντὶ τὰ τῆς πολιουρίας ὡς βέλτεται, Herodian. feliciter et supra votum, ἀντὶ δεξιῶς ἐξ ὑπὲρ πᾶσαν ἐλπίαν, id.
 Succedo, ὑπάγω, Dion. Hal.
 Succenseo, ἐπιμύθομαι, Dion. Hal. alicui, νμισάω τινι, Plut. δυσχεραίνω κατὰ τινος, Lucian. ὄργην ἔχω ἐπὶ τινι, Dem. χαλεπαίνω τινι, id.
 Succenturio, ἀντικαθίστημι, Plut.
 Successio, in officio, ἡ διαδέξις, Aret. in hereditate, ἡ διαδοχή, τῆ κλήρου, Plut.
 Successive, κατὰ διαδοχὴν, Philo. ἐκ διαδοχῆς, Aristot.
 Successor, ὁ διάδοχος, ε, in regno, βασιλείας, Plut. fio alicujus in hereditate, γίγνομαι τινι τῆς κληρονομίας, Isocr.
 Successus, felix, ἡ εὐπραξία, Dem. ἡ ἐπιτυχία, infelix, ἡ δυσπραξία, Soph. successu felici utor, εὐπραγίαν, Thuc. infelici utor, δυσπραγίαν, Plut.
 Succido, ὑποκόπτω, Dion. Hal.
 Succido, ὑποκόπτω, sub aliquid, τινι, Plut.
 Succidus, idem quod Succulentus.
 Succiduous, ὁ ἐξ ἡ πτώσιμος, ε.
 Succincte, συντόμως.
 Succineus, ἡλέκτριος, ἰνι, ἰνον.
 Succingo, ὑποζώνωμι, Plut.
 Succino, ὑπέω, Lucian.
 Succinum, τὸ ἡλεκτρον, ε, Lucian.
 Succulatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, Plut. ἡ ὑποφώνησις, εως, Bas.
 Succulamo, ὑποφώνωμι, Plut.
 Succosus, seu Succulentus, ὁ ἐξ ἡ ἔγχυλος, ε, Diosc. ὁ ἐξ ἡ πολυχύλος, ε, id.
 Succresco, ὑποφύωμαι, παραφύομαι, Theophr.
 Succulentus. Vide *Succosus*.
 Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινι, Herodot. ὑποκατακλῆσθαι τινι, Plut. ἰρά, ἦσαν εἰμι τῷ θυμῷ, Aristot. amoris, ἠττάομαι ἔρωτος, Plut. curis, καταπίπτω φροντίσι, Chrys.
 Succurro, βοηθῶ, alicui, τινι, Dem. ἐξαρκῶ τινι, Xen. morbo, ἐπικινῶ νόσῳ, id. succurrit aliquid mihi, ὑπέρχεται τι ἐμοί, Isocr. ἔρχεται τι ἐμοί ἐπὶ νῦν, Dem.

Succus, ὁ χυλός, ἔ, Diosc. ὁ χυμός, ἔ, Athen.
 Succussus, ὁ ὑποσεισμός, ἔ.
 Succutio, ὑποσιώ.
 Suctus, ἡ μύζησις, ἡ ἐκμύζησις, Diosc.
 Suchla, τὸ ἴδιον, Xenoph. suchla, astrum, αἰ ὑάδης, machina, τὰ κηλῶνα, Bas.
 Sudarium, τὸ καθυφῶριον, Poll. τὸ συδάριον, N. T.
 Sudatio, ἡ ἴδρωσις, Al. ἡ ἴδισις, Aristot.
 Sudatorium, τὸ ὑπόκαυσον, ε.
 Suatorius, ἰδρωτικός, ἡ, ὄν, Hippocr.
 Sudes, ὁ διωστῆρ, ητος, LXX.
 Sudo, ἰδῶν, sudorem sanguineum, ἰδρῶτα αἱματώδη, Aristot. pedibus, ἰδρῶτα πόδας.
 Sudor, ὁ ἰδρῶς, ὄτος, Aristot. sine sudore, ἀνιδρωσι, Lucian. ἀνιδρῖτι, Plat.
 Sudo, τὸ αἰθῆρον, ε, ἡ αἰθερία, Aristot.
 Suesco, ἐβόζομαι, Xen.
 Suctus, ὁ ἐξ ἡ ἰδῶς, ἀδος, Thuc.
 Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τὶ βραδίως, Xen. Confer *Patio*.
 Sufficiens, ἀρκετός, ἡ, ὄν, N. T. ἰκανός, ἡ, ὄν, ad aliquid faciendum, ποιῶν τι, Xen.
 Sufficiens, ἐξαρκῆντας, Isocr. ἰκανός, id.
 Sufficientia, ἡ ἰκανότης, ητος, Plat.
 Sufficio, ἀρκίζομαι, Thuc. alicui seu ad aliquid, διαρκῶς πρὸς τι, Plut. ἐξαρκῶς πρὸς seu εἰς τι, Xenoph. aliquem alicui, ὑφίσταμαι τινι εἰς τὰξιν τινός, Bud. sufficit mihi, ἐξαρκῶμαι, Xenoph. ἀπαρκῶ, Dion. Hal.
 Suffigo, προσήλω, προσερέδω.
 Sufflumen, seu Sufflumentum, τὸ θυμιάμα.
 Suffio, θυμιάω, aliquid, τῆ, Herodot. τινός, Lucian. ἐκθυμιάω, Aristot. ἐπιθυμιάω, Plut. ἰποθυμιάω, Diosc.
 Suffitio, seu Suffitus, ἡ θυμιάσις, εως, Diosc.
 Sufflumen, ἡ ἐποχλήσις, εως, Eustath.
 Sufflaminio, ἐποχλήσις.
 Sufflamo, ὑποκαίω, Eustath.
 Sufflo, ὑποφυσάω, φουάω, aliquid, τῆ, Plut.
 Suffocatio, ὁ πνιγμός, ἔ, Diosc. ἡ πνίξις, γός, Hippocr. τὸ πνιγμός, ατος, Aristot.
 Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινά, Dem. καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, Gal. fame, λιμαρχονάω, Philo.
 Suffodio, ὑπορύττω, Lucian.
 Suffragatio, ἡ ψηφοφορία, εως.
 Suffragator, ὁ ψηφιστής, ἔ, ὁ ψηφοφορῶν, οντος, Lucian. ὁ ψηφοφορῶν, ε, Them.
 Suffragium, ἡ ψήφος, ε, Dem. fero, ψῆφον φέρω, Lucian. τίθειμαι, Dem. de aliquo, διαφῆρα περὶ τινος, Isocr. ferendi potestatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινι, Lucian. διαχειροτονίαν δίδόναι τινι, Plut. suffragio alicujus rejectus, ἀποψηφοθεσίς ὑπὸ τινος, Dion. Hal. meo scisco aliquid, ψηφίζομαι τι, Thuc. meo absolvo, ἀποψηφίζομαι τινι, id. aliquid damno, καταψηφίζομαι τινι, Plat. ob aliquid, τινός τι, Xen. confirmo quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαι τινι, Lucian. in suffragium mitto, ἐπιψηφίζω, Thuc.
 Suffrago, τὸ μεσοῦνιον, ε, Hippiatr. suffragine laboro, σιμάω, Diosc.
 Suffragor, ψηφίζομαι. Confer *Suffragium*.
 Suffugio, ὑποφύγω, Thuc.
 Suffugium, ἡ καταφυγή, ἡς, Isocr.
 Suffulcio, ὑπερέδω, Plut.
 Suffumigo, ὑποκαπνίζω.
 Suffundo, ὑποχέω, Plut. aliquid pudore, δυσωπῶ τινά, Plut. καταδυσωπῶ τινά, Lucian.
 Suffuror, ὑποκλέπτω, Pandect. ἐκκλέπτω, Plut. ὑπαρπάζω.
 Suffusio, ἡ ὑπόχυσις, εως.
 Suggesto, ὑποτίσθωμι, Dion. Hal. alicui alimentum, ἰσαρκῶ τινι τῆς τροφῆς, Aristot. verbo, συμβάλλω τινι λόγον, Lycophr. in memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινός, Herodian. τῆ, Æschin.
 Suggestus, τὸ βῆμα, ατος, Plato.
 Suggillatio, ὁ ὑποπιασμός, ἔ, Naz.
 Suggillo, ὑποπιάζω, detecto, καθυβερίζω τινά, Plut.
 Suggrunda, seu Suggrundia, τὸ γείσον, ε, Athen. τὸ γῆσος, εως, LXX.
 Suggrundatio, ἡ γείσσοσις, εως.

Sugo, μύζω, calamus, κάλαμον, Xenoph. μύζω, Dem. mamma, θηλάζωμας, LXX.
 Sui, seu Suipsius, ἑαυτῷ, ἡς, ε, Dem. αὐτῷ, ἡς, ε, id.
 Suile, ὁ σφυρός, ἔ, Hom.
 Suillus, ὑπέκός, ἡ, ὄν, Xen. ὑπέκός, ἡ, ὄν, caro, κρέας, Poll.
 Sulcatim, κατ' αὐλακας.
 Sulcus, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, Aristoph.
 Sulcus, ἡ αὐλαξ, ακος, Philo.
 Sulphur, τὸ θείον, ε, Diosc.
 Sulphureus, ὁ ἐξ ἡ θειώδης, N. T.
 Sum, εἰμι, dives, πλούσιος, Dem. in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, id. communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, Aristot. maximum bonum alicujus, τυγχάνω μείζιστον ἀγαθόν τινι, Plat. in Ægina, τυγχάνω ἄν ἐν Αἰγίνῃ, Thuc. nudus, τυγχάνω ἄν γυμνός, Lucian. benevolus alicui, ἔχω εὐνοικός πρὸς τινά, Xen. tali natura, ἔχω ἔχω φύσις, Herodian. sit, ita esto, εἶε, Cl. Al.
 Sumen, τὸ ἦτρον, Xen. τὸ ἔθρα, Plut.
 Summa, ἡ κορυφή, sermonis, λόγῳ, Plat. ἡ περιβολή τῷ λόγῳ, Isocr. pecunia, τὸ κηφάλιον ἀργυρίου, Dem. universa, τὸ συμπᾶν κηφάλιον, id. κηφάλιον πάντων, Isocr. in summa, ἐν κηφαλαίῳ, id.
 Summarium, ἡ ἐπιτομή, ἡς.
 Summates, ὁ ἀίρειο, αν.
 Summatim, ἐν κηφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, Dem. ὡςτε ὄλον εἰπεῖν, Plat. ἐπὶ κηφαλαίων διέχεισθαι τι, Dem. Ἐὰν τὸν ποδῶν εἰς τὴν κηφάλην σοι πᾶν' ἔρω, Arist. Plut. 649.
 Summe, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς ἄκρον, Dion. Hal. ὑπερβαλλόντως, Isocr. ἄκρος, Gal.
 Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος, Plat. ἡ ἄκρα, εως, Diosc. ἡ ὑπεροχή.
 Summopere, μέγιστα, Dem. πᾶν, Isocr.
 Summus, ἄκρος, α, ον, medicus, ἰατρός, legislator, ἄκρος νομοθέτης, ε, ὕψιστος, ἰση, ἰσον, N. T. ad summum, ἔσχατον, Dem.
 Sumo, λαμβάνω, aliquid, τι, Dem. aliquem belli præsidem, αἰρέομαι τινι ἐπιστάτην τῷ πολέμῳ, Xen.
 Sumptio, ἡ λήψις, εως, Lucian.
 Sumptuose, πολυτελῶς, Dem.
 Sumptuositas, ἡ πολυτελία, Isocr.
 Sumptuosus, ὁ ἐξ ἡ πολυτελής, εως, Dem. δαπανηρός, α, ὄν, Xenoph. ὁ ἐξ ἡ εὐδάπανος, ε, Plut.
 Sumptus, ἡ δαπάνη, quotidianus, ἰρήμερος, Plut. τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, Dem. supervacaneus et inanis, περιέργον ἐ μάταιον, id. sumptum facio in aliquid, ἀναλίσκω seu ἀναλίσκομαι ἀναλώματά τινος εἰς τι magnum, δαπανᾶω ἐ μικρὰς δαπάνας εἰς τι, fero, sustineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, id. subministrare, συνεισφέρει τῶν ἀναλωμάτων restituo alicui, ἀποδίδωμι τινι ἀναλώματων opus habere magno sumptu, προσδίδωμι πολλῆς δαπάνης, Dem. μεγάλῃς δαπάνης εἶναι sublevare aliquem, παύσθαι τινι τῶν ἀναλωμάτων, id. propriis sumptibus, τέλεισι ἴδιος, Dion. Hal.
 Suo, ἀκίωμα, rupta, τὰ διεργωγῶτα, Lucian. ῥάπτω, Aristoph.
 Supellex, τὰ ἐπιπλα, Plut. τὰ οὐκίον, Dem. longe instructior, πολλῷ πλείον κατασκευῆ, id.
 Super, ἐπὶ, cum gen. super quam steterunt, ἐφ' ἧς ἔστησαν, Dem. ὑπὲρ, cum gen. super terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλιμμένους φίλος, Lucian. super Ægyptum esse, ὑπὲρ Αἰγύπτου εἶναι, Thuc. super caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, Hom. In compositione, quando idem significat quod præterea sive insuper, reddi solet per ἐπὶ, quando vero idem notat quod super aliud, effertur per ὑπὲρ, v. gr. superaggero, i. e. præterea sive insuper aggero; ἐπιωρῶν, superfluo, i. e. super aliud fluo, ὑπερρίω.
 Superabilis, ὁ ἐξ ἡ ἐνίκητος, superaddo, προσεμβάλλω.
 Superbe, ὑπερηφανῶς, Dem. ὑπερηφανῶς, ἰνπεδο, βαίνα, Lucian.
 Superbia, ἡ ὑπερηφανία, Dem. ἡ ὑπερηφάνια, id. ὁ ὄργος,

δ ὄγκος, Isocr. ἡ γαυρότης, πτος, Plut. ἡ ἀλαζονεία, Dem.
Superbio, ἀλαζονίωμα, Isocr. ὑπερφανεῖς, et gloria mihi aliquid duco, σεμνύομαι ἔξ μίγα φρονῆς ἐπὶ τινι, id. ἐπαίρομαι ἐπὶ τινι, Xen. γαυρίζω.
Superbus, ὁ ἔξ ἡ ὑπερφάνος, homo, ἀνθρώπος, Dem. sermo, λόγος, id. ὑπεροπτικός, ἢ, ὄν, et primas sibi vindicans, ἔξ πλεονεκτικός, Isocr. μίγα φρονῆς, ὅσα, ὄν, et magniloquus, ἔξ μίγα φθονογόμενος, Dem. τευφωμένος, ἐστ, ἐνος, aliqua re, ἐπὶ τινι, Lucian.
Supercilium, ἡ ὄφρα, ὄσ, Lucian. superbia, ἡ ὑπερηφανία, as, Dem.
Superficiaribus, ἐπιπολαῖος, αἴα, αἴων.
Superficies, ἡ ἐπιπολή, ἦς, Lucian. ἡ ἐπιφάνεια, as, Strabo.
Superfluitas, ἡ περισσεία, as, N. T. Confer *Abundantia*.
Superfluo, περισσύνω, N. T. Confer *Abundo*.
Superfluus, περισσός, ἢ, ὄν, Herodian. Confer *Nimis*.
Superfundo, ὑπερρίνω, Plut.
Supergredior, ὑπερβαίνω, Herodot.
Superhumeralē, ἡ ἐπιωμῆς, ἶδος, Herodot.
Superinducto, ἡ ἐπιεσαγωγῆ, ἦς, N. T.
Superinducto, ἐπιτάγμα, Athen.
Superinduo, ἐπιδύομαι, Plut.
Superinsilio, ἐπιεσσαδῶν, equis, τοῖς ἵσσοις, Herodian.
Superior, ἀνώτερος, ἔρα, ἐρον, ὑπέρτερος, ἔρα, ἐρον, Plut. superiori anno, πέρυσι, Dion. Hal. tempore, αἰμα πρόσθεν χρόνῳ, Dem. superiores hostibus erimus, κρείσταντες τῶν ἐχθρῶν ἰσμήνα, Dion. Hal.
Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, Plut.
Superne, ἀνωθεν, Herodot.
Supernus, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen.
Supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquid, κρατεῖν τινός, Isocr. aliquid, ἐπικρατεῖν τι, id. Confer *Vinco*, item *Antecello*.
Superscribo, ἐπιγράφω, superscriptio, ἡ ἐπιγραφῆ.
Supersedeo, ἐπίχω, aliqua re, περὶ τινος, Lucian. παύομαι τινος, Dem.
Supersilio, ὑπερσπαδῶν, ὑπερβάλλομαι.
Superstes, ὁ ἔξ ζῶν, Dem. ὁ ἐπισχῶν, ὄντος, Lucian. ὁ περιών, ὄντος, Dion. Hal. sum, περιλείπομαι, N. T. ἐπιβίω, as.
Superstitio, ἡ ἰδελοθεσκεία, as, N. T. ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, Diod. Sic. ἡ ὀστίαι, as, Dion. Hal. ἡ δεισιδαιμονία.
Superstitiosus, δεισιδαίμωνος, Philo.
Superstitiosus, ὁ ἔξ ἡ δεισιδαίμων, Naz. ὁ ἔξ ἡ καπεῖθλος, as, N. T. περιττός, ἢ, ὄν, τὰ θεῖα, Philostr. ὁ ἔξ ἡ δεισιθεός, sum, δεισιδαιμονεῖν, in aliqua re, περὶ τι, Philo.
Supersto, ἐφίσταμαι.
Superstruo, ἐποικοδομῶ, super aliquid, ἐπὶ τι, N. T. ἐπὶ τινι, ibid.
Supersum, περίωμαι, multum alicui, πολὺ τινι, Dem. περιγίνομαι, ex aliquibus, ἐκ τιναν, Dem. argentum quod superest, τὸ ἀργύριον περιγινόμενον, Isocr.
Supervacaneus, seu *Supervacuus*, μάταιος, αἴα, αἰων, Dem. ὁ ἔξ ἡ περιεργός, as, Plut.
Supervenio, ἐπιέρχομαι, περιτυγχάνω, Xen.
Superus, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen. superior, ἀνώτερος, ἔρα, ἐρον, ἀνωτερός, ἢ, ὄν, Gal. superemus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνώτατω, superiore tempore, in τῷ παρελθόντι χρόνῳ, Isocr.
Supinato, ὁ ὑπτατισμός, ὤ, Lucian.
Supine, βράθυμος, Isocr.
Supinitas, ἡ ὑπτιότης, πτος, Theophr.
Supino, ὑπτιός, Diosc. ἐξωπτιάζω, Lucian.
Supinus, ὑπτιος, ἰα, ἰων, Lucian. sum, ὑπτιάζω, Herodian. σεγνῆς, ὁ ἔξ ἡ βράθυμος, Dem.
Suppar, ὁ ἔξ ἡ πάριος, as, Polyb.
Supparus, τὸ περιώμιον, as.
Suppedatio, ἡ ἐπάρακεια, Polyb. ἡ ἐπιχορηγία, N. T.
Suppedito, ἐπαρκῆαι, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, Aristot. pecuniam, χορηγίαν τινὴ χρήματα, Isocr. aliquid, ἐκπορίζω τι, Plat.
Suppetiae, ἡ ἐπικυρία, Xen. Confer *Auxilium*.
Suppeto, ἀρκεῖαι, Plat.

Supplanto, ὑποσκαίλω, alicquem, τινά, Philo. πτερορίζω τινά, LXX.
Supplementum, τὸ πλῆρωμα, Aristot.
Suppleo, πληρῶω, quod deest, τὸ ἐλλεῖπον, Xen. ἀναπληρῶω τι, Plat. aliquid alicquo, ἐμπύμπλημι τὶ τινος, Xen.
Supplex, ὁ ἰκετής, Xen. ἰκεσίας, ἰα, ἰων, Plut.
Supplicatio, ἡ ἰκετηρία, ἰας, Dem. ἡ ἰκεσία, as, id. ἰκεσία, as, id.
Suppliciter, μετ' ἰκεσίας.
Supplicium, ἡ ἰκεσία, Dem. ραπα, ὁ κολασμός, Plut. ἡ ζῆμια, Dem. summum, δίκη ἐσχάτη, ης· constituo alicui, τιμωρίαν ποίω τινὶ capite statuo, ἐπιναστὸν τινι ζῆμῖαν τάπτω impono alicui, ἐπιτιθέμαι τινι adficio supplicio alicquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος· τιμωρία τινά κολάζω adficio, ὑπέχω δίκην, id. traho ad supplicium, ἄγω τινά ἐπὶ θανάτῳ, Aelian.
Supplico, ἰκετεύω, Deo, τὸν θεόν, Xen. pro aliquo, ὅτερος, Dem. alicui, ἰκετεῖαν ποίω τινὶ, Plat. δέομαι, λίσσομαι, προσκύνω.
Supplodo, ὑποκαρτεῖω.
Suppono, ὑποβάλλω, alicquem alicui, τινά τινι, Lucian. Confer *Subjicio*.
Supporto, ὑπάγω.
Suppositio, ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὑποβολή.
Suppressio, ἡ ἀπόκρυψις.
Supprimo, ὑποπίπτω, orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.
Suppuratio, ἡ ἐμπύσησις, Hippocr. ἡ διαπύσησις, εως, id.
Suppuratus, a, um, ὁ ἔξ ἡ ὑπόπυτος, ὁ ἔξ ἡ ἐμπύτος, Plut. ὁ ἔξ ἡ διάπυτος, Hipp.
Suppuro, διαπύσσω, Gal. ἐκπύω, Diosc.
Supputatio, ὁ λογισμός, ὤ, Dion. Hal.
Supputo, ὑποκαθεύω, conputo, λογίζομαι, Plut. calculis, ταῖς ψήφαις, Theophr.
Supra, ὅτερος, terram grando constitit, γῆς χάλαζα συνίσταται, Xenoph. modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποίωι, Dem. captum humanum, ὅτερος ἡμῶν, Plut. sexaginta annos natus, ὅτερος ἐξήκοντα ἐστὶν γεγονώς, Dem. vires, ὅτερος δύναμις, Dem. quam dici potest, πέρα τῷ λόγῳ modum, πέρα τῷ μετρίῳ, Dem. trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαί πλεον, ἡ τριακῶσια σώματα, Plut.
Supremus, ὑπέρτατος, ἀτη, ασιον, Plut. Confer *Summus*.
Sura, ἡ γαστροκνημῖα, Poll. ἡ σῦρα, Lucian.
Surcularis, ὁ ἔξ ἡ φρυγανότοκος, as.
Surculo, φρυγανίζω.
Surculosus, ὁ ἔξ ἡ φρυγανωδής, eos, Diosc.
Surculus, ὁ κλαδίσκος, as, ἡ παραφυάς, ἄδος, Theophr.
Surdaster, ὁ ἔξ ἡ ὑπόκωφος, as, Aristot.
Surdesco, ἐκκωφόμαι, Lucian.
Surditas, ἡ κωφότης, πτος, Dem. ἡ κώφευσις.
Surdus, κωφός, ἢ, ὄν, Aristot. surdum reddo, ἐκκωφῶμαι, Lucian.
Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ἀνίσταμαι, Dem. de sella, ἐπανίσταμαι τῶν θάκων, Aristoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xen.
Surreptitius, ὁ ἔξ ἡ ὑφάρπακτος, as.
Surrigo, ἐξανίσταμαι, Dem.
Surrigio, ὑφάρπαξω, Aristoph. ὑφαιρέω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι. Confer *Substituo*.
Sursum, ἄνω, et deorsum, ἔξ κάτω, Dem. fluo, ἄνω τῷ σταμῶ ῥέω, id.
Sus, ὁ vel ἡ σὺς, σνός, Plut. ὁ vel ἡ ὄς, Xen.
Susceptor, ἡ ὑπόδοξις, ἦς, Dem.
Susceptor, ὁ ὑπόδοξεύς, εως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.
Suscceptum, τὸ ἐγγιχίωμα.
Suscipio, ὑπαδέχομαι, alicquem, τινά, Dem. exsulem, προσδέχομαι φρυγᾶα, id. bellum, ἀναίρωμαι πόλεμον, Plat. inimicitiam propter aliquid, ἐχθρῶν ὅτερος τινος, Dem. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τῷ πράγματι, id. ἐπιχειρῶν πράγματι, id. ἔργον, Plut. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. periculum, κίνδυνον, id. hospitio alicquem, ξενίζω τινά, Dem. liberos ex aliqua, ἀναίρωμαι παῖδας ἐκ τινος, Plut.
Suscitabulum, τὸ δρομητήριον, as, Xen.
Suscitatio, ἡ ἐγερσις, εως, N. T.
Suscito, ἐγείρω τι, Thuc. ἀνεγείρω τι, Dem.

Suspectio, ἡ ἀνάβλεψις, τὸ ἀνάβλεμμα, Xen.
Suspecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς ἕρανόν, Xen.
Suspectus, ὁ ἔξ ἡ ὑπόπτος, as, Thuc. sum, ὑποψίαν ἔχω, Dem.
Suspectus, ὤς, idem quod *Suspectio*.
Suspensium, τὸ αἰώρημα, ατος, suspurricium, ἡ ἀνασῦρσις, εως, ἡ ἀγχιόνη, ης, Dion. Hal. suspendio finio vitam, ἀναστῶν ἐμαντὸν, Lucian. ἀπάγχωμαι, Plut. κρεμάω ἐμαντὸν, Luc.
Suspendo, αἰώρῶ, Dem. aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἐκ τινος, Aristot. in templo aliquid, ἀνεπιτιθέμαι τι, id. laqueo alicquem, ἀναστῶ τινά βρόγχω, Herodian. ex arbore, κρεμάω τινά ἐκ δένδρου, Lucian. rem, differo, ἀναβάλλω τι, Dem.
Suspensio, ἡ αἰώρησις, Gal. ὁ κρεμασμός, ὤ, Hipp.
Suspensus, a, um, κρεμαστός, ἢ, ὄν, Plut. ὁ ἔξ ἡ ἐκκρεμῆσις, εως, Herodian. animo, ὁ ἔξ ἡ μετῴωρος, as, Dem. sum, ἐπιανακρεμασμαι, Aristot. de aliquo, ἐκκρεμάννυμαι τινος, Herodian. super aliquid, ἐπικρεμασμαι τινι, Plut. sum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι, Dem. ἀμφιγνῶσκῶ, id.
Suspica, ὁ ὑπόπτης, ὁ ἔξ ἡ ταχύποπτος, Aristot.
Suspicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς ἕρανόν, Xen. aliquid ob aliquid, θαυμάζω τινά ἐπὶ τινι, id. ἄγαμαί τινά τινος, id. τινός τινος, Dem. suspectum habeo, ὑποπτεύω τινά, Liban.
Suspicio, onis, ἡ ὑποψία, Thuc. τὸ ὑπόπτον, id. ἡ ὑπόβλησις, Dem. ἡ ὑπόνοια suspicionem concipio contra alicquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατὰ τινος· moveo, ποίωμαι ὑπόβλησιν falsam comminiscor, ὑπόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, id. removeo longissime a me, ἐμαντὸν ὡς πόρρωτάτω ποίωμαι τῆς ὑποψίας, Isocr. in suspicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ, Plut. εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, id. adduco alicquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινά, Plut.
Suspiciose, ὑπόπτως, Dem.
Suspiciosus, ὁ ἔξ ἡ ταχύπόπτος, as, Plat. erga alicquem, ὑπόπτως ἔχων, εως, ον, πρὸς τινά, Dem. in omnes, ὑπόπτως ὄν εἰς πάντας, Ael.
Suspisor, ὑποπτεύω, aliquid, τι, Plat. nihil mali de viro hono, ὑπονοῖα ἔδδεν κινδόν πρὸς ἀνδρὸς χρηστῆ, Epictet.
Suspiriosus, ἀσθματικός, ἢ, ὄν, Galen.
Suspirium, τὸ ἄσθμα, ατος, Galen. gemitus, ὁ στεναγμός, ὤ, Plut. altum duco, μίγα στενάξω, Dem.
Suspiro, στενάξω, Dem. ob aliquid, εἴνω ἐπὶ τινι, id.
Susque deque habeo aliquid, ἀδιαφορεῖ περὶ τι, Laert.
Sustentaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
Sustentatio, ἡ ἀνοχή, ἦς, Aristot. nutritio, ἡ τροφή, ἦς, id.
Sustento, ἀνέχω, Aristot.
Sustiueo, ἀνέχω, cœlum et terram, ἕρανόν ἔξ γῆν, Paus. fortiter periculum, εἰρώσως ὑπομένω κίνδυνον, Dem. labores, πόνους, Isocr. multa mala, ἀνέχομαι πολλά κακά, Lucian.
Sustollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνήν, Dem.
Susurratio, ὁ ψιθυρισμός, ὤ, Plut.
Susurro, ψιθυρίζω, Plut.
Susurro, onis, ὁ ψιθυριστής, ὤ, N. T. ὁ ψιθύρος, as, Plut.
Susurrus, ὁ ψιθύρος, Soph. ὁ ψιθυρισμός, ὤ, Plut. Stultis, e, βαπτός, ἢ, ὄν, Xen.
Sutor, ὁ βάπτης, as, ὁ σκνιτεύς, εως, Herodian. ὁ σκυτοπόμος, as, Aelian.
Sutorius, βάπτικός, ἢ, ὄν, σκυτοπομικός, ἢ, ὄν, Plat.
Sutrina, τὸ σκυτεῖον, as.
Sutura, ἡ ραφή, capitis, κεφαλῆς, Plat.
Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτῆς, ἦς, ὤ, Dem. ὁ, ἡ, τὸ αὐτῆς, ἦς, ὤ, regionem dicit sum esse, χῶραν φησὶν αὐτῆς εἶναι, id. me plurimi fecit inter amicos suos, ἐμεῖ περὶ πλείους ἐποίησεν τῶν αὐτῆς φίλῶν, id. σφέντερος, ἔρα, ἐρον, (quatenus quid plurium est,) ad suos socios, πρὸς τὸς σφειτέρους συμμαχίους, Thuc.
Sycophanta, ὁ συκοφάντης, Dem.
Sycophantia, ἡ συκοφαντία, Dem.
Sycophantor, συκοφαντίαι, Dem.
Syllaba, ἡ συλλαβή, ἦς, Lucian. syllabas connecto, συλλαβίζω, id.
Syllogismus, ὁ συλλογισμός, Aristot. Sylva,

Sylva, ὁ δρυμὸς, Strab. ἡ ὕλη, Xen.
 Sylvaticus, ὁ ἄλιος, αἰα, αἰον.
 Sylvesco, ὕλαμαι, Epiph. ἔυλομαι, Theoph.
 Sylvester, seu Sylvestris, c, ἄρειος, α, ον, Bas.
 Sylvosus, a, um, ὁ ἔξ ἢ δρυμώδης, εος, ὁ ἔξ ἢ ὀλώδης, εος, Xen.
 Sylvula, τὸ δρυμίδιον, u.
 Symbola, ἡ συμβολή, ἡς, Plat. symbolam collobo, ἐραρίζω, confero, συναραρίζω.
 Symbolum, τὸ σύμβολον, Plut.
 Symmetria, ἡ συμμετρία, Aristot.
 Sympathia, ἡ συμπάθεια, Galen.
 Symphonia, ἡ συμφωνία, Plat.
 Synagoga, ἡ συναγωγή, N. T.
 Syngrapha, ἡ συγγραφή, Thuc.
 Synodus, ἡ σύνοδος, Isocr.
 Synopsis, ἡ σύνψις, εως, Polyb.
 Syrma, τὸ σέρμα, ατος, Poll.

T.

TABANUS, ὁ vel ἡ μύμφ, ωπος, Lucian. ὁ οἶσρος, Aristot.
 Tabefacio, μαλαίνω, aliquem, τινά, Aristot. ἀμαραίνω, Plut. ἐκτίκω.
 Tabella, τὸ πινακίον, u, Aristot. ἡ πινακίς, ἴδος, Athen. τὸ πινακίδιον, N. T.
 Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, u, Polyb. γραμματοφόρος, u, Plut.
 Tabeo, τίκωμαι.
 Taberna, τὸ οἶκημα, diversorium, τὸ καπηλεῖον, u, Synes. officina, τὸ ἐργαστήριον, Plut. argentaria, τὸ ἀργυροπρακτικόν, Harinonop. libra-ria, τὸ βιβλιοπωλεῖον carnaria, τὸ κραιπάλιον, Plut.
 Tabernaculum, ἡ σκηνή, Dem. erigo, σκηνάω, id.
 Tabernarius, ὁ κάπηλος, u, Lucian.
 Tabes, ἡ φθίσις, εως, Gal. ἡ φθόη, id. ὁ μαρ-σμός, Aret. tabe laboro, φθειάω, Aristot. laborans, ὁ φθισκός, Plut.
 Tabesco, φθίω, Plat. τίκωμαι.
 Tabidus, φθισκός, ἡ, ὄν, τακρός, ἀ, ὄν, Lucian. ὁ ἔξ ἢ μαρσαμώδης.
 Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ἡς, τὸ γραμματοφυλάκιον, u, Sext. Emp.
 Tabula, ὁ πῖναξ, ακος, Dem. τὸ γραμματεῖον, τὸ γραμματεῖον cerata, ἡ μάλθη, ἡς, id. lata, ἡ πλάξ, ακος, Lucian. calculatoria, τὸ ἀριθμικόν, u, Polyb. tabulae novae, ἀποκοσμη-χρῆμα, Plut. expensi, ἀπολογισμοὶ τῶν ἀνα-λωμάτων tabulas conscribo seu conficio, συγγράφω γραμματεῖον, Dem. resigno seu aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω corrumpo, δια-φθείρω γραμματεῖον adultero, γραμματεῖον με-ταγράφω in tabula scribo, γράφω τι ἐν γραμ-ματεῖον γράφω ἐν πινακί, ἐν μάλθη, id.
 Tabularis, ὁ ἔξ ἢ πλακαδῆς, εος, Aristot.
 Tabularium, idem quod Tablinum.
 Tabulatio, ἡ σανίδωσις, ἡ πινακώσις, Plut.
 Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινακώσις, Plut.
 Tabum, τὸ λύθρον, u, Lucian.
 Taceo, σιωπάω, Dem. Confer Sileo.
 Tacite, σιωπῶ, Plat. σιωπηρῶς.
 Taciturnitas, ἡ σιωπή, ἡς, Dem. Confer Si- lentium.
 Taciturnus, σιωπηλός, ἡ, ὄν, Plut.
 Tacitus, σιωπῶν, ἴσας, ὄν, Dem.
 Tactio, ἡ ἀψίς, εως, Aristot.
 Tactus, ἡ ἀφή, ἡς, Plat.
 Tædet me, ἀχθώμαι, alicujus rei, τινός, Plut. τινί, Aristoph. ἐπί τινι, Xen. ὕπερ τινος, Plat. hoc facere, πῦθο ποιῶν, Xen.
 Tædiosus, ἀχθινός, ἡ, ὄν, Xen.
 Tædium, τὸ ἀχθος, εος, Xen. ἡ ἀκηδία, ας, Dem. Confer Fastidium.
 Tænia, ἡ ταινία, ας, Plut.
 Tæniola, τὸ ταινίδιον, u, Poll.
 Talaria, τὰ πτερίδια, αν.
 Talaris, c, ὁ ἔξ ἢ ποδήρης, εος, Hesych.
 Talea, τὸ ζυλάριον.
 Talentum, τὸ τάλαντον, u, Dem. æquans, παλανταῖος, αἰα, αἰον, Aristot.
 Talio, ἡ ἀμοιβή, ἡς, Lucian.

Talis, τοῖστος, τοιαύτη, τοῖστος, natura et vir- tute, ὡν τὴν φύσιν ἔξ ἀρετῆν, Isocr. qualis, τοῖστος, οἶος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοῖστον καταπρασάμνος, οἶον σὺ talem me præbebo, qualem me ante præbui, πα- ρέξω τοῖστον ἱμαῖτον, οἶοντις ἐν τῷ παρελθόντι χρέων qualis, τοῖστος, ὁποῖος, Æschin. τοῖος, ὁποῖός τις, id.
 Taliter, τοῖστως, τοῖσως.
 Talitrum, ὁ κόνδυλος, u, Dem.
 Talpa, ὁ ἀσπάλαιξ, ακος, Gal. ὁ σπάλαιξ, ακος, Cl. Al.
 Talus, τὸ σφυρὸν, Diosc. ὁ ἀσφαγάλος, Xen. talis ludo, ἀσφαγάλλω παίζω, Plut. ἀσφαγα- λίζω, Athen. talorum lusus, ἡ ἀσφαγάλλισις, εως, Aristot.
 Tam, ἔσως, ingratus es, ἀχάριστος εἶ, Dem. tam grandia peccare, σπλκαῖστα τὸ μίγνθος ἐξαμαρτάνω, Isocr. tam de communibus, quam de suis sollicitum esse, ὁμοῖως ὕπερ κοι- νων, ὡσπερ τῶν ἰδίων μελετῶν, id. tam noxium est cervis, quam hominibus, ἰλάφοις τοσῶτον ἐστὶ κακόν, ὅσον ἔξ ἀνθρώποις, Ælian.
 Tamdiu, τοσῶτον, sunt, quamdiu, εἰσιν, ἔφ ὅσον, Aristot. sit in vinculis, dum solverit, δεδί- σθα τίως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, Dem. vixit, ut, το- σῶτον χρόνον ἰδῶν, ὡς, Isocr.
 Tamen, ὅμως, Isocr. Confer Etsi.
 Tametsi, κἄν, Dem. Confer Etsi.
 Tandem, ὕστερον, Dem. ad vos veniet, τελευ- τῶν ἔξει ἔφ ὕμᾶς, id. τίλος, Dion. Hal. al- quando, ἤδη ποτε, id. ἐνλί ποτε, id. tamen, τίλος δ' ἔν, id. quid tandem? τὸ ποῖον δὴ; Plat.
 Tango, ἄπτομαι, aliquid, τινός, Aristot. κα- βαπτομαί τινος, Plat. θίγω τινός, Plut. τί, id.
 Tantillus, μικρός ὅσος, ne tantillum quidem, ἄδὲ γρῦ, Dem.
 Tantisper, μέχρι, est amicus, dum consequat- ur, τῷ συγγί φίλος ἐστὶ, Dem. memores sunt, dum dicuntur, μέχρι τῷ μνημονεύοντες, μέχρις ἂν βρωθῶν, id. Confer Doncc.
 Tanto, τοσῶτα, meliores, quanto honoratiore, βελτίους, ὡσπερ τὰς τιμὰς μίξις, Isocr. mag- gis imperiti, quanto minus, τοσῶτα μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὡσπερ, Dem.
 Tantopere, ἔτω, Dem. τοσῶτον, id.
 Tantus, τηλικῶς, αὔτη, ἔτω, calamitas irruit, τηλικαῦτη συμφορὰ συνέτισται, Isocr. tantæ calamitates, τοσῶται τὸ πλῆθος συμφοραί, Dem. quantus, τοσῶτος τὸ μίγνθος, ὅσος, Isocr. τοσῶτος, ὡσπερ, id. τηλικῶτος, ἡλικός, Dem. τοσῶτος, ὅσος, id. talis tantusque, τηλικῶτος ἔξ τοῖστος, id. tantum abest, ut ego faciam, τοσῶτον ἀπέχω ποιῆν, Isocr. ut ille contriste- tur, τοσῶτον ἰλλεῖται τῷ λυπῆσθαι, Aristot. ut accusum, τοσῶτον ἀφίσταμαι τῷ ποιῆσθαι ἀπαγγελίαν, Lyc.
 Tapes, ὁ τάπηξ, ἡτος, Bas. ἡ τάπις, ἴδος, Lucian. ἡ δάπις, ἴδος, Xen.
 Tarde, βραδέως, deliberare, βυλεύεσθαι, Dem. me gero, ὀκνηρῶς δικάμωμαι alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θάπτον, οἱ δὲ σχολαιότερον οἰκαδ' ἄπυσσι, id.
 Tardesco, βραδύνομαι.
 Tarditas, ἡ βραδυτήξ, ἡτος, Dem. ἡ βραδεία, id. ingenii, ἡ βραδύνοια, Laert. ἡ δυσμάθεια, Plut.
 Tardo, βραδύνω, Herodian. ὀκνεῶ, Dem. μέλλω, id. δηθῶ.
 Tardus, βραδύς, εἴα, ὄν, Plat. ὀκνηρός, ἀ, ὄν, Xen. ingenio, ὁ ἔξ ἢ δυσμαθής, Plat.
 Tartarus, ὁ τάταρος, ας, Hom. in Tartarum dejicio, ταρταράω, N. T.
 Taurinus, ταυρέσιος, εἴα, εἰον, Diosc.
 Taurio, ταυράς, Aristot.
 Taurus, ὁ ταῦρος, Aristot.
 Taxatio, ἡ τίμησις, εως, Æschin.
 Taxator, ὁ ἐπιτιμητής, ὡ, Polyb.
 Taxeus, σμιλάκιος, ιων, ιων.
 Taxillus, ὁ ἀσφαγάλος, u, Plut. taxillis ludo, ἀσφαγάλλω παίζω, id.
 Taxo, τιμάω, Plut. Confer Æstimo, i. e. cargo, καταμέμφομαι, LXX.
 Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, Diosc.
 Tecte, κρύφα, Plut. Confer Clam, Occulte.

Tector, ὁ κωνιατής, ὤ, Hesych.
 Tectorium, τὸ κωνιαμα, ατος, Theophr.
 Tectum, τὸ δῶμα, Herodian. ἡ δόκαμος, Sext. Empir. τὸ κατασίγασμα, ατος, Herodot. τὸ σίγος, εος, Xen. ἡ σίγη, ἡς, Plut. domus, ὁ ὄροφος τῷ οἰκηματος, Thuc.
 Teda, ἡ δῆς, δαδός, Xen. τὸ δαδίον.
 Tedaceus, ὁ ἔξ ἢ δαδωδῆς, εος, Theophr.
 Teges, ὁ φορμῶς, ὤ, Aristot. ὁ ἔξ ἢ ψίβιος.
 Tegetica, ἡ φορμῆς, ἴδος, Aristot.
 Tegimen, Tegmen, seu Tegumentum, τὸ σί- γασμα, ατος, Æl. ὁ καλυπτήξ, ἡτος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, id.
 Tego, σιγάζω, LXX. σκεπάζω, Diosc. domum lignis, κρύφα οἰκίαν ζυλόω, Dem. abscondo, κρύπτω, Lys.
 Tegula, ὁ κέραμος, Philo. ὁ καλυπτήξ, ἡτος, Dion. Hal. ἡ πλίνθος.
 Tegumentum. Vide Tegimen.
 Tela, ὁ ἴσος, Plut. ἡ παρυφή, id.
 Tellus, ἡ γῆ, γῆς, Aristot. Confer Terra.
 Telonium, τὸ τελώνιον, N. T.
 Telum, τὸ βέλος, εος, Xen. τὸ ἀκόντιον, Dem. extra telum collocor, ἔξω βελῶν ποίωμαι, Heliod. postus, ἔξω βίβας ἴσως, Lucian.
 Temerarie, προσιπῶς, Isocr.
 Temerarius, πολυμήρως, ἀ, ὄν, Dem. ὁ ἔξ ἢ ἀβου- λος, προσιπῆς, εος, id. et confidens ante facinus, θάρρος ἔξ προσιπῆς πρὸ τῶν ἀμαρτη- μάτων, id.
 Temere, φιλοκινδύνως, Isocr. προσιπῶς, id. nec temere, nec turbulenter acciderunt, ἐκ ἰμ- πλῆκτως, ἔδὲ παραχωδῶς συνίβαιναι, Isocr. nihil factum, ἔδὲν ἀλόγως γίγνεσθαι, Dem. accipere, ἐνθάδε λαμβάνω, id.
 Temeritas, ἡ ἀβουλία, Isocr. ἡ προσιπῆς, Dem. τὸ τόλμημα, ατος, id.
 Temero, βεθλῶ, Suid. μαινώ, Lucian.
 Temetum, τὸ μίθον, Plut.
 Temno, καταφρονέω, Dem. aliquem, ὀλιγόμως ἔχω τινός, id. Confer Contemptio.
 Temo, ὁ ἄμαρτος, Hom. τὸ σήριγμα, Lys. τὸ ἐφλάκειον.
 Tempe, τὰ τίμημα, ὄν, Æl.
 Temperamentum, ἡ κράσις, εως, Lucian. ἡ μίξις.
 Temperans, ὁ ἔξ ἢ σώφρων, ονος, et moderatus, ἔξ μίτρος, Dem.
 Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, Isocr. et innocent, ἔξ καθαρώς, Dem. et honeste, ἔξ καλῶς, id.
 Temperantia, ἡ σωφροσύνη, et justitia, ἔξ δικαιοσύνη, Dem. ἡ ἐγκρατεία, temperantiam exerceo, σωφροσύνη ἄσκηω temperantia præditum esse, ἔχων σωφροσύνην, id.
 Temperate, σωφρόνως, Isocr.
 Temperatio, seu Temperatum, ἡ κραιῖσις, εως, Lucian.
 Temperies, ἡ εὐκρασία, Plut.
 Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν σπῆγην οἶνον, Plut. e pluribus facultatibus, κεράννυ- μί τι ἐκ πλείων δυναμίων, Philo. mili, κα- τίχω ἱμαῖτον, Herodian.
 Tempestas, ὁ χειμῶν, ἄνος, et labor, ἔξ πόνος, Dem. serena, εὐημερία, Xen. tempestatem observare, φυλάσσειν χειμῶνα sustinere, χειμῶνα ὑπομένειν, id. conficitor cum tem- pestate, χρῆσθαι χειμῶνι, Isocr. subire tem- pestatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνος πρὸς χειμῶνας, Dem.
 Tempestive, εὐκαιρῶς, Isocr. καιρῶ, Dem. ἐν καιρῶ, id. κατὰ καιρὸν, id. καιρίας, Xen.
 Tempestivitas, ἡ εὐκαιρία, Philo.
 Tempestivus, ὁ ἔξ ἢ εὐκαιρός, Herodian. ὁ ἔξ ἢ ἐπικαιρός, Xen. ὠραίος, αἰα, αἰον.
 Tempestuosus, ὁ ἔξ ἢ δυσχερῆς, u, Æsch.
 Templum, τὸ ἱερόν, religiosissimum, ἀγιώτατος, Isocr. ὁ ναός, ὡ, Dem. sanctum et veneran- dum, σεμνός τε ἔξ ἄγιος, Æl. edificio seu exstruo, καθίστημι ἱερόν, Isocr. colloco, δρθῶ- μαι νῶν, id. orno, κοσμέω ἱερόν, Dem. in- gredior, εἰσιμι ἱερόν, id. violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἔδθ θῶν, Isocr. non revereor, ἐκ αἰσχύνωμαι ἱερόν, Dem. incendo, ἐμπύπτωμαι νῶν, id. spolio et comburo, συλαῖω ἔξ κατακαῖω τὰ τῶν θῶν ἔδθ, Isocr. instauro, ἱερόν ἐπισκινυάω, id.
 Tempora,

Tempora, pars capitū, οἱ χρόνοι, αν, Dem.
 Temporalis, e, χρονικός, η, αν, Phil.
 Tempori, εν καιρῷ, Dem.
 Tempus, ο χρόνος, u, Dem. opportunum, ο καιρός, ε, id. longinquum, χρόνος μακρός· diuturnum, συγχρόν· infinitum, άόριστος· sufficiens, ικανός· exiguum, δλίγος· breve, βραχύς· certum, τακτός· præfinitum, ερημένος, Dem. legitimum, καθήκον superius, ο άνω, id. præteritum, παρελθόν antiquum, παλαιός, postremum, τελευταίος, id. præsens, νυν παρών instans, ἐπιών· interjectum, ο μεταξύ· posterum, ο έπειτα· futurum, μέλλον· reliquum, λοιπός· computo, χρόνον λογίζομαι· eligo, αἰρώμαι, idem. quæro, ζητώ· exspecto, αναμένω, idem. do alicui, δίδωμί τινι· finio, δρίζω· intercedere rebus, παραγγίνεσθαι πράγμασι· esse post rem, άνω από τινος πράγματος· tero, διατρέβω· consumo, αναλίσκω· præripere, παραρῖεσθαι· prætereo, παραβαίνω· finiri alicui, έξελείν τινι· deficere alicui, ἐπιλείπειν τινά, idem. tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, Plut. meo, ἐπ' ἐμῷ, Dem. illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, Isocr. κατὰ τούτους τὸς χρόνους, Dem. illo, quo, κατ' ἐκείνους τὸς χρόνους, ὅτε, id. εν ποίσις καιροῖς, εν οἷς, Isocr. superiori, seu præterito, εν τῷ παρελθόντι χρόνῳ εν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ· ab illo, quo regnum nactus est, ἐξ ἧ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ἧσπερ τιν πόλιν οἰκίσαι, id.
 Tenulenter, μεθύσας.
 Temulentia, η μέθη, ης, Plat. η οἰνοφλυγία.
 Temulentus, μεθύσας, υσα, αν, Dem. ο ζή οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ.
 Tenacitas, glutinosa, η γλισχροτής, ητος, Gal. τὸ γλισχροσµα, ατος, Hipp. parsimonia, η φειδωλή, ης.
 Tenaciter, γλισχροῦς, vino, ζάω, Aristot.
 Tenax, γλισχρός, α, αν, phlegma, φλίγμα, Hippoc. parvus, φειδωλός, η, αν, Dem. propositi, ο ἰσχυρογνώµων.
 Tendicula, τὸ παρῖδιον, η παρῖς, ἴδος, Aristoph. η σάχη, Xen. η ποδάγρα, ας, id.
 Tendo, τείνω, aliquid per totum, τι διὰ παντός, Plat. recta Babylonem, εὐθὺ Βαβυλωνίους, Lucian. seu peritineo, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετήν, Aristot. manus in cœlum, ἀναπέμνω χεῖρας εἰς ἄστρον, idem. sermonem in longum, ἀποπέμνω λόγον μακρόν, Plat. usque ad mare, καταπέμνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, Philo. arcum, ἐντέμνω ποῦον, Xen. insidias alicui, ἐνεδρεύω τινά, Plut. res eo tendit, συντέμνει πᾶνµα πρὸς τῷτο, Aristot. εἰς τῷτο, Isocr.
 Tenebra, τὸ σκότος, εος, Dem. η σκοτία, ας, N. T. η ἀχλύς, υος, Isocr. profundæ, σκότος ἀχανές, Philo. nocte et in tenebris fieri, σκότους ζή νυκτός γίνεσθαι, Dem. magnas tenebras objectas esse ab aliquibus veritati, πολλὰ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τισι, id. esse jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, Dem.
 Tenebratio, ο σκοτασμός, ε, Diosc.
 Tenebresco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, Dem.
 Tenebrositas, η σκοτία, ας.
 Tenebrosus, idem quod Tenebrosus.
 Tenebrio, ο σκοτίας, u.
 Tenebrosus, ο ζή ο σκοπώδης, Plut. σκοταῖος, αἷα, αιον, Diod. Sic. σκοτεινός, η, αν, Plut.
 Tenellus, ἀπαλώπτερος, έρα, ερον, Diosc.
 Teneo, έχω, urbem, πόλιν, Dem. imperium, κατέχω ἀρχήν, Isocr. regionem, κτάομαι χώραν, id. artem, γινώσκω τέχνην, Plut. risum, συνέχω γέλωτα, Aristot. teneor lege, κρατέομαι υπό νόµου, Dion. Hal.
 Tener, ἀπαλός, η, αν, vinum, οἶνος, Diosc. pes, πῆς, Hom. ut fructus, ο ζή ο τεράµων, ονος, Theophr.
 Tener, ἀπαλός.
 Teneresco, ἀπαλύνομαι.
 Teneritas, seu Teneritudo, η ἀπαλότης, Plut. leguminum coctorum, η τεραµόντης, Theophr.
 Tenor, ο τόνος, η συνέχεια.
 Tentamen seu Tentatio, ο πειρασμός, Diosc. η πείρασις, Thuc. η πείρα, Greg.
 Tentator, ο πειραστής, u.

Tento, πειράζω, aliquem, αν sit, τινά, εἰ εἴη, N. T. aliquem ad malum, τινά, ibid. aliquem, de stirpe, πειράω τινά, Plin. aliquid, πείραω λαµβάνω τινός, Plat. ἐπί τινος, Isocr.
 Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον, Theophyl.
 Tentorium, η σκηνή, Xen. τὸ σκηνώµα, ατος, id. figo seu erigo, σκηνώ, Dion. Hal. σκηνην πύργῳ, Plat. ἴσχυρι, Xen. in tentoriis vinu, ἐπαυλίζομαι, Dion. Hal.
 Tenuiculus, ο ζή ἡ ὑπόφιλος, u.
 Tenuis, ψιλός, η, αν, Dem. Phal. λεπτός, η, αν, spes, ἐλπῖς, Aristid. ραυρῆρ, ο ζή ἡ ἀπορος, Dem.
 Tenuitas, η λεπτότης, ητος, egestas, η ἀπορία, ας, Dem.
 Tenuiter, λεπτῶς, egepe, ἀπόρος, Dem. ψιλῶς.
 Tenuo, λεπτύνω, Athen. ἰσχυναίνω.
 Tenuis, ἄχρη, sequente Consona; ἄχρη, sequente Vocali vel Diphthongo; verbis tenuis, ἄχρη λόγῳ, Plut.
 Tepéfacio, χλαινω τῖ, Athen. Θεοραῖνω.
 Tepéfio seu Tepesco, χλαινώµαι, Lucian.
 Tepeo, χλαινώµαι, Philo. ἀλεάζω, Aristot. ἀλκίω, id.
 Tepiditas, η χλαινωσις, εως.
 Tepido, χλαινω, Athen.
 Tepidus, χλιαρός, α, αν, oleum, ἔλαιον, Galen. ἀλεινός, η, αν, regio, χώρα, Herodot.
 Tepor, η ἀλεια, ας, Hipp.
 Ter, τρίς, Dem. ἑπαιρίς, Diosc.
 Tercenti, τριακῖσσι, αἷα, ια, Herodot.
 Terebinthinus, τερεβινθίνος, ἰνη, ινον, vinum, οἶνος, Diosc.
 Terebintius, η τερεβινθος, Theophr.
 Terebra, τὸ τρύπανον, Athen. τὸ τρέτρον.
 Terebratio, η τρύπανσις, εως.
 Terebro, τρυπάω, aliquid, τῖ, Lucian. τρύβω.
 Terebro, ο τερηδών, ὄνος, Theophr.
 Teres, τρογγύλος, ὕλη, ὕλον, Theophr.
 Tergeo, σμῆχω τινά, Lucian. ὀμόργῳ.
 Tergiversatio, η σροφή, Aristoph. ἴµοτ, ο ὄνος, Dem. excusatio, η πρόσφασις, id.
 Tergiversor, νωτίζω, Poll. πολο, ἀναδύομαι, Dem.
 Tergo, idem quod Tergo.
 Tergum, ο νώτος, ηλυ. τὰ νῶτα, αν, Xen. verto, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, Lucian. a tergo, καταπίσθεν, Plat. ἐξοπίσθεν, Plut. Confer Dorsum.
 Tergus, τὸ ἄδραµ, τὸ σκύτος, Plat.
 Termes, τὸ θάλος ἔγκραστον.
 Terminatio, ο ὀρισμός, ε, Aristot. vocis, η κατάληξις, εως.
 Termino, ὀρίζω, Aristot. Confer Finio.
 Terminus, ο ὄρος, Dem. τὸ ὕριον, Xen. malorum, πόναν λήξις, Plat. Confer Finis, item Limes.
 Ternarius, sc. numerus, seu Ternio, η τριάς, αδος.
 Terni, ο ζή ἡ συντρεῖς, ὦν, Lucian.
 Tero, τρέω, aliquid manu, τῖ χειρῖ, Diosc. tempus, διατρέβω χρόνον, Xen.
 Terra, η γῆ, γῆς, Dem. habitabilis, seu Orbis terrarum, η οἰκωμένη, ης, id. η περιόδος τῆς γῆς, id. ἅπαντα γῆ ζή θαλάσσια, id.
 Terræmotus, ο σεισμός τῆς γῆς.
 Terrefacio, φοβερίζω, LXX.
 Terrenus seu Terrestris, ο ζή ἡ γεωδης, Plat. ο ζή ἡ ἐπιγῆβιος, ἐπίγειος.
 Terreo, φοβέω τινά, Dem. ἐκφοβέω τινά, Isocr. παράττω τινά, Dem. καταπατήσω τινά, id.
 Terrestris. Vide Terrenus.
 Terribilis, φοβερός, α, αν, alicui, τινί, Dem. δεινός, η, αν.
 Terribiliter, φοβερώς.
 Terriculum, τὸ φέλητρον, u, N. T.
 Terrific, φοβέω, Dem. Vide Terrico.
 Terrificus, φοβερός, α, αν, Dem. ο ζή ἡ διηματώδης.
 Terrigena, ο ζή ἡ γηγενής, εος, LXX.
 Territo, ταράσσω, Dem. Confer Terreo.
 Territorium, τὸ χωρίον, u, Xen.
 Terror, ο φόβος, u, Dem. Confer Metus.
 Tertianus, τριταῖος, αἷα, αἷον, febris, πυρετός, Diosc.
 Tertio, τρισείω, LXX. τρισῶ, id.

Tertio, adv. τρίτον, τρίτως, τὸ τρίτον, Dem.
 Tertius, τρίτος, η, αν, Plat.
 Tessella seu Tesserula, ο κυβίσκος, u, pavimenti, ο ἀκακίσκος, u, Athen.
 Tessera, ο κύβος, u, militaris, τὸ σύνθηµα, ατος, Herodian. τὸ σύµβολον· ludo tesseris, κυβέω, Plut.
 Testa, ο κέραμος, Plut. τὸ ἔρακον, id.
 Testaceus, ο ζή ἡ ὄστρακωδης, εος, Diosc. ὄστρακινος, ἰνη, ινον, vas, σκεύος, N. T.
 Testamentum, η διαθήκη, ης, Dem. inofficiosum seu non recte factum, η καλῶς seu ὀρθῶς ἔχουσα, idem. commentitium, κατσκευασμένη, idem. falsum, ψευδής, idem. facio, διαθήκην ποιῶμαι, idem. condo, διατίθεµαι, idem. scribo, conscribo, γράφω, idem. fieri, γίνεσθαι, idem. obsigno, σηµαίνομαι, idem. relinquo, καταλείπω, idem. adservo, σπρέω, idem. profero, ἀποφαινώ, idem. aperio, ἀνοίγω, idem. ratum esse, κυρίαν εἶναι, idem. irritum esse, ἄκυρον εἶναι, idem. ratum habeo, διαθήκην ἐκείνου, Dem.
 Testatio, η μαρτυρία, ας, Dem.
 Testator, ο διαβέβαιος, Dem. ο διατιθέµενος, id.
 Testes, idem quod Testaceus.
 Testiculus, ο ὄρχις, τὸ ὄρχιδιον.
 Testificatio, η ἐκμαρτυρία, ας, Dem.
 Testifico, διαμαρτυροῦν, falsum, ψευδῆ, Dem. palam, διαρῖδην μαρτυρεῶ, id.
 Testimonium, η μαρτυρία, Dem. η ἐκμαρτυρία, idem. magnum et illustre, μεγάλην ζή περιφανή· amplum, ἐµεγένης· firmissimum, ἰσχυροτάτη· exhiheo de aliquo, μαρτυροῦν παρέχω παρά τινος· profero alicujus rei, ἐμβάλλοµαί τινος, idem. dicere, μαρτυρεῖν, id.
 Testis, ο μάρτυρ, υρος, Dem. ο μαρτυρῶν, ὄντος, idem. testes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι· aliquos facere, ποιεῖν τινάς· vocare, citare, καλεῖν τινά τινος· multos adhibeo, παραλαµβάνω πολλούς· designare, ἀποδεικνύω, id. adduco, παραῖνω, id. esse, εἶναι, ὑπάρχειν· habere paratos, ἔχειν ἐπιόµους, id.
 Testudineus, χελώνος, αἷα, ιον.
 Testudo, animal, η χελώνη, Aristot. instrumentum musicum, η χέλυς, Arat. camera, η ἀψις s. ἀψίς, ἴδος, Diod. Sic. η καμάρα, id.
 Testula, τὸ ὄστρακινον, u.
 Teter, μαυρός, α, αν, Aristot.
 Tetricus, σκυθρωπός, η, αν, Herodian. ο ζή ἡ ἀμείδητος, u, Philo.
 Texo, φάσσω, ἰσχυρῶς, Athen.
 Textilis, e, ὕφαντος, η, αν, Hom.
 Textor, ο ὑφάντης, u, Aristot. ο πλακός.
 Textorius, ὕφαντικός, η, αν, Aristot. ars, η ὑφαντική, ης, Ælian.
 Textrinum, τὸ ἰσχυρῶν, u.
 Textrix, η ὑφάντρια, ας.
 Tectura, η ὕφανσις, εως, Poll. η ὕφῃ, ης, Plat. η ἰσχυρία, ας, Theophyl.
 Thalamus, ο θάλαμος, u, Plut.
 Theatralis, e, Θεατρικός, αν, Aristot.
 Theatridium, τὸ Θεατρίδιον, u, Vitruv.
 Theatrum, τὸ Θεατρον, u, Dem. in theatrum produco, Θεατρίζω, N. T.
 Theca, η θήκη, ης, Xen.
 Thema, τὸ θέµα, ατος, Plut.
 Theologia, η Θεολογία, ας, Plut.
 Theologicæ, Θεολογικῶς.
 Theologicus, Θεολογικός, η, αν, Aristot.
 Theologus, ο Θεολόγος, u, Plat.
 Theorema, τὸ Θεωρήµα, ατος, Euclid.
 Theoreticus, Θεωρητικός, η, αν, Plut.
 Therma, αἱ θερμαί, αν, Plut. θερμαί πηγαί, Dion. Sic.
 Thesaurarius, ο θησαυροφύλαξ, ακος, ο γαζοφύλαξ, ακος, LXX.
 Thesaurus, ο θησαυρός, ε, Aristot. thesaurum colligo, θησαυρίζω, Herodian. in thesauro recondo, θησαυρίζομαι, Philo.
 Thesis, η θέσις, εως, Aristot.
 Thorax, η θώραξ, ακος, Aristot.
 Thronus, ο θρόνος, u, N. T.
 Thurus, ο ζή ἡ λιθανώδης, εος.
 Thuribulum, τὸ θυµατήριον, Philo.

Thus, ὁ λίβανος, Theophr.
 Thymus, ὁ θυμός, Diosc.
 Thyrsus, ὁ θυρσός, Plut.
 Tiara, ἡ τιάρα, Herodot.
 Tibia, ἡ κνήμη, ns, LXX. fistula, ὁ αὐλός, ὤ, Cl. Alex.
 Tibiale, ἡ κνήμης, ἴδος, Athen.
 Tibialis, ἀλλικός, ἡ, ὄν, ἀλληλικός, ἡ, ὄν, arundo, κάλαμος, Theophr.
 Tibicen, ὁ αὐλητής, ὤ, Lucian. ὁ αὐλωδός, ὤ, Athen. ὁ χοροαὐλός.
 Tibicina, ἡ ἀλληλικός, ἴδος, Lucian.
 Tigillum, τὸ δακίδιον.
 Tiguum, ἡ δοκός, ὤ, Aristoph. transversarium, ἡ διαδοκίς, ἴδος, Hesyeh.
 Tigrinus, τίγρινος, ἴνη, ἴνον.
 Tigris, ἡ τίγρις, ἴδος, Ἐλιαν.
 Tilia, ἡ φίλινα, Herodian.
 Tiliacuss, φίλιρινος, ἴνη, ἴνον, Ἐλιαν.
 Timeo, φοβέομαι, Dem. Deum, εὐλαβέομαι Θεόν, LXX. Confer Meluo.
 Timideus, περιεσῶς, Dem.
 Timiditas, ἡ δειλία, Dem. ἡ ἀτολμία, id.
 Timidus, δειλός, ἡ, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀτολμος, ὤ, id.
 Timor, ὁ φόβος, ὤ, Dem. τὸ δέος, εὐς, id. Confer Melius.
 Tinctilis, βαπττικός, ἡ, ὄν.
 Tinctor, ὁ βαφύς, εὐς, Plat.
 Tinctura, ἡ βαφή, ἴς, Theophr. ἡ χρωαίς.
 Tina, ὁ σῆς, σῆτος, Theophr.
 Tineosis, ὁ ἐξ ἡ σπυγγώσης, ὤ, N. T.
 Tineaola, τὸ ἰλιμίνιον, ὤ, Hippocr.
 Tingo, βάπτω, pilos, τρίχωμα, Diosc. χροίζω, Aristot. χροίζω, id.
 Tinnio, κωδωνίζω, Athen. βομβέω.
 Tinnitus, ὁ κωδωνισμός, ὤ, αἰς, ὁ πάταγος τῶν χαλκαμάτων, Plut.
 Tintinnabulum, ὁ κωδων, ὤνος, Thuc. ἡ πλαταγῆ, ἴς, Diod. Sic. τὸ κρόταλον tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, Athen.
 Titillatio, ἡ γαργαλισμός, ὤ, Plat. γάργαλος, ὤ, Lucian.
 Titillo, γαργαλίζω, Ceb. Tab. ὑποκνίζω.
 Titio, ὁ δαλός, ὤ, LXX.
 Titubanter, ἀυστάτως, παραφόρος, θολοῦς.
 Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εὐς, oris seu linguæ, ὁ τραυλιότης, ὤ, ἡ τραυλιότης, ὤνος, Plut.
 Titubatio, ἡ δύνεισις, εὐς.
 Titubo, ὑποκκλιζομαι, Plut. παραφύρομαι, Aristot. in sermone, σφάλλομαι, Plut. πλανῶμαι ἐν λόγῳ, Herodot.
 Titulus, ἡ ἐπιγραφή, ἴς, Polyb.
 Toga, ἡ σῆβενος, Dion. Hal. ἡ σῆβέννη, ns, Plut. candidata, λαμπρῶς, Polyb. pura, ἰμάτιον ἀσπίρρον, id. togam virilem sumo, εἰς ἀνδρας τάττωμαι, Dem.
 Togatus, ὁ ἐξ ἡ σῆβεννοφύρος, ὤ.
 Tolerabilis, ε, ἀνασχέτος, ἡ, ὄν, Lucian. φανερός, ἡ, ὄν, Chrys. ἀνεκτός, ἡ, ὄν, Dem. ὑπομονητός, εἰς, ἴον, Isocr. τλητός, ἡ, ὄν.
 Tolerabiliter, ἀνεκτῶς, Isocr.
 Toleranter, φιλοπόνητος, Isocr. καρτερικῶς, Chrys.
 Tolerantia, ἡ ἀνοχή, ἴς, N. T. ἡ ἀνόχησις, εὐς, Plut. τὸ καρτερικόν, ὤ, Dion. Hal. ἡ καρτερία, ὤ, Dem. ἡ τλησις.
 Tolero, καρτερέω, Isocr. ὑπομένω, Dem. ἀνίχομαι τι, id. Confer Patior.
 Tolleno, ὁ κήλων, ὤνος.
 Tollo, αἶρω, manus, χεῖρας, Aristoph. vela, αἶρωμαι τὰ ἴγια, Plut. vocem, ἰπαίρω φωνήν, Dem. mensam, αἶρω τράπεζαν, Bud. aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, Dem. educate, infantem, ἀναλίσθαι, Plut. in crucem, ἀνασκολοπίζω, Philo. puerum e medio, ἀφανίζω παιδά, Isocr.
 Tomaculum, ὁ ἀλλῶς, ἄντος, Athen.
 Tomentum, τὸ γνάφαλον, ὤ, Lucian.
 Tomex, ἡ τομική, ἴς.
 Tomus, ὁ τόμος, ὤ, Laert.
 Tondeo, κείρω, comas, κόμην barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρέω ἐν χροῖ, Lucian.
 Tonitru, ἡ βροντή, ἴς, Aristot. τὸ βροντήμα, ὤνος, Ἐschyl.
 Tono, βροντάω.

Tonsillæ, τὰ περισθίμια, ὤν, Ruff. αἱ ἀντιᾶδες.
 Tonsor, ὁ κურύς, εὐς, Plut. κούρως.
 Tonsorius, κωριακός, ἡ, ὄν, Polyb.
 Tonsorina, τὸ κωρίον.
 Tonstrix, ἡ κωρυστρια, ὤ, Plat.
 Tonsura, ἡ κωρῶ, ὤ, Plat. ἡ πῆξις.
 Tonus, ὁ τόνος, ὤ, Quincetil.
 Toral, τὸ περίκλινον, ὤ.
 Torcular, ὁ λινός, ὤ, LXX. τὸ σαφυλοβαλίον, ὤ, Isaus.
 Tormentum, ἡ βάσανος, Isocr. τὸ βασανιστήριον, Themist. ἡ σρέβλη, Philo. bellicum, πεπρωτομητό tormentis coactum confiteri, σρέβλιμνον ἐξέπιπν, Lucian. subijcio aliquid, παραδίδωμι τινὰ εἰς βάσανον, Dem. fortiter tolerare et pati tormenta, ἰγκαρτερεῖν ἐξ ἀβλύν τῶν βασάνων, Ἐλιαν.
 Tormina, οἱ σφόβοι, ὤν, Diosc. ἡ δυσεντερία torminibus laboro, σφοβάμαι, idem.
 Torminosus, σροφύμνος, ἴνη, ἴνον, Diosc.
 Tornator, ὁ σροεντής, ὤ, Plut.
 Tornatura, ἡ σροενσις, εὐς, Plat. ἡ σροσία, ὤ, id.
 Torio, σροεῖω, σροενύω, Thophr.
 Torius, ὁ σροενός, ὤ, Thogon.
 Torosus, ὤ, um, ὁ ἐξ ἡ μωδης, Gal.
 Torpedo, piscis, ἡ νόκη, ns, Plat.
 Torpofactio, ἡ νάρκωσις, εὐς, Hippocr.
 Torpedo, ναρκάω, Aristot. ἀποκνίω, Dem.
 Torpesco, ναρκάω, Al. Aphr.
 Torpidus, ὁ ἐξ ἡ ναρκάωσης, εὐς.
 Torpor, ἡ νάρκη, ns, Chrys. ἡ νάρκωσις, εὐς, Hippocr. ἡ νάρκωσις, εὐς, Gal.
 Torquatus, ὁ ἐξ ἡ σρεπτοφύρος, ὤ, Suid.
 Torqueo, σρέφω, aliquid, τι, Dem. γυρῶ τι, exatino torquendo, βασανίζω, aliquid, τινὰ, Plut. σρέβλιω τινὰ, Dion. Hal.
 Torquis, τὸ περιτραχίλιον, ὤ, Plut. ὁ σρεπτός, ὤ, Ἐλιαν. τὸ σρέφιον, ὤ, Herodot.
 Torrefacio, φρύγω, Lucian.
 Torrefactio, ὁ φρυγμός, ὤ, Hesyeh.
 Torrens, ὁ χυμάρρως, ὤ, Lucian. ὁ χυμάρρως, ὤ, LXX. ἡ χυμάρρως.
 Torreo, φρύγω, Lucian. φρύγομαι, Athen. καυματίζω, N. T.
 Torridus, καυρὸς, ὤ, ὄν, Diosc.
 Torris, ὁ δαλός, ὤ, Athen.
 Torso, ἡ σρέψις, εὐς.
 Torte, ἰσραμίνεως.
 Tortilis, ε, σρεπτός, ἡ, ὄν, Eurip.
 Tortor, ὁ βασανιστής, ὤ, Dem. ὁ δημόκωνος.
 Tortuosus, σρέβλιος, ἡ, ὄν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἰλικωειδής.
 Torve, ταυρικόν, video, βλίστω, Aristoph. τιτανικὸν βλίστω, Lucian. ὑπόδρα.
 Torvitas, ἡ ὑπόδρασις, ὤ, τὸ βλοσυρὸν, ὤ.
 Torus, ἡ σῆβας, ὤνος, genialis, ἡ πασις, ὤνος, γαμήλιος, Chrys.
 Torvus, βλοσυρός, ὤ, ὄν, ἀργυπτός, ἡ, ὄν, Plut. ὁ ἐξ ἡ δειναπός.
 Tot, τούτοι, αὐται, αὐτα et tanta percci, ἐπληκῆαυτα διαπτεργαμια, Isocr. obsides, quot coloni, τούτοι ὄμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι, Dem. quot, τούτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, Isocr. τούτοι, ὄσοι, id. τούτοι, ὄπόσοι, id.
 Totidem, ἴσοι, αἱ, α, Xen. ἴσοι τὸν ἀριθμὸν, Aristot. ἴσοι τῶ ἀριθμῶ, id. ἴσοι, αἱ, α, τὸ πλῆθος, Dem.
 Toties, τσαντάκις, Joseph.
 Totus, ὄλος, ns, on, Dem. in aliqua re, ἐν τινι, Aristot. πᾶς ἐν τινι, Dion. Hal.
 Toxicum, τὸ τοξικόν, ὤ, Diosc.
 Trabalis, ε, ὁ ἐξ ἡ δοκώδης, εὐς.
 Trabea, ἡ ἀλφειγίς, ἴδος, Plut.
 Trabeatus, ὤ, um, ἀλφειγία ἀμπερχόμενος.
 Trabs, ἡ δοκός, ὤ, Diod. Sic.
 Tractabilis, ε, ὁ ἐξ ἡ εὐμεταχείρισις, Plut. ὁ ἐξ ἡ εὐσέβης.
 Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εὐς, Dion. Hal.
 Tractatus, ἡ παραματία, ὤ.
 Tractim, ἰσισομενίως.
 Tracto, χροίζω, Polyb. ψηλαφάω, argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπόθεσιν τινὰ, Dem. negotia publica, πρῶττω τὰ κοινὰ, id. aliquid contumeliose, ὑβριστικῶς χροίζωμαι τινι, Dem. duriter, αἰκίζωμαι τινὰ, Isocr.
 Traditio, ἡ παραδῶσις, εὐς, Thuc.

Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Herodot. oblivioni, λήθη, Lucian. literis, γραφῆ, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἑμαυτὸν διὰ παντός τινι πρῶγματι, Dem. in disciplinam, παραδίδωμι ἑμαυτὸν τινι, ὥσπερ μαθητῆν, idem. hosti enses in manus, ἰγχιμίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, Greg. posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τῶ χρόνον, Synes. tradunt historici, ἰσροῦσι, Plut. ut ab iis traditum est, κατ' ἐκείνους, Philo. fama traditur, λόγος διαδίδεται, Isocr.
 Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, Xen. exercitum, στρατιαν imperium ad alium, μετὰ γὰρ ἀρχὴν εἰς ἄλλον, Herodian. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquid, διαβάλλω τινὰ, Plut. Confer Obtracto.
 Tradio, ἡ διαγραφή, ἴς, Aristot. Confer Interpretatio, item Obtractio.
 Tradux, ὁ ἐξ ἡ ὑπόρριζος, ὤ.
 Tragice, τραγικῶς, Greg. exaggero, ἐκτραγγιδίω, Naz. decanto, τραγωῖα, Dem.
 Tragicus, τραγικός, ἡ, ὄν, Lucian.
 Tragœdia, ἡ τραγωῖα, ὤ, Plat.
 Tragœdus, τραγικός, ὤ, Athen.
 Tragula, τὸ ἀκόντιον, ὤ, Xen.
 Traha, τὸ ἔλκτρον, ὤ, Theophr.
 Traho, ἔλκω, naso aliquid, τινὰ ἴνους, Lucian. currum, ἄγω ἄρμα, Herodian. ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, id. aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, id.
 Trajectio, ἡ διέβασις, εὐς, Dem. ἡ σρόβευσις.
 Trajectus, ὁ σροβήμιος, ὤ, Eur. τὸ διασμα, ὤνος, Polyb.
 Trajicio, διαβάλλω, in insulam, εἰς νῆσον, Herodot. aliquid in continentem oppositam, ἐκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρασ ἠπειρον, Thuc. lino corticem, λῖνα τὸν φλοῖον, Diosc. mare, διαπράω τὸ πέλαγος, Isocr. culpan in alium, τὴν αἰτίαν ἀναστήμι τινι, id.
 Traluco, διαφαίνομαι, Aristot.
 Trama, ἡ κρόκη, ns, Plat.
 Trames, ἡ τρέβος, ὤ, Xen. ὁ σῆβος.
 Trano, διανήχομαι, Dion. Hal.
 Tranquillo, ἀβροῦς, Diod. ἀταρακτός, Plut.
 Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ὤ, Just. Mart. ἡ λαλήνη, ns, Phil. animi, ἡ εὐθυμία, ὤ, Plut. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.
 Tranquillo, γαληνός, Plut.
 Tranquillus, ὁ ἐξ ἡ ἄκμωνος, ὤ, Plut. ὁ ἐξ ἡ ἀκίμαντος, ὤ, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀσάλευτος, ὤ, Diod. Sic. ὁ ἐξ ἡ ἀβροῦς, ὤ, Plut. animo, ὁ ἐξ ἡ εὐθυμίας, ὤ, id. sum, γαληνός, id. animo, εὐθυμίας, id. Confer Quietus.
 Trans, πέρα, sequente Consona, πέραν, sequente Vocali vel Diphthongo, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Confer Ultra.
 Transactio, ἡ διάλυσις, εὐς, vitæ, ἡ διεξάγωγη τῶ βίω, Bas.
 Transire, ὑπερβαίνει, turrim, τῷ πύργῳ, Herodot. ὑπερέχω.
 Transcribo, μεταγράφω, aliquid, τι, Thuc. aliquid in aliquem, τι εἰς τινὰ, Paus.
 Transcurro, μετατρέχω, διατρέχω.
 Transcursus, ἡ παραδρομή, ἴς, Bas.
 Transenna, ἡ σπληγγίς, κός, Plut. ἡ κηκλίς, ἴδος, Chrys.
 Transeo, διαβαίω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. post alium, ἐπιδιαβαίω, Xenoph. ad aliquid, μεταβαίω ἐπὶ τι, Isocr. urbem, διοδεύω πόλιν, N. T. saltu per ignem, διασπῆδῶ τὴν φλόγα, Xen.
 Transfero, μετὰγω, N. T. aliquid, μετακομίζω τι, Herodian. in aliam linguam, ἰσραμίνεως, Xen. ad verbum, μεμερηνένεομαι κατὰ λῆξιν, Plut.
 Transigo, διαπείρω, aliquid aliquo, τινὰ τινι, Diosc. διελαύνω.
 Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εὐς, Philo.
 Transfiguro, μεταμορφῶ, Philo.
 Transfodio, διαπείρω, Diosc.
 Transformo, μεταμορφῶ, Philo.
 Transfretro, διαπορμύω, Plut.
 Transfuga, ἡ ἀπόμολος, ὤ, Isocr.
 Transfugio, ἀπτομολεύω, Thuc. ad aliquid, εἰς τινὰ, Lucian. ad hostes, πρὸς τὸς πολεμίους, Diod. Sic.
 Transfugium,

Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας, Thuc.
 Transfundo, μεταφέρω.
 Transgredior, μεταβαίνω, Aristot. legem, παραβαίνο νόμον, N. T. ὑπερέχω.
 Transgressio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμος, N. T. ἡ διάβασις, εως, Xen.
 Transigo, διαπράττω τι, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διωμολογῶμαι, Dion. Hal. vitam, διεξάγω τὸν βίον, Synes.
 Transilio, ὑπερβαίνο, aliquid de industria, τι ἐκάν, Dem. διαπνῶμαι τι, Xen. legem, ὑπερπνῶμαι νόμον, Æschin.
 Transito, seu Transitus, ἡ διάβασις, Xen. ἡ διέξοδος, Dion. Hal. ἡ δίοδος, Æschin.
 Translatio, ἡ μεταγωγὴ, ἡ, ἡ διακομιδὴ, ἡς, Thuc. ἡ μεταφορά, ἡ μεταθέσις.
 Translativus, μεταστατικός, ἡ, ὄν.
 Transmarinus, ὁ ἐξ ἡ διαπόντιος, υ, Dion. Hal.
 Transmigratio, ἡ μετανάσσεισι, εως, Dion. Hal.
 Transmigro, μετακίω, Dem. μετανίσταμαι, Philo.
 Transmissio, ἡ διακομιδὴ, ἡς, Appian. ἡ διακομιδὴ, ἡς, Thuc.
 Transmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τι, Thuc. aliquid negligendo, παραπέμπω τι, Dem. transeo, διαβαίνο τι, id.
 Transmoveo, μετακίω, Them.
 Transmutatio, ἡ μεταλλάξις, εως, Xen. ἡ μεταβάσις.
 Transmutio, μεταλλάττω, aliquid, τι, Thuc. μεταβάλλω τι, Aristot.
 Transnominio, μετονομάζω, Philo.
 Transpono, μετατίθημι, Plut. μετόνω.
 Transportatio, ἡ διακομιδὴ, ἡς, Thuc.
 Transporto, μετακομίζω, statuum in aulam, τὸ ἄγαλμα εἰς αὐλὴν, Herodian. aliquid in insulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαδιδάσκω τινάς, Isocr. liberos et uxores ex agris, μετακομίζω παῖδας ἔξ γυναικας ἔξ ἀγρῶν, Dem.
 Transtra, τὰ ζυγὰ, ὧν, Hom. τὰ σέλματα.
 Transvectio, ἡ διακομιδὴ, ἡς, Thuc.
 Transveho, idem quod Transporto.
 Transversus, ὁ ἐξ ἡ ἐνδιάστροφος, υ, Nyss. ὁ ἐξ ἡ περικάρσιος, υ, Aret. πλάγιος, ἰα, ἰον.
 Transulto, idem quod Transilio.
 Transumo, μεταλαμβάνω, Plut.
 Transvolo, μεταπέτομαι, Lucian.
 Trecenti, seu Trecenti, τριακῶν, αἰ, α, Plut.
 Trecenties, τριακοσιάνκις.
 Tredecies, τρισκαδικιάνκις.
 Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαδικα.
 Tremebundus, ὁ ἐξ ἡ τρομαδῆς, εως, Plut. ὁ ἐξ ἡ περιδῆς, εως, Lucian.
 Tremefacio, ἐκπλήττω, Dem. πτόω.
 Tremefactus, ὁ ἐξ ἡ ἐντρομος.
 Tremendus, φοβερός, ῥῆ, ὄν.
 Tremisco, seu Tremo, τρέμω, Dem. τρέω, Plut. τρομέω.
 Tremor, ὁ τρόμος, Plut. ὁ σεισμός.
 Tremulus, ὁ ἐξ ἡ τρομαδῆς, εως, Plat. τρομαρός, ῥῆ, ὄν.
 Trepidanter, ἀποδεδιλιγκώτως.
 Trepidatio, ὁ τρόμος, υ, Plut.
 Trepidido, τρέω, Plut.
 Trepidus, ὁ ἐξ ἡ περίφοβος, υ, Dem. ὁ ἐξ ἡ περιδῆς, εως, Isocr.
 Tres, οἱ, αἱ, τρεῖς, Trias, τὰ τρία, Dem.
 Triangularis, ε, ὁ ἐξ ἡ τριγωνος, υ, Euclid.
 Triangulus, τὸ τρίγωνον, υ, Euclid.
 Triarii, οἱ τριῆροι, ὧν, οἱ ἐπενταγώνιοι, ὧν.
 Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, N. T. ἡ θλίψις.
 Tribulis, ὁ φυλῆτης, Dem. ὁ συμφυλῆτης, Isocr.
 Tribulo, θλίβω, LXX.
 Tribulus, ὁ τριβόλος, υ, N. T.
 Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, Dem. τὸ δικαστήριον, υ, Plut.
 Tribunatus, plebis, ἡ δημοκρατία, ας, Plut. militaris, ἡ χιλιάρχια, ας, Dion. Hal.
 Tribunitius, δημοκρατικός, ἡ, ὄν, Xiphil. postestas, ἡ τῶν δημόρων ἐξουσία, Dion. Hal.
 Tribunus, ὁ τριττάρχος, υ, Dion. Hal. plebis, ὁ φιλάρχος, υ, Dem. ὁ δημαρχος, υ, Plut. legionis, στρατοποδάρχης τῷ σώματτος, militaris, ὁ χιλιάρχης, υ, id.
 Tribuo, νέμω, Herodian. alicui aliquid, ἀνατί-

θῆμι τινί τι, Dem. causam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημι τινί, Isocr. honorem, ἀπονέμω τινί τιμὴν, id. suum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσήκον ἑκάστῳ, Plat. ἀπονέμω ἑκάστῳ τὸ πρέπον, Aristot. Confer Do, Largior.
 Tribus, ἡ φυλὴ, ἡς, Dem. ἡ φρατρία, ας, id.
 Tributarius, ὁ ἐξ ἡ συντελής, Dem. ὁ ἐξ ἡ ὑποτελής, Dion. Hal.
 Tributum, κατὰ φυλάς.
 Tributum, ὁ φόρος, υ, Dem. ἡ φορὰ, ἄς, ἡ εἰσφορὰ, ἄς, ἡ προεισφορὰ, ἄς, id. ὁ δασμός, ἔ, Isocr. pecunia, εἰσφορὰ χρημάτων, id. σύνταξις χρημάτων, Dem. et decimæ, τὸ τέλος ἐξ ἑκατά, id. ordinare, φέρω τάττειν, Isocr. indico alicui παρασκευάζω σύνταξιν τινί, Dem. impono alicui, προσάπτω εἰσφορὰν τινί, Isocr. exigo, πρᾶττω φόρον, id. εἰσπράττω φορὰν, id. confero, ποίωμαι εἰσφορὰν, id. pendo, φέρω φόρον, id. δίδωμι τὴν σύνταξιν, Dem. τίθημι εἰσφορὰν, id. levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορὰς, Isocr. tributi exactio, ἡ τελωνεία, Dem. collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγος, υ, id. ὁ φορολόγος, LXX.
 Tricæ, τὰ τριχοσπλέγματα, ὧν.
 Triceni, οἱ, αἱ, τὰ τριακότα, Plat.
 Tricenteni, τριακοσιοί, αἰ, α, Herodot.
 Tricenties, τριακοσιάνκις.
 Triceps, ὁ ἐξ ἡ τρικέφαλος, υ, Suid.
 Tricesimus, τριακῶσος, ἡ, ὧν, Dem.
 Trices, τριακοσάνκις, Plut.
 Triclinium, τὸ τρικλίνιον, υ, Athen.
 Tridens, ἡ τρίαινα, υ, Cl. Al.
 Triduum, τὸ τριήμερον, Aristot. ἡ τριημέρεια, LXX.
 Triduanus, ὁ ἐξ ἡ τριήμερος, υ, Gregor.
 Triennius, ὁ ἐξ ἡ τριετής, εως, Amm.
 Triennium, ὁ τριετής χρόνος, Herodot.
 Triens, τὸ τριημέριον, υ, Aristot.
 Trifarium, τρίχα, Herodot.
 Trigæ, ὁ τρίπτερος, υ.
 Trigemini, οἱ τριδῆμοι, ὧν.
 Trigesimal, τριακοσῶς, ἡ, ὧν, Dem.
 Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριακότα, Plut.
 Trigla, ἡ τρίγλα, υ, Aristot.
 Trigonalis, ὁ ἐξ ἡ τριγωνος, υ, Eucl.
 Trimatus, ἡ τριτοία, ας.
 Trimestris, ὁ ἐξ ἡ τριμηνος, υ.
 Trimulus, ὁ ἐξ ἡ τριετής, εως, Naz.
 Trinitas, ἡ τριάς, ἄδος.
 Trinus, οἱ, αἱ, τρεῖς, Aristot. τρισσός, ἡ, ὧν, Plat.
 Tripartitus, τριμερῶς.
 Tripartitus, ὁ ἐξ ἡ τριμερῆς, εως.
 Tripedalis, τριπόδης, εως, Xen.
 Tripes, ὁ ἐξ ἡ τριπῆς, ὄδος, Aristoph.
 Triplex, τρισσός, ἡ, ὧν, τριπλῆς, ῥῆ, ὄν, Aristot.
 Tripliciter, τρισσῶς, Dion. Hal.
 Triplicis, τρισσῶς, Greg.
 Triplus, τριπλῆς, ἡ, ὧν, Aristot.
 Tripudium, χορεύω, Isocr. ἐρχόμαι, Dem.
 Tripudium, ὁ καρδιακισμός, ἔ, Dem.
 Tripus, ὁ τριπῆς, ὄδος.
 Triquetrus, ὁ ἐξ ἡ τριγωνος, υ, Eucl.
 Triremis, ἡ τριήρης, εως, Dem.
 Tristis, λυπηρῶς, ἄ, ὧν, Dem. ἀνιαρῶς, ἄ, ὧν, id. ὁ ἐξ ἡ περιλυπος, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἄθυμος, υ, id.
 Tristitia, ἡ λύπη, υ, Dem. ἡ ἀθυμία, ας, id. ἡ ἀχθῆδον, ὄνος, Plat. ἡ ἀνία, tristitiam adfero, ἀνία, Dem. tristitia adficio, ἀνιάομαι, id. Confer Mavor, Maestitia, Ægri-tudo.
 Triticeus, πύριμος, ἰνῆ, ἰνον, Dion. Hal.
 Triticum, ὁ πυρός, ἔ, Philo.
 Tritura, ἡ ἀλόγη, εως, ὁ ἀλοπῆς, ἔ, Xen.
 Trituro, ἀλόω, Plut.
 Trivialis, ὁ τριπόδης, υ, ἡ τριπόδης, ἰδος, Philo.
 Trivium, ἡ τριπόδος, υ, Lucian.
 Triumphalis, θριαμβικός, ἡ, ὧν, Plut.
 Triumpho, θριαμβεύω, aliquid, τινὰ, Plut. secundum, θρίαμβον δεύτερον, id. πομπεύω.
 Triumphus, ὁ θρίαμβος, υ, Plut.
 Triumvir, εἰς τῶν τριῶν.
 Triumviralis, τ, θριαμβικός, ἡ, ὧν.
 Triumviratus, ἡ θριαμβία, ας.

Trochlea, ἡ τροχαλία, Aristot. ἡ τροχλία, Theophr.
 Trophæum, τὸ πρόπαιον, Aristid. erigo, ἐγείρω, Herodian. ἱστημι, Isocr.
 Tropus, ὁ τρόπος, Aristot.
 Trucidatio, ἡ σφαγὴ, Isocr. ὁ φόνος.
 Trucido, ἀποσφάττω, Dem. ἀποκτείνω, φονεύω.
 Truculentus, ἀπηνῆς, Dem. ὠραίς.
 Truculentum, ὠμός, ἡ, ὧν, Dem. φονικός, ἡ, ὧν.
 Trudo, ὠθεύω, Plat.
 Trulla, ἡ οἰνοχόη, υ.
 Trullisio, κονία, Philostr.
 Trunco, ἀκροτομῶμαι τι, Xen. κερίζω τι, Theophr. κόλλω τι, id. ἀποκόπτω.
 Truncus, ὁ ἐξ ἡ καλῶς, ἔ, Aristot.
 Truncus, ὁ κορμός, ἔ, Philo. τὸ σῆλεχος, εως, Theophr.
 Trutina, ἡ τρυτηρία, υ, Dem. ἡ πλάστιγγ, γος, Plut. ὁ συγός, ἔ.
 Trutino, seu Trutinor, ζυγοστατών, Lucian. σαβίωμαι, id.
 Trux, φονικός, ἡ, ὧν, Herodian. ὠρός, ἡ, ὧν.
 Tu, σύ, Dem.
 Tubæ, ἡ σάλπιγγ, γος, Aristot. tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, Poll. tubæ cano, σάλπιζω, Athen.
 Tuber, τὸ ὄβον, υ, Plut.
 Tuberculum, τὸ φῆμα, ατος, Plut.
 Tuberosus, ὁ ἐξ ἡ φυματώδης, Hipp.
 Tubicen, ὁ σαλπικτής, ἔ, Polyb. ὁ σαλπικτής, ἔ, Dioid. Sic. ὁ σαλπικτής, ἔ, Lucian.
 Tubulus, τὸ ὑδραγωγίον, υ, Harmenop.
 Tuburcinor, λαφύσσω, Hom.
 Tubus, ὁ σολήν, ἦνος, Plut. ὁ σίφων.
 Tudes, ἡ σφύρα, ας.
 Tudicula, ὁ τριπτήρ, ἦρος.
 Tueor, ποίωμαι, jura, τῶν δικαίων, Dem. valeudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, Aristot. patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, Isocr. bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, id.
 Tuguriolum, τὸ καλύδιον, υ, Plut. τὸ σκηνίδιον.
 Tugurium, ἡ καλύπη, Thuc. ἡ ἔπαυλις, Æl.
 Tuitio, ἡ διατήρησις, ἡ φυλακὴ.
 Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, Dem. tum, quum concessimus, τότε, ὅτε ἰδώκαμεν, id. τότε, ἦνικα, id. tum, cum, seu tum, tum, τὰ μὲν, τὰ δὲ, id. ἄμα μὲν, ἄμα δὲ, Isocr.
 Tumesacio, παροῖσκα, Aret. ἰσοῖδισκα, Gal.
 Tumeo, ἀναίδη, χαννόομαι, Dion. Chrys.
 Tumesco, ὀγκόομαι.
 Tumidus, ὁ ἐξ ἡ ὀγκώδης, εως, Xen. ὀγκηρός, ἄ, ὧν, Aristot. ὁ ἐξ ἡ προσώδης, εως, Gal.
 Tumor, ὁ ὄγκος, Gal. τὸ οἴδημα, Hipp.
 Tumulo, θάσσω, Dem. Confer Sepelio.
 Tumulus, λοφίος, εσσα, εν, Naz.
 Tumultuarius, θορυθητικός, ἡ, ὧν.
 Tumultuatio, τὸ θορυβήμα, ατος.
 Tumultuor, θορυβῶ, Xen. θορυβὸν ποίωμαι, Dem. παραχῆν ποίωμαι, Lucian.
 Tumultuose, τιορυβωμένως, Xen.
 Tumultuosus, ὁ ἐξ ἡ θορυβώδης, εως.
 Tumultus, ὁ θόρυβος, Thuc. ἡ παραχῆ, Dem. tumultum ex cito, παράττω, θορυβὸν ποίωμαι, παραχῆν ποίωμαι oriri, θορυβὸν γίνεσθαι accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει, tumultu refertus, θορυβῶ πλήρης, id.
 Tumulus, ὁ γήλοφος, Dion. Hal. ὁ γεώλοφος, Philo. ὁ ὄγκος, Xen. τὸ χῶμα, Lucian. sepulchrum, ὁ τύμβος. Confer Sepulchrum.
 Tunc, τότε, Dem. σημαιῶτα, Plut. demum, σῆλος, πρὸς τὸ τέλος, Plat.
 Tundo, κόπτω, Aristot. capite cælum, ἀράσσω κεφαλῇ ἕρανόν, Synes. pectus rostro, κολάπτω τὸ ἦτορ, Lucian.
 Tunica, ὁ χιτῶν, ὄνος, Dem. cinctilis, εἰμπετος, Mosch. fimbriata, κοσμηλωτός, LXX. pal-mata, ἐσθῆς πλατιστήριμος, Herodian. arboris, τὸ λίπος, εως, Lucian.
 Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, Philo. τὸ χιτῶνιον, Naz.
 Turba, ἡ τῦρβη, υ, Them. ὁ ὄγκος, υ, N. T. forensis, ἀθροιστὶ ἀγοραῖοι, Dion. Hal. tumultus, ὁ θόρυβος, υ, Dem.
 Turbamentum, τὸ πάραγμα, ὁ παραγάγος, [S] Turbate,

Turbate, *ταραχθέντες*.
 Turbatio, ὁ *τάραχος*, N. T. ἡ *ταραχή*, Isocr.
 Turbator, ὁ *ταρακτῆς*, ἢ, civitatis, ὁ *ταραξίπο-
 λης*, εως, Philo.
 Turbide, *θολοιδῶς*, Lucian.
 Turbidus, *θολερός*, ἄ, ὄν, Diod. Sic. *τιβολω-
 μένους*, Bas.
 Turbinatio, ἡ *σπέρμωσις*, εως.
 Turbinatus, ὁ *ἢ ἡ σπέρμωσις*, εως, Aristot.
 Turbo, *ταράττω*, Dem. aliquem, *δισχλίω* τινά,
ἐνοχλίω τινά, id. aquam, *ἀναβολῶς ὕδωρ*, Ari-
 stot.
 Turbo, inis, ἡ *βρέμιξις*, ικος, Aretæus. ὁ *σο-
 σισμός*, LXX. ὁ *δίνος*, Plut. ἡ *ζάλη*, Phil.
 Turbulentus, *ταραχιδῶς*, Plut.
 Turbulentus, ὁ *ἢ ἡ ταραχιδῶς*, Plut. ὁ *ἢ ἡ θο-
 ρεῦδης*, ὄχληρος, ἄ, ὄν, homo, *ἀνὴρ*, Dem.
 Turdus, ἡ *κίχλη*, Cl. Al.
 Turgeo, *οἰδαίνω*, Bas. Confer *Tumeco*.
 Turgidus, ὁ *ἢ ἡ ἔξογκος*. Confer *Tumidus*.
 Turma, ἡ *ἴλη*, Plut. τὸ *τέλος ἰσπίων*, Dion.
 Hal. *turma præfectus*, ὁ *ἰλάρχης*, υ, Zos.
 Turmatim, *ἰλαδὸν κατ' ἴλας*.
 Turpis, *αἰσχρὸς*, ἄ, ὄν, mors, *θάνατος*, Dem.
 facie, ὁ *ἢ ἡ εἰδεχθῆς*, Plut. *μοχθηρὸς ἰδὲν*, Æl.
 Turpiter, *αἰσχυρῶς*, et indignè aliquo, *ἢ ἀναξίως*
 τινός, Dem. et flagitiose, *ἢ πλεονεχτικῶς*, id.
κακοσχημένους, Plat.
 Turpitude, τὸ *αἰσχρὸς*, εως, facie, τῷ *προσώπῳ*,
 Xen. et probum, *αἰσχυρὸν ἢ δνειδὸς*, Dem. et
 contemptus, ἡ *αἰσχρὴ ἢ ἀδοξία*.
 Turpo, *αἰσχυρὸν ποίω*, μαινω, Herodian.
 Turricula, τὸ *πυργίον*, υ, Lucian. ὁ *πυργίσκος*,
 υ, Sext. Emp.
 Turris, ὁ *πύργος*, Xen. lignea, ὁ *μόσσαν*, υνος,
 Dion. Hal.
 Turritus, *πυργωτὸς*, λ, ὄν, Athen. ὁ *ἢ ἡ εὐ-
 πυργος*.
 Turtur, ἡ *τρογών*, ὄνος, Aristot.
 Turunda, ὁ *ψωμὸς*, ἢ, Athen.
 Tussicularis, *βηχμικός*, ἢ, ὄν, medicamentum,
φάρμακον, Diosc.
 Tussilago, τὸ *βήχων*, Diosc.
 Tussio, βήττω, Xen. *χελύττω*, Cl. Al. ὑπὸ
βηχῶς ἐνοχλοῦμαι, Lucian.
 Tussis, ἡ *βήξις*, βηχός, Diosc.
 Tutamen, τὸ *προβόλαιον*, Bas. τὸ *προβόλημα*, ατος,
 Dion. Hal.
 Tute, *ἀκινδύνως*, Dem.
 Tutela, ἡ *ἐπιτροπία*, Dion. Hal. tutclam ali-
 cujus suscipio, *λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινός*,
 id. ἐπιτροπῆν τινά, id. sub tutela esse, ὑπὸ
ἐπιτροπῶν εἶναι, N. T. ἐπιτροπεύεσθαι, Dion.
 Hal.
 Tutelaris, *ἐπιτροπικός*, ἢ, ὄν, Dion. Hal.
 Tuto, *ἀκινδύνως*, Dem. ἀσφαλῶς, id.
 Tutor, oris, ὁ *ἐπίτροπος*, υ, Dion. Hal.
 Tutor, oris, aliquem, τινός, Dem.
 Tutus, ὁ *ἢ ἡ ἀσφαλῆς*, εως, Dem. ὁ *ἢ ἡ ἀκί-
 νδυνος*, υ, id.
 Tuus, oris, ὁ, ὄν, amicitia, *φιλία*, Dem. fa-
 cies, ἔψις, id. σὺ, pater tuus, *πατὴρ σὺ*,
μήτηρ σὺ, πῶργά σὺ.
 Tympanizo, *τυμπανίζω*, LXX.
 Tympanum, τὸ *τύμπανον*, υ, Athen.
 Typographæum, τὸ *τυπογραφεῖον*, υ.
 Typographia, ἡ *τυπογραφία*, υς.
 Typographus, ὁ *τυπογράφος*, υ.
 Typus, ὁ *τύπος*, υ, N. T.
 Tyrannice, *τυραννικῶς*, Isocr.
 Tyrannicida, *τυραννοκτόνος*, υ, Phalar.
 Tyrannidum, ἡ *τυραννοκτονία*, υς, Plut.
 Tyrannicus, a, um, *τυραννικός*, ἢ, ὄν, Isocr.
 Tyrannis, ἡ *τυραννίς* tyrannidem invado, *κα-
 θέπτωμαι τυραννίδος*, Plut. adfecto, *τυραννίδος*,
 Suid. exerceo, *τυραννεύω*, Isocr. comparo
 mihi, *τυραννίδα κατασκευάζωμαι ἑμαυτῷ*, Dem.
 obtineo, *ἔχω*, id. κατέχω firmo adversus
 aliquos, *ἐπιτιχιζῶ ἀπαντικῶς τινα* conservo,
διασώζω non expertum esse, ἕπιμρον εἶναι
πάν τυραννίδων, id.
 Tyrannus, ὁ *τύραννος*, Dem. ὁ *τυραννεύων*, ατος,
 id. ὁ *μονάρχης*.
 Týro, ὁ *ἀρχαῖος*, υ, Macar. ὁ *νεοσπέρματος*, ὁ
νεοσπέρματος, Xenoph. novellus discipulus, ὁ
ἕρπυ ἀρχόμενος παιδιδύσθαι, Philo.

Tyrocinium, ἡ *πρωτοστέρια*.
 Tyrunculus, ὁ *πρωτόστειρος*, Athen.

V.

VACANTER, *σχολαίως*, Aristot.
 Vacatio, a negotiis, ἡ *σχολή*, Aristot. a
 publicis oneribus, ἡ *ἀπέλεια*, Dem.
 Vacca, ἡ *δάμαλις*, εως, Naz. ἡ *βύς*, βοός, Isocr.
 Vaccinium, ἡ seu ὁ *ἰάκινθος*, υ, Theophr. *αἰλίς*,
 ὁ *αἰγίλων*, υπος, id.
 Vaccinus, βόιος, εἰα, ειον, Diosc.
 Vacula, τὸ *βοῦδινον*, Athen.
 Vacerra, ὁ *πάσσαλος*.
 Vacillatio, ἡ *παραφορά*, ἄς, Plut.
 Vacillo, *παραφέρομαι*, Plat. *σφάλλομαι*, Plut.
ἀστατέω, N. T.
 Vaco, *σχολάζω*, alicui rei, *πρὸς τι*, Aristot.
 ἐν τινι, Xen. ἀποσχολάζω ἐν τινι, Aristot.
σχολῶν ποίωμαι πρὸς τι, Xen. culpa, *ἀναί-
 τῆτος εἰμι*, Dem. ab omnibus negotiis, *σχο-
 λῶν ἄνω ἀπὸ πάντων πραγμάτων*, Plut. *σχο-
 λάζω ἀπὸ τίνος vacuus sum ab omni re*, κί-
 νος εἰμι πάντων, Xen. vacat mihi discere,
σχολῆ γε ἔμοι ἐστὶ μαθεῖναι, id.
 Vacuefacio, κενῶ, Theophr.
 Vacuitas, ἡ *κενότης*, πτος.
 Vacuo, κενῶ, Theophr.
 Vacuus, κενός, ἢ, ὄν, aliqua re, τινός, Xenoph.
 ὁ *ἢ ἡ διάκενος*, υ, Aristot.
 Vadimonium, ἡ *ἰγγυή*, υς, ἡ *ἰγγυήσις*, εως de-
 sero, *φυγοδικίαι*, Dem. obco, *ἀντιδικῶς pro-
 mitto*, δικην ἀναδέχομαι, id.
 Vado, as, *πέζω διαβαίνω*.
 Vado, is, *βαδίζω*, domum, *πρὸς οἰκίαν*, Plut.
εἰμι, βαιῶν.
 Vador, *δικην ἀναδέχομαι*, Dem.
 Vadosus, *διαβατός*, ἢ, ὄν, Lucian.
 Vadum, ὁ *πόρος*, υ, τὸ *διαβατὸν μέρος* τῆς *πο-
 ταμῆς*.
 Væ, væ! vobis, *ὤναι*, N. T.
 Vafer, ὁ *ἢ ἡ πανουργός*, υ, Dem. *δεινός*, ἢ, ὄν,
 id.
 Vafre, *πανουργός*, τεχνικῶς.
 Vafrities, ἡ *πανουργία*, υς, Dem.
 Vagabundus, *πλάνης*, υ, υον, Dem. ὁ *πλάνης*,
 πτος, id. ἀλάμενος, εως, υον, Isocr.
 Vagatio, ἡ *πλάνησις*, εως, Thuc. ἡ *πλάνη*, υς,
 Dem. ἡ *ἄλη*.
 Vage, *πλανητικῶς*, σποράδην.
 Vagina, ὁ *κολοῦς*, ἢ, gladii, ἡ *ἐπιβόκη*, υς, Hes.
 Vagio, *κλαυθμυρίζωμαι*, Max. Tyr. *κνύζωμαι*,
 Dion. Hal. *μυρίζω*.
 Vagitus, ὁ *κλαυθμυρισμός*, ἢ, Plat. ὁ *κνύζημὸς*,
 ἢ, Athen.
 Vagor, *πλανάρομαι*, Aristot. ἀλάρομαι, peregre
 cum liberis et uxore, *ἐπὶ ξένης μετὰ παῖδων*
ἢ γυναικός, Dem.
 Vagus, idem quod Vagabundus.
 Vah! vœ, virum, *ἀνδρός*, Xenoph.
 Valde, *σφόδρα*, turbor, *ἐταράττωμαι*, Dem.
 male me habeo, *πάνυ πονηρῶς ἔχω* laudo,
ὡς δυνατὸν μάλα ἰσπανίως, id. *λίαν*, Dem.
 κομιδῆ, Lucian. *μεγάλως*, Herodian.
 Valedico, ἀποτάττωμαι, alicui, τινί, N. T.
χαίρειν ἔγω, Plut. *ἔρῶσθαι φράζω τινί*, Dem.
χαίρειν μακρὰ φράζω τινί, Plut.
 Valeo, *ὕψαινω*, Dem. *βάννυμαι*, Thuc. pos-
 sum, *δύναμαι*, Dem. talentum, *ἰσχύω τάλαν-
 τον*, Polyb. *δύναμαι τάλαντον*, Aristot. Vale!
 ἔρῶσθαι! *ὕψαινε!* χαίρει! Lucian.
 Valetudinarium, τὸ *νοσοκομεῖον*, υ, Hieron.
 Valetudinarius, ὁ *ἢ ἡ νοσώδης*, εως, Plut. *κα-
 χηκτικός*, ἢ, ὄν, Gal.
 Valetudo, bona, ἡ *εὐεξία*, υς, Aristot. ἡ *εὐρω-
 σία*, υς, Bas. mala, ἡ *ἀρρώστια*, υς, Dem.
 τὸ *ἀρρώστημα*, ατος, id. Confer *Sanitas*, et
Morbus.
 Valgus, *βλαιστός*, ἢ, ὄν, Gal.
 Valide, *σφόδρα*, Dem. *ισχυρῶς*. Confer *Valde*.
 Validus, *ἔρμηνεύω*, ἐνθ, ἔνον, Dem. ὁ *ἢ ἡ εὐ-
 ρωστος*, υ, id. *ισχυρός*, ἄ, ὄν, id. Confer
Sanus, item *Fortis*.
 Vallaris, ε, *ἐρεκτός*, εἰα, ειον.

Vallis, τὸ *ἄγρος*, εως, Philo. ὁ *αὐλῶν*.
 Vallo, *περιβάλλω*, urbem, τῇ *πόλει* τὸ *ἔρουμα*,
 Xenoph. aliquid, *ἀποσπαιρῶμαι* τι, Thuc.
 Vallum, τὸ *πρόφραγμα*, ατος, Polyb. τὸ *χῶμα*,
 ατος, Dem. τὸ *χωράκιμα*, ατος, id. ὁ *χά-
 ραξ*.
 Vallus, ὁ *σκόλοψ*, σπος, Dion. Hal.
 Valor, pretium, ἡ *τιμὴ*, ἢς, Dem. Confer
Pretium.
 Valvae, αἱ *δικλίδες*, ων, Eustath.
 Vane, *ματαιῶς*, Plat. *μάτην*, id.
 Vanesco, *ἀφανίζομαι*.
 Vaniloquium, ἡ *κεναιγορία*, υς, Plat. ἡ *μα-
 ταιολογία*, υς, N. T.
 Vaniloquus, ὁ *ἢ ἡ ματαιολόγος*, υ, N. T. *κενο-
 λογῶν*, ἦσα, ἦν, Plut.
 Vanitas, ἡ *ματαιότης*, πτος, N. T. ἡ *ἀνεμῶν*, υς,
 Lucian.
 Vanno, *λικμάω*, Philo.
 Vannus, ὁ *λικμῶς*, ἢ, LXX.
 Vanus, *μάταιος*, αἰα, αιον, labor, *πόνος*, Plat.
κενός, ἢ, ὄν, Dem. homo, *πνευματοφόρος ἀνθρω-
 πος*, LXX.
 Vapide, *ἀτμοῦδης*.
 Vapidus, ὁ *ἢ ἡ ἀτμοῦδης*, εως.
 Vapor, ὁ *ἀτμός*, ἢ, Diod. Sic.
 Vaporarium, ἡ *ἀτμοδόχη*, υς.
 Vaporatio, ἡ *ἀτμῆσις*, εως, ὁ *ἀτμισμός*, ἢ.
 Vaporo, *ἀτμίζω*, Hesyh. *ἀναθυμιάζω*.
 Vappa, ὁ *ἐκτροπῆς*, υ, sc. οἶνος, Alciphron.
 Vapulo, *τύπτομαι*, Plut.
 Variatio, ἡ *ποικίλισις*, εως, Plat. ἡ *παράλλα-
 ξις*.
 Varico, seu Varicor, *ὡς φαίδος βαδίζω*, *διατίστω*
τὰ σκέλη.
 Varicosus, ὁ *ἢ ἡ κισώδης*, εως, Hippocr.
 Varicula, τὸ *κισίδιον*, υ.
 Varie, *ποικίλως*.
 Varicatio, ἡ *ποικίλισις*, Plut.
 Variogus, *ποικίλλω*, Eur.
 Varietas, ἡ *ποικιλία*, υς, Isocr. ἡ *πολυεἶδος*.
 Vario, *ποικίλλω*, *διαποικίλλω* τι, Isocr.
 Varius, *ποικίλος*, υ, υον, Dem. *αἰόλος*, υ, υον.
 Varix, ὁ *κιστός*, ἢ, Gal.
 Varus, *φαίδος*, ἢ, ὄν, Poll.
 Vas, vadis, ὁ *ἰγγυητῆς*, ἢ, Dion. Hal. ὁ *ἔμψος*.
 υ, Plat. vades do, *ἰγγυητῆς παρίχω*, id.
 constituo alicui, *καθίστημι τινι*, Dem. accipio,
λαμβάνω, Plut.
 Vas, τὸ *ἄγγος*, εως, Aristot. τὸ *ἀγγεῖον*, υ,
 fictile, *ἰστράκιον*, υ, Diosc. argenteum, τὸ
ἀργυρέωμα, ατος, Dion. Hal. aureum, τὸ
χρυσῶμα, ατος, Dion. Chrys. evacuo e vase,
ἐξαγγίζω, Hippocr. in vas defundo, *καταγγι-
 ζῶ*, Diosc. in aliud vas transfundo, *μετα-
 ταγγίζω*, id.
 Vasculum, τὸ *σκευάριον*, υ, Plut. τὸ *ἀγγεῖδιον*
brevis sive parvi oris, *ἀγγεῖδιον βραχυστόμον*,
 id.
 Vastatio, ἡ *πρόησις*, εως, Dem. ἡ *ἀνάστασις*,
 idem. ἡ *ἐξήμισις*, εως, N. T.
 Vastator, ὁ *σπορητής*.
 Vaste, *ὑπερμεγέθως*, ὑπερβῶς.
 Vastitas, ἡ *ἐρημία*, υς, ingens magnitudo, ἡ
ἀμετρία, υς, τὸ *ὑπερμεγέθως*.
 Vasto, *πορθῶς*, domos, οἰκίας, Xen. urbes,
ἀναστῆτες ποίω τὰς πόλεις, Isocr. *κατασπρέ-
 φωμαι τὰς πόλεις*, υ, βία, id. vicos et par-
 vas urbes, *διαπορθῶς κόμης* ἢ *πόλεις μικρὰς*,
 Plut.
 Vastus, ὁ *ἢ ἡ ἀνάστατος*, Isocr. valde magnus,
 ὁ *ἢ ἡ ὑπερμεγέθως*, Xen.
 Vates, ὁ *μάντις*, εως, Isocr. ὁ *προφήτης*, υ,
 N. T. ὁ *χρησμολόγος*, υ, Thuc. verus, ὁ
ἀληθινός, εως, Philo. falsus, ὁ *ψευδοπρο-
 φήτης*, υ, N. T.
 Vaticinatio, ἡ *μαντεία*, ἡ *προφητεία*, N. T.
 Vaticinator, idem quod Vales.
 Vaticinium, ἡ *μαντεία*, υς, Lucian. τὸ *μαντεῖον*,
 υ, Thuc.
 Vaticino, *μαντεύομαι*, alicui aliquid, *τί τινι*,
 Lucian. *χρησμολόγῶμαι*, Lucian. *θεμιστεύω*, Plut.
 Θεσιζῶ, Philo. vaticinandi peritus, *μαντι-
 κός*, ἢ, ὄν, Ælian. *μαντικῆς τινά ἀισθησῆναι*
ἔχειν, id.
 Vaticinus, *μαντῆς*, α, υ, Plut.

Uber, ὁ ἐξ ἡ εὐφορος, ε, Herodian. Confer *Fertilis*.
 Uber, ἡ θηλή, ἦς, Plut. uber præheo, θηλὴν παρῖζω, id.
 Ubertas, ἡ εὐφορία, ας, Dion. Hal. ἡ εὐθηνία, ας, id. coriā, ἡ ἀφρονία, ας, Dem. Confer *Fertilitas*, item *Copia*.
 Ubertim, ἀφρόνως, Xen. εὐπόρως, Dcm.
 Ubi, interrogat. πῶς; colliditur res, συντίθεται τὸ πᾶν, Dem. ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, id. ὅπου, ἐνταῦθα, Chrys. ubi omnia audiveritis, i. e. postquam, ἐπειδὴν ἀκούσῃτε ἅπαντα, Dem. ubi terrarum seu gentium, ἡ γῆς, Eurip. ubi primum, ἐπὶ πᾶσι, Xen. ubi primum illuxit, ἀμα τῇ ἡμέρᾳ, Plut.
 Ubicunque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, Dem. ὅπου ποτὲ γῆς, Synes.
 Ubilibet, seu Ubivis, ὅπου, ὅπου, ὅπου, ὅπου, ὅπου, Dem.
 Ubique, πανταχῶς, interesse exercitui, παρῖναι πᾶσι στρατεύματι, Dem.
 Udu, ὁ ἐξ ἡ εὐδρος, ε, ὁ ἐξ ἡ εὐδρος, ε, locus, τόπος, Diosc. ἐνυγρος τόπος, id. ὁ ἐξ ἡ κἀνυγρος, ε, Hipp.
 Ve, ἡ, firmior justiorve, βεβαίωτερος ἢ δικαιοτέρος, Dem.
 Vecordia, ἡ παράνοια, ας, Dem. ἡ ἀπόνια, ας, id. ἡ παραφροσύνη.
 Vecors, ὁ ἐξ ἡ ἀκρόνος, ε, LXX. ὁ ἐξ ἡ ἄφρων, ονος, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἄφρων, ονος, id. ὁ ἐξ ἡ ἀνόητος, ε, Isocr.
 Vectigal, τὸ τέλος, εος, Dem. ὁ δασμός, ε, Isocr. exerceo, διαστῶν ἀπάγω, Plut. pendo, φέρον τέλος, N. T. Confer *Tributum*.
 Vectigalis, ὁ ἐξ ἡ συντελής, εος, Dem.
 Vectio, ἡ ὄχλησις, εως, Hesy. ἡ φορὰ, ας, ἡ ἀγωγή, ἦς, Suid.
 Vectis, ὁ ἀναφορέτης, εως, LXX. ὁ διασπῆρ, ἦρος, id. τὸ μαχλῖον, ε, Lucian. ὁ μόχλος, ὁ ὄχλεις, εως, Diod. Sic.
 Vecto, ὄχλει, Aristoph.
 Vector, ὁ ἐπιβάτης, Xen. ὁ ἐποχός, id.
 Vectorius, κομιστικός, ἡ, ὄν.
 Vectura, ἡ ὄχλησις, ἡ κομιδὴ, Isocr. vecturæ pretium, τὸ φορέιον, τὸ φέρετρον, Poll.
 Vegeto, εὐβαλῆ ποιῶ.
 Vegetus, ὁ ἐξ ἡ εὐβαλής, εος, ἀκαμῖος, αἴα, αἰόν, Plut. ὁ ἐξ ἡ εὐρωσος vegeto corpore esse, εἰσωματεῖν, Aristoph.
 Vehemens, σφοδρὸς, ας, ὄν, Dem. δεινός, ἡ, ὄν, idem.
 Vehementer, δεινῶς, Aristot. σφοδρᾶ, id.
 Vehementia, ἡ σφοδρότης, ἡτος, ἡ δεινότης, ἡτος, Aristot.
 Vehes, τὸ ὄχημα, ατος, Plut.
 Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, Plut. ἡ ἀμαξα, ἡς, LXX. τὸ φορέιον.
 Veho, ὄχλει, ἀγω, frumentum, σῖτον, Dcm. vehor equis, ὄχλομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. asino, ἐποχέομαι ὄνω, Herodian.
 Vel, ἡ, Dem. Confer *Sive*.
 Valabrum, τὸ βήλακρον, Dion. Hal.
 Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκέπασμα, τὸ ἔλυτρον, ε, Lucian.
 Velarium, τὸ παραπέτασμα.
 Velatura, ἡ πορθεία, ας, Plat.
 Veles, ὁ ἀψίμαχος, ε, Polyb.
 Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, Xiph. ἡ μελέτη, ἡς, Aristid. ἡ ἀπροβόλις, εως, Xen.
 Velitor, ἀψιμαχέω, Plut. ἀπροβόλιζομαι, velitando, ἀψιμαχέω, Dion. Hal.
 Vellicatio, ὁ τιμῶς, ε, Aret. τὸ κνίσμα, ατος, Suid. ἡ ἀπόκνησις, εως, Theophr.
 Vellico, ἀποκνίζω, Athen. pro accusare, διασύρομαι.
 Vello, σίλλω, comam, κόμην, Dion.
 Vellus, τὸ κώδιον, ε, Lucian. ὁ μαλλός, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, Diod. Sic.
 Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, Herodian. σκεπάζω τι, Xen.
 Velocitas, τὸ τάχος, εος, Dem. ἡ ὀξύτης, ἡτος.
 Velociter, ταχέως, Dem. ὀξέως, Gal.
 Velox, ταχύς, εἴα, ὄν, Dem. ταχινός, ἡ, ὄν, Aristot.
 Velum, τὸ ἴσιον, ε, Plut. ἡ ὀδὴν, ἡς, Lucian. contrahere, πᾶν ὀδὴν στείλαι, id.

Velut, ὡς, Dem. ὡσανεὶ, id. Confer *Sicut*, *Quemadmodum*.
 Vena, ἡ φλέψ, εός, Xen. argenti, φλέψ ἀργυρίσις, ἴδος, Aristid. metalli, τὸ κατὰ γένειον μετὰ ἄλλας, Diod. Sic. aquæ, φλέψ πηγῆς, Philo. venam seco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, Arr. venæ sectio, ἡ φλεβοτομία, ας, Gal.
 Venabulum, τὸ περὶ βόλιον, ε, Xen.
 Venalis, ἀντιπῶς, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἄνιος, ε, Plut. res venales, τὰ ἄνια, ὡν, Dem.
 Venalitus, τὸ πωλητήριον, Lucian.
 Venalitiū, ὁ ἐξ ἡ ἄνιος, ε, Plut.
 Venaticus, ἀγρευτικός, ἡ, ὄν, Eust. κυνηγετικός, ἡ, ὄν, Plut. Σηρευτικός, ἡ, ὄν, Xen.
 Venatio, ἡ ἄγρω, ας, Plut. ἡ κυνηγία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, ε, id.
 Venator, ὁ Σηρευτής, ε, Max. Tyr. ὁ κυνηγέτης, ε, Plut.
 Venatorius, ἀγρευτικός, ἡ, ὄν, Eustath. Σηρευτικός, ἡ, ὄν, κυνηγετικός, ἡ, ὄν, Plut.
 Venatrix, ἡ κυνηγίτις, ἴδος, Xen.
 Venatus, ἡ, ὄν, κυνηγία, ας, Diod. Sic. τὸ κυνήγιον, ε, Plut.
 Vendibilis, ἀντιπῶς, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ πρᾶσιμος, ε, Xen.
 Vendico, ἀντιπῶομαι, mihi aliquid, τινός, Dem. τι, id. ἐξιδῶ τι, Isocr.
 Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, Plat. ostentatio, ἡ ἐνδείξις, εως, Æschin.
 Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, Plat. ἡ διάπραξις, εως, Plut. ἡ ἀπμπολή.
 Vendito, πιπράσκω, Thuc. ἀπμπολή, Lucian. ostento, me alicui, ἐνδείκνυμι ἑμαυτὸν τινι, Plut.
 Venditor, ὁ πρᾶτης, ἦρος, Plat. ὁ πρᾶτης, ε, Isæus. ὁ πωλητής.
 Vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τι πρὸς ἀργύριον, Thuc. aliquid artificiosus, πωλεῖ τι τεχνικώτερον, Isocr. parvo, τι ὀλίγον longe infra justum pretium, πολλοσῶ μέρους τῆς ἀξίας; veritatem pecunia, ἀποδοῖδαί τι ἀληθῆ χρημάτων, Dem. me alicui, πιπράσκω ἑμαυτὸν τινι, id.
 Venefica, ἡ φαρμακέντρια, ας, Theocr. ἡ φαρμακίς, ἴδος, Aristoph.
 Veneficium, ἡ φαρμακία, ας, Philo. ἡ φαρμακεία, εως, Plat. veneficio lædo seu adificio aliquid, φαρμακεύω τινι, Plat.
 Veneficus, ἡ, ὄν, φαρμακέντης, ε, Plat. ὁ φαρμακίς, εως, Synes. ὁ φαρμακός, ε, Plat.
 Veneficus, φαρμακέντικος, ἡ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ φαρμακώδης, εως, Diosc.
 Venenatus, ὁ ἐξ ἡ φαρμακώδης.
 Veneno, φαρμάσκω, aliquid, τινι, Plat. Confer *Venenum*.
 Venenum, τὸ φάρμακον, ε, Diosc. do seu porrigo alicui, δίδωμι τινι, Dem. bibo, πίνω, idem. vcneno inficio aliquid, φαρμάσκω τι, Plat.
 Veno, πωλέομαι, Lucian. πιπράσκομαι, Xen.
 Venerabilis, ε, ὁ ἐξ ἡ αἰδέσιμος, ε, Bas. ὁ ἐξ ἡ ἔντιμος, ε, Dem. ὁ ἐξ ἡ σεβασίμος, ε, Herodian.
 Veneratio, ἡ σέβασις, εως, Plut. ὁ σεβασμός, ε, id. ἡ τιμὴ, ἡς, Dem. ἡ αἰδέσις.
 Venerens, ἀφοροδίσιος, ἴα, ἰον, Plat.
 Veneror, σέβομαι, aliquid ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, Xen. Deum, αἰσχύνομαι Θεόν, Dem. amicos, αἰδέομαι τὰς φίλας, id. aliquid omni observantia, Θεραπεύω τινὰ πιστῇ Σεραπείᾳ, Xen.
 Venia, ἡ συγγνώμη, Dcm. ἡ ἄνεσις, εως, idem. τὸ ἔλαος, εως, Dcm. et misericordia dignari aliquid, συγγνώμης ἐξ χάριτος ἀξίῳ τινι, id. veniam rogo senectuti, συγγνώμην αἰτέομαι πρὸ γῆρας, Isocr. do alicui, συγγνώμην ἔχω τινι, idem. consequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἀμαρτανῶν, Dem. nullam consequor, εἴ τι μοι ὀδῆμι συγγνώμην, id.
 Venialis, συγγνωστός, ἡ, ὄν, Lucian.
 Venio, ἦκο, e domo, οἴκῳ, Dcm. ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἔργον, Plat. ad aliquid, ἀφικέομαι πρὸς τινι, Dcm. ab aliquo, παρὰ τινος, id. ad amicum, παραγγιγνομαι φίλῳ, Xen. ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, Æschin.

Venor, Σηρευτής, vulpes, ἀλώπεκας, Plut. voluptates, ἡδονάς, Isocr. lucrum, κέρδος; aurar, ἀύρας, Xen. aliquid, ἀγρεύω τι, idem. honorem, τιμὴν, Phalar.
 Venter, ἡ κοιλία, ας, Galen. ἡ γαστήρ, εός, id. imus, τὸ ὑπογάστριον, ε, Poll. ventri deditus; ὁ γαστρίδελος, ε, Bas. γαστρός ἦταν, Ælian. ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλῶντα, Herodian.
 Ventilabrum, τὸ πύον, Xen.
 Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.
 Ventilio, λικμάω, LXX. ἐλικμάω, Philo.
 Ventosus, ὁ ἐξ ἡ πνευματώδης, εως, Laert. ὁ ἐξ ἡ ὑπνέμιος, ε, Bas. ἀνεμίσιος, αἴα, αἰόν, Naz. ὁ ἐξ ἡ ἀνεμώδης, homo, ἀνθρωπος πνευματοφόρος, LXX.
 Ventrale, τὸ περιγάστριον, ε, τὸ προγαστρίδιον, ε, Lucian.
 Ventricosus, seu Ventrosus, ὁ ἐξ ἡ γαστρώδης, εως, ὁ ἐξ ἡ προγαστρώδης, εως, Lucian.
 Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ε, Plat.
 Ventus, ὁ ἀνεμος, ε, Aristot. vehementes, πολλοί, Dem. gravis, μέγας, ε, secundus, πλησίσιος, Lucian. ἡ ἔρπια, ας, Plat. oritur noctu, γίγνεται νυκτός, Dem. perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι, id. impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, id. vento expositus, ὁ ἐξ ἡ προσάνεμος, ε, Xenoph. vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, N. T. ὑπὸ τῶ ἀνέμου σαλεύεσθαι, ibid. vento secundo uter, ἐριδορομεῖ, Diod. Sic. secundo vento, ἐξ ὀπίσσω, Aristot. destitutor, ἀπτερεύω, Polyb. qui fit, ἔριος, ἴα, ἰον, Theophr.
 Venundo, πωλεῖ, Dem. Confer *Vendo*.
 Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ἡς.
 Venustus, τὸ κάλλος, εως, Dem. ἡ εὐκοσμία, ας, Xenoph. ἡ ἱσαφοδίσια, ας, App. Confer *Pulchritudo*, *Elegantia*.
 Venuste, χαριστικός, Isocr. κχαρισμένως, id.
 Venustus, ὁ ἐξ ἡ εὐπρεπής, εως, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἱσαφοδίσιος, ε, Xen. χαρμῖς.
 Veprecula, τὸ ἀκάνθιον, ε, Diosc.
 Vepres, ἡ ἀκανθία, ἡς, Diosc.
 Vepretum, ὁ ἀκανθῶν, ὄνος, Eustath.
 Ver, τὸ ἔαρ, εος, Aristot. sub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, Thuc. vere novo, εἰς νεώτα, Dion. Hal. vere, ἐν ἡρῇ, id. ἔαρος, Diosc. ineunte, ἀμα ἡρῇ, Thuc. ver ago, ἐαρίζω, Athen. in, ἐνεαρίζω, Plut.
 Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ε, Diosc.
 Verax, ἀληθινός, ἡ, ὄν, Isocr. ὁ ἐξ ἡ ἀψήδης, εως, idem.
 Verbasum, ὁ φλόμος, ε, Aristot.
 Verbena, ἡ ἱεροβοτάνη, ἡς.
 Verber, ἡ πληγὴ, ἦς, Xen. τὸ αἰσισμα.
 Verberatio, ἡ αἰκία, ας, Dem. ὁ αἰκισμός, ε, idem.
 Verbico, αἰκίζω, aliquid, τινι, Isocr. τύπτω τινι, Dem. μασιγῶ.
 Verbero, onis, ὁ μασιγίς, ε, Plut.
 Verbose, πολυλόγως.
 Verbotitas, ἡ πολυλογία, ας, Plat.
 Verbosus, ὁ ἐξ ἡ πολυλόγος, Xiph. ὁ ἐξ ἡ πολυφωδής, Cl. Al. ἀμπεροσπῆς.
 Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος, Dem. τὸ ἔπος, εως, Thuc. ἡ λέξις, εως, Plut. ad verbum, κατὰ λέξιν, id. verba facio, λόγον ποίσομαι, de aliqua re, περὶ τινος, Plat. ὑπὲρ τινος, Isocr. ad aliquid, πρὸς τινι, Isocr. διαλέγομαι περὶ τινος, Dcm. verbi gratia, λόγῳ χάριν. Theoplyl. ut Homeri verbis utar, ἴνα ἐξ κατ' Ὀμηρον εἴπω, Lucian. bona verbi quæso! εὐφῆμιον! εὐφῆμι, Lucian. verbis et re ipsa, λόγῳ ἐξ ἔργῳ ποιεῖν τι, Lycophr.
 Vere, ἀληθῶς, Dem. ἀληθῆς, id. ὄντως.
 Verecundia, εὐλαβεία, Dcm. αἰδημένος, Plut.
 Verecundia, ἡ αἰδώς, εός, Dcm. ἡ εὐλάβεια, ας, id. ἡ αἰσχύνη.
 Verecundor, αἰδέομαι, Xen. αἰσχύνομαι.
 Verecundus, ὁ ἐξ ἡ αἰδήμιος, ονος, Aristot. ὁ ἐξ ἡ εὐλαβῆς, εως, Dcm. αἰσχυντηλός, ἡ, ὄν, Plut.
 Veredarius, ὁ πτεροφῆρος, ε, Plut.
 Verendus, ὁ ἐξ ἡ αἰδέσιμος.
 Vereor, αἰσχύνομαι, aliquid, ne, τινὰ, μὴ, Plat.

Plat. ut, δίδωκα, ὡς ἔχ, Xen. ὅπως μὴ, Isocr. ne, ὀκνῶ μὴ, Dem. dicere, ὀκνῶ εἰπεῖν, Lucian. εὐλαβέομαι τι, Isocr.
 Veretrum, τὸ αἰδοῖον, υ, Thuc.
 Vergiliæ, αἱ πλειάδες, αν.
 Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, Theophr. συντίθειν πρὸς τι, Aristot. εἰς τι, Isocr. βρῖθω ἐπί τι, Plut.
 Verisimilis, εἰκῶς, υἷα, ὄς, τῷ ἀληθεί, Plat. πιθανός, ἢ, ὄν, Dem.
 Verisimilitudo, πιθανότης.
 Verisimilitudo, τὸ πιθανόν, ἢ πιθανότης, Plut.
 Veritas, ἡ ἀληθεία, ας, Dem. τὸ ἀληθές, ἔος, id. veritatem indagare, ἀληθείαν ζητεῖν, expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθές, id. sectari, ἀληθείαν διακινεῖν ostendere de aliquo, δηλῶν πρὸς τινος demonstrare ex aliquo, ἐπιδειξάμενος, id. aperire, ἀποφανεῖσθαι, Isocr. invenire alicujus, εὐρίσκω τινός, Dem. in lucem proferri, φανερὰν γίνεσθαι deprehendere, τυχύνει τῆς ἀληθείας, aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας, veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν violare, λυμάνισσαι vendi, χρημάτων ἀποδίδουσαι τὰ ἀληθῆ pervertere, διαστρέφειν τὰ ἀληθῆ, id.
 Vermen, ὁ σκάλης, κος, Diosc.
 Vermiculor, σκαληκόμεαι, Theophr.
 Vermiculus, σκαληκίον, υ, Athen.
 Verminato, ἡ σκαληκίσις, εως.
 Vermino, seu Verminor, σκαληκίω, Diosc.
 Verminosus, ὁ ἐξ ἡ σκαληκίτης, εως.
 Vermis, ὁ σκάλης, κος, Diosc.
 Verma, ὁ οἰκότης, εως, Philo. ὁ ἐξ ἡ οἰκοτροφίς.
 Vernaculus, ὁ ἐξ ἡ οἰκογενής, εως, Aristot. ὁ ἐξ ἡ ἐγχώριος, υ, Thuc.
 Vernilis, δουλικός, ἢ, ὄν, Plut.
 Verno, ἐαρῖζω, Philo. ἀναβλασάνω.
 Vernus, ἐαρῖνός, ἢ, ὄν, Diosc.
 Vero, δι, Dem. tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, id.
 Verpa, seu Verpus, ὁ ψωλός, ὤ, Aristoph.
 Verres, ὁ χοῖρος ἄβρην.
 Verriculum, ἡ σαγήνη, ης, Plut.
 Verrinus, χοῖριος, ἰος, ἰον, Gal.
 Verro, κορῖω, Philo. domum, σαροῦ οἰκίαν, N. T.
 Verruca, τὸ μυρμηκίον, Aet. verrucis infestor, μυρμηκίω, LXX.
 Verrucosus, ὁ ἐξ ἡ ὀχρῶδης, εως, Diosc.
 Versabilis, ὁ ἐξ ἡ περιεπίετος, υ, Athen.
 Versatilis, ερεπίετος, ἢ, ὄν, ὁ ἐξ ἡ εὐστροφος, Plut.
 Versatio, ἡ περιερεψή, ἢς, ἡ περιερεψά, ας, Arist.
 Versicolor, ὁ ἐξ ἡ πολυχρῶματος, Plat.
 Versiculus, τὸ σιγῖδιον, Plut.
 Versifico, ἰσοποιῶ, ραψωδῶ.
 Versio, ἡ ερεψή, ἢς, Poll. ex una lingua in aliam, ἡ μεταφράσις, εως, Plut.
 Versipellis, ὁ ἐξ ἡ πολυτρόπος, υ, ὁ ἐξ ἡ στανῆργος, Dem.
 Verso, περιάγω, Plat.
 Versor, διατρέω, in honestis studiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, Dem. in aliqua re, ἐν τινι, Isocr. ἐπί τινι, id. γίγνομαι ἐν τινι, Isocr. in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πείνᾳ, Xen.
 Versura, ἡ ερεψή, ἢς, Poll. pecuniae, μεταγραφὴ τῷ δανείῳ, Plut.
 Versus, ὁ εἶχος, Plut. τὸ μέτρον, Dem. et numeri, μέτρα ἐξ βριθῶν, Isocr. aliquot Homeri, ἔπη τινῶ Ὁμήρου, Dem. elegiaci, τὰ ἐλεγίαια, Iambici, τὰ ἰαμβεῖα, id.
 Versus, ΡΓΑΥ. πρὸς, aliquid, τινός, Xen.
 Versute, πανηγύς, Poll.
 Versutia, ἡ πανηγυρία, ας, Dem.
 Versutus, ὁ ἐξ ἡ στανῆργος, υ, Dem. ὁ ἀγγυλομήτης.
 Vertebra, ὁ σφόνδύλος, υ, LXX. ὁ ἀσφράγαλος.
 Vertex, capitis, ἡ κορυφή, ἢς, Xen. montis, ἡ ἀκρόβεια, ας, Philo.
 Verticillus, ὁ σφόνδύλος, υ, Plut.
 Vertigo, ὁ ἴλιγγος, Plut. ὁ ἴλιγγς, γος, Diod. tenebrosus, ὁ σκοτιόδιος, Hipp. ἡ σκοτιόδινα, Plat. vertigine corripior, ἴλιγγίω, Them. σκοτιόδινα, Philo.
 Verto, δινέω, Aristot. aliquid in omnem par-

tem, εὐρίθω τι πάνταρχῆ, Dem. in fugam, τρέπω εἰς φυγήν, id. aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, Thuc. omnia sursum deorsum, ἄνω ἐξ κάτω ποίωμαι πάντα, Dem. nescio, quo me vertam, ἀποροῦ, ποῦ τραποῦμαι, Xen. bene vertat tibi, εὐ σοι γίνετο, Athen.
 Veru, ὁ δέσλός, ὤ, Herodot.
 Vervactum, τὸ νῆμα, ατος, Greg.
 Veruculum, ὁ δειλίσκος, υ, Xen.
 Verux, ὁ κριός τομάς, seu ἐκστρημένος.
 Verum, ἀλλὰ, Dem. Confer Sed.
 Verus, ὁ ἐξ ἡ ἀληθής, Dem. ἀληθινός, ἢ, ὄν, id. ὁ ἐξ ἡ ἀψιυδής, ἔος, ὁ ἐξ ἡ ἐπιμῶς vera et aqua, τὰ ἀληθῆ εἶ δίκαια, Dem. et conventia, ἐξ καλῆκοντα verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν, τὰ ἀληθῆ εἰπεῖν, χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις πρὸς τινος, id. Confer Veritas.
 Vesania, ἡ ἀβέλγησις, Dem. ἡ παραφροσύνη.
 Vesanus, ὁ ἐξ ἡ ἀβέλγητος, υ, Dem. ὁ ἐξ ἡ παράφρων.
 Vescor, ἐσθίω, Xen. formicæ vescuntur seminibus, σπέρματά ἐστι δῖπνον μυρμηκῶν, Ælian. Confer Edo.
 Vesica, ἡ κύστις, εως, Gal. ἡ φῆσα.
 Vesicula, τὸ κυστίδιον, ἢ κύστιγγς, γος, Hipp.
 Vespa, ὁ σφήξ, κός, Aristot. vesparum sedes, ὁ σφηκῶν, ἄνος, id. examen, ἡ σφηκία, Plut.
 Vespera, ἡ ἑσπέρα, Dem. ἡ ὄψια, N. T. ubi vespera advenit, ἑσπέρα καταλαβέσθαι, Herodian. advenerat, ἑσπέρα ἦν, Dem.
 Vesperascit, ὄψιζαι, ἑσπέρα γίνεσθαι, Xen.
 Vespere, seu Vesperii, διλιγῆς, LXX. πρὸς ἑσπέραν, Plat. ἑσπέρας ἔσθαι, Dem. ἑσπέρας γινόμενης, Xen. ὄψις τῆς ἡμέρας, id.
 Vespertilio, ἡ νυκτερίς, ἰδος, Aristot.
 Vespertinus, ἑσπερινός, ἢ, ὄν, διλιγνός, ἢ, ὄν, LXX.
 Vesperugo, ὁ ἑσπερος, Aristot.
 Vespillo, ὁ ἑσπεριότης, LXX. ὁ νεκροφῶρος.
 Vester, ὑμέτιρος, ἔρα, ἔρον, civis, πολιτής, Dem. pater, πατήρ ὕμων, N. T.
 Vestiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, υ.
 Vestiarium, ὁ ἱματιοκάπηλος, Lucian.
 Vestibulum, τὸ πρόθυρον, LXX. τὸ πρόθυρον, Plat. τὸ πρόθυρον, Herodian.
 Vestigator, ὁ ἰχθυητής, ὤ, Poll.
 Vestigatio, ἡ ἰχθυησις, εως, Xen. ἡ ἰχθυία.
 Vestigium, τὸ ἰχθυος, εως, Galen. τὸ ἰχθυον, Xen. pedis, τὸ βῆμα, ατος, N. T. vestigiis consequor, ἰχθυοῦμαι, Plut. insisto, ἰχθυέω, Xen. alicujus, κατὰ πόδας ἴσθαι τινι, Naz. κατ' ἰχθυος βῆμα τινός, Chrys. e vestigio, παραχρῆμα, Dem.
 Vestimentum, idem quod Vestis.
 Vestio, ἀμφιάζω, Macar. ἱματιάζω, N. T.
 Vestis, seu Vestitus, ἡ ἐσθῆς, ἦτος, Dem. τὸ ἱμάτιον, υ, idem. τὸ δαιμάτιον, υ, idem. τὸ ἀμφίεσμα, ατος, Lucian. τὸ ἐσθῆμα, ατος, Ælian. fluxa, ἐσθῆς παρωρημίην, Herodian. rustica, σολὴ ἀργυρίτις, Philo. lacera, ἱμάτιον ἐντιτριμένον, Chrys. τριβάνον φαῦλον, Dion. Chrys. vestem comparo ad diem festum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτήν, Dem. facere, ποιῶν ἱμάτιον exuere, ἐκδύειν δαιμάτιον corrumpro, διαφθείρω ἱμάτιον dilacero, καταρρήγνυμι ἱμάτιον, id. veste ejusmodi uti, τῷ τοιαύτῳ ἐσθῆματι χρῆσθαι, Ælian. vestibus splendidis superbire, φρόντισθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, id.
 Vestras, ὑμέδαπός, ὤ, Suid.
 Veteramenta, τὰ καττύματα, υ, Xen. Lucian.
 Veteranus, παλαιός, ἄ, ὄν, Dem. miles, ὁ ἀπὸ στρατευμένος, υ, Plut.
 Veterasco, παλαιόδομαι, Gal. γηράσκω.
 Veterator, ὁ πανηγύρος, Dem.
 Veteratorius, πανηγύς, Poll.
 Veteratorius, ὁ ἐξ ἡ πανηγύρος, Aristot.
 Veternosus, ληθαργικός, ἢ, ὄν.
 Veternus, ἡ ληθαργία, ἡ καταφορὰ ἰσχυρά, Diosc.
 Veto, κολύω, Xen. Confer Prohibeo.
 Vetula, ἡ προσέφυτις, ἰδος, Lucian. ἡ γυνὴ γράυς, Dem. προσδύτεια ἄνθρωπος τὸ γράϊδιον, id.
 Vetulus, παλαιός, ἄ, ὄν, Plut. Confer Antiquus.

Vetulus, i, τὸ γράϊδιον, υ, Lucian. Confer Senex.
 Vetus, παλαιός, ἄ, ὄν, Aristot. Confer Antiquus.
 Vetustas, ἡ παλαιότης, ητος, Eurip. ἡ ἀρχαιότης, ητος, Paus.
 Vetustus, παλαιός.
 Vctustus, ἀρχαῖος, αἷα, αἶον, Xen. Confer Antiquus.
 Vexatio, ἡ ἰσθρία, Dem. ἡ κάκωσις.
 Vexator, ὁ κακωτής, ὤ, Philo. ὁ λυμαντήρ.
 Vexillarius, seu Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, Poll.
 Vexillum, τὸ σημεῖον, Thuc. ἡ σημαία, Plut.
 Vexo, ἑσθραῖω, Plut. σκόλλω, N. T. κακῶν, τάλαιπαρῶν.
 Via, ἡ ὁδός, ὤ, Dem. urbis, ἡ ἀγυρία, ας, Max. Tyr. publica, ὁδός δημοσία, regia, ἡ ἀμαξινότος, ὤ, Xen. angustior et altior, ὁδός ἐνοστία ἐξ μισθωροῦ, Dem. recta, ὁρθή, id. tuta, ἀσφαλής, viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω, monstro alicui, δείκνυμι τινι patefacere alicui, ποιεῖν ὁδὸν εἶναι τινι ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν ingredi aliquam, περιεῖσθαι τινὰ declinare rectam, ἐξιστάσθαι τῆς ὁρθῆς ἐξ δικαίας ὁδῆ, id.
 Vialis, ὁδαιός, αἷα, αἶον.
 Viaticor, ἑφοδιάζομαι, Bas.
 Viaticum, τὸ ἑφοδίον, υ, Dem. do, ἑφοδιάζω, Herodot.
 Viator, ὁ ὁδοπόρος, υ, Lucian. ὁ ὁδίτης.
 Viatorius, ὁδοπορικός, ἢ, ὄν, Herodot.
 Vibex, ὁ αἰμάλωνψ, ὤπος, Galen.
 Vibratio, ἡ ἀνάπασις, εως, Aristot.
 Vibrissa, αἱ τρίχες ῥινός.
 Vibro, ἀναπάλλω, Aristot. κραιβάω.
 Viburnum, ἡ βρυννία μέλαινα.
 Vicanus, ὁ κωμῆτης, υ, Dion. Hal.
 Vicarius, ὁ, ἢ, τὸ ἀντ' ἄλλω σταγόμενος.
 Vicatim, κωμῆδον, Diod. Sic. κατὰ κώμας, Plut.
 Vicissimus, εἰκοστός, ἢ, ὄν, LXX.
 Vicia, ἡ βικία, ας, Geop.
 Vices, εἰκοσάσις.
 Vicinia, seu Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, Aristot. ὁ γειτονίασις, εως, Plut. in vicinia, ἐκ γειτονίας, Lucian.
 Vicinus, ὁ ἐξ ἡ γείτων, ὄνος, Plut. γειτνιακός, ἢ, ὄν, Joseph. ὁ ἐξ ἡ προσκικός, Plut. sum, γειτονίω, Plat. γειτνιάω, Herodot. sum morti, Χέρων ἰθακί μαι, Lucian.
 Vicis alicujus, ἀντί τινος, Xen. vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπὶ τινος, Lucian. alicujus rei praesto, παρέχω τῷ ἐν τινός, Diosc. vice versa, ἐκ περιτροπῆς, Philo. κατὰ διαδοχὴν, Plat.
 Vicissim, ἀμειβαίως, Bud. κατὰ διαδοχὴν, Plat. ἐκ περιτροπῆς, Philo.
 Vicissitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως, Plat. ἡ καταλλαγὴ, ἢς, Aristot. ἡ περιτροπῆ, ἢς, Philo. ἡ ἀμειβή.
 Vicima, τὸ σφάγιον, Dem. τὸ θύμα, ατος, id. τὸ ἱερεῖον, id. offero victimam, προσάγω θυσίαν, Lucian. me ipsum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἑμαυτὸν ὑπὲρ τινος, Dem. sacrifico victimam, θύω ἱερεῖον prostrerno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, id.
 Victimarius, ὁ σφαγιεύς, εως, Xen. ὁ θύτης, υ, Herodian.
 Victio, σιτόμα, aliqua re, τινός, Aristot.
 Victor, ὁ νικῶν, ἄντος, Dem. ὁ νεικηκός, ὄτος, id. ὁ κρητῆσας, ατος, id.
 Victoria, ἡ νίκη, ης, honesta et conveniens, καλὴ ἐξ προσήκουσα, Dem. injuste parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιννομένη, id. victoriam obtineo seu reporto, νίκην λαμβάνω, id. νίκην ἀβρομαι, Dion. Hal. victoria recte uti, κατὰ τὸ δίκαιον διακίειν τὴν νίκην, Dem. victoriae praemium, νικητήριον, υ, Xenoph. νικητήριον ἄλλον, Plat.
 Victoriosus, ὁ ἐξ ἡ καλλίνικος, υ, Dem.
 Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικητριά, ης.
 Victus, ὤς, ὁ βίος, υ, Dem. ἡ σίτησις, εως, idem. ἀφ' ὧν ζῆ τις, idem. victum paro alicui, βίον εὐρίσκω τινι, Dem. colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, idem. quæro, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτηδεύα, id. paro ex aliqua re, ποι-

εἰζομαι βίον ἕκ τινας, id. sufficientem supposito alicui, βίον ἰκανὸν παρέχων τινί, id. δίδωμι σίτησιν τινι, id. dimetiri alicui, μετρίων τὸν σίτον τινί, id. fraudare aliquem victu, ἀφαιρέσθαι τινα ἀφ' ὧν ἐξῆ, Dem.
 Viculus, τὸ κωμῖδιον, ἢ τὸ κώμιον, ἢ, Plut.
 Vicus, ἡ κώμη, ης, Thuc. ἡ ῥύμη.
 Videlicet, δηλαδὴ, Dem.
 Video, aliquid praesens, ὁράω τι παρών, Dem. et circumspicio, σκοπέω τι ἐξ ὁράω, id. aliquid, βλέπω εἰς τινα, Dem. πρὸς τινα, Isocr. imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινός, Aristot. Confer *Inlucro, Specto*.
 Videor, δοκέω, καταφαίνομαι, Dion. Hal. videtur mihi, φαίνεται μοι, id. δοκέω μοι, Dem.
 Vidua, ἡ χήρα, ας, Plut. sum, χηρεύω, Dem. ἡ εὐνία.
 Viduatio, ἡ χήρασις, εως.
 Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, Thuc.
 Viduo, χήρα, ἀποσιερέω.
 Viduus, ὁ χήρος, ἢ, Epiphan. sum, χηρεύω, Dem. καταχηρεύω, id.
 Vieo, λυγίζω, Poll.
 Vietor, ὁ λυγιστής, ἢ.
 Vietus, ὁ ἐξ ἡ ὑπείρακμος, ἢ, Chrys.
 Vigeo, ἀκμαίω, opibus, τῶ πλῆθει, Herodian. sanus sum, εὐσθένω, Dem. θάλλω.
 Vigesco, ἐπακμαίω.
 Vigesimus, idem quod *Vicesimus*.
 Vigil, ὁ ἐξ ἡ αἰσπνος, Lucian. ὁ ἐξ ἡ ἀγρυπνος, id.
 Vigil, subst. ὁ φρενός, Thuc. ὁ ἐργήγορος, ἢ, LXX.
 Vigilanter, ἀγρυπνῶντας, ἐργηγορήτως, Bas. ἐπιμελῶς.
 Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, Xen.
 Vigilia, ἡ ἐργήγορος, εως, Aristot.
 Vigilo, ἐργηγορέω, Aristot. ἀγρυπνῶ, LXX.
 Viginti, αἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.
 Vigor, ἡ ἀκμή, ης, Aristot. ἡ ῥώμη, τὸ σθένος.
 Vilesco, φαυλίζομαι, ἐντελιζομαι.
 Vilipendo, φαυλίζω, Xen. Confer *Contempto*.
 Vilis, φαυλός, η, ον, Dem. ὁ ἐξ ἡ εὐτελής, ἴος, id. pretii, ὁ ἐξ ἡ εὐανός, ἢ, id.
 Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, Xen. ἡ εὐτέλειαι mrcium, ἡ εὐανία, ας, Poll.
 Villa, ἡ κώμη, ης, Dem. ἡ αἰλή, ης, Dion. Hal. τὸ χωρίον, ἢ, Dem. ἡ ἑπαυλις, εως, Plut. τὸ ἑπαυλίον, ἢ, id.
 Villaris, ἐπαυλικός, ἢ, ὄν χωρικός, ἢ, ὄν.
 Villica, ἡ ἀγρονομός, ἢ.
 Villicus, ὁ ἀγρονομός, ἢ, ὄν αὐδήτης.
 Villosus, λάχνος, η, ον, Suid. ὁ ἐξ ἡ τριχῶδης.
 Villum, τὸ ἀνάριον, ἢ, ὄν οἰνίσκος, ἢ, Athen.
 Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, ἢ, Theophr.
 Vimen, ἡ λύγος, ἢ, Eust. ἡ οἰσία, ας, id.
 Viminalis, ἢ, seu Vinineus, οἰσύνιος, ἴνη, ἴνον, Lucian. λύγος, ἴνη, ἴνον, id.
 Vinaceus, ὁ ἐξ ἡ οἰναῖος, εως, Plut.
 Vinago, ἡ οἰνῶς, ἄδος, Aristot.
 Vinalia, τὰ πινόγιμα, ἢ.
 Vinarius, οἰναρός, ἢ, ὄν, vas, ἀγγεῖον, Athen. cclla, ὁ οἰνῶν, ἄνος, Xen. taberna, οἰνωπῶλιον, ἢ.
 Vinarius, ἢ, ὁ οἰνωπῶλης, ἢ.
 Vincibilis, ἢ, ἢ, ἢ, ὄν.
 Vincio, δῶ τινα, Dem. δεσμέω τινα, N. T. catenis, ἀλλύσσει, ἢ, περιβάλλω τινα, Plut.
 Vinco, νικάω, copias universas, δύναμιν πᾶσαν, Dem. palam aliquem, ἐκ φανεροῦ κρατέω τινός, virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετῆν, ἢ διὰ τύχην facile aliquos terra marique, κρατέω τῶν βαδίων κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν, id. hostes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν, Isocr. praelio equestri, ἰπποκρατέω, Dem. aliquem praelio navali, καταναυμαχίης πασιπὼν ποιέω τινα, Isocr. et supero aliquos, κρατέω ἐξ περιγίγνομαι τιναν, Dem. verbis, κρατέω ἐξ περιέμι λόγῳ, id.
 Vincitura, seu Vincetus, ἢ, ὁ δεσμός, ἢ, Plut.
 Vinculum, ὁ δεσμός, ἢ, Plut. in vincula conjicio aliquem, δῶ τινα, Dem. παραδίδωμι τινα εἰς δεσμοκτήριον, id. ἐμβάλλω τινα εἰς τὸ δεσμοκτήριον minari, προελίγειν δεσμόν vinculum reum esse, ἐνυχοῦν δεσμῶ γίγνεσθαι,

id. damnari vinculis, προτιμῶσθαι τινι δεσμῶ, id. Confer *Carcere*.
 Vindemia, ὁ στυγητός, ἢ, Plut.
 Vindemiator, ὁ στυγητής, ἢ.
 Vindemio, fructus autumnales, τὴν ἀμπέλινην ὄπωρον, Plut.
 Vindex, ὁ ἐκδικός, ἢ, Lucian. ὁ τιμαρτός, ἢ, Philo.
 Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, Chrys. ἡ ἐκδικησις, εως, LXX. ἡ τιμαρτία.
 Vindicias, ἡ ἀντιποιήσις, εως, Dion. Hal.
 Vindico, τιμαρτέω, Dem. aliquem, ἀμύνομαι τινα, Plat. πρὸς τινος, Plut. aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινα τινος, Isocr.
 Vindicta, ἡ ἐκδικησις, εως, LXX.
 Vineae, ὁ ἀμπελῶν, ἄνος, LXX. τὸ οἰνωπέδον, γῆ ἀμπελοφυτός, ἢ, Dion. Hal.
 Vinealis, ἀμπελίνος, ἴνη, ἴνον, Aristot.
 Vinetum, ὁ ἀμπελῶν, ἄνος, LXX.
 Vinitor, ὁ ἀμπελοκέρως, ἢ, Poll.
 Violentia, ἡ μέθη, ης, Dem. ἡ οἰνοφλυγία.
 Violentus, ὁ ἐξ ἡ παράνομος, ἢ, Plut. ὁ ἐξ ἡ φίλονος, ἢ, id.
 Vinosus, ὁ ἐξ ἡ οἰναῖος, εως, Plut.
 Vinum, ὁ οἶνος, ἢ, Dem. copia vini, οἶνος πλῆθος, idem.
 Viola, τὸ ἴον, ἢ, Aristot.
 Violabilis, βιασός, ἢ, ὄν.
 Violaceus, ὁ ἐξ ἡ ἰώδης, εως, Diosc.
 Violarium, ἡ ἰωνία, ἄς, Theophr.
 Violatio, ὁ βιασμός, ἢ, Dem.
 Violator, ὁ βιαστής, ἢ, Naz.
 Violens, seu Violentus, βίαιος, αἴα, αἰον, Plut. ὁ ἐξ ἡ ὄρεσις.
 Violenter, βίαιως, et insolenter debacchari in aliquem, ἢ ἀσολγῶς χρῆσθαι τινι, Dem.
 Violentia, ἡ βία, et importunitas alicujus, ἢ φιλοπραγμασύνη τινός, Dem.
 Violentus. Vide *Violens*.
 Violo, βιάζομαι, et injuria adificio aliquem, ἢ ὑβρίζω τινα, Dem. aliquem, πλημμελέω εἰς τινα, Isocr. pacta, παραβαίω τὰς ὁμολογίας, Dem. λύω τὰς συνθήκας, Isocr. pacem, εἰρήνην, Dem. fidem mutuo datam, παραβαίω τὰς κοινὰς πίσεις, id.
 Vipera, mas, ὁ ἔχις, εως, Plat. femina, ἡ ἔχιθνα, ης, Galen.
 Vipereus, seu Viperinus, ἐχιθναῖος, αἴα, αἰον.
 Viperula, τὸ ἐχιθνίον, ἢ, τὸ ἐχιθίδιον, ἢ, Suid.
 Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθός, Dem. optimus, ἄριστος, id. bonus et honestus, καλὸς κἀγαθός, idem. probatus, τίλειος, id. praestans, σωφῶντος, prudens, νῦν ἔχων, id. admirabilis, θαυμαστός, id. fio, γίγνομαι, Dem. συντελεῶ εἰς ἀνδρα, Isocr. habeor, δοκιμάζομαι ἀνηθ εἶναι, Dem.
 Virago, ἡ ἀνδρῖς, ἴδος, Symm.
 Vireo, θάλλω, Xen. χλωαίω.
 Virga, ἡ ῥάβδος, ἢ, Xen.
 Virgeus, ῥάβδος, ἴνη, ἴνον.
 Virginalis, παρθενικός, ἢ, ὄν, Athen.
 Virgineus, παρθενικός, εἴα, εἰον, Eurip. ornatus, ἡ κορακοσκία, ας, Cl. Al.
 Virginitas, ἡ παρθενία, ας, Lucian.
 Virgo, ἡ παρθένος, ἢ, Xen. ἡ κόρη.
 Virgula, ὁ ῥάβδος, ἢ, τὸ ῥάβδιον, ἢ.
 Virgultum, τὸ Φραύσανον, Phav. τὸ φρύγανον.
 Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ἢ.
 Viridarium, ἡ ἀλαία, ἄς.
 Viridis, χλωρός, ἢ, ὄν, Plut.
 Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, Plut.
 Virido, χλωραίνω, Soph.
 Virilia, τὰ αἰδέδια, ἢ.
 Virilis, ἀνδρικός, ἢ, ὄν, Dem. ὁ ἐξ ἡ ἀνδραῖος, εως, Isocr. ἀνδρείος, α, ον, Xen.
 Virilitas, ἡ ἀνδρότης.
 Viriliter, ἀνδρῶς, Xen.
 Viritum, κατ' ἀνδρα, Dem.
 Virosus, idem quod *Venenosus*.
 Virtus, ἡ ἀρετή, ης, maximis laudibus digna, μεγίστην ἵπαινον ἀξία, Dem. excellens, mirifica, πολλὰ perfecta, παντελής: integerrima et firmissima, γνησιωτάτη ἢ βεβιωτάτη et bonitas, ἢ καλοκαγῆθια, ας virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν appetere, ὀρέγεσθαι

καλοκαγῆθια: majorum imitari, τῶν προγόνων μιμῆσθαι exerceo, ἀσκήω, Isocr. ostendere alicui, ἐνδεικνύειν τινί, virtute prestare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἀπάντων, id. majorum gloriarī, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, id.
 Virulentus, ὁ ἐξ ἡ ἰώδης, εως.
 Virus, ὁ ἴος, ἢ, Plut.
 Vis, ἡ δύναμις, εως, Dem. τὸ κράτος, εως, id. plur. Vires, ἡ ἰσχὺς, ὄνος, id. vim infero seu facio, βιάομαι, Plat. habeo maximam, δύναμιν μεγίστην ἔχω, Isocr. adipiscor, κτάομαι, id. ἰσχύω, Anaph. vi occupo urbem, κατὰ κράτος πολὺν αἰρέω, Isocr.
 Visceratio, ἡ κρονομία, ας.
 Viscidus, seu Viscosus, a, um, ὁ ἐξ ἡ ἰξώδης, εως, ὁ ἐξ ἡ γλοιώδης.
 Viscum, ὁ ἰξός, ἢ, Plut. ἡ ἰξία, ας; Theophr. visco aves capto, ἰξύνω captans vir, ὁ ἰξυτήης, ἢ femina, ἡ ἰξυτήρια, ας, Plut.
 Viscus, τὸ σπλάγγχον, ἢ, N. T. τὸ ἔντερον.
 Visibilis, ὁρατός, ἢ, ὄν, Dem. Ἔρατός, ἢ, ὄν, id.
 Visio, ἡ ὄρασις, εως, Plut.
 Visito, ἐπισκοπέω, aliquid, τινα, Herodian.
 Viso, ἐπισκοπία, aliquid, τινα, Isocr.
 Visum, τὸ ὄραμα, τὸ φάσμα.
 Visus, ἢ, ὁ ὄψις, εως, Dem.
 Vita, ὁ βίος, Dem. ἡ ζωὴ, Aristot. ἡ βιοτή, Xen. universa, βίος πᾶς, Dem. honorator, ἐντιμώτερος: illustrissima, λαμπρότατος: moderata et temperans, σφραγὴν ἢ μέτριος: tranquilla et quieta, ἡσυχίος ἢ ἀπραγμῶν: callamitosa, δυσυχής, id. privata, ἴδιος: ante acta, βεβιωμένος: praesens, παρών reliqua, λουτός: vitam aliquam eligere, βίον τινα αἰρεῖσθαι, id. instituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πᾶς, Isocr. vivere se degere aliquam, βίωσ τινα, Dem. ζῆν τινα: traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστον ἀγαθῶν exigere non ignaviter, διατελεῖν ἢ βραθυμῆντα: contere in aliqua re, διαστρέβειν πρὸς τινι conservare, σώζω, idem. commutare cum morte, μεταλλάσσειν, Isocr. finire, τελευτᾶν, idem. τὴν τελευτὴν τῷ βίῳ παύσθαι, Dem. sub finem vitae, περὶ τὴν καταστροφήν τῷ βίῳ, Aelian.
 Vitalis, ὁ ἐξ ἡ ζωῖμος, Al. Aphr. ζωτικός, ἢ, ὄν, Theophr. βιωτός, ἢ, ὄν, Plat. ὁ ἐξ ἡ βιώσιμος.
 Vitatio, ἡ ἐυλάθεια, ας, ἡ ἐαφυγή.
 Vitellus, ἡ λέκιδος, ἢ, Aristot.
 Viteus, ἀμπελίνος, ἴνη, ἴνον, Aristot.
 Vitucula, τὸ ἀμπελίον, ἢ, Aristoph.
 Vitiligio, ὁ ἀλφός, ἢ, Diosc.
 Vitiligator, ὁ συκοφαντής, ἢ, Dem.
 Vitiligio, συκοφαντία, Dem.
 Vitio, καταισχύνω, φθίρω, feminam, γυναῖκα, Lys.
 Vitiose, κακῶς, Dem. πονηρῶς, Isocr.
 Vitiositas, ἡ κακία, ας, Dem.
 Vitiosus, φαῦλος, η, ον, Dem. κακός, ἢ, ὄν, id.
 Vitis, ἡ ἀμπέλος, ἢ, Aristot. ἡ οἴνη.
 Viticator, ὁ ἀμπελοφύτης, ορος.
 Vitium, ἡ κακία, Dem. τὸ ἀμαρτήριον, Isocr. vitio verto, ψόγον ἠγόρομαι, id.
 Vito, εὐλαβέομαι, sodalitiū, τὴν συνθεσίαν, Isocr. διαφεύγω τι, id. Confer *Fugio*.
 Vitruus, ὡαλός, ἢ, ὄν, Lucian. ὡαλίος, ἴνη, ἴνον, N. T.
 Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, Poll.
 Vitrum, ὁ vcl ἡ ὕαλος, ἢ, Lucian. ἡ ὕβλος, ἢ, Diod. Sic.
 Vitta, ἡ παῖνια, Plat. τὸ ἀνθήμιον, LXX.
 Vitula, ἡ μόσχος, ἢ, N. T. ἡ δάμαλις, εως, Lucian.
 Vitulinus, ὁ ἐξ ἡ μόσχοις, ἢ, Xenoph.
 Vitulor, εὐφραίνομαι.
 Vitulus, ὁ μόσχος, LXX. τὸ μοσχάριον, id.
 Vitupcrabilis, ὁ ἐξ ἡ ἐπιφύγορος, ἢ, Diod. Sic. ὁ ἐξ ἡ ἐπινοιδίος, ἢ, Dem. μεμπτός, ἢ, ὄν.
 Vituperatio, ἡ μέρμυρις, Dem. ἡ ἐπιτίμησις, id.
 Vituperator, ὁ ἐπιπλάττων, ονος, Isocr. ὁ ψέκτης, ἢ, Plut.
 Vituperium, ὁ ψόγος, Plut. ὁ ὀνειδισμός.
 Vitupero, ψέγω, aliquid, τινα, Plat. διαψέγω τινα, Plut. ἐπιτιμάω τινα, Dem. μέρμυραί τινι, id.

Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ἦτος, Aristot. ἡ εὐζωία.
 Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, v.
 Vivax, ὁ ἔξ ἡ μακροβιότης, Lucian. ὁ ἔξ ἡ εὐζωίας, Theophr.
 Viverra, ἡ ἰκτίς, ἴδος, Aristot.
 Vividus, ὁ ἔξ ἡ ἔμβριος, v, Theophr. ἀκμαῖος, α, ον.
 Vivifico, ζωοποιῶν.
 Vivificus, ὁ ἔξ ἡ ζωοφόρος.
 Vivo, βίωω, longo tempore, πολλὸν χρόνον, Dem. heate, εὐδαιμόνιος τὸν βίον διάγω, Isocr. felicius, εὐτυχέστερον βίον βίωω, idem. secure, ζῶω ἀσφαλῶς, idem. tranquille, ζῶω βαθύμως, id. simpliciter et ut natura fert, ζῶω ἀπλῶς ἔως πέφυκα, Dem. frugaliter, μετρίως· modeste, κοσμίως· quovis modo, ὅπως ἂν militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον belluarum more, θηριωδῶς, id.
 Vivus, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, Dem. ὁ ἔξ ἡ ἔμφυχτος, et adhuc vigens, ἔξ ἂν ἂν, idem. ζῶος, ἡ, ὄν, Xen.
 Vix, μόλις, Isocr. servi ferrent, μόλις ἂν οἱ δῶλο καρτερήσονται, id.
 Uleratio, ἡ ἄλκασις, εως, Hippocr.
 Ulcero, ἄλκαω, Xen. ἄλκασις.
 Ulerosus, ὁ ἔξ ἡ ἄλκασις, εως, ἄλκαμίνος, ἐση, ἴον, N. T.
 Uleisior, ἐδικτιώω, aliquem, τινά, Plut. aliquem ab aliquo, τινά ἀπό τινος, N. T. aliquem præclare, ἀμύνομαι τινά καλῶς, Isocr.
 Ulcus, τὸ ἔλκος, εως, Plat.
 Ulcusculum, τὸ ἄλκασιον, v, Plut.
 Uliginosus, ὁ ἔξ ἡ ἄλκασις, εως.
 Uligo, ἡ ἄλκασις, ας, Hesyech.
 Ullus, ὁ, ἡ τις, τὸ τι.
 Ulmarium, ὁ πετιλιῶν, ὄνος.
 Ulmeus, ὁ ἔξ ἡ πετιλιῶν, Hesyech.
 Ulmus, ἡ πετιλία, ας, Diosc.
 Ulna, ἡ ἀγκυλίω, N. T. ἡ ἀγκυλίω, ἴδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκυλιζομαι ulnis gesto, ἡ ἀγκυλίω περιφέρω τινά, Xen. qui adhuc gestatur, ὁ ἔξ ἡ ὑπάγκυλος ἔστι, Dion. Hal. mensura, ἡ ἀλίνη, ης, Poll.
 Ulterior, us, περαιότερος, αἶα, αἶον, Strabo. ὁ, ἡ, τὸ πέραν, Thuc.
 Ulterius, περαιότερον, progredi, προελθεῖν, Isocr.
 Ultimo, ἰσχυράτως, Plut.
 Ultimus, ἰσχυράτως, η, ον, Plat. ὑψατος, ἀτή, ατον, id. τελευταῖος, αἶα, αἶον, id.
 Ultio, ἡ ἐκδικησις, εως, N. T. ἡ ἀμύνη.
 Ultor, ὁ ἐκδικητής, ἔ, Greg. ὁ τιμωρός.
 Ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, Plat. modum, πέρα τῷ μέτρῳ, Dem. ultra Indos, πέρα Ἰνδῶν, Aristot. sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς, Plut. quam par est, μάλλον τῷ δέοντος, Dem. quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, Isocr.
 Ulro, ἐκασίως, Dem. ἐκασίω, id. ἐκοντί, id.
 Ultroneus, ἐκασίως, ἰα, ἰον, Dem. ἐκῶν, ὄντος, id.
 Ulva, φῦκος λιμανῶν.
 Ulula, ὁ αἰγαυλός, ἔ, Aristot.
 Ululatus, ἡ, ἡ ἄλκασις, ἡς, Dion. Hal.
 Ululo, ἀλολύζω, LXX. ἀλολύζω, Philo.
 Umbella, τὸ σκιαδῖον, v, Poll. ἡ σκιαδίσκη, ης, Athen. τὸ ἑφεσφῆδιον, v, Lucian.
 Umbilicalis seu Umbilicaris, ὁ ἔξ ἡ ὀμφαλιώδης, Aristot.
 Umbilicatus, ὀμφαλιώδης, ἡ, ὄν, Athen.
 Umbilicus, ὁ ὀμφαλιός, ἔ, Plat.
 Umbo, τὸ ὀμφαλίον, v, Suid.
 Umbra, ἡ σκία, ας, Dem.
 Umbraculum, ἡ σκιά, ἀδος, Plut. τὸ σκίασμα.
 Umbraticus, Umbratilis, e, Umbrosus, ὁ ἔξ ἡ σκιάδης, εως, Plut. σκιερός, ἂ, ὄν, Xen. σκιαρός, ἂ, ὄν, Plat. umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, id.
 Umbro, σκιάζω, aliquid, τι, Lucian.
 Umbrosus, a, um. Vide Umbraticus.
 Una, ἄμα, cum aliquo, τινί, Dem. ὁμῶς τινος, Xen.
 Unanimis, ὁ ἔξ ἡ ὁμόθυμος, ὁ ἔξ ἡ ὁμονομάχων, ονος, Xen.

Unanimitas, ἡ ὁμόθυμία, ἡ ὁμόνοια, Dem.
 Unanimiter, ὁμόθυμῶς, Xen.
 Uncia, τὸ δωδεκατημέριον, Plut. ἡ ὕγκια.
 Uncialis, c, ὕγκιασις, αἶα, αἶον.
 Unciatim, κατ' ὕγκιας.
 Uncinulus, τὸ ἀγκυσιδίον, v.
 Uncinus, ὁ σφινκτηρ, ἦρος, Aquila.
 Uncio, ἡ χρεῖσις, Suid. τὸ ἀλλεμμια, ατος, Diod. Sic. ἡ ἀλειψις, εως, Plut.
 Uncutor, ὁ ἀλείπτης, v, Plut.
 Uncutorius, ἀλλεμμιατικός, ἡ, ὄν.
 Unctura, idem quod Uncio.
 Uncus, τὸ ὄγκιον, v, τὸ ἀγκυσιον, v.
 Unda, τὸ κύμα, ατος, Lucian.
 Undabundus, ὁ ἔξ ἡ κυματώδης, εως, Aristot. undabundum reddo, κυματώω, Lucian. mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.
 Unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potissimum ista confici queant, ἐντίθεν ποιῶνται τὴν ἀρχήν, ὅθεν ἂν μάλιστα ἐπισημαίνονται τὴν ἀρχήν, Dem. in hoc sunt usque unde vitam possunt sustentare, τῆτο σκοπεῖν, ὅθεν.— unde igitur istis commeatu suppeditabitur? ὅθεν δὴ στέποις ἡ τροφὴ γενήσεται; unde, nisi? ὅθεν ἄλλοθεν, ἢ unde illa fiant, docebo, ἀφ' ὅθεν ταῦτα γίνονται, ἐγὼ διδάξω, id.
 Undecies, ἐνδεκάκις.
 Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, Dem.
 Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, Dem.
 Undecimus, ἐνδεκάτος, ἀτή, ατον, Plut.
 Undecumque, seu Undelibet, ὅθεν ἔν.
 Undeviginti, ἐνὸς δέοντος εἰκοσι, seu εἰκοσιν ἐνὸς δέοντος· undetriginta, ἐνὸς δέοντος τριάκοντα· undequadragesima, ἐνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, &c. Viger. Confer Duodeviginti.
 Undevigesimus, ἐνὸς δέοντος εἰκοσῆς, ἡ, ὄν· undetrigesimus, a, um, ἐνὸς δέοντος τριακοσῆς, ἡ, ὄν, &c.
 Undiqueque, seu Undique, πανταχόθεν utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, Isocr. aliquem irretire, κυκλῶ πανταχῆ περισοιχίζεσθαι τινά, Dem.
 Undo, κυμαῖω.
 Undosus, ὁ ἔξ ἡ κυματώδης, εως, Aristot.
 Unedo, τὸ μυαλίον, v, Theophr.
 Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, Xen. χρεῖω τί τινι, id.
 Ungentarius, ὁ μυρσίφωδς, Athen. ὁ μυρσίφωδης.
 Unguentarius, μυρσίφωδς, ἡ, ὄν, Plut. μυρσίφωδς, ἂ, ὄν, vas, ἀργος, Poll.
 Unguentum, τὸ μύρον, v, Athen. τὸ χρεῖσμα, ατος, τὸ χρεῖμα, ατος, Clem. Alex.
 Unguiculus, τὸ ὄνυχιον, v.
 Unguis, ὁ ὄνυξ, χρο, Gal. unguis præcido, ὄνυχιζω, id. ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξέπιπταμαι, Aristoph.
 Ungula, ἡ ὄνυξ, ἡς, Xen.
 Unice, μοναχῶς, Aristot.
 Unicornis, ὁ μονόκερος, ατος, Aristot.
 Unicus, μόνος, η, ον, Xen. μοναχῶδης, ἡ, ὄν, id.
 Unigena, seu Unigenitus, ὁ ἔξ ἡ μονογενής, εως, Plat.
 Unio, ὁ μαργαρίτης, Ælian. τὸ μαργαρίον, Paus.
 Unitas, ἡ μόνος, ἀδος, Plut. ἡ ἐνότης, ἦτος, Apoll. Tyan.
 Universalis, καθολικός, ἡ, ὄν.
 Universe, ὅλος, Dem.
 Universitas, τὸ πᾶν, ἡ ὁμῶς, ἀδος, Theophr. Academia, ἡ Ἀκαδημία, Plut.
 Univerus, πᾶς, πᾶσι, πᾶν, Dem. ἄπας, ἄπασα, ἄπαν, id. σύμπας, ασα, αν in universum, σύμπαν, Isocr.
 Uniusmodi, ὁ ἔξ ἡ μονότροπος, v, Plut.
 Unoculus, ὁ ἔξ ἡ μονόφθαλμος, v, Ammon. ὁ ἔξ ἡ ἐτερόφθαλμος, v, Plut.
 Unquam, ποτε· si unquam alias, nunc certe, εἴτε ποτε, ἔξ ἂν, Dem. alias unquam, ἄλλοτε πᾶσι· omnia, quæ unquam speravi, ἄπαντα, ὅσα πᾶσι πᾶσι ἔλπισα, id.
 Unus, εἷς, μία, ἔν, Dem. aut alter, εἷς ἡ δευτέρως, Plut. volo unum atque alterum, ἔν ἡ δύο βέλομαι, Dem. tria enclimata, unum, alterum, tertium, τρία ἐγκλίματα, ἔν μιν, δευτέρων δὲ, τρίτων δὲ, Isocr.
 Unusquisque, Unusquislibet, Unusquisvis, πᾶς

ἕκαστος, πᾶσα ἐκάστη, πᾶν ἐκάστοι, Aristot. εἷς ἐκάστος, μία ἐκάστη, ἔν ἐκάστοι, Isocr.
 Vocabularium, τὸ λέξικόν, ἔ.
 Vocabulum, ἡ λέξις, εως, Lucian.
 Vocalis, φωνήσις, ἴσσα, ἐν animal, ζῶον, Xen. litera, γράμμα, Plat. ὁ ἔξ ἡ εὐφώνος, v, Dem.
 Vocalitas, ἡ εὐφώνια, ας, Dem. Phal.
 Vocaliter, εὐφώνως, Poll.
 Vocatio, ad casum, in jus, ἡ κλήσις, εως, Xen. Aristoph.
 Vocativus, κλητικὸς, ἡ, ὄν, casus, πτώσις, Gramm.
 Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος, Lucian.
 Vociferatio, ἡ κραυγή, Xen. ὁ κεικραγμός, Plut. ἡ δοή.
 Vociferor, κράζομαι, Xen. προαγάζω, N. T. βοάω, Dem. et clamito, βοάω ἔξ κράζω, id.
 Vocula, τὸ λέξιδιον, i. e. γιννα βοῶ, τὸ φωνίδιον.
 Vola, τὸ Φέαρ, αρος, Al. Aphr. τὸ γυάλον, Eustath.
 Volatilis, πετεινός, ἡ, ὄν, Aristot. πετεινός, εσσα, ἐν.
 Volatus, ὡς, ἡ ποτή, ἡς, ἡ πτήσις, εως.
 Volens, ἄμενος, ἐση, ἐνον, Isocr. ἐκασίως, ἰα, ἰον, Dem.
 Volenter, ἀμύνομαι, Isocr.
 Volo, ας, πίτομαι, Plut. ἴπταμαι, trans scu per mare, πίτομαι κατὰ θάλασσαν, Ælian.
 Volo, vis, βέλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, Dem. quod quis vult, et sibi fingit, ὁ βέλειται, τῷ ἕκαστος ἔσεται, id. non ignarus esse alicujus rei, Ζεῦ μὴ ἀπίστερος ἐναί τινος, Isocr. mori, quam videre aliquid, ἔβλω ἀποθνήσκω ὑπὲρ τῷ ἴδειν τι, Dem. bene alicui, ἐναίτῶς ἔχω πρὸς τινά, Isocr.
 Volsella, τὸ τριχολάβιον, v, Aet.
 Volubilis, e, ὁ ἔξ ἡ εὐερόφος, v, Plut.
 Volubilitas, ἡ εὐερόφια, ας, Plut. ἡ εὐερόφια.
 Volucer, seu Volucris, πετεινός, ἡ, ὄν, Aristot. celer, ὡκίς, εἷα, ὄ.
 Volucris, αἰνίς, ὁ vel ἡ ὄρνις, ὄς, Dem.
 Volumen, τὸ ἐνείλημα, ατος, Jos. liber, τὸ βιβλίον, v, Plut.
 Voluptarie, ἐκοντί, Isocr. ἑβελοντήν, Herodot. ἑβελοντηδῶν, Thuc. ἑβελοντί, Plut. ἐκασίως, Dem. ἐκασίω, id.
 Voluntarius, ἐκασίως, ἰα, ἰον, Dem. ἐκῶν, ὄντος, ἴσπ. ἐκῶσα, ης, id.
 Voluntas, ἡ βέλησις, εως, Dem. τὸ βέλημα, ατος, N. T. τὸ Φέλημα, ατος, ἡ Φέλησις, εως· bona et vita moderata, χρηστὴ πρᾶξις ἔξ βίος σώφρων· recta, τὸ εὖ βέλεισθαι· voluntatem suam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βέλεισθαι ποιεῖν τι· voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βέλημά τινος· adversari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βέληματί τινος, id.
 Volvo, κυλιῶ, κυλίω, aliquid, τι, Xen.
 Volupe, ἡδὴ, est possidere divitias, ἐπὶ τὸ ἔχειν χεῖματα, Xen.
 Voluptarie, ἡδονικῶς, ἀσώτως.
 Voluptarius, ἡδονικός, ἡ, ὄν, Ceb. Theb.
 Voluptas, ἡ ἡδονή, ἔξ χρεῖσις, Dem. ἔξ ἡδονῶν, id. eximia, ὑπερβάλλουσα, Isocr. brevis, ἐπιπόλαιος, Dem. momentanea, ἡ παρατυχία, id. utilitati promiscua contraria, τῷ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία, id. voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαι τινος ἡδονῆς, Dem. amare, ἀγαπᾶν, id. sequi, sectari, vcnari, θηρῶν, Isocr. creare alicui, ποιεῖν τινι, Dem. comparare sibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἐαυτῷ, id. adferre alicui, φέρειν τινί· capere, percipere, habere, ἔχειν, id. negligere, adspernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, Isocr. frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, Dem. servire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, id.
 Voluptuositas, ἡ φιληδονία, ας, Plut.
 Voluptuosus, ὁ ἔξ ἡ φιληδονός, v, Plut.
 Voluta, ἡ ἑλιξ, ἰκος, Plut.

Volubrum, ἡ κούλιςρα, us, Poll. τὸ κούλισμα, ατος, N. T.
 Volutatio, ἡ κουλιδιότης, Plut. ἡ κούλις, id. in caeno, ἡ κουλίσκη, ἐν πηλῷ, Lucian.
 Voluto, κούλιω, κουλιδῶω, Xen.
 Vomer, ἡ ὄνις, us, Plut.
 Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος, Galen.
 Vomitus, idem quod Vomitus.
 Vomitorius, ἐμετικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Vomitorium, ἐμετώσιον, Aristot.
 Vomitus, ὄν, ἡ ἐμεσίς, Hipp. ὁ ἐμετός.
 Vomo, ἐμέω, Lucian. ἀπέμευ, id.
 Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, Ἐlian.
 Vorago, τὸ βράθυρον, Xen. τὸ χάσμα.
 Voratio, ἡ βρόχθις, eis.
 Vorax, ὁ ἀδηφάγος, Plut. ὁ πολυφάγος, id.
 Voro, βροχθίζω, Aristot. ἀδηφαγέω, Isocr.
 Vortex, ἡ στροφεῖς, Hesych. ἡ δίνη, Philo.
 Vorticosis, ὁ ἐξ ἡ δινώσης, eis, ὁ στροφεῖς πάλως ἔχων.
 Votivus, εὐκτικός, ἡ, ὄν.
 Votum, ἡ εὐχή, Dem. facio seu nuncupo Deo pro aliqua re, εὐχομαι εὐχὴν Θεῷ ἐπὶ τινι persolvo, seu impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, id. ἀποτελέω, Xen. voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πῶς ἀκριβῶς τῆς εὐχῆς, Lucian. non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπιδος voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλαν συχῆν, Ἐl.
 Vovoo, εὐχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, Thuc. πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέωμι, Plut. Confer *Votum*.
 Vox, ἡ φωνή, magna, μεγάλη, Dem. clara, λαμπρὰ, satis magna, ἰκανή, id. vocem edo, ἀφίημι φωνήν, βήγγυμι φωνήν, id. per nares, φθγγομαι διὰ τῶν, Lucian. acure, ἀπαύρειν voce clarissima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῆ φωνῆ, φθγγισθαί μάλιστα orationi deest vox oratoris, ἀποστρέφεται ὁ λόγος φωνῆς τῆ λέγοντος, id.
 Upupa, ὁ ἐπυψ, ατος, Aristot.
 Urbane, ἀετίως, Plut.
 Urbanitas, ἡ ἀειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, sermoneis urbanitate utor, ἀστίζομαι, Plut.
 Urbanus, ἀστειός, ἐία, εἰόν, Isocr.
 Urbicus, ἀστειός, ἡ, ὄν, Lucian.
 Urbs, ἡ πόλις, eis, maxima, μεγάλη, Dem. populosa, πολυάνθρωπος, id. μυρίαῖνδρος, Isocr. antiqua, ἀρχαία, Dem. invicta, ἀνίκητος, insuperabilis, ἀνυπότατος, id. parva, μικρὰ, infirma, ἀσθενής, desolata, ἔρημος, id. maritima, ἡ ἐπὶ Θαλάσσει, Isocr. urbem condere, πόλιν κτίζειν, id. οἰκίζειν, Dem. instaurare, καταοἰκίζειν munire, τευχίζειν muro circumdare, τείχει περιβάλλειν ornare aedificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήσασιν habitare, incolere, οἰκεῖν adfingere, ἐνοχλεῖν, id. obsidere, πολιορκεῖν subigere, περιεσθαι subijcere sibi, ὑφ' ἑαυτῶ ποιεῖν, id. capere, λαμβάνειν, ἀλλοτρεῖν, αἰρεῖσθαι evertere, ἀναρτῶν in servitutum redigere, ἀνδραποδίζεισθαι vastare, ἀνάσσειν ποιεῖν diruere, κατασκάπτειν, Isocr. perdere, διαφθεῖρειν tueri, φυλάττειν servare, σώζειν deserere, ἐκλείπειν tradere alicui, παραδίδωμι τινί, ἐνχειρίζειν τινί, prode, προδίδωμι recipere, recuperare, κομίζεσθαι, id.
 Urceolus, τὸ κέραμον, u.
 Urceus, ὁ κέραμος, u, Athen.
 Uredo, ὁ καυμός, u, Theophr.
 Ureter, ὁ θρητήρ, ητος, Galen.
 Urgeο, ἐπιμαίω, N. T. ἐπείγω.
 Urina, τὸ ὄρον, Aristot. τὸ ἔρμα, Hipp.
 Urinarius, θρητός, u, ὄν.
 Urinator, ὁ κολυμητής, u, Thuc. ὁ κωδιστήρ.
 Urinor, κολυμβάω, κωδιστής.
 Urna, ἡ ὕδρια, as, N. T. ὁ vel ἡ σάμνος, u, Aristoph. τὸ σάμνον, u, Plut. ἡ κάλπη.
 Urnalis, σάμνος, ia, ion.
 Urnula, τὸ σαμνίσκιον, Poll. ὁ σαμνίσκος, id.
 Uro, καίω, omnia, πάντα, Plut. Confer *Cremo*.
 Ursa, ἡ ἀρκτος, as, Aristot.
 Ursinus, ἀρκτεῖος, ia, ion.
 Ursus, ὁ ἀρκτος, as, Aristot.
 Urtica, ἡ ἀκαλήφη, Synes. ἡ κνήθη, LXX.
 Urus, ὁ ἄρος, u, Poll.

Usio, idem quod *Usus*.
 Usitate, κατὰ τὸ εἰωθός.
 Usitatus, ὁ ἐξ ἡ συνήθης, eis, institutum, πολιτεία, Dem.
 Usipiam, ἐναχῆ.
 Usquam, πῆ.
 Usque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, Dem. usque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν usque ad satietatem, ἄχρι κόρης, id. usque nunc, μέχρι τῆ νῦν usque adhuc, μέχρι τῆδε τῆ χρόνου, Xen. usque adeo, ἕως τελείως, Dem. usque eo, παρὰ τοσούτων usque-
 quaque, πάντη quo, εἰς u.
 Ustio, ἡ καύσις, eis, Diosc.
 Ustrinum, τὸ καυτηρεῖον, u.
 Ustulo, καυτηριάζω, Strabo.
 Usualis, χρηστός, ἡ, ὄν, Plut.
 Usura, ὁ τόκος, Dem. usuram debeo alicui, τίκον φείλω τινί, exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρὰ τινος dare, δίδωμι, reddo, ἰσποδίδωμι solvo, τίθειμι pendo, τελέω accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, id.
 Usurpatio, ἡ χρέσις, eis, Dem.
 Usurpo, χράσομαι, Confer *Utor*.
 Usus, ἡ χρέσις, Dem. ἡ ἀπόλαυσις, id. usum habeo maximum rerum, ἐμπειροτάτος εἰμι, Isocr. usu edoctus scio, πεπειραμένος οἶδα, Dem. usum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τῆ πολέμου κτήσασθαι, id. habere, τρεῖν ἐν τοῖς πολιμικοῖς ἔχειν, Polyb. usa venire alicui, συμβαίνειν τινί, Isocr.
 Usus fructus, ἡ ἐπιμαρτία, as, Dem.
 Ut, conjunct. ina, desinam dicere, παύσομαι λέγων, Dem. brevier dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, Isocr. non ita demens sum, ut velim, ἔχ ἕως ἄφρον εἰμι, ὡς βέλεσθαι, Dem. elaborandum est, ut desistat, πρῶταταιν προσήκει, ὅπως παύσεται, id.
 Ut, adverb. uis, Dem. Confer *Quemadmodum*.
 Utcumque, ὅσας ἔν, Dem.
 Utinam, τὸ χρεῖσθός, eis, τὸ σκῆυος.
 Uter, πότερος, ἐρα, ερον, pater, an hic, ὁ πατήρ, ἡ ἕτος, Xen. uter? πότερος ἄρα; Dem. tandem, πότερος ποτε, Xen. utra in parte, πότερω, Plat. utro modo, πότερος, Aristot. utram in partem, πότερος, Xen. ὁπότερος, Thuc. utrum an, ὁπότερον ἢ, Diosc.
 Uter, ris, ὁ ἀρκίς, u, Plut.
 Utercumque, ὁπότερος ἂν, Xen. ἐκάτερος, ἐρα, ερον, Lucian.
 Uterinus, ὁ ἐξ ἡ ὁμομήτριος, u, Dem. seu ὁμομήτριος, ia, ion, id.
 Uterlibet, ὁπότερος ἔν, Thuc.
 Uternam, ὁπότερος ἂν, Xen.
 Uterque, ἐκάτερος, ἐρα, ερον, Plut. ἀμφοτέρως, ἐρα, ερον, Isocr. utroque modo, ἀμφοτέρως, Aristot.
 Utervis, ὁπότερος ἔν, Thuc.
 Uterus, ἡ μήτρα, as, Lucian. ἡ δελφύς.
 Uti, idem quod *Ut* adverb.
 Utiles, ὁ ἐξ ἡ χρέσιμος, u, multum alicui, πολλά τινι, Dem. et multitudini conducens, συμφέρον ἐξ ἀφέλματος τοῖς πολλοῖς, consulere, τὸ συμφέρον παραινεῖν ad nihil, μηδὲν χρέσιμος sum alicui, χρέσιμος εἰμι τινι, id. ad nihil, χρέσιμος τυγχάνω ἂν πρὸς μηδὲν, Isocr. praebeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρέσιμον τινι, id. utilis fio, γίγνομαι χρέσιμος, Dem. ἀφέλιμος, Isocr.
 Utilitas, ἡ ἀφέλιμα, Dem. τὸ ἀφέλημα, ατος, τὸ συμφέρον, u, τὸ συμφέρον, οντος, τὸ χρέσιμον, u, id. utilitatem appeto, ἐπιθυμῶ τῆ συμφέρουτος, Isocr. spectare recip. σκοπεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τῆ πόλει, Dem. alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός, aucupari, αἰρεῖσθαι, id. praebere alicui, παρέχειν τινί magnam habere, ἀφέλιαν μεγάλην ἔχειν de utilitate alicujus sollicitum esse, φροντίζειν τῶν συμφερόντων τινί, metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, id. adficere aliquid utilitate, πρῶταταιν τι συμφέρον τινί ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινί, id. Confer *Commodum*, *Emolumentum*.

Utiliter, συμφερόντως, consulere alicui, συμβαλεῖσθαι τινι, Isocr. συμφέρος, Isocr. λυσιστελέντως, Dem. χρεσίματος, Thuc.
 Utinam, εἴθε, natus essem tunc, συνηγόμεν, Xen. scriberet, γράφειε, Plat. abscondantur, ἄφελον ἐξ ἀποκάλυπται, N. T. Brutus viveret, ὡφέλε ζῆν Βεῆτος, i.e. debet vivere, Plut.
 Utique, ὅστω, fluxerunt sermones, ἐβήσαν λόγοι, Dem.
 Utor, χράσομαι, aliquo familiariter, τινί, Isocr. humanissime, φιλανθρώπως, Dem. familiarissime, οικειότατα, Isocr. aliquo amico, τινί φίλῳ, Liban. bene recteque re aliqua, καλῶς ἐ νομίμως πράγματι τινι, Dem.
 Utpote, οἶον, οἷα δὲ, Herodot.
 Utricularis, ὁ ἐξ ἡ ἀσκωδῆς, eis.
 Utricularius, ὁ ἀσκωδός, u.
 Utriculus, τὸ ἀσκιδιον, u, Plut.
 Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἐκατέρωθεν, Isocr.
 Utrouque, ἀμφοτέρωθεν, ἐκατέρωθεν.
 Utrum, Vide *Uter*.
 Utut, idem quod *Uti*.
 Uva, ἡ σαφύλη, ἡς, Plat. passa, ἡ σαφίς, ἴδος, Diosc. ἡ ἀσαφίς, ἴδος, Xenoph.
 Uveus, ὁ ἐξ ἡ σαφύλιος.
 Uvidus, διερὸς, ia, ὄν, terra, γῆ, Theophr.
 Vulgaris, ὁ ἐξ ἡ δημώδης, eis, Herodian. ὁ τυχῶν, ἡ τυχῶσα, τὸ τυχόν, Plut. εἰς τῶν τυχόντων, Isocr. ὁ ἐξ ἡ πάνδημος, u, Plut.
 Vulgariter, πάνδημον, Isocr. κοινῆ, Aristot. τυχόντως.
 Vulgator, ὁ φημιστής, u.
 Vulgo, adverb. πανδημεί, κοινδημεί, κοινῆ, Aristot.
 Vulgo, as, φημίζω, Euripid. διαβουλλῆμαι, aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόρητον, Plut.
 Vulgus, τὸ πλῆθος, Dem. οἱ πολλοί, id.
 Vulnerarius, τραυματικός, ἡ, ὄν, Diosc.
 Vulneratio, ἡ τρώσις, eis.
 Vulnero, τιντρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, Plut. aliquem, τραυματίζω τινὰ, Dem. Confer *Vulnus*.
 Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, Dem. ἡ πληγὴ, ἡς, Xen. progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, id. mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τῆ τραύματος, id. infligo alicui vulnus, προσεντεῖναι τινί πληγὴν, Dem. accipio ab aliquo, λαμβάνω παρὰ τινος, λαμβάνω τραῦμα ἀπὸ τινος, id. obligare, τραῦμα ἐπιδῶσαι, Gal. periculosum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ἔξει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδονον πληγὴν, Diod. Sic.
 Vulnuscum, τὸ τραυματίον.
 Vulpecula, τὸ ἀλωπεκίον, u, τὸ ἀλωπεκίδιον, u.
 Vulpes, ἡ ἀλωπεξίς, eis, Aristot. ἡ κερδύ.
 Vulpinaris, c, seu Vulpinus, ὁ ἐξ ἡ ἀλωπεκώδης, eis.
 Vulpinor, ἀλωπεκίζω, Aristoph.
 Vulsio, seu Vulsura, ἡ τίλις, eis, ὁ τίλιμος, u, Enstath.
 Vulticulus, τὸ προσωπίδιον.
 Vultuosus, ὁ ἐξ ἡ προσωπώδης, eis, austereis, σκυθρωπός, ἡ, ὄν, Dem.
 Vultur, ὁ γυψ, γυψός, Plut.
 Vulturinus, γυψίνος, ἰνη, ion.
 Vulturinus, ὁ ἐβρόντος, as, Aristot.
 Vultus, τὸ πρόσωπον, Dem. vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς προσώπον τινος, quo vultu eum adspicies? ποῖος προσώπου πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψη; conjicere aliquid ex vultu, φησι-ογνωμονεῖν, mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὄψεως σημείων, id.
 Vulva, ἡ ὕστρα, as, Diosc. ἡ μήτρα.
 Uxor, ἡ γυνή, αικός, Dem. ἡ παράκοιτις, ἴδος, Lucian. ἡ συνοικίσα, ης, id. ἡ ἀλωχος, u, Plat. uxorem duco, γαμῶ γυναικί, Eschin. ἀνάγωμαι τὴν σύνδικον, Herodot. ἄγωμαι γυναῖκα, Isocr. γαμῶ τινά γαμῶ, Dem. λαμβάνω γυναῖκα, Isocr. uxorem duco, γαμῶ γυναικί, Eschin. ἀνάγωμαι alteram, λαμβάνω γυναικί ἑτέραν, Dem. repudio, ἀποπέμπωμι γυναικί, id.
 Uxoratus, γαμητικώς, uia, u, Bas.
 Uxorcula, τὸ γυναικίκοιον, u.
 Uxorius,

Uxorius, γυναικίος, *ία*, *ειον* uxori nimium *deditus*, *ο* γυναικίως, *υ*, Lucian. *φο*, γυναικοκρατίαμαι.

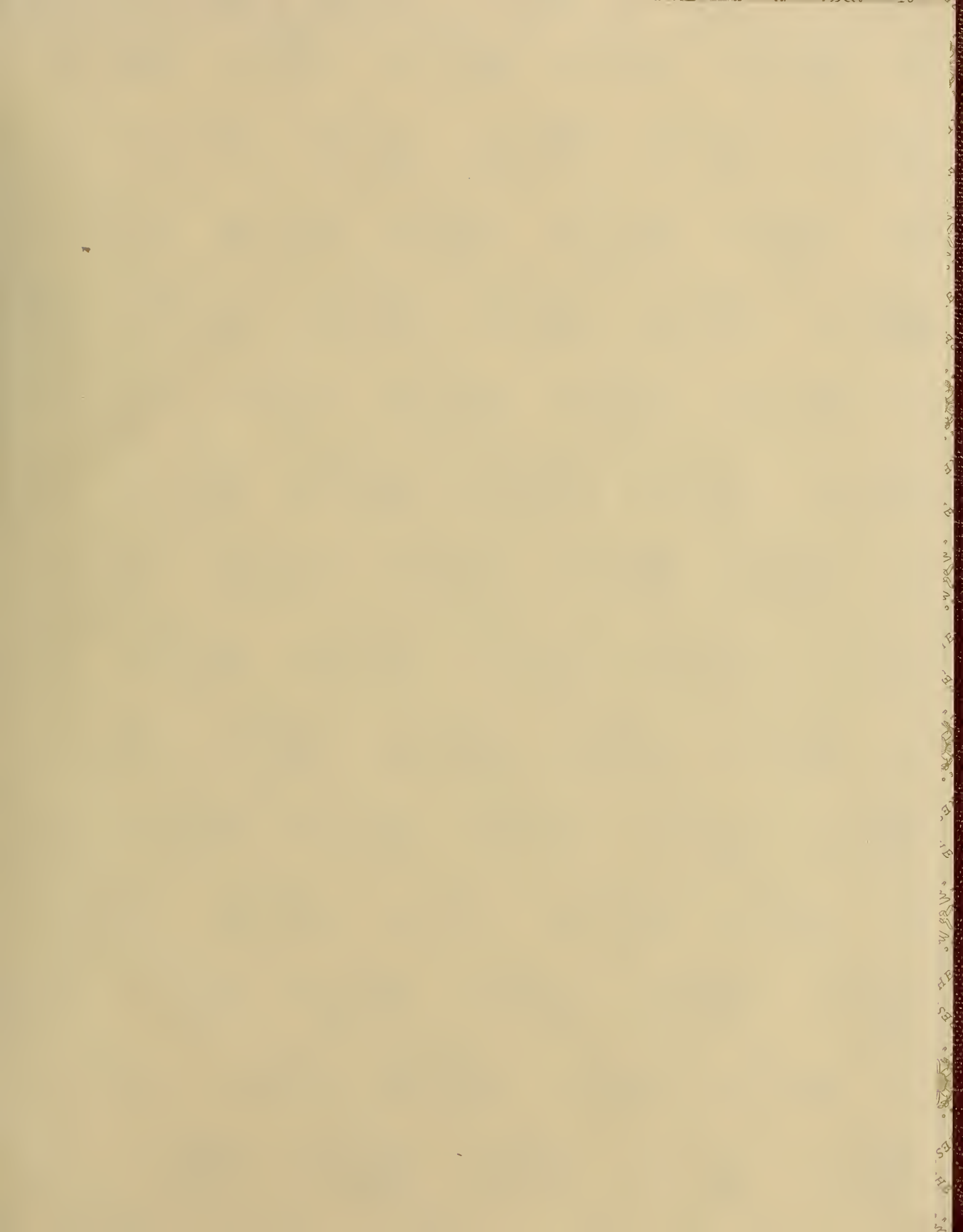
X.

XENIOLUM, τὸ ξενίδιον.
 Xenium, τὸ ξένιον, Xen.
 Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, Suid.
 Xiphias, ὁ ξίφιας, Athen.
 Xylobalsamum, τὸ ξυλοβάλασμον, Diosc.
 Xysticus, ξυστικός, ἢ, *όν*.
 Xystus, ὁ ξυστός, *υ*, Xen.

Z.

ZEA, ἡ ζία, seu ζιᾶ, *ās*, Diosc.
 Zelotes, ὁ ζηλωτής, N. T.
 Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, γυνή ἀντίζηλος γυναικί, Sir.
 Zelotypia, ἡ ζηλοτυπία, *as*, Plut.
 Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, Lucian. *sum*, ζηλοτυπία, Athen.
 Zelus, ὁ ζήλος, *υ*, N. T.
 Zephyrius, ζεφύριος, *ία*, *ιον*, Aristot.
 Zephyricus, ζεφυρικός, ἢ, *όν*, Theophr.
 Zephyrus, ὁ ζεφύρος, *υ*, Aristot.

Zeugma, τὸ ζεύγμα, *ατος*, Gramm.
 Zingiber, ἡ ζιγγίβεις, *ως*, Gal.
 Zizanium, τὸ ζιζάνιον, LXX.
 Zodiacus, ὁ ζωδιακός, *υ*, Poll.
 Zographia, ἡ ζωγραφία, *as*, Philostr.
 Zographus, ὁ ζωγράφος, Lucian.
 Zona, ἡ ζώνη, Plut.
 Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος.
 Zonula, τὸ ζώνιον, Poll.
 Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, Diosc.
 Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, *ων*.
 Zythopœia, ἡ ζυθοποιία.
 Zythopœus, ὁ ζυθοποιός.
 Zythus, seu Zythum, ὁ ζύθος, Diosc. τὸ ζύθος, *εινος*, Theophr. *εινος* κρίθινος, Athen.

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

WERT
BOOKBINDING
Grantville Pa
March / April 1989
We're Quality Bound

